

Thiên Tôn Trùng Sinh

Contents

Thiên Tôn Trùng Sinh	12
1. Chương 1	12
2. Chương 2	15
3. Chương 3	18
4. Chương 4	21
5. Chương 5	24
6. Chương 6	28
7. Chương 7	31
8. Chương 8	33
9. Chương 9	36
10. Chương 10	39
11. Chương 11	42
12. Chương 12	45
13. Chương 13	48
14. Chương 14	52
15. Chương 15	55
16. Chương 16	58
17. Chương 17	61
18. Chương 18	64
19. Chương 19	67
20. Chương 20	70
21. Chương 21	73
22. Chương 22	76
23. Chương 23	79
24. Chương 24	83
25. Chương 25	85
26. Chương 26	88
27. Chương 27	91
28. Chương 28	94
29. Chương 29	97
30. Chương 30	101
31. Chương 31	104
32. Chương 32	107
33. Chương 33	110
34. Chương 34	113
35. Chương 35	116
36. Chương 36	119
37. Chương 37	122
38. Chương 38	125
39. Chương 39	129
40. Chương 40	132
41. Chương 41	135

42. Chương 42	138
43. Chương 43	141
44. Chương 44	145
45. Chương 45	148
46. Chương 46	151
47. Chương 47	154
48. Chương 48	157
49. Chương 49	160
50. Chương 50	163
51. Chương 51	166
52. Chương 52	169
53. Chương 53	172
54. Chương 54	175
55. Chương 55	177
56. Chương 56	180
57. Chương 57	186
58. Chương 58	189
59. Chương 59	192
60. Chương 60	195
61. Chương 61	198
62. Chương 62	201
63. Chương 63	204
64. Chương 64	207
65. Chương 65	210
66. Chương 66	213
67. Chương 67	217
68. Chương 68	220
69. Chương 69	223
70. Chương 70	226
71. Chương 71	229
72. Chương 72	233
73. Chương 73	236
74. Chương 74	239
75. Chương 75	242
76. Chương 76	245
77. Chương 77	249
78. Chương 78	252
79. Chương 79	256
80. Chương 80	259
81. Chương 81	262
82. Chương 82	265
83. Chương 83	268
84. Chương 84	271
85. Chương 85	275
86. Chương 86	278
87. Chương 87	281
88. Chương 88	284
89. Chương 89	288
90. Chương 90	291
91. Chương 91	293
92. Chương 92	296
93. Chương 93	299
94. Chương 94	303
95. Chương 95	306

96. Chương 96	309
97. Chương 97	312
98. Chương 98	315
99. Chương 99	320
100. Chương 100	323
101. Chương 101	325
102. Chương 102	328
103. Chương 103	331
104. Chương 104	334
105. Chương 105	340
106. Chương 106	343
107. Chương 107	346
108. Chương 108	349
109. Chương 109	353
110. Chương 110	356
111. Chương 111	362
112. Chương 112	365
113. Chương 113	368
114. Chương 114	371
115. Chương 115	375
116. Chương 116	378
117. Chương 117	381
118. Chương 118	384
119. Chương 119	387
120. Chương 120	390
121. Chương 121	394
122. Chương 122	397
123. Chương 123	400
124. Chương 124	403
125. Chương 125	406
126. Chương 126	409
127. Chương 127	413
128. Chương 128	416
129. Chương 129	419
130. Chương 130	422
131. Chương 131	428
132. Chương 132	431
133. Chương 133	434
134. Chương 134	437
135. Chương 135	440
136. Chương 136	443
137. Chương 137	446
138. Chương 138	449
139. Chương 139	451
140. Chương 140	454
141. Chương 141	457
142. Chương 142	460
143. Chương 143	463
144. Chương 144	466
145. Chương 145	469
146. Chương 146	472
147. Chương 147: Thiên Địa Chi Hỏa	475
148. Chương 148: Long Thần Đệ Nhất	478
149. Chương 149: Tới Thần Ma Chiến Trường	481

150. Chương 150:	Huyền Ảnh Cốc	484
151. Chương 151:	Cự Vĩ Ma Hung	488
152. Chương 152:	U Linh Tông	490
153. Chương 153:	Người Ra Đây Cho Ta!	493
154. Chương 154:	Là Mỹ Nữ	496
155. Chương 155:	Có Được Từ Đây?	498
156. Chương 156:	Vô Diệp Lâm	501
157. Chương 157:	Tà Thần Động Phủ	504
158. Chương 158:	Điên Hết Rồi!	507
159. Chương 159:	Hắc Xà	510
160. Chương 160:	Ba Con Hắc Xà Vương	513
161. Chương 161:	Đến Tam Tà Phong	515
162. Chương 162:	Tần Hoàng Cứu Tà Đại Trận	519
163. Chương 163:	Đến Nơi	521
164. Chương 164:	Thiên Phẩm Linh Mạch	524
165. Chương 165:	Không Gian Thiên Thần Vị Diện	527
166. Chương 166:	Tà Thần Cung	529
167. Chương 167:	Tà Thần Xuất Hiện	533
168. Chương 168:	Đằng Xà Bình Nguyên	535
169. Chương 169:	Đằng Xà Xuất Hiện	538
170. Chương 170:		541
171. Chương 171:	Vô Lôi Phong	544
172. Chương 172:	Lý Phong Chết	547
173. Chương 173:	Áo Hải Khó Đi	549
174. Chương 174:	Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm	552
175. Chương 175:	Tranh Đoạt Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm	555
176. Chương 176:	Tà Thần Cát	558
177. Chương 177:	Nhiều Bảo Bối Thật!	561
178. Chương 178:	Rời Khỏi Tà Thần Cung?	563
179. Chương 179:	Phân Thần Kỳ	566
180. Chương 180:	Ma Tộc Hắc Y Nhân Thoát Hiểm	568
181. Chương 181:	Man Hoang Thành	571
182. Chương 182:	Lật Lọng	574
183. Chương 183:	Bắt Chúng Lại	577
184. Chương 184:	Hội Trưởng Sai Các Người Đi Bắt Người	580
185. Chương 185:	Chết Hết Rồi?!	582
186. Chương 186:	Thụ Linh Khí	585
187. Chương 187:	Lôi Hệ Thần Thú	588
188. Chương 188:	Kiểm Tốt, Kiểm Tốt!	590
189. Chương 189:	Băng Sơn Hải Vực	593
190. Chương 190:	Côn Bằng Thần Thú Chi Linh	595
191. Chương 191:	Khương Gia	598
192. Chương 192:	Toàn Thân Toàn Mùi Xú Uế	601
193. Chương 193:	Thánh Sơn	604
194. Chương 194:	Thánh Sơn Khai Khởi	607
195. Chương 195:	Khương Gia Lão Tổ	610
196. Chương 196:	Vào Thánh Sơn	613
197. Chương 197:	Không Bỏ Dậy Nổi	615
198. Chương 198:	Trong Cơ Thể Phong Ấn Sức Mạnh Thánh Cấp	618
199. Chương 199:	Thực Lực Đế Cấp Ngũ Trùng	621
200. Chương 200:	Tiên Thiên Tức Nhượng	624
201. Chương 201:	Không Chiêu Nạp Cũng Chẳng Sao	626
202. Chương 202:	Một Chiêu Giải Quyết	629
203. Chương 203:	Tà Thần Luân Xuất Thế	632

204. Chương 204:	Sát Thần Nhất Kiếm	635
205. Chương 205:	Giáo Chủ Man Hoang Thần Miếu	638
206. Chương 206:	Rút Lui?	641
207. Chương 207:	Giết Hết Toàn Bộ	643
208. Chương 208:	Đáp Tạ	646
209. Chương 209:	Vong Ôn Phụ Nghĩa	649
210. Chương 210:	Phá Khí Hải Của Chúng Đi!	652
211. Chương 211:	Mạnh Lão Tổ, Chết!	655
212. Chương 212:	Độ Kiếp Kỳ	658
213. Chương 213:	Đột Phá Lần Nữa	661
214. Chương 214:	Xây Động Phủ	664
215. Chương 215:	Đến U Linh Tông	667
216. Chương 216:	Thu Phục U Linh Tông	670
217. Chương 217:	Huyết Ma Tông	673
218. Chương 218:	Quy Thuận Người?	676
219. Chương 219:	Thất Tình Sát Tuyệt Trận	679
220. Chương 220:	Quyết Định Của Huyết Vô Nhai	682
221. Chương 221:	Các Người Làm Tốt Lắm !	684
222. Chương 222:	Hắc Sa Mạc	687
223. Chương 223:		690
224. Chương 224:	Bảo Tàng Của Hắc Đế	690
225. Chương 225:	Vạn Kiếm Nhất Thể	693
226. Chương 226:	Hắc Sư Thần Giới	696
227. Chương 227:	Tuyệt Thế Bảo Tàng	699
228. Chương 228:	Lại Tấn Công Long Viêm Cốc?	702
229. Chương 229:	Sự Thê Lương Của Lôi Hạo Hiên	705
230. Chương 230:	Buổi Lễ Trang Trọng Của Yêu Vương Tông	707
231. Chương 231:	Mục Đích Thật Sự Của Yêu Thương	710
232. Chương 232:	Vị Trí Minh Chủ	713
233. Chương 233:	Vẫn Không Có Tư Cách	716
234. Chương 234:	Rốt Cuộc Là Ai?!	719
235. Chương 235:	Đổi Quyết	722
236. Chương 236:	Đại Địa Vô Lượng Thần Chưởng	725
237. Chương 237:	Rút Khỏi Liên Minh	727
238. Chương 238:	Minh Chủ Bù Nhìn?	730
239. Chương 239:	Người Có Ý Gì?	733
240. Chương 240:	Chín Vị Thần Cấp!	736
241. Chương 241:		738
242. Chương 242:	Thống Nhất Nam Vực	739
243. Chương 243:	Luyện Chế Cung Điện ?	741
244. Chương 244:	Nguy Nan Của Long Tộc	744
245. Chương 245:	Trở Về Thiên Lam Đại Lục	747
246. Chương 246:	Đại Quân Tiến Tới Long Viêm Cốc	750
247. Chương 247:	Đồ Long	753
248. Chương 248:	Chủ Nhân!	755
249. Chương 249:	Lôi Hạo Thiên , Chết !	759
250. Chương 250:	La Ngục Âm Quỷ Trận	762
251. Chương 251:	Tứ Dực Kinh Vương Đầu Hàng	764
252. Chương 252:	Kết Cục Của Trác Thường	767
253. Chương 253:	Ngày Chết Của Long Kinh Thiên Không Còn Xa ?	770
254. Chương 254:	Trở Về Vô Thần Điện	773
255. Chương 255:	Chủ Nhân Của Vô Thần Điện	775
256. Chương 256:	Hồi Phục Đỉnh Cao Thực Lực	778
257. Chương 257:	Băng Tuyết Cự Long	782

258. Chương 258:	Sáu Vị Cổ Thần	785
259. Chương 259:	Ở Bên Người	788
260. Chương 260:	Bắc Thần Thần Tông	791
261. Chương 261:	Không Thể Giết Bọn Ta!	794
262. Chương 262:	Vạn Bảo Vị Diện	797
263. Chương 263:	Thương Lan Thú	800
264. Chương 264:	Người Đám Cưới , Muốn Chết Hả ?	802
265. Chương 265:	Diệt Khẩu	805
266. Chương 266:	Thiếu Chủ Vô Chân Giáo	808
267. Chương 267:	Tái Ngộ Thiếu Chủ Vô Chân Giáo	811
268. Chương 268:	Làm Một Vụ Giao Dịch?	814
269. Chương 269:	Vạn Bảo Thần Tông	817
270. Chương 270:	Vạn Bảo Thành	820
271. Chương 271:	Tự Cho Mình Thông Minh	822
272. Chương 272:	Thiên Phẩm Linh Mạch	825
273. Chương 273:	Không Ai Dám Tranh Với Ta	828
274. Chương 274:	Thi Thể Của Cổ Thần Cường Giả	831
275. Chương 275:	Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ	834
276. Chương 276:	Viên Tinh Hạch Đây Là Của Ta!	837
277. Chương 277:	Đấu Giá Kết Thúc	841
278. Chương 278:	Đại Thừa Trung Kỳ	844
279. Chương 279:	Tổng Bộ Vạn Bảo Thần Tông	846
280. Chương 280:	Vào Vạn Bảo Thần Tông	849
281. Chương 281:	Ta Sẽ Làm Theo Khả Năng	852
282. Chương 282:	Lui Ra Cho Ta!	856
283. Chương 283:	Bộc Lộ Tài Năng	860
284. Chương 284:	Đồ Xà Dao	863
285. Chương 285:	Dập Đầu Nhận Sai?	866
286. Chương 286:	Quỳ Xuống Cho Ta	869
287. Chương 287:	Người Là Long Thần ?	874
288. Chương 288:	Hồng Mông Đại Đạo Thể	877
289. Chương 289:	Ám Kim Thần Chưởng	879
290. Chương 290:	Nhị Thiếu Chủ Phủ Vực Chủ Đến	880
291. Chương 291:	Đến Luyện Khí Đại Tái	883
292. Chương 292:	Thiên Tài Các Phương	888
293. Chương 293:	Không Nên Chọc Long Thần !	891
294. Chương 294:	Bắt Đầu Luyện Khí	894
295. Chương 295:	Long Kinh Thiên Xuất Thủ	897
296. Chương 296:	Đắc Tội Ta? Hắn Cũng Xứng? (1)	900
297. Chương 297:	Vòng Tỷ Thí Thứ 2	902
298. Chương 298:	Ta Xem Trọng Hoắc Đôn Hơn !	905
299. Chương 299:	Người Thứ Nhất Luyện Khí Thành Công	908
300. Chương 300:	Kha Dạ Luyện Khí Thành Công!	910
301. Chương 301:	Thể Nhưng Là Bán Thần Khí !?	913
302. Chương 302:	Hoắc Đô Được Đệ Nhất?	916
303. Chương 303:	Bị Hù Ngát Xỉu	919
304. Chương 304:	Chín Thanh!	922
305. Chương 305:	Đợi Cô Gia Cùng Nhau Trở Về Đi	925
306. Chương 306:	Lời Mời Của Thành Các Phương	927
307. Chương 307:	Thần Chủ Của Vạn Bảo Thần Tông	930
308. Chương 308:	Di Tích Thương Sinh Thần Tông	933
309. Chương 309:	Trần Thiên Tháp Lộ Xác	936
310. Chương 310:	Thăng Chức Tiên Khí	939
311. Chương 311:	Hiếu Lầm	941

312. Chương 312: Tiến Vào Tử Vực	947
313. Chương 313: Phệ Cốt Thi Trùng	949
314. Chương 314: Bắt Hủ Thần Phủ	952
315. Chương 315: Tiếp Theo Nền Làm Sao?	955
316. Chương 316: Lối Vào Di Tích	958
317. Chương 317: Thương Sinh Cự Đỉnh	960
318. Chương 318: Tiến Vào Kho Báu Của Thương Sinh Thần Tông	963
319. Chương 319: Nhanh Chân Đến Trước	966
320. Chương 320: Lấy Đi Hết	968
321. Chương 321: Thánh Phẩm Linh Mạch	971
322. Chương 321: Thánh Phẩm Linh Mạch	974
323. Chương 322: Vô Tình Ma Linh Thất Thần Thức	976
324. Chương 323: Gian Thạch Thất Thứ Mười	979
325. Chương 324: Thần Quả Của Thần Giới	982
326. Chương 325: Địa Tham Sinh Mệnh Quả	985
327. Chương 326: Bể Quan Tu Luyện	990
328. Chương 327: Lại Lần Nữa Đột Phá	995
329. Chương 328: Siêu Cấp Quái Vật	998
330. Chương 329: Khuôn Mặt Vốn Có	1000
331. Chương 330: Bóp Chết Hắc Là Được	1003
332. Chương 331: Bắt Giữ Long Kinh Thiên	1006
333. Chương 332: Kinh Lôi Thiên Hà Trận	1011
334. Chương 333: Thử Uy Lực Đại Trận Một Chút	1014
335. Chương 334: Người Nói Là Người Không Giết Ta?	1022
336. Chương 335: Tử Lôi Tự Tại Đại Thần Chương	1025
337. Chương 336: Giết Hắc	1028
338. Chương 337: Thần Thần Chủ Của Bắc Thần Thần Tông	1030
339. Chương 338: Ý Định Của Thần Chủ Của Bắc Thần Thần Tông?	1033
340. Chương 339: Phiên Vân Phúc Hải	1036
341. Chương 340: Liệt Hỏa Địa Ngục	1041
342. Chương 341: Tìm Thứ Gì Đó?	1044
343. Chương 342: Chủ Nhân?	1047
344. Chương 343: Hộ Giáo Pháp Vương	1050
345. Chương 344: Tổ Từ Ổ Bằng Sơn Hải Vực	1053
346. Chương 345: Long Kinh Thiên, Hắc Đến !	1056
347. Chương 346: Cái Gì ?! Chủ Nhân ?!	1061
348. Chương 347: Âm Dương Thác Loạn Thần Quyền	1064
349. Chương 348: Không Đội Trời Chung	1067
350. Chương 349: Vạn Bảo Thần Tông Truy Sát?	1070
351. Chương 350: Người Thật Độc	1072
352. Chương 351: Quái Vật Giết Không Chết	1076
353. Chương 352: Đi Loạn Hải	1080
354. Chương 353: Nam Hải Phật Vương	1083
355. Chương 354: Ngàn Vạn Đại Quân Tam Hải	1087
356. Chương 355: Mãng Hoang Ngũ Tổ	1090
357. Chương 356: Mãn Hoang Thần Hồng	1094
358. Chương 357: Thương Sinh Thần Châu	1097
359. Chương 358: Thống Nhất Vị Diện Thiên Man	1100
360. Chương 359: Giúp Các Người Bắt Long Kinh Thiên	1104
361. Chương 360: Khẳng Định Là Giả	1108
362. Chương 361: Tiếp Nhận Xử Phạt	1111
363. Chương 362: Luyện Chế Tiên Đan	1114
364. Chương 363: Toàn Bộ Đột Phá	1117
365. Chương 364: Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận	1121

366. Chương 365:	Ma Vân Hắc Âm	1124
367. Chương 366:	Ma Tộc Tiến Công	1127
368. Chương 367:	Vị Diện Thiên Man?	1130
369. Chương 368:	Đầu Nhập Ma Tộc?	1134
370. Chương 369:	Đã Xảy Ra Chuyện	1137
371. Chương 370:	Vạn Bảo Thần Chủ Mất Tích	1140
372. Chương 371:	Long Kinh Thiên!	1144
373. Chương 372:	Thanh Niên Tuyệt Mỹ	1147
374. Chương 373:	Nguyên Tôn Đại Nhân	1151
375. Chương 374:	Vạn Bảo Thần Tông Nội Loạn	1154
376. Chương 375:	Chuyển Dời Vị Diện Thiên Man	1158
377. Chương 376:	Quả Cầu Thật Lớn!	1161
378. Chương 377:	Kháng Long Bất Hối	1164
379. Chương 378:	Chống Không Được Nữa!	1167
380. Chương 379:	Diệt Vực Chủ Phủ Chúng Ta?	1171
381. Chương 380:	Hắn Chính Là Long Kinh Thiên!	1174
382. Chương 381:	Niệm Thần Khu Thiên Chí Thượng Pháp	1177
383. Chương 382:	Có Giỏi , Người Giết Ta!	1180
384. Chương 383:	Thân Phận Của Nguyên Tôn	1183
385. Chương 384:	Thái Hoàng Cự Thụ	1187
386. Chương 385:	Lục Bào Thần Tổ	1190
387. Chương 386:	Thiên Thần Vãn Lạc	1193
388. Chương 387:	Lấy Đi Vực Chủ Phủ	1197
389. Chương 388:	Thái Hư Thần Phủ	1199
390. Chương 389:	Như Thế Nào Cứu Người Đi?	1203
391. Chương 390:	Tự Lý Càn Khôn	1206
392. Chương 391:	Người Thần Giới Đến	1209
393. Chương 392:	Cường Giả Thiên Thần Chân Chính	1212
394. Chương 393:	Thức Am Lão Nhân	1216
395. Chương 394:	Phản Đồ	1219
396. Chương 395:	Lang Thần Thánh Pháp	1222
397. Chương 396:	Gặp Lại Kha Tẫn	1225
398. Chương 397:	Mười Bốn Cường Giả Thiên Thần	1228
399. Chương 398:	Cùng Ta Nói Điều Kiện?	1231
400. Chương 399:	Vật Thể Khổng Lồ	1234
401. Chương 400:	Ma Chủ	1238
402. Chương 401:	14 Miếng Thần Cách	1241
403. Chương 402:	Nghịch Thần Vũ.	1244
404. Chương 403:	Minh Vương Quy Giáp.	1246
405. Chương 404:	Đột Phá.	1249
406. Chương 405:	Mang Theo Người Của Người Mà Cút Đi.	1252
407. Chương 406:	Quả Thực Đáng Chết.	1255
408. Chương 407:	Tự Làm Khổ	1258
409. Chương 408:	Tức Đến Hộc Máu	1260
410. Chương 409:	Hứa Vũ Quân Đột Phá	1262
411. Chương 410:	Ngân Nguyệt Song Tà Tới	1265
412. Chương 411:	Đáng Tiếc	1267
413. Chương 412:	Ngân Nguyệt Song Tà Chết	1270
414. Chương 413:	Không Nghi Đến Đúng Không ?	1273
415. Chương 414:	Còn Có Ai Muốn Giết Ta ?	1276
416. Chương 415:	Thống Nhất Huyện Lâm Vị Diện	1280
417. Chương 416:	Lại Là Bảng Phách Thần Giáo	1283
418. Chương 417:	Mộ Dung Thiển Đột Phá	1286
419. Chương 418:	Sâu Trong Thái Hư Thần Phủ	1288

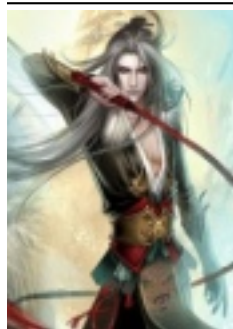
420. Chương 419:	Còn Muốn Lấy Lại Thần Kiếm Này Không ?	1291
421. Chương 420:	Giết Người Đoạt Bảo	1294
422. Chương 421:	Phá Diệt Thần Điện	1297
423. Chương 422:	Độc Trùng Đại Lục	1300
424. Chương 423:	Thái Hư Thần Phủ Đệ Nhất Nhân	1302
425. Chương 424:	Xuyên Qua Huyết Hà	1304
426. Chương 425:	Đứng Lại Cho Ta	1307
427. Chương 426:	Yêu Nghiệt Tồn Tại	1310
428. Chương 427:	Phá Diệt Thần Điện Mở Ra	1312
429. Chương 428:		1315
430. Chương 429:	Đột Phá Bán Tiên Hậu Kỳ	1318
431. Chương 430:	Phá Diệt Thần Đỉnh	1321
432. Chương 431:	Bán Tiên Hậu Kỳ Đỉnh Phong	1324
433. Chương 432:	Cảm Giác Vô Địch	1327
434. Chương 433:	Nguyên Tôn Đột Phá Chân Thần	1329
435. Chương 434:	Tự Động Đưa Tới Cửa	1332
436. Chương 435:	Thân Phận Chân Chính Của Nguyên Tôn	1335
437. Chương 436:	Kết Quả Của Nguyên Tôn	1338
438. Chương 437:	Người Này Là Ai?	1341
439. Chương 438:	Khổ Nhục Kế	1344
440. Chương 439:	Trở Về Huyền Lâm Vị Diện	1347
441. Chương 440:	Một Quyền Đánh Xuyên Một Vị Diện	1349
442. Chương 441:	Trở Về Vạn Bảo Thần Tông	1353
443. Chương 442:	Trở Lại Tiên Giới	1355
444. Chương 443:	Cung Tiễn Chủ Nhân	1358
445. Chương 444:	Trở Lại Tiên Giới	1361
446. Chương 445:	Xích Sơn	1364
447. Chương 446:	Giết Hết Cho Rồi	1367
448. Chương 447:	Khôi Phục Thiên Tiên	1369
449. Chương 448:	Xích Minh Thành	1372
450. Chương 449:	Gia Tộc Vương Giả	1375
451. Chương 450:	Diệt Tinh Tiên Môn	1378
452. Chương 451:	Diệt Tinh Vương Thành	1381
453. Chương 452:	Hắn Là Âu Dương Thành	1384
454. Chương 453:	Người Áo Vàng Thần Bí	1387
455. Chương 454:	Viêm Đế Sợ Hãi	1389
456. Chương 455:	Người Rốt Cuộc Là Ai?	1393
457. Chương 456:	Toàn Bộ Giao Ra Cho Ta.	1396
458. Chương 457:	Hậu Nhân Đoạt Mệnh Tiên Quân?	1399
459. Chương 458:	Bốn Người Tấn Chức.	1402
460. Chương 459:	Như Thế Nào? Muốn Động Thủ Sao?	1405
461. Chương 460:	Chênh Lệch Giữa Nội, Ngoại Môn Đệ Tử.	1408
462. Chương 461:	Long Kinh Thiên Cửa Ta	1411
463. Chương 462:	Chúng Ta Sẽ Tra Rõ Ràng	1414
464. Chương 463:	Dẫn Tới Oanh Động.	1417
465. Chương 464:	Độc Long Sơn.	1419
466. Chương 465:	Kim Tiên Tiên Phù	1422
467. Chương 466:	Luyện Hoá Long Hồn.	1425
468. Chương 467:	Thành Gia Đệ Tử	1428
469. Chương 468:	Tỷ Thí Luận Bàn	1430
470. Chương 469:	Tiểu Tử, Đứng Lại Cho Ta!	1433
471. Chương 470:	Cút Xuống Dưới Cho Ta	1436
472. Chương 471:	Bá Vương Chi Thể Phòng Ngự Vô Địch?	1439
473. Chương 472:	Nhanh Như Vây Đã Xong?	1442

474. Chương 473:	Tranh Đoạt Long Kinh Thiên	1445
475. Chương 474:	Đế Thái Nhất	1448
476. Chương 475:	Ta Chính Là Thái Thượng Trưởng Lão Hưởng Vu Phong	1451
477. Chương 476:	Hắc Thủy Sâm Lâm.	1454
478. Chương 477:	Tuyệt Đại Tiên Quân.	1457
479. Chương 478:	Thân Phận Bàn Tiểu Nhị.	1460
480. Chương 479:	Hồn Độn Chi Hoả	1463
481. Chương 480:	Người Đang Ở Nơi Nào	1466
482. Chương 481:	Chạy Về Diệt Tinh Vương Thành	1469
483. Chương 482:	Khắp Nơi Tới Chúc Mừng	1472
484. Chương 483:	Long Kinh Thiên Đây Là Ai?	1475
485. Chương 484:	Tiểu Thổ Hùng Thật Đáng Yêu.	1478
486. Chương 485:	Đại Điển Sắp Tới	1481
487. Chương 486:	Không Có Ai Có Thể Cứu Được Người	1484
488. Chương 487:	Phản Rồi, Phản Rồi !	1487
489. Chương 488:	Đã Xảy Ra Chuyện	1489
490. Chương 489:	Hoắc Cường, Người Có Ý Gì?	1492
491. Chương 490:	Các Phái Rời Đi.	1495
492. Chương 491:	Chẳng Lẽ Người Ra Tay?	1499
493. Chương 492:	Người Là Đoạt Mệnh Tiên Quân!	1502
494. Chương 493:	Thiên Tôn?	1505
495. Chương 494:	Giao Ra Đây Cho Ta.	1508
496. Chương 495:	Diệt Tinh Diệt Môn.	1511
497. Chương 496:	Hơn Nữa, Còn Là Ta Giết!	1514
498. Chương 497:	Thái Cổ Hung Thú.	1517
499. Chương 498:	Diệt Tinh Bảo Khố.	1520
500. Chương 499:	Cửu Thiên Huyền Tiên.	1523
501. Chương 500:	Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi Quả.	1526
502. Chương 501:	Ngũ Đế Tiên Môn	1529
503. Chương 502:	Ai!?	1531
504. Chương 503:	Thiên Tôn Chứng Đạo Thất Bại.	1535
505. Chương 504:	Lão Tổ, Chết Rồi Há!?	1538
506. Chương 505:	Lão Tổ, Chúng Ta Tới Đây!	1541
507. Chương 506:	Kinh Châu Thành	1544
508. Chương 507:	Thượng Phẩm Hồn Độn Tiên Đỉnh	1547
509. Chương 508:	Một Ngàn Vạn Hồn Độn Tiên Đan.	1550
510. Chương 509:	Khẳng Định Không Chỉ Có Thế!	1552
511. Chương 510:	Ta Thường Thức Tiểu Tử Đây!	1556
512. Chương 511:	Ta Nhất Định Phải Thu Phục Được Tiểu Tử Đây!	1559
513. Chương 512:	Người Bán Là Ai?	1562
514. Chương 513:	Hai Ngàn Vạn!	1565
515. Chương 514:	Các Người Cười Cái Gì?	1569
516. Chương 515:	Nói Ta Là Phế Vật?	1572
517. Chương 516:	Viễn Cổ Hoang Mạc.	1575
518. Chương 517:	Vì Cái Gì!?	1578
519. Chương 518:	Cố Ý Làm Chúng Ta Sợ.	1581
520. Chương 519:	Trống Trận Vang Lên.	1584
521. Chương 520:	Mở Ra Vạn Lôi Trì!	1588
522. Chương 521:	Tiến Về Long Giới.	1591
523. Chương 522:	Tiềm Long Đại Lục.	1593
524. Chương 523:	Người, Giết Bọn Chúng?	1597
525. Chương 524:	Đại Tàng Bất Động Chân Ngôn.	1600
526. Chương 525:	Trước Bẩm Báo Phủ Chủ?	1603
527. Chương 526:	Huyết Long Hà	1606

528. Chương 527:	Một Tên Đều Không Thoát Được.	1609
529. Chương 528:	Hồng Mông Lưu Ly Thất Thải Đan.	1612
530. Chương 529:	Huyết Long Hà Mở Ra.	1615
531. Chương 530:	Thiên Phật Chi Nhân.	1618
532. Chương 531:	Du Long Đại Vô Thần Quyền!	1621
533. Chương 532:	Là Các Người!?	1624
534. Chương 533:	Luyện Hóa Huyết Long Châu.	1628
535. Chương 534:	Hoài Nghi.	1631
536. Chương 535:	Tiên Quân Chi Cảnh!	1633
537. Chương 536:	Đây Là Ý Tứ Của Chuổng Môn.	1636
538. Chương 537:	Một Con Chó!	1640
539. Chương 538:	Vẫn Có Chút Vốn!	1642
540. Chương 539:	Thân Truyền Đệ Tử.	1645
541. Chương 540:	Ta Không Phải Là Đệ Tử Thân Truyền Của Kim Long Lão Tổ.	1648
542. Chương 541:	Ta Cũng Rất Muốn Biết.	1651
543. Chương 542:	Kể Cả Kim Long Nhất Tộc.	1654
544. Chương 543:	Thuận Miệng Bịa Chuyện.	1657
545. Chương 544:	Làm Nghiêm Trọng Thêm.	1659
546. Chương 545:	Ai Dám Để Nữ Nhi Của Ta Quỳ Xuống!?	1663
547. Chương 546:	Chuyện Gì Xảy Ra?	1666
548. Chương 547:	Một Trăm Vạn Năm!	1669
549. Chương 548:	Thầy Trò Gặp Lại.	1672
550. Chương 549:	Tổ Long Điện.	1675
551. Chương 550:	Chúc Long.	1679
552. Chương 551:	Tổ Long Điện Mở Ra	1682
553. Chương 552:	So Tài Ở Long Đảo	1684
554. Chương 553:	Đoán Kết Quả	1687
555. Chương 554:	Kết Thúc So Đấu	1689
556. Chương 555:	Tiếng Ngâm Của Tổ Long	1692
557. Chương 556:	Kim Long Lão Tổ Đích Thân Tới	1694
558. Chương 557:	Thân Phận Thật Sự	1697
559. Chương 558:	Cuộc Chiến Thiên Tài Vạn Năm Ở Thiên Đình	1699
560. Chương 559:	Nghịch Hải!	1702
561. Chương 560:	Cô Gái Ngao Tiệp	1705
562. Chương 561:	Tôn Hành Gặp Nguy Hiểm	1708
563. Chương 562:	Đại La Thiên Tôn Quỷ Quái	1710
564. Chương 563:	Lần Này, Người Trốn Không Thoát!	1713
565. Chương 564:	Sư Phụ Không Chết!	1715
566. Chương 565:	Đúng Là Heo	1718
567. Chương 566:	Các Giới Vô Dịch Đại Thần Thông	1721
568. Chương 567:	Đại Sát Tứ Phương	1723
569. Chương 568:	Phù Tang Thần Mộc	1728
570. Chương 569:	Hồng Mông Linh Mạch	1731
571. Chương 570:	Tiên Đế Hậu Kỳ	1733
572. Chương 571:	Huyền Hoàng Cự Đản	1736
573. Chương 572:	Cuộc Chiến Thiên Tài Bắt Đầu	1739
574. Chương 573:	Đại Ca Tới Rồi	1741
575. Chương 574:	Đại Ca Là Đại La Thiên Tôn? (2)	1744
576. Chương 575:	Phật Giới Chi Tử Chết	1747
577. Chương 576:	Cộng Công Đã Đến	1750
578. Chương 577:	Dĩ Nhiên Là Hồng Mông Tử Hỏa	1752
579. Chương 578:	Đại Chiến Lại Nổi Lên	1755
580. Chương 579:	Thánh Lệnh Của Đạo Tổ	1757
581. Chương 580:	Dám Can Đảm Công Kích Thiên Vương Thánh Thành?	1760

582. Chương 581: Buồn Cười!	1763
583. Chương 582: Hồi Phục Vị Trí Thiên Tôn	1766
584. Chương 583: Tư Chất Thường Thường	1769
585. Chương 583: Tư Chất Thường Thường (2)	1771
586. Chương 584: Gặp Lão Tổ Của Chúng Ta?	1774
587. Chương 585: Một Chút Chuyện Nhỏ	1777
588. Chương 586: Đệ Tử Nhớ Rõ	1779
589. Chương 587: Ước Chiến Tuyên Cổ Phong	1782
590. Chương 588: Lại Trở Về Xích Sơn	1787
591. Chương 589: Đủ Để Tiêu Diệt Thiên Sư Môn	1790
592. Chương 590: Ta Đến Linh Giáo Một Chút Thực Lực Của Các Hạ	1793
593. Chương 591: Ta Nói Là Lời Thật (2)	1795
594. Chương 592: Tiên Đế Cực Kỳ Lợi Hại	1798
595. Chương 593: Lão Tổ Của Cửu Bằng Cung, Cửu Bằng Lão Nhân Đến	1801
596. Chương 594: Hẳn Là Đại La Thiên Tôn Sao?	1804
597. Chương 595: Ta Thấy Người Rõ Ràng Là Miệng Cọp Gan Thỏ	1809
598. Chương 596: Hỗn Độn Thế Giới	1811
599. Chương 597: Thiệp Mời Của Các Hạ Đâu?	1813
600. Chương 598: Chư Thánh Chi Thành	1816
601. Chương 599: Xích Ma Vực Sâu	1819
602. Chương 599: Xích Ma Vực Sâu (2)	1822
603. Chương 600: Đệ Tử Của Thánh Nhân	1825
604. Chương 601: Quả Thực Là Si Tâm Vọng Tưởng	1828
605. Chương 602: Long Kinh Thiên Gặp Nguy Hiểm	1831
606. Chương 603: Cuộc Chiến Chung Kết (1)	1834
607. Chương 604: Cuộc Chiến Chung Kết (2)	1836
608. Chương 605: Đại Kết Cục	1844

Thiên Tôn Trùng Sinh

Giới thiệu

Thiên Tôn muốn chứng đạo thành thánh nhưng bị thiên phạt chuyển thế tới Thiên Lam đại lục. Ở T

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-ton-trung-sinh>

1. Chương 1

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 1: Thiên Tôn trùng sinh

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Tiên Giới, Đại La Thiên Cung.

Một thanh niên mặc đạo bào, tuần tú ngồi xếp bằng chính giữa đại điện. Trán người thanh niên chớp lóe phù ấn màu vàng nhạt.

Đây chính là một trong ngũ đại Thiên Tôn của Tiên Giới, Đại La Thiên Tôn, cũng là Thiên Tôn trẻ tuổi nhất, tràn đầy truyền kỳ của Tiên Giới.

Đại La Thiên Tôn, từ nhân gian phi thăng lên Tiên Giới, trăm năm tu thành Thiên Tiên, ngàn năm tu thành Kim Tiên, vạn năm đột phá Đại La Kim Tiên, tiếp theo là Cửu Thiên Huyền Tiên, La Thiên Thượng Tiên, Tiên Đế, Tiên Quân, một đường bão táp cuối cùng đột phá Thiên Tôn thì hẳn chỉ mới tu luyện chưa đến mười vạn năm!

Mười vạn năm!

Bốn vị Thiên Tôn khác của Tiên Giới có ai không phải từ thời Bàn Cổ hỗn độn bắt đầu tu luyện ức vạn năm!?

Lúc này từng luồng sáng vàng phát ra từ người hắn, luồng sáng vàng này ngẫu nhiên có mây tía.

Hồng mộng tử khí!

Đồn rằng chỉ khi hứng đạo thành thánh, thành tựu hỗn nguyên bất diệt cảnh Đạo Tổ thì có được hồng mộng tử khí. Hỗn độn chi khí trong người Đại La Thiên Tôn này bắt đầu chuyển hóa thành hồng mộng tử khí, rõ ràng là dấu hiệu sắp tới chứng đạo!

Bên trên Đại La Thiên Cung, cuồng lôi chớp giạt, gió rít gào.

Uy nhiếp bao gồm tứ phương bao trùm nguyên Tiên Giới mệnh mộng.

Phút chốc Tiên Giới như hừng sa, cường giả tiên nhân, Thiên Tiên, Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, thậm chí là Tiên Quân đều bay lên trời, về mặt giạt mình nhìn hướng Đại La Thiên Cung.

Cách Đại La Thiên Cung hàng ức vạn dặm, trên một ngọn núi cao vạn trượng, một bóng người áo đỏ vọt lên cao, bóng người áo đỏ toát ra uy nhiếp không kém gì Đại La Thiên Tôn, chính là một trong ngũ đại Thiên Tôn của Tiên Giới, Chúc Dung Thiên Tôn!

- Đây...đây...đây là...cái tên này không lẽ...Không lẽ sắp chứng đạo thành thánh!?

Chúc Dung Thiên Tôn nhìn cảnh tượng bên trên Đại La Thiên Cung, biến sắc mặt.

Sau khi Bàn Cổ khai thiên chết đi, gã là tinh huyết của Bàn Cổ biến thành, được ưu đãi, từ hỗn độn tu luyện không biết qua bao ức vạn năm, chính gã cũng không chạm được ngưỡng cửa đại đạo vậy mà hậu bối Đại La Thiên Tôn này mới tu luyện có bao nhiêu vạn năm lại sắp chứng đạo thành thánh!

Chúc Dung Thiên Tôn lắp bắp nói:

- Không thể nào! Tuyệt đối không thể!

Chúc Dung Thiên Tôn không thể chấp nhận sự thật này.

Ngay cả gã do máu của Bàn Cổ biến thành đều không thể chứng đạo thành thánh, người phạm trần phi thăng thành Đại La Thiên Tôn làm sao có thể chứng đạo thành thánh!?

Chúc Dung Thiên Tôn bỗng nhớ tới một khả năng, biến sắc mặt.

- Trừ phi, hắn không phải phạm nhân tu luyện mà là hồng mộng đại thần chuyển thể!

Giống như Bàn Cổ, Hồng Quân, hồng mộng đại thần chuyển thể!

Nếu không thì một người không thể nào mới tu luyện gần mười vạn năm đột phá Thiên Tôn, trăm vạn năm đã sắp chứng đạo thành thánh!

Trong khi Chúc Dung Thiên Tôn biến sắc mặt thì mấy vị Thiên Tôn cũng vẻ mặt kinh ngạc, nghi ngờ.

Nguyên Tiên Giới chấn động.

Lúc này, uy nhiếp tỏa ra từ Đại La Thiên Cung càng lúc càng nặng nề, trừ mấy Thiên Tôn như Chúc Dung Thiên Tôn ra thì đám Tiên Quân, Tiên Đế đều chịu không nổi uy nhiếp này, quỳ rạp xuống đất.

Bên trên Đại La Thiên Cung giao lôi cuộn cuộn không ngừng lan rộng, bao phủ, sơn mạch trăm vạn dặm bị thiên lôi đánh trúng biến thành bột phấn.

Tiếp theo không gian Tiên Giới bị xé rách, từng lôi trụ tím đỏ kèm theo ngọn lửa đỏ rực từ trên trời giáng xuống.

- Cái...cái...cái này là thiên phạt!

- Quả, quả nhiên là thiên phạt!

Nhìn cột lôi tím đỏ như nước lũ đánh hướng Đại La Thiên Cung, Chúc Dung Thiên Tôn giật mình biến sắc mặt.

Thiên phạt!

Thiên đạo chi phạt!

Đồn rằng trước khi chứng đạo thành thánh thì thiên đạo sẽ giáng thiên phạt, cột lôi tím đỏ này chính là hồng môn chi lôi, ngọn lửa đỏ rực là thiên đạo chi hỏa!

Chỉ cần chống đỡ được hồng môn chi lôi và thiên đạo chi hỏa liền có thể thành thánh, thành tựu đại đạo chi thể!

Dù đứng cách xa ức vạn dặm nhưng lực lượng của hồng môn chi lôi và thiên đạo chi hỏa khủng bố khiến linh hồn của Chúc Dung Thiên Tôn thấy chấn động.

Gã biết dù lấy thân thể Thiên Tôn hiện tại của gã thì một hồng môn chi lôi và thiên đạo chi hỏa đủ trọng thương gã.

Nhưng bây giờ hồng môn chi lôi và thiên đạo chi hỏa giáng xuống giống như nước lũ, vô cùng vô tận.

Chúc Dung Thiên Tôn cảm thán nói:

- Không ngờ thực lực của Đại La Thiên Tôn này cường đến như vậy.

Thực lực của Đại La Thiên Tôn này đã đứng đầu trong ngũ đại Thiên Tôn bọn họ!

Hồng môn chi lôi và thiên đạo chi hỏa không ngừng đánh xuống, dường như vĩnh viễn không có tận cùng. Trong Đại La Thiên Cung, từng luồng sáng vàng bắn lên cao, ngăn cản lực lượng thiên phạt.

Cứ như vậy chống đỡ một canh giờ sau không khí bỗng biến đổi, hồng môn chi lôi và thiên đạo chi hỏa tăng thêm gấp mấy lần.

Luồng sáng vàng kia chớp mắt bị đè xuống, tiếp theo hồng môn chi lôi và thiên đạo chi hỏa nhấn chìm Đại La Thiên Cung, sau đó trong Tiên Giới vang tiếng nổ đất rung núi chuyển.

Tiên Giới như trời sụp đất nứt.

Lực lượng tính hủy diệt này khuếch tán từ Đại La Thiên Cung, đi qua đâu là tất cả đều biến thành hư vô.

- Má ơi, mau trốn đi!

Một số Đại La Kim Tiên, Tiên Đế, Tiên Quân biến sắc mặt, chạy tứ tán.

Nhưng họ không kịp hét thảm đã bị lực lượng tính hủy diệt này cuốn lấy, biến mất trong thiên địa.

Thật lâu về sau, Tiên Giới mới bình tĩnh trở lại.

Chúc Dung Thiên Tôn nhìn tình hình, hít ngậm khí lạnh.

Chỉ thấy lấy Đại La Thiên Cung làm trung tâm, xung quanh mây ứ đọng một mảnh hoang tàn. Tất cả sơn mạch, tiên thụ, tiên thú toàn bộ diệt tuyệt, mặt đất nứt rạn, trũng xuống, đất mẽ đang không ngừng lún sụp.

Lúc này bên trên Đại La Thiên Cung xuất hiện ba bóng người, chính là ba vị Thiên Tôn khác. Chúc Dung Thiên Tôn lóe người cũng đi tới bên trên Đại La Thiên Cung.

- Không...Không lẽ Đại La Thiên Tôn chứng đạo thành thánh thất bại!?

- Lực lượng thiên phạt thật là quá khủng bố!

- Đúng vậy, nếu là ta sợ là nửa nén nhang cũng khó thể chống đỡ!

Chúc Dung Thiên Tôn và ba Thiên Tôn khác lòng run sợ nhìn hố sâu to cỡ mấy trăm vạn dặm bên dưới, ánh mắt phức tạp.

Xem tình hình trước mắt thì Đại La Thiên Tôn chứng đạo thất bại.

Bốn người đứng lại thật lâu sau cuối cùng bay đi.

Ngay khi bốn người bay đi, cách vô số thế giới, một góc vũ trụ xa xôi, một vị diện thấp kém tên gọi Thiên Lam, trời cao mây trắng đột nhiên nổi giông gió chớp giật, nguyên vị diện chìm trong bóng tối.

Tiếp theo một tia chớp xé rách bóng tối, biến mất.

- Chuyện gì vậy? Sao bầu trời đột nhiên biến tối tăm?

- Chắc không phải là Địa Ngục Ma tộc lại đến tấn công đi?

Trong khi các cường giả vị diện Thiên Lam kinh ngạc thì bóng tối bỗng biến mất, bầu trời lại trở về trong sáng chói chang. Những thay đổi này khiến người vị diện Thiên Lam rất kinh ngạc.

- Không lẽ mới rồi hoa mắt?

- Không phải là Địa Ngục Ma tộc tấn công?

Mọi người trong vị diện Thiên Lam chìm trong xôn xao.

.....

Đại La Thiên Tôn chậm rãi mở mắt ra, tỉnh dậy, nhìn trời cao nắng chiếu gay gắt, giơ tay che mắt, cảm thấy cả người đau nhức như bị xé rách.

- Có chuyện gì thế này!?

Đại La Thiên Tôn cố gắng lắc đầu, hần chỉ nhớ đang lúc cố gắng chống đỡ hồng mộng chi lôi và thiên đạo chi hỏa thì bỗng lực lượng thiên phạt tăng mạnh gấp mấy lần, tiếp theo hần mất đi ý thức.

Còn những chuyện sau đó thì Đại La Thiên Tôn không biết.

2. Chương 2

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 2: Phế nhân?

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

- Đây là đâu?

Đại La Thiên Tôn cố gắng gượng dậy, lão đảo đứng lên, đưa mắt nhìn bốn phía, chỉ thấy trong tầm mắt là cây to chọc trời nhìn không đến cuối.

Đại La Thiên Tôn nhướng mày lâu bầu:

- Tại sao linh khí biến mỏng manh như vậy!?

Đại La Thiên Tôn cảm thấy linh khí xung quanh mỏng hơn Tiên Giới không chỉ gấp trăm lần, ngàn lần.

Không lẽ chỗ này không phải là Tiên Giới? Đại La Thiên Tôn nghĩ đến khả năng này, tiếp theo hắn dùng thần thức nội thị, chỉ thấy trong người không còn hỗn độn chi khí đâu.

Hơn nữa tất cả kinh mạch đều bị phá hủy, đứt đoạn, dây xích phép tắc linh hồn chi hải thô như cột trời bị đứt thành nhiều khúc.

Không chỉ là linh hồn, kinh mạch trong người của hắn, ngay cả thân thể Thiên Tôn cũng bị vết thương nghiêm trọng.

Đại La Thiên Tôn biến sắc mặt, bật thốt:

- Đây là!?

- Xem ra dù lần này hắn vượt qua một kiếp, đại nạn không chết, nhưng tu vi đã mất sạch.

Đại La Thiên Tôn thở ra một hơi:

- Phù!

Đại La Thiên Tôn thử cưỡng ép vận chuyển đan điền, nhưng mới thực hiện thì đau nhức nhối tim, mặt hắn trắng bệch, tầm mắt tối đen ngả gục xuống đất.

Trong mơ hồ Đại La Thiên Tôn nghe thấy có tiếng bước chân.

- Ủa, tiểu thư, chỗ này có một người nằm kia?

- Đi, đi qua xem thử!

- Tiểu thư, coi chừng có trá. Chỗ này là Thanh Diễm sâm lâm, không chừng đối phương là người Trần gia phái tới.

- Không có việc gì, không cần lo lắng!

Không lâu sau, mấy người đi tới bên cạnh Thiên Tôn.

- Xem ra người này bị yêu thú hệ lôi công kích.

- Lực lượng hủy diệt hệ lôi mạnh quá, không lẽ là yêu thú cao cấp công kích?

- Chỗ này là ngoài vòng Thanh Diễm sâm lâm, không thể nào có yêu thú cao cấp.

- Các người mang người này theo, chúng ta trở về.

- Tiểu thư, cái này...người này bị thương nặng như vậy, cho dù trở về chỉ sợ cũng không sống lâu được, cộng thêm lai lịch không rõ, ăn mặc quái dị. Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, theo ta thấy hay là chúng ta mặc kệ hắn đi?

- Được rồi, các người đừng nói nhiều, mang người theo!

Hộ vệ xung quanh có chút bất đắc dĩ nói:

- Tuân lệnh, tiểu thư!

Tiếp theo Đại La Thiên Tôn cảm thấy mình bị người ta nâng lên rồi chuyển tới trên một tọa thú, một đường xóc nảy. Trên đường đi hắn lơ mơ thấy một bóng dáng yêu kiều trước mắt, chẳng lẽ là vị tiểu thư kia.

Không biết qua bao nhiêu lâu, có tiếng người ầm ĩ, xem tình hình đã đến thành trì nào đó.

- Chúng ta rốt cuộc đến Mộ Dung phủ!

- Lần này thu hoạch không sai, sẵn giết hơn mười con nhĩ cấp yêu thú!

Đại La Thiên Tôn mơ hồ nghe xung quanh bàn tán, lòng máy động, Mộ Dung phủ?

Ở Tiên Giới thì Mộ Dung gia tộc là một trong những thế lực siêu lớn, không biết Mộ Dung phủ này có liên quan gì đến Mộ Dung gia tộc ở Tiên Giới hay không?

Sau đó Đại La Thiên Tôn được vị tiểu thư kia sắp xếp ở một tiểu viện trong Mộ Dung phủ.

Khi hai hộ vệ nâng hần lên giường rồi liền mặc kệ, xoay người rời đi.

Đại La Thiên Tôn nằm trên giường gỗ vừa lạnh vừa cứng, xung quanh yên tĩnh, hần thậm chí cười khổ. Không ngờ Đại La Thiên Tôn như hần có ngày lưu lạc đến tình cảnh này.

Hình như mình bị những người thường này khinh thường? Ở trong mắt họ thì mình là người nửa chết nửa sống.

Người nửa chết nửa sống? Đại La Thiên Tôn tự giễu cười, xem ra hần phải mau chóng hồi phục lại thực lực mới được.

Đại La Thiên Tôn thở ra hơi dài, cổ nén toàn thân đau đớn gượng dậy, nhưng khi hần miễn cưỡng vận chuyển công pháp kiếp trước ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ thì giống như lúc trước, đau nhói tim, chẳng qua lần này hần không ngất xỉu.

- Ta tu luyện Hỗn Độn Đại La Thiên trăm vạn năm, trải qua ngàn vạn kiếp nạn, ta không tiếp ta không thể hồi phục lại thực lực!

Đại La Thiên Tôn ánh mắt kiên quyết.

Đại La Thiên Tôn lại vận chuyển ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ lần nữa, đau nhói tim không ngừng xuất hiện.

Lấy tâm tính như Đại La Thiên Tôn cũng nhịn không được nhíu chặt mày.

Nhưng cứ như thế qua một canh giờ Đại La Thiên Tôn vẫn không thể tụ khí, đan điền không có chút phản ứng gì, chính lúc này, bên ngoài đột nhiên vang tiếng bước chân. Đại La Thiên Tôn lòng máy động, ngừng lại.

Khi Đại La Thiên Tôn mới dừng vận công thì một bóng dáng yêu kiều đập vào mắt, chính là vị tiểu thư mang hần về, sau lưng đi theo một ông lão râu bạc.

- Người...người đã tỉnh?

Mộ Dung tiểu thư thấy Đại La Thiên Tôn ngồi xếp bằng trên giường thì ngẩn ra, rất bất ngờ. Dù sao lúc Mộ Dung tiểu thư từ Thanh Diễm sâm lâm mang Đại La Thiên Tôn về thì hần bị thương rất nặng, thế mà chưa đến một ngày hần đã có thể tự mình ngồi dậy?

Đại La Thiên Tôn gật đầu đáp lại:

- Ừm.

Mộ Dung tiểu thư lướt lên làn da như ngọc, mày ngài, liếc nhìn khiến người động lòng. Dù Đại La Thiên Tôn thấy rất nhiều tiên nữ ở Tiên Giới cũng không thể không thừa nhận Mộ Dung tiểu thư diện mạo rất đẹp.

Mộ Dung Thiên thấy Đại La Thiên Tôn nhìn mình chăm chăm, mặt ửng hồng, mắt chớp lóe.

Mộ Dung Thiên nói:

- Công tử tỉnh thì tốt, vị này là Trần y sư ở phủ chúng ta, ta kêu lão lại đây nhìn xem vết thương của công tử.

- Trần y sư?

Đại La Thiên Tôn nhìn hướng ông lão râu bạc phía sau lưng Mộ Dung Thiên, gật đầu.

Ông lão râu bạc tiến lên, nói:

- Công tử, xin người ngồi ngay ngắn, ta sẽ xem xét vết thương trong người của người.

Ông lão nói xong duỗi đôi tay ra, ngưng tụ một đoàn sáng màu trắng bao phủ hướng Đại La Thiên Tôn.

Khi đoàn sáng trắng phủ trùm thì Đại La Thiên Tôn chỉ cảm thấy toàn thân ấm áp, bây giờ đoàn sáng trắng thấm vào người hắn thì cảm giác đau đớn bớt nhiều.

Thời gian trôi qua, Mộ Dung Thiển đứng đó, mắt đẹp nhìn Đại La Thiên Tôn trong đoàn sáng.

Mộ Dung Thiển rất tò mò với người đàn ông này, nàng không thể hiểu tại sao đối phương bị thương nặng như vậy, lúc mang về tùy thời sẽ chết vậy mà bây giờ có thể tự ngồi dậy?

Mắt đẹp chớp lóe, xẹt qua khuôn mặt đẹp trai đến kỳ cục của Đại La Thiên Tôn, nghĩ tới ánh mắt đối phương nhìn mình, trái tim Mộ Dung Thiển đập nhanh hơn.

Lúc này ông lão tóc bạc thu đôi tay lại, mày nhíu chặt.

Mộ Dung Thiển trái tim thít chặt, vội hỏi:

- Trần y sư, thế nào rồi?

Ông lão tóc bạc lắc đầu, thở dài, nói:

- Kinh mạch trong người hắn đều đứt hết, bị thương rất nặng, cho dù chữa khỏi có thể sống tiếp thì chỉ là phế nhân.

Nói đến đây ông lão vẻ mặt thương hại nhìn Đại La Thiên Tôn.

Mộ Dung Thiển biến sắc mặt, bật thốt:

- Cái gì? Kinh mạch trong người đứt hết!?

Mộ Dung Thiển nhìn Đại La Thiên Tôn, ánh mắt hơi phức tạp.

Kinh mạch trong người đứt đoạn nghĩa là không thể tập võ.

Trên Đại Lục Thiên Lam lấy võ đứng đầu này chính là người thấp kém nhất!

Phế nhân? Đại La Thiên Tôn tự giễu cười, vẻ mặt bình tĩnh.

Mộ Dung Thiển hỏi tiếp:

- Vậy là không có cách nào khác sao?

Ông lão râu bạc nói:

- Trừ phi có cường giả thánh cấp nguyện ý tự hao tổn chân khí giúp hắn nối lại tất cả kinh mạch trong người.

Mộ Dung Thiển nhướng mày, cường giả thánh cấp? Đẳng cấp này coi như là lão tổ Mộ Dung gia tộc của nàng cũng phải ngưỡng mộ, nói vậy là tương đương không có hy vọng.

3. Chương 3

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 3: Võ Thần Điện

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Một lúc sau Mộ Dung Thiển tỉnh táo lại, hỏi:

- Không biết nên xưng hô công tử như thế nào?

Nên xưng hô như thế nào? Đại La Thiên Tôn ngậy ra.

Đời trước hần thành tựu địa vị Thiên Tôn rồi thì các Tiên Đế, Tiên Quân Tiên Giới đều bái gọi là Đại La Thiên Tôn, vạn năm nay hần gần như quên đi tên thật của mình.

Đại La Thiên Tôn trầm ngâm, nói:

- Long Kinh Thiên.

Cái tên Long Kinh Thiên là tên thật lúc hần tu luyện ở trần gian.

Nếu vậy thì sử dụng lại tên thật đi.

Nếu ông trời muốn hần làm lại từ đầu, vậy mọi thứ bắt đầu từ đầu!

Đời trước hần lĩnh ngộ hồng môn căn nguyên pháp tắc chưa vững vàng, nóng lòng chứng đạo, thành tựu hồn nguyên bất diệt chỉ cảnh thất bại. Nhưng hần tin tưởng, một đời này hần nhất định có thể đột phá!

Mộ Dung Thiển biểu tình kinh ngạc, nói:

- Long Kinh Thiên? Không lẽ công tử là người của Long gia Lạc Vân vương quốc chúng ta?

Ông lão râu bạc cũng nhìn chằm chằm Đại La Thiên Tôn.

- Long gia Lạc Vân vương quốc?

Long Kinh Thiên ngạc nhiên, sau đó lắc đầu nói:

- Không phải.

Nhưng xem sắc mặt của hai người thì dường như Long gia Lạc Vân vương quốc rất nổi tiếng.

Nghe Long Kinh Thiên phủ định thì Mộ Dung Thiển nhẹ lòng, thầm lắc đầu, là nàng đã nghĩ nhiều.

Long Kinh Thiên thuận miệng hỏi:

- Long gia rất nổi tiếng?

Long Kinh Thiên vừa dứt lời, Mộ Dung Thiển, ông lão râu bạc biểu tình quái dị.

Không ngờ còn có người không biết Long gia của Lạc Vân vương quốc.

Sau đó Mộ Dung Thiển giải thích cho Long Kinh Thiên, Long gia này là một trong bốn gia tộc của Lạc Vân vương quốc bọn họ, không chỉ có địa vị phi thường trong vương quốc này, ở Vĩnh Phong vương triều cũng rất có uy danh.

Long gia lão tổ chính là một vị thánh cấp cường giả.

Theo đoạn đối thoại, Long Kinh Thiên hiểu đôi chút về chỗ ở hiện tại của mình.

Long Kinh Thiên đúng là đã không ở Tiên Giới mà là một nơi tên gọi Đại Lục Thiên Lam. Long Kinh Thiên đoán Đại Lục Thiên Lam này chắc là một không gian vị diện thấp kém ở nhân gian.

Một lát sau Mộ Dung Thiển mang theo ông lão râu bạc rời đi.

Trước khi đi Mộ Dung Thiển dặn dò Long Kinh Thiên cứ yên tâm ở lại Mộ Dung phủ tĩnh dưỡng, đừng đi lại để tránh cho vết thương thêm nghiêm trọng.

Long Kinh Thiên nhìn bóng dáng yêu kiều của Mộ Dung Thiển khuất xa, thu lại tâm mắt, nhìn thân thể của mình, nhũn mảy. Xem ra hiện tại Long Kinh Thiên chỉ có thể ở Mộ Dung phủ 'tĩnh dưỡng' vài ngày.

Long Kinh Thiên lầm bầm:

- Kinh mạch trong người toàn bộ đứt đoạn, tình hình đúng là hơi xấu.

Càng tệ hơn là dây xích phép tắc linh hồn chi hải không biết tới ngày nào tháng nào mới tu phục lại được.

- Phế nhân?

Nghĩ đời lời ông lão râu bạc nói, Long Kinh Thiên cười cười, hồi lâu sau tập trung tinh thần, lại vận chuyển công pháp ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’.

Đau nhức thấu xương lại truyền đến.

Ban ngày nóng bức qua đi, màn đêm buông xuống.

Bất giác vài canh giờ đã qua.

Long Kinh Thiên ngừng lại, nhìn ánh trăng bạc bên ngoài song cửa sổ, muốn xuống giường đi bộ nhưng toàn thân đau muốn chết. Xem ra Long Kinh Thiên chẳng những phải ở Mộ Dung phủ ‘tĩnh dưỡng’ vài ngày mà còn cần nằm trên giường gỗ một đoạn thời gian.

Long Kinh Thiên thở ra một hơi, cảm thán:

- Lúc thiên phạt thì Vạn Vật đỉnh bị nổ, nếu không có linh dược như Diệp Tiên, tình hình đã không như thế này.

Lúc thiên phạt Long Kinh Thiên bị hồng mông chi lôi và thiên đạo chi hỏa nhấn chìm, những linh bảo, tiên khí lúc trước Long Kinh Thiên luyện chế đều bạo tạc, tiên đan vào một ít linh dược Tiên Giới quý hiếm cũng biến mất.

Buồn bức qua đi, Long Kinh Thiên chỉ đành lại vận chuyển ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’, thử tụ tập linh khí thiên địa.

Một đêm trôi qua.

Nhưng thiên địa vẫn là thiên địa đó, linh khí xung quanh không có chút phản ứng.

Long Kinh Thiên có chút an ủi là mặc dù tạm thời không thể tụ tậpv linh khí thiên địa nhưng đau nhức khắp người bớt đi nhiều.

Chớp mắt đã trôi qua mấy ngày.

Vài ngày qua mặc dù đan điền của Long Kinh Thiên không thể tụ tập linh khí thiên địa nhưng đau đớn khắp người đã biến mất, có thể xuống giường hoạt động.

Đại khái hành động không thành vấn đề.

Mấy ngày nay mỗi ngày Mộ Dung Thiển đều dẫn theo ông lão râu bạc tới chữa trị cho Long Kinh Thiên một lần.

Mộ Dung Thiển nhìn Long Kinh Thiên hồi phục mỗi ngày nhanh đến kinh người, rất là kinh ngạc. Mộ Dung Thiển đã như vậy thì càng đừng nói tới ông lão râu bạc.

Nói theo kiểu của ông lão là lão làm y sư mấy chục năm chưa từng gặp người có thiên phú ‘hồi phục’ giống như Long Kinh Thiên.

Ngày hôm nay mặt trời rực rỡ, Long Kinh Thiên đi ra khỏi phòng, tới sân nhỏ hoạt động tay chân. Ánh nắng chiếu trên người hắn rất ấm áp.

Lúc này ông lão râu bạc bước vào trong sân, hỏi:

- Kinh Thiên tiểu huynh đệ, hôm nay cảm giác thế nào?

Long Kinh Thiên xoay người, ngẩng ra. Tiểu huynh đệ? Long Kinh Thiên lắc đầu cười thâm, xem bộ dạng hiện giờ của hắn thì đúng là một thanh niên khoảng hai mươi tuổi.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Tốt hơn nhiều.

Ông lão râu bạc bước tới, cười nói:

- Vậy thì tốt.

Long Kinh Thiên thuận miệng hỏi:

- Thiên cô nương đâu?

Mỗi lần đều là Mộ Dung Thiên và lão cùng nhau tới, nhưng hôm nay không thấy nàng đâu.

Ông lão râu bạc đáp:

- Hôm nay là ngày mỗi năm một lần phân điện Võ Thần Điện mở ra muốn chọn đệ tử, gia chủ chúng ta mang tiểu thư đi trải nghiệm.

Long Kinh Thiên nhìn ông lão râu bạc, hỏi lại:

- Võ Thần Điện?

Ông lão râu bạc thấy Long Kinh Thiên vẻ mặt nghi hoặc thì vỗ trán, há hốc mồm, biểu tình rất khoa trương:

- Người...ngay cả Võ Thần Điện cũng không biết?

Không ngờ Long Kinh Thiên gật đầu.

Ông lão râu bạc thấy Long Kinh Thiên gật đầu thì suýt ngất xỉu, hấn thật sự không biết!

Sau đó ông lão râu bạc giải thích cho Long Kinh Thiên nghe về Võ Thần Điện. Hấn nghe xong mới biết Võ Thần Điện là một trong các thế lực siêu cấp trên Đại Lục Thiên Lam.

Đại Lục Thiên Lam có ba vương triều, thống trị mấy ngàn vương quốc lớn nhỏ.

Thế lực của Võ Thần Điện lại trải rộng mỗi góc Đại Lục Thiên Lam, ba đại vương triều, mấy ngàn vương quốc lớn nhỏ, mỗi tòa chủ thành đều có phân điện của Võ Thần Điện.

Có thể nói ở Đại Lục Thiên Lam thì già trẻ bé lớn nam nữ đều biết Võ Thần Điện.

Đây là vì sao ông lão râu bạc thấy Long Kinh Thiên không biết Võ Thần Điện thì biểu tình khoa trương như vậy.

Ông lão râu bạc ánh mắt là lạ, nửa đùa nói:

- Nếu không phải ta biết là tiểu thư chúng ta mang người về từ Thanh Diễm sâm lâm thì ta thật sự nghi ngờ người không phải người Đại Lục Thiên Lam.

“Ta đúng là không phải người Đại Lục Thiên Lam các người.” Long Kinh Thiên thảm nhủ.

Ông lão râu bạc nói:

- Đi thôi, Kinh Thiên tiểu huynh đệ, hôm nay ánh nắng tốt, tiểu thư không ở đây, ta mang người đi dạo.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Cũng tốt.

Sau đó ông lão râu bạc dẫn theo Long Kinh Thiên đi dạo trong Mộ Dung phủ.

Mấy ngày ở chung, ông lão râu bạc dần có hảo cảm với Long Kinh Thiên, không bởi vì kinh mạch trong người hấn đứt đoạn mà kỳ thị hấn.

Ông lão râu bạc vừa đi vừa giới thiệu lịch sử huy hoàng của Mộ Dung gia tộc họ cho Long Kinh Thiên biết.

Theo cách nói của ông lão râu bạc thì Mộ Dung gia tộc đã truyền thừa một ngàn năm, ở Hải Thiên thành rất ghê gớm, là một trong ba đại gia tộc.

Lão tổ Mộ Dung gia tộc bọn họ là một vị cường giả hoàng cấp.

4. Chương 4

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 4: Rời đi

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Ông lão râu bạc nói huyền thuyên, về mặt đặc ý:

- Kinh Thiên tiểu huynh đệ, cường giả hoàng cấp, người biết đấy, ha ha, coi như là thành chủ Hải Thiên thành có gặp lão tổ chúng ta cũng phải cung kính!

Bộ dạng của ông lão râu bạc giống như lão chính là cường giả hoàng cấp.

Mấy ngày qua Long Kinh Thiên có hiểu đôi chút về đẳng cấp tu luyện Đại Lục Thiên Lam.

Đại Lục Thiên Lam lấy tu luyện chân khí làm chính, từ bảy tuổi khảo hạch thì bắt đầu tu luyện, thành công tụ khí liền trở thành một hậu thiên võ giả.

Đột phá hậu thiên xong là tiên thiên võ sư, trên võ sư là đại võ sư, sau đại võ sư mới là võ vương, võ hoàng.

Mỗi một đại cảnh giới lại chia bảy tầng.

Lão tổ Mộ Dung gia tộc là cường giả võ hoàng, ở trong mắt ông lão râu bạc là cực kỳ lợi hại.

Đúng vậy, trong Hải Thiên thành thì cường giả hoàng cấp không hơn một bàn tay, lão tổ Mộ Dung gia tộc xem như 'lợi hại'.

Hai người đang đi thì bỗng phía trước truyền đến tiếng quát, mơ hồ nghe tiếng đao, kiếm va nhau.

Ông lão râu bạc đứng lại, cười nói:

- Chắc là tử đệ Mộ Dung gia tộc chúng ta luyện tập buổi sáng. Ta dẫn người đi diễn võ trường xem.

Ông lão râu bạc nói xong dẫn Long Kinh Thiên đi tới trước.

Long Kinh Thiên theo sau lão, đi không xa thì tới một quảng trường vài bình phương. Ở một góc quảng trường, tử đệ Mộ Dung gia tộc đang vung quyền, như nghe có tiếng sấm nổ mạnh.

Ông lão râu bạc về mặt đặc ý nói với Long Kinh Thiên:

- Ha ha, thấy sao? Đây là võ kỹ gia truyền của Mộ Dung gia tộc, tên gọi là Bôn Lô quyền, chính là võ kỹ đỉnh giai hoàng cấp trăm phần trăm!

Võ kỹ đỉnh giai hoàng cấp?

Nhìn về mặt đặc ý của ông lão râu bạc, Long Kinh Thiên cười cười, không nói.

Đừng nói là đỉnh giai hoàng cấp, coi như là võ kỹ đỉnh giai thần cấp Đại Lục Thiên Lam thì Long Kinh Thiên cũng không lọt vào mắt.

Trong Đại Lục Thiên Lam, công pháp và võ kỹ chia phẩm cấp gồm hoàng, huyền, địa, thiên, thánh và thần cấp.

Hoàng là cấp thấp, thần là cấp cao.

Mỗi cấp lại chia bốn tiểu giai là thấp, địa, cao, đỉnh.

- Đó là Bá Thiên đao!

- Lăng Phong kiếm pháp!

Ông lão râu bạc chỉ vào một góc quảng trường, Long Kinh Thiên nhìn qua thấy một vài tử đệ Mộ Dung gia tộc đang so tài kiếm kỹ và đao pháp.

Ông lão râu bạc lại một phen hăng say kể lể.

Đang lúc ông lão râu bạc giải thích cho Long Kinh Thiên nghe sướng miệng thì bỗng một bóng người nhảy lên khỏi quảng trường, đáp xuống trước mặt hai người.

Long Kinh Thiên nhìn sang, là một thanh niên, bộ dạng cũng mát mắt nhưng môi rất mỏng, đáng vẻ kiêu ngạo.

Thanh niên chỉ vay, ánh mắt như đao nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, hỏi:

- Trần lão, đây chính là phế vật mà Thiên Thiên mang về từ Thanh Diễm sâm lâm?

Ông lão râu bạc nhướng mày, nói:

- Mộ Dung Bác, ngươi muốn làm cái gì? Hắn là bằng hữu của tiểu thư.

- Bằng hữu? Hắn xứng không!?

Mộ Dung Bác nhìn Long Kinh Thiên, cười lạnh nói:

- Kinh mạch toàn thân hắn đứt đoạn, không phải phế vật thì là cái gì? Dù là nô tài thấp kém nhất của Mộ Dung gia ta cũng mạnh hơn hắn nhiều!

Ông lão râu bạc trách mắng:

- Mộ Dung Bác, ngươi đi đi!

Thanh niên phớt lờ ông lão râu bạc, hừ lạnh, nói với Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, ngươi khôn hồn thì cách xa Thiên Thiên của ta một chút, lát nữa biến khỏi Mộ Dung phủ của ta đi!

Long Kinh Thiên con người co rút, gần từng chữ nói:

- Nếu ta không muốn thì sao?

- Không à?

Thanh niên ngẩn ra, cười lạnh nói:

- Ngươi sẽ biết kết quả!

Mộ Dung Bác nói xong xoay người rời đi.

Long Kinh Thiên nhìn bóng lưng đối phương rời đi, mắt lóe tia sáng lạnh.

Mấy ngày nay Mộ Dung Thiên mỗi ngày đi tiểu viện của Long Kinh Thiên, xem ra điều này làm Mộ Dung Bác ghen ghét. Tuy nhiên, mặc dù Long Kinh Thiên không có ý gì với Mộ Dung Thiên nhưng uy nghiêm của Thiên Tôn không phải ai đều xúc phạm được!

- Kinh Thiên tiểu huynh đệ, ngại quá.

Ông lão râu bạc ngại ngần nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Mộ Dung Bác này làm người luôn kiết ngạo như vậy.

Long Kinh Thiên không nói chuyện.

Ông lão râu bạc nhìn biểu tình của Long Kinh Thiên, khuyên nhủ:

- Ta biết trong lòng ngươi không phục, nhưng hắn là thiên tài ngàn năm khó gặp của Mộ Dung gia tộc chúng ta. Trừ tiểu thư chúng ta ra thì thiên phú của hắn là cao nhất. Bây giờ hắn là võ giả thất tầng.

Thiên tài ngàn năm mới gặp? Long Kinh Thiên mặt không biểu tình. Năm đó hắn ở địa cầu trần gian tu luyện còn được trưởng bối môn phái gọi là thiên tài ngàn năm khó gặp.

Ở Tiên Giới, dù là thiên tài ức vạn năm trước ở trước mặt Long Kinh Thiên chỉ là rác rưởi.

Ông lão râu bạc không biết suy nghĩ trong đầu Long Kinh Thiên, thấy hắn không nói chuyện thì thâm thở dài, lắc đầu.

Ông lão râu bạc nhìn ra được tiểu thư Mộ Dung Thiên của họ rất có 'cảm tình' với Long Kinh Thiên, nếu không thì mấy ngày nay sẽ không ngày ngày dẫn lão tới đây trị liệu cho đối phương.

Còn về ‘cảm tình’ tốt đến đâu thì ông lão râu bạc không biết.

Nhưng, đáng tiếc.

Trong người Long Kinh Thiên kinh mạch đứt đoạn, nhất định là phế nhân.

Ông lão râu bạc cảm thấy hai người họ không có kết quả tốt.

Bởi vì có Mộ Dung Bác gây rối nên hai người không hứng thú đi dạo nữa.

Long Kinh Thiên quay về tiểu viện của mình, vận chuyển ‘Hỗn Động Đại La Thiên’. Bỗng Long Kinh Thiên cảm kinh ngạc, vì hắn cảm giác khi vận chuyển công pháp ‘Hỗn Động Đại La Thiên’ mà hắn tự sáng tạo thì linh khí thiên địa xung quanh có chút dao động!

Long Kinh Thiên mừng như điên.

Bảy ngày!

Đi tới Đại Lục Thiên Lam đã bảy ngày, rốt cuộc có thể tụ khí!

Long Kinh Thiên không ngừng vận chuyển công pháp, xung quanh linh khí thiên địa dao động từ từ tụ tập hướng hắn, thấm vào cơ thể, hướng tới đan điền.

Từng đợt linh khí thiên địa tiến vào đan điền giống như rừng khô gặp hạn hán, đan điền của Long Kinh Thiên điên cuồng nuốt những linh khí này, tiếp theo tỏa hướng mỗi góc người hắn, thấm nhuận, ôn dưỡng kinh mạch đứt đoạn trong người, mỗi một tắc da thịt.

Khi Long Kinh Thiên mở mắt ra thì bên ngoài sắc trời mờ sáng, đã trôi qua một ngày.

Long Kinh Thiên thở ra một hơi, cảm thấy tinh thần sảng khoái. Hắn đứng lên, xương cốt kêu ‘răng rắc’ rất dễ chịu.

Thần thức của hắn nội thị, trong đan điền đã có khí thể yếu ớt.

Long Kinh Thiên lẩm bẩm:

- Xem ra thể Thiên Tôn này vẫn có chút tác dụng.

Mặc dù lực lượng của Long Kinh Thiên biến mất nhưng thể Thiên Tôn vẫn là thân thể Thiên Tôn, vẫn có thể hấp thu linh khí thiên địa.

Tuy nhiên, ở vị diện này linh khí thiên địa quá mỏng manh.

Thậm chí còn mỏng hơn cả địa cầu trần gian lúc trước Long Kinh Thiên ở.

Long Kinh Thiên tu luyện tốc độ chậm hơn trước rất nhiều, hơn nữa bây giờ thân thể Thiên Tôn của hắn trải qua thiên phạt dường như sinh ra biến đổi gì đó, hấp thu linh khí thiên địa chậm hơn ở Tiên Giới nhiều.

Tốc độ thậm chí không bằng lúc hắn tu luyện ở trần gian.

Long Kinh Thiên nhướng mày, nói:

- Hay là bởi vì kinh mạch trong người đứt hết?

Dù sao thì bây giờ Long Kinh Thiên chỉ có thể chậm rãi tu luyện.

Cứ thế trôi qua mười ngày.

Long Kinh Thiên tập trung vào tu luyện, không ngừng cố gắng, mười ngày sau linh khí ở đan điền của hắn đậm đặc nhiều, tiến vào sơ kỳ Luyện Khí kỳ.

5. Chương 5

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 5: Thú Võ Sư

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Tốc độ này khiến Long Kinh Thiên buồn bực, còn nhớ lúc trước hắn tu luyện ở địa cầu chỉ dùng hắn này tiến vào sơ kỳ Luyện Khí kỳ.

Mười ngày nay ông lão râu bạc không đến, Long Kinh Thiên không quá để ý, không ai quấy rầy cũng tốt.

Ngày hôm nay, Mộ Dung phủ bỗng náo nhiệt hẳn lên.

- Lần này Võ Thần Điện mở ra, tiểu thư của chúng ta đã được chọn!

- Ta sớm nói rồi, lấy thiên phú của tiểu thư chúng ta thì chắc chắn có thể đi vào Võ Thần Điện!

Những tỷ nữ, hộ vệ trong Mộ Dung phủ bàn tán.

Long Kinh Thiên lòng máy động, tự hỏi:

- Mộ Dung Thiển tiến vào Võ Thần Điện?

Trong Đại Lục Thiên Lam, mặc kệ là tử đệ của gia tộc nào, tiến vào Võ Thần Điện là vinh diệu to lớn.

Lần này Mộ Dung Thiển có thể vào , trở thành đệ tử của Võ Thần Điện, Mộ Dung gia tộc trên dưới hò reo chúc mừng.

Bên ngoài náo nhiệt không liên quan gì đến Long Kinh Thiên.

Trong gian phòng, Long Kinh Thiên tiếp tục tu luyện.

Ngày hôm sau, khi trời sáng, Long Kinh Thiên dừng vận chuyển công pháp bước ra khỏi phòng thì thấy Mộ Dung Thiển cùng ông lão râu bạc đi vào tiểu viện.

Mộ Dung Thiển mặt cười tươi như hoa, có thể thấy tâm tình của nàng rất tốt. Lần này vào được Võ Thần Điện, Mộ Dung Thiển tới báo tin vui cho Long Kinh Thiên.

Quả nhiên, Mộ Dung Thiển tiến vào liền hỏi tình hình mấy ngày nay của Long Kinh Thiên, sau đó kiểm không được nói chuyện nàng vào Võ Thần Điện.

Long Kinh Thiên cười cười nhìn Mộ Dung Thiển bình thường dịu dàng giờ vẻ mặt hớn hỏ.

Mộ Dung Thiển thấy nụ cười của Long Kinh Thiên, cảm giác mình hơi thất lễ trước mặt hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng.

Nhưng khi Long Kinh Thiên nói muốn rời khỏi Mộ Dung gia tộc thì nụ cười biến mất trên mặt Mộ Dung Thiển.

Mộ Dung Thiển buột miệng nói:

- Người nói định rời đi!?

Long Kinh Thiên gật đầu, khẳng định:

- Ừm.

Nếu đã có thể hoạt động bình thường, lại vào Luyện Khí kỳ thì nên là lúc rời đi.

Long Kinh Thiên không thể ở lại Mộ Dung phủ này lâu dài.

Hơn nữa đối với Long Kinh Thiên thì ở lại Mộ Dung phủ có nhiều bất tiện.

Mộ Dung Thiển thấy Long Kinh Thiên gật đầu, tâm tình bỗng buồn bã, hé môi định nói cái gì nhưng khép lại, việc hắn rời đi quá đột ngột với nàng.

Ông lão râu bạc ở bên cạnh nghe Long Kinh Thiên nói muốn đi thì cũng rất ngoài ý muốn.

Mộ Dung Thiển vẻ mặt u sầu nói:

- Người, khi nào thì đi?

Long Kinh Thiên nói:

- Bây giờ.

Mộ Dung Thiển nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, giật mình nói:

- Bây giờ? Người!?

Long Kinh Thiên nói:

- Thương thế của ta đã gần lành lặn.

Trừ kinh mạch và linh hồn ra thì vết thương của Long Kinh Thiên đúng là đã lành, hiện tại chỉ thiếu thời gian hồi phục thực lực.

Mộ Dung Thiển ỉu xiu nói:

- Vậy, được rồi.

Nửa canh giờ sau, Mộ Dung Thiển và ông lão râu bạc đứng ở cửa lớn Mộ Dung phủ nhìn Long Kinh Thiên dần đi xa.

Mãi đến khi bóng lưng Long Kinh Thiên khuất nơi chân trời, Mộ Dung Thiển vẫn đứng đó không nhúc nhích.

Ông lão râu bạc đứng sau lưng Mộ Dung Thiển, trầm thổ dài.

Hồi lâu sau ông lão râu bạc kiềm không được nói:

- Tiểu thư, hần đã đi rồi, chúng ta trở về!

Mộ Dung Thiển đột nhiên lên tiếng:

- Trần y sư, người nói xem sau này chúng ta còn gặp lại không?

Ông lão râu bạc ngẩn ra, lắp bắp không biết nên trả lời câu hỏi ra sau.

Ông lão râu bạc thừa nhận Long Kinh Thiên từng tiếng nói cử động có sức hấp dẫn đặc biệt, tuần tú đến kỳ lạ, nhưng ở Đại Lục Thiên Lam lấy võ làm chủ thì không thể làm cơm ăn.

Kinh mạch trong người Long Kinh Thiên đứt hết, đã là phế nhân, hiện tại Mộ Dung Thiển tiến vào Vô Thần Điện, trở thành đệ tử của Vô Thần Điện, theo ông lão râu bạc thấy thì sau này hai người căn bản không có khả năng tiếp xúc.

Nhưng nhìn Mộ Dung Thiển vẻ mặt ngơ ngác nhìn đầu đường, ông lão râu bạc không nỡ nói ra sự thật này.

Mộ Dung Thiển ánh mắt u buồn nói:

- Chúng ta về đi.

Nói xong Mộ Dung Thiển xoay người về phủ.

Khi Mộ Dung Thiển và ông lão râu bạc quay về Mộ Dung phủ thì một góc đường có bóng người vọt ra, chính là Mộ Dung Bác.

Mộ Dung Bác nhìn bóng lưng Mộ Dung Thiển biến mất, chuyển hướng Long Kinh Thiên rời đi, cười lạnh nói:

- Tiểu tử, đợi khi người ra khỏi Hải Thiên thành thì ta sẽ khiến người muốn sống không được, muốn chết không xong!

Sau khi Long Kinh Thiên đi ra khỏi Hải Thiên thành thì không đi đường chính mà bước trên đường núi.

Long Kinh Thiên quyết định đi Thanh Diễm sâm lâm tu luyện vài ngày.

Dần dần, Long Kinh Thiên cách Hải Thiên thành ngày càng xa, càng thưa thớt nhà dân.

Khi Long Kinh Thiên đi tới một vùng đất hoang thì bỗng đứng lại, lạnh nhạt nói:

- Sao vậy? Còn không chịu đi ra?

Long Kinh Thiên dứt lời chỉ thấy một bóng người bay ra khỏi rừng rậm phía sau, đáp xuống trước mặt hắn, chính là Mộ Dung Bác bám theo hắn từ Hải Thiên thành.

Mộ Dung Bác cười khẩy nhìn Long Kinh Thiên, tay phải chỉ vào hắn, nói:

- Người không ngu ngốc lắm, có thể đoán được ta bám theo người.

Đoán được? Long Kinh Thiên nghiêng ngẫm nhìn đối phương.

Mộ Dung Bác thấy vẻ mặt của Long Kinh Thiên thì nhướng mày, lạnh giọng nói:

- Chờ lát nữa để ta xem người còn cười được không!

Nói xong kiếm quang trong tay gã chợt lóe, tay nắm thanh trường kiếm xông hướng Long Kinh Thiên.

- Tuy nhiên, ta sẽ không để người chết nhanh như vậy, ta sẽ rạch mười kiếm vào mặt người, rồi cắt đứt hai tay người, sau đó là hai chân!

Long Kinh Thiên nheo mắt.

Lúc này Mộ Dung Bác tới gần Long Kinh Thiên mấy thước, ánh mắt khinh miệt, tùy tay rạch một kiếm vào mặt hắn, biểu tình dữ tợn.

Nhưng khi trường kiếm của Mộ Dung Bác xẹt tới trước mặt Long Kinh Thiên thì ngừng lại.

Mộ Dung Bác ngây ra, tiếp theo vẻ mặt kinh ngạc, không dám tin cảnh tượng nhìn thấy.

- Người, người, người thế nhưng...!

Chỉ thấy Long Kinh Thiên dùng một ngón tay phải chặn mũi trường kiếm!

Tiếp theo Long Kinh Thiên dùng hai tay búng, trường kiếm rung lên, lực lượng từ trường kiếm truyền đến khiến Mộ Dung Bác chịu không nổi thụt lùi, trên mặt đất hắn mấy dấu chân sâu hoắm.

Mộ Dung Bác ổn định thân hình, biến sắc mặt.

Tất cả điều này khiến Mộ Dung Bác khó thể chấp nhận.

Từ một kích mới rồi thấy được Long Kinh Thiên này ít nhất có lực lượng không thua gì gã!

Mộ Dung Bác vẻ mặt âm trầm, nói:

- Người, kinh mạch trong người không bị đứt?

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt, nói:

- Người hỏi nhiều quá!

Mộ Dung Bác bỗng cất tiếng cười to, nói:

- Tốt, tốt, vậy mới thú vị, nếu người thật là phế vật thì dù có giết chết người cũng không có gì hay!

Long Kinh Thiên mặt không biểu tình, hai tay chấp sau lưng, nói:

- Vậy sao?

Mộ Dung Bác quát to:

- Thái Huyền đệ nhất kiếm, Kiếm Quyền Tàn Vân!

Mộ Dung Bác bay lên, chân khí toàn thân dao động đâm một kiếm vào Long Kinh Thiên.

Một kiếm này uy lực mạnh mẽ hơn trước gấp mấy lần.

Chỉ thấy kiếm quang xẹt qua đầu là dấy lên kiếm phong, cát bay đá chạy.

Mộ Dung Bác xuyên qua cát đá, trường kiếm đâm vào ngực Long Kinh Thiên, ngay vị trí trái tim. Mộ Dung Bác thấy mình một kích thành công thì ngẩn ra, sau đó vẻ mặt vui mừng.

Mộ Dung Bác cười to:

- Hắc hắc, thì ra ngươi chỉ như thế này, bên ngoài cứng, ta còn tưởng ngươi có bản lĩnh gì!

6. Chương 6

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 6: Tinh Hồn Sư

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Nhưng rồi mắt Mộ Dung Bác bỗng lờn ra, chỉ thấy ngực Long Kinh Thiên không đổ máu, trường kiếm của gã không thể đâm xuyên!

Ngực cười đông cứng trên mặt của Mộ Dung Bác.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Đây chính là toàn bộ thực lực của ngươi?

Long Kinh Thiên nói xong vận chuyển chân khí nơi đan điền, lực pahrn chấn bắn ra khiến Mộ Dung Bác bay ngược ra ngoài, trường kiếm văng lên không trung cắm vào mặt đất ngoài mười mấy thước.

Mộ Dung Bác học mấy búng máu, giãy dụa đứng lên, vẻ mặt khó coi nói:

- Ngươi, mặc nội giáp?

- Nội giáp?

Long Kinh Thiên khựng lại, từ từ đi hướng đối phương.

Tất nhiên Long Kinh Thiên không mặc nội giáp gì, nhưng đừng nói là Mộ Dung Bác, cho dù là cường giả vương cấp đến cũng không thể phá phòng ngự của hắn.

Thân thể Thiên Tôn này dù lực lượng đã biến mất nhưng không phải ai đều bị thương được!

Theo Long Kinh Thiên đánh giá thì trước mắt thân thể Thiên Tôn trải qua thiên phạt, xảy ra biến đổi, ơ Đại Lục Thiên Lam phải là cường giả hoàng cấp trở lên mới bị thương hắn được.

Mộ Dung Bác thấy Long Kinh Thiên đi đến thì lùi một bước, sau đó khí thế tăng lên, ánh sáng chợt lóe, một con Huyết Lang xuất hiện bên cạnh gã.

Long Kinh Thiên nhìn con Huyết Lang, bật thốt:

- Dị thú.

Mộ Dung Bác cười khùng khục, đắc ý nói:

- Hắc hắc, đúng vậy, là dị thú!

Đại Lục Thiên Lam, yêu thú sinh sôi nảy nở, những yêu thú này sẽ có một ít biến dị, nhưng yêu thú biến dị này được gọi là dị thú. Võ giả Đại Lục Thiên Lam hàng phục những dị thú này liền có thể hợp nhất với nó.

Khi chủ nhân và dị thú hợp thể thì các mặt công kích, phòng ngự tăng lớn, còn có được năng lực của dị thú.

Nhưng không phải tất cả võ giả đều có thể hợp thể với dị thú. Điều này yêu cầu thân thể, huyết mạch của võ giả phải cực kỳ kiên cường, dẻo dai mới được. Có thể nói trong một ngàn võ giả chưa chắc có một người đạt được yêu cầu.

Những võ giả có thể hợp thể với dị thú được Đại Lục Thiên Lam gọi là Thú Võ Sư.

Không ngờ Mộ Dung Bác chính là một Thú Võ Sư.

Mộ Dung Bác lạnh lùng nói:

- Tiểu tử, ta vốn không định gọi ra dị thú, không ngờ ngươi có thể ép ta đến mức này, bây giờ ngươi chết chắc!

Mộ Dung Bác nói xong giang hai tay ra, Huyết Lang vọt người lên hóa thành vệt sáng đỏ nhập vào người hắn.

Chớp mắt khắp người Mộ Dung Bác tỏa ánh sáng đỏ, hình dạng không ngừng biến đổi. Đôi mắt đỏ rực, khoe mắt đầy tơ đỏ, hai tay vạm vỡ gấp đôi, mười ngón kéo dài.

- Huyết Lang, tậ phong chi ảnh!

Mộ Dung Bác biến đổi xong bay lên, hai vuốt bỗng mạnh cào vào Long Kinh Thiên, thân hình ở giữa không trung để tàn ảnh.

Long Kinh Thiên nhìn đôi vuốt của đối phương bỗng chớp tới, hắn không nhúc nhích, đứng im tại chỗ.

Ầm!

Một tiếng vang trầm đục, chỉ thấy hai vuốt của Mộ Dung Bác đánh vào ngực Long Kinh Thiên.

Khiến Long Kinh Thiên kinh ngạc là vuốt của gã như va vào vách sắt, chân khí không thể xâm nhập vào!

Tiếp theo khiến Mộ Dung Bác kinh hoàng là lực hút cường đại phát ra từ người Long Kinh Thiên, chân khí trong người gã như nước lũ trôi hướng thân thể đối phương.

Mộ Dung Bác muốn rút hai tay về nhưng không được.

Mộ Dung Bác mặt trắng bệch, muốn lên tiếng nhưng phát hiện không ra tiếng được. Trong lòng Mộ Dung Bác tuyệt vọng, bất lực, kinh hoàng!

Sau mười mấy giây, người Mộ Dung Bác gầy một vòng. Khi chân khí trong người gã biến mất hết thì lực bắn ngược truyền ra, Mộ Dung Bác bay ngược ra ngoài.

Khi Mộ Dung Bác rơi xuống đất vang một tiếng ầm, cảm giác xương cốt toàn thân vỡ vụn.

Con dị thú Huyết Lang văng ra khỏi người Mộ Dung Bác, hấp hối.

Long Kinh Thiên hấp thu hết chân khí của Mộ Dung Bác xong nhìn đối phương giống chó chết té trên mặt đất, chậm rãi đi tới.

Mộ Dung Bác vùng vẫy bò dậy, khàn khàn hỏi:

- Ngươi, đây, đây là công pháp gì? Không lẽ là công pháp thánh cấp hay thần cấp!?

Mộ Dung Bác nói tới đây lại hộc bãi máu.

Mộ Dung Bác nhìn Long Kinh Thiên, không thể nào che giấu nỗi lòng kinh hoàng.

Cuồng ngạo, đắc ý trước kia đã biến mất khỏi người Mộ Dung Bác.

Long Kinh Thiên từ trên cao nhìn xuống đối phương, mặt không biểu tình, hai tay chỉ lên trời. Trong ánh mắt kinh sợ của Mộ Dung Bác, bầu trời tụ tập tia chớp hình thành một đoàn lôi vân,

Mộ Dung Bác biến sắc mặt, hét to:

- Ngươi, không lẽ là Tinh, Tinh Hồn Sư!?

Tinh Hồn Sư là dùng lực linh hồn tu luyện lực lượng câu thông với thiên địa, một sự tồn tại còn bí ẩn, thừa thốt hơn cả Thú Võ Sư.

Ở Đại Lục Thiên Lam nếu nói một ngàn võ giả chưa chắc có một Thú Võ Sư thì mười vạn võ giả không có một Tinh Hồn Sư!

Một gia tộc có một Thú Vô Sư thì tuyệt đối là thiên tài chú trọng bồi dưỡng, nhưng một Tinh Hồn Sư là báu vật của cả vương quốc, thậm chí là vương triều.

Một quốc gia chiến, Tinh Hồn Sư dùng lực lượng thiên địa tinh thần triệu hóa ra bí pháp tiến hành công kích, tính hủy diệt và phạm vi phá hư tuyệt đối không phải Thú Vô Sư, võ sư bình thường có thể sánh bằng.

Một vương quốc thường chỉ có khoảng một Tinh Hồn Sư.

Cho nên khi Mộ Dung Bác thấy Long Kinh Thiên có lẽ là Tinh Hồn Sư thì sắc mặt mới vặn vẹo như vậy.

- Tinh Hồn Sư?

Long Kinh Thiên nhìn lơ lửng trên cao, cái này tất nhiên không phải là bí pháp Tinh Hồn Sư gì, nó là tiểu thần thông của Tiên Giới.

Hiện tại linh khí ở đan điền của Long Kinh Thiên có thể miễn cưỡng thi triển một, hai lần tiểu thần thông Tiên Giới thấp kém, nhưng như vậy cũng dư sức tiêu diệt Mộ Dung Bác.

Mộ Dung Bác đè nén lòng kinh sợ, lắp bắp nói:

- Người, không thể, giết ta, người giết ta, cũng trốn không thoát, người Mộ Dung gia tộc chắc chắn sẽ không tha cho người!

Long Kinh Thiên mặt lạnh như băng, hỏi:

- Vậy sao?

Mộ Dung Bác thấy Long Kinh Thiên không bị đánh động thì vội la to:

- Chỉ cần người không giết ta thì ta có thể nói ra công pháp tu luyện thuật dị thú! Thân thể và huyết mạch của người chắc chắn có thể tu luyện thuật dị thú!

Long Kinh Thiên ánh mắt nghi hoặc, hỏi lại:

- Thuật dị thú?

Mộ Dung Bác vội vàng giải thích:

- Thú Vô Sư thông qua tu luyện thuật dị thú mới có thể hợp thể cùng dị thú.

Mộ Dung Bác đã nhìn ra Long Kinh Thiên không phải mặc nội giáp gì mà là thân thể cực kỳ kiên cường dẻo dai, tuyệt đối tu luyện thuật dị thú, trở thành một Thú Vô Sư.

Mộ Dung Bác nghĩ tới gã và dị thú dốc hết sức đánh ra một kích mà không thể lay động Long Kinh Thiên chú Tiên Giới là lòng gã run lên, lại nghĩ đến có lẽ hẳn là một Tinh Hồn Sư, ánh mắt gã nhìn hẳn hoàn toàn thay đổi.

Trong Đại Lục Thiên Lam hiếm có Tinh Hồn Sư, mà Tinh Hồn Sư cùng là Thú Vô Sư thì càng hiếm hoi, thiếu hơn cả cường giả thần cấp. Mộ Dung Bác có thể tưởng tượng ra một khi Long Kinh Thiên trưởng thành thì sẽ khủng bố đến đâu.

Long Kinh Thiên không biết suy nghĩ trong đầu Mộ Dung Bác, nhưng nghe lời đối phương nói thì mắt hẳn sáng lên.

Tu luyện thuật dị thú? Cũng không tệ.

Hiện tại Long Kinh Thiên là sơ kỳ luyện khí, nếu hẳn hợp thể cùng dị thú thì thực lực có thể tăng lên một tầng.

Mộ Dung Bác thấy Long Kinh Thiên động tâm thì thầm mừng, nói tiếp:

- Kinh Thiên huynh đệ thấy sao? Lấy thiên phú của Kinh Thiên huynh đệ thì tu luyện thuật dị thú rất nhanh sẽ có tiểu thành, Thiển Thiển cũng là một Thú Vô Sư!

7. Chương 7

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 7: Yêu Hạch

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Huynh đệ? Long Kinh Thiên cười lạnh nhìn Mộ Dung Bác, nhưng hắn không ngờ Mộ Dung Thiên cũng là một Thú Võ Sư.

Mộ Dung Bác vẻ mặt nịnh nọt. Chính lúc này, tay phải của Long Kinh Thiên đột nhiên chộp đỉnh đầu gã, Mộ Dung Bác định né tránh nhưng lực lượng bí ẩn xâm nhập vào đầu óc gã, tiếp theo gã mất đi tri giác.

Một lúc sau Long Kinh Thiên rút lại tay phải, Mộ Dung Bác từ từ tỉnh táo lại.

Mộ Dung Bác kinh khủng nhìn Long Kinh Thiên, lắp bắp hỏi:

- Người, mới rồi làm gì với ta?

Long Kinh Thiên không mở miệng, tay phải chỉ trời cao, đoàn lôi vân trên trời đột nhiên oanh kích xuống dưới.

Mộ Dung Bác kinh hoàng hét to:

- Không!!!

Lôi vân đánh xuống, tiếng hét ngừng bật, bao gồm dị thú Huyết Lang của Mộ Dung Bác cũng biến thành tro tàn.

Giải quyết xong Mộ Dung Bác, Long Kinh Thiên lóe người không dừng lại mà tiếp tục bay hướng Thanh Diễm sâm lâm.

Một canh giờ sau, Long Kinh Thiên đi tới bên mép Thanh Diễm sâm lâm, tìm một sơn động, ngồi xếp bằng.

Long Kinh Thiên trầm nghĩ:

- Chân khí của Mộ Dung Bác chắc là đủ để ta đột phá Luyện Khí kỳ.

Công pháp 'Hỗn Động Đại La Thiên' Long Kinh Thiên tự sáng tạo được Tiên Giới công nhận là một trong những công pháp bá đạo, khủng bố.

Hỗn Động Đại La Thiên này có thể dung nạp tất cả vạn vật thiên địa, thu nạp căn nguyên vạn vật thiên địa, tiếp theo huyền hóa thành của mình, đây cũng là lý do kiếp trước Long Kinh Thiên tu luyện chưa đến mười vạn năm đã có thể đột phá Thiên Tôn.

Long Kinh Thiên vận chuyển Hỗn Động Đại La Thiên, vốn trong đan điền của hắn bài xích chân khí Mộ Dung Bác lại giống tuyết gặp mặt trời chậm rãi hòa tan.

Tiếp theo từng luồng khói đen tỏa ra từ trong người Long Kinh Thiên.

Những khói đen này là một phần pha tạp trong chân khí của Mộ Dung Bác.

Nhưng khiến Long Kinh Thiên nhướng mày là mặc dù chân khí của Mộ Dung Bác hòa tan nhưng không hòa hợp với chân khí của hắn mà tự động tán trong thân thể.

- Sao có thể như vậy!?

Long Kinh Thiên mở mắt ra, nhíu mày. Công pháp sẽ không ra sai lầm, vậy cách giải thích duy nhất là sau khi thiên phạt đan điền của hắn cũng xảy ra vấn đề.

Nhưng trong thần thức của Long Kinh Thiên vẫn không thể tra ra đan điền có vấn đề gì.

Sau đó Long Kinh Thiên chỉ đành từng bỏ, đứng lên đi ra sơn động, chỉ thấy bên ngoài đã là rạng sáng sao thưa, côn trùng kêu vang, đêm đã khuya.

Long Kinh Thiên hít thở sâu.

Mặc dù đan điền không thể dung hợp chân khí của Mộ Dung Bác nhưng may là thân thể thu nạp chân khí đó, bây giờ thân xác của Long Kinh Thiên lại mạnh hơn một chút.

Long Kinh Thiên nhìn ánh trăng, cứ có cảm giác bị ai đó trong hư không rình ngó.

Loại cảm giác này khiến Long Kinh Thiên rất khó chịu.

Long Kinh Thiên bất giác nhớ tới lúc hăn đỡ thiên phạt thì lực lượng thiên phạt bỗng nhiên tăng mạnh, hăn cứ thấy có điều lạ.

Long Kinh Thiên lẩm bẩm:

- Không lẽ là Hồng Quân hoặc Phục hý vọng tay chân?

Có thể động tay chân khi Long Kinh Thiên độ thiên phạt trong vũ trụ mệnh mông chỉ mấy người làm được.

Đương nhiên, trừ Hồng Quân, Phục Hý ra cũng có thể là Nữ Oa.

Nghĩ đến Nữ Oa là tâm tình của Long Kinh Thiên phức tạp.

Kiếp trước tại Tiên Giới Nữ Oa từng nói, chỉ cần hăn có thể chứng đạo thành thánh, thành tựu hỗn nguyên bất diệt, vậy nàng hứa sẽ cùng Long Kinh Thiên kết thành đạo lữ.

Ở Tiên Giới chỉ có Long Kinh Thiên siêu Thiên Tôn mới dám có ý định dè Nữ Oa dưới người.

Đám lão Thiên Tôn như Chúc Dung Thiên Tôn không dám.

Nữ Oa là thánh nhân của nhân tộc.

Long Kinh Thiên lắc đầu, bây giờ nghĩ những điều này cũng vô dụng. Hăn tỉnh táo lại, nghĩ tới lấy được thuật dị thú từ hồn của Mộ Dung Bác. Tại Đại Lục Thiên Lam, thuật dị thú giống như công pháp cũng có chia cao thấp, nhưng hiển nhiên phẩm cấp của Mộ Dung Bác không cao, đa số là sơ giai huyền cấp.

Thuật dị thú thô sơ như vậy tất nhiên Long Kinh Thiên sẽ không tu luyện.

Long Kinh Thiên trầm nhủ:

- Hay là kết hợp thuật dị thú, còn có bí pháp Tinh Hồn Sư của thế giới này, sáng tạo ra một bộ công pháp mới?

‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ là đời trước Long Kinh Thiên kết hợp rất nhiều công pháp trong Tiên Giới tự sáng chế ra.

Nhưng qua thiên phạt, mấy ngày nay tu luyện nó lại Long Kinh Thiên cảm thấy ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ còn có nhiều chỗ không hoàn thiện.

Nhưng muốn kết hợp thuật dị thú và bí pháp để hoàn thiện ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ không phải chuyện dễ.

Trước tiên, Long Kinh Thiên cần đọc rất nhiều thuật dị thú và bí pháp công pháp mới được.

Long Kinh Thiên lâu bầu:

- Thuật dị thú, bí pháp.

Những thuật dị thú, bí pháp này đa số là bí mật các đại gia tộc không truyền ra, muốn lấy chúng không phải dễ.

Hoặc có thể từ một số đại hình hội đấu giá mới đấu giá được, tất nhiên dù là thuật dị thú, bí pháp cấp thấp cũng cần mấy vạn kim tệ, loại sơ giai huyền cấp như của Mộ Dung Bác trị giá ba, bốn chục vạn.

- Thôi, không nghĩ nhiều, bây giờ quan trọng nhất là tăng thực lực đã.

Sau này có dịp Long Kinh Thiên sẽ đi hội đấu giá vương thành ở Lạc Vân vương quốc xem thử.

Đêm buông xuống, Long Kinh Thiên không ngừng bay nhanh, bóng cây mau chóng thụt lùi.

Long Kinh Thiên đột phá Luyện Khí kỳ, tốc độ tăng nhanh nhiều.

Từ xa nhìn, dưới bóng trăng một cái bóng lướt nhanh đi.

Chính lúc Long Kinh Thiên không ngừng bay tới trước thì chợt khựng lại, rẽ hướng đáp xuống đỉnh một thân cây.

Long Kinh Thiên mới giấu người thì một đoàn sáng tím oanh kích chỗ hắc mới đứng. Một tiếng nổ trầm đục vang lên, kế tiếp là một con rết có chân dài cỡ bốn ngón tay, đôi mắt màu tím xuất hiện ở trước mặt Long Kinh Thiên.

- Tử Văn Ma Hạt.

Long Kinh Thiên bay người lên, tới trước mặt ma hạt.

Tử Văn Ma Hạt là yêu thú cấp thấp ở Đại Lục Thiên Lam, thực lực cao đến hậu kỳ nhị cấp. Tuy nhiên, Long Kinh Thiên nhìn ra được cái con trước mắt chỉ là sơ kỳ nhị cấp.

Dù là sơ kỳ nhị cấp thì võ giả hậu thiên thất tầng gặp phải nó cũng cần cẩn thận tránh đi.

Khi Long Kinh Thiên đáp xuống, Tử Văn Ma Hạt giơ lên hai cái kiếm đằng trước đâm hướng hắc. Hai cái kiếm lóe tia sáng tím xanh, dưới ánh trắng chớp lóe ánh sáng sắc nhọn.

Hai cái kiếm của Tử Văn Ma Hạt chưa kích độc, nếu bị đâm trúng thì dù là tiên thiên võ sư cũng khó thoát chết.

Long Kinh Thiên nhìn Tử Văn Ma Hạt đột nhiên đâm hai kiếm tới, hắc không né tránh mà hai đấm bỗng đánh vào hai cái kiếm to.

Quyền kinh của Long Kinh Thiên đi qua đâu mang theo hàng loạt quyền ảnh.

Đạt đến thập nhị tầng.

Quyền ảnh thập nhị tầng như sao băng giữa trời đêm, chồng chất lên nhau, va chạm với kiếm to. Long Kinh Thiên đánh một kích kia khiến hai cái kiếm rung lên, thân hình khổng lồ của Tử Văn Ma Hạt lùi vài chục bước.

Long Kinh Thiên tiến lên một bước, bóng dáng nhẹ nhàng như gió lại oanh kích Tử Văn Ma Hạt.

- Grao!!!

Bị Long Kinh Thiên một kích đẩy lùi, Tử Văn Ma Hạt hú lên, đôi mắt đỏ rực, hiển nhiên bị chọc giận. Nó há to cái mồm khổng lồ, phun ra cột sáng tím to lớn.

Cột sáng tím kèm theo sương khói tím đen, chưa tới gần đã ngửi thấy mùi tanh hôi.

Mắt thấy cột sáng to lớn sắp đánh vào Long Kinh Thiên, hắc bỗng nhích người trượt tới trước hơn mười thước, tránh khỏi cột sáng, đi đến trước mặt Tử Văn Ma Hạt.

8. Chương 8

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 8: Linh Lung Tuyệt quả

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Âm!

Một tiếng nổ vang, hai đấm của Long Kinh Thiên đánh vào trán của Tử Văn Ma Hạt.

Tử Văn Ma Hạt có điểm yếu ở trán.

Tử Văn Ma Hạt bị nắm đấm của Long Kinh Thiên đánh trúng, trán hõm vào, máu bắn tứ tung, một cái lỗ máu đỏ thẫm xuất hiện.

Mặc dù Long Kinh Thiên không có lợi nhãn tiên khí, nhưng thân thể Thiên Tôn của hắn chính là vũ khí công kích tốt nhất.

Tử Văn Ma Hạt hú lên bay ngược ra ngoài hơn ngàn thước, cây cối bị nó đụng bay.

Máu của Tử Văn Ma Hạt bắn ra xung quanh vang tiếng xèo xèo, chỉ thấy cỏ cây bốc khói, hiển nhiên máu của nó cũng là kịch độc.

Trên nắm tay của Long Kinh Thiên dính khá nhiều máu của Tử Văn Ma Hạt, nhưng độc ma hoạt không làm gì được hắn. Long Kinh Thiên hơi vận chuyển chân khí, nắm đấm lóe tia sáng, đánh rơi máu ma hạt.

Long Kinh Thiên đi hướng Tử Văn Ma Hạt.

Con Tử Văn Ma Hạt này nằm ngã dưới đất, bốn cái chân dài chống đỡ, lão đảo định đứng dậy. Mặc dù bị một đấm trí mạng của Long Kinh Thiên nhưng nó chưa chết.

Tuy nhiên, cuối cùng Tử Văn Ma Hạt vẫn ngã xuống, lát sau không nhúc nhích.

Long Kinh Thiên đi tới bên xác của Tử Văn Ma Hạt, chỗ lỗ máu ở trán tỏa ánh sáng chói lòa. Lòng Long Kinh Thiên máy động, giơ lên tay phải, ngưng tụ chân khí như đao rạch xuống.

Khi lỗ máu bị phá mở lộ ra hạt châu màu tím xanh.

Long Kinh Thiên ngẩn ra, bật thốt:

- Yêu Hạch.

Bình thường chỉ có yêu thú tứ cấp trở lên thì trong người mới có Yêu Hạch, giống yêu thú nhị cấp trước mắt thì xác suất có Yêu Hạch rất nhỏ.

Long Kinh Thiên giơ tay hút Yêu Hạch bay tới tay.

Cảm nhận lực yêu nguyên chảy xuôi trong Yêu Hạch, Long Kinh Thiên cười tủm tỉm, đây đúng là niềm vui bất ngờ.

Long Kinh Thiên nhét Yêu Hạch vào ngực, nhoáng người lên rời khỏi chỗ cũ.

Long Kinh Thiên mới đi không lâu thì vang lên tiếng xé gió, có mấy người mặc đồ đen xuất hiện trước xác của Tử Văn Ma Hạt.

Người này thấy xác con Tử Văn Ma Hạt thì ngẩn ra, tiến lên nhìn xem.

Người đàn ông trung niên trầm giọng nói:

- Tử Văn Ma Hạt, sơ kỳ nhị cấp, bị người một kích lấy mạng!

Người đàn ông trung niên nhìn lỗ máu ở trán Tử Văn Ma Hạt, con ngươi co rút, vẻ mặt trầm trọng nói:

- Nó bị người ta một đấm đánh chết!

Năm người khác giật mình bật thốt:

- Cái gì? Bị người dùng nắm đấm đánh chết!?

Họ nhìn qua, quả nhiên thấy lỗ máu ở trán Tử Văn Ma Hạt là do người dùng nắm đấm đánh thủng.

Một người kinh ngạc nói:

- Người...người này dám dùng nắm đấm trực tiếp đánh chết Tử Văn Ma Hạt, hắn không sợ độc huyết ma hạch sao?

Một người khác lại buột miệng nói:

- Người này có thể dùng nắm đấm đánh phá ngành giáp của ma hạt? Cơ thể hần mạnh đến cỡ nào?

Mọi người im lặng.

- Người này chắc là một Thú Vô Sư, hơn nữa có thực lực tiên thiên tứ, ngũ tàng.

Một lát sau người đàn ông trung niên trầm ngâm nói:

- Mọi người cẩn thận, chúng ta đi tìm Linh Lung Tuyết quả mau chóng mang về cho Nhiếp Thần thiếu gia!

- Tuân lệnh, Phong quân sự!

Người đàn ông trung niên ra lệnh:

- Chúng ta đi!

Người đàn ông trung niên nói xong dẫn năm người bay đi.

Long Kinh Thiên sau khi rời đi tiếp tục tiến sâu vào Thanh Diễm sâm lâm.

Thanh Diễm sâm lâm liên miên mấy chục vạn dặm, vắt ngang quốc thổ của mười mấy vương quốc, cho nên Long Kinh Thiên vẫn đang ở bên ngoài rìa Thanh Diễm sâm lâm.

Một đường xâm nhập, Long Kinh Thiên lại đụng phải vài con yêu thú. Những yêu thú này đều là cấp thấp, nhất cấp, nhị cấp, không thể uy hiếp được hần, đều bị hần đánh chết.

Chẳng qua trừ con Tử Văn Ma Hạt có Yêu Hạch ra thì sau này Long Kinh Thiên gặp mấy con khác đều không có Yêu Hạch.

Bóng đêm qua đi, chân trời lộ ánh bình minh.

Long Kinh Thiên tìm một thâm cốc yên tĩnh, lấy ra Yêu Hạch của Tử Văn Ma Hạt, vận chuyển 'Hỗn Động Đại La Thiên'. Không lâu sau từng luồng sáng màu lam bay ra khỏi Yêu Hạch, đây chính là lực yêu nguyên của Yêu Hạch.

Nhưng ma hạt Yêu Hạch này ẩn chứa lực yêu nguyên cuồng bạo hươn chân khí của Mộ Dung Bác nhiều, vậy nên Long Kinh Thiên không chế những lực yêu nguyên, từ từ tan rã, thu nạp.

Khiến Long Kinh Thiên buồn bực là khi những lực yêu nguyên tiến vào thân thể hần thì giống như chân khí Mộ Dung Bác, không thể bị đan điền thu nạp mà tản ra trong cơ thể.

Thời gian trôi qua.

Khi Long Kinh Thiên lại mở mắt ra thì đã là hai ngày sau, cũng là đêm khuya, trăng sáng sao thưa, thiên địa yên tĩnh.

Long Kinh Thiên đứng dậy, cảm giác cơ thể lại mạnh hơn chút, tu vi vẫn ngừng ở sơ kỳ luyện khí.

Long Kinh Thiên cười khổ, bây giờ thực lực sơ kỳ luyện khí của hần tương đương tiên thiên vô sư, nhưng có thân xác cỡ cường giả haông cấp.

Chắc toàn Đại Lục Thiên Lam chỉ mình hần là quái dị.

Long Kinh Thiên đi ra sơn động, hần không vội vã săn giết yêu thú mà nhóm lửa cách rừng rậm không xa, ngồi xuống, lấy ra một hồ lô gỗ.

Mở nắp hồ lô ra, mùi rượu thơm ngát theo gió tán đi, cách mấy thước cũng ngửi thấy.

Long Kinh Thiên trừ tu luyện ra có ham mê duy nhất là rượu.

Có thể nói Long Kinh Thiên không có rượu là không vui, kiếp trước ở Tiên Giới, những Tiên Đế, Tiên Quân biết ham mê của hần nên mỗi khi có rượu ngon là cống hiến lên.

Long Kinh Thiên cũng là cao thủ luyện rượu.

Một hồ lô rượu này là sau khi hắc đánh chết Tử Văn Ma Hạt, hái trái cây dại trong rừng tùy tay luyện chế. Mặc dù dùng trái dại của vị diện thấp kém luyện chế nhưng lấy kinh nghiệm luyện rượu vạn năm của Long Kinh Thiên, luyện chế ra đương nhiên không phải vật bình thường.

Long Kinh Thiên cầm hồ lô uống một hớp, tử khí di chuyển một vòng trong người, miệng thơm mùi rượu.

Long Kinh Thiên đang uống rượu thì phía xa vang lên giọng sang sảng.

- Bà nội nó, đây là rượu gì vậy, sao mà thơm quá. Lão lang ta uống rượu mười mấy năm chưa từng ngửi mùi rượu thơm đến thế!

Tiếp theo một đám người mặc đồ đen đáp xuống, đi hướng đồng lửa.

- Lần này chúng ta có lộc ăn, ha ha!

Đám đi tới gần đồng lửa, một người há mồm quát Long Kinh Thiên:

- Này, tiểu tử, ném rượu của ngươi qua cho đại gia!

Long Kinh Thiên nhướng mày, lúc uống rượu hắc ghét nhất là bị người khác quấy rầy.

Người kia thấy Long Kinh Thiên không có phản ứng thì vẻ mặt tức giận, nói:

- Tiểu tử, tai ngươi điếc sao? Đại gia kêu ngươi ném rượu qua đây, nếu không đừng trách ta không khách sáo!

Đám người đã tới trước đồng lửa, họ tới gần ngửi mùi rượu càng mê người, khiến họ rất thèm thuồng. Người lúc này lên tiếng kiểm không được nuốt nước bọt khan.

Nhưng khi gã vác đao đi hướng Long Kinh Thiên thì người đàn ông trung niên giơ tay ngăn cản.

Người đàn ông trung niên nói với Long Kinh Thiên:

- Vị bằng hữu này, rượu của ngươi bao nhiêu tiền? Ta cho ngươi một kim tệ, mua nó được không?

Long Kinh Thiên ngẩng đầu lên, lạnh nhạt nói:

- Bao nhiêu tiền sao? Rượu của ta không phải ai đều uống được.

Đúng là vậy, ở Tiên Giới dù là mấy Tiên Đế, Tiên Quân đều không có tư cách uống rượu do Long Kinh Thiên tự tay ủ.

Nhưng lời của Long Kinh Thiên nghe vào tai mấy người kia thì rất là chói tai.

Người lúc trước lên tiếng lạnh giọng nói, vung vẩy trường đao:

- Phong quần sự, nếu tiểu tử này đã không biết tốt xấu thì đừng khách sáo nữa!

Người đàn ông trung niên gạt đầu với gã.

9. Chương 9

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 9: Cửu Vĩ Thiên Miêu

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Người đàn ông trung niên cảm thấy một thanh niên mà thôi, thực lực có mạnh tới đâu thì sẽ cường bao nhiêu?

- Tiểu tử, nếu ngươi đã không biết quý trọng cơ hội thì đừng trách chúng ta.

Người đàn ông trung niên nghiêm mặt nói:

- Lục Ngũ, động tác mau chút, giải quyết hẳn xong chúng ta còn có chuyện cần làm.

Người kia đáp:

- Tuân lệnh, Phong quản sự!

Nói xong gã đi hướng Long Kinh Thiên, cười xấu xa.

- Tiểu tử, chết đi!

Trường đao lóe tia sáng lạnh, chém xuống Long Kinh Thiên.

Nhưng khi trường đao mới nâng lên thì Long Kinh Thiên chợt động, giống như tên rời dây cung một đăm đánh vào ngực đối phương. Tiếng hét thảm vang lên, người kia bay ngược ra ngoài, co giật vài cái rồi nằm ngay đơ.

Thanh trường đao văng ra rơi xuống đồng lửa.

Xung quanh lặng ngắt như tờ.

Năm người đàn ông trung niên bị chấn kinh đứng ngây như phỗng, đầu không kịp phản ứng.

Một người hét lên:

- Người...người dám giết Lục Ngũ?

Nhưng gã mới nói xong thì người trước mặt nhoáng lên, cổ họng kêu rắc một cái bị vụn gãy, người mềm oặt xuống.

Long Kinh Thiên nhìn đối phương trọn tròn mắt, vẻ mặt chết không nhắm mắt, cười lạnh nói:

- Không giết các ngươi, chẳng lẽ chờ các ngươi giết ta sao?

Lúc này bốn người kia mới pahnr ứng lại.

Người đàn ông trung niên biểu tình cực kỳ âm trầm, nhìn Long Kinh Thiên, lạnh lùng nói:

- Không ngờ ta đã nhìn lầm.

Nói đến đây người đàn ông trung niên vẻ mặt sát khí, nói:

- Chút nữa ngươi sẽ chết vô cùng khó coi, sẽ chết rất thảm!

Người đàn ông trung niên hét to:

- Ra tay!

Phút chốc ba người khác nhào hướng Long Kinh Thiên, tay cầm trường đao, trường kiếm vung lên, võ kỹ đánh ra.

Ba người đều là tiên thiên võ sư, thực lực mạnh hơn Mộ Dung Bác, liên hợp đánh ra một kích, xung quanh đao quang kiếm ảnh, kiếm khí gào thét, phong tỏa trên dưới trái phải mỗi góc của Long Kinh Thiên.

Người đàn ông trung niên thấy vậy cười lạnh.

Đao kiếm của ba người đều đánh vào thân thể Long Kinh Thiên.

- Ha ha, tiểu tử này bị chúng ta đánh trúng rồi!

- Hai tên Lục Ngũ, Trần Quang quá sơ sẩy, lại chết dưới tay tiểu tử này!

Ba người lộ nụ cười.

Nhưng khi họ mới nở nụ cười thì bỗng trước mắt hiện ra hàng loạt chưởng ảnh.

- Đại La Chưởng!

- Tê Thiên Liệt Địa!

Tiếp theo ngực ba người bị trọng kích mãnh liệt. Một tiếng vang trầm đục, ba người bắn ra ngoài, y giáp cả người vỡ thành bốn, năm mảnh thành vô số mảnh vụn tứ tán. Ba người ngã xuống đất thì cả người trần trụi, máu chảy đầy đất.

Long Kinh Thiên đáp xuống đất, lạnh lùng nhìn ba người.

Vốn Long Kinh Thiên chặn giết ba người này không dễ, tiếc rằng họ quá sơ sẩy, lại không biết cơ thể của hắn phòng ngự mạnh mẽ, nên hắn mới lợi dụng điều này cho ba người một kích trí mệnh.

- Người...người...!

Người đàn ông trung niên nhìn chuyển biến đột ngột, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên. Ba thủ vệ của gã liên hợp lại nhưng không thể đánh mở phòng ngự cơ thể của đối phương?

Thân thể đối phương rốt cuộc mạnh tới mức nào?

Chợt trong óc gã lóe tia sáng, nghĩ đến một khả năng, buột miệng nói:

- Con Tử Văn Ma Hạt đó bị người giết?

Long Kinh Thiên ngẩn ra, thừa nhận:

- Đúng vậy.

Người đàn ông trung niên mặt trầm xuống, mắt chớp lóe, sau đó nói:

- Vị huynh đệ này, vừa rồi là chúng ta không đúng, chúng ta là người của Nhiếp gia Lạc Vân vương quốc, chuyện này bỏ qua được không?

Long Kinh Thiên khá là ngoài ý muốn, không ngờ đối phương là người của Nhiếp gia Lạc Vân vương quốc.

Nhiếp gia của Lạc Vân vương quốc, Long Kinh Thiên có nghe Mộ Dung Thiển nói qua, thuộc một trong tứ đại gia tộc Lạc Vân vương quốc, giống như Long gia.

Người đàn ông trung niên thấy biểu tình của Long Kinh Thiên thì cơ mặt giãn ra, thâm cười lạnh. Chuyện này đương nhiên sẽ không cho qua, đợi gã làm xong chuyện quay về thì...người đàn ông trung niên nghĩ tới đây mắt lóe sát ý.

Nhưng đúng lúc này, bỗng một quyền kinh mạnh mẽ đánh tới. Người đàn ông trung niên kinh ngạc, phản xạ trở tay đánh một đấm cản lại.

Ầm!

Một tiếng nổ vang. Người đàn ông trung niên cảm thấy cánh tay phải tê rần, vẻ mặt kinh sợ và tức giận trừng Long Kinh Thiên.

- Người...!

Long Kinh Thiên cười lạnh. Nếu đối phương là người của Nhiếp gia thì không thể chứa người sống. Hỗn Độn Đại La Thiên vận chuyển, lực hút cường đại phát ra.

Chân khí của đối phương liên miên bắt tận chảy vào trong cơ thể Long Kinh Thiên.

Người đàn ông trung niên đôi mắt trợn trừng, kinh ngạc rồi chuyển sang kinh khủng, sau đó là vẻ mặt hoảng sợ, tuyệt vọng.

Một lúc sau, nắm tay của Long Kinh Thiên rung lên, chặn dứt cánh tay phải người đàn ông trung niên. Gã bay ngược ra ngoài, đập vào đồng lửa, đốm lửa văng khắp nơi.

Đốm lửa dính vào quần áo của người đàn ông trung niên, đốt cháy lên.

Người đàn ông trung niên lăn trên mặt đất, gào la, mùi thịt khét bốc lên.

Đợi đối phương dập tắt đốm lửa thì Long Kinh Thiên từ từ đi tới.

Người đàn ông trung niên thở hổn hển, yếu ớt nói:

- Xin..xin...người tha...tha cho ta!

Long Kinh Thiên cười khẩy:

- Tha cho người?

Nhưng khi Long Kinh Thiên định giết chết người đàn ông trung niên thì lòng máy động, tay phải chộp đỉnh đầu đối phương.

Long Kinh Thiên nghĩ rằng nếu người đàn ông trung niên này là một quân sự của Nhiếp gia nói không chừng có biết công pháp thuật dị thú Nhiếp gia.

Một lát sau Long Kinh Thiên thu tay lại, nhìn người đàn ông trung niên hấp hối, tùy tay đem ngọn lửa thả lên người gã, kết thúc đau khổ.

Long Kinh Thiên nhìn xác đốt thành tro tàn, lẩm bẩm:

- Linh Lung Tuyết quả.

Long Kinh Thiên không ngờ thông qua linh hồn không thấy được công pháp thuật dị thú ngược lại biết tin tức một loại tên gọi Linh Lung Tuyết quả.

Linh Lung Tuyết quả, loại quả này ngưng tụ lực nguyên thủy thiên địa hình thành, có tác dụng hồi phục nhất định cho vết thương và linh hồn trong cơ thể.

Xử lý sạch sẽ xác người đàn ông trung niên xong Long Kinh Thiên nhảy người lên, rời khỏi chỗ cũ, đi hướng Linh Lung Tuyết quả. Long Kinh Thiên dựa theo ký ức của người đàn ông trung niên, biết Linh Lung Tuyết quả cách chỗ này không xa.

Vài canh giờ sau, Long Kinh Thiên đi tới một sơn cốc, đứng lại.

- Chắc là chỗ này.

Long Kinh Thiên đi hướng lối vào sơn cốc, nhưng khi hần tới nơi thì nướng mảy, yêu khí thật nặng!

Tuy rằng yêu khí này như ẩn như hiện, rất khó phát hiện, có thể lừa được người khác nhưng không thể gạt thần thức của Long Kinh Thiên. Hần do dự một chút rồi tiếp tục đi sâu vào sơn cốc.

Long Kinh Thiên dùng mắt ước lượng thì sơn cốc không lớn, phạm vi chỉ khoảng mười mấy dặm.

Trong sơn cốc hoa cỏ thơm ngát, Long Kinh Thiên phát hiện tại đây linh khí đậm đặc hơn bên ngoài gấp đôi.

Cả sơn cốc tĩnh lặng đến quái dị.

Long Kinh Thiên tập trung tinh thần, chú ý xung quanh, đi tới một cái hồ nước xanh chính giữa sơn cốc.

Theo ký ức của Phong quân sự thì Linh Lung Tuyết quả nằm dưới đáy hồ nước xanh trong sơn cốc này.

Long Kinh Thiên càng tới gần hồ nước xanh thì càng cảm giác yêu khí như có như không kia rõ ràng.

Yêu khí phát ra từ hồ nước xanh.

Long Kinh Thiên nhìn hồ nước xanh, mắt chớp lóe, dưới đáy hồ tồn tại cái gì mà yêu khí nặng đến vậy.

Mặt hồ nước xanh biếc, sóng gợn lăn tăn, rất bình tĩnh.

Một lát sau Long Kinh Thiên vận chuyển công pháp phá mặt hồ, lặn xuống đáy hồ.

Mặc kệ bên dưới tồn tại cái gì, Long Kinh Thiên quyết định lặn xuống xem thử.

10. Chương 10

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 10: Tộc dị thú

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Long Kinh Thiên lặn xuống đáy hồ, nước càng lạnh băng, khiến hắn có cảm giác chìm trong băng giá vạn năm. Lặn khoảng ngàn thước, nếu không phải Long Kinh Thiên là thân thể Thiên Tôn thì sớm bị đông cứng cứng.

Long Kinh Thiên lặn sâu xuống đáy hồ gặp lực cản càng lớn, đang khi hắn vất vả bơi thì bỗng toàn thân thả lỏng, áp lực đè nặng biến mất, hắn đã tới đáy hồ.

Long Kinh Thiên quét bốn phía, tiếp tục chậm rãi tiến tới.

Sau nửa canh giờ, Long Kinh Thiên đi tới một vách núi, trên vách núi đá có một hang đá, hắn chui vào trong.

Sơn động không lớn, chỉ cỡ vài chục bình phương.

- Linh Lung Tuyệt quả.

Chỉ thấy một góc hang động sinh trưởng một gốc cây nhỏ trắng như tuyết, trên cây có một trái to cỡ nắm tay, tỏa ra khói trắng.

Chính là Linh Lung Tuyệt quả!

Long Kinh Thiên mắt sáng ngời, tới gần Linh Lung Tuyệt quả, vươn tay hái xuống. Linh Lung Tuyệt quả vào tay, khí băng giá xâm nhập vào thân thể Thiên Tôn của Long Kinh Thiên, hắn rung mình một cái.

Long Kinh Thiên thầm nghĩ:

- Lực nguyên thủy đậm đặc như vậy, chắc Linh Lung Tuyệt quả đã được năm năm.

Long Kinh Thiên hái xong Linh Lung Tuyệt quả thì đi tới vách tường đất đằng trước hang động, giơ tay gõ, vận đan điền, chân khí thông qua bàn tay đánh ra.

Vách đất đổ nát lộ ra một hang động sâu tối đen, liếc mắt nhìn không tới cuối.

Cùng lúc đó, yêu khí kinh người theo gió lạnh lùa vào mặt.

Lúc trước yêu khí như ẩn như hiện trên sơn cốc là đến từ đây.

Long Kinh Thiên con người co rút, lao vào trong. Hang động giơ tay không thấy năm ngón, bằng vào ánh mắt của Long Kinh Thiên chỉ có thể trông thấy vài thước.

Long Kinh Thiên cẩn thận tiến lên, không lâu sau hang động sâu biến rộng hơn nhiều, dần dần có ánh sáng.

Yêu khí đậm đặc kinh người như sắp thành thể lỏng.

Long Kinh Thiên lại tiến lên nửa canh giờ, tầm mắt chợt sáng ngời. Long Kinh Thiên đi tới một quảng trường mấy ngàn bình phương, chính giữa quảng trường có một đại tể đài.

Đại tể đài cao hơn mười thước, xung quanh khắc phù văn bí ẩn. Trên quảng trường dựng đứng mười cây cột bạch ngọc, không nhiều không ít, vừa đúng mười bốn cây, mỗi cây cột có tử điện quay quanh.

Long Kinh Thiên kêu lên:

- Vô Cực Lôi Quang trận!

Lấy đại tể đài làm trung tâm, mười bốn cây cột bạch ngọc tổ thành một trận tên gọi Vô Cực Lôi Quang trận. Vô Cực Lôi Quang trận ở Tiên Giới là một tiểu trận cấp thấp, nhưng nó xuất hiện trên Đại Lục Thiên Lam khiến Long Kinh Thiên rất bất ngờ.

Long Kinh Thiên nhìn chính giữa đại tể đài.

Chính giữa đại tể đài là một màn sáng to lớn, màn sáng đó là một con mèo.

Một con mèo có chín cái đuôi.

Long Kinh Thiên bật thốt:

- Dị thú!

Giữa trán con mèo có một phù văn đỏ rực. Ở Đại Lục Thiên Lam mỗi một dị thú trên trán đều có một phù văn dị thú, yêu thú bình thường thì không có thứ đó.

Lúc này con Cửu Vĩ Miêu mở mắt ra, đôi mắt bắn ra hai lư ánh sáng lạnh.

Cửu Vĩ Miêu ánh mắt kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Nhân loại, ngươi có thể nhận ra đây là Vô Cực Lôi Quang trận?

Nó không ngờ sẽ có nhân loại nhận ra đại trận này.

Long Kinh Thiên không để ý đến Cửu Vĩ Miêu kinh ngạc, nói:

- Ta không những biết Vô Cực Lôi Quang trận này còn biết cách phá nó.

- Ngươi nói cái gì!?

Cửu Vĩ Miêu vốn nằm sấp trên đại tể đài nghe vậy bật dậy, mắt lóe tia sáng, vẻ mặt giật mình không dám tin.

Cửu Vĩ Miêu cực kỳ kích động hỏi:

- Ngươi...ngươi nói là ngươi biết cách phá giải Vô Cực Lôi Quang trận!?

Long Kinh Thiên khẳng định:

- Đúng vậy.

Cửu Vĩ Miêu cất tiếng cười to.

- Ngàn năm, ngàn năm rồi!

- Cửu Vĩ Thiên Miêu ta rốt cuộc lại thấy ánh mặt trời!

- Ngạo Thiên, lão bắt tử nhà ngươi, ta đã nói rồi, sớm muộn gì có một ngày Thiên Miêu ta có thể đi ra ngoài!

Cửu Vĩ Miêu cuồng cười, giọng nói kích động vang vọng trên không trung. Long Kinh Thiên không lên tiếng, hần đứng đó, biểu tình bình tĩnh.

Một lúc sau Cửu Vĩ Miêu mới chậm rãi bình tĩnh lại.

Cửu Vĩ Miêu nói:

- Người trẻ tuổi, ngươi nói đi, ngươi muốn cái gì? Chỉ cần ngươi có thể phá vỡ Vô Cực Lôi Quang trận thì ngươi muốn cái gì Cửu Vĩ Thiên Miêu ta đều cho ngươi!

Long Kinh Thiên vẻ mặt đùa cợt nói:

- Ta muốn cái gì ngươi cũng cho? Giọng điệu thật lớn lối!

Cửu Vĩ Miêu này cho rằng Long Kinh Thiên là tử đệ thế gia nào đó trên Đại Lục Thiên Lam.

Nhưng Cửu Vĩ Miêu này đúng là có chút bản lĩnh, yêu khí kinh người là phát ra từ người nó.

Cửu Vĩ Miêu nghe Long Kinh Thiên đáp lời thì ngây ra một lúc, sau đó cười ha hả nói:

- Thú vị, tiểu tử, chưa từng có ai dám nói như vậy với ta, nhưng cũng đúng, đã ngàn năm, chắc ở Đại Lục Thiên Lam không còn ai nhớ đến Cửu Vĩ Thiên Miêu ta.

Long Kinh Thiên từ từ nói:

- Trong người ngươi bị thương trí mạng, cho dù ta cứu ngươi ra thì ngươi cũng không sống qua mười năm.

Cửu Vĩ Miêu vốn vẻ mặt kiêu ngạo, trên cao nhìn xuống hần nghe vậy biến sắc mặt, mắt mèo lóe tia sáng ngời.

- Người...người có thể nhìn thấu vết thương trong người ta?

Cửu Vĩ Miêu nói đến đây biểu tình nghiêm túc nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên.

Lúc này nó mới thật sự nhìn vào người thanh niên trước mắt.

Nếu là Long Kinh Thiên lúc trước có lẽ được đến loại kỳ ngộ nào đó, biết cách phá giải Vô Cực Lô Quang trận thì còn giải thích được, nhưng hần có thể nhìn thấu vết thương trong người Cửu Vĩ Miêu, điều này tuyệt đối không phải người thường có thể làm được.

Phù văn đỏ máu ở trán Cửu Vĩ Miêu sáng ngời, nó xuyên qua màn sáng chiếu vào người Long Kinh Thiên, giật mình nói:

- Thực lực tiên thiên vô sư, thân thể lại có thể so với cường giả hoàng cấp!

Không phải Cửu Vĩ Miêu kinh ngạc thực lực của Long Kinh Thiên mà giật mình vì cơ thể của hần mạnh mẽ hơn thực lực rất nhiều.

Cửu Vĩ Miêu sống hơn một vạn năm, đây là lần đầu tiên nó thấy hiện tượng như vậy.

Cửu Vĩ Miêu trầm giọng nói:

- Tiểu tử, chắc không phải ngươi là viên cổ đại năng chuyển thể đi? Nếu không tại sao thân thể mạnh như vậy?

- Người không cần biết ta có phải là viên cổ đại năng chuyển thể hay không, ta có thể cứu ngươi ra, hơn nữa có cách trị lành vết thương trong người của ngươi.

Long Kinh Thiên nói:

- Nhưng tại sao ta phải cứu ngươi ra?

Cửu Vĩ Miêu kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên.

Cửu Vĩ Miêu sắc mặt biến đổi, lát sau cắn răng nói:

- Chỉ cần ngươi thả ta ra thì ta có thể truyền thụ công pháp thần cấp cho ngươi!

Công pháp thần cấp đối với đẳng cấp như Cửu Vĩ Miêu cũng rất quý giá, nó chỉ biết có hai bộ.

Long Kinh Thiên mắt lóe tia quái lạ, hỏi lại:

- Công pháp thần cấp?

Long Kinh Thiên tùy tiện lấy ra một bộ công pháp ở Tiên Giới đều mạnh hơn công pháp thần cấp ở Đại Lục Thiên Lam.

Cửu Vĩ Miêu thấy biểu tình của Long Kinh Thiên thì rất ngoài ý muốn, không ngờ tồn tại người không có hứng thú với công pháp thần cấp.

Một người sau này có thành tựu ra sao liên quan rất lớn đến tu luyện công pháp. Hơn nữa công pháp càng cao thì lực công kích càng mạnh, nếu như có được một bộ công pháp thần cấp thì rất có thể vượt cấp khiêu chiến.

11. Chương 11

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 11: Vô Thần Điện, Thánh cảnh

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Vĩ Miêu nhú mày, hỏi:

- Vậy người tốt cuộc muốn cái gì?

Ngay cả công pháp thần cấp đều không thể hấp dẫn được đối phương, Cửu Vĩ Miêu nghĩ không ra có thứ gì khiến đối phương có hứng thú.

Long Kinh Thiên không đáp, hỏi ngược lại:

- Tại sao người bị nhốt ở đây?

Long Kinh Thiên rất muốn biết do ai sắp đặt Vô Cực Lôi Quang trận này.

Cửu Vĩ Miêu im lặng một lúc, chìm trong ký ức xa xưa.

Một lúc sau Cửu Vĩ Miêu thở dài thườn thượt, nói:

- Hơn ngàn năm trước bởi vì tộc dị thú không phục nhân loại thống trị, mười đại thú vương tộc dị thú dẫn dắt dị thú dưới tay chiến đấu với nhân tộc Đại Lục Thiên Lam.

Cửu Vĩ Miêu nói đến đây chợt ngừng lại.

Hồi lâu sau Cửu Vĩ Miêu mới nói tiếp:

- Ta bị thủ lĩnh nhân tộc, lão già Ngạo Thiên làm bị thương. Hừ, nhưng nếu không phải lão ỷ vào lợi hại của Kỳ Lân Hỏa thần kiếm thì làm sao bị thương ta được!?

Dù Cửu Vĩ Miêu nói mơ hồ nhưng Long Kinh Thiên nghe ra được con mèo chín đuôi trước mắt bị thủ lĩnh nhân tộc Ngạo Thiên làm bị thương.

Hơn nữa có lẽ Cửu Vĩ Miêu này là một trong mười vương thú tộc dị thú.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Vậy Vô Cực Lôi Quang trận này là do Ngạo Thiên sắp đặt?

Cửu Vĩ Miêu gật đầu, nói:

- Đúng vậy, mặc dù năm đó ta bị Kỳ Lân Hỏa thần kiếm tổn hại nặng nhưng lão không giết chết ta được, chỉ đành bày ra Vô Cực Lôi Quang trận nhốt ta ở đây.

Cửu Vĩ Miêu cười lạnh, mắt lộ sát ý.

- Ngàn năm!

- Ta bị nhốt ở đây đã ngàn năm, không thấy mặt trời, đều nhờ lão già Ngạo Thiên ban cho!

- Năm đó ta bị lão dùng Kỳ Lân Hỏa thần kiếm đâm thủng Yêu Hạch, ngàn năm nay mỗi ngày ta đều bị Kỳ Lân Hỏa thần kiếm xâm nhập gây ra đau khổ, dù ta dùng hết cách nhưng sự sống vẫn không ngừng trôi đi.

Cửu Vĩ Miêu nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Long Kinh Thiên gật đầu, hẳn đương nhiên thấy ra Cửu Vĩ Miêu bị đâm thủng Yêu Hạch. Bình thường dù là yêu thú hay dị thú thì Yêu Hạch bị phá liền chết, nhưng Cửu Vĩ Miêu còn sống, lại sống đến ngàn năm, có thể thấy sức sống của nó mạnh tới đâu.

Một lát sau hình như đặt quyết tâm, Cửu Vĩ Miêu mở miệng nói:

- Nếu người có thể thả ta ra, trị lành vết thương trong người ta thì ta đồng ý làm dị thú của người.

Ngàn năm trước nó là mười đại vương thú tộc dị thú, làm mưa làm gió, nhưng Cửu Vĩ Miêu biết bây giờ nó sống sót mới có thể báo thù!

Long Kinh Thiên là hy vọng duy nhất của nó.

- Làm dị thú của ta?

Long Kinh Thiên trầm ngâm, nói:

- Vậy cũng được.

Nếu Cửu Vĩ Miêu là vương thú tộc dị thú ngàn năm trước thì tất nhiên hiểu rất rõ Đại Lục Thiên Lam, hơn nữa đúng lúc Long Kinh Thiên muốn thu một con dị thú.

Nghe Long Kinh Thiên miễn cưỡng đồng ý, Cửu Vĩ Miêu sús ngất xỉu.

Cái gì mà vậy cũng được?

Lời này giống như vương thú tộc dị thú như nó làm dị thú cho tiểu tử này là nó trèo cao?

Cửu Vĩ Miêu tức giận đến mũi thở phì phì.

Long Kinh Thiên thấy vậy chỉ cười cười, hắn biết cách nghĩ của Cửu Vĩ Miêu nhưng không nói gì.

Tại Tiên Giới, trong Đại La Thiên Cung của hắn dù là tiên thú tu vi thấp nhất cũng mạnh hơn con Cửu Vĩ Thiên Miêu này gấp mấy vạn lần.

Tiếp theo phù văn dị thú đỏ rực trên trán 33s chợt lóe, bay ra một cái bóng, xuyên qua màn sáng đại tể đài ẩn vào Long Kinh Thiên, chớp mắt nhập vào cơ thể của hắn.

Sau khi hàng phục dị thú, đem phù ăn của dị thú kết hợp cùng huyết mạch chủ nhân, vậy có thể thông qua dị thú phù hoàn toàn khống chế dị thú.

Dị thú phù của Cửu Vĩ Thiên Miêu tiến vào trong người của Long Kinh Thiên, dần dung hợp cùng huyết mạch.

Long Kinh Thiên cả người lóe ánh sáng.

Một lát sau ánh sáng biến mất.

- Bây giờ ta sẽ phá vỡ Vô Cực Lôi Quang trận.

Long Kinh Thiên nói xong đi hướng chính giữa quảng trường.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy vậy biến sắc mặt, định há mồm nhắc nhở Long Kinh Thiên có nguy hiểm thì thấy hắn xuyên qua lôi điện trong không gian quảng trường như vào chốn không người.

Cửu Vĩ Thiên Miêu trợn to mắt, cảm thấy khó tin.

Vô Cực Lôi Quang trận này bất cứ ai tiến vào đều sẽ bị lôi điện công kích vô cùng vô tận, vậy mà những lôi điện không tấn công Long Kinh Thiên!

Tiếp theo Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên bước ra mỗi một bước chân nhìn như tùy ý sự thật là ẩn chứa huyền ảo, hơn nữa lòng bàn chân không đạp đất, người lơ lửng.

Một lát sau Long Kinh Thiên đi tới chính giữa quảng trường.

Tới quảng trường rồi Long Kinh Thiên đi hướng phía đông đại tể đài, hai tay bắt ấn kỳ lạ chỉ vào mặt đông, sau đó làm y như vậy với mặt nam, tây, bắc.

Khi Long Kinh Thiên làm xong hết mọi thứ, lôi điện bên trên quảng trường bỗng cuồng bạo, sau đó như bọt bong bóng vỡ tan, biến mất. Cùng lúc đó, màn sáng giam cầm Cửu Vĩ Thiên Miêu vỡ ra.

Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình ở tại chỗ, trong phút chốc không không kịp phản ứng.

Vô Cực Lôi Quang trận cứ như vậy bị phá?

Năm đó lão già Ngạo Thiên tổn sức chín trâu hai hổ, dùng vô số tài liệu cực phẩm mới thành công bày ra Vô Cực Lôi Quang trận này. Hơn nữa Ngạo Thiên từng nói dù có người biết cách phá giải, không tốn mấy ngàn mấy trăm thì không thể nào phá được Vô Cực Lôi Quang trận của lão.

Nhưng Long Kinh Thiên đã phá Vô Cực Lôi Quang trận, dễ như là uống nước.

“Không lẽ lúc trước lão già Ngạo Thiên lừa ta?”

Trong khi Cửu Vĩ Thiên Miêu buồn bực bị lão già Ngạo Thiên ‘lừa’ thì giọng của Long Kinh Thiên vang lên:

- Chúng ta trước tiên hãy ra khỏi đây.

Cửu Vĩ Thiên Miêu tỉnh táo lại, thấy Long Kinh Thiên đã xoay người đi ra ngoài, nó chần chừ một chút, sau đó bay lên ngồi trên vai hắn.

Lát sau một người một thú ra khỏi đáy hồ, đi tới sơn cốc.

Đến sơn cốc, Long Kinh Thiên không vội vã rời đi mà ngồi khoanh chân dưới đất, nuốt Linh Lung Tuyết quả, bắt đầu thu nạp lực nguyên thủy của Linh Lung Tuyết quả.

Rất nhanh, thân thể của Long Kinh Thiên bị một đoàn sương khói băng giá bao bọc.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nằm ở một bên nhìn chủ nhân Long Kinh Thiên, ánh mắt phức tạp.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thầm than thở.

“Ài, không bao giờ ngờ nổi Cửu Vĩ Thiên Miêu ta đường đường là vt tộc dị thú mà cũng phải nhận con người làm chủ nhân.”

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt đầy nghi hoặc, bởi vì nó nhìn ra được kinh mạch trong người hắn toàn bộ đứt đoạn, vậy mà vẫn có thể ngưng tụ linh khí thiên địa!

- Cái này là sao? Trong thiên địa có loại công pháp này?

Một đêm qua đi, trong sơn cốc dần đầy ánh sáng.

Sương khói trắng bao phủ Long Kinh Thiên từ từ tán đi, lộ ra thân hình hắn.

Long Kinh Thiên mở mắt ra, chợt lóe tia sáng, thở ra một hơi. Trải qua một đêm vận công, Long Kinh Thiên rốt cuộc thu nạp hết lực nguyên thủy của Linh Lung Tuyết quả.

Long Kinh Thiên đứng lên, thầm mừng rỡ tự nhủ.

“Còn may, dù đan điền không thể giống như kiếp trước trực tiếp thu nạp chân khí của người khác, lực yêu nguyên của yêu thú nhưng có thể giống như người bình thường hấp thu linh lực của linh dược.”

Lần này thu nạp lực nguyên thủy trong Linh Lung Tuyết quả, chân khí ở đan điền của Long Kinh Thiên đậm đặc gấp đôi, rốt cuộc đạt đến Luyện Khí kỳ.

- Chủ nhân, ngươi đã tỉnh.

12. Chương 12

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 12: Đại La chương

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Vĩ Thiên Miêu ở một bên thấy Long Kinh Thiên tỉnh lại thì bay tới trước mặt hắn, nhưng mở miệng gọi hắn là chủ nhân, nó nhiều ít không tình nguyện.

Long Kinh Thiên liếc Cửu Vĩ Thiên Miêu, nói:

- Công pháp ngươi tu luyện có rất nhiều sai sót, bây giờ ta cho ngươi một bộ công pháp để tu luyện.

- Công pháp ta tu luyện có nhiều sai sót?

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngẩn ra sau đó ‘xì’ cười, lòng tức giận. Nó tu luyện Thiên Miêu công pháp không biết truyền thừa bao nhiêu vạn năm, một trong những công pháp được Đại Lục Thiên Lam công nhận là đỉnh cấp thần cấp.

Bây giờ một tiểu tử chưa dứt sữa dám nói công pháp của nó có sai sót!

Nếu không phải Long Kinh Thiên là ‘chủ nhân’ của nó thì Cửu Vĩ Thiên Miêu sớm tức giận.

Nhưng khi Cửu Vĩ Thiên Miêu mới bùng cháy lửa giận thì một luồng sáng trắng nhập vào óc nó, tiếp theo trong đầu nó hiện ra một bộ công pháp.

- Bát Hoang Hợp công pháp!?

Vốn Cửu Vĩ Thiên Miêu khinh thường nhưng khi nó mặc niệm Bát Hoang Hợp công pháp một lần thì biểu tình nghiêm trọng, sau đó biến sắc, vẻ mặt cực kỳ kinh sợ.

Mặc dù chưa chính thức tu luyện nhưng lấy kiến thức của Cửu Vĩ Thiên Miêu, nó đương nhiên thấy ra bộ công pháp này cao minh hơn công pháp lúc trước nó tu luyện rất nhiều.

Điều này khiến Cửu Vĩ Thiên Miêu vừa mừng vừa sợ.

Hồi lâu sau Cửu Vĩ Thiên Miêu tỉnh táo lại, mắt mèo phức tạp nhìn Long Kinh Thiên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngập ngừng:

- Chủ nhân, cái này...

Lần này Cửu Vĩ Thiên Miêu kêu chủ nhân đã thuận miệng nhiều.

Long Kinh Thiên phẩy tay, nói:

- Đây là công pháp lúc trước một tọa thú của ta tu luyện, sau này người hãy luyện bộ công pháp này, không chỉ tạm dừng lại sức sống của người trôi đi, dần hồi phục vết thương Yêu Hạch của người.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy mừng như điên, rắc rối lớn nhất của nó là sức sống không ngừng chảy khỏi cơ thể, cứ tiếp tục như vậy thì không qua mười năm nó chắc chắn sẽ chết.

Bộ công pháp này còn có thể tạm ngừng sự sống trong người nó trôi đi? Lại còn hồi phục vết thương Yêu Hạch?

Ánh mắt Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Long Kinh Thiên phức tạp hơn.

Cái này chỉ là công pháp lúc trước một tọa thú của Long Kinh Thiên tu luyện?

Cửu Vĩ Thiên Miêu trầm nghĩ.

“Không lẽ chủ nhân thật sự là viễn cổ đại năng chuyển thế?”

Long Kinh Thiên thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu thay đổi sắc mặt liền biết trong lòng nó nghĩ gì, lòng máy động, nói:

- Người có biết Đại Lục Thiên Lam có Sắc Hoa, Vô Diệt Tử quả, Kim Ngưu Thảo...

Long Kinh Thiên liên tục nói tên vài chục loại linh dược.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe trợn mắt há hốc mồm.

Bởi vì những linh dược Long Kinh Thiên nói đều là loại hiếm thấy, dù Cửu Vĩ Thiên Miêu sống hơn một vạn năm thì có một số chỉ nghe tên chứ chưa từng thấy.

- Chủ nhân, cái khác thì ta không biết nhưng Sắc Hoa, Vô Diệt Tử quả, Kim Ngưu Thảo...

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Ta biết một chỗ có chúng.

Long Kinh Thiên mắt sáng lên, hỏi dồn:

- Ô, ở đâu?

Bây giờ đối với hắc trừ tăng thực lực ra quan trọng hơn là trị khỏi kinh mạch, linh hồn trong cơ thể. Những linh dược Long Kinh Thiên nêu ra có tác dụng rất lớn cho hắc hồi phục kinh mạch, linh hồn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Võ Thần Điện, Thánh cảnh!

Long Kinh Thiên ngậy ra, nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Võ Thần Điện, Thánh cảnh?

- Đúng vậy thưa chủ nhân.

Cửu Vĩ Thiên Miêu gật đầu, nói:

- Tại Thánh cảnh trong Võ Thần Điện có một tòa Linh Dược phong, bên trên trồng đầy các loại linh dược quý hiếm toàn Đại Lục Thiên Lam. Nếu nói trong Đại Lục Thiên Lam ở đâu có nhiều linh dược thì đó chính là Linh Dược phong ở Thánh cảnh Võ Thần Điện.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Vậy làm sao tiến vào Thánh cảnh Võ Thần Điện được?

Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp:

- Muốn vào Thánh cảnh Võ Thần Điện thì chỉ có thể làm đệ tử tinh anh trở lên của Võ Thần Điện.

- Đệ tử tinh anh trở lên của Võ Thần Điện?

Long Kinh Thiên nhướng mày, hỏi:

- Còn có cách nào khác không?

Cửu Vĩ Thiên Miêu lắc đầu, nói:

- Trừ phi cường ép xâm nhập, nhưng dù là cường giả thánh cấp xông vào cũng khó thoát ra. Năm đó ta vì tìm một loại linh dược từng xông vào Thánh cảnh Võ Thần Điện nhưng chưa đến Linh Dược phong đã bị thái thượng trưởng lão của họ phát hiện, nếu không phải ta trốn mau thì muốn thoát cũng khó.

Long Kinh Thiên im lặng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Chủ nhân, người muốn mấy linh dược Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả là vì chữa khỏi kinh mạch trong người?

Long Kinh Thiên không giấu diếm, nói:

- Ừm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đề nghị:

- Thật ra lấy thiên phú của nhân muốn trở thành đệ tử của Võ Thần Điện cũng không khó khăn gì. Mỗi phân điện của Võ Thần Điện mỗi năm sẽ mở một lần, tuyển nhận đệ tử có thiên phú xuất chúng, không bằng chủ nhân thử một lần xem?

- Trở thành đệ tử của Võ Thần Điện?

Long Kinh Thiên suy tư một lát, nói:

- Cũng đành vậy.

- Vậy chúng ta đi thôi!

Long Kinh Thiên nhảy người lên bay ra ngoài sơn cốc. Cửu Vĩ Thiên Miêu nhảy lên vai hắc.

Thế là một người một thú chạy hướng chủ thành bên ngoài Thanh Diễm sâm lâm.

Long Kinh Thiên còn nhớ Mộ Dung Thiên tham gia trắc nghiệm thiên phú Võ Thần Điện hơn mười ngày, chắc còn chưa kết thúc.

Bởi vì Long Kinh Thiên ở vòng ngoài Thanh Diễm sâm lâm nên chỉ mất hai ngày đã ra khỏi rừng.

Long Kinh Thiên không đi tới Hải Thiên thành có Mộ Dung gia tộc mà là một chủ thành tên gọi Thiên Tuyền thành.

Thiên Tuyền thành cũng là một chủ thành của Lạc Vân vương quốc nhưng cách Hải Thiên thành mấy tòa thành thị.

Long Kinh Thiên đi tới Thiên Tuyền thành, xuyên qua đường lớn đông đúc người, hướng tới phân điện của Võ Thần Điện.

Nếu Cửu Vĩ Thiên Miêu không lên tiếng thì nhìn từ bề ngoài không khác cường giả con mèo một số quý tộc Đại Lục Thiên Lam nuôi dưỡng, không gây chú ý.

Hơn một canh giờ sau, Long Kinh Thiên đi tới phân điện của Võ Thần điện ở Thiên Tuyền thành.

Khác với tưởng tượng của Long Kinh Thiên, phân điện của Võ Thần điện không quá ồn ào, so sánh với con đường xung quanh nhộn nhịp thì trước cửa phân điện hơi quạnh quẽ.

Khi Long Kinh Thiên nói đến đây tham gia trắc nghiệm thiên phú của Võ Thần Điện, hai thủ vệ phân điện liếc hẳn một cái rồi cho đi vào.

- Hôm nay là ngày cuối cùng tiểu tử này mới đến?
- Đến cũng vô dụng, chắc lại là một kẻ tự nhận là thiên tài, ta đoán không tới hai phút liền đi ra.
- Muốn vào Võ Thần Điện đâu có dễ như vậy.

Hai thủ vệ nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên, trêu chọc nói.

Long Kinh Thiên đi tới đại sảnh trong đại điện, liếc mắt nhìn trống trơn, chỉ có hai người một là ông lão tóc hao râm, một là thanh niên áo đen.

Thanh niên áo đen sau lưng công một thanh thiết kiếm to, rất bắt mắt.

Tiếng bước chân của Long Kinh Thiên khá vang, khiến hai người nhìn sang.

Thanh niên áo đen liếc Long Kinh Thiên một cái rồi thu lại tầm mắt, biểu tình lạnh lùng. Loại lạnh lùng này không phải nhằm vào một mình Long Kinh Thiên, hẳn nhìn ra được là tính cách của y.

Ông lão tóc hoa râm nhìn Long Kinh Thiên, cười hỏi:

- Người trẻ tuổi, người cũng đến tham gia trắc nghiệm thiên phú?

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên đi tới trước mặt hai người.

Ông lão nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu trên vai Long Kinh Thiên, nói:

- Ta tên là Long Thần, chủ sự phân điện Võ Thần Thiên Tuyền, cũng là quan chủ khảo trắc nghiệm thiên phú lần này của các người.

13. Chương 13

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 13: võ kỹ thần cấp?

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Thần? Long Kinh Thiên lòng máy động, người Long gia của Lạc Vân vương quốc?

Ông lão Long Thần nói tiếp:

- Hôm nay là ngày cuối cùng trắc nghiệm thiên phú, chắc không ai đến nữa, hai người đi theo ta.

Long Kinh Thiên và thanh niên áo đen đi theo sau lưng Long Thần tiến vào nội điện.

Một lát sau, Long Thần dẫn hai người Long Kinh Thiên đi tới trước hai cánh cửa sắt, nói:

- Các người vào trong, chỉ cần trong vòng một canh giờ thông qua đường này từ bên trong đi ra thì xem như vượt qua thử thách.

Long Kinh Thiên ngẩn ra, chỉ đơn giản như vậy?

Thanh niên áo đen cũng lộ vẻ mặt bất ngờ.

Mỗi năm cách khảo hạch của Võ Thần Điện khác nhau, mỗi nơi cũng không giống, nên trước khi Long Kinh Thiên đến đây không biết Võ Thần Điện khảo hạch như thế nào.

Long Thần nhìn biểu tình của Long Kinh Thiên và thanh niên áo đen, cười nói:

- Hai đường này không dễ vượt qua đâu, một tuần trước một tử đệ Long gia ta đi vào mười mấy phút liền lùi ra, hẳn là tiên thiên võ sư tam tầng!

Tiên thiên võ sư tam tầng? Long Kinh Thiên gật gù.

Thanh niên áo đen nghe vậy, biểu tình lạnh như thường.

Long Kinh Thiên và thanh niên áo đen chia nhau tiến vào một cánh cửa sắt.

Long Thần nhìn hai bóng dáng khuất trong con đường tối đen, cảm thán nói:

- Hy vọng có một người vượt qua, phân điện Thiên Tuyền đã hai năm không có ai trúng tuyển.

Hai năm, cộng thêm năm nay là ba năm.

Thiên Tuyền thành có các gia tộc lớn nhỏ, tử đệ không tới ngàn vạn thì cũng là vài chục vạn nhưng hai năm qua không ai vượt được thử thách, có thể tưởng tượng Võ Thần Điện thử thách khó khăn đến đâu.

- Nghe nói lần này phân điện Hải Thiên ra một tuyệt thể thiên tài, tên gọi Mộ Dung Thiển.

Long Thần vẻ mặt hâm mộ nói:

- Cái tên Bắc Quang năm nay chắc được Thánh điện thưởng cho hậu hĩnh.

Lúc này Long Kinh Thiên đi vào đường hầm, một đường thẳng tiến, tới đầu bên kia, vào một vùng núi.

Vùng núi này nhìn không thấy cuối, bên trên đông đúc yêu thú.

Thiết giác tê ngứa.

Một loại nhị cấp yêu thú, thiết giác tê ngứa!

Đông đúc rậm rạp có ít nhất mấy ngàn con!

Ngay cả Long Kinh Thiên thấy còn thâm giật mình, đừng nói là tiên thiên võ sư, dù là đại võ sư đối diện mấy ngàn con thiết giác tê ngứa cũng khó mà tránh né.

Cho nên muốn thông qua vùng núi này không thể cứng rắn đối đầu với thiết giác tê ngứa.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bỗng lên tiếng:

- Đại ca, để ta tới!

Cửu Vĩ Thiên Miêu không quen kiểu xưng hô ‘chủ nhân’ nên sửa lại gọi Long Kinh Thiên là ‘đại ca’, hẳn không mấy để ý việc này.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói xong bay khỏi vai Long Kinh Thiên, đứng giữa không trung, toàn thân tỏa ánh sáng rực rỡ, nhanh chóng biến to. Một, hai giây sau biến thành một con mèo to.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng trên cao giống một ngọn núi to bành bồng, chín cái đuôi rất bắt mắt. Chín cái đuôi lắc lư sau lưng Cửu Vĩ Thiên Miêu, màu mỗi cái đuôi khác nhau.

Uy nhiếp khổng lồ phát ra từ người Cửu Vĩ Thiên Miêu, những thiết giác tê ngứa trên vùng núi định xông hướng Long Kinh Thiên cảm nhận uy nhiếp thì chân mềm nhũn, giống phát điên ngã xuống đất, nằm rạp run bần bật, phân đầy đất, hôi cực kỳ.

Long Kinh Thiên thấy vậy lắc đầu cười, xem ra thu ‘tiểu đệ’ Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng không tệ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mắt mèo ngạo nghễ, tỏ rõ uy phong mười đại vương thú tộc dị thú năm đó.

Một lát sau ánh sáng trên người Cửu Vĩ Thiên Miêu tán đi, thân thể của nó biến trở về kích cỡ cũ, đáp xuống vai Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cười trêu:

- Không tệ, có chút giống thú lâm thiên hạ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Hắc hắc, đại ca, ngươi đừng trêu chọc ta, chút uy thế của ta chỉ hữu dụng với tôm tép.

Ít nhất không có chút tác dụng với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Chúng ta đi.

Khi Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu đi tới đầu bên kia vùng núi thì thiết giác tê ngứa run rẩy đứng dậy.

Họ đi qua vùng núi tới đất tuyết.

Tuyết trắng tinh, thể giới một màu tuyết.

Long Kinh Thiên bước vào đất tiếng, lòng bàn chân phát ra xiêng xèo, bông tuyết rơi trên người ẩm ướt, lạnh cóng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Đại ca, tuyết này có vấn đề.

Long Kinh Thiên gật đầu, tuyết này không phải tuyết bình thường, tuyết tự nhiên sẽ không lạnh giá như vậy. Long Kinh Thiên nhìn ra được dưới đất tuyết bày một băng phách thủy nguyên trận, khí băng giá tản lên cao, tụ tuyết.

Nhưng Long Kinh Thiên không tốn công phá đi băng phách thủy nguyên trận mà bay hướng đất tuyết bên kia.

Dù sao một canh giờ không quá dài.

Đang lúc Long Kinh Thiên bay trong đất tuyết thì bông tuyết bỗng tụ tập bên cạnh hắn, hình thành một người tuyết to lớn.

Long Kinh Thiên thấy vậy hừ lạnh, bay lên đánh ra một chưởng.

- Đại La chưởng!

- Xoay Chuyển Càn Khôn!

Chỉ thấy Long Kinh Thiên đánh ra một chưởng, Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm giác thiên địa đều bị xoay chuyển. Trời không còn là trời, đất không còn là đất, không gian Cửu Vĩ Thiên Miêu ở cũng không còn là không gian ban đầu.

Dường Long Kinh Thiên là chúa tể trong thiên địa, vạn vật trên thế giới sống chết đều bị hắn xoay chuyển.

Người tuyết to lớn *Ầm!* một tiếng biến thành vô số bông tuyết, tan biến.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm thấy kinh sợ.

Thật lâu sau Cửu Vĩ Thiên Miêu chưa tỉnh táo khỏi một chưởng của Long Kinh Thiên, trong óc nó tràn đầy hình ảnh hắn đánh ra một chưởng.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Đi!

Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình tỉnh lại, nuốt nước miếng, hỏi:

- Đại ca, võ kỹ này của ngươi là gì? Không lẽ võ kỹ đỉnh giai thần cấp trong truyền thuyết!?

Mặc dù Đại Lục Thiên Lam ngẫu nhiên xuất hiện võ kỹ thần cấp nhưng đa số là đệ giai, trung giai, cao giai rất hiếm thấy, mà đỉnh giai đã thất truyền mấy vạn năm!

Long Kinh Thiên nghe hỏi thì nở nụ cười, đỉnh giai thần cấp? Nhưng hắn không giải thích.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên không lên tiếng thì cho rằng đã nói đúng, tán thán nói:

- Đại ca, thật sự là võ kỹ đỉnh giai thần cấp? Có phải ngươi là thượng cổ đại năng nào chuyển thế không?

Bây giờ Cửu Vĩ Thiên Miêu cho rằng Long Kinh Thiên là thượng cổ đại năng chuyển thế.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Sau này ngươi sẽ biết.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thận trọng gật đầu.

Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu tiếp tục bay hướng bên kia đất tuyết, có kinh vô hiểm vượt qua.

Đi ra khỏi đất tuyết, trước mặt là đầm lầy.

Trên đầm lầy khói xanh không ngừng xoay quanh, mùi tanh hôi khiến người ngửi thấy buồn nôn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc kêu lên:

- Đây là độc đầm lầy!

Ở Đại Lục Thiên Lam rất hiếm thấy độc đầm lầy, không ngờ nó xuất hiện tại đây.

Trong khi Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc thì đầm lầy vang tiếng nước, dưới đáy đầm lầy đi ra từng nhân ngư mình có vây giáp, tay cầm đinh ba sắc bén.

Những nhân ngư tứ chi chắc khỏe, mắt lồi ra, cao hai thước.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhướng mày, bật thốt:

- Lục Nhân Ngư đầm lầy?

Trên Đại Lục Thiên Lam yêu thú biến dị sinh ra dị thú, nhưng cũng sinh ra tộc thú nhân, Lục Nhân Ngư đầm lầy là một loại thú nhân.

Những Lục Nhân Ngư đầm lầy không ngừng tuôn ra từ đầm lầy, nhìn sơ có hơn trăm con.

Cửu Vĩ Thiên Miêu định mở miệng nhắc nhở Long Kinh Thiên, chỉ thấy hắn bay lên, không lùi còn tiến tên chỉ vào Lục Nhân Ngư đầm lầy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt suốt ruột kêu lên:

- Đại ca, người, Lục Nhân Ngư đầm lầy này có kịch độc!

14. Chương 14

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 14: Tuyệt thế yêu nghiệt

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Nhưng nó mới dứt lời thì nghe Long Kinh Thiên trầm giọng nói:

- Toái Tinh Chỉ!

- Toái Tinh Diệu Thế!

Chỉ thấy một ngón tay to xuất hiện, ngón tay run lên huyền hóa ra vài dấu tay, mỗi dấu tay tựa mặt trời chói lọi xẹt qua không trung, đánh vào người mấy Lục Nhân Ngư đầm lầy đi tới.

Vài tiếng hét thảm vang lên, mấy Lục Nhân Ngư đầm lầy bắn ngược ra ngoài, đập sang bên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt giật mình nhìn mấy Lục Nhân Ngư đầm lầy, mỗi con cổ họng có một lỗ máu to bằng miệng chén, cột máu xanh sẫm như suối phun ồ ạt ra.

Cửu Vĩ Thiên Miêu há to mồm mè. Nên biết những Lục Nhân Ngư đầm lầy trừ toàn thân có kịch độc ra còn một đặc điểm khác, đó là phòng ngự cực mạnh, cho dù là đối thủ mạnh hơn nó một đẳng cấp cũng khó thể phá đi phòng ngự của nó, chỉ nhìn toàn thân nó rậm rạp vậy giáp liền biết.

Nhưng Long Kinh Thiên chỉ ra một chỉ.

“Nếu một chỉ này đánh vào người mình thì sao?”

Cửu Vĩ Thiên Miêu run run, nhìn Long Kinh Thiên, ngập ngừng nói:

- Đại ca, cái này không lẽ là đỉnh giai võ kỹ thần cấp?

Lục xuyên thấu khủng bố, sức sát thương kinh người như vậy, ở trong lòng Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ có đỉnh giai võ kỹ thần cấp mới có thể.

Long Kinh Thiên nghe vậy thì cười, tiếp tục bay lên, chỉ hướng Lục Nhân Ngư đầm lầy đằng trước.

- Toái Tinh Bạo!

Cùng là một ngón tay to, ánh sáng chói mắt.

Nhưng một chỉ này đánh vào ngực mấy Lục Nhân Ngư đầm lầy, khiến người giật mình là ngực chúng không có vết thương.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngẩn ra, chợt có tiếng nổ khủng bố liên tục phát ra từ ngực mấy Lục Nhân Ngư đầm lầy.

Xẹt đùng xẹt đùng!

Một chuỗi tiếng nổ, mấy Lục Nhân Ngư đầm lầy bị đánh trúng toàn thân nổ tung máu thịt nhầy nhụa, hoàn toàn biến dạng.

- Cửu Vĩ Thiên Miêu hít ngậm khí lạnh.

- Mạnh, mạnh quá, đại ca, quá mạnh!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn ra được Long Kinh Thiên trừ bỏ thân thể có thể so với cường giả hoàng cấp, thực lực mặt ngoài của hắn ngang ngửa với đám Lục Nhân Ngư đầm lầy, nhưng hắn lại đánh chết chúng nó như bóp đậu hủ.

Điều này đã vượt qua sức tưởng tượng của Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Nhưng Cửu Vĩ Thiên Miêu nghĩ tới Long Kinh Thiên là ‘thượng cổ đại năng’ chuyển thể thì tâm lý cân bằng hơn.

Trong khi Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc thì lại vang lên tài tiếng hét, nó kinh ngạc nhìn qua, chỉ thấy có mấy Lục Nhân Ngư đầm lầy chết dưới chỉ của Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cất tiếng nói:

- Đừng ngăn người, ra tay đi!

Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình tỉnh táo, bay lên đứng giữa không trung, chớp mắt biến to, vuốt to như núi vỗ xuống Lục Nhân Ngư đầm lầy bên dưới.

Những Lục Nhân Ngư đầm lầy bị đập thành thịt vụn.

Mặc dù Yêu Hạch của Cửu Vĩ Thiên Miêu bị thương nặng nhưng dư sức chết chết mấy Lục Nhân Ngư đầm lầy.

Không lâu sau, Lục Nhân Ngư đầm lầy đi ra từ đáy đầm lầy đều bị Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, một người một thú diệt sạch.

Nhưng Lục Nhân Ngư đầm lầy nằm ngã ngửa xung quanh, mùi máu thoang thoang, đầm lầy hoàn toàn yên tĩnh.

- Đi!

Long Kinh Thiên bay lên, mang Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên, mũi chân chạm nhẹ mặt nước, chớp mắt ra hơn trượng, chỉ vài giây đã ra khỏi đầm lầy.

Rất nhanh Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu ra khỏi đầm lầy, qua mấy vùng đất bằng, lại là một đường hầm.

Khi Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu ra khỏi đường hầm thì đã trở lại đại điện Võ Thần Điện.

Long Thần đứng đó, nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên đi ra khỏi đường hầm, mắt trợn trừng, vẻ mặt không dám tin.

Long Thần nhìn trên vách tường máy biểu hiện canh giờ, yết hầu lặn lộn.

- Nửa...nửa canh giờ?

Nửa canh giờ!

Tiếp theo Long Thần mặt mừng như điên, bỗng cười phá lên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Thần cuồng cười, thâm lẩm bẩm:

- Mới cách một lát mà tinh thần của tiểu tử này có vấn đề?

Chính lúc này, từ đường hầm kế bên cũng vang tiếng bước chân nặng nề.

Long Thần im bật tiếng cười, ngạc nhiên nhìn đường hầm khác, Long Kinh Thiên cũng nhìn sang.

Trong đường hầm khác, một bóng người càng lúc càng rõ ràng, chính là thanh niên áo đen. Lưng trần nghiem thiên phú công một trọng kiếm cao cỡ thân người đi ra khỏi đường hầm.

Đại điện hoàn toàn yên tĩnh.

Đột nhiên tiếng cười của Long Thần lại vang lên, lần này còn điên hơn vừa rồi, cười suýt tắt thở.

Long Thần phụ trách Thiên Tuyền phân điện hai năm qua không ai thông qua thử thách, lần này không chỉ có một người mà tới hai người vượt qua, hai tuyệt thể thiên tài chỉ mất nửa canh giờ qua vòng!

Làm sao Long Thần không vui cho được?

Đến lúc báo lên Võ Thần Điện chắc chắn Long Thần sẽ được thưởng cho phong phú.

Thanh niên áo đen đi ra khỏi đường hầm, phớt lờ Long Thần, nhìn Long Kinh Thiên, trong mắt lộ rõ kinh ngạc. Thật rõ ràng trắc nghiệm thiên phú cũng không ngờ Long Kinh Thiên có thể đi ra đường hầm trước cả y!

Long Kinh Thiên cũng nhìn thanh niên áo đen, hần nổi lên hứng thú với y, hần cảm nhận được trong thân thể của y phong ấn lực lượng cường đại.

Thanh niên áo đen lên tiếng:

- Ta tên Phạm Tiêu.

Long Kinh Thiên nói:

- Long Kinh Thiên.

Thanh niên áo đen lặp lại:

- Long Kinh Thiên.

Long Thần cười như điên đã đủ, vẻ mặt ôn hòa nói với Long Kinh Thiên và thanh niên áo đen Phạm Tiêu:

- Hai vị tiểu huynh đệ, chúc mừng các người thông qua đường hầm thử thách!

Biểu tình của Long Thần hiện tại và vừa rồi như hai người khác nhau.

- Các người đi theo ta.

Long Thần nói tiếp:

- Tiếp theo còn cần xác nhận thân phận của các người, chỉ cần không có vấn đề thì sau này các người chính là đệ tử của Võ Thần Điện!

Long Thần mang Long Kinh Thiên, thanh niên áo đen Phạm Tiêu đi tới một đại sảnh đại điện bên cạnh.

Chính giữa đại sảnh khắc một trận pháp phù văn hình ngôi sao.

Long Thần giải thích cho hai người Long Kinh Thiên:

- Các người đứng giữa ngôi sao, cứ yên tâm, trận pháp chỉ là vì kiểm nghiệm các người là người của ma tộc không, không có ý gì khác.

Hai người Long Kinh Thiên gật đầu. Long Kinh Thiên đi hướng chính giữa ngôi sao.

Khi Long Kinh Thiên đứng giữa ngôi sao thì phù văn trận sao dưới chân hần chớp lóe vài cái, ánh sáng lóe lên rồi không có động tĩnh nữa.

Long Thần thấy vậy cười toe toét.

Long Kinh Thiên bước ra, thanh niên áo đen Phạm Tiêu đứng lên, tình huống giống y Long Kinh Thiên, không có gì khác lạ.

Long Thần cười toác mang tai.

Long Thần cười nói:

- Tốt, sau này các người chính là đệ tử của Võ Thần Điện chúng ta. Bây giờ ta mang các người đi sâu trong nội điện nghỉ ngơi một chút, ngày mai sẽ dẫn các người đi Tề Thiên sơn mạch báo danh.

Tề Thiên sơn mạch mới là sơn môn Võ Thần Điện mở, những phân điện chỉ phụ trách các chuyện khảo hạch đệ tử từ khắp nơi.

Cho nên hai người Long Kinh Thiên được trắc nghiệm thiên phú sắp xếp nghỉ ngơi trong sân Thiên Tuyền phân điện Võ Thần Điện.

Màn đêm buông xuống.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói với Long Kinh Thiên:

- Đại ca, tiểu tử kia có vấn đề.

Long Kinh Thiên gật đầu, hẳn biết Cửu Vĩ Thiên Miêu ý chỉ Phạm Tiêu.

Long Kinh Thiên nói:

- Đây là chuyện của Võ Thần Điện, không liên quan gì chúng ta.

Mục tiêu làm người của Long Kinh Thiên là ai không xúc phạm hắn thì hắn không phạm người, nếu là ai phạm hắn...mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng lạnh, sát khí khiến Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy kinh sợ chột lóe.

15. Chương 15

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 15: Thượng cổ thần thể

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Kiếp trước ở Tiên Giới, Tiên Đế, Tiên Quân chết dưới tay Đại La Thiên Tôn hẳn nhiều vô số kể.

Một đêm yên tĩnh.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu ngồi xếp bằng trong phòng tu luyện.

Màn đêm qua đi, sắc trời dần sáng.

Long Kinh Thiên mở mắt ra, từ sau khi hắn thu nạp lực nguyên thủy của Linh Lung Tuyệt quả thì tốc độ hấp thu linh khí thiên địa của hắn nhanh hơn chút, mặc dù chỉ là một chút nhưng cũng đáng mừng.

Long Kinh Thiên đứng dậy, thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu ở một bên vẫn đang ngồi xếp bằng, trên người tỏa ánh sáng lấp lóe, hắn gật gù.

‘Bát Hoang Hợp công pháp’ là công pháp đỉnh cấp tu luyện của tiên thú trong Tiên Giới, không phải tất cả yêu thú đều có thể thành công tu luyện.

Hiện tại xem ra thiên phú của Cửu Vĩ Thiên Miêu không tệ.

Long Kinh Thiên nhìn ra được tu luyện hai ngày, sinh mệnh xói mòn của Cửu Vĩ Thiên Miêu chậm lại nhiều, hơn nữa bản thể cường hơn chút.

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng kết thúc tu luyện, dừng lại công pháp, bay tới đứng trên vai Long Kinh Thiên, mắt mèo vui vẻ nói:

- Đại ca, Bát Hoang Hợp công pháp này đúng là thần kỳ, sức sống sói mòn trong người ta đã chậm lại, cứ tiếp tục như thế thì trong vòng hai, ba năm có thể hoàn toàn lấy lại sức sống!

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm.

Long Kinh Thiên nói:

- Chúng ta đi ra ngoài.

Long Kinh Thiên mang Cửu Vĩ Thiên Miêu đi ra sân, vừa lúc gặp phải thanh niên áo đen Phạm Tiêu cũng bước ra.

Phạm Tiêu thấy Long Kinh Thiên thì gật đầu, mở miệng hỏi:

- Người là Thú Vô Sư?

Phạm Tiêu nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu trên vai Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đáp:

- Xem như vậy đi.

Xem như? Phạm Tiêu nhìn Long Kinh Thiên, ngẩn ra nhưng không hỏi tiếp. Hai người đi hướng đại điện.

Khi hai người tới đại điện thì Long Thần đã sớm chờ sẵn.

Thấy hai người xuất hiện, Long Thần cười hỏi:

- Các người sẵn sàng chưa? Nếu rồi thì bây giờ ta dẫn các người đi Tề Thiên sơn mạch.

Hai người Long Kinh Thiên cùng gật đầu.

Một lát sau Long Thần dẫn hai người Long Kinh Thiên đi vào một gian mật thất trong nội điện, bên trong mật thất cũng có một trận pháp.

Long Thần chỉ vào trận pháp trong mật thất, nói:

- Đây là truyền tống trận sẽ truyền tống đến Tề Thiên sơn mạch, chúng ta bước lên đi.

Nói xong Long Thần dẫn đầu đi vào trận pháp.

Hai người Long Kinh Thiên theo sau.

Cùng với Long Thần khởi động trận pháp mật thất, ánh sáng phóng lên cao, chợt lóe, ba người biến mất trong gian mật thất.

Long Kinh Thiên cảm thấy cơ thể chao đảo, trước mắt tối tăm sau đó lại sáng lên. Long Kinh Thiên mở mắt ra, đã ở trong một vùng núi.

Chợt vang lên thanh âm của Long Thần:

- Đó chính là Tề Thiên sơn mạch!

Long Kinh Thiên thuận theo nhìn, chỉ thấy phía xa dãy núi liên miên bất tận không biết dài bao nhiêu vạn dặm, núi cao thác nước chảy, linh khí trắng lượn lờ, tiên hạc kêu vang, kỳ thạch cao ngất, rất là đại phái.

Đây chính là đệ nhất siêu cấp đại thể lực trong Đại Lục Thiên Lam, sơn môn Vô Thần Điện!

Tề Thiên sơn mạch!

Từng tòa cung điện ở trên các ngọn núi, giống như thiên cung.

Hải Thiên thành, Thiên Tuyền thành, những chủ thành của các vương quốc so sánh với nó thì tựa như sơn trang dưới núi.

Long Kinh Thiên không cảm giác cường giả, biểu tình thản nhiên, nhưng thanh niên áo đen Phạm Tiêu thì vẻ mặt kinh ngạc.

Long Thần chỉ vào một ngọn núi phía xa, nói:

- Đó là ngọn núi cao nhất của Vô Thần Điện chúng ta, Tề Thiên phong!

Chỉ thấy ngọn núi này cao hơn núi khác, đỉnh núi đậm trắng tầng mây.

Long Thần nói:

- Đi thôi, ta mang các người đi Tử Tiêu phong!

Long Thần bay lên, hướng tới một ngọn núi cao.

Long Kinh Thiên và Phạm Tiêu theo sau.

Hơn một canh giờ sau, Long Thần dẫn theo hai người tới giữa sườn núi Tử Tiêu phong.

Giữa sườn núi Tử Tiêu phong có một tòa cung điện to lớn, cửa cung điện cao mười trượng, bề ngang mười trượng, mặt trên khắc ba chữ cổ: Tử Tiêu cung.

Long Thần giải thích cho hai người:

- Mỗi đệ tử thông qua thử thách ở phân điện Đại Lục Thiên Lam đều phải tới Tử Tiêu cung báo danh, sau này các người lĩnh nhiệm vụ, hoàn thành nhiệm vụ, nhận thưởng đều phải tới đây.

Đứng trước Tử Tiêu cung là một quảng trường to lớn, trên quảng trường đứng rải rác các cấp đệ tử Vô Thần Điện. Long Kinh Thiên chú ý thấy các đệ tử có người mặc đồ trắng, vàng tím.

Khi Long Thần mang hai người Long Kinh Thiên đi vào Tử Tiêu cung, liếc sơ thấy toàn là đầu người.

Long Thần nói với hai người:

- Hôm nay là ngày các đệ tử qua thử thách mỗi phân điện trên Đại Lục Thiên Lam báo danh, vậy nên Tử Tiêu cung đông người hơn ngày thường nhiều.

Phạm Tiêu vẽ mặt kinh ngạc nói:

- Người nói những người này đều là đệ tử Vô Thần Điện lần này đến báo danh?

Trước mắt có vài vạn người!

Long Thần cười nói:

- Đúng vậy, các người không cần giật mình, Đại Lục Thiên Lam Vô Thần Điện có năm vạn phân điện!

Đại Lục Thiên Lam có ba đại vương triều, mấy ngàn vương quốc lớn nhỏ, mấy vạn chủ thành. Năm vạn phân điện tính bình quân mỗi phân điện đều có một người thông vượt qua thử thách thì vài vạn người cũng bình thường.

- Bây giờ đệ tử ngoại điện Vô Thần Điện có vài vạn, mỗi năm làm nhiệm vụ sẽ có rất nhiều người chết. Mỗi một quý chỉ có vài người thông qua nội điện thử thách, trở thành đệ tử nội điện.

Long Thần nói:

- Những người này đều là đệ tử thiên tài ưu tú của các gia tộc, vương triều trên Đại Lục Thiên Lam. Cho nên các người muốn trở thành đệ tử nội điện sẽ gặp cạnh tranh rất gay gắt, sau này cần cố gắng tu luyện đi.

Đệ tử thiên tài ưu tú? Long Kinh Thiên nhìn những người được gọi là đệ tử thiên tài trong đại điện, vẻ mặt thần nhiên.

Bỗng một bên đại điện vang giọng một đệ tử bàn tán:

- Nói đến thì lần thử thách Vô Thần Điện này xuất hiện mấy người tuyệt thế yêu nghiệt.

Một đệ tử khác hỏi:

- Ô, mấy người nào?

Đệ tử lúc trước nói chuyện tiếp tục nói:

- Phân điện Thanh Châu, một người tên Cổ Phạn, nghe nói tên này trời sinh có cổ đồng chiến thần thể, là đệ tử Cổ gia của Vĩnh Phong thiên triều.

Đệ tử xung quanh nghe vậy vẻ mặt giật mình kêu lên:

- Cái gì? Cổ đồng chiến thần thể?

Ngay cả Phạm Tiêu đứng cạnh Long Kinh Thiên cũng làm vẻ mặt kinh ngạc.

Đại Lục Thiên Lam có một số thể chất, thần thể rất đặc biệt. Người có được những thể chất, thần thể này thì tốc độ tu luyện có thể nói là thần tốc, lại còn có chút năng lực mạnh mẽ.

- Đúng vậy, là cổ đồng chiến thần thể!

Đệ tử đó vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Cổ đồng chiến thần thể đã mấy ngàn năm không xuất hiện, nghe nói Cổ Phạn dùng nắm đấm đánh chết một yêu thú xuyên sơn giáp tam cấp!

- Cái gì? Dùng nắm đấm đánh chết một yêu thú xuyên sơn giáp tam cấp!?

Đệ tử xung quanh biến sắc mặt, hít ngậm khí lạnh.

Yêu thú tam cấp tương đương với cường giả đại võ sư, hơn nữa xuyên sơn giáp phòng ngự tam cấp yêu thú là biến thái, nhưng Cổ Phạn dùng nắm đấm trực tiếp đánh chết một con xuyên sơn giáp?

Hồi lâu sau có một đệ tử hỏi:

- Còn mấy người khác? Là ai?

Đệ tử kia nói:

- Có một người ở phân điện Hải Thiên, tên là Mộ Dung Thiển. Mộ Dung Thiển có băng cơ tuyệt cốt thần thể, hơn nữa đã được một thái thượng trưởng lão Võ Thần Điện nhìn trúng, nhận làm đệ tử ký danh, trực tiếp tiến vào Thánh cảnh tu luyện.

16. Chương 16

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 16: Địa Ngục Cuồng Vũ

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

- Cái gì? Băng cơ tuyệt cốt thần thể?

- Được thái thượng trưởng lão Võ Thần Điện nhìn trúng, nhận làm đệ tử ký danh?

- Trực tiếp tiến vào Thánh cảnh tu luyện!?

Đệ tử xung quanh kinh ngạc, hâm mộ, ghen tỵ.

Thái thượng trưởng lão, ở Võ Thần Điện có quyền lực rất cao, tầng lớp quyết định Võ Thần Điện, thế mà Mộ Dung Thiển được một thái thượng trưởng lão nhìn trúng!

- Nghe nói băng cơ tuyệt cốt thần thể của Mộ Dung Thiển rất thích hợp tu luyện loại công pháp của vị thái thượng trưởng lão này, cho nên mới được thái thượng trưởng lão nhìn trúng.

Đệ tử kia nói:

- Nhưng trừ Cổ Phạn, Mộ Dung Thiển ra còn có một người đến từ phân điện Thiên, tên là Phó Trần, trời sinh có Tam Nhãn Tà Đồng!

- Tam Nhãn Tà Đồng!?

Đệ tử xung quanh lại lần nữa giật mình.

- Nghe nói năm năm trước một cường giả thánh cấp có được Tam Nhãn Tà Đồng, thi triển nó ra khiến đối phương chìm trong ảo cảnh, lạng lẹ chết!

- Đúng vậy, mỗi người có được Tam Nhãn Tà Đồng thì lực linh hồn đều siêu mạnh, Phó Trần này chắc chắn là Tinh Hồn Sư rồi, còn loại vô cùng biến thái!

Đệ tử xung quanh xôn xao.

- Các người đã nghe chưa?

Long Thần than thở nói với Long kinh Thiên, Phạm Tiêu:

- Trừ ba người này ra còn có một số tuyệt thể thiên tài khác. Các người là từ Thiên Tuyền phân điện của ta thông qua, cho nên ta hy vọng sau này các người có thể nổi bật trong đệ tử ngoại điện, trở thành đệ tử nội điện, thậm chí sau này trở thành đệ tử tinh anh, tiến vào Thánh cảnh tu luyện.

Phạm Tiêu vẻ mặt nghiêm túc gật đầu.

Long Kinh Thiên thì vẻ mặt bình tĩnh.

Cổ đồng chiến thần thể? Tam Nhân Tà Đồng? Xem như là thần thể hoặc thể chất lợi hại, biến thái thì kiếp trước ở cường giả Long Kinh Thiên đã thấy quá nhiều.

Nhưng khiến Long Kinh Thiên không ngờ là Mộ Dung Thiên được thái thượng trưởng lão Vô Thần Điện nhìn trúng, còn tiến vào Thánh cảnh tu luyện.

Long Kinh Thiên nói thầm:

- Thánh cảnh sao...

Linh Dược phong ở Thánh cảnh.

Tiếp theo Long Thần dẫn hai người Long Kinh Thiên xuyên qua đám người tới đại điện báo danh. Xác định thân phận xong, Long Kinh Thiên, Phạm Tiêu lĩnh một lệnh bài thân phận đặc biệt sử dụng tinh kim đúc thành.

Lệnh bài thân phận của Long Kinh Thiên là số ba mươi bảy, của Phạm Tiêu là bốn mươi lăm.

Số thứ tự lệnh bài thân phận dựa theo thành tích thử thách, cho nên thử thách lần này còn có ba mươi mấy người ở đằng trước Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên không quá để ý đến xếp hạng.

Thật ra nếu Long Kinh Thiên muốn thì có thể nhanh chóng đi qua đường hầm thử thách.

Sau khi đi ra Tử Tiêu cung, Long Thần dặn dò hai người Long Kinh Thiên:

- Ta còn phải đi Thánh điện, chờ chút nữa sẽ có người dẫn các người đi sân tu luyện của các người, sau này các người có thể đi đến bước nào thì phải xem chính các người cố gắng!

Nói xong Long Thần nhanh chóng rời đi.

Một lúc sau Vô Thần Điện có hai đệ tử tập vụ đến, dẫn hai người Long Kinh Thiên đi viện tử tu luyện.

- Hai vị sư đệ, xem ra thực lực và thiên phú của các người không tệ, lần khảo hạch này có thể vào hàng đầu.

Trong hai đệ tử tập vụ có một người cười nói:

- Viện tử tu luyện của các người tốt hơn chúng ta nhiều.

Gã có vẻ hâm mộ.

Phạm Tiêu hỏi:

- Viện tử tu luyện của chúng ta tốt hơn của các người sao?

- Đúng vậy, mỗi năm khảo hạch ai thuộc hàng đầu sẽ có sân riêng, sau đó sẽ không còn, chỉ toàn phòng đơn nhỏ hoặc ở chung. Điều kiện mấy chỗ đó kém hơn các người, ví dụ như sân riêng của các người có hàn ngọc sân ngàn năm nhưng chỗ họ thì không!

Một đệ tử tập vụ nói:

- Mười năm trước hai chúng ta đã vào đây nhưng thành tích thuộc loại bình thường, thực lực kém nên đến giờ vẫn không thể thông qua nội điện thử thách.

Mười năm đã vào đây mà vẫn không thể thông qua nội điện thử thách trở thành đệ tử nội điện!

Từ đây có thể thấy ra cạnh tranh rất khốc liệt.

- Hiện tại chúng ta có thể trở thành đệ tử tạp vụ xem như may, ít nhất ở trong môn phái an toàn nhiều. Có nhiều đệ tử ngoại điện bình thường bị phái đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, không biết khi nào sẽ chết.

Một đệ tử tạp vụ than thở nói:

- Quý chúng ta có ba vạn đệ tử, hiện tại còn sống chưa tới ba ngàn.

Chưa tới ba ngàn!

Đây là hiện thực tàn khốc.

Đầu chân mày của Phạm Tiêu nặng trĩu.

Lát sau hai đệ tử tạp vụ mang theo Long Kinh Thiên, Phạm Tiêu tới viện tử tu luyện của họ, sau đó rời đi.

Viện tử tu luyện của Long Kinh Thiên, Phạm Tiêu không liên nhau, nên hai người tạm thời tách ra.

Trước khi đi, Phạm Tiêu tuyên bố với Long Kinh Thiên:

- Long Kinh Thiên, lần thử thách này ngươi xếp hạng trước ta, nhưng đợi nội điện khảo hạch thì ta chắc chắn sẽ đứng trước ngươi!

- Vậy sao?

Long Kinh Thiên cảm giác được chiến ý của Phạm Tiêu, cười cười, mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu xoay người đi.

Ở trong mắt Long Kinh Thiên thì Phạm Tiêu không có tư cách làm đối thủ, dù là Cổ Phạn gì đó có được cổ đồng chiến thần thể cũng không thể.

Phạm Tiêu nhìn bóng lưng của Long Kinh Thiên, nắm tay siết chặt, trầm giọng nói:

- Đến lúc đó ta sẽ khiến ngươi biết thực lực chân chính của ta đáng sợ cỡ nào!

Nói xong Phạm Tiêu xoay người rời đi.

Long Kinh Thiên tới sân tu luyện của mình, gạt gù. Linh khí trong viện này đúng là đậm đặc hơn bên ngoài nhiều, hèn gì hai đệ tử tạp vụ hâm mộ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Lực lượng phong ấn trong người Phạm Tiêu đó nếu phóng thích ra thì thực lực đúng là mạnh.

Long Kinh Thiên phát tay, nói:

- Thực lực ra sao tới lúc sẽ biết, nghe nói hai tháng sau là ngày nội điện khảo hạch, đúng không?

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc nói:

- Đúng vậy, nhưng đại ca, không lẽ ngươi định hai tháng sau tham gia nội điện khảo hạch!?

Hai tháng sau tham gia nội điện khảo hạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm thấy Long Kinh Thiên quá vội vàng.

Long Kinh Thiên thần nhiên nói:

- Đúng vậy.

Hai tháng là đủ thời gian rồi!

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên thật sự định tham gia nội điện khảo hạch vào hai tháng sau thì thâm thở dài. Qua mấy ngày nay tiếp xúc, Cửu Vĩ Thiên Miêu biết chuyện Long Kinh Thiên đã quyết định thì sẽ không thay đổi.

Sau đó Long Kinh Thiên mang Cửu Vĩ Thiên Miêu đi dạo trong sân.

Trong sân của Long Kinh Thiên trừ một chiếc hàn ngọc sàn ngàn năm ra còn có một trận pháp nhỏ, sau khi mở ra có thể ngăn cản chút công kích.

Long Kinh Thiên ngưng tụ hỏa đao chia hàn ngọc sần ngàn năm thành hai nửa, hấn và Cửu Vĩ Thiên Miêu mỗi người một nửa.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy vậy kinh kêu:

- Đại ca, cái này...!

Long Kinh Thiên nói:

- Chiếc hàn ngọc sần ngàn năm này không phải dùng để ngủ, có một nửa đủ cho ta tu luyện. Hơn nữa thực lực của người càng hồi phục nhanh thì càng giúp ích lớn cho ta.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đỏ mắt mèo, gật mạnh đầu, nói:

- Đại ca yên tâm đi, ta chắc chắn sẽ mau chóng hồi phục thực lực!

Tiếp theo Long Kinh Thiên mở ra trận pháp trong sân rồi cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu bắt đầu tu luyện.

Long Kinh Thiên ngồi khoanh chân trên hàn ngọc sần ngàn năm, bắt đầu vận chuyển 'Hỗn Độn Đại La Thiên'. Phút chốc linh khí thiên địa xung quanh như thủy triều hội tụ ại đây.

17. Chương 17

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 17: Đột chấp pháp đến

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Tiểu viện đơn này vốn có linh khí đậm đặc hơn bên ngoài, cộng thêm hàn ngọc sần ngàn năm, tốc độ hấp thu linh khí thiên địa của Long Kinh Thiên nhanh hơn lúc trước gấp đôi.

Từng đợt linh khí thiên địa thấm vào cơ thể, tiến nhập đan điền, chuyển hóa thành chân nguyên.

Khi Long Kinh Thiên lại mở mắt ra thì đã là sáng sớm hai ngày sau.

Long Kinh Thiên phát hiện tu luyện hai ngày, chân khí trong đan điền lại mạnh hơn một chút.

Long Kinh Thiên nhướng mày, lầm bầm:

- Cứ tiếp tục như thế này thì muốn trong hai tháng đột phá Trúc Cơ kỳ thì rất khó khăn.

Sau hai tháng Long Kinh Thiên phải thông qua nội điện khảo hạch, chỉ có đột phá Luyện Khí kỳ, đạt đến Trúc Cơ kỳ thì hắn mới có ưu thế tuyệt đối.

Dù sao hiện tại Cổ Phạn có thể một đám đánh chết xuyên sơn giáp tam cấp, ai biết sau hai tháng gã sẽ tiến tới bước nào?

Sau hai tháng, Long Kinh Thiên nhất định phải vượt qua nội điện khảo hạch!

Không chỉ vượt qua mà còn phải lấy thành tích đứng đầu!

Long Kinh Thiên biết siêu cấp đại thể lực giống như Võ Thần Điện, càng là đệ tử thiên tài thì được đến tài nguyên, bồi dưỡng sẽ càng nhiều.

Có như vậy thì thực lực của Long Kinh Thiên mới càng nhanh tăng lên.

Cũng nhờ đó Long Kinh Thiên mới nhanh chóng tu phục kinh mạch, lực linh hồn trong người.

Chính lúc này, bỗng nguyên tiểu viện bị đột công kích mãnh liệt, run rẩy. Long Kinh Thiên nhướng mày.

Chợt có thanh âm vênh váo từ bên ngoài viện tử vọng vào:

- Tiểu tử, ngươi cút ra cho lão tử, nếu không ra thì đừng trách chúng ta đi vào đánh ngươi tàn phế!

Long Kinh Thiên đứng dậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vừa lúc kết thúc tu luyện, mặt mèo tức giận, nói:

- Đại ca, tiểu tử này muốn chết!

Hiển nhiên bị người đột ngột đánh gãy tu luyện làm vương thú tộc dị thú như Cửu Vĩ Thiên Miêu tâm tình cực kỳ khó chịu.

- Chúng ta đi ra ngoài xem.

Long Kinh Thiên bước ra khỏi phòng, dẫn theo Cửu Vĩ Thiên Miêu ra sân.

Long Kinh Thiên ra khỏi viện tử, thấy trên đất trống荡荡 trước có năm người đứng, người chính giữa mày rậm, miệng rộng, thanh niên có mũi to, rất vạm vỡ, xem ra là gã mới này công kích tiểu viện, lớn giọng kêu Long Kinh Thiên lần ra.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn đối phương, hỏi:

- Có chuyện gì?

- Chuyện gì hả?

Thanh niên miệng rộng cười với bốn người kia, sau đó chỉ vào Long Kinh Thiên nói:

- Tiểu tử, tu luyện ở trong tiểu viện này hai ngày thoải mái lắm chứ gì? Nhưng đại gia ta khó chịu đây! Dựa vào cái gì các người tự có thể có được sản tu luyện riêng, chúng ta thì phải ở chung? Dựa vào cái gì các người có hàn ngọc sản ngàn năm mà chúng xếp hạng sau thì không có?

Long Kinh Thiên coi như đã nghe ra thanh niên miệng rộng khó chịu trong lòng, muốn đi chiếm tiểu viện tử của Long Kinh Thiên để tu luyện.

- Tiểu tử, mặc dù thành tích khảo hạch của ngươi xếp trên ta nhưng không đại biểu thực lực của ngươi mạnh hơn ta!

Thanh niên miệng rộng cười lạnh, nói:

- Nếu bây giờ ngươi nhường lại viện tử cho ta thì ta có thể suy nghĩ tha cho ngươi một mạng, nếu không, hắc hắc.

Long Kinh Thiên vẻ mặt thản nhiên hỏi lại:

- Nếu không thì sao?

Thanh niên miệng rộng không đáp, ngược lại hỏi thanh niên gầy bên cạnh:

- Tiểu tử này thật sự không có bối cảnh, thế lực?

Thanh niên gầy cúi người, cười nói:

- Thiết Chân thiếu gia, đã điều tra rõ, tiểu tử này không phải là đại gia tộc cường giả, ở Vô Thần Điện cũng không có trưởng bối gì.

Thanh niên miệng rộng tên Thiết Chân gật đầu, nói:

- Vậy thì tốt, chờ lát nữa ta đánh phế tiểu tử này sẽ có thưởng cho ngươi.

Thanh niên gầy cười nịnh nói:

- Đa tạ Thiết Chân thiếu gia. Lấy thiên cấp công pháp Thiết gia của Thiết Chân thiếu gia, muốn phá tiểu tử này đương nhiên là việc dễ như trở bàn tay!

Thanh niên miệng rộng cười ha hả.

Mấy người khác cũng cười hòa theo.

Nhìn nhóm người thanh niên miệng rộng tự nói tự cười, Long Kinh Thiên thầm cười lạnh. Đối phương cho rằng Long Kinh Thiên là quả hồng dễ bóp, hèn chi không đi tìm người khác mà gây sự với hắn!

Bình thường người có thể thông qua thử thách phân điện Vô Thần Điện đều là thiên tài ưu tú được các đại gia tộc trên Đại Lục Thiên Lam bồi dưỡng, xếp hàng đầu thì càng đừng nói, người giống như Long Kinh Thiên có thể nói là trường hợp đặc biệt.

Thanh niên miệng rộng ngừng cười, nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Tiểu tử, ta lại cho ngươi một cơ hội, rút đi.

Nói xong thanh niên miệng rộng nhìn thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng trên vai Long Kinh Thiên, nói:

- Dị thú? Vừa lúc đại gia của ngươi không tìm thấy con dị thú thích hợp, ta vừa mất con hú của ngươi, để lại dị thú này rồi rút đi.

Có nhiều người trong viện tử xung quanh nghe tiếng động bên ngoài, đi ra xem. Viện tử của Phạm Tiêu cách sân Long Kinh Thiên không xa, nghe tiếng thì ra ngoài.

Nhưng Phạm Tiêu giống như người khác, chỉ đứng xem chứ không tiến lên giúp đỡ.

Phạm Tiêu muốn xem thực lực của Long Kinh Thiên.

- Nếu ta không chịu thì sao?

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh, còn nở nụ cười. Nụ cười của Long Kinh Thiên tà dị mà mê người.

Thanh niên miệng rộng cười gian, đi tới gần Long Kinh Thiên:

- Trên đời này luôn có vài người tự cho rằng mình là thiên tài, bây giờ ta để ngươi biết cái gì gọi là bọ ngựa đầu xe, cái gì là không biết tự lượng sức mình!

Mỗi bước chân thanh niên miệng rộng đạp là đá cứng trên mặt đất rạn vỡ, biểu hiện gã có chân khí thâm hậu.

Thanh niên miệng rộng dám tới đây chiếm lĩnh viện tử của Long Kinh Thiên đúng là có chút bản lĩnh.

Thanh niên miệng rộng đi tới cách Long Kinh Thiên mấy thước bỗng vọt lên, hét to, một chân đá vào người hắn.

Từng lớp xoáy màu xanh tốc lên, hình thành đao nhẵn xanh.

- Đây là địa cấp cao giai võ kỹ của Thiết gia, Thanh Phong Chân Đao, không ngờ Thiết Chân này tu luyện thành công!

- Coi như là ta, ở khoảng cách gần như vậy rất khó đỡ.

- Tiểu tử đó cũng xui thật, bị Thiết Chân nhắm trúng.

Đệ tử xung quanh xôn xao, lắc đầu.

Long Kinh Thiên đứng đó, nhìn đao nhẵn màu xanh quét hướng mình, mắt thấy sắp bị nghiền nát thì hắn chợt động.

Thân hình của Long Kinh Thiên giống như quỷ quái đột ngột xuất hiện giữa không trung.

- Địa Ngục Cuồng Vũ!

Thanh âm của Long Kinh Thiên giống như đến từ địa ngục, mọi người cảm thấy toàn thân như rớt vào hầm băng. Chỉ thấy đôi mắt của Long Kinh Thiên biến đỏ rực, bàn tay cũng đỏ hồng, đột nhiên vỡ ra một chưởng.

Khi Long Kinh Thiên đánh ra một chưởng thì thiên địa biến sắc!

Mọi người kinh sợ nhìn, bầu trời bỗng biến đỏ rực, không chút dấu hiệu báo trước.

Hơn nữa khí lưu di chuyển trong không gian biến đổi rực giống máu, đổ đến yêu dị. Những khí lưu yêu dị này cuồng múa, gào thét, giống như ác ma địa ngục đánh hướng thanh niên miệng rộng Thiết Chân.

Thanh niên miệng rộng Thiết Chân đôi mắt trợn trừng, vẻ mặt kinh hoàng, hốt hoảng.

- Không, không!

Nhưng thanh niên miệng rộng chưa hết xong thì bị lực lượng cường đại trùng kích, hét thảm một tiếng bay ngược ra ngoài, mạnh đập vào mặt đất.

Đất xung quanh chấn động.

Một mảnh tĩnh lặng.

Yên tĩnh như chết.

Mọi người, bao gồm Phạm Tiêu đều vẻ mặt kinh sợ nhìn bóng dáng trên trời cao kia.

Khí lưu đỏ như máu quay quanh bóng dáng kia tựa quân vương chúa tể sinh tử địa ngục.

18. Chương 18

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 18: Loạn Hải

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Cửu Vĩ Thiên Miêu giết mình, lòng thâm nhủ.

“Đỉnh giai võ kỹ thần cấp! Lại là đỉnh giai võ kỹ thần cấp! Trời ạ, tiểu thư biết bao nhiêu đỉnh giai võ kỹ thần cấp vậy!?”

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Long Kinh Thiên, mắt mèo sáng long lanh.

Long Kinh Thiên chậm rãi từ trên trời đáp xuống, mọi người cảm thấy luồng khí cực lạnh ập vào mặt, giết mình lùi vài bước.

Dần dần khí lưu đỏ máu quay quanh người Long Kinh Thiên tán đi, không gian trở lại bình thường.

Ánh mắt vẫn rực rỡ như vậy, nếu không phải thanh niên miệng rộng Thiết Chân nằm dưới đất rên hừ hừ thì mọi người còn tưởng rằng lúc trước nhìn thấy ảo giác.

Thanh niên tai to Thiết Cao Thiết Chân giãy dụa đứng lên, miệng học máu, vẻ mặt kinh sợ nhìn Long Kinh Thiên.

- Người, đây là võ kỹ gì? Địa Ngục Cuồng Vũ!

Giọng Thiết Chân khàn khàn, gã nghĩ lại tình cảnh lúc nãy thì kiềm không được run rẩy.

Chính lúc này, đám đông xông vào.

- Đội Chấp Pháp đến!

Quả nhiên phía xa có mười mấy đệ tử Võ Thần Điện mặc hoàng bào đi hướng bên này, ngực mỗi người có một chữ ‘pháp’ chói mắt.

Long Kinh Thiên thấy vậy thâm cười lạnh.

Thần thức của Long Kinh Thiên sớm phát hiện những đệ tử đội Chấp Pháp này đến từ lâu, chẳng qua họ không ra mặt.

Thanh niên miệng rộng thấy đội Chấp Pháp đến thì mặt mừng rỡ, nói với người đi đầu:

- Đại ca, người tới rồi!

Đại ca? Long Kinh Thiên nghe vậy liền hiểu ra.

Nếu kẻ nằm trên mặt đất là linh khí thì những đệ tử đội Chấp Pháp này sẽ vội vàng chạy tới như vậy sao? Chắc chắn sẽ không, lúc đó coi như không có chuyện gì xảy ra, âm thầm rời đi.

Thanh niên đi đầu mày rậm, mắt to, tai lớn.

Thanh niên chạy đến không hỏi vụ việc xảy ra, chỉ vào Long Kinh Thiên, tức giận quát:

- Tiểu tử, ngươi thật to gan, đệ tử nho nhỏ mà dám bỏ qua pháp quy của Võ Thần Điện, ra tay trọng thương đệ tử đồng môn. Người đâu, áp hấn về Chấp Pháp đường, nghiêm hình trị tội!

Hai đệ tử đội Chấp Pháp cao giọng vang dạ, lấy ra xiềng xích, đi hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn hai đệ tử đội Chấp Pháp đi tới, mắt lóe tia sáng lạnh.

Thanh niên miệng rộng Thiết Chân vênh váo hét to:

- Đúng vậy đó đại ca, ta nghi ngờ mới rồi tiểu tử này sử dụng công pháp ma tộc, là gian tế do ma tộc phái tới!

Thanh niên miệng rộng vẻ mặt căm hận nhìn Long Kinh Thiên.

Đệ tử xung quanh nghe vậy thì lắc đầu, gian tế ma tộc phái tới? Trước khi tới đây thì mỗi phân điện đều điều tra thân phận, điều này đương nhiên không có khả năng.

Thanh niên miệng rộng Thiết Chân này rõ ràng là vu oan.

Nhưng không ai đi lên nói giùm Long Kinh Thiên, hiển nhiên mọi người không muốn gây rắc rối.

Hai đệ tử đội Chấp Pháp đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, xiềng xích tròng vào hấn, cười lạnh nói:

- Tiểu tử, đợi lát nữa mang ngươi về, chúng ta sẽ để ngươi ném mùi hình pháp của Chấp Pháp đường xuống cơ nào.

Khi xiềng xích sắp tròng vào người Long Kinh Thiên thì hấn bỗng làm hành động khiến người xung quanh giật mình, một chỉ đánh ra bắn trúng ngực hai đệ tử đội Chấp Pháp.

Tiếp theo một chuỗi tiếng nổ phát ra từng người hai đệ tử đội Chấp Pháp.

Dau đó hai đệ tử đội Chấp Pháp mỗi góc thân thể như bị bạo tạc, máu bắn tung tóe như suối, chớp mắt nhuộm đỏ mặt đất xung quanh.

Hai đệ tử đội Chấp Pháp người mềm nhũn ngã xuống, xiềng xích rớt xuống đất, kêu một tiếng keng.

Mọi người trợn to mắt, không dám tin, xung quanh yên tĩnh có thể nghe tiếng kim rơi.

Thanh niên miệng rộng Thiết Chân cười to:

- Tiểu tử, ngươi dám ra tay trọng thương đệ tử đội Chấp Pháp, ngươi chết chắc rồi, ha ha, ngươi chết chắc rồi!

Thanh niên miệng rộng rất kích động, rất vui vẻ.

Thanh niên tai to Thiết Cao được Thiết Chân gọi là đại ca thì giật mình sau đó vẻ mặt khó coi, nhìn Long Kinh Thiên, cơ mặt vặn vẹo.

Thanh niên tai to Thiết Cao cười lạnh nói:

- Đúng là to gan, dám ra tay trọng thương đệ tử đội Chấp Pháp, bây giờ ngươi đã không phải là đệ tử Võ Thần Điện, ta sẽ tự tay giải quyết ngươi. Đương nhiên mỗi năm Võ Thần Điện chết không ít đệ tử, thêm người không nhiều, thiếu người cũng không ít

Thanh niên tai to Thiết Cao nói xong đi hướng Long Kinh Thiên.

Khắp người thanh niên tai to Thiết Cao bốc lên ngọn lửa đỏ thẫm.

Sóng nhiệt tỏa ra bốn phía, mọi người kinh sợ thụt lùi.

- Đây là một loại công pháp của Vô Thần Điện, Xích Diễm công!

- Sau khi trở thành đệ tử nội điện của Vô Thần Điện liền có thể học tập công pháp Vô Thần Điện!

Đệ tử xung quanh sững sốt, ngưỡng mộ xì xầm.

Long Kinh Thiên nhìn thanh niên tai to đi tới, vẻ mặt thản nhiên, nếu đã tới nước này thì hẳn không ngại lại giết một tên.

Đệ tử đội Cháp Pháp? Năm đó ở Tiên Giới, khi Long Kinh Thiên vẫn còn là Tiên Quân thì hẳn đã dám đánh chết thiên binh, thiên tướng của thiên đình.

Cùng lắm thì không làm đệ tử Vô Thần Điện. Dù không vào Thánh cảnh Vô Thần Điện thì Long Kinh Thiên còn có cách khác tu phục kinh mạch, linh hồn trong người, chẳng qua tốn thời gian lâu chút.

Ngay khi thanh niên tai to Thiết Cao định ra tay bỗng vang lên giọng nói:

- Chờ đã!

Thanh âm đột ngột khiến mọi người ngẩn ra.

Thanh niên tai to Thiết Cao xoay người, mặt lạnh lùng, nói:

- Tiểu tử, ngươi muốn chõ mũi vào?

Trong đám đông có một người thanh niên làn da ngăm đen bước ra.

- Hình như đó là Cổ Phạn!

- Cổ Phạn nào?

- Thì ra là người đứng hạng nhất xếp hạng khảo hạch ngoại điện lần này, có được cổ đồng chiến thần thể. Không sai được, lúc ta ở đại điện Tử Tiêu cung có từ xa nhìn hẳn, chính là Cổ Phạn đó!

Một số đệ tử dấy lên xôn xao.

Cổ Phạn.

Mặc dù mọi người mới đến Tề Thiên sơn mạch chưa được bao nhiêu ngày nhưng không xa lạ cái tên này.

Cổ đồng chiến thần thể, chỉ là cái này thôi đủ khiến người kinh sợ.

Nghe đệ tử xung quanh xì xào, thanh niên tai to Thiết Cao biến sắc mặt, đôi mắt che giấu kiêng dè.

Thanh niên da ngăm bước ra khỏi đám người, xung quanh có khí lưu khiến người cảm thấy áp lực vô hình.

Thanh niên đến trước mặt Thiết Cao, nói:

- Chuyện này đến đây chấm dứt.

Thiết Cao sắc mặt trầm xuống, lặp lại:

- Đến đây chấm dứt?

Thanh niên miệng rộng ở bên cạnh sốt ruột, nói chen vào:

- Đại ca, chuyện này...!

Thiết Cao gơ tay đánh gãy lời đệ đệ, nhìn chằm chằm Cổ Phạn, sắc mặt âm trầm.

Cổ Phạn nhìn Thiết Cao, biểu tình bình tĩnh. Thân thể của Cổ Phạn rất cao to, nếu nhìn kỹ sẽ thấy ngoài người gã chảy xuôi ánh sáng nhạt.

Cuối cùng, Thiết Cao trầm giọng nói:

- Được!

Thiết Chân ở một bên thấy đại ca đồng ý thì sốt ruột chỉ vào Long Kinh Thiên, hét:

- Đại ca, không thể cứ bỏ qua như vậy được, tiểu tử này...!

Nhưng Thiết Chân chưa nói xong thì bị tát một bạt tay.

Thiết Chân bụm mặt, không dám tin nhìn đại ca mình.

Thiết Cao lạnh lùng nói:

- Chúng ta đi!

Thiết Cao vung tay lên, nói xong xoay người rời đi. Đệ tử đội Chấp Pháp khác vội theo sau, còn hai người nằm dưới đất thì đương nhiên có người nâng đi.

Thiết Chân thấy vậy chỉ đành cụp đuôi đi theo, trước khi đi không quên liếc Long Kinh Thiên, mặt đầy căm hận.

Đệ tử xung quanh không ngờ sẽ có kết quả như vậy.

Cổ Phạn thu lại tầm mắt nhìn đám Thiết Cao, bước tới gần Long Kinh Thiên.

Cổ Phạn nói với Long Kinh Thiên:

- Thực lực của người không tệ nhưng làm việc hơi lỗ mạng, xúc động.

Mặc dù Cổ Phạn có ý tốt nhưng giọng điệu đầy dạy dỗ và từ cao nhìn xuống.

19. Chương 19

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 19: Chạy tán loạn

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Long Kinh Thiên vẻ mặt thản nhiên, nói:

- Vậy sao? Chuyện của ta không đến lượt người nhúng tay.

Loại người giống như Cổ Phạn thường tự kỷ, Long Kinh Thiên không có hảo cảm với người như vậy.

Làm như là hôm nay nếu Cổ Phạn không ra tay thì Long Kinh Thiên sẽ bị Thiết Cao giết vậy.

Đương nhiên Long Kinh Thiên nhìn ra được Cổ Phạn ra mặt hiển nhiên là bởi vì thấy thực lực của hắn không tệ, thay Cổ gia lưng lặc hắn.

Long Kinh Thiên nói lời như vậy khiến đệ tử xung quanh xôn xao.

- Cổ Phạn cứu hắn, chẳng những hắn không biết ơn mà còn ăn nói như vậy với Cổ Phạn!

- Hắn cho rằng mình ghê gớm lắm sao? Nếu không có Cổ Phạn đứng ra thì hắn sớm chết rồi!

- Loại người này quá cuồng vọng, nếu là ta thì sẽ không cứu người như vậy!

Cổ Phạn đứng đó nghe đệ tử xung quanh xì xầm, cười cười nói với Long Kinh Thiên:

- Xem ra là ta tự cho là đúng.

Nói đến đây Cổ Phạn ngừng lại, nói tiếp:

- Hai tháng sau chắc người sẽ tham gia nội diện khảo hạch? Nhưng dựa vào thực lực hiện tại của người muốn đuổi kịp ta còn cần khổ tu hai năm mới được.

Cổ Phạn nói xong chấp tay sau lưng, xoay người rời đi.

Long Kinh Thiên nhìn đối phương đi xa, vẻ mặt thản nhiên.

Đệ tử xung quanh thấy hết chuyện thì cũng giải tán, quay về viện tử của mình tiếp tục tu luyện.

Phạm Tiêu đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, ánh mắt quái dị nói:

- Hai huynh đệ Thiết Cao, Thiết Chân sẽ không bỏ qua cho ngươi, hãy cẩn thận.

Phạm Tiêu rời đi, trên đất trống chỉ còn lại một mình Long Kinh Thiên.

Không gian và mặt đất còn thoang thoảng mùi tanh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu tức giận la hét:

- Bà nội nó, cái thứ gì vậy! Cổ Phạn cho rằng hấn là cái thá gì? Tới lúc nội điện khảo hạch ta phải đánh đến mẹ hấn nhìn không ra!

Long Kinh Thiên ngẩn ra:

- Mẹ hấn nhìn không ra?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hầm hừ nói:

- Tới lúc đó đánh hấn thành đầu heo thì đương nhiên mẹ hấn nhìn không ra!

Long Kinh Thiên nghe vậy bật cười.

- Đi thôi, chúng ta quay về.

Một lát sau Long Kinh Thiên mang Cửu Vĩ Thiên Miêu quay về viện tử của mình.

Long Kinh Thiên quay về viện tử, ngồi xếp bằng trên hần ngọc sàn ngàn năm.

Nghĩ đến chuyện hôm nay, Long Kinh Thiên lầm bầm:

- Xem ra ta phải mau hồi phục thực lực.

Mặc kệ là ở thế giới nào, ở chỗ nào thì mọi thứ bằng vào thực lực nói chuyện.

Đệ tử ngoại điện giống như Long Kinh Thiên nếu thật sự bị Thiết Cao giết thì cao tăng Võ Thần Điện sẽ không quan tâm, trừ phi 'tuyệt thế yêu nghiệt' giống như Cổ Phạn có được cổ đồng chiến thần thể, chỉ có như vậy mới khiến cao tăng Võ Thần Điện chú ý và quan tâm.

- Khổ tu hai năm?

Long Kinh Thiên nhớ tới giọng điệu lúc nãy của Cổ Phạn, cười lạnh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bỗng lên tiếng:

- Đại ca, ta biết có chỗ có thể khiến người trong khoảng thời gian ngắn tăng cao thực lực.

Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Ồ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Năm đó trên một tòa hải đảo Loạn Hải ta phát hiện một Huyết Trì, Huyết Trì này là do máu của vô số yêu thú ngưng tụ thành, trải qua nhiều năm lột sát, dưới đáy Huyết Trì có một loại năng lực có thể khiến người thay da đổi thịt, tăng cao thực lực, tuy nhiên...

Nói đến đây Cửu Vĩ Thiên Miêu ngừng lại.

Long Kinh Thiên hỏi tới:

- Tuy nhiên cái gì?

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Tuy nhiên, loại năng lực này rất cuồng bạo, người bình thường đi vào thì thân thể và linh hồn không thể chịu đựng, đến lúc đó bị phản phệ, nhẹ thì trọng thương, thần trí thất thường, nặng thì khí hải bạo phá, nháy mắt chết đi!

Long Kinh Thiên nói:

- Vậy tức là nói cần thân thể cùng linh hồn đạt đến yêu cầu nhất định mới được?

Cửu Vĩ Thiên Miêu gật mạnh đầu:

- Đúng là vậy!

Long Kinh Thiên cười, đứng dậy nói:

- Vậy chúng ta đi thôi.

Ngay cả thiên phạt, lực lượng hủy diệt mạnh nhất trong thiên địa đều không thể giết chết Long Kinh Thiên hẳn, lực lượng Huyết Trì có cuồng bạo đến đâu thì mạnh hơn thiên phạt không?

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngây ra:

- A?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói tiếp:

- Nhưng mà đại ca, đã qua hơn ngàn năm, không biết Huyết Trì có còn không.

Long Kinh Thiên trầm ngâm, nói:

- Mặc kệ có biến mất hay không, chúng ta phải đi thử một chuyến.

Nếu cứ luôn ở trong viện tử này tu luyện, hai tháng sau dù làm cách nào cũng không thể đột phá tới Trúc Cơ kỳ, khi đó tại nội điện khảo hạch Long Kinh Thiên không thể đè ép Cổ Phạn.

Cho nên Long Kinh Thiên phải đi thử, trong hai tháng này chỉ cần có kỳ ngộ thì hẳn mới có hy vọng đột phá Trúc Cơ kỳ.

Kỳ ngộ cũng là khí vận của một người, muốn tu luyện thì khí vận rất quan trọng. Có người tu luyện ngàn năm, vận năm không bằng có người thu hoạch một lần duyên khí ý ngộ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên nói vậy thì bay lên vai của hắn, nói:

- Vậy được rồi, đại ca, chúng ta đi Loạn Hải.

Long Kinh Thiên gật đầu, mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu ra khỏi viện tử, bay nhanh xuống núi.

Long Kinh Thiên mới đi ra khỏi viện tử không lâu thì một đệ tử đội Cháp Pháp từ không xa chạy ra, rồi vội vàng đi nhanh, báo cáo hành tung của hắn cho Thiết Cao biết.

Thiết Cao nghe thuộc hạ báo cáo, có chút ngoài ý muốn nói:

- Tiểu tử này nhanh như vậy đã rời khỏi viện tử?

Thiết Chân vẻ mặt vui sướng nói:

- Đại ca, thật là trời cũng giúp ta, vậy chúng ta...?

Thiết Chân nói rồi giơ tay làm động tác cắt cổ.

Thiết Cao liếc đệ đệ, gật đầu, mắt lóe tia sáng lạnh:

- Xem bộ dạng của hắn thì là muốn ra khỏi Tề Thiên sơn mạch, vậy cứ chờ khi hắn ra Thiết Chân thiếu gia rồi chúng ta xuống tay, lần này để ta xem ai còn cứu được hắn!

Lúc này Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu đi xuống núi, nhận rõ phương hướng xong theo Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ dẫn bay nhanh hướng bắc.

Dần dần, Long Kinh Thiên cách Tề Thiên sơn mạch ngày càng xa.

Đệ tử ngoại điện mới thông qua khảo hạch tiến vào Vô Thần Điện giống như Long Kinh Thiên thì chưa cần chấp hành nhiệm vụ, có thể tự do tu luyện, cho nên dù hấn đi ra Tề Thiên sơn mạch tu luyện hai tháng cũng không thành vấn đề.

Mấy canh giờ sau, Long Kinh Thiên ra khỏi phạm vi Tề Thiên sơn mạch. Ở một mảnh rừng khô, Long Kinh Thiên đứng lại.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lên tiếng:

- Đại ca, mấy con ruồi bọ này bám theo một đường, bây giờ chúng ta ra tay giải quyết họ không?

- Giết!

Long Kinh Thiên ánh mắt lạnh băng, bỗng phóng người lên cao, chớp mắt tạt ngang mấy chục thước, một đám đánh vào rừng rậm sau lưng.

Quyền ảnh đầy trời, quyền kinh bài sơn đảo hải.

Mấy tiếng hét thảm vang lên, bóng người văng ra. Cùng lúc đó, cây khô bị quyền kinh của Long Kinh Thiên bao phủ nguyên gốc bứt lên, lá cây xào xạc.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng không chịu kém cạnh, tốc độ thậm chí nhanh hơn Long Kinh Thiên, vuốt mèo vồ ra, chỉ thấy hai bóng người bị đánh văng ra, lúc rơi xuống đất ngực hõm vào, có dấu ấn vuốt mèo cực to.

Vuốt mèo rất đặc biệt, bởi vì mỗi móng vuốt con mèo đều là một móng.

Thiết Cao, Thiết Chân và hai đệ tử đội Chấp Pháp khác may mắn thoát nạn hiện hình ra, lùi bước, vẻ mặt kinh khủng nhìn Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu.

20. Chương 20

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 20: Đến Loạn Hải

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

vipvanda :

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu đã trở lại ngồi trên vai Long Kinh Thiên, hình thể nhỏ xinh, nó duỗi lưng, dùng vuốt mèo che miệng, ngáp dài.

Đáng giận là nó thấy đám Thiết Cao kinh hoàng nhìn mình thì mắt mèo chớp chớp, vẻ mặt rất là vô tội. Cửu Vĩ Thiên Miêu còn cố ý ‘meo’ mấy tiếng, bộ dạng đó rõ ràng nói biểu tình của mấy tiểu tử các người lỗ bịch quá.

Thiết Cao trợn muốn lồi con mắt, nhìn xung quanh mấy đệ tử đội Chấp Pháp ngã gục trên đất, máu thịt nhầy nhụa, cổ họng lẫn lộn.

Thiết Cao bỗng cảm thấy gã đã tính sai điều gì, sự việc đã cách xa tầm khống chế của gã.

Thiết Cao nhìn ra được con dị thú này có thực lực còn cao hơn cả Long Kinh Thiên.

Thực lực của dị thú cao hơn chủ nhân, chuyện này rất hiếm thấy.

Long Kinh Thiên đi hướng mấy người Thiết Cao. Nhóm Thiết Cao, Thiết Chân lùi lại vài bước.

Thiết Cao dừng bước, ngoài miệng trong yếu quát với Long Kinh Thiên:

- Long Kinh Thiên, ngươi dám đánh chết đệ tử đội Chấp Pháp, đúng là tội không thể tha thứ!

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh hỏi lại:

- Ô, tội không thể tha thứ?

- Đúng vậy, đánh chết đệ tử đội Chấp Pháp, đây là cực hỏa hình!

Thiết Cao hét to:

- Nếu bây giờ ngươi theo ta về thì ta có thể cầu tình với chấp sự của Chấp Pháp đường, tha tội chết cho ngươi, chỉ cần ngươi đồng ý gia nhập vào mạch Thiết gia của ta.

Thế lực các phương trong Vô Thần Điện rất phức tạp, đại gia tộc giống Thiết gia ở trong Vô Thần Điện có thế lực không nhỏ.

- Ô, nói vậy là ta còn phải cảm tạ ngươi?

Long Kinh Thiên nói đến đây cười khẩy, dường như nghe thấy trò hề ngu không ai bằng.

Thiết Cao sắc mặt khó coi, nét mặt sa sầm, cười lạnh nói:

- Long Kinh Thiên, ngươi đừng tưởng có một con dị thú thực lực không tệ thì ta sợ ngươi. Nếu chân chính giao đấu thì ta có nắm chắc giết ngươi ngay!

Long Kinh Thiên nghe vậy nở nụ cười tà dị, nhàn nhã hỏi:

- Vậy sao?

Thiết Cao chợt hét lên:

- Ra tay

Thiết Cao nói xong cả người bốc cháy ngọn lửa, đánh một đấm vào Long Kinh Thiên.

- Hôm nay ta sẽ cho ngươi biết chênh lệch thật sự của đệ tử nội điện và đệ tử ngoại điện!

- Lưu Hỏa quyền!

- Thứ thứ nhất, Lưu Hỏa Vô Biên!

Chỉ thấy lửa trên người Thiết Cao bỗng vọt lên cao, xung quanh sóng lửa tản ra, một cú đấm này chân khí hỏa hệ phun ra hồi năm tay, mười mấy nắm đấm lửa bỗng đánh hướng Long Kinh Thiên.

- Lưu Hỏa Vô Biên?

Long Kinh Thiên nhìn mười mấy nắm đấm lửa rải rác, cười lạnh, vung tay phải, chỉ thấy không gian xung quanh xuất hiện vô số băng kiếm!

Đúng vậy, là băng kiếm màu xanh đen.

Mỗi một thanh đều tỏa ánh sáng xanh đen, có bốn mươi ba thanh!

Khi những băng kiếm xanh đen xuất hiện thì không gian bỗng lạnh, ngay cả ngọn lửa quanh thân Thiết Cao cũng rút lại, khiến mấy người Thiết Chân đứng bên có cảm giác băng lửa cùng vào thân.

Long Kinh Thiên khẽ quát:

- Đi!

Chỉ thấy vài chục thanh băng kiếm như sao băng vọt lên cao, chớp mắt đâm hướng Thiết Cao.

Dưới băng kiếm, mười mấy nắm đấm lửa lập òa cùng bùng phát, hóa thành sương khói trắng.

Long Kinh Thiên ra tay quá nhanh, Thiết Cao thấy mấy chục băng kiếm tới trước mặt thì biến sắc, hai nắm đấm đánh ra.

- Lưu Hỏa Phần không!

Cùng lúc đó, Thiết Cao vội vàng thụt lùi, nhưng dù là vậy thì vẫn bị vài thanh băng kiếm đâm trúng. Một tiếng vang trầm đục, mới rồi Thiết Cao uy phong toàn thân đốt lửa nay lửa tắt ngấm.

Thiết Cao đáp xuống đất, không ngừng thụt lùi, đợi khi ổn định thân hình, trông thấy chỗ bị băng kiếm đâm đã đông một tầng vụn băng, khuôn mặt gã đầy kinh hoàng.

Thiết Cao nhìn Long Kinh Thiên, không thể không chế thành âm run run:

- Người...người là Tinh Hồn Sư!?

Tinh Hồn Sư!

Long Kinh Thiên nhưng lại là Tinh Hồn Sư!

Thiết Cao nhìn trên vai Long Kinh Thiên đứng dị thú Cửu Vĩ Thiên Miêu, hẳn có dị thú này thì chắc cũng là Tinh Hồn Sư.

Ánh mắt mấy người Thiết Chân nhìn Long Kinh Thiên biến đổi, vốn họ định ra tay nhưng chợt khựng lại.

Tinh Hồn Sư? Long Kinh Thiên nghe Thiết Cao kinh kêu, không thềm đáp lại, đi hướng mấy người Thiết Chân.

Nhóm Thiết Chân không ngừng thụt lùi.

- Lũ ngu ngốc!

Thiết Cao thấy vậy thì giận dữ hét:

- Đồng loạt ra tay, giết hẳn, nếu không thì hôm nay chúng ta đều chết!

Thiết Cao nói xong bỗng nhiên tấn công Long Kinh Thiên.

Tay Thiết Cao xuất hiện một thanh trọng đao.

Thanh trọng đao chảy xuôi xích diễm, một đao chặt hướng Long Kinh Thiên.

Đao quang chợt lóe, vô số đao mang quét hướng Long Kinh Thiên.

Thiết Cao là đại võ sư, không thể không nói thực lực của gã mạnh hơn nhóm Thiết Chân rất nhiều.

Mấy người Thiết Chân thấy vậy cố nén nổi lòng kinh sợ, công kích Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn tình hình, mặt lạnh như tiền, bay lên, làm ra hành động khiến mấy người Thiết Cao kinh sợ. Chỉ thấy thân hình của Long Kinh Thiên ở giữa không trung bỗng đảo lộn, đầu chĩa xuống đất, chân hướng lên trời.

- Đà Loa chưởng!

- Đồ Tiên Diệt Phật!

Long Kinh Thiên một chưởng vỗ xuống, chỉ thấy vô số khí lưu xoay tròn như con quay, đỉnh con quay có một điểm đen, chớp mắt điểm đen biến to thành hố đen to cỡ mười thước!

Hố đen tỏa ra hơi thở khiến người lòng run sợ và lực hút cường đại, đám Thiết Cao kinh kêu, đột nhiên bị hút vào hố đen.

Thiết Chân kinh sợ vùng tay, trước mặt xuất hiện một đạo bùa, bùa tỏa ánh sáng rực rỡ, lực hút giảm bớt. Mấy đệ tử đội Chấp Pháp thì không may mắn như vậy.

Chớp mắt đám đệ tử đội Chấp Pháp bị hố đen hút vào, hét thảm.

Trọng đao của Thiết Cao chém hụt, thấy hố đen thì vội thụt lùi, hét:

- Chúng ta đi!

Thiết Cao đã hoàn toàn mất chiến ý, định chạy trốn.

Thiết Chân nghe đại ca kêu vội bay ngược ra, thăm hện sao mình không sinh ra ba chân.

Hố đen hút xong mấy đệ tử đội Chấp Pháp thì biến mất.

Long Kinh Thiên đáp xuống đất, một giây qua đi hai huynh đệ Thiết Cao, Thiết Chân đã chạy ra mấy thước.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chột lên tiếng:

- Muốn trốn? Phải hỏi xem Miêu gia nhà ngươi có đồng ý không!

Cửu Vĩ Thiên Miêu ở giữa không trung biến to ra.

Hai huynh đệ Thiết Cao, Thiết Chân đang chạy như bay bỗng cảm thấy thiên địa tối sầm, ngoái đầu nhìn, vẻ mặt xám xịt kinh khủng.

Chỉ thấy trên trời cao, Cửu Vĩ Thiên Miêu như một ngọn núi to che lấp cả ánh mặt trời.

Uy nhiếp vô hình bao phủ thiên địa xung quanh.

Hai người Thiết Cao, Thiết Chân ánh mắt kinh sợ nhìn, Cửu Vĩ Thiên Miêu một nhiên dè một vuốt xuống.

Hơi thở tử vong ập hướng hai người.

Thiết Chân kinh hoàng hét to:

- Đại ca!

Thiết Cao gào lên:

- Sử dụng Tật Tộc phù!

Thiết Cao nói xong trước người xuất hiện một lá bùa to cỡ bàn tay. Lá bùa xuất hiện, một đoàn sáng xanh chiếu rọi trên người Thiết Cao, gã vội thụt lùi, nhanh gấp mấy lần.

Chớp mắt đã qua mấy ngàn thước.

Thiết Chân kịp phản ứng lại, trước mặt gã xuất hiện lá bùa tương tự, nhưng khi ánh sáng xanh chiếu trên người gã thì vuốt to của Cửu Vĩ Thiên Miêu đã ập xuống.

Thiết Chân phản ứng chậm một bước, mới bay vọt ra đã bị vuốt của Cửu Vĩ Thiên Miêu quét trúng.

- Phụt.

Thiết Chân bị quét ra ngoài, hộc bãi máu, đập vào một thân cây khô, cây gãy ngang.

Thiết Chân khàn giọng kêu lên:

- Đại ca, cứu ta!

Thiết Chân cố vươn tay ra nhưng mới nói xong thì đầu quẹo sang bên, không nhúc nhích, đã tắt thở.

21. Chương 21

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 21: đảo Huyết Trì

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thiết Cao chạy khỏi vuốt của Cửu Vĩ Thiên Miêu ngoái đầu thấy tình cảnh, bi thương hét lên:

- Nhị đệ!

Lúc này Long Kinh Thiên bay lên, hai tay phẩy hướng bầu trời, chỉ thấy trên trời đột nhiên vang tiếng lôi điện, chớp mắt ngưng tụ thành một đoàn lôi vân.

Đoàn lôi vân này to gấp đôi lúc Long Kinh Thiên đánh chết Mộ Dung Bác.

Thiết Cao cảm nhận được trong lõi vân ẩn chứa lực lượng hủy diệt, biến sắc mặt.

Long Kinh Thiên lạnh giọng quát:

- Lôi Lạc đại địa!

Từng cột lõi từ lõi vân đổ ập xuống đầu Thiết Cao.

Nhưng khi cột lõi giáng xuống trên đầu Thiết Cao thì người gã bỗng tỏa ánh sáng vàng rực rỡ, không gian chớp lóe không ổn định.

Cột lõi đánh xuống, nguyên mặt đất rung lên, một tiếng nổ vang.

Chỉ thấy cột lõi đánh xuống mặt đất một mảnh cháy đen, xuất hiện cái hố mấy thước, dưới hố lõi điện chớp lóe không ổn định.

Long Kinh Thiên bay tới bên trên cái hố, nhướng mày.

- Đã để tiểu tử này trốn thoát.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp xuống vai Long Kinh Thiên, nói:

- Chắc hẳn dùng Độn Quang bùa bỏ chạy. Độn Quang bùa này sau khi sử dụng thì có thể trong phạm vi vạn dặm phá không di chuyển vị trí. Tuy nhiên, phải có cường giả thánh cấp cảm ngộ pháp tắc không gian mới chế tạo Độn Quang bùa được. Không ngờ trên người tiểu tử này có thứ đó, xem ra địa vị của hắn ở Thiết gia không thấp.

- Độn Quang bùa.

Long Kinh Thiên mở thần thức, nhưng hơi thở của Thiết Cao đã hoàn toàn biến mất.

Một lát sau, Long Kinh Thiên từ giữa không trung đáp xuống đất.

Không ngờ Thiết Cao có Độn Quang bùa để gã trốn thoát.

Cái này là rắc rối không nhỏ hiện tại cho Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đi hướng xác Thiết Chân, lật người gã lại tìm kiếm trên cái xác một túi trữ vật không gian. Long Kinh Thiên dùng thần thức quét bên trong, thế nhưng có không ít linh dược, yêu hạch, kim tệ!

Kim tệ một đồng, cỡ vài chục vạn. Yêu Hạch thì hai mươi mấy cái, nhưng đều là nhị cấp, tam cấp. Một số linh dược đều là một, hai năm.

Long Kinh Thiên gật gù, những đệ tử thế gia này trên người có chút tài phú, cho dù là quý một số vương quốc cũng sẽ không tùy thân mang theo mấy chục vạn kim tệ.

Sau đó Long Kinh Thiên từ trên người mấy đệ tử đội Chấp Pháp khác cũng tìm được vài túi trữ vật không gian, thu hoạch không nhỏ.

Xử lý sạch sẽ xác đám Thiết Chân, Long Kinh Thiên nói:

- Chúng ta đi.

Tiếp theo Long Kinh Thiên mang Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng nhau biến mất tại chỗ.

Rừng khô trở về yên tĩnh.

Ngẫu nhiên có lá khô rơi xuống từ cành cây khô, che giấu máu me dưới đất.

Vài canh giờ sau, đột nhiên từ phía xa có mười mấy bóng người bay tới, tốc độ cực nhanh, chớp mắt đã tới cánh rừng khô này.

Trong mười mấy bóng người có một người lên tiếng:

- Nhị thúc, chính là nơi này!

Người đó chỉ vào cánh rừng khô, đó là Thiết Cao bỏ trốn nay quay lại!

Người đàn ông trung niên đứng đầu gật gù, mọi người cùng bay xuống.

- Nhị đệ lúc trước ở chỗ đó bị, bị...?

Thiết Cao chỉ vào một cây khô bị gãy ngang, bỗng mắt đỏ rực.

- Nhị thúc, ngươi nhất định phải báo thù cho nhị đệ!

Người đàn ông trung niên được Thiết Cao gọi là nhị thúc đi tới thân cây gãy ngang, xem xét, nhướn mày, sau đó quay lại mặt đất bị lồi vên tạc biến dạng.

Người đàn ông trung niên trầm giọng nói:

- Ngươi nói tiểu tử đó không chỉ là Thú Vô Sư mà còn là Tinh Hồn Sư?

Thiết Cao đáp:

- Đúng vậy nhị thúc, hẳn tuyệt đối là Tinh Hồn Sư. Đầu tiên hẳn triển bằng hệ bí pháp, phá hủy Lưu Hỏa quyền của ta. Sau đó hẳn thi triển lôi hệ bí pháp, nếu không phải ta dùng Độn Quang bùa thì sợ là bây giờ đã...!

Thiết Cao nhớ lại tình cảnh lúc đó, kiềm không được kinh hoàng.

- Bằng hệ bí pháp! Lôi hệ bí pháp!

Người đàn ông trung niên mắt chớp lóe, lẩm bầm:

- Đã vài năm không xuất hiện bằng hệ bí pháp, còn biết lôi hệ? Tinh Hồn Sư hai hệ, hơn nữa còn là Thú Vô Sư sao?

Nói đến đây người đàn ông trung niên bỗng thở dài.

Người đàn ông trung niên này chính là nhị thúc của Thiết Cao, Thiết Bất Động, cũng là đệ tử tinh anh Võ Thần Điện.

Thiết Cao thấy nhị thúc thở dài thì khó hiểu.

Thiết Bất Động bỗng đổi đề tài, hỏi Thiết Cao:

- Ngươi nói dị thú của hắn là con mèo có mấy cái đuôi?

Thiết Cao đáp:

- Đúng vậy thưa nhị thúc, là con mèo có chín đuôi, hơn nữa là dị thú khoảng hậu kỳ tam cấp.

- Con mèo có chín đuôi?

Thiết Bất Động chìm trong suy tư, thật lâu sau lắc đầu, trong trí nhớ của gã nghĩ không ra loại dị thú nào có chín đuôi, còn là mèo.

Nhưng nếu là dị thú khoảng hậu kỳ tam cấp thì còn nằm trong tầm khống chế của Thiết Bất Động.

Thiết Cao dè dặt hỏi:

- Nhị thúc, bây giờ chúng ta làm sao?

Thiết Bất Động phát tay, bình tĩnh nói:

- Không vội, ngươi nói tiểu tử này tên Long Kinh Thiên? Hắn đi ra ngoài tu luyện, sớm muộn gì sẽ quay về Tề Thiên sơn mạch.

Thiết Cao nói:

- Vâng thưa nhị thúc, ta nghe nói tiểu tử này hai tháng sau sẽ tham gia nội điện khảo hạch.

Thiết Bất Động gật đầu.

Lúc này Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu đã ra xa vài ngàn dặm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu biến ra bản thể, Long Kinh Thiên ngồi trên thân thể khổng lồ của nó. Cửu Vĩ Thiên Miêu mang Long Kinh Thiên ngự không phi hành, bởi vì Loạn Hải cách không gần, hiện tại hắn chưa hồi phục thực lực, không thể ngự không phi hành, nên đành nhờ vào nó.

Thân hình khổng lồ của Cửu Vĩ Thiên Miêu không ngừng lướt qua bầu trời núi cao rừng vắng.

Cứ như thế ban ngày bay đi, ban đêm thì dừng lại tu luyện, khoảng mười ngày sau, Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu rốt cuộc đi đến Loạn Hải.

Long Kinh Thiên nhìn biển rộng mênh mông vô bờ trước mắt, không biết lớn bao nhiêu vạn dặm, ngửi mùi hôi thoang thoang và vị mặn, toàn thân hắn lóe ánh sáng vàng, từng đoàn sương xoay tròn quanh người hắn.

- Loạn Hải, rốt cuộc đi tới.

Loạn Hải tên gọi là Loạn Hải bởi vì nó loạn.

Ở hải vực không chỉ có yêu thú thủy hệ còn có thú nhân, trên nhiều đảo có tộc tinh linh, bán thú nhân, viễn cổ cự nhân, thụ thân nhân, các loại chủng tộc.

Loạn Hải bởi vì có các loại chủng tộc tụ tập nên bình thường hay có chủng tộc tranh đấu, chém giết.

Long Kinh Thiên nhìn mặt biển Loạn Hải gió êm sóng lặng nhưng ẩn chứa các loại sát khí, hỏi:

- Chúng ta phải mất bao lâu nữa mới đến Song Đầu Xà Quy?

Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp:

- Nếu dựa theo tốc độ mấy ngày nay của chúng ta thì chắc khoảng bảy, tám ngày nữa là tới nơi.

- Tốt, chúng ta đi.

Long Kinh Thiên nhảy lên, đáp xuống lưng Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kêu lên, bay hướng mặt biển Loạn Hải.

Hiện tại bản thể của Cửu Vĩ Thiên Miêu biến nhỏ, chỉ cao khoảng vài thước, khí thể cũng thu lại. Cửu Vĩ Thiên Miêu tàng là vương thú tộc dị thú, nó đương nhiên biết rõ Loạn Hải nguy hiểm thế nào.

Bây giờ thực lực của nó còn chưa hồi phục lại, không thể không cẩn thận.

Long Kinh Thiên ngồi trên lưng Cửu Vĩ Thiên Miêu, nhìn con thú dưới thân mình, lắc đầu cười. Kiếp trước ở Tiên Giới Long Kinh Thiên có rất nhiều tọa kỵ, mỗi con đều là siêu cấp thần thú như ngũ trảo kim long, thất thải thần phượng, song đầu bạch hổ, vân vân, chỉ thiếu mèo.

22. Chương 22

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 22: Giao ra

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cưỡi một con mèo bay trên trời, ưm, loại cảm giác này là lạ.

Hơn nữa là con mèo có chín cái đuôi.

Long Kinh Thiên cảm giác gió biển ập vào mặt, thần thức mở ra.

- A?

Long Kinh Thiên bỗng vươn tay thò xuống đáy biển bên dưới, chỉ thấy một hạt châu vàng nhạt bay ra khỏi biển, rơi vào tay hắn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy hạt châu vàng trong tay Long Kinh Thiên, trợn to mắt, mừng rỡ nói:

- Đại ca, đây là Kim Nguyên Ngọc Châu!

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm, gật đầu.

Mặc dù Loạn Hải rất nguy hiểm nhưng hải vực không chỉ có linh dược, tài nguyên khoáng sản phong phú, còn có rất nhiều bảo bối khác.

Mặc dù linh hồn của Long Kinh Thiên bị thương nhưng thần thức khá mạnh, mới rồi xuyên thấu đáy biển ngàn thước phát hiện viên Kim Nguyên Ngọc Châu này.

- Kim Nguyên Ngọc Châu là linh dược trị thương, bên trong ẩn chứa tinh hoa nguyên thủy trong người Kim Hải Trai, đặc biệt là nó có tác dụng hồi phục không tệ cho tổn thương kinh mạch.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đại ca, chúng ta trước tìm đảo nhỏ để người luyện hóa Kim Nguyên Ngọc Châu này!

Long Kinh Thiên nói:

- Không cần, người cứ bay tiếp, ta luyện hóa tại đây.

Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình kêu lên:

- Cứ như vậy luyện hóa?

Long Kinh Thiên gật đầu, nuốt xuống Kim Nguyên Ngọc Châu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy vậy chỉ đành lắc đầu mè, tuy nhiên dù chỗ này là ngoại hải Loạn Hải, bình thường không có gì nguy hiểm nhưng nó vẫn thả chậm tốc độ, vừa bay vừa chú ý tình hình xung quanh.

Long Kinh Thiên nuốt xuống Kim Nguyên Ngọc Châu rồi có dòng nước âm sinh ra trong thân thể, hướng tới đan điền và mỗi góc cơ thể.

Long Kinh Thiên phát hiện một năng lực ôn hòa không ngừng bổ dưỡng kinh mạch đã đứt đoạn của hắn.

Dần dần, cơ thể của Long Kinh Thiên bị đoàn khối vàng nhạt bao phủ, khi hắn lại mở mắt thì đã qua mấy canh giờ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên rốt cuộc tỉnh lại, thầm thở phào, hỏi:

- Đại ca, người tỉnh rồi? Thấy sao?

Long Kinh Thiên cười cười nói:

- Không tệ lắm.

Hấp thu lực nguyên thủy trong Kim Nguyên Ngọc Châu, kinh mạch đứt đoạn trong người Long Kinh Thiên hồi phục đôi chút.

Nhưng tuổi của Kim Nguyên Ngọc Châu ít hơn Linh Lung Tuyệt quả lúc trước, chỉ có một năm, nếu không thì hiệu quả sẽ tốt hơn.

Trải qua mấy ngày tu luyện, lại mượn lực nguyên thủy Kim Nguyên Ngọc Châu, hiện tại Long Kinh Thiên đã đạt đến đỉnh Luyện Khí kỳ.

Sau khi luyện hóa Kim Nguyên Ngọc Châu, Long Kinh Thiên một người một thú tiếp tục bay hướng Loạn Hải.

Nhưng mấy ngày tiếp theo Long Kinh Thiên không tìm ra linh dược cường giả giống như Kim Nguyên Ngọc Châu có tác dụng hồi phục kinh mạch và linh khí, ngược lại thấy không ít tinh khoáng và báu vật khác.

Như là hương thiết thạch, kim thủy thảo, tử nguyên linh thạch, tử thủy tinh, nhật tịch thiết, bí pháp ngân vân vân.

Long Kinh Thiên còn thấy khá nhiều tài liệu để luyện chế không gian pháp khí.

Ch nên Long Kinh Thiên đem tất cả túi trữ vật lấy từ người nhóm Thiết Chân dung hợp lại, luyện hóa thành không gian pháp khí, Trấn Thiên tháp.

Trấn Thiên tháp có tổng cộng mười hai tầng, mỗi tầng đều có không gian, không gian bên trong lớn hơn gấp đôi túi trữ vật từ người nhóm Thiết Chân.

Hơn nữa Long Kinh Thiên còn khắc mấy trận pháp công kích, phòng ngự ở Trấn Thiên tháp, có thể thi triển công kích và phòng ngự.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên không cần đỉnh lô mà tùy tay luyện chế ra Trấn Thiên tháp mất trọn to, giật mình nói:

- Đại ca, ngươi là Luyện Khí Sư!?

Luyện Khí Sư không chỉ cần có lực linh hồn cực mạnh mà còn phải có cách luyện khí. Bình thường chỉ có tộc người lùn mới là Luyện Khí Sư.

Cách luyện khí ở Đại Lục Thiên Lam cực kỳ hiếm thấy, cần truyền thừa.

- Luyện Khí Sư?

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Xem như đi.

Xem như? Cửu Vĩ Thiên Miêu mắt tròn trắng, không cần đỉnh lô có thể luyện khí, Luyện Khí Sư như vậy bình thường đều đạt đến cửu cấp, thậm chí là mười cấp mới được.

Luyện Khí Sư thập cấp bình thường ở Đại Lục Thiên Lam được gọi là Thần Tượng Sư!

Nếu như Long Kinh Thiên xem như là Luyện Khí Sư vậy thì mấy Thần Tượng Sư đó tính cái gì?

Chính lúc này, bỗng dưng trước truyền đến từng đợt lực lượng cuồng bạo dao động.

Cửu Vĩ Thiên Miêu tinh thần rung động, nhìn chăm chăm phía trước.

Long Kinh Thiên tinh thần máy động, nói:

- Chúng ta đi xem thử.

Trấn Thiên tháp trong tay Long Kinh Thiên biến thành luồng sáng nhả vào trán hắn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kêu một tiếng, mang Long Kinh Thiên bay hướng chỗ phát ra lực lượng dao động.

Càng tới gần thì lực lượng càng dao động mạnh mẽ, Long Kinh Thiên cảm ứng được nguyên khí thiên địa biến hỗn loạn.

Bay mười mấy phút sau, họ rốt cuộc đến ngọn nguồn lực lượng dao động.

- Cái...này là?

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngửa ra, sau đó mặt mày kích động, giật mình kêu lên:

- Không ngờ là Song Đầu Xà Quy!

Chỉ thấy phía trước một con rùa to có hai đầu đang ở mặt biển độ tiểu kiếp.

Con rùa to này hai cái đầu giống đầu rắn, trên mai rùa phủ một tầng vảy.

Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu kích động, cười cười. Long Kinh Thiên tất nhiên là biết tại sao Cửu Vĩ Thiên Miêu kích động như vậy, bởi vì trong người Song Đầu Xà Quy có một loại thần tùy nguyên đan, có tác dụng rất lớn hồi phục Yêu Hạch tan vỡ của nó.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đại ca, chúng ta...?

Long Kinh Thiên nói:

- Không vội, đợi nó độ qua tiểu kiếp rồi xuống tay.

Yêu thú khác với nhân loại, bắt đầu từ tam cấp...mỗi lần thăng chức là thiên địa sẽ giáng tiểu kiếp, chỉ có thành công độ kiếp mới thăng chức được.

Vậy nên yêu thú tu luyện khó khăn hơn nhân loại nhiều.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe Long Kinh Thiên nói vậy mới thôi không xuống tay.

Lúc này trên trời sấm giạt chớp lóe, từng tia chớp giáng xuống người Song Đầu Xà Quy. Song Đầu Xà Quy há to hai cái mồm bắn ra từng cột băng chắn tia chớp.

Xem bộ dạng của nó muốn độ qua tiểu kiếp, tăng lên tứ cấp thì không thành vấn đề.

Nửa canh giờ sau, Song Đầu Xà Quy chặn tia chớp cuối cùng, trên trời không còn sấm sét, toàn thân nó tỏa ánh sáng rực rỡ, đây là dấu hiệu tăng cấp.

Long Kinh Thiên khẽ quát:

- Ra tay!

Long Kinh Thiên vỗ ra một chưởng.

Trong khi Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu hành động thì phía xa trên mặt biển có mười mấy người bay tới, họ mặc trang phục đệ tử nội điện Võ Thần Điện, chắc là đệ tử nội điện đi ra ngoài làm nhiệm vụ.

Song Đầu Xà Quy độ qua tiểu kiếp, đang đem năng lực chuyển đổi tăng lên tứ cấp, trong người nó nguyên khí không ổn định, Long Kinh Thiên ra tay vào lúc này là rất đúng lúc.

- Long hình bài lăng chưởng!

Chỉ thấy Long Kinh Thiên đánh ra một chưởng, sóng biển trước mặt tách ra, sóng lớn dâng lên ngưng tụ thành một thủy long vài chục trượng.

Rồng là vua của vạn tộc nước, long hình bài lăng chưởng chính là Long Kinh Thiên nhìn vài long tộc kịch chiến tự sáng tạo ra.

Thủy long gầm rống, thế như sấm sét đánh vào Song Đầu Xà Quy.

Song Đầu Xà Quy mới chuyển cấp đã bị thủy long trùng kích bay ngược ra mấy thước, hú lên, sóng biển tung tóe. Trên người nó không ngừng chớp lóe ánh sáng, hiển nhiên là bởi vì Long Kinh Thiên công kích khiến người nó nguyên khí không ổn định bắt đầu phản phệ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên công kích thủy long, ngây ra một lúc rồi mừng rỡ, hai vuốt đột nhiên vỗ hướng Song Đầu Xà Quy, vừa lúc đập vào đầu nó.

23. Chương 23

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 23: Mạng chó

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Song Đầu Xà Quy hét thảm.

Chỉ thấy hai cái đầu của nó bị Cửu Vĩ Thiên Miêu vỗ thấp một khúc, vẩy trên đầu vỡ nát, máu bắn ra, nhuộm đỏ mặt biển xung quanh.

- Trấn Thiên tháp!

Long Kinh Thiên trán chột lóe, Trấn Thiên tháp bay ra hóa thành tháp cao mấy chục trượng, thân tháp đột nhiên xoay tròn. Tiếp theo chân tháp toát ra từng cột sáng cực kỳ chói mắt, những cột sáng xoay theo thân tháp đột nhiên đánh vào hai đầu của Song Đầu Xà Quy.

Thân phòng ngự của Song Đầu Xà Quy là ở hai đầu, trước tiên là bị Cửu Vĩ Thiên Miêu nặng nề công kích, bây giờ lại bị cột sáng Trấn Thiên tháp đánh trúng.

Phút chốc hai cái đầu nứt vỡ.

Thân rùa vùng vẫy ở mặt biển rồi cứng đờ.

Đáng thương cho Song Đầu Xà Quy, vốn thực lực của nó dù không thăng lên tứ cấp thì đỉnh hậu kỳ tam cấp cho dù Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu muốn giết chết nó không phải dễ.

Nhưng nó mới độ qua tiểu kiếp, bị Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu liên tiếp tấn công, căn bản không kịp phản ứng đã đi đời nhà ma.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên trên Song Đầu Xà Quy, thấy nó đã tắt thở thì mừng rỡ.

Long Kinh Thiên chỉ vào Trấn Thiên tháp, chân tháp lóe tia sáng, xuất hiện lực hút cường đại hút Song Đầu Xà Quy.

- Song Đầu Xà Quy, đúng là nó, là Song Đầu Xà Quy!

- Nhiệm vụ lần này của chúng ta là thần tử nguyên đan trong người nó!

- Đó là tháp gì vậy?

Phía xa vang vài tiếng kinh kêu.

Trấn Thiên tháp hút Song Đầu Xà Quy vào trong, rơi vào tay Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên xoay người, thấy mười mấy đệ tử Võ Thần Điện bay tới.

Bản thể của Cửu Vĩ Thiên Miêu thu nhỏ, đáp xuống vai Long Kinh Thiên.

Rất nhanh, mười mấy đệ tử Võ Thần Điện đi tới trước mặt Long Kinh Thiên.

Một đệ tử nội điện đi tới bên cạnh thanh niên áo vàng, nói:

- Lý sư huynh, tiểu tử này hình như là đệ tử ngoại điện qua lần khảo hạch này.

Thanh niên áo vàng nhìn Long Kinh Thiên, hỏi:

- Đệ tử ngoại điện qua lần khảo hạch này?

Đệ tử kia giải thích:

- Đúng vậy, là Long Thần phụ trách phân điện thông qua khảo hạch, khi đó Long Thần dẫn hắn tới Tử Tiêu cung, là ta thay hắn đăng ký.

Thanh niên áo vàng gật đầu, kiêu ngạo nói với Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, ngươi là đệ tử ngoại điện lần này của Võ Thần Điện? Giao Song Đầu Xà Quy ra cho ta!

Thanh niên áo vàng giọng điệu mệnh lệnh.

- Giao cho người?

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt, hỏi lại:

- Tại sao?

Thanh niên áo vàng ngây ra, sao đó mặt sa sầm, cười ác nói:

- Một đệ tử ngoại điện nho nhỏ như ngươi ta kêu ngươi giao ra là coi trọng ngươi, nếu không thì...hắc hắc!

Chợt một đệ tử nội điện khác lên tiếng:

- Lý sư huynh, tiểu tử này cầm bảo tháp hình như có uy lực không tệ.

Thanh niên áo vàng nghe vậy gật đầu, cười lạnh nói với Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, bây giờ ta cho ngươi một cơ hội, giao ra bảo tháp và Song Đầu Xà Quy đây, sau đó dập đầu nhận tội với ta, ta sẽ cho ngươi rút đi, nếu không thì ngươi không có cơ hội rút!

- Đúng vậy, không chỉ phải dập đầu nhận tội với Lý sư huynh mà phải dập đầu với tất cả chúng ta!

Một đệ tử nội điện hét lên:

- Bắt đầu từ Lý sư huynh, từng người một, không vội.

Đệ tử nội điện Võ Thần Điện xung quanh nhìn nhau, cất tiếng cười to.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lắc đầu, mười mấy đệ tử nội điện Võ Thần Điện ở trong mắt nó đã là người chết.

- Dập đầu nhận tội?

Long Kinh Thiên nghe vậy thì cười, cười rất tà dị:

- Dập đầu nhận tội cho các ngươi?

Thanh niên áo vàng cười lạnh, nói:

- Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi muốn phản kháng? Đừng tưởng rằng ngươi có chút thực lực thì muốn huênh hoang. Xem bộ dạng của ngươi hình như rất bất mãn? Nếu vậy thì ta đổi ý, ngươi không chỉ dập đầu nhận tội với tất cả chúng ta mà còn phải lòn qua đây!

Thanh niên áo vàng chỉ vào đống quần.

Mười mấy đệ tử nội điện cười to.

- Ha ha, Lý sư huynh nói không sai!

- Chúng ta còn chưa thử cho ngươi chui qua đống quần nhỉ?

- Loại cảm giác này chắc sướng lắm!

Mười mấy đệ tử nội điện vừa nói vừa cười.

Bỗng nhiên có bóng người chợt lóe, vài luồng kiếm quang cực kỳ chói mắt xẹt qua. Mấy tên đệ tử nội điện cảm giác cổ họng lạnh lẽo, chúng bị yết hầu, cúi đầu nhìn thì thấy một cột máu bắn ra từ khe tay.

- Người...người...!

Mấy tên đệ tử nội điện kinh khủng nhìn Long Kinh Thiên, cổ họng lẫn lộn, cuối cùng không nói thành lời, từ giữa không trung rớt xuống mặt biển. *Ầm!* mấy tiếng, chúng chìm vào đáy biển.

Máu nổi lên bênh nhuộm đỏ mặt biển xung quanh.

- Lão Trầm!

- Lão Mã!

- Hứa huynh!

Mấy người khác kịp phản ứng lại, hét to với mặt biển bên dưới.

Nhưng mặt biển vẫn bình tĩnh như vậy.

- Chết tiệt!

Thanh niên áo vàng vừa kinh vừa giận nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Ngươi dám giết đệ tử nội điện!

Đám giết đệ tử nội điện? Long Kinh Thiên nhìn thanh niên áo vàng, bất giác nhớ tới đám đệ tử đội Cháp Pháp Thiết Cao.

Long Kinh Thiên từ từ nói:

- Không chừa một ai!

Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp:

- Biết rồi, đại ca!

Một người một mèo cùng bay lên, trường kiếm trong tay Long Kinh Thiên bay ra, đột nhiên biến thành vô số kiếm long. Những kiếm long hợp thành Kiếm Long sát trận, chém hướng mười mấy đệ tử nội điện.

Thanh niên áo vàng trong tay xuất hiện thanh trường thương đâm hướng kiếm long, buột miệng nói, vẻ mặt kinh ngạc:

- Ngự kiếm bí pháp! Ngươi là Tinh Hồn Sư!?

Một số Tinh Hồn Sư thiên phú cực kỳ xuất sắc có thể thông qua lực lượng tinh thần thiên địa triệu hoán ra bí pháp công kích, có thể lấy lực linh hồn khống chế những thứ như lợi kiếm thực thể tiến hành công kích!

Đáp lại thanh niên áo vàng là từng kiếm long chém tới.

Keng keng keng!

Vang lên một chuỗi tiếng kiếm kích, thanh niên áo vàng và đệ tử nội điện khác vội thụt lùi. Có hai đệ tử nội điện không né kịp bị kiếm long đánh trúng, quần áo toàn thân bị cắt thành nhiều mảnh, thân thể xé rách bốn, năm mảnh, chết không toàn thây.

Thanh niên áo vàng và đệ tử Võ Thần Điện khác nhìn xác hai đệ tử thành bốn, năm mảnh thì hít ngậm khí lạnh, cảm thấy toàn thân lạnh toát.

Nếu mới rồi bọn họ né tránh chậm một bước, vậy chẳng phải là...?

Nhưng tiếp theo họ phát hiện bầu trời bỗng tối sầm.

Một đệ tử ngẩng đầu nhìn, mắt tròn trũng, chỉ lên trời, lắp bắp nói:

- Nó, nó, nó!

Thanh niên áo vàng và đệ tử Võ Thần Điện khác thấy vậy cùng ngửa đầu nhìn, tiếp theo mặt trắng bệch.

Thân thể to như núi của Cửu Vĩ Thiên Miêu không ngừng đổi các màu vàng, đỏ, lục, lam, đen, vàng, tím, trắng, xám, xanh đen, mấy cái đuôi sau lưng vậy.

Khí thể tuyệt thế mãnh thú bao phủ bốn phía.

Thanh niên áo vàng run giọng nói:

- Nó chính là con...con mèo mới rồi?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười gian, vươn vuốt:

- Mèo?

- Thiên miêu kinh lôi chưởng!

- Kinh lôi xuất thế!

Chỉ thấy dưới một chưởng của Cửu Vĩ Thiên Miêu, sấm sét giao nhau, trời nổ ầm ầm, đột nhiên quán hướng đám thanh niên áo vàng. Cùng lúc đó, ánh sáng các màu trên người Cửu Vĩ Thiên Miêu biến mất, thay vào đó là từng tia chớp quay quanh, cái đuôi tím sau lưng nó lớn gấp đôi, tia điện kêu xèo xèo.

Thanh niên áo vàng kinh sợ biến sắc mặt.

- Kim quang trảm!

- Sơn hải quyền!

24. Chương 24

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 24: Nguyên Dương đan

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đệ tử Võ Thần Điện kinh hoàng, cùng thi triển công pháp, võ kỹ của Võ Thần Điện công kích tia chớp vươn tới.

Nhưng những tia chớp này như dây mây có linh tính, vòng qua công kích của họ, vươn tới trước mặt.

Mấy đệ tử Võ Thần Điện bị những tia chớp quấn lấy, toàn thân rung động, tiếng hét liên miên. Tia chớp oanh kích, mùi thịt khét bốc khói từ người bọn họ.

Từ đầu đến chân, mấy tên đệ tử Võ Thần Điện đen như cục than.

Thanh niên áo vàng và đệ tử Võ Thần Điện khác tránh thoát một kiếp, thấy tình trạng như vậy thì đánh rùng mình. Tiếp theo họ kinh khủng nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu bỗng thu lại hai vuốt, nắm chặt thành nắm đấm.

- Hỏa Vân quyền!

Cửu Vĩ Thiên Miêu đánh ra hai đấm.

Hai hỏa quyền ẩn to lớn ở giữa không trung như núi đè ép hướng mấy người.

Lúc này không thấy tia chớp quấn quanh Cửu Vĩ Thiên Miêu nữa mà như ngọn lửa chớp lóe, không phải là lửa đỏ rực mà là đỏ đến trắng bệch.

Cực kỳ yêu dị.

Bình thường dị thú và nhân loại giống nhau, chỉ có thể có được một loại thuộc tính. Ví dụ như thanh niên áo vàng là kim chúc tính thân thể, chỉ có thể tu luyện kim hệ công pháp. Nhưng Cửu Vĩ Thiên Miêu thì khác, bản thể của nó có chín loại thuộc tính!

Cửu Vĩ Thiên Miêu có chín loại truyền thừa công pháp, mỗi một loại đều từ thánh cấp trở lên, hơn nữa có hai loại đạt đến thần cấp.

Đây là ngàn năm trước vương thú tộc dị thú khủng bố, đệ nhất Đại Lục Thiên Lam ngàn năm trước. Ngạo Thiên cũng không thể giết chết nó, chỉ có thể bày ra Vô Cực Lôi Quang trận giam cầm nó.

Do đó có thể thấy được Cửu Vĩ Thiên Miêu biến thái.

Hỏa Vân quyền kèm theo thể lôi đình lại đánh bay mấy tên đệ tử Võ Thần Điện. Mấy đệ tử Võ Thần Điện bị Hỏa Vân quyền đánh trúng, toàn thân biến đỏ rực như cục sắt bị đốt đến nhiệt độ cao nhất.

Khi mấy người rớt xuống mặt biển Loạn Hải thì vang tiếng xèo, mặt biển xung quanh bị đốt bốc lên hơi nước. Lửa trên thân thể mấy người kia không biến mất, càng đốt càng cháy dữ dội.

Lửa thân thể của Cửu Vĩ Thiên Miêu không phải lửa bình thường mà là một loại cực kỳ lợi hại trong thiên địa, gọi là hư vô bạch hỏa!

Coi như là chân hỏa của người tu đạo bình thường cũng không thể sánh bằng.

Thanh niên áo vàng và hai đệ tử Võ Thần Điện còn lại thấy mấy tên đệ tử không ngừng vùng vẫy sau đó bị đốt thành tro, tình cảnh cực kỳ thảm thiết, sợ đến người run rẩy như lá cây trong gió.

Mặc dù Yêu Hạch của Cửu Vĩ Thiên Miêu bị phá nhưng trải qua mấy ngày nay tu luyện ‘Bát Hoang Hợp công pháp’ sự sống tạm không xói mòn, thực lực hồi phục khá nhiều.

Kinh mạch và linh hồn trong người Long Kinh Thiên bởi vì lực lượng thiên phạt mới như vậy, cho nên hẳn khó hồi phục hơn. Cửu Vĩ Thiên Miêu và Long Kinh Thiên là khác nhau.

Hiện tại Cửu Vĩ Thiên Miêu có thực lực đỉnh hậu kỳ tam cấp, đừng nói là cường giả sơ kỳ vương cấp của nhân loại, dù là trung kỳ, đỉnh kỳ vương cấp nhân loại thì nó đều có thể đánh chết.

Đừng nói chỉ là những đệ tử nội điện thực lực cỡ đại võ sư.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thanh niên áo vàng mặt xám xịt, không tấn công tiếp mà biến thân, bản thể biến trở về kích cỡ cũ, đáp xuống vai Long Kinh Thiên, duỗi lưng kêu lên.

- Meo, meo!

Nhưng ở trong mắt thanh niên áo vàng thì Cửu Vĩ Thiên Miêu không còn là một con mèo, đó là địa ngục cực ác mãnh thú đến từ địa ngục!

Nhóm ba người thanh niên áo vàng đáp xuống một hòn đảo.

Long Kinh Thiên cũng đáp xuống, đi hướng ba người.

Thanh niên áo vàng bỗng mở miệng van xin Long Kinh Thiên:

- Vị huynh đệ này, vừa rồi là ta mất mùa, ta sai lầm, chúng ta đều là đệ tử Vô Thần Điện, xin người hãy nể tình đồng môn mà tha ta, tha cho ta đi!

Thanh niên áo vàng nói xong còn khóc, nước mũi xì ra.

Hai đệ tử Vô Thần Điện khác cũng khóc xin tha.

- Đúng, đúng, đúng, tiền bối, người tha cho mạng chó chúng ta đi!

- Chúng ta chính là một con chó, ở trong mắt của tiền bối dù có giết chúng ta thì chỉ là dơ bẩn tay người.

Hai đệ tử Vô Thần Điện nói rồi bỗng quỳ xuống, liên tục dập đầu hướng Long Kinh Thiên.

- Tiền bối?

Long Kinh Thiên nhìn ba người thanh niên áo vàng, cười lạnh:

- Sao vậy? Không phải mới rồi các người kêu ta lòn qua đũng quần của các người sao? Bây giờ đổi ý rồi?

Ba người thanh niên áo vàng vẻ mặt khó coi, cổ nặn nụ cười, vội vàng nói:

- Tiền bối, là chúng ta nói bậy, người là đại nhân đừng so đo với tiểu nhân, hãy tha cho chúng ta đi, người muốn gì chúng ta cũng cho hết. Đây là Kỳ Lân thương, là phần thưởng của Vô Thần Điện cho ta hoàn thành nhiệm vụ.

- Đây là Nguyên Dương đan, có tổng cộng năm viên, là chúng ta tích lũy công huân hai năm đổi với Vô Thần Điện!

- Còn nữa, đây là thuật dị thú ta từng lấy trên người một đệ tử gia tộc, tiền bối là Thú Võ Sư có thể nghiên cứu thuật dị thú này.

Thanh niên áo vàng không ngừng lấy ra báu vật giấu trong người.

Nhưng lúc này kiếm quang chợt lóe, cổ họng hai đệ tử Vô Thần Điện đỏ lên, ngã xuống đất.

Long Kinh Thiên cầm trường kiếm, cười lạnh.

Những đệ tử Vô Thần Điện này đã xúc phạm giới hạn của Long Kinh Thiên, đương nhiên là không có khả năng sống sót.

Máu trên kiếm không nhỏ xuống đất mà chợt lóe ánh sáng, máu bị hút vào thân kiếm. Trường kiếm trong tay Long Kinh Thiên hút máu xong đỏ rực như lửa.

Thanh trường kiếm này là mấy ngày nay Long Kinh Thiên tùy tiện luyện chế, tên gọi Bích Huyết kiếm.

- Người, người, ta liều mạng với người!

Thanh niên áo vàng thấy tình hình liền biết Long Kinh Thiên không có khả năng tha cho gã, mắt độc ác, tay cầm Kỳ Lân thương hết sức đâm tới.

Liều? Long Kinh Thiên nhìn thanh niên áo vàng lao đến, tay phải vung kiếm ra.

Thanh niên áo vàng cảm thấy có kiếm quang sắc bén xẹt qua trước mắt, tiếp theo trán đau nhức. Thân hình tiến tới gần Long Kinh Thiên chợt khựng lại, cách hẵn mấy thước.

Thanh niên áo vàng nhìn Long Kinh Thiên ngay trước mắt, Kỳ Lân thương cố gắng muốn đâm ra nhưng phát hiện cánh tay mềm nhũn, không có chút sức lực, tiếp theo ý thức của gã mơ hồ, ngã xuống.

Máu chảy ra từ trán.

Thanh niên áo vàng trợn to mắt, không cam lòng.

Gã, từng là thiên tài trẻ tuổi của gia tộc, chịu tải hy vọng vô cùng của gia tộc.

Nhưng tất cả điều này giờ đây không liên quan gì gã.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi tới bên thanh niên áo vàng, vươn tay hút lấy Kỳ Lân thương rơi một bên vào tay.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Tài liệu Kỳ Lân thương này không tệ, nhưng phẩm cấp hơi thấp, chỉ cỡ huyền cấp.

Long Kinh Thiên gật đầu, mặc dù phẩm cấp hơi thấp nhưng hẵn có thể lại luyện chế nó.

Trán Long Kinh Thiên chợt lóe, bỏ Kỳ Lân thương vào trong Trấn Thiên tháp.

Từ trên người thanh niên áo vàng và mấy đệ tử Võ Thần Điện khác, Long Kinh Thiên đào ra mấy túi trữ vật, bên trong có khá nhiều kim tệ, khoáng thạch, linh dược.

- Cái này là Nguyên Dương đan!

Cửu Vĩ Thiên Miêu bỗng nhìn vào một bình ngọc đựng đan dược, nói:

- Xem ra đệ tử Võ Thần Điện đó không nói dối, trên người hẵn đúng là có Nguyên Dương đan.

Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, hỏi:

- Nguyên Dương đan?

25. Chương 25

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 25: dị thú băng

Nguồn: Vipvanda

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Vĩ Thiên Miêu giải thích:

- Nguyên Dương đan này ẩn chứa khí thuần dương trong thiên địa, cường giả dưới hoàng cấp mỗi ngày tu luyện nuốt nó vào thì tốc độ ngưng tụ chân khí sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Long Kinh Thiên nói:

- Ô, vậy tức là Nguyên Dương đan có tác dụng rất lớn cho cường giả dưới hoàng cấp tu luyện.
- Đúng vậy, nhưng chỉ có cường giả từ võ tông trở lên mới luyện chế ra Nguyên Dương đan này được. Bỉ vì chỉ cường giả võ tông trở lên mới ngưng tụ ra khí thuần dương trong thiên địa.

Cửu Vĩ Thiên Miêu giải thích rằng:

- Nguyên Dương đan này đối với cường giả dưới hoàng cấp đều có ích, cho nên rất nhiều thương hội, phòng đấu giá đều dùng Nguyên Dương đan thay thế tiền.
- Theo tỷ lệ thì một viên Nguyên Dương đan tương đương một vạn kim tệ.

Long Kinh Thiên nhìn Nguyên Dương đan to cỡ móng cái, một viên như vậy mà đáng giá một vạn kim tệ? Ở Đại Lục Thiên Lam, một tháng chi tiêu của gia đình bình dân chỉ là mấy kim tệ.

Thế là Long Kinh Thiên đem túi trữ vật, Nguyên Dương đan, các thứ của thanh niên áo vàng bỏ vào trong Trấn Thiên tháp, tiếp theo dùng chân hỏa đốt sạch xác của đám thanh niên áo vàng.

Làm xong những điều này Long Kinh Thiên không đi ngay mà là lên tiếng:

- Các người còn chưa định đi ra sao? Nhìn đủ chưa?

Cửu Vĩ Thiên Miêu liếc mắt xung quanh yên tĩnh, ánh mắt thối mác.

Chính lúc này, bầu trời bỗng dao động, có tiếng cười sang sảng truyền đến. Một thanh niên bước ra, thanh niên có đầu tóc đỏ, cả người toát ra vẻ cuồng dã.

Thanh niên đi ra, sau lưng gã trong không gian mấy thước một mảnh tối tăm như rơi vào vực sâu.

Long Kinh Thiên nhìn ra được không phải thanh niên cố ý làm vậy mà vì liên quan đến công pháp gã tu luyện.

Thanh niên đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, cách mấy thước thì đứng lại, nhìn hắn, nói:

- Ta có Tiềm Ẩn phù, phụ thân ta nói dù là cường giả hoàng cấp đều không thể phát hiện hơi thở của ta. Ta rất tò mò, người làm sao phát hiện ra ta?

Nhưng Long Kinh Thiên không đáp mà lại nhìn lên trời:

- Người không định ra sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu và thanh niên kinh ngạc nhìn lên, chỉ thấy bầu trời chớp lóe, một thanh niên làn da ngăm đen bước ra.

Thanh niên da ngăm đen vóc dáng lùn tịt, chỉ khoảng một thước năm, nhưng rất vạm vỡ, đặc biệt là đôi tay nổi gân xanh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu và thanh niên cùng kêu lên:

- Tộc người lùn!

Thanh niên tộc người lùn nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu và thanh niên tóc đỏ, sau đó đem ánh mắt chuyển tới người Long Kinh Thiên, hé môi:

- Ta cũng rất tò mò, người làm sao phát hiện được ta?

Thanh niên tóc đỏ quay đầu, cũng nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn hai người, biểu tình thản nhiên hỏi:

- Trừ tò mò ra còn gì nữa?

Thanh niên tóc đỏ nghe vậy cất tiếng cười to, nói:

- Trừ tò mò ra ta còn muốn đại chiến với người một trận!

Nói xong không gian hắc ám sau lưng thanh niên tóc đỏ mở rộng, từng luồng khói đen tuôn ra, ở sau lưng gã ngưng tụ thành một Địa Ngục Ám Ma.

Địa Ngục Âm Ma này con mắt đỏ rực, đầu có hai cái sừng to, lưng có đôi cánh.

Long Kinh Thiên từ từ nói:

- Tinh Hồn Sư.

- Đúng vậy, ta là Tinh Hồn Sư.

Thanh niên tóc đỏ nói:

- Hãy kêu gọi kiếm của người ra, ta muốn xem ngự kiếm bí pháp của người lợi hại hay hắc ám bí pháp của ta lợi hại!

Thanh niên tóc đỏ nói xong một đấm đánh vào không khí chỗ Long Kinh Thiên.

Chỉ thấy Địa Ngục Âm Ma sau lưng gã đi theo quyền kinh xé gió ập hướng Long Kinh Thiên.

Công kích chưa đến mà lực lượng hắc ám ăn mòn đã xuyên không khí bay đến.

Long Kinh Thiên hừ lạnh, không gọi Bích Huyết kiếm mà giơ lên tay phải, năm ngón ẩn thành hình dạng kỳ lạ, một chỉ đánh tới trước.

- Âm dương vô cực!

Thanh niên tóc đỏ và thanh niên tộc người lùn mắt trợn to kinh ngạc, khí lưu thiên địa dao động, hình thành một hoa văn hình tròn, một âm một dương, âm dương xoay tròn.

Lực lượng hắc ám ăn mòn bị vòng tròn khí lưu chấn động, cùng phân hóa thành khói xanh, bị hút vào chuyển hóa thành khí âm dương.

Địa Ngục Âm Ma bị chấn văng ra.

- Hay, ta cũng đến!

Thanh niên tộc người lùn cao giọng quát:

- Thần phủ khai thiên!

Không biết khi nào thì xuất hiện một cây búa, búa giơ cao chém hướng Long Kinh Thiên.

Bóng búa tầng tầng, xung quanh khí lưu cuồng loạn.

Long Kinh Thiên xoay người.

- Cái này mà cũng gọi là thần phủ khai thiên!?

Long Kinh Thiên nói xong một đấm đánh phá tầng tầng bóng búa, trực tiếp va chạm cùng búa to trong tay thanh niên tộc người lùn.

Thanh niên tộc người lùn liên tục lùi mấy bước, ổn định thân hình, nhìn búa to, sau đó mắt trợn trừng nhìn nắm tay của Long Kinh Thiên.

- Người dùng nắm đấm đã cản được Vô Lượng Trọng phủ của ta?

Thanh niên tộc người lùn lấp bắp nói:

- Thanh Vô Lượng Trọng phủ của ta là ta góp nhặt một loại tinh tiheets, mất hai năm mới đúc thành, dù là cường giả đỉnh vương cấp cũng không dám dùng thân thể ngăn cản!

Thanh niên tóc đỏ nghe vậy khó tin nhìn Long Kinh Thiên.

- Cường giả đỉnh vương cấp?

Cửu Vĩ Thiên Miêu ánh mắt tràn ngập nhìn thanh niên tộc người lùn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu được Long Kinh Thiên cứu khỏi Vô Cực Lôi Quang trận dưới đáy hồ, thân thể của hắn có thể so với cường giả hoàng cấp bình thường, mấy ngày nay tu luyện càng mạnh hơn cường giả hoàng cấp bình thường, cường giả đỉnh vương cấp nhỏ làm sao sánh bằng?

- Ta nghe nói ngoại điện Vô Thần Điện lần này có một đệ tử có được cổ đồng chiến thần thể, gọi là Cổ Phạn, chỉ bằng vào sức mạnh cơ bắp một kích đập chết một thiết giáp thú tam cấp.

Thanh niên tóc đỏ trầm giọng nói:

- Nhưng bây giờ xem ra người mạnh hơn cả Cổ Phạn.

Cổ Phạn là bởi vì có được cổ đồng chiến thần thể cho nên sức mạnh rất siêu còn thanh niên áo đen trước mắt thì sao? Thanh niên tóc đỏ và thanh niên tộc người lùn vẻ mặt nghiêm túc nhìn Long Kinh Thiên.

Bởi vì hai người thanh niên tóc đỏ giết mình sức mạnh cơ thể của Long Kinh Thiên nên không ra tay tiếp, ba người giằng co.

Thanh niên tóc đỏ và thanh niên tộc người lùn trước đó không quen nhau nhưng lúc này đều ăn ý trút áp lực lên Long Kinh Thiên, bởi vì hai người cảm thấy thực lực của hắn mạnh hơn chút.

Ba khí lưu vô hình không ngừng va chạm, tiếng nổ âm ỉ.

Dần dần khí lưu xung quanh càng dính đặc.

Chính lúc này, thanh niên tóc đỏ bỗng hét lên, toàn thân chợt lóe sáng, biến mất tại chỗ, khi gã lại xuất hiện thì đã tới trước mặt Long Kinh Thiên chỉ cách mấy thước, hai đấm đánh ra.

- Vạn ma khốc khiếu!

Từng luồng khí hắc ma tuôn trào, ngưng tụ thành từng ma đầu.

Đúng vậy, chính là đầu những con ác ma, khuôn mặt dữ tợn mở ra mồm máu, cùng với tiếng khóc thét khiến tâm trí của người rét lạnh.

Thanh niên tóc đỏ chợt biến mất rồi đột nhiên đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu hơi kinh ngạc kêu lên:

- Không gian bí pháp!

Không gian bí pháp là một trong những bí pháp khó tu luyện nhất, trừ phi có lực linh ngọc cực kỳ cao với không gian.

- Không gian bí pháp sao.

Long Kinh Thiên sắc mặt như thường, trước người lóe màn sáng đỏ thẫm, Bích Huyết kiếm bành bồng trước mắt. Tiếp theo Bích Huyết kiếm như sao băng xoay tròn, nổi lên kiếm phong mãnh liệt, chớp mắt đâm xuyên những đầu ác ma.

Đầu ác ma nổ tung.

26. Chương 26

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 26: Đệ nhất dị thú băng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thanh niên tóc đỏ ngậy ra, nhìn Bích Huyết kiếm xé gió bay đến, biến mất tại chỗ, khi xuất hiện đã lùi ra mấy thước.

Long Kinh Thiên không tiếp tục truy kích, bởi vì lúc này thanh niên tộc người lùn tấn công.

Chỉ thấy thanh niên tộc người lùn nhảy người lên, một búa kèm thế mở núi phá đất chém tới, búa ảnh đầy trời, công kích chưa tới mà vách đá xung quanh Long Kinh Thiên không chịu nổi lực búa, tất cả hóa thành bột phấn.

Hai tay thanh niên tộc người lùn đỏ rực, trên tay xuất hiện một cái đầu sư tử khuôn mặt quái dị.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy hai tay thanh niên tộc người lùn đỏ rực, kêu lên:

- Đây là bí kỹ truyền thừa của tộc người lùn, Dị Hỏa Huyền Công!

Dị Hỏa Huyền Công? Long Kinh Thiên nhìn thanh niên tộc người lùn bỗng nhào tới, hai tay hất giờ lên làm động tác khiến mọi người thắc mắc, bởi vì hất không công kích gã mà vỗ lên trời.

Đang lúc mọi người thắc mắc thì trời cao bỗng xuất hiện một thủ ấn to lớn.

Thủ ấn không quá khổng lồ, chỉ cỡ vài thước nhưng ánh vàng sáng lạn, dưới ánh nắng chói mắt khiến người khó mở mắt nhìn.

Đại thủ ấn vàng xuất hiện, Long Kinh Thiên bỗng làm thế dè ép.

- Kim Quang Đại Thủ Ấn!

Đại thủ ấn dè hướng thanh niên tộc người lùn, tốc độ cực nhanh, chớp mắt đã tới đỉnh đầu gã. Mặc dù đại thủ ấn chỉ cỡ vài thước nhưng cho thanh niên tộc người lùn cảm giác như một ngọn núi nhỏ đè ép.

Năm đó Long Kinh Thiên đấu với Như Lai Thiên Tôn của Phật Giới, hai sau này đem Như Lai Phật chưởng kết hợp với thủ ấn khác, sáng tạo ra Kim Quang Đại Thủ Ấn này.

Mặc dù hiện tại thực lực của Long Kinh Thiên rất yếu nhưng thi triển ra thì uy lực rất mạnh.

Thanh niên tộc người lùn không rảnh tấn công Long Kinh Thiên, một búa vung lên cao, chém hướng Kim Quang Đại Thủ Ấn.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, thanh niên tộc người lùn té từ trên trời xuống, không chịu nổi liên tục thụt lùi, ở mặt đất để lại mười mấy dấu chân sâu nửa ngón tay.

Long Kinh Thiên chấp hai tay sau lưng, nhìn hai người.

Hai người thanh niên tóc đỏ công kích một đợt xong ngừng lại.

Ba người giao đấu chỉ vài giây, nhanh như tia chớp.

Thanh niên tóc đỏ nhú mày, gã nhìn ra được thực lực của Long Kinh Thiên không mạnh nhưng công kích thì lại cực mạnh. Thanh niên tóc đỏ nhớ lại mới rồi Long Kinh Thiên sử dụng chiêu thức công kích và bí pháp.

Thanh niên tộc người lùn đột nhiên lên tiếng hỏi Long Kinh Thiên:

- Mới rồi người sử dụng Kim Quang Đại Thủ Ấn là võ kỹ thánh cấp?

Võ kỹ thánh cấp? Thanh niên tóc đỏ vẻ mặt kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên không mở miệng nhưng Cửu Vĩ Thiên Miêu thì bật cười.

Cửu Vĩ Thiên Miêu trầm nhủ.

“Hai tiểu tử ngu xuẩn này lại cho rằng đại ca sử dụng là võ kỹ thánh cấp? Nhưng cũng đúng, dù là đỉnh giai võ kỹ thần cấp xuất hiện trước mặt họ thì họ cũng sẽ không tin, không có ánh mắt đó.”

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười làm thanh niên tóc đỏ nhìn hướng nó, rồi nói với Long Kinh Thiên:

- Thiên phú dị thú của ngươi rất cao, có được hai thuộc tính lôi, hỏa, sau này trưởng thành có tư cách vào hàng dị thú bằng.

Thân thể hai thuộc tính lôi, hỏa? Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy bĩu môi mềo, nhưng nghe thanh niên tóc đỏ nói đến dị thú bằng thì lòng nó máy động.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Dị thú bằng?

Thanh niên tóc đỏ nói:

- Đúng vậy, là dị thú bằng, chỉ dị thú có thiên phú, thực lực mạnh trong thiên địa mới tiến vào dị thú bằng được.

Bình thường chỉ yêu thú từ thánh cấp trở lên mới biết nói, nhưng cũng có ngoại lệ, một số dị thú có thiên phú đặc biệt thì có thể mở miệng nói chuyện.

Cho nên thanh niên tóc đỏ, thanh niên tộc người lùn thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu nói chuyện cũng không quá kinh ngạc.

Long Kinh Thiên liếc Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Thiên phú mạnh, thực lực mạnh?

Thanh niên tộc người lùn nói tiếp:

- Dị thú bằng này là mộ đám dị thú mạnh mẽ trong thiên địa nêu ra, mỗi ba trăm năm là chúng nó sẽ tranh đoạt xếp hạng dị thú bằng một lần.

- Mỗi ba trăm năm tranh đoạt xếp hạng mười lần?

Cửu Vĩ Thiên Miêu kiểm không được hỏi:

- Dị Thú bằng này tiến hành mấy quý rồi?

- Tổng cộng tiến hành mười quý!

Thanh niên tóc đỏ nói:

- Sau mười hai năm là tiến hành quý thứ mười một, mỗi quý sẽ xếp hạng mười dị thú mạnh nhất Đại Lục Thiên Lam.

- Mười quý? Vậy là bắt đầu từ ba ngàn năm trước.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thì thào, sau đó hỏi tiếp:

- Vậy tộc dị thú không có vương thú sao?

- Vương thú?

Thanh niên tóc đỏ, thanh niên tộc người lùn lắc đầu, nói:

- Chưa từng nghe nói tộc dị thú có vương thú gì.

- Không có vương thú!?

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngây ra, nhìn phía chân trời, biểu tình ngơ ngẩn. Ngàn năm qua đi, thương hải tang điền, mười vương thú tộc dị thú bây giờ còn có bao nhiêu con sống sót?

Cửu Vĩ Thiên Miêu còn nhớ cuộc chiến năm đó mười vương thú chúng nó có sáu con chết, còn lại ba vương thú dù thù không chết nhưng tình huống không chênh lệch hơn nó bao nhiêu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bất giác chìm trong ký ức viễn cổ.

Bởi vì thanh niên tóc đỏ, thanh niên tộc người lùn không có thù hận gì với Long Kinh Thiên, mới rồi chẳng qua là hứng khởi mới đánh nhau, bây giờ nói chuyện đôi câu thì không ai muốn tiếp tục đấu nữa.

Thanh niên tóc đỏ nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Ta tên Nhiếp Vô Địch.

Thanh niên tộc người lùn cũng lên tiếng:

- Ta tên Vi Ân.

Long Kinh Thiên trầm ngâm một lúc, nói:

- Long Kinh Thiên.

- Long Kinh Thiên.

Thanh niên tóc đỏ Nhiếp Vô Địch, thanh niên tộc người lùn Vi Ân nhắm lại một lần.

Nhiếp Vô Địch nói với Long Kinh Thiên:

- Ta sẽ nhớ tên này.

Nhiếp Vô Địch nói xong hai tay vẫy hư không, chỉ thấy một dị thú cự long hai đầu to lớn đi ra từ hư không. Nhiếp Vô Địch nhảy lên người song đầu cự long.

Nhiếp Vô Địch nói với thanh niên tộc người lùn:

- Vi Ân đúng không? Thực lực của ngươi cũng không tệ.

Nhiếp Vô Địch nói xong song đầu cự long vỗ cánh bay lên, nháy mắt biến mất nơi cuối trời.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy dị thú dưới thân thanh niên tóc đỏ Nhiếp Vô Địch thì giật mình kêu lên:

- Băng tuyết cự long!

“Không lẽ là hậu đại của lão Băng Đầu!?”

Cửu Vĩ Thiên Miêu con người co rút.

Năm đó mười vương thú tộc dị thú có một long vương bản thể chính là băng tuyết cự long.

Thanh niên tộc người lùn Vi Ân thấy băng tuyết song đầu cự long thì cũng giật mình, không ngờ thanh niên tóc đỏ Nhiếp Vô Địch không chỉ là Tinh Hồn Sư hai hệ mà còn là Thú Vô Sư!

Không chỉ như vậy, dị thú của gã có siêu cấp huyết mạch băng tuyết song đầu cự long!

Một lúc sau Vi Ân tỉnh táo lại, nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Mười hai năm sau ta sẽ mang dị thú của mình đi Thần Thú phong, tranh đoạt dị thú băng, hy vọng đến lúc đó có thể thấy ngươi.

Vi Ân nói xong cả người tỏa ánh sáng, một con sư tử to lớn xuất hiện, gã nhảy lên lưng sư tử.

Con sư tử to này khác với sư tử bình thường, toàn thân xanh biếc, đôi mắt giống dung nham dưới đất, hai đoàn lửa đỏ rực nhấp nháy.

Sư tử nhúc nhích bốn chân, sương khói xanh biếc đỡ bốn chân của nó bay đi xa.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc kêu lên:

- Yêu hỏa thủy sư!

Yêu hỏa thủy sư, cũng là một loại dị thú đỉnh cấp.

27. Chương 27

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 27: Thượng cổ ma thần chiến trường

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Mười hai năm sau.

Long Kinh Thiên nhìn hướng hai người đi xa.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng, nói:

- Đại ca, hai thanh niên này không đơn giản.

Long Kinh Thiên gật đầu, coi như thừa nhận cách nói của Cửu Vĩ Thiên Miêu. Không nói đến thực lực của hai người ra sao, chỉ bằng họ có thể thu phục băng tuyết cự long, yêu hỏa thủy sư là nhìn ra được thiên phú, thành tựu sau này của họ sẽ rất cao.

Dù là Cổ Phạn có được cổ đồng chiến thần thể cũng kém hơn hai người rất nhiều.

- Năm đó tộc dị thú có một con vương thú bản thể chính là băng tuyết cự long, hơn nữa mười vương thú thực lực rất mạnh, xếp hạng năm!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Yêu hỏa thủy sư thiên phú không yếu hơn băng tuyết cự long, nếu nó trưởng thành thì thực lực tuyệt đối khủng bố!

Long Kinh Thiên nghe vậy trêu chọc nói:

- Như thế nào, ngươi sợ? Năm đó băng tuyết cự long xếp hạng năm, vậy Miêu đại gia nhà ngươi thứ mấy?

- Ta sợ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hàm hồ nói:

- Năm đó ta xếp thứ hai, cần gì sợ tuyết long nho nhỏ? Còn yêu hỏa thủy sư thì Miêu đại gia không để vào mắt.

Long Kinh Thiên nghe vậy cười to, nói:

- Vậy thì tốt, mười hai năm sau chúng ta đi Thú Thần phong xem thử.

- Tốt, lần này ta phải tranh đoạt đệ nhất!

Cửu Vĩ Thiên Miêu vỗ bộ ngực nhỏ kêu bồm bộp.

Long Kinh Thiên cười, con mèo này luôn nói mạnh miệng.

Long Kinh Thiên hơi tò mò hỏi:

- Năm đó ngươi xếp thứ hai, vậy thứ nhất là dị thú nào?

- Thứ nhất?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cứng đờ, mặt mèo đủ mọi màu sắc, ấp a ấp úng. Long Kinh Thiên thấy thế càng tò mò.

Cuối cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Một con chuột!

- Con chuột?

Long Kinh Thiên ngẩn ra sau đó bật cười. Thật thú vị, năm đó mười vương thú tộc dị thú xếp hạng nhất lại là con chuột, hạng hai là một con mèo.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên cười thì mặt đỏ rực, vốn theo thiên tính thì nên là mèo đè ép chuột, nhưng con mèo như nó lại bị con chuột đứng trên đầu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thở dài nói, biểu tình phức tạp:

- Là một con Phệ Kim Thử.

-Ồ, Phệ Kim Thử.

Long Kinh Thiên hơi kinh ngạc. Theo hắn biết thì chư thiên vạn giới, vũ trụ mênh mông, Phệ Kim Thử tuyệt đối không hơn mười con.

Vị diện thấp kém này, Đại Lục Thiên Lam này lại tồn tại Phệ Kim Thử?

Vậy thì cũng không có gì lạ, hèn chi Cửu Vĩ Thiên Miêu xếp thứ hai.

Một lát sau Long Kinh Thiên lên tiếng:

- Chúng ta trước tiên đi khỏi đây, tìm một chỗ để người luyện hóa thần tử nguyên đan của Song Đầu Xà Quy.

Thế là một người một thú bay lên, rời khỏi chỗ cũ.

Hơn ba canh giờ sau, màn đêm buông xuống, Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp xuống một hòn đảo hoang.

Long Kinh Thiên nói:

- Chúng ta ở đây nghỉ ngơi một đêm!

Tất nhiên Cửu Vĩ Thiên Miêu không có ý kiến gì.

Long Kinh Thiên mở ra thần thức.

- Bên kia có sơn động, chúng ta đi qua đó đi.

Long Kinh Thiên mang Cửu Vĩ Thiên Miêu bay hướng phía nam đảo hoang, chốc lát sau Cửu Vĩ Thiên Miêu liền trông thấy sơn động mà hắn nói.

Sơn động ở trên vách núi cheo leo, đá mọc lởm chởm, cỏ dại um tùm, nếu không nhìn kỹ thì khó mà phát hiện ra cái hang này.

Long Kinh Thiên nhỏ cỏ dại, mang Cửu Vĩ Thiên Miêu tiến vào trong hang.

Mặc dù sơn động không lớn, chỉ hơn mười bình phương nhưng khô ráo.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu tự chọn một góc khoanh chân ngồi. Long Kinh Thiên vận chuyển ‘Hỗn Động Đại La Thiên’. Cửu Vĩ Thiên Miêu thì lấy ra thần tử nguyên đan trong người Song Đầu Xà Quy, nuốt xuống luyện hóa nguyên đan, nguyên khí bên trong.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bắt đầu luyện hóa thần tử nguyên đan trong người Song Đầu Xà Quy, từng đoàn linh khí xanh biển không ngừng tản ra, nó phát hiện Yêu Hạch nứt vỡ đang chậm rãi ngưng kết.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mừng rỡ, dốc sức luyện hóa thần tử nguyên đan này.

Đêm khuya, đảo hoang tĩnh lặng.

Ánh trăng rơi rụng có vẻ đẹp trắng ngần.

Trong khi Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu ở trong sơn động tự tu luyện thì trên đảo hoang bỗng vang tiếng đánh nhau, từ xa tới gần, hướng đến hang động của Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên mở mắt ra, nhướn mày, hắn đứng dậy đi ra khỏi hang, tùy tay bày một tiểu trận pháp để Cửu Vĩ Thiên Miêu tiếp tục luyện hóa thần tử nguyên đan. Long Kinh Thiên bay hướng phát ra chiến đấu.

- Hạ Hải, ta khuyên người giao bản đồ kho báu ra đi, chỉ cần người đưa nó ra thì chúng ta sẽ thả người đi.

- Nhảm nhí, Chu Cuồng, dù ta có thể cũng không bao giờ đưa bản đồ kho báu cho các người. Các người muốn lấy bản đồ kho báu sao? Lại đây cướp đi!

Long Kinh Thiên bay tới một ngọn núi, thấy phía xa trên đất hoang có bốn người mặc ẩm bào lam đang vây công một người đàn ông trung niên.

Người đàn ông trung niên tray cầm đại đao, phất tay đao khí tung hoành, thực lực không sai.

Long Kinh Thiên dùng mắt phán đoán người đàn ông trung niên này chắc là cường giả hoàng cấp trên Đại Lục Thiên Lam.

Nhưng bốn người cầm bào màu lam vây giết gã thực lực cũng không yếu, có hai người ngang ngửa người đàn ông trung niên, hai người kia tuy yếu hơn chút nhưng cũng không chênh lệch bao nhiêu.

Không lâu sau người đàn ông trung niên toàn thân đầy vết kiếm, máu thấm ướt áo.

Người đàn ông trung niên vất vả chống đỡ.

Người đàn ông trung niên bỗng không phản kích nữa, vẻ mặt dữ tợn, giọng cao bản đồ kho báu, cười gằn nói:

- Các người muốn bản đồ kho báu? Vậy giờ ta cho đây!

Người đàn ông trung niên nói xong lực lượng cuồng bạo phát ra từ người gã.

- Nguy rồi, hẩn diên rồi, định tự bạo!

- Chạy mau!

Sau đó người đàn ông trung niên thân thể nổ tung, một tiếng nổ vang điếc tai, lực lượng hủy diệt khủng bố quét bốn phía, bốn người định bay đi bị lực lượng hủy diệt này đánh văng ra.

Bốn người giấy dựa định đứng lên nhưng cuối cùng ngã xuống đất, không nhúc nhích.

Long Kinh Thiên nhìn mấy người nằm ngã trên mặt đất, lắc đầu. Con người tham lam như thế đấy, nếu bốn người kia biết kết cục thì có còn muốn cướp bản đồ kho báu không?

Long Kinh Thiên bay lên, đáp xuống cạnh mấy người.

Bốn người nằm sấp, máu thịt nhầy nhụa, người đàn ông trung niên thì là đồng thịt nát.

Long Kinh Thiên thấy một bản đồ bên cạnh người đàn ông trung niên, lòng máy động, bàn tay hút bản đồ tới. Nó chính là bản đồ kho báu mà mấy người này cướp đoạt.

Bản đồ kho báu này nhìn như mỏng manh nhưng Long Kinh Thiên cầm nó thì tay trầm xuống.

- A?

Long Kinh Thiên hơi kinh ngạc.

- Đây là da thú phệ hồn lôi thú.

Phệ hồn lôi thú là đệ trong thú, cùng đẳng cấp với yêu thú như ngũ trảo kim long, thất vĩ kim phương, không ngờ bản đồ kho báu này do da thú của phệ hồn lôi thú làm thành!

Long Kinh Thiên vốn không có ý gì với kho báu, nhưng bây giờ bất giác nhìn chăm chăm.

Bản đồ kho báu vẽ ba ngọn núi, giữa ba ngọn núi có một băng hồ, vẽ băng hồ rất rõ ràng, hiển nhiên kho báu giấu trong băng hồ.

Nhưng trừ bức tranh này ra không có gợi ý gì khác.

Long Kinh Thiên lật tấm bản đồ kho báu, tay phải bốc lên đoàn lửa, đốt mặt trên tấm bản đồ.

Đây là da phệ hồn lôi thú, tất nhiên sẽ không bị đốt trụi.

28. Chương 28

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 28: Huyết Trì

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Vĩ Thiên Miêu lắc đầu, nói:

- Có rất nhiều truyền thuyết viễn cổ về Tam Tà sơn, có nói thượng cổ ma thần chiến trường từ lâu đã tồn tại, có nói là năm mươi vạn năm trước, sau thượng cổ ma thần đại chiến mới có, còn nói Tam Tà sơn là thượng cổ ba vị tà thần tu luyện động phủ thần sơn!

Long Kinh Thiên lặp lại:

- Thượng cổ ba vị tà thần tu luyện động phủ thần sơn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đại ca, Tam Tà sơn rất tà, cho dù Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm thật sự ở đó cũng không thể đi!

Long Kinh Thiên nghe vậy cười bảo:

- Không phải người nói trên Đại Lục Thiên Lam không có chỗ nào người không dám đi sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu mặt nhăn nhó, ngửa ngừng nói:

- Trừ Tam Tà sơn ra, trừ Tam Tà sơn!

Long Kinh Thiên gật đầu, hần nhất định phải đi Tam Tà sơn, nhưng không phải bây giờ. Lấy thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên, đừng nói là Tam Tà sơn thượng cổ ma thần chiến trường, cho dù ở Loạn Hải cũng không thể vượt qua.

Sâu trong Loạn Hải không thiếu yêu thú thánh cấp.

- Nhưng Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm này làm sao sẽ ở Tam Tà sơn?

Cửu Vĩ Thiên Miêu lẩm bẩm:

- Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm là bản mệnh thần kiếm của lão già Ngạo Thiên, kiếm nhân, không lẽ...?

Nói đến đây Cửu Vĩ Thiên Miêu biểu tình nghiêm túc:

- Chắc không phải lão già Ngạo Thiên đã chết ở Tam Tà sơn đi?

Khó trách Cửu Vĩ Thiên Miêu đoán như vậy, bởi vì dù là cường giả thần cấp tiến vào Tam Tà sơn đều có khả năng sẽ chết.

Long Kinh Thiên suy tư, đúng là có khả năng này.

Cửu Vĩ Thiên Miêu than thở nói:

- Nhưng bản đồ kho báu này tuôn ra không biết còn có ai biết tin tức này không? Nếu là biết thì sợ rằng Đại Lục Thiên Lam từ nay nổi sóng gió.

Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu giải thích rằng:

- Có tin đồn thời viễn cổ trên Đại Lục Thiên Lam chư thần và tộc người liên hợp luyện ra mười thanh thần kiếm, Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm cũng nằm trong số đó. Nếu trong Đại Lục Thiên Lam ai lấy được Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm này thì người đó có thể hiệu lệnh cho thần kiếm khác, thống nhất toàn Đại Lục Thiên Lam!

Long Kinh Thiên ngắt ra:

- Còn có truyền thuyết như vậy sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu gật đầu, nói:

- Đúng vậy, năm đó lão già ngạo Thiên có được Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm đúng là thống nhất Đại Lục Thiên Lam, trở thành thủ lĩnh nhân tộc, điều này khiến nhiều người tin vào truyền thuyết.

Long Kinh Thiên lặng yên.

Một lát sau Long Kinh Thiên lên tiếng:

- Đi thôi, chúng ta trước tiên tìm Huyết Trì.

Long Kinh Thiên nói xong cất bản đồ kho báu vào trong Trấn Thiên tháp.

Bây giờ nghĩ những điều này cũng vô dụng, Ngạo Thiên có phải chết ở Tam Tà sơn không, Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm có thật sự ở Tam Tà sơn không, sau này đi thăm là được.

Hiện tại quan trọng là tăng cao thực lực, chuẩn bị cho nội diện khảo hạch vào tháng sau.

Thế là Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, hai người đi ra khỏi sơn động tiếp tục bay hướng Huyết Trì.

Năm ngày trôi qua.

Một đường gió êm sóng lặng, trên đảo không xảy ra chuyện gì.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đại ca, lại đi vài dặm là phía trước có hòn đảo hoang, Huyết Trì ở trên đảo đó.

Long Kinh Thiên gật đầu, một người một thú bay hướng đảo Huyết Trì.

Không lâu sau, Long Kinh Thiên trông thấy một hòn đảo, hình dạng của nó rất lạ, từ xa nhìn tựa con mãng xà to bành bồng trên mặt biển.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp xuống hòn đảo.

Theo Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ dẫn, Huyết Trì nằm ở vị trí đầu đảo mãng xà to.

Nửa canh giờ sau, Long Kinh Thiên đi theo Cửu Vĩ Thiên Miêu dẫn đường tới một sơn động.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ vào sơn động, nói:

- Huyết Trì nằm ở dưới sơn động này.

Long Kinh Thiên gật đầu, mang Cửu Vĩ Thiên Miêu bay vào trong sơn động. Sau khi Long Kinh Thiên tiến vào thì không ngừng rơi xuống, mùi tanh khó ngửi không ngừng bốc lên từ đáy hang.

Mùi tanh hôi khiến người ngửi buồn nôn.

Long Kinh Thiên đóng huyết đạo, thế này mới đỡ hơn nhiều.

May là không rơi xuống bao lâu thì đôi chân của Long Kinh Thiên đã chạm đất, liếc mắt nhìn, chỉ thấy trên đáy động chĩa đá nhọn như băng tiễn.

Vách động đỏ như máu, vách đất đá giống như bị máu nhuộm đẫm.

Khí lạnh lẽo không ngừng thổi ra từ đáy động.

Nếu là đại võ sư bình thường thì khó mà ngăn cản khí lạnh lẽo này.

Chính giữa đáy động có một Huyết Trì, nổi bọt bong bóng đỏ máu.

Trên Huyết Trì sương khói lượn lờ, Long Kinh Thiên đi tới bên cạnh ao thì khí lạnh ập vào mặt.

- Không ngờ Huyết Trì này vẫn còn, xem như không uống công đi một chuyến.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vui vẻ nói:

- Đại ca, bây giờ ngươi vào đáy hồ đi, ta hộ pháp cho.

Cửu Vĩ Thiên Miêu từng đi vào Huyết Trì, năng lực của Huyết Trì không còn tác dụng với nó, hơn ngàn năm trước nó có thử qua, chỉ lần đầu tiên mới có hiệu quả.

Long Kinh Thiên nghe vậy gật đầu, bay lên rơi vào trong Huyết Trì, tới đáy ao.

Huyết Trì không lươn, chỉ chừng một bình phương nhưng đáy hồ thì sâu hơn mười thước. Long Kinh Thiên tới đáy Huyết Trì, ngồi xếp bằng, vận chuyển ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’. Phút chốc lực lượng cuồng bạo không gì sánh bằng sinh ra trong Huyết Trì, như là núi lửa im lặng nhiều năm đột nhiên bùng nổ.

Ầm!

Long Kinh Thiên cảm thấy toàn thân mạnh run lên, lực lượng cuồng bạo không ngừng đụng chạm trong người, tạc nổ.

Cùng lúc đó, trong đầu Long Kinh Thiên thấm nhập từng luồng sương khói đỏ, linh hồn chi ải bị sương đỏ xâm nhập, đau đớn, rất đau, đau nhức trong óc khiến người muốn điên lên.

Lực lượng Huyết Trì đúng như Cửu Vĩ Thiên Miêu đã nói, rất cuồng bạo, người bình thường khó thể chịu đựng được.

Nhưng mặc kệ lực lượng này có cuồng bạo tới đâu thì Long Kinh Thiên vẫn giữ tỉnh táo, một lần lại một lần vận chuyển ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ hút lực lượng này.

Lực lượng cuồng bạo không ngừng bị Long Kinh Thiên chuyển hóa, đan điền của hắn chớp lóe ánh sáng. Nếu nói trước kia chân khí trong đan điền của Long Kinh Thiên giống như suối nhỏ thô cỡ một thước thì bây giờ dòng suối nhỏ đang nhanh chóng mở rộng.

Một thước rưỡi, hai thước, hai thước rưỡi, ba thước, bốn thước!

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngồi xếp bằng trên Huyết Trì, nhìn cái ao, lầm bầm:

- Không biết đại ca chống được bao lâu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu còn nhớ năm đó nó tiến vào Huyết Trì ở khoảng ba ngày.

Tuy chỉ có ba ngày nhưng đó là sự hưởng thụ sánh bằng cả đời, bởi vì sau khi nó dung hợp với năng lực Huyết Trì thì bản thể sinh ra biến đổi, chính vì loại biến đổi này không chỉ cho nó thành công độ qua kiếp thần thú, trở thành thần cấp dị thú, hơn nữa đạt đến đỉnh giai thần cấp, xếp vào hàng hai mươi vương thú.

Chính lúc này, Huyết Trì bỗng sôi trào.

Mặt trên Huyết Trì sủi bọt ừng ực không ngừng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình đứng bật dậy:

- Chuyện...chuyện này là sao?

Tiếp theo sóng nhiệt nóng bức từ Huyết Trì tản ra bốn phía.

Cửu Vĩ Thiên Miêu biến sắc mặt, vội thụt lùi, lùi đến mép sơn động thì khí nóng này mới dừng lại.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Huyết Trì, đột nhiên sấm sét giao nhau, khiến mắt nó trợn to. Sấm chớp này là màu vàng, trừ vàng ra còn có màu đen.

Kim sắc lôi điện!

Hắc sắc lôi điện!

Cửu Vĩ Thiên Miêu sống hơn một vạn năm, đây là lần đầu tiên nó thấy tia chớp màu vàng và đen.

29. Chương 29

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 29: linh hồn biến dị

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tùy theo ngọn lửa đốt cháy, trên bản đồ xuất hiện một hàng chữ.

Long Kinh Thiên đọc lên:

- Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm, Tam Tà sơn!

Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm! Long Kinh Thiên con người cơ rút, không lẽ là thanh Địa Ngục Ám Ma hơn ngàn năm trước trọng thương Cửu Vĩ Thiên Miêu? Ba tòa sơn này chắc là cái gọi là Tam Tà sơn.

Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm Tam Tà sơn!

Long Kinh Thiên cất bản đồ kho báu vào Trấn Thiên tháp, tùy tay đốt đoàn chân hỏa thiêu cháy xác mấy người, rồi quay về sơn động. Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu vẫn đang luyện hóa thần tủy nguyên đan.

Vài canh giờ sau, trời dần sáng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở mắt ra, ánh sáng nhiều màu chớp lóe.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên đứng đó, kêu lên:

- Đại ca!

Long Kinh Thiên gật đầu, hỏi:

- Sao rồi?

- Thần tủy nguyên đan đúng là thần kỳ, Yêu Hạch của ta đã bắt đầu ngưng tụ!

Cửu Vĩ Thiên Miêu vui vẻ cười nói, và hơi tiếc nuối bảo:

- Nhưng viên thần tủy nguyên đan này có phẩm cấp quá thấp, nếu là thần cấp thì nói không chừng có thể khiến ta hồi phục thực lực thánh cấp, thậm chí là thần cấp.

Long Kinh Thiên nghe vậy buồn cười:

- Thần cấp?

Con mèo nào đúng là dám mơ to tát.

Nhưng Long Kinh Thiên nhìn ra được sau khi Cửu Vĩ Thiên Miêu luyện hóa viên thần tủy nguyên đan này thì Yêu Hạch không chỉ bắt đầu ngưng tụ, hơn nữa thực lực của nó đã đạt đến tứ cấp.

Tứ cấp tương đương cường giả vương cấp trong nhân loại.

Dĩ nhiên lấy thực lực tứ cấp của Cửu Vĩ Thiên Miêu đủ đối kháng nhân loại cường giả hoàng cấp, thậm chí đánh bại.

Sau đó Long Kinh Thiên lấy ra tấm bản đồ kho báu, đơn giản kể lại chuyện xảy ra hôm qua.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe nói đến Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm thì ngây ra, đợi đến nghe Tam Tà sơn thì biến sắc mặt, buột miệng kinh kêu:

- Tam Tà sơn!

Mắt nó trợn trừng nhìn bức tranh trên bản đồ kho báu, không chớp mắt cái nào.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Làm sao vậy?

Xem biểu tình của Cửu Vĩ Thiên Miêu thì chắc nó biết Tam Tà sơn, nhưng khiến nó biến sắc mặt thế này, có lẽ Tam Tà sơn không đơn giản.

- Loạn Hải vô biên vô hạn, nhưng sau khi qua Loạn Hải thì chính là thượng cổ ma thần chiến trường. Tam Tà sơn này là ở thượng cổ ma thần chiến trường!

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt trầm trọng nói:

- Ba ngọn núi này gọi là Tam Tà sơn bởi vì nó rất tà, cực kỳ tà. Đồn rằng mặc kệ là ai, tiến vào Tam Tà sơn này sẽ biến mất.

Long Kinh Thiên mắt chớp lóe:

-Ồ, đều biến mất?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đúng vậy, dù rằng trên Đại Lục Thiên Lam có rất nhiều cường giả sẽ đi thượng cổ ma thần chiến trường, tìm kiếm cổ tích, nhưng tất cả cường giả đi ngang qua Tam Tà sơn sẽ đi đường vòng.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Tam Tà sơn này tồn tại bao nhiêu năm rồi?

- Không biết.

Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình lắm bầm:

- Cái...cái này rốt cuộc là sét vậy? Trong thiên địa có tồn tại sét này sao?

- Nhưng trên Huyết Trì sao đột nhiên xuất hiện tia chớp màu vàng và đen?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghi hoặc, óc chớp lóe tia sáng:

- Không lẽ là bởi vì đại ca?

Lúc trước Cửu Vĩ Thiên Miêu vào Huyết Trì tuyệt đối không thể nào có dị tượng như vậy, thế thì chỉ có một lời giải thích, đó là tộc người lùn này liên quan đến Long Kinh Thiên.

Tia chớp màu vàng và đen không ngừng giao nhau bên trên Huyết Trì, tùy theo khí nóng không ngừng biến đổi.

Trên Huyết Trì, vốn chỉ có vài tia chớp màu vàng và đen nhưng chỉ sau nửa canh giờ đã đạt tới cả trăm cái. Vẫn đang không ngừng tăng thêm.

Tia chớp ẩn chứa lực lượng hủy diệt, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn mà nơm nớp lo sợ.

Cổ chống một canh giờ sau, Cửu Vĩ Thiên Miêu không thể không bay ra khỏi đáy hang, thủ hộ ngoài động. Bởi vì trong sơn động khí nóng mạnh mẽ khiến Cửu Vĩ Thiên Miêu không otheer chịu đựng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thủ hộ mãi đến mười ngày sau.

- Không biết đại ca ở bên dưới ra sao rồi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lầm bầm:

- Đã trôi qua mười ngày, không ngờ đại ca có thể ở trong Huyết Trì kiên trì đến mười ngày.

- Nhưng đại ca là viễn cổ đại năng chuyển thế, kiên trì mười ngày cũng bình thường!

Nhưng dần dần, mười lăm ngày qua đi, khí nóng bên dưới vẫn cuộn cuộn, sấm chớp bủa giăng.

Khi ngày thứ hai mươi qua đi, Cửu Vĩ Thiên Miêu rốt cuộc sốt ruột.

- Hai mươi ngày rồi, đại ca ở bên dưới sẽ không có chuyện gì đi?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nóng nảy đi qua đi lại ngoài hang, nhưng khi nó định xuống dưới xem thì bị khí nóng ập vào mặt bức lùi.

Hai mươi mốt ngày!

Hai mươi hai ngày!

Bên dưới vẫn là khí nóng, sấm sét.

Cửu Vĩ Thiên Miêu sốt ruột muốn chết, nó nghĩ dù là viên cổ đại năng chuyển thể thì Long Kinh Thiên không thể nào kiên trì trong Huyết Trì lâu đến vậy được.

Dù sao viên cổ đại năng cường cỡ nào cũng không thể biến thái như thế.

Cửu Vĩ Thiên Miêu la hét:

- Làm sao đây? Làm sao đây?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn bên dưới khí nóng và sấm sét cuộn cuộn, chịu bó tay.

Thời gian dường như trôi qua rất chậm, hai mươi ba ngày, hai mươi bốn ngày, dần dần đã là ba mươi ngày, cũng chính là Long Kinh Thiên tiến vào Huyết Trì tròn một tháng.

Một tháng, gấp mười lần Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Hơn nữa tuyệt đối không đơn giản là gấp mười lần. Cửu Vĩ Thiên Miêu biết càng về sau thì càng khó kéo dài, bởi vì thời gian dời ra sau thì lực lượng Huyết Trì sẽ ngày càng cường bạo.

- Đại ca, không lẽ hần chết ở bên trong rồi?

Cửu Vĩ Thiên Miêu bỗng dừng bước, nổi lên ý nghĩ này.

Cửu Vĩ Thiên Miêu càng nghĩ càng thấy hợp lý, bởi vì mỗi qua đi một ngày thì năng lực Huyết Trì sẽ tăng cường gấp đôi, chính là nói ngày thứ hai là gấp đôi ngày thứ nhất, ngày thứ ba là gấp đôi ngày thứ hai.

Một tháng ba mươi ngày, vậy nó là gấp bao nhiêu lần ngày thứ ba?

Chính lúc này, đột nhiên bên trong sơn động khí nóng và sấm sét không ngừng cuộn cuộn bỗng dừng lại, dần lui xuống.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngẩn ra.

- Lùi rồi?

Một lát sau, khí nóng và sấm sét không vọt lên nữa.

- Không lẽ...?

Cửu Vĩ Thiên Miêu từ cửa sơn động vội lao vào trong, xuống đáy sơn động. Chỉ thấy bên dưới sơn động khí nóng đã tan biến hết, ngay cả sấm sét bên trên Huyết Trì cũng không thấy đâu.

Nguyên Huyết Trì một mảnh bình tĩnh.

Nhưng tiếp theo Cửu Vĩ Thiên Miêu trợn to mắt:

- Không nổi bọt!

Chỉ thấy mặt Huyết Trì quái dị không nổi bọt, bình tĩnh như mặt gương.

Trong ấn tượng của Cửu Vĩ Thiên Miêu thì Huyết Trì luôn không ngừng nổi bọt, bao nhiêu năm qua đều như thế.

Nhưng bây giờ nó không nổi bọt nữa.

Sau đó Cửu Vĩ Thiên Miêu nghĩ tới Long Kinh Thiên dưới đáy Huyết Trì, lòng sốt ruột định bay vào Huyết Trì thì bỗng Huyết Trì rào một tiếng, có một bóng người bay ra khỏi Huyết Trì.

Chính là Long Kinh Thiên!

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngơ ngác nhìn Long Kinh Thiên, một lát sau mới phản ứng lại, lắp bắp nói:

- Đại ca, người, người không, không...?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói đến mặt sau đã không thành câu.

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm hỏi khó:

- Không cái gì?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cổ họng lẫn lộn, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, Long Kinh Thiên nhưng lại có thể ở trong Huyết Trì ba mươi ngày, vẫn không chết? Không bị năng lực cuồng bạo trong Huyết Trì nuốt?

- Đại ca, cái này, người, này...?

30. Chương 30

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 30: Nội điện khảo hạch

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Vĩ Thiên Miêu không nói thành câu, giờ vuốt mèo chỉ Huyết Trì.

Long Kinh Thiên nói:

- Huyết Trì này đã không có tác dụng, ta hút hết năng lực bên trong rồi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu không nghe hiểu lời Long Kinh Thiên nói, giật mình một lúc rồi lắp bắp bảo:

- Đại, đại ca, người, người nói là hút hết năng lực bên trong Huyết Trì rồi? Sau này sẽ không có Huyết Trì nữa?

Cửu Vĩ Thiên Miêu còn nói lắp hơn vừa rồi.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Ba mươi ngày qua đi, ngay cả Long Kinh Thiên cũng không ngờ hắn sẽ hấp thu hết năng lực trong Huyết Trì.

Hơn nữa làm Long Kinh Thiên ngoài ý muốn là hắn không chỉ đột phá đến Trúc Cơ kỳ, hơn nữa tới trung kỳ Trúc Cơ kỳ. Khiến Long Kinh Thiên vui mừng là kinh mạch trong cơ thể của hắn tu phục rất nhiều, thậm chí có hiệu quả hơn Linh Lung Tuyệt quả, Kim Nguyên Ngọc Châu gấp mấy lần.

Kinh mạch trong người Long Kinh Thiên trước kia là đứt đoạn giao thác với nhau, nhưng bây giờ những kinh mạch bắt đầu thông thuận, không có hiện tượng tiếp tục nữa.

Linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên cũng xảy ra biến đổi.

Linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên giống như cột trời, dây xích pháp tắc vỡ thành nhiều khúc bắt đầu nối lại, mặt trên có tia chớp màu vàng và đen vòng quanh.

- Tia chớp màu vàng và đen?

Long Kinh Thiên suy tư.

Hắn có kiến thức Thiên Tôn kiếp trước nhưng không biết tia chớp màu vàng và đen này là thần lôi gì.

Nhưng lần này linh hồn biến dị khiến Long Kinh Thiên nghi ngờ thân phận thật sự của mình.

Kiếp trước Long Kinh Thiên lấy thân xác người thường một đường nhanh chóng đột phá, lên đến Thiên Tôn, sau này suýt chút chứng đạo hỗn nguyên, trở thành bất diệt thánh nhân.

Bình thường một người thường dù có tu luyện cỡ nào thì không thể trở thành Thiên Tôn.

Vậy nếu Long Kinh Thiên không phải người thường thì là cái gì chuyển thế?

Thân phận thật sự của Long Kinh Thiên là cái gì?

Chợt tiếng kêu to của Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Đại ca, Huyết Trì thật sự không sinh ra năng lực nữa!

Long Kinh Thiên giật mình tỉnh lại, chỉ thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn chăm chăm Huyết Trì, sắc mặt muôn màu muôn vẻ.

Long Kinh Thiên nói:

- Chúng ta rời khỏi chỗ này trước đi.

Long Kinh Thiên bay ra khỏi sơn động, Cửu Vĩ Thiên Miêu phản ứng lại, vội theo sau.

Nhưng đi ra ngoài rồi Cửu Vĩ Thiên Miêu vẫn dùng ánh mắt cực kỳ quái dị nhìn Long Kinh Thiên.

Giống như lúc trước Long Kinh Thiên thi triển ra võ kỹ ‘đỉnh giai thần cấp’ vậy.

Long Kinh Thiên cười hỏi:

- Làm sao vậy?

Cửu Vĩ Thiên Miêu do dự một chút, lấp bắp hỏi:

- Đại, đại ca, chắc ngươi không phải là viễn cổ đại năng chuyển thế...

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói xong nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cười hỏi lại:

- Vậy ngươi cho rằng là gì?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cẩn thận hỏi:

- Ngươi là thái cổ chiến thần chuyển thế?

Thái cổ chiến thần? Long Kinh Thiên bật cười.

Con mèo này tưởng tượng thật phong phú.

Chư thiên vạn giới, có Tiên Giới, cũng có Thần Giới.

Thần Giới cũng là một giới rất cường đại trong vạn giới.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói thái cổ chiến thần thật ra là người bình thường trong Thần Giới.

Đương nhiên, đối với đám cường giả thần cấp Đại Lục Thiên Lam thì thái cổ chiến thần chính là ngửa đầu ngưỡng mộ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên cười thì ngậy ra, sao đó vui vẻ nói:

- Đại ca, ngươi thật sự là thái cổ chiến thần? Trời ạ, ngươi thế nhưng thật là thái cổ chiến thần chuyển thế!?

Long Kinh Thiên ngậy ra, hắn đã khi nào nói mình là thái cổ chiến thần chuyển thế? Hắn có nói sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười hì hì, cười đến rất ngu.

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói:

- Chúng ta đi, đã qua hơn một tháng, nếu không trở về thì sợ là không tới kịp nội điện khảo hạch.

Long Kinh Thiên không ở lại lâu, mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu chạy trở về Tề Thiên sơn mạch.

Mấy ngày sau, Long Kinh Thiên ra khỏi Loạn Hải.

Tề Thiên sơn mạch.

Tử Tiêu cung.

Hôm nay Tử Tiêu cung cực kỳ náo nhiệt.

Bởi vì hôm nay là ngày báo danh cuối cùng tham gia nội điện khảo hạch, ngày mai là nội điện khảo hạch. Rất nhiều đệ tử ngoại điện tranh thủ trong hôm nay đi tới báo danh tham gia.

Cổ Phạn đứng trong đám người rất bắt mắt, bởi vì bên cạnh gã có một đồng đệ tử ngoại điện.

Cổ Phạn nhìn đồng hồ trên vách đại điện, nhướn mày, lẩm bẩm:

- Còn có nửa canh giờ là nội điện khảo hạch sẽ kết thúc báo danh, không lẽ hần không chuẩn bị tham gia nội điện khảo hạch lần này?

- Cổ Phạn đại ca, người nói đến Long Kinh Thiên đó sao?

- Lúc trước người cứu hần từ tay đội Chấp Pháp, tiểu tử này không chỉ không biết ơn còn ngại người nhiều chuyện. Loại người này thường không có bản lĩnh gì nhưng rất cuồng vọng, tự cao cho rằng mình là thứ gì ghê gớm lắm!

- Đúng vậy, ta nghĩ chắc hần biết lần này nội điện khảo hạch không qua nổi nên mới không dám đến tham gia.

- Nội điện khảo hạch lần này Cổ Phạn đại ca chắc chắn sẽ được đệ nhất!

- Đương nhiên rồi, Cổ Phạn đại ca chính là tuyệt thế thiên tài có được cổ đồng chiến thần thể, xem như là mấy đệ tử cũ cũng không phải đối thủ của Cổ Phạn đại ca, chứ đừng nói là đệ tử đợt này!

Đệ tử xung quanh bàn tán.

Cổ Phạn cười tủm tỉm, rất là hưởng thụ. Chính lúc này, con người Cổ Phạn co rút, nhìn ngoài đại điện một bóng người tới gần.

Bóng người này chính là Long Kinh Thiên từ Loạn Hải dốc sức chạy trở về.

Đệ tử xung quanh chú ý nhìn sắc mặt của Cổ Phạn, thấy vậy quay đầu nhìn sang.

- Long Kinh Thiên? Không ngờ hần dám đến báo danh!

- Ta thấy là hần sĩ diện quá thôi.

- Sĩ diện? Nói đúng lắm, biết rõ thực lực của mình không được còn muốn tham gia nội điện khảo hạch, đúng là đi tìm chết. Mỗi năm nội điện khảo hạch đều có hơn một nửa đệ tử chết.

Đệ tử đứng quanh Cổ Phạn bàn tán, trào phúng.

Cổ Phạn nhìn Long Kinh Thiên, đi tới.

Cổ Phạn đi đến gần Long Kinh Thiên, mở miệng nói:

- Long Kinh Thiên, ta còn tưởng người không dám tới tham gia nội điện khảo hạch.

Long Kinh Thiên liếc đối phương, lạnh nhạt nói:

- Không dám? Tại sao? Bởi vì người?

Cổ Phạn cứng đờ, biểu tình khó xem.

Cổ Phạn là thiên chi kiêu tử, cho dù là một số đệ tử chấp sự trong nội điện đều rất khách sáo với gã, thế nhưng Long Kinh Thiên lại lần nữa không nể mặt gã.

- Cổ Phạn đại ca, tiểu tử này quá cuồng, hãy để ta dạy hần bài học, dạy hần cách làm người!

- Đúng vậy, đánh tiểu tử này không đứng lên được!

Đệ tử xung quanh reo hò.

Cổ Phạn gơ tay ngăn cản đệ tử xung quanh, cười lạnh, nói với Long Kinh Thiên:

- Xem ra người rất có tự tin, hy vọng ngày mai người vẫn giữ được niềm tin này.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Chuyện này không cần người lo.

Long Kinh Thiên nói xong đi tới chỗ đại điện báo danh.

Cổ Phạn nhìn bóng dáng của Long Kinh Thiên, nét mặt sa sầm.

Long Kinh Thiên đi tới chỗ đại điện ghi danh.

- Người khảng định muốn báo danh tham gia nội điện khảo hạch vào ngày mai?

Chấp sự nội điện phụ trách báo danh nghe Long Kinh Thiên nói muốn tham gia thì bảo:

- Người là người mới quý này cho nên không biết nguy hiểm trong nội điện khảo hạch. Mỗi một quý nội điện khảo hạch thì đệ tử tham gia hơn một nửa đã chết, nếu người mới tham gia thì trong mười người chỉ có một người có thể sống tiếp.

- Cho nên bình thường đều là tu luyện một, hai năm sau mới tham gia nội điện khảo hạch.

Người mới trong mười người chỉ có một người có thể sống tiếp?

31. Chương 31

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 31: Thiên Địa bằng nội điện

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên về mặt bình tĩnh nói:

- Ta khảng định báo danh.

Chấp sự nội điện thấy vậy không khuyên thêm mà để Long Kinh Thiên đăng ký báo danh, cũng đưa cho hắn một ngọc bài, nói:

- Đây là bằng chứng người tham gia nội điện khảo hạch lần này, nhỏ máu vào là được. Nội điện khảo hạch lần này không phải tỷ thí lời dài mà cần người đi đến một tòa thành hoang đánh chết bán ma, đánh chết mỗi một bán ma là các người sẽ được một điểm.

Long Kinh Thiên nhận lấy ngọc bài, hỏi:

- Làm sao mới tính thông qua nội điện khảo hạch?

Chấp sự nội điện nói:

- Khi nội điện khảo hạch kết thúc, nếu lệnh bài số điểm của người hàng đầu là xem như thông qua nội điện khảo hạch.

- Hàng đầu.

Long Kinh Thiên gật đầu, mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu rời khỏi đại điện.

Trước khi rời đi, Long Kinh Thiên nghe một số đệ tử trong đại điện thảo luận.

- Nghe nói Mộ Dung Thiển được thái thượng trưởng lão nhìn trúng cũng sẽ tham gia nội điện khảo hạch lần này.

- Không phải chứ, nàng có thể tiến vào Thánh cảnh tu luyện còn cần gì tham gia nội điện khảo hạch?

- Là nàng ta chủ động xin, thái thượng trưởng lão đó đã đồng ý.

- Lần này nội điện khảo hạch chắc còn đặc sắc hơn trước kia. Mộ Dung Thiển, Cổ Phạn, Phó Trần, ba tuyệt thế yêu nghiệt đệ tử mới này đều tham gia, cộng thêm đệ tử quý cũ không thiếu hạng kinh tài tuyệt đỉnh, có thực lực đạt đến đỉnh đại võ sư thất tầng.

- Đỉnh đại võ sư thất tàng!?

- Đúng vậy, ba năm trước đệ tử ngoại điện tiến vào thử thách có người tên Lâu Cường, nghe nói đã đến đỉnh đại võ sư thất tàng. Nhưng muốn tranh giành đệ nhất nội điện khảo hạch nên ba năm trước gã vẫn không tham gia.

Long Kinh Thiên nghe những đệ tử trong đại điện xì xầm, lòng máy động, không ngờ Mộ Dung Thiển cũng tham gia nội điện khảo hạch lần này.

Long Kinh Thiên đi ra khỏi đại điện Tử Tiêu cung, bay hướng viện tử mình tu luyện.

Viện tử của Long Kinh Thiên không ở Tử Tiêu phong mà là Thanh Linh phong cách Tử Tiêu phong không xa.

Nhưng khi Long Kinh Thiên đang quay về viện tử của mình thì con người co rút, ẵm tộc sa sầm, bởi vì lúc trước khi hắn rời đi mở ra trận pháp phòng ngự viện tử nhưng bây giờ nó đóng lại.

Chính lúc này, trong viện tử của Long Kinh Thiên có mấy người đi ra, chính là Thiết Cao lúc trước chạy thoát khỏi tay hắn, mấy người kia mặc trang phục đệ tử nội điện.

Thiết Cao thấy Long Kinh Thiên, ngậy ra, sau đó ánh mắt độc ác, sát ý như thực chất.

Thiết Cao rít qua kẽ răng gần từng chữ:

- Long Kinh Thiên!

Long Kinh Thiên sắc mặt thản nhiên, nói:

- Người tự tiện xông vào viện tử tu luyện của ta?

Thiết Cao nghe vậy cười to, sắc mặt dữ tợn nói:

- Viện tử tu luyện của người? Long Kinh Thiên, người tàn sát đệ tử Vô Thần Điện, còn là đệ tử đội Chấp Pháp, chết cũng không đủ để chuộc tội. Đây không phải là viện tử tu luyện của người, Vô Thần Điện đã thu lại nó đưa cho một đệ tử ngoại điện khác!

Bên cạnh Thiết Cao đứng một thanh niên áo đen.

Thanh niên áo đen vẻ mặt kiêu ngạo nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Tiểu tử, ta đã nhận viện tử của người.

Long Kinh Thiên cười lạnh, nói:

- Vô Thần Điện đã thu lại viện tử tu luyện của ta? Là quyết định của cá nhân người hay là của Vô Thần Điện?

Cái này đương nhiên không phải Vô Thần Điện quyết định, chắc chắn là đám Thiết Cao tự ý làm.

Cao tăng Vô Thần Điện làm gì nhúng tay quản lý những việc nhỏ nhặt này?

Thiết Cao cười khẩy, ác ý nói:

- Tiểu tạp chủng, mặc kệ là ai quyết định, nếu người đã trở lại thì mau ngoan ngoãn đi cùng chúng ta tới Chấp Pháp đường!

Bên cạnh Thiết Cao, một thanh niên áo vàng lên tiếng:

- Ta khuyên người đừng phản kháng, nếu không thì sẽ ăn đau khổ!

Thiết Cao nói:

- Đây là xếp hạng mười hai trong Thiên Địa bảng của nội điện chúng ta, Phong Long sư huynh. Vyaaj nên, tiểu tạp chủng, người đừng ôm ý nghĩ may mắn sẽ trốn thoát!

Thiết Cao nói xong quay sang nói với thanh niên áo vàng:

- Phong Long sư huynh, đợi lát nữa xin người xuống tay, tiểu tạp chủng này hơi khó chơi.

Thanh niên áo vàng thần nhiên nói:

- Dĩ nhiên, một đệ tử ngoại điện nhỏ nhỏ không chạy thoát khỏi lòng bàn tay ta được.

Nhưng thanh niên áo vàng mới dứt lời thì Long Kinh Thiên chợt động.

Chỉ thấy Long Kinh Thiên chớp mắt đã tới trước mặt Thiết Cao, đánh ra một đấm. Quyền kinh của Long Kinh Thiên xẹt qua đâu là khí lưu không gian sinh ra tiếng nổ điếc tai.

Thiết Cao biến sắc mặt, vội kêu lên:

- Phong Long sư huynh, cứu ta!

Thanh niên áo vàng nét mặt sa sầm, quát:

- To gan!

Thanh niên áo vàng nói xong một chưởng chặt hướng Long Kinh Thiên.

Một chưởng của thanh niên áo vàng làm khí lưu không gian như tờ giấy, bị chặt kêu một tiếng xẹt lớn.

Nhưng Long Kinh Thiên không tránh né, không thềm ngoái đầu, một đấm đánh trả công kích thanh niên áo vàng, một đấm khác tiếp tục hướng về Thiết Cao.

Ầm!

Ầm!

Hai tiếng nổ cùng vang lên, tiếng theo Thiết Cao hét thảm thiết, văng ngược ra, như con chó rơi xuống đất. Thanh niên áo vàng Phong Long thì bị quyền kinh của Long Kinh Thiên chấn đến người liên tục lùi, lùi ra hơn mười thước.

Trước mắt đột biến khiến mấy người khác kinh ngạc đến ngây người.

Thanh niên áo đen chiếm viện tử của Long Kinh Thiên nhìn Thiết Cao ngực thũng lỗ máu cổ nắm tay, cảm thấy người rét run.

Long Kinh Thiên xoay người, nhìn thanh niên áo vàng bị đẩy lùi hơn mười thước, cười lạnh hỏi:

- Hạng mười hai Thiên Đại bằng nội điện? Đây chính là thực lực của hạng mười hai Thiên Đại bằng nội điện?

Thanh niên áo vàng Phong Long ổn định thân hình, nghe Long Kinh Thiên nói thế thì sắc mặt cực kỳ khó xem.

Thanh niên áo vàng nhìn Thiết Cao nằm trong vũng máu ở phía xa, lạnh lùng nói:

- Thật ác độc!

Thanh niên áo vàng nhìn ra được dù Thiết Cao không chết thì e rằng đã tàn phế.

Long Kinh Thiên cười lạnh:

- Ác độc?

Nếu người nằm đó là Long Kinh Thiên thì họ có cho rằng ác độc không?

Thanh niên áo vàng Phong Long xoay người, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Long Kinh Thiên, âm trầm nói:

- Không ngờ quý này ẩn giấu nhân vật như người, mới rồi là ta sơ ý.

Lúc trước Thiết Cao từng nói với thanh niên áo vàng là Long Kinh Thiên có thực lực không yếu, nhưng gã luôn không để trong lòng, gã cảm thấy người mới dù mạnh cỡ nào cũng không ra gì.

Trong số người mới chỉ có Cổ Phạn, Phó Trần, Mộ Dung Thiển là đáng chú ý.

Bây giờ thanh niên áo vàng mới biết suy nghĩ lúc trước của gã là sai lầm.

Thanh niên áo vàng chậm rãi đi hướng Long Kinh Thiên, nói:

- Nếu đã vậy thì ta sẽ dốc hết thực lực ra đánh bại ngươi, để ngươi quỳ xuống đất, cầu xin tha thứ!

Thanh niên áo vàng nói xong bỗng xoay tròn dấy lên luồng gió, càng xoay càng nhanh, sau hình thành lốc xoáy khủng bố.

Quanh người thanh niên áo vàng khí lãng kinh người.

Mỗi khi lốc xoáy đi qua đâu là mặt đất bốc gió bụi.

- Đà Loa Công!

- Không ngờ Đà Loa Công của Phong Long sư huynh đã tu luyện đến tình trạng này, có thể ngưng tụ lốc xoáy con quay.

- Lốc xoáy này giống như mũi chôn và chiến giáp, phòng ngự cực mạnh, cường giả cùng cấp đều không thể phá vỡ nó.

Mấy người thanh niên áo đen vui mừng bàn tán.

32. Chương 32

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 32: Gặp lại Mộ Dung Thiển

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nhìn thanh niên áo vàng Phong Long tới gần, vẻ mặt thản nhiên.

Phong Long trầm giọng quát:

- Long Kinh Thiên đứng không? Chịu chết đi!

Thanh niên áo vàng đột nhiên đánh ra một đấm, quyền kinh xuyên qua lốc xoáy quanh người gã, không những không bị cản trở mà lực lượng lại tăng cường gấp đôi.

Khi quyền kinh tới trước người Long Kinh Thiên thì đột nhiên biến hóa thành mười mấy cái quyền ẩn, chia ra tấn công vào mỗi vị trí trên người hắn.

Khi quyền áp sắp chạm vào người Long Kinh Thiên, hắn mặc kệ chúng đánh trúng, không lùi còn tiến lên, lật tay ra một chưởng. Trong ánh mắt kinh ngạc của nhóm Phong Long, một chưởng này đập vào lốc xoáy như dao.

Khi bàn tay của Long Kinh Thiên chạm vào lốc xoáy xung quanh thanh niên áo vàng thì lòng bàn tay bỗng phát ra ánh sáng vàng cực kỳ chói mắt. Ánh sáng vàng đâm mắt mấy người Phong Long nhức nhối.

Lực lượng mạnh mẽ như nước lũ tuôn ra từ bàn tay của Long Kinh Thiên.

Ầm!

Chỉ thấy lốc xoáy không ngừng xoay tròn cắt nghiêng đột nhiên ngừng lại, tan biến như bong bóng. Tiếp theo Phong Long giống con diều đứt dây bay lên cao.

- Phụt.

Phong Long ở trên trời cao hộc máu té ra.

Dường như bay đến độ cao vừa đủ, cuối cùng Phong Long té xuống đất, đá hoa cương dưới đứt nứt rạn.

Mấy người thanh niên áo đen giật mình nhìn trên ngực Phong Long có dấu tay vàng, quần áo bao gồm nội giáp của gã đều bị đánh tan, chỉ dính mấy miếng vải rách trên người.

Thanh niên áo đen không dám tin nhìn kết quả này.

Không ngờ là kết cuộc như vậy!

Hạng mười hai Thiên Địa bằng nội diện, Phong Long sư huynh ở trong mắt họ tuyệt đối là nhân vật mạnh mẽ thể nhưng bị thua, còn là thảm bại, bại hoàn toàn!

Họ hít ngậm khí lạnh, ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên liên tục thay đổi.

Đặc biệt là thanh niên áo đen, trong mắt khó giấu sự kinh sợ.

Thanh niên áo đen thấy Long Kinh Thiên đột nhiên xoay người đi hướng gã. Thanh niên áo đen nhìn Long Kinh Thiên tới gần, chân gã mềm như bún.

Thanh niên áo đen răng va lập cập:

- Sư...sư huynh!

Long Kinh Thiên đi tới trước mặt thanh niên áo đen, lạnh nhạt hỏi:

- Mới rồi người nói nhận viện tử tu luyện của ta?

Thanh niên áo đen biến sắc mặt, hai tay phe phẩy, lắp bắp nói:

- Không không không, không phải, sư huynh, ta không có, ta không có ý này!

Long Kinh Thiên hỏi ngược lại:

- Vậy mới rồi người có ý gì?

Thanh niên áo đen mặt đỏ rần, từ xanh biến trắng, lắp ba lắp bắp không biết nên đáp lại ra sao.

Chợt có tiếng rên rỉ, chỉ thấy Phong Long lão đảo cổ gằng đứng dậy.

Phong Long nhìn Long Kinh Thiên, đôi mắt tràn đầy khó tin, giọng khàn khàn:

- Người, không thể nào!

Nói tới đây Phong Long lại học bãi máu.

Phong Long không thể tin, gã là hạng mười hai Thiên Địa bằng nội diện thể nhưng thua một đệ tử mới vào khảo hạch!

- Không thể nào?

Long Kinh Thiên xoay người, vừa lúc Phong Long đứng lên lại ngã xuống.

Mấy người thanh niên áo đen đứng ngây tại chỗ, không biết nên làm sao.

Một lát sau Long Kinh Thiên lên tiếng:

- Các người mang chúng cút đi!

Cút? Họ không kịp phản ứng, đợi khi hiểu Long Kinh Thiên cho chúng đi thì thấp thỏm nhìn hần, không biết hần nói thật hay giả.

Long Kinh Thiên lại hỏi:

- Sao vậy? Các người không muốn đi?

Lúc này cả đám mới ba chân bốn cẳng chạy tới chỗ Thiết Cao, Phong Long, mang theo hai người dắt dúi nhau chạy, có cảm giác sống sót sau tai nạn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn mấy người chạy xa, hỏi:

- Cứ để cho chúng đi thế sao?

Long Kinh Thiên hỏi lại:

- Không thì làm gì?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Nếu là ta thì sẽ giết hết chúng!

Long Kinh Thiên lắc đầu.

Long Kinh Thiên nói:

- Đi thôi, chúng ta quay về viện tử.

Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu đi vào viện tử tu luyện, chờ đợi ngày mai bắt đầu nội điện khảo hạch.

Màn đêm buông xuống.

Long Kinh Thiên ngồi xếp bằng trên hàn ngọc sàn ngàn năm, vận 'Hỗn Độn Đại La Thiên', linh khí thiên địa như thủy triều ngưng tụ hướng hắn.

Một lát sau thân thể của Long Kinh Thiên bao bọc trong linh khí, như ẩn như hiện.

Tiến vào Huyết Trì, hấp thu năng lực của Huyết Trì rồi thì kinh mạch trong người Long Kinh Thiên dần nối liền, tốc độ thu nạp linh khí thiên địa nhanh hơn trước rất nhiều.

Một đêm bình yên, khi Long Kinh Thiên lại mở mắt ra thì chân trời đã trắng.

Long Kinh Thiên đứng dậy, nhìn hướng Tử Tiêu cung, lầm bầm:

- Sắp bắt đầu rồi.

Rốt cuộc sắp bắt đầu!

Nội điện khảo hạch, chỉ cần thông qua nội điện khảo hạch, trở thành đệ tử nội điện là sẽ gần đệ tử tinh anh một bước, khi đó trở thành nổi bật trong đệ tử nội điện, thành đệ tử tinh anh là có thể đi vào hàn ngọc sàn ngàn năm, tìm đến linh dược như Sắc Hoa, Vô Diệp Tử qua, qua đó hoàn toàn tu phục kinh mạch trong người Long Kinh Thiên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng tỉnh dậy khỏi tu luyện.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Đại ca, bây giờ chúng ta đi Tử Tiêu phong không?

Đệ tử tham gia nội điện khảo hạch địa điểm tập hợp là ở Tử Tiêu phong.

Long Kinh Thiên gật đầu, tiếp theo mang Cửu Vĩ Thiên Miêu ra khỏi viện tử, bay hướng Tử Tiêu phong.

Khi Long Kinh Thiên đi tới Tử Tiêu phong thì đã là biển người đông đúc. Lần này đệ tử ngoại điện tham gia nội điện khảo hạch có hơn hai vạn người. Hai vạn người, người mới chỉ có hơn hai ngàn người tham gia, còn năng lực ại là đệ tử quý cũ.

Lúc này đám đông bỗng xôn xao.

- Nhìn kìa, đó chắc là Mộ Dung Thiển! Mộ Dung Thiển đến rồi!

- Mộ Dung Thiển đúng như lời đồn mỹ mạo vô song, khuynh quốc khuynh thành, cũng không biết ai về sau có thể giành được trái tim của mỹ nhân.

- Người cứ mơ đi, trong Vô Thần Điện không biết có bao nhiêu thiên tài mơ ước, có xếp hàng cũng không tới lượt người!

- Ta nghe nói trước đó vài ngày trong Thánh cảnh có nhiều đệ tử tinh anh quyết đấu sinh tử vì Mộ Dung Thiển!

Long Kinh Thiên dọc theo ánh mắt mọi người nhìn hướng chân trời, Mộ Dung Thiển được mấy chục người vây quanh bay tới đây, quần áo phát phơ, vô cùng xinh đẹp.

So sánh với mấy tháng trước thì Mộ Dung Thiển tăng phần khí chất, một loại xuất trần.

Cổ Phạn đứng trong đám người nhìn Mộ Dung Thiển phiêu dật xuất trần, khuynh quốc khuynh thành, mắt chớp lóe.

Đệ tử xung quanh thấy vậy cười nịnh nói:

- Cổ Phạn sư huynh có được cổ đồng chiến thần thể, Mộ Dung Thiển thì lại có băng cơ tuyết cốt thần thể, cùng Cổ Phạn quả thực là trời sinh một đôi!
- Đúng vậy, chỉ có Cổ Phạn sư huynh mới xứng đôi cùng Mộ Dung Thiển!
- Thì đó, nội diện khảo hạch lần này Cổ Phạn đoạt được đệ nhất thì Mộ Dung Thiển chắc chắn sẽ ngã lòng với Cổ Phạn sư huynh, anh hùng xứng mỹ nhân, đúng là tuyệt phối!

Đệ tử cũng vuốt mông ngựa.

Cổ Phạn cười toe toét, nói:

- Nội diện lần này ta phải lấy được đệ nhất, hơn nữa khẳng định đoạt đệ nhất!

Cổ Phạn có thực lực khiến gã tự tin như vậy.

Phía xa Long Kinh Thiên nghe hết lời Cổ Phạn nói, cười lạnh.

- Tà Đồng Phó Trần đến!
- Phó Trần thật đẹp trai.

Đám người lại xôn xao, rất nhiều nữ đệ tử ngoại diện vẻ mặt say đắm nhìn bóng người từ xa bay tới.

Phó Trần, tuyệt thế yêu nghiệt có được Tam Nhân Tà Đồng.

Long Kinh Thiên nhìn sang, thấy Phó Trần khoảng hai mươi tuổi, mày kiếm mắt sáng, đặc biệt ở trán có một con mắt dựng đứng nhàn nhạt khiến gã có vẻ tuần tú yêu dị, hèn chi mấy nữ đệ tử ngoại diện mê mẩn.

33. Chương 33

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 33: Hạng nhất khảo hạch

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Phó Trần đi tới, nhìn Cổ Phạn phía xa, hai người liếc nhau, khí lưu vô hình va chạm.

Một lát sau Phó Trần liếc Mộ Dung Thiển trong đoàn người, mắt chớp lóe.

Bởi vì đám đông như biển, Long Kinh Thiên không quá bắt mắt nên Mộ Dung Thiển đứng trong đám người không trông thấy hẳn.

Các đệ tử ngoại diện tham gia nội diện khảo hạch lục tục đến, một canh giờ sau, trong Tử Tiêu cung bỗng có hai người bay ra, nhanh như chớp đi tới sân.

Uy nhiếp tỏa ra từ hai người khiến hí lưu trong không gian đình đặc.

Sân vốn nhốn nháo chợt yên tĩnh lại.

Long Kinh Thiên nhìn ra được hai người này chắc là cường giả Tỷ võ hoàng và Cường võ tông.

Một nội diện khảo hạch mà Võ Thần Điện cử hai hai cường giả võ tông chủ trì, có thể thấy được Võ Thần Điện rất chú trọng nội diện khảo hạch này.

Hai cường giả võ tông đi tới, một người mở miệng nói:

- Nội diện khảo hạch lần này tổng cộng bảy ngày, bảy ngày trôi qua người có điểm xếp hàng đầu mới thông qua nội diện khảo hạch, số điểm có thấy qua đánh chết bán ma đạt được, cũng có thể cướp ngọc bài điểm của người khác.

- Có thể cướp điểm ngọc bài của người khác!?

Một số đệ tử nghe vậy xôn xao.

Long Kinh Thiên lòngm áy động, ngày hôm qua hẳn báo danh không nghe chấp sự nội diện nhắc tới, không lẽ là cao tăng Vô Thần Điện bất ngờ quyết định?

Cướp đoạt điểm ngọc bài của người khác? Long Kinh Thiên nhìn Cổ Phạn đứng trong đám người ưỡn ngực, cười lạnh.

Chốc lát sau, một cường giả võ tông khác giơ tay lên làm chúng đệ tử yên tĩnh lại, nói tiếp:

- Bây giờ chúng ta sẽ truyền tống các người đến phế tích cổ thành, bảy ngày sau các người sẽ được tự động truyền tống về.

- Bây giờ, tất cả đệ tử tham gia nội diện khảo hạch xin hãy đến truyền tống trận!

Cường giả võ tông kia chỉ vào truyền tống trận to lớn đằng trước.

Thoáng chốc đệ tử tham gia nội diện khảo hạch đều đứng trên truyền tống trận.

Truyền tống trận to lớn mỗi lần có thể truyền tống mấy ngàn đệ tử, qua vài lần là đã truyền tống xong toàn bộ đệ tử tham gia nội diện khảo hạch.

Hai cường giả võ tông nhìn các đệ tử tham gia nội diện khảo hạch đã truyền tống xong hết, một người nói:

- Không biết mấy lão già này nghĩ gì mà khích lệ những đệ tử ngoại điện tàn sát lẫn nhau, không lẽ họ không sợ Cổ Phạn, Mộ Dung Thiển, Phó Trần chết sao?

Một người khác lắc đầu nói:

- Những điều này không phải chúng ta có thể hiểu. Nhưng Cổ Phạn, Mộ Dung Thiển, Phó Trần sẽ không dễ dàng chết. Ba người này là thiên tài mấy lão già trọng điểm bồi dưỡng, đương nhiên họ đã đo lường kỹ càng.

- Chỉ mong là vậy.

Hai người lắc mình, biến mất tại chỗ, trở về báo cáo.

Long Kinh Thiên bị truyền tống trận truyền tống đi tới một phế tích cổ thành.

Phế tích cổ thành này đồ nát thê lương, bốn phía khói lửa, một mảnh tĩnh lặng. Trừ trên trời ngẫu nhiên có quạ đen bay qua kêu thì không có sự sống nào khác.

Long Kinh Thiên mở ra thần thức, cảm ứng mỗi góc phế tích cổ thành có cực kỳ nhiều ma khí dao động, nhưng những ma khí này không quá mạnh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lên tiếng:

- Cổ thành này chắc mới bị Địa Ngục Ma tộc xâm chiếm!

Long Kinh Thiên gật đầu.

Những dao động ma khí đầy rẫy này chính là bị ma hóa bán ma, cũng là mục tiêu đánh chết của Long Kinh Thiên trong nội diện khảo hạch.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Đại ca, bây giờ chúng ta hành động được chưa?

Long Kinh Thiên lại nói:

- Không vội.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngẩn ra.

Long Kinh Thiên nói:

- Ta cảm giác mấy ngày nay ta lại sắp đột phá, nên ta muốn tìm một chỗ tu luyện, trước tiên đột phá rồi tính tiếp.

Long Kinh Thiên ở Loạn Hải hấp thu năng lực Huyết Trì, những năng lực này chưa hoàn toàn bị hấp thu hóa hết, đa số còn sót lại mỗi góc thân thể. Mấy ngày nay không ngừng luyện hóa, Long Kinh Thiên đã đạt đến đỉnh trung kỳ Trúc Cơ kỳ, hẳn nghĩ cứ tiếp tục như vậy, mấy ngày nữa có thể đột phá hậu kỳ Trúc Cơ.

- Đi thôi, chúng ta trước tìm một chỗ tu luyện!

Long Kinh Thiên nói xong bay lên, cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu tìm kiếm chỗ để đột phá tu luyện.

Một đường đi tới gặp không ít bán ma, Long Kinh Thiên tùy tay đánh chết chúng.

Những bán ma này thật ra là nhân loại trong cổ thành bị ma tộc giết chết, hấp thu ma khí của ma tộc biến thành bán ma. Bán ma khác với cương thi, cương thi toàn thân thi khí, mà bán ma thì là ma khí.

Đương nhiên những bán ma này không có suy nghĩ như nhân loại, mắt đỏ rực, là sinh vật chỉ biết giết chóc.

Mỗi khi Long Kinh Thiên đánh chết một bán ma thì ngọc bài trên người hắn sẽ tối một chút. Long Kinh Thiên rút chân khí vào, trong đầu hiện ra xếp hạng nội điện khảo hạch lần này.

Long Kinh Thiên tự giễu, nói:

- Hạng một vạn một ngàn hai trăm năm mươi. Nội điện khảo hạch này có hơn hai vạn người tham gia, gần như là dưới chót.

Nhưng Long Kinh Thiên không quá để ý.

Trừ xếp hạng của Long Kinh Thiên ra, trong đầu hắn còn có mấy thứ hạng đầu.

Xếp hạng giống như danh sách hiện ra trong óc của Long Kinh Thiên, từ trên xuống dưới, mười hàng đầu, tên mỗi người rất to, đặc biệt chói mắt.

Hạng nhất chính là Cổ Phạn!

Nhưng hạng hai không phải Mộ Dung Thiển hay Phó Trần mà là một người tên Lâu Cường!

Hạng ba mới là Mộ Dung Thiển, hạng bốn là một cô gái tên Âu Dương Tuyết, hạng năm là Phó Trần.

- Lâu Cường, đệ tử cũ ba năm trước thông qua khảo hạch, đại võ sư đỉnh thất tầng?

Long Kinh Thiên nhớ tới lúc hắn đi báo danh nghe mấy đệ tử trong đại điện bàn tán.

- Đệ nhất sao...

Long Kinh Thiên nhìn bảng xếp hạng, cái tên đứng đầu chói mắt, Cổ Phạn, lòng cười lạnh.

Nhìn cái tên của Cổ Phạn không ngừng chớp nháy, Long Kinh Thiên thầm nhủ:

- Giết, giết càng nhiều càng tốt!

Một lát sau Long Kinh Thiên bay tới một cái sân cỏ hoang mọc um tùm, trong sân cỏ cao cỡ thân người, xem ra đã lâu không ai cư ngụ ở đây.

Long Kinh Thiên đi tới sân này, đi hướng núi giả trong một góc sân.

Bên dưới núi giả có một mật thất, chính là chỗ tốt cho Long Kinh Thiên đột phá tu luyện.

Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu đi tới mật thất dưới đất.

Vào trong mật thất, Cửu Vĩ Miêu khê khê, chỉ vào vách tường, nói:

- Ủa, đại ca, người xem kia!

Long Kinh Thiên nhìn sang, chỉ thấy trên vách mật thất điêu khắc một bộ tranh luyện công.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn kỹ, nói:

- Đây là Toàn Chân kiếm pháp của Thông Thiên Kiếm Môn!

Long Kinh Thiên hỏi lại:

- Thông Thiên Kiếm Môn?

- Đúng vậy, Đại Lục Thiên Lam có siêu cấp thể lực là Vô Thần Điện, Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Thái Huyền học viện, Càn Khôn học viện, Quy Hư học viện.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Gọi chung là nhất điện, nhị môn, tam học viện. Trong siêu cấp thể lực thì thực lực của Vô Thần Điện mạnh, thực lực nhị môn yếu, ba học viện là kém nhất.

Long Kinh Thiên gật đầu, sau đó nhìn vách tường mặt thất, xem bức vẽ kiếm pháp trên vách tường. Toàn Chân kiếm pháp này có tổng cộng tám chiêu, mười bốn bức tranh, chắc là võ kỹ đệ giai thiên cấp.

Long Kinh Thiên liếc nhìn rồi thu lại tầm mắt.

Xem ra chủ nhân sân này chắc là đệ tử của Thông Thiên Kiếm Môn, thực lực cũng không thấp, bởi vì những kiếm đồ này là bị người dùng kiếm sắc bén khắc lên, kiếm khí tung hoành. Nếu không có thực lực từ hoàng cấp trở lên thì chắc chắn không thể làm được.

34. Chương 34

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 34: Ngày cuối khảo hạch

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Gian mật thất này trừ vách tường khắc bộ kiếm đồ ra, trong góc có một chiếc giường đá.

Long Kinh Thiên đi tới giường đá, nhảy lên, ngồi xếp bằng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Đại ca, lần này nội điện khảo hạch chỉ có bảy ngày, lần này ngươi tu luyện có phải là sẽ...?

Long Kinh Thiên nói:

- Yên tâm đi, ta đã tính rồi.

Long Kinh Thiên biết ý của Cửu Vĩ Thiên Miêu, nó lo hắn tu luyện tập trung quá bỏ lỡ nội điện khảo hạch lần này.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe Long Kinh Thiên nói vậy thì không khuyên gì thêm, đi sang bên hộ pháp cho hắn.

Mặc dù mật thất này ẩn khuất nhưng cũng không phải tuyệt đối an toàn.

Long Kinh Thiên vận chuyển 'Hỗn Độn Đại La Thiên', phút chốc linh khí thiên địa đều tụ tập lại.

Thời gian chớp mắt trôi qua năm ngày.

Lúc này ở Tề Thiên sơn mạch, trong đại điện Tử Tiêu cung, tụ tập khá nhiều đệ tử ngoại điện, nội điện, thậm chí tinh anh Vô Thần Điện.

Trên vách đại điện Tử Tiêu cung có danh sách nội điện khảo hạch lần này.

Đương nhiên danh sách chỉ biểu hiện các hàng đầu nội điện khảo hạch.

- Cổ Phạn quả nhiên không uổng là tuyệt thế yêu nghiệt có được cổ đồng chiến thần thể, xem ra lần này hạng đầu nội điện khảo hạch sẽ là hắn!

- Hắn mới vượt qua khảo hạch đã một đám đánh chết một tam cấp thiết giáp thú, trước đó vài ngày, lại đột phá đến đại võ sư. Lấy thực lực nhất tầng đại võ sư của hắn, muốn đánh chết tứ cấp yêu thú cũng dễ, dư dả đoạt hàng đầu nội điện khảo hạch.

- Đánh chết tứ cấp yêu thú? Không khoa trương vậy chứ. Cho dù là đệ tử nội điện bình thường đều không có thực lực này.

- Đệ tử nội điện bình thường sao có thể so sánh với Cổ Phạn? Cổ Phạn này thông qua khảo hạch, dùng thực lực của hắn tiến vào nội điện chắc có thể giành được Thiên Địa bảng nội điện!

- Thiên Địa bảng nội điện!?

Đệ tử xung quanh xôn xao, tán thán, mọi người đều bàn tán Cổ Phạn xếp hạng đầu. Trừ Cổ Phạn ra thì Lưu Cường hạng hai, Mộ Dung Thiên hạng ba, Âu Dương Tuyết hạng bốn, Phó Trần hạng năm cũng là đối tượng bàn tán.

Nội điện khảo hạch đã qua năm ngày, trong năm ngày mấy hàng đầu có nhiều cái tên dao động, nhưng xếp hạng năm tên đầu thì chưa từng thay đổi. Tức là nói Cổ Phạn từ ngày thứ nhất đã luôn ở đầu bảng.

Trong đại điện bỗng có đệ tử kinh kêu:

- Nhìn kìa, tên của Cổ Phạn biến xanh!

Mọi người nhìn sang, thấy cái tên Cổ Phạn trên bảng xếp hạng đột nhiên biến thành màu xanh.

Mỗi quý nội điện khảo hạch, khi thành tích đạt điểm cực cao thì cái tên sẽ biến thành giống như vậy. Trong năm ngày này Cổ Phạn đã đánh chết rất nhiều bán ma!

Đương nhiên cũng không bài trừ khả năng Cổ Phạn cướp đoạt điểm của đệ tử khác.

- Tên đã biến thành xanh, vẫn còn hai ngày, cứ tiếp tục như vậy thì chắc điểm của Cổ Phạn lại tăng lên, có lẽ tên sẽ biến đỏ!

- Nội điện khảo hạch, tên biến đỏ đã hơn mười quý không xuất hiện, nếu Cổ Phạn có thể đạt đến một vạn điểm thì nói không chừng kinh động luôn cả chưởng giáo!

Trong đại điện có nhiều đệ tử nội điện kinh thán.

Trên bầu trời Tử Tiêu phong có hai ông lão mặc áo xanh đứng.

Trong hai người có một ông lão để râu mép nói:

- Long lão đầu, người thật sự định thu Cổ Phạn này làm đệ tử? Ta nhớ người đã nhiều năm không thu đệ tử, lúc đó người có nói sau này không nhận đệ tử nữa.

- Ta có nói sao? Có không?

Một ông lão khác dáng người cao to cười nói:

- Dương lão đầu, lần này người không thể giành với ta.

Ông lão ria mép thổi râu, nói:

- Được rồi, biết rồi, từ này đến giờ người đã nói hơn mười lần.

Ông lão cao to được gọi là Long lão đầu thế mới vừa lòng gật đầu.

Ông lão ria mép thở dài, nhíu mày nói:

- Bên ma tộc hoạt động thường xuyên, sợ là Đại Lục Thiên Lam sẽ không yên tĩnh bao lâu.

Long lão đầu vẻ mặt căm hận, hừ lạnh nói:

- Hừ, đám ma nhãi nhép ma tộc này, lần trước ta còn ngại giết chúng không đã tay, nếu chúng lại dám đến thì ta sẽ giết sạch, bóp chết chúng hết!

Ông lão ria mép cười nói:

- Lần trước giết không sướng tay? Sao nào, Ma Sư của ma tộc cho ngươi một chưởng đã lành rồi?

Long lão đầu cứng đờ, mặt già đỏ lên, nói:

- Cái kia, lúc đó là ta sơ sẩy, nếu không thì Ma Sư đó sao có thể bị thương ta được!?

Ông lão ria mép nghe vậy cất tiếng cười to.

Thời gian trôi qua, lại một ngày qua đi.

Nội điện khảo hạch đã qua sáu ngày.

Trong phé tích cổ thành, một bóng người bay qua, đao mang chợt lóe, chỉ thấy mấy bán ma tỏa ra ma khí chia năm xẻ bảy.

Bóng người đó đứng giữa không trung, lăm bằm:

- Bảy ngàn ba mươi lăm điểm!

Người đó chính là Cổ Phạn.

- Ngày mai là ngày cuối nội điện khảo hạch, chắc còn có hy vọng đạt được một vạn điểm.

Cổ Phạn cất ngọc bài vào ngực, nhìn quét bốn phía, ánh mắt ngạo nghễ, hừ lạnh nói:

- Không ngờ tiểu tử đó trốn kỹ thật, tìm mấy ngày trời không ra. Lúc trước ta còn tưởng hắn có thể làm đối thủ của ta, xem ra là ta đánh giá cao hắn, ngay cả xếp hàng đầu cũng không chen vào được.

- Nói không chừng hắn đã sớm chết trong tay bán ma. Đáng tiếc, không thể tự tay giết hắn!

Cổ Phạn nói hắn tất nhiên là chỉ Long Kinh Thiên.

Lúc này Long Kinh Thiên vẫn đang ở trong mật thất, chỉ thấy toàn thân hắn linh khí cuộn cuộn, từng đợt sấm sét quay quanh người hắn, hiển nhiên đã đến lúc đột phá.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngồi xếp bằng trong mật thất, vẻ mặt sốt ruột nói:

- Đã qua sáu ngày, chỉ còn một ngày cuối, nếu đại ca còn chưa tỉnh thì nội điện khảo hạch lần này sẽ kết thúc!

Nhưng bây giờ là lúc Long Kinh Thiên đột phá, tuyệt đối không thể đánh thức hắn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ đành trơ mắt nhìn Long Kinh Thiên, nóng nảy trong người.

Sấm sét quanh thân Long Kinh Thiên bỗng nhiên nổ tung, khí lưu trong mật thất cuồng bạo. Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình đứng bật dậy.

- Trên người đại ca có tia chớp màu vàng và đen rồi cuộc là sấm sét gì vậy? Ẩn chứa lực lượng hủy diệt tại sao khủng bố đến thế?

Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình nhìn sấm sét quay thân Long Kinh Thiên.

Mặc dù mỗi tia chớp không lớn, chỉ cỡ ngón út nhưng ẩn chứa lực lượng hủy diệt khiến Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm thấy sợ hãi từ tận linh hồn, năm đó dù là Ngũ Hành Thần Lô của Ngạo Thiên, đệ nhất Đại Lục Thiên Lam cũng không cho nó cảm giác này.

Kéo dài nửa canh giờ sau, người Long Kinh Thiên bỗng tỏa ánh sáng rực rỡ, gian mật thất vang tiếng nổ trầm đục.

Đôi mắt của Cửu Vĩ Thiên Miêu tạm thời mất thị giác, khi nó lại mở to mắt thì ánh sáng trên người Long Kinh Thiên đã biến mất.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mừng rỡ kêu lên:

- Đại ca, rồi cuộc ngươi đã tỉnh!

Long Kinh Thiên nhảy xuống giường đá, cười cười gật đầu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Long Kinh Thiên, hỏi:

- Đại ca, bây giờ người thế nào?

Long Kinh Thiên cười đáp:

- Hơi đột phá.

Lần này tu luyện giống như Long Kinh Thiên mong muốn, rốt cuộc thành công đột phá đến hậu kỳ Trúc Cơ kỳ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy miệng mèo hé to, hai bên râu mèo rung rinh, nở nụ cười.

Đột nhiên bên ngoài vang lên thanh âm:

- Chỗ này quả nhiên có mật thất.

- Ta đã nói rồi, mới nãy cảm ứng bên này có lực lượng dao động, chắc là có người tu luyện trong mật thất, vừa đột phá xong.

35. Chương 35

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 35: Người, là ai?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sau đó vang lên một chuỗi tiếng bước chân, có hai người từ đường hầm đi tới, xuất hiện ở cửa mật thất. Hai người này là đệ tử ngoại điện, một lùn một cao. Họ đứng chung khiến Long Kinh Thiên bất giác nhớ tới thời hượng cổ Ông Hâm Ông Hừ.

Thanh niên lùn ngẩng ra, sau đó cười to nói:

- Quả nhiên có tên sợ chết núp ở đây tu luyện!

Thanh niên lùn nói xong cùng thanh niên cao kiêu nghênh ngang đi vào mật thất, hiển nhiên không để mắt Long Kinh Thiên.

Thanh niên cao kiêu chỉ vào vách tường mật thất, nói:

- Ủa, vách tường này có bộ kiếm pháp!

Thanh niên lùn bước nhanh tới trước vách tường mật thất, nhìn kỹ, sau đó vui mừng nói:

- Cái này hình như là Toàn Chân kiếm pháp của Thông Thiên Kiếm Môn!

- Toàn Chân kiếm pháp, đây chính là thiên cấp kiếm pháp, thứ tốt thứ tốt.

- Không ngờ chúng ta sẽ có kỳ ngộ như vậy. Mặc dù kỳ khảo hạch này không vào hàng đầu nhưng có Toàn Chân kiếm pháp cũng đủ bù đắp. Đợi khi chúng ta tu luyện thành công thì chắc chắn có thể thông qua kỳ khảo hạch sau!

Hai người như nhật phải kho báu, vui mừng suýt sao, hoàn toàn phớt lờ Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu như không khí.

Long Kinh Thiên không lên tiếng. Cửu Vĩ Thiên Miêu thì vẻ mặt hứng thú nhìn hai người.

Một lát sau hai người tỉnh táo khỏi niềm vui Toàn Chân kiếm pháp.

Thanh niên lùn nói với thanh niên cao kiêu:

- Tiểu Cao, người đi giải quyết tiểu tử này, cướp lấy điểm ngọc bài của hắn đây. Mặc dù hắn sợ chết tránh ở đây tu luyện có lẽ không có điểm gì, nhưng có còn hơn không!

Thanh niên cao kiêu nhếch môi cười, bảo:

- Toàn huynh, người yên tâm, tiểu tử này trốn không thoát, bí mật của Toàn Chân kiếm pháp sẽ không lộ ra ngoài!

Thanh niên cao kiêu nói xong vung đại đao, đi hướng Long Kinh Thiên.

Thanh niên cao kiêu vẻ mặt độc ác cười nói:

- Tiểu tử, ta thấy người tự mình giải quyết đi, miễn cho ta ra tay. Nếu ta ra tay một đao chém không chết lại thêm một đao thì sẽ rất thống khổ.

Nhưng lúc này một cái bóng chợt lóe, thanh niên cao kiêu giật mình, bản năng giơ lên đại đao chặn. Một lực lượng cực kỳ mạnh mẽ đánh vào đại đao.

Thanh niên cao kiêu và đại đao văng ra ngoài, đập vào vách đá trong mật thất, mặt dán vào tường đá.

Thanh niên lùn kinh khủng nhìn, thanh niên cao kiêu từ từ trượt xuống, máu chảy xuôi trên vách đá, nhuộm đỏ bức tranh Toàn Chân kiếm pháp.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thu lại vuốt mèo, làm biếng nhìn thanh niên cao kiêu, duỗi eo, ngáp dài:

- Yếu quá, một móng vuốt của Miêu gia cũng không đỡ được.

Thanh niên cao kiêu từ vách đá trượt xuống mặt đất, thanh niên lùn thấy vậy vội quỳ xuống, khóc nói với Long Kinh Thiên:

- Đại gia, ta, ta sai rồi, người đừng giết ta, xin đừng giết ta. Ta có thể đưa điểm ngọc bài của ta cho người, van xin người tha ta đi, ta là đệ tử của Thiết gia Vinh Phong vương triều!

Thanh niên lùn nói xong móc ra ngọc bài trong ngực.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy cười nói:

- Hắn kêu cả đại gia, đại ca, người có già vậy không?

Long Kinh Thiên cười không nói, đi hướng thanh niên lùn.

Thanh niên lùn mặt xám xịt, trong mắt không thể che giấu nỗi kinh khủng, không ngừng bò lùi, có mùi tanh hôi bốc lên. Long Kinh Thiên liếc nhìn, thanh niên lùn sợ đến tè ra quần!

Long Kinh Thiên lắc đầu, con người đối mặt tử vong thì tâm lý sẽ kinh sợ, tinh thần thác loạn. Đừng nói là những người thường ở vị diện thấp kém này, cho dù là mấy Đại La Kim Tiên, Tiên Đế, Tiên Quân ở Tiên Giới thì cũng vậy.

Long Kinh Thiên nói:

- Cho hắn một chưởng đi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kêu lên, nâng vuốt mèo, chớp mắt vỗ vào đầu thanh niên lùn.

Ầm! một tiếng, thanh niên lùn từ từ ngã xuống, đỉnh đầu trào máu.

Long Kinh Thiên hút ngọc bài của đối phương vào tay, bóp nát.

Cùng lúc đó, ngọc bài của Long Kinh Thiên chớp lóe ánh sáng, lát sau trong đầu hắn xuất hiện một danh sách.

- Thứ ba ngàn hai mươi ba.

Đây là xếp hạng sau khi Long Kinh Thiên cướp lấy điểm của thanh niên lùn.

Vốn xếp hạng của Long Kinh Thiên là chót nhất, bây giờ một hơi vọt lên hạng hơn ba ngàn, xem ra thanh niên lùn có chút thực lực, nếu không thì đã không có số điểm cao như vậy.

Long Kinh Thiên lấy điểm ngọc bài của thanh niên cao kiêu, xếp hạng của hắn lại tăng猛 lớn.

- Hạng hai ngàn năm trăm bảy mươi!

- Ba mươi điểm!

Long Kinh Thiên cảm ứng thứ hạng của mình, lại nhìn cái tên Cổ Phạn chói lọi như mặt trời xanh trong bảng xếp hạng, mắt lóe tia sáng lạnh.

- Chúng ta đi ra ngoài!

Long Kinh Thiên cất ngọc bài vào ngực, nói xong mang Cửu Vĩ Thiên Miêu ra khỏi mật thất.

Long Kinh Thiên đi ra mật thất, hít một hơi sâu không khí bên ngoài, trong không khí thoang thoảng mùi máu. Long Kinh Thiên mở ra thần thức, cảm ứng phía xa có từng đợt lực lượng dao động.

- Một ngày cuối.

Một ngày cuối cùng cạnh tranh càng kịch liệt, đệ tử ngoại điện tàn sát nhau dữ dội, tất cả đệ tử tham gia khảo hạch vì có thể chen vào hàng đầu, vì giữ vị trí hàng đầu mà cố gắng chém giết.

- Chúng ta qua bên kia!

Long Kinh Thiên liếc mắt ý chỉ phía trước bên trái, bay lên. Ở chỗ đó lực lượng dao động rất mạnh, càng lợi hại thì đệ tử chiến đấu có thực lực càng mạnh, vậy ý nghĩa điểm sẽ càng nhiều.

Rất nhanh, Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu đã tới chỗ phát ra lực lượng dao động.

Chỉ trong sân hai đệ tử ngoại điện ở giữa không trung liều chết đấu nhau. Một người dùng đao, một kẻ dùng kích. Long Kinh Thiên nhìn ra được thực lực hai bên ngang nhau, đều là tam, tứ tầng đại võ sư.

Trần Thiên thắp tam, tứ tầng, coi như vượt trội trong số đệ tử tham gia nội điện khảo hạch lần này.

- Hoàn hảo vẫn thiên!

Đệ tử dùng đao bỗng bay lên xoay vòng, nén qua công kích của đệ tử dùng kích, đại đao chém vào đối phương.

Đại đao chém ra, đao khí to lớn lấy thể hồi trời chặt xuống.

Thanh niên dùng kích giật mình, vội thụt lùi lại, cũng đâm ra một kích. Kích ảnh tầng tầng như đóa hao rục rở nở dưới ánh nắng.

Ầm!

Một tiếng nổ đì đỏ tai, kích ảnh nhìn như yếu ớt lại chặn được đao khí to lớn.

Hai người cùng lùi ra sau, giằng co.

Thanh niên dùng kích lên tiếng:

- Thiên Dao Thiên Vô Tình, đúng như tin đồn, thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng chúng ta cứ tiếp tục đánh cũng không chia ra được thắng thua!

Thanh niên dùng đao hỏi:

-Ồ, vậy ý của ngươi là sao?

Thanh niên dùng kích dùng trường kích chỉ vào Long Kinh Thiên mới đến, nói:

- Vậy đi, hai chúng ta ai giết chết tiểu tử áo đen này trước thì người đó thắng, có thể lấy được điểm ngọc bài của đối phương.

Thanh niên dùng đao liếc Long Kinh Thiên, cười to nói:

- Ý kiến hay, ta chắc chắn sẽ thắng, Thiên Dao của ta công kích nhanh hơn ngươi!

Thanh niên dùng kích cười lớn nói:

- Chưa chắc!

Thanh niên dùng kích nói xong bay lên, trường kích rời tay.

- Trường kích phá không!

Chỉ thấy trường kích đâm thẳng hướng Long Kinh Thiên, chỗ đầu kích có khí lưu mạnh mẽ không ngừng xoay tròn, cso thể thấy tốc độ cực nhanh.

Chính lúc này, thanh niên dùng đao chém một đao hướng Long Kinh Thiên.

- Trường đao sở hướng!

Một đao khí cực kỳ sắc bén rạch phá khí lưu, kêu một tiếng xèo. Đao khí tựa rắn độc tủa định Long Kinh Thiên, chém xuống.

36. Chương 36

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 36: Mạng của ngươi là của ta!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thanh niên dùng đao thấy đao khí của mình nháy mắt vượt qua kích ảnh, sắp chém trúng trường kiếm thì cười to nói với thanh niên dùng kích:

- Ta nói rồi, chắc chắn là ta thắng, lấy điểm ngọc bài đi!

Nhưng thanh niên dùng đao mới dứt tiếng cười thì Long Kinh Thiên giơ lên tay phải, bỗng chớp tới. Đúng vậy, Long Kinh Thiên tay không chớp đao khí cực kỳ sắc bén.

Đao khí cực kỳ sắc bén thế nhưng bị Long Kinh Thiên chớp vào tay, cùng lúc đó hấn giơ tay trái bắt trường kích đâm tới.

Đầu trường kích đâm vào lòng bàn tay Long Kinh Thiên thì dừng lại.

Không gian ngừng lại.

Thanh niên dùng đao ngừng bật tiếng cười, con mắt trợn trừng, cùng thanh niên dùng kích nhìn hình ảnh quái dị khiến họ suốt đời khó quên.

Chỉ thấy đao khí ở trong bàn tay của Long Kinh Thiên như con rắn độc muốn vùng vẫy nhưng không thể tránh thoát, không ngừng xoay quanh, thật lâu không tan biến.

Trường kích ngừng giữa không trung, không rút xuống, cũng không đâm tới.

- Ngươi...!

Thanh niên dùng kích kinh ngạc đứng ngây như phỗng, không biết nên nói làm sao.

Lúc này tay phải Long Kinh Thiên bóp chặt, đao khí thật lâu không tan biến bùng nổ, không có thanh âm, nó tan biến theo không khí.

Tay trái của Long Kinh Thiên nhẹ nhàng đẩy tới trước, chỉ thấy trường kích như bị thần kiếm chặt đứt mấy khúc, vỡ tan rớt xuống.

Nhưng thanh niên dùng kích không dám nhúc nhích, không dám tiến lên nhặt lại mấy khúc trường kích của mình.

Thanh niên dùng đao cầm đại đao, tay rung lên, nhìn trường kích đứt mấy khúc rớt xuống đất, hít ngụm khí lạnh.

Thanh niên dùng đao nhìn Long Kinh Thiên, vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Các hạ là ai? Bằng vào chiêu vừa rồi của các hạ, có thực lực tiến vào mười hàng đầu khảo hạch lần này.
- Mười hàng đầu?

Long Kinh Thiên mặt không biểu tình bay lên, chớp mắt vượt qua mấy chục thước, đi tới trước mặt hai người.

Thanh niên dùng đao và thanh niên dùng kích con người co rút, tốc độ thật nhanh!

Hai người bắt giắc lùi một bước, liếc nhau.

Thanh niên dùng đao trầm giọng nói:

- Mặc dù thực lực của các hạ rất mạnh nhưng hai chúng ta liên hợp lại sợ là người không chiếm ích lợi gì, mới rồi chỉ là hiểu lầm, sự việc dừng tại đây, thấy sao?

Long Kinh Thiên cười đến tà dị:

- Chuyện mới rồi là hiểu lầm?

Vừa rồi nếu không phải thực lực của mình mạnh hơn hai người này thì sớm là hồn ma dưới đao, kích của họ.

Thanh niên dùng đao mặt đỏ như máu.

Thanh niên dùng kích trầm giọng hỏi:

- Vậy người muốn sao?

Thanh niên dùng kích dùng khước mắt liếc trường kích đứt thành mấy khúc nằm ở phía xa, đè nén lòng tức giận.

Long Kinh Thiên vươn ra tay phải, chậm rãi nói:

- Ngọc bài!

Hai người vẻ mặt cực kỳ khó xem.

Thanh niên dùng đao sắc mặt âm trầm nói:

- Các hạ đừng quá đáng!
- Quá đáng? Ngọc bài, ta muốn.

Long Kinh Thiên từ từ phun ra từng chữ:

- Mạng, ta cũng muốn!

Long Kinh Thiên nói xong đi hướng hai người.

Hai người thấy vậy biểu tình hoảng hốt, vừa kinh vừa giận.

- Muốn mạng của chúng ta?

Thanh niên dùng đao vẻ mặt ác độc cười nói:

- Vậy để xem người có bản lĩnh đó không, chết đi!

Thanh niên dùng đao nói xong vung tay, đại đao xoay tròn. Chỉ thấy từng luồng đao khí hình thành trước mặt thanh niên dùng đao, nhưng những đao khí này không công kích Long Kinh Thiên mà liên tục ngưng tụ.

Chớp mắt có mấy chục đao khí ngưng tụ lại, nó bỗng bùng nổ vọt hướng Long Kinh Thiên.

Thanh niên dùng kích không có trường kích, hai tay kêu răng rắc, cứng rắn biến dài và thô rất nhiều, đen như mực.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kêu lên:

- Độc Tâm chương!

Cửu Vĩ Thiên Miêu vừa dứt lời, hai bàn tay của thanh niên dùng kích ấn hướng ngực Long Kinh Thiên.

Từng khí lưu đen như mực tuôn trào từ bàn tay của thanh niên dùng kích.

Long Kinh Thiên thấy vậy cười lạnh, Bích Huyết kiếm xuất hiện trong tay, kiếm theo tay vung, mấy chục đao khí bị hấn đơn giản một kiếm ngăn chặn.

Keng!

Tiếng va chạm trong trẻo không ngừng vang lên.

Long Kinh Thiên lắc người.

Trước mắt thanh niên dùng đao xuất hiện một luồng kiếm quang, thăm giạt mình, định vung đao phản kích thì phát hiện ngực đau đớn. Thanh niên dùng đao cúi đầu nhìn, chỉ thấy ngực thủng một lỗ kiếm, cột máu phun ra.

Cùng lúc đó, vuốt to của Cửu Vĩ Thiên Miêu chặn lại độc chương từ thanh niên dùng kích. Thanh niên dùng kích hét thảm, máu thịt hai tay nổ tung, lộ xương trắng hếu, rơi xuống đất.

Thanh niên dùng kích hét thảm thiết:

- Tay của ta, tay của ta!

Thanh niên dùng đao hai chân mềm như bún, quỳ xuống. Thanh niên dùng đao cầm đao xuống đất định đứng dậy nhưng cuối cùng vẫn là ngã xuống.

Thanh niên dùng đao cố gắng mở miệng, dốc hết sức thốt lời:

- Ta, ta muốn, muốn biết, người, là ai?

Thanh niên dùng đao nói xong thì tắt thở.

Long Kinh Thiên xoay người đi tới trước mặt thanh niên dùng kích.

Thanh niên dùng kích đôi mắt kinh hoàng, hỏi:

- Người, người rốt cuộc là ai? Không lẽ người là Lâu Cường!?

Lâu Cường? Long Kinh Thiên không đáp lời, giơ lên Bích Huyết kiếm, chém xuống.

Đánh chết hai người thanh niên dùng kích xong Long Kinh Thiên từ trong ngực hai người móc ra ngọc bài, bóp nát, phút chốc ngọc bài của hắn tỏa ánh sáng rực rỡ.

- Hạng tám mươi!

Hạng tám mươi! Long Kinh Thiên ngây ra. Không ngờ một hơi tăng lên hơn ba ngàn người, bước tiến này quá xa!

Nhưng chắc xếp hạng của thanh niên dùng kích, thanh niên dùng đao nằm trong hàng đầu, vậy nên Long Kinh Thiên mới một hơi tăng lên hạng tám mươi.

Lúc này, bên trong đại điện Tử Tiêu cung.

So sánh với hôm trước thì hiện tại đệ tử xem danh sách trong đại điện Tử Tiêu cung nhiều gấp mấy lần, cỡ vài vạn người. Mỗi người đều tập trung tinh thần nhìn danh sách biến đổi, châu đầu ghé tai.

Đương nhiên Long Kinh Thiên tiến vào hàng đầu không khí đám đệ tử chú ý, bọn họ thường chỉ chăm chú vào anh sách mười hàng đầu.

- Lâu Cường xếp thứ hai cái tên cũng biến thành màu xanh rồi!

- Thực lực của Lâu Cường thật mạnh, vốn hắn cũng là nhân tuyển cho đệ nhất nội điện khảo hạch lần này, tiếc rằng gặp phải tuyệt thế yêu nghiệt Cổ Phạn, nếu không thì hạng nhất chắc chắn thuộc về hắn!

- Đúng vậy, đồn là lúc hắc tử ngoại điện vượt khảo hạch tiến vào thì là hạng nhất quý đó!
 - Ngày cuối cùng này danh sách biến đổi thường xuyên thật, người xem, mấy người ở hạng mười mấy trở đi chưa tới nửa canh giờ lại thay tên một lần!
 - Ủa, danh sách năm hàng đầu biến động. Người xem kia, Thiên Tiên vốn xếp hạng năm đã vượt qua Âu Dương Tuyết, đứng ở hạng bốn!
 - Có được Tam Nhân Tà Đồng quả nhiên rất yêu nghiệt!
 - Các người nói xem cái tên của Cổ Phạn sẽ mất bao lâu biến thành màu đỏ?
 - Màu đỏ? Hiện tại cách kết thúc khảo hạch chỉ mười canh giờ, ta cho rằng trong năm canh giờ chắc chắn tên Cổ Phạn sẽ biến đỏ!
 - Ta đoán không nhanh như vậy, bảy canh giờ!
- Đệ tử cho rằng Cổ Phạn trong bảy canh giờ tên sẽ biến đỏ bỗng ngừng lại, vẻ mặt giật mình, kích động nhìn vách tường.
- Đệ tử đoán trong năm canh giờ thấy vậy lấy làm lạ, ngược mắt nhìn, cũng há hốc mồm.
- Thế nhưng, thế nhưng biến đỏ!
 - Tên Cổ Phạn biến đỏ!
 - Hơn mười quý nội điện khảo hạch chưa từng xuất hiện loại tình huống này, lần này chắc Cổ Phạn sẽ kinh động cả chương giáo!
 - Cổ đồng chiến thần thể đã mấy ngàn năm không xuất hiện, chương giáo gặp gỡ hắc tử cũng là bình thường.

37. Chương 37

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 37: Giây phút đó đến

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mấy vạn đệ tử trong đại điện nhìn hai chữ Cổ Phạn cao cao, chói mắt biến thành đỏ đến khiến người giật mình, ai nấy kích động.

Đại điện ầm ĩ.

Trên bầu trời Tử Tiêu phong.

Ông lão ria mép nói:

- Long lão đầu, lần này người nhật được của quý rồi.

Long lão đầu cười ha hả nói:

- Đương nhiên, lão Long ta không phải tùy ý thu đệ tử, lần nào thu đệ tử có ai không làm ra chuyện gì kinh người?

Ông lão ria mép nhìn vẻ mặt đắc ý của Long lão đầu, lắc đầu cười.

Lúc này Cổ Phạn đứng trên bầu trời phế tích cổ thành, cười to:

- Rốt cuộc biến đỏ!

Tiếng cười vô cùng kiêu ngạo. Cũng đúng, chuyện cái tên trong nội điện khảo hạch biến đỏ đã hơn mười quý không xuất hiện, Cổ Phạn lại làm được điều này, gã có tư cách kiêu ngạo.

Cổ Phạn hai tay chấp sau lưng, cảm thán lầm bầm:

- Nhưng hơn hai vạn đệ tử lại không một ai đáng làm đối thủ của ta, thật là không thú vị.
- Mộ Dung Thiên.

Một lát sau Cổ Phạn nhìn vị trí thứ ba trong danh sách, đầu óc hiện ra khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành.

Cổ Phạn liếc mắt cái tên bên dưới danh sách, kinh kêu:

- Ủa!?
- Long Kinh Thiên, hạng tám mươi?

Cổ Phạn giật mình, ánh mắt lạnh băng:

- Không ngờ tiểu tử này không chết, qua nhiều ngày cố gắng liều mạng rốt cuộc chen vào hàng đầu.
- Không chết cũng tốt, tiểu tử, hy vọng trước khi tìm được người thì người đừng chết, mạng của người là của ta!
- Cổ Phạn ta muốn cho người biết kết cuộc đắc tội ta chính là chết!

Cổ Phạn lắc người, biến mất tại chỗ.

Cổ Phạn biến mất không lâu sau, cách vài dặm có một bóng người chậm rãi đi trên đường lớn phé tích cổ thành, đây chính là Long Kinh Thiên mới giải quyết xong thanh niên dùng kích và thanh niên dùng đao.

Gió thu tiêu điều, thổi bụi trần bay trên đường lớn.

Long Kinh Thiên đạp đá vụn trên đường cổ thành, vẻ mặt bình tĩnh tiến lên.

- Tiểu tử này điên rồi? Dám đi chậm rãi trên đường lớn, không lẽ hần không sợ chết sao?
- Ta nghĩ chắc người này tự cho là mình có chút thực lực nên mới làm như vậy.
- Có chút thực lực? Ha, hần nghĩ hần là Cổ Phạn sao? Hần nghĩ hần là Lâu Cường à? Trừ hai người này ra có ai dám trắng trợn đi trên đường lớn, đúng là muốn tìm chết.
- Chúng ta ra ngoài, giết người này! Trên người hần có điểm, không lấy thì uổng phí!
- Tốt, bây giờ chúng ta ra tay ngay, tránh cho bị người khác giành lấy.

Một số đệ tử núp trong mỗi góc phé tích cổ thành thấy Long Kinh Thiên đi trên đường lớn thì xì xầm với nhau.

Phúc chốc có ba người bay ra từ chỗ tối, đáp xuống trước mặt Long Kinh Thiên, lấy thể tma giác bao vây hần.

Long Kinh Thiên nhìn ba người, sắc mặt bình tĩnh, mở miệng nói:

- Chỉ có ba người sao? Những người khác không định đi ra hay là không dám?
- Giọng của Long Kinh Thiên không lớn nhưng rõ ràng truyền vào tai mỗi một đệ tử núp trong bóng tối.
- Tiểu tử! Người ngông cuồng!
 - Tìm chết, mạng của tiểu tử này là của ta, các người ai cũng không thể giành với ta!
 - Hắc, ta có thể nhường mạng của hần cho người, nhưng điểm ngọc bài trên người hần là của ta!

Lời Long Kinh Thiên nói chọc nhiều người tức giận, vài tiếng giận dữ vang lên. Chỉ thấy bóng người lóe ra, lại có bóng kẻ bay khỏi chỗ tối đáp xuống trước mặt Long Kinh Thiên.

- Lại có bốn tên đến.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng trên vai Long Kinh Thiên duỗi lưng.

Long Kinh Thiên đàn hoàng đi trên đường lớn tất nhiên là muốn dụ mấy đệ tử này đi ra. Những đệ tử ẩn núp trong các góc tối, muốn tìm từng người thì rất phiền phức.

Cách này thì đơn giản hơn nhiều.

Long Kinh Thiên nhìn bảy người, trong bảy người này có hai tên thực lực mạnh hơn thanh niên dùng kích, thanh niên dùng đao lúc trước.

Long Kinh Thiên lầm bầm:

- Bảy người, không biết lần này có thể thăng lên mấy bậc.

Một đệ tử mặt có vết đao cười lạnh nói:

- Có thể thăng bao nhiêu? Đã sắp chết còn thăng cái gì?

Gã nói xong vẻ mặt dữ tợn, nanh sói thiết bồng đập hướng Long Kinh Thiên.

- Tiểu tử, ngươi đến địa ngục đừng quên đại gia của ngươi tên Trần Quỷ!

Long Kinh Thiên nhìn đệ tử mặt có vết đao một gây đập tới, vung tay phải, vài băng kiếm xanh đến yêu dị xuất hiện, chớp mắt đâm xuyên ngực đệ tử mặt có vết đao, chui ra khỏi lưng.

Đệ tử mặt có vết đao cảm thấy ngực đau nhức, từ giữa không trung té xuống đất.

Mấy người khác biến sắc mặt, cùng kinh kêu:

- Tinh...Tinh Hồn Sư!?

Đệ tử mặt có vết đao nằm trên mặt đất, co giật mấy cái rồi cứng đơ.

Một đại võ sư cứ như thế đã chết?

Mọi người thu lại tầm mắt nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt biến đổi, có hai người thậm chí lùi một bước, vẻ mặt kinh sợ.

- Không ngờ là Tinh Hồn Sư bằng hệ biến dị, hèn chi ngươi dám huênh hoang như vậy!

Trong số người còn lại, một thanh niên mặt ồm cười lạnh nói:

- Thú vị, thật thú vị.

Trong đám người thì thực lực của thanh niên mặt ồm rất mạnh.

Thanh niên mặt ồm nhìn Long Kinh Thiên, mắt lóe sáng, nói:

- Tiếc rằng ngươi càng kiêu ngạo thì càng chết nhanh!

Thanh niên mặt ồm nói xong xoay sang nói với năm người khác:

- Chúng ta cùng nhau liên hợp giết hắn, chia đều điểm trên người hắn!

Năm người khác do dự.

- Hừ, không lẽ các ngươi cho rằng hắn sẽ tha cho các ngươi sao?

Đệ tử mặt có vết đao thấy vậy cười lạnh, nói:

- Giết hắn, chúng ta lấy điểm ngọc bài trên người hắn chia đều.

Năm người kia nhìn nhau.

- Cái này...

Thanh niên mặt ồm mở miệng nói:

- Ta tên Vi Xương!

Một người kinh ngạc bật thốt:

- Cái gì? Người chính là Vi Xương? Xếp hạng thứ hai mươi?

Mấy người khác cũng kêu lên:

- Vi Xương! Xếp hạng thứ hai mươi!

Thanh niên mặt ốm kiêu ngạo nói:

- Đúng vậy, ta chính là Vi Xương đó!

Thanh niên mặt ốm nói tới đây tiếp tục khuyên năm người:

- Vậy nên các người không cần lo lắng, chúng ta cùng nhau hợp sức tuyệt đối có thể giết được tiểu tử này. Cộng thêm tiểu tử này lại không phải là Cổ Phạn, Lâu Cường, sợ cái gì? Coi như là Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần cũng phải chạy trốn.

Một tên mập kêu lên:

- Tốt, chúng ta liên hợp, Mã Vệ ta không tin không thể chết chết tiểu tử này!

- Mã Vệ, xếp hạng ba mươi hai!?

- Không sai, chính là ta!

Khi bốn người kia nghe nói tên mập này là Mã Vệ xếp thứ ba mươi hai thì hoàn toàn yên tâm.

Thanh niên mặt ốm quát:

- Tốt lắm, bây giờ chúng ta cùng ra tay!

Thanh niên mặt ốm bay lên, hai bàn tay bỗng duỗi thẳng, mười ngón biến trong suốt như ngọc.

- Thất Xảo Ngọc Chỉ!

Mười ngón bỗng chia hướng Long Kinh Thiên.

Mười luồng chỉ kinh ngưng tụ thành mười cột khí trong suốt như ngọc.

Tên mập sử dụng một thanh thiết thương, một thanh thiết thương đen như mực. Thiết thương rung lên, tiếng ngân vang đâm vào mắt Long Kinh Thiên.

Khi tên mập đâm ra thì thiết thương tỏa ánh sáng đen rực rỡ, ánh nắng xung quanh tối đi, khiến người tạm thời mất đi thị giác.

Bốn người kia cũng ra tay, công kích Long Kinh Thiên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bỗng bay lên, nói:

- Đại ca, mấy tên này không cần người ra tay, để ta đến!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói xong khắp người tỏa ánh sáng, biến ra bản thể.

Không gian xung quanh bỗng tối sầm.

Bảy người thanh niên mặt ốm kinh ngạc ngẩn đờ.

- Trời ạ, đây, đây là con mèo gì vậy?

38. Chương 38

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 38: Lại cho người một cơ hội

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Vĩ Thiên Miêu cái đuôi bông biển vừa lớn vừa dài, mỗi một cái đuôi lóe ánh sáng rực rỡ quần lấy bảy người.

Bảy người thanh niên mặt ốm kinh khủng, không rảnh công kích Long Kinh Thiên, cùng nhau tấn công đuôi mèo của Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy vậy bấu môi mèo:

- Đuôi của Miêu gia không phải ai cũng sờ được!

Chỉ thấy bảy người công kích vào đuôi Cửu Vĩ Thiên Miêu như đánh vào tinh cương vạn năm.

Keng!

Một tiếng giòn vang, bảy người bị chấn thụt lùi.

Sau khi bảy người bị chấn văng ra thì đuôi mèo của Cửu Vĩ Thiên Miêu lại quần lấy họ.

- A!

Chỉ thấy tên mập bị đuôi màu đỏ quần lấy hét thảm:

- Đây là lửa gì vậy!?

Cái đuôi đỏ toát ra ngọn lửa, đốt cháy người tên mập.

Tên mập hú hét:

- Cứu ta, các người cứu ta ra ngoài đi!

Tên mập có công kích, dùng sức cỡ nào cũng không thể vùng thoát cái đuôi của Cửu Vĩ Thiên Miêu, hét cầu cứu thanh niên mặt ốm.

Nhưng tình huống của thanh niên mặt ốm cũng không đỡ hơn tên mập bao nhiêu.

Chỉ thấy thanh niên mặt ốm bắt đầu từ tay kết băng.

Thanh niên mặt ốm kinh hoàng hét:

- Không, đừng!

Băng kết như là giò bám vào thịt, không thể đánh tan.

Rất nhanh, đôi tay của thanh niên mặt ốm thành băng tay.

Tiếp là cổ, ngực, hai chân. Thanh niên mặt ốm nhìn toàn thân từng tắc biến thành khối băng, máu chậm rãi đông lại, cực kỳ kinh khủng.

Bốn người khác cũng như vậy.

Một lát sau, khi Cửu Vĩ Thiên Miêu rút đuôi lại thì chỉ thấy thanh niên mặt ốm biến thành tượng băng ngã ra đó, thân thể vỡ vụn.

Tên mập thì thành thịt nướng, bốn người kia bị đao phong cắt hoàn toàn biến dạng, cũng có người biến thành xanh mét, có thì thành người đất.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thu nhỏ bản thể, đáp xuống vai Long Kinh Thiên, ngáp nói:

- Thật nhàm chán.

Lấy thực lực hiện tại của Cửu Vĩ Thiên Miêu muốn đánh chết cường giả hoàng cấp nhân loại còn dễ chứ đừng nói là mấy đại võ sư nho nhỏ này. Đánh chết đám đại võ sư nho nhỏ với Cửu Vĩ Thiên Miêu đúng là thật nhàm chán.

Long Kinh Thiên lắc đầu, đi tới trước mặt mấy người thanh niên mặt ốm, hai tay hấp, hút lấy ngọc bài của bảy người vào tay, sau đó bóp nát.

Ngọc bài của bảy người bị bóp nát, ngọc bài của Long Kinh Thiên tỏa ánh sáng rực rỡ.

Khi ánh sáng ngọc bài tắt đi thì trong đầu của Long Kinh Thiên hiện ra danh sách.

- Hạng mười hai.

Đây là sau khi Long Kinh Thiên lấy điểm ngọc bài của bảy người đạt được xếp hạng.

Chỉ cách hai hạng với hạng mười.

Phía nam phế tích, một bóng dáng yêu kiều bay lên, kiếm rơi, một bán ma bị giết chết.

Đây chính là Mộ Dung Thiển xếp hạng ba.

Chém chết con bán ma này xong Mộ Dung Thiển cất kiếm vào vỏ, xem xét xếp hạng và điểm của mình.

Mộ Dung Thiển liếc mười cái tên hàng đầu, bất chợt ngây ra.

- Long...Long Kinh Thiên?

Một lát sau Mộ Dung Thiển lắc đầu, lầm bầm:

- Không, sẽ không đâu, không thể nào là hắn, trên Đại Lục Thiên Lam có rất nhiều người trùng tên, chắc là ai khác.

Một người kinh mạch toàn thân đứt hết làm sao có tu luyện? Còn đậu vào Vô Thần Điện? Điều này là không thể!

Trong đầu Mộ Dung Thiển bất chợt hiện ra một bóng người.

- Mấy tháng rồi, sau khi hắn rời khỏi Mộ Dung gia tộc không biết hiện tại sống như thế nào?

Mộ Dung Thiển thở dài, biểu tình mất mát.

Phương bác phế tích, Cổ Phạn sắc mặt âm trầm lầm bầm:

- Không ngờ tăng nhanh như vậy, hạng mười hai? Sao có thể nhanh như vậy!?

Bình thường xếp hàng đầu rất khó tăng tiến, bởi vì trừ mười hàng đầu ra thực lực của những người khác không cách biệt quá nhiều. Đánh bại đối phương dễ dàng, đánh chết rồi cướp ngọc bài của đối phương thì rất khó.

- Hừ, cứ để người khác ý một lúc.

Cổ Phạn cười lạnh, nói:

- Long Kinh Thiên, hy vọng ngươi đừng đụng phải ta!

Cổ Phạn nói xong lắc người bay hướng đông.

Hướng đó chính là chỗ có Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên lấy điểm ngọc bài của bảy người thanh niên mặt ồm xong đi hướng bắc.

Hai người không ngừng tới gần.

- A?

Long Kinh Thiên chợt dừng lại, ngẩng đầu nhìn chân trời phương xa.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lên tiếng:

- Đại ca, tiểu tử đó tới!

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Nên đến thì sẽ đến.

Một lát sau, một điểm xen xuất hiện.

Cổ Phạn đang bay chợt ngừng lại, mắt lóe tia sáng nhìn hướng Long Kinh Thiên, hiển nhiên đã phát hiện ra hắn.

- Long Kinh Thiên, xem ra người đứng là xui xẻo, còn mấy canh giờ nữa là kết thúc khảo hạch, cổ tình đụng phải ta.

Cổ Phạn cười, nói:

- Ngay cả ông trời đã định người sẽ chết tại phế tích này, chết trong tay Cổ Phạn ta!

Cổ Phạn nói xong tăng tốc độ cực nhanh bay hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên chấp hai tay sau lưng, đứng đó, chờ đợi giây phút ấy đến.

Điểm đen phía chân trời lao nhanh hướng Long Kinh Thiên.

Khí thế cường đại từ xa đến gần.

- Đó là ai? Khí thế thật mạnh!

- Hình như là Cổ Phạn? Cổ Phạn luôn xếp hạng nhất? Hắn muốn làm gì? Xem bộ dạng như là muốn đi đánh chết ai?

- Người kia cũng xui thật, đắc tội Cổ Phạn là chết chắc!

- Chết? Người này có thể chết dưới tay Cổ Phạn xem như vinh hạnh! Đi, chúng ta cũng đi xem thử rốt cuộc là ai xui đến thế!

Bởi vì Cổ Phạn không che giấu hơi thở nên gã bay qua đâu hấp dẫn một số đệ tử ẩn núp.

Thế là những đệ tử bị hấp dẫn nạy xa xa theo sau Cổ Phạn tới gần Long Kinh Thiên.

Một lát sau, Cổ Phạn rốt cuộc đi tới chỗ Long Kinh Thiên.

Cổ Phạn đến, khí thế cường đại khiến phế tích xung quanh bay lên khỏi mặt đất.

- Long Kinh Thiên!

Cổ Phạn từ trên cao nhìn xuống Long Kinh Thiên, từ từ nói, mắt lóe tia sáng lạnh:

- Người không ngờ đúng không? Núp sáu ngày, cuối cùng một ngày vẫn là bị ta tìm ra!

Long Kinh Thiên thản nhiên hỏi:

- Rồi sao? Tiếp theo là gì?

- Long Kinh Thiên này là ai? Người Cổ Phạn muốn giết là tiểu tử áo đen này?

- Ủa, Long Kinh Thiên? Xếp hạng mười hai trong danh sách.

- Cái gì? Hạng mười hai không phải là Chu Năng sao? Bị đá xuống hạng mười ba?

Đệ tử xung quanh theo tới núp trong bóng tối bàn tán.

- Hạng mười hai, Long Kinh Thiên này còn có chút thực lực, nhưng tiếc rằng đụng phải Cổ Phạn thì chết chắc!

- Các người nói xem ltrường kiếm có thể chống được bao lâu?

- Bao lâu? Ta thấy không gượng được mười phút.

- Mười phút? Ta thì thấy khoảng hai phút!

Cổ Phạn nghe đám đệ tử trong bóng tối xì xầm, nhìn Long Kinh Thiên, cười lạnh nói:

- Long Kinh Thiên, bây giờ ta lại cho người một cơ hội, đầu vào Cổ gia ta, làm con chó cho Cổ gia ta, vậy thì ta sẽ tha mạng chó của người!

Long Kinh Thiên nghe vậy bật cười, cười đến rất là tà dị.

Ầm!

Ầm!

Hai người va vào nhau, thân thể run lên, cùng lùi ra sau.

Long hổ kinh khuếch tán xung quanh, mặt đất bị quét trống trơn, đá vụn bay lên, ngay cả vách tường hể tích sụp đổ ngoài mấy chục thước cũng đổ ập xuống.

Hai người cách mấy chục thước đứng lại, lần nữa giằng co.

- Ta, không nhìn lầm đi? Long Kinh Thiên này từ đâu ra vậy/ trời ạ, hẳn đã được song quyền của Cổ Phạn!
- Cổ Phạn có được cổ đồng chiến thần thể, thân thể mạnh mẽ, cho dù là cường giả vương cấp cũng không dám đỡ song quyền của hắn, không lẽ thân thể của Long Kinh Thiên cũng mạnh như vậy?
- Thân thể của Long Kinh Thiên đương nhiên là không thể mạnh vậy được. Cổ Phạn chưa thúc đẩy cổ đồng chỉ khí của cổ đồng chiến thần thể, nếu không thì mới này đánh bay Long Kinh Thiên đi rồi!

Đệ tử ẩn trong bóng tối xì xào.

Cổ Phạn sắc mặt khó coi, mới rồi giao đấu thể nhưng ngang sức ngang tài, không, không phải ngang sức ngang tài, bởi vì gã chú ý thấy gã lùi nửa thước hơn Long Kinh Thiên.

Nửa thước!

Cổ Phạn sắc mặt âm trầm nói:

- Long Kinh Thiên, ta thừa nhận ngươi thật sự có chút thực lực, nhưng ngươi đừng vội đắc ý, ta mới chỉ dùng năm thần sức mạnh. Bây giờ ta sẽ bày ra tất cả thực lực của mình, để ngươi cảm thấy chấn kinh, cảm thấy tuyệt vọng!

Chỉ thấy quanh thân Cổ Phạn tỏa ánh sáng chói lòa.

Làn da ngoài người Cổ Phạn tỏa ra ánh sáng kim đồng, lực lượng mạnh hơn trước gấp đôi bùng phát ra.

Bầu trời trên đầu Cổ Phạn có một cột khí màu vàng phóng lên cao.

Đệ tử ẩn núp chỗ tối cũng bị khí thể cường đại của Cổ Phạn đè ép đông cứng.

Cổ Phạn chậm rãi bay lên khỏi mặt đất, trông gã giống như viên cổ chiến thần xuất thế.

- Thực lực của ta không phải tiểu nhân vật nhà ngươi có thể phỏng đoán. Long Kinh Thiên, trước khi ngươi chết có may mắn trông thấy thực lực chân chính của ta, nên cảm nhận an ủi!

Cổ Phạn lạnh lùng nhìn Long Kinh Thiên, đôi mắt của gã biến thành màu vàng.

- Chiến thần, mặt thể!

Cổ Phạn đột nhiên đánh một đấm vào Long Kinh Thiên.

Một quyền phá không, thiên địa biến sắc. Đệ tử núp trong bóng tối chính mắt thấy nắm tay Cổ Phạn đánh ra không ngừng biến to, dường như muốn đập nát trời đất, phá hủy mọi thứ, vạn vật trên thế gian khó thể ngăn cản uy lực của nó.

- Chiến thần, mặt thể?

Long Kinh Thiên nhìn nắm đấm của đối phương, mặt lạnh băng, bỗng giơ tay vỗ ra một chưởng.

Long Kinh Thiên chậm rãi thốt:

- Đại La chưởng, thiên địa thương mang!

Long Kinh Thiên đánh ra một chưởng này thiên địa như biến mênh mông, tất cả thời gian, không gian, quá khứ, tương lai, hiện tại đều biến đổi theo chưởng của hắn.

Ầm!

Một tiếng nổ điẹc tai vang lên, lực xung kích mạnh mẽ khiến Cổ Phạn vốn bênh bồng trên không trung lặn vòng, té xuống đất, không ngừng thụt lùi.

Long Kinh Thiên thì lùi lại mấy bước.

Hai người oanh kích, lực lượng cường đại khuếch tán bốn phía.

Mỗi góc phế tích, một số đệ tử không tẻ cảm ứng được lực lượng cường đại dao động thì biến sắc mặt.

Mộ Dung Thiển đánh chết một con bán ma bỗng ngẩng đầu, nhìn hướng lực lượng cường đại dao động, khuôn mặt nghiêm túc.

- Khí thế thật cường đại, là ai? Cổ Phạn sao? Vậy người khác không lẽ là Lâu Cường?

Khí thế của hai người này đều mạnh hơn Mộ Dung Thiển, nàng đoán chỉ có thể là Cổ Phạn và Lâu Cường.

Mộ Dung Thiển do dự một chút, bay hướng chỗ phát ra lực lượng dao động cường đại.

- Cổ Phạn, hản, thế nhưng bị đánh bay!

Đệ tử trong bóng tối nhìn Cổ Phạn ở giữa không trung lặn lọt rơi xuống đất, không ngừng thụt lùi thì há hốc mồm, không dám tin hình ảnh trông thấy.

Có được cổ đồng chiến thần thể, bắt đầu từ nội điện khảo hạch đến hiện tại luôn đứng đầu bảng, cái tên biến đỏ rực, Cổ Phạn lại bị đánh bay!

Họ không thể chấp nhận sự thật này.

Long Kinh Thiên đánh bay Cổ Phạn xong không thừa thế xông lên mà chậm rãi đi hướng đối phương.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Đây chính là tất cả thực lực của ngươi? Khiến ta cảm chấn kinh, cảm thấy tuyệt vọng?

Cổ Phạn ổn định thân hình, sắc mặt cực kỳ khó xem, hai đấm siết chặt, nhìn Long Kinh Thiên. Trong lòng Cổ Phạn cũng không dám tin, gã, lại bị một tiểu nhân vật trong mắt gã, đánh bay!

Cổ Phạn gần từng chữ:

- Ngươi, Long Kinh Thiên!

Đôi mắt vàng lóe tia sáng hung tàn khát máu, từng đợt lực lượng cuồng bạo tích súc trong người Cổ Phạn.

- Chờ lát nữa ta sẽ khiến ngươi quỳ xuống van xin ta, ta phải để ngươi biết kết cuộc khiêu chiến Cổ Phạn ta là sống không bằng chết!

Cổ Phạn giang hai tay:

- Đi ra đi, đồng bạn của ta!

Chỉ thấy trên người Cổ Phạn ánh sáng vàng chớp lóe kịch liệt, tiếp theo ánh sáng chợt lóe, một con hổ đen khổng lồ xuất hiện trước mặt họ. Con hổ toàn thân đen đến không có chút tạp sắc, đôi mắt xanh đen, khiến người lấy làm lạ là đỉnh đầu của nó có hai cái sừng.

Hai cái sừng nhọn như mũi dao.

Phía xa Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy con hổ đen này thì kinh ngạc kêu lên:

- Hắc Yêu Hổ Vương!

Cổ Phạn kiêu ngạo cười khẩy, nói:

- Đúng vậy, là Hắc Yêu Hổ Vương, vua trong hổ, vua của dị thú. Năm đó ta cùng trưởng bối Cổ gia tiến nhập địa ngục đánh chết ma tộc, được đến kỳ ngộ, hàng phục con Hắc Yêu Hổ Vương này.

- Trước giờ chưa từng có ai buộc ta kêu gọi ra Hắc Yêu Hổ Vương. Long Kinh Thiên, ngươi là người thứ nhất!

- Hổ Vương hợp thể!

Phút chốc Hắc Yêu Hổ Vương bay lên, không ngừng dung hợp với Cổ Phạn.

Cổ Phạn toàn thân màu vàng, ánh sáng đen luân phiên chớp động.

Khi ánh sáng ổn định lại thì người Cổ Phạn phủ lên một tầng chiến giáp vàng đen, trán của gã cũng mọc ra hai cái sừng nhọn như lưỡi dao, hai bên trán có hoa văn vàng đen mỏng manh.

- Hắc ám chi quang!

Sau khi Cổ Phạn và dị thú của gã, Hắc Yêu Hổ Vương hợp thể thì hai mắt lóe tia sáng, hai cột sáng đen bắn hướng Long Kinh Thiên.

Hai cột sáng đen này không phải lực lượng hắc ám bình thường mà là đã dung hợp với quang minh!

Hắc ám cùng quang minh vốn đối lập nhau, bình thường không thể dung hợp, nhưng địa ngục vua dị thú Hắc Yêu Hổ Vương thì có thể.

40. Chương 40

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 40: Ai mới là đệ nhất?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đây chính là thiên phú đặc biệt của Hắc Yêu Hổ Vương.

Giống như Cửu Vĩ Thiên Miêu có được nhiều thuộc tính.

Khi cột sáng hắc ám sắp bắn trúng người Long Kinh Thiên thì hắn lắc mình, xuất hiện ở giữa không trung, vọt lên vài chục thước, đi tới trước mặt Cổ Phạn.

- Toái tinh bạo!

Trong ánh mắt kinh ngạc của Cổ Phạn, Long Kinh Thiên đánh ra một chỉ.

Một ngón tay to lớn xuất hiện giữa không trung, như thiên thạch ngoài vũ trụ đánh vào ngực Cổ Phạn.

Cổ Phạn rung lên, trong người phát ra tiếng tạc nổ.

- Ô!

Một tiếng hét trầm đục phát ra từ miệng Cổ Phạn, sau đó gã rớt xuống.

Cổ Phạn há mồm:

- Oa!

Cổ Phạn phun ra ngụm máu, cúi đầu nhìn ngực mình, chỉ thấy ngực bị lõm sâu vào, dấu tay to lớn.

- Người, người tổn thương được ta? Không thể nào, ta đã hợp thể cùng Hắc Yêu Hổ Vương, cho dù là cường giả vương cấp cũng không thể phá thủng phòng ngự của ta!

Cổ Phạn liên tục hét to:

- Người không thể phá được phòng ngự của ta!

- Không thể nào sao?

Long Kinh Thiên di hướng đối phương, nói:

- Trên đời này, không có gì không có thể. Chuyện người cảm thấy không thể không có nghĩa là nó không tồn tại.

Lúc trước Lục Nhân Ngự đầm lầy nổi danh phòng ngự bị Long Kinh Thiên đánh một kích từ trong cơ thể tạc nổ, máu thịt nhầy nhụa, chết ngay lập tức.

Nếu không phải Cổ Phạn có được cổ đồng chiến thần thể, cộng thêm Hắc Yêu Hồ Vương dị thú của gã gia cố phòng ngự thì gã sớm đã chết.

Cổ Phạn lão đảo đứng dậy, lau máu nơi khoe môi, nhìn Long Kinh Thiên, độc ác cười, gã cười đến dữ tợn.

- Long Kinh Thiên, tốt, tốt lắm!

- Nhưng người cho rằng làm vậy là đã thắng được ta sao?

Cổ Phạn nói xong hai tay bấm ấn kỳ lạ, chỉ hướng không trung.

- Chiến thần lâm thể!

Từ trên không trung một lực lượng giáng xuống người Cổ Phạn, được lực lượng gia cố, vết thương trong người gã cực kỳ nhanh hồi phục. Phần ngực lõm xuống dấu tay to dùng chớp mắt biến mất.

- Long Kinh Thiên, ta có được cổ đồng chiến thần thể, là giết không chết, người chịu chết đi!

Cổ Phạn vọt người tấn công Long Kinh Thiên.

Giết không chết? Long Kinh Thiên lạnh lùng cười, bay lên, đánh ra một chuỗi.

Bóng dáng hai người cực nhanh, ở giữa không trung chớp mắt đánh mấy chục chiêu.

Từng đợt khí kinh cường đại dư âm khuếch tán bốn phương.

Hai người vừa đấu vừa di chuyển, trong phế tích từng tòa nhà thê lương sụp đổ. Các đệ tử núp trong chỗ tối về mặt kinh hoàng chạy tán loạn.

Mộ Dung Thiển chạy tới vừa lúc trông thấy đám đệ tử chạy vắt giò lên cổ, giật mình nhìn hai bóng người đang chiến đấu trên cao.

Khi Mộ Dung Thiển nhìn thấy rõ một bóng người thì thân thể yêu kiều rung lên, môi anh đào há to, bộ ngực căng tròn phập phồng, hít thở dồn dập.

- Là...là hắn!

Mắt Mộ Dung Thiển ngẩn lẹ.

Cùng lúc đó, trong đại điện Tử Tiêu cung, mấy vạn đệ tử Vô Thần Điện bỗng thấy trên danh sách cái tên Cổ Phạn đỏ chói mặt chợt không ngừng chớp lóe.

- Các người nhìn kia, đây, đây là sao? Sao tên của Cổ Phạn bỗng biến lúc sáng lúc tối!?

- Không, không thể nào! Chỉ có một loại tình huống xảy ra chuyện như vậy!

- Đó là Cổ Phạn bị trọng thương, thậm chí nguy hiểm đến tính mạng!

- Nguyên đại điện náo động, giật mình, không dám tin nhìn danh sách.

- Đó là ai? Không lẽ là Lâu Cường? Cổ Phạn bị Lâu Cường trọng thương?

- Trừ Lâu Cường ra thì mấy người khác không có thực lực này, dù là Mộ Dung Thiển cũng không được!

- Nếu là vậy thì hạng nhất quý này có lẽ là Lâu Cường rồi!

- Ta đã sớm nói rồi, Lâu Cường mới là hạng nhất nội điện khảo hạch lần này!

Đệ tử trong đại điện bàn tán, bên trên Tử Tiêu cung ông lão ria mép rất ngạc nhiên.

Ông lão ria mép nói:

- Còn có chuyện như vậy?

Long lão đầu nhướng mày.

Ông lão ria mép cười bảo:

- Long lão đầu, cứ theo đà này e rằng đệ tử sắp nhập môn của ngươi sẽ không giữ được hạng nhất nội điện khảo hạch.

Long lão đầu trầm giọng nói:

- Chuyện còn chưa có kết quả, bây giờ ra kết luận còn quá sớm.

Ông lão ria mép lắc đầu, cười nói:

- Nhưng Long lão đầu, không lẽ ngươi không muốn biết người này rốt cuộc là ai sao?

Long lão đầu không đáp.

Ông lão ria mép lắc đầu, nói:

- Ta có gặp Lâu Cường một lần, thực lực của hắn tuyệt đối không làm được như vậy!

- Tuyệt đối không có khả năng là hắn?

Long lão đầu liếc mười tên hàng đầu trong bảng danh sách, chìm trong suy tư. Ông lão ria mép thấy vậy lắc đầu, nhìn danh sách. Tuy nhiên, ông lão ria mép không xem mười hàng đầu trên danh sách mà là nhìn cái tên sau hạng mười.

Ông lão ria mép liếc từ hạng mười một qua một lần, càng nhìn càng thấy nghi ngờ.

Lúc này trong phế tích cổ thành, Long Kinh Thiên không biết bên ngoài đã âm ỉ lật trời.

Long Kinh Thiên ở giữa không trung một đám lại đánh bay Cổ Phạn, ngực gã lõm vào. Nhưng khi Cổ Phạn thi triển ‘Chiến thần lâm thể’, nhờ cây viễn cổ chiến thần truyền đến lực lượng thì ngực lõm xuống lại phình ra.

Long Kinh Thiên nhướng mày, cứ tiếp tục như vậy thì không giết chết Cổ Phạn được.

Cổ đồng chiến thần thể đúng là rắc rối.

- Long Kinh Thiên!

Cổ Phạn nhìn Long Kinh Thiên, cười đến dữ tợn.

- Hắc hắc, ngươi giết đi, tới đây, ta đứng ở đây cho ngươi giết!ta có được cổ đồng chiến thần thể, có viễn cổ chiến thần che chở, ngươi căn bản không giết được ta!

- Cổ Phạn ta mới là tuyệt thể yêu nghiệt!

- Ta mới là đệ nhất nội điện khảo hạch lần này!

Cổ Phạn rộng to, giơ tay chỉ vào Long Kinh Thiên, nói:

- Lần này ngươi không giết được ta, đợi kết thúc khảo hạch, đi ra phế tích cổ thành thì ta sẽ khiến ngươi biết nỗi sợ chết chóc, để ngươi chìm trong nỗi tuyệt vọng vô bờ, ta phải từ từ hành hạ ngươi!

Long Kinh Thiên nhìn Cổ Phạn mất lý trí đứng đó kêu la, thâm cười lạnh.

- Tuyệt thể yêu nghiệt, cổ đồng chiến thần thể?

Mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng lạnh, bàn tay chợt lóe sáng. Cổ Phạn phát hiện trong tay Long Kinh Thiên xuất hiện một thanh kiếm.

Một kiếm đồ rực yêu diễm như là máu đang thiêu đốt!

Chính là Bích Huyết kiếm.

Cổ Phạn thấy vậy cười lạnh, nói:

- Người cho rằng chỉ bằng vào một thanh kiếm nát của người là có thể giết được ta? Trừ phi người có được mười thần kiếm trong truyền thuyết!

- Vậy sao?

Long Kinh Thiên lạnh nhạt giơ lên tay phải cầm Bích Huyết kiếm, chân lực rút vào. Bích Huyết kiếm tỏa ánh sáng rực rỡ, từng luồng kiếm khí phóng lên cao, ánh hồng bầu trời.

Bích Huyết kiếm không ngừng ngân lên.

- Bích huyết trường không!

Chỉ thấy Bích Huyết kiếm bay ra khỏi tay Long Kinh Thiên, kiếm khí bắn ra, vô số kiếm khí hình thành một kiếm long, một kiếm long đỏ rực.

Bích huyết trường không, long ngâm mười dặm!

Đệ tử ở phía xa cảm giác linh hồn kinh sợ.

Cổ Phạn nhìn kiếm long đỏ rực vọt tới chỗ gã, mặc dù còn cách mấy thước nhưng kiếm khí kinh người đã bức tới. Cổ Phạn phát hiện cổ đồng chiến thần thể mà gã kiêu ngạo nứt vỡ từng mảng.

Đúng vậy, giống như mặt đất khô nứt rạn, từng vết máu nhìn thấy ghê người.

Kiếm long đỏ rực không ngừng tới gần, Cổ Phạn cảm giác bước chân từ vong từng bước một tiến đến.

Cổ Phạn trợn to mắt, vô cùng kinh khủng.

Nhưng khi kiếm long đỏ rực ập tới thì toàn thân Cổ Phạn bỗng tỏa ánh sáng vàng chói mắt ngăn chặn, sau đó gã biến mất giữa không trung.

- Long Kinh Thiên, ta không cam tâm, ta không cam tâm! Cổ Phạn ta làm sao có thể thua người!

41. Chương 41

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 41: Người, quá mạnh!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một tiếng gầm phát ra từ hư vô:

- Người chờ đó, thù này ta chắc chắn sẽ trả!

Trên trời cao một ngọc bài rơi xuống.

Long Kinh Thiên nhận lấy nhìn xem, là điểm ngọc bài của Cổ Phạn.

Nhưng Long Kinh Thiên không vui sướng, bởi vì hắn chưa giết chết Cổ Phạn.

Long Kinh Thiên cười khẩy, lẩm bẩm:

- Không cam tâm? Vậy ta chờ.

Long Kinh Thiên đã sớm đoán được trên người Cổ Phạn có lẽ tồn tại bùa bảo mệnh gì, Cổ gia và cao tăng Vô Thần Điện để phòng ngừa chuyện không may, không thể nào mặc cho Cổ Phạn chết tại phế tích cổ thành.

Long Kinh Thiên siết tay trái, bóp nát ngọc bài của Cổ Phạn.

Cổ Phạn trên người Long Kinh Thiên tỏa ánh sáng chói lòa.

Trong đại diện Tử Tiêu cung đang âm ỉ ngất trời.

Mọi người vẻ mặt kinh ngạc, không dám tin.

- Các người xem kìa, tên của Cổ Phạn bị vỡ!

- Không, là hoàn toàn biến mất, Cổ Phạn thật sự đã thua!

Chỉ thấy hai chữ Cổ Phạn luôn đứng đầu danh sách giống như khí cầu nổ tung, tiếng trong trẻo vang thật rõ ràng.

Mấy vạn đệ tử chỉ cảm thấy trái tim không thể kiềm chế run lên, lạc lõng.

Mấy vạn đệ tử bất giác nhìn hướng Lâu Cường xếp thứ hai.

- Cổ Phạn thua, vậy là Lâu Cường chính là đệ nhất khảo hạch lần này.

- Không ngờ thực lực của Lâu Cường mạnh hơn Cổ Phạn, nhưng Lâu Cường là đệ tử cũ hai quý trước, đại võ sư đỉnh thất tầng, có thể đạt hạng nhất nội diện khảo hạch lần này cũng là bình thường.

Nhưng khi mấy vạn đệ tử trông thấy cái tên Lâu Cường xếp thứ hai không có động tĩnh gì, vẫn là xanh thì tất cả thấy kỳ lạ. Một cái tên bỗng xuất hiện trên danh sách.

Một cái tên bọn họ xa lạ.

[Long Kinh Thiên]

Cái tên này xuất hiện đột ngột mà chói mắt.

Ba chữ kia đỏ như máu đào, chiếu nguyên đại diện đỏ rực.

Cái tên này yên lặng nằm trên đỉnh danh sách.

Mọi người nhìn chăm chú.

Mấy vạn đệ tử giật mình ngây như phỗng, mờ mịt không kịp phản ứng, ngơ ngác đứng.

Bỗng có một đệ tử reo to:

- Long, Long Kinh Thiên, đây, đây là ai? Tại sao sẽ là Long Kinh Thiên này?

Đệ tử này không chịu nổi ‘đả kích’.

- Long Kinh Thiên? Không lẽ là tiểu tử áo đen đó?

Mặc dù đa số đệ tử không biết Long Kinh Thiên là ai nhưng có số ít đệ tử rõ ràng mâu thuẫn của Long Kinh Thiên và Cổ Phạn.

- Tiểu tử áo đen?”

Phút chốc đệ tử xung quanh nhìn hướng đệ tử lên tiếng.

Nguyên đại diện chìm trong xôn xao, kinh ngạc, thắc mắc, mọi người quay sang người xung quanh hỏi thăm chuyện Long Kinh Thiên.

Trên bầu trời Tử Tiêu phong.

Ông lão rìa mép kinh ngạc nói:

- Không ngờ là Long Kinh Thiên này.

Lúc trước ông lão rìa mép có chú ý tới Long Kinh Thiên xếp hạng mười hai nhưng không suy nghĩ sâu xa.

Long lão đầu lẩm nhẩm:

- Long Kinh Thiên?

- Ha ha, Long lão đầu, không ngờ người muốn thu Cổ Phạn làm môn hạ đệ tử lại bị tiểu tử Long Kinh Thiên đánh bại.

Ông lão ria mép cười nói, vuốt chòm râu:

- Thú vị, ta rất có hứng thú với tiểu tử này, vừa lúc có vài năm rồi ta không nhận đệ tử, lần này người không thể giành với ta nhé!

Long lão đầu sắc mặt âm trầm, hừ một tiếng, không nói câu nào.

So sánh với người ở đại diện Tử Tiêu cung thì đám đệ tử phế tích cổ thành chính mắt nhìn thấy tình cảnh Long Kinh Thiên đánh bại Cổ Phạn càng kinh ngạc hơn, trong lòng họ dậy sóng.

Ngay từ đầu thì Cổ Phạn có được cổ đồng chiến thần thể đã luồn rơi vào thể yếu.

Nếu không phải cuối cùng Cổ Phạn nắm bùa bảo mệnh thì kết cuộc chỉ có một.

Là chết!

Họ nhớ lại kiếm long đỏ rực đó, trái tim run lên.

Họ nhìn trên bầu trời bóng dáng như ma thần, đây chính là tiểu tử áo đen lúc trước họ cho rằng sẽ thua cực kỳ thảm, ở trong tay Cổ Phạn không chống chọi được hai phút?

Trong ánh mắt kinh ngạc của đệ tử xung quanh, Long Kinh Thiên chậm rãi đáp xuống đất.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bay tới đáp trên vai Long Kinh Thiên, cười nói:

- Đại ca, người quá đẹp trai!

Long Kinh Thiên nghe thế chỉ cười, đột nhiên hần như có cảm ứng, xoay người lại, trông thấy một khuôn mặt khuyển quốc khuyển thành. Mộ Dung Thiển đứng không xa, đôi mắt đong đầy lệ, u oán nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên ngậy ra.

Mộ Dung Thiển thấy lưường kiếm ngoài đầu nhìn, khuôn mặt đỏ rực, tiến tới, cắn môi. Mộ Dung Thiển muốn nói cái gì nhưng không biết nên nói sao.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Mộ Dung Thiển, lại nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt đầy ẩn ý.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười trêu chọc bảo:

- Đại ca, sao người không giới thiệu mỹ nữ cho ta biết?

Mộ Dung Thiển ngậy ra, mặt đỏ rực.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Mộ Dung Thiển.

Cửu Vĩ Thiên Miêu tròn to mắt nhìn Mộ Dung Thiển, nói:

- Người, chính là Mộ Dung Thiển có được băng cơ tuyết cốt thần thể?

Mộ Dung Thiển cúi đầu, gật đầu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Long Kinh Thiên, biểu tình khoa trương nói:

- Đại ca, người, quá mạnh, người 'cua' được Mộ Dung Thiển!

Mộ Dung Thiển là ai? Là nữ thần trong lòng các đệ tử Vô Thần Điện!

Nó nhìn ra được Mộ Dung Thiển có ý với Long Kinh Thiên.

Cường!

Cửu Vĩ Thiên Miêu là con mèo ăn nói không đắn đo, nhưng Mộ Dung Thiển nghe thế thì cổ đỏ hồng, trừng nó một cái. Đương nhiên về mặt trừng người của Mộ Dung Thiển tăng thêm vẻ đẹp riêng.

Long Kinh Thiên cười mắng Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Không nên nói lung tung!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhún vai, cười nham nhở, không nói tiếp.

Mộ Dung Thiển nhìn Long Kinh Thiên, mở miệng lắp bắp hỏi:

- Người, kinh mạch trong người, không phải đều đứt sao? Tại sao bây giờ có thể? Lại còn...

Long Kinh Thiên nghe hiểu ý của Mộ Dung Thiển.

Mộ Dung Thiển hỏi là kinh mạch trong người Long Kinh Thiên đã đứt đoạn thì làm sao tu luyện được, tu luyện còn mạnh như vậy.

Long Kinh Thiên lắc đầu, đáp:

- Sau này nàng sẽ biết.

Thật ra thì Long Kinh Thiên cũng không biết nên giải thích rõ ràng làm sao, đương nhiên hắn cũng không muốn để Mộ Dung Thiển biết chuyện của hắn.

Mộ Dung Thiển nghe Long Kinh Thiên nói vậy thì không hỏi thêm gì, gật đầu, biểu tình dịu dàng.

Đệ tử tham gia nội điện khảo hạch ở phía xa thấy Mộ Dung Thiển và Long Kinh Thiên đứng chung với nhau, dù không nghe rõ họ nói gì nhưng từ biểu tình có thể thấy ra manh mối.

- Không ngờ Long Kinh Thiên này quen biết Mộ Dung Thiển!

Đệ tử xung quanh như phát hiện vùng đất lạ, giật mình kêu lên.

- Hơn nữa, người xem kia, hình như Mộ Dung Thiển có ý với Long Kinh Thiên?

- Cái này đúng là tin tức kinh khủng!

.....

Vài canh giờ sau, nội điện khảo hạch lần này rốt cuộc kết thúc.

Đám đệ tử nội điện khảo hạch như Long Kinh Thiên đều bị tự động truyền tống trở lại truyền tống trận trong Tử Tiêu phong.

Khi đám đệ tử Long Kinh Thiên nội điện khảo hạch bước ra khỏi truyền tống trận thì đám người đông đúc như trẩy hội.

- Ai là Long Kinh Thiên?

- Là người nào!?

Tất cả đệ tử đứng xem đều là vì thấy mặt Long Kinh Thiên.

Ở trước mặt Long Kinh Thiên thì đám người như Lâu Cường đều tối tăm, ngay cả Mộ Dung Thiển có được băng cơ tuyết cốt thân thể, Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần đều bị hắn che lấp ánh sáng.

Bỗng nhiên trong đám người có đệ tử la lên:

- Xem kia, Long Kinh Thiên, là Long Kinh Thiên!

Mọi người theo ánh mắt của đệ tử thì thấy một thanh niên áo đen anh tuấn, cao to, trên vai có một con mèo nhỏ nằm.

42. Chương 42

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 42: Giao nộp Nguyên Dương đan?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên bước ra khỏi truyền tống trận.

Đám đông tự động tách ra thành con đường, một con đường rộng rãi thuộc về một mình Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đi qua đám đông, các đệ tử nhìn hắn, ánh mắt có kính sợ, tò mò, sùng bái, đương nhiên cũng có ghen ghét, thậm chí khiêu khích.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, Long Kinh Thiên và đệ tử nội điện khảo hạch khác đi tới đại điện Tử Tiêu cung.

Hiện tại khảo hạch kết thúc, Long Kinh Thiên và các đệ tử phải đi đại điện Tử Tiêu cung xác định phân thân và số điểm.

Tiếp đãi Long Kinh Thiên vẫn là chấp sự nội điện lúc hắn mới báo danh, khi gã xác định thân phận cho hắn thì ánh mắt phức tạp.

Xác nhận thân phận xong, tiếp theo là phần thưởng khảo hạch.

Thông qua kiểm tra, trở thành đệ tử nội điện xếp hàng đầu đều được thưởng, dĩ nhiên thứ hạng khác nhau thì phần thưởng cũng khác. Giải thưởng cho hạng nhất khiến người phát thèm.

Phát thưởng là một vị trưởng lão của Vô Thần Điện, Long Kinh Thiên được đến một trăm viên Nguyên Dương đan, còn có rất nhiều linh dược, khoáng thạch. Sau khi nhận thưởng, đám người Long Kinh Thiên đều cảm lấy lệnh bài thân phận đệ tử nội điện, sau đó được sắp xếp lại viện tử tu luyện.

Đệ tử nội điện khác với đệ tử ngoại điện. Mỗi quý đệ tử ngoại điện hàng đầu mới có viện tử tu luyện, còn đệ tử nội điện thì ai nấy đều có sân riêng.

Viện tử tu luyện của đệ tử nội điện ở Lạc Vân phong, cách Thanh Linh phong viện tử tu luyện của đệ tử ngoại điện không tính xa, chỉ cách một ngọn núi.

Đi tới viện tử tu luyện thuộc về Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Đại ca, đãi ngộ của đệ tử nội điện đúng là khác hẳn, tốt hơn đệ tử ngoại điện rất nhiều.

Long Kinh Thiên gật đầu, sân này lớn hơn trước gấp mấy lần, hơn nữa bên trong linh khí đậm đặc, ngưng mà không tán. Long Kinh Thiên nhìn ra được bên dưới lòng đất tiểu viện được người dùng thượng đẳng linh thạch bố trí tụ linh trận, cho nên linh khí mới đậm như vậy.

Long Kinh Thiên tùy tiện nhìn tiểu viện.

Viện tử trừ một đại sảnh ra còn có mười mấy gian phòng, có một phòng luyện đan. Trong phòng luyện đan bày một đỉnh lô bốn chân.

Nhưng phẩm cấp của đỉnh lô không cao, chỉ cỡ cao giai hoàng phẩm.

Nhìn đỉnh lô trong phòng luyện đan, Cửu Vĩ Thiên Miêu hằm hừ nói:

- Vô Thần Điện này keo kiệt quá, mới có cao giai hoàng phẩm!

Long Kinh Thiên cười cười. Thật ra đỉnh lô không thể so với vũ khí khác. Đỉnh lô rất khó luyện chế, một đệ tử nội điện có thể sử dụng đỉnh lô cao giai hoàng phẩm đã không tệ.

Ba đại vương triều, đệ tử hoàng thất bình thường sợ là chỉ dùng hoàng phẩm đỉnh lô luyện đan.

Đương nhiên nếu như có thể lại tiến một bước trở thành đệ tử tinh anh, vậy đỉnh lô trong phòng luyện đan sẽ không chỉ là hoàng phẩm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chợt lên tiếng:

- Đại ca, khảo hạch đệ tử tinh anh còn nửa năm nữa, trong nửa năm này chẳng phải là ngươi và Mộ Dung Thiển xa xa nhìn nhau?

Sau khi nhận thưởng khảo hạch xong thì Mộ Dung Thiển quay về Thánh cảnh.

Xa xa nhìn nhau? Long Kinh Thiên nghe Cửu Vĩ Thiên Miêu nói bấy bậ, lắc đầu.

Nhìn viện tử, Long Kinh Thiên nói:

- Đi thôi, chúng ta đi nội điện thư các nhìn xem.

Trở thành đệ tử nội điện, vậy là mỗi tháng có thể đi nội điện thư các ở một ngày, tùy ý đọc công pháp, võ kỹ bên trong.

Đương nhiên Long Kinh Thiên chủ yếu muốn xem thêm thuật dị thú và bố pháp, hoàn thiện ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ của mình hoặc là sáng tạo ra công pháp khác.

Thế là Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu đi nội điện thư các.

- Đại ca, theo lý thuyết người đệ nhất nội điện khảo hạch, cái tên còn biến đổi trong khảo hạch, chương giáo nên gặp người mới đúng, thế nhưng không có!

Trên đường đi Cửu Vĩ Thiên Miêu lầu bầu nói:

- Người không cảm thấy chuyện này có gì lạ sao?

Long Kinh Thiên nghe vậy cười khê nói:

- Vậy thì sao?

Chương giáo Võ Thần Điện gì đó có gặp hấn hay không, đối với Long Kinh Thiên thì không có gì khác nhau.

Bây giờ với Long Kinh Thiên quan trọng nhất là tu phục kinh mạch trong người.

Sau khi tu phục kinh mạch rồi, hồi phục tốc độ tu luyện kiếp trước, sau đó chậm rãi hoàn toàn tu phục linh hồn bị tổn hại nặng.

Đương nhiên, mọi thứ đều cần Long Kinh Thiên tự mình cố gắng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy cười nói:

- Cũng đúng, đại ca là thái cổ chiến thần chuyển thế, chương giáo không gặp người là hấn chịu thiệt.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Nếu người nói với chương giáo Võ Thần Điện ta là thái cổ chiến thần chuyển thế chắc hẳn sẽ xem người là con mèo bị điên, nói nhăng nói cuội.

Một người một thú, vừa đi vừa cười.

Một lát sau đã tới nội điện thư các.

Nội điện thư các này ở trong Lạc Vân phong gần viện tử tu luyện của Long Kinh Thiên, cho nên cách nhau không xa.

Long Kinh Thiên đứng trước nội điện thư các, kiến trúc cổ kính, dấu vết năm tháng lộ ra, hiển nhiên nội điện thư các xây dựng đã có lịch sử nhiều năm.

Nội điện thư các không lớn, so với viện tử tu luyện của Long Kinh Thiên chỉ gấp bốn, năm lần.

Đương nhiên nội điện thư các này chỉ là một trong các thư các của Võ Thần Điện. Ở trong Thánh cảnh còn có mấy thư các đều lớn hơn nội điện thư các này.

Long Kinh Thiên tới đây, đưa ra lệnh bài thân phận cho hai thủ vệ canh giữ trước cửa nội điện thư các xem, nói rõ ý định.

- Người chính là Long Kinh Thiên?

Một thủ vệ mắt tam giác liếc Long Kinh Thiên, hỏi:

- Đệ nhất nội điện khảo hạch lần này?

Long Kinh Thiên thần nhiên nói:

- Đúng vậy.

Một tên cao cầm lệnh bài thân phận của Long Kinh Thiên, lật qua lật lại, nói:

- Người muốn đọc công pháp, võ kỹ trong nội điện thư các cũng được, nhưng...

Nói tới đây tên cao ma sát hai ngón tay.

Long Kinh Thiên thấy vậy thâm lắc đầu cười.

Hai người này dám vò tiền Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thần nhiên hỏi:

- Các người muốn cái gì?

- Lần này đệ nhất nội điện khảo hạch trừ có rất nhiều linh dược, khoáng thạch, còn có một trăm viên Nguyên Dương đan.

Thủ vệ mắt tam giác nói:

- Chúng ta không cần nhiều, mỗi người hai mươi viên thủ vệ mắt tam giác là được!

Mỗi người hai mươi viên Nguyên Dương đan tức là tổng cộng bốn mươi viên!

Cái này gần bằng một nửa số Nguyên Dương đan Long Kinh Thiên có được tà phần thưởng đệ nhất nội điện khảo hạch.

Long Kinh Thiên thâm cười lạnh, nói:

- Khẩu vị của hai vị sư huynh thật lớn, nếu ta không đưa thì sao?

- Không đưa?

Thủ vệ mắt tam giác cười to, chỉ vào Long Kinh Thiên, nói:

- Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi là đệ nhất nội điện khảo hạch, có chút thực lực đã cho mình là thiên hạ đệ nhất. Chút thực lực của ngươi ở trong nội điện chúng ta là bét nhất, chúng ta tùy tiện một đầu ngón tay có thể đè bẹp ngươi!

- Cho nên đệ tử muốn vào nội điện thư các đọc công pháp phải giao nộp Nguyên Dương đan, đây là quy định!

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh nhạt hỏi:

- Quy định? Là quy định của Vô Thần Điện hay là của các người?

Hai tên thủ vệ mắt tam giác xụ mặt.

Thủ vệ cao kiêu quát:

- Lời chúng ta nói chính là quy định! Tiểu tử, nếu ngươi khó chịu thì cũng không cần đưa, bây giờ rút đi!

43. Chương 43

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 43: Cuồng Ma Loạn Vũ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thủ vệ cao kiêu vừa dứt lời có bóng người chột lóe, tiếp theo xung lực từ má phải của gã đánh tới.

Thủ vệ mắt tam giác chưa kịp phản ứng lại đã bị xung lực đánh văng ra ngoài, rơi vào quảng trường đằng trước nội điện thư các.

Thủ vệ mắt tam giác trở mắt nhìn đồng bạn bị đánh bay, ngơ ngác đứng, sau đó xoay người, tức giận nhìn Long Kinh Thiên.

Thủ vệ mắt tam giác quát:

- Người dám ra tay đánh lén!

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Ta ra tay, rồi sao?

- Người!

Thủ vệ mắt tam giác tức giận quát:

- Tốt, nếu người đã ra tay trước thì không thể trách ta. Ta sẽ đánh phết người, trưởng lão chấp pháp cũng sẽ không phạt ta!

Thủ vệ mắt tam giác nói xong lắc người.

Chỉ thấy thủ vệ mắt tam giác người rung lên, hai tay biến xanh mét, thành hình rắn mổ vào Long Kinh Thiên.

Thủ vệ mắt tam giác giống như một con thanh xà.

- Linh xà thôn thiên!

Đây chính là một công pháp của Vô Thần Điện, gọi là Linh Xà Hình.

Long Kinh Thiên đứng đó không nhúc nhích, mặc kệ hai tay của thủ vệ mắt tam giác mổ vào ngực hắn. Thủ vệ mắt tam giác ngây ra, không ngờ một kích đã thành công.

Thủ vệ mắt tam giác cười to:

- Ha ha, đây chính là thực lực của đệ nhất nội điện khảo hạch lần này? Tiểu tử, ngay cả một chiêu của ta cũng không thể né tránh!

Nhưng tiếng cười đột nhiên ngừng bật, thủ vệ mắt tam giác vẽ mặt kinh hoàng:

- Đây là sao?

Bởi vì hai tay của thủ vệ mắt tam giác đánh tới người Long Kinh Thiên có lực hút khủng bố truyền ra, gã không thể rút ra được, không chỉ như vậy, chân khí của gã liên miên bất tận chảy trôi khỏi khí mạch.

Thủ vệ mắt tam giác vừa kinh vừa giận:

- Người!

- Đại hải vô lượng!

Toàn thân thủ vệ mắt tam giác tỏa ra ánh sáng, vang lên tiếng sóng vỗ, lực chấn cường đại truyền ra từ người gã, định dùng nó tránh thoát sức hút của Long Kinh Thiên.

Nhưng tiếp theo thủ vệ mắt tam giác tuyệt vọng phát hiện lực phản chấn truyền ra từ người gã như bùn vào biển, chân khí ngược lại như thủy triều lao nhanh hướng đối phương.

Một lát sau chân khí trong người Long Kinh Thiên run lên, thủ vệ mắt tam giác hét thảm bay ngược ra ngoài, đập vào thủ vệ cao kiêu bên cạnh.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi hướng hai người.

Hai người vẽ mặt kinh hoàng.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt hỏi:

- Ta có thể vào thư các đạo công pháp không?

Hai người gật đầu lia lịa:

- Được, được!

Long Kinh Thiên lại hỏi:

- Không cần giao nộp Nguyên Dương đan?

Hai người vội vàng xua tay:

- Không cần, không cần!

- Linh xà thôn thiên? Đại hải vô lượng?

Long Kinh Thiên liếc thủ vệ mắt tam giác, nói:

- Không phải mới nãy người nói các người tùy tiện một đầu ngón tay là có thể đè bẹp ta sao?

Thủ vệ mắt tam giác đỏ mặt, cố nặn nụ cười nói:

- Long Kinh Thiên sư huynh nói đùa, chút thực lực cỏn con của chúng ta ở trước mặt người không đủ dùng, sao dám làm càn với Long Kinh Thiên sư huynh.

- Vậy sao?

Long Kinh Thiên liếc hai người, xoay người đi vào cửa nội điện thư các.

Hai người nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên biến mất, sắc mặt âm trầm.

Thủ vệ cao kiêu trầm giọng nói:

- Bây giờ làm sao đây? Không ngờ thực lực của Long Kinh Thiên mạnh như vậy, hèn chi lúc đó ngay cả Phong Long hạng mười hai Thiên Địa bằng nội điện cũng không phải đối thủ của hắn!

Chuyện Long Kinh Thiên đánh bại Phong Long hạng mười hai Thiên Địa bằng nội điện bởi vì Thiết gia phong tỏa tin tức nên tạm thời không lan rộng, nhưng hai người có biết vụ việc.

Đỉnh giai hoàng cấp cười lạnh nói:

- Vậy thì sao?

Thủ vệ cao kiêu liếc thủ vệ mắt tam giác, hỏi:

- Người muốn làm sao?

- Nếu Cổ gia đã tìm chúng ta thì đây alf cơ hội của chúng ta. Cơ hội hiếm có, ta không muốn bỏ qua!

Thủ vệ mắt tam giác liếc hướng Long Kinh Thiên biến mất, cười nhạt:

- Đệ nhất nội điện khảo hạch? Tiểu tử nhà người đắc tội Cổ gia, là người đi tìm chết, không thể trách chúng ta!

Thủ vệ cao kiêu giật mình nói:

- Không lẽ người thật sự định làm vậy? Long Kinh Thiên là đệ nhất nội điện khảo hạch, nếu làm vậy thì...

Thủ vệ mắt tam giác vỗ ngực khẳng định:

- Yên tâm đi, sẽ không có vấn đề!

Thủ vệ mắt tam giác nói xong lấy ra một bình ngọc.

Thủ vệ cao kiêu ngạc nhiên nhìn cái bình ngọc, hỏi:

- Đây là...?

Thủ vệ mắt tam giác cười khẩy, nói:

- Đây là thứ tốt.

Thủ vệ mắt tam giác nói tới đây thì dừng lại, phun ra từng chữ:

- Cuồng Ma Loạn Vũ.

Thủ vệ cao kiêu nghe vậy biến sắc mặt:

- Cái gì? Cuồng Ma Loạn Vũ!?

Thủ vệ mắt tam giác nói:

- Đúng vậy, là Cuồng Ma Loạn Vũ!

- Người, làm sao kiếm được Cuồng Ma Loạn Vũ này?

Thủ vệ cao kiêu vẻ mặt kiên dè nhìn bình ngọc.

Cuồng Ma Loạn Vũ là một loại độc dược, vô sắc vô vị, tu luyện giả nghĩ một hơi sẽ gặp ảo giác, rơi vào cảnh điên cuồng, nếu tâm tính không đủ kiên định thì sẽ phát điên mà chết.

Lúc chết thất khiếu chảy máu, giống như tu luyện tẩu hỏa nhập ma.

Loại độc dược này là Độc Dược môn luyện chế, nhưng rất khó lấy được độc dược từ Độc Dược môn.

- Làm sao kiếm được người không cần biết.

Thủ vệ mắt tam giác cười lạnh nói:

- Thế nào?

Thủ vệ cao kiêu do dự:

- Cái này...

- Người lo cái gì?

Thủ vệ mắt tam giác nói:

- Đợi đến lúc tiểu tử này trúng Cuồng Ma Loạn Vũ có chết cũng giống như tẩu hỏa nhập ma mà chết, chúng ta có thể đẩy nguyên nhân cái chết sang hướng này. Cho dù hắn là đệ nhất nội điện khảo hạch, chết trong thư các này không liên quan gì chúng ta, lại có Cổ gia bao che cho, tuyệt đối không có vấn đề gì!

Thủ vệ cao kiêu trầm ngâm.

Thủ vệ mắt tam giác nói:

- Nếu Cổ gia đã tìm chúng ta, nếu chúng ta không làm xong chuyện này thì sẽ đắc tội Cổ gia!

Thủ vệ mắt tam giác tiếp tục khuyên:

- Long Kinh Thiên này thì không có bối cảnh, thế lực gia, người cảm thấy chúng ta đắc tội Cổ gia tốt hay là nên đắc tội Long Kinh Thiên?

Thủ vệ cao kiêu nghe vậy thì cắn răng, gật đầu nói:

- Được rồi!

Thủ vệ mắt tam giác nở nụ cười, nói:

- Người cùng ta sau này sẽ thấy vui mừng vì quyết định sáng suốt hôm nay!

Thủ vệ cao kiêu hỏi:

- Vậy bây giờ chúng ta...?

- Không vội, tiến vào thư các thường sẽ tính tọa tham ngộ, đến lúc đó chúng ta thực hiện!

Nói tới đây thủ vệ mắt tam giác cười tà ác.

Tĩnh tọa tham ngộ, cảnh giác thấp đi, khi đó hút vào Cuồng Ma Loạn Vũ càng dễ phát tác.

Thế là hai người núp trong chỗ tối ngoài nội điện thư các, chậm rãi chờ cơ hội.

Thật ra đệ tử bình thường đến nội điện thư các đọc công pháp, hai người ngẫu nhiên sẽ lấy chút Nguyên Dương đan nhưng giới hạn trong một, hai viên, sẽ không giống hôm nay ép Long Kinh Thiên giao ra bốn mươi viên.

Cái này tất nhiên là Cổ gia sai bảo hai người làm.

Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu tiến vào thư các, đi vào sâu trong nội điện thư các.

Nội điện thư các này giống như quảng trường lớn, liếc mắt nhìn qua hàng loạt giá sách, mỗi giá sách cao cỡ hai người, bên trên bày ác loại công kích, võ kỹ, thuật dị thú và bí pháp.

Trừ những công pháp, võ kỹ, thuật dị thú và bí pháp ra còn có một số lịch sử Đại Lục Thiên Lam, và các loại sử sách khác.

44. Chương 44

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 44: Gặp phải từ chối

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đối với những công pháp, võ kỹ thì Long Kinh Thiên không có hứng thú, hắn đi sâu vào nội điện thư các, thẳng hướng giá sách đặt thuật dị thú và bí pháp.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm thấy kỳ lạ, nói:

- Đại ca, thuật dị thú và bí pháp trong nội điện thư các này đều là loại bình thường, uy lực không lớn, người cần gì học tập chúng nó?

- Học tập?

Long Kinh Thiên lắc đầu cười, hắn tới đây đương nhiên không phải vì học tập những thuật dị thú, bí pháp này.

Long Kinh Thiên nói:

- Đến khi đó người sẽ biết.

Cửu Vĩ Thiên Miêu gật gù, không hỏi tiếp.

Long Kinh Thiên đi tới một giá sách bày thuật dị thú, giơ tay phải hút một bản công pháp thuật dị thú vào tay, giở ra xem.

- Ngũ Thần thuật!

Bản thuật dị thú tên 'Ngũ Thần thuật' chỉ có phẩm cấp hoàng.

Long Kinh Thiên mở ra thần thức, lật từng tờ, gần như không ngừng lại. Mười mấy giây sau, bản Ngũ Thần thuật mấy chục tờ đã bị lật xong, sau đó Long Kinh Thiên vận chân khí, đặt bản Ngũ Thần thuật trở lại chỗ cũ. Tay phải lại hút một bản thuật dị thú khác trên giá sách.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghi hoặc, vậy là xem xong rồi?

Bản thuật dị thú thứ hai tên 'Linh công', cũng là một bản thuật dị thú hoàng phẩm.

Long Kinh Thiên làm y như vậy, lật từng tờ, rất nhanh đã xong, tiếp theo là quyển thứ ba.

Sau quyển thứ ba là quyển thứ tư, thứ năm, đến cuối cùng tốc độ của Long Kinh Thiên ngày càng nhanh. Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy hai tay lưường kiếm lật trang sáng làm hoa cả mắt.

Hơn một canh giờ sau, khi Long Kinh Thiên xem xong một trăm bản thuật dị thú thì Cửu Vĩ Thiên Miêu kiềm không được lên tiếng hỏi:

- Đại ca, người làm gì vậy?

Long Kinh Thiên ngạc nhiên nói:

- Người không thấy ta đang tham khảo mấy thuật dị thú sao?

- Tham khảo?

Cửu Vĩ Thiên Miêu tròn tròn mắt:

- Nhưng ta nhìn người hơn một canh giờ toàn là giở sách!

Giở sách? Long Kinh Thiên nghe vậy bật cười.

Lấy thần thức của Long Kinh Thiên quét qua mỗi trang thuật dị thú thì nội dung đều khắc vào đầu, hơn nữa các công pháp thuật dị thú này còn cạn, hẩn chớp mắt có thể tham ngộ.

Nhưng ở trong mắt mèo của Cửu Vĩ Thiên Miêu thì trở thành lật sách.

Nhưng Long Kinh Thiên không giải thích, tiếp tục lật trang sách.

Cứ thế qua vài canh giờ, Long Kinh Thiên xem xong hết công pháp thuật dị thú trên giá sách, bắt đầu lật xem bí pháp ở giá sách khác.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngồi bên cách, mắt tròn tròn. Cửu Vĩ Thiên Miêu luôn không hiểu Long Kinh Thiên đang làm cái gì, chẳng lẽ hẩn đi tới nội điện thư các là muốn giở sách thôi sao?

Không rảnh như vậy đi? Nhưng Cửu Vĩ Thiên Miêu không hiểu hành động lật sách của Long Kinh Thiên là có ý gì.

Khi Long Kinh Thiên đọc xong hết bí pháp ở giá sách thì trực tiếp ngồi tại chỗ, nhắm mắt xếp bằng.

Vài loại thuật dị thú, bí pháp không ngừng xuất hiện trong đầu Long Kinh Thiên, chúng không ngừng hòa vào nhau, biến đổi.

Cùng lúc đó, kiếp trước Long Kinh Thiên tu luyện công pháp ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ cũng xuất hiện trong óc.

Trong một gian mật thất ở nội điện thư các.

Thủ vệ mắt tam giác nhìn Long Kinh Thiên ngồi khoanh chân, cười lạnh nói:

- Tiểu tử này rốt cuộc tỉnh tóa tham ngộ!

Thủ vệ mắt tam giác nói xong lấy ra bình ngọc, mở nắp bình.

Phút chốc một lũ khói xanh bay ra khỏi bình ngọc, dung nhập vào không khí, vô sắc vô vị bay hướng Long Kinh Thiên tĩnh tọa.

Thủ vệ cao kiêu ngáp ngừng hỏi:

- Cuồng Ma Loạn Vũ này thật sự lợi hại như lời đồn sao?

Thủ vệ mắt tam giác nói:

- Người yên tâm, ta từng chính mắt thấy một cường giả hoàng cấp hút một chút Cuồng Ma Loạn Vũ rồi phát điên chết. Ngay cả tam tính như cường giả hoàng cấp đều không thể chống lại độc của Cuồng Ma Loạn Vũ huống gì là Long Kinh Thiên?

Thủ vệ cao kiêu nghe vậy thì hoàn toàn vững bụng.

Hai người núp trong chỗ tối, chờ đợi giây phút Long Kinh Thiên phát tác độc tính.

Nhưng qua một lát hai người vẫn không thấy ltrường kiếm có gì lạ.

Thủ vệ cao kiêu kinh ngạc nói:

- Chuyện gì vậy? Có phải là Cuồng Ma Loạn Vũ mất hiệu lực?

Thủ vệ mắt tam giác nói:

- Không thể nào!

Nhưng trong lòng thủ vệ mắt tam giác cũng có nghi hoặc, gã trầm ngâm nói:

- Chúng ta đi vào xem.

Thủ vệ mắt tam giác nói xong đi hướng chỗ Long Kinh Thiên lĩnh ngộ.

Thủ vệ cao kiêu do dự một chút, đi theo sau.

Hai người cẩn thận không ngừng tiến sâu vào nội điện thư các.

Một lát sau, khi hai người tới trước mặt Long Kinh Thiên thì bỗng toàn thân hần tỏa ánh sáng rực rỡ. Trên đỉnh đầu của Long Kinh Thiên chớp lóe tia chớp màu vàng và đen không ngừng đan vào nhau, hình thành một đoàn lôi vân nho nhỏ.

Đang lúc hai người giật mình thì Long Kinh Thiên bỗng mở mắt ra, đôi tay chộp hướng hai người. Họ kinh ngạc định thụt lùi, bỗng cảm thấy cổ họng đau đớn.

Đôi tay ltrường kiếm bóp cổ hai người, đứng dậy.

Thủ vệ mắt tam giác giọng khào khào khó nghe, vẻ mặt kinh hoàng:

- Người, người không có việc gì!?

Long Kinh Thiên cười lạnh:

- Các người nói xem?

Đôi tay Long Kinh Thiên dùng sức, nhấc hai người lên cao.

Sắc mặt hai người biến thành màu tím, đôi chân đá đập lung tung muốn công kích Long Kinh Thiên nhưng chân khí toàn thân không thể vận chuyển.

Ngay khi hai người sắp tắt thở thì bỗng có tiếng quát:

- Dừng tay!

Tiếp theo quyền kinh mạnh mẽ xé gió bay tới, trực tiếp đánh hướng Long Kinh Thiên.

- A?

Long Kinh Thiên quăng hai người đi, trở tay một đám, đánh ra quyền kinh.

Ầm!

Vang tiếng diếc tai, khí kinh tản ra xung quanh.

Long Kinh Thiên hơi lùi một bước, nhìn qua thì thấy một thanh niên áo vàng bay lên, lùi lại vài bước.

Thanh niên áo vàng ổn định thân hình, nhìn Long Kinh Thiên, vẻ mặt kinh ngạc.

Thanh niên áo vàng hỏi thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu ngã ở một góc nội điện thư các:

- Có chuyện gì?

- Khang Hải sư huynh, người đến đúng lúc lắm!

Thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu thấy người tới thì vẻ mặt vui mừng, lão đảo đứng dậy, chỉ vào Long Kinh Thiên, nói:

- Tiểu tử nào tiến vào nội điện thư các đọc công pháp đã qua một ngày, chúng ta đi tới định mời hắn ra ngoài nhưng hắn không chịu, còn ý vào thực lực ra tay đánh bị thương chúng ta!

Khang Hải xoay người lại nhìn Long Kinh Thiên, gặng hỏi:

- Quy định của Võ Thần Điện là tất cả đệ tử nội điện tiến vào nội điện thư các mỗi tháng chỉ có thể tham khảo một ngày, người lại ý vào thực lực dám không tuân thủ quy định này?

Long Kinh Thiên thần nhiên hỏi lại:

- Tuân thủ thì sao? Không tuân thủ thì làm sao?

Khang Hải mặt sa sầm, cười lạnh nói:

- Tốt, vậy thì Khang Hải ta muốn nhìn xem người có thực lực bao lớn!

Khang Hải nói xong người bốc cháy ngọn lửa.

Thủ vệ mắt tam giác lên tiếng nhắc nhở:

- Khang Hải sư huynh, tiểu tử này tên Long Kinh Thiên, là đệ nhất nội điện khảo hạch lần này!

-Ồ, thì ra là đệ nhất nội điện khảo hạch lần này.

Khang Hải cười nhạt, nói:

- Hèn chi cuồng vọng như vậy. Long Kinh Thiên đúng không? yên tâm đi, ta sẽ không giết người, dựa theo quy định của nội điện thư các, kẻ vượt qua một ngày mà vẫn ở trong thư các sẽ bị phế đi khí hải. Hiện tại ta đại biểu Chấp Pháp đường phế khí hải của người!

Long Kinh Thiên lạnh lùng thốt:

- Vậy sao?

45. Chương 45

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 45: Cổ gia thúc tổ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đang lúc hai người định ra tay thì bên ngoài truyền đến tiếng bước chân.

Tiếng bước chân vang lên đột ngột. Mọi người ngẩng ra, xoay sang nhìn. Khi thấy rõ người đến thì Luyện Khí kỳ, thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu biến sắc mặt.

Ba người vội cung kính hành lễ nói:

- Kính chào Dương trưởng lão!

Dương trưởng lão? Long Kinh Thiên nhìn ông lão để ria mép, bộ dạng hơi quái, xấu xa.

Võ Thần Điện trừ bỏ chương giáo thì có vài thái thượng trưởng lão là nắm quyền lợi, địa vị cao.

Dương trưởng lão này chính là lúc trước ở trên bầu trời Tử Tiêu phong cùng Long lão đầu quan sát danh sách biến đổi, ông lão ria mép.

Ông lão ria mép thấy ba người hành lễ thì ừ một tiếng, ngược mắt nhìn Long Kinh Thiên từ trên xuống dưới, lại quét từ dưới lên trên, gật gù.

Ba người Khang Hải, thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu nhìn nhau nhưng không ai dám ra tiếng, đứng yên một bên.

Cốc lát sau ông lão rìa mép mới mở miệng nói:

- Tiểu tử, mới rồi sao ngươi không giải thích?

Ý ông lão rìa mép nói là thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu oan uổng Long Kinh Thiên.

Thủ vệ mắt tam giác và thủ vệ cao kiêu nghe vậy biến sắc mặt, nghe ý ông lão rìa mép nói là lúc trước những gì họ làm đều lọt vào mắt của Dương trưởng lão!

Nghĩ tới đây hai người cảm thấy tay chân lạnh lẽo.

Long Kinh Thiên nhìn ông lão rìa mép, mặt lạnh như tiền hỏi:

- Tại ta sao phải giải thích?

Ông lão rìa mép ngậy ra, hiển nhiên không ngờ Long Kinh Thiên sẽ đáp như vậy, lão khựng một lúc rồi cất tiếng cười to, tiếng cười sang sảng.

Ông lão rìa mép tay vuốt vài lũ râu dê dưới cằm, gật gù nói:

- Không tệ, không tệ, đúng là có vài chuyện không cần giải thích. Tốt, tính cách của ngươi rất hợp ý ta, thế nào? Dương Thanh Sơn ta đã nhiều năm không thu đệ tử, ngươi có nguyện ý làm đệ tử của ta không?

Ông lão rìa mép nói xong cười tủm tỉm nhìn Long Kinh Thiên, lão vui chờ đợi đệ tử sắp nhập môn này vui vẻ, hưng phấn nhảy nhót, chạy lại đây bái kiến sư phụ là lão.

Cái gì!?

Ba người Khang Hải, thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu đứng một bên trợn to mắt, nhìn Long Kinh Thiên, trong ánh mắt có hâm mộ, ghen tỵ, họ cảm thấy đây giống như cục vàng rơi từ trên trời xuống.

Dương trưởng lão là ai? Thân phận của lão không đơn giản là trưởng lão bình thường trong Võ Thần Điện, lão không chỉ là trưởng lão Võ Thần Điện còn là đường chủ Chấn Pháp đường.

thực lực của ông lão rìa mép này ở trong số trưởng lão Võ Thần Điện xếp vào ba hàng đầu.

Đồn rằng ông lão rìa mép đã đạt đến đỉnh thất tầng võ đế, chỉ kém một bước là có thể đột phá đến võ thánh.

Thủ vệ mắt tam giác và thủ vệ cao kiêu hâm mộ, cùng lúc đó mặt trắng bệch.

Nếu như Long Kinh Thiên trở thành đệ tử của Dương trưởng lão thì...

Long Kinh Thiên lên tiếng:

- Ta không có ý định bái bất cứ ai làm sư phụ.

Long Kinh Thiên vừa dứt lời, xung quanh như biến tĩnh lặng.

Nụ cười đông cứng trên mặt ông lão rìa mép.

Khang Hải, thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu há hốc mồm, không dám tin nhìn Long Kinh Thiên, cảm thấy trời sụp xuống đất.

Hồi lâu sau ông lão rìa mép mới tỉnh táo lại, lắp bắp nói:

- Ngươi, ngươi nói, ngươi không đồng ý?

Ông lão rìa mép nhìn Long Kinh Thiên, lão là trưởng lão Võ Thần Điện, đường chủ Chấn Pháp đường, chính mồm nói muốn thu đệ tử mà bị từ chối!

Không chỉ là ba người Khang Hải, chính lão cũng thấy vỡ vụn.

Trên Đại Lục Thiên Lam có bao nhiêu thiên tài thế gia cầu xin làm đệ tử của lão mà lão không đồng ý, bây giờ lão mở miệng muốn thu đệ tử, người ta ngược lại không muốn.

Chuyện này sao mà trái ngược quá?

Long Kinh Thiên gật đầu, đáp:

- Đúng vậy.

Dương Thanh Sơn há hốc mồm, nghĩ lại lời mới rồi Long Kinh Thiên đã nói. Không bái bất cứ ai làm sư phụ? Dương Thanh Sơn nhú mày, cảm thấy Long Kinh Thiên hơi bị cậ tài khinh người.

Tất nhiên nếu Long Kinh Thiên không muốn thì Dương Thanh Sơn cũng không thể nói gì thêm.

Dương Thanh Sơn là trưởng lão Võ Thần Điện, không đến mức hạ mặt đi cầu xin làm sư phụ của người ta, chẳng qua trong lòng hơi tiếc nuối.

Dương Thanh Sơn quay sang nhìn thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu đứng yên một bên, hừ lạnh nói:

- Hai người là đi theo ta hay chủ động đi Chấp Pháp đường nhận hình phạt?

Thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu cảm giác chân mềm nhũn, ngã xuống đất, mặt xám như tro tàn.

Mặc dù Khang Hải không biết rõ vụ việc nhưng nghĩ đến lời lúc trước Dương Thanh Sơn nói với Long Kinh Thiên cũng đoán ra chuyện không giống như thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu đã nói.

Sắc mặt Khang Hải khó xem

Dương Thanh Sơn không thu được đệ tử, tâm tình không tốt, có thể tưởng tượng kết cuộc của hai người thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu.

Tới lúc hai người đi vào Chấp Pháp đường, dù không chết cũng hấp hối.

Chuyện này dù là Cổ gia cũng không dám nhúng tay, và họ sẽ không nguyện xen vào.

Dương Thanh Sơn nhìn hai người thủ vệ mắt tam giác, thủ vệ cao kiêu mềm nhũn ngã trên đất, hừ lạnh, phát tay áo rời đi.

Long Kinh Thiên thấy Dương Thanh Sơn rời đi cũng định mang Cửu Vĩ Thiên Miêu ra khỏi nội điện thư các.

Nhưng lúc Long Kinh Thiên đi ngang qua bên cạnh Khang Hải thì nghe gã lạnh lùng nói:

- Long Kinh Thiên, người đừng đắc ý, cho dù Dương trưởng lão nhìn trúng thiên phú của người nhưng ở Võ Thần Điện tất cả dựa theo thực lực nói chuyện. Một kẻ mới vào nội điện như người đừng quá vênh váo!

- Vậy sao?

Long Kinh Thiên xoay người, đôi mắt của hắn mắt trái, mắt phải bắn ra tia chớp màu vàng và đen, uy nhiếp vô hình ủa ra.

Khang Hải cảm giác đầu đau đớn, không ngừng thụt lùi ra vài chục bước mới dừng lại.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói:

- Người nói đúng, ở Võ Thần Điện tất cả đều dựa vào thực lực bản thân nói chuyện.

Long Kinh Thiên nói xong xoay người rời đi.

Khang Hải vẻ mặt vừa kinh vừa giận nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên, hai tay siết chặt nắm đấm. Mãi đến bóng dáng ltrường kiếm biến mất Khang Hải vẫn không dám ra tay.

Long Kinh Thiên rời khỏi nội điện thư các rồi quay về viện tử của mình, ngồi khoan chân trên thiên hương ngọc sần, tiếp tục nhắm mắt tĩnh ngộ.

Thiên hương ngọc sần này tốt hơn hàn ngọc sần ngàn năm ở ngoại điện nhiều, không chỉ có thể tăng cao tốc độ tụ khí mà còn có tác dụng tĩnh tâm, an thân.

Đương nhiên muốn dung hợp thuật dị thú và bí pháp, bù đắp thiếu sót của 'Hỗn Độn Đại La Thiên', sáng tạo ra một loại công pháp không phải chuyện có thể hoàn thành trong một, hai ngày.

Trong khi Long Kinh Thiên tu luyện tinh ngộ thì trên một ngọn núi cách Lạc Vân phong không xa, Cổ Phạn sắc mặt âm trầm nhìn hướng Lạc Vân phong.

Cổ Phạn cắn răng, mắt lóe sát ý, gần từng chữ:

- Long Kinh Thiên!

Lần này Long Kinh Thiên không chỉ khiến Cổ Phạn mất đi đệ nhất nội điện khảo hạch mà còn khiến gã trở thành trò cười của đám đệ tử Vô Thần Điện, khiến gã từ thiên đường rớt xuống địa ngục.

Sĩ nhục này, Cổ Phạn nhất định phải đòi lại gấp ngàn, vạn lần!

Chợt có một giọng nói vang lên từ sau lưng Cổ Phạn:

- Phạn nhi!

Cổ Phạn giật mình, xoay lại nhìn, thấy người tới thì nhanh chóng cung kính khom người nói:

- Thúc tổ!

46. Chương 46

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 46: Thần biến

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ông lão tóc bạc được Cổ Phạn gọi là thúc tổ gật đầu.

Ông lão tóc bạc này là một vị lão tổ của Cổ gia, tên là Cổ Hải, cũng là một vị trưởng lão của Vô Thần Điện.

Cổ Hải mở miệng nói:

- Ta mới nhận được tin lão già Dương Thanh Sơn nhìn túng Long Kinh Thiên, muốn thu hắn làm đệ tử.

- Cái gì?!

Cổ Phạn kinh ngạc ngây như phỗng, vẻ mặt nghe ghét, mắt lộ ra hận ý vô tận.

Nếu không phải Long Kinh Thiên có được đệ nhất nội điện khảo hạch quý này thì sao có thể khiến Dương Thanh Sơn chú ý, thu làm đệ tử? Đệ nhất nội điện khảo hạch vốn nên thuộc về gã!

Cổ Hải trầm giọng nói tiếp, mắt chớp lóe:

- Nhưng Long Kinh Thiên đã từ chối.

Cổ Phạn há hốc mồm đủ nhét quả trứng gà, không dám tin. Long Kinh Thiên từ chối đường chủ Chấp Pháp đường Dương Thanh Sơn?

Cổ Hải sắc mặt phức tạp, lúc ới nhận được tin tức lão cũng không tin, lại có người từ chối Dương Thanh Sơn làm sư phụ.

- Long Kinh Thiên này mặc dù từ chối Dương Thanh Sơn nhưng chắc chắn sau này lão sẽ chú ý hắn, cho nên ngươi đừng kêu người lại đi đối phó với hắn nữa.

Cổ Hải gằn giọng:

- Đã hiểu chưa?

Cổ Phạn mở miệng:

- Nhưng mà thúc tổ, ta không cam tâm, chẳng lẽ cứ như vậy bỏ qua sao?

Cổ Hải trầm ngâm nói:

- Đương nhiên là sẽ không bỏ qua.

Cổ Phạn ngậy ra:

- Ý của thúc tổ là...?

Cổ Hải trầm giọng nói:

- Nửa năm sau là khảo hạch đệ tử tinh anh, chắc Long Kinh Thiên sẽ báo danh, khi đó người ở trên lôi đài giết chết hắn thì dù là Dương Thanh Sơn cũng không dám nói cái gì.

Cổ Phạn mắt chớp lóe, nói:

- Thúc tổ, người yên tâm, nửa năm sau ta nhất định đột phá đến võ vương, khi đó ta sẽ ở trên lôi đài tự tay giết chết Long Kinh Thiên!

Cổ Phạn nói tới đây ngập ngừng một lúc, hỏi:

- Nhưng thúc tổ, danh ngạch nội điện lần này...

Điểm của Cổ Phạn đã bị Long Kinh Thiên cướp, không có thông qua khảo hạch thì không thể trở thành đệ tử nội điện, không phải đệ tử nội điện liền không cách nào báo danh tham gia khảo hạch đệ tử tinh anh.

Cổ Hải gật đầu, nói:

- Danh ngạch đệ tử nội điện của người đã vào tay, người không cần lo lắng chuyện này, chương giáo đã chấp nhận.

Chút năng lực này Cổ gia phải có, đương nhiên Cổ Phạn cũng là có thực lực và thiên phú nên mới được chăm sóc đặc biệt.

chương giáo đồng ý? Cổ Phạn mặt lộ vui mừng.

Cổ Hải nói:

- Nhưng nếu người muốn nửa năm sau ở trên lôi đài đánh chết Long Kinh Thiên thì chỉ đột phá thực lực đến võ vương chưa chắc giết được Long Kinh Thiên.

Cổ Phạn ngậy ra, gã đột phá võ vương vẫn không giết được Long Kinh Thiên?

Nên biết Cổ Phạn có thiên phú cổ đồng chiến thần thể, dù là võ vương nhất tầng cũng có thể sánh bằng cường giả võ vương thất tầng, vậy mà vẫn không giết được Long Kinh Thiên?

Cổ Hải nói tiếp:

- Nửa năm này người có thể đột phá thì dĩ nhiên Long Kinh Thiên cũng làm được, vậy nên người muốn giết chết Long Kinh Thiên thì phải có thực lực tuyệt đối mới được. Nửa năm sau người phải đạt đến võ vương thất tầng!

võ vương thất tầng!

Cổ Phạn ngậy ngốc:

- Cán ày...

Bây giờ Cổ Phạn là đại võ sư nhất tầng, dù cổ đồng chiến thần thể của gã có tốc độ tu luyện nhanh đến đâu, yêu nghiệt hơn cũng không thể trong vòng nửa năm đạt đến võ vương thất tầng!

Cổ Hải nói:

- Người yên tâm, chỉ cần người chịu cố gắng thì trong nửa năm thúc tổ có cách cho người đột phá đến võ vương thất tầng.

Cổ Phạn vui vẻ, nói:

- Tạ ơn thúc tổ!

- Nếu lần này được đệ nhất nội điện khảo hạch thì lão già Long Lực định thu người làm đệ tử, nhưng mà...

Cổ Hải nói tới đây, lắc đầu:

- Lão già Long Lực rất sĩ diện, cho nên...

Mặc dù Cổ Hải không nói tròn câu nhưng ẩn ý bên trong không cần vạch rõ cũng biết. Chuyện này đã hỏng, Long Lực, đường chủ vô đường chắc chắn là thay đổi ý định.

Cổ Phạn nghe vậy mới hận với Long Kinh Thiên lại thâm sâu.

- Đương nhiên nếu nửa năm sau người đánh chết Long Kinh Thiên, lấy thành tích đệ nhất trở thành đệ tử tinh anh thì lão già Long Lực chắc chắn sẽ thu người làm đệ tử.

Cổ Hải thán thía nói:

- Cho nên người không thể lại bỏ qua cơ hội này!

Cổ Phạn nghe vậy vui sướng nói:

- Thúc tổ cứ yên tâm!

Cổ Hải gật đầu, lắc người biến mất.

Thật ra thì tranh đấu giữa đệ tử tiểu bối bình thường cao tăng Cổ gia sẽ không chú ý, cũng không nhúng tay. Nhưng Cổ Phạn thì khác, cổ đồng chiến thần thể đã mấy ngàn năm không xuất hiện ở Đại Lục Thiên Lam.

Cho nên Cổ gia mới chú trọng Cổ Phạn, hết sức bồi dưỡng gã.

Lấy thiên phú Cổ gia của Cổ Phạn, Cổ gia dốc sức bồi dưỡng vài năm sau tuyệt đối có thể trở thành thánh cấp cường giả, thậm chí mấy năm sau, trở thành vô thần!

Cổ gia truyền thừa mấy ngàn năm nhưng chỉ có một vô thần!

Đó là Cổ gia lão tổ, cũng tức là gia chủ đời thứ nhất.

Nếu Cổ gia lại có thêm một vị vô thần thì sẽ đưa Cổ gia lên đỉnh vinh quang, khi đó địa vị, thực lực của mạch Cổ gia trong Vô Thần Điện sẽ tăng vọt.

Long Kinh Thiên đương nhiên không biết đoạn đối thoại giữa Cổ Phạn và Cổ Hải, hiện tại hắn đang ở trong viện tử tu luyện của mình tĩnh ngộ. Chuyện Dương Thanh Sơn muốn thu Long Kinh Thiên làm đệ tử mà bị hắn từ chối chậm rãi lan truyền trong đám đệ tử Vô Thần Điện.

Khi mọi người nghe xong đều hâm mộ, giật mình, tiếc thay cho Long Kinh Thiên.

- Long Kinh Thiên ngày ngu quá, nếu là ta gặp phải chuyện tốt như vậy thì chắc đã không biết đông tây nam bắc, vậy mà hắn từ chối!

- Nhưng Long Kinh Thiên này rốt cuộc là quái vật chui từ đâu ra vậy? Ngay cả Cổ Phạn có cổ đồng chiến thần thể cũng không phải đối thủ của hắn!

- Nghe nói Long Kinh Thiên quen biết Mộ Dung Thiển!

- Không phải chứ? Long Kinh Thiên quen Băng Tuyết nữ thần của chúng ta?

- Không chỉ có vậy, hình như Mộ Dung Thiển có ý với Long Kinh Thiên!

Chuyện giữa Long Kinh Thiên và Mộ Dung Thiển đồn đãi trong đám đệ tử Vô Thần Điện rất náo nhiệt, đặc biệt là ở đệ tử nội điện và ngoại điện. Cổ Phạn tất nhiên cũng có nghe tin đồn, đối với Long Kinh Thiên chỉ có sát ý và hận ý nữa.

Cổ Phạn cảm thấy gã có cổ đồng chiến thần thể, Mộ Dung Thiển thì có được băng cơ tuyệt cốt thần thể, hai người mới là một đôi trời đất tạo nên, chỉ có thiên tài như gã mới xứng với Mộ Dung Thiển.

Long Kinh Thiên căn bản không xứng!

Cổ Phạn ngửa đầu lên trời rống:

- Long Kinh Thiên, nửa năm sau ta chắc chắn sẽ ở trên lôi đài, trước mặt các đệ tử đánh chết ngươi, đánh ngươi như tử!

Đương nhiên bởi vì những tin đồn này mà có rất nhiều đệ tử nội điện kiếm Long Kinh Thiên gây chuyện.

Những đệ tử nội điện này đều có thực lực không sai, họ muốn tìm Long Kinh Thiên để chứng minh họ mạnh hơn hẳn.

Nhưng khi đám đệ tử nội điện muốn tìm Long Kinh Thiên chứng tỏ chỉ có họ mới xứng với Băng Tuyết nữ thần trong lòng họ thì Long Kinh Thiên biến mất trước mặt mọi người.

Long Kinh Thiên biến mất tròn một tháng.

Các đệ tử nội điện canh ngoài viện tử của Long Kinh Thiên một tháng sau chỉ đành hậm hực rời đi.

Bên ngoài ồn ào, bàn tán như thế nào đều không liên quan Long Kinh Thiên.

47. Chương 47

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 47: Long Viêm cốc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc này Long Kinh Thiên đang chìm đắm trong cảnh giới tĩnh ngộ.

Long Kinh Thiên không ngừng tĩnh ngộ, hòa hợp thuật dị thú, bí pháp và ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’, một luồng khí lưu chảy xuôi trong người hắn.

Khí lưu này không phải linh khí thiên địa.

Đó là một loại khí thể huyền diệu khó giải thích.

Khi khí thể trôi đi thì dẫn động linh khí thiên địa xung quanh biến đổi, chỉ thấy cùng với khí thể trôi đi, linh khí thiên địa xung quanh không ngừng ngưng tụ, hình thành từng cổ thần, cổ tiên, thậm chí có phật đà, thiên ma và các loại thần thú.

Từng tiếng tiên nhạc vang vọng, lúc đầu nhỏ đến không thể nghe thấy, sau đó truyền khắp viện tử của Long Kinh Thiên.

Khi tiên nhạc càng lúc càng lớn, càng lúc càng mạnh thì phá tan trận pháp phòng ngự trong viện tử của Long Kinh Thiên, xông thẳng lên trời cao.

Sau đó đệ tử nội điện nguyên Lạc Văn phong đều nghe thấy tiếng tiên nhạc này.

- Cái này là tiếng nhạc gì vậy, thật dễ nghe.

- Hình như là trên trời vọng xuống. ủa, tiếng nhạc có sức mạnh trị khỏi, mấy ngày trước ta bị thương linh hồn đã tốt hơn rất nhiều!

Những đệ tử nội điện đi ra khỏi sân, vẻ mặt kinh ngạc nhìn trên trời cao không ngừng vọng xuống tiên nhạc.

Các đệ tử nội điện không hay biết tiếng nhạc truyền ra từ viện tử của Long Kinh Thiên, chỉ cho rằng đó là hiện tượng thiên địa vì trùng hợp nào đó mà hình thành.

Tiếng nhạc kéo dài hơn một canh giờ.

Hơn một canh giờ sau, ngày càng nhiều đệ tử nội điện đi ra khỏi viện tử sân mình, đám đông rậm rạp, thậm chí kinh động một số chấp sự nội điện.

Dương Thanh Sơn nghe đệ tử Chấp Pháp đường báo cáo, kinh ngạc kêu lên:

- A, tiếng nhạc?

Vốn những chuyện này đệ tử Chấp Pháp đường sẽ không báo cáo Dương Thanh Sơn, nhưng lão đã dặn bọn họ chú ý chuyện liên quan Long Kinh Thiên, nên Lạc Vân phong chỗ hắc ở xuất hiện dị tượng như vậy, họ chạy tới báo cáo cho Dương Thanh Sơn biết.

Đệ tử Chấp Pháp đường nói:

- Đúng vậy, nghe tiếng nhạc có tác dụng tương đương với linh dược thiên địa, có nhiều đệ tử linh hồn bị thương nghe xong không ngờ linh hồn chậm rãi hồi phục!

- Có chuyện như vậy?

Dương Thanh Sơn ngậy ra, lắc người, mấy giây sau đã xuất hiện bên trên Lạc Vân phong.

- Tiếng nhạc này là...

Dương Thanh Sơn nghe tiếng nhạc từ trên trời vọng xuống, vẻ mặt nghi hoặc.

Kiến thức của Dương Thanh Sơn tất nhiên không phải các đệ tử nội điện có thể so sánh.

Dương Thanh Sơn thầm giật mình lẩm bẩm:

- Không lẽ có đệ tử tham ngộ công pháp nào đó, dùng lực linh hồn cùng lực thiên địa chấn động nên mới dẫn đến dị tượng này?

Bởi vì Dương Thanh Sơn chỉ thấy trong thượng cổ thần điển ghi chép loại dị tượng này.

Thần điển gọi là thần biến.

- Là ai? Rốt cuộc là ai!?

Dương Thanh Sơn giật mình thi triển thần thức muốn tìm kiếm dị tượng rốt cuộc là từ đâu đi ra.

Nhưng khi thần thức của Dương Thanh Sơn mới định tản ra thì tiếng nhạc bỗng biến mất.

Giống như cơn gió đột nhiên ngừng, biến mất.

Dương Thanh Sơn ngậy ra, điên cuồng mở ra thần thức nhưng mặc kệ lão tìm kiếm cỡ nào đều không thể điều tra tiếng nhạc đến từ đâu. Một nén nhang sau, tiếng nhạc vẫn không vang lên.

Sau đó Dương Thanh Sơn không thể không từ bỏ, đứng giữa không trung nghi ngờ liếc mắt mỗi một Lục Nhân Ngư đắm lầy Lạc Vân phong. Dương Thanh Sơn ngừng lại ở viện tử của Long Kinh Thiên, nhưng sau đó lão lắc đầu.

Theo Dương Thanh Sơn thấy thì không thể nào là Long Kinh Thiên làm ra.

Nếu không thì viện tử của Long Kinh Thiên không thể yên tĩnh như vậy.

Hơn nữa Dương Thanh Sơn tin vào trực giác của lão.

Trực giác nói cho Dương Thanh Sơn chắc không phải do Long Kinh Thiên, đệ tử mới từ ngoại điện thăng tiến vào nội điện.

Hơn một canh giờ sau, Dương Thanh Sơn không thể tìm kiếm ra cái gì, chỉ đành lắc đầu lóe người trở lại chỗ tu luyện của mình.

Trong khi Dương Thanh Sơn bay về chỗ mình tu luyện thì Long Kinh Thiên ngồi xếp bằng trong phòng, lơ lửng trên đỉnh đầu của hắc bổng phình ra rồi co lại. Linh khí thiên địa xung quanh cuộn trào sôi sục.

Long ngâm hổ gầm, tiên nhạc phạt âm truyền ra từ hư không.

Nhưng chớp mắt tất cả biến mất.

Long Kinh Thiên mở mắt ra, lóe tia sáng, thở ra một hơi dài, rốt cuộc thành công!

Lần tham ngộ này rốt cuộc thành công sáng chế công pháp.

- Bộ công pháp này nhu hợp thuật dị thú và bí pháp mà thành, nên đặt tên cho nó là gì?

Long Kinh Thiên lắc đầu:

- Hồn Độn Đại La bí điển?

Long Kinh Thiên lắc đầu, cứ dùng cái tên cũ Hồn Độn Đại La Thiên đi, tên công pháp không quan trọng.

Long Kinh Thiên đứng dậy khỏi thiên hương ngọc sàn, bước ra khỏi phòng.

- Đại ca, người rốt cuộc đi ra!

Bỗng cái bóng chợt lóe, Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp trên vai Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu, hỏi:

- Lần này ta bế quan đã qua bao lâu?

Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp:

- Đã hai tháng!

- Hai tháng?

Long Kinh Thiên ngậy ra, không ngờ lần tĩnh ngộ này chớp mắt đã qua hai tháng, vậy là cách tỷ thí khảo hạch đệ tử tinh anh chỉ còn bốn tháng?

Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, hỏi:

- Hai tháng nay người cũng có thu hoạch không nhỏ.

Long Kinh Thiên nhìn ra được Cửu Vĩ Thiên Miêu so với hai tháng trước thì thực lực mạnh hơn nhiều.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười hì hì nói:

- Đều là nhờ Bát Hoang Hợp công pháp đại ca cho ta, nếu không thì thực lực của ta sẽ không hồi phục nhanh như vậy.

Long Kinh Thiên cười cười nói:

- Vậy đi thôi, bây giờ chúng ta đi Tử Tiêu cung.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ánh mắt nghi hoặc hỏi:

- Bây giờ đi Tử Tiêu cung?

- Không phải người đã nói muốn tham gia tỷ thí khảo hạch đệ tử tinh anh thì phải hoàn thành một nhiệm vụ nhất định mới báo danh được sao?

Long Kinh Thiên nói:

- Bây giờ chúng ta đi Tử Tiêu cung, nhìn xem có nhiệm vụ nhất định nào không.

Khảo hạch đệ tử tinh anh khác với đệ tử nội điện khảo hạch. Đệ tử nội điện là tất cả đệ tử ngoại điện đều có thể báo danh tham gia, nhưng khảo hạch đệ tử tinh anh thì phải hoàn thành một nhiệm vụ nhất định của Võ Thần Điện mới được báo danh.

Một lát sau Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu đi tới đại điện Tử Tiêu cung.

- Đó là Long Kinh Thiên!

- Long Kinh Thiên đi ra!

Long Kinh Thiên đến khiến đại điện Tử Tiêu cung xôn xao, đám đệ tử cùng nhìn sang.

Đám đông tự động tách ra con đường cho Long Kinh Thiên đi qua.

Những đệ tử nội điện, ngoại điện nhìn Long Kinh Thiên, có vẻ mặt giật mình, kính sợ, hâm mộ, đổ kị, muôn màu muôn vẻ. Những thiên tài tự cho rằng thực lực không tệ không giống như hai tháng trước kêu gào muốn tỷ thí với Long Kinh Thiên.

Bởi vì chuyện Long Kinh Thiên đánh bại Phong Long hạng mười hai Thiên Địa bằng nội điện đã truyền ra.

Ngay cả Phong Long hạng mười hai Thiên Địa bằng nội điện đều không phải là đối thủ của Long Kinh Thiên thì huống gì là họ?

Long Kinh Thiên trong ánh mắt chăm chú của mọi người đi đến chỗ nhận nhiệm vụ.

Chấp sự quản lý nhiệm vụ nghe Long Kinh Thiên nói muốn nhận nhiệm vụ nhất đẳng thì giật mình kêu lên:

- Cái gì? Người muốn lĩnh nhiệm vụ nhất đẳng!?

Đệ tử xung quanh vẻ mặt giật mình.

- Long Kinh Thiên này mới vào nội điện đã muốn nhận nhiệm vụ nhất đẳng? Không lẽ hắn không biết nhiệm vụ nhất đẳng khó khăn sao?

48. Chương 48

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 48: Vạn Thú Nhất Kích

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Nhưng mà hắn muốn lĩnh nhiệm vụ nhất đẳng không lẽ là định tham gia khảo hạch đệ tử tinh anh vào bốn tháng sau?

- Xem ra lời đồn là thật, trường kiểm quả nhiên muốn báo danh khảo hạch đệ tử tinh anh bốn tháng sau!

- Vậy là khảo hạch đệ tử tinh anh bốn tháng sau sẽ hấp dẫn lắm đây. Ta nghe nói Cổ Phạn đã tuyên bố chỉ cần Long Kinh Thiên dám tham gia khảo hạch đệ tử tinh anh bốn tháng sau thì hắn sẽ ở trước mặt mọi người đánh bại Long Kinh Thiên!

- Lúc nội điện khảo hạch thì Cổ Phạn thua Long Kinh Thiên, đương nhiên hắn không cam lòng rồi!

Đệ tử xung quanh xì xào.

Lòng Long Kinh Thiên máy động. Cổ Phạn?

Từ các đoạn đối thoại của đám đệ tử, Long Kinh Thiên biết Cổ Phạn cũng trở thành đệ tử nội điện, hơn nữa hai tháng nay ngày đêm khổ tu, thực lực tăng chóng mặt.

“Đánh bại chính mình?” Long Kinh Thiên thầm nhủ, cười khẩy.

Long Kinh Thiên không để bụng việc này.

Chấp sự quản lý nhiệm vụ thấy Long Kinh Thiên thật sự muốn nhận nhiệm vụ nhất đẳng thì giao ra một quyển kim thư ghi chép nhiệm vụ nhất đẳng cần hoàn thành cho hắn xem.

Long Kinh Thiên nhận lấy kim thư, thần thức quét qua, nhướng mày.

Trong Long Bạch Ngọc Thạch ghi nhiệm vụ nhất đẳng còn có hai mươi lăm cái nhưng mỗi nhiệm vụ đều rất khó khăn.

Ví dụ đi vào sâu trong Loạn Hải lấy băng lam tiềm thạch, có muốn đi phía nam Đại Lục Thiên Lam Xích Diễm Hồ bắt một con Xích Diễm hỏa ngư.

Còn có chuyện khó khăn là đi thượng cổ ma thần chiến trường đánh chết một con tử linh tứ chấp, lấy linh châu của nó làm bằng chứng hoàn thành nhiệm vụ.

Trước không nói độ khó hoàn thành các nhiệm vụ, chỉ nhìn đường đi đến các nhiệm vụ này, lấy tốc độ hiện nay của Long Kinh Thiên nhanh nhất cũng phải mất nửa năm, mà cách khảo hạch đệ tử tinh anh chỉ còn lại bốn tháng.

Long Kinh Thiên liếc hai mươi lăm nhiệm vụ qua lại, sau đó ngừng lại ở một nhiệm vụ nhất đẳng.

[Đi Long Viêm cốc lấy một gốc Sinh Tử thảo.]

Long Viêm cốc, nếu Long Kinh Thiên không nhớ lầm thì khoảng cách không xa, lấy tốc độ của hắn khoảng một tháng có thể chạy về kịp.

Long Kinh Thiên trả lại kim thư cho chấp sự quản lý nhiệm vụ, nói:

- Ta nhận nhiệm vụ Long Viêm cốc.
- Cái gì? Người muốn nhận nhiệm vụ Long Viêm cốc!?

Chấp sự quản lý nhiệm vụ nghe vậy biến sắc mặt, ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên là lạ.

Long Kinh Thiên không để ý vẻ mặt của đối phương, gật đầu đáp:

- Đúng vậy.

Chấp sự quản lý nhiệm vụ mở miệng khuyên:

- Nếu người nhận nhiệm vụ thì trong vòng nửa năm không thể từ bỏ, nếu nửa năm sau người cảm thấy không thể hoàn thành, bỏ lại thì Võ Thần Điện sẽ trừ đi Nguyên Dương đan nửa năm của người.

Đệ tử nội điện mỗi tháng có thể lĩnh ba viên Nguyên Dương đan để tu luyện, trừ Nguyên Dương đan nửa năm là mười tám viên Nguyên Dương đan, trừng phạt không nhẹ.

Long Kinh Thiên đáp:

- Ta đã quyết định!

Chấp sự quản lý nhiệm vụ thấy vậy không nói nhiều thêm, giao thẻ bài nhiệm vụ Long Viêm cốc cho Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhận lấy thẻ bài nhiệm vụ Long Viêm cốc cất vào ngực, đi ra ngoài điện.

Khi Long Kinh Thiên đi ra khỏi đại điện Tử Tiêu cung thì bỗng bên ngoài vang tiếng hét to:

- Long Kinh Thiên, người đứng lại đó cho ta!

Cùng với tiếng rống là một bóng người nhanh như chớp từ xa xé gió bay đến, chớp mắt đã tới đằng trước đại điện Tử Tiêu cung.

Chính là Phong Long, hạng mười hai Thiên Địa bằng nội điện từng bị Long Kinh Thiên đánh bại.

Hai tháng không gặp, Long Kinh Thiên phát hiện thực lực của Phong Long tăng mạnh hơn trước, có dấu hiệu đột phá đến võ vương, tin tưởng cứ tiếp tục thì không tới hai tháng chắc đối phương có thể độ phá đến cảnh giới võ vương.

Phong Long đáp xuống đất, đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, đôi mắt lạnh lùng nhìn hắn, nói:

- Long Kinh Thiên, hai tháng nay người núp trong viện tử tu luyện, bây giờ rốt cuộc dám ra đây rồi sao?

Long Kinh Thiên ánh mắt lạnh lùng.

- Lần trước Phong Long sư huynh thua Long Kinh Thiên rồi thì cố gắng tu luyện, trong một lần rèn luyện được kỳ ngộ, nuốt quan tâm hoa, thực lực tăng nhiều, không ngờ mau vậy đã tìm Long Kinh Thiên tỷ thí?
- Các người nói xem ai sẽ thắng?

- Hôm trước Phong Long sư huynh đánh bại hạng tám Thiên Địa bằng nội điện Lộ Nguyên sư huynh, bây giờ đã ở hạng tám Thiên Địa bằng nội điện, thực lực của Phong Long sư huynh chắc là mạnh hơn Long Kinh Thiên.

- Nói đúng lắm, Phong Long sư huynh cảm thấy có nắm chắc đánh bại Long Kinh Thiên nên mới vừa nghe hắn đi ra liền vội vàng chạy tới.

Đệ tử trong đại điện thấy Phong Long tới thềm nhỏ giọng thì thầm.

Ai này vẻ mặt kích động.

Cao thủ Thiên Địa bằng nội điện bình thường không ra tay tỷ thí, rất hiếm khi gặp, họ cũng muốn nhìn xem Long Kinh Thiên đệ nhất nội điện khảo hạch quý này, đánh bại Cổ Phạn có thực lực mạnh đến đâu.

Đám đệ tử vẻ mặt trông chờ.

Phong Long nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, toàn thân tỏa ánh sáng xanh diên cuồng tuôn trào.

Từng đoàn gió lốc không ngừng xoay quanh Phong Long.

- Long Kinh Thiên, bốn tháng sau sẽ là khảo hạch đệ tử tinh anh, nhưng ta không đợi nổi đến lúc đó ở trên lôi đài đánh bại ngươi. Bốn tháng đối với ta là quá dài, hôm nay ta phải đánh bại ngươi!

Giọng Phong Long phát ra từ gió lốc như đao phong toát ra khí lạnh:

- Hai tháng nay ta không chỉ tăng mạnh thực lực mà còn được cường giả võ tông chỉ điểm, ngộ ra võ kỹ, bây giờ sẽ để ngươi xem uy lực võ kỹ của ta mạnh tới đâu!

Phong Long bỗng quát to, bay lên. Chỉ thấy lúc Phong Long bay lên thì ánh sáng xanh bao bọc toàn thân tỏa sáng lấp lánh, tiếp theo biến ảo, ở giữa không trung xuất hiện trăm con rồng rồng gió.

Mỗi con rồng gió đều là chân thật!

Phút chốc trăm con rồng gió bỗng công kích Long Kinh Thiên.

Gió lốc cuồng bạo, không gian xung quanh tràn ngập ánh sáng xanh.

Ngay cả đám đệ tử trong đại điện cũng bị kinh phong mạnh mẽ thổi lùi, vẻ mặt kinh ngạc.

Các đệ tử trông thấy trăm con rồng gió đều đánh vào người Long Kinh Thiên, hắn ngơ ngác đứng đó không trốn tránh.

- Thế nhưng không tránh né?

Các đệ tử kinh ngạc ngây như phỗng.

Bỗng bóng dáng Long Kinh Thiên phá đi từng đoàn gió lốc, phóng lên cao.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, tay phải Long Kinh Thiên co lại thành trảo bỗng cào hướng hư không. Một trảo này cho mọi người cảm giác không thể tả.

Một trảo này giống như thương long giờ vuốt rồng vạch không trung.

Một trảo này giống như kỳ lân bốn chân đột nhiên một bước đạp đất.

Một trảo này giống như viên cổ thần thú kim bằng cự trảo một vuốt.

Một trảo này giống như ngàn vạn thần thú đột nhiên một vuốt, hình tượng vạn thiên, thay đổi liên tục.

- Vạn Thú Nhất Kích!

Vạn Thú Nhất Kích là Long Kinh Thiên từ công kích của ngàn vạn loại thần thú bốn vuốt tham ngộ ra.

Dưới một trảo này, Phong Long vốn được từng đoàn gió lốc bao bọc, bảo vệ cảm thấy không gian xung quanh bị cố định. Đúng vậy, là cố định, gió lốc tan tác, trăm con rồng gió biến mất, thân hình Phong Long ngã xuống.

Phong Long vẻ mặt kinh hoàng.

Một trảo ẩn to lớn xé gió lao tới, đánh vào ngực Phong Long.

Lực lượng khủng bố từ ngực Phong Long khuếch tán các góc cơ thể, sau đó điên cuồng phá hư từng chút sức sống trong người gã.

- Phụt!

Máu bắn tung tóe bầu trời.

49. Chương 49

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 49: Long Mộ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Phong Long như sao băng từ trên cao rớt xuống, đập mạnh vào quảng trường đại điện Tử Tiêu cung.

Ầm!

Một tiếng nổ vang. Trong đại điện Tử Tiêu cung, các đệ tử cảm thấy thanh âm này tựa như đập vào trái tim mình, run lên.

Xung quanh lặng ngắt như tờ.

Như nghe có tiếng gió thổi.

Phù

Phù

Nhưng đây không phải tiếng gió mà là tiếng hít thở dồn dập của họ, không thể ức chế ngực phập phồng, tim đập nhanh.

Lúc này Long Kinh Thiên từ trên trời chậm rãi đáp xuống.

Bọn họ nhìn Phong Long té xuống quảng trường phía xa thật lâu không nhúc nhích, thu lại tầm mắt, vẻ mặt kinh hoàng, không, thậm chí là sợ hãi nhìn Long Kinh Thiên.

Một chiêu! Chỉ dùng một chiêu!

Một chiêu đã đánh bại Phong Long hiện tại là hạng tám Thiên Địa bảng nội điện!

Hai tháng nay, Phong Long gấp kỳ ngộ rèn luyện, nuốt quang tâm hoa, thực lực tăng nhiều, có vẻ đột phá võ vương, Phong Long sư huynh của họ vẫn thua, còn thua hoàn toàn.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi tới gần Phong Long, gã giãy dụa bỏ dậy nhưng lại ngã xuống đất, miệng không ngừng tràn máu tươi.

Phong Long giọng khà khà:

- Người...người...

Phong Long không dám tin gã lại thua, bị Long Kinh Thiên một chiêu đánh bại, thua thảm hơn cả lúc trước!

Phong Long căm hận nhìn Long Kinh Thiên, đương nhiên hận thì ít mà sợ thì nhiều, vô cùng kinh hoàng. Bởi vì đến lúc này Phong Long mới nhận rõ thực lực của Long Kinh Thiên rất cuộc mạnh tới đâu.

- Thôn phục quan tâm hoa? Còn được cường giả võ tông chỉ điểm?

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh lùng nhìn đối phương.

Một kích biến ảo của Phong Long đúng là không yếu, e rằng cường giả sơ kỳ võ vương rất khó phá vỡ, tiếc rằng gã gặp phải Long Kinh Thiên, những chiêu thức này ở trong mắt hắn như con nết múa may.

Phong Long ngoài miệng trong yếu nói:

- Long Kinh Thiên, ta sẽ không thua! Ta không tin! Sau bốn tháng, trên lôi đài khảo hạch đệ tử tinh anh, ta sẽ đánh bại ngươi!

Bốn tháng sau Phong Long thật sự có thể đánh bại Long Kinh Thiên không?

Sâu trong đáy lòng chính Phong Long cũng không tin tưởng.

Phong Long chẳng qua là ở trước mặt đám đệ tử nói một giữ mặt mũi.

- Bốn tháng sau?

Long Kinh Thiên mặt lạnh như tiền, nói:

- Tiếc rằng ngươi không có cơ hội này.

Không có cơ hội này?

Phong Long giật mình, biến sắc mặt, không lẽ Long Kinh Thiên dám giết chết gã trước mặt các đệ tử?

Võ Thần Điện cho phép các đệ tử tỷ thí với nhau nhưng không cho phép đấu xong đánh chết đối phương, trừ phi là trên lôi đài các loại tỷ thí Võ Thần Điện cử hành.

Trong khi Phong Long, các đệ tử trong đại điện nghĩ vậy thì Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu lướt qua người Phong Long, bay hướng chân núi Tử Tiêu phong.

- Đi rồi?

Phong Long và đệ tử khác ngơ ngác nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên.

Rất nhanh, bóng dáng của Long Kinh Thiên biến mất trong mắt mọi người.

Phong Long cố gắng đứng dậy, lau máu nơi khóe miệng, vẫn còn nhiệt độ.

Sau khi Long Kinh Thiên rời khỏi Tử Tiêu phong thì đi hướng phía đông Đại Lục Thiên Lam.

Long Viêm cốc ở phía đông Đại Lục Thiên Lam.

Trên đường đi Cửu Vĩ Thiên Miêu khinh thường cười nói:

- Phong Long này còn có ý định lần tới tính sổ với ngươi.

Người khác không nhìn ra nhưng Cửu Vĩ Thiên Miêu đương nhiên thấy được, Long Kinh Thiên đánh một kích kia hoàn toàn cắt đứt sức sống của Phong Long. Cho dù Phong Long có thể sống thì gã không có khả năng đột phá đến võ vương.

Lần trước Long Kinh Thiên đã cho Phong Long cơ hội, tiếc rằng gã không biết quý trọng, lại lần nữa đến khiêu khích hắn. Lần này tất nhiên Long Kinh Thiên sẽ không nường tay nữa.

Hơn nữa lần này Phong Long đến khiêu khích Long Kinh Thiên có hơn phân nửa là bị Thiết gia xúi giục.

- Nhưng mà đại ca, mặc dù Long Viêm cốc gần lại rất nguy hiểm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói tiếp:

- Long Viêm cốc là nơi Long tộc sinh sản, hơn nữa chỉ có Long Mộ mới mọc Sinh Tử thảo.

- Long Mộ là chỗ táng của các đời Long Vương, trưởng lão Long tộc, là cấm địa của Long tộc.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Ta biết.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói những lời này tất nhiên Long Kinh Thiên cũng biết.

Mặc dù trường kiếm đi tới Đại Lục Thiên Lam này chưa tới nửa năm nhưng biết chút ít những chỗ đặc biệt ở đây.

Ví dụ như Long Viêm cốc.

Mặc kệ là vị diện nào thì Long tộc đều là một chủng tộc cường đại, Đại Lục Thiên Lam đương nhiên sẽ không ngoại lệ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm thấy khó hiểu hỏi:

- Người biết? Vậy thì đại ca, cái này...

Long Kinh Thiên nói:

- Yên tâm đi.

Thật ra lần này Long Kinh Thiên đi chỉ là tới Long Mộ lấy một gốc Sinh Tử thảo, không phải đấu cùng Long tộc. Người khác thấy nhiệm vụ rất nguy hiểm, nhưng với Long Kinh Thiên có thuật tiên độn thì nguy hiểm không lớn.

Đó cũng là lý do Long Kinh Thiên chọn nhiệm vụ Long Viêm cốc.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên không quan tâm thì không khuyên nhủ thêm, mấy ngày nay nó đi theo hắn, bất giác có niềm tin mù quáng vào hắn.

Sau khi ra khỏi phạm vi Tề Thiên sơn mạch, Long Kinh Thiên kêu Cửu Vĩ Thiên Miêu biến ra bản thể, giống như lúc đi Loạn Hải, hắn ngồi trên lưng Cửu Vĩ Thiên Miêu bản thể đi làm nhiệm vụ.

Cứ thể một người một thú ban ngày chạy, ban đêm ngừng lại tu luyện, một tháng rất nhanh qua đi.

Một tháng sau, rốt cuộc chạy tới Long Viêm cốc.

Trên bầu trời, Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ vào phía xa xôi trước mắt, nói:

- Chắc chỗ đó là Long Viêm cốc!

Long Kinh Thiên nhìn qua, thấy một sơn cốc cực lớn.

Mặc dù khoảng cách rất xa nhưng Long Kinh Thiên có thể cảm ứng được bên trong sơn cốc từng khí thể cường đại lúc ẩn lúc hiện.

- Chúng ta đi.

Long Kinh Thiên bay xuống đất, áp sát mặt đất tới gần Long Viêm cốc. Cửu Vĩ Thiên Miêu biến trở về hình dạng con mèo, đáp trên vai Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu thu lại hơi thở, không ngừng tới gần Long Viêm cốc, hơn hai canh giờ sau đã tới bên ngoài Long Viêm cốc.

Sau đó Long Kinh Thiên thu Cửu Vĩ Thiên Miêu vào Trấn Thiên tháp, khắp người hắn tỏa ánh sáng vàng, hoàn toàn biến mất tại chỗ.

Long Kinh Thiên lần nữa xuất hiện thì đã tới trước một cái hang to lớn.

Cửa hang cao cỡ vài chục thước, bên trong toát ra từng đợt khí lạnh lẽo, tử vong.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ra khỏi Trấn Thiên tháp, nói:

- Đây chính là lối vào mộ địa của Long tộc.

Long Kinh Thiên gật đầu, nhìn chằm chằm vào cửa hang to lớn.

Lối vào mộ địa của Long tộc không có Long tộc thủ hộ, nhưng Long Kinh Thiên nhìn ra được cửa hang này không đơn giản.

- Quần Long Tù Thiên trận!

Đúng vậy, ngoài cửa hang bày một trận pháp Quần Long Tù Thiên trận.

Trận pháp này mượn long lực của Long tộc hình thành, tụ tập âm khí thiên địa, sát khí oanh giết kẻ nào xúc động trận pháp, là một trận pháp ó ụ lực không nhỏ.

Đương nhiên nếu đặt Quần Long Tù Thiên trận này ở Tiên Giới thì chỉ xem như là tiểu trận cấp thấp, nếu đặt ở vị diện thấp kém Đại Lục Thiên Lam này thì là đại trận cực mạnh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe Long Kinh Thiên nói thì kinh kêu:

- Quần Long Tù Thiên trận!

Hiển nhiên Cửu Vĩ Thiên Miêu có nghe nói về trận pháp này.

Long Kinh Thiên nói:

- Chúng ta đi vào.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lên tiếng định nhắc nhở Long Kinh Thiên cẩn thận:

- Đại ca, cái này, Quần Long Tù Thiên trận là một đại trận lợi hại của Long tộc. Trong Long tộc cổ điển có ghi chép một vạn năm trước Long tộc không biết đại trận này, không ngờ bây giờ có thể bày trận thành, người...

50. Chương 50

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 50: cự long

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên biết ý của Cửu Vĩ Thiên Miêu, cười nói:

- Là ta mang người ra khỏi Vô Cực Lôi Quang trận

Cửu Vĩ Thiên Miêu cứng đờ, sau đó cười hì hì, vuốt mèo gãi gáy, nói:

- Ta chợt quên.

Quần Long Tù Thiên trận này mặc dù là đại trận lợi hại nhất Long tộc nhưng lúc trước Vô Cực Lôi Quang trận nhất Cửu Vĩ Thiên Miêu hơn ngàn năm không kém gì Quần Long Tù Thiên trận này.

Nếu Long Kinh Thiên có thể phá vỡ Vô Cực Lôi Quang trận, mang Cửu Vĩ Thiên Miêu đi ra thì vào Quần Long Tù Thiên trận này chắc không thành vấn đề.

Long Kinh Thiên nhắc chân đi hướng cửa hang Long Mộ.

Khi Long Kinh Thiên tới gần hang Long Mộ thì có tiếng rỗng ngậm như sóng biển hùng dũng vang lên, liên miên bất tận, dường như vĩnh viễn không có cuối.

Cùng lúc đó, từng âm khí cực kỳ lạnh lẽo và sát khí không ngừng ủa ra từ hang động.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hai vuốt xòe ra.

Nhưng Long Kinh Thiên biểu tình như thường, từng bước một tiến tới như đang tản bộ trong sân.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy những tiếng rỗng ngậm, âm khí, sát khí bất tận dù liên tục áp sát, nhưng dạt ra mỗi khi Long Kinh Thiên bước ra một bước.

Quanh người Long Kinh Thiên giống như có tường khí vô hình cản hết những thứ này.

Cứ thế, Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng Long Kinh Thiên có kinh vô hiểm xuyên qua Quần Long Tù Thiên trận, tiến vào trong cửa hang.

Long Kinh Thiên mới đi vào hang thì âm khí từ bốn phương tám hướng ập đến.

Những âm khí này là do đám rồng trong Long tộc chết đi, khí tử vong và khí lạnh dưới đất hình thành. Đừng nói là cường giả hoàng cấp, dù là cường giả tông cấp bình thường bị âm khí này xâm nhập vào người cũng không thể khu trừ, toàn thân dần lạnh cóng rồi chết.

Nhưng Long Kinh Thiên không có vẻ gì là sợ, âm khí thấm vào người hắn, đan điền tự động vận chuyển đem những âm khí chuyển hóa, hấp thu, dung nhập vào mỗi góc thân thể của hắn.

Cường giả vô tông đều không thể khu trừ những âm khí này nhưng Long Kinh Thiên có ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ dễ dàng luyện hóa chúng đi.

Những âm khí này đối với Long Kinh Thiên là đồ bổ.

Bởi vì trong âm khí ẩn chứa long lực nhàn nhạt, dù rất ít nhưng cực kỳ tinh thuần. Những long lực này toát ra từ xương cốt của Long Vương, thậm chí là Long Hoàng chôn trong Long tộc, những long lực cấp thấp không thể sánh bằng.

Long Kinh Thiên vận chuyển ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ luyện hóa những âm khí này, Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng không tuột hậu, hẳn cho nó Bát Hoang Hợp công pháp cũng có thể luyện hóa âm khí.

Long lực trong âm khí cũng có tác dụng rất lớn với Cửu Vĩ Thiên Miêu, đặc biệt là giúp ích cho nó tu phục Yêu Hạch.

Long Kinh Thiên không ngừng tiến sâu vào Long tộc, những long lực âm khí càng thêm tinh thuần, đậm đặc, Cửu Vĩ Thiên Miêu điên cuồng luyện hóa chúng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm ứng tình huống của Yêu Hạch, vui sướng la lên:

- Đại ca, cái, cái long lực này đúng là linh dược vạn năm, bổ quá, quá bổ!

Cửu Vĩ Thiên Miêu luyện hóa những long lực trong âm khí xong các vết rạn trên Yêu Hạch không chỉ lành lại mà còn ẩn chứa từng tia long lực, biến càng cứng rắn.

Yêu Hạch cực kỳ quan trọng với yêu thú.

Yêu Hạch là chỗ tụ tập lực yêu nguyên toàn thân, Yêu Hạch càng cường đại thì càng tốt cho yêu thú.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thậm chí có dự cảm nếu không ngừng nghỉ luyện hóa những long lực này thì Yêu Hạch của nó không chỉ hoàn toàn lành lặn mà còn mạnh hơn trước, thậm chí Kỳ Lân Hỏa Thần Kiếm trong Thần Kiếm băng cũng không phá vỡ được Yêu Hạch của nó.

Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu bộ dạng vui vẻ, cười tủm tỉm nói:

- Chúng ta chưa đi đến chỗ Long Mộ, ở đó âm khí long lực sẽ càng đậm đặc.

Đúng vậy, Long Kinh Thiên tiến vào Long tộc mộ địa đã đi hơn một canh giờ nhưng vẫn không thấy Long Mộ cường giả Long tộc.

Càng tới gần Long Mộ thì long lực đương nhiên sẽ càng đậm đặc, càng tinh thuần.

Hiện tại Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu như đi trên thảo nguyên to lớn.

Xung quanh trống trơn, trong tầm mắt không có gì.

Lại qua một canh giờ, Cửu Vĩ Thiên Miêu kêu lên:

- Đó chắc là Long Mộ!

Chỉ thấy phía trước có từng tòa Long Mộ như kim tự tháp to lớn xây dựng từ mặt đất, những Long Mộ này mỗi tòa đều hơn ngàn thước.

Từng đợt hơi thở uy nghiêm thuộc về Long tộc đè ép tới.

Long tộc là cao quý, long uy là không thể xâm phạm.

Khiến người ta cảm thấy nếu ai dám xâm nhập uy nghiêm của Long tộc sẽ phải chịu sự trừng phạt khủng bố từ Long tộc.

Nếu là người linh hồn không mạnh, sẽ không dám tới gần Long Mộ, bởi vì căn bản không thể chịu đựng những long uy này.

Sau khi các Long Vương chết mà long uy đã khủng khiếp thế này, cso thể tưởng tượng thực lực lúc còn sống.

Tất nhiên những long uy không làm gì được Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu. Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên, hướng tới Long Mộ.

Một lát sau Long Kinh Thiên đã đi tới phía trước các Long Mộ.

Những Long Mộ có hơn ngàn, càng tới chỗ sâu trong thì hình mộ càng to, đại biểu địa vị lúc còn sống ở Long Mộ càng cao.

Long Kinh Thiên liếc một vòng hơn ngàn tòa Long Mộ, sau đó trong ánh ảm đạm tộc kinh ngạc của Cửu Vĩ Thiên Miêu đi hướng sâu trong, tòa Long Mộ to nhất.

Cửu Vĩ Thiên Miêu tròn tròn mắt:

- Không lẽ hần muốn...

Dường như để khẳng định cách nghĩ của Cửu Vĩ Thiên Miêu, Long Kinh Thiên bay vào chỗ sâu trong, đi vào hang Long Mộ to nhất.

- Đại ca, thật ra thì chúng ta không cần tiến vào tòa Long Mộ đó!

Cửu Vĩ Thiên Miêu kiềm không được kêu lên:

- Chúng ta đi Long Mộ khác xem, chắc là cũng có Sinh Tử thảo.

Sinh Tử thảo, chỉ có chỗ long khí và tử khí hội tụ, bị khí âm hàn dưới lòng đất ảnh hưởng, quanh năm suốt tháng mới sinh trưởng ra.

Cho nên bình thường chỉ có Long Mộ mới sinh ra Sinh Tử thảo này.

Đương nhiên muốn tìm Sinh Tử thảo thì giống như Cửu Vĩ Thiên Miêu đã nói, không cần thiết đi sâu vào tìm tòa Long Mộ lớn nhất. Bởi vì sâu bên trong, Long Mộ lớn là của vị Long Hoàng nào đó, chắc là Long Hoàng cường đại trong Long tộc.

Mộ của Long Mộ bên trong chắc chắn đầy các tầng cấm chế, nguy hiểm hơn Long Mộ khác nhiều.

- Không sao, chúng ta đi thôi.

Tất nhiên Long Kinh Thiên biết Cửu Vĩ Thiên Miêu lo âu điều gì, nhưng hần có lý do phải vào mộ Long Hoàng.

Lấy kiến thức của Long Kinh Thiên thì tòa Long Mộ này rất có thể có long châu!

Không sai, chính là long châu!

yêu thú có Yêu Hạch nhưng rồng thì không nhất định phải có long châu.

Chỉ có con rồng nào tu vi đạt đến trình độ nhất định, lúc còn sống có huyết mạch cực cao thì mới sinh ra long châu trong người.

Long châu là bảo bối trong thân thể Long tộc, cũng là thứ hiếm có. Thứ này tốt hơn lúc trước Long Kinh Thiên nuốt Linh Lung Tuyệt quả, Kim Nguyên Ngọc Châu gấp ngàn lần, thậm chí là vạn lần.

Nhưng lối vào mộ Long Hoàng này khác với bên ngoài hang. Trận pháp bày ra ở bên ngoài lối vào Long Mộ là Quần Long Tù Thiên trận, còn trận pháp ở lối vào mộ Long Hoàng tên là Âm Phệ Hồn trận.

Khi Long Kinh Thiên đi vào trong hang mộ Long Hoàng thì có từng tiếng hú thê lương truyền đến, âm phong vu vu. âm phong này không chỉ cực kỳ lạnh mà hòa cùng tiếng hú có tác dụng phệ hồn.

51. Chương 51

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 51: Long Hoàng mạnh nhất

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một lúc sau Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu xuyên qua Âm Phệ Hồn trận, tiến vào trong hang.

Trong hang không âm hàn như đã tưởng mà có vẻ ấm áp, Long Kinh Thiên phát hiện trong ấm áp ẩn chứa hỏa nguyên tố rất đậm đặc.

Long Kinh Thiên nhìn thấy mộ Long Hoàng này rất giống với long cung.

Trên đại điện có mười tám cây cột ngọc, mỗi cây cột đều khắc ngũ trảo kim long sinh động như thật.

- Đây là Long Bạch Ngọc Thạch!?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn mười tám cây cột ngọc, giật mình nói:

- Long Bạch Ngọc Thạch một cái cỡ nắm tay tương đương với một vạn viên Nguyên Dương đan, má ơi, có mười tám cây cột ngọc đều toàn dùng Long Bạch Ngọc Thạch làm thành!

Long Bạch Ngọc Thạch là loại tinh thạch hiếm thấy trên Đại Lục Thiên Lam, bình thường hội đấu giá bình thường chỉ có Long Bạch Ngọc Thạch cỡ nắm tay, to như thế này thì Cửu Vĩ Thiên Miêu thật sự chưa từng thấy qua.

Mỗi cây cột ngọc cao cỡ mấy chục thước.

Hơn nữa không phải dùng ngọc vun chồng thành, mỗi một cây cột ngọc là dùng nguyên khối Long Bạch Ngọc Thạch to lớn điêu khắc thành.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mắt nóng rực nói:

- Đại ca, thu luôn mười tám cây cột ngọc này đi!

Dù là Cửu Vĩ Thiên Miêu, trông thấy mười tám cây cột ngọc Long Bạch Ngọc Thạch thì cũng nổi lòng tham.

- Thu?

Long Kinh Thiên nghe vậy buồn cười nói:

- Vậy người thu ta xem thử.

Mười tám cây cột ngọc Long Bạch Ngọc Thạch này đừng nói là Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu thu không được, dù là cường giả thánh cấp tới cũng rất khó.

Long Bạch Ngọc Thạch có mật độ rất cao, cỡ nắm tay đã chừng vài cân, cột ngọc cao mấy chục thước cần vài người ôm mới hết sẽ nặng bao nhiêu?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy mặt mèo ủ rũ, nói:

- Không lẽ chỉ ngắm chơi thôi?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn mười tám cây cột ngọc Long Bạch Ngọc Thạch, trong lòng rất tiếc nuối.

- Đi thôi.

Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu bay sâu vào trong hang.

Nhưng bây một lúc sau Long Kinh Thiên ngừng lại, nhướng mày, bởi vì hang này có rất nhiều lối đi, giống như mê cung vậy, vòng tới vòng lui lại quay về chỗ cũ.

Long Kinh Thiên lóe người bay tới một lối vào giao nhau.

- Đại ca nhìn xem!

Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ vào một đầu rồng đá ở lối vào con đường giao sau, đầu rồng đá này tư thế kỳ lạ, đầu rồng hướng lên trên.

Long Kinh Thiên gật đầu, thật ra thì hắn cũng chú ý tới điều này.

Long Kinh Thiên đi tới đằng trước đầu rồng tượng đá, tay phải bỗng đánh vào đầu rồng.

Chỉ thấy đầu rồng đá vốn không có chút sức sống chợt lóe ánh sáng vàng, huyền hóa ra một đầu rồng nhào vào Long Kinh Thiên, hình dạng giống y hệt như đầu rồng đá.

Ầm!

Một tiếng nổ điếc tai.

Long Kinh Thiên cảm thấy trời đất quay cuồng, tiếp theo cảnh vật trước mặt thay đổi, hắn đi tới một không gian khác. Long Kinh Thiên nhìn quanh, đập vào mắt đều là sơn mạch, liên miên bất tận.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đây là thần vực không gian!

Cường giả từ thánh cấp trở lên lĩnh ngộ thời không pháp tắc là có thể mở ra thiên địa thuộc về chính mình, sau đó xây dựng lĩnh vực không gian. Thánh cấp cường giả có lĩnh vực không gian xưng là thánh vực không gian, mà thần cấp cường giả lĩnh vực có không gian thì gọi là thần vực không gian.

Long Kinh Thiên gật gù, nói:

- Thần vực không gian này xem ra Long Hoàng mở.

Long Kinh Thiên mở ra thần thức, bay lên, mười mấy phút sau đi tới bên trên một ngọn núi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ánh mắt đầy nghi hoặc.

Lúc này Long Kinh Thiên duỗi hai tay ra, từng đợt tia chớp màu vàng và đen lượn lờ. Hai tay Long Kinh Thiên vỗ xuống dưới, đỉnh ngọn núi bỗng tỏa ánh sáng rực rỡ, tiếp theo không ngừng co rụt phình ra, cuối cùng bùng một tiếng vang thật lớn. Trong ánh mắt kinh ngạc của Cửu Vĩ Thiên Miêu, một tế đài thủy tinh từ lòng đất chậm rãi dâng lên.

Ngọn núi tách ra.

Mặt đất xung quanh không ngừng rung động.

Bên trên tế đài thủy tinh to lớn nằm một con rồng, một cự long dài mấy trượng. Cùng với tế đài thủy tinh to lớn dâng lên, long uy mệnh mông như cuồng phong thổi quét khắp thần vực không gian.

Ngay cả Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng cảm thấy áp lực.

Loại áp lực này thuần túy là trời sinh.

Toàn thân Cửu Vĩ Thiên Miêu không ngừng chớp lóe ánh sáng đủ màu.

Khi tế đài thủy tinh thăng lên trên ngọn núi mấy trượng mới dừng lại, cứ bành bồng ở đó.

Long Kinh Thiên nhìn cự long nằm sấp trên tế đài thủy tinh. Bình thường thì bản thể của Long Hoàng Long tộc trên Đại Lục Thiên Lam chỉ dài hơn trượng, nhưng bản thể cự long tới bốn trượng.

- A?

Bỗng nhiên con người Long Kinh Thiên co rút, nhìn chăm chăm chỗ trán cự long. Mới nãy Long Kinh Thiên cảm ứng chỗ trán cự long truyền đến một tia lực lượng yếu ớt dao động.

Quả nhiên, Long Kinh Thiên chú ý kỹ thì cách mỗi đoạn thời gian sẽ có lực lượng yếu ớt từ trán phát ra.

Long Kinh Thiên mắt chớp lóe, nói:

- Con rồng này chưa chết!
- Chưa chết? Ủa, đại ca, người nhìn xem!

Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ vào ngực cự long.

Chỉ thấy ngực cự long có một phù văn đen, nhưng phù văn đen lóe một cái rồi biến mất.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Vậy là sao?

Long Kinh Thiên trầm ngâm, nói:

- Con rồng này bị cấm chú, bị phong ấn lực lượng sinh mệnh.
- Bị phong ấn lực lượng sinh mệnh? Vậy ý đại ca nói là con rồng này không thật sự chết?

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc nhìn con ngũ trảo kim long này.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Đúng vậy.

Nghe Long Kinh Thiên nói con ngũ trảo kim long này chưa chết, Cửu Vĩ Thiên Miêu trợn to mắt, giật mình nhìn cự long trước mắt yên tĩnh nằm trên tế đài thủy tinh.

Nhìn long uy mệnh mông trước mắt thì ngũ trảo kim long này tuyệt đối là Long Hoàng mạnh nhất từ xưa đến nay trong lịch sử của Long tộc.

Bởi vì coi như là Long Hoàng Long tộc bình thường không thể cho Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm giác áp lực bầm sinh như vậy.

Cường giả Long Hoàng như vậy bị phong ấn bao nhiêu năm qua nhưng lại không thật sự chết đi?

Nếu Long Hoàng sống lại thì sợ là toàn đại lục Thiên Lam đều rung động.

Long Kinh Thiên bay tới đằng trước ngũ trảo kim long, bay quanh bản thể của nó một vòng, thần thức không ngừng tra xét.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy vậy đầu óc lóe sáng lên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu biến sắc mặt, buột miệng nói:

- Đại ca, không lẽ người muốn cứu sống ngũ trảo kim long này?

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Đúng vậy.
- Người... Đại ca!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy sắc mặt thay đổi, nó vội la lên:

- Đại ca, người thật sự muốn sống lại ngũ trảo kim long này sao? Ngũ trảo kim long này nếu được người sống lại thì sợ là chúng ta cũng tiêu luôn.

Ai biết sau khi Long Kinh Thiên sống lại ngũ trảo kim long thì nó có biết ơn không, ngược lại điên cuồng công kích bọn họ.

Lấy lực lượng hiện tại của họ, sợ là ngũ trảo kim long hất hơi một cái đủ đánh nát họ.

Dù lúc Cửu Vĩ Thiên Miêu mạnh nhất chưa có tự tin đối phó được ngũ trảo kim long này, dù gì đối phương là Long Hoàng mạnh nhất Long tộc từ trước tới nay.

Khi Cửu Vĩ Thiên Miêu dứt lời thì bỗng toàn thân vực không gian đột nhiên chấn động, giống như là trời sụp đất nứt, tất cả sơn mạch rung rinh, đổ nát.

Tựa như một viên cổ tuyệt thế mãnh thú sắp thức tỉnh từ lòng đất.

52. Chương 52

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 52: Long Hoàng đời thứ nhất

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Vĩ Thiên Miêu biến sắc mặt.

Bỗng nhiên ngũ trảo kim long nằm trên tế đài thủy tinh tỏa ánh sáng vàng rực rỡ, lực lượng khủng bố phát ra từ người nó.

Tiếp theo, ánh sáng chói mắt, một Ảo ảnh ngũ trảo kim long xuất hiện trên bầu trời.

Ảo ảnh ngũ trảo kim long này giống y hệt như ngũ trảo kim long trên tế đài thủy tinh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt giật mình bật thốt:

- Cái này...!

Nhưng Ảo ảnh ngũ trảo kim long không chú ý Cửu Vĩ Thiên Miêu mà nhìn Long Kinh Thiên.

Ảo ảnh ngũ trảo kim long nói:

- Nhân loại, người nói là có thể sống lại ta?

Giọng của Ảo ảnh ngũ trảo kim long vang vọng trong thiên địa, quanh quẩn thật lâu, cho người cảm giác linh hồn rung động.

Long Kinh Thiên biểu tình như thường nói:

- Đúng vậy

Ảo ảnh ngũ trảo kim long hỏi:

-Ồ, nghĩa là người biết cấm chú phong ấn lực lượng sinh mệnh của ta?

Long Kinh Thiên bình tĩnh nói:

- Ma kha địa ngục đồ la chú.

Con mắt rồng to lớn của Ảo ảnh ngũ trảo kim long bắn tia sáng vàng.

Ảo ảnh ngũ trảo kim long giật mình nói:

- Người... Người biết ma kha địa ngục đồ la chú?

Lần này Long Kinh Thiên không đáp lại.

Ảo ảnh ngũ trảo kim long này là linh hồn ngũ trảo kim long phóng ra, không có lực lượng chân chính, nên Long Kinh Thiên không để bụng.

Không gian chìm trong tĩnh lặng.

Im lặng thật lâu sau, Ảo ảnh ngũ trảo kim long nói:

- Nhân loại, nếu như ngươi thật sự có thể giải trừ ma kha địa ngục đồ la chú trong người ta, để ta sống lại thì ta hứa với ngươi một điều kiện, chỉ cần ta làm được, dù là điều kiện gì cũng được.

- Điều kiện gì cũng được?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói xen vào:

- Nếu đại ca của ta muốn ngươi làm chiến sủng của hắn thì sao?

Hình như lúc này ngũ trảo kim long mới chú ý đến sự tồn tại của Cửu Vĩ Thiên Miêu, liếc nó một cái, nói:

- Cửu Vĩ Thiên Miêu? Thời viễn cổ Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng là một chủng tộc cường đại, tiếc thật, rất đáng tiếc.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kiểm không được hỏi:

- Đáng tiếc? Đáng tiếc cái gì?

Ảo ảnh ngũ trảo kim long mở miệng nói:

- Đáng tiếc từ sau này thì tộc Cửu Vĩ Thiên Miêu suy sút, bởi vì các ngươi không chân chính kích hoạt huyết mạch trong người.

Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình lập lại:

- Cái gì? Không chân chính kích hoạt huyết mạch trong người?

Hiển nhiên đây là lần đầu tiên Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe nói đến việc này.

- Đúng vậy, thời viễn cổ mỗi đỉnh chủng tộc trong người tiềm ẩn một loại huyết mạch cường đại.

Ảo ảnh ngũ trảo kim long nói:

- Nếu như kích hoạt huyết mạch trong người của ngươi thì cường đại hơn lúc ngươi ở đỉnh cao gấp đôi.

Rõ ràng là ngũ trảo kim long nhìn ra Yêu Hạch của Cửu Vĩ Thiên Miêu bị thương, cho nên mới nói thẳng là lúc nó ở đỉnh cao.

Cường đại hơn lúc ở đỉnh cao gấp đôi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu trợn to mắt, không thể che giấu lòng giật mình.

Nhưng khi Cửu Vĩ Thiên Miêu định hỏi tiếp thì Ảo ảnh ngũ trảo kim long quay đầu, nói với Long Kinh Thiên:

- Nhân loại, nếu như ngươi thật sự có thể giải trừ ma kha địa ngục đồ la chú trong người ta thì ta cũng có thể làm tọa sủng của ngươi.

- Cũng có thể?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy giật mình tỉnh táo lại, lấp bắp nhìn Ảo ảnh ngũ trảo kim long, không thể tin nó thật sự đồng ý.

Mới rồi Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ là thuận miệng nói, không trông chờ đối phương đồng ý.

Ảo ảnh ngũ trảo kim long liếc Cửu Vĩ Thiên Miêu, nói:

- Tiểu miêu, ngươi không cần giật mình. Tộc Cửu Vĩ Thiên Miêu ngươi luôn thù hận nhân loại, nhưng chẳng phải bây giờ ngươi cũng làm chiến sủng của hắn sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu lấp bắp nói:

- Cái đó thì khác, đại ca cứu ta, hơn nữa hắn là viễn cổ chiến thần chuyển thế.

- Cái gì? Viễn cổ chiến thần chuyển thế!?

Ảo ảnh ngũ trảo kim long nghe Cửu Vĩ Thiên Miêu tiết lộ thì cực kỳ kinh ngạc, ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên biến đổi, nhưng hiển nhiên nó không quá tin vào lời Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Thời viễn cổ người được phong làm chiến thần, chính ngũ trảo kim long như nó cũng phải ngược nhìn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Ảo ảnh ngũ trảo kim long không tin thì hừ hừ nói:

- Đúng vậy nếu không phải như thế thì người cho rằng có ai giải trừ ma kha địa ngục đồ la chú trong người người được?

Ảo ảnh ngũ trảo kim long nghe vậy im lặng nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh trong lòng thì lắc đầu cười, con mèo lười này thật sự chắc chắn cho rằng hắn là viễn cổ chiến thần chuyển thế rồi.

Một lát sau, Ảo ảnh ngũ trảo kim long ngửa đầu thở dài, dường như chìm trong ký ức viễn cổ.

- Vài chục vạn năm.

- Vài chục vạn năm.

Ảo ảnh ngũ trảo kim long lấy lại tinh thần, nói:

- Nhân loại, người sống lại ta, ta có thể thề với danh nghĩa chiến thần, ta hứa làm chiến sủng của người, thế nào?

Long Kinh Thiên ừ một tiếng:

- Ừm.

Thật ra thì con ngũ trảo kim long này có làm chiến sủng của hắn hay không thì Long Kinh Thiên không để bụng, nhưng hiện tại hắn có một tay giúp sức đương nhiên là chuyện tốt.

Thế là ngũ trảo kim long thề với danh nghĩa chiến thần.

Sau khi ngũ trảo kim long thề xong, Long Kinh Thiên bay lên cao. Trong ánh mắt chăm chú của ngũ trảo kim long, Cửu Vĩ Thiên Miêu, hai tay Long Kinh Thiên không ngừng di chuyển, biến đổi từng động tác tay kỳ lạ.

Tiếp theo, hồi sáp phù khó hiểu chính chúng nó cũng nhìn không thấu liên tục bay ra khỏi tay Long Kinh Thiên, những hồi sáp phù tối nghĩa này giống như thủy triều tuân hướng tế đài thủy tinh, nhập vào bản thể ngũ trảo kim long.

Ngũ trảo kim long tỏa ánh sáng vàng rực rỡ.

Theo thời gian trôi qua, trong người ngũ trảo kim long có một luồng sáng đen bóng bùng phát, ngăn cách hồi sáp phù ra ngoài thân thể ngũ trảo kim long.

Ánh sáng tối đen và hồi sáp phù của Long Kinh Thiên giằng co, kéo dài mười mấy phút sau mà ánh sáng đen không có dấu hiệu thụt lùi, ngược lại nó không ngừng tăng cường, dọc theo hồi sáp phù áp sát hắn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy vậy nắm lại vuốt mèo, lòng căng thẳng.

Ngũ trảo kim long thì vẻ mặt căng thẳng.

Nó bị ma kha địa ngục đồ la chú này phong ấn vài chục vạn năm, ở trạng thái gần chết, cường giả Long tộc dùng bao nhiêu cách cũng không thể giải trừ ma kha địa ngục đồ la chú.

Nếu như cứ bị ma kha địa ngục đồ la chú phong ấn thì khoảng mấy ngàn năm sau sợ là nó sẽ thật sự ngủ say, vĩnh viễn ngủ say.

Có thể nói Long Kinh Thiên là hy vọng duy nhất của nó.

Giống như Cửu Vĩ Thiên Miêu trước kia bị Vô Cực Lôi Quang trận giam cầm vậy.

So sánh với ngũ trảo kim long, Cửu Vĩ Thiên Miêu thì biểu tình của Long Kinh Thiên thản nhiên hơn nhiều.

Lúc trước người thi triển ma kha địa ngục đồ la chú chắc là cường giả đỉnh thần cấp đại lục Thiên Lam, mặc dù đã qua vài chục vạn năm nhưng lực lượng vẫn rất mạnh.

Lấy thực lực hiện là hậu kỳ Trúc Cơ của Long Kinh Thiên muốn phá ma kha địa ngục đồ la chú có chút khó khăn.

Long Kinh Thiên sớm dự đoán được loại tình huống này.

Long Kinh Thiên bỗng nhiên quát:

- Tiểu Thiên, hợp thể cùng ta!

Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng bên cạnh nghe vậy kịp phản ứng lại, bay tới chỗ Long Kinh Thiên, toàn thân tỏa ánh sáng, nhập vào người hắn.

53. Chương 53

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 53: Đại lục hoang dã

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Người Long Kinh Thiên có lõi điện vàng, đen vòng quanh, khí thể không ngừng tăng lên, từng đoàn khí lưu lấy thân thể hắn làm trung tâm bắn ra ngoài.

Sau lưng Long Kinh Thiên sinh ra một cái đuôi.

Đúng vậy, nó chính là đuôi của Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Nhưng Cửu Vĩ Thiên Miêu có chín cái mà Long Kinh Thiên thì chỉ có một, một cái đuôi đỏ rực như đuôi hỏa hồ, ngoe nguẩy.

Thật ra là tại vì thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên không đủ cho nên sau khi hợp thể với Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ có một đuôi, sau này thực lực hắn không ngừng tăng lên, rồi sẽ có ngày cũng có chín đuôi giống như Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Trừ sau lưng mọc ra đuôi hỏa hồng thì thân thể Long Kinh Thiên không có biến đổi gì khác.

Chỉ mình Long Kinh Thiên mới cảm ứng được biến đổi thật sự trong người. Trong đan điền của hắn có ánh sáng đỏ vòng quanh, đan xen vào nhau.

Lực lượng thân thể mạnh hơn trước khi hợp thể gấp đôi.

Khi Long Kinh Thiên vận chuyển ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ thì hắn và Cửu Vĩ Thiên Miêu hoàn mỹ dung hợp lực lượng.

Long Kinh Thiên ở trong nội điện thử các tham ngộ những thuật dị thú, bí pháp, hắn sáng tạo ra ‘Hỗn Độn Đại La Thiên’ vận chuyển một vòng thì có thể giống như thuật dị thú, hợp thể cùng dị thú.

Sau khi Long Kinh Thiên hợp thể với Cửu Vĩ Thiên Miêu, hắn trầm giọng quát một tiếng, đôi tay tỏa ánh sáng rực rỡ, từng đợt hơi sấp phù phát ra ánh sáng vàng dần dè ép ánh sáng đen co rút lại.

Mãi đến khi ánh sáng đen lại rút trở vào bản thể ngũ thảo kim long.

Phần ngực ngũ thảo kim long, phù văn đen chớp lóe không ngừng.

Nhưng loại tình huống này không kéo dài bao lâu, phù văn đen rốt cuộc hoàn toàn tan biến.

Khi phù văn đen biến mất thì Ảo ảnh ngũ thảo kim long biểu tình vui sướng, đáp xuống chỗ bản thể, nhập vào trong. Chỉ thấy ngũ thảo kim long tỏa ánh sáng rực rỡ.

Nguyên thần vực không gian kêu vù vù, thanh âm lúc cao lúc thấp.

Mười mấy phút sau tiếng kêu mới ngừng lại.

Ngũ trảo kim long bản thể biến mất ánh sáng vàng, không gian trở lại chỗ cũ.

Lúc này thì Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu đã giải trừ hợp thể.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn tế đài, hỏi:

- Đại ca, người nói xem con rồng già này lúc đỉnh cao có thực lực thế nào?

Long Kinh Thiên liếc Cửu Vĩ Thiên Miêu, cười tủm tỉm hỏi ngược lại:

- Người nói xem?

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngây ra, sau đó cẩn thận hỏi:

- Cổ thần?

Long Kinh Thiên gật đầu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hít ngậm khí lạnh.

Tại đại lục Thiên Lam, người bình thường chỉ biết thần cấp cường giả chính là đỉnh cao, thật ra thì thần cấp cường giả cũng có chia ra mạnh yếu và cao thấp, dù là thần cấp thất tầng vẫn chia đẳng cấp.

Bình thường thì thần cấp thất tầng thực lực mạnh có thể so với thiên thần mới được gọi là cổ thần.

Cổ thần là chân chính đỉnh cao thần cấp cường giả.

Cho dù lúc xưa Cửu Vĩ Thiên Miêu mạnh nhất thì cũng không có thực lực như cổ thần.

Chính lúc này, một thanh rồng ngậm vang vọng thiên địa vang lên, tiếng rồng ngậm toát ra long uy vô cùng.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn sang, chỉ thấy trên tế đài thủy tinh từng đoàn sáng vàng không ngừng dâng lên, hình thành một đoàn kim sắc vân hải.

Trong kim sắc vân hải, một vuốt rồng to lớn vươn ra, nguyên kim sắc vân hải cuộn cuộn sôi trào.

Tiếp theo, kim sắc vân hải bị đánh tan lộ ra hình thể ngũ trảo kim long. Sau khi được Long Kinh Thiên giải trừ ma kha địa ngục đồ la chú, ngũ trảo kim long có vảy vàng tăng ánh sáng, hình dạng như càng thêm uy nghiêm.

Chỉ thấy ngũ trảo kim long lắc người biến đổi, hóa thành một người đàn ông trung niên có hai cái sừng rồng. Người đàn ông trung niên toàn thân đầy cơ bắp, mày rậm mắt to.

Người đàn ông trung niên đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, cung kính nói:

- Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch kính chào chủ nhân.

Long Kinh Thiên gật đầu, ý bảo người đàn ông trung niên đứng dậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu như nghe thấy chuyện gì rất khó tin, nó hét to:

- Cái gì? Người... Người là Tử Thiên Long Hoàng?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cười gật đầu, nói:

- Không ngờ tiểu miêu ành người cũng có nghe nói qua danh hiệu Tử Thiên Long Hoàng của ta.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cổ họng lặn lộn, mắt kinh sợ.

Bởi vì danh hiệu Long Hoàng đời thứ nhất Long tộc chính là Tử Thiên Long Hoàng.

Tử Thiên Long Hoàng, dù là ở viễn cổ cũng là một trong cường giả uy chấn đại lục Thiên Lam, các đời Long Hoàng của Long tộc thì uy danh Tử Thiên Long Hoàng là cao nhất.

Ngao Bạch chuyển đề tài, hỏi:

- Chủ nhân, các người đến Long Viêm cốc có chuyện gì?

Long Kinh Thiên nói ra mục đích lần này mình đến để tìm Sinh Tử thảo.

Ngao Bạch nói:

- Sinh Tử thảo? Không ngờ chủ nhân là đệ tử của Vô Thần Điện.

Vô Thần Điện đã tồn tại từ thời viễn cổ cho nên Tử Thiên Long Hoàng cũng biết.

Hai tay y tỏa ánh sáng, xuất hiện một không gian giới chỉ, nói:

- Chủ nhân, đây là không gian giới chỉ trước kia của ta, bên trong chứa nhiều thứ, có cả Sinh Tử thảo.

Long Kinh Thiên không khách sáo, nhận lấy, thần thức quét. Chỉ thấy trong không gian chiếc nhẫn linh được, khoáng thạch chồng chất như núi, một tòa một tòa, cỡ vài đồng.

- Nguyên Dương đan!

Một ngọn núi do Nguyên Dương đan chồng chất mà thành, to vài trượng, phạm vi vài dặm, rốt cuộc cần có bao nhiêu Nguyên Dương đan để thành ngọn núi như thế này? Vài ức? Vài chục ức? Hay là vài trăm ức?

Nhưng chân chính hấp dẫn Long Kinh Thiên là bên cạnh Nguyên Dương đan có một tòa núi đan dược khác. Long Kinh Thiên tinh thần máy động, một viên đan dược trong núi đan dược đó bay vào tay hắn.

- Đây là Cửu Dương đan!

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Thần cấp cường giả tu luyện có thể từ Thần Giới thu nạp dương chi khí, tiếp đó luyện chế thành Cửu Dương đan. Cửu Dương đan này tốt hơn Nguyên Dương đan gấp ngàn lần, vạn lần.

Thuần dương chi khí của Thần Giới tốt hơn thuần dương chi khí của vị diện Thiên Lam thấp kém không biết bao nhiêu lần.

Thần cấp cường giả tu luyện cần thu nạp thuần dương chi khí của Thần Giới, đến lúc chú luyện thần thể, khi thần thể hoàn toàn chuyển hóa thành dương thần thể thì mới có thể phá Thần Giới trói buộc, phi thăng Thần Giới.

Có thể tưởng tượng Cửu Dương đan có tác dụng như thế nào với thần cấp cường giả, vậy càng đừng nói tới bên dưới thần cấp cường giả.

Ví dụ nếu như Cửu Vĩ Thiên Miêu có thêm ổi ngày nuốt Cửu Dương đan để tu luyện thì thực lực hồi phục nhanh hơn bây giờ gấp mười lần, thậm chí là mấy chục lần.

Nhưng coi như là thánh cấp cường giả Vô Thần Điện bình thường không xa xỉ đến mỗi ngày nuốt Cửu Dương đan để tu luyện, bởi vì Cửu Dương đan quá đắt.

Trong phòng đấu giá ở đại lục Thiên Lam thì một viên Nguyên Dương đan bán một vạn kim tệ, một viên Cửu Dương đan là một ức kim tệ.

Một viên Cửu Dương đan tương đương với một vạn Nguyên Dương đan.

Đương nhiên đây chỉ là một tỷ lệ, dưới tình huống bình thường, không ai chịu dùng một viên Cửu Dương đan đổi một vạn viên Nguyên Dương đan.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thở hổn hển, thông qua không gian giới chỉ nó trông thấy Cửu Dương đan ở bên trong cỡ vài vạn viên.

Mấy vạn viên, đây là khái niệm gì?

Cửu Vĩ Thiên Miêu luôn biết Long tộc giàu có nhưng không ngờ Tử Thiên Long Hoàng giàu cỡ này.

54. Chương 54

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 54: Lửa giận của Long Hoàng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bình thường thần cấp cường giả từ Thần Giới thu nạp thuần dương chi khí chỉ đủ cho tự mình tu luyện mỗi ngày, không ai sẽ lấy nó luyện thành Cửu Dương đan.

Đây cũng là lý do khiến Cửu Dương đan quý hiếm.

Mất Cửu Vĩ Thiên Miêu tỏa sáng, nó tưởng tượng mười năm sau, thậm chí chỉ cần mấy năm nữa thì thực lực của nó hồi phục, khi hoàn toàn hồi phục là lúc nó huy hoàng cỡ nào.

Khi đó nó, Cửu Vĩ Thiên Miêu, vương thú tộc dị thú nhiều năm trước chính thức trở về.

- Đáng tiếc.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói:

- Năm xưa viên cổ thần ma đại chiến thì đỉnh lô luyện đan của ta nổ, cho nên không thấy mấy chục vạn viên Cửu Dương đan.

Cửu Vĩ Thiên Miêu tròn to mắt, thấy choáng váng:

- Cái gì? Không thấy mấy chục vạn viên Cửu Dương đan!

Mấy chục vạn viên, vậy thì mấy vạn viên Cửu Dương đan trước mắt chỉ là số lẻ.

Long Kinh Thiên nói:

- Người đưa Cửu Dương đan cho ta? Vậy sau này người tu luyện thế nào?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói:

- Xin chủ nhân yên tâm, ta có thể ngũ trảo kim long, từ Thần Giới thu nạp thuần dương chi khí nhanh hơn thần cấp cường giả bình thường gấp ba lần, vì vậy không cần mấy Cửu Dương đan này.

Nhanh gấp ba lần, vậy chẳng phải là tương đương với gấp bốn!

Ánh mắt Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Tử Thiên Long Hoàng thay đổi.

Lúc còn ở đỉnh cao từ Thần Giới thu nạp thuần dương chi khí nhanh hơn thần cấp cường giả bình thường gấp hai lần, chưa đến gấp ba, nhưng dù là vậy thì đã rất nghịch thiên.

Thế nhưng Tử Thiên Long Hoàng là gấp bốn lần.

Tuy nhiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu biết Long Hoàng Long tộc bình thường giống như nó, cũng là gấp hai, sợ là chỉ có một mình Tử Thiên Long Hoàng mới biến thái như vậy.

Trừ Cửu Dương đan, Nguyên Dương đan ra thì không gian giới chỉ còn có khá nhiều linh dược khác, ngoài ra Long Kinh Thiên thấy ở một góc không gian giới chỉ có mấy hộp tinh ngọc.

Long Kinh Thiên lấy ra mấy hộp tinh ngọc.

Khi Long Kinh Thiên mở ra hộp tinh ngọc thứ nhất thì Cửu Vĩ Thiên Miêu lần nữa kinh kêu:

- Tử Huyết Ngọc Tham!

Chỉ sợ hôm nay là ngày Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình nhiều lần nhất.

Tử Huyết Ngọc Tham, vua của nhân sâm.

Chỉ thấy bên trong hộp tinh ngọc đặt một nhân sâm hình người tựa như tử huyết ngọc thạch, nhân sâm hình người này thô cỡ cánh tay, bề ngoài chảy một tầng ánh sáng óng ánh, rất có linh tính, dường như bên trong đựng một sinh mệnh vậy.

Bình thường thì nhân sâm một vạn năm trở lên sẽ có hình người, giống như Tử Huyết Ngọc Tham này bên trong như chứa đựng sinh mệnh thì ít nhất đạt tới mấy vạn năm.

So với Cửu Vĩ Thiên Miêu thì Long Kinh Thiên biểu tình lạnh nhạt rất nhiều.

Ở Tiên Giới thì linh dược khắp nơi đều thấy, dù là Tử Huyết Ngọc Tham mấy vạn năm nay không phải chỗ nào cũng gặp nhưng một vài cửa hàng trong Thần Giới đều có.

Long Kinh Thiên mở ra hộp tinh ngọc thứ hai, một luồng sáng hỏa hồng phóng lên cao, tiếng phượng hót vang vọng thiên địa, thần vực không gian biến nóng lên nhiều.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc giật mình, nhìn qua. Chỉ thấy trong hộp tinh ngọc thứ hai đặt một yêu đan đỏ rực.

Bên trong yêu đan ẩn chứa ảo ảnh một con phượng hoàng.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói:

- Năm đó ta đánh chết một con cửu đầu yêu hoàng thần cấp, đây là yêu đan của nó.

Một con cửu đầu yêu hoàng thần cấp!

Cổ họng Cửu Vĩ Thiên Miêu lặn lội, cảm thấy khát khô.

Một con cửu đầu yêu hoàng tức là hoàng giả tộc phượng hoàng. Tộc phượng hoàng có địa vị ngang ngửa với Long tộc Tử Thiên Long Hoàng, không ngờ lại bị Tử Thiên Long Hoàng giết chết.

So sánh với Cửu Dương đan, Tử Huyết Ngọc Tham thì yêu đan của yêu hoàng, tức là Yêu Hạch, càng khiến Cửu Vĩ Thiên Miêu thổ hồng.

Nếu nó đem lực lượng yêu nguyên trong yêu đan yêu hoàng hoàn toàn luyện hóa thì không chỉ hoàn toàn hồi phục mà thực lực sẽ vượt qua lúc đỉnh cao.

Sau đó Long Kinh Thiên mở cái hộp thứ ba, cũng là hộp tinh ngọc cuối cùng.

Chợt hơi thở tựa như viên cổ chiến thần tỏa bốn phía, không khí động lại.

Bên trong hộp tinh ngọc thứ ba đặt một viên đan dược.

Viên đan dược này cỡ hai móng tay cái, hộp tinh ngọc run bần bật, nó sắp thoát khỏi cầm chế cái hộp định bay đi.

- Đây... Không lẽ đây là Chuyển Thần Đan trong truyền thuyết?

Cửu Vĩ Thiên Miêu như trông thấy điều gì khó tin, nó há hốc mồm.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói:

- Đúng vậy đây chính là truyền thuyết chỉ có viên cổ chiến thần mới luyện chế được, Chuyển Thần Đan!

Nói tới đây Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch liếc Long Kinh Thiên một cái, tiếp tục nói:

- Năm đó ta ở trong một động phủ trên đại lục hoang dã có được Chuyển Thần Đan này, động phủ đó chắc là viên cổ chiến thần để lại.

Bình thường chỉ có đan dược mà viên cổ chiến thần luyện chế mới được xưng là thần đan.

Ở vị diện này trừ đại lục Thiên Lam ra còn có một đại lục khác, đó là đại lục hoang dã.

Nhưng đại lục hoang dã rất xa xôi, muốn từ đại lục Thiên Lam đi tới đại lục hoang dã thì phải xuyên qua Loạn Hải, rồi lại xuyên qua chiến trường viên cổ thần ma mới được.

Long Kinh Thiên không ngờ Tử Thiên Long Hoàng là từ trong động phủ ở đại lục hoang dã có được viên Chuyển Thần Đan này.

Long Kinh Thiên thở ra một hơi, xem ra chuyến đi Long Viêm cốc này kiếm được thu hoạch khiến người vui sướng.

Không chỉ tìm được Sinh Tử thảo mà còn thu phục một con Long Hoàng, dù không có được long châu nhưng những Cửu Dương đan, Tử Huyết Ngọc Tham, yêu đan của yêu hoàng, Chuyển Thần Đan đủ ngang với long châu.

- Chủ nhân...

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mở miệng nói:

- Ta mới thông báo cho cường giả Long tộc tiến đến, để họ tới bái kiến người.

Thông báo cho cường giả Long tộc tiến đến, bái kiến? Long Kinh Thiên ngây ra, sau đó gật đầu.

Không lâu sau, bỗng nhiên thần vực không gian toát ra dao động mãnh liệt, hơi thở mạnh mẽ xuất hiện trong thần vực không gian, long uy menh mông.

Tuy mỗi một khí thể không mạnh giống như Tử Thiên Long Hoàng, long uy cũng không bằng Tử Thiên Long Hoàng, nhưng vài chục khí thể cộng lại thì khủng bố hơn cả Tử Thiên Long Hoàng.

Cũng may là Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng đây, chứ nếu là những người khác thì sợ là sớm bị nghệt chết.

Long Kinh Thiên phát hiện Long tộc tiến đến tổng cộng ba mươi hai người.

Ba mươi hai người có hai người mạnh nhất, ba mươi người khác yếu hơn nhiều. Rõ ràng hai người này là thần cấp cường giả, còn ba mươi người kia là thánh cấp.

Trên đại lục Thiên Lam từng nói là thần cấp cường giả, dù là thánh cấp cường giả cũng rất ít xuất hiện.

Hiện tại xuất hiện đến ba mươi hai người.

Tại đại lục Thiên Lam một số gia tộc truyền thừa mấy trăm năm, thậm chí là ngàn năm đều chưa chắc có được một thánh cấp cường giả, thế nhưng Long tộc có đến hơn ba mươi người.

Từ đó thấy được thực lực của Long tộc khủng bố đến đâu.

Rất nhanh, ba mươi hai con cự long đi tới trước mặt đám Long Kinh Thiên, lắc thân thể biến thành hình người.

Hai người trước mặt một là thanh niên trẻ tuổi, một là ông lão mặc áo tím diện mạo uy nghiêm.

Ba mươi hai người thấy Tử Thiên Long Hoàng đều rất vui mừng, tiến lên vái:

- Kính chào Tử Thiên lão tổ!

55. Chương 55

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 55: Thần vương chuyển thế?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch gật đầu, nói:

- Ừm, các người đứng dậy đi.

Các con rồng cung kính nói:

- Vâng!

Thanh niên vui vẻ mà cẩn thận hỏi han:

- Lão tổ, ma kha địa ngục đồ la chú trong thân thể người, đã giải trừ!?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mỉm cười nói:

- Đúng vậy là chủ nhân giải trừ giúp ta.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói xong chỉ vào Long Kinh Thiên, nói với các con rồng:

- Tiểu Chí, các người lại đây bái kiến chủ nhân của ta đi.

- Chủ... Chủ nhân!?

Đám thanh niên trẻ trốn to mắt, ngây như phỗng nhìn Long Kinh Thiên, vẻ mặt không thể tin.

Long tộc bọn họ, Long Hoàng đời thứ nhất, cường giả truyền kỳ nhất lịch sử Long tộc thế mà nhận một nhân loại làm chủ nhân?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cao giọng quát:

- Các người không nghe thấy lời ta nói sao!?

Long uy cười đại tỏa ra, các con rồng kinh sợ.

Thanh niên trẻ và ông lão áo tím liếc nhau, sau đó tiến lên bái kiến Long Kinh Thiên.

Thanh niên trẻ này là Long Hoàng hiện tại của Long tộc, Ngao Chí.

Ông lão áo tím là thái thượng trưởng lão hiện tại của Long tộc, Ngao Vô Cực, hai người đều là thần cấp cường giả.

Địa vị của hai người rất cao, dù là đại đế các vương triều trông thấy họ đều vô cùng cung kính. Nhưng bây giờ kêu họ gọi một nhân loại là chủ nhân, lại còn là nhân loại không phải hoàng cấp cường giả.

Trưởng lão Long tộc khác thấy vậy chỉ đành tiến lên bái, bộ dạng không tình nguyện, kêu hựt hơi.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn thấu tâm lý các con rồng, hừ lạnh nói:

- Các người cho rằng chủ nhân của ta là người thường đúng không? Nói cho các người biết, chủ nhân của ta là viễn cổ chiến thần chuyển thế!

- Viễn cổ chiến thần chuyển thế!

Ngao Chí, Ngao Vô Cực cực kỳ kinh ngạc, ánh mắt lại nhìn Long Kinh Thiên đã thay đổi.

- Hừ!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch quát mắng:

- Các người không thử nghĩ xem nếu chủ nhân của ta là người thường thì có thể lặng lẽ âm thầm tiến vào Long Viêm cốc không? Có thể xuyên qua Tù Long Quần Thiên trận ở cửa long mộ không? Có thể xuyên qua Âm Phệ Hồn trận ở cửa long mộ ta không?

Đám Ngao Chí, Ngao Vô Cực bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mắng đầu đổ mồ hôi lạnh.

Đúng vậy, nếu là người thường đừng nói là có thể xuyên qua Tù Long Quần Thiên trận ở cửa long mộ, dù muốn vào Long Viêm cốc cũng không được.

Cho dù là thánh cấp cường giả cũng không thể!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch tiếp tục mắng:

- Chủ nhân của ta tiến vào long mộ thế mà các người không có chút cảm giác.

- Cái gì thần cấp, thánh cấp đều là chó má!

Đám Ngao Chí, Ngao Vô Cực bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chửi mặt đỏ bừng, cực kỳ xấu hổ.

Tuy nhiên, không ai dám lên tiếng cãi lại.

Đương nhiên Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chửi một trận khiến họ hoàn toàn công nhận Long Kinh Thiên.

Đúng vậy, nếu không phải là người viễn cổ chiến thần chuyển thế thì có thể làm được những điều này không?

Long Kinh Thiên nhìn đám rồng bị Ngao Bạch chửi, lắc đầu cười. Xem ra Long Kinh Thiên không muốn thừa nhận mình là viễn cổ chiến thần chuyển thế cũng không được rồi.

Chắc chắn sau này lại thêm một đám người cho rằng hắn là viễn cổ chiến thần chuyển thế.

Tuy nhiên, hình như Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch còn chưa hết giận, tiếp tục chửi:

- Mấy chục vạn năm nay các cách mà các người làm đều không thể giải trừ ma kha địa ngục đồ la chú. Nhưng chủ nhân của ta chỉ dùng một ngày, không, mấy canh giờ đã giải được hết. Bình thường miệng các người luôn nói lên trời dưới đất, các người có gì không làm được mà?

- Các người không đỏ mặt, ta xấu hổ giùm cho các người!

Đám Ngao Chí, Ngao Vô Cực mặt tím đỏ, cúi đầu muốn dúi vào ngực.

Không thể trách Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nổi cơn tam bành dữ như vậy, dù là ai bị cấm chú phong ấn vài chục vạn năm đều sẽ rất tức giận.

- Chủ nhân.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch trút giận gần xong, quay sang nói với Long Kinh Thiên:

- Đám Tiểu Chí đã ở đây thì bây giờ người nuốt luôn Tử Huyết Ngọc Tham đi, để bọn họ giúp người hoàn toàn luyện hóa được lực của Tử Huyết Ngọc Tham.

Tử Huyết Ngọc Tham này là Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch tìm từ đại lục hoang dã ra, có năm vạn năm, ẩn chứa lực lượng linh được rất mạnh, năng lực hiện tại của Long Kinh Thiên không thể luyện hóa ra.

Thế nên Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mới nói vậy.

Hơn nữa thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên khá thấp, tất nhiên Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch phải giúp hắn tăng cao.

Long Kinh Thiên hiểu ý tốt của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nên không từ chối:

- Ừm.

Lúc này Long Kinh Thiên thật sự rất cần tăng cao thực lực cho bản thân.

Dù sao sức mạnh mới là quan trọng nhất.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đã ngỏ lời thì đám Long Hoàng Ngao Chí tất nhiên không dám chối từ.

Thế là Long Kinh Thiên ở trong thần vực không gian trực tiếp nuốt Tử Huyết Ngọc Tham. Ba người Ngao Bạch, Ngao Chí, Ngao Vô Cực giúp đỡ Long Kinh Thiên luyện hóa lực lượng linh được của Tử Huyết Ngọc Tham.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thì nuốt vào yêu đan của yêu hoàng, trưởng lão Long tộc khác giúp cho nó luyện hóa lực lượng yêu nguyên từ yêu đan.

Khi Long Kinh Thiên nuốt vào Tử Huyết Ngọc Tham thì lực lượng linh được như núi lửa phun dung nham không ngừng tuôn hướng các góc thân thể hắn.

Lực lượng hỏa nguyên dâng trào khuếch tán.

Đám Ngao Bạch thấy vậy vội vận chuyển lực lượng long nguyên, hai tay đè ép, không ngừng áp chế lực linh được của Tử Huyết Ngọc Tham, khiến nó chậm rãi dung nhập vào bản thể của Long Kinh Thiên.

Nhưng lực lượng của đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch tiến vào người Long Kinh Thiên thì từng đợt lôi điện vàng, đen xuất hiện, chớp mắt chặn lực lượng long nguyên của đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ra ngoài.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch trợn mắt há hốc mồm:

- Cái... Cái này là?

Khi Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lại rót lực long nguyên vào cơ thể Long Kinh Thiên thì tình hình vẫn như vậy.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhướng mày.

Ngao Chí rụt rè hỏi:

- Lão tổ, lôi điện vàng, đen này là...?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch trừng mắt:

- Người hỏi ta thì sao ta biết?

Sau đó Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn Long Kinh Thiên, lộ vẻ suy tư.

Đám Ngao Chí, Ngao Vô Cực sợ quá không dám hỏi nữa.

Nhóm Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chợt thấy ở trán Long Kinh Thiên có một phù văn vàng không ngừng hiện ra, cùng với phù văn vàng xuất hiện dù là linh hồn Tử Thiên Long Hoàng như Ngao Bạch cũng lấy áp lực cực mạnh.

Các con rồng như Ngao Bạch vẻ mặt hoảng sợ.

- Áp lực linh hồn thật mạnh!

Long Hoàng hiện tại của Long tộc, Ngao Chí biến sắc mặt, run giọng nói:

- Lão tổ, cái kia, phù văn ở trán chủ nhân không lẽ là ấn ký thần vương?

Trong viễn cổ chiến thần chuyển thế có chia mạnh yếu, thực lực khác nhau. Thực lực khác biệt thì thần cấp cũng khác, thần vương là vua của các thần viễn cổ.

Thần vương cường giả, linh ngộ thiên địa pháp tắc đã đạt đến trình độ cực cao, được thiên địa pháp tắc công nhận, ở trán sẽ có ấn ký thần vương đặc biệt.

Ấn ký này được gọi là ấn ký thần vương.

Phù văn vàng ở trán Long Kinh Thiên rất giống với ấn ký thần vương ghi chép trong thượng cổ thần điển, công thêm áp lực linh hồn kinh người, khó trách Ngao Chí Long Hoàng cho rằng như vậy.

56. Chương 56

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 56: Quay về Vô Thần Điện

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngao Bạch, Ngao Chí, Ngao Vô Cực, ba thần cấp ở trước mặt phù ấn vàng ở trán Long Kinh Thiên đều cảm thấy áp lực như vậy, không nói đến các trưởng lão Long tộc đang giúp Cửu Vĩ Thiên Miêu luyện hóa lực yêu nguyên trong yêu đan của yêu hoàng.

Hơn nữa làm họ kinh ngạc là áp lực này không ngừng tăng mạnh.

Họ đổ mồ hôi lạnh, hít thở thấy khó khăn.

Bỗng nhiên thái thượng trưởng lão Long tộc hiện thời, Ngao Vô Cực nói với Ngao Bạch:

- Chúc mừng lão tổ, chúc mừng lão tổ!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngẩn ra.

- Lão tổ, chắc chủ nhân là viên cổ thần vương chuyển thế!

Ngao Vô Cực nói:

- Sau này Long tộc chúng ta có chủ nhân dẫn dắt, chắc chắn có thể dừng lại ánh sáng viên cổ của Long tộc ta.

Ngao Chí cũng mở miệng nói:

- Đúng vậy, chúc mừng lão tổ, chúc mừng lão tổ, đây là may mắn cho Long tộc!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nghe vậy cười ha hả nói:

- Đúng vậy các người nói đúng!

Nói xong Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch sang sảng cười to, tiếng cười vang vọng thần vực không gian.

Hôm nay là ngày Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vui vẻ nhất trong mấy chục vạn năm qua. Không chỉ giải trừ ma kha địa ngục đồ la chú trong người Ngao Bạch mà y nhận chủ nhân lại chính là viên cổ chiến thần chi vương!

Thần vương!

Có thể đi theo viên cổ thần vương, đây là điều biết bao viên cổ thần thú tha thiết ước mơ!

Cái này không chỉ là vinh diệu của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mà là may mắn của toàn Long tộc.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cảm thấy lúc trước y đồng ý làm chiến sủng của Long Kinh Thiên là may mắn nhất đời y.

- Các người nghe kỹ cho ta!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biểu tình nghiêm túc nói:

- Sau này chuyện của chủ nhân chính là chuyện của Long tộc chúng ta, mệnh lệnh của chủ nhân là mệnh lệnh cao nhất Long tộc chúng ta. Ai dám làm trái ý của chủ nhân sẽ bị xử lý theo tội phản tộc!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói đầy sát khí.

Các con rồng Ngao Chí, Ngao Vô Cực tim rớt cái bịch, ai nấy cao giọng nói:

- Xin lão tổ yên tâm!

Tội phản tộc là nặng nhất trong Long tộc.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vừa lòng gật đầu, quay sang nhìn Long Kinh Thiên.

Phù văn vàng trên trán Long Kinh Thiên không phải là ấn ký thần vương gì, ở Tiên Giới sau khi thực lực đạt đến thiên tôn y thì sẽ như tự nhiên hiện ra tiên chi phù ấn ở trán.

Long Kinh Thiên không hay biết đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói chuyện, hiện tại hắn dốc sức luyện hóa lực lượng linh dược của Tử Huyết Ngọc Tham. Bởi vì lực lượng long nguyên của đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không thể tiến vào người hắn nên chỉ có thể đứng xem, đem lực lượng linh dược Tử Huyết Ngọc Tham ức chế vào người Long Kinh Thiên, tiếp theo để mình hắn luyện hóa.

Cùng với lực lượng linh dược Tử Huyết Ngọc Tham không ngừng luyện hóa trong cơ thể Long Kinh Thiên, khí thể khắp người hẳn tăng vọt.

Vốn Long Kinh Thiên có thực lực hậu kỳ Trúc Cơ chớp mắt đến đỉnh hậu kỳ, vẫn đang không ngừng tăng lên.

Từng đợt chân khí dâng trào ở đan điền Long Kinh Thiên, không ngừng quanh quẩn, ngưng tụ.

Dan điền của Long Kinh Thiên chậm rãi biến đổi.

Nhưng chân khí ngưng tụ mới đầu trạng thái như sương khói, nhưng nó không ngừng tụ tập bắt đầu chuyển hóa thành dịch, chất dịch ngưng kết hình thành một u luyện oại giống như Yêu Hạch của yêu thú.

Đương nhiên, đây không phải yêu hạch mà là kim đan.

Kim đan chi cảnh!

Đúng vậy, Long Kinh Thiên đột phá đỉnh hậu kỳ Trúc Cơ, đạt đến Kim Đan chi cảnh.

Lực lượng linh dược của Tử Huyết Ngọc Tham giống như thủy triều không ngừng rót vào đan điền của Long Kinh Thiên, mới đầu kim đan trong đan điền chỉ cỡ ngón tay út, hơn nữa ảm đạm vô sắc, chỉ có thể gọi là hư đan!

Nhưng lực lượng linh dược Tử Huyết Ngọc Tham không ngừng rót vào, kim đan của Long Kinh Thiên bắt đầu không ngừng biến to ra, bên ngoài kim đan tỏa ánh sáng càng chói lòa, ánh sáng vàng rực rỡ.

Tu vi của Long Kinh Thiên từ sơ kỳ kim đan lên đến đỉnh sơ kỳ kim đan, sau đó đột phá tới Kim Đan kỳ!

Nhưng vẫn chưa ngừng lại.

Khi thực lực của Long Kinh Thiên đạt đến đỉnh Kim Đan kỳ thì lực lượng linh dược Tử Huyết Ngọc Tham mới chậm rãi yếu đi, quái dị là tán hướng thân thể hẳn.

Thân thể Long Kinh Thiên thu nạp lực lượng linh dược của Tử Huyết Ngọc Tham xong bắt đầu không ngừng biến mạnh.

Lúc trước thân thể của Long Kinh Thiên có thể so với hoàng cấp kỳ cường giả, nhưng hiện bây giờ dù là thân thể hoàng cấp hậu kỳ cường giả cũng không mạnh bằng Long Kinh Thiên.

Khi Long Kinh Thiên lại lần nữa mở đôi mắt, tỉnh lại thì đã qua nửa tháng.

Long Kinh Thiên thở ra hơi dài, thần thức nội thị, chỉ thấy kim đan trong đan điền to cỡ nắm tay trẻ sơ sinh, hơn nữa giống như linh hồn chi hải, bên ngoài kim đan quay quanh lõi điện vàng, đen.

Long Kinh Thiên tỉnh dậy làm đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Ngao Chí luôn canh giữ một bên vui mừng kêu lên.

- Chủ nhân, người tỉnh rồi!

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm, gật đầu.

Long Kinh Thiên phát hiện Ngao Chí, Ngao Vô Cực đứng cạnh Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vẻ mặt nịnh nọt nhìn hẳn.

Long Kinh Thiên ngậy ra.

Nhưng hẳn không nghĩ nhiều, chuyển hướng nhìn phía khác, trông thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu nuốt xong nội đan cử đầu yêu hoàng, nó vẫn đang luyện hóa nội đan.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đã biến trở về bản thể to như núi, ở giữa không trung thân mèo bị từng đoàn lửa quay quanh.

Từng đoàn lửa này tựa như những con phượng hoàng.

Khí thể của Cửu Vĩ Thiên Miêu so với nửa tháng trước thì sinh ra biến đổi trời long đất lở.

Nửa tháng trước Cửu Vĩ Thiên Miêu là tứ cấp, hiện tại thực lực đã đến lục cấp, không phải sơ kỳ mà là trung kỳ lục cấp.

Trung kỳ lục cấp tương đương với cường giả võ tông.

Nửa tháng liên tục vượt hai đại cấp thì chỉ có yêu đan thần cấp như của cửu đầu yêu hoàng mới có công dụng như vậy, cũng may mắn có nhiều trưởng lão Long tộc giúp đỡ Cửu Vĩ Thiên Miêu luyện hóa, nếu không thì dù cho nó yêu đan của yêu hoàng thì nó cũng không thể luyện hóa được.

Không lâu sau Cửu Vĩ Thiên Miêu đã tỉnh lại.

Khi Cửu Vĩ Thiên Miêu tỉnh lại thì đã là hậu kỳ lục cấp.

Đương nhiên Cửu Vĩ Thiên Miêu chưa luyện hóa xong lực lượng yêu nguyên của yêu đan yêu hoàng, nếu không thì tuyệt đối không chỉ là một chút thực lực như thế, dù sao, đây chính là thần cấp yêu đan!

Sau này Cửu Vĩ Thiên Miêu không ngừng luyện hóa lực lượng yêu nguyên của yêu đan yêu hoàng trong cơ thể thì thực lực nó sẽ không ngừng tăng cao.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu tỉnh dậy, gấp ngừng kêu Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân.

Biểu tình Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch do dự như có điều gì khó nói.

Long Kinh Thiên thấy Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biểu tình khó xử thì nói:

- Ta biết ngươi muốn nói cái gì, ngươi bị ma kha địa ngục đồ la chú phong ấn vài chục vạn năm, hiện tại cảm chú vừa mới giải trừ, còn cần một đoạn thời gian mới hồi phục bình thường.

Nói tới đây Long Kinh Thiên chỉ vào tế đài thủy tinh, bảo:

- Tế đài này là dùng tinh thần tinh chú tạo, có giúp ích cho ngươi hồi phục, nên ngươi hãy trước tiên ở lại đây đi.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngây ra, y không ngờ Long Kinh Thiên lập tức nói ra ý tưởng trong lòng y.

Tế đài này là lúc Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ở viễn cổ thì góp nhặt tinh thần tinh chú tạo vô số năm, cũng chính bởi vì tinh thần tinh tế đài mà y bị phong ấn mấy chục vạn năm vẫn có thể giữ được sự sống.

Hiện tại Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mới vừa giải trừ phong ấn, đúng là còn cần tinh thần tinh tế đài trợ cho hồi phục vết thương trong người hoàn toàn.

Tử Thiên Long Hoàng biểu tình cảm kích, nói:

- Chủ nhân, nhiều lắm là một năm, vết thương của ta sẽ hoàn toàn bình phục, đến lúc đó ta lại đi hội họp cùng ngươi.

Tiếp theo Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lấy ra một khối long lân, nói:

- Chủ nhân, sau này nếu ngươi gặp nguy hiểm thì có thể bóp nát khối long lân này, khi đó ta sẽ chạy đến bên cạnh ngươi.

Long Kinh Thiên gật đầu nhận lấy, thu vào Trấn Thiên tháp.

Ngao Chí, Long Hoàng hiện thời thấy vậy cũng tiến lên, vẻ mặt nịnh nọt giao một khối long lân cho Long Kinh Thiên, Ngao Vô Cực cũng vậy.

Long Kinh Thiên cất long lân của hai người, nhưng thấy Ngao Chí, Ngao Vô Cực biểu tình nịnh nọt thì lấy làm lạ.

Thế là Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ở lại thần vực không gian, đám rồng Ngao Chí, Long Hoàng hiện thời cùng tiến Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu ra khỏi Long Viêm cốc.

Bóng dáng Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu dần biến mất nơi cuối trời. Đám Ngao Chí, Ngao Vô Cực đứng ngoài Long Viêm cốc nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên khuất xa, đứng yên thật lâu.

Đại trưởng lão Long tộc ngao Thừa đứng im thật lâu cẩn thận hỏi:

- Long Hoàng đại nhân, cái kia, chủ nhân thật sự là viên cổ thần vương chuyển thế?

Long Hoàng Ngao Chí nói:

- Tuyệt đối không sai được, phù văn ở trán chủ nhân tuyệt đối là ấn ký thần vương, nếu không phải là ấn ký thần vương thì sẽ không có áp lực linh hồn như vậy.

Thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực nói tiếp:

- Long Hoàng đại nhân nói không sai, đó tuyệt đối là ấn ký thần vương!

Ngao Vô Cực nhớ lại áp lực khủng bố lúc trước, mặt còn động lại nỗi sợ.

- Chủ nhân là viên cổ thần vương chuyển thế, tuy hiện tại yếu ớt nhưng một khi trưởng thành, vậy thì thực lực tuyệt đối khủng bố

Long Hoàng Ngao Chí nói:

- Chỉ cần qua ba, bốn mươi năm chắc chủ nhân có thể trở thành thần cấp cường giả, đến lúc đó chắn chắn chấn kinh đại lục Thiên Lam, thậm chí là Loạn Hải, đại lục hoang dã!

Đám đại trưởng lão Ngao Thừa kinh kêu:

- Ba, bốn mươi năm chắc chủ nhân có thể trở thành thần cấp cường giả!?

Ở đại lục Thiên Lam thì trăm tuổi trở thành thánh cấp đã là không thể tin, ba, bốn mươi năm chắc chủ nhân có thể trở thành thần cấp cường giả là điều họ chưa nghe nói.

Long Hoàng Ngao Chí mỉm cười nói:

- Ta là từ thượng cổ thần điển chi biết được, thượng cổ thần điển ghi chép, người viên cổ chiến thần chuyển thế có tốc độ tu luyện nhanh đến không thể tưởng tượng. Bình thường chỉ dùng ba, bốn mươi năm chắc chủ nhân có thể trở thành thần cấp cường giả, trăm năm là hồi phục thực lực cổ thần.

Đám đại trưởng lão Ngao Thừa hít ngậm khí lạnh:

- Trăm năm, thực lực cổ thần!

Long Hoàng Ngao Chí nói:

- Đi, chúng ta trở lại, nhưng sau này phải tăng cường phòng ngự của Long Viêm cốc!

Long Hoàng Ngao Chí nói xong quay người bay về Long Viêm cốc.

Các con rồng đi theo, nhưng lòng họ không còn bình tĩnh nữa.

Lúc này Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu bay ra ngoài vài dặm.

- Đại ca, chuyến này đi Long Viêm cốc thật là sung sướng!

Cửu Vĩ Thiên Miêu bay trên trời cười to nói:

- Sau này ngày bốn Miêu gia uy lâm thiên hạ đã không còn xa!

Long Kinh Thiên vỗ đầu nó, mỉm cười nói:

- Đợi người hoàn toàn luyện hóa cửu đầu yêu hoàng yêu đan rồi nói đi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Hiện tại có Cửu Dương đan, mỗi ngày nuốt Cửu Dương đan tu luyện thì không lâu sau ta có thể hoàn toàn luyện hóa cửu đầu yêu hoàng yêu đan rồi, chờ mười năm sau là ta sẽ hoàn toàn hồi phục thực lực lúc mạnh nhất.

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm gật đầu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đại ca, đến lúc chúng ta hồi phục thực lực thì đi Thần Thú phong đại chiến thiên hạ các thần cấp cường giả, đoạt lấy đệ nhất.

Long Kinh Thiên nói:

- Là người đoạt đệ nhất.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười bảo:

- Giống nhau mà.

Long Kinh Thiên cười cười.

Long Kinh Thiên hiểu ý của Cửu Vĩ Thiên Miêu, dị thú trên Dị Thủ bảng có không ít cũng đều là có chủ nhân. Cuộc chiến tranh Dị Thủ bảng không chỉ giữa dị thú với nhau mà còn là cuộc tranh đấu của các cường giả nhân loại.

Bởi vì thực lực của Cửu Vĩ Thiên Miêu, Long Kinh Thiên tăng nhiều, lại có thời gian đầy đủ nên cách cuộc so tài đệ tử tinh anh còn hai tháng rưỡi, thế nên Long Kinh Thiên không vội bay đi.

Trên đường Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu vừa bay về vừa nuốt Cửu Dương đan tu luyện.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu ngừng đến gần Tề Thiên sơn mạch của Vô Thần Điện, thực lực hai người không ngừng tăng lên.

Hai tháng sau, Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu quay về Tề Thiên sơn mạch.

Thời gian hai tháng trôi qua, Long Kinh Thiên đã đạt đến hậu kỳ kim đan.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thì đạt đến đỉnh hậu kỳ lục cấm, chỉ kém nửa bước tựu có thể đột phá đến thất cấp.

Nhìn Tử Tiêu phong, Long Kinh Thiên nói:

- Đi thôi, chúng ta đi giao nhiệm vụ.

Long Kinh Thiên mang Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên, một lát sau đã đi tới Tử Tiêu cung.

Bởi vì gần đến so tài đệ tử tinh anh nên đại điện Tử Tiêu cung náo nhiệt hơn bình thường.

Long Kinh Thiên đi đến đương nhiên khiến các đệ tử trong đại điện xôn xao.

- Là Long Kinh Thiên!

- Hơn ba tháng trước Long Kinh Thiên đánh bại Phong Long, hiện tại xếp hạng tám Thiên Địa bảng, hẳn rất cuộc trở lại. Nghe nói hắn nhận nhiệm vụ Long Viêm cốc, đi Long Viêm cốc tìm Sinh Tử thảo!

- Long Viêm cốc, đó là đất của Long tộc, đi chỗ đó chẳng phải là tìm chết sao?

- Đúng vậy coi như là thánh cấp cường giả cũng không dám nhận nhiệm vụ này. Theo ta thấy Long Kinh Thiên chưa đi tới Long Viêm cốc thì người ta cho một cự long rống một cái là bị hù trốn trở về.

- Vậy là Long Kinh Thiên không hoàn thành được nhiệm vụ Long Viêm cốc, chẳng phải là không thể báo danh tham gia so tài đệ tử tinh anh?

Các đệ tử bàn tán sôi nổi.

- Hạng tám Thiên Địa bảng?

Long Kinh Thiên nghe các đệ tử bàn tán, không ngờ hiện tại hắn ở hạng tám Thiên Địa bảng.

Long Kinh Thiên biểu tình thản nhiên đi tới chỗ giao tiếp nhiệm vụ.

Chợt có đệ tử nói:

- Mấy tháng nay Cổ Phạn cố gắng tu luyện, thực lực tăng nhiều, hôm trước đánh bại hạng hai Thiên Địa bảng, Vưu Thành, hiện tại xếp hạng hai Thiên Địa bảng.

- Nghe nói Cổ Phạn này không chỉ đột phá võ vương chi cảnh, hơn nữa đạt đến đỉnh thất tầng võ vương. Thật biến thái, không biết Cổ Phạn tu luyện như thế nào nữa.

- Tu luyện như thế nào? Lần này Cổ gia vì khiến hắn đoạt được đệ nhất so tài đệ tử tinh anh lấy ra linh dược vạn năm Cổ gia cất giấu nhiều năm cho Cổ Phạn dùng.

Long Kinh Thiên nghe vậy thâm cười lạnh, hạng hai?

Đúng vậy, Cổ gia vì khiến Cổ Phạn đoạt được đệ nhất đánh bại Long Kinh Thiên, thật chịu bỏ vốn gốc.

57. Chương 57

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 57: Đệ nhất Thiên Địa bảng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên đã tới chỗ tiếp nhiệm vụ.

- Long Kinh Thiên, người trở về rồi?

Chấp sự quản lý nhiệm vụ nhận ra Long Kinh Thiên, nói:

- Ta đã nói rồi, nếu không thể hoàn thành nhiệm vụ thì trong nửa năm không thể trở lại.

Long Kinh Thiên biểu tình thản nhiên, tay lóe ánh sáng, một gốc cỏ xanh cực kỳ bình thường xuất hiện trong tay hắn. Hắn đặt cỏ xanh lên bàn.

Chấp sự quản lý nhiệm vụ trợn to mắt, lắp bắp nói:

- Sinh... Sinh Tử thảo!

Cỏ xanh cực kỳ bình thường đặt trên quầy đá tỏa ra khí tử vong cực kỳ đậm đặc, cùng lúc đó, khí tử vong có lẫn một chút khí sinh mệnh.

Đệ tử trong đại điện giật mình nhìn Sinh Tử thảo trên bàn.

Một lát sau, chấp sự quản lý nhiệm vụ mới phản ứng lại, đôi tay run rẩy cầm lấy Sinh Tử thảo. Chỉ thấy Sinh Tử thảo xanh mơn mẫm, bên ngoài tỏa ra ánh sáng như phỉ thúy.

- Tử khí và sinh khí thật mạnh!

Chấp sự quản lý nhiệm vụ kinh thán nói:

- Gốc Sinh Tử thảo này chắc cỡ ba ngàn năm!

Sinh Tử thảo bình thường chỉ chừng vài năm, rất hiếm thấy trên ngàn năm.

Ba ngàn năm thì càng khó gặp.

Long Kinh Thiên thản nhiên nói:

- Sao? Ta đã hoàn thành nhiệm vụ rồi chứ?

Chấp sự quản lý nhiệm vụ giật mình tỉnh lại, do dự nói:

- Đây... Sinh Tử thảo này là người lấy từ Long Viêm cốc về?

Giọng điệu của chấp sự quản lý nhiệm vụ đầy chất vấn.

Khí thế của Long Kinh Thiên bỗng tăng vọt, mắt lóe tia sáng lạnh, hung uy ập hướng chấp sự quản lý nhiệm vụ.

Long Kinh Thiên nói:

- Đúng thì thế nào? Không đúng thì thế nào? Chẳng lẽ ngươi muốn chính mắt thấy mới chịu?

Chấp sự quản lý nhiệm vụ thụt lùi mấy bước, kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên.

- Không, không, ta không có ý đó!

Chấp sự quản lý nhiệm vụ chợt nhớ ra Long Kinh Thiên là ‘kẻ nguy hiểm’ một chiêu đánh bại Phong Long.

Chấp sự quản lý nhiệm vụ cố nặn nụ cười nói:

- Ta chỉ là thuận miệng hỏi, chỉ cần có Sinh Tử thảo thì xem như hoàn thành nhiệm vụ này.

Mặc dù thực lực của chấp sự quản lý nhiệm vụ này không tệ nhưng chỉ ngang ngửa Phong Long, đương nhiên không dám xác láo trước mặt Long Kinh Thiên.

Thế là chấp sự quản lý nhiệm vụ nhanh chóng bẩm báo lên trên việc hoàn thành nhiệm vụ Long Viêm cốc, cũng đưa phần thưởng cho Long Kinh Thiên.

Long Viêm cốc là nhiệm vụ nhất đẳng, phần thưởng rất hậu hĩnh, tám mươi viên Nguyên Dương đan, còn có một ít linh dược và tinh khoáng.

Đương nhiên đối với đệ tử khác trong Võ Thần Điện thì tám mươi viên Nguyên Dương đan là phần thưởng cực dày, với Long Kinh Thiên có được mấy vạn viên Cửu Dương đan, vài ức Nguyên Dương đan thì chỉ là một cọng lông trâu.

Sau đó Long Kinh Thiên đi tới chỗ báo danh tham gia so tài đệ tử tinh anh để đăng ký.

Long Kinh Thiên cầm thân phận bài so tài đệ tử tinh anh, mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu trong ánh mắt chăm chú của các đệ tử rời khỏi đại điện Tử Tiêu cung.

- Long Kinh Thiên lại... Lại thật sự tìm được Sinh Tử thảo!

- Chắc chắn không phải tìm trong Long Viêm cốc!

- Đúng vậy, chỉ long mộ mới có Sinh Tử thảo, đừng nói là tiến vào long mộ, dù là Long Viêm cốc thì Long Kinh Thiên không thể vào được.

- Vậy Long Kinh Thiên lấy đâu ra Sinh Tử thảo?

Các đệ tử bàn tán xôn xao.

- Nhưng mặc kệ Long Kinh Thiên lấy đâu ra Sinh Tử thảo, hiện tại hắn đã báo danh so tài đệ tử tinh anh, lần này có trò hay xem.

- Đúng vậy, so tài đệ tử tinh anh lần này không kém gì khảo hạch nội điện.

- Các người nói xem lúc đó Long Kinh Thiên thắng hay là Cổ Phạn sẽ đạt hạng nhất?

Các đệ tử thảo luận, Long Kinh Thiên không cần biết, hắn quay về tiểu viện ở Lạc Vân phong, tiếp đó bắt đầu bế quan tiếp tục tu luyện. nửa tháng sau chính là so tài đệ tử tinh anh, Long Kinh Thiên hy vọng có thể trước ngày thi đạt đến đỉnh hậu kỳ kim đan.

Trong Võ Thần Điện, có hàng vạn đệ tử ngoại điện, đệ tử nội điện thì ít hơn rất nhiều, chỉ có hơn hai vạn.

Tiểu viện tu luyện của hững đệ tử nội điện ở trên Lạc Vân phong. Trên Lạc Vân phong, trong một tòa tiểu viện tu luyện, Phong Long bị Long Kinh Thiên đánh bại đang ở trong tiểu viện này, trước mặt gã đứng một thanh niên tuấn tú mặc áo lam.

Phong Long nói:

- Hoàng Hòa sư huynh, ngươi nhất định phải thay tiểu đệ báo mối thù này!

So với hơn ba tháng trước thì hiện tại sắc mặt của Phong Long rất kém, giống như bị bệnh nặng.

Nghe Phong Long xưng hô thì thanh niên tuần tú mặc áo lam này chính là đệ nhất Thiên Địa bằng nội điện Hoàng Hòa.

Hoàng Hòa ừ một tiếng, nói:

- Người yên tâm, trên lôi đài so tài đệ tử tinh anh, nếu Long Kinh Thiên gặp phải ta thì ta sẽ báo thù cho người.

Phong Long mừng rỡ nói:

- Đa tạ Hoàng Hòa sư huynh!

Phong Long nhớ lại tình cảnh Long Kinh Thiên đánh bại gã trước mặt các đệ tử, biểu tình dữ tợn nói:

- Ta phải khiến hắn giống như ta, không, còn thảm hơn ta gấp chục lần, trăm lần!

Hiện tại Phong Long xem như hiểu tại sao lúc trước Long Kinh Thiên nói gã đã không có cơ hội.

Hơn ba tháng nay mặc kệ Phong Long nuốt bao nhiêu linh đan diệu dược thì vết thương trong người vẫn không thể hồi phục, không chỉ như vậy, hơn nữa càng lúc càng nặng.

Coi như là cường giả võ tông lúc trước chỉ điểm võ kỹ cho Phong Long cũng chịu bó tay.

Lấy tình huống trước mắt của Phong Long thì không có khả năng tham gia so tài đệ tử tinh anh lần này.

Hoàng Hòa nhướng mày nói:

- Nhưng ta hơi tò mò, Long Kinh Thiên này làm sao có được Sinh Tử thảo.

Phong Long giật mình, sau đó hừ lạnh nói:

- Hắn căn bản không có khả năng tiến vào Long Viêm cốc, nói không chừng trước khi nhận nhiệm vụ thì hắn đã sớm có Sinh Tử thảo, hơn ba tháng nay trốn trong góc nào đó tu luyện.

Hoàng Hòa trầm ngâm nói:

- Đã sớm có?

Hoàng Hòa không phản bác lời Phong Long nói, vì gã cũng không tin Long Kinh Thiên có thể vào được Long Viêm cốc, tiến vào long mộ lấy Sinh Tử thảo.

- Nhưng mà, Hoàng Hòa sư huynh...

Phong Long ngập ngừng nói:

- Hôm qua ta nghe nói Cổ Phạn đánh bại Vưu Thành sư huynh.

Hoàng Hòa xoa tay, biểu tình thản nhiên nói:

- Cổ Phạn này chỉ là dùng linh dược Cổ gia cường ép tăng thực lực, căn cơ bất ổn. Tuy cổ đồng chiến thần thể của hắn hơi rắc rối nhưng không đáng lo.

Phong Long cười nói:

- Đó là đương nhiên, cho dù Cổ Phạn có mạnh hơn cũng không thể là đối thủ của Hoàng Hòa sư huynh.

Hoàng Hòa gật đầu, cười tủm tỉm.

Long Kinh Thiên từ bên ngoài trở về, tìm đến Sinh Tử thảo hoàn thành nhiệm vụ Long Viêm cốc, tin tức này lan truyền trong nội, ngoại điện thậm chí là đệ tử tinh anh Võ Thần Điện.

Hiện tại Long Kinh Thiên không chỉ nổi tiếng như cồn trong đệ tử nội điện, ngoại điện, ở trong đệ tử tinh anh cũng rất có tiếng.

Chỉ riêng đường chủ chấp pháp đường Dương thanh Sơn muốn thu Long Kinh Thiên làm đệ tử mà hắn từ chối cũng đủ tuyên truyền danh tiếng của hắn.

Đệ tử nội điện, ngoại điện, đệ tử tinh anh trong Vô Thần Điện bởi vì Long Kinh Thiên trở về mà càng náo nhiệt lên.

Tam đại cảnh đệ tử rất chú ý so tài đệ tử tinh anh lần này.

Đám đệ tử tinh anh cũng muốn biết ai sẽ được hạng nhất so tài đệ tử tinh anh.

58. Chương 58

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 58: So tài đệ tử tinh anh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cổ Phạn đương nhiên cũng biết chuyện Long Kinh Thiên trở về, nhưng khi nghe đệ tử dưới tay bẩm báo thì chỉ lạnh nhạt nói:

- Trở về? Trở lại là tốt rồi.

Cùng với thời gian so tài đệ tử tinh anh không ngừng đến gần, chuyện đồn đãi liên quan Long Kinh Thiên, Cổ Phạn, các cường giả trên Thiên Địa bằng ngày càng đồn ầm ĩ.

Thời gian trôi qua, chớp mắt đã qua nửa tháng.

Từ khi Long Kinh Thiên trở về Long Viêm cốc thì luôn bề quan trong tiểu viện của mình.

- Đại ca, người đã tỉnh!

Cửu Vĩ Thiên Miêu canh giữ một bên thấy Long Kinh Thiên tỉnh lại thì bay tới đáp xuống trước mặt Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thở ra một hơi, gật đầu, đứng dậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Đại ca, sao rồi?

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm gật đầu.

Lần này Long Kinh Thiên bề quan hoàn toàn luyện hóa lực lượng linh dược của Tử Huyết Ngọc Tham, rốt cuộc đến đỉnh hậu kỳ kim đan.

Long Kinh Thiên nói:

- Đi, chúng ta đi Tử Tiêu cung!

Long Kinh Thiên nói xong lóe người mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu ra khỏi tiểu viện, hướng tới Tử Tiêu phong.

So tài đệ tử tinh anh, địa điểm so đấu là quảng trường phía trước đại điện Tử Tiêu cung.

Một lát sau Long Kinh Thiên đã tới quảng trường phía trước đại điện Tử Tiêu cung.

Khi Long Kinh Thiên tới nơi thì quảng trường phía trước đại điện Tử Tiêu cung đã là biển người.

Nhưng đa số là đến quan sát trận đấu.

Khảo hạch đệ tử nội điện có hơn hai vạn đệ tử ngoại điện tham gia, so tài đệ tử tinh anh lần này chỉ có khoảng một ngàn người báo danh.

Báo danh so tài đệ tử tinh anh điều kiện thứ nhất chính là hoàn thành một nhất đẳng nhiệm vụ, nên rất nhiều đệ tử nội điện muốn báo danh tham gia cũng không được.

Bởi vì nhất đẳng nhiệm vụ rất khó hoàn thành.

- Long Kinh Thiên đến!

Long Kinh Thiên tiến đến khiến đám đông xông xáo.

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh nhạt, bỗng nảy ra trực giác, liếc hướng đám người, hẳn thấy Cổ Phạn.

Ánh mắt của Long Kinh Thiên và Cổ Phạn giao nhau, khí lưu vô hình kích động, va chạm.

Đệ tử xung quanh kinh ngạc lùi ra.

So sánh nửa năm trước thì khí thế của Cổ Phạn nội liễm rất nhiều, ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên âm trầm.

Ánh mắt hai người giao nhau rồi dời đi.

Long Kinh Thiên đi đến không lâu sau thì đám đông lại xông xáo.

- Xem kia, là Hoảng Hòa sư huynh, Hoảng Hòa sư huynh đến!

- Nghe nói hai năm trước Hoảng Hòa sư huynh đạt tới đỉnh võ vương thất tầng, nhưng năm nay mới hoàn thành một nhất đẳng nhiệm vụ, đến giờ mới tham gia so tài đệ tử tinh anh.

- Đúng vậy nếu không thì từ hai năm trước Hoảng Hòa sư huynh đã có thể trở thành đệ tử tinh anh. Lấy thực lực của Hoảng Hòa sư huynh cho dù là đệ tử tinh anh bình thường cũng không phải đối thủ của hắn.

Đệ tử xung quanh thảo luận.

Long Kinh Thiên nhìn sang, chỉ thấy một thanh niên mặc áo lam được mọi người vây quanh chậm rãi bay tới đây.

Thanh niên mặc áo lam cùng Cổ Phạn đều có loại kiêu ngạo ở trên mọi người.

Đệ nhất Thiên Địa bảng nội điện, Hoảng Hòa!

Cũng là nổi tiếng nhất trong so tài đệ tử tinh anh, có hy vọng đoạt được đệ nhất.

Mặc dù Cổ Phạn, Long Kinh Thiên cũng gây chú ý nhưng nói về uy phong thì kém xa Hoảng Hòa.

Ba năm, Hoảng Hòa luôn ở trong Thiên Địa bảng nội điện, trước giờ không có đệ tử nào có thể lay động địa vị của gã, từ đó có thể thấy được thực lực.

Long Kinh Thiên nhìn thấy Phong Long đi theo phía sau Hoảng Hòa.

Phong Long biểu tình căm hận nhìn Long Kinh Thiên, nói với Hoảng Hòa:

- Hoảng Hòa sư huynh, đó chính là Long Kinh Thiên!

- Ồ.

Hoảng Hòa theo tầm mắt của Phong Long nhìn qua, bay hướng Long Kinh Thiên.

Thấy Hoảng Hòa bay tới gần Long Kinh Thiên thì đệ tử xung quanh vây ra, đều nhìn hướng hắn. Long Kinh Thiên một lần nữa bị các đệ tử chú ý.

Hoảng Hòa tới trước mặt Long Kinh Thiên, hỏi thẳng:

- Người chính là Long Kinh Thiên?

Long Kinh Thiên biểu tình thản nhiên nói:

- Đúng vậy

Hoảng Hòa chỉ vào Phong Long đứng cạnh, nói:

- Phong Long là bằng hữu của ta, một bằng hữu cực tốt.

Long Kinh Thiên vẫn thản nhiên nói:

- Rồi sao?

Hoàng Hòa ngậy ra, sau đó cười, nụ cười rất dịu dàng, nói:

- Hy vọng người ở trên lôi đài đừng đụng phải ta, nếu không thì kết cuộc của người sẽ rất thảm, cực kỳ thảm!

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh nói:

- Vậy sao?

Hoàng Hòa nheo mắt nhìn chăm chăm vào Long Kinh Thiên, nhưng gã không nói gì thêm. Vài giây sau Hoàng Hòa xoay người rời đi.

Phong Long liếc Long Kinh Thiên, cười lạnh nói:

- Long Kinh Thiên, đừng tưởng người đánh bại ta thì cho rằng mình mạnh lừng, người vĩnh viễn không biết thực lực của Hoàng Hòa sư huynh mạnh tới đâu, khủng bố cỡ nào!

- Đến lúc đó người sẽ ở trên lôi đài quỳ cầu ta, để Hoàng Hòa sư huynh đừng giết người!

Phong Long nói xong đi theo Hoàng Hòa rời khỏi.

Long Kinh Thiên nhìn bóng lưng hai người, cười lạnh.

- Long Kinh Thiên đánh bại Phong Long, không ngờ Hoàng Hòa sư huynh ra mặt cho Phong Long, lần này Long Kinh Thiên tiêu rồi.

- Đúng vậy Phong Long và Hoàng Hòa sư huynh có giao tình không sai, nghe nói lần rèn luyện Phong Long khiến Hoàng Hòa sư huynh tránh thoát một kiếp nạn.

- Mặc dù thực lực của Long Kinh Thiên cũng khá nhưng không thể nào là đối thủ của Hoàng Hòa sư huynh. Long Kinh Thiên cần tự cầu may mắn, đừng đụng phải Hoàng Hòa sư huynh mới tốt.

Đệ tử xung quanh thấy Hoàng Hòa và Long Kinh Thiên đối đầu nhau thì xôn xao.

Các đệ tử nhìn Long Kinh Thiên bằng ánh mắt thương hại.

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh.

Trong đám đông Long Kinh Thiên nhìn thấy thanh niên áo đen Phạm Tiêu cùng hắc khẩu hạch vào Võ Thần Điện, xem ra Phạm Tiêu cũng báo danh tham gia so tài đệ tử tinh anh lần này.

Long Kinh Thiên còn nhớ lúc trước khẩu hạch đệ tử nội điện thì Phạm Tiêu dùng thách thức hạng mười mấy tiến vào nội điện, so với Long Kinh Thiên hạng nhất thì kém một trời một vực.

Nhưng Long Kinh Thiên nhìn ra Phạm Tiêu luôn ẩn giấu thực lực, nếu không thì lấy thực lực của y tuyệt đối có hy vọng tiến vào mười hàng đầu, thậm chí là ba hàng đầu trong khẩu hạch đệ tử nội điện.

Trừ Phạm Tiêu ra Long Kinh Thiên còn thấy một người, đó là Phó Trần có được tam nhãn tà đồng.

Lúc khẩu hạch đệ tử nội điện thì Phó Trần xếp hạng bốn.

Xem ra lần này khẩu hạch đệ tử nội điện cũng tới báo danh so tài đệ tử tinh anh.

Nhưng Long Kinh Thiên không để mắt các cường giả đệ nhị khẩu hạch đệ tử nội điện.

Thời gian trôi qua, đệ tử đến xem ngày càng nhiều, quảng trường chật như nêm cối.

Có hai bóng người bay ra khỏi Tử Tiêu cung, Long Kinh Thiên nhận ra là cường giả võ tông lần trước chủ trì khẩu hạch đệ tử nội điện.

Hai cường giả võ tông đi tới, toát ra khí thế, phút chốc quảng trường ồn ào yên tĩnh lại.

Một cường giả võ tông mở miệng nói:

- Các đệ tử, xin lùi lại!

Đội đám đệ tử thật lười thì hai cường giả võ tông tay ấn pháp quyết, mở ra cấm chế trên quảng trường, phút chốc nguyên quảng trường rung động.

Đám đệ tử nhìn chăm chú, chính giữa quảng trường, từ dưới lòng đất dâng lên một lôi đài.

Lôi đài cỡ vài thước vuông.

Làm xong tất cả, một cường giả võ tông nói:

- Xin mời đệ tử tham gia so tài đệ tử tinh anh lần này tiến lên trên.

59. Chương 59

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 59: Đối thủ thứ nhất

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đám Long Kinh Thiên, Cổ Phạn, Hoàng Hòa đi lên.

Cường giả võ tông nói tiếp:

- So tài theo kiểu đào thải, cuối cùng mười người thắng có thể trở thành đệ tử tinh anh, tiến nhập thánh cảnh tu luyện.

Sau đó cường giả võ tông nói một số quy tắc so tài rồi tuyên bố bắt đầu so đấu.

Trước khi so tài thì đám Long Kinh Thiên tiến lên rút thăm so đấu, nếu con số thăm giống nhau thì chính là đối thủ một vòng.

Vì chỉ có một lôi đài nên mỗi lần so tài tiến hành theo tổ, những người khác phải chờ tổ này kết thúc so đấu mới lên đài được.

Long Kinh Thiên rút thăm so đấu là số tám mươi, nên xếp sau.

Cổ Phạn, Hoàng Hòa, Phạm Tiêu, Phó Trần, bốn người rút số so tài hàng đầu nên so đấu trước Long Kinh Thiên.

Đối thủ của Cổ Phạn là hạng hai Thiên Địa băng, Nhâm Niên. Có thể ở Thiên Địa băng song song hạng hai thì tất nhiên thực lực của Nhâm Niên không yếu, nhưng Cổ Phạn chỉ dùng một chiêu, một chiêu đã đánh Nhâm Niên rút lôi đài.

Một chầu bại địch!

Các đệ tử thấy vậy lại ồn ào lên.

Đối thủ của Hoàng Hòa là một thanh niên áo đen, làm mọi người ngoài ý muốn là thanh niên áo đen trực tiếp nhận thua.

Đệ tử thấy vậy cũng không cảm giác ngoài ý muốn, dù sao Hoàng Hòa là đệ nhất Thiên Địa băng. Thanh niên áo đen này không có trên Thiên Địa băng nên trực tiếp nhận thua không mất mặt Tiên Giới.

Phó Trần có Tam Nhân Tà Đồng có đối thủ cũng là cường giả trong Thiên Địa băng, xếp hạng chín, Thang Thành, nhưng cuối cùng vẫn bị Phó Trần đánh bại.

Kết quả này hiển nhiên ra ngoài ý mọi người.

Mặc dù Phó Trần có được Tam Nhân Tà Đồng nhưng dưới ánh sáng của Long Kinh Thiên và Cổ Phạn có vẻ lu mờ, mấy tháng qua không có biểu hiện gì đặc sắc, vậy nên gã thể chiến thắng Thang Thành, xếp hạng chín Thiên Địa băng thì mọi người cảm thấy rất ngoài ý muốn.

So với ba người trước thì thanh niên áo đen Phạm Tiêu so đầu không có gì đặc sắc.

Trên lôi đài Phạm Tiêu ‘khổ’ chiến với đối thủ, cuối cùng thắng hiểm.

Người khác không chú ý thấy nhưng Long Kinh Thiên nhìn ra được Phạm Tiêu che giấu đa số thực lực, nếu không thì lấy thực lực của y tuyệt đối có thể đánh bại dễ dàng đối thủ.

Thực lực của Phạm Tiêu chắc chắn mạnh hơn cả tam nhân tà đồng.

Sau lưng Phạm Tiêu luôn công một thanh trọng kiếm to lớn, nhưng đến nay trọng kiếm của y chưa ra khỏi vỏ.

Một lát sau, rốt cuộc đến lượt số tám mươi.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi lên, đứng trên lôi đài.

- Long Kinh Thiên? Hạng tám Thiên Địa bảng.

Đứng đối diện Long Kinh Thiên là một thanh niên áo trắng, thanh niên cầm một thanh ngọc địch. Ngọc địch màu xanh biếc tỏa ra từng đợt khí lạnh khiến người chú ý.

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh nói:

- Hạng năm Thiên Địa bảng, La Hải.

Thanh niên xoay ngọc địch, kiêu ngạo nói:

- Đúng vậy

Hạng tám Thiên Địa bảng, Ngọc Địch công tử, La Hải.

La Hải ở trong số đệ tử nội điện rất nổi tiếng, mặc dù không bằng Hoảng Hòa nhưng so với hạng hai Vưu Thành thì không kém chút nào.

La Hải lắc đầu, nói

- Long Kinh Thiên, ta thừa nhận thực lực của ngươi không tệ, nhưng đáng tiếc ván đầu đã đụng phải ta, nhất định ngươi vô duyên với mười danh ngạch đệ tử tinh anh.

Long Kinh Thiên thản nhiên nói:

- Vậy sao?

La Hải cười tủm tỉm nói:

- Nhưng ngươi nên cảm ơn ta, ngươi thua thì không cần lo gặp phải Hoảng Hòa, nếu không thì ngươi không đơn giản chỉ là thua.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Ra tay đi.

La Hải ngậy ra, đáy mắt lóe tia tàn nhẫn, mỉm cười nói:

- Nếu vậy thì đừng trách ta ra tay không lưu tình.

La Hải nói xong bay lên, ngọc địch chỉ hướng Long Kinh Thiên.

- Hàn địch toái không!

Chỉ thấy ngọc địch của La Hải chưa điểm trúng thì không gian chấn động, khí lưu ‘bóc’ một tiếng nổ giống như không gian bị gã đánh nát.

Từng đợt khí lạnh bay ra khỏi ngọc địch, như là bão tố cuốn bốn phía, lạnh thấu xương.

Đệ tử xung quanh quan sát kinh ngạc thụt lùi.

- Băng hàn sát khí!

- Băng hàn công của La Hải sư huynh chắc đã luyện đến tầng thứ tư, nhưng lại có thể ngưng tụ ra băng hàn sát khí!

- Băng hàn sát khí này có thể đông kết vật xung quanh, nghe nói Võ Thần Điện chúng ta có một vị trưởng lão tu luyện băng hàn công, băng hàn sát khí đánh ra thì đông kết trăm dặm.

- Không biết Long Kinh Thiên có thể chống đỡ được băng hàn sát khí không, bình thường chân khí của cường giả vương cấp cũng không chấn được.

Đệ tử xung quanh xì xầm, Long Kinh Thiên không lùi mà còn tiến lên, vọt tới đánh một đấm vào ngọc dịch của La Hải.

La Hải thấy vậy bật cười nói:

- Long Kinh Thiên, không ngờ ngươi ngu xuẩn như vậy, thật sự cho rằng ngọc dịch của ta là thứ bình thường sao? Ngọc dịch của ta là dùng vạn năm hàn tâm thiết dung hợp vài chục loại âm hàn chi thạch chế tạo, bên trong âm hàn chi khí, cho dù là cường giả đỉnh thất tầng võ vương cũng không dám trực tiếp đối kích!

La Hải nói xong toàn thân băng hàn công vận chuyển tới cực độ.

Băng hàn sát khí uy lực lại lần nữa tăng nhiều, không gian lân cận ngưng kết ra từng đoàn băng vụ.

Nắm đấm của Long Kinh Thiên va chạm vào ngọc dịch của La Hải.

Keng!

Một tiếng ngân vang.

Nụ cười trên mặt La Hải đông cứng, vì gã phát hiện lực lượng cường đại, không, là khủng bố phản chấn từ ngọc dịch.

Cánh tay của La Hải đau nhức dữ dội, ngọc dịch văng ra, gã lùi xa.

Nhưng khi La Hải rút lui thì có một bóng người chột lóe, Long Kinh Thiên đã tới trước mặt gã.

Long Kinh Thiên đánh ra một chưởng.

Trong mắt của La Hải thì bàn tay Long Kinh Thiên càng lúc càng lớn, như phủ cả - Ừm., trong - Ừm. Chỉ còn lại một mình Long Kinh Thiên.

Bùm!

La Hải cảm giác ngực như bị núi to đánh vào, nội tạng chấn nát, cổ họng nóng bỏng, máu phun ra. La Hải té xuống lúi đái, lăn lông lốc đến mép lúi đái mới ngừng lại.

Vốn đệ tử xung quanh xì xầm bỗng ngừng bật, kinh ngạc đến ngây ra.

Xung quanh tĩnh lặng.

Đệ tử so tài ở năm lúi đái khác cũng ngừng thể công, nhìn sang bên này.

Đám Hoảng Hòa, Cổ Phạn luôn chú ý so tài lúi đái bên Long Kinh Thiên, khi thấy La Hải bị hấn một chưởng dễ dàng đánh bay, học máu té xuống đất thì biểu tình hơi hợt của Hoảng Hòa biến mất, mắt bỗng co rút.

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần cổ họng lặn lộn. Thanh niên áo đen Phạm Tiêu thì nhú mày.

Cổ Phạn đứng trong đám người, biểu tình như thường.

Một cường giả võ tông chủ trì so tài kinh thán nói:

- Thực lực của Long Kinh Thiên này không tệ, mới mấy tháng ngắn ngủi đã đạt đến cảnh giới như vậy, xem ra thiên phú tu luyện rất tốt, hèn chi trưởng lão Dương Thanh Sơn muốn thu hấn làm đệ tử.

Một cường giả võ tông khác gật gù đồng ý:

- Đúng vậy

Lúc này La Hải lặn đến mép lồi dài, lắc lư đứng dậy, nhìn ngọc địch vắng phía xa, xoay người lại nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt không thể che giấu lòng kinh sợ.

- Ngại quá, ta lấy chắc danh ngạch đệ tử tinh anh rồi.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi hướng đối phương, nói:

- Vậy nên người nhất định không có duyên với đệ tử tinh anh!

Long Kinh Thiên nói xong lắc người tới trước mặt La Hải.

La Hải giật mình, hai đấm đánh hướng Long Kinh Thiên, nhưng mới ra tay đã bị hấn một chưởng đập bay, từ trên lồi dài ngã xuống mặt đất quảng trường.

60. Chương 60

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 60: Cuộc tranh đấu mười hạng đầu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

La Hải té xuống, xung quanh mặt đất rung động.

Quy tắc so tài là rơi xuống đất liền thua.

So đấu kết thúc!

Khi một cường giả võ tông chủ trì so tài tuyên bố kết quả thì trong ánh nhìn chăm chú của các đệ tử, Long Kinh Thiên bay xuống đất.

So đấu luân phiên tiến hành từng tổ, từng vòng.

Khi vòng thứ nhất kết thúc thì chỉ còn lại hơn tám mươi người.

Kết quả vòng thứ nhất kết thúc khiến khá nhiều đệ tử thẫn thốc.

Vì một số người nổi bật trong các đệ tử rất được chú ý, nên tiến vào mười hạng đầu vậy mà đã bị đào thải ngay vòng thứ nhất.

Ví dụ như Nhâm Niên, xếp hạng sáu Thiên Địa bảng thua trong tay Cổ Phạn.

Ví dụ như hạng chín Thiên Địa bảng, Thang Thành thua trong tay Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần.

Còn có La Hải hạng năm Thiên Địa bảng thua trong tay Long Kinh Thiên.

Trong tiếng xì xầm, thẫn thốc của các đệ tử, bắt đầu đợt so đấu thứ hai.

So đấu giống như vòng so đấu thứ nhất, trước khi so đấu thì rút thăm, dựa theo con số để quyết định thứ tự cùng đối thủ so đấu.

Lần này Long Kinh Thiên bắt được số hai mươi chín, đối thủ là thanh niên không vào được Thiên Địa bảng, so với trận thứ nhất thì hắn càng thắng dễ dàng vòng so đấu thứ hai.

Rất nhanh, đợt so đấu thứ hai kết thúc.

Tiếp theo là vòng so đấu thứ ba, bốn.

Bởi vì vòng so đấu thứ ba, bốn càng ít người nên thời gian càng nhanh, khi vòng so đấu thứ bốn kết thúc chỉ còn lại mười hai người!

Mười hai người!

Không ra dự đoán của Long Kinh Thiên, Cổ Phạn, Hoảng Hòa, Phó Trần, và thanh niên áo đen Phạm Tiêu cùng tiến vào mười hai người.

Lúc này thanh niên áo đen Phạm Tiêu mới dần khiến mọi người chú ý.

Có thể vào mười hai người không ai không phải là cường giả trong nội điện.

Nhưng lúc trước thanh niên áo đen Phạm Tiêu biểu hiện rất bình thường, vì vậy càng khiến người ta có hứng thú với gã.

Ai cũng nhìn ra được thanh niên áo đen Phạm Tiêu che giấu thực lực.

Rất nhiều người muốn biết thực lực chân chính của thanh niên áo đen Phạm Tiêu.

Một cường giả võ tông chủ trì tuyên bố:

- Bởi vì so đấu có mười hai người nên trong các người sẽ có hai người bị đào thải.

Cường giả võ tông đó liếc mắt Long Kinh Thiên, Cổ Phạn.

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh

Cường giả võ tông nói tiếp:

- Hiện giờ mười hai người các người tiến lên rút thăm, nếu rút trúng số một, hai thì phải tiến hành đối chiến, nếu thăm màu trắng thì tự động tiến vào danh ngạch mười hàng đầu.

Tức là trong mười hai người bốn người rút số một, hai thì phải tiến hành so đấu, thắng ra hai người vào trong danh ngạch mười hàng đầu, tám người khác không cần so đấu.

Đám Long Kinh Thiên nghe lời tiến tới trước, rút thăm.

Đệ tử xung quanh nhỏ giọng xì xầm, không biết ai xui xẻo rút trúng số một, hai.

Một lát sau có kết quả rút thăm.

Rút trúng số một chính là Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần và thanh niên áo đen Phạm Tiêu!

Rút số hai là Hoảng Hòa và một đệ tử nội điện tên Đức Tuấn. Đức Tuấn không phải là cường giả Thiên Địa bằng nhưng lần này có thể đi vào mười hai người hàng đầu thì đương nhiên thực lực khá mạnh.

Dù có mạnh hơn thì Đức Tuấn không thể là đối thủ của Hoảng Hòa, dù chưa so đấu nhưng các đệ tử đã đoán trước kết quả. Thế nên đám đệ tử càng quan tâm cuộc so tài giữa thanh niên áo đen Phạm Tiêu và Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần hơn.

Trên lôi đài, thanh niên áo đen Phạm Tiêu và Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần đối đầu, khí lưu vô hình quay quanh thân thể hai người. Không gian lôi đài biến nóng nảy bất rút.

Đệ tử đứng ngoài đều cảm giác được áp lực khiến người khó chịu.

- Phạm Tiêu? Lúc khảo hạch ngoại điện thì ngươi và Long Kinh Thiên cùng tiến vào khảo hạch phân điện? Không ngờ ngươi có thể đi đến bước này.

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần nhìn chằm chằm vào thanh niên áo đen Phạm Tiêu, trầm giọng nói:

- Nhưng ngươi cũng chỉ có thể đi đến đây, mặc dù thực lực của ngươi không tệ lại tuyệt đối không thể ngăn cản tà đồng ảo cảnh của ta!

- Vậy nên ngươi hãy chịu thua đi.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu lạnh nhạt nói:

- Nói nhảm nhiều quá, Tam Nhân Tà Đồng đúng không? Ra tay đi.

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần mặt sa sầm, lạnh lùng nói:

- Nếu vậy thì, ngươi đi chết đi!

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần nói xong vung đôi tay, chỉ thấy không gian lồi đài rung động dữ dội, xuất hiện vô số ngọn lửa.

Những ngọn lửa có màu đen.

Phó Trần này quả nhiên là Tinh Hồn Sư.

Hơn nữa là hỏa hệ.

Nhưng lúc trước so đấu thì Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần không lộ ra thân phận Tinh Hồn Sư của mình, bây giờ đệ tử trông thấy Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần thi triển bí pháp hỏa hệ rất là giật mình.

- Hắc linh viêm hỏa.

Long Kinh Thiên đứng dưới đài gập gù, người có được thân thể Tam Nhân Tà Đồng thì linh hồn có ưu thế trời sinh, Hắc linh viêm hỏa có uy lực không yếu, chỉ khi 1 linh hồn đạt đến độ mạnh nhất định thì người đó mới kêu gọi ra được.

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần quát:

- Hắc linh diễm hải!

Chỉ thấy những hắc linh viêm hỏa như sóng biển công kích thanh niên áo đen Phạm Tiêu, ập đến đầy trời, khí nóng kinh khủng khuếch tán, đệ tử xung quanh kinh hãi.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu động, y nhảy lên, giương hai tay, bỗng hút lấy, người tỏa ra ánh sáng đen, xoay tròn.

Chỉ thấy những hắc linh viêm hỏa bị cưỡng ép hút vào, quay quanh thanh niên áo đen Phạm Tiêu đến cuối cùng biến mất.

Phó Trần thấy đối phương dễ dàng phá công kích hắc linh viêm hỏa của mình thì sắc mặt càng âm trầm.

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần cười lạnh nói:

- Vốn ta không định thi triển tà đồng ảo cảnh, nếu ngươi đã ép ta thì để ngươi chết dưới tà đồng ảo cảnh vậy!

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần nói xong người tỏa ánh sáng chói lòa.

Chỉ thấy con mắt thứ ba ở trán Phó Trần, tà đồng hiện ra, từng luồng sáng bí ẩn khuếch tán từ tà đồng, như là tấm lưới vô hình chụp kín không gian lồi đài.

- Tam nhân tà đồng!

- Tà đồng ảo cảnh, xem ra Phạm Tiêu sắp thua rồi.

- Đúng vậy, dù thực lực của Phạm Tiêu có mạnh hơn thì theo ta thấy cũng không có khả năng chống đỡ được tà đồng ảo cảnh.

Đệ tử xung quanh xì xầm.

Long Kinh Thiên nghe các đệ tử thảo luận, thầm lắc đầu.

Trên lồi đài, cùng với tà đồng quang tuyến trải khắp không gian lồi đài thì đôi mắt thanh niên áo đen Phạm Tiêu dần mờ mịt, biểu tình ngây ngô, xem ra đã chìm sâu vào ảo giác.

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần thấy vậy cười nhạt, nghênh ngang đi tới trước mặt thanh niên áo đen Phạm Tiêu, vẻ mặt tàn nhẫn.

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần nói:

- Tiểu tử, chết đi!

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần nói xong đôi tay co hình vuốt đánh hướng trái tim của thanh niên áo đen Phạm Tiêu.

Nhưng giây phút Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần đánh vào ngực thanh niên áo đen Phạm Tiêu thì đôi mắt Phạm Tiêu vốn nên mờ mịt bỗng sáng lên, thiết kiếm to lớn công sau lưng chẳng biết từ bao giờ che trước mặt y.

Đình!

Hai vuốt của Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần đánh vào cự kiếm, gã cảm thấy móng tay đau nhức, lùi lại mấy bước.

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần ngạc nhiên nói:

- Người... Người không bị tà đồng ảo cảnh của ta ảnh hưởng?

61. Chương 61

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 61: Cổ Phạn đột phá hoàng cấp?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu cười lạnh nói:

- Tà đồng ảo cảnh? Người đánh quá cao mình quá.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu nói xong thì thiết kiếm to lớn bỗng 'keng' một tiếng, rút cuộc ra khỏi vỏ.

Long Kinh Thiên thấy vậy liền biết đợt so đấu này sắp kết thúc.

Quả nhiên, một luồng kiếm quang cực kỳ sắc bén, chói mắt xuất hiện. Đệ tử xung quanh thấy Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần bay ngược ra ngoài, hét thảm, từ trên lôi đài mạnh rút xuống đất.

Khi đám đông hồi phục tinh thần thì thiết kiếm to lớn đã vào vỏ.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu đứng đo, dường như mới rời y không có rút kiếm, xuất kiếm.

Phạm Tiêu thắng.

Các đệ tử không ngờ là kết quả này, có được Tam Nhân Tà Đồng thế nhưng Phó Trần thất bại.

Trận so đấu khác, Hoàng Hòa chiến thắng, rút cuộc đã định danh ngạch mười hàng đầu.

Danh ngạch mười hàng đầu xong rồi thì tiếp theo là cuộc tranh đấu hạng nhất.

So tài đệ tử tinh anh mười hàng đầu không giống như khảo hạch đệ tử nội diện phải xếp ra thứ bậc cụ thể.

Chỉ còn lại cuộc tranh đấu hạng nhất

Đệ nhất!

Dựa theo quy tắc so đấu thì trong mười hàng đầu ai muốn tranh đệ nhất cứ lên đài, nhận chín người khác khiêu chiến, người cuối cùng thắng thì chính đệ nhất so tài đệ tử tinh anh lần này.

So tài đệ tử tinh anh mặc dù chỉ cần mười hàng đầu là có thể đi vào thánh cảnh tu luyện, trở thành đệ tử tinh anh, nhưng đài ngộ mười hàng đầu và đệ nhất có khác nhau.

Phần thưởng cách biệt một trời một vực.

Đệ nhất được một ngàn viên Nguyên Dương đan, một địa phẩm sơ cấp đỉnh lô, một trăm điểm.

Chín người khác chỉ có hai trăm viên Nguyên Dương đan.

Trước không nói đệ nhất được một ngàn viên Nguyên Dương đan là gấp năm lần chín người khác, chỉ riêng địa phẩm sơ cấp đỉnh lô đủ làm đám đệ tử đỏ mắt.

Trong tiểu viện tu luyện của đệ tử nội điện thì đan lô là hoàng phẩm cao cấp, đệ tử tinh anh bình thường có đỉnh lô huyền phẩm sơ cấp, trung cấp, chỉ có đệ tử chân truyền càng cao hơn đệ tử tinh anh, tức là cường giả hoàng cấp của Vô Thần Điện mới có được địa phẩm đỉnh lô!

Nhưng đệ tử so tài đệ tử tinh anh thì được ngoại lệ.

Một đỉnh lô phẩm cấp cao thấp trực tiếp ảnh hưởng phẩm chất luyện chế đan dược.

Giá của địa phẩm sơ cấp đỉnh lô hơn một vạn Nguyên Dương đan.

Ngoài ra muốn tiến vào thánh cảnh thì điểm rất quan trọng.

Trong thánh cảnh muốn vào thánh cảnh thứ các bậc công pháp cần hoàn thành một ít nhiệm vụ, đạt được điểm mới được. Muốn đến đến thánh cảnh linh được phong lấy linh được thì cần dùng điểm để đổi.

So sánh thứ khác thì một trăm điểm càng quan trọng với Long Kinh Thiên hơn.

Cường giả vô tông chủ trì so đấu nhìn mười người Long Kinh Thiên còn lại, biểu tình vui mừng cười toe toét.

Cường giả vô tông nói:

- Các người có thể đi vào mười hàng đầu, sau này có thể tiến nhập thánh cảnh tu luyện, chính là đệ tử tinh anh.

Nói đến đây cường giả vô tông ngừng lại, tiếp tục nói:

- Vậy thì bây giờ là cuộc chiến tranh đệ nhất. Ai muốn lên đài nhận người khác khiêu chiến? Mời lên đài đi. Phút chốc ánh mắt mấy vạn đệ tử trên quảng trường đều nhìn chăm chú vào mười người Long Kinh Thiên. Nhưng nhóm Long Kinh Thiên không ai nhúc nhích.

Quảng trường phút chốc yên tĩnh.

Bỗng một thanh âm vang lên:

- Nếu đã không có ai lên đài thì để Hoàng Hòa ta tới vậy.

Một bóng người bay lên trời, đáp xuống lôi đài.

Chính là đệ nhất Thiên Địa băng, Hoàng Hòa.

Hoàng Hòa bay lên lôi đài, chấp hai tay sau lưng, nhìn các đệ tử chung quanh rồi lại liếc chín người Long Kinh Thiên.

Hoàng Hòa mỉm cười nói:

- Không biết có ai dám tiến lên khiêu chiến Hoàng Hòa ta?

Ai dám?

Hoàng Hòa nói hời hợt nhưng đệ tử xung quanh nghe thấy thì ồn ào lên, đều nhìn hướng chín người Long Kinh Thiên.

- Xem đi, đây chính là thực lực! Đám Cổ Phạn, Long Kinh Thiên không dám lên đài nhưng Hoàng Hòa sư huynh thì dám, hẳn dám đi lên nhận chín người khác khiêu chiến!

- Đúng vậy, Cổ Phạn, Long Kinh Thiên, còn có Phạm Tiêu thực lực cũng khá nhưng ta vẫn chú trọng Hoàng Hòa sư huynh hơn.

Những đệ tử ủng hộ Hoàng Hòa thảo luận sôi nổi.

Hoàng Hòa nghe các đệ tử bàn tán, mặt nở nụ cười.

- Như thế nào, không ai dám lên sao?

Hoàng Hòa nhìn công pháp, lại liếc mấy người Long Kinh Thiên.

Theo quy tắc so đấu thì nếu trong ba phút không có người lên đài khiêu chiến, như vậy xem như Hoàng Hòa thắng.

- Để ta.

Bỗng một thanh âm vang lên, bóng người chượt lóe, trên lôi đài xuất hiện một người, là Cổ Phạn.

Hoàng Hòa thấy mặt Cổ Phạn, vẫn giữ nụ cười trên môi:

- Ta phỏng đoán người thứ nhất lên đài sẽ là ngươi. Cổ Phạn, mặc dù ngươi đánh bại Vũ Thành, là đệ nhị Thiên Địa bằng nhưng chưa phải là đối thủ của ta. Tất nhiên, kể mặt Cổ gia, ta sẽ không khiến ngươi thua quá khó xem.

Cổ Phạn ngẩng đầu, mắt lóe tia sáng vàng, trầm giọng nói:

- Câu này nên là ta nói.

Hoàng Hòa cười lạnh nói:

- Ta biết ngươi là đệ tử sư, gọi ra hắc yêu hổ vương của ngươi đi, miễn cho đợi lát nữa thua lại không phục.

Mười hai người nói xong người toát ra ánh sáng màu lam.

Không gian xung quanh biến lạnh lẽo.

Cổ Phạn biểu tình thản nhiên nói:

- Đối phó ngươi chưa cần ta triệu hồi đệ tử ra.

Mắt Hoàng Hòa lóe tia âm độc, vạt áo lam không gió tự bay, phần phật vang. Hai tay Hoàng Hòa tung bay, ở trên bầu trời ánh nắng bỗng tối sầm.

Các đệ tử thấy thật nhiều băng tuyết từ trên cao rơi xuống.

Những băng tuyết này không phải bông tuyết mà là băng khối tụ thành từng đoàn ở dưới ánh nắng chớp lóe màu xanh yêu dị.

Phút chốc lôi đài bị băng tuyết lam yêu dị phủ trùm.

Khí lạnh băng tỏa ra từ lôi đài, các đệ tử như chìm trong hầm băng.

- Thật là lợi hại băng hàn công, băng hàn công của Hoàng Hòa sư huynh đã tiến nhập tầng thứ năm!

- Băng lam hàn băng này mạnh hơn băng hàn sát khí của La Hải rất nhiều.

Đệ tử xung quanh kinh kêu.

Hoàng Hòa và Ngọc Dịch công tử La Hải lúc trước bị Long Kinh Thiên đánh bại cùng tu luyện băng hàn công, nhưng uy lực thì cách biệt một trời một vực.

Hoàng Hòa đứng trên băng tuyết, khi thế không ngừng tăng lên, từng luồng sáng băng lam yêu dị xoay tròn, gã vùng đôi tay ra.

Chỉ thấy trên lôi đài xuất hiện vô số băng nhẵn.

Những băng nhẵn tựa như mưa to công kích Cổ Phạn.

Ngay khi những băng nhẵn sắp tới trước mặt Cổ Phạn thì người gã bùng phát ánh sáng vàng, toàn bộ băng nhẵn ngừng trước mặt gã.

Cổ Phạn nhìn Hoàng Hòa, từ từ nói:

- Đệ nhất Thiên Địa bằng? Xem như có chút thực lực.

Tiếp theo hai tay Cổ Phạn vỗ vào nhau, những băng nhẵn bay ngược trở lại, thế đi nhanh hơn thế đến rất nhiều.

Hoàng Hòa giật mình, chật vật né tránh.

Những băng nhẵn cắt qua người thanh niên áo đen Phạm Tiêu.

Cổ Phạn nói:

- Nhưng so đấu nên kết thúc.

Tiếp theo, khí thế và uy nhiếp kinh người phát ra từ thân thể Cổ Phạn.

Ngay hai cường giả võ tông cũng giật mình.

- Đây... Đây... Là... Hoàng cấp cường giả!

- Hoàng cấp cường giả, Cổ Phạn đã đột phá đến danh ngạch mười hàng đầu!

Hai cường giả võ tông kinh kêu.

Mấy ngày nay các đệ tử luôn đồn rằng Cổ Phạn là thực lực đỉnh thất tầng võ vương, nhưng không ai ngờ gã lại đột phá đạt đến hoàng cấp.

Các đệ tử ngây ngẩn.

62. Chương 62

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 62: Không dám lên đài?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Võ hoàng!

Trên đại lục Thiên Lam thì võ vương thất tầng và võ hoàng dù chỉ kém một cấp nhưng địa vị, thực lực thì khác biệt khó tả. Một khi đột phá võ hoàng, như vậy có thể phá tan trói buộc xác phàm, khiến sức sống bản thể không ngừng tăng lên, tuổi thọ đột phá đến một trăm.

Một cường giả võ tông chủ trì so đấu kích động, hưng phấn nói:

- Chúng ta mau chóng bấm báo cho chương giáo và thái thượng trưởng lão biết đi, Cổ Phạn đúng là kỳ tài vạn năm, trên so tài đệ tử tinh anh xuất hiện hoàng cấp cường giả, đây là việc lớn ghê gớm!

Cường giả võ tông khác kích động hùa theo:

- Đúng đúng, khi đó hai chúng ta sẽ được thưởng hậu hĩnh.

Nguyên quảng trường xôn xao.

Trên lôi đài, đệ nhất Thiên Địa băng Hoàng Hòa cùng vẻ mặt hoảng sợ và kinh khủng nhìn Cổ Phạn.

Cổ Phạn lắc người, chớp mắt đến trước mặt Hoàng Hòa, đánh ra một cú đâm, kim sắc quyền ẩn như thực chất đánh vào ngực đối phương. Hoàng Hòa bay ngược ra, té xuống lôi đài.

Băng tuyết trên lôi đài quái dị biến mất.

- Cổ Phạn sư huynh đánh bại đệ nhất Thiên Địa băng Hoàng Hòa sư huynh!

- Mạnh quá, khí thế thật mạnh.

- Hoàng cấp cường giả, Cổ Phạn sư huynh tuyệt đối là đệ nhất so tài đệ tử tinh anh lần này rồi!

Trên lôi đài, vạt áo Cổ Phạn bay phất phới, ngoài thân ánh sáng vàng chảy xuôi, trông như viễn cổ chiến thần.

Mấy vạn đệ tử trên quảng trường, toàn bộ ánh mắt đều tập trung vào người đàn ông trông như viễn cổ chiến thần này.

Đệ tử xung quanh kính sợ, sùng bái, kích động, chấn kinh.

Bỗng nhiên, một đệ tử hệ Cổ gia cao giọng kêu lên:

- Cổ Phạn sư huynh mạnh nhất!

Dẫn đến đệ tử cũng gào rống:

- Cổ Phạn sư huynh mạnh nhất!

- Cổ Phạn sư huynh mạnh nhất!

Quảng trường ngập trong tiếng kêu la, một tiếng lớn hơn một tiếng.

Các đệ tử chìm trong điên cuồng kích động, kêu gào.

So tài đệ tử tinh anh chưa từng xuất hiện sóng trào như vậy.

Hai cường giả võ tông chủ trì so đấu liếc nhau nhưng không ra tiếng ngăn cản các đệ tử cuồng nhiệt.

- Nghe nói Cổ Phạn mới hai mươi một tuổi, không ngờ đã là hoàng cấp cường giả, Cổ Phạn có tiềm lực vô hạn.

- Theo quy tắc của Võ Thần Điện chúng ta thì chỉ cần đột phá hoàng cấp là có thể trở thành đệ tử chân truyền. Nhưng giống như Cổ Phạn từ đệ tử nội điện trực tiếp vượt qua đệ tử tinh anh trở thành đệ tử chân truyền rất hiếm gặp.

Hai cường giả võ tông bàn tán.

Ở Võ Thần Điện, trên đệ tử tinh anh chính là đệ tử chân truyền.

Điều kiện duy nhất để trở thành đệ tử chân truyền là phải trở thành hoàng cấp cường giả!

Chỉ cần trở thành hoàng cấp cường giả thì có thể tự động tấn chức, trở thành đệ tử chân truyền, không cần so đấu và khảo hạch.

- Ta thấy Cổ Phạn rất có thể là Lôi Hạo Hiên thứ hai của Võ Thần Điện chúng ta.

- Lôi Hạo Hiên thứ hai? Không thể nào. Dù tiềm lực của Cổ Phạn không tệ nhưng so với Lôi Hạo Hiên được tiếng là thiên tài mạnh nhất từ xưa đến giờ của Võ Thần Điện chúng ta thì kém rất xa.

Nói đến Lôi Hạo Hiên thì hai cường giả võ tông trên mặt không thể che giấu trong lòng kính sợ, thậm chí sùng bái và cuồng nhiệt. Loại sùng bái và cuồng nhiệt này còn nhiệt liệt hơn cả đệ tử xung quanh nhìn Cổ Phạn.

Long Kinh Thiên đứng trong đám người cuồng nhiệt kêu gào, biểu tình bình tĩnh. Long Kinh Thiên phát hiện thanh niên áo đen Phạm Tiêu nhìn Cổ Phạn đứng trên đài, khóe môi cong lên khinh thường.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Long Kinh Thiên, thanh niên áo đen Phạm Tiêu ngoái đầu lại, ánh mắt giao nhau với hắn.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu vốn mặt lạnh lùng lại nở nụ cười với Long Kinh Thiên.

Trên lôi đài, Cổ Phạn hưởng thụ vạn chúng cuồng kêu, ánh mắt sùng bái, gã bỗng giơ hai tay dè hướng đệ tử ý bảo các đệ tử yên lặng.

Đệ tử trong quảng trường thấy vậy thì im lặng.

Mấy vạn đôi mắt nhìn Cổ Phạn.

Cổ Phạn ngoái đầu, bỗng nhìn hướng Long Kinh Thiên đứng dấy đài.

Cổ Phạn chỉ vào Long Kinh Thiên, trên cao nhìn xuống quát:

- Long Kinh Thiên, lần trước ở khảo hạch đệ tử nội điện ta sơ sẩy một phút thua ngươi, bây giờ ngươi lặn lên đây cho ta. Ta phải ở trước mặt mấy vạn đệ tử đánh bại ngươi!

Hoàn toàn yên tĩnh.

Phút chốc mấy vạn đệ tử nhìn chăm chăm vào Long Kinh Thiên.

Sơ sẩy một phút thua ngươi? Long Kinh Thiên cười cười.

Cổ Phạn cười lạnh nói:

- Sao? Không dám? Nếu ngươi không dám thì biến đi, đừng tham gia so tài đệ tử tinh anh này, mất mặt.

Giọng của Cổ Phạn vang vọng trên không trung quảng trường.

Các đệ tử xôn xao.

- Thì ra lần trước ở khảo hạch đệ tử nội điện là Cổ Phạn sư huynh sơ sẩy một phút thua thua Long Kinh Thiên. Ta đã nói lấy thực lực của Cổ Phạn sư huynh thì không thể thua Long Kinh Thiên được.

- Bây giờ Long Kinh Thiên không dám lên đài là bằng chứng tốt nhất.

- Lên đài? Biết rõ thua mà còn lên đài thì chẳng phải là càng thảm, càng mất mặt? Bây giờ Cổ Phạn sư huynh là hoàng cấp cường giả, ngay cả Hoàng Hòa sư huynh còn bị đánh bại dễ dàng huống chi Long Kinh Thiên?

Đệ tử xung quanh trào phúng không dứt.

Đương nhiên đám người này đa số là hệ Cổ gia, có một ít thuộc Thiết gia, Phong Long.

Trong tiếng bàn tán, trào phúng của các đệ tử, Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh, lắc người đứng trên lôi đài.

Các đệ tử thấy vậy thì ngây ra.

- Không ngờ Long Kinh Thiên biết rõ sẽ thua mà còn dám lên đài!

- Không lên đài chứ làm sao giờ? Nếu hắn không dám lên đài thì sau này không thể ngẩng đầu trước mặt các đệ tử. Nghe nói Mộ Dung Thiển có ý với hắn, nếu nghe thấy Long Kinh Thiên không dám ứng chiến thì các người nói xem, khi đó Mộ Dung Thiển sẽ nghĩ sao?

- Ta thật không hiểu Mộ Dung Thiển nghĩ gì, Long Kinh Thiên có gì tốt? Ta thấy Cổ Phạn sư huynh tốt hơn Long Kinh Thiên không biết bao nhiêu lần.

- Đúng vậy, nếu ta là Mộ Dung Thiển thì chọn Cổ Phạn sư huynh.

Cổ Phạn đứng trên lôi đài, nghe các đệ tử bàn tán, lạnh lùng nhìn Long Kinh Thiên.

Cổ Phạn nói:

- Long Kinh Thiên, ngươi không ngờ lần này ta sẽ đột phá hoàng cấp chứ gì? Ta đã nói rồi, so tài đệ tử tinh anh lần này ta phải đánh bại ngươi, khiến ngươi quỳ trước mặt ta.

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh, lạnh nhạt nói:

- Chỉ bằng vào ngươi?

Cổ Phạn ngây ra, mắt lóe tia sáng tàn nhẫn, cười lạnh nói:

- Chỉ bằng vào ta!

Nói xong Cổ Phạn tỏa ra từng đợt ánh sáng vàng phóng lên cao.

Trên không trung lôi đài, từng luồng sáng vàng ngưng tụ hình thành ảo ảnh chiến thần.

Chiến thần mặc chiến giáp vàng, tay cầm chiến kích, khí thế đến từ viễn cổ đè ép bốn phương.

Các đệ tử, bao gồm cường giả võ tông chủ trì so đấu nhìn thấy ảo ảnh chiến thần thì lộ vẻ giật mình.

- Chiến thần đồ đằng!
- Không ngờ là chiến thần đồ đằng!
- Truyền thuyết, chỉ có một ít người thiên phú kỳ dị mới triệu ra được chiến thần đồ đằng!
- Loại người này thành tựu sau này đều là yêu nghiệt có một không hai chấn động đại lục Thiên Lam!

Quảng trường chấn động xôn xao.

Dưới đài, thanh niên áo đen Phạm Tiêu nhìn chiến thần đồ đằng, lộ vẻ ngoài ý muốn.

Cổ Phạn đứng trên bầu trời nhìn xuống Long Kinh Thiên, nói:

- Long Kinh Thiên, thật ra ta phải đa tạ ngươi, nếu không thì ta không thể triệu ra chiến thần đồ đằng.

63. Chương 63

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 63: Cuộc chiến tranh đệ nhất

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chiến thần đồ đằng? Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh.

Cổ Phạn bỗng quát:

- Chịu chết đi!

Cổ Phạn lắc người, một đám đánh vào Long Kinh Thiên.

- Chiến thần nhất phương!

Chỉ thấy chiến thần đồ đằng trên đầu Cổ Phạn tỏa ánh sáng chói lòa, lực lượng bí ẩn rót vào người gã, khí thế của gã lại tăng lên.

Khi Cổ Phạn một đám đánh vào trước mặt Long Kinh Thiên thì hắn cũng giơ nắm đấm, cú đấm nhìn như tùy ý nhưng ở trong mắt Cổ Phạn thì như đối diện ngàn vạn Long Kinh Thiên.

Công kích của Long Kinh Thiên như đến từ bốn phương tám hướng, gã không có chỗ né tránh, cho Cổ Phạn cảm giác dù gã trốn đi đâu, tới chỗ nào cũng không thể tránh cú đấm này.

Ầm!

Nắm đấm của hai người ta nhau.

Cổ Phạn chỉ cảm thấy nắm tay đột nhiên run lên, lực lượng mạnh mẽ truyền đến, thân thể không bị khổng chế văng ra.

Chính lúc này, một bóng người nhoáng lên, Long Kinh Thiên đã tới trên đầu Cổ Phạn.

Long Kinh Thiên ánh mắt lạnh băng, vỗ xuống một chưởng.

- Đại la chưởng!
- Xoay chuyển Càn Khôn!

Dưới một chưởng của Long Kinh Thiên, thiên địa như bị xoay chuyển.

Cổ Phạn đang bay ngược ra thấy Long Kinh Thiên võ xuống một chưởng thì khuôn mặt luôn lạnh nhạt ngay từ đầu so tài đệ tử tinh anh chợt biến sắc. Trong đôi mắt của Cổ Phạn rồi cuộc xuất hiện kinh khủng, hoảng loạn

Không sai, chính là kinh khủng, hoảng loạn.

Giống như lúc đó tại phế tích cổ thành khảo hạch đệ tử nội điện, Cổ Phạn đối diện một kích kiếm long của Bích Huyết kiếm trong tay Long Kinh Thiên.

Mất thấy một chưởng của Long Kinh Thiên sắp võ trúng Cổ Phạn thì gã bỗng quát to:

- Phong vân chuyển biến!

Người Cổ Phạn tỏa ánh sáng vàng, thân hình bay ra tựa phong vân chớp mắt biến nhẹ nhàng.

Khi Cổ Phạn mới nhẹ nhàng bay ra thì một chưởng của Long Kinh Thiên đã võ vào chỗ lúc đầu gã đứng, đập xuống lồi dài.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Lồi dài vang tiếng nổ đieếc tai, chấn động mãnh liệt.

Đệ tử xung quanh kinh ngạc thấy lồi dài mấy trăm bình thương, dùng thiết nham thạch cực kỳ cứng rắn đúc thành vậy mà trong chấn động mãnh liệt xuất hiện từng vết rạn.

Những vết rạn không ngừng kéo dài, trải rộng mỗi góc lồi dài, nhìn thấy ghê người.

Tiếng cười trào phúng Long Kinh Thiên ngừng bật, tiếng giễu cợt Long Kinh Thiên biến mất.

Mọi người nhìn vết rạn như mạng nhện trên lồi dài, hít ngậm khí lạnh.

Đặc biệt là thủ ấn to lớn chính giữa lồi dài sâu cỡ một ngón tay làm họ kinh sợ.

Lúc trước Hoàng Hòa đệ nhất Thiên Địa bằng dễ dàng bị Cổ Phạn đánh bại, nay đứng dưới đại thì sắc mặt cực kỳ khó xem, ánh mắt sợ hãi nhìn Long Kinh Thiên.

Phong Long đứng cạnh Hoàng Hòa mặt trắng như tờ giấy.

Hoàng Hòa bỗng ngoái đầu nói với Phong Long:

- Phong Long, sau này người đừng lại trêu chọc Long Kinh Thiên nữa.

Phong Long im lặng, nhưng biểu tình vẫn không cam lòng.

Hoàng Hòa thấy vậy thì lắc đầu, không khuyên nhủ thêm. Làm bằng hữu, Hoàng Hòa chỉ có thể làm được nhiều đây.

Hai cường giả võ tông chủ trì so tài đệ tử tinh anh giống như các đệ tử, giật mình nhìn Long Kinh Thiên.

Đầu óc họ rối rùi.

Bởi vì, bọn họ nhìn ra được Long Kinh Thiên chỉ có thực lực đỉnh thất tằng võ vương, mặt ngoài xem ra còn yếu hơn cả Hoàng Hòa.

Nhưng, Long Kinh Thiên lại một đám đánh bay Cổ Phạn hoàng cấp cường giả!

Điều này đã hoàn toàn vượt qua sức tưởng tượng của họ.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên, mắt chớp lóe, không biết đang nghĩ gì.

Trên lồi dài, Long Kinh Thiên đánh ra một kích xong không tiếp tục công kích.

Cổ Phạn bay ra sau, ổn định thân hình, biểu tình cực kỳ khó xem. Ánh mắt của các đệ tử như kim châm đâm vào toàn thân Cổ Phạn.

- Long- Kinh- Thiên!

Cổ Phạn gần giọng, lạnh lùng nói:

- Người đừng vội đắc ý, hiện tại mới vừa bắt đầu mà thôi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cao giọng chối tai nói:

- Đúng vậy đại ca, người ta mới rồi lơ là chứ nếu không thì không thể nào bị người đánh bay đi!

Lơ là?

Cổ Phạn mặt trầm như nước.

Các đệ tử xung quanh nghe ra Cửu Vĩ Thiên Miêu trào phúng.

Lúc trước Cổ Phạn có nói khi khảo hạch đệ tử nội điện thì gã sơ sẩy mới thua trong tay Long Kinh Thiên.

Nhưng mới rồi là sơ sẩy sao? Đương nhiên không phải.

Các đệ tử biểu tình muôn màu muôn vẻ.

- Người muốn chết!

Cổ Phạn nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, sát ý trong mắt như thực chất, không ngừng ngưng tụ ánh sáng vàng quanh người, ngưng hóa thành một bộ chiến giáp.

Tại đại lục Thiên Lam, một khi đột phá đến hoàng cấp thì chân khí trong người có thể ngưng tụ ra chiến giáp, phòng ngự và công kích tăng cao trên diện rộng.

Chiến thần đồ đằng trên đầu Cổ Phạn bỗng giáng xuống, tiến vào thân thể gã. Chỉ thấy trên chiến giáp của Cổ Phạn hiện ra một chiến thần đồ đằng.

Từng lực lượng đến từ viễn cổ chiến thần trong hư không liên tục truyền vào cơ thể Cổ Phạn.

Khí thể của Cổ Phạn mạnh hơn lúc trước nhiều.

Mắt Cổ Phạn đỏ vàng lạnh lùng nhìn Long Kinh Thiên, lắc người, đi tới trước mặt hắn.

- Trường không huyết sát quyền!

Chỉ thấy đôi tay Cổ Phạn trong quyền ẩn vàng toát ra từng sắc màu đỏ sậm, màu đỏ thật yêu dị.

Cùng lúc đó, khí thể bị tráng đến từ viễn cổ chiến trường khuếch tán bốn phương.

Các đệ tử đều bị khí thể bị tráng ảnh hưởng, tinh thần bất ổn.

Hai cường giả võ tông chủ trì so đấu giết mình.

- Trường không huyết sát quyền!?

- Trường không huyết sát quyền này đã mấy trăm năm không có xuất hiện rồi, loại quyền này cực kỳ bá đạo, trong người toàn thân máu huyết khô cạn!

- Cổ Phạn học từ đâu ra?

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Long Kinh Thiên biểu tình thần nhiên giơ lên đôi tay.

- Đại la chưởng!

- Bao quát thiên địa!

Chỉ thấy hai tay Long Kinh Thiên vươn ra, nghênh đón đôi tay đỏ vàng của Cổ Phạn.

Hai tay Long Kinh Thiên xuất hiện từng đợt lôi điện vàng, đen.

Khi lôi điện vàng, đen xuất hiện thì các đệ tử trên quảng trường cảm giác linh hồn run rẩy, bao gồm hai cường giả võ tông.

Cổ Phạn nhìn đôi tay Long Kinh Thiên, rất là giết mình. Chỉ thấy trong từng đợt lôi điện vàng, đen có vô số khí lưu quanh quẩn hình thành một lốc xoáy đen.

Lực hút mạnh mẽ phát ra từ lỗ xoáy đen.

Thân thể của Cổ Phạn không thể chống chế hướng tới trước, gã kinh hoàng muốn tách hai tay ra nhưng phát hiện không thể nhúc nhích một tấc.

Lúc này, đôi tay Long Kinh Thiên va chạm với tay Cổ Phạn.

Nhưng khác với trước là khi va chạm song quyền với Long Kinh Thiên xong hai bên không văng ra mà dính vào nhau.

Đôi mắt Cổ Phạn cực kỳ kinh khủng, vì gã cố gắng thế nào cũng không thể rút hai tay ra được.

Cùng lúc đó, Cổ Phạn phát hiện chân khí của mình không ngừng chảy hướng đối phương.

- Người...!

Cổ Phạn kinh hoàng qua đi, trong người phát ra tiếng hổ gầm, một con hổ đen to lớn xuất hiện trước mặt mọi người, chính là yêu thú của gã, hắc yêu hổ vương!

Hắc yêu hổ vương mới xuất hiện lập tức tấn công Long Kinh Thiên.

Nhưng khi hắc yêu hổ vương vừa đến bên cạnh Long Kinh Thiên thì bị một cái đuôi to hất ra ngoài.

Cửu Vĩ Thiên Miêu biến to như núi nhìn hắc yêu hổ vương bị vuốt hất bay đi, trong mắt đầy ý trêu cợt.

- Con mèo chín đuôi?

- Đây là dị thú gì?

- Khí thế thật khủng khiếp!

Khi Cửu Vĩ Thiên Miêu biến ra bản thể thì mấy vạn đệ tử trên quảng trường vẻ mặt giật mình.

64. Chương 64

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 64: Cổ Phạn thua

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đây là lần đầu tiên Cửu Vĩ Thiên Miêu biến ra bản thể trước mặt mấy vạn đệ tử, trước đó mọi người không ngờ nổi một con mèo bình thường trông đáng yêu, hay nằm trên vai Long Kinh Thiên sẽ khủng bố đến mức này.

Hai cường giả võ tông chủ trì khảo hạch đệ tử nội điện cổ họng lặn lộn, nhìn bản thể Cửu Vĩ Thiên Miêu, há hốc mồm.

Cổ Phạn ngẩn đầu, biểu tình giống như đệ tử khác, đây là lần đầu tiên gã trông thấy bản thể của Cửu Vĩ Thiên Miêu.

- Long- Kinh- Thiên, ta không có khả năng, sẽ không thua người!

Giật mình qua đi, Cổ Phạn bình tĩnh tinh thần, đôi mắt bắn ra ánh sáng vàng, từng đợt khí lưu sóng gợn không ngừng tuôn ra từ hai nắm tay của gã.

Trong khí lưu sóng gợn này, chỉ thấy lỗ xoáy đen ở đôi tay Long Kinh Thiên biến yếu đi nhiều.

Hai cánh tay Cổ Phạn rung lên, định rút về.

Long Kinh Thiên thấy vậy thì cười nhạt, bỗng nhiên ánh sáng ở đôi tay tỏa chói lòa. Chỉ thấy lỗ xoáy đen ở đôi tay Long Kinh Thiên vốn yếu đi chớp mắt mở rộng, mạnh hơn trước rất nhiều lần.

Lực hút khủng bố khiến khí lưu kêu ‘xèo’.

Cổ Phạn vốn đang tránh thoát bỗng nghiêng hướng Long Kinh Thiên.

- Không... Người!

Cổ Phạn cảm nhận chân khí trong người mình điên cuồng chảy hướng Long Kinh Thiên, biểu tình của gã kinh khủng, hoảng loạn.

Nhưng lần này mặc cho Cổ Phạn có giấy dựa cỡ nào cũng không làm nên chuyện gì.

Cổ Phạn chìm trong vô tận kinh hoàng hét hướng không khí:

- Dương thúc, cứu ta!

Cổ Phạn vừa dứt lời thì không trung quảng trường dao động, một bóng người xuất hiện.

Bóng người này vừa hiện thì bỗng một chưởng đánh vào Long Kinh Thiên đứng trên lôi đài.

Chưởng phong gào thét như đao.

Nhưng có một bóng dáng còn nhanh hơn người kia.

Cửu Vĩ Thiên Miêu trên cột cười lạnh nói:

- Tiểu tử. Miêu gia chờ ngươi đã lâu!

Cửu Vĩ Thiên Miêu vỗ hai tay, mọi người thấy hai ngọn lửa đỏ đến trắng bệch bắn hướng người kia.

Bóng dáng đó quát:

- Cút cho ta!

Nhưng tiếp theo bóng dáng kia hét thảm, dường như trông thấy chuyện gì khó tin.

- Hư vô bạch hỏa, đây là hư vô bạch hỏa!

Bóng dáng kia liên tục hú hét, hoảng hốt bay ngược về, vô lung tung.

- Cái gì, hư vô bạch hỏa?

Hai quảng trường chủ trì so đấu nghe nói vậy thì biến sắc mặt, kinh sợ, không, là cực kỳ hoảng sợ nhìn hai đoàn lửa đỏ đến trắng bệch, phản xạ thụt lùi, sợ hai đoàn lửa bay ngược tới chỗ họ.

Hai tay Long Kinh Thiên run lên, đánh bay Cổ Phạn ra xa. Long Kinh Thiên giơ lên một chưởng ẩn hư không, Cổ Phạn cách mấy chục thước hét thảm, miệng học máu, đập mạnh xuống lôi đài.

Các đệ tử dời mắt khỏi người Cửu Vĩ Thiên Miêu, nhìn Cổ Phạn té trên lôi đài, cơ mặt đông cứng.

- Cổ, Cổ Phạn sư, sư huynh thua!

- Cổ, cổ sư huynh mà thua!

Trên quảng trường mấy vạn đệ tử ngơ ngẩn nhìn tình hình trước mắt, có chút không dám tin tưởng kết quả này.

Bọn họ không thể chấp nhận kết quả.

Có được cổ đồng chiến thần thể, có thể triệu hoán ra chiến thần đồ đằng, hơn nữa đột phá đến hoàng cấp thể mà Cổ Phạn thua?

Thua hoàn toàn.

Thua giống như lúc trước Hoảng Hòa đệ nhất Thiên Địa bảng thua trên tay gã.

Bóng người bị hư vô bạch hỏa của Cửu Vĩ Thiên Miêu làm kinh sợ thụt lùi thấy Cổ Phạn té trên lôi đài thì giật mình vọt lên, đi tới bên cạnh gã.

Người kia nâng Cổ Phạn dậy:

- Phạn nhi, Phạn nhi! Người sao rồi?

Cổ Phạn nhưống mây, hơi thở yếu ớt, lắc đầu.

Bóng người kia ngẩng đầu nhìn Long Kinh Thiên, tức giận rống to:

- Ta phải giết người!

Người đó bỗng vọt tới công kích Long Kinh Thiên, nhưng chưa tấn công thì đã bị chín cái đuôi to của Cửu Vĩ Thiên Miêu quét, hoảng hốt bay trở về.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn đối phương, rồi nói với hai cường giả võ tông chủ trì so đấu:

- Không biết kẻ phá hỏng quy tắc so tài đệ tử tinh anh, Võ Thần Điện thì sẽ bị tội gì?

Hai cường giả võ tông liếc nhau, bay lên đáp xuống lôi đài, nhìn bóng người kia, nói:

- Cổ Dương, quy định của Võ Thần Điện là không ai được nhúng tay vào lôi đài so tài đệ tử tinh anh. Người nên biết rõ hậu quả của việc này.

Người đột nhiên ra tay chính là đệ tử hệ Cổ gia, hàng thúc thúc của Cổ Phạn, Cổ Dương. Cổ Dương giống như hai cường giả võ tông, đều là tu vi cường giả võ tông.

Cổ Dương nhìn hai người, cười lạnh nói:

- Biết rõ thì sao? Không biết thì thế nào?

Hai cường giả võ tông sắc mặt có chút khó coi.

Một cường giả võ tông quát:

- Cổ Dương, mặc dù Cổ gia của ngươi thế mạnh nhưng tại Võ Thần Điện không phải Cổ gia các ngươi muốn thế nào thì như thế đó. Chúng ta sẽ bẩm báo việc này lên chưởng giáo và các trưởng lão!

Cổ Dương lạnh lùng nói:

- Bẩm báo lên chưởng giáo và các trưởng lão?

Cổ Dương nói xong lạnh lùng liếc hai người, cuối cùng ngoái đầu nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Tiểu tử, không ngờ chúng ta vẫn là đánh giá thấp người!

- Đừng tưởng rằng Dương Thanh Sơn trưởng lão nhìn trúng thiên phú của ngươi, có Dương Thanh Sơn trưởng lão chống lưng cho ngươi thì Cổ gia ta không dám làm gì ngươi!

Cổ Dương nói xong nâng Cổ Phạn dậy, bay lên, lắc người biến mất trước mắt mọi người.

Trước khi Cổ Dương có liếc Cửu Vĩ Thiên Miêu, ánh mắt đầy kiêng dè.

Hai cường giả võ tông nhưống mây nhưng cuối cùng không ngăn cản, mặc kệ Cổ Dương mang Cổ Phạn rời đi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chợt hỏi:

- Đại ca, chúng ta...?

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói

- Không cần.

Long Kinh Thiên hiểu ý của Cửu Vĩ Thiên Miêu là muốn ngăn Cổ Dương lại.

Thật ra cho dù Cổ Dương có mang Cổ Phạn đi, cứu sống, chữa khỏi cho gã thì sau này cũng không tạo thành uy hiếp gì cho Long Kinh Thiên được. Bởi vì mới rồi Long Kinh Thiên để lại hậu chiêu trong người Cổ Phạn, sau này thành tựu của gã hữu hạn, giống như Phong Long, là nửa phế nhân.

Hai cường giả võ tông ngoái đầu, nói với đệ tử quanh quảng trường:

- Trận so đấu này, Long Kinh Thiên thắng!

Quảng trường lặng ngắt như tờ.

Mấy vạn đệ tử nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt phức tạp.

- Tốt lắm, vậy tiếp theo còn có ai lên đài khiêu chiến? Nếu không có thì lần khảo hạch đệ tử nội điện này do Long Kinh Thiên xếp hạng nhất!

Một cường giả võ tông nhìn quanh quảng trường, ánh mắt rơi vào tám người Hoàng Hòa.

Hoàng Hòa từng là đệ nhất Thiên Địa bảng, cảm nhất ánh mắt tộc là lạ của các đệ tử, mặt gục xuất, thấy vô cùng xuất hổ.

Quảng trường chìm trong không khí quái lạ.

Ngay khi các đệ tử cho rằng không người nào dám lên đài khiêu chiến Long Kinh Thiên thì đột nhiên vang lên thanh âm trầm thấp.

- Để ta.

Mấy vạn đệ tử trên quảng trường kinh ngạc, ngay cả hai cường giả võ tông cũng nhìn hướng phát ra thanh âm. Ánh ảm tộc họ rơi vào thanh niên áo đen Phạm Tiêu.

Đúng vậy, thanh âm vừa rồi là thanh niên áo đen Phạm Tiêu phát ra.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu ngẩng đầu, biểu tình bình tĩnh đáp xuống lời đài.

- Cá... Cái tên Phạm Tiêu này dám lên đài? Hoàng cấp cường giả như Cổ Phạn đều thua trong tay Long Kinh Thiên, không lẽ hèn cảm thấy mình còn mạnh hơn Cổ Phạn?

- Không có khả năng đi? Làm sao có thể? Hèn làm sao mạnh hơn Cổ Phạn được?

Đệ tử xung quanh bàn tán xôn xao.

Nhưng rõ ràng là có người dám khiêu chiến đệ tử, khiến mấy vạn đệ tử trên quảng trường nhiệt tình tăng vọt.

65. Chương 65

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 65: Thập đại thần kiếm xuất thế

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trên lời đài, Long Kinh Thiên và thanh niên áo đen Phạm Tiêu giằng co, hai người không lên tiếng, nhìn đối phương chăm chú.

Mấy tháng qua đi, Long Kinh Thiên phát hiện lực lượng phong ấn trong người thanh niên áo đen Phạm Tiêu mạnh hơn nhiều.

- Long Kinh Thiên, thực lực của ngươi đúng là ra ngoài dự đoán của ta.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu chậm rãi nói:

- Nhưng đệ nhất vẫn thuộc về ta!

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn thanh niên áo đen Phạm Tiêu, nói:

-Ồ, phải không?

Phạm Tiêu biểu tình lạnh nhạt, gần từng chữ:

- Không sai, lần này đệ nhất, là ta!

Thiết kiếm to lớn sau lưng thanh niên áo đen Phạm Tiêu phát ra tiếng kêu vù vù như là một con thú bị phong ấn vô số vạn năm muốn vùng vẫy đi ra.

Thiết kiếm to lớn này dường như khát vọng được đến thế nhân lại chú ý.

Dường như nó muốn lại tỏa sáng trong thế gian này.

Từng tiếng kiếm ngân vang trong không trung quảng trường, mang theo ma lực khiến tinh thần mọi người chìm đắm vào, mê mẩn, kính sợ.

Long Kinh Thiên hí hóp mắt.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc nhìn thiết kiếm to lớn thanh niên áo đen Phạm Tiêu công trên lưng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ánh mắt thay đổi, hình như nó nghĩ đến cái gì, do dự nói:

- Đại ca, thanh trọng kiếm này thật giống... Giống như là...

Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, hỏi:

- Giống cái gì?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghiêm túc nói:

- Giống như Hắc Huyền trọng kiếm, một trong thập đại thần kiếm trên Thần Kiếm bảng.

Thần Kiếm bảng, thập đại thần kiếm!

Một vạn năm trước, Kỳ Lân Hỏa thần kiếm ở trong tay đệ nhất cường giả đại lục Thiên Lam cũng nằm trong số thập đại thần kiếm.

Thanh kiếm to trong tay thanh niên áo đen Phạm Tiêu lại là một trong thập đại thần kiếm trong truyền thuyết?

Long Kinh Thiên hơi ngoài ý muốn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói tiếp:

- Đúng vậy Hắc Huyền trọng kiếm, hạng tám trong Thần Kiếm bảng, nhưng thập đại thần kiếm trên Thần Kiếm bảng mỗi một thanh ẩn chứa lực lượng khác nhau. Mặc dù Hắc Huyền trọng kiếm xếp hạng tám nhưng uy lực không kém gì mấy cái khác, trừ đệ nhất Kỳ Lân Hỏa thần kiếm ra thì chín thanh khác không chênh lệch bao nhiêu.

Long Kinh Thiên gật gù.

Cửu Vĩ Thiên Miêu tiếp tục giải thích rằng:

- Trước đó, thanh trọng kiếm sau lưng Phạm Tiêu quá bình thường nên ta không liên kết nó với Hắc Huyền trọng kiếm, vừa nãy nghe tiếng kiếm ngân thì ta mới nhớ đến. Đồn là kiếm ngân của Hắc Huyền trọng kiếm có ma lực hút hồn người, hơn nữa mỗi thanh thần kiếm xuất hiện sẽ khiến đại lục Thiên Lam dậy lên biến đổi to lớn.

- Nhưng mỗi thần kiếm đều có thần tính, khiến nó nhận chủ rất khó, không ngờ Phạm Tiêu có thể được Hắc Huyền trọng kiếm nhận chủ.

Nghe Cửu Vĩ Thiên Miêu giải thích, Long Kinh Thiên nhìn chăm chăm vào thanh niên áo đen Phạm Tiêu.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu mở miệng nói:

- Long Kinh Thiên, hãy gọi ra thanh kiếm kia của người đi.

Lúc khảo hạch đệ tử nội điện thì Long Kinh Thiên dùng Bích Huyết kiếm đánh bại Cổ Phạn, đây là chuyện mọi người đều biết.

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói

- Không cần.

Đối với Long Kinh Thiên thì thân thể của hắn là vũ khí công kích tốt nhất, hiện tại độ mạnh thân thể của hắn có dùng Bích Huyết kiếm hay không chẳng quan trọng gì.

Nhưng thanh niên áo đen Phạm Tiêu nghe Long Kinh Thiên trả lời thì nhướng mày, không nói tiếp, chậm rãi đi hướng hắn.

Mỗi bước thanh niên áo đen Phạm Tiêu đạp xuống thì một kiếm khí sắc bén sinh ra, kiếm khí cường đại cắt bốn phương, đệ tử xung quanh cảm thấy từng kiếm khí như thẳng hướng nội tâm và linh hồn của mình, kinh sợ.

Mấy vạn đệ tử nín thở, tập trung nhìn, hồi hộp không chớp mắt nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên và Phạm Tiêu.

Hai cường giả võ tông lộ biểu tình kinh ngạc, liếc nhau, xem ra họ hơi ngoài ý muốn thực lực thanh niên áo đen Phạm Tiêu lộ ra ngoài.

Một cường giả võ tông hỏi:

- Người nhìn ra lai lịch cự kiếm sau lưng Phạm Tiêu không?

Cường giả võ tông kia lắc đầu:

- Không thấy ra.

Bởi vì lời Cửu Vĩ Thiên Miêu nói với Long Kinh Thiên chỉ có hắn nghe thấy, vậy nên hai cường giả võ tông và các đệ tử không biết.

Cường giả võ tông lại nói:

- Nhưng không ngờ Phạm Tiêu che giấu thực lực sâu như vậy.

Cường giả võ tông kia đồng cảm nói:

- Chúng ta đều nhìn lầm.

Trước đó hai người từng cho rằng đệ nhất so tài đệ tử tinh anh sẽ là Cổ Phạn.

Nhưng ai ngờ ở trước Long Kinh Thiên thì Cổ Phạn được mọi người cho là đệ nhất thua thảm như vậy, hiện tại họ nhìn thanh niên áo đen Phạm Tiêu cũng có thực lực mạnh hơn Cổ Phạn.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, thanh niên áo đen Phạm Tiêu từng bước một tới gần Long Kinh Thiên.

Khí thế của thanh niên áo đen Phạm Tiêu càng lúc càng mạnh.

Toàn thân thanh niên áo đen Phạm Tiêu giăng đầy kiếm khí, những kiếm khí cuối cùng biến thành những tiểu kiếm đen, các tiểu kiếm đen không ngừng xoay tròn quanh y.

Hắc Huyền trọng kiếm sau lưng thanh niên áo đen Phạm Tiêu cũng rung lên càng kịch liệt.

Long Kinh Thiên đứng đó, người chớp lóe từng đợt lôi điện vàng, đen, những tia chớp thô cỡ ngón tay nhưng ẩn chứa lực lượng hủy diệt khủng bố khiến người kinh sợ.

Hai người không ai ra tay trước.

Nhưng mọi người biết, một khi hai người hành động thì sẽ là một kích trời long đất lở.

Mười thước, chín thước, tám thước!

Cùng với khoảng cách thanh niên áo đen Phạm Tiêu và Long Kinh Thiên không ngừng rút ngắn, lôi đài tràn ngập lôi điện vàng, đen và hắc sắc tiểu kiếm.

Lôi điện cùng hắc kiếm không ngừng va đập.

Từng đợt khí kinh khủng nổ từ lôi đài khuếch tán bốn phía.

Khí lưu xung quanh đè nén cực kỳ lợi hại.

Khi mọi người bị áp lực đè khó thở, sắp chịu hết nổi thì thanh niên áo đen Phạm Tiêu bỗng quát một tiếng, vọt người lên, một luồng kiếm quang cực kỳ chói mắt phóng lên cao.

Mắt mọi người đua nhúc.

Ong!

Một tiếng kiếm ngân, Hắc Huyền trọng kiếm sau lưng thanh niên áo đen Phạm Tiêu rút cuộc ra khỏi vỏ.

Mọi người không thể hình dung điều nhìn thấy, một kiếm kia nhanh như vậy, một kiếm kia hoa lệ như vậy, một kiếm kia, bá tuyệt thiên hạ!

- Hắc huyền xuất thế!

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu hai tay cầm kiếm đâm ra.

Như kinh thiên thần vật phá đất lên, muốn đâm phá khung trời, như núi lửa im lặng bao năm nay sôi trào dung nham, như thiên thần kiếm bị phong ấn thật lâu muốn chém hết trời buộc.

Một kiếm này, là thiên ngoại phi tiên nhất kiếm.

Một kiếm này, là ngạo thị vạn vật nhất kiếm.

Thời gian như bị đứng lại ở nơi này, phút này.

Keng!

Một tiếng vang chấn động, thanh niên áo đen Phạm Tiêu chợt ngừng lại, chỉ thấy Hắc Huyền trọng kiếm bị hai tay Long Kinh Thiên kẹp lại.

- Đỡ... Đỡ được!

Tim mấy vạn đệ tử đập nhanh, giật mình nhìn tình cảnh khiến người khó quên trước mắt.

Rõ ràng là thanh niên áo đen Phạm Tiêu cũng không ngờ một kiếm của mình sẽ bị Long Kinh Thiên đỡ lấy, biểu tình kinh ngạc. Ngay lúc này, lực phản chấn cường đại phát ra từ đôi tay Long Kinh Thiên. Thanh niên áo đen Phạm Tiêu kinh ngạc, bay lên dốc sức thụt lùi, dừng lại ngoài mấy chục thước, cảm thấy Hắc Huyền trọng kiếm trong tay run bần bật.

Bóng người nhoáng lên, Long Kinh Thiên đã tới trước mặt thanh niên áo đen Phạm Tiêu.

- Toái tinh bạo!

Long Kinh Thiên chỉ hướng ngực thanh niên áo đen Phạm Tiêu.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu lắc lư, cự kiếm giơ lên, Long Kinh Thiên một chỉ đánh vào Hắc Huyền trọng kiếm, lực lượng từng kích cường đại khiến Phạm Tiêu liên tục thụt lùi.

66. Chương 66

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 66: Kết quả cuối cùng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chính lúc này, công kích của Long Kinh Thiên lại tới nữa.

- Vô hình phong ba chưởng!

Chỉ thấy một chưởng Long Kinh Thiên đánh ra, quanh cánh tay hần hình thành từng đoàn sóng gió, bàn tay hần xuyên qua những sóng gió, biến hóa ngàn vạn, mơ hồ không rõ, khiến người khó thể nắm bắt.

Chớp mắt một chưởng kia đánh tới trước mặt thanh niên áo đen Phạm Tiêu.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu đứng đó, nhìn Long Kinh Thiên một chưởng đập tới, biểu tình biến bình tĩnh chưa từng có, mắt bắn ra hai luồng kiếm quang.

Tiếp theo, đôi tay thanh niên áo đen Phạm Tiêu giơ lên Hắc Huyền trọng kiếm, nhìn thì chậm nhưng sự thật là rất nhanh. Hai tay không ngừng biến ảo, thanh Hắc Huyền trọng kiếm to lớn ở trong tay thanh niên áo đen Phạm Tiêu múa thành màn kiếm.

Từng mảnh màn kiếm không ngừng chồng chéo lên nhau, ở quanh người thanh niên áo đen Phạm Tiêu hình thành lồng kiếm.

Cùng lúc đó, lồng kiếm không ngừng xoay quanh, va nhau.

Chỉ thấy chưởng ấn của Long Kinh Thiên đánh vào lồng kiếm.

Bùm!

Một tiếng nổ điếc tai.

Lồng kiếm biến mất, thanh niên áo đen Phạm Tiêu bị lực lượng trùng kích mạnh mẽ chấn lùi vài chục bước.

Nhưng mặc kệ thế nào thì thanh niên áo đen Phạm Tiêu đã đỡ được một kích của Long Kinh Thiên.

Hai người giao đấu nhanh như tia chớp, có nhiều đệ tử chỉ thấy trên lôi đài tàn ảnh chớp lóe, chờ khi tàn ảnh biến mất thì Long Kinh Thiên và thanh niên áo đen Phạm Tiêu lại đứng trên lôi đài.

Có nhiều đệ tử vẻ mặt kinh ngạc.

Long Kinh Thiên không tấn công tiếp.

Hai người giằng co.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu chậm rãi giơ lên Hắc Huyền trọng kiếm, chân khí trong người rót vào kiếm. Hắc Huyền trọng kiếm kêu ù ù, từng đợt hắc huyền kiếm khí không ngừng xoay quanh Hắc Huyền trọng kiếm.

Trong cơ thể thanh niên áo đen Phạm Tiêu bùng phát lực lượng cực kỳ mạnh mẽ, lực lượng này khiến đệ tử xung quanh giật mình.

Nó chính là lực lượng bị phong ấn trong người thanh niên áo đen Phạm Tiêu.

Long Kinh Thiên trầm trầm:

- Rất cuộc sắp sử dụng lực lượng này.

Long Kinh Thiên nhìn chăm chăm đối phương:

Chỉ thấy toàn thân thanh niên áo đen Phạm Tiêu run bần bật, vạt áo không gió tự bay kêu vù vù, hai tay y cầm Hắc Huyền trọng kiếm xoay chuyển xung quanh.

Từng đợt hắc huyền kiếm văn khuếch tán.

Đệ tử xung quanh thấy vậy thì trái tim thít chặt.

Một cường giả võ tông chủ trì so tài hỏi đồng bạn:

- Người đoán ai sẽ thắng?

Cường giả võ tông kia biểu tình nghiêm túc lắc đầu, nói

- Không biết.

Nếu dựa theo giao đấu lúc trước thì Long Kinh Thiên chiếm ưu thế, nhưng mới rồi thanh niên áo đen Phạm Tiêu bùng phát lực lượng lại áp chế hần một bậc.

Vậy nên đến cuối cùng thì cường giả võ tông kia không thể chắc chắn rốt cuộc ai sẽ thắng.

Nhưng cường giả võ tông kia biết đây sẽ là một kích cuối cùng quyết định hai người thắng bại.

Thân thể Long Kinh Thiên vòng quanh lôi điện vàng, đen, hóa rành hai con lôi long vàng và đen.

Hai con lôi long vây quanh khiến thân hình của Long Kinh Thiên như ẩn như hiện.

Bỗng nhiên Long Kinh Thiên và thanh niên áo đen Phạm Tiêu cùng lắc người, rống lên.

- Hắc huyền, diệt thể!

- Vô cực Lôi Trì!

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu đánh ra một kiếm, lực lượng hủy diệt bắn ra từ Hắc Huyền trọng kiếm. Long Kinh Thiên đâm ra nắm đấm, hai con lôi long trên người hắn bay ra, vòng quanh hóa thành lôi trì.

Không sai, chính là Lôi Trì, bên trên lôi trì hình thành âm dương bát quái đồ, không ngừng xoay tròn biến ảo, diễn dịch vô cực chi đạo.

Lôi Trì nháy mắt mở rộng. Khi Hắc Huyền trọng kiếm của thanh niên áo đen Phạm Tiêu công kích tới thì kiếm khí hắc huyền diệt thể bị lôi trì bao phủ, từng đợt lôi điện giáng xuống.

Kiếm khí tán loạn.

Lôi trì thu nạp diệt thể kiếm khí lại lần nữa đột nhiên tăng vọt, bao phủ thanh niên áo đen Phạm Tiêu, vô số lôi điện giáng xuống.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu ngẩng đầu, biểu tình kinh hoàng, tay giơ lên Hắc Huyền trọng kiếm, đâm một kiếm lên trên, mạnh thật lùi nhưng vẫn chậm một bước.

- Phụt!

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu chịu vô cực Lôi Trì cuồng bạo lôi điện oanh kích, thân hình bay ngược ra ngoài, trong miệng học ra búng máu, đập xuống lôi đài.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, vô cực Lôi Trì liên tục thu nhỏ, tiếp đó bay trở về người Long Kinh Thiên.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Các đệ tử không ai lên tiếng, chần chừ nhìn hình ảnh trước mắt.

Dưới lôi đài, thanh niên áo đen Phạm Tiêu lảo đảo đứng dậy, lau máu nơi khóe miệng, biểu tình phức tạp nhìn Long Kinh Thiên.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu từ từ nói:

- Người thắng.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu không ngờ phút cuối y sử dụng lực lượng cấm chế trong người nhưng vẫn thua Long Kinh Thiên.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu nói:

- Nhưng ta sẽ không chịu thua như vậy.

Long Kinh Thiên biểu tình thần nhiên nói:

- Vậy ta chờ.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu không nói gì nữa, xoay người rồi đi, Hắc Huyền trọng kiếm trong tay lắc một cái, quay về võ kiếm.

Thanh niên áo đen Phạm Tiêu chậm rãi biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Hai chủ trì so đấu cường giả võ tông nhìn nhau, thở phào một hơi, bay lên lôi đài, nhìn quét đệ tử xung quanh.

Cường giả võ tông nói:

- Trận so đấu này Long Kinh Thiên thắng.
- Vậy thì còn ai lên đài khiêu chiến không?
- Nếu không có thì so tài đệ tử tinh anh lần này Long Kinh Thiên xếp hạng nhất!

Lần này không có gì ngoài ý muốn, không ai lại lên đài khiêu chiến.

Hai cường giả võ tông chủ trì so tài tuyên bố kết của cuối cùng của so tài đệ tử tinh anh lần này.

Khi hai cường giả võ tông công bố kết quả, quảng trường vốn yên tĩnh không thanh âm xôn xao lên.

Trong hư không, Dương thanh Sơn nhìn kết quả, lộ nụ cười vui vẻ.

Dương thanh Sơn nói:

- Long lão đầu, thế nào? Ta sớm nói rồi, Long Kinh Thiên sẽ được đệ nhất.

Long Lực, võ đường đường chủ, hừ lạnh nói:

- Người đừng đắc ý, người muốn nhận người ta làm đệ tử mà người ta không muốn nhận Dương lão đầu người làm sư phụ.

Dương Thanh Sơn nghẹn họng, không biết trả lời thế nào.

Trên đỉnh núi cách Tử Tiêu phong không xa, một bóng dáng yêu kiều đứng, đôi mắt nhu tình nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên trên lôi đài.

Chính là Mộ Dung Thiển.

Từ lúc bắt đầu so đấu đến khi kết thúc, Mộ Dung Thiển cẩn thận nhìn mỗi một trận đấu của Long Kinh Thiên, tập trung tinh thần.

- Rất cuộc thắng.

Khi thấy Long Kinh Thiên cuối cùng đoạt được đệ nhất thì mặt đẹp vui vẻ, Mộ Dung Thiển vui từ tận đáy lòng, nụ cười nở như vạn hoa nở, khuynh quốc khuynh thành.

- A!

Bỗng nhiên trong không khí truyền ra tiếng thở dài.

Mộ Dung Thiển ngoài đầu lại, vội cung kính nói:

- Sư phụ.

Chỉ thấy xuất hiện trước mặt Mộ Dung Thiển là một người đàn bà trung niên diện mạo xung đẹp, so với nàng thì trung niên mỹ phụ nhân có một loại xinh đẹp xuất trần, lạnh lùng.

Mỹ phụ nhân liếc bóng dáng Long Kinh Thiên trên lôi đài Tử Tiêu phong, hỏi:

- Người chính là bởi vì người này mới từ chối Lôi Hạo Hiên sao?

Mộ Dung Thiển cúi thấp đầu, nhỏ giọng nói:

- Sư phụ, ta... Ta...

- Ừm. Thanh niên có thể đánh bại có được cổ đồng chiến thần thể Cổ Phạn cũng xem như là thiên tài hiếm gặp.

Mỹ phụ nhân nói:

- Nhưng mặc kệ thiên phú của hắn có tốt cỡ nào cũng không thể bằng Lôi Hạo Hiên. Tên hắn là Long Kinh Thiên đúng không? Thiên tài giống như hắn dù hiếm thấy nhưng sư phụ của người, ta đây mấy ngàn năm qua thấy không ít, không phải không có thiên phú càng mạnh hơn hắn, nhưng loại thiên tài này thường dễ chết yểu.

67. Chương 67

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 67: Tiến vào thánh cảnh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mỹ phụ nhân nói:

- Hơn nữa người nên biết tâm lý của Lôi Hạo Hiên đối với người.

Mộ Dung Thiển không mở miệng, mắt ướt nước.

- Tất nhiên ta cũng không cưỡng ép người chấp nhận Lôi Hạo Hiên, sư phụ nói như vậy mà vì tốt cho người.

Mỹ phụ nhân thở dài, nói:

- Người nên biết thủ đoạn của Lôi Hạo Hiên, mấy năm nay càng nhiều người ủng hộ hắn làm chủ đạo giáo đời tiếp theo, sợ là...

Mỹ phụ nhân nói đến đây thì lắc đầu.

Mộ Dung Thiển mặt trắng bệch.

Mộ Dung Thiển tất nhiên hiểu sư phụ của nàng nói vậy là vì tốt cho nàng, nhưng mà...

Mộ Dung Thiển ngẩng đầu, mắt ngơ ngác nhìn bóng dáng to lớn trên Tử Tiêu phong.

Mỹ phụ nhân thầm thở dài, nói:

- Chúng ta đi thôi.

Mỹ phụ nhân nói xong mang Mộ Dung Thiển chớp mắt biến mất ở đỉnh núi.

Trên Tử Tiêu phong, Long Kinh Thiên như có cảm ứng ngoại đầu nhìn đỉnh núi trống trải phía xa, nhướng mày.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Đại ca, sao vậy?

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

So đấu kết thúc, cuối cùng Long Kinh Thiên được đệ nhất. Hai cường giả võ tông chủ trì so tài lập tức đưa một ngàn viên Nguyên Dương đan, một địa phẩm sơ cấp đỉnh lô và lệnh bài có một trăm điểm cho Long Kinh Thiên.

Phát xong giải thưởng cho đám Long Kinh Thiên, hai cường giả võ tông giao lệnh bài tượng trưng thân phận đệ tử tinh anh vào tay nhóm Long Kinh Thiên, Hoàng Hòa.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhướng mày:

- Đệ tử tinh anh?

Cổ Phạn là hoàng cấp cường giả, nếu theo quy tắc Võ Thần Điện thì chỉ cần được hoàng cấp liền trực tiếp thăng chức thành đệ tử chân truyền cao cấp nhất.

Long Kinh Thiên đánh bại Cổ Phạn, theo lý thì cũng nên trở thành đệ tử chân truyền mới đúng.

Nhưng một cường giả võ tông chủ trì so tài giải thích nói:

- Mặc dù Long Kinh Thiên đánh bại Cổ Phạn nhưng quy tắc của Võ Thần Điện là chỉ có hoàng cấp cường giả mới trở thành đệ tử chân truyền, Long Kinh Thiên thì không, cho nên...

Mặc ngoài nhìn thì Long Kinh Thiên là thực lực đỉnh thất tầng võ vương, nên theo quy tắc Võ Thần Điện hẳn không thể trở thành đệ tử chân truyền.

Mặc dù cường giả võ tông này không nói hết nhưng ý bên trong không nói rõ không hiểu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu định mở miệng thì Long Kinh Thiên ngăn nó lại.

Đối với Long Kinh Thiên, hẳn chỉ muốn tiến vào thánh cảnh của Võ Thần Điện, lấy được các linh dược Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim ngư thảo để trị hết kinh mạch, còn đệ tử chân truyền hay đệ tử tinh anh gì thì không quan trọng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy vậy đành im lặng.

Hai cường giả võ tông nói:

- Được rồi, bây giờ các người theo chúng ta đi thánh cảnh.

Nói xong hai cường giả võ tông bay lên, hướng tới ngọn núi cao nhất Tề Thiên sơn mạch, Tề Thiên phong.

Đám Long Kinh Thiên, Hoàng Hòa thấy vậy cũng bay lên theo sát.

Một lát sau đám Long Kinh Thiên đi tới Tề Thiên phong.

Tề Thiên phong cao ngất đám mây, lối vào thánh cảnh là ở đỉnh núi Tề Thiên phong.

Khi tới đỉnh núi Tề Thiên phong, hai cường giả võ tông chỉ một lối vào to lớn, nói:

- Đây chính là lối vào thánh cảnh.

Lối vào kia cao cỡ trăm thước.

- Đi!

Hai cường giả võ tông lắc người bay vào, đám Long Kinh Thiên lần lượt vào theo.

Khi Long Kinh Thiên bay vào thánh cảnh thì linh khí thiên địa đậm đặc ập vào mặt, chỉ riêng linh khí trong không gian đã đậm hơn bên ngoài tiểu viện tu luyện đệ tử nội điện gấp đôi.

Long Kinh Thiên phát hiện trong linh khí thiên địa ẩn chứa thuần dương chi khí nhàn nhạt.

Mặc dù thuần dương chi khí này không thuần chính như thuần dương chi khí ẩn chứa trong Nguyên Dương đan nhưng tu luyện trong không gian này tốt hơn bên ngoài gấp mười lần.

Đám Hoàng Hòa vẻ mặt kinh ngạc.

Hai cường giả võ tông dẫn đám Long Kinh Thiên không ngừng bay tới trước.

Xuyên qua từng ngọn núi, từng dãy núi.

Thánh cảnh tựa như một phương thế giới.

Long Kinh Thiên biết thánh cảnh này là thần vực không gian do một thần cấp cường giả mở ra, tuy nhiên thần vực không gian này lớn hơn của Tử Thiên Long Hoàng rất nhiều lần.

Một cường giả võ tông nói với đám Long Kinh Thiên:

- Thánh cảnh của Võ Thần Điện chúng ta là thần vực không gian do cường giả đời thứ nhất mở ra, sau này qua rất nhiều thần cấp cường giả Võ Thần Điện vài chục vạn năm không ngừng mở rộng, hoàn thiện mới thành hình dạng hôm nay.

Giọng điệu của cường giả võ tông lộ rõ sự sùng bái.

Một cường giả võ tông khác tiếp lời:

- Đúng vậy, thánh cảnh Võ Thần Điện chúng ta có tổng cộng ba vạn sáu ngàn năm trăm ngọn chủ phong, lớn hơn bất cứ vương triều nào ở đại lục Thiên Lam.

- Cái gì? Ba vạn sáu ngàn năm trăm ngọn chủ phong!

- Lớn hơn bất cứ vương triều nào ở đại lục Thiên Lam!

Đám Hoàng Hòa trợn to mắt.

Long Kinh Thiên thì biểu tình bình tĩnh.

Đừng nói là đại lục Thiên Lam, dù là vị diện thấp kém này thì chỉ là một góc nhỏ ranh giới Tiên Giới.

Hai cường giả vô tông một bên mang theo đám Long Kinh Thiên bay một bên kể lại chuyện liên quan thánh cảnh trong Vô Thần Điện. Những chuyện này không phải là bí mật gì, vậy nên hai cường giả vô tông không phải e ngại cái gì.

Từng ngọn núi, từng sơn mạch, trên những ngọn núi đứng thẳng từng tòa cung điện. Ngẫu nhiên thấy một số linh thú bay đi, như tiên hạc, ngũ hoa lộc, bạch ngạch hổ vân vân.

Trên một ít ngọn núi có thác nước từ đỉnh đổ xuống.

Thánh cảnh tựa như tiên cảnh.

Tất nhiên, đây chỉ là cảm giác của đám Hoàng Hòa.

Hơn một canh giờ sau, hai cường giả vô tông mang theo đám Long Kinh Thiên đáp xuống một ngọn núi.

Một cường giả vô tông nói với đám Long Kinh Thiên:

- Đây là Vô Ẩn cung, nơi đệ tử tinh anh tu luyện.

Sau đó hai cường giả vô tông dẫn theo nhóm Long Kinh Thiên đi vào Vô Ẩn cung trong Vô Ẩn phong để báo danh.

Một chấp sự Vô Ẩn cung liếc mắt nhìn đám Long Kinh Thiên, hỏi:

- Bọn họ là đệ tử nổi bật trong so tài đệ tử tinh anh lần này? Không phải mười người sao? Còn hai người nữa đâu?

Bởi vì Cổ Phạn được Cổ Dương mang đi, thanh niên áo đen Phạm Tiêu sau khi bị Long Kinh Thiên đánh bại cũng rời khỏi hiện trường so đấu nên hai người không theo tới.

Hai cường giả vô tông giải thích tình huống của Cổ Phạn, Phạm Tiêu.

- So tài đệ tử tinh anh quý này lại xuất hiện hoàng cấp cường giả?

Chấp sự Vô Ẩn cung kinh ngạc, xem xét Long Kinh Thiên từ trên xuống dưới:

- Hắn còn đánh bại đệ tử hoàng cấp Cổ Phạn kia?

Trong mắt chấp sự Vô Ẩn cung đầy nghi ngờ.

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh mặc kệ chấp sự Vô Ẩn cung xem xét.

Cuối cùng chấp sự Vô Ẩn cung hướng dẫn đám Long Kinh Thiên đăng ký xong, xác nhận lệnh bài thân phận.

Từ giây phút này, đám Long Kinh Thiên thật sự trở thành đệ tử tinh anh của Vô Thần Điện.

Chấp sự Vô Ẩn cung nghi hoặc nhìn chăm chú, đám Long Kinh Thiên rời khỏi đại điện Vô Ẩn cung, được sắp xếp đi chỗ tu luyện riêng mình.

Khác với tiểu viện tu luyện của đệ tử nội điện, đệ tử tinh anh có một tòa cung điện nhỏ.

Mặc dù cung điện không lớn nhưng nhìn tạo hình bên ngoài thì tốt hơn rất nhiều.

Cửu Vĩ Thiên Miêu tiến vào cung điện tu luyện, nó chỉ vào mặt đất, kinh ngạc nói:

- Đại ca, bên dưới phong ấn một linh mạch!

Long Kinh Thiên gật gù.

Long Kinh Thiên cũng không ngờ bên dưới cung điện tu luyện của mỗi đệ tử tinh anh lại có một linh mạch.

68. Chương 68

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 68: Linh Được phong

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Linh mạch là linh khí thiên địa trải qua nhiều năm ở điều kiện nào đó mới hình thành, linh mạch có thể không ngừng hội tụ linh khí thiên địa, hiệu quả mạnh hơn tụ linh tiểu trận tiểu viện tu luyện của đệ tử nội điện không biết gấp mấy lần.

Coi như là linh mạch thấp nhất thì cũng cỡ giá mấy vạn Nguyên Dương đan.

Tại đại lục Thiên Lam, một ít đại gia tộc nếu như có một cái linh mạch thì là bảo bối chú trọng bảo vệ, nhưng Vô Thần Điện lại lấy ra cho các đệ tử dùng để tu luyện.

Tất nhiên Long Kinh Thiên nhìn ra được linh mạch phong ấn bên dưới cung điện tu luyện của hắn là thấp nhất, tứ phẩm.

Ở đại lục Thiên Lam thì linh mạch chia làm tứ phẩm, tam phẩm, nhị phẩm, nhất phẩm. Trên nhất phẩm còn có thiên phẩm, trên thiên phẩm có thánh phẩm, tuyệt phẩm.

Tứ phẩm thấp nhất, tuyệt phẩm tối cao.

Dĩ nhiên tại đại lục Thiên Lam thì tuyệt phẩm tuyệt về truyền thuyết.

Chỉ ở viễn cổ mới xuất hiện thần phẩm linh mạch.

Long Kinh Thiên mang Cửu Vĩ Thiên Miêu đi dạo ‘nhà mới’, trong phòng chủ điện có một tử noãn ngọc sần.

Tử noãn ngọc sần này tốt hơn thiên hương ngọc sần ở nội điện rất nhiều.

Trừ tử noãn ngọc sần ra còn có một huyền phẩm luyện đan lò, đương nhiên đối với Long Kinh Thiên thì không cần dùng huyền phẩm luyện đan lò.

Sắc trời dần tối.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu nuốt chín viên Cửu Dương đan, sau đó ngồi xếp bằng trên tử noãn ngọc sần, vận chuyển công pháp tu luyện.

Một đêm bình tĩnh.

Khi Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu dừng vận công thì trời đã sáng.

Trải qua lần giao chiến với thanh niên áo đen Phạm Tiêu, Long Kinh Thiên phát hiện thực lực hơi tăng lên một chút, có dấu hiệu đột phá đỉnh hậu kỳ kim đan.

Sau kim đan chính là nguyên anh.

Thành nguyên anh thì thực lực của Long Kinh Thiên sẽ xảy ra biến đổi nghiêng trời lệch đất.

Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, hắn thấy nó sẽ không mất bao lâu đột phá thất cấp.

Long Kinh Thiên đứng dậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Đại ca, lúc trước ngươi và Mộ Dung Thiên cách xa nhìn nhau, giờ chúng ta đều ở thánh cảnh, ngươi không đi thăm Mộ Dung Thiên sao?

Mặc dù Mộ Dung Thiên được một thái thượng trưởng lão Vô Thần Điện nhận làm đệ tử nhưng nàng cũng là đệ tử tinh anh, cung điện tu luyện đều ở trong Vô Ảnh phong này.

Long Kinh Thiên nghe vậy cười lắc đầu, nói

- Không cần.

Loại chuyện này Long Kinh Thiên luôn để mặc theo tự nhiên, không cố ý làm gì.

Dĩ nhiên lấy thân thiên tôn của hắn không khả năng làm mấy chuyện nhàm chán này.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngậy ra, biểu tình kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên, mắt mèo nghi hoặc. Không lẽ đại ca không có ý? Gì với Mộ Dung Thiên sao? Trong óc Cửu Vĩ Thiên Miêu hiện ra khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành của Mộ Dung Thiên.

Long Kinh Thiên đi ra ngoài, nói:

- Đi thôi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu tỉnh táo lại, bay lên vai Long Kinh Thiên, cười hờn hờn nói:

- Đại ca, ngươi đổi ý rồi?

Long Kinh Thiên vỗ đầu nó, mỉm cười nói:

- Chỉ toàn nghĩ lung tung.

Cửu Vĩ Thiên Miêu sờ đầu mèo, hỏi:

- Vậy giờ chúng ta đi đâu?

Long Kinh Thiên nói:

- Đi Linh Dược phong.

Đây là mục đích lần này Long Kinh Thiên vào Vô Thần Điện.

Hiện tại Long Kinh Thiên có một trăm điểm, có thể đổi linh dược trong Linh Dược phong.

Sau đó Long Kinh Thiên mang Cửu Vĩ Thiên Miêu rời khỏi cung điện tu luyện của mình, đi hướng Linh Dược phong.

Nhưng Linh Dược phong ở khu vực trung tâm toàn thánh cảnh, Vô Ảnh phong chỗ Long Kinh Thiên ở là phía nam thánh cảnh, vậy nên khoảng cách khá xa.

May là thực lực đỉnh hậu kỳ lục cấp của Cửu Vĩ Thiên Miêu có tốc độ bay khá nhanh.

Một ngày sau, Long Kinh Thiên rốt cuộc đến Linh Dược phong ở trung tâm khu vực thánh cảnh.

Khi Long Kinh Thiên đến chân núi Linh Dược phong thì thấy các đệ tử mặc trang phục Vô Thần Điện đủ cảnh giới đi tới đi lui, rõ ràng là họ cũng đến Linh Dược phong đổi linh dược.

Khi Long Kinh Thiên bay hướng Linh Dược cung ở Linh Dược phong thì phía sau một thanh niên công kiếm bắt chuyện:

- Vị huynh đệ này, ngươi cũng đến Linh Dược phong đổi linh dược đúng không?

Long Kinh Thiên quay đầu lại, gật đầu, nói:

- Đúng vậy

Thanh niên công kiếm bay tới, hỏi tiếp:

- Không biết huynh đệ muốn đổi linh dược gì?

Long Kinh Thiên không che giấu, nói ra mấy chục loại linh dược sắp đổi như Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo. Thanh niên công kiếm nghe trợn mắt há hốc mồm, ánh mắt quái lạ.

- Huynh đệ, người nói đùa à? Đừng nói là người, xem như là võ tôn cường giả cũng chưa chắc có nhiều điểm đổi lấy vài chục loại linh dược này.

Thanh niên công kiếm nói:

- Những linh dược này đều là linh dược hiếm thấy, chỉ có Võ Thần Điện chúng ta mới có, giống như Kim Ngưu thảo, một gốc cần ba ngàn điểm.

Long Kinh Thiên nhướng mày:

- Ba ngàn điểm?

Theo quy tắc Võ Thần Điện thì sau khi tiến vào thánh cảnh, hoàn thành nhiệm vụ nhất đẳng thì có một trăm điểm.

Ba ngàn điểm chẳng phải là cần hoàn thành ba mươi nhất đẳng nhiệm vụ sao?

Đương nhiên trên nhất đẳng còn có thiên đẳng, nhưng điểm thưởng thiên đẳng nhiệm vụ không cao như vậy. Một thiên đẳng nhiệm vụ chỉ có ngàn điểm.

Thanh niên công kiếm nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu trên vai Long Kinh Thiên, ngạc nhiên nói:

- Dị thú? Không ngờ người là dị thú sư?

Long Kinh Thiên không tiếp lời.

Thanh niên công kiếm nói tiếp:

- Ta tên là Dư Đô Thủy, không biết huynh đệ tên gì?

Long Kinh Thiên trầm ngâm một lúc, đáp:

- Long Kinh Thiên.

- Cái gì? Người chính là Long Kinh Thiên!?

Dư Đô Thủy biểu tình giật mình nhìn Long Kinh Thiên:

- Người đánh bại Cổ Phạn có được cổ đồng chiến thần thể, đệ nhất so tài đệ tử tinh anh lần này, Long Kinh Thiên?

Long Kinh Thiên gật đầu, nhìn ra được thanh niên tên Dư Đô Thủy chỉ là võ vương, chắc là đệ tử tinh anh ở Võ Thần Điện, nên biết hẳn không có gì lạ.

Dư Đô Thủy giật mình sau đó biểu tình vui vẻ nói:

- Không ngờ huynh đệ người chính là Long Kinh Thiên, tiểu đệ kính ngưỡng người đã lâu!

- Trước đó vài ngày ta là ngoài làm nhiệm vụ, ngày hôm qua quay về thì so tài đệ tử tinh anh đã kết thúc, cho nên không thấy tình cảnh người đánh bại Cổ Phạn, tiếc quá là tiếc.

Dư Đô Thủy nói, dựa sát gần, rất nhiệt tình:

- Huynh đệ, nghe nói người ngày hôm qua đánh Cổ Phạn nằm bò càng không dậy nổi?

Long Kinh Thiên liếc Dư Đô Thủy.

Mình đánh bại Cổ Phạn có cần gã hưng phấn như vậy không?

Dư Đô Thủy thấy Long Kinh Thiên nghi hoặc, cười nói:

- Cổ gia luôn vênh váo, quan hệ tệ với Dư gia ta.

Thì ra là vậy.

Long Kinh Thiên thâm nhủ.

Hai người đã tới Linh Dược cung, tiếp tục đi hướng chỗ đổi linh dược.

Chỗ đổi linh dược ở trên trời, có một thạch đài to lớn, bên trên bày các loại điểm số cần có để đổi vài ngàn thứ linh dược.

Long Kinh Thiên liếc một vòng, nhướng mày. Đúng như Dư Đô Thủy nói, một gốc Kim Ngưu thảo cần đến ba ngàn điểm.

Long Kinh Thiên muốn đổi mấy chục loại linh dược Cửu Sắc Hoa cần ít điểm nhất cũng là hai trăm điểm.

Vậy nên hiện tại hắn có một trăm điểm không thể đổi một đóa Cửu Sắc Hoa.

Dư Đô Thủy lấy ra lệnh bài điểm trong người, nói:

- Huynh đệ, đây là điểm của ta, mặc dù không nhiều nhưng hơn một ngàn, ngươi lấy dùng trước đi.

69. Chương 69

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 69: Lại là đệ tử Cổ gia

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nhìn đối phương vẻ mặt chân thành, cuối cùng lắc đầu, nói

- Không cần.

Mặc dù Long Kinh Thiên cần điểm để đổi các linh dược như Cửu Sắc Hoa nhưng hắn sự tự mình đi kiếm điểm.

Hơn một ngàn điểm đổi hai, ba loại linh dược không giúp ích gì cho Long Kinh Thiên.

Chính lúc này, sau lưng hai người bỗng vang giọng sắc nhọn chói tai:

- Ôi dà, chẳng phải là Dư Đô Thủy sao? Sao, ngươi cũng lại đây đổi linh dược?

Dư Đô Thủy ngoái đầu lại thấy người đến thì sắc mặt kho xem.

Dư Đô Thủy trầm giọng nói:

- Cổ Thừa, ngươi đến làm cái gì?

Chỉ thấy người đến là một thanh niên mặc áo trắng, sau lưng đi theo ba đệ tử Vô Thần Điện.

Cổ Thừa nhìn Dư Đô Thủy, cười lạnh nói:

- Ta đến làm gì? Câu này hỏi buồn cười. Dư Đô Thủy, không lẽ đây là quy tắc do Dư gia ngươi định ra? Hay là chỉ có người Dư gia các người mới đến Linh Dược cung được?

Dư Đô Thủy nét mặt sa sầm, nói với Long Kinh Thiên:

- Người này là đường ca của Cổ Phạn, tên là Cổ Thừa, là đệ tử chân truyền.

Cổ Thừa nghiêng đầu nhìn Long Kinh Thiên, giễu cợt nói:

- Dư Đô Thủy, từ khi nào ngươi thu một cái đuôi? Nhưng ta thấy tên hầu này mặt ngu ngốc, ngờ ngờ ngác ngác, không ngờ người như vậy mà Dư gia các người cũng nhận?

Ba đệ tử Vô Thần Điện sau lưng Cổ Thừa nghe thế cất tiếng cười to.

Có đệ tử ở đại điện Linh Dược cung nhận ra Long Kinh Thiên, kêu lên:

- Đó... Hình như là Long Kinh Thiên?

- Đúng rồi, là Long Kinh Thiên, ngày hôm qua ta có đi xem so tài đệ tử tinh anh, hẳn chính là Long Kinh Thiên đánh bại Cổ Phạn!

- Long Kinh Thiên? Nghe nói đệ tử thiên tài nhất Cổ gia Cổ Phạn đột phá hoàng cấp nhưng cuối cùng vẫn bị hắn đánh bại.

Linh Dược cung xôn xao.

Mấy người sau lưng Cổ Thừa ngừng bật tiếng cười, kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên.

Cổ Thừa biểu tình âm trầm, mắt như đao nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, nói:

- Thì ra người là Long Kinh Thiên!

Cổ Thừa siết chặt nắm tay, sau đó thả lỏng nói:

- Long Kinh Thiên, người là đồ khổ rách áo ôm mới vào thánh cảnh mà cũng mơ đến Linh Dược cung đổi linh dược? A, ta suýt quên, người là đệ nhất so tài đệ tử tinh anh lần này, có một trăm điểm.

- Một trăm điểm? Ha ha, mới có nhiều điểm chỉ có thể đổi được vài gốc Trư Long thảo.

Mấy người theo đuôi Cổ Thừa cười phá lên.

Long Kinh Thiên ánh mắt lóe tia sáng lạnh.

Cổ Thừa cười to nói:

- Như thế nào? Không phục? Hắc hắc, nếu người quỳ xuống dập đầu mấy cái cho Thừa gia gia người, kêu mấy tiếng Thừa gia gia thì có lúc gia gia cao hứng nói không chừng sẽ thưởng cho người mấy ngàn điểm.

Mấy tên theo đuôi Cổ Thừa cười hùa theo.

Mắt mèo Cửu Vĩ Thiên Miêu lóe sát ý:

- Đại ca...?

Long Kinh Thiên chậm rãi nói:

- Không cần.

Linh Dược cung này không giống chỗ khác, tuyệt đối cấm đánh nhau, hơn nữa chỗ này là thánh cảnh, không thể giống như bên ngoài. Sau này hẳn còn nhiều cơ hội đánh chết Cổ Thừa, Long Kinh Thiên không cần ra tay tại đây.

Cổ Thừa cười lạnh nói:

- Muốn giết ta? Tiểu tử, đừng tưởng rằng người có thể thắng được Cổ Phạn thì ghê gớm lắm, chờ người ra thánh cảnh thì coi chừng ta!

Cổ Phạn có tiếng là đệ tử thiên phú tốt nhất Cổ gia, nhưng không đại biểu gã có thực lực mạnh nhất trong đệ tử thế hệ trẻ Cổ gia. Thực lực của Cổ Thừa mạnh hơn Cổ Phạn nhiều.

Đương nhiên Cổ Thừa cũng là đệ tử có thiên phú tốt nhất trừ Cổ Phạn ra trong thế hệ trẻ Cổ gia.

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh nhạt.

Cổ Thừa dẫn mấy tên theo đuổi đi đến chỗ đổi linh dược, tùy tiện quăng ra lệnh bài điểm.

Cổ Thừa nói với chấp sự chỗ đổi linh dược:

- Đổi ba cây Tử Hải Lan, một mỹ Nhân quả, một Bạch Xà đằng, chín đóa Băng Kim Hoa.

Cổ Thừa liên tục đổi hơn mười loại linh dược, bộ dạng ta đây giàu kék sù.

Chấp sự chỗ đổi linh dược rất khách sáo lấy ra những linh dược đổi cho Cổ Thừa.

Cổ Thừa bỏ hết linh dược vào trong không gian giới chỉ, vênh váo vô cùng.

Cổ Thừa lại ngoái đầu, trào phúng Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, rất hâm mộ? Hắc, suy nghĩ kỹ chưa? Quỷ xuống cầu ta thì nói không chừng ta sẽ bố thí cho ngươi mấy ngàn điểm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười lạnh nói:

- Không cần, để lại mua quan tài cho ngươi đi.

Cổ Thừa biến sắc mặt, mắt lóe sát ý.

Một tên theo đuôi sau lưng Cổ Thừa tròng Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu, nịnh nọt nói:

- Cổ Thừa sư huynh, ta thấy không cần chờ tiểu tử này ra thánh cảnh, hiện tại chúng ta giải quyết hắn đi!

Mấy tên theo đuôi khác cũng hòa theo rằng:

- Đúng vậy Cổ Thừa sư huynh, bây giờ chúng ta giết tiểu tử này ngay tại Linh Dược cung!

Thanh âm lớn lối hấp dẫn ánh mắt các đệ tử xung quanh.

Cổ Thừa phân tay khiến mấy người sau lưng im miệng, rồi cười lạnh nói:

- Yên tâm, tiểu tử này sống không được bao nhiêu lâu, để hắn sống thêm vài ngày nữa.

Cổ Thừa nói:

- Tiểu tử, hy vọng ngươi trốn cả đời trong thánh cảnh đi.

- Chúng ta đi!

Cổ Thừa vung tay lên, mang theo mấy cái đuôi rời khỏi đại điện Linh Dược cung.

Các đệ tử đứng xem kịch vui thấy vậy thì thất vọng thu lại tầm mắt.

Long Kinh Thiên nhìn bóng lưng đối phương khuất xa, vẻ mặt thản nhiên.

Một lát sau, Long Kinh Thiên ngoái đầu hỏi Dư Đô Thủy:

- Cổ Thừa có nhiều điểm như vậy?

Mới rồi Cổ Thừa một hơi đổi gần vạn điểm.

Theo lý thì một hoàng cấp cường giả không khả năng tích lũy nhiều điểm như vậy.

Dư Đô Thủy giải thích rằng:

- Những điểm này không phải một mình Cổ Thừa thông qua hoàn thành nhiệm vụ mà tích lũy, là trưởng bối Cổ gia cho hắn. Quy định của Võ Thần Điện chỉ cần có điểm liền đổi được linh dược trong Linh Dược cung, Linh Dược phong. Nên mặc kệ ngươi có điểm là từ đâu kiếm được.

- Ngươi mới vào thánh cảnh nên không biết cũng bình thường.

Thì ra là vậy.

Long Kinh Thiên gật gù, nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu. Cửu Vĩ Thiên Miêu ngượng ngùng gãi đầu mèo, nhắng quỳ tặc này chắc là mới định ra hồi mấy ngàn năm trước, cho nên nó không biết.

Long Kinh Thiên suy tư.

Mặc kệ là thủ đoạn nào cũng được?

Long Kinh Thiên ngoái đầu, nói:

- Vậy là trong thánh cảnh có thể dùng thứ khác đổi được điểm số?

Dư Đô Thủy gật đầu, nói:

- Đúng là vậy, mỗi năm trong thánh cảnh, phòng đấu giá sẽ cử hành một đợt hội đấu giá, trong hội đấu giá một số trưởng lão, thái thượng trưởng lão lấy ra điểm để kêu giá, nhưng...

Nói đến đây Dư Đô Thủy lắc đầu.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Nhưng cái gì?

Dư Đô Thủy đáp:

- Nhưng những trưởng lão, thái thượng trưởng lão này thường chỉ mua Cửu Dương Đan.

- Chỉ mua Cửu Dương Đan?

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn nhau.

Đối với Long Kinh Thiên thì hiện tại hắn không thiếu nhất là Nguyên Dương đan cùng Cửu Dương Đan.

Trong không gian giới chỉ của Tử Thiên Long Hoàng có tám vạn viên Cửu Dương Đan.

- Lần tới hội đấu giá thánh cảnh sẽ cử hành vào lúc nào?

Long Kinh Thiên hỏi:

- Một viên Cửu Dương Đan có thể bán bao nhiêu điểm?

Dư Đô Thủy liếc Long Kinh Thiên, đáp:

- Lần tới hội đấu giá thánh cảnh còn mười tháng, một viên Cửu Dương Đan có thể bán hai trăm điểm.

Nói đến đây Dư Đô Thủy lắc đầu, nói

- Mặc dù điểm rất quan trọng nhưng người bình thường không muốn lấy một viên đi đổi Cửu Dương Đan.

70. Chương 70

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 70: Lôi Hạo Hiên

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Theo Dư Đô Thủy thấy thì hai trăm điểm tại Võ Thần Điện tối đa chỉ đổi được linh dược bình thường, còn giá trị của Cửu Dương Đan không chỉ có nhiều đây.

Long Kinh Thiên nhướng mày:

- Mười tháng?

Mười tháng đối với hắn thì hơi dài.

Dư Đô Thủy nửa đùa bảo:

- Long Kinh Thiên huynh đệ, chắc ngươi không phải thật sự có Cửu Dương Đan đi?

Nói tới đây Dư Đô Thủy ngừng lại, nói tiếp:

- Nhưng không nhất định phải thông qua hội đấu giá thánh cảnh mới kiếm được điểm.

Long Kinh Thiên nhìn Dư Đô Thủy:

- A?

Dư Đô Thủy thấy vậy cười nói:

- Kỳ thực đây cũng không phải chuyện bí mật gì, toàn thánh cảnh chỉ có mười người nổi bật so tài đệ tử tinh anh như các ngươi mới không biết.

Long Kinh Thiên nhìn Dư Đô Thủy:

- Chỉ có mười người chúng ta không biết?

Dư Đô Thủy gật đầu, nói:

- Hai tháng sau Võ Thần Điện chúng ta sẽ cùng Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Thái Huyền học viện, Càn Khôn học viện, Quy Hư học viện so đấu.

Long Kinh Thiên hỏi:

- So đấu?

Dư Đô Thủy đáp:

- Đúng vậy lần so đấu này phần thưởng rất hậu hĩnh, chắc là to nhất trăm năm qua. Lần so đấu này mười hàng đầu mỗi người sẽ được ba vạn viên Nguyên Dương đan, một tam phẩm linh mạch.

Dư Đô Thủy nói tiếp:

- Hơn nữa hạng nhất còn được thưởng nhiều nữa, trừ ba vạn viên Nguyên Dương đan, một tam phẩm linh mạch còn sẽ được một trăm viên Cửu Dương Đan, một nhị phẩm linh mạch. Nếu đệ nhất là Võ Thần Điện chúng ta thì sẽ được Võ Thần Điện thưởng cho mười vạn điểm.

Dư Đô Thủy kinh thán, còn khoa trương nuốt nước miếng:

- Một trăm viên Cửu Dương Đan, một nhị phẩm linh mạch, còn có mười vạn điểm, chắc chắn.

Mắt Long Kinh Thiên sáng lên:

- Mười vạn điểm?

Long Kinh Thiên không thèm để ý Cửu Dương Đan, một nhị phẩm linh mạch cái gì, nhưng so mười vạn điểm thì hẳn có thể đổi lấy mấy chục loại linh dược như Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo.

Long Kinh Thiên trầm ngâm, hỏi:

- So đấu này có quy định gì? Các đệ tử đều tham gia được sao?

Nếu như các đệ tử đều tham gia được thì dù thực lực của Long Kinh Thiên có mạnh hơn cũng không thể đoạt được đệ nhất, đừng nói là đệ nhất, mười hàng đầu, thậm chí là trăm hàng đầu thì Long Kinh Thiên cũng không vào được.

Dư Đô Thủy mỉm cười nói:

- Tất nhiên là không, lần so đấu này chỉ có đệ tử tinh anh và đệ tử chân truyền năm thế lực Võ Thần Điện mới báo danh tham gia được, hơn nữa cử hành tại Ma Vực.

Long Kinh Thiên hơi ngoài ý muốn hỏi lại:

- Cử hành tại Ma Vực?

Cửu Vĩ Thiên Miêu ánh mắt nghi hoặc.

Ma Vực này là đất ma tộc.

Địa điểm so đấu nhưng lại định ở Ma Vực?

Dư Đô Thủy nói tiếp:

- So đấu lần này không phải lôi đài mà dùng số lượng cường giả đánh chết Ma Vực để xếp hạng. Ví dụ đánh chết một Dạ Xoa thì được một điểm, đánh chết một Đại Dạ Xoa được ba điểm, giết chết một Tu La được mười điểm, giết chết một Đại Tu La được ba mươi điểm.

- Dùng điểm cá nhân xếp hạng?

Long Kinh Thiên bất giác nhớ đến khảo hạch đệ tử nội điện, hẳn đánh chết bán ma không ngừng tích điểm.

Lần này so đấu năm siêu cấp thế lực Võ Thần Điện hình như không khác gì lúc hẳn ở khảo hạch đệ tử nội điện?

Dư Đô Thủy nhìn sắc mặt Long Kinh Thiên, cười bảo:

- Ta biết lần trước ngươi ở khảo hạch đệ tử nội điện được hạng nhất, nhưng lần này năm siêu cấp thể lực không giống như trong khảo hạch đệ tử nội điện.

Long Kinh Thiên nhìn Dư Đô Thủy.

Dư Đô Thủy giải thích rằng:

- Lần trước ngươi ở khảo hạch đệ tử nội điện đánh chết người khác thì có thể lấy được điểm của kẻ đó, nhưng tại so đấu Ma Vực nếu ngươi đánh chết ai cũng sẽ không lấy được điểm của họ.

Long Kinh Thiên nhướn mày, hỏi:

- Nói vậy là muốn có điểm con đường duy nhất chỉ có thể là đánh chết ma tộc trong Ma Vực?

- Đúng vậy

Dư Đô Thủy gật đầu, nói:

- Đây cũng là năm siêu cấp thể lực vì giảm bớt thương vong giữa đệ tử mà đặt ra. Trong lúc so đấu đánh chết đệ tử các phái không chỉ không thể có được điểm của đối phương mà còn bị trừ điểm.

- Bị trừ điểm?

Long Kinh Thiên hỏi:

- Trừ bao nhiêu?

Dư Đô Thủy lắc đầu, nói

- Không có quy định cụ thể, nghe nói đánh chết đệ tử nếu có số điểm trên người kẻ đó càng nhiều thì điểm bị trừ càng cao. Chính là nói đệ tử thực lực càng mạnh, thiên phú càng ưu tú bị đánh chết thì hung thủ sẽ bị giảm điểm nhiều.

Long Kinh Thiên gật gù.

Năm siêu cấp thể lực Võ Thần Điện quy định như vậy từ mức độ nào đó bảo vệ các đệ tử.

Nhưng nghĩ lại cũng bình thường, mặc kệ là đệ tử tinh anh hay đệ tử chân truyền thì đối với năm siêu cấp thể lực đều là căn cơ sau này thể lực đó phần vinh và phát triển.

Long Kinh Thiên lầm bầm:

- Hai tháng sau...

Dư Đô Thủy nói:

- So tài ở Ma Vực lần này rất được năm siêu cấp thể lực chú trọng, ta nghe nói Võ Thần Điện chúng ta sẽ do Lôi Hạo Hiên sư huynh dẫn dắt chúng ta đi.

Trên mặt Dư Đô Thủy lộ vẻ kính sợ, sùng bái, thậm chí ánh mắt cực kỳ cuồng nhiệt.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Lôi Hạo Hiên?

Dư Đô Thủy gật mạnh đầu, nói:

- Đúng vậy Lôi Hạo Hiên sư huynh là thiên tài có thiên phú mạnh nhất trước giờ của Võ Thần Điện ta, còn Cổ Phạn gì đó so sánh với Lôi Hạo Hiên sư huynh không bằng một móng tay út.

Thiên tài có thiên phú mạnh nhất trước giờ của Võ Thần Điện.

Võ Thần Điện tồn tại từ thời viễn cổ cỡ vài chục vạn năm, Lôi Hạo Hiên lại là thiên tài có thiên phú mạnh nhất trước giờ của Võ Thần Điện?

Long Kinh Thiên hơi kinh ngạc.

Dư Đô Thủy biểu tình kích động kể sự tích của Lôi Hạo Hiên:

- Lôi Hạo Hiên sư huynh là hai mươi năm trước khảo hạch vào Võ Thần Điện, một tháng sau lấy thành tích đệ nhất khảo hạch đệ tử nội điện tiến vào nội điện, nửa năm sau ở so tài đệ tử tinh anh không chỉ đoạt được đệ nhất, hơn nữa đột phá hoàng cấp, vượt cấp trở thành đệ tử chân truyền, sau đó không ngừng đột phá, phi thăng. Mười năm trước đột phá vô tồn, năm năm trước đột phá Vô đế, nghe nói một năm trước là đỉnh thất tầng vô đế, chỉ kém nửa bước là đạt thành vô thánh.

Chỉ kém nửa bước là đạt thành vô thánh!

Long Kinh Thiên còn đỡ, nhưng Cửu Vĩ Thiên Miêu thì trọn to mắt mèo.

Hiển nhiên thiên phú của Lôi Hạo Hiên làm Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy giật mình.

Dư Đô Thủy nhìn xung quanh, nhỏ giọng nói với Long Kinh Thiên:

- Ta nghe nói chương giáo và nhiều thái thượng trưởng lão rất chú trọng Lôi Hạo Hiên sư huynh, Lôi Hạo Hiên sư huynh rất có thể sẽ trở thành chương giáo tiếp theo của Võ Thần Điện.

Long Kinh Thiên gật gù.

Lấy thiên phú của Lôi Hạo Hiên này, trở thành chương giáo tiếp theo của Võ Thần Điện cũng không phải là chuyện lạ.

Nhưng nói tới đây, Dư Đô Thủy biểu tình quái lạ nhìn Long Kinh Thiên, ngập ngừng muốn nói.

Long Kinh Thiên nói:

- Nói đi, có chuyện gì?

Dư Đô Thủy do dự một lúc rồi nói:

- Ta nghe nói Lôi Hạo Hiên có ý với Mộ Dung Thiển cô nương.

Long Kinh Thiên ngây ra:

- Ồ.

- Hơn nữa, hơn nữa...

Dư Đô Thủy liếc Long Kinh Thiên, nói:

- Tháng trước Lôi Hạo Hiên sư huynh tìm thái thượng trưởng lão Hàn Ngưng, xin... Xin thái thượng trưởng lão Hàn Ngưng hứa gả Mộ Dung Thiển cho hắn làm tiểu thiếp, nhưng Mộ Dung Thiển không đồng ý.

71. Chương 71

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 71: Nguyên Anh kỳ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Thái thượng trưởng lão Hàn Ngưng là sư phụ của Mộ Dung Thiển.

Long Kinh Thiên con người co rút.

Dư Đô Thủy nói xong hơi hồi hộp nhìn Long Kinh Thiên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt ngu ngơ, không biết suy nghĩ cái gì.

Một lát sau, Long Kinh Thiên chào từ biệt Dư Đô Thủy, tiếp đó ra khỏi Linh Dược cung, quay về Vô Ảnh phong.

Trên đường đi Cửu Vĩ Thiên Miêu kiểm không được mở miệng nói:

- Đại ca, Lôi Hạo Hiên này muốn thu Mộ Dung Thiển làm tiểu thiếp? Bà nội nó, mặc kệ hắn là cái gì thiên tài mạnh nhất từ xưa đến nay của Vô Thần Điện, chúng ta chơi tới cùng với hắn!

Long Kinh Thiên nghe vậy thì kinh ngạc, rồi mỉm cười nói:

- Được rồi, chuyện này ta đã có quyết định.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười hì hì nói:

- Đại ca, người nói xem Mộ Dung Thiển từ chối Lôi Hạo Hiên có phải là vì người không?

Long Kinh Thiên vỗ đầu Cửu Vĩ Thiên Miêu, nói:

- Những điều này không cần người bận tâm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cào đầu mèo, cười nói:

- Thì chẳng phải là ta quan tâm hạnh phúc tương lai của đại ca người sao.

Long Kinh Thiên cười cười.

- Nhưng mà, đại ca, hiện giờ nội ngoại điện, thậm chí trong đệ tử tinh anh đều đồn là Mộ Dung Thiển thích người, nếu vậy thì chắc Lôi Hạo Hiên cũng nghe nói, chúng ta nên cẩn thận chút.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Không chừng Lôi Hạo Hiên là một tên tiểu nhân âm hiểm, giống như Cổ gia, Thiết gia ở sau lưng ra ám chiêu.

Long Kinh Thiên gật gù, đương nhiên hắn biết rõ điều này.

Một đường bay nhanh.

Một ngày sau, Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu trở về Vô Ảnh phong.

Nhưng khi Long Kinh Thiên quay về cung điện tu luyện của mình thì nhướng mày.

Bởi vì đằng trước cung điện tu luyện có một thanh niên đứng, thanh niên tùy ý đứng đó như hòa cùng thiên địa này.

Uy hiếp như có như không tựa núi non đè ép hướng Long Kinh Thiên, liên miên bất tận.

Mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng lạnh.

Một lát sau, thanh niên ngoái đầu lại, thấy Long Kinh Thiên vẫn đứng đó thì vẻ mặt kinh ngạc.

Thanh niên mở miệng nói:

- Tiểu tử, người chịu được uy hiếp của ta, hèn chi có thể đánh chết hoàng cấp cường giả.

Long Kinh Thiên chú ý đến đôi mắt thanh niên này là hai con người, hơn nữa là màu lam yêu dị.

Long Kinh Thiên bật thốt:

- Lam mị ma đồng.

Lam mị ma đồng là loại thể chất còn hiếm thấy tam nhân tà đồng, không ngờ thanh niên trời sinh có lam mị ma đồng.

Thanh niên nghe vậy ngậy ra, sau đó mỉm cười nói:

- Một đệ tử tinh anh nho nhỏ cũng biết lam mị ma đồng? Thú vị.

Nói đến đây thanh niên xem xét Long Kinh Thiên từ trên xuống dưới, nói:

- Tiểu tử, nể tình ngươi cũng biết lam mị ma đồng, ta không làm khó dễ ngươi, ta cho ngươi một lời khuyên, sau này rời xa Mộ Dung Thiên ra xa chút đi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lạnh lùng nói:

- Ngươi là Lôi Hạo Hiên?

Thanh niên cười ha hả, ánh mắt trào phúng:

- Các ngươi còn không có tư cách khiến Lôi Hạo Hiên sư huynh gặp mặt.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười lạnh nói:

- Thì ra là chó săn của Lôi Hạo Hiên.

Thanh niên con ngươi có rút, khí thế khủng bố bùng phát từ người gã, sát ý kinh người phóng lên cao.

Bỗng vang lên một tiếng quát:

- Hoắc Phong, chỗ này là thánh cảnh!

Một bóng dáng nhỏ gầy xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Thanh niên ngậy ra, thu lại sát ý, thản nhiên nói:

- Thì ra là Dương thanh Sơn trưởng lão.

Người đến là chấp pháp đường đường chủ, Dương thanh Sơn.

Dương thanh Sơn đi tới, lạnh lùng nhìn thanh niên, nói:

- Hoắc Phong, ngươi đến Vô Ảnh phong này làm gì?

Hoắc Phong cười ha hả, không thềm để ý Dương thanh Sơn trách mắng, nói:

- Dương thanh Sơn, mặc dù ngươi là chấp pháp đường đường chủ nhưng chuyện của Lôi Hạo Hiên sư huynh ta khuyên ngươi đừng nhúng tay vào thì hơn. Ngươi cũng biết Lôi Hạo Hiên sư huynh sắp đột phá thánh cấp, chỉ cần đột phá thánh cấp thì sẽ là chương giáo đời tiếp theo của Vô Thần Điện chúng ta!

Dương thanh Sơn cười lạnh nói:

- Dương thanh Sơn ta làm việc thế nào không đến lượt ngươi dạy. Lôi Hạo Hiên là chương giáo đời tiếp theo? Chờ hắn đột phá thánh cấp rồi tính đi.

Hoắc Phong cười nói:

- Tốt, ta sẽ chuyển lời của ngươi cho Lôi Hạo Hiên sư huynh. Nhưng mà, Dương thanh Sơn, ngươi cần gì cùng người không liên quan mà đối đầu với Lôi Hạo Hiên sư huynh sao?

Nói đến đây Hoắc Phong trào phúng nói:

- Ngươi muốn thu người ta làm đệ tử nhưng người ta còn không hiềm lạ sư phụ như ngươi.

Dương thanh Sơn nét mặt sa sầm, mắt lóe tia sáng, nói:

- Hoắc Phong, đừng tưởng ngươi là nô tài của Lôi Hạo Hiên thì ta không dám làm gì ngươi. Có tin là bây giờ ta mang ngươi đi chấp pháp đường không?

Hoắc Phong hừ lạnh, ngoái đầu, cười lạnh nói với Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, đừng tưởng rằng Dương thanh Sơn có thể bảo vệ ngươi một đời.

Nói xong Hoắc Phong lắc người biến mất ở trước mặt mọi người.

Dương thanh Sơn nhìn đối phương biến mất, biểu tình khó coi.

Một lát sau, Dương thanh Sơn hỏi thăm Long Kinh Thiên:

- Ngươi có sao không?

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói

- Không sao.

Long Kinh Thiên không ngờ Dương thanh Sơn sẽ ra tay giúp đỡ hắn.

Dù sao Long Kinh Thiên từ chối Dương thanh Sơn thu làm đồ đệ, tương đương làm lão mất mặt, hơn nữa chuyện này đồn khắp Võ Thần Điện, ảnh hưởng rất xấu với lão, giống như mới rồi Hoắc Phong lôi chuyện này ra trào phúng lão.

Dương thanh Sơn gật đầu, do dự một chút, nói:

- Lôi Hạo Hiên kia không phải người có thể đối kháng, về sau người tốt nhất đừng gặp Mộ Dung Thiên.

Long Kinh Thiên biết Dương thanh Sơn nói như vậy là vì tốt cho hắn.

Long Kinh Thiên không tiếp lời.

- Lấy thiên phú của Lôi Hạo Hiên thì đột phá thánh cấp là chuyện sớm hay muộn, chắc khoảng hai năm này. Ba năm trước chương giáo từng nói chỉ cần Lôi Hạo Hiên đạt đến thánh cấp thì có sẽ truyền địa vị chương giáo cho hắn.

Dương thanh Sơn nói:

- Trong Võ Thần Điện có rất nhiều mạch hệ, hệ Cổ gia, hệ Thiết gia đều ủng hộ Lôi Hạo Hiên.

Nói đến đây Dương thanh Sơn lộ vẻ lo âu.

- Trước kia có người đồn Lôi Hạo Hiên là thượng cổ chiến thần chuyển thế.

Dương thanh Sơn nói tiếp:

- Bây giờ xem ra chắc là sự thật.

- Thượng cổ chiến thần chuyển thế?

Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình, không ngờ Lôi Hạo Hiên có thân phận như vậy.

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh.

Dương thanh Sơn thở dài, nói:

- Nhưng Lôi Hạo Hiên này làm việc rất bá đạo, tàn nhẫn, độc quyền, hơn nữa lòng dạ hẹp hòi, về sau nếu Võ Thần Điện rơi vào tay hắn không biết là tốt hay xấu.

Dương thanh Sơn đổi giọng, nói:

- Tóm lại là sau này người phải cẩn thận.

Dương thanh Sơn lắc người biến mất.

- Đại ca, Dương thanh Sơn này đối xử với người cũng khá đấy chứ.

Chờ sau khi Dương thanh Sơn rời đi, Cửu Vĩ Thiên Miêu cười hì hì nói:

- Thật ra có sự phụ như vậy cũng không tệ, hay là người đổi ý đi?

Long Kinh Thiên không lên tiếng.

Lôi Hạo Hiên là thượng cổ chiến thần chuyển thế? Long Kinh Thiên biểu tình thản nhiên.

Từ đầu tới cuối Long Kinh Thiên không đặt Lôi Hạo Hiên trong lòng.

- Đi đi, chúng ta trở lại.

Long Kinh Thiên mang Cửu Vĩ Thiên Miêu đi vào cung điện tu luyện của mình, bắt đầu bế quan tu luyện, chờ đợi so tài ở Ma Vực hai tháng sau đến.

72. Chương 72

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 72: Rèn luyện ở Ma Vực

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thời gian trôi qua.

Từng ngày qua đi.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu trải tu luyện lại là tu luyện.

Hơn một tháng, rất nhanh qua đi.

Ngày hôm nay Long Kinh Thiên ngồi xếp bằng trên tử noãn ngọc sàn tu luyện đột nhiên người tỏa ánh sáng vàng rực rỡ, linh khí trong Hắc Huyền trọng kiếm biến hóa động.

Chỉ thấy kim đan trong người Long Kinh Thiên không ngừng xoay tròn, càng lúc càng nhanh, lôi điện vàng, đen nổ đi đùng.

Bỗng nhiên một tiếng nổ khê vang phát ra từ đan điền của Long Kinh Thiên, người hắn run lên, kim đan không ngừng xoay tròn biến mất, thay vào đó là một trẻ sơ sinh, bộ dạng giống Long Kinh Thiên y như đúc.

Nguyên anh!

Qua hơn một tháng không ngừng nuốt Cửu Dương đan khổ tu, Long Kinh Thiên vốn là đỉnh hậu kỳ kim đan rốt cuộc lại đột phá, đạt đến Nguyên Anh kỳ!

Rốt cuộc đột phá Nguyên Anh kỳ!

Nhưng Long Kinh Thiên không ngừng tu luyện mà tiếp tục vận chuyển hỗn độn đại la thiên, linh khí thiên địa phát ra tiếng xèo xèo, như là cá voi hút nước, không ngừng bị Long Kinh Thiên thu nạp vào người.

Vốn nguyên anh bên trong đan điền của Long Kinh Thiên mơ hồ không rõ, nhưng cùng với linh khí thiên địa không ngừng rót vào đan điền hắn, mặt mày nguyên anh dần rõ ràng hơn.

Nguyên anh giống như Long Kinh Thiên, cùng là ngồi xếp bằng, không ngừng vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, liên tục nuốt vào từng đợt linh khí.

Lại qua nửa tháng sau Long Kinh Thiên mới ngừng lại.

Khi Long Kinh Thiên dừng lại, mở mắt ra thì chợt lóe tia sáng.

Khí thể phát ra từ người hắn đè ép bốn phương thiên địa.

Không sai, chính là uy thế.

Uy thế mà Kim Đan kỳ không có.

Thần thức của Long Kinh Thiên nội thị, phát hiện nguyên anh trong đan điền so với nửa tháng trước thì lớn hơn chút, như đứa con nít trắng mập.

Nửa tháng, rốt cuộc hoàn toàn ổn định cảnh giới Nguyên Anh kỳ.

Mặc dù vẫn là sơ kỳ nguyên anh nhưng so với nửa tháng trước thì là không thể so sánh.

- Ngày mai chính là ngày rèn luyện ở Ma Vực.

Long Kinh Thiên đứng dậy, lầm bầm:

- Không biết con mèo lười Cửu Vĩ Thiên Miêu tu luyện ra sao rồi.

Long Kinh Thiên đi hướng Cửu Vĩ Thiên Miêu tu luyện.

Khi Long Kinh Thiên đến gian phòng Cửu Vĩ Thiên Miêu tu luyện thì phát hiện nó vẫn đang tu luyện, nhưng hắn nhìn ra được con mèo lười này hai tháng qua giống như hắn cũng có đột phá, từ hậu kỳ lục cấp đạt đến thấp cấp.

Long Kinh Thiên thầm gật gù:

- Con mèo lười này xem ra đã đem bát hoang công tăng thứ nhất tu luyện thành công.

Long Kinh Thiên cũng biết Cửu Vĩ Thiên Miêu đột phá nhanh như vậy trừ Bát Hoang Hợp công pháp của hắn có tác dụng ra còn bởi vì nó nuốt yêu đan của cửu đầu yêu hoàng.

Mãi đến bây giờ Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ mới luyện hóa một nửa lực lượng yêu nguyên từ yêu đan của cửu đầu yêu hoàng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đang ngồi xếp bằng tu luyện bỗng chợt lóe ánh sáng, lực lượng các hệ lôi, hỏa, thổ, phong không ngừng thoát hiện trong thân thể nó.

Một lát sau, những ánh sáng biến mất, dần yên tĩnh lại.

- Đại ca.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Long Kinh Thiên, mắt mèo vui vẻ, bay tới đáp xuống vai Long Kinh Thiên, nói:

- Người rất cuộc xuất quan!

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm nói:

- Ta thấy người tu luyện thành công tăng thứ nhất Bát Hoang Hợp công pháp, sau này người vào tầng thứ hai thì sẽ dần dần có được thần hoang, thiên hoang, địa hoang, lực hoang, tám loại hoang mạch.

Tiến vào tầng thứ hai Bát Hoang Hợp công pháp thì Cửu Vĩ Thiên Miêu có được bát hoang chi công, lực công kích sẽ càng mạnh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười hì hì nói:

- Lần này đại ca bề quan chắc cũng có đột phá?

Long Kinh Thiên gật đầu.

Long Kinh Thiên nói:

- Ngày mai là rèn luyện ở Ma Vực, đi, chúng ta đi Vô Thần phong.

Rèn luyện ở Ma Vực lần này tất cả đệ tử tinh anh, đệ tử chân truyền trong Vô Thần Điện muốn tham gia đều phải đi Vô Thần Điện hội tụ.

Vô Thần Điện giống như Linh Dược phong, cũng là ở khu vực trung tâm thánh cảnh, nên Long Kinh Thiên phải trước tiên đi qua.

Trên đường đi, Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Đại ca, nếu lần này người đoạt được đệ nhất, có mười vạn điểm đổi các linh dược như Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo xong rồi còn tiếp tục ở lại Vô Thần Điện này không?

Long Kinh Thiên trầm ngâm, đáp:

- Đến lúc đó xem tình huống đi.

Long Kinh Thiên tiến vào Vô Thần Điện mục đích chủ yếu là tìm ra các linh dược Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo. Nếu đổi được những linh dược thì Long Kinh Thiên có ở lại Vô Thần Điện thì chẳng sao gã.

Tất nhiên, Long Kinh Thiên không có hảo cảm với Vô Thần Điện.

- Đại ca, vậy còn Mộ Dung Thiển?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói tới đây chợt ngừng lại, nhìn Long Kinh Thiên.

- Sau này rồi tính.

Long Kinh Thiên đáp lời.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy vậy thì không nói nữa.

Một đường bay nhanh, một ngày sau, Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu rốt cuộc đi đến Võ Thần phong.

Võ Thần phong là tượng trưng của Võ Thần Điện, ngọn núi cao ngất đâm mây, cao và to hơn cả Tề Thiên phong ở ngoài thánh cảnh. Sơn phong quanh Võ Thần phong có vẻ thấp bé hơn nhiều.

Khác với các núi khác là trên Võ Thần phong không có cung điện gì.

Xa xa nhìn núi sông liên miên, cổ thụ um tùm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Hai mươi mấy pho tượng to lớn này là tượng thần cấp cường giả mấy chục vạn năm nay của Võ Thần Điện. Nghe nói đỉnh Võ Thần phong có một không gian, là võ thần không gian, thần cấp cường giả của Võ Thần Điện tu luyện bên trong võ thần không gian này.

Võ thần không gian? Thần thức của Long Kinh Thiên phủ trùm, nhưng đến đỉnh Võ Thần phong thì bị lực lượng cấm chế phản chấn bật trở về.

Long Kinh Thiên thu lại thần thức.

Khi Long Kinh Thiên thu lại thần thức thì một thần thức cường đại từ đỉnh Võ Thần phong quất qua, lướt qua người Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu ngừng lại rồi càn quét xung quanh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu dựng đứng lông toàn thân, toát mồ hôi lạnh.

Mấy giây sau, hình như thần thức này không phát hiện điều gì, thu trở về.

Cùng lúc đó, trong không gian bí ẩn nào đó trên đỉnh Võ Thần phong, một người đàn ông trung niên nhướng mày lầm bầm:

- Lạ thật, mới rồi rõ ràng cảm ứng có người dò xét, không lẽ ta cảm ứng sai?

Một mỹ phụ nhân mặc váy xanh xuất hiện bên cạnh người đàn ông trung niên tóc đen, hỏi:

- Thường ca, có chuyện gì?

Người đàn ông trung niên lắc đầu, nói

- Không có gì, mới rồi ta cảm ứng có người dùng thần thức dò xét Võ Thần phong nên tò mò nhìn xem là đệ tử, thế nhưng không phát hiện ra.

Mỹ phụ nhân cười bảo:

- Chắc là người bị ảo giác rồi, quy tắc người đặt ra là tất cả đệ tử dùng thần thức dò xét Võ Thần phong sẽ bị trừng trị nghiêm khắc, làm gì có đệ tử Võ Thần Điện nào to gan dám dùng thần thức dò xét Võ Thần phong? Hơn nữa nếu thật sự có thì ai trốn khỏi thần thức của người được?

Người đàn ông trung niên gật đầu, nói:

- Người nói đúng.

Mỹ phụ nhân hỏi:

- Thường ca, Thương Mang quyết của người tu luyện thể nào rồi?

Người đàn ông trung niên lắc đầu, nói

- Luôn không thể đột phá tầng cuối cùng, không biết mất bao giờ thì cửu dương thần thể của ta mới tu luyện đến đại viên mãn.

73. Chương 73

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 73: Mộ Dung Thiển kiêng dè

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mỹ phụ nhân trầm ngâm, nói:

- Chúng ta muốn hoàn toàn chuyển hóa xác phàm thành cửu dương thần thể đúng là khó.

Nói tới đây mỹ phụ nhân ngừng lại, tiếp tục nói:

- Thường ca, Kỳ Lân Hỏa thần kiếm có tin tức.

Người đàn ông trung niên đứng bật dậy, vẻ mặt vui sướng hỏi:

- Cái gì? Có tin tức về Kỳ Lân Hỏa thần kiếm?

- Đúng vậy

Mỹ phụ nhân nói:

- Bản đồ kho báu ở trong tay một đệ tử tên Hạ Hải thuộc Hạ gia tại Vĩnh Phong vương triều. Nhưng Hạ Hải chạy trốn tới Loạn Hải thì mất tích, bản đồ kho báu cũng biến mất.

Người đàn ông trung niên trợn to mắt:

- Bản đồ kho báu biến mất?

Mỹ phụ nhân nói:

- Mặc dù bản đồ kho báu biến mất, không biết địa điểm cụ thể của thần kiếm, nhưng theo ta tra xét thì chắc Kỳ Lân Hỏa thần kiếm ở chiến trường viễn cổ thần ma.

Người đàn ông trung niên nhướng mày:

- Chiến trường viễn cổ thần ma?

Mỹ phụ nhân nói:

- Đúng vậy ta tra được năm đó lão già Ngạo Thiên đi chiến trường viễn cổ thần ma sau đó thì không xuất hiện nữa.

Người đàn ông trung niên trầm ngâm, nói:

- Tiếp tục tra, mặc kệ Hạ Hải sống hay chết phải đi tìm lại bản đồ kho báu.

Dù sao chiến trường viễn cổ thần ma quá lớn, mặc dù biết Kỳ Lân Hỏa thần kiếm ở chiến trường viễn cổ thần ma thì không có vị trí cụ thể căn bản không cách nào tìm kiếm.

Mỹ phụ nhân gật đầu, nói:

- Ta sẽ làm.

Người đàn ông trung niên đổi giọng, hỏi:

- Lôi Hạo Hiên tu luyện ra sao rồi?

Mỹ phụ nhân đáp:

- Thiên phú tu luyện của tiểu tử này rất tốt, tốt hơn chúng ta, cũng sắp đột phá thánh cấp, sau trăm năm thì Võ Thần Điện sẽ lại có một vị thần cấp cường giả. Nhưng mà...

Người đàn ông trung niên hỏi:

- Nhưng cái gì?

Mỹ phụ nhân nói:

- Mấy năm nay thủ đoạn của tiểu này hơi tàn nhẫn, hành động bá đạo, đã khiến cho một ít trưởng lão bất mãn

Người đàn ông trung niên hừ lạnh nói:

- Bá đạo thì sao? Trên thế giới này mọi chuyện nói bằng thực lực. Người hãy nhìn tiểu tử Giang Biệt, đảm nhiệm chưởng giáo mấy trăm năm nhưng Vô Thần Điện không có khởi sắc, cứ tiếp tục như vậy thì sẽ bị Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn cười trên đầu, cũng bởi vì hắn làm người quá nhân hòa.

Mỹ phụ nhân trầm thờ dài, không lên tiếng phản bác.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu đã tới quảng trường dưới chân Vô Thần phong.

Trên quảng trường đã tụ tập khá nhiều người.

Nhưng người này đều là đệ tử tinh anh, đệ tử chân truyền Vô Thần Điện tham gia rèn luyện ở Ma Vực lần này.

Long Kinh Thiên đến không gây náo động như khi so tài đệ tử tinh anh, ở trong số đệ tử tinh anh thì danh tiếng của hắn không lớn bằng trong đệ tử nội điện.

Đương nhiên vẫn có người chú ý đến Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên mới tới thì có người khê kêu:

- Long Kinh Thiên huynh đệ!

Long Kinh Thiên nhìn sang, là Dư Đô Thủy hai tháng trước hắn gặp ở Linh Dược phong.

Dư Đô Thủy thấy Long Kinh Thiên thì tỏ vẻ rất hưng phấn và nhiệt tình:

- Huynh đệ, người đến rồi.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Long Kinh Thiên có ấn tượng rất khá với Dư Đô Thủy.

- Huynh đệ, lần này có khá đông đệ tử tham gia rèn luyện ở Ma Vực.

Dư Đô Thủy nói:

- Trừ một vài đệ tử nhận nhiệm vụ còn ở bên ngoài thì gần như mọi người đều quay về tham gia.

Long Kinh Thiên liếc một vòng, có ba, bốn ngàn đệ tử, vẫn đang có người lục tục tới.

Dù sao giải thưởng lần này quá hấp dẫn người.

Chợt vang lên tiếng cười nhạt:

- Hắc hắc, Long Kinh Thiên, không ngờ người cũng dám đến tham gia rèn luyện ở Ma Vực lần này.

Cổ Thừa mang theo mấy đệ tử Vô Thần Điện đi hướng bên này.

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh băng nhìn đối phương đi tới.

Cổ Thừa đứng lại trước mặt Long Kinh Thiên, lạnh lùng nói:

- Rèn luyện ở Ma Vực lần này mặc dù chỉ có thể thông qua đánh chết ma tộc để kiếm điểm nhưng không đại biểu không ai dám giết người!

- Ta sẽ khiến người vĩnh viễn ở lại Ma Vực!

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói:

- Vậy sao?

Cổ Thừa cười gian, chỉ vào một người đàn ông trung niên bên cạnh, nói:

- Quên giới thiệu cho người, vị này Thiết Bất Động, chắc người còn nhớ Thiết Chân và Thiết Cao? Hẳn là thúc thúc của hai người đó.

Thiết Bất Động biểu tình lạnh lùng nhìn Long Kinh Thiên, mở miệng nói:

- Thiết Chân và Thiết Cao là hai diệt nhi mà ta yêu thương nhất.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói:

- Người rất nhanh sẽ thấy diệt nhi Thiết Chân và Thiết Cao của người.

Thiết Bất Động nét mặt sa sầm.

Đám người bỗng xông vào.

- Lôi Hạo Hiên, Lôi Hạo Hiên sư huynh tới!

- Lôi Hạo Hiên sư huynh, Lôi Hạo Hiên sư huynh!

Có nhiều đệ tử kích động kêu lên, vẻ mặt kính sợ, cuồng nhiệt nhìn phía xa.

Đám Long Kinh Thiên và Dư Đô Thủy ngoái đầu nhìn, chỉ thấy một người đàn ông tuổi khoảng ba mươi chắp tay sau lưng đạp hư không đến, vạt áo tung bay, giơ tay nhắc chân có bá khí lẫm liệt tuyệt thiên hạ.

Lôi Hạo Hiên này tiến vào Vô Thần Điện thì sáng tạo vô số kỳ tích, khiến các đệ tử Vô Thần Điện chỉ trong thánh cảnh đã vô cùng sùng bái.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bỗng la lên:

- Đại ca, là Mộ Dung Thiển!

Long Kinh Thiên gật đầu, hần sớm thấy Mộ Dung Thiển đi theo sau lưng Lôi Hạo Hiên.

So với mấy tháng trước thì đầu chân mày Mộ Dung Thiển tăng nét ưu sầu.

Trong Mộ Dung Thiển biến lãnh diễm nhiều.

Xem ra mấy tháng qua Mộ Dung Thiển sống không vui vẻ.

Trừ Mộ Dung Thiển còn có Hoắc Phong trời sinh có lam mị ma đồng cũng đi theo sau lưng Lôi Hạo Hiên.

Cổ Thừa cười lạnh nói:

- Tiểu tử, chỉ bằng vào người cũng muốn có Mộ Dung Thiển? Mặc dù Mộ Dung Thiển chưa đồng ý Lôi Hạo Hiên sư huynh nhưng đã là người đàn bà ngậm thừa nhận của Lôi Hạo Hiên sư huynh. Chỉ có cường giả giống như Lôi Hạo Hiên sư huynh mới xứng với Mộ Dung Thiển.

Nói tới đây Cổ Thừa chép miệng bảo:

- Bằng cơ tuyệt cốt thần thể của Mộ Dung Thiển là thứ tốt, nếu có thể giao hợp với nàng chắc chắn sẽ khiến Lôi Hạo Hiên sư huynh đột phá thánh cấp!

Long Kinh Thiên nheo mắt.

Mộ Dung Thiển đi theo sau lưng Lôi Hạo Hiên trông thấy Long Kinh Thiên ở trong đám người thì ánh mắt hốt hoảng, cúi thấp đầu.

Rất nhanh Lôi Hạo Hiên đã tới quảng trường.

Khi Lôi Hạo Hiên vào quảng trường thì không khí càng náo động hơn.

- Lần này có Lôi Hạo Hiên sư huynh dẫn dắt chúng ta thì Vô Thần Điện nhất định có thể đoạt được đệ nhất!

- Đúng vậy đệ nhất chắc chắn là của Vô Thần Điện chúng ta!

Một ít đệ tử kích động bàn tán.

Rèn luyện ở Ma Vực lần này tiến hành xếp hạng cá nhân, sáu siêu cấp thể lực còn tiến hành xếp hạng tổng điểm.

Tức là sáu siêu cấp thể lực phải điểm mỗi một đệ tử tích lũy lại, nếu phái nào cao nhất thì sẽ là đứng đầu.

Lôi Hạo Hiên cười tủm tỉm đứng đó, hưởng thụ ánh mắt sùng bái, cuồng nhiệt của các đệ tử. Một lát sau, đợi không có đệ tử nào tiến lên nữa thì Lôi Hạo Hiên mới giơ tay đè ép khiến đám đệ tử yên lặng.

Lôi Hạo Hiên mở miệng nói:

- Tin tưởng các vị đều biết giải thưởng của rèn luyện ở Ma Vực lần này, các vị đều là hy vọng tương lai của Võ Thần Điện ta.

Giọng Lôi Hạo Hiên hùng hồn, nói không nhanh không chậm, hai phút sau mới ngừng lại.

74. Chương 74

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 74: Tiến vào Ma Vực

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lôi Hạo Hiên dẫn đám Long Kinh Thiên bay tới lối ra thánh cảnh, đi hướng nơi sáu siêu cấp thể lực hội hợp.

Trên đường đi Mộ Dung Thiên lặng lẽ theo sau lưng Lôi Hạo Hiên.

Mộ Dung Thiên không bắt chuyện với Long Kinh Thiên, trong mắt có loại rụt rè do dự.

Vài ngày sau, Lôi Hạo Hiên dẫn dắt đám đệ tử Võ Thần Điện rút cuộc đến nơi sáu siêu cấp thể lực hội hợp.

Đệ tử Võ Thần Điện chạy tới thì Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn đã đến trước.

Đệ tử Thông Thiên Kiếm Môn, sau lưng họ đều cõng một thanh kiếm sắc bén. Bên cạnh đệ tử Vạn Thú Môn có một con yêu thú.

Sau đó không lâu thì đệ tử Thái Huyền học viện, Càn Khôn học viện, Quy Hư học viện lục tục đến.

Đệ tử sáu siêu cấp thể lực đã tụ tập đủ.

Lôi Hạo Hiên và đệ tử dẫn đội năm siêu cấp thể lực khác đứng cùng nhau.

- Lôi Hạo Hiên, lần trước từ biệt đã năm năm chúng ta không gặp nhau nhỉ?

Đệ tử dẫn đội Thông Thiên Kiếm Môn, Dương Vân nói:

- Còn ba năm nữa là thánh chiến, đệ nhất thánh chiến sẽ là Thông Thiên Kiếm Môn chúng ta quyết định.

Lôi Hạo Hiên nghe vậy cười ha hả.

Lôi Hạo Hiên ngừng cười, nói:

- Đệ nhất thánh chiến thuộc về Võ Thần Điện chúng ta, đệ nhất rèn luyện ở Ma Vực lần này cũng là của Võ Thần Điện!

Đệ tử dẫn đội Vạn Thú Môn cười lạnh nói:

- Ai mà không nói cứng miệng được, một tháng sau, rèn luyện ở Ma Vực lần này Võ Thần Điện có là đệ nhất hay không đương nhiên biết ngay.

Rèn luyện ở Ma Vực lần này có thời gian một tháng.

Đệ tử dẫn đội các phái khác như Thái Huyền học viện, Càn Khôn học viện, Quy Hư học viện cũng hòa theo.

Dương Vân Thông Thiên Kiếm Môn nói:

- Người đó chính là Mộ Dung Thiển? Chắc chắn, l thật là đẹp, lần này cũng tham gia rèn luyện ở Ma Vực?

Dương Vân đổi đề tài, nói:

- Nhưng nghe nói Mộ Dung Thiển không đồng ý người, còn là vị đệ tử tinh anh khác trong Võ Thần Điện các người?

Trầm Mị của Vạn Thú Môn cười nói:

- Không ngờ Lôi Hạo Hiên thiên phú mạnh nhất xưa nay của Võ Thần Điện không làm gì được một người đàn bà.

Lôi Hạo Hiên mắt lóe tia sáng lạnh, nhìn chăm chăm Dương Vân, Trầm Mị, nói:

- Chuyện của ta thì ta sẽ tự giải quyết, không cần các người lo.

Dương Vân, Trầm Mị cười khan vài tiếng, không nói tiếp.

Sau đó các Lôi Hạo Hiên, Dương Vân, Trầm Mị đệ tử dẫn đội sáu siêu cấp thể lực mở lối vào Ma Vực.

Khi lối vào Ma Vực mở ra thì ma khí đậm đặc lan tràn ra.

Sáu người Lôi Hạo Hiên, Dương Vân quát:

- Tất cả đệ tử lực phái tham gia rèn luyện ở Ma Vực hiện tại tiến vào!

Đệ tử sáu phái bay lên, lác người vào trong Ma Vực.

Lực phái, hai vạn đệ tử không ngừng biến mất ở lối vào Ma Vực.

Khi Long Kinh Thiên mang Cửu Vĩ Thiên Miêu lác người đi vào Ma Vực thì Hoắc Phong tới bên cạnh Lôi Hạo Hiên.

Hoắc Phong nói:

- Lôi Hạo Hiên sư huynh, đó là Long Kinh Thiên.

Lôi Hạo Hiên nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên, ừ một tiếng, nói:

- Chỉ là một tiểu nhân vật.

Nhưng làm Lôi Hạo Hiên hơi khó chịu, một tiểu nhân vật lại khiến gã mất hết mặt mũi.

Không ngờ chuyện của gã và Mộ Dung Thiển bị các phái Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn biết hết.

Nhớ lại lời lúc trước Dương Vân của Thông Thiên Kiếm Môn nói, Lôi Hạo Hiên mặt lạnh lùng.

Hoắc Phong hỏi:

- Lôi Hạo Hiên sư huynh, có cần ta ra tay khiến Long Kinh Thiên...?

Ẩn ý của Hoắc Phong không cần nói rõ cũng biết.

Lôi Hạo Hiên thản nhiên nói:

- Không cần, một người như con kiến cho dù người ra tay cũng là coi trọng hấn. Bóp chết hấn chỉ là chuyện trong giây lát, chuyện này để đệ tử Cổ gia và Thiết gia đi làm, bọn họ sẽ không để Long Kinh Thiên rời khỏi Ma Vực.

Hoắc Phong cười rằng:

- Lôi Hạo Hiên sư huynh nói đúng lắm.

Lôi Hạo Hiên nói:

- Còn nữa, người chú ý an toàn cho Mộ Dung Thiển.

- Biết rồi, xin Lôi Hạo Hiên sư huynh yên tâm.

Hoắc Phong hỏi:

- Còn Dương thanh Sơn, chúng ta...

Lôi Hạo Hiên hừ lạnh nói:

- Dương thanh Sơn ý mình là chấp pháp đường đường chủ, luôn không để ta vào mắt. Chờ ta đột phá thánh cấp, tiếp nhận chưởng giáo thì lại giải quyết lão.

Long Kinh Thiên tiến vào Ma Vực, đập vào mắt là sơn mạch liên miên, nhưng sơn mạch này khác với bên ngoài, nó có màu nâu xám.

Sơn thể bên ngoài tỏa ra khí thể tím đen nhàn nhạt.

Trên những sơn mạch mọc một số cây to hình dạng kỳ lạ, những cây này không có lá cây, chúng nó trụi lủi, thân cây kho nứt.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu bay sát đất, một đường nhìn qua hoang tàn vắng vẻ, trên mặt đất xám không thấy chút cỏ dại.

Đang bay thì Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- A? Đại ca, ma tộc kìa.

Chỉ thấy phía trước có một đội binh sĩ ma tộc.

Những binh sĩ ma tộc mặc áo giáp, diện mạo rất xấu xí, ngoài ngời phủ một tầng thứ giống như vảy đen, cao hai thước, to lớn hơn nhân tộc rất nhiều.

Binh sĩ ma tộc tiến đến kêu lên:

- Nhân loại, là nhân loại!

Dường như phát hiện con mồi, các binh sĩ ma tộc biểu tình vui vẻ, nhào hướng Long Kinh Thiên.

- Ma Suất đại nhân ra lệnh, gần đây hễ ai bắt được quân đội nhân loại thì toàn quân có thưởng!

- Lần này chúng ta giàu to!

Các binh sĩ ma tộc cười chói tai, tiếng cười như cú kêu.

Sau khi đi tới, thủ lĩnh một trăm điểm lạnh lùng nói với Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, ta thấy ngươi nên ngoan ngoãn đi theo chúng ta.

- Ba mươi tám tên.

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh nhạt nhìn một vòng, đội binh sĩ ma tộc này có tổng cộng ba mươi tám tên, trừ thủ lĩnh là Tu La ra, số còn lại đều là Đại Dạ Xoa.

Đại Dạ Xoa ba điểm, một Tu La mười điểm.

Vậy là hơn một trăm hai mươi điểm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đại ca, mấy binh tôm tướng cua này mình ta là tay là được.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói xong chín cái đuôi sau lưng nó bỗng biến dài, quát hướng đội binh sĩ ma tộc.

Đội binh sĩ ma tộc chưa kịp phản ứng đã bị chín cái đuôi đập trúng.

Tiếng hét thảm liên tiếp.

Tu La ma tộc tương đương với cường giả võ vương của nhân loại, Đại Dạ Xoa thì tương đương đại võ sư của nhân loại.

Đừng nói là Võ vương, xem như là một đám võ hoàng, hiện tại không thể ngăn một kích của Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Thất cấp yêu thú, tương đương với võ tôn cường giả của nhân loại!

Chỉ thấy đội binh sĩ ma tộc vắng tứ tán, té xuống đất rồi im lìm, xác các binh sĩ ma tộc toát ra từ đọt ma khí.

Long Kinh Thiên lấy ra ngọc bài điểm.

Long Kinh Thiên thu hết ma khí vào trong ngọc bài, ngọc bài chớp lóe ánh sáng.

[Một trăm hai mươi mốt điểm, xếp thứ mười chín.]

Long Kinh Thiên xếp hạng mười chín.

- Mới mười chín?

Long Kinh Thiên hơi ngoài ý muốn.

Theo Long Kinh Thiên nghĩ thì hẳn nên tiến vào mười hàng đầu.

Cùng lúc đó, Long Kinh Thiên chú ý đến xếp hạng nhất là một đệ tử tên Hồng Mộc.

Hồng Mộc? Hình như không phải đệ tử Vô Thần Điện, nhưng không biết là Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn hay là ba thư viện.

- Đi thôi.

Long Kinh Thiên không ở lại lâu, dẫn theo Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên, tiến sâu vào Ma Vực.

Ma Vực càng đi vào sâu thì càng nhiều ma tộc, thực lực cũng càng mạnh.

Lúc khảo hạch đệ tử nội điện thì ở ngày cuối cùng Long Kinh Thiên mới ra tay, rèn luyện ở Ma Vực lần này khác, cho nên hẳn không định giữ lại thực lực.

75. Chương 75

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 75: Khí chất vương bát?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trên đường đi Long Kinh Thiên gặp cũng khá nhiều quân đội ma tộc.

Những quân đội ma tộc bình thường là Tu La, đối với Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu thì giải quyết quân đội ma tộc chỉ là chuyện trong giây lát.

Một đường tiến lên không bị cản trở.

Từng nhóm quân đội ma tộc chết trong tay Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu, số điểm và thứ hạng của hắn không ngừng tăng lên.

Long Kinh Thiên từ mười chín chén vào mười hàng đầu, từ hạng chín để hạng tám, bảy, sáu.

Vài canh giờ sau, Long Kinh Thiên đã vọt lên hạng ba.

Ngoài lối vào Ma Vực, Lôi Hạo Hiên nhìn danh sách trên trời không ngừng chớp lóe tỏa ánh sáng, cái tên Long Kinh Thiên không ngừng tăng lên, khuôn mặt vốn hờ hững nay biến âm trầm.

Hoắc Phong nhìn danh sách thay đổi, tiến lên nói:

- Long Kinh Thiên này đạt được đệ nhất khảo hạch đệ tử nội điện, so tài đệ tử tinh anh đúng là có chút bản lĩnh. Nhưng bằng vào chút thực lực như hắc tuyệt đối trốn không thoát số phận bị đệ tử Cổ gia, Thiết gia giết chết.

Lôi Hạo Hiên ừ một tiếng, nói:

- Đương nhiên ta sẽ không lo lắng.

Lôi Hạo Hiên nói xong nhìn hướng cái tên Mộ Dung Thiển xếp cách Long Kinh Thiên không xa.

Hai mươi lăm!

Đây là thứ hạng hiện tại của Mộ Dung Thiển.

Hoắc Phong nín thở nói:

- Lôi Hạo Hiên sư huynh nhìn trúng Mộ Dung Thiển là may mắn của nàng ta. Đến khi thánh cấp đột phá thánh cấp, tiếp nhận vị trí chương giáo thì đại hôn với Mộ Dung Thiển, đúng là song hỷ lâm môn.

- Khi đó Vô Thần Điện rầm rộ chúc mừng, các môn các phái trên đại lục Thiên Lam sẽ tiến đến chúc mừng.

Lôi Hạo Hiên nghe vậy cười to.

Lôi Hạo Hiên ngừng cười, nói:

- Mấy năm nay, người trung tâm với ta thế nào thì ta đều nhìn trong mắt, đợi khi ta làm chương giáo đương nhiên sẽ không bạc đãi người.

Hoắc Phong vẻ mặt hớn hở nói:

- Đa tạ Lôi Hạo Hiên sư huynh!

Màn đêm dần buông xuống.

Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu tiến sâu vào Ma Vực đáp xuống một ngọn núi.

Long Kinh Thiên nói:

- Chúng ta nghỉ ngơi ở đây qua đêm đi.

Hiện tại Long Kinh Thiên xếp hạng ba, còn hai mươi chín ngàn nữa, thời gian đầy đủ nên hẳn không vội tìm giết.

Long Kinh Thiên đi tới một góc rừng rậm, hai tay hút lấy, gỗ khô xung quanh bay tới trước mặt hắn. Long Kinh Thiên chỉ vào, ánh lửa lóe lên, một đồng lửa bập bùng cháy.

Dù đêm khuya nhưng đồng lửa dễ bị người chú ý, tuy nhiên Long Kinh Thiên không để bụng.

Bên cạnh đồng lửa, Long Kinh Thiên cầm ra hồ lô rượu, mở rượu, rót vào cổ họng, mùi rượu thơm nức.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nuốt nước miếng cái ực:

- Ừng ực.

Long Kinh Thiên thấy thế chợt cười, từ trong Trần Thiên tháp lấy ra một cái bình ném qua. Cửu Vĩ Thiên Miêu đón lấy, vội mở bình.

Rót một hơi, Cửu Vĩ Thiên Miêu thở dài nói:

- Đại ca, rượu của ngươi dùng cái gì ủ vậy? Ta chưa từng uống rượu ngon như vậy.

Long Kinh Thiên nghe thế chỉ cười không nói.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lại uống ừng ực.

Một lát sau Cửu Vĩ Thiên Miêu ngừng lại, lau miệng mèo.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn sắc mặt Long Kinh Thiên, cẩn thận hỏi:

- Đại ca, lần này Mộ Dung Thiển cũng tiến vào rèn luyện ở Ma Vực, người thật sự không định...?

Long Kinh Thiên im lặng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Ta thấy ra được Mộ Dung Thiển tuyệt đối có ý với người, căn bản không tình nguyện ở chung với Lôi Hạo Hiên, người không thấy nàng theo sau lưng Lôi Hạo Hiên thì có biểu tình u oán sao? Người nhìn không đau lòng chứ ta đau lắm!

Nói đến phần sau Cửu Vĩ Thiên Miêu càng kích động.

Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Con mèo lười này, nó kích động cái gì?

Uống say?

Cửu Vĩ Thiên Miêu bị Long Kinh Thiên liếc khiến ngại ngùng, gãi đầu mèo, nói:

- Ta chỉ nói ra ý tưởng trong lòng, hơn nữa đại ca, Mộ Dung Thiển có được băng cơ tuyệt cốt thần thể, cho dù người không thích nàng cũng không thể để tiểu tử Lôi Hạo Hiên được lợi!

- Cái gì viễn cổ chiến thần chuyển thể, ta thấy khí chất vương bát trên người Lôi Hạo Hiên là khó chịu.

Long Kinh Thiên ngạc nhiên.

Khí chất vương bát?

Long Kinh Thiên nhớ lại Lôi Hạo Hiên giơ tay nhắc chân bá khí, lại liên tưởng khí chất vương bát nói, cười to.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy vậy cũng cười hì hì.

Bên cạnh đồng lửa trong rừng tràn ngập tiếng cười.

Ánh trăng rơi rụng.

Ánh trăng trong Ma Vực có ánh sáng màu xanh nhạt.

Long Kinh Thiên ở xung quanh bày tiểu trận pháp, cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu ngồi xếp bằng, nuốt Cửu Dương đan tu luyện.

Khi Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu ngồi xếp bằng tu luyện thì trong sơn động một góc Ma Vực, một bóng dáng yêu kiều nhìn ma nguyệt trên bầu trời, lẩm bẩm.

- Không biết hắn đang ở đâu? Hạng ba?

Trong hạng động vang tiếng than thở.

Một đêm bình yên.

Màn đêm rất nhanh qua đi.

Khi Long Kinh Thiên mở mắt ra thì trời đã sáng, Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng tỉnh lại.

Long Kinh Thiên cảm ứng thứ hạng ngọc bài.

Hạng sáu.

Đêm qua đi, Long Kinh Thiên rốt xuống hạng sáu.

- Chúng ta đi thôi!

Long Kinh Thiên đứng dậy, một ngày mới bắt đầu, cuộc giết chóc mới cũng bắt đầu.

Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên, tiến sâu vào Ma Vực.

Giống như ngày hôm qua, trên đường đi Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu gặp phải quân đội ma tộc. Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu trực tiếp diệt ngay lập tức, không ngừng tiến tới, xếp hạng của Long Kinh Thiên lại tăng lên.

Nửa ngày sau, Long Kinh Thiên lại trở về hạng ba.

Một ngày qua đi.

Long Kinh Thiên ngừng ở hạng hai.

Khi bóng đêm lại buông xuống, Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp xuống một ngọn núi, uống rượu, tu luyện.

Mấy ngày sau đều giống nhau.

Sáu ngày nhanh chóng trôi qua, dù buổi tối Long Kinh Thiên không đánh chết ma tộc nhưng điểm xếp hạng vượt người khác rất xa, đã xếp hạng nhất, đè ép Hồng Mộc vốn xếp hạng nhất gắt gao.

Điểm của Long Kinh Thiên là hơn một vạn một ngàn điểm, Hồng Mộc hạng hai thì chỉ có hơn tám ngàn sáu trăm điểm.

Trên danh sách, cái tên Long Kinh Thiên chói mắt như mặt trời.

Trong một góc Ma Vực, Cổ Thừa biểu tình cực kỳ âm trầm:

- Đáng ghét, sáu ngày, đã sáu ngày, Long Kinh Thiên lại có thể giết chết nhiều ma tộc như vậy, sao hắn có thể kiếm được một vạn một ngàn điểm?

Thiết Bất Động đứng bên cạnh Cổ Thừa, ánh mắt cũng âm lãnh:

- Chúng ta phải mau chóng tìm ra tiểu tử đó.

- Đúng vậy nhìn tiểu tử này đề đầu chúng ta là lòng ta khó chịu, đặc biệt khó chịu.

Sát ý trong mắt Cổ Thừa giống như thực chất:

- Tìm được tiểu tử này thì ta phải hai chân đạp hắn dẹp lép trên mặt đất, khiến hắn ăn cứt chó, để tiểu tử này biết kết cuộc đối đầu với Cổ gia ta! Để hắn sống không bằng chết!

Thiết Bất Động liếc Cổ Thừa biểu tình dữ tợn, nói:

- Long Kinh Thiên xếp hạng nhất chứng minh thực lực của hắn mạnh hơn chúng ta tưởng tượng rất nhiều.

Cổ Thừa cười lạnh nói:

- Vậy thì sao? Dù thực lực của Long Kinh Thiên mạnh hơn thì không lẽ đối kháng được đệ tử Cổ gia và Thiết gia vậy sát sao?

Rèn luyện ở Ma Vực lần này đệ tử Cổ gia và Thiết gia có tổng cộng hơn ba ngàn người.

Hoàng cấp cường giả đến mười chín người.

Một bóng người bay nhanh tới, đáp xuống trước mặt hai người.

Người tới cung kính bẩm báo nói:

- Cổ Thừa sư huynh, chúng ta đã tra ra tung tích của Long Kinh Thiên.

76. Chương 76

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 76: Chết như thế nào?

Nguồn: Vipvanda

Sư tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cổ Thừa nghe vậy thì vẻ mặt hớn hở, nói:

- Cái gì? Đã tra ra chỗ Long Kinh Thiên? Mau nói xem, ở đâu?

Người đó đáp:

- Long Kinh Thiên đang ở một ngọn núi cách năm trăm dặm?

- Năm trăm dặm? Tốt, tốt, ha ha ha!

Cổ Thừa cười phá lên, nói:

- Long Kinh Thiên, để ta xem lần này ngươi trốn đi đâu!

Dư Đô Thủy nói xong vung tay, quát với đệ tử Cổ gia xung quanh:

- Chúng ta đi!

Cổ Thừa bay lên, đệ tử Cổ gia theo sát phía sau.

Tiếp theo, Thiết Bất Động dẫn dắt đệ tử Thiết gia bay lên, theo đệ tử đến bầm báo dẫn dắt tới gần Long Kinh Thiên.

Khi đám đệ tử Cổ gia và Thiết gia đi tới chỗ Long Kinh Thiên ở thì sắc trời đã dần sáng lên.

Long Kinh Thiên mở mắt ra.

Từ sau khi Long Kinh Thiên vào Ma Vực, ban ngày hắn đánh chết ma tộc, ban đêm tu luyện. Long Kinh Thiên phát hiện nguyên anh trong đan điền lại to ra một chút, dù không quá rõ ràng.

Long Kinh Thiên còn phát hiện trong mẩn chứa khí ma sát trong linh khí có ích cho hắn rèn luyện thân thể.

Có những khí ma sát rèn luyện, thân thể của hắn mỗi ngày biến mạnh hơn.

Long Kinh Thiên đứng dậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng tỉnh lại, nói:

- Đại ca, bên dưới ngọn núi này có điều lạ.

Long Kinh Thiên gật đầu, thật ra thì hắn có phát hiện.

Tối hôm qua Long Kinh Thiên tu luyện, vận chuyển ‘Hỗn Động Đại La Thiên’ thu nạp linh khí thiên địa liền nhận ra bên dưới ngọn núi có điều lạ, bởi vì khi hắn thu nạp linh khí thiên địa thì dưới núi không ngừng chảy ra linh khí.

Dưới đất chảy ra linh khí, giải thích duy nhất là bên đó có linh khoáng hoặc là thật nhiều linh thạch.

Long Kinh Thiên chậm rãi bước tới chỗ chảy ra linh khí đậm nhất, trong ánh mắt chăm chú của Cửu Vĩ Thiên Miêu, hắn giơ đôi tay lên, tia chớp tỏa sáng ngời.

Ong!

Xẹt!

Chỉ thấy dưới đôi tay Long Kinh Thiên mặt đất rung động kịch liệt, tia chớp kêu xèo xèo, từng đợt ánh sáng vàng không ngừng khuếch tán từ đôi tay hắn.

Cây khô xung quanh tốc lên.

Mặt đất chấn động mãnh liệt xuất hiện từng khe hở, mấy giây sau khe hở không ngừng mở rộng, từng đợt linh khí kinh người tuôn trào từ lòng đất.

Cửu Vĩ Thiên Miêu trợn to mắt kinh ngạc.

Từng luồng sáng bắn ra từ lòng đất.

Mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng, đôi tay hình vuốt hút lòng đất. Làm Long Kinh Thiên không ngờ là hai tay hần trăm xuống, không thể hút vật dưới đất ra.

Long Kinh Thiên quát:

- Lên!

Ánh sáng trên đôi tay hần rực rỡ, lại chộp lấy.

Chỉ thấy dưới vuốt của Long Kinh Thiên, một vật thể tựa con sông nhỏ, trong suốt lỏng lánh, tỏa ra từng đợt linh khí cường đại bị Long Kinh Thiên từ lòng đất hút ra.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vui vẻ hét lên:

- Linh... Linh mạch!

Không sai, chính là linh mạch!

Dưới lòng núi không phải linh thạch, cũng không phải linh khoáng, mà là linh mạch tốt hơn linh khoáng, linh thạch không biết tốt hơn bao nhiêu lần.

Hơn nữa linh mạch này rất là linh động.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vui sướng kêu lên:

- Đây là tam phẩm linh mạch, tam phẩm đỉnh linh mạch!

Tam phẩm đỉnh linh mạch, ý là nó sắp lột xác thành nhị phẩm!

Long Kinh Thiên ở trong Long Kinh Thiên, dưới lòng đất cung điện tu luyện phong ấn chỉ là tứ phẩm.

Bình thường thì điều tam phẩm linh mạch có giá trị hai mươi viên Cửu Dương đan, nhưng giống loại sắp sửa lột xác thành nhị phẩm, tuyệt đối không chỉ là hai mươi viên, ít nhất đáng giá sáu mươi viên.

Long Kinh Thiên cũng không ngờ một cái tam phẩm đỉnh linh mạch sắp lột xác thành nhị phẩm, khác với Cửu Vĩ Thiên Miêu, tuy Long Kinh Thiên hơi ngoài ý muốn nhưng không có gì quá mừng rỡ.

Long Kinh Thiên định thu linh mạch này vào Trấn Thiên tháp thì phía xa vang tiếng xé gió, và có tiếng hét chói tai vui sướng.

- Linh mạch, đó là linh mạch, là linh mạch sắp sửa lột xác thành nhị phẩm!

- Ha ha, không ngờ lần này chạy đến đụng phải thứ tốt như vậy!

Long Kinh Thiên nhìn qua, thấy vài chục bóng người từ xa đến gần, dẫn đầu là Cổ Thừa và Thiết Bất Động.

Long Kinh Thiên thầm cười nhạt, hút lấy tùy tiện phong ấn linh mạch. Trán Long Kinh Thiên lóe tia sáng, thu linh mạch vào trong Trấn Thiên tháp.

Đám Cổ Thừa đáp xuống trước mặt Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đắc ý cười nói:

- Long Kinh Thiên, ngươi không ngờ đúng không? Cho dù ngươi trốn ẩn khuất đến đâu thì vẫn bị chúng ta tìm đến!

- Bị các ngươi tìm đến?

Long Kinh Thiên lạnh lùng liếc dè tử Cổ gia và Thiết gia vây quanh mình.

Thiết Bất Động đứng đó, thân hình bất động, chỉ lạnh lùng nhìn Long Kinh Thiên.

- Sao? Long Kinh Thiên, ngươi muốn quỳ chết, hay nằm chết, hoặc là bò chết?

Cổ Thừa cười lạnh nói:

- Ta nhân từ nhất, cho nên đưa ngươi mấy lựa chọn.

Nói tới đây Cổ Thừa ngừng một lúc rồi lại nói tiếp:

- Tất nhiên người cũng có thể chọn chết đứng, nhưng trước đó thì, hắc hắc, phải liếm ngón chân lão tử đã, liếm đến khi lão tử sung sướng mới thôi.

Đệ tử Cổ gia và Thiết gia xung quanh nghe vậy thì cười phá lên.

Thiết Bất Động cũng cười lạnh.

Mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng lạnh.

- Tiểu tử, muốn động thủ? Chúng ta có mười chín vị hoàng cấp cường giả!

Cổ Thừa lạnh lùng nói:

- Ta thì đạt đến lục tầng hoàng cấp, nếu người dám chống cự thì khi đó muốn chết cũng chết không được!

Cổ Thừa mới dứt lời thì bỗng một cái đuôi to xuất hiện quét qua, gió lốc rít gào.

Cổ Thừa biểu tình kinh hoàng, định giờ đăm công kích thì cái đuôi to quét gã bay ra ngoài, cùng với gã còn có khá nhiều đệ tử Cổ gia và Thiết gia.

- Phụt!

Máu bắn tung tóe.

Tiếng hét thảm quanh quẩn trong rừng cây khô thật lâu.

Cổ Thừa đập gãy mấy cây khô mới từ giữa không trung rơi xuống đất.

Đám Thiết Bất Động tránh thoát công kích, may mắn thoát khỏi nhìn nhóm Cổ Thừa ngã sấp trên mặt đất thì hít ngậm khí lạnh, cảm giác khí lạnh từ sống lưng day dọc lên, người lạnh cóng.

Bọn họ đứng ở nơi đó, không có động đậy.

Một lúc sau, Cổ Thừa và đám đệ tử cố gắng bò dậy, biểu tình kinh khủng nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng trên vài Long Kinh Thiên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu giơ lên vuốt mèo.

Đám Cổ Thừa, Thiết Bất Động kinh hoàng thụt lùi.

Nhưng rồi họ thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu giơ vuốt mèo che miệng mèo, ngáp dài, đuổi người như con mèo lười, vươn thân thể nho nhỏ, đuôi nhếch lên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cào tai, liếc Cổ Thừa mới bò dậy, móc mĩa nói:

- Tiểu tử, mới rồi người nói cái gì? Miêu gia không nghe rõ lắm, người lặp lại lần nữa.

Cổ Thừa biểu tình cực kỳ khó coi.

Cổ Thừa lắp bắp nói:

- Người... Người... Người là yêu thú lục cấp?

Cổ họng Cổ Thừa như bị thứ gì bóp lấy.

Yêu thú lục cấp tương đương với nhân loại võ tông cường giả!

Đệ tử Cổ gia và Thiết gia xung quanh nghe vậy thì giật mình nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

- Lục cấp?

Cửu Vĩ Thiên Miêu xì cười, không giải thích nhiều.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngoái đầu nói với Long Kinh Thiên:

- Đại ca, người nói xem họ là nằm chết hay bò chết? Hoặc là quỳ chết?

Long Kinh Thiên sắc mặt bình tĩnh, chậm rãi nói:

- Toàn bộ chết treo!

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngậy ra:

- Chết treo?

- Long Kinh Thiên, người đừng đắc ý, người thật sự cho rằng có một con dị thú lục cấp thì chúng không làm gì được người?

Cổ Thừa biểu tình dữ tợn rống to:

- Ta không tin chúng ta có nhiều người như vậy mà không giết được một con yêu thú lục cấp! Tất cả đệ tử Cổ gia nghe lệnh, bày trận!

77. Chương 77

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 77: Lôi Hạo Hiên giết mình

Nguồn: Vipvanda

Sư tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tất cả đệ tử Cổ gia cao giọng đáp:

- Vâng thưa Cổ Thừa sư huynh!

Những đệ tử Cổ gia lấy Cổ Thừa làm trung tâm chớp mắt tụ tập lại, chập đạp huyền bộ, tay cầm thanh trường kiếm, không ngừng ẩn kiếm quyết, thân hình nhanh chóng xoay tròn.

Cùng với những đệ tử Cổ gia xoay tròn, từng đợt huyền khí phóng lên cao, kiếm khí tung hoành.

Khí thể của Cổ Thừa dâng lên kinh người.

Khí lưu cường đại bức đệ tử Thiết gia xung quanh liên tục thụt lùi.

- Thái Huyền kiếm trận!

Long Kinh Thiên không ngờ Cổ gia sẽ biết Thái Huyền kiếm trận cấp thấp nhất trong Tiên Giới.

- Hắc hắc, đúng vậy, là Thái Huyền kiếm trận.

Chính giữa trận phát ra tiếng Cổ Thừa cười lạnh nói:

- Long Kinh Thiên, xem như người người có chút kiến thức, biết luôn Thái Huyền kiếm trận Cổ gia chúng ta truyền thừa mấy ngàn năm.

- Lúc trước người không thấy qua Thái Huyền kiếm trận lợi hại, bây giờ ta cho người xem!

- Đây là lần đầu tiên cũng là cuối cùng của người!

Cổ Thừa nói xong nhảy lên, quát:

- Kiếm chỉ tây lai!

Tiếp theo trường kiếm trong tay Cổ Thừa vung hướng Long Kinh Thiên, kiếm khí cường đại khiến khí lưu không gian xung quanh dao động bốn phía.

Long Kinh Thiên nhảy lên, Bích Huyết kiếm xuất hiện trong tay Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên rút chân khí vào Bích Huyết kiếm, thân kiếm tỏa ánh sáng rực rỡ như ngọn lửa địa ngục. Tiếp theo, Long Kinh Thiên chỉ vào Bích Huyết kiếm, thanh kiếm bay lên trời cao.

- Cường linh kiếm vũ!

Trong ánh mắt giật mình của mọi người, chỉ thấy trên bầu trời Bích Huyết kiếm kêu vù vù, quanh thân kiếm xuất hiện một vật thể giống như tinh linh.

Những tinh linh không ngừng lượn vòng trên bầu trời, có vẻ rất cuồng bạo.

Cùng lúc đó, từng đợt kiếm khí như máu tựa mưa to huyễn hóa từ thân Bích Huyết kiếm.

Những kiếm khí điên cuồng bắn ra.

Cả bầu trời đều bị tinh linh cuồng bạo, kiếm khí đỏ tràn ngập.

Cổ Thừa và đệ tử Cổ gia đang làm kiếm chỉ tay lai kinh ngạc ngẩng đầu, đôi mắt kinh khủng tròn to, tay chân cứng lại, Thái Huyền kiếm trận biến chậm rãi.

- Không, không!

- Đây... Đây là kiếm pháp gì?

- Ngự kiếm bí pháp?

- Không lẽ là là thánh cấp ngự kiếm bí pháp?

Đệ tử Cổ gia bỏ mạng hết chói tai, đệ tử Thiết gia kinh sợ hét to, kiếm khí đỏ đánh vào Thái Huyền kiếm trận của Cổ gia.

Ầm! Một tiếng nổ vang.

Vô số kiếm khí bạo tạc.

Tiếp theo là tiếng hét thảm của đệ tử Cổ gia.

Những đệ tử Cổ gia bị ném bay lên trời, sau đó rớt xuống, đập vào nhánh cây khô xung quanh, ngã ra đó.

Long Kinh Thiên té xuống mặt đất, cười lạnh nói:

- Kiếm chỉ tây lai?

Cổ Thừa treo trên cành cây khô, cố gắng ngẩng đầu lên, nhìn Long Kinh Thiên, biểu tình không dám tin.

Giọng Cổ Thừa khàn khàn:

- Người... Người có biết thánh cấp ngự kiếm bí pháp?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười lạnh nói:

- Thánh cấp ngự kiếm bí pháp?

Cổ Thừa mở miệng nói:

- Ta... Ta... Ta thật hận!

Cổ Thừa dùng sức lực cuối cùng nói xong đầu chậm rãi gục xuống. Các đệ tử Cổ gia giắt trên cành cây không còn tiếng động.

Quả nhiên tất cả chết treo.

Thật hận? Long Kinh Thiên thâm cười lạnh, thu lại ánh mắt không nhìn Cổ Thừa, hần ngoái đầu liếc Thiết Bất Động và đám đệ tử Thiết gia đứng phía xa.

Giả quyết xong đệ tử Cổ gia thì đến Thiết gia.

- Người.. Người... Long Kinh Thiên!

Thiết Bất Động luôn giữ biểu tình lạnh lùng bây giờ nhìn Long Kinh Thiên thì biến sắc mặt, ánh mắt hốt hoảng, không còn bình tĩnh như trước.

Thiết Bất Động nhìn ra được Long Kinh Thiên này tuyệt đối không phải nhân vật bọn họ có thể đối kháng.

Long Kinh Thiên đã đột phá hoàng cấp!

Hơn nữa lực công kích mạnh mẽ của hắn thế nhưng có thể so với tông cấp cường giả!

Buồn cười là trên đường Thiết Bất Động còn mơ tưởng tình cảnh Long Kinh Thiên quỳ xuống ôm đùi gã, khóc lóc xin tha.

Thiết Bất Động còn tưởng tượng thỏa sức chà đạp Long Kinh Thiên rồi mới khiến đối phương thống khổ chết đi.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi hướng Thiết Bất Động, lạnh lùng nói:

- Tới các ngươi.

Thiết Bất Động và đệ tử Cổ gia kinh sợ không ngừng thụt lùi.

Thiết Bất Động cố gắng giữ bình tĩnh nói:

- Long Kinh Thiên, ngươi thả chúng ta, chúng ta tuyệt đối sẽ không... Sẽ không nói ra chuyện này!

Giọng nói của Thiết Bất Động không thể kiềm chế run rẩy.

- Sẽ không nói ra việc này?

Cửu Vĩ Thiên Miêu bật cười, nói:

- Tiểu tử, đầu ngươi kẹp ván cửa sao? Ngươi tựa nói chuyện đó có khả năng không?

Sắc mặt của Thiết Bất Động cực kỳ khó xem, ngoài mặt trong yếu quá:

- Long Kinh Thiên, là ngươi ép ta!

Thiết Bất Động nói xong bóp nát một khối ngọc phù trong tay.

Bên ngoài lối vào Ma Vực, Hoắc Phong biến sắc mặt.

Lôi Hạo Hiên thản nhiên nói:

- Có chuyện gì?

Hoắc Phong hít sâu bình tĩnh tinh thần, nói:

- Thiết Bất Động ở Thiết gia mới truyền tin, nói là đệ tử Cổ gia, bao gồm Cổ Thừa đều bị Long Kinh Thiên giết.

- Cái gì?

Lôi Hạo Hiên vội ngoái đầu, kinh ngạc nhìn Hoắc Phong.

Hoắc Phong gật đầu.

Lôi Hạo Hiên con ngươi co rút, sau đó cười to:

- Vậy mới thú vị, thú vị! Nói vậy là Long Kinh Thiên có thực lực võ tông?

Thực lực võ tông!

Hoắc Phong biểu tình nghiêm túc, thực lực võ tông ở trong mắt gã không là gì, nhưng Long Kinh Thiên mới vào Võ Thần Điện bao lâu? Vẫn chưa đến một năm đi?

Thiên phú như vậy nếu mặc kệ cho trưởng thành thì tai họa không nhỏ.

Lôi Hạo Hiên hừ lạnh nói:

- Ngươi đi đi, giải quyết Long Kinh Thiên, nhớ là làm sạch sẽ chút, đừng giống như đám phế vật đệ tử Cổ gia và Thiết gia.

Hoắc Phong đáp:

- Xin Lôi Hạo Hiên sư huynh cứ yên tâm!

Lôi Hạo Hiên gật đầu, nói:

- Người làm việc thì ta luôn yên tâm, trước giờ người chưa từng khiến ta thất vọng.

Hoắc Phong nhận mệnh, lắc người biến mất tại chỗ.

Lúc này bên trong Ma Vực, Long Kinh Thiên nhìn Thiết Bất Động bóp nát ngọc phù, không ngần ngại, ngược lại cười lạnh nói:

- Báo cho Lôi Hạo Hiên biết?

Thiết Bất Động cười to, biểu tình dữ tợn nói:

- Đúng vậy Long Kinh Thiên, lần này người chết chắc! Nói thật cho người biết, lần này rèn luyện ở Ma Vực Cổ gia, Thiết gia chúng ta muốn giết người, Lôi Hạo Hiên sư huynh cũng muốn người chết, người tuyệt đối không trốn thoát khỏi Ma Vực!

- Không trốn thoát khỏi Ma Vực?

Long Kinh Thiên lắc người vượt qua mấy trăm thước, chớp mắt đã tới trước mặt Thiết Bất Động, một chỉ đánh trúng ngực đối phương.

Một chuỗi tiếng bạo tạc không ngừng phát ra từ thân thể của Thiết Bất Động.

Thiết Bất Động đứng ngây ra đó, rồi thì mềm nhũn té xuống đất, mắt trợn to, biểu tình không dám tin.

Một đệ tử Thiết gia còn lại kinh kêu:

- Trốn đi!

Đám đệ tử Thiết gia như chim sợ cành cong, chạy tán loạn.

- Trốn?

Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên, chín cái đuôi sau lưng nó quét hướng đệ tử Thiết gia, cuốn bay đám người định chạy trốn.

Long Kinh Thiên thu lại tầm mắt khỏi người Thiết Bất Động, nhìn phía cuối trời. Có một điểm đen với tốc độ cực nhanh tới gần bên này.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đại ca, là chó săn Hoắc Phong.

Long Kinh Thiên gật đầu, đứng yên đó, biểu tình bình tĩnh. Long Kinh Thiên nhớ tới 'lời khuyên' của đối phương cho hắn ở thánh cảnh, cách Mộ Dung Thiển xa chút?

Rất nhanh. Hoắc Phong chạy tới hiện trường.

Hoắc Phong đi đến hiện trường, nhìn đám đệ tử Cổ Thừa treo trên cây, lại liếc xác chết đám Thiết Bất Động, đệ tử Thiết gia nằm ngang ngửa trên mặt đất, nét mặt sa sầm.

78. Chương 78

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 78: Lam mị ma đồng

Nguồn: Vipvanda

Sư tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thiết gia và Cổ gia luôn ủng hộ Lôi Hạo Hiên, lần này gã dẫn dắt rèn luyện ở Ma Vực, vậy mà đệ tử Cổ gia và Thiết gia vẫn chết.

Đến khi đó thì Thiết gia và Cổ gia sẽ nghĩ sao?

Hoắc Phong ánh mắt như đao nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, gần từng chữ một:

- Long Kinh Thiên, ngươi nói, ngươi muốn chết thể nào?

Hoắc Phong toát ra sát ý mạnh mẽ.

Nhưng Cửu Vĩ Thiên Miêu cất tiếng cười to.

Hoắc Phong cứng đờ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ vuốt mào hương Cổ Thừa treo trên cây, nói:

- Mới rồi tiểu tử kia cũng nói lời giống vậy, sao? Lôi Hạo Hiên không dám tới nên phải chó săn nhà ngươi đến?

Lời nói của Cửu Vĩ Thiên Miêu tràn đầy trào phúng, khiến mắt Hoắc Phong lóe tia sáng lạnh.

- Muốn giết các người thì ta chỉ cần một ngón tay đã đủ. Nếu vậy thì ta trước tiên lột da mèo của con mèo người ra!

Hoắc Phong cười lạnh nói:

- Đến khi đó lại để chủ nhân nhà ngươi đi theo người!

Hoắc Phong nói xong năm móng thành vuốt chộp hướng Cửu Vĩ Thiên Miêu.

- Câu tâm thảo!

Chỉ thấy một kích đánh ra, thảo ấn hình trái tím đột nhiên đánh hướng Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Thảo ấn hình trái tím rất kỳ dị, ở giữa không trung hình dạng như trái tim trương to ra, rồi lại thu nhỏ, mà âm tỏa ra.

Long Kinh Thiên cảm giác tim mình đập nhanh như sắp chui ra khỏi lồng ngực.

Long Kinh Thiên vận chuyển đan điền mới hồi phục lại.

Cửu Vĩ Thiên Miêu giơ lên hai tay nghênh đón.

- Sơn địa ấn!

Linh khí thiên địa xung quanh chấn động, một đại ấn vòng anh từng ánh sáng màu vàng đất xuất hiện nghênh hướng thảo ấn hình trái tim, chớp mắt đánh thảo ấn hình trái tím tán loạn, kể đó thể công không ngừng, tiếp tục công kích hướng Hoắc Phong.

- Cái gì!?

Hoắc Phong nhìn đại ấn màu vàng đất to lớn lấy thể núi to đè ép hướng mình thì biến sắc mặt.

- Phá phong quyền!

- Tàn lang chỉ!

- Hình rồng đại đao!

Hoắc Phong kinh hoàng, chớp mắt đánh ra hơn mười loại võ kỹ, quyền ảnh tầng tầng, chỉ ấn phá không, đao khí kinh người.

Ầm ầm!

Từng tiếng nổ vang to lớn từ bầu trời truyền đến.

Trước công kích của Hoắc Phong, đại ấn vàng đất to lớn rốt cuộc bị đánh tan, thân hình gã lúi ra mấy ngàn thước, vẻ mặt lòng run sợ, kinh khủng nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Hoắc Phong hít sâu một hơi, từ từ nói:

- Thất cấp, dị thú!

Thất cấp dị thú, vô tôn cường giả!

Cửu Vĩ Thiên Miêu không công kích tiếp mà nửa cười nửa không nói:

- Người muốn lột da mèo của ta ra? Hắc hắc, tiểu tử, xem như là Ngạo Thiên trước kia cũng không dám nói như vậy.

Ngạo Thiên? Tên này nghe khá quen tai, nhưng trong phút chốc Hoắc Phong nghĩ không ra rốt cuộc nghe ở đâu ra tên này.

Hoắc Phong lạnh lùng nói:

- Ngạo Thiên? Ngạo Thiên là cái thứ gì? Đừng tưởng người là thất cấp dị thú thì Hoắc Phong không giết được người!

Bản thân Hoắc Phong là vô tôn tam trọng cường giả, đủ sức đánh chết quá thất cấp yêu thú. Tuy rằng Hoắc Phong giết mình thực lực của Cửu Vĩ Thiên Miêu nhưng gã nhìn ra được nó mới thắng thất cấp, gã có lòng tin đó.

- Ngạo Thiên là thứ gì?

Cửu Vĩ Thiên Miêu trợn to mắt rồi cười ngả ngửa, giơ chân mèo cong lên ngón chân cái cho đối phương.

- Tiểu tử, người giỏi lắm!

Nếu năm đó lão già Ngạo Thiên nghe xong câu này không biết có tức đến chổng vó không?

Toàn thân Hoắc Phong bỗng tỏa ra từng vòng vàng sáng lam, những ánh sáng lam như mộng huyền thắm thâu không gian bốn phía.

Đúng vậy, ánh sáng lam này không tràn ngập trong khí lưu không gian mà là hoàn toàn cùng không gian dung hợp, dung hợp không chút khe hở.

Cùng lúc đó, đôi mắt Hoắc Phong không ngừng chớp lóe ánh sáng lam yêu dị.

Lam mị ma đồng

Hiếm thấy hơn cả tam nhãn tà đồng, uy lực mạnh hơn nó, lam mị ma đồng!

Đây là chỗ dựa của Hoắc Phong!

Chỗ dựa để Hoắc Phong biết Cửu Vĩ Thiên Miêu là thất cấp yêu thú vẫn có tin tưởng đánh chết nó!

Chỉ thấy trên trời dưới đất, toàn bộ thành lam sắc.

Không gian màu nâu xám vốn có của Ma Vực biến mất hết.

Hai chân Hoắc Phong lơ lửng, toàn thân được từng cột sáng màu lam quay quanh.

Hoắc Phong từ trên cao nhìn xuống Long Kinh Thiên, lạnh lùng nói:

- Long Kinh Thiên, không ngờ người biết lam mị ma đồng của ta, vậy chắc người cũng biết người ở trong lam mị không gian chết sẽ thống khổ như thế nào?

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh, thần nhiên nói:

- Ta còn biết nếu bị lam mị ma đồng phản phệ thì người thi triển sẽ càng thống khổ.

- Phản phệ?

Hoắc Phong cười nhạt, nói:

- Đợi người phá lam mị không gian của ta rồi nói, nhưng chỉ bằng vào người sao? Nếu thi triển lam mị không gian của ta thì trừ phi là Vô đế cường giả tiến đến, nếu không thì dù là vô tôn thất tầng cường giả cũng phá không được, đừng nói với đệ tử tinh anh nho nhỏ nhà người!

Hoắc Phong nói xong đôi mắt nhìn lên cao phóng ra hai luồng sáng.

Chỉ thấy xung quanh vốn là không gian màu lam đột nhiên xuất hiện đôi mắt.

Đôi mắt có hai con ngươi, là song đồng!

Giống y như lam mị ma đồng của Hoắc Phong.

Có vài trăm đôi mắt.

Những lam mị ma đồng không ngừng tỏa ánh sáng cực kỳ chói mắt, đè ép hướng Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Long Kinh Thiên quát:

- Tiểu Thiên, hợp thể!

Long Kinh Thiên bay lên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kịp phản ứng, toàn thân lóe ánh sáng, bay hướng Long Kinh Thiên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu biết rõ lam mị ma đồng này lợi hại, mặc dù nó không sợ nhưng muốn phá lam mị không gian không phải chuyện dễ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên trời, tiến vào thân thể Long Kinh Thiên.

Sau khi hợp thể với Cửu Vĩ Thiên Miêu, khí thể toàn thân Long Kinh Thiên nhanh chóng tăng lên, ngoài người chớp lóe từng đợt lôi điện vàng, đen, sau đó khuếch tán.

Trong lôi điện vàng, đen, ánh sáng chói mắt của lam mị ma đồng không ngừng có rút.

Hoắc Phong thấy vậy thì giật mình bật thốt:

- Có chuyện gì!?

Lam mị chi quang của lam mị ma đồng bị áp chế? Đây là chuyện chưa từng xảy ra!

Hoắc Phong giật mình qua đi bỗng quát:

- Lam mị chi hoa!

Hai tay Hoắc Phong giơng ra, trong lam mị không gian xung quanh đột nhiên xuất hiện từng đóa hoa màu lam yêu dị.

Những đóa hoa màu lam không ngừng xoay tròn, tỏa ra ánh sáng u ám, ánh sáng ảm đạm này càng mạnh hơn lam mị chi quang.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu đã hoàn toàn hợp thể.

Chỉ thấy sau lưng Long Kinh Thiên có hai cái đuôi như đuôi hồ ly, mấy tháng trước hắn và Cửu Vĩ Thiên Miêu hợp thể giải trừ cấm chú cho Tử Thiên Long Hoàng chỉ có một đuôi, bây giờ thực lực của hắn tăng nhiều thế là thêm một đuôi.

- Đại la chưởng!

- Tê thiên liệt địa!

Chỉ thấy Long Kinh Thiên vỗ ra một chưởng, những lam mị chi hoa bạo tạc, tiếp theo, lam mị không gian dung hợp với không gian tựa vải lụa bị xé rách.

Từng khe nứt không gian lan rộng sau đó tất cả vỡ tan.

Khi lam mị không gian vỡ tan thì từng đợt lam mị chi quang cuồng bạo rít gào nhấn chìm Hoắc Phong.

- Phụt!

Hoắc Phong hộc ngụm máu tươi, từ trên trời rớt xuống.

- Có thể phá được lam mị không gian của ta! Không thể nào, chỉ có cường giả từ vô để trở lên mới phá được lam mị không gian của ta!

Mắt Hoắc Phong đầy tơ máu, không dám tin rít gào:
- Một đệ tử tinh anh sao phá được lam mị không gian của ta!

79. Chương 79

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 79: Chết chắc rồi?

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giọng Hoắc Phong quanh quẩn thật lâu trong không gian.

Long Kinh Thiên cười lạnh.

Xung quanh truyền đến từng tiếng xé gió.

Lúc trước Long Kinh Thiên phá đất dưới núi, hút đi linh mạch, lại giết chết đệ tử Cổ gia và Thiết gia, rồi đầu cùng Hoắc Phong gây ra tiếng động không nhỏ, dẫn đến các đệ tử phía xa lục tục đến.

Rất nhanh, hơn mười bóng người đi tới hiện trường.

- Đó là Cổ Thừa! Trời ạ, ra chuyện gì? Đệ tử Cổ gia nhưng lại bị người giết, còn treo trên cây?
- Còn nữa, nhìn kia, nằm trên mặt đất là Thiết Bất Động, các đệ tử Thiết gia đều chết tại đây!
- Đó... Đó... Là Hoắc Phong? Hoắc Phong của Vô Thần Điện, hắn là đại chấp sự, một trong đệ tử dẫn đội Vô Thần Điện lần này. Theo quy tắc thì Hoắc Phong không được tiến vào Ma Vực, nhưng sao hắn có mặt ở đây?
- Hơn nữa còn bị người đánh bại!

Khi các đệ tử chạy đến nhìn tình hình trước mắt thì kinh ngạc đứng ngây ra đó, rồi họ ngoái đầu nhìn một bóng người duy nhất đứng sừng sững.

Các đệ tử đa số là môn phái như Thông Thiên Kiếm Môn nên không biết Long Kinh Thiên.

Lại có mấy người chạy tới.

- Đó không phải là Long Kinh Thiên sao?
 - Long Kinh Thiên? Đệ nhất so tài đệ tử tinh anh lần này, Long Kinh Thiên đó sao?
 - Từ này đến giờ thứ hạng của Long Kinh Thiên không ngừng rớt xuống, thì ra là bạn giết đệ tử Cổ gia và Thiết gia!
 - Không ngờ đệ tử Cổ gia và Thiết gia do Long Kinh Thiên giết chết!
 - Nhưng... Không lẽ Hoắc Phong cũng bị hắn đánh bại? Không thể nào, Hoắc Phong là võ tôn cường giả!
- Đệ tử chạy đến ngày càng nhiều, nghị luận, náo động, giạt mình, không dám tin.

Hoắc Phong biểu tình cực kỳ khó xem, từ dưới đất giãy dụa đứng lên, thân hình lắc lư.

Mãi đến bây giờ Hoắc Phong vẫn không tin nổi, không thể chấp nhận việc gã bị một đệ tử tinh anh đánh bại!

Long Kinh Thiên chậm rãi đi hướng Hoắc Phong, lạnh lùng nói:

- Lời ở Vô Ảnh phong thánh cảnh ngươi còn nhớ không?

Hoắc Phong ngây ra, rồi cười to, biểu tình dữ tợn, kích động, không để ý hình tượng phun ra cục đờm.

Hoắc Phong gần giọng nói:

- Ta phi! Tiểu tử, cóc kẻ mà đòi ăn thịt thiên nga. Nói cho người biết, Mộ Dung Thiển là người đàn bà của Lôi Hạo Hiên sư huynh, một đệ tử tinh anh không xứng xách giày cho Lôi Hạo Hiên sư huynh!

- Ở trong mắt Lôi Hạo Hiên sư huynh thì người không là thứ gì cả!

- Lão tử hối hận lúc trước tại sao không giết chết người!

Hoắc Phong ngoài mạnh trong yếu rít gào.

Đệ tử xung quanh nghe ngờ ngạc nhiên.

Long Kinh Thiên, Lôi Hạo Hiên, Mộ Dung Thiển, họ có nghe chuyện của ba người này.

Long Kinh Thiên ánh mắt lạnh lùng nói:

- Hối hận? Mọi chuyện nên kết thúc.

Long Kinh Thiên nói xong giơ lên hai tay, trong tay lói điện vàng, đen quần quanh, chớp mắt biến to thành hai đoàn lói cầu lớn.

Trên lói cầu là lửa bùng bùng.

Lực lượng có tính hủy diệt phát ra.

Cái đuôi sau lưng Long Kinh Thiên lắc lư.

- Chết đi!

Mắt Long Kinh Thiên lóe sát ý, lóe người đi tới trước mặt Hoắc Phong, hai tay bỗng đẩy ra.

Hoắc Phong giật mình biến sắc mặt, tử vong, tuyệt vọng, kinh khủng, hoảng loạn, muốn bay đi trốn. Nhưng hai đoàn lói cầu vàng và đen to lớn định nhấn chìm gã.

Mắt thấy hai đoàn lói cầu vàng và đen định đánh bay Hoắc Phong thì bỗng từ không khí xuất hiện một bàn tay khổng lồ. Trong ánh mắt kinh ngạc của các đệ tử, bàn tay khổng lồ nhẹ nhàng vỗ xuống dưới, hai đoàn lói cầu vàng và đen to lớn bị nó đập tan.

Bàn tay khổng lồ lập lại vỗ hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên bay người né, cả mặt đất rung động.

Chỉ thấy một thủ ấn to lớn đập vào mặt đất chỗ ban đầu Long Kinh Thiên đứng, sâu mấy thước, cây cối xung quanh bị vỗ thành gỗ vụn.

Các đệ tử thấy vậy thì hít ngậm khí lạnh, ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy một bóng người xuất hiện trên bầu trời. Bóng dáng chấp tay sau lưng đứng, uy nghi cực kỳ mạnh mẽ đè ép bốn phương.

Hoắc Phong nhìn thấy bóng dáng đó thì mặt mừng rỡ kêu lên:

- Lôi Hạo Hiên sư huynh!

Người đến chính là Lôi Hạo Hiên.

Lôi Hạo Hiên hừ mũi một tiếng.

Đệ tử xung quanh kinh kêu.

- Là Lôi Hạo Hiên sư huynh!

- Không ngờ Lôi Hạo Hiên sư huynh đích thân đến đây.

Lôi Hạo Hiên đứng trên không trung nhìn Long Kinh Thiên, rồi hừ lạnh nói với Hoắc Phong:

- Phế vật, không giết được một đệ tử tinh anh, khiến ta phải tự thân ra tay!

Hoắc Phong nghe vậy cúi đầu, không mở miệng.

Lôi Hạo Hiên ngoái đầu lại, lạnh lùng nhìn Long Kinh Thiên:

- Long Kinh Thiên, người lấy hạ phạm thượng, dám ra tay với đại chấp sự. Bắt đầu từ bây giờ Long Kinh Thiên không còn là đệ tử Võ Thần Điện, cũng bị tiêu trừ tư cách rèn luyện ở Ma Vực lần này.

Long Kinh Thiên cười phá lên:

- Lấy hạ phạm thượng?

Long Kinh Thiên biết ý Lôi Hạo Hiên nói đến chuyện hấn đánh bại Hoắc Phong.

Hoắc Phong là đại chấp sự của Võ Thần Điện.

Long Kinh Thiên ngừng cười, lạnh nhạt nói:

- Không phải là đệ tử Võ Thần Điện? Lôi Hạo Hiên, người không có tư cách quyết định có tiêu trừ tư cách rèn luyện ở Ma Vực lần này của ta hay không. Võ Thần Điện và năm phái quy định trong rèn luyện ở Ma Vực lần này chỉ có đệ tử tinh anh và chân truyền của lục phái được tiến vào Ma Vực. Nhưng có con chó không nhìn quy định của lục phái, tiến vào Ma Vực thì có tội gì?

Lôi Hạo Hiên sắc mặt âm trầm, cười lạnh nói:

- Quy định của lục phái? Thế thì sao? Lôi Hạo Hiên ta làm việc chưa bao giờ biết cái gọi là quy tắc. Ta chính là quy củ! Hiện tại, quỳ xuống nhận tội cho ta!

Lôi Hạo Hiên nói xong đôi tay bỗng vỗ hướng Long Kinh Thiên.

Chỉ thấy một chưởng ẩn đen to lớn đánh tới trước mặt Long Kinh Thiên, che trời lấp đất, gió mây biến sắc.

- Toái tinh bạo!

- Đại la chưởng!

- Vạn thú nhất kích!

Hai tay Long Kinh Thiên giơ lên, liên tiếp oanh kích, mỗi một kích uy lực tuyệt luân.

Ầm ầm!

Từng tiếng nổ đéng tai vang từ bầu trời, bị khí kinh cường đại trùng kích, thân hình Long Kinh Thiên liên tục lùi, đến ngoài mấy ngàn thước mới dừng lại.

Lôi Hạo Hiên vẫn khoanh tay đứng.

Tuy Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu hợp thể, nhờ vào thực lực thất cấp của nó đánh bại Hoắc Phong. Nhưng Lôi Hạo Hiên cũng là đệ cấp, đã là đỉnh thất tầng đệ cấp, nửa bước đã bước vào thánh cấp thì cách biệt quá lớn.

Lôi Hạo Hiên đánh ra một kích xong cười nhạt nói:

- Mới rồi ta chỉ dùng nửa phần lực lượng, không tới một phần. Tiểu tử, ta sẽ khiến người nhắm nháp mùi vị sống không bằng chết.

- Quỳ xuống cho ta!

Lôi Hạo Hiên lại đánh ra một chưởng, uy lực mạnh hơn gấp đôi, không gian kêu vù vù.

- Lôi Hạo Hiên sư huynh đánh bại cả thánh cấp cường giả, hấn mà ra tay thì Long Kinh Thiên chết chắc rồi.

- Lôi Hạo Hiên ra tay với một đệ tử tinh anh, thật mất mặt.

- Hừ, người thì biết cái gì? Đây gọi là bá khí! Chỉ có Lôi Hạo Hiên mới dám không nhìn quy tắc lục phái, mấy người khác có dám không?

- Long Kinh Thiên lấy thân phận đệ tử tinh anh đánh bại võ tôn Hoắc Phong, thiên phú như vậy sau này trưởng thành chắc chắn là một Lôi Hạo Hiên khác, cố tình đắc tội Lôi Hạo Hiên sư huynh chết tại đây.

Xung quanh có nhiều đệ tử kinh thán, lắc đầu, tiếc thay cho Long Kinh Thiên.

80. Chương 80

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 80: Chủ nhân, ta đến chậm

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đương nhiên, cũng có không ít kẻ vui sướng khi người gặp họa.

Dù sao đây là chuyện của Vô Thần Điện, đệ tử Thông Thiên Kiếm Môn vui vẻ thấy đệ tử Vô Thần Điện tàn sát lẫn nhau.

Long Kinh Thiên thấy Lôi Hạo Hiên đánh tới một chưởng thì biểu tình bình thản, trong ánh mắt kinh ngạc của các đệ tử, há mồm hút, giống như tuyết thể mãnh thú miệng khổng lồ nuốt trắng, khí lưu không gian xung quanh cuồng bạo.

Chớp mắt không khí bị Long Kinh Thiên nuốt vào trong người.

Long Kinh Thiên hút xong lại phun ra mười mấy âm phù khó hiểu:

- Ứm, bát, la, cấp, mật...

Chỉ thấy những âm phù này hóa thành chữ to như núi lớn, màu đỏ rực, xoay tròn như là một đại trận, va chạm với chưởng ấn của Lôi Hạo Hiên.

Đây chính là tiểu tiên thuật ở Tiên Giới, phần sơn mật âm.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Tiếng nổ không ngừng vang lên.

Đệ tử phía xa cảm thấy màng tai như bị xuyên thấu, đau óc cực kỳ đau đớn, bay ngược ra sau.

Từng đợt khí lăng khủng bố như sóng thần quét bốn hướng, phá hủy mọi thứ.

Long Kinh Thiên cảm thấy có lực lượng mạnh mẽ đánh vào, thân thể rung lên, bay ngược ra ngoài. Cửu Vĩ Thiên Miêu hợp thể với Long Kinh Thiên cũng tách khỏi người hắn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh kêu:

- Đại ca, không sao chứ?

Long Kinh Thiên ổn định thân hình, biểu tình bình tĩnh nói:

- Không sao.

Mặc dù Lôi Hạo Hiên là đỉnh đế cấp nhưng chưa ra hết sức, chút lực công kích này không tổn thương được hắn.

Lôi Hạo Hiên thấy một kích khác của gã chỉ đẩy lùi được Long Kinh Thiên chứ không tạo ra tổn hại nặng thực chất thì nhú mày. Lôi Hạo Hiên nhìn ra được phòng ngự cơ thể của Long Kinh Thiên rất mạnh, vượt qua sức tưởng tượng của gã.

- Không ngờ cơ thể của người mạnh hơn thực lực bản thân người nhiều như vậy.

Lôi Hạo Hiên cười lạnh nói:

- Nhưng dù cơ thể người có mạnh hơn cũng vô dụng, ở trước mặt ta, muốn giết người của ta trước giờ không ai thoát khỏi lòng bàn tay ta.

Lôi Hạo Hiên đột nhiên đổi giọng, nói:

- Long Kinh Thiên, bây giờ ta lại cho ngươi một lựa chọn, chỉ cần ngươi quỳ xuống thề trung thành, đi theo ta thì ta sẽ không giết ngươi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười phá lên, ánh mắt trào phúng nói:

- Tiểu tử, chỉ bằng vào ngươi sao? Chủ nhân của ta là viễn cổ thần vương chuyển thế, thứ giống như ngươi không có cả tư cách bưng trà, rót nước cho chủ nhân ta!

- Thế nhưng còn muốn khiến chủ nhân của ta đi theo ngươi?

- Đầu ngươi bị lừa đá chắc?

Giọng của Cửu Vĩ Thiên Miêu quanh quẩn trên không trung thật lâu.

Các đệ tử xung quanh nghe vậy thì đơ ra, biểu tình quái dị.

Đầu bị lừa đá?

Lôi Hạo Hiên thiên phú mạnh nhất trước giờ của Võ Thần Điện mà bị người chỉ ngay mặt nói là đầu bị lừa đá?

Lôi Hạo Hiên ngậy ra, biểu tình âm trầm, cười khan sau đó là cười phá lên, cười to tiếng.

Lôi Hạo Hiên vừa cười vừa nói:

- Viễn cổ thần vương chuyển thế? Ha ha, viễn cổ thần vương chuyển thế?

Hoắc Phong đứng bên cạnh thấy vậy cũng cười hòa theo.

Lôi Hạo Hiên nói với Hoắc Phong:

- Con mèo thần kinh này nói chủ nhân của nó là viễn cổ thần vương chuyển thế?

Lôi Hạo Hiên chỉ vào Cửu Vĩ Thiên Miêu, cười to.

Hoắc Phong cười giả tạo hòa theo nói:

- Làm ta cười chết sặc, ta thấy không bằng nó nói là viễn cổ chủ thần chuyển thế cho rồi.

Phía xa đệ tử các phái nghe vậy cũng phì cười.

- Ai mà không biết nói khoác, nhưng con mèo này hơi ngu đi? Nói xạo vớ vẩn như vậy mà cũng nói được.

- Đúng vậy dù thiên phú của Long Kinh Thiên có tốt hơn cũng không thể là viễn cổ thần vương chuyển thế.

- Ta thấy con mèo ngốc này nghe nói Lôi Hạo Hiên sư huynh là viễn cổ chiến thần chuyển thế nên mới nói câu vớ vẩn này.

Nghe các đệ tử trào phúng, Long Kinh Thiên biểu tình thản nhiên.

Ngược lại Cửu Vĩ Thiên Miêu sắc mặt giận dữ, mắt mèo dựng thẳng, lạnh lùng nhìn Lôi Hạo Hiên cười cực kỳ khoa trương và con chó Hoắc Phong bên cạnh gã.

Hình như Lôi Hạo Hiên cười đủ rồi, chậm rãi ngừng lại.

Lôi Hạo Hiên nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt khinh thường nói:

- Viễn cổ thần vương chuyển thế? Viễn cổ chiến thần chuyển thế như ta sẽ giết chết viễn cổ thần vương chuyển thế nhà ngươi, ha ha ha ha!

- Chết đi!

Lôi Hạo Hiên nói xong bàn tay tỏa ánh sáng rực rỡ, trên bầu trời gió mây dâng lên, vỡ ra một chướng. Chỉ thấy bàn tay to này mở rộng gấp hai lần một chướng trước đó.

Cùng lúc đó, bầu trời bỗng tối sầm.

Thiên địa như chìm trong hắc ám vô tận.

- Hình như là hắc đế chương trong truyền thuyết?

- Hắc đế chương đã thất truyền mấy trăm năm, không ngờ Lôi Hạo Hiên sư huynh tu luyện thành công.

- Nghe nói mấy trăm năm trước Hắc Đế thi triển ra hắc đế chương thì trong phạm vi mấy trăm dặm chìm trong hắc ám.

Chương ấn đen to lớn không ngừng đè ép Long Kinh Thiên, trường to ra, lực lượng khủng bố phân tán từ chương ấn.

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh.

Mắt thấy chương ấn đen to lớn sắp đập tủng Long Kinh Thiên thì bỗng có một thanh âm kinh thiên truyền đến:

- Làm càn!

Thanh âm ồm ồm như từ phái chân trời truyền đến, không có tận cùng.

Không gian Ma Vực rung động bất an.

Uy nhiếp cực kỳ khủng bố bao phủ toàn không gian Ma Vực.

Mỗi góc không gian Ma Vực, đệ tử lực phái và vô số ma tộc cực kỳ kinh khủng.

Lôi Hạo Hiên trông thấy một vuốt rồng to lớn từ không khí thò ra.

Lôi Hạo Hiên không thể hình dung móng vuốt rồng này to bao nhiêu.

Vuốt rồng to lớn thò ra từ không trung, nhẹ búng, chỉ thấy hắc đế chương ấn to lớn của Lôi Hạo Hiên bị đánh tan.

Tiếp theo vuốt rồng chớp hướng Lôi Hạo Hiên.

Lôi Hạo Hiên biến sắc mặt.

- Cuồng quyền!

- Phệ thần chỉ!

- Bạch đế kim quang trảm!

Long Kinh Thiên kinh ngạc bay ngược lại, liên tục oanh kích.

Những võ kỹ này đều là thánh cấp võ kỹ.

Nhưng vô dụng.

Chỉ thấy những quyền ấn, bóng ngón tay, trảm nhãn đều không thể ngăn cản vuốt rồng to lớn. Những công kích đánh vào vuốt rồng to lớn như kiến lay cây.

Tiếp theo, Lôi Hạo Hiên thấy tầm mắt tối đi, vuốt rồng to lớn vỗ đến.

- Phụt.

Lôi Hạo Hiên bay ngược ra sau, máu bắn tung, chiến giáp, quần áo trên người gã đều xé rách. Khi Lôi Hạo Hiên té xuống đất thì người trần trụi.

Hoắc Phong và đệ tử xung quanh ngậy ngốc nhìn hình ảnh này, đứng ngậy như phỗng, đầu ngừng xoay chuyển, thật lâu không kịp phản ứng.

Không gian chấn động, vuốt rồng to lớn co rút lại, một người đàn ông trung niên có hai sừng rồng dài, mặc long bào xuất hiện trên trời.

Người đàn ông trung niên kia xuất hiện, long uy vô biên khiến đám Hoắc Phong kinh sợ, kiềm không được sinh ra ý nghĩ quỳ lạy.

Lôi Hạo Hiên run rẩy đứng dậy, vẻ mặt kinh hoàng nói:

- Tại hạ là Lôi Hạo Hiên thuộc Võ Thần Điện, không biết ở chỗ nào đắc tội vị tiền bối Long tộc này?

Hiên giờ Lôi Hạo Hiên vẫn không liên tưởng ‘tiền bối Long tộc’ trong miệng gã với Long Kinh Thiên.

Thực tế đừng nói là Lôi Hạo Hiên, dù là đám Hoắc Phong cũng không nghĩ tới.

Dù sao một người là đệ tử đệ tử tinh anh Võ Thần Điện, rất khó có ai liên hệ hẳn với cao thủ Long tộc khủng bố như vậy.

Người đàn ông trung niên quay đầu, lắc người đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, cung kính nói:

- Chủ nhân, ta đã đến rồi!

81. Chương 81

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 81: Quỷ xuống cho ta

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Chủ, chủ, chủ nhân!

Lôi Hạo Hiên, mấy người Hoắc Phong như bị sét đánh, đầu óc trống rỗng, cảm thấy nghẹt thở.

Hoắc Phong lão đảo suýt ngã.

Lôi Hạo Hiên trợn tròn mắt.

Người đến là Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chạy tới từ long mộ.

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm, bình tĩnh nói:

- Vẫn chưa muộn.

Đúng là chưa muộn.

Long Kinh Thiên ngoái đầu nhìn Lôi Hạo Hiên.

- Ha ha ha ha!

Xung quanh bởi vì Tử Thiên Long Hoàng đến mà tĩnh lặng bỗng phát ra tiếng cười dài, thanh âm kia đột ngột khiến người kinh ngạc. Mọi người ngạc nhiên nhìn sang, chỉ thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu cười ngả ngửa.

Khi mọi người nghi hoặc thì Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ vào thân dưới của Lôi Hạo Hiên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Đại ca, người xem, tiểu tử này chăm chút bề ngoài, con gà nhỏ bên dưới nhỏ xíu.

Đám người khó hiểu, kinh ngạc như trúng sét đánh, suýt hôn mê.

Tất cả kiềm không được liếc nhìn, lúc trước Lôi Hạo Hiên bị một vuốt của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cào rách y phục, chiến giáp, bên dưới của gã nhỏ xíu xiu.

Lúc trước mọi người tập trung vào Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nên không mấy chú ý.

Lôi Hạo Hiên biểu tình vừa xấu hổ vừa giận dữ, hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào. Lôi Hạo Hiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, ánh mắt hận thù. Nếu ánh mắt có thể giết người thì sợ là Cửu Vĩ Thiên Miêu đã bị Lôi Hạo Hiên giết vô số lần.

Long Kinh Thiên lắc đầu cười khỏ, Cửu Vĩ Thiên Miêu chú ý thứ gì không tốt, cố ý nhìn chằm chằm chỗ kia của người ta.

Nhưng phải nói là thứ đó của Lôi Hạo Hiên nhỏ đến tội nghiệp.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biểu tình quái lạ, một lát sau mở miệng nói:

- Chủ nhân, nên giải quyết tiểu tử này ra sao?

Long Kinh Thiên biểu tình thần nhiên nói:

- Mới rồi hần muốn ta quỳ xuống nhận tội.

- Cái gì? Tiểu tử này dám kêu chủ nhân quỳ xuống nhận tội?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biểu tình tức giận, một chưởng đè xuống Lôi Hạo Hiên:

- Tiểu tử, ngươi quỳ xuống cho ta!

Uy nhiếp vô biên đè ép Lôi Hạo Hiên.

Lôi Hạo Hiên cảm thấy thân thể như bị ngọn núi to đè xuống.

Lôi Hạo Hiên muốn chống cự, muốn tránh thoát, muốn bay ngược, nhưng tất cả vô dụng, lưng gã không ngừng biến cong, đôi chân lún xuống.

Lôi Hạo Hiên rít gào:

- Long Kinh Thiên, một đệ tử tinh anh nho nhỏ như ngươi đừng mơ khiến ta quỳ xuống!

Mắt Lôi Hạo Hiên giận trừng Long Kinh Thiên.

Nhưng Lôi Hạo Hiên mới hét xong thì không chịu nổi áp lực trên người, chân mềm nhũn, quỳ xuống đất.

Giây phút Lôi Hạo Hiên quỳ xuống thì phía xa một bóng dáng yêu kiều bay đến.

Bóng dáng yêu kiều trông thấy hình ảnh trước mắt khiến nàng suốt đời khó quên.

Có đệ tử bỗng kêu lên:

- Là Mộ Dung Thiển!

- Mộ Dung Thiển đến!

Lôi Hạo Hiên quỳ trước mặt Long Kinh Thiên nghe vậy thì người run lên, như bị sét đánh.

Gã, ở trước mặt người đàn bà mình yêu quỳ xuống chân tình địch!

Đây là sỉ nhục vô cùng!

Lôi Hạo Hiên siết chặt hai nắm đấm, nổi lên gân xanh, mắt biến đỏ ngầu, đỏ như nhỏ máu.

- Long- Kinh- Thiên!

Lôi Hạo Hiên gằn từng chữ, nghiêng răng nghiêng lợi, thanh âm trầm thấp như đến từ địa ngục vô tận.

Lôi Hạo Hiên ngửa đầu gầm lên, như sư tử nổi điên:

- Ta phải giết ngươi!

Lực lượng cường đại bùng phát từ người Lôi Hạo Hiên, chỉ thấy trên trời bỗng thoáng hiện lôi vân, lực lượng diệt kiếp từ trên trời đánh xuống.

- Đó là thánh kiếp!

- Không ngờ Lôi Hạo Hiên sư huynh sắp đột phá!

- Lôi Hạo Hiên sư huynh đột phá thánh cấp?

Đệ tử xung quanh thấy vậy thì biểu tình giật mình.

Long Kinh Thiên hơi ngoài ý muốn, không ngờ bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch áp lực, Lôi Hạo Hiên ở đỉnh thất tầng để cấp đột phá.

Chỉ thấy thánh kiếp đánh xuống, quỷ dị bị Lôi Hạo Hiên hấp thu hết vào người, khí thể không ngừng dâng cao, thân thể xảy ra biến đổi nghiêng trời lệch đất.

Lôi Hạo Hiên bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đè quỳ xuống trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người chậm rãi, từng bước một, từng chút một đứng dậy.

Lôi Hạo Hiên gầm lên, như cộp như sũ, trong thanh âm tràn ngập hận ý, sát ý và đắc ý.

Lôi Hạo Hiên lắc người, lại mặc lên một bộ chiến bào.

- Long Kinh Thiên, chắc ngươi không ngờ ta đột phá thánh cấp?

Lôi Hạo Hiên cười to, biểu tình dữ tợn chỉ vào Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch:

- Long tộc thì sao? Ta đột phá thánh cấp là sẽ bắt đầu hồi phục viên cổ chiến thần chi thể, chân chính viên cổ chiến thần chi thể. Hồn chiến thần trong người ta bắt đầu hồi phục, dưới thánh cấp ta là vô địch!

Lôi Hạo Hiên mắt đầy sát ý nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch:

- Cũng tốt, ta đang thiếu một long cân để luyện khí, nếu vậy thì ta sẽ lột da ngươi, lấy ra long cân, khiến ngươi sống không bằng chết!

Lôi Hạo Hiên quay sang nói với Long Kinh Thiên:

- Sau khi giết con chó rồng này xong ta lại giết ngươi, chậm rãi giết ngươi, chậm rãi đùa chết ngươi, chơi ngươi tàn phế!

Lôi Hạo Hiên nói xong bay lên, một đám đánh vào Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Cú đám ẩn chứa vô tận sát ý, vô tận hận ý của Lôi Hạo Hiên.

- Chiến thần không gian!

Xung quanh Lôi Hạo Hiên xuất hiện một không gian.

Chiến thần không gian!

Đột phá thánh cấp rồi Lôi Hạo Hiên có thể thi triển ra thánh vực không gian!

lực lượng chiến thần từ chiến thần không gian liên miên bắt tận rót vào cơ thể Lôi Hạo Hiên.

- Chết đi, con chó rồng kia!

Lôi Hạo Hiên sắc mặt dữ tợn, quyền ẩn phá không gian, mặt đất rung động theo.

Chính lúc này, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giơ lên tay phải, vỗ một cái. Trong ánh mắt khó tin của Lôi Hạo Hiên, cú vỗ từ Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đánh tan quyền ẩn của gã. Lực lượng cực kỳ khủng bố từ bàn tay Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hư không đánh ra.

- Phụt!

Máu bắn đầy trời, thân thể Lôi Hạo Hiên bay ngược ra xa.

Chiến thần không gian quanh người Lôi Hạo Hiên vỡ ra từng tắc, chiến bào gã mới mặc vào lại rách nát, lúc té xuống đất thì người trần truồng.

Ánh mắt các đệ tử đi theo Lôi Hạo Hiên bay ngược, không ngừng thụt lùi, khi gã bị đánh rơi xuống đất thì họ hít ngậm khí lạnh. Các đệ tử nhìn hướng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đứng cạnh Long Kinh Thiên, trong mắt khó thể che giấu nỗi lòng vô cùng kinh sợ.

Phía xa sắc mặt của Mộ Dung Thiển giống như đệ tử khác.

Lôi Hạo Hiên đột phá thánh cấp vẫn bị thua!

Còn là một chiêu bị đánh bại.

Cái này...

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch liếc Lôi Hạo Hiên, ánh mắt trào phúng nói:

- Chiến thần không gian? Vô địch dưới thánh cấp?

Lôi Hạo Hiên lão đảo cổ gắng đứng dậy, nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, cực kỳ kinh sợ.

Lôi Hạo Hiên run giọng nói:

- Người, không phải là thánh cấp!

Vốn Lôi Hạo Hiên cho rằng Long tộc chạy tới này chỉ là thánh cấp cường giả.

Các đệ tử ngây ra, không phải thánh cấp? Vậy là... Họ lại biến sắc mặt, cảm thấy chân nhũn ra.

Thần, thần cấp!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cười lạnh nói:

- Xem ra người không tính quá ngu.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói xong một chương hư không đề, quát:

- Quỳ xuống cho ta!

Lôi Hạo Hiên cảm thấy người lại bị núi to đè ép, chân run lên, lần nữa quỳ xuống. Lôi Hạo Hiên mặt đỏ rần đến tím ngắt, muốn đứng dậy nhưng phát hiện dù có cố gắng cỡ nào cũng không đứng lên được.

82. Chương 82

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 82: Gian tế Long tộc?

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lạnh lùng nhìn Lôi Hạo Hiên, nói:

- Tiểu tử, không phải ngươi nói muốn lột da ta, rút long cân của ta sao? Không phải ngươi đã nói muốn làm ta sống không bằng chết sao?

Lôi Hạo Hiên mặt tím ngắt, vừa xấu hổ vừa giận dữ, không cam lòng, thù hận.

Lôi Hạo Hiên là đệ tử có thiên phú mạnh nhất từ trước đến nay của Võ Thần Điện, vậy mà bị buộc quỳ hai lần.

Ngực Lôi Hạo Hiên phập phồng.

Phía xa Mộ Dung Thiển thấy tình hình như vậy trừu chấn kinh, không dám tin ra ra không có gì khác.

Mộ Dung Thiển lại nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên, Mộ Dung Thiển bỗng hát hiện nàng không thể nhìn thấu, căn bản không hiểu người đàn ông đi vào lòng nàng.

Đây vẫn là người đàn ông lúc trước khiến Mộ Dung Thiển cho rằng toàn thân kinh mạch đứt đoạn, sau này nhất định không thể tu luyện, là phế vật sao?

Đây vẫn là người đàn ông lúc trước khiến Mộ Dung Thiển cảm thấy không có khả năng gặp lại sao?

Mộ Dung Thiển thì thào:

- Thần cấp cường giả?

Người đàn ông này lại có một thần cấp cường giả bảo vệ.

Không, thần cấp cường giả là thuộc hạ của hắn.

Có một thần cấp cường giả Long tộc làm thuộc hạ.

Long tộc, là một trong các chủng tộc mạnh nhất đại lục Thiên Lam.

Long tộc và nhân loại luôn không hợp nhau, nhưng bây giờ lại cam nguyện làm thuộc hạ cho một nhân loại? Điều này nghe như vớ vẩn nhưng là sự thật Mộ Dung Thiển chính mắt thấy.

Phút chốc bóng dáng Long Kinh Thiên biến càng bí ẩn, to lớn, khiến Mộ Dung Thiển cảm thấy rất xa, xa xôi.

Bởi vì lực lượng cường đại dao động bên này, ngày càng nhiều đệ tử chạy tới.

Càng lúc càng nhiều đệ tử lục phái thấy Lôi Hạo Hiên quỳ.

- Đó là Lôi Hạo Hiên? Hắn quỳ ở đó? Ta không nhìn lầm chứ?

- Đúng vậy đúng là Lôi Hạo Hiên!

- Ha ha, người xem kia, Lôi Hạo Hiên cơ bắp cục cục, nhìn cũng vạm vỡ nhưng thứ bên dưới nhỏ như vậy!

Đệ tử Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn trừ giết mình ra còn chỉ điểm, nghị luận, trào phúng, vui sướng khi người gặp họa.

Lôi Hạo Hiên cúi đầu sát ngực, gã có cảm giác xấu hổ muốn chết, cực kỳ xấu hổ.

Lôi Hạo Hiên hận không thể đập nát đệ tử các phái bàn tán, trào phúng.

Lôi Hạo Hiên hận không thể giết chết mọi người đi.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngoái đầu hỏi ý Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân...

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Giết đi.

Từ đầu tới cuối Long Kinh Thiên không để Lôi Hạo Hiên trong lòng, bây giờ gã ở trước mặt đệ tử lục phái nhận hết trào phúng, sỉ nhục cũng đủ rồi.

Long Kinh Thiên không tâm tình chơi với Lôi Hạo Hiên tiếp.

Lôi Hạo Hiên khiến Long Kinh Thiên cảm thấy chán ngắt.

- Tuân lệnh, chủ nhân.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngoái đầu nhìn Lôi Hạo Hiên, giọng chường:

- Tiểu tử, may cho ngươi, vốn ta định để ngươi quỳ mấy ngày mấy đêm rồi mới cho ngươi chết!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vỗ ra một chưởng, trào ẩn to lớn đập vào đỉnh đầu Lôi Hạo Hiên.

Chính lúc này, Lôi Hạo Hiên biểu tình điên cuồng giữa đầu hét to:

- Lão tổ cứu ta!

Cùng lúc đó, trong người Lôi Hạo Hiên bắn ra một ngọc bài kích cỡ bằng bàn tay.

Ngọc bài nghênh đón trào ẩn của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, bỗng nổ tung.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ đì đỏ tai phát ra từ bầu trời.

Thiên địa kịch liệt lay động.

Đệ tử xung quanh cảm thấy người lắc lư, bị lực lượng trùng kích mãnh liệt đánh bay ra xa.

Giọng của Lôi Hạo Hiên xuyên qua bầu trời truyền đến rất xa.

Khi Lôi Hạo Hiên dứt lời thì một luồng kiếm khí cực sắc bén xé rách không gian Ma Vực, một kiếm từ chân trời chém tới. Một kiếm này như muốn đâm thủng khung trời, như muốn chém thiên địa làm đôi.

Tất cả dường như đều không thể ngăn cản kiếm quang này.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch liếc một kiếm chém hướng mình, hừ lạnh, giơ tay phải hình vuốt cào.

- Long đằng!

Dưới vuốt của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, khí lưu trong không gian hội tụ thành một cự long, cự long nghênh đón kiếm quang.

- Grao!

Keng!

Cự long gầm rống!

Kiếm khí tận trời.

Từng tiếng va chạm mãnh liệt không dứt từ không khí.

Vì va chạm mà bầu trời lóe từng tia sáng chói lọi như pháo qua, rất rực rỡ, chiếu rọi khắp bầu trời Ma Vực.

Khi tiếng cự long gầm rống biến mất thì kiếm khí cũng mất, một bóng người xuất hiện trên bầu trời.

Một người đàn ông trung niên tóc đen.

Khi người đàn ông trung niên tóc đen xuất hiện thì không gian chợt lóe, bên cạnh người đàn ông trung niên xuất hiện một mỹ phụ nhân mặc váy xanh.

Người đàn ông trung niên và mỹ phụ nhân biểu tình nghiêm túc nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, hai người giật mình, trong mắt có nghi hoặc.

Lôi Hạo Hiên thấy người đến thì mừng rỡ, kêu lên:

- Lão tổ cứu ta!

Người đàn ông trung niên dời tầm mắt, nhướng mày, giơ ngón tay, kiếm khí kinh người vung ra, giải trừ áp lực trên thân thể Lôi Hạo Hiên.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không ngăn cản.

Người đàn ông trung niên mở miệng nói:

- Các hạ là ai? Ta nhớ hình như Long tộc không có cường giả giống như ngươi.

Hai thần cấp cường giả ở ngũ trảo kim long là Long tộc Ngao Chí và thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực thì người đàn ông trung niên từng gặp, từ khi nào Long tộc xuất hiện thêm một vị thần cấp cường giả?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lạnh nhạt nói:

- Ta là ai? Hai tiểu bối các ngươi chưa có tư cách biết.

Người đàn ông trung niên và mỹ phụ nhân nét mặt sa sầm.

Người đàn ông trung niên mắt chớp lóe:

- Giọng điệu của các hạ thật lớn lối.

Dù là Long Hoàng hiện tại của Long tộc, Ngao Chí và thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực cũng không dám ăn nói như thế trước mặt gã!

Tại đại lục Thiên Lam chưa có ai dám cuồng vọng như vậy trước mặt gã!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không nói chuyện.

Mỹ phụ nhân ngoái đầu hỏi Lôi Hạo Hiên:

- Có chuyện gì?

Lôi Hạo Hiên lại mặc vào chiến bào, bay tới trước mặt hai người, ghen ngào nói:

- Lão tổ, van cầu các người làm chủ cho ta!

Lôi Hạo Hiên nói xong chỉ vào Long Kinh Thiên, cảm hận nói:

- Người này là gian tế Long tộc phái tới lén vào Võ Thần Điện chúng ta, lần này hẳn tham gia rèn luyện ở Ma Vực mượn cơ hội tàn sát đệ tử Võ Thần Điện chúng ta!

- Lão tổ, ba mươi mấy người kia là đệ tử Cổ gia và Thiết gia tham gia rèn luyện ở Ma Vực, đều bị tên này giết hết, may mắn ta phát hiện chạy đến, nhưng không ngờ...

Lôi Hạo Hiên nói rất uất ức.

Các đệ tử nhìn nhau.

- Ta phi! Bà nội nó, tiểu tử, người nói cái quái gì? Gian tế Long tộc phái tới?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy thì kiềm không được tức giận nói:

- Ta thấy người mới là gian tế của ma tộc. Sự tình thế nào không lẽ đệ tử Võ Thần Điện không rõ ràng?

Long Kinh Thiên giơ tay lên, lạnh nhạt nói:

- Không cần giải thích.

Cửu Vĩ Thiên Miêu há mồm định cãi lại nhưng lâu bầu hai câu rồi im miệng.

Người đàn ông trung niên, mỹ phụ nhân chính là hai người lúc trước ở trong võ thần không gian tại Võ Thần phong. Người đàn ông trung niên tên Trác Thường, là trưởng giáo hiện thời của Võ Thần Điện. Mỹ phụ nhân tên Bích Dao, là thê tử của gã.

Lôi Hạo Hiên nghe lời Cửu Vĩ Thiên Miêu nói, định cãi lại thì nghe Trác Thường lạnh lùng nói:

- Đừng nói nữa.

83. Chương 83

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 83: Cường giả Võ Thần Điện đến

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lôi Hạo Hiên đành câm miệng.

Trác Thường nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Ta mặc kệ người có phải là gian tế Long tộc phái đến hay không, nhưng người giết chết nhiều đệ tử Cổ gia và Thiết gia, hôm nay người phải chết!

Cuối cùng Trác Thường vẫn chọn giúp đỡ cho Lôi Hạo Hiên.

- Chết?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nghe vậy thì cười to, trong tiếng cười tràn ngập trào phúng.

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngừng cười, nhìn Trác Thường.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cười lạnh nói:

- Tiểu tử, ta muốn xem ngươi có bản lĩnh gì!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói xong khí thể tăng vọt, uy nhiếp ùn ùn.

Bầu trời Ma Vực biến sắc.

Không gian Ma Vực vốn có màu nâu nhạt bắt đầu chuyển thành màu vàng lợt, sắc vàng không ngừng biến sâu.

Trác Thường hơi biến sắc mặt, đôi mắt co rút, phun ra câu:

- Thần vực không gian.

Thần vực không gian của thần cấp cường giả bởi vì cảm ngộ không gian pháp tắc và thời gian pháp tắc khác nhau nên có chia mạnh yếu. Trác Thường nhìn ra được không gian pháp tắc và thời gian pháp tắc trong thần vực không gian của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đã tới trình độ cực cao.

Dù là Trác Thường cũng không thể với tới.

Mỹ phụ nhân Bích Dao biểu tình nghiêm túc, nói với trưởng phụ:

- Thường ca, chúng ta...?

Trác Thường phát tay, mở miệng nói:

- Không cần nói nhiều.

Trác Thường lạnh lùng nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, nói:

- Ta muốn mở mắt xem bí kỹ của Long tộc!

Trác Thường nói xong người lóe tia sáng.

Trên đầu Trác Thường xuất hiện một thanh kiếm sắc bén.

Một thanh kiếm tỏa ánh sáng bạc trắng rực cháy.

Tiếp theo thanh kiếm sắc bén kêu vù vù biến thành hai thanh, rồi bốn thanh, tám thanh, mười sáu thanh. Chỉ trong chớp mắt thanh kiếm sắc bén biến thành mấy vạn cây.

Mấy vạn kiếm bén trải rộng không gian quanh người Trác Thường.

Mỗi một thanh kiếm sắc bén kiếm khí kinh khủng, mấy vạn thanh tụ tập lại, có thể tưởng tượng kiếm khí khủng bố đến đâu.

Dường như chỉ cần Trác Thường công kích thì không gian Ma Vực sẽ bị mấy vạn kiếm bén đâm thành ngàn lỗ hổng.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thấy vậy thì mở miệng nói:

- Bát cực kiếm điển, thiên phú không sai, có thể đem bát cực kiếm điển tu luyện đến tầng thứ bảy vạn kiếm chỉ cảnh.

Trác Thường sắc mặt lạnh lùng nói:

- Ánh mắt không tệ, có thể biết đến bí kỹ thần cấp của Vô Thần Điện, bát cực kiếm điển. Nếu đã nhận ra thì ngươi nên biết tầng thứ bảy vạn kiếm chỉ cảnh lợi hại cỡ nào!

Trác Thường nói xong hai tay bỗng vung ra.

- Vạn kiếm xuyên tâm!

Chỉ thấy mấy vạn thanh kiếm sáng bén ngùn lên, Ma Vực chấn động.

Các đệ tử trốn ra xa nhìn mấy vạn thanh kiếm rạch phá không khí, đổ ập lên Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch. Họ cảm giác như mấy vạn thanh kiếm công kích hướng bản thân.

Kiếm khí cường đại khiến linh hồn họ kinh sợ.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn đối phương tấn công thì cười nhạt, giơ tay lên, lật tay lại, bỗng nâng lên trên.

- Phiên vân phúc vũ!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đánh ra một chưởng, trên bầu trời xuất hiện vô số kim long, những kim long lẫn lộn, gầm rống.

Keng!

Keng!

Kim long và kiếm bén va nhau, một chuỗi tiếng vang dày đặc như mưa liên tục truyền ra.

Từng lực lượng trùng kích mạnh mẽ khuếch tán xung quanh.

Kiểm khí không ngừng bị đánh tan, bắn ra bốn phía.

Những kiếm khí tàn phá phá hủy các cây khô, rồi đánh xuống một số sơn mạch bên dưới. Những sơn mạch run bần bật.

Trên núi để lại một lỗ kiếm kinh khủng.

Những lỗ kiếm kích cỡ mấy thước, trải rộng trên núi, từ xa nhìn lại tựa như một lỗ tròn khổng lồ.

Cùng lúc đó, đệ tử lục phái phát hiện những kiếm khí xuyên qua núi, bắn ra sau núi.

Đệ tử lục phái thấy vậy thì hít ngậm khí lạnh.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch phá vỡ một kích của đối thủ xong cười lạnh nói:

- Tiểu tử, ngươi cũng đỡ một kích của bản long!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói rồi vỗ ra một chưởng.

- Thiên long quần vũ!

Trên bầu trời xuất hiện vô số thiên long.

Những thiên long hình thành thiên long trận to lớn, múam ay, long lực cường đại bùng phát từ thiên long trận oanh kích hướng Trác Thường.

Trác Thường biến sắc mặt, đôi tay vung lên, mấy vạn kiếm khí tụ tập biến thành cột trụ kiếm to lớn, một kích bắn ra, va chạm với thiên long trận.

Kiểm trận to lớn bị đánh tan tác.

Trác Thường chịu không nổi thụt lùi, mặt trắng như giấy.

Phía xa, Long Kinh Thiên đứng trên bầu trời, cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu quan sát trận đấu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh thán nói:

- Đại ca, con rồng già Tử Thiên Long Hoàng này có thực lực mạnh thật.

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm hỏi:

- Ngươi cũng đi lên thử xem?

Cửu Vĩ Thiên Miêu lắc đầu nguầy nguậy, cười khổ nói:

- Bây giờ thực lực của ta còn chưa hồi phục hoàn toàn, chút xíu thực lực đó không đỡ được một móng út của người ta.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói tới đây nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch phía xa, lại nói:

- Con rồng già này chắc còn chưa hoàn toàn hồi phục sức mạnh?

Long Kinh Thiên gật đầu, ừ một tiếng.

Ma kha địa ngục đồ la chú trong người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mặc dù đã giải trừ mấy tháng, nhưng còn chưa hoàn toàn hồi phục đến thực lực đỉnh cao.

Trên đại lục Thiên Lam, thực lực cổ thần không chỉ dừng ở đây.

Nhưng Long Kinh Thiên nhìn ra được thực lực của người đàn ông trung niên Vô Thần Điện cũng không tệ, đạt đến thần cấp lục tầng.

Trên bầu trời vang tiếng nổ diệc tai.

Trác Thường lại lần nữa bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch công kích thụt lùi.

Bích Dao, thê tử của Trác Thường kiếm không được tiến lên liên hợp với trợ thủ, đối chiến cùng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch. Hai người liên hợp mới cản lại công kích của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Trên bầu trời đại chiến, đệ tử xung quanh đứng ngây ra, ngừng thở, không dám thở mạnh.

Cuộc chiến của thần cấp cường giả đã vượt qua phạm trù hiểu biết và tưởng tượng của những đệ tử.

Chính lúc này, bỗng từng khí thế kinh người xuất hiện ở chân trời, cực kỳ nhanh hướng đến bên này.

- Là chúng giáo, chúng giáo tới!

- Còn có rất nhiều thái thượng trưởng lão!

Khi vài chục bóng người không ngừng tới gần thì một số đệ tử Vô Thần Điện nhìn rõ người tới, vui mừng kêu lên.

Lôi Hạo Hiên cũng mừng rỡ.

Vài chục bóng người đi trước nhất là một người đàn ông trung niên mặc nhật nguyệt bào. Nhật nguyệt bào này chỉ có chúng giáo Vô Thần Điện mặc, người đến là chúng giáo hiện thời của Vô Thần Điện, Giang Biệt.

Sau lưng Giang Biệt đi theo vài chục thái thượng trưởng lão và một số nguyên lão ẩn tu trong Vô Thần Điện, nhiều năm không xuất hiện trước mặt mọi người.

Lần này Vô Thần Điện gần như xuất động lực lượng tất cả cao tầng.

Mộ Dung Thiển ở trong đám người nhìn thấy sư phụ của mình, Hàn Ngưng.

- Sư phụ cũng đến?

Mộ Dung Thiển do dự rồi bay tới trước.

Thấy rất nhiều cường giả Vô Thần Điện đến, Lôi Hạo Hiên biểu tình mừng rỡ, cùng đệ tử Vô Thần Điện xung quanh bay lên, cung nghênh chúng giáo Giang Biệt và rất nhiều thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Vô Thần Điện.

- Bái kiến chúng giáo, các thái thượng trưởng lão, nguyên lão!

Đệ tử Vô Thần Điện hô to.

Giang Biệt gật đầu, ý bảo đám Lôi Hạo Hiên đứng dậy. Các trưởng lão Vô Thần Điện về mặt giặt mình nhìn phía xa Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đối chiến với Trác Thường.

84. Chương 84

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 84: Lại là long trào to lớn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giang Biệt hỏi:

- Chuyện này là sao? Tại sao cường giả Long tộc xuất hiện ở đây?

Mặc dù Giang Biệt và các cường giả Võ Thần Điện nhận được lệnh Trác Thường kêu tới nhưng không hiểu tình hình sự thật.

Lôi Hạo Hiên tiến lên nói:

- Chưởng giáo, mọi chuyện là do phản đồ Võ Thần Điện chúng ta, Long Kinh Thiên gây ra!

Lôi Hạo Hiên chỉ vào Long Kinh Thiên phía xa, lạnh lùng báo cáo.

- Phản đồ? Long Kinh Thiên!

Giang Biệt và các cường giả Võ Thần Điện nhìn hướng Long Kinh Thiên phía xa.

Rất nhiều thái thượng trưởng lão, nguyên lão Võ Thần Điện chưa từng nghe cái tên Long Kinh Thiên.

Nhưng Giang Biệt làm chưởng giáo thì có chút ấn tượng về Long Kinh Thiên.

Giang Biệt nhướng mày, hỏi:

- Hẳn chính là Long Kinh Thiên trên lôi đài so tài đệ tử tinh anh, đánh bại đệ tử Cổ gia Cổ Phạn?

- Đúng vậy chưởng giáo.

Lôi Hạo Hiên nói:

- Long Kinh Thiên này là gian tế Long tộc phái tới lừa vào Võ Thần Điện chúng ta!

Lôi Hạo Hiên nói xong lại kể chuyện Long Kinh Thiên đánh chết tất cả đệ tử Cổ gia và Thiết gia tham gia rèn luyện ở Ma Vực lần này.

Lôi Hạo Hiên nói xong lại kể chuyện Trác Thường và Bích Dao đến.

Cuối cùng Lôi Hạo Hiên tóm lại:

- Lão tổ vốn định đánh chết Long Kinh Thiên nhưng không ngờ thực lực của cường giả Long tộc mạnh như vậy.

Giang Biệt gật đầu, bỗng kêu lên:

- Hạo Hiên, ngươi đột phá thánh cấp?

Các thái thượng trưởng lão, nguyên lão Võ Thần Điện nhìn hướng Lôi Hạo Hiên, thế mới chú ý thấy gã đã đột phá thánh cấp.

Lôi Hạo Hiên nhìn thấy ánh mắt giật mình từ Giang Biệt, thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Võ Thần Điện, lộ vẻ đắc ý.

Lôi Hạo Hiên khiêm tốn nói:

- Đệ tử mới vừa đột phá.

Giang Biệt biểu tình vui vẻ, nói:

- Tốt, tốt, từ nay Võ Thần Điện chúng ta lại thêm một vị thánh cấp cường giả.

Nói tới đây Giang Biệt chuyển đề tài, hỏi:

- Hạo Hiên, ngươi làm sao đột phá vậy?

Biểu tình đắc ý của Lôi Hạo Hiên đông lại, mặt như ăn cục nghen.

Làm sao đột phá?

Các đệ tử Võ Thần Điện biểu tình quái dị.

Trước mắt họ như hiện ra tình cảnh vừa rồi, Lôi Hạo Hiên người lỏa lồ bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đè ép không thể nhúc nhích, quỳ gối.

Nghĩ tới đây họ bất giác nhớ tới thứ bên dưới Lôi Hạo Hiên.

Những đệ tử Vô Thần Điện không dám lên tiếng.

Trong ánh mắt chăm chú của Giang Biệt và các cường giả Vô Thần Điện, Lôi Hạo Hiên lắp bắp nói:

- Đệ tử ngẫu nhiên ngộ đạo nên mới đột phá.

- Ngộ đạo!

Giang Biệt nói:

- Người thường mấy chục năm, thậm chí một đời đều không có cơ hội ngộ đạo. Hạo Hiên, ta còn nhớ đây là lần thứ tư ngươi ngộ đạo? Thiên phú của ngươi đúng là tốt nhất trong các đệ tử ta từng gặp.

Các cường giả Vô Thần Điện cũng kinh ngạc, ngưỡng mộ nhìn Lôi Hạo Hiên.

Mặt Lôi Hạo Hiên hơi khó xem.

Lôi Hạo Hiên đổi giọng, kéo đề tài trở lại, hỏi:

- Chương giáo, nên xử lý Long Kinh Thiên như thế nào?

- Đối với gian tế và phản đồ theo theo quy tắc Vô Thần Điện chúng ta trước tiên đánh gãy hai tay rồi lại bẻ đứt đôi chân!

Một thanh âm lạnh lùng nói:

- Đánh gãy tứ chi xong phế khí hải của hắn, thu lại những gì thuộc về Vô Thần Điện chúng ta!

Người lên tiếng là Cổ Hải, thúc tử của Cổ Phạn trong Cổ gia.

Một lão già gầy gò đứng cạnh Cổ Hải lạnh lùng nói:

- Đúng vậy nhưng như vậy quá tốt cho tiểu tử này, sau khi phế khí hải của hắn thì đào mắt hắn ra, chém đứt tai!

Lão già gầy này là lão tổ Thiết gia, Thiết Dương.

Thiết Dương nhìn Long Kinh Thiên, sát ý trong mắt như biến thực chất.

Lần này tiến vào rèn luyện ở Ma Vực đều là đệ tử ưu tú của Thiết gia, đặc biệt là Thiết Bất Động, gã là một trong đệ tử Thiết gia chú trọng nhất, nhưng tất cả đều bị Long Kinh Thiên giết chết.

Có thể tưởng tượng sát ý của Thiết Dương đối với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nghe lời Cổ Hải và Thiết Dương nói, cười nhạt.

Giang Biệt trầm ngâm, nói:

- Trước tiên bắt giữ Long Kinh Thiên đã, chờ lão tổ tới rồi xử lý.

Giang Biệt nói với Lôi Hạo Hiên:

- Trước đừng giết hắn.

Lôi Hạo Hiên đáp:

- Vâng thưa chương giáo!

Lôi Hạo Hiên quay đầu, chậm rãi đi hướng Long Kinh Thiên, cười lạnh, biểu tình dữ tợn.

Theo ý Giang Biệt nói là chỉ cần không giết Long Kinh Thiên thì chuyện khác đều có thể tính.

Hành hạ, chà đạp cỡ nào cũng được.

Mộ Dung Thiển thấy vậy thì sốt ruột, định tiến lên nhưng bị thái thượng trưởng lão Hàn Ngưng kiềm lại.

Mộ Dung Thiển ánh mắt cầu xin:

- Sư phụ...

Hàn Ngưng thở dài, lắc đầu.

Mộ Dung Thiển trong mắt càng utor át.

Lôi Hạo Hiên đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, lạnh lùng nói:

- Long Kinh Thiên, giờ thì ngươi đừng hy vọng cường giả Long tộc kia đến cứu ngươi, bản thân hắn còn khó bảo đảm.

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh nhạt nhìn đối phương.

- Bây giờ ngươi quỳ xuống cho ta!

Lôi Hạo Hiên bỗng đánh một chưởng vào Long Kinh Thiên.

Áp lực mạnh mẽ đè ép Long Kinh Thiên.

Lôi Hạo Hiên dữ tợn cười lạnh, nhớ tới lúc trước bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đè ép quỳ rạp, cực kỳ sỉ nhục, sát ý và hận ý trong lòng gĩa như thủy triều dậy sóng.

Lôi Hạo Hiên phải trả lại mối nhục này gấp ngàn lần, vạn lần, ngàn vạn lần cho Long Kinh Thiên!

Lôi Hạo Hiên muốn khiến Long Kinh Thiên ở trước mặt Mộ Dung Thiển nhận hết sỉ nhục tội cùng!

Ngay khi Lôi Hạo Hiên một chưởng sắp vỗ vào đầu Long Kinh Thiên thì bỗng vang tiếng rống ngâm chấn trời, rồi thì hai, ba, vài chục luồng.

Các con rồng ngâm nga.

Tiếng rống ngâm như sóng thần từ phía cuối trời thổi đến.

Đệ tử lục phái cảm thấy đầu óc ù vang.

Trong thiên địa tất cả thanh âm biến mất sạch chỉ còn lại tiếng rống ngâm.

Giang Biệt và các cường giả Võ Thần Điện biến sắc mặt.

Lôi Hạo Hiên cảm thấy không gian cứng lại, một long trảo to lớn vươn ra từ trong không khí. Lôi Hạo Hiên thấy long trảo to thì chợt nhớ đến tình hình lúc trước, cực kỳ kinh hoàng, không rảnh xử Long Kinh Thiên, bay lùi ra sau.

Nhưng Lôi Hạo Hiên vẫn chậm một bước.

Long trảo to lớn chớp mắt đập lên người Lôi Hạo Hiên.

- Phụt!

Máu hộc tung tóe, Lôi Hạo Hiên bị ném bay đi, đáng thương bộ y phục mới mặc vào lại rách bươm. Khi Lôi Hạo Hiên té xuống đất thì người không mảnh vải che thân.

Nhìn Lôi Hạo Hiên trần truồng nằm trên mặt đất, đệ tử Võ Thần Điện và mấy phái khác ánh mắt cực kỳ quái dị, biểu tình muôn màu muôn vẻ.

Giang Biệt, các cường giả Võ Thần Điện thì biểu tình kinh ngạc nhìn từ trong không khí thò ra long trảo to lớn.

Không gian chấn động, bầu trời xuất hiện vài chục bóng người.

Mỗi người trên đầu có đôi sừng rồng.

Long tộc!

Là mấy chục người.

Nhóm Giang Biệt hít thở dồn dập.

Trong ánh mắt chăm chú của đám Giang Biệt, đi trước nhất là thanh niên tóc vàng cùng ông lão áo tím tiến tới trước mặt Long Kinh Thiên, cung kính nói:

- Bái kiến chủ nhân!

Mấy chục Long tộc sau lưng hai người đồng thanh kêu lên:

- Bái kiến chủ nhân!

Lôi Hạo Hiên mới giãy dựa bò dậy nghe tiếng kêu cảm thấy đầu ù vang, mắt tối tăm, chân mềm nhũn.

- Chủ... Chủ nhân

~Người xung quanh ngơ ngác.

Bao gồm Giang Biệt, đám thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Vô Thần Điện.

Đặc biệt là đám Giang Biệt, cường giả Vô Thần Điện chạy tới sau này, con mắt trợn to. Trước đó họ chưa thấy Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch bái chủ nhân là Long Kinh Thiên.

85. Chương 85

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 85: Giết cho đã tay

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm, nói với đám Ngao Chí, Ngao Vô Cực:

- Các ngươi đến rồi, đứng lên hết đi.

- Tuân lệnh, chủ nhân!

Đám rồng Ngao Chí cung kính đáp, đứng dậy.

Đám Giang Biệt nhìn các cường giả Long tộc đứng dậy mới chậm rãi có phản ứng.

Điều họ trông thấy không phải là ảo cảnh.

Giang Biệt đương nhiên nhận ra Long Hoàng đương nhiên Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực của Long tộc. Mặc dù biết mọi thứ không phải là ảo giác nhưng tình hình trước mắt khiến Giang Biệt khó tin, không thể chấp nhận.

Giang Biệt nhìn Long Kinh Thiên, khó nén nổi lòng kinh hoàng.

Cùng lúc đó, Giang Biệt nhớ tới lời Lôi Hạo Hiên từng nói, Long Kinh Thiên là gian tế Long tộc phái đến tiềm ẩn trong Vô Thần Điện.

Một người được các cường giả Long tộc gọi là chủ nhân mà là gian tế của Long tộc sao?

Thuộc hạ phái chủ nhân làm gian tế?

Giang Biệt nhìn Lôi Hạo Hiên nằm té ở phía xa, nhúu mày.

Lúc này dù là ai cũng nhìn ra được lời Lôi Hạo Hiên nói là giả tạo.

Bỗng trên bầu trời truyền đến tiếng nổ đécc tai.

Mọi người nhìn sang, thấy Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Trác Thường, Bích Dao, ba người chiến đấu đã đến điểm quan trọng.

Khiến rất nhiều cường giả như Giang Biệt Vô Thần Điện giật mình là thực lực của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch. Bọn họ nhìn ra được hai người Trác Thường, Bích Dao liên hợp nhưng ở trước mặt Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không cách nào chiếm ưu thế.

Thời gian trôi qua, dường như họ bị đè ép.

- Từ khi nào Long tộc xuất hiện cường giả như vậy?

Đám Giang Biệt giật mình, lòng nổi lên nghi ngờ.

Long Hoàng Ngao Chí nhìn tình hình chiến đấu, nói:

- Xem ra lão tổ sắp thắng.

Đám rồng Ngao Vô Cực lộ nụ cười.

- Lão tổ?

Giang Biệt nghe lời Long Hoàng Ngao Chí nói thì lòng run lên, vị cường giả Long tộc trước mắt này, Ngao Chí gọi người đó là lão tổ?

Giang Biệt lòng dậy sóng:

- Thế, thế đó là Long Hoàng nào?

Lấy thân phận Long Hoàng của Ngao Chí, chỉ có Long Hoàng trước kia của Long tộc mới được gã gọi là lão tổ.

Long tộc nhưng lại còn tồn tại một vị cường giả Long Hoàng, điều này đối với Vô Thần Điện, thậm chí là toàn đại lục Thiên Lam một việc cực kỳ quan trọng.

Cường giả Vô Thần Điện khác có suy nghĩ giống như Giang Biệt, ai nấy biểu tình giật mình.

Đặc biệt là Thiết Dương, Cổ Hải, biểu tình cực kỳ khó xem.

Mắt hai người chớp lóe, không biết đang nghĩ cái gì.

Long Hoàng Ngao Chí thu lại tầm mắt, hỏi Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, mấy người Vô Thần Điện này là...

Ánh mắt Long Kinh Thiên lướt qua đám Giang Biệt, khi nhìn tới Cổ Hải, Thiết Dương thì cười lạnh, cuối cùng dừng lại ở trên người Lôi Hạo Hiên.

Lôi Hạo Hiên đã được đệ tử Vô Thần Điện cứu lên, lại mặc đồ.

Khi trái tim đám Giang Biệt thít chặt thì Long Kinh Thiên chậm rãi nói:

- Giết!

Giết!

Sát ý kinh người bỗng bùng nổ.

Đám Long Hoàng Ngao Chí ngậy ra, sau đó vâng dạ, khí thế bùng phát, long uy chấn trời.

Một trưởng lão của Long tộc cười to nói:

- Tốt, bà nội nó, ta sớm gai mắt mấy tên Vô Thần Điện, hôm nay cứ giết cho đã!

Lại một trưởng lão của Long tộc khác nói:

- Đúng vậy giết cho đã ghiền, Vô Thần Điện bình thường luôn cho rằng mình đệ nhất, hôm nay ta muốn thấy những tên Vô Thần Điện này rốt cuộc có mấy cái trứng!

Đám Giang Biệt biểu tình khó xem.

Nhưng khi đám Ngao Chí định ra tay thì Giang Biệt cản lại, mở miệng nói:

- Long Hoàng Ngao Chí, căn cứ theo ước định giữa Long tộc và nhân tộc thì Long tộc các người không thể rầm rộ rời khỏi Long Viêm cốc. Hiện tại các người không chỉ rời khỏi Long Viêm cốc lại còn đối địch với Võ Thần Điện chúng ta, chẳng lẽ không sợ bị các đại thế lực đại lục Thiên Lam giết chết Long tộc các người sao?

Long Hoàng Ngao Chí cười lạnh nói:

- Chó má, Giang Biệt, các người đừng ở đây hù dọa ta. Đây là chuyện giữa Long tộc và Võ Thần Điện các người!

Long Hoàng Ngao Chí quát:

- Đừng nói nhảm, giết!

Long Hoàng Ngao Chí nói xong bay lên, đánh một chưởng vào Giang Biệt.

Cường đại chưởng kinh phá không mà đến. Giang Biệt giật mình vội đỡ chưởng.

- Phượng hoàng cứu kích!

Chỉ thấy Giang Biệt đánh ra một chưởng ngưng tụ con phượng hoàng to lớn.

Phượng hoàng hú dài, giương cánh lao hướng Long Hoàng Ngao Chí.

Phượng hoàng giương cánh huyền hóa ra chín cái bóng chồng.

Sóng lửa quét thiên địa.

Thái thượng trưởng lão Long tộc Ngao Vô Cực và các con rồng thấy vậy cũng ra tay, vọt hướng thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Võ Thần Điện.

Những thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Võ Thần Điện chỉ đành nghênh chiến.

Võ Thần Điện có ba vị thần cấp cường giả là Trác Thường, Bích Dao, chưởng giáo đương nhiệm Giang Biệt, còn lại đều là thánh cấp và đế cấp.

Mặc dù lần này Võ Thần Điện có mười sáu người đến, nhân số gấp hai Long tộc nhưng thực lực tổng thể thì cách biệt rất xa với Long tộc.

Lần này Long tộc đến toàn là thánh cấp cường giả.

Hơn nữa thân thể phòng ngự, công kích của Long tộc mạnh hơn cường giả cùng cấp rất nhiều.

Vì vậy rất nhanh Long tộc chiếm ưu thế.

Long Hoàng Ngao Chí đối chiến với chưởng giáo Võ Thần Điện Giang Biệt, lực lượng tương đương, phút chốc không thể chia ra thắng bại. Thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực và năm vị thánh cấp Cổ Hải, Thiết Dương giao đấu lại vũng vàng chiếm ưu thế, buộc năm người Thiết Dương, Cổ Hải liên tục thụt lùi, khổ sở chống đỡ.

Đây chính là chênh lệch giữa thần cấp và thánh cấp.

Nếu không phải năm người Thiết Dương, Cổ Hải bày trận pháp thì e rằng đã sớm thất bại.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu lùi ra xa.

- Đại ca, người xem kìa!

Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ một hướng. Lôi Hạo Hiên được đệ tử Võ Thần Điện cứu về biểu tình kinh sợ núp phía xa, nhìn đám Long Hoàng Ngao Chí kịch chiến cùng Giang Biệt tựa con thỏ bị hù dọa.

Hôm nay đối với Lôi Hạo Hiên là ngày bất hạnh nhất đời gã.

Lôi Hạo Hiên là thiên tài có thiên phú mạnh nhất của Võ Thần Điện từ trước đến nay, lòng tự tin chịu đả kích nghiêm trọng, thậm chí là hủy diệt.

Quang hoàn trên đầu Lôi Hạo Hiên sẽ bởi vì chuyện hôm nay mà biến tối đi.

Từ nay về sau Lôi Hạo Hiên sẽ trở thành trò cười.

Lôi Hạo Hiên dường như cảm ứng được ánh mắt của Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu, ngoái lại nhìn, nhưng lần này trong thù hận, sát ý của gã tràn ngập kinh khủng.

Sát ý trong mắt Lôi Hạo Hiên vẫn đậm đặc, hoặc nên nói là càng đậm hơn, nhưng khi gã nghĩ tới lại lần nữa ra tay với Long Kinh Thiên thì sẽ đánh chết hắn, bỗng nhiên khựng lại, biểu tình do dự, mang theo nỗi khiếp sợ.

Long Kinh Thiên cười lạnh.

Long Kinh Thiên nhìn một hướng khác, chỉ thấy Mộ Dung Thiển và đệ tử Võ Thần Điện khác lùi ra hướng xa, biểu tình kinh hoàng, bất an nhìn tình hình kịch chiến.

Chuyện hôm nay là kích thích quá lớn với Mộ Dung Thiển.

Không chỉ là Mộ Dung Thiển, còn có đệ tử Võ Thần Điện, năm phái khác.

Trên đại lục Thiên Lam bình thường lấy Võ Thần Điện độc tôn, nhưng lúc này họ mới phát hiện Long tộc luôn không ra khỏi Long Viêm cốc mạnh hơn trong tưởng tượng của họ.

Đương nhiên đây cũng là bởi vì Long tộc có thêm Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, nếu không thì không biết tình hình ra sao.

Một mình Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch kiềm chế hai cường giả Trác Thường, Bích Dao.

- Phụt.

86. Chương 86

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 86: Là vị Long Hoàng nào?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Khi các đệ tử Võ Thần Điện, các phái trái tim thít chặt thì bỗng vang lên vài tiếng hét thảm thiết. Đám Cổ Hải, Thiết Dương giao đấu với thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực vắng ra, miệng học máu.

Lại có vài thanh âm vang lên.

Sau đám Cổ Hải, Thiết Dương bay ra thì mấy vị thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Võ Thần Điện khác cũng bị cường giả Long tộc đánh bật ra ngoài.

Dường như là phản ứng dây chuyền, liên tiếp có thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Võ Thần Điện hét thảm liên tục, bị cường giả Long tộc đánh bay ra.

Trong khi Long Hoàng Ngao Chí kịch chiến với cường giả Võ Thần Điện Giang Biệt nghe thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Võ Thần Điện xung quanh hét thảm thì hết hoảng.

Long Hoàng Ngao Chí thấy vậy cười lạnh nói:

- Giang Biệt, bản thân ngươi có giữ nữa là, hãy tự lo cho mình trước đi.

Long Hoàng Ngao Chí nói xong vỗ ra một chưởng, long lực bài sơn đảo hải.

Giang Biệt giật mình, toàn thân tỏa ánh sáng, nhanh chóng thụt lùi.

- Ngao Chí, Long tộc các người khinh khi người quá đáng!

Giang Biệt vừa kinh vừa giận hét:

- Sau này Long tộc các người là tử địch của Võ Thần Điện chúng ta, Võ Thần Điện chúng ta sẽ giết hết Long tộc các người!

- Giết hết Long tộc chúng ta?

Long Hoàng Ngao Chí cười to, ánh mắt trào phúng:

- Ta muốn xem Võ Thần Điện các người làm sao giết hết Long tộc chúng ta!

- Khinh người quá đáng? Trước kia Võ Thần Điện các người diệt sát Hồ Nhân tộc, Thiên Lang tộc thì sao, tại sao không nói khinh người quá đáng đi?

- Hôm nay ta tiêu diệt các người trước!

Long Hoàng Ngao Chí nói xong lắc người, hiện ra long thể.

Một kim long dài trăm trượng xuất hiện trước mặt mọi người.

Long Hoàng Ngao Chí hiện ra bản thể kim long, long trảo to lớn vỗ xuống.

Sắc mặt Giang Biệt biến đổi, hết sức thụt lùi.

Khi Giang Biệt lùi lại thì chỉ thấy long trảo to lớn của Long Hoàng Ngao Chí chớp mắt xuyên qua không gian ban đầu gã đứng, đập xuống sơn mạch, từng ngọn núi sụp đổ, đá núi bay tứ tung.

Chợt một tiếng cười sang sảng vang lên:

- Bất cứ kiếm điển của Võ Thần Điện cũng chỉ như vậy thôi.

Tiếng nổ ầm ĩ, mọi người nhìn sang, Trác Thường, Bích Dao thụt lùi, mặt trắng bệch, rõ ràng là bị thương nhẹ.

Hai người liên hợp rốt cuộc vẫn không thể đối kháng uy lực của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch sao?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chính là cường giả sống mấy chục vạn năm, thời viễn cổ thì uy danh chấn động đại lục Thiên Lam, Loạn Hải, thậm chí là đại lục hoang dã.

Làm sao hai người Trác Thường, Bích Dao có thể so sánh?

Nhưng khi Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đánh lui hai người Trác Thường, Bích Dao thì bỗng đao mang kinh người từ chân trời xé gió bay tới, đao mang chỉ hướng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thấy vậy hừ lạnh, tay phải hút, hút đao mang vào bàn tay, rồi nắm lại, đao mang tạc nổ.

Không khí truyền đến tiếng khê kêu:

- A?

Người đến không ngờ công kích của mình bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch dễ dàng phá vỡ.

Tiếp theo, bầu trời chợt lóe, hiện ra một người đàn ông trung niên vóc dáng to lớn.

Người đàn ông trung niên tướng mạo uy nghiêm, mày thô, mũi to, trông thô kệch, bá khí, thân thể phát ra hơi thở mãnh thú, trông như một con mãnh thú tuyệt thế.

Giang Biệt thấy người đến thì biểu tình vui vẻ, buột miệng kêu lên:

- Đỗ Niên, các người đến!

Người đến chính là môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên.

Thật ra lúc ban đầu Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch xuất hiện thì đệ tử Vạn Thú Môn có mặt đã sớm đem tin tức truyền về Vạn Thú Môn, mãi đến bây giờ môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên mới tới, không biết là cố ý hay đến bây giờ mới đến thật.

Đỗ Niên gật đầu với Giang Biệt, nói:

- Ta đang bế quan, nhận được bẩm báo thì đã chậm một bước.

Đỗ Niên nói xong ngoái đầu, nhìn hướng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Trác Thường, Bích Dao.

Đỗ Niên chấp tay kính lễ:

- Trác Thường, Bích Dao tiền bối.

Hai người gật đầu nhưng biểu tình hơi khó xem.

Sau khi môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên xuất hiện thì không gian Ma Vực chớp lóe liên tục, rất nhiều cường giả Vạn Thú Môn chạy tới.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Hoàng Ngao Chí bay trở về bên cạnh Long Kinh Thiên.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hỏi:

- Chủ nhân, bây giờ chúng ta...

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Chúng ta đi thôi.

Nhìn người Vạn Thú Môn không ngừng tiến tới, Long Kinh Thiên sớm đoán được loại tình huống này.

Sáu siêu cấp thể lực Vô Thần Điện mặc dù tranh chấp, mâu thuẫn liên tục nhưng đồng khí liên chi, đương nhiên không có khả năng nhìn Long tộc tiêu diệt Vô Thần Điện.

Vô Thần Điện sừng sững ở đại lục Thiên Lam vài chục vạn năm cũng không khả năng dễ dàng bị Long tộc tiêu diệt, phá hủy.

Vô Thần Điện tuyệt đối không chỉ có bao nhiêu thực lực như vậy.

Long Kinh Thiên không định đơn giản thể này tiêu diệt Vô Thần Điện.

Long Kinh Thiên liếc mắt nhìn thấy Lôi Hạo Hiên núp sau lưng đám Trác Thường, Giang Biệt, xem ra chỉ có thể cho tiểu tử này sống lâu hơn.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cung kính vâng dạ Long Kinh Thiên:

- Tuân lệnh!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch rồng với đám Ngao Chí:

- Toàn thể Long tộc nghe lệnh, bảo hộ chủ nhân, chúng ta đi!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói xong vỗ hướng hư không, chỉ thấy dưới chướng đó xuất hiện khe hở không gian.

Nhưng khi Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch muốn cùng đám Long Kinh Thiên từ khe hở không gian rời đi thì một tiếng hét lớn truyền đến:

- Thiên địa vô ngân!

Môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên đánh ra hai đám.

Hai tay môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên chớp mắt trưởng to, tựa cánh tay con gấu lớn.

Môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên định đánh vỡ khe hở không gian, nếu khe hở không gian vỡ thì đám Long Kinh Thiên định rời đi sẽ không thành, các cường giả những phái Thông Thiên Kiếm Môn tiến đến thì muốn đi cũng khó.

- Tìm chết!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thấy vậy gầm lên, đánh ra một chưởng.

- Vạn hoàng chưởng!

Cùng với một chưởng của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, từng tôn thiên địa thần tượng xuất hiện, những thiên địa thần tượng khiến thiên địa chiến phục. Đám Trác Thường, Giang Biệt biến sắc mặt.

- Cái gì? Vạn hoàng chưởng!?

Môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên thấy từng thiên địa thần tượng thì biểu tình kinh khủng. Môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên chưa kịp phản ứng thì từng đợt lực lượng cực kỳ mạnh mẽ xé gió bay tới, đập tan công kích của gã.

- Phụt.

Môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên cảm thấy thân thể như bị hàng vạn ngọn núi to đập trúng, bay ngược ra ngoài.

Khi môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên té xuống đất thì đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đã lác người vào khe hở không gian, biến mất, khe hở liền lại.

Mấy chục vị Long tộc đi không còn bóng dáng.

Rất nhiều cường giả Vạn Thú Môn bay tới bên cạnh môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên, kinh kêu:

- Môn chủ!

Môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên lão đảo đứng dậy, xoa tay, lau vết máu nơi khóe miệng. Môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên nhìn chỗ đám Long Kinh Thiên biến mất, trên mặt vẫn còn đọng lại nỗi khiếp sợ.

- Vạn hoàng chưởng? Thời thượng cổ do vạn vị hoàng giả sáng tạo thần cấp đỉnh cấp võ kỹ!

- Cường giả Long tộc này rốt cuộc là ai? Tại sao hắn biết vạn hoàng chưởng?

- Đúng vậy đồn là vạn hoàng chưởng rất khó tu luyện, không phải ai cũng thành công tu luyện nó, đã thất truyền mấy chục vạn năm rồi đi?

87. Chương 87

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 87: Nguyên do từ đâu?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đám Trác Thường, Bích Dao, Giang Biệt sắc mặt biến đổi.

Trác Thường bỗng ngoái đầu tức giận quát Giang Biệt:

- Tại sao Long tộc xuất hiện cường giả như vậy? Không phải người đã nói trừ Ngao Chí, Ngao Vô Cực ra thì Long tộc không còn thần cấp nào nữa sao?

- Cái này...

Giang Biệt ấp úng không biết đáp làm sao.

Thật lâu sau, Giang Biệt nói:

- Mới rồi Ngao Chí gọi người đó là lão tổ, nhưng không biết đối phương là Long Hoàng nào của Long tộc.

Trác Thường phát tay, sắc mặt khó coi nói:

- Tra, tra cho ta!

Giang Biệt đáp:

- Tuân lệnh.

Giọng điệu của Trác Thường khó chịu nói:

- Còn nữa, kêu Lôi Hạo Hiên tới đây.

Lôi Hạo Hiên đi tới, cúi đầu không dám ngẩng lên:

- Lão tổ.

Trác Thường tức giận rống:

- Nói đây, đây rốt cuộc là chuyện gì?

Hiển nhiên Trác Thường cũng không ngờ sự việc diễn biến đến mức nghiêm trọng như vậy. Nếu lúc trước biết sau lưng Long Kinh Thiên không chỉ có một thần cấp cường giả mà là toàn Long tộc ủng hộ thì Trác Thường đã không thiên vị Lôi Hạo Hiên, chặn đánh hắn.

Lôi Hạo Hiên bị đám Trác Thường nhìn chằm chằm, cuối cùng ấp úng nói:

- Long Kinh Thiên này tiến vào Võ Thần Điện chưa tới một năm thì dựa vào thiên phú và thực lực thường hay hãm hại đệ tử Võ Thần Điện, có một lần đi ra ngoài làm nhiệm vụ, vì Nguyên Dương đàn tàn sát một vị đệ tử của Thiết gia, đệ tử Thiết gia tên gọi Thiết Chân, nếu không tin thì lão tổ cứ hỏi Thiết Dương nguyên lão.

Trong lời của Lôi Hạo Hiên thì Long Kinh Thiên là một đệ tử không tuân theo quy tắc Võ Thần Điện, kiêu ngạo bất thuận, trong mắt không có ai.

Thiết gia lão tổ Thiết Dương cũng tiến lên nói:

- Đúng vậy lão tổ, Long Kinh Thiên này đúng là như vậy.

Trác Thường nhìn nhìn Lôi Hạo Hiên, lại liếc Thiết gia lão tổ Thiết Dương.

Lôi Hạo Hiên nói tiếp:

- Chấp pháp đường đường chủ Dương thanh Sơn nhìn trúng thiên phú của hắn, cho nên muốn nhận Long Kinh Thiên làm đồ đệ. Long Kinh Thiên ỷ vào có Dương thanh Sơn chống lưng nên càng thêm càn rỡ, không có pháp quy.

- Ô, chấp pháp đường đường chủ Dương thanh Sơn muốn nhận Long Kinh Thiên làm đồ đệ?

Trác Thường hỏi:

- Ý người là Dương thanh Sơn dung túng Long Kinh Thiên tàn sát đệ tử Võ Thần Điện? Lần này người thấy Long Kinh Thiên lại tàn sát đệ tử Cổ gia và Thiết gia nên mới kiềm không được ra tay?

Lôi Hạo Hiên đáp:

- Đúng vậy, lão tổ.

Bởi vì lần này đều là thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Võ Thần Điện đến, nên Dương thanh Sơn không có mặt.

Nhưng chợt một thanh âm trong trẻo vang lên:

- Hắn nói dối!

Thanh âm đột ngột khiến mọi người ngẩng ra, nhìn sang.

Lôi Hạo Hiên thấy người mở miệng thì nét mặt sa sầm.

Người lên tiếng chính là Mộ Dung Thiển.

Mộ Dung Thiển tiến lên bái nói:

- Đệ tử Vô Thần Điện, Mộ Dung Thiển bái kiến lão tổ.

Trác Thường nhìn Mộ Dung Thiển, kêu lên:

- A, bằng cơ tuyết cốt thần thể?

Thái thượng trưởng lão Hàn Ngưng tiến lên nói:

- Lão tổ, Mộ Dung Thiển là đệ tử của ta.

Trác Thường và Bích Dao liếc nhau, gật đầu.

Mộ Dung Thiển nói:

- Lão tổ, sự việc là như vậy.

Thế Mộ Dung Thiển kể ra chuyện đệ tử Thiết gia Thiết Chân dẫn người ngang ngược chiếm đoạt viện tu luyện của Long Kinh Thiên, kể hết ngọn nguồn.

Đương nhiên hoàn toàn trái ngược với điều Lôi Hạo Hiên nói.

Mộ Dung Thiển do dự một chút, cũng nói ra chuyện giữa nàng và Long Kinh Thiên, Lôi Hạo Hiên.

Mặc dù Mộ Dung Thiển không nói rõ Lôi Hạo Hiên bởi vì ghen ghét nên mới xuống tay với Long Kinh Thiên, nhưng người có mặt ai không nghe ra?

Khi Mộ Dung Thiển nói xong thì hiện trường hoàn toàn yên tĩnh.

Trác Thường quay đầu, quát Lôi Hạo Hiên:

- Nói đi, có đúng vậy không!?

Lôi Hạo Hiên cúi đầu, lắp bắp.

Trác Thường thấy vậy làm sao không hiểu sự việc, giận dữ một chưởng quét qua, đánh Lôi Hạo Hiên lăn lộn ngã xuống mặt đất phía xa.

Lôi Hạo Hiên vội bò dậy, dập đầu nói:

- Xin lão tổ thứ tội!

Trác Thường vung tay định đánh nữa thì thê tử của gã, Bích Dao mở miệng nói:

- Thường ca, đủ rồi.

Bích Dao lắc đầu, nói

- Có chuyện gì đợi trở về rồi nói.

Trác Thường liếc một vòng các cường giả Vạn Thú Môn và cường giả phái khác đang chạy tới, ngừng lại.

Long Kinh Thiên và đám Long tộc đã chạy ra xa mấy vạn dặm.

Trên đường đi Cửu Vĩ Thiên Miêu do dự hỏi:

- Đại ca, lần này Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo tính sao đây?

Long Kinh Thiên nghe thế thì nhướng mày.

Long Kinh Thiên vốn định trong rèn luyện ở Ma Vực đoạt được đệ nhất là có thể lấy hết linh dược cần thiết như Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo vào tay.

Nhưng không ngờ sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Long Kinh Thiên hoàn toàn không ngờ tình diễn biến thành như vậy.

- Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hỏi:

- Chủ nhân, người muốn thu thập mấy linh dược Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo sao?

Long Kinh Thiên lòng máy động. Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch tồn tại từ thời thượng cổ, hiểu biết về vị diện này hơn Cửu Vĩ Thiên Miêu nhiều, nói không chừng biết trừ thánh cảnh Vô Thần Điện ra nơi khác cũng có linh dược như Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Đúng vậy người có biết trừ Vô Thần Điện còn chỗ nào có linh dược như Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo không?

Long Kinh Thiên nói mình cần mấy chục loại linh dược Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch và đám Long Hoàng Ngao Chí nghe Long Kinh Thiên nói mấy chục loại linh dược hiếm thấy thì rất giật mình.

Nghe Long Kinh Thiên nói xong, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch trầm ngâm, bảo:

- Chủ nhân nói đến mấy chục loại linh dược này thì bảo khổ Long tộc chúng ta có chút ít, ví dụ như Lạc Ngân thủy, Tử Ngọc quả.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch liên tục nói hai mươi mấy loại linh dược, xong đổi giọng nói:

- Nhưng mười mấy linh dược như Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả, Kim Ngưu thảo thì trong bảo khố Long tộc không có, nhưng năm đó tại chiến trường viễn cổ thần ma ta có từng thấy Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử quả. Sau này ta du lịch đại lục hoang dã, còn nhớ ở Băng Xà đảo tại đại lục hoang dã có Kim Ngưu thảo.

Long Kinh Thiên nghe vậy thì mừng rỡ.

Không ngờ Long tộc có hai mươi mấy loại linh dược, mấy thứ khác thì hơn một nửa Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng biết.

Nhưng còn thiếu Kim Ngưu thảo và Thiên Yêu quả.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Vậy là chỉ còn lại Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả là không có tin tức?

- Chủ nhân, ta sẽ khiến Long tộc hỏi thăm tin tức về Kim Ngưu thảo và Thiên Yêu quả. Nếu Linh Dược phong của Vô Thần Điện có Kim Ngưu thảo và Thiên Yêu quả thì ta tin tưởng nơi khác cũng có. Nếu thật sự không tìm thấy...

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói đến đây mắt lóe tia sáng lạnh:

- Vậy ta sẽ dẫn Long tộc giết tới thánh cảnh Vô Thần Điện, tìm Kim Ngưu thảo và Thiên Yêu quả cho chủ nhân.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch sát khí bùng bùng.

Long Hoàng Ngao Chí cũng lên tiếng:

- Đúng vậy chủ nhân, khi đó Long tộc chúng ta giết tới thánh cảnh vt.

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm, nói:

- Trước tiên hỏi thăm tin tức Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả đã, còn việc giết tới thánh cảnh Vô Thần Điện thì đợi tới lúc đó rồi tính.

88. Chương 88

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 88: Bí mật của Kỳ Lân Hỏa thần kiếm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thánh cảnh trải qua mấy chục năm, rất nhiều thần cấp cường giả Võ Thần Điện kinh doanh, sao có thể dễ dàng bị tấn công?

Không lâu sau Long Kinh Thiên và đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch trở về Long Viêm cốc.

Tiếp theo Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch sai Long tộc hỏi thăm tin tức về Kim Ngưu thảo và Thiên Yêu quả, cũng lấy hai mươi mấy loại linh dược từ trong bảo khố Long tộc ra, dâng cho Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu tạm cư trú ở Long Viêm cốc, một bên tu luyện một bên chờ đợi Long tộc tìm hiểu kết quả.

Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu tu luyện tại Long Viêm cốc, trong khi đó thì đại lục Thiên Lam náo động ngất trời.

Trên đại lục Thiên Lam mỗi một góc, mỗi tòa thành thị đều thảo luận về rèn luyện ở Ma Vực lần này.

- Cái gì? Toàn Long tộc kêu một thanh niên Long Kinh Thiên là chủ nhân?

- Thanh niên này rốt cuộc có lai lịch gì?

- Không thể nào, sao có thể?

- Đúng trăm phần trăm, đó là đệ tử lực phái trong rèn luyện ở Ma Vực đã nói. Bọn họ chính mắt thấy Long Kinh Thiên vốn là đệ tử tinh anh của Võ Thần Điện, hẳn tham gia rèn luyện ở Ma Vực lần này, nghe nói trong rèn luyện ở Ma Vực hẳn đánh chết hết đệ tử Cổ gia và Thiết gia tham gia rèn luyện.

- Ta còn nghe nói Lôi Hạo Hiên nổi tiếng là thiên tài có thiên phú mạnh nhất Võ Thần Điện từ xưa đến giờ ra tay chặn đánh Long Kinh Thiên, các người đoán kết quả thế nào?

- Kết quả ra sao?

- Kết quả là một long thảo to lớn xuất hiện, một chưởng đánh bay Lôi Hạo Hiên, y phục, chiến giáp gì tan nát hết, toàn thân lỗ lổ. Nghe nói cường giả Long tộc đột nhiên xuất hiện này chính Long Hoàng Ngao Chí còn phải gọi là lão tổ.

- Lão tổ?

- Đúng vậy, sau đó hai vị lão tổ Võ Thần Điện đến cũng không là đối thủ của cường giả Long tộc này.

Các góc đại lục Thiên Lam bàn tán, Võ Thần Điện đương nhiên có nghe tin đồn.

Võ Thần Điện, thánh cảnh, Võ Thần phong.

Trác Thường ngồi trên cung điện tu luyện của mình, mặt xanh mét. Thê tử của Trác Thường, Bích Dao ngồi cạnh gã. Giang Biệt và các trưởng lão Võ Thần Điện thì ngồi hai bên đại điện.

Chính giữa đại điện có một người quỳ, là Lôi Hạo Hiên.

- Hiện tại Võ Thần Điện chúng ta thành đối tượng của các đại thế lực đại lục Thiên Lam trào phúng.

Trác Thường chỉ vào Lôi Hạo Hiên, tức giận rống:

- Nếu không phải tại người thì làm sao Võ Thần Điện chúng ta trở thành đối tượng của các đại thế lực đại lục Thiên Lam trào phúng chứ!

- Uy danh mấy chục vạn năm của Võ Thần Điện bị hủy tại người hết!

- Người nói đi, người còn có lời nào để nói?

Lão tổ tức giận, đám Giang Biệt cầm như hến, ai cũng không dám mở miệng cầu tình cho Lôi Hạo Hiên.

Thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Võ Thần Điện Cổ gia, Thiết gia luôn ủng hộ Lôi Hạo Hiên cũng không dám lên tiếng, không ai muốn gặp xui.

Lôi Hạo Hiên cúi đầu, quỳ gối, không nói lời nào, nhưng mắt gã chớp lóe nổi hận đậm đặc, cực kỳ hận.

Hận Long Kinh Thiên.

Hận Long tộc.

Thậm chí là hận Mộ Dung Thiên.

Nếu không phải Mộ Dung Thiên cái thay cho Long Kinh Thiên thì Trác Thường sẽ không tức giận ở trước mặt đệ tử các phái đánh bay gã, có lẽ Lôi Hạo Hiên sẽ không quỳ phạt trước mặt cường giả Võ Thần Điện.

- Người cho rằng không mở miệng thì ta sẽ không phạt người sao?

Trác Thường tức giận quát:

- Người đâu, áp tải hãn xuống Địa Tâm lao cho ta, để hãn chịu địa tâm hỏa đốt mười năm!

- Sau mười năm mới thả hãn ra!

Đám Giang Biệt nghe vậy thì biến sắc mặt.

- Địa Tâm lao, mười năm?

Giang Biệt đứng bật dậy, vội la lên:

- Lão tổ, mặc dù Lôi Hạo Hiên có sai nhưng không đến mức bắt nhốt ở Địa Tâm lao mười năm. Hơn nữa Lôi Hạo Hiên là nhân tuyển chương giáo đời tiếp theo của Võ Thần Điện chúng ta!

Trác Thường quát lạnh nói:

- Nhân tuyển chương giáo đời tiếp theo? Người cảm thấy hãn còn có thể trở thành nhân tuyển chương giáo đời tiếp theo Võ Thần Điện được không?

Giang Biệt ấp úng không biết đáp như thế nào.

Bích Dao, thê tử của Trác Thường lên tiếng:

- Thường ca, làm người ai không có sai? Chuyện này không thể hoàn toàn trách Lôi Hạo Hiên. Nếu không phải Long tộc thì Võ Thần Điện chúng ta sẽ không trở thành trò cười của các đại thế lực đại lục Thiên Lam.

Thiết gia lão tổ Thiết Dương đứng lên, nói:

- Đúng vậy lão tổ, Long tộc khinh người quá đáng, chúng ta có thể liên hợp các phái như Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn giết hướng Long Viêm cốc, tiêu diệt toàn Long tộc!

Cổ Hải cũng đứng dậy, hòa theo:

- Đúng vậy lão tổ, tiêu diệt Long tộc, dựng lại uy tín của Võ Thần Điện ta. Khi đó ta xem còn có phái nào dám trào phúng Võ Thần Điện ta, còn ai lấy chuyện Ma Vực cười Võ Thần Điện ta!

Thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Võ Thần Điện khác cũng đứng dậy đồng ý.

Trác Thường trầm giọng nói:

- Dương nhiên phải tiêu diệt Long tộc.

Nói tới đây mắt Trác Thường lóe tia sáng lạnh, nói:

- Nếu họ đã không tuân theo điều ước năm đó thì cũng đừng trách chúng ta!

Lôi Hạo Hiên mở miệng nói:

- Lão tổ, xin người cho ta cơ hội lập công chuộc tội!

Trác Thường không tiếp lời, ngoái đầu nói với Giang Biệt:

- Người lấy danh nghĩa của ta mời chưong giáo năm phái Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Thái Huyền học viện, Càn Khôn học viện, Quy Hư học viện đến bàn bạc việc tấn công Long Viêm cốc.

Giang Biệt cung kính nói:

- Tuân lệnh, lão tổ.

Giang Biệt do dự nói:

- Nhưng thực lực của Long tộc cực mạnh, hơn nữa Long Viêm cốc có đại trận phòng ngự, lần này tấn công Long Viêm cốc, chúng ta...

Trác Thường hừ lạnh nói:

- Lực phái chúng ta liên hợp chẳng lẽ không tiêu diệt được một Long tộc sao? Năm đó Hổ Nhân tộc, Thiên Lang tộc chẳng phải bị diệt vong? Lực phái liên hợp đủ sang bằng Long Viêm cốc. Lần này ta phải khiến Long Viêm cốc từ nay biến mất ở đại lục Thiên Lam.

Sư phụ của Mộ Dung Thiển, Hàn Ngưng mở miệng nói:

- Nhưng thưa lão tổ, Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Ưng Phong, Đổ Niên sẽ đồng ý liên hợp với Võ Thần Điện chúng ta tấn công Long tộc sao?

Trác Thường trầm giọng nói:

- Nếu là chuyện khác thì có lẽ họ sẽ không, nhưng lần này chắc chắn hợp tác. Bảo khố của Long tộc, báu vật, tài phú mấy chục vạn năm đủ khiến mấy tên kia thèm thuồng. Hơn nữa toàn thân Long tộc là báu vật, long cân, long huyết, long nhục, thậm chí long lân cũng là bảo bối.

- Cho nên họ chắc chắn sẽ đồng ý.

- Giang Biệt, lúc mời người hãy nói với họ lúc tiêu diệt Long tộc thì chúng ta chia đều tài sản Long tộc.

Giang Biệt cung kính vâng dạ.

Trác Thường phất tay, nói:

- Đi đi.

Giang Biệt lĩnh mệnh rời đi.

Bích Dao, thê tử của Trác Thường mở miệng nói:

- Thường ca, vậy...?

Ánh mắt Bích Dao liếc hướng Lôi Hạo Hiên quỳ trên đại điện.

Trác Thường hừ lạnh, nói:

- Người, đứng dậy đi.

Lôi Hạo Hiên nghe vậy vui vẻ nói:

- Tạ ơn lão tổ!

Lôi Hạo Hiên nói xong đứng dậy.

Trác Thường mở miệng nói:

- Đến khi tấn công Long tộc thì người cũng đi theo, lập công chuộc tội. Sau khi tiêu diệt Long tộc, ta muốn người chính tay bắt giữ phản đồ Long Kinh Thiên!

Lôi Hạo Hiên nói:

- Lão tổ yên tâm, lần này ta nhất định sẽ không để Long Kinh Thiên trốn thoát. Ta sẽ bắt giữ hắn, trừng trị tội Long Kinh Thiên liên hợp với Long tộc phản bội Võ Thần Điện ta!

89. Chương 89

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 89: Sắp tấn công Long tộc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trác Thường nghe vậy sắc mặt dịu lại, gật đầu, nói:

- Chỉ mong người có thể làm được.

Xong Trác Thường quay sang nói với thê tử Bích Dao:

- Kêu người truyền lệnh, nói Long Kinh Thiên là gian tế Long tộc phái đến ẩn vào Vô Thần Điện, hiện tại đã bị đuổi ra khỏi Vô Thần Điện. Trên đại lục Thiên Lam, dù là ai, chỉ cần bắt được Long Kinh Thiên đều sẽ thưởng cho một ngàn vạn Nguyên Dương đan!

- Cái gì? Một ngàn vạn viên Nguyên Dương đan?

Đám thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Vô Thần Điện như Cổ Hải, Thiết Dương nghe thế thì giật mình, bị giải thưởng kích sù hù giật mình.

Một ngàn vạn viên Nguyên Dương đan dù là đối vụ thánh cấp cường giả cũng là tài phú không nhỏ.

Tin tức truyền ra đủ khiến thánh cấp cường giả động tâm.

Bích Dao giật mình, sau đó đáp:

- Tốt.

Trác Thường ngoái đầu, nói với đám Lôi Hạo Hiên:

- Các người đều lui ra đi.

Đám Lôi Hạo Hiên cung kính vâng dạ, sau đó lui ra.

Đợi mọi người đi hết, Trác Thường hỏi:

- Điều tra bản đồ kho báu Kỳ Lân Hỏa thần kiếm sao rồi?

Bích Dao mở miệng nói:

- Có chút mặt mày theo điều tra thì Vĩnh Phong vương triều Chu gia đệ tử Chu Cuồng bốn người truy sát Hạ Hải, biến mất trong Loạn Hải. Ta đã sai người điều tra khu vực hải đảo cuối cùng họ biến mất, chắc rất nhanh sẽ có kết quả.

Trác Thường gật đầu, nói:

- Kỳ Lân Hỏa thần kiếm, chỉ cần tìm ra Kỳ Lân Hỏa thần kiếm thì Thương Mang quyết của ta có thể tu luyện đến tầng cuối cùng, khi đó cửu dương thần thể đại thành, đột phá trời buộc tại vị diện này, tiến nhập thần vị diện!

Bích Dao mở miệng nói:

- Kỳ Lân Hỏa thần kiếm thật sự kỳ diệu như vậy?

Trác Thường mỉm cười nói:

- Nàng không biết lực lượng ẩn chứa trong Kỳ Lân Hỏa thần kiếm, ai có được nó là có thể được thiên hạ, lời này không phải nói xạo. Bởi vì hễ ai có thể được Kỳ Lân Hỏa thần kiếm thì sẽ nhờ cậy kỳ lân hỏa khí bên trong rèn luyện bản thể, tu luyện tốt hơn là nuốt Cửu Dương đan gấp ngàn lần.

- Đây là điều ta thấy được trong thượng cổ thần điển, người ngoài không biết bí mật của Kỳ Lân Hỏa thần kiếm nhưng ta thì biết.

Bích Dao giật mình bật thốt:

- Kỳ lân hỏa khí?

Trác Thường gật đầu, nói:

- Không sai, kỳ lân hỏa khí, đây là hồn kỳ lân phong ấn trong Kỳ Lân Hỏa thần kiếm. Hồn một thượng cổ thần thú kỳ lân, chỉ cần mở ra cấm chế Kỳ Lân Hỏa thần kiếm, thức tỉnh hồn kỳ lân thần thú ở bên trong thì có thể vô địch thiên hạ. Ví dụ như ta, nếu có Kỳ Lân Hỏa thần kiếm, dung hợp với nó thì thực lực của ta sẽ tăng lên rất nhiều, thậm chí có thể chiến đấu với cổ thần.

Bích Dao trợn to mắt:

- Chiến đấu với cổ thần!

Trác Thường nói tiếp:

- Đúng vậy Kỳ Lân Hỏa thần kiếm chính là đứng đầu thập đại thần kiếm, lực lượng và uy lực của nó lớn hơn xa chín kiếm khác. Nhưng thập đại thần kiếm đều có linh tính, rất khó khiến nó nhận chủ.

Bích Dao do dự một lúc, nói:

- Lần này chúng ta tấn công Long Viêm cốc, nếu mà....

Trác Thường biết điều thê tử lo lắng, mở miệng nói:

- Nàng không cần lo, dù Long tộc có mạnh hơn cũng không phải địch thủ của lực phái ta. Cho dù có thêm một thần cấp cường giả cũng sẽ không gây ra biến cố gì.

Bích Dao nói:

- Nhưng ta cứ có cảm giác bất an, nếu không diệt được Long tộc, khi đó thì Võ Thần Điện chúng ta...

Trác Thường hừ lạnh nói:

- Sợ cái gì, Võ Thần Điện chúng ta từng sống mấy chục vạn năm, là đệ nhất thế lực đại lục Thiên Lam, một Long tộc cũng chỉ là dị tộc man thú, không lẽ Võ Thần Điện chúng ta sợ nó trả thù?

Bích Dao nghe nói vậy thì không khuyên thêm.

Lúc này Long Kinh Thiên ở trong Long Viêm cốc tu luyện có nghe tin tức Võ Thần Điện treo giải thưởng bắt giữ hắn.

- Một ngàn vạn Nguyên Dương đan?

Long Kinh Thiên cười lạnh nói:

- Võ Thần Điện thật là rộng rãi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chửi mắng:

- Bà nội nó, đám Võ Thần Điện khốn kiếp dám công bố với bên ngoài, vu tội chủ nhân là gian tế của Long tộc, trục xuất người ra khỏi Võ Thần Điện! Sau này nếu ta thấy đệ tử Võ Thần Điện thì gặp một tên giết một, gặp hai giết một đôi!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng mở miệng nói:

- Chủ nhân, không bằng ta kêu Long tộc phá hủy hết mấy phân điện của Võ Thần Điện, cho Võ Thần Điện biết mặt?

Long Kinh Thiên xua tay, nói:

- Tạm thời không cần.

Nói tới đây Long Kinh Thiên hỏi:

- Võ Thần Điện muốn liên hợp năm phái khác tấn công Long Viêm cốc?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch gật đầu, đáp:

- Theo điều tra thì Trác Thường của Võ Thần Điện đúng là kêu Giang Biệt lấy danh nghĩa của gã gửi lời mời. Hừ, họ thật sự cho rằng Long tộc ta nói muốn diệt là diệt sao? Đợi họ tới đây ta phải khiến chúng ngây ngã khắp nơi, có đến mà không có về!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch sát khí hừng hực.

Khí hung thần như đến từ thượng cổ ma thần phát ra từ người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Dù Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói hùng hồn nhưng không thể che giấu nỗi lòng lo lắng.

Võ Thần Điện từng từng tại đại lục Thiên Lam mấy chục vạn năm, thực lực mạnh mẽ, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biết rõ điều đó. Năm phái khác dù yếu chút nhưng không cách biệt bao nhiêu. Nếu lần này lục phái tấn công Long Viêm cốc thì Long tộc đúng là gặp nguy hiểm.

Tất nhiên cũng bởi vì cuộc chiến thượng cổ thần ma khiến thực lực Long tộc bị suy yếu, nếu không đã chẳng đến nước này.

Long Kinh Thiên quan sát sắc mặt, biết lòng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lo lắng.

Long Kinh Thiên trầm ngâm, hỏi:

- Long tộc các người có diễm băng phách thạch và lam băng hỏa tinh thạch không?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngây ra, không hiểu Long Kinh Thiên có ý gì.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đáp:

- Có, trong bảo khố Long tộc ta có khá nhiều.

Mặc dù diễm băng phách thạch, lam băng hỏa tinh thạch khá hiếm thấy nhưng Long tộc bọn họ có nó.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Có bao nhiêu?

- Ta muốn mỗi loại ba trăm sáu mươi lăm viên.

- Mỗi loại ba trăm sáu mươi lăm viên?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật nảy mình:

- Chủ nhân, người muốn nhiều diễm băng phách thạch, lam băng hỏa tinh thạch như vậy để làm gì?

Long Kinh Thiên cười bí hiểm nói:

- Đợi tới lúc thì người sẽ biết.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói:

- Trong bảo khố chắc không có nhiều như vậy, nhưng đám Ngao Chí chắc là cất giấu chút ít, để ta hỏi.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch truyền âm kêu Ngao Chí, Ngao Vô Cực đi bảo khố lấy hết diễm băng phách thạch, lam băng hỏa tinh thạch tới, xem xem trong Long tộc ai có thì dâng lên hết.

Không lâu sau Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực đưa lên diễm băng phách thạch, lam băng hỏa tinh thạch, mỗi loại ba trăm sáu mươi lăm viên.

Nhìn diễm băng phách thạch, lam băng hỏa tinh thạch chồng chất như núi trên mặt đất, Long Kinh Thiên vung tay lên, thu hết vào Trấn Thiên tháp. Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu bay hướng cửa Long Viêm cốc.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch khó hiểu, bay theo sau.

Long Kinh Thiên đi tới cửa Long Viêm cốc, đứng trên bầu trời, chỉ xuống bên dưới:

- Long Thần Phá Sát trận này có uy lực quá yếu, bây giờ ta sẽ cải thiện và bố trí lại một đại trận.

90. Chương 90

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 90: Bắt đầu đại chiến

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Thần Phá Sát trận là đại trận Long tộc kiêu ngạo thế mà bị Long Kinh Thiên nói là quá yếu.

Nhưng người nói chuyện là Long Kinh Thiên, đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không dám cãi lại.

Trong ánh mắt chăm chú của đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, hai tay Long Kinh Thiên liên tục vung. Bảy trăm ba mươi viên diễm băng phách thạch, lam băng hỏa tinh thạch liên tục bay ra, rơi vào mặt đất cửa Long Viêm cốc.

Khi những diễm băng phách thạch, lam băng hỏa tinh thạch rơi xuống đất thì phá đất lặn sâu xuống lòng đất.

Bảy trăm ba mươi viên, không nhiều không ít.

Bảy trăm ba mươi viên diễm băng phách thạch, lam băng hỏa tinh thạch lặn sâu xuống lòng đất, hai tay Long Kinh Thiên vung lên, kết phù văn bí ẩn, những phù văn hình băng diễm bị hấn đánh vào mặt đất.

Cứ thế kéo dài hơn một canh giờ.

Phút chốc bên dưới cửa cốc Long Viêm cốc từng đợt linh khí phóng lên cao, khí lưu thiên địa dao động. Khi đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình thì dưới lòng đất từng luồng lửa xanh và trắng, nóng và lạnh tựa dung nham núi lửa phun trào.

Sóng nhiệt ập vào mặt mọi người.

Tất cả giật mình bay lùi lại.

Khi mọi người thụt lùi thì từng khí lạnh nóng cực kỳ từ bốn phương tám hướng bắn hướng mọi người. Khí lạnh như lưỡi dao, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thấy vậy há mồm phun, long khí cường đại phun ra mới chặn lại khí lạnh.

Mọi người lại lùi bước.

Khi đám người liên tục thụt lùi đến chỗ xa xôi thì khí nóng và lạnh mới yếu đi.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình bật thốt:

- Đây lửa nóng và khí lạnh? Uy lực mạnh đến vậy?

Mọi người nhìn sang, chỉ thấy chỗ cửa Long Viêm cốc phạm vi ngàn dặm tràn ngập sóng nhiệt và khí lạnh.

Sóng nhiệt màu xanh, khí lạnh màu bạch kim, màu xanh và bạch kim không ngừng giao thoa trong không gian ngàn dặm cửa Long Viêm cốc.

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Đây là nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí.

Long Hoàng Ngao Chí và thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực biểu tình nghi hoặc:

- Nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí?

Hai người chưa nghe nói qua loại lửa nóng và khí lạnh này.

Cửu Vĩ Thiên Miêu và cường giả Long tộc khác biểu tình nghi hoặc.

Nhưng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch dường như nghĩ ra điều gì, biến sắc mặt, giọng run run nói:

- Nam, nam ly chi hỏa, thái minh, thái minh hàn khí?

Cửu Vĩ Thiên Miêu và đám Long Hoàng Ngao Chí lấy làm lạ tại sao Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có phản ứng dữ dội như vậy. Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biểu tình kinh dị nhìn nam ly chi hỏa và thái minh hàn khí ở cửa Long Viêm cốc.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cổ họng lặn lộn, nói:

- Thời thượng cổ ma thần đại chiến, đột nhiên xuất hiện một vị cường giả, thi triển ra một loại lửa cùng khí lạnh, một phen đánh chết hơn mười vị cổ thần!

Hơn mười vị cổ thần!

Cửu Vĩ Thiên Miêu và đám Long Hoàng Ngao Chí nghe vậy thì hít ngậm khí lạnh.

Thực lực của cổ thần như thế nào thì đương nhiên đám Cửu Vĩ Thiên Miêu, Long Hoàng Ngao Chí biết rất rõ.

Cổ thần thần thể phòng ngự cực kỳ cường ngạnh, cho dù là thập đại thần kiếm trong truyền thuyết ở đại lục Thiên Lam cũng rất khó tổn thương. Trừ phi là Kỳ Lân Hỏa thần kiếm đứng đầu thập đại thần kiếm mới làm được.

Nhưng một loại lửa nóng và khí lạnh có thể đánh chết hơn mười vị cổ thần!

Cửu Vĩ Thiên Miêu và đám Long Hoàng Ngao Chí nhìn nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí không gian ngàn dặm cửa Long Viêm cốc, chính là nó sao?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói chứng thật suy nghĩ trong lòng họ:

- Đúng vậy vị cường giả kia thi triển chính là nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí!

Thật sự là nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí trước mặt họ!

Nhìn nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí, sống lưng mọi người lạnh toát.

Nếu mới nãy dính phải nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí thì chẳng lẽ...

Long Kinh Thiên nghe Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói thì hơi ngoài ý muốn, nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí nhưng lại xuất hiện ở vị diện thấp kém này?

Nên biết nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí là lửa ở Tiên Giới.

Thượng cổ ma thần đại chiến? Xem ra thượng cổ ma thần đại chiến ở đại lục Thiên Lam không đơn giản.

Nếu không thì cường giả thượng giới sẽ không xuất hiện trong vị diện thấp kém này.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình qua đi, hỏi:

- Chủ nhân, người bày đại trận này không lẽ là thượng cổ thần trận?

Thượng cổ thần trận?

Long Kinh Thiên thu lại suy nghĩ, mở miệng nói:

- Trận này tên là Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Đương nhiên, đây không phải cái gì thượng cổ thần trận, này là một tiểu trận ở Tiên Giới.

Long Kinh Thiên không giải thích nhiều.

Bởi vì tài liệu có hạn, Long Kinh Thiên chỉ có thể bố trí Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận trong trận pháp cấp thấp Tiên Giới có uy lực không tệ lắm.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biểu tình kinh ngạc:

- Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận?

Rõ ràng là lấy kiến thức như Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng chưa nghe nói qua Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Long Kinh Thiên nói tiếp:

- Trận này nếu có hai thần cấp cường giả tọa trấn thúc đẩy thì dù là hai mươi vị thần cấp cường giả tiến đến cũng không thể phá giải trận này.

- Cái gì? Hai mươi vị thần cấp cường giả tiến đến cũng không thể phá giải trận này?

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu thất thanh kinh kêu.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình, biểu tình không dám tin.

Đặc biệt là Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, ở thời thượng cổ gã từng thấy uy lực của một thượng cổ thần trận, có thể ngăn cản công kích từ ba vị thần cấp cường giả.

Gấp ba lần.

Theo Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thấy đã rất nghịch thiên, nhưng Long Kinh Thiên lại nói Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận có thể lấy một địch mười.

Gấp mười lần!

Không có khả năng!

Mặc dù Long Kinh Thiên giải trừ ma kha địa ngục đồ la chú trong người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, dù rằng ở trong mắt gã thì Long Kinh Thiên là viễn cổ thần vương chuyển thế, mặc dù Long Kinh Thiên có thể tự do tiến vào Tù Long Quần Thiên trận ở cửa long mộ, nhưng Tử Thiên Long Hoàng vẫn không tin.

Bởi vì Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch sống mấy chục vạn năm nhưng chưa từng nghe nói có thượng cổ thần trận nào phát huy uy lực lớn như vậy.

Long Kinh Thiên thấy biểu tình của đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch liền biết mọi người không tin.

Long Kinh Thiên nói:

- Uy lực như thế nào đợi đến lúc sẽ biết.

Long Kinh Thiên nói xong bay lên, dò xét xung quanh Long Viêm cốc, phát tay.

Ngoài ngàn dặm Long Viêm cốc có một khu rừng rậm.

Long Kinh Thiên phát tay, cây cối trong rừng không ngừng di chuyển. Khi Long Kinh Thiên dừng lại, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn thì thấy rừng cây hình như không có gì khác lạ, nhưng gã biết trải qua Long Kinh Thiên cải tạo thì chắc rừng cây lại là một đại trận có uy lực rất mạnh.

Mặc dù Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không biết đại trận rừng cây này là trận gì.

Sau đó Long Kinh Thiên ở quanh Long Viêm cốc lấy tài liệu bày mười mấy sát trận lớn nhỏ.

Vài canh giờ sau, Long Kinh Thiên làm xong mọi thứ, cùng tất cả quay trở vào Long Viêm cốc.

Cùng lúc đó, trong thánh cảnh vô thần không gian ở Vô Thần Điện, Trác Thường ngồi trên vị trí chủ đại điện, hai bên phải dưới ngồi các cường giả Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Thái Huyền học viện, Cần Khôn học viện, Quy Hư học viện.

91. Chương 91

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 91: Hãy giao ra phản đồ!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trác Thường nói hiên ngang lẫm liệt:

- Lần này triệu tập các vị tiến đến, chủ yếu là thương nghị chuyện chúng ta tấn công Long Viêm cốc. Long tộc không tuân theo ước định năm xưa, rầm rộ rời khỏi Long Viêm cốc, xâm nhập lãnh địa của nhân loại chúng ta, còn ỷ vào thực lực của họ tàn sát đệ tử nhân loại ta. Lục phái chúng ta đương nhiên không thể ngồi ngó, phải trừ bỏ tai họa đại lục Thiên Lam này!

Long tộc xâm nhập lãnh địa của nhân loại?

Tàn sát đệ tử nhân loại?

Mặc dù các cường giả Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn biết đó là ‘tội danh’ Trác Thường chụp mũ Long tộc nhưng không ai mở miệng biện hộ.

Môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong mở miệng nói:

- Đúng vậy Long tộc này để lại sẽ là tai họa, lần này lục phái chúng ta liên hợp tiêu diệt tai họa này xem như là làm phúc lớn cho nhân tộc đại lục Thiên Lam chúng ta.

Làm phúc lớn?

Lục phái vây công Long Viêm cốc rõ ràng là tham bảo bối trong bảo khố Long tộc, Ôn Phong lại nói còn chính nghĩa hơn cả Trác Thường, mấy người ngồi trong đại điện âm thầm phun nước miếng.

Môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên mở miệng nói:

- Trác Thường tiền bối và Ôn môn chủ nói rất đúng, chúng ta là sáu siêu cấp thế lực của đại lục Thiên Lam đương nhiên phải đứng ra mưu phúc lợi cho nhân tộc đại lục Thiên Lam!

Vốn nhiều người phun nước miếng môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong nay nghe xong môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên nói thì muốn ới hết đồ trong bao tử.

Môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên này giỏi thật, cái cố như mưu phúc lợi cho nhân tộc cũng nói ra được.

Chương giáo Thái Huyền học viện, Thái Huyền Hải mở miệng nói:

- Nhưng Trác Thường tiền bối, sau khi chúng ta tiêu diệt Long tộc, lục phái chia đều bảo khố Long tộc, tuy nhiên sau khi giết chết Long tộc thì xử lý long thể ra sao?

Đám môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên, môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong kiềm không được nhìn hướng Trác Thường.

Long thể Long tộc toàn thân là báu vật, đặc biệt là long thể thần cấp cường giả Long tộc là thứ họ khao khát mơ ước.

Nếu họ dùng thần cấp long huyết tôi thể, phối hợp Cửu Dương đan ăn vào tu luyện thì có tác dụng rất lớn cho cửu dương thần thể của họ.

Chương giáo Càn Khôn học viện, Phí Thi cũng lên tiếng nói:

- Còn nữa, một Long tộc chôn hơn một trăm vị cường giả, long thể của hơn một trăm cường giả Long tộc này khi đó chia chác ra sao?

Trác Thường nhìn Thái Huyền Hải, Phí Thi, lại liếc đám Ôn Phong, Đỗ Niên, cuối cùng lên tiếng nói:

- Là vậy, bảo khố Long tộc thì lục phái chia đều, còn long thể cường giả Long tộc bị giết thì phái nào đánh chết thuộc về phái đó. Nếu hai phái liên hợp đánh chết thì long thể chia đều cho hai phái. Một địa Long tộc mỗi một tòa có đại trận và cấm chế, phái nào có thể phá chúng nó tiến vào trong thì một địa thuộc về phái đó.

- Các vị thấy sao?

Đám Thái Huyền Hải, Phí Thi, Ưng Phong, Đỗ Niên nhìn nhau, gật đầu, xem như đồng ý cách này.

Trác Thường đứng dậy, trầm giọng nói::

- Tốt lắm, vậy không chậm trễ nữa, hiện tại chúng ta đi Long Viêm cốc!

Trác Thường nói xong trước tiên bay ra đại điện.

Cường giả lục phái bay lên theo sát Trác Thường ra khỏi thánh cảnh Vô Thần Điện, hướng tới Long Viêm cốc.

Lục phái vây công Long Viêm cốc, có thể nói lần này dốc hết cường giả.

Vô Thần Điện có ba vị là thần cấp, năm phái như Thông Thiên Kiếm Môn thì hai vị, tổng cộng mười ba người.

Còn thánh cấp cường giả thì đạt tới hơn một trăm bảy mươi người, để cấp cường giả hơn bốn trăm!

Đoàn đội rầm rộ tiến lên.

Đám Trác Thường không che giấu hơi thở, đi qua đâu thì khí thế cường đại khiến gió mây biến đổi.

Lục phái chạy tới Long Viêm cốc, khí thế cường đại khiến cường giả các phái, đệ tử các gia tộc xung quanh rất kinh sợ, bình dân thành trì có người chịu không được áp lực quỳ rạp xuống đấy.

- Đây là... Thần cấp cường giả, thánh cấp cường giả!

- Không ngờ có nhiều thần cấp cường giả, thánh cấp cường giả như vậy! Đó là y phục thái thượng trưởng lão Vô Thần Điện!

- Y phục Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Thái Huyền học viện, Càn Khôn học viện, Quy Hư học viện!

- Cường giả lục phái đều xuất động, bọn họ định làm gì?

- Trước đó có nghe nói Long tộc khiến Vô Thần Điện mất hết mặt mũi, không lẽ Vô Thần Điện liên hợp cường giả ngũ phái muốn tấn công Long tộc.

- Chắc là vậy rồi, nếu không thì cường giả lục phái sẽ không ra hết.

- Lần này có trò hay xem rồi, cuộc chiến giữa thần cấp cường giả đã nhiều năm không xuất hiện, chúng ta đi xem thử!

Rất nhiều cường giả nghị luận.

Một ít gia tộc trưởng lão, lão tổ thấy thế cũng xa xa bám theo lục phái.

Trò hay như vậy đương nhiên họ không muốn bỏ qua.

Cuộc chiến thần cấp, đặc sắc hiếm gặp.

Cường giả lục phái một đường chạy tới Long Viêm cốc, không ngừng có các gia tộc, các phái cường giả theo đuôi.

Những người này trừ đứng xem ra cũng không bài trừ suy nghĩ chúng hổ tranh chấp, lên nhặt của rơi.

Chưởng giáo Vô Thần Điện, Giang Biệt hỏi Trác Thường:

- Lão tổ, những người này chúng ta có nên...?

Trác Thường vung tay, nói:

- Cứ để họ theo, ta muốn cho họ biết dù là Long tộc, đắc tội Vô Thần Điện chúng ta không thể trách kết quả diệt tộc.

Bích Dao mở miệng nói:

- Nhưng những người này sợ là sẽ không yên phận.

Trác Thường cười lạnh nói:

- Không yên phận? Chỉ mong bọn họ yên phận, nếu không thì diệt chung với Long tộc luôn! Muốn chiếm lợi trong tay Võ Thần Điện chúng ta đúng là tìm chết!

Thế là lục phái cũng không để ý đến cái khác thế lực trường lão, lão tổ đi theo.

Trong mắt Trác Thường cảm thấy những tiểu thế lực này muốn chiếm lợi, tiêu diệt họ chỉ cần một cái phất tay, nên gã không cần để ý.

Khi lục phái sắp chạy tới Long Viêm cốc thì sau lưng họ, đi theo hơn một ngàn cường giả. Trong những người này không thiếu một ít cổ lão gia tộc thánh cấp, để cấp cường giả.

Có thể nói cường giả từ đế cấp trở lên trên đại lục Thiên Lam gần như tụ tập đủ.

Khi lục phái chạy tới Long Viêm cốc thì Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu đang ở trong đại điện Long tộc.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nghe Long Hoàng Ngao Chí bẩm báo, trầm giọng nói:

- Lục phái đã sắp đến Long Viêm cốc?

- Đúng vậy, lão tổ, lần này, lục phái thần cấp cường giả toàn bộ xuất động, thần cấp gồm mười ba người! Thánh cấp một trăm bảy mươi người, để cấp cường giả, hơn bốn trăm!

Long Hoàng Ngao Chí sắc mặt lo âu nói:

- Xem ra lần này lục phái quyết tâm tiêu diệt Long tộc chúng ta.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhượng mày nói:

- Mười ba vị thần cấp, một trăm bảy mươi thánh cấp.

Con số này thật khiến người kinh sợ.

Cho dù Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hồi phục thực lực cổ thần thì trước lực lượng như vậy chỉ có nước trốn tránh.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngoái đầu hỏi Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, ta thấy chúng ta nên tránh né trước đi.

Long Hoàng Ngao Chí và thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực cùng nhìn hướng Long Kinh Thiên.

Nói thật ra dù Long Kinh Thiên bảo Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận có thể phát huy sức chiến đấu gấp mười lần, hai mươi vị thần cấp cũng không phá được nhưng trong lòng họ không nắm chắc. Hoặc nên nói là bọn họ căn bản không tin.

92. Chương 92

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 92: Uy lực của thượng cổ thần trận

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đừng nói là bọn họ, xem như là rất nhiều cổ thần sống lại cũng không khả năng tin tưởng.

Long Kinh Thiên nhìn đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Hoàng Ngao Chí, lại nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Trốn? Lùi đến chỗ nào?

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình, đứng vậy, lùi tới đâu? Lục phái thế lực trải rộng khắp đại lục Thiên Lam, lùi đến góc nào đó cũng giống nhau.

Loạn Hải sao? Loạn Hải cũng không được.

Loạn Hải cũng có thế lực của lục phái.

Trừ phi xuyên quá ma thần chiến trường, tới đại lục hoang dã.

Đại lục hoang dã mới tính là an toàn.

Long Kinh Thiên đứng dậy, nhìn chân trời phía xa, lầm bầm:

- Xác cường giả thần cấp là thứ tốt.

xác cường giả thần cấp? Thứ tốt?

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngơ ngác nhìn nhau.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lên tiếng nói:

- Đại ca, ta thấy chúng ta đi đại lục hoang dã đi, đợi sau này trở về diệt lục phái cũng chưa muộn.

Long Kinh Thiên đùa cợt nói:

- Đi đại lục hoang dã? Miêu gia của chúng ta, xếp hạng hai trong mười vương thú dị thú, năm đó uy phong lẫm lẫm nay đi đâu mất rồi? Bị mấy con tôm tép hù dọa chạy sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy thì mặt mề đơ, ấp a ấp ứng.

Đám Long Hoàng Ngao Chí có biết thân phận của Cửu Vĩ Thiên Miêu nên nghe Long Kinh Thiên nói xong không giật mình.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch định khuyên thêm thì Long Kinh Thiên nói:

- Huống chi bây giờ chúng ta có muốn đi cũng không được.

Quả nhiên, Long Kinh Thiên mới dứt lời thì một tiếng nổ đécc tai vang lên.

Nguyên Long Viêm cốc rung động kịch liệt.

Long Kinh Thiên nói:

- Đi, khách tới rồi, chúng ta làm chủ nhân không thể thất lễ.

Long Kinh Thiên bay lên, hướng tới Long Viêm cốc.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thấy vậy đành bay theo sau lưng Long Kinh Thiên.

Trên đường đi, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch truyền âm cho Long Hoàng Ngao Chí.

“Đột lát nữa lục phái công phá đại trận giết vào thì ngươi và Ngao Vô Cực hộ tống chủ nhân rời đi.”

Long Hoàng Ngao Chí biến sắc mặt.

“Lão tổ, cái này...”

“Đừng nói nhiều, đây là mệnh lệnh!” Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói. “Đến khi đó để ta đoạn hậu, ngươi hộ tống chủ nhân rời đi, hướng tới Loạn Hải, khi đó ta sẽ hội hợp cùng các ngươi.”

Dù cường giả lục phái đều đến nhưng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có tự tin nếu gã muốn rời đi thì không ai giữ lại được.

Long Hoàng Ngao Chí do dự một chút rồi gật mạnh đầu.

Lát sau đám Long Kinh Thiên đi tới cửa Long Viêm cốc.

Bên ngoài Long Viêm cốc rậm rạp một đồng người, đứng phía trước nhất là mười ba vị thần cấp như Trác Thường, Bích Dao. Hai người Trác Thường, Bích Dao đứng ngay chính giữa.

Long Kinh Thiên nhìn thấy Lôi Hạo Hiên đứng sau lưng Trác Thường.

Lôi Hạo Hiên dùng ánh mắt hận thù nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, thấy hắn nhìn qua thì khóe môi cong lên, lòng dân trào sát ý.

Môi Lôi Hạo Hiên mấp máy:

- Long Kinh Thiên, lần này lão tổ chúng ta thống lĩnh lực phái rất nhiều cường giả tiến đến, người chết chắc rồi, còn có Long tộc, chờ bị diệt tộc đi!

- Diệt tộc?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cười lạnh nói:

- Tiểu bối vô tri, giọng điệu thật lớn lối, dù là Hoành Bằng trước kia cũng không dám nói diệt Long tộc ta!

Hoành Bằng? Mọi người thấy cảm thấy cái tên nghe khá quen tai.

Trác Thường bỗng biến sắc mặt, thê tử của gã, Bích Dao cũng biến sắc, hiển nhiên hai người nghĩ đến Hoành Bằng là ai. Hoành Bằng, chương giáo đời thứ nhất Võ Thần Điện.

Không lẽ thần cấp cường giả Long tộc đột nhiên xuất hiện này có quan hệ gì với chương giáo đời thứ nhất Võ Thần Điện của bọn họ?

Nhưng rồi họ lắc đầu phủ định cách nghĩ này.

Hoành Bằng là nhân vật mấy chục vạn năm trước, sao có liên quan gì đến cường giả Long tộc trước mắt được.

- Tiểu tử, sao ngươi dám kêu thẳng tên của Hoành Bằng tổ sư ta?

Trác Thường biểu tình lạnh lùng, quát:

- Hiện giờ ta cho ngươi một cơ hội, hãy giao ra phản đồ của Võ Thần Điện ta!

Trác Thường chỉ vào Long Kinh Thiên.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cười lạnh:

- Giao ra phản đồ?

Trác Thường lạnh nhạt nói:

- Đúng vậy trước tiên giao ra phản đồ của Võ Thần Điện, để chúng ta xử lý hắn. Chúng ta phải ở trước mặt mọi người đem phản đồ bất trung bất nghĩa, bất nhân này đánh gãy tứ chi, dùng cách phế hồn để hắn biết kết cục phản bội Võ Thần Điện chúng ta thì thống khổ cỡ nào.

Nói tới đây Trác Thường ngừng lại, tiếp tục nói:

- Còn hành động Long tộc các ngươi rầm rộ xâm nhập nhân loại, tội tàn hại đệ tử nhân loại thì lát nữa chúng ta sẽ thanh toán với các ngươi sau!

Giống như lúc ở trong võ thần không gian thánh cảnh Võ Thần Điện, Trác Thường nói hiên ngang lẫm liệt.

Không, ở trước mặt cường giả các phái, đại tiểu nhân loại thì càng nói hùng hồn hơn lúc ở trong võ thần không gian.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Vậy một ngàn vạn viên Nguyên Dương đan thì sao?

Trác Thường ngây ra:

- Một ngàn vạn viên Nguyên Dương đan?

Hiển nhiên Trác Thường không kịp phản ứng Long Kinh Thiên có ý gì.

Long Kinh Thiên nói:

- Người tuyên bố với đại lục Thiên Lam là ai bắt giữ Long Kinh Thiên có thể được một ngàn vạn viên Nguyên Dương đan sao? Không lẽ Võ Thần Điện các người không thừa nhận việc này? Hay là nói Võ Thần Điện các người luôn như vậy, nói một đằng làm một nẻo?

Trác Thường và người Võ Thần Điện biến sắc mặt.

Thiết gia lão tổ Thiết Dương kiếm không được quát:

- Tiểu tử, người nói cái gì? Người là phản đồ của Võ Thần Điện mà dám chỉ trích Võ Thần Điện?

Cổ Hải cũng tiếp lời:

- Khi sư phản tổ! Khi sư phản tổ! Phản đồ thế nhưng còn dám cuồng vọng như vậy. Lão tổ, đối với đệ tử này thì chết chưa thể chuộc tội, lát nữa chúng ta tiêu diệt Long tộc, bắt giữ hắn, khiến hắn nhận hết trăm loại hình phạt Võ Thần Điện rồi mới cho chết!

Các thái thượng trưởng lão, nguyên lão của Võ Thần Điện phụ họa, bộ dạng căm phẫn.

Long Kinh Thiên là sắc mặt bình tĩnh, tiếp tục nói:

- Nghe nói Võ Thần Điện các người thấy chủng tộc hay đại gia tộc nào không vừa mắt, trước khi tiêu diệt đối phương thì sẽ chụp mũ một tội danh, sau đó hiên ngang lẫm liệt nói một tràng rồi mới tiêu diệt đối phương? Mấy chục năm trước Hồ Nhân tộc kia bị các người chụp mũ tội danh gì? Để ta nghĩ xem...

Long Kinh Thiên nói tới đây ngoái đầu hỏi Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch:

- Hình như cũng là tội tàn hại một nhân loại gì đó hả?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cười to nói:

- Chủ nhân nói không sai, đám chó Võ Thần Điện này luôn như vậy!

Long Kinh Thiên trào phúng hết sức khiến người Võ Thần Điện biểu tình cực kỳ khó xem. Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch một câu 'chó' khiến người Võ Thần Điện muốn bóp chết gã.

Các cường giả đại, tiểu gia tộc đi theo sau vốn bất mãn cách làm của Võ Thần Điện nhiều năm thì thầm vỗ tay.

Có người thậm chí khâm phục Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, câu 'chó' này nói quá kinh điển.

Trác Thường lạnh lùng nhìn Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, mắt lóe sát ý.

- Tốt, rất tốt, để ta xem các người sẽ quỳ ở trước mặt chúng ta, cầu xin tha thứ như thế nào. Lúc đó hy vọng các người còn cười được.

Trác Thường nói với đám môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ưông Phong:

- Các người có ai đi lên phá vỡ tiểu trận Long Viêm cốc không?

93. Chương 93

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 93: Võ Thần Điện mù mắt rồi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ưng Phong, môn chủ của Vạn Thú Môn, Đỗ Niên biểu tình do dự, hiển nhiên không ai muốn ra tay trước phá vỡ ‘tiểu trận’ này.

Mặc dù Trác Thường nói rất nhẹ nhàng nhưng ai cũng biết tiểu trận này sẽ không đơn giản.

Cộng thêm có phá nó cũng không có gì tốt, vô duyên vô cớ phí sức.

Trác Thường thấy tình hình liền biết suy nghĩ trong lòng mọi người, thầm rửa.

Trác Thường nói:

- Nếu vậy thì lực phái chúng ta mỗi người ra năm vị thánh cấp, đồng loạt ra tay, cùng nhau đánh vỡ tiểu trận này.

Mỗi phái năm vị thánh cấp, lực phái tổng cộng có ba mươi người.

Lực lượng như vậy theo Trác Thường thấy thì đủ phá vỡ tiểu trận ở cửa Long Viêm cốc.

Đám Thiên Yêu quả, môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ưng Phong nghe vậy thì liếc nhau, gật đầu đồng ý.

Họ biết muốn tiêu diệt Long tộc, chia bảo bối trong bảo khố Long tộc thì phải trước tiên phá tiểu trận ở cửa Long Viêm cốc mới được.

Trác Thường ngoái đầu nói với người Võ Thần Điện đứng sau lưng mình:

- Các người ai nguyện ý đi lên cùng cao thủ ngũ phái khác phá hủy tiểu trận ở cửa Long Viêm cốc này?

Thiết gia lão tổ Thiết Dương mở miệng nói:

- Lão tổ, đệ tử nguyện ý tiến lên!

Cổ Hải cũng nói:

- Đệ tử cũng đi.

Bọn họ thấy ba mươi vị viễn cổ chiến thần liên hợp lại thì muốn phá tiểu trận này rất dễ, vừa ở trước mặt lão tổ giành được bảo bối, vừa nở mặt với các phái, đương nhiên họ phải giành lên trước.

Trác Thường nghe vậy mặt dịu lại, nói:

- Được, đợi khi các người phá tiểu trận xong trở về ta sẽ ghi công luận thưởng cho các người.

Đám Thiết gia lão tổ Thiết Dương, Cổ Hải vui vẻ cung kính nói:

- Tạ ơn lão tổ!

Nhưng Lôi Hạo Hiên thì đứng sau lưng Trác Thường, Giang Biệt không lên tiếng, không biết gã nghĩ gì.

Rất nhanh, lực phái tập hợp xong ba mươi vị thánh cấp cường giả.

Ba mươi người Thiết gia lão tổ Thiết Dương, Cổ Hải bay tới trước cửa Long Viêm cốc.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mở miệng hỏi:

- Chủ nhân, chúng ta...?

Long Kinh Thiên nói:

- Không vội, làm theo ta nói. Ngao Chí, phái mười vị trưởng lão đi lên.

Long Hoàng Ngao Chí tuân mệnh:

- Vâng thưa chủ nhân.

Long Hoàng Ngao Chí kêu phái mười vị trưởng lão Long tộc tiến lên, đứng ở chính giữa Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Mười vị trưởng lão Long tộc đứng ở vị trí huyền diệu, là trước đó Long Kinh Thiên đã diễn luyện với người Long tộc.

Trác Thường thấy vậy thì mặt lộ trào phúng nói:

- Chỉ bằng vào mười người cũng mơ chặn công kích từ ba mươi vị cường giả của lục phái ta sao? Người cho rằng đây là thượng cổ thần trận?

Trác Thường nét mặt sa sầm, quát:

- Dốc sức công kích cho ta, phải một kích phá hủy tiểu trận này!

Chưởng giáo ngũ phái khác cũng mở miệng ra lệnh.

Ba mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái cao giọng:

- Tuân lệnh!

Ba mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái cùng ra tay.

Mười vị trưởng lão của Long tộc ra tay, gió mây trên trời biến sắc, chỉ thấy vô số quyền ấn, chưởng phong, đao khí, kiếm khí, thậm chí phủ ảnh, trải rộng khắp trời.

Tựa như sóng biển mãnh liệt bỗng đánh vào cửa cốc, như muốn phá hủy Long Viêm cốc.

Cường giả gia tộc, đại, tiểu phái theo sau lưng thấy vậy thì biến sắc mặt.

Khi ba mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái công kích vào cửa Long Viêm cốc thì mười vị trưởng lão của Long tộc bỗng lắc lư thân hình kịch liệt, chân đạp huyền bộ. Cửa cốc bỗng phát sát, lực lượng mạnh mẽ từ lòng đất phòng lên cao.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Chỉ thấy công kích của ba mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái liên tục đánh vào, tiếng nổ đéng tai vang lên.

Từng đợt đao khí lẫm, kiếm khí, đao khí khuếch tán bốn phương.

Trong lục phái thực lực yếu ớt để cấp cường giả vội vận chân khí phá vỡ những khí lẫm.

Một lát sau, tiếng nổ chấn trời biến mất, khí lưu, kiếm khí, đao khí biến mất, tất cả trở về yên tĩnh.

Mọi người vội nhìn cửa Long Viêm cốc.

- A? Thế nhưng, thế nhưng không bị công phá?

- Đại trận Long tộc không có uy lực lớn đến thế di?

- Dùng mười địch ba mươi, đây là uy lực chỉ thượng cổ thần trận mới có. Từ khi nào đại trận Long tộc có uy lực của thượng cổ thần trận?

Những cường giả các phái đứng xem thấy Long Viêm cốc không bị công phá thì kinh kêu.

Cường giả lục phái cũng biểu tình không dám tin.

Long Kinh Thiên cười nhạt, uy lực thượng cổ thần trận? Đây mới chỉ là bắt đầu.

- Nhưng lại, thế nhưng không phá?

Trác Thường khó che giấu sự kinh ngạc.

Dùng mười địch ba mươi mà chặn lại được!?

Trác Thường nhớ lại lời mới nãy gã nói, quá trào phúng.

Trác Thường biểu tình cực kỳ âm trầm.

Các chưởng giáo ngũ phái như môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Uông Phong biểu tình không tốt hơn Trác Thường bao nhiêu.

Chưởng giáo Vô Thần Điện, Giang Biệt biểu tình nghi hoặc hỏi:

- Lão tổ, cái này...?

Trác Thường không mở miệng.

Bích Dao, thê tử của Trác Thường mở miệng nói:

- Thường ca, nếu không thì chúng ta...?

Mặc dù Bích Dao không nói hết câu nhưng Trác Thường nghe hiểu ý của thê tử. Ý của Bích Dao là không bằng bọn họ trực tiếp phá hủy.

Trác Thường lòng bực mình, lạnh lùng nói:

- Không cần, ta không tin tiểu trận bình thường chẳng lẽ ba mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái không phá được nó!

Trác Thường lạnh giọng quát to:

- Lục phái, mỗi phái lại ra năm vị thánh cấp cường giả!

Đám môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ưông Phong nhìn nhau, rồi gật đầu.

Thế là mỗi phái lại ra năm vị thánh cấp cường giả, tổng cộng sáu mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái.

Sáu mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái xếp hàng dài ở bên trnee Long Viêm cốc, toát ra khí thế cường đại khiến không khí dính đặc.

Cường giả gia tộc, phái khác thấy vậy thì xôn xao.

- Lục phái thế nhưng tung ra sáu mươi vị thánh cấp?

- Sáu mươi vị thánh cấp, cho dù là cổ thần cường giả tiến đến cũng sẽ bị giết chết.

- Lần này, tuyệt đối có thể một hơi phá hủy đại trận của Long Viêm cốc.

- Không biết Long tộc sẽ ứng đối ra sao?

Trong khi mọi người thảo luận thì Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vui mừng, nhìn hướng Long Kinh Thiên, hỏi:

- Chủ nhân, chúng ta có cần?

Ý của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch là lại phái ra mười vị trưởng lão của Long tộc.

Long Kinh Thiên phất tay, lạnh nhạt nói:

- Không cần.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch và đám Long Hoàng Ngao Chí lấp bắp nói:

- Không cần?

Không lẽ chủ nhân thật sự lấy mười địch sáu mươi?

Cường giả các phái thấy Long Kinh Thiên định dùng mười địch sáu mươi thì xôn xao.

- Long tộc thế nhưng không tăng thêm trưởng lão?

Long tộc cũng quá cuồng vọng rồi đi, xem như là thượng cổ thần trận cũng không có uy lực lớn như vậy. Làm thế này thì đúng là không để lục phái vào mắt.

Trác Thường thấy tình hình, cười lạnh nói:

- Tốt, tốt.

Trác Thường liên tục nói hai chữ tốt xong rít gào:

- Công kích cho ta, oanh phá Long Viêm cốc!

Chưởng giáo ngũ phái cũng ra lên.

Phút chốc sáu mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái cùng ra tay.

Sáu mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái ra tay, lấy thế dời núi lấp biển oanh kích cửa Long Viêm cốc.

Không gian chấn động mãnh liệt.

Sáu mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái đánh ra quyền kinh, quyền ẩn, đao khí, kiếm khí hội tụ cùng một chỗ, hình thành tiếng hú, tràn ngập trong thiên địa, không gian trầm dậm.

94. Chương 94

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 94: vẫn là không có công phá!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một số cường giả để cấp thực lực yếu cảm giác nhức đầu tim nhói, kinh sợ.

Mười vị trưởng lão của Long tộc đứng ở chính giữa Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận nhìn oanh kích như sóng thần ập tới thì cũng biểu tình kinh sợ. Sau khi sợ hãi, họ vội làm theo khẩu quyết lúc trước Long Kinh Thiên nói, chân đạp huyền bộ, thúc đẩy Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Ầm!

Ầm!

Bùm!

Bùm!

Theo từng tiếng nổ diếc tai, tiếng va chạm không ngừng truyền đến từ không trung, liên miên không dứt.

Mặt đất rung động mãnh liệt, các cường giả thấy mặt đất ngàn dặm bốc lên từng đoàn cát bụi chấn động cao mấy chục thước, một số đá to bị chấn thành bột phấn.

Thiên địa âm u.

Mọi người có cảm giác tận thế.

Hồi lâu sau tiếng nổ diếc tai biến mất, nhưng cửa Long Viêm cốc bị đất cát che lấp.

Mọi người nín thở, không nhúc nhích nhìn chằm chằm cửa Long Viêm cốc.

Trác Thường cười nói:

- Các đệ tử Vô Thần Điện nghe lệnh, lần này tiểu trận Long Viêm cốc chắc chắn bị phá, các người theo ta giết vào Long Viêm cốc, tiêu diệt Long tộc!

Nhưng khi Trác Thường cất tiếng cười thì cát bụi che phủ cửa Long Viêm cốc từ trên cao rớt xuống đất.

Trác Thường mới cười to nụ cười đông cứng trên mặt.

Các phái cường giả không kinh ngạc đến ngây người, ngơ ngác nhìn cửa Long Viêm cốc. Chỉ thấy cửa Long Viêm cốc mười vị trưởng lão của Long tộc vẫn đứng đó, như chưa từng nhúc nhích.

Quanh cửa Long Viêm cốc hoàn hảo như ban đầu.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Yên tĩnh đến quái dị.

Không ai lên tiếng, không có tiếng xôn xao, bàn tán, kinh kêu.

Mọi người đứng yên như tượng đá nhìn tình hình trước mắt.

Một chọi sáu mươi.

Mọi người hít ngậm khí lạnh.

Cường giả các phái Võ Thần Điện như vậy, đám cường giả Long tộc như Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng vẻ mặt không dám tin. Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vốn đã vận chuyển long lực, chuẩn bị đợi khi lục phái tấn công vào thì chém giết, nhưng giờ thì...

Khi mọi người kinh ngạc đến ngây người thì Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cười phá lên, tiếng cười sung sướng.

- Chủ nhân, người bố trí Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận quả nhiên uy lực thật mạnh!

Cường giả các phái xung quanh ngay ra, chuyển sang nhìn Long Kinh Thiên, trợn to mắt.

- Cái gì? Cửa đại trận Long Viêm cốc là do Long Kinh Thiên bố trí?

- Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận?

- Long Kinh Thiên rốt cuộc là ai? Hắn lại có thể bố trí ra đại trận như vậy? Mười địch sáu mươi, dù là thượng cổ thần trận có uy lực mạnh nhất cũng không mạnh tới mức này.

- Ta nghe nói lúc ở rèn luyện ở Ma Vực thì con mèo dị thú của Long Kinh Thiên từng nói chủ nhân của nó là viên cổ thần vương chuyển thế. Nhưng khi đó ai cũng cho rằng con mèo nói xạo, không lẽ Long Kinh Thiên thật sự là viên cổ thần vương chuyển thế?

- Nếu Long Kinh Thiên thật là viên cổ thần vương chuyển thế thì Võ Thần Điện lỗ to rồi. Đệ tử như vậy mà không cần, còn bị đuổi ra khỏi Võ Thần Điện, nếu là ta thì chắc hối hận muốn chết.

- Nghe nói Long Kinh Thiên tiến vào Võ Thần Điện chưa tới một năm đã có thể đánh bại võ tôn cường giả! Loại thiên phú như vậy cho dù là Lôi Hạo Hiên cũng không sánh bằng. Võ Thần Điện mù mắt rồi, thế nhưng nhìn không ra!

Mọi người âm ỉ lên.

Tất cả kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên.

Bọn họ không ngờ đại trận do Long Kinh Thiên bố trí.

Đương nhiên, Võ Thần Điện bỏ đi đệ tử như Long Kinh Thiên khiến cường giả các phái vui sướng khi người gặp họa.

Trác Thường, Bích Dao, chủ nhân Võ Thần Điện, Giang Biệt, còn có đám người Lôi Hạo Hiên, mọi người Võ Thần Điện nghe các cường giả bàn tán, kinh kêu, sắc mặt càng ngày càng khó coi, đặc biệt là Trác Thường, trong lòng không biết có cảm nghĩ gì.

Võ Thần Điện mù mắt rồi? Lúc trước Trác Thường lựa chọn thiên vị Lôi Hạo Hiên, quyết định giết chết đệ tử tinh anh nhỏ Long Kinh Thiên.

Đây chẳng phải là nói Trác Thường mắt bị mù?

Còn Lôi Hạo Hiên, không ai biết trong lòng gã nghĩ gì.

Nhưng khi biết đại trận ở cửa Long Viêm cốc do Long Kinh Thiên bố trí thì Lôi Hạo Hiên không thể che giấu nỗi lòng giật mình, và khó thể kiềm chế sự ghen tỵ, thù hận.

- Cái gì viên cổ thần vương chuyển thế?

Lôi Hạo Hiên quát:

- Chỉ là nói linh tinh, chắc chắn là tiểu tử này tìm đến động phủ tu luyện của viên cổ thần vương mới có thể bày ra Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận!

Lôi Hạo Hiên cung kính nói với Trác Thường:

- Lão tổ, chúng ta bắt lại Long Kinh Thiên, có thể ép hỏi ra động phủ tu luyện của viên cổ thần vương ở đâu!

Lúc này, chương giáo Võ Thần Điện, Giang Biệt cũng nói giúp cho Lôi Hạo Hiên:

- Đúng vậy lão tổ, chắc Long Kinh Thiên có được động phủ tu luyện của viên cổ thần vương nào đó, nuốt đan được viên cổ thần vương để lại, tu luyện công pháp và võ kỹ của viên cổ thần vương nên tu vi mới tăng vọt như vậy.

Trác Thường nghe thế thì lòng máy động.

Đúng vậy, nếu nói Long Kinh Thiên là viên cổ thần vương chuyển thế thật khó khiến Trác Thường tin tưởng.

Hơn nữa, dù là viên cổ thần vương chuyển thế, trong vòng một năm không thể lên đến mức đối kháng cùng cường giả võ tôn.

Mặc dù tại Ma Vực Long Kinh Thiên hợp thể với dị thú Cửu Vĩ Thiên Miêu mới đánh bại được Hoắc Phong.

- Ta đã điều tra, trước khi Long Kinh Thiên tham gia khảo hạch đệ tử nội điện thì từng đi Loạn Hải.

Chương giáo Võ Thần Điện, Giang Biệt nói tiếp:

- Chắc Long Kinh Thiên ở trong Loạn Hải tìm được động phủ tu luyện của viên cổ thần vương.

Trác Thường gật gù.

Long Kinh Thiên nghe Lôi Hạo Hiên, chương giáo Võ Thần Điện, Giang Biệt nói vậy thì thầm cười lạnh.

Ở Loạn Hải đúng là Long Kinh Thiên gặp được kỳ ngộ nhưng đó là nuốt năng lực huyết trì chứ không phải được động phủ tu luyện của viên cổ thần vương gì đó.

- Động phủ tu luyện của viên cổ thần vương.

Đáy mắt Trác Thường lóe tia nóng cháy.

Trác Thường nhìn Long Kinh Thiên, cười lạnh nói:

- Mười chọi sáu mươi? Ta muốn xem đại trận này có thể mười chọi chín mươi không!

- Lục phái, mỗi phái lại ra năm vị thánh cấp cường giả!

Lại ra năm vị thánh cấp cường giả!

Thiên Yêu quả, môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ưng Phong nghe hể thì nhìn nhau, sắc mặt muôn màu muôn vẻ.

Lại ra năm vị thánh cấp cường giả chẳng phải là chín mươi người?

Ngay cả những môn phái lớn nhỏ, cường giả gia tộc đến xem lòng dâng lên cảm giác lạ lùng. Lần này tiến đến họ vốn nghĩ lục phái có thể lấy thế bài sơn đảo hải quét sạch mọi trở ngại, tiêu diệt Long tộc, nhưng không ngờ ba lần bốn lượt bị chặn ở cửa Long Viêm cốc.

Thế là tiếp theo lục phái lại ra năm vị thánh cấp cường giả.

Tổng cộng chín mươi vị thánh cấp xếp hàng bên trên trời cửa Long Viêm cốc.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngoái đầu hỏi Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, chúng ta...?

Mặc dù Long Kinh Thiên từng nói đại trận có thể phát huy uy lực gấp mười lần nhưng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vẫn không quá tin tưởng.

Long Kinh Thiên thản nhiên nói:

- Không cần.

Chín mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái lại phát động công kích.

Mười vị trưởng lão của Long tộc!

Lần này ra tay so với lần trước khí lãng càng thêm gào thét, thiên địa lay động mãnh liệt, từng đợt lại từng đợt. Từng quyền kinh, đao khí, kiếm khí cực kỳ mạnh mẽ liên tục hội tụ, nghiền ép.

95. Chương 95

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 95: Muốn rút lui? Muộn rồi!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một số cường giả quan sát thấy mặt đất bên ngoài cửa Long Viêm cốc nứt ra, không ngừng kéo dài ra ngoài, thẳng tắp tới mấy trăm dặm.

Từ xa nhìn lại mặt đất như nứt từng khe hở.

Những khe hở giao nhau ngang dọc.

Mắt thấy lục phái công kích oanh vào cửa Long Viêm cốc, mười vị trưởng lão của Long tộc lại động. Mười người làm y như vậy, dựa teo Long Kinh Thiên dạy, tay ấn pháp quyết, không ngừng chuyển thân thể, thúc đẩy Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Theo mười vị trưởng lão của Long tộc thúc đẩy Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận, chỉ thấy bên dưới đại trận lại bùng phát ánh sáng mãnh liệt, lực lượng khủng bố tựa núi lửa phun từ lòng đất bắn lên.

Mười vị trưởng lão của Long tộc phát hiện gặp công kích càng mạnh thì khi họ thúc đẩy Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận bùng phát ra lực lượng càng cường.

Ầm ầm ầm ầm!

Từng tiếng va chạm điếc tai dày đặc không ngừng truyền ra từ bầu trời.

Từng đợt chấn động mãnh liệt, từng đoàn khủng bố gió lốc, lợi nhải, đao khí quét bốn phía.

Những tiếng va chạm còn vang, đụng vào một số núi xung quanh, núi đổ sụp, đá bay tứ tung, phạm vi trăm dặm mặt đất bị tước một tầng.

Những cường giả môn phái đứng xem thấy vậy thì hút ngụm khí lạnh.

Oanh kích như vậy nếu công kích môn phái của họ thì chắc chắn đã bị san bằng.

Tiếp theo họ nhìn hướng cửa Long Viêm cốc.

So với lần trước va chạm kịch liệt, trên trời cửa Long Viêm cốc tràn ngập tầng tầng cát bụi, lần này càng dày đặc hơn, thật lâu không tán đi.

Đám Trác Thường nhìn chăm chăm.

Lần này Trác Thường không giống đợt trước chưa chờ bụi tán đã ra lệnh Vô Thần Điện công kích.

Công kích chậm rãi tan, từng chút một.

Lần này cát bụi gió bão dường như tán đi khá chậm.

Long Kinh Thiên nhìn biểu tình hồi hộp của đám Trác Thường, thầm cười lạnh. Cát bụi ở cửa Long Viêm cốc rốt cuộc hoàn toàn biến mất.

Long Viêm cốc lại lần nữa rõ ràng trước mắt mọi người.

Mọi người nhìn không chớp mắt cửa Long Viêm cốc đã không còn cát bụi, khi nhìn rõ thì họ cảm thấy cổ họng nghẹn, trái tim co giật.

Chín mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái tấn công thì tay chân run lấy bầy.

Lôi Hạo Hiên con mắt trừng lòi ra, lẩm bẩm:

- Không có khả năng, không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!

Cửa Long Viêm cốc chịu công kích từ chín mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái vậy mà vẫn hoàn hảo như lúc ban đầu.

Mười vị trưởng lão của Long tộc thủ vững cửa Long Viêm cốc vẫn như trước kia, đứng đó như không hề nhúc nhích, không thiếu cánh tay hay chân, thậm chí y phục không bị rách một lỗ nào.

Môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Uông Phong hét thất thanh:

- Thế nhưng, thế nhưng vẫn không công phá!

Hiển nhiên tình hình trước mắt khiến môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Uông Phong bị kích thích quá lớn.

Không có công phá!

Không có công phá!

Thanh âm vang vọng trong sơn cốc thật lâu.

Mọi người giật mình, một ít môn phái cường giả nhìn hướng Long Kinh Thiên lòng sinh ra cực kỳ kinh khủng. Xem như là viễn cổ thần vương tái thế, cũng không có khả năng bố trí ra trận pháp khủng bố như vậy.

Trận pháp như vậy nhưng lại xuất hiện ở đại lục Thiên Lam?

Chính đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng không tin có thể lấy mười địch chín mươi, ánh mắt nhìn chủ nhân Long Kinh Thiên biến đổi.

Trong khoảnh khắc, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch phát hiện chủ nhân Long Kinh Thiên biến bí ẩn hơn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu run giọng nói:

- Đại, đại ca, người, xác định, người là viễn cổ, thần vương chuyển thế?

Long Kinh Thiên thản nhiên cười nói:

- Không phải người đã xác định sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu trợn trắng mắt, câm nín.

Trước kia nó xác định nhưng bây giờ hình như là không.

Trác Thường và thê tử Bích Dao biểu tình không tốt hơn người khác bao nhiêu, đặc biệt là Trác Thường biết rõ uy lực lớn nhất của thượng cổ thần trận, nhưng đại trận trước mắt đã vượt qua phạm trù nhận biết về uy lực lớn nhất của thượng cổ thần trận.

Ngay khi mọi người kinh sợ thì Trác Thường biểu tình dữ tợn, hét to:

- Lục phái lại phái ra năm vị thánh cấp cường giả, ta không tin không phá được đại trận của người!

Lục phái lại phái ra năm vị thánh cấp cường giả?

Nếu lại phái ra nữa thì là một trăm hai mươi vị thánh cấp!

Cường giả lục phái xuất động hết tấn công Long tộc, nhưng ba lần bốn lượt không thể công phá cửa cốc của người ta.

Cường giả các phái đứng xem trừu kinh ngạc Long Kinh Thiên bố trí đại trận ra cũng nổi lên xem thường lục phái, đặc biệt là Vô Thần Điện.

Có nhiều cường giả ánh mắt tràn ngập giễu cợt nhìn lục phái.

Đại lục Thiên Lam bị lục phái thống trị nhiều năm, có nhiều đệ tử dựa vào thế lực lục phái hành vi thô bạo, thậm chí bá đạo, thường thường không để vào mắt môn phái, gia tộc khác.

Những gia tộc, môn phái cường giả này trong lòng tự nhiên là khó chịu.

Hiện tại thấy lục phái mắc nghẹn thì tất nhiên lòng họ rất sung sướng.

- Lại phái ra năm vị viên cổ chiến thần?

Đám môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Uông Phong nghe Trác Thường nói thì biểu tình quái dị, do dự.

Chín mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái đều không thể công kích được đại trận của người ta, một trăm hai mươi vị thì có thể sao?

Bọn họ vốn tràn đầy tự tin, ba phen bốn lượt bị đả kích, bắt đầu nghi ngờ.

Trác Thường quan sát nhạy bén, biết tâm lý đám môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Uông Phong nghĩ gì.

Trác Thường lạnh lùng nói:

- Mặc kệ nó là đại trận gì thì uy lực sẽ có hạn độ, khi nó chịu đựng công kích đạt tới mức độ nhất định thì sẽ bị phá! Nếu các người có cách tốt hơn phá vỡ trận này thì có thể nêu ra.

Đám môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Uông Phong lặng im không nói.

Đúng vậy, trừ cách này ra họ chịu bó tay.

Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận gì gì đó trước kia họ chưa nghe nói qua thì dĩ nhiên không biết cách phá giải, trừ dùng công kích phá vỡ ra không còn cách nào khác.

Cuối cùng, năm cường giả như môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Uông Phong cùng đồng ý lại ra năm vị thánh cấp cường giả.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngoái đầu hỏi Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, vậy bây giờ chúng ta có nên...?

Long Kinh Thiên từng nói Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận có thể chịu công kích gấp mười lần, nhưng hiện tại đối phương phái ra một trăm hai mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái.

Long Kinh Thiên nhìn rất nhiều thánh cấp cường giả của lục phái đứng trên bầu trời cửa Long Viêm cốc, chậm rãi nói:

- Tới lúc hái gặt thắng lợi.

Gặt thắng lợi?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch gật ra.

Long Kinh Thiên nói với ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực:

- Các người cùng ta đi vào Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

96. Chương 96

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 96: Bắt giữ Long Kinh Thiên!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nói xong trước tiên bay vào trong Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch sắc mặt mừng rỡ, cùng Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực cung kính vâng dạ, cùng bay vào trong Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Đám Trác Thường, môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong đang định phái ba mươi vị thánh cấp cường giả gia nhập vào hàng công kích thì rất kinh ngạc thấy bốn người Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch bay vào Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Long Kinh Thiên nhìn đám Trác Thường, lạnh lùng nói:

- Bây giờ ta sẽ cho các người thấy uy lực chân chính của Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận!

Người xung quanh ngây ra.

Uy lực chân chính?

Không lẽ mới rồi chưa phải là uy lực chân chính của Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận sao?

Trác Thường biến sắc mặt, lòng dâng lên cảm giác bất an, nhìn các thánh cấp cường giả lực phái trên cửa Long Viêm cốc.

Trác Thường sốt ruột quát:

- Lùi, các người lùi hết cho ta!

Nhưng Trác Thường mới nói xong thì thấy bốn người Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực tay không ngừng bấm ấn quyết kỳ lạ, đánh ra phù ấn kỳ dị.

Khi những phù ấn rơi vào Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận thì bỗng nhiên Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận biến xao động, cho đám người Trác Thường cảm giác là xao động.

Từng đợt lực lượng khủng bố, lực lượng hủy diệt khiến tim người đập nhanh như nước lũ phun trào từ lòng đất.

Tiếp theo là từng luồng sáng xanh và bạch kim như thủy triều tràn ngập nguyên Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Trong mắt đám một trăm hai mươi vị cường giả thánh cấp của lực phái thì ánh sáng xanh và bạch kim dưới cửa cốc cực kỳ chói mắt.

Hơi nóng rất da.

Khí lạnh thấu xương.

Các một trăm hai mươi vị cường giả thánh cấp của lực phái nghe Trác Thường quát, lòng giật mình, định bay lùi ra sau thì bỗng ánh sáng xanh và bạch kim tỏa ánh sáng như mặt trời, bắn hướng bọn họ.

Những thánh cấp cường giả hết hoảng, vội công kích ánh sáng xanh và bạch kim, định ngăn cản chúng.

Nhưng họ thấy những ánh sáng xanh và bạch kim chớp mắt xuyên qua quyền kinh, đao khí, kiếm khí, phủ khí của bọn họ, bắn tới họ.

Chớp mắt ánh sáng xanh và bạch kim đã xâm nhập vào người họ.

Chỉ thấy ánh sáng xanh đánh vào cơ thể họ, như mũi nhọn thần kiếm xuyên qua lưng, thẳng bay lên bầu trời. Ánh sáng bạch kim cũng tương tự.

Những cường giả thánh cảnh cảm thấy ngực đau nhói, cúi đầu, thấy lỗ hổng ở lồng ngực, nhưng không chảy máu ra. Bên cạnh cái lỗ đốt lửa xanh nhạt hoặc là vụn bằng bạch kim đông kết.

- Không!

Bỗng có người hét lên, là tiếng hét chói tai trước khi chết.

Tiếp theo phía xa cường giả các phái trông thấy một trăm hai mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái trên bầu trời cửa Long Viêm cốc từ trên trời đáp xuống, không, là rớt xuống.

Một người, hai người, ba người.

Bốn người, năm người, sáu người...

Mọi người ngậy ngốc nhìn tình cảnh quái dị, khủng bố.

Chỉ mấy giây thì lục phái có hơn mười vị thánh cấp cường giả té xuống đất, không nhúc nhích.

Khi các phái cường giả ở xa đứng xem phản ứng lại thì đôi mắt khó thể che giấu nỗi lòng kinh hoàng.

Hơn mười vị thánh cấp cường giả thế nhưng đã chết?

Đây chính là thánh cấp cường giả, trừ bỏ thần cấp cường giả ra thì họ là đỉnh cường giả ở đại lục Thiên Lam. Lực lượng trung kiên siêu cấp đại phái cứ thế chết đi.

Một số cường giả gia tộc kiếm không được kinh kêu:

- Cái... Cái này không phải là thật chứ?

Hình ảnh trước mắt khiến gã có cảm giác nằm mơ, không chân thật.

Nhưng gã mới nói xong thì ăn tát tay người bên cạnh.

Gã tức giận ngoái đầu:

- Tại sao ngươi đánh ta?

Người tát gã lầm bầm:

- Nếu biết đau nghĩa là sự thật!

Trác Thường thấy lục phái chớp mắt có hơn mười vị thánh cấp cường giả chết, trong đó ba người thuộc về Võ Thần Điện thì vừa kinh vừa giận.

Trác Thường rống to:

- Lui hết cho ta!

Trác Thường tiến lên hai tay vung ra, xung quanh người gã dựng lên mấy vạn kiếm quang đột nhiên công kích bốn người Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Long Kinh Thiên thấy vậy cười lạnh nói:

- Muốn rút lui? Muộn rồi!

Long Kinh Thiên nói xong vung đôi tay. Ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch liên tục thúc đẩy Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận tỏa ánh sáng rực rỡ.

Mấy vạn kiếm quang của Trác Thường đánh vào vách ánh sáng, gã kinh ngạc thấy kiếm quang có đột nhiên đốt cháy, có bỗng nhiên thành băng vụn ngưng kết ở giữa không trung.

Tiếng hét thảm lại vang lên.

Lại có thánh cấp cường giả lục phái từ trên trời té xuống.

Trác Thường thấy thánh cấp cường giả lục phái chết thì mắt đỏ rực, hét với đám môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong còn đứng ngây như phỗng:

- Các người cùng ra tay cho ta, phá hỏng đại trận chết tiệt này!

Hiện tại thánh cấp cường giả lục phái đều bị giam cầm trên bầu trời Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận, nếu không phá đại trận. Trác Thường biết, sợ là một trăm hai mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái đều chết hết.

Lòng Trác Thường đang nhỏ máu, đây chính là thánh cấp cường giả, bồi dưỡng ra một thánh cấp cường giả tốn bao nhiêu năm, bao nhiêu công sức, bao nhiêu đan dược, bao nhiêu ngày mới bồi dưỡng ra được!

Các thần cấp cường giả như môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong giật mình tỉnh táo lại, cùng tiến lên công kích Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận và bốn người Long Kinh Thiên.

mười vị trưởng lão của Long tộc đã lùi ra khỏi đại trận.

Trong đại trận chỉ có bốn người Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thấy các thần cấp cường giả môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong oanh kích tới thì biểu tình thản nhiên.

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- U minh toàn phong!

Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực hiểu ý, hai người bay lên, tới hai hướng khác trên đại trận, tay ấn pháp quyết vung lên.

Khí lưu đại trận thay đổi, hình thành từng lốc xoáy, lốc xoáy màu đen.

Những lốc xoáy nức nở, mang theo lực lượng nhiếp hồn người nghênh đón công kích của đám Trác Thường.

Long Kinh Thiên nói với mọi người hai chữ:

- Kiếm sơn.

Giọng Long Kinh Thiên lạnh lùng.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch gật đầu.

Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thay đổi động tác tay. Quanh thân hai người tỏa ánh sáng rõ rệt, nam ly chi hỏa trong Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận đột nhiên biến mất không còn bóng dáng.

Người đàn ông trung niên trông thấy ánh sáng xanh biến mất thì thái minh hàn khí ánh sáng bạch kim bỗng biến đổi, hình thành từng thanh kiếm sắc bén.

Những thanh kiếm toát ra khí lạnh kinh người, tỏa ánh sáng bạch kiếm lấp lư, hợp thành một tòa kiếm sơn.

Đúng vậy, là một tòa kiếm sơn do mấy vạn thanh kiếm bén hợp thành.

Long Kinh Thiên quát:

- Đi!

Tòa kiếm sơn từ dưới lên trên đánh hướng thánh cấp cường giả của lục phái.

Kiếm sơn chưa đánh tới thì các thánh cấp cường giả của lục phái đã cảm thấy khí lạnh như đến từ địa ngục. Khí lạnh kia khiến linh hồn họ thấy lạnh lẽo.

Thiết gia lão tổ Thiết Dương Vô Thần Điện quát:

- Mọi người đừng hoảng, hơn mười vị thánh cấp cường giả chúng ta liên hợp lại, dù là cổ thần cũng phải trốn tránh! Chúng ta ra tay cùng lúc đánh tan kiếm sơn, sau đó bắt giữ phản đồ Long Kinh Thiên!

- Chỉ cần bắt được phản đồ là đại trận sẽ tự động sụp đổ!

Thiết Dương nhìn ra được ba vị thần cấp cường giả Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thúc đẩy đại trận đều nghe theo Long Kinh Thiên chỉ huy.

Vậy nếu họ bắt giữ Long Kinh Thiên thì có thể phá đại trận này.

Nghe Thiết gia lão tổ Thiết Dương quát, đám thánh cấp cường giả vốn kinh hoàng ổn định lại, lần nữa cùng nhau công kích kiếm sơn.

- Lạc hải thần quyền!
- Vấn thiên thần đao!
- Tình thiên kiếm, tình ý miên miên, kiếm ý không đoạn!

97. Chương 97

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 97: Không ngờ là Tử Thiên Long Hoàng!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Phút chốc thánh cấp cường giả của lục phái đánh ra chiêu mạnh nhất của mình, không còn ai giữ lại thực lực. Một số người thậm chí thi triển ra võ kỹ thần cấp có được từ kỳ ngộ.

Công kích khiến khí lưu đại trận điên cuồng hỗn loạn, cửa Long Viêm cốc hình như vì công kích từ thánh cấp cường giả của lục phái mà phát ra tiếng kinh sợ.

Ong, ong, ong!

Từng tiếng vù vù không dứt.

Ầm ầm!

Tiếng nổ đécc tai truyền đến, công kích của thánh cấp cường giả của lục phái va chạm với kiếm sơn.

Ầm!

Kiểm sơn bị công kích mãnh liệt từ thánh cấp cường giả của lục phái tựa như khối băng yếu ớt vỡ tan, kiếm sơn chớp mắt tan tác.

Cổ Hải Cổ gia thấy vậy thì mặt vui sướng, quát:

- Uy lực trận này chỉ có thể thôi, kiếm sơn đã bị phá, mọi người tập trung công kích giết chết cường giả Long tộc, bắt giữ Long Kinh Thiên!

Cổ Hải xung phong lao tới trước.

Cổ Hải nhìn Long Kinh Thiên, biểu tình dữ tợn, lóe sát ý:

- Long Kinh Thiên, chờ lát nữa ta sẽ khiến ngươi chịu mọi hành hạ mà chết!

Nhưng khi Cổ Hải của Cổ gia lao xuống thì bỗng phát hiện khóe môi Long Kinh Thiên cong lên nụ cười, biểu tình không kinh hoàng như gã tưởng, trong mắt bình tĩnh chất chứa trào phúng.

Không sai, chính là trào phúng.

Cổ Hải của Cổ gia ngây ra, trong lòng nổi lên cảm giác bất an mãnh liệt. Nguy rồi!

Chính lúc này, Cổ Hải của Cổ gia trông thấy kiếm sơn bị họ đánh tan đột nhiên hóa thành vô số hàn khí lợi kiếm cực nhan tấn công họ.

Lợi kiếm phá không, tiếng xé rách không gian kêu vù vù.

Đây là tốc độ nhanh đến mức tận cùng thì vang tiếng xé gió.

Cổ Hải của Cổ gia mặt xám xịt, con mắt trợn to:

- Không, không, thánh vực không gian!

Cổ Hải của Cổ gia cảm giác hơi thở tử vong tới gần mình, kinh hoàng thì triển ra thánh vực không gian.

Chỉ thấy xung quanh Cổ Hải của Cổ gia xuất hiện một không gian.

Không gian này toàn là sóng biển, từng đợt sóng thét gào, lao nhanh, liên tiếp thành vùng biển.

lực lượng thủy hệ cường đại bùng phát từ không gian của Cổ Hải của Cổ gia.

Long Kinh Thiên cười lạnh nói:

- Thánh vực không gian?

Long Kinh Thiên nói xong tay lóe tia sáng, thái minh hàn khí hóa thành kiếm lại tăng vọt gấp đôi.

Xèo!

Xèo!

Chỉ thấy thái minh hàn khí công kích thánh vực không gian quanh thân Cổ Hải của Cổ gia, chớp mắt phá vỡ không gian.

Thánh vực không gian của Cổ Hải của Cổ gia tựa như vách tường bị đâm thủng lỗ chỗ.

Vùng biển sóng liên tiếp giống như khối gỗ đứt đoạn, sóng biển bùng nổ biến mất trên trời.

Tiếp theo là vô số thái minh hàn khí đâm thủng thánh thể của Cổ Hải của Cổ gia.

- Ưc.

Cổ Hải của Cổ gia phát ra tiếng hét trầm đục, khó tin nhìn Long Kinh Thiên. Cổ Hải vươn tay sờ ngực mình như muốn làm cái gì, nhưng tiếp theo té từ trên trời xuống.

Giống như thánh cấp cường giả của lục phái lúc trước chết đi, trên mặt Cổ Hải của Cổ gia có vô tận không cam lòng, có vô tận hối hận, có vô tận không tin

Lúc trước Cổ Hải của Cổ gia từng mơ mộng bảo bối vô tận trong bảo khố Long tộc, từng mơ ước long huyết vô cùng hấp dẫn trong người long thể của Long tộc. Chỉ cần có đầy đủ thánh cấp long huyết, Cổ Hải của Cổ gia tự tin trong trăm năm có thể đột phá đến thần cấp. Nhưng mọi thứ đột nhiên biến xa xôi, mơ hồ như vậy.

Cổ Hải của Cổ gia té xuống, tầm mắt dần tối sầm.

Nhìn xác Cổ Hải của Cổ gia ngã gục, Long Kinh Thiên biểu tình lạnh lùng, vung hai tay, đem xác gã và xác các thánh cấp cường giả của lục phái lúc trước đã chết cất vào Trấn Thiên tháp.

- Mười chín người.

Từ lúc bắt đầu đến bây giờ, bao gồm Cổ Hải, đã có mười chín vị thánh cấp cường giả chết.

Lúc này lại có người từ trên trời rớt xuống.

Long Kinh Thiên vung đôi tay.

- Hai mươi!

- Hai mươi một!

Chỉ chớp mắt trong Trấn Thiên tháp có xác của ba mươi hai vị thánh cấp cường giả.

Ba mươi hai vị!

Đám Trác Thường, môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong, Đỗ Niên nhìn thánh cấp cường giả của lục phái lần lượt từng người từ trên trời té xuống, mắt đỏ ngầu, sát ý kinh người.

Nhưng công kích của họ bị Long Hoàng Ngao Chí, trưởng lão của Long tộc thúc đẩy đại trận ngăn cản lại.

Công kích của mười ba vị thần cấp cường giả thần phái bị hai người Long Hoàng Ngao Chí ngăn cản.

Bọn họ chỉ có thể trở mắt nhìn thánh cấp cường giả của lục phái chết trước mặt mình. Bọn họ là thần cấp cường giả, ở đại lục Thiên Lam kêu mưa gọi gió, nhưng giờ phút này không thể cứu đệ tử lục phái của mình.

Trác Thường rít gào:

- Long Kinh Thiên, ta phải giết ngươi, phải giết ngươi, phải băm vằm ngươi thành muôn ngàn mảnh!

Trác Thường điên cuồng, chưởng giáo các phái như môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong cũng biểu tình vạn vạn, hận không thể giết Long Kinh Thiên ngàn lần, vạn lần, ngàn vạn lần.

Nhưng mặc kệ họ có hận hơn, sát ý như biển cũng không thể ngăn cản chuyện xảy ra.

Không thể cứu lại kết quả thánh cấp cường giả của lục phái chết đi.

Thánh cấp cường giả của lục phái còn lại vẫn đang lục tục chết đi.

Nhìn tình cảnh trước mắt, cường giả các phái phía xa đứng xem tay chân lạnh cóng, mắt cực kỳ kinh khủng, cái này đúng là đại đồ sát!

Rõ ràng là đại đồ sát!

Thánh cấp cường giả của lục phái như là trừ la thú bị giết.

Đây quả thực chính là nhân gian địa ngục!

Là thánh cấp cường giả, trong những gia tộc truyền thừa ngàn năm, mấy ngàn năm thì đó là sự tồn tại như lão tổ, tối cao, thế mà giờ họ lần lượt té ngã trước mặt mọi người.

Những gia tộc, tông phái cường giả chấn kinh, kinh khủng, ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên lại biến đổi.

Long Kinh Thiên đứng trong Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận, nhẹ nhàng hơi hợt, biểu tình thản nhiên, nhìn không ra là hắn đánh chết thánh cấp cường giả của lục phái thì biểu tình không có dao động gì cả.

Nhìn biểu tình bình tĩnh, thản nhiên của Long Kinh Thiên, những gia tộc, tông phái cường giả trong lòng lạnh run.

Long Kinh Thiên ở trong mắt họ giống như ác ma khủng bố.

Một ác ma địa ngục khiến người rùng mình.

Lôi Hạo Hiên đứng phía xa, tay chân lạnh cóng, môi trắng bệch, giống như người bình phàm ở đất cực băng thì môi trắng.

Lúc trước Long Kinh Thiên ở trong mắt Lôi Hạo Hiên chỉ là một con kiến, gã giờ một ngón tay đủ giết hắn. Lôi Hạo Hiên chưa từng để Long Kinh Thiên trong lòng.

Nhưng hiện tại Lôi Hạo Hiên phát hiện con kiến trong mắt gã đột nhiên biến thành ngọn núi to, đè ép gã nghẹt thở.

Lôi Hạo Hiên ở trong mắt Long Kinh Thiên là con kiến.

Lôi Hạo Hiên nhớ lại ánh mắt Long Kinh Thiên nhìn gã thì đúng là như vậy.

Người ta trước giờ không lọt mắt thiên phú mạnh nhất Vô Thần Điện từ xưa đến nay như Lôi Hạo Hiên.

Long Kinh Thiên đứng đó, cảm giác ánh mắt cường giả các phái kinh hoàng nhìn mình, sắc mặt bình tĩnh, thánh cấp cường giả? Thánh cấp cường giả đối với Long Kinh Thiên không khác gì bình dân trên đại lục Thiên Lam. Đừng nói là viễn cổ chiến thần, dù là cổ như Trác Thường cũng chỉ thể thôi.

Ở trung ương Tiên Giới hay phát sinh đại chiến.

Long Kinh Thiên đã thấy quá nhiều ngàn vạn Thiên Tiên, thậm chí là Kim Tiên chết trước mặt mình.

Thử tưởng tượng ngàn vạn Thiên Tiên, Kim Tiên như hạt mưa từ trên trời rơi xuống sẽ là tình cảnh như thế nào? Thánh cấp cường giả trước mắt so sánh có đáng gì?

98. Chương 98

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 98: Toàn bộ rút lui

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Căn bản không tính cái gì.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch phối hợp với Long Kinh Thiên, không ngừng thúc đẩy Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Nhìn từng thánh cấp cường giả của lục phái từ trên trời rớt xuống, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cười to nói:

- Chủ nhân, Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận đúng là uy lực kinh người. Tử Thiên Long Hoàng ta sống mấy chục vạn năm chưa từng thấy đại trận như vậy. Xem như là thượng cổ ma thần đại chiến có thập phương diệt ma trận cũng không lợi hại đến vậy.

Tiếng cười của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch tràn ngập bầu trời Long Viêm cốc, cường giả các phái nghe rõ ràng.

- Cái gì? Tử Thiên Long Hoàng? Hắc, hắc là Tử Thiên Long Hoàng? Sống mấy chục vạn năm?

- Tử Thiên Long Hoàng? Đó là ai?

- Tử Thiên Long Hoàng mà người không biết? Đó là vị Long Hoàng thứ nhất của Long tộc, cũng là cường địa nhất, vài chục vạn năm trước ở viễn cổ ma thần đại chiến, uy chấn tu luyện linh dược, thậm chí là đại lục hoang dã.

- Có chuyện như vậy? Tử Thiên Long Hoàng mà lại nhận Long Kinh Thiên làm chủ nhân?

- Nghe nói Tử Thiên Long Hoàng năm đó chính là cổ thần cường giả!

- Tử Thiên Long Hoàng không chết?

- Ta nhớ ra rồi, thượng cổ thần điển sách ghi chép, nói là Tử Thiên Long Hoàng trong viễn cổ thần ma đại chiến thì bị hai vị cường giả ma thần địa ngục liên hợp trọng thương nặng, trúng cấm chú gì đó của hai vị ma thần, hình như gọi là ma kha địa ngục đồ la chú, sau đó rơi vào trạng thái ngủ say.

- Long Viêm cốc? Không lẽ bây giờ Tử Thiên Long Hoàng đã phá giải cấm chú?

- Chắc là vậy, nếu không thì Tử Thiên Long Hoàng không thể nào tỉnh lại được.

- Ma kha địa ngục đồ la chú là hai vị cường giả ma thần liên hợp thi triển, ai có thể phá giải cấm chú này? Mấy chục vạn năm qua Long tộc cũng chịu bó tay!

Cường giả các phái nghe cường giả Long tộc trước mắt là Tử Thiên Long Hoàng thì như nước sôi bỏng, kinh kêu, bàn tán, biểu tình không dám tin.

Mặc dù đã qua vài chục vạn năm nhưng Long Hoàng đời thứ nhất Long tộc, Tử Thiên Long Hoàng không bị các cường giả đại lục Thiên Lam lãng quên.

Có nhiều thần thư điển sách kể về viễn cổ thần ma đại chiến.

Còn đề cập sự tích của Tử Thiên Long Hoàng.

Các thánh cấp cường giả của lục phái như Trác Thường nghe thấy cũng kinh ngạc đến ngây người.

Đặc biệt là Trác Thường, trợn to mắt như ốc bươu:

- Tử... Tử Thiên Long Hoàng!

Trác Thường nhớ lại lời Tử Thiên Long Hoàng từng nói.

Lúc trước Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có nói dù là Hoành Bằng, chưởng giáo đời thứ nhất Võ Thần Điện cũng không dám nói diệt Long tộc của gã.

- Chẳng lẽ, chẳng lẽ hẳn thật là Tử Thiên Long Hoàng sao?

Trác Thường không bình tĩnh nổi.

Trác Thường đã như vậy thì thê tử của gã, Bích Dao, Giang Biệt cũng tương tự.

Còn Lôi Hạo Hiên thì chân nhũn ra.

Lúc ở rèn luyện ở Ma Vực ban đầu là Lôi Hạo Hiên đối đầu với cường giả Long tộc này, không ngờ, không ngờ là Long Hoàng đời thứ nhất của Long Hoàng, Tử Thiên Long Hoàng!

Uy danh của Tử Thiên Long Hoàng không kém hơn Hoành Bằng, chưởng giáo đời thứ nhất Võ Thần Điện.

Trong khi Trác Thường, các cường giả giết mình thân phận của Tử Thiên Long Hoàng thì trên trời vang tiếng hét thảm, mọi người kinh ngạc ngoái đầu nhìn. Chỉ thấy Thiết gia lão tổ Thiết Dương từ trên trời rớt xuống.

Kế tiếp Cổ Hải của Cổ gia thì Thiết gia lão tổ Thiết Dương cũng nói gót theo sau.

Long Kinh Thiên làm tương tự, cũng thu xác Thiết Dương vào trong Trần Thiên tháp.

Giết chóc vẫn đang tiếp tục.

Sau khi Thiết gia lão tổ Thiết Dương té ngã, chớp mắt có mấy vị thánh cấp cường giả té từ trên trời xuống.

Long Kinh Thiên lầm bầm:

- Bốn mươi lăm.

Bốn mươi lăm, lục phái bị khốn mười chín vị thánh cấp cường giả, đã chết đi một nửa.

Trên bầu trời Long Viêm cốc, lục phái còn dư bốn mươi lăm vị thánh cấp cường giả tập thể mặt xám xịt. Long Viêm cốc tràn ngập tuyệt vọng, kinh sợ, chết chóc.

Nhìn từng thánh cấp cường giả chết đi, họ đã mất niềm tin phản kháng.

Trác Thường bổng cao giọng quát:

- Dừng tay, dừng tay cho ta!

Long Kinh Thiên ngoái đầu lại, lạnh lùng nhìn Trác Thường.

Trác Thường nói:

- Long Kinh Thiên, ngươi thả các thánh cấp cường giả Võ Thần Điện chúng ta, Võ Thần Điện ta sẽ không truy cứu tội phản bội Võ Thần Điện của ngươi!

Long Kinh Thiên cười nhạt nói:

- Không truy cứu tội phản bội Võ Thần Điện

Trong ánh mắt chăm chú của đám Trác Thường, đôi tay Long Kinh Thiên vung lên, nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí phóng lên cao.

Phút chốc vài tiếng hét thảm vang lên.

Lục phái lại có năm vị thánh cấp cường giả chết. Trác Thường nhìn thấy trong năm người có bốn thuộc Võ Thần Điện.

- Người...!

Trác Thường tức giận chỉ vào Long Kinh Thiên, hận không thể nuốt sống hắn.

Trác Thường cảm thấy gã là thần cấp cường giả, còn là lão tổ Võ Thần Điện, mở miệng nói ra điều kiện với hậu bối đã rất 'khách sáo', nhưng Long Kinh Thiên ở trước mặt cường giả các phái đánh chết thánh cấp cường giả của Võ Thần Điện!

Cái này đúng là tát mạnh vào mặt Trác Thường.

Nhưng khi Trác Thường tức giận chỉ vào Long Kinh Thiên thì hắn vung đôi tay, nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí phóng lên cao, trên bầu trời thánh cấp cường giả của lục phái khác té ngã.

Trác Thường thấy tình hình này thì mắt như bắn ra lửa.

Trác Thường siết chặt hai nắm tay, sát ý khủng bố khiến xung quanh ngưng kết qua băng tuyết.

Ánh nắng rực rỡ, băng tuyết lấp lánh.

Biểu tình của đám môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Uông Phong không tốt hơn Trác Thường bao nhiêu.

Từng thánh cấp cường giả ngã xuống, trên bầu trời thánh cấp cường giả của lục phái ngày càng ít. Đến cuối cùng đám Trác Thường, môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Uông Phong điên cuồng công kích, tiếng gầm giận dữ không dứt.

Nhưng vô dụng, mọi chuyện không thể ngăn cản bước chân tiến đến cái chết của những thánh cấp cường giả này.

Còn lại thánh cấp cường giả của lục phái bị giam cầm trong đại trận rồi cuộc có người không chịu nổi kinh hoàng chết chóc, không cần mặt mũi há mồm khóc.

- Không, ta không muốn, ta không muốn chết. Phong Hành ta tu luyện ngàn năm, khó khăn lắm mới đột phá thánh cấp, ta không muốn chết tại đây!

Đối mặt tử vong, con người luôn yếu ớt.

Mặc kệ là thánh cấp, thần cấp, hay là Thiên Tiên.

Trong lục phái thậm chí có một thánh cấp cường giả muốn nhận Long Kinh Thiên làm chủ:

- Long Kinh Thiên, cầu xin ngươi thả ta đi, ta nguyện ý giống như Long tộc nhận ngươi làm chủ!

Họ chỉ vì sống sót.

Vị thánh cấp cường giả này thuộc Võ Thần Điện.

Trác Thường nghe vậy cùng với đám cường giả Võ Thần Điện Giang Biệt sắc mặt cực kỳ khó xem.

- Đồ phản đồ nhà ngươi!

Chưởng giáo Võ Thần Điện, Giang Biệt không kiềm được tức giận chỉ vào mắt:

- Chờ ngươi đi ra ta phải hành chết ngươi!

Võ Thần Điện thánh cấp cường giả kia cười lạnh nói:

- Thật ra ta sớm chịu đủ Võ Thần Điện rồi. Trên dưới Võ Thần Điện mặt ngoài nhân nghĩa đạo đức nhưng đều là tiểu nhân âm hiểm. Ngàn năm nay ta lập bao nhiêu công lao mồ hôi đổ máu sôi nước mắt cho Võ Thần Điện, nhưng các ngươi đối xử với ta như thế nào!?

Chưởng giáo Võ Thần Điện, Giang Biệt không ngờ phản đồ này dám ở trước mặt mọi người phản bác chưởng giáo như gã. Giang Biệt tức đến xanh mặt, ngực phập phồng.

Phút chốc thánh cấp cường giả của lục phái đánh ra chiêu mạnh nhất của mình, không còn ai giữ lại thực lực. Một số người thậm chí thi triển ra võ kỹ thần cấp có được từ kỳ ngộ.

Công kích khiến khí lưu đại trận điên cuồng hỗn loạn, cửa Long Viêm cốc hình như vì công kích từ thánh cấp cường giả của lục phái mà phát ra tiếng kinh sợ.

Ong, ong, ong!

Từng tiếng vù vù không dứt.

Ầm ầm!

Tiếng nổ đécc tai truyền đến, công kích của thánh cấp cường giả của lục phái va chạm với kiếm sơn.

Ầm!

Kiểm sơn bị công kích mãnh liệt từ thánh cấp cường giả của lục phái tựa như khối băng yếu ớt vỡ tan, kiếm sơn chớp mắt tan tã.

Cổ Hải Cổ gia thấy vậy thì mặt vui sướng, quát:

- Uy lực trận này chỉ có thể thôi, kiếm sơn đã bị phá, mọi người tập trung công kích giết chết cường giả Long tộc, bắt giữ Long Kinh Thiên!

Cổ Hải xung phong lao tới trước.

Cổ Hải nhìn Long Kinh Thiên, biểu tình dữ tợn, lóe sát ý:

- Long Kinh Thiên, chờ lát nữa ta sẽ khiến ngươi chịu mọi hành hạ mà chết!

Nhưng khi Cổ Hải của Cổ gia lao xuống thì bỗng phát hiện khoe môi Long Kinh Thiên cong lên nụ cười, biểu tình không kinh hoàng như gã tưởng, trong mắt bình tĩnh chất chứa trào phúng.

Không sai, chính là trào phúng.

Cổ Hải của Cổ gia ngây ra, trong lòng nổi lên cảm giác bất an mãnh liệt. Nguy rồi!

Chính lúc này, Cổ Hải của Cổ gia trông thấy kiếm sơn bị họ đánh tan đột nhiên hóa thành vô số hàn khí lợi kiếm cực nhan tấn công họ.

Lợi kiếm phá không, tiếng xé rách không gian kêu vù vù.

Đây là tốc độ nhanh đến mức tận cùng thì vang tiếng xé gió.

Cổ Hải của Cổ gia mặt xám xịt, con mắt trợn to:

- Không, không, thánh vực không gian!

Cổ Hải của Cổ gia cảm giác hơi thở tử vong tới gần mình, kinh hoàng thi triển ra thánh vực không gian.

Chỉ thấy xung quanh Cổ Hải của Cổ gia xuất hiện một không gian.

Không gian này toàn là sóng biển, từng đợt sóng thét gào, lao nhanh, liên tiếp thành vùng biển.

lực lượng thủy hệ cường đại bùng phát từ không gian của Cổ Hải của Cổ gia.

Long Kinh Thiên cười lạnh nói:

- Thánh vực không gian?

Long Kinh Thiên nói xong tay lóe tia sáng, thái minh hàn khí hóa thành kiếm lại tăng vọt gấp đôi.

Xèo!

Xèo!

Chỉ thấy thái minh hàn khí công kích thánh vực không gian quanh thân Cổ Hải của Cổ gia, chớp mắt phá vỡ không gian.

Thánh vực không gian của Cổ Hải của Cổ gia tựa như vách tường bị đâm thủng lỗ chỗ.

Vùng biển sóng liên tiếp giống như khối gỗ đứ đoạn, sóng biển bùng nổ biến mất trên trời.

Tiếp theo là vô số thái minh hàn khí đâm thủng thánh thể của Cổ Hải của Cổ gia.

- Ừc.

Cổ Hải của Cổ gia phát ra tiếng hét trầm đục, khó tin nhìn Long Kinh Thiên. Cổ Hải vươn tay sờ ngực mình như muốn làm cái gì, nhưng tiếp theo té từ trên trời xuống.

Giống như thánh cấp cường giả của lục phái lúc trước chết đi, trên mặt Cổ Hải của Cổ gia có vô tận không cam lòng, có vô tận hối hận, có vô tận không tin.

Lúc trước Cổ Hải của Cổ gia từng mơ mộng bảo bối vô tận trong bảo khố Long tộc, từng mơ ước long huyết vô cùng hấp dẫn trong người long thể của Long tộc. Chỉ cần có đầy đủ thánh cấp long huyết, Cổ Hải của Cổ gia tự tin trong trăm năm có thể đột phá đến thần cấp. Nhưng mọi thứ đột nhiên biến xa xôi, mơ hồ như vậy.

Cổ Hải của Cổ gia té xuống, tầm mắt dần tối sầm.

Nhìn xác Cổ Hải của Cổ gia ngã gục, Long Kinh Thiên biểu tình lạnh lùng, vung hai tay, đem xác gã và xác các thánh cấp cường giả của lục phái lúc trước đã chết cất vào Trấn Thiên tháp.

- Mười chín người.

Từ lúc bắt đầu đến bây giờ, bao gồm Cổ Hải, đã có mười chín vị thánh cấp cường giả chết.

Lúc này lại có người từ trên trời rớt xuống.

Long Kinh Thiên vung đôi tay.

- Hai mươi!

- Hai mươi một!

Chỉ chớp mắt trong Trấn Thiên tháp có xác của ba mươi hai vị thánh cấp cường giả.

Ba mươi hai vị!

Đám Trác Thường, môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ưông Phong, Đồ Niên nhìn thánh cấp cường giả của lục phái lần lượt từng người từ trên trời té xuống, mắt đỏ ngầu, sát ý kinh người.

Nhưng công kích của họ bị Long Hoàng Ngao Chí, trưởng lão của Long tộc thúc đẩy đại trận ngăn cản lại.

Công kích của mười ba vị thần cấp cường giả thần phái bị hai người Long Hoàng Ngao Chí ngăn chặn.

Bọn họ chỉ có thể trở mắt nhìn thánh cấp cường giả của lục phái chết trước mặt mình. Bọn họ là thần cấp cường giả, ở đại lục Thiên Lam kêu mưa gọi gió, nhưng giờ phút này không thể cứu đệ tử lục phái của mình.

Trác Thường rít gào:

- Long Kinh Thiên, ta phải giết ngươi, phải giết ngươi, phải băm vằm ngươi thành muôn ngàn mảnh!

Trác Thường điên cuồng, chưởng giáo các phái như môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ưông Phong cũng biểu tình vạn vạo, hận không thể giết Long Kinh Thiên ngàn lần, vạn lần, ngàn vạn lần.

Nhưng mặc kệ họ có hận hơn, sát ý như biển cũng không thể ngăn cản chuyện xảy ra.

Không thể cứu lại kết quả thánh cấp cường giả của lục phái chết đi.

Thánh cấp cường giả của lục phái còn lại vẫn đang lục tục chết đi.

Nhìn tình cảnh trước mắt, cường giả các phái phía xa đứng xem tay chân lạnh cóng, mắt cực kỳ kinh khủng, cái này đúng là đại đồ sát!

Rõ ràng là đại đồ sát!

Thánh cấp cường giả của lục phái như là trư la thú bị giết.

Đây quả thực chính là nhân gian địa ngục!

Là thánh cấp cường giả, trong những gia tộc truyền thừa ngàn năm, mấy ngàn năm thì đó là sự tồn tại như lão tổ, tối cao, thế mà giờ họ lần lượt té ngã trước mặt mọi người.

Những gia tộc, tông phái cường giả chấn kinh, kinh khủng, ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên lại biến đổi.

Long Kinh Thiên đứng trong Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận, nhẹ nhàng hơi hợt, biểu tình thần nhiên, nhìn không ra là hắn đánh chết thánh cấp cường giả của lục phái thì biểu tình không có dao động gì cả.

Nhìn biểu tình bình tĩnh, thần nhiên của Long Kinh Thiên, những gia tộc, tông phái cường giả trong lòng lạnh run.

Long Kinh Thiên ở trong mắt họ giống như ác ma khủng bố.

Một ác ma địa ngục khiến người rùng mình.

Lôi Hạo Hiên đứng phía xa, tay chân lạnh cóng, môi trắng bệch, giống như người bình phàm ở đất cực băng thì môi trắng.

Lúc trước Long Kinh Thiên ở trong mắt Lôi Hạo Hiên chỉ là một con kiến, gã giờ một ngón tay đủ giết hắn. Lôi Hạo Hiên chưa từng để Long Kinh Thiên trong lòng.

Nhưng hiện tại Lôi Hạo Hiên phát hiện con kiến trong mắt gã đột nhiên biến thành ngọn núi to, đè ép gã nghẹt thở.

Lôi Hạo Hiên ở trong mắt Long Kinh Thiên là con kiến.

Lôi Hạo Hiên nhớ lại ánh mắt Long Kinh Thiên nhìn gã thì đúng là như vậy.

Người ta trước giờ không lọt mắt thiên phú mạnh nhất Vô Thần Điện từ xưa đến nay như Lôi Hạo Hiên.

Long Kinh Thiên đứng đó, cảm giác ánh mắt cường giả các phái kinh hoàng nhìn mình, sắc mặt bình tĩnh, thánh cấp cường giả? Thánh cấp cường giả đối với Long Kinh Thiên không khác gì bình dân trên đại lục Thiên Lam. Đừng nói là viễn cổ chiến thần, dù là cổ như Trác Thường cũng chỉ thế thôi.

Ở trung ương Tiên Giới hay phát sinh đại chiến.

Long Kinh Thiên đã thấy quá nhiều ngàn vạn Thiên Tiên, thậm chí là Kim Tiên chết trước mặt mình.

Thử tưởng tượng ngàn vạn Thiên Tiên, Kim Tiên như hạt mưa từ trên trời rơi xuống sẽ là tình cảnh như thế nào? Thánh cấp cường giả trước mắt so sánh có đáng gì?

99. Chương 99

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 99: Băng Tuyết tiền bối

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vô Thần Điện thánh cấp cường giả nói xong lại quay đầu cười nịnh với Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân là viễn cổ thần vương chuyển thế, đầu vào dưới tay chủ nhân là vinh hạnh của ta!

Không chờ Long Kinh Thiên đồng ý thì gã đã đổi miệng gọi hắn là chủ nhân.

Long Kinh Thiên nhìn bộ dạng cười nịnh chân chó của đối phương thì cười lạnh, hai tay vung, vô số thái minh hàn khí kiếm xuyên qua thân thể gã.

Võ Thần Điện thánh cấp cường giả kia cúi đầu nhìn ngực mình thủng lỗ chỗ, biểu tình không dám tin.

Dường như Võ Thần Điện thánh cấp cường giả này không hiểu, thân phận thánh cấp cường giả như gã trung thành với Long Kinh Thiên thế nhưng hắt lại giết gã.

Võ Thần Điện thánh cấp cường giả ngã xuống, đôi mắt trợn to.

Long Kinh Thiên vung hai tay, thu xác Võ Thần Điện thánh cấp cường giả vào trong Trấn Thiên tháp.

Trong lục phái, thánh cấp cường giả khác cũng có ý định cầu xin, sắp mở miệng thì thấy Long Kinh Thiên phát tay giết chết Võ Thần Điện thánh cấp cường giả, giật mình, tâm lạnh.

Lấy thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên cho dù có Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận cũng không khả năng đánh chết thánh cấp cường giả của lục phái. Nhưng bây giờ có Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giúp đỡ, phối hợp Long Kinh Thiên giết chết những thánh cấp cường giả của lục phái trong Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận dễ như trở bàn tay.

Cường giả các phái giật mình, đám Trác Thường kinh giận gầm rống nhìn chằm chằm. Không có gì ngoài ý muốn, chín mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái bị giam cầm đều chết hết.

Không thiếu một ai.

Nhìn từng thánh cấp cường giả của lục phái bị Long Kinh Thiên lấy mạng, rất nhiều cường giả đi theo lục phái đến xem từ chấn kinh, kinh khủng đến hoảng sợ, sau đó là chết lặng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng ngoài Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận, nhìn từng cái xác thánh cấp cường giả của lục phái bị Long Kinh Thiên thu vào Trấn Thiên tháp, cổ họng lặn lộn, nước miếng ừng ực.

Đôi mắt mèo của Cửu Vĩ Thiên Miêu tỏa ánh sáng nóng cháy.

Đây chính là thánh cấp cường giả, máu của thánh cấp cường giả lấy đến luyện đan thì tốt hơn Cửu Dương đan rất nhiều.

Long Kinh Thiên giải quyết xong các người đàn ông trung niên thì ngoái đầu nhìn đám Trác Thường.

Mười ba vị thần cấp cường giả Trác Thường giống như mãnh thú tuyệt thế bị thương, liên tục điên cuồng công kích Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Long Kinh Thiên cười lạnh, nói với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực:

- Kiểm sơn, biển lửa!

Ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch gật đầu ý là đã hiểu.

Long Kinh Thiên lắc người tới chính giữa Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận, hai tay vươn ra, hút mặt đất xung quanh, chỉ thấy dưới lòng đất bay ra từng khối linh thạch.

Những linh thạch tỏa ánh sáng rực rỡ.

Chính là bảy trăm ba mươi viên diễm băng phách thạch, lam băng hỏa tinh thạch bố trận.

Khi bảy trăm ba mươi viên diễm băng phách thạch, lam băng hỏa tinh thạch bay ra khỏi lòng đất thì xoay tròn, sóng lửa tràn bốn phía, khí băng giá kinh người.

Cường giả các phái đứng xa nhìn như đặt mình vào chính giữa dung nham và đáy hồ băng vạn trượng.

Một lát là sóng nhiệt nóng cháy, trái tim như bị thiêu đốt, một lát là khí lạnh thấu xương, dường như máu cũng bị đông cứng.

Mọi người giật mình, ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thân hình di chuyển, không ngừng thúc đẩy đại trận.

Phút chốc trong diễm băng phách thạch, lam băng hỏa tinh thạch, nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí bùng phát, không ngừng khuếch tán, cắn nuốt, nhấn chìm đám Trác Thường.

Tựa như nước lũ, muốn cắn nuốt hết tất cả.

Đám Trác Thường đang công kích Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận thấy vậy giật mình, cùng ra tay. Mười ba vị thần cấp cường giả công kích, lực lượng cường đại chặn lại nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí.

Đám Trác Thường thấy vậy thì thở phào một hơi.

Nhưng chính lúc này, nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí bị họ chặn lại đổ ập đến.

Trác Thường biến sắc mặt, thi triển thần vực không gian của mình.

Thần vực không gian của Trác Thường toát ra từng kiếm khí kinh người.

Những kiếm khí hình thành tường kiếm to lớn, muốn chặn lại nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí.

Nhưng nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí khựng lại rồi thấm thấu qua.

Đám môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong cũng gặp tình huống tương tự, mặc kệ công kích thế nào cũng không thể chặn lại nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí.

Rốt cuộc thì Trác Thường kinh sợ quát:

- Rút, các đệ tử Võ Thần Điện nghe lệnh, toàn bộ rút lui!

Đám môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong cũng ra lệnh đệ tử ngũ phái lui.

Cường giả lục phái và cường giả các gia tộc đứng xem hốt hoảng thụt lùi, hỗn loạn tan tác.

Cường giả lục phái lùi, mười ba vị thần cấp cường giả Trác Thường cũng liên tục lùi.

Khi mọi người lùi ra hơn một ngàn dặm thì nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí mới ngừng lại.

Cường giả các phái thở phào một hơi.

Nhưng họ mới thở ra thì bỗng rừng rậm sau lưng không gió tự lốc lự, từng cây gỗ to biến thành cột, như là trời mưa đổ ập xuống công kích cả đám.

Cường giả các phái kinh ngạc biến sắc mặt.

- Công kích, tập thể công kích cho ta!

Trác Thường tức giận hét to:

- Ai nấy đứng ngu ra đó làm gì!?

Lúc này rất nhiều cường giả Võ Thần Điện phản ứng lại, cùng ra tay công kích.

Tiếp theo, cường giả các phái như Thông Thiên Kiếm Môn cũng ra tay.

Chỉ thấy cường giả các phái công kích, vô số cây cổ biến thành cột trụ ở giữa không trung tạc nổ.

Đám Trác Thường thấy vậy thì thâm thở phào, nhìn tình hình này thì uy lực đại trận rừng rậm không biến thái bằng Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận của Long Viêm cốc.

Nhưng khiến bọn họ không ngờ là khi những cổ mộc này bạo tạc không lâu sau thì trong rừng lại chuyển động, vô số cổ mộc cột lớn đổ ập xuống chỗ họ.

Cột trụ cổ mộc nhiều hơn lần trước gấp mấy lần.

Cường giả các phái kinh sợ, lại ra tay đánh nổ cột trụ cổ mộc.

Nhưng sau đó họ thấy trong rừng rậm lại bắn ra vô số cột trụ cổ mộc.

Những cột trụ cổ mộc công kích dường như vô cùng vô tận.

- Chết tiệt, đây lại là đại trận gì!?

Môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Ôn Phong tức giận rống:

- Chắc chắn lại là Long Kinh Thiên kia bố trí! Tất cả đệ tử Thông Thiên Kiếm Môn nghe lệnh, rút lui!

Đệ tử Thông Thiên Kiếm Môn lại rút lui.

Sau đó là đệ tử Vạn Thú Môn, Thái Huyền học viện, Càn Khôn học viện, Quy Hư học viện.

Trác Thường thấy tình hình này thì chỉ đành ra lệnh khiến đám Võ Thần Điện lại rút lui.

Khi lực phái lùi ra mấy trăm dặm đi tới một mảnh sơn mạch, rừng rậm công kích vô số cột trụ cổ mộc biến mất.

- Đáng ghét!

Trác Thường đứng lại, tức giận nói:

- Long Kinh Thiên, đồ phản đồ nhà ngươi, ta muốn xem ngươi và Long tộc có phải vĩnh viễn co đầu rút cổ ở Long Viêm cốc không ra sao?

Cường giả lực phái xuất động hết, không thể bước vào cửa Long Viêm cốc của người ta một bước, còn bị buộc giống con chó chột vật bỏ chạy.

Lần này thì lực phái mất hết mặt mũi.

Môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn, Uông Phong mắt lóe sát ý nhiếp người:

- Đúng vậy Long Kinh Thiên, trừ phi ngươi vĩnh viễn không ra khỏi Long Viêm cốc, nếu như ngươi ra khỏi Long Viêm cốc thì...

100. Chương 100

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 100: luyện hóa thánh cấp cường giả

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghĩ tới mười lăm vị thánh cấp cường giả của Thông Thiên Kiếm Môn đã chết, trái tim Uông Phong nhỏ máu.

Mười lăm vị thánh cấp cường giả, Thông Thiên Kiếm Môn chỉ có tổng cộng hai mươi bảy vị thánh cấp cường giả.

Hiện tại chỉ còn lại mười hai người.

Đám Thiên Yêu quả thì nghiêng răng nghiêng lợi, hận không ăn thịt Long Kinh Thiên, Long tộc.

- Long Kinh Thiên này rốt cuộc tìm đến động phủ tu luyện của viễn cổ thần vương nào? Thế nhưng học được Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận.

Chưởng giáo Võ Thần Điện, Giang Biệt mở miệng nói:

- Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận, ở thời thượng cổ hình như không có trận này?

- Nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí đó thật là quá khủng bố!

Thiên Yêu quả nói tới đây thì mặt còn có sự sợ hãi.

Cường giả xung quanh nghĩ lại tình hình ở cửa Long Viêm cốc, mặt còn động lại nỗi sợ.

Thánh cấp cường giả thánh thể đối mặt nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí thì yếu ớt như tờ giấy.

Trác Thường nhướng mày, lầu bầu:

- Nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí?

Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận, Trác Thường chưa từng nghe nói qua, nhưng nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí thì càng nghe càng thấy quen, hình như gặp ở đâu rồi.

Trác Thường trong phút chốc không nghĩ ra.

Bỗng nhiên Bích Dao, thê tử của Trác Thường nghĩ tới điều gì đáng sợ, biến sắc mặt, run giọng nói:

- Thường ca, này, này, này nam ly chi hỏa và thái minh hàn khí, ta, ta...

Trác Thường lấy làm lạ hỏi:

- Có chuyện gì vậy?

Các cường giả cũng nhìn hướng Bích Dao.

- Nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí, ta nghĩ ra đã thấy nó ở đâu rồi!

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, Bích Dao run giọng nói:

- Là ở trong chư thần bí điển!

- Chư thần bí điển?

Trác Thường nghe nói vậy thì dường như nhớ ra điều gì, mặt tái nhợt:

- Ý nàng nói thượng cổ ma thần đại chiến, có vị thần bí cường giả đột nhiên xuất hiện, nháy mắt đánh chết hơn mười vị cổ thần cường giả. Cường giả bí ẩn này thi triển nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí chính là nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí mới này?

Đánh chết hơn mười vị cổ thần cường giả!

Cường giả xung quanh nghe nói vậy thì hít ngụm khí lạnh.

Lúc này trong Long Viêm cốc, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn cường giả lục phái bỏ chạy, hỏi Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, chúng ta có thừa cơ truy kích không?

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói

- Giặc cùng đường đừng đuổi.

Mặc dù lục phái rút lui nhưng không đại biểu thực lực của Long tộc mạnh hơn lục phái. Cho dù lục phái tổn thất chín mươi vị viên cổ chiến thần thì còn mười ba vị thần cấp, hơn tám mươi vị thánh cấp.

Lần này Long tộc có thể thắng là bởi vì lục phái quá lơ là, cũng không hiểu uy lực Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận, sức phát thương của nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí.

Nếu như biết thì chín mươi vị cường giả thánh cấp của lục phái không thể nào tiến vào trong phạm vi đại trận, bị giam cầm.

Nếu vậy thì lục phái cũng không có khả năng tổn thất nhiều thánh cấp cường giả như vậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bay tới vai Long Kinh Thiên, hoa tay múa chân nói:

- Ha ha, đại ca, đau thật, chín mươi vị thánh cấp cường giả, lần này giàu to!

Long Kinh Thiên nghe thế thì nở nụ cười.

Chín mươi vị thánh cấp cường giả, chiến quả lần này đúng là không thể.

Tuy rằng không giết chết được thần cấp cường giả nhưng Long Kinh Thiên cũng biết, thần cấp cường giả không dễ tùy tiện đánh chết.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Đi đi, chúng ta trở lại luyện hóa xác chín mươi vị thánh cấp cường giả.

Long Kinh Thiên mang theo đám Cửu Vĩ Thiên Miêu quay về đại điện Long tộc.

Đám Long Kinh Thiên quay về đại diện Long tộc, các cường giả lục phái thì bởi vì không thể phá giải Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận, cuối cùng chỉ đành quay về tông phái của mình.

Cường giả các phái đến xem ôm các loại tâm tình phức tạp trở lại môn phái hoặc gia tộc của mình.

- Cái gì? Cường giả lục phái xuất động hết vậy công Long tộc nhưng không thể vào được cửa nhà người ta?
- Không chỉ không thể vào cửa mà còn chết chín mươi vị thánh cấp cường giả.
- Long tộc xuất hiện vị cường giả thần cấp kia nhưng lại là Long Hoàng đời thứ nhất của Long tộc, Tử Thiên Long Hoàng!
- Nghe nói Long Kinh Thiên có được động phủ tu luyện của viễn cổ thần vương nào đó, hẳn bố trí Băng Phách Nam Ly Thái Minh trận là do vị thần vương đó để lại.
- Ta nói nhé, Long Kinh Thiên đó là viễn cổ thần vương chuyển thế!

Cường giả các phái quay về môn phái và gia tộc của mình, kết quả cuộc chiến như tiếng sét giữa trời oanh động. Tin tức càng la càng rộng, đến khắp mỗi góc đại lục Thiên Lam.

Chấn kinh, kinh khủng, hâm mộ, đổ kị, sợ hãi, và các loại cảm xúc khác.

Khi mỗi góc đại lục Thiên Lam chấn động vì kết quả này thì Trác Thường trở về thánh cảnh Vô Thần Điện không vào vô thần không gian mà cùng thê tử Bích Dao bay phía bắc thánh cảnh.

Phía bắc thánh cảnh là núi băng liên miên bất tận.

Núi băng tên gọi là Băng Tuyết thần sơn, là cấm địa thánh cảnh.

Trác Thường đi tới trước núi băng, vận chuyển thần lực, cung kính lên:

- Băng Tuyết tiên bối, văn bối trên Trác Thường, cùng thê tử Bích Dao đến cầu kiến!

Trác Thường dứt lời, núi băng trước mặt bỗng ngừng gió rét rít gào, bầu trời dao động mãnh liệt, một cái bóng to lớn xuất hiện.

Cái bóng đó rõ ràng là một con hơn hai trăm trượng song đầu cự long!

Song đầu cự long xuất hiện thì long uy mệnh mông tỏa, mạnh hơn cả Long Hoàng Ngao C

101. Chương 101

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 101: Nguyên Long Kim Pháp đan

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trác Thường, Bích Dao biểu tình ngheiêm tức gật đầu, nghĩ đến thái minh hàn khí không ngừng đâm xuyên thân thể các thánh cấp cường giả thì lòng run sợ.

Song đầu cự long toàn thân tỏa ánh sáng, biến thành một người đàn ông trung niên vạm vỡ.

- Nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí.

Người đàn ông trung niên thì thảo:

- Mấy chục vạn năm rồi, không ngờ nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí lần thứ hai xuất hiện.

Người đàn ông trung niên càng hiểu biết khắc sâu hơn hai người Trác Thường, Bích Dao.

Bởi vì ở thượng cổ ma thần đại chiến, vị cường giả bí ẩn dùng nam ly chi hỏa, thái minh hàn khí đánh chết hơn mười vị cổ thần cường giả trong đó có hai người là tổ tiên của gã.

Một lát sau, người đàn ông trung niên ngoài đầu nói:

- Các người hãy kể kỹ càng cho ta chuyện về Long Kinh Thiên đó.

- Vâng thưa Bạng Tuyết tiền bối!

Thế là hai người Trác Thường kể ra những điều mình hiểu biết về Long Kinh Thiên.

Người đàn ông trung niên nghe tin tức này, lại giật mình:

- Cái gì? Tử Thiên Long Hoàng sống lại, cấm chú trong người đã giải trừ?

Hai người Trác Thường gật đầu.

Người đàn ông trung niên chìm trong suy tư, trầm ngâm nói:

- Nói vậy là cấm chú trong người Tử Thiên Long Hoàng chắc là do Long Kinh Thiên giải trừ.

Long Kinh Thiên giải trừ!?

Trác Thường và thê tử của gã, Bích Dao kinh ngạc đến ngây người.

Trước đó hai người không nghĩ tới vấn đề này.

Càng không liên hệ chuyện giải trừ cấm chú trên người Tử Thiên Long Hoàng là Long Kinh Thiên làm.

Bởi vì ma kha địa ngục đồ la chú là mấy chục vạn năm rồi Long tộc không có cách nào giải trừ, nhìn từ bề ngoài thì Long Kinh Thiên chỉ là một cường giả hoàng cấp.

Nhưng nghe người đàn ông trung niên nhắc đến, rất nhiều chuyện hai người không hiểu bỗng rộng mở ra.

Ví dụ như Tử Thiên Long Hoàng, còn có Long tộc tại sao tôn một cường giả hoàng cấp nhỏ nhoi làm chủ nhân.

Người đàn ông trung niên liếc hai người Trác Thường, nói:

- Các người kể chuyện về Long Kinh Thiên cho ta nghe.

Thế là Trác Thường nói tiếp.

- Nghe các người kể thì Long Kinh Thiên có con dị thú là con mèo có chín cái đuôi?

Người đàn ông trung niên ngây ra, chợt nghĩ đến một loại khả năng, biến sắc mặt:

- Không lẽ... Không lẽ là tiểu tử đó? Tiểu tử đó còn chưa chết? Tiểu tử kia bị lão già Ngạo Thiên trấn áp chín ngàn năm rồi thế mà chưa chết sao?

Hai người Trác Thường, Bích Dao không hiểu tại sao người đàn ông trung niên có phản ứng lớn như vậy.

Ngạo Thiên trấn áp chín ngàn năm?

Bỗng nhiên đầu óc hai người lóe tia sáng, hình như có một loại khả năng.

- Đúng vậy nếu theo các người nói thì con mèo có chín đuôi chắc là con mèo lười chín ngàn năm trước đó, Cửu Vĩ Thiên Miêu!

Người đàn ông trung niên suy nghĩ, dùng giọng điệu như thở dài lại như vui vẻ nói:

- Năm đó mười vương tử tộc dị thú xếp hạng hai, Cửu Vĩ Thiên Miêu.

- Cửu Vĩ Thiên Miêu!

Hai người nghe người đàn ông trung niên thốt ra cách nghĩ trong đầu thì kiềm không được giật mình.

Người đàn ông trung niên mở miệng nói:

- Thú vị.

- Không ngờ con mèo lười Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng nhận chủ.

Nói tới đây người đàn ông trung niên ngoài đầu hỏi hai người Trác Thường:

- Long Kinh Thiên không đơn giản, sau này các người đừng chọc vào tên này. Các người nói hắn có được động phủ tu luyện của viên cổ thần vương, các người cảm thấy thật sự như vậy sao?

Hai người Trác Thường không nói.

Đúng vậy, Long Kinh Thiên thật sự là có được động phủ tu luyện của viên cổ thần vương nên mới có thiên phú như vậy, có Bằng Phách Nam Ly Thái Minh trận như thế sao?

Người đàn ông trung niên nói:

- Được rồi, chuyện các người nói ta đã nghe, việc này ta sẽ không ra tay. Còn nữa, hiện tại ta phải bề quan bắt đầu trùng kích cổ thần chi cảnh, chuẩn bị cho cuộc tranh Dị Thú bằng mười một năm sau. Sau này nếu không có chuyện gì quan trọng thì các người đừng tìm ta!

Người đàn ông trung niên nói xong lắc người biến mất trước mặt hai người.

Hai người thấy vậy chỉ đành bay trở về vô thần không gian.

Trên đường đi Bích Dao mở miệng nói:

- Thường ca, nếu như Long Kinh Thiên không phải có được động phủ tu luyện của viên cổ thần vương nào đó thì chẳng lẽ hắn thật sự là viên cổ thần vương chuyển thế sao?

Trác Thường cười lạnh nói:

- Nếu hắn thật sự là viên cổ thần vương chuyển thế thì càng tốt. Chỉ cần ta có được công pháp tu luyện của hắn thì dù chúng ta không có Kỳ Lân Hỏa thần kiếm cũng có thể thống nhất đại lục Thiên Lam.

- Nàng hãy sai người chú ý động tĩnh của Long Viêm cốc, nhất cử nhất động. Chỉ cần Long Kinh Thiên rời khỏi Long Viêm cốc thì lập tức báo ta biết ngay.

- Ừm, ta biết rồi.

Long Kinh Thiên không hay biết đoạn đối thoại giữa song đầu cự long và hai người Trác Thường.

Lúc này linh khí đang ở trong phòng luyện đan của Long tộc, luyện hóa xác thánh cấp cường giả của lục phái.

Lấy thực lực của Long Kinh Thiên thì luyện hóa xác thánh cấp cường giả rất khó, nhưng có đám Tử Thiên Long Hoàng ra sức thì dễ như trở bàn tay.

Long Kinh Thiên đứng trên Cửu Long chí tôn đỉnh của Long tộc, hai tay không ngừng vung vẩy, khí lưu xung quanh dao động sinh ra bức tranh huyền ảo.

Từng pháp quyết đánh vào Cửu Long chí tôn đỉnh. Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực thì liên tục phát ra thần lực, phối hợp Long Kinh Thiên luyện hóa xác thánh cấp cường giả của lục phái trong Cửu Long chí tôn đỉnh.

Long Kinh Thiên không ngừng đánh vào pháp quyết, càng lúc càng nhanh, trong Cửu Long chí tôn đỉnh ánh sáng chói lòa.

Bỗng nhiên lỗ trên Cửu Long chí tôn đỉnh phát ra tiếng vù vù, một luồng sáng phóng lên cao. Một giọt huyết dịch vàng cỡ móng tay cái bay lên từ lỗ đỉnh.

Đây chính là thánh huyết Long Kinh Thiên tinh luyện ra từ xác thánh cấp cường giả của lục phái.

Giọt thánh huyết này xuất hiện như nhíp trái tim người, năng lực cường đại từ trong đó tỏa ra.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch bắt giác nhìn hướng giọt thánh huyết này.

Chỉ thấy giọt thánh huyết tỏa ánh sáng rực rỡ như bảo thạch màu vàng đỏ, ánh sáng vàng chớp lóe, tinh thần không có chút tạp chất.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hơi giật mình.

- Không ngờ tinh thuần như vậy.

Mặc kệ là thánh cấp cường giả hay là thần cấp, hoặc cổ thần, thần vương, trong máu đều có tạp chất, hơn nữa không thể trực tiếp nuốt vào, chỉ có thể thông qua luyện hóa tinh nguyên trong huyết dịch.

Đương nhiên, luyện hóa càng tinh thuần thì khi nuốt càng có hiệu quả tốt hơn.

Cho dù lấy lực lượng của ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng không thể nào giống như Long Kinh Thiên luyện hóa huyết dịch của thánh cấp cường giả tinh thuần như vậy, thuần đến không có chút tạp chất.

Sau đó không bao lâu, lại một giọt thánh huyết tỏa ánh sáng rực rỡ chậm rãi dâng lên từ trong cửu Long chí tôn đỉnh.

Một giọt, hai giọt, ba giọt, mười ba giọt.

Sau mười ba giọt mới dừng lại.

Một cái xác thánh cấp cường giả luyện hóa ra mười ba giọt thánh huyết, mỗi giọt đều giống như cái thứ nhất, tinh thuần không có chút tạp chất.

Hai tay Long Kinh Thiên vung, bỏ mười ba giọt thánh huyết vào trong bình ngọc.

Tiếp theo Long Kinh Thiên lại bỏ xác thánh cấp cường giả vào trong cửu Long chí tôn đỉnh nữa.

102. Chương 102

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 102: Xuất Khiếu kỳ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cái xác thứ hai, thứ ba.

Mặc dù Long Kinh Thiên có ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giúp đỡ nhưng luyện hóa một cái xác thánh cấp cường giả cần ba, bốn canh giờ, một ngày chỉ có thể luyện hóa sáu cái xác.

Nửa tháng sau Long Kinh Thiên mới hoàn toàn luyện hóa xác thánh cấp cường giả của lục phái chín mươi vị.

Nhưng có xác thánh cấp cường giả chỉ có thể luyện ra mười giọt, mười một giọt hoặc là mười hai giọt.

Chín mươi vị thánh cấp cường giả tổng cộng là một ngàn lẻ hai giọt thánh huyết.

Đương nhiên sau khi luyện hóa ra những thánh huyết này thì Long Kinh Thiên không nuốt ngay mà khiến Long tộc góp nhặt ba trăm loại linh dược, lại tiêu phí nửa tháng thời gian, luyện chế thành đan!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn trên trời cao từng kim đan như ẩn chứa sinh mệnh, có long ngâm hổ gầm.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình kêu lên:

- Chủ nhân, đan này là...?

Long Kinh Thiên đáp:

- Đây là Nguyên Long Kim Pháp đan.

Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực đồng thanh kêu lên:

- Nguyên Long Kim Pháp đan?

Long Kinh Thiên cười nói:

- Đúng vậy. Nguyên Long Kim Pháp đan này có ích cho các người tu luyện.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình sau đó là vẻ mặt vui mừng:

- Có ích cho chúng ta tu luyện?

Long Kinh Thiên nói tiếp:

- Ủm! Nguyên Long Kim Pháp đan này sau khi các người nuốt thì nhờ cậy đan lực trong đó đem long lực trong người các người tu luyện càng thêm tinh thuần. Hơn nữa có thể tăng nồng độ huyết mạch của các người!

Thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực run giọng nói:

- Đem long lực trong người chúng ta tu luyện càng thêm tinh thuần!?

- Lại còn có thể tăng nồng độ huyết mạch?

Ngay cả Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Hoàng Ngao Chí nghe Long Kinh Thiên nói xong cũng vẻ mặt kích động, chấn kinh.

Họ mừng vì có thể nhờ cậy Nguyên Long Kim Pháp đan đem long lực trong người tu luyện càng thêm tinh thuần, nhưng cũng càng chấn kinh, kích động, không thể tin là còn có thể tăng nồng độ huyết mạch!

tăng nồng độ huyết mạch!

Bọn họ biết rõ điều này đại biểu cho cái gì.

Long tộc giống như nhân loại, thiên phú có mạnh yếu, nồng độ huyết mạch càng cao thì thiên phú càng mạnh. Nồng độ huyết mạch cao thấp quyết định thành tựu sau này của một Long tộc có thể đạt đến trình độ nào.

Ví dụ như Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, nồng độ huyết mạch của gã cao hơn Long Hoàng Ngao Chí, cho nên chỉ cần cho gã đủ thời gian là gã có thể tu luyện đến thực lực cổ thần.

Long Hoàng Ngao Chí đương nhiệm có nồng độ huyết mạch cao hơn những trưởng lão Long tộc nhiều, nhưng so với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì rất thấp.

Nếu Long Hoàng Ngao Chí không có cơ duyên to lớn, sau này rất khó đột phá đến cảnh giới cổ thần.

Thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực của Long tộc cũng như vậy.

Long Kinh Thiên nhìn ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vẻ mặt không dám tin, mỉm cười nói:

- Đúng vậy. Có thể tăng nồng độ huyết mạch của các người!

Được Long Kinh Thiên khẳng định, Long Hoàng Ngao Chí hít thở dồn dập.

Long Hoàng Ngao Chí lắp bắp nói:

- Chủ... Chủ nhân, vậy người nói ta, ta về sau cũng có thể, cũng có thể...?

Long Kinh Thiên biết Long Hoàng Ngao Chí muốn nói cái gì, gật đầu nói:

- Không sai, tuy rằng không thể tăng nồng độ huyết mạch của người lên cao như Ngao Bạch, nhưng sau này để người tu luyện đến cảnh giới cổ thần thì không thành vấn đề.

Đầu óc Long Hoàng Ngao Chí ù vang, mắt ướt át:

- Tu luyện đến cổ... Cổ thần cảnh.

Lúc này thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực cũng lắp bắp với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm gật đầu.

Thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực thấy Long Kinh Thiên gật đầu thì càng khoa trương hơn, đôi mắt già chảy ra giọt nước mắt, đó là nước mắt kích động, vui sướng, mừng rỡ.

Thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực là thái thượng trưởng lão của Long tộc, số năm tu hành con lâu hơn Long Hoàng Ngao Chí nhưng ngừng lại ở thần cấp lục tầng đã hơn một ngàn năm.

Nếu không có gì ngoài ý muốn thì sợ là cả đời thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực sẽ ngừng lại ở thần cấp lục tầng, mãi đến giây phút sinh mệnh không còn.

Dù sinh mệnh của thần cấp cường giả mạnh mẽ nhưng bình thường chỉ sống được mấy ngàn năm.

Sống hơn một vạn năm như Cửu Vĩ Thiên Miêu là số ít ỏi.

Chỉ có đạt đến cổ thần cảnh mới đột phá trời buộc tuổi thọ vạn năm.

Hiện giờ Long Kinh Thiên nói cho thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực, sau này lão có thể đột phá cổ thần cảnh, có thể tưởng tượng trong lòng lão kích động cỡ nào.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng kích động nói:

- Chủ nhân, vậy ta có phải cũng sẽ...?

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm nói:

- Đúng vậy. Sau này ngươi hồi phục thực lực cổ thần, còn có thể tiến thêm một bước.

- Càng tiến một bước!

Mới Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch run run, cổ thần mà tiến thêm bước nữa thì chính là thiên thần.

Thiên thần!

Ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chìm trong kích động, khát khao, choáng váng.

Thật lâu sau ba người mới tỉnh táo lại.

Long Kinh Thiên nói:

- Mặc dù Nguyên Long Kim Pháp đan này có thể tăng nồng độ huyết mạch của các ngươi nhưng không thể nuốt nhiều, thần đan thần dược như thế này nuốt hai mươi viên rồi thì gần như không có tác dụng gì nữa. Vậy nên bây giờ ta cho các ngươi mỗi người hai mươi viên.

Long Kinh Thiên nói xong vung tay, trước mặt ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có hai mươi viên Nguyên Long Kim Pháp đan, không nhiều không ít.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vẻ mặt vui sướng, thu lấy Nguyên Long Kim Pháp đan, sau đó cung kính bái Long Kinh Thiên:

- Ba người Ngao Bạch khấu tạ chủ nhân ban cho đan!

Lúc này ba người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch càng thêm tin tưởng đến lúc Long tộc dưới sự dẫn dắt của Long Kinh Thiên hồi phục uy nghiêm thượng cổ Long tộc.

Sau đó Long Kinh Thiên khiến Long Hoàng Ngao Chí kêu các trưởng lão, cmv ở bên ngoài vào phòng luyện đan, cho mỗi người hai mươi viên Nguyên Long Kim Pháp đan.

Nhìn các trưởng lão Long tộc mỗi người được hai mươi viên Nguyên Long Kim Pháp đan, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chợt nhớ tới vấn đề cực kỳ quan trọng.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lắp bắp hỏi:

- Chủ nhân, những trưởng lão Long tộc nuốt Nguyên Long Kim Pháp đan vào thì có phải sau này...?

Long Kinh Thiên nói:

- Đúng vậy. Sau này họ đều có thể tấn chức thần cấp!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực nghe vậy người run lên, cổ họng co giật.

Đều có thể tấn chức thần cấp!

Ba mươi vị thần cấp!

Đây là một con số khủng bố khiến lòng người run sợ.

Ba mươi, con số này không khủng khiếp, nhưng nếu phía sau thêm vào hai chữ thần cấp thì thật khủng bố.

Từ khi đại lục Thiên Lam sinh ra đến bây giờ, vô số vạn năm qua chưa từng có thế lực nào có ba mươi vị thần cấp.

Cho dù ở thượng cổ cũng không có.

Nếu như Long tộc có ba mươi vị thần cấp thì còn sợ gì Võ Thần Điện, sợ gì lục đại siêu cấp thế lực sau lưng Võ Thần Điện liên hợp?

Lực lượng này đủ càn quét cả đại lục Thiên Lam.

- Cái gì? Chúng ta về sau đều có thể thăng lên thần cấp?

Khi các trưởng lão của Long tộc nhận lấy Nguyên Long Kim Pháp đan thì không biết hiệu quả cụ thể của nó, nghe vậy thì vẻ mặt giật mình không dám tin.

103. Chương 103

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 103: Thời kỳ hỗn loạn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên đáp:

- Đúng vậy.

Long Hoàng Ngao Chí giải thích rằng:

- Chủ nhân luyện chế Nguyên Long Kim Pháp đan không chỉ khiến các người tu luyện long lực trong người càng thêm tinh thuần, còn có thể tăng nồng độ huyết mạch trong người các người.

Các trưởng lão của Long tộc trợn to mắt, vô cùng kinh ngạc:

- Tăng nồng độ huyết mạch!

Theo theo các trưởng lão của Long tộc nước mắt lưng tròng, còn khoa trương hơn cả thái thượng trưởng lão, có người khóc chảy nước mũi, quỳ rạp xuống đất.

- Khấu tạ chủ nhân!

- Khấu tạ chủ nhân ban cho đan!

- Chúng ta thề sống chết truy tùy chủ nhân!

Có vị trưởng lão của Long tộc kích động gào khóc:

- Chúng ta sống là người của chủ nhân, chết là quỷ của chủ nhân!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đứng một bên chịu không nổi một cước đá văng trưởng lão của Long tộc đó ra.

Lời này nghe thật kỳ cục,

Cái gì sống là người của chủ nhân, chết là quỷ của chủ nhân!

Các trưởng lão của Long tộc kích động quỳ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng về mặt kích động nói:

- Đại ca, vậy nếu ta nuốt Nguyên Long Kim Pháp đan này vào thì có phải là cũng...?

Long Kinh Thiên nhìn bộ dạng Cửu Vĩ Thiên Miêu kích động, mỉm cười nói:

- Đúng vậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy thì giống như đám trưởng lão của Long tộc, không tìm thấy đông nam tây bắc.

Hồi lâu sau đám trưởng lão của Long tộc mới bình tĩnh tâm hồn.

Long Kinh Thiên kêu người Long tộc đi xuống, để họ nuốt Nguyên Long Kim Pháp đan tự tu luyện, còn bản thân hắn cũng bắt đầu bế quan tu luyện.

Long Kinh Thiên ngồi xếp bằng trong mật thất Long tộc, nuốt một viên Nguyên Long Kim Pháp đan.

Đan được vào miệng thơm nồng, có khí nóng cường đại sinh ra.

Khí nóng này tựa biển rộng mênh mông, dường như ẩn chứa năng lượng vô cùng vô tận, nhưng không cuồng bạo. Long Kinh Thiên vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, không ngừng nuốt, luyện hóa năng lực vô tận này.

Theo Long Kinh Thiên không ngừng luyện hóa năng lực, Nguyên Anh trong đan dần liên tục biến to ra.

Long Kinh Thiên vốn là thực lực đỉnh sơ kỳ Nguyên Anh chớp mắt đột phá, đạt tới trung kỳ Nguyên Anh.

Tiếp theo liên tục tăng lên đỉnh trung kỳ Nguyên Anh.

Cuối cùng lại lần nữa đột phá, đạt tới hậu kỳ Nguyên Anh.

Nguyên Anh trong đan dần Long Kinh Thiên biến đổi theo tốc độ mỗi ngày một vòng.

Một tháng sau, Nguyên Anh to đến cỡ bản thể Long Kinh Thiên.

Đỉnh hậu kỳ Nguyên Anh.

Không sai, chính là đỉnh hậu kỳ Nguyên Anh.

Dùng xác thánh cấp cường giả luyện hóa ra cửu Long chí tôn đỉnh phối hợp ba trăm loại linh dược luyện chế mà thành Nguyên Long Kim Pháp đan, một viên, một tháng lại khiến Long Kinh Thiên đột phá tới đỉnh hậu kỳ Nguyên Anh.

Tiếp theo Long Kinh Thiên nuốt viên thứ hai.

Nhưng loại nghịch thiên thần đan như Nguyên Long Kim Pháp đan nuốt viên thứ nhất có hiệu quả lớn nhất, viên thứ hai thì tác dụng giảm bớt hơn phân nửa.

Từ đỉnh hậu kỳ Nguyên Anh đột phá đến Xuất Khiếu kỳ cần năng lực rất lớn.

Nhưng dù là vậy thì Long Kinh Thiên liên tục nuốt Nguyên Long Kim Pháp đan, luyện hóa tác dụng đan dược, Nguyên Anh trong đan dần của hắn liên tục biến to, thực lực liên tiếp tăng lên.

Khi Long Kinh Thiên nuốt đến viên Nguyên Long Kim Pháp đan thứ tám thì cuối cùng Nguyên Anh trong đan dần của hắn giống y đúc Long Kinh Thiên bản thể, cao lớn như nhau. Trong người Long Kinh Thiên phát ra tiếng nổ vang, đan dần của hắn tỏa ánh sáng vàng chói lòa.

Trong đầu Long Kinh Thiên, lôi điện vàng và đen vòng quanh liên tục.

Long Kinh Thiên mở đôi mắt, lôi điện bắn ra bốn phía.

- Rốt cuộc đột phá Xuất Khiếu kỳ!

Long Kinh Thiên lòng vui vẻ, thử thúc đẩy Nguyên Anh trong đan điền, lúc này Nguyên Anh bay ra khỏi người hắn, đứng trước mặt hắn.

Long Kinh Thiên không chế Nguyên Anh hoạt động.

Bởi vì mới vào Xuất Khiếu kỳ nên Nguyên Anh giống như trẻ mới sinh, hoạt động không nhanh nhạy lắm. Hơn một canh giờ sau, Nguyên Anh theo Long Kinh Thiên không chế đư đứng như thường, hắn mới thu nó vào người.

Sau đó Long Kinh Thiên tiếp tục nuốt vào Nguyên Long Kim Pháp đan tu luyện, nhưng càng về sau thì được hiệu càng yếu, khi hắn nuốt đến viên thứ hai mươi thì gần như không có tác dụng gì với hắn.

Long Kinh Thiên dừng tu luyện.

Long Kinh Thiên thầm nghĩ:

- Không biết con mèo lưỡi và mấy người Long tộc tu luyện sao rồi.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đi tới thiên điện của Long Kinh Thiên, bẩm báo:

- Chủ nhân, chúng ta đã tra được tung tích của Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả.

Long Kinh Thiên nghe thế thì mắt sáng lên:

- Đã tra ra?

Mấy ngày nay Long tộc luôn điều tra Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả, rốt cuộc có tin tức.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói:

- Đúng vậy. Chúng ta tra được nửa tháng sau, Phong Vân thương hội tại đế đô của Vĩnh Phong vương triều sẽ cử hành đại hình hội đấu giá, trong hội đấu giá có Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả.

Long Kinh Thiên lòng vui vẻ, đứng bật dậy, nói:

- Tốt, bây giờ chúng ta đi đế đô của Vĩnh Phong vương triều!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cung kính nói:

- Vâng thưa chủ nhân.

Long Kinh Thiên nhìn hướng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, cười nói:

- Không tệ, sau hai tháng thực lực của ngươi đã hồi phục đến lúc ở đỉnh cao.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cười nói:

- Đây đều là nhờ thần diệu Nguyên Long Kim Pháp đan của chủ nhân, nếu không thì Tử Thiên không có khả năng nhanh chóng hồi phục thực lực đỉnh cao.

Hai tháng nay Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch luyện hóa hai mươi viên Nguyên Long Kim Pháp đan, cộng thêm thần vực không gian trong tế đài thủy tinh trợ giúp, vốn gã đã hồi phục thực lực hơn phân nửa giờ thì hoàn toàn ở trạng thái đỉnh cao.

Thực lực cổ thần!

Long Kinh Thiên gật đầu, cùng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ra khỏi điện viện, đi tới đại điện của Long tộc. Chỉ thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu, Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực và các trưởng lão của Long tộc đều tụ tập đông đủ.

Long Kinh Thiên phát hiện qua hai tháng, thực lực của đám Cửu Vĩ Thiên Miêu, Long Hoàng Ngao Chí đều tăng lên với mức độ khác nhau.

Đương nhiên dù Nguyên Long Kim Pháp đan tăng nồng độ huyết mạch của họ nhưng không phải chuyện trong một, hai tháng. Được lực của Nguyên Long Kim Pháp đan ở trong người họ, sau này họ liên tục tu luyện sẽ từ từ cải thiện, tăng nồng độ huyết mạch của họ.

Long Hoàng Ngao Chí nói:

- Chủ nhân, lần này người đi để đô của Vĩnh Phong vương triều, ta cũng muốn đi theo chủ nhân.

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói:

- Không cần, người, đám thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực ở lại canh giữ Long Viêm cốc, có Tử Thiên đi theo ta là được.

Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực vốn muốn theo Long Kinh Thiên cùng đi để đô của Vĩnh Phong vương triều, nhưng nghe hắn nói vậy thì chỉ đành cung kính tuân theo.

Đương nhiên, bọn họ cũng biết cường giả của lục phái tùy thời đến công kích Long Viêm cốc, cho nên phải có hai vị thần cấp ở lại canh giữ Long Viêm cốc mới được.

Long Hoàng Ngao Chí nói:

- Chủ nhân, không bằng lần hội đấu giá này người dẫn dắt Long tộc chúng ta tấn công Vô Thần Điện đi? Tiêu diệt lần lần Vô Thần Điện và Thông Thiên Kiếm Môn!

Long Kinh Thiên nghe liền biết suy nghĩ của y liền cười nói:

- Còn chưa đến thời cơ.

Long Kinh Thiên ngừng một lúc, trầm ngâm nói:

- Sau đợt hội đấu giá này ta và Tử Thiên sẽ không quay về Long Viêm cốc, trực tiếp xuyên qua Loạn Hải đi chiến trường thần ma.

104. Chương 104

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 104: Chạy đến Vĩnh Phong vương triều

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đám Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực giật mình kêu lên:

- Đi chiến trường thần ma?

Long Kinh Thiên nói:

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên định ở trong hội đấu giá mua Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả, sau đó tụ tập đủ các linh dược còn thiếu, hoàn toàn tu phục kinh mạch trong người.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch từng nói chiến trường thần ma có cứu Sắc hoa, Vô Diệt Tử quả.

Đương nhiên Long Kinh Thiên định đi chiến trường thần ma còn vì một lý do khác.

Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm!

Đúng vậy, từ lúc Long Kinh Thiên ở trong Loạn Hải có được bản đồ kho báu thì bởi vì thực lực nên hắn không đi tìm, bây giờ hắn đã có Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, liền có thể đi Tam Tà phong chiến trường thần ma!

Long Kinh Thiên nói tiếp:

- Sau khi tìm cứu Sắc hoa, Vô Diệp Tử quả ở chiến trường thần ma rồi chúng ta sẽ đi đại lục hoang dã tìm hết những linh dược như Kim Giác thảo, Thiên Tinh Nguyên Thủy, Lạc Hàn tinh. Xong xuôi mới quay về Long Viêm cốc, cần ít nhất hai năm. Trong khoảng thời gian này các người phải cố gắng tu luyện, chờ chúng ta trở về!

Đám Long Hoàng Ngao Chí không ngờ Long Kinh Thiên muốn đi chiến trường thần ma, rồi lại đến đại lục hoang dã.

Giật mình qua đi, Long Hoàng Ngao Chí cung kính nói:

- Chủ nhân yên tâm, chúng ta nhất định sẽ cố gắng tu luyện, chờ chủ nhân trở về!

Long Kinh Thiên gật đầu, sau đó trong ánh mắt chăm chú của mọi người, hần vung hai tay, ánh sáng vàng chói lóa, trong óc đám cường giả Long tộc như Long Hoàng Ngao Chí xuất hiện một bộ công pháp.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch là người đầu tiên phản ứng lại:

- Cứu Chuyển Thần Long quyết!

Long Kinh Thiên cười nói:

- Đúng vậy. Cứu Chuyển Thần Long quyết này là một vị cường giả Long tộc ở hỗn độn thời kỳ sáng tạo ra, sau này các người cố gắng tu luyện, hy vọng khi ta trở về thì mọi người đều đột phá.

- Hỗn, hỗn, độn, hỗn độn thời kỳ!

Vốn đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Hoàng Ngao Chí không mấy để ý, giờ nghe xong bị hù suýt ngất xỉu.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lắp bắp lười co thắt.

Hỗn độn thời kỳ!

Bọn họ bị bốn chữ này hù ngây ra.

Ban đầu vũ trụ là hồng mộng chưa phán, thiên địa chưa khai. Sau đó Bàn Cổ khai thiên địa, là hỗn độn thời kỳ, sau hỗn độn mới có vô số thế giới và tinh vực.

Vô số thế giới tinh vực sinh ra, rồi đến thái cổ thời kỳ, sau thái cổ là viễn cổ, sau viễn cổ mới là thượng cổ.

Có thể nói hỗn độn thời kỳ đối với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch là tộc trưởng đời thứ nhất Long tộc tại đại lục Thiên Lam thì đó là chuyện cực kỳ xa xôi.

Đừng nói là hỗn độn, dù là viễn cổ cũng xa ngoài tầm với của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch. Bởi vì ngược thượng cổ mấy ngàn vạn năm mới là viễn cổ thời kỳ.

Mọi người kinh ngạc đứng ngây ra đó, Cứu Vĩ Thiên Miêu cũng không ngoại lệ.

Cứu Chuyển Thần Long quyết?

Long Kinh Thiên nhưng lại có công pháp của một vị cường giả Long tộc ở hỗn độn thời kỳ sáng tạo ra?

Thời gian như đứng lặng, đám Cứu Vĩ Thiên Miêu đứng như pho tượng.

Thật lâu về sau đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mới tỉnh dậy.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ấp úng nói:

- Chủ, chủ nhân, này này, cứu Chuyển Thần Long quyết, này, chúng ta...

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lắp bắp thật lâu sau không biết nên nói gì.

Đám người cùng với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng có nhiều nghi vấn, có rất nhiều điều muốn hỏi.

Ví dụ như Long Kinh Thiên lấy ra công pháp của một vị cường giả Long tộc ở hỗn độn thời kỳ sáng tạo ra? Còn nữa, thân phận thật sự của Long Kinh Thiên là cái gì?

Lúc này nói Long Kinh Thiên là viễn cổ thần vương chính Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng không tin.

Nếu không phải là viễn cổ thần vương, trên viễn cổ thần vương là cái gì?

Má ơi!

Nghĩ đến những điều này là Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chịu không nổi hai chân run run.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch run chân, Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực cũng nhũn chân ra.

Các trưởng lão của Long tộc thì chân run lập cập như rút gân.

Còn Cửu Vĩ Thiên Miêu thì vung lên chín cái đuôi cũng run lẩy bẩy.

Trong đầu nó suy nghĩ. “Chủ nhân cho Long tộc cử Chuyển Thần Long quyết là công pháp của một vị cường giả Long tộc ở hỗn độn thời kỳ sáng tạo, như vậy lúc trước ta tu luyện Bát Hoang Hợp công pháp cũng do một cường giả hỗn độn thời kỳ sáng tạo?”

Long Kinh Thiên nhìn bộ dạng của đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu thì thấy buồn cười.

Long Kinh Thiên nói:

- Được rồi, chuyện công pháp các người đừng hỏi nhiều, sau này tự nhiên sẽ biết về thân phận của ta.

Cho dù Long Kinh Thiên nói mình là Thiên Tôn đám Long Kinh Thiên cũng sẽ không biết Thiên Tôn là cái gì.

Hơn nữa hiện giờ đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không cần biết quá nhiều.

Nghe Long Kinh Thiên nói vậy, đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cung kính nói:

- Vâng, chủ nhân.

Bọn họ không hỏi thêm, cũng không dám, khi nhìn Long Kinh Thiên thì đôi mắt Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có sự sợ hãi.

Long Kinh Thiên nói tiếp:

- Hôm nay ta truyền cử Chuyển Thần Long quyết truyền cho các người, không có ta cho phép thì không được truyền công pháp cho người ngoài.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lại cung kính vâng dạ.

Bọn họ đương nhiên biết chuyện này.

- Tốt rồi, chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên nói xong bay lên, ra khỏi đại điện Long tộc, hướng tới cốc khẩu Long Viêm cốc. Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu theo sát sau lưng Long Kinh Thiên.

Còn đám Long Hoàng Ngao Chí, thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực thì cung tiễn ba người Long Kinh Thiên rời đi.

Mãi đến bóng dáng ba người biến mất trong tầm mắt mọi người thì đám Long Hoàng Ngao Chí mới thì lại ánh mắt.

Thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực kiềm không được mở miệng nói:

- Long Hoàng đại nhân, không ngờ chủ nhân có cả công pháp của một vị cường giả Long tộc ở hỗn độn thời kỳ sáng tạo!

Khi Long Kinh Thiên nói cử Chuyển Thần Long quyết là công pháp của một vị cường giả Long tộc ở hỗn độn thời kỳ sáng tạo thì bọn họ tin tưởng không chút nghi ngờ.

Long Hoàng Ngao Chí tâm tình phức tạp, nói:

- Lúc trước chúng ta đều cho rằng ấn ký ở trán chủ nhân là ấn ký thần vương, nhưng bây giờ xem ra là không phải.

Thái thượng trưởng lão Ngao Vô Cực ngạc nhiên hỏi:

- Không phải ấn ký thần vương thì không lẽ là ấn ký chủ thân?

Long Hoàng Ngao Chí lắc đầu, nói:

- Mặc kệ là ấn ký gì, chủ nhân tuyệt đối càng cao cường đại hơn thần vương.

Nói đến đây Long Hoàng Ngao Chí trầm ngâm:

- Công pháp của một vị cường giả Long tộc ở hỗn độn thời kỳ sáng tạo? Nói vậy là cường giả và cường giả Long tộc hỗn độn thời kỳ có quan hệ gì? Không lẽ chủ nhân là đệ tử của cường giả Long tộc hỗn độn thời kỳ?

Long Kinh Thiên đúng là có quan hệ với cường giả Long tộc hỗn độn thời kỳ nhưng không phải là sư đồ.

Bởi vì cường giả Long tộc hỗn độn thời kỳ chỉ là một trong thần thú trông giữ Đại La Thiên Cung của Long Kinh Thiên ở Tiên Giới.

Ba người Long Kinh Thiên rất nhanh ra khỏi Long Viêm cốc.

Ra khỏi cốc khẩu của Long Viêm cốc, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hỏi Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, ta đi giải quyết mấy tên kia nhé?

Long Kinh Thiên biết Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ý chỉ hơn mười cường giả lục phái ẩn núp trong chỗ tối quan sát tình hình Long Viêm cốc.

Long Kinh Thiên thản nhiên nói:

- Không cần.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngây ra:

- Không cần sao?

Theo ý của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì giết chết hơn mười cường giả lục phái ẩn núp trong chỗ tối quan sát tình hình Long Viêm cốc.

Long Kinh Thiên thấy ánh mắt Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu nghi hoặc thì giải thích rằng:

- Người giết những người này thì lục phái sẽ lại phái đến người khác, cho nên không cần thiết làm vậy, ngược lại càng khiến lục phái chú ý.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hỏi:

- Vậy chúng ta làm sao?

Long Kinh Thiên nói:

- Ta đã bố trí một mê huyễn trận, cho nên bọn họ không thấy chúng ta ra cốc. Sau này họ thấy tất cả tình hình Long Viêm cốc đều là biểu hiện giả dối.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu trầm ngâm nói:

- Đều là biểu hiện giả dối?

Long Kinh Thiên cười gật đầu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Đại ca, nếu vậy thì chẳng phải là khi Long tộc tập thể rời đi Long Viêm cốc thì bọn họ không biết?

Nói tới đây Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt quái dị sùng bái nhìn Long Kinh Thiên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu không ngờ Long Kinh Thiên biết bày ra cả mê huyền trận.

Hơn nữa Long Kinh Thiên bố trí như thế nào, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đều không nhìn ra được.

Long Kinh Thiên không đáp, cười tủm tỉm.

Thật ra thì dù Long Kinh Thiên không đáp, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng biết kết quả.

Thế là ba người Long Kinh Thiên không để ý cường giả lục phái giám thị Long Viêm cốc, ‘ngheh ngang’ ra khỏi Long Viêm cốc, đi hướng Vĩnh Phong vương triều.

Đại lục Thiên Lam có ba vương triều, Ô Dương vương triều, Tứ Hải vương triều.

Long Viêm cốc ở tại Ô Dương vương triều, ba người Long Kinh Thiên sắp chạy đến Vĩnh Phong vương triều nên phải đi ngang qua Tứ Hải vương triều mới được, hành trình không ngắn.

Đó cũng là lý do tại sao hội đấu giá còn có nửa tháng mà đám Long Kinh Thiên đã xuất phát.

Đương nhiên với tốc độ của Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu thì trong nửa tháng rất có thể chạy tới để đô của Vĩnh Phong vương triều, nhưng bây giờ họ có Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì mọi chuyện đã khác.

Thế là ba người Long Kinh Thiên ban ngày chạy đi, ban đêm dừng lại tu luyện.

Long Kinh Thiên nuốt Nguyên Long Kim Pháp đan xong đột phá đến Xuất Khiếu kỳ, thực lực của Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng tăng lên rất nhiều, dù không thăng bát cấp nhưng đã đến đỉnh hậu kỳ thất cấp.

Ngày thứ tám đám Long Kinh Thiên rời khỏi Long Viêm cốc thì Cửu Vĩ Thiên Miêu giữa đường đột phá.

Đạt tới bát cấp!

Bát cấp yêu thú!

Bát cấp yêu thú tương đương với nhân loại để cấp cường giả, tuy nhiên, thiên phú của Cửu Vĩ Thiên Miêu dù mới thăng lên bát cấp cũng đủ đối kháng để cấp hậu kỳ cường giả.

Cửu Vĩ Thiên Miêu có thể nhanh chóng đột phá bát cấp như vậy trừ tác dụng Nguyên Long Kim Pháp đan của Long Kinh Thiên ra còn nhờ viên yêu đan của thần cấp cửu đầu yêu hoàng.

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu đã luyện hóa đa số yêu nguyên lực viên yêu đan của thần cấp cửu đầu yêu hoàng.

Màn đêm buông xuống.

Ba người Long Kinh Thiên ngồi bên đồng lửa, mùi rượu thoang thoang.

- Đại ca, ta rốt cuộc bát cấp rồi!

Cửu Vĩ Thiên Miêu rót một ngụm rượu to, hưng phấn nói:

- Qua không lâu sau ta thăng lên cửu tập thì có thể giống như lão Long, biến thành hình người!

Cửu cấp yêu thú tức là thánh cấp, có năng lực biến thành hình người.

Lão long trọng miệng Cửu Vĩ Thiên Miêu ý chỉ Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cười nói:

- Thăng lên cửu cấp còn rất xa, lấy tình huống của ngươi nhanh nhất cũng cần một năm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Một năm, không xa, chín ngàn năm còn đợi được.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhớ đến bị Vô Cực Lôi Quang trận trấn áp, cầm tù tại đáy hồ chín ngàn năm không thấy ánh mặt trời thì lòng rất thốn thức.

Nếu không có Long Kinh Thiên, bây giờ Cửu Vĩ Thiên Miêu vẫn còn ở dưới đáy hồ xanh không thấy ngày ra.

Đang lúc ba người uống rượu, trò chuyện thì bỗng phía xa có hơn mười tiếng xé gió.

Có một thanh âm vang lên:

- Đại ca, người nhìn kia, bên kia có ánh lửa!

- Ủm! Chúng ta đi qua xem!

Tiếp theo hơn mười tiếng xé gió tới gần ba người Long Kinh Thiên.

Một lúc sau, hơn mười bóng dáng xuất hiện trước mặt ba người Long Kinh Thiên.

Nhìn thấy trang phục của người đến, Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Là người Tứ Hải hoàng tộc.

Tứ Hải hoàng tộc tức là người hoàng thất Tứ Hải vương triều.

Hai người phái trước là thanh niên, tiếp theo mười hai người hiển nhiên là hộ vệ. Long Kinh Thiên nhìn ra được tu vi của hai thanh niên này không tệ, một người là hoàng cấp ngũ tầng, một là hoàng cấp lục tầng.

Bình thường có thể đột phá hoàng cấp trước ba mươi tuổi đều là thiên tài siêu cấp các đại thực lực đại lục Thiên Lam bồi dưỡng.

Mấy thiên tài này có hy vọng đột phá để cấp, thậm chí đạt tới thánh cấp.

Đối phương đi tới thấy ba người Long Kinh Thiên ngồi bên đồng lửa thì hơi ngoài ý muốn, vài người biểu tình quái dị, vì họ thấy một con mèo ôm vò rượu to.

Đương nhiên Long Kinh Thiên bỏ vào một huyền hình phù ở trong người Cửu Vĩ Thiên Miêu, cho nên đám người chỉ thấy nó là con mèo nhỏ bình thường.

Một thanh niên biểu tình quái dị xong kinh thán nói:

- Rượu thơm quá, không ngờ có loại rượu này!

Một thanh niên khác gạt đầu, nhìn chằm chằm vào rượu trong tay ba người Long Kinh Thiên.

Hộ vệ sau lưng họ nuốt nước bọt khan.

Không thể không nói Long Kinh Thiên ủ rượu có sức hấp dẫn siêu cấp, tại Tiên Giới dù là tiên nhân không uống rượu ngửi mùi rượu đã chịu không nổi, có xúc động muốn uống một hớp.

Một lát sau, thanh niên tuổi lớn chút nói với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch:

- Bằng hữu, ban đêm chạy đi, cho chúng ta mượn chút lửa nghỉ ngơi tại đây một chút, như thế nào?

Hiển nhiên thanh niên nghĩ lầm rằng trong ba người Long Kinh Thiên là từ gã quyết định.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gạt đầu.

Thanh niên ngây ra, cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng rất nhanh phản ứng lại, nói với Long Kinh Thiên:

- Đa tạ!

Thế là hai thanh niên ngồi bên đồng lửa, mười hai hộ vệ đứng xung quanh chú ý tình hình.

Sau khi ngồi xuống, thanh niên lớn tuổi chút mở miệng hỏi:

- Hai vị cũng đi Vĩnh Phong vương triều tham gia hội đấu giá của Phong Vân thương hội đúng không?

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Đúng vậy.

Thanh niên trẻ hơn chút kiềm không được hỏi:

- Huynh đệ, rượu của người mua ở đâu vậy?

Long Kinh Thiên nghe hỏi, cười cười, từ lúc đối phương xuất hiện đã luôn nhìn chăm chăm vào vò rượu của hắn.

Long Kinh Thiên nói:

- Rượu này là ta tự mình ủ.

- Người tự ủ?

Hai thanh niên giật mình.

Thanh niên nhỏ tuổi chút do dự hỏi:

- Huynh đệ, người có thể bán cho ta một ít không?

Long Kinh Thiên nở nụ cười, trong tay lại có thêm một vò rượu ném cho đối phương.

Long Kinh Thiên nói:

- Gặp mặt là duyên phận, đàn này ta cho các người.

Tâm tính, thái độ của hai người không tệ. Nếu hai người giống như người Nhiếp gia ở Lạc Vân vương quốc tự cao thân phận cường bức cướp đoạt hoặc mua thì hai người, còn có hộ vệ sau lưng họ sẽ không thấy ngày mai.

105. Chương 105

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 105: Không cho một tên chạy thoát!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hai người nhận lấy vò rượu, vẻ mặt vui mừng.

Nhưng lúc này phía xa lại truyền đến tiếng xé gió, có thêm đám người, khoảng hai, mươi chục.

Một thanh âm chói tai truyền đến:

- Thiếu gia, ta nói mấy người Vô Thần Điện đó đúng là một đám phế vật, lực phái liên thủ, thế nhưng không diệt được một Long tộc!

- Đúng vậy. Cái gì lực đại siêu cấp thế lực, ta phi! Theo ta thấy không bằng gọi là lực đại cầu hùng thế lực còn tốt hơn!

Thanh âm kia lại vang lên:

- Nếu Ô Dương vương triều chúng ta ra tay thì đã sớm tiêu diệt Long tộc rồi!

- Đúng vậy. Ô Dương vương triều chúng ta mới là vương triều mạnh nhất, thế lực cường nhất đại lục Thiên Lam! Lực phái muốn nuốt bảo khố của Long tộc lại không sờ được một cái vẩy của người ta, lại chết chín mươi vị thánh cấp, thật là trò cười cho nhân tộc đại lục Thiên Lam chúng ta.

- Thiếu gia, không bằng Ô Dương vương triều chúng ta xuất binh san bằng Long tộc đi?

- Đúng vậy. Thiếu gia, Ô Dương vương triều chúng ta xuất binh ngàn vạn, dù mỗi người một ngum nước miếng cũng đủ chết chìm Long tộc. Đến lúc san bằng Long tộc lại cần quét một số chủng tộc khác, để ta xem Võ Thần Điện lục phái còn dám vênh váo như vậy nữa không!

Từng thanh âm cuồng ngạo, chói tai từ xa đến gần.

Mọi người nghe, biểu tình khác nhau.

Long Kinh Thiên sắc mặt bình tĩnh. Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mặt lạnh lùng. Cửu Vĩ Thiên Miêu vẫn đang nốc rượu, đôi mắt mèo lóe tia vui sướng khi người gặp họa.

Ô Dương vương triều?

Xem ra tối nay nhất định là đêm không bình tĩnh.

Hai thanh niên Tứ Hải vương triều lúc trước đi tới thì nhướng mày.

Thanh âm xé gió càng lúc càng gần, hai mươi mấy bóng người xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Hiển nhiên những người Ô Dương vương triều cũng vì trông thấy ánh lửa nên mới chạy hướng bên này.

Hai mươi mấy bóng người nhìn thấy đám Long Kinh Thiên thì ngậy ra, sau đó ánh mắt rơi vào hai thanh niên Tứ Hải vương triều.

Đứng trước Ô Dương vương triều đứng một người, là thanh niên mặc áo tím, mày kiếm mắt sáng, bộ dạng rất tuấn tú, nhưng môi mỏng có vẻ lạnh lùng, kiêu ngạo.

Thanh niên áo tím cười lạnh nói:

- Dịch Cương, Dịch Hậu, là các người!

Mười hai hộ vệ đi tới sau lưng hai thanh niên Tứ Hải vương triều, cảnh giác nhìn đám thanh niên áo tím.

Dịch Cương tức là thanh niên tuổi lớn hơn nhìn chằm chằm đối phương.

Dịch Cương lạnh lùng nói:

- Phí Cao!

Phí Cao cười gian nói:

- Thật là oan gia ngõ hẹp, hắc hắc, lần trước từ biệt cũng hai năm rồi nhỉ? Ta nhớ rất rõ món nợ cũ hai năm trước.

Dịch Hậu quát:

- Phí Cao, nếu không phải hai năm trước đại ca của ta hạ thủ lưu tình, đừng nói là hai ngón tay, người không có cả cánh tay!

Phí Cao nghe vậy giơ tay phải lên, chỉ thấy ngón cái và ngón trỏ cánh tay phải trống trơn, hình như là bị kiếm chém.

- Hạ thủ lưu tình?

Phí Cao cất tiếng cười to, mặt vặn vẹo dữ tợn:

- Sau khi trở về ta chịu bao nhiêu cười nhạo, khinh thường, các người làm sao biết hai năm nay ta sống như thế nào? Hai năm qua ta ngày đêm tu luyện chỉ vì có một ngày báo lại mối thù ngày đó!

Phí Cao mắt lóe tia sáng khát máu, nói:

- Hôm nay ta phải trả lại cho người gấp trăm lần, ngàn lần. Ta phải chém từng ngón tay của người, sau đó chặt cánh tay trái, rồi cánh tay phải, cuối cùng là hai chân của người!

Dịch Cương biểu tình lạnh lùng nói:

- Năm đó là tỷ thí lời dài, người không thể trách ai.

- Không thể trách ai?

Phí Cao cười nhạt, nói tiếp:

- Hôm nay hai huynh đệ các người chết cũng không thể trách ta!

Ba người Long Kinh Thiên ngồi yên, bình tĩnh nhìn trước mắt giằng co.

Không ngờ người Ô Dương vương triều mới đến và hai thanh niên Tứ Hải vương triều có thù.

Nhưng nghĩ lại thì cũng đúng.

Quan hệ của ba vương triều trên đại lục Thiên Lam không tốt lắm, thường hay chinh chiến.

Đặc biệt là quan hệ của Ô Dương vương triều, Tứ Hải vương triều có thể nói hết sức căng thẳng.

Phí Cao quát với đám hộ vệ phía sau:

- Các người bao vây xung quanh cho ta, tối nay không ai có thể chạy khỏi đây!

- Tuân lệnh thiếu gia!

Hai mươi mấy hộ vệ sau lưng Phí Cao lắc người, bao vây đám Long Kinh Thiên, tay siết kiếm bén, chỉ cần thiếu gia của họ ra lệnh lập tức sẽ tấn công đám Long Kinh Thiên.

Dịch Cương thấy vậy quay đầu lại, vẻ mặt xin lỗi nói:

- Huynh đệ, thực xin lỗi, đây vốn là ân oán cá nhân của ta, không ngờ liên lụy các người.

Long Kinh Thiên xua tay, vẻ mặt không quan tâm.

Phí Cao cười lạnh với Long Kinh Thiên, nói:

- Tiểu tử, muốn trách thì trách các người số xui, cố tình ngồi chung với họ. Yên tâm, ta luôn nhân từ, sẽ không cho các người chết đau đớn.

Phí Cao nói xong ra lệnh với hộ vệ xung quanh:

- Hai người đi lên, cho hai tên kia một đao, giải quyết gọn gàng chút. Còn nữa, đừng làm vỡ mấy đàn mỹ tửu.

Hai hộ vệ cao giọng quát:

- Tuân lệnh thiếu gia!

Tiếp theo hai hộ vệ xách đao đi hướng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Trong đó một người cười gian nói với Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, người có thể phản kháng, nhưng ta khuyên người tốt nhất là đừng, nếu không ta chém nhát này xuống chưa chết, lại chém hươu mười đao thì lúc chết sẽ rất thảm, rất đau đớn.

Một người khác cũng bật cười.

Hai người bay lên, tay cầm đại đao chọt tấn công Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Hai luồng đao quang với tốc độ cực nhanh lóe qua dưới ánh trăng.

Đao quang nhiếp người.

Hai người này là cường giả võ tông, hơn nữa đạt tới võ tông tam, tứ tầng.

Phí Cao thấy thế thì quay đầu đi, nhìn hướng hai người Dịch Cương, Dịch Hậu.

Phí Cao cảm thấy hai cường giả võ tông giải quyết hai người trông như là thực lực võ hoàng chỉ là việc trở bàn tay.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch che giấu thực lực, mặt ngoài thì cảm thấy hai người chỉ có thực lực hoàng cấp.

Phí Cao nói với hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu:

- Hai huynh đệ các người ai trước chịu chết? Hắc hắc, ta cho các người lựa chọn, không bằng hai huynh đệ các người giả bộ tiếng chó sủa, ai sủa càng giống thì kéo dài thời gian chết?

Phí Cao nói xong vui vẻ cười phá lên.

Hộ vệ xung quanh nghe vậy cũng cười to.

Nhưng họ mới cất tiếng cười thì bỗng hai tiếng hét thảm rạch phá trời đêm, đánh gãy tiếng cười.

Hai tiếng hét thảm thật đột ngột.

Tiếng cười của các hộ vệ ngừng bật.

Phí Cao đông cứng nụ cười, ánh mắt nhìn theo chỗ phát ra tiếng hét thảm. Chỉ thấy hai cường giả vô tông vốn công kích Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch như điều đứt dây bay lên cao, lên cao mãi.

Bay thật cao sau hai cường giả vô tông mới rớt xuống rừng rậm phía xa.

Bùm!

Một tiếng nổ vang, như đập vào lòng Phí Cao và đám hộ vệ, lòng họ rung động.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Hai huynh đệ Dịch Cương, còn có hộ vệ sau lưng họ trợn to mắt, không dám tin nhìn tình hình trước mắt.

Họ đã nhìn ra được hai cường giả vô tông rớt xuống đất rồi không nhúc nhích, đã chết.

Hai cường giả vô tông cứ thế chết đi.

Không ai thấy họ chết như thế nào.

Cũng không ai thấy Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ra tay như thế nào.

Biểu tình của Phí Cao cực kỳ khó xem.

106. Chương 106

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 106: Điều giết đi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Phí Cao nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, lạnh lùng nói:

- Các người không phải hoàng cấp cường giả.

Giờ thì dù Phí Cao có ngu hơn cũng nhìn ra được Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có thực lực hoàng cấp là giả dối.

Thật ra người đánh chết hai cường giả vô tông không phải Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mà là Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng trên vai hắn. Nhưng mọi người tập trung chú ý vào Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, bởi vậy không liên hệ đến việc Cửu Vĩ Thiên Miêu oanh giết hai cường giả vô tông.

Mặt ngoài xem ra Cửu Vĩ Thiên Miêu không có hơi thở gì, cực kỳ bình thường. Cửu Vĩ Thiên Miêu nằm trên vai Long Kinh Thiên, giống như con mèo cưng bình thường.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đã cất đi vò rượu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Phí Cao, giễu cợt nói:

- Tiểu tử, chúng ta đã bao giờ nói mình là hoàng cấp cường giả? Là tại ngươi ngu thôi.

Mọi người thế mới tập trung vào Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu nhìn nhau:

- Ngu?

Phí Cao mặt trầm xuống, nói với Long Kinh Thiên:

- Không ngờ ta nhìn lầm.

Nói rồi Phí Cao nhìn hướng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch bên cạnh Long Kinh Thiên:

- Là cường giả trung kỳ hay hậu kỳ vô tôn?

Long Kinh Thiên trông chỉ hai mươi tuổi, nên Phí Cao nhận định mới nảy người ra tay chắc Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không dám lời, cũng lười nói.

Nếu không phải Long Kinh Thiên chưa nói cái gì thì Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch sớm đập chết đám ruồi bọ này.

Đối với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì giết nhóm Phí Cao dễ như trở bàn tay, thậm chí không cần vất vả vung tay.

Phí Cao thấy Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không đáp lời mình, thậm chí không thèm nhìn gã cái nào thì bốc cháy lửa giận. Đây đúng là sự coi thường gã trắng trợn!

Nhưng dù tức giận thì Phí Cao vẫn cố gắng đè nén lửa giận.

Một lát sau, Phí Cao nói với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Kinh Thiên:

- Bây giờ các ngươi có thể rút đi!

Phí Cao nói xong ra lệnh với hộ vệ vây quanh Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Kinh Thiên:

- Để hai người họ đi.

Phí Cao không thể nhìn thấu thực lực của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, cho nên gã quyết định thả hai người đi.

Đối với Phí Cao thì quan trọng nhất là giải quyết hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu.

Còn hai người Long Kinh Thiên, nếu sau này gặp lại xử lý cũng không muộn.

- Rút?

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch còn chưa mở miệng thì Cửu Vĩ Thiên Miêu tròng mắt mèo, sau đó bật cười.

Tiếng cười của Cửu Vĩ Thiên Miêu lọt vào tai Phí Cao thì cực kỳ chói tai.

- Tiểu tử, ngươi kêu chúng ta rút?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười khoa trương, ôm bụng nói:

- Tiểu tử, đầu ngươi có bị gì không? Hay là mới rồi Miêu gia ta không nghe rõ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm thấy đối với nói chuyện buồn cười, đầu óc cũng có vấn đề.

Nhưng lời nói và tiếng cười của Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vào tai Phí Cao lại kích thích lửa giận và sát ý vô tận gã mới đè nén.

Vừa rồi Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch coi thường gã, bây giờ ngay cả con mèo cũng xem thường gã sao?

- Chết, ngươi muốn chết!

Phí Cao tức giận gầm lên:

- Giết con mèo này cho ta. Giết, giết nó. Còn hai tên kia đều phải chết, phải chết!

Hộ vệ xung quanh cao giọng quát:

- Tuân lệnh thiếu gia!

Mười người bay ra công kích Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch và Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Mười lăm người khác tiếp tục vây khốn đám Dịch Cương.

Mười người bay ra đều là cường giả võ tông.

Hơn nữa mười người này mỗi người thực lực đều mạnh hơn hai cường giả võ tông lúc trước, có người thậm chí đạt tới võ tông thất tầng.

Mười cường giả võ tông ra tay, đao quang, kiếm quang, quyền ảnh, đan vào thành vòng, bao phủ Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Phí Cao biểu tình dữ tợn nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch và Cửu Vĩ Thiên Miêu bị công kích của mười người bao phủ, thầm cười nhạo.

Phí Cao muốn xem đối phương làm sao phá công kích của mười thuộc hạ của gã.

Mười cường giả võ tông công kích, hơn nữa có người đạt tới võ tông thất tầng thì dù là cường giả võ tông, muốn phá công kích từ mười cường giả võ tông là rất khó khăn.

Nhưng khi Phí Cao cười toe toét thì bỗng vang tiếng hét thảm, gã nhìn thấy mười cường giả võ tông vốn công kích Long Kinh Thiên cùng lúc văng ra ngoài.

Hơn nữa đều không ngoại lệ trong miệng học máu giàn dụa.

Khiến Phí Cao hoảng sợ là người ra tay chính là con mèo vật nuôi trong mắt gã.

Con mèo nói đầu gã có vấn đề!

Cửu Vĩ Thiên Miêu thu lại cái đuôi, cuộn tròn vểnh sau lưng.

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu, các hộ vệ sau lưng họ cũng giống như đám Phí Cao, vẻ mặt giật mình, không dám tin nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Dịch Hậu nuốt nước bọt khan:

- Đại ca, cái này...?

Dịch Cương không tiếp lời.

Bọn họ đang tiêu hóa điều mình mới thấy.

Lúc trước họ không nhìn thấy ai ra tay đánh chết hai cường giả võ tông, nhưng lần này họ đã nhìn rõ ràng.

Nhưng không ai ngờ đó sẽ là con mèo đáng yêu trên vai Long Kinh Thiên.

Lòng họ dấy lên sóng ngập trời.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói với Long Kinh Thiên:

- Đại ca, bọn chúng?

Cửu Vĩ Thiên Miêu liếc mắt đám Phí Cao, ý hỏi xử lý ra sao.

Long Kinh Thiên nhìn Phí Cao, cùng với hộ vệ quanh gã, lạnh nhạt nói:

- Giết hết đi.

Thanh âm lạnh nhạt như sát ý như bão tố làm lòng mọi người run lên.

Phí Cao tỉnh táo lại, nghe thể cười to, cuồng ngạo nói:

- Đều giết? Để ta xem ngươi làm sao giết được ta?

Phí Cao nói xong lại hét:

- Minh Thần nhị lão, các ngươi ra đi!

Phí Cao dứt lời, chỉ thấy không gian chấn động, từng tiếng sóng âm từ bốn phương trời truyền ra, như quỷ khóc sói tru, như tiếng con nít khóc kêu, như vạn thú cùng rống.

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu, hộ vệ của họ đều bị tai, vẻ mặt thống khổ.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu biểu tình bình tĩnh.

Phí Cao giật mình.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hừ lạnh nói:

- Giả thần giả quỷ!

Nói xong Cửu Vĩ Thiên Miêu há mồm rống hướng không gian:

- Meo!

Cửu Vĩ Thiên Miêu mèo cao không lớn tiếng nhưng có lực lượng uy hiếp người người kinh khủng, lực lượng âm sát làm tiếng hú quỷ khóc sói tru ngừng lại. Có hai bóng người té ra khỏi không gian.

Đó là hai ông lão mặc áo đen, hai người rớt ra xong kinh khủng nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Phí Cao kinh hoàng, hoảng hốt hỏi:

- Minh Thần nhị lão, các ngươi, thế nào?

Hai ông lão áo đen lắc đầu, nói:

- Thiếu gia, chúng ta không có việc gì.

Nhưng hai người mới nói xong thì phun ra ngụm máu.

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu ngây ngốc nhìn hai ông lão áo đen, bọn họ biết Minh Thần nhị lão, đoạ là võ tôn cường giả, còn là võ tôn tứ tâng, nhưng vẫn bị...?

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu nhìn hướng Cửu Vĩ Thiên Miêu, ánh mắt thay đổi.

Đám Dịch Cương còn như vậy thì Phí Cao càng là vẻ mặt kinh khủng, xám xịt.

Chỗ dựa lớn nhất, tư cách để Phí Cao kiêu ngạo như vậy là Minh Thần nhị lão thể nhưng không thể đỡ được tiếng mèo kêu của người ta?

Phí Cao thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu hừ không vỗ, Minh Thần nhị lão mới ới ra máu xong lại vắng ngược ra ngoài, lăn vài vòng trên mặt đất rồi nằm im không nhúc nhích.

107. Chương 107

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 107: Trứng của Côn Bằng thần thú

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười lạnh nói:

- Học chút Minh Thần âm sát chi thuật cũng dám xưng là Minh Thần?

Phí Cao nhìn Minh Thần nhĩ lão lặn ra xa rồi không có tiếng động, gã cùng với đám hộ vệ còn lại đứng ngây như phỗng. Phí Cao nghe Cửu Vĩ Thiên Miêu nói chuyện thì ngoái đầu lại, mặt trắng xen lẫn màu tím ngắt.

Hai chân Phí Cao như không đứng vững nữa, như mất đi sức lực lắc lư thân hình.

- Thiếu gia!

Hai hộ vệ vội tiến lên dìu Phí Cao.

Chính lúc này, bỗng có tiếng hét thảm vang lên.

Chỉ thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu lắc người, hộ vệ thuộc hạ của Phí Cao lại có người chết dưới vuốt mèo. Cửu Vĩ Thiên Miêu không ngừng lắc người.

Mỗi lần Cửu Vĩ Thiên Miêu nhoáng lên là sẽ vang một tiếng hét thảm.

Số hộ vệ còn sót lại của Phí Cao hét thảm lần lượt ngã xuống.

Phí Cao cảm thấy tay chân lạnh lẽo, lạnh run rẩy.

Bên tai Phí Cao vang hai tiếng hét, gã kinh ngạc đến ngây người quay đầu lại. Chỉ thấy hai hộ vệ mới dìu gã đứng đã che cổ họng, máu bắn ra phun lên mặt Phí Cao, dính đầy người.

Phí Cao sờ máu dính trên mặt, bàn tay đầm máu, còn hơi ấm. Phí Cao nhìn máu đỏ đến yêu diễm, đột nhiên tay run bần bật.

Phí Cao hét to:

- Đứng, đừng giết ta, đừng giết!

Lần đầu tiên Phí Cao sợ cái chết như vậy.

Phí Cao kinh khủng hét lên, sau đó quỳ xuống cầu xin Long Kinh Thiên:

- Tiền bối, đừng giết ta, cầu xin người, đừng giết ta!

Long Kinh Thiên sắc mặt lạnh lùng.

Phí Cao thấy biểu tình của Long Kinh Thiên, tiếp tục van xin:

- Ta là người của Phí gia Ô Dương vương triều, gia chủ Phí gia là đại bá của ta, nhĩ cô của ta là hoàng hậu Ô Dương vương triều. Tiền bối, xin người nể mặt Phí gia mà tha cho ta, tha ta đi!

Phí gia của Ô Dương vương triều!

Phí gia của Ô Dương vương triều chính là một trong đại gia tộc Ô Dương vương triều, cũng là một trong các gia tộc truyền thừa cổ xưa nhất đại lục Thiên Lam. Không ngờ Phí Cao là diệt tử của gia chủ đương nhiệm Phí gia.

Long Kinh Thiên khá bất ngờ, nhưng chỉ bất ngờ chứ không có gì khác.

Phí Cao lòi ra thân phận là muốn khiến Long Kinh Thiên e ngại, nể thân phận diệt tử của gia chủ đương nhiệm Phí gia mà tha cho gã. Trước kia Phí Cao làm như vậy lần nào cũng an toàn, dù sao không ai muốn đắc tội siêu cấp đại gia tộc Ô Dương vương triều. Nhưng làm Phí Cao thất vọng là từ đầu đến cuối Long Kinh Thiên vẻ mặt bình thản.

- Tiền bối, ta sai rồi, ta, ta có mắt chó!

Phí Cao mặt xám xịt khóc lóc van xin:

- Người thả ta đi, người muốn điều kiện gì cứ việc nói.

Nhưng Phí Cao mới dứt lời thì cảm thấy trước mặt xẹt qua cái bóng, cổ họng đau đớn, cột máu bắn ra nhuộm đỏ mặt đất trước mắt gã. Phí Cao há mồm rồi ngã xuống, co giật vài cái, hoàn toàn bất động.

Phí Cao nằm đó, đôi mắt tròn tròn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bay trở về vai Long Kinh Thiên, nhìn đối phương, cười lạnh nói:

- Nếu đã có mắt chó thì không cần sống trên đời này.

Phí Cao đã bị Cửu Vĩ Thiên Miêu giết chết.

Nếu Long Kinh Thiên kêu giết thì đương nhiên mọi người phải chết.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không ra tay, vậy thì người ra tay sẽ là Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Thật ra lúc trước đám Phí Cao chạy tới nói mấy lời cuồng như muốn diệt Long tộc đã sớm định trước cái chết.

Nếu để Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ra tay thì Phí Cao sẽ chết cực thảm, Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ một chiêu giết gã, không có gì đau đớn.

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu nhìn Phí Cao nằm đó, đôi mắt trợn tròn, nhìn không được run rẩy.

Khi họ nhìn Long Kinh Thiên thì ánh mắt biến thành kinh khủng.

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu muốn rời đi nhưng không dám nói, còn các hộ vệ thì không cần nói, trời lạnh mà đổ mồ hôi ướt đầm.

Long Kinh Thiên nhìn biểu tình của hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu, cười cười, nói:

- Các người ngồi xuống đi.

- Vâng thưa tiền bối!

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu tỉnh táo lại, cung kính đáp rồi cẩn thận ngồi xuống.

Long Kinh Thiên kêu họ gọi thì họ không dám không ngồi.

Nhưng họ đã không dám dùng 'huynh đệ' gọi Long Kinh Thiên.

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu ngồi xuống nhưng vẫn cực xúc bất an, hai tay không biết đặt ở đâu.

Long Kinh Thiên mỉm cười nói:

- Các người rất sợ ta sao?

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu phản xạ gật đầu, sau đó biến sắc lắc đầu nguầy nguậy.

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm, không nói gì.

Một lát sau Dịch Cương lớn gan chút, nhỏ giọng chỉ vào vò rượu Long Kinh Thiên cho, hỏi ý:

- Tiền... Tiền bối, cái vò rượu này...?

Long Kinh Thiên biết ý của Dịch Cương, nói:

- Cho các người thì cứ uống đi.

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu cảm ơn:

- Đa tạ tiền bối.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Rượu của đại ca ta không phải ai cũng uống được, đây không phải rượu bình thường.

Không phải rượu bình thường?

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu nhìn nhau, cầm lấy vò rượu lớn gan uống một ngụm. Chỉ cảm thấy đầy miệng mùi rượu, mùi rượu như chảy vào mỗi góc thân thể, cảm giác toàn thân sáng khoải, có khí nóng ầm ập.

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu phát hiện chân khí trong người còn mạnh hơn chút?

Phát hiện này khiến hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu vừa mừng vừa sợ.

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu thế mới hiểu Cửu Vĩ Thiên Miêu nói không phải rượu bình thường là có ý gì.

Dịch Cương đứng lên, mở miệng nói:

- Chuyện lúc trước, cái kia...

Long Kinh Thiên xoa tay, ý bảo Dịch Cương ngồi xuống.

Chờ đối phương ngồi xuống Long Kinh Thiên mới hỏi:

- Các người đi hội đấu giá của Phong Vân thương hội là muốn đấu giá cái gì sao?

Long Kinh Thiên rất muốn biết hội đấu giá của Phong Vân thương hội lần này đấu giá bảo bối gì mà dẫn đến người Tứ Hải hoàng tộc, gia tộc giống như Phí gia của Ô Dương vương triều cũng đến.

Lúc trước Long tộc hỏi thăm tin tức chỉ biết hội đấu giá đấu giá vật phẩm bên trong có thứ hãn cần, là Kim Ngư thảo, Thiên Yêu quả.

Chuyện này không phải tuyệt mật nên Dịch Cương nói ra ngay cho Long Kinh Thiên biết:

- Tiền bối, lần này chúng ta tiến đến chủ yếu là muốn đấu giá trứng của Côn Bằng thần thú.

Long Kinh Thiên gật ra:

- Trứng của Côn Bằng thần thú sao?

Trứng của Côn Bằng thần thú, ở đại lục Thiên Lam mà cũng có?

Trong Tiên Giới, bản thể của một vị Đại Tôn chính là Côn Bằng, từ hỗn độn thời kỳ đã tu luyện.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy cũng rất kinh ngạc.

Theo thần điển đại lục Thiên Lam ghi chép thì Côn Bằng thần thú chỉ thời viễn cổ mới có, vậy mà Phong Vân thương hội có nó, còn lấy ra đấu giá?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hỏi:

- Người khẳng định Phong Vân thương hội đấu giá là trứng của Côn Bằng thần thú?

Dịch Cương cung kính nói:

- Tiền bối, chuyện này chắc chắn không lầm.

Mặc dù mới này Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không ra tay nhưng Dịch Cương có trực giác thực lực của gã e rằng còn cao hơn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

- Trứng của Côn Bằng thần thú.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Tứ Hải hoàng tộc chỉ phái các người đến sao?

Nếu thật sự là trứng của Côn Bằng thần thú thì Tứ Hải hoàng tộc không nên chỉ để hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu tiến đến mới đúng.

108. Chương 108

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 108: Chạy đến đế đô của Vĩnh Phong vương triều

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dịch Cương đáp:

- Thừa tiền bối, lần này lão tổ của chúng ta cũng đến, nhưng không đi chung một chỗ.

Quả nhiên!

Long Kinh Thiên nghe vậy gật đầu.

Trứng của Côn Bằng thần thú xuất thế, Tứ Hải hoàng tộc không có khả năng chỉ phái vài người Dịch Cương đến.

Nhưng sau đó Long Kinh Thiên nhượng mảy, nếu là vậy thì sợ là cường giả các đại thế lực đều sẽ đến. Long Kinh Thiên không cần trứng của Côn Bằng thần thú nhưng hẳn phải có được Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả.

Lần này cường giả các đại thế lực đến rầm rộ, vật phẩm đấu giá sẽ rất kịch liệt.

Sau đó Long Kinh Thiên hỏi vài chuyện liên quan đến hội đấu giá, hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu có gì nói nấy.

Một lát sau Long Kinh Thiên hiểu biết khá nhiều về hội đấu giá.

Phong Vân thương hội lần này trừ đấu giá trứng của Côn Bằng thần thú ra còn có một bộ thần cấp công pháp và thần cấp võ kỹ.

Thần cấp công pháp!

Thần cấp võ kỹ!

Đây cũng là thứ khiến vô số cường giả điên cuồng.

Đối với một số người thì thần cấp công pháp và thần cấp võ kỹ thậm chí có sức hấp dẫn lớn hơn trứng của Côn Bằng thần thú.

Bởi vì trứng của Côn Bằng thần thú chỉ là trứng, không phải Côn Bằng thành niên, nếu là Côn Bằng thần thú thành niên thì lại khác.

Đương nhiên thần cấp công pháp và thần cấp võ kỹ không phải Phong Vân thương hội có được mà người khác ủy thác đấu giá, do đó thấy được sự cường đại của Phong Vân thương hội tồn tại mấy vạn năm.

Thương hội bình thường ai dám nhận việc làm ăn này?

Màn đêm dần qua đi.

Sắc trời dần sáng.

Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu từ biệt Long Kinh Thiên.

Chờ bóng dáng đám Dịch Cương biến mất, Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Đại ca, nếu vậy thì lục phái Võ Thần Điện, Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn đều sẽ đến sao?

Trứng của Côn Bằng thần thú, thần cấp công pháp và thần cấp võ kỹ, Võ Thần Điện, Thông Thiên Kiếm Môn, lục đại siêu cấp thế lực không có khả năng không phái người đến, nói không chừng Trác Thường sẽ đích thân đến.

Thần cấp công pháp, thần cấp võ kỹ, dù là đối với thần cấp cường giả thì cũng có sức hấp dẫn rất lớn.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Nếu vậy thì càng tốt.

Một lát sau, Long Kinh Thiên lên tiếng:

- Chúng ta cũng đi thôi.

Long Kinh Thiên nói xong bay lên.

Trong khi ba người Long Kinh Thiên chạy đi để đô của Vĩnh Phong vương triều thì hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu rời đi thật xa đang bàn tán, suy đoán thân phận của Long Kinh Thiên.

Dịch Hậu mở miệng nói:

- Đại ca, người nói hần có phải là Long Kinh Thiên không?

Dị thú của Long Kinh Thiên là một con mèo đã nổi tiếng khắp nơi.

Dịch Cương lắc đầu, nói:

- Chắc là không, con mèo dị thú của Long Kinh Thiên có chín đuôi, còn con này chỉ có một đuôi, không chừng là giả. Nghe nói Long Kinh Thiên cực kỳ tuấn tú, còn thanh niên tóc đen chúng ta thấy thì diện mạo rất bình thường.

Dịch Hậu nói:

- Đại ca nói đúng, bây giờ trên đại lục Thiên Lam rất nhiều thanh niên bắt chước Long Kinh Thiên mang theo một con miêu sủng, hoặc thu phục yêu thú loài mèo ở bên người, chắc thanh niên tóc đen cũng giống như vậy.

Từ sau cuộc chiến Long Viêm cốc thì Long Kinh Thiên đã trở thành đối tượng đám thanh niên sùng bái.

Bởi vì Long Kinh Thiên có được con mèo dị thú nên rất nhiều thanh niên bắt chước tạo hình, cũng mang yêu thú hoặc miêu sủng bên người.

Loại hiện tượng này lên mức cuồng nhiệt.

Rất nhiều yêu thú loài mèo ở các cửa hàng yêu thú trên đại lục Thiên Lam đều bị giành giệt hết hàng.

Đương nhiên đám Dịch Cương không biết Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch trên người có huyền hình phù. Cho nên họ trông thấy không phải là khuôn mặt thật của Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Lần này Phong Vân thương hội cử hành hội đấu giá, thể lực khắp nơi tiến đến, Long Kinh Thiên tất nhiên sẽ không để khuôn mặt thật đi.

Dịch Hậu lại hỏi:

- Đại ca, người nói xem người đàn ông trung niên kia có thực lực mạnh hơn là con mèo kia thực lực mạnh?

Dịch Hậu nói người đàn ông trung niên ý chỉ Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Dịch Cương trầm ngâm nói:

- Có thể dễ dàng đánh chết Minh Thần nhị lão, con mèo này chắc là bát cấp yêu thú, nhưng ta cảm giác người đàn ông trung niên kia càng mạnh hơn, sợ là thánh cấp cường giả.

Dịch Hậu giật mình kêu lên:

- Thánh cấp cường giả?

Dịch Cương biểu tình nghiêm túc nói:

- Đúng vậy.

Sau khi đám Long Kinh Thiên rời khỏi không bao lâu sau thì có mấy chục bóng người đáp xuống ngọn núi ban đầu đám Long Kinh Thiên ở, rất nhanh đi tới bên đồng lửa.

Mấy chục người này mặc trang phục Phí gia Ô Dương vương triều.

Hiển nhiên họ đều là người của Phí gia.

Người đi chính giữa là một người đàn ông trung niên, toàn thân tản ra khí huyết sát.

Người đàn ông trung niên đi tới, sắc mặt âm trầm nói:

- Các người đi tìm bốn phía cho ta!
- Tuân lệnh đại soái!

Một lát sau, đám người ở một góc tìm ra xác của đám Phí Cao.

Long Kinh Thiên không dùng chân hỏa đốt xác đám Phí Cao thành tro mà khiến hộ vệ Tứ Hải hoàng tộc đào cái hố to vùi lấp, cho nên đám người rất nhanh tìm được.

Người đàn ông trung niên nhìn xác Phí Cao, bỗng ôm chầm, siết chặt.

Người đàn ông trung niên hét to:

- Cao nhi, là ai, là ai giết người! Là ai giết Cao nhi của ta!
- Nói cho phụ thân, phụ thân báo thù giúp người!

Sát ý cường đại của người đàn ông trung niên khiến hộ vệ xung kinh khiếp.

Người đàn ông trung niên này chính là phụ thân của Phí Cao, Phí Minh.

Hơn nữa bản thân Phí Minh là một thánh cấp cường giả.

Phí Minh có ba người con, nhưng yêu thương nhất là con út Phí Cao.

Phí Minh trầm thấp rống lên:

- Cao nhi!

Phí Minh rít giọng nói:

- Người yên tâm, phụ thân nhất định sẽ tra ra hung thủ, nhất định sẽ giết hắn! Nhất định hội diệt sẽ diệt toàn tộc hắn!

Phí Minh ngẩng đầu, mắt đỏ ngầu hét to:

- Các người tiếp tục điều tra, xem xét xung quanh có manh mối gì đáng ngờ không!
- Tuân lệnh đại soái!

Một canh giờ sau, những hộ vệ không phát hiện điều gì.

Một hộ vệ do dự nói:

- Đại soái, bên đồng lửa có mùi rượu, mùi vị rất đặc biệt.
- A?

Phí Minh bay tới bên đồng lửa, cẩn thận ngửi quá nhiên ngửi thấy trong không khí có mùi rượu, mùi vị khiến người nghe liên say.

Phí Minh uống rất nhiều rượu nhưng chưa từng ngửi qua mùi rượu như vậy.

Phí Minh đôi mắt lạnh lùng nói:

- Cao nhi, người yên tâm, ta nhất định sẽ tra ra người uống rượu!

Sau khi ba người Long Kinh Thiên rời đi, bốn ngày sau chạy tới đế đô của Vĩnh Phong vương triều.

Khi ba người Long Kinh Thiên đến nơi thì chỉ thấy cửa bắc to vài chục trượng của đế đô của Vĩnh Phong vương triều đã là ngựa xe như nước, đầu người đông đúc, kín không khe hở.

Ba người Long Kinh Thiên vào thành, liếc mắt nhìn đế đô của Vĩnh Phong vương triều bên trong thành có đường lớn ba mươi trượng cũng chen chúc đám người.

Cửu Vĩ Thiên Miêu than thở nói:

- Xem ra trứng của Côn Bằng thần thú, thần cấp công pháp, thần cấp võ kỹ có sức hấp dẫn thật lớn.

Những người này đến đều là vì đế đô của Vĩnh Phong vương triều, thần cấp công pháp, thần cấp võ kỹ.

109. Chương 109

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 109: Bá Khí tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nói:

- Đi đi, chúng ta trước tiên tìm chỗ nghỉ đã.

Bây giờ cách đấu giá còn có ba ngày.

Thế là ba người Long Kinh Thiên dọc theo đường lớn đi tới trước một tiệm rượu.

- Văn Phong Túy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngửa đầu nhìn tên cửa tiệm, bất giác cười nói:

- Đặt tên không tệ, nhưng không biết rượu này có đúng là giống như của đại ca, ngửi liền say không?

Ba người Long Kinh Thiên đi vào Văn Phong Túy tửu lâu.

Tửu lâu rất lớn, cũng là đông đúc người, cực kỳ ồn ào.

Một tiểu nhị đi tới, cúi người cười hỏi:

- Hai vị gia, các người muốn ở lại hay là ăn cái gì?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói:

- Chúng ta ba gian phòng thượng hạng, còn nữa, có món gì ngon đưa lên một bàn.

Tiểu nhị ngần ra:

- Ba gian phòng thượng hạng?

Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch rõ ràng chỉ có hai người.

Chợt vang lên giọng của Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Tiểu tử, ngây ra làm gì?

Tiểu nhị nhìn hướng Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng trên vai Long Kinh Thiên, ngộ ra tại sao Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch muốn ba gian phòng thượng hạng. Tiểu nhị hiểu ra rồi thì biểu tình quái dị.

Mở một gian phòng thượng đẳng cho một con mèo?

Nhưng dù lòng tiểu nhị lầy lăm lẹ nhưng không nói ra, cúi người cười hỏi:

- Mấy vị đại gia đến đúng lúc, chúng ta vừa vặn còn lại có ba gian phòng thượng đẳng. Chúng ta lập tức sắp xếp cho các vị đại gia, nhưng phòng thượng đẳng giá không thấp.

Tiểu nhị nói rồi nhìn hướng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm, không hỏi giá mà ném túi tiền qua.

Tiểu nhị nhận lấy, tay trầm xuống.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Chúng ta muốn ở ba ngày, thế này đủ chưa?

Tiểu nhị mở túi tiền ra, mắt tròn to.

Tiểu nhị nghe Long Kinh Thiên nói thì ngẩng đầu lên, cúi gập người cười nói:

- Đủ rồi, đủ rồi, một gian phòng thượng đẳng là một ngày một trăm kim tệ, không cần nhiều như vậy!

Tiểu nhị mới liếc túi tiền thấy bên trong chất đống nhỏ kim tệ, có ít nhất ba, bốn ngàn.

Long Kinh Thiên nói:

- Không cần thối lại, ba ngày sau tính tiền, còn lại bao nhiêu thì thưởng cho người.

Tiểu nhị nghe vậy ngây ngốc:

- Cái gì? Thưởng... Thưởng cho ta?

Ba ngày sau tính tiền thì đám Long Kinh Thiên chỉ mất hơn một ngàn, vậy là còn lại hai, ba ngàn kim tệ thưởng cho gã?

Sau khi ngơ ngẩn, tiểu nhị không dám tin nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói:

- Đúng vậy. Bây giờ người tìm chỗ ngồi cho ta đi.

Thấy Long Kinh Thiên gật đầu khẳng định thì tiểu nhị gặp được niềm vui to lớn làm đầu óc choàng váng, người kích động run bần bật.

Tiểu nhị giọng run run nói:

- Các vị đại gia, xin mời, lầu hai còn có nhã tòa, ta sắp xếp cho các người ngay!

Tiểu nhị cúi người làm động tác mời, cực kỳ cung kính.

Đang lúc đám người Long Kinh Thiên định theo tiểu nhị lên lầu hai thì ngoài tửu lâu lại có năm thanh niên nam nữ đi vào.

Trong đó một cô gái quát hướng tiểu nhị xoay người định đưa đám Long Kinh Thiên đi.

- Tiểu nhị, sắp xếp cho chúng ta mấy gian phòng thượng hạng!

Tiểu nhị dừng bước, cười làm lạnh với cô gái:

- Tiểu thư, thật ngại quá, tiệm chúng ta chỉ còn lại ba gian phòng thượng hạng mới được mấy vị đại gia này thuê. Nhưng chúng ta còn mấy gian phòng hạ đẳng, có thể...?

- Cái gì? Phòng hạ đẳng?

Cô gái trừng mắt nói:

- Chúng ta có thân phận gì mà người dám kêu chúng ta ngụ ở phòng hạ đẳng?

Một thanh niên bên cạnh cô gái mở miệng nói:

- Chúng ta là đệ tử của Bá Khí tông!

Tiểu nhị nghe vậy biến sắc mặt:

- Đệ tử của Bá Khí tông?

Mặc dù Bá Khí tông không thể so với lực đại siêu cấp thế lực Võ Thần Điện, nhưng tại Vĩnh Phong vương triều cũng là một trong các đại phái, truyền thừa mấy ngàn năm, môn hạ đệ tử tới mấy vạn người.

Tại Vĩnh Phong vương triều thì Bá Khí tông có danh tiếng rất lớn.

Cô gái lúc trước mở miệng nói:

- Nếu còn có ba gian phòng thượng đẳng thì sắp xếp cho chúng ta đi!

- Cái gì?

Tiểu nhị nhìn Long Kinh Thiên, lại khó xử nói với mấy đệ tử Bá Khí tông:

- Mấy vị đại gia này đã giao tiền, cho nên tửu lâu chúng ta không thể...

Mặc dù tiểu nhị không nói hết câu nhưng ý định không nói cũng biết.

Mấy đệ tử Bá Khí tông nghe vậy thì sắc mặt có chút khó coi.

Một tiểu nhị biết họ là đệ tử của Bá Khí tông mà dám 'làm trái' yêu cầu của bọn họ!

Buồn cười!

- Bà nội nó, được đằng chân lân đằng đầu!

Một đệ tử Bá Khí tông vẻ mặt tức giận nói:

- Có tin là bây giờ lão tử hủy tửu lâu của ngươi không?

Đệ tử của Bá Khí tông giơ tay phải đánh hướng tiểu nhị, chưởng phong gào thét, hiển nhiên gã đã dùng chân khí.

Tiểu nhị đôi mắt kinh hoàng, gã chỉ là một người bình thường, nếu bị một chưởng này quét trúng thì không chết cũng trọng thương. Mắt thấy bàn tay của đệ tử Bá Khí tông đánh trúng mặt tiểu nhị thì chợt gã hét thảm, rụt tay lại.

Đệ tử của Bá Khí tông hét to:

- Tay của ta, tay của ta!

Mấy người khác kinh ngạc, vội vàng hỏi:

- Lâm sư huynh, làm sao vậy?

Đệ tử của Bá Khí tông tay trái cầm tay phải, hét thảm:

- Tay của ta bị phế rồi!

- Bị phế?

Mấy người khác kinh ngạc mắt nhìn quanh, sau đó ngừng ở Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Cô gái lúc trước hỏi:

- Là các người?

Bởi vì mới nãy họ không trông thấy Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ra tay nên không xác định.

Long Kinh Thiên không để ý đến mấy người, tiếp đó nói với tiểu nhị:

- Đi đi, mang chúng ta lên lầu hai.

Tiểu nhị kịp phản ứng lại, nhưng vẻ mặt gã do dự.

Một người đàn ông khác thấy vậy thì tức giận quát:

- Tiểu tử, Sương sư tỷ của chúng ta hỏi ngươi, ngươi bị điếc sao?

Long Kinh Thiên ngoái đầu nhìn đối phương.

- Ngươi dám dùng ánh mắt này nhìn ta? Muốn chết!

Người đàn ông kia bị ánh mắt của Long Kinh Thiên nhìn người bứt rứt, tức giận rút kiếm bén, bỗng đâm hướng mắt hắn.

- Ta xem ngươi không có mắt thì làm sao nhìn!

Nhưng khi kiếm của gã đâm hướng Long Kinh Thiên thì như bị sét đánh, thân thể đột nhiên run lên, bay ngược ra ngoài, thanh kiếm đứt đoạn văng lên cao.

Đệ tử của Bá Khí tông kia văng sang một bên tửu lâu.

Đoạn kiếm từ trên cao rớt xuống, cắm ngay sát cổ đệ tử Bá Khí tông.

Mấy tên đệ tử của Bá Khí tông vẻ mặt kinh khủng nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Bởi vì họ vẫn không thấy Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ra tay nhưng đệ tử Bá Khí tông quái dị bị đánh bay.

- Chuyện gì? Xảy ra chuyện gì?

Lúc này một người đàn ông trung niên bộ dạng như ông chủ tửu lâu dẫn theo mấy tên hộ vệ đi tới, tình hình bên này rất cuộc khiến ông chủ chú ý.

Một số khách cũng vây lại xem.

Ông chủ tửu lâu đi tới thấy đệ tử Bá Khí tông té một bên thì hỏi tiểu nhị:

- Vương Tiểu Ngưu, có chuyện gì?

Tiểu nhị vội kể lại chuyện vừa nãy cho ông chủ tửu lâu nghe.

Ông chủ tửu lâu nghe nói mấy thanh niên này là đệ tử của Bá Khí tông thì giật mình biến sắc mặt.

Ông chủ tửu lâu tiến lên cười làm lành với mấy thanh niên, nói:

- Thật ngại quá, các vị, tửu lâu chúng ta không chiêu đãi chu đáo, xúc phạm các vị. Vậy đi, chúng ta đưa ba gian phòng thượng đẳng cho các vị, hơn nữa miễn phí, mấy vị muốn ở bao lâu cũng được!

110. Chương 110

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 110: Khiến bọn họ sống lâu mấy ngày

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hiển nhiên ông chủ tửu lâu nghe nói đối phương là đệ tử của Bá Khí tông thì thiên hướng đối phương.

Mặc dù sau lưng tửu lâu của họ cũng có người nhưng không chọc nổi ‘đại nhân vật’ Bá Khí tông.

Ông chủ tửu lâu nói với mấy đệ tử của Bá Khí tông xong lại quay đầu về mặt xin lỗi nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Ông chủ tửu lâu nói:

- Hai vị, thật sự rất ngại, chúng ta phải nhường lại ba gian phòng thượng đẳng cho họ, hy vọng hai vị hiểu cho.

Nói xong ông chủ tửu lâu ra lệnh với tiểu nhị:

- Vương Tiểu Ngưu, trả tiền lại cho hai vị đại gia.

Tiểu nhị do dự một chút, sau đó trả lại túi tiền cho Long Kinh Thiên, nói:

- Vị đại gia này, đây là tiền của người.

Hai, ba ngàn kim tệ thế là đội nón ra đi.

Lòng tiểu nhị đau nhỏ máu.

Nhưng nếu ông chủ tửu lâu đã ra lệnh thì tiểu nhị không dám nói cái gì.

Long Kinh Thiên biểu tình thản nhiên.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng không nói một lời.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười lạnh nói:

- Tiểu tử, ngươi sợ Bá Khí tông không lẽ không sợ đắc tội với chúng ta sao?

- Cái này...

Ông chủ tửu lâu mặt cứng đờ, nhìn Long Kinh Thiên, lại xem Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, còn có Cửu Vĩ Thiên Miêu. Gã làm ông chủ của tửu lâu, gặp vô số người, đương nhiên thấy ra Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch phát phạm,. Nhưng ông chủ tửu lâu cảm thấy dù Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có bất phạm tới đâu cũng không có khả năng cường hơn Bá Khí tông.

Lúc này, đệ tử của Bá Khí tông bay ngược ra đập vào mặt đất được đệ tử khác đỡ dậy.

- Lượng sư huynh, người sao rồi?

Đệ tử của Bá Khí tông bị đánh bay lắc đầu, sau đó học ngậm máu.

- Lượng sư huynh!

- Lượng sư huynh!

Mấy đệ tử Bá Khí tông biến sắc mặt.

Cô gái lúc trước vừa kinh vừa giận nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, đe dọa:

- Các người dám làm bị thương đệ tử Bá Khí tông ta, chờ bị diệt tộc đi!

Nhưng cô gái mới nói xong thì giống như đệ tử của Bá Khí tông đó, cũng hét thảm rồi bay ra ngoài.

Mấy đệ tử Bá Khí tông khác vẻ mặt kinh khủng nhìn.

Bọn họ vẫn không trông thấy Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ra tay thế nào.

Lúc này họ muốn nhận ra Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch muốn giết chết họ chỉ là chuyện phất tay.

- Chúng ta đi!

Mấy đệ tử Bá Khí tông khác dìu cô gái lên, vẻ mặt kinh hoàng chặt vật chạy trốn như chó cụp đuôi.

Ông chủ tửu lâu kinh ngạc đến ngây người nhìn mọi chuyện.

Đợi mấy đệ tử của Bá Khí tông trốn đi không còn bóng dáng thì ông chủ tửu lâu mới kịp phản ứng lại.

- Các vị, các vị!

Ông chủ tửu lâu muốn chạy theo nhưng mấy tên đệ tử của Bá Khí tông không còn bóng dáng.

Long Kinh Thiên nói với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch:

- Chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên nói xong cũng đi ra khỏi tửu lâu.

Ông chủ tửu lâu thấy vậy thì cười lạnh với Long Kinh Thiên, định giải thích:

- Hai vị đại gia, ngại qua, mới này ta, ta...

Nhưng ông chủ tửu lâu vừa tới gần đã bị lực lượng vô hình ngăn lại, không thể áp sát Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đi xa, cuối cùng biến mất.

Ông chủ tửu lâu nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch khuất xa, mặt liên tục biến đổi, lòng hối hận. Long Kinh Thiên biết mấy thanh niên kia là đệ tử của Bá Khí tông mà vẫn ra tay, cái này nói lên cái gì?

Nói lên Long Kinh Thiên căn bản không để Bá Khí tông vào mắt.

Ông chủ tửu lâu đem phòng Long Kinh Thiên đặt chuyển cho mấy đệ tử của Bá Khí tông, nếu sau này Long Kinh Thiên tức giận thì làm sao? Hậu quả là càng đắc tội Bá Khí tông nặng hơn.

Hơn nữa mấy đệ tử Bá Khí tông ở trong tửu lâu của ông chủ tửu lâu bị thương, đến khi đó sợ là Bá Khí tông sẽ giận chó đánh mèo tửu lâu của gã.

Như vậy là hai bên đều đắc tội.

Ông chủ tửu lâu càng nghĩ càng run, càng suy tư càng hối hận, thậm chí tức giận.

Trong khi ông chủ tửu lâu tức giận, hối hận thì bỗng cây cột to ở đại sảnh tửu lâu xuất hiện từng vết nứt, bốn vách tường sụp đổ.

Các khách ăn hết chói tai.

Ông chủ tửu lâu kinh ngạc nhìn cây cột nứt rạn, vách tường sụp đổ, không biết làm sao.

Một lát sau ông chủ tửu lâu mới phản ứng lại, vừa kinh vừa giận quát:

- Chuyện này là sao?

Nhưng không ai trả lời ông chủ tửu lâu.

Lúc này Long Kinh Thiên đã đi xa nói với Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Đừng so đo với ông chủ tửu lâu.

Một vài vách tường của tửu lâu sụp đổ đương nhiên là do Cửu Vĩ Thiên Miêu làm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Loại người này không cho hần bài học thì vĩnh viễn mù mắt.

Long Kinh Thiên lắc đầu.

Ông chủ tửu lâu thiên hướng Bá Khí tông cũng là đúng lý, dù sao gã không biết thân phận của Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu rời khỏi Văn Phong Túy tửu lâu, đi tìm một tửu lâu khác muốn ba gian phòng thượng đẳng.

Sau khi Long Kinh Thiên rời đi thì một đám người sát khí đằng đằng chạy hướng Văn Phong Túy tửu lâu.

Nhóm người này chính là mấy đệ tử Bá Khí tông ban đầu hốt hoảng chạy trốn.

Tới nơi, đệ tử Bá Khí tông bị Cửu Vĩ Thiên Miêu phết đi tay phải nói với ông lão tóc bạc đi ở đằng trước:

- Ngũ trưởng lão, chính là Văn Phong Túy tửu lâu này.

Ông lão tóc bạc ừ một tiếng, dẫn cả đám đi vào trong tửu lâu.

Ông chủ tửu lâu thấy người Bá Khí tông đến thì biến sắc mặt, vội tiến lên cúi người cười nói:

- Vị tiền bối này, các người đây là...?

Ông lão tóc bạc đôi mắt như đao lạnh lùng nhìn ông chủ tửu lâu:

- Đệ tử của Bá Khí tông của ta bị người tửu lâu các người đánh bị thương!

Ông chủ tửu lâu nghe vậy trán toát mồ hôi lạnh. Gã nhìn mấy đệ tử Bá Khí tông sau lưng ông lão tóc bạc bị Cửu Vĩ Thiên Miêu làm bị thương, không biết trả lời thế nào.

Ông lão tóc bạc quát:

- Nói đi, hai tiểu tử mới này đi đâu?

Ông lão tóc bạc đang hỏi về Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Ông lão tóc bạc gọi Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch là tiểu tử.

Ông chủ tửu lâu vội đáp:

- Bọn họ đã đi rồi!

- Cái gì? Đã trốn?

Ông lão tóc bạc đôi mắt lạnh lùng nói:

- Tìm cho ta, nếu như bị ta phát hiện bọn họ còn ở trong tửu lâu của người thì người nên biết hậu quả!

Phút chốc đệ tử của Bá Khí tông lúc xét.

Ông chủ tửu lâu thấy vậy mặt trắng bệch, định há mồm ngăn cản nhưng không dám.

Cuộc điều tra này ảnh hưởng việc làm ăn của tửu lâu rất nhiều.

Một lát sau đệ tử của Bá Khí tông quay về bên cạnh ông lão tóc bạc, đương nhiên không điều tra ra kết quả gì.

Ông lão tóc bạc nghe các đệ tử bẩm báo kết quả, quay đầu quát hỏi ông chủ tửu lâu:

- Nói đi, bọn họ trốn hướng nào?

Ông chủ tửu lâu không dám không nói, chỉ hướng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch rời đi.

Ông chủ tửu lâu nói:

- Bọn họ đi hướng kia.

Ông lão tóc bạc nhìn ông chủ tửu lâu, lạnh lùng nói:

- Hy vọng người không nói dối.

Long Kinh Thiên nói:

- Đi đi, chúng ta trước tiên tìm chỗ nghỉ đã.

Bây giờ cách đấu giá còn có ba ngày.

Thế là ba người Long Kinh Thiên dọc theo đường lớn đi tới trước một tiệm rượu.

- Văn Phong Túy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngửa đầu nhìn tên cửa tiệm, bất giác cười nói:

- Đặt tên không tệ, nhưng không biết rượu này có đúng là giống như của đại ca, ngửi liền say không?

Ba người Long Kinh Thiên đi vào Văn Phong Túy tửu lâu.

Tửu lâu rất lớn, cũng là đông đúc người, cực kỳ ồn ào.

Một tiểu nhị đi tới, cúi người cười hỏi:

- Hai vị gia, các người muốn ở lại hay là ăn cái gì?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói:

- Chúng ta ba gian phòng thượng hạng, còn nữa, có món gì ngon đưa lên một bàn.

Tiểu nhị ngần ra:

- Ba gian phòng thượng hạng?

Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch rõ ràng chỉ có hai người.

Chợt vang lên giọng của Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Tiểu tử, ngây ra làm gì?

Tiểu nhị nhìn hướng Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng trên vai Long Kinh Thiên, ngộ ra tại sao Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch muốn ba gian phòng thượng hạng. Tiểu nhị hiểu ra rồi thì biểu tình quái dị.

Mở một gian phòng thượng đẳng cho một con mèo?

Nhưng dù lòng tiểu nhị lấy làm lạ nhưng không nói ra, cúi người cười hỏi:

- Mấy vị đại gia đến đúng lúc, chúng ta vừa vặn còn lại có ba gian phòng thượng đẳng. Chúng ta lập tức sắp xếp cho các vị đại gia, nhưng phòng thượng đẳng giá không thấp.

Tiểu nhị nói rồi nhìn hướng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm, không hỏi giá mà ném túi tiền qua.

Tiểu nhị nhận lấy, tay trầm xuống.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Chúng ta muốn ở ba ngày, thế này đủ chưa?

Tiểu nhị mở túi tiền ra, mắt tròn to.

Tiểu nhị nghe Long Kinh Thiên nói thì ngẩng đầu lên, cúi gập người cười nói:

- Đủ rồi, đủ rồi, một gian phòng thượng đẳng là một ngày một trăm kim tệ, không cần nhiều như vậy!

Tiểu nhị mới liếc túi tiền thấy bên trong chất đống nhỏ kim tệ, có ít nhất ba, bốn ngàn.

Long Kinh Thiên nói:

- Không cần thối lại, ba ngày sau tính tiền, còn lại bao nhiêu thì thưởng cho người.

Tiểu nhị nghe vậy ngây ngốc:

- Cái gì? Thưởng... Thưởng cho ta?

Ba ngày sau tính tiền thì đám Long Kinh Thiên chỉ mất hơn một ngàn, vậy là còn lại hai, ba ngàn kim tệ thưởng cho gã?

Sau khi ngỡ ngẩn, tiểu nhị không dám tin nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói:

- Đúng vậy. Bây giờ người tìm chỗ ngồi cho ta đi.

Thấy Long Kinh Thiên gật đầu khẳng định thì tiểu nhị gặp được niềm vui to lớn làm đầu óc choáng váng, người kích động run bần bật.

Tiểu nhị giọng run run nói:

- Các vị đại gia, xin mời, lầu hai còn có nhã tòa, ta sắp xếp cho các người ngay!

Tiểu nhị cúi người làm động tác mời, cực kỳ cung kính.

Đang lúc đám người Long Kinh Thiên định theo tiểu nhị lên lầu hai thì ngoài tửu lầu lại có năm thanh niên nam nữ đi vào.

Trong đó một cô gái quát hướng tiểu nhị xoay người định đưa đám Long Kinh Thiên đi.

- Tiểu nhị, sắp xếp cho chúng ta mấy gian thượng phòng!

Tiểu nhị dừng bước, cười làm lành với cô gái:

- Tiểu thư, thật ngại quá, tiệm chúng ta chỉ còn lại ba gian phòng thượng hạng mới được mấy vị đại gia này thuê. Nhưng chúng ta còn mấy gian phòng hạ đẳng, có thể...?

- Cái gì? Phòng hạ đẳng?

Cô gái trừng mắt nói:

- Chúng ta có thân phận gì mà người dám kêu chúng ta ngụ ở phòng hạ đẳng?

Một thanh niên bên cạnh cô gái mở miệng nói:

- Chúng ta là đệ tử của Bá Khí tông!

Tiểu nhị nghe vậy biến sắc mặt:

- Đệ tử của Bá Khí tông?

Mặc dù Bá Khí tông không thể so với lực đại siêu cấp thể lực Vô Thần Điện, nhưng tại Vĩnh Phong vương triều cũng là một trong các đại phái, truyền thừa mấy ngàn năm, môn hạ đệ tử tới mấy vạn người.

Tại Vĩnh Phong vương triều thì Bá Khí tông có danh tiếng rất lớn.

Cô gái lúc trước mở miệng nói:

- Nếu còn có ba gian phòng thượng đẳng thì sắp xếp cho chúng ta đi!

- Cái gì?

Tiểu nhị nhìn Long Kinh Thiên, lại khó xử nói với mấy đệ tử Bá Khí tông:

- Mấy vị đại gia này đã giao tiền, cho nên từ lâu chúng ta không thể...

Mặc dù tiểu nhị không nói hết câu nhưng ý định không nói cũng biết.

Mấy đệ tử Bá Khí tông nghe vậy thì sắc mặt có chút khó coi.

Một tiểu nhị biết họ là đệ tử của Bá Khí tông mà dám 'làm trái' yêu cầu của bọn họ!

Buồn cười!

- Bà nội nó, được đẳng chân lân đẳng đầu!

Một đệ tử Bá Khí tông vẻ mặt tức giận nói:

- Có tin là bây giờ lão tử hủy từ lâu của người không?

Đệ tử của Bá Khí tông giơ tay phải đánh hướng tiểu nhị, chưởng phong gào thét, hiển nhiên gã đã dùng chân khí.

Tiểu nhị đôi mắt kinh hoàng, gã chỉ là một người bình thường, nếu bị một chưởng này quét trúng thì không chết cũng trọng thương. Mắt thấy bàn tay của đệ tử Bá Khí tông đánh trúng mặt tiểu nhị thì chợt gã hét thảm, rụt tay lại.

Đệ tử của Bá Khí tông hét to:

- Tay của ta, tay của ta!

Mấy người khác kinh ngạc, vội vàng hỏi:

- Lâm sư huynh, làm sao vậy?

Đệ tử của Bá Khí tông tay trái cầm tay phải, hét thảm:

- Tay của ta bị phế rồi!

- Bị phế?

Mấy người khác kinh ngạc mắt nhìn quanh, sau đó ngừng ở Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Cô gái lúc trước hỏi:

- Là các người?

Bởi vì mới nãy họ không trông thấy Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ra tay nên không xác định.

Long Kinh Thiên không để ý đến mấy người, tiếp đó nói với tiểu nhị:

- Đi đi, mang chúng ta lên lầu hai.

Tiểu nhị kịp phản ứng lại, nhưng vẻ mặt gã do dự.

Một người đàn ông khác thấy vậy thì tức giận quát:

- Tiểu tử, Sương sư tỷ của chúng ta hỏi ngươi, ngươi bị điếc sao?

Long Kinh Thiên ngoái đầu nhìn đối phương.

- Ngươi dám dùng ánh mắt này nhìn ta? Muốn chết!

Người đàn ông kia bị ánh mắt của Long Kinh Thiên nhìn người bứt rứt, tức giận rút kiếm bén, bỗng đâm hướng mắt hắn.

- Ta xem ngươi không có mắt thì làm sao nhìn!

Nhưng khi kiếm của gã đâm hướng Long Kinh Thiên thì như bị sét đánh, thân thể đột nhiên run lên, bay ngược ra ngoài, thanh kiếm đứt đoạn văng lên cao.

Đệ tử của Bá Khí tông kia văng sang một bên tửu lâu.

Đoạn kiếm từ trên cao rơi xuống, cắm ngay sát cổ đệ tử Bá Khí tông.

Mấy tên đệ tử của Bá Khí tông vẻ mặt kinh khủng nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Bởi vì họ vẫn không thấy Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ra tay nhưng đệ tử Bá Khí tông quái dị bị đánh bay.

- Chuyện gì? Xảy ra chuyện gì?

Lúc này một người đàn ông trung niên bộ dạng như ông chủ tửu lâu dẫn theo mấy tên hộ vệ đi tới, tình hình bên này rất cuộc khiến ông chủ chú ý.

Một số khách cũng vây lại xem.

Ông chủ tửu lâu đi tới thấy đệ tử Bá Khí tông té một bên thì hỏi tiểu nhị:

- Vương Tiểu Ngưu, có chuyện gì?

Tiểu nhị vội kể lại chuyện vừa nãy cho ông chủ tửu lâu nghe.

Ông chủ tửu lâu nghe nói mấy thanh niên này là đệ tử của Bá Khí tông thì giật mình biến sắc mặt.

Ông chủ tửu lâu tiến lên cười làm lành với mấy thanh niên, nói:

- Thật ngại quá, các vị, tửu lâu chúng ta không chiêu đãi chu đáo, xúc phạm các vị. Vây đi, chúng ta đưa ba gian phòng thượng đẳng cho các vị, hơn nữa miễn phí, mấy vị muốn ở bao lâu cũng được!

111. Chương 111

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 111: Thẻ khách quý màu vàng đỏ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chúng ta đi!

Ông lão tóc bạc dẫn theo đám người đi hướng Long Kinh Thiên rồi đi.

Nhìn đám người Bá Khí tông rời, ông chủ tửu lâu cảm thấy toàn thân mất sức, lưng đổ mồ hôi lạnh thấm ướt áo.

Nhưng Vĩnh Phong vương triều lớn như vậy, muốn tìm một người không khác gì biển rộng tìm kim. Dù đám người Bá Khí tông dọc theo hướng Long Kinh Thiên rồi đi tìm kiếm nhưng mất nửa ngày vẫn không thấy bóng dáng hần đâu.

- Ngũ trưởng lão, chắc chắn họ cũng đến tham gia hội đấu giá.

Một đệ tử Bá Khí tông lên tiếng:

- Bây giờ chúng ta không tìm ra họ cũng không sao, đợi hội đấu giá ba ngày sau chúng ta chờ chúng ngay tại cửa.

Ông lão tóc bạc nghe nói vậy thì gật đầu, nói:

- Được, để chúng sống lâu hơn mấy ngày!

Cùng với ngày hội đấu giá của Phong Vân thương hội càng lúc càng đến gần, người từ các hướng đến đế đô của Vĩnh Phong vương triều càng nhiều lên.

Không nói tới đường xá chen chúc, chuyện đấu nhau cũng thường xảy ra.

May mà có quân đội Vĩnh Phong vương triều bảo vệ trật tự, không đến mức quá hỗn loạn.

Nhưng ba ngày này Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, còn có Cửu Vĩ Thiên Miêu đều tu luyện trong phòng.

Mấy ngày qua mỗi ngày Long Kinh Thiên phóng Nguyên Anh ra ngoài người. Lúc hần mới tăng cấp lên Xuất Khiếu kỳ, Nguyên Anh chỉ có thể ở bên cạnh thân thể khoảng mười thước. Bây giờ thì Nguyên Anh có thể rời khỏi bản thể trong vòng mười trượng, phát động một ít công kích đơn giản.

Thời gian ba ngày trôi nhanh.

Ngày đấu giá rốt cuộc đến.

Ngày hôm nay trời mới tờ mờ sáng thì cả đế đô của Vĩnh Phong vương triều đã ồn ào náo nhiệt, trên đường đi ngựa xe như nước, đều là cường giả mỗi góc trên đại lục Thiên Lam chạy tới cùng một phương hướng.

Tổng bộ của Phong Vân thương hội!

Tổng bộ của Phong Vân thương hội không ở khu vực trung tâm đế đô của Vĩnh Phong vương triều mà tọa lạc tại phái nam.

Tửu lâu Long Kinh Thiên ở cách tổng bộ của Phong Vân thương hội không xa, Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch theo dòng người đi, không lâu sau đã đến Phong Vân thương hội.

Tổng bộ của Phong Vân thương hội là một kiến trúc to lớn hình tam giác, đứng trước nó có hơi thở năm thặng tang thương ập vào mặt. Dù nhìn từ bên ngoài thì kiến trúc tổng bộ của Phong Vân thương hội rất bình thường nhưng cho người cảm giác kinh ngạc.

Đương nhiên đây là đối với người khác.

Ở trong mắt Long Kinh Thiên thì kiến trúc tổng bộ của Phong Vân thương hội có như thế nào cũng không thể sánh bằng một tòa cung điện nhỏ ở Tiên Giới.

Cửa tổng bộ của Phong Vân thương hội còn lớn hơn cửa thành đế đô của Vĩnh Phong vương triều, trước cửa đứng vài chục cường giả mặc cấm bào, kiểm tra thiệp mời người đi vào.

Hội đấu giá của Phong Vân thương hội lần này không phải ai cũng được tham gia.

Chỉ có những thế lực nhận được thiệp mời của Phong Vân thương hội mới được vào.

Nếu không thì phòng đấu giá của tổng bộ của Phong Vân thương hội có lớn cỡ nào cũng không thể chứa nhiều người như vậy.

Theo Long Kinh Thiên được biết thì lần này tổng bộ của Phong Vân thương hội phát ra hai ngàn thiệp mời.

Hai ngàn thiệp mời bao gồm hoàng thất ba vương triều, vương thất các đại vương quốc, một ít đại ma, đại gia tộc trên đại lục Thiên Lam.

Nhưng Long tộc, tinh linh tộc, tộc người lùn, các tộc không nhận được thiệp mời.

Lần này Phong Vân thương hội chỉ mời thế lực nhân tộc.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch định bước vào thì bị hộ vệ ở cửa ngăn lại.

Hộ vệ kia khách sáo hỏi:

- Hai vị, xin hỏi hộ vệ của các người đâu?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lấy ra một tấm thẻ to cỡ nửa bàn tay, màu đỏ vàng, dưới ánh nắng tỏa ra ánh sáng rực rỡ như kim cương.

Từ tấm thẻ phát ra khí thể nhiếp người tỏa sáng bốn phía.

Người xung quanh giật mình nhìn sang.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thản nhiên nói:

- Chúng ta không có thiệp mời, không biết thẻ khách quý có được không?

Các hộ vệ kinh ngạc ngẩng nhìn tấm thẻ trong tay Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Trên tấm thẻ đỏ vàng có một đồ án như đao như kiếm, đồ án đó là tiêu chí Phong Vân thương hội của bọn họ.

- Thẻ khách quý?

Hộ vệ lúc trước đặt câu hỏi nay ngẩng ra, trợn to mắt suýt rớt tròng.

Phong Vân thương hội tồn tại mấy chục vạn năm, là đại thương hội cũng là thương hội tồn tại xa xưa nhất trên đại lục Thiên Lam, mỗi một ngàn năm sẽ phát ra mười thẻ khách quý.

Mỗi người nắm giữ thẻ khách quý của Phong Vân thương hội, có thể tưởng tượng thân phận người đó.

Nhưng hộ vệ giật mình qua đi nhìn tấm thẻ đỏ vàng của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nổi lên nghi hoặc, vì theo gã biết gần vạn năm nay thẻ khách quý của Phong Vân thương hội không có màu đỏ vàng.

Nhưng tấm thẻ đỏ vàng trong tay Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không giống đồ giả.

Hộ vệ cực kỳ cung kính nói:

- Vị tiền bối này, xin người chờ chút, chúng ta đi mời trưởng lão của thương hội đến.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch gật đầu.

Hộ vệ vội vã xoay người đi vào cửa thương hội, mời trưởng lão của thương hội của họ.

Hộ vệ kia rời đi, xung quanh cường giả các đại thực lực đến tham gia hội đấu giá nhìn tấm thẻ đỏ vàng trong tay Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, dấy lên xôn xao.

- Hai người này là ai? Thẻ nhưng nắm giữ thẻ khách quý của Phong Vân thương hội?

- Hình như Phong Vân thương hội không có thẻ khách quý màu đỏ vàng, chắc không phải là hai người này vì trà trộn vào hội đấu giá mà giả mạo thẻ khách quý Phong Vân thương hội đi?

- Rất có thể, thẻ khách quý của Phong Vân thương hội đều là màu xanh sẫm, ta chưa từng nghe có màu đỏ vàng.

Người xung quanh bàn tán.

Có người chần kinh, hâm mộ, đổ kị, nhưng có rất nhiều người cảm thấy thẻ khách quý trong tay Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch là giả.

Phía xa, đám người Bá Khí tông cũng đứng nhìn.

Đệ tử của Bá Khí tông bị Cửu Vĩ Thiên Miêu làm bị thương chỉ vào Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, nói:

- Ngũ trưởng lão, chính là bọn họ!

Ông lão tóc bạc ánh mắt lạnh lùng nói:

- Chính là họ?

Đệ tử của Bá Khí tông nói:

- Đúng vậy, ngũ trưởng lão, hai người này thế nhưng không nhìn Bá Khí tông chúng ta, thật đáng chết!

Ông lão tóc bạc phất tay, nói:

- Không vội, chờ kết thúc hội đấu giá rồi tính, bọn họ không trốn thoát đâu.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đã đứng trước cửa Phong Vân thương hội, Bá Khí tông có hoành hành cỡ nào cũng không dám ra tay ngay trước cửa Phong Vân thương hội.

- A? Thẻ khách quý?

Ông lão tóc bạc và đệ tử Bá Khí tông nghe mấy người đằng trước xì xầm, giật mình nhìn tấm thẻ trong tay Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

- Màu đỏ vàng? Hai người này chắc chắn làm làm giả thẻ khách quý cả Phong Vân thương hội rồi!

Một đệ tử Bá Khí tông cười lạnh nói:

- Nếu là vậy thì không cần chúng ta ra tay, người Phong Vân thương hội sẽ giết chết chúng.

Giả mạo thẻ khách quý Phong Vân thương hội, ảnh hưởng danh dự của Phong Vân thương hội, Phong Vân thương hội sẽ trực tiếp đánh chết người như vậy.

Ông lão tóc bạc nhướng mày không nói, vẻ mặt suy tư.

Sẽ có người ngốc đến giả mạo thẻ khách quý của Phong Vân thương hội ngay khi hội đấu giá sao?

112. Chương 112

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 112: Tấm thẻ này là của tổ tiên người?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ai đều biết hậu quả việc thẻ khách quý của Phong Vân thương hội.

Nhưng trong lòng ông lão tóc bạc có nghi hoặc là gã chưa từng nghe nói thẻ khách quý của Phong Vân thương hội có màu đỏ vàng.

Trong khi mọi người xôn xao thì hộ vệ Phong Vân thương hội đi tới trước mặt Tam trưởng lão, Viên Thừa, báo cáo:

- Bẩm báo Viên trưởng lão, bên ngoài có người cầm một thẻ khách quý tiến đến, nhưng tấm thẻ...

- A, thẻ khách quý?

Tam trưởng lão, Viên Thừa giật mình, hỏi:

- Nhưng sao?

Hộ vệ đó nói:

- Nhưng thẻ khách quý của hân là màu đỏ vàng!

Tam trưởng lão, Viên Thừa biến sắc mặt, đứng bật dậy, mắt tròn to:

- Cái gì? Màu đỏ... Đỏ vàng?

Hộ vệ không ngờ Tam trưởng lão, Viên Thừa có phản ứng lớn như vậy.

Tam trưởng lão, Viên Thừa hỏi lại, giọng hơi run:

- Người... Người xác định thẻ khách quý đó là màu đỏ vàng?

Hộ vệ đáp:

- Đúng vậy. Viện trưởng lão, thẻ khách quý đó có đồ hình, hình dạng giống như thẻ khách quý khác nhưng màu thì khác, là màu đỏ vàng.

Tam trưởng lão, Viên Thừa thở ra một hơi, bình tĩnh nổi lòng giật mình, nói:

- Bây giờ ta đi mời thái thượng trưởng lão nhanh chóng nghênh tiếp khách quý.

Hộ vệ kia ngơ ngẩn, mời thái thượng trưởng lão?

Cho dù là lúc trước đại soái Phí Minh của Ô Dương vương triều nắm giữ thẻ khách quý tiến đến thì chỉ là trưởng lão đón chào, lần này thế nhưng mời thái thượng trưởng lão?

Tam trưởng lão, Viên Thừa của Phong Vân thương hội thật sự đi đến Lạc Hi điện viện của thái thượng trưởng lão Phong Vân thương hội.

Thấy Tam trưởng lão, Viên Thừa tiến đến, hai thị vệ canh giữ điện viện cung kính hành lễ:

- Viện trưởng lão!

Tam trưởng lão, Viên Thừa không nói nhảm, đi tới gần nói thẳng:

- Các người đi vào bẩm báo cho thái thượng trưởng lão, nói là ta có chuyện quan trọng muốn gặp thái thượng trưởng lão!

- Cái này...

Hai thị vệ do dự nói:

- Viện trưởng lão, thái thượng trưởng lão đang bế quan, nói là trong hai tháng này đừng quấy rầy, chúng ta...

Tam trưởng lão, Viên Thừa quát:

- Ta gánh vác trừng phạt của thái thượng trưởng lão thay các người, nhưng xảy ra chuyện gì thì các người phụ trách được hậu quả không!?

Tam trưởng lão, Viên Thừa phát ra uy nhiếp.

Hai thị vệ giật mình nhìn nhau, sau đó nhanh chóng xoay người chạy vào bẩm báo.

Không lâu sau hai thị vệ đi ra, báo cáo:

- Viện trưởng lão, thái thượng trưởng lão mời người đi vào.

Tam trưởng lão, Viên Thừa lập tức đi vào điện viện.

Trong điện viện có một ông lão tóc bạc phơ ngồi xếp bằng, ma tộc hồng hào, mắt lóe tia sáng, chính là một trong các thái thượng trưởng lão của Phong Vân thương hội, Lạc Hi, cũng là trong năm vị thái thượng trưởng lão có quyền lực lớn nhất, chỉ dưới hội trưởng, phó hội trưởng của Phong Vân thương hội.

Tam trưởng lão, Viên Thừa đi tới, cung kính hành lễ:

- Thái thượng trưởng lão!

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi toát ra uy nhiếp khiến Tam trưởng lão, Viên Thừa không dám thở mạnh.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi liếc Tam trưởng lão, Viên Thừa, hỏi:

- Có chuyện gì?

Tam trưởng lão, Viên Thừa nói nhanh:

- Bẩm thái thượng trưởng lão, mới nãy có hai người nắm giữ thẻ khách quý màu đỏ vàng tiến đến.

Khi nói tới màu đỏ vàng thì Tam trưởng lão, Viên Thừa gằn giọng.

Vốn biểu tình thái thượng trưởng lão, Lạc Hi không dao động chợt biến đổi, rõ ràng là giật mình.

- Người nói cái gì? Màu đỏ vàng?

Thẻ khách quý màu đỏ vàng!

Lúc Phong Vân thương hội mới vừa sáng lập thì phát ra thẻ khách quý nhóm đầu tiên chính là màu đỏ vàng.

Cách bây giờ đã lâu đến mấy ngàn năm, trừ nhóm đầu tiên là màu đỏ vàng ra, còn lại đều là xanh sẫm. Đã hơn hai vạn năm không xuất hiện thẻ khách quý màu đỏ vàng.

Tam trưởng lão, Viên Thừa cung kính nói:

- Đúng vậy. Thái thượng trưởng lão, người xem?

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi đứng bật dậy, nói:

- Đi, người và ta cùng đi ra ngoài tiếp khách quý!

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nói xong vội vã rời khỏi điện viện, đi hướng cửa Phong Vân thương hội.

Tam trưởng lão, Viên Thừa theo sát sau lưng thái thượng trưởng lão, Lạc Hi.

Hai thị vệ thấy biểu tình của thái thượng trưởng lão, Lạc Hi, Tam trưởng lão, Viên Thừa thì liếc nhau.

- Không lẽ ra việc lớn gì?

- Chắc không phải là có người đến gây chuyện đi?

Trong ánh mắt nghi hoặc của hai thị vệ, thân hình thái thượng trưởng lão, Lạc Hi, Tam trưởng lão, Viên Thừa biến mất.

Trên đường đi thái thượng trưởng lão, Lạc Hi hỏi:

- Hai người kia có hình dạng gì? Thực lực thế nào?

Tam trưởng lão, Viên Thừa nhìn hướng hộ vệ bẩm báo sau lưng mình.

Hộ vệ kia cung kính nói:

- Hồi bẩm thái thượng trưởng lão, đó là hai thanh niên khoảng hai mươi tuổi, người khác khoảng bốn mươi tuổi, mặt ngoài nhìn như thực lực võ hoàng.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi ngạc nhiên hỏi:

- Thực lực võ hoàng?

Tam trưởng lão, Viên Thừa nói:

- Có lẽ hai người này cầm thẻ khách quý của lão tổ đến.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi gật đầu, nói:

- Đương nhiên cũng không bài trừ bọn họ ngẫu nhiên có được thẻ khách quý. Nhưng mặc kệ như thế nào thì ai nắm giữ thẻ khách quý màu đỏ vàng thì là siêu cấp khách quý của thương hội chúng ta, các người không được chậm trễ.

- Vâng, thái thượng trưởng lão!

Thật ra Tam trưởng lão, Viên Thừa, thái thượng trưởng lão, Lạc Hi không biết Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nắm giữ thẻ khách quý màu đỏ vàng không phải là hàng lão tổ gì của gã mà là hậu hậu bối của gã.

Thẻ khách quý màu đỏ vàng này là Long Hoàng hai nhiệm kỳ trước lúc Phong Vân thương hội mới vừa xây dựng, Long Hoàng của Long tộc từng cứu hội trưởng Phong Vân thương hội, thẻ khách quý màu đỏ vàng là hội trưởng Phong Vân thương hội đưa cho Long Hoàng hai nhiệm kỳ trước.

Tam trưởng lão, Viên Thừa, thái thượng trưởng lão, Lạc Hi đi tới trước cửa Phong Vân thương hội, theo hộ vệ dẫn dắt đi hướng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

- Viên Thừa, Tam trưởng lão của Phong Vân thương hội, không ngờ hân dích thân đến!

- Ông lão trước mặt hẳn là ai?

- Hình... Hình như là thái thượng trưởng lão, Lạc Hi của Phong Vân thương hội!

- Cái gì? Năm thái thượng trưởng lão nắm quyền lực, Lạc Hi? Lão ta cũng đi ra?

- Không lẽ thẻ khách quý màu đỏ vàng thật sự là thẻ khách quý của Phong Vân thương hội?

Tam trưởng lão, Viên Thừa, thái thượng trưởng lão, Lạc Hi đi ra dẫn đến người xung quanh cực kỳ chấn động, liên tục kinh kêu.

Phía xa đám Bá Khí tông về mặt giật mình.

Trong tiếng kinh ngạc, kinh kêu của đám người, Tam trưởng lão, Viên Thừa, thái thượng trưởng lão, Lạc Hi đã đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi khách sáo hỏi Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch:

- Vị huynh đệ này, xin đưa tấm thẻ trong tay người cho ta nhìn xem được không?

Huynh đệ? Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch trầm lắc đầu, đưa thẻ cho đối phương.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi hai tay nhận lấy, cẩn thận phân biệt.

Người xung quanh thái thượng trưởng lão, Lạc Hi khách sáo với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch như vậy thì biểu tình càng lúc càng nghiêm túc, thậm chí có thể nói là càng lúc càng kích động. Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi rút một luồng chân khí vào, chỉ thấy thẻ khách quý màu đỏ vàng tỏa ánh sáng rực rỡ, đâm mọi người chói mắt khó thể mở ra. Tiếp theo, đồ án tiêu chí của Phong Vân thương hội bay ra khỏi tấm thẻ.

113. Chương 113

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 113: Đỉnh thần cấp?

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này:

vipvanda :

Đồ án bình bông trên cao như mặt trời đỏ vàng.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi lắp bắp nói:

- Truyền, truyền thuyết quả, quả nhiên là thật!

Truyền thuyết thẻ khách quý màu đỏ vàng của Phong Vân thương hội khi rút chân khí vào thì sẽ bay ra đồ án tiêu chí Phong Vân thương hội.

Các thẻ khách quý màu xanh sẫm khác không có loại tình huống này.

Tam trưởng lão, Viên Thừa và người xung quanh giật mình nhìn tình cảnh này.

Một lát sau, thái thượng trưởng lão, Lạc Hi rút lại chân khí, ồ án tiêu chí Phong Vân thương hội chậm rãi nhạt đi, biến mất.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi hai tay cung kính trả lại tấm thẻ cho Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi hỏi:

- Vị huynh đệ này, tấm thẻ là của tổ tiên người?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhận lấy tấm thẻ, vẻ mặt lạnh nhạt hỏi ngược lại:

- Như thế nào? Tấm thẻ này là giả?

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi vội xua tay nói:

- Không không không, ta không có ý đó!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn thái thượng trưởng lão, Lạc Hi, nói:

- Nếu vậy thì chúng ta đi vào được chưa?

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi giật mình, sau đó cười nói:

- Có thể, chắc chắn là được, huynh đệ, mời.

Không biết tại sao, dù trông Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chỉ là hoàng cấp cường giả, nhưng khi gã nhìn thái thượng trưởng lão, Lạc Hi thì lão là đỉnh thánh cấp nhưng cảm thấy rất áp lực.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không đi vào ngay mà quay đầu hỏi Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, bây giờ chúng ta vào không?

Tam trưởng lão, Viên Thừa, thái thượng trưởng lão, Lạc Hi vẻ mặt ngơ ngác:

- Chủ nhân?

Long Kinh Thiên gật đầu, đi hướng cửa thương hội, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch theo sau.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đi ra mấy bước, thái thượng trưởng lão, Lạc Hi, Tam trưởng lão, Viên Thừa phản ứng lại, hoảng hốt đuổi theo.

Người xung quanh nhìn bóng lưng đám Long Kinh Thiên thật lâu không hoàn hồn.

- Thẻ khách quý màu đỏ vàng đó thế nhưng, thế nhưng là thật?

- Tra, tra cho ta! Phong Vân thương hội từ khi nào xuất hiện thẻ khách quý màu đỏ vàng!

Phía xa đệ tử Bá Khí tông nhìn thấy tình cảnh này thì sắc mặt biến đổi.

Người có ngốc hơn cũng nhìn ra được Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có thân phận không đơn giản.

Đệ tử của Bá Khí tông kia nói:

- Ngũ trưởng lão, hai người kia chắc chắn lấy thẻ khách quý từ tay người khác!

Lại một đệ tử Bá Khí tông nói:

- Không sai, ngũ trưởng lão, cho dù thẻ khách quý đó không phải hai người kia trộm từ tay người khác thì tổ tiên của họ không đại biểu thế lực gia tộc họ như thế nào, nói không chừng sớm chết.

Một nữ đệ tử Bá Khí tông cũng hòa theo:

- Nhất định là như vậy, nếu không thì tại sao họ không mang theo một hộ vệ?

Ông lão tóc bạc liếc ba đệ tử của Bá Khí tông.

Ba đệ tử của Bá Khí tông này là mấy người lúc trước bị Cửu Vĩ Thiên Miêu làm bị thương.

Đột nhiên ông lão tóc bạc vung tay quét một chưởng qua.

Bốp!

Bốp!

Bốp!

Ba tiếng giòn vang.

Trên mặt ba đệ tử của Bá Khí tông có dấu tay đỏ, rõ.

Các đệ tử của Bá Khí tông xung quanh ngây ngốc.

Ba đệ tử của Bá Khí tông bụm mặt, mặt như đĩa đám, cúi đầu không dám nói gì.

- Các người tưởng ta không biết trong lòng các người nghĩ cái gì sao?

Ông lão tóc bạc quát lạnh:

- Lấy từ tay người khác? Gia tộc suy sút?

Ba đệ tử của Bá Khí tông cúi gằm mặt.

Ông lão tóc bạc tiếp tục mắng:

- Hy vọng đi, hy vọng thật như các người nói, nếu không thì các người mang đến tai nạn diệt tông cho Bá Khí tông, đến lúc đó dù các người có chết trăm lần cũng không đủ chuộc tội!

Dù ông lão tóc bạc không biết thẻ khách quý màu đỏ vàng và thẻ khách quý sắc xanh thẫm có gì khác nhau, nhưng kinh động đến thái thượng trưởng lão, Lạc Hi của Phong Vân thương hội đã chứng minh vài vấn đề.

Còn nữa, đối diện thái thượng trưởng lão, Lạc Hi của Phong Vân thương hội nghênh tiếp mà hai người kia từ đầu đến cuối vẻ mặt bình tĩnh, dường như chuyện này rất bình thường.

Điều này chứng tỏ cái gì?

Ông lão tóc bạc biết Lạc Hi chính là đỉnh thánh cấp cường giả.

Nếu là người bình thường, dù nắm giữ thẻ khách quý của Phong Vân thương hội, ở trước mặt thái thượng trưởng lão, Lạc Hi sao có thể bình tĩnh như vậy?

- Ngũ trưởng lão, này, này, chắc không phải đâu?

Một đệ tử của Bá Khí tông cẩn thận nói:

- Cho dù thể lực gia tộc của hai người kia không suy sút thì ta thấy cũng không thể làm gì được Bá Khí tông chúng ta!

Lại có một đệ tử của Bá Khí tông khác nói:

- Đúng vậy, ngũ trưởng lão, mấy vạn đệ tử của Bá Khí tông chúng ta, chắc tông chủ cũng sắp bề quan đi ra, đột phá thân cấp. Đến lúc đó cho dù là đại đế Vĩnh Phong vương triều cũng phải khách sáo với tông chủ của chúng ta!

Đệ tử của Bá Khí tông khác cũng là vẻ mặt không cho là đúng, cảm thấy ngũ trưởng lão của họ hơi xé chuyện bé ra to.

Tiêu diệt Bá Khí tông?

Trừ phi là lục đại siêu cấp thể lực như Võ Thần Điện tiến đến.

Ông lão tóc bạc thấy biểu tình của đệ tử của Bá Khí tông thì biết lòng họ nghĩ gì, thầm than, chỉ mong là lão nghĩ nhiều.

Đột phá thần cấp? ông lão tóc bạc lắc đầu, thần cấp đâu có dễ đột phá như vậy?

Tông chủ bọn họ kẹt ở đỉnh thánh cấp đã hơn một ngàn năm.

- Các người đi điều tra xem coi có thể tra ra thân phận của hai người kia không.

Ông lão tóc bạc nói với hai đệ tử của Bá Khí tông bên người:

- Còn nữa, ta cần biết thẻ khách quý màu đỏ vàng là thứ gì.

- Vâng thưa ngũ trưởng lão!

Ông lão tóc bạc gật đầu, sau đó nói với đám đệ tử của Bá Khí tông:

- Chúng ta cũng đi vào đi!

Ông lão tóc bạc nói xong dẫn dắt các đệ tử của Bá Khí tông đi vào tổng bộ của Phong Vân thương hội.

Nhưng ông lão tóc bạc không cách nào bình tĩnh tinh thần.

Trong đầu ông lão tóc bạc luôn kiếm không được nhớ lại tình cảnh thái thượng trưởng lão, Lạc Hi của Phong Vân thương hội đi ra nghênh tiếp Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nắm giữ thẻ khách quý màu đỏ vàng, thân phận khiến người mơ màng nhưng gã lại gọi thanh niên kia là chủ nhân, điều này khiến người ta càng kinh ngạc về thân phận của hắn.

Người đứng ngoài cửa lớn thương hội không thể bình tĩnh, trong ánh mắt của họ, Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đi vào cửa thương hội, sau đó theo thái thượng trưởng lão, Lạc Hi, Tam trưởng lão, Viên Thừa dẫn dắt đi vào phòng khách quý.

- Lương vị huynh đệ, này phòng khách quý cao cấp nhất của tổng bộ của Phong Vân thương hội chúng ta.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi cười giải thích rằng:

- Quý cao cấp nhất của tổng bộ của Phong Vân thương hội chúng ta chỉ có ba gian.

Bây giờ thái thượng trưởng lão, Lạc Hi đã biết quan hệ của Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nên nói gì đều là với hắn.

- A, chỉ có ba gian?

Long Kinh Thiên không ngờ thẻ khách quý màu đỏ vàng kia có quyền lực như vậy.

Ba gian.

Thế mà sắp xếp cho Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ở một gian.

Điều này đối với người khác mà nói đúng là thù vinh đặc biệt.

Trong tay Long Kinh Thiên xuất hiện một không gian giới chỉ, hắn giao cho thái thượng trưởng lão, Lạc Hi.

114. Chương 114

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 114: Mấy trăm bộ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nói:

- Đây là thù lao cho ngươi.

Thù lao?

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi ngây ra. Lão là đỉnh thánh cấp cường giả, không quá cần thiết thứ gì. Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi định chối từ, nhưng thần tức quét không gian giới chỉ thì đột nhiên đôi mắt

- Cữu... Cữu Dương đan!

Chỉ thấy trong không gian giới chỉ chất đồng nhỏ đan được tỏa ra khí cữu dương đậm đặc, chính là cữu Dương đan mà thần cấp cường giả dùng để tu luyện.

Một đồng nhỏ có ít nhất bốn, năm trăm viên!

bốn, năm trăm viên cữu Dương đan!

Lạc Hi là thái thượng trưởng lão của Phong Vân thương hội, nhưng mỗi ngày lão chỉ nhận được hai viên cữu Dương đan.

Long Kinh Thiên chợt nói:

- Ta còn có việc muốn ngươi hỗ trợ.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi kịp phản ứng lại, nói:

- Huynh đệ khách sáo, mời nói.

Ánh mắt thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nhìn Long Kinh Thiên đã khác đi rất nhiều.

Tay Long Kinh Thiên lóe tia sáng, xuất hiện một khối ngọc thạch.

Long Kinh Thiên nói:

- Khối ngọc thạch này khắc một bộ thần cấp công pháp, ta muốn ngươi đấu giá nó giúp ta.

Tam trưởng lão, Viên Thừa, thái thượng trưởng lão, Lạc Hi lấp bắp nói:

- Cái gì? Thần cấp công pháp?

Hai người ngây ngốc nhìn khối ngọc thạch trong tay Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói tiếp:

- Đúng vậy. Đây là một bộ đỉnh giai công pháp.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi, Tam trưởng lão, Viên Thừa vốn là giật mình đầu óc choáng vàng, ù vang, mắt trợn muốn lòi ra, run giọng nói:

- Thần cấp đỉnh, đỉnh giai!

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Không biết có thể hay không?

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi hít sâu một hơi, sắc mặt phức tạp nhìn Long Kinh Thiên.

Đỉnh giai thần cấp công pháp còn có võ kỹ đã thất truyền mấy vạn năm!

Hiện tại, thế nhưng xuất hiện ở trong tay Long Kinh Thiên, càng khiến thái thượng trưởng lão, Lạc Hi không dám tin và không thể tưởng tượng được là hắn lấy ra đấu giá.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi suýt nghi ngờ mình bị lãng tai.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nhìn Tam trưởng lão, Viên Thừa, thấy biểu tình của gã càng khoa trương hơn, mắt nhìn ngọc thạch trong tay Long Kinh Thiên lòi ra chỉ còn tròng trắng con mắt.

Vậy là thái thượng trưởng lão, Lạc Hi thật sự không nghe lầm.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi hít một hơi thật sâu.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi cố gắng bình tĩnh nói:

- Vị huynh đệ này, người thật sự xác định muốn lấy đỉnh giai thần cấp công pháp ra đấu giá?

Long Kinh Thiên bình tĩnh đáp:

- Đúng vậy.

- Vậy được rồi.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi thở ra một hơi, nói:

- Nhưng chúng ta cần giáp định bộ công pháp kia rốt cuộc có phải là thần cấp công pháp không, còn là đỉnh giai thần cấp công pháp.

Long Kinh Thiên nói:

- Có thể.

Long Kinh Thiên nói xong giao ngọc thạch cho thái thượng trưởng lão, Lạc Hi.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nhận lấy khối ngọc thạch, cảm thấy hai tay run run.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nói:

- Huynh đệ, mười người ở phòng khách quý chờ, lát nữa ta quay lại.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Long Kinh Thiên gật đầu, thái thượng trưởng lão, Lạc Hi cầm ngọc thạch xoay người vội vã rời đi.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nói với Tam trưởng lão, Viên Thừa:

- Viên trưởng lão, người tại đây hầu hai vị khách quý, nếu hai vị huynh đệ có gì sai bảo thì người cố gắng thực hiện.

Đại thương hội đại lục Thiên Lam, trưởng lão của Phong Vân thương hội, Viên Thừa thế nhưng phải hầu người ta?

Đây là điều chưa từng có với Tam trưởng lão, Viên Thừa.

Tam trưởng lão, Viên Thừa ngậy ra, nhưng tiếp theo cung kính nói:

- Xin thái thượng trưởng lão yên tâm!

Tam trưởng lão, Viên Thừa hiểu nếu như công pháp khắc trong khối ngọc thạch kia thật sự là đỉnh giai thần cấp công pháp thì sẽ có ý nghĩa như thế nào với Phong Vân thương hội.

Đỉnh giai thần cấp công pháp!

Cái này so với đã đấu giá trứng của Côn Bằng thần thú, còn có thần cấp công pháp, thần cấp võ kỹ sắp đấu giá càng khiến đại lục Thiên Lam chấn động.

Phong Vân thương hội vốn muốn đấu giá bộ thần cấp công pháp kia dù cũng là thần cấp, nhưng nó chỉ là thần cấp đệ giai!

Bộ thần cấp võ kỹ cũng là thần cấp đệ giai!

Thần cấp đỉnh giai và thần cấp đệ giai cách biệt mười vạn tám ngàn dặm.

Chờ thái thượng trưởng lão, Lạc Hi rời đi, Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch tiến vào khách quý cao cấp chờ tin tức của lão. Nhưng khi Tam trưởng lão, Viên Thừa định cùng vào phòng thì bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giữ tay cản lại.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói:

- Người chờ ở bên ngoài là được.

Tam trưởng lão, Viên Thừa ngậy ra, sắc mặt có chút khó coi.

Nhưng lại kêu Tam trưởng lão, Viên Thừa như gã chờ ở bên ngoài?

Nhưng rồi Tam trưởng lão, Viên Thừa nặn nụ cười nói:

- Được.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu tiến vào phòng khách quý, gian phòng rất lớn, cỡ vài trăm bình phương, trang sức cực kỳ hào hoa, dưới đất là tấm ngọc ngàn năm hiếm thấy.

Hơn nữa mỗi khối tấm ngọc ngàn năm to cỡ vài thước.

Phòng khách quý bốn vách tường không phải tấm ngọc ngàn năm mà là một loại ngọc thạch tên gọi tinh quang minh.

Tinh quang minh ngọc thạch càng quý giá hơn tấm ngọc ngàn năm.

Chính giữa phòng khách quý đặt một ghế dài mấy thước, cái ghế to dùng da của thánh cấp yêu thú chế tạo thành.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngồi lên, phía trước vách tường là trong suốt, có thể thấy tình huống đấu giá bên trong. Đương nhiên từ bên ngoài không thể nhìn thấy trong phòng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kiểm không được hỏi:

- Đại ca, người thật sự định giao đỉnh giai thần cấp công pháp cho Phong Vân thương hội đấu giá?

Long Kinh Thiên cười hỏi:

- Như thế nào, không nữa?

Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng lên tiếng:

- Chủ nhân, người muốn đấu giá Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả đúng là không cần đấu giá đi một bộ đỉnh giai thần cấp công pháp.

Theo Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thấy thì dù Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả có hiếm hơn, hai, ba mươi vạn cửu Dương đan đã có thể mua.

Bọn họ căn bản không thiếu một chút cửu Dương đan này.

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói:

- Lần này ta muốn đấu giá Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả, cũng muốn được thứ khác.

- Thứ khác gì nữa?

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn nhau.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Đại ca, không lẽ người muốn đấu giá trứng của Côn Bằng thần thú?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghĩ rằng nếu có thứ gì khiến Long Kinh Thiên hứng thú thì chỉ có trứng của Côn Bằng thần thú.

Nhưng cho dù là trứng của Côn Bằng thần thú thì bọn họ không thiếu tiền.

Trứng của Côn Bằng thần thú nhiều nhất chỉ đáng giá mấy ức cửu Dương đan.

Bọn họ có thể trả mấy ức cửu Dương đan.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng có cùng suy nghĩ.

Long Kinh Thiên nói:

- Ta muốn đấu giá trứng của Côn Bằng thần thú nhưng ta càng muốn có linh mạch.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cùng cùng kêu lên:

- Linh mạch!

Long Kinh Thiên gật đầu.

Long Kinh Thiên từ rèn luyện ở ma vực có được một tam phẩm đỉnh giai linh mạch, ngồi xếp bằng trên linh mạch nuốt cửu Dương đan tu luyện thì tốc độ tu luyện nhanh hơn lúc trước gấp đôi.

Nếu là phẩm cấp cao linh mạch, như vậy hiệu quả sẽ càng cao.

Lần này Phong Vân thương hội cũng đấu giá linh mạch, còn là năm cái nhị phẩm đỉnh giai linh mạch. nhị phẩm đỉnh giai linh mạch có giá không thấp, năm cái cần ít nhất một ức cửu Dương đan.

115. Chương 115

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 115: Mọi người giết mình

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nói tiếp:

- Hơn nữa dù ta không có nhiều đỉnh giai thần cấp công pháp nhưng ít nhất được mấy trăm bộ.

- Mấy... Mấy... Mấy trăm bộ!

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch quíu lười, không hồi phục tinh thần.

Hai người bị con số hù sợ.

Thật ra cái gọi là đỉnh giai thần cấp công pháp chỉ là một bộ đề giai công pháp của Tiên Giới.

Đương nhiên những bộ đề giai công pháp của Tiên Giới có uy lực mạnh hơn đỉnh giai thần cấp công pháp ở vị diện này nhiều.

Hơn nữa ký ức trong đầu Long Kinh Thiên không chỉ là mấy trăm bộ, mà là mấy ngàn bộ.

Long Kinh Thiên thấy hai người giết mình thì cười nói:

- Các ngươi tu luyện Bát Hoang Hợp công pháp, cửu Chuyển Thần Long quyết có phẩm cấp cao hơn đỉnh giai thần cấp công pháp rất nhiều lần.

- Cao hơn phẩm cấp rất nhiều!

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch há hốc mồm.

Dù hai người biết mình tu luyện công pháp cao hơn đỉnh giai thần cấp công pháp nhưng nghe giọng điệu của Long Kinh Thiên thì hình như vượt qua rất là nhiều, hơn cả sức tưởng tượng của hai người.

Long Kinh Thiên nói:

- Vậy nên các ngươi đừng có vẻ đau lòng bộ công pháp sắp đấu giá.

Trong khi đám Long Kinh Thiên nói chuyện trong phòng khách quý thì thái thượng trưởng lão, Lạc Hi đang ở một gian mật thất của tổng bộ của Phong Vân thương hội. Trong mật thất trừ thái thượng trưởng lão, Lạc Hi còn có hai ông lão, năm người đàn ông trung niên ngồi.

Hai ông lão chính là thái thượng trưởng lão của Phong Vân thương hội.

Năm người đàn ông trung niên là đỉnh cấp giám định sư của Phong Vân thương hội.

Trên bàn đá trước mặt mọi người bày khối ngọc của Long Kinh Thiên.

Mặt thất rất im lặng, thậm chí không khí nặng nề.

Năm giám định sư đang dùng cách của mình giám định công pháp trên khối ngọc thạch.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi và hai thái thượng trưởng lão khác biểu tình căng thẳng nhìn năm người.

Trán năm giám định sư thậm chí toát mồ hôi hột.

Một hồi lâu sau năm người ngừng lại, nâng lên đầu, thở ra một hơi, tiếp đó kích động nói:

- Hồi bẩm ba vị thái thượng trưởng lão, công pháp trong ngọc thạch này đúng là thần cấp công pháp.

Nói đến đây giám định sư ngừng lại, sau đó trong ánh mắt chăm chú của ba người thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nói dứt câu.

- Hơn nữa chắc là thần cấp đỉnh giai!

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi và hai thái thượng trưởng lão ngây ngốc, sau đó sắc mặt kích động, đôi mắt nóng cháy nhìn khối ngọc thạch.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi điều chỉnh tâm tình, hỏi dồn:

- Người nói chắc là thần cấp đỉnh giai?

Một giám định sư khác nói:

- Đỉnh giai thần cấp công pháp đã mấy vạn năm không xuất hiện, cho nên chúng ta không thể trăm phần trăm khẳng định bộ công pháp này là thần cấp đỉnh giao. Nhưng uy lực của bộ công pháp tuyệt đối mạnh hơn công pháp thần cấp cao giai, cho nên chúng ta giám định chắc nó là đỉnh gia.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi cùng hai thái thượng trưởng lão khác nhìn nhau.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi hỏi:

- Ý của các người ra sao?

Trong đó một thái thượng trưởng lão trầm ngâm nói:

- Hội chủ, phó hội chủ đều không ở, nhưng nếu năm vị giám định sư đều cho rằng bộ công pháp kia là thần cấp đỉnh giai vậy chắc là không sai.

Thái thượng trưởng lão khác cũng gật đầu đồng ý.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi đứng dậy, nói:

- Vậy thì tốt, còn nửa giờ nữa là hội đấu giá bắt đầu, chúng ta sẽ khiến đấu giá sư tuyên bố tin tức này.

Chợt một thái thượng trưởng lão do dự một chút rồi nói:

- Chúng ta thật sự phải đấu giá đỉnh giai thần cấp công pháp này sao?

Thái thượng trưởng lão đó nói xong về mặt tham lam nhìn khối ngọc thạch kia.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nghe vậy ngây ra, nhìn thái thượng trưởng lão kia, nhướn mày trách:

- Người đã quên quy tắc Phong Vân thương hội của chúng ta sao?

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi trách mắng như sấm sét nổ vang, thái thượng trưởng lão người run lên, ánh mắt tham lam biến mất.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi lại quát:

- Nếu lần sau người còn có ý tưởng như vậy thì... Hừ!

Thái thượng trưởng lão kia sắc mặt biến đổi liên tục, sau đó ủ rũ nói:

- Lạc Hi huynh yên tâm, mới rồi ta không có ý đó.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi hừ lạnh nói:

- Không có ý đó? Vậy thì tốt!

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nói xong liếc đám người trong mật thất, nói:

- Mọi người nên biết hậu quả tiết lộ tin tức đấu giá.

Năm giám định sư mạnh gật đầu, nói:

- Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi cứ yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không tiết lộ tin tức đấu giá ra ngoài! Chúng ta nhớ kỹ quy tắc thứ nhất của Phong Vân thương hội.

Hai thái thượng trưởng lão cũng gật đầu bảo đảm.

- Đi đi, thời gian đấu giá sắp tới, bây giờ chúng ta đi phòng khách quý!

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi cầm lấy khối ngọc thạch, đi ra khỏi mật thất.

Hai thái thượng trưởng lão, năm vị giám định sư nhanh chóng theo sau thái thượng trưởng lão, Lạc Hi.

Chốc lát sau thái thượng trưởng lão, Lạc Hi đã đi tới phòng khách quý của Long Kinh Thiên.

Tam trưởng lão, Viên Thừa canh giữ bên ngoài phòng khách quý trông thấy ba vị thái thượng trưởng lão Lạc Hi đều đến thì giật nảy mình, nhanh chóng cung kính hành lễ.

- Kính chào ba vị thái thượng trưởng lão!

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi gật đầu, không nói nhiều, gõ cửa phòng khách quý.

Giọng Long Kinh Thiên truyền ra:

- Vào đi.

Đám thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nối đuôi nhau vào.

- Hai vị huynh đệ!

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, biểu tình càng thêm cung kính nói:

- Năm người kia là đỉnh cấp giám định sư của thương hội chúng ta. Trải qua năm vị đỉnh cấp giám định sư giám định, công pháp trong ngọc thạch của huynh đệ đúng là đỉnh giai thần cấp công pháp.

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh gật đầu, sau đó ánh mắt rơi vào một thái thượng trưởng lão đứng cạnh thái thượng trưởng lão, Lạc Hi, đó là thái thượng trưởng lão lúc trước nổi lòng tham.

Thái thượng trưởng lão kia cảm thấy đôi mắt Long Kinh Thiên như đao, đứng trước mặt hắn cảm thấy linh hồn áp lực, khiến lão đổ mồ hôi lạnh.

Trong phòng khách quý không khí áp lực.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi mở miệng nói:

- Vị huynh đệ này, người muốn thương hội chúng ta đấu giá bộ đỉnh giai thần cấp công pháp này, bên thương hội chúng ta định giá khởi đầu là ba mươi vạn cửu Dương đan, người nghĩ sao?

Chủ bán ủy thác vật đấu giá, thương đội định giá đương nhiên phải trưng cầu ý kiến của chủ bán.

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Ừm! Vậy thì ba mươi vạn cửu Dương đan.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi cung kính nói:

- Được rồi, bây giờ chúng ta thông báo cho đấu giá sư tuyên bố tin tức này. Chúng ta đấu giá xong đỉnh giai thần cấp công pháp sẽ đưa cửu Dương đan đến.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi thấy vậy thì cùng hai thái thượng trưởng lão, năm giám định sư của thương hội từ biệt rời đi.

Đám người thái thượng trưởng lão, Lạc Hi ra khỏi phòng khách quý xông thở phào một hơi, đặc biệt là thái thượng trưởng lão lúc trước bị Long Kinh Thiên liếc mắt. Thái thượng trưởng lão đó thở ra hơi dài, lau mồ hôi lạnh ướt trán.

Thái thượng trưởng lão kia kiểm không được hỏi:

- Lạc Hi huynh, bọn họ...

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi lắc đầu với thái thượng trưởng lão kia, nói:

- Đi đi, hội đấu giá sắp bắt đầu.

116. Chương 116

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 116: Chủ bán đến cùng là thần thánh phương nào?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nói xong vội vã rời đi.

Hai thái thượng trưởng lão nhìn nhau, thấy ra đối phương kinh sợ, nhưng hai người không nói gì, cùng năm giám định sư rời khỏi.

Tam trưởng lão, Viên Thừa vẫn bị mệnh lệnh ở lại nghe Long Kinh Thiên sai bảo.

Đội đám thái thượng trưởng lão, Lạc Hi rời đi, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn hiện trường đấu giá bên dưới, cười nói:

- Đại ca, người nói xem khi Phong Vân thương hội tuyên bố đỉnh giai thần cấp công pháp thì những người bên dưới sẽ có phản ứng như thế nào?

Long Kinh Thiên mỉm cười nói:

- Chờ xem thì biết.

Long Kinh Thiên nói xong nhìn xuống hiện trường đấu giá.

Một lát sau chỉ thấy ông lão đấu giá sư mặc trang phục Phong Vân thương hội đi lên đài đấu giá.

- Cửu cấp đấu giá sư của Phong Vân thương hội, Chu Dương! Cửu cấp đấu giá sư duy nhất, không lẽ Chu Dương định chủ trì hội đấu giá lần này?

- Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương đã mấy chục năm rồi! Ông chủ trì hội đấu giá, không ngờ hội đấu giá lần này do đích thân lão chủ trì.

- Nhưng dù là đấu giá trướng của Côn Bằng thần thú, thần cấp công pháp, thần cấp võ kỹ cũng không cần cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương đích thân chủ trì đi?

Thấy ông lão đi lên đài đấu giá, phút chốc đẩy lên hiện trường đấu giá xôn xao.

Hiển nhiên hội đấu giá lần này do cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương duy nhất của Phong Vân thương hội chủ trì khiến mọi người giật mình.

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương đi lên đài đấu giá, nhìn mọi người ồn ào, mặt cười tủm tỉm, không lên tiếng ngăn cản. Một lát sau cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương nâng tay ý bảo mọi người yên tĩnh lại.

Chờ hiện trường lặng xuống, cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương mới chậm rãi mở miệng nói:

- Hội đấu giá lần này do ta chủ trì. Chu Dương ta vô cùng vinh hạnh có thể chủ trì hội đấu giá lần này, bởi vì mới này có một vị chủ bán ủy thác Phong Vân thương hội ta đấu giá một vật!

Nói tới đây cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương cũng chịu không nổi vẻ mặt kích động nói:

- Hội đấu giá lần này của Phong Vân thương hội chúng ta sẽ đấu giá thêm một thứ.

Đám người trong hiện trường ngậy ra, rồi ồn ào bàn tán.

- Đấu giá thêm một món?

- Rất cuộc là cái gì Không lẽ vì cái này nên mới mời cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương chủ trì?

Mọi người suy đoán hội đấu giá lần này của Phong Vân thương hội đột nhiên đấu giá là vật phẩm gì.

- Chẳng lẽ là thiên phẩm linh mạch? Ta nhớ mấy chục năm trước hội đấu giá mà cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương chủ trì cũng là bởi vì thiên phẩm linh mạch!

- Chưa chắc, nói không chừng là thần đan nào đó thượng cổ chiến thần luyện chế.

- Có phải là mười thần kiếm không?

Trong lúc mọi người suy đoán thì cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương nâng tay dè xuống.

Mọi người yên tĩnh lại, mấy vạn người nhìn chăm chăm cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương.

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương hít sâu một hơi, trong ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người, chậm rãi nói:

- Hội đấu giá lần này của Phong Vân thương hội chúng ta sẽ tặng một vật đấu giá là một bộ...

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương nói tới đây tạm dừng, thanh âm run rẩy, vẻ mặt cực kỳ kích động:

- Là một bộ đỉnh giai thần cấp công pháp!

Giọng của cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương vang vọng khắp hiện trường đấu giá.

Mọi người ngậy ra, sau đó đứng bật dậy.

Tiếng xôn xao vang âm âm, ai nấy vẻ mặt không tin.

- Cái gì, cái gì? ! Thần cấp đỉnh, đỉnh giai công pháp!

- Trời ạ, thế nhưng là thần cấp đỉnh giai công pháp! Ta không có nghe lầm đi?

- Đỉnh giai thần cấp công pháp, mấy năm rồi không có xuất hiện, hiện tại thế nhưng tái hiện ở đại lục Thiên Lam, hơn nữa có người lấy ra đấu giá.

- Là ai? Đến cùng là ai, thế nhưng có được thần cấp đỉnh giai thần cấp công pháp. Còn lấy ra đấu giá? Người này ngốc ư?

- Có thật sự là đỉnh giai thần cấp công pháp không? Theo ta thấy là giả, ai có được đỉnh giai thần cấp công pháp mà còn ngu ngốc đem ra đấu giá?

Toàn hiện trường đấu giá kích động, chấn kinh, ồn ào.

Ngay cả những cường giả thế lực trong một số phòng khách quý cũng không chịu nổi bỗng nhiên đứng lên, chấn kinh cực kỳ, không dám tin lỗ tai nghe cái gì.

Phòng khách quý của Phong Vân thương hội có chia bình thường và cao cấp.

Phòng khách quý cao cấp dù chỉ có ba gian nhưng phòng khách quý bình thường thì có đến ba mươi gian.

Ba mươi gian phòng khách quý bình thường đều có các cường giả thế lực giờ họ đứng dậy hết, bao gồm người trong hai phòng khách quý cao cấp khác.

Toàn hiện trường đấu giá, trừ phòng khách quý cao cấp của Long Kinh Thiên vẫn đang bình tĩnh ngồi trên ghế dài, biểu tình của mọi người đều chấn kinh, không dám tin, kích động.

Trong một gian phòng khách quý cao cấp cách phòng khách quý của Long Kinh Thiên không xa, cũng có ba người giống như nhóm bọn hắn.

Một thanh niên, một người đàn ông trung niên, một ông lão.

Thanh niên mặt rất điển trai, đẹp đến yêu dị, mặc y phục màu vàng nhạt khiến người gã biến chói mắt.

Thanh niên sau khi chất kính thì rất nhanh hồi phục bình tĩnh, tiếp đó ngồi xuống, cười nói:

- Thú vị, không ngờ lần này đến đại lục Thiên Lam thế nhưng đụng phải một bộ đỉnh giai thần cấp công pháp.

Đôi mắt của gã lóe tia sáng xanh yêu dị.

Người đàn ông trung niên, ông lão cũng tỉnh táo khỏi chấn kinh.

Người đàn ông trung niên kia cung kính cười nói:

- Chủ tử, đã mấy vạn năm đỉnh giai thần cấp công pháp không xuất hiện ở thiên man vị diện, lần này nó xuất hiện, chúng ta nhất định phải đấu giá được.

Ông lão nói tiếp:

- Đúng vậy. Bộ đỉnh giai thần cấp công pháp này chúng ta phải đấu giá được nó, đến lúc chủ thượng tu luyện thì chắc chắn có thể đột phá đến cổ thần cảnh, sau đó diệt mấy lão già tam thảo, nhất thống cả Loạn Hải!

Thanh niên nghe vậy cười nói:

- Đúng vậy. Chúng ta phải có được đỉnh giai thần cấp công pháp này!

Thanh niên vung hai tay, khí thế uy chấn bát hoang

Người đàn ông trung niên hơi khó hiểu hỏi:

- Nhưng thưa chủ thượng, có khi nào là giả không?

Thanh niên lắc đầu, nói:

- Giả? Phong Vân thương hội sẽ không đùa giỡn chuyện này, loại việc này không đùa được.

Hai người gật đầu.

- Nhưng ta càng thấy hứng thú với chủ bán hơn.

Thanh niên mắt lóe tia sáng xanh, nói:

- Có được đỉnh giai thần cấp công pháp mà lại lấy ra đấu giá.

Người đàn ông trung niên, ông lão cẩn thận hỏi:

- Vậy chủ thượng... Chúng ta...?

Thanh niên con người cơ rút nói:

- Tra, ta muốn biết chủ bán kia đến cùng là thần thánh phương nào!

- Cẩn tuân ý chỉ của chủ thượng!

Trong phòng khách quý cao cấp khác cũng trình diễn tình hình tương tự.

Nhưng phòng khách quý cao cấp khác là năm cô gái.

Năm mỹ nữ cực kỳ xinh đẹp, đặc biệt là cô gái đứng chính giữa càng là khuynh quốc khuynh thành, so sánh với Mộ Dung Thiên thật là mỗi người mỗi vẻ.

Cô gái chính giữa mở miệng nói:

- Chúng ta nhất định phải đấu giá bộ đỉnh giai thần cấp công pháp đó!

- Vâng thưa tiểu thư!

Một thị nữ áo đỏ sau lưng cô gái nói:

- Nhưng lần này chúng ta đến đại lục Thiên Lam không mang theo nhiều Nguyên Dương đan, cửu Dương đan như vậy. Sợ là...

- Không cần lo, trước khi đi ra ta có mang theo nhiều chút.

117. Chương 117

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 117: Năm trăm vạn!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cô gái chính giữa nói:

- Lần này nếu ta đấu giá được bộ đỉnh giai thần cấp công pháp lấy về cho phụ thân, chắc chắn là phụ thân sẽ rất vui.

Bốn thị nữ cung kính cười nói:

- Đúng vậy. Đến lúc giáo chủ vui vẻ thì chắc chắn sẽ truyền cách tinh thần cho tiểu thư.

Cô gái chính giữa nở nụ cười, như vạn hoa đua nở.

Một thị nữ hỏi:

- Và tiểu thư, chúng ta có cần điều tra chủ bán không?

Cô gái chính giữa trầm ngâm nói:

- Chắc người này cũng đến tham gia hội đấu giá, thậm chí không tra, xem tình hình một lúc đã.

Ba mươi phòng khách quý bình thường khác cũng xì xầm bàn tán, đều thề phải đấu giá được đỉnh giai thần cấp công pháp.

Hiện trường đấu giá bên dưới ầm ĩ lên.

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương bình tĩnh nhìn mọi người kích động, chờ sau khi họ chậm rãi im lặng lại mới mở miệng nói:

- Đỉnh giai thần cấp công pháp này trải qua năm vị đỉnh cấp giám định sư của thương hội chúng ta cộng đồng giám định, cho nên bộ công pháp kia tuyệt đối là đỉnh giai thần cấp công pháp!

Nói tới đây cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương liếc hiện trường một vòng, nói:

- Vậy thì xin mọi người im lặng lại, bây giờ chúng ta bắt đầu đấu giá vật thứ nhất.

Đám người mới im lặng lại, ngồi xuống.

Nhưng mọi người đều biết đỉnh giai thần cấp công pháp xuất hiện khiến ý nghĩa hội đấu giá lần này hoàn toàn khác hẳn.

Hội đấu giá qua đi, tin tức Phong Vân thương hội đấu giá đỉnh giai thần cấp công pháp chắc chắn sẽ truyền khắp mỗi góc đại lục Thiên Lam, thậm chí là đại lục hoang dã, thần cấp.

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương chỉ vào một khối giống như tảng đá đỏ như lụa trên đài đấu giá, nói:

- Vật đấu giá thứ nhất là một khối tinh thiết hiếm thấy, hồng nham tinh thiết!

Sau đó cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương giải thích về hồng nham tinh thiết.

Hồng nham tinh thiết này là tinh thiết sinh ra ở tình huống dung nham đặc biệt, trăm năm khó gặp.

Không thể không nói, trải qua cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương giải thích, hồng nham tinh thiết cho mọi người cảm giác đặc biệt nhất trong thiên địa, là bảo bối quý giá, khiến mọi người có xúc động muốn đấu giá nó.

Cuối cùng hồng nham tinh thiết bị một gia tộc dùng năm ngàn Nguyên Dương đan mua.

Sau khi đấu giá hồng nham tinh thiết, tiếp theo là đấu giá một viên yêu hoạch, yêu hạch của thất cấp yêu thú.

Yêu hạch của thất cấp yêu thú không hiếm gặp, nhưng yêu hạch của thất cấp yêu thú song hệ thì hiếm thấy.

Đây là một viên song hệ thủy thổ.

Không lâu sau yêu hạch song hệ thủy thổ được một vương thất của một vương quốc dùng hơn hai vạn Nguyên Dương đan mua.

Hiện trạng đấu giá từng vật phẩm được mua đi, rất nhanh đã đấu giá hơn mười thứ.

Đấu giá càng về sau thì vật phẩm càng quý giá, giá cả càng cao.

Trong phòng khách quý, Long Kinh Thiên bình tĩnh nhìn hiện trường đấu giá bên dưới. Từ lúc đấu giá bắt đầu đến bây giờ đã qua một canh giờ, Long Kinh Thiên không lên tiếng đấu giá.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bỗng chỉ vào đấu giá bên dưới, la lên:

- Đại ca, người nhìn kia, Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả!

Long Kinh Thiên cười gật đầu, đương nhiên hắn cũng thấy.

Trên đài đấu giá đặt sáu loại linh dược.

Trong sáu linh dược có Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả.

Xem ra Phong Vân thương hội định đấu giá sáu loại linh dược cùng một lúc?

Vậy càng hợp ý của Long Kinh Thiên, đỡ đến lúc đấu giá Kim Ngưu thảo xong lại phải mua Thiên Yêu quả.

Đương nhiên nếu là như vậy thì giá sẽ cao hơn Long Kinh Thiên cùng lúc đấu giá Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả rất nhiều.

Tiếp theo cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương giải thích sáu loại linh dược Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả, tuổi linh dược, công hiệu của nó.

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương giải thích kỹ càng xong nói tiếp:

- Sáu loại linh dược Kim Ngưu thảo giá khởi điểm là bốn mươi vạn Nguyên Dương đan!

Bốn mươi vạn Nguyên Dương đan

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương cao giọng, dứt lời hiện trường yên tĩnh, không ai vội vã đấu giá.

Sáu loại linh dược cùng nhau đấu giá, có người người chỉ cần một, hoặc hai thứ trong đó, cảm thấy dùng bốn mươi vạn Nguyên Dương đan đấu giá thì hơi không đáng giá.

Long Kinh Thiên đại mã kim đao, chậm rãi nói:

- Một trăm vạn!

Giọng Long Kinh Thiên xuyên qua vách trong suốt truyền ra ngoài, quanh quẩn trong phòng đấu giá.

- Một trăm vạn!

Phút chốc mọi người giật mình ngoái đầu nhìn hướng thanh âm phát ra.

- Phòng khách quý!

Mọi người thấy thanh âm phát ra từ phòng khách quý thì hơi xôn xao.

Bởi vì người ở hiện trường từ bên ngoài không thể thấy ra phòng khách quý là bình thường hay cao cấp, cho nên chỉ biết Long Kinh Thiên ở phòng khách quý.

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương giật mình một lúc rồi cười nói với mọi người:

- Tốt, một trăm vạn! Còn ai ra giá cao hơn không?

Khi cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương nói xong thì hiện trường yên tĩnh như trước, không ai ra giá.

Bốn mươi vạn Nguyên Dương đan, có nhiều người cảm thấy mua nó không có lợi, một trăm vạn thì càng ít người chịu bỏ ra.

Dù sao, đây không phải một trăm vạn kim tệ mà là một trăm vạn nguyên dương đan!

Một lát sau cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương lại mở miệng nói, liếc toàn trường:

- Còn có ai ra giá cao hơn một trăm vạn không?

Hiện trường vẫn hoàn toàn yên tĩnh.

Khi mọi người cảm thấy không ai ra giá thì bỗng vang lên giọng nói:

- Một trăm hai mươi vạn!

Một trăm hai mươi vạn!

Mọi người giật nảy mình, họ phát hiện thanh âm cũng là phát ra từ phòng khách quý.

Trong phòng khách quý, Long Kinh Thiên kinh ngạc.

- Đại ca, thanh âm này rất quen.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Hình như là giọng của tiểu tử Cổ Phạn?

Trán Long Kinh Thiên lóe tia sáng, hẩn nhìn qua, cảm chế phòng khách quý như không có tác dụng, bị thần quang ở trán hẩn xuyên thấu.

Chỉ thấy trong phòng khách quý kia có hai mươi mấy người, Cổ Phạn nằm trong số đó.

Quả nhiên là Cổ Phạn!

Hai mươi mấy người đều mặc trang phục đệ tử Vô Thần Điện, có mặc trang phục Cổ gia.

Cổ Phạn ngồi trên ghế dài, mọi người lấy gã dẫn đầu, vẻ mặt huênh hoang kiêu ngạo, có uy thế vung tay lên định thiên hạ.

Long Kinh Thiên cong lên khóe môi.

Từ sau khi so tài đệ tử tinh anh thì họ không còn gặp nhau.

Long Kinh Thiên tham gia rèn luyện ở ma vực nhưng Cổ Phạn thì không.

Sau đó lục phái hợp tác công kích Long Viêm cốc cũng không có bóng dáng của Cổ Phạn.

Tính đến thì cũng đã qua vài ngày.

Long Kinh Thiên lầm bầm:

- Lần này chắc hoàn toàn giải quyết xong.

Chợt vang giọng xúc động của cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương:

- Một trăm hai mươi vạn! Có người ở phòng khách quý số chín ra một trăm hai mươi vạn!

Một trăm hai mươi vạn!

Đây là giá cửu cấp đầu giá sư, Chu Dương tưởng tượng ra.

Vật phẩm Phong Vân thương hội đấu giá đều sẽ phẩm định giá cả cao nhất có thể bán, nếu vượt qua giá đó thì phần kia thuộc về cửu cấp đầu giá sư.

Sáu linh dược Kim Ngưu thảo, Phong Vân thương hội dự đoán tối đa chỉ có thể đấu giá đến tám mươi vạn.

Hiện tại, đã vượt qua dự tính giá cao nhất tròn bốn mươi vạn.

Khi người trong hiện trường đấu giá giật mình vì Cổ Phạn báo gia thì giọng Long Kinh Thiên lại lần nữa vang lên:

- Hai trăm vạn!

Hai trăm vạn!

118. Chương 118

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 118: Trứng của Côn Bằng thần thú

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Toàn hiện trường đấu giá xôn xao.

- Không ngờ ra hai trăm vạn!

- Sáu loại linh dược Kim Ngưu thảo tối đa giá trị sáu mươi vạn, sáu mươi vạn đã là cao ngất. Hai trăm vạn, quả thực là phá cửa.

Có nhiều người lắc đầu, kinh thán, giật mình.

- Cái gì? Hai trăm vạn!”

Trong phòng khách quý, Cổ Phạn sắc mặt khó coi, ban đầu ra vẻ huênh hoang nay biến mất.

Bởi vì Long Kinh Thiên đổi giọng nên không ai nhận ra thanh âm của hắn.

Cổ Phạn nhìn chằm chằm trái cây đỏ nhạt như trái tim ở trên đài đấu giá, nắm tay siết chặt nổi gân xanh.

Trái cây này tên là hồng tâm quả, là lý do một trong Cổ Phạn đến hội đấu giá lần này, hơn nữa là linh dược gã nhất định phải có.

Lúc so tài đệ tử tinh anh thì Cổ Phạn bị Long Kinh Thiên làm bị thương, nếu không phải cuối cùng Cổ gia lão tổ đích thân ra tay chữa trị cho thì e là Cổ Phạn đã sớm thành phế nhân, thậm chí là sống dở chết dở.

Nhưng dù cuối cùng Cổ Phạn được Cổ gia lão tổ đích thân ra tay chữa trị nhưng cơ thể bị thương không hoàn toàn chữa khỏi, nếu muốn lành lặn thì cần một loại linh dược bên trong, chính là hồng tâm quả này.

Một ông lão đứng sau lưng Cổ Phạn mở miệng nói:

- Cổ Phạn thiếu gia, gia tộc đã nói...

Cổ Phạn bồng giơ tay, thanh âm trầm thấp:

- Không cần người nhắc nhở, ta có chừng mực.

Ông lão kia môi mấp máy, cuối cùng không nói gì thêm.

Cuối cùng Cổ Phạn mắt lóe tia dứt khoát, rống:

- Hai trăm hai mươi vạn!

Hai trăm hai mươi vạn!

Nghe Cổ Phạn lại đấu giá thì toàn hiện trường đấu giá náo động.

Hội đấu giá kịch liệt đấu giá nhưng phải xem đó là thứ gì.

Theo mọi người thấy thì sáu loại linh dược như Kim Ngưu thảo mà đấu giá như vậy là không đáng giá.

Cổ Phạn cười lạnh nói:

- Ta không tin người sẽ ra ba trăm vạn!

Mọi người trong hiện trường đấu giá nghe rõ ràng.

- Ba trăm vạn?

Trong phòng khách quý, Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói với Long Kinh Thiên:

- Đại ca, Cổ Phạn này xem thường người quá.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngồi yên không nói chuyện.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Nếu vậy thì chúng ta không thể để hấn thất vọng.

Long Kinh Thiên nói xong duỗi tay hướng hiện trường đấu giá, báo ra cái giá khiến mọi người kinh khủng:

- Năm trăm vạn!

Năm trăm vạn!

Không phải ba trăm vạn, cũng không phải bốn trăm vạn, mà là năm trăm vạn!

- Cái gì? Năm... Năm... Năm trăm vạn?

Trong hiện trường đấu giá có một số người tim đập nhanh suýt trượt khỏi ghế.

Có nhiều người đứng lên giật mình nhìn phòng khách quý Long Kinh Thiên đang ở.

Cổ Phạn đổ sập trên ghế dài, vẻ mặt ngơ ngác, trong đầu chỉ có một con số, năm trăm vạn.

Tong lúc mọi người giật mình thì trên đài đấu giá, cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương không chịu nổi kích động tìm Long Kinh Thiên xác nhận:

- Phòng khách quý số năm ra năm... Năm trăm vạn, người xác định ra năm trăm vạn Nguyên Dương đan?

Năm trăm vạn đấu giá sáu loại linh dược Kim Ngưu thảo đúng là khiến người khó tin.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Đúng vậy. Là năm trăm vạn Nguyên Dương đan.

Nghe Long Kinh Thiên khẳng định là năm trăm vạn Nguyên Dương đan, cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương và đám người trong hiện trường đấu giá hít sâu một hơi.

Trong phòng khách quý cao cấp, năm cô gái cũng xì xầm.

Cô gái chính giữa khuynh quốc khuynh thành nói:

- Năm trăm vạn Nguyên Dương đan mua sáu loại linh dược Thiên Yêu quả, còn phá sản hơn cả tứ đệ.

Thị nữ sau lưng cô gái chính giữa nói:

- Tiểu thư, ta thấy người này chỉ là đánh mặt cho sướng, ôm sĩ diện, chắc cả người chỉ có mấy trăm vạn Nguyên Dương đan.

Một thị nữ càng cũng nói:

- Đúng vậy. Lúc trước người này không đấu giá cái gì, chắc là không có bao nhiêu Nguyên Dương đan nên trước đó không dám đấu giá.

- Năm trăm vạn Nguyên Dương đan, phòng khách quý số năm ra năm trăm vạn Nguyên Dương đan!

Giọng cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương xúc động vang lên:

- Còn có vị bằng hữu nào ra giá càng cao hơn không?

Hiện trường yên tĩnh.

Trong phòng khách quý Cổ Phạn tĩnh táo khỏi giạt mình, mắt đỏ thẫm tràn ngập sát khí:

- Muốn chết, muốn chết! Tranh cướp đồ với ta, ta sẽ khiến người hai chữ hồi hận viết như thế nào!

- Hồi hận?

Long Kinh Thiên vận chuyển thiên nhĩ nghe đối phương gầm rút thì cười nhạt.

Cuối cùng sáu loại linh dược Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả được Long Kinh Thiên đấu giá.

Long Kinh Thiên thầm nhủ:

- Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả rốt cuộc vào tay.

Có được Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả nghĩa là càng gần với ngày Long Kinh Thiên hoàn toàn hồi phục kinh mạch.

Năm trăm vạn Nguyên Dương đan đối với Long Kinh Thiên chỉ là số lượng nhỏ.

Đừng nói là năm trăm vạn Nguyên Dương đan, dù là năm ngàn vạn, thậm chí là năm ức thì Long Kinh Thiên đều không để bụng. Có nhiều Nguyên Dương đan hơn đối với Long Kinh Thiên chỉ là một con số.

- Đây là thưởng cho người.

Long Kinh Thiên tùy tay đưa một không gian giới chỉ bỏ Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả đưa cho Tam trưởng lão, Viên Thừa.

Tam trưởng lão, Viên Thừa nhận lấy không gian giới chỉ, thần thức quét qua, giật nảy mình.

Chỉ thấy bên trong không gian giới chỉ chồng chất Nguyên Dương đan như núi nhỏ, có hai, ba mươi vạn!

- Cái này... Đây... Đây...

Tam trưởng lão, Viên Thừa há hốc mồm không biết nói gì.

Long Kinh Thiên cười hỏi:

- Sao? Ngại ít sao?

Tam trưởng lão, Viên Thừa hoảng hốt vội nói:

- Là... Là quá nhiều, quá nhiều, ta, ta!

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Đại ca của ta cho người thì cứ lấy đi.

Tam trưởng lão, Viên Thừa ngẩn ngơ, cuối cùng cung kính cảm ơn, lưng khom sát đất, thấy Long Kinh Thiên không có gì sai bảo mới lùi ra khỏi phòng khách quý, canh giữ ngoài cửa.

Tam trưởng lão, Viên Thừa canh cửa nhìn không gian giới chỉ trong tay, có thể kiềm nén nỗi lòng kích động, thật lâu khó thể bình tĩnh.

Hai, ba mươi vạn Nguyên Dương đan đối với Tam trưởng lão, Viên Thừa thật sự không phải con số nhỏ.

Tiếp theo Phong Vân thương hội đấu giá hai mươi vật phẩm khác.

Hai mươi vật phẩm này cũng đều là thứ hiếm thấy.

Nhưng Long Kinh Thiên không đấu giá thêm.

Vốn có nhiều người chú ý đến phòng khách quý Long Kinh Thiên ở nhưng thấy sau này hắn không lên tiếng nữa thì dần dờ đi sức chú ý.

Trong một gian phòng khách quý cao cấp, thị nữ lúc trước cười nhạo Long Kinh Thiên sẽ diện lại nói:

- Tiểu thư, ta đã nói mà, người này chỉ sẽ diện. Người xem, đấu giá xong sáu loại linh dược thì hắn không tham gia đấu giá nữa, chắc chắn là trên người không có Nguyên Dương đan!

Tiểu thư kia không thèm để ý, nói:

- Loại người giống như vậy tiến đến tham gia hội đấu giá không ở số ít, trên người không có bao nhiêu Nguyên Dương đan mà cố ý giả trang người giàu có, ra giá trên trời đấu giá vài thứ không bao nhiêu tác dụng chỉ muốn nổi tiếng một lúc.

Bốn thị nữ khác hòa theo:

- Tiểu thư nói rất đúng!

Tiểu thư kia lẩm bẩm:

- Hội đấu giá bắt đầu đến bây giờ đã đấu giá hơn bốn mươi vật phẩm, cũng sắp đến trứng của Côn Bằng thần thú, đỉnh giai thần cấp công pháp.

Một thị nữ lầu bầu nói:

- Phong Vân thương hội thật đúng là, phải đẩy đỉnh giai thần cấp công pháp đến cuối cùng làm chi.

Tiểu thư kia cười nói:

- Hội đấu giá luôn như vậy, thứ tốt nhất để ở cuối cùng, nếu không thì ban đầu đã đấu giá xong thứ tốt nhất thì mấy thứ sau này còn ai chịu mua?

119. Chương 119

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 119: Mười ức!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thị nữ khác cân thận hỏi:

- Tiểu thư, trứng của Côn Bằng thần thú thật sự có thể khiến thần thú thủ hộ Man Hoang thần miếu chúng ta lại lần nữa lột xác sao?

Tiểu thư gật đầu, nói:

- Trứng của Côn Bằng thần thú ẩn chứa tiên thiên huyền khí, Cửu Vĩ long quy thu nạp vào liền có thể lột xác lần thứ ba!

Thị nữ kích động nói:

- Thần thú thủ hộ Man Hoang thần miếu chúng ta thành công lột xác lần thứ ba thì có thể...?

- Đúng vậy. Đến lúc đó có thể đột phá cổ thần cảnh, đạt tới trong truyền thuyết thiên thần cảnh!

Tiểu thư mắt chớp lóe tia sáng, nói:

- Tiếp theo Hoang Dã thần miếu chúng ta xua binh quét Loạn Hải, đại lục Thiên Lam, thống trị cả thiên man vị diện!

Lúc này phòng đấu giá xôn xao lên.

Năm cô gái nhìn sang, chỉ thấy mười hai hộ vệ Phong Vân thương hội nâng một quả trứng to từng bước một đi lên đài đấu giá.

Mười hai hộ vệ Phong Vân thương hội mỗi người đều là võ tông cường giả, còn là từ võ tôn ngũ tầng trở lên.

Nhưng mười hai cường giả võ tôn ngũ tầng trở lên nâng đá to phải đi từng bước một, rất là vất vả.

Có thể tưởng tượng quả trứng to này nặng cỡ nào.

Quả trứng to cao hơn mười thước, to mấy thước, hình bầu dục, vỏ trứng trải rộng từng hoa văn xanh nhạt, hoa văn đan vào nhau giống như từng phù văn bí ẩn.

Trừ điều đó ra, khiến mọi người giật mình là bên trong quả trứng to phát ra tiếng như tim đập, khiến một số người thực lực yếu ớt cảm thấy rất khó chịu.

Trứng của Côn Bằng thần thú!

Mặc dù cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương chưa bắt đầu giới thiệu nhưng mọi người sớm náo động, đôi mắt nóng bỏng nhìn quả trứng to.

Côn Bằng chỉ tồn tại thời viễn cổ.

Bây giờ trứng của Côn Bằng thần thú hiện thế khiến người chấn kinh.

Vốn mọi người đến hội đấu giá đa số là vì đấu giá trứng của Côn Bằng thần thú này. Giống như Vĩnh Phong vương triều, Ô Dương vương triều, Tứ Hải vương triều, càng đừng nói lục đại siêu cấp thế lực Võ Thần Điện.

Mười hai hộ vệ võ tôn Phong Vân thương hội đặt quả trứng to lên đài đấu giá, sau đó lui xuống. Mọi người trợn to mắt nhìn quả trứng chiếm phân nửa diện tích đài đấu giá.

Lúc này cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương cất giọng sục sôi kích động mọi người:

- Không ngờ, giống như mọi người đã phỏng đoán, đây chính là trứng của Côn Bằng thần thú!

Mặc dù đã đoán được nó là trứng của Côn Bằng thần thú nhưng nghe cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương khẳng định thì mọi người có mặt vẫn không chịu nổi lại lần nữa náo động.

- Mọi người đều biết Côn Bằng, chỉ xuất hiện ở viễn cổ, đã biến mất ngàn vạn năm. Trứng của Côn Bằng thần thú là do Phong Vân thương hội lấy được từ di tích viễn cổ.

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương nói tiếp:

- Côn Bằng là vua yêu thú, thiên phú cực cao, sau khi trưởng thành tuyệt đối có thể trở thành cổ thần thậm chí đột phá đến thiên thần cảnh!

Cổ thần! Thiên thần!

Đám đông trong hiện trường đấu giá vẻ mặt kích động, đôi mắt càng nóng cháy hơn.

Long Kinh Thiên nghe cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương nói thì mỉm cười, lão nói nhẹ nhàng, muốn khiến trứng của Côn Bằng thần thú ấp trứng ra nói dễ hơn làm.

Trứng của Côn Bằng thần thú thế này muốn nó ấp trứng ra cần phải dùng linh dược nuôi nấng.

Hoặc là sử dụng cửu Dương đan.

Không có mấy trăm vạn cửu Dương đan thì đừng mơ khiến trứng của Côn Bằng thần thú thành công ấp trứng.

Nhưng cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương không nói ra điểm này.

Đương nhiên thiên phú Côn Bằng cũng tuyệt đối không chỉ vài điểm như cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương đã nói.

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói:

- Thiên thần?

Tộc Côn Bằng trong Tiên Giới thực lực yếu nhất cũng là Tiên Quân.

Tiên Quân, trên nó là Tiên Đế.

Tộc trưởng Côn Bằng ở Tiên Giới càng là một vị Thiên Tôn, hơn nữa trong năm vị Thiên Tôn Tiên Giới có thực lực xếp hàng ba.

Cửu cấp đầu giá sư, Chu Dương vợ vét tất cắt liệu, giải thích kỹ càng về giá trị của trứng của Côn Bằng thần thú.

Cửu cấp đầu giá sư, Chu Dương giải thích khoảng mười mấy phút sau mới nói:

- Trứng của Côn Bằng thần thú giá khởi điểm là hai ức Nguyên Dương đan! Mỗi lần tăng giá không ít hơn một ngàn vạn!

Hai ức Nguyên Dương đan!

Người trong hiện trường đầu giá hít ngậm khí lạnh.

Một vài gia tộc, vương thất của vương quốc, tông phái vốn mơ màng về trứng của Côn Bằng thần thú, giờ đều từ bỏ ý nghĩ.

Hai ức Nguyên Dương đan đã không phải thế lực vương quốc bình thường có thể trả giá.

Trong khi mọi người giật mình về giá của trứng của Côn Bằng thần thú thì bỗng có thanh âm truyền ra từ một gian phòng khách quý.

- Ba ức!

Người ra giá chính là tiểu thư Man Hoang thần miếu trong phòng khách quý cao cấp.

- Cái gì? Ba ức!?

Người trong hiện trường đầu giá giật nảy mình, kinh ngạc nhìn phòng khách quý phát ra thanh âm.

Từ Côn Bằng trực tiếp nhảy lên ba ức.

Tăng quá mạnh mẽ.

Có nhiều người tim bỗng đập nhanh, suýt trượt khỏi ghế.

Lúc Long Kinh Thiên đầu giá sáu loại linh dược Kim Ngưu thảo từ hai trăm vạn tăng đến năm trăm vạn đã khiến người ta giật mình, bây giờ đến ba ức!

Trực tiếp thêm một ức!

Điều này đã không chỉ là chấn kinh mà là kinh ngạc!

Hiện trường đầu giá náo động.

Thiếu nữ hai ức Nguyên Dương đan ngồi trên ghế dài nhìn phản ứng của mọi người dưới hiện trường đầu giá, biểu tình vừa lòng.

Một thị nữ sau lưng thiếu nữ cười nói:

- Tiểu thư, người nhìn kia, những tên nhà quê đều bị người hù sợ.

Mấy thị nữ cũng cười nói:

- Chỉ là ba ức đã hù mấy người đại lục Thiên Lam thành như vậy, nếu như tiểu thư ra bốn ức, năm ức thì chẳng phải là hù đám người này xui sao?

Man Hoang thần miếu thiếu nữ cười nói:

- Để ta xem còn ai dám tranh trứng của Côn Bằng thần thú với ta!

Nhưng Man Hoang thần miếu thiếu nữ mới dứt lời thì bỗng có một thanh âm vang lên:

- Bốn ước!

Bốn ước!

Bốn ước, không ngưng vang vọng trong phòng đấu giá.

Hiện trường đấu giá vốn xôn xao này yên tĩnh lại, mọi người kinh ngạc ngẩng nhìn phòng khách quý khác truyền ra thanh âm.

Yên tĩnh ngắn ngủi qua đi là hiện trường đấu giá đều xôn xao lên, tiếng động âm ỉ.

Người mở miệng đấu giá không phải ai khác, chính là thanh niên chủ thượng Loạn Hải ở phòng khách quý cao cấp khác.

Người đàn ông trung niên đứng sau lưng thanh niên mở miệng nói:

- Chủ thượng, đã tra ra, người mới rồi đấu giá là bên đại lục hoang dã!

- A, bên đại lục hoang dã tới đây?

Thanh niên ngồi trên ghế dài, bất ngờ nói:

- Biết là thế lực bên nào ở đại lục hoang dã không?

Người đàn ông trung niên lắc đầu, nói:

- Cái này không biết, nhưng theo thuộc hạ suy đoán thì đối phương rất có thể là Man Hoang thần miếu.

Man Hoang thần miếu!

Thế lực lớn nhất đại lục hoang dã, thống trị hơn phân nửa đại lục hoang dã.

Thanh niên nhú mày, sau đó giãn ra, hỏi tiếp:

- Còn người chủ bán thì sao? Có tra ra được không?

Chủ bán ý chỉ người ủy thác Phong Vân thượng hội đấu giá đỉnh giai thần cấp công pháp.

Người đàn ông trung niên, ông lão sau lưng thanh niên liếc nhau.

Hai người do dự một lúc sau, ông lão thấp giọng nói:

- Bây giờ vẫn chưa tra ra, năm vị giám định sư kia quyết không chịu nhả ra.

Thanh niên mắt chớp lóe, nói:

- Không chịu nhả ra? Vậy nghĩ cách khiến họ khai!

- Tuân lệnh chủ thượng!

120. Chương 120

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 120: Cổ thần cảnh đỉnh giai thần cấp công pháp

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bên dưới, cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương cất thanh âm xúc động:

- Bốn ước! Phòng khách quý số bốn ra bốn ước, còn có vị bằng hữu nào đấu giá không?

- Có được trứng của Côn Bằng thần thú ý nghĩa có được một thiên thần cường giả!

- Một thiên thần cường giả chỉ đáng giá bốn ức Nguyên Dương đan sao? Còn có vị bằng hữu nào ra giá không?

Thanh âm dõ dỏi của cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương liên tục vang lên.

Bốn ức Nguyên Dương đan, một thiên thần cường giả, cái này là lợi lớn.

Mọi người cổ họng lẫn lộn.

Man Hoang thần miếu thiếu nữ nghe chủ thượng Loạn Hải ra giá bốn ức thì vẻ mặt cười đắc ý biến mất.

Thị nữ sau lưng Man Hoang thần miếu thiếu nữ cẩn thận hỏi:

- Tiểu thư, cái này...?

Man Hoang thần miếu thiếu nữ giơ tay lên, nói:

- Ta biết nên làm sao.

Trong khi Man Hoang thần miếu thiếu nữ định đấu giá thì đột nhiên vang lên giọng nói:

- Bốn ức một ngàn vạn!

- Bốn ức một ngàn vạn!

Man Hoang thần miếu thiếu nữ ngây ra.

Trong phòng khách quý Long Kinh Thiên ở, Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Đại ca, tiểu tử Cổ Phạn lại ra tay.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Mới rồi kẻ ra giá bốn ức một ngàn vạn chính là giọng của Cổ Phạn.

Giống như Long Kinh Thiên, sau sáu loại linh dược Kim Ngưu thảo thì phòng khách quý Cổ Phạn ở im lặng lại, hiện tại rốt cuộc lại bắt đầu đấu giá.

Khóe môi Long Kinh Thiên cong lên, nhưng dù hắn cũng muốn đấu giá trứng của Côn Bằng thần thú không nóng lòng báo giá, vẫn yên tĩnh chờ.

Giọng Man Hoang thần miếu thiếu nữ vang lên:

- Bốn ức năm ngàn vạn!

Cổ Phạn lại đấu giá

- Bốn ức sáu ngàn vạn!

Chủ thượng Loạn Hải mở miệng nói:

- Năm ức!

Ba lần đấu giá liên tục vang lên.

Gần như một giây thì giá cạnh tranh đã là năm ức.

Năm ức Nguyên Dương đan, con số khiến lòng người run sợ.

Khi chủ thượng Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm kêu giá năm ức thì hiện trường càng thêm xáo động ầm ĩ.

Cổ Phạn, Man Hoang thần miếu thiếu nữ không lập tức đấu giá ngay, hiển nhiên cái giá năm ức Nguyên Dương đan khiến hai người do dự.

Ngắn ngủi im lặng qua đi, từ một gian phòng khách quý vang thanh âm xa lạ:

- Năm ức một ngàn vạn!

Thần quan ở trấn Long Kinh Thiên quét qua, hần trông thấy hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu Tứ Hải hoàng tộc lúc trước gặp giữa đường. Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu cung kính đứng sau lưng một ông lão.

Nhìn ông lão này xem là ra Tử Hải hoàng thất lão tổ.

Một thần cấp cường giả.

Mới rồi đấu giá chính là Tử Hải hoàng thất lão tổ.

Sau Tử Hải hoàng thất lão tổ, một thanh âm xa lạ khác vang từ một gian phòng khách quý:

- Năm ức hai ngàn vạn!

Thần quan ở trấn Long Kinh Thiên xuyên qua cấm chế.

- Là người của Ô Dương vương triều.

Chỉ thấy trong gian phòng khách quý này có hơn mười người mặc trang phục Ô Dương vương triều. Người ngồi trên ghế dài là một người đàn ông trung niên, diện mạo rất giống với Phí Cao đã bị Cửu Vĩ Thiên Miêu giết chết.

- Năm ức ba ngàn vạn!

- Năm ức bốn ngàn vạn!

- Năm ức năm ngàn vạn!

Tiếp theo tiếng đấu giá lục tục vang lên từ phòng khách quý.

Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Thái Huyền học viện, các thế lực cũng bắt đầu đấu giá.

Rất nhanh, đấu giá tăng lên đến sáu ức.

Người bên dưới phòng đấu giá há hốc mồm nhìn những người trong phòng khách quý liên tục đấu giá.

Hiện trường đấu giá đã hoàn toàn tĩnh lặng, trừ những người tham gia đấu giá ra thì không nghe tiếng gì khác.

Nhưng khi chủ thượng Loạn Hải kêu giá lên tới sáu ức thì rất nhiều thế lực ngừng đấu giá, không ai tiếp lời. Giá khởi đầu trứng của Côn Bằng thần thú là hai ức, bây giờ sáu ức nghĩa là tăng gấp ba.

Giá này đã vượt qua mức giới hạn mọi người thừa nhận.

Yên lặng một lúc sau Man Hoang thần miếu thiếu nữ nghiêng răng kêu giá:

- Sáu ức năm ngàn vạn!

Chủ thượng Loạn Hải nhướng mày.

Sáu ức năm ngàn vạn!

Mặc dù gã muốn có được trứng của Côn Bằng thần thú nhưng dùng hơn sáu ức Nguyên Dương đan mua một quả trứng không ập ra thì rốt cuộc có đáng không?

Gã biểu tình âm trầm, cuối cùng lắc đầu, mặt thả lỏng, hiển nhiên đã từ bỏ.

- Sáu ức năm ngàn vạn, phòng khách quý số chín ra sáu ức năm ngàn vạn!

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương đột một lát không thấy ai tiếp tục đấu giá, cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương xúc động kêu lên:

- Còn có vị bằng hũ nào ra giá cao hơn không? Nếu không thì trứng của Côn Bằng thần thú thuộc về quyền sở hữu của phòng khách quý số chín!

- Sáu ức năm ngàn vạn, để ta xem còn ai dám đấu giá!

- Đúng vậy. Dù sao chỉ là quả trứng, không phải Côn Bằng thần thú, hơn nữa đã sổ muồn chùa Nguyên Dương đan đầu giá hai bộ thần cấp công pháp phía sau.

Đám người trong hiện trường đầu giá nhỏ nhỏ xì xầm.

Cửu cấp đầu giá sư, Chu Dương đứng trên đài đầu giá chờ một lát không thấy ai đầu giá, định vung búa quyết định thì bỗng vang lên một thanh âm.

- Mười ức!

Mười ức!

Cửu cấp đầu giá sư, Chu Dương đứng trên đài đầu giá nhìn phòng khách quý của Long Kinh Thiên, quíu lười:

- Mười... Mười ức!

Toàn hiện trường đầu giá yên tĩnh trong giây lát rồi như núi lửa bùng phát, tiếng ồn ào diếc tai.

- Mười... Mười ức, thế nhưng có người ra mười ức!

- Mới rồi ta không nghe lầm chứ?

- Đúng là mười ức!

Một mảnh hỗn loạn.

Phòng khách quý số chín, Man Hoang thần miếu thiếu nữ vốn thấy cửu cấp đầu giá sư, Chu Dương giơ búa lên thì lộ nụ cười giờ ngây ra, khuôn mặt cực kỳ khó xem.

- Mười ức!

Một thị nữ đứng sau lưng Man Hoang thần miếu thiếu nữ do dự nói:

- Tiểu thư, vừa rồi đầu giá mười ức hình... Hình như là cái người... Cái người sĩ diện rởm kia!

Người sĩ diện rởm!

Man Hoang thần miếu thiếu nữ đương nhiên biết thị nữ đang nói đến ai.

Lúc trước bị bọn họ ví von là sĩ diện rởm, ra năm trăm vạn đầu giá sáu loại linh dược Kim Ngưu thảo xong chỉ vì nổi bật trong chốc lát.

Nhưng hiện tại xem ra người ta không phải sĩ diện rởm mà không thèm để năm trăm vạn trong lòng.

Cũng khó trách bọn họ cho rằng Long Kinh Thiên là sĩ diện rởm.

Bởi vì ba mươi gian phòng khách quý của Phong Vân thương hội không phải ai ở bên trong đều là siêu cấp thể lực. Có thể tiến vào phòng khách quý chỉ là bởi vì bọn họ nắm giữ thẻ khách quý, không phải vì bọn họ có bao nhiêu Nguyên Dương đan.

Có một ít gia tộc nắm giữ thẻ khách quý của Phong Vân thương hội, nhưng trải qua ngàn năm, mấy ngàn năm thay đổi, một số suy đồi, thậm chí không bằng Mộ Dung gia tộc của Mộ Dung Thiển.

Mộ Dung gia tộc cũng không thể lấy ra năm trăm vạn Nguyên Dương đan.

Một lát sau, một thị nữ cẩn thận hỏi:

- Tiểu thư, vậy trứng của Côn Bằng thần thú chúng ta có còn...?

Man Hoang thần miếu thiếu nữ hừ lạnh một tiếng, thanh âm trầm thấp:

- Chúng ta nhất định phải lấy được Man Hoang thần miếu!

Man Hoang thần miếu thiếu nữ hét với bên dưới:

- Mười một ức năm ngàn vạn!

- Ta muốn xem hần làm sao tranh với ta! Hần ra mười một ức thì ta ra mười một ức năm ngàn vạn. Hần ra mười hai ức thì ta ra mười hai ức năm ngàn vạn.

Giọng của Man Hoang thần miếu thiếu nữ âm lãnh quyết tuyệt quanh quẩn trong phòng khách quý.

- Phòng khách quý số chín lại lần nữa đấu giá, mười một ức năm ngàn vạn!

121. Chương 121

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 121: Thị nữ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương thấy Man Hoang thần miếu thiếu nữ lại kêu giá thì xúc động la lên:

- Mười một ức năm ngàn vạn! Còn có ai ra càng cao hơn không!

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương cố ý vô tình liếc năm trăm vạn nơi Long Kinh Thiên ở.

Mọi người trong hiện trường đấu giá nghe Man Hoang thần miếu thiếu nữ kêu giá mười một ức năm ngàn vạn thì ồn ào như cái chợ, có người mặt đỏ gay như gã là người kêu giá.

Loạn Hải chủ thượng nghe Man Hoang thần miếu thiếu nữ kêu giá thì lắc đầu.

mười một ức năm ngàn vạn mua một trứng của Côn Bằng thần thú không ấp trứng?

Trừ phi mua trứng của Côn Bằng thần thú về có tác dụng gì khác.

Khi hiện trường đấu giá ồn ào thì giọng của Long Kinh Thiên rõ ràng truyền vào tai mọi người.

- Mười lăm ức!

- Mười... Mười lăm ức!

Hiện trường đấu giá yên tĩnh lại.

Bịch!

Bịch!

Bịch!

Liên tục vang tiếng người té ghế.

Mười lăm ức!

Một ít tiểu vương quốc vương thất nghe con số này thì hít ngậm khí lạnh.

Giọng xúc động chói tai của cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương vang lên:

- Mười... Mười lăm ức!

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương mặt đỏ ngầu như gà chọi hét:

- Mười lăm ức, mười lăm ức! Phòng khách quý ra mười lăm ức, còn ai ra giá càng cao không?

Phòng khách quý số chín, Man Hoang thần miếu thiếu nữ nét mặt sa sầm không thể che giấu nỗi lòng giật mình.

Côn Bằng!

Một thị nữ phía sau Man Hoang thần miếu thiếu nữ cẩn thận hỏi:

- Tiểu thư, ta thấy... Hay chúng ta dừng...

Man Hoang thần miếu thiếu nữ sắc mặt âm trầm, mắt lóe tia sáng, định mở miệng kêu giá nữa nhưng ngừng lại.

Bởi vì Man Hoang thần miếu thiếu nữ cảm giác được dù nàng kêu ra mười sáu ức thì đối phương sẽ vẫn đấu giá, mặc kệ nàng kêu bao nhiêu, đối phương sẽ ra giá!

Man Hoang thần miếu thiếu nữ vừa nghĩ đến lần này không đấu giá được trứng của Côn Bằng thần thú, đến lúc đó thần thú thủ hộ Man Hoang thần miếu không thể lột xác thì tâm tình cực kỳ xấu.

Trong mắt Man Hoang thần miếu thiếu nữ đậm đặc sát ý.

Cuối cùng trứng của Côn Bằng thần thú bị Long Kinh Thiên lấy mười lăm ức Nguyên Dương đan mua lấy.

Long Kinh Thiên giao ra mười lăm ức Nguyên Dương đan xong phòng đấu giá đưa trứng của Côn Bằng thần thú vào trong phòng của hắn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn trứng của Côn Bằng thần thú đưa tới, nói:

- Đại ca, cô nàng kia muốn so Nguyên Dương đan nhiều hơn người?

Long Kinh Thiên cười tủm tỉm. Vốn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cho hắn không gian giới chỉ bên trong chỉ có tám ức Nguyên Dương đan. Lúc đến đấu giá, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vì đề phòng ngoài ý muốn nên chuẩn bị thêm năm ức Nguyên Dương đan, năm mươi vạn cửu Dương đan.

Vậy nên bây giờ trên người Long Kinh Thiên có hơn năm mươi ức Nguyên Dương đan, năm mươi vạn cửu Dương đan.

Nếu có người hỏi trên đại lục Thiên Lam, thế lực nào, chủng tộc nào giàu có nhất, vậy không phải ba vương triều, cũng không là lực đại siêu cấp thế lực như Võ Thần Điện mà là Long tộc!

Năm ức Nguyên Dương đan, năm mươi vạn cửu Dương đan chỉ là một phần cực kỳ nhỏ trong bảo khố của Long tộc.

Trán Long Kinh Thiên chợt lóe, Thiên Tôn Trấn Thiên tháp vận chuyển, một luồng sáng bắn ra cất trứng của Côn Bằng thần thú vào.

Nhưng mới thu trứng của Côn Bằng thần thú vào Trấn Thiên tháp thì Long Kinh Thiên cảm ứng trong huyết khiếu ở trán Trấn Thiên tháp trầm xuống.

Long Kinh Thiên thầm nghĩ.

“Xem ra phải luyện chế lại Trấn Thiên tháp.”

Mấy ngày nay Long Kinh Thiên bận tu luyện, phẩm cấp Trấn Thiên tháp còn ở vào trung cấp huyền phẩm.

Tiếp theo Phong Vân thương hội đấu giá không phải bộ thần cấp đề giai công pháp, mà là nhị phẩm linh mạch!

Năm nhị phẩm đỉnh giai linh mạch!

Năm nhị phẩm đỉnh giai linh mạch này cùng nhau đấu giá, giá khởi điểm thấp hơn trứng của Côn Bằng thần thú một chút, một ức năm ngàn vạn Nguyên Dương đan.

Một linh mạch trải qua vô số năm tháng, linh khí biến đổi, ở điều kiện đặc biệt mới sinh ra. Ban đầu sinh ra là tứ phẩm sơ giai, tùy theo không ngừng thu nạp linh khí thiên địa biến đổi mới dần trở thành tứ phẩm trung giai, cao giai, đỉnh giai, muốn đạt tới nhị phẩm, hơn nữa là nhị phẩm đỉnh giai thì phải qua năm tháng càng cao.

Nếu nhất phẩm linh mạch, giá cả càng cao, vậy nhị phẩm linh mạch là gấp mười lần, thập chí là hai mươi lần.

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương giải thích rõ ràng năm nhĩ phẩm đỉnh giai linh mạch xong bắt đầu đấu giá. Linh mạch đấu giá rất kịch liệt, nhưng cuối cùng vẫn bị Long Kinh Thiên lấy tám ức Nguyên Dương đan mua đi.

Đấu giá xong linh mạch, Phong Vân thương hội đấu giá bộ thần cấp đệ giai công pháp, thần cấp đệ giai võ kỹ.

Thần cấp đệ giai công pháp, thần cấp đệ giai võ kỹ là chia ra đấu giá.

Cuối cùng thần cấp đệ giai công pháp được Loạn Hải chủ thượng dùng chín ức mua.

Man Hoang thần miếu thiếu nữ cũng dùng chín ức mua thần cấp đệ giai võ kỹ,

Khiến Loạn Hải chủ thượng, Man Hoang thần miếu thiếu nữ thở ra là Long Kinh Thiên mua trứng của Côn Bằng thần thú, linh mạch xong thì không đấu giá nữa.

- Vậy thì bây giờ vật phẩm đấu giá cuối cùng của Phong Vân thương hội chúng ta, cũng là vật phẩm đấu giá quý nhất mấy vạn năm nay của Phong Vân thương hội chúng ta!

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương đứng trên đài đấu giá, thanh âm sục sôi kêu lên:

- Đúng vậy. Đấu giá tiếp theo chính bộ đỉnh giai thần cấp công pháp!

Giọng cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương quanh quẩn trong phòng đấu giá.

Khi giọng của cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương vang lên thì toàn hiện trường đấu giá xôn xao, mọi người kích động.

Rốt cuộc đấu giá đỉnh giai thần cấp công pháp kia!

Từ lúc bắt đầu hội đấu giá đến bây giờ mọi người đều chờ đợi giây phút này đến.

Tất cả đều trông chờ phút này.

- Đỉnh giai thần cấp công pháp, nếu Âu Dương gia tộc ta có thể có được, chỉ cần mấy trăm năm là Âu Dương gia tộc có thể chen vào lục đại siêu cấp thế lực như Võ Thần Điện lục Thiên Lam!

- Khương gia ta chỉ cần một trăm năm là được!

- Đỉnh giai thần cấp công pháp? Các người đang nằm mơ sao? Gia tộc nào, tông phái nào không muốn có được đỉnh giai thần cấp công pháp? Nhưng có thể sao?

- Không biết đến lúc đó ai sẽ đấu giá được bộ đỉnh giai thần cấp công pháp này!

- Võ Thần Điện? Thông Thiên Kiếm Môn?

Mọi người bàn tán xôn xao, vẻ mặt kích động.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi của Phong Vân thương hội hai tay cầm một khối ngọc thạch, biểu tình cẩn thận đi lên đài đấu giá. Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi cẩn thận đặt ngọc thạch xuống đài đấu giá, nói với cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương vài câu xong rồi đi.

Mọi người nhìn hướng khối ngọc thạch, đôi mắt nóng bỏng.

Có thể nghe thấy tiếng hít thở nặng nề của mọi người.

Mặc dù cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương không nói gì nhưng mọi người đều đoán ra, đỉnh giai thần cấp công pháp ở trong khối ngọc thạch kia!

Một lát sau, cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương hít sâu một hơi, tiếp đó nói:

- Đúng vậy. Đỉnh giai thần cấp công pháp ở trong khối ngọc thạch này!

Nói tới đây cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương không kiềm được giọng run run.

Bản thân cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương là thánh cấp cường giả, đấu giá vật phẩm đã hơn một ngàn năm nhưng đây là lần đầu tiên gã đấu giá đỉnh giai thần cấp công pháp!

122. Chương 122

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 122: Tên ngu siêu cấp

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cũng là lần duy nhất, cuối cùng trong đời cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương.

Mọi người trong hiện trường nghe cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương khẳng định đỉnh giai thần cấp công pháp ở trong khối ngọc thạch thì lại náo động lên, mắt lóe tia sáng, như sói đói nhìn thịt thơm.

Một số người kiềm lòng không được liếm môi, nuốt nước miếng.

Tiếng ‘ừng ực’ vang trong hiện trường đấu giá.

Tạm dừng một lát cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương mới nói tiếp:

- Bộ đỉnh giai thần cấp công pháp này được người dùng cách cực kỳ cao minh, bí ẩn hắc trong khối ngọc thạch, còn về dùng cách nào để khắc ấn thì năm vị đỉnh cấp giám định sư của Phong Vân thương hội chúng ta không thể giám định ra.

Hiện trường đấu giá lại xôn xao.

- Bộ đỉnh giai thần cấp công pháp này tên gọi Tử Lôi Bá Thiên quyết!

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương nói tiếp:

- Nó không chỉ có thể tu luyện chân khí, mà còn có thể thông thiên thu nạp thiên địa chi lôi tôi thể!
- Cái gì? Còn có thể tôi thể?
- Công pháp tuyệt... Tuyệt vời. Tử Lôi Bá Thiên quyết, không ngờ còn có thể tôi thể!

Phút chốc hiện trường đấu giá lại náo động, chấn kinh.

- Tử Lôi Bá Thiên quyết này chia mười tầng, tu luyện đến đệ thập tầng là có thể đột phá thiên thần cảnh!

Cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương run giọng nói:

- Hơn nữa tu luyện đến cuối cùng, bản thể mạnh mẽ dù bị cửu thiên thần lôi đánh trúng cũng không chết.
- Thiên thần cảnh! Không phải chứ, có thể đột phá đến thiên thần cảnh?
- Ngay cả cửu thiên thần lôi cũng không đánh chết được? Như vậy chẳng phải là không sợ thần kiếp?

Hiện trường đấu giá càng náo động hơn.

Có nhiều người đứng bật dậy, vẻ mặt không dám tin, không tưởng tượng nổi.

Ngay cả Man Hoang thần miếu thiếu nữ, Loạn Hải chủ thượng, Vô Thần Điện, Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, đám người trong phòng khách quý đều là vẻ mặt giật mình.

Loạn Hải chủ thượng mắt sáng ngời, quyết tuyệt nói:

- Ta nhất định phải lấy được bộ đỉnh giai thần cấp công pháp này!

Man Hoang thần miếu thiếu nữ kiên quyết nói:

- Hay, hay, Tử Lôi Bá Thiên quyết, đến lúc đó mua trở về cho phụ thân đại nhân tu luyện, nhất định có thể đột phá thiên thần cảnh!
- Ta nhất định phải lấy được đỉnh giai thần cấp công pháp!

Gần như tất cả lực đại siêu cấp thế lực như Vô Thần Điện đều thế phải mua được đỉnh giai thần cấp công pháp.

Long Kinh Thiên nghe cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương giới thiệu về bộ công pháp thì lắc đầu. Tu luyện Tử Lôi Bá Thiên quyết đến đệ thập tầng đúng là có thể đột phá cái gọi là thiên thần cảnh, nhưng bị cửu thiên thần lôi oanh trúng thì dù không chết cũng sẽ trọng thương.

Đương nhiên Long Kinh Thiên rất vui cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương phóng to uy lực của đỉnh giai thần cấp công pháp kia.

Vậy thì đám người này càng điên cuồng đấu giá.

Cửu Dương đan là thứ yếu, mục đích chủ yếu Long Kinh Thiên đấu giá Tử Lôi Bá Thiên quyết này không phải vì cửu Dương đan, hẳn có ẩn ý sâu hơn.

Trải qua cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương giải thích, toàn hiện trường đấu giá âm ỉ, trong óc mọi người chỉ có đỉnh giai thần cấp công pháp, gần như tất cả từ ánh mắt nóng cháy biến đỏ sạm.

Khi không khí hiện trường đấu giá lên đến đỉnh thì cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương mở miệng nói:

- Bộ đỉnh giai thần cấp công pháp này, Tử Lôi Bá Thiên quyết giá khởi điểm là ba mươi vạn cửu Dương đan!
- Mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn cửu Dương đan!

ba mươi vạn cửu Dương đan!

Giọng cửu cấp đấu giá sư, Chu Dương vang khắp góc phòng đấu giá.

Những kẻ đầu óc nóng lên, mắt đỏ thẫm, cường giả các phương như bị mưa đá đổ ập xuống, đánh rùng mình, cuồng nhiệt biến mất, đôi mắt trong sáng lại, vẻ mặt giật mình.

- Ui!

Vang vọng tiếng hút không khí.

Ba mươi vạn cửu Dương đan, nếu ẩn tỷ lệ một vạn thì chính là ba mươi ức Nguyên Dương đan.

Ba mươi ức Nguyên Dương đan mà chỉ vẹn vẹn là giá khởi điểm.

Mỗi lần tăng giá không được ít hơn một vạn cửu Dương đan, thế nghĩa là một ức Nguyên Dương đan!

Ngay cả đám người siêu cấp đại thế lực cũng vẻ mặt giật mình.

Phòng đấu giá như rơi vào hầm băng, tĩnh mịch.

Những cường giả mới đứng dậy, vẻ mặt cuồng nhiệt giờ chậm rãi ngồi xuống.

Thật lâu sau không ai lên tiếng đấu giá.

- Đại ca, những người này tiến đến hội đấu giá không biết sắp đấu giá đỉnh giai thần cấp công pháp, sợ là họ không mang nhiều cửu Dương đan như vậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ ặt ưu sầu nói:

- Thế thì chẳng phải là...?

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch liếc nhau, cười cười.

Long Kinh Thiên nói:

- Người sợ không bán được đỉnh giai thần cấp công pháp?

Long Kinh Thiên bật cười nói:

- Chúng ta ngồi đây yên tĩnh nhìn đi, Phong Vân thương hội không vội thì chúng ta gấp cái gì?

Đúng là vậy, nếu không bán được đỉnh giai thần cấp công pháp, truyền ra ngoài làm người ta cười rớt răng, Phong Vân thương hội phải sốt ruột hơn Long Kinh Thiên mới đúng.

Đương nhiên, loại tình huống này là không có khả năng xuất hiện.

Không lâu sau vang tiếng kêu giá:

- Ba mươi mốt vạn cử Dương đan.

Man Hoang thần miếu thiếu nữ là người thứ nhất kêu giá.

- Ba mươi hai vạn!

Sau khi Man Hoang thần miếu thiếu nữ kêu giá, rất nhanh lại vang tiếng khác, là từ Thông Thiên Kiếm Môn. Sau đó mỗi hai, ba giây liền có người kêu giá, giá cả không ngừng tăng lên.

Không lâu sau đã lên đến bốn mươi lăm vạn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn há hốc mồm.

Nhưng khi Man Hoang thần miếu thiếu nữ kêu giá đến bốn mươi lăm vạn cử Dương đan thì tiếng kêu giá kịch liệt mới ngừng lại.

- Tiểu thư.

Thị nữ đứng sau lưng Man Hoang thần miếu thiếu nữ nói:

- Phòng khách quý số năm từ lúc mua được trứng của Côn Bằng thần thú, linh mạch xong thì không đấu giá nữa, ta thấy trên người hần không có nhiều Nguyên Dương đan, cử Dương đan.

Man Hoang thần miếu thiếu nữ gật đầu.

Thật ra bọn họ không biết bộ đỉnh giai thần cấp công pháp này là của Long Kinh Thiên, hần làm chủ bán đương nhiên sẽ không rảnh rỗi mua thứ của mình.

Man Hoang thần miếu thiếu nữ kêu giá đến bốn mươi lăm vạn thì không lâu sau vang giọng của Loạn Hải chủ thượng.

- Năm mươi vạn!

Năm mươi vạn!

Một hơi thêm năm vạn cử Dương đan, tức là năm ức Nguyên Dương đan.

Hiện trường đấu giá lại náo động.

Long Kinh Thiên ngồi trên ghế dài, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu yên tĩnh nhìn mọi người kêu giá.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh thán bảo:

- Đại ca, cứ theo đà này thì e rằng Tử Lôi Bá Thiên quyết có thể lên đến tám mươi vạn cử Dương đan.

Tám mươi vạn cử Dương đan!

Dù đối với Cửu Vĩ Thiên Miêu từng là vua của tộc dị thú thì cũng là con số kinh khủng.

Long Kinh Thiên lại lắc đầu, nói:

- Tám mươi vạn cử Dương đan? Chắc không nhiều như vậy.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng lên tiếng:

- Tối đa bảy mươi vạn.

- Tối đa bảy mươi vạn?

Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình kêu lên:

- Chắc không chỉ có bảy mươi chứ?

Long Kinh Thiên cười nói:

- Chờ xem liền biết.

Thời gian trôi qua.

Càng đến gần cuối, khoảng kêu giá càng dài.

Các phương thế lực cạnh tranh kịch liệt, cuối cùng Man Hoang thần miếu thiếu nữ kêu giá bộ Tử Lôi Bá Thiên quyết dùng sáu mươi lăm vạn mua nó.

123. Chương 123

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 123: Di thiên hoá địa

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sáu mươi lăm vạn cửu Dương đan tức là sáu mươi lăm ức Nguyên Dương đan.

Đúng như Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đã nói, không hơn bảy mươi vạn.

Thật ra cũng bởi vì mọi người đến đây không biết sẽ đấu giá đỉnh giai thần cấp công pháp, trên người họ mang Nguyên Dương đan, cửu Dương đan có hạn, nếu không thì giá sẽ không chỉ là sáu mươi lăm vạn cửu Dương đan.

Đương nhiên sáu mươi lăm vạn cửu Dương đan trên đại lục Thiên Lam cũng là tài phú kinh người. Một số đại gia tộc, tông phái truyền thừa mấy ngàn, vạn năm đập nổi chìm thuyền cũng không lấy ra sáu mươi lăm vạn cửu Dương đan được.

Phòng khách quý, Man Hoang thần miếu thiếu nữ đau lòng giao ra sáu mươi lăm vạn cửu Dương đan, cầm khối ngọc thạch có khắc Tử Lôi Bá Thiên quyết mà Phong Vân thương hội đưa lên, cười rạng rỡ, trong mắt đầy vui sướng.

- Rốt cuộc vào tay!

- Đỉnh giai thần cấp công pháp, Tử Lôi Bá Thiên quyết!

Man Hoang thần miếu thiếu nữ nắm khối ngọc thạch, cảm xúc pháp phòng, bàn tay thon dài run run.

- Chúc mừng tiểu thư có được đỉnh giai thần cấp công pháp!

- Man Hoang thần miếu thiên thu vạn đại, nhất thống đại lục hoang dã!

- Giáo chủ đột phá thiên thần cảnh, thần công vô địch!

Bốn thị nữ sau lưng Man Hoang thần miếu thiếu nữ cùng quỳ xuống, vui vẻ reo lên.

Man Hoang thần miếu thiếu nữ nở nụ cười càng rực rỡ nói:

- Nói hay lắm, nói hay lắm! Các người đứng dậy đi

- Tuân lệnh tiểu thư!

Bốn vị thị nữ thế này mới đứng lên.

Một thị nữ cười nói:

- Tiểu thư, cái người bán đi Tử Lôi Bá Thiên quyết chắc chắn là siêu ngu ngốc, đỉnh giai thần cấp công pháp vậy mà đem đi bán.

Thị nữ này chính là người lúc trước trào phúng Long Kinh Thiên sĩ diện rởm.

Man Hoang thần miếu thiếu nữ cười nói:

- Đúng vậy. Người này ngu quá, chúng ta phải cảm ơn tên siêu ngốc này, nếu không thì chúng ta lại làm sao có thể mua được đỉnh giai thần cấp công pháp?

Một thị nữ khác cười nói:

- Sau này chắc chắn người đó sẽ hối hận.

- Không biết tên siêu ngốc này là ai? Nếu biết là người nào thì bốn tiểu thư phải cảm ơn hẳn.

Man Hoang thần miếu thiếu nữ cười nói:

- Đợi khi phụ thân đại nhân thấy bộ công pháp kia thì chắc sẽ rất vui sướng.

Thật ra họ không biết đỉnh giai thần cấp công pháp ở trong mắt họ thì Long Kinh Thiên có đến mấy ngàn bộ, hơn nữa Tử Lôi Bá Thiên quyết là đồ bỏ trong số đó, uy lực thấp nhất.

Tử Lôi Bá Thiên quyết này là lúc trước Long Kinh Thiên đưa cho môn thú cấp thấp nhất nó cũng không thêm, bởi vì tu luyện Tử Lôi Bá Thiên quyết thành tựu cao nhất chỉ có thể đạt tới thiên thần.

Tương đương với Thiên Tiên.

Ở Tiên Giới thì Thiên Tiên là tầng chót nhất.

Một lát sau, thị nữ lúc trước lại nói:

- Tiểu thư, chúng ta mau được Tử Lôi Bá Thiên quyết, chắc có nhiều kẻ mơ ước lắm, vậy chúng ta...?

- Không cần lo.

Trong tay Man Hoang thần miếu thiếu nữ xuất hiện một tấm linh phù, trên linh phù rậm rạp phù văn đen.

Bốn thị nữ vui sướng kêu lên:

- Đây là truyền tống thánh phù!

- Đúng vậy. Truyền tống thánh phù có thể sử dụng hơn mười lần, đủ chống đỡ cho chúng ta quay về đại lục hoang dã, là phụ thân đại nhân kêu ta mang đi. Vốn phụ thân đại nhân muốn ta mau được trứng của Côn Bằng thần thú rồi dùng truyền tống thánh phù an toàn đưa trứng của Côn Bằng thần thú đến Man Hoang thần miếu thánh điện.

Man Hoang thần miếu thiếu nữ nói:

- Đi đi, việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức quay về đại lục hoang dã!

Khi năm người Man Hoang thần miếu thiếu nữ sắp rời đi thì trước mặt Long Kinh Thiên bành bồng một mặt chính nước, trong kính chính là hình ảnh của năm người Man Hoang thần miếu thiếu nữ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn hình ảnh, hỏi:

- Đại ca, người đàn bà này dám nói người là siêu ngu ngốc? Chúng ta có cần...?

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Không cần.

Long Kinh Thiên nói xong tùy tay vung, phá vỡ thủy kính. Thủy kính vừa mới phá vỡ, ngoài cửa vang tiếng gõ.

Long Kinh Thiên nói:

- Tiến vào.

Chỉ thấy thái thượng trưởng lão, Lạc Hi, hai thái thượng trưởng lão khác của Phong Vân thương hội đẩy cửa tiến vào.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi đi đến trước mặt Long Kinh Thiên, cung kính nói:

- Vị huynh đệ này, đây là cửu Dương đan đấu giá đỉnh giai thần cấp công pháp.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi nói xong đưa lên không gian giới chỉ.

Long Kinh Thiên nhận lấy, thần thức quét qua.

Chỉ thấy trong không gian giới chỉ cửu Dương đan chong chất như núi, tựa ngọn núi to.

Trong không gian giới chỉ dâng trào khí cửu dương tựa sóng biển ồ ạt.

Phong Vân thương hội mỗi bán ra vật phẩm sẽ lấy mười phần trăm, trong không gian chỉ còn gần sáu mươi vạn cửu Dương đan.

Long Kinh Thiên gật đầu, cất không gian giới chỉ vào Trấn Thiên tháp.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi, không biết thương hội các người còn có linh mạch không? Tốt nhất là nhất phẩm linh mạch, đương nhiên, thiên phẩm càng tốt, ta muốn mua.

Nhất phẩm linh mạch, thiên phẩm càng tốt?

Mấy người thái thượng trưởng lão, Lạc Hi giật nảy mình.

Sau đó thái thượng trưởng lão, Lạc Hi lắc đầu, nói:

- Thương hội chúng ta có vài linh mạch nhưng đều là tam phẩm, thiên phẩm đã mấy vạn năm không xuất hiện.

Long Kinh Thiên gật đầu, kỳ thực kết quả này, hắn cũng đã đoán trước rồi.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi do dự cẩn thận hỏi:

- Cái kia, vị huynh đệ này, hội chủ của chúng ta rất muốn gặp người một lần. Nhưng lão hội chủ hiện tại không ở đại lục Thiên Lam, cho nên các người có thể ở lại thương hội chúng ta lâu hơn chút không?

- Hội trưởng của các người muốn gặp ta?

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Sau này ta sẽ tìm hội trưởng của các người.

Long Kinh Thiên nói xong mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đi ra khỏi phòng khách quý.

Hội trưởng của Phong Vân thương hội muốn gặp Long Kinh Thiên, đương nhiên hắn biết ý nghĩ của đối phương.

Nhưng hiện tại chưa phải là lúc để hắn gặp hội trưởng của Phong Vân thương hội.

Hơn nữa không biết khi nào hội trưởng của Phong Vân thương hội quay về, Long Kinh Thiên không có khả năng chờ tại đây.

Thái thượng trưởng lão, Lạc Hi thấy Long Kinh Thiên đi, mấp máy môi nhưng cuối cùng thờ dài, không dám ngăn cản.

Khi Long Kinh Thiên rời khỏi phòng khách quý thì Cổ Phạn, Vô Thần Điện, đám cường giả Cổ gia cũng đi ra khỏi cửa tổng bộ của Phong Vân thương hội.

Cổ Phạn cảm hận mắng:

- Đáng giận!

Lần này không chỉ là trứng của Côn Bằng thần thú, thần cấp đệ giai công pháp, thần cấp đệ giai võ kỹ, thần cấp đỉnh giai công pháp Cổ Phạn cũng không mua được, ngay cả hồng tâm quả đều không tới tay!

Cổ Phạn nghĩ đến hồng tâm quả bị mua đi, vết thương bản thân khó trị khỏi là đôi mắt nổi lên sát ý.

Cổ Phạn càng nghĩ càng giận, lòng khó chịu.

Cổ Phạn chỉ vào một Cổ gia cường giả đứng sau lưng mình:

- Người, lại đây!

Cổ gia cường giả tiến lên hỏi:

- Cổ Phạn thiếu gia, không biết có gì sai bảo?

Cổ Phạn hỏi:

- Tra ra người kia không?

Cổ Phạn ý hỏi người trong hội đấu giá đấu giá với gã, mua đi sáu loại linh dược Kim Ngưu thảo, Thiên Yêu quả, hồng tâm quả.

Cổ gia cường giả do dự nói:

- Vẫn chưa.

Cổ gia cường giả nhìn sắc mặt của Cổ Phạn, cẩn thận nói:

- Cổ Phạn thiếu gia, ta thấy chuyện này hay là thôi đi, sợ là người kia không đơn giản.

124. Chương 124

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 124: Cổ Phạn chết

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một Cổ gia cường giả cũng khuyên:

- Đúng vậy. Cổ Phạn thiếu gia, chuyện này ngừng ở đây, lần này không đấu giá được hồng tâm quả thì chúng ta đến thương hội khác, chắc chắn sẽ mua được.

Mấy Cổ gia cường giả mở miệng hòa theo.

Người kia dùng năm trăm vạn Nguyên Dương đan mua sáu loại linh dược người đàn ông không tính cái gì, nhưng đổi phương có thể dùng mười lăm ức Nguyên Dương đan mua trứng của Côn Bằng thần thú, lại dùng tám ức Nguyên Dương đan mua năm nhị phẩm đỉnh giai linh mạch.

Điều này chứng minh thân phận của đối phương không đơn giản.

Cổ Phạn cười nhạt nói:

- Không đơn giản? Thân phận của đối phương không đơn giản thì sao? Hắn có mạnh hơn thì bằng Võ Thần Điện không? Bằng Long tộc không? Long Kinh Thiên và Long tộc chẳng phải là bị Võ Thần Điện chúng ta buộc co đầu rút cổ trong Long Viêm cốc không dám đi ra sao?

Đám cường giả sau lưng Cổ Phạn nhìn nhau không nói.

Long Kinh Thiên, Long tộc có bị Võ Thần Điện buộc co đầu rút cổ trong Long Viêm Cốc không dám ra hay không chỉ bọn họ biết rõ.

Hiện tại đại lục Thiên Lam bàn tán khắp nơi việc Võ Thần Điện lục phái liên hợp vây công Long Viêm cốc lại chết chín mươi vị thánh cấp cường giả, cuối cùng hoảng hốt bỏ trốn, không bước vào cửa của người ta được nữa.

Võ Thần Điện lục phái đã thành đối tượng trào phúng của các thế lực.

Tựa như lần này họ đến tham gia hội đấu giá, cường giả tông phái, gia tộc khác ánh mắt nhìn họ đầy trên cột.

- Điều tra tiếp cho ta, ta muốn xem hắn có ba đầu sáu tay gì!

Mắt Cổ Phạn lóe tia hung tợn:

- Ta phải lấy lại hồng tâm quả! Ta cũng muốn có trứng của Côn Bằng thần thú, năm nhị phẩm đỉnh giai linh mạch!

Cường giả sau lưng Cổ Phạn muốn nói lại thôi.

Bỗng nhiên có một tiếng cười lạnh vang lên, thanh âm đột ngột khiến mọi người ngây ra.

Cổ Phạn ngẩn ra sau đó trừng mắt quát:

- Ai đó? Lăn ra đây cho ta!

Cổ Phạn liếc xung quanh.

Nhưng Cổ Phạn có nhìn kỹ cỡ nào cũng không phát hiện thanh âm từ đâu ra.

Người xung quanh đi như thoi đưa.

Đám cường giả sau lưng Cổ Phạn vẻ mặt nghi hoặc.

Trong lúc họ đang thắc mắc thì bỗng trước mặt lóe tia sáng, một thanh niên tóc đen diện mạo bình thường đi ra, sau lưng hắn có người đàn ông trung niên đi theo.

Khiến Cổ Phạn giật mình là trên vai thanh niên tóc đen cũng có con mèo giống như Long Kinh Thiên.

Nhưng rồi lòng Cổ Phạn thả lỏng.

Bởi vì con mèo kia không có chín đuôi mà chỉ có một đuôi.

Thanh niên tóc đen diện mạo bình thường này cũng không phải là Long Kinh Thiên.

Cổ Phạn mặt lạnh lùng nói:

- Người là ai?

Thanh niên tóc đen diện mạo bình thường trong mắt Cổ Phạn lạnh nhạt nói:

- Không phải người đang kiếm ta sao?

Cổ Phạn nghe đối phương nói, ngây ra, sau đó cười bảo:

- Thì ra là người, ha ha, là người. Ta đang định tìm người, không ngờ người chủ động đưa lên cửa!

Thanh niên tóc đen diện mạo bình thường lạnh nhạt nói:

- Vậy sao?

Cổ Phạn ngoái đầu nhìn thánh cấp cường giả Vô Thần Điện sau lưng mình.

Thánh cấp cường giả Vô Thần Điện kia hiểu ý của Cổ Phạn, gật đầu, nói:

- Họ đều có thực lực hoàng cấp.

Cổ Phạn nghe vậy hoàn toàn vững bụng. Thánh cấp cường giả Vô Thần Điện này tu luyện một môn công pháp, có thể nhìn thấu thực lực thật sự của đối phương.

Thánh cấp cường giả Vô Thần Điện này chưa từng nhìn sai.

Nếu thánh cấp cường giả Vô Thần Điện này đã nói là thực lực hoàng cấp thì đúng là như vậy.

- Tiểu tử, đây là người tự tìm chết, nếu người đã muốn chết thì không thể trách ta!

Cổ Phạn cười nhạt:

- Người cho rằng chỗ này ở trong đế đô của Vĩnh Phong vương triều thì ta không dám ra tay sao? Cho dù người là khách quý của Phong Vân thương hội, nhưng người ra khỏi cửa Phong Vân thương hội rồi thì Phong Vân thương hội cũng không thể che chở người được!

Tiếp theo Cổ Phạn thấy thanh niên tóc đen diện mạo bình thường lắc đầu, dùng ánh mắt thương hại nhìn gã, người đàn ông trung niên sau lưng hắn cũng đầy đồng tình nhìn Cổ Phạn.

Không, thậm chí là con mèo trên vai thanh niên tóc đen diện mạo bình thường cũng có ánh mắt như vậy, loại ánh mắt làm Cổ Phạn rất ghét, khiến sát ý trong lòng gã tuôn ra.

Vì ánh mắt đó làm Cổ Phạn nghĩ đến Long Kinh Thiên.

Kẻ thù đời này Cổ Phạn hận nhất, ghét nhất.

Lúc trước Long Kinh Thiên cũng dùng ánh mắt này nhìn Cổ Phạn!

- Người, người không được nhìn ta như vậy! Người dám dùng ánh mắt như thế nhìn ta?

Cổ Phạn rít gào:

- Móc mắt chúng xuống cho ta!

Nhưng Cổ Phạn mới dứt lời thì phát hiện xung quanh yên tĩnh quái dị.

Cổ Phạn ngoái đầu, chỉ thấy đám cường giả sau lưng gã đứng im không nhúc nhích, đôi mắt trợn trừng nhìn xung quanh.

Cổ Phạn định trách mắng:

- Các người...?

Cổ Phạn chợt ngừng bật, vẻ mặt không dám tin nhìn xung quanh. Chỉ thấy người đi đường biến đâu mất, không có ngựa xe như nước, không có kiến trúc, cửa hàng, tửu lâu.

Không biết họ từ khi nào đi đến hoang dã trống trải.

Đưa mắt nhìn lại, một mảnh hoang vắng.

- Cái... Cái này là sao?

Cổ Phạn giật mình lắp bắp nói:

- Tại sao chúng ta đến nơi hoang dã này? Là ảo cảnh sao? Đúng rồi, chắc chắn là ảo cảnh.

Thánh cấp cường giả bên cạnh Cổ Phạn biến sắc mặt, dường như nghĩ đến điều gì, vẻ mặt kinh khủng.

Thánh cấp cường giả Vô Thần Điện bật thốt:

- Di thiên đổi địa? Là di thiên đổi địa? Các người, các người...

Thánh cấp cường giả chỉ vào Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

- Cái gì? Di thiên đổi địa!?

Mấy người khác nghe vậy đều biến sắc mặt.

Di thiên đổi địa!

Ít nhất là thần cấp cường giả, còn là hậu kỳ thần cấp cường giả mới thi triển năng lực đó được. Hậu kỳ thần cấp vậy là cường giả thần cấp lực, thất tầng.

Khi thần cấp cường giả cảm ngộ thời gian, không gian pháp tắc đạt tới trình độ nhất định thì có thể thay đổi thời không xung quanh, thậm chí khiến người không phát hiện ra được.

Lúc trước bọn họ còn ở đế đô của Vĩnh Phong vương triều, bây giờ không biết tại hoang dã cách bao nhiêu ngàn dặm, thậm chí ngàn dặm. Điều này chứng minh là cường giả từ hậu kỳ thần cấp trở lên thi triển di thiên đổi địa.

Bọn họ nhìn ra được đây không phải là ảo cảnh.

Giật mình qua đi, Cổ Phạn ngoài mạnh trong yếu quát:

- Người, các người rốt cuộc là ai!?

Cổ Phạn nhìn chăm chăm, ánh sáng chớp lóe, Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu biến đổi diện mạo.

Cổ Phạn nhìn Long Kinh Thiên, run giọng nói:

- Là... Là người... Long... Long Kinh Thiên!

Cổ Phạn nghe thánh cấp cường giả sau lưng gã run run nói:

- Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch!

Cổ Phạn nghe vậy suýt ngất xỉu.

Bởi vì Cổ Phạn không tham gia rèn luyện ở ma vực, còn đi theo Vô Thần Điện lục phái đi hướng Long Viêm cốc, cho nên không biết Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch. Nhưng Cổ Phạn không biết mặt không đại biểu mấy vị thánh cấp cường giả Vô Thần Điện không nhận biết.

Cổ Phạn như vậy thì các Cổ gia cường giả, cường giả Vô Thần Điện khác về mặt kinh khủng nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đứng cạnh Long Kinh Thiên.

Cổ Phạn mặt trắng bệch lắp bắp nói:

- Các người làm sao có thể?

Long Kinh Thiên hiểu ý của Cổ Phạn, cười lạnh nói:

- Người muốn hỏi là từ khi nào chúng ta ra khỏi Long Viêm cốc? Đang hỏi các cường giả lục đại siêu cấp thế lực như Vô Thần Điện các người rõ ràng âm thầm giám thị Long Viêm cốc chúng ta đúng không?

125. Chương 125

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 125: Tiên thiên huyền khí

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cổ Phạn, đám cường giả Vô Thần Điện gật đầu.

Theo cường giả lục phái giám thị tình hình Long Viêm cốc bẩm báo thì Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch còn ở trong Long Viêm cốc, bóng dáng hai người mỗi ngày xuất hiện ở cửa cốc Long Viêm cốc, có khi Long Kinh Thiên bày một số Thiên Tông quái dị xung quanh Long Viêm cốc.

Những cường giả lục phái thậm chí còn đặc biệt nghiên cứu thủ pháp Long Kinh Thiên bày trận rồi truyền về lục phái, hiện lục phái đang nghiên cứu.

Thế nhưng giờ đây Long Kinh Thiên rõ ràng đứng trước mặt họ!

Bọn họ trừ kinh khủng ra còn có bất ngờ.

Đám chợt hiểu ra điều gì, la lên:

- Tất cả đều là giả, là ảo cảnh?

Cường giả lục phái giám thị Long Viêm cốc đều chỉ thấy ảo cảnh?

Vậy những kiểu bố trí họ nghiên cứu chẳng phải là...?

Cổ Phạn, các cường giả Võ Thần Điện sắc mặt khó xem.

Hèn chi họ có nghiên cứu cỡ nào cũng không ra cái gì, càng nghiên cứu càng buồn bực. Bởi vì họ nghiên cứu, bày ra Thiên Tông uy lực yếu cực kỳ.

Lúc trước họ còn tưởng là thiếu khẩu quyết trận pháp.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Nếu các người đã hiểu thì có thể chết rồi.

- Khoan đã!

Cổ Phạn mặt xám xịt, vội vã hét:

- Ta có lời muốn nói!

Cổ Phạn mở miệng nói:

- Long Kinh Thiên, so tài nội điện, so tài đệ tử tinh anh Võ Thần Điện ta đều thua trong tay người, nhưng ta không cam tâm, lần này ta muốn đường đường chính chính đánh với người một lần!

Cổ Phạn nhấn mạnh bốn chữ đường đường chính chính.

- Đường đường chính chính?

Long Kinh Thiên bật cười, liếc Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Long Kinh Thiên đương nhiên hiểu ý của Cổ Phạn.

Cổ Phạn muốn nói chỉ cần Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu không nhúng tay vào thì gã có thể đánh bại Long Kinh Thiên.

- Đúng vậy. Thế nào? Người không dám? Nếu ta thắng thì người thả ta đi!

Cổ Phạn phát ra khí thế, quanh thân chảy xuôi vàng sáng màu vàng, tự tin cường đại toát ra từ người gã.

- Không dám?

Khóe môi Long Kinh Thiên cong lên, nói:

- Cũng tốt, vậy thì ta sẽ khiến người đường đường chính chính đánh một lần nữa.

Cổ Phạn không tin, lần nữa xác nhận:

- Người thật sự đồng ý? Nếu ta thắng thì người thả ta đi?

- Không sai, ra tay đi.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Ta nhường người ra tay trước.

Cổ Phạn thấy vậy thì không nói thêm gì nữa, toàn thân tỏa ánh sáng vàng, trên bầu trời từng cột sáng vàng rót vào thân thể gã. Cổ Phạn như mặc một tầng áo giáp vàng, cũng triệu hoán ra dị thú hắc yêu hổ vương của gã. Cổ Phạn hợp thể cùng hắc yêu hổ vương, khí thế tăng vọt.

Mấy tháng không gặp, thực lực của Cổ Phạn so với hồi ở so tài đệ tử tinh anh thì đúng là tăng lên nhiều, đạt tới hoàng cấp lục tầng.

Hèn chi Cổ Phạn tự tin có thể đánh bại Long Kinh Thiên.

Ở mặt ngoài thì Long Kinh Thiên chỉ có hoàng cấp nhất tầng.

- Kim Thần quyền, thức thứ nhất, phong vân thủy động!

Cổ Phạn bùng phát, quyền phải đánh hướng Long Kinh Thiên.

- Đây là thánh cấp đỉnh giai võ kỹ gần đây ta lĩnh ngộ, Kim Thần quyền, ta lấy ngươi làm bia đầu tiên thử uy lực bá tuyệt thiên hạ của nó!

Nhưng Cổ Phạn mới kêu ngạo quát thì đột nhiên ngừng lại.

Cổ Phạn vẻ mặt kinh khủng, không dám tin nhìn trước mặt mình.

Không biết từ khi nào thì Long Kinh Thiên đã tới trước mặt Cổ Phạn, tay phải bóp nắm tay của gã. Kim Thần quyền 'bá tuyệt thiên hạ' bị bóp biến mất không còn tăm hơi.

Tay phải Long Kinh Thiên dùng sức.

Rắc rắc!

Tiếng xương cốt gãy nát truyền ra.

Cổ Phạn hét thảm thiết:

- A! Đau quá, tay của ta, tay của ta!

Nhưng tiếp theo lại là tiếng rắc rắc, xương cả cánh tay phải của Cổ Phạn bị chấn nát.

Cổ Phạn rú lên, khuôn mặt vì đau đớn mà vặn vẹo.

Long Kinh Thiên dùng bí pháp, không chỉ đơn giản xương tay phải của Cổ Phạn bị chấn nát, từng đợt đau đớn như sóng triều truyền vào linh hồn của gã.

Sau khi Long Kinh Thiên chấn vỡ tay phải Cổ Phạn xong thì bàn tay phải nhẹ vỗ ngực gã.

Một cú vỗ, chỉ thấy áo giáp và toàn thân Cổ Phạn vỡ ra từng mảnh, trên đầu gã, cột sáng vàng biến mất, ngực phát ra tiếng nứt vỡ.

- Phụt.

Cổ Phạn học máu văng ra ngoài, rất xuồng đất nghe cái bịch.

Đám Cổ gia cường giả, Võ Thần Điện cực kỳ kinh ngạc nhìn tình hình trước mắt.

Chỉ vậy là xong?

Từ lúc Cổ Phạn ra tay chỉ mới hai giây.

Bọn họ biết rõ thực lực của Cổ Phạn, gã hợp thể với dị thú thì dù đối thủ là sơ kỳ võ vòng cường giả cũng có thể đánh cho một trận, nhưng bây giờ...?

Vài thánh cấp cường giả Võ Thần Điện ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên thay đổi.

Lúc so đấu đệ tử tinh anh thì dù Long Kinh Thiên cũng thắng Cổ Phạn nhưng gã vẫn có sức đấu với hắn, thế mà bây giờ gã ở trước mặt hắn không chịu nổi một kích, đã hoàn toàn cách biệt đẳng cấp.

Mới chỉ qua mấy tháng.

- Ngươi... Long... Long Kinh Thiên!

Cổ Phạn té xuồng đất cố gắng ngẩng đầu, mắt đỏ rực nhìn Long Kinh Thiên, giọng khàn khàn nói:

- Ta, ta, không tin!

Cổ Phạn nói xong đầu cố gắng rướn lên giờ gục xuồng, nằm sấp trên mặt đất.

Cổ Phạn, người có được cổ đồng chiến thần thể, được tiếng là đệ tử có thiên phú tốt nhất Cổ gia, đáng tiếc gặp phải Long Kinh Thiên.

Từ lúc ban đầu đã định trước vận mệnh của Cổ Phạn.

Trước khi Cổ Phạn chết vẫn không tin mình cố gắng tu luyện như vậy, kết quả ở trước mặt Long Kinh Thiên không chịu nổi một chiêu.

Cổ Phạn trợn to mắt.

Long Kinh Thiên dời tầm mắt khỏi xác Cổ Phạn, biểu tình lạnh nhạt, ngoái đầu nhìn đám người cường giả Cổ gia, Vô Thần Điện.

đám người cường giả Cổ gia, Vô Thần Điện thấy Long Kinh Thiên nhìn qua thì tỉnh táo khỏi cái chết của Cổ Phạn, mặt xám xịt.

- Long Kinh Thiên cầu người tha ta, tha cho ta cái mạng chó!

- Chúng ta nguyện làm nô tài của người!

- Đừng giết ta, không!

Đám người cường giả Cổ gia, Vô Thần Điện vẻ mặt kinh khủng, chen chúc nhau cầu xin tha thứ.

Nhưng họ mới mở miệng thì một hố đen không gian khủng bố xuất hiện trên đỉnh đầu, tiếp theo hút đám người cường giả Cổ gia, Vô Thần Điện vào trong, bao gồm xác Cổ Phạn.

Hố đen không gian phát ra tiếng hét dứt quãng, đến cuối cùng hoàn toàn yên lặng.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hai tay chấp vào nhau, hố đen không gian biến mất.

Lần này đám người cường giả Cổ gia, Vô Thần Điện đến tham gia hội đấu giá toàn bộ chết hết.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Đại ca, tiếp theo chúng ta cũng tiêu diệt người của ngũ phái Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn?

Long Kinh Thiên nghe vậy gật đầu, mở miệng nói:

- Chúng ta đi!

Phút chốc ba người biến mất ngay tại chỗ.

Mặt đất trừ bãi máu ra không có thứ gì.

Trong không khí có mùi máu nhạt nhàn chảy xuôi, quanh quẩn rồi tán đi.

Khi Cổ Phạn, rất nhiều đám người cường giả Cổ gia, Vô Thần Điện chết thì trong thánh cảnh Vô Thần Điện, chuông giáo Vô Thần Điện Giang Biệt sắc mặt âm trầm gần như là rống lên đối với mấy trưởng lão ở bên dưới bấm báo cho gã.

- Các người nói cái gì? Toàn bộ chết rồi? Lần này người Vô Thần Điện đến tham gia hội đấu giá Phong Vân thương hội đều chết hết?

Trong đại điện bị sát khí âm lãnh bao phủ.

Mấy vị trưởng lão lòng run sợ.

Một trưởng lão cẩn thận đám:

- Đúng vậy. Chuông giáo, lệnh bài linh hồn của họ mới này vỡ hết.

126. Chương 126

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 126: Thần hoàng cảnh?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lần này người Vô Thần Điện đến tham gia hội đấu giá Phong Vân thương hội đều là đệ tử quan trọng của Vô Thần Điện, ở trong Linh Điện thánh cảnh đều có lệnh bài linh hồn của riêng họ. Khi các đệ tử chết, lệnh bài linh hồn vỡ nát.

Chưởng giáo Giang Biệt nghe trưởng lão kia đáp, ôm chút may mắn hỏi:

- Vậy Cổ Phạn thì sao?

Trưởng lão do dự nói:

- Cổ Phạn kia có được cổ đồng chiến thần thể cũng đã chết.

Một chút hy vọng của chưởng giáo Giang Biệt cũng vỡ tan.

Chưởng giáo Giang Biệt ngồi trên ghế vàng, biểu tình suy sụp lâm bầm:

- Đều chết hết, chết hết rồi!

Mấy trưởng lão Vô Thần Điện nhìn nhau, không ai nói chuyện.

Chưởng giáo Giang Biệt đứng bật dậy, hét to:

- Rốt cuộc là ai? Là ai dám giết đệ tử Vô Thần Điện ta!

Mắt chưởng giáo Giang Biệt đỏ rực, sát ý như bão tố quét bốn phương.

Mỗi năm Vô Thần Điện đều chết khá nhiều đệ tử, nhưng toàn là ngoại điện, vài đệ tử không quan trọng ở nội điện.

Những đệ tử này có nhiều hơn thì chưởng giáo Giang Biệt không đặt trong lòng.

Lần này chết là đệ tử quan trọng của Vô Thần Điện, trong đó có hai thánh cấp cường giả, còn nhiều đế cấp, tôn cấp.

Chưởng giáo Giang Biệt cực kỳ chú trọng Cổ Phạn, là đệ tử đặc biệt bồi dưỡng, nếu có thể thì gã muốn Cổ Phạn lớn lên thay thế vị trí Lôi Hạo Hiên, thậm chí thành chưởng giáo đời tiếp theo.

Nếu không thì chưởng giáo Giang Biệt đã không để Cổ Phạn dẫn dắt đệ tử Vô Thần Điện lần này.

Nhưng hiện tại tất cả đã chết, toàn bộ chết hết.

Một trưởng lão lên tiếng:

- Chưởng giáo, có phải là người Long tộc không?

Chưởng giáo Giang Biệt ngậy ra:

- Long tộc?

Một trưởng lão khác lắc đầu, chắc chắn nói:

- Không thể nào là Long tộc, đệ tử lục phái giám thị Long Viêm cốc ngày hôm qua truyền tin về, nói là Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch và đám trưởng lão của Long tộc đều co đầu rút cổ trong Long Viêm cốc!

Trưởng lão lúc trước lên tiếng nheo mắt nói:

- Nếu không phải Long tộc thì toàn đại lục Thiên Lam có ai dám giết người Vô Thần Điện chúng ta?

Đại điện im lặng.

Một lát sau chưởng giáo Giang Biệt mở miệng lạnh lùng nói:

- Vô Thần Điện chúng ta đi tham gia hội đấu giá của Phong Vân thương hội đã chết trên đường về.

Nói đến đây chưởng giáo Giang Biệt hừ lạnh nói:

- Chuyện này Phong Vân thương hội phải có giải thích cho chúng ta. Lộ trưởng lão, bây giờ ngươi khiến người truyền tin cho Phong Vân thương hội, chất vấn chuyện này, khiến bọn họ điều tra hung thủ cho ta, nếu không thì...

Lộ trưởng lão đứng dậy, biểu tình do dự nói:

- Chưởng giáo, chuyện này, có ổn không?

Dù sao đám Cổ Phạn xảy ra chuyện là sau khi hội đấu giá, bọn họ rời khỏi thương hội của người ta, người xảy ra chuyện không thể đổ lên đầu người ta.

Hơn nữa đệ nhất thương hội đại lục Thiên Lam, Phong Vân thương hội tồn tại mấy vạn năm không dễ chọc.

Chưởng giáo Giang Biệt quát:

- Không ổn? Người cứ làm theo lời ta nói!

Lộ trưởng lão chỉ có thể cung kính đáp:

- Tuân lệnh chưởng giáo!

Nhưng không lâu sau Vô Thần Điện thu được tin tức cường giả Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Thái Huyền học viện, Càn Khôn học viện, Quy Hư học viện, cường giả năm phái đi Phong Vân thương hội hội đấu giá đều chết trên đường về.

Tin tức này khiến đám chưởng giáo Giang Biệt Vô Thần Điện giật mình.

Cường giả lục đại siêu cấp thế lực như Vô Thần Điện đi tham gia hội đấu giá của Phong Vân thương hội bị giết hết, tin tức lan truyền khắp đại lục Thiên Lam.

- Chắc không phải là Long tộc làm chứ?

- Ai biết? Nghe người ta nói không phải Long tộc, bởi vì mấy ngày nay Long tộc không rời khỏi Long Viêm cốc.

- Không phải Long tộc thì là ai?

- Có người nói có lẽ do Địa Ngục Ma tộc làm, gần đây họ hoạt động thường xuyên. Cũng có người đoán do Thiên Lang tộc và Hổ Nhân tộc làm. Lúc trước Vô Thần Điện tiêu diệt Thiên Lang tộc và Hổ Nhân tộc, để một vài cường giả Thiên Lang tộc và Hổ Nhân tộc chạy thoát, bây giờ họ trở lại báo thù.

Rất nhiều thế lực môn phái, gia tộc trên lục lượng mà bàn luận, suy đoán, kinh nghi.

Đương nhiên đa số là vui sướng khi người gặp họa.

Lần trước cuộc chiến Long Viêm cốc, lục phái chết chín mươi vị thánh cấp cường giả, lần này lại chết hơn mười người.

Thực lực của lục phái tổn hao lớn.

Trong khi các phương đại lục Thiên Lam bàn luận, suy đoán, kinh nghi thì Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chạy hướng Loạn Hải.

Trên đường đi Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đại ca, lần này thu hoạch rất khá.

Đánh chết đám cường giả lục phái, không gian giới chỉ trên người họ có thêm nhiều Nguyên Dương đan, Cửu Dương đan, linh dược, khoáng thạch và một số bảo bối hiếm gặp.

Long Kinh Thiên nghe vậy thì gật đầu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Lần này chắc lục phái tức hộc máu.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hỏi:

- Nhưng sợ là lục phái sẽ nghi ngờ Long Viêm cốc chúng ta.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Họ nghi thì cứ nghi, dù biết chúng ta rời khỏi Long Viêm cốc cũng không sao.

Long Viêm cốc có đám Long Hoàng Ngao Chí, cộng thêm băng phách nam ly thái minh trận, Long Kinh Thiên không lo lắng.

Mấy ngày sau, ba người Long Kinh Thiên ngừng lại trên một ngọn núi cách đế đô của Vinh Phong vương triều mấy vạn dặm.

Long Kinh Thiên nhìn sắc trời, nói:

- Tối nay chúng ta nghỉ tại đây, ngày mai tiếp tục chạy đi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đương nhiên không có ý kiến.

Đi tới một mảnh đất trống, Long Kinh Thiên vung hai tay đốt lửa, trán chợt lóe, lấy ra trứng của Côn Bằng thần thú trong Trấn Thiên tháp.

Trứng của Côn Bằng thần thú kia hoa văn xanh nhạt trên vỏ trứng tỏa ánh sáng nhàn nhạt.

Giống như lúc trước, trong vỏ trứng phát ra tiếng thỉnh thỉnh, thanh âm còn lớn hơn lúc đầu giá.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghi hoặc hỏi:

- Đại ca, người làm gì?

Long Kinh Thiên đáp:

- Tu luyện.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đồng thanh:

- Tu luyện?

Long Kinh Thiên đầu giá trứng của Côn Bằng thần thú đương nhiên không phải vì ấp trứng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không biết trứng của Côn Bằng thần thú ẩn chứa tiên thiên huyền khí nhưng Long Kinh Thiên thì biết.

Tiên thiên huyền khí này tốt hơn cửu dương khí trong cửu Dương đan gấp trăm ngàn lần, cũng chính vì trong trứng của Côn Bằng thần thú ẩn chứa tiên thiên huyền khí nên mới dựng dục ra Côn Bằng thần thú.

Sau đó Long Kinh Thiên nói chuyện trong trứng của Côn Bằng thần thú ẩn chứa tiên thiên huyền khí cho hai người nghe.

- Tiên thiên huyền khí!

Cửu Vĩ Thiên Miêu tròn tròn mắt nhìn quả trứng trước mặt.

- Đúng vậy. Tiên thiên huyền khí.

Long Kinh Thiên nói:

- Tiên thiên huyền khí không chỉ có thể tẩy kinh phạt tủy, cường hóa thân thể người còn có thể mở rộng kinh mạch, khí mạch, thậm chí là khí hải, linh hồn chi hải của người.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nghe Long Kinh Thiên nói hàng loạt tác dụng thì há hốc mồm, vẻ mặt giật mình.

Bây giờ họ mới thật sự nhìn thẳng vào trứng của Côn Bằng thần thú này.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hỏi:

- Vậy chủ nhân, cái, cái tiên thiên huyền khí này có tác dụng với ta không?

- Đương nhiên, vật tiên thiên dù đối với thần vương, chủ thần, thậm chí thần hoàng đều có tác dụng.

127. Chương 127

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 127: Hải tộc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên cười nói:

- Huống chi là cổ thần như ngươi.

Cổ thần cường giả tại đại lục Thiên Lam cũng chỉ là đỉnh cao của thần cấp cường giả, có cỡ nào thì cũng chỉ là phàm thể, chưa hoàn toàn là thần thể.

Tiên thiên huyền khí này dù là thần thể thu nạp cũng có ích lợi rất lớn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vẽ mặt kinh ngạc, lắp bắp nói:

- Thần... Thần hoàng!

Bây giờ hai người đã không phải giết mình, mà là kinh ngạc.

Thần hoàng, đây là tồn tại gì?

Đừng nói là thần hoàng, dù là thần vương cũng đã là sự tồn tại khiến họ ngược nhìn.

Tiếp theo họ nóng bỏng nhìn trứng của Côn Bằng thần thú.

Long Kinh Thiên thấy vậy thì cười nói:

- Cho nên trứng của Côn Bằng thần thú này đừng nói là mười lăm ức Nguyên Dương đan, dù là mười lăm ức cửu Dương đan cũng đáng.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu liên tục gật mạnh đầu.

Tiên thiên huyền khí có tác dụng với cả thần hoàng cường giả, đã không thể tính giá cả, dù nhiều Nguyên Dương đan, cửu Dương đan hơn thì cũng đáng.

Sau đó hai người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thấy Long Kinh Thiên lấy ra hai nhị phẩm đỉnh giai linh mạch, tay trái, tay phải cầm một cái đập vào người người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Nhị phẩm đỉnh giai linh mạch này mỗi cái dài mấy trăm thước, rộng mấy chục thước, tựa như sông lớn.

Nhưng nhập vào người Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì nhỏ như hạt bụi.

Hai người giết mình.

- Mới này ta dùng bí pháp phong ấn nhị phẩm đỉnh giai linh mạch vào thân thể của các ngươi. Sau này nhị phẩm đỉnh giai linh mạch mỗi giây mỗi phút phóng ra linh khí, tẩy rửa thân thể các ngươi.

Long Kinh Thiên nói:

- Đến lúc đó, các ngươi thu nạp tiên thiên huyền khí trong trứng của Côn Bằng thần thú cùng nhị phẩm đỉnh giai linh mạch dung hợp vào khí mạch, khí hải, linh hồn chi hải của các ngươi, hiệu quả càng tốt!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy thì vẽ mặt cảm kích cung kính nói:

- Đa tạ chủ nhân!

Long Kinh Thiên hai tay vung, hai luồng sáng vàng nhập vào óc hai người.

Long Kinh Thiên nói:

- Trong trứng của Côn Bằng thần thú có tiên thiên huyền khí nhưng không biết cách lấy nó thì cũng vô dụng. Vừa rồi ta truyền cho các người cách hút, đến khi đó các người phối hợp Bát Hoang Hợp công pháp, cửu Chuyển Thần Long quyết thu nạp, hòa tan tiên thiên huyền khí.

Hai người vui sướng nói:

- Tuân lệnh chủ nhân!

- Tuân lệnh đại ca!

Long Kinh Thiên bày Thiên Tôn xung quanh ẩn giấu chỗ này đi. Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngồi xếp bằng quanh trứng của Côn Bằng thần thú, bắt đầu vận chuyển cách hút lấy, liên tục hút tiên thiên huyền khí ra khỏi trứng của Côn Bằng thần thú.

Long Kinh Thiên hai tay hút, chỉ thấy từng khí thể như thả hồng bay ra khỏi trứng của Côn Bằng thần thú.

Đây chính là tiên thiên huyền khí.

Khi tiên thiên huyền khí bat ra khỏi trứng của Côn Bằng thần thú thì khí lưu không gian xung quanh sinh ra hỗn loạn, dường như e sợ tiên thiên huyền khí này.

Bất cứ sự vật gì đều chia thượng giả và hạ giả.

Tựa như thần cấp cường giả đối với người phàm bình thường có sức ép tự nhiên, tiên thiên huyền khí đối với khí lưu di động xung quanh cũng như vậy.

Long Kinh Thiên hút ra tiên thiên huyền khí, lập tức vận chuyển công pháp ‘Hỗn Động Đại La Thiên’, thu tiên thiên huyền khí vào trong cơ thể, không ngừng hòa tan, chuyển hóa nó.

Nguyên Anh trong đan điền của Long Kinh Thiên cũng giống như hần vận chuyển ‘Hỗn Động Đại La Thiên’, hút tiên thiên huyền khí vào.

Cùng lúc đó, người Long Kinh Thiên phong ấn nhị phẩm đỉnh giai linh mạch liên tục phát ra linh khí tinh thuần.

Chỉ thấy Nguyên Anh của Long Kinh Thiên cực nhanh xảy ra biến đổi.

Nguyên Anh của Long Kinh Thiên quanh người chảy vàng sáng bảy sắc nhat, nhìn Nguyên Anh óng ánh như ngọc mài.

Trước kia Nguyên Anh của Long Kinh Thiên cho người cảm giác tùy thời bị đâm thủng, rất giòn, bây giờ lại cho cảm giác cứng chắc, cứng rắn như bảo ngọc ngàn năm.

Linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên cũng xảy ra biến đổi.

Giống như lúc trước Long Kinh Thiên đã nói, linh hồn chi hải của hần từ từ mở rộng, dùng không rõ ràng nhưng đúng là khuếch lớn. Bên trên linh hồn chi hải có lõi điện vàng và đen liên tục vòng quanh, như trùm một tầng sáng bảy sắc.

Một đêm qua đi.

Khi màn đêm vén lên, sắc trời trong trẻo, Long Kinh Thiên mở mắt ra, thở một hơi, đứng dậy.

Long Kinh Thiên phát hiện trải qua một đêm tu luyện, thực lực của hần lại lần nữa tinh tiến không ít.

Long Kinh Thiên đã đạt đến đỉnh sơ kỳ Xuất Khiếu kỳ, tùy thời đột phá đến trung kỳ. Long Kinh Thiên thử thả Nguyên Anh ra, Nguyên Anh có thể bay xa ba mươi trượng.

Nguyên Anh một đám đánh ra, quyền ấn to lớn đánh vào vách núi cách vài trăm thước, sâu mấy thước.

Long Kinh Thiên thấy vậy thì lòng vui mừng.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng lần lượt tỉnh lại. Hai người vẻ mặt mừng như điên, hiển nhiên tu luyện cả đêm, bọn họ thu hoạch khá nhiều.

- Chủ nhân!

- Đại ca!

Hai người đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, bồng bái.

Tu luyện một đêm Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mới thật sự hiểu tiên thiên huyền khí quý giá, nhưng Long Kinh Thiên lại cho họ cùng thu nạp tu luyện, trong lòng họ cảm kích khó nói thành lời.

- Các người đứng dậy đi.

Long Kinh Thiên cười kêu Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đứng lên.

Đợi hai người đứng dậy, Long Kinh Thiên nói tiếp:

- Các người cố gắng tu luyện, thành tựu sau này đương nhiên không thua kém những thần hoàng, thậm chí càng cao!

- Không thua kém thần hoàng, thậm chí càng cao!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe vậy thì rất giật mình, không dám tin.

Đối với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu thì thiên thần đã là đỉnh cao họ ngược nhìn.

Thần hoàng, họ nghĩ cũng không dám nghĩ.

Long Kinh Thiên thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vẻ mặt khó tin thì cười cười, không nói nhiều.

Long Kinh Thiên nói:

- Đi đi, chúng ta tiếp tục chạy đi!

Long Kinh Thiên nói xong cất trứng của Côn Bằng thần thú vào Trấn Thiên tháp, bay lên.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu mới kịp phản ứng lại, bay sát theo sau.

Nhưng hai người chưa lấy lại tinh thần trong câu Long Kinh Thiên nói thần hoàng cảnh.

- Thần hoàng cảnh!

- Ta có khả năng đạt được nó thật sao?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cực kỳ kích động, nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên, cảm thấy thân hình hắn càng thêm cao lớn.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu không biết thần hoàng ở Thần Giới trong mắt Long Kinh Thiên chỉ là tồn tại nhỏ bé.

Thần hoàng ở Thần Giới tại Tiên Giới không có cả tư cách gặp Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên chỉ nói hai người sau này thành tựu không thua kém thần hoàng, hắn không nói đó là thành tựu cao nhất của họ.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu còn đang ảo tưởng sau này hai người trở thành thần hoàng cường giả, nhất hô vạn ứng, chúng thần đi theo.

Cứ thế ba người Long Kinh Thiên vừa chạy đi vừa tu luyện.

Nhị phẩm đỉnh giai linh mạch trong thân thể ba người không ngừng tẩy rửa thân thể, hấp thu tiên thiên huyền khí từ trứng của Côn Bằng thần thú, tu vi tăng cực nhanh.

128. Chương 128

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 128: Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đặc biệt là Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu tăng cao thực lực nhanh nhất.

Nửa tháng sau, Long Kinh Thiên đột phá trung kỳ Xuất Khiếu kỳ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đạt tới bát cấp trung kỳ.

Lúc trước Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hồi phục thực lực cổ thần, hiện tại ổn định sơ kỳ cổ thần cảnh, nhưng muốn đột phá cổ thần cảnh không dễ dàng.

Cho dù Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có tiên thiên huyền khí trong trứng của Côn Bằng thần thú trợ giúp cũng không được.

Nhưng dựa theo tốc độ này thì trong một năm, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có khả năng đạt tới đỉnh sơ kỳ cổ thần.

Rất nhanh, một tháng qua đi.

Bởi vì ba người chậm tốc độ lại nên một tháng sau mới chạy tới một thành thị ven biển ranh giới đại lục Thiên Lam và Loạn Hải.

Thương Hải thành.

Thương Hải thành, đây là tên của thành thị này.

Đến trước cửa tòa thành ven biển, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hỏi:

- Chủ nhân, chúng ta vào Thương Hải thành hay tiếp tục chạy đi?

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Tiếp tục chạy đi.

Long Kinh Thiên cảm thấy không cần ở lại thành thị này.

Lấy tốc độ như họ, thêm một ngày nữa, thậm chí chưa đến một ngày là có thể tới Loạn Hải.

Thế là Long Kinh Thiên mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đi tiếp.

Vì canh giờ sau, họ đi tới một tòa thôn trang ven biển.

Nhưng khi họ đi tới thì có mùi máu đậm đặc truyền tới, mùi cực nồng, hiển nhiên là có rất nhiều người chết.

Long Kinh Thiên nhướng mày.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đại ca, chúng ta đi xem thử.

- Ừm, đi đi.

Long Kinh Thiên dẫn theo Cửu Vĩ Thiên Miêu bay hướng mùi máu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch theo sau. Không lâu sau, Long Kinh Thiên đi tới cửa thôn trang.

Tòa thôn trang không nhỏ, chỉ cỡ vài ngàn người.

Nhưng Long Kinh Thiên đi đến, thấy cửa thôn trang nằm ngang giữa mấy cái xác, có nam, có nữ, có con nít, có người già, có trung niên.

Những người này chết rất thảm, có tứ chi bị chém đứt, có đầu không còn, có ngực bị thứ sắc bén rạch, nội tạng rơi đầy.

Từng bãi máu, khắp nơi là màu.

Xem hình dạng thì bọn họ là thôn dân, tay không tác sát.

Ngay cả Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch khi thấy cái chết thảm của thôn dân đều nhướng mày, hiển nhiên đối phương quá tàn nhẫn.

Hơn nữa có con nít một, hai tuổi.

Trong thôn trang có tiếng kêu cứu, khóc cầu.

- Không cần, cứu mạng, không cần, van cầu các người, giết ta, giết ta đi!

Long Kinh Thiên bay vào trong thôn.

Hai bên phòng ốc đều có xác thôn trang.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lạnh lùng nói:

- Cách đồ trang tàn nhẫn như vậy, xem ra là Hải tộc làm.

- Hải tộc?

Mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng lạnh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Trong Loạn Hải, Hải tộc hay lên bờ quấy nhiễu thôn trang ven biển, cướp đoạt tài sản giết vài người, đây là chuyện thường có, vạn năm trước đã có rồi. Quan hệ giữa Hải tộc và nhân tộc không tốt lắm, nhưng kiểu đồ sát toàn thôn trang thế này khá hiếm.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lạnh lùng nói:

- Những Hải tộc này, đáng chết!

Long tộc đối với Hải tộc cũng không có cảm tình gì.

Rất nhanh, ba người Long Kinh Thiên đi tới chỗ phát ra tiếng kêu cứu, khóc xin. Chỉ thấy mấy binh sĩ Hải tộc chạy đuổi theo một thanh niên và một thiếu nữ.

Những binh sĩ Hải tộc có đầu cua, có giống bạch tuộc, trừ đi được như người thì càng giống yêu thú trong biển.

Mấy tên binh sĩ Hải tộc vừa đuổi theo vừa cười to.

- Các người chạy đi, chạy đi, ha ha, để ta xem các người làm sao chạy thoát!

- Thật lâu không hưởng đàn bà nhân loại, con bé này hình dạng không tệ, đợi chúng ta làm nó, thoải mái một phen.

- Thằng kia thì giết đi, nhưng không cho nó chết nhanh như vậy. Xem những nhân loại bị chúng ta một đao chặt xuống, hét thảm, vậy mới càng khoái.

Thanh niên và thiếu nữ vẻ mặt kinh hoàng, đặc biệt là cô gái vừa chạy vừa khóc chói tai.

Tiếng khóc mới rồi phát ra từ cô gái.

Thanh niên hét:

- Muội muội, người chạy đi, ta cản chúng!

Xem ra hai người là huynh muội.

Nhưng lúc này có mấy binh sĩ Hải tộc đuổi theo sau lưng thanh niên.

Một binh sĩ Hải tộc giơ đại đao lên, khuôn mặt hung tợn chặt xuống:

- Ngăn lại chúng ta? Hắc hắc, ta trước tiên chém đứt hai tay người, để xem người làm sao ngăn!

Mắt thấy đại đao sắp chém vào cánh tay thanh niên, thiếu nữ ôm mặt la hoảng.

Tiếng hét vang lên.

Thiếu nữ ngã ra, hình như tiếng hét thậm không phải của...?

Hai tay cô gái buông ra, nhìn tình cảnh trước mắt, kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ thấy binh sĩ Hải tộc vắng ra xa, máu thịt nhầy nhụa, chết ngắc.

Trước mặt cô gái đứng thanh niên, một người đàn ông trung niên.

- Người, các người tìm cái chết!

- Chém tiểu tử này đi!

Mấy binh sĩ Hải tộc phản ứng lại, nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, vẻ mặt hung tợn găm lên. Chúng giờ kích hoặc trường thương, đao hướng tới Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch. Đột nhiên một cái đuôi to xuất hiện quét bay mấy binh sĩ Hải tộc đi, giống như binh sĩ Hải tộc trước khi rơi xuống đất đã máu thịt bầy nhầy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn xác mấy binh sĩ Hải tộc, lạnh lùng nói:

- Tìm chết sao?

Thiếu nữ và thanh niên mới chú ý tới trên vai Long Kinh Thiên ngồi một con mèo. Mặt họ giật mình, rõ ràng là con mèo này giết chết binh sĩ Hải tộc, chuyện này đối với họ là quá khó tin.

- Hai vị đại nhân, van cầu các người, cứu giúp thôn dân chúng ta!

Hai người kịp phản ứng lại, quỳ trước mặt Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, khóc nói:

- Chúng ta còn có rất nhiều thôn dân, bị chúng bắt tới sau núi!

- Các người yên tâm.

Long Kinh Thiên giờ hai tay nâng hai người lên, mang họ bay tới vùng núi sau thôn. Đi tới vùng núi sau thôn, chỉ thấy có mấy trăm binh sĩ Hải tộc vây quanh mấy trăm thôn dân, cười to bàn tán nên giết những thôn dân này như thế nào.

Bỗng nhiên một binh sĩ Hải tộc mở miệng nói:

- Đại đội trưởng, người xem, có người đến!

Mấy trăm binh sĩ Hải tộc chợt ngừng tiếng cười, nhìn sang, Long Kinh Thiên đi hướng chúng.

- Hắc hắc, xem ra có kẻ nhiều chuyện tới.

Đại đội trưởng có hai râu cá, mặt tím, là thanh niên, cười lạnh nói:

- Ta đang rầu giết không sướng tay, giờ thì đã rồi.

Gã nói xong đi hướng đám Long Kinh Thiên.

Sau lưng gã có hơn mười binh sĩ Hải tộc đi theo.

Binh sĩ Hải tộc khác đứng yên không nhúc nhích.

Thanh niên đại đội trưởng Hải tộc kia dẫn theo mấy chục binh sĩ Hải tộc đi tới trước mặt nhóm Long Kinh Thiên, từ trên xuống dưới nhìn quét Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, lại ngó đôi thanh niên nam nữ sau lưng hắn.

- Tiểu tử, bốn thiếu gia ghét nhất kẻ nhiều chuyện tự cao có một ít thực lực, thích lắm chuyện như người!

Thanh niên đại đội trưởng Hải tộc nhìn Long Kinh Thiên, cười lạnh nói:

- Thường kẻ nhiều chuyện có kết cục rất thảm.

- Kết cuộc rất thảm?

Long Kinh Thiên nhìn đối phương, lại nhìn phía xa xác mấy thôn dân nằm trong vũng máu, mắt lóe tia sáng lạnh.

Giọng Long Kinh Thiên trầm thấp bay bổng:

- Đều giết đi.

Thanh niên đại đội trưởng Hải tộc nghe vậy ngây sau, sau khi hiểu ý của Long Kinh Thiên thì cất tiếng cười to.

Thanh niên đại đội trưởng Hải tộc chỉ vào Long Kinh Thiên, cười hỏi binh sĩ Hải tộc sau lưng gã:

- Tiểu tử này muốn giết hết chúng ta?

129. Chương 129

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 129: Tái ngộ người lùn Vi Ân

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Binh sĩ Hải tộc xung quanh cũng cười âm ỉ.

Nhưng binh sĩ Hải tộc mới cười thì bỗng có lực lượng khổng lồ như sóng to ập đến.

Tựa bão tố quét lát rừng, những binh sĩ Hải tộc giữa tiếng kêu gào thê thảm, toàn bộ ném bay đi.

Khi ném binh sĩ Hải tộc lên đủ cao thì chúng rớt xuống dưới.

Vốn binh sĩ Hải tộc theo sau lưng thanh niên đại đội trưởng Hải tộc có hơn bảy mươi tên, chớp mắt chỉ còn lại gã cô đơn đứng đó.

Tất cả tiếng cười ngừng bật.

Một mảnh tĩnh lặng.

Những thôn dân bị binh sĩ Hải tộc vây khốn cũng vẻ mặt không tin nổi nhìn tình cảnh này, kinh khủng quên chết chóc.

- Ngươi, ngươi...!

Thanh niên đại đội trưởng Hải tộc mặt xám xịt nhìn Long Kinh Thiên, vẻ mặt kinh hoàng.

Long Kinh Thiên tay phải hư không chụp, đem thanh niên đại đội trưởng Hải tộc cách hẳn mấy thước từ mặt đất nhấc lên hơn mười thước.

Thanh niên đại đội trưởng Hải tộc ở giữa không trung hai chân vung vẩy, há to mồm như cá lên bờ tùy thời tắt thở.

Đôi mắt thanh niên đại đội trưởng Hải tộc kinh khủng nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt cầu xin.

Thanh niên đại đội trưởng Hải tộc muốn há mồm nhưng không phát ra thanh âm được.

Long Kinh Thiên hừ lạnh, tay phải nhẹ bóp, ném thanh niên đại đội trưởng Hải tộc từ trên trời đập vào vách núi phía sau. Chỉ thấy thanh niên đại đội trưởng Hải tộc đập vào vách núi cách ngàn thước, không có máu thịt tứ tung mà dán chặt vào vách núi.

Hai tay, đôi chân thanh niên đại đội trưởng Hải tộc giang ngang, bị đóng đinh trên vách núi, đôi mắt tròn tròn, giữ lại vẻ kinh khủng vô hạn trước khi chết.

Binh sĩ Hải tộc khác vây khốn thôn dân kịp phản ứng lại.

- Đại đội trưởng, thế nhưng chết rồi?

- Nhân loại này đáng chết, dám giết đại đội trưởng của chúng ta!

Các binh sĩ Hải tộc biến sắc mặt, vừa kinh vừa giận, mắng chửi.

Nhưng binh sĩ Hải tộc không dám tiến lên công kích Long Kinh Thiên.

Chính lúc này, vang tiếng bước chân chinh tề.

Mặt đất chấn động.

Xem ra là quân đội, quân đội nhân tộc nhận tín hiệu cầu cứu của thôn dân rồi cuộc chạy tới.

Thôn trang ven biển đều có tín hiệu cầu cứu thống nhất, phát ra tín hiệu thì quân đội thành thị ven biển nhìn thấy sẽ chạy tới.

Một tiếng hét tràn ngập uy nghiêm vang lên:

- Có chuyện gì? Xảy ra chuyện gì?

Chỉ thấy một người đàn ông trung niên vóc dáng cao ráo dẫn theo một ngàn binh sĩ nhân tộc đi tới.

- Là bọn chúng, bọn chúng, những binh sĩ Hải tộc đồ sát thôn dân chúng ta!

Thanh niên được Long Kinh Thiên cứu tiến lên khóc nói:

- Bọn chúng giết người thân của chúng ta, rất nhiều người, là hai vị đại nhân này đi qua nơi đây đã cứu chúng ta!

Quân quan người trung niên nghe vậy kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Quân quan người trung niên nói với thanh niên:

- Được, chúng ta biết rồi.

Không cần thanh niên nói thì quân quan người trung niên cũng đoán được là binh sĩ Hải tộc đồ sát thôn dân.

Quân quan người trung niên quát binh sĩ nhân tộc sau lưng mình:

- Các người đi lên bắt những binh sĩ Hải tộc hết cho ta!

Binh sĩ nhân tộc hét to:

- Tuân lệnh đại đội trưởng!

Binh sĩ nhân tộc bức hướng những binh sĩ Hải tộc.

- Khoan đã!

Một binh sĩ Hải tộc hồng hách quát:

- Chúng ta là binh sĩ thuộc hạ Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải, các người dám bắt chúng ta sao?

- Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải?

Các binh sĩ nhân tộc giật nảy mình, bước chân ngừng lại, sau đó nhìn hướng đại đội trưởng của bọn họ.

Người đàn ông trung niên kia cũng giật nảy mình, sắc mặt thay đổi.

Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải!

Không ngờ là binh sĩ thuộc hạ Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải!

Binh sĩ Hải tộc kia thấy vậy thì hơi đắc ý, cười lạnh nói:

- Đừng nói một đại đội trưởng nho nhỏ nhà ngươi, cho dù là thành chủ, tướng quân của các ngươi lại đây cũng không dám bắt chúng ta!

Người đàn ông trung niên sắc mặt khó coi.

Quân quan người trung niên rất tức giận nhưng gã biết đối phương nói là thật.

- Hắn giết đại đội trưởng của chúng ta, đó là diệt nhi của Thanh Ngự chiến tướng, một trong tám chiến tướng dưới tay của Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải. Nếu các ngươi không bắt người này giao cho chúng ta xử lý thì các ngươi nên biết hậu quả!

Binh sĩ Hải tộc nói tiếp:

- Đợi khi Thanh Ngự chiến tướng tức giận, dẫn trăm vạn đại quân Hải tộc tới gần thì cả Thương Hải thành của các ngươi, mấy trăm vạn người sẽ chôn cùng đại đội trưởng của chúng ta!

Diệt nhi của Thanh Ngự chiến tướng!

Người đàn ông trung niên nhìn theo ánh mắt của binh sĩ Hải tộc hướng tới diệt nhi của Thanh Ngự chiến tướng bị khảm trong vách núi.

Người đàn ông trung niên sắc mặt âm trầm liên tục thay đổi.

Bình thường thì Hải tộc đến quấy nhiễu thôn trang ven biển đều là rải rác, sau lưng không có đại thực lực gì, bọn họ bắt những Hải tộc này không thành vấn đề.

Nhưng bây giờ những binh sĩ Hải tộc là thuộc hạ của Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải, còn có đại đội trưởng Hải tộc bị giết giết chết, mà lại là diệt nhi của Thanh Ngự chiến tướng, dưới tay của Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải.

Cái này....

Binh sĩ Hải tộc nói không phải hăm dọa, không là phóng đại.

Đến lúc Thanh Ngự chiến tướng tức giận, dẫn trăm vạn đại quân Hải tộc tới gần, mấy trăm người toàn Thương Hải thành sẽ chết.

Binh sĩ Hải tộc kia nói xong mặt vênh váo, căm hận nhìn Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, ngươi đừng mơ đi, chúng ta là binh sĩ dưới tay Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải, người giết diệt nhi của Thanh Ngự chiến tướng của chúng ta, đến lúc đó không chỉ ngươi chết mà còn liên lụy Thương Hải thành. Những nhân loại các ngươi không biết sống chết, sớm muộn gì sẽ có một ngày Hải tộc chúng ta giết hết các ngươi, thống nhất đại lục Thiên Lam!

Binh sĩ Hải tộc nói xong binh sĩ nhân tộc vẻ mặt giận dữ.

- Những binh sĩ Hải tộc này quá kiêu ngạo!

- Hoàn toàn không đem nhân loại chúng ta để vào mắt!

- Giết chúng, giết hết bọn chúng, báo thù cho các thôn dân này!

Có nhiều binh sĩ kêu la.

Binh sĩ Hải tộc kia nghe vậy thì cười phá lên:

- Giết chúng ta? Đến đi, chúng ta đứng ở đây này, lại giết chúng ta đi, nhìn xem các ngươi làm sao giết!

Binh sĩ Hải tộc khác cũng kiêu ngạo hét lên.

Nhưng quân quan người trung niên kia không ra ra lệnh, dù những binh sĩ nhân tộc căm hận nhưng không ai dám tiến lên.

- Huynh đệ, cái này...

Quân quan người trung niên nhìn Long Kinh Thiên, biểu tình khó xử, hiển nhiên gã đang lo lắng có nên bắt hai người Long Kinh Thiên không.

Long Kinh Thiên không nhìn quân quan người trung niên mà nhìn hướng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải là ai?

Long Kinh Thiên không biết tình huống Loạn Hải.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lắc đầu, gã chưa từng nghe nói cái gì Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lên tiếng::

- Lúc trước tộc đệ thú chúng ta có mười vương thú, Loạn Hải cũng có cường giả tứ đại hải vương. Đông hải, tây hải, nam hải, bắc hải. Đông hải chính là Kinh Vương bốn cánh, thống trị hải vực vài chục vạn dặm đông hải, dưới tay có vài ức binh sĩ Hải tộc. Nhưng không ngờ Kinh Vương bốn cánh không chết, nhiều năm qua chỉ sợ đạt tới cổ thần cảnh rồi.

130. Chương 130

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 130: Lại là Kinh Vương bốn cánh

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên gật đầu.

Hèn chi quân quan người trung niên này sợ như vậy.

Theo Cửu Vĩ Thiên Miêu nói thì Kinh Vương bốn cánh ở trong thực lực Loạn Hải, tương đương với thực lực Vô Thần Điện tại đại lục Thiên Lam.

- Hắc hắc, không ngờ con mèo như ngươi cũng biết đến Kinh Vương bốn cánh đại nhân của chúng ta.

Binh sĩ Hải tộc kia kiêu ngạo nói:

- Đúng vậy. Kinh Vương bốn cánh đại nhân của chúng ta ở mấy năm trước đã đột phá cổ thần cảnh.

Quân quan người trung niên nghe vậy thì sắc mặt kinh sợ.

Kinh Vương bốn cánh đột phá cổ thần.

Binh sĩ Hải tộc quát hướng quân quan người trung niên:

- Các ngươi còn không bắt tiểu tử này cho ta?

Binh sĩ Hải tộc khí thế hùng hổ.

- Cái này...

Quân quan người trung niên nhìn hướng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, nhưng khi gã quyết định bắt hai người thì Long Kinh Thiên bỗng hư không chớp. Chỉ thấy binh sĩ Hải tộc kia giống như thanh niên đại đội trưởng Hải tộc lúc trước, bị nhấc lên không trung.

Binh sĩ Hải tộc kia đôi mắt kinh khủng, vẻ vênh váo hoàn toàn biến mất, miệng há to, đầu lưỡi thè ra.

Dường như binh sĩ Hải tộc không ngờ nhân loại Long Kinh Thiên biết gã là binh sĩ dưới tay Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải mà còn dám ra tay.

Long Kinh Thiên tay phải hư không bóp, rắc một tiếng, cổ binh sĩ Hải tộc bị bóp nát, người rũ xuống. Long Kinh Thiên hư không chém.

Chỉ thấy binh sĩ Hải tộc bay ngược ra, đập vào vách núi, cũng khảm vào trong vách đá, hai tay, hai chân giang ra, song song với thanh niên đại đội trưởng Hải tộc.

Long Kinh Thiên cười lạnh nói:

- Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải, cổ thần?

Quân quan người trung niên, đám binh sĩ nhân tộc đều giật mình nhìn xác binh sĩ Hải tộc trong vách núi.

Đặc biệt là quân quan người trung niên hoàn toàn biến sắc mặt.

Cửu Vĩ Thiên Miêu quét cái đuôi to, những binh sĩ Hải tộc còn lại bay lên. Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch càng đơn giản, giơ tay ấn hướng trời, những binh sĩ Hải tộc không bị đuôi của Cửu Vĩ Thiên Miêu quét trúng thân thể nổ tung, thành từng đoàn huyết vụ.

Huyết vụ ở trên không trung hình thành từng đóa huyết hoa yêu dị, thật lâu không tán.

Thấy tình cảnh này thì quân quan người trung niên chân run lên suýt mềm nhũn ngã xuống, đổ mồ hôi lạnh.

Long Kinh Thiên ngoái đầu liếc quân quan người trung niên.

Người quân quan người trung niên mềm nhũn.

- Đại đội trưởng!

- Đại đội trưởng!

Binh sĩ nhân tộc sau lưng quân quan người trung niên thấy vậy thì kinh sợ dều gã, hoảng hốt kêu lên.

Quân quan người trung niên không có phản ứng, Long Kinh Thiên cười nhạt.

Long Kinh Thiên nói với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch:

- Chúng ta đi!

Long Kinh Thiên nói xong mang theo Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên. Nhưng trước khi Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch rời đi thì hừ lạnh với quân quan người trung niên. Quân quan người trung niên như bị trọng kích, hộc ra ngụm máu.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ấn hướng ngọn núi mấy trăm trượng phía xa.

Chỉ thấy ngọn núi kia vỡ thành mấy trăm khối.

Quân quan người trung niên, binh sĩ nhân tộc nhìn ngọn núi mấy trăm trượng thành mấy trăm khối sụp xuống, sợ vỡ mặt, tim suýt ngừng đập.

Hồi lâu sau một binh sĩ điều quân quan người trung niên run giọng nói:

- Đại, đại đội trưởng, bọn họ đi rồi!

Quân quan người trung niên mới chậm rãi đứng thẳng, lại hộc ngụm máu.

Đám binh sĩ nhân tộc kinh sợ hỏi:

- Đại đội trưởng, người không sao chứ?

Quân quan người trung niên xua tay, lắc đầu, giọng khà khà nói:

- Ta, ta không sao.

Quân quan người trung niên vẻ mặt nỗi sợ hãi vẫn còn, nhìn hướng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch rời đi.

Nếu mới rồi quân quan người trung niên thật sự ra lệnh bắt giữ thì...

Nhìn xác binh sĩ Hải tộc hóa thành huyết vụ, trái tim quân quan người trung niên run rẩy.

Một binh sĩ sau lưng quân quan người trung niên cẩn thận hỏi:

- Đại đội trưởng, hiện tại chúng ta...?

Quân quan người trung niên bỗng quát:

- Xử lý hiện trường, chôn hết các cái xác, đốt cháy. Còn nữa, chuyện hôm nay các người không được lộ ra ngoài, ai dám tiết lộ nửa câu, sẽ xử lý theo phản quân!

Những binh sĩ nhân tộc giật mình cao giọng quát:

- Tuân lệnh đại đội trưởng!

Quân quan người trung niên nhìn hướng những thôn dân may mắn sống sót, thầm thở dài.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu cách mấy trăm dặm xa xôi.

Nửa ngày sau, mấy người đi đến Loạn Hải.

Trong Loạn Hải cư ngụ vô số chủng tộc nhưng Hải tộc mạnh nhất. Trừ Hải tộc ra còn có tinh linh tộc, tộc người lùn cũng không yếu.

Đương nhiên trừ Hải tộc, tinh linh tộc, tộc người lùn còn có yêu thú.

Những yêu thú sinh hoạt trong Loạn Hải còn sinh sản nhiều hơn yêu thú trên đại lục Thiên Lam, đa số là thủy hệ yêu thú.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đại ca, trong Loạn Hải có một khu vực gọi là hỗn loạn chi vực. Loạn Hải có rất nhiều thực lực của đại lục Thiên Lam ở đó giao dịch linh dược, khoáng thạch, đan dược, công pháp, các loại bảo bối. Không bằng chúng ta nhân tiện đi xem thử, nói không chừng có những linh dược mà người cần?

Long Kinh Thiên hỏi:

- A, hỗn loạn chi vực?

- Đúng là có chỗ như vậy.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói:

- Nhưng chỗ này rất hỗn loạn, không có quân đội binh sĩ bảo vệ trật tự, thường có tình huống hắc ăn hắc, thậm chí ngay mặt cướp đoạt, hoặc là giết người cướp của.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Cũng được, chúng ta thuận tiện nhìn xem.

Mấy ngày sau, ba người đi tới hỗn loạn chi vực.

Hỗn loạn chi vực là một hòn đảo rất to, trên đảo cửa hàng đầy rẫy, liếc mắt nhìn từng con đường hai bên đều là các cửa hàng lớn nhỏ, đủ loại cửa hàng.

Đường rất rộng, có nhiều người, dù không thể so với đế đô của Vinh Phong vương triều nhưng cũng nhộn nhịp, ít nhất mặt ngoài nhìn qua rất náo động. Không thấy tranh đấu gì. Nhưng mấy người Long Kinh Thiên biết loại nhộn nhịp, bình yên này chỉ là mặt ngoài.

Trừ những cửa hàng còn có một số quảng trường giao dịch đại hình.

Có rất nhiều người bày quán trong quảng trường đại hình này, bày ra các loại bảo bối mình muốn bán.

Long Kinh Thiên đi qua mấy con đường, đi dạo các cửa hàng không tìm ra linh dược mình muốn, cũng không phát hiện gì hay ho. Long Kinh Thiên hơi thất vọng đi tới quảng trường đại hình.

Một lát sau, Long Kinh Thiên cũng không phát hiện thứ mình muốn trong quảng trường đại hình. Long Kinh Thiên đang định cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch rời khỏi hỗn loạn đảo này thì trước mặt náo động, có tiếng cãi vã.

Long Kinh Thiên nhìn qua.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngạc nhiên hỏi:

- Là hắn?

Chỉ thấy một người lùn đang giằng co với mấy Hải tộc.

Người lùn kia chính là Vi Ân lúc trước Long Kinh Thiên gặp ở Loạn Hải. Gần một năm không gặp, người lùn Vi Ân biến càng thêm đen, giống như cục than khá to, đôi tay gầy biến càng vạm vỡ.

Người lùn Vi Ân đứng ở nơi đó, lạnh lùng nhìn năm binh sĩ Hải tộc đối diện mình. Trên người người lùn Vi Ân ngưng tụ ra một đoàn lửa.

Khí thế của người lùn Vi Ân so với lần đầu tiên Long Kinh Thiên gặp ở Loạn Hải thì mạnh hơn rất nhiều.

Long Kinh Thiên phát hiện người lùn Vi Ân đã đột phá hoàng cấp, còn không phải sơ kỳ mà đạt đến hoàng cấp tam tầng.

Thiên phú như vậy đúng là rất mạnh.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 130: Lại là Kinh Vương bốn cánh (2)

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hơn nữa Long Kinh Thiên nhìn ra được thực lực của người lùn Vi Ân không phải nhờ được lực, hoặc trưởng bối cường ép tăng lên, gầy không như Cổ Phạn.

Năm binh sĩ Hải tộc trong đó có một người đàn ông trung niên đứng trước nhất nhìn người lùn Vi Ân, quát:

- Tiểu tử, giao cự phủ của ngươi ra đây!

Người lùn Vi Ân cười lạnh nói:

- Ta nói rồi, muốn mua vô lượng trọng phủ của ngươi thì phải đưa ra năm mươi vạn Nguyên Dương đan!

Người đàn ông trung niên Hải tộc nghe vậy cất tiếng cười to, chân mày tím rung rinh. Bốn Hải tộc khác cũng cười theo.

- Tiểu tử, muốn năm mươi vạn Nguyên Dương đan? Một cây rìu rỉ sét mà cũng đáng năm mươi vạn Nguyên Dương đan? Đầu óc ngươi không bị gì chứ?

Người đàn ông trung niên Hải tộc cười nhạo:

- Nếu không rỉ sét thì lát nữa lão tử chém não ngươi ra!

Người đàn ông trung niên Hải tộc nói tới đây mắt lóe tia khát máu, liếm môi:

- Óc nhân loại có vị không tẻ.

Tộc người lùn nói tỉ mỉ ra cũng xem như là một chi nhánh của nhân tộc.

- Đúng vậy. Giết tiểu tử này, đồ hai vạn Nguyên Dương đan.

- Trên người hắn chắc có nhiều Nguyên Dương đan.

Bốn Hải tộc khác cũng kêu gào.

Người lùn Vi Ân sắc mặt âm trầm nhìn năm người.

Nhưng thực lực của năm Hải tộc không yếu, người đàn ông trung niên Hải tộc là một cường giả hoàng cấp, bốn người khác dù không phải thì cũng là võ vương lục, thất tầng.

Người đàn ông trung niên Hải tộc nói với bốn Hải tộc khác:

- Các người không cần ra tay, để ta giết tiểu tử này là đủ rồi!

Bốn Hải tộc khác đáp:

- Tuân lệnh đại ca!

Người đàn ông trung niên Hải tộc tay lóe tia sáng lạnh, một thanh loan câu hiện ra, chớp lóe ánh sáng tím đen. Người lùn Vi Ân thấy vậy thì biến sắc mặt, hiển nhiên loan câu có bài kịch độc.

- Tiểu tử, lão tử lại cho người một cơ hội nữa, giao trọng phủ ra đây, lão tử có thể cho người hai vạn Nguyên Dương đan, nếu không thì... Hắc hắc!

Người đàn ông trung niên Hải tộc tay cầm loan câu đi hướng người lùn Vi Ân:

- Người đừng mơ đám nhân loại yếu đuối, gan nhỏ sẽ giúp người!

Người đàn ông trung niên Hải tộc chỉ vào nhân tộc xung quanh bàng quan, trong mắt đầy trào phúng.

- Tại Loạn Hải này là thiên hạ của Hải tộc chúng ta, nhân tộc các người là tiện dân thấp kém.

Người lùn Vi Ân quát lạnh:

- Nói nhảm nhí!

Trong tay người lùn Vi Ân xuất hiện cây búa to, là gã dùng trăm loại tinh thiết, tốn hai năm mới đúc thành vô lượng trọng phủ.

Một năm nay thực lực của người lùn Vi Ân tăng lên, không ngừng dùng vô lượng trọng phủ, so với một năm trước thì vô lượng trọng phủ có uy lực càng mạnh.

- Muốn chết!

Người đàn ông trung niên Hải tộc bay lên, loan câu chém xuống người lùn Vi Ân, lóe tia sáng tím đen.

Đình!

Người lùn Vi Ân giơ cự phủ đón đỡ.

Người đàn ông trung niên Hải tộc cảm thấy cánh tay phải run lên, cảm giác tê dại truyền đến. Người đàn ông trung niên Hải tộc giật mình, đôi mắt nóng bỏng nhìn vô lượng trọng phủ.

Người đàn ông trung niên Hải tộc quát:

- Các người cùng ra tay, cùng ta giải quyết tiểu tử này!

Người lùn Vi Ân thềm mắng đối phương vô sỉ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở miệng nói:

- Đại ca, chúng ta có cần ra tay không?

Bốn Hải tộc khác ra tay, năm người vây công. Người lùn Vi Ân đã đỡ trái hở phải, cứ theo đà này thì không mấy phút sau sẽ thất bại, thậm chí bị đánh chết.

Long Kinh Thiên gạt đầu.

Nói sao thì hai người xem như quen biết.

Hơn nữa Long Kinh Thiên không có cảm tình với Hải tộc.

Nhân tộc là tiện dân thấp kém sao? Long Kinh Thiên nheo mắt.

- Tiểu tử, ngươi đi chết đi!

Nhân lúc người lùn Vi Ân hốt hoảng thụt lùi, người đàn ông trung niên Hải tộc cầm loan câu chém hướng cổ Vi Ân.

- Lão tử lấy chắc đầu của ngươi rồi!

Người lùn Vi Ân nhìn loan câu dính kịch độc rạch hướng cổ mình, tia sáng lạnh chớp lóe thì mắt kinh hoàng. Người lùn Vi Ân cho rằng mình chết chắc, bỗng nhiên có luồng sáng vàng xẹt qua. Keng một tiếng, loan câu dính kịch độc bỗng trật sang bên. Thân hình người đàn ông trung niên Hải tộc lao đảo xông tới trước, té xuống đất quảng trường đại hình, mặt dính đầy bụi, bộ dạng rất buồn cười.

Bốn Hải tộc khác nhìn hướng người đàn ông trung niên Hải tộc té xuống đất quảng trường đại hình.

Người đàn ông trung niên Hải tộc vội vàng bò dậy, gầm lên:

- Là ai, là ai tập kích lão tử?

Người đàn ông trung niên Hải tộc xoay người, liếc nhân tộc bằng quan xung quanh, như mãnh thú tùy thời phản công.

Nhân tộc đứng xem kinh sợ thụt lùi, sợ bị giận cá chém thớt.

Long Kinh Thiên nhìn đám nhân tộc kinh sợ thụt lùi, không dám kêu một tiếng, thầm lắc đầu. Long Kinh Thiên trong ánh mắt chăm chú của mọi người cùng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đi đến.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đi tới trước mặt mây Hải tộc, đứng lại.

Người đàn ông trung niên Hải tộc chỉ vào Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, giận dữ hét to:

- Là ngươi, là hai ngươi không biết sống chết tập kích ta?

Người đàn ông trung niên Hải tộc mắt đỏ rực nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Nhưng người đàn ông trung niên Hải tộc mới nói xong thì bỗng có tia sáng vàng xẹt qua, gã há to mồm hét thảm.

- Tay của ta.

- Tay của ta!

Chỉ thấy cái tay người đàn ông trung niên Hải tộc chỉ vào Long Kinh Thiên rút xuống đất, máu phun ra nhuộm đỏ mặt đất xung quanh.

- Ta ghét nhất người khác chỉ tay vào mình.

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh lùng nói:

- Ai cũng không được, cho dù là Chúc Dung, Hạo Thiên, Đế Tuấn cũng không thể!

Chúc Dung chính là Thiên Tôn đắc đạo hỗn độn.

Hạo Thiên chính là ngọc đế của Tiên Giới.

Đế Tuấn chính là thiên đế hồng hoang.

Người đàn ông trung niên Hải tộc nghe vậy vừa kinh vừa sợ hét to:

- Tiểu tử, ngươi dám chặt bàn tay ta, ngươi muốn chết, muốn chết! Chúc Dung, Hạo Thiên, Đế Tuấn là cái thứ gì, bọn họ không dám, ta dám, Hải tộc chúng ta dám, Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải đại nhân chúng ta dám! Ngươi chờ đi, ta sẽ kêu người tới!

- Chúng ta đi!

Bốn Hải tộc khác vội theo sau người đàn ông trung niên Hải tộc chạy vắt giò lên cổ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy năm người kia hoảng loạn chạy trốn, mở miệng nói:

- Đại ca, mấy tiểu tử này là binh sĩ của Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải, chúng ta có cần...?

Long Kinh Thiên nhìn bóng dáng năm người chạy trốn, vẻ mặt thản nhiên nói:

- Để chúng đi mang người tới.

Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải? Lại là Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải. Xem ra Long Kinh Thiên và Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải đúng là có duyên. Nói vậy thì xuyên qua Loạn Hải, đi thần ma chiến trường sẽ không buồn nữa.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đứng ở quảng trường đại hình, Long Kinh Thiên muốn xem mấy Hải tộc có thể mang nhân vật gì đến.

Người lùn Vi Ân vẻ mặt nghi ngờ đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, vì hắn và Cửu Vĩ Thiên Miêu đều thay đổi khuôn mặt nên gã không nhận ra hắn.

Người lùn Vi Ân không ngờ đối phương vốn không quen biết lại ra tay cứu gã.

Dù người lùn Vi Ân nghi hoặc nhưng không quên mở miệng, hành lễ cảm ơn:

- Hai vị tiền bối, tại hạ tên Vi Ân, da tạ mới này các người ra tay cứu giúp!

Tiền bối? Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe xưng hô thì cười cười.

131. Chương 131

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 131: Hai con Trư La thú?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đương nhiên ở trong mắt người lùn Vi Ân thì thanh niên tóc đen, người đàn ông trung niên trước mắt có thực lực mạnh hơn gã, nên gã xưng hô là tiền bối cũng bình thường.

Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu cười xong không nói.

Lấy thân phận như họ đúng là xứng với tiếng tiền bối của người lùn Vi Ân.

Người xung quanh đứng xem biết năm Hải tộc sẽ trở về, có kịch vui xem nên không tán đi mà lùi ra xa hơn, từ từ chờ màn kịch tiếp theo.

- Không ngờ năm binh sĩ Hải tộc kia là binh sĩ thuộc hạ của Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải.

- May mắn trước đó chúng ta không ra tay, nếu không muốn giữ toàn thân cũng không được, lại còn mang tới tai nạn diệt tộc cho gia tộc.

Vài người nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, kiềm không được bàn tán.

- Hai người này dám gây sự với Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải, đúng là muốn chết!

- Đúng vậy. Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải rất bao che, hơn nữa tám chiến tướng dưới tay gã cũng cực kỳ bao che. Dù là phân diện lực phái Vô Thần Điện, Thông Thiên Kiếm Môn ở Loạn Hải cũng không dám làm gì binh sĩ thuộc hạ của Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải.

- Hai người này còn ngậy ngốc đứng đó không trốn, không biết là hai tên ngu từ đâu chạy ra nữa.

- Chắc là hai người này không biết Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải, lại sĩ diện nên mới không trốn. Chứ nếu biết Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải thì sợ là bây giờ bị hù tề ra quân rồi.

Người xung quanh không ngừng bàn tán.

Những người này vui mừng, trào phúng, vui sướng khi người gặp họa, nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch như nhìn đồ ngốc.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nghe tiếng ngoài đầu lại, hừ lạnh.

Tiếng hừ lạnh như cử thiên lôi đánh đầu óc mấy người ù vang, mắt tối sầm, người lão đảo, hộc ngụm máu. Máu rơi đầy đất.

Những người này kinh sợ nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Trong đám người có cường giả hoàng cấp thấp dị thú tăng, nhưng dù là họ thì cũng không ngoại lệ hộc máu, mặt tái nhợt.

Những tiếng trào phúng, bàn tán đều biến mất.

Lúc trước ánh mắt họ nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch như đồ ngốc giờ biến đổi, nhìn hai người như thấy ác ma khủng bố.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hừ lạnh đã khiến cường giả hoàng cấp thất bại bọn họ hộc máu, trọng thương. Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có thực lực gì? Bọn họ bị hù người lạnh run.

Đế cấp? Hay là thánh cấp?

Theo bọn họ nghĩ thì chỉ cường giả từ đế cấp trở lên mới làm được.

Cho dù là vô tông, vô tôn cũng không có khả năng làm như vậy.

Thật ra bọn họ không biết, nếu không phải Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch khinh thường đánh chết họ thì họ đã sớm kinh mạch đứt đoạn, khí hải bạo phá, linh hồn đánh xơ xác.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lạnh lùng liếc một vòng, không để ý ánh mắt mấy người thay đổi, quay đầu lại đứng yên bên cạnh Long Kinh Thiên.

Người lùn Vi Ân thấy Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hừ lạnh đã chấn mọi người xung quanh trọng thương thì chấn kinh biến sắc mặt.

Bọn họ nghe Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói với Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, mấy tên Hải tộc này chắc là sợ không dám tới?

- Chủ, chủ, chủ nhân?

Người xung quanh nghe Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giống như người hầu cung kính xưng hô Long Kinh Thiên thì bị hù hai chân mềm nhũn, kinh khủng nhìn Long Kinh Thiên.

Người lùn Vi Ân cũng giống vậy.

Có thể khiến một cường giả như vậy đi theo, thanh niên tóc đen này rốt cuộc là người nào.

Người lùn Vi Ân và người xung quanh liên tục thay đổi sắc mặt, âm thầm suy đoán thân phận của thanh niên tóc đen.

Long Kinh Thiên nghe Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hỏi thì lạnh nhạt nói:

- Không vội, chúng sẽ đến.

Không khiến Long Kinh Thiên thất vọng, một lát sau, năm binh sĩ Hải tộc lúc trước chạy mất dép đã mang một đồng người đến.

Long Kinh Thiên quét thần thức.

Ba trăm năm mươi hai người.

Xem ra năm binh sĩ Hải tộc này thật sự coi trọng mình, trở về mang nhiều người như vậy đến đây.

Khóe môi Long Kinh Thiên cong lên.

Năm binh sĩ Hải tộc mang theo mấy trăm người rầm rộ đi hướng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Chúng đi qua đâu là mọi người từ xa kinh hoàng trốn chạy.

- Người kia hình như là Thu Bình đại thống lĩnh?

- Đúng là vậy, trước kia ta ở thịnh điển Hải tộc có từ xa thấy Thu Bình đại thống lĩnh này!

- Không ngờ năm binh sĩ Hải tộc trở về thế nhưng mời Thu Bình đại thống lĩnh lại đây. Nghe nói thủ đoạn của Thu Bình đại thống lĩnh tàn nhẫn, sau khi giết đối phương sẽ móc trái tim ra, cắt đầu treo lên, rồi để yêu thú ăn xác.

Người xung quanh thấy binh sĩ Hải tộc rầm rộ đi tới thì kinh khủng nhìn người đàn ông trung niên mặc chiến giáp đen đi phía trước nhất.

Người đàn ông trung niên kia lông mày rất rậm và thô, mắt không phải màu đen mà đỏ nhạt, toàn thân toát ra sát khí khủng bố, khiến người sợ hãi.

- Đại đội trưởng?

Long Kinh Thiên nghe mọi người xì xầm thì lạnh nhạt nhìn người đàn ông trung niên mắt đỏ đi ở phía trước.

Người đàn ông trung niên này là thánh cấp cường giả.

Hơn nữa có thực lực thánh cấp tam tầng.

Long Kinh Thiên hơi ngoài ý muốn, không ngờ năm binh sĩ Hải tộc mời đến thánh cấp cường giả.

Thánh cấp cường giả Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu tuy hơi ngoài ý muốn nhưng biểu tình thần nhiên nhìn đối phương đi tới.

- Tứ đại vương giả của Hải tộc Loạn Hải, mỗi đại vương giả đều có tám đại chiến tướng, dưới tám đại chiến tướng là ba mươi hai vị đại đội trưởng. Tên Thu Bình này chắc chính là trong một ba mươi hai vị đại đội trưởng dưới tay Kinh Vương bốn cánh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lên tiếng:

- Thánh cấp tam tầng? Xem ra Thu Bình ở trong ba mươi hai vị đại đội trưởng của Kinh Vương bốn cánh xếp hàng đầu.

Khi Cửu Vĩ Thiên Miêu giải thích thì mấy trăm Hải tộc đã rầm rộ đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Người lùn Vi Ân đã lùi tới sau lưng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, nhưng gã không rời đi.

Sau khi đi tới, Thu Bình đại thống lĩnh lạnh lùng nhìn hai người Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, hỏi năm binh sĩ Hải tộc chạy trốn nay trở về đi theo sau lưng gã.

- Chính là hai Trư La thú này cắt đứt tay người?

Ở trong mắt Thu Bình đại thống lĩnh thì nhân loại tương đương với Trư La thú thấp kém.

Người đàn ông trung niên Hải tộc lúc trước trốn trở về vội tiến lên, cung kính nói:

- Đúng vậy, sư thúc, chính là hai tên này!

Người đàn ông trung niên Hải tộc vẻ mặt căm hận nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Sư thúc? Người xung quanh nghe vậy thì ngây ra, đã hiểu tại sao người đàn ông trung niên Hải tộc trốn đi nay quay về mời được Thu Bình đại thống lĩnh.

Nếu vậy thì người đàn ông trung niên Hải tộc cũng là đại đội trưởng nào đó? Hơn nữa xếp hạng chắc ở trước Thu Bình.

- Phế vật!

Khiến mọi người bất ngờ là Thu Bình đại thống lĩnh tức giận với người đàn ông trung niên Hải tộc, quát:

- Chỉ hai hoàng cấp Trư La thú nhỏ nhỏ mà khiến người mời ta đến sao?

Người đàn ông trung niên Hải tộc đỏ mặt lạnh, không dám thở mạnh, liên tục gật đầu nói:

- Vâng, Thu Bình sư thúc dạy đúng lắm, là ta hoảng quá nghĩ sai.

132. Chương 132

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 132: Tha ta một mạng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thu Bình đại thống lĩnh hừ lạnh.

Thật ra người đàn ông trung niên Hải tộc mời Thu Bình đại thống lĩnh đến không phải vì hoảng quá nghĩ sai, gã cảm thấy người đàn ông trung niên Hải tộc là một thánh cấp cường giả, sẽ có sức uy hiếp, kinh ngạc hơn, vậy mới khiến gã nở mặt.

Người đàn ông trung niên Hải tộc cảm thấy thánh cấp cường giả chà đạp đối phương càng sướng.

Thu Bình đại thống lĩnh ngoái đầu nói với hai võ tông cường giả Hải tộc:

- Các người đi quá chém tay của hai Trư La thú này xuống cho ta!

- Nhớ kỹ, phải chặt tay phải trước rồi tới tay trái!

- Nếu xem lộn thì các người nên biết hậu quả!

- Còn nữa, ta không muốn hai Trư La thú này chết nhanh.

Hai cường giả võ tôn Hải tộc vội cung kính nói:

- Tuân lệnh đại đội trưởng!

Bọn họ đương nhiên biết hậu quả chém sai tình tự.

Nếu chém sai thì bọn họ phải tự chặt đứt tay!

Hai người cung kính vâng dạ xong đi hướng Long Kinh Thiên.

Người đàn ông trung niên Hải tộc nhìn hai cường giả võ tôn Hải tộc đi tới Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, biểu tình đặc ý, mắt lóe tia khát máu.

Trong lòng người đàn ông trung niên Hải tộc cảm hận nghĩ.

”Tiểu tử, dám chặt tay ta sao? Bây giờ ta phải đòi lại gấp trăm lần, ngàn lần.

Hai cường giả võ tôn Hải tộc đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

- Các người vươn tay trái ra.

Hai cường giả võ tôn Hải tộc từ trên cao nhìn xuống Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, nói:

- Chờ chúng ta chặt xong thì vươn tay phải cho chúng ta chặt tiếp.

Giọng điệu của hai cường giả võ tôn Hải tộc như mệnh lệnh, như là nói chuyện cực kỳ bình thường.

Ở mặt ngoài xem ra Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch là hoàng cấp lục, thất tầng, ở trước mặt hai cường giả võ tôn Hải tộc là không có chút sức phản kháng.

- Các ngươi đừng mơ phản kháng!

- Vậy thì thống khổ sẽ ít đi.

Nhưng khi hai người mới nói xong thì bỗng có hai vuốt to xuất hiện. Hai cường giả võ tôn Hải tộc còn chưa kịp phản ứng thì móng vuốt đã đập vào ngực hai người.

- Phụt!

Hai cường giả võ tôn Hải tộc văng ra ngoài, đập vào Hải tộc phía sau.

Những Hải tộc kinh kêu tránh né.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thu lại hai vuốt, gãi tai, vẻ mặt mất kiên nhẫn nói:

- Má nó, ồn ào làm tai Miêu gia gia điếc!

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, chỉ thấy hai cường giả võ tôn Hải tộc rớt xuống đất, người cong cong hướng lên trời sau đó nằm vật ra.

Chết rồi!

Người xung quanh không dám tin nhìn biến đổi trước mắt.

Ngay cả những nhân tộc phía xa bàng quan cũng giống vậy.

Hai cường giả võ tôn Hải tộc cứ thế chết rồi.

Đội nhân tộc đứng xem phản ứng lại, nhìn con mèo nhỏ trông rất ngoan đứng trên vai Long Kinh Thiên thì hít ngậm khí lạnh. Đặc biệt là mấy người trước đó trào phúng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngu ngốc, mặt càng trắng hơn.

- Thế nhưng là yêu thú bát cấp?

Thu Bình đại thống lĩnh thu lại tầm mắt khỏi hai cái xác cường giả võ tôn Hải tộc, nhìn hướng Cửu Vĩ Thiên Miêu. Dù mặt Thu Bình đại thống lĩnh bình tĩnh nhưng trong lòng cũng giật mình giống như người khác.

Bởi vì lúc trước Thu Bình đại thống lĩnh hoàn toàn không chú ý đến sự tồn tại của Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Thu Bình đại thống lĩnh chợt nghĩ đến một chuyện cực kỳ quan trọng, nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên.

Một người làm chủ nhân của yêu thú bát cấp thì sẽ chỉ là hoàng cấp cường giả sao?

Đột nhiên khí thế như địa ngục phát ra từ người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, trên quảng trường đại hình mọi người cảm giác áp lực từ linh hồn.

Người trên quảng trường đại hình vẻ mặt kinh hoàng nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Bao gồm Thu Bình đại thống lĩnh.

Nhưng khí thế của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không ngừng tăng lên, liên tục tăng, đầu tiên là quảng trường đại hình, sau đó lan tới con đường xung quanh.

Những người đi trên đường, ông chủ các cửa hàng, nhân viên đều cảm giác tức ngực, tựa núi to đè ép, tựa tận thế, vẻ mặt họ hoảng sợ.

- Cái... Cái này là chuyện gì?

- Khí thế mạnh mẽ khủng bố như vậy sợ là thần cấp cường giả!

- Thần cấp cường giả thế nhưng xuất hiện tại hỗn loạn chi vực của chúng ta. Trời ạ, rốt cuộc là ai, thế nhưng chọc vào thần cấp cường giả. Thần cấp cường giả tức giận thì toàn hỗn loạn chi vực chúng ta tiêu tùng.

- Người này đúng là ngu ngốc, cực kỳ ngu!

- Xem khí thế hình như truyền ra từ quảng trường đại hình.

Mọi người kinh khủng, bàn tán.

Nhưng khí thế của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vẫn liên tục tăng lên.

Đầu tiên là con đường xung quanh quảng trường đại hình, tiếp theo là đường xa hơn, cuối cùng khuếch tán đến hải vực quanh hỗn loạn chi vực.

Hỗn loạn chi vực, tất cả cường giả kinh khủng, hoảng sợ nhìn hướng quảng trường đại hình nơi Long Kinh Thiên đứng.

Chỉ thấy lấy Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ở trung tâm, trên đầu họ phong vân không ngừng dâng lên. Bầu trời vốn rực rỡ ánh nắng bỗng biến mây đen dày đặc, từng tia chớp khủng bố tập kết, lực lượng hủy diệt bao phủ toàn hỗn loạn chi vực.

Trong quảng trường đại hình, tất cả Hải tộc bởi vì không chịu nổi uy nhiếp của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mà thê lương như chó bông ngày hè.

Thu Bình đại thống lĩnh đôi mắt lồi ra, ngực phập phồng, thở hồng hộc.

Còn năm binh sĩ Hải tộc lúc trước hoảng sợ trốn về tìm cứu binh thì mặt tím, thậm chí là tím đen.

Bởi vì uy nhiếp của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chủ yếu hướng về những Hải tộc này, cho nên họ chịu áp lực cường hơn mấy người khác gấp trăm lần, ngàn lần.

Mắt Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lóe tia sáng vàng.

Chỉ thấy luồng sáng vàng xẹt qua, trừ Thu Bình đại thống lĩnh ra còn lại mấy Hải tộc bị chém eo, sắp rớt xuống.

Hải tộc thậm chí không kịp phát ra tiếng hét thảm.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn hướng Thu Bình đại thống lĩnh, uy nhiếp như sóng vô hình đè ép, gã rốt cuộc không chịu nổi uy nhiếp, chân khụy xuống.

Người Thu Bình đại thống lĩnh chớp lóe ánh sáng, cố gắng đứng lên, lưng cong thành hình vòng cung.

- Chúng ta là Trư La thú?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn Thu Bình đại thống lĩnh quỳ xuống, cười lạnh nói:

- Vậy ngươi là cái gì?

Thu Bình đại thống lĩnh mặt đỏ gay, vẻ mặt kinh hoàng nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Thu Bình đại thống lĩnh cố gắng phát ra thanh âm:

- Tiền, tiền bối, ta, xin ngươi nể mặt Kinh Vương bốn cánh đại nhân chúng ta mà tha ta một mạng!

Kinh Vương bốn cánh đại nhân của họ ở mấy năm trước đã đột phá thành cổ thần, uy chấn cả Loạn Hải, cho dù là ba đại hải vương khác cũng sợ ba phần. Thu Bình đại thống lĩnh cảm thấy dù Tử Thiên Long Hoàng là thần cấp cường giả cũng không dám không nể mặt Kinh Vương bốn cánh của họ.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vẻ mặt lạnh nhạt, xoay người nhìn Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, ý của ngươi là?

Chủ, chủ nhân? Thu Bình đại thống lĩnh nghe Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch gọi Long Kinh Thiên là chủ nhân thì mắt tròn to.

Long Kinh Thiên từ từ nói:

- Giết!

Thu Bình đại thống lĩnh nghe vậy thì người run lên, ma tộc xám xịt, vội vã nói:

- Các người không...

Nhưng Thu Bình đại thống lĩnh mới nói đến đây thì một chưởng ẩn to lớn xuyên thấu ngực gã.

133. Chương 133

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 133: Luyện khí đại tái

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thu Bình đại thống lĩnh mắt ngơ ngẩn, ánh sáng tán đi, ảm đạm, người cứng ngắc té xuống đất.

Thu Bình đại thống lĩnh là thánh cấp tam tầng, thực lực không yếu, nhưng chỉ là tương đối. Ở trước mặt Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch là cường giả cổ thần mấy chục vạn năm trước thì Thu Bình đại thống lĩnh không chịu nổi một kích.

Mấy trăm Hải tộc nằm ngửa ra đó, người xung quanh đứng ngây như phỗng, không dám nhúc nhích.

Người lùn Vi Ân đứng sau lưng Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch còng hai chân run rẩy, không biết là kích động hay chân mềm nhũn. Người lùn Vi Ân nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đứng trước mặt gã, cách xa chỉ hai thước, đôi mắt không thể che giấu nỗi lòng kinh khủng.

Mặc dù Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giết những Hải tộc nhưng chỉ riêng thân phận thần cấp cường giả cũng đủ khiến người lùn Vi Ân kinh hoàng. Thần cấp cường giả, loại tồn tại này dù là tộc trưởng, đám trưởng lão tộc người lùn bọn họ cũng phải ngược nhìn.

Trên quảng trường đại hình mùi máu tỏa ra tràn ngập khứu giác của mọi người. Khi đám người trên quảng trường đại hình còn đang chấn kinh thì hai tay Long Kinh Thiên ẩn ra một phép quyết, chỉ thấy từng đợt phù ấn liên kết cùng một chỗ, thăng lên trời cao, khuếch tán, bao phủ toàn quảng trường đại hình. Tiếp theo những phù ấn như thiên lôi đánh xuống đỉnh đầu đám người trên quảng trường đại hình.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kiềm không được hỏi:

- Đại ca, người làm gì?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng vẻ mặt nghi hoặc.

Long Kinh Thiên nói:

- Mới rồi ta xóa ký ức một canh giờ của đám người trên quảng trường.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình thật thốt:

- Xóa ký ức một canh giờ của đám người trên quảng trường!

Long Kinh Thiên có thể xóa ký ức?

Bọn họ chưa từng nghe loại thủ đoạn này. Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình, người lùn Vi Ân càng giật mình hơn, lòng sinh nghi ngờ, vì gã phát hiện ký ức của mình không biến mất.

Long Kinh Thiên nói:

- Chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên bay lên, người lùn Vi Ân ngạc nhiên phát hiện gã như được lực lượng không gian nâng lên bay theo hắn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch phản ứng lại, bay theo. Đợi bóng dáng đám Long Kinh Thiên hoàn toàn biến mất thì đám người trên quảng trường đại hình ánh mắt ngơ ngác mới có phản ứng. Nhưng họ nhìn xác mấy trăm Hải tộc trên quảng trường đại hình thì trừ gật mình ra còn có nghi hoặc. Dù họ nghĩ như thế nào cũng không nhớ ra mới này xảy ra chuyện gì.

Đám Long Kinh Thiên rất nhanh rời khỏi đảo hỗn loạn, trở về một tòa đảo hoang.

Người lùn Vi Ân được Long Kinh Thiên mang tới hòn đảo hoang, mặt càng trắng, giọng run run muốn hỏi lý do hắn mang theo gã:

- Tiền, tiền bối, không biết, người người....

Người lùn Vi Ân muốn hỏi nhưng không dám hỏi.

Long Kinh Thiên quay đầu lại, trong ánh mắt kinh ngạc của người lùn Vi Ân, khuôn mặt hắn thay đổi.

Người lùn Vi Ân trợn to mắt, không thể tin:

- Người... Long Kinh Thiên?

Mặc dù chuyện cách gần một năm nhưng người lùn Vi Ân vẫn còn ấn tượng khắc sâu về Long Kinh Thiên.

Đương nhiên còn có một nguyên nhân quan trọng.

Bởi vì mấy ngày nay người lùn Vi Ân nghe khắp nơi trong Loạn Hải bàn tán việc đệ tử Vô Thần Điện tên Long Kinh Thiên và Long tộc.

Long Kinh Thiên thu phục Long tộc, toàn thể lực nhận hắn làm chủ nhân.

Cuộc chiến Long Viêm cốc khiến lực phái Vô Thần Điện tổn thất chín mươi vị thánh cấp. Nghe những lời này giống như chuyện xưa, người lùn Vi Ân luôn buồn bực, suy đoán Long Kinh Thiên này có phải là người lúc trước gã quen không?

Nhưng Long Kinh Thiên lúc trước gã quen tuy rằng thiên phú kinh người, nhưng tuyệt đối không yêu nghiệt đến mức đó đi? Hơn nữa thực lực sao có thể trưởng thành nhanh như vậy? Lúc người lùn Vi Ân gặp Long Kinh Thiên thì hắn đánh chết những đệ tử ngoại điện Vô Thần Điện, thực lực chỉ vền vẹn mạnh hơn gã một chút.

Mới chưa tới một năm, tại rèn luyện ở ma vực đã có thể đánh bại tôn cấp cường giả? Nhưng bây giờ nhìn thấy Long Kinh Thiên thì người lùn Vi Ân bỗng hiểu ra.

Người lùn Vi Ân không dám tin hỏi:

- Người, người, người chính là Long Kinh Thiên đó?

Long Kinh Thiên hiểu ý người lùn Vi Ân nói cái gì, mỉm cười nói:

- Đúng vậy. Ta chính là Long Kinh Thiên đó.

Người lùn Vi Ân hít sâu một hơi, lòng dậy sóng. Thật sự là hắn!

Vậy là...? Người lùn Vi Ân nhìn hướng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đứng cạnh Long Kinh Thiên.

Người lùn Vi Ân run giọng nói:

- Tử... Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch gật đầu. Người lùn Vi Ân người lão đảo, suýt té ngã.

Đây chính là Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Long Hoàng đời thứ nhất Long tộc, vài chục năm trước đã huy chấn đại lục Thiên Lam, Loạn Hải, ma thần chiến trường, đại lục hoang dã, tuyệt thế cường giả!

Hiện tại đang đứng trước mặt gã!

Long Kinh Thiên không nói gì thêm, hắt cho người lùn Vi Ân thời gian tiêu hóa mấy tin tức.

Người lùn Vi Ân nhìn Long Kinh Thiên, lại nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, cuối cùng là xem Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, hồi lâu sau mới tỉnh táo lại.

- Này, Long, Long Kinh...

Người lùn Vi Ân lắp bắp, không biết nên xưng hô Long Kinh Thiên thế nào.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Người cứ gọi ta là Long Kinh Thiên như trước, nhưng trước mặt mọi người thì ta không hy vọng người lộ thân phận của ta ra, khi đó cứ kêu ta là Long Thần.

Người lùn Vi Ân lặp lại một lần:

- Long Thần?

Lát sau người lùn Vi Ân do dự hỏi:

- Lần này người đến Loạn Hải không lẽ vì tham gia luyện khí đại tái của tộc người lùn?

Long Kinh Thiên gật ra:

- A, luyện khí đại tái?

- Đúng vậy. Luyện khí đại tái, mỗi mười năm thì tộc người lùn sẽ cử hành luyện khí đại tái một lần, hơn nữa không hạn chế chủng tộc. Dù là cường giả các loại tộc ở Loạn Hải, đại lục Thiên Lam hay đại lục hoang dã đều có thể tham gia.

Long Kinh Thiên gật đầu, không để bụng luyện khí đại tái.

Long Kinh Thiên chỉ đi ngang qua Loạn Hải.

Nhưng người lùn Vi Ân bỗng nói:

Tộc người lùn chúng ta cử hành luyện khí đại tái giải thưởng phong phú nhất so với mấy trăm năm qua. Hạng nhất sẽ được một khối hương hải tinh thạch, một trung phẩm đỉnh giai đỉnh lô.

Long Kinh Thiên vốn không để ý luyện khí đại tái, nghe vậy thì kinh ngạc bật thốt:

- Hương hải tinh thạch?

Hương hải tinh thạch này ở Tiên Giới là một loại thiết thạch cao cấp, lúc luyện khí dung nhập nó vào thì có thể tăng uy lực cho vũ khí gấp mấy lần.

Trần Thiên tháp của Long Kinh Thiên đối với hắn hiện tại thì phẩm cấp quá thấp, hắn muốn luyện chế lại Trần Thiên tháp. Nếu có được hương hải tinh thạch, vậy lấy cách luyện chế của hắn tuyệt đối có thể tăng lên tới thiên phẩm cao giai thậm chí đỉnh giai!

- Người cũng biết hương hải tinh thạch?

Người lùn Vi Ân nhìn biểu tình của Long Kinh Thiên, nói tiếp:

- Hương hải tinh thạch này là mấy năm trước một vị trưởng lão của tộc người lùn ta ngẫu nhiên lấy được từ ma vực, nghe nói là một loại khoáng thạch cực kỳ hiếm thấy, không ngờ luyện khí đại tái lần này lấy ra làm giải thưởng.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Tộc người lùn các ngươi tổ chức luyện khí đại tái bắt đầu từ lúc nào?

Nếu trong hai ngày này thì Long Kinh Thiên có thể ở lại, dù sao hắn không vội vàng chạy đi.

134. Chương 134

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 134: Tộc người lùn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Người lùn Vi Ân đáp:

- Cách luyện khí đại tái của tộc người lùn chúng ta còn có ba ngày.
- Tiểu tử, dị thú yêu hỏa thủy sư của ngươi đâu rồi?

Cửu Vĩ Thiên Miêu bỗng nhiên hỏi:

- Mới này ngươi giao chiến với năm Hải tộc sao không triệu hoán ra dị thú của mình?

Long Kinh Thiên nhìn người lùn Vi Ân.

Giọng người lùn Vi Ân hơi trầm đáp:

- Thủy Sư, nó bị thương.

Người lùn Vi Ân gọi ra dị thú yêu hỏa thủy sư của mình. Chỉ thấy dị thú yêu hỏa thủy sư toàn thân sắc băng lam âm động, đôi mắt như lửa cháy cũng không còn ánh sáng như trước.

Long Kinh Thiên chú ý tới dưới bụng yêu hỏa thủy sư có vài vết kiếm dài.

Con yêu hỏa thủy sư đi tới trước mặt người lùn Vi Ân, thậm chí kêu.

Người lùn Vi Ân vuốt lông yêu hỏa thủy sư, mắt đỏ lên, nói:

- Thủy Sư vì cứu ta, nó...

Người lùn Vi Ân tới đây giọng nghẹn lại, khóc không thành tiếng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Có chuyện gì?

Vết kiếm dưới bụng yêu hỏa thủy sư rất sâu, nếu không phải nó có sức sống rất mạnh thì sợ là sớm chết rồi.

Người lùn Vi Ân ngẩng đầu, nghiêng răng nói:

- Nó bị tên khốn Vi Hàn làm bị thương!

Mắt người lùn Vi Ân lóe tia căm thù.

- Vi Hàn?

Đám Long Kinh Thiên nhìn người lùn Vi Ân.

Người lùn Vi Ân nói tiếp:

- Vi Hàn là nhi tử của Đại trưởng lão tộc người lùn chúng ta, cũng là đệ tử thiên tài nhất tộc. Địa vị của hắn ở trong tộc người lùn chúng ta tương đương với Lôi Hạo Hiên tại Võ Thần Điện các ngươi.

Long Kinh Thiên bắt ngờ:

- A?

Địa vị của Lôi Hạo Hiên tại Võ Thần Điện như thế nào đương nhiên là Long Kinh Thiên hiểu.

Lôi Hạo Hiên được gọi là đệ nhất thiên tài mấy chục vạn năm của Võ Thần Điện, là thượng cổ chiến thần chuyển thế.

Địa vị của Vi Hàn ở trong tộc người lùn thế nhưng tương đương với Lôi Hạo Hiên tại Võ Thần Điện?

Người lùn Vi Ân nói:

- Vi Hàn trời sinh có thể chất thất dương hỏa!
- Thể chất thất dương hỏa!

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nghe vậy thì giật nảy mình.

Long Kinh Thiên cũng kinh ngạc.

Thể chất thất dương hỏa là một loại thể chất hiếm thấy, còn hiếm hơn cả cổ đồng chiến thần thể của Cổ Phạn. Tại Tiên Giới thì có một vị Tiên Quân có được thể chất như vậy.

- Thể chất thất dương hỏa.

Người lùn Vi Ân khẽ thở dài nói:

- Tộc người lùn chúng ta thường tu luyện hỏa hệ công pháp, phương tiện luyện khí. Vi Hàn có thể chất thất dương hỏa thích hợp tu luyện hỏa hệ công pháp nhất. Tiến triển cực nhanh, hần tu luyện một ngày, tương đương với đệ tử khác tu luyện một tháng, cộng thêm hần luyện khí cảm ngộ thiên phú cực cao, đã được định là tộc trưởng đời tiếp theo của tộc người lùn chúng ta.

Người lùn Vi Ân nói đến đây siết chặt hai tay, đôi mắt căm hận.

- Mặc dù thiên phú của ta không bằng Vi Hàn nhưng không yếu, cố gắng tu luyện cũng rất được vài trường lão tộc người lùn chú trọng. Vi Hàn bởi thể gai mắt ta, tháng trước rèn luyện đệ tử tộc người lùn hần nhân cơ hội rèn luyện định giết ta. Nếu không phải yêu hỏa thủy sư liều mạng đỡ một kích của Vi Hàn cho ta thì ta đã sớm chết rồi!
- Ta muốn bán vô lượng trọng phủ gom đủ Nguyên Dương đan mua linh dược trị thương cho yêu hỏa thủy sư.

Giọng trầm thấp của người lùn Vi Ân chậm rãi vang lên.

Thì ra là vậy.

Long Kinh Thiên gật gù.

Long Kinh Thiên nói:

- Ta có thể trị khỏi vết thương của yêu hỏa thủy sư.
- Cái gì? Người, người có thể trị lành cho yêu hỏa thủy sư?

Người lùn Vi Ân nghe thấy thì ngây ra, vui mừng nói:

- Ta có hỏi thăm vô diệp linh thảo có thể trị khỏi kiếm thương cho Thủy Sư, không lẽ người có vô diệp linh thảo?

Long Kinh Thiên nghe vậy lắc đầu, nói:

- Không có, nhưng muốn trị khỏi vết thương của yêu hỏa thủy sư không nhất định phải có vô diệp linh thảo.

Người lùn Vi Ân hỏi:

- Linh dược khác cũng được sao?

Long Kinh Thiên không lên tiếng, trong ánh mắt chăm chú của Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, người lùn Vi Ân, hần đi tới trước yêu hỏa thủy sư. Hai tay Long Kinh Thiên tỏa ánh sáng, chỉ thấy trong thiên địa từng đợt thủy vụ tụ tập lại trên đôi tay hần hình thành hai thủy cầu.

Hai thủy cầu trong suốt lóng lánh, có tầng sáng bảy sắc.

Long Kinh Thiên vỗ vào vết kiếm dưới bụng yêu hỏa thủy sư, chỉ thấy trong chớp mắt hai thủy cầu từ vết kiếm nhập vào người nó.

Một lát sau, trong ánh mắt không thể tin của đám Cửu Vĩ Thiên Miêu, mấy vết kiếm dài dưới bụng yêu hỏa thủy sư nhanh chóng biến nhạt, cuối cùng chậm rãi biến mất như chưa từng có.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lấp bắp:

- Cái này... Cái này?

Ngay cả Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng không dám tin. Không dùng linh dược cũng trị thương được?

Bỗng nhiên Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nghĩ tới thượng cổ thần điển ghi chép, buột miệng hỏi:

- Chủ nhân, không lẽ mới rồi ngươi sử dụng quang minh năng lượng?

Long Kinh Thiên nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, hỏi lại:

- Quang minh năng lượng?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đáp:

- Thượng cổ thần điển ghi chép, có vị quang minh chủ thần tu luyện một loại quang minh hệ công pháp. Chỉ cần không chết thì dù bị thương nặng cỡ nào, qua vị quang minh chủ thần thi triển quang minh năng lượng, như vậy thương thể sẽ lành ngay!

Cửu Vĩ Thiên Miêu, người lùn Vi Ân nghe như kể chuyện xưa, trợn to mắt.

Long Kinh Thiên lắc đầu.

Quang minh hệ công pháp?

Mới rồi Long Kinh Thiên thi triển là đủ thương tiên thuật của Tiên Giới, quang minh công pháp của Thần Giới sao có thể so sánh?

Yêu hỏa thủy sư đã chữa lành vết thương, người lùn Vi Ân vô cùng cảm kích Long Kinh Thiên.

Một lát sau mấy người ra khỏi đảo hoang, bay hướng vùng đất tộc người lùn.

Một ngày sau mấy người đi tới đảo tộc người lùn ở.

Người lùn Vi Ân chỉ vào một hòn đảo to, nói:

- Đây chính là chỗ tộc người lùn chúng ta sinh sống, tại đại lục Thiên Lam chúng ta cũng có đất cắm dùi nhưng bởi vì vài nguyên nhân, mấy ngàn năm trước tới đây.

Đảo này cực kỳ to, như là lục địa bành bồng trên biển.

Long Kinh Thiên phát hiện đảo có nhiều vùng núi, rất thích hợp cho tộc người lùn sinh sống. Bởi vì tộc người lùn luyện khí cần nhiều khoáng thạch, đây là điều kiện quan trọng nhất.

Người lùn Vi Ân dẫn mấy người Long Kinh Thiên đáp xuống đảo, dẫn đường.

Bởi vì tộc người lùn cử hành luyện khí đại tái nên nhiều người tới lui hơn.

Long Kinh Thiên bay đi, nhìn thấy có ám dạ tinh linh, có hoàng kim cự mã, thậm chí là bĩ mông, thụ nhân.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy phía trước có mấy thiên nga nhân, ngạc nhiên hỏi:

- Thiên nga nhân! Thiên nga nhân ở cực bắc đại lục Thiên Lam thế nhưng cũng tham gia luyện khí đại tái của tộc người lùn các ngươi sao?

Mấy thiên nga nhân này da thịt trắng như tuyết, thân hình cao ráo, lúc đi đường cong cực kỳ dụ hoặc, khá giống hồ tộc.

Người lùn Vi Ân cười nói:

- Lần này luyện khí đại tái của tộc người lùn chúng ta không chỉ thiên nga nhân đến, hỏa điều nhân cũng tới.

Thiên nga nhân cư ngụ tại cực bắc đại lục Thiên Lam, hỏa điều nhân ở cực nam. Hai chủng tộc này rất thưa thớt, bình thường ít khi rời khỏi vùng đất linh vực của mình.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lại kinh ngạc nói:

- Ngay cả hỏa điều nhân cũng tới?

135. Chương 135

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 135: Người ma tộc?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Người lùn Vi Ân nói:

- Luyện khí đại tái lần này gần như tất cả thiên tài luyện khí trên đại lục Thiên Lam đều đến, cho nên cạnh tranh luyện khí đại tái do tộc người lùn chúng ta cử hành càng kịch liệt hơn trước.

Mấy người vừa nói chuyện vừa đi tới.

Không lâu sau mọi người nhìn thấy từng tòa thành đá.

Đúng vậy, là thành đá, hoàn toàn do đá xây thành một thành thị. Nhưng thành đá này cửa thành, tường thành rất cao to, gió thổi đến có dấu vết năm tháng loang lổ.

Người lùn Vi Ân dẫn mấy người Long Kinh Thiên đi tới chủ thành, nhưng khi mọi người đến cửa thành thì có một đám người lùn đi ra.

Trong số người đến một thanh niên quát hướng Vi Ân:

- Vi Ân, mấy ngày nay ngươi chạy đi đâu?

Người lùn Vi Ân thấy người đến thì mắt căm hận, lạnh lùng nói:

- Ta đi đâu còn phải bẩm báo với Vi Hàn ngươi sao?

Vi Hàn chính là nhi tử của Đại trưởng lão tộc người lùn, là đệ tử thiên tài nhất tộc.

Long Kinh Thiên nhìn sang, chỉ thấy Vi Hàn có tóc màu xám bạc, cao một thước sáu, đứng trong số người lùn có vẻ hạc trong bầy gà.

Một thước sáu trong tộc người lùn xem như rất cao.

Ít nhất cao hơn người lùn Vi Ân một nửa cái đầu.

Vi Hàn nghe người lùn Vi Ân nói thì hừ lạnh:

- Vi Ân, ngươi đừng tưởng được một ít trưởng lão xem trọng thì ngươi muốn làm gì cũng được. Chủ thành người lùn của chúng ta không phải ai đều vào được!

Nói tới đây Vi Hàn liếc Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, nói:

- Ai biết người ngươi mang đến có phải là ma tộc không.

Người lùn Vi Ân mặt trầm xuống, tức giận nói:

- Bọn họ là bằng hữu của ta!

Trong lòng người lùn Vi Ân hoảng loạn.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chính là cường giả cổ thần thời thượng cổ.

Ma tộc? Nếu bọn họ chọc giận Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì sợ là toàn tộc người lùn bọn họ gặp tai họa, thậm chí có lẽ giống như mấy ngàn năm trước, toàn tộc người lùn phải di chuyển.

Còn thân phận của Long Kinh Thiên thì càng đừng nói.

Vi Hàn thấy người lùn Vi Ân vẻ mặt hoảng loạn thì thầm cười lạnh, nếu Vi Ân đã hoảng như vậy thì chắc hẳn hai người này có vấn đề.

Vi Hàn quát với đám người lùn sau lưng:

- Ta nghi ngờ bọn họ là người của ma tộc, người đâu, bắt lại cho ta!

Phút chốc mấy chục người lùn sau lưng Vi Hàn vây quanh Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Long Kinh Thiên nhìn mấy chục người lùn bao vây mình, thân cao của họ chỉ đến eo của hắn, làm hắn thấy quái dị, buồn cười.

Long Kinh Thiên thật sự bật cười, nói với Vi Hàn:

- Anh bạn nhỏ, người cảm thấy làm vậy rất vui sao? Có nghĩ đến hậu quả?

Bạn nhỏ!

Thân cao của người lùn tương đương với con nít nhân loại cỡ mười tuổi.

Đúng là có thể gọi người lùn là bạn nhỏ.

Vi Hàn nghe vậy mặt đỏ lên, đôi mắt giận dữ.

Tộc người lùn kỳ nhất là chủng tộc khác trào phúng thân cao của họ.

Vi Hàn gầm lên:

- Bắt họ lại cho ta!

Người lùn Vi Ân biến sắc mặt, lòng hồi hộp.

Khi người lùn xung quanh định ra tay thì bỗng có tiếng quát:

- Dừng lại!

Thanh âm như chuông đồng chấn màng tai mọi người ừ vang.

Mọi người bất giác nhìn sang.

Đám tộc người lùn Vi Hàn biến sắc mặt, ngay cả người lùn Vi Ân cũng vậy.

- Trưởng lão!

Đám Vi Hàn, người lùn Vi Ân cung kính hành lễ.

Người đến là trưởng lão Vi Trang của tộc người lùn, hơn nữa là chấp pháp trưởng lão, một người lùn vạm vỡ. Nhưng dù trưởng lão Vi Trang già thì đôi tay vẫn vạm vỡ hơn người lùn Vi Ân.

Trưởng lão Vi Trang liếc hiện trường, hỏi:

- Xảy ra chuyện gì?

Người lùn Vi Ân vội tiến lên giải thích mọi chuyện, trưởng lão Vi Trang nghe xong không chờ Vi Hàn tranh cãi đã mắng một trận.

Cuối cùng trưởng lão Vi Trang nói:

- Các người rút hết cho ta!

Vi Hàn sắc mặt âm trầm, cực kỳ khó xem. Nhưng dù phụ thân của Vi Hàn là Đại trưởng lão, được tộc trưởng yêu thích nhưng lòng rất sợ chấp pháp trưởng lão Vi Trang này, không dám phản bác, đánh dấu theo đám người lùn hoảng hốt chạy đi.

Trước khi rời đi, Vi Hàn cầm hận liếc người lùn Vi Ân, Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch. Ánh mắt rõ ràng đang nói, các người chờ đó!

Đội đám Vi Hàn rời đi, trưởng lão Vi Trang tiến lên chấp tay với Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Vi Hàn nói:

- Các vị, thật ngại quá, tộc nhân không biết lễ độ, chậm trễ khách quý, đây là sai lầm của tộc người lùn ta!

Trưởng lão Vi Trang cúi thấp tư thế, rất khách sáo.

Người lùn Vi Ân tròn to mắt, đây là trưởng lão Vi Trang luôn nghiêm khắc, mặt nghiêm túc sao? Người lùn Vi Ân còn nhớ trưởng lão Vi Trang của họ chưa bao giờ cười.

Thế mà bây giờ trưởng lão Vi Trang cười Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Không lẽ trưởng lão Vi Trang biết thân phận của Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Nhưng người lùn Vi Ân nghĩ đến đây thì lắc đầu phủ định, bởi vì Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thay đổi diện mạo, trưởng lão Vi Trang của họ không có khả năng biết được.

Long Kinh Thiên cười lạnh nhạt nói:

- Không sao.

Long Kinh Thiên đầy ẩn ý liếc đối phương.

Trưởng lão Vi Trang làm như tùy ý hỏi:

- Hai vị huynh đệ, các người cũng là tiến đến tham gia luyện khí đại tái của tộc người lùn chúng ta sao?

Long Kinh Thiên nói:

- Đúng vậy.

Trưởng lão Vi Trang cười ha hả, không nói gì, quay đầu dặn người lùn Vi Ân phải chiêu đãi Long Kinh Thiên cho tốt, không được chậm trễ. Trưởng lão Vi Trang nói xong từ biệt Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, rời đi.

Người lùn Vi Ân nhìn bóng lưng của chấp pháp trưởng lão Vi Trang, biểu tình quái dị.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lại cười nói:

- Tiểu tử này xem như lạnh lợi.

Người lùn Vi Ân nghe thế thì không biết nói gì, trưởng lão Vi Trang mặt luôn khắc khổ mà là lạnh lợi?

Long Kinh Thiên cười nói:

- Chúng ta đi thôi.

Theo người lùn Vi Ân dẫn dắt, Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu vào chủ thành người lùn.

Sau khi đám Long Kinh Thiên đi vào chủ thành thì trưởng lão Vi Trang đã đi xa thở phào một hơi, sờ trán, có mồ hôi lạnh.

Trưởng lão Vi Trang lầm bầm:

- Đó tuyệt đối là long uy, thật mạnh, long uy khủng bố như vậy chắc chắn là thánh cấp cường giả!

Trưởng lão Vi Trang có cảm giác sống sót sau tai nạn.

Lúc trước Vi Hàn ra lệnh đám người lùn bắt Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch bỗng tỏa long uy, dù chỉ trong khoảnh khắc nhưng trưởng lão Vi Trang đi ngang qua vẫn cảm ứng được.

Trưởng lão Vi Trang biến sắc mặt, thế mới có tình cảnh quát lù Vi Hàn.

- Từ khi nào Vi Ân kết bạn cường giả Long tộc? Còn có thanh niên tóc đen là ai? Xem cường giả Long tộc đường như rất cung kính với hắn.

Trưởng lão Vi Trang nhớ lại tình cảnh, vẻ mặt nghi ngờ.

Lúc này người lùn Vi Ân dẫn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đi tới một góc phái nam chủ thành, đứng trước tòa nhà đá.

Tòa nhà đá dù diện tích không nhỏ nhưng chỉnh thể trông đơn sơ, tường đá có nhiều lỗ hổng, không giống chỗ người cư ngụ.

Người lùn Vi Ân dẫn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu đi tới nhà đá mình cư ngụ, thấy nhà mình rách nát thì khá là xấu hổ.

136. Chương 136

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 136: Thiếu chủ của Hải tộc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Người lùn Vi Ân nói:

- Nhà đá của tộc người lùn chúng ta đều tự tay mình xây dựng, đây là nhà phụ thân để lại cho ta, nhưng ta bạn tu luyện nên không tu sửa gì, vì vậy....

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Không sao.

Ở trong mắt Long Kinh Thiên thì tiên điện tiên cung hay nhà đá đều không khác nhau.

Người lùn Vi Ân là cô nhi, phụ mẫu chết sớm, cho nên Long Kinh Thiên tạm trú tại đây hai ngày không có gì bất tiện.

Thế là Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu ở tạm trú nhà đá của người lùn Vi Ân, chờ đợi luyện khí đại tái hai ngày sau.

Khi Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngụ lại nhà của người lùn Vi Ân thì người đàn ông trung niên Hải tộc đang nói với một người đàn ông trung niên trong tòa đại điện ở chủ thành.

- Phụ thân đại nhân, Vi Trang kia thật quá càn rỡ. Lúc trước còn đỡ, bây giờ ngay trước mặt các đệ tử trong tộc không hỏi đầu đuôi đã trực tiếp mắng ta, hắn căn bản là thiên vị Vi Ân!

Người đàn ông trung niên này chính là Đại trưởng lão Vi Hải của tộc người lùn.

Đại trưởng lão Vi Hải nhìn nhi tử Vi Hàn, khẽ thở dài nói:

- Người khẳng định hai người kia là ma tộc?

Vi Hàn nghe phụ thân hỏi ngược lại thì do dự, nói:

- Ta nói hai người kia là ma tộc bởi vì Vi Ân vẻ mặt hốt hoảng, gấp gáp, biểu tình đó không thể giấu giếm ta, cho nên chắc hai người kia là ma tộc, dù không phải thì cũng rất đáng ngờ.

Đại trưởng lão Vi Hải gật đầu, trầm ngâm nói:

- Người nói lại lần nữa tình cảnh lúc đó, đặc biệt là biểu tình, phản ứng khi Vi Trang xuất hiện, nói cho ta nghe xem.

Thế là Vi Hàn kể lại một lần sự việc.

Đặc biệt lúc trưởng lão Vi Trang xuất hiện có biểu tình, phản ứng như thế nào, Vi Hàn kể lại rất kỹ càng.

Đại trưởng lão Vi Hải nghe xong chìm trong suy tư.

Vi Hàn không dám lên tiếng quấy rầy phụ thân, yên lặng đứng đó.

Một lát sau Đại trưởng lão Vi Hải mở miệng nói:

- Người tạm thời dừng để ý hai người này.

Vi Hàn hỏi:

- Cái này...?

Đại trưởng lão Vi Hải liếc nhìn tử Vi Hàn, biết nhìn tử bị trưởng lão Vi Trang mắng ngay mặt đám đệ tử tộc người lùn thì trong lòng uất ức, muốn trút ra.

Nỗi uất ức này không thể trút xuống chấp pháp trưởng lão Vi Trang, nên chỉ đành trút vào Vi Ân, hai người gã mang đến.

Đại trưởng lão Vi Hải lắc đầu, Vi Hàn là nhìn tử của gã, nhưng trưởng lão Vi Trang không để ý mặt mũi của gã, ở trước mặt các đệ tử trong tộc mắng Vi Hàn, trưởng lão Vi Trang làm chấp pháp trưởng lão hành động lạ lùng như vậy đương nhiên có lý do.

Thân phận của hai người kia sẽ không đơn giản.

Ngay cả trưởng lão Vi Trang đều không dám khinh thường thì sao là người đơn giản được?

Đại trưởng lão Vi Hải nói ra cách nghĩ của mình, tiếp đó lời nói thâm thía bảo:

- Hàn nhi, chuyện này người đừng xen vào, qua hai ngày nữa là luyện khí đại tái. Hai ngày này người hãy điều chỉnh trạng thái cho tốt, luyện khí đại tái lần này rất quan trọng, người cũng biết là phụ thân hy vọng người có thể đoạt được đệ nhất!

Vi Hàn biến đổi sắc mặt liên tục, cuối cùng gật đầu, nói:

- Vâng thưa phụ thân, ta biết rồi.

Đại trưởng lão Vi Hải gật đầu.

Một lát sau Vi Hàn cáo từ, ra khỏi đại điện.

Đại trưởng lão Vi Hải nhìn bóng lưng nhìn tử rời đi, lầm bầm:

- Có thể khiến người không kham như Vi Trang khách sáo, không lẽ thanh niên tóc đen này là đệ tử hoàng thất ba đại vương triều, hoặc là đệ tử trung tâm Võ Thần Điện phái tới?

Cùng với luyện khí đại tái của tộc người lùn không ngừng tới gần, từ các góc Loạn Hải, đại lục Thiên Lam, các cường giả mỗi chủng tộc tiến đến ngày càng nhiều.

Các đại thạch thành của người lùn, trên đường lớn không hề nhỏ hẹp bỗng biến đông đúc hơn. Cửa hàng vũ khí ven đường của người lùn biến cực kỳ náo nhiệt.

Đương nhiên cường giả các phương thế lực ngẫu nhiên có tranh đấu.

Trên con đường thành chủ, một đám Hải tộc đang đi dạo các cửa hàng vũ khí của người lùn.

Một thanh niên Hải tộc xem xét các cửa hàng vũ khí của người lùn, bình phẩm:

- Vũ khí của đám người lùn này luyện chế cũng bình thường, nhìn xem, cách luyện khí của người lùn không có gì to tát.

Biểu tình của thanh niên Hải tộc kiêu ngạo, không để vào mắt cách luyện khí của tộc người lùn.

Một Hải tộc sau lưng thanh niên Hải tộc cúi người cười nói:

- Tất nhiên, những kiểu luyện khí của tộc người lùn làm sao có thể sánh bằng thiếu chủ? Cách luyện khí của họ ở trước mặt cách luyện khí của thiếu chủ không đáng nhắc tới!

Lại một Hải tộc cười nhỉnh nói:

- Đúng vậy. Lần này luyện khí đại tái của tộc người lùn chắc chắn thiếu chủ đoạt hạng nhất. Phần thưởng hương hải tinh thạch, trung phẩm đỉnh giai đỉnh lô chắc chắn là của thiếu chủ. Còn các thí sinh chủng tộc khác càng đừng nói, không có chút uy hiếp nào với thiếu chủ cả.

Thanh niên Hải tộc nghe vậy khoái chí cười to:

- Các người nói đúng lắm. Bổng thiếu chủ đang thiếu một đỉnh lô, không ngờ tộc người lùn sắp đưa cho ta, còn có hương hải tinh thạch cũng là thứ tốt, đợi khi ta có được hiến cho phụ thân đại nhân, chắc chắn phụ thân đại nhân sẽ rất vui!

Những hộ vệ Hải tộc nhỉnh hót.

Bỗng nhiên thanh niên Hải tộc đổi giọng hỏi:

- Còn nữa, mấy trăm binh sĩ Hải tộc Thu Bình đại thống lĩnh chúng ta ly kỳ chết đi, các người điều tra sao rồi?

Đám hộ vệ Hải tộc im lặng.

- Hừ, một đám phế vật!

Thanh niên Hải tộc hừ lạnh, nói:

- Ngay cả một người cũng không tra được, mấy ngày nữa là phụ thân đại nhân sẽ xuất quan, các người nên biết hậu quả!

Đám hộ vệ Hải tộc vẻ mặt giật mình.

- Chúng ta bắt rất nhiều nhân tộc có mặt trên quảng trường lúc đó, nhưng dùng hình phạt, cách gì ép hỏi thì họ cũng không nói.

Một hộ vệ Hải tộc nói:

- Bọn họ nhất trí bảo không biết, thuộc hạ cảm thấy không phải họ không chịu nói mà hình như, hình như...

Thanh niên Hải tộc hỏi:

- Như cái gì?

- Hình như bọn họ đều đã quên đoạn ký ức này!

Hộ vệ Hải tộc kia nói:

- Thuộc hạ cho rằng đối phương đánh chết Thu Bình đại thống lĩnh xong xóa hết ký ức của đám người.

Hộ vệ Hải tộc kia nói xong đang chờ nghe thiếu chủ khen, ai dè bị đánh một chưởng văng ra ngoài.

- Xóa hết ký ức? Tra không ra nghĩ lý do này lừa gạt ta sao Không lẽ người cho rằng bổng thiếu chủ là ngu ngốc? Xem như là phụ thân đại nhân cũng không cách nào làm được, ta chưa từng nghe có ai xóa được ký ức của người khác!

Thanh niên Hải tộc cười lạnh nói:

- Lại thăm vấn nữa đi, tra, không thăm vấn ra thì coi chừng cái đầu của người!

Hộ vệ Hải tộc kia không dám nói gì, vội bò lên, cung kính nói:

- Vâng, vâng thưa thiếu chủ.

Lại một hộ vệ Hải tộc khác cẩn thận nói:

- Thiếu chủ, thuộc hạ hoài nghi có phải là người ma tộc làm?

Thanh niên Hải tộc nói:

- Nói tiếp đi.

- Vâng, thiếu chủ, trước đó vài ngày, lục phái Võ Thần Điện đệ tử tham gia hội đấu giá của Phong Vân thương hội đều bị giết, rất nhiều người trên đại lục Thiên Lam nói là do người ma tộc linh mạch.

Hộ vệ Hải tộc kia nói:

- Dám giết người Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải chúng ta, không có bao nhiêu kẻ dám làm, cho dù là Võ Thần Điện cũng không có gan rõ ràng giết đại đội trưởng của chúng ta. Cho nên thuộc hạ cảm thấy có lẽ là người ma tộc làm.

137. Chương 137

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 137: Bắt đầu luyện khí

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Không ngờ hộ vệ Hải tộc nói xong có kết cục như hộ vệ Hải tộc trước, bị thanh niên Hải tộc cho ăn một chưởng.

- Ma tộc? Sao ngươi không nói là người Long tộc làm luôn đi?

Thanh niên Hải tộc hừ lạnh nói:

- Có nhiều người nói đệ tử lục phái bị người Long tộc giết hại, nhưng ai cũng biết Long tộc còn ở Long Viêm cốc!

Hộ vệ Hải tộc kia bò dậy, run giọng nói:

- Là thuộc hạ ngu dốt!

- Biết mình ngu là được rồi!

Thanh niên Hải tộc mắng:

- Ai nấy là thùng cơm! Còn kiểm lý do nào ngu ngốc để qua loa ta thù không cần phụ thân đại nhân xuất thủ, bổn thiếu chủ trước chặt đầu các ngươi!

Hộ vệ Hải tộc xung quanh run giọng vâng dạ.

Đại thanh niên Hải tộc, đám hộ vệ Hải tộc đi xa thì bên kia con đường có hai bóng người đi đến.

Chính là hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu Tứ Hải hoàng tộc lúc trước Long Kinh Thiên trên đường đi đế đô của Vĩnh Phong vương triều đã gặp phải.

- Đông hải, Tất Phương thiếu chủ?

Dịch Cương nhìn thanh niên Hải tộc đi xa, giật mình kêu lên:

- Hắn cũng tham gia luyện khí đại tái sao?

- Loạn Hải có tứ đại vương giả, thống trị Loạn Hải vô biên, cũng có tứ đại thiếu chủ. Nghe nói Tất Phương thiếu chủ Đông Hải rất được Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải chú trọng, đem bí pháp luyện khí của Kinh Vương bốn cánh, Thiên Trọng Lăng Thủ tu luyện đến hoàn mỹ.

Dịch Hậu nói tiếp:

- Hắn tham gia luyện khí đại tái lần này, sợ là hạng nhất thuộc về hắn.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải mới này chính là con cả của Kinh Vương bốn cánh của Đông Hải.

Dịch Cương nghe vậy lắc đầu, nói:

- Mặc dù Tất Phương thiếu chủ Đông Hải tu luyện Thiên Trọng Lăng Thủ đến mức độ hoàn mỹ nhưng đệ nhất luyện khí đại tái lần này không nhất định là hắn. Nghe nói tộc người lùn mới ra một thiên tài có thiên phú mạnh nhất từ trước đến nay, tên là Vi Hàn. Vi Hàn này đem bí pháp cao cấp nhất tộc người lùn Thủy Hỏa Tương Dung quyết tu luyện đến cảnh giới cực cao.

- Cái gì? Thủy Hỏa Tương Dung quyết? Cảnh giới cực cao?

Dịch Hậu giật mình kêu lên:

- Thiên tài, người này chắc chắn là thiên tài! Nghe nói bí pháp cao cấp nhất tộc người lùn Thủy Hỏa Tương Dung quyết đã mấy trăm năm không có người tu luyện thành công!

Dịch Cương gật đầu, nói:

- Đúng vậy.

Dịch Hậu nói:

- Nếu là vậy thì đệ nhất chắc chắn lại là tộc người lùn rồi.

Dịch Cương gật đầu, nói:

- Tộc người lùn tổ chức luyện khí đại tái đã có hơn một trăm đợt, trừ mười đợt đầu tiên bị người ngoài tộc giành được, còn lại đều là tộc người lùn đoạt giải. Cách luyện khí của tộc người lùn cực cao, là thiên hạ kiêu hùng.

- Đi, lần này chúng ta tiến đến chỉ là xem thi đấu, náo nhiệt.

- Tất Phương thiếu chủ Đông Hải tiến đến chắc sẽ có kịch vui để xem. Hai huynh đệ Dịch Cương, Dịch Hậu biến mất ở cuối đường.

Rất nhanh hai ngày mau đi.

Luyện khí đại tái của tộc người lùn rất cuộc đến.

Ngày này chân trời mới sáng lên thì tiếng người đã ồn ào, toàn hoàn đồn của người lùn náo nhiệt hẳn lên. Hơn một trăm thạch thành của tộc người lùn, vô số con đường tới lui người dự thi, hoặc đến xem của các tộc.

Người lùn Vi Ân vừa mới đi tới thạch thất Long Kinh Thiên ở đã thấy hắn bước ra khỏi phòng.

Người lùn Vi Ân thấy Long Kinh Thiên, mở miệng nói:

- Long, Long Kinh Thiên huynh đệ!

Long Kinh Thiên ừ một tiếng, hỏi:

- Lần này tộc người lùn các ngươi tổ chức luyện khí đại tái, ngươi cũng tham gia?

Người lùn Vi Ân lắc đầu, nói:

- Ta vốn định tham gia, muốn đánh bại Vi Hàn, nhưng ta biết đó là chuyện không thể. Nếu Long Kinh Thiên huynh đệ đã tham gia thì ta sẽ không, ta đi xem thi đấu thôi.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng ra khỏi thạch thất.

Long Kinh Thiên nói:

- Vậy chúng ta đi thôi.

Thế là người lùn Vi Ân dẫn mọi người đi địa điểm luyện khí đại tái do tộc người lùn cử hành.

Địa điểm luyện khí đại tái do tộc người lùn cử hành không thiết định trong chủ thành mà ở quảng trường đại hình phía bắc đảo lớn. Mặt đất quảng trường đại hình đều dùng đá hao cương cực kỳ cứng rắn phô, rất to, đủ dung nạp mười vạn người.

Phía nam quảng trường đại hình là đài trọng tài và chủ trì.

Lần này cường giả các tộc đến dự thi cỡ sáu, bảy vạn người, đa số là thanh niên.

Đương nhiên có một số cao thủ thể hệ trước rất nổi tiếng, thậm chí là tiềm ẩn nhiều năm không tham gia luyện khí.

Long Kinh Thiên và mấy thí sinh khác đi vào trong quảng trường đại hình, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, người lùn Vi Ân đứng bên ngoài xem cuộc đấu.

Đội tất cả thí sinh đi vào quảng trường, không ai vào nữa thì trưởng lão tộc người lùn trên đài chủ trì mở miệng nói:

- Luyện khí đại tái của tộc người lùn chúng ta đã cử hành một trăm tám mươi bảy quý, lần này luyện khí đại tái là thứ một trăm tám mươi tám quý. Cảm tạ bằng hữu các phương, các tộc tiến đến tham gia luyện khí đại tái lần này.

- Tin tưởng mọi người đều biết, luyện khí đại tái lần này hạng nhất sẽ được hương hải tinh thạch, trung phẩm đỉnh giai đỉnh lô.

- Từ hạng hai đến hạng chín cũng được thưởng rất phong phú.

Dù mọi người biết giải thưởng hạng nhất rồi nhưng nghe đến hương hải tinh thạch, trung phẩm đỉnh giai đỉnh lô thì vẫn kiềm không được náo động, đôi mắt nóng cháy.

Trưởng lão tộc người lùn tạm dừng một lát mới mở miệng nói:

- Trận so đấu thứ nhất, mỗi thí sinh phải trong vòng mười canh giờ luyện chế ra một vũ khí huyền phẩm, mặc kệ là công kích hoặc phòng ngự, chỉ cần trong mười canh giờ luyện chế ra là có thể đi vào so đấu tiếp theo.

- Tài liệu luyện khí tự mang theo.

- Vậy thì, bây giờ bắt đầu so đấu!

Trưởng lão tộc người lùn nói xong đốt một khối gỗ hương trên đài chủ trì.

Khối gỗ hương này nếu đốt xong, không nhiều không ít, vừa lúc là mười canh giờ. Mọi người phải trước khi gỗ hương cháy hết luyện chế ra một vũ khí huyền phẩm.

Thần, thánh, thiên, địa, huyền, hoàng.

Trong sáu thứ thì huyền phẩm xem như rất thấp.

Nhưng dù vũ khí huyền phẩm không cao, muốn trong mười canh giờ luyện chế ra thì khó khăn rất lớn.

Nếu trong mười canh giờ thất bại lại lần nữa luyện chế thì khó mà trong thời gian luyện ra vũ khí huyền phẩm khác.

Luyện khí cần phải trăm phần trăm thành công, như vậy cần có không chế hỏa lực xuất sắc, rất quen với cách luyện khí mới được, bình thường chỉ luyện khí đại sư mới làm được.

Chức nghiệp luyện khí cũng có cấp bậc từ thấp đến cao là luyện khí đồ, luyện khí tượng, luyện khí sư, trên luyện khí sư mới là luyện khí đại sư.

Vậy nên trận so tài thứ nhất đã đào thải đa số thí sinh.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải đứng trên quảng trường đại hình, thấy xung quanh một số thí sinh nghe quy định xong biến sắc mặt thì ánh mắt trào phúng.

- Mười canh giờ? Bốn thiếu chủ chỉ cần một canh giờ là đủ rồi.

Thí sinh xung quanh nghe vậy thì giật mình, có định mĩa mai nhưng thấy là Tất Phương thiếu chủ Đông Hải thì im hơi lặng tiếng.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải đứng ở nơi đó, không biết khi nào thì trước mặt gã đã đặt một luyện khí đỉnh lô, hai tay liên tục vung. Chỉ thấy từng tài liệu liên tục rơi vào đỉnh lô.

138. Chương 138

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 138: Hạng nhất vòng thứ nhất

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Khi những tài liệu rơi vào đỉnh lô như lông hồng tung bay, cho người cảm giác nhẹ nhàng vô cùng.

Các thí sinh thấy vậy thì lại biến sắc mặt, có người sửng sốt ngưỡng mộ, thậm chí sùng bái nhìn Tất Phương thiếu chủ Đông Hải.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải không để ý đến, tiếp tục luyện khí.

Thời gian trôi qua, trên quảng trường đại hình rất nhiều thí sinh lần lượt bắt đầu luyện khí.

Nhưng Long Kinh Thiên vẫn đứng đó không nhúc nhích.

Nửa canh giờ qua đi.

Long Kinh Thiên vẫn như tên ngọc đứng đó, đôi khi nhìn các thí sinh luyện khí, đôi khi nhắm mắt lại. Long Kinh Thiên như vậy khiến một số thí sinh luyện khí.

- Tiểu tử này đang làm gì?

- Làm gì vậy? Chắc là biết trong mười canh giờ mình không thể thành công luyện chế ra vũ khí huyền phẩm nên không bằng không luyện, từ bỏ, không cần lãng phí tài liệu.

- Cũng đúng, sớm biết như vậy ta cũng không luyện chế huyền khí vũ khí trong mười canh giờ, thật khó, khó, ta không có tin chắc.

Một số thí sinh xì xầm.

Long Kinh Thiên nghe các thí sinh bàn tán, thềm lắc đầu cười.

Một canh giờ rất nhanh trôi qua.

Trên quảng trường lửa bập bùng cháy.

Mấy vạn người tập trung cùng một chỗ luyện khí, loại tình cảnh này thật kinh người.

Bên ngoài quảng trường đại hình, các người xem thí sinh luyện chế không ngừng bình luận, chỉ trỏ.

Trên đài chủ tịch, có tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, cùng với mười vị trưởng lão tộc người lùn làm trọng tài.

Mười vị trưởng lão trọng tài này bao gồm Đại trưởng lão Vi Hải, trưởng lão Vi Trang.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên ngồi chính giữa đài chủ tịch, nhìn bên dưới nhiều thí sinh tham gia luyện khí, thỉnh thoảng gật đầu cười tủm tỉm. ánh mắt cuối cùng của tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên ngừng ở bóng dáng luyện khí chính giữa sân.

Bóng dáng luyện khí kia chính là thiên tài nhất tộc người lùn, Vi Hàn.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên nhìn cách luyện khí như mây bay nước chảy của Vi Hàn, khuôn mặt già hiện nét vui mừng, gật gù.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên quay đầu nói với Đại trưởng lão Vi Hải ngồi cạnh mình:

- Đại trưởng lão Vi Hải, cách luyện khí của Vi Hàn tiến bộ hơn hai tháng trước nữa rồi.

Đại trưởng lão Vi Hải đang chú ý nhi tử của mình, nghe vậy dời ánh mắt, cười nói:

- Hai tháng nay ta đốc thúc tiểu tử này ngày ngày đêm đêm khổ tu, lần này hạng nhất vòng thứ nhất đương nhiên sẽ không rơi vào tay người khác!

Bên kia một vị trưởng lão tộc người lùn cười nói:

- Vi Hàn là thiên tài có thiên phú mạnh nhất của tộc người lùn chúng ta, trưởng lão Vi Trang đương nhiên không lọt được, Thủy Hỏa Tương Dung quyết của hắn đã tu luyện đảo tầng thứ sáu rồi đúng không?

Các trưởng lão tộc người lùn đều nhìn hướng Đại trưởng lão Vi Hải.

Đại trưởng lão Vi Hải cười nói:

- Hai tháng khổ tu, tiểu tử này đã đột phá đến tầng thứ bảy!

- Tầng... Tầng thứ bảy!

Các trưởng lão tộc người lùn nghe vậy ngậy ra, rồi thì vẻ mặt vui sướng, không dám tin.

Trong đó bao gồm tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, trưởng lão Vi Trang.

- Tầng thứ bảy!

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên cười toe toét nói:

- Tiểu tử này cho chúng ta niềm vui bất ngờ lớn quá. Mấy trăm năm trước, vị trưởng lão tộc người lùn chúng ta tu luyện Thủy Hỏa Tương Dung quyết cũng mới đạt tới tầng thứ bảy, vị trưởng lão mất năm mươi năm mới tu luyện được. Mà tiểu tử này mới tu luyện mười mấy năm!

- Đúng vậy. Tầng thứ bảy, vô thủy vô hỏa chi cảnh!

Một vị trưởng lão tộc người lùn nói:

- Ngay cả ta cũng thấy không bằng.

- Đến lúc vô lượng trọng phủ thi triển tầng thứ bảy vô thủy vô hỏa Thủy Hỏa Tương Dung quyết chắc chắn sẽ khiến cường giả các tộc chấn kinh. Tộc người lùn ta sẽ nở mặt nở mày ngay.

- Ta đề nghị khi Vi Hàn được hạng nhất luyện khí lần này thì tuyên bố hắn là người thừa kế tộc trưởng đời tiếp theo luôn, xác định người thừa kế ngay lúc này cho rồi.

Các trưởng lão tộc người lùn bàn luận.

Đại trưởng lão Vi Hải ngồi đó, lòng thâm đắc ý, mặt cười tươi tắn.

Vi Hàn là nhi tử của Đại trưởng lão Vi Hải, nhi tử có thành tựu như vậy, được các trưởng lão thừa nhận, đương nhiên trong lòng già thấy tự hào.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên nghe các trưởng lão đề nghị, gật đầu cười nói:

- Cũng tốt, lần này Vi Hàn được trưởng lão Vi Trang luyện khí thì ta sẽ tuyên bố hắn là người thừa kế tộc trưởng đời tiếp theo. Đợi vài năm sau ta sẽ truyền vị trí tộc trưởng cho Vi Hàn.

Ngay khi các trưởng lão tộc người lùn bàn tán trên đài chủ tịch thì bỗng nhiên bên dưới vang một tiếng nổ.

Thanh âm này rất đột ngột trong tiếng lửa cháy, mọi người ngậy ra, quay đầu nhìn. Chỉ thấy bên dưới quảng trường đại hình, một đỉnh lô vàng phóng lên cao, cao hơn đỉnh lô của các thí sinh. Lô khẩu tỏa ánh sáng rực rỡ, kêu vù vù không dứt, từ trong đỉnh lô bay ra một trường kiếm thanh phong.

Trường kiếm thanh phong bay ra, ở trên trời cao mang theo từng luồng kiếm quang chói mắt.

- Không ngờ có người thành công luyện khí.
- Xem ra thanh trường kiếm này ít nhất cũng là huyền phẩm cao giai!
- Lợi hại thật, thanh niên tóc xanh này rốt cuộc là ai? Ta cứ tưởng người thứ nhất luyện chế thành công sẽ là tộc người lùn, ai dè không phải.
- Hình như là một trong tứ đại thiếu chủ Loạn Hải, Tất Phương!

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải đứng đó nghe xung quanh kinh thán, nghị luận, hâm mộ, gã hưởng thụ ánh mắt tôn sùng của mọi người, vẻ mặt kiêu ngạo.

Thanh trường kiếm thanh phong này tất nhiên do Tất Phương thiếu chủ Đông Hải luyện chế ra.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải là người thứ nhất thành công vòng luyện khí thứ nhất.

- Không chỉ là vòng thứ nhất, đợi tới vòng thứ hai, ba, cuối cùng đều sẽ là ta!

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải tay nhẹ bắn, trường kiếm thanh phong rơi vào đài chủ tịch, kêu keng một tiếng.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải chấp hai tay sau lưng, nói:

- Đây là trường kiếm ta luyện chế, xin kiểm nghiệm, phán định đi.

Trưởng lão tộc người lùn chủ trì sắc mặt hơi khó chịu, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải thật là quá huênh hoang, cuồng vọng. Bộ dạng của Tất Phương thiếu chủ Đông Hải rõ ràng là nói tộc người lùn bọn họ chẳng qua chỉ có thể.

Nhưng trưởng lão tộc người lùn chủ trì biết thân phận của Tất Phương thiếu chủ Đông Hải nên không dám trách móc, hai tay hút thanh trường kiếm đến trước mặt, ngón tay nhẹ búng, chỉ nghe trong thân kiếm phát ra tiếng kiếm ngân, thanh âm như rỗng ngâm phượng hót, rất là êm tai.

Trưởng lão tộc người lùn đôi mắt nghiêm túc, hít sâu một hơi, lòng rất kinh ngạc.

Một lát sau trưởng lão tộc người lùn ngẩng đầu lên, sắc mặt phức tạp, tuyên bố nói:

- Địa phẩm sơ giai, tiến nhập vòng so đấu tiếp theo!
- Địa phẩm sơ giai!
- Không ngờ là địa phẩm sơ giai! Tất Phương này quả nhiên lợi hại, nghe đồn hắn tu luyện bí pháp Thiên Trọng Lăng Thủ của phụ thân Kinh Vương bốn cánh đến tầng thứ bảy!
- Một canh giờ luyện chế ra thanh địa phẩm sơ giai, xem như là luyện khí đại sư cũng luyện chế không ra. Về mặt luyện khí thì Tất Phương tuyệt đối có thực lực luyện khí tông sư!

Người xung quanh kinh thán.

Tất Phương, một trong bốn thiếu chủ Loạn Hải nghe trưởng lão tộc người lùn tuyên bố kết quả, người xung quanh nghị luận, trên mặt càng thêm đắc ý. Trong ánh mắt chăm chú của đám người, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải ngẩng đầu ưỡn ngực, sải bước đi ra quảng trường, tiếp đó chờ đợi vòng đấu tiếp theo.

139. Chương 139

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 139: Thật sự đang luyện khí?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Chúc mừng thiếu chủ, chúc mừng thiếu chủ!

- Chúc mừng thiếu chủ đoạt được đệ nhất! Thiếu chủ thần công cái thể!

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải đi ra, những thuộc hạ Hải tộc sớm chờ bên ngoài quảng trường đại hình lập tức đi lên, vui sướng nịnh hót liên tục.

Nhưng luyện khí và thần công cái thể có quan hệ gì?

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải nghe đám thuộc hạ nịnh hót cũng không để ý dùng từ không đúng, cười toe toét gật đầu. Ngay khi Tất Phương thiếu chủ Đông Hải đi ra quảng trường thì bỗng lại vang tiếng ngân.

- Xem kia, lại là có người thành công luyện khí, là một thanh trường thương!

- Thương mang như vậy xem ra ít nhất cũng là huyền phẩm đỉnh gia.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải ngạc nhiên quay đầu xem, thấy một đỉnh lô phóng lên cao, trong lô bay ra một thanh trường thương, bên dưới đỉnh lô là một người lùn.

Một Hải tộc tiến lên nói:

- Thiếu chủ, người lùn này là thiên tài có thiên phú mạnh nhất tộc người lùn, Vi Hàn!

Một Hải tộc khác nói:

- Thiên phú mạnh nhất tộc người lùn thì sao? Còn không phải là tụt hậu thiếu chủ? Thiếu chủ mới là đệ nhất!

Lúc này trên đài chủ trì, trưởng lão tộc người lùn giám định thanh trường thương Vi Hàn luyện chế ra.

- Địa phẩm sơ giai, tiến nhập vòng so đấu tiếp theo!

Cùng là địa phẩm sơ giai!

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải nhìn kết quả, trào phúng cười, mang theo đám thuộc hạ Hải tộc rời đi.

- Tứ thiếu chủ của Loạn Hải? Nhi tử của Kinh Vương bốn cánh sao?

Trên quảng trường, Long Kinh Thiên nhìn bóng dáng Tất Phương thiếu chủ Đông Hải rời đi, khóe môi cong lên.

Long Kinh Thiên nhìn bóng dáng Tất Phương thiếu chủ Đông Hải rời đi, người lùn Vi Hàn cũng nhìn Tất Phương, cười nhạt.

Vi Hàn thì thầm lời chỉ có gã nghe thấy:

- Hạng nhất vòng thứ nhất? Nếu không phải ta cố ý kéo dài chút thời gian, người thật sự cho rằng mình có thể được đến hạng nhất vòng thứ nhất sao?

- Cứ để người khác ý một lát.

- Đến lúc đó ta sẽ khiến người biết cái gì mới là cao thủ luyện khí chân chính!

Đệ nhất, một trong tứ đại thiếu chủ Loạn Hải, Tất Phương.

Đệ nhị, thiên tài người lùn Vi Hàn!

Bóng dáng hai người rất nhanh biến mất, mọi người thu lại tầm mắt, vẫn đang xì xầm. Hai người trong một canh giờ luyện chế ra vũ khí địa phẩm sơ giai khiến mọi người rất giật mình.

So tài vẫn đang tiếp tục.

Nhưng hai người rời đi hồi lâu sau không ai luyện ra vũ khí địa phẩm sơ giai.

Người thứ ba thành công vào vòng đấu sau là một ông lão tên Lạc Quang, là luyện khí tông sư thật lâu trước kia đã nổi danh tại đại lục Thiên Lam.

Nhưng ông lão luyện chế ra cây đại đao chỉ đạt đến huyền phẩm đỉnh giai, mất nửa canh giờ.

Tiếp theo người thứ bốn, năm, ai nấy thành công tiến vào vòng thứ hai.

Nhưng bọn họ luyện chế ra vũ khí tối đa chỉ là huyền phẩm đỉnh giai.

Thời gian trôi qua, ba canh giờ qua đi, đã có ba mươi mấy thí sinh lần lượt tiến vào vòng đấu tiếp theo.

Long Kinh Thiên lăm bằm:

- Cũng tới lúc rồi.

Long Kinh Thiên nhìn xung quanh các thí sinh vẫn đang căng thẳng luyện khí, ngọn lửa bập bùng. Tay Long Kinh Thiên lóe ánh sáng, xuất hiện một đỉnh lô năm chân không lớn không nhỏ, bộ dạng bình thường.

Đỉnh lô năm chân này là Long Kinh Thiên tùy tay luyện chế ra.

Tay phải Long Kinh Thiên nhẹ nhàng nâng, chỉ thấy đỉnh lô năm chân bay lên, hai tay hần vung, từng tài liệu rơi vào trong đỉnh lô.

Nhưng khiến một số thí sinh nghi hoặc là Long Kinh Thiên không làm thủ quyết luyện khí, mỗi cách một thời gian nhất định vỗ đỉnh lô một lần.

- Ha ha, tiểu tử này đang làm cái gì? Luyện khí có kiểu luyện như vậy sao? Hần tưởng là trò con nít chơi bán đồ hàng à?

- Không biết là tên ngu nào trong gia tộc chạy ra, có loại ngốc nghếch như vậy tham gia luyện khí đại tái của tộc người lùn, không sợ mất mặt sao?

- Hắc hắc, nói không chừng người ta thật sự luyện chế ra được, nhưng chế ra một số vũ khí giết không chết một con heo!

Các thí sinh cười to.

Bởi vì trên quảng trường đại hình còn có vài vạn người vẫn đang luyện khí nên bộ dạng luyện khí quái dị của Long Kinh Thiên không khiến người quan sát bên ngoài quảng trường chú ý, chỉ có một số thí sinh đứng gần hắn mới để ý tới.

Trên đài chủ tịch, trưởng lão Vi Trang tùy ý quét ánh mắt quảng trường đại hình, bỗng nhiên thấy một người quái lạ vỗ đỉnh lô, lắc đầu.

Trưởng lão Vi Trang là đại đội trưởng, luyện khí mấy trăm năm, chưa từng thấy có người luyện khí như vậy.

Xem ra luyện khí đại tái đợt sau không thể cho ai cũng vào thi, thí sinh phải thông qua vài đợt kiểm tra mới được. Trưởng lão Vi Trang thầm nghĩ.

Nhưng khi người lùn thấy mặt mũi người vỗ đỉnh lô thì suýt rớt tròng mắt.

Trưởng lão Vi Trang buột miệng thất thanh:

- Là hắn!?

Trưởng lão Vi Trang nhận ra Long Kinh Thiên lúc trước đi chung với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Trưởng lão Vi Trang kinh kêu khiến tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, Đại trưởng lão Vi Hải chú ý. Đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên dọc theo ánh mắt của trưởng lão Vi Trang nhìn bên dưới quảng trường so tài, thấy bóng dáng Long Kinh Thiên, và động tác vỗ đỉnh lô quái dị của hắn.

Đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, Đại trưởng lão Vi Hải càng xem da mặt càng co giật.

Bọn họ nhìn Long Kinh Thiên mười mấy phút, hắn đứng đó vỗ đỉnh lô mười mấy phút, cách đánh lộn xộn, căn bản là chơi đỉnh lô.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên kiềm không được mở miệng nói:

- Tiểu tử này là ai? Gia tộc nào? Nhưng lại có loại đệ tử này tham gia luyện khí đại tái? Buồn cười, không lẽ cho rằng luyện khí đại tái của tộc người lùn ta là trò chơi sao? Cho hắn đến chơi, đến quậy?

Một trưởng lão tộc người lùn nói:

- Ha ha, nhưng ta ngược lại rất phục tiểu tử này can đảm. Các người thử nghĩ xem không hiểu luyện khí thì có gan tham gia luyện khí đại tái không? Thế nhưng tiểu tử này can đảm, còn công khai ở trước mặt mấy vạn người chơi đỉnh lô.

Trưởng lão tộc người lùn nói xong kiềm không được cười phá lên.

Trưởng lão tộc người lùn khác nghe vậy cũng cười to.

- Thật ra thì ngẫu nhiên có một, hai loại người này tham gia thi đấu cũng không tệ, cho chúng ta tăng thêm niềm vui.

Một trưởng lão tộc người lùn cười nói:

- Để chúng ta nhìn vui vẻ, giải buồn.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên và trưởng lão khác cười phá lên.

Trưởng lão Vi Trang cũng cười, nhưng gã cười khan, ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên không giống với đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên.

Đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, Đại trưởng lão Vi Hải không biết Long Kinh Thiên nhưng trưởng lão Vi Trang thì biết.

Mặc dù Đại trưởng lão Vi Hải không biết thân phận của thanh niên tóc đen này nhưng có thể khiến một cường giả từ thánh cấp trở lên cung kính thì làm sao đơn giản được? Sao có thể đùa chơi trong luyện khí đại tái?

Nhưng dù trưởng lão Vi Trang không tin thì gã nhìn Long Kinh Thiên thật lâu vẫn không thể hiểu nổi động tác võ đỉnh lô của hắn rốt cuộc có ý gì.

Võ lung tung vào đỉnh lô cũng tính là cách luyện khí sao? Trưởng lão Vi Trang lắc đầu.

Đại trưởng lão Vi Hải thấy trưởng lão Vi Trang chăm chú nhìn vào Long Kinh Thiên võ đỉnh lô thì cười nói:

- Như thế nào? Vi Trang trưởng lão, người sẽ không cho rằng tiểu tử này thật sự đang luyện khí đi? Nếu võ võ đỉnh lô cũng có thể luyện khí, vậy thì đám người chúng ta uống phí luyện khí nhiều năm.

140. Chương 140

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 140: Chỉ điểm trình độ luyện khí của hắn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mấy vị trưởng lão tộc người lùn khác trên đài chủ tịch cũng bật cười.

Nhưng khi tiếng cười của mấy vị trưởng lão tộc người lùn vang lên thì bỗng bên dưới vang tiếng đỉnh lô ngâm nga, một đỉnh lô năm chân phóng lên cao.

Đại trưởng lão Vi Hải, đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên ngậy ra, tập thể ngoái đầu. Họ nhìn thấy trong đỉnh lô năm chân tỏa ánh sáng bắn lên trời, một vũ khí như kiếm như đao mà lại không giống chậm rãi bay ra từ nắp đỉnh.

- Thật... Thật sự luyện khí ra?

Nụ cười trên mặt đám Đại trưởng lão Vi Hải đông cứng, không dám tin nhìn vũ khí như đao như kiếm.

Dù chưa giám định nhưng lấy ánh mắt của họ nhìn ra được đây tuyệt đối là vũ khí từ huyền phẩm trở lên.

Vũ khí từ huyền phẩm trở lên nghĩa là nói thanh niên tóc đen sẽ vào vòng đấu tiếp theo?

Nghĩa là nói mới này thanh niên tóc đen võ đỉnh lô không phải đang chơi? Thật sự luyện khí?

Da mặt đỏ Đại trưởng lão Vi Hải co giật.

Theo lời Đại trưởng lão Vi Hải lúc trước đã nói, bọn họ uống phí luyện khí nhiều năm?

Đám Đại trưởng lão Vi Hải như vậy thì trưởng lão Vi Trang cũng kinh ngạc nhìn tình hình trước mắt.

Tay phải Long Kinh Thiên búng một cái, bắn vũ khí như đao như kiếm lên đài chủ trì. Đại đội trưởng đài chủ trì cầm lên giám định, càng nghiên cứu thì biểu tình của gã càng quái dị.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên thấy vị trưởng lão giám định biểu tình quái dị thì thầm nhủ.

“Không lẽ mới rồi đoán sai? Thanh vũ khí này căn bản không ra gì?”

Đỉnh nghĩa không ra gì nghĩa là vũ khí như đao như kiếm căn bản không phải vũ khí từ huyền phẩm trở lên, thậm chí không là hoàng phẩm đệ giai.

Vũ khí như vậy căn bản là phế khí!

Đám Đại trưởng lão Vi Hải thấy biểu tình của trưởng lão giám định thì mặt mày thả lỏng, họ có cùng suy nghĩ như tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên.

Một vị trưởng lão tộc người lùn cười nói:

- Ta đã nói mà, võ lung tung như vậy căn bản không có khả năng luyện chế ra vũ khí gì!
- Nếu như vậy cũng có thể luyện chế ra huyền phẩm vũ khí, vậy là ngay cả con nít ba tuổi cũng luyện khí được?

Một trưởng lão tộc người lùn khác cười nói:

- Cứ võ lung tung hướng đỉnh lô ai mà không làm được? Ngay cả con nít một tuổi biết bò cũng có thể!

Đại trưởng lão Vi Hải cười nói:

- Mới rồi chúng ta suýt bị tiểu tử này lừa gạt, lúc trước ta cũng trông nhầm, cho rằng vũ khí không giống cái gì này là huyền phẩm sơ giai.

Nghe đám Đại trưởng lão Vi Hải đùa cợt, trưởng lão tộc người lùn giám định vũ khí da mặt co giật.

Trưởng lão tộc người lùn đó nói:

- Thanh vũ khí này không phải huyền phẩm sơ giai, nó là huyền phẩm đỉnh giai.

Huyền phẩm đỉnh giai!

Bốn chữ như sét giữa trời xanh.

Đám Đại trưởng lão Vi Hải ngẩn ra, biểu tình ngơ ngác.

Ngay cả chấp pháp trưởng lão Vi Trang cũng giật mình kêu lên:

- Thế nhưng, thế nhưng là huyền phẩm đỉnh giai!

Trên đài chủ tịch hoàn toàn yên tĩnh.

Trưởng lão tộc người lùn kia giám định xong thì biểu tình phức tạp nói với Long Kinh Thiên:

- Người có thể vào vòng tiếp theo.

Trong ánh mắt chăm chú của đám Đại trưởng lão Vi Hải, Long Kinh Thiên chậm rãi đi ra khỏi quảng trường đại hình.

- Thế nhưng là huyền phẩm đỉnh giai! Ta không có nghe lầm đi?
- Người không nghe lầm, trưởng lão tộc người lùn giám định thật sự nói là huyền phẩm đỉnh giai.
- Thật là không có thiên lý, tùy tiện võ đỉnh lô cũng luyện chế ra được vũ khí huyền phẩm đỉnh giai?

- Bà nội nó, tên kia võ đỉnh lô như thế nào các người có thấy không? Cho dù cho ta mười canh giờ cũng không thể luyện ra huyền phẩm vũ khí. Ta muốn thử võ như tiểu tử kia xem coi có thể võ ra vũ khí huyền phẩm đỉnh giai không!

Một số thí sinh kinh thán, bàn tán, có người bắt chước Long Kinh Thiên võ vào đỉnh lô.

Một người.

Hai người.

Ba người.

Tiếng võ đỉnh lô bùm bùm ầm ầm.

Trên đài chủ tịch, đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên nhìn bên dưới nhiều thí sinh bắt chước Long Kinh Thiên võ đỉnh lô thì mặt lúc xanh lúc đỏ, ai nấy lòng buồn bực.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn mấy thí sinh trên quảng trường bắt chước Long Kinh Thiên võ đỉnh lô, làm nó buồn cười há mồm cười to:

- Đại ca, người nhìn những tiểu tử kia kìa, bắt chước người võ đỉnh lô!

Có thấy người ngu nhưng chưa gặp ngu như vậy.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng nở nụ cười.

Long Kinh Thiên lắc đầu cười nói:

- Chúng ta đi thôi.

Những thí sinh bắt chước Long Kinh Thiên võ đỉnh lô đều là Luyện Khí Sư tự biết mình không thể trong vòng mười canh giờ luyện chế ra huyền phẩm vũ, bọn họ ôm tâm tình ngựa chết trị thành ngựa sống cũng bình thường.

Đại trưởng lão Vi Hải nhìn người lùn Vi Ân, Long Kinh Thiên rời đi, nhướng mày.

- Không lẽ là bọn họ?

Đại trưởng lão Vi Hải liếc trưởng lão Vi Trang ngồi bên cạnh.

Đại trưởng lão Vi Hải thấy người lùn Vi Ân liền đoán ra thanh niên tóc đen mới này võ đỉnh lô ra vũ khí huyền phẩm đỉnh giai chắc là người hai ngày trước nhi tử của gã nhắc đến.

Dù Long Kinh Thiên đã rời đi nhưng đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, Đại trưởng lão Vi Hải không bình tĩnh nổi lòng.

Hiển nhiên bọn họ không thể hiểu nổi Long Kinh Thiên làm cách nào luyện chế, hoặc nên nói là làm sao võ ra vũ khí như đao như kiếm kia.

Hồi lâu sau, tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên mở miệng nói:

- Các người có nhìn thấy thanh niên tóc đen làm sao luyện chế ra huyền phẩm vũ khí đó không?

Giọng tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên trầm thấp, có chút mất mát.

Lúc trước tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên tự nhận về mặt luyện khí ở vị diện thiên man này ít nhất vào mười hàng đầu, nhưng hiện tại không thể nhìn ra thanh niên tóc đen kia dùng cách nào luyện chế ra huyền phẩm vũ khí.

Điều này khiến tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên bị kích thích rất lớn.

Đám trưởng lão tộc người lùn nghe vậy thì hai mặt nhìn nhau, đều lắc đầu, vẻ mặt mất mát.

Đại trưởng lão Vi Hải quan sát nhạy bén, nói:

- Thanh niên tóc đen này có lẽ là học cách luyện khí thất truyền, cách luyện khí đã lâu không xuất thế, chúng ta không nhận biết cũng rất bình thường, không đại biểu trình độ luyện khí của hắc cao cổ nào. Từ lúc bắt đầu so đấu đến bây giờ đã hơn ba canh giờ.

Một trưởng lão tộc người lùn khác phụ họa:

- Đúng vậy. Hơn ba canh giờ thanh niên tóc đen mới luyện chế ra một huyền phẩm đỉnh giai, so sánh thì những thí sinh trước đó chỉ mất một, hai canh giờ đã luyện ra huyền phẩm đỉnh giai thì hắc kém rất nhiều, càng kém xa Vi Hàn của chúng ta.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên gật đầu, sắc mặt mới dễ chịu hơn chút.

Đại trưởng lão Vi Hải trầm ngâm nói:

- Nhưng thanh niên tóc đen này rốt cuộc luyện chế như thế nào Kiểu cách, bí quyết này nếu như tộc người lùn chúng ta có thể tham khảo thì sẽ đem lại tác dụng rất lớn cho chúng ta luyện khí.

- Cùng hắc rời khỏi quảng trường hình như là đệ tử tộc người lùn Vi Ân đúng không? Đến lúc đó chúng ta ra mặt hỏi một câu, chắc chắn hắc không dám không trả lời.

- Đúng vậy. Làm thù lao, chúng ta có thể chỉ điểm trình độ luyện khí cho hắc, đến năng lực lúc đó chắc chắn kích động không biết trời trăng.

141. Chương 141

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 141: Khiến hắc đi bá kiến bốn trưởng lão

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mấy trưởng lão tộc người lùn bàn tán.

Bọn họ là trưởng lão tộc người lùn, có quyền uy về mặt luyện khí. Các trưởng lão tộc người lùn cảm thấy bọn họ ra mặt chỉ điểm Long Kinh Thiên về cách luyện khí thì hắc sẽ kích động bá phục, còn cách đánh, bí quyết luyện khí chắc chắn Long Kinh Thiên sẽ nói cho họ biết.

Đại trưởng lão Vi Hải nghe mấy vị trưởng lão tộc người lùn bàn tán, thầm cười lạnh. Đại trưởng lão Vi Hải liếc trưởng lão Vi Trang, thấy gã nhú mày, không lên tiếng phản bác.

- Vậy cũng tốt. Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên trầm ngâm nói:

- Vi Hoa, đợi vòng đấu sau kết thúc thì người đi tìm thanh niên tóc đen kia, chắc hắc ở chung với Vi Ân.

- Vâng thưa tộc trưởng.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa cung kính nói:

- Xin tộc trưởng yên tâm, ta tuyệt đối hoàn mỹ hoàn thành việc này.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên gật đầu.

Chấp pháp trưởng lão Vi Trang đột nhiên mở miệng nói:

- Ta thấy chuyện này không ổn.

Đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên ngẩng ra nhìn trưởng lão Vi Trang.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa vẻ mặt khó chịu nói:

- Trưởng lão Vi Trang, chuyện này có gì không được? Chẳng lẽ người sợ tiểu tử đó không đồng ý?

Trưởng lão Vi Trang hỏi ngược lại:

- Nếu đối phương không đồng ý thì sao?

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa mặt cứng đờ, sau đó lớn tiếng nói:

- Không đồng ý? Hẳn dám không đồng ý?

Dám không đồng ý?

Nhìn bộ dạng hùng hồn khí thế của Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa, trưởng lão Vi Trang khẽ thở dài nói:

- Tại sao người ta không dám?

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa mặt đỏ lên, định nói gì thì tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên lên tiếng:

- Được rồi, dừng cãi nữa. Vây đi, Hoa trưởng lão, đến lúc người đi nếu đối phương không đồng ý thì người thu hấn làm đệ tử, khiến hấn bá người làm sư phụ, vậy thì chắc chắn hấn sẽ đồng ý.

Thu một nhân tộc làm đệ tử?

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa có chút miễn cưỡng nhưng nếu tộc trưởng đã mở miệng thì gã đành nói:

- Thôi được, đến lúc đó ta tự hạ thấp thân phận thu hấn làm đệ tử.

- Đây cũng là phúc của tiểu tử kia.

Một trưởng lão tộc người lùn khác nói:

- Nếu giờ hấn biết Hoa trưởng lão định thu hấn làm đệ tử thì chắc sẽ quỳ lạy, cảm ơn trời đất.

- Đến tham gia luyện khí đại tái lại được trưởng lão tộc người lùn chúng ta nhận làm đệ tử, đây là quang vinh cho gia tộc.

Lại một trưởng lão tộc người lùn nói:

- Nếu trưởng bối gia tộc của hấn biết chắc sẽ mừng như điên.

Đại trưởng lão Vi Hải cười nói:

- Đúng vậy. Đây là chuyện ngàn vạn thí sinh hâm mộ mà không có được.

Chấp pháp trưởng lão Vi Trang ngồi đó nghe đám Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa bàn luận, trầm lắng đầu. Đại trưởng lão Vi Hải thấy biểu tình của trưởng lão Vi Trang thì cười lạnh.

Trên quảng trường đại hình vẫn đang tiếp tục so đấu.

Long Kinh Thiên rời đi dù đẩy lên chút xô xao nhưng không ảnh hưởng so đấu tiếp tục.

Còn những thí sinh biết đã vô vọng vào vòng sau, bắt chước Long Kinh Thiên đánh đỉnh lô giờ vẫn đang cố sức làm.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Vỗ ngày càng vang.

Trong suy nghĩ của họ thì càng vỗ to tiếng thì càng thành công, còn ôm ảo tưởng nói không chừng lát nữa mình vỗ ra vũ khí có phẩm cấp cao hơn tiểu tử tóc đen kia.

Thời gian trôi qua.

Năm canh giờ.

Sáu canh giờ.

Ngày càng nhiều thí sinh thành công luyện ra huyền phẩm vũ khí, vào vòng sau, cũng ngày càng nhiều người luyện khí thất bại. Dù chưa đến thời gian nhưng các thí sinh này từ bỏ luyện tiếp.

Mãi đến mười canh giờ kết thúc, những thí sinh bắt chước Long Kinh Thiên võ đỉnh lô cũng ngừng lại, nhưng khi họ ngừng thì đỉnh lô vẫn không có động tĩnh gì. Đỉnh lô không phóng lên cao như họ tưởng tượng, không bay ra vũ khí huyền phẩm đỉnh giai, thậm chí là vũ khí địa phẩm.

Bọn họ đi qua mở đỉnh lô ra, nhìn bên trong, mùi vị gay mũi len vào lỗ mũi của họ.

- Thú vị quá, sao lại thú vị như vậy?

Chỉ thấy các tài liệu bên trong bị họ chấn thành một đồng như chất thải, mùi thối tận trời.

Mười canh giờ rốt cuộc trôi qua.

Ngày thứ nhất, vòng so tài thứ nhất rốt cuộc kết thúc.

Vòng thứ nhất có sáu, bảy vạn thí sinh, nhưng thí sinh qua vòng chỉ có hơn sáu trăm người.

Hơn sáu trăm người vào được vòng đấu sau.

Đào thải chín mươi chín phần trăm!

Trận so đấu thứ nhất kết thúc, mọi người tán đi, trên quảng trường đại hình còn lại mùi lửa nung khô các loại tài liệu.

Đám Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch quay về nhà đá của người lùn Vi Ân, bắt đầu chờ đợi vòng so đấu thứ hai vào ngày mai.

Người lùn Vi Ân ngồi xếp bằng trong đại sảnh thạch thất của mình, nhớ lại tình cảnh lúc luyện khí võ đỉnh lô luyện khí, càng nghĩ càng nghi hoặc và buồn bực.

Người lùn Vi Ân giống như các trưởng lão tộc người lùn, dù nghĩ sao cũng không hiểu Long Kinh Thiên làm cách gì luyện chế ra huyền phẩm đỉnh giai được.

Trong khi người lùn Vi Ân suy tư thì đột nhiên bên ngoài vang lên một chuỗi tiếng bước chân.

Người lùn Vi Ân ngây ra, vào lúc này sẽ có ai đến nhà gã?

Khi người lùn Vi Ân thấy người đến thì giật nảy mình, nhanh chóng đứng lên, cung kính hành lễ:

- Nhị trưởng lão!

Người đến chính là Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa, sau lưng gã là hai đệ tử tộc người lùn đắc ý của lão.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa thấy bộ dạng người lùn Vi Ân cung kính thì vừa lòng gật đầu, ừ một tiếng.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nói:

- Vi Ân, bốn thái thượng trưởng lão lại đây có chuyện tìm ngươi, bằng hữu của ngươi đâu rồi? Bốn trưởng lão muốn gặp hắc, kêu hắc đi ra bái kiến bốn trưởng lão!

Người lùn Vi Ân nghe vậy ngây ra, sắc mặt quái dị.

Bái kiến?

Khiến Long Kinh Thiên đi ra bái kiến trưởng lão bọn họ?

- Còn đứng đó làm cái gì Không nghe thấy lời sư phụ ta nói sao?

Đại đệ tử mặt đầy râu đen sau lưng Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa thấy người lùn Vi Ân ngây như phỗng như quát:

- Ngươi có biết thời gian của sư phụ chúng ta vô cùng quý giá, mau kêu bằng hữu ngươi ra đây!

Người lùn Vi Ân nhượng mảy, do dự một chút cuối cùng gật đầu.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa đi tới một ghế đá trong đại sảnh, ngồi xuống, nhắm mắt dưỡng thần.

Người lùn Vi Ân đi tới thạch thất Long Kinh Thiên ở, thấy hắn, gã tổ chức lựa lời, mở miệng nói:

- Long, Long Kinh Thiên huynh đệ, trưởng lão tộc người lùn chúng ta lại đây, nói là muốn gặp ngươi, kêu ta mời ngươi ra ngoài.

Long Kinh Thiên liếc người lùn Vi Ân, nói:

- Ta biết rồi, nếu hắn muốn gặp ta thì ngươi kêu hắn lại đây.

Kêu lại đây? Người lùn Vi Ân ngây ra.

Người lùn Vi Ân đứng im tại chỗ:

- Cái này...

Long Kinh Thiên nói tiếp:

- Như thế nào? Nếu hắn không muốn lại đây thì kêu hắn trở về đi.

Người lùn Vi Ân chỉ đành ra khỏi thạch thất, đi hướng đại sảnh.

Đợi người lùn Vi Ân ra ngoài, Cửu Vĩ Thiên Miêu cười lạnh nói:

- Đại ca, Nhị trưởng lão tộc người lùn gì đó thật cho mình là thứ gì, còn khiến ngươi ra ngoài bái kiến hắn?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng cười lạnh nói:

- Thật bị chủ nhân đoán trúng, tộc người lùn muốn nhìn trộm cách luyện khí của chủ nhân!

142. Chương 142

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 142: Ta thấy thiên phú luyện khí của ngươi rất cao

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên gật đầu, biểu tình thản nhiên.

Người lùn Vi Ân đi về đại sảnh, thấy Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa ngồi đó nhắm mắt dưỡng thần, không biết nên nói gì.

Nghe tiếng bước chân của người lùn Vi Ân, Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa mở mắt ra, thấy gã đi ra một mình thì nhượng mảy.

Người lùn Vi Ân đi ra, đại đệ tử sau lưng Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa mở miệng trách:

- Vi Ân, không phải sư phụ của ta kêu ngươi đi gọi tiểu tử kia sao? Tiểu tử đó đâu?

Người lùn Vi Ân nổi lên lửa giận nhưng vẫn mở miệng nói:

- Nhị trưởng lão, bằng hữu của ta hắn, hắn bận chút việc nên hắn muốn mời Nhị trưởng lão đi vào.

Đại đệ tử của Vi Hoa nghe vậy tức giận nói:

- Cái gì Khiến sư phụ của ta đi vào gặp hắn?

- Sư phụ của ta có thân phận gì? Hắn lại có thân phận gì? Sư phụ ta muốn gặp hắn đã là sự may mắn của hắn, vậy mà dám khiến sư phụ ta tự mình vào gặp hắn?

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa cũng tức giận.

Thanh niên tóc đen này quá cuồng vọng, khiến Nhị trưởng lão tộc người lùn như lão đích thân gặp mới chịu.

Người lùn Vi Ân nghe đại đệ tử của Vi Hoa quát tháo thì lòng càng tức giận, nếu không phải có mặt Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa thì gã đã nổi điên rồi.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa sa sầm nét mặt đứng dậy, tay phải vỗ một cái, bàn đá bên cạnh vỡ vụn, định rời đi nhưng bỗng khựng lại.

- Được, vậy ta sẽ đi gặp tiểu tử vô tri cuồng vọng mắt không có người!

Hai đệ tử của Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nghe gã nói vậy thì giật mình kêu lên:

- Sư phụ, người...!

Sư phụ thật sự muốn đi gặp tiểu tử tóc đen kia?

Trước không nói thân phận Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa, chỉ bằng vào thân phận gã là trọng tài luyện khí đại tái đủ khiến một số thí sinh nín thở.

Nhưng tình huống hiện tại lại trái ngược?

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa mặt âm trầm nhìn người lùn Vi Ân, quát:

- Người dẫn đường đi!

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa vốn tức giận định phẩy tay áo rời đi, nhưng bỗng nhớ tới trước khi đến gã ở trước mặt tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên vỗ ngực đảm bảo hoàn mỹ hoàn thành việc này, nhất định sẽ hỏi ra bí quyết cách võ luyện khí của tiểu tử tóc đen.

Nếu bây giờ hoảng hốt chạy về, không gặp được mặt người ta, vậy Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa ở trước mặt tộc trưởng còn có mặt mũi gì?

Cho nên dù lòng Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa rất tức giận nhưng vẫn quyết định đi gặp tiểu tử tóc đen cuồng vọng.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa thấy người lùn Vi Ân ngây ngốc đứng đó thì tức giận quát:

- Còn đứng ngây ra đó làm gì? Ta kêu người dẫn đường!

Người lùn Vi Ân giật mình phản ứng trở về, tiếp đó nhanh chóng nói:

- Vâng thưa Nhị trưởng lão!

Người lùn Vi Ân xoay người dẫn Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa đi thạch thất Long Kinh Thiên ở.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa và hai đệ tử liếc nhau, theo sau lưng người lùn Vi Ân.

Mọi người rất nhanh đi tới thạch thất Long Kinh Thiên ở, nhìn thấy hán ngồi bên bàn đá, vẻ mặt tùy ý.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngồi dưới tay Long Kinh Thiên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thì nằm sấp trên vai Long Kinh Thiên gáp.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa đến, Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không có ý đứng dậy đón chào.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa thấy vậy sắc mặt càng khó coi hơn.

Đại đệ tử của Vi Hoa đứng sau lưng thấy thế kiềm không được tức giận nói:

- Các người quá cuồng vọng! Các người có biết sư phụ của ta là Nhị trưởng lão tộc người lùn, các người gặp mà không đứng dậy nghênh tiếp?

Nhưng đại đệ tử của Vi Hoa mới nói xong thì bỗng hét thảm, như bị gió thổi quét trúng làm gã văng ra ngoài, đập vào đất trống ngoài thạch thất.

Cát bụi bay đầy.

Tình hình biến đổi quá đột ngột, Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa và một đệ tử khác kinh ngạc ngây như phỗng, bao gồm người lùn Vi Ân.

Một lát sau đám Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa mới phản ứng lại.

- Người, các người, các người...?

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, vẻ mặt kinh khủng, không dám tin, lòng run sợ.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa là đế cấp cường giả, hơn nữa đã đến đế cấp ngũ tầng.

Nhưng Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa không thể nhìn rõ Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ra tay như thế nào, hoặc nên nói là gã không biết ai ra tay.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Chúng ta? Có chuyện gì sao?

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa lắp bắp thật lâu không biết nên nói gì.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Nói đi, đến tìm ta có chuyện gì?

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa biến đổi sắc mặt, hai tay siết chặt nhưng rồi thả lỏng, thở ra một hơi, do dự nói:

- Hôm nay trên quảng trường đại hình ta thấy thiên phú luyện khí của ngươi rất cao, là thiên tài luyện khí, nổi lên lòng yêu tài nên muốn thu ngươi làm đồ đệ.

Vốn ý định của Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa là cùng người lùn Vi Ân lại đây, dùng thân phận Nhị trưởng lão tộc người lùn, trọng tài luyện khí đại tái hồi bí

quyết cách võ luyện khí của Long Kinh Thiên, nhưng giờ gã đã đổi ý.

Nghe giọng điệu của Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa cứ như là đang cầu Long Kinh Thiên trở thành đệ tử của gã.

Nhị trưởng lão tộc người lùn thế nhưng cầu làm sư phụ của người ta?

Người lùn Vi Ân, đặc biệt là đệ tử khác của Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa ngây ngốc đứng đó.

Long Kinh Thiên nói:

- Thấy thiên phú luyện khí của ta rất cao? Cho nên muốn thu ta làm đồ đệ?

Nói tới đây, Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn nhau, cười to, ngay cả Cửu Vĩ Thiên Miêu luôn ngáp dài nghe xong cũng ngây ngẩn, ôm bụng cười.

Da mặt Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa thật là dày quá.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa đến rõ ràng muốn biết bí quyết luyện khí trên quảng trường đại hình hôm nay của Long Kinh Thiên, giờ lại bày ra lý do đằng hoàng nhận đồ đệ.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nghe Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cười trào phúng thì mặt lúc xanh lúc đỏ.

- Ngươi khẳng định thiên phú luyện khí của ta rất cao?

Long Kinh Thiên hỏi ngược lại:

- Thật ra luyện khí hôm nay ta chỉ võ bậy, căn bản không có cách luyện khí gì.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa sắc mặt khó coi hỏi:

- Vỗ bầy Không phải cách luyện khí gì?

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Đúng vậy. Cho nên ngươi có thể đi rồi.

Long Kinh Thiên trực tiếp ra lệnh trục khách.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa sắc mặt âm trầm nhưng cuối cùng nói với đệ tử sau lưng:

- Chúng ta đi!

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa xoay người rời đi.

Đệ tử kia thấy vậy thì hốt hoảng theo sau, lúc rời đi không quên mang theo đại sư huynh nằm trên đất.

Người lùn Vi Ân mấp máy môi muốn gọi lại Nhị trưởng lão tộc người lùn bọn họ nhưng không dám ngăn cản, chỉ đành trở mắt nhìn Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa giận dữ rời đi.

143. Chương 143

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 143: Thực lực thánh cấp?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Long, Long Kinh Thiên huynh đệ.

Người lùn Vi Ân hoa tay múa chân, không biết nên nói gì.

Chuyện hôm nay hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của người lùn Vi Ân.

Long Kinh Thiên xua tay nói:

- Nhị trưởng lão tộc người lùn ngươi đến đây rốt cuộc muốn cái gì chắc ngươi cũng đoán được.

Người lùn Vi Ân gật đầu. Khi Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nói muốn thu Long Kinh Thiên làm đồ đệ thì người lùn Vi Ân đã đoán ra ý định của gã, nên mới

thấy có lỗi với Long Kinh Thiên.

Nhưng Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa tức giận phẩy tay áo rời đi, người lùn Vi Ân thầm lo lắng, sợ sau này bị Nhị trưởng lão giận chó đánh mèo mình.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Sau luyện khí đại tái lần này theo ta thấy ngươi rời khỏi tộc người lùn đi.

Người lùn Vi Ân giật mình, ngẩng đầu hỏi:

- Rời khỏi tộc người lùn ư?

Long Kinh Thiên gật đầu, tay lóe ánh sáng, ném một không gian giới chỉ cho người lùn Vi Ân.

Long Kinh Thiên nói:

- Bên trong có một ức Nguyên Dương đan và một bản công pháp tu luyện, một bản bí tịch luyện khí.

Người lùn Vi Ân giật mình, trợn to mắt:

- Một ức Nguyên Dương đan! Cái này, Long Kinh Thiên huynh đệ, ta, ta không thể!

Long Kinh Thiên xua tay cản lại người lùn Vi Ân từ chối, nói:

- Người không cần nói gì, một ước Nguyên Dương đan không là gì với ta.

Người lùn Vi Ân không biết thứ giá trị thật sự trong không gian giới chỉ là bản công pháp tu luyện, bí tịch luyện khí.

Người lùn Vi Ân im lặng, cúi cùng gặt đầu, cảm không gian giới chỉ ra khỏi thạch thất.

Long Kinh Thiên nhìn bóng lưng của người lùn Vi Ân, Vi Ân có thiên phú không tệ, hai người xem như quen biết, đến lúc này gã đạt tới thành tựu nào thì phải xem tạo hóa của gã.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Đại ca, nếu mới rồi Vi Ân biết người cho hắn bộ công pháp kia có uy lực còn lớn hơn Tử Lô Bá Thiên quyết đầu giá trong Phong Vân thương hội thì chắc bị hù sợ

không dám nhận luôn.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cẩn thận hỏi:

- Chủ nhân, còn bí tịch luyện khí?

Long Kinh Thiên cười nói:

- Yên tâm, không thiếu phần các người.

Long Kinh Thiên nói xong tay chợt lóe, lấy ra hai bộ bí tịch luyện khí ném cho Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt mừng như điên.

Lúc này, Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa rời khỏi nhà người lùn Vi Ân, trên đường đi nhớ lại tình hình lúc ở trước mặt Long Kinh Thiên, càng nghĩ càng giận, sát ý trong mắt gã càng đậm.

- Sư phụ, tiểu tử tóc đen kia thật khi dễ người!

Nhị đệ tử của Vi Hoa đi theo sau lưng kiềm không được tức giận nói:

- Hơn nữa hắn dám ở trong chủ thành tộc người lùn chúng ta đánh bị thương đại sư huynh, bị thương đệ tử tộc người lùn, cái này là không để người vào mắt, không để mắt tộc người lùn chúng ta!

Nhưng nhị đệ tử của Vi Hoa mới nói xong đã bị Vi Hoa tát cho bạt tai.

Nhị đệ tử của Vi Hoa bụm mặt, ngơ ngác nhìn.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa đôi mắt tức giận như muốn giết người trừng gã:

- Cái này còn cần người nói sao?

Nhị đệ tử của Vi Hoa sợ quá vội nói:

- Vâng, là đồ nhi lắm miệng, đồ nhi lắm miệng!

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa hừ lạnh một tiếng, nhìn đại đệ tử vẫn đang hôn mê, lòng càng giận hơn.

Nhị đệ tử của Vi Hoa cẩn thận nhìn gã, hỏi:

- Sư, sư phụ, chúng ta...?

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa gầm lên:

- Đi!

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa xoay người rời đi.

Nhị đệ tử của Vi Hoa bị hù vội cúi đầu đại đệ tử theo sau lưng gã, bây giờ không dám hỏi nhiều, sợ chọc giận gã.

Một lát sau Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa trở lại đại sảnh nghị sự của tộc người lùn.

Trên đại sảnh nghị sự, tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, Đại trưởng lão Vi Hải, chấp háp trưởng lão Vi Trang, cùng các trưởng lão tộc người lùn khác đều ngồi đó.

Bọn họ thấy Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa sắc mặt âm trầm thì ngây ra.

Tam trưởng lão tộc người lùn Vi Hàn đứng dậy hỏi:

- Vi Hoa trưởng lão, ngươi đây là?

Tam trưởng lão tộc người lùn Vi Hàn nhìn hai đệ tử sau lưng Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa.

Đại đệ tử của Vi Hoa vẫn đang trong trạng thái hôn mê, được nhị đệ tử dìu.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa không đáp lời, đi xuống ngồi phịch trên ghế, không nói tiếng nào, ghế kêu răng rắc, có thể thấy gã ngồi mạnh cỡ nào.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên ngồi đó nhướng mày, lại nhìn nhị đệ tử của Vi Hoa, hỏi:

- Vi Sơ, ngươi nói đi, có chuyện gì? Đại sư huynh của ngươi bị ai đánh thương?

Tuy tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên đã đoán được có liên quan đến thanh niên tóc đen.

Nhị đệ tử Vi Sơ ấp úng nói:

- Là... Là...

Nói tới đây nhị đệ tử Vi Sơ đổi giọng, yếu yếu nói:

- Đệ tử không biết.

Đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên ngạc nhiên:

- Không biết?

Nhị đệ tử Vi Sơ cúi đầu.

Nhị đệ tử Vi Sơ đúng là không biết ai tổn thương đại sư huynh của gã, ngay cả sư phụ gã, Vi Hoa là đế cấp ngũ tầng còn nhìn không thấy nói gì đến tông cấp nhỏ nhỏ như gã.

Nhị đệ tử Vi Sơ không biết nên nói sao.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa ngẩng đầu, mấp máy môi.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên gằn giọng:

- Vi Hoa trưởng lão, đến cùng là chuyện gì?

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa do dự một chút, bất đắc dĩ thấp giọng nói ra sự việc.

Dù Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nói hơi khác đi nhưng đại khái giống nhau, chẳng qua Vi Hoa phóng đại Long Kinh Thiên huênh hoang, cuồng vọng.

- Cuồng phong!

Nghe Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nói xong, đầu tiên là Tam trưởng lão tộc người lùn Vi Hàn kiềm không được đứng bật dậy, tay vỗ lên bàn, hằn dấu tay to trên bàn đá.

- Cái này căn bản là khiêu khích, gây gấn với tộc người lùn chúng ta, tộc trưởng, bây giờ chúng ta đi bắt tiểu tử này!

Một trưởng lão tộc người lùn khác cũng đứng dậy, tức giận nói:

- Đúng vậy. Trước tiên bắt tiểu tử này, tước đoạt tư cách dự thi của hắn!

Đại trưởng lão Vi Hải ngồi một bên quạt gió:

- Hai người này là tiểu tử Vi Ân mang về, cho nên không chỉ bắt hai người này mà còn bắt luôn tiểu tử Vi Ân. Hơn nữa hấn tư thông người ngoài, đánh bị thương đệ tử

trong tộc, ta thấy nên trị Vi Ân tội phản tộc.

Tội phản tộc?

Các trưởng lão tộc người lùn ngồi đây nghe Đại trưởng lão Vi Hải nói vậy thì biểu tình quái dị.

Tội phản tộc, đây là tội nặng nhất.

Người lùn Vi Ân chỉ là mang hai người Long Kinh Thiên về nhà, người ta không phải do gã đánh bị thương.

Nếu trị tội thì tối đa là đánh đòn.

Chấp pháp trưởng lão Vi Trang kiềm không được cười lạnh nói:

- Tội phản tộc? Vi Hải trưởng lão, người là chấp pháp trưởng lão hay là ta? Ai không biết Vi Ân và nhi tử của người có quan hệ xấu, bây giờ người rõ ràng là công báo

tư thù, một người đường đường là Đại trưởng lão, nói ra không sợ người ta cười chê!

Đại trưởng lão Vi Hải biểu tình khó xem:

- Người...!

Trưởng lão Vi Trang không để ý đến Đại trưởng lão Vi Hải, quay đầu nói với đám Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa:

- Lúc trước ta đã khuyên các người đừng có ý định gì với bọn họ, các người thật sự cho rằng hai người kia đơn giản sao? Vi Hoa trưởng lão, ta hỏi người, người cảm thấy hai người kia có tu vi gì?

144. Chương 144

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 144: Tỏa sáng rực rỡ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tu vi gì? Mấy trưởng lão khác ngậy ra, cùng nhìn Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa biểu tình do dự nhưng vẫn thành thật trả lời:

- Hai người kia mặt ngoài là hoàng cấp nhưng sợ là có thực lực thánh cấp.

Trưởng lão tộc người lùn khác kinh ngạc:

- Cái gì? Thực lực thánh cấp?

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa biểu tình nghiêm túc nói:

- Trong số họ ít nhất có một vị thị thánh cấp cường giả, bọn họ ra tay trọng thương Vi Phương như thế nào thì ta thấy không rõ, thậm chí không biết trong họ là ai ra tay.

Ngay cả ai ra tay cũng không biết?

Người có mặt trừ trưởng lão Vi Trang ra đều hít ngụm khí lạnh.

Mới nãy Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nói sự việc nhưng không kể chuyện này cho nên bây giờ mọi người mới giật mình như vậy.

Trong đó bao gồm Đại trưởng lão Vi Hải.

Mọi người mới giật mình hiểu tại sao lúc trước nhị đệ tử Vi Sơ nói không biết.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nói xong đại sảnh yên lặng.

Dù thiên phú luyện khí của tộc người lùn rất cao nhưng thiên phú tu luyện lại không bằng luyện khí, hiện tại toàn tộc người lùn không có ai là cường giả thần cấp.

Cho nên tộc người lùn đối xử với cường giả từ thánh cấp trở lên là trừ phi đến đường cùng, nếu không thì sẽ không đối địch.

- Nếu vậy thì sau này đừng nhắc lại chuyện này nữa.

Một lát sau tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên mở miệng quyết định:

- Hơn nữa chuyện này vốn là chúng ta có sai trước.

Đại trưởng lão Vi Hải định mở miệng nhưng thấy mấy người khác không phản đối thì đành im lặng.

Một đêm qua đi.

Màn đêm vén lên, ngày thứ hai đến.

Long Kinh Thiên đi ra khỏi thạch thất, ánh mặt trời chiếu lên người ấm áp. Long Kinh Thiên đi tới đại sảnh, thấy Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu,

người lùn Vi Ân đều có mặt.

Mọi người thấy Long Kinh Thiên đi ra thì đều đứng dậy.

Người lùn Vi Ân đáp ứng nói:

- Long Kinh Thiên huynh đệ, ngày hôm qua, ngày hôm qua công pháp kia, ta, ta...

Hiển nhiên ngày hôm qua người lùn Vi Ân trở lại nghiên cứu công pháp Long Kinh Thiên đưa cho, nhìn thấy ra điều lạ.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Không cần nói gì cả, đi thôi.

Long Kinh Thiên nói xong đi hướng quảng trường đại hình

Người lùn Vi Ân thấy vậy chỉ đành im lặng, vẻ mặt cảm kích theo đuôi Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng đi quảng trường so đấu.

Khi Long Kinh Thiên đến quảng trường đại hình thì đã đông đúc biển người, dù chỉ có hơn sáu trăm người có thể bước vào vòng thứ hai nhưng hôm nay người xem càng

nhiều hơn hôm qua.

Long Kinh Thiên đi tới quảng trường đại hình, dụng phải thiên tài tộc người lùn Vi Hàn.

Vi Hàn thấy Long Kinh Thiên, người lùn Vi Ân đi theo sau lưng hắn thì vẻ mặt xụ xuống nhưng không nói gì, còn cố ý vô tình kéo giãn khoảng cách với Long Kinh Thiên.

Hiển nhiên Vi Hàn cũng biết chuyện tối hôm qua Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa thu đồ đệ.

Trong lúc Long Kinh Thiên tiến vào quảng trường đại hình thì phía xa vang lên giọng nói khiến người nghe khó chịu:

- Tiểu tử, nghe nói ngươi chính là người ngày hôm qua vỗ lưng tung đỉnh lô ra một vũ khí huyền phẩm đỉnh giai?

Long Kinh Thiên nhìn sang, chỉ thấy một trong tứ thiếu chủ của Loạn Hải, Tất Phương vẻ mặt kiêu ngạo nhìn mình.

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh nhạt nói:

- Có chuyện gì sao?

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải vốn cho rằng thanh niên tóc đen này thấy mình thì sẽ cung kính khom lưng, nhưng phản ứng của Long Kinh Thiên ngoài ý muốn của gã.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải cười nói:

- Tiểu tử, ngươi đại khái không biết bốn thiếu chủ là ai đi? Bốn thiếu chủ chính là một trong tứ thiếu chủ của Loạn Hải, Tất Phương! Chắc ngươi chưa từng gặp ta!

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Loạn Hải tứ thiếu chủ? Rồi sao?

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải vốn là vẻ mặt kiêu ngạo cứng đờ, nụ cười đông lại, mắt lóe tia sáng lạnh, nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên. Thấy ra được Tất Phương thiếu chủ Đông Hải khó chịu biểu tình của Long Kinh Thiên.

- Tiểu tử, xem ra ngươi chưa nghe qua danh tiếng Tất Phương thiếu chủ Đông Hải của ta.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải cười lạnh nói:

- Nếu không thì ngươi nên biết hậu quả nghiêm trọng dám nói điều đó với ta!

Hậu quả nghiêm trọng?

Long Kinh Thiên lười nói chuyện với Tất Phương thiếu chủ Đông Hải, trực tiếp xoay người đi vào quảng trường đại hình.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải thấy vậy sắc mặt càng thêm âm trầm.

Gã là thiếu chủ đông hải!

Là nhi tử của Kinh Vương bốn cánh!

Tại Loạn Hải này muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, cho dù là tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên cũng không dám nói kiểu đó với Tất Phương thiếu chủ Đông Hải, Long Kinh Thiên khiến gã nổi lên sát tâm.

Nếu không phải bây giờ đang so đấu thì gã đã sớm ra tay rồi.

Nhưng trong mắt Tất Phương thiếu chủ Đông Hải thì Long Kinh Thiên đã là người chết.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên, nén không được lửa giận, trào phúng nói:

- Tiểu tử, ngày hôm qua bị người vỗ lưng tung ra vũ khí huyền phẩm đỉnh giai, đó là người gặp vận may từ trên trời rơi xuống, không đại biểu lúc nào người cũng may mắn như vậy!

Mặc dù Tất Phương thiếu chủ Đông Hải biết Long Kinh Thiên vỗ lưng tung ra vũ khí huyền phẩm đỉnh giai, không phải vì gặp vận may từ trên trời rơi xuống nhưng gã không tin hẳn có thể thông qua tỷ thí hôm nay.

Long Kinh Thiên ngoái đầu liếc Tất Phương thiếu chủ Đông Hải, cười nhạt.

Ánh mắt trào phúng như nhìn con kiến khiến Tất Phương thiếu chủ Đông Hải càng tức giận hơn.

Một lát sau, hơn sáu trăm thí sinh đều đến đông đủ.

Trên đài chủ tịch, các trưởng lão tộc người lùn liếc nhìn thí sinh bên dưới, đến thân hình Long Kinh Thiên thì ánh mắt quái dị.

Trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài đi lên trước, ho khan một tiếng, nói:

- Quy tắc vòng đấu thứ hai hôm nay là trong vòng ba canh giờ các người phải luyện chế ra một chiến giáp có tính phòng ngự, hơn nữa phẩm cấp chiến giáp phải là huyền phẩm đỉnh giai. Cùng lúc đó, các người chỉ có thể dùng đỉnh lô của tộc người lùn chúng ta cấp cho, không thể dùng đỉnh lô của mình, còn tài liệu cũng phải dùng chúng ta chuẩn bị cho các người!

Trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài kia nói xong, chỉ thấy hơn sáu trăm người lùn đi vài quảng trường đại hình, đưa lên đỉnh lô, tài liệu trước mặt mỗi thí sinh.

Mỗi đỉnh lô đều giống nhau, đều là huyền phẩm trung giai.

Mỗi tài liệu giống nhau, đều cực kỳ bình thường.

Mọi người thấy thế đều xôn xao lên, dù là thí sinh hay khán giả.

- Không lầm đi? Ba canh giờ muốn luyện chế ra huyền phẩm đỉnh giai chiến giáp, còn là loại phòng ngự?
- Hơn nữa phải dùng đỉnh lô của họ, huyền phẩm trung giai? Những tài liệu cũng là loại bình thường, khó khăn quá lớn.
- Ta xem ra lần này không có bao nhiêu người có thể tiến nhập vòng thứ ba.

Toàn quảng trường đại hình ồn ào lên.

Vòng đấu thứ nhất quy định mười canh giờ, bây giờ cổ thần rút lại còn ba canh giờ, không bằng cả một phần ba.

Còn nữa, vòng thứ nhất chỉ cần luyện chế ra huyền phẩm vũ khí là được, hiện tại lại là chiến giáp tính phòng ngự, còn là huyền phẩm đỉnh giai!

145. Chương 145

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 145: Luyện khí quyền pháp

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mặt khác, huyền phẩm trung giai đỉnh lô, tài liệu bình thường tăng thêm độ khó.

Lúc trước thí sinh dùng đỉnh lô của mình luyện chế, đỉnh lô phẩm cấp cao, hơn nữa dùng tài liệu tốt của mình luyện chế ra vũ khí đạt tới huyền phẩm đương nhiên không thành vấn đề.

Còn bây giờ?

Các thí sinh mặt đen như than.

So sánh với thí sinh khác thì thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải vẻ mặt cười nhạt, vui sướng khi người gặp họa.

Đối với bọn họ khó khăn càng lớn càng thể hiện sự nổi bật của họ.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải liếc Long Kinh Thiên, ánh mắt đùa cợt như muốn nói, tiểu tử, nhìn xem lần này người có vượt qua được không!

Long Kinh Thiên vẫn vẻ mặt bình tĩnh.

- Mọi người rõ ràng quy tắc chưa?

Một lát sau, trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài mở miệng nói:

- Như vậy, bây giờ bắt đầu so đấu!

Cùng với thanh âm trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài chấm dứt, hiện trường vốn náo động xôn xao yên tĩnh lại.

Bên ngoài quảng trường đại hình, tất cả khán giả nhùng nhừ, nhìn rất nhiều thí sinh trên quảng trường.

Trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài nói xong đốt gỗ hương.

Khối gỗ hương này chỉ cỡ một phần ba ngày hôm qua, đốt xong vừa lúc là ba canh giờ.

Gỗ gường đốt lên, mùi hương nhẹ nhẹ kỳ dị bay khắp quảng trường đại hình.

Khi gỗ hương đốt lên thì trên quảng trường lửa cũng bùng cháy.

Bởi vì thời gian gấp gáp, chỉ có ba canh giờ, cho nên các thí sinh phải nhanh chóng luyện chế.

Thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải đều không ngoại lệ.

Thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn hai tay vung, những tài liệu từng cái bay ra, vây quanh như từng đám mây. Những đám mây không ngừng xoay, tán ra, lại tổ hợp.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải phát tay, những tài liệu bay lên, bành bồng như gợn sóng.

- Thủy Hỏa Tương Dung quyết, Vi Hàn này rốt cuộc thi triển ra Thủy Hỏa Tương Dung quyết. Thủy Hỏa Tương Dung quyết đã nhiều năm không xuất hiện, không ngờ hôm nay có thể trông thấy!

- Người xem kia, là Thiên Trọng Lăng Thủ của Tất Phương, thủ pháp thật là thần diệu, không uống là xếp trong mười hàng đầu luyện khí đại lục hoang dã chúng ta.

Trên quảng trường đại hình, các khán giả nhìn thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải thi triển, khen ngợi.

Trên đài chủ tịch, tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên và các trưởng lão tộc người lùn nhìn bên dưới cách luyện khí của Vi Hàn, mặt cười tủm tỉm.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên cười nói:

- Vi Hàn rốt cuộc thi triển ra Thủy Hỏa Tương Dung quyết, đệ nhất vòng thứ hai này đối với hắn mà nói không tốn hơi sức.

- Đúng vậy. Thiên Trọng Lăng Thủ của Tất Phương thiếu chủ Đông Hải kia dù cũng rất thần diệu nhưng sao so được với Thủy Hỏa Tương Dung quyết của tộc người lùn chúng ta!

Đại trưởng lão Vi Hải cười nói, mặt lộ đắc ý:

- Thủy Hỏa Tương Dung quyết chúng ta xếp hạng hai trên đại lục hoang dã!

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa cũng kiêu ngạo nói:

- Đệ nhất thủ pháp luyện khí là Lạc Vân Thủ đã hơn một ngàn năm không xuất hiện, chỉ cần Lạc Vân Thủ không xuất hiện thì Thủy Hỏa Tương Dung quyết của tộc người lùn ta chúng ta đệ nhất!

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa cười nói:

- Nhưng không biết thanh niên tóc đen này có giống như hôm qua võ đỉnh lô không?

Trong giọng nói của Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa đầy đùa cợt.

Dù Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa không dám làm gì Long Kinh Thiên nhưng trong lòng vẫn ôm oán giận.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nói xong, tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên và các trưởng lão khác cười, nhìn hướng Long Kinh Thiên đứng.

Bọn họ trông thấy Long Kinh Thiên hai tay búng, các tài liệu rơi hết vào đỉnh lô trước mắt hắn. Long Kinh Thiên đánh một đám vào đỉnh lô.

Các trưởng lão tộc người lùn thấy thế ngây ra.

Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa cười nói:

- Ngày hôm qua dùng chưởng đánh, hôm nay sửa dùng quyền sao?

Đám người tộc người lùn cười.

Nhưng chính lúc này, đỉnh lô bị Long Kinh Thiên đánh trúng phát ra một tiếng ‘đỉnh’ điếc tai, chấn màng tai mọi người trong quảng trường đại hình kêu vù vù.

Tiếp theo đỉnh lô bay lên cao, tỏa ánh sáng rực rỡ.

Mọi người giật mình nhìn đỉnh lô bay lên cao.

Ngay cả thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải đang luyện khí cũng kiềm không được liếc hướng bên này.

Tất cả mọi người trong quảng trường đại hình nhìn chăm chú, đỉnh lô tỏa ánh sáng rực rỡ kêu vù vù, phần nắp mở ra, từng đợt ánh sáng chói lòa bắn lên cao.

Mọi người bị chói mắt tạm bị mù.

May là ánh sáng rực rỡ này không kéo dài bao lâu, chừng hai giây là nhạt đi.

Mọi người nhìn sang.

Một chiến giáp bay lên từ nắp đỉnh lô.

Chiến giáp này chảy xuôi từng đoàn sáng vàng, trên chiến giáp khắc dị thú bọn họ chưa từng thấy.

Những dị thú sinh động như thật, tựa như muốn thoát khỏi áo giáp.

Trong thiên địa vang tiếng vù vù khe khẽ.

- Nay, này, này, không có khả năng, không có khả năng!

Trên đài chủ tình, Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa đứng bật dậy, biến sắc mặt, không dám tin nhìn tình cảnh trước mắt.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên cũng đứng dậy, Đại trưởng lão Vi Hải đứng lên.

Tất cả đám trưởng lão Vi Trang đầu bật dậy.

Bọn họ và khán giả ngoài quảng trường bên dưới không dám tin điều trông thấy.

Bọn họ đều không thể tin, chấn kinh.

Mới rồi Long Kinh Thiên chỉ dùng một đám!

Một đám đánh ra một chiến giáp?

Hơn nữa xem ra là chiến giáp từ địa phẩm trở lên!

- Chúng ta không có nhìn lầm đi? Vừa rồi thanh niên tóc đen chỉ đám vào đỉnh lô đã luyện chế ra chiến giáp?

- Đây là cách luyện khí gì? Không, đây là luyện khí quyền pháp gì?

- Luyện khí quyền pháp?

Mọi người giật mình qua đi, từng tiếng xôn xao vang lên.

- Không thể nào, đối trá, đúng, chính là đối trá! Đỉnh lô của hắn căn bản giấu chiến giáp!

- Đúng vậy. Là tộc người lùn sớm ăn rở với hắn, giấu chiến giáp bên trong đỉnh lô của hắn, cho nên mới không cần luyện chế.

- Ngày hôm qua cũng vậy, là tộc người lùn trước đó giấu vũ khí bên trong đỉnh lô của hắn, nếu không thì ngày hôm qua hắn võ lung tung không thể nào ra vũ khí huyền phẩm đỉnh giai được!

- Chắc chắn là vậy!

Quảng trường đại hình âm ỉ xôn xao, mọi người không thể chấp nhận sự thật kêu gào Long Kinh Thiên đối trá.

Đặc biệt ngày hôm qua các thí sinh sau này bắt chước Long Kinh Thiên võ đỉnh lô võ ra cục chất thái gào to nhất, họ phải vạch trần âm mưu này, âm mưu to lớn!

Phút chốc tình cảm quần chúng xúc động phần nộ, hành động ăn gian của tộc người lùn khiến mọi người thấy tức giận.

Trên đài chủ tịch, tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, các trưởng lão tộc người lùn nghe bên dưới mọi người kêu gào, sắc mặt khó coi, bọn họ đều không ngờ sự việc sẽ diễn biến thành tình huống như vậy.

Dối trá? Họ kiểm tra mỗi một đỉnh lô, chuyện này căn bản không thể.

- Các người câm miệng lại!

Đầu tiên là Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nóng nảy nhất kiểm không được hết to:

- Các người dám nói tộc người lùn chúng ta dối trá? Hắn và tộc người lùn chúng ta không thân chẳng quen, các người nói xem tại sao chúng ta giúp hắn gian dối? Cho dù có đi chẳng nữa, tộc người lùn chúng ta sẽ dùng cách ăn gian buồn cười như thế này sao?

146. Chương 146

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 146: Là người, nhất định là người!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giọng của Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa rót vào chân khí như sấm nổ.

Màng tai mọi người trong quảng trường đại hình ù vang, yên tĩnh lại.

Nhưng đúng như Nhị trưởng lão tộc người lùn, Vi Hoa nói, cho dù tộc người lùn có ăn gian thì sẽ dùng kiểu buồn cười như vậy sao?

Hơn nữa Long Kinh Thiên và bọn họ không quen gì nhau, tại sao phải giúp hắn ăn gian?

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên lên tiếng:

- Tộc người lùn chúng ta tổ chức luyện khí đại tái hơn một trăm lần, chưa từng có chuyện gian dối.

Mọi người chậm rãi yên tĩnh lại.

Đúng vậy, tộc người lùn tổ chức luyện khí đại tái hơn một trăm quý, hơn một ngàn năm qua chưa từng xảy ra việc này.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên tiếp tục mở miệng nói:

- Hôm nay hơn sáu trăm đỉnh lô luyện khí trước đó chúng ta kiểm tra từng cái, là do mười một người chúng ta đích thân phong lô mỗi một đỉnh lô, căn bản không có khả năng giấu chiến giáp trước đó.

Nói tới đây tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên do dự nhìn Long Kinh Thiên, nói tiếp:

- Còn bằng hữu này làm sao luyện chế ra chiến giáp thì chúng ta cũng rất tò mò.

Ánh mắt mọi người trong quảng trường đại hình rơi vào người Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Hình như luyện khí đại tái không có quy định thí sinh phải đáp lại mình luyện khí dùng cách gì đi?

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, đám trưởng lão tộc người lùn ngậy ra.

Đúng là luyện khí đại tái không có quy định này.

Đừng nói là luyện khí đại tái của tộc người lùn, dù là một số vương quốc, hoặc là ba đại vương triều, các đại siêu cấp thể lực tổ chức luyện khí đại tái đều không có quy định đó.

Long Kinh Thiên tay phải tùy tiện chỉ, chiến giáp rơi vào trước mặt trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài trên đài chủ tịch.

Mọi người cùng nhìn chiến giáp.

Trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài hai tay run run cầm chiến giáp lên, tay trái nâng nó, tay phải chớp lóe luồng sáng đỏ nhạt, giám định, kiểm nghiệm chiến giáp.

Mọi người nín thở. Đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên căng thẳng.

Thời gian dường như trải qua rất dài, thật lâu sau trưởng lão tộc người lùn kia mới ngẩng đầu.

Trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài sắc mặt phức tạp, chậm rãi nói:

- Là địa phẩm sơ giai

Địa phẩm sơ giai!

Quảng trường đại hình im lặng ngăn ngừ rồi xôn xao lên.

- Thế nhưng, thật là địa phẩm sơ giai!

- Địa phẩm sơ giai, trời ạ, tùy tiện đánh một đấm vào đỉnh lô cũng có thể luyện ra địa phẩm sơ giai chiến giáp? Đây là đạo lý gì? Ta thấy sau này chúng ta đừng học luyện khí gì, học quyền pháp tốt hơn.

Sau đó trưởng lão tộc người lùn kia tuyên bố Long Kinh Thiên thông qua vòng so đấu thứ hai.

Mọi người chấn kinh, nghị luận, kinh thán, không thể tin, nhìn Long Kinh Thiên như xem quái vật tiến hẳn ra khỏi quảng trường.

Đại trưởng lão Vi Hải mấp máy môi muốn nói cái gì nhưng cuối cùng đành trơ mắt nhìn Long Kinh Thiên rời khỏi quảng trường đại hình.

Toàn quảng trường đại hình rơi vào điên cuồng.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Long Kinh Thiên ra khỏi quảng trường đại hình, tiến lên nghênh đón. So với đám người kia ánh mắt như nhìn quái vật, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Long Kinh Thiên là vẻ mặt cuồng nhiệt, sùng bái, thậm chí mắt mèo lấp lánh ánh sao.

Cửu Vĩ Thiên Miêu phun ra một câu:

- Đại ca, người, quá mạnh!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng gật đầu như gà mổ thóc, người lùn Vi Ân thì càng đừng nói.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Chúng ta về đi.

Trên quảng trường đại hình, thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn còn đang thi triển Thủy Hỏa Tương Dung quyết của tộc người lùn bọn họ. Tất Phương thiếu chủ Đông Hải về mặt âm trầm nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên rời đi, lúc này gã mới chỉ chậm rãi luyện hóa tài liệu trong đỉnh lô, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải chỉ vừa mới bắt đầu luyện khí.

Ngày thứ hai, vòng luyện khí đại tái thứ hai kết thúc.

Lúc kết thúc tựa như mọi người đã đoán trước, không có bao nhiêu người có thể thông qua vòng so đấu thứ hai này.

Mười hai người!

Hơn sáu trăm người chỉ có mười hai người thông qua.

Dù đã đoán ra kết quả nhưng mọi người vẫn rất thẫn thức.

Kết thúc so tài, mọi người tán đi. Quảng trường đại hình trống trải lại yên tĩnh, nhưng lòng đám người không bình yên, mọi người gần như đều bàn tán chuyện Long Kinh Thiên luyện khí.

Sắc trời, dần dần tối xuống dưới.

Toàn chủ thành người lùn vẫn nhộn nhịp, ánh trăng buông xuống bao bọc tất cả.

Đêm khuya.

Ban ngày náo nhiệt dần im lặng, chỉ còn lại ban đêm yên bình.

Nhưng ban đêm yên bình không kéo dài bao lâu thì bị một tiếng hét kinh khủng phá vỡ. Tiếng hét khủng khiếp kia rạch phá trời đêm, như cục đá đẩy lên sóng nước, chủ thành người lùn chìm trong ồn ào, tiếng bước chân hỗn loạn.

Tiếp theo là thạch thành quanh chủ thành cũng ồn ào lên.

Hộ vệ tộc người lùn liên tục la hét.

Người lùn Vi Ân cảm thấy kỳ lạ, đi ra ngoài nhìn xem.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu đi ra khỏi thạch thất.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ánh mắt nghi hoặc hỏi:

- Có chuyện gì?

Bên ngoài hỗn loạn như vậy chắc là xảy ra chuyện.

Nhưng không biết có chuyện gì.

Một lát sau người lùn Vi Ân trở về, biểu tình trầm trọng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Có chuyện gì?

Người lùn Vi Ân nhìn nhóm người Long Kinh Thiên, dự một lúc nói:

- Đại trưởng lão đã chết.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngạc nhiên hỏi:

- A, Đại trưởng lão của các người đã chết?

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn nhau.

Đại trưởng lão Vi Hải cũng là phụ thân của Vi Hàn, đã chết?

Theo lý thuyết thì người lùn Vi Ân, thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn thù ghét nhau, bây giờ Đại trưởng lão Vi Hải đã chết vậy mà gã vui không nổi.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Đi, chúng ta đi xem.

Luyện khí đại tài của tộc người lùn Đại trưởng lão Vi Hải bị giết chết, việc này hơi lạ, Long Kinh Thiên cảm thấy không đơn giản.

Thế là nhóm Long Kinh Thiên đi theo người lùn Vi Ân ra khỏi thạch thất, hướng tới chỗ Đại trưởng lão Vi Hải bị giết.

Đám Long Kinh Thiên đi ra thạch thất, thấy tất cả đường trong chủ thành đều có hộ vệ tộc người lùn đi tới đi lui, bên trên tộc người lùn chảy xuôi sát khí.

Một lát sau, Long Kinh Thiên đi tới chỗ Đại trưởng lão Vi Hải bị giết.

Khi Long Kinh Thiên đi tới thì thấy có khá nhiều người tụ tập.

Trừ tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, đám trưởng lão ra còn có nhóm Tất Phương thiếu chủ Đông Hải. Long Kinh Thiên tới nơi, lực lượng vô hình tách mọi người ra chừa con đường nhỏ, họ nhìn hướng hắn. Long Kinh Thiên đi tới bên cạnh xác Đại trưởng lão Vi Hải, Vi Hàn đang ngồi kế bên khóc gào. Thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn ngẩng đầu lên, trông thấy Long Kinh Thiên thì như mất hết lý trí điên cuồng gào:

- Là người, nhất định là người, là các người giết phụ thân của ta. Vi Ân, lần trước rèn luyện ta không giết người nên người ghi hận trong lòng, xin bọn họ giết chết phụ thân của ta!

Nói xong Vi Hàn mắt đỏ rực chớp lóe tia căm hận, hung ác. Vi Hàn hận không thể nuốt Long Kinh Thiên. Thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn nói đến cuối thậm chí điên lên cắn xé Long Kinh Thiên.

Nhưng thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn mới nhào lên tới gần Long Kinh Thiên thì bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch tùy tay một cái búng văng ra mấy trăm thước.

- Các người!

147. Chương 147: Thiên Địa Chi Hỏa

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 147: Thiên địa chi hỏa

Đám trưởng lão tộc người lùn, hộ vệ tộc người lùn xung quanh thấy vậy thì tức giận, định ra tay, bỗng nhiên từ người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch phát ra khí thể như địa ngục bùng phát.

Khí thể cường đại của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đè ép người xung quanh ngừng thở, trong ánh mắt kinh khủng của họ, tay phải gã đè ép tường thành cách mấy ngàn thước. Chỉ thấy tường thành rộng vài trăm thước, ấy thước hóa thành bột phấn, dường như không tồn tại.

Hơn nữa làm họ hoảng sợ là vị trí tường thành biến mất xuất hiện một dấu tay to lớn, bàn tay sâu mấy chục thước, to mấy trăm thước.

Chủ thành tộc người lùn rung động kịch liệt.

Mọi người hít ngậm khí lạnh, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải khủng khiếp nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, đôi chân run run.

Hộ vệ Hải tộc sau lưng Tất Phương thiếu chủ Đông Hải cũng bị hù dọa như hèn.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn xung quanh, lạnh nhạt nói:

- Ai dám rống lung tung, làm loạn thì đừng trách ta không khách sáo!

Đám trưởng lão tộc người lùn, hộ vệ định ra tay nghe vậy dừng bước.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên cổ họng lặn lộn, ánh mắt nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có kinh khủng và căm hận.

- Người, khinh người quá đáng!

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên giọng trầm thấp trừng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch:

- Người giết Đại trưởng lão của tộc người lùn ta, bây giờ ra tay bị thương đệ tử tộc người lùn ta, người thật sự cho rằng tộc người lùn ta không dám làm gì người sao?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lạnh lùng nhìn tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, lưỡi mở miệng.

Long Kinh Thiên đi tới bên xác Đại trưởng lão Vi Hải, mặt ngoài xem ra thân thể già không có vết thương, xung quanh không có chút vết máu, cũng không có dấu vết đánh nhau.

Thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn định quát rống thì Long Kinh Thiên giờ chuông hút cổ họng Đại trưởng lão Vi Hải, chỉ thấy một đoàn khói đen nhạt bay ra khỏi đầu già.

Ban đầu khói đen rất nhạt, tiếp theo ngày càng đậm, cuối cùng đen như mực.

Khí thể đen như mực này không ngừng lẫn lộn trong bàn tay Long Kinh Thiên, như có linh tính muốn bay thoát đi.

Long Kinh Thiên nhìn ma khí trong tay, nheo mắt nói:

- Ma khí, xem ra là người ma tộc làm.

Không ngờ Đại trưởng lão Vi Hải bị người ma tộc giết chết.

- Ma tộc?

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, đám trưởng lão biến sắc mặt, nhìn ma khí trong tay Long Kinh Thiên, sắc mặt cực kỳ khó xem.

Thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đánh văng ra cũng bò dậy, đôi mắt căm hận co rút:

- Là... Là người ma tộc làm?

Long Kinh Thiên lạnh lùng liếc đám người tộc người lùn, đoàn lửa trong tay bập bùng cháy đốt sạch ma khí.

Long Kinh Thiên nói:

- Chúng ta đi!

Long Kinh Thiên nói xong xoay người rời đi.

Người lùn Vi Ân do dự một chút, đi theo sau lưng Long Kinh Thiên.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch liếc tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, cười lạnh nói:

- Giết Đại trưởng lão của tộc người lùn các ngươi? Sau này trước khi không tìm hiểu kỹ thì tốt nhất đừng nói bậy, nếu không...

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giẫm chân, lấy già làm trung tâm mặt đất xuất hiện từng khe nứt to lớn kéo dài rất xa.

Người xung quanh thấy thế hút khí lạnh.

Mãi đến khi đám Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đi xa, người xung quanh không ai lên tiếng.

Lúc này một hộ vệ sau lưng Tất Phương thiếu chủ Đông Hải tiến lên, cẩn thận hỏi:

- Thiếu chủ, chúng ta...?

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch để lại khe nứt dưới đất trông thấy ghê người, thở ra một hơi, cố gắng bình tĩnh nói:

- Chúng ta cũng đi!

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải quay về chỗ ở của mình, trên đường đi trong đầu luôn hiện ra Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch một chuông đập sụp tường thành tộc người lùn, chuông ầm to lớn, vết nứt mặt đất kinh người.

Bình thường hộ vệ Hải tộc vênh vác đắc ý ỷ rũ đi theo sau lưng Tất Phương thiếu chủ Đông Hải.

Một hộ vệ Hải tộc cẩn thận nói:

- Thiếu chủ, người trung niên kia, chỉ sợ, chỉ sợ có thực lực đỉnh hậu kỳ thánh cấp.

Thật ra gã có lời chưa nói, có thể là thần cấp!

Thần cấp!

Nghĩ đến đây, khóe môi hộ vệ Hải tộc co giật.

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải sắc mặt âm trầm, không lên tiếng.

Một hộ vệ Hải tộc khác nói:

- Thiếu chủ, không ngờ Đại trưởng lão của tộc người lùn bị ma tộc giết chết, nói vậy là...?

Tất Phương thiếu chủ Đông Hải liếc thuộc hạ của mình, hiểu ý của gã. Nếu thật đúng là vậy thì tin đồn vài ngày trước, các đệ tử lực phái Võ Thần Điện phái đi tham gia đấu giá Phong Vân thương hội bị cường giả ma tộc giết chết có khả năng là sự thật!

Thu Bình đại thống lĩnh của gã thì sao?

Một lát sau Tất Phương thiếu chủ Đông Hải phát tay.

Đám hộ vệ Hải tộc lùi ra, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải chìm trong suy tư.

Khi Long Kinh Thiên, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải đều quay về thì mấy người khác cũng lục tục rời đi. Chỉ còn lại đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên ở tại chỗ nhìn xác Đại trưởng lão Vi Hải.

Thật lâu sau tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên mới mở miệng nói:

- Phong tỏa mỗi góc, lối ra, phát hiện dấu chân ma tộc đáng ngờ lập tức báo ngay!

- Tuân lệnh tộc trưởng!

Lúc này mấy người Long Kinh Thiên trở lại chỗ ở của người lùn Vi Ân.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Không ngờ Vi Hải bị ma tộc giết chết. Đại ca, nếu không nhờ người thì thật đúng là khó phát hiện.

Ma khí ẩn núp sâu trong linh hồn Đại trưởng lão Vi Hải, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đều không thể phát hiện, đám tộc người lùn càng không được.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Nhưng tiếp theo Long Kinh Thiên nhướng mày. đọc truyện mới nhất tại .

Nhìn từ đoàn ma khí kia thì cường giả ma tộc đánh chết Đại trưởng lão Vi Hải chắc là thần cấp cường giả, hơn nữa còn không là thần cấp cường giả bình thường. Thần cấp cường giả như vậy tại sao muốn giết Đại trưởng lão Vi Hải?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói tiếp:

- Nhưng tại sao cường giả ma tộc muốn giết Đại trưởng lão Vi Hải?

Hiển nhiên Cửu Vĩ Thiên Miêu và Long Kinh Thiên có cùng suy nghĩ. Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng gật đầu khó hiểu.

Người lùn Vi Ân do dự nói:

- Có lẽ ta biết lý do.

Có lẽ biết?

Mọi người nhìn người lùn Vi Ân.

Người lùn Vi Ân nói với Long Kinh Thiên:

- Trước đó mấy ngày Vi Hàn nói lỡ miệng, ta vô tình nghe hắc nói là phụ thân của hắc được một bản đồ kho báu, ta nghĩ việc này chắc có liên quan với nhau.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Bản đồ kho báu? Là bản đồ kho báu gì?

Người lùn Vi Ân lắc đầu, nói:

- Cái này ta cũng không rõ ràng, a, đúng rồi, Vi Hàn nói là cái gì Tam Tà phong.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu đồng thanh kêu lên:

- Tam Tà phong!

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn nhau.

Tam Tà phong Không lẽ bản đồ kho báu kia có liên quan đến Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm sao?

Lần này Long Kinh Thiên trừ tìm đủ linh dược hắc cần ra cũng muốn đi Tam Tà phong tìm kiếm Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu không biết bí mật thật sự của Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm nhưng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì biết, gã có nói cho Long Kinh Thiên. Thanh Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm này rất quan trọng với Long Kinh Thiên hiện giờ.

148. Chương 148: Long Thần Đệ Nhất

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 148: Long Thần đệ nhất

Chỉ cần có được Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm, nhờ kỳ lân hỏa khí trong đó tu luyện thì Long Kinh Thiên sẽ rất nhanh hồi phục thực lực tiên nhân.

Tiên nhân, khi đó Long Kinh Thiên có thực lực nhất định, ít nhất là vô địch tại vị diện này.

Khi Long Kinh Thiên đạt được tiên nhân cảnh, đừng nói là cái gì cường giả cổ thần ở vị diện này, dù là thiên thần mạnh hơn cổ thần thì Long Kinh Thiên có nắm chắc đánh chết.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhú mày nói:

- Đại ca, không lẽ có bản đồ kho báu?

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Có lẽ.

Nói đến đây Long Kinh Thiên ngừng một lúc, nói:

- Ngày mai so đấu xong chúng ta rời khỏi đây.

Người lùn Vi Ân ấp lúng nói:

- Long, Long Kinh Thiên huynh đệ, người, ta muốn đi cùng người, không biết, được không?

- Đi cùng ta?

Long Kinh Thiên ngẩn ra, sau đó lắc đầu, nói:

- Không được.

Long Kinh Thiên đi ma thần chiến trường, không biết nguy hiểm, người lùn Vi Ân theo cạnh hắc, khỏi đoán cũng biết kết quả.

Hơn nữa chuyến đi này Long Kinh Thiên không mong có nhiều người biết.

Người lùn Vi Ân nghe vậy lộ vẻ thất vọng nhưng không nói gì thêm.

Bóng đêm chậm rãi trôi đi.

Sắc trời dần sáng.

Hôm nay là vòng so đầu thứ ba luyện khí đại tái của tộc người lùn, cũng là vòng cuối cùng.

Mấy người Long Kinh Thiên đi tới quảng trường đại hình, giống như ngày hôm qua, đông đúc biển người, có thí sinh đã chờ sẵn. Quảng trường mênh mông rải rác mấy người, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải chưa đến.

Một lát sau, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải và các thí sinh còn lại lục tục kéo đến.

Thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn đến cuối cùng, biểu tình úy sút.

Mười hai người đã đến đông đủ.

Trên đài chủ tịch, vẻ mặt đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên không còn nụ cười mấy ngày trước, họ ngồi đó mặt nghiêm khắc, cả đài chủ tịch không khí nặng nề.

Trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài tiến lên mở miệng nói: (

- Tỷ thí hôm nay, là vòng so đầu cuối cùng của luyện khí đại tái. Lần này so tài này cũng dùng đỉnh lô, tài liệu tộc nhân chúng ta cho các người, nhưng không hạn định thời gian. Các người tùy ý phát triển, ai luyện chế ra vũ khí có phẩm cấp cao nhất, thời gian luyện chế càng nhanh thì sẽ là đệ nhất. Y theo xếp hạng, vào mười hàng đầu luyện khí đại tái.

Mười hai đệ tử tộc người lùn đặt đỉnh lô, tài liệu đến trước mặt đám Long Kinh Thiên.

Đỉnh lô là địa phẩm sơ giai, tài liệu tốt hơn ngày hôm qua nhiều.

Nhưng khi mười hai đệ tử tộc người lùn đặt đỉnh lô xuống trước mặt đám Long Kinh Thiên, mở nắp lô ra, ọi người quanh quảng trường xác nhận không có cái gì mới rời đi.

Mọi người không có lời gì để nói nữa.

Trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài mở miệng nói:

- Như vậy, hiện tại bắt đầu!

Trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài vừa dứt lời, mười một người Vi Hàn đứng im không nhúc nhích.

Mấy người khác không động, Long Kinh Thiên thì có.

Thấy Long Kinh Thiên bắt đầu luyện khí, đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên ngồi thẳng sống lưng, mắt sáng rực nhìn chăm chăm mỗi một động tác của hắn.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, hai tay Long Kinh Thiên bỗng hút bốn phía.

Có nhiều người buột miệng hỏi:

- Hắn đang làm cái gì?

Long Kinh Thiên hút đi, chỉ thấy trong thiên địa năng lượng hỏa hệ như thủy triều vọt tới chỗ hắn.

- Bản đồ kho báu, Hắn thế nhưng có thể nhiếp thủ thiên địa chi hỏa! Không phải đâu, xem như là một ít luyện khí đại tông sư cũng không làm được, chỉ có thần tượng sư trong truyền thuyết mới có thể!

- Bởi vì cái này cần cảm ngộ năng lượng thiên địa đến cảnh giới cực ới hút đi thiên địa chi hỏa được.

- Dùng thiên địa chi hỏa luyện khí, trình độ luyện khí của hắn không lẽ đạt tới thực lực thần tượng sư trong truyền thuyết?

Thấy Long Kinh Thiên thế nhưng có thể nhiếp thủ thiên địa chi hỏa, trên đài chủ tịch đám tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên đứng dậy, vẻ mặt không dám tin nhìn Long Kinh Thiên.

- Thần tượng sư!

- Thần tượng sư!

Thần tượng sư là cảnh giới mà toàn tộc người lùn truy cầu.

Ngay cả tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên hiện tại cũng chỉ là luyện khí đại tông sư mà thôi.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên mắt dờ dẫm, thì thào:

- Thần tượng sư, đây là cảnh giới chỉ lão tổ tộc người lùn chúng ta mới đạt tới hửn, nhưng đã đến mức đó rồi sao?

Thời viễn cổ, lão tổ tộc người lùn, tộc trưởng đời thứ nhất tộc người lùn chính là thần tượng sư.

Mọi người vẻ mặt khó tin.

Dù là Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng trợn to mắt.

Còn thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn chưa ra tay, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải cũng khó giấu nổi kinh ngạc.

Chỉ thấy thiên địa chi hỏa trong thiên địa không ngừng tuôn hướng Long Kinh Thiên, ngày càng nhiều, bình bồng quanh người hửn, ánh sáng đỏ càng lúc càng sáng. Cùng lúc đó, không gian quanh người Long Kinh Thiên nóng cháy lên.

Mấy thí sinh đứng gần Long Kinh Thiên hoảng hốt né ra.

Quanh người Long Kinh Thiên đã thành biển lửa.

Long Kinh Thiên bình yên đứng bên trong.

Khi thiên địa chi hỏa đạt tới trình độ nhất định thì Long Kinh Thiên không không hút nữa, hai tay vung, biển lửa quanh người hửn lượn lờ hóa thành hỏa long to lớn.

- Hóa hỏa thành linh thú!

- Thế nhưng có thể đem thiên địa chi hỏa hóa hỏa thành linh thú, theo thượng cổ thần điển ghi chép, cường giả cổ thần thời thượng cổ luyện khí mới có cảnh tượng này.

- Hửn rốt cuộc là ai?

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên thấy tình cảnh này thì biến sắc mặt, buột miệng kinh kêu, ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên hoàn toàn biến đổi, ẩn chứa kính sợ, sùng bái.

Trưởng lão tộc người lùn khác, mấy người trên quảng trường cũng có cùng biểu tình.

Long Kinh Thiên không để ý đám người giật mình, hai tay vung, chỉ thấy hỏa long quét hướng đồng tài liệu trước mặt.

- Cái này, hửn muốn làm gì?

- Thiên địa chi hỏa, hóa tính dữ dội hơn lửa tu luyện trong thân thể, nhiệt độ càng cao, sơ sẩy một chút là sẽ hoàn toàn đốt cháy tài liệu thành tro tàn!

Có nhiều người giật mình nói.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên đầu óc chợt lóe, dường như nghĩ ra ý đồ của Long Kinh Thiên, biến sắc mặt nói:

- Không lẽ hửn muốn... Không thể nào, sao có thể!?

Trong khi mọi người giật mình thì chỉ thấy hỏa long cuốn những tài liệu, như vòi rồng quét lên trời cao.

Hai tay Long Kinh Thiên vung, chỉ thấy hỏa long không ngừng xoay quanh, những tài liệu cũng xoay tròn.

- Những tài liệu không bị đốt trụi, hửn, hửn thế nhưng không dùng đỉnh lô luyện khí?

Có một số trưởng lão tộc người lùn đã nhìn ra ý đồ của Long Kinh Thiên.

không dùng đỉnh lô luyện khí!

- Không dùng đỉnh lô luyện khí!? Điều, điều này sao có thể? Dù là cường giả cổ thần thời viễn cổ, viễn cổ thần tượng sư luyện chế thần khí cũng cần đỉnh lô đi, không có đỉnh lô căn bản không thể luyện ra khí được.

Một số người không chịu nổi kinh kêu.

Toàn quảng trường đại hình sôi sục, ồn ào, náo động.

Mười một thí sinh thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn đứng đó, trợn mắt há hốc mồm, đầu óc trống rỗng. Hành động của Long Kinh Thiên đã vượt qua tri thức, sự tưởng tượng của mọi người.

Chỉ thấy hỏa long ở trên trời xoay nhanh, sinh động như thật. Đôi mắt linh động, ngũ trảo vung, uy nhiếp bao phủ quanh quảng trường đại hình.

149. Chương 149: Tới Thần Ma Chiến Trường

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 149: Tới thần ma chiến trường

Long Kinh Thiên vung tay chỉ hỏa long, tốc độ xoay tròn của nó lại tăng nhanh hơn.

Trên quảng trường đại hình, mọi người nín thở, căng thẳng nhìn Long Kinh Thiên, hỏa long kia, trong óc, trong mắt mọi người chỉ có Long Kinh Thiên và hỏa long.

Khi con hỏa long xoay tròn càng lúc càng nhanh, đột nhiên phát ra tiếng rỗng ngâm chấn trời, rồi xông lên chín tầng mây.

Mọi người giật nảy mình nhìn lên trời.

Hỏa long biến mất.

Trên bầu trời hỏa long biến mất, một trường kích rớt xuống.

Thanh trường kích cao cỡ hai người, thân kích có hỏa long xoay quanh, như nghe tiếng rỗng ngâm uy hiếp hồn người.

Mọi người đều kinh ngạc, không thể tin nhìn trường kích từ trên cao rớt xuống.

Keng!

Trường kích rớt xuống đất, cắm thẳng tắp xuống mặt đất, đầu kích cắm vào lòng đất không chút tạm dừng. Quảng trường đại hình dùng đá hoa cương cứng rắn trải, đúc thành ở trước mặt trường kích thì như khối bánh trắng, cực kỳ yếu ớt.

Mọi người nhìn trường kích kia, im lặng không nói.

Long Kinh Thiên thở dài một hơi, trán toát mồ hôi, ngực phập phồng.

Bây giờ Long Kinh Thiên tuy là thực lực Xuất Khiếu kỳ nhưng luyện khí thể này thật là rất mệt.

Mới rồi luyện chế trường kích đã tiêu hao hết sạch chân khí của Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên vận chuyển công pháp, nuốt một viên đan dược mới dỡ hơn. Long Kinh Thiên búng tay phải, trường kích bay khỏi mặt đất, cắm vào đài chủ tịch.

Mọi người nhìn đài chủ tịch.

Trên đài chủ tịch, trưởng lão tộc người lùn chủ trì so tài ngay ngốc nhìn thanh trường kích.

Một lát sau tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên phản ứng lại, vội vã tiến tới gần trường kích, xem ra gã muốn đích thân giám định.

Mấy trưởng lão tộc người lùn khác cũng đi hướng trường kích.

Đi tới trước trường kích, tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên tâm tình kích động, hai tay run run rút trường kích khỏi mặt đất.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên nắm trường kích, cánh tay trầm xuống làm gã giật nảy mình.

Không ngờ trường kích nặng cỡ ngàn cân!

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên thở phào, hai tay toát ra một đoàn sáng vuốt ve trường kích. Cùng với tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên liên tục vuốt ve, trên thân kích hỏa long như sống lại, lóe ánh sáng đỏ.

Mọi người hồi hộp nhìn tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên lại vuốt một lần nữa, búng thân kích, kêu vù vù. Tay phải tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên cầm kích đâm tới trước, tay trái vỗ trường kích. Trường kích rời tay, xoay quanh trên trời hóa thành hỏa long, xoay một vòng rồi trở lại trong tay tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên tay phải đỡ lấy, nắm chặt trường kích, vẻ mặt kích động hấp tấp nói:

- Kích tuyệt, kích tuyệt.

Sau đó tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên ngẩng đầu nhìn Long Kinh Thiên, mọi người trên quảng trường, chậm rãi nói:

- Thanh trường kích này là Thiên Trọng Lăng Thủ!

Thiên phẩm đỉnh giai!

Khi mọi người nghe tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên tuyên bố thì hít ngụm khí lạnh.

Thiên phẩm đỉnh giai!

Mọi người nhìn Long Kinh Thiên, đã không phải chần kình, mà là cuồng nhiệt.

Dùng thiên địa chi hỏa hơn nữa không dùng đỉnh lô luyện khí, trước sau chưa đến một canh giờ đã luyện chế ra vũ khí thiên phẩm đỉnh giai.

Hơn nữa sử dụng tài liệu chỉ là tốt hơn bình thường một chút.

Thật lâu, thật lâu, quảng trường vẫn hoàn toàn yên tĩnh.

Thật lâu sau tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên tuyên bố:

- Luyện khí đại tái lần này, Long Thần đệ nhất, các ngươi có ý kiến gì hay không?

Mặc dù đám thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải chưa bắt đầu luyện khí nhưng mọi người đều biết đệ nhất thuộc về Long Kinh Thiên.

Long Thần là tên Long Kinh Thiên dùng để tham gia dự thi.

Tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên nói xong, thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn, Tất Phương thiếu chủ Đông Hải, mười một thí sinh không mở miệng, im lặng.

Dù họ có thể luyện chế ra vũ khí thiên phẩm nhưng không nắm chắc luyện chế ra thiên phẩm đỉnh giai được, hơn nữa không tin chắc có thể luyện chế trong một canh giờ.

Còn về cách luyện khí càng không thể giống như Long Kinh Thiên nhiếp thủ thiên địa chi hỏa, không cần đỉnh lô!

Cuối cùng mọi người cùng nhất trí, Long Kinh Thiên đệ nhất.

Khi tộc người lùn lấy ra giải thưởng đệ nhất hương hải tinh thạch, trung phẩm đỉnh giai đỉnh lô, toàn hiện trượng, mọi người ánh mắt rực cháy nhìn hai thứ.

Khối hương hải tinh thạch đó cao cỡ một người, rộng nửa thước, như là gỗ hương tỏa mùi nhẹ nhàng, mùi này khiến người nghe tỉnh táo, cũng toát ra ánh sáng như ánh sao.

Đỉnh lô đó có bốn chân, trên thân đỉnh khắc một ngọn núi, thần sơn khiến người cảm giác áp lực vô hình, đỉnh có tên gọi là Thần Sơn đỉnh.

Thần Sơn đỉnh dù chỉ là thiên phẩm trung giai, nhưng nếu bàn về giá trị thì còn lớn hơn vũ khí thiên phẩm đỉnh giai.

Vốn những phần thưởng này phải chờ đám thí sinh dự thi xong mới thưởng, nhưng Long Kinh Thiên đề nghị, tộc trưởng tộc người lùn Vi Nguyên, các trưởng lão tộc người lùn bàn luận một lúc, đồng ý yêu cầu của hắn.

Long Kinh Thiên cất hương hải tinh thạch, trung phẩm đỉnh giai đỉnh lô vào trong Trấn Thiên tháp, trong ánh mắt phức tạp của mọi người, hắn đi ra khỏi quảng trường đại hình. Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu bay khỏi chỗ thành tộc người lùn.

Còn về luyện khí đại tái lần này, rốt cuộc thiên tài tộc người lùn, Vi Hàn hạng hai hoặc Tất Phương thiếu chủ Đông Hải là hạng hai thì chẳng liên quan gì đến Long Kinh Thiên.

Người lùn Vi Ân đứng đó, nhìn Long Kinh Thiên rời đi, thầm thở dài.

Người lùn Vi Ân bất giác nghĩ tới lần đầu gặp Long Kinh Thiên ở Loạn Hải.

Khi đó người lùn Vi Ân còn nghĩ chờ mười hai năm sau cùng Long Kinh Thiên tranh phong ở bảng đệ thí.

Bây giờ xem ra là người lùn Vi Ân mơ tưởng viễn vông.

Người lùn Vi Ân và Long Kinh Thiên vốn không cùng đẳng cấp.

Không lâu sau, Long Kinh Thiên rời khỏi đảo lớn của tộc người lùn. Sau khi ra khỏi đảo lớn, Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu lao nhanh tới tận cùng Loạn Hải.

Vốn đi tộc người lùn tham gia luyện khí đại tái, chậm trễ mấy ngày cũng không sao.

Nhưng bây giờ có lẽ còn có bản đồ kho báu khác, Long Kinh Thiên phải nhanh chóng chạy tới ma thần chiến trường.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi:

- Đại ca, hương hải tinh thạch đó thật sự tốt như trong truyền thuyết sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu biết lần này Long Kinh Thiên tham gia luyện khí đại tái của tộc người lùn là vì hương hải tinh thạch.

Thần Sơn đỉnh kia có cũng được, không cũng chẳng sao.

Long Kinh Thiên nghe thế cười nói:

- Có tốt như vậy hay không thì đợi lúc đó người sẽ biết.

Vài ngày sau, ba người Long Kinh Thiên đi tới một hòn đảo hoang, đáp xuống.

Long Kinh Thiên lấy ra Trấn Thiên tháp, lấy ra một khối hương hải tinh thạch, cũng lấy ra tài liệu đã chuẩn bị sẵn, tay tỏa ánh sáng, một thanh đao xuất hiện, cất hương hải tinh thạch thành hai nửa.

Lại luyện chế Trấn Thiên tháp chỉ cần một nửa hương hải tinh thạch là đủ rồi.

Sau đó hai tay Long Kinh Thiên hút hư không, tựa như lúc trước Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thấy ở luyện khí đại tái, thiên địa chi hỏa điên cuồng vọt hướng Long Kinh Thiên.

Thiên địa chi hỏa càng lúc càng nhiều, quanh thân Long Kinh Thiên hình thành biển lửa. Sau đó Long Kinh Thiên ngừng hút, vung đôi tay, biển lửa bắt đầu biến đổi.

150. Chương 150: Huyền Ảnh Cốc

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 150: Huyền Ảnh cốc

Nhưng lần này không biến ra hỏa long, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình thấy thể nhưng hóa thành vô số viên cổ thần thú.

Vô số viên cổ thần thú tùy theo đôi tay Long Kinh Thiên khổng chế, cuốn Trấn Thiên tháp, nửa khối hương hải tinh thạch, các tài liệu lên bầu trời xoay tròn.

Cùng với xoay tròn, hương hải tinh thạch và vô số tài liệu không ngừng bị luyện hóa dung nhập vào Trấn Thiên tháp.

Cứ thế kéo dài hơn một canh giờ, cuối cùng vô số thiên hỏa biến thành thần thú hóa thành vô số hào quang nhập vào Trấn Thiên tháp. Trấn Thiên tháp tỏa ánh sáng rực rỡ, một tháp ảnh to lớn xông lên chín tầng mây.

Khi thân tháp tắt ánh sáng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thấy Trấn Thiên tháp chậm rãi từ trên trời đáp xuống.

Chỉ thấy Trấn Thiên tháp luyện chế lại thân tỏa ánh sáng xanh vàng nhạt, thân tháp có vô số viên cổ thần thú sống động như thật. Những viên cổ thần thú, tư thế khác nhau, hoặc chạy như bay, hoặc nằm rạp, hoặc tấn công.

Trừ những điều này ra dường như không có gì khác biệt.

Long Kinh Thiên nhìn ra nghi hoặc trong mắt Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch. Tay phải vung, Trấn Thiên tháp biến thành to cỡ bàn tay rơi vào trong tay phải của hắn.

Tay phải Long Kinh Thiên nhẹ nâng, quát:

- Lên!

Trấn Thiên tháp bay lên, biến thành to cỡ ngọn núi, đáp xuống ngọn núi ấy trăm trượng cách vài dặm trên đảo hoang.

Ầm!

Chỉ thấy núi to mấy trăm trượng vỡ thành nhiều mảnh, hóa thành đá vụn đầy trời.

- Vạn thú sát trận!

Hai tay Long Kinh Thiên chỉ vào Trấn Thiên tháp, thân tháp bắn ra ánh sáng. Vô số thần thú thoát khỏi tháp, xoay tròn, trong vài dặm mọi thứ bị nghiền thành bột phấn.

- Thu!

Vô số thần thú hóa thành hào quang nhập vào thân tháp. Trấn Thiên tháp hóa thành to cỡ bàn tay, rơi vào lòng bàn tay của Long Kinh Thiên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn tình hình trước mắt, khó giấu nổi lòng chấn kinh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lắp bắp nói:

- Đại ca, người, này, cũng quá mạnh rồi đi, Trấn Thiên tháp không lẽ tăng lên đến thánh phẩm?

Vũ khí thánh phẩm mới có uy lực như vậy!

Long Kinh Thiên cười gật đầu, nói:

- Nếu không có hương hải tinh thạch thì Trấn Thiên tháp tối đa chỉ có thể luyện chế đến thiên phẩm đỉnh giai, nhưng dung luyện hương hải tinh thạch vào thì sẽ đạt đến thánh phẩm sơ giai.

Nếu không phải bây giờ Long Kinh Thiên thực lực có hạn, chân khí còn yếu, ngưng tụ thiên địa chi hỏa yếu, dung nhập hương hải tinh thạch vào Trấn Thiên tháp sẽ không chỉ là thánh phẩm sơ giai.

Dù sao hương hải tinh thạch là thiết thạch cao cấp nhất Tiên Giới.

Long Kinh Thiên cất Trấn Thiên tháp vào trong người.

Bây giờ Long Kinh Thiên có Trấn Thiên tháp, dù không có Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì hẳn có thể oanh giết một võ tôn cường giả. Dù Trấn Thiên tháp chỉ là thánh phẩm sơ giai, nhưng lực sát thương cũng không phải vũ khí thánh phẩm sơ giai bình thường có thể sánh bằng.

Sau đó Long Kinh Thiên dùng một nửa hương hải tinh thạch còn lại đem trung phẩm đỉnh giai đỉnh lô, còn có hỏa long lúc luyện chế ở luyện khí đại tái lại luyện chế lần nữa.

Hỏa long vốn đã là thiên phẩm đỉnh giai thăng chức lên thánh phẩm sơ giai. nguồn

Nhưng trung phẩm đỉnh giai đỉnh lô chỉ thăng lên thiên phẩm đỉnh giai.

Đỉnh lô, bình thường khó luyện chế hơn vũ khí, thiên phẩm đỉnh giai đỉnh lô đã rất khó được.

Long Kinh Thiên luyện chế lại Trấn Thiên tháp, hỏa long thượng, trung phẩm đỉnh giai đỉnh lô, ba người Long Kinh Thiên lại chạy đi tiếp.

Trên đường đi không gặp rắc rối gì.

Đương nhiên vẫn có khá nhiều rắc rối nhỏ, nhưng ba người tùy tay giải quyết.

Loạn Hải rộng rãi mênh mông, dù ba người không ngừng chạy đi nhưng phải mất một tháng mới xuyên qua Loạn Hải, tới thượng cổ ma thần chiến trường.

- Đây chính là thượng cổ ma thần chiến trường?

Khi bước lên thượng cổ ma thần chiến trường, từng đợt ma khí xen lẫn khí tử linh ập vào mặt Long Kinh Thiên.

Những ma khí này rất đậm đặc.

Ngẫu nhiên có tiếng nước nổ vang lên.

Long Kinh Thiên phát hiện những ma khí xen lẫn khí tử linh còn ẩn chứa thần khí nhàn nhạt.

Người tu tiên, tu luyện đến thiên tiên chi cảnh, như vậy chân khí trong người sẽ lột xác thành tiên khí. Tu thần giả tu luyện đến thiên thần chi cảnh, trong cơ thể chân khí sẽ lột xác thành thần khí!

Những thần khí này hiển nhiên là sau khi thiên thần cường giả chết đi thì trôi nổi trên thượng cổ ma thần chiến trường.

Nhưng khiến Long Kinh Thiên lấy làm lạ là thượng cổ ma thần chiến trường là thiên man vị diện này cách mấy chục vạn năm nhưng những thần khí, ma khí không hề tán đi?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lại bước trên thần khí, tâm tình cực kỳ phức tạp.

Năm đó lúc Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lên cổ ma thần trên chiến trường, cùng ma tộc cường giả giao chiến, tình cảnh còn rõ ràng ngay trước mắt. Năm đó Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ở trên thượng cổ ma thần chiến trường bị hai ma thần cường giả liên hợp trọng thương, sau đó hai ma thần cường giả địa ngục khiến gã trúng ma kha địa ngục đồ la chú.

Chớp mắt đã qua mấy chục vạn năm.

Hai ma thần cường giả địa ngục năm xưa phải chăng còn sống?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì thào:

- Hy vọng, các người còn sống.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt yên lặng, trang nghiêm nhìn vùng đất này.

Cửu Vĩ Thiên Miêu không tham gia thượng cổ ma thần chiến trường, nhưng mảnh đất này ở trong tâm lý các cường giả thiên man vị diện là thần thánh, lại là khủng bố.

Khi Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ôm tâm sự riêng thì Long Kinh Thiên bỗng lật tay phải, hút phía trước, một đoàn ma khí bị hút vào tay hắn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình nhìn chăm chú, tay phải của Long Kinh Thiên bốc lên ngọn lửa. Chỉ thấy trong đoàn ma khí bao gồm ma khí và khí tử linh chậm rãi cháy lên, cuối cùng chỉ còn lại thần khí tinh thuần.

Những thần khí này có màu xám nhạt, cùng có từng điểm sáng vàng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu là người đầu tiên kiểm không được kinh kêu:

- Đại ca, người thế nhưng có thể khiến ma khí trên thượng cổ ma thần chiến trường luyện hóa ra thần khí tinh thuần nhất?

Thần khí trong thượng cổ ma thần chiến trường tốt hơn khí cửu dương không biết bao nhiêu lần, là thứ các cường giả thiên man vị diện khao khát.

Nhưng những thần khí này hỗn tạp ma khí và khí tử linh cực kỳ đậm đặc, không thể trực tiếp thu nạp. Vô số cường giả có thử từ bên trong luyện hóa ra thần khí, nhưng không biết bao nhiêu vạn năm nay chưa từng có cường giả thành công.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng giật mình, sửng sốt nhìn chăm chú thần khí tinh thuần trong tay Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn biểu tình của hai người, mỉm cười nói:

- Thật ra các người cũng có thể làm được.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngây ra, sau đó cùng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vẻ mặt mừng rỡ, mắt nóng cháy, nói:

- Cái gì? Đại ca, chúng ta cũng có thể làm được?

Tay phải Long Kinh Thiên hút, chỉ thấy đoàn thần khí tinh thuần từ bàn tay hắn dọc theo kinh mạch tiến vào cơ thể, hòa tan trong người hắn.

Long Kinh Thiên nói:

- đương nhiên có thể, nhưng luyện hóa thể này rất rắc rối.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch trợn to mắt:

- Rất rắc rối?

Vậy mà còn than rắc rối?

Long Kinh Thiên nói:

- Các người thu nạp những ma khí này, sau đó thử vận chuyển Bát Hoang Hợp công pháp, cửu Chuyển Thần Long quyết mà ta truyền cho các người xem.

Bát Hoang Hợp công pháp!

Cửu Chuyển Thần Long quyết!

Phút chốc Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lập tức hấp thu ma khí lưu động trong không gian thượng cổ ma thần chiến trường. Nhưng ban đầu họ không dám thu nạp quá nhiều.

Những ma khí này xâm nhập vào người nếu không thể luyện hóa thì sẽ là họa lớn.

Một lát sau, mặt hai người lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vui vẻ nói:

- Chủ nhân, cửu Chuyển Thần Long quyết thật là quá thần diệu.

Vừa rồi ma khí nhập thể, vận chuyển cửu Chuyển Thần Long quyết, những ma khí và khí tử linh phút chốc bị bài trừ ra ngoài thân thể, chỉ còn lại thần khí tinh thuần nhất tiến vào khí hải, kinh mạch, bị Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hoàn toàn hấp thu.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch phát hiện điều này, khiến gã là cổ thần cường giả mừng như điên.

Thần khí, đây là thần khí trong người thiên thần cường giả!

Nếu tu luyện bình thường thì mỗi ngày Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có thu nạp cửu dương khí hơn thần cấp cường giả gấp ba lần tu luyện thì muốn đến thiên thần cảnh cần ít nhất mấy vạn năm.

Đó là nhanh nhất.

Nhưng nếu có thể mỗi ngày thu nạp thần khí của thiên thần cường giả tu luyện, thì tối đa mấy trăm năm, thậm chí chỉ cần một trăm năm là Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch có thể đạt đến cổ thần cảnh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hân hoan không kém gì Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch. Những thần khí giúp Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hồi phục thực lực đỉnh cao ban đầu, hơn nữa nó phát hiện những thần khí có tác dụng tu phục yêu hạch bị tổn hại của nó rất nhiều.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đi theo Long Kinh Thiên một năm, nuốt thần tử nguyên đan của song đầu quy xà, nội đan của thần cấp cửu đầu yêu hoàng. Lại thu nạp tiên thiên huyền khí từ trứng của Côn Bằng thần thú, thực lực của Cửu Vĩ Thiên Miêu tăng vùn vụt. Năm đó yêu đan bị phá hư đã hồi phục hơn phân nửa, bây giờ có thần khí, Cửu Vĩ Thiên Miêu tin tưởng lại thêm một năm là yêu hạch của nó sẽ hoàn toàn lành lặn.

Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biểu tình cực kỳ vui sướng, mỉm cười nói:

- Chúng ta trước tiên đi đi, những thần khí này không chạy thoát, không vội.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch rất vui sướng đồng ý.

Thế là ba người Long Kinh Thiên vừa đi vừa thu nạp những thần khí trên thượng cổ ma thần chiến trường tu luyện.

Thu nạp những thần khí, Long Kinh Thiên lấy ra trứng của Côn Bằng thần thú, ba người thu nạp tiên thiên huyền khí bên trong.

Ba người xuyên qua Loạn Hải, hơn một tháng thu nạp tiên thiên huyền khí tu luyện, thực lực của Long Kinh Thiên đã đạt đến đỉnh trung kỳ Xuất Khiếu kỳ, bây giờ có những thần khí, tốc độ tu luyện càng nhanh hơn.

Nửa tháng trôi qua.

Long Kinh Thiên tùy thời đột phá Xuất Khiếu kỳ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đạt tới đỉnh trung kỳ bát cấp, thực lực của Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch tăng rõ rệt.

Bởi vì Long Kinh Thiên cần cửu Sắc hoa, Vô Diệt Tử quả ở tại khu vực trung thượng cổ ma thần chiến trường, hơn nữa dựa gần Tam Tà phong, nên ba người Long Kinh Thiên một đường chạy tới khu vực trung tâm thượng cổ ma thần chiến trường.

Nhưng thượng cổ ma thần chiến trường cực kỳ rộng lớn, to hơn cả đại lục Thiên Lam, Loạn Hải, vì vậy ba người Long Kinh Thiên muốn chạy tới khu vực trung tâm thượng cổ ma thần chiến trường cần ít nhất hai tháng.

Bởi vì ma khí ở thượng cổ ma thần chiến trường nên ánh mặt trời chiếu xuống dưới, hiện ra rất ảm đạm, nhân nhật, ban đêm ánh trăng thì càng tối hơn, từ bên dưới nhìn qua gần như không thấy ánh trăng. Đến buổi tối là thượng cổ ma thần chiến trường sẽ chìm trong hắc ám vô tận.

Mặc dù ba người Long Kinh Thiên có thể nhìn trong bóng đêm, hơn nữa Long Kinh Thiên thi triển thần thức trong trăm dặm mọi thứ khắc vào óc, nhưng đến buổi tối là lúc tử linh, một ít quái vật nửa ma nửa thần hoạt động thường xuyên trên thượng cổ ma thần chiến trường, vì vậy tối tối thì ba người Long Kinh Thiên không chạy đi.

Một tháng sau, đêm nay, ba người Long Kinh Thiên đang tu luyện trên một ngọn núi, bỗng nhiên phía xa có tiếng xé gió.

- Nghe nói Huyền Ảnh cốc xuất hiện một con thần cấp tử linh, tông chủ và trưởng lão trong phái chúng ta đều chạy tới Huyền Ảnh cốc bắt con thần cấp tử linh này.

Long Kinh Thiên ngậy ra.

Huyền Ảnh cốc? Hẳn muốn tìm loại linh dược cứu Sắc hoa nằm trong Huyền Ảnh cốc.

151. Chương 151: Cự Vĩ Ma Hung

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 151: cự vĩ ma hung

Khi âm thanh ấy đến gần, chỉ thấy hai thân ảnh trẻ tuổi mặc hắc y bay tới, trên hắc y của hai kẻ đó có hình đầu lâu trắng toát nhuộm máu đỏ tươi sống động như thật.

Có điều, vì Long Kinh Thiên đã bố trí trận pháp ở xung quanh nên hai hắc y nhân kia không nhìn thấy ba người hắn.

- Thần Cấp Tử Linh, nghe nói còn là loại đỉnh cấp nhất, Lục Dực Tử Phụng!

- Nếu tông chủ ta hàng phục được nó thành chiến sủng thì U Linh Tông chúng ta sẽ thực lực đại tăng, có thể chấn áp hoàn toàn Huyết Ma Tông, Vu Quỷ Tông, xưng bá Ma Thần Chiến Trường Nam Vực!

- Có điều Thần Cấp Tử Linh rất khó bắt, hơn nữa Lục Dực Tử Phụng tốc độ cực nhanh, khi nó bay, đến Thần Cấp cường giả bình thường cũng không nhìn thấy bóng nó đâu!

- Ha ha, vậy thì ngươi không biết rồi, Lục Dực Tử Phụng không biết tại sao bị thương không nhẹ lại đứng một bên cánh cửa nó. Giờ tốc độ của nó bị ảnh hưởng cực lớn, tông chủ chúng ta mới triệu tập các vị trưởng lão đến bắt. Nếu không có gì bất ngờ thì chắc chắn sẽ bắt được nó!

Hai hắc y nhân vừa phi hành vừa nói chuyện, bay qua đỉnh núi của ba người Long Kinh Thiên rồi bay đi xa.

- Thần Cấp, Lục Dực Tử Phụng!

Tử Thiên Long Hoàng kinh ngạc.

Phụng Hoàng Tộc và Long Tộc cùng thuộc đỉnh cấp của yêu thú, mà Lục Dực Tử Phụng chính là loại thiên phú mạnh nhất của Phụng Hoàng Tộc. Lục Dực Tử Phụng là phụng hoàng biến dị, nhìn từ góc độ nào đó thì thiên phú thậm chí còn mạnh hơn Cửu Đầu Yêu Hoàng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe đến Lục Dực Tử Phụng cũng giật mình.

- Lão đại, không ngờ Ảo Ảnh Cốc lại xuất hiện Lục Dực Tử Phụng. Trong số các yêu thú, Phụng Hoàng Tộc tốc độ là nhanh nhất, hơn nữa Lục Dực Tử Phụng tốc độ càng nhanh hơn. Nếu chúng ta thu phục được nó thì thực lực không chỉ đại tăng mà đi lại cũng tiện hơn rất nhiều!

Tử Thiên Long Hoàng cũng phụ họa:

- Không sai.

Long Kinh Thiên gật đầu:

- Vậy giờ chúng ta qua xem.

Nói rồi hắn đứng dậy.

Thật ra hắn còn một nguyên nhân quan trọng khác khi muốn hàng phục Lục Dực Tử Phụng.

Vậy là ba người Long Kinh Thiên động thân bay về phía Áo Ảnh Cốc.

Có điều Áo Ảnh Cốc không hề gần, khi tới nơi thì đã là ba ngày sau rồi.

- Phía dưới chính là Áo Ảnh Cốc.

Tử Thiên Long Hoàng chỉ xuống dưới, cái hang động hổng lồ này ở trong ma khí giống như cái mồm của một con cự thú.

Bên dưới là một vùng tĩnh lặng chết chóc, thỉnh thoảng còn có tiếng gầm thét của quái thú.

- Lão đại, có phải chúng ta muộn rồi không?

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Áo Ảnh Cốc yên lặng như vậy thì nói:

- U Linh Tông có phải đã thu phục được Lục Dực Tử Phụng và đi rồi không?

Tử Thiên Long Hoàng trầm ngâm:

- Chắc không đâu.

Tông chủ U Linh Tông tuy có thể đến Áo Ảnh Cốc trước họ nhưng tuyệt đối không thể hàng phục Lục Dực Tử Phụng nhanh như vậy đâu.

Dù sao thì đó cũng là Thần Cấp Lục Dực Tử Phụng, dù bị thương thì cũng không phải loại dễ dàng hàng phục được.

Nếu dễ như thế thì không phải Lục Dực Tử Phụng rồi.

Long Kinh Thiên triển khai thần thức, một lúc sau thu về:

- Đi nào.

Nói rồi hắn dẫn Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng vào trogn Áo Ảnh Cốc. (.

Ba người đang bay thì bỗng nhiên có một tiếng gầm thét vang lên. Một ma ảnh khổng lồ lao tới, nó còn chưa tới nơi mà một thứ mùi hôi thối tanh nồng buồn nôn ập tới.

Long Kinh Thiên nhìn thì thấy đó là một con ma hùng.

Nó cao đến mười mấy trượng, hai mắt đỏ ngầu, phía sau là cái đuôi khổng lồ, vừa giống đuôi rắn vừa không, bên trên mọc đầy gai nhọn.

Có điều, khi nó xông tới thì bị Tử Thiên Long Hoàng tùy ý điểm một nhát lên ngực là huyết dịch màu danh bắn tung toé.

Ma hùng bay ngược ra sau hàng mấy trăm mét, tạo nên trên mặt đất một cái hố lớn.

- Bát cấp, Cự Vĩ Ma Hùng!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy nó thì hơi kinh ngạc.

Nó nhận ra con Cự Vĩ Ma Hùng này thực lực đã đạt tới bát cấp hậu kỳ, với thực lực hiện tại muốn giải quyết con Cự Vĩ Ma Hùng này cũng tốn rất nhiều sức.

Con Cự Vĩ Hùng Miêu này chính là một loại yêu thú trong Ma Thần Chiến Trường hấp nạp ma khí và tử linh khí mà biến dị, sở trường là phòng ngự và sức mạnh.

Áo Ảnh Cốc nằm sát trung tâm Ma Thần Chiến Trường nên có bát cấp yêu thú Cự Vĩ Ma Hùng không có gì lạ, thậm chí bên trong cốc có thể có cả Thánh Cấp yêu thú.

Đương nhiên, việc xuất hiện Lục Dực Tử Phụng, thứ Thần Cấp tử linh yêu thú này thì hiếm rồi.

Sau khi kích sát con Cự Vĩ Ma Hùng, ba người Long Kinh Thiên tiếp tục tiến vào sâu trong cốc.

Tuy yêu hạch của yêu thú trong Ma Thần Chiến Trường, lại là bát cấp yêu hạch nữa rất đáng tiền, nhưng ba người Long Kinh Thiên không dừng lại để lấy.

Ba người Long Kinh Thiên rời đi không lâu thì những con yêu thú biến dị, tử linh yêu thú, thậm chí bán ma bán thần quái vật ngửi thấy mùi tanh đã tràn ra, rất nhanh nuốt gọn con Cự Vĩ Ma Hùng không còn lại gì.

Dọc đường vào sâu trong cốc mấy người họ gặp phải không ít biến dị yêu thú, tử linh yêu thú.

Trong đó có một con tử linh yêu thú còn đạt tới Thánh Cấp trung kỳ.

Nếu không có Tử Thiên Long Hoàng, Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu gặp phải con tử linh yêu thú Thánh Cấp này sẽ rắc rối không ít.

Vì càng vào sâu yêu thú gặp phải càng mạnh nên tốc độ của họ cũng giảm dần.

Có điều, càng gần vào sâu thì những luồng sóng năng lượng mạnh mẽ càng trở nên rõ ràng, thấp thoáng còn cả tiếng phụng hoàng ngâm.

Rõ ràng bên trong cốc là tông chủ U Linh Tông và các trưởng lão đang vây công Lục Dực Tử Phụng.

Khi đến gần, ba người thu khí tức lại.

Còn cách khoảng mười dặm thì Long Kinh Thiên dừng lại:

- Giờ ta sẽ thu các người vào Trấn Thiên Tháp, đừng phản kháng lại hấp lực của nó!

- Vào trong Trấn Thiên Tháp?

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng ngạc nhiên.

- Lão đại, đừng nói những cái không gian giới chỉ kia, dù là thần khí cũng không thể thu nạp người sống được.

Long Kinh Thiên cười:

- Khi nào vào thì các người sẽ biết thôi.

Nói rồi Trấn Thiên Tháp bay ra từ trong cơ thể Long Kinh Thiên, hất chỉ tay ra, phía dưới tháp xuất hiện một đường vào. Một trận hấp lực bao phủ ba người họ, kim quang loé lên, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng chỉ thấy cảnh vật trước mặt biến đổi, không phải Áo Ảnh Cốc nữa mà là một quảng trường rộng lớn.

Bên cạnh quảng trường là sáu bức tường dường như là kim loại nhưng cũng như không phải, góc phía đông là một một vài toà cung điện tuyệt đẹp.

- Lê nào đây là bên trong Trấn Thiên Tháp?

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở to mắt.

152. Chương 152: U Linh Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 152: U Linh Tông

- Không sai, đây chính là bên trong Trấn Thiên Tháp.

Đường như biết được Cửu Vĩ Thiên Miêu nghĩ gì, Long Kinh Thiên nói.

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng nhìn nhau, đều nhận ra sự chấn kinh trong mắt đối phương.

Trên Thiên Man Vị Diện, thần khí cũng không thể dung nạp người sống được, đó là vì pháp tắc không gian thần khí không giống với pháp tắc ở thế giới bên ngoài.

Dù là pháp tắc không gian của cổ thần cường giả cảm ngộ cũng không được toàn vẹn, vì thế không gian trong thần khí căn bản không thể dung nạp người sống.

Nhưng Trấn Thiên Tháp của Long Kinh Thiên lại làm được điều đó!

Hơn nữa họ có thể cảm nhận được pháp tắc không gian trong Trấn Thiên Tháp không chỉ giống như bên ngoài mà linh khí còn nồng đậm hơn bên ngoài mười mấy lần!

Mười mấy lần!

Hiện nay Trấn Thiên Tháp chỉ là thánh phẩm sơ giới, đến khi thăng thành thánh phẩm trung giới, cao giới, đỉnh giới, thậm chí thần giới thì sẽ thế nào?

- Ta sẽ truyền cho các người thủ pháp luyện khí, nhìn cho kỹ, sau này các người có thể luyện chế ra vũ khí không gian dung nạp được người sống.

Long Kinh Thiên nói.

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng đều gật đầu thật mạnh.

Long Kinh Thiên tiến vào trung tâm quảng trường, tay vung lên, chỉ thấy một tấm thủy kính cao vài mét hiện ra. Trên đó có thể thấy được mọi thứ bên ngoài tháp.

Rồi hai tay Long Kinh Thiên chỉ ra, trung tâm quảng trường hiện ra một trận hình thần bí, ánh sáng xoay chuyển, cả Trấn Thiên Tháp lập tức thu nhỏ lại biến thành hạt cát khó lòng nhìn thấy.

Hạt cát đó bay theo gió với tốc độ cực nhanh, hơn nữa không phát ra bất cứ năng lượng nào, đến Thần Cấp cường giả cũng khó lòng phát hiện được sóng dao động của nó.

Rồi rất nhanh đã bay đến ngọn nguồn của sóng năng lượng.

Chỉ thấy mười lăm người mặc hắc cẩm bào đang vây công một con phượng hoàng khổng lồ.

Mười lăm người này y phục giống như hai người vừa nãy, áo có đầu lâu trắng, máu đỏ, hơn nữa mỗi người còn có năm cái đầu lâu, thậm chí ba người có sáu cái.

Con phượng hoàng khổng lồ kia sáu cánh đều có màu tím sẫm, thân dài hơn hai trăm trượng, toàn thân hỏa diễm cháy rực, mỗi khi cánh đập là lửa lại bùng lên.

Đồng thời cũng toả ra vô số luồng tử linh khí kinh người.

Có điều từ trong tấm thủy kính có thể thấy, con Lục Dực Tử Phụng này có một cái cánh không linh hoạt, hơn nữa trên lưng còn có rất nhiều vết kiếm, rõ ràng đã bị trọng thương.

- Con Lục Dực Tử Phụng này đã đạt đến Thần Cấp lục trùng đỉnh phong, nếu không có gì bất ngờ thì có lẽ trong một trăm năm sẽ đột phá Thần Cấp thất trùng.

Tử Thiên Long Hoàng nhìn tấm thủy kính, ngạc nhiên nói.

Trước khi đến hần tướng cùng lắm Lục Dực Tử Phụng chỉ là Thần Cấp tam tứ trùng, không ngờ đã là bán bộ Thần Cấp thất trùng rồi.

- Có điều, trước đó nó bị trọng thương, hơn nữa U Linh Tông lại có ba vị Thần Cấp. E là trong một giờ là nó sẽ bị U Linh Tông bắt gọn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Hắn nhìn Lục Dực Tử Phụng, Thần Cấp lục trùng đỉnh phong? Đúng là bất ngờ đáng mừng!

Thực lực con Lục Dực Tử Phụng này càng mạnh thì sẽ càng có ích cho hắn!

Sau nửa giờ, hoả diễm trên người Lục Dực Tử Phụng ngày một yếu dần, công kích của cường giả U Linh Tông thì càng ngày càng mạnh, cuối cùng, Lục Dực Tử Phụng lại trúng một kiếm của cường giả Y Lão, kêu lên thảm thiết.

- Lão đại, chúng ta ra tay được chưa?

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy thế không kìm được hỏi.

Long Kinh Thiên xua tay, thản nhiên nói:

- Không vội.

Không vội? Cửu Vĩ Thiên Miêu sững người.

Bên ngoài Ảo Ảnh Cốc, tông chủ U Linh Tông từ xa nhìn hoả diễm trên người Lục Dực Tử Phụng ngày một yếu, né tránh ngày một chậm thì vẻ mặt càng thêm hứng khởi.

Hai thái thượng trưởng lão của U Linh Tông và rất nhiều trưởng lão khác cũng tươi cười thích thú.

- Lục Dực Tử Phụng, ta khuyên ngươi đừng nên phản kháng nữa!

Tông chủ U Linh Tông nói:

- Ngươi không chạy được đâu. Thật ra, làm chiến sủng của ngươi cũng không sỉ nhục ngươi chút nào!

Con Lục Dực Tử Phụng kêu lên nói:

- Làm chiến sủng của ngươi? Nằm mơ! U Linh Tông? Lần này nếu thoát được rồi ta sẽ giết đến tông môn U Linh Tông! Giết sạch đệ tử môn phái các ngươi!

Tông chủ U Linh Tông nghe thế mặt tối sầm lại, cười khẩy:

- Khuyên ngươi tử tế mà ngươi còn ác ngôn. Hề hề, đã vậy thì cho ngươi tận hưởng chút vị đau khổ!

Nói rồi, hai tay hắn biến ảo pháp, chỉ thấy hắc quang giống như khí vụ tràn ra.

Đến khi hắc quang tan đi thì một con bọ cạp khổng lồ xuất hiện.

Con bọ cạp này có bốn cái chân khổng lồ, đặc biệt là hai chân trước sắc lạng như đao, trên đầu chỉ có một mắt màu lam u tối.

Có điều, thực lực nó chỉ là Thánh Cấp hậu kỳ đỉnh phong.

Không phải Thần Cấp.

- Lam Nhân Ma Hạt, hợp thể!

Sau khi triệu nó ra, tông chủ U Linh Tông hét lên, con Lam Nhân Ma Hạt loé sáng rồi chui vào cơ thể hắn.

Tông chủ U Linh Tông chính là Thú Vô Sư!

Sau khi hợp thể, trên trán hắn xuất hiện một con mắt giống hệt của con Lam Nhân Ma Hạt, hai cánh tay cũng trở nên to và dài, thậm chí mọc thêm hai cánh tay như chân trước của nó.

Vốn dĩ tông chủ U Linh Tông, U Viễn chỉ có thực lực Thần Cấp tam trùng đỉnh phong, nhưng sau khi hợp thể với dị thú, đột phá lên Thần Cấp tứ trùng.

Đồng thời một thượng trưởng lão cũng gọi ra dị thú, hợp thể, và cùng đạt tới Thần Cấp tứ trùng.

Hai cánh tay sắc bén như đao của tông chủ U Linh Tông rạch qua bầu trời, tốc độ sau khi hợp thể của hắn cũng tăng lên rất nhiều.

Lục Dực Tử Phụng bị vây công như vậy thối lui liên tục, vết kiếm trên người không ngừng nhiều thêm.

- Ta liều với các người!

Lục Dực Tử Phụng gầm lên, chỉ thấy đột nhiên sáu chiếc cánh của nó thu lại, trước ánh mắt kinh ngạc của bọn U Linh Tông, nó bay vút lên trời cao.

Rồi đột nhiên lao xuống, bốn cái bàn vuốt lao thẳng xuống bọn U Linh Tông.

- Vạn Trảo Liệt Sơn!

Chỉ thấy khi bốn đại kim trảo lao xuống thì xuất hiện hàng vạn đạo kim sắc trảo ấn. Chúng đem theo ngọn hỏa diễm kinh người khiến núi đồi vỡ tan!

Bọn tông chủ U Linh Tông kinh ngạc.

- U Linh đại trận!

Tông chủ U Linh Tông lập tức hô rồi bay lên. Những cường giả khác cũng kịp phản ứng, bay lên trên trời tạo nên một biển hắc khí khổng lồ.

Trong biển hắc khí là vô số u linh bay lượn, toàn thân chúng đen sì, hai mắt xanh lục, đủ mọi hình dạng, xông về phía vạn trảo của Lục Dực Tử Phụng.

153. Chương 153: Người Ra Đây Cho Ta!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 153: Người ra đây cho ta!

Vạn trảo của Lục Dực Tử Phụng và u linh trong U Linh đại trận của U Linh Tông đâm vào nhau, nhưng không hề kịch liệt như tưởng tượng, chỉ thấy vô số u linh biến thành hư vô.

Giống như những cái bong bóng không ngừng xuất hiện rồi vỡ tan vậy.

- Bụp! Bụp! Bụp!

Không có tiếng chấn động lớn, chỉ có những tiếng bụp nổ rất nhỏ.

Chỉ là tiếng nổ ấy khiến người nghe phải sợ hãi, thậm chí có cảm giác buồn nôn.

U linh bị phá vỡ, tiêu tan, biến thành vô số đạo khí vụ tan khuếch tán ra bốn phía, rất nhanh đã lan tràn khắp Ảo Ảnh Cốc.

Trên vách đá bốn bề Ảo Ảnh Cốc, có một số loài tử linh sinh vật, ví dụ như Phệ Huyết Thảo, hay loài Quỷ Hoa hình dạng giống như xương trắng.

Phệ Huyết Thảo và Quỷ Hoa khi bị khí vụ u linh chạm phải thì đều khô héo mà chết!

Cứ vậy sau mười mấy giây.

Đột nhiên một âm thanh chấn động lớn vang lên khắp Ảo Ảnh Cốc, Lục Dực Tử Phụng và bọn U Linh Tông đều bị đánh bay đi. Lục Dực Tử Phụng lộn trên không mấy vòng, còn đám người U Linh Tông thì lăn trên mặt đất, U Linh đại trận hỗn loạn.

Đúng lúc ấy, tông chủ U Linh Tông, U Viễn bay lên, trong tay xuất hiện một thanh quý đao, chém mạnh về phía bụng Lục Dực Tử Phụng.

Chỉ thấy Lục Dực Tử Phụng kêu lên thảm thiết, huyết dịch màu xanh lục điểm chút kim quang bắn ra, khi chạm xuống đất thì tạo nên vô số những cái hố sâu.

Lục Dực Tử Phụng ngã xuống đất, thân sắc tiêu tụy.

- Hề hề!

Tông chủ U Linh Tông, U Viễn thấy một kích đã khiến Lục Dực Tử Phụng trọng thương thì cười khẩy:

- Ta đã nói rồi, làm toạ sủng của ta sẽ ít chịu khổ, thế nào? Giờ ngươi nghĩ có thoát được không?

Lục Dực Tử Phụng lạnh băng nhìn tông chủ U Linh Tông, sát ý đầy người:

- Ta đã nói rồi, nếu lần này ta thoát được, nhất định sẽ giết toàn bộ đệ tử U Linh Tông các ngươi!

- Hừ, nếu vậy, tông chủ, ta thấy thôi đi, giết chết nó rồi dùng tử vong thuật luyện chế thành tử công sủng, tuy uy lực hơi yếu một chút nhưng cũng được rồi!

Lúc này một thái thượng trưởng lão U Linh Tông tiến lên, hai mắt lạnh lùng nói.

Lục Dực Tử Phụng tuy là tử linh sinh vật nhưng giống với con người và một số loài yêu thú thông thường là có ý thức và suy nghĩ. Nhưng nếu bị luyện hoá thành tử vong sủng thì không còn gì nữa.

Chỉ giống như con rối nghe lệnh chủ nhân mà thôi.

- Cũng được!

U Viễn trầm ngâm rồi nói.

Nếu Lục Dực Tử Phụng đã không chịu hàng phục thì giết đi rồi luyện chế sẽ tốt hơn.

Nếu không, bắt nó về, nếu trong lòng nó vẫn còn thù hận thì sẽ là một ẩn hoạ khó lường.

U Viễn tiến lại gần Lục Dực Tử Phụng, lạnh băng nói:

- Giờ ta cho ngươi cơ hội cuối cùng, ngươi có đồng ý làm chiến sủng của ta không?

Lục Dực Tử Phụng phì một tiếng:

- Ta thà làm chiến sủng của người khác cũng không làm cho ngươi! Nếu không phải ta đã bị trọng thương thì đừng hòng các ngươi làm được gì!

U Viễn cười khẩy không nói gì, cùng các cường giả U Linh Tông vây Lục Dực Tử Phụng lại.

Lục Dực Tử Phụng lùi dần từng bước, gương mặt hiện vẻ tuyệt vọng.

Lẽ nào thật sự sẽ bị U Linh Tông luyện hoá thành tử vong sủng? Đến lúc đó sẽ thành cái xác không hồn biết đi sao?

Ta không cam tâm! Ta không cam tâm!

Nhưng đối mặt với sự vây công của rất nhiều cường giả U Linh Tông, hai mắt Lục Dực Tử Phụng tối lại.

Ba vị Thần Cấp!

Nếu không phải đối phương muốn thu phục, ra tay nương tình, thì nó đã bị giết lâu rồi.

Đúng lúc Lục Dực Tử Phụng thấy tuyệt vọng thì đột nhiên một đạo thanh âm vang lên khiến nó sững người, rồi nhìn quanh bốn phía nhưng không phát hiện ra âm thanh ấy phát ra từ đâu.

Rồi âm thanh đó lại vang lên, sắc mặt Lục Dực Tử Phụng biến đổi liên tục, dường như sau khi nghe nó đang suy nghĩ và quyết định gì đó.

Tông chủ U Linh Tông, U Viễn thấy Lục Dực Tử Phụng nhìn quanh như thế không khỏi thấy kỳ quái, cùng các cường giả khác nhìn quanh nhưng cũng không nhận ra điều gì.

U Viễn phóng thần thức, nhưng ngoài tiếng gió thê lương trong Áo Ảnh Cốc ra thì chẳng còn gì nữa.

- Hề hề, ta bảo này, đừng mong có người đến cứu. Cứ cho là Cổ Thần cường giả đến thì cũng đừng hòng cướp được ngươi khỏi tay U Linh Tông bọn ta!

U Viễn cười khẩy.

Đúng là U Linh Tông có tư cách để ngông cuồng.

Ba vị Thần Cấp!

Thực lực như vậy nhìn trong cả Thiên Man Đại Lục cũng thuộc hạng đầu.

- Được, ta đồng ý!

Đúng lúc đó, Lục Dực Tử Phụng lên tiếng.

Mấy người bọn U Viễn khựng người.

- Ha ha, ta đã nói rồi, nếu ngươi đồng ý ngay thì đâu có chịu khổ thế này!

U Viễn cười lớn.

Hắn nghĩ sau một hồi suy nghĩ Lục Dực Tử Phụng đã đồng ý với hắn.

Nhưng ngay sau lời nói của hắn thì một tiếng cười khác vang lên.

Tiếng cười này vọng xuống từ trên bầu trời phía trên Áo Ảnh Cốc, nhưng cũng như vọng ra từ bên trong cốc, lại có cảm giác từ bốn bức vách.

- Ái?

Cường giả U Linh Tông nghe thế giật mình quát, vội vàng quay người nhìn quanh.

Nhưng bốn phía không hề có gì cả.

- Tông...tông chủ!

Đột nhiên một vị trưởng lão giật mình nói. U Viễn chau mày nhìn theo ánh mắt của trưởng lão đó. Chỉ thấy ở không gian phía Lục Dực Tử Phụng đột nhiên biến dạng.

Rồi Lục Dực Tử Phụng đột nhiên biến mất.

Không một tiếng động, và biến mất!

Những cường giả khác cũng nhìn sang, thấy phía trước trống rỗng thì sững người không kịp phản ứng.

- Đáng chết! Là kẻ nào, kẻ nào, ra đây cho ta! Ra đây!

U Viễn chợt tỉnh, điên cuồng quát lên:

- Ta phải giết ngươi! Ta sẽ xé ngươi thành trăm mảnh!

Liên hệ tới tiếng cười khẩy đầy chế giễu ban nãy, hắn đã hiểu Lục Dực Tử Phụng bị kẻ khác cướp mất rồi! U Linh Tông bọn hắn trăm khổ nghìn sở, mất bao công sức, chiến đấu với Lục Dực Tử Phụng mấy tiếng đồng hồ vậy mà giờ lại bị kẻ khác lấy mất!

Tất cả mất hết rồi!

U Viễn phẫn hận gầm lên.

Lúc này cường giả U Linh Tông cũng bay đi khắp nơi tìm kiếm.

- Ngươi không thoát được đâu!

U Viễn gầm lên:

- Ta không tin ngươi có thể trốn mãi được!

Tuy không biết đối phương làm thế nào cứu Lục Dực Tử Phụng đi nhưng hắn cảm thấy đối phương vẫn chưa đi xa được.

154. Chương 154: Là Mỹ Nữ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 154: Là mỹ nữ

Tiếng gầm của U Viễn vừa dứt thì một tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Tông chủ U Viễn và những cường giả U Linh Tông khác sững người, nhìn về hướng phát ra tiếng kêu, chỉ thấy một trưởng lão giống như bị cuồng phong đánh bay đập vào vách núi.

Uỳnh!

Đất đá bốn phía sụp đổ.

Vị trưởng lão đó trước ngực xuất hiện một dấu thủ ấn lớn, máu tươi không ngừng tuôn ra đằng miệng, ngực lõm vào khoảng, nhìn có vẻ như không sống nổi rồi!

- A!!!

Tông chủ U Viễn sực tỉnh, gầm lên giận dữ rồi song quyền oanh kích về một hướng trên không trung.

Vừa rồi chính hướng đó có dao động truyền tới, tuy rất nhỏ nhưng không giấu nổi thần thức của hắn.

Chỉ thấy quyền ấn của hắn biến thành hai cái đầu lâu khổng lồ há mồm thôn phệ.

Đột nhiên một cái kim sắc cự trảo khổng lồ từ trên trời thò ra, lập tức bóp nát hai cái đầu lâu khổng lồ rồi nhảm thẳng về phía U Viễn.

U Viễn kinh hãi, toàn thân phát ra hắc quang, giống như một đạo mỵ ảnh, không ngừng thối lui tránh né, đồng thời hai cánh tay cũng tấn công về phía kim trảo khổng lồ.

Rầm!

Tiếng động trầm đục vang lên, một luồng năng lượng mạnh mẽ truyền ra, U Viễn bị đánh bay ra sau, sắc mặt tái trắng.

- Tông chủ!

Hai vị thái thượng trưởng lão U Linh Tông bay đến bên cạnh U Viễn, kinh hoàng thốt lên rồi cùng tấn công cự trảo.

Cự trảo sau khi đánh bay U Viễn thì đột nhiên biến mất như chưa từng tồn tại, công kích của hai thái thượng trưởng lão đánh vào hư không.

Tất cả cường giả U Linh Tông đều kinh hãi nhìn về hướng cự trảo vừa biến mất.

Tông chủ của chúng sau khi hợp thể với Lam Nhân Ma Hạt đã đạt đến Thần Cấp tứ trùng, cường giả Thần Cấp tứ trùng bình thường cũng không phải đối thủ của hắn, nhưng giờ lại bị cự trảo kia đánh bay.

Đối thủ ít nhất là Thần Cấp lục trùng, thậm chí có thể là thất trùng.

- Tông chủ, Dương...Dương trưởng lão chết rồi!

Một trưởng lão ở bên cạnh U Viễn nói.

U Viễn nhìn về phía trưởng lão vừa nãy bị đánh trúng dường như đã tắt thở, ánh mắt không còn nữa.

- Tấn công cho ta, ép hắn xuất hiện!

U Viễn đột nhiên đứng dậy, gầm lên với các cường giả U Linh Tông.

- Hắn không thoát được đâu, hắn vẫn còn quanh đây!

Các cường giả U Linh Tông đều đáp lời, điên cuồng oanh kích về bốn phía.

Chỉ thấy đất đá bay tứ tung, khói bụi mù mịt, tất cả những gì có ở xung quanh đều bị huỷ diệt.

Tình hình đó kéo dài hơn chục giây sau thì cường giả U Linh Tông mới dừng lại.

Nhưng ngoài khói bụi ngập trời ra chẳng còn có gì nữa.

U Viễn thấy thế cười lạnh:

- Ta không tin không bắt ngươi xuất hiện được!

Nói rồi hấn hô:

- Bày U Linh Đại Trận!

- Rõ, tông chủ!

Tất cả cường giả bay lên.

Nhưng khi vừa bay lên thì đột nhiên kim trảo xuất hiện, lần này có đến hai cái.

Hai cái kim trảo tóm lấy hai trưởng lão trước ánh mắt kinh hoàng của họ.

Hai trưởng lão này cũng giống như vị vừa rồi bị ném lên vách núi, ngực lõm xuống, không sống nổi nữa.

Tông chủ U Linh Tông và hai thái thượng trưởng lão thấy vậy thì kêu lên kỳ quái, ba người cùng bay lên tấn công về phía hai cái kim trảo.

Các trưởng lão khác cũng đồng loạt ra tay.

Nhưng ngay khi ấy thì hai cái kim trảo lại biến mất!

Công kích của họ lại rơi vào hư không, núi đá bốn phía sụp đổ ầm ầm.

Bụi tung mù mịt.

- Đáng chết! Ta phải cắt ngươi ra thành nghìn đoạn!

U Viễn gầm lên:

- Giải thì ngươi ra đây, đồ tạp chủng đáng chết!

Rồi đột nhiên lại có hai tiếng kêu thảm thiết khác.

U Viễn lập tức quay lại, chỉ thấy hai trưởng lão nữa phía sau hắn bị đánh bay.

Hai mắt U Viễn đỏ ngầu, tóc dựng đứng lên, ma khí toàn thân vô cùng kinh người.

- Tông chủ, chúng ta rút lui trước đã!

Lúc này một thái thượng trưởng lão tiến lên nói.

- Đúng thế, tông chủ. Đối phương trong tối, chúng ta ngoài sáng, hơn nữa thực lực của chúng... Cứ như vậy chúng ta...

Một thái thượng trưởng lão khác nói.

Những cường giả khác đều nhìn U Viễn, tuy họ không nói gì nhưng ánh mắt đã cho biết họ nghĩ gì.

U Viễn nhìn về mặt những người đó, hít sâu một hơi, sắc mặt thay đổi bất định, một lúc sau mới nói:

- Được, chúng ta đi. Chú ý tập trung lại với nhau, không được phân tán.

Nói đến đây rồi hắn nói với hai vị thái thượng trưởng lão:

- Ta ở phía trước, hai người ở đằng sau.

Hai thái thượng trưởng lão gật đầu.

Vậy là người của U Linh Tông bay ra khỏi Ảo Ảnh Cốc trước sự chỉ dẫn của tông chủ.

Lúc này trong Trấn Thiên Tháp, Lục Dực Tử Phụng kinh ngạc nhìn bọn U Linh Tông thảm hại chạy khỏi Áo Ảnh Cốc.

Cứ thế là đi?

Sau một lúc nó chân kinh nhìn về phía Tử Thiên Long Hoàng.

Cổ Thần cường giả!

Tử Thiên Long Hoàng vừa rời tay, mấy người U Linh Tông có lẽ không rõ thực lực của Tử Thiên Long Hoàng nhưng nó thì nhận ra trắng hán trung niên này là Cổ Thần cường giả!

Nhưng rồi vị trắng hán này nói với một người trẻ tuổi tóc đen:

- Chủ nhân, chúng ta có đuổi theo không?

- Chủ...chủ nhân?!

Lục Dực Tử Phụng kinh ngạc.

Long Kinh Thiên lắc đầu:

- Không cần đâu.

Vừa rồi họ phải ép lui hội U Linh Tông là vì họ đang trong tối, nếu đuổi theo thì sóng năng lượng khi bay của Trấn Thiên Tháp sẽ bị lộ, như vậy ưu thế sẽ không còn, họ chưa chắc đã là địch thủ của U Linh Tông.

Hơn nữa bây giờ cũng không cần thiết quyết tử với Y Lão.

Long Kinh Thiên quay lại nhìn Lục Dực Tử Phụng.

Tuy bề ngoài Long Kinh Thiên chỉ là Tông cấp cường giả, nhưng khi đối mặt với ánh mắt hắn, không biết sao Lục Dực Tử Phụng có cảm giác rất áp lực!

- Mối thù của ngươi đến khi chữa khỏi thương thế rồi diệt U Linh Tông cũng không muốn.

Long Kinh Thiên nói.

Lục Dực Tử Phụng gật đầu, vừa rời nhìn bọn U Linh Tông chạy đi đúng là nó rất truy sát, không ngờ người thanh niên trẻ tuổi này lại nhìn ra.

- Ngươi biến thành hình người đi ta trị thương cho.

Rồi Long Kinh Thiên nói.

Lục Dực Tử Phụng gật đầu, rồi biến thành hình người. Chỉ thấy một nữ nhân tuyệt sắc xuất hiện.

Lục Dực Tử Phụng là nữ, hơn nữa lại còn là mỹ nữ!

Cửu Vĩ Thiên Miêu hai mắt mở to.

155. Chương 155: Có Được Từ Đâu?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 155: Có được từ đâu?

Tử Thiên Long Hoàng thấy Lục Dực Tử Phụng là nữ thì cũng có phần ngạc nhiên.

Đứng trước ánh mắt của ba người bọn Long Kinh Thiên, Lục Dực Tử Phụng có chút thiếu tự nhiên.

- Được rồi, ngươi ngồi xuống, vận chuyển công pháp, đợi lát ta trị thương giúp ngươi, đừng phản kháng.

Long Kinh Thiên nói.

Lục Dực Tử Phụng chần chờ một chút, cuối cùng vẫn gật đầu, ngồi xuống rồi vận chuyển công pháp riêng có của mình, chỉ là trong lòng nàng có chút nghi hoặc.

Thương thể của nàng không phải bình thường.

Cánh tay phải bị thương là chuyện nhỏ, nhưng nàng đã trúng phải u linh đao khí của U Linh Tông. U linh khí trong đao khí đã xâm nhập vào cơ thể nàng.

Nếu không loại bỏ u linh khí thì rất khó trị khỏi thương thể.

Nhưng người thanh niên kia chỉ là Tông cấp cường giả, liệu có loại bỏ được u linh khí không?

Nàng vận chuyển công pháp trong sự nghi hoặc.

Sau khi nàng vận chuyển công pháp không lâu thì đột nhiên một đạo lực lượng bất ngờ chui vào trong cơ thể, nàng định đẩy nó ra thì nhớ lời của Long Kinh Thiên, lưỡng lự một chút rồi mặc cho nó chui vào mọi nơi trong kinh mạch.

Cùng với việc vận chuyển công pháp, nàng mừng rỡ nhận ra những nơi luồng năng lượng kia đi qua, thứ u linh khí đến nàng cũng khó lòng loại bỏ đã tiêu tan, thương thể đang hồi phục với tốc độ kinh người.

Không chỉ như vậy, Phụng Hoàng chân khí của nàng dường như đang được nâng lên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng ở bên cạnh lặng yên nhìn Long Kinh Thiên trị thương cho Lục Dực Tử Phụng.

Đương nhiên họ không hề hoài nghi hay lo lắng về việc liệu Long Kinh Thiên có trị thương được cho Lục Dực Tử Phụng không.

Sau hai giờ, Long Kinh Thiên thu hai tay về, thở ra một luồng khí độc, mồ hôi lấm tấm trên trán, sắc mặt hơi tái đi.

- Lão đại có sao không?

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng tiến tới hỏi.

Long Kinh Thiên không nói chỉ lắc đầu, rồi lấy một viên đan dược ra uống, ngồi xuống điều tiết hơi thở, một lúc sau mới đứng dậy.

Long Kinh Thiên đứng dậy không lâu thì Lục Dực Tử Phụng cũng mở mắt ra, gương mặt đầy vẻ mừng rỡ, thương thể của nàng đã được chữa khỏi hoàn toàn.

Lục Dực Tử Phụng đứng dậy, nhìn về Long Kinh Thiên, miệng mở ra có phần chần chờ.

- Nếu không có chủ nhân thì người đã bị U Linh Tông giết lâu rồi, người chắc cũng nghĩ được hậu quả khi bị U Linh Tông giết chứ? Chủ nhân đã cứu còn chữa thương cho người. Giờ người nên thực hiện lời hứa rồi, coi chủ nhân là chủ!

Tử Thiên Long Hoàng thấy thế nói.

Trước đó tông chủ U Linh Tông hiểu nhầm Lục Dực Tử Phụng đồng ý yêu cầu của hắn, nhưng thực ra Lục Dực Tử Phụng nói với Long Kinh Thiên.

- Bái kiến chủ nhân!

Lục Dực Tử Phụng trầm mặc một lúc rồi tiến lên phía trước quỳ chào Long Kinh Thiên.

Nếu Tử Thiên Long Hoàng là Cổ Thần cường giả cũng nhận người thanh niên kia là chủ vậy thì nàng nhận cũng chẳng có gì là không được.

Tuy nàng không rõ thân phận của người thanh niên này nhưng từ việc đối phương loại bỏ được u linh khí, trị khỏi thương thể cho nàng là hiểu hắn đâu phải đơn giản.

- Đứng lên đi!

Long Kinh Thiên nói.

Lúc này Lục Dực Tử Phụng đứng dậy.

- Thật ra, người được theo chủ nhân là phúc phận và may mắn của người đây. Không phải ai cũng được đâu.

Tử Thiên Long Hoàng nói tiếp.

Lục Dực Tử Phụng nhú mày.

Phụng Hoàng Tộc là yêu thú cấp cao, nàng lại là chủng tộc có thiên phú mạnh nhất trong Phụng Hoàng Tộc, với nàng mà nói thì phải là hần ta may mắn vì có nàng theo mới phải.

Nhưng vị Cổ Thần cường giả kia lại nói ngược lại.

Người thanh niên kia dù thân phận có không đơn giản nhưng không đến mức khoa trương thế chứ?

Lục Dực Tử Phụng trong lòng không thoải mái nhưng cũng không phản bác.

Nhìn thần sắc là Long Kinh Thiên biết suy nghĩ của Lục Dực Tử Phụng. Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Lão đại, vậy chúng ta đi tìm Cửu Sắc Hoa luôn nhé?

Tìm Cửu Sắc Hoa mới là mục đích chính của chuyến đi lần này.

- Các người muốn tìm Cửu Sắc Hoa?

Lúc này Lục Dực Tử Phụng ngẩng lên ngạc nhiên.

Ba người Long Kinh Thiên nhìn nàng.

- Đúng vậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

- Ta vốn dĩ cũng đến Áo Ảnh Cốc để tìm Cửu Sắc Hoa.

Lục Dực Tử Phụng nói.

- Người cũng tìm Cửu Sắc Hoa?

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngạc nhiên.

Long Kinh Thiên thì không, chỉ nói:

- Thương thế trước đó của người là do Ma Tộc gây ra đúng không? Vì thế người mới tìm Cửu Sắc Hoa để loại bỏ Cửu Âm Ma Khí?

Lục Dực Tử Phụng gật đầu, ánh mắt phức tạp nhìn Long Kinh Thiên.

Vừa rồi Long Kinh Thiên không chỉ loại bỏ u linh khí mà còn loại bỏ luôn Cửu Âm Ma Khí mà cường giả Ma Tộc để lại trong cơ thể nàng.

Cửu Âm Ma Khí, chỉ có Cửu Sắc Hoa mới loại bỏ được.

Nàng đến Áo Ảnh Cốc để tìm kiếm, không ngờ chưa tìm được Cửu Sắc Hoa thì bị bọn U Linh Tông vây công. Cứ nghĩ đến chúng là hai mắt nàng lại tràn đầy sát ý.

- Chúng ta ra ngoài trước đã.

Long Kinh Thiên nói.

Lục Dực Tử Phụng vẫn chưa kịp hiểu ý của Long Kinh Thiên thì thấy cảnh vật thay đổi và xuất hiện ở trong Áo Ảnh Cốc.

Lục Dực Tử Phụng nhìn lên trời thì thấy một ngọn kim tháp, rồi nó biến nhỏ lại rơi vào bàn tay Long Kinh Thiên.

- Cái này...Chúng ta vừa ở trong ngọn tháp này?

Dường như nghĩ ra điều gì, Lục Dực Tử Phụng buột miệng nói, vẻ mặt đầy khó tin.

Vì vừa rồi Tử Thiên Long Hoàng kích sát trưởng lão của U Linh Tông, nàng lại ngạc nhiên khi Tử Thiên Long Hoàng là Cổ Thần cường giả, rồi Long Kinh Thiên lại trị thương cho, nhất thời không để ý Long Kinh Thiên làm thế nào cứu mình, càng không để ý đến hoàn cảnh bên ngoài.

Giờ nàng mới nghĩ tới vấn đề quan trọng này.

- Không sai.

Long Kinh Thiên nói.

Ngọn tháp này dung nạp được người sống?

Lục Dực Tử Phụng thấy Long Kinh Thiên xác nhận thì vẻ mặt chẳng khác mấy so với Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng trước đó. Tuy nàng không dám tin nhưng sự việc rõ ràng đã nhìn thấy, không thể không tin được.

- Ngọn tháp này...người có từ đâu vậy?

Lục Dực Tử Phụng không kìm được hỏi.

Tuy hỏi có phần đường đột nhưng nàng vẫn không kìm nén được.

Dường như chưa từng thấy trên Thiên Man Đại Lục có món vũ khí nào có thể dung nạp người sống. Ít nhất thì nàng chưa từng được nghe thấy.

- Từ đâu?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe thế thì cười:

- Đây là do đích thân chủ nhân luyện chế ra.

Lục Dực Tử Phụng hỏi như vậy khiến Cửu Vĩ Thiên Miêu có phần không thoải mái, cứ như ngọn kim tháp kia không phải của Long Kinh Thiên vậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu không chú ý tới việc nàng không dùng ngữ khí tôn trọng để gọi Long Kinh Thiên.

- Cái gì? Hửn...hửn luyện chế?

Lục Dực Tử Phụng chấn kinh nhìn Long Kinh Thiên.

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng nhìn nàng, cười khẩy: (.

- Sau này chú ý xưng hô, phải gọi là chủ nhân!

- Chúng ta đi thôi, tìm Cửu Sắc Hoa.

Long Kinh Thiên nói rồi bay vào trong cốc, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng theo sau.

Sắc mặt Lục Dực Tử Phụng thay đổi liên tục, khựng một chút rồi cũng theo sau. Chỉ là nhìn thân ảnh Long Kinh Thiên nàng vẫn không che giấu nỗi sợ chấn kinh.

156. Chương 156: Vô Diệp Lâm

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 156: Vô Diệp Lâm

Theo trí nhớ của Tử Thiên Long Hoàng, mọi người đến nơi trong Ảo Ảnh Cốc mà Tử Thiên Long Hoàng năm đó đã nhìn thấy Cửu Sắc Hoa.

Nơi Cửu Sắc Hoa sinh trưởng rất kỳ lạ, nó không sống trong đất, cũng không phải trong nước mà ở giữa không trung.

Đúng thế, sống ở giữa không trung.

Cửu Sắc Hoa coi không khí là đất, coi cửu hệ nguyên tố trong không khí là ánh mặt trời.

Vì Cửu Sắc Hoa hấp nạp cửu hệ nguyên tố trong không khí nên khi lớn lên sẽ có chín loại màu sắc khác nhau, vì có chín màu nên có tên gọi là Cửu Sắc Hoa.

Cửu Sắc Hoa là một loài hoa kỳ lạ, rất hiếm có, những cuộc bán đấu giá thông thường rất ít xuất hiện.

Ngay cả Phong Vân thương hội cũng hơn nghìn năm nay không bán Cửu Sắc Hoa rồi.

Long Kinh Thiên đến nơi mà Tử Thiên Long Hoàng nhớ, nhìn thì chỉ thấy phía trước là một mặt hồ nước đen sâu thẳm, ở vùng không trung phía trên mặt hồ lấp lánh các loại màu sắc.

Không ít không nhiều, vừa đúng chín màu.

Long Kinh Thiên biết, vì cửu hệ nguyên tố ở phía trên mặt hồ này rất đậm đặc, đậm đến mức cực điểm thì mới sinh ra ánh sáng cửu sắc này.

Nhưng ngoài đó ra không thấy bóng dáng của Cửu Sắc Hoa đâu.

- Chủ nhân, Cửu Sắc Hoa là loài hoa kỳ lạ, nó không chỉ di động trong không trung mà tốc độ còn rất nhanh. Ngay Thánh Cấp cường giả cũng khó đuổi kịp nó.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

- Hơn nữa, cảm ngộ của nó với không gian pháp rất mạnh, có thể ẩn mình trong không gian, rất khó để nhìn thấy nó. Ngay ta muốn tìm nó cũng mất rất nhiều công sức.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Ẩn mình?

Long Kinh Thiên nhíu mày, trước sự chú ý của Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu và cả Lục Dực Tử Phụng, con mắt trên trán hắn xuất hiện, nó bắn ra kim quang quét qua không gian phía trên mặt hồ.

Kim quang đi đến đâu, mọi thứ trong không gian đều hiện ra rõ ràng trước mắt mọi người. Ví như những hạt bụi bé xíu mắt thường căn bản không thể thấy được thì giờ ai cũng nhìn được rõ ràng.

Ba người họ ngạc nhiên, đặc biệt là Lục Dực Tử Phụng, mắt mở thật to.

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng đã theo Long Kinh Thiên một thời gian, cũng có chút khả năng miễn dịch với những hành động đáng ngạc nhiên của hắn, còn Lục Dực Tử Phụng thì khác.

Long Kinh Thiên, một Tông cấp cường giả bé nhỏ mà làm được những việc một số Thần Cấp cường giả cũng không làm nổi?!

Hai mắt nàng trở lên không dám tin.

Đột nhiên, khi kim quang chiếu đến một khoảng không gian, có một luồng dao động rất nhỏ phát ra, rất nhỏ nhưng không thoát nổi thần thức của mấy người Long Kinh Thiên.

Rồi một đoá Cửu Sắc Hoa rơi ra từ trong không trung.

Chính là Cửu Sắc Hoa!

Đúng lúc Cửu Sắc Hoa rơi xuống thì ánh sáng cửu sắc đột nhiên tỏa ra, năng lượng mạnh mẽ dâng tràn, thoát khỏi sự khống chế của Long Kinh Thiên.

Cửu Sắc Hoa vừa thoát được thì lại biến mất, giấu mình trong không gian.

Long Kinh Thiên có phần bất ngờ, nhưng ngay sau khi Cửu Sắc Hoa biến mất thì hai tay Long Kinh Thiên lại tóm về một phía không gian.

Bông Cửu Sắc Hoa đó lại bị kéo ra khỏi không gian, ánh sáng toàn thân nó toả ra, sức mạnh dâng tràn, nhưng lần này có giấy giũa thể nào nó cũng không thoát được.

Rồi Long Kinh Thiên không ngừng kéo nó lại trước mặt mình.

Cửu Sắc Hoa ở trước mặt Long Kinh Thiên, lặng lẽ phát ra những vòng ánh sáng cửu sắc tuyệt đẹp.

Long Kinh Thiên thu nó vào trong Trấn Thiên Tháp.

Cửu Sắc Hoa, cuối cùng cũng có được rồi!

Ngay Long Kinh Thiên cũng không ngờ lần tìm kiếm này lại dễ dàng như vậy.

Đương nhiên với Kiếm Tiên Đồ Lục thì là dễ, nhưng với người khác thì cực kỳ khó. Cửu Sắc Hoa rất kỳ lạ, hơn nữa điều phiền phức nhất là nó ẩn nấp trong không gian. Đến Thần Cấp cường giả, thậm chí Cổ Thần cường giả cũng rất khó để tìm nó.

Nhưng trước thiên nhân của Long Kinh Thiên thì chẳng có gì khó khăn cả.

- Lão đại, đã có Cửu Sắc Hoa rồi, giờ chúng ta đến Vô Diệp Lâm à?

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu lên tiếng hỏi.

Vô Diệp Tử Quả mà họ muốn tìm có ở trong Vô Diệp Lâm.

- Ừm, đi thôi.

Kiếm Tiên Đồ Lục gật đầu rồi đưa Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng theo phía sau.

Theo sau Long Kinh Thiên, sắc mặt Lục Dực Tử Phụng rất phức tạp.

Trong đầu nàng vẫn hồi tưởng lại cảnh tượng Cửu Sắc Hoa không thể ẩn nấp được ánh kim quang trong thiên nhân của Long Kinh Thiên.

Còn nữa, nhớ lại trước đó ở trong Trấn Thiên Tháp, Long Kinh Thiên đã dùng chân khí gì để loại bỏ Cửu Âm ma khí và u linh khí trong cơ thể nàng? xem tại

Và cả việc hấn làm thế nào luyện chết được món thần khí có thể dung nạp người sống mà đến Cổ Thần cường giả cũng không thể?

Long Kinh Thiên, thân phận của chủ nhân mới thật khiến nàng hiếu kỳ.

Nàng bất giác nhớ lại lời Tử Thiên Long Hoàng nói ban nãy, được theo chủ nhân là phúc phận và vận khí của nàng.

Trước đó nàng còn thấy lời nói đó thật nực cười, nhưng giờ suy nghĩ ấy đang dần biến mất.

Đột nhiên Long Kinh Thiên dừng lại, nàng nhất thời không nhận ra liền bị đâm vào hấn. Ngẩng lên thì thấy Kiếm Tiên Đồ Lục lại, gương mặt hấn gần ngay trong gang tấc.

Má nàng bỗng có chút phớt hồng người khác khó nhận ra.

Nàng nhìn thì thấy đã đến chỗ vào của Ảo Ảnh Cốc rồi.

Ba người Long Kinh Thiên dừng lại để nhận biết phương hướng của Vô Diệp Lâm. Trong Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường này, muốn nhận biết phương hướng cũng không phải chuyện dễ.

Lục Dực Tử Phụng kêu lớn khiến Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn nàng có chút kỳ quái.

- Các người nhìn ta làm gì?

Lục Dực Tử Phụng trừng mắt nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Đuôi Cửu Vĩ Thiên Miêu cuộn cuộn cười hì hì nhưng không nói gì.

- Chủ nhân, Vô Diệp Lâm có lẽ ở hướng này.

Tử Thiên Long Hoàng chỉ về một hướng nói.

Long Kinh Thiên gật đầu, rồi dẫn Cửu Vĩ Thiên Miêu bay theo hướng đó. Tử Thiên Long Hoàng theo phía sau, Lục Dực Tử Phụng chỉ biết trừng mắt nhìn như vậy rồi theo mọi người.

Vì Cửu Vĩ Thiên Miêu có Áo Hình Phù nên không biến hình bản thể.

Nàng đang đoán xem con mèo nhìn có vẻ lười nhác, bộ dạng có chút đáng yêu, vô hại kia rốt cuộc là yêu thú gì.

Nhưng theo Long Kinh Thiên có lẽ cũng không phải tầm thường.

Ngay khi mấy người Long Kinh Thiên ra khỏi Áo Ảnh Cốc đến Vô Diệp Lâm thì tông chủ U Viễn và đám người U Linh Tông cũng bay về phía bắc.

157. Chương 157: Tà Thần Động Phủ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 157: Tà Thần động phủ

- Tông chủ, cái kim trảo khổng lồ đó liệu có phải là của Cửu Vĩ Long Quy, thủ hộ thần thú của Ma Hoang Thần Miếu không?

Trên đường đi, một vị thái thượng trưởng lão của U Linh Tông hỏi.

Vì khi Tử Thiên Long Hoàng tấn công long trảo đã thay đổi một chút nên bọn U Linh Tông không nhận ra đó là long trảo, mà chỉ biết chắc chắn bản thể của người tấn công là yêu thú hoặc dị thú.

Thái thượng trưởng lão này nghi ngờ đó là Cửu Vĩ Long Quy là vì cự trảo của nó cũng có màu kim.

Tông chủ U Linh Tông trầm ngâm:

- Có lẽ không phải.

Thực lực của Cửu Vĩ Long Quy là Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong, mạnh hơn con yêu thú tấn công lúc trước.

Nếu là Cửu Vĩ Long Quy thì hôm nay không ai trong số bọn chúng thoát được.

Cường giả Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong, kích sát chúng dễ dàng như Thần Cấp cường giả kích sát Thánh Cấp cường giả vậy.

- Đối phương có lẽ là yêu thú Cổ Thần sơ kỳ.

U Viễn đoán, sắc mặt tối lại, nói:

- Có điều, dù đối phương là ai thì đã đắc tội với U Linh Tông là phải chết!

Lục Dực Tử Phụng vốn dĩ sắp bị U Linh Tông thu phục, nếu thế thì U Linh Tông đã có thêm một Thần Cấp cường giả, nhưng cuối cùng không những không thu phục được Lục Dực Tử Phụng mà còn tổn thất năm trưởng lão.

Năm vị Thánh Cấp cường giả!

Hơn nữa lại còn là thánh cấp hậu kỳ!

Cứ nghĩ đến điều này là tông chủ U Linh Tông vừa đau vừa hận!

- Người truyền lệnh về, phái đệ tử U Linh Tông điều tra chỗ của Lục Dực Tử Phụng, có phát hiện lập tức bẩm báo!

U Viễn nghiêng rằng.

- Chỉ cần phát hiện chỗ của Lục Dực Tử Phụng là biết đối phương là ai!

- Rõ, tông chủ!

Hai thái thượng trưởng lão cùng đáp.

- Tông chủ, giờ chúng ta không về U Linh Tông sao?

Một thái thượng trưởng lão hỏi.

U Viễn nói:

- Không, ta đã tra ra chỗ của Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, một trong Thiên Lam Đại Lục Thập Đại Thần Kiếm rồi.

- Cái gì? Tông chủ tra ra rồi?

Tất cả cùng kinh ngạc.

U Viễn hiếm hoi có một nụ cười, nói:

- Không sai, sau nhiều năm điều tra, ta đã phát hiện ra chỗ của Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm. Có lẽ nó ở trên Tam Tà Phong của Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường.

- Cái gì? Tam Tà Phong?

Sắc mặt của tất cả cường giả đều thay đổi.

Rõ ràng khi nghe tới Tam Tà Phong ai cũng sợ hãi.

Tam Tà Phong, từ thời Thượng Cổ đến nay chính là cấm địa của tất cả cường giả trên Thiên Man Đại Lục.

- Không sai, chính là ở Tam Tà Phong!

U Viễn gật đầu.

- Hàng vạn năm nay, rất nhiều người trên Thiên Man Vị Diện đều nói đệ nhất nhân năm đó, Ngạo Thiên, đã đột phá Thiên Thần Cảnh, thăng lên Thần Giới. Nhưng thật ra không phải. Lão đầu Ngạo Thiên đã đem theo Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm vào Tam Tà Phong nên mới mất tích.

- Ngạo Thần, Ngạo Thiên đã vào Tam Tà Phong?

Một thái thượng trưởng lão kêu lên kinh ngạc.

U Viễn gật đầu, nhìn mọi người nói:

- Ta biết các ngươi lo lắng điều gì. Từ xưa đã có lời đồn, vào Tam Tà Phong thì dù là Cổ Thần cường giả cũng không thể ra được. Nhưng thật ra nó không đáng sợ như vậy, chỉ là trong đó có một số trận pháp cấm chế lợi hại mà thôi.

- Trận pháp cấm chế?

Tất cả cùng kêu lên.

- Đúng vậy, chỉ cần chúng ta vào đó cẩn thận một chút, không động đến những trận pháp đó là được. Hơn nữa mấy năm nay ta cũng đã nghiên cứu trận pháp cấp chế, dù có đụng phải thì cũng chắc chắn sẽ cứu được các ngươi ra.

U Viễn nói.

Thật ra, hắn không chắc chắn lắm về trận pháp cấm chế, nhưng nói vậy là để trấn an lòng người.

- Trong Tam Tà Phong, ngoài bảo tàng mà Ngạo Thiên để lại còn có động phủ mà Thượng Cổ Tam Đại Tà Thần cường giả tu luyện.

U Viễn nói tiếp.

- Động phủ của Thượng Cổ Tam Đại Tà Thần tu luyện?

Tất cả cường giả U Linh Tông mắt sáng rực.

- Đúng thế, Thượng Cổ Tam Đại Tà Thần, chính là cường giả mạnh nhất thời Thượng Cổ. Động phủ mà họ tu luyện chắc là có Tà Thần công pháp. Ngoài ra còn có thần khí, Tà Thần Luân mà họ sử dụng hồi đó.

U Viễn nói tiếp.

- Tà Thần công pháp!

- Tà Thần Luân!

Tất cả cường giả hai mắt cháy rực, hơi thở cũng trở nên gấp gáp.

Với họ mà nói, Tà Thần công pháp và Tà Thần Luân còn hấp dẫn hơn cả Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

Tà Thần công pháp ấy à, thời Thượng Cổ, Tam Đại Tà Thần được gọi là cường giả mạnh nhất, Tà Thần công pháp họ tu luyện cũng được cho là công pháp có uy lực mạnh nhất Thiên Man Vị Diện

U Viễn thấy thế thầm cười khẩy, một lát sau nói:

- đương nhiên, các người có thể không đi, nhưng tin này không được tiết lộ ra ngoài, vì thế...

U Viễn không nói hết nhưng ý tứ không cần nói cũng hiểu.

- Ha ha, tông chủ nói đùa rồi, tông chủ có thể nói bí mật như vậy cho bọn ta biết, bọn ta vui mừng còn không kịp, sao lại không đi chứ?

Một trưởng lão nói.

Những trưởng lão khác cũng phụ hoạ theo.

- Được, vậy chúng ta đi Tam Tà Phong!

U Viễn nói rồi bay về khu vực trung tâm Ma Thần Chiến Trường

Mọi người cùng theo sau.

Khi đó mấy người Long Kinh Thiên cũng đang phi hành về trung tâm Ma Thần Chiến Trường, vì Vô Diệp Lâm ở đó.

Trên đường tuy gặp một số Tử Linh yêu thú, biến dị yêu thú và một số quái vật nửa ma nửa thần, nhưng phần lớn đều là Thánh Cấp trở xuống, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng đều giải quyết dễ dàng.

Màn đêm buông xuống.

Mấy người Long Kinh Thiên đáp xuống một ngọn núi.

- Chủ nhân, qua vùng sơn mạch này, đi ba bốn ngày nữa là chúng ta đến Vô Diệp Lâm rồi.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

- Đến đó, tìm được Vô Diệp Tử Quả, cứ tiến vào sâu trong trung tâm, độ mười ngày là tới Tam Tà Phong.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Cái gì, các người muốn đến Tam Tà Phong?

Lục Dực Tử Phụng kêu lên kinh ngạc.

Tử Thiên Long Hoàng nhìn nàng, nói:

- Đúng thế.

- Các người...

Lục Dực Tử Phụng còn định nói tiếp thì Cửu Vĩ Thiên Miêu đã gãi tai:

- Ta bảo cô bé này, một cái Tam Tà Phong thôi, có đáng sợ thế không chứ?

Cô bé?

Lục Dực Tử Phụng sững người.

- Chúng ta nghỉ một đêm, mai lên đường tiếp.

Long Kinh Thiên nhìn màn đêm đã xuống, nói.

Rồi hấn vung tay bày trận pháp phòng ngự ở xung quanh, cùng Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu ngồi xuống, rồi lấy trứng Côn Bằng thần thú trong Trấn Thiên Tháp ra.

- Trứng Côn Bằng thần thú?

Lục Dực Tử Phụng kêu lên.

Có điều, khi nàng đang kinh ngạc vì thấy trứng Côn Bằng thần thú thì lại thấy Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu hấp nạp ma khí trong Ma Thần Chiến Trường vào cơ thể.

158. Chương 158: Diên Hết Rồi!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 158: Diên hết rồi!

- Các người...Các người...

Lục Dực Tử Phụng chấn kinh chỉ vào Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng, lắp bắp nói:

- Các người diên rồi! Lẽ nào các người không biết ma khí ở Ma Thần Chiến Trường căn bản không được hấp nạp vào cơ thể sao? Không trừ bỏ được nó thì cơ thể dần bị ma hoá, trở thành quái vật nửa ma nửa thần!

Nhưng Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng căn bản không để tâm, ngược lại còn tăng tốc độ hấp nạp ma khí.

Lục Dực Tử Phụng thấy thế mặt tái xanh lại.

- Các người! xem tại

Đúng lúc đó, nàng nhìn thấy Long Kinh Thiên vận chuyển công pháp rồi hấp nạp ma khí như Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng.

Hơn nữa nàng còn nhận thấy tốc độ của hắn còn nhanh hơn hai người kia

Chỉ thấy ma khí trong không gian như thuỷ triều chảy vào cơ thể Long Kinh Thiên, thậm chí còn tạo ra tiếng không gian vỡ ra. Có thể thấy rằng tốc độ hấp nạp của Long Kinh Thiên đã đạt đến mức kinh người.

- Cái này...cái này...

Lục Dực Tử Phụng sững sờ ngay tại chỗ.

Long Kinh Thiên chỉ là Tông cấp cường giả, hấp nạp ma khí vào cơ thể, nếu không có gì bất ngờ thì không quá một ngày là hắn sẽ thành quái vật nửa ma nửa thần!

Quái vật hoàn toàn mất đi lý trí!

- Các người, điên rồi, điên hết cả rồi!

Lục Dực Tử Phụng nhìn ba người Long Kinh Thiên không ngừng lẩm bẩm...

Sao nàng có thể nhận một kẻ điên làm chủ nhân?

Nhớ lại lời Tử Thiên Long Hoàng nói theo Long Kinh Thiên là phúc phận và may mắn, giờ nàng phải lắc đầu bật cười, nhận một kẻ điên làm chủ nhân là phúc khí và may mắn của nàng sao?

Nhưng đúng lúc ấy, đột nhiên hai mắt nàng mở to chấn kinh nhìn Long Kinh Thiên.

Từ trong cơ thể hắc không ngừng toả ra hắc vụ màu nhàn nhạt.

Tuy rất nhạt nhưng nàng có thể thấy rõ nó.

- Ma khí? Hắc loại bỏ ma khí vừa hấp nạp ra? Sao có thể? Hắc chỉ là Tông cấp cường giả, không quá mười giây sau khi hấp nạp ma khí đã có thể loại bỏ khỏi cơ thể sao?

Nàng lắp bắp nói.

Nhưng không chỉ như thế, sau đó nàng còn nhìn thấy cùng với đám ma khí còn có rất nhiều tia sáng màu lục bay ra từ cơ thể hắc.

- Đây...đây là tử linh khí!

Nàng một lần nữa chấn kinh.

- Ma khí, tử linh khí đều loại bỏ được, như thế trong cơ thể hắc chỉ còn lại...

Hai mắt Lục Dực Tử Phụng lại mở to hơn.

Thần khí!

Thần khí, chỉ còn lại thần khí!

Không phải hắc đang hấp nạp ma khí mà đang luyện hoá thần khí trong Ma Thần Chiến Trường!

- Trời ạ, không thể nào, không thể! Sao có thể chứ?

Nàng không thể hình dung nổi sự chấn kinh trong lòng. Nàng đã tu luyện nhiều năm ở Ma Thần Chiến Trường này, sao không biết dù là Cổ Thần cường giả cũng không thể luyện hoá ma khí ở Ma Thần Chiến Trường?!

Nhưng Long Kinh Thiên lại làm được!

Người luyện hoá được thần khí là kẻ điên?!

- Vậy họ cũng là?

Lục Dực Tử Phụng quay lại nhìn về phía Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng, chỉ thấy người nọ cũng đang không ngừng toả ra ma khí và tử linh khí!

Tuy tốc độ không bằng với Long Kinh Thiên nhưng đó đúng là ma khí và tử linh khí!

- Bọn họ đều đang luyện hoá thần khí, tất cả bọn họ đều làm được!?

Đầu óc Lục Dực Tử Phụng trở nên trống rỗng.

Đến khi nàng hiểu được ba người bọn Long Kinh Thiên không phải đồ điên đi hấp nạp ma khí mà là luyện hoá thần khí thì nàng không biết phải nói gì nữa.

Hoặc có thể nói, nàng đã chấn kinh đến mức nói không nên lời.

Nàng biết, nếu tin ba người Long Kinh Thiên có thể luyện hoá thần khí trong Ma Thần Chiến Trường thì tất cả cường giả ở Thiên Man Đại Lục sẽ phát điên!

Thiên Man Đại Lục sẽ sục sôi, chấn động đến mức nào!

Thần khí ở đây cao cấp hơn không biết bao nhiêu lần so với Cửu Dương Khí của Thần Giới.

Mãi lúc lâu sau Lục Dực Tử Phụng mới sực tỉnh, hai mắt rực cháy như hung thú nhìn thấy con mồi béo.

Nàng quét mắt nhìn ba người Long Kinh Thiên một lượt rồi dừng lại ở Long Kinh Thiên.

Tử Thiên Long Hoàng tuy là Cổ Thần cường giả nhưng cho dù là Cổ Thần cường giả thì cũng không thể luyện hoá được thần khí trong Ma Thần Chiến Trường.

Giờ cả ba người Long Kinh Thiên đều làm được, hơn nữa Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu đều là chiến sủng của Long Kinh Thiên, vậy thì chỉ còn một khả năng. Đó là Long Kinh Thiên biết công pháp luyện hoá thần khí và truyền thụ cho hai người kia.

Nàng bất giác nhớ đến Trấn Thiên Tháp mà Long Kinh Thiên luyện chế ra rồi lại nhớ đến cảnh thiên nhân kim quang trên trán Long Kinh Thiên bắt Cửu Sắc Hoa.

Mọi thứ đều làm điên đảo mọi điều nàng biết.

Mơ hồ nàng có cảm giác kính sợ đối với Long Kinh Thiên.

Một lát sau nàng ngồi xuống, nhưng không phải để tu luyện mà chỉ lặng lẽ nhìn Long Kinh Thiên.

Đêm nay dường như rất dài.

Ba người Long Kinh Thiên ngồi đó luyện hoá thần khí của Ma Thần Chiến Trường, Tiên Thiên Huyền Khí từ trứng Côn Bằng thần thú cũng không ngừng toả ra, được ba người Long Kinh Thiên hấp nạp vào cơ thể.

Nhị phẩm đỉnh giới linh mạch trong cơ thể ba người họ không ngừng toả ra linh khí để gột rửa bản thể.

Một đêm qua đi.

Trời dần về sáng.

Ba người Lôi Kinh Thiên dần mở mắt.

Lôi Kinh Thiên thở ra một luồng khí đục, hai mắt loé tinh quang.

Mấy ngày nay hấp nạp thần khí của Ma Thần Chiến Trường và Tiên Thiên Huyền Khí của trứng Côn Bằng thần thú, hẳn cảm thấy mấy ngày này là có thể đột phá đến Xuất Khiếu hậu kỳ rồi.

Hắn nhìn vào trong, Nguyên Anh trong cơ thể hắn ngày một trở nên thực chất hơn.

Lôi Kinh Thiên đứng dậy, thu trứng Côn Bằng vào trong Trấn Thiên Tháp, nhìn về phía Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu. Mấy ngày tu luyện này, thực lực của hai người cũng tăng lên không ít, đặc biệt là Cửu Vĩ Thiên Miêu!

Lôi Kinh Thiên nhận thấy, nếu không có gì bất ngờ thì Cửu Vĩ Thiên Miêu sẽ như hắn, mấy ngày nữa là có thể đột phá.

Đến lúc đó nó là bát cấp hậu kỳ, cách Thánh Cấp không còn xa nữa.

- Được rồi, chúng ta tiếp tục lên đường.

Lôi Kinh Thiên nói.

- À...chủ nhân.

Lúc này, Lục Dực Tử Phụng chần chừ nói.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Lục Dực Tử Phụng, ánh mắt mang thâm ý, cười:

- Chủ nhân? Trước đó ngươi chưa từng gọi lão đại là chủ nhân, giờ muốn hỏi lão đại về việc luyện hoá thần khí Ma Thần Chiến Trường đúng không?

Sắc mặt Lục Dực Tử Phụng hơi tối lại, nhưng cuối cùng vẫn ngại ngần gật đầu.

Lôi Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Bí quyết luyện hoá thần khí không phải ta không thể truyền thụ cho ngươi.

- Chủ nhân, chủ nhân. Ngài có thể truyền thụ cho ta thật sao?
Lục Dực Tử Phụng có chút không tin nổi nhìn Lôi Kinh Thiên.
- Đúng.

Lôi Kinh Thiên nói.

- Nhưng mà...
Nói đến đây, hần đổi ngữ khí:
- Không phải bây giờ.

159. Chương 159: Hắc Xà

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 159: Hắc Xà

- Không phải bây giờ?

Lục Dực Tử Phụng khựng người, rồi sắc mặt xịu xuống, thậm chí trong lòng có chút nộ hỏa, cảm thấy Lôi Kinh Thiên đang trêu đùa mình.

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Cô bé này, chắc ngươi cũng biết tầm quan trọng của bí quyết luyện hoá thần khí. Người tuồng công pháp này của lão đại ai muốn cũng có được sao? Người theo lão đại chưa được một ngày mà đòi có được nó?

Thế gian này đâu có gì là miễn phí!

Ánh mắt Cửu Vĩ Thiên Miêu đầy sự chế giễu.

Tuy Lục Dực Tử Phụng được Lôi Kinh Thiên thu phục nhưng nó nhận ra Lục Dực Tử Phụng chưa thật sự tâm phục, vẫn cảm thấy Lôi Kinh Thiên cứu mình là tranh thủ lúc người ta bị nạn.

Lục Dực Tử Phụng nhận ra ý tứ của Cửu Vĩ Thiên Miêu, sắc mặt có phần khó coi.

Nhưng nàng cũng biết Cửu Vĩ Thiên Miêu nói đúng.

- Đừng tưởng ngươi là Thần Cấp lục trùng, bản thể là biến dị phượng hoàng của Phụng Hoàng thần thú mà ghê gớm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói tiếp:

- Lục Dực Tử Phụng? Miền gia ta thiên phú cũng không kém ngươi đâu.

Nói rồi Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên biến thành bản thể to lớn như ngọn núi.

Chín chiếc đuôi khổng lồ phía sau Cửu Vĩ Thiên Miêu không ngừng thể hiện uy nghiêm.

- Cửu... Cửu Vĩ Thiên Miêu!

Lục Dực Tử Phụng giật mình.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Đúng thế, ta chính là Cửu Vĩ Thiên Miêu, Dị Thú Tộc thập đại vương thú đệ nhị vạn năm trước!

- Là người!

Lục Dực Tử Phụng không dám tin.

Nàng cũng đã nghe nói về Dị Thú Tộc thập đại vương thú của vạn năm trước.

Hơn nữa, tính ra thì Cửu Vĩ Thiên Miêu còn là tiền bối của nàng.

Trước đó nàng vẫn suy đoán thân phận của con mèo nhỏ trước mắt, cảm thấy không đơn giản. Nhưng không thể ngờ đó lại là Cửu Vĩ Thiên Miêu!

Nếu thế... vị trung niên tráng hán kia thì sao? Nàng nhìn về phía Tử Thiên Long Hoàng.

Lẽ nào đó cũng là một trong thập đại vương thú?

Nhưng Tử Thiên Long Hoàng không hề có hành động gì, gương mặt vẫn lạnh lùng

- Chúng ta đi thôi, đến Vô Diệp Lâm.

Lôi Kinh Thiên nói rồi bay lên, Cửu Vĩ Thiên Miêu lại biến nhỏ lại theo sau Tử Thiên Long Hoàng.

Lục Dực Tử Phụng há mồm.

Lôi Kinh Thiên không nói lúc nào sẽ truyền cho nàng công pháp luyện hoá thần khí, vốn dĩ nàng định hỏi nhưng rồi lại thôi.

Ba ngày sau, mấy người Lôi Kinh Thiên đến Vô Diệp Lâm.

- Chủ nhân, đây chính là Vô Diệp Lâm.

Tử Thiên Long Hoàng chỉ về phía khu rừng mênh mông bị bao trùm bởi ma khí phía trước mắt.

Ma khí ở Ma Thần Chiến Trường vô cùng đậm đặc, càng vào sâu ma khí lại càng nhiều, nhưng ma khí ở Vô Diệp Lâm thì đậm đặc hơn bất cứ nơi nào khác.

Ma khí ở đây thậm chí ngưng kết thành ma thuỷ.

Ma thuỷ trôi nổi trong không gian Vô Diệp Lâm.

- Lão đại, ma thuỷ này có tính ăn mòn rất mạnh, hơn nữa lại cực độc.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Hơn nữa, Vô Diệp Lâm rộng lớn không thấy ranh giới, chỗ nào cũng là Vô Diệp Ma Thụ, vào trong rồi rất nhiều Thánh Cấp cường giả không tìm được đường ra và chết ở trong.

Lôi Kinh Thiên gật đầu, rồi cùng mấy người bay vào trong.

Vào trong Vô Diệp Lâm, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng mấy người đều thích phóng chân khí hình thành hộ thể khải giáp. Lục Dực Tử Phụng toàn thân cũng bùng cháy hoả diệm thiêu đốt ma thuỷ.

Tử Thiên Long Hoàng dù là Cổ Thần cường giả cũng không dám chạm vào đám ma thuỷ kia.

Điều khiến mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc đó là Lôi Kinh Thiên không hề dùng bất cứ thứ gì hộ thể. Khi ma thuỷ chạm vào người hắn thì cũng chỉ giống như giọt nước bình thường chảy trên bức vách sắt.

- Không sao cả?!

Lục Dực Tử Phụng chấn kinh.

Ngay thân thể của Cổ Thần cường giả cũng không dám chạm vào ma thuỷ vậy mà Lôi Kinh Thiên lại chẳng sao cả.

Năm đó ở tiên giới, ngay cả Vạn Thi Vương Thuỷ, một trong những thứ có độc tính mạnh nhất thế gian cũng không thể thâm nhập thiên tôn thể của Lôi Kinh Thiên chứ đừng nói tới thứ ma thuỷ của Vị Diện cấp thấp này.

Mấy người Lôi Kinh Thiên dần vào sâu trong Vô Diệp Lâm.

Vô Diệp Tử Quả chỉ mọc trên ma thụ lớn nhất ở nơi sâu nhất Vô Diệp lâm.

Vô Diệp Lâm rất kỳ quái, tất cả ma thụ đều không có lá, vì thế nên mới gọi là Vô Diệp Lâm.

Đột nhiên có một âm thanh trầm thiết vang lên, rồi lại một tiếng kêu nữa.

- Chúng ta qua đó xem sao.

Lôi Kinh Thiên nói.

Mọi người cùng bay về hướng phát ra tiếng kêu.

Chỉ thấy ở dưới một ngọn ma thụ có hai thi thể con người, hiển nhiên là bị giết chết, phía trước đầu họ đều có một cái lỗ cỡ ngón tay cái.

- Hai vị Thánh Cấp này có lẽ là tam tứ trùng. Họ đều bị Hắc Xà của Vô Diệp Lâm giết.

Tử Thiên Long Hoàng nhìn cái lỗ máu trên đầu hai người kia nói:

- Trong Vô Diệp Lâm có một loại rắn tốc độ cực nhanh, hơn nữa toàn thân đen tuyền, phi hành công kích thì ngay Thánh Cấp cường giả cũng rất khó nhìn thấy nó. Loại Hắc Xà này chuyên ăn đại não của các loài động vật.

Lôi Kinh Thiên ừm một tiếng.

Lúc ấy đột nhiên một hắc ảnh từ trên ngọn ma thụ ở bên cạnh bắn về phía Cửu Vĩ Thiên Miêu. Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình, hắc ảnh đó đã đến phía trước nó, là một con rắn đen, hai mắt cũng đen tuyền.

Có điều, khi con Hắc Xà này định công kích Cửu Vĩ Thiên Miêu thì đã bị Lôi Kinh Thiên một chỉ tùy ý bắn chết.

Hắc Xà bắn lên thân cây phía trước rồi rơi xuống. Mọi người nhìn thì thấy thân hình nó rất mảnh, chỉ bằng ngón tay cái, toàn thân cũng chỉ dài bằng hai ngón tay.

Tử Thiên Long Hoàng nói:

- Đây là Hắc Xà phổ thông, còn có Hắc Xà Vương, gặp nó thì phiền phức to. Từng có Thần Cấp cường giả vào Vô Diệp Lâm và bị Hắc Xà Vương giết, vận khí của hắn không tốt chút nào, gặp phải hai con.

Hai con Hắc Xà Vương có thể giết chết một Thần Cấp cường giả!

Có thể thấy Hắc Xà Vương có sát thương lực cao thế nào.

- Mọi người cẩn thận.

Lôi Kinh Thiên nói.

Tất cả cùng gặt đầu.

Rồi Lôi Kinh Thiên không dừng lại, dẫn mọi người tiếp tục tiến vào Vô Diệp Lâm.

Dọc đường họ không gặp phải Hắc Xà, nhưng lại gặp một số quái vật nửa ma nửa thần.

Ma khí ở đây dồi dào nên rất nhiều quái vật vào đây tu luyện.

Một ngày sau, mấy người Lôi Kinh Thiên vào sâu trong Vô Diệp Lâm.

Chỉ thấy trên mặt đất phía đằng trước, còn cả trên ma thụ đều kết tụ một lớp băng màu đen. Trong không khí là băng khí, từng đạo hàn khí lạnh thấu xương ập tới.

Vô Diệp Tử Quả tuy sinh trưởng trong Vô Diệp Lâm, nhưng lại là loại quả cực hàn, sinh ra từ thứ khí cực lạnh của trời đất.

Ma thụ ở xung quanh đây rất có khả năng có Vô Diệp Tử Quả.

160. Chương 160: Ba Con Hắc Xà Vương

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 160: Ba con Hắc Xà Vương

- Vô Diệp Tử Quả chắc ở những cây ma thụ xung quanh đây thôi. Chủ nhân, chúng ta có cần chia nhau ra tìm?

Tử Thiên Long Hoàng hỏi.

Tuy quanh đây có thể có thể có Vô Diệp Tử Quả nhưng nó cực hiếm, hơn nữa ở đây không có vài chục vạn thì cũng vài vạn cây ma thụ, mọi người phải phân ra tìm mới nhanh được.

- Không cần đâu.

Lôi Kinh Thiên nói.

Tuy chia ra sẽ nhanh hơn nhưng nếu thế sẽ không an toàn.

Từ khi gặp Hắc Xà đến giờ không gặp lại con nào nữa, trong lòng Lôi Kinh Thiên thấy kỳ lạ.

Sự bất thường này khiến Lôi Kinh Thiên cẩn thận hơn.

Mọi người ở cùng nhau có vấn đề gì sẽ dễ giải quyết hơn.

Hơn nữa, Lôi Kinh Thiên có cách hay hơn để tìm Vô Diệp Tử Quả.

Trước sự chăm chú của mấy người Tử Thiên Long Hoàng, trán Lôi Kinh Thiên loé lên, Trần Thiên Tháp xuất hiện, tay phải nắm một cái, Trần Thiên Tháp bay lên trên trời.

Rồi Lôi Kinh Thiên chỉ một cái, toàn thân Trần Thiên Tháp toả ra hàng vạn đạo kim quang, trước sự chiếu rọi đó cảnh vật trong vòng vài trăm mét hiện ra rõ ràng rành mạch.

Trần Thiên Tháp không ngừng xoay chuyển, di động về bốn phía.

- Mọi người theo ta, đi theo Trần Thiên Tháp!

Lôi Kinh Thiên nói rồi bay lên, pháp lực thôi động Trần Thiên Tháp không ngừng tiến về phía trước.

Mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu mừng rỡ, vội theo sau.

Dùng pháp lực điều khiển Trần Thiên Tháp tuy rất tiêu hao chân khí nhưng sâu trong Vô Diệp Lâm không quá lớn, có lẽ hai giờ là bay hết một vòng, thời gian đó Lôi Kinh Thiên có thể chịu đựng được.

Mọi người theo sát Trần Thiên Tháp, chú ý đến từng ngọn ma thụ phía dưới.

Nhưng một giờ sau vẫn không hề thấy bóng dáng của Vô Diệp Tử Quả đâu.

- Lão đại, liệu Vô Diệp Tử Quả có bị kẻ khác hái mất rồi không? Theo truyền thuyết Vô Diệp Tử Quả mỗi trăm năm mới ra mười quả, nếu mười quả này bị hái mất thì phải đợi một trăm năm nữa mới xuất hiện.

Cửu Vĩ Thiên Miêu có phần lo lắng.

Lôi Kinh Thiên trầm ngâm:

- Tuy trăm năm mới sinh ra mười quả nhưng thường rất ít người đến đây hái, không thể nào lại bị hái hết được.

Vô Diệp Lâm này dù là Thần Cấp cường giả vào cũng nguy hiểm chứ đừng nói Thánh Cấp.

Tuy Vô Diệp Tử Quả là kỳ quả nhưng vẫn chưa phải thứ bảo bối đến mức khiến Thần Cấp, Thánh Cấp cường giả phải liều mạng.

Dù là những siêu cấp đại thể lực cũng không.

Vì một Thánh Cấp cường giả đáng giá hơn Vô Diệp Tử Quả nhiều.

Nếu chỉ vì hái Vô Diệp Tử Quả mà mất một Thánh Cấp, thậm chí Thần Cấp cường giả thì không đáng chút nào.

Vì thế Lôi Kinh Thiên mới cho rằng không thể nào cả mười quả đều bị hái hết.

Mọi người tiếp tục tiến lên.

Đúng lúc đấy, Lục Dực Tử Phụng chỉ về phía một ngọn ma thụ ở phía trước.

- Vô Diệp Tử Quả!

Mọi người nhìn theo, chỉ thấy ở nơi giao nhau của hai cành cây có một thứ quả màu tím sẫm chỉ to cỡ nắm đấm của trẻ sơ sinh.

Màu sắc của Vô Diệp Tử Quả rất giống với màu sắc của ma thụ, hơn nữa lại là nơi đan xen giữa các nhánh cây, nếu không phải có Trấn Thiên Tháp chiếu sáng thì khó lòng nhận ra.

Thấy thế mọi người đều mừng rỡ.

Cuối cùng cũng tìm được rồi!

Lôi Kinh Thiên cũng lộ nụ cười.

- Mọi người cẩn thận!

Đột nhiên Lôi Kinh Thiên hô lên cảnh giác.

Vừa dứt lời thì có vô số đạo hắc ảnh bắn về phía họ.

- Hắc Xà!

Cửu Vĩ Thiên Miêu kêu lên.

Có đến hơn chục con Hắc Xà!

Mỗi con Hắc Xà đều có thể giết chết một thánh giới cường giả.

Ngay Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng phải biến sắc mặt.

Hai tay Tử Thiên Long Hoàng đột nhiên biến to lên, đập về phía những hắc ảnh ấy.

- Cuồng long thôn thiên!

Chỉ thấy một con kim long xuất hiện, há mồm lao về phía những con Hắc Xà.

Lục Dực Tử Phụng vung hai tay lên, hỏa diễm toàn thân biến thành phượng hoàng công kích về phía bọn rắn. Thấy kim long của Tử Thiên Long Hoàng năng giết mình.

- Long Tộc?

Rõ ràng là nàng không ngờ vị trung niên trắng hán đó lại là cường giả Long Tộc.

Tiếng long phụng ngâm vang vọng trong không gian.

Long phụng công kích, uy lực tăng gấp bội, chợt thấy mười mấy con Hắc Xà bị bay ngược ra sau, đập lên thân cây và không thấy động tĩnh gì nữa.

Mười mấy con này chỉ là Hắc Xà bình thường, đương nhiên khó lòng chịu nổi hợp kích của Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng.

Lúc này, trong tay Lôi Kinh Thiên ngưng tụ đao quang, chém về phía Vô Diệp Tử Quả. Nhưng khi hắc ảnh sắp cầm được Vô Diệp Tử Quả thì lại một đàn Hắc Xà nữa bắn tới.

- Hắc Xà! Sao lại nhiều như vậy?

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh hãi.

Lần này có đến hơn hai chục con!

Tử Thiên Long Hoàng thấy thế, phi đến bên cạnh Lôi Kinh Thiên bảo vệ hấn, một quyền tung ra. Lục Dực Tử Phụng cũng ra tay sau đó.

Tuy cả hai cùng tấn công nhưng vẫn có Hắc Xà tránh được công kích của họ, dù sao thì số lượng quá nhiều.

Hơn hai mươi con, cho dù là Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng liên thủ cũng khó lòng một kích giết hết được chúng.

Những con thoát chết lao về phía Lôi Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Một con lao tới Lôi Kinh Thiên, hai con lao tới Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy thế hét lên:

- Lão đại cẩn thận!

Nói rồi bay lên biến thành bản thể, chín cái đuôi khổng lồ tấn công về phía ba con Hắc Xà.

Uỳnh!

Một âm thanh lớn nổ ra.

Cả Cửu Vĩ Thiên Miêu và ba con Hắc Xà đều bị đánh bay ra sau.

Tuy Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ hồi phục thực lực bát cấp trung kỳ nhưng mạnh hơn Thánh Cấp cường giả bình thường. Tuy thế vẫn khá vất vả để chống lại công kích của ba con Hắc Xà, chỉ thấy ánh sáng trên chín cái đuôi có phần tối đi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chặn được ba con Hắc Xà, lúc này quả Vô Diệp Tử Quả đã rơi vào tay Lôi Kinh Thiên.

Cảm giác lạnh băng đến kinh người.

Có điều, Lôi Kinh Thiên không có thời gian để nhìn kỹ nó, cất vào không gian giới chỉ rồi nhìn xung quanh.

Chỉ thấy lúc này có mấy chục con Hắc Xà đang lao tới, số lượng gấp đôi lúc nãy, hơn bốn chục con.

- Sao lại nhiều thế này!

Sắc mặt Tử Thiên Long Hoàng thay đổi, sắc mặt của Lục Dực Tử Phụng còn khó coi hơn. xem tại

- Là Hắc Xà Vương!

Đột nhiên Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn về một hướng khác kinh hoàng kêu lên.

Chỉ thấy ở đó lại có một lượng lớn Hắc Xà tràn ra, trong đó có ba con to gấp đôi Hắc Xà bình thường, trên trán có chữ Vương.

- Ba con Hắc Xà Vương!

Mấy người Tử Thiên Long Hoàng kinh hãi thất sắc.

Ba con Hắc Xà Vương, cộng với hơn trăm con Hắc Xà, dù là những cường giả như Tử Thiên Long Hoàng hay Lục Dực Tử Phụng cũng phải tránh xa.

161. Chương 161: Đến Tam Tà Phong

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 161: Đến Tam Tà Phong

- Sao lại có tới ba con Hắc Xà Vương?

Lục Dực Tử Phụng vẻ mặt đầy chấn kinh.

Bên ngoài vẫn luôn có tin đồn rằng, trong Vô Diệp Lâm chỉ có hai con Hắc Xà Vương, nhưng giờ lại có tới ba con!

Đặc biệt là con Hắc Xà Vương ở giữa, trong con mắt đen của nó còn có chút lực quang, điều này khiến sắc mặt Lục Dực Tử Phụng biến đổi, đó là sự thay đổi chỉ có khi Hắc Xà Vương thuộc Thần Cấp đỉnh phong, sắp thăng cấp lên Cổ Thần Cảnh.

Có nghĩa là con Hắc Xà Vương này đã là Thần Cấp thất trùng.

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu đều bay trở lại bên cạnh Lôi Kinh Thiên.

- Lão đại, không ngờ lại có tới ba con Hắc Xà Vương.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt nặng nề nói.

Con ở giữa thực lực không hề thua kém hồi thực lực hần ở đỉnh cao nhất.

- Chủ nhân rút lui trước đi. Ta và Tử Phụng đoạn hậu.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

So với sự căng thẳng của mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lôi Kinh Thiên ngược lại bình tĩnh hơn.

Ba con Hắc Xà Vương?

Tiên giới đại chiến, khi hần còn là Tiên Quân từng bị hai Tiên Đế Cường giả vây sát, trăm vạn năm nay hần đã trải qua biết bao cuộc chiến sinh tử, chút này có là gì?

Hắc Xà bao vây bốn về bọn Lôi Kinh Thiên.

- Con người, trên người người có trứng Côn Bằng đúng không?

Lúc này, con Hắc Xà Vương ở giữa nói với Lôi Kinh Thiên.

- Ta cảm ứng được Tiên Thiên Huyền Khí.

Trứng Côn Bằng?

Mọi người sững sờ, không ngờ Hắc Xà Tộc xuất động là vì trứng Côn Bằng.

Mấy người Tử Thiên Long Hoàng nhìn Lôi Kinh Thiên.

Có giao ra hay không?

Họ đều biết tầm quan trọng của Tiên Thiên Huyền Khí trong trứng Côn Bằng.

Nhưng nếu không giao ra? Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn hơn một trăm con Hắc Xà ở xung quanh, da đầu tê rần.

- Đúng thế, đúng là ta có trứng Côn Bằng.

Lôi Kinh Thiên nhìn con Hắc Xà Vương nói.

Ba con Hắc Xà Vương nghe thế mắt lập tức sáng lên.

Tiên Thiên Huyền Khí trong trứng Côn Bằng với chúng mà nói là đồ tốt nghìn năm cũng khó gặp, nếu không lần này chúng cũng không đổ cả tộc ra thế này.

- Được, tiểu tử, chỉ cần ngươi giao nó ra đây Hắc Phù ta sẽ đảm bảo cho ngươi rời khỏi đây an toàn!

Con Hắc Xà Vương ở giữa nói.

Nó nhận ra Tử Thiên Long Hoàng là Cổ Thần cường giả, còn Lục Dực Tử Phụng là Thần Cấp, vì thế, nếu Lôi Kinh Thiên chủ động giao trứng ra là tốt nhất.

- Giao ra?

Lôi Kinh Thiên lắc đầu.

- Ta không định như vậy.

Mọi người đều sống ra.

Ba con Hắc Xà Vương khựng một chút, ánh mắt tối sầm, ánh lục quang lập loè trong mắt.

Con Hắc Xà Vương ở giữa cười khẩy, thè lưỡi ra:

- Tiểu tử, ngươi cho rằng hôm nay sẽ thoát được sao? Dù ngươi có Cổ Thần cường giả và một Thần Cấp bảo vệ thì cũng không được đâu! Chúng căn bản không thể bảo vệ ngươi được. Ta muốn giết ngươi chỉ cần một giây.

Tốc độ của Hắc Xà Tộc cực nhanh, ngay với tốc độ của Hắc Xà thông thường, một thánh giới cũng không tránh nổi, còn Hắc Xà Vương thì Thần Cấp cũng khó thoát.

Hắc Xà Vương tin rằng ở đây ngoài Cổ Thần cường giả ra thì không ai có thể đỡ được công kích của nó.

- Một giây?

Lôi Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt.

- Đúng, tiểu tử, ta nói lại lần nữa. Giao trứng Côn Bằng ra đây ta sẽ thả các ngươi đi. Tuy trứng Côn Bằng là bảo bối nhưng tính mạng mới quan trọng. Nếu mạng không còn nữa thì ngươi cần nó làm gì?

Hắc Xà Vương cười khẩy:

- Hơn nữa ngươi cầm nó cũng vô ích thôi, các ngươi căn bản không thể hấp nạp được Tiên Thiên Huyền Khí trong nó.

Hắc Xà Vương nói xong, vẻ mặt mấy người Tử Thiên Long Hoàng trở nên quái dị, đặc biệt là Lục Dực Tử Phụng.

Mấy hôm nay nàng đã tận mắt chứng kiến ngày nào mấy người Lôi Kinh Thiên cũng hấp nạp Tiên Thiên Huyền Khí trong trứng Côn Bằng, còn luyện hoá cả thần khí nữa.

Lôi Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh nhìn mấy người Tử Thiên Long Hoàng nói:

- Chúng ta đi thôi.

Ba Hắc Xà Vương khựng người rồi bật cười.

Đi?

Nhưng khi chúng định lên tiếng châm chọc thì đột nhiên bọn Lôi Kinh Thiên biến mất.

Biến mất ngay trước mặt chúng!

Không có bất cứ dấu hiệu báo trước nào, cũng không có chút động tĩnh gì, giống như bọn Lôi Kinh Thiên không tồn tại vậy.

- Cái này...sao có thể? Tìm, mai tìm chúng cho ta!

Nụ cười trên mặt Hắc Xà Vương biến mất, nó gầm lên.

Dù là Cổ Thần cường giả muốn chạy thì cũng phải cần thời gian để khai khởi cánh cửa không gian!

Căn bản không thể nào lại không có bất cứ dấu hiệu nào như vậy được!

Tức thời, đám Hắc Xà bay đi khắp nơi sục sạo tìm kiếm.

Nhưng chúng không nhận ra một hạt cát như bao hạt cát bình thường khác đang lơ lửng trong không trung, dù xung quanh có biến động thế nào nó cũng không hề động đậy.

Đó chính là hạt cát do Trấn Thiên Tháp biến thành.

Mấy người Lôi Kinh Thiên ở trong tháp nhìn đám Hắc Xà điên cuồng tìm kiếm họ.

Trước khi Hắc Xà Vương tới, Lôi Kinh Thiên đã thu Trấn Thiên Tháp về. Trấn Thiên Tháp thăng cấp thành thánh phẩm, chỉ cần khởi động đại trận bên trong nó, thu khí tức về, dù là Thần Cấp cường giả cũng không thể phát hiện ra.

Vì thế, đừng nói ba con Hắc Xà Vương, ngay mười con Lôi Kinh Thiên cũng chắc chắn thoát khỏi đây được.

Có điều, Trấn Thiên Tháp vẫn là thánh phẩm, nếu phi hành thì sẽ có dao động, vì thế hẳn cho đứng yên tại chỗ.

Nếu đạt đến thần phẩm thì khi phi hành đến Thần Cấp cường giả cũng khó phát hiện.

Sau một giờ.

Đám Hắc Xà Tộc vẫn điên cuồng tìm kiếm.

Sắc mặt ba con Hắc Xà Vương tối sầm lại.

- Lão đại, nếu Hắc Xà Tộc cứ không chịu đi thì làm thế nào?

Trong Trấn Thiên Tháp, Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Lôi Kinh Thiên nói:

- Không đi, vậy chúng ta ở trong này tu luyện.

Trong Trấn Thiên Tháp có Tu Linh Trận, linh khí dồi dào, vì thế Lôi Kinh Thiên cũng không vội.

Với cả đã tìm được Vô Diệp Tử Quả rồi.

Thế là Lôi Kinh Thiên lấy trứng Côn Bằng ra rồi cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng tu luyện.

Lục Dực Tử Phụng thấy vậy cùng đành ngồi xuống, chỉ là nàng không tu luyện mà quan sát không gian trong Trấn Thiên Tháp. Nàng rất tò mò, không ngờ Trấn Thiên Tháp mà Lôi Kinh Thiên luyện chế lại trốn được thần thức của Thần Cấp cường giả.

Một ngày trôi qua.

Mấy người Lôi Kinh Thiên mở mắt, bên ngoài Hắc Xà Tộc vẫn đang tìm kiếm.

Hai ngày trôi qua.

Ba ngày, cuối cùng Hắc Xà Tộc cũng bỏ đi.

Nhưng mấy người Lôi Kinh Thiên không ra khỏi Trấn Thiên Tháp mà Lôi Kinh Thiên điều khiển cho Trấn Thiên Tháp bay ra vùng ngoại vi Vô Diệp Lâm.

Một ngày sau, khi đã ra khỏi Vô Diệp Lâm rồi thì Lôi Kinh Thiên mới thu Trấn Thiên Tháp vào trong cơ thể.

- Xem ra phải tìm thêm linh mạch mới được.

Lôi Kinh Thiên cảm thán.

Điều khiển Trấn Thiên Tháp phi hành tốn rất nhiều linh khí, hồi trước Lôi Kinh Thiên đã mua được năm dòng linh mạch nhị phẩm đỉnh giới ở thương hội Phong Vân. Hắc, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng ba người mỗi người dùng một dòng, còn hai. Nhưng mấy ngày nay dùng đến Trấn Thiên Tháp đã sử dụng mất một nửa dòng rồi.

Cứ thế này không lâu nữa thì sẽ hết sạch.

Bảo khố của Long Tộc có nhiều Cửu Dương Đan nhưng lại không có linh mạch.

- Đi nào, chúng ta đến Tam Tà Phong!

Lôi Kinh Thiên dẫn mọi người bay về trung tâm của Ma Thần Chiến Trường.

162. Chương 162: Tần Hoàng Cửu Tà Đại Trận

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 162: Tần Hoàng Cửu Tà đại trận

Nhưng không lâu sau khi mấy người Lôi Kinh Thiên rời khỏi thì nơi cửa ra Vô Diệp Lâm xuất hiện một thân ảnh.

Thân ảnh này toàn thân được bao phủ bởi hắc bào, hai mắt màu lục u tối, nhìn về hướng Lôi Kinh Thiên biến mất.

- Cũng tới Tam Tà Phong sao?

Hắc y nhân lầm bầm.

- Cổ Thần, Thần Cấp lục trùng, xem ra có chút phiền phức rồi.

Nói rồi trong tay hắn xuất hiện một tấm địa đồ.

Tấm địa đồ này giống hệt với tấm Lôi Kinh Thiên có được từ Hà Hải ở Loạn Hải.

Bảo tàng đồ của Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm!

Tấm bảo tàng đồ của Lôi Kinh Thiên được luyện chế từ da của thượng cổ thần thú Phệ Hồn Lôi Thú, tấm này cũng vậy.

Hắc y nhân nhìn vào tấm bảo tàng đồ, tự nói với mình:

- Nếu không có gì bất ngờ thì Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm có lẽ ở trong Tam Tà Thần Cung. Ngạo Thiên, người không ngờ phải không. Năm đó người không giết được ta, vạn năm sau người chết rồi, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm lại bị ta lấy được!

- Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, ta không chỉ có nó mà Tam Tà Thần Công, Tam Tà Luân trong Tam Tà Thần Cung, ta cũng sẽ lấy được hết!

Hắc y nhân nói xong thì biến mất, cũng bay về phía Tam Tà Phong.

Hội Lôi Kinh Thiên không ngừng tiến vào sâu trong Vô Diệp Lâm, những con tử linh vật, biến dị yêu thú và cả quái vật nửa ma nửa thần càng ngày càng mạnh, có con thậm chí đạt tới Thánh Cấp hậu kỳ.

Tuy Thánh Cấp hậu kỳ không nhiều, nhưng mỗi ngày họ gặp ít nhất một hai con.

Dọc đường họ cũng giết không ít Thánh Cấp tử linh vật và quái vật.

Sau khi giết, Lôi Kinh Thiên thu xác chúng vào Trấn Thiên Tháp. Nhưng hắn chỉ thu thập xác của Thánh Cấp hậu kỳ đỉnh phong. Hắn thu những cái xác này vào Trấn Thiên Tháp đương nhiên là có lý do của hắn.

Lôi Kinh Thiên muốn dùng chỗ xác này luyện chế lại Bích Huyết Kiếm, đồng thời, sau này hắn sẽ tìm một số tài liệu luyện chế chúng thành khôi lỗi thú inh.

U Linh Tông kích sát Lục Dực Tử Phụng muốn luyện chế Lục Dực Tử Phụng thành tử vong sủng, thật ra cũng chính là tử vong khôi lỗi.

Đương nhiên Lôi Kinh Thiên biết luyện chế khôi lỗi thú, hơn nữa bất cứ một bộ bí pháp luyện chế khôi lỗi nào của tiên giới cũng đều inh hơn U Linh Tông hàng trăm, hàng nghìn lần.

Mấy người Lôi Kinh Thiên vừa đi vừa tu luyện.

Năm ngày sau mấy người họ vào trong một sơn cốc nghỉ ngơi.

Ngồi trên đất, Lôi Kinh Thiên vận chuyển Hồn Động Đại La Thiên, luyện hoá Tiên Thiên Huyền Khí trong trứng Côn Bằng và thần khí của Ma Thần Chiến Trường.

Ánh sáng toàn thân Lôi Kinh Thiên lập loè bất định, bốn bề thân thể hần được bao phủ bởi những đám lôi vân màu kim và màu đen.

Lôi Kinh Thiên không ngừng đề nèn chân khí trong cơ thể.

Đột nhiên từ trong cơ thể hần phát ra tiếng động nhỏ.

Xuất Khiếu hậu kỳ!

Cuối cùng Lôi Kinh Thiên cũng đột phá Xuất Khiếu trung kỳ đỉnh phong và đạt tới Xuất Khiếu hậu kỳ.

Sau khi đột phá, Lôi Kinh Thiên vẫn không ngừng vận chuyển công pháp luyện hoá Tiên Thiên Huyền Khí và thần khí.

Một đêm qua đi, Lôi Kinh Thiên mở mắt ra, nụ cười nở trên môi. Cuối cùng cũng đột phá Xuất Khiếu hậu kỳ rồi, cứ thế này trong nửa năm nữa là hần sẽ đột phá lên Phân Thần Kỳ.

Phân Thần Kỳ!

Đến lúc đó, Nguyên Anh của Lôi Kinh Thiên sẽ có thể hoàn toàn thoát khỏi sự ràng buộc của bản thể, rồi ngự kiếm phi hành, thực sự trở thành phân thân của hần.

Lôi Kinh Thiên thả Nguyên Anh trong đan điền ra.

Sau khi đột phá lên Xuất Khiếu hậu kỳ, Nguyên Anh của Lôi Kinh Thiên đã trở nên ngưng thực hơn vài phần.

Lôi Kinh Thiên thôi động Nguyên Anh, tung một chưởng về phía ngọn núi phía xa.

Chỉ thấy ngọn núi cách đó hàng nghìn mét rung chuyển dữ dội, đất đá sụp đổ.

- Thần phân thân?

Đúng lúc ấy một giọng nói kinh ngạc vang lên, chỉ thấy Lục Dực Tử Phụng vẻ mặt không tin nổi đang nhìn Nguyên Anh của Lôi Kinh Thiên.

Vì những ngày này Lôi Kinh Thiên không thả Nguyên Anh ra nên đây là lần đầu tiên Lục Dực Tử Phụng nhìn thấy.

Lôi Kinh Thiên quay lại:

- Thần phân thân?

Rồi nói:

- Của ta không phải thần phân thân.

Đương nhiên hần hiểu ý của Lục Dực Tử Phụng.

Lục Dực Tử Phụng đang nhằm Nguyên Anh của hần với thần phân thân của Thiên Thần cường giả.

Giống như Tử Thiên Long Hoàng, nếu sau này đột phá lên Thiên Thần thì trong cơ thể sẽ ngưng tụ ra thần phân thân.

Thần phân thân này giống hệt bản tôn, cũng khó trách Lục Dực Tử Phụng lại nhầm lẫn.

- Không phải thần phân thân?

Lục Dực Tử Phụng không khỏi sững người.

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng tỉnh lại.

- Đó là Nguyên Anh của chủ nhân.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

- Có điều, cũng gần như thần phân thân của Thiên Thần cường giả.

- Nguyên Anh?!

Lục Dực Tử Phụng có phần không hiểu.

Lôi Kinh Thiên thu Nguyên Anh về cơ thể, phát hiện Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đã đột phá bát cấp hậu kỳ.

- Lão đại cũng đột phá rồi à?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười.

Lôi Kinh Thiên gật đầu hàm tiếu, cất trứng Côn Bằng vào Trấn Thiên Tháp rồi dẫn tất cả tiếp tục bay vào sâu trong trung tâm.

Tuy tử linh vật và biến dị yêu thú ngày càng mạnh hơn nhưng càng gần Tam Tà Phong thì số lượng càng ít.

Thậm chí ba ngày sau đến nơi sâu nhất trong trung tâm rồi họ không gặp một con nào.

Xem ra, Tam Tà Phong cũng là cấm địa đối với chúng.

Hơn nữa, càng tới gần Tam Tà Phong thì ba người Lôi Kinh Thiên càng cảm thấy không gian xung quanh bị đè nén hơn, cảm giác này ngay Tử Thiên Long Hoàng cũng thấy không thoải mái.

- Lão đại, chúng ta đến đây đã một ngày rồi không thấy tử linh yêu thú, khu vực xung quanh Tam Tà Phong tử khí quá nặng!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Đúng thế, tử khí quá nặng nề!

Cả ngày họ không thấy yêu thú, tất cả im lặng một cách chết chóc.

Lôi Kinh Thiên gật đầu:

- Đó là vì cung quanh Tam Tà Phong bố trí Thái Hoàng Cửu Tà Đại Trận.

- Thái Hoàng Cửu Tà Đại Trận?!

Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng đều nhìn Lôi Kinh Thiên, đây là lần đầu tiên họ nghe tới xung quanh Tam Tà Phong lại có bố trận gì đó.

Điều này đến Tử Thiên Long Hoàng cũng không nhìn ra.

Lôi Kinh Thiên nói:

- Đại trận này không chủ động tấn công nhưng vô hình trung thích phóng một loại tà lực. Nếu ở quanh Tam Tà Phong quá lâu thì sẽ bị tà lực xâm nhập cơ thể, trở thành tà vật!

- Tà vật?

Ba người giật mình.

Lôi Kinh Thiên gật đầu. Người khác không nhận ra xung quanh đây có bố trận, nhưng sao có thể qua mắt được hắn?

Xem ra Thái Hoàng Cửu Tà Đại Trận chính do Tam Tà bố trí rồi.

163. Chương 163: Đến Nơi

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 163: Đến nơi

- Lão đại, giờ chúng ta vào trong khu vực Tam Tà Phong rồi, liệu có...?

Cửu Vĩ Thiên Miêu buột miệng.

Long Kinh Thiên lắc đầu:

- Tạm thời sẽ không đâu.

- Tạm thời không? Thế chủ nhân, chúng ta?

Tử Thiên Long Hoàng về mặt ngưng trọng.

- Ở đây mười ngày nửa tháng sẽ không sao đâu. Nhưng nếu quá một tháng thì sẽ bị tà lực của Thái Hoàng Cửu Tà Đại Trận xâm nhập. Vì thế chúng ta phải tìm được Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm trong vòng một tháng!

Long Kinh Thiên nói.

- Một tháng!

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng kinh ngạc kêu lên.

Một tháng là quá ít thời gian!

Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đâu có dễ để tìm chứ!

- Thế chủ nhân có thể phá Thái Hoàng Cửu Tà Đại Trận đi không?

Tử Thiên Long Hoàng hỏi.

Đến Quần Long Tù Thiên Trận của Long Tộc mà Long Kinh Thiên cũng vào như nơi không người, Tử Thiên Long Hoàng biết hẳn rất giỏi về trận pháp.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng được Long Kinh Thiên cứu ra từ Vô Cực Lôi Quang Trận đương nhiên cũng biết. Chỉ có Lục Dực Tử Phụng là về mặt kinh ngạc cảm thấy Tử Thiên Long Hoàng hỏi như vậy là thừa.

Chắc Thái Hoàng Cửu Tà Đại Trận là do Thượng Cổ Tam Tà bố trí. Sao Long Kinh Thiên có thể phá được?

- Có thể.

Long Kinh Thiên nói.

- Có thể?

Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu đầy mừng rỡ còn Lục Dực Tử Phụng giật mình kinh ngạc.

- Nhưng muốn phá bắt buộc phải tìm được trận nhãn. Trong trận pháp này có chín đại trận, có Cửu Tà lực, tìm được chín trận nhãn phá hủy từng cái một mới hủy được đại trận.

Long Kinh Thiên nói.

- Nhưng Tam Tà có thực lực Thiên Thần, dù là Cổ Thần cường giả phá trận nhãn thì một tháng cũng không xong đâu.

Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn nhau.

Chín trận nhãn đều có tà lực của Thượng Cổ Tam Tà, như Long Kinh Thiên nói thì muốn phá Thái Hoàng Cửu Tà Trận thì họ phải mạnh hơn Thượng Cổ Tam Tà!

Nếu không thì trong một tháng không thể hủy được đại trận!

Lục Dực Tử Phụng nghe Long Kinh Thiên nói thì về mặt không tin, cảm thấy chẳng qua Long Kinh Thiên đang khoát lác.

Long Kinh Thiên nhìn qua là hiểu Lục Dực Tử Phụng đang nghĩ gì, hẳn cũng không nói, chỉ quay sang Tử Thiên Long Hoàng:

- Với tốc độ của chúng ta, phải bốn năm ngày nữa mới tới Tam Tà Phong, vì thế phải nhanh lên!

- Vâng, chủ nhân!

Vậy là ba người nhanh chóng bay về hướng Tam Tà Phong không ngơi nghỉ.

Vì quanh Tam Tà Phong không có tử linh vật hay biến dị yêu thú nên tốc độ mọi người nhanh hơn rất nhiều.

Bốn ngày sau, cuối cùng họ cũng đến Tam Tà Phong.

- Đây chính là Tam Tà Phong.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn ba ngọn núi khổng lồ đứng sừng sững phía trước.

Tuy nó là vương thú của Dị Thú Tộc hàng vạn năm trước nhưng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy cảnh địa của tất cả cường giả trên Thiên Man Vị Diện.

Tam Tà Phong trong mắt tất cả cường giả trên Vị Diện này là một nơi tử địa khủng bố. Vì tất cả những ai vào đây đều đã biến mất!

Bao gồm cả một số Cổ Thần cường giả!

Năm đó, đệ nhất cường giả của Nhân Tộc, Ngạo Thiên chính là một ví dụ.

Long Kinh Thiên đứng trên không, nhìn về Tam Tà Phong.

Tam Tà Phong lớn hơn cả Vô Thần Phong trong Vô Thần Điện Thánh Cảnh, hần ước lượng mỗi đỉnh núi phải có đường kính vài nghìn mét, ngay giữa lưng chừng núi đã có mây mù bao phủ. Ma khí trong Ma Thần Chiến Trường vô cùng đậm đặc, khí lưu mang đầy ma khí đen nhưng mây ở đây lại có màu trắng.

Ba ngọn núi tạo thành hình tam giác đứng sừng sững giữa trời đất.

Long Kinh Thiên thậm chí nghi ngờ Tam Tà Phong không phải của Thiên Man Vị Diện mà là thần sơn của Thần Giới.

Vì hần cảm nhận được một số tảng đá trên đó mang thần tính, đặc tính riêng có của thần sơn.

- Chúng ta lại xem sao.

Một lát sau Long Kinh Thiên nói, rồi dẫn mọi người bay về phía Tam Tà Phong.

Tuy Tam Tà Phong gần ngay trước mắt nhưng phải hơn một giờ sau mọi người mới tới chân núi.

- Chủ nhân, giờ chúng ta làm gì?

Đến Tam Tà Phong, Tử Thiên Long Hoàng hỏi.

Tam Tà Phong có ba ngọn núi, nhưng bảo tàng chỉ có ở một nơi, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm cũng chỉ có một thanh.

Long Kinh Thiên nhớ lại bảo tàng đồ, trầm ngâm nói:

- Chúng ta vòng qua ngọn núi này, đến bằng hồ ở giữa Tam Tà Phong.

- Bằng hồ? Lê nào Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ở dưới đáy bằng hồ?

Lục Dực Tử Phụng buột miệng nói.

Long Kinh Thiên không đáp.

Tam Tà Phong rất rõ ràng trên bảo tàng đồ, nhưng bằng hồ ở giữa càng rõ hơn. Hơn nữa nếu bảo tàng ở một trong ba đỉnh núi thì căn bản không cần phải vẽ bằng hồ ra làm gì.

Chắc chắn bằng hồ này có vấn đề..

Hồi mới có bảo tàng đồ Long Kinh Thiên đã nghĩ vậy.

Đương nhiên đó cũng chỉ là suy đoán mà thôi.

Sau vài giờ thì hội Long Kinh Thiên mới tới bằng hồ ở giữa Tam Tà Phong.

Bằng hồ rất lớn, có lẽ đến vài vạn dặm bán kính. Trên bề mặt là một lớp sương băng không ngừng chuyển động rất kỳ quái.

- Chủ nhân nhìn kìa.

Đột nhiên Tử Thiên Long Hoàng chỉ về phía trước.

Chỉ thấy bên dưới chân núi có một người đang nằm.

Mấy người Long Kinh Thiên bay lại.

- Đúng, là người của U Linh Tông!

Lục Dực Tử Phụng kinh ngạc nói.

Người nằm đó không chút động tĩnh chính là một trưởng lão của U Linh Tông từng tấn công nàng ở Áo Ảnh Cốc. Xem ra có vẻ mới chết không lâu.

- Người của U Linh Tông?

Long Kinh Thiên nhú mày không ngờ U Linh Tông lại xuất hiện ở Tam Tà Phong, lại còn đến trước hắn. Xem ra bọn U Linh Tông rời khỏi Áo Ảnh Cốc không về tông môn mà đến thẳng Tam Tà Phong.

- Lão đại, lẽ nào U Linh Tông cũng biết bí mật của Tam Tà Phong?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Nếu không thì U Linh Tông không thể lại đến cấm địa này được

Long Kinh Thiên không kìm được nhớ lại chuyện đại trưởng lão của Ải Nhân Tộc, Vĩ Hải bị giết. Xem ra đúng là không chỉ có một tấm bảo tàng đồ. Như vậy U Linh Tông cũng có một tấm?

- Trưởng lão U Linh Tông chết rất kỳ lạ.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

Da toàn thân hắn khô quắt lại, dường như sinh cơ bị rút sạch vậy, ngoài đó ra toàn thân không hề bị thương.

- Hắn bị trúng cấm chế, sinh cơ bị rút đi hết!

Long Kinh Thiên nói.

- Cấm chế?

Lục Dực Tử Phụng kinh ngạc.

- Nhưng chúng ta đến đây không hề gặp phải điều gì mà?

164. Chương 164: Thiên Phẩm Linh Mạch

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 164: Thiên phẩm linh mạch

Lục Dực Tử Phụng nói xong thì phát hiện Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng đang nhìn mình với sắc mặt kỳ dị, ánh mắt đó rõ ràng là đang nhìn một kẻ ngốc.

- Các người!

Lục Dực Tử Phụng giận dữ, nhưng rồi lập tức nàng hiểu ý của họ.

Mọi người đến đây không hề gặp phải cấm chế, đó là vì họ theo Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đã hoá giải cấm chế.

Lục Dực Tử Phụng hiểu ra thì không nói gì nữa.

Một lúc sau Long Kinh Thiên nhìn xung quanh, nói:

- Cấm chế ở Tam Tà Phong không ít, từng ngọn cây, phiến đá ở đây, nếu không cẩn thận chạm phải thì có thể sẽ động đến cấm chế. Mọi người phải theo sát ta, cẩn thận một chút.

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng cung kính vâng.

Tuy Lục Dực Tử Phụng cũng vâng nhưng ánh mắt có chút không tin lắm.

Long Kinh Thiên dẫn mọi người bay lên phía trên băng hồ, rồi lặn xuống đáy.

Khác với bên trên mặt hồ có màu đen lục, trong lòng hồ lại là màu lam nhạt.

Nước hồ rất lạnh.

Đây là cảm giác khi vừa chạm vào nước.

Khi tìm kiếm Vô Diệp Tử Quả trong Vô Diệp Lâm, những mảnh băng trên cây lạnh thấu xương, nhưng nước hồ ở đây còn hơn gấp chục lần.

Nếu Tông cấp bình thường, thậm chí tôn cấp cao thủ mà xuống đây chỉ e là trong nửa phút là bị đông cứng thành băng thi.

- Đây là Tam Sát Hàn khí!

Long Kinh Thiên nói.

- Tam Sát Hàn khí?

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu chưa từng nghe tới loại hàn khí này.

Long Kinh Thiên nói:

- Tam Sát Hàn khí là một loại hàn khí cực âm, nhưng trên Tam Sát còn có Lục Sát, trên là Cửu Sát. Nếu là Cửu Sát thì đến Thiên Thần cũng khó lòng chịu được.

- Thiên Thần cũng khó lòng chịu được?!

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh hãi.

Thật ra, trên Cửu Sát còn có Thập Sát, trên nữa còn có Cực Sát.

Nhưng Long Kinh Thiên không nói nhiều.

- Tam Sát Hàn khí với người khác là có hại nhưng với chúng ta lại rất có lợi.

Rồi Long Kinh Thiên nói với Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng.

- Thử vận chuyển công pháp ta dạy các ngươi luyện chế Tam Sát Hàn khí xem.

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng nghe vậy nhanh chóng vận Bát Hoang Lục Hợp và Cửu Chuyển Thần Long Quyết. Chỉ thấy hai người không ngừng bốc khói trắng.

Một lát sau cả hai mở mắt ra lộ vẻ vui mừng.

- Chủ nhân, hàn linh khí của Tam Sát Hàn khí hiệu quả còn hơn uống Cửu Dương Đan!

Cửu Vĩ Thiên Miêu mừng rỡ, Tử Thiên Long Hoàng gật gù.

Hai người vừa rồi vận chuyển công pháp, nhận ra không chỉ luyện hoá được Tam Sát Hàn khí mà hàn linh khí trong đó còn có hiệu quả hơn gấp đôi Cửu Dương Đan.

Tuy là không bằng Tiên Thiên Huyền Khí của trượng Côn Bằng và thần khí trên Ma Thần Chiến Trường.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Hàn linh khí trong Tam Sát Hàn khí hiệu quả còn hơn Cửu Dương Đan? Lục Dực Tử Phụng nghe thế cũng thử vận chuyển công pháp luyện chế Tam Sát Hàn khí.

Chỉ là, nàng phát hiện khi Tam Sát Hàn khí vào cơ thể thì giống bám dính chặt lấy kinh mạch mình, dù luyện hoá thể nào cũng không thành công. Hơn nữa, hấp nạp càng nhiều thì khí mạch vận chuyển càng khó. Từng trận hàn khí toả ra khiến sắc mặt nàng tái đi.

Lúc này nàng đã hiểu. Tam Sát Hàn khí là có ích cho Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng chứ không phải với nàng.

Công pháp!

Đó là vì công pháp của Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng khác với nàng.

Lục Dực Tử Phụng phát hiện khó lòng loại bỏ được Tam Sát Hàn khí trong người, bất giác nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Nhưng Long Kinh Thiên lạnh lùng như không biết.

Lục Dực Tử Phụng bản tính kiêu ngạo, vẫn chưa hoàn toàn phục Long Kinh Thiên.

Vì thế hẳn định cho nàng chịu khổ một chút.

Tuy Long Kinh Thiên có hàng trăm cách khiến nàng hoàn toàn thân phục mình nhưng hẳn không định thực hiện, hẳn muốn nàng cam tâm tình nguyện.

Đương nhiên Long Kinh Thiên có thời gian nên cũng không vội.

Thế là mọi người tiếp tục xuống sâu dưới đáy băng hồ.

Càng xuống sâu, hàn khí càng mạnh, với ba người Long Kinh Thiên, hàn khí càng mạnh, họ luyện chế hàn linh khí càng có hiệu quả.

Nhưng với Lục Dực Tử Phụng thì càng khó chịu hơn.

Vì trước đó hàn khí xâm nhập cơ thể, nàng không những phải vận công loại bỏ hàn khí trong khí mạch mà còn phải chống lại sự xâm nhập từ bên ngoài nên rất vất vả.

Băng hồ rất sâu, mấy người Long Kinh Thiên lặn xuống mấy nghìn trượng mới thấy đáy.

Ở đây Tam Sát Hàn khí đậm đặc đến cực hạn, phun trào dưới đáy hồ như dung nham.

Trán Long Kinh Thiên loé sáng, một đạo kim quang chui xuống đáy hồ, chỉ thấy một dòng sông hình trạng giống rồng, toàn thân màu lam nhạt bị phong ấn bên dưới lòng hồ.

Quả nhiên như Long Kinh Thiên đã nghĩ, dưới lòng đất có ba dòng Tam Sát hàn mạch.

Không sai, Tam Sát hàn khí trong băng hồ chính được toả ra từ Tam Sát hàn mạch dưới đáy hồ.

Tam Sát hàn mạch cũng là một loại thiên địa linh mạch, hơn nữa Long Kinh Thiên có thể nhận ra nó đã đạt đến thiên phẩm!

Thiên phẩm trên nhất phẩm!

Nhưng dù vậy, nếu Tam Sát hàn khí không được thanh trừ sạch sẽ thì người thường khó lòng hấp nạp linh khí.

- Lão đại, sao vậy?

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy sắc mặt của Long Kinh Thiên, hỏi.

Long Kinh Thiên nói qua về tình hình.

- Cái gì? Thiên phẩm? Thiên phẩm linh mạch đã nhiều vạn năm nay không xuất hiện rồi. Không ngờ dưới đáy hồ này lại có.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc.

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng vậy

- Lão đại, thiên phẩm linh mạch là thứ tốt, nếu đem đi bán đấu giá được thì có lẽ bán được giá trên trời đấy. Chắc tương đương với bộ Thần Cấp đỉnh giới công pháp Tử Lô Bá Thiên Quyết.

Hai mắt Cửu Vĩ Thiên Miêu loé sáng.

Thiên phẩm linh mạch, nếu một gia tộc có được thì chỉ cần đệ tử không phải lợn, lại có một bộ thiên phẩm công pháp thì chắc chắn sẽ đạt đến đệ cấp!

Thử nghĩ xem, nếu toàn bộ đệ tử trong gia tộc đều là đệ cấp cường giả thì sẽ thế nào?

Đó chính là giá trị của thiên phẩm linh mạch. Nếu thiên phẩm linh mạch xuất hiện thì các đại gia tộc trên Thiên Man Vĩ Diện sẽ điên cuồng tranh đoạt.

- Bán đấu giá Thần Cấp đỉnh giới công pháp Tử Lô Bá Thiên Quyết?

Lúc này, Lục Dực Tử Phụng vẻ mặt không thể tin nổi nhìn Long Kinh Thiên.

Nàng vẫn luôn ở Ma Thần Chiến Trường nên không biết về hội đấu giá của Phong Vân thương hội, đây là lần đầu tiên biết đến việc bán đấu giá Thần Cấp đỉnh giới công pháp, mà lại còn là chủ nhân ngay trước mặt nàng đây.

165. Chương 165: Không Gian Thiên Thần Vĩ Diện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 165: Không gian Thiên Thần Vĩ Diện

Lục Dực Tử Phụng kinh ngạc, nhưng Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu đều đặt hết tâm tư vào dòng thiên phạm Tam Sát hàn mạch đó nên không ai chú tới nàng. Nhưng khi sức tỉnh, tâm tư nàng trở nên linh hoạt hơn.

- Bán đấu giá Thần Cấp đỉnh giới công pháp Tử Lô Bá Thiên Quyết? Nói vậy thì công pháp các người tu luyện cũng là Thần Cấp đỉnh giới?

Lftd ngưỡng mộ nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng. Chẳng trách mà đến thần khí của Ma Thần Chiến Trường và Tam Sát hàn khí gì đó cũng luyện hoá được.

- Chủ nhân, giờ chúng ta lấy Tam Sát hàn mạch ra?

Tử Thiên Long Hoàng nhìn Long Kinh Thiên hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu:

- Tam Sát hàn mạch bị phong ấn phải sâu đến vạn trượng, với thực lực của người hiện tại không thể lấy nó ra được, nếu miễn cưỡng chắc chắn sẽ động vào cấm chế.

- Sâu vạn trượng?

Sắc mặt Tử Thiên Long Hoàng thay đổi.

Sâu vạn trượng thì chỉ có Thiên Thần cường giả mới tới được nơi đó, đúng là với thực lực của Tử Thiên Long Hoàng là không thể.

- Chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên nói.

Không lấy được Tam Sát hàn mạch có chút đáng tiếc nhưng cũng không sao, lần này quan trọng nhất là lấy Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

Mọi người tiếp tục tiến về phía trước, nhưng không ngờ là hai tiếng sau vẫn không thấy điểm tận cùng của hồ băng đầu.

Hoặc có thể nói là ngoài nước hồ xanh lam ra họ chẳng còn thấy gì khác nữa. Trước khi xuống hồ họ thấy nó có bán kính khoảng vài vạn dặm, với tốc độ của họ thì phải đi hết một vòng rồi mới phải. Nhưng bảy giờ cảm giác đã hơn hai giờ trôi qua mà vẫn chưa đến trung tâm hồ.

- Chủ nhân, e là đây chính là không gian thần vực!

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng nói.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Có lẽ họ đã vào không gian thần vực, hoặc có thể nói là cả cái hồ băng này thật ra là một cái không gian thần vực.

- Hơn nữa, có lẽ đây là không gian thần vực của Thiên Thần cường giả.

Long Kinh Thiên nói tiếp.

- Chắc là do Tam Tà bố trí.

Không gian thần vực của Thiên Thần cường giả, cả không gian và thời gian pháp tắc đều hoàn hảo hơn Cổ Thần cường giả rất nhiều. Thời gian và không gian pháp tắc của hồ băng này với thực lực của Tử Thiên Long Hoàng là không thể bố trí nổi, vì thế Long Kinh Thiên mới đoán như vậy. Có điều, không gian thần vực của Thiên Thần cường giả đã có thể gọi là Vị Diện rồi. Một không gian Vị Diện, giống như Thiên Man Vị Diện vậy!

Đương nhiên, Vị Diện này không hoàn chỉnh, Thiên Thần cường giả không thể kiến lập ra một Vị Diện như Thiên Man Vị Diện, cái mà Thiên Thần cường giả tạo ra chỉ có thể gọi là tiểu Vị Diện.

Vì thế, hồ băng này thật ra là một tiểu Vị Diện, nhìn bên ngoài chỉ vài vạn dặm, nhưng vào trong thì không chỉ vậy, có thể là vài trăm, thậm chí vài nghìn dặm.

- Lão đại, nói vậy, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm thật sự có thể ở trong hồ này?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

Nếu đây là không gian Vị Diện do Tam Tà tạo ra thì Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm thật sự có thể ở đây rồi.

Long Kinh Thiên lắc đầu:

- Không thể khẳng định nó ở đây, nhưng động phủ mà Tam Tà tu luyện có lẽ ở đây. Nếu năm đó Ngao Thiên không vào hồ băng thì chắc Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ở nơi khác.

Không ở trong hồ thì chỉ có thể ở một trong ba đỉnh núi Tam Tà kia thôi.

Vậy là đoàn người tiếp tục tiến về phía trước, lại ba giờ nữa trôi qua, đã năm giờ sau khi xuống hồ rồi nhưng vẫn chẳng thấy gì ngoài nước hồ. Âm khí dưới lòng hồ rất nặng nên sau hơn năm giờ đồng hồ, sắc mặt Lục Dực Tử Phụng đã trắng bệch, khi phi hành thậm chí còn run rẩy, hiển nhiên sắp không chịu nổi Tam Sát hàn khí trong cơ thể nữa. Thật ra, với thực lực Thần Cấp lục trùng đỉnh phong của mình, nếu ở bên ngoài hồ, vận chuyển công pháp thì có thể loại bỏ Tam Sát hàn khí, nhưng giờ đang ở dưới lòng hồ, âm khí không ngừng tuôn trào khiến Tam Sát hàn khí trong cơ thể nặng thêm nặng nề.

- Chủ...chủ nhân, làm ơn...truyền ta công pháp! Xin chủ nhân truyền ta công pháp!

Cuối cùng Lục Dực Tử Phụng không thể chịu nổi nữa, run rẩy nói:

- Sau này Tử Phong nhất định sẽ chia sẻ lo lắng cùng chủ nhân, một lòng trung thành với chủ nhân

- Một lòng trung thành.

Long Kinh Thiên quay lại lạnh nhạt nói.

- Lão đại...

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn ánh mắt Lục Dực Tử Phụng không kìm được nói:

- Nếu Lục Dực Tử Phụng đã biết sai rồi, hơn nữa cũng không có gì mạo phạm với lão đại. Hay là...

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng cũng phụ hoạ.

Long Kinh Thiên giơ tay phải lên chỉ một cái, một đạo kim quang chui vào não Lục Dực Tử Phụng.

- Bộ công pháp này có tên Phụng Hoàng Vũ, là công pháp do một vị tổ tông Phụng Hoàng Tộc các người sáng lập. Giờ người hãy làm theo như công pháp nói, luyện hoá Tam Sát hàn khí trong cơ thể.

Long Kinh Thiên nói.

Công pháp do lão tổ Phụng Hoàng Tộc sáng lập? Lục Dực Tử Phụng nghe vậy trong lòng cảm kích. Vậy là nàng vận chuyển công pháp, nàng mừng rỡ khi nhận thấy Tam Sát hàn khí giống như tuyết gặp lửa, lập tức tan chảy, hơn nữa còn trở thành linh khí tinh thuần và được nàng hấp nạp. Không chỉ như vậy, nàng còn phát hiện tốc độ luyện hoá linh khí của Phụng Hoàng Vũ còn nhanh hơn không biết bao nhiêu lần so với bộ Thần Cấp sơ giới mà nàng tu luyện trước đây. Một lát sau nàng mở mắt đầy mừng rỡ.

- Cảm tạ chủ nhân!

Nàng cúi đầu trước Long Kinh Thiên, giờ trong lòng nàng đã hoàn toàn nhận Long Kinh Thiên là chủ rồi.

- Ủm, đứng dậy đi.

Long Kinh Thiên nói.

- Chủ nhân, Phụng Hoàng Vũ lẽ nào là Thần Cấp đỉnh giới công pháp? Vừa rồi Lục Dực vận chuyển thì phát hiện tốc độ hấp nạp linh khí nhanh hơn rất nhiều bộ Thần Cấp sơ giới của mình trước đây.

Lục Dực Tử Phụng hỏi, rồi thận trọng nhìn Long Kinh Thiên.

Vừa nói xong thì Cửu Vĩ Thiên Miêu cười, Tử Thiên Long Hoàng cũng lắc đầu cười khiến Lục Dực Tử Phụng khựng người:

- Lẽ nào là Thần Cấp cao giới?

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Thần Cấp cao giới? Người đánh giá thấp công pháp Phụng Hoàng Vũ quá đấy. Bộ công pháp chủ nhân cho bọn ta inh hơn Thần Cấp đỉnh giới không biết bao nhiêu lần. Bộ của người chắc cũng không kém là mấy.

- Cao minh hơn nhiều lần Thần Cấp đỉnh giới?!

Lục Dực Tử Phụng chấn kinh. Nhưng đúng lúc ấy phía trước đột nhiên có một trận sóng năng lượng truyền tới, mọi người quay lại.

- Chủ nhân, liệu có phải người của U Linh Tông?

Tử Thiên Long Hoàng nói.

166. Chương 166: Tà Thần Cung

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 166: Tà Thần Cung

Long Kinh Thiên nhìn về hướng có dao động, hai mắt nheo lại.

Từ sóng dao động có thể thấy đó là cường giả từ Thần Cấp trở lên.

Có điều, còn chưa biết có phải người của U Linh Tông hay không.

- Chúng ta qua đó xem.

Long Kinh Thiên nói rồi bay đi trước, mọi người theo sau.

Mười phút sau, mọi người đến nơi phát ra sóng dao động.

Chỉ thấy phía trước là một toà cung điện khổng lồ nhô lên từ đáy hồ. Nó cao đến vài trăm trượng, toàn thân màu xanh lam. Long Kinh Thiên phát hiện cả toà điện này được làm từ loại lam băng thạch hiếm có.

Lam băng thạch, loại này chỉ có ở cao cấp Vị Điện, ở đó giá cũng không hề thấp.

Ở Thần Giới, một mảnh cỡ nắm tay cũng phải mười thần tinh tệ.

Toà cung điện lớn thế này không biết phải mất bao nhiêu tiền.

Mà sóng năng lượng vừa rồi toả ra chính từ toà thần điện này.

Mấy người Long Kinh Thiên bay tới phía trước cổng lớn, ngẩng lên thì thấy trên cánh cổng cao hơn mười trượng có ba chữ cổ.

Tà Thần Cung.

Cung điện của Thượng Cổ Tam Tà thần!

- Lão đại, quả nhiên động phủ của Thượng Cổ Tam Tà ở đây!

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười.

Long Kinh Thiên hàm tiếu.

Lúc này, một tiếng kêu thảm thiết vọng ra từ bên trong.

- Chủ nhân, chúng ta vào luôn không?

Lục Dực Tử Phụng hỏi.

- Không vội.

Long Kinh Thiên lắc đầu, nhìn về phía hai bức tượng đại thần thú trước cổng cung điện.

Đây là hai con đại thần tượng, nhưng sau lưng mọc cánh.

Viễn Cổ Thiên Tượng!

Loại Thiên Tượng này cũng giống như Lục Dực Tử Phụng là biến dị phượng hoàng của Phụng Hoàng Tộc, là một loại biến dị của Thần Tượng Tộc. Huyết mạch thiên phú cực cao. Ở Tiên Giới có một vị thiên tôn có toạ kỵ là Thiên Tượng.

Nhưng Long Kinh Thiên không chú ý đến bản thể của chúng mà hấn chú ý đôi mắt.

Mắt của hai con Thiên Tượng này có màu đỏ đất nhợt, nhìn rất bình thường không có gì lạ, nhưng khi nhìn thì hấn lại nở nụ cười.

Mấy người Tử Thiên Long Hoàng thấy thế khựng người, nhìn theo ánh mắt hấn.

- Lão đại, mắt của con voi này có vấn đề gì à?

Cửu Vĩ Thiên Miêu không kìm được hỏi.

Long Kinh Thiên hàm tiếu:

- Đương nhiên có vấn đề.

Nói rồi hấn lấy mắt của chúng ra.

- Hai con cự tượng này không phải loại bình thường, mà nó là Thiên Tượng, biến dị thần thú của Thần Tượng Tộc.

Long Kinh Thiên nói.

- Thiên Tượng?

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng ánh mắt nghi hoặc, còn Tử Thiên Long Hoàng thì sắc mặt biến đổi.

- Chủ nhân, đây chính là Thiên Tượng trong truyền thuyết sao?

Tử Thiên Long Hoàng hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu. nguồn

- Thế bốn con mắt này?

Tử Thiên Long Hoàng mở to mắt.

Long Kinh Thiên nói:

- Không sai, hai bức tượng này được đúc từ hàn tinh thạch, nhưng mắt thì đồ thật.

Tử Thiên Long Hoàng vẽ mặt kích động, ánh mắt cháy rực nhìn bốn con mắt trong tay Long Kinh Thiên. xem tại

- Lão Long, Thiên Tượng lợi hại lắm hả? Mắt nó rất có ích sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu không kìm được hỏi.

Tử Thiên Long Hoàng gật đầu:

- Đâu chỉ lợi hại! Theo truyền thuyết, Thiên Lam Đại Lục từng bị một con Thiên Tượng Thiên Thần hậu kỳ đỉnh phong một chân đạp xuyên qua!

- Cái gì? Một chân chọc thủng Thiên Lam Đại Lục?

Sắc mặt Cửu Vĩ Thiên Miêu đại biến, Lục Dực Tử Phụng cũng không khác là bao.

Sau đó thì sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

- Sau đó, tất cả cường giả từ Thần Cấp trở lên của Thiên Lam Đại Lục liên thủ lại mới đánh lui được con Thiên Tượng đó.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

- Đây là thông tin bí mật thời Viêm Chủ, mấy chục vạn năm trước ta cũng nghe một vị cường giả Nhân Tộc nói. Nghe nói một vị cường giả ở Thiên Lam Đại Lục không biết làm gì chọc giận con Thiên Tượng đó nên mới bị báo thù.

Tất cả cường giả từ Thần Cấp trở lên liên thủ mới đánh lui được nó?

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng cùng hít vào một hơi khí lạnh.

Con Thiên Tượng này quá cường hãn đi.

Vậy bốn con mắt này?

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng cùng nhìn về tay Long Kinh Thiên.

Nó là đồ thật, thế không phải là...?!

- Mắt Thiên Tượng là một trong những bộ phận quan trọng nhất trong bản thể của nó. Ngoài yêu hạch ra thì mắt là quý nhất rồi.

Long Kinh Thiên nói.

- Yêu hạch Thiên Tường chứa phần lớn lượng yêu nguyên lực của nó, mắt cũng chứa một phần, hơn nữa yêu nguyên lực của Thiên Tượng có thể cải thiện và tôi luyện bản thể của người, khiến người có Thiên Tượng lực!

- Thiên Tượng lực?

Mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc.

Ngay đến Tử Thiên Long Hoàng cũng là lần đầu tiên biết điều này.

Long Kinh Thiên vung tay, ba con mắt Thiên Tượng lần lượt bay tới trước mặt Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng.

Bốn người Long Kinh Thiên và bốn con mắt Thiên Tượng, vừa hay mỗi người một con mắt.

- Chủ nhân, cái này...

Ba người Tử Thiên Long Hoàng nhìn mắt Thiên Tượng không biết nên nói gì.

- Không cần nói nhiều, tuy nó thần diệu như cũng giống như Nguyên Long Kim Pháp Đan ta luyện chế cho các người thôi. Dùng nhiều cũng không ích lợi thêm gì.

Long Kinh Thiên nói.

- Ta dùng một cái đủ rồi.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng nghe thế, nhìn nhau rồi nhận lấy, cùng bái tạ Long Kinh Thiên.

- Giờ chúng ta vào thôi.

Long Kinh Thiên bảo mấy người đứng dậy rồi cất mắt Thiên Tượng vào Trấn Thiên Tháp, sau đó dẫn ba người vào trong Tà Thần Cung.

Vào bên trong, trước mắt là một khu quảng trường lớn.

Trong quảng trường là một vài thi thể, mùi máu tanh phảng phất.

- Lão đại, là trưởng lão U Linh Tông!

Tiến lại gần, Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Ba cái thi thể này đều là trưởng lão U Linh Tông, nhưng không phải vì chạm phải cấm chế mà chết mà là bị chưởng lực đánh chết.

Trước ngực cả ba đều có một dấu chưởng ấn lớn màu đỏ.

- Chưởng lực mạnh thật!

Sắc mặt Lục Dực Tử Phụng ngưng trọng.

Từ dấu chưởng ấn có thể biết thực lực kẻ đã giết ba người kia không hề thua kém nàng.

Vậy thì ít nhất cũng là cường giả Thần Cấp hậu kỳ đỉnh phong rồi.

Lúc ấy, phía trước lại có tiếng kêu thảm thiết!

- Chúng ta qua đó!

Long Kinh Thiên dẫn mọi người tiến về hướng ấy.

Ra khỏi quảng trường là một khu bình nguyên, phía xa lại có một vài thi thể, cũng là trưởng lão U Linh Tông.

Phía trên trời là một vài thân ảnh đang kịch chiến.

Một bên là mấy người bọn tông chủ U Linh Tông, U Viễn, bên kia là kẻ mặc hắc bào. Phía xa còn có một vài người phục sức cổ quái, rõ ràng không thuộc bên nào trong hai bên.

Mấy người Long Kinh Thiên đến thì chúng quay sang nhìn.

167. Chương 167: Tà Thần Xuất Hiện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 167: Tà Thần xuất hiện

- Lục Dực Tử Phụng!

Tông chủ U Viễn bỗng nhìn thấy Lục Dực Tử Phụng phía sau Long Kinh Thiên, buột miệng nói.

Sắc mặt hắn lập tức tối sầm lại.

Hắn cùng các trưởng lão U Linh Tông tung một chưởng về phía hắc y nhân rồi cùng lùi ra xa.

U Viễn nhìn mấy người Long Kinh Thiên, cuối cùng dừng lại trên người hắn.

- Là người?

U Viễn lạnh băng nhìn Long Kinh Thiên.

Khi ở Ảo Ảnh Cốc U Linh Tông bọn chúng đã phải mất bao nhiêu công sức, sắp thu phục được Lục Dực Tử Phụng thì đột nhiên bị kẻ nào đó cướp đi mất, hơn nữa năm trưởng lão còn bị giết!

Điều này khiến hắn ôm hận đến cực điểm!

Giờ Lục Dực Tử Phụng theo sau Long Kinh Thiên, không còn nghi ngờ gì, chính Long Kinh Thiên cứu Lục Dực Tử Phụng đi và giết năm trưởng lão U Linh Tông. Chính là bọn Long Kinh Thiên!

Ánh mắt U Viễn mang đầy sát ý nhưng Long Kinh Thiên không quan tâm, chỉ nhìn về hắc y nhân và mấy người phục sức kỳ quái.

Có lẽ đây là mấy kẻ đã kích sát ba trưởng lão ở quảng trường.

Nhưng những người này không phải Thần Cấp hậu kỳ đỉnh phong mà là Cổ Thần!

Cổ Thần cường giả thực lực tuyệt đối không kém Tử Thiên Long Hoàng, thậm chí có thể mạnh hơn hắn một chút.

Hơn nữa, từ sức mạnh hắc ám trên người đối phương, có thể thấy có lẽ hắn là người của Địa Ngục Ma Tộc.

Còn ba người phục sức kỳ quái, một trung niên, hai lão giả.

Ba người này đều là cường giả từ Thần Cấp trở lên, người trung niên kia giống hắc y nhân, cũng đạt tới Cổ Thần Cảnh.

Thần thức Lôi Kinh Thiên quét qua một lượt là biết hết tu vi của mấy người kia.

Nếu vậy thì U Linh Tông là yếu nhất ở đây.

Khi Lôi Kinh Thiên đánh giá mấy người thì hắc y nhân và ba kẻ kỳ quái cũng đánh giá hội Lôi Kinh Thiên.

- Tông chủ của ta đang hỏi người đấy, tiểu tử, ngươi có nghe thấy không hả?

Đúng lúc đó, một trưởng lão U Linh Tông thấy Lôi Kinh Thiên căn bản không để tâm lời U Viễn thì quát lên.

Nhưng hắn vừa quát thì Tử Thiên Long Hoàng hừ lạnh một tiếng, lập tức hắn bị trọng kích, lùi sau vài bước, sắc mặt trắng bệch.

Từ Ảo Ảnh Cốc đến đây, U Linh Tông từ mười hai trưởng lão giờ còn có hai.

Hai người này đều là Thánh Cấp hậu kỳ đỉnh phong.

Nhưng Tử Thiên Long Hoàng chỉ cần một tiếng hừ lạnh là khiến trưởng lão U Linh Tông bị chấn thương, tất cả cùng nhìn về phía hắn.

- Hề hề, không ngờ lần này đến Thiên Man Vị Diện lại gặp được hai Cổ Thần cường giả, đúng là không uống.

Kể trung niên kia cười, chỉ là âm thanh rất chói tai.

Người này trên áo có hình một vòng thái dương màu kim chói lòe.

Tử Thiên Long Hoàng lạnh nhạt:

- Chắc ngươi là thái thượng trưởng lão của Kim Nhật Thần Giáo?

Lý Phong khựng người, cười:

- Các hạ thật có nhãn lực, không ngờ cũng biết đến Kim Nhật Thần Giáo bọn ta.

Lúc này, Tử Thiên Long Hoàng nói với Lôi Kinh Thiên:

- Chủ nhân, Kim Nhật Thần Giáo là thế lực của Kim Quang Vị Diện, cách Thiên Man Vị Diện không xa.

Lôi Kinh Thiên gật đầu.

Trong vũ trụ bao la có vô số tinh vực, trong vô số tinh vực đó lại có vô số Vị Diện.

Tinh vực của Thiên Man Vị Diện có tên Xích Thành Tinh Vực, trong đây có hơn một nghìn Vị Diện giống như Thiên Man Vị Diện. Kim Quang Vị Diện cũng ở trong Xích Thành Tinh Vực, hơn nữa cách Thiên Man Vị Diện không xa lắm.

Khi tu luyện đến Thánh Cấp thì có thể thoát khỏi sự ràng buộc của Vị Diện, vào trong tinh vực thời không, phi hành đến Vị Diện khác.

- Chủ nhân?

Chúng nghe Tử Thiên Long Hoàng gọi Lôi Kinh Thiên như vậy thì thần sắc đều kỳ lạ.

Hắc ý nhân toàn thân bao trong hắc bào, không nhìn ra được nét mặt.

Ba người Kim Nhật Thần Giáo và hội U Linh Tông thì đều kinh ngạc.

Một Cổ Thần cường giả, trong hơn một nghìn Vị Diện ở Xích Thành Tinh Vực cũng thuộc những cường giả hàng đầu, một Cổ Thần cường giả gọi người khác là chủ nhân là cực hiếm.

Hơn nữa nhìn bề ngoài Lôi Kinh Thiên cũng chỉ là một Tông cấp cường giả.

Mấy người bọn U Viễn sắc mặt đều thay đổi.

Tất cả không ai nói gì, không khí lặng yên, ai ai cũng đề cao cảnh giác nhìn đối phương.

Lúc này một giọng nói từ bình nguyên vang lên:

- Hoan nghênh các vị đến với Tà Thần Cung!

Giọng nói vang lên đột ngột khiến tất cả sống người, nhìn lên bầu trời phía trên bình nguyên.

Chỉ thấy ở đó xuất hiện một thân ảnh trẻ tuổi, nói chính xác thì là một ảo ảnh, thực lực từ Thiên Thần trở lên là có thể cách thời không để lại phân thân ảo ảnh.

Uy lực từ thân ảnh này khiến ai cũng giật mình.

- Ta là Tà Chính.

Người đó hàm tiếu nhìn mọi người, nụ cười rất tà dị.

- Tà Chính?

Tử Thiên Long Hoàng giật mình.

Tà Chính chính là một trong ba vị Thượng Cổ Tam Tà Thần, hơn nữa nghe nói còn là người mạnh nhất trong số đó.

Tông chủ U Linh Tông và mấy người Lý Phong sắc mặt chấn kinh, xem ra chúng đều biết Tà Chính là ai.

Tuy cách hàng mấy chục vạn năm nhưng uy danh của Thượng Cổ Tam Tà Thần vẫn có sức uy chấn cả Xích Thành Tinh Vực.

Ở thời Thượng Cổ, Tam Tà Thần không chỉ là ba người mạnh nhất Thiên Man Vị Diện mà còn mạnh nhất Xích Thành Tinh Vực.

- Tám mươi vạn năm rồi, đã tám mươi vạn năm!

Lúc này, Tà Chính ngẩng đầu lên cảm thán, rồi dừng một chút, cúi xuống nhìn mấy người Lôi Kinh Thiên:

- Tám vạn năm nay, vô số cường giả đã đến Tam Tà Phong, nhưng tất cả đều chết tại đây. Trong đó có cường giả Thần Cấp, Cổ Thần, thậm chí Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong.

Mấy người bọn U Viễn nghe thế sắc mặt đều thay đổi.

Tuy chúng cũng biết từ thời Thượng Cổ đến nay tất cả những ai vào Tam Tà Phong đều không trở về nhưng vẫn ôm chút hy vọng.

Giờ nghe Tà Chính nói đến Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong còn chết thì tia hy vọng le lói cuối cùng cũng bị dập tắt.

Hai thái thượng trưởng lão U Linh Tông không tìm được lộ vẻ kinh hoàng.

Sắc mặt Lôi Kinh Thiên vẫn bình tĩnh như trước.

Tà Chính nhìn quanh rồi nói:

- Vạn năm trước, có một người tên Ngạo Thiên cũng rất tự tin về thực lực của mình, nhưng cuối cùng vẫn chết trong Tà Thần Cung!

- Cái gì? Ngạo Thiên chết trong Tà Thần Cung thật sao?

- Nói thế chắc chắn Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ở trong Tà Thần Cung!

Tất cả mọi người nghe Tà Chính nói Ngạo Thiên chết trong Tà Thần Cung thì đều chấn kinh.

Ngạo Thiên chết trong Tà Thần Cung thì chắc chắn Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ở trong đó rồi. Hơn nữa Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm trở thành vật vô chủ, hàng phục nó sẽ dễ hơn nhiều.

- Không sai, phục kiếm của hắc, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đúng là ở trong Tà Thần Cung.

Tà Chính cười.

- Không chỉ kiếm của hắc, mọi thứ của những cường giả từng vào Tà Thần Cung trong tám mươi vạn năm qua cũng đều còn ở đó. Đương nhiên, sau khi các người chết thì mọi thứ của các người cũng sẽ ở lại Tà Thần Cung.

168. Chương 168: Đẳng Xà Bình Nguyên

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 168: Đẳng Xà bình nguyên

Sự nôn nóng rực cháy trong mấy người bọn U Viễn bỗng chốc nguội lạnh.

Đúng thế, sau khi chết tất cả những thứ trên người đều sẽ rơi lại trong Tà Thần Cung như những cường giả trước đây.

Tám mươi vạn năm trước, dù là những Chủ Thần hậu kỳ cường giả vào Tà Thần Cung cũng không thoát khỏi vận mệnh ấy, mấy người bọn chúng có thể sao?

So với mấy người hội U Linh Tông thì bọn Long Kinh Thiên bình tĩnh hơn nhiều.

- Có năm tấm bảo tàng đồ.

Lúc này giọng nói của Tà Chính lại vang lên.

- Ở đây có bốn rồi, còn một tấm nữa, cũng có người có được nó rồi. Còn mười phút nữa người cầm tấm thứ năm sẽ vào đây.

Năm tấm bảo tàng đồ!

Long Kinh Thiên nhú mày.

Tà Chính nói xong thì nhắm mắt lại.

Mấy người Long Kinh Thiên cũng không nói gì, mọi người cùng đợi người cầm tấm bảo tàng đồ thứ năm. Quả nhiên khoảng mười phút sau một âm thanh xé gió vọng tới, rồi một người trung niên mặc lục bào bay tới. Trên phục sức người này có vẽ một cái đồ đằng.

- Lão đại, người của Man Hoang Thần Miếu.

Thấy người này, Cửu Vĩ Thiên Miêu ngạc nhiên, nói với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cũng thấy bất ngờ, không ngờ là người của Man Hoang Thần Miếu.

Trong hội đấu giá Phong Vân, vị tiểu thư ấy có lẽ là con gái của giáo chủ Man Hoang Thần Miếu, không ngờ lại gặp người của họ ở đây.

Hơn nữa Long Kinh Thiên nhận ra tu vi người này rất cao, cao hơn tất cả mọi người ở đây.

Ít nhất thì bề ngoài là vậy.

Chủ Thần trung kỳ đỉnh phong!

Nhưng có lẽ không phải giáo chủ Man Hoang Thần Miếu.

Vu Càn của Man Hoang Thần Miếu sau khi đến thì khựng người, rõ ràng là không ngờ lại có nhiều người ở đây như vậy, hơn nữa xem ra còn đang đợi hần?

- Được rồi, cả năm tấm bảo tàng đồ đều đã có đủ, vậy giờ ta cho các người biết một chuyện, hoặc có thể nói là quy tắc trò chơi.

Tà Chính nói.

- Vừa rồi ta đã khởi động hết cấm chế ở Tà Thần Cung, cửa lớn Tà Thần Cung cũng đã đóng, vì thế muốn rời khỏi đây các người chỉ còn cách phải tìm ra ngọc bài khổng chế Tà Thần Cung.

Cửa Tà Thần Cung đã đóng?

Mọi người nghe thế sắc mặt đều thay đổi.

Ngay cả mấy người hội Long Kinh Thiên cũng không thể giữ bình tĩnh được nữa.

Họ biết trong một tháng bắt buộc phải rời khỏi Tam Tà Phong nếu không sẽ bị tà lực của Thái Hoàng Cửu Tà Trận xâm nhập, trở thành tà vật, như vậy còn thảm hơn chết!

Mấy người U Linh Tông thì không kim được não động.

- Ngọc bài khổng chế ở Tà Thần Lâu, sâu trong Tà Thần Cung.

Tà Chính nói.

- Muốn tìm thấy Tà Thần Lầu thì các người bắt buộc phải đi qua Đàng Xà bình nguyên, rồi đến Vô Lôi Phong, đi qua đó chính là Áo Hải, xuyên qua Áo Hải thì đến Tà Thần Lầu.

Đàng Xà bình nguyên, Vô Lôi Phong, Áo Hải.

Sau Áo Hải là Tà Thần Lầu.

Mọi người nghe xong thì thở phào, chỉ cần vượt qua ba nơi là đến Tà Thần Lầu rồi.

Nhưng Tà Chính lại nói tiếp:

- Quên mất, Đàng Xà bình nguyên có tên như vậy là vì dưới lòng đất có hai con Đàng Xà Chủ Thần hậu kỳ đỉnh phong.

- Cái gì? Hai con Đàng Xà Chủ Thần hậu kỳ đỉnh phong?

Mọi người sắc mặt đều đại biến, hai trưởng lão U Linh Tông sắc mặt lập tức xám ngoét.

Đàng Xà là Thượng Cổ hung thú đó.

Đừng nói hai con, dù chỉ một con thôi cũng chẳng ai vượt qua được Đàng Xà bình nguyên.

Đàng Xà ẩn dưới lòng đất, công kích không ai tránh nổi, tốc độ cực nhanh.

Dù Lục Dực Tử Phụng tốc độ nhanh nhất trong Phụng Hoàng Tộc nhưng thực lực dù sao cũng chỉ là Thần Cấp lục trùng đỉnh phong, so với Đàng Xà kém hẳn một cảnh giới, nên luận tốc độ chắc chắn không thể bằng Đàng Xà.

Tử Thiên Long Hoàng cũng vậy.

Hơn nữa, Đàng Xà bình nguyên chỉ là cửa ải đầu tiên, thế thì Vô Lôi Phong thì sao? Còn cửa thứ ba là Áo Hải nữa?

E là khó hơn cửa thứ nhất nhiều.

Quả nhiên là bách tử nhất sinh!

- Lão đại, chẳng trách mà tám mươi vạn năm nay ngay Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong cường giả cũng không rời khỏi Tà Thần Cung được.

Cửu Vĩ Thiên Miêu mặt mày lo lắng.

Long Kinh Thiên không nói gì.

Tà Chính nói xong cũng không giới thiệu về Vô Lôi Phong, Áo Hải mà biến mất luôn.

Thấy Tà Chính biến mất, bọn U Linh Tông trầm mặc, ngay cả Lý Phong của Kim Nhật Thần Giáo vừa rồi còn kiêu ngạo giờ vẻ mặt cũng đầy nặng nề.

Không còn nghi ngờ gì nữa, hẳn cũng chẳng chắc chắn sẽ vượt qua được Đàng Xà bình nguyên.

Hắc y nhân kia hai mắt đảo liên hồi, không biết đang nghĩ gì.

- Tông chủ, giờ chúng ta làm gì?

Một thái thượng trưởng lão U Linh Tông hỏi U Viễn.

Lúc này trong lòng hắn cũng đang hối hận rồi.

Bảo tàng rất hấp dẫn, nhưng tính mạng quan trọng hơn.

U Viễn không trả lời mà quay lại nhìn bọn Lý Phong của Kim Nhật Thần Giáo nói:

- Chư vị, ta tin là không ai trong chúng ta chắc chắn vượt qua được Đàng Xà bình nguyên. Năm bên chúng ta tạm thời liên thủ vượt qua Đàng Xà được không?

Lý Phong ánh mắt nhấp nháy, rõ ràng hắn cũng tán đồng ý kiến này nhưng hắn không đồng ý ngay mà nhìn mấy người Long Kinh Thiên.

Hắc y nhân không nói gì.

Người trung niên của Man Hoang Thần Miếu nói:

- Ta không có ý kiến gì.

Lúc này Lý Phong mới nói.

- Ta cũng đồng ý liên thủ.

- Chủ nhân, chúng ta thì sao?

Tử Thiên Long Hoàng hỏi ý Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên bình thần gật đầu, coi như đồng ý tạm thời liên thủ. Thật ra với Long Kinh Thiên có liên thủ hay không không quan trọng.

Mọi người đồng ý, hắc y nhân cũng gật đầu.

- Được, đã vậy, năm bên chúng ta mỗi bên chân thủ một hướng, cùng vượt qua Đẳng Xà bình nguyên!

U Viễn cười nói.

Có điều, đột nhiên Long Kinh Thiên nói với Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Tiểu Thiên, chúng ta hợp thể.

- Được, lão đại!

Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp, rồi bay lên. Ánh sáng toả ra, nó chui vào người Long Kinh Thiên, ánh sáng lấp lánh liên tục, phía sau Long Kinh Thiên xuất hiện bốn cái đuôi linh hồ.

- Tiểu Dực, chúng ta cũng hợp thể.

Long Kinh Thiên nói với Lục Dực Tử Phụng.

Lục Dực Tử Phụng khựng người, rồi kinh ngạc nói:

- Chủ nhân...cái này...

Thú Vô Sư thường chỉ dung hợp được với một dị thú!

Hơn nữa Lục Dực Tử Phụng không phải dị thú.

Vì thế khi nghe Long Kinh Thiên nói hợp thể thì vô cùng kinh ngạc. Không chỉ Lục Dực Tử Phụng, ngay Tử Thiên Long Hoàng cũng vậy.

- Tiểu tử này điên rồi, lẽ nào hắn không biết Thú Vô Sư chỉ dung hợp được với một dị thú? Dù thân thể hắn có cường hãn thế nào chỉ cũng không thể hợp thể với hai dị thú, hơn nữa một trong số đó lại là tử linh yêu thú.

Một trưởng lão Kim Nhật Thần Giáp phía sau Lý Phong không khỏi chế giễu.

169. Chương 169: Đẳng Xà Xuất Hiện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 169: Đẳng Xà xuất hiện

Mấy người U Viễn cũng phì cười.

Hắc y nhân bên trong hắc bào ánh mắt kỳ quái, hắc cũng không tin sau khi dung hợp với Cửu Vĩ Thiên Miêu mà Kiếm Tiên Đồ Lục vẫn dung hợp được với một tử linh yêu thú khác.

Có điều, Lục Dực Tử Phụng ngạc nhiên xong cũng biến thành một đạo hoả quang chui vào cơ thể Long Kinh Thiên.

Ngay lập tức, khí tức toàn thân Long Kinh Thiên tăng mạnh, đồng thời hoả quang quanh người bùng lên.

Những con sóng lửa thôn phệ bốn phía!

Mấy người bọn U Viễn giật mình, không kịp lùi về phía sau tránh những con sóng lửa ấy.

Đó là Phụng Hoàng Hoả, hơn nữa Lục Dực Tử Phụng lại là Thần Cấp lục trùng đỉnh phong, dù là Cổ Thần cường giả bị chạm phải cũng sẽ bị thương.

- Không thể! Không thể nào! Tiểu tử này không phát nổ chết mà lại dung hợp một cách hoàn hảo như vậy!

Khi ấy U Viễn chấn kinh, không dám tin nhìn Long Kinh Thiên.

Trưởng lão Kim Nhật Thần Giáo vừa lên tiếng châm chọc cũng lùi ra xa, vẻ mặt không thể tin nổi.

Không gian xung quanh Long Kinh Thiên bị Phụng Hoàng Hoả bao phủ, cả một vùng lửa rực cháy kéo dài đến mấy phút mới dừng lại.

Long Kinh Thiên và Lục Dực Tử Phụng đã hợp thể thành công!

Một con phượng hoàng sáu cánh khổng lồ bay lượn quanh Long Kinh Thiên, cuối cùng giống như đồ dâng in lên người Long Kinh Thiên.

Do Phụng Hoàng Hoả nên áo trên người Long Kinh Thiên cháy rụi, mọi người nhìn thấy hình con phượng hoàng kia in lên người hắc thì đều chấn kinh đến sững sờ.

Hơn nữa, họ nhận ra, Long Kinh Thiên sau khi dung hợp với Lục Dực Tử Phụng đã đạt tới Thần Cấp thất trùng!

Điều này khiến tất cả có cảm giác phát điên!

Thường thì Thú Võ Sư dung hợp dị thú tuy tăng được thực lực tự thân nhưng chỉ có thể nhận được một phần thực lực của dị thú. Nhưng Long Kinh Thiên khi dung hợp Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng thì đã dung hợp toàn bộ thực lực của cả hai vào mình!

Thần Cấp thất trùng!

Mấy người U Viễn sắc mặt biến đổi liên tục.

- Người biến về bản thể đi!

Long Kinh Thiên không quan tâm ánh mắt bọn U Viễn, quay sang nói với Tử Thiên Long Hoàng.

- Rõ, chủ nhân!

Tử Thiên Long Hoàng sức tĩnh lại rồi rung mình một cái, một con Ngũ Trảo Kim Long dài hơn hai trăm trượng xuất hiện.

Long uy hùng hồn lan toả bốn phía.

Phong vân biến sắc.

Tuy vì Ma Kha Địa Ngục Đồ La Chú trong cơ thể mà thực lực của Tử Thiên Long Hoàng vẫn dừng lại ở mấy chục vạn năm trước nhưng bản thể của hắc là Ngũ Trảo Kim Long, dù chỉ là Cổ Thần sơ kỳ nhưng cũng có thể kích sát một Cổ Thần trung thần cường giả.

Hắc y nhân, kẻ đến từ Man Hoàng Thần Miếu, Lý Phong của Kim Nhật Thần Giáo và U Linh Tông sắc mặt đều đại biến.

- Ngũ Trảo Kim Long!

Lý Phong buột miệng.

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng rống lên một tiếng, tiếng long ngâm chấn động trời đất, khí thế lớn mạnh khiến cả kẻ đến từ Vạn Hoàng Thần Miếu, một Cổ Thần trung kỳ đỉnh phong cũng bay về sau.

U Viễn thì càng chấn kinh lùi về sau, còn hai trưởng lão thì bị long uy của Tử Thiên Long Hoàng chấn áp đến mức hít thở còn khó khăn, hai chân mềm nhũn, chưa kịp bay về sau thì đã bị khí lưu quét bay.

Một lát sau Tử Thiên Long Hoàng mới thu khí tức về.

Long Kinh Thiên bay lên lưng Tử Thiên Long Hoàng, tay xuất hiện Hỏa Long Thương.

- Các vị chuẩn bị xong chưa?

Lúc này Long Kinh Thiên nhìn sang mấy người U Linh Tông.

- Nếu xong rồi thì chúng ta xuất phát.

Mấy người U Linh Tông sức tỉnh rồi gật đầu.

- Vậy chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói, kim quang trên người loé lên, một bộ chiến giáp hiện lên.

- Đi nào!

Long Kinh Thiên nói.

- Vâng, chủ nhân!

Tử Thiên Long Hoàng đáp, thân hình lắc một cái, lập tức đã bay đi vài dặm, mấy người Lý Phong, Yêu Vực cũng bay theo sau.

U Viễn nhìn bản thể của Tử Thiên Long Hoàng rồi nhìn thân ảnh Long Kinh Thiên đứng trên lưng Ngũ Trảo Kim Long, ánh mắt không che giấu nổi sự chấn kinh.

- Tông chủ, rốt cuộc hắn là ai vậy? Không chỉ hợp thể được với dị hủ mà còn với tử linh yêu thú!

Một thái thượng trưởng lão truyền âm với U Viễn.

- Hơn nữa còn hoàn toàn dung hợp được thực lực của cả hai lên mình. Điều này...

U Viễn hít vào một hơi sâu.

- Còn cả con Ngũ Trảo Kim Long kia nữa, rốt cuộc là vị cường giả nào của Long Tộc? Long hoàng hiện nay của Long Tộc cũng không mạnh như vậy chứ?

Vị thái thượng trưởng lão này tiếp tục truyền âm.

- Ngũ Trảo Kim Long!

Ánh mắt U Viễn nhấp nháy.

Vì tông môn U Linh Tông ở vùng ven nam vực trong Ma Thần Chiến Trường nên chưa biết chuyện sáu phái Võ Thần Điện vây công Long Viêm Cốc. Nếu biết thì đã sớm đoán ra Tử Thiên Long Hoàng rồi.

- Thái thượng trưởng lão, kẻ này có thể đồng thời dung hợp một dị thú, một tử linh yêu thú, nếu Kim Nhật Thần Giáo chúng ta có được công pháp này thì có thể xưng bá Xích Thành Tinh Vực!

Vị trưởng lão Kim Nhật Thần Giáp vừa rồi châm chọc Long Kinh Thiên truyền âm tới Lý Phong.

Lý Phong gật đầu, rồi lại lắc đầu đáp:

- Chuyện này đợi đến khi ra khỏi Tà Thần Cung rồi nói.

Hiện giờ đang trong Tà Thần Cung, sống chết ra sao còn chưa rõ, nghĩ tới chuyện đó là hơi thừa.

- Có điều, hắn vẫn có chút tự cao, tưởng rằng dung hợp một dị thú, một tử linh yêu thú, thực lực nâng lên Thần Cấp thất trùng là có thể coi thường Đẳng Xà Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong sao?

Lý Phong cười thầm.

- Như thế cũng tốt, cứ để hấn bay phía trước thu hút Đằng Xà công kích.

Tuy nói là mỗi bên chấn thủ một hướng, nhưng Kim Nhật Thần Giáo, U Linh Tông, Vạn Hoàng Thần Miếu và hắc y nhân vô ý hoặc hữu ý lùi sau Long Kinh Thiên một chút.

Rõ ràng ai cũng nghĩ như Lý Phong, muốn để Long Kinh Thiên bay phía trước thu hút sự công kích của Đằng Xà.

Long Kinh Thiên đứng trên người Ngũ Trảo Kim Long, vận chuyển thiên nhĩ, nghe hết được những gì bọn U Viễn và Lý Phong nói, trong lòng cười khẩy.

Thật ra với thiên tôn thể của hấn, đừng nói dung hợp một dị thú, một tử linh yêu thú, dù dung hợp thêm cả Tử Thiên Long Hoàng cũng không thành vấn đề!

Chỉ là dung hợp ba thì chân khí tiêu hao quá lớn, giờ chỉ có Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng mà linh khí hấp nạp trong đan điền cũng đã vô cùng kinh người rồi.

Bên trong cơ thể hấn còn chưa đến hai dòng nhị phẩm đỉnh giới linh mạch, nhiều nhất chỉ có thể cảm cự năm sáu tiếng. Nếu dung hợp thêm Tử Thiên Long Hoàng nữa thì có lẽ ba tiếng cũng không nổi.

Vì thế hấn phải vượt qua Đằng Xà bình nguyên càng nhanh càng tốt.

Đương nhiên, bay phía đầu sẽ dễ bị Đằng Xà công kích nhất, nhưng cũng có khi Đằng Xà lại tấn công kẻ ở sau cùng!

Cả đoàn người phi hành, rất nhanh đã vào tới trung tâm Đằng Xà bình nguyên.

Ngay khi ấy, đột nhiên khí lưu từ bốn phía trở nên điên cuồng, mặt đất chấn động dữ dội, giống như có tuyệt thế hung thú đang muốn phá đất bò lên.

170. Chương 170

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 170: Thời khắc sinh tử

Khi mọi người đang kinh ngạc thì mặt đất rung chuyển, một cái đầu rắn khổng lồ phá đất chui lên, cái đầu này thậm chí còn to hơn mấy lần so với đầu của Ngũ Trảo Kim Long Tử Thiên Long Hoàng.

Hơn nữa điều khiến mọi người kinh ngạc đó là nó cũng giống đầu rồng có hai sợi râu dài.

Hai sợi râu này có màu xanh kim, dài đến vài trượng.

- Đằng Xà!

- Đằng Xà xuất hiện rồi!

Một thái thượng trưởng lão U Linh Tông và trưởng lão của Kim Nhật Thần Giáo không kìm được thét lên.

Dọc đường mọi người đều thấp thỏm, cuối cùng thì Đằng Xà cũng xuất hiện!

Con Đằng Xà này xuất hiện chắn phía trước Long Kinh Thiên, thân xa từ dưới đất nhô cao đến mấy trăm trượng, nó há to cái mồm đỏ lòm tấn công về phía Long Kinh Thiên.

Mấy người hội Kim Nhật Thần Giáo, U Linh Tông thấy thế thì mừng rỡ.

- Tông chủ, tiểu tử kia ở đằng trước quả nhiên thu hút Đằng Xà công kích!

Một trưởng lão U Linh Tông truyền âm.

U Viễn cũng cười, trong lòng được thả lỏng.

Lúc này, một trưởng lão Kim Nhật Thần Giáo cũng truyền âm tới Lý Phong.

- Tiểu tử đó thu hút Đằng Xà, tốt nhất là đánh đến lũng bại câu thương, đến lúc đó chúng ta chẳng phải mất sức gì, vượt qua được Đằng Xà bình nguyên!

Long Kinh Thiên nhìn con Đằng Xà đang lao tới với vẻ mặt bình tĩnh, hần bay lên tránh được công kích của Đằng Xà trước sự kinh ngạc của hội U Linh Tông.

- Phụng Hoàng Trường Minh!

- Hoả Long Thăng Thiên!

Tiếp đó Hoả Long Thương trong tay hần vung lên, chỉ thấy một con hoả long khổng lồ bay ra, hảo diệm trên người Long Kinh Thiên biến thành một con phụng hoàng cùng với hoả long tấn công Đằng Xà.

Đồng thời lúc đó, ngũ trảo của Tử Thiên Long Hoàng cũng đánh tới.

- Kim Long Chưởng!

Kim Long Chưởng, cái tên rất phổ thông, nhưng một chưởng đánh ra chỉ thấy năm cái chưởng ấn kim sắc khổng lồ in lên người Đằng Xà.

Con Đằng Xà kêu lên thảm thiết, thân hình to lớn bị đánh bật ra sau.

Long Kinh Thiên phi thân lên người Ngũ Long Kim Trảo.

- Chúng ta đi!

Ngay lập tức Tử Thiên Long Hoàng đưa Long Kinh Thiên vòng qua con Đằng Xà bay về phía trước.

Đằng Xà hứng hợp kích của Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng, đau đớn lùi về sau, thân hình vươn lên gầm rú rồi quay sang tấn công bọn Kim Nhật Thần Giáo và U Linh Tông.

Bọn chúng lúc này đại kinh thất sắc.

- Không hay rồi!

- Động thủ!

Nhưng bọn Lý Phong vừa dứt lời thì nghe một tiếng kêu thê thảm, một trưởng lão U Linh Tông không kịp tránh bị Đằng Xà đớp phải. Nó không nuốt mà nhai mấy cái, dường như đang thưởng thức mùi vị thịt người.

Trưởng lão đó kêu thảm, khi thân hình bị nhai phát ra những tiếng răng rắc khiến mấy người Lý Phong, Yêu Vực đều sởn gai ốc.

Nhưng lúc này đột nhiên từ dưới bình nguyên lại có một tiếng nổ lớn vang lên, một cái đầu rắn khổng lồ khác chui lên.

Con Đằng Xà còn lại đã xuất hiện!

Con Đằng Xà này có đầu hơi khác với con kia, hơn nữa hình thái cũng nhỏ hơn, xem ra là một đực một cái.

Tuy nói là nhỏ hơn nhưng chỉ là so với con đực. Hai con Đằng Xà uốn lượn trên không cũng che hết ánh mặt trời.

Nhìn hai con Đằng Xà một trước một sau, sắc mặt bọn Lý Phong trắng bệch.

- Phong Vân Áo Động!

- Lực Chuyển Huyền Thân!

- Đằng Đồ Phụ Thể!

Lý Phong của Kim Nhật Thần Giáo, U Viễn của U Linh Tông, Vu Càn của Man Hoang Thần Miếu, tất cả đều thi triển hết tuyệt kỹ thoát chết của mình!

Kịch chiến với hai con Đẳng Xà Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong rõ ràng không phải lựa chọn thông minh. Vì thế chúng phải chạy trốn!

Toàn thân hắc y nhân nổi hắc vụ bao bọc xung quanh, khi hai con Đẳng Xà tấn công, hấn tránh qua khe hở công kích.

Mấy người Lý Phong đang vừa tránh vừa trốn thì phía sau có vài tiếng kêu thảm, quay lại nhìn thì thấy trưởng lão của Kim Nhật Thần Giáo còn cả vị trưởng lão cuối cùng của U Linh Tông bị hai con Đẳng Xà ngoạm trúng.

- Tông chủ, cứu ta!

- Cứu ta!

Trưởng lão U Linh Tông giãy giụa, thét lên thảm thiết.

Nhưng thấy cảnh đó thì U Viễn đã sợ đến tái mét mặt mày, cùng với bọn Lý Phong không dám dừng lại, liều mạng trốn chạy.

Hai con Đẳng Xà nhai xong thì tiếp tục truy đuổi bọn U Viễn.

Lý Phong, Vu Vàn và hắc y nhân là Cổ Thần cường giả, tốc độ nhanh hơn Huyết Võ Ma Hoàng không ít.

Vì thế mấy người bọn U Linh Tông rơi lại phía sau.

Rất nhanh hai con Đẳng Xà đã đuổi tới nơi, thấy ngay sát đã là hai con Đẳng Xà, U Viễn sắc mặt tái nhợt, triệu hoán dị thú Lam Nhân Ma Hạt để hợp thể, tốc độ phi hành nhanh lên khá nhiều.

Thái thượng trưởng lão U Linh Tông cũng hợp thể với dị thú.

Không lâu sau lại có tiếng kêu thảm thiết.

U Viễn quay lại nhìn, chỉ thấy một vị thái thượng trưởng lão không có dị thú, không phải Thú Võ Sư bị một con Đẳng Xà cắn trúng.

Tất cả điên cuồng bay đi, hai con Đẳng Xà vẫn theo sát phía sau không buông tha.

Một lát sau lại một tiếng kêu thảm nữa vang lên.

Lần này là trưởng lão của Kim Nhật Thần Giáo.

Long Kinh Thiên nhìn bọn Lý Phong theo ngay sát mình cười khẩy, muốn để hấn đi trước thu hút công kích của Đẳng Xà sao?

Long Kinh Thiên đứng trên Ngũ Trảo Kim Long, bay đi với tốc độ kinh người, để bọn Lý Phong rớt lại phía sau.

Sau khi vị trưởng lão cuối cùng của Kim Nhật Thần Giáo thành thức ăn cho Đẳng Xà thì bay cuối cùng chính là Yêu Vực và thái thượng trưởng lão U Linh Tông rồi.

Hai người này tuy có dị thú hợp thể tốc độ nhanh hơn không ít nhưng sao có thể thoát được sự truy kích của hai con Đẳng Xà Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong? Rất nhanh nó đã đuổi được hai người, khoảng cách ngày một ngắn lại.

Năm dặm, bốn dặm, ba dặm, hai dặm!

U Viễn thấy Đẳng Xà đang ngày một gần hơn ánh mắt đầy tuyệt vọng, hấn nghĩ đến rất nhiều tình huống khi đến Tam Tà Phong nhưng không nghĩ tới việc trở thành thức ăn cho Đẳng Xà.

Đẳng Xà lao tới, há cái mõm đỏ hồng tấn công về phía hấn

U Viễn kinh hoàng, tung chưởng đánh vị trưởng lão bay bên cạnh bay về phía sau làm thức ăn thay hấn.

- Tông chủ, người thật độc ác!

Vị thái thượng trưởng lão đó bị cắn trúng, nửa thân trên còn thò ra ngoài, chỉ về phía U Viễn uất hận kêu lên.

Nhưng vừa dứt lời thì bị Đằng Xà nuốt vào bụng.

Đằng Xà nuốt xong lại tiếp tục đuổi theo U Viễn.

171. Chương 171: Vô Lôi Phong

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 171: Vô Lôi Phong

U Viễn thấy hai con Đằng Xà vẫn đuổi sát phía sau thì sắc mặt trắng bệch. Hắn bỗng nghiêng rằng, toàn thân có hắc hỏa diễm cháy phùng phùng.

Lập tức tốc độ nhanh thêm không ít.

Đây là bí pháp chạy tháo mạng của U Linh Tông hắn, tiêu hao sinh mệnh lực để kích phát toàn bộ sức mạnh tiềm ẩn.

Nhưng trạng thái này của hắn không thể duy trì được lâu, mười phút sau tốc độ lại chậm đi, sắc mặt càng thêm tái nhợt, hai con Đằng Xà lại đuổi tới gần.

- Tiểu tử, ngươi chết đi!

Con Đằng Xà phía trước nhìn U Viễn cười khẩy, hai mắt loé sáng, rồi lao tới tấn công hắn.

Không gian lập tức sụp đổ.

Thân thể U Viễn chịu đòn oanh kích mạnh mẽ, người bắn về phía trước, máu tươi tuôn trào.

Hai con Đằng Xà truy kích.

Ánh mắt U Viễn lúc này đầy tuyệt vọng và khủng hoảng.

Nhưng khi hai con Đằng Xà tới gần, đột nhiên ánh sáng loé lên, bình nguyên biến mất, hắn ngã ra mặt đất, ngẩng lên nhìn thì chỉ thấy một ngọn núi khổng lồ phía trước.

Dưới chân núi là Long Kinh Thiên và bọn Kim Nhật Thần Giáo.

U Viễn khựng người, rồi vẻ mặt mừng rỡ.

- Ta vượt qua được Đằng Xà bình nguyên rồi?

- Cuối cùng ta cũng vượt qua được rồi!

Ngọn núi khổng lồ trước mặt chính là Vô Lôi Phong!

Hắn đã vượt qua Đằng Xà bình nguyên!

Nghĩ lại cảnh tượng kinh hoàng bị Đằng Xà truy sát vừa rồi, lưng hắn ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Hắn run rẩy bước tới phía sau mấy người Long Kinh Thiên.

- Các người....

U Viễn phẫn nộ định quát mắng bọn Long Kinh Thiên. Đã nói là mỗi bên trấn thủ một hướng nhưng Long Kinh Thiên và bọn Kim Nhật Thần Giáo lại chạy trước.

Nhưng vừa định lên tiếng thì thấy ánh mắt lạnh băng của bọn Long Kinh Thiên, hấn lập tức ngậm mồm lại. Lúc này hấn mới nhớ U Linh Tông chỉ còn lại một mình hấn.

Mấy người Long Kinh Thiên bất cứ ai muốn giết hấn cũng dễ như trở bàn tay.

U Viễn ngậm mồm lại, vẻ mặt ngượng ngùng rồi nhìn theo ánh mắt của bọn Lâm Tiêu nhìn lên ngọn núi.

Ngọn núi này cao sừng sững, đỉnh chạm đến tận tầng mây. Tuy so với Tam Tà Phong thì thể tích nhỏ hơn một chút nhưng cũng phải đến vài nghìn dặm bán kính. Hơn nữa kỳ lạ là ngọn núi này lại có hình tam giác.

Tà Chính không xuất hiện nữa.

Ở Đàng Xà bình nguyên hấn đã nói trước có hai con Đàng Xà Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong. Thế còn Vô Lôi Phong thì sao? Nghe tên thì là... đỉnh núi không có sét?

Không có sét, thế ngoài sét ra?

Tất cả yên lặng không một ai nói gì, cũng không ai tiến về phía trước.

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng đã trở lại hình người, nhưng Long Kinh Thiên vẫn hợp thể với Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng. Long Kinh Thiên nói với Tử Thiên Long Hoàng:

- Chúng ta đi thôi.

Thời gian hợp thể của hấn không được lâu, chần chờ thêm một phút là linh khí tiêu hao sẽ nhiều hơn. Vì thế hấn phải nhanh chóng đến Tà Thần Các trước khi dùng hết linh khí trong linh mạch.

Có điều, lần này hấn không bảo Tử Thiên Long Hoàng biến thành bản thể, hai người một trước một sau bay lên đỉnh núi.

Vô Lôi Phong có hình tam giác, muốn sang mặt kia của đỉnh núi thì phải vượt qua đỉnh thôi.

Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng đi trước, mấy người Lý Phong cũng bay theo sau.

Giờ Long Kinh Thiên là Thần Cấp thất trùng, tốc độ bay rất nhanh, chỉ một lát đã tới lưng chừng núi.

Nhưng ngay khi ấy, đột nhiên phía trên bầu trời bỗng đánh xuống một cột sét khổng lồ, bán kính đến vài dặm, bên trên quần quanh những tia lôi điện màu đỏ tím.

Một thứ năng lượng huỷ diệt lan toả.

- Tịch Diệt Thần Lôi!

Nhìn thấy cột sét khổng lồ ấy, Lý Phong của Liễu Nghiên, Vu Càn của Man Hoang Thần Miếu, hắc y nhân và cả U Viễn đều đồng thanh, kinh hoàng kêu lên.

Tịch Diệt Thần Lôi!

Cường giả từ Thánh Cấp trở lên muốn đột phá cảnh giới thì thiên địa sẽ giáng kiếp lôi. Còn cường giả Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong muốn đột phá Thiên Thần Cảnh thì sẽ giáng Tịch Diệt Thần Lôi!

- Trời ạ, là Tịch Diệt Thần Lôi, đến cường giả Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong còn khó lòng chống đỡ nổi.

Sắc mặt vừa hồi phục một chút của U Viễn lại xám ngoét. truyện cập nhật nhanh nhất tại [chấm](#)

Cường giả Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong độ kiếp thất bại, trước Tịch Diệt Thần Lôi cũng sẽ bị huỷ diệt cả thân thể lẫn tinh thần.

Thần lôi đánh xuống, bọn Lý Phong kinh hoàng tránh né.

Tịch Diệt Thần Lôi nhằm vào Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng.

- Chủ nhân!

Tử Thiên Long Hoàng thấy thế kinh hãi.

Về mặt Long Kinh Thiên vẫn bình tĩnh, đặt tay lên vai Tử Thiên Long Hoàng, ánh sáng loé lên rồi biến mất.

Tịch Diệt Thần Lô đánh vào không trung.

Uỳnh!

Cả ngọn núi rung chuyển dữ dội.

Một lát sau, khi chấn động giảm bớt, mấy người Lý Phong nhìn thì thấy chỗ Tịch Diệt Thần Lô vừa đánh xuống đã xuất hiện một cái hố nông bán kính vài nghìn dặm.

Tịch Diệt Thần Lô đủ giết chết một Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong lại chỉ để lại trên bề mặt Vô Lô Phong một cái hố nông?

Rốt cuộc ngọn Vô Lô Phong này làm từ gì mà cứng vậy?

- Tiểu tử kia chết rồi à?

Vu Càn của Man Hoang Thần Miếu nhìn nơi đó trống rỗng, khí tức của Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng cũng biến mất, không tìm được hõ.

Một lúc sau vẫn không thấy Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng xuất hiện.

- Lê nào bị Tịch Diệt Thần Lô oanh kích chết hẳn rồi?

Lý Phong dùng thần thức quét quanh nghi hoặc nói.

U Viễn không tìm được cười khẩy.

Nhưng đúng lúc hần nở nụ cười thì không gian phía trước đột nhiên có dao động, Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng hiện ra.

Nụ cười của U Viễn cứng đờ lại.

Long Kinh Thiên xuất hiện, quét mắt nhìn mọi người, vẻ mặt lạnh lùng, nói với Tử Thiên Long Hoàng:

- Chúng ta đi!

Nói rồi cũng Tử Thiên Long Hoàng tiếp tục bay lên đỉnh núi.

Mọi người sực tỉnh rồi cũng bay đi, mỗi người một sắc mặt khác nhau.

- Chủ nhân, không ngờ Vô Lô Phong lại sinh ra Tịch Diệt Thần Lô.

Tử Thiên Long Hoàng nghĩ lại cảnh vừa rồi trong lòng vẫn thấy chút sợ hãi. Nếu không có Long Kinh Thiên thì e là hần cũng khó tránh nổi.

Không tránh nổi thì hậu quả sẽ là? Nghĩ đến đó mà tim Tử Thiên Long Hoàng run lên.

- Chúng ta phải vượt qua Vô Lô Phong nhanh nhất có thể.

Sắc mặt của Long Kinh Thiên cũng ngưng trọng, vừa rồi hần thi triển Tiên Độn Thuật, tuy tránh được Tịch Diệt Thần Lô nhưng tiêu hao rất nhiều nguyên khí. Nếu cứ như thế, chỉ e chưa vượt qua được Vô Lô Phong thì linh khí hết, hần sẽ không thể hợp thể với Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng nữa.

Như thế sẽ càng nguy hiểm.

Tất cả cùng bay lên đỉnh núi, đúng lúc đó, Tịch Diệt Thần Lô lại đánh xuống, nhưng không phải một, mà là hai cột!

Một trước một sau, nhằm tới Long Kinh Thiên và mấy người Lý Phong mà đánh xuống.

172. Chương 172: Lý Phong Chết

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 172: Lý Phong chết

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Hai đạo Tịch Diệt Thần Lôi!

Thấy hai đạo Tịch Diệt Thần Lôi giáng xuống, bọn Lý Phong không ai là không kinh hoàng. Áp lực bao trùm, thần lôi còn chưa đánh xuống mà tất cả đã có ý nghĩ không thể kháng cự.

Một cảm giác bất lực!

Thấy hai đạo Tịch Diệt Thần Lôi đánh xuống, toàn thân Lý Phong bỗng bạo phát kim quang. Một quang sáng giống như vàng mặt trời bay lên.

Hắn dùng toàn lực bay đi.

Toàn thân Vu Càn cũng xuất hiện vô số đồ đằng với nhiều hình dạng kỳ quái, mỗi cái đều có uy lực vô lượng, tất cả là mười sáu cái đồ đằng!

Sau khi tế đồ đằng ra, chúng tạo thành một cái đại trận chặn Tịch Diệt Thần Lôi lại.

Khi Tịch Diệt Thần Lôi giáng xuống thì thân hình hắn lướt tránh được.

Hắc y nhân toàn thân bao bọc trong hắc vụ, hắc vụ cuộn cuộn, cũng tránh được thần lôi oanh kích.

Nhưng ba người Lý Phong vừa tránh được thì nghe bên cạnh có tiếng kêu thảm. Cả ba quay lại thì thấy U Viễn bị Tịch Diệt Thần Lôi đánh trúng, toàn thân nổ tan tành!

Thậm chí không còn vụn xác nữa, dị thú hợp thể của hắn, Lam Nhân Ma Hạt cũng chịu hậu quả tương tự.

Ba người thấy thế vẻ mặt đều đầy kinh hãi.

Lúc này cuối cùng chúng cũng tận mắt chứng kiến uy lực của Tịch Diệt Thần Lôi trong truyền thuyết. Trước sức mạnh hủy diệt này, Thần Cấp cường giả căn bản không có khả năng phản kháng.

Ba người Lý Phong nuốt nước bọt một cái.

Tiếng kêu thảm thiết của U Viễn và khí tức tử vong lan toả trong không gian.

Lúc này Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng hiện ra.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn nơi U Viễn chết.

- Đi thôi!

Long Kinh Thiên không chần chừ dẫn Tử Thiên Long Hoàng tiếp tục bay đi.

Ba người Lý Phong, Vu Càn và hắc y nhân theo phía sau, thần thức không ngừng quét xung quanh đầy cảnh giác.

Nhưng chúng thấy nhẹ nhõm khi nửa tiếng sau không thấy Tịch Diệt Thần Lôi nữa.

Dọc đường bình an vô sự.

- Chủ nhân, có chút bất thường.

Tử Thiên Long Hoàng phía sau Long Kinh Thiên lo lắng nói.

Nửa tiếng liền không có Tịch Diệt Thần Lôi, đương nhiên là bất thường.

Long Kinh Thiên gật đầu, ánh mắt ngưng trọng.

Đây cũng giống như Huyết Xung Đại Đế ở Ảo Ảnh Cốc đột nhiên biến mất, cuối cùng cả Huyết Xung Đại Đế Tộc đều xuất hiện!

Hơn nữa Long Kinh Thiên phát hiện, khí lưu trên không trung càng ngày càng ngưng trệ, một luồng áp lực vô hình đang không ngừng tăng lên, lần sau Tịch Diệt Thần Lôi xuất hiện chắc chắn sẽ khủng bố hơn.

Ba người Lý Phong hiển nhiên cũng phát hiện dòng khí lưu càng ngày càng ngưng trệ, vẻ mặt không giấu nổi sự bất an. Toàn thân vận chuyển chân khí, thận trọng nhìn lên bầu trời.

Cứ thế nửa tiếng nữa trôi qua, khí lưu gần như không di chuyển.

Hơn nữa điều khiến bọn Lý Phong kinh hoàng đó là sắc trời biến đổi, bầu trời cao trong xanh trở nên tối sẫm, từng đám mây đen không ngừng ngưng tụ.

Những tầng mây đen không ngừng cuộn cuộn giống như đang thai nghén một con tuyệt thế hung thú, áp lực tăng gấp mấy lần.

Trước áp lực này, mấy người Lý Phong như có ngọn núi đè nặng lên ngực, hít thở cũng khó khăn.

- Đây là dấu hiệu của kiếp lôi!

Tử Thiên Long Hoàng sắc mặt thay đổi, nói.

Hắn từng vượt qua Thánh Kiếp, Cổ Thần Kiếp, đương nhiên biết trong tầng mây đen kia đang thai nghén cái gì.

Tịch Diệt Thần Lôi!

Hơn nữa còn là một lượng lớn Tịch Diệt Thần Lôi!

Long Kinh Thiên cũng chau mày nhìn tầng mây đen cuộn cuộn trên trời.

Đột nhiên hắc vân bỗng cuộn trào giống như con sóng khổng lồ bị khuấy động.

Hắc vân đột nhiên xuất hiện vô số cái lỗ lớn, rồi từ đó Tịch Diệt Thần Lôi bắn ra.

Không phải bốn đạo!

Không phải tám, mà là mười sáu, mười sáu đạo Tịch Diệt Thần Lôi!

- Mười sáu đạo Tịch Diệt Thần Lôi!

Lý Phong kêu lên thất thanh, nhưng vừa kêu lên thì đã bị Tịch Diệt Thần Lôi nhấn chìm.

Trước sự oanh kích của mười sáu đạo Tịch Diệt Thần Lôi, cả không gian trở nên biến dạng.

Thậm chí không gian còn phát ra những âm thanh quái dị, vang lên không ngừng trong não mấy người Lý Phong.

Uỳnh uỳnh!

Rất nhanh cả mười sáu đạo Tịch Diệt Thần Lôi đã đánh xuống, không chỉ cả Vô Lôi Phong chấn động mà ngay mặt đất xung quanh đó cũng rung chuyển.

Không có tiếng kêu thảm, chỉ có âm thanh uỳnh uỳnh vang lên không ngừng.

Rất lâu, rất lâu sau mọi thứ mới trở lại yên tĩnh.

Nơi mười sáu đạo Tịch Diệt Thần Lôi đánh xuống, sườn núi Vô Lôi Phong bị gọt mất một tầng, trong vòng vài nghìn dặm không còn gì, tất cả cây cối, sinh vật đều biến mất.

Mấy người Long Kinh Thiên cũng biến mất.

Rất lâu sau mới có một tiếng rên rỉ vang lên. Rồi một thân ảnh rơi xuống từ hư không, chính là Lý Phong của Liễu Nghiên. Chỉ thấy chiến bào trên người hắn rách tan tành, tóc tai bù xù, toàn thân đầy vết máu, ngực phập phồng lên xuống yếu ớt, xem ra không sống nổi nữa.

Tiếp đó là Vu Càn của Man Hoang Thần Miếu, tình hình của hắn tốt hơn chút nhưng toàn thân cũng đầy vết thương, chiến bào của hắn cũng biến mất, đồ đạc biến mất, một tay đã gãy, người lao đao.

Hắc y nhân thì mất hắc bào, lộ ra gương mặt của một lão giả gầy gò. Sắc mặt hắn tái nhợt, ôm ngực kinh hãi nhìn về Vô Lôi Phong.

- Vô Lôi Phong?

Vu Càn cười thê thảm.

Đây đâu phải đỉnh núi không sét, giờ thậm chí hắn nghi ngờ có phải Tà Chính cố tình đổi tên của ngọn núi này không.

Lúc này, không gian dao động, Long Kinh Thiên hiện thân, chiến bào của hắn cũng đã mất, trên người lộ ra hình hoa văn Ngũ Trảo Kim Long và phượng hoàng. Một long một phụng quần quanh ngực và lưng hắn. Vào khoảnh khắc cuối cùng, hắn đã hợp thể với Tử Thiên Long Hoàng.

Vu Càn, Hắc Y Nhân đều chấn kinh không dám tin khi thấy trên người Long Kinh Thiên không hề có bất cứ vết thương nào!

Bị Tịch Diệt Thần Lôi đánh trúng mà trên người không có vết thương nào!

Mấy người Vu Càn kinh hãi, còn kinh hãi hơn cả khi Long Kinh Thiên dung hợp ba thú!

Long Kinh Thiên nuốt một viên đan dược, kiểm chế khí huyết đang sôi trào, nhìn Lý Phong đang nằm dưới đất.

- Cứu, cứu ta!

Lý Phong giơ tay ra, giọng nói yếu ớt, nhưng vừa nói xong thì hắn không còn động tĩnh gì nữa, chết rồi!

Cổ Thần cường giả đã chết!

Long Kinh Thiên vận chuyển công pháp phát tán đan dược được lực ra toàn thân, hồi phục một chút hắn lại bay lên đỉnh núi. Thấy người Vu Càn, hắc y nhân thấy thế, nhìn nhau rồi cũng bay lên.

Họ biết dừng lại Vô Lôi Phong thêm một phút sẽ nguy hiểm thêm một phần.

Lý Phong chết rồi, vậy người tiếp theo chưa biết chừng sẽ là họ.

173. Chương 173: Ảo Hải Khó Đi

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 173: Ảo Hải khó đi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên hợp thể với Tử Thiên Long Hoàng tốc độ lại nhanh hơn, chỉ là lượng linh khí tiêu hao quá lớn. Linh khí linh mạch trong cơ thể Long Kinh Thiên trước đây chỉ giống như khe suối nhỏ chảy đi, còn bây giờ đã như biển lớn ồ ạt.

Cứ thế này thì cùng lắm hắn duy trì được một giờ nữa mà thôi.

Nhưng cũng may đến khi lên đỉnh Vô Lôi Phong thì không còn gặp phải Tịch Diệt Thần Lôi nữa.

Qua đỉnh núi, sang đến bên kia, hắn phi hành xuống chân núi, dọc đường không có gì nguy hiểm, không còn xuất hiện Tịch Diệt Thần Lôi.

Không lâu sau khi Long Kinh Thiên xuống chân núi bên kia, phía sau Vu Càn và hắc y nhân cũng tới nơi.

Hai người thở phào nhẹ nhõm.

Cuối cùng cũng qua Vô Lôi Phong rồi!

Đã qua được hai trong ba cửa ải rồi!

Vậy chỉ còn một ải nữa thôi.

Ảo Hải!

Lúc này, Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phụng và Tử Thiên Long Hoàng giải thể.

Sắc mặt Long Kinh Thiên có chút tái đi.

- Lão đại không sao chứ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu lo lắng hỏi. Tất cả hợp thể với Long Kinh Thiên Tịch Diệt Thần Lôi đánh xuống tất cả Long Kinh Thiên hứng hết vì thể tam thú không bị thương thế gì.

Long Kinh Thiên xua tay, nuốt một viên đan dược rồi ngồi xuống vận chuyển công pháp điều hoà hơi thở.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng, Lục Dực Tử Phụng thấy thế đứng bên cạnh bảo vệ hẩn.

Vu Càn và hắc y nhân thấy thế, lưỡng lự một chút rồi cũng tìm một chỗ ỉnh ngồi xuống, uống đan dược và điều hoà.

Trúng Tịch Diệt Thần Lôi, thương thế của cả hai đều không nhẹ, nếu không kịp thời vận công ổn định lại thì có thể sẽ ảnh hưởng đến tu vi sau này, e là khó lòng đột phá.

Mấy tiếng sau, Long Kinh Thiên tỉnh lại, thở ra một luồng khí đục.

- Chủ nhân không sao chứ?

Tử Thiên Long Hoàng hỏi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng cùng tiến lại.

- Không sao.

Long Kinh Thiên lắc đầu, hẩn chỉ là tiêu hao chân khí quá nhiều, còn Tịch Diệt Thần Lôi không hề gây thương thế gì cho hẩn cả.

Long Kinh Thiên đứng dậy.

Lúc này Vu Càn và hắc y nhân cũng tỉnh lại.

- Chủ nhân, giờ chúng ta đã vượt qua Đẳng Xà bình nguyên, Vô Lôi Phong, chỉ còn lại Ảo Hải thôi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói, không giấu nổi sự vui mừng.

Qua Ảo Hải nữa là đến Tà Thần Các rồi.

Ngọc bài không chế cấm chế của Tà Thần Cung ở trong Tà Thần Các, vậy thì chắc bảo tàng của Tà Thần Cung cũng ở trong đó rồi.

- Ảo Hải.

Long Kinh Thiên nhắc lại một lần.

Ải đầu tiên là hai con Đẳng Xà Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong, ải thứ hai là Tịch Diệt Thần Lôi, đến Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong cường giả bị đánh trúng cũng tan thành tro bụi.

Vậy thì ải thứ ba chắc chắn càng khó khăn hơn.

- Hà hà, không ngờ các người qua được hai ải vừa rồi!

Lúc này một giọng nói bỗng vang lên, trên không trung hiện ra một thân ảnh, chính là ảo ảnh phân thân của Tà Chính.

Tà Chính xuất hiện là tất cả cùng nhìn về hẩn.

Tà Chính chăm chú quan sát tất cả, ánh mắt khi lướt qua Long Kinh Thiên thì nghi hoặc một chút.

- Hai con Đẳng Xà Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong và Tịch Diệt Thần Lôi không giết được các người. Nhưng ả thứ ba thì không dễ qua đâu.

Tà Chính cười.

- Ta nhắc trước, tên tiểu tử Ngạo Thiên năm đó đã chết ở chính ả thứ ba này, Ảo Hải!

- Cái gì, Ngạo Thiên chết ở Ảo Hải?

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc.

Lục Dực Tử Phụng, Vu Càn và Hắc y nhân cũng ngạc nhiên, chỉ Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng là bình tĩnh.

- Ảo Hải này còn khủng khiếp hơn Vô Lôi Phong.

Tà Chính nói tiếp:

- Tám mươi vạn năm nay, những cường giả Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong thông qua hai ả trước đều chết ở Ảo Hải.

Tất cả một lần nữa kinh ngạc.

- Chúc các người may mắn!

Tà Chính nói xong thì biến mất.

Tất cả cùng im lặng.

- Lão đại, không ngờ Ngạo Thiên lại chết ở Ảo Hải. Chúng ta...

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói, ánh mắt không khỏi lo lắng.

Long Kinh Thiên nhìn ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu, nói:

- Các người cứ theo sát sau ta, đừng đi lại lung tung. Nếu ta đoán không nhầm thì chắc trong Ảo Hải có trùng trùng cấm chế. Những người đó đều do chạm phải cấm chế nên mới bị giết.

- Cấm chế?!

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc. truyện copy từ

Long Kinh Thiên gật đầu rồi bay lên, ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu theo phía sau.

Ở phía xa, Vu Càn và Hắc y nhân thấy vậy cũng bay về phía trước.

Sau khi vượt qua Vô Lôi Phong là một vùng sơn mạch, ở đây cũng không có gì nguy hiểm, rất nhanh tất cả đã vượt qua được.

Sau khi tất cả vượt qua sơn mạch, xuất hiện trước mặt mọi người là một biển sương mù. Nó tạo ọi người cảm giác quái dị, sương mù không phải màu trắng mà là màu xám lục, cảm giác rất nặng nề. Đúng thế rất nặng, trong đám sương mù này lơ lửng vô số giọt nước màu đen.

- Đây là Hắc Lân Thi Thủy.

Long Kinh Thiên nói.

- Hắc Lân Thi Thủy sao?!

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng rõ ràng đều đã biến đến thứ này, sắc mặt đều đại biến.

- Không sai, Hắc Lân Thi Thủy là thần giới độc thủy, nó là thứ nước biển dị chảy ra từ thi thể sau khi thối rữa. Ngay Thiên Thần thân thể chạm phải nó cũng bị ăn mòn.

Long Kinh Thiên nói.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu hít vào một hơi khí lạnh.

Thiên Thần thần thể cũng không dám chạm vào.

Vậy thì muốn đi qua Ảo Hải tất cả luôn phải vận chuyển chân khí hình thành canh khí hộ thể để chống lại Hắc Lân Thi Thủy mới được?

Hơn nữa Ảo Hải có trùng trùng cấm chế, không ai dám phi hành nhanh cả mà phải thận trọng từng bước.

Ảo Hải nhìn có vẻ còn rộng hơn Đàng Xà bình nguyên mấy lần. Nếu chân khí tiêu hao hết thì không thể vượt qua được Ảo Hải, kết cục ra sau không nói cũng rõ.

- Chúng ta đi thôi.

Một lát sau Long Kinh Thiên bay vào trong Ảo Hải, ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy vậy, dùng chân khí hộ thể đi theo.

Nhưng họ kinh ngạc khi thấy Long Kinh Thiên không hề dùng chân khí hộ thể vậy mà Hắc Lân Thi Thủy chạm vào người hắn không hề bị sao.

- Thiên Thần thần thể cũng không dám chạm vào Hắc Lân Thi Thủy, nhưng chủ nhân lại không sao. Thân thể của chủ nhân còn mạnh hơn cả Thiên Thần?

Lục Dực Tử Phụng trong lòng đầy chấn kinh.

Hàng người tiến về phía trước.

Dọc đường ngoài đám sương mù xám xanh ra chẳng còn gì nữa.

Đột nhiên phái trước vọng tới những âm thanh kỳ quái, rồi tấn công về phía mấy người Long Kinh Thiên, mùi tanh nồng ập tới.

- Cẩn thận!

Tử Thiên Long Hoàng, Lục Dực Tử Phụng cùng ra tay đánh bay mấy thân ảnh đó đi.

Nhìn thì thấy đó là bốn quái vật đầu lâu xương sọ.

Chúng không có da thịt, toàn thân toả ra mùi thối nồng nặc.

174. Chương 174: Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 174: Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm

- Khô Lâu Tử Thi!

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc kêu lên.

Khô Lâu Tử Thi là một loại quái vật tử thi đã bị biến dị. Toàn thân đầy thi độc, nếu bị nó kích trúng, thi độc nhập thể thì sẽ dần dần trở thành loại quái vật này.

Khô Lâu Tử Thi rất hiếm gặp, không ngờ lại xuất hiện ở đây.

Chỉ thấy bốn Khô Lâu Tử Thi bị Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng đánh bay lại lật người dậy, kêu lên một cách quái dị rồi xông tới mấy người Long Kinh Thiên.

- Đánh vỡ đầu chúng đi!

Long Kinh Thiên nói.

Nhược điểm duy nhất của Khô Lâu Tử Thi chính là phần đầu. Chỉ cần đánh vỡ đầu chúng là toàn thân sẽ dừng hoạt động.

- Vâng, chủ nhân!

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cùng bay lên.

- Kim Trảo Thủ Châu!

- Phụng Hoàng Trảm!

Chỉ thấy song trảo của Tử Thiên Long Hoàng thò ra, chớp mắt đã xuyên qua hư không, bóp nát đầu của hai bộ Khô Lâu Tử Thi.

Hai tay Lục Dực Tử Phụng cũng chém xuống, hai đạo Phụng Hoàng Hoả Dao chém ra, chặt đôi đầu hai bộ còn lại.

Bốn bộ Khô Lâu Tử Thi bay ngược ra sau, không còn động tĩnh gì nữa.

- Bốn bộ này khi còn sống có lẽ là Cổ Thần cường giả.

Tử Thiên Long Hoàng đáp xuống nói.

Vượt qua được hai ải đầu để đến được đây cũng chỉ có Cổ Thần cường giả mà thôi.

Tuy rất ít nhưng mấy chục vạn năm nay, không có hàng chục thì cũng hàng trăm người. Vì thế trong Áo Hải có lẽ ít nhất phải có vài trăm bộ Khô Lâu Tử Thi.

Nhưng cũng may những bộ Khô Lâu Tử Thi này không có chân khí, chỉ có một bộ xương cốt Thần Cấp, thực lực công kích yếu hơn khi còn sống rất nhiều, cùng lắm tương đương với Thánh Cấp hậu kỳ đỉnh phong.

Sau khi kích sát được bốn bộ Khô Lâu Tử Thi, tất cả lại tiếp tục lên đường.

Trong Áo Hải có cấm chế, có Hắc Lân Thi Thuỷ, giờ lại có Khô Lâu Tử Thi công kích, chưa biết chừng còn có những nguy hiểm khác nữa. Điều này khiến tâm trạng mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu nặng nề.

Chỉ Long Kinh Thiên là sắc mặt vẫn bình tĩnh.

Cứ thế tiến về phía trước vài giờ nữa, dọc đường kích sát hơn năm mươi bộ Khô Lâu Tử Thi, nhưng vì tất cả cùng đi theo Long Kinh Thiên nên không chạm phải cấm chế trong Áo Hải.

Chỉ là sau mấy giờ liền dùng chân khí hộ thể nên tiêu hao quá lớn, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng còn đỡ, nhưng Cửu Vĩ Thiên Miêu thì khó lòng gắng gượng tiếp được.

- Đây là mười viên đan dược hồi phục nguyên khí, chân khí, uống vào có thể lập tức hồi phục nguyên khí và chân khí. Cách mỗi giờ uống một viên.

Long Kinh Thiên thấy thế đưa cho Cửu Vĩ Thiên Miêu một cái bình ngọc.

Đan dược có thể lập tức hồi phục nguyên khí, chân khí? Cửu Vĩ Thiên Miêu mừng rỡ nhận lấy uống một viên. Quả nhiên một luồng khí hải dồi dào đã tràn ngập khắp cơ thể.

- Chủ nhân nhìn kìa.

Đột nhiên Tử Thiên Long Hoàng chỉ về phía trước. Mọi người nhìn thì thấy thông qua đám sương mù là một cái hồ.

Trong Áo Hải có hồ.

Tất cả khựng người rồi cùng bay lại đó.

Mặt hồ này không lớn, chỉ vài nghìn mét, nhưng điều khiến mọi người thấy kỳ lạ đó là nó có màu đỏ rực. Mặt hồ như lưu động một ngọn lửa mang thứ áp lực khó tả.

- Đây là?!

Ba người Tử Thiên Long Hoàng kinh ngạc nhìn.

Một tay Long Kinh Thiên vung ra hướng về đáy hồ.

Grào!

Đột nhiên một tiếng gầm của đại thú vọng lên từ dưới đáy hồ, âm thanh ấy đánh tan cả sương mù quanh đó. Hắc Lân Thi Thuỷ cũng biến mất.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng kinh ngạc, rồi họ nhìn thấy một con đại hung thú bay lên khỏi mặt hồ. Nó có đầu rồng, sừng hươu, lưng hổ, cao hơn chục trượng, tứ chi to lớn, toàn thân bốc cháy.

- Đó là Thượng Cổ thần thú Kỳ Lân!

Tử Thiên Long Hoàng kêu lên trước tiên.

Không sai, con hung thú này chính là Thượng Cổ hung thú, Kỳ Lân!

Sau khi bay lên khỏi hồ, con Kỳ Lân lao về phía Long Kinh Thiên.

Tử Thiên Long Hoàng hừ một tiếng, lật tay phải tung ra một chưởng, “bình” một tiếng đánh bay con Kỳ Lân, nó gầm lên một tiếng.

Nhưng rồi nó lại lao về phía Long Kinh Thiên, mồm há to bắn ra một đạo hoả diệm.

Lục Dực Tử Phụng thấy thế biến thành bản thể, mở miệng phun Phụng Hoàng Hoả.

Hai luồng lửa đâm sầm vào nhau.

Trời đất rung chuyển.

Con Kỳ Lân bị đánh bật ra sau, nhưng lần này nó không tấn công tiếp mà quay lại đình trôn xuống hồ.

Long Kinh Thiên thấy thế liền bay lên, vung hai tay, vô số đạo phù văn hiện ra hình thành một cái lồng khổng lồ ụp xuống con Kỳ Lân.

Rồi hắn kéo nó lại trước mặt.

Kỳ Lân gầm thét, vùng vẫy trong lồng khiến nó chấn động như muốn vỡ tan.

Tử Thiên Long Hoàng thấy thế, truyền chân khí vào cơ thể Long Kinh Thiên, lập tức ánh sáng trên cái lồng chói loà.

Sau một lúc, ánh sáng từ tay Long Kinh Thiên bắn vào trong cơ thể con Kỳ Lân, nó bị trọng thương, ngửa lên gầm một tiếng.

Trước ánh mắt kinh ngạc của mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu, con Kỳ Lân dần biến thành một thanh kiếm!

Kỳ Lân biến mất, hoá thành một thanh kiếm!

Quanh thanh kiếm là một ngọn lửa hừng hực cháy, trên thân kiếm là hình Kỳ Lân, chính là con Kỳ Lân vừa rồi. Nó không giống như những thanh kiếm bình thường mà viên thân kiếm giống như những chiếc móng Kỳ Lân sắc nhọn.

- Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm!

Cửu Vĩ Thiên Miêu buột miệng kêu lên trước tiên.

Hơn chín nghìn năm trước, chính nó bị Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm làm cho trọng thương yêu hạc, ấn tượng với thanh kiếm này vô cùng sâu sắc.

Chỉ là đến nó cũng không ngờ con Kỳ Lân kia lại chính là Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

Long Kinh Thiên hàm tiếu:

- Đúng vậy, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, vì chủ nhân trước của nó đã chết, nó thành vật vô chủ nên Kỳ Lân thú hồn trong kiếm điều khiển thần kiếm.

Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, đứng đầu trong Thiên Lam Đại Lục Thập đại thần kiếm, cuối cùng cũng tìm được rồi!

Có thể nói, mục đích chính của Long Kinh Thiên đến Tam Tà Phong lần này chính là Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm. Giờ cuối cùng cũng tìm được.

Đúng lúc ấy, đột nhiên trong đám sương mù bên cạnh, một đạo quang sắc lạnh đâm về phía Long Kinh Thiên, đồng thời một thân ảnh nhả về phía Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

Tử Thiên Long Hoàng cũng không ngờ đến biến cố này, hơn nữa với thần thức của mình mà hắn cũng không phát hiện ra có kẻ lạ, điều này cho thấy thực lực hắn ta ít nhất cũng không thua kém Tử Thiên Long Hoàng.

- Chủ nhân cẩn thận!

Tử Thiên Long Hoàng tung chưởng về phía đạo kiếm quang, nhưng lúc này thân ảnh đó đã đến phía trên Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, sắp nắm được kiếm trong tay rồi.

175. Chương 175: Tranh Đoạt Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 175: Tranh đoạt Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thân ảnh đó đưa hai tay tóm về phía Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, Lục Dực Tử Phụng và Tử Thiên Long Hoàng không kịp ra tay.

Thân ảnh đó lộ ra nụ cười, nhưng đúng lúc đó Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm bỗng tránh khỏi tay hắn, và bay về phía Long Kinh Thiên trước ánh mắt sững sờ của hắn.

- Đáng chết!

Trước mắt Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đã sắp rơi vào tay nhưng đột nhiên lại có biến cố khiến hắn không kịp được chữ một tiếng, hai mắt đầy sát khí chém xuống Long Kinh Thiên.

- Hừ!

Tử Thiên Long Hoàng thấy thế, lập tức đưa tay ra.

- Phiên vân phúc vũ!

Chỉ thấy hai con kim long lao ra, hình thành biển mây lao về phía kiếm khí của đối phương.

Rệt rệt!!

Kiếm khí tan đi, kim long biến mất, Tử Thiên Long Hoàng và thân ảnh kia cùng bị đánh bật ra sau, cả hai không phân cao thấp.

- Là người!

Tử Thiên Long Hoàng sắc mặt lạnh băng nhìn kẻ kia.

Đó chính là hắc y nhân. nguồn

Sau khi mấy người Long Kinh Thiên vào Ảo Hải, hắc y nhân và Vu Càn đã biến mất, không ngờ vừa rồi chúng nấp ở một bên.

Hắc y nhân không nói gì, nhìn thanh Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm trước mặt Long Kinh Thiên với ánh mắt rực cháy.

Long Kinh Thiên nhìn đối phương, lạnh lùng nói:

- Đại trưởng lão Ải Nhân Tộc Vĩ Hải là do ngươi giết đúng không?

Hắc y nhân khựng người rồi cười khẩy:

- Đúng vậy.

Quả nhiên trưởng lão Ải Nhân Tộc là bị hắc y nhân này giết. Thật ra Long Kinh Thiên đã đoán được từ lâu, hắc y nhân này chính là một Ma Thần cường giả của Ma Tộc.

Ma Thần cường giả của Địa Ngục Ma Tộc tương đương với Cổ Thần cường giả con người.

Hắc y nhân này đến Tam Tà Phong chắc chắn là đã lấy được bảo tàng đồ từ trưởng lão Ải Nhân Tộc, Vĩ Hải.

- Giao Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ra đây!

Hắc y nhân nhìn Long Kinh Thiên lạnh lùng nói.

- Giao cho ngươi? Ngươi điên chắc?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười khẩy.

- Ngươi nghĩ có thể sao?

Lúc này, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng đều đứng bên cạnh Long Kinh Thiên, lạnh lùng nhìn hắc y nhân, chỉ cần hắn có dị động là cả hai lập tức toàn lực tấn công.

Tuy hắc y nhân là Cổ Thần trung kỳ, nhưng hợp kích của hai người chắc chắn kích bại được hắn.

- Hừ!

Hắc y nhân cười khẩy.

- Tiểu tử, ngươi còn không ra đi?

Hắc y nhân vừa dứt lời thì một thân ảnh từ xuất hiện, chính là Vu Càn của Man Hoàng Thần Miếu.

Xem ra hắc y nhân và Vu Càn đã liên thủ.

- Liên thủ cũng được, nhưng giết chúng rồi thì Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm thuộc về ai?

Vu Càn lạnh lùng nói

- Giết được chúng, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm thuộc về ngươi, nhưng ta cần mọi thứ trên người chúng!

Hắc y nhân trầm ngâm rồi nhìn Long Kinh Thiên, nói.

- Mọi thứ trên người chúng?

Vu Càn khựng người bất ngờ.

Hắn biết sự quý giá của Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, đương nhiên hắc y nhân cũng biết, vậy mà đối phương lại từ bỏ Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm chỉ cần những thứ trên người Long Kinh Thiên.

Dù những thứ đó quý giá nhưng cũng không thể bằng Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm chứ?

- Sao, ngươi sợ ta lật lọng sao?

Hắc y nhân nhìn thần sắc là biết Vu Càn không tin, cười khẩy.

- Được, nếu vậy chúng ta liên thủ, giết chúng rồi mọi thứ của chúng thuộc về ngươi, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm là của ta!

Vu Càn gật đầu.

Hai người thương lượng như thế chắc chắn sẽ giết được mấy người Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cười khẩy, đột nhiên vung tay lên, một giọt huyết dịch màu kim rơi lên thân Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm. Hoả quang bắn ra từ Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm khiến bầu trời Áo Hải thủng một lỗ lớn.

- Hai người hợp thể với ta!

Long Kinh Thiên bay lên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng lập tức bay theo.

- Ra tay đi, hắc hợp thể là phiền phức lắm!

Hắc y nhân thấy thế hô lên, đồng thời tung một chưởng về phía Long Kinh Thiên.

Vu Càn cũng bay lên, đánh một quyền về phía Long Kinh Thiên, đồng thời một tay tạo thành trảo tóm về phía Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

Tử Thiên Long Hoàng thấy thế hừ một tiếng, rung mình biến thành Ngũ Trảo Kim Long, ngũ trảo giáng xuống chặn công kích của hai kẻ kia.

Không gian nổ tung, khí lưu bắn ra bốn phía.

Tuy Tử Thiên Long Hoàng biến thành bản thể nhưng thực lực của hai kẻ kia đều không kém hắc, nên bị đánh bật ra sau.

Lúc này toàn thân Long Kinh Thiên phát sáng, phía sau mọc ra bốn cưỡi đuôi, hoa văn phượng hoàng quấn quanh người, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm bay lên rơi vào tay hắc.

- Diệt Diệt Nhất Kiếm!

Long Kinh Thiên cầm Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, vận chân khí toàn thân truyền vào Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm. Lập tức thanh kiếm bùng cháy, rồi tuột khỏi tay Long Kinh Thiên bay lên không.

Trước ánh mắt kinh ngạc của hắc y nhân và Vu Càn, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm không ngừng biến ra vô số thanh Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm khác.

Không nhiều không ít, đúng chín trăm chín mươi chín thanh!

Chín trăm chín mươi chín thanh Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm hình thành nên một kiếm trận khổng lồ. Bên trong kiếm trận là Kỳ Lân thần thú.

Kiếm trận giống như một đại kiếm trụ lao thẳng về phía hắc y nhân.

Kiếm trận còn chưa tới mà Kỳ Lân hoả diễm đã thổi khiến y phục hắc kêu phần phật, kinh hãi lùi về sau.

- Hắc ma đệ nhất thức, Hắc Ma Thôn Thiên!

Hắc y nhân hét lớn, ma vân toàn thân cuộn trào, một quyền tung ra, ngưng tụ thành một con hắc ma khổng lồ!

Hắc ma há mồm lao về phía kiếm trận của Long Kinh Thiên.

Uỳnh!

Tiếng nổ lớn vang lên, chỉ thấy đại trận do Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm tạo ra lao thẳng tới, hắc ma lập tức bị xuyên thủng.

Hắc ma tiêu tan.

Kiếm trận tiếp tục xung kích về phía hắc y nhân!

- Sao có thể như vậy? Ma quyền của ta là võ kỹ Thần Cấp trung giới, sao hắc có thể phá được?

Hắc y nhân không dám tin, nhìn đại trận đang lao tới mà kinh hoàng, vội vàng tránh đi.

Nhưng đại trận vẫn nhằm thẳng hướng của hắc.

Hắc vung kiếm.

- Vạn Ma Thôn Hải!

Chỉ thấy vạn đạo kiếm khí biến thành vạn ma, tạo thành ma hải cuộn cuộn nhằm về kiếm trận.

Tiếng nổ vang trời lại truyền ra.

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng và Vu Càn đã lao vào kịch chiến, nghe thấy tiếng nổ không kịp quay ra nhìn thì kinh hãi.

Ma hải lao tới, cuối cùng chặn được kiếm trận.

Ma hải nổ tung, kiếm trận biến mất, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm bay trở về tay Long Kinh Thiên.

Hắc y nhân vừa mới lấy lại thăng bằng thì thấy phía trước có một thân ảnh lướt qua, hấn giật mình, nhìn thì thấy ánh mắt lạnh băng của Long Kinh Thiên.

176. Chương 176: Tà Thần Cát

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 176: tà thần cát

Long Kinh Thiên một kiếm vung lên.

Một đạo kiếm quang từ trên cao loé qua, như mộng như ảo, như đến từ tương lai, lại như từ thời Viễn Cổ.

Hắc y nhân nhất thời hoảng hốt, khi tỉnh lại thì kiếm quang đã tới trước mặt, không khỏi kinh hãi thất sắc, tay cầm hắc kiếm vung lên định chặn lại rồi lùi về sau.

Nhưng hấn vẫn chậm một bước.

Kiếm quang chớp mắt đã xuyên qua hắc kiếm của hấn và đâm thẳng vào ngực hấn.

- Hự!

Hắc y nhân kêu lên, bay ngược về sau, ở phía xa khó khăn lắm mới lấy lại được thăng bằng, tay ôm ngực, không dám tin nhìn huyết dịch đang không ngừng chảy ra ở nơi ngực.

Hấn đã bị thương!

- Người!

Hấn chỉ Long Kinh Thiên.

Một tiểu Tông Cấp cường giả khiến hấn bị thương!

Phải biết là trước khi hợp thể Long Kinh Thiên chỉ là một Tông cấp cường giả. Dù có hợp thể với với Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phụng thì cũng chỉ là Thần Cấp thất trùng.

Thần Cấp thất trùng tuy chỉ kém Cổ Thần cường giả một bậc, nhưng về thực lực thì khác một trời một vực. Thông thường Thần Cấp thất trùng căn bản không phải đối thủ của Cổ Thần cường giả.

Nhưng hấn một Cổ Thần cường giả lại bị Long Kinh Thiên đả thương!

Vậy?!

- Người...đó là loại kiếm thuật gì?

Hắc y nhân kinh hãi hỏi.

Long Kinh Thiên kích thương được hấn là vì món “võ kỹ” kia.

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh lùng không nói gì, rồi phi thân lên, lại một kiếm nữa đâm ra, thậm chí không có kiếm quang. Chỉ giống như trẻ con cầm kiếm chơi vậy.

- Cái này...

Hắc y nhân vừa mở mồm thì một đạo kiếm khí sắc lạnh đến cực điểm từ hư không hiện ra, chỉ cách hắn vài chục mét.

- Nhanh quá!

Hắn kinh hãi, định tung quyền thì ngực bỗng như trúng trọng kích, thân bay về phía sau. Cúi đầu nhìn thì thấy trên ngực lại thêm một vết kiếm nữa, máu tươi không ngừng chảy ra.

Lúc này Long Kinh Thiên tay cầm Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm lại tung đòn.

Hắc y nhân kinh hoàng, thân thể lướt đi, biến mất trong không trung.

- Tiểu tử, ngươi cứ đợi đấy. Sớm muộn gì ta cũng lấy được Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm!

Trên không trung vọng lại giọng nói.

Tốc độ của Long Kinh Thiên quá nhanh, hắn căn bản không thể phản ứng kịp, chỉ đành rút lui.

Vu Càn đang kịch chiến với Tử Thiên Long Hoàng thấy hắc y nhân trốn mất thì thảm chửi. Lùi dần rồi cũng biến mất trong màn sương mù.

- Không cần đuổi!

Long Kinh Thiên nói với Tử Thiên Long Hoàng đang định đuổi theo.

Ảo Hải có vô số tầng cấm chế, quan trọng nhất bây giờ là phải rời khỏi Ảo Hải, hơn nữa hai người bọn chúng đều là Cổ Thần cường giả, không dễ kích sát. Ngoài ra Long Kinh Thiên hợp thể thì linh mạch không duy trì được lâu nữa.

Tử Thiên Long Hoàng nghe thế thì dừng lại.

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng tách khỏi người Long Kinh Thiên.

- Lão đại, để chúng lại sẽ là hậu hoạ!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Long Kinh Thiên xua tay:

- Giờ việc quan trọng nhất là rời khỏi Ảo Hải. Cứ kệ chúng, chúng ta đi đã.

Đã có Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm trong tay rồi thì phải nhanh chóng tìm được ngọc bài Tà Thần Cung rồi rời khỏi đó.

Hai kẻ đó dù Long Kinh Thiên không giết thì cũng không rời khỏi Tà Thần Cung được, rồi cũng sẽ chết ở đó thôi.

Vậy là Long Kinh Thiên cùng mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu tiến lên phía trước.

Sáu giờ sau, đột nhiên cảnh vật trước mặt thay đổi, sương mù xám xanh biến mất, mọi người khựng người, rồi Cửu Vĩ Thiên Miêu kêu lên mừng rỡ:

- Lão đại, cuối cùng chúng ta cũng xuyên qua Ảo Hải rồi, chúng ta vượt qua rồi!

Vượt qua được Ảo Hải, nó có cảm giác không dám tin nữa. Tám mươi vạn năm nay, tất cả cường giả vào Tà Thần Cung đều không ai vượt được ba ải, nhưng bọn họ tất cả đã vượt qua được!

Tử Thiên Long Hoàng cũng lộ ra nụ cười, từ sau khi vào Ma Thần Chiến Trường, hắn chưa bao giờ nhẹ nhõm như lúc này.

Còn Lục Dực Tử Phụng thì còn hoan hô lên.

Họ đã vượt qua cả ba ải, phá vỡ lời nguyền mà tất cả cường giả không ai phá được.

Đúng vậy, chính là lời nguyên.

Tất cả cường giả đều cho rằng, vào trong Tà Thần Cung, dù là ai đều không thể quay về. Đó là một lời nguyên khủng khiếp, nhưng giờ họ đã phá vỡ.

Thật ra, tám mươi vạn năm nay, vô số cường giả đều không thể vượt qua Ảo Hải là vì cấm chế trong đó. Ngoài Thiên Thần cường giả ra thì ai chạm vào cấm chế cũng sẽ bị giết chết.

Nhưng cấm chế trong Ảo Hải với Long Kinh Thiên lại chỉ như làm cảnh, chẳng có tác dụng gì.

Vì thế mấy người Long Kinh Thiên vượt qua Ảo Hải không phải việc khó. nguồn (.)

- Phía trước chắc là Tà Thần Các rồi!

Một lát say Long Kinh Thiên hàm tiếu nói, mắt nheo lại nhìn về phía cung điện phía xa.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu lúc này ngừng cười và nhìn về phía trước.

- Chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên bay lên dẫn đoàn người về phía đó.

Không lâu sau thì Long Kinh Thiên đến trước cung điện. Cung điện này không lớn lắm, nhìn từ ngoài giống một tháp, chỉ có ba tầng.

- Tà Thần Các! nguồn

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn ba con chữ trước cửa.

Đây quả nhiên là Tà Thần Các.

Có điều, Tà Thần Các đóng chặt cửa, khi Tử Thiên Long Hoàng định tiến lên đẩy cửa thì Long Kinh Thiên nói:

- Đợi đã!

- Trên đó có cấm chế!

Long Kinh Thiên tiến lại, nói.

- Có cấm chế?

Ba người Tử Thiên Long Hoàng kinh ngạc. Họ nhìn thì chẳng thấy cánh cửa này có dị khác thường.

Lúc này Long Kinh Thiên giơ hai tay lên kết thành một đạo phù văn chỉ về phía cửa cung điện. Phù văn chìm vào trong cửa, ngay lập tức từ trên cánh cửa bắn ra vô số kiếm khí, nhưng chúng không tấn công bọn Long Kinh Thiên.

Kiếm khí đi đến đâu không gian đều bị rạch thành từng khe nứt đến đáy.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng thấy thế hít vào một hơi khí lạnh.

Nếu vừa rồi Tử Thiên Long Hoàng đẩy cửa vào thì chỗ kiếm khí kia sẽ biến hẳn thành cái tổ ong mắt.

- Tà Chính thật hiểm độc.

Tử Thiên Long Hoàng sau khi kinh hãi giận dữ nói.

Tà Chính chỉ nói ba ả làm người ta hiểu nhầm sau ba cửa ả sẽ không còn nguy hiểm nữa. Nếu không phải Long Kinh Thiên, cường giả khác dù vượt được ba ả thì chỉ e sẽ chết ở trước Tà Thần Các.

Sau khi phá cấm chế, tay phải Long Kinh Thiên vung lên một cái, cánh cổng Tà Thần Cung chậm chậm mở ra.

- Chúng ta vào thôi, đừng động vào các thứ trong đó.

Trước khi vào Long Kinh Thiên nói.

Lần này cả ba người bọn Tử Thiên Long Hoàng không dám sơ suất, đều gặt đầu thật mạnh.

177. Chương 177: Nhiều Bảo Bối Thật!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 177: Nhiều bảo bối thật!

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu theo sau Long Kinh Thiên đi vào Tà Thần Các, nhìn thì tầng đầu tiên không rộng, chỉ khoảng vài trăm mét, bốn bức vách sáng chói, ở giữa đại điện là ba cái ngọc trụ, trên đó khắc những hoa văn Viêm Chủ thần thú.

Ngoài ra dường như không còn gì khác nữa.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu quét thần thức, một lát sau ánh mắt đầy nghi hoặc.

- Lão đại, tầng này lẽ nào không có bảo bối gì sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Long Kinh Thiên không đáp, tiến lại ba cột ngọc trụ, thiên nhãn trên trán mở ra quét lên một cột.

Chỉ thấy cột ngọc trụ nổi gợn sóng màu kim.

Nhưng ngoài thể ra chẳng có gì khác nữa.

Lâm Tiêu cười khẩy, hai tay kết ấn, đánh lên ngọc trụ, ánh sáng chói là, một cái hộp hình vuông hiện ra.

Long Kinh Thiên đưa tay kéo cái hộp về phía mình. nguồn

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu há hốc mồm.

- Bảo bối ở trong ngọc trụ, nhưng đối phương đã dùng cấm chế để giấu đi. Dù dùng thần thức Cổ Thần cũng khó phát hiện được.

Long Kinh Thiên nói với ba người.

Cửu Vĩ Thiên Miêu không kìm được chữ:

- Tà Chính ngoài hiểm độc còn mẹ kiếp kiệt sĩ, nếu không phải lão đại nhìn xuyên được cấm chế và phá giải thì không phải trải qua sinh tử rồi lại về tay không sao?

Lúc trước xuất hiện chỉ là phân thân ảo ảnh của Tà Chính, không có sức mạnh công kích nên Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng không sợ hãi nghe thấy.

Long Kinh Thiên cười, rồi mở cái hộp ra.

Bên trong là một cái bình ngọc cỡ một thước.

- Lưu Ly Quang Ngọc!

Tử Thiên Long Hoàng thấy cái bình giật mình buột miệng kêu lên. Bình ngọc này được làm từ thần ngọc vô cùng hiếm có thời Thượng Cổ, Lưu Ly Quang Ngọc. Nó là một trong những tài liệu để chế thần khí, truyền thuyết năm đó Ải Nhân Tộc luyện chế thập đại thần kiếm cũng dùng Lưu Ly Quang Ngọc. Đường nhiên, ngoài chế tạo thần khí ra, nó còn có tác dụng khác. Theo tin đồn, một người phạm đem theo một miếng Lưu Ly Quang Ngọc thì mấy chục năm liền dung mạo không hề già đi.

Long Kinh Thiên gật đầu, hẳn nhận ra Lưu Ly Quang Ngọc nên hẳn rất tò mò thứ bên trong cái bình ngọc này.

Hắn mở bình ngọc, miệng bình đột nhiên bắn ra vô số đạo bạch quang, chúng không sáng chói, rồi mọi người ngửi thấy một thứ mùi hương khiến tâm thần dễ chịu.

- Đây là Địa Tâm Nhũ!

Tử Thiên Long Hoàng nhìn thứ bên trong bình, kinh ngạc, giọng nói run run kích động:

- Chủ nhân. Trời ơi, đây là Địa Tâm Nhũ thứ trên bảo trong trời đất này!

- Cái gì? Địa Tâm Nhũ trong truyền thuyết thai nghén không biết bao nhiêu vạn năm mới sinh ra?!

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng cũng kêu lên.

Tuy hai người chưa từng thấy Địa Tâm Nhũ nhưng cũng đã nghe đến thứ quý giá này rồi.

Long Kinh Thiên cũng không kìm được nở nụ cười, không ngờ trong bình ngọc lại là Địa Tâm Nhũ.

Địa Tâm Nhũ này là tinh hoa thai nghén trong lòng đất, trải qua không biết bao nhiêu vạn năm mới có được. Mỗi giọt được sinh ra đều không dễ dàng gì, đồng thời không phải Vị Diện nào cũng có.

Địa Tâm Nhũ, nói không hề khoa trương, sau khi uống vào sẽ như thay da đổi thịt, trợ giúp rất lớn cho việc phục hồi thương thế, thậm chí chỉ cần chưa chết, uống vào là có thể lập tức khoẻ mạnh.

Đương nhiên, mỗi giọt Địa Tâm Nhũ đều sánh ngang với một viên tuyệt thế thần đan.

Hồi đó ở Long Tộc mộ địa, Long Kinh Thiên đã giải trừ Ma Kha Địa Ngục Đồ La Chú cho Tử Thiên Long Hoàng, trong không gian giới chỉ mà Tử Thiên Long Hoàng cho hắn có một viên Cửu Truyền Thần Đan, luyện chế từ vô số linh dược, hắn vẫn chưa dùng tới, chính là đợi sau này đột phá lên đại thừa kỳ mới dùng.

Vì Cửu Truyền Thần Đan quá quý đối với Long Kinh Thiên.

Nhưng giờ mỗi giọt Địa Tâm Nhũ đều hơn một viên Cửu Truyền Đan!

Trong bình ngọc này ít nhất phải có năm sáu chục giọt!

Năm sáu chục giọt Địa Tâm Nhũ!

- Lão đại, phát tài rồi, lần này phát tài rồi!

Cửu Vĩ Thiên Miêu không kìm được mắt sáng trưng.

Long Kinh Thiên cười, đóng bình ngọc lại cất vào Trấn Thiên Tháp, rồi nhìn sang cột ngọc trụ khác.

Hắn đến trước cột thứ hai, hai tay cũng kết ấn phù đánh vào cột phá giải cấm chế.

Đột nhiên vô số luồng sinh khí toả ra từ trong cột khiến Cửu Vĩ Thiên Miêu gần như nghẹt thở.

- Linh khí dồi dào quá, linh khí thật tinh thuần!

Lục Dực Tử Phụng kêu lên kinh ngạc!

Mọi người nhìn thì thấy trên cột có mấy chục đạo thủy lưu cỡ ngón tay chảy trong cột.

- Linh mạch, là nhị phẩm linh mạch!

Cửu Vĩ Thiên Miêu kêu lên.

Đúng thế, mấy chục dòng thủy lưu này chính là linh mạch, còn là linh mạch từ nhị phẩm trở lên.

Có đến ba mươi hai dòng!

Đương nhiên, số linh mạch này đã bị người khác dùng bí pháp phong ấn thành cỡ ngón tay. Đến khi giải ấn thì sẽ biến thành dòng sông lớn.

Long Kinh Thiên nhìn ba mươi hai dòng linh mạch cười, vượt qua ba cửa ải đến đây hắn và bọn Tử Thiên Long Hoàng đã hợp thể tiêu hao gần hết linh mạch trong cơ thể rồi.

Giờ ba mươi hai dòng linh mạch đủ để hắn dùng thêm một thời gian nữa.

Hắn đang lo lắng không biết đến đâu để mua linh mạch.

Long Kinh Thiên thu hết số linh mạch ấy vào Trấn Thiên Tháp, không ít trong số đó là nhị phẩm đỉnh giới đỉnh phong nhưng Long Kinh Thiên thấy tiếc vì không có nhất phẩm linh mạch.

Cất xong Long Kinh Thiên tiến đến cột ngọc trụ thứ ba.

- Lão đại, trong này chắc không phải tuyệt thể thần đan chứ?

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu đùa nói.

- Phá ra là biết thôi.

Long Kinh Thiên cười. Nói rồi hắt kết phù ấn, phá giải cấm chế cột thứ ba.

Sau một trận ánh sáng, một cái đỉnh lò xuất hiện trước mắt mọi người.

Đỉnh lò có hình tam giác, mỗi mặt đều có hình một ngọn núi lớn, giống hệt với Tam Tà Phong ở ngoài kia.

- Chủ nhân, đây có lẽ là cái đỉnh Tam Tà Thần chuyên dùng luyện đan và vũ khí, Tà Thần Đỉnh!

Tử Thiên Long Hoàng sắc mặt kích động, giọng nói run run.

Đỉnh lò Thượng Cổ Tam Đại Tà Thần từng dùng!

Tà Thần Đỉnh!

178. Chương 178: Rời Khỏi Tà Thần Cung?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 178: Rời khỏi Tà Thần Cung?

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng nghe thấy Tử Thiên Long Hoàng thốt lên như vậy, sau khi khựng lại một chút thì hai mắt sáng rực, hơi thở cũng trở nên gấp gáp.

- Tà Thần Đỉnh!

Thượng Cổ Tam Đại Tà Thần là Thượng Cổ tối cường giả của Thiên Man Vị Diện, theo ghi chép trong Thần Điển thì Tà Thần Đỉnh đã đạt tới Thần Cấp trung giới đỉnh phong!

Đây là cái đỉnh lò phẩm giới cao nhất của trăm vạn năm nay!

Sau Tà Thần Đỉnh, Thiên Man Vị Diện không còn cái nào phẩm giới cao hơn nó nữa.

Tà Thần Đỉnh này là bảo bối mà tất cả cường giả trên Thiên Man Vị Diện, thậm chí cả Xích Thành Tinh Vực, mong ước. Đặc biệt nó còn là cái đỉnh thần thành tối cao trong lòng những người luyện khí, luyện đan.

Trên Thiên Man Vị Diện có tin đồn rằng Tà Thần công pháp và Tà Thần Luân mà Tam Đại Tà Thần từng sử dụng đều ở Tam Tà Phong, Tà Thần động phủ, nhưng không một ai biết Tà Thần Đỉnh ở đâu.

Không ngờ Tà Thần Đỉnh cũng ở trong Tà Thần Cung.

Long Kinh Thiên đưa tay hút Tà Thần Đỉnh lại trước mặt, gương mặt nở nụ cười. Xem ra chuyến đi đến Tam Tà Phong lần này thu hoạch không nhỏ, tìm được Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, lại có Địa Tâm Nhũ mấy chục dòng nhị phẩm linh mạch, giờ lại là Tà Thần Đỉnh.

Tuy trước đây với hắc Tà Thần Đỉnh cũng chỉ là cái đỉnh vứt đi nhưng giờ nó lại là đồ tốt rồi. Có Tà Thần Đỉnh thần phẩm trung giới đỉnh phong này, hẳn có thể luyện chế lại Trấn Thiên Tháp, Hoả Long Thương, Bích Huyết Kiếm.

Nhưng Long Kinh Thiên có thể nhận ra bên trong Tà Thần Đỉnh cũng có cấm chế, phải phá đi mới dùng được. Hắc cũng không vội, cất Tà Thần Đỉnh vào Trấn Thiên Tháp, khi nào ra ngoài thì luyện hoá nó.

- Đi nào, chúng ta lên tầng hai! truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

Long Kinh Thiên dẫn ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu lên trên tầng.

Trên tầng hai không phải đại điện, chỉ có vô số giá sách.

Có tất cả hơn mười hàng.

- Đây là thánh phẩm đỉnh giới công pháp!

- Đây là thần phẩm võ kỹ, là thần phẩm sơ giới võ kỹ La Toàn Chương!

- Đây là Thượng Cổ luyện khí thủ pháp, Bài Sơn Thủ!

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng nhìn những cuốn sách trên giá kinh ngạc kêu lên.

Số công pháp, võ khí, luyện khí thủ pháp này, bất cứ quyển nào truyền ra ngoài cũng sẽ khiến tất cả cường giả điên cuồng tranh giành.

Hiện nay xếp hạng đầu trong Thập đại luyện khí thủ pháp của Thiên Man Vị Diện là Lạc Vân Thủ, thứ hai là Thủy Hỏa Tương Dung Quyết của Ái Nhân Tộc. Nhưng hai món này đứng trước Thượng Cổ luyện khí thủ pháp Bài Sơn Thủ đều chẳng là gì.

Mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn chỗ công pháp, võ kỹ, bí tịch này mà mắt sáng trưng, nhưng Long Kinh Thiên lại lắc đầu.

Trong mắt người khác những thứ này là bảo bối hiếm có nhưng với hắn chỉ là đồng bỏ đi.

- Lão đại, chỗ công pháp, võ kỹ này...?!

Một lát sau Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi Long Kinh Thiên.

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng nhìn hắn.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hiểu ý của Cửu Vĩ Thiên Miêu, nói:

- Công pháp, luyện khí thủ pháp, võ khí mà ta cho các người mạnh hơn những thứ này nhiều, nhưng nếu các người nhắm trúng cái nào thì cứ lấy đi.

- Vâng, lão đại!

Cửu Vĩ Thiên Miêu mừng rỡ.

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng đáp vâng.

Tuy ba người biết những cái Long Kinh Thiên nhìn hơn những thứ này nhiều nhưng đột nhiên nhìn thấy nhiều công pháp hiếm có thế này, ba người vẫn nảy sinh ý muốn đem hết đi.

Được sự đồng ý của Long Kinh Thiên, ba người bắt đầu càn quét trên những giá sách.

Một lát sau, mười mấy giá sách xếp đầy các loại công pháp bí tịch giờ chỉ còn trơ lại vài cuốn.

- Chúng ta đi thôi, lên tầng ba.

Long Kinh Thiên thấy vậy, nói.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng đi theo Long Kinh Thiên.

Tầng ba trống trơn gần như tầng một, nhưng tầng dưới còn có ba cái cột còn ở đây chẳng có một cái gì.

Long Kinh Thiên mở thiên nhãn quét xung quanh.

Một lát sau hắn nhíu mày vì không phát hiện được điều gì. Nếu thiên nhãn cũng không phát hiện được gì thì có nghĩa là tầng ba thật sự không có gì cả.

Mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn nhau.

- Lão đại, liệu có kẻ nào đó nắm tay trên của chúng ta, đem ngọc bài đi rồi không?

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Long Kinh Thiên biết Cửu Vĩ Thiên Miêu ý muốn nói đến Vu Càn và hắc y nhân, nhưng hần lắc đầu:

- Không thể nào. Nếu chúng đến trước chúng ta thì cấm chế ở cửa tầng một không thể vẫn còn như vậy. Còn nữa, những giá công pháp kia chắc chắn chúng sẽ lấy đi

Đúng là không thể có khả năng này.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu trầm mặc.

Lúc này đột nhiên Long Kinh Thiên nghĩ, lẽ nào... Rồi hần đem Tà Thần Đỉnh trong Trấn Thiên Tháp ra.

Tử Thiên Long Hoàng thấy thế khựng người rồi hỏi.

- Chủ nhân, lẽ nào ngọc bài ở trong Tà Thần Đỉnh?

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng cũng nhìn Tà Thần Đỉnh.

- Có thể.

Long Kinh Thiên trầm ngâm, rồi nói với ba người:

- Các người hộ pháp để ta luyện hoá Tà Thần Đỉnh!

- Vâng!

Mấy người Tử Thiên Long Hoàng cung kính đáp.

Hiện giờ cả ba tầng đều không có ngọc bài khống chế, mà Tà Chính lại nói ngọc bài ở trong Tà Thần Các. Vì thế Long Kinh Thiên nghĩ có thể nó ở trong không gian của Tà Thần Đỉnh.

Thế là hần ngồi xuống, hai tay vung lên, bắt đầu luyện hoá Tà Thần Đỉnh.

Chỉ là bên trong Tà Thần Đỉnh có cấm chế của Tam Tà Thần bố trí, tuy đã mấy vạn năm, sức mạnh yếu đi nhiều nhưng với thực lực của Long Kinh Thiên, muốn phá giải cũng không phải dễ.

Một ngày trôi qua.

Đột nhiên Tà Thần Đỉnh chấn động, ánh sáng lập loè bất định.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu vừa kinh ngạc vừa nghi ngờ.

Một lát sau Tà Thần Đỉnh đột nhiên yên tĩnh, Long Kinh Thiên mở mắt ra.

- Lão đại, thế nào rồi?

Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lại hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu cười, một tay vung lên, chỉ thấy từ trong Tà Thần Đỉnh bay ra một tấm ngọc bài cỡ bàn tay, bên trên có khắc ba chữ “Tà Thần Cung”.

- Tà Thần Cung ngọc bài!

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng mừng rỡ kêu lên.

Quả nhiên đúng như Long Kinh Thiên nghĩ, ngọc bài khống chế Tà Thần Cung ở trong Tà Thần Đỉnh.

- Đi thôi, chúng ta rời khỏi Tà Thần Cung!

Long Kinh Thiên đứng dậy.

- Các người cứ thế rời khỏi Tà Thần Cung sao?

Lúc này, một giọng nói đột nhiên vang lên, ánh sáng loé lên, phân thân ảo ảnh của Tà Chính hiện ra.

179. Chương 179: Phân Thần Kỳ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 179: Phân Thần kỳ

- Nếu không thì sao?

Long Kinh Thiên nhìn phân thân ảo ảnh của Tà Chính, lạnh nhạt nói.

Tà Chính hơi khựng lại, rồi cười nói:

- Lẽ nào ngươi không muốn công pháp mà Thượng Cổ Tam Tà Thần bọn ta tu luyện? Còn cả vũ khí, chúng ta sử dụng, Tà Thần Luân nữa? Những thứ ngươi có được vừa rồi như Địa Tâm Nhũ, linh mạch, thậm chí Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm chẳng là gì so với Tà Thần công pháp và Tà Thần Luân.

Trong Tà Thần Đỉnh tuy có ngọc bài khống chế Tà Thần Cung nhưng không hề có Tà Thần công pháp và Tà Thần Luân.

Tà Chính nói xong thì mặt đầy ý cười, đợi Long Kinh Thiên truy hỏi về Tà Thần công pháp và Tà Thần Luân.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng đều nhìn về phía hắn.

- Không hứng thú.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói.

Nụ cười của Tà Chính cứng đờ:

- Ngươi...không hứng thú? Ngươi phải biết là chỉ cần có được Tam Tà công pháp là sau này ngươi có thể trở thành tối cường giả của Thiên Man Vĩ Diện như Tam Tà Thần bọn ta, đứng trên đỉnh cao của Xích Thành Tinh Vực, nhất hô vạn ứng! Lẽ nào ngươi không muốn có?

Hắn không tin trên đời này lại có người không có hứng thú với Tà Thần công pháp!

Long Kinh Thiên nhìn đối phương.

- Đúng thế.

Nói rồi hắn quay lại nói với ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Chúng ta đi!

- Ngươi!

Tà Chính thấy Long Kinh Thiên không có hứng thú với Tà Thần công pháp thật thì không khỏi cuống lên. Nhưng hắn không kịp nói gì thì Long Kinh Thiên đã khởi động cấm chế trên ngọc bài, ánh sáng loé lên bao phủ lấy mấy người Long Kinh Thiên rồi biến mất.

Sắc mặt Tà Chính biến đổi liên hồi.

Ở thời Thượng Cổ, uy danh của Tam Tà Thần truyền khắp Xích Thành Tinh Vực, có cường giả nào là không cung kính? Nhưng giờ một tên tiểu bối lại dám không coi hắn ra gì?!

- Tiểu tử, ngươi không cần Tà Thần công pháp, bản Tà Thần cũng không nhất định phải truyền cho ngươi.

Tà Chính cười khẩy.

- Ta sẽ cho ngươi chết dưới Tà Thần Luân của ta, cho uy danh Tam Tà Thần lại một lần nữa uy chấn Xích Thành Tinh Vực!

Tà Chính nói xong thì biến mất.

Đúng lúc Tà Chính biến đi thì hai thân ảnh từ trong Ảo Hải bay ra, chính là Vu Càn của Man Hoang Thần Miếu và hắc y nhân của Ma Tộc.

Hai kẻ này vẫn chưa chết!

Chúng cũng thông qua cả ba ải!

Sau khi tạm thời điều tiết hơi thở, chúng bay về phía Tà Thần Cung.

Khi đó, bên ngoài hồ băng ở Tà Thần Cung, trên không trung xuất hiện một cách cửa không gian, mấy người Long Kinh Thiên bay ra.

- Cuối cùng cũng tới rồi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thở mạnh một hơi.

Cả ba người đều mừng rỡ.

Rồi không chậm trễ, Long Kinh Thiên đưa cùng ba người kia bay ra ngoài Tam Tà Phong. Tuy đã rời khỏi Tà Thần Cung nhưng vẫn chưa an toàn. Họ vẫn ở trong Thái Hoàng Cửu Tà Đại Trận.

Bốn ngày sau, mấy người Long Kinh Thiên đáp xuống một ngọn núi.

- Lão đại, cuối cùng chúng ta cũng ra khỏi khu vực của Thái Hoàng Cửu Tà Đại Trận rồi!

Cửu Vĩ Thiên Miêu thở phào, cười nói.

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng vẻ mặt cũng tươi hơn hở.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Đã rời khỏi đó rồi thì chúng ta nghỉ tại đây mấy ngày.

- Nghỉ mấy ngày?!

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu sững ra.

- Đúng thế.

Long Kinh Thiên hàm tiếu, lần này thu hoạch không ít, Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử Quả, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đều tìm được. Hơn nữa còn có Thiên Tượng Nhân, Địa Tâm Nhũ. đọc truyện mới nhất tại .

Long Kinh Thiên không vội rời đi, nhân lúc này tu luyện tăng cường thực lực.

Rồi Long Kinh Thiên lấy ra ba cái bình ngọc, hau tay vung lên, mỗi người Cửu Vĩ Thiên Miêu một bình.

- Trong bình ngọc đều có năm giọt Địa Tâm Nhũ, các ngươi uống một giọt trước, luyện hoá xong rồi mới tới giọt thứ hai.

Long Kinh Thiên nói.

Mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu mừng rỡ, cung kính đón lấy.

Thế là Long Kinh Thiên bố trí một vài trận pháp che giấu khu vực này đi, cùng ba người kia bắt đầu tu luyện.

Long Kinh Thiên ngồi ở đó, một giọt Địa Tâm Nhũ lơ lửng trước mặt hắn, toả ra thứ ánh sáng trắng nhàn nhạt.

Rồi hắn mở miệng hút giọt Địa Tâm Nhũ đó vào mồm, chớp mắt đã tan chảy, dị hương lan toả, giống như dòng suối trong mát, lại giống quả thơm với một chút đắng.

Từng dòng khí ấm sinh ra từ và chạy khắp cơ thể Long Kinh Thiên.

Hắn vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, rất nhanh xung quanh cơ thể sinh ra linh vụ màu trắng, nguyên anh trong đan điền Long Kinh Thiên cũng vận Hỗn Độn Đại La Thiên, cùng hắn hấp nạp tinh khí trong Địa Tâm Nhũ.

Tinh khí bên trong Địa Tâm Nhũ tuy rất dồi dào nhưng năng lượng lại không cuồng bạo, ngược lại rất ôn hoà. Vì thế Long Kinh Thiên không phải lo lắng nếu không hấp nạp được thì bị phản phệ.

Một giờ...hai giờ...

Một ngày...hai ngày trôi qua...

Ba ngày sau Long Kinh Thiên mới hấp nạp hết tinh khí trong giọt Địa Tâm Nhũ đó.

Đó là vì hắn dùng công pháp Hỗn Độn Đại La Thiên, nếu là người khác có lẽ mất hai ba tháng cũng không thể hấp nạp hết được.

Hấp nạp xong giọt đó, Long Kinh Thiên lại lấy ra giọt khác.

Cùng với việc không ngừng luyện hoá Địa Tâm Nhũ, thực lực của Long Kinh Thiên không ngừng được tăng lên, không lâu sau đã đạt tới Xuất Khiếu hậu kỳ đỉnh phong.

Nửa tháng sau, khi Long Kinh Thiên hấp nạp hết giọt Địa Tâm Nhũ cuối cùng, toàn thân hắn rung lên, từng trận ánh kim quang bắn ra từ đan điền hắn.

Phân Thần kỳ!

Đúng thế, Long Kinh Thiên đột phá lên Phân Thần kỳ rồi!

Long Kinh Thiên mở mắt, ánh tinh quang loé qua, trong lòng mừng rỡ. Ngay Tiên Thiên Huyền Khí của Côn Bằng thần thú và thần khí của Ma Thần Chiến Trường cũng không thể đột phá Phân Thần nhanh như vậy được.

Sau Phân Thần chính là hợp thể, sau hợp thể là độ kiếp, sau độ kiếp chính là đại thừa, rồi dần chuyển hoá sức mạnh độ kiếp thành tiên lực, trở thành tiên nhân!

Trong đầu Long Kinh Thiên nghĩ, nguyên anh từ đan điền bay ra, ánh sáng loé lên rồi biến mất trong hư không, một lát sau đã ở nơi cách đó vài nghìn dặm.

Bên ngoài đó, một con cốt lang bát cấp sơ kỳ đang phi hành. Nguyên anh Long Kinh Thiên giờ hai tay lên, một cái chuông ẩn khổng lồ màu kim lập tức đánh trúng con cốt lang. Nó kêu lên thảm thiết rồi bị đánh bay.

Cốt lang gầm lên, lật người dậy rồi lao tới tấn công. Nguyên anh cầm Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm vung lên, một đạo kiếm quang loé lên, chỉ thấy con cốt lang đứng yên, sau đó toàn thân nát vụn rơi xuống đất.

Sau khi kích sát con cốt lang, nguyên anh phá không phi hành, rồi trở về bên cạnh Long Kinh Thiên.

- Đột phá Phân Thần, không chỉ thực lực của bản thân mà của nguyên anh cũng tăng lạnh.

Long Kinh Thiên gật gù, giờ nếu gặp đề cấp sơ kỳ cường giả, hắn và nguyên anh liên thủ, có lẽ một chiêu là kích sát được đối phương.

Lúc này, Long Kinh Thiên nhìn sang ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu đang tu luyện.

180. Chương 180: Ma Tộc Hắc Y Nhân Thoát Hiểm

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 180: Ma Tộc hắc y nhân thoát hiểm

Chỉ thấy toàn thân ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng phát sáng, linh khí trong trời đất điên cuồng chảy về phía Bằng Chủ người họ. Cửu Vĩ Thiên Miêu đã biến thành bản thể, chính loại ánh sáng đang không

ngừng phát sáng, Long Kinh Thiên phát hiện Cửu Vĩ Thiên Miêu đã đạt đến bát cấp hậu kỳ đỉnh phong, đang xung kích lên cửu cấp!

Có lẽ hai ngày nữa là đột phá.

Cửu cấp, chính là thánh cấp, đến lúc đó Cửu Vĩ Thiên Miêu có thể biến thành hình người rồi!

- Không biết con mèo lười này biến thành hình người sẽ thế nào.

Long Kinh Thiên cười thầm.

Rồi hắn nhìn sang Tử Thiên Long Hoàng, Tử Thiên Long Hoàng được kim vân bao phủ, thân hình như ẩn như hiện, so với nửa tháng trước khí tức hắn mạnh hơn hẳn.

Long Kinh Thiên tin là cứ thế này, không bao lâu sau Tử Thiên Long Hoàng sẽ đột phá Cổ Thần sơ kỳ đỉnh phong.

Sau đó hắn nhìn Lục Dực Tử Phụng, Lục Dực Tử Phụng toàn thân bốc cháy rừng rực.

Biến lửa thiêu đốt khiến không gian xung quanh như biến dạng.

Long Kinh Thiên thấy vậy cũng gật gù.

Xem ra hai tháng nay Lục Dực Tử Phụng cũng có thể đột phá Thần Cấp thất trùng rồi!

Long Kinh Thiên vốn định mấy ngày nữa mới rời khỏi đây, nếu thế này thì đợi Lục Dực Tử Phụng đột phá Thần Cấp thất trùng rồi đi cũng được.

Vậy là Long Kinh Thiên tiếp tục uống Địa Tâm Nhũ tu luyện.

Thực lực Long Kinh Thiên gần như ngày nào cũng tăng lên, rất nhanh đã ổn định được Phân Thần sơ kỳ.

Phân Thần sơ kỳ đỉnh phong!

Phân Thần trung kỳ!

Một tháng sau, Long Kinh Thiên đã đạt đến Phân Thần trung kỳ!

Hôm nay Long Kinh Thiên vừa tu luyện xong, mở mắt ra thì linh khí trong trời đất đột nhiên có đại động. Hắn nhìn thì thấy vô số đạo hỏa quang bắn lên từ cơ thể Lục Dực Tử Phụng, Phụng Hoàng Hỏa cháy rực rỡ. xem tại

- Cuối cùng cũng sắp đột phá rồi.

Long Kinh Thiên gật đầu nghĩ.

Ánh sáng trên người Lục Dực Tử Phụng ngày càng chói lóa, cuối cùng đạt đến đỉnh điểm, trên bầu trời một hư ảnh phượng hoàng xuất hiện, tiếng phượng hoàng ngâm ngân vang.

Thân thể Lục Dực Tử Phụng ở trên không trung, một luồng khí tức mạnh mẽ tỏa ra.

Một lát sau, khí tức mạnh mẽ đó thu về trong cơ thể, gương mặt đầy vẻ vui mừng.

Cuối cùng nàng đã đột phá Thần Cấp thất trùng!

Đây là điều nàng căn bản không thể ngờ tới.

Nàng chưa bao giờ nghĩ có thể đột phá nhanh như vậy. Vốn dĩ nàng nghĩ dù tu luyện nhanh thế nào thì muốn đột phá cũng phải mười năm sau, nhưng theo Long Kinh Thiên mới nửa năm đã đột phá rồi!

Lục Dực Tử Phụng đáp xuống đất, đến trước mặt Long Kinh Thiên, vẻ mặt đầy cảm kích, hành lễ nói:

- Lục Dực đột phá nhanh như vậy tất cả là nhờ chủ nhân. Lục Dực xin bái tạ!

Nói rồi nàng quỳ xuống.

Long Kinh Thiên hàm tiếu, tay phải kéo Lục Dực Tử Phụng đứng dậy.

- Lão đại.

Lúc này, một thanh niên bay tới bên cạnh Long Kinh Thiên, người này chính là Cửu Vĩ Thiên Miêu, hắn cũng đã đột phá Thánh Cấp, có thể biến thành hình người.

Có điều thanh niên này diện mạo có phần non nớt, gương mặt anh tuấn ấy cười khiến người ta có cảm giác trẻ con chưa lớn.

Tử Thiên Long Hoàng cũng bay lại.

Long Kinh Thiên hàm tiếu nhìn mọi người:

- Nếu không có việc gì nữa thì chúng ta rời khỏi đây thôi, tới Man Hoang Đại Lục.

Cả ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng đáp vâng.

- Được rồi, chúng ta đi.

Nói rồi Long Kinh Thiên bay đi dẫn mọi người ra khỏi Ma Thần Chiến Trường.

Hiện giờ, tuy mọi người đã ra khỏi Thái Hoàng Cửu Tà Đại Trận nhưng vẫn ở trung tâm của Ma Thần Chiến Trường, nên trên đường gặp không ít tử linh yêu thú, biến dị yêu thú và quái vật cường đại.

Giống như trước đây, sau khi kích sát những con yêu thú này thì Long Kinh Thiên lấy đi yêu hạch từ Thánh Cấp trở nên và thu thi thể từ Thánh Cấp đỉnh phong vào Trấn Thiên Tháp.

Nửa tháng sau, khi mấy người Long Kinh Thiên sắp rời khỏi trung tâm Ma Thần Chiến Trường thì đột nhiên có tiếng kêu quái dị vang lên. Rồi một luồng khí kinh khủng bổ tấn công về phía bọn Long Kinh Thiên.

- Chủ nhân cẩn thận!

Tử Thiên Long Hoàng giật mình, cùng với Lục Dực Tử Phụng tung chưởng đánh ra.

Uỳnh!

Một âm thanh lớn vang lên, dư âm của khí kinh bắn ra, đất đá bốn phía bay tứ tung, cây cối xung quanh biến thành tro bụi.

Mấy người Long Kinh Thiên lùi lại phía sau.

- Muốn đi sao?

Sau khi khí kinh tan đi, Tử Thiên Long Hoàng thấy trong bóng tối có một thân ảnh muốn chạy trốn, hắn cười khẩy, bay tới.

- Thần Long Xuất Hải!

Tử Thiên Long Hoàng tung một quyền, một con kim sắc thần long ngưng tụ, ngay tức khắc oanh kích về thân ảnh kia.

Kim long gầm thét!

Thân ảnh kia quay lại tung ra một đạo chưởng ẩn màu đen khổng lồ.

Nhưng vì thế mà thân ảnh đó rơi ra khỏi chỗ tối.

- Là người!

Thấy diện mạo của hắn, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng từ phía sau đuổi tới cùng giật mình. Kẻ kia không phải ai khác mà chính là Ma Tộc hắc y nhân cùng họ vào Tà Thần Cung.

Theo lý thì hắn ta không thể thoát khỏi Tà Thần Cung, vì ngọc bài khổng lồ chế Tà Thần Cung Long Kinh Thiên đã lấy được, hắc y nhân và Vu Càn dù có thông qua Áo Hải thì cũng sẽ bị cầm chân ở Tà Thần Cung. Nhưng giờ hắn lại thoát ra rồi!

Rốt cuộc hắn ta đã làm thế nào?!

Nếu hắn ra được, thế còn Vu Càn?

Lúc này Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng bay tới.

- Đúng, là ta.

Hắc y nhân lộ thân phận không tháo chạy mà chấp tay sau lưng, lạnh lùng nhìn mấy người Long Kinh Thiên.

- Người làm thế nào thoát khỏi Tà Thần Cung?

Tử Thiên Long Hoàng lạnh lùng hỏi.

Hắc y nhân cười khẩy:

- Làm thế nào ta thoát? Các người ra được còn ta thì không chắc? Chắc người chính là Tử Thiên Long Hoàng của Long tộc? Không ngờ mất chục vạn năm mà người không những không chết lại còn được giải trừ Ma Kha Địa Ngục Đồ La Chú.

Tử Thiên Long Hoàng mặt lạnh băng, trầm giọng nói:

- Người là ai?

Hắc y nhân nói:

- Cho người biết cũng chẳng sao, ta là Nhiếp Song, Nhiếp Nghĩa là tiên tổ của ta!

- Cái gì, Nhiếp Nghĩa là tiên tổ của người?!

Tử Thiên Long Hoàng nghe thế hàn quang loé lên trong mắtm khí tức toàn thân bạo phát, hay tay siết chặt.

- Tử Thiên Long Hoàng, tuy người là cường giả thời Thượng Cổ nhưng mấy vạn năm nay Ma Kha Địa Ngục Đồ La Chú không những kìm giữ mà còn khiến thực lực người tụt giảm.

Nhiếp Song cười khẩy:

- Dựa vào người và chúng không giữ chân được ta đâu.

Hắn nói rồi thân hình lướt đi, biến mất trong một đám khói đen.

Tử Thiên Long Hoàng đưa tay tóm một cái, không gian bốn phía bị ép lại nhưng không thấy Nhiếp Song nữa.

- Tử Thiên Long Hoàng, người yên tâm, trong ba năm, Địa Ngục Ma Tộc bọn ta sẽ tấn công Thiên Man Vị Diện các người. Đến lúc đó Ma Tộc cường giả sẽ tới nhanh chóng huỷ diệt mọi chủng tộc trên Thiên Man Vị Diện!

Trong hư không, giọng nói của Nhiếp Song vọng ra:

- Hề hề, đến lúc đó chúng ta sẽ lại gặp nhau!

181. Chương 181: Man Hoang Thành

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 181: Man Hoang Thành

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Trong ba năm Địa Ngục Ma Tộc tấn công Thiên Man Vị Diện?!

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng sắc mặt cùng biến đổi. đọc truyện mới nhất tại .

Long Kinh Thiên nhìn nơi Nhiếp Phong biến mất, mặt lộ vẻ trầm tư.

- Chủ nhân...chúng ta...

Vẻ mặt nhợt nhạt của Cửu Vĩ Thiên Miêu không còn nữa, thay vào đó là lo lắng, ngưng trọng.

Địa Ngục Ma Tộc tấn công, đây là việc lớn đó!

Hơn nữa Nhiếp Song nói với mấy người Long Kinh Thiên vào lúc này, nghĩa là hẳn không sợ tin này truyền đi, căn bản không sợ các thế lực trên Thiên Man Vị Diện chuẩn bị đối phó.

- Ba năm nữa tấn công Thiên Man Vị Diện?

Long Kinh Thiên nhìn mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu, bình thản nói:

- Không cần phải lo.

Ba năm, nếu Nhiếp Song đã nói trong ba năm thì có lẽ cũng cần ba năm.

Ba năm, với Long Kinh Thiên mà nói, thế là đủ.

Mấy người Tử Thiên Long Hoàng sững người.

- Ma Kha Địa Ngục Đồ La Chú trong người ngươi là do Nhiếp Nghĩa để lại?

Long Kinh Thiên hỏi Tử Thiên Long Hoàng.

Tử Thiên Long Hoàng khi nghe Nhiếp Song nói Nhiếp Nghĩa là tiên tổ lại có phản ứng mạnh như vậy, chắc là bị Nhiếp Nghĩa đặt Ma Kha Địa Ngục Đồ La Chú.

- Đúng thế chủ nhân. Năm đó ở Ma Thần Chiến Trường, ta chính là trúng chú của Nhiếp Nghĩa và tên Huyết Dương.

Tử Thiên Long Hoàng đáp, nói đến đây gương mặt thù hận nhìn về chỗ Nhiếp Phong vừa biến mất.

Mấy chục vạn năm nay, cứ cách một khoảng thời gian là hẳn lại phải chịu đựng sự phản phệ của sức mạnh tổ chú, giống như bị vạn ma cắn xé trong cơ thể, thống khổ cùng cực.

Đó đều là do Nhiếp Nghĩa và Huyết Dương!

Cứ nghĩ tới đây là mắt Tử Thiên Long Hoàng lại đầy sát ý!

- Chủ nhân, Nhiếp Song thoát được khỏi Tà Thần Cung, không biết hẳn làm thế nào? Lạ thật, lẽ nào không chỉ có một tấm ngọc bài?

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng đều thấy nghi hoặc.

- Nhiếp Phong thoát ra được, vậy thì e là Vu Càn của Man Hoang Thần Miếu cũng thoát.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói tiếp.

- Chúng ta đi.

Vẻ mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh, rồi hẳn bay lên.

Mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đi theo, nhưng vì biết ba năm nữa Địa Ngục Ma Tộc sẽ tấn công Thiên Man Vị Diện nên sắc mặt cả ba đều nặng nề.

Tuy Long Kinh Thiên nói không cần phải lo, nhưng dù có nhiều kỳ tích thế nào thì cũng không thể trong ba năm mà Tử Thiên Long Hoàng có thể chống lại được Địa Ngục Ma Tộc tấn công chứ?

Đến lúc đó, không phải mấy Thần Cấp, mấy Cổ Thần, mà là đại quân Ma Tộc số lượng hàng tỷ. Dù là Long Tộc mạnh hơn hàng trăm lần thì không thể chặn được đại quân Ma Tộc.

- Lão đại, dù lúc đó chúng ta thống nhất được Thiên Lam Đại Lục cũng không thể ngăn chặn được đại quân Ma Tộc.

Trên đường đi, Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Hơn nữa, Cửu Vĩ Thiên Miêu nghĩ trong ba năm dù Long Kinh Thiên có nhiều kỳ tích thế nào cũng không thể thống nhất được Thiên Lam Đại Lục. Trở lực lớn nhất chính là Lục đại siêu cấp thể lực Vô Thần Điện, sau đó là Tam đại vương triều.

- Thống nhất Thiên Lam Đại Lục?

Long Kinh Thiên nghe thế lắc đầu cười.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu khựng người.

- Lão nào chủ nhân muốn...?!

Trong đầu Cửu Vĩ Thiên Miêu loé sáng, buột miệng nói, nhưng ngay sau đó Long Kinh Thiên nói:

- Được rồi, giờ nói những điều này cũng vô ích, chúng ta rời khỏi Ma Thần Chiến Trường trước đã.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng nhìn nhau, cũng chỉ đành theo sau Long Kinh Thiên.

Thật ra, vừa rời Cửu Vĩ Thiên Miêu muốn hỏi lẽ nào Long Kinh Thiên muốn thống nhất Thiên Man Vị Diện?

Nhưng từ khi Thiên Man Vị Diện sinh ra đến nay chưa từng có ai thống nhất được nó, dù là Tam Tà thời Thượng Cổ cũng không thể.

Đương nhiên Long Kinh Thiên biến Cửu Vĩ Thiên Miêu muốn nói gì.

- Thiên Man Vị Diện?

Long Kinh Thiên nghĩ búng, thầm lắc đầu, trước đây ở tiên giới tuy hắn không có xây dựng thể lực nhưng cũng thống trị đến mười mấy vạn Tinh Vực!

Mười mấy vạn Tinh Vực, đó là khái niệm gì chứ?

Xích Thành Tinh Vực mà Thiên Man Vị Diện có mặt chỉ có hơn một nghìn Vị Diện, mà cũng chỉ là Tinh Vực cấp thấp. Nếu là trung đẳng hoặc cao đẳng Tinh Vực thì có mấy vạn Vị Diện.

Tiếp sau đó mấy người Long Kinh Thiên vừa phi hành ra khỏi Ma Thần Chiến Trường vừa tu luyện.

Hai tháng sau.

Cuối cùng họ cũng ra khỏi Ma Thần Chiến Trường.

- Đây chính là đầu kia của Ma Thần Chiến Trường, Man Hoang Đại Lục.

Long Kinh Thiên nhìn toà thành trì khổng lồ phía trước mặt.

Kiến trúc thành trì ở Man Hoang Đại Lục khác với ở Thiên Lam Đại Lục, thô kệch hơn, mang đầy tính hoang dã, nguyên thủy và hiếu chiến.

Trên Thiên Man Đại Lục, phía đông Ma Thần Chiến Trường là Loạn hải, qua Loạn Hải là Thiên Lam Đại Lục, còn phía tây Ma Thần Chiến Trường là Man Hoang Đại Lục.

- Chủ nhân, Băng Xà Đảo ở phía bắc Man Hoang Đại Lục, giờ chúng ta đến Băng Xà Đảo hai dừng lại ở thành trước mặt vài hôm?

Tử Thiên Long Hoàng hỏi.

Kim Ngưu Thảo mà họ muốn tìm và cả hai loại linh dược khác ở Băng Xà Đảo.

- Không vội, chúng ta đã ra khỏi Ma Thần Chiến Trường rồi thì dừng lại hai hôm ở thành đã.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói.

Hai tháng qua Long Kinh Thiên đã đạt đến Phân Thần trung kỳ đỉnh phong, hần cảm giác hai ngày tới có thể đột phá Phân Thân hậu kỳ. Vì thế hần định dừng lại hai hôm, đợi đột phá rồi lên đường cũng không muộn.

Vậy là mấy người Long Kinh Thiên tiến về phía toà thành khổng lồ phía trước.

Không lâu sau mấy người Long Kinh Thiên đến toà thành, chỉ thấy dòng người nườm nượp đi lại, những người này mặc y phục khác với người của Thiên Lam Đại Lục, đồ trang sức cũng thô, hơn nữa Long Kinh Thiên phát hiện người ở Man Hoang Đại Lục cao lớn hơn người Thiên Lam Đại Lục.

Mấy người tiến tới cổng lớn.

- Đứng lại.

Một đội vệ binh thủ thành chặn bọn Long Kinh Thiên lại, đội trưởng quan sát rồi hỏi:

- Người từ Thiên Lam Đại Lục? Mỗi người nộp một trăm kim tệ.

Tuy Ma Thần Chiến Trường ngăn cách giữa Thiên Lam Đại Lục và Man Hoang Đại Lục nhưng vẫn có không ít thể lực, thương đội đến Man Hoang Đại Lục giao dịch.

Những thương đội này có một số mật đạo có thể vòng qua Ma Thần Chiến Trường để đến Man Hoang Đại Lục, chỉ là đường hơi xa một chút.

Vì thế những sĩ binh này cũng không lạ khi thấy mấy người Long Kinh Thiên mặc phục sức của Thiên Lam Đại Lục.

- Mỗi người một trăm kim tệ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười khẩy.

- Ta nhớ là mười kim tệ chứ nhỉ?

Phạm là người từ Thiên Lam Đại Lục, nếu muốn vào các thành trì của Man Hoang Đại Lục thì mỗi người phải nộp mười kim tệ, đó là quy định của Man Hoang Đế Quốc.

Đương nhiên, đứng sau Man Hoang Đế Quốc là Man Hoang Thần Miếu nên quy tắc này thật ra là của Man Hoang Thần Miếu đặt ra.

- Ta nói một trăm là một trăm. Thế nào? Các người không nộp?

Đội trưởng kia cười khẩy, bốn vệ binh khác vây lại.

182. Chương 182: Lật Lọng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 182: Lật lọng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười khẩy, cùng Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn đám sĩ binh đang vây lại, sắc mặt lạnh lùng, rồi bước thẳng về phía cổng thành. Mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu khựng người.

Nhưng rồi họ nhìn thấy đám sĩ binh kia tất cả đều đứng yên tại chỗ, thần sắc dờ dẩn, không để tâm đến Long Kinh Thiên.

Ba người kinh ngạc, đến khi Long Kinh Thiên đi rất xa rồi mới sực tỉnh, vội vàng đuổi theo.

- Lão đại, chúng làm sao vậy?

Cửu Vĩ Thiên Miêu không kìm được hỏi.

Long Kinh Thiên hàm tiếu:

- Ta tạm thời khiến thần trí của chúng ngưng trệ thôi.

Tạm thời ngưng trệ?!

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn nhau, vừa rồi họ không thấy Long Kinh Thiên hành động gì cả.

Thế là bốn người đi vào thành trì của Man Hoang Đại Lục, nhưng sau khi vào họ không đến tửu lầu mà đến nơi thương hội giao dịch.

Ở Ma Thần Chiến Trường, Long Kinh Thiên đã thu thập được không ít tài liệu, hẳn muốn luyện chế lại Bích Huyết Kiếm, nhưng vẫn còn thiếu một vài thứ nữa.

Họ hỏi đường, không lâu sau thì đến nơi giao dịch lớn nhất của các thương hội trong thành.

- Vương Tài thương hội.

Đứng trước cửa lớn, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn lên tên trên cửa, rồi cười:

- Tên của thương hội này thú vị thật, Vương Tài?

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng cười.

Cái tên cũng thật quê quá!

- Chúng ta vào đi.

Long Kinh Thiên cười, nói.

Mấy người vào đại sảnh thương hội, đại sảnh rất lớn, rất náo nhiệt, có rất nhiều người giao dịch. Ở đây gần Ma Thần Chiến Trường, có không ít người đến Ma Thần Chiến Trường săn bắt tử vong yêu thú lấy yêu hạch đến đây bán. Có người đến mua linh dược, thanh thiết, khoáng thạch, vân vân.

Mấy người Long Kinh Thiên tiến lại nơi giao dịch tài liệu, đột nhiên có mấy tiếng kêu thảm thiết vang lên, cả đại sảnh nhất thời hỗn loạn, họ nhìn về phía phát ra tiếng.

Chỉ thấy mười mấy người có thể là quân sự và hộ vệ của thương hội Vương Tài đang đánh một nhóm người túi bụi. Nhóm người này có vài người ăn mặc như thương nhân, còn lại là hộ vệ. Nhưng mười mấy hộ vệ thương hội Vương Tài đánh như vậy nhưng mấy chục hộ vệ kia không dám đánh trả.

Từ phục sức của người bị đánh có lẽ họ là thương đội đến từ Thiên Lam Đại Lục hoặc Loạn Hải.

- Mẹ kiếp, cho thể diện mà không muốn giết.

Quân sự thương hội Vương Tài cười khẩy:

- Đánh cho ta, đánh mạnh vào! Lũ tiện chủng thấp hèn của Thiên Lam Đại Lục, đánh cho tàn phế đi, không chết là được!

- Rõ, quân sự!

Đám hộ vệ càng đánh mạnh hơn.

Mấy thương nhân và hộ vệ kêu lên thảm thiết liên hồi.

- Hướng quân sự, trước đây rõ ràng gia tộc bọn ta và các người đã giao kèo rồi. Đột Thiên Cơ Thảo này chuyển qua đây là hai trăm vạn kim tệ!

Một thương nhân kêu lên.

- Hai trăm vạn?

Quân sự thương hội Vương Tài cười khẩy:

- Sao ta lại nhớ là hai mươi vạn nhỉ? Đám chó Thiên Lam Đại Lục các người, rõ ràng là hai mươi vạn mà già mồm cãi hai trăm vạn.

Nói đến đây hắn ném một cái không gian giới chỉ vào mặt thương nhân kia:

- Đây là hai mươi vạn kim tệ. cầm lấy rồi ngoan ngoãn rút đi. Còn ở đây gây loạn nữa thì ta giết hết!

Lúc này đám hộ vệ thương hội không đánh nữa.

Mấy người Long Kinh Thiên cũng đã hiểu được chuyện gì xảy ra.

Mấy thương nhân Thiên Lam Đại Lục phụng mệnh gia tộc chuyển Thiên Cơ Thảo đến bán cho Vượng Tài, vốn đã nói giá là hai trăm vạn nhưng giờ thương hội Vượng Tài lại lật lọng, chỉ trả hai mươi vạn.

Thương nhân Thiên Lam Đại Lục tranh luận thì bị thương hội Vượng Tài đánh tàn độc.

Lúc này thương nhân kia nhặt không gian giới chỉ lên, kêu khóc:

- Hướng quản sự, hai mươi vạn kim tệ? Đây là một nghìn cây Thiên Cơ Thảo đấy, sao có thể là hai mươi vạn kim tệ được?

Một cây Thiên Cơ Thảo, ở Man Hoang Đại Lục giá thường là hơn ba nghìn kim tệ. Một nghìn cây là hơn ba nghìn vạn kim tệ rồi. Mà thương nhân Thiên Lam Đại Lục vận chuyển đến đây bán thì thường là hai nghìn kim tệ một cây. Một nghìn cây thì là hai trăm vạn.

Nhưng Hướng quản sự vừa nghe thế thì sắc mặt tối lại, quát:

- Lũ ti tiện Thiên Lam Đại Lục các người dám tranh cãi ở đây hả? Nếu vậy, các người, giết hết chúng đi!

Nói đến đây, Hướng quản sự cười khẩy:

- Như vậy thì chúng ta tiết kiệm được hai mươi vạn rồi.

- Rồi, Hướng quản sự.

Mười mấy hộ vệ đáp, rồi tiến lại chỗ mấy người kia.

Thương nhân Thiên Lam Đại Lục và hộ vệ đều kinh hãi, không ngờ đối phương lại dám giết họ thật!

- Các...các người...dám không coi quy định của Thiên Lam Đại Lục ra gì?

Thương nhân Thiên Lam Đại Lục vừa thụt lùi vừa run rẩy nói:

- Man Hoang Đại Lục và Thiên Lam Đại Lục đã quy định, không được giết những thương nhân đến giao dịch. Các người giết bọn ta cũng sẽ bị Man Hoang Đế Quốc trị tội.

Quản sự thương hội Vượng Tài cười lớn:

- Bị Man Hoang Đế Quốc trị tội?

Rồi hắn châm biếm:

- Man Hoang Đế Quốc bọn ta sớm muộn cũng sẽ cho quân tấn công Thiên Lam Đại Lục, đến lúc đó thống nhất Thiên Man Vị Diện, tất cả người của Thiên Lam Đại Lục các người sẽ là nô tài của bọn ta, cầu nô tài, hiểu không? Các người nói xem, Man Hoang Đế Quốc sẽ vì đám nô tài thấp kém các người mà trị tội ta không?

- Cái gì?

Người của Thiên Lam Đại Lục sắc mặt đại biến.

Mười mấy hộ vệ thương hội Vượng Tài cười khẩy, tiến đến trước mặt mấy người Thiên Lam Đại Lục, một tên trong đó tay cầm kiếm vung lên. Đúng lúc đó đột nhiên hắn cảm thấy tay mình cứng đờ lại.

Hắn giật mình, nhìn thì thấy một người thanh niên tóc đen cùng ba người khác tiến lại.

Rồi hắn ta bay ngược ra sau.

Tất cả cùng sững sờ.

Một lát sau, Hướng quần sự sự tĩnh, nhìn mấy người Long Kinh Thiên cười khẩy:

- Thì ra là bọn tiện chủng Thiên Lam Đại Lục thích chõ mũi vào chuyện của người khác.

Nhưng hắn vừa nói xong thì một bóng người lướt tới, Cửu Vĩ Thiên Miêu hai tay bóp cổ hắn nhấc lên, cười lạnh:

- Người nói gì, nói lại xem!

Hướng quần sự cổ kêu răng rắc, sắc mặt tím tái, hai mặt đầy sợ hãi.

Vốn dĩ Long Kinh Thiên không định nhúng tay vào những việc này, nhưng Hướng quần sự cứ mở mồm là tiện chủng Thiên Lam Đại Lục với cẩu nô tài Thiên Lam Đại Lục.

- Phản rồi, phản rồi, lũ cẩu Thiên Lam Đại Lục các ngươi dám đả thương người của Man Hoang Đại Lục!

Lúc này một trung niên nam tử, trưởng lão của thương hội Vượng Tài xuất hiện, nhìn thấy thế, chỉ tay kêu giận dữ quát lên.

183. Chương 183: Bắt Chúng Lại

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 183: Bắt chúng lại

- Các ngươi toàn là lũ vô dụng! Còn ngậy ra đó làm gì?!

Trưởng lão thương hội Vượng Tài quát lên với đám hộ vệ đang sững người:

- Giết chúng đi! Không, bắt chúng lại! Đưa chúng đến thành chủ hình lao, ta phải cho chúng biết mùi vị khi bị vạn trùng cắn xé.

Lúc này đám hộ vệ thương hội Vượng Tài mới sự tĩnh, cùng hét lên lao về phía bọn Long Kinh Thiên.

Đám hộ vệ này thực lực không tồi, đều là Hoàng Cấp trở lên, trong đó có hai tên còn là Tông Cấp.

Hoàng Cấp, nếu ở thành nhỏ thì cũng là cao thủ toạ trấn một phương rồi, có thể thấy thế lực thương hội Vượng Tài không tồi.

Mười mấy cường giả Hoàng Cấp lao tới tấn công, nháy mắt chưởng kinh hình thành một luồng kinh phong mạnh mẽ khí lưu gào thét trong đại sảnh.

Mọi người ở xung quanh kinh hãi lùi ra sau.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy thế cười khẩy, một chưởng đánh lên ngực Hướng chưởng quần, một đạo kim quang bắn xuyên qua ngực khiến hắn bay đi.

Rồi Cửu Vĩ Thiên Miêu một chưởng đánh về phía đám hộ vệ thương hội Vượng Tài, kinh phong từ chưởng lực của chúng lập tức vỡ tan, mười mấy người ngã ra như lá rụng.

Tiếng kêu thảm vang vọng trong đại sảnh một lúc lâu.

Mười mấy hộ vệ đều bay đập vào bức vách cách đó khá xa của đại sảnh rồi rơi xuống.

Tất cả mọi người đều sững sờ.

Mấy thương nhân và những người hộ vệ của Thiên Lam Đại Lục càng sững sờ, rồi mặt họ xám ngoét lại, hai chân run rẩy, vì họ nhận ra, Hướng quần sự và mười mấy hộ vệ kia đã chết rồi.

Giết công dân Man Hoang Đế Quốc trong thành trên Man Hoang Đại Lục là tội chết! truyện cập nhật nhanh nhất tại chằm

Hơn nữa, còn chết vô cùng thê thảm!

- Các người...các người dám giết quân sự, hộ vệ của thương hội! Các người dám giết quân sự, hộ vệ thương hội bọn ta!

Một lúc sau, trưởng lão thương hội Vượng Tài mới sức tỉnh, vừa kinh hãi vừa giận dữ chỉ Cửu Vĩ Thiên Miêu, vẻ mặt không thể tin nổi kêu lên.

Đây là việc rất lâu rồi chưa từng xảy ra.

Hơn nữa người đến đây giao dịch có ai là không biết thế lực của thương hội Vượng Tài ở Nguyệt Thành này.

Ở đây, đệ nhất thế lực là Thành Chủ Phủ, thứ hai chính là thương hội Vượng Tài!

Trưởng lão thương hội Vượng Tài tuy kinh ngạc với thực lực của Cửu Vĩ Thiên Miêu nhưng phần nộ nhiều hơn. Hắn gầm lên:

- Đánh chuông cảnh báo! Mau đánh chuông cảnh báo cho ta! Gọi tất cả cường giả của thương hội đến đây!

Một quân sự phía sau cung kính đáp lời rồi vội vàng rời đi.

- Lão đại!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Long Kinh Thiên, ý muốn hỏi có cần ngăn cản không.

- Không cần.

Long Kinh Thiên bình thản.

Một lát sau, tiếng chuông cảnh báo gấp gấp vang lên, lúc này, những người vốn đang giao dịch trong đại sảnh đã trở nên hỗn loạn, trốn chạy hết ra cửa lớn. Thậm chí những người vừa được Long Kinh Thiên cứu cũng chạy theo dòng người hoảng loạn.

Long Kinh Thiên thấy thế cũng không ngăn cản hay nói gì.

Rất nhanh trong đại sảnh chỉ còn lại mấy người Long Kinh Thiên, rồi những tiếng bước chân dồn dập từ khắp bốn phía đổ về.

Trưởng lão thương hội Vượng Tài nhìn mấy người Long Kinh Thiên, cười khẩy:

- Các người chạy đi, sao không chạy? Hề hề, ta xem các người chạy thế nào! Tiểu tử, chắc người không biết mấy chục năm trước có một vị Thánh Cấp lão tổ rất tự hào về thực lực bản thân, đến gây rối ở thương hội bọn ta. Nhưng cuối cùng bị hội trưởng giết chết. Hơn nữa thi thể còn treo trên cổng thành cho thối rửa!

Long Kinh Thiên không nói gì.

Lúc này tất cả hộ vệ, quân sự của thương hội Vượng Tài đã đến, vây kín quanh đại sảnh không còn một khe hở nào.

- Tán trưởng lão, chuyện gì vậy?

Một vị trưởng lão khác đến nơi, hỏi trưởng lão kia.

- Phong trưởng lão, mấy tên tiện chủng Thiên Lam Đại Lục này vô cớ sinh sự, dám giết quân sự và hộ vệ của chúng ta!

Tán trưởng lão nói, gương mặt lạnh băng nhìn mấy người Long Kinh Thiên. Thật ra hắn biết tại sao bọn Long Kinh Thiên lại ra tay, nhưng qua lời hắn lại thành ra vô cớ gây sự.

Có điều, vừa nói xong thì hàn quang loé lên trong mắt Long Kinh Thiên, biến thành một đạo kiếm khí bay vút trong không gian, lướt qua cổ Tán trưởng lão.

Hắn ta ôm cổ, không tin nổi nhìn máu trong tay mình, rồi ngã vật ra sàn.

Thực lực Long Kinh Thiên đang không ngừng được nâng cao, hẳn có thể thi triển được nhiều đại thần thông hơn, vừa rồi là một môn đại thần thông có tên Linh Kiếm Thuật.

Linh Kiếm Thuật dùng linh hồn lực ngưng tụ không gian linh khí, người khác rất khó đề phong.

Thực lực Tần trưởng lão tuy không tồi nhưng cũng chỉ là Tôn Cấp sơ kỳ, sao có thể chống đỡ được Linh Kiếm Thuật của Long Kinh Thiên?

- Tần trưởng lão, Tần trưởng lão!

Phong trưởng lão thấy Tần trưởng lão đột nhiên ngã xuống, máu tươi bắn toé ra từ cổ, không khỏi kinh hoàng.

Quản sự, hộ vệ ở xung quanh cũng đều kinh hãi.

- Các người, đáng chết, bọn cầu tạp chủng Thiên Lam Đại Lục các người, dám giết trưởng lão thương hội bọn ta?!

Phong trưởng lão quay lại, vừa kinh hãi vừa phẫn nộ, gầm lên:

- Bắt chúng lại, ả đàn bà kia thì lột sạch trói lên cột trong đại sảnh cho những ai tới giao dịch thưởng thức!

À mà Phong trưởng lão nói đương nhiên là Lục Dực Tử Phụng. Nàng giận đến đỏ mặt, lột sạch trói lên cột ọi người thưởng thức?

Một luồng sát ý vô biên như từ địa ngục bùng phát từ Lục Dực Tử Phụng.

- Các người, chết!

Lục Dực Tử Phụng trừng mắt lên, một chưởng giơ lên, một trảo tung ra, vô số trảo ẩn lướt qua. Phong trưởng lão còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì đã thấy nơi ngực nhói lên một cái. Cúi xuống thì thấy ngực mình xuất hiện dấu vết của trảo ẩn, rồi một luồng sức mạnh cuồng bạo từ nơi đó ồ ạt chảy vào người hắn.

Bùm!

Một tiếng nổ vang lên, chỉ thấy toàn thân Phong trưởng lão nổ tung, đến xương cốt cũng không còn.

Quản sự, hộ vệ ở xung quanh đó cũng nổ tung, nhất mất thương hội Vượng Tài đã có hơn ba mươi người chết trong tay Lục Dực Tử Phụng.

Lục Dực Tử Phụng là Thần Cấp cường giả, đám trưởng lão, quản sự, hộ vệ này sao có thể tránh được một kích của nàng?

Xung quanh đại sảnh, người của thương hội Vượng Tài kêu lên kinh hãi, chân bước về sau, vẻ mặt kinh hoàng nhìn Lục Dực Tử Phụng và mấy người Long Kinh Thiên.

- Lão đại, chúng thì sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

- Giết hết đi.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói.

Long Kinh Thiên vừa mở lời thì Lục Dực Tử Phụng lập tức bay lên, hai tay ấn xuống phía dưới. Đám người thương hội Vượng Tài kinh hãi khi nhận thấy không gian quanh chúng đã đông cứng, không thể động đậy được gì.

Trong đầu chúng loé lên một khả năng.

- Thánh Vực Không Gian? Thần Cấp cường giả? Ồ ta là Thần Cấp cường giả?!

Chỉ có Thần Cấp cường giả mới khống chế được không gian lực. Nhưng vừa nghĩ vậy thì thân thể đột nhiên bốc khói trắng, tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngớt.

184. Chương 184: Hội Trưởng Sai Các Người Đi Bắt Người

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 184: Hội trưởng sai các người đi bắt người

- Đây là hoả diệm gì vậy?

- Trong người ta có lửa, ta sắp chết rồi, ta không muốn chết!

Đám người của thương hội Vượng Tài kinh hoàng kêu lên không ngừng, tuy chúng bị không gian lực của Lục Dực Tử Phụng cấm cố nhưng vẫn nói được.

Chúng kêu thảm thiết, muốn giãy giụa nhưng không thể.

Hoả diệm thiêu đốt từ bên trong cơ thể chúng, sự đau đớn này đi từ trong ra ngoài, thậm chí ngay linh hồn của chúng cũng cảm thấy đau!

Những tiếng kêu thảm thiết đó hội tụ lại khiến người ta dựng tóc gáy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vốn định ra tay nhưng không ngờ Lục Dực Tử Phụng lại nhanh như vậy. Nhìn mấy trăm người thương hội Vượng Tài biến thành ngọn đuốc sống, hắn không kìm được lắc đầu cười.

Chúng thật xui xẻo, nếu là hắn ra tay thì sẽ không đau đớn như vậy!

Rất nhanh toàn bộ đám người đó biến thành đồng tro tàn.

Mọi tiếng kêu gào đều biến mất.

Long Kinh Thiên nhìn đồng tro trên mặt đất, tiến lại chỗ giao dịch nguyên liệu, hai tay đánh bay cánh cửa lớn, chỉ thấy bên trong là vô số khoáng thạch, tinh thiết, linh thạch, còn có cả các loại linh dược.

- Viêm Hải khoáng thạch, Thần Cốt Mộc.

Long Kinh Thiên quét mắt nhìn, trong đồng nguyên liệu này hắn nhìn thấy những mảnh hắc khoáng thạch có ánh sáng đỏ nhạt và những mảnh gỗ xanh có hình dạng giống xương cốt.

Long Kinh Thiên muốn luyện chế lại Bích Huyết Kiếm, trong mấy loại nguyên liệu thiếu có thứ hắc khoáng thạch có ánh sáng đỏ kia, Viêm Hải khoáng thạch, còn cả Thần Cốt Mộc có hình dạng giống xương kia nữa.

Long Kinh Thiên thu hết đồng Viêm Hải khoáng thạch và Thần Cốt Mộc vào Trấn Thiên Tháp.

- Hửm, Hắc Xà Linh Quả?

Rồi Long Kinh Thiên phát hiện trong đồng linh quả các loại có một quả nhìn giống Hắc Xà.

Hắc Xà linh quả cũng là loại hiếm có, nhìn bên ngoài không nhận ra được nó quý giá, nhưng Long Kinh Thiên biết bên trong Hắc Xà linh quả có một viên thủy tinh quả hạch, là thứ rất tốt cho tu luyện và luyện đan.

Ít nhất là tốt đối với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên lại cất nó vào Trấn Thiên Tháp.

Rồi hắn lại phát hiện được không ít đồ tốt, lại thu vào Trấn Thiên Tháp.

- Chúng ta đi thôi.

Sau một lúc, Long Kinh Thiên đưa mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu ra khỏi cửa lớn thương hội, nhưng ngay lúc ấy đột nhiên có một đạo chưởng lực mạnh mẽ phá không đánh tới.

- Giết người của thương hội bọn ta rồi muốn bỏ đi sao! Ở lại hết cho ta!

Một tiếng quát giận dữ truyền tới từ trong hư không.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười khẩy, lật tay đánh ra một chưởng về phía chưởng lực của đối phương.

Uỳnh!

Tiếng nổ lớn vang lên, rồi hư không rơi ra một người trung niên, người này cao lớn dị thường, cơ thịt rắn chắc, lông mày thô rậm.

Hắn rơi ra từ hư không, bị đánh bay lùi sau mấy trăm mét, kinh ngạc nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

- Cửu cấp yêu thú?

Cửu cấp, tức Thánh Cấp yêu thú!

Cửu Vĩ Thiên Miêu là Thánh Cấp cường giả đương nhiên khiến hắn kinh ngạc, nhưng Thánh Cấp yêu thú càng khiến hắn kinh ngạc hơn.

Khí kinh mạnh mẽ khiến những toà nhà xung quanh sụp đổ.

Lúc này mấy người Long Kinh Thiên dừng bước, quay lại nhìn.

- Thì ra là cửu cấp yêu thú!

Người kia sau khi kinh ngạc thì cười khẩy:

- Thánh Cấp yêu thú, hề hề, yêu hạch của Thánh Cấp yêu thú là thứ tốt, một viên yêu thạch đủ để đền bù tổn thất lần này của thương hội.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lạnh lùng:

- Một Thánh Cấp trung giới nhỏ bé cũng dám đánh rầm lớn tiếng vậy.

Đánh rầm lớn tiếng?!

Người trung niên kia khựng người, nộ ý loé qua.

- Ha ha, Tiểu Điem Điem, không ngờ ngươi cũng có ngày bị kẻ khác chửi.

Lúc này một tiếng cười lớn vang lên, rồi một lão đầu vừa gầy vừa lùn hiện ra trước mặt mọi người.

Tiểu Điem Điem? Mấy người Long Kinh Thiên nhìn người trung niên thân hình to lớn như hổ báo kia, rõ ràng Tiểu Điem Điem mà lão đầu kia nói là hắn, sắc mặt Cửu Vĩ Thiên Miêu có phần quái dị.

- Tráng lão đầu, ngươi ít nói kháy ta thôi!

Người trung niên kia quát.

- Có giỏi thì ngươi bắt chúng đi!

Lão đầu kia cười, nhìn bọn Long Kinh Thiên, hai mắt màu xanh u tối, một đạo ánh sáng khó nhìn thấy bằng mắt thường bao phủ về phía bọn Long Kinh Thiên.

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng hừ một tiếng, lão đầu kia lập tức như bị trúng trọng kích, hự một tiếng, thân hình chao đảo, sắc mặt trắng bệch, kinh hãi nhìn Tử Thiên Long Hoàng.

Lão đầu này cũng là Thánh Cấp trung giới, thực lực Thánh Cấp ngũ trùng. Vừa rồi hắn ngẫm thi triển môn mê ảo chi thuật, dù là Thánh Cấp thất trùng cường giả nếu không cẩn thận thì tâm thần cũng bị mê ảo. Nhưng Tử Thiên Long Hoàng không chỉ một tiếng hừ là phá vỡ được mê ảo chi thuật của hắn mà còn khiến hắn bị thương!

- Người...người là Thần Cấp cường giả?

Lão đầu run rẩy nhìn Tử Thiên Long Hoàng, ánh mắt không che giấu nổi sự chấn kinh.

Lão đầu sắc mặt đại biến, vừa rồi trong mắt hắn người thanh niên vừa đỡ chưởng lực của hắn, Cửu Vĩ Thiên Miêu, có lẽ thực lực mạnh nhất trong bọn Long Kinh Thiên, nhưng giờ...

- Thần...Thần Cấp cường giả!

Hắn hít vào một hơi khí lạnh.

Lúc này lại có hai tiếng xé gió nữa, khí tức mạnh mẽ, xem ra là cường giả thương hội Vượng Tài tới, hơn nữa đều là Thánh Cấp.

Thương hội Vượng Tài có thể xuất động bốn Thánh Cấp cường giả, xem ra cũng là thương hội xếp hàng đầu trên Man Hoang Đại Lục.

- Tiểu Diễm Diễm, Tráng lão đầu, chuyện gì vậy? Các người ngăn ra đó làm gì? Hội chủ bảo các người đến bắt người, người đâu? Bọn này to gan dám giết hại trưởng lão, quân sự của thương hội chúng ta. Đúng là không muốn sống nữa!

Mọi người còn chưa thấy người đâu thì tiếng nói đã vang lên.

Người trung niên và lão đầu nghe vậy, trán toát mồ hôi lạnh.

Bắt người?

Hai người thận trọng nhìn Tử Thiên Long Hoàng, thấy vẻ mặt hẩn lạnh nhạt, dường như không động nộ?

Lúc này, hai thân ảnh xuất hiện bên cạnh.

Hai kẻ đó đến rõ ràng không chú ý tới người trung niên và lão đầu kia, đầu ngẩng rất cao nhìn mấy người Long Kinh Thiên.

Một lão đầu mặc tử bào, cười khẩy nói:

- Giết trưởng lão, quân sự và rất nhiều hộ vệ của thương hội Vượng Tài. Hề hề, rất nhiều năm rồi không có ai làm việc này. Nói đi, các người muốn chết thể nào?

Một lão đầu khác mặc lục bào nói:

- Không vội giết chúng, hội chủ nói rồi, bắt sống được thì bắt sống. Cho chúng chết như vậy thì dễ dàng quá.

- Cũng được, hôm nay ta sẽ thử uy lực của Đoạn Hồn Chỉ mấy chục năm nay ta mới tu luyện thành công trên người các người.

Tử bào lão đầu gật gù, nói rồi chân khí toàn thân vận chuyển, bàn tay bỗng chốc đen sì lại, trung niên nam tử và lão đầu kia thấy thể sắc mặt biến đổi

185. Chương 185: Chết Hết Rồi?!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 185: Chết hết rồi?!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tráng hán trung niên và lão đầu kia định lên tiếng nhắc nhở thì tử bào lão đầu đã tấn công bọn Long Kinh Thiên, chỉ thấy không gian xung quanh tối lại như rơi vào hố sâu.

Hơn nữa trong bóng tối ngưng tụ vô số ma quái đen sì, tiếng kêu quái dị của chúng khiến ai cũng phải dựng tóc gáy.

Không gian rung chuyển, đường xá, nhà cửa đều sụp đổ.

Tử bào lão đầu nhìn uy lực của Đoạn Hồn Chỉ không khỏi đắc ý và hài lòng.

- Không được!

Đúng lúc hần ta đắc ý thì trung niên tráng hán và lão đầu kia cùng kêu lên, hai tay đưa ra như muốn ngăn Đoạn Hồn Chỉ của tử bào lão đầu lại.

Nhưng công kích đã ra, hai người đã chậm một bước, không thể ngăn cản nổi.

Tử bào lão đầu thấy hai người kia cuồng cuồng như vậy thì hơi khựng lại rồi cười:

- Các ngươi yên tâm, ta ra tay biết chừng mực, không giết chúng đâu, cùng lắm chỉ khiến chúng chịu khổ chút thôi.

Nói rồi hần quay sang nhìn mấy người Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cười khẩy nhìn công kích Đoạn Hồn Chỉ của tử bào lão đầu. Nhưng hần định ra tay thì thân thể Lục Dực Tử Phụng xuất hiện một vòng xoáy, hút mạnh một cái. Chỉ thấy toàn bộ bóng hắc ám tạo ra từ Đoạn Hồn Chỉ đều bị Lục Dực Tử Phụng hút vào cơ thể, biến mất sạch sẽ.

Chỉ kinh biến mất không còn tông tích, gió yên bể lặng.

Dường như khí lưu xung quanh cũng dừng lại.

Nếu không kể những toà nhà sụp đổ do chỉ kinh gây ra thì dường như tử bào lão đầu chưa từng ra tay vậy. Trung niên tráng hán và lão đầu kia khựng người, tử bào và lục bào lão đầu sững sờ.

Bốn người cùng hít một hơi khí lạnh, trong mắt không che giấu nổi sự chấn kinh.

Tử bào và lục bào lão đầu lắp bắp nói:

- Thần...Thần Cấp cường giả!

Nhưng vừa nói xong thì nghe thấy giọng nói run rẩy của tráng hán và lão đầu kia:

- Lại một Thần Cấp!

Hai lão đầu nghe thế thì thân thể run rẩy, chao đảo suýt nữa rơi xuống.

- Lại...lại một Thần Cấp?!

Cũng có nghĩa là...

Sắc mặt hai người trắng bệch...trán đổ mồ hôi lạnh.

Bốn người sợ đến mức chân tay run rẩy, đứng yên không dám động đậy.

Hiện giờ chúng vô cùng hối hận.

Lần này thương hội Vượng Tài đụng phải người gì thế này, hai Thần Cấp lận!

Nếu biết đối phương có hai Thần Cấp thì dù hội trưởng có kẻ đao vào cổ chúng cũng không đến.

Lúc này, Lục Dực Tử Phụng nói với Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, giết hết chúng chứ?

Chủ nhân?! Bốn người sững người, kinh hoàng nhìn Long Kinh Thiên.

Cả bốn người tim thất lại nhìn Long Kinh Thiên.

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh lùng, rồi gật đầu.

- Chạy!

Bốn người như thổ bị giẫm phải đuôi, vận chân khí toàn thân liều mạng chạy trốn.

Tráng hán và lão đầu kia chạy về hướng đông, còn hai lão đầu đến sau chạy về hướng bắc.

Tử Thiên Long Hoàng thấy thế nói với Lục Dực Tử Phụng:

- Ta giải quyết hai tên hướng đông, người hướng bắc.

Nói rồi hai tay biến trảo giơ về phía hướng đông. Chỉ thấy tráng hán và lão đầu kai bay ngược trở lại, đến giữa không trung thì Tử Thiên Long Hoàng tung chưởng, cả hai biến thành đám huyết vụ.

Lúc này ở hướng bắc cũng có tiếng kêu thê thảm. Chỉ thấy hai lão đầu kia biến thành hai ngọn đuốc sống rơi xuống đất, gãy giữa vài cái rồi nằm yên không động tĩnh gì nữa.

Gió thổi qua, bốn bề yên lặng.

Những người đi lại trên đường đã biến mất từ lâu.

- Chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên thấy Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng giải quyết xong bốn người thì nói, bay lên cùng ba người biến mất.

Không lâu sau khi mấy người Long Kinh Thiên đi, trong một toà phủ viện ở trung tâm thành một trung niên mặc cẩm bào đi qua đi lại.

- Hội chủ yên tâm, bốn vị thái thượng trưởng lão có mặt, dù chúng có Thánh Cấp cường giả cũng sẽ bị họ bắt!

Bên cạnh, một hộ vệ nói với người đó

- Đúng thế, hội trưởng, bắt được chúng rồi, khi trừng trị chúng mời tộc trưởng các gia tộc lớn trong thành và cả thành chủ đến xem. Cho họ biết đắc tội với thương hội Vượng Tài sẽ có hậu quả thế nào!

Một hộ vệ khác cũng phụ họa.

Trung niên mặc cẩm bào này chính là hội trưởng thương hội Vượng Tài.

Hắn gật đầu nói:

- Tứ đại thái thượng trưởng lão ra tay đương nhiên ta yên tâm. Ta là lo chúng phản kháng, chọc giận thái thượng trưởng lão, họ giết chúng thì dễ dàng cho chúng quá. Hừ, dám giết người của thương hội ta! Bắt được chúng rồi ta sẽ khiến chúng sống không bằng chết!

- Đúng thế hội chủ, chúng ta sẽ cắt lên người chúng hàng nghìn đao, từng đao một, mỗi vết đao ta lại xát độc diên lên đó.

Một hộ vệ cười nham hiểm.

Độc diên là một loại muối đặc chế của thương hội. Loại này mà xát lên vết thương thì đau không muốn sống nữa. Độc diên sẽ từng bước ăn mòn vết thương, ngấm dần vào cơ thể.

Hơn nữa nó không chỉ mạng, nó để người sống, như vậy mới là sống không bằng chết.

Hội trưởng gật gù, cười.

- Báo!

Đúng lúc đó, có tiếng hộ vệ từ bên ngoài.

- Vào đi!

Hội trưởng thấy lạ, gọi hộ vệ vào.

Hộ vệ vội vàng đi vào, quỳ xuống, đột nhiên bật khóc:

- Hội...Hội trưởng...

- Chuyện gì? Tứ đại thái thượng trưởng lão đâu?

Hội trưởng quát.

- Ta không phải bảo người ở ngoài đón họ về sao?

Tên hộ vệ kia giọng run run:

- Hội trưởng, bốn vị...bốn bị trưởng lão...chết hết rồi!

- Cái gì? Chết hết rồi?

Tai hội trưởng ù đi như sấm đánh bên tai, hai mắt mở to sững sờ.

Hai hộ vệ bên cạnh cũng kinh hoàng.

- Người nói...bốn thái thượng trưởng lão chết hết rồi?!

Một lúc sau hội trưởng vẫn không dám tin điều mình vừa nghe, hỏi lại.

- Vâng, bốn vị thái thượng trưởng lão đều chết cả rồi!

Hội trưởng thân hình lão đảo, lăm bầm:

- Chết hết rồi?!

Rồi hai mắt loé hàn quang nhìn hộ vệ đến bầm báo:

- Thi thể họ đâu? Họ chết thế nào?

186. Chương 186: Thuy Linh Khí

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 186: Thuy Linh Khí

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tên hộ vệ vào bầm báo sợ đến run rẩy:

- Bốn vị thái thượng trưởng lão...bọn họ...bọn họ không còn thi thể nữa!

- Không...không còn?!

Hội trưởng thương hội Vượng Tài sững sờ.

Rồi tên hộ vệ kể lại việc trung niên tráng hán và lão đầu gãy gò biến thành huyết vụ, còn tử lục bào hai lão đầu thì bị thiêu thành tro.

Sắc mặt hội trưởng thương hội Vượng Tài sáng tối bất định, hai mắt không che giấu nổi sự kinh hoàng:

- Thần...Thần Cấp cường giả, là Thần Cấp cường giả?!

Thần Cấp cường giả!

Trong lòng hắn đầy kinh hãi, phẫn nộ, thù hận, hối hận.

Bốn thái thượng trưởng lão, bốn vị Thánh Cấp cường giả đó, trong một lúc tổn thất bốn Thánh Cấp. Thành Chủ Phủ trước nay quan hệ với thương hội vẫn không tốt, nếu biết được chuyện này thì kết cục của thương hội Vượng Tài sẽ ra sao?

Hai hộ vệ vừa rồi còn nói phải bắt bọn Long Kinh Thiên về xẻo từng miếng thịt, sợ hãi đến hai chân run lẩy bẩy.

- Hội chủ...hội chủ...Bọn chúng giết bốn vị thái thượng trưởng lão rồi, liệu chúng có đến nữa không?

Tên hộ vệ đến báo cáo thận trọng hỏi.

Ý hấn là liệu sau khi giết bốn thái thượng trưởng lão thương hội, liệu Long Kinh Thiên có động nộ mà tìm thẳng đến tổng bộ, tiêu diệt tất cả không?!

Quả nhiên, hội trưởng Vượng Tài vừa nghe thế thì sắc mặt đại biến, cuống lên nói:

- Đi, giờ chúng ta rời khỏi đây qua mật đạo!

Nói rồi hấn bay về phía mật đạo.

Khi đó mấy người Long Kinh Thiên đã ra khỏi thành đi về phía Băng Xà Đảo ở phía bắc Man Hoang Đại Lục.

Long Kinh Thiên vốn định ở lại thành hai hôm để đột phá Phân Thần hậu kỳ, nhưng giờ đành phải rời đi.

Đương nhiên Long Kinh Thiên không bận tâm gì thương hội Vượng Tài, nhưng nếu ở lại thành thì chỉ e sẽ gây chú ý cho cao thủ của Man Hoang Thần Miếu, thế lực đứng sau Man Hoang Đế Quốc. xem tại

Man Hoang Thần Miếu cao thủ vô số, giờ Long Kinh Thiên không định gây xung đột gì với chúng vào lúc này.

Mấy tiếng sau, Long Kinh Thiên bay lên đỉnh một ngọn núi.

- Chúng ta nghỉ ở đây hai ngày.

Long Kinh Thiên nhìn quanh ngọn núi rồi nói.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu đương nhiên cung kính nghe theo.

Long Kinh Thiên tìm một chỗ đất trống, bố trí trận pháp, lấy trứng Côn Bằng ra, lần này hấn muốn dựa vào Tiên Thiên Huyền Khí và Địa Tâm Nhũ để đột phá Phân Thần hậu kỳ.

Phù văn bên ngoài vỏ trứng Côn Bằng lúc này tối hơn nhiều sao với hai tháng trước, âm thanh phát ra cũng yếu đi.

Mấy tháng nay, mấy người Long Kinh Thiên tu luyện thỉnh thoảng lại hấp nạp Tiên Thiên Huyền Khí trong trứng Côn Bằng, giờ chỉ còn một nửa.

Cứ tiếp tục thế này thì ba bốn tháng nữa là Tiên Thiên Huyền Khí trong trứng Côn Bằng sẽ cạn. Thời gian qua được hấp nạp Tiên Thiên Huyền Khí, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Tử Thiên Long Hoàng phát hiện bản thể của mình không ngừng được cải thiện, sức mạnh và tốc độ cũng được nâng cao.

Đặc biệt là tốc độ.

Côn Bằng thần thú là loài có tốc độ phi hành nhanh nhất trong trời đất này, Tử Thiên Long Hoàng hấp nạp Tiên Thiên Huyền Khí đương nhiên sẽ được tăng cường về phương diện này.

Sau khi mọi người hấp nạp xong Tiên Thiên Huyền Khí thì Long Kinh Thiên cho hấp nạp Yêu Nguyên Lực trong Thiên Tạng Nhân.

Nếu vừa hấp nạp Tiên Thiên Huyền Khí vừa luyện hoá Yêu Nguyên Lực thì hai luồng sức mạnh sẽ xung đột.

Long Kinh Thiên uống một giọt Địa Tâm Nhũ, ngồi xuống vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, thiên địa linh khí không ngừng hội tụ.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng ngồi xuống, bắt đầu vận công hấp nạp Tiên Thiên Huyền Khí.

Trong trứng Côn Bằng chia ra bốn đạo Tiên Thiên Huyền Khí theo thiên địa linh khí không ngừng chảy vào cơ thể bốn người Long Kinh Thiên.

Vài giờ sau, xung quanh bốn người hoàn toàn được bao phủ bởi thiên địa linh khí.

Xung quanh Long Kinh Thiên là ánh lôi điện màu kim và đen chói loà, xung quanh Cửu Vĩ Thiên Miêu là ánh sáng cửu sắc, xung quanh Tử Thiên Long Hoàng lại là một đám mây màu kim, còn quanh Lục Dực Tử Phụng lại là những ngọn lửa rừng rực cháy.

Thời gian trôi qua, màn đêm buông xuống.

Ánh trăng trên Man Hoang Đại Lục không khác gì với ánh trăng ở Thiên Lam Đại Lục.

Trời đất lúc này là một vùng yên tĩnh.

Cứ thế ngày và đêm thay thế nhau hai lần, hai ngày trôi qua, Long Kinh Thiên đã đột phá lên Phân Thần hậu kỳ, nhưng hắn vẫn ngồi đó không ngừng vận chuyển công pháp hấp nạp Tiên Thiên Huyền Khí để tu luyện, cũng cố tu vi.

Khi Long Kinh Thiên mở mắt, ánh sáng loé lên, trời đất dường như sáng hẳn.

- Lão đại tỉnh rồi.

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu tiến lại.

Long Kinh Thiên gật đầu, rồi lấy Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm từ trong Trấn Thiên Tháp ra.

Hai tháng nay hắn không ngừng tế luyện, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đã trở thành bản mệnh thần kiếm của hắn. Giờ hắn đã có thể thúc động Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm thần thú chỉ hồn trong thần kiếm, dùng Kỳ Lân Hoả Khí tôi luyện bản thể và tu luyện.

- Nếu vậy nhân đây đột phá đến Hợp Thể kỳ đi.

Long Kinh Thiên lẩm nhẩm.

Đột phá từ Phân Thần hậu kỳ lên Hợp Thể kỳ.

Không phải là không thể!

Kỳ Lân thần thú bên trong Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm chính là loài thú may mắn, ngoài Kỳ Lân Hoả Khí ra còn bao hàm một thứ linh khí hiếm có trong trời đất, Thuỵ Linh Khí. Thứ khí này thậm chí còn quý hơn Tiên Thiên Huyền Khí trong trứng Côn Bằng và Địa Tâm Tinh Khí trong Địa Tâm Nhũ. Nó không chỉ nâng cao thực lực người tu luyện mà còn gột rửa linh hồn, cải thiện kinh mạch.

Vạn năm trước, Ngạo Thiên chết, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm trở thành vật vô chủ, Kỳ Lân thần thú chỉ hồn trong đó vẫn tự tu luyện, không ngừng hấp nạp thiên địa linh khí biến thành Thuỵ Linh Khí, tích tụ hàng vạn năm, có thể tưởng tượng được Thuỵ Linh Khí nhiều đến thế nào.

- Tiểu Thiên, ba người hộ pháp cho ta. Giờ ta sẽ dùng Thuỵ Linh Khí trong Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm để đột phá tiếp.

Long Kinh Thiên quay lại nói với ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng đã tỉnh lại.

Đột phá lên Hợp Thể kỳ, động tĩnh sẽ không hề nhỏ, vì thế Long Kinh Thiên bảo ba người hộ pháp để đề phòng bất trắc.

- Vâng, lão đại.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp.

Thế là Long Kinh Thiên ngồi xuống, tiếp tục vận Hồn Độn Đại La Thiên rồi tâm thần chìm vào trong thân của Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, ánh sáng thần kiếm chói loà, vô số đạo hoả quang bắn lên trời.

Trước sự chăm chú của mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu, thần hồn của Kỳ Lân thần thú bay ra, gầm lên một tiếng, Kỳ Lân Hoả Khí lan toả thành những đợt sóng lửa mạnh mẽ.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc.

187. Chương 187: Lôi Hệ Thần Thú

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 187: Lôi hệ thần thú

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dù Tử Thiên Long Hoàng là Cổ Thần cường giả nhưng trước làn sóng lửa từ Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm cũng có cảm giác đau, cùng với hai người Cửu Vĩ Thiên Miêu bắt giác lùi lại về sau.

Đặc biệt là Cửu Vĩ Thiên Miêu, gương mặt đầy sự kinh ngạc.

Năm đó hắn bị Ngạo Thiên dùng Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm phá yêu hạch, suýt chút nữa mất mạng nên có nỗi sợ hãi tự nhiên đối với Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

Hồn của Kỳ Lân thần thú bay ra, đến trước mặt Long Kinh Thiên, bay quay người hắn, vừa bay vừa phả ra những đạo khí thể bảy màu lên người Long Kinh Thiên.

Khí thể bảy màu này chính là Thụy Linh Khí!

Dù đứng ở chỗ xa nhưng ba người Tử Thiên Long Hoàng vẫn cảm nhận được khí tức của Thụy Linh Khí, chỉ thấy cả thân thể và tâm hồn đều yên bình, linh hồn dường như được tẩy rửa.

Thụy Linh Khí tuy không trực tiếp phun lên ba người, nhưng họ cũng nhận được lợi ích không nhỏ.

Từng đạo Thụy Linh Khí phát ra ánh sáng bảy màu giống như những dòng thác nhỏ từ trên không chảy vào cơ thể Long Kinh Thiên. Hắn vận công pháp không ngừng hấp nạp Thụy Linh Khí.

Trong đan điền Long Kinh Thiên, nguyên anh cũng không ngừng hấp nạp Thụy Linh Khí.

Long Kinh Thiên luyện hoá Thụy Linh Khí, không ngừng tu sửa kinh mạch trong cơ thể, không ngừng gột tẩy linh hồn.

Vài giờ trôi qua, khí tức trên người Long Kinh Thiên càng ngày càng mạnh.

Mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy trên đỉnh đầu Long Kinh Thiên ngưng tụ rất nhiều con lôi thú.

Đúng, chính là lôi hệ thần thú.

Những con lôi hệ thần thú này không ngừng chạy trên không trung, toả ra thứ lôi điện mang sức mạnh hủy diệt. Điều khiến mọi người kinh ngạc đó là trên người chúng có Thụy Linh Khí.

- Người có nhận ra mấy chục con lôi thú trên đỉnh đầu lão đại không?

Cửu Vĩ Thiên Miêu không kìm được hỏi.

Mấy chục con lôi hệ thần thú đó có con hai sừng, có con có cánh, có con năm chân, có con giống trâu, có con giống hổ, có con lại giống rồng, giống sư tử.

Nhưng với kiến thức về vương thú Dị Thú Tộc của mình, Cửu Vĩ Thiên Miêu không thể nhận ra mấy chục con lôi hệ thần thú kia là thần thú gì, không biết một con nào hết.

Tử Thiên Long Hoàng thấy chúng cũng rất kinh ngạc, lắc đầu nói:

- Ta không biết.

Cũng không biết sao? Cửu Vĩ Thiên Miêu khựng người, đến cường giả ở thời Thượng Cổ như Tử Thiên Long Hoàng mà còn không biết, vậy thì Lục Dực Tử Phụng càng không cần nói.

Chí thể nét mặt Lục Dực Tử Phụng cũng giống như hai người.

Sau đó ba người lại càng kinh ngạc hơn khi thấy mấy chú con lồi hệ thần thú kia cũng bắt đầu ngồi xuống tu luyện.

Từng đạo sức mạnh lồi hệ cuộn cuộn đánh xuống.

Hình thể của chúng không ngừng ngừng thực, dường như đã thoát khỏi linh thể và trở thành thực thể thần thú.

Trước thứ sức mạnh lồi hệ này, bản thể của Long Kinh Thiên cũng được tôi luyện.

Long Kinh Thiên đang tu luyện cũng cảm nhận được tình hình kỳ lạ, cũng giật mình, trước đây chưa từng có chuyện này xảy ra.

Lồi hệ?

Từ sau khi hấp nạp thứ sức mạnh thần bí trong huyết trì, linh hồn hải của hắn đã có biến dị, hoặc có thể nói là sức mạnh thần bí trong huyết trì đã dẫn đến sự biến dị của một thứ sức mạnh nào đó trong cơ thể hắn.

Giờ Thuỵ Linh Khí của Kỳ Lân thần thú hồn lại khiến nó thay đổi.

Có điều, trước thứ năng lượng lồi hệ này, Long Kinh Thiên có thể cảm nhận được bản thể của mình càng thêm thực chất, sự thay đổi này đương nhiên là tốt.

Kỳ Lân thần thú hồn vẫn không ngừng chuyển động quanh Long Kinh Thiên.

Thuỵ Linh Khí không ngừng đổ vào.

Bản thể Long Kinh Thiên giống như bờ biển lớn không ngừng thôn phệ Thuỵ Linh Khí. Bên trong đan điền chân khí dồi dào, Long Kinh Thiên vận chuyển công pháp, và cùng lúc kìm nén chân khí trong đan điền.

Cứ thế không biết sau bao lâu, khi cuối cùng chân khí không thể kìm nén được nữa, một tiếng nổ ầm phát ta từ trong cơ thể Long Kinh Thiên. Sau đó cơ thể hắn bắn ra từng đạo kim quang và hắc quang chói lòa khiến ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu phải nhắm mắt lại.

Khi kim quang và hắc quang biến mất, ba người Long Kinh Thiên chỉ thấy Long Kinh Thiên ngồi đó, toàn thân được phủ một lớp ánh sáng nhàn nhạt.

Đồng thời họ kinh ngạc khi nhận ra trên đỉnh đầu hắn lại có thêm mười con lồi hệ thần thú khác. Sau khi chúng xuất hiện, mỗi lần hút vào nhả ra là sức mạnh lồi hệ không ngừng cuộn cuộn, khí thể lại thêm một phần.

- Đột phá rồi?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, hắn nhận ra khí tức của Long Kinh Thiên đã khác trước, mỗi lần hít thở là khí tức mạnh mẽ hơn trước không chỉ một lần.

Đúng vậy, sau khi hấp nạp Thuỵ Linh Khí trong Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, cuối cùng Long Kinh Thiên đã đột phá lên Hợp Thể kỳ!

Lúc này không thấy nguyên anh trong đan điền Long Kinh Thiên nữa. Đương nhiên không phải nói biến mất mà là dung hợp với bản thể rồi. Tất cả chân khí, linh khí của nguyên anh đều dung nhập vào bản thể Lâm Lang Thiên.

Đây chính là Hợp Thể kỳ!

Đương nhiên, sau khi đột phá Phân Thần kỳ, thực lực Long Kinh Thiên không phải đơn giản là bản thể Phân Thần kỳ cộng với sức mạnh của nguyên anh.

Long Kinh Thiên vẫn không ngừng vận công mà tiếp tục hấp thụ Thuỵ Linh Khí, thực lực vẫn không ngừng nâng lên, cuối cùng đạt tới Hợp Thể sơ kỳ đỉnh phong. Lúc này hắn mới dừng lại.

Kỳ lân thần thú hồn gầm lên rồi chui vào Kỳ lân Hoả Thần Kiếm, mấy chục con lôi hệ thần thú trên đỉnh đầu Long Kinh Thiên cũng biến thành vô số đạo lưu quang chui vào kiếm.

Tất cả trở lại yên tĩnh.

Long Kinh Thiên mở mắt, lôi quang lấp lánh.

Mấy chục con lôi hệ thần thú tuy biến mất nhưng trong không khí vẫn còn khí tức lôi điện và khí tức Thuy Linh.

- Lão đại!

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên tỉnh lại thì bay tới.

Long Kinh Thiên đứng dậy, nói với Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Tiếp một quyền của ta!

Nói rồi hắn tung một quyền về phía Cửu Vĩ Thiên Miêu, hắn không dùng thần thông mà chỉ dùng chân nguyên trong cơ thể.

Cửu Vĩ Thiên Miêu khựng người, rồi cười, vẻ mặt không bận tâm, hắn nghĩ dù Long Kinh Thiên có đột phá thì vẫn không phải đối thủ của hắn.

Dù sao thì giữa hai người là khoảng cách của cả một cảnh giới.

Nhưng sức mạnh đột ngột ập tới khiến sắc mặt hắn biến đổi, không kịp được một quyền tung ra chặn quyền của Long Kinh Thiên.

Bình!

Cửu Vĩ Thiên Miêu bị xung lực mạnh mẽ đánh bật ra sau, đến mấy chục bước sau mới dừng lại.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn mấy chục dấu chân dưới mặt đất mà không dám tin.

Hắn bị đánh lui!

188. Chương 188: Kiếm Tốt, Kiếm Tốt!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 188: Kiếm tốt, kiếm tốt!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng thấy kết quả đó cũng kinh ngạc không ít, Long Kinh Thiên đánh lui được Cửu Vĩ Thiên Miêu, hơn nữa hắn đứng đấy không hề suy suyển.

- Lão đại, chúng ta lại lần nữa!

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẫn còn chưa tin Long Kinh Thiên lại đánh lui được mình. Lần này hắn toàn lực vận chuyển yêu nguyên lực, ánh sáng trên hai quyền chói lòa!

Long Kinh Thiên giờ quyền đón!

Bình!

Lại một tiếng động rung chuyển!

Chỉ thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu lại bị bật ra sau hơn nữa lần này xa hơn lần trước, mãi trăm mét sau mới dừng lại.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy thế ánh mắt không giấu nổi chấn kinh.

Nếu nói lúc trước hắn không chuẩn bị sẵn sàng mới bị Long Kinh Thiên đánh lui, vậy lần này thì sao?

- Lão...lão đại mạnh đến vậy sao?!

Mãi lâu sau Cửu Vĩ Thiên Miêu mới lắp bắp nói.

Từ trước tới giờ Cửu Vĩ Thiên Miêu chưa bao giờ giao đấu với Long Kinh Thiên, giờ mới biết Long Kinh Thiên kém hẳn cả một cảnh giới nhưng lại mạnh hơn Thánh Cấp yêu thú như hắn.

Bản thân nhục thể, sức mạnh của yêu thú đã mạnh hơn con người cùng cấp, hắn lại vương thú của Dị Thú Tộc, thiên phú dị thường, nhục thể cường hãn thế nào không cần phải nói. Vậy mà giờ lại bị Long Kinh Thiên kém một cảnh giới đánh lui?

Hai người tuy không giao đấu thật sự nhưng từ hai đòn vừa rồi là có thể thấy sự khác biệt trong thực lực hai người.

Khi Cửu Vĩ Thiên Miêu đang kinh ngạc thì từ xa có tiếng xé gió vọng tới.

- Vừa rồi ở đây có hồng quang xung thiên, lôi điện chói loà, có lẽ là dấu hiệu của tuyệt thế bảo vật xuất thế!

- Kiếm khí mạnh thật, lẽ nào là tuyệt thế thần kiếm?

Rồi hai thân ảnh lao vút về phía này, rất nhanh đã xuất hiện trước mặt bọn Long Kinh Thiên. Thấy họ, hai người kia khựng người, nhưng rồi cả hai đều nhìn về Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm trên không trung.

Long Kinh Thiên đột phá nhưng vẫn chưa cất Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đi.

Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm trên không trung toàn thân đỏ rực, lừng lờ lơ lửng trên không trung.

Cả hai ánh mắt đều cháy rực.

Đột nhiên, một trong hai người mắt loé sáng, kêu lên:

- Lẽ nào đây là Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, đứng đầu trong Thập đại thần kiếm của Thiên Lam Đại Lục.

Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đứng đầu trong Thập đại thần kiếm của Thiên Lam Đại Lục, thật ra cũng là đứng đầu Thiên Man Vị Diện.

Thời Thượng Cổ, Thập đại thần kiếm mà Ải Nhân Tộc rèn ra cũng là thánh kiếm trong mắt tất cả cường giả trên Thiên Lam Đại Lục.

- Quả nhiên là Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, ha ha, thật không ngờ. Lần này chúng ta đến Hắc Thành lại gặp được Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm. Đúng là trời giúp Cổ Tư gia tộc ta rồi!

Một người trung niên mặc lam bào cười lớn, nói rồi bay về phía Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

Trong mắt hai người đó chỉ có Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, còn mấy người Long Kinh Thiên thì hoàn toàn bỏ qua.

Có điều, khi kẻ đó bay về phía Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm thì nó toả sáng, Kỳ Lân hoả khí bắn tới.

Kẻ kia giật mình bay ngược ra sau.

Kỳ Lân hoả khí tuy là thứ tốt để tôi luyện thân thể nhưng đó là khí luyện hoá được Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm và thu phục được Kỳ Lân thần thú hồn trong kiếm.

Nếu không thì nó là thứ nguy hiểm chí mạng.

Xét về bản nguyên thì Kỳ Lân hoả khí còn mạnh hơn uy lực Phụng Hoàng Hoả.

Khi người kia lùi ra sau, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm phát ra âm thanh trong trẻo, rồi rơi vào tay Long Kinh Thiên trước ánh mắt kinh ngạc của hắn.

Long Kinh Thiên nắm lấy chuỗi kiếm, lạnh lùng nhìn hai người kia. Kiếm khí trên Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm lúc này toả ra khiến mặt đất xuất hiện vô số lỗ kiếm.

Hai người kia ngạc nhiên, rồi hai mắt thêm cháy rực, lão giả mặc áo xám kia cười cười:

- Kiếm tốt, kiếm tốt, quả nhiên không hổ là Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, đứng đầu trong Thập đại thần kiếm!

Người trung niên nhìn Long Kinh Thiên, rồi nhìn Tử Thiên Long Hoàng, Lục Dực Tử Phụng.

- Hề hề, tiểu tử, ép được kiếm khí ra, thực lực không tồi. Xem ra cũng là Đế Cấp.

Người trung niên nhìn Long Kinh Thiên cười khẩy:

- Thực lực Đế Cấp trong mắt kẻ khác cũng là cao thủ một phương rồi, nhưng trong mắt ta thì chẳng khác gì Hoàng Cấp, Tông Cấp.

- Tiểu tử, ngoan ngoãn giao Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ra đây. Bọn ta muốn thì tùy ý có thể bóp chết các người.

Lão giả cũng cười khẩy.

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh lùng rồi nói với ba người Tử Thiên Long Hoàng:

- Các người đừng ra tay.

- Vâng, chủ nhân!

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cung kính nói. Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đáp lại, lùi sang một bên. Hắn theo Long Kinh Thiên lâu như vậy, biết lão đại đã nổi sát ý rồi.

Thực lực hai kẻ kia đều không tồi, đều là Thánh Giới sơ cấp.

Long Kinh Thiên tiến về chúng.

Hai kẻ kia nghe Long Kinh Thiên nói thế, lại thấy hắn tiến lại thì khựng người rồi nhìn nhau cười lớn.

- Đừng ra tay? Cổ Thiên, người nghe thấy gì không? Tên tiểu tử này bảo thủ hạ đừng ra tay.

Người trung niên nói với lão giả:

- Xem ra hắn muốn một mình giết chết chúng ta!

Tiếng cười đầy sự châm chọc.

Lão giả kia cũng bật cười.

Nhưng đúng lúc đấy, thân hình Long Kinh Thiên lướt một cái là tới trước mặt chúng. Chúng vừa định phản ứng thì trước mặt loé một đạo kiếm quang đỏ chói.

Long Kinh Thiên lướt qua hai người, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm chớp mắt chém qua cổ hai người.

Không có âm thanh!

Không có tiếng kêu thảm!

Hai người kia mắt mở to, cố gắng quay cổ nhưng phát hiện không thể, đầu cả hai rơi xuống đất, còn cơ thể vẫn đứng thẳng đơ ở đó.

Chỉ thấy vết kiếm chém qua không có máu mà có lửa cháy, Kỳ Lân chi hoả.

Long Kinh Thiên tay cầm Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm lạnh băng nhìn chúng.

Thân Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm cháy rực Kỳ Lân Hoả, bên trong vọng ra tiếng gầm của Kỳ Lân thần thú hồn, tiếng gầm đầy phần khích.

Sau bị phủ bụi trần hàng vạn năm, cuối cùng Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đã lại nhuộm máu.

Một lát sau hai thi thể kia đột nhiên bốc cháy, cả cái đầu cũng không ngoại lệ.

Kỳ Lân Hoả đã theo huyết quản chạy khắp cơ thể và nhanh chóng thiêu rụi cả hai cái xác.

Tâm thần Long Kinh Thiên khê động, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm biến thành một đạo kiếm quang chui vào cơ thể hắn. Sau khi cất Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, hắn nói với ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Đi thôi.

Lúc này ba người mới sực tỉnh.

189. Chương 189: Băng Sơn Hải Vực

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 189: Băng Sơn Hải Vực

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trước khi rời đi, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn hai đồng tro tàn trên mặt đất mà không giấu nổi sự chấn kinh.

Hắn tự hỏi, một kiếm vừa rồi của Long Kinh Thiên, dù là hắn cũng khó lòng đỡ nổi, thậm chí hắn không nhìn ra được Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đã cất qua cổ hai kẻ kia thế nào.

Một kiếm đó quá nhanh, lại thần bí khó lường khiến người ta không thể nắm bắt, dường như nó mang một thứ sức mạnh của trời đất, khi kiếm đánh ra là dung hợp với trời đất thành thể thống nhất.

- Thiên địa lực! Rốt cuộc lão đại là cường giả nào chuyển thế?

Cửu Vĩ Thiên Miêu thầm đoán, thực lực của Long Kinh Thiên càng hồi phục càng trở nên thần bí.

Long Kinh Thiên tuy bị Thiên Phật Huỷ Diệt Lực đánh trọng thương thiên tôn chi thể, sức mạnh biến mất, cần phải tu luyện lại từ đầu, nhưng đại đạo linh ngộ, ý cảnh vẫn còn. Sức mạnh bản tôn không ngừng hồi phục, phối hợp với ý cảnh của hắn, mỗi đòn mỗi kiếm đều uy năng khó lường.

Một kiếm vừa rồi, mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu muốn học cũng không học được.

Bây giờ, nhiều nhất họ chỉ có thể lĩnh ngộ được một chút về pháp tắc không gian và thời gian, còn xa mới đến lĩnh ngộ đại đạo.

- Các ngươi có biết gia tộc Cổ Tư không?

Trên đường Long Kinh Thiên hỏi.

Người trung niên lúc nãy nói hắn thuộc gia tộc Cổ Tư nên giờ Long Kinh Thiên tiện hỏi.

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu sực tỉnh, nói:

- Man Hoang Đế Quốc có Thập đại vương giả gia tộc. Cổ Tư gia tộc là một trong số đó. Tộc trưởng của những vương giả gia tộc này đều có địa vị cao trong Man Hoang Đế Quốc.

- Thập đại vương giả gia tộc.

Long Kinh Thiên nói.

- Đúng vậy, chủ nhân, tộc trưởng gia tộc Cổ Tư còn là một trong Thập đại cường giả của Ma Hoang Đế Quốc.

Lục Dực Tử Phụng nói.

- Hắn tên là Cổ Hạo Đế.

- Cổ Hạo Đế?

Long Kinh Thiên cười khẩy, một người phàm cường giả mà tự xưng Hạo Đế. Hạo Đế chính là một trong Tiên Đế mạnh nhất Tiên Giới.

Vậy là mấy người Long Kinh Thiên tiếp tục bay về phía Băng Xà Đảo.

Nhưng Băng Xà Đảo nằm ở cực bắc Man Hoang Đại Lục nên không hề gần chút nào. Với tốc độ của bọn Long Kinh Thiên cũng phải mất ba tháng.

Cả bọn Long Kinh Thiên vừa đi vừa tu luyện, giờ hẳn phải hồi phục sức mạnh bản tôn càng nhanh càng tốt, ít nhất phải phục hồi đến thực lực đại thừa. Chỉ khi đó Long Kinh Thiên mới kích bại, thậm chí kích sát được Thần Cấp cường giả của Vị Diện này.

Vì có Địa Tâm Nhũ, trứng Côn Bằng và Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm nên thực lực Long Kinh Thiên hồi phục kinh người. Ba tháng sau, khi đến hải vực của Băng Xà Đảo thì Long Kinh Thiên đã đạt đến Hợp Thể trung kỳ!

Còn Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng hồi phục đến Thánh Cấp trung kỳ.

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng thực lực cũng tăng tiến không ít.

- Chủ nhân, phía trước chính là Băng Sơn Hải Vực!

Thiết Thương Hùng chỉ về phía hải vực vô tận trước mặt nói.

Băng Xà Đảo ở trong Băng Sơn Hải Vực.

- Man Hoang Thần Miếu tuy thống trị một nửa lãnh thổ của Man Hoang Đại Lục nhưng không hoàn toàn khống chế cả đại lục này. Thế lực của Man Hoang Thần Miếu không thể kéo dài đến tận đây.

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Băng Sơn Hải Vực có một nghìn hòn đảo, thế lực trên mỗi hòn đảo đều rất mạnh, đảo chủ đều là Thánh Cấp lục trùng, thất trùng cường giả.

- Đúng vậy, hơn nữa trong Băng Sơn Hải Vực còn có một số Thần Cấp lão tổ ẩn dật.

Lục Dực Tử Phụng nói tiếp:

- Man Hoang Thần Miếu muốn thống trị Băng Sơn Hải Vực là rất khó.

Long Kinh Thiên gật đầu, rồi đưa ba người bay về phía Băng Sơn Hải Vực.

Bên ngoài chưa có cảm giác gì, nhưng khi vào trong Băng Sơn Hải Vực là họ lập tức cảm nhận được vô số luồng hàn lưu xộc tới.

Băng Sơn Hải Vực nằm ở cực bắc Man Hoang Đại Lục, quanh năm đóng băng phủ tuyết, sâu dưới đáy biển thậm chí có vô số ngọn núi băng, người bình thường đến đây căn bản không sống nổi.

Đương nhiên với mấy người Long Kinh Thiên thì đó không là gì cả.

Bốn người Long Kinh Thiên không ngừng bay qua mặt biển.

Chỉ thấy trên mặt biển nhiều nơi đóng thành những lớp băng dày cộm, thậm chí lộ ra cả đỉnh của băng sơn.

Thỉnh thoảng còn nhìn thấy một số yêu thú trong hải vực đánh giết, không ít trong số chúng là băng hệ yêu thú biến dị.

Băng hệ yêu thú rất khó gặp được ở nơi khác, nhưng ở Băng Sơn Hải Vực này thì không thiếu.

Sau vài tiếng, Long Kinh Thiên nhìn thấy trên mặt biển một hòn đảo, nó không lớn lắm. Hắn quét thần thức, tuy có người cư trú nhưng không đông, cùng lắm là vài vạn người, hơn nữa tu vi rất yếu, mạnh nhất cũng chỉ là Võ Tông.

Băng Sơn Hải Vực tuy nói là có nghìn đảo nhưng thực tế chắc chắn là hơn nghìn, chỉ là thế lực của nghìn đảo rất mạnh nên bên ngoài gọi là vậy.

Ngoài những hòn đảo có thể lực vững đại còn có những đảo nhỏ hơn, ví như hòn đảo trước mắt đây. Một người Long Kinh Thiên không dừng lại ở đây mà tiếp tục bay về trung tâm Băng Sơn Hải Vực. Băng Xà Đảo là một trong một nghìn hòn đảo thể lực cường đại, nằm ở trung tâm Băng Sơn Hải Vực. Trời tối dần.

- Chủ nhân, còn hai ngày nữa mới tới Băng Xà Đảo được, hay chúng ta dừng lại ở hòn đảo kia một đêm?

Lục Dực Tử Phụng hỏi.

- Cũng được.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Chỉ cần tìm được Kim Ngưu Thảo và hai loại linh dược nữa là đủ loại, đến lúc đó luyện chế đan dược là sẽ trị được thương thế trong kinh mạch rồi.

Sau này tu luyện, thôn phệ linh khí sẽ mạnh hơn bây giờ chục lần, thậm chí trăm lần!

Đến lúc đó thực lực sẽ hồi phục càng nhanh hơn!

Trong ba năm Địa Ngục Ma Tộc sẽ tấn công Thiên Man Vị Diện, nếu kinh mạch được chữa lành thì Long Kinh Thiên chắc chắn trong ba năm sẽ hồi phục được đến đại thừa đỉnh phong, thậm chí Bán Tiên Cảnh!

Một người Long Kinh Thiên đáp xuống hòn đảo trước mặt, hắn dùng thần thức quét một lượt phát hiện đây là hoang đảo, cây cối um tùm, trên một số cây cổ kết thành mảnh băng.

Long Kinh Thiên đến một khu đất trống rồi bố trí cấm chế, lấy trứng Côn Bằng ra và tu luyện với ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Từ khi mua được trứng Côn Bằng cũng đã gần một năm, bốn người Long Kinh Thiên không ngừng hấp nạp như vậy, Tiên Thiên Huyền Khí cũng sắp cạn rồi.

Phù văn bên ngoài vỏ trứng cũng đã tối lại, gần như biến mất.

Buổi đêm ở Băng Sơn Hải Vực gió rất lớn, cuồng phong cuộn cuộn, nhưng khi thổi tới chỗ mấy người Long Kinh Thiên thì như vào biển bùn.

Bên cạnh Long Kinh Thiên là Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, Kỳ Lân thần thú hồn vẫn không ngừng thổi Thụy Linh Khí lên người Long Kinh Thiên. Hai tháng nay hắn không ngừng hấp nạp tu luyện, Thụy Linh Khí của Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm cũng giảm đi nhiều.

Một đêm trôi qua.

Bốn người Long Kinh Thiên tỉnh lại, Long Kinh Thiên cất Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đi, nhìn thì thấy phù văn trên vỏ trứng Côn Bằng đã hoàn toàn biến mất, tim hắn khẽ động, rồi hắn đứng dậy tiến lại chỗ quả trứng.

190. Chương 190: Côn Bằng Thần Thú Chi Linh

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 190: Côn Bằng thần thú chi linh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên tiến tới trước quả trứng Côn Bằng khổng lồ thì ánh mắt đầy nghi hoặc, rồi trước sự kinh ngạc của họ, Long Kinh Thiên một chưởng đánh xuống.

Bình!

Trên vỏ trứng xuất hiện một vài vết rạn nhỏ. Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình, chưởng lực của Long Kinh Thiên hiện nay dù đánh lên Thánh Cấp nhất nhị trùng cường giả thì cũng nổ tan tành. Nhưng vỏ trứng Côn Bằng lại chỉ xuất hiện một vài vết rạn.

Những vết rạn này rất nhỏ, nếu không nhìn kỹ thì thật sự không thể nhận ra.

Đồng thời ba người cũng kinh ngạc không biết tại sao Long Kinh Thiên lại muốn đập vỡ quả trứng Côn Bằng này.

Long Kinh Thiên thấy một quyền không đánh vỡ được cũng không ngạc nhiên. Nếu trứng Côn Bằng lại đánh vỡ dễ dàng thì không phải trứng của thần thú rồi.

Thế là hắn bèn ngưng tụ toàn lực, tung một chưởng khác.

Bình!

Trên quả trứng lại có thêm một vài vết rạn nữa. Long Kinh Thiên lại giơ tay, chưởng thứ ba, thứ tư, liên tục mười mấy chưởng! nguồn

Vết rạn trên vỏ trứng không ngừng lan rộng, cuối cùng đã lan ra toàn bộ quả trứng, mặt đất xung quanh trứng cũng bị chấn động thành vô số khe nứt.

- Chủ nhân muốn...?!

Tử Thiên Long Hoàng thấy Long Kinh Thiên thật sự định đập vỡ trứng Côn Bằng thì không kìm được hỏi.

- Đợi lát các người sẽ biết.

Long Kinh Thiên nói rồi hét lên một tiếng, song quyền ngưng tụ lôi quang đánh xuống quả trứng.

Một tiếng nổ lớn vang lên, vỏ trứng vỡ ra bốn phía, rồi một đạo ánh sáng bắn lên, thấp thoáng có tiếng hung thú gầm rú.

Trong tiếng gầm ầm chứa một sức uy hiếp lớn lao.

Long Kinh Thiên nhìn ánh sáng hờ một tiếng, giơ tay giữ chặt quang sáng trên không trung.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ thấy bên trong quang sáng ấy dường như có một con tuyệt thế hung thú thu nhỏ. Nó nhìn giống cá, sau lưng lại có hai cánh rất lớn, rất dài.

- Đó là??

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu ngạc nhiên.

- Đây là Côn Bằng thần thú.

Long Kinh Thiên nói.

Đúng vậy, là Côn Bằng thần thú, nói chính xác thì là Côn Bằng thần thú chi linh.

Nó được thai nghén thành hình bên trong quả trứng.

Trần Long Kinh Thiên loé sáng, Trần Thiên Tháp bay lên phía trên Côn Bằng thần thú chi linh.

Long Kinh Thiên chỉ Trần Thiên Tháp, Trần Thiên Tháp xoay chuyển, trận pháp bên trong khai khởi, bắn ra vô số đạo quang trụ bao trùm lấy Côn Bằng thần thú chi linh vào trong.

Côn Bằng thần thú chi linh không ngừng gầm thét, giãy giụa, những luồng sức mạnh cường đại xung kích lên cột quang trụ khiến nó dao động không ngớt.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy thế định lên giúp nhưng Long Kinh Thiên nói:

- Không cần, các người bảo vệ cho ta.

Sau đó Long Kinh Thiên vung hai tay lên, liên tục đánh pháp quyết vào Trần Thiên Tháp. Trần Thiên Tháp toả sáng, ánh sáng chắc chắn hơn, phát ra những luồng hấp nạp lực. Chỉ thấy Côn Bằng thần thú chi linh từng bước bị Trần Thiên Tháp hút vào trong.

Cuối cùng Côn Bằng thần thú chi linh bị Trấn Thiên Tháp hút hoàn toàn vào trong.

Nhưng Long Kinh Thiên không dừng lại mà bay lên không trung ngồi ở đó, tế Tà Thần Đỉnh ra, vung tay đưa Trấn Thiên Tháp vào trong Tà Thần Đỉnh.

- Lễ nào lão đại định phong ấn Côn Bằng thần thú chi linh vào trong Trấn Thiên Tháp, luyện chế thành Trấn Thiên Tháp khí linh?!

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy thế, không khỏi kinh ngạc.

- Xem ra chắc chủ nhân muốn luyện chế Côn Bằng thần thú chi linh thành Trấn Thiên Tháp khí linh!

Tử Thiên Long Hoàng cảm khái nói.

- Không ngờ chủ nhân lại biết phương pháp luyện khí này. Phương pháp này đã thất truyền nhiều vạn năm nay rồi.

Lục Dực Tử Phụng cũng kinh ngạc nói.

Nếu phong ấn yêu thú chi hồn vào trong vũ khí thì uy lực của vũ khí sẽ tăng lên rất nhiều. Thần thú chi hồn càng lợi hại thì uy lực vũ khí càng được nâng cao.

Nhưng việc phong ấn yêu thú chi hồn vào vũ khí đâu có dễ. Ngay cả luyện khí đại tông sư cũng rất khó thực hiện được.

Hơn nữa, thủ pháp luyện khí này ở Thiên Man Vị Diện đã thất truyền nhiều vạn năm nay rồi.

Ba người căng thẳng nhìn Long Kinh Thiên và Tà Thần Đỉnh.

Hai tay Long Kinh Thiên vung lên không ngớt, pháp quyết đánh ra liên tục, cuối cùng càng ngày càng nhanh, chỉ thấy được bóng tay mơ hồ, ánh sáng trên Tà Thần Đỉnh cũng ngày một chói lòa.

Sau vài tiếng, Long Kinh Thiên lấy một dòng linh mạch nhị phẩm đỉnh giới đỉnh phong, vung tay, chỉ thấy dòng linh mạch lớn tựa dòng sông quấn quanh Tà Thần Đỉnh. Một đạo hắc khí nhát toả ra từ Tà Thần Đỉnh.

Long Kinh Thiên luyện chế lại Trấn Thiên Tháp nên không tiếc một dòng lịch mạch nhị phẩm đỉnh giới đỉnh phong loại bỏ hết tạp chất trong Trấn Thiên Tháp đi.

Ban đầu luyện chế Trấn Thiên Tháp, Long Kinh Thiên dùng những nguyên liệu rất phổ thông, tuy sau vài lần luyện chế được chân hoá tới luyện nhưng vẫn còn tạp chất chưa loại bỏ được hết.

Cách vài nhịp thở là lại một đạo hắc khí toả ra, dòng linh mạch bị tiêu hao, không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng Tà Thần Đỉnh không toả ra hắc khí nữa, dòng linh mạch cũng biến mất hoàn toàn.

Từ miệng Tà Thần Đỉnh có ánh sáng bắn lên trời, theo đó và một ngọn linh tháp bay lên.

Chính là Trấn Thiên Tháp sau khi được luyện chế lại.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu nhận ra Trấn Thiên Tháp đã khác trước, quang sáng xung quanh đã linh động hơn, những bức khắc thần thú sinh động trên thân tháp toả sáng chói lòa, từ trong tháp bay ra một cơn hung thú, chính là Côn Bằng thần thú chi linh!

Chỉ thấy Côn Bằng thần thú chi linh bay quanh Trấn Thiên Tháp, mở miệng phun linh khí tẩy rửa Trấn Thiên Tháp.

Sau khi Long Kinh Thiên luyện chế, Côn Bằng thần thú chi linh đã trở thành Trấn Thiên Tháp khí linh, cũng giống như Kỳ Lân thần thú bên trong Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm vậy.

Đương nhiên, Côn Bằng thần thú chi linh không thể so sánh được với Kỳ Lân thần thú khí linh trong Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, dù sao thì thực lực Côn Bằng thần thú chi linh còn yếu.

Nhưng Long Kinh Thiên tin rằng sau này khí Côn Bằng thần thú chi linh trưởng thành, uy lực Trấn Thiên Tháp sẽ không thua kém Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

Trấn Thiên Tháp sau khi dung hợp Côn Bằng thần thú chi linh cũng đạt lên thánh phẩm trung giới.

Thấy luyện chế đã thành công, Long Kinh Thiên thở phào, cất Trần Thiên Tháp và Tà Thần Đỉnh đi, uống một viên đan dược rồi vận công điều hoà.

191. Chương 191: Khương Gia

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 191: Khương gia

Một lát sau Long Kinh Thiên mới mở mắt.

- Lão đại.

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lại.

Long Kinh Thiên đứng lên, nhìn sắc trời thì thấy bầu trời sáng ngời, băng tuyết cũng ngừng rơi, vạn vật trên đảo đều bị một lớp tuyết trắng bao phủ.

Khi mấy người Long Kinh Thiên chuẩn bị rời hoang đảo thì đột nhiên có một vài tiếng xé gió truyền tới.

- Tiểu thư, nghe nói lần này Thánh Sơn khai khởi, hai huynh đệ Khương Thần, Khương Ngụy cũng sẽ tới.

Một giọng nói vang lên.

- Huynh đệ Khương Thần tới cũng chẳng sao. Ta chắc chắn sẽ có được thánh quả.

Rồi tiếp đó là một giọng nói dễ chịu vang lên, xem ra là của một vị tiểu thư.

- Tiểu thư có được thánh quả là sẽ đột phá Thánh Cấp, sau này địa vị ở Xích Viêm Đảo sẽ được nâng lên, đám trưởng lão kia cũng sẽ không dám vì lợi ích của gia tộc mà ép tiểu thư lấy Khương Thần nữa.

- Ủm, đến khi ta thăng lên Thánh Cấp sẽ từ từ xử lý đám già đó!

Rồi hai thân ảnh đó dần đến gần, bay qua chỗ hoang đảo của mấy người Long Kinh Thiên, hai nữ nhân này cũng khá xinh đẹp, người mặc váy tím phía trước chắc là tiểu thư.

- Ủa, tiểu thư nhìn kia, dưới kia có người.

Đột nhiên thị nữ kêu lên kinh ngạc, chỉ về phía mấy người Long Kinh Thiên.

Vị tiểu thư kia nhìn xuống, không ngờ trên hoang đảo lại có người.

- Tiểu thư, chúng ta có cần...

Thị nữ hỏi.

- Đừng nhiều chuyện.

Tiểu thư lạnh nhạt nói rồi nhìn xuống mấy người Long Kinh Thiên, ánh mắt dừng lại ở Long Kinh Thiên lâu hơn một chút.

Hai người bay qua phía trên hoang đảo, rất nhanh chỉ còn lại hai chấm nhỏ.

- Lão đại, hi, may mà thị nữ vừa rồi không có ý gì với chúng ta.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười hi hi.

- Nếu không thì sao?

Lục Dực Tử Phụng trừng mắt, cười.

Cửu Vĩ Thiên Miêu khựng người không nói gì.

- Thánh Sơn? Thánh quả?

Tử Thiên Long Hoàng nhũ mây, dường như hần không nhớ trong Băng Sơn Hải Vực có Thánh Sơn gì đó. Hơn nữa theo hai người kia nói thì lần này Thánh Sơn khai khởi dường như là đại sự của Băng Sơn Hải Vực. Long Kinh Thiên nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phụng, hỏi:

- Các người biết Thánh Sơn không?

Cửu Vĩ Thiên Miêu lắc đầu:

- Lão đại, ta chưa bao giờ nghe đến nó.

Lục Dực Tử Phụng cũng lắc đầu.

Long Kinh Thiên trầm ngâm một chút rồi nói:

- Chúng ta tới Băng Xà Đảo trước đã rồi tìm ai đó hỏi xem.

Nói rồi hần cùng ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu bay đi.

Hai ngày sau mấy người Long Kinh Thiên đáp xuống một hòn đảo lớn.

Đây chính là Băng Xà Đảo nằm ở trung tâm Băng Sơn Hải Vực rồi. Thế lực của Băng Xà Đảo rất mạnh, xếp thứ ba trong các hòn đảo ở Băng Sơn Hải Vực này.

Mấy người Long Kinh Thiên bay về phía thành của Băng Xà Đảo.

Sau khi vào thành, chỉ thấy người xe qua lại như thoi đưa. Đúng là đế đô của một vương triều, so với hoang đảo lúc trước quả là hai thế giới.

Long Kinh Thiên phát hiện trong thành Băng Xà Đảo, khí lưu băng hàn giảm mạnh, nhiệt độ không khác mấy so với lục địa. Hơn nữa những thường dân trong thành thực lực đều không tồi, phần lớn đều có thực lực đại võ sư.

Trên Thiên Lam Đại Lục, những đệ tử ưu tú của những gia tộc như Mộ Dung gia tộc cũng chỉ là đại võ sư.

Khi mấy người Long Kinh Thiên đi theo dòng người nườm nượp thì đột nhiên phía trước có tiếng nhốn nháo.

- Nghe nói Trâu Vân của Trâu gia và Khương Ngụy của Khương gia đang đánh nhau.

- Hai người đánh nhau? Chuyện gì thế?

- Không rõ lắm, nghe nói là vì tiểu thư Mạnh gia, Mạnh Đình Đình. Trâu Vân vẫn luôn thích Mạnh Đình Đình người cũng biết mà.

- Nhưng bây giờ Khương Thần học thành tài trở về tử Thiên Kiếm Viện, nhìn trúng Mạnh Đình Đình, trưởng lão Mạnh gia cũng đã đề nghị liên hôn với Mạnh gia. Khương Thần làm vậy không phải là ngang ngược ép hôn sao? Trâu Vân vừa nghe đã đại nộ, tìm Khương Thần quyết chiến!

- Tìm Khương Thần quyết chiến? Nghe nói Khương Thần đã là Thiên Kiếm đệ tử của Thiên Kiếm Viện, tu vi kinh người, đã là Đế Cấp thất trùng. Trâu Vân tuy cũng là Đế Cấp nhưng chỉ là Đế Cấp nhị trùng, sao có thể là đối thủ của Khương Thần?!

- Đúng thế, nhưng Khương Thần không ra tay mà là đệ đệ hần, Khương Ngụy ra tay!

- Lần này Thánh Sơn khai khởi, Khương Thần vào trong, nếu có được thánh quả sẽ đột phá Thánh Cấp, hần mới hai mươi tám tuổi đúng không? Thánh Cấp hai mươi tám tuổi, trong lịch sử Thiên Lam Đại Lục cũng chẳng có mấy người.

- Ừm, nghe nói Khương gia coi hần là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm, gia chủ Khương gia kế nhiệm chính là Khương Thần!

Long Kinh Thiên nghe mọi người xung quanh nghị luận.

Khương Thần, Khương gia?

Long Kinh Thiên bất giác nhớ đến lời hai người nữ tử nói khi ở hoang đảo hai hôm trước.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu rõ ràng cũng nhớ tới.

- Lão đại, chúng ta cũng đi xem sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt đầy hứng thú.

- Cũng được.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Vậy là bốn người Long Kinh Thiên đi theo đoàn người. Không lâu sau họ đến một quảng trường rộng, ở giữa là một cái lõi đài lớn, bên trên có chữ Võ rất bắt mắt.

Khi bọn Long Kinh Thiên đến thì xung quanh lõi đài đã chật cứng người, nhìn ai cũng rất phấn khích. Xem ra danh tiếng của Trâu Vân và Khương Ngụy không nhỏ, trận quyết chiến của hai người là chuyện gây chấn động khá lớn.

- Trâu Vân, thực lực của người tuy không tồi nhưng không có tư cách để khiến đại ca ta ra tay.

Trên lõi đài, Khương Ngụy ngạo nghễ nói:

- Người cũng không phải đối thủ của ta. Giờ người nhận thua, rút xuống khỏi lõi đài vẫn còn kịp đấy.

Trâu Vân giận dữ:

- Mẹ kiếp, Khương Ngụy, người tưởng người thắng được ta sao? Chịu chết đi!

Nói rồi hấn lao về phía Khương Ngụy, kiếm trong tay đâm thẳng tới.

Khương Ngụy thấy thế cười khẩy, ánh mắt loé sát ý:

- Nếu vậy thì đừng trách ta!

Khí thể toàn thân bạo phát giống như một con sóng khổng lồ dâng tràn, một chưởng tung ra.

- Hải Kinh Cự Lãng Chưởng!

Chỉ thấy một chưởng tung ra, nước xung quanh ngưng tụ, hoá thành một con hải kinh, thể như chẻ tre phá tan chiêu kiếm của Trâu Vân.

Trâu Vân giật mình:

- Thực lực của người....Sao có thể?!

Nói đến đây hấn vội vàng phi thân tránh né nhưng vẫn bị cự kinh đánh trúng, miệng học máu tươi bay ra khỏi lõi đài

Những người bên ngoài kinh hãi vội vàng tránh ra.

Trâu Vân rơi xuống đất, lăn tới phía trước Long Kinh Thiên mấy mét.

- Sao có thể?

Trâu Vân rơi xuống đất, không dám tin vào kết quả này. Hai năm trước thực lực Khương Ngụy tương đương với hắn, nhưng giờ lại mạnh như vậy!

- Hề hề, không ngờ chứ gì?

Khương Ngụy cười khẩy:

- Hai năm nay ta có được kỳ ngộ, thực lực tăng mạnh, đã là Đế Cấp ngũ trùng rồi. Hơn nữa còn học được Hải Kinh Cự Lãng Chưởng của đảo chủ Cự Lãng Đảo.

Sắc mặt Trâu Vân tái nhợt.

- Mạnh Đình Đình là nữ nhân của đại ca ta. Người là cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga sao?

Khương Ngụy cười khẩy:

- Muốn tranh nữ nhân với đại ca ta? Kiếp sau đi!

Nói rồi hất tung một chưởng về phía Trâu Vân, cự lãng lại nổi lên, uy thế ngập trời, không chỉ bao trùm chỗ Trâu Vân mà còn cả bốn người Long Kinh Thiên.

Xem ra hẳn muốn giết cả bốn người họ rồi.

192. Chương 192: Toàn Thân Toàn Mùi Xú Uế

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 192: Toàn thân toàn mùi xú uế

Khương Ngụy nghĩ, đệ tử của những gia tộc nhỏ trên đảo dám xem náo nhiệt giữa Khương gia và Trâu gia có giết cũng chẳng sao. Dù những gia tộc ấy có biết cũng chẳng dám ho he gì.

Khương Ngụy nhìn cự lãng biến thành hải kinh khổng lồ lao về phía Trâu Vân, vẻ mặt đầy đắc ý và ngạo nghễ.

- Khương Ngụy đã đạt đến Đệ Cấp ngũ trùng rồi, hơn nữa còn học được Hải Kinh Cự Lãng Chưởng của hàng vạn năm trước.

- Một chưởng đánh bay Trâu Vân, Trâu Vân căn bản không phải đối thủ của hắn. Lần này e là Trâu Vân xong đời rồi, chắc Khương Ngụy sẽ phê Trâu Vân luôn quá!

- Trâu gia không có cao thủ tới, giờ muốn cứu cũng không cứu được hắn.

- Chúng ta cũng nên tránh xa ra kéo lại như bốn kẻ ngu ngốc kia, le ve gần đó rồi dính chưởng!

Đám người đứng quanh đó không ai là không chấn kinh vì thực lực của Khương Ngụy, chỉ bốn người Long Kinh Thiên bàn tán rồi vội vàng tránh ra xa.

Về mặt Khương Ngụy lại càng thêm đắc ý.

Chưởng lực sắp đánh xuống người Trâu Vân, trong mắt hắn là sự kinh hoàng tột cùng

Đúng lúc ấy thì chưởng lực đột nhiên biến mất!

Không có bất cứ dấu hiệu nào, giống như bị thứ gì đó đột nhiên nuốt mất vậy.

Khương Ngụy sững người, Trâu Vân sững người, tất cả những người xung quanh cũng sững người.

- Cái này...chuyện gì vậy?

Một đệ tử trên đảo lấp bắp nói.

Khương Ngụy ngẩng lên nhìn mấy người Long Kinh Thiên phía sau Trâu Vân, ánh mắt loé hàn quang:

- Là các người?

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn bọn Long Kinh Thiên.

Trâu Vân cũng kinh ngạc, loạng choạng đứng dậy nhìn mấy người Lâm Tiêu. Vốn dĩ hắn tưởng là cao thủ của Trâu gia mình, nhưng không ngờ lại là bọn Long Kinh Thiên

- Tiểu tử, coi như ngươi cũng không quá ngu.

Long Kinh Thiên không nói, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Khương Ngụy chế giễu.

Khương Ngụy sắc mặt tối lại:

- Các người dám chõ mũi vào chuyện của Khương gia? Xem ra các người chán sống rồi!

- Chõ mũi vào chuyện Khương gia?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười khẩy:

- Tiểu tử, người đang đánh rắm hay đang ăn cứt đấy hả? Toàn thân toàn mùi thum thum.

Sắc mặt Khương Ngụy tím lại? Đánh rắm? Ăn cứt?!

Khương gia là một trong Tứ đại gia tộc trên Băng Xà Đảo, hơn nữa còn đứng đầu. Phụ thân hắn là gia chủ hiện nhiệm của Khương gia, nào đã từng có kẻ nào xúc phạm như thế trước mặt hắn?

Giờ lại có kẻ dám sỉ nhục hắn trước bao nhiêu người thế này!

Thậm chí hắn còn nghe thấy có tiếng phì cười đâu đây.

- Các người, muốn chết hả!

Hai mắt Khương Ngụy dâng tràn sát ý.

- Cự Kinh Phiên Hải!

Khương Ngụy gầm một tiếng, bay lên với khí thế bạo phát. Hai chưởng tung ra, chỉ thấy nước trong trời đất ngưng tụ, xung quanh tràn ngập toàn nước, tạo thành một vùng biển bao la, bên trong là một con cự kinh há mồm lao về phía mấy người Long Kinh Thiên. Sóng biển dâng tràn, dường như muốn lật cả biển lên.

Khương Ngụy đại nộ rồi, vừa rồi ra tay với Trâu Vân hắn cũng không có sát ý đến mức này.

- Người đi chết đi!

Hai mắt Khương Ngụy đỏ quạch.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy vậy cười khẩy, cũng không có hành động gì nhiều, chỉ tung một chưởng, một chưởng bình thản không có gì lạ, nhưng một luồng sức mạnh cường đại ập tới con cự kinh, mặt biển cuồn cuộn của Khương Ngụy giống như một tấm kính, vỡ tan thành từng mảnh.

Những cột nước bắt lên, chấn lực mạnh mẽ khiến Khương Ngụy bay đi, cuối cùng rơi xuống mép lồi đài, máu tươi phun tung toé.

- Người...người!

Khương Ngụy kinh hoàng nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, nhưng chưa nói hết thì lại học máu.

Trâu Vân và những người đứng xung quanh đều chấn kinh nhìn Khương Ngụy rồi hít vào một hơi khí lạnh, vẻ mặt kinh hãi nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Khương Ngụy là Đế Cấp ngũ trùng cường giả, lại bị đánh bại dễ dàng như vậy!

Vậy thì...

- Thánh Cấp!

Trâu Vân và những người khác đều nghĩ đến một từ, ánh mắt đại biến khi nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

- Chủ nhân, tiểu tử này xử lý thế nào?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi Long Kinh Thiên.

Chủ nhân?!

Bọn Trâu Vũ kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên.

Đúng lúc ấy, một tiếng quát đầy nộ khí vang lên:

- Các người thật to gan, dám dả thương đệ tử Khương gia ta!

Rồi một đạo chưởng ấn màu trắng khổng lồ phá không ập tới.

Chưởng ấn này sáng loáng, hàn khí kinh người nó chưa đến nhưng không khí gần như bị đóng băng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy thế chỉ hừ một tiếng, một chưởng tung ra đỡ.

-Uỳnh!

Chưởng ấn khổng lồ kia biến mất, hàn lưu xung quanh cuộn ngược trở lại, Trâu Vân và những người xung quanh đều thối lui.

Một vài tiếng xé gió truyền tới, ba đạo thân ảnh đáp xuống lôi đài, cả ba đều mặc phục sức Khương gia

- Trưởng lão của Khương gia!

Trâu Vân giật mình.

Trưởng lão Khương gia, ba vị Thánh Cấp!

Những người xung quanh lại lùi tránh ra xa hơn.

Ba người tiến đến bên cạnh Khương Ngụy, thấy thương thế của hắn sắc mặt âm trầm như mặt nước. Lúc này, Khương Ngụy run rẩy đứng dậy, thấy ba người thì mừng rỡ rồi quay lại chỉ vào Cửu Vĩ Thiên Miêu à Long Kinh Thiên:

- Ba vị trưởng lão đến đúng lúc lắm, giết chúng đi!

Ba người quay lại nhìn bốn người Long Kinh Thiên.

- Tiểu tử, các người muốn chết đúng không?!

Lão giả gầy gò đứng giữa lạnh băng nhìn bọn Long Kinh Thiên:

- Trên Băng Xà Đảo dả thương đệ tử Khương gia, dù là Thánh Cấp cường giả cũng phải chết.

Về mặt Long Kinh Thiên vẫn bình tĩnh.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười khẩy:

- Vậy sao?

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng đứng bên cạnh Long Kinh Thiên, không nói gì.

Lão giả gầy gò kia mắt loé sát ý, đúng lúc ấy lại có hai thân ảnh đáp xuống. Trâu Vân nhìn thì mừng rỡ:

- Nhị thúc, tứ trưởng lão!

Hai người vừa đến là nhị thúc của hắn, Trâu Bình, và tứ trưởng lão, Trâu Khang.

Trâu Bình gật đầu, nhìn Long Kinh Thiên và ba trưởng lão Khương gia.

- Nhị thúc, vừa rồi là mấy vị tiền bối đây ra tay cứu con.

Trâu Vân tiến lại nói:

- Vị đây là Thánh Cấp cường giả.

Hắn chỉ Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Trâu Bình khựng người, rồi cười, ôm quyền với Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Đa tạ huynh đệ đã ra tay.

Cửu Vĩ Thiên Miêu gật gật đầu.

Trâu Vân dường như sợ Trâu Bình không biết thân phận của Long Kinh Thiên nên nói rõ cho Trâu Bình biết. Nghe xong Long Kinh Thiên là chủ nhân của Cửu Vĩ Thiên Miêu thì cả Trâu Bình và Trâu Khang đều kinh ngạc, ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên đã khác đi.

- Trâu Bình, kẻ này đã thương đệ tử Khương gia, hy vọng Trâu gia các người đừng nhúng tay vào.
- Lão giả Khương gia lạnh lùng nói:
- Nếu không...

193. Chương 193: Thánh Sơn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 193: Thánh sơn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ý tứ đe dọa của lão giả Khương gia đã quá rõ ràng.

Long Kinh Thiên cũng nhìn Trâu Bình xem hắn đáp thế nào.

Trâu Bình nghe vậy, quay lại cười khẩy:

- Khương Vô Yển, nếu không thì sao? Lẽ nào người nghĩ Trâu gia ta sợ Khương gia người thật sao?

Khương Vô Yển, tam trưởng lão Khương gia!

Sắc mặt Khương Vô Yển có chút khó coi, dường như không ngờ Trâu Bình lại dám đáp lại mình như vậy.

- Người chỉ vì mấy kẻ này mà đắc tội Khương gia? Trâu Bình, hậu quả nghiêm trọng, người suy nghĩ kỹ chưa?

Trâu Bình cười ha hả:

- Khương Vô Yển, đúng là nực cười, đắc tội Khương gia người? Trâu gia và Khương gia quan hệ rất tốt sao? Hậu quả rất nghiêm trọng? Người dọa được kẻ khác chứ không dọa được Trâu Bình ta đâu!

Băng Xà Đảo, trong Tứ đại gia tộc, Trâu gia và Khương gia quan hệ luôn luôn không tốt, hai nhà vẫn thường xuyên mâu thuẫn, vì thế chẳng thể nói đến đắc tội hay không đắc tội.

Cũng chính vì thế khi biết Khương Thần muốn lấy Mạnh Đình Đình thì Trâu Văn mới muốn quyết chiến với hắn.

Khương Vô Yển và hai trưởng lão bên cạnh sắc mặt cũng rất khó coi.

- Vị huynh đệ đây, không biết nên xưng hô thế nào?

Trâu Bình mặc kệ sắc mặt của Khương Vô Yển, quay lại khách khí hỏi Long Kinh Thiên.

- Long Thần.

Long Kinh Thiên nói.

- Long Thần?

Trâu Bình cười:

- Long Thần huynh đệ từ bên ngoài đến đúng không? Có chỗ dừng chân ở Băng Xà Đảo này chưa? Nếu chưa thì mời đến Trâu gia ta mấy ngày, người thấy sao?

Long Kinh Thiên trầm ngâm một chút rồi gật đầu.

Trâu Bình và Trâu Khang mừng rỡ, đưa tay mời.

Khương Vô Yến trên lôi đài thấy Trâu Bình và mấy người Long Kinh Thiên bỏ đi, ai mắt loé hàn quang, toàn thân toát hàn ý.

- Tam trưởng lão, Trâu gia rõ ràng không coi Khương gia ta ra gì. Giờ chúng ta??

Một trưởng lão bên cạnh Khương Vô Yến làm động tác chém.

Khương Vô Yến sắc mặt tối lại, nói:

- Không vội, Trâu gia trước nay đều chống đối chúng ta, sớm muộn gì chúng ta sẽ san bằng chúng, nhưng không phải bây giờ.

Hai trưởng lão Khương gia gật đầu.

- Trâu Vân, tên cẩu tạp chủng. Ta nhất định sẽ tìm cơ hội đích thân giết người!

Khương Ngụy nhìn bóng lưng Trâu Vân, hàm hồ nói.

Hắn bị Cửu Vĩ Thiên Miêu đả thương, mắt mặt trước bao nhiêu đệ tử trên đạo, hắn chuyển nỗi hận sang người Trâu Vân. Nếu không phải vì Trâu Vân thì hắn đâu có bị Cửu Vĩ Thiên Miêu đả thương, đâu bị mất mặt như vậy?

- Chúng ta đi thôi.

Khương Vô Yến nói xong cùng Khương Ngụy và hai trưởng lão biến mất.

Đệ tử ở xung quanh thấy mấy người Khương Vô Yến bỏ đi thì mới dám lại gần lôi đài.

- Không biết bốn người kia lai lịch thế nào!

- Thánh Cấp cường giả lại gọi người thanh niên mặc hắc y kia là chủ nhân, hắn tên Long Thần à?

Một số đệ tử bàn luận xôn xao.

Thế lực Khương gia trên Băng Xà Đảo là lớn nhất, trước nay đệ tử rất bá đạo, không ít đệ tử các thế lực khác đều bị đệ tử Khương gia ức hiếp. Giờ Khương Ngụy bị Cửu Vĩ Thiên Miêu đả thương, đương nhiên trong lòng họ thấy phấn khởi.

Bốn người Long Kinh Thiên được ba người Trâu Bình mời đến Trâu gia.

Trâu gia nằm ở phía Nam thành, diện tích rất lớn. Khi bọn Long Kinh Thiên đến, gia chủ Trâu gia, Trâu Nhất Phàm dẫn đầu các trưởng lão ra đón, vô cùng khách khí và nhiệt tình.

Trong đại sảnh Trâu gia, bốn người Long Kinh Thiên cùng Trâu nhất phàm và các trưởng lão ngồi xuống.

- Không biết Long Thần huynh đệ lần này đến Băng Xà Đảo có việc gì?

Ngồi không bao lâu, Trâu Nhất Phàm hỏi.

Long Kinh Thiên cũng không giấu diếm, nói mục đích đến Băng Xà Đảo lần này của mình.

Biết Long Kinh Thiên đến Băng Xà Đảo để tìm ba loại linh dược Kim Giác Thảo, mấy người Trâu Nhất Phàm nhìn nhau. Trâu Nhất Phàm trầm ngâm nói:

- Long Thần huynh đệ, người muốn tìm ba loại linh dược này, ngoài Kim Giác Thảo ra, hai loại kia trong dược khố của Trâu gia ta đều có. Ta có thể tặng huynh đệ. Chỉ là Kim Giác Thảo...

Nói đến đây Trâu Nhất Phàm ngừng lại.

Long Kinh Thiên nghe thế mừng rỡ, không ngờ Trâu gia lại có hai loại linh dược kia, vậy là chỉ còn Kim Giác Thảo. Nhìn thần sắc của Trâu Nhất Phàm và các trưởng lão, Long Kinh Thiên không kìm được hỏi:

- Trâu gia chủ, có gì cứ nói.

- Long Thần huynh đệ, là thế này. Kim Giác Thảo chỉ ở Thánh Sơn mới có.

Lúc này Trâu Bình nói.

- Thánh Sơn? Ta nhớ là Kim Giác Thảo mọc ở Vô Nhai Sơn ở Băng Xà Đảo mà.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

Mấy người Trâu gia nghe thế sắc mặt quái dị nhìn Tử Thiên Long Hoàng. Trâu Nhất Phàm cười:

- Tử Thiên huynh đệ không biết, Thánh Sơn trước đây có tên là Vô Nhai Sơn, nhưng đó cũng là chuyện mấy vạn năm trước rồi.

Mấy vạn năm trước? Lúc này Tử Thiên Long Hoàng mới hiểu tại sao sắc mặt người Trâu gia lại quái dị như vậy.

- Ba vạn năm trước Vô Nhai Sơn đổi tên thành Vô Âm Sơn. Nhưng mấy chục năm trước không biết vì sao Vô Âm Sơn lại có biến dị, sinh ra năng lượng quái dị, sau khi nó xuất hiện đã sinh ra một loại thiên địa kỳ quả.

Trâu Nhất Phàm chậm rãi giải thích.

- Thiên địa kỳ quả?

Long Kinh Thiên bắt giác nhớ tới Thánh Quả mà những người trên đảo nhắc đến.

- Đúng vậy, thiên địa kỳ quả, Đế Cấp cường giả ăn vào sẽ đột phá lên Thánh Cấp!

Trâu Nhất Phàm nói tiếp.

- Đột phá Thánh Cấp? Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc, trong lịch sử Thiên Man Vị Diện có không biết thiên tài dừng lại ở Đế Cấp, cả đời không thể đột phá Thánh Cấp, nhưng chỉ cần ăn loại quả này là đột phá được?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghĩ như thế là nghịch thiên quá rồi!

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng ngạc nhiên.

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh, cũng chẳng có gì lạ, hẳn biết trong trời đất này có một số loại quả khi ăn vào, đừng nói là Thánh Cấp ở Vị Diện người phàm, ngay trực tiếp thành thiên tiên cũng không phải không thể.

Cửu Truyền Kim Đan của Thái Thượng Lão Quân càng lợi hại hơn, mỗi viên dùng mấy vạn loại linh dược nghìn vạn năm để luyện chế trong mấy vạn năm mới thành, uống vài viên là trực tiếp thành Đại La Kim Tiên.

- Đúng thế, loại thiên địa kỳ quả này bọn ta gọi là Thánh Quả.

Trâu Nhất Phàm nói.

- Hơn nữa nó chỉ có tác dụng đối với Đế Cấp cường giả, Thánh Cấp cường giả ăn chẳng có tác dụng gì.

- Chỉ có tác dụng với Đế Cấp?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

- Thế Tôn Cấp, Tông Cấp thì sao?

- Tôn Cấp, Tông Cấp tuy cũng có tác dụng nhưng không lớn như Đế Cấp.

Trâu Nhất Phàm nói.

- Do sự xuất hiện của Thánh Quả mà Vô Âm Sơn đổi tên thành Thánh Sơn. Hơn nữa rất nhiều thế lực ở Băng Xà Đảo đều phái cường giả toạ thủ ở Thánh Sơn, cách một khoảng thời gian mới khai khởi cho đệ tử các đệ tử vào Thánh Sơn tranh đoạt Thánh Quả.

Long Kinh Thiên nghe vậy gật gù, thì ra là vậy.

Nếu là vậy, muốn lấy Kim Giác Thảo, thì phải đợi Thánh Sơn khai khởi mới được.

- Lần tới Thánh Sơn mở là khi nào?

Long Kinh Thiên hỏi.

- Năm ngày sau. Chỉ là...

Trâu Nhất Phàm nói đến đây thì lưỡng lự một chút, sắc mặt khó xử:

- Không phải ai cũng được vào Thánh Sơn, mỗi lần Trâu gia ta chỉ được một người vào.

194. Chương 194: Thánh Sơn Khai Khởi

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 194: Thánh Sơn khai khởi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Chỉ một người?

Long Kinh Thiên khựng người.

Trâu Nhất Phàm nói:

- Bằng Sơn Hải Vực có đến hàng nghìn hòn đảo, Thánh Sơn được các thế lực trên nghìn đảo phái cường giả đến trấn thủ, mỗi đảo có năm người, Khương gia Bằng Xà Đảo hai người, ba đại gia tộc còn lại mỗi nhà một người.

Long Kinh Thiên gật đầu, nghìn đảo, mỗi đảo năm người là có năm nghìn người rồi, tính ra cũng không hề ít.

Chỉ là, Trâu gia chỉ có một người, chắc sẽ không nhường cho hắn, vậy làm sao để vào Thánh Sơn? Long Kinh Thiên nhíu mày.

- Lão đại, mặc kệ số người, chúng ta cứ lên vào là được.

Hiển nhiên là Cửu Vĩ Thiên Miêu và Long Kinh Thiên nghĩ giống nhau.

Một lời của Cửu Vĩ Thiên Miêu khiến những người Trâu gia giật mình.

- Không được!

Trâu Bình nói.

- Bằng Sơn Hải Vực có cường giả các thế lực trấn thủ, dù là Cổ Thần cường giả cũng không thể lên vào được. Nếu bị phát hiện thì cường giả các phái sẽ vây giết, Cổ Thần cường giả cũng khó thoát.

Một nghìn hòn đảo, mỗi đảo một Thánh Cấp là có đến hàng nghìn vị Thánh Cấp rồi.

Một nghìn Thánh Cấp vây giết, đúng là Cổ Thần cường giả cũng khó lòng thoát nổi. Trâu Bình cũng không nói quá.

Cửu Vĩ Thiên Miêu trầm mặc.

- Phụ thân đại nhân.

Lúc này Trâu Vân đứng dậy nói:

- Con nhường cho Long Thần tiên bối.

Lần này, cao tăng Trâu gia sau khi bàn bạc đã chọn ra Trâu Vân, hắn là con trai Trâu Nhất Phàm, thiên phú cũng là tốt nhất trong thế hệ trẻ của Trâu gia.

Hai mươi ba tuổi đã là Đế Cấp nhị trùng, đó chính là bằng chứng chứng minh tốt nhất.

Giờ mọi người nghe hắn nói muốn nhường cho Long Kinh Thiên thì không khỏi kinh ngạc.

- Vân nhi, con...

Trâu Nhất Phàm lưỡng lự.

- Phụ thân đại nhân, nếu hô mnay không phải có mấy người Long Thần tiền bối thì chưa biết chừng con đã bị Khương Ngụy phết rồi!

Nhắc đến Khương Ngụy, Trâu Vân vẻ mặt đầy phẫn hận, rồi nói:

- Hơn nữa con vào Thánh Sơn chưa chắc đã giành được Thánh Quả, chi bằng nhường cho Long Thần tiền bối.

Mấy người Long Kinh Thiên tuy không phải người Trâu gia nhưng cũng có thể vào Thánh Sơn.

Trâu Nhất Phàm nghe vậy chau mày nhìn mấy trưởng lão.

- Được, vậy lần này suất của Trâu gia sẽ cho Long Thần huynh đệ.

Trâu Nhất Phàm nói.

Nếu Trâu Nhất Phàm gia chủ đã lên tiếng thì các trưởng lão cũng không ai phản đối.

Long Kinh Thiên nhìn Trâu Vân rồi nói với Trâu Nhất Phàm:

- Nếu vậy ta cũng không từ chối. Sau khi vào đó, nếu tìm được Thánh Quả thì ta sẽ đưa mọi người, ta chỉ cần Kim Giác Thảo.

Mấy người Trâu Nhất Phàm nhìn nhau, vẻ mặt Trâu Nhất Phàm mừng rỡ:

- Vậy thì đa tạ Long Thần huynh đệ.

Long Kinh Thiên gật đầu, thật ra hẳn vào Thánh Sơn không khó, nhưng Trâu gia đã nói thế hẳn cũng không từ chối. Rồi Trâu gia cho người lấy hai loại linh dược kia cho Long Kinh Thiên.

Nhưng Long Kinh Thiên cũng không lấy không của đối phương, hẳn đưa Trâu Nhất Phàm một vụn viên Cửu Dương Đan.

- Một...một vụn viên Cửu Dương Đan!!

Trâu Nhất Phàm nhìn cái không gian giới chỉ trong tay mà kinh ngạc. Một vụn viên Cửu Dương Đan chứ không phải Nguyên Dương Đan.

Một vụn viên Cửu Dương Đan với Trâu gia không phải con số nhỏ.

- Long Thần huynh đệ, đây...

Trâu Nhất Phàm định từ chối thì Long Kinh Thiên xua tay:

- Trâu gia chủ không cần khách khí, ta cứu lệnh công tử là một chuyện, không thể lấy không linh dược của mọi người được.

Trâu Nhất Phàm nghe vậy cũng không từ chối nữa.

Vậy là bốn người Long Kinh Thiên tạm ở lại Trâu gia, đợi năm ngày sau Thánh Sơn khai khởi.

Khi mấy người Long Kinh Thiên ở Trâu gia, trong đại điện phủ viện Khương gia.

- Các người đã tìm hiểu rõ chưa? Lần này Trâu gia lại để Long Thần vào Thánh Sơn?

Trên đại điện, gia chủ Khương gia Khương Lạc nhìn Khương Vô Yển, hỏi.

Khương Vô Yển cung kính nói:

- Đúng vậy gia chủ. Chuyện này đã lan khắp Trâu gia, chắc không phải giả. Ngay một số trưởng lão Trâu gia cũng thừa nhận.

Khương Lạc mắt lơ đãng nói:

- Chưa từng có kẻ nào dám đánh trọng thương con trai ta ở Băng Xà Đảo. Chưa bao giờ!

Một luồng khí tức mạnh mẽ như cuồng phong cuộn trào.

Khương Vô Yên và các trưởng lão run rẩy.

- Phụ thân đại nhân yên tâm. Lần này tên Long Thần đó vào Thánh Sơn, con sẽ khiến hắn không bao giờ rời khỏi đó được.

Một thanh niên trẻ tuổi đứng cạnh Khương Ngụy nói.

Người này có những lọn tóc màu bạc rất nổi bật, đó là Khương Thần, con trai cả của Khương Lạc, đại ca của Khương Ngụy.

Khương Lạc thu khí tức về, gật gù:

- Tuy tên Long Thần đó nhìn có vẻ chỉ là Đế Cấp ngũ trùng, nhưng các con vẫn phải cẩn thận. Có lẽ hắn không đơn giản đâu.

Khương Thần nói:

- Phụ thân yên tâm.

Khương Lạc ừm một tiếng, hắn vẫn rất yên tâm đối với con trai lớn của mình.

- Lần này vào Thánh Sơn, ta hy vọng hai huynh đệ con sẽ đồng tâm hiệp lực, đều có được Thánh Quả.

Khương Lạc nói.

- Con biết, phụ thân đại nhân.

Khương Thần, Khương Ngụy cùng đáp.

Phủ viện Mạnh gia.

- Người chắc chắn Trâu gia nhường cho người có tên Long Thần chứ?

Mạnh Đình Đình nhú mày, hỏi thị nữ Tiểu Lan.

Mạnh Đình Đình và thị nữ Tiểu Lan này chính là hai người mà Long Kinh Thiên đã gặp ở hoang đảo.

- Đúng vậy tiểu thư, giờ rất nhiều người trên Băng Xà Đảo đều biết chuyện này.

- Long Thần? Có tra được lai lịch của hắn không?

Mạnh Đình Đình hỏi.

Thị nữ Tiểu Lan lắc đầu:

- Không tra được, chỉ biết hắn có một thủ hạ là Thánh Cấp cường giả.

- Thủ hạ là Thánh Cấp cường giả.

Mạnh Đình Đình lẩm nhẩm.

Năm ngày rất nhanh đã trôi qua.

Phủ viện Trâu gia, Long Kinh Thiên ngồi trong phòng, xung quanh là vô số đạo lôi điện, trên đỉnh đầu là mấy chục con lôi hệ thỏ thú, năng lượng lôi hệ không ngừng bắn xuống.

Phía trước Long Kinh Thiên là một viên ngọc màu đỏ đất, chính là Thiên Tượng Nhân lấy trong Tà Thần Cung. Nó không ngừng tỏa ra thứ ánh sáng đỏ, được Long Kinh Thiên hấp thụ, luyện hoá.

Tiên Thiên Huyền Khí trong trướng Côn Bằng đã hấp nạp hết, giờ Long Kinh Thiên bắt đầu hấp nạp Yêu Nguyên Lực trong Thiên Tượng Nhân. Sau khi luyện hoá, hắn cũng cảm thấy sức mạnh nhục thể và sức phòng ngự đang dần tăng lên.

- Chủ nhân, đã qua năm ngày rồi!

Bên ngoài, tiếng của Tử Thiên Long Hoàng vang lên.

Long Kinh Thiên ngừng luyện công, lúi độn trong phòng biến mất, hấn đứng dậy và đi ra khỏi phòng.

- Chủ nhân, mấy người Trâu Nhất Phàm đang đợi ở đại điện.

Tử Thiên Long Hoàng cung kính nói.

- Được, chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên gật đầu, rồi cùng Tử Thiên Long Hoàng đến đại điện Trâu gia.

- Long Thần huynh đệ ra rồi à? Vậy chúng ta sẽ đến Thánh Sơn bây giờ nhé?

Long Kinh Thiên thấy Long Kinh Thiên tới thì ra đón, nói.

195. Chương 195: Khương Gia Lão Tổ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 195: Khương gia lão tổ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mấy người Thiên Nhiên dẫn hội Lôi Kinh Thiên đến Thánh Sơn.

Thánh Sơn nằm ở phía đông Băng Xà Đảo, đỉnh cao vút tầng mây. Tuy không bằng Tam Tà Phong ở Ma Thần Chiến Trường nhưng cũng là một ngọn núi lớn rồi. Hơn nữa nhìn từ xa cũng thấy những tảng đá kỳ lạ, vách đá quái dị nhô cao, thêm phần hiểm yếu.

Phía trước Thánh Sơn là một khu quảng trường khổng lồ, trong đó đã có không ít người.

Có thể lực ở Băng Xà Đảo, cũng có thể lực ở đảo khác, Khương gia, Mạnh gia của Băng Xà Đảo, còn có cường giả của đại gia tộc khác là Trần gia cũng tới.

Mấy người Lôi Kinh Thiên tới, ba nhà kia không kìm được đều nhìn về phía hấn.

- Người trẻ tuổi tóc đen bên cạnh Trâu Nhất Phàm là ai? Lẽ nào chính là tên Long Thần?

- Chắc đúng. Nghe nói Trâu gia nhường cho hấn vào Thánh Sơn.

- Thủ hạ của tên Long Tần này dám đánh trọng thương Khương Ngụy, đến khi vào Thành Sơn, chỉ sợ không tìm được Thánh Quả mà còn chết trong đó.

Mọi người xung quanh xôn xao bàn tán.

Mạnh Đình Đình cũng nhìn Lôi Kinh Thiên, vẻ mặt kinh ngạc:

- Chính là hấn!

Hiển nhiên nàng còn nhớ Lôi Kinh Thiên chính là người mà nàng đã thấy trên đảo hoang.

- Tiểu thư, không ngờ lại là họ.

Thị nữ Tiểu Lan cũng kinh ngạc nói.

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng nhìn thấy hai người, hấn mỉm cười với Tiểu Lan.

- Đồ cột nhà!

Tiểu Lan trừng mắt.

Cửu Vĩ Thiên Miêu sững người.

Lục Dực Tử Phụng thì bật cười.

Long Kinh Thiên cũng nhìn ra hai người, khi chạm ánh mắt của Mạnh Đình Đình thì nàng ngoảnh đi.

Khương Lạc dẫn cường giả Khương gia tiến lại.

- Trâu Nhất Phàm, Trâu gia chủ, mấy tháng không gặp, thần sắc của ngài dường như tốt lên không ít.

Khương Lạc lên tiếng trước.

Trâu Nhất Phàm cười:

- Cũng tạm tạm thôi.

Khương Lạc nhìn sang Long Kinh Thiên:

- Người thanh niên này, người là Long Thần?

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt đáp.

Khương Lạc cười:

- Thanh niên à, đôi khi làm việc phải suy nghĩ một chút, nếu không làm sai thì hối hận không kịp đâu.

- Ta nói này, chủ nhân ta làm việc còn phải nhờ tiểu tử người chỉ điểm sao? Sao người giống hệt như con trai người, toàn thân bốc mùi xú ối.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đột nhiên nói.

Bốn bề tĩnh lặng như tờ.

Có người dám ở trước mặt bao nhiêu người nói Khương Lạc toàn mùi xú ối?!

Dường như đây là việc chưa từng xảy ra!

Sắc mặt Khương Lạc từ đỏ chuyển thành tím, sát khí dâng tràn trong mắt nhìn về Cửu Vĩ Thiên Miêu. Hai mắt ngưng tụ ra hai đạo băng kiếm trắng bắn về phía Cửu Vĩ Thiên Miêu..

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy thế hừ một tiếng, há mồm như ngáp, chỉ thấy hai đạo băng kiếm lập tức bốc hơi biến mất giữa không trung.

Khương Lạc và cường giả Khương gia thấy thế, sắc mặt đều biến đổi.

Khương Lạc nheo mắt, cười khẩy:

- Người trẻ tuổi, chính người đã đánh trọng thương con trai ta? Quả nhiên có thực lực, nhưng ở Băng Xà Đảo này dù là Thần Cấp cường giả cũng không dám hỗn xược như vậy trước mặt ta!

Cửu Vĩ Thiên Miêu hừ lạnh:

- Nhóc con, có gì thì nói toạc ra, không thì tránh xa lão đại của ta ra. Cút xa một chút, nếu không làm thối hết chỗ này rồi.

Mọi người xung quanh một lần nữa sững sờ nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu với ánh mắt không dám tí.

Sắc mặt Khương Lạc tối sầm lại, nghe vậy bỗng cười lớn:

- Được lắm, hậu sinh khả uý, tiểu tử, ta nhớ lời người nói hôm nay! Chúng ta đi!

Nói rồi hất vẩy tay dẫn cường giả Khương gia bỏ đi.

Trước khi đi, Khương Thần lạnh băng nhìn Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn bóng lưng Khương Lạc, cười khẩy:

- Miêu gia ngứa mắt nhất chính là những kẻ tự mình là giới.

Nghe ngữ khí dạy bảo vẻ trưởng bối của Khương Lạc đối với Long Kinh Thiên là Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy bực rồi.

Gia chủ Khương gia? Hắn từng là vương thú của Dị Thú Tộc còn không để tâm.

Khương Lạc và cường giả Khương gia rời đi, những người Trâu gia nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, ánh mắt trở nên quái dị.

Trâu Nhất Phàm cũng không kìm được thâm bất ngôn cái đối với Cửu Vĩ Thiên Miêu, cười với hắn:

- Huynh đệ, cừ lắm!

Dù là Trâu Nhất Phàm cũng không dám “khách khí” với Khương Lạc như vậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu gật gù, cũng không nói gì, rồi quay sang Long Kinh Thiên:

- Chỉ sợ khi vào Thánh Sơn, Khương Lạc sẽ dùng thủ đoạn hạ tiện với lão đại.

- Đúng vậy chủ nhân.

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng nói.

- Không phải lo.

Long Kinh Thiên nói, rồi nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu cười:

- Người phải cẩn thận hơn ấy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu biết Long Kinh Thiên đang nói đến việc vừa rồi hắn đã làm mất mặt Khương Lạc, có chút ngại ngùng gật đầu.

Ở phía xa, thị nữ Tiểu Lan bên cạnh Mạnh Đình Đình thấy Cửu Vĩ Thiên Miêu dám chửi thẳng vào mặt Khương Lạc như vậy thì trở mặt:

- Tiểu thư, tiểu tư kia chắc là vừa đập đầu vào đầu.

Mạnh Đình Đình cũng châm chọc:

- Thủ hạ thế nào thì chủ nhân như vậy. Tên Long Thần kia không biết trời cao đất dày là gì.

- Không biết trời cao đất dày?

Sắc mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh, tuy giọng nói hai người Mạnh Đình Đình rất nhỏ nhưng không thể qua nổi tai Long Kinh Thiên.

Lúc này người đến Thánh Sơn ngày một nhiều.

Quảng trường trước Thánh Sơn tuy rộng nhưng cũng đã đông nghịt, chật cứng người.

Một giờ sau, đột nhiên trên Thánh Sơn có ánh sáng bắn lên trời, vài chục thân ảnh từ trong Thánh Sơn bay ra, toàn bộ đều là Thánh Cấp cường giả, người trẻ tuổi mặc kim bào dẫn đầu là Thần Cấp hậu kỳ. Long Kinh Thiên nhận ra người đó thực lực không hề thua kém Lục Dực Tử Phụng.

Thần Cấp thất trùng!

Khi họ xuất hiện, quảng trường đột nhiên tĩnh lặng.

- Kim Bào lão tổ!

- Kim Bào lão tổ là lão tổ của Khương gia, không phải bế quan rồi sao? Lẽ nào lần này Thánh Sơn khai khởi ngài đích thân làm?

Mọi người trên quảng trường thấy người trẻ tuổi mặc kim bào xuất hiện thì xôn xao ngạc nhiên.

Lão tổ Khương gia? Long Kinh Thiên nhìn về người đó.

Mấy người Khương Lạc tiến lên hành lễ với người đó, vẻ mặt lộ sự đặc ý nhìn bốn người Long Kinh Thiên, trong lòng cười khẩy.

- Các vị.

Mấy người Khương Lạc lùi sang một bên, người trẻ tuổi kim bào nói. Một luồng áp lực vô hình toả ra khiến không khí như ngừng lại, mọi người cũng yên lặng.

- Lần này do ta đích thân khai khởi Thánh Sơn, mời năm nghìn đệ tử vào Thánh Sơn lần này tiến lên phía trước.

Người đỏ chỉ về tể đài khổng lồ phía trước.

Nghe thế, đệ tử các gia tộc bước ra rồi bay lên tể đài.

- Kim Bào lão tổ Khương gia lần này xuất hiện...

Trâu Nhất Phàm nói với Long Kinh Thiên.

- E là không đơn giản. Long Thần huynh đệ phải cẩn thận.

196. Chương 196: Vào Thánh Sơn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 196: Vào Thánh Sơn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên về mặt bình tĩnh gặt đầu.

Thần Cấp thất trùng?

Chỉ cần không phải Cổ Thần cường giả thì Long Kinh Thiên chắc chắn có thể rút lui an toàn. Côn Bằng thần thú chi linh phong ấn trong Trấn Thiên Tháp, trở thành thiên tháp khí linh, Trấn Thiên Tháp thăng cấp thành thánh phẩm trung giới, vào trong đó, dù là cường giả Thần Cấp thất trùng cũng không thể phát hiện.

Long Kinh Thiên quay lại nói với ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Các người ở ngoài này đợi ta.

Ba người cùng cung kính đáp vâng.

Long Kinh Thiên bay lên cùng nhưng đệ tử khác đáp xuống tể đài. đọc truyện mới nhất tại .

- Lão tổ, chính là tên tiểu tử đó.

Khương Lạc thấy Long Kinh Thiên bay lên tể đài, tiến lên nói với Kim Bào lão tổ, ánh mắt nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Kim Bào lão tổ nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt loé sáng, nhú mày nói:

- Đế Cấp ngũ trùng? Được, ta biết rồi, người lui xuống đi.

- Vâng, lão tổ.

Khương Lạc cung kính đáp rồi lùi xuống.

Lúc này, các đệ tử đã lần lượt lên tể đài hết.

Kim Bào lão tổ thấy vậy, tiến lên phía trước, tay vung lên, vô số đạo năng lượng bí ẩn toả ra, rồi phù văn xung quanh tể đài hiện lên, cuối cùng cả tể đài bắn lên một cột quang trụ, trời đất tối sầm lại.

Đến khi cột sáng biến mất thì bọn Long Kinh Thiên đã biến mất, xem ra đã được truyền tống và trong Thánh Sơn rồi.

Long Kinh Thiên mở mắt ra thì cảnh vật xung quanh đã thay đổi thành một vùng sơn địa, hần dùng thần thức quét quanh.

- Xem ra đây là ngoại vi của Thánh Sơn.

Long Kinh Thiên lẩm nhẩm.

Tể đài truyền tống năm nghìn đệ tử đi các nơi khác nhau trong Thánh Sơn, có người tốt số được đưa tới nội vi Thánh Sơn, thậm chí có người còn được vào hần trung tâm.

Thánh Quả nằm ở trung tâm Thánh Sơn, lúc ấy những người được đưa tới trung tâm sẽ có lợi thế hơn nhiều.

- Chỉ có một ngày, phải tranh thủ thời gian.

Long Kinh Thiên bay về phía nội vi.

Thánh Sơn khai khởi mỗi lần chỉ có một ngày.

Vì thế Long Kinh Thiên phải trong một ngày tìm được Kim Giác Thảo, còn Thánh Quả có thể có hoặc không, tìm được Kim Giác Thảo rồi tìm Thánh Quả cũng không muộn.

Khi tới gần với nội vi Thánh Sơn, hần gặp ngày càng nhiều đệ tử từ các đảo.

Tuy Thánh Sơn rất lớn nhưng từ ngoại vi tới ngoại vi, với tốc độ của Long Kinh Thiên chỉ mất ba bốn tiếng. Bên trong Thánh Sơn Lâm Tiêu cũng không che giấu thực lực, toàn lực phi hành, đệ tử xung quanh chỉ thấy một đạo tàn ảnh lướt qua rồi Long Kinh Thiên chỉ còn một cái chấm đen và biến mất.

- Nhanh thật, sao tốc độ của hần có thể nhanh như vậy?

Một đệ tử Đế Cấp lục trùng không dám tin nhìn nơi Long Kinh Thiên biến mất, kinh ngạc nói.

- Lẽ nào là Thánh Cấp cường giả? Không, không thể nào! Nếu là Thánh Cấp cường giả thì căn bản không vào đây được.

Theo quy định Thánh Sơn, chỉ có đệ tử dưới Thánh Cấp mới vào được, hơn nữa tể đài chri truyền tống đệ tử dưới Thánh Cấp, đệ tử trên Thánh Cấp muốn vào cũng không vào được.

Tuy Kiếm Tiên Đồ Lục chỉ là Hợp Thể trung kỳ nhưng dùng tiên độn thuật nên tốc độ nhanh hơn cường giả Thánh Cấp sơ giới bình thường.

Cũng khó trách tại sao những đệ tử kia kinh ngạc.

Ba tiếng sau, Long Kinh Thiên đã đến nội vi của Thánh Sơn.

Nội vi Thánh Sơn thực ra cũng chỉ là lưng chừng Thánh Sơn mà thôi.

Sau khi tới lưng chừng núi, Long Kinh Thiên vừa phi hành vừa dùng thần thức quét xung quanh, nhưng ba tiếng qua vẫn không phát hiện bóng dáng của Kim Giác Thảo.

Long Kinh Thiên chau mày, cứ tìm thế này không biết bao giờ mới thấy.

Thánh Sơn không hề nhỏ, chỉ biết Kim Giác Thảo ở nội vi và trung tâm Thánh Sơn, muốn tìm đúng là phiền phức.

Long Kinh Thiên vừa bay vừa quét thần thức nên tốc độ đã giảm xuống.

Các đệ tử không ngừng vượt qua Long Kinh Thiên bay về đỉnh núi, khi đi qua Long Kinh Thiên họ đều nghi hoặc, rõ ràng không hiểu hành động của hần.

Họ vào Thánh Sơn làm gì? Vì Thánh Quả!

Nhưng Long Kinh Thiên lại tìm kiếm cái gì đó ở lưng chừng núi?

- Lôi huynh, người xem tên gốc kia đang tìm gì đó ở sườn núi kia.

- Người ta gốc là chuyện của người ta. Chúng ta đi, phải lên đỉnh núi nhanh nhất có thể. Mỗi lần chỉ có mấy quả Thánh Quả thôi, muộn là không còn đâu.

- Cũng phải, chúng ta phải nhanh hơn kẻ khác mới được. Nếu Thánh Quả rơi vào tay kẻ khác, muốn đoạt cũng khó.

- Thánh Quả là cơ hội cho chúng ta thành thánh, nếu tu luyện đột phá thì không biết đến bao giờ!

Mấy thân ảnh bay qua Long Kinh Thiên, nhanh chóng biến mất.

Mỗi ba mươi năm Thánh Sơn lại mở một lần, mà Thánh Quả chỉ có vài quả.

Chín mươi năm trước, Vô Âm Sơn có biến dị nên mới sinh ra Thánh Quả. Vì thế Thánh Sơn đã mở được ba lần, mỗi lần nhiều nhất có bảy quả, ít nhất là ba quả.

Năm nghìn đệ tử tranh đoạt vài quả Thánh Quả, có thể thấy được mức độ ác liệt của nó.

Đây cũng là nguyên nhân mà Trâu Vân nhường cho Long Kinh Thiên vào Thánh Sơn, đương nhiên cũng là vì Long Kinh Thiên đã cứu hắn.

Long Kinh Thiên thi triển thần thức tiếp tục tìm kiếm.

Ngày một ít đệ tử vượt qua Long Kinh Thiên.

Sau hai tiếng không còn ai vượt qua hắn nữa, xem ra tất cả đều đã lên đỉnh núi rồi.

- Kim Giác Thảo!

Cuối cùng, Long Kinh Thiên đã tìm thấy Kim Giác Thảo ở một vách núi, chỉ thấy trên đó là một ngọn cỏ màu kim, hình giống như sừng rồng, phát ra thứ ánh sáng kim nhàn nhạt.

Long Kinh Thiên mừng rỡ bay lại phía trước vách núi, tay phải tóm trong hư không kéo Kim Giác Thảo và đất xung quanh ra, rồi nắm lại, đất bám quanh rơi ra.

- Mấy chục loại linh dược cuối cùng cũng đủ, luyện chế Ngũ Hoàng Thần Mạch Đan là có thể hồi phục kinh mạch trong cơ thể ta rồi!

Long Kinh Thiên cầm Kim Giác Thảo trong tay, nghĩ thầm.

Một lát sau, Long Kinh Thiên cất Kim Giác Thảo vào Trấn Thiên Tháp, rồi bay lên đỉnh Thánh Sơn.

Kim Giác Thảo đã tìm được, giờ tới Thánh Quả!

Long Kinh Thiên cũng muốn xem Thánh Quả là thứ quả gì có thể khiến Đế Cấp cường giả thăng cấp thành Thánh Cấp. Nếu là vậy thì có thể khiến hắn hồi phục thực lực Độ Kiếp không?

Một tiếng sau, Long Kinh Thiên lên đến đỉnh Thánh Sơn.

Khi tới gần, từng trận năng lượng truyền ra từ đỉnh núi, rõ ràng có người đã tìm thấy Thánh Quả và lúc này đang diễn ra những trận tranh đoạt.

- Phó Khánh, giao Thánh Quả ra đây! Người chỉ là Đế Cấp ngũ trùng, căn bản không có tư cách có được Thánh Quả!

- Nằm mơ mà đòi ta giao ra! Khương Thần, đừng tưởng ngươi là Đế Cấp thất trùng mà ta sợ!

Khi Long Kinh Thiên đến đỉnh Thánh Sơn thì từ phía trước vọng lại một vài tiếng nói, rồi tiếng xé gió từ xa dần tới gần.

197. Chương 197: Không Bò Dậy Nổi

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 197: Không bò dậy nổi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Không lâu sau, một thanh niên tóc màu kim hoảng hốt chạy về phía Long Kinh Thiên, đuổi sát phía sau là Khương Thần, Khương Ngụy và các đệ tử khác, có đến năm sáu chục người.

Người này chắc là Phó Khánh, người vừa có được Thánh Quả.

Phó Khánh tuy dùng toàn lực chạy trốn nhưng thực lực vẫn kém Khương Thần nên dần bị rút ngắn khoảng cách.

Thấy Khương Thần và các đệ tử đang đuổi sát gót, Phó Khánh sắc mặt hoảng hốt.

Vốn tưởng rằng có được Thánh Quả là có cơ hội thành Thánh Cấp, nhưng không ngờ vừa cầm được thì bị phát hiện, chạy trốn không còn thời gian thở nữa.

Phó Khánh không ngừng chạy trốn, bỗng thấy một người tóc đen bay tới thì không khỏi khựng người, rồi ánh mắt lấp lánh, không chỉ không tránh mà còn bay về phía Long Kinh Thiên.

Phó Khánh không ngừng tiến gần chỗ Long Kinh Thiên, còn bọn Khương Thần đang dần tới gần Phó Khánh.

- Huynh đệ, đây là Thánh Quả, bắt lấy!

Khương Thần sắp tới gần thì Phó Khánh đột nhiên lấy Thánh Quả ra ném cho Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên có chút bất ngờ, giơ tay bắt lấy.

Nhìn thì thấy Thánh Quả to cỡ nắm tay, bề mặt có màu xanh nhạt, nhìn cũng bình thường không có gì lạ, nhưng lại tỏa ra thứ hương vị khiến người ta muốn nhỏ rãi, hơn nữa hình lại giống một đứa trẻ sơ sinh.

Nhìn thứ Thánh Quả này, Long Kinh Thiên không khỏi nhớ tới một loại kỳ quả của Tiên Giới, Nhân Sâm Quả!

Tiên Giới Trần Nguyên Đại Tiên có một cây Hồn Độn Kỳ Thụ Nhân Sâm Thụ ba nghìn năm ra hoa, ba nghìn năm kết trái, ba nghìn năm chín, người phàm người một cái là có thể sống tới ba trăm sáu mươi năm. Ăn một quả có thể sống tới bốn vạn bảy nghìn năm. Thánh Quả này hình dạng rất giống với Nhân Sâm Quả.

- Hửm? Bên trong còn ẩn chứa Tiên Thiên Huyền Khí?

Long Kinh Thiên dùng thần thức kiểm tra thì phát hiện bên trong Thánh Quả có chứa Tiên Thiên Huyền Khí rất đậm đặc.

Thứ Tiên Thiên Huyền Khí này khác với thiên địa linh khí, Tiên Thiên Huyền Khí trong trứng Côn Bằng chính là một loại Tiên Thiên Huyền Khí.

- Chứa lượng Tiên Thiên Huyền Khí này chẳng trách mà Đế Cấp cường giả ăn vào, luyện hoá là đột phá Thánh Cấp!

Long Kinh Thiên nghĩ bụng.

- Chín mươi năm trước Thánh Sơn có biến dị, thai nghén ra thứ Thánh Quả này, chắc chắn Thánh Sơn có vấn đề.

Tên Phó Khánh ném Thánh Quả cho Long Kinh Thiên không bỏ đi ngay mà lùi sang một bên.

Lúc này bọn Khương Thần đuổi tới nơi, thấy Long Kinh Thiên cầm Thánh Quả thì khựng người:

- Hề hề, Long Thần, không ngờ là người!

Khương Thần cười khẩy:

- Ta vốn dĩ định lấy được Thánh Quả rồi tìm người nhưng xem ra giờ không cần nữa. Người ngoan ngoan bò qua đây dâng Thánh Quả cho ta! Nếu không...

- Ngoan ngoan bò qua?

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh lùng.

- Giờ thủ hạ Thánh Cấp không có bên cạnh, người nghĩ mình có thể thoát sao?

Khương Thần vùng tay:

- Bọn ta hơn năm mươi người, người chỉ là một Đế Cấp ngũ trùng, lợi hại thế nào đi nữa cũng sẽ bị bọn ta nghiền thành cám!

- Đại ca, không cần phải nhiều lời với hắn. Chúng ta cứ phết hai tay hai chân hắn đi rồi nói.

Khương Ngụy vẻ mặt hung hăng nói.

- Tiểu tử, người đã vào Thánh Sơn thì đừng ra nữa. Nhưng người yên tâm, giải quyết người rồi Khương gia ta sẽ giải quyết cả ba thủ hạ của người nữa!

- Chúng cũng sẽ được chết thảm y như người!

Mắt Long Kinh Thiên loé hàn quang.

Khương Thần quay sang nói với một người tóc đỏ:

- Tô huynh, trên người tên tiểu tử này có rất nhiều Cửu Dương Đan. Như vậy đi, giết được hắn chúng ta chia nhau Cửu Dương Đan, còn Thánh Quả thì quyết định bằng tỉ thí!

Người kia nhìn Long Kinh Thiên rồi nói:

- Người bảo hắn có lượng lớn Cửu Dương Đan, chắc chắn chứ?

- Hoàn toàn chắc chắn!

Khương Thần nói.

- Khương gia ta đã tra ra, mấy ngày trước hắn dùng một vạn viên Cửu Dương Đan mua Thái Âm Hoa và Huyết Nguyệt Quả của Trâu gia.

- Cái gì, hắn dùng một vạn viên Cửu Dương Đan mua hai loại linh dược đó?

Người tóc đỏ kinh ngạc.

Một vạn viên Cửu Dương Đan là bằng một trăm triệu viên Nguyên Dương Đan, mà Thái Âm Hoa và Huyết Nguyệt Quả cùng lắm chỉ đáng một triệu Nguyên Dương Đan.

- Đúng thế!

Khương Thần nói.

- Vì thế chắc chắn hắn có rất nhiều Cửu Dương Đan, hắn tùy tiện dùng một vạn Cửu Dương Đan để mua Thái Âm Hoa và Huyết Nguyệt Quả, rốt cuộc trên người hắn có bao nhiêu, không cần ta nói chắc Tô huynh cũng đoán được.

Người tóc đỏ và các đệ tử khác hai mắt sáng lên.

- Tiểu tử, nếu đã vậy, người giao Cửu Dương Đan ra đây!

Người tóc đỏ nói với Long Kinh Thiên.

- Chỉ cần người giao Cửu Dương Đan và Thánh Quả thì ta sẽ không nhúng tay vào việc giữa người và Khương gia!

Hắn cũng không phải đồ ngốc, nhận ra Khương Thần và Long Kinh Thiên có thù hận, Khương Thần đây là muốn mượn tay hắn đối phó với Long Kinh Thiên.

Nếu Long Kinh Thiên chịu giao ra Cửu Dương Đan và Thánh Quả thì là tốt nhất.

Khương Thần nghe vậy sắc mặt tối lại, Khương Ngụy bên cạnh nổi giận, định lên tiếng thì Khương Thần ngăn lại.

- Nếu ta không giao ra thì sao?

Long Kinh Thiên bình tĩnh nhìn bọn chúng.

Thực lực của tên tóc đỏ kia cũng không tồi, Đế Cấp thất trùng, tương đương với Khương Thần.

- Không giao ra? xem tại

Tên tóc đỏ cười khẩy, ánh mắt sắc lạnh:

- Nếu vậy thì đừng trách Tô Bạch ta động thủ.

Nói đến đây hắn ngừng một chút rồi tiếp:

- Quên mất không cho người biết, từ trước tới giờ ta vẫn ra tay rất nặng với những kẻ không tôn trọng ta!

- Tô huynh!

Khi hắn định ra tay thì một người trẻ tuổi cao lớn bên cạnh nói:

- Chỉ một tiểu tử Đế Cấp ngũ trùng, hà tất huynh phải ra tay? Để ta thay Tô huynh giải quyết tên tiểu tử này.

Tên tóc đỏ gật đầu:

- Cũng được, tránh việc người khác bảo ta ỷ mạnh hiếp yếu. Giết một Đế Cấp ngũ trùng sỉ nhục thân phận của ta.

Lúc này, người cao lớn kia bước ra tiến lại gần Long Kinh Thiên.

Hắn là Đế Cấp lục trùng.

- Tiểu tử nhớ đây, ta là Châu Dật.

Hắn ta cười:

- Sau khi chết, kiếp sau chưa biết chừng có cơ hội tìm ta báo thù!

Nói rồi hắn bay lên, thân hình lướt đi rồi xuất hiện phía trước Kiếm Tiên Đồ Lục, song quyền cùng tung ra.

- Thương Lăng Quyền!

Chỉ thấy hai đạo quyền ẩn khổng lồ phá không tới, không khí xung quanh hỗn loạn, uy lực không tồi, không kém Hải Kinh Cự Lăng Chưởng của Khương Ngụy là bao.

- Thương Lăng Quyền là võ kỹ Thánh Cấp của Khương gia, có chín tầng, xem ra Châu Dật đã tu luyện đến tầng bảy rồi.

- Thương Hải Quyền tầng bảy, với thực lực của Châu Dật thì có thể chiến với Đế Cấp thất trùng bình thường!

- Kẻ tóc đen kia, chỉ e một chuyện này sẽ bị Châu Dật đánh bay, dù không chết thì chắc cũng không bò dậy nổi!

Đệ tử ở xung quanh thấy thế không khỏi nghị luận, kinh ngạc ca ngợi thực lực của Châu Dật.

198. Chương 198: Trong Cơ Thể Phong Ấn Sức Mạnh Thánh Cấp

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 198: Trong cơ thể phong ấn sức mạnh Thánh Cấp

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Người thanh niên cao lớn Châu Dật thấy mọi người xung quanh nghị luận thì không khỏi đắc ý. Cơ hội để vừa bộc lộ chút thực lực trước bao nhiêu người, lại góp sức được cho Tô Bạch Tô công tử, thật không nhiều. Thậm chí hắn thấy may mắn vì nhanh chân hơn những đệ tử khác một bước.

Người tóc đỏ, Tô Bạch nhìn Châu Dật thể hiện thực lực gặt gù, Châu Dật không hổ là thiên tài trong thế hệ trẻ của Châu gia.

Khương Ngụy thấy vậy, cuống lên:

- Đại ca, chúng ta?!

Hắn đang sợ Châu Dật đả thương Long Kinh Thiên, cướp được Thánh Quả và Cửu Dương Đan. Những thứ đó mà rơi vào tay Tô Bạch thì khó cướp lại rồi.

Tô Bạch đâu có phải Phó Khánh.

Đúng lúc ấy, công kích của Châu Dật cuối cùng rơi xuống người Long Kinh Thiên, dường như công kích của hắn quá nhanh nên Long Kinh Thiên không kịp tránh, chớp mắt đã bị hắn đánh trúng.

Mọi người thấy thế ai cũng hít hà.

- Mẹ kiếp, nếu biết sớm tiểu tử đó kém cỏi như vậy thì ta đã ra tay rồi!

- Thôi, giờ có hối hận cũng vô ích!

Châu Dật thấy mình đánh trúng Long Kinh Thiên thì cười, hắn không ngờ lại giải quyết đối thủ dễ dàng như vậy. Nhưng rồi đột nhiên nụ cười của hắn đông cứng lại. Vì trước mặt quyền của hắn, Long Kinh Thiên không hề học máu bắn ra xa như hắn tưởng.

Hắn cảm giác hai quyền của mình như đánh phải một bức tượng khổng lồ vậy, bức tượng này không hề suy sụp chút nào!

Hắn không dám nhìn hai quyền của mình đâm trên ngực Long Kinh Thiên:

- Cái này...cái này...Không...Không thể nào!

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh băng nhìn Châu Dật:

- Đế Cấp lục trùng? Thương Lãng Quyền? Người chỉ có chút sức mạnh này thôi sao?

Hai mắt loé hàn quang sắc lạnh như kiếm.

Châu Dật thấy hàn quang trong lòng giật thót, định rút tay về nhưng Long Kinh Thiên đã tung quyền.

Bình!

Một quyền của Long Kinh Thiên đánh lên ngực Châu Dật, một âm thanh chói tai vang lên cùng với tiếng xương gãy, trước ánh mắt kinh hãi của bọn Khương Thần, Châu Dật kêu lên một tiếng thảm thiết, máu tươi bắn tung toé.

Cuối cùng Châu Dật rơi xuống, lăn tới trước mặt Tô Bạch.

Mọi người nhìn thì chỉ thấy trên ngực Châu Dật là một dấu quyền ấn, xung quanh máu thịt lẫn lộn hình thành một cái lỗ, máu phun ra như khe suối.

Những người xung quanh thấy tình trạng thảm đố của Châu Dật không khỏi hít một hơi khí lạnh, vẻ mặt đầy kinh hãi.

Tô Bạch và mấy người bọn Khương Thần, Khương Ngụy nhìn Châu Dật nằm trên đất, sắc mặt càng thêm khó coi. Nhìn Châu Dật như vậy chắc cách cái chết không còn xa nữa.

Một quyền!

Một quyền khiến một cường giả Đế Cấp lục trùng hấp hối!

Thực lực này là gì?

Thánh Cấp?

Nhưng rõ ràng Long Kinh Thiên nhìn chỉ là Đế Cấp ngũ trùng, căn bản không thể sao được. Đây cũng là lý do mà Khương Thần, Tô Bạch không coi Long Kinh Thiên ra gì.

- Tô...Tô huynh....cứu...cứu ta.

Châu Dật mắt mở hở, giọng nói khàn đặc, cầu xin Tô Bạch, máu không ngừng chảy ra từ miệng.

Sắc mặt Tô Bạch tối lại, không nhìn Châu Dật mà nhìn Long Kinh Thiên. Lúc này hắn vẫn không thể tin được Long Kinh Thiên một quyền khiến Châu Dật thành thế này. Thậm chí hắn nghi ngờ trong cơ thể Long Kinh Thiên phong ẩn thứ sức mạnh khác. Một Đế Cấp ngũ trùng không thể mạnh như vậy được!

Bốn bề xung quanh lặng yên, chỉ còn tiếng rên rỉ yếu ớt của Châu Dật.

Còn Phó Khánh, người vừa ném Thánh Quả cho Long Kinh Thiên, muốn dùng hắn là bia đỡ đạn, sắc mặt cũng chẳng tốt gì.

Hắn vốn nghĩ Thánh Quả trong tay người thanh niên tóc đen kia thì Khương Thần, Tô Bạch sẽ giành giật nhau, hắn sẽ làm ngư ông đắc lợi.

Nhưng giờ hắn phát hiện dường như mọi chuyện không như hắn dự liệu.

- Còn ai dám cướp Thánh Quả trên tay ta không?

Long Kinh Thiên nhìn bọn Khương Thần, lạnh lùng nói.

Long Kinh Thiên vận chân nguyên, lúc này Thánh Quả trên tay hắn toả ra quang sáng nhạt.

Tất cả nhìn Thánh Quả trên tay Long Kinh Thiên mà nuốt nước bọt. Nhưng lần này ánh mắt không còn rực cháy như trước nữa.

Cướp? Trong số những đệ tử này, có mấy người thực lực mạnh hơn Châu Dật?

Một Đế Cấp lục trùng bị một quyền đánh chết, vậy thì ngũ trùng, tứ, trùng, tam trùng, thậm chí nhị trùng bọn họ thì sao?

Thật ra họ không biết vừa rồi Long Kinh Thiên chỉ dùng đến hai phần sức mạnh.

Nếu họ biết Long Kinh Thiên mà toàn lực công kích, đến Thánh Cấp sơ giới cường giả cũng sẽ bị đánh nổ tung, thì chắc sẽ sợ vãi cả ra quần.

- Mọi người đừng sợ!

Lúc này Khương Thần nói:

- Hắn có mạnh thế nào cũng chỉ là Đế Cấp ngũ trùng, lẽ nào hơn năm mươi Đế Cấp chúng ta mà phải sợ hắn?

Khương Thần hô lên như vậy, các đệ tử bất giác an định hơn nhiều.

Đúng vậy, người thanh niên kia dù có mạnh thế nào cũng chỉ là Đế Cấp ngũ trùng, họ hơn năm mươi người lẽ nào lại sợ?

- Có lẽ trong cơ thể tiểu tử này phong ẩn sức mạnh của Thánh Cấp cường giả, vừa rồi hắn dùng đến sức mạnh ấy, nếu không thì không thể đánh bay Châu Dật.

Tô Bạch nói lớn:

- Lẽ nào mọi người thật sự nghĩ một Đế Cấp ngũ trùng lại một quyền đánh bay được Đế Cấp lục trùng?!

Đến Đế Cấp, càng lên trên, mỗi lần thăng một tầng là thực lực sẽ tăng lên rất nhiều. Trong lịch sử Thiên Man Vị Diện có rất ít sự kiện Đế Cấp ngũ trùng đánh bại lục trùng, và chưa từng có việc ngũ trùng một quyền đánh bay một lục trùng.

Mọi người nghe thế đều tin lời của Tô Bạch.

Vì theo họ, chỉ lý do trong người Long Kinh Thiên phong ấn sức mạnh của Thánh Cấp cường giả mới giải thích được mọi thứ.

- Đúng vậy, chắc chắn là thế!

Khương Ngụy cũng tiếp lời:

- Chắc chắn trong cơ thể hắn có phong ấn sức mạnh của Thánh Cấp cường giả!

Khương Thần cười khẩy:

- Hắn không dùng được thứ sức mạnh ấy lâu đâu. Một Đế Cấp ngũ trùng thúc động sức mạnh Thánh Cấp nhiều nhất chỉ được ba lần. Vì thế mọi người không phải sợ

~Những người xung quanh hoàn toàn bình tĩnh lại.

Phó Khánh ở bên cạnh, vẻ mặt đầy kinh ngạc và nghi ngờ nhìn Long Kinh Thiên.

Xem ra hắn cũng hoài nghi vừa rồi không phải sức mạnh của bản thân Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn mấy người Khương Thần, cười khẩy. Trước sự chăm chú của bọn Khương Thần, hắn chậm chậm tiến lại gần.

Mấy người bọn Khương Thần thấy Long Kinh Thiên tiến lại thì có phần bất ngờ.

- Mọi người đừng bị bề ngoài của hắn lừa, hắn đang hư trương thanh thế đấy. Chúng ta liên thủ giết hắn đi rồi nói!

Khương Thần hô lên, rồi vung tay nói với những đệ tử phía dưới mình:

- Ta không tin chúng ta không giết nổi một tên Đế Cấp ngũ trùng.

199. Chương 199: Thực Lực Đế Cấp Ngũ Trùng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 199: Thực lực Đế Cấp ngũ trùng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trước tiếng quát của Khương Thần, những đệ tử vốn có ý rút lui bất giác dừng lại.

- Giết!

Khương Ngụy bỗng hô lên và ra tay đầu tiên.

- Hải Kinh Cự Lăng Chưởng!

- Kinh Thôn Thiên Địa!

Nước trong trời đất ngưng tụ thành con sóng khổng lồ.

Đệ tử từ các đảo thấy Khương Ngụy ra tay liền phi thân tấn công về phía Long Kinh Thiên.

- Phá Lăng Quyền!

- Toàn Ốc Chỉ, Nhất Chỉ Nguyên Lực Càn Khôn!

- Toả Thiên Chưởng!

Đệ tử từ các đảo toàn lực công kích khiến trời đất tối sầm, gió cát khí lưu bay mù mịt.

Tô Bạch cũng cho các đệ tử thủ hạ của mình ra tay. Nháy mắt, hơn năm mươi vị Đế Cấp cùng động thủ, khí thế mạnh mẽ khiến ngay cả những đệ tử đang tranh đoạt Thánh Quả ở nơi khác cũng sắc mặt đại biến, cùng nhìn về hướng này.

Phó Khánh thấy thế kinh hãi thất sắc, cuống cuống tránh đi xa.

Long Kinh Thiên nhìn chúng đệ tử oanh kích thì hừ một tiếng, thân thể lay động rồi biến mất. Sau đó không ngừng xuất hiện trên không trung, mỗi lần xuất hiện là một đệ tử kêu lên thảm thiết. Những tiếng kêu thảm thiết này vang lên như ma âm trong đầu bọn Khương Thần, Tô Bạch.

Cuối cùng, tiếng kêu thảm đã chấm dứt.

Quyền ảnh đầy trời cũng biến mất!

Nước ngưng tụ trong trời đất cũng tan biến, gió bụi khí lưu cũng bình ổn trở lại.

Long Kinh Thiên đáp xuống đất, còn Khương Thần, Tô Bạch và Phó Khánh đang trốn phía xa thì sắc mặt kinh hoàng nhìn những đệ tử đang cứng đờ trên không trung như bị đóng băng tại đó. Rồi trước ánh sự chăm chú của chúng, những đệ tử kia rơi xuống như mưa.

Một trận âm thanh “bịch bịch” vang lên liên hồi.

Khương Thần, Tô Bạch nhìn hơn năm chục Đế Cấp đệ tử rơi dưới đất, sắc mặt tái nhợt, còn Phó Khánh thì sưng sờ há hốc mồm.

Hơn năm chục Đế Cấp cường giả, trước sau chỉ hơn mười mấy giây đã bị kích bại toàn bộ!

- Nhị đệ!

Khương Thần sực tỉnh, cuống cuống đến bên cạnh Khương Ngụy, chỉ thấy Khương Ngụy và các đệ tử kia nằm dưới đất, máu tươi tuôn trào, trước ngực là một dấu chưởng ấn.

Khương Ngụy không có phản ứng gì, khí tức yếu ớt.

Long Kinh Thiên tiến lại về phía Khương Thần và Tô Bạch.

Tô Bạch hoảng hốt lùi về sau.

- Người...người là Long Thần? Long Thần đúng không? Ta...ta không cần Thánh Quả, Cửu Dương Đan của người nữa!

Tô Bạch hoảng hốt, giọng run rẩy, nhưng rồi nhận ra lời nói có vấn đề. Như thế không phải nói vừa rồi hắn muốn cướp Thánh Quả và Cửu Dương Đan của Long Kinh Thiên sao?

Hắn vội vàng sửa lại:

- Không không, Long Thần huynh đệ, ta không...không có ý đó!

Nhưng hắn vừa mới nói đến đây thì chỉ thấy một luồng sức mạnh đánh tới, định tránh đi nhưng toàn thân đã như trúng trọng kích, bay ngược ra sau.

Tô Bạch văng lên vách núi phía xa rồi lăn xuống.

Phụt!

Hắn hộc máu, ngẩng lên kinh hãi nhìn Long Kinh Thiên.

Khương Thần quay lại thì thảm trạng của Tô Bạch, sắc mặt tái xám, liền phi thân trốn vào khu rừng bên cạnh, ngay đệ đệ Khương Ngụy cũng mặc kệ.

Nhưng hắn vừa vào thì bỗng thấy một thân ảnh đứng phía trước, là Long Kinh Thiên.

- Long...Long Thần!

Khương Thần lắp bắp!

- Không phải vừa rồi người muốn Thánh Quả và Cửu Dương Đan của ta sao? Sao giờ lại bỏ đi thế?

Long Kinh Thiên sắc mặt lạnh lùng.

- Không...không...ta không...!

Khương Thần xua tay, lấp bắp nói.

Hắn chưa nói xong thì thấy Long Kinh Thiên tung một chưởng, hắn lại bay về chỗ Khương Ngụy, Tô Bạch.

Long Kinh Thiên đáp xuống bên cạnh bọn Khương Thần, rồi đưa tay ra sau kéo trogn hư không, kéo Phó Khánh đang trốn đến trước mặt.

Phó Khánh ném Thánh Quả đương nhiên Long Kinh Thiên biết ý đồ của hắn.

Phó Khánh bị kéo ra trước mặt Long Kinh Thiên, kinh hoàng thất sắc:

- Huynh...hunnh đệ...ta không có ý gì khác, thật mà!

Long Kinh Thiên hừ lạnh, ném Phó Khánh sang một bên!

Phó Khánh người run rẩy nhìn Long Kinh Thiên, nhưng Long Kinh Thiên vứt hắn sang bên xong là bay về phía đỉnh Thánh Sơn. Đợi một lúc lâu không thấy Long Kinh Thiên quay lại nữa Phó Khánh mới thở phào. Hắn quệt mồ hôi lạnh, nhận ra lưng mình ướt đẫm, hắn cũng sờ nhìn mấy chục người Khương Thần, Tô Bạch đang nằm rên rỉ.

- Đế Cấp ngũ trùng, đây thực sự là thực lực Đế Cấp ngũ trùng sao?

Hắn lằm bằm.

Long Kinh Thiên bay lên đỉnh Thánh Sơn không phải để tranh đoạt những quả Thánh Quả khác. Đúng là Thánh Quả rất thần kỳ nhưng hắn có hứng thú với việc tại sao sau khi biến dị Thánh Sơn lại sinh ra thứ Thánh Quả này hơn.

Một giờ sau Long Kinh Thiên đến đỉnh núi Thánh Sơn.

Sự tranh đoạt ở đây còn ác liệt hơn, thậm chí có mấy trăm người tranh nhau. Trong đó Long Kinh Thiên nhận ra Mạnh Đình Đình của Mạnh gia. Long Kinh Thiên cũng không dừng lại, vừa phi hành vừa triển khai thần thức kiểm tra dưới lòng đất.

Dần dần hắn đi xa khỏi chỗ đó, đến một vách núi.

- Hửm?

Đột nhiên Long Kinh Thiên phát hiện từ trong vách núi có một âm thanh rất nhỏ, như có như không, giống như nhịp tim đập, nhưng nó rất lâu mới vang lên một lần.

Long Kinh Thiên đáp xuống dưới đáy vách núi.

Dưới này âm u lạnh lẽo ngược hẳn với bên trên ánh sáng chói chang.

Long Kinh Thiên dùng thần thức tiếp tục quét xung quanh, một lát sau hắn tới một bãi cỏ rậm rạp xanh mướt, chứ đây linh khí.

- Có lẽ là đây.

Long Kinh Thiên nghĩ. Rồi hắn làm pháp quyết, cả người dần chìm xuống đất, cuối cùng biến mất.

Long Kinh Thiên thi triển thuật độn thổ chìm xuống lòng đất, dần dần âm thanh kia ngày một rõ ràng, đồng thời hắn cũng phát hiện linh khí ở xung quanh cũng đậm đặc hơn.

Xuống dưới lòng đất hai nghìn trường, lực nén ngày một lớn, tốc độ của Long Kinh Thiên chậm đi nhiều.

Cũng may thuật độn thổ của hắn tinh, nếu không, với thực lực hiện nay hắn căn bản không thể xuống dưới lòng đất hai nghìn trường được.

Dù là Cổ Thần cường giả, chưởng lực cũng không thể xuống tới.

Đương nhiên, ở Thiên Man Vị Diện cấp thấp này, dù là Cổ Thần cường giả tu luyện Thổ hệ công pháp thì cũng lắm cũng xuống dưới lòng đất trăm trượng. Việc Long Kinh Thiên xuống hai nghìn trượng mà được lộ ra thì chỉ e cả Thiên Man Vị Diện chấn động.

Khi xuống tới hai nghìn năm trăm trượng thì thứ âm thanh kia càng rõ ràng, dường như ở ngay trước mắt. Nhưng lúc này lực nén quá lớn khiến Long Kinh Thiên cũng cảm thấy khó khăn.

200. Chương 200: Tiên Thiên Tức Nhường

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 200: Tiên Thiên Tức Nhường

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cứ thế xuống thêm trăm trượng nữa là Long Kinh Thiên hết sức.

Lúc này linh khí bốn bề lại có ánh sáng lấp lánh như kết thành linh thạch vậy!

Long Kinh Thiên biết, xuống thêm trăm trượng nữa là sẽ phát hiện được nguồn gốc của âm thanh kia, hần lấy Trấn Thiên Tháp ra, chui vào trong, mở Trấn Thiên Tháp đại trận rồi tiếp tục đi xuống. Có Trấn Thiên Tháp áp lực phải chịu giảm đi đáng kể.

Nhưng dù có Trấn Thiên Tháp thì tốc độ của hần vẫn rất chậm, một trăm trượng cũng mất tới nửa giờ.

Nửa giờ sau, cuối cùng Long Kinh Thiên đã tới nơi phát ra tiếng động.

Trấn Thiên Tháp đột nhiên chìm xuống, rơi vào một không gian đặc biệt.

Không gian này không lớn, chỉ mấy chục mét vuông, ở giữa là một miếng đất to cỡ đầu ngón cái. Đúng vậy, chính là một miếng đất!

Xung quanh nó là vô số đạo linh khí vây quanh, chúng ngưng kết thành một số Tiên Thiên chi linh!

Tiên Thiên chi linh chính là vật có linh trí!

Cả không gian này linh khí dồi dào đến kinh người, nếu không ở trong Trấn Thiên Tháp thì Long Kinh Thiên đã bị linh khí nhấn chìm rồi. Dù ở trong Trấn Thiên Tháp nhưng hần vẫn cảm nhận được linh khí ở bên ngoài.

- Tức Nhường, Tiên Thiên Tức Nhường!

Khi nhìn thấy miếng đất to bằng ngón tay cái kia, Long Kinh Thiên không kìm được kêu lên, hơi thở trở nên gấp gáp, vẻ mặt dường như không tin nổi.

- Tiên Thiên Tức Nhường, là Tiên Thiên Tức Nhường!

Trong trời đất này có không ít Tiên Thiên thổ nhượng, chúng là thứ không thể thiếu để trồng ra thiên địa kỳ quả. Giống như Bàn Đào của Vương Mẫu ở Tiên Giới, chính là dùng Tiên Thiên thổ nhượng để trồng.

Còn Tiên Thiên Tức Nhường chính là loại quý nhất trong các loại Tiên Thiên thổ nhượng.

Năm xưa Nữ Oa tạo ra con người chính là dùng thứ đất này để nặn thành.

Long Kinh Thiên không dám tin lại có thể nhìn thấy Tiên Thiên Tức Nhường ở nơi này. Nó đã biến mất kể từ sau khi Nữ Oa tạo ra con người.

Vậy mà ở Vị Diện cấp thấp này lại có!

Long Kinh Thiên kìm nén kích động, bay ra khỏi Trấn Thiên Tháp rồi đưa tay hút miếng đất về phía mình. Nhưng đột nhiên cánh tay hần nặng trĩu, nhất thời không thể hút được miếng đất kia.

Hiện tại Long Kinh Thiên là Hợp Thể trung kỳ, có thể làm dịch chuyển cả một ngọn núi nhỏ, có thể thấy miếng đất bằng ngón tay kia nặng đến mức nào.

Nhưng hắn cũng không bất ngờ về điều này.

Một viên Tức Nhưỡng có thể hoá mảnh đất nghìn dặm, miếng đất bằng ngón cái kia bằng bao nhiêu viên chứ?

Long Kinh Thiên toàn lực vận chân khí, hô lên một tiếng rồi đưa tay về phía miếng đất. Lần này miếng đất động đây, chậm chậm di chuyển về phía Long Kinh Thiên

Long Kinh Thiên nhìn miếng đất trước mặt, trong lòng mừng rỡ.

Tiên Thiên Tức Nhưỡng, có nó ta có thể luyện chế tiên đan rồi!

Hiện nay Long Kinh Thiên luyện đan phẩm giới quá thấp, tuy cao hơn nhiều so với đan dược ở Vị Diện này, nhưng vẫn chỉ là thứ bình thường. Vì tài liệu linh dược ở Vị Diện này thiếu thốn quá, dù có thì thân phận cũng rất thấp, tuy có nhiều loại trăm năm nhưng nghìn năm thì quá ít chứ đừng nói đến vạn năm trở nên.

Nhưng muốn luyện chế tiên đan thì phải có linh dược vạn năm trở lên mới được.

Giờ có Tiên Thiên Tức Nhưỡng thì không cần phải lo về linh dược vạn năm rồi.

Trống linh dược ở đây một năm tương đương một vạn năm, chỉ cần một năm là hắn có hàng loạt linh dược vạn năm.

Đây chính là điểm quý giá của Tiên Thiên Tức Nhưỡng.

Đương nhiên đó chỉ là một trong những tác dụng của Tiên Thiên Tức Nhưỡng, nó còn dùng để luyện khí và luyện đan, đương nhiên nếu dùng thì có phần lãng phí.

Khi Long Kinh Thiên tìm thấy Tiên Thiên Tức Nhưỡng thì trên đỉnh núi, Kim Bào lão tổ sắc mặt tối sầm nhìn bọn Khương Thần, Khương Ngụy nằm la liệt dưới đất.

Kim Bào lão tổ mắt loé hàn quang, nhìn Phó Khanh đang run rẩy quỳ trước mặt:

- Nói, rốt cuộc là có chuyện gì?!

Những lão tổ khác phía sau cũng đầy kinh ngạc.

Họ có thể nhận ra bọn Khương Thần, Tô Bạch bị thương do cùng một người, nhưng những người vào đây đều là Đế Cấp đệ tử, sao có thể làm được như vậy? Dù là Thần Cấp cường giả cũng không thể. nguồn

Hơn năm mươi Đế Cấp, hơn nữa mấy người Khương Thần còn là Đế Cấp thất trùng.

- Họ bị một người tóc đen tên là Long Thần đả thương.

Phó Khanh run rẩy đáp.

- Long Thần?

Kim Bào lão tổ sững người.

- Người nói tất cả bọn họ đều bị Long Thần đả thương?

Một vị lão tổ vội hỏi.

- Hắn ta thực lực gì?

Tất cả đều nhìn Phó Khanh.

Ngoài Kim Bào lão tổ ra thì những người khác lần đầu tiên nghe thấy tên Long Thần.

- Đúng vậy, bọn họ đều bị Long Thần đả thương, hắn bề ngoài thì thực lực chỉ là Đế Cấp ngũ trùng. Nhưng...

Phó Khanh vội đáp.

- Đế Cấp ngũ trùng?!

Tất cả lão tổ nhìn nhau kinh hãi.

- Nhưng làm sao?

Lão tổ vừa hỏi sức tĩnh, hỏi tiếp.

- Nhưng hấn công kích rất mạnh, còn mạnh hơn Thần Cấp cường giả thông thường. Hơn nữa tốc độ rất nhanh, căn bản không thấy thân ảnh của hấn.

Phó Khánh đáp.

Tất cả trầm mặc.

Đế Cấp ngũ trùng, công kích còn mạnh hơn Thần Cấp cường giả thông thường!

- Long Thần là ai? Ở đảo nào? Là đệ tử gia tộc nào?

Một vị lão tổ ỏi.

- Hấn không phải đệ tử của Băng Sơn Hải Vực, là Trâu gia nhường cho hấn vào Băng Xà Đảo.

Kim Bào lão tổ lên tiếng.

- Không phải đệ tử Băng Sơn Hải Vực? Trâu gia nhường cho hấn?

Chúng lão tổ kinh ngạc.

Kim Bào lão tổ kể lại việc Long Kinh Thiên cứu Trâu Vân, lúc này mọi người mới biết quan hệ của hấn với Trâu gia.

- Thánh Sơn khai khởi, cấm các Thần Cấp cường giả vào tranh đoạt. Long Thần tuy chỉ là Đế Cấp ngũ trùng nhưng thực lực thực tế mạnh hơn Thần Cấp cường giả, như vậy đã vi phạm quy định, mọi người nghĩ nên xử lý thế nào?

Kim Bào lão tổ nói.

Mọi người trầm mặc.

Thực lực Long Kinh Thiên mạnh hơn Thần Cấp cường giả nhưng hấn chỉ là Đế Cấp ngũ trùng chứ không phải Thần Cấp, sao có thể nói là vi phạm quy định?

Long Kinh Thiên đánh trọng thương Khương Thần, Khương Ngụy, rõ ràng là Kim Bào lão tổ đang muốn đổ tội danh lên đầu Long Kinh Thiên.

Không ai lên tiếng.

Kim Bào lão tổ nói tiếp:

- Phải xử lý Long Thần, Trâu gia cũng phải chịu phạt. Vì Long Thần là do Trâu gia đưa vào, nhưng trước tiên chúng ta phải tìm được hấn ta đã.

Kim Bào lão tổ nhìn Phó Khánh:

- Nói, Long Thần chạy về hướng nào?

201. Chương 201: Không Chiêu Nạp Cũng Chẳng Sao

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 201: Không chiêu nạp cũng chẳng sao

Phó Khánh run rẩy đáp:

- Tên Long Thần đó...đi về phía đỉnh Thánh Sơn rồi.

- Đỉnh Thánh Sơn?

Kim Bào lão tổ hừ một tiếng rồi biến mất, bay về hướng đỉnh núi, những lão tổ khác cũng theo sau.

Những đệ tử ở dọc đường thấy chúng lão tổ đều giật mình.

Lúc này, Long Kinh Thiên cất Tiên Thiên Tứ Nang vào Trấn Thiên Tháp, nhưng hắn không bỏ đi ngay mà đào hết đất ở bốn phía cất vào Trấn Thiên Tháp.

Đất xung quanh Tiên Thiên Tứ Nang cũng được Tứ Nhưỡng linh khí đồng hoá, nhiễm Tiên Thiên linh khí, cũng là thứ tốt. Dùng để trồng linh dược tuy hiệu quả không bằng Tiên Thiên Tứ Nhưỡng nhưng cũng tốt hơn nhiều so với linh thổ thông thường.

Sau đó Long Kinh Thiên lên khỏi mặt đất, dùng thần thức bắt đầu tìm Thánh Quả.

Theo hắn nghĩ, chắc chắn xung quanh đây có Thánh Quả.

Quả nhiên không lâu sau hắn đã tìm được hai quả, hơn nữa hắn còn phát hiện hai quả này còn nhiều Tiên Thiên linh khí hơn quả Phó Khánh ném cho.

- Tốt, có hai quả này thì ta có thể đột phá lên Độ Kiếp kỳ rồi!

Long Kinh Thiên nghĩ bụng.

Đúng lúc đấy, cả không gian Thánh Sơn đột nhiên rung chuyển dữ dội. Long Kinh Thiên hơi khựng người rồi bỗng nhớ ra, Thánh Sơn chỉ mở một ngày, giờ đã qua thời gian đó, cấm chế được kích hoạt, chuẩn bị truyền tống tất cả đệ tử ra ngoài.

Long Kinh Thiên chui xuống lòng đất, lấy Tiên Thiên Tứ Nhưỡng và linh thổ xung quanh cũng tồn không ít thời gian.

Quả nhiên không gian Thánh Sơn rung chuyển, không gian lực đưa Long Kinh Thiên truyền tống ra khỏi Thánh Sơn.

Ngoài Thánh Sơn.

Kim Bào lão tổ và người Khương gia sắc mặt tối sầm.

- Lão tổ, giờ Thánh Sơn sẽ đóng lại, khi tên Long Thần đó ra xem hắn trốn được đi đâu!

Khương Lạc nhìn không gian Thánh Sơn dao động, hăm hăm nói.

Hai người Khương Thần, Khương Ngụy tuy đã được cứu chữa nhưng Khương Lạc nhận ra kinh mạch và khí hải của chúng đều bị huỷ hoại, thành hai kẻ bỏ đi rồi!

Cứ nghĩ tới bộ dạng thảm hại của hai đứa con trai, cứ nghĩ sau này chúng không thể tu luyện được nữa, trở thành thứ phế vật không bằng cả người bình thường, sát ý lại dâng tràn trong Khương Lạc.

- Người yên tâm, hắn không thoát được đâu!

Kim Bào lão tổ hai mắt âm u.

- Lão tổ, hay chúng ta bắt ba tên thủ hạ của hắn trước?

Khương Lạc nhìn về phía ba người Tử Thiên Long Hoàng đứng cùng chỗ với Trâu gia, sát ý loé lên trong mắt.

- Không vội, đợi khi tiểu tử hắn ra bắt cả bốn chủ tớ bọn hắn một thể.

Kim Bào lão tổ nói.

- Ba Thánh Cấp mà thôi, không thoát được bàn tay ta đâu.

Khí tức của Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng là Thánh Cấp tam trùng, tứ trùng, không khác Cửu Vĩ Thiên Miêu là bao, vì thế Kim Bào lão tổ không bận tâm.

- Vâng, lão tổ

Khương Lạc cung kính đáp.

Không gian Thánh Sơn dao động mạnh hơn, cuối cùng ánh sáng trên không trung loé lên, chỉ thấy các đệ tử được truyền tống ra.

Theo đó, không lâu sau Long Kinh Thiên cũng xuất hiện.

- Lão đại!

- Chủ nhân!

Thất Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tứ Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cùng tiến lại.

Trâu Nhất Phàm và người của Trâu gia cũng ra đón.

- Long Thần huynh đệ, thế nào rồi?

Trâu Nhất Phàm hỏi.

Nhìn vẻ mặt mong chờ của Trâu Nhất Phàm và người Trâu gia, Long Kinh Thiên cười:

- May mắn không phụ lòng mọi người.

Tay hắn loé sáng rồi hiện ra một quả Thánh Quả màu xanh nhạt toả hương hấp dẫn.

- Thánh...Thánh Quả!

Trâu Nhất Phàm và người Trâu gia vẻ mặt đầy kinh hỷ, buột miệng thốt lên.

Đây đương nhiên là quả mà Phó Khánh ném cho Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói:

- Đúng vậy Thánh Quả.

Nói rồi hắn dùng chân khí đưa Thánh Quả tới trước mặt Trâu Nhất Phàm. Trâu Nhất Phàm nhận lấy Thánh Quả, vẻ mặt đầy cảm kích:

- Long Thần huynh đệ, cảm ơn!

Thánh Quả rất quan trọng đối với Trâu gia nên hắn cũng không từ chối.

Thêm một quả Thánh Quả nghĩa là Trâu gia sẽ thêm một Thánh Cấp cường giả.

Lúc này, Mạnh Đình Đình cũng đã ra khỏi Thánh Sơn đang cười nói với người của Mạnh gia, xem ra nàng cũng đã có được một quả Thánh Quả.

- Các người bắt bốn kẻ kia lại cho ta! đọc truyện mới nhất tại .

Đột nhiên Kim Bào lão tổ quát lên, tiếng vang vọng khắp quảng trường.

Mọi người sững người, đều nhìn về phía này.

Chỉ thấy cao thủ của Khương gia bao vây lấy bốn người Long Kinh Thiên.

Người của Trâu gia bị tách ra một bên.

Khắp đảo bàn luận xôn xao.

- Tiểu thư, nghe nói trong Thánh Sơn, tiểu tử tóc đen kia đã phế hai huynh đệ Khương Thần, Khương Ngụy.

Thị nữ bên cạnh Mạnh Đình Đình nói với nàng.

- Ô, phế hai huynh đệ hắn rồi sao?

Mạnh Đình Đình kinh ngạc.

Nàng kinh ngạc về thực lực của Long Kinh Thiên, cũng kinh ngạc vì hắn dám phế hai huynh đệ Khương Thần.

Đương nhiên nàng không biết Long Kinh Thiên còn phế cả mấy chục đệ tử khác nữa.

- Đúng vậy tiểu thư. Tên tiểu tử kia không biết là gốc thật hay ngông cuồng, lẽ nào hắn không biết hậu quả khi làm thế sao? Hay hắn cho rằng mình có ba thủ hạ Thánh Cấp là bảo vệ được mình?

Thị nữ đó nói.

Mạnh Đình Đình vẻ mặt chế nhạo:

- Loại người tự phụ có chút thực ực đó chết lúc nào không biết. Cứ đợi mà xem, lát hắn và ba thủ hạ sẽ chết vô cùng thảm.

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh nhìn cao thủ Khương gia, hắn giơ tay ngăn ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu đang định ra tay lại.

- Không vội.

Long Kinh Thiên bình thản nói, hắn muốn nghe xem Kim Bào lão tổ nói thế nào.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng bên cạnh Long Kinh Thiên.

Kim Bào lão tổ nói:

- Chưa vị, Thánh Sơn quy định cấm Thánh Cấp cường giả vào tranh đoạt Thánh Quả, nhưng lần này người của Trâu gia lại mạnh hơn cả Thánh Cấp. Không biết hắn đã dùng bí pháp nào tránh được cả cấm chế của tế đài, vào trong Thánh Sơn đã khiến năm mươi sáu vị Đế Cấp đệ tử bị trọng thương.

- Cái gì? Một mình khiến năm mươi sáu Đế Cấp trọng thương?!

- Có thật không vậy? Nếu thế thì ít nhất cũng là Thánh Cấp tứ trùng trở lên!

- Không biết hắn dùng bí pháp gì mà tránh được sự kiểm tra của tế đài?

Kim Bào lão tổ vừa dứt lời thì bốn phía mọi người bắt đầu bàn tán.

Nghe đến Long Kinh Thiên một mình gây trọng thương cho năm mươi sáu Đế Cấp, sắc mặt của Mạnh Đình Đình và thị nữ kia đều chấn kinh.

- Chẳng trách mà ngông cuồng thế.

Mạnh Đình Đình nói.

- Nhưng dù là Thánh Cấp, Kim Bào lão tổ mà ra tay thì hắn và các thủ hạ cũng không thể thoát được.

- Đáng tiếc, nếu không chiêu nạp hắn thành khách khanh trưởng lão cho Mạnh gia cũng được.

Thị nữ Tiểu Lan nói.

- Khách khanh trưởng lão?

Mạnh Đình Đình nói.

- Loại người hành sự không suy nghĩ trước sau, chiêu nạp sẽ gây họa cho Mạnh gia, không chiêu nạp cũng chẳng sao!

202. Chương 202: Một Chiêu Giải Quyết

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 202: Một chiêu giải quyết

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Mọi người xung quanh chần chừ, nghị luận xôn xao.

Long Kinh Thiên cười khẩy trong lòng, dùng bí pháp tránh cấm chế trên tế đài? Thật là làm khó kim bào lão nhân phải nghĩ ra cá “tội danh” này rồi.

Kim bào lão nhân nói xong, thấy vẻ mặt của bốn người Long Kinh Thiên vẫn bình tĩnh thì nhú mày:

- Tiểu tử, ngươi còn gì để nói? Đừng nói lão tổ không cho ngươi cơ hội giải thích, giờ ta cho ngươi cơ hội, giải thích đi!

Lúc này quảng trường mới yên tĩnh.

Long Kinh Thiên nhìn bốn kim bào lão nhân và Trâu gia, cười khẩy:

- Ta giải thích? Giải thích cái gì? Hơn nữa ngươi cũng không có tư cách.

Long Kinh Thiên nói đúng, dù là Thiên Đế của Tiên Giới, Hạo Thiên, cũng không có tư cách này chứ đừng nói đến kim bào lão nhân.

Nhưng lời nói của Long Kinh Thiên đã gây ra xao động không nhỏ.

- Ta đã nói rồi, loại người này quá ngông cuồng, không biết sống chết.

Mạnh Đình Đình nói:

- Nếu chiêu nạp hẳn về Mạnh gia làm khách khanh trưởng lão thì sẽ gây họa cho Mạnh gia.

- Tiểu thư nói phải.

Thị nữ Tiểu Lan tiếp lời.

Ngay Trâu Nhất Phàm và người Trâu gia cũng cảm thấy Long Kinh Thiên hơi ngông cuồng.

Kim bào lão nhân là Thần Cấp cường giả, hơn nữa còn là thất trùng, Long Kinh Thiên cho dù là Thánh Cấp thì trong mắt kim bào lão nhân cũng chẳng khác gì Đế Cấp với Tôn Cấp.

Kim bào lão nhân khựng lại một chút rồi cười lớn như vừa nghe một câu chuyện cười:

- Tiểu tử ngươi nói gì? Ta không có tư cách? Lão tổ ta không có tư cách?

Kim bào lão nhân cười.

Khương Lạc cười nói:

- Lão tổ, tên tiểu tử này tưởng rằng đánh trọng thương mấy chục Đế Cấp cường giả là thiên hạ vô địch rồi. Ngay lão tổ ngài Thần Cấp thất trùng hẳn cũng không coi ra gì.

Bọn người Khương gia cười hòa theo.

Không ít đệ tử ở xung quanh cũng lắc đầu cười.

- Phụ thân đại nhân.

Lúc này Trâu Vân nói.

- Long Thìn tiên bối không thể dùng bí pháp để tránh cấm chế của tế đài. Kim bào lão nhân rõ ràng là vu oan giá họa!

Trâu Nhất Phàm lắc đầu:

- Ai cũng biết hẳn đang vu oan, nhưng ai chứng minh được? Hơn nữa đúng là Long Thần huynh đệ một mình đánh trọng thương năm mươi sáu Đế Cấp đệ tử.

- Phụ thân đại nhân, việc này Trâu gia có quản không?

Trâu Vân vội nói.

- Long Thần tiên bối đã cứu con. Con...

Trâu Nhất Phàm thở dài:

- Vân Nhi, ta biết. Nhưng đôi khi chúng ta không được suy nghĩ cho cá nhân mà phải nghĩ cho cả gia tộc.

Trâu Vân sững người:

- Phụ thân đại nhân.

- Đợi lát nữa rồi nói.

Trâu Nhất Phàm nói.

Trâu Vân trầm mặc.

Kim bào lão nhân dường như cười đã đủ, hần nhìn xuống Long Kinh Thiên, nói:

- Bắt bốn tên đó lại. Lát ta sẽ lột da từng người. Kẻ nào dám ngăn cản sẽ là kẻ thù của Khương gia, là người kim bào lão nhân ta chắc chắn sẽ giết!

Khí thể trên người kim bào lão nhân bùng nổ, toả ra khí tức Thần Cấp thất trùng, uy phong凛冽, vẻ mặt đầy sát khí, rõ ràng Long Kinh Thiên đã kích nộ hần rồi.

Y phục trên người kim bào lão nhân không gió cũng tự bay phấp phật.

- Rõ, lão tổ!

Cường giả Khương gia đáp, rồi thi nhau công kích về phía mấy người Long Kinh Thiên.

- Giết, không trừ kẻ nào!

Đúng lúc ấy, Long Kinh Thiên lạnh lùng nói.

- Rõ, chủ nhân!

Ba người Tử Thiên Long Hoàng đáp.

Nghe Long Kinh Thiên nói giết hết cường giả Trâu gia không trừ một ai, mọi người xung quanh đang định cười thì thấy hai luồng khí tức đầy uy lực từ Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng.

Tất cả kinh hãi.

Họ phát hiện khí tức của Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng còn mạnh hơn cả kim bào lão nhân.

Đặc biệt là khí tức của Tử Thiên Long Hoàng.

Rồi họ nhìn thấy Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng bay lên, hai tay đánh xuống.

- Long Phi Phượng Vũ!

Chỉ thấy sau một kích của hai người, một con kim long khổng lồ và một con phượng hoàng tím khổng lồ. Kim long và tử phượng bay lượn, bay đến đâu cường giả Khương gia đều bay đi như lá rụng.

Tiếng kêu thảm không ngừng vang lên.

Cường giả Khương gia cùng lắm là Thánh Cấp lục trùng, yếu thì còn là Đế Cấp, sao có thể chống trọi nổi đòn liên thủ của Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng?

Nháy mắt hơn ba mươi vị trưởng lão Khương gia và đệ tử nòng cốt không còn một ai, tất cả đều ngã lưng ra đất không chút động tĩnh.

Long Kinh Thiên đã nói không trừ một ai thì Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng không cần nương tay.

Trên quảng trường, cường giả từ các đảo, các gia tộc nhìn cường giả Khương gia la liệt trên đất thì không một ai là không kinh hãi.

Mạnh Đình Đình thì há hốc mồm, thị nữ kia suýt chút nữa thì rút hai mắt ra ngoài.

- Các...các người!

Kim bào lão nhân nhìn Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng với vẻ mặt chấn kinh. Khương Lạc thì sắc mặt trắng bệch.

- Ba người hợp thể với ta!

Lúc ấy, Long Kinh Thiên nói.

Tử Thiên Long Hoàng, Lục Dực Tử Phụng và Cửu Vĩ Thiên Miêu cung kính đáp vâng, rồi cả ba biến thành tia sáng chui vào người Long Kinh Thiên.

Khí thể toàn thân Long Kinh Thiên lập tức tăng mạnh, khí lưu quanh người bùng nổ như cuồng phong.

- Hợp thể? Thú vô sư? Hẳn dám hợp thể với ba huyền thú?

- Hẳn điên rồi!

Tất cả mọi người sực tỉnh, không ai là không chấn kinh.

Rồi họ thấy phía sau Long Kinh Thiên mọc ra năm cái đuôi, hoa văn một con cự long và một con phượng hàng quần quanh người.

Lôi điện nhấp nháy quanh người Long Kinh Thiên, phía trên đỉnh đầu là vô số con lôi hệ thần thú, những luồng khí tức hủy diệt bao trùm cả quảng trường.

Kim bào lão nhân trở mắt ra nhìn.

Nhưng đúng lúc ấy, thân hình Long Kinh Thiên lướt đi, đột nhiên xuất hiện trước mặt, hấn kinh hoàng, tung đòn về phía Long Kinh Thiên rồi vội tránh đi.

Long Kinh Thiên cười khẩy, một quyền tung ra, chỉ thấy cánh tay của kim bào lão nhân nổ tung, rồi y phục toàn thân, cả nội giáp cũng nổ tung, bay ngược ra sau, rơi xuống quảng trường tạo nên một khe nứt lớn.

Mọi người kinh hãi.

Một chiêu, một chiêu giải quyết Kim Bào lão tổ Thần Cấp thất trùng!

Khương Lạc nhìn lão tổ không biết sống chết ra sao, hai chân run rẩy nhìn Long Kinh Thiên như nhìn thấy ma thần, giọng run run nói:

- Long...Long Thần...

Hắn muốn giải thích nhưng còn chưa nói xong thì Long Kinh Thiên lại tung một quyền như đánh lên ngực khiến hắn nổ tung không còn gì.

Khương Lạc chẳng qua là Thánh Cấp thất trùng, sao có thể chịu nổi một quyền của Long Kinh Thiên? Hơn nữa hợp thể với ba thú, Long Kinh Thiên đã là Cổ Thần trung kỳ rồi!

Long Kinh Thiên phi thân đến phía trên đầu kim bào lão nhân.

Kim bào lão nhân lúc này hơi thở cũng yếu ớt, sắc mặt kinh hoàng, hét lên với hư không:

- Vu Càn đại nhân cứu ta!

Vu Càn của Vạn Hoàng Thần Miếu? Nghe kim bào lão nhân hét lên như vậy, Long Kinh Thiên đang định công kích thì bất giác dừng lại.

203. Chương 203: Tà Thần Luân Xuất Thế

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 203: Tà Thần Luân xuất thế

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Kim Bào lão tổ vừa dứt lời thì trong hư không có một đạo chưởng ấn khổng lồ phá không oanh kích về phía Long Kinh Thiên. Chưởng ấn đi đến đâu là không gian vỡ vụn đến đấy.

Long Kinh Thiên không chút do dự, lật tay tung quyền.

Uỳnh!!!

Không gian phía trên quảng trường nổ tung, mọi người bị tiếng nổ làm quay cuồng đầu óc, rồi thấy cơn cuồng phong ác liệt cuộn cuộn tới, tất cả đều kinh hãi tránh đi.

Long Kinh Thiên lùi sau mấy chục mét, rồi một thân ảnh từ hư không rơi xuống, cũng lùi sau liên tục.

Hai người công kích không phân cao thấp.

Long Kinh Thiên neho mắt, thân ảnh vừa rơi ra từ hư không chính là Vc của Man Hoang Thần Miếu.

- Vu Càn đại nhân!

Kim Bào lão tổ thấy Vu Càn thì mừng rỡ, gắng gượng bò dậy từ dưới hố và bay về phía Vu Càn.

Vu Càn nhìn bộ dạng thảm hại của Khương Vô Yển, quát:

- Phế vật, chuyện nhỏ cũng làm không xong!

Khương Vô Yển bị chửi thì sắc mặt tối lại, nhưng không dám phản bác chỉ nói:

- Vâng, Vu Càn đại nhân nói đúng.

Vu Càn hừ lạnh, quay sang nhìn Long Kinh Thiên cười khẩy:

- Long Thần? Ta nên gọi ngươi là Long Thần hay là Long Kinh Thiên?

Long Thần? Long Kinh Thiên? truyện copy từ

Kim Bào lão tổ và các cường giả trên Băng Sơn Hải Vực mơ hồ.

Nhưng mọi người có thể nhận ra tên thật của Long Thần là Long Kinh Thiên.

- Long Kinh Thiên?

Mọi người lắc đầu, vì tách biệt với Loạn Hại, Ma Thần Chiến Trường, mà Băng Sơn Hải Vực lại nằm ở cực bắc Man Hoang Đại Lục nên giờ các đảo ở đây vẫn không biết đến việc Võ Thần Điện lực phái của Thiên Lam Đại Lục vây công Long Viêm Cốc.

Họ cũng thấy xa lạ với cái tên Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn Vu Càn.

Hắn không ngạc nhiên khi Vu Càn biết thân phận của hắn.

Tử Thiên Long Hoàng là Cổ Thần cường giả, lại là Long Tộc, với thực lực của Man Hoang Thần Miếu, muốn tra ra thân phận của Tử Thiên Long Hoàng không khó, ra thân phận của Tử Thiên Long Hoàng thì thân phận Long Kinh Thiên chúng cũng sẽ đoán được.

Đương nhiên, cũng có thể là hắc y nhân của Ma Tộc, Nhiếp Song cho hắn biết.

- Long Kinh Thiên, gặp ta có phải rất bất ngờ không?

Vu Càn đắc ý cười.

- Thì ra ngươi là Long Kinh Thiên? Tiểu tử, giờ có Vu Càn đại nhân xem ngươi làm thế nào giết ta được? Hôm nay các ngươi sẽ phải chết hết!

Lúc này Kim Bào lão tổ nhìn Long Kinh Thiên, hằm hè nói.

Lời của Kim Bào lão tổ dẫn đến sự xao động từ các cường giả.

- Kim Bào lão tổ lại câu kết với Man Hoang Thần Miếu!

- Đây là phản tổ, tội diệt tộc đấy!

Cường giả Trâu gia, Mạnh gia kinh nộ khi biết Kim Bào lão tổ câu kết với Man Hoang Đại Lục.

Tất cả giận dữ, nhưng cũng có người thâm lo lắng.

Phó giáo chủ Man Hoang Thần Điện Vu Càn xuất hiện ở đây lúc này thì e là sự tình không đơn giản. Hơn nữa Kim Bào lão tổ nói tất cả mọi người ở đây đều phải chết, có lẽ không phải nói chơi.

Long Kinh Thiên nhìn Kim Bào lão tổ lạnh lùng:

- Ta muốn giết thì không ai cứu được ngươi đâu.

Vu Càn nghe thế cười lớn:

- Long Kinh Thiên, bản toạ ở đây, xem ngươi làm thế nào mà giết được Kim Bào?

Nhưng hắn vừa nói xong thì Long Kinh Thiên đột nhiên biến mất rồi xuất hiện phía trước hắn, Hoả Long Thương đâm ra.

Vu Càn không dám lơ là, hét lên một tiếng, hai tay không ngừng xoay chuyển một cái vòng xoáy khổng lồ xuất hiện đón Hoả Long Thương của Long Kinh Thiên, nhưng đúng lúc ấy Long Kinh Thiên lại đột nhiên biến mất.

- Không hay rồi!

Vu Càn giật mình, định quay lại thì thấy phía sau có tiếng kêu thảm thiết, chính là Kim Bào lão tổ.

Chỉ thấy Hoả Long Thương trong tay Long Kinh Thiên xuyên từ sau lưng ra trước ngực Kim Bào lão tổ, đầu mũi thương lấp lánh ánh hàn quang lạnh lẽo.

- Long Kinh Thiên, ngươi dám!

Vu Càn kinh nộ, phi thân lên tung chưởng về phía Long Kinh Thiên.

- Đồ Đẳng Thịnh Thế!

Chỉ thấy vô số con Đồ Đẳng tạo nên một dòng sông lớn tấn công Long Kinh Thiên.

Số đồ đẳng này có con mọc ba đầu sáu tay, có con mặt mày dữ tợn, có con không có đầu chỉ có người, quỷ dị vô cùng.

Long Kinh Thiên thấy thế hừ lạnh, rút Hoả Long Thương khỏi người Kim Bào lão tổ, đâm về phía dòng sông Đồ Đẳng kia!

- Nhất Thương Phá Thiên!

Chỉ thấy dưới một thương của Long Kinh Thiên, vô số hàn quang hội tụ lại tựa sao băng rơi, như muốn phá trời thành vô số lỗ thủng.

Thương ảnh hàn quang và Đồ Đẳng công kích lẫn nhau.

Âm thanh kinh thiên động địa không ngừng vang dội.

Long Kinh Thiên và Vu Càn đều bị đánh bật ra sau.

So với khi ở Tà Thần Cung, thực lực Vu Càn đã tăng lên không ít, đã lên đến Cổ Thần trung kỳ đỉnh phong rồi, hơn nữa còn có dấu hiệu đột phá Cổ Thần hậu kỳ.

Vu Càn lùi sau, đột nhiên trong tay xuất hiện ba cái bánh xe lớn, chúng liên kết thành một thể thống nhất, bên trên là vô số đạo phù văn mang ma lực thần bí khó đoán.

- Tà Thần tái hiện, tam luân tề xuất!

Cánh tay Vu Càn rung lên, chỉ thấy ba cái bánh xe biến thành một đạo hàn quang nhanh như chớp xoẹt qua chỗ Long Kinh Thiên.

Tốc độ của nó đến Long Kinh Thiên cũng không thể nắm bắt được quỹ đạo.

Khi chúng sắp quét qua người Long Kinh Thiên thì hần biến mất, nó cắt đôi tàn ảnh của Long Kinh Thiên rồi tiếp tục công kích lên ngọn núi cách đó mấy nghìn trượng.

Ba cái bánh xe bay về tay Vu Càn, còn ngọn núi kia, từ sườn núi trở lên đổ sụp xuống.

Tất cả cường giả trên đảo đều hít một hơi khí lạnh, vẻ mặt đầy chấn kinh nhìn thứ vũ khí trong tay Vu Càn.

Còn Long Kinh Thiên lại xuất hiện ở vị trí cũ.

- Tà Thần Luân.

Long Kinh Thiên nhìn vũ khí trong tay Vu Càn, nói.

Cường giả các nơi khựng người, rồi ồ lên đầy chấn kinh.

- Tà...Tà Thần Luân! Trời ơi là Tà Thần Luân! Thật là nó sao?

- Mấy chục vạn năm rồi, Tà Thần Luân tái thế rồi!

- Tam Đại Tà Thần chính là tối cường giả thời Thượng Cổ, Tà Thần Luân mà họ sử dụng cũng là thứ thần khí uy lực mạnh nhất. Năm đó không biết có bao nhiêu cường giả chết bởi nó. E là Thiên Man Vị Diện lần này sẽ lại rơi vào trận chiến đẫm máu!

Cường giả các nơi có Thánh Cấp, Đế Cấp, cũng có Thần Cấp, đương nhiên họ biết đến món thần khí uy lực nhất thời Thượng Cổ, Tà Thần Luân!

Mạnh Đình Đình và cả Trâu Nhất Phàm cũng chấn kinh.

Vu Càn tay cầm Tà Thần Luân, vẻ mặt kiêu ngạo tự đắc, nhìn Long Kinh Thiên cười:

- Long Kinh Thiên, có phải ngươi hối hận Tà Thần Luân đã nằm trong tay ta? Đáng lẽ Tà Thần Luân là của ngươi rồi.

Long Kinh Thiên sắc mặt lạnh lùng.

- Ta không chỉ có được Tà Thần Luân, Tà Thần công pháp, mà còn có một đạo thần lực mà Tà Thần đại nhân để lại, vì thế thực lực mới được nâng lên.

Vu Càn cười khẩy:

- Ngươi dám bắt kính với Tà Thần đại nhân, đại nhân nói, phải khiến người chết dưới Tà Thần Luân!

204. Chương 204: Sát Thần Nhất Kiếm

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 204: Sát thần nhất kiếm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vu Càn có được Tà Thần Luân, Tà Thần công pháp, còn có được một đạo thần lực Tà Thần để lại, điều này khiến Long Kinh Thiên bất ngờ, nhưng cũng chỉ là bất ngờ mà thôi.

Ngoài ra chẳng có gì khác.

- Chết dưới Tà Thần Luân?

Long Kinh Thiên cười khẩy.

- Thế thì phải xem ngươi có bản lĩnh đó không.

Vu Càn cười lớn, cười điên cuồng. Hắn giơ Tà Thần Luân lên, dưới ánh sáng mặt trời, Tà Thần Luân phản chiếu ánh hàn quang yêu dị. Hắn cười khẩy:

- Long Kinh Thiên, gọi Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm của ngươi ra đi!

Lời nói của Vu Càn khiến cường giả xung quanh lại xáo động.

- Cái gì? Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm?!

- Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, đứng đầu trong Thập đại thần kiếm của Thiên Man Vị Diện?!

- Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đã mất tích hàng vạn năm nay, lẽ nào lại xuất thế rồi? Trời ạ, Tà Thần Luân xuất thế, giờ lại đến Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm nữa, chỉ e Thiên Man Vị Diện sẽ thay đổi đảo điên!

- Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đứng đầu trong Thập đại thần kiếm Thiên Man Vị Diện, mà Tà Thần Luân là thần khí mạnh nhất mà Tà Thần sử dụng thời Viễn Cổ, không biết cái nào uy lực mạnh hơn??

Mọi người bàn tán xôn xao.

Tà Thần Luân xuất thế đã đủ khiến họ chấn kinh, giờ lại có thêm cả Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm nữa!

Chỉ thấy trên trời ánh sáng loé lên, một thanh trường kiếm toàn thân rực lửa hiện ra. Trên thân kiếm là hình Kỳ Lân thần thú, ngoài viền là những cái vuốt sắc lạnh.

Hai món đại thần khí xuất hiện trước mặt mọi người!

- Quả nhiên là Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm!

- Kiếm khí mạnh thật, cách xa nghìn trượng mà ta cũng cảm thấy kiếm khí bức người!

- Kỳ Lân Hoả là một trong những loại yêu hoả mạnh nhất trời đất này đây!

Nhìn thấy Long Kinh Thiên gọi Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ra, cường giả trên quang trường chấn kinh bàn tán xôn xao. Hôm nay họ đã phải chịu sự chấn kinh quá lớn, chỉ sợ sau hôm nay cả Thiên Man Vị Diện sẽ sục sôi.

Vì thần khí mạnh nhất thời Thượng Cổ Tà Thần Luân và món đứng đầu trong Thập đại thần kiếm, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đã xuất thế!

Lúc này, Mạnh Đình Đình đứng trong đám người ngẩng lên nhìn Long Kinh Thiên, trong mắt cũng đầy sự kinh ngạc. Nàng nhìn chăm chăm vào thanh Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đang chiếu sáng rực cả không gian xung quanh.

Còn thị nữ kia thì mồm há hốc, khoé miệng còn có nước dãi chảy ra mà không biết.

Vu Càn nhìn thanh Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, ánh mắt loé sáng, cười ha hả:

- Long Kinh Thiên, lát giải quyết được ngươi rồi thì Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm sẽ thuộc về ta!

- Chịu chết đi!

Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên, chớp mắt đã tới trước mặt Long Kinh Thiên, Tà Thần Luân vung lên rồi giáng xuống, chỉ thấy ba đạo cự luân hàn quang xuất hiện.

Vu Càn tuy chém một nhát nhưng ba đạo cự luân tự xoay chuyển, tách ra rồi tấn công Long Kinh Thiên từ ba hướng.

Trước, sau, bên trên, ba đạo cự luân tấn công Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thấy vậy hừ lạnh, thân hình lướt đi, tay nắm chặt Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

- Kinh Hồng Nhất Kiếm!

Long Kinh Thiên xuất hiện phía trước Vu Càn tay cầm Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm vung lên.

Chỉ thấy một đạo kiếm quang xẹt ngang hư không, đem theo ánh sáng rực lửa, chớp mắt đã tới trước ngực Vu Càn. Hắn giật mình, Tà Thần Luân trong tay đột nhiên mở rộng.

Ba cái cự luân vốn liên kết thành một, lại đề lên nhảy, chỉ lộ ra ba nửa vòng tròn, giờ mở rộng thành ba cái Tà Thần Luân hình tròn đầy đủ.

- Chuyển hồi chuyển thế!

Chỉ thấy ba cái Tà Thần Luân xoay chuyển mạnh mẽ, bao bọc quanh toàn thân Vu Càn.

- Keng! Keng! Keng!

Kinh Hồng Nhất Kiếm của Long Kinh Thiên đâm tới Tà Thần Luân phát ra những âm thanh trong vắt.

Tuy Tà Thần Luân chặn được công kích của Long Kinh Thiên nhưng Vu Càn vẫn sợ đến mức toát mồ hôi lạnh, trong lòng thâm kinh hãi, tốc độ của Long Kinh Thiên nhanh hơn tưởng, hơn nữa uy lực của kiếm này cũng ngoài dự liệu của hắn.

- Tên tiểu tử này, hắn thi triển kiếm kỹ gì vậy nhỉ? Xem ra còn mạnh hơn cả Tà Thần Luân Pháp?

Cửu Vĩ Thiên Miêu không dám tin.

Khi truyền thụ cho hắn Tà Thần Luân Pháp, Tà Thần đã nói Tà Thần Luân Pháp là môn võ kỹ còn mạnh hơn cả võ kỹ Thần Cấp đỉnh giới của Vị Diện này, là thần kỹ thật sự của Thần Giới.

Nhưng kiếm kỹ của Long Kinh Thiên lại mạnh hơn Tà Thần Luân Pháp, vậy thì?!

Hai người vừa ra đòn đầu tiên cả hai đều bật lùi ra sau nhìn nhau.

Vu Càn lạnh băng băng nhìn Long Kinh Thiên, cười khẩy:

- Không ngờ sau khi hợp thể người mạnh hơn ta tưởng. Nếu đã vậy thì ta sẽ thi triển đòn mạnh nhất để giết người. Long Kinh Thiên, ngươi hãy tận hưởng sự sợ hãi trước cái chết đi!

Vu Càn nói xong, hai tay khống chế Tà Thần Luân xoay chuyển, cả người hắn cũng xoay theo ba cái Tà Thần Luân, nháy mắt đã không nhìn thấy thân ảnh hắn đâu, dường như hắn và Tà Thần Luân đã hợp thành một thể thống nhất vậy.

- Nhân luân hợp nhất, tử vong chi luân! Long Kinh Thiên, ngươi chịu chết đi!

Tiếng của Vu Càn vang lên trong không trung.

Chỉ thấy ba cái Tà Thần Luân không ngừng xoay chuyển, không ngừng biến to lên, phát ra vô số đạo hồng quang cuốn cuộn về phía Long Kinh Thiên.

Mỗi lần cuộn trào của Tà Thần Luân là không gian lại nứt ra một đường, luân khí bắn ra khiến không mọi thứ xung quanh đều biến thành hai nửa.

Không có gì có thể ngăn cản.

Cường giả ở phía dưới đảo thấy thế không ai là không kinh hãi.

Long Kinh Thiên thấy vậy, ánh mắt đầy ngưng trọng, chậm chậm gỡ Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm lên.

Bỗng hắn vung kiếm.

Cường giả phía dưới không thể hình dung được sự bất ngờ của mình, không thể hình dung nổi đạo kiếm quang ấy!

- Thần chặn giết thần, phật chặn giết phật, ma chặn giết ma!

- Sát thần nhất kiếm!

Tiếng hô lạnh băng của Long Kinh Thiên vang lên trong không trung.

Keng keng!

Trước sự kinh hãi của mọi người, chỉ thấy sát thần nhất kiếm của Long Kinh Thiên chém uống tử vong chi luân của Tà Thần.

Trời đất vang lên những âm thanh quái dị.

Ba cái Tà Thần Luân cuối cùng bị sát thần nhất kiếm chặn lại, vỡ ra và để lộ bản thể của Vu Càn.

Vu Càn tách khỏi Tà Thần Luân, sắc mặt chấn kinh không dám tin. Tử vong chi luân của hắn lại bị Long Kinh Thiên chặn lại, không chỉ không giết được Long Kinh Thiên, thậm chí không chạm nổi tới một cọng lông của hắn.

- Sát thần nhất kiếm! Sát thần nhất kiếm!

Vu Càn nhớ lại một kiếm trước đó của Long Kinh Thiên, rồi kinh nộ:

- Không thể nào, sát thần nhất kiếm chết tiệt gì đó không thể chặn được công kích mạnh nhất của Tà Thần đại nhân!

Nhưng dù hắn có tin hay không thì sự thật vẫn là sự thật.

205. Chương 205: Giáo Chủ Man Hoang Thần Miếu

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 205: Giáo chủ Man Hoang Thần Miếu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lôi Kinh Thiên nghe tiếng gào thét của Vu Càn thì cười khẩy, sát thần nhất kiếm chết tiệt? Chiêu này chính là chiêu kiếm Lôi Kinh Thiên hắn tham ngộ được khi tàn sát vô số cường giả Ma Tộc trong địa ngục.

Nếu không phải bây giờ hắn bị hạn chế bởi thực lực thì một kiếm có thể khiến Thiên Man Vị Diện, thậm chí cả Xích Thành Tinh Vực này thành khu vực chết.

- Lôi Kinh Thiên, ta không tin ta không giết được ngươi!

Hai mắt Vu Càn đỏ ngầu, định ra tay tiếp thì đột nhiên từ phía xa có tiếng quát lớn:

- Đủ rồi!

Âm thanh này như tiếng sấm vang dội trong quảng trường, những cường giả thực lực yếu như Đế Cấp thậm chí bị ngất đi.

Chỉ thấy một đạo ma ảnh khổng lồ xuất hiện trong tầm nhìn của mọi người.

Ma ảnh này lại là một con rùa khổng lồ!

Đầu của nó là đầu rồng, cái mai giống như một lục địa nhỏ, trên đó phủ đầy hoa văn xanh đen, bốn cái chân màu kim khổng lồ như bốn cái cột đình.

Nổi bật nhất là đằng sau nó có chín cái đuôi.

Chín cái đuôi này khác với đuôi của Cửu Vĩ Thiên Miêu. Đuôi của Cửu Vĩ Thiên Miêu mang đầy linh tính, còn chính cái đuôi này đầy hàn quang và mùi tanh của máu.

Phía trên con rùa khổng lồ là một người trung niên mặc phục sức của Man Hoang Thần Miếu. Người này gương mặt thô kệch, trên người phát ra thứ uy lực vô hình khiến không gian như biến sắc.

- Man Hoang Thần Miếu, thủ hộ thần thú, Cửu Vĩ Long Quy!

- Là Cửu Vĩ Long Quy!

- Còn cả giáo chủ Man Hoang Thần Miếu, Vu Vũ!

Các cường giả trên quảng trường không kìm được kêu lên kinh ngạc, sắc mặt đại biến.

Man Hoang Thần Miếu đệ nhất cường giả, giáo chủ Vu Vũ, thủ hộ thần thú Cửu Vĩ Long Quy chính là chiến sủng của hắn.

Giáo chủ và phó giáo chủ Man Hoang Thần Miếu cùng xuất hiện, bao gồm cả Cửu Vĩ Long Quy nữa thì là ba cường giả Cổ Thần!

Điều khiển các cường giả ở đây đại kinh đó vài vạn đệ tử Man Hoang Thần Miếu theo sau Cửu Vĩ Long Quy, khí tức ai cũng vô cùng cường hãn!

Tất cả đều là cường giả từ Đế Cấp trở lên!

Man Hoang Thần Miếu đã dốc toàn bộ lực lượng rồi!

Mọi người bất giác nhớ lại lời Kim Bào lão tổ nói lúc trước, tất cả sẽ phải chết ở đây!

- Man Hoang Thần Miếu đến tấn công Băng Sơn Hải Vực!

- Mọi người đừng hốt hoảng, nhanh chóng trở về thông báo cho lão tổ!

- Tất cả mọi người thông báo cho cường giả các đảo tới đây!

Trên quảng trường tất cả cường giả cùng hô lên đầy kinh hoàng.

Cường giả Man Hoang Thần Miếu đã đến tấn công Băng Sơn Hải Vực hiển đệ tử các đảo kinh hoàng, hoảng loạn. Lần này Thánh Sơn khai khởi, tuy có không ít cường giả đến đây nhưng với thực lực của họ căn bản không thể chống chọi được cường giả của Man Hoang Thần Miếu.

Chỉ ba cường giả Cổ Thần của Man Hoang Thần Miếu cũng đủ khiến người ta sợ hãi.

Ở đây, ngoài Kim Bào lão tổ đã chết thì chỉ còn hai vị Cổ Thần mà thôi.

Trâu Nhất Phàm và cường giả Trâu gia cũng kinh hãi.

- Phụ thân đại nhân, chúng ta...

Trâu Vân kinh hoàng nói.

- Thông báo cho lão tổ đang bế quan, nhanh lên!

Trâu Nhất Phàm nói với đại trưởng lão Trâu gia. Vị đại trưởng lão kia lấy ra phù lục, vận bí pháp, nhưng rồi sắc mặt tái đi., nói:

- Tộc trưởng, phù lục không thể truyền đi được!

- Cái gì? Không thể truyền được, chuyện gì vậy?

Sắc mặt Trâu Nhất Phàm biến đổi.

- Không biết nữa, hình như xung quanh đây bị đặt cấm chế!

Đại trưởng lão nói.

- Đặt cấm chế?!

Sắc mặt Trâu Nhất Phàm đại biến.

- Không xong rồi, chúng ta mau chạy, rời khỏi quảng trường.

Nói rồi hắn phi thân đem theo người Trâu gia rời đi. Nhưng khi bay đến ven quảng trường thì đột nhiên có ánh sáng bắn lên từ dưới mặt đất, lực phản chấn khiến hắn bị đánh bật trở lại.

Tất cả người của Trâu gia cũng vậy.

Ở chỗ khác, những đệ tử đang định tháo chạy cũng gặp tình huống tương tự.

Lúc này giáo chủ Man Hoang Thần Miếu, Vu Vũ cười trên Cửu Vĩ Long Quy đã tới phía trên quảng trường, thấy thế cười khẩy:

- Muốn chạy sao? Muộn rồi! Cho các ngươi hay, bọn ta đã đặt cấm chế bao trùm toàn bộ quảng trường, còn cả Thánh Sơn và trăm dặm quanh Thánh Sơn rồi. Giờ cấm chế đã khai khởi các ngươi đừng hòng có ai thoát được!

Các cường giả nghe thế thì càng hỗn loạn.

- Mọi người đừng hoảng hốt, Man Hoang Thần Miếu đến chắc chắn lão tổ của chúng ta sẽ phát hiện và tới ngay!

- Đúng thế, đây là Thánh Sơn, rất gần Băng Xà Thành. Đến khi kịch chiến thì cường giả Băng Xà Thành sẽ phát hiện ra, chắc chắn sẽ thông báo cho cường giả các thành tới đây.

- Man Hoang Thần Miếu xâm nhập Băng Sơn Hải Vực của chúng ta, khi lão tổ của chúng ta tới, chúng muốn chạy cũng không chạy được, đó chính là lúc chúng phải chết!

Lần này đến Thánh Sơn có không ít gia chủ, nhưng gia chủ này hô lên, tình hình ổn định hơn không ít.

- Ha ha ha!

Vu Càn cười lớn.

- Lúc bọn ta phải chết? Xung quanh đây đã bị cấm chế tách biệt hoàn toàn với bên ngoài, dù ở đây có đánh giết thế nào cũng không truyền được dao động ra bên ngoài. Vì thế các ngươi đừng mong cường giả các đảo đến cứu.

Lúc này Vu Càn đã lùi đến bên cạnh giáo chủ Man Hoang Thần Miếu.

Lời nói của Vu Càn không nghi ngờ gì đã dập tắt hy vọng cuối cùng của mọi người trong quảng trường.

- Tách biệt hoàn toàn với bên ngoài?

Ngay một số gia chủ cũng không thể giữ bình tĩnh được, không khí tử vong bao trùm toàn bộ quảng trường.

- Làm thế nào đây gia chủ?

- Đại trưởng lão, lẽ nào chúng ta đợi chết sao?

- Ta chưa muốn chết!

Một số trưởng lão và đệ tử hoảng loạn

Lôi Kinh Thiên cũng nhú mày, hẳn không ngờ Man Hoang Thần Miếu lại bố trí đại trận ở đây. Đại trận này là Huyết Hồn Luyện Thần Trận, có cường giả của Man Hoang Thần Miếu duy trì, dù là Cổ Thần cường giả cũng khó thoát được.

Vu Càn nhìn sự hoảng loạn dưới quảng trường không khỏi cười khẩy, rồi quay sang nói:

- Đại ca, tên tiểu tử Lôi Kinh Thiên kia có chút khó nhằn!

Vu Vũ gật đầu nhìn về Lôi Kinh Thiên, ánh mắt lạnh băng:

- Tiểu tử, đầu hàng Man Hoang Thần Miếu ta sẽ cho ngươi làm thái thượng trưởng lão, tay nắm trọng quyền. Lúc đó Man Hoang Thần Miếu ta nhất thống Thiên Man Vị Diện, ngươi chính là dưới một người mà trên vạn người!

Vu Càn không ngờ đại ca hẳn lại muốn Lôi Kinh Thiên về với Man Hoang Thần Miếu và làm thái thượng trưởng lão, không khỏi cuống lên:

- Đại ca...

Vu Vũ giơ tay lên:

- Được rồi, tự ta có cách giải quyết!

- Thế nào?

Vu Vũ nói tiếp:

- Đầu hàng Man Hoang Thần Miếu, làm thái thượng trưởng lão dưới một người trên vạn người hay là chết? Người suy nghĩ cho kỹ đi! Đương nhiên sau khi về Man Hoang Thần Miếu thì người không cần lo về Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, nó vẫn là của người, mọi thứ của người vẫn là của người.

206. Chương 206: Rút Lui?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 206: Rút lui?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giáo chủ Man Hoang Thần Miếu nói xong thì đợi Lôi Kinh Thiên trả lời, hắn tin rằng đối phương sẽ đưa ra sự lựa chọn đúng đắn.

Không đồng ý, chính là chết!

Đồng ý thì trở thành thái thượng trưởng lão của Man Hoang Thần Miếu, hơn nữa mọi thứ của Lôi Kinh Thiên vẫn là của hắn, bao gồm cả Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, hắn căn bản không mất gì mà còn “lời” to.

Trên Man Hoang Đại Lục này, nhìn từ góc độ nào đó thì thái thượng trưởng lão của Man Hoang Thần Miếu có địa vị còn cao hơn đại đế của Man Hoang Đế Quốc!

- Người tướng Huyết Hồn Luyện Thần Trận của người giữ chân được ta sao?

Lôi Kinh Thiên lạnh lùng nhìn Vu Vũ.

Vu Vũ khựng người, nhưng không phản nộ mà nói:

- Không ngờ người lại nạt ra đây là Huyết Hồn Luyện Thần Trận. Đúng vậy, đây chính là Thượng Cổ đại trận Huyết Hồn Luyện Thần Trận. Thời Thượng Cổ lão tổ Man Hoang Thần Miếu ta dùng trận pháp này giết chết bốn Cổ Thần cường giả, và luyện hoá huyết nhục của họ thành bốn viên Luyện Thần Đan!

Lời nói của Vu Vũ truyền đến tai tất cả cường giả ở quảng trường một cách rõ ràng.

Mọi người nghe thấy trận pháp này kích sát bốn Cổ Thần cường giả và luyện hoá thành Luyện Thần Đan, không ai là không tái mặt, một số gia chủ còn kinh hãi thất sắc.

Họ biết giáo chủ Man Hoang Thần Miếu không hề nói quá, trận pháp này quả thực là sát trận uy danh hiển hách thời Thượng Cổ.

Vu Vũ nhìn Lôi Kinh Thiên, nói tiếp:

- Thực lực của người tuy không tồi nhưng so với bốn vị Cổ Thần cường giả thì còn kém xa lắm.

Ý của Vu Vũ quá rõ ràng, đến bốn vị Cổ Thần cường giả thời Thượng Cổ còn không thoát được khỏi Huyết Hồn Luyện Thần Trận, huống chi là người?

Hắn căn bản không tin Lôi Kinh Thiên lại thoát được khỏi trận pháp này.

Về mặt Lôi Kinh Thiên vẫn bình tĩnh như thế.

- Đại ca, cho dù hắn có theo Man Hoang Thần Miếu thì chỉ e sẽ có dị tâm.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói xen vào.

Vu Vũ gật đầu:

- Ủm, đúng vậy.

Nói đến đây hần nhìn Lôi Kinh Thiên nói:

- Vì thế ngươi phải lập thời thề với danh thiên thần, đồng thời nuốt viên Huyết Hồn Đan này.

Lôi Kinh Thiên nhìn Vu Vũ và Vu Càn người tung kẻ hứng thì thầm cười khẩy. Vu Vũ nói nghe còn hay hơn hát, vừa nói để Lôi Kinh Thiên hần làm thái thượng trưởng lão Man Hoang Thần Miếu giờ lại bắt hần lập lời thề, còn phải uống Huyết Hồn Đan.

Huyết Hồn Đan mà uống vào thì sau này Lôi Kinh Thiên sẽ bị Vu Vũ khống chế, muốn Lôi Kinh Thiên làm gì thì hần phải làm như thế. Chưa biết chừng khi Lôi Kinh Thiên theo Man Hoang Thần Miếu thì hần sẽ bắt Lôi Kinh Thiên giao Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ra.

Vu Vũ nói xong, ánh sáng loé lên trong bàn tay, một viên đan được màu đỏ hiện ra, xem ra chính là Huyết Hồn Đan rồi.

Đúng lúc Vu Vũ định ném Huyết Hồn Đan cho Lôi Kinh Thiên thì đột nhiên kt biến mất, biến mất một cách quỷ dị!

Vu Vũ, Vu Càn, các cường giả Man Hoang Thần Miếu và cả những cường giả khác trên quảng trường, tất cả đều sững người nhìn về chỗ Lôi Kinh Thiên biến mất.

Một người đang sống sờ sờ lại biến mất trước mắt tất cả mọi người.

Không một dấu hiệu báo trước!

Vu Vũ sức tỉnh lại đầu tiên, hét lên:

- Thúc động Huyết Hồn Luyện Thần Trận! Ta không tin ngươi thoát được khỏi đây!

Sắc mặt hần tối lại có phần khó coi.

- Rõ, giáo chủ!

Lập tức sáu vị Thần Cấp cường giả phi thân vào giữa đại trận, vận thần lực thúc động trận pháp.

Nháy mắt, cả quảng trường bắn lên vô số đạo huyết vụ.

Một số cường giả không đề phòng bị huyết vụ chạm phải, không kịp được kêu lên thảm thiết. Chỉ thấy bề mặt da của họ bị một loại độc ăn mòn, dần rữa ra.

Những cường giả khác thấy thế kinh hãi, vội vàng vận chân khí tạo canh khí hộ thể.

Nhưng tiếp đó họ kinh hoàng nhận ra đến canh khí hộ thể cũng bị thứ huyết vụ kia ăn mòn. Tuy rất chậm nhưng đúng là canh khí đang dần mỏng đi.

Tiếng kêu thảm thiết vang lên khắp nơi, khí tức tử vong càng thêm đậm đặc.

Vu Vũ triển khai thần thức không ngừng tìm kiếm từ góc ngách trong không gian, nhưng hần thất vọng khi không có khí tức của Lôi Kinh Thiên.

Dường như Lôi Kinh Thiên đã biến mất thật sự!

- Giáo chủ, lẽ nào tên tiểu tử đó đã rời khỏi Huyết Hồn Luyện Thần Trận rồi sao?

Một vị trưởng lão Man Hoang Thần Miếu nghi hoặc nói.

Nhưng vừa nói xong thì bị Vu Vũ tát một chưởng, ánh mắt hần tối lại:

- Phế vật, rời khỏi Huyết Hồn Luyện Thần Trận? Tên tiểu tử đó chẳng qua dùng thuật ẩn thân trốn vào góc nào đó của trận pháp mà thôi!

- Thật sự như vậy sao? Ngay bản thân hắn cũng không dám khẳng định Long Kinh Thiên liệu có còn trong đại trận không.

Trưởng lão kia hoảng hốt, cúi đầu biết tội.

Vu Vũ quay lại hô:

- Toàn lực thúc động đại trận ép tên tiểu tử đó ra cho ra. Ta không tin hắn thoát được khỏi đại trận này!

Ngay lập tức sáu vị Thần Cấp cường giả toàn lực vận chuyển đại trận, huyết vụ thêm cuồng bạo.

Vu Vũ lại dùng thần thức quét quanh quảng trường, hắn vẫn ôm chút hy vọng. Hắn biết rằng, nếu tia hy vọng này mà bị phá vỡ, Long Kinh Thiên thoát khỏi đại trận, kinh động đến cường giả trong Băng Xà Thành thì sẽ khiến những hòn đảo khác chú, hậu quả khôn lường!

Nhưng cuối cùng thì hắn vẫn biến mất.

Vu Càn đứng bên cạnh cũng chau mày, lần này bọn hắn nhân cơ hội Thánh Sơn khai Khởi, cường giả từ các đảo đến Thánh Sơn, bố trí Huyết Hồn Luyện Thần Trận, sau khi giết hết toàn bộ những người này thì dần chiếm lĩnh các đảo, và cuối cùng thống nhất Băng Sơn Hải Vực.

Nhưng không ngờ lại xuất hiện một biến số là Long Kinh Thiên.

Quả nhiên, khi Vu Vũ và Vu Càn đang lo lắng thì một âm thanh lớn vang lên, cả Băng Xà Đảo rung chuyển. Mọi người ở Man Hoang Đại Lục nhìn thì thấy một ngọn núi vạn trượng nổ tung, rõ ràng là bị cường lực đánh tan.

- Rồi lại một đỉnh núi khác sụp xuống.

Vu Càn thấy thế sắc mặt tối sầm lại.

Không cần nói, chắc chắn là do Long Kinh Thiên thoát khỏi đại trận làm. Núi non sụp đổ, dao động sức mạnh, giờ cường giả trên Băng Sơn Hải Vực biết rồi.

- Đáng ghét, đáng chết!

Mặt Vu Càn đầy sát ý

- Đại ca, giờ chúng ta...chạy hứ?

Vu Càn nhíu mày hỏi

Cường giả ở Băng Sơn Hải Vực đã có phát giác, cường giả từ các đảo khác cũng vội tới, tuy Man Hoang Đại Lục có ba Cổ Thần cường giả nhưng ở đây là Băng Sơn Hải Vực, kịch chiến e không có lợi cho Man Hoang Đại Lục.

- Rút lui? Cho dù muốn thoát thì ta cũng sẽ tìm được tiểu tử ngươi. Ra đây, giết tên tiểu tử đó rồi nói.

Vu Càn mặt lạnh băng, chỉ Long Kinh Thiên nói.

207. Chương 207: Giết Hết Toàn Bộ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 207: Giết hết toàn bộ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lần này Man Hoang Đại Lục tấn công Băng Sơn Hải Vực với quy mô lớn, kế hoạch đã có từ lâu, không biết tốn bao nhiêu tâm huyết, nhưng giờ lại bị Long Kinh Thiên phá hoại, sát ý của Vu Vũ đối với Long Kinh Thiên không cần nghĩ cũng có thể biết được.

Đương nhiên, hắn muốn giết Long Kinh Thiên còn vì một nguyên nhân khác nữa, đó là Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm!

Đúng vậy, trước đó hắn bảo Long Kinh Thiên theo Man Hoang Đại Lục đương nhiên là giả, mục đích của hắn chính là Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

- Có Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, mượn Kỳ Lân Hoả để tu luyện, cộng với bộ Thần Cấp đỉnh giới công pháp của Nhu Nhi mua được ở hội đấu giá Phong Vân, Tử Lô Bá Thiên Quyết, ta sẽ có hy vọng đột phá Thiên Thần Cảnh rồi!

Ánh mắt Vu Vũ lấp lánh.

Vu Vũ đột nhiên ba lên khỏi Cửu Vĩ Long Quy, tay tóm về phía không gian phía ngọn núi đang không ngừng sụp đổ.

- Quỷ Trảo!

- Sư La Thiên Địa!

Chỉ thấy một cái trảo ẩn đen sì khổng lồ xuất hiện tóm vào hư không.

- Tiểu tử, dù có là Cổ Thần cường giả thì cũng sẽ bị Sư La Thiên Địa của ta bắt được!

- Ta không tin người lại có thể trốn!

Hư không chấn động dữ dội.

Vu Vũ thấy thế trong lòng mừng thầm, cười khẩy:

- Tiểu tử, ra đây cho ta!

Rồi hắn nắm chặt hư không một cái và kéo ra, nhưng sắc mặt hắn lập tức tối lại, vì trên quỷ trảo ngoài một đám khí lưu đỏ thì chẳng có gì khác.

Cổ Thần cường giả cũng bị bắt được?

Không ít gia chủ, trưởng lão trên quảng trường đều phì cười.

- Còn là Cổ Thần cường giả cơ à? Ta thấy dù là một con lợn cấp thấp hắn cũng không bắt nổi.

- Vu Vũ, giờ cường giả Băng Xà Đảo đã bị kinh động, đến lúc đó lão tổ của Băng Sơn Hải Vực sẽ tới, đó chính là lúc người phải chết!

Gia chủ, trưởng lão trên quảng trường cười lớn.

Vu Vũ sắc mặt lạnh tanh:

- Lúc ta phải chết? Trước khi lão tổ Băng Sơn Hải Vực các người tới thì ta sẽ toàn bộ các người chết hết!

- Tất cả trưởng lão Man Hoang Đại Lục nghe lệnh, vào hết Huyết Hồn Luyện Thần Trận, thúc động đại trận và giết hết chúng cho ta!

- Rõ, giáo chủ!

Lập tức có mấy chục trưởng lão Man Hoang Đại Lục bay ra phối hợp với sáu vị Thần Cấp cường giả trước đó.

Những trưởng lão này đều có thực lực Thánh Cấp lục, thất trùng.

Uy lực của Huyết Hồn Luyện Thần Trận tăng mạnh, huyết vụ bắn lên trời.

Một số đệ tử thực lực yếu không ngừng kêu thảm thiết.

Nhưng đúng lúc đó, một ngọn núi ở phía xa lại sụp đổ Vu Vũ quay sang, tung trảo về phía đó.

- U Hồn Điện Linh Trảo!

Chỉ thấy trong hư không phủ kín lôi điện, một cái cự trảo màu lam tối khổng lồ hiện ra.

- Ta xem người trốn được đến lúc nào!

Cánh tay Vu Vũ trĩu xuống, gương mặt hần tươi tỉnh, lần này xem còn không bắt được người sao?! Vu Vũ rút cự trảo khỏi hu không.

Hắn khựng người, chỉ thấy trên cự trảo là một quả cầu ánh sáng khổng lồ.

Đột nhiên sắc mặt Vu Vũ thay đổi, hét lên:

- Không xong rồi, mau rút lui!

Chỉ thấy, lúc này, quả cầu ánh sáng đột nhiên nổ tung, khí lưu trong không trung cuồng bạo, sơn mạch bốn bề vỡ tung toé, trời đất rung chuyển.

Một số đệ tử Man Hoang Đại Lục không kịp lui về bị khí lưu cuồng bạo khiến nổ tung cơ thể, huyết vụ bay tứ tán.

Vu Vũ tuy tránh được nhưng cũng bị nổ thê thảm. Nhìn những đệ tử Man Hoang Đại Lục bị nổ máu thịt lẫn lộn, sát ý loé lên trong mắt, nghiêng răng kèn kẹt:

- Long Kinh Thiên!

Nhưng đúng lúc ấy lại có tiếng kêu thảm vang lên.

Quay sang nhìn thì thấy một đệ tử Man Hoang Đại Lục rơi từ trên cao xuống, rồi một đạo hồng quang hiện lên tên cổ hần. Tên đệ tử này khi rơi xuống thì đầu đã lìa khỏi thân, trên vết cắt ở cổ còn những tia hồng quang lưu động.

Những người này rơi xuống mặt đất và hoá thành tro bụi.

Nhìn thấy cảnh tượng đó, cường giả Man Hoang Đại Lục đều giật mình.

- Long Kinh Thiên, người ra đây cho ta!

Vu Vũ giận dữ quát lên:

- Người chỉ biết trốn như vậy thôi sao?

Có điều, hắn vừa dứt lời thì lại một có một đệ tử Man Hoang Đại Lục rơi xuống, cũng như trước, rơi xuống và biến thành tro bụi.

Vu Càn và các cường giả Man Hoang Đại Lục triển khai thần thức tìm kiếm nhưng không thể phát hiện được Long Kinh Thiên.

Bên trong Trấn Thiên Tháp, Long Kinh Thiên nhìn giáo chủ Man Hoang Thần Miếu gầm rú thì cười khẩy, điều khiển Trấn Thiên Tháp tiến tới trước một đệ tử Man Hoang Thần Miếu, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm tung ra, lại một tên nữa mất mạng.

Vốn dĩ dù Trấn Thiên Tháp là thánh phẩm trung giới nhưng khi di động Vu Vũ, Vu Càn vẫn phát hiện được, chỉ có điều xung quanh quảng trường bố trí Huyết Hồn Luyện Thần Trận, Long Kinh Thiên đã lợi dụng sóng dao động của đại trận đó để quấy nhiễu thần thức của Vu Vũ, Vu Càn.

- Ha ha, lão đại nhìn bộ dạng như đĩa phải vôi của lão kia!

Cửu Vĩ Thiên Miêu ở bên cạnh Long Kinh Thiên chỉ Vu Vũ cười nói.

Lúc này Long Kinh Thiên và ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu đã tách ra.

Vu Vũ lúc này không đến mức như Cửu Vĩ Thiên Miêu nói nhưng cũng gần như vậy rồi. Vì Long Kinh Thiên chuyên chọn những đệ tử thiên phú cực tốt của Man Hoang Thần Miếu.

Với nhãn lực của Long Kinh Thiên, chỉ cần nhìn qua là hắn biết rõ về thiên phú của những đệ tử kia.

Những đệ tử vừa mất mạng đều là Đệ Cấp thất trùng, hơn nữa còn có hy vọng đột phá Thánh Cấp.

- Đại ca, cao thủ của Băng Xà Thành đến rồi.

Đúng lúc ấy Vu Càn nhìn về phía xa.

Chỉ thấy có hai thân ảnh đang bay về phía này với tốc độ cực nhanh.

Hai vị Thần Cấp lão tổ đang bế quan của Băng Xà Đảo!

- Rút lui!

Vu Vũ thấy thế vội hô lên.

Hắn biết lần này biết lần này không thể chiếm lĩnh lần lượt từng đảo của Băng Sơn Hải Vực rồi.

Ngay lập tức người của Man Hoang Thần Miếu vội vàng rút đi như thủy triều xuống.

Nhưng đúng lúc chúng muốn rút về thì phong vân trên bầu trời biến sắc, vô số đám lôi vân ngưng tụ bao trùm không gian trong phạm vi vài trăm dặm.

Sắc mặt Vu Vũ thay đổi:

- Nhanh chóng tránh đi, rút lui!

Đồng thời vỗ lên Cửu Vĩ Long Quy:

- Lão Thanh!

Cửu Vĩ Long Quy hiểu ý, há mồm phun về phía lôi vân. Chỉ thấy một đám khí thể màu xanh bắn ra.

Lúc này, trên lôi vân đánh xuống vô số tia lôi điện màu kim và đen.

Điều khiến Vu Vũ kinh ngạc đó là khi đánh xuống khí thể của Cửu Vĩ Long Quy thì những tia lôi điện kia vẫn xuyên qua được và nhắm tới những đệ tử của Man Hoang Thần Miếu ở phía dưới.

Yêu khí của Cửu Vĩ Long Quy với thực lực Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong lại không thể chặn được lôi điện?

- Hộ thể chi luân!

Vu Càn thấy thế ném Tà Thần Luân ra, ba vòng mở rộng tạo thành là chắn định chặn lôi điện lại.

208. Chương 208: Đáp Tạ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 208: Đáp tạ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vô số tia lôi điện đánh xuống, Tà Thần Luân chấn động nhưng cuối cùng vẫn chặn được lôi điện. Vu Vũ, Vu Càn thấy thế thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng rồi lại có một đợt sấm chớp khác đánh xuống.

Vu Vũ kinh nộ, phi thân lên:

- Long Kinh Thiên, ta nhất định sẽ chặt ngươi thành trăm mảnh!

Nói rồi trong tay hắn xuất hiện một cái cự chùy.

Trên cán chùy có vô số đạo phù văn thần bí, thân chùy là có hình đồ đằng lớn.

Đồ đằng toàn thân màu xanh đen, có đầu vượn, thân rắn, có bốn tay cầm chùy giống hệt với chùy của Vu Vũ.

Đó chính là Man Thần Chùy, vật trấn giáo của Man Hoang Thần Miếu.

- Phá!

Vu Vũ cầm chùy đánh về phía lôi vân trên trời.

Chỉ thấy lôi vân bị một chùy đánh tan tành, trên không trung chỉ còn lại tàn tích của lôi điện.

Tuy Vu Vũ đã đánh tan được lôi vân, nhưng những đệ tử Man Hoang Thần Miếu đang trốn chạy thì vẫn đổ mồ hôi lạnh.

Bên trong Trấn Thiên Tháp, thân thể Long Kinh Thiên chấn động, bước lui mấy bước.

- Chủ nhân sao vậy?

Ba người Tử Thiên Long Hoàng giật mình.

Long Kinh Thiên lắc đầu, vận chân khí trong cơ thể:

- Không sao.

Long Kinh Thiên ở trong Trấn Thiên Tháp mà một chiêu công kích bằng chùy của Vu Vũ cũng khiến hắn bị thương.

- Đó chính là Man Thần Chùy?

Long Kinh Thiên nhìn cây cự chùy trong tay Vu Vũ.

- Đúng vậy chủ nhân. Đó chính là Man Thần Chùy, nó là thần khí được tổ sư lập giáo của Man Hoang Thần Miếu, Man Thần tạo ra. Uy lực rất mạnh, năm đó Man Thần có nó, không ai có thể địch lại.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

- Không ai địch được?!

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng kinh ngạc.

- Ma Thần và Tam Tà Thần có lẽ cùng thời kỳ, lẽ nào Tam Tà Thần không phải đối thủ của hắn?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

Tử Thiên Long Hoàng nói:

- Đúng vậy, nếu đánh đơn thì từng người trong Tam Tà Thần không phải đối thủ của hắn, ngay cả Tà Chính cũng không phải.

Mỗi người trong Tam Tà Thần đều không phải đối thủ của Man Thần?!

Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng đều chấn kinh.

Không ngờ tổ sư của Man Hoang Thần Giáp lại mạnh như vậy.

- Đương nhiên, nếu Tam Tà liên thủ thì chắc chắn Man Thần không phải đối thủ.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

Long Kinh Thiên gật đầu, dù vậy cũng đủ để tưởng tượng ra sát uy năm đó của Man Thần rồi, có người như Man Thần tọa trấn Man Hoang Đại Lục, Tam Tà Thần muốn nhất thống Thiên Man Vị Diện là rất khó!

Đúng lúc ấy, Vu Vũ bay lên, cự chùy đánh về bốn phía hư không.

- Chùy Trấn Bát Hoang!

Chỉ thấy dưới một chùy của hắn, vô số đạo năng lượng quỷ dị bắn về bốn phía, đi đến đâu là không gian rung chuyển, vỡ vụn đến đấy.

Long Kinh Thiên nheo mắt, điều khiển Trấn Thiên Tháp tránh né.

- Sức mạnh lớn thật! Lẽ nào đây là man lực?

Lục Dực Tử Phụng kinh ngạc.

- Đúng thế, đây chính là man lực, sản sinh ra sau khi tu luyện Man Hoang Thần Công vượt qua tầng thứ chín! Công kích lực của nó rất mạnh!

Tử Thiên Long Hoàng nói.

- Cũng chính vì man lực mà từng người trong Tam Tà Thần không phải đối thủ của Man Thần.

Sau khi tung ra một chùy, Vu Vũ lạnh băng quét mắt nhìn bốn phía.

Hắn không ngờ như vậy vẫn không thể ép Long Kinh Thiên xuất hiện.

- Đi!

Vu Vũ vung tay lên hô, bay lên lưng Cửu Vĩ Long Quy tiếp tục đưa người Man Hoang Thần Miếu rút đi.

- Lão đại, chúng ta có truy kích tiếp không?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

- Không cần.

Long Kinh Thiên trầm ngâm.

Vu Vũ, Cửu Vĩ Long Quy đều là Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phong, với thực lực của Long Kinh Thiên hiện nay, cùng lắm chỉ gây chút phiền phức cho chúng chứ không thể gây tổn hại gì cho Man Hoang Thần Miếu.

Man Hoang Thần Miếu rút lui, bốn người Long Kinh Thiên ra khỏi Trấn Thiên Tháp.

Long Kinh Thiên nhìn xuống quảng trường, chỉ thấy có không ít đệ tử nằm la liệt, có người toàn thân bị huyết vụ của Huyết Hồn Luyện Thần Trận ăn mòn da thịt, đang rên rỉ thảm thiết.

Cả quảng trường là cảnh tượng thật thê thảm.

Long Kinh Thiên ở phía trên không trung, vận chân khí đánh một quyền ra.

- Phá!

Quảng trường rung chuyển, ánh sáng chói loà.

Rồi hắn lại tung một quyền về nơi khác, cứ thế sáu quyền, cuối cùng bùng một tiếng, Huyết Hồn Luyện Thần Trận nổ tung, huyết vụ bay theo cùng gió.

Kiểm Tiên Đồ Lục phá vỡ đại trận rồi cùng ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu đáp xuống.

Chỉ thấy Trâu gia cũng có không ít người bị huyết vụ xâm thực.

- Long...Long Kinh Thiên tiền bối.

Trâu Vân thấy Long Kinh Thiên tiến lại thì cung kính nói.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Lúc này Trâu Nhất Phàm và các trưởng lão Trâu gia cũng tiến lại chỗ Long Kinh Thiên. Ánh mắt Trâu Nhất Phàm đầy kính sợ, vẻ mặt xúc động nói:

- Đa tạ ơn cứu giúp của Long Kinh Thiên huynh đệ!

Nếu hôm nay không có Long Kinh Thiên thì tất cả mọi người ở quảng trường này, bao gồm cả cường giả Trâu gia chết hết rồi!

Long Kinh Thiên gật gật đầu.

Lúc này có âm thanh xé gió từ xa vọng lại.

- Chuyện gì vậy?

Một tiếng quát đầy uy nghiêm vang lên.

Hai vị Thần Cấp lão tổ của Băng Xà Thành cuối cùng đã tới, một thấp một gầy, hai vị lão đầu.

- Lão tổ!

Thấy họ, Mạnh gia không ai không kinh hỷ, đến trước mặt lão đầu thấp hơn quỳ xuống hành lễ.

- Đứng dậy đi! Mạnh Nhất, người nói xem, chuyện gì vậy?

Lão tổ Mạnh gia nhìn thăm cảnh của các đệ tử, hỏi.

Lần này là đại trưởng lão Mạnh gia, Mạnh nhất dẫn người tới Thánh Sơn.

Mạnh Nhất vội kể lại sự tình cho lão tổ nghe.

- Cái gì? Man Hoang Đại Lục đổ toàn bộ lực lượng tấn công? Cả Giáo chủ Vu Vũ và phó giáo chủ Vu Càn cũng tới?!

Mạnh lão tổ và Trần lão tổ đều kinh ngạc.

Khi biết Vu Càn có được Tà Thần công pháp và Tà Thần Luân của Tam Tà Thần thì càng há hốc mồm, nhưng điều khiến họ kinh ngạc hơn đó là Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đã xuất thế.

- Tà Thần Luân! Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm! Long Kinh Thiên? Long Kinh Thiên ở đâu?

Hai lão tổ vội hỏi.

Mạnh Nhất thận trọng nhìn về hướng Long Kinh Thiên.

Lúc này hai lão tổ mới chú ý tới bốn người Long Kinh Thiên.

Cả hai cùng phi thân đến trước mặt Long Kinh Thiên.

- Đa tạ Long Kinh Thiên huynh đệ đã cứu đệ tử Mạnh gia!

Lão tổ Mạnh gia nở nụ cười khách khí nói với Long Kinh Thiên, lão tổ Trần gia cũng ôm quyền cảm ơn.

Long Kinh Thiên nhìn nụ cười giả tạo của hai lão tổ, gật đầu, vẻ mặt lạnh lùng, rồi nói với ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Chúng ta đi thôi.

Giờ đã tìm thấy Kim Giác Thảo, tất cả loại linh dược đã có đủ, vậy thì đến lúc luyện đan trị thương được rồi.

Nhưng khi Long Kinh Thiên định đi thì hai lão tổ vội đồng thanh:

- Đợi đã!

Long Kinh Thiên quay lại nhìn.

Trần Lão tổ cười:

- Long Kinh Thiên huynh đệ đã cứu các đệ tử từ các đảo, hãy ở lại một ngày để lão tổ các đảo bọn ta lần lượt đáp tạ!

Đáp tạ? Long Kinh Thiên cười khẩy, đương nhiên hắn biết hai người này đang tính toán điều gì. Đáp tạ là giả, mà có ý đồ với Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm của hắn mới là thật!

209. Chương 209: Vong Ôn Phụ Nghĩa

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 209: vong ơn phụ nghĩa

- Lần lượt đáp tạ?

Vẻ mặt Long Kinh Thiên lạnh nhạt.

- Đúng vậy.

Mạnh Trần hai lão tổ tươi cười.

- Không cần đâu.

Long Kinh Thiên nói xong cùng ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu bay lên.

- Đợi đã! Người không được đi!

Trần lão tổ thấy thế cuống cuống bay lên chặn trước mặt Long Kinh Thiên.

Mạnh lão tổ cũng đến trước mặt Long Kinh Thiên.

Lúc này ai cũng có thể nhận ra hai lão tổ này giữ Long Kinh Thiên lại là có ý gì rồi.

- Sao, không được đi?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Trần lão tổ cười khẩy:

- Tiểu tử người nói gì nói lại xem!

Sắc mặt Trần lão tổ tối lại, vừa rồi vội quá nên nhất thời lỡ lời.

Có điều hai người cũng không dám động thủ, vì tuy rằng Mạnh Nhất không nói rõ ràng nhưng nếu Long Kinh Thiên đã cứu được tất cả đệ tử từ tay bọn Man Hoang Thần Miếu thì bốn người bọn hắn cũng không phải đơn giản.

Đúng lúc đấy lại có một vài âm thanh xé gió vang lên.

Rồi sáu thân ảnh xuất hiện.

Hai người thấy họ tới thì vẻ mặt mừng rỡ, đó chính là sáu lão tổ từ các đảo khác.

- Mạnh Nhiên, chuyện gì vậy?

Một người trung niên tóc đỏ hỏi Mạnh lão tổ.

- Tô Đạt đại nhân.

Mạnh lão tổ và Trần lão tổ cung kính hành lễ với người tóc đỏ, Mạnh lão tổ nói:

- Tô Đạt đại nhân, tiểu tử này có Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, chúng ta không thể để hắn đi được!

Thấy có người tới, Mạnh lão tổ cũng không cần giả vờ nữa, cuối cùng cũng hắn cũng nói thẳng ra ý “cảm ơn” thật sự đối với Long Kinh Thiên.

- Cái gì? Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm?!

- Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, đứng đầu trong Thập đại thần kiếm của Man Hoang Đại Lục nằm trong tay hắn?

Người trung niên tóc đỏ và những người khác nghe thế đều chấn kinh, vừa kinh ngạc vừa mừng rỡ nhìn Long Kinh Thiên.

- Đúng vậy, nằm trong tay hắn, hoàn toàn chính xác!

Trần lão tổ cũng gật đầu.

Tám vị lão tổ đứng xung quanh vây lấy bốn người Long Kinh Thiên.

Người trung niên tóc đỏ nhìn bốn người Long Kinh Thiên, cười ha hả:

- Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm! Không ngờ Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm lại xuất thế, hơn nữa lại ở ngay trước mặt ta. Đúng là tổ tông che chở cho Băng Sơn Hải Vực chúng ta. Có Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm thì Thiên Man Vĩ Diện còn gì phải sợ Man Hoang Thần Miếu?

- Đúng vậy, có được Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, lão tổ các đảo cùng tu luyện dựa vào Kỳ Lân hoả khí trong kiếm, thực lực đại tăng, chúng ta sẽ giết đến Man Hoang Thần Miếu!

Năm vị lão tổ khác cũng cười nói.

Xem ra tất cả đều biết trong Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm có ẩn chứa Kỳ Lân hoả khí.

Đương nhiên, trong mắt chúng Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đã là vật nằm trong túi rồi.

Tuy biết bốn người Long Kinh Thiên không đơn giản nhưng chúng cũng không thật sự để tâm.

- Chủ nhân!

Từ Thiên Long Hoàng nhìn điệu cười của tám kẻ đó coi mấy người hần như con mồi, chỉ cần Long Kinh Thiên hạ lệnh là hần sẽ lập tức động thủ!

- Đợi tất cả đến hết rồi nói.

Về mặt Long Kinh Thiên lạnh nhạt, nhìn về phía xa, chỉ thấy lại có năm thân ảnh nữa tới.

Năm vị lão tổ khác!

Bao gồm cả hai người Mạnh Nhiên, tất cả có mười ba vị lão tổ, tất cả đều là Thần Cấp!

Đây chính là thực lực của Băng Sơn Hải Vực!

- Chắc cũng tương đối rồi.

Long Kinh Thiên lẩm nhẩm.

Mười ba lão tổ từ Thần Cấp trở lên, chắc là tất cả cường giả Thần Cấp trở lên của Băng Sơn Hải Vực đã đến cả rồi.

Năm lão tổ đến sau, sau khi biết Long Kinh Thiên có Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm thì phản ứng cũng giống như sáu người Tô Đạt, vừa chấn kinh vừa mừng rỡ.

- Tiểu tử, giao Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ra đây!

Mạnh lão tổ, Mạnh Nhiên thấy tất cả lão tổ Băng Sơn Hải Vực đã đến, trong lòng thấy vững vàng hẳn, không còn khách khí như trước nữa, quát lên với Long Kinh Thiên.

- Đúng thế, giao Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ra, nếu không chắc người cũng biết hậu quả thế nào.

Trần lão tổ cũng quát lên.

Tất cả đệ tử trên quảng trường đều yên lặng nhìn cảnh tượng trước mắt. Họ đều không ngờ được sự tình lại phát triển đến mức này.

- Phụ thân đại nhân, chúng ta...

Trâu Vân nhìn các trưởng lão vây quanh bốn người Long Kinh Thiên, lo lắng nói.

Trâu Nhất Phàm lắc đầu thở dài.

Lão tổ các đảo đã đến, hần có muốn giúp Long Kinh Thiên cũng lực bất tòng tâm.

Mạnh Đình Đình đứng trong đám người cũng nhìn chăm chăm lên trời.

- Tiểu thư, vừa rồi Long Kinh Thiên rất uy phong, giờ các lão tổ đã đến, để xem hần còn uy phong được không.

Thị nữ Tiểu Lan nói, không biết tại sao nàng chẳng có chút thiện cảm nào với Long Kinh Thiên và Cửu Vĩ Thiên Miêu cả.

- Đợi lát ta xe hần quỳ xuống cầu xin các trưởng lão của chúng ta thế nào!

Thị nữ Tiểu Lan nói tiếp.

Nàng rất muốn nhìn thấy bộ dạng khi quỳ xuống cầu xin của bốn người Long Kinh Thiên ra sao.

Mạnh Đình Đình chau mày không nói gì.

Trên bầu trời, Long Kinh Thiên quét mắt nhìn các lão tổ.

Trong mười ba người này, thực lực của người trung niên tóc đỏ là mạnh nhất, Cổ Thần hậu kỳ. Ngoài ra còn có một Cổ Thần sơ kỳ, xem ra mới thăng cấp chưa lâu. Còn lại mười một người đều là Thần Cấp.

Tô Đạt? Long Kinh Thiên nhìn người trung niên tóc đỏ, xem ra là lão tổ của tên Tô Bạch bị hấn phế trong Thánh Sơn.

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Mạnh và Trần lão tổ cười khẩy:

- Hai vị rùa rụt cổ này vừa rồi không phải nói muốn giữ bọn ta lại để đáp tạ sao? Một đám lang sói, lũ chó vong ơn phụ nghĩa! Miêu gia ta ghét nhất là loại thối nát như các người!

Rùa rụt cổ?

Lang sói?

Lũ chó? Loại thối nát?

Tất cả đệ tử từ các nơi nghe câu chữ của Cửu Vĩ Thiên Miêu với lão tổ Mạnh gia và Trần gia thì đều sững sờ.

Hai người đó sau khi sững người thì mặt đỏ gay, rồi chuyển thành tím đầy sát ý. Mấy nghìn năm nay chưa từng có kẻ nào dám nhục mạ họ như vậy!

Mấy lão tổ còn lại cũng kinh ngạc, không ngờ Cửu Vĩ Thiên Miêu lại ngông như vậy!

Đúng lúc Trần và Mạnh lão tổ định ra tay thì người tóc đỏ kia nói:

- Mạnh Nhiên, việc tiểu tử này nói là thế nào!

Đương nhiên là hấn chỉ việc vong ơn phụ nghĩa, hấn cũng muốn biết trước khi hấn đến đã xảy ra chuyện gì.

Dưới quảng trường còn có rất nhiều thi thể các đệ tử. truyện copy từ

Mạnh, Trần lão tổ còn chưa lên tiếng thì một vị lão tổ đến sau quát:

- Chắc chắn bốn kẻ này là gian tế do Man Hoang Thần Miếu phái đến. Chắc chắn những đệ tử kia là do chúng giết!

Người tóc đỏ chau mày nhìn Mạnh Nhiên.

Mạnh Nhiên lưỡng lự một lát nói:

- Giáo chủ Vu Vũ và phó giáo chủ Vu Càn của Man Hoang Thần Miếu đích thân dẫn cường giả đến tấn công, là bốn người đó cứu các đệ tử.

210. Chương 210: Phá Khí Hải Của Chúng Đi!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 210: Phá khí hải của chúng đi!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mạnh lão tổ tuy không muốn thừa nhận nhưng đó là sự thật. Các đệ tử ở dưới kia có thể làm chứng, hắn cũng không thể đổ tội cho bốn người Long Kinh Thiên giết chết những đệ tử kia trước mặt bao nhiêu người như vậy.

Lão tổ vừa nói Long Kinh Thiên giết những đệ tử kia nghe thế khựng người, mặt đỏ lên.

Nhưng giáo chủ Vu Vũ và phó giáo chủ Vu Càn dẫn quân Man Hoang Thần Miếu đến tấn công Bằng Sơn Hải Vực khiến họ kinh ngạc.

- Cái gì? Địch thân giáo chủ Vu Vũ đến đây?

Người tóc đỏ Tô Đạt ngạc nhiên:

- Người chắc chắn là Vu Vũ?

- Đúng vậy Tô Đạt đại nhân.

Mạnh lão tổ gật đầu nói.

Khi hắn đến thì Man Hoang Thần Miếu đã rút lui, nhưng chắc đại trưởng lão Mạnh Nhất không dám lừa hắn.

- Còn nữa, không chỉ Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm mà cả Tà Thần Luân cũng đã xuất thế!

Trần lão tổ nói.

- Cái gì? Thượng Cổ thần khí Tà Thần Luân cũng xuất thế rồi?

Mấy trưởng lão Tô Đạt chấn kinh, đây đúng là thông tin kinh thiên động địa!

- Hơn nữa, nó đang nằm trong tay Vu Càn. Hắn không chỉ có được Tà Thần Luân mà còn cả Tà Thần công pháp của Tam Tà Thần.

Mạnh lão tổ nói.

- Vu Càn có được Tà Thần Luân?!

- Và cả Tà Thần công pháp?

- Tà Thần Luân và Tà Thần công pháp ở trong Tà Thần Cung, làm thế nào mà Vu Càn có được? Lẽ nào hắn vào Tà Thần Cung và ra được?!

Tô Đạt và các lão tổ khác đều chấn kinh.

Nếu Vu Càn có được Tà Thần Luân và Tà Thần công pháp thì chắc không lâu sau là Man Hoang Thần Miếu lại có thêm một Cổ Thần hậu kỳ cường giả. Đến lúc đó Bằng Sơn Hải Vực vốn đã yếu thế hơn sẽ càng khó lòng ứng phó!

Tô Đạt cũng nghĩ tới vấn đề này.

- Nếu người đã cứu các đệ tử Bằng Sơn Hải Vực thì ta cũng không làm khó người.

Tô Đạt quay lại nói với Long Kinh Thiên:

- Chỉ cần người giao Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ra đây, ta có thể để các người đi!

Mạnh lão tổ nghe thế, nói:

- Tô Đạt đại nhân, nếu thả bốn kẻ này đi thì hậu hoạ vô cùng. Chúng ta đoạt đi Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm chắc chắn chúng sẽ ôm hận, sau này sẽ báo thù!

- Đúng vậy Tô Đạt đại nhân, chưa biết chừng sau khi đi chúng sẽ liên thủ với Man Hoang Thần Miếu.

Trần lão tổ tiếp lời.

- Đến lúc đó sẽ rất bất lợi cho Bằng Sơn Hải Vực chúng ta!

- Đúng thế Tô Đạt đại nhân. Mạnh và Trần lão tổ nói có lý.

Lão tổ lúc trước nói Long Kinh Thiên giết các đệ tử cũng phụ hoạ.

Tô Đạt nhú mày.

- Tô Đạt đại nhân, hay là thế này, chúng giao Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ra rồi chúng ta phá khí hải của chúng rồi mới thả.

Mạnh lão tổ nói.

Phá khí hải chính là phế hết thực lực của mấy người Long Kinh Thiên.

Sau này bọn Long Kinh Thiên sẽ là phế nhân!

- Đúng vậy, nể mặt chúng đã cứu các đệ tử.

Trần lão tổ nói.

- Chúng ta không giết, chỉ phá khí hải của chúng là được.

Lời này nói cứ như không giết bọn Long Kinh Thiên đã là tốt lắm rồi.

Tô Đạt trầm ngâm một lúc, gật đầu nói:

- Cũng được!

Đúng là nếu Long Kinh Thiên liên thủ với Man Hoang Thần Miếu thì phiền phức sẽ rất lớn.

Bọn Tô Đạt nhìn về bốn người Long Kinh Thiên.

Lúc này, Long Kinh Thiên này giờ vẫn lạnh lùng nhìn bọn Mạnh lão tổ bỗng bật cười lớn, tiếng cười chấn động không gian khiến màng nhĩ các đệ tử nhói đau.

Trong tiếng cười của hắn mang một luồng sát ý, sát ý mạnh đến cực điểm.

Rất lâu rồi chưa kẻ nào khiến Long Kinh Thiên động nộ như vậy!

Dù là Cổ Phạn năm đó, cả Lôi Hạo Hiên cũng không!

Tô Đạt chau mày:

- Tiểu tử, ta biết thực lực bốn người rất khá, nhưng bọn ta mười ba Thần Cấp, người không thoát được đâu. Tốt nhất là giao Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ra đây!

Mạnh lão tổ cảm nhận được sát ý của Long Kinh Thiên, cười khẩy:

- Tiểu tử này còn dám có sát ý với bọn ta, ta thấy phá khí hải rồi cắt đứt kinh mạch của chúng đi nữa!

- Mạnh lão tổ nói đúng.

Trần lão tổ nói.

Lúc này Long Kinh Thiên ngừng cười, hàn quang loé lên trong mắt, hồng quang toả sáng, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm xuất hiện trong tay.

- Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm ở đây, các người có bản lĩnh thì tới mà lấy!

Long Kinh Thiên cười khẩy, nói rồi hắn phi thân hô lớn:

- Hợp thể!

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng hiểu ý, lập tức hoá thành đạo ánh sáng chui vào cơ thể Long Kinh Thiên.

Mấy người Mạnh lão tổ thấy ba người kia chui vào cơ thể Long Kinh Thiên thì sửng người, hiển nhiên là chưa hiểu chuyện gì.

Nhưng rồi tất cả cùng nhìn thấy khí thể toàn thân Long Kinh Thiên không ngừng tăng lên, vô số đạo lôi điện bắn ra từ cơ thể hắn, phong vân biến sắc.

Lôi vân hình thành, tiếng nổ vang trời.

Cả bầu trời tối sầm lại.

- Đây, đây...

Mạnh lão tổ nhìn Long Kinh Thiên sắc mặt đại biến.

- Hợp thể với tam thú? Sao...sao có thể?!

Mạnh lão tổ thất thanh kêu lên, ngay cả Tô Đạt và những trưởng lão khác cũng chấn kinh.

Các đệ tử phía dưới tuy đã chứng kiến Long Kinh Thiên hợp thể nhưng lần này nhìn lại vẫn không giấu nổi sự chấn kinh.

Dường như chỉ trong nháy mắt Long Kinh Thiên đã hợp thể xong, năm cái đuôi sau lưng, hoa văn cự long và phượng hoàng quần quanh người, khí tức mạnh mẽ lan toả khắp không gian.

Long Kinh Thiên tay cầm Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, đứng trên cao như ma thần tuyệt thế, không gian xung quanh lại có băng tuyết rơi.

- Cổ Thần hậu kỳ?

Tô Đạt cảm ứng khí tức của Long Kinh Thiên, nói.

Cổ Thần hậu kỳ?

Tuy kinh ngạc khi Long Kinh Thiên lại hợp thể được với ba thú, nhưng khi thấy thực lực của hắn sau hợp thể chỉ là Cổ Thần hậu kỳ thì hắn cũng yên tâm.

- Công pháp này mà Băng Sơn Hải Vực chúng ta có được...

Một vị lão tổ nói.

Đây chính là Cổ Thần cường giả còn lại ngoài Tô Đạt.

Mấy người khác nghe thế cũng sợ hãi, hai mắt sáng rực nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cười khẩy, trước sự chăm chú của chúng biến mất giữa không trung.

Tất cả sững người.

Tô Đạt sắc mặt đại biến, hô lên:

- Tất cả cẩn thận!

Nhưng hắn vừa dứt lời thì thấy vô số đạo kiếm quang từ trong hư không bắn ra.

Kiểm quang với tốc độ tuyệt luân mang trong mình sức mạnh hủy diệt.

Các lão tổ sợ hãi, cùng ra tay.

Mạnh lão tổ cầm một thanh băng kiếm vung lên, phía trước xuất hiện bức tường băng, kiếm khí của Long Kinh Thiên lao tới nổ tung.

- Ta còn tưởng công kích thế nào, chẳng qua chỉ vậy thôi!

Mạnh lão tổ thấy chặn được kiếm khí thì cười khẩy.

211. Chương 211: Mạnh Lão Tổ, Chết!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 211: Mạnh lão tổ, chết!

Mạnh lão tổ Mạnh Nhiên vừa nói xong thì đột nhiên một thân ảnh lướt qua trước mặt, rồi hắn nghe thấy một giọng nói sắc lạnh.

- Đại La Chưởng!

- Thay đổi càn khôn!

Rồi một luồng năng lượng khiến hắn cũng phải sợ hãi ập tới.

Hắn kinh hãi nhìn ánh mắt lạnh lùng của Long Kinh Thiên, băng kiếm trong tay hốt hoảng giơ lên công kích về phía trước.

Sau đó giống như cả một ngọn núi lớn đâm tới, thân thể hắn bay ngược ra sau, băng kiếm cũng tuột khỏi tay.

Mạnh lão tổ kêu lên thảm thiết, đệ tử Mạnh gia và từ những đảo khác kinh hãi nhìn thấy Mạnh lão tổ không ngừng quay tròn trên không trung, y phục trên người thì bị nổ tung.

Cuối cùng rơi xuống quảng trường, đệ tử ở dưới kêu lên rồi tránh ra.

Ừnh!

Một âm thanh lớn vang lên, cả quảng trường chấn động, Mạnh lão tổ nằm bẹp dưới đất, vừa hay rơi xuống trước mặt đệ tử Mạnh gia.

Người Mạnh gia thấy lão tổ nằm trước mặt thì ai cũng kinh hoàng, sợ hãi lan toả trên gương mặt.

Mạnh lão tổ là chỗ dựa tinh thần trong lòng bao đời đệ tử Mạnh gia, nhưng bây giờ lại bị kẻ khác một chiêu đánh cho gần chết!

Mạnh Đình Đình kinh hoàng nhìn lão tổ toàn thân đầy máu, đầu óc nhất thời trống rỗng.

Thị nữ Tiểu Lan thì sắc mặt tái nhợt, toàn thân run lẩy bẩy.

Kim Bào lão tổ là Thần Cấp thất trùng, cũng không chịu nổi một quyền của Long Kinh Thiên, huống hồ là Mạnh lão tổ?

Giờ Long Kinh Thiên đã hợp thể với tam thú, một quyền tung ra thì Cổ Thần trung kỳ cường giả cũng sẽ cùng kết cục này!

- Tiểu tử! Ngươi dám!

Đúng lúc đấy tiếng quát phẫn nộ của Tô lão tổ vang lên. Rồi các lão tổ khác cũng thét lên, mười hai vị lão tổ cùng oanh kích về phía Long Kinh Thiên.

Mười vị Thần Cấp, hai vị Cổ Thần cùng ra tay, dù là một ngọn núi nghìn dặm cũng sẽ bị san bằng!

Nhưng khi công kích của họ sắp đánh lên người Long Kinh Thiên thì hắn bỗng lướt đi, mười hai đòn công kích đánh lên tàn ảnh của Long Kinh Thiên rồi rơi lên tế đài của Thánh Sơn. Chỉ thấy tế đài khổng lồ đặt cấm chế lập tức nổ tung.

Cấm chế của tế đài có thể chịu được công kích của Cổ Thần hậu kỳ cường giả, nhưng không thể chống đỡ nội công kích liên thủ của mười hai vị lão tổ.

Tế đài nổ tung, đá vụn bay tứ tung, một số đệ tử không tránh kịp, bị đá bay trúng người, hộc máu tươi, kêu lên thảm thiết.

Mười hai vị lão tổ thấy vậy càng phẫn nộ.

- Hừ!

Đúng lúc ấy, một tiếng hừ lạnh vọng ra trong hư không, rồi giọng nói Long Kinh Thiên vang lên:

- Kỳ Lân chi nộ!

Chỉ thấy vô số đạo kiếm quang bắn ra, một con thần thú Kỳ Lân toàn thân bốc cháy lao thẳng về phía mười hai vị lão tổ.

Mười hai lão tổ kinh hãi, nhắc tay oanh kích đánh tan kiếm quang, nhưng khi đánh lên người con thần thú Kỳ Lân, thần thú vỡ tan rồi lại ngưng tụ.

Tô Đạt thấy thế, phi thân lên trước tung một quyền.

- Du Thần Quyền! Trói lại cho ta!

Chỉ thấy vô số đạo khí kinh mạnh mẽ như những sợi tơ khổng lồ quấn lấy con Kỳ Lân, buộc chặt không gian xung quanh.

Nhưng Tô Đạt vừa trói được Kỳ Lân thì nó đã tan biến thành vô số đạo hoả quang.

Rồi Tô Đạt nghe thấy tiếng kêu kinh hoàng của Trần lão tổ:

- Không!!!

Hắn và các trưởng lão gĩa mình, nhìn thì thấy Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm biến thành một đạo kiếm quang đỏ rực xuyên qua ngực Trần lão tổ.

Ngực Trần lão tổ xuất hiện một cái lỗ đỏ rực.

Trần lão tổ không dám tin nhìn lỗ trước ngực mình, rồi nhìn Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm trong tay Long Kinh Thiên. Lúc này kiếm đã trở về với hắn.

- Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm!

Trần lão tổ khó khăn nói, rồi ngã vật ra. Hắn không thể ngờ có một ngày mình lại chết dưới Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm!

Trần lão tổ ngã ra, thân thể đột nhiên biến thành tro bụi.

Chúng đệ tử Trần gia sắc mặt tái xám.

Tất cả lão tổ cùng kinh hãi.

- Du Thần Linh Vực!

Đúng lúc ấy, Tô Đạt hô lên, chỉ thấy vô số băng quang bắn ra từ cơ thể hắn, khí tức Cổ Thần hậu kỳ triệt để bạo phát.

Long Kinh Thiên liền một lúc kích sát Mạnh và Trần lão tổ, điều này đã hoàn toàn kích nộ hắn.

Giờ hắn không giữ thực lực nữa.

Cùng với khí tức của hắn bạo phát ra, không gian trở nên đặc quánh.

Du Thần Linh Vực!

Cổ Thần Linh Vực Không Gian của Tô Đạt!

Nhưng Du Thần Linh Vực của Tô Đạt khi sắp tới cạnh Long Kinh Thiên thì Long Kinh Thiên đột nhiên biến mất giữa không trung, không còn chút khí tức nào nữa.

- Hôm nay giết Mạnh, Trần lão tổ trước, hai năm sau ta sẽ quay lại lấy mạng các ngươi!

Giọng nói Long Kinh Thiên vang vọng trong không gian.

Chúng lão tổ thi triển thần thức nhưng không thể nắm bắt được vị trí của Long Kinh Thiên.

Hai mắt Tô Đạt trở nên âm u.

Hắn biết Long Kinh Thiên đã mang theo Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đi khỏi đây rồi!

Nhìn Mạnh lão tổ nằm dưới đất, sắc mặt của Tô Đạt và các lão tổ khác rất khó coi.

Tô Đạt tới bên cạnh Mạnh Nhiên, chỉ thấy trước ngực hắn có một cái chưởng ấn lớn, xung quanh như bị nghiền nát nhìn mà kinh hãi.

Sinh cơ không ngừng mất đi trong cơ thể Mạnh Nhiên, ngay cả Thiên Thần cường giả cũng không thể cứu nổi.

- Chưởng lực khủng bố thật!

- Đại La Chưởng? Đó là võ kỹ gì vậy? Ta chưa bao giờ nghe Thiên Man Vị Diện có thứ võ kỹ này.

- Tên Long Kinh Thiên đó e là hai năm nữa sẽ quay lại.

Chúng trưởng lão sắc mặt khó coi, hồi tưởng lại cảnh tượng Mạnh, Trần trưởng lão bị kích sát, không giấu nổi sự lo lắng.

Hai năm sau, nếu Long Kinh Thiên quay lại?

- Hai năm.

Tô Đạt cười khẩy.

- Hy vọng hai năm sau người dám tới Băng Sơn Hải Vực. Đến lúc đó ta sẽ khiến người có đi mà không có về.

Tuy rất kinh ngạc về công kích lực của Long Kinh Thiên nhưng Tô Đạt không tin hai năm sau thực lực Long Kinh Thiên tăng được bao nhiêu.

Hai năm, đối với Thần Cấp cường giả thì chỉ là một cái chớp mắt.

Đừng nói hai năm, dù là hai mươi năm hắn cũng không tin Long Kinh Thiên sẽ có khả năng uy hiếp hắn.

- Thu thi thể của lão tổ bọn họ về.

Tô Đạt quay lại nói với đại trưởng lão Mạnh gia, Mạnh Nhất.

Mạnh Nhất vội đáp lời, hoảng hốt vác xác Mạnh Nhiên lên.

- Các gia chủ, trưởng lão nghe lệnh, bắt đầu từ hôm nay phong tỏa mọi hải lộ Băng Sơn Hải Vực, phát hiện kẻ khả nghi bắt toàn bộ. Ai phản kháng giết không cần hỏi!

Tô Đạt hạ lệnh.

- Rõ!

Các gia chủ, trưởng lão cũng đáp.

Trần Nhất Phàm nhìn hướng Long Kinh Thiên biến mất, trong lòng thâm cảm thán.

212. Chương 212: Độ Kiếp Kỳ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 212: Độ Kiếp Kỳ

Sau khi rời đi, Long Kinh Thiên bay một mạch ra ngoài Băng Sơn Hải Vực, vài ngày sau ra khỏi khu vực này. đọc truyện mới nhất tại .

- Lão đại, chúng ta đang ở đâu vậy?

Ra khỏi Băng Sơn Hải Vực, Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

- Ma Thần Chiến Trường.

Long Kinh Thiên đáp.

- Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường?!

Cả ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng thốt lên.

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Lão đại, thật sự phải đến Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu có chút không dám tin, hoặc có thể nói hẳn không hiểu Long Kinh Thiên vẫn muốn đến Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường làm gì.

Dù sao Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử Quả và Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đều đã tìm được rồi.

- Thần khí của Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường là đồ tốt, lẽ nào người không muốn tu luyện trong đó?

Long Kinh Thiên nói.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu khựng người.

Với người khác mà nói thì Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường là cấm địa, nhưng với bọn Long Kinh Thiên thì lại là bảo địa!

Long Kinh Thiên vẫn muốn xây động phủ, mà Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường chính là nơi tốt nhất cho hẳn.

Hồi đó rời khỏi Tà Thần Cung hẳn đã có ý định này, chỉ cần đến Băng Xà Đảo tìm thấy ba loại linh dược Kim Giác Thảo là hẳn quay về Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường tu luyện.

Đương nhiên, ngoài tu luyện ra hẳn còn một ý định khác, đó chính là thống nhất Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường!

Chỉ cần thống nhất Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường, khống chế vô số tử linh yêu thú, biến dị yêu thú, bán ma bán thần quái vật, cộng với ma khí ở Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường làm lá chắn tự nhiên, đến lúc đó, dù là Ma Tộc tấn công hẳn cũng không sợ.

Nhưng ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu không biết đến ý định này của Long Kinh Thiên.

- Chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên nói.

Giờ hẳn phải tìm một nơi tu luyện, đột phá Độ Kiếp Kỳ rồi nói.

Một ngày sau, Long Kinh Thiên và ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu dừng lại ở một khu rừng rậm.

- Chúng ta ở đây mấy ngày, ba người hộ pháp cho ta.

Long Kinh Thiên đến khoảng đất trống trong rừng, nói.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu cung kính đáp vâng.

Long Kinh Thiên bèn bố trí cấm chế ở xung quanh sau đó lấy ra hai quả Thánh Quả.

- Thánh Quả!

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy thế kinh ngạc.

Giờ họ mới biết tại sao Long Kinh Thiên lại vội đến đây tu luyện thế.

Long Kinh Thiên ăn hai quả Thánh Quả, vô số dòng noãn lưu lưu động, chuyển hoá thành từng đợt Tiên Thiên Huyền Khí, Hỗn Độn Đại La Thiên vận chuyển luyện hoá Tiên Thiên Huyền Khí.

Dần dần toàn thân Long Kinh Thiên được bao bọc quanh lõi điện, kim vân.

- Lần này chủ nhân sẽ đạt tới Độ Kiếp Kỳ.

Lục Dực Tử Phụng nhìn Long Kinh Thiên nói.

Ba người theo Long Kinh Thiên lâu như vậy cũng biết cảnh giới hần tu luyện khác với họ.

Lục Dực Tử Phụng biết cảnh giới tiếp theo của Long Kinh Thiên là Độ Kiếp Kỳ, tương đương với Thánh Cấp ở Vị Diện này.

- Nếu đệ tử ở Bằng Sơn Hải Vực ăn Thánh Quả sẽ đột phá từ Đế Cấp lên Thánh Cấp, thì chủ nhân chắc chắn cũng sẽ đạt đến Độ Kiếp Kỳ!

Tử Thiên Long Hoàng nói.

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu có phần chán nản:

- Giờ ta đã không phải đối thủ của lão đại, đến khi lão đại đạt đến Thánh Cấp, vậy thì không phải lão đại chỉ cần một ngón tay là đánh bại ta sao?!

Một ngón tay.

Lục Dực Tử Phụng cười:

- Một ngón tay? Đến lúc đó chủ nhân chẳng cần nửa ngón tay cũng khiến ngươi dở sống dở chết!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe thế lại càng buồn.

Nửa ngón tay!

Giờ trong bốn người thực lực hần là yếu nhất. Điều này khiến lòng tự tin Vương Thú của Dị Thú Tộc năm đó của hần bị dả kích.

- Tiểu Miêu, ngươi không so được với chủ nhân đâu.

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng đùa:

- Đương nhiên, ngươi có thể so với Tiểu Phụng. Chưa biết chừng hai năm sau ngươi sẽ đuổi kịp Tiểu Phụng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu gọi Tử Thiên Long Hoàng là Lão Long, còn với Tử Thiên Long Hoàng thì Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng là Tiểu Miêu và Tiểu Phụng.

Thật ra tuy Tử Thiên Long Hoàng nói đùa nhưng cũng không phải hư ngôn. Với tốc độ hồi phục của Cửu Vĩ Thiên Miêu, trong hai năm chắc chắn sẽ hồi phục đến thực lực đỉnh phong năm đó, Thần Cấp thất trùng đỉnh phong, đuổi kịp Lục Dực Tử Phụng.

Đương nhiên với tiền đề là trong hai năm Lục Dực Tử Phụng không đột phá lên Thiên Thần Cảnh.

Hai ngày sau.

Kim vân xung quanh Long Kinh Thiên đột nhiên trở nên bất định, những con lôi hệ thần thú bên trên đỉnh đầu cũng không ngừng biến đổi.

Ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình, căng thẳng nhìn Long Kinh Thiên.

Chỉ thấy kim vân quanh người hần không ngừng lan rộng, khí lưu chạy bốn phía.

Trên không trung, lôi điện đan xen, hình thành vô số đạo kiếp vân.

- Đây là kiếp vân gì mà áp lực lớn vậy? Ngay cả Thần Cấp cường giả đột phá Cổ Thần, kiếp vân cũng không mạnh thế này chứ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn lên trời, kinh ngạc nói.

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng chấn kinh, đám kiếp vân này tạo ra áp lực khiến Cổ Thần cường giả như Tử Thiên Long Hoàng cũng cảm thấy nặng nề.

- Kiếp vân đã mạnh thế này, lát đến kiếp lôi chắc chắn sẽ cực kỳ khủng bố. Chủ nhân có vượt qua được không?

Lục Dực Tử Phụng không khỏi lo lắng.

- Chắc là được.

Tử Thiên Long Hoàng nói, chỉ là khi cảm nhận uy lực từ kiếp vân hấn cũng không dám chắc chắn.

Kiếp vân cuộn cuộn, áp lực ngày một lớn, không ngừng thai nghén sức mạnh hủy diệt.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng không khỏi thót tim.

Uỳnh!

Đột nhiên kiếp vân vỡ ra một cái lỗ lớn, một đạo lôi long từ trong thoát ra đánh xuống Long Kinh Thiên.

Sắc mặt ba người Tử Thiên Long Hoàng đại biến.

Nhưng đúng lúc ấy họ nhìn thấy, khi lôi long đánh lên người Long Kinh Thiên thì hấn không hề suy sụp lôi long tan đi, Long Kinh Thiên giống như một cái hố đen hút hết sức mạnh kiếp lôi.

- Cái này?!

Ba người chấn kinh.

Rồi lại một đạo lôi long nữa đánh xuống, hết lượt này đến lượt khác. Sau mấy chục lượt cuối cùng kiếp vân tan đi, lôi quang lấp lánh quanh người Long Kinh Thiên, một luồng khí tức cường hãn toả ra từ Long Kinh Thiên khiến ba người kia bất giác thối lui.

Long Kinh Thiên ngồi đó tiếp tục vận công pháp không ngừng hấp nạp sức mạnh trong kiếp lôi tôi luyện thân thể.

Khi kiếp lôi đánh lên người, hấn cảm thấy vô cùng thoải mái, hấn nhận ra lôi điện kim sắc và hắc sắc trong linh hồn chỉ hải không ngừng lưu động, dường như lại có sự thay đổi.

Một ngày nữa trôi qua, Long Kinh Thiên mở mắt.

- Lão đại!

- Chủ nhân!

Thấy Long Kinh Thiên tỉnh lại, mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng mừng rỡ bay lại.

Long Kinh Thiên đứng dậy.

- Lão đại không sao chứ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu không kìm được hỏi. Đây là lần đầu tiên hấn thấy người khác độ kiếp, lại ngồi đó cho kiếp lôi oanh kích!

- Ta có thể có chuyện gì được?

Long Kinh Thiên cười, cuối cùng hồi phục đến Độ Kiếp Kỳ rồi, tâm trạng hấn rất tốt, nói với Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Tiếp một chiêu của ta!

213. Chương 213: Đột Phá Lần Nữa

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 213: Đột phá lần nữa

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: (.

Dịch: Nhóm dịch black

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe thể sắc mặt thay đổi, sợ đến mức phi thân trốn đi, kêu lên:

- Lão đại đừng giày vò ta nữa. Cái thân còi này của ta sao chịu nổi một quyền của lão đại!

Nét mặt Cửu Vĩ Thiên Miêu rất khoa trương khiến Tử Thiên Long Hoàng cười ha hả, Lục Dực Tử Phụng cũng che miệng cười.

Long Kinh Thiên cười, tiểu tử này! Rồi hắn tung một quyền đánh về phía khu rừng trước mặt, chỉ thấy quyền kinh của hắn đi đến đâu những ngọn cây cao vút lập tức đổ rạp.

Một cây, hai cây, ba cây, lấy Long Kinh Thiên là trung tâm, một hàng cây cổ thụ đổ rạp một hàng dài về tới phía xa.

Nhìn thấy hàng nghìn ngọn cây đổ Cửu Vĩ Thiên Miêu run rẩy, may mà lúc này không phải hắn, nếu đánh lên người hắn thì e là kết cục còn thảm hơn đám cây kia.

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cũng kinh ngạc trước uy lực của Long Kinh Thiên. Ngay một quyền của Thánh Cấp thất trùng đỉnh phong cũng không mạnh thế này chứ?

Nhưng Long Kinh Thiên chỉ mới thăng cấp lên Độ Kiếp Kỳ thôi!

- Chủ nhân, thực lực hiện nay?!

Lục Dực Tử Phụng kinh ngạc.

- Dưới Thần Cấp là không có địch thủ!

Long Kinh Thiên nói.

Hắn biết rõ thực lực mình hiện nay, tuyệt đối có thể giết chết Thánh Cấp thất trùng đỉnh phong, có thể chiến với Thần Cấp nhất, nhị trùng.

Hắn phát hiện những ngày qua tu luyện, bản thể hắn ngày càng cường hãn hơn.

Dưới Thần Cấp là không có địch thủ!

Tuy biết Long Kinh Thiên thăng cấp lên Độ Kiếp Kỳ sẽ rất mạnh, nhưng khi tận tai nghe Long Kinh Thiên nói thì vẫn kinh ngạc. Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng vậy.

- Chủ nhân, vậy giờ chúng ta đến Ma Thần Chiến Trường?

Một lát sau Tử Thiên Long Hoàng hỏi.

- Không vội.

Long Kinh Thiên xua tay nói.

- Ta còn phải luyện đan.

Luyện đan, cuối cùng cũng đến lúc chữa trị kinh mạch rồi.

Long Kinh Thiên té Tà Thần Đỉnh ra rồi lấy ra mấy chục loại linh dược hiếm như Cửu Sắc Hoa, Vô Diệp Tử Quả, Thiên Yêu Quả, Kim Giác Thảo ra. Mấy chục loại linh dược lơ lửng trên không trung, xung quanh đầy mùi hương khiến người ta dễ chịu.

Long Kinh Thiên vung tay lên, chỗ linh dược này rơi vào trong Tà Thần Đỉnh, thiên địa chi hỏa không ngừng hội tụ về phía hắn.

Giờ thực lực của Long Kinh Thiên đã mạnh hơn nhiều lần so với khi thi đấu luyện với Ải Nhân Tộc, thiên địa chi hỏa giống như thủy triều, cảm giác như vô cùng vô tận.

Lượng thiên địa chi hoả vây quanh người Long Kinh Thiên hình thành hành vô số con hoả long. Mỗi con đều to cỡ như khi thi đấu luyện khí. Sau khi có tới ba mươi con hoả long Long Kinh Thiên mới dừng lại, hai tay vung lên, hoả long không ngừng uốn lượn quanh Tà Thần Đỉnh và phun lửa.

Còn Long Kinh Thiên không ngừng tạo luyện đan pháp quyết.

Không lâu sau, bên trong Tà Thần Đỉnh toả ra mùi hương đan dược hấp dẫn, hơn nữa thấp thoáng còn có tiếng rỗng phượng ngâm.

- Không biết chủ nhân luyện chế đan dược gì?

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc.

Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng lắc đầu.

Ba mươi con hoả long không ngừng phun lửa, bên trong Tà Thần Đỉnh ánh sáng càng ngày càng sáng rực chỉ thấy bên trên Tà Thần Đỉnh ánh sáng giống như những đoá hoa không ngừng nở rộ.

- Dị tượng!

Ba người Tử Thiên Long Hoàng thấy thế kinh ngạc.

Trong truyền thuyết nói khi luyện ra vũ khí hoặc đan dược nghịch thiên thì sẽ xuất hiện dị tượng.

Năm đó Thập đại thần kiếm của Thiên Man Vị Diện xuất thế cũng có dị tượng. Ánh mắt ba người Tử Thiên Long Hoàng rực cháy nhìn Tà Thần Đỉnh.

Cứ vậy hơn ba tiếng sau, trán Long Kinh Thiên loé sáng, một viên lấp lánh kim quang hiện ra trước mặt mọi người.

Ba người kinh ngạc nhìn, xung quanh viên đan dược đó là Tiên Thiên Huyền Khí.

- Tiên...Tiên Thiên Huyền Khí. Đây là thần dược gì vậy?

Tử Thiên Long Hoàng kêu lên kinh ngạc.

Đây chính là Tiên Thiên Tức Nhưỡng!

Một viên!

Long Kinh Thiên luyện ra đan dược này quyết định dung hợp một viên Tiên Thiên Tức Nhưỡng để nâng cao hiệu quả.

Tuy nhưng món linh dược như Cửu Sắc Hoa quý hiếm nhưng tuổi dù sao cũng hơi ít, nếu có Tiên Thiên Huyền Khí thì có thể bù đắp thiếu hụt này.

Không chỉ có thể bù đắp mà còn phát huy được gấp chục, gấp trăm lần tác dụng vốn có của đan dược.

Tiên Thiên Tức Nhưỡng của Long Kinh Thiên lớn cỡ ngón tay cái, hơn ba mươi viên, dùng một viên để luyện đan cũng chẳng là gì.

Long Kinh Thiên búng một cái cho Tiên Thiên Tức Nhưỡng bay vào Tà Thần Đỉnh, rồi há mồm phun ra một đám tinh khí bọc lấy Tiên Thiên Tức Nhưỡng.

Tiên Thiên Tức Nhưỡng vừa vào Tà Thần Đỉnh, Tà Thần Đỉnh lập tức bắn ra vô số đạo cửu sắc quang.

Long Kinh Thiên hai tay không ngừng vung lên, chớp mắt đánh ra hàng nghìn đạo pháp quyết.

Cuối cùng miệng Tà Thần Đỉnh rung lên, mở ra, ánh sáng không ngừng lưu động, cửu sắc quang bắn lên trời, tất cả cường giả trên Thiên Man Vị Diện lúc này đều cảm nhận được linh khí dao động cực mạnh, không ai là không kinh ngạc.

Trong Băng Sơn Hải Vực cách đó không xa, chúng lão tổ, gia chủ chấn kinh nhìn về hướng này.

- Chuyện gì vậy? Lẽ nào có người luyện chế ra tuyệt thế thần khí hay thần đan?

Tô lão tổ vẻ mặt đầy kinh ngạc.

- Lão tổ, người luyện khí, luyện đan này cách Bằng Sơn Hải Vực không xa. Chúng ta...

Tô gia chủ nói.

Tô Đạt lắc đầu:

- Tuy không xa nhưng chúng ta tới thì hắn cũng rời đi lâu rồi. Người truyền lệnh xuống, điều tra việc này!

- Vâng, lão tổ!

Lúc này, một viên đan được to cỡ mắt rồng bay lên theo ánh sáng chói sáng, kim quang lấp lánh xung quanh, vô số con thần thú thu nhỏ phi hành quanh viên đan.

Cuối cùng cũng luyện chế thành công!

Long Kinh Thiên nhìn viên đan được, trong lòng mừng rỡ, cất Tà Thần Đỉnh đi rồi há một hút viên đan vào cơ thể, sau đó ngồi xuống vận công pháp luyện hoá đan được.

Viên đan vừa vào cơ thể Long Kinh Thiên lập tức rung lên, toàn thân cuộn trào những đợt sóng mạnh mẽ.

Hắn có thể cảm nhận được kinh mạch bị Thiên Phật làm trọng thương đang hồi phục với tốc độ kinh người, cuối cùng được hồi phục hoàn toàn và càng thêm bền vững, bản thể càng thêm cường hãn.

Đồng thời thực lực lại một lần nữa được nâng lên!

Không lâu sau hắn đã đạt tới Độ Kiếp sơ kỳ đỉnh phong!

Cuối cùng đã đạt lên Độ Kiếp trung kỳ!

Nửa ngày sau, Long Kinh Thiên mở mắt, tinh quang loé lên, hắn ngửa cổ gầm một tiếng, khí tức uy nghiêm lan toả.

Thương thế trong kinh mạch vẫn gây phiền nhiễu hắn bao lâu nay cuối cùng đã được chữa khỏi! Cuối cùng cũng khỏi rồi!

Long Kinh Thiên vận công pháp, chỉ thấy vô số đạo thiên địa linh khí hội tụ hình thành Tiên Thiên Huyền Khí chảy về phía hắn!

214. Chương 214: Xây Động Phủ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 214: Xây động phủ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lượng Tiên Thiên Huyền Khí tranh nhau chui vào cơ thể Long Kinh Thiên rồi được đan điền của hắn hấp nạp.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng vẫn trở mắt này giờ, hấp nạp thiên địa linh khí và chuyển hoá thành Tiên Thiên Huyền Khí! Thế này là khái niệm gì?

Chỉ có những món Tiên Thiên thần vật sau vài năm hấp nạp thiên địa linh khí mới sinh ra được Tiên Thiên Huyền Khí, giống như Tiên Thiên Tức Nhưỡng.

Nhưng Long Kinh Thiên hấp nạp thiên địa linh khí lại có thể nhanh chóng khiến chúng chuyển hoá thành Tiên Thiên Huyền Khí!

- Nếu cứ tu luyện thế này thì chủ nhân...

Tử Thiên Long Hoàng nghĩ tới vấn đề khiến ai cũng giật mình, tu luyện thế này quả thực tương đương với việc ngày nào cũng uống Địa Tâm Nhũ tu luyện.

Địa Tâm Nhũ là gì? Là thứ có thể sánh ngang với thần đan do Thượng Cổ Chiến Thần tốn bao tâm huyết luyện chế thành! xem tại

Tử Thiên Long Hoàng nghĩ được, đương nhiên Lục Dực Tử Phụng và Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng nghĩ được.

Chủ nhân cứ tu luyện thể này, e là một năm nữa sẽ đuổi kịp ta rồi.

Lục Dực Tử Phụng kinh thần.

Còn Cửu Vĩ Thiên Miêu ủ rũ:

- Có lẽ rất nhanh chủ nhân sẽ đạt lên Bán Tiên, không biết đời nào ta ới tu luyện đến Cổ Thần!

Sau khi hấp nạp thiên địa linh khí một lúc, Long Kinh Thiên phát hiện chân khí trong đan điền đậm đặc hơn, bất giác gật đầu, kinh mạch hồi phục, tốc độ tu luyện quả nhiên cũng được nâng lên trăm lần.

Cứ tu luyện thể này thì không lâu sau có thể đạt đến Bán Tiên Cảnh.

Sau khi phục hồi kinh mạch, Long Kinh Thiên tế Trần Thiên Tháp ra, hai tay chỉ tháp, ánh sáng loé lên, tử linh khí kinh người bao trùm không gian.

Trên mặt đất xuất hiện hai mươi ba con tử linh yêu thú và biến dị yêu thú.

Hai mươi ba con này chính là thi thể của tử linh và biến dị yêu thú Thánh Cấp hậu kỳ đỉnh phong mà bọn Long Kinh Thiên giết ở Ma Thần Chiến Trường hồi trước.

Đúng vậy, mỗi con đều là Thánh Cấp hậu kỳ đỉnh phong!

Tuy chúng đã chết nhưng khi thả ra vẫn khiến người ta sợ hãi.

- Ta sẽ luyện chế chúng thành khôi lỗi thú, các ngươi hộ pháp cho ta!

Long Kinh Thiên nói với ba người Tử Thiên Long Hoàng.

Tuy vừa rồi Long Kinh Thiên luyện chế đan dược có thể sẽ kinh động đến một số cường giả, nhưng hắn cũng không bận tâm lắm.

Với thực lực hiện tại, dù là hai Cổ Thần hậu kỳ cường giả đến hắn cũng không sợ.

Hắn phi thân lên ngồi trên không, phía trên hai mươi ba con tử linh và biến dị yêu thú kia. Hai tay chuyển động, thi thể đám yêu thú bay lên.

Rồi hắn tạo pháp quyết, không ngừng chui vào thi thể đám yêu thú. Sau khi pháp quyết chui vào thì thi thể yêu thú bắt đầu có thay đổi.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng thấy bề mặt thi thể đám yêu thú lưu động một tầng ánh sáng nhàn nhạt, sinh cơ bắt đầu xuất hiện trong cơ thể chúng.

- Thi thể đám yêu thú này lại có sinh cơ?!

Cửu Vĩ Thiên Miêu mở to mắt.

Hắn chưa từng nghe nói thú chết đi rồi lại có được sinh cơ.

Khi sinh cơ trong thi thể yêu thú ngày càng đậm đặc thì tứ chi của chúng bắt đầu cử động, trong cơ thể chúng thai nghén một đạo khí tức hung hãn, tựa như tuyết thể hung thú thức tỉnh.

Khi sinh cơ cường thịnh đến cực điểm thì những con yêu thú kia mở mắt, ngửa cổ gầm lên những âm thanh khiến người ta kinh hoàng.

Khí tức tử linh cường đại bạo phát từ người những con yêu thú ấy.

Điều khiến ba người Tử Thiên Long Hoàng kinh ngạc đó là, khí tức sau khi thức tỉnh của biến dị yêu thú lại mạnh hơn trước khi chết!

Tuy cùng là Thánh Cấp hậu kỳ đỉnh phong nhưng cũng có phân biệt mạnh yếu.

- Chủ nhân!

Sau khi đám yêu thú tỉnh dậy đều cung kính quỳ xuống trước Long Kinh Thiên, quả thực không khác gì yêu thú còn sống.

Khôi lỗi không có linh trí, thông thường nhìn sẽ thấy chúng chờ đợi, nhưng đám yêu thú này lại không như thế.

Nếu không phải tận mắt chứng kiến thì ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu không dám tin đây là khôi lỗi.

- Các người đứng dậy đi.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Vâng, chủ nhân!

Đám yêu thú cung kính đáp rồi đứng sang một bên.

Long Kinh Thiên nhìn đám yêu thú, hai tay giơ lên rồi điểm một cái, hai mươi ba đạo kim quang chui vào trong đầu chúng.

Vừa rồi Long Kinh Thiên đã cho Tiên Giới sát trận vào não đám yêu thú này, nó có tên là Chu Tiên Sát Vương Trận!

Hai mươi ba con tử linh, biến dị yêu thú này kết hợp với Chu Tiên Sát Vương Trận, đừng nói là Thần Cấp nhất nhị trùng, ngay cả tam, tứ trùng cũng có thể giết.

- Lão đại, chúng thật sự là khôi lỗi sao?

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu tiến tới không dám tin, hỏi.

- Người nói xem?!

Long Kinh Thiên cười.

Cửu Vĩ Thiên Miêu đến bên cạnh đám yêu thú quan sát trước sau, thực sự không nhìn ra có gì khác so với trước khi chết.

Long Kinh Thiên đứng dậy nói:

- Đi thôi, chúng ta đến Ma Thần Chiến Trường.

Hắn không thu đám yêu thú vào trong Trấn Thiên Tháp mà cho chúng biến thành hình người và đi theo.

Nhìn chúng biến thành người, ba người Tử Thiên Long Hoàng lại kinh ngạc thêm lần nữa.

Vì họ chưa bao giờ nghe nói khôi lỗi lại biến được thành hình người.

Sau khi biến thành người, khí tức của đám yêu thú đều thu lại, không khác gì những thủ hạ con người bình thường.

Vậy là hội Long Kinh Thiên di chuyển về Ma Thần Chiến Trường.

Long Kinh Thiên cũng không vội nên vừa đi vừa tu luyện.

Hai tháng sau họ đã đến Ma Thần Chiến Trường.

Hai tháng này thực lực Long Kinh Thiên đã đạt tới Độ Kiếp trung kỳ đỉnh phong. Còn Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng hồi phục tới Thánh Cấp hậu kỳ, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng thực lực cũng được nâng cao.

Điều khiến ba người Cửu Vĩ Thiên Miêu không tin nổi đó là hai mươi ba yêu thú được Long Kinh Thiên luyện chế thành khôi lỗi cũng biết tu luyện.

Khôi lỗi biết tu luyện, mà thực lực cũng không ngừng tăng lên!

Ba người thấy thế không biết nói gì.

Hai tháng qua đi, khi Long Kinh Thiên trở lại Ma Thần Chiến Trường, cảm nhận thần khí lưu động trong ma khí ở không gian chiến trường, hắn hít sâu một hơi.

- Chủ nhân, thế chúng ta đến đâu xây động phủ?

Tử Thiên Long Hoàng hỏi.

Giờ ba người cũng đã biết Long Kinh Thiên muốn xây động phủ và thống nhất Ma Thần Chiến Trường.

- Tông môn của U Linh Tông ở phía nam Ma Thần Chiến Trường đúng không?

Long Kinh Thiên hỏi lại.

215. Chương 215: Đến U Linh Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 215: Đến U Linh Tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Đúng vậy chủ nhân. Lẽ nào chủ nhân định...?

Tử Thiên Long Hoàng thấy Long Kinh Thiên nhắc đến U Linh Tông thì trong não loé lên, buột miệng nói Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng nhìn Long Kinh Thiên.

Hắn gật đầu.

Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường chia ra năm khu vực lớn là đông, nam, tây, bắc và trung tâm. Tuy ma khí trong Ma Thần Chiến Trường kinh người nhưng có rất nhiều linh vật, một số thực lực cũng đặt môn phái tại những nơi ít ma khí trong Ma Thần Chiến Trường.

Ví dụ như U Linh Tông, tông môn nằm ở phía nam Ma Thần Chiến Trường.

Tông chủ và rất nhiều trưởng lão U Linh Tông chết trong Tà Thần Cung, giờ có lẽ không chế U Linh Tông sẽ rất dễ dàng. Đến lúc đó lấy U Linh Tông làm cứ điểm, dần dần thống nhất các thế lực môn phái lớn ở Ma Thần Chiến Trường.

Sau khi thống nhất các thế lực ở Ma Thần Chiến Trường thì dần sẵn bắt và thu phục tử linh, biến dị yêu thú.

Long Kinh Thiên muốn trong vòng hai năm phải hoàn toàn khống chế được Ma Thần Chiến Trường.

Thế là bọn Long Kinh Thiên trực tiếp di chuyển về phía nam Ma Thần Chiến Trường. Do không phải đi qua khu vực trung tâm, chỉ gặp một số tử linh yêu thú cấp thấp nên dọc đường không có gì trở ngại, tốc độ rất nhanh.

Một tháng sau mấy người Long Kinh Thiên đã đến gần với khu vực của U Linh Tông.

Lúc này U Linh Tông đang đầy hỷ khí, trên dưới tông môn vô cùng vui vẻ.

Giữa tông môn Y Lão là một toà cung điện cao lớn, đó là nghị sự đại điện của U Linh Tông. Trong điện là một lão giả mặt đỏ ửng đang cười ha hả nhìn chúng đệ tử phía dưới quỳ lạy.

- Bái kiến tông chủ, tông chủ thần uy cái thế, uy chấn bát hoang!

Lão giả đó cười ha hả:

- Tất cả đứng lên cả đi!

- Tạ tông chủ!

Tất cả đệ tử U Linh Tông đứng dậy.

- Chúc mừng Châu Ôn thái thượng trưởng lão trở thành tông chủ U Linh Tông. Sau này, U Linh Tông dưới sự dẫn dắt của tông chủ chắc chắn sẽ trở thành thủ lĩnh của thập tông Ma Thần Chiến Trường.

Một vị trưởng lão cười nói.

- Đúng vậy, đến lúc đó, cái gì mà Huyết Ma Tông, Vu Quỷ Tông, tất cả đều nằm dưới U Linh Tông chúng ta hết!

Lại một vị chấp sự cao cấp khác cười nói.

- Nói rất hay!

Châu Ôn cười lớn.

Tổn chủ U Linh Tông dẫn hai vị thái thượng trưởng lão, mười hai vị trưởng lão đến Áo Ảnh Cốc bắt Lục Dực Tử Phụng, để lại một vị thái thượng trưởng lão và hai trưởng lão chấn thủ tông môn U Linh Tông.

Thái thượng trưởng lão này chính là Châu Ôn.

Những ngày này, linh hồn ngọc bài của tông chủ và hai vị thái thượng trưởng lão đều vỡ vụn, Châu Ôn ở lại tông môn giặt mình, linh hồn ngọc bài vỡ vụn nghĩa là mấy người tông chủ đều đã chết.

Nhưng U Linh Tông không thể một ngày không có chủ, tông chủ và hai thái thượng trưởng lão chết đi, vị thái thượng duy nhất còn lại Châu Ôn tự nhiên sẽ trở thành tông chủ U Linh Tông.

Châu Ôn ngồi trên bảo tọa, vuốt ve cái đầu thần thú trên bảo tọa, nhìn xuống chúng đệ tử đầy hài lòng.

Trước đây hẳn cũng như các đệ tử kia, phải đứng ở dưới nhìn lên ngưỡng mộ cái bảo tọa này. Nhưng bây giờ hẳn ở đây, chúng nhân ở phía dưới phải nhìn lên, cảm giác này đúng là rất tuyệt, rất sáng khoái!

Châu Ôn nghĩ tới chỗ đắc ý, bất giác bật cười lớn.

- Báo!

Đúng lúc ấy, đột nhiên có một đệ tử cuống cuồng chạy vào bẩm báo.

Tất cả đệ tử trong đại điện đều nhìn sang.

Nụ cười của Châu Ôn cứng lại, trong lòng hốt hoảng, lẽ nào các tông phái khác biết chuyện mấy người tông chủ U Linh Tông đã chết, giờ đến tấn công?

- Chuyện gì vậy?

Châu Ôn quát.

- Hồi bẩm tông chủ, bên ngoài có bốn người đến!

Đệ tử đó bẩm báo, do dự một chút rồi nói:

- Chúng...chúng nói, bảo tông chủ ra gặp, nếu không...nếu không...

- Nếu không thì sao?!

- Nếu không hậu quả tự chịu!

Đệ tử đó đáp.

- Cái gì? Không biết sống chết, bốn bọn chúng đúng là không coi U Linh Tông chúng ta ra gì. Tông chủ, để ta ra bắt chúng lại cho ngài trị tội!

Một trưởng lão nghe thế không kìm được đại nộ.

- Ta và Trần trưởng lão cùng đi!

Một trưởng lão khác cũng nói.

- Đợi đã!

Châu Ôn quát, hẳn chau mày, đứng dậy nhìn đệ tử đến bẩm báo, hỏi:

- Bốn người đó không phải người của Huyết Ma Tông và Vu Quỷ Tông?

Gần với U Linh Tông nhất là Huyết Ma Tông và Vu Quỷ Tông, quan hệ của hai tông phái này với U Linh Tông trước nay vẫn không thật tốt, đệ tử trưởng lão qua lại khiêu khích là chuyện bình thường.

- Có lẽ không phải.

Đệ tử đó đáp.

- Chúng không mặc phục sức của hai tông phái đó, mặt cũng rất lạ.

Châu Ôn cau mày, bước qua bước lại, không phải người của Huyết Ma Tông và Vu Quỷ Tông?!

- Tông chủ, đã không phải người của hai tông phái đó thì càng tốt.

Một trưởng lão nói.

- Đúng vậy tông chủ, hơn nữa dù đối phương là cao thủ Thần Cấp cũng không sợ. Chúng ta có hộ tông đại trận, đến lúc đó đại trận khai khởi, cường giả Thần Cấp có tới cũng vây sát được chúng ở trong đại trận.

Một trưởng lão khác nói.

Châu Ôn nghe vậy gật gù, hộ tông đại trận là do tổ sư U Linh Tông các đời bố trí, chỉ cần không phải Cổ Thần cường giả thì đều có thể chặn đứng.

- Cũng được, các người đi đi.

Châu Ôn nói.

- Nhưng cẩn thận, nếu phát hiện có gì không đúng phải lập tức truyền tin bẩm báo!

Châu Ôn quyết định cho hai người này tìm hiểu thực hư.

- Xin tông chủ yên tâm!

Hai trưởng lão nói.

- Nhưng ngay khi hai trưởng lão định dẫn chúng đệ tử ra ngoài thì đột nhiên từ trong hư không vọng tới giọng nói:

- Không cần, bọn ta tự vào rồi.

Chỉ thấy trong không gian đại điện loé sáng, bốn người xuất hiện.

Bốn người này đương nhiên là bọn Long Kinh Thiên.

- Các người?!

Thấy bốn người Long Kinh Thiên, Châu Ôn và hai trưởng lão giật mình, họ không hề biết Long Kinh Thiên làm thế nào để vào.

Điều đó có nghĩa là gì?

- Tông chủ, chúng ta...

Hai trưởng lão cùng nhìn Châu Ôn.

- Tông chủ?

Châu Ôn còn chưa đáp thì Cửu Vĩ Thiên Miêu cười:

- Không ngờ U Viễn chết là tiểu tử ngươi được lợi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn lồng đèn xung quanh đại điện:

- Xem ra hôm nay là ngày tốt ngươi lên làm tông chủ Y Lão nhỉ?

Cơ mặt Châu Ôn co giật, ôm quyền nói:

- Không biết mấy vị bằng hữu đến U Linh Tông có việc gì?

- Việc gì? Người nói xem?

Lục Dực Tử Phụng cười khẩy, nói rồi toàn thân bốc hỏa diễm, cả đại điện như trong lò lửa.

- Người...là Lục Dực Tử Phụng?

Sắc mặt Châu Ôn đại biến, hắn cũng biết tông chủ đi chuyến này là để bắt Thần Cấp Lục Dực Tử Phụng.

216. Chương 216: Thu Phục U Linh Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 216: Thu phục U Linh Tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Uy lực toả ra từ Lục Dực Tử Phụng khiến toàn bộ đệ tử U Linh Tông trong đại điện kinh hãi, cảm giác như có bàn tay vô hình bóp cổ, không thể thở nổi.

Hai trưởng lão vừa rồi to mồm bảo đi bắt Long Kinh Thiên cũng như vậy.

Cả hai sắc mặt trắng bệch.

- Đúng vậy.

Lục Dực Tử Phụng lạnh lùng nhìn Châu Ôn.

Thấy Lục Dực Tử Phụng xác nhận, Châu Ôn kinh hãi thối lui một bước.

Thực lực hắn không yếu, nhưng chỉ là Thần Cấp ngũ trùng mà thôi. xem tại

- Tông chủ, chúng ta còn có hộ tông đại trận!

Lúc này vị trưởng lão kia nói.

- Không cần sợ chúng!

Một lời khiến thức tỉnh!

Châu Ôn vội vàng lấy ngọc bài ra, tám ngọc bài này dùng để khống chế hộ tông đại trận, nhưng khi vừa định khai khởi đại trận thì mồ hôi lạnh túa ra.

Vì hắn nghĩ tới một việc.

Lục Dực Tử Phụng ở đây, vậy thì tông chủ...Hắn kinh hoàng nhìn Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng ở bên cạnh Lục Dực Tử Phụng.

- Tông chủ bọn ta...bị các người...giết?!

Châu Ôn giọng run rẩy.

Hai trưởng lão kia khựng người rồi kinh hoàng nhìn bốn người Long Kinh Thiên.

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên thản nhiên nói.

Tuy không phải toàn bộ bọn chúng chết dưới tay hắn, nhưng cũng gần như vậy.

Với thực lực của hắn hiện nay, đúng là có thể kích sát mấy người tông chủ U Linh Tông.

Nghe thế, tại Châu Ôn ù đi, hắn run rẩy:

- Vậy các người...?!

Cổ Thần!

Chỉ có cường giả Cổ Thần mới làm được vậy!

Lúc này, khí tức của Tử Thiên Long Hoàng bạo phát bao trùm toàn bộ đại điện. Trước uy lực của Lục Dực Tử Phụng, Châu Ôn vẫn gắng gượng được nhưng trước Tử Thiên Long Hoàng, hai chân hắn nhũn ra, quỳ cả xuống đất.

Hai trưởng lão kia cũng bịch một tiếng quỳ xuống.

Còn các đệ tử khác thì càng không phải nói.

Trước Lục Dực Tử Phụng họ còn cố gắng hít thở, nhưng với Tử Thiên Long Hoàng thì họ nhận ra đến thở cũng không nổi nữa.

Khí lưu trong không gian dường như bị rút sạch không còn gì nữa.

- Cổ...Cổ Thần cường giả!

Châu Ôn kinh hoàng nhìn Long Kinh Thiên.

Tử Thiên Long Hoàng thấy chúng đệ tử U Linh Tông như sắp tắt thở đến nơi mới thu áp lực về.

Lúc này chúng đệ tử mới dễ chịu hơn chút.

- Chủ nhân, xử lý hắn thế nào?

Tử Thiên Long Hoàng nhìn Long Kinh Thiên hỏi, ý nói đến Châu Ôn.

- Chủ nhân?

Nghe Tử Thiên Long Hoàng gọi người thanh niên tóc đen kia là chủ nhân, Châu Ôn suýt chút nữa thì ngất ngay tại chỗ.

- Xử lý?

Hắn nghe lời nói của Tử Thiên Long Hoàng đầy sát ý.

- Đi theo ta, ta có thể cho ngươi Thần Cấp đỉnh giới công pháp.

Long Kinh Thiên nhìn Châu Ôn, lạnh nhạt nói:

- Nếu không thì kết cục chính là chết!

- Cái gì? Thần Cấp đỉnh giới công pháp?

Châu Ôn vẻ mặt không tin nhìn Long Kinh Thiên.

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên nói.

- Ngươi suy nghĩ kỹ đi.

Sắc mặt Châu Ôn sáng tối bất định, Thần Cấp đỉnh giới công pháp? Nhưng hắn không tin Long Kinh Thiên lại có món công pháp đó để cho hắn. Nhưng nếu không thần phục thì hắn biết kết cục chỉ có thể là chết.

Theo hay không theo?

- Được, Châu Ôn bái kiến chủ nhân!

Sau một lúc đấu tranh nội tâm, cuối cùng Châu Ôn quỳ xuống trước Long Kinh Thiên, cung kính hành lễ nói.

Chẳng có ai muốn chết cả, Châu Ôn là Thần Cấp cường giả thì cũng không ngoại lệ.

Long Kinh Thiên gật đầu:

- Ngươi mở linh hồn hải ra.

Tuy không rõ Long Kinh Thiên định làm gì, nhưng Châu Ôn vẫn làm theo. Lúc này Long Kinh Thiên chỉ tay ra, một đạo kim quang chui vào trán Châu Ôn.

Châu Ôn giật mình.

- Vừa rồi ta đã trồng tín ngưỡng chủng tử trong linh hồn hải của ngươi. Sau này nếu ngươi có dị tâm là ta sẽ biết ngay. Lúc đó tín ngưỡng chủng tử sẽ khiến ngươi sống không bằng chết.

Long Kinh Thiên nói.

Tín ngưỡng chủng tử!

Châu Ôn đại kinh, dùng thần thức quả nhiên phát hiện trong linh hồn hải có xuất hiện một đốm sáng kim sắc.

Đây?!

- Chủ nhân an tâm, sau này nô tài nhất định sẽ một lòng hiếu trung với chủ nhân.

Vừa rồi Châu Ôn thử loại bỏ đốm sáng nhưng chỉ thấy đầu đau nhói, sợ đến toát mồ hôi lạnh, không dám có dị tâm nữa, dập đầu lia lịa.

Long Kinh Thiên gật gù rồi nhìn sang hai trưởng lão U Linh Tông.

Thấy Long Kinh Thiên nhìn, hai trưởng lão sợ hãi quỳ xuống:

- Trần Trọng, Trần Viễn bái kiến chủ nhân!

Ngay Châu Ôn cũng nhận Long Kinh Thiên làm chủ, chúng nào dám phản kháng? Hơn nữa với chúng nhận ai là chủ cũng như nhau, đương nhiên, theo Long Kinh Thiên tốt hơn là Châu Ôn.

Dù sao thì đến Cổ Thần cường giả cũng nhận Long Kinh Thiên làm chủ nhân.

Long Kinh Thiên cũng bảo hai trưởng lão kia mở linh hồn hải, trồng tín ngưỡng chủng tử vào, hai người thấy vậy cũng như Châu Ôn, triệt để thần phục, không dám có dị tâm nữa.

Long Kinh Thiên không ngờ thu phục ba người Châu Ôn lại dễ dàng như vậy.

Không chế ba người Châu Ôn, mà ba người lại không chế U Linh Tông, như vậy coi như Long Kinh Thiên không chế cả U Linh Tông rồi. Vì thế ba người này có thể không giết thì không giết. Nếu giết chúng, muốn thống nhất U Linh Tông hẳn lại phải tốn không ít sức.

Rồi Long Kinh Thiên chỉ tay, ba đạo ánh sáng chui vào đầu ba người.

Đây là Thần Cấp đỉnh giới công pháp, tên là U Minh Chân Hồn Công.

Long Kinh Thiên nói.

Thần Cấp đỉnh giới công pháp U Minh Chân Hồn Công!

Ba người Châu Ôn giật mình, cảm nhận công pháp có thêm trong đầu, chỉ thấy bộ công pháp này thâm ảo khó đoán, mạnh hơn công pháp chúng đang tu luyện không biết bao nhiêu lần.

- Bái tạ chủ nhân, bái tạ chủ nhân!

Ba người Châu Ôn kinh hỷ, dập đầu lia lịa.

Trước đó Châu Ôn không tin Long Kinh Thiên có Thần Cấp đỉnh giới công pháp, dù có thì cũng không thể ban cho hắn. Nhưng giờ hắn mới biết Long Kinh Thiên nói thật.

Lúc này, hắn cảm thấy theo chủ nhân này còn tốt hơn nhiều lần so với tông chủ U Viễn trước đây.

Long Kinh Thiên gật đầu, nhìn mấy trăm đệ tử U Linh Tông trong đại điện, tất cả đều là đệ tử nòng cốt và chấp sự của U Linh Tông.

- Còn các ngươi?

Long Kinh Thiên hỏi.

Mấy trăm đệ tử U Linh Tông cũng lần lượt bái kiến chủ nhân, ba người Châu Ôn đã quy phục Long Kinh Thiên rồi, họ nào dám nói không.

Rồi Long Kinh Thiên cũng trông tín ngưỡng chúng tử vào linh hồn hải của họ.

Tuy có hơi phiền phức nhưng đây là cách tốt nhất để khống chế U Linh Tông.

U Linh Tông là thể lực đầu tiên Long Kinh Thiên khống chế, hẳn tuyệt đối không cho phép xảy ra bất cứ điều gì ngoài ý muốn.

Rồi Long Kinh Thiên vung hai tay lên, vài trăm đạo khí thể màu xám có chút kim quang chui vào cơ thể những đệ tử kia.

- Ta vừa cho thần khí thuần túy vào cơ thể các ngươi, luyện hoá nó sẽ rất có lợi cho tu vi của các ngươi.

Long Kinh Thiên nói.

Thần khí thuần túy!

Những đệ tử này cảm nhận khí thể trong người, kinh hỷ dị thường.

217. Chương 217: Huyết Ma Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 217: Huyết Ma Tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ba người Châu Ôn cũng chấn kinh, thần khí tinh thuần!

Họ lập tức nghĩ đến thần khí trong Ma Thần Chiến Trường!

Nhưng ở Thiên Man Vị Diện đã mấy vạn năm nay không ai có thể luyện hoá thần khí tử ma khí, tử linh khí. Chủ nhân lại làm được sao?!

Long Kinh Thiên thấy nét mặt của ba người Châu Ôn cũng vung tay, ba đạo thần khí tinh thuần chui vào người họ.

- Sau này, ai trung thành với ta thì ta sẽ để tâm.

Long Kinh Thiên nói.

- Trung thành, tận tâm với ta, cứ cách một khoảng thời gian ta sẽ ban ột đạo thần khí tinh thuần.

Nói đến đây hắn ngừng một chút, lạnh giọng:

- Có dị tâm thì sống không bằng chết, hiểu không?

- Xin chủ nhân yên tâm! Bọn ta tuyệt đối một lòng trung thành!

- Thề chết vì chủ nhân!

Ba người Châu Ôn và chúng đệ tử U Linh Tông cùng hô.

Long Kinh Thiên gật đầu rồi nói với Châu Ôn:

- Sau này ngươi vẫn là tông chủ U Linh Tông.

Châu Ôn khựng người:

- Chủ nhân, cái này?!

- Ba người họ sau này là hộ pháp trưởng lão vương của U Linh Tông.

Long Kinh Thiên chỉ Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng

- Hộ pháp trưởng lão vương?

Châu Ôn lập tức hiểu ý của Long Kinh Thiên.

Hộ pháp trưởng lão vương địa vị cao hơn tông chủ hẳn.

Đương nhiên, với điều này hẳn không dị nghị gì, cũng không dám dị nghị.

- Được rồi, giờ các người ai về việc này đi.

Long Kinh Thiên nói với chúng đệ tử.

- Vâng, chủ nhân!

Sau khi chúng đệ tử lui đi hết, Long Kinh Thiên nói với ba người Châu Ôn:

- Ba người đưa ta đến cung điện U Viễn tu luyện trước đây.

Ba người Châu Ôn đáp vâng rồi dẫn mấy người Long Kinh Thiên đến cung điện U Viễn tu luyện trước đây. Cung điện tọa lạc phía sau nghị sử đại điện mấy trăm mét, khi đến nơi Long Kinh Thiên phát hiện linh khí ở trong và xung quanh đậm đặc hơn những nơi khác không ít. Rõ ràng ở dưới cung điện có đặt tụ linh trận, hơn nữa còn chắn áp một dòng nhị phẩm linh mạch.

Long Kinh Thiên vào trong cung điện, bên trong có một cái giường bằng hàn ngọc, ngoài ra còn hai điện nhỏ, một phòng luyện đan, một thư phòng.

Sau khi nhìn thì hẳn lắc đầu, quay sang bảo bọn Tử Thiên Long Hoàng với Châu Ôn lùi sang một bên:

- Giờ ta luyện khí, các người ở ngoài quan sát, linh ngộ được bao nhiêu thì phải xem tạo hoá của các người.

Luyện khí?

Châu Ôn ánh mắt nghi hoặc, Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng nhìn nhau, không hiểu Long Kinh Thiên luyện khí vào lúc này làm gì?

Long Kinh Thiên phi thân lên cao, hai tay vung lên, lần lượt nhấc hết các thứ xung quanh cung điện lên.

Với thực lực Độ Kiếp trung kỳ, hẳn nhấc những cung điện này lên dễ như trở bàn tay.

Mười toà cung điện bị Long Kinh Thiên nhấc lên, trán hắn loé sáng, Tà Thần Đỉnh bay ra, rồi hắn đưa hết những cung điện kia vào trong Tà Thần Đỉnh.

- Lẽ nào chủ nhân muốn?!

Thấy hành động của Long Kinh Thiên, mấy người Tử Thiên Long Hoàng giật mình.

Sau khi số cung điện kia vào trong Tà Thần Đỉnh, hai tay Long Kinh Thiên chuyển động liên tục, thiên địa chỉ hoá trào lên, hoá thành các loại linh thú hoả long, hoả phụng, hoả sư...

Những con linh thú biến ra từ thiên địa chỉ hoá tạo thành một cái linh hoả trận, vây quanh Tà Thần Đỉnh không ngừng phun lửa.

Long Kinh Thiên không ngừng truyền vào Tà Thần Đỉnh hàng nghìn hàng vạn đạo pháp quyết.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng còn được, chứ Châu Ôn và hai trưởng lão thì há hốc mồm.

Sau vài tiếng đồng hồ, Long Kinh Thiên đột nhiên dừng lại.

Tà Thần Đỉnh ánh sáng chói lòe, miệng đỉnh mở ra, chỉ thấy vô số toà cung điện cỡ nhỏ bay ra, rồi Long Kinh Thiên thổi Tiên Thiên chi khí ra. Mọi người chấn kinh khi thấy những toà cung điện đang nhỏ cỡ nắm đấm ngay lập tức phình to ra.

Một lát sau đã trở thành những toà điện khổng lồ.

Những toà cung điện này lơ lửng trên không trung liên kết thành một, kim quang lấp lánh rồi Long Kinh Thiên chỉ tay, chỉ thấy thiên địa linh khí ở xung quanh ào ào tràn tới.

Thiên địa linh khí ngưng tụ thành vô số những đám bạch vân xung quanh cung điện.

Bạch vân vây quanh những toà cung điện kia, nhìn từ xa giống hệt như từng toà thiên cung.

Ngay cả Tử Thiên Long Hoàng từng thấy Long Kinh Thiên luyện khí khi thấy hắn luyện chế ra những toà thiên cung kia cũng nhất thời không kịp phản ứng.

- Được rồi, chúng ta lên thôi.

Long Kinh Thiên nói với bọn Tử Thiên Long Hoàng, rồi hắn phi thân lên toà cung điện ở chính giữa.

Mấy người Tử Thiên Long Hoàng sức tỉnh rồi theo sau Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên vào trong.

Khi ba người Tử Thiên Long Hoàng bước vào trong, chỉ thấy thiên địa linh khí sộc tới, phía trước là một toà đại điện, không ai có thể ngờ đại điện lại lớn như vậy, phía trước là một cái bảo toạ, điều khiển mọi người chấn kinh hơn đó là ở khoảng không phía trên cung điện.

- Đó là những vì sao thật sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn những vì sao đang vận chuyển, kinh ngạc nói.

Đúng vậy, phía trên cung điện không phải trần nhà mà là bầu trời sao rộng lớn, trên đó là vô số ngôi sao đang không ngừng xoay chuyển.

- Đây đúng là ngôi sao.

Long Kinh Thiên cười.

- Đúng thật!

Bọn Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc, vốn dĩ họ nghĩ đó chỉ là ảo ảnh, nhưng không ngờ lại là thật.

Họ đứng trên đại điện, nhìn bầu trời sao cảm nhận được sự nhỏ bé của con người trên thế gian này.

- Đúng vậy, giờ các ngươi đang nhìn thấy cảnh bầu trời sao bên ngoài Thiên Man Vị Diện.

Long Kinh Thiên nói.

- Bầu trời sao bên ngoài Thiên Man Vị Diện?!

Tất cả đều không dám tin.

Long Kinh Thiên gật đầu:

- Khi ta luyện chế những cung điện này đã vận dùng đại đạo pháp tắc, vì thế các ngươi nhìn thấy được bầu trời sao ngoài Thiên Man Vị Diện.

Đại đạo pháp tắc!

Tất cả như đang nghe thiên thư.

Long Kinh Thiên cũng không giải thích, rồi nói:

- Sau này đây sẽ chính là nghị sự đại điện của chúng ta. Xung quanh có chín cung điện, Tiểu Thiên, ba người cũng chọn một cái sau này tu luyện.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng cung kính đáp lời, vẻ mặt hớn hở.

Sau khi chọn được cung điện, bốn người Long Kinh Thiên bắt đầu tu luyện.

Long Kinh Thiên cũng không vội việc thống nhất các thế lực khác trong Ma Thần Chiến Trường, dặn ba người Châu Ôn tĩnh tâm đợi mệnh lệnh của hắn.

Ba người Châu Ôn cung kính lĩnh mệnh rồi đi.

Khi mấy người Long Kinh Thiên tu luyện trong thiên cung thì trong đại điện của Huyết Ma Tông cách đó hơn sáu nghìn dặm, cao tầng của Huyết Ma Tông đã có mặt đầy đủ.

- Ý ngươi là U Viễn, tông chủ U Linh Tông đã chết?! Giờ U Linh Tông chỉ còn thái thượng trưởng lão Châu Ôn là Thần Cấp cường giả?

Trên đại điện, tông chủ Huyết Ma Tông, Huyết Vô Nhai vẽ mặt kinh hỷ nhìn đại trưởng lão Chu Vu đến bầm báo.

218. Chương 218: Quy Thuận Ngươi?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 218: Quy thuận ngươi?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đại trưởng lão Huyết Ma Tông, Chu Vu tiến lên trước cười, nói:

- Đúng vậy, tông chủ, hoàn toàn chính xác! Mấy ngày trước, tông chủ U Linh Tông dẫn theo hai thái thượng trưởng lão cùng với mười hai trưởng lão, nghe nói là đi bắt một con Thần Cấp tử linh yêu thú. Không lâu sau đó thì linh hồn ngọc bài của tất cả đều đã vỡ tan!

- Bắt một con Thần Cấp tử linh yêu thú? Tất cả vỡ hết rồi?

Huyết Vô Nhai vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

- Tông chủ, đây là cơ hội cực lớn, tông chủ và hai thái thượng trưởng lão U Linh Tông đã chết, chỉ còn lại một Thần Cấp, chúng ta chắc chắn sẽ dễ dàng chiếm lĩnh được U Linh Tông.

Lúc này một vị thái thượng trưởng lão tiến lên cười nói.

- Đúng vậy tông chủ, tông chủ U Linh Tông, U Viễn trước nay luôn đối đầu với chúng ta, không ngờ giờ hắn đã chết rồi! Đúng là ông trời giúp Huyết Ma Tông chúng ta!

Rồi một vị thái thượng trưởng lão khác bước ra phụ họa:

- Đến lúc đó chúng ta chiếm lĩnh U Linh Tông, thu phục đệ tử U Linh Tông, thế lực Huyết Ma Tông chúng ta sẽ đại tăng!

- Sau khi thu phục U Linh Tông, trong thập tông, thế lực Huyết Ma Tông chúng ta chắc chắn lọt vào ba vị trí đầu!

Một trưởng lão cũng nói.

Huyết Vô Nhai cười lớn:

- U Viễn à U Viễn, ngươi không ngờ mình cũng có ngày hôm nay, U Linh Tông cũng có ngày hôm nay đúng không?! Ngươi từng nói sẽ hủy diệt Huyết Ma Tông ta, hề hề, bây giờ không ngờ U Linh Tông ngươi lại bị Huyết Ma Tông ta thôn tính!

Nghĩ đến việc thôn tính được U Linh Tông là Huyết Vô Nhai lại cười rung chuyển trời đất.

- Tông chủ, việc không thể chậm trễ, chúng ta phải tấn công U Linh Tông ngay.

Một vị thái thượng trưởng lão nói:

- Tin chắc không lâu nữa Vu Quỷ Tông cũng biết chuyện này. Chúng ta phải tiến hành trước một bước!

- Được!

Huyết Vô Nhai đứng bật dậy, vung tay:

- Truyền lệnh xuống, tất cả đệ tử từ Thần Cấp trở lên tập trung tại diễn võ trường!

Đại trưởng lão lập tức truyền lệnh xuống, không lâu sau, tất cả đệ tử từ Thần Cấp trở lên đã tập trung lại.

- Đi!

Khi đó, Huyết Vô Nhai vung tay, hạ lệnh:

- Đến U Linh Tông!

Nói rồi hần phi thân bay đi trước.

Tam đại thái thượng trưởng lão theo sau, rồi đến chúng trưởng lão, cuối cùng là các đệ tử.

Vì Huyết Ma Tông không xa U Linh Tông nên rất nhanh cả đoàn người Huyết Ma Tông đã đến trước tông môn U Linh Tông.

Huyết Vô Nhai đứng trên không trung nhìn U Linh Tông với vẻ mặt đầy ý cười. Không lâu nữa nơi đây sẽ là một phần của Huyết Ma Tông.

- Tông chủ, U Linh Tông có hộ tông đại trận do tổ sư các đời bố trí. Nếu chúng ta cố tình phá vỡ đại trận sẽ mất không ít thời gian.

Đại trưởng lão Chu Vu nói.

Huyết Vô Nhai gật đầu, vận chân khí rồi nói lớn:

- Châu Ôn, bản tông chủ đến, ngươi còn không mau mở đại trận cung nghênh bản tông chủ!

Giọng nói vang dội, rõ ràng của Huyết Vô Nhai vọng tới tai tất cả đệ tử trong U Linh Tông gây nên một sự xao động nhỏ.

Huyết Vô Nhai nói xong chấp tay sau lưng.

Nhưng bên trong U Linh Tông chẳng có động tĩnh gì lớn.

- Tông chủ, lão tiểu tử Châu Ôn lẽ nào nghe thấy tiếng tông chủ nên sợ quá trốn vào mật thất dưới lòng đất, không dám ra?

Một vị thái thượng trưởng lão cười nói.

Chúng trưởng lão nghe vậy cũng cười ha hả.

- Ta thấy cũng phải.

Đại trưởng lão Chu Vu cười:

- Chưa biết chừng còn sợ đến vài cả ra quần rồi.

Chúng trưởng lão lại cười lớn.

Huyết Vô Nhai cười nói:

- Nếu vậy thì chúng ta đành tốn chút sức phá đại trận vậy.

Đúng lúc Băng Chủ sắp hạ lệnh cho Huyết Ma Tông công phá hộ tông đại trận của U Linh Tông thì đột nhiên từ bên trong loé sáng, từng thân ảnh bay ra.

Người đứng đầu chính là Châu Ôn mà bọn Huyết Vô Nhai cho rằng đã trốn trong mật thất sợ hãi đến vài cả ra quần.

Bọn Huyết Ma Tông khựng người.

- Ha ha, Châu Ôn, bọn ta còn tưởng ngươi biết tông chủ bọn ta tới, sợ đến mức trốn trong mật thất không dám ra chứ.

Sau một lúc, đại trưởng lão Chu Vu cười nói.

- Châu Ôn, bọn ta đã biết tông chủ U Viễn của U Linh Tông các người và hai thái thượng trưởng lão đã chết.

Huyết Vô Nhai cười:

- Thế nào? Giờ quy thuận ta, sau này người chính là thái thượng trưởng lão Huyết Ma Tông, các người sẽ là trưởng lão Huyết Ma Tông.

Hắn nhìn Châu Ôn và hai trưởng lão U Linh Tông.

Về mặt hắn vô cùng đắc ý, ngạo nghễ, cao cao tại thượng, đợi Châu Ôn và hai trưởng lão U Linh Tông quỳ xuống thề hiếu trung với hắn.

- Quy thuận người?

Về mặt Châu Ôn lạnh lùng.

Huyết Vô Nhai thấy Châu Ôn không lập tức quỳ xuống thề hiếu trung thì khựng người, rồi cười:

- Đúng vậy, quy thuận ta, nếu không...hề hề!

Nói đến đây sát ý hắn loé lên trong mắt:

- Ta tin người sẽ có lựa chọn đúng đắn.

Châu Ôn là Thần Cấp cường giả, nếu quy thuận Huyết Ma Tông thì thực lực Huyết Ma Tông sẽ đại tăng, đương nhiên là tốt, còn nếu Châu Ôn không có ý quy thuận thì hắn đành giết thôi!

Châu Ôn làm như không thấy sát ý trong mắt Huyết Vô Nhai, về mặt bình thản:

- Huyết Vô Nhai, người có tư cách gì bảo ta quy thuận người?

- To gan, Châu Ôn, người dám bất kính với tông chủ, muốn chết hả?

Một vị thái thượng trưởng lão nghe thế giận dữ quát. Chúng nhân Huyết Ma Tông cũng phẫn nộ.

Huyết Vô Nhai giơ tay bảo tất cả yên lặng, hai mắt như đao nhìn Châu Ôn, cười khẩy:

- Châu Ôn, tuy người là Thần Cấp ngũ trùng nhưng cường giả Huyết Ma Tông đã bao vây, người không thoát nổi đâu. Ta cho người một cơ hội, nếu không người sẽ chết rất thảm đấy.

Châu Ôn nghe thế cười ha hả:

- Ta sẽ chết rất thảm? Huyết Vô Nhai, lời này ta nên nói với người mới phải!

Huyết Vô Nhai và chúng nhân Huyết Ma Tông nghe thế hai mắt đầy sát ý.

Nhưng trong lòng Huyết Vô Nhai thấy lạ, cường giả Huyết Ma Tông ập tới, sao Châu Ôn có thể vẫn ngông cuồng như vậy? Nếu không phải thần kinh hắn có vấn đề thì là có chỗ dựa.

Nhưng hắn lại không nghĩ ra Châu Ôn có thể dựa vào đâu.

- Châu Ôn, nếu người đã không biết điều thì đích thân ta sẽ giết người!

Huyết Vô Nhai cười khẩy, nói rồi hắn phi thân tung song trao về phía Châu Ôn.

- Huyết Ma Trao, Huyết Ma Thôn Tâm!

Chỉ thấy một cái ma trảo huyết sắc khổng lồ đánh về phía Châu Ôn, Châu Ôn chỉ cảm thấy tim trong ngực thịch một cái như muốn thoát khỏi cơ thể.

Nhưng đúng lúc ma trảo huyết sắc tóm về phía Châu Ôn thì đột nhiên trong hư không xuất hiện kim trảo bóp vỡ ma trảo, rồi nhanh như chớp kim trảo đã in lên ngực Huyết Vô Nhai.

Trước bao ánh mắt kinh hãi của chúng nhân Huyết Ma Tông, Huyết Vô Nhai thét lên thảm thiết rồi bay ngược ra sau.

219. Chương 219: Thất Tình Sát Tuyệt Trận

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 219: Thất Tình Sát Tuyệt Trận

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Huyết Vô Nhai rơi xuống một đồng đá ở phía xa, tiếng đá vỡ vụn vang lên.

- Tông chủ!

- Tông chủ!

Lúc này chúng nhân Huyết Ma Tông mới thức tỉnh, kêu lên kinh hoàng. Ba thái thượng trưởng lão phi thân tới bên cạnh Huyết Vô Nhai. Chỉ thấy y giáp trước ngực Huyết Vô Nhai đã nổ tung, sắc mặt hắc trắng bệch, ai nhìn cũng giật mình, vội vàng cho Huyết Vô Nhai uống một viên đan dược rồi truyền chân khí cho hắn.

Huyết Vô Nhai mở mắt, khí tức yếu ớt, lão đảo đứng dậy.

Lúc này trên không trung có một trận dao động, ba thân ảnh hiện ra.

- Bái kiến ba vị trưởng lão vương!

Chỉ thấy Châu Ôn và chúng nhân U Linh Tông đều cúi chào ba người đó, thần thái vô cùng cung kính.

- Trưởng lão vương?

Huyết Vô Nhai và chúng nhân Huyết Ma Tông đều chấn kinh, đồng thời cũng ngạc nhiên, từ khi nào mà U Linh Tông lại có ba vị trưởng lão vương?!

Hơn nữa...

Huyết Vô Nhai nhìn người trung niên cao lớn tạo cho người ta áp lực rất lớn kia, tim bỗng run lên.

Hắn biết vừa rồi chính là người này đã bóp nát ma trảo của hắn!

- Cổ... Cổ Thần cường giả!

Đối phương chắc chắn là Cổ Thần cường giả!

Cổ Thần cường giả đã trở thành trưởng lão vương của U Linh Tông?!

Ba thái thượng trưởng lão và chúng trưởng lão Huyết Ma Tông sắc mặt đều sợ hãi.

Ba người này đương nhiên chính là Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng, vừa rồi đánh bay Huyết Vô Nhai chính là Tử Thiên Long Hoàng.

- Trưởng lão vương, chúng là người của Huyết Ma Tông, hắn là tông chủ Huyết Vô Nhai.

Châu Ôn cung kính nói với Tử Thiên Long Hoàng, ý chỉ Huyết Vô Nhai.

- Ta biết rồi.

Giọng nói của Tử Thiên Long Hoàng vang vọng, rồi nhìn sang.

Huyết Vô Nhai và chúng nhân Huyết Ma Tông bỗng nhiên căng thẳng một cách khó hiểu.

- Huyết Vô Nhai, người dẫn người đến U Linh Tông có chuyện gì?

Tử Thiên Long Hoàng hỏi.

Huyết Vô Nhai không biết nên trả lời thế nào. Hắn biết đối phương cố ý hỏi như vậy, làm sao đối phương có thể không biết hắn đến vì việc gì chứ?

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu cười:

- Không ngờ chúng ta chưa đi tìm chúng mà chúng lại tới trước. Lão Long, nếu Huyết Vô Nhai đã đến thì đừng để hấn về nữa.

Mấy người Huyết Vô Nhai nghe thế sắc mặt vô cùng khó coi.

- Tiểu tử, ngươi đừng tưởng các ngươi có Cổ Thần cường giả là Huyết Ma Tông sợ đâu!

Một thái thượng trưởng lão Huyết Ma Tông không kìm được giận dữ nói.

- Huyết Ma Tông ta có bốn vị Thần Cấp, mười sáu vị Thần Cấp, còn hơn hai trăm vị Đế Cấp.

Khí tức của vị thái thượng trưởng lão này lập tức bạo phát, theo đó hai thái thượng trưởng lão còn lại và chúng trưởng lão cùng với đệ tử Đế Cấp cũng bạo phát khí tức.

Khí tức chúng cường giả Huyết Ma Tông hội tụ lại, lập tức khiến phong vân biến sắc, hình thành trên không trung vô số huyệt ma, gào thét ra những âm thanh chói tai.

Khí tức của chúng cường giả Huyết Ma Tông ập tới khiến chúng đệ tử U Linh Tông kinh hãi.

Ngay cả Châu Ôn và hai vị trưởng lão U Linh Tông sắc mặt cũng trở nên ngưng trọng.

Chỉ có Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng là vẫn bình tĩnh.

- Tông chủ!

Lúc này, một thái thượng trưởng lão Huyết Ma Tông quay lại hỏi ý Huyết Vô Nhai.

- Chúng ta đi!

Sắc mặt Huyết Vô Nhai sáng tối một lúc, cuối cùng ra lệnh rút lui.

U Linh Tông xuất hiện Cổ Thần cường giả!

Điều này khiến hấn trở tay không kịp. Sự việc đã nằm ngoài khả năng khống chế của hấn, hơn nữa hấn còn mơ hồ thấy bất an. Hấn quyết định tạm thời rút lui về Huyết Ma Tông, tìm hiểu về thực hư U Linh Tông rồi có kế hoạch khác sau.

- Rút lui?

Tử Thiên Long Hoàng thấy Huyết Vô Nhai muốn rút lui thì cười khẩy:

- Các ngươi tưởng có thể đi sao?

Huyết Vô Nhai nghe thế, giận quá hoá cười:

- Lẽ nào ngươi tưởng các ngươi có thể giữ được ta sao? Huyết Ma Tông ta muốn đến thì đến, muốn đi thì đi!

Đúng là Tử Thiên Long Hoàng tuy là Cổ Thần cường giả nhưng muốn giữ bọn Huyết Ma Tông lại cũng là chuyện không thể.

- Chúng ta đi!

Huyết Vô Nhai cười lạnh:

- Ta muốn xem xem ngươi làm thế nào giữ được Huyết Ma Tông ta?

Huyết Vô Nhai phi thân, dẫn chúng nhân Huyết Ma Tông bỏ đi.

Nhưng ngay khi Huyết Vô Nhai và chúng nhân Huyết Ma Tông sắp rời đi thì bốn bề đột nhiên có ánh sáng xung thiên, lực phản chấn cường đại đánh bật Huyết Vô Nhai và chúng nhân Huyết Ma Tông quay trở lại.

Huyết Vô Nhai sắc mặt đại biến, buột miệng:

- Cấm chế!

Những người khác trong Huyết Ma Tông sắc mặt kinh hãi.

Chỉ thấy từng trận ánh sáng bao trùm toàn bộ không gian vài dặm xung quanh, năng lượng kinh người từ dưới đất không ngừng lan tỏa.

- Các người, bố trí cấm chế?!

Huyết Vô Nhai chỉ Tử Thiên Long Hoàng, vừa kinh hãi vừa giận dữ. Tuy chưa biết đây rốt cuộc là đại trận gì nhưng chỉ dựa vào thứ năng lượng kinh người kia, Huyết Vô Nhai đã biết đại trận này tuyệt đối không đơn giản.

- Đúng vậy.

Đáp lại hắn không phải Tử Thiên Long Hoàng mà là giọng nói từ trong hư không.

Bọn Huyết Vô Nhai khựng người.

Rồi một người thanh niên tóc đen hiện ra trên không trung.

Tiếp đó, Huyết Vô Nhai nhìn thấy Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phụng và mấy người Châu Ôn cùng cung kính nói:

- Chủ nhân!

Chúng đệ tử U Linh Tông đồng thanh hô chủ nhân, giọng nói đầy kích động, vẻ mặt họ cuồng nhiệt, sùng bái nhìn người thanh niên tóc đen, Châu Ôn và hai vị trưởng lão U Linh Tông cũng vậy.

Huyết Vô Nhai và ba thái thượng trưởng lão Huyết Ma Tông nhìn nhau đầy chấn kinh.

Người thanh niên này đương nhiên là Lôi Kinh Thiên.

- Ủm, các người đứng dậy đi!

Lôi Kinh Thiên gật đầu, giọng nói không lớn nhưng rất rõ ràng.

- Vâng, chủ nhân!

Mấy người Tử Thiên Long Hoàng, Châu Ôn cùng đứng phía sau Lôi Kinh Thiên.

- Chủ...Chủ nhân?!

Huyết Vô Nhai và chúng cường giả Huyết Ma Tông cùng nhìn Lôi Kinh Thiên với vẻ mặt không tin nổi.

- Xung quanh đây đã bị ta bố trí đại trận có tên là Thất Tình Sát Tuyệt Trận.

Lôi Kinh Thiên nhìn bọn Huyết Vô Nhai, lạnh lùng nói.

Thất Tình Sát Tuyệt Trận?!

Huyết Vô Nhai nhìn ba thái thượng trưởng lão, cả ba đều lắc đầu, rõ ràng là chưa từng nghe tới loại đại trận này.

Thật ra, trước đó Lôi Kinh Thiên không xuất hiện là để bố trận. Thất Tình Sát Tuyệt Trận là một loại sát trận cấp thấp của Tiên Giới. Vì không có nhiều thời gian nên Lôi Kinh Thiên mới chọn trận này. Thời gian bày trận không nhiều, uy lực lại không hề nhỏ, đủ để đối phó với chúng nhân Huyết Ma Tông.

- Cái gì mà Thất Tình Sát Tuyệt Trận, ta không tin một cái trận pháp nhỏ nhoi lại giữ chân được Huyết Ma Tông ta!

Một vị thái thượng trưởng lão sau khi chấn kinh nói:

- Tông chủ, chúng ta công kích phá vỡ trận pháp!

- Được! Tất cả đệ tử Huyết Ma Tông nghe lệnh, toàn lực tấn công về phía trước, phá vỡ đại trận. Chắc chắn chúng mới bố trận, thời gian gấp gáp, uy lực sẽ có hạn!

Huyết Vô Nhai hô ớn.

Sau mệnh lệnh của hắn, chúng cường giả Huyết Ma Tông cùng ra tay toàn lực công kích về phía trước.

220. Chương 220: Quyết Định Của Huyết Vô Nhai

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 220: Quyết định của Huyết Vô Nhai

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên thấy thể cười khẩy, hai tay vung lên, phía dưới đột nhiên bắn ra vô số tia sáng bảy màu. Chúng mang một thứ ma lực khiến người ta tình mê ý loạn. Chúng nhân Huyết Ma Tông chỉ thấy trước mắt loé sáng, rồi hai mắt mờ dần. Nhưng chỉ một nháy mắt sau, đám đệ tử Huyết Ma Tông đột nhiên trở nên kinh hoảng, mê loạn, gương mặt đầy sát ý.

- Không, ta không muốn chết!
- Người đi chết đi!
- Người giết cả nhà ta, ta phải chặt người ra thành trăm mảnh!
- Đi chết đi!

Trước ánh mắt kinh ngạc của bọn Tử Thiên Long Hoàng, chúng đệ tử Huyết Ma Tông đột nhiên tàn sát lẫn nhau.

Đây chính là điểm lợi hại của Thất Tinh Sát Tuyệt trận.

Con người có thất tình lục dục, Thất Tinh Sát Tuyệt Trận sẽ khiến người ta tình mê ý loạn, thần trí không tỉnh táo, rơi vào ảo cảnh, kích thích sát ý trong con người và tàn sát lẫn nhau.

Ban đầu, Huyết Vô Nhai và ba thái thượng trưởng lão Huyết Ma Tông nhắm mắt, vẻ mặt đầy giằng co, rõ ràng đang nỗ lực chống lại ma lực của Thất Tinh Sát Tuyệt Trận.

Nhưng một lát sau Huyết Vô Nhai và ba thái thượng trưởng lão cùng mở mắt, bốn người hai mắt đỏ quạch, gương mặt đầy sát ý rồi cũng như chúng đệ tử Huyết Ma Tông, cùng công kích lẫn nhau.

Rõ ràng cuối cùng thì bốn người Huyết Vô Nhai cũng rơi vào ảo cảnh.

- Chủ nhân, Thất Tinh Sát Tuyệt Trận quá khủng bố, đến Thần Cấp cường giả cũng bị lạc vào ảo cảnh!

Tử Thiên Long Hoàng không kìm được kinh thán.

Lục Dục Tử Phụng và Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng gật đầu tán đồng.

- Chủ nhân thần uy cái thế, trận pháp vô song!

Lúc này Châu Ôn cười, cung kính nói:

- Chúng ta không tổn một binh một tốt cũng thôn tính được Huyết Ma Tông.
- Đúng vậy, lần này nhờ trận pháp của chủ nhân, nếu không thì chúng đã chạy mất rồi!

Một vị trưởng lão U Linh Tông cũng cười nói.

- Nực cười, Huyết Ma Tông còn đòi thôn tính U Linh Tông chúng ta.

Một vị trưởng lão U Linh Tông khác cũng cười.

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu nói với Châu Ôn:

- Châu Ôn tiểu tử, ba người nịnh hót cũng hay lắm, nghe thật dễ chịu.

Cơ mặt ba người Châu Ôn co giật.

- Ha ha, trưởng lão vương nói đùa rồi.

Châu Ôn cười.

- Lão đại, Huyết Vô Nhai bọn chúng đã hoàn toàn mất lý trí rồi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu quay lại nhìn bọn Huyết Vô Nhai, nói.

Ban đầu bọn Huyết Vô Nhai còn công kích một lúc rồi dừng, nhưng bây giờ chỉ biết điên cuồng công kích, rõ ràng đã hoàn toàn mất lý trí.

Long Kinh Thiên gật đầu, rồi hai tay chỉ ra, chỉ thấy ánh sáng phía dưới không ngừng biến hoá, ánh sáng bảy màu càng thêm sáng chói, chúng nhân Huyết Ma Tông càng ngày càng điên cuồng tàn sát lẫn nhau.

Không lâu sau toàn bộ đệ tử Huyết Ma Tông toàn thân tơi tả đầy vết thương, mùi máu tanh nồng bay trong không khí.

Đến bốn Thần Cấp cường giả bọn Huyết Vô Nhai cũng bị không ít vết thương.

Long Kinh Thiên thấy cũng tạm tạm rồi, vung tay lên cho trận pháp dừng lại.

Đương nhiên Long Kinh Thiên sẽ không để đệ tử nòng cốt Huyết Ma Tông chết hết, nếu không có thu phục Huyết Ma Tông cũng chẳng có tác dụng gì nhiều.

Ánh sáng bảy màu biến mất, chúng đệ tử Huyết Ma Tông đang điên cuồng dần dừng lại, thở hổn hển.

- Chuyện gì vậy?

- Vừa rồi ta nhìn thấy kẻ thù của ta!

- Rõ ràng ta đang giết yêu thú!

Đệ tử Huyết Ma Tông tỉnh lại nhìn thấy bản thân và những người xung quanh đầy vết máu thì kinh hoàng kêu lên.

- Ảo cảnh, đó là ảo cảnh, chắc chắn vừa rồi là ảo cảnh!

Đại trưởng lão Huyết Ma Tông Chu Vu nghĩ ra điều gì, kêu lên!

Lập tức toàn bộ đệ tử Huyết Ma Tông rơi vào khủng hoảng.

Huyết Vô Nhai và ba thái thượng trưởng lão nhìn nhau, đều nhận ra sự sợ hãi trong mắt đối phương.

Huyết Vô Nhai nghe thế, sắc mặt biến đổi liên tục.

Trước khi đến đây, hắn nghĩ khi thôn tính được U Linh Tông là Huyết Ma Tông sẽ nhảy lên ba vị trí đầu của nam vực Ma Thần Chiến Trường. Nhưng giờ hắn lại phải đi theo kẻ khác sao?

Tuy đối phương hứa hắn vẫn là tông chủ Huyết Ma Tông nhưng trong lòng hắn không cam tâm!

Nhưng cứ nghĩ lại tình cảnh rơi vào ảo cảnh vừa rồi là hắn lại kinh hãi.

Nếu không phải Long Kinh Thiên cho trận pháp dừng lại thì chắc chắn hắn đã chết trong tay ba thái thượng trưởng lão kia rồi.

- Đương nhiên, người theo ta thì những gì Châu Ôn bọn họ có được, người cũng có.

Long Kinh Thiên nhìn sắc mặt Huyết Vô Nhai, thản nhiên nói.

Huyết Vô Nhai nghe thế bất giác ngẩng lên, nghi hoặc nhìn Châu Ôn.

Thứ Châu Ôn có được?! Hắn không hiểu ý của Long Kinh Thiên.

- Ba người bọn ta đi theo chủ nhân là được ban Thần Cấp đỉnh giới công pháp.

Châu Ôn nói.

- Cái gì? Thần Cấp đỉnh giới công pháp?

Huyết Vô Nhai còn chưa lên tiếng thì một vị thái thượng trưởng lão đã kêu lên thất thanh.

Huyết Vô Nhai và chúng trưởng lão Huyết Ma Tông vẻ mặt đầy khó tin nhìn Châu Ôn.

Chúng đang nghi ngờ có phải vừa rồi nghe nhầm không?!

- Đúng vậy, chủ nhân không chỉ ban cho bọn ta Thần Cấp đỉnh giới công pháp mà còn cả thần khí tinh thuần để tu luyện.

Một vị trưởng lão U Linh Tông nói.

- Cái gì? Thần khí tinh thuần?!

Lúc này thì toàn bộ đệ tử Huyết Ma Tông cùng náo động.

Huyết Vô Nhai và chúng trưởng lão chấn kinh nhìn bọn Châu Ôn.

- Chủ nhân không chỉ ban thần khí tinh thuần cho tông chủ và hai vị trưởng lão mà còn ban cho đệ tử nòng cốt bọn ta nữa.

Lúc này một vị đệ tử nói lớn.

Đệ tử nòng cốt của Huyết Ma Tông càng náo động hơn.

Ngay cả đệ tử cũng ban thần khí tinh thuần?

Đệ tử Huyết Ma Tông không ai là không nhìn về Huyết Vô Nhai và ba thái thượng trưởng lão.

Tuy không nói gì nhưng có thể thấy không ít đệ tử Huyết Ma Tông đã động lòng rồi.

Đi theo còn được ban thần khí tinh thuần để tu luyện, không theo thì kết cục chính là chết! Hơn nữa thậm chí có đệ tử còn mơ tưởng sau khi theo Long Kinh Thiên còn được ban ột bộ Thần Cấp công pháp.

Huyết Vô Nhai nhìn thần sắc của chúng đệ tử Huyết Ma Tông, sắc mặt sáng tối bất định, rõ ràng hẳn đang vô cùng mâu thuẫn.

Thần Cấp đỉnh giới công pháp?!

Sức dụ hoặc này thật khó có ai chống lại nổi.

Châu Ôn và chúng đệ tử U Linh Tông đều nói vậy chắc không phải giả, đối phương không thể nào lại lừa hẩn.

- Tông chủ, chúng ta...?!

Một thái thượng trưởng lão nói. Tuy không nói rõ nhưng nét mặt cũng là muốn bảo Huyết Vô Nhai đầu hàng đi.

- Tông chủ?

Lại một vị thái thượng trưởng lão khác nhìn Huyết Vô Nhai, ý tứ không nói cùng hiểu.

221. Chương 221: Các Người Làm Tốt Lắm !

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 221: Các người làm tốt lắm !

- Được!

Sau một lúc giằng co, cuối cùng Huyết Vô Nhai gật đầu, quỳ bái Long Kinh Thiên:

- Huyết Vô Nhai bái kiến chủ nhân!

Chúng nhân Huyết Ma Tông thấy Huyết Vô Nhai đồng ý đi theo Long Kinh Thiên thì phần lớn đều tỏ phào.

Ba thái thượng trưởng lão thấy thế, nhìn nhau rồi cũng quỳ xuống:

- Nguyễn Cường, Nguyễn Đan, Nguyễn Điền bái kiến chủ nhân!

Chúng trưởng lão và đệ tử Huyết Ma Tông thấy thế cũng đều quỳ xuống. Không phải tất cả bọn họ đều tình nguyện bái Long Kinh Thiên làm chủ nhưng tông chủ và ba thái thượng trưởng lão đều vậy rồi, họ cũng đành phải thuận theo.

- Được rồi, các người đứng dậy đi. Mở hết linh hồn hải của các người ra.

Long Kinh Thiên cười, nói.

Bọn Huyết Vô Nhai đầu hàng là kết quả tốt nhất.

Nếu không thì hẳn đành phải giết Huyết Vô Nhai.

- Mở linh hồn hải?

Mấy người Huyết Vô Nhai tuy nghi hoặc nhưng vẫn làm theo lời Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên giơ tay chỉ một cái, vô số tia sáng chui vào trán bọn Huyết Vô Nhai, rồi trong linh hồn hải của chúng xuất hiện một quảng sáng kim sắc.

- Vừa rồi ta trồng tín ngưỡng chủng tử vào linh hồn hải của các người.

Long Kinh Thiên nói.

- Nếu các người có dị tâm thì tín ngưỡng chủng tử sẽ phản phệ, vô cùng thống khổ.

Bọn Huyết Vô Nhai nghe thế không khỏi giật mình, đều vận bí pháp định thử loại bỏ tín ngưỡng chủng tử nhưng rồi linh hồn hải vô cùng đau đớn, suýt nữa thì ngất.

Mấy người Huyết Vô Nhai toát mồ hôi lạnh.

- Chủ nhân yên tâm, bọn ta sẽ một lòng trung với chủ nhân. Tuyệt đối sẽ không có ý phản. xem tại

Huyết Vô Nhai cung kính nói.

Ba thái thượng trưởng lão và chúng đệ tử Huyết Ma Tông cũng đều tuyên thệ.

Long Kinh Thiên cười khà, nếu không phải có tín ngưỡng chủng tử thì chưa biết được liệu bọn Huyết Vô Nhai, thậm chí Châu Ôn có phản bội không. Nhưng đã có tín ngưỡng chủng tử thì đương nhiên bọn Huyết Vô Nhai không dám có dị tâm.

- Ừm, giờ ta ban cho các người Thần Cấp đỉnh giới công pháp.

Long Kinh Thiên vung tay, hai mươi đạo kim quang chui vào đầu Huyết Vô Nhai, ba thái thượng trưởng lão và mười sáu trưởng lão Huyết Ma Tông.

Trong đầu bọn Huyết Vô Nhai có thêm một bộ công pháp ảo diệu khó dò, rồi hẳn cũng như Châu Ôn lúc trước, về mặt đầy kinh hỷ, bái tạ Long Kinh Thiên.

Rồi Long Kinh Thiên lại đem hơn hai trăm đạo thần khí tinh thuần lần lượt cho các đệ tử nòng cốt Huyết Ma Tông.

Chúng đệ tử Huyết Ma Tông mừng rỡ, cùng bái tạ Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cho tất cả đứng dậy rồi gọi:

- Huyết Vô Nhai.

- Có thuộc hạ, chủ nhân!

Huyết Vô Nhai vội bước ra, cung kính nói. So với lúc trước, tiếng gọi chủ nhân có phần thực lòng hơn.

- Người truyền lệnh xuống cho các đệ tử tìm một số linh dược.

Long Kinh Thiên nói, rồi kể tên hơn một trăm loại.

Huyết Vô Nhai và chúng trưởng lão nghe đến há hốc mồm.

Hơn một trăm loại này đều là loại cực hiếm.

- Chủ nhân, cái này...

Huyết Vô Nhai nghe xong vẻ mặt đầy khó xử.

- Các người tìm được bao nhiêu thì tìm, một tháng sau chuyển hết cho ta.

Long Kinh Thiên nói, hẳn cũng biết những loại linh dược này rất khó tìm.

Huyết Vô Nhai nghe vậy mới thở phào, cung kính nói:

- Vâng, thuộc hạ sẽ cho chúng đệ tử toàn lực tìm linh dược rồi đem đến cho chủ nhân.

- Được rồi, các người về Huyết Ma Tông trước đi. Đây là ngọc phù, sau này có việc gì ta sẽ truyền âm cho các người.

Long Kinh Thiên lấy ra bốn miếng ngọc phù, hất vung tay, ngọc phù bay đến trước mặt Huyết Vô Nhai và ba thái thượng trưởng lão.

Mấy người Huyết Vô Nhai nhận lấy ngọc phù cùng đáp vâng, hành lễ rồi dẫn chúng đệ tử Huyết Ma Tông trở về.

- Lão đại cần tìm nhiều linh dược thế sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu đợi bọn Huyết Vô Nhai đi rồi, hỏi.

Dù gì thì mấy loại linh dược Kim Giác Thảo đều đã tìm được, kinh mạch của Long Kinh Thiên cũng đã được chữa khỏi.

Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng thấy nghi hoặc.

- Luyện đan.

Long Kinh Thiên nói.

- Luyện đan?

Mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn nhau.

Luyện đan cũng không cần nhiều linh dược như vậy chứ? Dù là thần đan cho Thượng Cổ Chiến Thần luyện cũng không cần nhiều như thế.

Đúng vậy, luyện đan, Long Kinh Thiên cần nhiều linh dược như vậy là để luyện chế tiên đan!

Giờ đã có Tiên Thiên Tức Nhưỡng, chỉ còn thiếu linh dược thôi. Chỉ cần có đủ linh dược, trồng trên Tiên Thiên Tức Nhưỡng, một năm sau sẽ có vô số linh dược vụn vặt mọc lên, đến lúc đó tha hồ mà có tiên đan!

Giờ chỉ còn khoảng hai năm nữa là Địa Ngục Ma Tộc tấn công Thiên Man Vị Diện, Long Kinh Thiên không chỉ cần thống nhất Ma Thần Chiến Trường mà còn phải hồi phục thực lực đến Bán Tiên mới được. Như thế mới có khả năng tự bảo vệ mình.

Hiện giờ, tuy kinh mạch đã được chữa lành, tốc độ tu luyện rất nhanh, nhưng muốn tăng thực lực đến Bán Tiên trong hai năm thì hơi khó. Nhưng nếu có tiên đan thì lại khác.

- Châu Ôn.

Long Kinh Thiên quay lại nói.

- Có, chủ nhân.

Châu Ôn vội đáp.

- Người cũng hạ lệnh cho đệ tử tìm linh dược. Tìm được bao nhiêu thì tìm, tìm không được nhưng có tin tức thì báo cho ta.

Long Kinh Thiên nói.

Châu Ôn khựng người rồi cung kính đáp vâng.

- Chủ nhân, Vu Quỷ Tông không xa U Linh Tông, hay là giờ chúng ta đến đó hàng phục luôn?

Lục Dực Tử Phụng nói.

- Không vội.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói.

Hàng phục Vu Quỷ Tông là chuyện sớm muộn, nhưng không phải bây giờ.

Rồi ;Kiếm Tiên Đồ Lục và mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu trở về cung điện tiếp tục tu luyện.

Kinh mạch của Long Kinh Thiên đã lành, tốc độ thôn phệ linh khí rất kinh người, cộng với ở đây là Ma Thần Chiến Trường, có thần khí trợ giúp nên tốc độ tu luyện đúng là vượt bậc, ngày nào cũng có tăng tiến.

Một tháng trôi qua.

Long Kinh Thiên đang là Độ Kiếp trung kỳ đỉnh phong, có thể lên Độ Kiếp hậu kỳ bất cứ lúc nào.

Một tháng sau, tông chủ Huyết Ma Tông Huyết Vô Nhai và ba thái thượng trưởng lão đến phục mệnh Long Kinh Thiên, không tìm được hết một trăm loại linh dược nhưng cũng được một nửa.

U Linh Tông cũng tìm được không ít.

Ngồi trên bảo tọa giữa cung điện, Long Kinh Thiên nhìn xuống mấy chục chồng linh dược gật gù. Trong một tháng mà Huyết Ma Tông và U Linh Tông tìm được nhiều như vậy cũng là tận lực rồi.

- Các người làm tốt lắm!

Long Kinh Thiên nói, giọng vang khắp đại điện.

- Tận lực vì chủ nhân là việc chúng thuộc hạ nên làm!

Huyết Vô Nhai và Châu Ôn nghe thể đều mừng rỡ, cung kính nói.

Huyết Vô Nhai và ba thái thượng trưởng lão Huyết Ma Tông lần đầu vào trong cung điện, thấy bầu trời sao phía trên thì đều chấn kinh.

Sau khi biết cung điện này là đích thân Long Kinh Thiên luyện chế ra thì càng thêm kính sợ.

222. Chương 222: Hắc Sa Mạc

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 222: Hắc Sa Mạc

Huyết Vô Nhai và Châu Ôn mấy người họ đứng trong đại điện, phía trên là bầu trời sao mênh mông, họ cảm thấy bản thân thật nhỏ bé. Còn Long Kinh Thiên ngồi trên bảo tọa tạo cảm giác như thân hình hắn rất cao lớn.

- Làm tốt đương nhiên ta sẽ có thưởng.

Long Kinh Thiên nhìn mấy người Huyết Vô Nhai, Châu Ôn, rồi hai tay vung lên, vô số đạo thần khí tinh thuần chui vào người họ.

- Mỗi người các ngươi được thưởng mười đạo thần khí tinh thuần.

Long Kinh Thiên nói.

Thần khí tinh thuần ở Ma Thần Chiến Trường, Long Kinh Thiên có thể luyện hoá bất cứ lúc nào, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu. Còn Huyết Vô Nhai, Châu Ôn và ba thái thượng trưởng lão Huyết Ma Tông thì khác, nhận được thần khí ai cũng cuống hự.

- Bái tạ chủ nhân!

- Bái tạ chủ nhân!

- Việc của chủ nhân, thuộc hạ nhất định sẽ toàn lực làm thật tốt!

Mấy người Huyết Vô Nhai, Châu Ôn cùng bái tạ Long Kinh Thiên.

- Được rồi, các ngươi đứng lên cả đi.

Long Kinh Thiên nói.

- Vâng, chủ nhân.

Năm người Huyết Vô Nhai đứng dậy, đầu hơi cúi.

Long Kinh Thiên quét mắt nhìn mấy chục chồng linh dược, hai tay vung lên, tất cả cùng bay lên rồi chui vào Trấn Thiên Tháp.

Sau khi thu linh dược vào Trấn Thiên Tháp, Long Kinh Thiên nhú mày. Thật ra luyện tiên đan không cần phải dùng hết hơn trăm loại linh dược, nhưng có hơn ba mươi loại trong đó là nguyên liệu bắt buộc phải có.

Chỉ cần có đủ hơn ba mươi loại này là có thể luyện tiên đan. Tuy hiệu quả có bị ảnh hưởng một chút nhưng tiên đan luyện ra vẫn có tác dụng hơn thần đan do Thượng Cổ Chiến Thần luyện chế cả chục lần.

Nhưng số linh dược bọn Huyết Vô Nhai và Châu Ôn tìm vẫn thiếu hai loại chính.

Long Kinh Thiên ngồi im lặng trên bảo tọa khiến bọn Huyết Vô Nhai bất giác căng thẳng.

- Các ngươi có thông tin về Huyết Nguyệt Tinh và Kim Canh Thủy không?

Một lát sau Long Kinh Thiên nói.

Huyết Vô Nhai và Châu Ôn khựng người.

Huyết Nguyệt Tinh, Kim Canh Thủy?

Lúc này thái thượng trưởng lão Nguyễn Điền bước ra, cung kính nói:

- Hồi bẩm chủ nhân, thuộc hạ biết tin về chúng.

- Ồ.

Long Kinh Thiên mừng rỡ, không ngờ thái thượng trưởng lão Nguyễn Điền lại biết, hắn nói:

- Ngươi nói xem.

- Vâng, chủ nhân.

Nguyễn Điền đáp.

- Trước đây khi thuộc hạ từng phát hiện tháu Huyết Nguyệt Tinh trong Hắc Sa Mạc ở nam vực Ma Thần Chiến Trường. Chỉ là Hắc Sa Mạc mệnh mang không biên giới, lại cấm chế trùng trùng, còn có vô số biến dị yêu thú khủng bố, đôi khi gặp phải đàn của chúng, đến Cổ Thần cường giả cũng không thoát nổi.

- Hắc Sa Mạc?

Long Kinh Thiên khựng người.

Trong Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường còn có sa mạc?

- Đúng vậy chủ nhân. Ở nam vực Ma Thần Chiến Trường có sa mạc, nó có tên Hắc Sa Mạc.

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng bên dưới bảo tọa nói.

- Hắc Sa Mạc này rất nguy hiểm, phiền phức nhất chính là cấm chế và đàn biến dị yêu thú. Cấm chế là do một số Cổ Thần cường giả thời Thượng Cổ để lại, nhưng Hắc Sa Mạc có Huyết Nguyệt Tinh hay không ta không rõ.

Long Kinh Thiên gật đầu, quay lại hỏi Nguyễn Điền:

- Thế còn Kim Canh Thủy?

Nguyễn Điền lưỡng lự một lát rồi nói:

- Hồi bẩm chủ nhân, có một lần tình cờ thuộc hạ biết được tông chủ Yêu Vương Tông có Kim Canh Thủy.

-Ồ, tông chủ Yêu Vương Tông?

Long Kinh Thiên bất ngờ.

- Đúng vậy, chủ nhân.

Nguyễn Điền nói.

- Huyết Vô Nhai, Châu Ôn, các người nói ta nghe về Yêu Vương Tông.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói. Thời gian gần đây hắn tu luyện, vẫn chưa hiểu nhiều về các tông môn trong Ma Thần Chiến Trường.

Huyết Vô Nhai và Châu Ôn đáp vâng rồi Huyết Vô Nhai nói trước:

- Chủ nhân, nam vực Ma Thần Chiến Trường có mười siêu cấp tông môn, gọi tắt là Thập tông. Huyết Ma Tông và U Linh Tông là một trong số đó. Nhưng Huyết Ma Tông và U Linh Tông thực lực chỉ xếp ở hàng cuối. Mạnh nhất là Yêu Vương Tông, tông chủ là Cổ Thần cường giả trung kỳ.

Đứng đầu trong Thập tông của Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường là Yêu Vương Tông!

- Tông chủ Yêu Vương Tông, Yêu Thương, không phải con người, chỉ là một con tử linh yêu thú.

Châu Ôn nói tiếp.

- Vì thế, tuy hắn là Cổ Thần trung kỳ nhưng thực lực tương đương Cổ Thần hậu kỳ.

- Tử linh yêu thú.

Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu bất giác nhìn Lục Dực Tử Phụng, không ngờ tông chủ Yêu Vương Tông lại giống Lục Dực Tử Phụng, là tử linh yêu thú.

- Còn nữa, Yêu Thương có dã tâm rất lớn, hắn vẫn luôn muốn thống trị cả nam vực Ma Thần Chiến Trường.

Huyết Vô Nhai nói.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Người có thực lực đương nhiên sẽ có dã tâm, dù là yêu thú cũng không ngoại lệ.

Nhưng Kim Canh Thủy ở trong tay tông chủ Yêu Vương Tông, vậy thì đành đến Hắc Sa Mạc lấy Huyết Nguyệt Tinh trước vậy.

- Ta và ba vị trưởng lão vương đến Hắc Sa Mạc một chuyến tìm Huyết Nguyệt Tinh.

Long Kinh Thiên trầm ngâm.

- Bọn ta không có ở đây, các người tự chấn thủ tông phái. Nếu có chuyện gì thì dùng ngọc phù bẩm báo cho ta. Sau này, dù là Huyết Ma Tông hay U Linh Tông, bất cứ bên nào xảy ra chuyện các người cũng phải giúp đỡ nhau, biết chưa?

Long Kinh Thiên nói.

- Vâng, xin chủ nhân yên tâm!

Huyết Vô Nhai và Châu Ôn cung kính đáp.

Hai tông tuy quy thuận Long Kinh Thiên nhưng Huyết Vô Nhai và Châu Ôn trong lòng vẫn còn hiềm khích với nhau. Long Kinh Thiên đương nhiên nhận ra nên nhắc nhở một chút, hai người hiểu ý của hắn đương nhiên không dám làm trái.

- Các người lui ra đi.

Long Kinh Thiên phẩy tay.

Huyết Vô Nhai và Châu Ôn cung kính đáp vâng rồi ra khỏi đại điện.

- Chủ nhân, Hắc Sa Mạc rất lớn, nếu không có vị trí xác định thì rất khó có thể tìm được Huyết Nguyệt Tinh!

Sau khi bọn Huyết Vô Nhai đi rồi, Tử Thiên Long Hoàng nói.

- Ta biết, nhưng dù thế nào thì vẫn phải tìm bằng được.

Long Kinh Thiên trầm ngâm, để trong hai năm đưa thực lực hồi phục về Bán Tiên Cảnh, hắn bắt buộc phải tìm cho được Huyết Nguyệt Tinh.

Rồi bốn người Long Kinh Thiên rời khỏi U Linh Tông và di chuyển về hướng Hắc Sa Mạc ở nam vực Ma Thần Chiến Trường.

Hắc Sa Mạc cách U Linh Tông khá xa, bốn người Long Kinh Thiên mất hơn chục ngày mới tới nơi.

- Đây chính là Hắc Sa Mạc.

Tử Thiên Long Hoàng chỉ về vùng sa mạc mênh mông trước mắt.

- Ma Thần Chiến Trường có tám nơi nguy hiểm nhất, Tam Tà Phong ở trung tâm chính là một trong số đó. Hắc Sa Mạc cũng vậy.

Đương nhiên, tuy Hắc Sa Mạc nguy hiểm nhưng so với Tam Tà Phong thì vẫn “an toàn” hơn nhiều.

Long Kinh Thiên nhìn, chỉ thấy sa thạch ở đây toàn màu đen tuyền không pha lẫn bất cứ màu sắc nào khác.

Hắc Sa Mạc, đúng như cái tên của nó, đen đến quỷ dị.

223. Chương 223

Thiếu, sẽ thêm vào sau.

224. Chương 224: Bảo Tàng Của Hắc Đế

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 224: Bảo tàng của Hắc Đế

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thanh bào lão giả nghe vậy nhìn sang bọn Long Kinh Thiên.

- Bốn Thánh Cấp, thực lực không tồi, giải quyết tuy có phiền phức một chút nhưng cũng không mất nhiều thời gian.

Thanh bào lão giả nói.

- Hứa lão đầu, Vạn Thông thương hội bọn ta sẽ vất vả một chút, giúp các người giết bốn kẻ này.

Thanh bào lão giả cười nói.

- Vạn Thông thương hội?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe thế hơi ngạc nhiên, rồi nói với Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, Vạn Thông thương hội chính là một trong Lục đại thương hội ở Xích Thành Tinh Vực.

Một trong Lục đại thương hội Xích Thành Tinh Vực!

Long Kinh Thiên ngạc nhiên.

Hồi đó, Phong Vân thương hội mà Long Kinh Thiên mua được Thần Cấp đỉnh giới công pháp Tử Lôi Bá Thiên Quyết là đệ nhất thương hội của Thiên Lam Đại Lục, nhưng so với Vạn Thông thương hội thì đúng là không thuộc một hàng, giống như một thỏ, một hổ vậy.

Xích Thành Tinh Vực có đến hơn một nghìn Vị Diện, Vạn Thông thương hội có thể là một trong Lục đại thương hội Xích Thành Tinh Vực, có thể thấy thực lực của nó lớn thế nào. Chẳng trách mà thanh bào lão giả dám tranh đoạt với Yêu Vương Tông.

- Chủ nhân, Hắc Đế là một trong tối cường giả thời Thượng Cổ, không ngờ hắn để lại bảo tàng, hơn nữa còn ở trong toà cổ thành này.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

Hắc Đế là cường giả cùng thời kỳ với Tử Thiên Long Hoàng, hơn nữa uy danh cũng không kém Tử Thiên Long Hoàng.

Năm đó thậm chí Tử Thiên Long Hoàng cũng từng giao đấu với hắn.

Vì thế khi nghe thanh bào lão giả nói đến bảo tàng Hắc Đế thì rất ngạc nhiên.

- Hề hề, không ngờ các người cũng biết Vạn Thông thương hội bọn ta, còn biết Hắc Đế nữa sao?

Thanh bào lão giả cười.

- Vốn dĩ nếu các người không hiếu kỳ mà tới đây thì sẽ không chết. Nhưng đang tiếc, con người luôn bị sự hiếu kỳ hại chết.

Thanh bào lão giả nói đến đây, ánh mắt ra hiệu cho hai người trung niên phía sau.

Hai người đó hiểu ý phi thân về phía bốn người Long Kinh Thiên. Hai người này đều là Thần Cấp nhất trùng cường giả, theo thanh bào lão giả thấy thì giết bọn Long Kinh Thiên dễ như trở bàn tay.

- Nể tình chúng tu luyện đến Thánh Cấp không dễ dàng gì...

Thanh bào lão giả nói với hai người kia:

- Cho chúng chết một cách thoải mái nhất.

- Vâng, Thang trưởng lão!

Hai người kia bay tới trước mặt Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, có trách chỉ số mệnh các người không tốt. Đi chết đi!

Hai người cùng tung chưởng.

- Tài Quyết Chưởng!

- Như Di Chưởng!

Chỉ thấy bốn cái đại chưởng ấn oanh kích về phía bọn Long Kinh Thiên, không gian xung quanh đột nhiên chấn động kịch liệt.

Thanh bào lão giả thấy vậy, quay lại nhìn về lục bào lão giả Yêu Vương Tông. Lão cho rằng bốn người bọn Long Kinh Thiên chắc chắn sẽ chết nên chẳng cần thiết phải nhìn nữa.

- Hứa lão đầu, giờ chúng ta qua đó cùng mở cửa bảo tàng?

Thanh bào lão giả nói.

Nhưng đột nhiên lão nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của lục bào lão giả nhìn về phía sau của mình. Lão nghi hoặc, định quay lại nhìn thì bỗng phía sau vang lên hai tiếng kêu thảm thiết.

Hai tiếng kêu này chính là tiếng của hai thủ hạ của lão!

Lão giật mình quay phắt lại, thấy hai Thần Cấp thủ hạ bay ngược lại về phía mình. Lão giật mình, hai tay bắn ra hai đạo năng lượng định đỡ hai thủ hạ nhưng lại kinh hãi khi phát hiện có một luồng năng lượng cường hãn phản chấn.

Thanh bào lão giả bị đánh bật ra sau.

Cuối cùng hai thủ hạ của lão rơi xuống, phá tan vô số toà kiến trúc đã đổ nát.

- Cái này...cái này...các người...

Thanh bào lão giả kinh hãi nhìn về Tử Thiên Long Hoàng, vừa rồi chính là Tử Thiên Long Hoàng ra tay.

Lục bào lão giả Yêu Vương Tông vẻ mặt đầy kinh ngạc:

- Cổ Thần cường giả?

Dù ở đâu đi nữa, Cổ Thần cường giả cũng khiến người người ta kính sợ.

Dù là Vạn Thông thương hội hay Yêu Vương Tông thì cũng không dám coi thường một Cổ Thần cường giả.

Thanh bào lão giả sau khi kinh ngạc nhìn xuống dưới, chỉ thấy hai thủ hạ nằm trong hố, khí tức yếu ớt, xem ra cách cái chết không xa nữa, sắc mặt lão tối sầm lại.

Đối phương biết rõ là người của Vạn Thông thương hội mà vẫn dám ra tay nặng như vậy.

Dù là người của phủ vực chủ Xích Thành Tinh Vực cũng không dám đối xử với Vạn Thông thương hội như vậy.

- Không ngờ ta nhìn nhầm rồi.

Thanh bào lão giả quay sang Tử Thiên Long Hoàng:

- Các hạ là Cổ Thần cường giả, nhưng ra tay hơi nặng thì phải. Biết bọn ta là người của Vạn Thông thương hội mà vẫn ra tay nặng như vậy, đúng là không coi bọn ta ra gì.

- Vạn Thông thương hội?

Tử Thiên Long Hoàng cười khẩy.

- Chưa nghe bao giờ.

Thời Thượng Cổ chưa có Vạn Thông thương hội, mà mấy chục vạn năm nay Tử Thiên Long Hoàng lại bị phong ấn trong long mộ nên đúng là chưa nghe về chúng.

Thanh bào lão giả nghe thế cười lớn:

- Được, được!

Bất cứ người nào cũng nhận ra lão đã giận dữ đến cực điểm.

Lục bào lão giả của Yêu Vương Tông lưỡng lự một chút nói:

- Các vị, thực lực các người tuy không tối nhưng bảo tàng Hắc Đế không phải cái các người có thể chạm vào. Đây là của Yêu Vương Tông và Vạn Thông thương hội, ta khuyên các người đi đi.

- Bảo tàng Hắc Đế là của Yêu Vương Tông và Vạn Thông thương hội? Nực cười, ta nói nó là của bọn ta!

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười cợt nhả.

Lục bào lão giả Yêu Vương Tông sắc mặt tối sầm:

- Nói vậy, các vị không nể mặt Yêu Vương Tông ta?

Yêu Vương Tông không chỉ là đệ nhất tông môn của Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường mà còn có uy danh hiển hách trong tứ vực. Lục bào lão giả tưởng rằng đưa Yêu Vương Tông ra bốn người Long Kinh Thiên sẽ e dè mà rút lui, nhưng không ngờ Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng chẳng coi ra gì.

- Vậy thì sao?

Long Kinh Thiên bình thản nói.

Long Kinh Thiên muốn thống nhất nam vực Ma Thần Chiến Trường thì sau này chắc chắn phải quyết chiến với Yêu Vương Tông, vì thế hắn cũng không ngại gây thù chuốc oán với Yêu Vương Tông vào lúc này.

Lão giả Yêu Vương Tông khựng người, giận dữ mà bật cười.

- Vậy các người muốn thế nào?

Lão muốn biết ý định của Long Kinh Thiên.

- Bọn ta lấy bảo tàng Hắc Đế này.

Long Kinh Thiên nói.

Chúng nhân Yêu Vương Tông và Vạn Thông thương hội nghe thế sắc mặt cùng thay đổi, rồi nghe Long Kinh Thiên nói: truyện copy từ

- Còn nữa, bọn ta cần cả mạng của các người

Lão giả Yêu Vương Tông và Vạn Thông thương hội còn chưa kịp phản ứng thì một thân ảnh lướt tới, một chưởng ẩn khổng lồ đánh tới.

Hai người đại kinh thất sắc giờ chưởng đón.

Uỳnh!

Tiếng nổ lớn vang lên, hai người bị đánh bay, rồi lại nghe thấy xung quanh có tiếng kêu thảm thiết. Không biết bốn bề từ khi nào xuất hiện hai mươi ba con tử linh yêu thú, một trận công kích chúng đệ tử Yêu Vương Tông và Vạn Thông thương hội đều bị đánh bay.

Đây đương nhiên là hai mươi ba cỗ khôỉ lổ Long Kinh Thiên.

Trả lời kèm theo trích dẫn

225. Chương 225: Vạn Kiếm Nhất Thể

nguồn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 225: Vạn kiếm nhất thể

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thấy hai mươi ba con yêu thú khôi lỗi chớp mắt đã đánh bay hết thủ hạ của mình, thanh bào lão giả của Vạn Thông thương hội và lục bào lão giả Yêu Vương Tông ánh mắt đầy sự kinh hãi.

- Hứa lão đầu, chúng ta đi thôi!

Lão giả Vạn Thông thương hội nhanh chóng quyết định, hô lên.

Ngay lập tức, lão phi thân định chạy đi.

Yêu Vương Tông thấy thế biết sự việc không thể cứu vãn, cũng không cần bảo tàng của Hắc Đế nữa, tính mạng là quan trọng, liền phi thân theo thanh bào lão giả.

Nhưng cả hai mới phi thân lên thì phía trước đột nhiên có bóng người lướt qua, một người xuất hiện.

Hai người nhìn thì thấy là Long Kinh Thiên, vẻ mặt đầy giận dữ:

- Tiểu tử, ngươi muốn chết phải không, bọn ta giết ngươi trước!

Thanh bào và lục bào lão giả sát ý ngập trời, nếu không phải vì Long Kinh Thiên thì sự việc đâu có thành ra thế này.

Long Kinh Thiên nhìn thì chỉ là Thánh Cấp lục trùng.

- Giết!

- Vạn kiếm nhất thể!

- Thiên Yêu Chương!

Thanh bào lão giả vung hai tay lên, chỉ thấy trong hư không xuất hiện vô số đạo kiếm khí, chúng ngưng tụ lại thành một, công kích về phía Long Kinh Thiên.

Thanh bào lão giả lại là Tinh Hồn Sư hiếm gặp.

Còn lục bào lão giả tung một chương, yêu nguyên lực hùng hồn tựa như con sóng khổng lồ hình thành nên vô số yêu linh ập về phía Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thấy thế cười khẩy, tay trái một chương, tay phải một quyền, chương ấn quyền ấn đan xen nhau đón kiếm khí và yêu linh.

Trước ánh mắt kinh hoàng của hai lão giả, một quyền một chương nhìn dường như rất bình thường nháy mắt đã đánh tan kiếm khí và yêu linh của cả hai. Sức mạnh cường hãn đánh tới, cơ thể cả hai bị chấn động mạnh, không ngừng bị đẩy lùi về sau.

- Ngươi!

Hai người không dám tin vào kết quả này.

Hai Thần Cấp, hơn nữa còn là Thần Cấp lục, thất trùng lại bị một tiểu tử chỉ là Thánh Cấp đánh lui?!

Khí huyết trong người hai người sục sôi.

- Ta đã nói rồi, bọn ta cũng lấy luôn cả mạng của các ngươi.

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh lùng.

Hai lão giả nổi giận định công kích tiếp thì đột nhiên phía sau có luồng sức mạnh khiến cả hai phải sợ hãi. Sắc mặt cả hai đại biến, vội vàng quay lại tung một chương.

Tiếng nổ lớn vang lên, cả hai bay ngược ra sau, mồm hộc máu tươi, kinh hoàng nhìn Tử Thiên Long Hoàng.

Lúc này Lục Dực Tử Phụng và Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đã vây lại. Bốn người Long Kinh Thiên mỗi người một hướng vây hai người thanh bào lão giả ở trong.

- Các ngươi là ai? Ta là trưởng lão Yêu Vương Tông, các ngươi có biết hậu quả khi làm thế này không?

Lục bào lão giả nhìn Long Kinh Thiên giận dữ quát.

- Trưởng lão Yêu Vương Tông?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười.

- Các người chết rồi thì ai biết là bọn ta làm?

Lúc này từ phía xa lại có tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Chỉ thấy một đệ tử Yêu Vương Tông bị một con yêu thú khô lồ oanh kích rơi xuống đất, co giật mấy cái rồi không còn động tĩnh gì nữa.

Lục bào lão giả thấy thế sắc mặt trắng nhợt.

Lần này, lão có được Hắc Đế bảo tàng đồ, dẫn đệ tử thân tín đến tìm báu, vốn nghĩ sau khi có được bảo tàng Hắc Đế, tu luyện Hắc Đế công pháp, đột phá Cổ Thần trở thành thái thượng trưởng lão Yêu Vương Tông, có quyền lực chí cao. Nhưng không ngờ chưa có bảo tàng Hắc Đế thì lại bị rơi vào tuyệt cảnh thế này.

Đệ tử của Vạn Thông thương hội và Yêu Vương Tông liên tục bị yêu thú khô lồ của Long Kinh Thiên kích sát, ánh mắt của hai lão giả càng thêm kinh hoàng.

Cả hai rất nhiều lần phi thân định chạy trốn nhưng vừa bay lên đã bị Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng đánh bật trở lại.

Nhưng Tử Thiên Long Hoàng không giết mà chỉ đánh chúng bị thương.

Sau hơn chục lần, cuối cùng hai người tuyệt vọng, từ bỏ ý định chạy trốn. Lúc này toàn bộ đệ tử của Yêu Vương Tông và Vạn Thông thương hội đã bị giết hết, bóng đen tử vong bao trùm lấy hai lão giả.

- Người, thế nào mới thả bọn ta?

Lão giả Yêu Vương Tông vẫn ôm hy vọng cuối cùng hỏi Long Kinh Thiên.

- Thả các người, không phải không được.

Long Kinh Thiên nói.

Hai người khựng lại, không dám tin nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thật sự sẽ thả họ sao?

- Các người đầu hàng ta, nhận ta làm chủ nhân.

Long Kinh Thiên nói tiếp.

- Là các người có thể sống tiếp.

Hai người nhìn nhau, lúc này mới hiểu tại sao Long Kinh Thiên không để Tử Thiên Long Hoàng không giết cả hai.

- Ta cho các người thời gian suy nghĩ, nhưng mong là ta không phải đợi quá lâu.

Long Kinh Thiên nhìn hai người.

Hai mươi ba con yêu thú khô lồ giết hết đệ tử Yêu Vương Tông và Vạn Thông thương hội, đứng đằng sau Long Kinh Thiên, yêu nguyên lực toả ra toàn thân. Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng cũng chăm chăm nhìn hai người, chỉ cần lắc đầu một cái là tất cả sẽ một kích tất sát đối với hai người.

Hai lão giả sắc mặt sáng tối bất định.

Đầu hàng? Hay không đầu hàng?

Hai người siết chặt tay, thanh bào lão giả thậm chí chảy cả máu, thân là trưởng lão Vạn Thông thương hội, quyền cao chức trọng, dù là đến bất cứ Vị Diện nào trong Xích Thành Tinh Vực, tông chủ của bất cứ thế lực nào cũng phải cung kính. Hơn nữa, tuy là trưởng lão nhưng không hề bị ràng buộc trong Vạn Thông thương hội.

Nhưng giờ lại phải nhận kẻ khác là chủ nhân?!

Long Kinh Thiên cũng không vội vàng.

Hắn đang đợi.

Nếu cả hai đồng ý là tốt nhất, nếu không thì chỉ còn cách giết, không giống Huyết Vô Nhai và Châu Ôn.

- Được, ta đồng ý đầu hàng ngươi!

Cuối cùng lão giả Yêu Vương Tông gật đầu rồi cúi chào Long Kinh Thiên:

- Hứa Tam bá kiến chủ nhân!

- Được.

Vẻ mặt của Long Kinh Thiên không rõ vui hay buồn, hắn cho lão giả Yêu Vương Tông đứng dậy rồi bảo lão mở linh hồn hải, trông tín ngưỡng chúng tử rồi chỉ tay, hai đạo kim quang chui vào trán lão.

- Đây là Thần Cấp đỉnh giới công pháp và thần khí tinh thuần ta ban cho ngươi. Ngươi về tu luyện, sẽ không khó để đột phá Cổ Thần cường giả.

Long Kinh Thiên nói.

Hứa Tam vẻ mặt đang âm thầm nghe vậy thì sững người, nhìn Long Kinh Thiên với vẻ không tin nổi, cuống hỷ, cúi lạy thêm lần nữa.

Lão giả Vạn Thông thương hội thấy thế, vốn dĩ lão thấy thích thú khi Long Kinh Thiên trông tín ngưỡng chúng tử vào linh hồn hải của Hứa Tam, nhưng giờ lão sững người:

- Cái gì? Thần Cấp đỉnh giới công pháp, thần khí tinh thuần?!

Lão nhìn dáng vẻ cuống hỷ của Hứa Tam không giống như giả.

Lúc này Long Kinh Thiên quay lại nhìn lão, ánh mắt loé hàn quang.

Lão giả Yêu Vương Tông thấy ánh mắt của Long Kinh Thiên, trong lòng run lên, vội nói:

- Thang Tất bá kiến chủ nhân!

Cuối cùng lão giả Yêu Vương Tông cũng chọn đầu hàng.

Đương nhiên Long Kinh Thiên cũng không keo kiệt gì, ban cho lão Thần Cấp đỉnh giới công pháp và thần khí tinh thuần.

- Các ngươi đi theo ta, làm việc cho ta, ta sẽ không bạc đãi các ngươi.

Long Kinh Thiên nói.

- Nói thật với các ngươi, Huyết Ma Tông và U Linh Tông trong Thập tông của nam vực Ma Thần Chiến Trường đã theo ta cả rồi.

226. Chương 226: Hắc Sư Thần Giới

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 226: Hắc sư thần giới

- Cái gì?

Hai người Hứa Tam, Thang Tất nghe thể sắc mặt đầy chấn kinh.

Huyết Ma Tông và U Linh Tông đã đầu hàng hết rồi?

Thực lực của Huyết Ma Tông và U Linh Tông tuy xếp cuối trong Thập tông nhưng cả hai hợp lại thì chắc chắn có thể xếp trong ba hạng đầu, thực lực như vậy dù là tông chủ Yêu Thương của Yêu Vương Tông cũng phải coi trọng.

Hơn nữa, đằng sau hai tông này còn có...

Hai người nhìn Long Kinh Thiên, cả Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phụng và hai mươi ba con yêu thú khôi lỗi Thánh Cấp hậu kỳ đỉnh phong ở phía sau.

Thực lực như vậy không còn kém Yêu Vương Tông rồi.

Sau sự chấn kinh hai người cũng cảm thấy cân bằng không ít.

Dù sao thì đến Huyết Vô Nhai của Huyết Ma Tông cũng đi theo Long Kinh Thiên, họ đầu hàng cũng không mất mặt lắm.

Lúc này, Long Kinh Thiên nhìn xung quanh, hai tay vung lên, vô số chân hỏa xuất hiện thiêu cháy toàn bộ thi thể của chúng đệ tử Yêu Vương Tông và Vạn Thông thương hội. Nhưng hắn để lại thi thể của hai Thần Cấp cường giả và cất vào Trấn Thiên Tháp.

- Được rồi, các người nói về bảo tàng Hắc Đế xem.

Long Kinh Thiên nói với hai người kia.

Hai người nghe Long Kinh Thiên hỏi thì vội tiến lại trả lời.

- Ồ, bảo tàng Hắc Đế ở bên dưới phế tích?

Long Kinh Thiên nghe xong thì chỉ xuống lòng đất.

- Đúng vậy chủ nhân.

Hứa Tam tiến lên cung kính đưa tấm bảo đồ ra.

- Căn cứ bản đồ thì bảo tàng chắc ở dưới chỗ này.

Long Kinh Thiên nhìn bảo đồ, nhìn xung quanh gật đầu rồi bảo mọi người lùi sang một bên, bảo Tử Thiên Long Hoàng phá vỡ mặt đất.

Tử Thiên Long Hoàng tung một chưởng, mặt đất rung chuyển rồi tách ra một cái hố nhỏ. Tử Thiên Long Hoàng thấy vậy, lại vận yêu nguyên lực đánh một chưởng khác.

Sau một tiếng nổ lớn, mặt đất hoàn toàn sụp xuống, một cái hắc động lớn xuất hiện, cách mặt đất khoảng mười mét.

- Chúng ta xuống dưới xem.

Long Kinh Thiên nói rồi phi thân xuống, mấy người Tử Thiên Long Hoàng theo sau.

Long Kinh Thiên men theo thông đạo phi hành, địa đạo rộng đến hơn chục mét, mặt đất khô ráo, khí lưu thông suốt, chứ không ẩm ướt, bí bách như tưởng tượng.

Tất cả phi hành được mấy nghìn mét thì phía trước xuất hiện 1 cánh cửa lớn.

Không biết cánh cửa này dày bao nhiêu. Long Kinh Thiên nhận ra nó được đúc từ loại tinh thiết rất cứng, hơn nữa bên trên có cấm chế, ở giữa là hai lỗ khoá.

- Chủ nhân, đây...

Nhìn cánh cửa lớn, hai người Hứa Tam và Thang Tất không khỏi bất ngờ, vẻ mặt đầy khó xử. Tuy họ có bảo tàng đồ nhưng lại không có chìa khoá.

- Ta biết rồi.

Long Kinh Thiên thấy thần sắc hai người thì hiểu.

Hứa Tam và Thang Tất thất Long Kinh Thiên không trách tội mới thở phào.

- Lão đại, thế chúng ta đánh vỡ nó?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Long Kinh Thiên lắc đầu:

- Trên này có cấm chế, phá cấm chế thì dễ nhưng dù phá được cấm chế thì Cổ Thần cường giả cũng khó phá vỡ. Hơn nữa nếu cưỡng ép quá chỉ e phá hoại bảo tàng bên trong.

- Vậy chúng ta?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

- Không vội.

Long Kinh Thiên nói rồi lấy Trấn Thiên Tháp ra.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng và Lục Dực Tử Phụng thấy Trấn Thiên Tháp thì mắt sáng lên.

Hai người Hứa Tam và Thang Tất ánh mắt nghi hoặc.

Long Kinh Thiên chỉ Trấn Thiên Tháp, tháp toả ánh sáng bao trùm lấy mọi người, Hứa Tam và Thang Tất chưa kịp phản ứng thì đã thấy mình ở trong một quảng trường rộng lớn.

- Đây là??

Hai người nhìn xung quanh, vẻ mặt đầy ngạc nhiên.

- Đây là không gian trong Trấn Thiên Tháp.

Cửu Vĩ Thiên Miêu trả lời.

- Cái gì? Chúng ta đang ở trong không gian của bảo tháp?

Hai người thất thanh kêu lên.

- Trấn Thiên Tháp này là do chủ nhân luyện chế ra.

Lục Dực Tử Phụng nói.

- Chủ...chủ nhân luyện chế?

Hai người lắp bắp, nhìn Long Kinh Thiên với vẻ mặt khó tin.

- Lần đầu tiên vào không gian Trấn Thiên Tháp ta cũng như người, nhưng theo chủ nhân lâu rồi thì các người sẽ quen thôi.

Lục Dực Tử Phụng ánh mắt rực cháy nhìn bóng Long Kinh Thiên.

- Được rồi, giờ chúng ta vào bảo tàng.

Lúc này, Long Kinh Thiên nói, rồi hất vung tay, khai khởi trận pháp cấm chế của Trấn Thiên Tháp. Trấn Thiên Tháp thu nhỏ thành hạt cát chui xuống mặt đất, một lát sau thì Long Kinh Thiên và mọi người ra khỏi tháp.

Tất cả phát hiện đã ở trong bảo tàng rồi.

Bên trong bảo tàng thật ra là một bảo điện khổng lồ, tất cả nhìn thì thấy trên bảo điện chất đầy các loại linh dược, tinh thiết, khoáng thạch.

Long Kinh Thiên phát hiện, vì cấm chế trong đại điện mà dù qua mấy chục vạn năm nhưng những loại linh dược này không hề mất đi, trong đó còn có không ít loại linh dược mà Long Kinh Thiên thiếu để luyện chế tiên đan.

- Huyết Nguyệt Tinh!

Long Kinh Thiên phát hiện trong đồng linh dược có một chồng nhỏ phát sáng đỏ, những viên tinh thể đỏ tựa bảo thạch, chúng có hình bán nguyệt, chính là Huyết Nguyệt Tinh mà lần này họ đến Hắc Sa Mạc để tìm.

Trong lòng Long Kinh Thiên mừng rỡ, không ngờ trong bảo tàng Hắc Đế lại có Huyết Nguyệt Tinh.

Rồi hắn thu hết linh dược, tinh thiết, khoáng thạch ở đây vào Trấn Thiên Tháp.

Nhưng ngoài những thứ này ra thì bảo điện không còn thứ gì nữa.

- Năm đó Hắc Đế rất thích thu thập bảo bối, chắc không chỉ có những thứ này.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

Tử Thiên Long Hoàng biết rất rõ sở thích thu thập bảo bối của Hắc Đế.

Long Kinh Thiên dùng thần thức cảm ứng được trên bảo tọa có dao động, tuy rất yếu nhưng không thể thoát được sự cảm ứng của hắn.

Long Kinh Thiên đến phía trước bảo tọa, nhắm mắt nhìn bảo tọa, hai tay kết phù ấn, đập xuống, chỉ thấy bảo tọa phát sáng, một cái nhẵn không gian lơ lửng phía trên bảo tọa.

Cái nhẵn này rất kỳ lạ, toàn thân màu đen, lấp lánh bạch quang, bề mặt khắc một cái đầu sư tử lớn.

- Hắc Sư Thần Giới?

Thấy cái nhẵn này, Tử Thiên Long Hoàng kinh ngạc.

- Chủ nhân, Hắc Sư Thần Giới này năm xưa được Hắc Đế đeo, hắn có được từ khi đi tìm bảo ở tinh vực. Nó rất nổi tiếng thời Thượng Cổ, trên đó có trọng lực cấm chế và công kích cấm chế. Hắc Đế tuy là Cổ Thần sơ kỳ nhưng có Hắc Sư Thần Giới thực lực không hề thua kém Cổ Thần trung kỳ cường giả!

227. Chương 227: Tuyệt Thế Bảo Tàng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 227: Tuyệt thế bảo tàng

-Ồ.

Nghe Tử Thiên Long Hoàng nói, Long Kinh Thiên cũng có chút ngạc nhiên. Cái Hắc Sư Thần Giới này lại có thể khiến Hắc Đế là Thượng Cổ sơ kỳ không hề thua kém cường giả Cổ Thần trung kỳ?

Long Kinh Thiên đưa tay lấy Hắc Sư Thần Giới.

Hắc Sư Thần Giới vừa vào tay thì cánh tay Long Kinh Thiên trĩu xuống.

Mọi người đều kinh ngạc.

Thực lực của Long Kinh Thiên ai cũng biết, đến Thương Tắt là Thần Cấp thất trung cũng bị hắn một quyền đánh lui, vậy mà giờ lại bị một cái nhẵn bé nhỏ khiến tay nặng trĩu? Rốt cuộc Hắc Sư Thần Giới nặng đến mức nào?

Long Kinh Thiên cảm thấy tay như có cả một ngọn núi đè lên. Hắn biết đó là vì hắn chưa luyện hoá Hắc Sư Thần Giới nên tác dụng của trọng lực cấm chế mới ảnh hưởng tới hắn.

Vậy là hắn vận chân khí để luyện hoá Hắc Sư Thần Giới.

Tuy nó có cấm chế do Hắc Đế bố trí rất khó luyện hoá, nhưng sau năm tiếng thì Long Kinh Thiên cũng xoá bỏ được hoàn toàn cấm chế bên trong.

Sau khi phá bỏ được cấm chế của Hắc Sư Thần Giới, Long Kinh Thiên há mồm nhả ra một giọt tinh huyết màu kim lên cái nhẫn.

Khi tinh huyết của Kiếm Tiên Đồ Lục chui vào Hắc Sư Thần Giới, cái nhẫn toả sáng.

Đặc biệt là cái đầu sư tử trên nhẫn, nó toả ra một thứ áp lực khiến Hứa Tam và Thang Tất cảm thấy nặng nề.

Hai người kinh ngạc.

Luyện hoá Hắc Sư Thần Giới, tâm huyết tương liên, tâm thần Long Kinh Thiên khê động, Hắc Sư Thần Giới bay về phía hấn rồi đeo vào ngón giữa. Tiếp đó, từ cái nhẫn bắn lên vô số cột hắc quang, bầu trời vang lên tiếng sư tử hồng.

Cái đầu sư tử trên chiếc nhẫn thoát ra biến thành một con đại hắc sư.

Hắc sư là một loài trong Yêu Thú Sư Tộc, cũng là biến dị yêu thú giống như Lục Dực Tử Phụng. Hơn nữa Long Kinh Thiên nhận ra, khí linh của con hắc sư này rất mạnh, tuy không bằng kỳ lân trong Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm nhưng cũng không kém nhiều.

Rồi hắc sư biến thành một đạo hắc quang chui vào Hắc Sư Thần Giới.

Khí tức của chiếc nhẫn hoàn toàn thu về, nhìn vẻ ngoài, Hắc Sư Thần Giới chẳng khác những chiếc nhẫn bình thường khác.

Lúc này Long Kinh Thiên mới mở không gian trong Hắc Sư Thần Giới ra.

- Linh khí thật kinh người! Là nhất phẩm linh mạch!

Khi không gian Hắc Sư Thần Giới được mở ra, Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh ngạc kêu lên.

Mấy người Tử Thiên Long Hoàng cũng kinh ngạc nhìn không gian bên trong Hắc Sư Thần Giới. Chỉ thấy trên bầu trời không gian Hắc Sư Thần Giới là vô số dòng linh hà!

Tất cả đều là nhất phẩm linh mạch!

Long Kinh Thiên dùng thần thức quét một lượt, tất cả là mười chín dòng!

Mười chín dòng nhất phẩm linh mạch!

Long Kinh Thiên cũng ngạc nhiên không ít, trên Thiên Man Vị Diện, dùng nói nhất phẩm linh mạch, dù là nhị phẩm linh mạch cũng hiếm thấy, nhưng bên trong Hắc Sư Thần Giới lại có tận mười chín dòng.

- Tốt lắm, có chúng thì vừa hay có thể dùng để luyện tiên đan.

Tuy dùng nhị phẩm linh mạch cũng được nhưng phẩm giới linh mạch càng cao thì hiệu quả tiên đan sẽ càng tốt.

Rồi Long Kinh Thiên nhìn xuống phía dưới, là chồng đan được chất như núi.

Chỉ thấy từng chồng từng chồng Nguyên Dương Đan và Cửu Dương Đan nối liền nhau thành cả một dãy sơn mạch.

- Hay hay, nhiều Nguyên Dương Đan và Cửu Dương Đan thế này, chắc là phải mấy tỷ viên ấy nhỉ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu tắc lưỡi.

Vương Thú của Dị Thú Tộc như hấn cũng chưa từng thấy nhiều Nguyên Dương Đan và Cửu Nguyên Đan thế này.

Không chỉ Cửu Vĩ Thiên Miêu, ngay Tử Thiên Long Hoàng, Lục Dực Tử Phụng, Hứa Tam và Thang Tất cũng sửng sốt.

Đây đúng là vương quốc của Nguyên Dương Đan và Cửu Dương Đan.

Nếu đan khí ở đây mà rò rỉ ra ngoài thì có khi người bị đan khí đánh bay đi.

Mọi người không thể hình dung nổi sự chấn kinh khi nhìn thấy chỗ núi đan được này.

Một lát sau, Tử Thiên Long Hoàng lắc đầu, hẳn biết Hắc Đế thích thu thập bảo tàng, nhưng không ngờ còn điên cuồng cất giữ đan được thể này.

Rồi Tử Thiên Long Hoàng phát hiện ra một chồng đan được khiến hắn kinh ngạc.

Vì đó là thần đan do Thượng Cổ Chiến Thần luyện chế.

Thần đan, có lẽ có đến ba bốn vạn viên!

- Sao...sao Hắc Đế lại có nhiều thần đan như vậy được?!

Tử Thiên Long Hoàng chấn kinh nói.

Một vài hoặc vài chục viên hẳn còn hiểu được, chứ mấy vạn viên thể này là không thể. Tất cả thần đan ở thời Thượng Cổ cũng không nhiều thể này.

- Hắc Đế từng có được tuyệt thể bảo tàng.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói.

Tuyệt thể bảo tàng?!

Có thể là bảo tàng do thương hội nào đó thời Thượng Cổ hoặc siêu cấp đại phái nào đó để lại.

Nhưng trong Hắc Sư Thần Giới, ngoài mười chín dòng nhất phẩm linh mạch và vô số đan được thì không thấy có công pháp hay võ kỹ gì của Hắc Đế cả.

Đương nhiên, với Long Kinh Thiên thì nhất phẩm linh mạch quan trọng hơn công pháp và võ kỹ Hắc Đế.

Rồi Long Kinh Thiên cất hai chồng Cửu Dương Đan vào hai cái không gian giới chỉ.

- Chủ nhân?

Khi Long Kinh Thiên lần lượt đưa hai cái giới chỉ đến trước mặt hai người Hứa Tam, Thang Tất thì họ đều kinh ngạc.

- Đây là cái các người xứng đáng có được.

Long Kinh Thiên nói.

Nếu không phải nhờ hai người này thì Long Kinh Thiên cũng không có bảo tàng của Hắc Đế, đương nhiên cũng không tìm được Huyết Nguyệt Tinh.

Hai người họ nhìn nhau, cuối cùng nhận lấy không gian giới chỉ rồi bái tạ Long Kinh Thiên.

- Chúng ta ra ngoài thôi.

Sau khi xác định trong bảo tàng không còn gì khác, Long Kinh Thiên nói. Sau đó lấy Trấn Thiên Tháp ra, mọi người vào trong và ra khỏi bảo điện.

Ra đến bên ngoài, Long Kinh Thiên đưa hai miếng ngọc phù cho hai người Hứa Tam:

- Sau này có việc gì các người bẩm báo cho ta bằng ngọc phù.

Rồi bảo hai người trở về.

Hai người cung kính đáp vâng, hành lễ rồi rời đi.

- Lão đại, Huyết Nguyệt Tinh đã tìm thấy rồi, giờ chúng ta cũng trở về thôi?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu, vậy là bốn người họ trở về U Linh Tông.

Nhưng khi bốn người trở về U Linh Tông thì tin tức Tà Thần Luân và Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm xuất thế gần như đã truyền khắp Thiên Man Vị Điện.

Võ Thần Điện đương nhiên cũng biết.

228. Chương 228: Lại Tấn Công Long Viêm Cốc?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 228: Lại tấn công Long Viêm Cốc?

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: truyện copy từ

vipvanda :

Cả Võ Thần Điện là một bầu không khí ngột ngạt.

Lão tổ Võ Thần Điện, Trác Thường ngồi trên bảo tọa trong đại điện, sắc mặt tối tăm, thể tử là Bích Dao ngồi bên cạnh, sắc mặt cũng không tốt cho lắm.

Trên đại điện, rất nhiều cao thủ từ Võ Thần Điện, Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Thái Huyền Học Viện, Càn Khôn Học Viện và Quy Hư Học Viện ngồi hai bên, không ai nói gì.

- Các vị, chắc hẳn các vị cũng biết về tin Tà Thần Luân và Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm xuất thế.

Sau một lúc lâu trầm mặc, Trác Thường lên tiếng phá vỡ sự im lặng trong đại điện.

Sắc mặt của mấy người Ưông Phong của Thông Thiên Kiếm Môn, và Đỗ Niên của Vạn Thú Môn mỗi người một kiểu.

Đương nhiên họ biết về thông tin này, hơn nữa biết từ một tháng trước rồi. Khi biết tin họ đã vô cùng chấn kinh.

- Tà Thần Luân đã nằm trong tay phó giáo chủ Man Hoang Thần Miếu, Vu Càn, hẳn còn có cả Tà Thần công pháp!

Trác Thường trầm giọng.

- Man Hoang Thần Miếu từ trước vẫn luôn muốn thống nhất Man Hoang Đại Lục và từ đó thống trị của Thiên Man Vị Điện.

Tất cả mọi người tim như trùng xuống.

Tà Thần Luân, Tà Thần công pháp rơi vào tay Vu Càn, điều này với họ đúng là thông tin vô cùng xấu.

- Còn Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm thì bị Long Kinh Thiên có được!

Nói đến đây giọng nói của Trác Thường càng thêm nặng nề, ai cũng nhận ra sự phẫn nộ và sát ý trong giọng nói ấy.

So với tin Vu Càn có được Tà Thần Luân và Tà Thần công pháp, tin Long Kinh Thiên có được Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm càng xấu hơn đối với Lục đại siêu cấp thế lực Võ Thần Điện.

- Hoắc Lục!

Đột nhiên Trác Thường quát.

- Có..có đệ tử! Lão tổ!

Phía dưới đại điện, một trưởng lão Võ Thần Điện đứng dậy, run rẩy đáp.

Nhưng hắn vừa đứng dậy thì bị Trác Thường một chưởng đánh bay.

Hắn rơi xuống giữa đại điện, nhanh chóng bò dậy mặc kệ vết thương trên người, khóc lóc:

- Lão tổ tha mạng!

- Phế vật! Tất cả đều là phế vật!

Trác Thường giận dữ gầm lên.

Chính Hoắc Lực trưởng lão phụ trách cho người giám sát động tĩnh ở Long Viêm Cốc.

- Không phải mấy hôm trước người nói Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng vẫn ở Long Viêm Cốc sao? Sao giờ chúng lại ở Man Hoang Đại Lục? Sao Long Kinh Thiên lại có được Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm?!

Trác Thường quát lớn.

Trưởng lão Hoắc Lực sắc mặt trắng bệch, trán toát mồ hôi lạnh:

- Lão...lão tổ...Con...con không biết.

Cao thủ lục phái giám sát ở Long Viêm Cốc cứ một khoảng thời gian lại bẩm báo tình hình về. Mấy ngày trước còn nói Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng vẫn ở trong Long Viêm Cốc.

- Không biết?! Một câu không biết là người rũ bỏ trách nhiệm sao?

Trác Thường nổi giận.

- Người đâu, nhốt hắn vào địa ngục lao!

Trưởng lão Hoắc Lực sắc mặt tái đi, địa ngục lao là nơi giam giữ trọng hình, vào đó rồi có ra được cũng thành tàn phế.

- Lão tổ, xin tha mạng, lão tổ tha mạng!

Nhưng mặc hắn gào thét xé cổ thì vẫn bị chấp pháp trưởng lão Dương Thanh Sơn cùng chấp sự kéo đi.

Khi áp giải Hoắc Lực đi, Dương Thanh Sơn thầm cảm thán, “đứa nhỏ” hắn từng muốn thu nhận làm đồ đệ giờ lại trở thành sự uy hiếp của Lục đại thế lực Võ Thần Điện rồi.

Long Kinh Thiên vào Võ Thần Điện trở thành đệ tử, tính đến giờ cũng chưa tới ba năm.

Ba năm, tốc độ trưởng thành của Long Kinh Thiên thật khiến Dương Thanh Sơn cũng phải sợ hãi.

Không ai cầu xin cho Hoắc Lực, cũng chẳng ai dám chọc giận Trác Thường vào lúc này.

Đương nhiên, đúng là do Hoắc Lực thất trách mới khiến Võ Thần Điện trở nên bị động thế này.

Hoắc Lực bị kéo đi, tiếng cầu xin ngày một xa dần, cuối cùng biến mất, đại điện lại trở nên yên tĩnh, còn yên tĩnh hơn cả lúc trước.

Chưởng giáo Võ Thần Điện, Hồng Biệt, cũng như mọi người ngồi yên không nói.

- Các vị, giờ đã xác định Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng đã ra khỏi Long Viêm Cốc, tên Long Kinh Thiên có được Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, nghe nói hợp thể với tma thú có thể kịch chiến với phó giáo chủ Man Hoang Thần Miếu, Vu Càn.

Trác Thường quét mắt nhìn xung quanh rồi nói.

- Vu Càn là Cổ Thần trung kỳ cường giả đó!

- Tên Long Kinh Thiên lại có thể đánh ngang ngửa với Vu Càn!

Tuy các thế lực đã nghe thấy tin này rồi, nhưng giờ Trác Thường nhắc lại, vẫn có chút xao động.

Cổ Thần cường giả!

Tuy đó là khi Long Kinh Thiên hợp thể với tam thú, nhưng dù thế nào cũng khiến lục phái vô cùng chấn kinh.

- Hôm nay ta triệu tập mọi người tới là để bàn bạc cách đối phó với Long Viêm Cốc.

Trác Thường nói tiếp:

- Phản đồ Long Kinh Thiên nếu không chết, cứ để hấn trưởng thành thì Lục đại siêu cấp thể lực chúng ta chắc chắn sẽ bị huỷ hoại dưới tay hấn!

Mọi người không nói gì.

Với tốc độ trưởng thành của Long Kinh Thiên thì điều này không phải nói quá.

- Hiện giờ tuy Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng không ở Long Viêm Cốc, sức phòng thủ của Long Viêm Cốc giảm mạnh. Lục phái chúng ta công kích chắc chắn sẽ phá vỡ được Băng Phách Nam Lý Thái Minh Trận đáng chết đó!

Uông Phong của Thông Thiên Kiếm Môn cứ nhắc đến Băng Phách Nam Lý Thái Minh Trận là vừa kinh hãi vừa giận dữ. Hấn mãi mãi không thể quên được cảnh tượng chín mươi vị Thánh Cấp cường giả của Lục phái đã chết vì cái trận pháp này!

- Đúng vậy, Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng không có thì chắc chắn Lục phái chúng ta phá vỡ được Băng Phách Nam Cực Thái Minh Trận!

Đỗ Niên của Vạn Thú Môn cũng nói, rồi hấn hầm hè:

- Lần này ta phải đích thân chém chết Long Kinh Thiên!

- Khi Băng Phách Nam Cực Thái Minh Trận bị phá vỡ, chúng ta sẽ tàn sát Long Tộc, giữ lại long hoàng Ngạo Bạch là được rồi. Đến lúc đó dùng để dụ Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng tới.

- Cường giả Lục phái chúng ta vây giết, Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng có cánh cũng không bay được!

Chúng trưởng lão Thái Huyền Học Viện, Càn Khôn Học Viện và Quy Hư Học Viện cũng phụ hoạ theo.

Một lát sau, Trác Thường giơ tay ra hiệu tất cả im lặng.

- Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng tuy không có ở đây, nhưng khi đi chắc chắn sẽ liệu được việc chúng ta tấn công Long Viêm Cốc một lần nữa.

Trác Thường trầm ngâm:

- Chỉ e Lục phái chúng ta khó lòng công phá Băng Phách Nam Cực Lý Thái Minh Trận.

- Ý của Trác Thường tiên bối là?

Uông Phong của Thông Thiên hỏi.

- Chúng ta phải liên thủ với những thế lực khác. Ta tìm hiểu được, Tứ Dực Kinh Vương của Loạn Hại tứ đại vương giả vẫn chưa tu luyện viên mãn được Kinh Thiên Bích Thủy công pháp. Hấn vẫn luôn muốn có được một viên long châu, chỉ cần có nó là hấn sẽ tu luyện được Kinh Thiên Bích Thủy Quyết đến trạng thái viên mãn.

Trác Thường nói.

- Nếu sáu thế lực chúng ta vây công Long Viêm Cốc, lấy long châu làm vật dẫn dụ, Tứ Dực Kinh Vương chắc chắn sẽ hợp tác với chúng ta.

- Được.

Đỗ Niên của Vạn Thú Môn nói.

- Trác Thường tiên bối nói rất đúng. Rồi chúng ta lấy Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm dụ một số Thần Cấp lão tổ ẩn dật nhiều năm hợp tác nữa, chắc chắn họ sẽ có hứng thú với Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

229. Chương 229: Sự Thê Lương Của Lôi Hạo Hiên

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 229: Sự thê lương của Lôi Hạo Hiên

Sau một lúc bàn bạc, lục phái Võ Thần Điện đã nhất trí dùng hết mọi lý do để thuyết phục lão tổ của một số thế lực hợp tác cùng vây công Long Viêm Cốc.

Sau khi bọn Uông Phong của Thông Thiên Kiếm Môn và Đỗ Niên của Vạn Thú Môn rời khỏi đại điện, Trác Thường quay lại nói với thê tử Bích Dao:

- Hạo Hiên tu luyện thế nào rồi?

Bích Dao cười:

- Sau khi trở về từ Long Viêm Cốc đưa trẻ Hạo Hiên này vẫn ngày đêm tu luyện ở không gian địa tâm, hơn nữa đã hoàn toàn đánh thức huyết mạch Thượng Cổ Chiến Thần, thực lực tăng mạnh hàng ngày, còn có được kỳ ngộ, uống Địa Tâm Hỏa, tôi luyện bản thể, đã đạt tới Thánh Cấp thất trùng đỉnh phong, có lẽ mấy ngày tới sẽ đột phá Thần Cấp!

Trác Thường nghe vậy cười:

- Tiểu tử này không khiến ta thất vọng. Võ Thần Điện ta sẽ có thêm một Thần Cấp cường giả, ta cũng hy vọng sau này nó đuổi kịp, thậm chí vượt qua ta.

- Cái đó chưa chắc.

Bích Dao cười, nói đến đây giọng nói có phần thâm trầm:

- Đứa trẻ Hạo Hiên này trước giờ vẫn muốn đột phá Thần Cấp, rồi đích thân giết Long Kinh Thiên, nếu lần này nó xuất quan...

Trác Thường cười khẩy:

- Tên phản đồ Long Kinh Thiên, rồi cũng có ngày ta tận tay giết hắn!

Bích Dao nghe thế thầm cảm thán, nàng không hiểu nhiều về lkr, nhưng trước nay nàng vẫn cảm thấy hồi đó không nên vô đoán mà trực xuất Long Kinh Thiên ra khỏi Võ Thần Điện và coi hắn là phản đồ.

Nếu không có lẽ mọi chuyện đã có kết quả khác. Sau này Lôi Hạo Hiên chấp chương Võ Thần Điện, trở thành chương giáo Võ Thần Điện, có Long Kinh Thiên phò trợ, chắc chắn Võ Thần Điện sẽ thống nhất được Thiên Lam Đại Lục.

Chỉ là, hồi đó có ai ngờ một đệ tử tinh anh nhỏ bé lại được cả Long Tộc ủng hộ!

Lúc này, một thân ảnh toàn thân không một mảnh vải đang ngồi bên dưới hàng vạn trượng dưới lòng đất bên dưới khu vực cực nam của Thánh Cảnh Võ Thần Điện. Hắn không ngừng vận công pháp tu luyện, toàn thân phát ra tinh hỏa, từng luồng thần uy như có như không phát tán xung quanh.

Thân ảnh này đương nhiên là thiên tài có thiên phú nhất trong lịch sử Võ Thần Điện, Lôi Hạo Hiên!

Không gian này chính là thánh địa tu luyện của Võ Thần Điện, Địa Tâm Không Gian.

Lôi Hạo Hiên ngồi trong đó, mỗi lần hít thở là khí lưu xung quanh chấn động. Trong hư không từng đạo Chiến Thần lực không ngừng chui vào cơ thể hắn.

Giờ hắn đã đánh thức hoàn toàn huyết mạch Thượng Cổ Chiến Thần, hấp nạp Chiến Thần lực trong hư không, tốc độ thực lực được nâng lên nhanh đến chóng mặt.

Hắn không ngừng vận chuyển công pháp, trên không trung đột nhiên xuất hiện vô số đám lôi vân. Uy lực khủng bố khuếch tán khiến đệ tử trong Vô Thần Điện kinh hãi.

- Đây là Thần Kiếp?

- Lôi Hạo Hiên sư huynh sắp độ Thần Kiếp, chỉ cần vượt qua được là sư huynh sẽ trở thành Thần Cấp cường giả, Vô Thần Điện chúng ta sẽ có cường giả đột phá Thần Cấp trong thời gian ngắn nhất trong lịch sử.

- Lôi Hạo Hiên sư huynh chắc chắn uy chấn thiên hạ, vang danh thiên cổ!

Từ xa, một số đệ tử Vô Thần Điện bàn tán.

Đột nhiên thần lôi đánh xuống, một thân ảnh bay vút lên không trung, tung một quyền đánh tan thần lôi, thần lôi bị đánh tan hết đạo này đến đạo khác, cuối cùng lôi vân tan đi.

- Ha ha ha, Lôi Hạo Hiên ta cuối cùng đã đột phá Thần Cấp rồi!

Lôi Hạo Hiên đánh tan Thần Kiếp, hấp nạp sức mạnh của kiếp lôi, ha ha cười lớn đầy đắc ý.

Lúc này toàn thân Lôi Hạo Hiên mặc một bộ chiến giáp đỏ rực, xung quanh lưu động hỏa diễm, uy bá thiên hạ.

- Chúc mừng Lôi Hạo Hiên sư huynh đột phá Thần Cấp!

- Chúc mừng Lôi Hạo Hiên sư huynh, thần uy thiên hạ!

Từ xa, một số đệ tử Vô Thần Điện bay lại cung kính chúc mừng.

Lôi Hạo Hiên cười ha hả, rồi cười khẩy:

- Long Kinh Thiên, chắc ngươi không ngờ ta không chỉ đánh thức được huyết mạch Thượng Cổ Chiến Thần trong cơ thể mà còn có được kỳ ngộ và đột phá Thần Cấp!

- Ta đã đột phá Thần Cấp, ngày chết của ngươi đã tới rồi! Cho dù là Long Tộc cũng không cứu nổi ngươi. Ta muốn xem xem Tử Thiên Long Hoàng có lúc nào cũng ở bên cạnh mà bảo vệ ngươi được không!

Lôi Hạo Hiên nói xong, quay sang hỏi một đệ tử:

- Hơn một năm nay các ngươi có tin tức gì cụ thể về Long Kinh Thiên không? Có phải hắn vẫn rứt đầu trong Long Viêm Cốc chưa ra?

Đệ tử kia do dự không biết trả lời thế nào.

- Lẽ nào tên tiểu tử đó đã trốn khỏi Long Viêm Cốc?

Lôi Hạo Hiên cười khẩy.

- Như vậy càng tốt, rứt đầu trong Long Viêm Cốc ta khó ra tay, ra khỏi đó thì ta dễ dàng rồi.

- Lôi Hạo Hiên sư huynh, thực lực hắn hiện giờ cũng tăng lên không ít.

Lúc này đệ tử kia mới nói.

Lôi Hạo Hiên nghe thế cũng không bận tâm, cười chế giễu:

- Năm đó hắn hợp thể với cửu vĩ thú thực lực cũng chỉ Tôn Cấp, cho dù hơn một năm nay hắn cũng gặp được kỳ ngộ, đột phá nữa thì nhiều nhất cũng chỉ Đế Cấp. Ta giết hắn chỉ cần một, à không, nửa ngón tay là đủ!

Đệ tử xung quanh nghe thế sắc mặt đều quái dị.

Đương nhiên họ đều biết về tin Tà Thần Luân và Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đã xuất thế.

Lôi Hạo Hiên thấy sắc mặt của chúng đệ tử thì nín thở, hỏi:

- Chuyện gì vậy? Lẽ nào hắn ta gặp được kỳ ngộ lớn, đột phá Thánh Cấp?

- Lôi Hạo Hiên sư huynh, hắn giờ...đã là Cổ Thần rồi!

Cuối cùng đệ tử kia không nhịn được nói.

- Cổ cái gì? Người nói cái gì? Cổ Thần?

Lôi Hạo Hiên túm cổ đệ tử kia gầm lên.

- Vâng, Lôi Hạo Hiên sư huynh.

Đệ tử kia run rẩy.

- Giờ ở đâu trên Thiên Man Vị Diện cũng lan truyền tin này. Không biết Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng đã rời khỏi Long Viêm Cốc từ bao giờ. Hơn nữa hắn còn có Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm.

- Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, đứng đầu trong Thập đại thần kiếm?!

Tại Lôi Hạo Hiên như ừ đi.

- Trước đây không lâu, ở Băng Sơn Hải Vực trên Thiên Man Vị Diện, Long Kinh Thiên đã hợp thể với tam thú, đại chiến ba nghìn hiệp với phó giáo chủ Man Hoang Thần Miếu Vu Càn.

Đệ tử kia sợ Lôi Hạo Hiên còn chưa rõ, nói tiếp.

- Đại chiến ba nghìn hiệp với phó giáo chủ Man Hoang Thần Miếu Vu Càn?

Trong đầu Lôi Hạo Hiên lại như bị sét đánh.

- Không chỉ Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đã xuất thế mà ngay Tà Thần Luân, thần khí tối cường thời Thượng Cổ cũng xuất thế, chính là Vu Càn đã có được nó.

Lúc này một đệ tử khác nói.

- Tà Thần Luân, Thượng Cổ tối cường thần khí?

Lôi Hạo Hiên vẻ mặt sững sờ.

Các đệ tử dần tản đi, trước khi đi có người còn nhìn Lôi Hạo Hiên thương hại.

Ân oán giữa Lôi Hạo Hiên và Long Kinh Thiên không còn là bí mật gì trong Võ Thần Điện nữa.

Lôi Hạo Hiên vừa rồi muốn giết người ta? Giờ người ta đến Cổ Thần cường giả cũng không làm gì nổi, dù người đột phá Thần Cấp thì trước mặt người ta cũng chẳng là gì.

Người ta dùng một, à không, nửa ngón cũng giết được người cả trăm lần.

Đệ tử Võ Thần Điện rời đi một lúc lâu mà Lôi Hạo Hiên vẫn không biết. hắn đứng đó sững sờ, ánh nắng mặt trời bỗng nhiên trở nên lạnh lẽo, gió cũng lạnh, mặt đất trở nên bao la, bầu trời cũng trở nên mênh mông.

Một mình hắn đứng đó không động đậy.

- Không!!!!

Mãi lâu sau, không gian vang lên tiếng gầm thét thê lương tựa như của dã thú.

230. Chương 230: Buổi Lễ Trang Trọng Của Yêu Vương Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 230: Buổi lễ trang trọng của Yêu Vương Tông

Tiếng gầm thét của Lôi Hạo Hiên vang vọng đến cả những đệ tử đã đi cách đó rất xa cũng nghe thấy, thân thể run lên, sợ hãi đến mức cuống cuống bay đi trốn càng xa càng tốt.

Họ biết, sư huynh Lôi Hạo Hiên của họ đã bị chuyện của Long Kinh Thiên kích nộ, giờ chẳng khác gì hung thú.

Bên trong đình viện trên một ngọn núi trong Thánh Cảnh của Vô Thần Điện, Mộ Dung Sảnh nghe nữ đệ tử thủ hạ bẩm báo xong nhú mày:

- Lôi Hạo Hiên xuất quan, đột phá Thần Cấp rồi?

Việc nàng lo lắng hơn một năm nay cuối cùng đã xảy ra.

Nếu Lôi Hạo Hiên là Thánh Cấp, vậy thì có sư phụ nàng, thái thượng trưởng lão Hàn Ngưng ở đây hẳn còn e dè, nhưng khi hắn đã đột phá Thần Cấp thì sư phụ cũng không giúp được nàng.

- Đúng vậy sư tỷ, hơn nữa muội còn được biết, lão tổ triệu tập lục phái cường giả, bàn bạc tấn công Long Viêm Cốc một lần nữa.

Nữ đệ tử đó nói.

- Tấn công Long Viêm Cốc một lần nữa?

Mộ Dung Sảnh ngạc nhiên.

- Được rồi, muội lui ra đi.

- Vâng, sư tỷ.

Sau khi nữ đệ tử kia lui ra, Mộ Dung Sảnh nhìn về phía chân trời, lẩm nhẩm:

- Giờ người danh chấn thiên hạ, liệu có còn nhớ đến một nữ tử có tên Mộ Dung Sảnh.

Ánh mắt Mộ Dung Sảnh có phần u oán.

Nàng không khỏi nhớ lại tình cảnh ba năm trước Long Kinh Thiên được nàng cứu ra khỏi Thanh Diệm Lâm.

- Ba năm rồi.

Nàng thở dài.

Ba năm, mọi thứ thay đổi quá nhiều.

Lúc này, Long Kinh Thiên trở về từ Hắc Sa Mạc đang ngồi trong thiên cung tu luyện.

Long Kinh Thiên đang tu luyện thì đột nhiên một tấm ngọc phù trong Trấn Thiên Tháp khẽ rung lên. Long Kinh Thiên mở mắt, lấy ngọc phù ra, dùng thần thức quét qua, lẩm nhẩm:

- Buổi lễ trang trọng?

Ngọc phù này là do Hứa Tam của Yêu Vương Tông truyền tin tới, nói tông chủ Yêu Vương Tông, Yêu Thương muốn mời các tông môn ở nam vực Ma Thần Chiến Trường đến Yêu Vương Tông tham dự buổi lễ.

Còn là lễ gì thì không biết.

- Chủ nhân.

Bên ngoài, Châu Ôn lên tiếng.

- Vào đi.

Châu Ôn vào bẩm báo:

- Chủ nhân vừa rồi Yêu Vương Tông gửi thư mời cao tăng U Linh Tông đến Yêu Vương Tông dự lễ. Chủ nhân xem.

- Chuyện này ta biết rồi.

Long Kinh Thiên cũng đoán được Châu Ôn đến báo việc gì.

- Chủ nhân biết?

Châu Ôn khựng người.

- Ừm, Yêu Vương Tông không chỉ mời U Linh Tông, Huyết Ma Tông mà còn mời hết các tông môn lớn nhỏ ở nam vực Ma Thần Chiến Trường.

Long Kinh Thiên nói.

- Mời cả những tông môn lớn nhỏ khác?

Châu Ôn ngạc nhiên. Tuy nghi hoặc không biết sao Long Kinh Thiên lại biết chuyện này, nhưng hấn mơ hồ cảm thấy việc Yêu Vương Tông mời hết các tông môn lớn nhỏ đến là không đơn giản. Hấn nói:

- Chủ nhân, Yêu Vương Tông tổ chức buổi lễ này e là có âm mưu, thuộc hạ thấy hay là chúng ta...

Ý hấn là không nên đi.

- Đi, đã là lễ lớn sao có thể không đi.

Long Kinh Thiên nói.

- U Linh Tông, Huyết Ma Tông đều phải đến góp vui.

Long Kinh Thiên nói vậy khiến Châu Ôn bất ngờ.

Nhưng Long Kinh Thiên đã nói phải đi thì đương nhiên hấn không dám làm trái lời.

Không lâu sau Huyết Vô Nhai của Huyết Ma Tông cũng đến bẩm báo chuyện này.

Buổi lễ được tổ chức vào bảy ngày sau.

Ba hôm say, Huyết Vô Nhai cùng ba thái thượng trưởng lão và mười trưởng lão đến U Linh Tông, dưới sự dẫn đầu của Long Kinh Thiên, cao thủ hai tông lên đường đến Yêu Vương Tông.

Vì Yêu Vương Tông cách U Linh Tông khá xa nên bọn Long Kinh Thiên phải mất bốn ngày mới tới nơi.

Bốn ngày sau đoàn người đã tới Yêu Vương Tông.

Long Kinh Thiên nhìn thì thấy tông môn Yêu Vương Tông là vô số đỉnh núi san sát, trên những ngọn núi này cung điện nối liền cung điện, phía trên bầu trời là vô số đệ tử tuần hành, từng đạo khí tức mạnh mẽ như có như không ẩn mình trong các đỉnh núi.

Đặc biệt là đỉnh núi ở giữa, yêu khí cường đại xung thiên gần như che lấp cả vầng mặt trời, hơn nữa còn ngưng tụ thành vô số đám yêu vân.

Rõ ràng đó là khí tức của tông chủ Yêu Vương Tông, Yêu Thương.

Long Kinh Thiên gật đầu, thực lực tông chủ Yêu Vương Tông quả nhiên không vừa, hơn nữa còn tu luyện một loại Thượng Cổ bí pháp nào đó, khí tức toàn thân như cự sơn, tạo nên một thứ áp lực kinh người.

- Thì ra là tông chủ Huyết Ma Tông Huyết, Vô Nhai, và tông chủ U Linh Tông, Châu Ôn.

Từ trong tông môn Yêu Vương Tông bay ra một đội đệ tử, đứng đầu là trưởng lão Trình Sơn lên tiếng.

Đối phương tuy là một trưởng lão của Yêu Vương Tông nhưng Huyết Vô Nhai và Châu Ôn cũng không dám chậm trễ, ôm quyền đáp lễ.

- Châu Ôn tông chủ chấp chơng U Linh Tông, đáng mừng đáng mừng!

Trình Sơn cười.

Việc Châu Ôn chấp chơng U Linh Tông đã truyền khắp Ma Thần Chiến Trường, không còn là bí mật gì nữa. Đương nhiên, cao thủ khắp nơi vẫn chưa biết Long Kinh Thiên mới là chủ nhân thật sự của Huyết Ma Tông và U Linh Tông.

Châu Ôn cười:

- Khách khí rồi.

Lúc này mấy người Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng thu khí tức về đứng đằng sau Châu Ôn làm như chấp sự cao cấp U Linh Tông.

Trình Sơn quét mắt nhìn Long Kinh Thiên mấy người, tuy cảm thấy lạ mặt nhưng cũng không nghi ngờ gì, dù sao thì U Linh Tông nhiều chấp sự như vậy, hẳn không thể biết hết được.

- Hai vị tông chủ, mời!

Trình Sơn dẫn Huyết Vô Nhai và Châu Ôn tiến vào Yêu Vương Tông, đến đại điện rồi sắp xếp chỗ ngồi cho hai người ở vị trí phía trên bên trái đại điện.

Còn Long Kinh Thiên và mấy người Tử Thiên Long Hoàng thì đứng phía sau Châu Ôn.

Trong đại điện Yêu Vương Tông đã có không ít tông chủ các tông môn vào chỗ ngồi.

Sau khi Huyết Vô Nhai và Châu Ôn ngồi xuống thì một tiếng cười khẩy vang lên:

- Châu Ôn, người nghĩ mình có tư cách ngồi đó sao?

Mọi người khựng lại, Châu Ôn nhìn sang thì thấy kẻ vừa lên tiếng là tông chủ Vu Quỷ Tông, Vu Lý, ngồi phía dưới hắn. Xem ra là vì Châu Ôn được xếp ngồi trên nên hắn không thoải mái.

- Châu Ôn, tông chủ U Viễn và hai thái thượng trưởng lão U Linh Tông các người đều đã chết, giờ chỉ còn người là Thần Cấp, nếu luận thực lực, Vu Quỷ Tông bọn ta có thể tùy ý tiêu diệt U Linh Tông các người. Hơn nữa, người làm tông chủ danh bất chính, ngôn bất thuận, người cảm thấy đủ tư cách ngồi đó?

Vu Lý thấy Châu Ôn nhìn thì cười khẩy.

- Ta làm tông chủ danh bất chính ngôn bất thuận?

Châu Ôn cười khẩy:

- Nói vậy thì ta làm tông chủ thì phải được sự đồng ý của Vu Lý người sao?

Vu Lý cười:

- Người không có tư cách nói chuyện với ta. Giờ người cút xuống dưới ngồi. Nếu không ta không ngại động thủ đâu.

Nói rồi khí tức toàn thân hắn bạo phát.

Vu Lý là Thần Cấp lực trùng, bề ngoài thì mạnh hơn Châu Ôn.

Ngay lập tức, hai thái thượng trưởng lão phía sau Vu Lý cũng nhắm vào Châu Ôn.

Nếu U Linh Tông còn thực lực như trước, tông chủ U Viễn ngồi ở trên, Vu Lý cũng không có ý kiến gì, nhưng bảo Châu Ôn thì không được!

Thấy có kịch hay để xem, chúng cường giả đều quay sang nhìn.

231. Chương 231: Mục Đích Thật Sự Của Yêu Thương

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 231: Mục đích thật sự của Yêu Thương

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Lần này có kịch hay xem rồi, trước đây, khi còn U Viễn, tông chủ U Linh Tông thì Vu Quỷ Tông vẫn luôn bị chèn ép ở dưới, trong Thập tông, U Linh Tông thứ chín, Vu Quỷ Tông thứ mười, giờ U Viễn và hai thái thượng trưởng lão đã chết, tông chủ Vu Quỷ Tông, Vu Lý tự nhiên sẽ vùng lên!

- Các người nói xem Châu Ôn có cút xuống chỗ dưới không?

- Đương nhiên là phải cút xuống. Không cút thì Vu Lý sẽ ra tay, lúc đó mới cút thì càng mất mặt.

- Chúng ta cứ ngồi xem kịch hay của U Linh Tông đi.

- Nhưng đây là đại diện của Yêu Vương Tông, Vu Lý dám gây chuyện sao?

- Thế thì người không biết rồi. Nghe nói Vu Lý gần đây ra vào Yêu Vương Tông rất nhiều, chưa biết chừng gây khó dễ U Linh Tông là chủ ý của Yêu Vương Tông ấy chứ.

Trên đại diện, tông chủ các tông môn bàn tán xôn xao.

Đương nhiên, những người dám nghị luận về Vu Quỷ Tông và Yêu Vương Tông đều là cường giả trong Thập tông.

- Vu Lý, người nói Châu Ôn không có tư cách ngồi đây, lẽ nào người lại có?

Đúng lúc mọi người đang chờ Châu Ôn xấu mặt thì một tiếng cười khả vang lên. Tất cả khựng người, nhìn sang thì thấy người vừa lên tiếng lại là Huyết Vô Nhai, tông chủ Huyết Ma Tông.

Trong Thập tông, Huyết Ma Tông xếp thứ bảy.

Vu Lý khựng người, sắc mặt khó coi. Hắn không ngờ Huyết Vô Nhai lại nói giúp cho U Linh Tông. Không phải Huyết Ma Tông và U Linh Tông trước nay vẫn không tốt sao.

- Huyết Vô Nhai, người nói vậy là có ý gì?

Sắc mặt Vu Lý tối lại.

Huyết Vô Nhai cười khẩy:

- Ta chẳng có ý gì cả. Lẽ nào người nghe không hiểu? Nhưng cũng phải thôi, nào người trước giờ vẫn có vấn đề, không hiểu cũng là chuyện bình thường.

Một số tông chủ, thái thượng trưởng lão trong Thập tông không kìm được bật cười.

Mặt Vu Lý đỏ lên rất khó coi, hai tay siết chặt, đứng bật dậy, giận dữ chỉ Huyết Vô Nhai:

- Huyết Vô Nhai, hôm nay...

Nhưng đúng lúc ấy đột nhiên bên ngoài có tiếng hô:

- Tông chủ Yêu Vương Tông, Yêu Thương đến!

Vu Lý nghe vậy đành ngồi xuống, hàn quang mang đầy sát ý loé lên trong mắt.

Không lâu sau thì một nam tử trẻ tuổi cùng chúng nhân Yêu Vương Tông tiến vào đại diện. Nam tử trẻ tuổi này mỗi bước chân, mỗi cái nhấc tay đều mang sức uy nhiếp khó tả, áp lực mạnh mẽ toả ra bốn phía bao trùm đại diện, chúng nhân trong đại diện đều yên lặng.

Đây đương nhiên là tông chủ Yêu Vương Tông, Yêu Thương.

Phía sau Yêu Thương là một lão giả tóc bạc, rất gầy, rất bình thường. Nhìn không có gì đặc biệt, nhưng Long Kinh Thiên lại cảm ứng được sức mạnh cường hãn trong cơ thể lão, là một Cổ Thần cường giả, xem ra chính là phó tông chủ Yêu Vương Tông, Yêu Thừa.

Phía sau Yêu Thừa là năm vị thái thượng trưởng lão.

Hứa Tam là một trong số đó.

Phía sau năm thái thượng trưởng lão là ba mươi ba Thánh Cấp trưởng lão.

Đây chính là thực lực của Yêu Vương Tông, đứng đầu trong Thập tông của nam vực Ma Thần Chiến Trường.

Thực lực này đủ để quét sạch bất cứ siêu cấp đại thể lực nào của Vô Thần Điện Thiên Lam Đại Lục.

Tuy Vô Thần Điện là đệ nhất thể lực của Y Lão, nhưng ở Thiên Man Vị Diện thì chưa lọt được vào top mười.

Tông chủ Yêu Thương tiến vào, tất cả cùng đứng dậy ôm quyền hành lễ.

Yêu Thương hài lòng gật đầu:

- Các vị, hôm nay triệu tập mọi người đến là có việc quan trọng. Chuyện này liên quan đến sự tồn vong của các đại tông môn ở nam vực Ma Thần Chiến Trường chúng ta.

Lời Yêu Thương vừa dứt đã gây lên sự xao động.

Liên quan đến sự tồn vong của các đại tông môn ở nam vực Ma Thần Chiến Trường?

Long Kinh Thiên nghe thế thầm cười khẩy, hẳn muốn xem xem Yêu Thương có trò gì.

- Không biết ý của tông chủ là gì?

Lúc này, một vị trung niên thân hình cao lớn ngồi hàng đầu bên trái hỏi. Đây chính là tông chủ Âm Sát Tông, thực lực thứ hai trong Thập tông, Bằng Chỉnh.

- Thì ra là Bằng Chỉnh tông chủ.

Yêu Thương nói.

- Ta nhận được tin, nhiều nhất là một năm nữa Địa Ngục Ma Tộc sẽ xâm nhập Thiên Man Vị Diện chúng ta, muốn tiêu diệt hết nhân tộc, yêu tộc và tất cả các chủng tộc khác và chiếm lĩnh Thiên Man Vị Diện.

- Cái gì? Địa Ngục Ma Tộc xâm chiếm Thiên Man Vị Diện?

- Tiêu diệt hết mọi sinh linh trên Thiên Man Vị Diện?

Cả đại diện rơi vào náo động, tông chủ, trưởng lão các tông môn lớn nhỏ đều chấn kinh, ngay Châu Ôn, Huyết Vô Nhai cũng giật mình vì tin này.

Trước đó Long Kinh Thiên chưa nói về tin này cho Huyết Ma Tông và U Linh Tông biết.

Nhưng Long Kinh Thiên thấy lạ khi Yêu Thương lại biết Địa Ngục Ma Tướng sẽ xâm chiếm Thiên Man Vị Diện.

Hồi đó Nhiếp Song nói việc này, bốn người Long Kinh Thiên biết, còn về Vu Càn của Man Hoang Thần Miếu có biết hay không thì không rõ.

Bốn người Long Kinh Thiên không nói cho người khác, sao Yêu Thương lại biết?

Một năm? Lẽ nào Địa Ngục Ma Tướng lại tấn công Thiên Man Vị Diện sớm?

Nếu theo như Nhiếp Song nói thì còn hai năm nữa mới phải.

- Yêu Thương tông chủ, người nói thật chứ?

Tông chủ Âm Sát Tông, Bằng Chỉnh sau khi kinh ngạc, trầm giọng hỏi.

- Sao người biết chuyện này?

Yêu Thương cười:

- Chuyện này là hoàn toàn chính xác. Lẽ nào các vị nghĩ ta sẽ lấy việc lớn như vậy ra đùa sao? Còn về làm thế nào ta biết thì không tiện nói.

Yêu Thương nói xong, cả đại diện rơi vào kinh hoảng.

Địa Ngục Ma Tộc xâm chiếm, đương nhiên mọi người biết thế nghĩa là gì.

Thượng Cổ Ma Thần Đại Chiến chính là kết quả của việc Địa Ngục Ma Tộc xâm chiếm Thiên Man Vị Diện. Tuy cuối cùng không thành công nhưng trong trận đại chiến đó đã có vô số Cổ Thần cường giả bỏ mạng, Thần Cấp cường giả thì không biết bao nhiêu người. truyện copy từ

Sau trận đại chiến đó, gần như chín phần mười cường giả từ Thánh Cấp trở lên đã chết.

Mấy chục vạn năm qua đi, giờ Thiên Man Vị Diện vẫn chưa hồi phục được nguyên khí thời Thượng Cổ.

Thời Thượng Cổ, Thiên Man Vị Diện có đến một trăm Cổ Thần cường giả, nhưng giờ có được bao nhiêu?

Năm đó Thiên Man Vị Diện quả thật là xác nằm la liệt, những vùng đất chết trải dài, vạn dặm không có bóng người, toàn bộ đều là Ma Tộc.

Cứ nghĩ đến một số sự tích được ghi chép lại về Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường là các tông chủ, trưởng lão không ai là không kinh hãi.

Lúc này mọi người mới hiểu tại sao Yêu Thương lại nói việc này liên quan đến sự tồn vong của các tông môn.

Không chỉ là các tông môn ở nam vực mà là của tất cả sinh linh trên Thiên Man Vị Diện.

- Các vị, Địa Ngục Ma Tộc xâm nhập, có lẽ chúng ta biết kết quả như thế nào. Nếu các tông môn chúng ta không đoàn kết nhất trí thì chúng sẽ dễ dàng tiêu diệt chúng ta.

Tông chủ Yêu Thương nói.

- Vì thế chúng ta phải chuẩn bị ngay từ bây giờ, đến lúc đó đoàn kết chống lại Địa Ngục Ma Tộc. Nay ta triệu tập các vị tới chính là vì việc liên minh của các tông môn.

Liên minh, đây chính là mục đích thật sự Yêu Thương mời các tông môn đến. Nói dễ nghe là liên minh, nói khó nghe thì là thôn tính, hợp nhất các tông môn lại, chọn ra một minh chủ thống lĩnh các thế lực ở nam vực.

232. Chương 232: Vị Trí Minh Chủ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 232: Vị trí minh chủ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Cái gì? Liên minh?

- Thế không phải là sáp nhập toàn bộ các tông môn lớn nhỏ thành một sao?

- Sau này chúng ta có còn là tông chủ nữa không?

Yêu Thương vừa dứt lời thì phía dưới lập tức xôn xao. Phản ứng của các tông chủ không hề nhỏ hơn khi nghe Địa Ngục Ma Tộc sắp tấn công Thiên Man Vị Diện.

Điều những tông môn này quan tâm nhất đương nhiên là địa vị tông chủ của họ.

Địa Ngục Ma Tộc tấn công Thiên Man Vị Diện có thật hay không họ còn chưa biết, nhưng việc liên minh có quan hệ trực tiếp đến lợi ích thiết thân của họ.

- Hàn Linh Tông đồng ý liên minh.

Lúc này tông chủ Hàn Linh Tông, Mộng Linh, một vị trung niên mỹ phụ xinh đẹp nói.

Hàn Linh Tông xếp thứ ba trong Thập tông.

- Cửu Tuyệt Tông cũng đồng ý liên minh.

Rồi lại một người nữa nói, là tông chủ Cửu Tuyệt Tông, Cửu Cửu Tuyệt.

Cửu Tuyệt Tông xếp thứ tư trong Thập tông.

- Vu Quỷ Tông cùng đồng ý.

Sau đó, tông chủ Vu Quỷ Tông cũng nói lớn.

- Tông chủ Yêu Thương đề nghị vậy là tốt cho các tông môn chúng ta. Nam vực chúng ta liên minh, sức mạnh hợp lại làm một, đến lúc đó mới chống lại được sự tấn công của Địa Ngục Ma Tộc.

- Tam Thi Tông cũng đồng ý.

- Bá Nguyên Tông đồng ý.

Tam Thi Tông, Bá Nguyên Tông cũng nằm trong Thập tông.

Trong Thập tông, có năm tông Hàn Linh Tông đã đồng ý, cộng với Yêu Vương Tông là sáu rồi.

Tông chủ của năm tông kia đồng ý, nhưng tông chủ khác vốn có phần kích động, lo lắng cho địa vị của mình bất giác yên tĩnh, kinh ngạc nhìn, rồi sắc mặt trở nên khó coi. Họ biết năm tông môn này đồng ý có lẽ đã nhận được lợi ích gì từ Yêu Vương Tông rồi.

Không ngờ Yêu Thương sớm đã có hành động.

Sắc mặt của tông chủ Âm Sát Tông cũng rất khó coi.

Quan hệ của tông chủ Hàn Linh Tông và Cửu Tuyệt Tông với hắn cũng khá tốt, nhưng giờ lại bị Yêu Vương Tông lôi kéo rồi? Hơn nữa hắn lại chẳng biết chút gì.

Nam vực liên minh, sự việc đột ngột, hắn không có bất cứ sự chuẩn bị nào.

Năm tông phái trong Thập tông đã đồng ý liên minh, những tông môn nhỏ và vừa khác thấy thế cũng lên tiếng tán đồng.

Không lâu sau thì hơn một nửa số tông môn trong đại diện đã đồng ý liên minh.

Lúc này hai người Huyết Vô Nhai và Châu Ôn cũng đồng ý.

Đương nhiên là do Long Kinh Thiên truyền âm cho họ.

Yêu Vương Tông thấy Huyết Vô Nhai và Châu Ôn đồng ý thì sắc mặt càng thêm đắc ý, nếu vậy thì đã có tám trong Thập tông đồng ý rồi.

Yêu Thương nhìn về Bằng Chính của Âm Sát Tông và Chung Mục của Nhất Kiếm Tông.

Sắc mặt Bằng Chính và Chung Mục sáng tối bất định, cuối cùng cũng đành đồng ý. Giờ họ chỉ có thể theo số đông, hơn nữa đã có tám tông đồng ý, có muốn ngăn cản cũng không được, muốn rút khỏi lại càng không được.

Một khi rút lui, các tông môn đã liên kết, chắc chắn Yêu Thương sẽ loại bỏ tông môn phản đối.

- Tốt, nếu mọi người đã đồng ý cả, vậy chúng ta hãy bàn bạc cách thức.

Yêu Thương đắc ý, cười nói.

Cả đại diện im lặng.

Việc liên minh đã được quyết định, vậy giờ các tông môn phải suy nghĩ cách bảo vệ được lợi ích của mình.

- Các vị, để ta nói suy nghĩ của mình trước.

Thấy mọi người yên lặng, Yêu Thương nói.

- Lần này chắc chắn phải chọn ra một minh chủ để thống lĩnh các tông phái.

Mọi người nhìn nhau, cũng không ai lên tiếng phản đối.

Nếu đã liên minh thì phải chọn ra minh chủ là đương nhiên.

- Dưới minh chủ là lục đại hộ minh chủ trưởng lão vương, dưới nữa là thập nhị chiến tướng!

Yêu Thương nhìn quanh, nói.

- Chỉ có lục đại trưởng lão vương? Vậy không phải trong Thập tông sẽ có người đến trưởng lão cũng không được làm sao?

Yêu Thương vừa nói xong thì phía dưới xôn xao.

Ánh mắt Long Kinh Thiên cũng nhấp nháy.

Hắn đã nhận ra ý đồ của Yêu Thương.

Trong liên minh này, quyền lực cao nhất đương nhiên là minh chủ, tiếp đó là lục đại trưởng lão vương, cuối cùng mới là thập nhị chiến tướng.

Đến lúc đó mọi việc trong liên minh đều do minh chủ và lục đại trưởng lão vương quyết định. Theo Yêu Thương tính toán, hắn là minh chủ, còn tông chủ Hàn Linh Tông, Cửu Tuyệt Tông, Tam Thi Tông, Bá Nguyên Tông là trưởng lão vương. Như vậy tâm phúc của hắn sẽ chiếm đa số. Cho dù Bằng Chính và Chung Mục cũng được chọn làm trưởng lão vương thì cũng chẳng có tác dụng gì.

Sau này hắn sẽ dần lợi dụng quyền lực làm suy yếu đi tông môn không phục hắn như Âm Sát Tông và Nhất Kiếm Tông, dần thôn tính và cuối cùng thống nhất nam vực.

Long Kinh Thiên thầm cười khẩy.

Long Kinh Thiên nhận ra ý đồ của Yêu Thương, Bằng Chính và Chung Mục cũng vậy, sắc mặt đương nhiên không hề dễ nhìn.

Nhưng họ cũng không tìm được lý do phản đối.

- Tông chủ Yêu Thương, vậy minh chủ phải chọn thế nào?

Bằng Chính của Âm Sát Tông lên tiếng.

- Tông chủ Yêu Thương không thể nào tự phong là minh chủ chứ?

Giọng nói của Bằng Chính trầm thấp, mang chút chế giễu.

Yêu Thương cũng không bận tâm, quay lại nói với mọi người.

- Các vị có ý kiến gì không?

- Minh chủ đương nhiên phải có thực lực mạnh, chỉ có cường giả thống lĩnh các tông môn nam vực mới khiến bọn ta tâm phục. Đây cũng là đạo lý không bao giờ thay đổi.

Lúc này tông chủ Hàn Linh Tông, Mộng Linh nói.

- Đúng vậy, ai thực lực mạnh nhất thì đó là minh chủ. Lục đại trưởng lão vương và thập nhị chiến tướng cũng vậy.

Tiếp đó là tông chủ Cửu Tuyệt Tông, Cửu Cửu Tuyệt đề nghị.

Cửu Cửu Tuyệt nói xong, tông chủ Tam Thi Tông, Bá Nguyên Tông, Vu Quỷ Tông cũng lần lượt lên tiếng.

Tông chủ các tiểu tông môn khác cũng đồng ý.

Sắc mặt của Bằng Chính và Chung Mục càng thêm tối lại.

Nếu luận thực lực, trong nam vực này Yêu Thương là mạnh nhất, chắc chắn hắn làm minh chủ rồi.

- Mọi người đều biết, ở nam vực, cường giả mạnh nhất chính là tông chủ Yêu Thương, vì thế vị trí minh chủ nên dành cho tông chủ Yêu Thương.

Một lát sau, tông chủ Mộng Linh nói.

- Đúng vậy, vị trí này ta đồng ý dành cho tông chủ Yêu Thương.

Cửu Cửu Tuyệt cũng lên tiếng, sau đó là các tông chủ Tam Thi Tông, Bá Nguyên Tông và Vu Quỷ Tông. Tất cả cứ như là chuyện đương nhiên phải vậy.

Yêu Thương hàm tiếu, mọi việc đang nằm trong sự khống chế của hắn.

Bằng Chính và Chung Mục căn bản không thể nói xen vào, cũng không có lý do để phản đối.

Yêu Thương cười:

- Nếu mọi người đã nhất trí chọn ta làm minh chủ vậy thì ta...

Nhưng nói đến đây bỗng có người lên tiếng:

- Khoan đã!

Giọng nói này cắt ngang lời Yêu Thương, mọi người đều kinh ngạc nhìn sang.

233. Chương 233: Vẫn Không Có Tư Cách

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 233: Vẫn không có tư cách

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhìn thấy người vừa lên tiếng, vẻ mặt ai cũng quái dị, ngay cả Bằng Chính và Chung Mục cũng vậy.

Vì họ nhìn thấy người vừa lên tiếng lại là một chấp sự của U Linh Tông đứng sau Châu Ôn.

Người đó đương nhiên là Long Kinh Thiên.

- Ha ha ha.

Yêu Thương sau khi khựng lại thì cười lớn, tiếng cười khiến tai mọi người ù đi.

- Tiểu tử, chưa từng có ai dám ngắt lời khi ta đang nói!

Yêu Thương dừng cười, nhìn Long Kinh Thiên chăm chăm.

Ngoài Châu Ôn và Huyết Vô Nhai ra, tất cả mọi người đều nhìn Long Kinh Thiên đầy thương hại.

Họ có thể tưởng tượng được kết cục của người đệ tử U Linh Tông này rồi.

Yêu Thương nói xong thì nhìn xuống Châu Ôn:

- Châu Ôn, ta không muốn nhìn thấy đệ tử này nữa.

Không muốn nhìn thấy nữa! Ý tứ quá rõ ràng, Yêu Thương muốn đệ tử U Linh Tông này vĩnh viễn biến mất.

Nhưng bảo hắn đích thân giết một đệ tử U Linh Tông nhỏ nhoi thì thật mất mặt hắn, vì thế hắn muốn Châu Ôn động thủ!

Tất cả nhìn về Châu Ôn.

Vu Lý cười thầm, vẻ mặt thích thú nhìn Châu Ôn. Hắn nghĩ dù Châu Ôn có giết đệ tử này thì cũng không thể dập tắt nộ hỏa của Yêu Thương.

Yêu Thương muốn ngồi ở vị trí mình chủ, chắc chắn có người không phục, Yêu Thương vừa hay thiếu đối tượng ra tay để lập uy, không còn nghi ngờ gì, người đệ tử U Linh Tông kia chính là đối tượng được hắn chọn.

Chỉ là câu trả lời sau đó của Châu Ôn khiến tất cả rớt cằm:

- Tông chủ Yêu Thương, không biết đệ tử U Linh Tông ta phạm lỗi gì? Lẽ nào đệ tử U Linh Tông ta nói cũng lỗi sao? Hơn nữa dù đệ tử U Linh Tông phạm lỗi thì xử lý thế nào cũng là việc của U Linh Tông, không đến lượt người nhúng tay vào.

Cả đại diện im lặng đến đáng sợ.

Tông chủ Vu Quỷ Tông Vu Lý và tất cả đều rớt cằm xuống sàn.

Mọi người đều không dám tin nhìn Châu Ôn.

Đây thật sự là Châu Ôn sao?

Châu Ôn dám nói như vậy với Yêu Thương?!

Bằng Chinh sau khi kinh ngạc thì lắc đầu, đến hắn còn không dám, lẽ nào hôm nay Châu Ôn uống nhầm thuốc rồi?

Hắn bắt giác nhìn về phía Long Kinh Thiên, nhưng hắn thật sự không hiểu Châu Ôn dựa vào cái gì, dù là muốn chết thì cũng không phải cách này chứ.

Tất cả mọi người cũng có suy nghĩ như của Bằng Chinh.

- Giỏi, giỏi!

Lúc này Yêu Thương lại bật cười, rõ ràng lần này hắn phần nộ thật sự rồi. Hắn không ngờ khi hắn sắp ngồi lên vị trí mình chủ thì có kẻ năm lần bảy lượt thách thức sự uy nghiêm của hắn.

Mà lại là một U Linh Tông nhỏ bé!

Tuy U Linh Tông hiện giờ nằm trong Thập tông nhưng tông chủ Yêu Vương Tông và nhiều cường giả khác đã chết, thực lực giờ không bằng một tông phái trung bình.

Hai mắt Yêu Thương đầy sát ý nhìn Châu Ôn và Long Kinh Thiên.

- Yêu Thương tông chủ, vừa rồi mọi người đều cho rằng, người thực lực mạnh nhất sẽ làm mình chủ.

Long Kinh Thiên bình thản nói.

Yêu Thương châm chọc:

- Lẽ nào người cho rằng thực lực người hơn ta?

Nói rồi không kìm được cười lớn.

Tông chủ, trưởng lão các tông môn cũng cười hòa theo.

Vu Lý thì mặt cười hơn hở, chỉ Long Kinh Thiên rồi nói với mọi người:

- Mọi người thấy không? Đệ tử U Linh Tông dám cạnh tranh vị trí mình chủ với tông chủ Yêu Thương?

Chúng nhân cũng cười lớn.

Tông chủ Hàn Linh Tông cũng che miệng cười, cười rất khoa trương, cả người rung lên, hai quả đồi trước ngực rung lắc không ngừng khiến một số đệ tử xung quanh nhỏ dãi.

- Đúng vậy.

Khi mọi người cười thì Long Kinh Thiên vẫn bình tĩnh.

Hắn nói xong thì tất cả bỗng yên lặng, nhưng rồi lại một tràng cười nữa vang lên, tất cả đều cười ngặt nghẽo.

Bằng Chỉnh thì lắc đầu, nét mặt nhìn Long Kinh Thiên cũng giống như những người khác.

Hắn không biết nên hình dung thế nào về người đệ tử U Linh Tông này.

Hôm nay ngày Yêu Thương ngồi lên vị trí minh chủ, cũng là ngày diệt vong của U Linh Tông.

- Tiểu tử, ngươi một đệ tử nhỏ bé của U Linh Tông cũng có tư cách cạnh tranh vị trí minh chủ với tông chủ bọn ta sao?

Lúc này một vị trưởng lão Yêu Vương Tông cười, chỉ Châu Ôn nói:

- Dù là tông chủ của các ngươi, Châu Ôn cũng không có tư cách.

- Tông chủ, để đệ tử ra tay giết tên tiểu tử này đi.

Nói rồi trưởng lão này thỉnh thị Yêu Thương.

- Cũng được, tránh việc hắn ta lại gây trò cười gì.

Yêu Thương gật đầu cười.

- Còn nữa, chưa biết chừng hắn là tuyệt thế cao thủ gì đó, ngươi ra tay phải cẩn thận một chút kẻo lại bị người ta giết!

Nói đến đây hắn không kìm được bật cười

Chúng nhân xung quanh cũng cười hòa theo.

- Vâng, tông chủ an tâm.

Trưởng lão kia cung kính nói.

- Đệ tử nhất định sẽ không để hắn chết nhanh đâu.

Nói rồi hắn phi thân ra giữa đại điện, hai tay khoanh trước ngực nhìn Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, ra đây, cho bản trưởng lão xem thực lực của tuyệt thế cao thủ ngươi.

Mọi người lại cười một trận.

Châu Ôn và Huyết Vô Nhai định đứng dậy thì đột nhiên trong đầu có tiếng của Long Kinh Thiên, rồi họ dừng lại.

Lúc này, Long Kinh Thiên chậm rãi bước ra.

Trước sự chú ý của tất cả, hắn đứng ở giữa đại điện.

Trưởng lão Yêu Vương Tông thấy hắn đi ra thì cười:

- Tiểu tử, nể tình ngươi dám ra mặt, ta nhường ngươi ba chiêu, trong ba chiêu ta không đánh trả, sợ khi ta ra tay là ngươi chết mất. Vì thế trong ba chiêu này ngươi có võ kỹ kinh người nào thì thi triển hết đi ọi người mở rộng tầm mắt.

Long Kinh Thiên bình tĩnh nói:

- Một chiêu đủ rồi.

Một chiêu? Trưởng lão Yêu Vương Tông định cười nữa nhưng trước mặt đã có một thân ảnh lướt qua. Hắn chưa kịp phản ứng thì ngực bị một luồng sức mạnh cường hãn đánh phải. Hắn kêu lên thảm thiết, thân thể bay ngược ra, lăn đến trước mặt bọn Yêu Thương.

Tất cả tiếng cười đều ngưng lại.

Nụ cười của tông chủ Mộng Linh cứng đờ.

Nụ cười của tông chủ Vu Lý cứng ngắc.

Nụ cười của tông chủ Yêu Thương cũng tương tự.

Tất cả mọi người nhìn trưởng lão Yêu Vương Tông lẫn đến trước mặt Yêu Thương, nhất thời đầu óc trống rỗng. đọc truyện mới nhất tại .

Thời gian như dừng lại tại đây.

Một lát sau, Yêu Thương thu ánh mắt về ngẩng phắt lên nhìn Long Kinh Thiên.

Lúc này sắc mặt Long Kinh Thiên vẫn bình tĩnh nhìn Yêu Thương, khí lưu xung quanh rung động.

Bằng Chỉnh sau khi kinh ngạc nhìn về Long Kinh Thiên, rồi nhìn Châu Ôn, vẻ mặt trầm tư.

- Hà hà, tiểu tử, ngươi có chút thực lực, thảo nào mà ngông cuồng như vậy.

Một lúc sau Yêu Thương cười khẩy.

- Nhưng chút thực lực đó vẫn không đủ tư cách khiến ta động thủ.

234. Chương 234: Rốt Cuộc Là Ai?!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 234: Rốt cuộc là ai?!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Yêu Thương nói không sai, thực lực của Long Kinh Thiên vừa bạo phát tuy khiến người ta chấn kinh nhưng hẳn cũng chỉ là Thần Cấp tam tứ trùng, quả thực không có tư cách khiến Yêu Thương động thủ.

Yêu Thương không ngừng dùng thần thức quét quanh Long Kinh Thiên, xác định Long Kinh Thiên chỉ là cao thủ Thần Cấp tam tứ trùng.

Lúc này tông chủ Hàn Linh Tông, Mộng Linh thu ánh mắt từ vị trưởng lão Yêu Vương Tông về, chuyển sang nhìn Long Kinh Thiên với ánh mắt mang dị quang.

- Một đệ tử U Linh Tông lại là cao thủ Thần Cấp?

Nàng nhú mày.

Lúc này ai cũng có thể nhận ra Long Kinh Thiên không đơn giản là đệ tử của U Linh Tông.

Tuy mọi người nghi ngờ thân phận Long Kinh Thiên, cũng có suy đoán, nhưng không ai lại nghĩ hẳn là chủ nhân của Châu Ôn.

- Không biết hẳn là cao thủ Châu Ôn mời ở đâu đến nhỉ?

- Thần Cấp, đúng là rất mạng, nhưng muốn tranh vị trí minh chủ với tông chủ Yêu Thương thì đúng là nằm mơ.

- Thần Cấp trước mặt Cổ Thần thì có khác gì Thánh Cấp đâu.

Trên đại diện có không ít cường giả nghị luận.

Gần như tất cả cường giả đều cho rằng Long Kinh Thiên là cao thủ do Châu Ôn mời tới.

- Vẫn không có tư cách.

Long Kinh Thiên vẻ mặt thản nhiên nhìn Yêu Thương.

- Tông chủ, thuộc hạ sẽ ra tay giết chết hẳn!

Lúc này, một vị thái thượng trưởng lão Yêu Vương Tông tiến lên trước, cung kính nói với Yêu Thương.

Vị thái thượng trưởng lão này là Thần Cấp thất trùng, địa vị cao nhất trong Ngũ đại thái thượng trưởng lão Yêu Vương Tông, thực lực cũng mạnh nhất, chỉ dưới tông chủ Yêu Thương và phó tông chủ Yêu Thừa.

- Được.

Yêu Thương gật đầu.

- Không cần nương tay, toàn lực công kích, giết hẳn đi!

Nói đến đây mắt Yêu Thương loé sát ý.

Long Kinh Thiên hết lần này đến lần khác khiến Yêu Vương Tông mất mặt, điều này khiến sát ý trong Yêu Thương lên đến cực điểm.

Nếu không phải vì thể diện thì hẳn đã ra tay lâu rồi.

- Nhìn kìa, thái thượng trưởng lão Trần Phục ra tay! nguồn

- Hơn hai trăm năm trước thái thượng trưởng lão Trần Phục đã là cường giả Thần Cấp thất trùng. Nghe nói hồi đó khi tranh đoạt bảo tàng ở một tinh vực nào đó, một vị Cổ Thần cường giả muốn giết mà Trần Phục thoát được.

- Cổ Thần cường giả cũng không giết nổi Trần Phục, Trần Phục tuyệt đối là đệ nhất nhân dưới Cổ Thần của nam vực chúng ta!

- Các người nói xem tên đệ tử kia sẽ đỡ được bao nhiêu chiêu?

Thấy thái thượng trưởng lão Yêu Vương Tông ra tay, chúng nhân lại bàn tán.

Trần Phục phi thân ra giữa đại điện. Hắn rất cao, rất gầy, đứng ở đó cao hơn Long Kinh Thiên một cái đầu, đôi mắt là màu trắng hiếm thấy.

Long Kinh Thiên nhìn hai mắt Trần Phục, nói:

- Quang minh chi nhãn.

Quang minh chi nhãn là một loại mắt cường đại hơn, yêu dị hơn cả tam nhãn tà đồng. Người có quang minh chi nhãn, trời sinh ra là quang minh chi thể, tu luyện công pháp hệ quang minh.

- Đúng vậy, quang minh chi nhãn.

Sắc mặt Trần Phục lạnh lùng.

Long Kinh Thiên nhận ra quang minh chi nhãn cũng không có gì lạ, rất nhiều người ở nam vực cũng biết.

Trần Phục dứt lời, toàn thân khí tức bạo phát, vô số đạo bạch quang chói lòa bắn lên trời, cả đại điện sáng lòa, tất cả mọi người được bao phủ bởi một thứ năng lượng ấm áp, dễ chịu.

- Đây là Quang Minh Thần Vực của ta.

Trần Phục lạnh lùng nói.

- Tiểu tử, người chịu chết đi. Chết dưới Quang Minh Thần Vực là vinh hạnh cho người.

Nói rồi, toàn thân hắn tỏa sáng, ngưng tụ thành vô số dòng quang minh trường hà.

Đúng vậy, là quang minh trường hà, ánh sáng lưu động, xoay chuyển tựa những dòng sông ánh sáng dài bất tận.

Trần Phục hô lên một tiếng, chỉ thấy những dòng quang minh trường hà lao về phía Long Kinh Thiên, chớp mắt biến thành quang minh kiếm hà, không gian rung chuyển.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn những đòn công kích đang lao về phía mình, hai tay giơ lên tung ra hai quyền.

- Cái gì? Hắn dùng song quyền để đỡ chiêu của Trần Phục?

- Quang minh kiếm hà của Trần Phục đủ để băm nát một Thần Cấp cường giả đó. Hắn quá ngông cuồng rồi!

Đúng lúc mọi người nghị luận thì đột nhiên nhìn thấy song quyền của Long Kinh Thiên va chạm với quang minh kiếm hà của Trần Phục.

Keng! Keng! Keng!

Vô số âm thanh va chạm vang lên không ngớt, tiếng chấn động kích thích màng nhĩ của tất cả mọi người trong đại điện. Tất cả kinh ngạc nhìn thì chỉ thấy vô số dòng quang minh kiếm hà có thể dễ dàng băm nát nhục thể Thần Cấp cường giả lại nổ tung trước song quyền của Kiếm Tiên Đồ Lục.

Rồi họ nhìn thấy Long Kinh Thiên lướt người đi, nháy mắt đã ở trước mặt Trần Phục.

- Toái Tinh Chi!

- Toái Tinh Bạo!

Long Kinh Thiên chỉ tay ra, Trần Phục sắc mặt kinh hãi nhìn Long Kinh Thiên điểm lên ngực mình.

- Sao có thể nhanh như vậy?!

Trần Phục không dám tin, trong đầu loé lên suy nghĩ.

Hắn đang định phi thân tránh đi nhưng đã muộn rồi.

Trần Phục sắp bị một chỉ của Long Kinh Thiên đánh trúng, đúng lúc thì một tiếng quát vang lên:

- Tiểu tử, ngươi dám!

Một đạo thân ảnh bay tới tung quyền về Long Kinh Thiên.

Quyền kinh xuyên qua hư không, chúng nhân ở xung quanh nhìn mà sắc mặt đại biến.

Là phó tông chủ Yêu Vương Tông, Cổ Thần cường giả Yêu Thừa ra tay!

Một quyền của hắn sắp chạm tới người Long Kinh Thiên, nhưng lúc này một tiếng hừ lạnh vang lên, lại một thân ảnh bay tới tung một chưởng, kim quang chói lòa chặn đứng một quyền kia lại.

Uỳnh!

Cả đại điện rung chuyển.

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, mọi người nhìn thì thấy một chỉ của Long Kinh Thiên đã tới ngực Trần Phục, hắn kêu lên, bay ngược ra sau, rơi rầm xuống đất, cũng như trưởng lão kia, lăn tới trước mặt tông chủ Yêu Thương.

Lăn tới trước mặt Yêu Thương, từ trong cơ thể Trần Phục vọng ra vô số tiếng nổ dày đặc, rồi từ khắp cơ thể bắn ra vô số lỗ máu.

Tất cả chấn kinh.

Nhưng điều khiến mọi người chấn kinh hơn đó là người vừa chặn đứng một quyền của Yêu Thừa cũng là một đệ tử U Linh Tông.

- Cổ Thần cường giả?!

- U Linh Tông có Cổ Thần cường giả?!

- Hai người này rốt cuộc là ai?

Tất cả mọi người đều không dám nhìn Tử Thiên Long Hoàng đang đứng bên cạnh Long Kinh Thiên.

Tông chủ Hàn Linh Tông, Mộng Linh nhịp thở tăng nhanh, sắc mặt tông chủ Vu Lý tái nhợt, tay chân run rẩy.

Về mặt của Yêu Thừa bị Tử Thiên Long Hoàng chặn đứng công kích, bị phản chấn bật ra sau lại càng chấn ỉnh.

- Tông chủ Yêu Thương, đánh lén là tác phong của Yêu Vương Tông sao?
- Long Kinh Thiên nhìn Yêu Thương đang có vẻ mặt kinh hoàng, cười khẩy:
- Một người không địch được thì hai người lên đi!

235. Chương 235: Đối Quyết

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 235: Đối Quyết

Yêu Thương nhận ra sự châm chọc trong lời nói của Long Kinh Thiên, trong lòng cực kỳ phẫn nộ.

- Thế nào vô sỉ? Đây chính là vô sỉ!
- Thế nào là hạ tặc? Đây chính là hạ tặc!
- Thế nào là rác rưởi? Đây chính là rác rưởi!

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng cũng đã đến bên cạnh Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu cười khẩy nói.

Sự chế giễu của Cửu Vĩ Thiên Miêu khiến chúng nhân vẫn đang chấn kinh không ai là không kinh ngạc. Sững sờ nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, có người dám mắng tông chủ Yêu Vương Tông là vô sỉ? Hạ tặc? Rác rưởi?!

Hôm nay Long Kinh Thiên muốn tranh giành vị trí minh chủ với Yêu Thương họ đã đủ kinh ngạc rồi, giờ Cửu Vĩ Thiên Miêu lại dám chửi Yêu Thương như vậy.

Lời nói của Cửu Vĩ Thiên Miêu với họ không khác nào tiếng sấm đánh ngang tai.

- Giỏi! Giỏi!

Yêu Thương sau khi khựng người, không dám tin nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, rồi sát ý như cuồng phong bạo phát, mắt cuồng nộ:

- Hôm nay tất cả người của U Linh Tông ở lại đây, vĩnh viễn ở lại đây!

Bất luận mấy người Long Kinh Thiên có quan hệ gì với U Linh Tông thì hôm nay hắn cũng phải tiêu diệt U Linh Tông!

Tất cả đều phải chết, bao gồm cả Châu Ôn!

Yêu Thương chậm rãi bước xuống đại điện. Các cao thủ Yêu Vương Tông thấy thế đều phi thân tới bao vây bọn Long Kinh Thiên, Châu Ôn lại.

Các cường giả Vu Quỷ Tông, Hàn Linh Tông và Cửu Tuyệt Tông bắt giác lùi về sau.

Vừa rồi tuy Vu Quỷ Tông và Hàn Linh Tông ủng hộ Yêu Thương làm minh chủ nhưng cũng chỉ là hợp tác chứ không phải đầu hàng Yêu Vương Tông hoàn toàn.

Đương nhiên họ sẽ không nhúng tay vào việc này.

Nhưng đúng lúc ấy, trước ánh mắt ngạc nhiên của chúng nhân, Huyết Vô Nhai và cường giả Huyết Ma Tông không hề lùi lại mà tiến tới phía sau Long Kinh Thiên.

- Còn có Huyết Ma Tông nữa.

Huyết Vô Nhai lạnh lùng nhìn Yêu Thương.

Yêu Thương sững người, rồi vẻ mặt thêm khó coi, hắn không ngờ Huyết Vô Nhai lại đứng về phía Long Kinh Thiên.

- Huyết Vô Nhai, ta cho ngươi một cơ hội. Cúi đầu tạ tội rồi lui sang một bên, ta sẽ coi như chưa có chuyện gì xảy ra.

Yêu Thương sắc mặt âm trầm.

Nếu chỉ là bọn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng và Châu Ôn thì Yêu Thương còn chắc chắn sẽ giữ chân được hết U Linh Tông, nhưng thêm Huyết Ma Tông vào thì khó rồi.

Lần này Huyết Ma Tông tới không đông nhưng Huyết Vô Nhai và ba thái thượng trưởng lão, có bốn Thần Cấp ở đây Yêu Thương cũng không dám coi thường.

Huyết Vô Nhai nhìn sắc mặt âm trầm của Yêu Thương, cười khẩy rồi quay lại cung kính nói với Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân.

- Chủ...chủ nhân?!

- Huyết Vô Nhai, tông chủ Huyết Ma Tông lại gọi đệ tử U Linh Tông là chủ nhân?!

Bằng Chính, Mộng Linh và Vu Lý đều trở mắt nhìn.

Mấy người Yêu Thương, Yêu Thừa cũng không dám tin, tất cả đều không nhận ra thái thượng trưởng lão của Yêu Vương Tông, Hứa Tam đứng sau Yêu Thừa vẻ mặt đầy bình tĩnh.

- Chủ nhân, giờ chúng ta...

Tiếp đó Châu Ôn cũng cung kính hỏi.

Chúng nhân lại trở mắt tiếp.

Sau sự chấn kinh, tất cả mọi người nhìn về phía Long Kinh Thiên, người trong mắt họ vốn dĩ là đệ tử U Linh Tông.

Mấy người Huyết Vô Nhai, Châu Ôn gọi Long Kinh Thiên là chủ nhân, thế không phải là...?!

Trong đầu mọi người hiện lên một suy nghĩ, người thanh niên trẻ tuổi này đã khống chế được Huyết Ma Tông và U Linh Tông? Sau khi nghĩ thông, tất cả cùng hít vào một hơi khí lạnh.

Huyết Ma Tông và U Linh Tông, cộng với Long Kinh Thiên, cả Tử Thiên Long Hoàng Cổ Thần cường giả này, thế không phải...?!

Sự tình hôm nay đã vượt qua sự tưởng tượng của họ.

Yêu Thương hít sâu một hơi dường như để lấy lại sự bình tĩnh.

Huyết Ma Tông và U Linh Tông đã bị khống chế? Hơn nữa Yêu Vương Tông lại hoàn toàn không hay biết, không chỉ như vậy, cả nam vực này cũng không tông môn nào biết?

Người thanh niên tóc đen kia làm thế nào có thể khống chế được Huyết Ma Tông và U Linh Tông mà không gây nên động tĩnh gì? Làm thế nào có thể khiến Châu Ôn và Huyết Vô Nhai quy thuận? Hơn nữa, với thân phận của Châu Ôn và Huyết Vô Nhai lại cam tâm tình nguyện gọi hắn là chủ nhân?!

Không chỉ Yêu Thương mà tất cả mọi người đều chấn kinh, nghi hoặc nhìn Long Kinh Thiên.

Phó tông chủ Yêu Thừa và chúng cường giả Yêu Vương Tông sắc mặt cũng rất khó coi, chẳng ai ngờ được lại có kết quả thế này.

Theo họ nghĩ, vị trí minh chủ chắc chắn sẽ nằm trong tay tông chủ Yêu Thương, đến lúc đó Yêu Vương Tông sẽ thống lĩnh các tông phái ở nam vực, dần dần mở rộng thế lực xưng bá Ma Thần Chiến Trường.

Nhưng bây giờ thì sao?

- Tông chủ!—

Yêu Thừa nhìn Yêu Thương.

Huyết Ma Tông, U Linh Tông cộng với bốn người Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng, kịch chiến thì chỉ e sẽ lưỡng bại câu thương.

Đương nhiên Yêu Thương hiểu ý của Yêu Thừa. đọc truyện mới nhất tại .

Hắn và Long Kinh Thiên đứng đối mặt nhau, khí lưu xung quanh không ngừng phát nổ.

Cả đại diện vô cùng ngọt ngào, một số cường giả yếu một chút đã không chịu nổi áp lực, liên tục thoái lui.

- Nếu đã vậy thì cứ như ban đầu đã nói. Thực lực ai mạnh thì người đó làm minh chủ.

Một lát sau Yêu Thương nói.

- Người muốn làm minh chủ, được, chỉ cần người thắng ta thì ta sẽ cung tay nhường.

Yêu Thương nói vậy coi như đã chịu nhún nhường trước Long Kinh Thiên.

Yêu Thừa không muốn thấy Yêu Vương Tông và Long Kinh Thiên lưỡng bại câu thương, hắn cũng không muốn vậy.

Đương nhiên, hắn rất tự tin vào thực lực của mình.

- Được!

Về mặt Long Kinh Thiên vẫn bình tĩnh.

- Các người lui xuống!

Yêu Thương khoát tay nói với chúng cường giả Yêu Vương Tông.

- Vâng, tông chủ!

Tất cả cường giả Yêu Vương Tông đều lui xuống.

Long Kinh Thiên cũng bảo mấy người Huyết Vô Nhai, Châu Ôn lui đi.

- Tiểu tử, người vậy là có ý gì?

Yêu Thương thấy Huyết Vô Nhai, Châu Ôn lui xuống nhưng Tử Thiên Long Hoàng mấy người vẫn đứng phía sau, không hề được giận dữ.

Sắc mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh, không để tâm Ứng Tông, nói với ba người Tử Thiên Long Hoàng:

- Hợp thể!

Hợp thể?!

Mấy người Yêu Thương khựng lại, rồi nhìn thấy Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng biến thành tia sáng chui vào cơ thể Long Kinh Thiên.

Ánh sáng quanh người Long Kinh Thiên lập loè bất định, khí tức không ngừng tăng lên.

- Lẽ nào?!

Yêu Thương và tất cả mọi người đều kinh hãi nhìn Long Kinh Thiên.

- Hợp thể cùng tam thú?!

Chúng nhân kinh hãi.

Không lâu sau phía sau Long Kinh Thiên xuất hiện sáu cái đuôi linh động, hoa văn ngũ trảo kim long và phụng hoàng lửa quấn quanh người.

Vô số đạo lôi quang lấp lánh xung quanh người hắn.

Cảm nhận áp lực và khí tức tử Long Kinh Thiên, sắc mặt hồng nhuận của Mộng Linh trở nên trắng bệch.

- Cổ Thần...trung kỳ!

Long Kinh Thiên hợp thể với tam thú, sau khi hợp thể lại đạt lên đến Cổ Thần trung kỳ!

Tất cả mọi người hít hơi khí lạnh!

Nếu như vậy thì vị trí mình chủ...?!

Ánh mắt mọi người nhìn Long Kinh Thiên đã thay đổi hoàn toàn.

236. Chương 236: Đại Địa Vô Lượng Thần Chưởng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 236: Đại Địa Vô Lượng Thần Chưởng

So với những người khác thì Yêu Thương càng chấn kinh hơn, đồng thời sắc mặt cũng vô cùng khó coi.

Long Kinh Thiên hợp thể được với tam thú, thực lực lại lên đến Cổ Thần trung kỳ. Hơn nữa Long Kinh Thiên hợp thể, đó là thực lực của hắn, Yêu Thương không thể lấy đó là lý do để nói được gì.

Trong mắt hắn lưu động nhưng tia hắc quang.

- Tiểu tử, ngươi hợp thể được với tam thú, thực lực Cổ Thần trung kỳ, vậy thì sao?

Yêu Thương lạnh băng nhìn Long Kinh Thiên.

- Mấy chục năm trước, giáo chủ Kim Nhật Thần Giáo là Cổ Thần trung kỳ cũng vẫn bị ta đánh lui.

Long Kinh Thiên cũng biết đến Kim Nhật Thần Giáo.

Lý Phong gặp ở Tà Thần Cung hồi đó chính là thái thượng trưởng lão của Kim Nhật Thần Giáo, sau đó chết tại Vô Lôi Phong.

Chỉ là, Long Kinh Thiên không ngờ giáo chủ Kim Nhật Thần Giáo, Cổ Thần trung kỳ cường giả lại bại trong tay Yêu Thương.

- Nói nhiều vô ích, động thủ đi!

Long Kinh Thiên sắc mặt lạnh đậm.

- Được, hôm nay ta dùng ngươi để thử uy lực của Đại Địa Vô Lượng Thần Quyền.

Yêu Thương thấy Long Kinh Thiên không bị dao động, cười khẩy nói. Lúc này hắn cũng biết không thể rút lui được nữa.

Tuy sau khi Long Kinh Thiên thực lực là Cổ Thần trung kỳ nhưng hắn vẫn tự tin có thể kích bại Long Kinh Thiên.

- Sáu mươi năm trước, ta kích bại giao chủ Kim Nhật Thần Giáo, sáu mươi năm bế quan, ta đã tu luyện Đại Địa Vô Lượng Thần Quyền tu luyện đến đệ cửu trùng đỉnh phong!

Yêu Thương dần dần bay lên, vô số quang hắc quang bao quanh người hắn.

Khí tức toàn thân Yêu Thương bạo phát.

Khí tức Cổ Thần sơ kỳ đỉnh phong bao trùm toàn bộ đại điện, từ khí tức có thể thấy hắn không hề thua kém Long Kinh Thiên.

Sắc mặt Long Kinh Thiên vẫn bình tĩnh, hắn đứng trên không đối mặt với Yêu Thương.

Chúng nhân trong đại điện đều rút ra bên ngoài, đồng thời, bọn tông chủ Âm Sát Tông, Bằng Chỉnh còn bày cấm chế phía trước để phòng tránh năng lượng từ trận kịch chiến tổn thương đến đệ tử môn phái.

Tất cả mọi người đều nhìn về hai thân ảnh trên không.

Mấy người Huyết Vô Nhai, Châu Ôn cũng chau mày.

Tuy trong mắt họ Long Kinh Thiên rất thần bí khó lường, nhưng dù sao Yêu Thương cũng là đệ nhất cường giả ở nam vực.

- Không ngờ Đại Địa Vô Lượng Thần Quyền của Yêu Thương đã tu luyện đến đệ cửu trùng đỉnh phong!

- Chỉ một quyền đó, e là Cổ Thần trung kỳ cường giả cũng khó lòng đỡ nổi.

Một số tông chủ truyền âm cho nhau.

Cả đại diện yên lặng không một tiếng động.

Xung quanh hai người là những dòng khí lưu cường liệt không ngừng công kích nhau phát ra những tiếng rẹt rẹt.

Khi mọi người cảm thấy bức bối đến cực điểm thì Yêu Thương đột nhiên hét lên, cuối cùng đã ra tay trước.

- Đại Địa Vô Lượng Thần Quyền đệ nhất trùng, Vô Biên Vô Lượng!

Chỉ thấy Yêu Thương tung một quyền, một luồng năng lượng vô lượng phá không đánh về phía Long Kinh Thiên. Khi nó đánh ra, chúng nhân kinh hãi nhận ra, mặt đất phía dưới đột nhiên phát ra tiếng ầm ầm lớn, cảm giác như một quyền của Yêu Thương dung hợp với đại địa vậy.

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh lùng, một chưởng tung ra đánh tan quyền uy mãnh của Yêu Thương.

Yêu Thương thấy Long Kinh Thiên dễ dàng đánh tan công kích của mình thì sắc mặt tối lại.

- Đệ nhị trùng, Vô Lượng Chi Sơn!

Yêu Thương chớp mắt đã tiến đến trước mặt Long Kinh Thiên, tung ra quyền thứ hai.

Sức mạnh vô lượng ngưng tụ, hình thành một toà quyền sơn, đúng vậy, là toà quyền sơn được hình thành từ vô số cái quyền ẩn khổng lồ, oanh kích xuống ngực Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên không lùi tránh, chỉ nhấc tay tung quyền ra đỡ.

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên, cả đại diện, thậm chí cả sơn mạch của Yêu Vương Tông cũng rung chuyển dữ dội. Chúng nhân kinh hãi nhìn thì thấy cả Long Kinh Thiên và Yêu Thương đều bị đánh bật lui ra sau.

- Đệ tam trùng, Vô Lượng Chi Địa!

Yêu Thương lại tung quyền thứ ba.

Quyền này vô phong vô lực, cả không gian không hề có dao động. Đột nhiên dưới lòng đất bạo phát một luồng năng lượng khủng bố, giống như dung nham phun trào, từ dưới lòng đất bắn lên nhằm tới Long Kinh Thiên, tốc độ cực nhanh.

Long Kinh Thiên cười khẩy, phi thân lên rồi tung chưởng, một tiếng nổ vang lên, hoá giải được một quyền kinh hiểm của Yêu Thương.

Trên đại diện, Huyết Vô Nhai và Châu Ôn thấy thế đều bất giác thổ phào.

Tuy giờ nhìn có vẻ như Long Kinh Thiên và Yêu Thương tương đương nhau nhưng Yêu Thương từ nay luôn tấn công còn Long Kinh Thiên thì dễ dàng hoá giải công kích của hắn.

Thực lực Long Kinh Thiên hơn Yêu Thương!

Long Kinh Thiên đánh tan quyền thứ ba của Yêu Thương, lạnh lùng:

- Ngươi cũng tiếp một quyền của ta!

- Miên Sát Du Xà Quyền!

Đại diện chấn động, vạn xà lao ra, nhật nguyệt trầm luân, quỷ thần kinh hoảng, mọi người có cảm giác như bị nghìn vạn con rắn độc nhả tới.

Hai mắt Yêu Thương mở to nhìn vô số con rắn đang công kích về phía mình, giật mình hét lên:

- Đệ tứ trùng, Vô Lượng Chi Thiên!

Sức mạnh vô lượng hình thành một khoảng không gian định chặn công kích của Long Kinh Thiên lại.

Nhưng Yêu Thương nhìn thấy đám rắn kia lại xuyên qua không gian vô lượng một cách dễ dàng, tiếp tục lao về phía hắn.

Hắn kinh hoàng.

- Đệ ngũ trùng, vô lượng, thiên địa, sơn hà, nhật nguyệt!

Sức mạnh vô lượng hoá thành thiên địa, sơn hà, nhật nguyệt!

Nhưng vô ích, sức mạnh vô lượng biến thành gì cũng vô ích, quyền kinh đã nhanh chóng đến trước mặt hắn.

Yêu Thương đại kinh thất sắc, không ngừng phi thân tránh.

- Quỷ Thần Mạc Tri!

Chỉ thấy hắc quang toả ra quanh người rồi hắn biến mất, dường như đã ẩn trốn hoàn toàn.

- Quỷ Thần Mạc Tri?! Đây là một loại thân pháp của cường giả tên là Quỷ Thần thời Thượng Cổ. Sau khi thi triển thì dường như thiên địa không có người này nữa. Đến quỷ thần cũng không biết hắn ở đâu. đọc truyện mới nhất tại .

Bằng Chính kinh ngạc.

- Có thân pháp này thì không thể thua được!

Chúng nhân nghe thể đều kinh ngạc.

Nhưng Bằng Chính vừa nói xong thì kinh quyền của Long Kinh Thiên xuyên qua không gian nơi Yêu Thương vừa đứng, không ngừng quán quanh, một thứ năng lượng thần bí toả ra, rồi một âm thanh trầm đục vang lên, lập tức thấy Yêu Thương vừa biến mất đã rơi ra.

Mọi người thấy thể đều kinh ngạc, quay sang nhìn Bằng Chính.

Ý nói, không phải ngươi vừa nói Yêu Thương thi triển thân pháp này là quỷ thần cũng không biết sao?

Bằng Chính sững sờ nhìn lên không trung, vẻ mặt bối rối, nhưng kinh ngạc nhiều hơn.

Tông chủ Yêu Thương rơi xuống, vô số quyền kinh quán lấy hắn.

- Đệ lục trùng, Vô Lượng Hồng Lưu!

Nhưng hắn đang định đánh tan quyền kinh của Long Kinh Thiên thì thân hình Long Kinh Thiên lướt tới trước mặt hắn.

237. Chương 237: Rút Khỏi Liên Minh

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 237: Rút khỏi liên minh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Đại La Chưởng!

- Xoay chuyển càn khôn!

Long Kinh Thiên tung một chưởng, Yêu Thương vô cùng kinh hoàng, đánh ra một quyền nhưng vô ích, một quyền của Long Kinh Thiên xuyên qua quyền kinh đánh lên ngực hắn.

Âm thanh lớn nổ ra.

Thân thể Yêu Thương bị đánh bay ra sau.

Hắn chỉ cảm thấy một chưởng của Long Kinh Thiên đánh lên ngực, lực phủ ngũ tạng lập tức lộn nhào, khí huyết đảo lộn, y phục và cả nội giáp cũng nổ tung.

Hắn vừa định ổn định thân hình thì Long Kinh Thiên lại công kích.

- Đệ cửu trùng, Vô Lượng Vũ Trụ, trời đất đảo điên!

Yêu Thương vừa kinh hoàng vừa phẫn nộ. Thúc động chân khí toàn thân, đánh ra Vô Lượng Thần Quyền mạnh nhất của mình.

Chỉ thấy một quyền của Yêu Thương như biến thành vũ trụ, sức mạnh vô cùng vô tận khuấy động thiên địa như đảo lộn.

Một quyền của hắn sắp đánh lên người Long Kinh Thiên, nhưng Long Kinh Thiên phi thân lên đột nhiên biến mất.

Yêu Thương đánh hụt vào hư không.

Yêu Thương giật mình, đột nhiên từ phía sau có một luồng sức mạnh đánh tới, hắn thất sắc.

- Thương Hùng hợp thể!

Lúc này hắn đã không kịp để tránh nữa, hắc quang loé lên, chỉ thấy hắn biến thành một con hắc hùng khổng lồ, hai bên trán mọc ra hai cái sừng kim sắc.

Thương Hùng, chính là biến dị yêu thú của yêu thú loài gấu. Sức mạnh rất lớn, phòng thủ kinh người. Sau khi biến thành Thương Hùng, phía sau hắn ngưng tụ vô số quầng hắc quang, hình thành một thứ giống như hộ giáp.

Bình!

Long Kinh Thiên đánh lên lưng hắn. Hộ giáp vừa được hình thành nhanh chóng bị đánh tan. Bản thể Thương Hùng của hắn bị đánh bay về phía trước, rơi xuống đất.

Cả đại địa rung chuyển, đại địa lắc lư như muốn sập xuống.

- Tông chủ!

Phó tông chủ Yêu Thừa thấy thế kêu lên kinh hoàng, khi thấy Long Kinh Thiên lại một chưởng nữa đánh tới thì hắn lướt tới tung quyền chặn lại.

- Bá Vương Quyền!

Yêu Thừa hét lên.

Khí lưu xung quanh bắn ra xung quanh, mặt đất lát bởi lưu lý thiết thạch cũng vỡ vụn, bắn tung toé.

Đệ tử các tông môn ở xung quanh kêu lên kinh hãi.

Bọn Bằng Chính đều phải vung tay chặn hết mảnh vỡ bắn tới.

Yêu Thừa sau khi chạm quyền với Long Kinh Thiên thì không ngừng lùi về sau, để lại trên mặt đất vô số dấu chân sâu hoắm.

Lúc này Yêu Thương đã đứng dậy, miệng học máu, mặt đất là một cái hố lớn, hai mắt hắn ảm đảm vô thần.

Long Kinh Thiên đứng trên không nhìn Yêu Thương.

- Chủ nhân thần uy vô địch!

- Vị trí minh chủ chỉ có thể của chủ nhân!

Huyết Vô Nhai và Châu Ôn kinh hỷ hô lên.

Lúc này ai cũng biết được kết quả rồi.

Yêu Thương đã thua!

Theo như đã nói, dùng thực lực để quyết định minh chủ, vậy thì giờ vị trí minh chủ là của Long Kinh Thiên rồi!

Thái thượng trưởng lão, chúng trưởng lão và chấp sự của Huyết Ma Tông, U Linh Tông đều hoan hô.

Mộng Linh của Hàn Linh Tông, Vu Lý của Vu Quỷ Tông đều trầm mặc không nói.

Yêu Thương biến lại hình người, sắc mặt tối tăm nhìn Long Kinh Thiên, hai tay siết chặt, một luồng năng lượng khủng bố ngưng tụ trong cơ thể, nhưng cuối cùng hắn không công kích nữa.

Hắn biết, dù có đánh nữa thì kết quả vẫn vậy, còn có thể thảm hơn!

- Tông chủ!

Phó tông chủ Yêu Thừa đến bên cạnh Yêu Thương, khoe miệng hắn có vết máu, rõ ràng đã bị chấn thương sau một quyền vừa rồi.

Yêu Thương khoát tay, hắn biết Yêu Thừa muốn nói gì.

- Được, ta nhận thua!

Yêu Thương nhìn Long Kinh Thiên nói.

Giọng nói Yêu Thương vang lên trong đại điện, sau một khoảng lặng, một trận xao động nổ lên, mọi người bắt đầu nghị luận.

Yêu Thương nhận thua rồi!

Trên đại điện, tuyệt đại bộ phận không thể nhất thời mà tiếp nhận sự thật này.

- Lẽ nào để hắn ta làm minh chủ?

- Nếu không thì thế nào? Người lên khiêu chiến đi?

- Thôi, ta chưa muốn chết.

Khi mọi người nghị luận, Yêu Thương lại nói:

- Yêu Vương Tông tuyên bố rút khỏi liên minh!

Yêu Vương Tông rút khỏi liên minh?!

Tất cả cùng sững người, rồi vẻ mặt quái dị.

Long Kinh Thiên nghe thế cười khẩy, thua rồi thì rút khỏi liên minh? Yêu Thương tâm kế hiểm độc, chỉ cần hắn rút khỏi liên minh thì chắc chắn Hàn Linh Tông, Vu Quỷ Tông, Cửu Tuyệt Tông, Tam Thi Tông, Nguyên Bá Tông cũng sẽ rút khỏi. Nếu vậy thì một số tiểu tông môn cũng sẽ rút theo.

Nếu vậy thì liên minh này coi như vỡ đi, Long Kinh Thiên có ngồi lên vị trí minh chủ cũng coi như bù nhìn.

Quả nhiên, Yêu Thương nói muốn rút lui thì tông chủ Hàn Linh Tông, Mộng Linh cũng cười:

- Hàn Linh Tông cũng rút khỏi liên minh.

Sau Hàn Linh Tông là tông chủ Cửu Tuyệt Tông, Cửu Cửu Tuyệt nói:

- Cửu Tuyệt Tông cũng rút lui.

- Vu Quỷ Tông cũng rút khỏi liên minh!

Vu Lý thích thú nói.

Tam Thi Tông, Nguyên Bá Tông cũng tuyên bố rút lui, lập tức các tiểu tông môn khác cũng nói rút lui.

Phần lớn tông môn đã rút lui.

Bằng Chinh và Mục Chung nhìn nhau trầm mặc.

Long Kinh Thiên thấy thế cười khẩy, lạnh lùng nói:

- Còn tông môn nào muốn rút khỏi liên minh, không muốn chọn ta làm minh chủ giờ có thể rút lui.

Yêu Thương cười khẩy:

- Tiểu tử, có kết liên minh hay không là việc của bọn ta, bọn ta muốn rút thì rút, người làm gì được? Lẽ nào người dám ra tay với các tông môn?

Hắn muốn xem xem Long Kinh Thiên sẽ làm thế nào.

- Đúng vậy, bọn ta rút lui là quyền tự do của bọn ta, người làm gì được?

Tông chủ Cửu Tuyệt Tông cười khẩy.

Lập tức lại có thêm một số tiểu tông môn khác tuyên bố rút lui.

Đúng như Yêu Thương nói, họ rút lui thì Long Kinh Thiên cũng chẳng làm gì được. Dù thực lực Long Kinh Thiên có mạnh thế nào cũng không dám đối địch với tất cả tông môn ở đây.

- Còn tông môn nào muốn rút lui nữa không?

Long Kinh Thiên không để tâm Yêu Thương và Cửu Tuyệt Tông, nói.

Một lúc sau, xác định không còn tông môn nào rút lui nữa, Long Kinh Thiên nói:

- Những người chấp nhận ta là minh chủ hãy đứng về phía ta.

Huyết Vô Nhai, Châu Ôn đương nhiên dẫn Huyết Ma Tông và U Linh Tông đứng phía sau Long Kinh Thiên.

Những tông môn vừa rồi không tuyên bố rút lui sau một lúc lưỡng lự cũng dần môn hạ đứng bên Long Kinh Thiên.

Một lát sau, đứng bên Long Kinh Thiên chỉ có một vài tông môn ít ỏi, trái ngược hẳn với bên Yêu Thương.

238. Chương 238: Minh Chủ Bù Nhìn?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 238: Minh chủ bù nhìn?

Nguồn: Vipvanda truyện copy từ

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Yêu Thương nhìn bên Long Kinh Thiên chỉ lác đác vài tông môn thì cười ha hả:

- Tiểu tử, xem ra người làm minh chủ cũng thật oai phong. Ta thấy người phải đặt một cái tên thật kêu cho liên minh mới được. Hay là gọi là liên minh Bù Nhìn, minh chủ người là minh chủ bù nhìn đi?

- Ha ha ha!

- Không tồi, cái tên bù nhìn này đúng là rất kêu.

- Minh chủ bù nhìn? Cái tên này rất hay.

Cừu Cừu Tuyết, Vu Lý cũng phụ hoạ theo.

Mộng Linh che miệng cười rung người.

- Âm Sát Tông Bằng Chinh tông chủ, Nhất Kiêm Tông Chung Mục tông chủ, ta khuyên hai vị đừng nghĩ nữa, lẽ nào các người cũng muốn đi theo mình chủ bù nhìn?

Yêu Thương nhìn Bằng Chinh và Chung Mục, cười nói.

Lúc này Bằng Chinh và Chung Mục đang đứng ở giữa, rõ ràng là chưa quyết định.

Rút hay không?

Sắc mặt hai người sáng tối bất định.

- Lẽ nào hai vị cam tâm cho tên tiểu tử này sai khiến?

Yêu Thương cười.

- Lẽ nào cá người muốn như Huyết Vô Nhai, Châu Ôn gọi hắn là chủ nhân?

Nói đến đây ngữ khí hắn nặng xuống, vô cùng châm chích.

- Huyết Vô Nhai, Châu Ôn hai tên hạ tặc đó thì thôi, tình nguyện làm nô tài cho kẻ khác, lẽ nào hai người cũng muốn làm nô tài?

Yêu Thương không ngừng chế nhạo nói.

- Yêu Thương, người câm ngay!

Lúc này Huyết Vô Nhai không nhịn được, nổi giận quát:

- Người đừng có mê hoặc nhân tâm!

Huyết Vô Nhai quay sang Bằng Chinh và Chung Mục:

- Hai vị tông chủ, nói thật với hai vị, ta và Châu Ôn đi theo chủ nhân, chủ nhân không chỉ ban cho Thần Cấp đỉnh giới công pháp mà còn có thần khí tinh thuần để tu luyện.

- Cái gì? Thần Cấp đỉnh giới công pháp, thần khí tinh thuần?!

Bằng Chinh và Chung Mục chấn kinh.

Tất cả mọi người đều chấn kinh.

- Đúng vậy.

Châu Ôn nói:

- Không chỉ hai bọn ta, đến ba vị thái thượng trưởng lão Huyết Ma Tông, hai trưởng lão U Linh Tông cũng được ban Thần Cấp đỉnh giới công pháp. Cả đệ tử trong tông phái cũng được chủ nhân ban thần khí tinh thuần, giờ tu vi ai cũng đại tăng!

Lập tức cả đại điện xao động.

Tất cả không ai dám tin.

- Thần Cấp đỉnh giới công pháp? Không phải thật chứ?

- Lại còn thần khí tinh thuần? Lẽ nào hắn có thể luyện hoá thần khí của Ma Thần Chiến Trường?!

Lập tức tông chủ, trưởng lão các tông môn đều nghị luận.

Thật ra Huyết Vô Nhai và Châu Ôn nói ra việc này là do Long Kinh Thiên truyền âm hạ lệnh.

Nếu không thì hai người không dám tiết lộ.

- Ha ha ha!

Lúc này Yêu Thương cười lớn, vẻ mặt châm chọc nhìn Huyết Vô Nhai và Châu Ôn:

- Thần Cấp đỉnh giới công pháp? Thần khí tinh thuần? Hai vị nói dối cũng thật buồn cười. Thiên Man Vị Diện này, Thần Cấp đỉnh giới công pháp đã mất tích không biết bao nhiêu vạn năm rồi. Tên tiểu tử này có? Lại còn rộng lượng ban cho các người?

- Đúng vậy, mọi người đừng nghe chúng!

Vu Lý cười khẩy:

- Thần khí tinh thuần? Lời nói dối rác rưởi, vô căn cứ! Thiên Man Vị Diện này ta chưa từng nghe thấy ai có thể luyện hoá ma khí của Ma Thần Chiến Trường thành thần khí tinh thuần!

- Các người thấy có khả năng không?

Huyết Vô Nhai giận dữ, định lên tiếng thì Long Kinh Thiên giơ tay ngăn lại.

Yêu Thương định lên tiếng châm chọc tiếp thì đột nhiên Long Kinh Thiên giơ tay tóm vào hư không, cầm trong tay một nhúm ma khí. Rồi chân hoả bốc lên trong bàn tay, từng tia hắc quang trong nhúm ma khí bốc lên, nháy mắt, ma khí, tử linh khí đã bốc hơi hết.

Long Kinh Thiên vung tay, nhúm khí thể đã bị loại bỏ ma khí và tử linh khí chui vào cơ thể một trưởng lão của Âm Sát Tông.

Vị trưởng lão này chưa kịp phản ứng, cảm nhận khí thể trong người, cuống hỷ nói:

- Đây...đây...tông chủ, đây thật sự là thần khí tinh thuần! Đúng là thần khí tinh thuần!

Tất cả mọi người đều chấn kinh nhìn vị trưởng lão này.

Bằng Chính nhìn vị trưởng lão phía sau mình rồi nhìn Chung Mục, trong lòng cũng vô cùng chấn kinh.

Lúc này Long Kinh Thiên lặp lại trình tự như vừa rồi, đánh một quảng khí vào cơ thể một trưởng lão Nhất Kiếm Tông.

- Tông chủ, đúng là thần khí tinh thuần, thần khí tinh thuần!

Vị trưởng lão Nhất Kiếm Tông cũng cuống hỷ.

Tất cả mọi người không ai là không chấn kinh.

- Không thể nào, tuyệt đối không thể!

Yêu Thương gầm lên.

- Hai kẻ này chắc chắn đã bị tiểu tử kia thu phục từ trước rồi!

Nhưng trong mắt mọi người thì tiếng gầm của hắn thật nực cười và ấu trĩ.

Họ tận mắt chứng kiến Long Kinh Thiên luyện hoá thần khí, còn giả được sao?

Long Kinh Thiên chỉ cười khẩy nhìn Yêu Thương, không nói gì.

- Ta đồng ý tôn người là minh chủ!

Lúc này Bằng Chính quay lại, ôm quyền nói với Long Kinh Thiên rồi dẫn chúng đệ tử Âm Sát Tông tiến ra phía sau Long Kinh Thiên.

- Nhất Kiếm Tông cũng đồng ý!

Rồi Chung Mục, tông chủ Nhất Kiếm Tông cũng cung kính nói, dẫn đệ tử ra sau Long Kinh Thiên.

- Tiềm Uyên Tông đồng ý!

- Thạch Cảnh Tông cũng đồng ý!

Một số tiểu tông môn vốn đứng bên Yêu Thương thấy thế liền lên tiếng, dẫn đệ tử sang bên Long Kinh Thiên.

Không lâu sau, bên Long Kinh Thiên thì đông kín người, bên Yêu Thương chỉ lác đác một số. Ngay tông chủ Bá Nguyên Tông và Tam Thi Tông cũng dẫn đệ tử sang bên Long Kinh Thiên.

Thần Cấp đỉnh giới công pháp, có ai không cần chứ?

Thần khí tinh thuần, có ai không cần?

Nhìn càng ngày càng nhiều tông môn đứng về bên mình, nhìn sắc mặt tối sầm đến cực điểm của Yêu Thương, Long Kinh Thiên cười khẩy, mọi thứ đều nằm trong dự liệu của hắn.

Bá Nguyên Tông, Tam Thi Tông và một số tiểu tông môn giờ lại quy phục hắn cũng không nói gì, dù sao hắn cũng sợ những người này sẽ phản bội.

Họ muốn có Thần Cấp đỉnh giới công pháp, muốn thần khí tinh thuần? Dễ vậy sao?

Yêu Thương đứng đó, cùng với chúng nhân Yêu Vương Tông, sắc mặt ai cũng khó coi. Nhưng sát ý của Yêu Thương dù có nhiều mức nào hắn cũng không dám ra tay kích sát tông chủ và các trưởng lão của những tiểu tông môn kia. Hắn biết như thế không những không thể ngăn cản mà còn gây nên công phẫn.

Vu Lý đứng bên Yêu Thương sắc mặt sáng tối bất định.

Hắn cũng muốn đầu hàng Long Kinh Thiên, nhưng vừa rồi hắn châm chọc Châu Ôn và Long Kinh Thiên như vậy, liệu có...

Mộng Linh của Hàn Linh Tông cũng lo lắng như thế.

- Giỏi lắm tiểu tử, hôm nay Yêu Thương ta nhận thua.

Thấy đại thế đã thay đổi, một lát sau Yêu Thương hăm hè nhìn Long Kinh Thiên:

- Các ngươi rút hết đi cho ta!

239. Chương 239: Người Có Ý Gì?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 239: Người có ý gì?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nếu đã không còn hy vọng gì vào vị trí mình chủ nữa thì Yêu Thương cũng không muốn để Long Kinh Thiên tiến hành việc liên minh ở đại diện Yêu Vương Tông.

Vì thế hắn bảo Long Kinh Thiên rút ra khỏi Yêu Vương Tông.

Tất cả mọi người nhìn về Long Kinh Thiên.

- Rút?

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh lùng, rồi nhìn xung quanh, nói:

- Cảnh vật Yêu Vương Tông không tồi. Huyết Vô Nhai, sau này người chuyển tông môn Huyết Ma Tông đến đây.

Huyết Vô Nhai và mọi người đều sững ra.

Chuyển tông môn Huyết Ma Tông đến đây? Thế không phải là...?! Sắc mặt ai cũng quái dị.

Huyết Vô Nhai sau khi khựng người thì hốt hớ, cung kính nói:

- Đa tạ chủ nhân ban thưởng!

Yêu Vương Tông là đệ nhất thực lực ở nam vực, sơn mạch của Yêu Vương Tông chiếm lĩnh cũng là tốt nhất.

Huyết Vô Nhai thấy Long Kinh Thiên bảo chuyển tông môn đến đây đương nhiên sẽ rất vui mừng.

Yêu Thương khi nghe Long Kinh Thiên coi Yêu Vương Tông là của hắn mà bảo Huyết Ma Tông chuyển tông môn đến hắn đã nổi sát ý, đến khi thấy Huyết Vô Nhai lại tạ ơn ban thưởng, sát ý trong lòng hắn trào dâng như cơn hồng thủy!

- Chết, Huyết Vô Nhai, hôm nay ngươi nhất định phải chết!

Yêu Thương gầm lên, một quyền tung về phía Huyết Vô Nhai.

Quyền này mang trong nó toàn bộ sát ý của hắn nguồn

Chưa bao giờ hắn lại có sát ý đậm đặc như hôm nay.

Cho dù vừa rồi Long Kinh Thiên đoạt mất vị trí minh chủ, cho dù các tông phái khác phản bội hắn đứng về phía Long Kinh Thiên hắn cũng không có nhiều sát ý như vậy.

Đây rõ ràng là ức hiếp người quá đáng!

Một Huyết Vô Nhai với thực lực Thần Cấp lực trùng nhỏ bé, trước đây đứng trước hắn run rẩy sợ sệt giờ lại đòi lấy Yêu Vương Tông của hắn trước mặt bao nhiêu người?!

Huyết Vô Nhai thấy Yêu Thương phấn nộ tung một quyền, bất giác kinh hãi, lúc này Long Kinh Thiên giờ tay tung một quyền đánh tan quyền kinh của Yêu Thương.

Toàn thân Yêu Thương bị chấn động bay ra sau.

Đúng lúc ấy, đột nhiên Long Kinh Thiên tiện tay chỉ một cái, vô số đạo ánh sáng từ dưới đại điện bắn lên trời bao trùm lấy toàn bộ bọn Yêu Vương Tông, U Linh Tông, Vu Quỷ Tông.

Tất cả giật mình.

- Chuyện gì vậy?

Một trưởng lão Yêu Vương Tông buột miệng, rõ ràng hắn nhất thời không biết chuyện gì đang xảy ra.

- Cấm chế?! Là cấm chế!

Rồi chúng đệ tử các tông môn đều kêu lên, chỉ thấy khi họ công kích cột sáng thì bị đánh bật trở lại.

Yêu Thương ngừng tay nhìn những cột sáng kia cũng thấy kinh hãi. Rồi hắn tung quyền, nhưng khi đánh lên cột sáng thì bị lực phản chấn đánh bật lại.

Tông chủ Mộng Linh và Vu Lý vốn rất bình tĩnh, thấy Yêu Thương cũng không phá được cột sáng thì bất giác hoảng loạn.

- Cửu Thần Mộng Hoàn Chuyển!

Mộng Linh hô lên, tung ra một chuyển.

Chỉ thấy vô số đạo chuyển ẩn như những vòng tròn đem theo ánh sáng mông ảo đánh lên cột sáng. Nhưng khi đánh lên cột sáng thì không hề phát ra bất cứ âm thanh nào.

Nhưng một luồng lực phản chấn vẫn khiến Mộng Linh bị bật ra sau.

Vu Lý ra tay cũng chung kết quả.

Phó tông chủ Yêu Vương Tông, Yêu Thừa cũng không khác gì.

Cả tông chủ những tông môn đứng về Yêu Vương Tông cũng đều bị đánh bật trở lại.

- Là kẻ nào? Sao có thể?!

Yêu Thương kinh nộ, nhìn xung quanh, cuối cùng xuyên qua cột sáng, ánh mắt dừng lại ở Long Kinh Thiên, chỉ vào hắn:

- Là người?!

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên lạnh lùng, đại trận này chính là hắn vừa bố trí.

- Người làm vậy là có ý gì?

Sắc mặt Yêu Thương tối sầm đến cực điểm, hai tay siết chặt lại.

- Ý gì?

Long Kinh Thiên cười khẩy.

- Người nói xem?

Nhận ra sát ý trong lời nói của Long Kinh Thiên, đồng tử Yêu Thương co lại, rồi hắn cười lớn, cười điên cuồng, chỉ Long Kinh Thiên nói:

- Tiểu tử, dựa vào người mà cũng đòi tiêu diệt Yêu Vương Tông ta sao?

Tất cả cùng kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên muốn tiêu diệt Yêu Vương Tông?!

- Người cho rằng cái cấm chế bế tặc này giữ chân được bọn ta thật sao?

Yêu Thương cười khẩy.

Còn mấy người Huyết Vô Nhai, Châu Ôn thì nhìn bọn Yêu Thương trong đại trận một cách thương hại. Có thể người khác không biết, nhưng họ thì biết rõ đại trận này.

Thất Tình Sát Tuyệt Trận!

Đúng vậy, chính là đại trận đã giữ chân Huyết Ma Tông!

Huyết Vô Nhai nhìn bọn Yêu Thương không khỏi nhớ đến tình cảnh trước đây của mình.

- Tất cả đệ tử Yêu Vương Tông nghe lệnh, bày Di Nhĩ Yêu Thần Trận, toàn lực công kích, phá vỡ cấm chế!

Yêu Thương hô lớn.

Lập tức toàn bộ đệ tử Yêu Vương Tông di chuyển.

Long Kinh Thiên thấy thế không nói gì, hai tay một vùng một chỉ. Khi đệ tử Yêu Vương Tông đang bày trận thì đột nhiên trong cột sáng có ánh sáng bảy màu bắn ra bao trùm cả không gian. Đệ tử Yêu Vương Tông, Hàn Linh Tông, Vu Quỷ Tông và những tông môn khác đều ngây ngốc.

Sau chốc lát, toàn bộ chúng đệ tử trở nên điên cuồng, trước ánh mắt kinh hãi của mấy người Bằng Chính, bắt đầu chém giết lẫn nhau.

- Mê ảo trận?!

Mấy người Bằng Chính trong đầu loé lên ý nghĩ.

Trong đại trận, ban đầu là đệ tử giết nhau, rồi đến các trưởng lão, cuối cùng là những tông chủ.

Tất cả đều rơi vào ảo cảnh!

Nhưng điều khiến Long Kinh Thiên bất ngờ đó là riêng tông chủ Yêu Thương vẫn giữ được tỉnh táo.

Điều này cho thấy linh hồn lực của hắn rất mạnh.

- Chủ nhân, tên Yêu Thương kia, chúng ta có cần...

Châu Ôn lên tiếng.

- Không cần.

Long Kinh Thiên nói.

- Như vậy càng thú vị.

Càng thú vị? Châu Ôn sững người, rồi hắn nhìn thấy phó tông chủ Yêu Thừa hai mắt đỏ quạch công kích điên cuồng về phía Yêu Thương. Rồi đến Vu Lý, Mộng Linh cũng tấn công hắn.

- Yêu Thừa!

Trong khi tránh né, Yêu Thương kinh nộ hét lên, muốn thức tỉnh Yêu Thừa nhưng hắn càng thêm điên cuồng.

Yêu Thương đối mặt với công kích của mấy người, liên tục thoái lui.

Vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Thời gian dần trôi đi, đệ tử của các tông phái rơi vào ảo cảnh dần chết thảm trong tay đệ tử của chính môn phái mình.

Mấy người Bằng Chỉnh, Chung Mục nhìn cảnh tượng đó, đột nhiên trong lòng run lên, nhìn bóng lưng của Long Kinh Thiên mà bất giác thấy sợ hãi.

Những tông chủ, trưởng lão của các tông phái nhỏ hơn thì càng toát mồ hôi lạnh, nếu họ không chọn Long Kinh Thiên thì kia chính là kết cục của họ rồi.

240. Chương 240: Chín Vị Thần Cấp!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 240: Chín vị Thần Cấp!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thời gian trôi đi, đệ tử và trưởng lão Yêu Vương Tông, Hàn Linh Tông Vu Quỷ Tông chết dần trong tay đồng môn của mình.

Thất Tình Sát Tuyệt Trận tuy giam cầm chúng nhân Yêu Vương Tông ở trong nhưng không ngăn cách âm thanh và mùi vị ở bên trong.

Tiếng kêu thảm không ngừng vang vọng trong đại điện, từng trận khí tanh bay ra kích thích thần kinh của chúng nhân trong đại điện.

Tiếng gầm thét phẫn nộ của Yêu Thương cũng không ngừng vang lên.

Nhưng mặc cho hắn có gầm thét thế nào thì cũng chỉ biết giương mắt nhìn từng đệ tử chết trước mặt mình.

Không lâu sau, toàn bộ đệ tử Thánh Cấp của Yêu Vương Tông và hơn một nửa trưởng lão Thánh Cấp đã chết.

Còn những đệ tử Yêu Vương Tông nghe tiếng vội đến thì căn bản không thể vào đại điện. Long Kinh Thiên đã bày cấm chế cả rồi.

Thấy thế, tông chủ, trưởng lão các tông phái đứng sau Long Kinh Thiên đều run rẩy, kinh hoàng, nhưng không ai dám lên tiếng, dù là mấy người Bằng Chỉnh, đã mấy lần định nói nhưng rồi lại thôi.

Bên trong Thất Tình Sát Tuyệt Đại Trận, đệ tử các tông phái vẫn tàn sát lẫn nhau.

Còn Hứa Tam đã đi theo Long Kinh Thiên thì được hắn kéo ra đại trận từ lâu.

Hứa Tam nhìn trận tàn sát kia cũng thấy lạnh run người.

Cuối cùng trong đại trận chỉ còn lại những cường giả từ Thần Cấp trở lên của Yêu Vương Tông, Hàn Linh Tông và Vu Quỷ Tông.

Máu tươi nhuộm đỏ đại điện.

Bên trong đại trận xác người chất như núi.

Long Kinh Thiên không cho đại trận ngừng lại.

Hắn tin rằng, có màn máu tanh kia, những tông môn đã đồng ý lập hắn làm minh chủ như Âm Sát Tông, Nhất Kiếm Tông sẽ biết nên làm thế nào.

Đây chính là sự uy hiếp tốt nhất.

Một lát sau Long Kinh Thiên thấy cũng tạm được rồi, hai tay vung lên, ánh sáng bảy màu trong đại trận biến mất, mấy người phó tông chủ Yêu Thừa, Vu Lý, Mộng Linh và các thái thượng trưởng lão đều ngừng tay.

Bọn Vu Lý ngừng công kích, đầu óc tỉnh táo trở lại, nhìn đồng thi thể ở xung quanh thì sắc mặt tái nhợt, ánh mắt đầy kinh hoàng.

- Minh chủ, ta đồng ý tôn người là minh chủ, cầu xin người thả ta ra. Ta không muốn chết. Ta đã tu luyện mấy nghìn năm, trải qua bao khổ ải mới đạt đến Thần Cấp, ta không muốn chết, cầu xin người tha mạng!

Đột nhiên một vị thái thượng trưởng lão của Vu Quỷ Tông hướng về Long Kinh Thiên quỳ xuống, sắc mặt kinh hoàng khóc lóc cầu xin.

Lúc này thân phận hay thể diện chẳng là gì nữa, nếu chết rồi thì cần những thứ đó làm gì.

- Được, người mở linh hồn hải ra.

Long Kinh Thiên sắc mặt vẫn lạnh lùng.

Vị thái thượng trưởng lão này tuy nghi hoặc nhưng vẫn làm theo. Long Kinh Thiên chi tay, một đạo kim quang chui vào đầu trưởng lão.

- Vừa rồi ta đã trồng tín ngưỡng chủng tử vào linh hồn hải của người. Sau này người trung thành thì không sao cả, nhưng nếu có dị tâm, dám phản bội ta thì sẽ bị tín ngưỡng chủng tử phản phệ, sống không bằng chết!

Long Kinh Thiên nói.

Vị thái thượng trưởng lão đó toát mồ hôi lạnh, đập đầu liên hồi:

- Minh chủ, không dám, thuộc hạ vạn lần không dám, nhất định một lòng trung thành!

Rồi Long Kinh Thiên lại chỉ tay, hai đạo kim quang chui vào người trưởng lão kia.

Đây là Thần Cấp đỉnh giới công pháp và thần khí tinh thuần.

Long Kinh Thiên nói.

Thái thượng trưởng lão Vu Quỷ Tông cuồng hỷ:

- Đa tạ minh chủ! Đa tạ minh chủ!

Long Kinh Thiên giơ tay cách không kéo hắn ta ra khỏi đại trận.

Có vị thái thượng trưởng lão Vu Quỷ Tông dẫn đầu, những thái thượng trưởng lão khác cũng bắt đầu cầu xin Long Kinh Thiên.

Bốn người Yêu Thương, Yêu Thừa, Vu Lý, Mộng Linh thấy vậy sắc mặt tối đen đến cực điểm.

- Các người dám phản bội ta!

Yêu Thương gầm lên chỉ bốn thái thượng trưởng lão Yêu Vương Tông, mắt tràn ngập sát ý.

Đối mặt với tiếng gầm đó, bốn người kia run rẩy, cúi đầu không dám nhìn Yêu Thương.

Nhưng một người bỗng lấy can đảm, nhìn thẳng vào Yêu Thương: truyện copy từ

- Yêu Thương, người nói thật khó hiểu. Bọn ta đi theo minh chủ, cùng là một phần của các tông môn trong nam vực, lấy đâu ra cái gọi là phản bội? Hơn nữa minh chủ thần công cái thế, thần uy vô địch, say này nhất định sẽ soái lĩnh nam vực chúng ta thống nhất Ma Thần Chiến Trường!

Yêu Thương không ngờ lại có người dám cãi lại mình, hấn phần nộ tung quyền ra.

- Vô Lượng Thần Quyền! Cửu trùng dung hợp, sơn bằng địa liệt!

Không ngờ một thái thượng trưởng lão lại dám cãi lại hấn!

Giết!

Nhất định phải giết hấn!

Trong đầu Yêu Thương chỉ còn một suy nghĩ ấy.

Nhưng hấn vừa mới tung quyền thì Long Kinh Thiên cũng tung quyền chặn lại. Long Kinh Thiên nói với vị trưởng lão kia:

- Yên tâm, đã đi theo ta thì mạng các ngươi là của ta, không ai có thể lấy đi được!

Đây là Long Kinh Thiên muốn nói tất cả những ai đi theo hấn đều sẽ rất an toàn.

Thái thượng trưởng lão kia mừng rỡ cúi tạ Long Kinh Thiên, cảm kích đến sùi.

Yêu Thương vừa kinh vừa nộ, sát ý với Long Kinh Thiên lên đến cực điểm.

- Long Kinh Thiên, Yêu Thương ta thề, rồi cũng sẽ có ngày đích thân ta chặt ngươi thành trăm mảnh!

Sát ý, nộ ý bạo phát từ người Yêu Thương, hình thành vô số oán linh xung quanh người hấn.

Long Kinh Thiên cười khẩy:

- Vậy sao? Nhưng đáng tiếc ngươi không có cơ hội rồi.

Rồi bốn vị thái thượng trưởng lão Yêu Vương Tông cũng theo Long Kinh Thiên.

Hấn cũng ban Thần Cấp đỉnh giới công pháp và thần khí tinh thuần.

Sau đó là đến hai thái thượng trưởng lão Vu Quỷ Tông, cuối cùng là ba thái thượng trưởng lão của Hàn Linh Tông.

Vậy là Long Kinh Thiên đã thu phục được chín vị Thần Cấp!

Chín Thần Cấp cường giả!

Bằng Chinh và Chung Mục nhìn chín Thần Cấp thái thượng trưởng lão của Yêu Vương Tông, Vu Quỷ Tông và Hàn Linh Tông đứng phía sau Long Kinh Thiên cung kính như những con chó giữ nhà, sắc mặt sáng tối bất định.

Họ không ngờ sự tình lại diễn biến thế này.

Tuy họ tôn Long Kinh Thiên là minh chủ, nhưng cũng không muốn thấy thế lực Long Kinh Thiên lại mạnh như thế.

Nhưng bây giờ sự việc đã không như họ mong muốn rồi.

Còn Vu Lý, Mộng Linh thấy các thái thượng trưởng lão thì nhau đầu hàng Long Kinh Thiên thì cũng phần nộ cực điểm nhưng không biết ngăn cản thế nào, chỉ có thể gương mặt nhìn.

241. Chương 241

Nguồn nhảy chương (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({}); truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

242. Chương 242: Thống Nhất Nam Vực

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 242: Thống nhất nam vực

Do nguồn không cập nhật chương 241 nên khi nào có Ad là update ọi người .

Hai người Bằng Chỉnh và Chung Mục thấy Long Kinh Thiên nhìn sang thì bất giác né tránh ánh mắt hắn. Ý của Long Kinh Thiên đương nhiên họ hiểu.

Chỉ là...

Long Kinh Thiên quét mắt nhìn, thấy sắc mặt họ như vậy sao hắn không hiểu. Hắn cười khẩy, rồi nói:

- Tông chủ Âm Sát Tông, Bằng Chỉnh.

- Có!

Bằng Chỉnh đột nhiên bị gọi tên thì giật mình, buột miệng đáp.

Chính hắn cũng không nhận ra khi buột miệng đáp thân hình hắn hơi cúi xuống, thần thái cũng giống như Châu Ôn, Huyết Vô Nhai khi ở trước mặt Long Kinh Thiên vậy.

- Quy thuận ta thì mở linh hồn hải!

Long Kinh Thiên cũng không vòng vo, nói thẳng luôn.

Toàn thân hắn toả ra thứ áp lực không lời, giữa trán hiện ra một đạo phù ấn kim sắc.

Phù ấn này chiếu sáng cả đại diện.

Hồi đó ở Long Tộc, Tử Thiên Long Hoàng đã cho rằng đó là Thần Vương Phù Ấn, tưởng nhầm Long Kinh Thiên là Viễn Cổ Thần Vương chuyển thế.

Phù ấn xuất hiện, tất cả cường giả trong đại diện cảm giác như trên ngực có ngọn núi lớn đè xuống, ngay cả Tử Thiên Long Hoàng phía sau Long Kinh Thiên cũng vậy.

Mọi người đều kinh hãi.

- Đây...đây là Thần Vương ấn ký?!

Bằng Chỉnh thấy phù ấn trên trán Long Kinh Thiên, dường như nghĩ ra điều gì, chấn kinh thốt lên.

Nghe thế, bọn Chung Mục cũng chấn kinh.

- Thần...Thần Vương ấn ký?!

Tông chủ, thái thượng trưởng lão của một số tiểu tông môn thì càng không tin nổi.

Phù ấn trên trán Long Kinh Thiên toả sáng chói lòe.

Bằng Chỉnh và Chung Mục càng kinh hoàng, không chịu đựng nổi áp lực ấy mà quỳ xuống.

Bằng Chỉnh và Chung Mục là Cổ Thần cường giả còn không chịu nổi thì đừng nói đến các tiểu tông môn.

Nhưng thứ áp lực này chủ yếu nhằm vào Bằng Chỉnh và Chung Mục, vì thế bọn Tử Thiên Long Hoàng không phải chịu áp lực lớn, vẫn đứng được ở đó.

Mấy người Bằng Chỉnh quỳ xuống rồi nhưng áp lực từ phù ấn vẫn không ngừng tăng lên, sắc mặt hai người càng thêm kinh hoàng.

- Ta...ta đồng ý, đồng ý!

Bằng Chính không thể chịu nổi nữa, thở hổn hển, nói.

Chung Mục và tông chủ các tông môn khác cũng lần lượt quy thuận Long Kinh Thiên.

Thật ra cảnh tượng Long Kinh Thiên kích sát Yêu Thương đã uy nhiếp được chúng cường giả. Giờ có phù ấn này, họ cũng như Tử Thiên Long Hoàng hồi đó tưởng đó là Thần Vương ấn ký, càng không có ý nghĩ phản kháng.

Nhìn vô số tông chủ, thái thượng trưởng lão và trưởng lão các tông phái quỳ trước mặt mình, Long Kinh Thiên lúc này mới thu phù ấn về.

Khi hắn thu phù ấn về, tất cả cùng thở phào như vừa tránh được kiếp nạn.

Lúc này, ánh mắt của tất cả nhìn Long Kinh Thiên đã khác. Trước đó Long Kinh Thiên kích sát Yêu Thương và Yêu Thừa khiến chúng nhân sợ hãi, nhưng giờ trong sự sợ sệt còn có sự cuồng nhiệt.

Rồi Long Kinh Thiên bảo Bằng Chính, Chung Mục bọn họ mở linh hồn hải, trồng tín ngưỡng chủng tử vào rồi cũng ban Thần Cấp đỉnh giới công pháp và thần khí tinh thuần.

Trên đại điện, tất cả cường giả từ Thánh Cấp trở lên đều được có Thần Cấp đỉnh giới công pháp. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Nhưng ở nam vực có không ít các tông môn lớn nhỏ, khi Long Kinh Thiên trồng hết tín ngưỡng chủng tử vào linh hồn hải của chúng nhân, ban cho Thần Cấp đỉnh giới công pháp và thần khí tinh thuần thì cũng mất vài tiếng đồng hồ.

Sau khi làm xong mọi việc, Long Kinh Thiên không kịp được thở hắt ra.

Cuối cùng Ma Thần Chiến Trường cũng hoàn toàn nằm trong tay hắn rồi.

Vốn dĩ Long Kinh Thiên muốn thống nhất Ma Thần Chiến Trường không dễ dàng thế này. Dù hắn có sức mạnh thông thiên thì các tông môn cũng ở phân tán khắp nơi, muốn đến từng tông môn một cũng tốn không ít sức lực.

Nhưng giờ Yêu Vương Tông lại bày ra lễ liên minh này đã cho Long Kinh Thiên một cơ hội tuyệt hảo.

Sau khi thu phục Bằng Chính, Chung Mục, Long Kinh Thiên bảo chúng nhân dọn dẹp thi thể.

Không lâu sau thi thể đệ tử các tông phái đã được xử lý gọn gàng, mùi máu tanh cũng không còn.

Lúc này Long Kinh Thiên phi thân lên bảo tọa trong đại điện, ngồi xuống. Tử Thiên Long Hoàng, Lục Dực Tử Phụng và Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng bên cạnh.

Bằng Chính, Mộng Linh, Chung Mục, Huyết Vô Nhai, Châu Ôn và tông chủ, thái thượng trưởng lão các tông môn khác ở nam vực cung kính đứng ở dưới.

- Bái kiến minh chủ! đọc truyện mới nhất tại .

Tất cả cùng đồng thanh cung kính cúi chào, khí thế cường đại của các cường giả hội tụ đánh tan cả khí lưu trên không trung.

- Ừm, đứng dậy đi.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Tạ minh chủ!

Chúng cường giả cùng đứng thẳng dậy.

- Chúc mừng minh chủ thống nhất nam vực, minh chủ vô địch thần uy!

Châu Ôn cung kính nói.

Châu Ôn là người đầu tiên quy thuận Long Kinh Thiên, hắn thống nhất nam vực, thế lực đại tăng, đương nhiên là Châu Ôn vô cùng cao hứng.

Sau Châu Ôn, Huyết Vô Nhai cũng cung kính nịnh nọt.

Rồi đến lượt tông chủ các tông môn khác cùng hòa theo.

Long Kinh Thiên không kìm được bật cười, dè tay xuống nói:

- Được rồi được rồi! Thống nhất được nam vực đúng là rất đáng mừng!

Hắn ngừng một chút rồi tiếp tục:

- Các tông chủ truyền lệnh xuống, tất cả đệ tử ăn mừng ba ngày!

Ăn mừng ba ngày!

- Rõ, minh chủ!

Tất cả tông chủ cung kính đáp lời, vẻ mặt đầy mừng rỡ.

- Có điều, tuy nam vực đã thống nhất nhưng thế lực của chúng ta chưa đủ để đối kháng Ma Tộc.

Long Kinh Thiên nói.

- Minh chủ muốn...?!

Châu Ôn thận trọng hỏi.

- Đúng, nam vực đã thống nhất, tiếp theo ta phải thống nhất đông vực, bắc vực, tây vực, và cả trung vực!

Long Kinh Thiên nói.

- Thống nhất cả Ma Thần Chiến Trường!

- Thống nhất cả Ma Thần Chiến Trường?!

Bằng Chinh, Chung Mục bọn họ đều chấn kinh.

Từ khi Ma Thần Chiến Trường ra đời đến nay, bao nhiêu vạn năm nay chưa từng có ai thống nhất được Ma Thần Chiến Trường.

Trước đây họ cũng chưa từng dám nghĩ đến việc này. Tuy nhiên dù chấn kinh nhưng cũng không ao dám nghi ngờ việc Long Kinh Thiên có thể thống nhất cả Ma Thần Chiến Trường.

- Trong một năm, ta phải thống nhất được Ma Thần Chiến Trường, chỉ có thống nhất Ma Thần Chiến Trường thì chúng ta mới có khả năng chống lại Ma Tộc!

243. Chương 243: Luyện Chế Cung Điện ?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 243: Luyện chế cung điện ?

Trong vòng một năm thống nhất Ma Thần Chiến Trường!

Bọn Huyết Vô Nhai sững sờ.

Tuy họ tin Long Kinh Thiên có thể thống nhất Ma Thần Chiến Trường nhưng thời gian một năm thì cũng quá ngắn!

Ma Thần Chiến Trường rộng mênh mông không thấy điểm tận cung, so với Thiên Lam Đại Lục, Loạn Hảo và cả Man Hoang Đại Lục đều lớn hơn rất nhiều. Ngay Cổ Thần cường giả phi hành một vòng cũng phải mất bốn năm tháng.

Long Kinh Thiên nhìn thần sắc của mọi người đều biết họ nghĩ gì, nhưng hắn cũng không nói rõ, chỉ quay lại:

- Hứa Tam.

- Có, minh chủ!

Thái thượng trưởng lão Yêu Vương Tông, Hứa Tam vội đứng ra, cung kính nói.

- Ta nghe nói Yêu Vương Tông các người có Kim Canh Thủy?

Long Kinh Thiên nói.

- Kim Canh Thủy?!

Hứa Tam khựng một chút rồi nói:

- Đúng vậy chủ nhân. Kim Canh Thủy ở trong bảo khố Yêu Vương Tông.

- Tốt, người cho người lấy ra đây cho ta.

Long Kinh Thiên nói.

Hứa Tam không dám trễ nải, xin tự mình đến bảo khố, Long Kinh Thiên gật đầu, Hứa Tam ra khỏi đại điện không lâu sau thì trở lại với một cái bình ngọc màu lam.

Trong bình ngọc chứa đầy Kim Canh Thủy.

Long Kinh Thiên nhận lấy Kim Canh Thủy, trong lòng mừng rỡ, cuối cùng cũng có được Kim Canh Thủy rồi. Như vậy là đã có đủ những nguyên liệu chính để luyện chế tiên đan.

Nhưng vẫn còn thiếu những nguyên liệu phụ mà Huyết Ma Tông và U Linh Tông không tìm được. Rồi Long Kinh Thiên kể tên những thứ chưa tìm được, bảo tông chủ các tông phái trong đại điện cho đệ tử đi tìm.

Đương nhiên là tông chủ các tông môn cung kính nhận lệnh, thậm chí có người có sẵn trong không gian giới chỉ thì dâng lên luôn.

Với những người này, Long Kinh Thiên cũng không keo kiệt, căn cứ lượng linh dược ít nhiều mà ban cho thần khí tinh thuần.

Linh dược trong Trấn Thiên Tháp dần chất nhiều như núi.

Nam vực có mấy trăm tông môn, dù mỗi tông môn chỉ có một chút thì tích lũy lại cũng được một lượng kinh người.

- Sau này, các người thống nhất gọi ta là chủ nhân đi.

Sau khi tất cả đã dâng linh dược lên, Long Kinh Thiên trầm ngâm nói.

Như vậy sẽ thống nhất hơn.

Nếu không, sau này các tông phái gọi là minh chủ mà Long Tộc lại gọi là chủ nhân thì hơi loạn.

- Vâng, chủ nhân!

Mấy người Bằng Chỉnh ngừng một chút rồi đều cung kính đáp. Với họ bây giờ, minh chủ hay chủ nhân cũng như nhau, đương nhiên họ cũng không dám nói chữ không.

Rồi Long Kinh Thiên cho Bằng Chỉnh, Mộng Linh và Chung Mục làm ba đại trưởng lão vương.

Còn Hứa Tam, Huyết Vô Nhai, Châu Ôn và Thần Cấp cường giả của các tông phái khác làm trưởng lão.

Hiện tại bên Long Kinh Thiên, bao gồm cả Tử Thiên Long Hoàng thì có bốn Cổ Thần, ba mươi tám Thần Cấp!

Bốn Cổ Thần, ba mươi tám Thần Cấp!

Còn về Thánh Cấp thì hơn một nghìn!

Trên Thiên Man Vị Diện, mạnh nhất không phải Thiên Man Vị Diện, không phải Loạn Hải, cũng không phải Man Hoang Đại Lục mà là Ma Thần Chiến Trường!

Ma Thần Chiến Trường, đông, tây, nam, bắc, trung, ngũ vực!

Thế lực ở mỗi vực đều mạnh hơn Thiên Lam Đại Lục, Loạn Hại, Man Hoang Đại Lục.

Mộ Dung gia tộc của Mộ Dung Sảnh hồi đó, lão tổ là Hoàng Cấp cường giả, ở thành trì đó đã là một trong mấy chục cường giả đỉnh cấp, nhưng Hoàng Cấp đệ tử ở U Linh Tông, Vu Quỷ Tông, Huyết Ma Tông thì là hạng thấp nhất!

Đương nhiên, trong ngũ vực Ma Thần Chiến Trường, thế lực nam vực cũng đã là rất mạnh rồi!

Trong ngũ vực, trung vực là mạnh nhất rồi đến nam vực! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tiếp đó lần lượt là đông, tây, bắc vực!

Sau khi ban chức trưởng lão vương, trưởng lão cho các Cổ Thần và Thần Cấp cường giả, Long Kinh Thiên lại ban chức chiến tướng cho hơn một nghìn Thánh Cấp cường giả.

Ba người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng thì Long Kinh Thiên không cho bất cứ quyền gì.

Nhưng mọi người đều biết ba người này địa vị cao cả trưởng lão vương.

Nhìn cường giả các tông phái trong đại điện, Long Kinh Thiên trầm ngâm rồi nói:

- Sau này, tông môn các người tất cả chuyển hết đến đây.

Như vậy thế lực mới được tập trung, chứ nếu phân tán khắp nơi thì dù đối kháng với Ma Tộc hay bất cứ thế lực nào cũng không có lợi.

- Chuyển hết đến đây?

Cường giả các tông môn kinh ngạc.

- Chủ nhân, sơn mạch Yêu Vương Tông tuy lớn nhưng tất cả chuyển hết đến thì liệu có...

Châu Ôn tiến lên trước thận trọng nói.

Tuy sơn mạch Yêu Vương Tông rất lớn nhưng không thể dung nạp được hết các tông môn.

Hơn nữa, khi các tông môn đến đây, còn phải xây cung điện, tu luyện trường, cũng là công trình lớn.

Ý của Châu Ôn đương nhiên là Long Kinh Thiên hiểu.

- Điều này các người không cần lo.

Long Kinh Thiên phẩy tay, nói:

- Các người ra ngoài đại điện với ta.

Nói rồi hất lưng ba người Tử Thiên Long Hoàng bay ra ngoài.

Các cường giả cũng ra hết.

Lúc này, Long Kinh Thiên và tam thú hợp thể, phi thân lên trên bầu trời phía trên Yêu Vương Tông.

Trước sự chăm chú của mọi người, toàn thân Long Kinh Thiên phát sáng, trên đỉnh đầu ngưng tụ ra vô số con lân hệ thần thú, khí tức hủy diệt bao trùm khắp bốn phía trời đất. Đồng thời hắt hết một tiếng, giơ tay về phía cung điện phía dưới, chỉ thấy từng cung điện của Yêu Vương Tông đều bị Long Kinh Thiên nhấc khỏi mặt đất.

Tiếp đó, Long Kinh Thiên giơ tay về mộ dãy núi phía xa, chỉ thấy cả sơn mạch chậm chậm chuyển động, ngày một tới gần hơn.

Chúng nhân chấn kinh.

Với sức của một nười dịch chuyển cả dãy sơn mạch?!

Nhìn thân ảnh phía trên trời như Viễn Cổ Thần Vương, cường giả các tông phái ánh mắt ai cũng cuồng nhiệt.

Sau khi kéo sơn mạch tới gần, trán Long Kinh Thiên loé sáng, Tà Thần Đỉnh bay ra. truyện copy từ

- Đó...lẽ nào là Tà Thần Đỉnh?

Bằng Chính giật mình, kinh ngạc nói.

- Đúng vậy, là Tà Thần Đỉnh, chủ nhân vào Tà Thần Cung và có được nó.

Châu Ôn nói.

- Cái gì? Thật sự là Tà Thần Đỉnh? Chủ nhân đã vào Tà Thần Cung?

Các cường giả chấn kinh.

Lúc này, Long Kinh Thiên vung hai tay lên, từng cung điện chui vào Tà Thần Đỉnh.

Hai tay Long Kinh Thiên không ngừng biến hoá ra vô số đạo pháp quyết.

- Chủ nhân muốn?!

Mộng Linh mở to mắt.

- Luyện chế cung điện.

Lúc này Huyết Vô Nhai và Châu Ôn đồng thanh.

- Luyện chế cung điện?

Mộng Linh, Bằng Chính nhìn nhau, họ chưa từng nghe nói có ai lại luyện chế được cung điện như luyện khí như vậy.

Họ xây dựng tông môn, cung điện đều phải dựa vào sức người, vì thế rất tốn thời gian và công sức.

Phía dưới, tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm lên bầu trời.

244. Chương 244: Nguy Nan Của Long Tộc

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 244: Nguy nan của Long Tộc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mấy tiếng sau, Tà Thần Đỉnh toả sáng chói lòa, âm thanh ỳnh ỳnh vang lên, miệng đỉnh bắn lên cột sáng, rồi những toà cung điện to bằng nắm tay bay ra.

Long Kinh Thiên búng tay liên tục, những toà cung điện này dần biến to ra, bay về những ngọn núi đã tiến lại gần rồi đáp lên đó.

Nhìn những toà cung điện đó không ngừng bay về phía sơn mạch, chúng nhân mắt hoa lên, vẻ mặt không dám tin. truyện copy từ

Có đến mấy nghìn toà cung điện bay ra rồi toạ lạc trên sơn mạch ở xung quanh.

Từng toà điện đều toả ra kim sắc.

Rồi Long Kinh Thiên há mồm, từng dòng linh mạch chui ra từ cơ thể hắn bay ra, khi ấy không gian xung quanh lập tức tràn đầy linh khí.

- Nhất phẩm linh mạch? Là nhất phẩm linh mạch?!

- Nhiều nhất phẩm linh mạch như vậy sao?

Mấy người Bằng Chỉnh không ai không chấn kinh, ngay cả Huyết Vô Nhai, Châu Ôn cũng chấn kinh dị thường. Họ cũng không biết Long Kinh Thiên lại có bảo tàng của Hắc Đế.

Có đến tám dòng nhất phẩm linh mạch bay ra, Long Kinh Thiên vỗ một cái cho tám dòng linh mạch bay đến sơn mạch ở xung quanh rồi vung tay, biến pháp quyết phù ấn, phong ấn linh mạch vào dưới lòng đất những dãy sơn mạch kia.

Cuối cùng bố trí tụ linh trận ở dưới sơn mạch.

Lập tức linh khí xung thiên, chúng nhân chấn kinh nhìn thấy linh khí ở sơn mạch giống như sương trắng, đây là hiện tượng chỉ xuất hiện khi linh khí đậm đặc đến mức độ rất cao.

Chúng nhân dùng ánh mắt đầy chấn kinh, nghị luận, kích động và cuồng nhiệt nhìn Long Kinh Thiên. Rồi hần lại tiện tay bố trí Tam Thiên Thiên Tiên Trận!

Tam Thiên Thiên Tiên Trận, một loại tiên trận của TiênG Giới!

Luận về uy lực, nó còn mạnh hơn cả Bằng Phách Nam Lý Thái Minh Trận của Long Viêm Cốc!

Làm xong tất cả, Long Kinh Thiên thở hần ra một hơi.

Cho dù hần hợp thể với tam thú, nhưng luyện chế mấy nghìn toà cung điện, di chuyển cả dãy sơn mạch cũng rất mệt, còn tiêu hao linh mạch kinh người.

Hợp thể với tam thú, Long Kinh Thiên luôn cần linh khí linh mạch duy trì, trước đó hần lại kịch chiến với Vu Càn ở Bằng Sơn Hải Vực, rồi lại với Yêu Thương, số nhị phẩm linh mạch đã tiêu hao cạn rồi. Ngay số nhất phẩm linh mạch cũng tiêu hao không ít.

Trừ đi tám dòng nhất phẩm linh mạch phong ấn trong sơn mạch, giờ trong cơ thể hần chỉ còn chín dòng.

- Xem ra phải nghĩ cách tìm thêm linh mạch mới được.

Long Kinh Thiên sau khi thâm lắc đầu, hần thu tâm thần về, vẫy tay trong hư không, chỉ thấy mười toà cung điện trung tâm luyện chế ở U Linh Tông phá không bay vào tay hần.

Long Kinh Thiên kéo một cái, cung điện trung tâm bay lên cao, tiên vân uốn lượn xung quanh.

Lúc này, động phủ nam vực coi như đã hoàn thành sơ bộ.

- Chủ nhân Thần Vương chuyển thể, vô địch thiên hạ!

- Chủ nhân luyện khí, trận pháp vô song thần quỷ khó lường!

Đột nhiên không biết ai dẫn đầu, tất cả đều quỳ xuống tung hô.

Khi Long Kinh Thiên thống nhất nam vực Ma Thần Chiến Trường thì trong đại điện ở Thánh Cảnh Vô Thần Điện ở Thiên Lam Đại Lục, chúng cường giả của Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Thái Huyền Học Viện, Càn Khôn Học Viện và Quy Hư Học Viện của Vô Thần Điện đã tề tựu.

Ngoài Lục đại siêu cấp thể lực này, lần này hiển nhiên còn có không ít cường giả của những thể lực khác, khí tức của ai cũng kinh thiên. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Ngồi ngang với lão tổ Vô Thần Điện Trác Thường là một vị trung niên mặc lam bào. Người này khí thế lại càng kinh người, áp đảo tất cả những cường giả trogn đại điện, kể cả Trác Thường, Bích Dao.

- Lục đại thể lực Vô Thần Điện ta rất vui mừng được liên minh với các vị lão tổ.

Ngồi trên đại điện, lão tổ Trác Thường lên tiếng, nói đến đây nghiêng đầu cười với người trung niên mặc lam bào bên cạnh:

- Lần này mời được Lam Kinh tiên bối quả là vinh hạnh của Vô Thần Điện!

Người này lại chính là Tứ Dực Kinh Vương, một trong Tứ đại vương giả của Loạn Hải.

- Hà hà, có gì đâu.

Tứ Dực Kinh Vương cười.

- Ban đầu chúng ta đã hiệp nghị công phá Long Viêm Cốc, long châu trong long mộ thuộc về ta, nhưng giờ ta muốn thêm một điều, sau khi tiêu diệt Long Tộc, ta lấy long thể của thái thượng trưởng lão Long Tộc, Ngạo Vô Cực.

Các cường giả của sáu thế lực không khỏi xao động.

Sắc mặt Trác Thường có phần khó coi:

- Lam Kinh tiền bối, điều này...

Tứ Dực Kinh Vương cười:

- Đến khi diệt được Long Tộc, mấy nghìn long thể ta không cần, chỉ cần một cái này thôi.

Trác Thường và mấy người Ưông Phong của Thông Thiên Kiếm Môn cơ mặt co giật mấy cái. Một cổ long thể? Cả Long Tộc ngoài Tử Thiên Long Hoàng ra thì cũng chỉ có Ngạo Bạch và Ngạo Vô Cực là Thần Cấp.

Hai cổ long thể Thần Cấp, Tứ Dực Kinh Vương lại muốn một?

Khẩu vị thật không phải to bình thường nha!

- Thế nào? Các người có khó khăn gì à?

Sắc mặt Tứ Dực Kinh Vương đột nhiên tối lại, cười khẩy.

Trác Thường và bọn Ưông Phong nhìn nhau, Trác Thường cười:

-Lam Kinh tiền bối nói đùa rồi. Được, nếu tiền bối đã muốn long thể của NGạo Vô Cực thì sẽ là vậy.

Tứ Dực Kinh Vương cười hài lòng:

- Vậy còn được.

Rồi các tông phái Võ Thần Điện cùng thương nghị với các lão tổ, hiệp định rất nhiều điều, cuối cùng quyết định ba ngày nữa sẽ vây công Long Viêm Cốc.

Võ Thần Điện liên hợp với các lão tổ vây công Long Viêm Cốc, đương nhiên Long Tộc biết tin. Trong đại điện Long Tộc, Long Hoàng Ngạo Bạch chau mày.

Còn Ngạo Vô Cực và chúng trưởng lão ngồi dưới đại điện đều trầm mặc.

Cả đại điện chìm trong bức bối.

- Tuy Long Viêm Cốc có Băng Phách Nam Ly Thái Minh Trận do chủ nhân bố trí, nhưng lần này sáu phái Võ Thần Điện liên thủ với các lão tổ vây công, e là đại trận khó lòng ngăn cản được.

Một lát sau Ngạo Bạch trầm giọng nói.

Chúng trưởng lão nghe vậy tâm trạng đều nặng nề.

- Long Hoàng đại nhân, chúng ta bẩm báo chuyện này với chủ nhân và Tử Thiên lão tổ?

Một trưởng lão nói.

- Đúng vậy đại nhân. Chủ nhân và Tử Thiên lão tổ quay về chắc chắn sẽ như lần trước giết cho sáu phái Võ Thần Điện chạy tán loạn!

Một vị trưởng lão khác nói.

Những trưởng lão khác cũng phụ họa.

Long Hoàng Ngạo Bạch đê tay xuống bảo mọi người yên lặng.

Trong lòng Ngạo Bạch thở dài rồi nói:

- Lần này Võ Thần Điện mời tám vị Thần Cấp lão tổ, còn mời cả Cổ Thần cường giả, Tứ Dực Kinh Vương, một trong Tứ đại vương giả Loạn Hải. chủ nhân và Tử Thiên lão tổ có về thì...

Nói đến đây Ngạo Bạch lắc lắc đầu.

Theo hẳn nghĩ, dù Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng có về thì cũng vô ích.

Dù sao thì lần này sức mạnh bên Võ Thần Điện quá lớn.

245. Chương 245: Trở Về Thiên Lam Đại Lục

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 245: Trở về Thiên Lam Đại Lục

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cả đại diện Long Tộc trầm mặc.

Đúng là lần này sức mạnh Võ Thần Điện mạnh hơn quá nhiều so với lần trước. Dù Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng có khả năng thông thiên thì cũng không thể ngăn cản được.

Chúng nhân Long Tộc tuy rất có lòng tin vào Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng nhưng việc này không phải sùng bái và sự tin tưởng là giải quyết được.

- Long Hoàng đại nhân, vậy Long Tộc chúng ta rời khỏi Long Viêm Cốc?

Một vị trưởng lão thận trọng nói.

- Rời khỏi Long Viêm Cốc?

Long Thần Ngạo Bạch lắc đầu.

Lần trước, trước khi Võ Thần Điện vây công Long Viêm Cốc họ đã định như vậy nhưng đúng như Long Kinh Thiên nói, Long Tộc chạy đi đâu được?

- Tộc trưởng, chúng ta vẫn nên bấm báo chuyện này cho chủ nhân và Tử Thiên lão tổ.

Thái thượng trưởng lão Ngạo Vô Cực lúc này mới lên tiếng.

Dù thế nào vẫn phải bấm báo chuyện này. Long Tộc có rời khỏi Long Viêm Cốc hay không cũng phải do Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng quyết định.

Ngạo Bạch gật đầu rồi lấy ngọc phù ra bóp nát, ánh sáng loé lên.

Lúc này, ở nam vực Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường, sơn mạch của Yêu Vương Tông đã hoàn toàn thay đổi.

Vô số ngọn núi nối liền nhau liên miên bất tuyệt, cổ thụ cao ngất trời, thác nước đổ ào ào, bầu trời xanh lam trong veo như tấm gương khổng lồ.

Trên những đỉnh núi kia toạ lạc vô số toà cung điện.

Xung quanh cung điện là vô số khoảnh vườn trồng linh dược.

Trên bình địa ở chân núi thỉnh thoảng có thể thấy những con linh thú, đệ tử các tông môn không ngừng phi hành tuần tra quanh núi.

Còn ma khí của Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường đã bị Long Kinh Thiên dùng trận pháp đẩy ra tách biệt bên ngoài sơn mạch.

Xung quanh mấy nghìn vạn dặm là vùng đất um tùm xa mơn mớn, khí tức dồi dào.

Đây chính là kết quả đạt được sau khi Long Kinh Thiên nỗ lực cải tạo trong mấy ngày.

Cường giả các tông môn nhìn sự thay đổi này thật sự cảm thấy như trong mơ, nếu không phải tận mắt chứng kiến thì họ không dám tin là sự thật.

Thấy Long Kinh Thiên tạo ra tất cả những điều này, cường giả các tông môn đã sùng bái hấn đến mức mù quáng rồi.

Ngay tông chủ Âm Sát Tông Bằng Chính, Hàn Linh Tông Mộng Linh và Nhất Kiếm Tông Chung Mục cũng vậy.

Long Kinh Thiên lại luyện chế lại mười toà cung điện trung tâm một lần nữa, cường hoá tụ linh trận trong đó, tu luyện trong này linh khí càng kinh người.

Cung điện trung tâm lơ lửng trên không trung, hô ứng với những toà cung điện ở xung quanh.

Cung điện Long Kinh Thiên luyện chế ra đương nhiên không phải kiến trúc bình thường. Chúng liên kết lại với nhau tạo thành đại trận, khi khởi động sẽ kết hợp với Tam Thiên Thiên Tiên Trận, uy lực kinh người.

Long Kinh Thiên tin chắc dù là Thiên Thần cường giả đến cũng không công phá được.

Cung điện trung tâm ngoài Long Kinh Thiên và ba người Tử Thiên Long Hoàng ra cũng chỉ có ba Cổ Thần cường giả bọn Bằng Chính mới được vào tu luyện.

Động phủ tu luyện của các Thần Cấp cường giả như Huyết Vô Nhai thì ở khu cung điện cao nhất, linh khí chỉ kém cung điện trung tâm.

Bên dưới cung điện của Huyết Vô Nhai là của cường giả Thánh Cấp.

Tiếp đó xuống dần là cung điện của Đế Cấp, Tôn Cấp, Tông Cấp.

Hôm nay, Long Kinh Thiên đang tu luyện thì từ bên ngoài có tiếng của Tử Thiên Long Hoàng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Chủ nhân!

- Vào đi.

Long Kinh Thiên dừng tu luyện nói.

Tử Thiên Long Hoàng đi vào, lưỡng lự một chút rồi nói:

- Chủ nhân, vừa rồi Long Viêm Cốc truyền tin tới nói sáu phái Vô Thần Điện liên thủ với chúng lão tổ tấn công Long Viêm Cốc!

Long Kinh Thiên nghe vậy, vẻ mặt bình tĩnh:

- Vô Thần Điện liên thủ với chúng lão tổ tấn công Long Viêm Cốc?

Thật ra việc này cũng nằm trong dự đoán của hấn từ lâu.

Lần hấn giao chiến với Vu Càn ở Bằng Sơn Hải Vực, hành tung bị lộ, chắc chắn Vô Thần Điện sẽ biết hấn và Tử Thiên Long Hoàng không ở Long Viêm Cốc.

- Chủ nhân, vậy chúng ta?

Tử Thiên Long Hoàng hỏi.

- Vô Thần Điện liên thủ với bao nhiêu lão tổ?

Long Kinh Thiên trầm ngâm.

Tử Thiên Long Hoàng cung kính nói:

- Hồi bẩm chủ nhân, lần này Vô Thần Điện liên thủ với tám vị Thần Cấp lão tổ, còn có một Cổ Thần.

-Ồ, Cổ Thần?

Long Kinh Thiên hơi ngạc nhiên, Vô Thần Điện lại mời được Cổ Thần?

- Đúng vậy, chủ nhân, là Tứ Dực Kinh Vương của Loạn Hải.

Tử Thiên Long Hoàng đáp.

- Tứ Dực Kinh Vương?

Long Kinh Thiên nghe thế cười, thật thú vị, hồi đó ở Loạn Hải, hắn và con trai của Tứ Dực Kinh Vương có “giao tình” không bình thường.

Tám vị Thần Cấp, cộng với mười ba Thần Cấp của Vô Thần Điện, vậy là hai mươi một Thần Cấp. Cộng thêm một Cổ Thần cường giả, sức mạnh này dù Long Viêm Cốc có Bằng Phách Nam Ly Thái Minh Trận cũng khó lòng ngăn cản.

- Tất cả trưởng lão vương, trưởng lão, chiến tướng nghe lệnh, lập tức đến đại điện trung tâm!

Long Kinh Thiên truyền âm đi khắp sơn mạch.

Lập tức, bọn Bằng Chinh, Huyết Vô Nhai, Châu Ôn bay đến đại điện trung tâm.

Một lát sau thì tất cả trưởng lão vương, trưởng lão và chiến tướng đã đứng trong đại điện, cung kính chờ lệnh. Còn Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng thì đứng phía dưới Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên ngồi trên bảo tọa, nhìn xuống chúng cường giả, chậm rãi nói:

- Giờ các người theo ta đến Thiên Lam Đại Lục.

Nói rồi ánh mắt hắn loé hàn quang, đứng phát dậy và bay ra đại điện.

Đã đến lúc kết thúc mọi ân oán với Vô Thần Điện rồi.

Đến Thiên Lam Đại Lục?!

Bọn Bằng Chinh sững người, nhưng chẳng ai dám hỏi chuyện gì, rồi tất cả cùng phi thân theo Long Kinh Thiên ra khỏi nam vực Ma Thần Chiến Trường.

Bao gồm cả Tử Thiên Long Hoàng, Lục Dực Tử Phụng, bốn vị Cổ Thần, ba mươi tám Thần Cấp, hơn một nghìn sáu trăm Thánh Cấp rập rập tiến về Thiên Lam Đại Lục.

Khí thế cường đại khuấy động phong vân, sắc trời biến đổi, tất cả tử linh yêu thú trong Ma Thần Chiến Trường tháo chạy.

Khi Long Kinh Thiên dẫn chúng cường giả về Long Viêm Cốc thì bên trong Thánh Cảnh của Vô Thần Điện, một đạo thân ảnh đang không ngừng phi hành, tốc độ cực nhanh khí lưu xung quanh phát ra tiếng gió rít.

Một số đệ tử còn chưa kịp phản ứng thì thân ảnh đó đã vượt qua và biến mất, có người còn bị khí lưu đánh ngã.

- Lôi Hạo Hiên sư huynh?!

Có đệ tử kêu lên.

Đúng vậy, chính là Lôi Hạo Hiên.

Lúc này hắn đang tiến về đỉnh núi mà Mộ Dung Sảnh tu luyện.

- Long Kinh Thiên, hề hề.

Về mặt Lôi Hạo Hiên dữ dằn.

- Người không ngờ đúng không, lần này vây công Long Viêm Cốc, tiêu diệt được Long Viêm Cốc, người cũng sẽ phải chết!

- Hy vọng người trở về chứ đừng làm rùa rụt cổ trốn ở xó nào đó!

246. Chương 246: Đại Quân Tiến Tới Long Viêm Cốc

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 246: Đại quân tiến tới Long Viêm Cốc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lôi Hạo Hiên phi thân thẳng đến đỉnh núi Mộ Dung Sảnh đang tu luyện.

- Lôi Hạo Hiên sư huynh!

Một nữ đệ tử Võ Thần Điện vừa ra khỏi trang viện của Mộ Dung Sảnh, thấy Lôi Hạo Hiên không khỏi giật mình.

Lôi Hạo Hiên không thèm nhìn lấy một cái, trực tiếp tiến vào trang viện của Mộ Dung Sảnh.

- Lôi Hạo Hiên sư huynh, Mộ Dung Sảnh sư tỷ đang bế quan, lúc này...

Đệ tử đó thấy vậy vội nói.

- Bế quan?

Lôi Hạo Hiên quay lại, vung tay đánh bay nữ đệ tử kia đi.

- Một nữ đệ tử nhỏ nhoi cũng dám hỗn xược với ta, không biết sống chết!

Nữ đệ tử kia bị đánh bay đi, xem ra không sống nổi rồi.

Mộ Dung Sảnh nghe thấy tiếng kêu thảm thiết, định đi ra thì thấy Lôi Hạo Hiên bước vào, cảm chế của trang viện nhảy mất đã bị Lôi Hạo Hiên tung chưởng phá vỡ.

Mộ Dung Sảnh nhìn Lôi Hạo Hiên bước vào, lại nhìn nữ đệ tử nằm phía xa, trong lòng vừa kinh vừa nộ.

- Lôi Hạo Hiên, ngươi muốn làm gì?

Mộ Dung Sảnh giận dữ.

Lôi Hạo Hiên cười khẩy:

- Làm gì? Chẳng làm gì cả. Tiện đường qua thăm nàng thôi.

Tiện đường? Mộ Dung Sảnh chỉ nữ đệ tử kia:

- Ngươi dám vô duyên cớ giết đệ tử trong phái!

Lôi Hạo Hiên cười ha hả, cười đến điên cuồng, rất đắc ý, rất ngông nghênh, hấn ngừng lại nhìn Mộ Dung Sảnh:

- Ta đột phá Thần Cấp, đã là chưởng giáo kế nhiệm của Võ Thần Điện, ta muốn giết ai thì giết, ta muốn ai chết thì kẻ đó phải chết!

Mộ Dung Sảnh giận đến run người.

Lôi Hạo Hiên nhìn chăm chăm ngực Mộ Dung Sảnh, chọc miệng:

- To thật, to hơn cả tay ta nữa!

Mộ Dung Sảnh khựng người rồi vừa ngượng vừa giận:

- Ngươi thật vô sỉ!

- Vô sỉ?

Lôi Hạo Hiên lại cười, ánh mắt càng nhìn vào ngực Mộ Dung Sảnh:

- Ta vô sỉ thì sao? Nhưng nàng yên tâm, lần này diệt được Long Tộc rồi, trở về ta sẽ tận hưởng mỹ vị thân thể trinh trắng của nàng.

Sắc mặt Mộ Dung Sảnh thay đổi, vừa kinh vừa nộ.

- Chắc nàng chưa biết, vừa rồi ta đã nói với sư phụ nàng, sau khi tiêu diệt Long Tộc ta sẽ lấy nàng. À đúng rồi, còn chuyện này nữa, trở về từ Long tộc là ta sẽ chấp chưởng Vô Thần Điện. Ha ha, có thể nói là song hỷ lâm môn!

Lôi Hạo Hiên cười lớn đầy đắc ý.

Sắc mặt Mộ Dung Sảnh tái nhợt.

- Lần này sáu phái liên thủ với chúng lão tổ vây công Long Viêm Cốc, chắc chắn Long Tộc sẽ bị diệt! Ngày mai là đến Long Viêm Cốc rồi, ta sẽ đưa nàng đi cùng để tận mắt chứng kiến sáu phái công phá Long Viêm Cốc thế nào. Long Kinh Thiên sẽ không có chỗ dựa nữa, để xem hấn đấu với ta thế nào?!

- Đương nhiên, ta hy vọng là hấn có thể về kịp!

Lôi Hạo Hiên cười lớn rồi rời khỏi trang viện.

Mộ Dung Sảnh sắc mặt u ám, khoé mắt đầm lệ, thần tình ngây ngốc.

Hôm sau, sáu phái và chư vị lão tổ cùng chúng cường giả rời khỏi Vô Thần Điện đến Long Viêm Cốc, Lôi Hạo Hiên đưa cả Mộ Dung Sảnh theo.

Đoàn quân Vô Thần Điện rầm rầm tiến về Long Viêm Cốc.

Vô Thần Điện đi qua thành trì nào cũng khiến các gia tộc trong thành chấn kinh, nghị luận không ngớt.

- Lần này Vô Thần Điện cùng chúng lão tổ vây công Long Viêm Cốc, Long Tộc chắc chắn sẽ bị diệt rồi!

- Chắc Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng sẽ trở về. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({}); nguồn

- Dù có về cũng vô ích, ta nghe nói Vô Thần Điện có tới hai mươi một vị Thần Cấp, một Cổ Thần, còn hơn ba trăm Thánh Cấp cường giả!

- Thật thế sao?!

Chúng cường giả nghe thế hít vào một hơi khí lạnh.

- Đi, chúng ta đi theo xem. Long Tộc bị tiêu diệt cũng là việc ngàn năm có một.

- Đúng vậy.

Thế là, cũng như lần trước, lần này lại có một hàng các thế lực đi theo.

Hơn nữa lần này còn nhiều người hơn.

Việc Vô Thần Điện vây công Long Viêm Cốc không còn là bí mật gì nữa. Mấy ngày trước rất nhiều gia tộc ở Thiên Lam Đại Lục đã chờ đợi ngày này.

Đại điện Long Tộc trong Long Viêm Cốc.

- Long Hoàng đại nhân, Vô Thần Điện đã xuất phát, đang tiến về Long Viêm Cốc.

Một vị trưởng lão bẩm báo lên Ngạo Bạch.

Sắc mặt Ngạo Bạch nặng nề:

- Ta biết rồi.

Lúc này, cả Long Viêm Cốc, tất cả đệ tử đã biết Vô Thần Điện liên thủ các lão tổ tấn công Long Viêm Cốc, tất cả cùng hoảng loạn.

Cả Long Viêm Cốc bị bao trùm bởi một thứ không khí chết chóc đáng sợ.

- Long Hoàng đại nhân, chủ nhân thật sự muốn chúng ta ở lại Long Viêm Cốc?

Một lát sau một vị trưởng lão thận trọng hỏi.

Ngạo Bạch gật đầu:

- Đúng vậy, chủ nhân và Tử Thiên lão tổ sẽ về.

Tất cả các trưởng lão nhìn nhau.

- Chủ nhân đã nói vậy thì chúng ta phải cố thủ Long Viêm Cốc!

Thái thượng trưởng lão Ngạo Vô Cực quét mắt nhìn chúng trưởng lão, hô:

- Ai dám bất mãn hay nghi ngờ mệnh lệnh của chủ nhân, xử lý theo tộc quy!

Chúng trưởng lão vội vàng đáp vâng.

- Truyền lệnh, tất cả đệ tử giữ vững vị trí, chuẩn bị đại chiến!

Ngạo Bạch đứng dậy nói lớn.

- Rõ, Long Hoàng đại nhân!

Võ Thần Điện dần tiến gần đến Long Viêm Cốc, khí lưu xung quanh Long Viêm Cốc cũng dần trở nên đặc quánh lại.

Một áp lực vô hình như ngọn núi lớn đè xuống Long Viêm Cốc.

Đột nhiên Long Viêm Cốc rung chuyển.

- Chúng ta ra nghênh địch!

Ngạo Bạch đứng dậy, bay ra lối vào Long Viêm Cốc.

Hắn biết rằng cái gì đến rồi cũng sẽ phải đến. Trận chiến này là không thể tránh khỏi

Lập tức, thái thượng trưởng lão Ngạo Vô Cực và chúng trưởng lão cũng theo sau.

Ra đến ngoài, nhìn đại quân đen kịt của Võ Thần Điện, Ngạo Bạch hít vào một hơi khí lạnh.

- Long Hoàng, hề hề, chúng ta lại gặp nhau rồi.

Đứng phía trước đại quân là lão tổ Võ Thần Điện, Trác Thường, hắn nhìn Ngạo Bạch, cười khẩy nói.

Ngạo Bạch không nói gì.

- Long Hoàng tiểu tử, ta khuyên ngươi mở đại trận đón bọn ta vào để tránh Lam Kinh lão tổ ta động thủ.

Sau đó Tứ Dực Kinh Vương cười lớn.

- Ngươi yên tâm, lão tổ ta chỉ cần long châu của Long Tộc các ngươi, và cả long thể của Ngạo Vô Cực nữa. Chỉ cần các ngươi dâng lên thì ta sẽ rời đi ngay.

Tiếng cười ngạo nghễ của Tứ Dực Kinh Vương khiến chúng nhân Long Tộc kinh nộ.

Mấy người Trác Thường cau mày.

- Thì ra là Tứ Dực Kinh Vương.

Ngạo Bạch cười khẩy.

- Dâng long châu cho ngươi?! Khẩu khí lớn thật!

247. Chương 247: Đồ Long

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 247: Đồ long

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tứ Dực Kinh Vương nghe Ngạo Bạch nói vậy cười ha ha, tiếng cười chấn thiên khiến màng nhĩ chúng nhân đau nhói, sắc mặt ai cũng thay đổi.

Tứ Dực Kinh Vương ngừng cười, sắc mặt tối lại, hai con mắt màu lam loé sáng, cười lạnh:

- Nếu vậy, sau khi phá được cái tiểu trận này ta sẽ giết ngươi, rút gân, lột da ngươi, rồi đến lượt Ngạo Vô Cực.

Ngạo Bạch cười khẩy:

- Bao giờ công phá được đại trận của Long Viêm Cốc rồi hãy nói.

Tứ Dực Kinh Vương hừ một tiếng.

- Lam Kinh tiền bối, đại trận Long Viêm Cốc có tên Băng Phách Nam Ly Thái Minh Trận, do Long Kinh Thiên bố trí, giờ chúng ta liên thủ công phá?

- Cũng được.

Tứ Dực Kinh Vương cũng đã nghe nói đến uy lực của đại trận này, cũng không dám vênh váo một mình phá trận.

Vậy là Trác Thường, Bích Dao của Vô Thần Điện và cả trưởng giáo Giang Biệt phi thân đến trước đại trận, Ưng Phong mấy người thấy vậy cũng bay lên.

Những Thần Cấp lão tổ được mời đến cũng tiến đến trước đại trận.

Tứ Dực Kinh Vương đứng ở hàng đầu tiên.

Long Hoàng Ngạo Bạch và chúng trưởng lão Long Tộc thấy thế sắc mặt kinh hãi đại biến, các cường giả Thần Cấp bọn Trác Thường trực tiếp ra tay?

Nếu vậy thì uy lực của Băng Phách Nam Ly Thái Minh Trận có mạnh thế nào cũng không giữ được lâu.

- Các trưởng lão Long Tộc nghe lệnh, khởi động đại trận công kích!

Ngạo Bạch không do dự nữa, hô lên, rồi cùng Ngạo Vô Cực mấy người phi vào trong đại trận, mỗi người đứng một phía.

Ngay lập tức, một luồng sức mạnh khiến người ta kinh hãi truyền tới từ phía dưới lòng đất Long Viêm Cốc.

Hoả lãng xung thiên, hàn khí bức người!

Bọn Trác Thường thấy vậy, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Cảnh tượng chín mươi vị Thánh Cấp cường giả thiệt mạng trong lần vây công trước hiện ra trước mắt khiến chúng không dám sơ suất.

Cảm giác uy lực của đại trận, Tứ Dực Kinh Vương cũng thu ý coi thường về.

Cường giả ở xung quanh cũng căng thẳng quan sát.

Không gian tĩnh lặng.

- Công kích!

Đột nhiên Trác Thường hô lớn, hai tay vung lên, vô số đạo kiếm khí phá công bay ra, hội tụ lại thành một đạo kiếm khí khổng bố:

- Bát Cực Kiếm Điển!

- Bát Cực Nhất Kiếm!

Bọn Ôn Phong thấy thế cũng lần lượt ra tay, chúng lão tổ cũng oanh kích về phía đại trận Long Viêm Cốc, Tứ Dực Kinh Vương thì chậm rãi nâng tay phải lên tung một chưởng.

- Bất Diệt Lam Ba!

Chỉ thấy tay phải hất đẩy ra vô số đường sóng ánh sáng lam sắc không ngừng di chuyển về phía trước. Từng tầng từng tầng hình thành một vùng biển màu lam, tiến về phía trước huỷ diệt tất cả.

Mấy người Ngạo Bạch nheo mắt, gầm lên, toàn lực thúc động Băng Phách Nam Ly Thái Minh Trận.

Vô số tia sáng xanh và trắng bắn lên không trung.

Nam Ly Hoả và Thái Minh Hàn Khí!

Nam Ly Hoả và Thái Minh Hàn Khí là thứ mà đến Cổ Thần cũng không dễ dàng.

Uỳnh uỳnh! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Chỉ nghe những tiếng nổ vang trời không ngừng vang lên khiến trời đất rung chuyển, khí kinh cường đại khuếch tán, đất đá bay tứ tán, gió bụi cuốn cuộn.

Cường giả ở xung quanh đại kinh, cuống cuồng thoái lui.

Đến khi gió bụi tan đi, mọi thứ trở lại yên tĩnh thì tất cả nhìn thấy trong đại trận Long Viêm Cốc, y bào mấy người Ngạo Bạch tán loạn, mặt đất bị khí kinh vạt đi một tầng.

Chúng nhân đều hít vào một hơi khí lạnh.

Dù chỉ là những đợt sóng dư nhưng cường giả Thánh Cấp thất trùng đỉnh phong cũng sẽ bị nghiền nát.

Hai mươi một vị Thần Cấp, một vị Cổ Thần đồng thời ra tay, sức mạnh có thể san bằng một dãy sơn mạch hàng nghìn dặm.

- Uy lực của Băng Phách Nam Ly Thái Minh Trận quả nhiên rất lớn, hai mươi một Thần Cấp, một Cổ Thần mà cũng không công phá được ngay.

- Có điều, dù có mạnh thế nào đi nữa, nhưng cứ thế này thì không trụ được lâu đâu.

- Đúng thế, Long Tộc chỉ có hai Thần Cấp, ta thấy nhiều nhất là trụ thêm được nửa tiếng. Nếu có Tử Thiên Long Hoàng thì có lẽ sẽ kéo dài được lâu hơn một chút.

Một số cường giả của các gia tộc đi theo không khỏi chấn kinh, bắt đầu nghị luận.

Trong số những người này, có người lần trước đã được biết uy lực của đại trận, có người là lần đầu tiên thấy.

Tứ Dực Kinh Vương thấy mình và hai mươi một Thần Cấp cùng ra tay mà không công phá được đại trận cũng thấy ngạc nhiên không nhỏ.

- Nếu có Băng Phách Nam Ly Thái Minh Trận này ta có thể xưng bá Loạn Hại.

Ánh mắt Tứ Dực Kinh Vương lấp lánh, nghĩ bụng.

- Tiểu tử Long Kinh Thiên, đến lúc đó ta nhất định sẽ tìm hắn, đoạt lấy Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, bức hỏi phương pháp bố trận rồi mới giết hắn!

- Chúng ta toàn lực công kích lần nữa!

Trác Thường thấy một lần không công phá được đại trận, lại hô lên. Hắn phi thân, toàn thân phủ đầy kiếm khí kinh người.

- Thiên Cực, Địa Cực, Pháp Cực, Âm Cực, Dương Cực, Nhân Cực, Khí Cực, Cuồng Cực, Bát Cực quy nhất!

Trác Thường hét lớn, vạn kiếm bắn ra.

Kiếm khí sắc bén bắn ra bốn phía, tuy Trác Thường không nhằm vào chúng nhân nhưng những cường giả ở phía xa cũng cảm nhận được kiếm khí khủng bố.

Vậy là bọn Trác Thường lại toàn lực tấn công.

Sắc mặt Long Hoàng Ngạo Bạch kinh hãi.

- Nam Ly, Thái Minh chi quang!

Hắn hét lên.

Bên trong Băng Phách Nam Ly Thái Minh Trận, thanh quang và kim quang không ngừng xung thiên, đan xen vào nhau đâm thẳng tới công kích của bọn Trác Thường.

Lại một tiếng nổ lớn vang lên.

Khói bụi mù mịt.

Đến khi khói bụi tan đi, y bào của bọn Ngạo Bạch tan nát, sắc mặt trắng nhợt, xem ra dù đã chặn được đợt công kích lần hai nhưng cũng bị thương không nhẹ.

- Hề hề!

Trác Thường cười khẩy.

- Các vị, chúng không trụ được lâu nữa đâu. Chúng ta hãy toàn lực công kích nhanh chóng phá vỡ đại trận của chúng! Vô số bảo bối trong bảo khố Long Tộc đang đợi chúng ta!

Trác Thường nhắc đến bảo bối là chúng nhân mắt sáng trưng, rồi tiếp tục công kích.

Hết lần này đến lần khác.

Trước sự công kích của bọn Trác Thường, không lâu sau, cuối cùng một tiếng “bùm” vang lên, Băng Phách Nam Ly Thái Minh Trận tối đi, bọn Ngạo Bạch bay ngược ra sau.

Phụt!

Ngạo Bạch và chúng trưởng lão đứng dậy, miệng phụt máu.

- Ha ha ha! Băng Phách Nam Ly Thái Minh Trận cũng chỉ vậy thôi!

Trác Thường thấy đại trận bị phá, cười đắc ý. Tứ Dực Kinh Vương, Uông Phong mấy người cũng cười lớn.

Lôi Hạo Hiên ở phía xa cũng mừng rỡ, quay lại cười khẩy với Mộ Dung Sảnh:

- Lát nữa ta sẽ cho nàng thấy ta đồ sát Long Tộc, chỗ dựa của Long Kinh Thiên thế nào!

248. Chương 248: Chủ Nhân!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 248: Chủ nhân!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mộ Dung Sảnh nhìn điệu cười đắc ý, ngông cuồng của Lôi Hạo Hiên thì thầm cười khẩy không nói gì.

Lúc này, tất cả đệ tử Vô Thần Điện đều đại hỷ, tất cả cùng phi thân đến phía sau bọn Trác Thường.

- Các vị Băng Phách Nam Ly Thái Minh Trận đã bị công phá, giờ đến lúc chúng ta nhận thành quả rồi!

Tứ Dực Kinh Vương cười.

- Theo như đã giao kết, tất cả long châu của Long Tộc và long thể Ngạo Vô Cực là của ta!

Tứ Dực Kinh Vương cảm thấy phải nhắc nhở Trác Thường một chút.

Trác Thường nghe vậy cười lớn.

Tứ Dực Kinh Vương nhú mào.

- Điều này đương nhiên rồi, Lam Kinh tiền bối yên tâm.

Trác Thường dừng cười, nói.

Trán Tứ Dực Kinh Vương giãn ra, gật gù.

- Cường giả các phái nghe lệnh, tấn công Long Viêm Cốc, bắt đầu đồ long!

Trác Thường hét lớn.

Khi cường giả các phái của Võ Thần Điện đáp lời, chuẩn bị phi thân vào Long Viêm Cốc thì đột nhiên phía xa có tiếng long ngâm vọng lại. Một luồng long uy hùng hồn giống như cự lãng cuộn tới.

Tất cả mọi người đều kinh hãi.

Ngạo Bạch và chúng cường giả Long Tộc nghe thấy tiếng long ngâm này thì ánh mắt cuồng hỷ.

- Tử Thiên Long Hoàng! Lão tổ Long Tộc đã về!

- Không ngờ lão tổ Tử Thiên Long Hoàng lại dám trở về vào lúc này!

- Tử Thiên Long Hoàng trở về, chắc chắn Long Kinh Thiên cũng về. Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm chính là trong tay hắn!

- Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng về là tự chui vào chỗ chết, rồi Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm sẽ rơi vào tay ai đây?

Cường giả bốn phía xao động.

Lôi Hạo Hiên sau khi giật mình thì mỉm cười.

- Long Kinh Thiên à Long Kinh Thiên, cuối cùng ngươi cũng tới.

Hắn quay lại, thấy Mộ Dung Sảnh vui mừng xen lẫn lo lắng, trong lòng hắn dâng tràn sự ghen tỵ, hai mắt loé sát ý, hai tay siết chặt lại.

Trước ánh mắt chăm chú của chúng nhân, một con Ngũ Trảo Kim Long khổng lồ dần xuất hiện, trên lưng nó là người thanh niên tóc đen. Người đó chấp tay sau lưng, ánh mắt nhắm hờ, một luồng uy thế vô hình toả ra, cảm giác như mọi thứ đều nằm trong tay hắn vậy.

- Long Kinh Thiên!

Đồng tử Lôi Hạo Hiên co lại.

Không lâu sau, Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng đã đến trước Long Viêm Cốc.

- Chủ nhân, lão tổ!

Ngạo Bạch và các cường giả Long Tộc tiến lại, cung kính nói.

Long Kinh Thiên thấy khoé miệng họ đều có vết máu thì vùng hai tay lên, mấy chục đạo kim quang bay ra chui vào người họ. Họ cảm nhận luồng khí ấm áp không ngừng lưu chuyển trong cơ thể, thương thể phục hồi không ít.

- Tạ chủ nhân!

Mấy người Ngạo Bạch mừng rỡ.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Chủ nhân và lão tổ, mọi người...

Ngạo Bạch vẻ mặt đầy lo lắng.

Long Kinh Thiên và Tử Thiên Long Hoàng trở về đương nhiên họ rất mừng, nhưng nhiều hơn là sự lo lắng.

- Không cần lo lắng.

Long Kinh Thiên quay lại nhìn bọn Trác Thường, cười khẩy:

- Hôm nay các ngươi không ai thoát được đâu!

Tất cả cùng sống người, sắc mặt quái dị.

- Ha ha ha, không ai thoát được?!

Tứ Dực Kinh Vương không kìm được cười lớn.

- Tiểu tử, ta không nghe nhầm đấy chứ? Ngươi bảo bọn ta không ai thoát được?

Trác Thường, Lôi Hạo Hiên đều cười.

Cường giả các gia tộc ở phía xa lắc đầu cười.

Ngay sắc mặt bọn Ngạo Bạch cũng có phần quái dị. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên chỉ cười khẩy, giọng nói đồng dạng vang lên, lúc này sắc mặt mọi người càng thêm đa dạng.

- Tiểu tử, ngươi chính là Long Kinh Thiên?

Tứ Dực Kinh Vương cười lớn.

- Nghe nói ở Bằng Sơn Hải Vực ngươi hợp thể với tam thú kịch chiến với phó giáo chủ Man Hoang Thần Miếu Vu Càn. Nhưng đừng nói là Vu Càn, ngay tông chủ Vu Vũ cũng không dám nói lời nực cười đó. Ngươi chắc chắn nào mình không có vấn đề gì chứ?

Một vị Cổ Thần, hai mươi một vị Thần Cấp, ngay Vu Vũ cũng phải né tránh.

Lúc này, Lôi Hạo Hiên tiến lên trước, nhìn Long Kinh Thiên, cười khẩy:

- Long Kinh Thiên, không ngờ ngươi lại về chịu chết. Chẳng qua ngươi dựa vào hợp thể tam thú thực lực mới cường hãn như vậy. Có dám không hợp thể đấu với ta không?

Thực lực bề ngoài của Long Kinh Thiên hiện tại chỉ là Thánh Cấp sơ kỳ.

- Đấu với ngươi?

Long Kinh Thiên lạnh lùng.

- Đúng vậy.

Lôi Hạo Hiên cười khẩy.

- Sao, không dám à?

Long Kinh Thiên không nói gì, chỉ phi thân tới trước mặt Lôi Hạo Hiên.

Lôi Hạo Hiên thấy vậy, cười khẩy:

- Hôm nay, trước mặt tất cả, ta sẽ rửa sạch mối nhục trước đây, trả lại ngươi trăm lần, ngàn lần!

Long Kinh Thiên lạnh lùng, lắc đầu:

- Đáng tiếc ngươi không có cơ hội đó.

Lôi Hạo Hiên cười lớn, sắc mặt sa sầm:

- Long Kinh Thiên, ngươi tưởng hơn một năm nay chỉ ngươi đột phá Thánh Cấp sao? Cho ngươi hay, ta đã đột phá Thần Cấp!

Nói đến đây, Lôi Hạo Hiên phóng thích khí tức Thần Cấp.

- Lôi Hạo Hiên đã đột phá Thần Cấp rồi?

- Thần Cấp! Vậy là Vô Thần Điện có bốn vị Thần Cấp rồi! Lôi Hạo Hiên mới tu luyện mấy chục năm đúng không? Vậy mà đã đột phá Thần Cấp? E rằng hắn là thiên tài có thiên phú nhất trong lịch sử Vô Thần Điện rồi!

Cường giả các môn phái, các gia tộc đều chấn kinh, nghị luận xôn xao. truyện copy từ

Lôi Hạo Hiên trong lòng vô cùng đắc ý, nhìn Long Kinh Thiên:

- Long Kinh Thiên, ngươi không ngờ phải không. Quên cho ngươi biết điều này, sau khi tiêu diệt Long Tộc ta sẽ chấp chưởng Vô Thần Điện, ngày ta chấp chưởng Vô Thần Điện cũng là ngày đại hôn của ta!

Nói đến đây, Lôi Hạo Hiên chỉ về Mộ Dung Sảnh, cười khẩy:

- Đáng tiếc, ngươi không thể nhìn thấy cảnh đó.

Long Kinh Thiên nhìn Mộ Dung Sảnh, chỉ thấy nàng đang lo lắng nhìn mình. Hơn một năm không gặp, dường như Mộ Dung Sảnh gầy đi, nhưng càng khiến người ta yêu thương.

Long Kinh Thiên quay lại nhìn Lôi Hạo Hiên, lắc đầu:

- Ngươi ra tay đi.

Lôi Hạo Hiên khựng người, vẻ mặt hung hăng, phi thân lên tung một quyền về phía Long Kinh Thiên.

- Chiến Thần Thiên Hạ!

Chỉ thấy ảnh của Chiến Thần cao lớn xuất hiện phía sau Lôi Hạo Hiên, toàn thân hắt toả kim quang, giống như Viễn Cổ Chiến Thần giáng thế.

- Lão tổ, chủ nhân...

Ngạo Bạch thấy thế không khỏi lo lắng.

- Không phải lo.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

Lúc này, Long Kinh Thiên nhìn Lôi Hạo Hiên đang nhắm mình công kích, tay phải nhấc lên tung một chưởng. Chỉ thấy quyền kinh uy lực kinh người của Lôi Hạo Hiên nháy mắt đã biến thành hư vô, rồi hắn kêu lên thảm thiết, bắn ngược ra sau, rơi uesth xuống đất.

Tất cả cùng sững sờ.

Đột nhiên, vô số đạo khí tức khủng bố từ xa truyền tới. Chúng nhân kinh hãi quay lại nhìn, chỉ thấy phía chân trời là một đoàn người đang phi tới với tốc độ kinh người.

- Hơn một nghìn Thánh Cấp cường giả? Tất cả là Thánh Cấp trở lên?

- Đó là Thần Cấp...Nhiều Thần Cấp quá!

- Cổ Thần...trời ạ, có đến ba vị Cổ Thần!

Bọn Trác Thường, Tứ Dực Kinh Vương thấy đoàn cường giả này không ai là không kinh hãi.

Hơn một nghìn cường giả Thánh Cấp đã rất kinh hãi rồi, nhưng trong đó có tới mấy chục vị Thần Cấp. Càng khiến chúng kinh hãi hơn đó là ba vị Cổ Thần! Mỗi người khí tức đều mạnh hơn Tứ Dực Kinh Vương!

- Những người này từ đâu ra vậy?

- Xem ra họ đang tới Long Viêm Cốc, lẽ nào cũng đến tranh đoạt bảo khố Long Tộc?

- Chưa biết chừng họ đến vì Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm của Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên chết chắc rồi!

Cường giả các gia tộc đều chấn kinh rồi phán đoán.

Một lát sau, hơn một nghìn cường giả này đến trước Long Viêm Cốc. Trác Thường nuốt nước bọt, định tiến lên chào hỏi thì thấy hơn một nghìn người này hướng về một hướng, quỳ xuống, cung kính nói:

- Chủ nhân!

Chủ nhân?!

Trác Thường, Mộ Dung Sảnh và tất cả chúng nhân đều sững lại, cả Lôi Hạo Hiên vừa bò dậy cũng nhìn theo hướng đó.

Long Kinh Thiên?!

249. Chương 249: Lôi Hạo Thiên , Chết !

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 249: Lôi Hạo Thiên , chết !

Tất cả cùng sững sờ nhìn Long Kinh Thiên.

Hơn một nghìn cường giả Thánh Cấp trở nên này lại gọi Long Kinh Thiên là chủ nhân! Thế giới này đảo điên rồi, đảo điên khiến họ cũng muốn phát điên!

Cường giả Vô Thần Điện không ai không run rẩy, Lôi Hạo Hiên vừa bò dậy lại ngã ra.

Hai mắt Mộ Dung Sảnh không thể nào mở to hơn được nữa, rồi mắt đỏ lên, không biết do kích động hay sợ hãi.

- Hăn...làm được thật rồi!

Mộ Dung Sảnh ngẩn ngơ lắm lắm.

Thật sự làm được gì? Không ai hiểu ý nàng nói, nhưng lúc này chẳng ai chú ý tới một nữ đệ tử của Vô Thần Điện, tất cả đều nhìn Long Kinh Thiên.

Hôm nay Long Kinh Thiên mới là nhân vật chính!

Không chỉ hôm nay mà sau này, hàng nghìn vạn năm sau, Long Kinh Thiên chắc chắn là người toả sáng nhất Thiên Man Vị Diện!

Vào lúc này, ai cũng biết, có lẽ cục diện Thiên Man Vị Diện đã thay đổi, thay đổi hoàn toàn rồi!

Chỉ với lực lượng hơn một nghìn cường giả Thánh Cấp trở lên này là Long Kinh Thiên đủ thực lực để thay đổi cục diện của cả Thiên Man Vị Diện!

Long Kinh Thiên nhìn mấy người Bằng Chinh, Huyết Vô Nhai đang quỳ phía trước, nói:

- Các người đứng lên cả đi.

- Vâng, chủ nhân!

Bằng Chinh, Huyết Vô Nhai mấy người đứng dậy rồi ra phía sau Long Kinh Thiên.

Khi đến Thiên Lam Đại Lục, Long Kinh Thiên cảm nhận thấy Bằng Phách Nam Ly Thái Minh Trận bị công phá nên mới cùng Tử Thiên Long Hoàng đi trước.

Tử Thiên Long Hoàng không tiếc dùng chân khí khai khởi cánh cửa không gian, cuối cùng cũng về Long Viêm Cốc trước khi bọn Trác Thường tấn công.

Long Kinh Thiên phi thân tới trước Lôi Hạo Hiên.

- Long...Kình Thiên...Người...

Lôi Hạo Hiên thấy Long Kình Thiên tới thì toàn thân run rẩy, vẻ mặt kinh hoàng.

Long Kình Thiên không nhiều lời, giơ tay giáng xuống đánh bay Lôi Hạo Hiên. Hắn ta kêu lên thảm thiết, máu tươi phun tung toé.

Cường giả các phái Võ Thần Điện và các gia tộc đều lặng yên đứng nhìn, không ai dám ra tay ngăn cản. Lão tổ Võ Thần Điện Trác Thường, cơ mặt co giật, hai tay siết chặt, nhưng Tử Thiên Long Hoàng, Bằng Chinh, Mộng Linh Chung Mục mấy người đều đang khoá chặt lấy hắn, chỉ cần động đây là sẽ có oanh kích khủng bố đón hắn.

Long Kình Thiên lại lướt tới trước mặt Lôi Hạo Hiên.

Lôi Hạo Hiên gương mặt đầy.

Long Kình Thiên lại một chưởng đánh lên ngực đối phương. Toàn bộ y bào, chiến giáp của Lôi Hạo Hiên nổ tung, bay đi đập lên một tảng đá lớn phía xa.

Long Kình Thiên hiện nay là Độ Kiếp trung kỳ đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá hậu kỳ, dù là Thần Cấp thất trùng trước mặt Long Kình Thiên cũng không thể cản được một chưởng của hắn, huống hồ là Lôi Hạo Hiên vừa mới thăng lên Thần Cấp?

- Lão...lão tổ...cứu ta!

Lôi Hạo Hiên run rẩy bò dậy, nhìn Trác Thường, Bích Dao kêu gào, tiếng kêu rất thê thảm, mặt dính đầy máu.

Tất cả cùng nhìn Trác Thường.

Sắc mặt Trác Thường khó coi đến cực điểm.

Lôi Hạo Hiên là đệ tử thiên tài có thiên phú nhất trong lịch sử Võ Thần Điện, giờ lại bị Long Kình Thiên giày vò trước mặt bao nhiêu người như vậy.

Hơn nữa Lôi Hạo Hiên đã mở miệng cầu xin hắn, nếu không ra tay thì cường giả các phái, các gia tộc sau này sẽ nhìn hắn thế nào?!

Hắn hít sâu một hơi, nói:

- Long Kình Thiên, đủ chưa? Lôi Hạo Hiên cũng coi như là huynh đệ đồng môn của ngươi. Nể tình đồng môn, chuyện này coi như xong được chứ?

- Tình đồng môn?!

Long Kình Thiên nghe thế cười.

- Sao? Ta không phải phản đồ của Võ Thần Điện à?

Mặt Trác Thường đỏ gay.

Hồi đó hắn đã hạ lệnh tuyên bố Long Kình Thiên là phản đồ của Võ Thần Điện, còn treo thưởng một nghìn vạn Nguyên Dương Đan cho ai kích sát được Long Kình Thiên. Long Kình Thiên đã không còn là đệ tử Võ Thần Điện nữa, sao có thể nói đến đồng môn? (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tiểu tử, ngươi cũng xứng nhắc đến tình đồng môn của lão đại ta?

Cửu Vĩ Thiên Miêu ở bên cạnh cười khẩy.

- Hồi đó các ngươi đã đối xử với lão đại ta thế nào?

Long Kình Thiên vào Võ Thần Điện, Cửu Vĩ Thiên Miêu vẫn luôn đi theo nên hắn biết rất rõ.

Sắc mặt Trác Thường đã đỏ nay càng thêm tím ngắt.

- Long Kình Thiên ta sai rồi! Xin ngươi tha cho ta! Là ta không đúng, ta bỏ ối!

Lôi Hạo Hiên quay lại khóc lóc:

- Xin người cho ta một cơ hội, ta sẽ theo người, người muốn ta làm gì ta làm vậy! Mộ Dung Sảnh là của người, ta là cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga!

Mộ Dung Sảnh ở phía xa nghe thấy giận dữ đỏ mặt.

Lôi Hạo Hiên nói nàng là nữ nhân của Long Kinh Thiên, trong lòng nàng vui mừng nhưng nói vậy trước mặt bao nhiêu người thì không thể được.

- Cho người một cơ hội?

Long Kinh Thiên lạnh lùng.

Lôi Hạo Hiên cuống cuống gật đầu, lúc này Long Kinh Thiên tung một quyền lên ngực hắn. Quyền kinh mang theo sức mạnh hủy diệt bắn ra từ sau lưng, nháy mắt đã cắt đứt sinh cơ của Lôi Hạo Hiên.

Lôi Hạo Hiên đứng ngay đơ ở đó, thân thể cứng ngắc, há mồm:

- Người...

- Ta đã nói rồi, người không còn cơ hội nữa.

Long Kinh Thiên cười khẩy.

Lôi Hạo Hiên bắt buộc phải chết!

Ở Ma Vực thí luyện khi ra tay kích sát Long Kinh Thiên thì Lôi Hạo Hiên đã xác định vận mệnh của mình rồi.

Lôi Hạo Hiên ngã ra.

Thiên tài đệ tử có thiên phú nhất trong lịch sử Võ Thần Điện đã chết trước mặt chúng cường giả của Võ Thần Điện và các môn phái khác.

Trác Thường nhìn Lôi Hạo Hiên ngã xuống, hai tay siết chặt, không kìm nén được phần nộ nữa:

- Long Kinh Thiên, ta giết tên phản đồ người!

Hắn gầm lên, kiếm khí bắn ra.

- Bát Cực Thần Kiếm!

- Nhân kiếm hợp nhất!

Chỉ thấy thần kiếm kinh thiên bắn lên trời, đây chính là bảo kiếm trấn phái của Võ Thần Điện, Bát Cực Thần Kiếm! Trác Thường phi thân lên cùng Bát Cực Thần Kiếm hợp nhất, rồi chém xuống Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên quay lại, hai mắt lạnh băng, một quyền tung ra chạm trực tiếp vào thần kiếm của Trác Thường.

Keng!

Bát Cực Thần Kiếm bật lên.

Long Kinh Thiên phi thân lướt đi, một chưởng đánh xuống, chưởng kinh như đao chém xuống Bát Cực Thần Kiếm, chúng nhân kinh hoàng khi thấy trên kiếm gãy đôi.

Thân thể Trác Thường tách ra khỏi thần kiếm, rơi xuống.

- Thường ca!

Thê tử của hắn Bích Dao sắc mặt đại biến, phi thân tới đón lấy hắn.

Long Kinh Thiên cũng không ngăn cản, từ từ đáp xuống.

Trác Thường nhìn Kiếm Tiên Đồ Lục, đến giờ hắn mới cảm nhận được sự cường hân của Long Kinh Thiên. Đây thật sự là đệ tử bị coi là bỏ đi của Vô Thần Điện sao?

Phía xa, Tứ Dực Kinh Vương thân hình lúi dúi dần rồi bay lên định phá không bỏ chạy. Rõ ràng hắn thấy tình hình không hay nên muốn bỏ trốn.

Chỉ là, khi hắn vừa phi thân lên thì một thân ảnh đã lướt tới, một chưởng đánh tới, Tứ Dực Kinh Vương kinh hoàng giơ chưởng ra đỡ. Chưởng lực đánh bật hắn ra sau.

- Tử Thiên Long Hoàng!

Tứ Dực Kinh Vương kinh nộ nhìn thân ảnh trước mặt.

250. Chương 250: La Ngục Âm Quỷ Trận

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 250: La Ngục Âm Quỷ Trận

Tử Thiên Long Hoàng lạnh lùng nhìn Tứ Dực Kinh Vương.

Tuy Tứ Dực Kinh Vương cũng là Cổ Thần sơ kỳ cường giả nhưng so với hắn thì vẫn kém xa.

- Tử Thiên Long Hoàng, ngươi có ý gì?!

Tứ Dực Kinh Vương trừng mắt.

- Ý gì? Chẳng ý gì cả.

Tử Thiên Long Hoàng cười khẩy.

- Long Viêm Cốc của ta không phải ai muốn đến thì đến, muốn đi thì đi.

Tứ Dực Kinh Vương cười lớn, chỉ Tử Thiên Long Hoàng:

- Tử Thiên Long Hoàng, tuy ngươi là Thượng Cổ cường giả nhưng ta muốn đi người tưởng sẽ ngăn được sao? Còn nữa, các người tưởng sẽ giữ chân được tất cả cường giả Thiên Lam Đại Lục ở đây sao?

- Không sai, bọn muốn đến thì đến, muốn đi thì đi, người nghĩ có thể giữ lại được hết sao?

Trác Thường cười khẩy.

- Tất cả đệ tử Vô Thần Điện nghe lệnh, chúng ta đi!

Trác Thường hô lớn rồi phi thân đi, rồi đệ tử Vô Thần Điện cũng theo sau định rời đi.

Trước khi đi Trác Thường nhìn Long Kinh Thiên với ánh mắt lạnh lẽo đầy hận ý.

Vô Thần Điện rời đi, môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn Ưng Phogn cũng hạ lệnh, dẫn đệ tử rời đi, rồi đến Vạn Thú Môn, Thái Huyền Học Viện, Càn Khôn Học Viện và Quy Hư Học Viện.

Các lão tổ được Vô Thần Điện mời đến cũng lần lượt phi thân đi.

Tứ Dực Kinh Vương thấy thế cười ha hả, vẻ mặt chế giễu nhìn Tử Thiên Long Hoàng:

- Tử Thiên Long Hoàng, bọn ra đi trước đây. Người có ản linh thì ngăn lại hết đi!

Nói rồi hắn biến thành một đạo lam quang nhanh chóng biến mất.

Chúng cường giả sắp rời đi thì đột nhiên vô số đạo hắc quang bắn lên từ dưới đất, ngay lập tức chặn hết tất cả lại.

Cường giả các phái đại loạn.

Tứ Dực Kinh Vương cũng bị hắc quang chặn lại, hắc kinh hải nhìn thì thấy đại địa xung quanh tối sầm lại, vô số đạo huyết quang đan xen nhau, vô số âm binh quỷ tướng tay cầm cốt đao, thân mặc hắc giáp, hai mắt đỏ quạch, toàn thân toả âm khí đứng đó.

- Chuyện này là sao?

Trác Thường kinh nộ.

- Long Kinh Thiên sở trường là trận pháp, đây có lẽ là trận pháp gì đó của hắn!

Uông Phong của Thông Thiên Kiếm Môn nói.

- Đám âm binh quỷ tướng này chắc chắn là ảo cảnh. Mọi người đừng sợ, chúng ta liên thủ công kích, trận pháp có lợi hại thế nào cũng không thể giam cầm tất cả chúng ta được!

Tứ Dực Kinh Vương bình tĩnh lại rồi hô lên.

- Chúng ta liên thủ phá trận!

Nhưng Tứ Dực Kinh Vương vừa dứt lời thì thấy một đệ tử của Vô Thần Điện bị một âm binh tay cầm cốt đao chém trúng. Đệ tử đó kêu lên thảm thiết, toàn thân không ngừng teo lại, dường như máu thịt chớp mắt bị hút hết, khô quắt.

Tiếp đó, đệ tử của Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn và những môn phái, gia tộc khác cũng kêu lên, đệ tử nào bị âm binh quỷ tướng chém phải cũng đều như vậy, máu trên người như bị rút cạn một cách quỷ dị.

- Đây không phải ảo cảnh! Âm binh quỷ tướng là thật!

Chúng đệ tử kêu lên kinh hoàng.

Tiếp đó là hỗn loạn, những tiếng thét chói tai, tiếng kêu thảm thiết, tiếng gầm phẫn nộ.

Tứ Dực Kinh Vương giật mình, lúc này một quỷ tướng dùng đao chém về phía hắn. Hắn tung chưởng đánh bay quỷ tướng, hắn thở phào nhưng rồi giật mình khi thấy tên quỷ tướng kia lại bò dậy tấn công.

Ở góc khác của đại trận cũng diễn ra tình huống tương tự. Chúng cường giả Vô Thần Điện nhận ra đám âm binh quỷ tướng này như không thể đánh chết được vậy. Dù là chặt đứt tay chân hay xuyên kiếm qua ngực đều không chết! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Long Kinh Thiên phi thân đến trước trận pháp, nhìn bọn Tứ Dực Kinh Vương bên trong cười khẩy.

Đại trận này đương nhiên do hắn bày ra, không phải Thất Tinh Sát Tuyệt Trận mà là La Ngục Âm Quỷ Trận khủng bố hơn!

Trong La Ngục Âm Quỷ Trận, âm binh quỷ tướng đều là thực thể, bị chúng chém phải sẽ biến thành như xác khô, trước khi chết đau đớn dị thường.

Thực lực của âm binh tương đương với Tôn Cấp cường giả, còn quỷ tướng tương đương Đế Cấp. Thực lực tuy không mạnh nhưng rất khó giết chết, hơn nữa lại đông vô kể!

- Long Kinh Thiên, ta là gia chủ Lỗ gia ở Vĩnh Phong vương triều, chỉ đến đây xem náo nhiệt chứ không tham gia tấn công Long Viêm Cốc!

Lúc này, một vị trung niên mặc cẩm bào kinh hoàng hét lớn:

- Xin người thả bọn ta ra!

- Ta là trưởng lão Phí gia ở Ô Dương vương triều, cũng là đến xem náo nhiệt, không hề có ý tấn công Long Viêm Cốc!

Một vị lão giả khác cũng gào lên:

- Long Kinh Thiên, người thả bọn ta ra đi! Lẽ nào người muốn đối địch với tất cả gi tộc trên Thiên Lam Đại Lục?!

Nghe được sự uy hiếp trong lời trưởng lão Phí gia, Kiếm Tiên Đồ Lục cười khẩy.

Phí gia ở Ô Dương vương triều? Hồi đó đến hội đấu giá của Phong Vân thương hội, tên Phí Cao đó chính là người của Phí gia.

Lúc này, Ngạo Bạch, Ngạo Vô Cực và chúng trưởng lão Long Tộc đều không dám tin nhìn cảnh tượng trước mặt. Giờ họ vẫn chưa tin đây là sự thật.

Nhìn Bằng Chinh, Mộng Linh, Chung Mục ba vị Cổ Thần cường giả phía sau Long Kinh Thiên, tâm tình Ngạo Bạch không thể bình tĩnh lại được.

Sự chấn kinh của hắn không thể nào nói nên lời.

Trong đại trận, màn máu tanh vẫn tiếp diễn, sự tàn sát vẫn tiếp tục, sự kinh hoàng vẫn chưa chấm dứt!

Chúng đệ tử Vô Thần Điện và các môn phái khác không ngừng bị chém trúng và biến thành xác khô.

Mặc cho các gia chủ, trưởng lão kia có gào thét thế nào Long Kinh Thiên cũng vẫn lạnh lùng, những gia tộc đó theo tới đây là có ý đồ gì ai cũng biết.

Chính là mượn gió bẻ măng, thừa nước đục thả câu!

Nếu không phải Long Kinh Thiên về kịp thời thì không biết có bao nhiêu đệ tử Long Tộc phải chết trong tay những gia chủ, trưởng lão kia rồi.

Sau vài tiếng đồng hồ, trong đại trận xác chất thành núi.

Nhìn cảnh tượng đó, đến Ngạo Bạch, Ngạo Vô Cực, Bằng Chinh hay Huyết Vô Nhai mấy người cũng thấy lạnh người.

Mấy người Huyết Vô Nhai, Bằng Chinh bất giác nhớ đến cảnh tượng khủng bố trong Thất Tình Sát Tuyệt Trận của đệ tử Yêu Vương Tông, Hàn Linh Tông và Vu Quỷ Tông.

Những ngày này theo Long Kinh Thiên, mấy người Bằng Chinh càng ngày càng hiểu rõ hơn về thủ đoạn của Long Kinh Thiên, càng ngày càng thêm kính sợ hắn.

Kẻ nào trở thành kẻ địch của Long Kinh Thiên thì sẽ phải sợ hãi tột cùng.

- Long Kinh Thiên, cầu xin người thả bọn ta ra!

Lúc này gia chủ Lỗ gia gào khóc:

- Bọn ta biết sai rồi, xin người cho bọn ta một con đường sống!

Trưởng lão Phí gia cũng khóc lóc:

- Thả ta ra, Long Kinh Thiên tiền bối, ta biết sai rồi, sau này không dám nữa! xem tại

Đến chữ tiền bối cùng gọi rồi.

Gia chủ, trưởng lão, đệ tử các gia tộc khác cũng gào khóc cầu xin.

Nhìn đệ tử xung quanh lần lượt thành xác khô, tình cảnh cái chết ngày một đến gần này khiến họ gần như phát điên.

251. Chương 251: Tứ Dực Kinh Vương Đầu Hàng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 251: Tứ Dực Kinh Vương đầu hàng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Thả các người ra?

Nghe những gia chủ, trưởng lão kia khóc lóc cầu xin, Long Kinh Thiên vẫn lạnh lùng.

- Vâng, Long Kinh Thiên tiền bối, xin hãy thả bọn ta ra!

Những người kia thấy cuối cùng Long Kinh Thiên cũng lên tiếng thì gật đầu lia lịa.

- Thả các người ra...cũng không phải không được...

Long Kinh Thiên nói.

Bọn họ nghe thế mừng húm.

- Long Kinh Thiên tiền bối, không biết thế nào thì người mới thả bọn ta? Điều kiện gì cũng được.

Gia chủ Lỗ gia ở vương triều Vĩnh Phong vội nói.

Những người khác cũng phụ họa theo.

- Đi theo ta.

Long Kinh Thiên chậm rãi nói.

- Đi theo người?

Tất cả cùng khựng lại rồi sắc mặt thay đổi.

- Đúng, đi theo ta, tất cả những Thần Cấp trở lên đi theo ta đều ban Thần Cấp đỉnh giới công pháp.

Long Kinh Thiên nói.

- Cái gì? Thần Cấp đỉnh giới công pháp?

Cũng giống như Huyết Vô Nhai, Châu Ôn trước kia, những người này nghe tới Thần Cấp đỉnh giới công pháp đều chấn kinh. Ngay Tứ Dực Kinh Vương, Trác Thường và Ưông Phong cũng không dám tin.

- Đây...đây là thật chứ?

Một gia chủ nhìn hẩn.

Long Kinh Thiên không đáp.

Nhưng Cửu Vĩ Thiên Miêu ở bên cạnh chỉ Huyết Vô Nhai, Châu Ôn, nói:

- Bọn họ đi theo lão đại đều được ban Thần Cấp đỉnh giới công pháp.

Bọn Tứ Dực Kinh Vương nhìn về mấy người Bằng Chính, Huyết Vô Nhai, Châu Ôn ở phía sau Long Kinh Thiên, tất cả đều hít vào hơi khí lạnh!

Tất cả đều được ban Thần Cấp đỉnh giới công pháp?

- Ta đồng ý theo chủ nhân!

Một lát sau một vị gia chủ lên tiếng.

Có người đầu tiên thì có người thứ hai, thứ ba. Không lâu sau là có mấy chục vị gia chủ trưởng lão đồng ý đi theo Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thấy vậy cũng không bất ngờ.

Bị cái chết uy hiếp, lại có lợi ích thu hút, người thường đều sẽ lựa chọn thần phục. Cũng giống như bọn Huyết Vô Nhai, Châu Ôn, biện pháp này Long Kinh Thiên đã dùng nhiều ở Tiên Giới rồi.

Vậy là Long Kinh Thiên bảo bọn họ mở linh hồn hải, trồng tín ngưỡng chủng tử rồi ban cho Thần Cấp đỉnh giới công pháp.

Những người còn do dự thấy thế cũng thi nhau đầu hàng.

Rất nhanh có hơn ba trăm gia chủ, trưởng lão đã đi theo Long Kinh Thiên.

Bên trong trận pháp, ngoài đệ tử, trưởng lão sáu phái Võ Thần Điện, Tứ Dực Kinh Vương và tám vị Thần Cấp lão tổ ra, cơ bản tất cả đã đi theo Long Kinh Thiên.

Tứ Dực Kinh Vương và chúng nhân Võ Thần Điện vừa chống đỡ công kích của âm binh quỷ tướng, vừa thấy các gia chủ, trưởng lão lần lượt đầu hàng Long Kinh Thiên thì vừa kinh vừa nộ.

- Tám người các người đi theo ta thì cũng được ban Thần Cấp đỉnh giới công pháp. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Long Kinh Thiên nhìn tám vị Thần Cấp lão tổ.

Sắc mặt của tám vị lão tổ này thay đổi liên tục, vừa kinh ngạc vừa hối hận.

Họ bế quan đã nhiều năm, lần này Võ Thần Điện dùng lợi dụ dỗ đến vây công Long Viêm Cốc, vốn tưởng sẽ có được một số thiên tài địa bảo trong bảo khố Long Tộc, nâng cao tu vi, không ngờ giờ còn chưa được nhìn thấy bảo khố thì đã thành nô tài của kẻ khác.

Tám người nhìn nhau rồi cũng chọn đầu hàng.

Tám lão tổ đầu hàng thì Thần Cấp cường giả bên cạnh Long Kinh Thiên đã đạt đến số lượng bốn mươi sáu!

Bốn mươi sáu vị Thần Cấp! Đây còn chưa tính bốn Cổ Thần bọn Tử Thiên Long Hoàng. Chỉ riêng bốn mươi sáu vị Thần Cấp này đã đủ tiêu diệt Lục đại siêu cấp thể lực Võ Thần Điện rồi.

- Lam Kinh lão tổ, nếu theo ta, ta cũng có thể miễn chết cho người. Những gì họ có người cũng có.

Long Kinh Thiên nhìn sang Tứ Dực Kinh Vương.

Tứ Dực Kinh Vương kinh ngạc.

Hắn không ngờ Long Kinh Thiên lại tha cho hắn!

Thật ra Long Kinh Thiên thu phục Tứ Dực Kinh Vương cũng có nguyên nhân. Tứ Dực Kinh Vương là một trong Tứ đại vương giả Loạn Hải, thể lực của hắn ở Loạn Hải có thể dự đoán được. Nếu thu phục Tứ Dực Kinh Vương thì coi như đã thu phục được một phần tư thể lực Loạn Hải.

Hơn nữa có Tứ Dực Kinh Vương, sau này thu phục thống nhất cả Loạn Hải cũng dễ hơn nhiều.

Thu phục cả Loạn Hải, đây mới là mục đích chính của Long Kinh Thiên.

Tứ Dực Kinh Vương sắc mặt sáng tối bất định, hiển nhiên đang rất giằng xé.

Nhưng Long Kinh Thiên cũng không vội, hắn chấp tay sau lưng nhìn bọn Ôn Phong của Thông Thiên Kiếm Môn và Đỗ Niên của Vạn Thú Môn.

- Môn chủ Ôn Phong, Đỗ Niên.

Rồi Long Kinh Thiên lại gọi tên các trưởng giáo của Thái Huyền Học Viện, Càn Khôn Học Viện và Quy Hư Học Viện, nói:

- Các người theo ta cũng sẽ được Thần Cấp đỉnh giới công pháp.

Mấy người bọn Ôn Phong, Đỗ Niên nghe thể phản ứng cũng gần như Tứ Dực Kinh Vương. Họ đứng đó vẻ mặt đầy đắn đo.

Họ đứng đầu một môn phái, ở Thiên Lam Đại Lục hô phong hoán vũ, vạn người tiền hô hậu ủng, giờ lại phải gọi người khác là chủ nhân?! Họ cũng như Bằng Chính, Vu Lý, do dự, rất khó quyết định.

- Được, ta Lam Kinh đồng ý đi theo chủ nhân!

Khi Ôn Phong mấy người còn đang do dự thì Tứ Dực Kinh Vương lên tiếng.

Lúc này Tứ Dực Kinh Vương cũng nhận ra, Long Kinh Thiên đã đại thể đã thành, sau này chắc chắn có thể thống nhất Thiên Man Vị Diện, nếu các Cổ Thần, Thần Cấp cường giả như Tử Thiên Long Hoàng cũng theo Long Kinh Thiên thì hắn có đi theo cũng chẳng có gì mất mặt cả.

Tứ Dực Kinh Vương quyết định như vậy, bọn Ôn Phong, cuối cùng cũng quyết định theo Long Kinh Thiên.

Trong La Ngục Âm Quỷ Trận chỉ còn lại chúng đệ tử Vô Thần Điện.

- Long Kinh Thiên, tên phản đồ người khi sư diệt tổ, đừng hòng Vô Thần Điện ta đi theo người. Sau này người sẽ không được chết tử tế. Cuối cùng sẽ có ngày xuống Vô Biên địa ngục chịu khổ hình vô cùng vô tận!

Thấy bọn Ôn Phong cũng theo Long Kinh Thiên, lão tổ Trác Thường phẫn nộ chỉ Long Kinh Thiên gầm lên.

- Xuống Vô Biên địa ngục?

Long Kinh Thiên nghe vậy bật cười:

- Ta đã đến Vô Biên địa ngục rồi, nhưng sau khi đến thì Vô Biên ngục chủ cũng phải cúi đầu trước ta.

Năm đó, khi Long Kinh Thiên vẫn là Tiên Đế, hắn từng đến Vô Biên địa ngục, Vô Biên ngục chủ thấy hắn thì cúi đầu lia lịa.

Đây tuyệt đối không phải nói dối.

Trác Thường nghe thế cười chế nhạo:

- Vô Biên ngục chủ cúi đầu trước người? Long Kinh Thiên, người còn không đáng xách dép cho Vô Biên ngục chủ!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe thế nổi giận, định lên tiếng thì Long Kinh Thiên ngăn lại, nói với các trưởng lão Vô Thần Điện trong đại trận:

- Các trưởng lão, đệ tử Vô Thần Điện ai đồng ý theo ta, ta cũng đều hoan nghênh!

Hai người Trác Thường, Bích Dao sắc mặt khó coi đến cực điểm.

- Ta, ta đồng ý.

Long Kinh Thiên nhìn, không phải ai khác mà chính là chấp pháp trưởng lão năm đó thu nhận hắn làm đệ đệ, Dương Thanh Sơn.

252. Chương 252: Kết Cục Của Trác Thường

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 252: Kết cục của Trác Thường

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Khi sư diệt tổ, phản đồ, đáng chết, giết!

Trác Thường thấy Dương Thanh Sơn lại lên tiếng chọn đi theo Long Kinh Thiên, rồi lại nhớ lại việc nghe nói Dương Thanh Sơn muốn thu nhận Long Kinh Thiên làm đệ tử, sát ý xung thiên, vung tay lên, vô số Bát Cực kiếm khí bắn về phía Dương Thanh Sơn.

- Tất cả phản đồ Vô Thần Điện đều phải chết!

Hai mắt Trác Thường đỏ quạch, thần tình cũng giống như Yêu Thương của Yêu Vương Tông thấy thái thượng trưởng lão phản bội mình vậy.

Long Kinh Thiên cười khẩy, chỉ tay ra phá vỡ kiếm khí của Trác Thường, rồi thả Dương Thanh Sơn ra khỏi đại trận.

- Tốt, Dương Thanh Sơn, đây là một viên Cửu Chuyển Đan do Thượng Cổ Chiến Thần luyện chế, giờ ta ban cho người.

Rồi trước sự kinh ngạc của mọi người, Long Kinh Thiên lấy ra một viên đan được toả sáng, búng vào miệng Dương Thanh Sơn. Đan được vào miệng, Dương Thanh Sơn chỉ thấy một dòng khí ấm mạnh mẽ lan toả mọi góc ngách trong cơ thể.

- Cái gì? Thần đan do Thượng Cổ Chiến Thần luyện chế?

Ngay bọn Uông Phong, Tứ Dực Kinh Vương vừa quyết định đi theo Long Kinh Thiên cũng chấn kinh, nhìn Dương Thanh Sơn đầy ngưỡng mộ.

Thượng cổ thần đan, ngay Cổ Thần cường giả uống vào tu luyện, tác dụng cũng cực lớn.

Kim quang loé lên trong hai tay Long Kinh Thiên rồi bao trùm lấy Dương Thanh Sơn, viên Cửu Chuyển Đan ngay lập tức được Dương Thanh Sơn luyện hoá, hấp nạp.

Rồi tất cả nhìn thấy trên trời đột nhiên ngưng tụ lôi vân.

- Đó là Thánh Kiếp!

- Dương Thanh Sơn sắp đột phá Thánh Cấp!

Chúng trưởng lão Võ Thần Điện kêu lên kinh ngạc.

Lôi vân hình thành, kiếp lôi đánh xuống. Long Kinh Thiên mở miệng hà hơi một cái, chỉ thấy kiếp lôi của Thánh Kiếp bị Long Kinh Thiên thổi tan, biến thành năng lượng tinh thuần chui vào cơ thể Dương Thanh Sơn.

Một lát sau, kiếp lôi biến mất.

Dương Thanh Sơn thăng lên Thánh Cấp thành công!

- Bái tạ chủ nhân!

Dương Thanh Sơn đột phá Thánh Cấp, sắc mặt đại hỷ, cúi tạ Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu bảo hần đứng dậy. Trước đây ở Võ Thần Điện, Dương Thanh Sơn rất chiều cố tới hần, giờ hần trợ giúp Dương Thanh Sơn cũng coi như để cảm ơn.

Đương nhiên cũng là vì Dương Thanh Sơn đã là Đế Cấp hậu kỳ đỉnh phong nhiều năm nên Long Kinh Thiên mới dễ dàng trợ giúp hần đột phá Thánh Cấp như vậy. Nếu không thì với thực lực hiện tại Long Kinh Thiên cũng không thể tùy ý tạo ra một Thánh Cấp được.

Rồi Long Kinh Thiên ban cho Dương Thanh Sơn một bộ Thần Cấp đỉnh giới công pháp!

- Ta đồng ý theo chủ nhân!

- Ta đồng ý!

Sau khi thấy Dương Thanh Sơn không chỉ có được Thần Cấp đỉnh giới công pháp mà còn được ban Thượng Cổ thần đan, lập tức có vài vị trưởng lão Võ Thần Điện lên tiếng.

- Được!

Long Kinh Thiên thả mấy người đó ra khỏi đại trận, thu phục rồi ban công pháp.

Trác Thường thấy vậy phần nộ gầm lên nhưng bất lực, Long Kinh Thiên ở kia, hần có muốn giết những trưởng lão Võ Thần Điện này cũng không giết được. Hần không thể ngăn cản mọi việc diễn ra.

- Long...Long Kinh Thiên, người có thể tha cho sự phụ ta không?

Lúc này, Mộ Dung Sảnh tiến lên cúi đầu, nhỏ giọng nói. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Khi bày La Ngục Âm Quỷ Trận, Long Kinh Thiên đã sớm thả Mộ Dung Sảnh ra.

- Tha cho sự phụ người?

Long Kinh Thiên nhìn thái thượng trưởng lão Hàn Ngưng.

- Sư phụ, người đi theo Long Kinh Thiên đi được không?

Mộ Dung Sảnh quay sang, lưỡng lự một chút rồi khuyên nhủ Hàn Ngưng.

- Ta...

Hàn Ngưng mở miệng, sắc mặt thay đổi một chút rồi cuối cùng gật đầu.

Sau Hàn Ngưng lại có không ít thái thượng trưởng lão, thậm chí nguyên lão Vô Thần Điện cũng chọn theo Long Kinh Thiên.

Cuối cùng, hơn một nửa trưởng lão và đệ tử Vô Thần Điện đã đi theo Long Kinh Thiên.

Trác Thường thấy mấy chục vị trưởng lão bên mình, cười chỉ vào bọn Hàn Ngưng bên cạnh Long Kinh Thiên, quát:

- Đám phản đồ hạ tiện các người, các người tưởng theo Long Kinh Thiên là sẽ có kết cục tốt đẹp sao? Sau này các người còn thê thảm hơn bọn ta trăm nghìn lần!

Ánh mắt Long Kinh Thiên loé hàn quang, ánh sáng từ trong cơ thể loé lên rồi mọi người nhìn thấy trên không trung xuất hiện một thanh kiếm rực lửa, trên thân kiếm là con Kỳ Lân thần thú, viền kiếm giống như nanh vuốt sắc nhọn.

- Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm!

- Đệ nhất kiếm Thiên Man Vị Diện!

Tất cả mọi người, kể cả Trác Thường, Tứ Dực Kinh Vương đều trở mắt, chấn kinh nhìn thần kiếm.

Trên không trung, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm giống như vị đế vương bá chủ, toả ra một luồng áp lực kinh người, thấp thoáng dường như có tiếng gầm rú của Kỳ Lân thần thú.

- Nếu vậy thì ta sẽ cho tất cả các người chết dưới Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm!

Về mặt Long Kinh Thiên lạnh lùng, rồi hất gơ tay chỉ một cái, Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm bay đến phía trên đại trận.

Grào! xem tại

Tiếng gầm thét kinh thiên động địa, tất cả cùng kinh hãi nhìn thấy con Kỳ Lân thần thú đầu rồng, mình hổ, ười mây tượng, toàn thân rực lửa bay ra từ Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm!

- Diệt Diệt Nhất Kiếm!

Long Kinh Thiên vùng tay, chỉ thấy Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm chấn động, biến thành vô số thanh Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm, cùng với Kỳ Lân thần thú lao tới, vô số thanh Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm không ngừng xoay chuyển, trở thành một cột kiếm trụ khổng lồ bao trùm lên đại trận

- Chết!

Mắt Long Kinh Thiên loé hàn quang, kiếm trụ oanh kích lên chúng nhân trong đại trận.

Trong khoảnh khắc, cả đất trời mất đi ánh sáng.

Dường như chỉ còn lại kiếm quang, ánh lửa cháy đến cực điểm,!

- Không, ta không muốn chết!

Khi kiếm trụ giáng xuống, các trưởng lão, đệ tử Vô Thần Điện vừa rồi còn thê thảm không phục kêu lên kinh hoàng.

Đứng trước cái chết thật sự thì họ mới thể hiện ra mặt yếu đuối nhất.

Nhưng cũng vô ích, vì họ đã bỏ lỡ mất cơ hội rồi.

- Thiên Cực, Địa Cực, Pháp Cực, Âm Cực, Dương Cực, Nhân Cực, Khí Cực, Cuồng Cực, Bát Cực quy nhất!

Trác Thường cũng kinh nộ gầm lên, kiếm quang toàn thân xung thiên, nhưng Bát Cực kiếm khí vừa mới bắn lên thì đã bị Diễm Diệt Nhất Kiếm nhấn chìm.

Thê tử của hắn, Bích Dao cũng tung vung chưởng, cuồng phong vô tận nổi lên nhưng rồi cũng bị nhấn chìm!

Trưởng lão, đệ tử khác cũng chung kết quả!

Uỳnh uỳnh!

Cả trời đất rung chuyển, mọi người kinh hoàng nhìn đất đá tung mù mịt cao đến trăm trượng.

Mãi lâu sau, khói bụi chìm xuống, không gian yên tĩnh.

Bọn Tứ Dực Kinh Vương nhìn thì hít vào một hơi khí lạnh.

253. Chương 253: Ngày Chết Của Long Kinh Thiên Không Còn Xa ?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 253: Ngày chết của Long Kinh Thiên không còn xa ?

Bên trong La Ngục Âm Quỷ Trận, chỉ thấy đệ tử, trưởng lão Võ Thần Điện tất cả đều nằm dưới đất, y bào, chiến giáp nổ tung, trên người ai cũng đầy vết kiếm.

Vết kiếm phủ đầy như mạng nhện.

Mỗi người dường như phải chịu hàng trăm, hàng nghìn vết chém!

- Khụ, khụ...

Khi mọi người đang kinh hãi thì đột nhiên từ bên trong truyền ra một tiếng ho yếu ớt. Chỉ thấy một thân ảnh đang bò lên từ dưới đất, là lão tổ Võ Thần Điện, Trác Thường!

Lúc này toàn thân hắn cũng đầy vết kiếm, vết máu, gian nan bò về phía một thân ảnh khác ở phía xa cũng đang bò về phía hắn, là thê tử Bích Dao.

Hai người khó khăn bò qua đồng thi thể.

Chỉ là, một lát sau, Bích Dao đang bò thì đột nhiên dừng lại, nằm dưới đất không còn động tĩnh gì nữa.

- Dao Nhi!

Trác Thường gào lên, nước mắt lã chã.

Hai người kết duyên mấy nghìn năm nay, không ngờ lại chết thảm ở đây!

Chuyến đi đến Long Viêm Cốc này, không ngờ lại thành vĩnh biệt!

Mọi người thấy vậy thì trầm mặc, đặc biệt là những trưởng lão, đệ tử Võ Thần Điện đi theo Long Kinh Thiên, vẻ mặt ai cũng đầy bi thương.

Hai mất Mộ Dung Sảnh hàm lệ.

Vào thời khắc cuối cùng nàng có thể cảm nhận được tình cảm mặn nồng mấy nghìn năm của phu thê Trác Thường.

Long Kinh Thiên thầm thở dài, chỉ tay một cái, một đạo kiếm khí bay tới xuyên qua trán Trác Thường, hắn ngã gục trên đất, hai mắt trợn tròn.

Trước đây ở Tiên Giới cũng có không ít kiêu hùng như lão tổ Võ Thần Điện đây chết trong tay Long Kinh Thiên.

Trăm vạn năm trước, Long Kinh Thiên từ địa cầu phi thăng lên Tiên Giới, nhất thời mềm lòng tha cho cừu địch, sau đó hắn ta không những không cảm kích mà còn thù hận Long Kinh Thiên hơn. Long Kinh Thiên suýt chút nữa bị hấn hại chết. Từ đó về sau, Long Kinh Thiên không mềm lòng trước kẻ thù nữa.

Long Kinh Thiên vung tay cho La Ngục Âm Quỷ Trận tan biến.

Không gian yên tĩnh không ai nói gì, cũng không ai dám lên tiếng. Bọn Uông Phong nhìn thi thể Trác Thường, thần sắc mỗi người mỗi khác.

- Ngạo Bạch.

Một lát sau Long Kinh Thiên lên tiếng.

- Có, chủ nhân!

Ngạo Bạch nghe Long Kinh Thiên gọi thì vội cung kính đáp.

- Cho đệ tử Long tộc chôn đệ tử Vô Thần Điện và các phái khác đi. Thi thể phu thê Trác Thường hợp táng, dọn dẹp hiện trường đi!

Long Kinh Thiên nói.

- Vâng, chủ nhân!

Ngạo Bạch cung kính nói rồi quay lại phân công đệ tử.

Các tông phái thấy Long Kinh Thiên cho chôn đệ tử thì thấy cảm kích.

Long Kinh Thiên quay lại nhìn bọn Tứ Dực Kinh Vương, Uông Phong. Mấy người đó đối diện với ánh mắt Long Kinh Thiên thì bất giác hơi cúi đầu.

- Các người có điều gì bất mãn với ta?

Long Kinh Thiên chậm rãi nói.

- Không...không có, chủ nhân!

Mấy người Tứ Dực Kinh Vương, Uông Phong hoảng hốt.

Long Kinh Thiên cười khẩy:

- Ai trong các người bất mãn với ta, có dị tâm, qua tín ngưỡng chủng tử ta đều biết rõ. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Mấy người Tứ Dực Kinh Vương, Uông Phong toát mồ hôi lạnh.

- Được rồi, ở đây đã xong. Giờ các người theo ta đến Tề Thiên sơn mạch.

Long Kinh Thiên nói.

Tề Thiên sơn mạch, nơi của Vô Thần Điện!

Tuy phần lớn trưởng lão, thái thượng trưởng lão, nguyên lão Vô Thần Điện đều đã đi theo Long Kinh Thiên, nhưng hắn vẫn chưa thật sự khống chế được Vô Thần Điện, không như Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn và mấy siêu cấp thế lực khác.

Môn chủ Uông Phong, Đồ Niên đi theo có nghĩa là Thông Thiên Kiếm Môn và Vạn Thú Môn đã nằm trong tay Long Kinh Thiên.

Còn Vô Thần Điện thì vẫn phải cần thêm một bước nữa.

Chỉ cần chinh hợp thế lực của Vô Thần Điện, lúc đó cùng với Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Thái Huyền Học Viện, Càn Khôn Học Viện và Quy Hư Học Viện, cộng với những thế lực như Lô gia ở vương triều Vĩnh Phong, Long Kinh Thiên tin chắc sẽ không khó để thống nhất Thiên Lam Đại Lục.

Lục đại siêu cấp thế lực của Vô Thần Điện là sáu thế lực mạnh nhất Thiên Lam Đại Lục, các thế lực như Lô gia không ít đều có truyền thừa nghìn năm, liên hợp lại sẽ rất khủng bố.

Đương nhiên đây còn chưa tính những thế lực ở nam vực Ma Thần Chiến Trường.

Vậy là đoàn người Long Kinh Thiên gồm năm Cổ Thần, mấy chục Thần Cấp, hơn hai nghìn Thánh Cấp và vô số Đế Cấp, Tôn Cấp, Tông Cấp cường giả khí thế ngập trời kéo đến Tề Thiên sơn mạch.

So với đại quân Vô Thần Điện đến Long Viêm Cốc, đoàn quân của Long Kinh Thiên càng hùng hậu hơn. Khí tức của năm vị Cổ Thần, mấy chục vị Thần Cấp toả ra, các thành trì trong vòng vài vạn dặm ai cũng kinh hãi nhìn lên trời.

- Hình như là cường giả của sáu phái Thông Thiên Kiếm Môn ở Vô Thần Điện?!
- Họ không phải đến Long Viêm Cốc tiêu diệt Long Tộc sao? Sao lại về rồi? Hơn nữa sao lại nhiều cường giả như vậy? Khí thế thật khủng bố.
- Người thanh niên tóc đen dẫn đầu kia là ai? Người xem, môn chủ Uông Phong, Đỗ Niên đều đi theo sau.
- Không phải chứ? Có phải người nhìn nhầm rồi không?!
- Không, tuyệt đối không sai. Mấy năm trước sáu phái tổ chức thịnh hội, ta đã từng thấy mặt họ mà.
- Lại thật, sao không thấy lão tổ Vô Thần Điện Trác Thường? Cả chương giáo Giang Biệt bọn họ nữa?

Nhìn bọn Long Kinh Thiên đi xa, phía dưới đều chấn động, nghị luận không ngớt.

Lúc này, ở Tề Thiên sơn mạch, trên quảng trường phía trước Tử Tiêu Cung là một biển người đông nghịt.

- Không biết đệ tử tinh anh của Vô Thần Điện ta lần này sẽ là ai?
- Nghe nói tên phản đồ Long Kinh Thiên đứng hạng nhất trong cuộc tỉ thí đệ tử tinh anh hai lần trước.
- Đúng vậy, ngay Cổ Phạn, người có Cổ Đồng Chiến Thần Thể cũng bị hấn kích bại. Nhưng sau đó Cổ Phạn tham gia hội đấu giá của thương hội Phong Vân, trên đường về đã bị giết, nghe nói là Ma Tộc giết.

Trên quảng trường, chúng đệ tử bàn luận xôn xao.

Xem ra ở quảng trường này sắp diễn ra cuộc tỷ thí đệ tử tinh anh năm nay.

Đột nhiên trong Tử Tiêu Cung có hai thân ảnh bay ra, khí tức ngang ngược, là người chủ trì cuộc tỉ thí lần này.

- Phó Trần sư huynh! Cuộc tỉ thí năm nay do Phó Trần sư huynh chủ trì!

Một số đệ tử kinh ngạc kêu lên.

Đúng vậy, lần này chính là đồng môn với Long Kinh Thiên, người có Tam Nhân Tà Đồng, Phó Trần.

- Mọi người yên lặng!

Phó Trần nói lớn.

- Ai dám nhắc tới phản đồ Long Kinh Thiên, tức bỏ tư cách tham gia tỉ thí!

Ngay lập tức cả quảng trường yên lặng.

Ánh mắt Phó Trần quét khắp chúng đệ tử, nói:

- Lần này, lão tổ Trác Thường Vô Thần Điện chúng ta liên thủ với cường giả các phái và cả tuyệt thế cường giả Tứ Dực Kinh Vương tiên bối vậy công Long Viêm Cốc, chắc chắn sẽ tiêu diệt được Long Tộc, ngày chết của phản đồ Long Kinh Thiên không còn xa nữa!

254. Chương 254: Trở Về Võ Thần Điện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 254: Trở về Võ Thần Điện

- Phó Trần sư huynh nói phải, kẻ nào dám phản bối Võ Thần Điện chúng ta chắc chắn sẽ giết hắn!

Một vị chủ trì khác cũng nói.

- Cho dù Long Kinh Thiên được Long Tộc ủng hộ thì thế nào? Không chỉ hắn phải chết mà ngay cả Long Tộc cũng chung kết cục.

Tất cả đệ tử trên quảng trường đều yên lặng không nói lời nào.

Đột nhiên, đúng lúc ấy, vô số đạo khí tức kinh người từ phía xa tràn tới như sóng triều.

Dưới luồng áp lực ấy, tất cả đệ tử Võ Thần Điện như muốn nghẹt thở, vẻ mặt đầy kinh hãi nhìn lên trời.

Hai người Phó Trần cũng không chịu nổi luồng khí tức mạnh mẽ trực tiếp từ trên đè xuống.

- Chuyện gì vậy?

- Khí tức khủng bố thật! Đây là Thần Cấp? Không, là Cổ Thần cường giả, khí tức của Cổ Thần cường giả. Hơn nữa không phải chỉ một người!

Chỉ thấy trên các đỉnh núi ở xung quanh, tất cả đệ tử Võ Thần Điện đều ra khỏi trang viện, ai nấy cũng vô cùng kinh hoàng. Đệ tử tinh anh, đệ tử chân truyền, đệ tử nòng cốt trong Thánh Cảnh của Võ Thần Điện, còn cả các trưởng lão tất cả đều ra khỏi Thánh Cảnh.

Họ nhìn lên đám hắc vân đang bay tới từ phía xa, dần dần áp sát Tề Thiên sơn mạch.

- Là môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn Ưông Phong, môn chủ Vạn Thú Môn Đồ Niên, Lam Kinh tiền bối, còn cả các trưởng lão Võ Thần Điện chúng ta.

Khi tới gần hơn, một số đệ tử Võ Thần Điện kêu lên.

- Lẽ nào Võ Thần Điện nhanh như vậy đã tiêu diệt được Long Viêm Cốc rồi?

Một đệ tử tinh anh vẻ mặt hơn hớn nói.

- Chắc chắn là thế. Lần này không chỉ có Cổ Thần cường giả Lam Kinh tiền bối mà có cả tám vị Thần Cấp lão tổ, còn một số Đế Cấp, Tôn Cấp cường giả nữa. Sức mạnh như vậy tiêu diệt Long Viêm Cốc là chuyện dễ dàng.

Một số đệ tử bàn tán.

- Ủa, người tóc đen kia là ai?

Đột nhiên có đệ tử kêu lên.

- Ưông Phong và cả Lam Kinh tiền bối sao lại đi theo sau người đó? Lão tổ và chưông giáo chúng ta đâu?

Lại một đệ tử nữa phát hiện điểm bất thường.

Khi Phó Trần nhìn rõ gương mặt người thanh niên tóc đen mà các đệ tử nói thì hai mắt hắn tròn, mồ há hốc, cả người cứng đờ như sét đánh trúng.

- Phó Trần sư huynh sao vậy?

Người chủ trì kia thấy thế không khỏi lấy làm lạ, hỏi.

Lúc này, những đệ tử ở trong và ngoài điện cùng thời với Long Kinh Thiên đều đã nhận ra hắn, vẻ mặt ai cũng không thể tin nổi.

- Long...Long Kinh Thiên?!

- Long Kinh Thiên, sao lại là hần?!

Những đệ tử chưa từng gặp Long Kinh Thiên nghe vậy cũng mở to mắt, không dám tin nhìn về người thanh niên tóc đen phía trước Tứ Dực Kinh Vương và Ôn Phong mấy người.

Long Kinh Thiên?!

Hần chính là Long Kinh Thiên?!

Nhưng Long Kinh Thiên sao lại ở cùng Ôn Phong, Tứ Dực Kinh Vương và các trưởng lão Vô Thần Điện? Long Kinh Thiên không phải đối tượng mà Vô Thần Điện và các môn phái khác phải truy sát sao?

Họ nhất thời không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Rất nhanh, đoàn người Long Kinh Thiên đã đến phía trước Tề Thiên sơn mạch.

Đệ tử Vô Thần Điện vốn dĩ đang rất ồn ào đều yên lặng.

Long Kinh Thiên nhìn Tề Thiên sơn mạch, mọi chuyện xưa từ hai năm trước khi hần mới vào Vô Thần Điện như hiện ra trước mắt, chớp mắt hai năm đã qua đi.

- Bái kiến các vị nguyên lão, thái thượng trưởng lão!

Một lát sau, một số vị trưởng lão chặn thủ Vô Thần Điện lưỡng lự một chút rồi bước tới bái kiến một vài vị nguyên lão, thái thượng trưởng lão phía sau Long Kinh Thiên. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Thái thượng trưởng lão Hàn Ngưng nhìn Long Kinh Thiên, thấy vẻ mặt hần không có gì là bức bối thì thở phào.

- Các người lại đây bái kiến chủ nhân đi!

Một vị nguyên lão đột nhiên nói với các trưởng lão ở lại Vô Thần Điện.

Họ nghe thế ngẩng lên đầy kinh ngạc, rồi nhìn theo ánh mắt của vị nguyên lão đó, hai mắt trở ra.

Tất cả đệ tử Vô Thần Điện ở phía dưới càng mở to mắt hơn.

- Chủ...chủ nhân?!

Các trưởng lão kia cũng sởn gáy kinh ngạc nhìn vị nguyên lão kia, nghi ngờ mình nghe nhầm.

- Đúng thế, không chỉ các người, tất cả đệ tử Vô Thần Điện qua đây bái kiến chủ nhân!

Vị nguyên lão kia nói lớn.

Tất cả đệ tử Vô Thần Điện đều náo động.

- Chúng ta...tất cả đệ tử Vô Thần Điện phải gọi phản đồ Long Kinh Thiên là chủ nhân? Chuyện gì vậy?

- Bảo ta gọi một tên phản đồ là chủ nhân? Ta nhỏ vào!

Một số đệ tử rõ ràng vẫn chưa hiểu rõ tình hình, vô cùng kích động.

- To gan!

Vị nguyên lão kia thấy các đệ tử luôn mồm gọi Long Kinh Thiên là phản đồ thì sắc mặt đại biến, quát lớn. Khí thế bạo phát bao trùm xung quanh, trước áp lực ấy, đệ tử Vô Thần Điện mới yên tĩnh trở lại.

- Tất cả nghe đây, Trác Thường, Bích Dao, Giang Biệt đã chết trong tay chủ nhân. Không chỉ chúng ta, còn cả môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn Ôn Phong, môn chủ Vạn Thú Môn Đồ Niên, Tứ Dực Kinh Vương tiền bối, tất cả đều đã đi theo chủ nhân!

Một vị nguyên lão Vô Thần Điện khác lên tiếng.

Tất cả đệ tử Vô Thần Điện cũng sởn gáy nhìn mấy người Tứ Dực Kinh Vương phía sau Long Kinh Thiên.

Rồi lại nhìn Long Kinh Thiên.

- Tất cả...đi theo?!

Trưởng lão, đệ tử Võ Thần Điện đầu óc trống rỗng.

Một số người vừa rồi còn gọi Long Kinh Thiên là phản đồ, giờ sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lách tủa ra.

Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần thì trước mặt là một mảng tối đen, ngất lịm.

Không gian tĩnh lặng như tờ.

Long Kinh Thiên nhìn xuống dưới, không nói gì.

- Từ bây giờ, phàm là ai dám bất kính với chủ nhân, xử lý theo điện quy Võ Thần Điện. nhẹ thì đuổi khỏi Võ Thần Điện, nặng thì xử chết!

Một vị thái thượng trưởng lão nói.

Tất cả đệ tử Võ Thần Điện nhìn nhau, những vị trưởng lão ở lại Võ Thần Điện đến lúc này vẫn chưa dám tin những gì mình nghe thấy và nhìn thấy.

Một đệ tử họ coi là phản đồ, giờ lại trở thành chủ nhân?!

Hơn nữa đến lão tổ Trác Thường, chủ giáo Giang Biệt họ coi là thần thánh cũng bị hấn giết?!

- Hấn là phản đồ của Võ Thần Điện, bảo bọn ta gọi hấn là chủ nhân, không thể!

Đột nhiên một đệ tử kêu lên.

- Đúng thế, Long Kinh Thiên là phản đồ Võ Thần Điện!

Lại một đệ tử khác lên tiếng.

Hơn mười vị nguyên lão nhìn sắc mặt lạnh lùng của Long Kinh Thiên, quay lại tung một chưởng đánh chết đệ tử vừa gây rối.

Bốn bề tĩnh lặng.

- Còn ai dám bất kính với chủ nhân?

Một vị nguyên lão quát.

255. Chương 255: Chủ Nhân Của Võ Thần Điện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 255: Chủ nhân của Võ Thần Điện

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tất cả đệ tử Võ Thần Điện run lên cầm cập, nhìn những đệ tử nằm dưới đất kia họ mới ý thức được Võ Thần Điện hiện giờ không phải lão tổ Trác Thường làm chủ nữa, chủ giáo Giang Biệt cũng không còn nữa rồi.

Sống chết của họ nằm trong tay những nguyên lão, thái thượng trưởng lão kia, hoặc có thể nói là nằm trong tay Long Kinh Thiên, người từng là phản đồ của Võ Thần Điện.

Đương nhiên, họ cũng biết, cái gọi là phản đồ đó là do lão tổ của họ định nghĩa.

Tuy vẫn có nghiêm cấm về việc bàn luận chuyện giữa Long Kinh Thiên và Lôi Hạo Hiên, nhưng họ vẫn biết một vài điều.

- Long trưởng lão.

Lúc này, một vị nguyên lão Võ Thần Điện nói với một vị trưởng lão ở lại Võ Thần Điện.

- Có, Trần nguyên lão!

Vị trưởng lão kia giật mình, vội cung kính nói.

Vị này chính là người hồi đó khi Long Kinh Thiên tử thí trong nội điện, muốn nhận Cổ Phạn làm đường chủ võ đường, Long Lực. Long Lực nhìn trúng Cổ Phạn, còn Dương Thanh Sơn nhìn trúng Long Kinh Thiên.

- Người và bọn họ, tất cả lại đây bái kiến chủ nhân!

Vị nguyên lão kia nói, chỉ Long Lực và những trưởng lão kia.

Sắc mặt Long Lực tối lại.

Đương nhiên hắn vẫn nhớ người đệ tử Võ Thần Điện Long Kinh Thiên này.

Hồi đó hắn muốn nhận Cổ Phạn làm đồ đệ, rồi vị trí quán quân bị Long Kinh Thiên đoạt mất, như thế là gián tiếp khiến hắn mất mặt.

- Sao? Còn không tới bái kiến?!

Vị nguyên lão kia trầm giọng xuống quát, khí tức cùng với các vị nguyên lão, thái thượng trưởng lão khác khoá chặt lấy bọn Long Lực.

Long Lực thở dài, rồi tiến tới quỳ trước Long Kinh Thiên:

- Long Lực bái kiến chủ nhân!

Các trưởng lão khác thấy thế, nhìn nhau rồi cùng tới bái kiến Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn Long Lực một cái, hồi đó hắn cũng biết việc Long Lực muốn nhận Cổ Phạn làm đồ đệ.

- Đứng dậy đi.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói.

- Tạ chủ nhân!

Mấy người Long Lực đáp rồi đứng sang một bên.

- Mở linh hồn hải của các người ra!

Long Kinh Thiên nói.

Mở linh hồn hải? Bọn Long Lực biến sắc mặt, nhưng cuối cùng vẫn làm theo. Sau đó Long Kinh Thiên trông tín ngưỡng chừng tử vào linh hồn hải của họ.

- Giờ ta ban cho các người Thần Cấp đỉnh giới công pháp.

Long Kinh Thiên nói.

- Cái gì? Thần Cấp đỉnh giới công pháp?!

Mấy người Long Lực và tất cả đệ tử Võ Thần Điện phía dưới đều sững sờ.

Long Kinh Thiên giơ tay bắn ra tia kim quang, chui vào đầu mấy người Long Lực.

- Thật...thật sự là Thần Cấp đỉnh giới công pháp?!

Mấy người Long Lực cảm nhận công pháp, phản ứng cũng như bọn Huyết Vô Nhai, Châu Ôn, Tứ Dực Kinh Vương trước kia.

Long Kinh Thiên quay lại nhìn tất cả đệ tử Võ Thần Điện ở dưới.

Giờ bọn Long Lực đã quy thuận, cơ bản hắn đã nắm giữ Võ Thần Điện, nhưng những đệ tử nòng cốt của Võ Thần Điện cũng có sức mạnh không nhỏ. Vì thế hắn cũng phải thu phục bọn họ mới được. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Chỉ khi thu phục hết đệ tử nòng cốt mới là thật sự nắm giữ Vô Thần Điện.

- Tất cả đệ tử nòng cốt Vô Thần Điện tiến lên bái kiến chủ nhân!

Sau khi biết suy nghĩ của Long Kinh Thiên, nguyên lão Vô Thần Điện hô lớn.

Đệ tử nòng cốt Vô Thần Điện trốn trong đám người nghe thể sắc mặt thay đổi, dẫn đo một lúc rồi lục tục bước ra.

- Bái kiến chủ nhân!

- Bái kiến chủ nhân!

Họ tiến đến trước mặt Long Kinh Thiên quỳ xuống.

Long Kinh Thiên gật đầu, rồi cũng trông tin ngưỡng chùng tử vào linh hồn hải của họ. Nhưng hắn không ban cho Thần Cấp đỉnh giới công pháp. Tuy với Long Kinh Thiên đó là thứ công pháp kém nhất nhưng không phải ai cũng cho được.

Lúc này Long Kinh Thiên đã thật sự nắm trong tay Vô Thần Điện, thật sự trở thành chủ nhân của Vô Thần Điện. nguồn

- Lão đại, hai năm trước Trác Thường đuổi lão đại ra khỏi Vô Thần Điện, lúc đó chắc hẳn căn bản không thể ngờ lão đại hai năm sau lại trở thành chủ nhân của Vô Thần Điện nhỉ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn nguyên lão, thái thượng trưởng lão Vô Thần Điện với ánh mắt chế giễu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẫn luôn chẳng có chút thiện cảm, thậm chí chán ghét với cách làm của Trác Thường.

Nếu làm theo ý Cửu Vĩ Thiên Miêu thì Vô Thần Điện đã bị huỷ lâu rồi.

Những người kia nghe thể mặt đỏ gay, thận trọng nhìn Long Kinh Thiên, thấy hắn vẻ mặt vẫn bình tĩnh, không biết hỷ hay nộ thì họ mới khẽ thở phào.

Tuy họ đi theo Long Kinh Thiên nhưng họ biết nếu Long Kinh Thiên nổi giận vì chuyện trước đây thì giết họ là chuyện dễ như trở bàn tay.

Cho dù Long Kinh Thiên không ra tay thì những cường giả phía sau khi cũng đủ tiêu diệt Vô Thần Điện vô số lần.

Sau đệ tử nòng cốt là tất cả đệ tử Vô Thần Điện cũng cúi mình gọi Long Kinh Thiên là chủ nhân.

- Các người đứng dậy hết đi.

Long Kinh Thiên nhìn biển đệ tử mệnh mông phía dưới, nói.

Ở Vô Thần Điện, tính riêng đệ tử ngoại điện cũng đã mấy trăm vạn, cộng với đệ tử nội điện, tinh anh, chân truyền, nòng cốt, không biết là bao nhiêu nữa. Nếu cộng với các phân điện ở Thiên Lam Đại Lục thì càng nhiều hơn.

Long Kinh Thiên quét mắt nhìn thấy Tam Nhân Tà Đồng Phó Trần, nói với một vị nguyên lão:

- Cùng với ta hồi xưa có đệ tử tên là Phạm Tiêu, hắn đâu? Gọi hắn ra gặp ta.

Nguyên lão kia vội đáp vâng, nói với chúng đệ tử:

- Đệ tử Phạm Tiêu ra chủ nhân muốn gặp người.

Chỉ là, không hề có động tĩnh gì.

Lúc này, một vị chấp sự tiến lên cung kính nói:

- Hồi bẩm chủ nhân, nguyên lão, đệ tử Phạm Tiêu mấy tháng trước đã đi Ma Vực chấp hành nhiệm vụ, đến giờ vẫn chưa về.

- Đến Ma Vực chấp hành nhiệm vụ?

Long Kinh Thiên gật đầu, rồi truyền một đạo thần khí tinh thuần vào người chấp sự kia:

- Đây là thần khí tinh thuần của Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường, người về luyện hoá cho tốt.

- Cái gì? Thần khí tinh thuần của Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường?

Tứ Dực Kinh Vương, Ưông Phong mấy người trước đó chỉ được Long Kinh Thiên ban cho Thần Cấp công pháp chứ không có thần khí tinh thuần.

Tất cả đệ tử Võ Thần Điện xôn xao.

Tứ Dực Kinh Vương, nguyên lão, thái thượng trưởng lão Võ Thần Điện chấn kinh rồi nhìn chằm chằm sự kia đầy ngưỡng mộ.

- Bái tạ chủ nhân, bái tạ chủ nhân!

Chấp sự kia kinh hỷ, bái tạ không ngớt.

Hắn hạnh phúc đến mức như muốn ngất đi.

Long Kinh Thiên bảo hắn đứng dậy.

- Lão đại, không ngờ tên tiểu tử Phạm Tiêu đó cũng rất nhanh nhẹn, đến Ma Vực sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Long Kinh Thiên gật đầu, hắn cũng nhận ra người thanh niên Phạm Tiêu áo đen cùng hắn vào Võ Thần Điện lần đó là người của Ma Tộc. Đến Ma Vực chấp hành nhiệm vụ e chỉ là cái cớ, rồi hắn sẽ không trở lại Võ Thần Điện nữa.

Vốn dĩ Long Kinh Thiên muốn hỏi từ hắn một số chuyện về Ma Tộc.

256. Chương 256: Hồi Phục Đỉnh Cao Thực Lực

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 256: Hồi phục đỉnh cao thực lực

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Trưởng lão, đường chủ, chấp sự Võ Thần Điện ở lại, những đệ tử khác giải tán.

Một lát sau, Long Kinh Thiên nói.

- Vâng, chủ nhân!

Tất cả đệ tử đáp rồi rời đi.

Long Kinh Thiên quay lại nói với chúng nhân:

- Các người theo ta vào Thánh Cảnh.

Mấy người Tứ Dực Kinh Vương cung kính đáp lời rồi đi theo sau Long Kinh Thiên vào Thánh Cảnh Võ Thần Điện, sau đó nguyên lão, thái thượng trưởng lão Võ Thần Điện dẫn đến Thánh Điện.

Một lần nữa đến Thánh Điện Võ Thần Điện, mấy người Tứ Dực Kinh Vương tâm trạng quái dị.

Họ vừa rời khỏi Thánh Điện này không lâu, giờ đã quay lại.

Tứ Dực Kinh Vương nhìn bảo tọa ở phía trên, sắc mặt càng thêm phức tạp, trước đó hắn ngồi trên đó cùng Trác Thường bàn việc công kích Long Viêm Cốc.

Giờ quay lại rồi, nhưng Trác Thường thì...

Vào trong điện, Long Kinh Thiên cho tất cả ngồi xuống.

- Bằng Chỉnh, Mộng Linh, Chung Mục, các người tự giới thiệu đi.

Long Kinh Thiên nói với mấy người Bằng Chỉnh ngồi bên trái.

Bằng Chỉnh đáp vâng rồi đứng dậy tự giới thiệu thân phận với mấy người Tứ Dực Kinh Vương, Ôn Phong. Sau đó là mấy người Huyết Vô Nhai, Châu Ôn, Vu Lý.

Tứ Dực Kinh Vương, Ôn Phong mấy người càng nghe càng kinh ngạc.

Họ không thể ngờ những người này toàn là tông chủ, thái thượng trưởng lão, trưởng lão của các tông phái ở nam vực Thần Cấp Ma Thần Chiến Trường.

Nói vậy thì...?!

Mấy người Tứ Dực Kinh Vương trở mắt.

Long Kinh Thiên đã thống nhất được nam vực Ma Thần Chiến Trường?

Họ đương nhiên hiểu việc thống nhất nam vực Ma Thần Chiến Trường có nghĩa là gì.

Mấy người Bằng Chỉnh giới thiệu xong thì đến lượt Tứ Dực Kinh Vương, Ôn Phong tự giới thiệu.

Tiếp đó là đến tám vị Thần Cấp lão tổ rồi tới gia chủ, thái thượng trưởng lão, trưởng lão các gia tộc trên Thiên Lam Đại Lục.

Sau khi giới thiệu mọi người cũng hiểu được thân phận của đối phương.

Đương nhiên Long Kinh Thiên làm vậy cũng là có thâm ý.

Sau khi giới thiệu xong, Long Kinh Thiên nói:

- Ta thông báo ọi người một tin, trong vòng hai năm nữa Địa Ngục Ma Tộc sẽ tấn công Thiên Man Vị Diện!

- Cái gì? Địa Ngục Ma Tộc tấn công Thiên Man Vị Diện của chúng ta?

Tứ Dực Kinh Vương, Ôn Phong mấy người kinh ngạc, suýt chút nữa bật dậy khỏi ghế.

Mấy người Bằng Chỉnh, Huyết Vô Nhai vẫn chần tĩnh hơn, dù sao thì họ cũng biết rồi.

- Đúng vậy, hơn nữa còn tấn công quy mô lớn.

Long Kinh Thiên nói tiếp.

- Tấn công quy mô lớn?

Sắc mặt bọn Tứ Dực Kinh Vương thay đổi.

Long Kinh Thiên gật đầu:

- Hiện chưa rõ khi nào chúng sẽ tấn công, có lẽ chỉ còn một năm nữa.

Rồi Long Kinh Thiên nói lại về việc gặp Địa Ngục Ma Thần Nhiếp Song ở Tà Thần Cung.

Mấy người Bằng Chỉnh lúc này mới biết thì ra Long Kinh Thiên đã biết Địa Ngục Ma Tộc sắp tấn công Thiên Man Vị Diện trước Yêu Thương.

- Chủ nhân, những gì tên Nhiếp Song đó nói liệu có...

Tứ Dực Kinh Vương thận trọng hỏi.

- Chuyện này là thật.

Long Kinh Thiên lắc đầu, hẳn biết ý Tứ Dực Kinh Vương là liệu Nhiếp Song có nói bừa để uy hiếp thôi hay không.

- Dù là thật hay giả thì chúng ta cũng phải sẵn sàng.

Long Kinh Thiên nói tiếp.

- Vì thế ta hy vọng trước khi Ma Tộc tấn công có thể thống nhất Thiên Lam Đại Lục, Loạn Hải và Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường!

- Thống nhất Thiên Lam Đại Lục, Loạn Hải, Thần Cấp Ma Thần Chiến Trường?

Mấy người Tứ Dực Kinh Vương chấn kinh.

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên gật đầu. Hắn vốn muốn thống nhất cả Ma Thần Chiến Trường trước khi Ma Tộc tấn công, nhưng giờ Lục đại siêu cấp thể lực Vô Thần Điện và Tứ Dực Kinh Vương quy thuận khiến hắn thay đổi suy nghĩ.

Có thể lực của Lục đại siêu cấp thể lực Vô Thần Điện và thể lực Loạn Hải của Tứ Dực Kinh Vương, cộng thêm với các tông phái ở nam vực Ma Thần Chiến Trường, đủ để hắn thống nhất Thiên Lam Đại Lục, Loạn Hải và Ma Thần Chiến Trường.

Chỉ cần thống nhất ba nơi này là Thiên Lam Đại Lục đã khống chế tám phần sức mạnh của Thiên Man Vị Điện, đến lúc đó thêm phần chắc chắn có thể chặn đứng được sự tấn công của Địa Ngục Ma Tộc.

Mấy người Tứ Dực Kinh Vương, Uông Phong trầm mặc không nói.

Long Kinh Thiên quét mắt nhìn.

- Tiểu Thiên.

Hắn quay lại nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

- Có, lão đại.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hơi khựng người.

Tay Long Kinh Thiên loé sáng, xuất hiện một viên yêu hạch màu vàng đất và đen nhạt, lập tức cả đại điện bị bao trùm bởi yêu nguyên lực thổ hệ và hắc ám hệ.

Chúng nhân kinh ngạc. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tuy chỉ là một viên yêu hạch nhưng khí tức toả ra từ nó khiến cả Uông Phong và Đỗ Niên mấy người thấy bị đè nén.

- Cổ...Cổ Thần yêu hạch!

- Song hệ Cổ Thần yêu hạch?!

Tứ Dực Kinh Vương trở mắt nhìn.

Mấy người Tứ Dực Kinh Vương chấn kinh, còn Bằng Chính, Huyết Vô Nhai và các cường giả ở nam vực nhận ra đó là yêu hạch của ai.

Yêu hạch của tông chủ Yêu Vương Tông, Yêu Thương!

Đúng vậy, đây chính là yêu hạch của tông chủ Yêu Vương Tông, Yêu Thương!

Yêu Thương vốn là một con thương hùng, là song hệ yêu thú thổ hệ và hắc ám hệ.

- Lão đại, đây?

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên lấy yêu hạch ra, dường như đoán được ý định của hắn.

- Người nuốt nó đi.

Long Kinh Thiên nói.

- Ta và Tử Thiên Long Hoàng sẽ trợ giúp ngươi phục hồi lại thực lực đỉnh cao năm đó!

- Lão đại?!

Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm kích.

- Không cần nói nhiều, há mồm ra.

Long Kinh Thiên nói rồi vung tay đưa viên yêu hạch vào mồm Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Tuy Cửu Vĩ Thiên Miêu từng nuốt yêu hạch của Cửu Đầu Yêu Phụng, theo Long Kinh Thiên cũng không ngừng được các loại linh dược, thiên tài địa bảo để tu luyện, nhưng muốn hồi phục đỉnh cao thực lực thì chắc phải một hai năm nữa. Nhưng Ma Tộc sắp tấn công, Long Kinh Thiên định hồi phục thực lực cho Cửu Vĩ Thiên Miêu trước.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nuốt viên yêu hạch rồi ngồi xuống, vận chuyển Bát Hoang Lục Hợp Thần Công luyện hoá viên yêu hạch. Nhưng yêu nguyên lực trong đó thực sự quá cường đại, ngay lập tức Cửu Vĩ Thiên Miêu có cảm giác như muốn nổ tung.

- Tử Thiên, Bằng Chỉnh, Mộng Linh, Chung Mục, Tứ Dực, các người cùng ta động thủ!

Long Kinh Thiên phi thân lên đỉnh đầu Cửu Vĩ Thiên Miêu rồi đánh một chưởng xuống.

Năm người Tử Thiên Long Hoàng đáp vùn rồi phi tới trước mặt Cửu Vĩ Thiên Miêu. Năm Cổ Thần cường giả mỗi người một hướng, vận chuyển chân khí đánh về phía Cửu Vĩ Thiên Miêu áp chế yêu nguyên lực trong viên yêu hạch, trợ giúp Cửu Vĩ Thiên Miêu luyện hoá.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chau mày, rõ ràng, dù có sự trợ giúp của sáu người Long Kinh Thiên nhưng hắn vẫn bị yêu nguyên lực hùng hồn khiến cho đau đớn dị thường. Cũng may hắn có bản thể cường hãn, nếu không dù có trợ giúp thì cũng không thể luyện hoá nổi yêu hạch của Yêu Thương.

Cả đại diện chìm trong yên lặng.

Chúng nhân nhìn lên bầu trời, vẻ mặt đầy ngưỡng mộ, ngay Lục Dực Tử Phụng cũng ngưỡng mộ Cửu Vĩ Thiên Miêu, ai cũng biết độ quý giá của yêu hạch Cổ Thần cường giả, mà song hệ yêu hạch Cổ Thần cường giả lại càng khó phải nói. Thứ này mang đến hội đấu giá thì có lẽ khiến Cổ Thần cường giả ở Vị Diện khác cũng bị kinh động mà tới.

Nhưng Long Kinh Thiên lại cho Cửu Vĩ Thiên Miêu luyện hoá, hơn nữa nàng cũng biết trước đó Long Kinh Thiên đã cho Cửu Vĩ Thiên Miêu luyện hoá yêu hạch của Cửu Đầu Yêu Phụng rồi, đó cũng là Cổ Thần cấp.

Đương nhiên, nàng cũng hiểu, có lẽ đãi ngộ đặc biệt này chỉ Cửu Vĩ Thiên Miêu mới có mà thôi.

Ngay Tử Thiên Long Hoàng cũng không có.

Một tiếng trôi qua, khí tức toàn thân Cửu Vĩ Thiên Miêu càng ngày càng mạnh, ánh sáng cửu sắc ngày một chói lòa toả sáng cả đại diện,

Đột nhiên trên trời có lôi vân bao phủ.

- Thần Kiếp!

- Hắn sắp đột phá Thần Cấp rồi!

Chúng nhân kinh ngạc.

Với Cửu Vĩ Thiên Miêu mà nói thì là hồi phục đến Thần Cấp rồi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu hồi phục Thần Cấp cũng phải vượt qua Thần Kiếp!

Thiên lôi rạch tan không gian đánh xuống, Long Kinh Thiên giơ hai tay tung chưởng hướng lên trên, lập tức thiên lôi nổ tung như pháo hoa.

Thiên lôi không ngừng phát nổ rồi được Cửu Vĩ Thiên Miêu hấp nạp.

Cuối cùng lôi vân tan biến, Cửu Vĩ Thiên Miêu hồi phục Thần Cấp!

Nhưng sáu người Long Kinh Thiên không dừng lại, tiếp tục giúp Cửu Vĩ Thiên Miêu luyện hoá.

Khí tức toàn thân Cửu Vĩ Thiên Miêu không ngừng tăng lên.

Thần Cấp sơ kỳ đỉnh phong!

Thần Cấp trung kỳ!

Thần Cấp trung kỳ đỉnh phong!

Thần Cấp hậu kỳ!

Thậm chí đến cuối cùng, ngay yêu nguyên lực của Cửu Đầu Yêu Phụng trong cơ thể Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng được luyện hoá hoàn toàn.

Thần Cấp hậu kỳ đỉnh phong!

Cuối cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu đã đạt tới Thần Cấp hậu kỳ đỉnh phong, tức Thần Cấp thất trùng đỉnh phong, có thể đột phá Cổ Thần Cảnh bất cứ lúc nào!

Mấy người Huyết Vô Nhai, Uông Phong há hốc mồm sững sờ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu từ Thánh Cấp hậu kỳ lên Thần Cấp hậu kỳ đỉnh phong lại chỉ cần có vài tiếng đồng hồ!

Ngay Tứ Dực Kinh Vương, Bằng Chinh, Mộng Linh, Chung Mục cũng thấy chấn kinh, chỉ Tử Thiên Long Hoàng là không thấy lạ.

Vì Cửu Vĩ Thiên Miêu không phải tu luyện theo cách thông thường mà chỉ là hồi phục thực lực. Nếu là tu luyện bình thường thì dù có luyện hoá vài viên yêu hạch của Cổ Thần cường giả cũng không thể nhanh như vậy.

Khi Cửu Vĩ Thiên Miêu hồi phục đến Thần Cấp thất trùng đỉnh phong thì yêu nguyên lực trong yêu hạch của Yêu Thương đã bị luyện hoá hoàn toàn, lúc này mấy người Long Kinh Thiên mới dừng lại.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngửa cổ gầm lên một tiếng, vừa giống tiếng sư tử, vừa giống tiếng hổ, lại cũng giống tiếng mèo, một thứ áp lực kinh người toả ra.

Trong tiếng gầm ấy mang sự đè nén gần vạn năm cũng như niềm vui khó nói nên lời của Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Vạn năm đã qua, cuối cùng hắn đã hồi phục thực lực đỉnh cao năm ấy.

- Người...người lẽ nào là đệ nhị vương thú trong Dị Thú Tộc, Cửu Vĩ Thiên Miêu?!

Tứ Dực Kinh Vương đột nhiên nghĩ ra điều gì, kinh ngạc kêu lên.

257. Chương 257: Băng Tuyết Cự Long

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 257: Băng tuyết Cự Long

Nghe Tứ Dực Kinh Vương kêu lên như vậy, chúng nhân giật mình nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu.

- Đúng vậy, ta là vương thú của Dị Thú Tộc năm đó, Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Cửu Vĩ Thiên Miêu gật đầu.

Ngoài mấy người Tử Thiên Long Hoàng, Lục Dực Tử Phụng ra, bọn Uông Phong ai cũng kinh ngạc.

- Năm đó Nhân Tộc và Dị Thú Tộc đại chiến, ta bị thủ lĩnh Nhân Tộc, Ngạo Thiên dùng Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm đánh trọng thương yêu hạch. Yêu hạch vỡ tan, bị hắn dùng Vô Cực Lôi Quang Trận trấn áp dưới đáy hồ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói tiếp.

- Là lão đại đã cứu ta.

Nói đến đây Cửu Vĩ Thiên Miêu tiến đến trước mặt Long Kinh Thiên, cúi gập người:

- Lão đại!

Nếu không có Long Kinh Thiên thì có lẽ Cửu Vĩ Thiên Miêu vẫn bị giam dưới đáy hồ tối tăm, mọi thứ của hắn bây giờ là do Long Kinh Thiên ban cho. đọc truyện mới nhất tại .

- Đứng dậy đi.

Long Kinh Thiên đỡ Cửu Vĩ Thiên Miêu dậy.

Đúng lúc ấy, đột nhiên một luồng khí tức mạnh mẽ truyền tới từ phía xa, hết trận này đến trận khác, tuy cách xa vài nghìn dặm nhưng chúng nhân vẫn thấy vô cùng áp lực.

- Đó là...

- Có người đột phá Cổ Thần!

Tứ Dực Kinh Vương sửng người, buột miệng nói.

Hắn đột phá Cổ Thần không lâu nên rất rõ thứ năng lượng này, chính là dấu hiệu khi có người đột phá Cổ Thần.

Chúng nhân giật mình.

- Đi, chúng ta qua đó xem.

Long Kinh Thiên phi thân về phía đó, chúng nhân theo phía sau.

Nơi phát ra năng lượng là phía bắc Thánh Cảnh.

- Chủ nhân, có lẽ nó được truyền tới từ Băng Tuyết Thần Sơn, cấm địa của Thánh Cảnh.

Trên đường đi, các nguyên lão, thái thượng trưởng lão Võ Thần Điện đột nhiên nhớ ra, buột miệng nói.

- Ồ, cấm địa Thánh Cảnh, Băng Tuyết Thần Sơn?

Long Kinh Thiên nói.

- Vâng, chủ nhân. Băng Tuyết Thần Sơn là nơi ở của một vị tiên bối, vai vế còn cao hơn lão tổ Trác Thường. Chỉ là ngài vẫn luôn tiềm phục ở đó tu luyện, thường không hỏi đến việc của Võ Thần Điện.

Một vị nguyên lão cung kính đáp.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm ứng được sức mạnh quen thuộc từ phía trước, vẻ mặt không khỏi hân hoan, nghi hoặc, xúc động.

Rất nhanh mọi người đã tới Băng Tuyết Thần Sơn.

Tất cả đứng trên không trung, băng sơn trùng trùng điệp điệp nhìn không thấy tận cùng.

Đến đây thì sức mạnh càng thêm mạnh mẽ, áp lực tăng lên, một số Thánh Cấp, thậm chí Thần Cấp cũng thấy hít thở khó khăn.

Chỉ thấy ở phía xa tít, lồi quang lấp lánh, lồi long không ngừng đánh xuống, đó rõ ràng là kiếp lồi Cổ Thần.

Thấp thoáng còn có tiếng long ngâm.

- Long Tộc?!

Chúng nhân giật mình.

Là Long Tộc cường giả độ Cổ Thần Kiếp.

Mọi người bất giác nhìn Tử Thiên Long Hoàng, nhưng hắn lúc này vẻ mặt cũng đầy nghi hoặc.

- Chủ nhân, giờ chúng ta?

Tử Thiên Long Hoàng hỏi.

- Không cần, chúng ta đợi ở đây.

Long Kinh Thiên nói.

Cổ Thần kiếp lỗi không ngừng oanh kích xuống, tuy cách rất xa nhưng chúng nhân vẫn run rẩy trước sức mạnh kinh người mang tính huỷ diệt ấy. Đặc biệt là Uông Phong, Đỗ Niên đang là Thần Cấp thất trùng đỉnh phong, trong lòng nghĩ không biết liệu mình có vượt qua được kiếp lỗi không. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hết lượt này đến lượt khác, kiếp lỗi đánh xuống ngày một mạnh hơn.

Grào!

Tiếng long ngâm từ phía xa mang theo nội ý, dường như đã bị thương, nhưng Long Kinh Thiên không nói gì, chúng nhân đương nhiên không dám tiến tới xem.

Một lát sau cuối cùng kiếp lỗi cũng ngừng lại, mọi thứ trở lại yên tĩnh.

- Chúng ta qua đó.

Long Kinh Thiên nói.

Sau khi đến đó, chỉ thấy trên mảnh đất đầy tuyết phía trước là một con băng long khổng lồ đang nằm. Nó dài đến hơn hai trượng, có hai đầu, mỗi đầu có hai cái sừng, toàn thân phủ đầy vảy rồng trắng toát, giống như những mảnh thần giáp khổng lồ.

Chỉ là trên đất cũng có không ít vảy rơi ra, xem ra là tróc ra do vượt Cổ Thần Kiếp.

- Các người?!

Con cự long hiển nhiên không ngờ lại có nhiều cường giả đến như vậy.

Phần lớn lại không phải người của Vô Thần Điện.

- Lão băng đầu, là người?!

Cửu Vĩ Thiên Miêu đột nhiên kinh hãi kêu lên.

Nghe thấy cái tên lão băng đầu, con cự long run lên, nhìn lại thì hai mắt mở to:

- Người...người...mèo lười?!

Mèo lười?!

Cảm nhận được ánh mắt của mọi người nhìn mình, mặt Cửu Vĩ Thiên Miêu đỏ lên.

- Mèo lười, không phải năm đó người bị Ngạo Thiên...

Cự long buột miệng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thở dài:

- Chuyện nói ra dài lắm, năm đó ta bị Ngạo Thiên khiến yêu hạch trọng thương, suýt nữa thì chết.

- Thế người?!

Cự long nghi hoặc, hẳn có thể nhận ra Cửu Vĩ Thiên Miêu không những không bị thương mà dường như còn mạnh hơn xưa.

- Lão đại đã cứu ta, còn giúp ta hồi phục thực lực.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói, chỉ Long Kinh Thiên.

Cự long nhìn Long Kinh Thiên:

- Lão đại?

- Đúng thế, lão băng đầu, lão đại đã khống chế Vô Thần Điện, tất cả nguyên lão, thái thượng trưởng lão, trưởng lão đều đã đi theo lão đại ta. Giờ lão đại là chủ nhân Vô Thần Điện.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

- Cái gì?

Cự long kinh ngạc nhìn người của Võ Thần Điện ở phía sau Long Kinh Thiên.

- Lão đại không chỉ khống chế Võ Thần Điện mà cả Thông Thiên Kiếm Môn, Vạn Thú Môn, Thái Huyền Học Viện, Càn Khôn Học Viện, Quy Hư Học Viện cũng vậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói tiếp.

Trong mắt cự long đầy sự chấn kinh.

Tuy hẳn nhiều năm tu luyện ở đây nhưng vẫn nhận ra mấy người Uông Phong, Đỗ Niên.

- Đây là Tứ Dực Kinh Vương, một trong Tứ đại vương giả Loạn Hải, cũng đi theo lão đại ta rồi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ Tứ Dực Kinh Vương.

Đầu óc cự long trống rỗng.

- Lão đại, lão băng đầu là đệ ngũ Vương Thú của Dị Thú Tộc bọn ta, Băng Tuyết Cự Long.

Cửu Vĩ Thiên Miêu quay lại nói với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu, thật ra từ cuộc đối thoại giữa hai người, Long Kinh Thiên cũng đoán được thân phận của con cự long kia.

Nhưng những người khác thì giật mình, kia chính là Vương Thú của Dị Thú Tộc, Băng Tuyết Cự Long sao?

- Lão băng đầu, thế nào? Người cũng theo lão đại ta chứ. Phàm là cường giả từ Thánh Cấp trở lên đều sẽ được Thần Cấp đỉnh giới công pháp.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lại nói với Băng Tuyết Cự Long.

- Cái gì? Thần Cấp đỉnh giới công pháp?!

Băng Tuyết Cự Long lại một lần nữa chấn kinh.

258. Chương 258: Sáu Vị Cổ Thần

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 258: Sáu vị Cổ Thần

Băng Tuyết Cự Long nhìn người của Võ Thần Điện, tất cả đều gật đầu, lúc này hẳn mới xác định lời của Cửu Vĩ Thiên Miêu là sự thật.

Băng Tuyết Cự Long trầm mặc, thật ra, với bản thể thiên phú của hắn đáng lẽ phải đột phá Cổ Thần Cảnh từ lâu, nhưng ngặt nỗi không có bộ công pháp phù hợp cho hắn tu luyện, vì thế khổ tu vạn năm giờ mới đột phá Cổ Thần!

Nếu có một bộ Thần Cấp đỉnh giới công pháp phù hợp, đừng nói Cổ Thần, có lẽ giờ hắn đã đột phá Thiên Thần Cảnh, phi thăng Thần Giới rồi.

- Người, có Thần Cấp đỉnh giới công pháp bằng hệ không?

Một lát sau Băng Tuyết Cự Long hỏi.

- Cái này người không cần lo.

Long Kinh Thiên nói.

- Được, vậy Bằng Tuyết Cự Long ta theo người.

Bằng Tuyết Cự Long nói.

Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tứ Dực Kinh Vương, và mấy người bọn Ôn Phong đều đi theo Long Kinh Thiên, vì thế Bằng Tuyết Cự Long cũng chẳng bài xích gì việc này.

Long Kinh Thiên gật đầu, rồi bảo hần mở linh hồn hải, trông tín ngưỡng chúng tử, rồi lấy ra một viên đan dược.

- Đây là Sinh Mệnh Thần Đan do Thượng Cổ Chiến Thần luyện chế, người uống vào sẽ chữa khỏi thương thể trong cơ thể.

Long Kinh Thiên nói rồi vung tay đưa đan dược đến trước mặt Bằng Tuyết Cự Long. Để vượt qua Cổ Thần Kiếp, Bằng Tuyết Cự Long đã bị thương không nhẹ.

Chúng nhân đầy vẻ ngưỡng mộ, Bằng Tuyết Cự Long thì đầy cảm kích, nhận lấy viên đan, bái tạ Long Kinh Thiên rồi nuốt viên đan, vận chuyển công pháp trị thương.

Rất nhanh thương thể đã được hồi phục.

- Vu Bằng cảm tạ chủ nhân!

Bằng Tuyết Cự Long biến thành một tráng hán trung niên tóc màu lam nhạt, tới trước mặt Long Kinh Thiên quỳ xuống nói.

- Đứng dậy đi.

Long Kinh Thiên nói rồi bắn ra tia kim quang, truyền bộ Thần Cấp đỉnh giới công pháp bằng hệ vào đầu Bằng Tuyết Cự Long.

Bằng Tuyết Cự Long cảm nhận bộ công pháp ấy đương nhiên mừng rỡ vô cùng.

Bằng Tuyết Cự Long quy phục, vậy là giờ bên cạnh Long Kinh Thiên có sáu Cổ Thần cường giả.

Một lát sau Long Kinh Thiên và chúng nhân trở về Thánh Điện. Tất cả ngồi xuống và Long Kinh Thiên bàn về việc trong một năm thống nhất Thiên Lam Đại Lục, Loạn Hải và Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường.

Theo kế hoạch của Long Kinh Thiên, trước tiên phải thu phục Tam đại vương triều của Thiên Lam Đại Lục là Vĩnh Phong, Ô Dương, Tứ Hải. Chỉ cần ba vương triều này quy thuận thì căn bản đã thống nhất được Thiên Lam Đại Lục.

Sau khi thống nhất Thiên Lam Đại Lục thì đến Loạn Hải. Loạn Hải và Thiên Lam Đại Lục, cộng thêm các thế lực ở nam vực Ma Thần Chiến Trường nữa, cần quét đông vực, tây vực, bắc vực Ma Thần Chiến Trường, cuối cùng thu phục trung vực.

Chúng nhân nghe kế hoạch của Long Kinh Thiên, trầm mặc không nói.

- Bằng Chính, Tứ Dực Kinh Vương.

Long Kinh Thiên nói xong thì lên tiếng.

- Có, chủ nhân!

Bằng Chính và Tứ Dực Kinh Vương vội đứng dậy.

- Các người dẫn hai mươi vị Thần Cấp và năm trăm Thánh Cấp đến để đô vương triều Vĩnh Phong, thu phục đại đế Vĩnh Phong!

Long Kinh Thiên nói.

Các tông phái nam vực vốn có ba mươi tám vị Thần Cấp, giờ thu phục Thông Thiên Kiếm Môn lục đại thế lực và các gia chủ, thái thượng trưởng lão, số lượng Thần Cấp đã lên tới sáu mươi hai!

- Vâng, chủ nhân!

Bằng Chinh, Tứ Dực Kinh Vương đáp.

- Tử Thiên Long Hoàng, Mộng Linh.

Long Kinh Thiên quay lại.

- Có, chủ nhân!

Hai người đứng dậy.

Long Kinh Thiên cũng cho hai người dẫn hai mươi Thần Cấp, năm trăm Thánh Cấp cường giả đến vương triều Ô Dương.

Cuối cùng Long Kinh Thiên cho Chung Mục và Bằng Tuyết Cự Long dẫn hai mươi Thần Cấp, năm trăm Thánh Cấp cường giả đến vương triều Tứ Hải. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Mỗi đội đều có hai mươi Thần Cấp, năm trăm Thánh Cấp cường giả!

Sức mạnh của mỗi đội đều có thể hủy diệt tam đại vương triều.

Long Kinh Thiên hẳn không định đích thân đi, có mấy người Tử Thiên Long Hoàng là đủ rồi. Giờ chỉ còn một năm, hẳn phải tranh thủ thời gian tu luyện.

Một năm để tu luyện lên Bán Tiên, quá gấp rút!

Nhưng trước khi mấy người Tử Thiên Long Hoàng rời đi, Long Kinh Thiên kể tên mấy trăm loại tinh thiết tài liệu cho các đệ tử đi tìm.

Tất cả ghi lại rồi rời khỏi Thánh Điện phân phó đệ tử các gia tộc, tông phái đi tìm.

Long Kinh Thiên ngồi trên đại điện nhìn bóng lưng bọn Tử Thiên Long Hoàng biến mất.

- Lão đại cần nhiều tinh thiết như vậy, lẽ nào muốn luyện chế lại Trấn Thiên Tháp?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

Tử Thiên Long Hoàng, Lục Dực Tử Phụng dẫn cường giả đến tam đại vương triều, chỉ còn Cửu Vĩ Thiên Miêu ở lại.

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Hắn muốn trong một năm tu luyện đến Bán Tiên thì phải dựa vào tiên đan thôi.

Giờ các loại linh dược của tiên đan đã có, Long Kinh Thiên dùng một viên Tiên Thiên Tức Nhượng biến thành linh địa nghìn dặm, trong Trấn Thiên Tháp đã trồng các loại linh dược, nhưng cũng phải một năm sau mới luyện chế được tiên đan.

Một năm.

Đương nhiên Long Kinh Thiên không thể đợi đến lúc đó.

Vì thế hẳn phải nghĩ cách rút ngắn thời gian trồng lại.

Nếu Tiên Thiên Huyền Khí thăng cấp lên tiên khí thì Long Kinh Thiên có thể thay đổi thời gian trong Trấn Thiên Tháp. Ví dụ như một năm trong Trấn Thiên Tháp chỉ bằng nửa năm ở bên ngoài.

Nếu vậy thì nửa năm sau Long Kinh Thiên đã có linh dược để luyện chế tiên đan rồi!

Mấy trăm loại tinh thiết kia chính là tài liệu để thăng cấp cho Trấn Thiên Tháp.

- Tiểu Thiên.

Long Kinh Thiên nói.

- Người cũng về tu luyện đi. Ma Tộc sắp tấn công, người cố gắng thăng lên Cổ Thần Cảnh!

- Vâng, lão đại.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cung kính đáp.

Trước khi Cửu Vĩ Thiên Miêu đi, Long Kinh Thiên cho hắn một trăm viên Thượng Cổ thần đan.

Cửu Vĩ Thiên Miêu rời đi, Long Kinh Thiên biến mất, nhưng hắn không hề quan tu luyện ngay mà đến một đỉnh núi ở Thánh Cảnh.

Trang viện của Mộ Dung Sảnh chính là ở đây.

Khi Long Kinh Thiên xuất hiện trước mặt Mộ Dung Sảnh, nàng khựng người nhìn hắn rồi mừng rỡ cười:

- Long..Long...

Chỉ là khi gọi tên hắn có phần dần đo.

Dù sao thì tất cả đệ tử Võ Thần Điện đều gọi Long Kinh Thiên là chủ nhân.

- Cứ như trước đây, gọi tên ta được rồi.

Long Kinh Thiên nói.

Mộ Dung Sảnh khẽ gật đầu, thấy Long Kinh Thiên nhìn mình thì nàng đỏ mặt, tim đập mạnh, hai tay không biết cất đi đâu.

Nhìn vẻ ngượng ngùng của Mộ Dung Sảnh, Long Kinh Thiên cười.

- Nàng có thần thể Băng Cơ Tuyết Cốt, nếu có công pháp thích hợp thì trong vòng một trăm năm có thể đột phá Thiên Thần Cảnh.

Long Kinh Thiên nói.

- Ta có một bộ công pháp là Diệu Hoá Thần Nhất Quyết, thích hợp cho nàng tu luyện.

Long Kinh Thiên vung tay truyền bộ công pháp vào đầu Mộ Dung Sảnh.

259. Chương 259: Ở Bên Người

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 259: Ở bên người

- Diệu Hoá Thần Nhất Quyết?

Mộ Dung Sảnh cảm nhận bộ công pháp trong đầu thấy vô cùng thâm ảo khó lường, không khỏi kinh hỷ.

- Trong lòng hắn rốt cuộc vẫn có mình.

Mộ Dung Sảnh nghĩ. Nếu không thì Long Kinh Thiên sẽ không đặc biệt đến cho nàng bộ Diệu Hoá Thần Nhất Quyết này để tu luyện.

Giờ nàng vẫn chỉ là đệ tử tinh anh của Võ Thần Điện, thực lực chỉ là Hoàng Cấp.

Nàng biết những cường giả từ Thánh Cấp trở lên mới được hắn ban cho Thần Cấp đỉnh giới công pháp.

- Ta...coi như là một đặc biệt chứ?

Mộ Dung Sảnh lại nghĩ bụng.

- Diệu Hoá Thần Nhất Quyết là Thần Cấp đỉnh giới công pháp?

Mộ Dung Sảnh ngẩng lên nhìn Long Kinh Thiên, phát hiện hắn đang nhìn mình, mặt lại càng đỏ, cắn răng, giọng vo ve nói.

Long Kinh Thiên khựng người rồi gật đầu.

Diệu Hoá Thần Nhất Quyết đương nhiên không phải Thần Cấp đỉnh giới công pháp mà là công pháp của một vị Thần Đế trên Thần Giới tu luyện mà hần tình cờ có được. Diệu Hoá Thần Nhất Quyết còn ỉnh hơn những bộ Long Kinh Thiên ban ấy người Tứ Dực Kinh Vương, cũng không kém công pháp của Tứ Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu bao nhiêu.

Nhưng lúc này hần không nói rõ, đợi sau này Mộ Dung Sảnh đạt tới Thiên Thần Cảnh sẽ tự biết.

Mộ Dung Sảnh thấy Long Kinh Thiên gật đầu thì trong lòng mừng rỡ, quả nhiên là Thần Cấp đỉnh giới công pháp!

- Đây là Địa Tâm Nhũ, giờ nàng uống vào, ta giúp nàng luyện hoá!

Tay Long Kinh Thiên loé sáng, xuất hiện một giọt dịch thể trắng sữa, không gian xung quanh lập tức bị ánh sáng trắng bao trùm.

- Địa Tâm Nhũ?! Tinh hoa nhũ dịch thai nghén vạn năm trong lòng đất?

Mộ Dung Sảnh kinh ngạc.

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên nói.

Mộ Dung Sảnh nhìn Long Kinh Thiên đầy thâm tình, chỉ cảm thấy khoảnh khắc này nàng là nữ nhân hạnh phúc nhất thế gian. Địa Tâm Nhũ là thứ vô cùng quý giá, nhưng Long Kinh Thiên lại cho nàng để tu luyện.

Một lát sau, Mộ Dung Sảnh gật đầu, nhận lấy Địa Tâm Nhũ nuốt vào rồi ngồi xuống vận công pháp luyện hoá.

Long Kinh Thiên ở bên cạnh vận chân khí trợ giúp nàng luyện hoá, hấp nạp.

Mộ Dung Sảnh không hổ là có Băng Cơ Tuyết Cốt, được sự trợ giúp của Long Kinh Thiên, rất nhanh đã luyện hoá, hấp nạp được Địa Tâm Nhũ, từ Hoàng Cấp lục trùng đã đột phá lên Hoàng Cấp thất trùng đỉnh phong. truyện copy từ

Một lát sau, Long Kinh Thiên thu chân khí về, đứng bên cạnh.

Mộ Dung Sảnh dần tỉnh lại, mở mắt ra, ánh mắt đầy kinh hỷ.

Hoàng Cấp thất trùng đỉnh phong!

Nàng dừng ở Hoàng Cấp lục trùng đã hơn một tháng rồi, nhưng giờ đột nhiên đột phá, còn lên đến Hoàng Cấp thất trùng đỉnh phong, xem ra không lâu nữa là đột phá Tông Cấp rồi!

Mộ Dung Sảnh đứng dậy, tiến đến trước mặt Long Kinh Thiên, cúi đầu nói:

- Cảm ơn!

- Không cần cảm ơn.

Long Kinh Thiên cười.

- Lần đó nếu nàng không cứu thì ta không có ngày hôm nay.

Mộ Dung Sảnh nghe thế cười, nụ cười tựa trăm hoa đua nở, đẹp đến mê người.

Nàng biết là Long Kinh Thiên đùa mà thôi, dù lần đó ở Thanh Diệm Lâm nàng không cứu thì hần vẫn sống được, cũng sẽ như hôm nay, nhất hô vạn ứng, thủ hạ cường giả vô số!

Tuy biết vậy, nhưng nàng vẫn rất vui.

- Ở đây là một trăm viên thần đan cho Thượng Cổ Chiến Thần luyện chế.

Long Kinh Thiên nhìn nụ cười của Mộ Dung Sảnh rồi lấy không gian giới chỉ ra, nói.

- Thần đan do Thượng Cổ Chiến Thần luyện chế?! Một trăm viên?!

Mộ Dung Sảnh chau kinh nhìn cái nhẫn trong tay Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Nàng cố gắng tu luyện nâng cao thực lực.

Nói rồi hắn đưa nhẫn đến trước mặt Mộ Dung Sảnh. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Mộ Dung Sảnh mở mồm rồi lắc đầu:

- Ta không cần.

Long Kinh Thiên khựng người.

- Ma Tộc sắp tấn công, ngươi cần nâng cao thực lực hơn..

Mộ Dung Sảnh nói.

Long Kinh Thiên cười, thì ra nàng nghĩ cho hắn, muốn để lại cho hắn tu luyện.

- Mấy tháng trước ta có được bảo tàng của Hắc Đế, Thượng Cổ Cổ Thần cường giả. Thần đan ta còn rất nhiều.

Long Kinh Thiên nói.

- Vì thế nàng không cần lo lắng.

Mộ Dung Sảnh bán tín bán nghi.

- Ngươi thật sự còn rất nhiều?

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên nói.

- Hơn nữa số thần đan này không có nhiều tác dụng với ta. Sau này ta sẽ luyện chế đan dược tốt hơn thần đan này. Vì thế nàng không cần xót. Ma Tộc sắp tấn công, nàng hấp nạp được bao nhiêu tốt bấy nhiêu.

Người thường có lẽ một tháng cũng không luyện hoá được một viên thần đan, nhưng Mộ Dung Sảnh có Băng Cơ Tuyệt Cốt, cộng với Diệu Hoá Thần Nhất Quyết Long Kinh Thiên vừa cho, có lẽ vài ngày là luyện hoá được một viên.

Mộ Dung Sảnh ngẩn ngơ nhìn Long Kinh Thiên:

- Ngươi luyện hoá đan dược tốt hơn cả thần đan?!

Không phải nàng không tin lời hắn, chỉ là trong ý thức của nàng, thần đan do Thượng Cổ Chiến Thần luyện chế là tốt nhất rồi.

Long Kinh Thiên gật đầu cười.

Mộ Dung Sảnh đắn đo một lúc mới nhận không gian giới chỉ.

- Ta phải bề quan rồi. Khi ta không có đây, có việc gì thì nàng có thể tìm Tử Thiên Long Hoàng hoặc Long Hoàng Ngạo Bạch. Ta đã nói với họ rồi, có việc gì không giải quyết được họ sẽ giúp nàng.

Long Kinh Thiên nói.

Mộ Dung Sảnh gật đầu, dáng vẻ rất ngoan ngoãn, thần tình ôn nhu.

Long Kinh Thiên phi thân biến mất.

Mộ Dung Sảnh nhìn bóng Long Kinh Thiên bay đi, ánh mắt dịu dàng như nước, đứng mãi tại đó một hồi lâu.

- Ngươi yên tâm, ta sẽ cố gắng tu luyện, nhất định!

- Ta nhất định sẽ tu luyện đến Thiên Thần Cảnh rồi ở bên ngươi!

Khoé môi Mộ Dung Sảnh khẽ nhướn lên, lẩm nhẩm nói với mình, ánh mắt đầy quyết tâm.
Nàng biết, chỉ khi tu luyện đến Thiên Thần Cảnh thì mới ở bên cạnh tương trợ Long Kinh Thiên được.
Đương nhiên, với nàng Thiên Thần Cảnh đã là cảnh giới khiến chúng nhân ngưỡng vọng rồi.

Rất lâu sau Mộ Dung Sảnh mới quay về trong viện, bế quan tu luyện.

Long Kinh Thiên sau khi rời đi cũng bắt đầu bế quan tu luyện.

Hai tháng chớp mắt đã qua.

Thời gian này Long Kinh Thiên vẫn luôn trong Trấn Thiên Tháp tu luyện, cuối cùng đã đột phá Độ Kiếp hậu kỳ.

Nhưng sau đó năng lượng cần tích lũy càng ngày càng nhiều, muốn đột phá Độ Kiếp hậu kỳ đỉnh phong vẫn cần thời gian nữa.

Còn để đạt đến Đại Thừa Kỳ thì càng cần nhiều năng lượng hơn.

Hai tháng trôi qua, Tử Thiên Long Hoàng và Mộng Linh dẫn chúng cường giả đến vương triều Ô Dương cũng đã trở về, Long Kinh Thiên xuất quan.

- Chủ nhân, Tử Thiên, Mộng Linh hai người đã hoàn thành sứ mệnh, đại đế và lão tổ vương triều Ô Dương đã quy phục.

Dưới Thánh Điện, Tử Thiên Long Hoàng và Mộng Linh cung kính bẩm báo.

Sau đó hai thân ảnh mặc đại đế long bào rụt rè tiến vào đại điện.

260. Chương 260: Bắc Thần Thần Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 260: Bắc Thần Thần Tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Chủ nhân, đây là đại đế và lão tổ vương triều Ô Dương.

Tử Thiên Long Hoàng cung kính nói với Long Kinh Thiên.

Người gầy, mặt vuông là đại đế, người cao lớn, tóc màu bạc là lão tổ vương triều Ô Dương.

- Vương triều Ô Dương, Ô Dương Thanh, Ô Dương Cửu bá kiến chủ nhân!

Hai người cung kính chào.

Ô Dương Thanh là lão tổ, Ô Dương Cửu là đại đế.

Ô Dương là một họ kék hiếm thấy ở Thiên Lam Đại Lục.

- Các người đứng dậy đi.

Long Kinh Thiên nói.

- Vâng, chủ nhân!

Hai người đứng dậy, lúc này họ mới dám ngẩng lên thận trọng nhìn Long Kinh Thiên. Tuy biết Long Kinh Thiên còn trẻ nhưng khi nhìn thấy hấn họ vẫn rất chấn kinh.

Nhưng hai người chỉ nhìn qua một cái rồi vội thu ánh mắt về, cúi đầu xuống.

- Thực lực không tồi, Thần Cấp thất trùng, tam trùng.

Long Kinh Thiên nói. Dùng thần thức quét qua là hẳn biết được thực lực hai người.

Hai người họ giật mình, cung kính nói vâng, cũng không dám nói thêm gì.

- Các người mở linh hồn hải ra.

Long Kinh Thiên nói. Hai người làm theo, để Long Kinh Thiên trông tín ngưỡng chúng tử vào linh hồn hải.

Rồi Long Kinh Thiên cũng ban cho họ Thần Cấp đỉnh giới công pháp và thần khí tinh thuần.

Hai người họ đương nhiên cung kính bái tạ, vẻ mặt hân hoan dị thường.

Không lâu sau, Bằng Chinh, Tứ Dực Kinh Vương cũng dẫn quân trở về. đại đế và lão tổ vương triều Vĩnh Phong cũng thần phục Long Kinh Thiên. Hẳn cũng trông tín ngưỡng chúng tử, ban Thần Cấp đỉnh giới công pháp và thần khí tinh thuần.

Nhưng mấy ngày sau vẫn chưa thấy Chung Mục và Băng Tuyết Cự Long trở về, Tử Thiên Long Hoàng nhủ mảy:

- Chủ nhân, liệu có phải có gì ngoài ý muốn không? xem tại

- Không vội.

Long Kinh Thiên nói.

Chung Mục và Băng Tuyết Cự Long không bẩm báo điều gì thì chắc không có vấn đề.

Lại mấy ngày nữa trôi qua, khi Long Kinh Thiên định bảo Tử Thiên Long Hoàng đến vương triều Tứ Hải thì hai người kia dẫn quân trở về.

Thì ra khi hai người đến đế đô vương triều Tứ Hải thì không biết họ từ bao giờ lại có thêm một Cổ Thần cường giả và ba Thần Cấp cường giả tọa trấn.

Do vậy mà thêm chút trở ngại.

Cuối cùng, ba vị Thần Cấp cường giả, đại đế và lão tổ vương triều Tứ Hải bị mấy người Chung Mục bắt được, chỉ là Cổ Thần cường giả thì chạy thoát mất.

Thông qua thẩm vấn, Chung Mục, Băng Tuyết Cự Long được biết ba Thần Cấp cường giả là người của Bắc Thần Thần Tông.

- Ô, Bắc Thần Thần Tông?

Long Kinh Thiên nói.

- Chủ nhân, Bắc Thần Thần Tông là tông phái lớn nhất Bắc Thần Vị Diện.

Băng Tuyết Cự Long nói.

- Thực lực rất mạnh, xếp thứ ba trong Cửu đại tông phái Xích Thành Tinh Vị.

- Ô, một trong Cửu đại tông phái của Xích Thành Tinh Vực?! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Long Kinh Thiên hơi bất ngờ.

- Đúng vậy, chủ nhân. Nghe nói tông chủ Bắc Thần Thần Tông là một vị Thiên Thần cường giả.

Chung Mục nói tiếp.

- Bắc Thần Thần Tông không chỉ thống nhất Bắc Thần Vị Diện mà ở rất nhiều Vị Diện khác trong Xích Thành Tinh Vực đều có thể lực của chúng.

Tông chủ Bắc Thần Thần Tông, Thiên Thần cường giả!

Bắc Thần Thần Tông thống nhất Bắc Thần Vị Diện, hơn nữa ở các Vị Diện khác cũng có thể lực! Có thể thấy được thể lực của Bắc Thần Thần Tông mạnh đến mức nào.

Thế lực hiện tại của Long Kinh Thiên tuy không hề yếu nhưng so với Bắc Thần Thần Tông vẫn còn kém xa.

Long Kinh Thiên trầm ngâm, nói:

- Đưa đại đế, lão tổ vừa Tứ Hải và cả ba người Bắc Thần Thần Tông lên đây!

- Vâng, chủ nhân!

Chung Mục và Băng Tuyết Cự Long đáp, rồi truyền lệnh giải mấy người đó lên.

Trên đại điện, Tử Thiên Long Hoàng, Tứ Dực Kinh Vương, Lục Dực Tử Phụng nhìn nhau, không ngờ lại có thêm một Bắc Thần Thần Tông.

Tử Thiên Long Hoàng tuy không biết Bắc Thần Thần Tông nhưng nghe Chung Mục Băng Tuyết Cự Long nói cũng tưởng tượng được thế lực của Bắc Thần Thần Tông.

Xếp thứ ba trong Cửu đại tông môn Xích Thành Tinh Vực!

Rất nhanh, mấy người kia đã được giải lên đại điện.

Chúng cường giả đều nhìn về phía năm người họ.

- Quỷ xuống!

Năm người lên điện không quỷ, Huyết Vô Nhai thấy thế quát.

- Quỷ? Dám thổ dân các ngươi dám bắt bọn ta đúng là gan to tày trời. Thái thượng trưởng lão bọn ta trở về, dẫn cường giả Bắc Thần Thần Tông đến thì các ngươi sẽ phải chết!

Một vị Thần Cấp cường giả ngạo nghễ quát.

Thiên Man Vị Diện, thực lực xếp thứ hơn năm trăm trong số hơn một nghìn Vị Diện ở Xích Thành Tinh Vực.

Trong mắt họ, người của Thiên Man Vị Diện chính là thổ dân!

Cái này giống như đệ tử hoàng thất của một vương triều bị một thế lực nhỏ bé bắt cóc, lại còn bắt họ quỷ, nô hoả trong lòng họ có thể không nghĩ cũng biết.

Nhưng cường giả Bắc Thần Thần Tông vừa nói xong thì bị Huyết Vô Nhai tung một chưởng vào mặt:

- Hồn xược!

Do chân khí bị cấm cố nên cường giả Bắc Thần Thần Tông căn bản không có khả năng phản kháng. Bị Huyết Vô Nhai đánh bay, bò dậy nhưng khí thế không hề giảm mà hai mắt còn đầy sát ý, trừng mắt nhìn Huyết Vô Nhai:

- Khi cường giả Bắc Thần Thần Tông đến, ta nhất định sẽ bắt ngươi quỳ trước mặt mà ăn cứt ta! Cho ngươi sống không bằng chết.

Ánh mắt Huyết Vô Nhai lạnh băng.

- Được rồi.

Long Kinh Thiên nói.

- Huyết Vô Nhai, ngươi lui sang bên đi.

Huyết Vô Nhai đáp vâng.

Cường giả Bắc Thần Thần Tông quay lại nhìn Long Kinh Thiên, cười khẩy:

- Ngươi chính là chủ nhân của chúng? Một Thánh Cấp nhỏ bé, còn không có tư cách làm nô tài cho ta!

- Chết!

Mấy người Tử Thiên Long Hoàng thấy hấn ta dám nhục mạ Long Kinh Thiên thì hàn quang loé lên, đều định ra tay với hấn.

- Không cần.

Long Kinh Thiên giơ tay.

Cường giả Bắc Thần Thần Tông không hề sợ hãi trước sát ý của bọn Tử Thiên Long Hoàng, ngược lại còn châm chích:

- Tiểu tử ngươi dám giết ta? Ta chết rồi Bắc Thần Thần Tông sẽ biết. Tất cả các ngươi sẽ phải bồi táng theo ta! Hơn nữa chết còn thảm hơn ta trăm lần!

Long Kinh Thiên vung tay, một đạo kim quang chui vào trong cơ thể cường giả Bắc Thần Thần Tông.

Kể đó chỉ thấy chân khí đột nhiên thông suốt, bất giác cười lớn, hấn nghĩ Long Kinh Thiên đã bị cái danh Bắc Thần Thần Tông dọa cho sợ, sắp thả hấn rồi.

261. Chương 261: Không Thể Giết Bọn Ta!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 261: Không thể giết bọn ta!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Cường giả Bắc Thần Thần Tông sau khi cười lớn thì nói với Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, coi như ngươi biết điều. Giờ hãy ngoan ngoãn mà tạ lỗi, ta có thể tha cho ngươi, nhưng tên nô tài kia thủ hạ của ngươi thì dù thế nào cũng phải chết!

Hấn chỉ vào Huyết Vô Nhai.

Huyết Vô Nhai cười khẩy không nói gì.

- Ngươi ra tay đi.

Đột nhiên Long Kinh Thiên nói.

Cường giả Bắc Thần Thần Tông khựng người, nhất thời không kịp phản ứng.

- Nếu ngươi đỡ được một chiêu của ta thì ta có thể tha mạng cho ngươi.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói.

Lúc này cường giả Bắc Thần Thần Tông mới hiểu ra, sắc mặt cực kỳ khó coi. Thì ra Long Kinh Thiên giải trừ cấm cố cho hấn không phải thả hấn đi mà là bảo hấn ra tay toàn lực?!

Đỡ được một chiêu?!! Hấn tức quá hoá cười.

Long Kinh Thiên chỉ là một Thánh Cấp lại nói thể với một Thần Cấp ngũ trùng cường giả như hấn, thật sự khiến hấn thấy cực kỳ sỉ nhục!

- Nếu ta ra tay đã thương ngươi thì sao?

Hấn nhìn Long Kinh Thiên, cười khẩy nói.

Mấy người Huyết Vô Nhai tuy gọi Long Kinh Thiên là chủ nhân nhưng theo hấn đó chỉ vì sau lưng Long Kinh Thiên có vô thượng cường giả đỡ lưng, chứ không phải Long Kinh Thiên dùng thực lực thu phục bọn họ.

- Đã thương ta?

Long Kinh Thiên bật cười, chỉ về đại đế Tứ Hải, lão tổ và hai cường giả Bắc Thần Thần Tông khác:

- Đã thương ta, ta không chỉ thả ngươi mà cả bọn họ nữa.

Cường giả Bắc Thần Thần Tông cười khẩy:

- Được.

Nói rồi toàn thân hắn phát sáng, khí tức trào dâng.

- Tiểu tử, ngươi nằm xuống cho ta!

Hắn phi thân, ánh sáng bạo phát trong lòng bàn tay, một chưởng tung ra.

- Bắc Thần Tinh Quang Đại Pháp!

Chỉ thấy tinh quang tụ thành một cái tinh đồ thần bí ập về phía Long Kinh Thiên.

Tuy bề ngoài Long Kinh Thiên chỉ là Thánh Cấp cường giả nhưng hắn cũng không dám lơ là, vì thế hắn toàn lực ra tay trước, hắn muốn một chưởng đánh ngã đối phương.

- Tiểu tử, ta sẽ không giết ngươi, đợi đến khi cường giả Bắc Thần Thần Tông đến, ta sẽ chơi đùa từ từ với các ngươi!

Hắn nhìn Long Kinh Thiên thăm cười lạnh, mắt loé hàn quang.

Long Kinh Thiên ngồi trên bảo tọa, nhìn đối phương tung chưởng thì cười khẩy, đến khi công kích đến trước mặt hắn mới giơ tay tung chưởng.

Một chưởng này của Long Kinh Thiên nhìn có vẻ chậm nhưng thực chất nhanh như chớp. Trong mắt tên cường giả Bắc Thần Thần Tông, chỉ thấy bàn tay Long Kinh Thiên càng ngày càng lớn, một luồng sức mạnh khiến hắn sợ hãi đang ập tới về phía hắn như vũ bão.

- Ngươi...không thể nào!

Hắn kinh hãi.

Chưởng ấn của Long Kinh Thiên thế như chẻ tre, tinh đồ thần bí từ Bắc Thần Tinh Quang Đại Pháp của hắn nổ tung, thân thể hắn bị bắn ngược ra sau.

Phụt!

Trước ánh mắt không dám tin của đại đế Tứ Hải, lão tổ và hai cường giả Bắc Thần Thần Tông khác, hắn rơi xuống đất, lăn vào một góc của đại điện.

Hắn ta giãy giụa muốn bò dậy nhưng được một lát thì không còn động tĩnh gì nữa.

- Ngươi...ngươi giết trưởng lão Bắc Thần Thần Tông của bọn ta!

Một lát sau, hai vị trưởng lão Bắc Thần Thần Tông kia sực tỉnh, nhìn Long Kinh Thiên với vẻ không dám tin.

Họ chấn kinh nhìn Long Kinh Thiên một Thánh Cấp cường giả có thể kích sát Thần Cấp cường giả, vàng ngọc nhiên hơn khi Long Kinh Thiên biết họ là trưởng lão Bắc Thần Thần Tông rồi nhưng vẫn dám ra tay!

Đại đế và lão tổ vương triều Tứ Hải thì vẻ mặt càng trấn kinh.

Trưởng lão Bắc Thần Thần Tông mà Long Kinh Thiên còn dám giết, vậy thì bọn họ?!

- Giết trưởng lão Bắc Thần Thần Tông các ngươi?

Lúc này Tử Thiên Long Hoàng cười khẩy:

- Giết thì sao nào?

- Các...các ngươi không sợ Bắc Thần Thần Tông sẽ... (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Một vị trưởng lão Bắc Thần Thần Tông lấp bắp.

Tử Thiên Long Hoàng mặc kệ đối phương, quay lại cung kính nói với Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, hai người này có giữ lại cũng vô ích, chi bằng giết chúng đi?

Hai trưởng lão Bắc Thần Thần Tông sắc mặt đại biến, căng thẳng nhìn Long Kinh Thiên.

- Ủm, vậy thì giết đi.

Long Kinh Thiên lạnh lùng, dường như nói một chuyện không có gì quan trọng.

Hai trưởng lão Bắc Thần Thần Tông nghe thế sắc mặt trắng nhợt, kinh hoàng kêu lên:

- Đợi đã, các người không thể giết bọn ta!

Trước đó họ ngông nghênh là vì cảm thấy phía sau còn có Bắc Thần Thần Tông, Long Kinh Thiên sẽ không dám giết, nhưng giờ thì khác rồi.

Thi thể của trưởng lão Bắc Thần Thần Tông kia vẫn nằm đó, máu đầm đìa, thi thể còn chưa lạnh.

- Không thể giết các người?

Long Kinh Thiên cười:

- Tại sao không thể?

Hai vị trưởng lão Bắc Thần Thần Tông kia khựng người, tại sao không thể giết? Chỉ vì họ là trưởng lão Bắc Thần Thần Tông sao?

Hai người lấp bắp không nói nên lời.

- Bọn...bọn ta...

Cả hai vừa cuống vừa sợ.

- Giết đi!

Lúc này giọng nói Long Kinh Thiên vang lên.

Hai người đại kinh, buột miệng nói:

- Bọn ta đồng ý đi theo người!

- Đi theo ta?

Vẻ mặt Long Kinh Thiên lạnh lùng.

- Đúng, đúng, đúng, bọn ta đồng ý đi theo người!

Hai người gật đầu lia lịa.

- Giết.

Long Kinh Thiên đột nhiên nói, hai người chưa kịp phản ứng thì Tử Thiên Long Hoàng tung một chưởng, cả hai mở to mắt kinh hoàng.

Bình!

Cả hai bay đi, lặn tới bên cạnh xác của cường giả Bắc Thần Thần Tông kia, miệng hộc máu, co giật vài cái rồi không còn động tĩnh. truyện copy từ

Đại đế, lão tổ Tứ Hải nhìn ba thi thể của cường giả Bắc Thần Thần Tông, sợ đến mặt cắt không còn hột máu, chân tay run lấy bầy, huyết dịch toàn thân cũng như đông cứng lại.

Lúc này Long Kinh Thiên quay lại nhìn họ.

Thấy Long Kinh Thiên nhìn, hai người càng thêm kinh hoàng.

- Long...Long Kinh Thiên, xin người tha...tha cho bọn ta. Bọn ta đồng ý đi theo người!

Đại đế và lão tổ Tứ Hải kinh hải nói, chỉ là âm thanh có run rẩy không rõ vì quá sợ hãi.

- Giờ các người đồng ý theo ta rồi?

Long Kinh Thiên lạnh lùng.

- Đồng ý, bọn ta đồng ý, đồng ý!

Hai người đầu gật như già tở.

- Được, vậy thì các người mở linh hồn hải đi.

Long Kinh Thiên nói.

Nhận ra ý của Long Kinh Thiên là tiếp nhận, họ cũng sợ có chút không tin. Dù gì thì vừa rồi hai trưởng lão Bắc Thần Thần Tông cũng muốn đi theo nhưng Long Kinh Thiên vẫn giết.

- Thế nào? Các người không muốn mở linh hồn hải?

Long Kinh Thiên nói.

Lúc này hai người mới sợ hãi, cuống cuống gật đầu:

- Không, bọn ta đồng ý, đồng ý!

Rồi cả hai mở linh hồn hải.

Long Kinh Thiên trông tín ngưỡng chững tở vào linh hồn hải của họ.

Đại đế và lão tổ vương triều Tứ Hải khác với hai cường giả Bắc Thần Thần Tông kia. Hai người quy phục coi như Long Kinh Thiên đã khống chế được vương triều Tứ Hải. Còn hai trưởng lão Bắc Thần Thần Tông thì chẳng có tác dụng gì. Thần Cấp cường giả Long Kinh Thiên có nhiều rồi, không bận tâm hai người này.

Sau này luyện chế tiên đan cần nhiều Thần Cấp cường giả hơn nữa.

262. Chương 262: Vạn Bảo Vị Diện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 262: Vạn Bảo Vị Diện

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Đương nhiên, khi giết ba trưởng lão Bắc Thần Thần Tông không phải Long Kinh Thiên không nghĩ tới hậu quả. Tuy Bắc Thần Thần Tông hiện tại là đối thủ lớn nhưng Long Kinh Thiên cũng không đến nỗi sợ chúng.

Thủ hạ Long Kinh Thiên có sáu vị Cổ Thần, trước khi tam đại vương triều quy thuận đã có tới sáu mươi hai Thần Cấp cường giả, giờ tam đại vương triều quy thuận, cộng với đại đế, lão tổ, có tất cả là sáu mươi tám Thần Cấp cường giả rồi!

Thánh Cấp thì không biết có bao nhiêu.

Cộng với trận pháp của hắn, Long Kinh Thiên tin chắc, chỉ cần không phải Thiên Thần cường giả thì Bắc Thần Thần Tông dù có phái nhiều cường giả nữa hắn cũng không sợ.

Có thể nói khoa trương một chút, dù Bắc Thần Thần Tông phái sáu mươi vị Cổ Thần đến thì Long Kinh Thiên cũng có tự tin kích bại đối phương.

Sau khi thu phục đại đế, lão tổ vương triều Tứ Hải, Long Kinh Thiên cho hai người lùi sang một bên. Lúc này mấy vị trưởng lão Võ Thần Điện đã cho người dọn dẹp thi thể của ba trưởng lão Bắc Thần Thần Tông.

- Tử Thiên, Tứ Dục Kinh Vương, tình thiết ta bảo các người thu thập thế nào rồi?

Long Kinh Thiên hỏi.

Tử Thiên Long Hoàng, Tứ Dực Kinh Vương và bọn Ưng Phong nhìn nhau, rồi lên báo cáo tình hình.

Sau khi báo cáo, các gia chủ nô lên tinh thiết tìm được.

Vô số loại tinh thiết hiếm có chất chồng như núi.

Sau khi tất cả đã đưa lên thì đồng tinh thiết đã xếp thành một dãy sơn mạch vài chục dặm.

Đương nhiên Long Kinh Thiên dùng trận pháp không gian nên đồng tinh thiết này cũng không chiếm nhiều không gian của đại điện

- Các người làm tốt lắm!

Long Kinh Thiên gật gù, có thể thấy hai tháng này các gia tộc, tông phái đã nỗ lực rồi.

Chúng cường giả thấy Long Kinh Thiên gật đầu thì thở phào nhẹ nhõm.

Rồi Long Kinh Thiên vung tay, vô số đạo thần khí tinh thuần chui vào người chúng cường giả.

- Số thần khí tinh thuần này là phần thưởng cho các người.

Long Kinh Thiên nói.

Thần khí tinh thuần, Long Kinh Thiên muốn có bao nhiêu cũng được, đương nhiên sẽ không keo kiệt.

Những với chúng cường giả thì khác, họ đại hỷ, liên tục dập đầu cảm tạ.

Long Kinh Thiên ủy ban cho chúng nhân Thần Cấp đỉnh giới công pháp nhưng họ không thể luyện hoá thần khí của Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường, chỉ Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu và Lục Dực Tử Phụng là có thể.

Đương nhiên Mộ Dung Sảnh cũng có thể.

- Các người đứng lên đi.

Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên đưa tay chuyển đồng tinh thiết vào Trấn Thiên Tháp.

Một lát sau, khi chuyển toàn bộ tinh thiết vào trong Trấn Thiên Tháp thì Long Kinh Thiên hơi nhú mày, giống như lần trước tìm linh dược luyện tiên đan, vẫn thiếu vài loại.

- Chủ nhân, có phải?!

Tử Thiên Long Hoàng tiến lại hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu:

- Đúng vậy, thiếu Tử Nguyệt Tinh Thạch, Thái Ngân Bí Tinh, Thái Mậu Tinh Thiết, Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết, Triều Dương Tịch Thiết.

Trên đại điện, mọi người nhìn nhau trầm lặng.

Năm loại vừa rồi thật sự quá hiếm có, không ai tìm được. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tất cả rơi vào trầm tư.

- Chủ nhân.

Băng Tuyết Cự Long tiến lên nói:

- Hay là chúng ta đến Vạn Bảo Vị Diện xem sao?

- Vạn Bảo Vị Diện?

Mấy người Huyết Vô Nhai, Châu Ôn sững người, chúng nhân phản ứng rất mạnh.

Long Kinh Thiên nhìn chúng nhân.

- Đúng vậy, chủ nhân, Vạn Bảo Vị Diện là Vị Diện giao dịch lớn nhất của Xích Thành Tinh Vực. Hơn một nghìn Vị Diện trong Xích Thành Tinh Vực, rất nhiều cường giả đều đến đó mua bán đồ.

Băng Tuyết Cự Long nói.

- Ô, Vị Diện giao dịch lớn nhất Xích Thành Tinh Vực.

Long Kinh Thiên nói.

- Đúng vậy chủ nhân. Tử Nguyệt Tinh Thạch, Thái Ngân Bí Tinh, Thái Mậu Tinh Thiết, Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết, Triều Dương Tịch Thiết, năm loại tài liệu này tuy hiếm có nhưng có lẽ sẽ tìm thấy ở Vạn Bảo Vị Diện.

Băng Tuyết Cự Long nói.

- Vạn Bảo Vị Diện nằm dưới sự khống chế của đệ nhất thương hội Xích Thành Tinh Vực, Vạn Bảo thương hội

- Đệ nhất thương hội Xích Thành Tinh Vực?

Long Kinh Thiên gật gù.

- Vậy chủ nhân, giờ chúng ta đến Vạn Bảo Vị Diện chứ?

Băng Tuyết Cự Long hỏi.

Long Kinh Thiên trầm ngâm rồi nói.

- Để ta tự đi.

Chúng nhân giật mình:

- Chủ nhân tự đi?!

Long Kinh Thiên gật đầu.

Lần này kích sát ba vị trưởng lão Bắc Thần Thần Tông, không biết Bắc Thần Thần Tông sẽ phái bao nhiêu cường giả tới, hơn nữa không biết bao giờ tới. Vì thế không thể nhiều người đến Vạn Bảo Vị Diện.

- Chủ nhân, như vậy quá nguy hiểm.

Huyết Vô Nhai nói.

Mấy người Châu Ôn, Tứ Dực Kinh Vương cũng nói vậy.

Long Kinh Thiên xua tay.

- Không sao, các ngươi cũng chưa hiểu rõ thực lực của ta, dù là Cổ Thần sơ kỳ cường giả cũng không làm được gì được ta đâu.

Chúng nhân không nói gì.

Thực lực của Long Kinh Thiên hiện tại có thể dễ dàng kích sát một cường giả Thần Cấp thất trùng đỉnh phong, là vô địch dưới Cổ Thần. Dù gặp phải Cổ Thần cường giả, cho dù không địch lại được cũng có thể thoát thân.

Vậy là Long Kinh Thiên quyết định một mình tới Vạn Bảo Vị Diện.

Còn Tử Thiên Long Hoàng, Tứ Dực Kinh Vương, tất cả ở lại Thiên Lam Đại Lục.

Nhưng trước khi đi Long Kinh Thiên bày trận pháp ở Tề Thiên sơn mạch, Vạn Lôi Toàn Oa Nghịch Chuyển Đại Trận!

Long Kinh Thiên truyền cho sáu Cổ Thần bọn Tử Thiên Long Hoàng cách khống chế đại trận, hắn cũng đưa cho bọn Tử Thiên Long Hoàng, Tứ Dực Kinh Vương mỗi người mười cái truyền tống phù. Chỉ cần bóp nát là tất cả sẽ được truyền tống vào trong đại trận.

Long Kinh Thiên cũng bố trí sáu Cổ Thần trấn thủ Vô Thần Điện, tdlf, Huyết Vô Nhai mấy người và tam đại vương triều tiếp tục hàng phục các thế lực khác ở Thiên Lam Đại Lục.

Tuy nói tam đại vương triều quy phục thì Long Kinh Thiên cơ bản khống chế được Thiên Lam Đại Lục, nhưng vẫn còn một số thế lực không nằm dưới sự thống trị của tam đại vương triều và Vô Thần Điện.

Còn về Loạn Hải, Thượng Cổ, Ma Thần Chiến Trường thì Long Kinh Thiên dự tính chuyển đi đến Vạn Bảo Vị Diện cũng không quá lâu, khi nào về hắn sẽ quyết định làm thế nào thống nhất Loạn Hải và Thượng Cổ Ma Thần Chiến Trường.

Sau khi dọn dẹp mọi việc, Long Kinh Thiên rời khỏi Tề Thiên sơn mạch.

Rất nhanh Long Kinh Thiên đã bay lên cửu thiên, chỉ thấy trên đó là tầng tầng canh khí cuồng bạo xé tan không gian. Sức kéo cường đại khiến cả Thánh Cấp cường giả cũng bị trọng thương.

Nhưng với Long Kinh Thiên mà nói thì cũng chỉ như khí lưu bình thường mà thôi. Hắn cũng không vận chân khí hộ thể mà trực tiếp xuyên qua canh khí, thoát khỏi sự ràng buộc của Thiên Man Vị Diện, ra đến bầu tinh không bên ngoài.

263. Chương 263: Thương Lan Thú

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 263: thương lan thú

Ra đến bên ngoài bầu tinh không, Long Kinh Thiên nhìn thì thấy thỉnh thoảng thấy những khóm tinh vân giống như linh vụ, bên trong là những đốm sáng màu lam.

U tịch, thâm viễn, vô biên giới, con người đứng trong bầu tinh không chỉ như một hạt cát nhỏ bé.

Long Kinh Thiên thu tâm thần về, nhìn về hướng Thiên Man Vị Diện.

Thiên Man Vị Diện ở phía dưới chân Long Kinh Thiên, nhìn từ xa giống như quả trứng khổng lồ khảm sâu trong bầu tinh không rộng lớn, quả trứng này tỏa ra thứ ánh sáng nhàn nhạt.

Long Kinh Thiên dùng thần thức nhận ra bản nguyên lực của Thiên Man Vị Diện giống như bộ rễ ăn sâu vào bầu tinh không.

Một lát sau, Long Kinh Thiên lấy ra một tấm bản đồ tinh vực.

Phi hành không phương hướng trong bầu tinh không cũng như đi trong sa mạc vô tận, nếu không có bản đồ thì rất dễ mất phương hướng. Hơn nữa bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra bão tinh trần, giống như bão cát ở sa mạc vậy. Ngay Cổ Thần cường giả gặp phải cũng sẽ mất mạng!

Long Kinh Thiên nhìn thì thấy phía trên bản đồ có một đốm đỏ không ngừng nhấp nháy. Là vị trí hiện tại của hắn, xung quanh đốm đỏ là vô số tia sáng chỉ về bốn phía. Mỗi tia sáng chỉ rõ là hướng dẫn đến Vị Diện nào.

Long Kinh Thiên nhận biết phương hướng rồi bay về phía đông bắc, thân thể lao vút đi như ngôi sao băng bay qua bầu trời.

Tuy Vạn Bảo Vị Diện là Vị Diện giao dịch lớn nhất Xích Thành Tinh Vực nhưng cách Thiên Man Vị Diện không xa, hơn nữa tốc độ phi hành của Long Kinh Thiên còn nhanh hơn cả Thần Cấp thất trùng cường giả, cộng với linh khí của nhất phẩm linh mạch, Long Kinh Thiên dự đoán khoảng nửa tháng là có thể tới Vạn Bảo Vị Diện.

Đương nhiên đó là khi đi đường không gặp bất cứ trở ngại nào.

Long Kinh Thiên không ngừng phi hành, trong bầu tinh không rất hiếm gặp sinh vật khác. Nhưng thỉnh thoảng quét thần thức Long Kinh Thiên phát hiện cũng có một số cường giả phi hành trong bầu tinh không.

Long Kinh Thiên không muốn gây rắc rối nên tránh những người này đi.

Phi hành được trong bầu tinh không thường là Thần Cấp cường giả. Còn Thánh Giới, thường không dám đơn độc phi hành trong bầu tinh không, có đi cũng đi theo đoàn đội.

Trong bầu tinh không bao la, ngoài Vị Diện còn có một số tinh cầu.

Những phần lớn đều là tinh cầu không người, cảnh vật hoang tàn, môi trường khắc nghiệt, không có sinh vật nào tồn tại.

Năm ngày sau, Long Kinh Thiên đáp xuống một tinh cầu không người.

Phi hành liên tục năm ngày, tuy có linh khí của nhất phẩm linh mạch nhưng chân khí tiêu hao vẫn rất lớn. Long Kinh Thiên định nghỉ lại ở đây một chút.

Đáp xuống tinh cầu, Long Kinh Thiên tìm đến một sơn động kín đáo của một đỉnh đồi trọc, vào trong bày trận pháp rồi ngồi xuống, nuốt một viên thần đan sau đó vận công pháp điều tức.

Vài tiếng sau, Long Kinh Thiên tỉnh lại, thở ra một hơi rồi đứng dậy. Đúng lúc hần ra khỏi sơn động thì phía xa có tiếng xé gió.

Rồi năm thân ảnh xuất hiện.

- Bách Vân trưởng lão, Thương Lan Thú thật sự ở tinh cầu không người này sao?

Một người trung niên nói.

- Đúng vậy.

Một lão đầu gầy gò gật đầu nói.

- Chúng ta nhận được tin chính xác, con Thương Lan Thú đó trốn trên tinh cầu không người này.

Nói đến đây giọng nghiêm lại:

- Các người cũng biết Thương Lan Thú quan trọng với thiếu chủ Vô Chân của chúng ta thế nào. Vì thế lần này tuyệt đối không được để nó thoát mất!

- Bách Vân trưởng lão yên tâm, điều này đương nhiên bọn ta biết.

Một người trung niên khác nói. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Con Thương Lan Thú này đã bị thương, năm Thần Cấp chúng ta lại có Kim Tầm Tơ Vồng, nó không thoát nổi đâu.

- Không sợ gì, chỉ sợ chữ nhờ.

Bách Vân gật đầu.

- Chắc nó ở phía trước, chúng ta cẩn thận thu khí tức về, lại đó xem sao.

- Vâng, Bách Vân trưởng lão!

Năm người thu khí tức lại, thận trọng bay về phía trước.

Long Kinh Thiên nghe vậy, trong lòng khẽ rung lên, Thương Lan Thú? Đó là một loại kỳ thú trong trời đất.

Da của Thương Lan Thú là một loại tài liệu cực quý giá dùng để luyện khí. Nếu khi luyện chế Tiên Thiên Huyền Khí, Long Kinh Thiên cho thêm da nó vào thì không chỉ có thể tăng uy ực cho Trấn Thiên Tháp mà còn tăng gấp đôi sức phòng ngự!

Nếu vậy thì Tiên Thiên Huyền Khí hoàn toàn có thể chịu được công kích của Cổ Thần cường giả.

Hơn nữa, huyết mạch của Thương Lan Thú vô cùng quan trọng đối với Côn Bằng thần thú, khí linh của Trấn Thiên Tháp. Hồi đó Long Kinh Thiên phong ấn thú hồn Côn Bằng vào Trấn Thiên Tháp, thì thú hồn

còn yếu. Một năm nay tuy hấn dùng mọi biện pháp tăng cường nhưng so với thú hồn Kỳ Lân của Kỳ Lân Hoả Thần Kiếm vẫn còn kém rất xa.

Nhưng nếu thú hồn Côn Bằng thôn phệ huyết mạch của Thương Lan Thú, dùng hợp tinh nguyên trong huyết mạch Thương Lan Thú thì có thể trong thời gian ngắn nâng cao đến mức của thú hồn Kỳ Lân.

Đến lúc đó, Trần Thiên Tháp thăng cấp lên tiên khí, thú hồn Côn Bằng cũng miễn cưỡng xứng với nó.

Nếu không, Trần Thiên Tháp thăng cấp tiên khí mà khí linh quá yếu thì sẽ ảnh hưởng đến uy lực của nó.

Nhìn bóng lưng năm người, Long Kinh Thiên thu khí tức lại, theo sau năm người đó.

Năm người này đều là Thần Cấp cường giả, Bách Vân là Thần Cấp thất trùng đỉnh phong, đã là bán bộ Cổ Thần cường giả nhưng Long Kinh Thiên thu khí tức về thì năm người căn bản không phát hiện được.

Năm người bọn Bách Vân phi hành nửa tiếng thì đến một sơn cốc.

Sơn cốc này thanh u, cảnh sắc mê người, linh khí lại đậm đặc. Long Kinh Thiên phát hiện bên trong có không ít kỳ hoa dị thảo, đều là linh dược luyện đan hiếm có.

Cả tinh cầu này một cảnh hoang vu nhưng trong sơn cốc lại sinh trưởng linh dược luyện đan!

Long Kinh Thiên có phần kinh ngạc.

- Súc sinh đó đang ở phía dưới trị thương. Mọi người cẩn thận, không được để nó chạy mất!

Bách Vân truyền âm cho bốn người còn lại.

- Bách Vân trưởng lão yên tâm!

Một người truyền âm cười nói.

- Nó cũng thật biết chọn địa điểm để trốn.

Rồi Bách Vân ra hiệu cho bốn người, mỗi người đứng ở một góc sơn cốc, còn Bách Vân thì bay lên phía trên.

Năm người chọn xong vị trí, Bách Vân bùng phát khí tức bao trùm cả bốn phía.

Grào!

Ngay lập tức, từ phía dưới sơn cốc vọng lên tiếng gầm của hung thú, rồi một đạo thân ảnh bay lên định trốn chạy.

Bách Vân thấy thể hù lạnh một tiếng, bàn tay toả sáng, cùng bốn người kia tung ra một đạo Kim Tầm Tơ Võng chụp lấy thân ảnh kia.

Thân ảnh kia giật mình, hoảng hốt lùi lại, rơi xuống sơn cốc.

Long Kinh Thiên nhìn thì thấy một con yêu thú cao hơn chục trượng, hai mắt màu lam, toàn thân là những đường hoa văn màu vàng đất đứng dưới sơn cốc, trừng mắt nhìn năm người bọn Bách Vân.

264. Chương 264: Người Đám Cưới , Muốn Chết Hả ?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 264: Người đám cưới , muốn chết hả ?

Con yêu thú cao hơn chục trượng, hai mắt màu lam, toàn thân phủ đầy văn vàng đất này chính là kỳ thú trong trời đất, Thương Lan Thú!

Hơn nữa Long Kinh Thiên phát hiện con Thương Lan Thú này vừa mới vượt Thần Kiếp thăng lên Thần Cấp.

Long Kinh Thiên mừng rỡ, Thần Cấp Thương Lan Thú thì huyết mạch kỳ thú của nó đã thức tỉnh, đến lúc đó thú hồn Côn Bằng thôn phệ, dung hợp, hiệu quả càng tốt!

Nhưng hắn không vội ra tay mà nấp ở một bên đợi cơ hội tốt nhất.

Năm người Bách Vân thấy Kim Tầm Tư Vồng mình chuẩn bị không chụp được Thương Lan Thú thì khựng người. Chúng không tiếp tục tung lưới nữa mà dừng ở phía trên sơn cốc.

- Thương Lan Thú, ngươi không chạy thoát được đâu.

Bách Vân nhìn xuống Thương Lan Thú ở dưới sơn cốc.

- Vẫn nên ngoan ngoãn đi theo bọn ta đi. Thật ra Vô Chân thiếu chủ bọn ta không giết ngươi đâu, chỉ cần một ít huyết dịch của ngươi thôi.

Thương Lan Thú cười lớn, hai mắt đầy chế giễu nhìn Bách Vân:

- Chỉ cần ít huyết dịch trên người ta? Lão già, không phải nào ngươi hổng rồi chứ? Ngươi tưởng ta sẽ tin lời nói ầu trĩ đó sao?

Sắc mặt Bách Vân tối sầm lại.

- Bách Vân trưởng lão, con Thương Lan Thú không biết tốt xấu! Khi bắt nó rồi chúng ta hãy cho nó nếm mùi lợi hại của Phệ Hồn Huyết Cốt Thủ!

Một người trung niên ở bên cạnh cười khẩy.

Thương Lan Thú trừng mắt, phi thân lên tung một chưởng về hắn ta:

- Phệ Hồn Huyết Cốt Thủ? Ta giết ngươi trước!

Chỉ thấy một cái chưởng ầm ầm khổng lồ phá công giáng xuống người trung niên kia.

Hắn ta giật mình tung trường đao chiêu, nhưng dù vậy hắn vẫn bị đánh bật ra sau.

Đúng lúc hắn lùi sau thì Thương Lan Thú phi thân thoát ra từ lỗ hổng ấy.

- Hừ!

Một thân ảnh lướt tới, tung một quyền ép Thương Lan Thú quay trở lại, chính là Bách Vân.

Người trung niên vừa bị đánh lui hoảng hốt nói:

- Bách Vân trưởng lão, con Thương Lan Thú quá giải hoạt, ta...

Thương Lan Thú giết hắn là giả, muốn chạy thoát mới là thật.

Nếu không phải Bách Vân nhanh tay thì Thương Lan Thú đã thoát rồi.

Bách Vân hừ lạnh:

- Về ngươi tự đến hình đường lĩnh phạt!

Kẻ kia người run lên, cung kính đáp vâng.

Tuy hắn cũng là Thần Cấp cường giả nhưng chỉ là nhất trùng, còn kém xa Thần Cấp thất trùng đỉnh phong là Bách Vân. Hơn nữa thân phận Bách Vân đặc biệt, hắn cũng không dám biện minh gì.

Bách Vân nhìn Thương Lan Thú, hai mắt lạnh băng nói:

- Miên Xà Trận!

Năm người lập tức lướt tới tấn công Thương Lan Thú.

Cả năm vốn là Thần Cấp cường giả, kết hợp với đại trận nữa nên công kích được tăng cường. Khi cả năm phi thân, khí lưu xung quanh không ngừng xoay chuyển giống như vạn xà quần lấy Thương Lan Thú, tốc độ của Thương Lan Thú vì thế mà cũng bị ảnh hưởng.

Rất nhanh Thương Lan Thú đã bị năm người chen ép không ngừng thoái lui.

Không lâu sau, Thương Lan Thú bị Bách Vân một quyền đánh trúng lưng, bay ngược về sau.

Thương Lan Thú gầm lên một tiếng giận dữ.

Nhưng Bách Vân lại giật mình, quyền này của hắn dù là Thần Cấp thất trùng cường giả trúng phải cũng bị trọng thương, nhưng Thương Lan Thú mới thắng Thần Cấp dường như lại chẳng sao cả?! Xem ra chỉ bị chấn động một chút! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Phòng ngự mạnh thật!

Bách Vân và bốn kẻ kia đều kinh ngạc.

Thấy vậy chúng không dám lơ là, công kích càng thêm toàn lực, buộc Thương Lan Thú không ngừng tránh né.

Thương Lan Thú phòng ngự tuy mạnh nhưng dù sao trước đó cũng đã bị trọng thương, hơn nữa công kích của Bách Vân không hề nhẹ, sau khi trúng mười mấy quyền, thương thế thêm nặng hơn, cuối cùng Thương Lan Thú hộc máu.

Năm người Bách Vân thấy thế mừng rỡ, rõ ràng Thương Lan Thú không chịu được bao lâu nữa.

Vậy là chúng lại tấn công ác liệt hơn.

Một lát sau, Thương Lan Thú tiếp tục hộc máu, đôi mắt màu lam ảm đạm đi nhiều.

Long Kinh Thiên trốn ở một bên chưa ra tay vì cơ hội chưa đến.

- Hề hề!

Bách Vân nhìn Thương Lan Thú cười khẩy:

- Để xem ngươi chạy thế nào nào!

Nói rồi, hắn cùng bốn kẻ kia lại tung Kim Tầm Tư Vồng ra.

Thương Lan Thú thấy thế, hung quang loé lên, gầm một tiếng:

- Dù có chết ta cũng phải kéo các ngươi làm đệm lưng!

Nói rồi, toàn thân nó toả sáng, một luồng năng lượng khiến năm kẻ kia phải sợ hãi bắn ra từ miệng Thương Lan Thú, chớp mắt đã tới trước mặt năm kẻ đó.

Năm người bọn Bách Vân đại kinh, hai tay cuống cuống toàn lực công kích.

- Thú Vương Quang Pháp!

Đòn công kích của Thương Lan Thú không ngừng đẩy lùi năm người bọn Bách Vân.

Nhưng sau khi thi triển chiêu này, hai mắt Thương Lan Thú hoàn toàn tối lại, sinh khí toàn thân cũng yếu đi nhiều.

Chiêu Thú Vương Quang Pháp tuy mạnh nhưng là chiêu cấm kỵ, để thi triển phải tiêu hao chân nguyên và sinh mệnh lực.

Khi năm người bọn Bách Vân thoái lui, Thương Lan Thú phi thân bay ra khỏi sơn cốc.

Bách Vân thấy thế, mặt biết sắc, kinh hô:

- Đáng chết, đuổi theo!

Bọn chúng mặc kệ thương thế trong cơ thể, bay lên đuổi ra ngoài sơn cốc.

Thương Lan Thú cảm nhận được năm người phía sau thì cười khẩy, sát ý trong mắt lấp lánh, đợi khi nó thoát rồi, hồi phục chân nguyên và sinh mệnh lực, sẽ tìm chúng báo thù!

Khi Thương Lan Thú đang nghĩ thì đột nhiên có tiếng cười lạnh vang lên bên tai.

- Đại Tàng Kim Quang Kết Giới!

Thương Lan Thú đại kinh, quay lại thì thấy một đạo phù ấn kim sắc khổng lồ hình thành nên không gian kết giới chụp xuống mình.

Nó kinh hãi khi nhận ra bên trong kết giới này toàn thân nó không thể động đậy được gì.

- Thương Lan Địa Nghĩa Chưởng!

Sau khi đại kinh, nó hội tụ sức mạnh toàn thân vào song chưởng đánh ra nhưng vô ích, căn bản không thể làm gì được kết giới kia.

Kim sắc kết giới thu nhỏ lại biến thành một quả cầu sáng bé nhỏ rơi vào tay một thanh niên tóc đen. Hai mắt nó mở to rồi bị người thanh niên kia thu vào một không gian kỳ lạ.

Sau khi Long Kinh Thiên phong ấn Thương Lan Thú lại, thấy năm người bọn Bách Vân đuổi tới, hần cười khẩy.

Năm người Bách Vân vừa ra khỏi sơn cốc là nhìn thấy Long Kinh Thiên phong ấn Thương Lan Thú.

- Tiểu tử, mau thả Thương Lan Thú ra!

Bách Vân quát lớn rồi song chưởng công kích về phía Long Kinh Thiên:

- Thương Lan Thú là của Vô Chân Giáo, ngươi dám cướp đi, muốn chết hả?!

265. Chương 265: Diệt Khẩu

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 265: Diệt khẩu

- Muốn chết?!

Nghe Bách Vân quát lên, Long Kinh Thiên lật tay một chưởng chặn đứng song quyền của Bách Vân. Nhưng dù gì Bách Vân cũng là bán bộ Cổ Thần cường giả, lại là song quyền đánh toàn lực nên Long Kinh Thiên vẫn bị chấn động lùi lại một bước.

Bách Vân thấy Long Kinh Thiên chặn được quyền của mình thì vô cùng kinh ngạc.

Lúc này cả năm người bọn Bách Vân đã đuổi đến nơi.

Long Kinh Thiên không chạy trốn mà dừng ở đó đợi.

Năm người Bách Vân vây Long Kinh Thiên ở giữa.

- Tiểu tử, không ngờ ngươi lại không chạy.

Bách Vân nhìn Long Kinh Thiên, sát ý loé lên trong mắt, giơ tay ra:

- Giao Thương Lan Thú ra đây, ta có thể tha mạng cho ngươi, nếu không...

Long Kinh Thiên bình tĩnh:

- Nếu không thì sao?

Bách Vân khựng người, thần thức quét bốn phía, Long Kinh Thiên bình tĩnh như vậy khiến hắn thấy nghi hoặc, lẽ nào Long Kinh Thiên có trợ thủ?

Nhưng sau đó hắn không phát hiện ra kẻ nào ẩn nấp xung quanh, bốn người kia cũng không, cả năm nhìn nhau.

- Tiểu tử, ta thực sự không hiểu người dựa vào đâu mà không biết sợ.

Bách Vân cười khẩy.

- Lẽ nào người tưởng một mình có thể chặn được công kích của năm bọn ta?

Vừa rồi tuy Long Kinh Thiên đỡ được song quyền của Bách Vân nhưng có thể nhận ra thực lực của hắn dưới Bách Vân, huống hồ Bách Vân lại có năm người!

Long Kinh Thiên không nói gì.

- Tiểu tử, chắc người đã nghe đến danh tiếng của Vô Chân Giáo bọn ta, chắc cũng biết hậu quả khi đắc tội với Vô Chân Giáo như thế nào!

Một người trung niên khác cười khẩy:

- Dù người may mắn chạy thoát thì Xích Thành Tinh Vực cũng không có chỗ cho người dung thân đâu.

- Chạy?

Long Kinh Thiên sắc mặt lạnh lùng?

Nếu hắn muốn đi thì đã đi từ nãy rồi.

Hắn ở lại đương nhiên là muốn...

Ánh mắt Long Kinh Thiên loé hàn quang, đột nhiên phi thân rồi công kích một người.

- Toái Tinh Chỉ!

- Toái Tinh Diệu Thể!

Trước ánh mắt chấn kinh của năm người Bách Vân, một ngón tay khổng lồ xuất hiện trên không trung, rồi cô số chỉ ảnh hiện ra tấn công người kia!

Hắn ta mở to mắt kinh hoàng, song quyền đánh ta định chặn chỉ ảnh.

Chỉ ảnh biến mất, kẻ kia vẫn giữ tư thế tung song quyền, bốn người Bách Vân nhìn thì thấy ở ngực, cổ họng và trán hắn ta xuất hiện ba cái huyết động!

Ngừng một chút những tia máu bắn ra từ trong các huyết động ấy.

- Sử Ngọc trưởng lão!

Trừ Bách Vân ra, ba người kia kinh hãi kêu lên, phi thân đón lấy người đang rơi xuống.

Ba người đón được thì phát hiện hắn ta đã tắt thở, trong ba cái huyết động toả ra tinh quang, giống như có sao băng xuyên qua vậy.

Long Kinh Thiên mặc kệ sự chấn kinh của ba người kia, lại ra tay tiếp. Nháy mắt hắn đã tới trước mặt ba người, một chỉ bắn ra tấn công cả ba người.

- Toái Tinh Bạo!

Hắn hô lớn.

Ba người kia kinh hoàng, cuống cuống toàn lực công kích Long Kinh Thiên, ba Thần Cấp cường giả ra tay, không gian chấn động, chướng kinh, quyền kinh đi tới đâu mặt đất bị vạt đi lớp đất.

Nhưng rồi họ kinh hãi khi thấy chỉ lực của Long Kinh Thiên vượt qua quyền kinh, chướng kinh, chớp mắt đã tới trước mặt họ.

Đường như cả ba đồng thời kêu lên kinh hoàng, cùng bay ngược ra sau, khi rơi xuống đất, từ trong cơ thể không ngừng phát ra tiếng nổ. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Rầm!

Mặt đất tung bụi khói mù mịt, đất đá bay đầy trời.

Rồi tất cả trở lại yên tĩnh.

Từ khi Long Kinh Thiên ra tay đến khi kích sát bốn người chỉ là khoảng thời gian trong nháy mắt. Khi Bách Vân sực tỉnh thì bốn người đã thành bốn cỗ thi thể rồi.

Bách Vân nhìn ba người kia nằm dưới đất, toàn thân khắp các chỗ phun cột máu thì kinh nộ, hắn không dám tin vào cảnh tượng trước mắt.

- Người!!!

Bách Vân quay lại nhìn Long Kinh Thiên, sắc mặt tối sầm rất khó coi, thậm chí có chút sợ hãi.

Cuối cùng hắn cũng hiểu lý do Long Kinh Thiên ở lại đợi.

Diệt khẩu!

Đúng thế, diệt khẩu!

Bọn hắn chết rồi thì không ai biết Thương Lan Thú đã bị Long Kinh Thiên cướp mất!

Long Kinh Thiên chậm rãi tiến lại gần Bách Vân.

Bằng Chỉnh thấy thế bất giác lùi lại, hắn là bán bộ Cổ Thần cường giả nhưng lại sinh ra nỗi sợ với một kẻ theo hắn là yếu hơn.

Đột nhiên Bách Vân dừng lại, gầm lên:

- Ta không tin công kích của ngươi lại mạnh hơn ta!

Trong tay Bách Vân hiện ra một cây trường kích hình dạng kỳ quái, toàn thân gồ ghề lồi lõm, mũi kích có hình tam giác, toả ra hàn quang kinh người.

- Cửu Tinh Liên Châu!

Bách Vân đâm kích về phía Long Kinh Thiên, gương mặt dữ dằn, thân kích rung lên, xuất hiện chín cái xoáy khí khổng lồ. Chúng giống như chín vì sao không ngừng xoay chuyển, liên kết lại với nhau hình thành trận thế tấn công Long Kinh Thiên.

Cửu Tinh Liên Châu?!

Long Kinh Thiên cười khẩy, cũng không tránh né mà trực tiếp tung quyền đánh tan chín cái xoáy khí khổng lồ rồi một quyền đánh về phía Bách Vân.

Bách Vân đại kinh, tay rung lên, thân kích quay ngược lại đâm Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên thấy thế lại tung quyền nhằm về phía trường kích.

- Ngươi dám dùng nhục thân đỡ Hàn Quang Kích của ta?!

Bách Vân cười khẩy, chân khí toàn thân truyền ra.

Khi trường kích chạm vào nắm đấm của Long Kinh Thiên, Bách Vân chỉ thấy toàn thân rung mạnh, trường kích suýt chút nữa tuột khỏi tay, khi bật lùi ra sau hắn kinh hãi nhận thấu hàn quang trên mũi kích tối đi không ít.

- Người!

Hắn kinh hãi nhìn nắm đấm của Long Kinh Thiên, trên đó chỉ có một dấu kích rất nông và hồi phục rất nhanh.

- Không thể nào, không thể nào!

Hắn gần như sững sờ lắm lắm.

Ngay cả thần thể của Cổ Thần cường giả cũng không thể phòng ngự mạnh đến vậy!

Mà Long Kinh Thiên căn bản không phải Cổ Thần!

Lúc này, Long Kinh Thiên lướt tới trước mặt, Bách Vân kinh hãi, đâm kích về phía Long Kinh Thiên, đột nhiên một đạo kiếm quang lướt qua. Không biết từ bao giờ trong tay Long Kinh Thiên xuất hiện một thanh kiếm, từ mũi kích chém xuống biến trường kích thành hai nửa.

Sau đó thanh kiếm không hề dừng lại mà xuyên qua cơ thể Bách Vân. Long Kinh Thiên rút kiếm ra.

Hai mắt Bách Vân sững sờ nhìn hai nửa trường kích rồi cúi nhìn ngực mình, trên đó là một cái lỗ rất rõ ràng.

- Kỳ Lân..Kỳ Lân Hoả...Hoả Thần Kiếm?!

Bách Vân mở to hai mắt rồi đổ vật ra đất.

Thân thể hắn dần dần bị hoả diệm thôn phệ.

Long Kinh Thiên thu hai nửa trường kích vào tay, thủ pháp luyện chế thanh trường kích này tuy còn thô nhưng tài liệu không tồi. Hắn có thể dung hợp luyện hoá vào Hoả Long Thương.

Long Kinh Thiên cất hai nửa trường kích vào Trấn Thiên Tháp, phía xa đột nhiên có tiếng xé gió, xem ra cũng không ít người.

- Cổ Thần cường giả!

Cảm nhận khí tức, Long Kinh Thiên nhíu mày.

266. Chương 266: Thiếu Chủ Vô Chân Giáo

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 266: Thiếu chủ Vô Chân Giáo

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cảm nhận được những người tới là Cổ Thần cường giả, hơn nữa không chỉ có một, Long Kinh Thiên quyết định tạm thời tránh đi. Hắn lướt một cái biến mất.

Không lâu sau khi Long Kinh Thiên biến mất, trên không trung xuất hiện mười mấy thân ảnh phục sức giống như năm người Bạch Vân, hiển nhiên là người của Vô Chân Giáo.

Kẻ đi đầu là một thanh niên môi mỏng, mũi chim ưng, cũng khá anh tuấn, chỉ là ánh mắt khiến người khác cảm thấy lạnh gáy.

- Thiếu chủ nhìn kia!

Một Cổ Thần lão giả ở phía sau chỉ mấy thi thể dưới đất, nói với người thanh niên kia.

Tất cả cùng đến chỗ thi thể, khi nhìn thấy thi thể sắc mặt ai cũng khó coi.

- Chỉ lực thật kinh người!

Lão giả kia nhìn bốn thi thể, chỉ thấy huyết động trên đó đã khô nhưng nó dường như có thứ ma lực khiến ai nhìn cũng sợ hãi.

Người thanh niên kia ngừng thần nhìn những huyết động đó, trầm giọng hỏi:

- Chu Mặc trưởng lão, người có nhận ra họ chết do võ kỹ gì không?

Lão giả kia nhíu mày rồi lắc đầu:

- Có chút giống với Tinh Vương Thần Chỉ của Vô Cực Tinh Vương Giáo nhưng uy lực của nó không khủng bố thế này!

Những cường giả khác nghe thế sắc mặt đều thay đổi.

- Tinh Vương Thần Chỉ của Vô Cực Tinh Vương Giáo là Thần Cấp trung giới võ kỹ. Chu Mặc trưởng lão, chỉ lực này còn mạnh hơn sao?

Một người không kìm được hỏi.

- Lẽ nào lại là Thần Cấp cao giới võ kỹ?

Chúng nhân đều nhìn lão giả kia.

Chu Mặc lắc đầu:

- Dù là Thần Cấp cao giới võ kỹ cũng không có được uy lực này!

Chúng nhân trấn kinh!

Thần Cấp cao giới võ kỹ cũng không có uy lực này?! Vậy thì?!

Thần Cấp đỉnh giới!

Chúng nhân đều hít vào một hơi khí lạnh.

- Thiếu chủ, hung thủ có lẽ là Thần Cấp cường giả. Hơn nữa họ vừa mới bị giết, chắc hung thủ chưa đi xa!

Chu Mặc nói.

Người thanh niên gật đầu, phi thân lên cửu thiên, hai mắt biến thành kim sắc, ánh sáng không ngừng lấp lánh, lưu động, dường như muốn nhìn xuyên mọi không gian xung quanh.

Nhưng một lát sau hắn đáp xuống, lắc đầu.

- Thi thể bốn người Sử Ngọc trưởng lão ở đây, nhưng thi thể Bách Vân trưởng lão đâu?

Lão giả kia quét mắt nhìn xung quanh, cuối cùng nhìn thấy vị trí đám tro của Bách Vân. Bách Vân đã cháy thành tro, hơn nữa gió ở tinh cầu này khá lớn nên thổi bay hết tro tàn.

- Thiên địa nghịch chuyển!

Lão giả kia hô, hai tay vùng lên, khí lưu xung quanh xoay chuyển, dường như cả trời đất cũng xoay theo. Chỉ thấy đám tro tàn sau khi hội tụ lại biến thành bộ dạng trước khi chết của Bách Vân, trên ngực vẫn là cái lỗ nhức mắt.

- Một kiếm đâm xuyên!

Người thanh niên kia nhìn thi thể Bách Vân, giọng nói lạnh lùng:

- Kẻ này không chỉ công kích mạnh mà còn có thần kiếm!

- Thiếu chủ, có lẽ Thương Lan Thú bị hắn cướp đi rồi. Vậy ngài?!

Lão giả kia hỏi. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Không sao. Không có huyết mạch Thương Lan Thú cũng không sao.

Người thanh niên kia lạnh lùng nói.

- Hắn ta dám giết trưởng lão của Vô Chân Giáo, nếu tìm được ta nhất định sẽ cho hắn chết không chỗ chôn!

- Truyền lệnh xuống, tra xét xem hần là kẻ nào. Phong toả tinh không xung quanh. Ta không tin hần thoát được!

- Rõ, thiếu chủ!

Chúng cường giả đáp lời.

- Đi!

Người thanh niên vung tay, phi thân lên:

- Thi thể của tên phế vật Sử Ngọc này cứ để đây, không cần quan tâm!

Chúng nhân không dám làm trái, bay theo sau hần.

Một lúc sau khi mấy người Vô Chân Giáo rời đi, Long Kinh Thiên xuất hiện từ trong hư không.

Long Kinh Thiên không bỏ đi mà chỉ trốn trong Trấn Thiên Tháp.

Long Kinh Thiên nhìn về hướng bọn Vô Chân Giáo vừa đi, người thanh niên kia chắc chắn là thiếu chủ Vô Chân Giáo, thực lực không tồi. Tuy hần đã thu khí tức lại nhưng Long Kinh Thiên nhận ra thực lực hần ta không hề thua kém Tử Thiên Long Hoàng.

- Phong toả tinh không xung quanh?

Long Kinh Thiên cảm ứng khí tức của chúng nhân Vô Chân Giáo trong bầu tinh không. Hần cười khẩy rồi biến mất.

Một lát sau hần xuất hiện trên tinh cầu không người rồi tiếp tục phi hành về phía Vạn Bảo Vị Diện.

Khi Long Kinh Thiên cách xa tinh cầu không người kia hàng trăm triệu dặm thì cường giả Vô Chân Giáo vẫn phong toả tinh không bốn phía của tinh cầu đó.

Sau khi rời khỏi đó Long Kinh Thiên lên đường không ngừng nghỉ, mười ngày sau đã đến Vạn Bảo Vị Diện.

Đứng trên bầu tinh không mênh mông, Long Kinh Thiên nhìn Vạn Bảo Vị Diện giống như quả cầu ánh sáng khổng lồ được khảm vào bầu tinh không, chỉ nhìn bề mặt nó cũng đã lớn hơn Thiên Man Vị Diện hàng chục lần!

Long Kinh Thiên dùng thiên nhãn để nhìn, chỉ hấy trên đó có vô số toà thành trì vô cùng phồn vinh. Những thành trì này nối liền san sát nhau dường như ở đâu cũng có người. Hơn nữa ánh sáng của thiên tài địa bảo toả sáng lên không trung, hình thành một loại bảo khí phía trên bầy trời của Vạn Bảo Vị Diện. Đây là hiện tượng rất hiếm gặp.

Càng đến gần, Long Kinh Thiên càng thấy nhiều cường giả không ngừng ra vào, hiển nhiên họ đều đến đây để giao dịch.

Một lát sau Long Kinh Thiên cũng theo họ đi qua tầng canh khí và vào trong Vạn Bảo Vị Diện.

Vừa vào trong là Long Kinh Thiên cảm nhận được sự náo nhiệt của Vạn Bảo Vị Diện, đúng vậy, cả Vị Diện vô cùng náo nhiệt.

Trên bầu trời không ngừng có người bay qua bay lại, thậm chí có những siêu cấp đại thể lực lái các loại thú xa để phi hành.

Kéo thú xa đều là những loài yêu thú phi hành đỉnh giới hiếm có. Hơn nữa chúng đều là Thánh Cấp yêu thú, thậm chí Long Kinh Thiên còn thấy Thần Cấp yêu thú.

Thánh Cấp cường giả ở Thiên Man Vị Diện địa vị rất cao quý, Thần Cấp thì càng không cần nói. Nhưng ở đây chỉ là “phu xe” của những siêu cấp cường giả.

Long Kinh Thiên phi hành trên không, có thể nhìn thấy Thánh Cấp cường giả ở khắp nơi.

Vạn Bảo Vị Diện là Vị Diện giao dịch lớn nhất Xích Thành Tinh Vực, cường giả của hơn một nghìn bảy trăm Vị Diện ở Xích Thành Tinh Vực đến đây giao dịch, vậy thì có bao nhiêu Thánh Cấp đây?

Thần Cấp cũng có thể thỉnh thoảng nhìn thấy.

Nhưng Cổ Thần thì ít thấy hơn.

Long Kinh Thiên đáp xuống ngoài một toà thành trì lớn.

- Một vạn Nguyên Dương Đan.

Khi Long Kinh Thiên vào thành, thủ vệ thu một vạn viên Nguyên Dương Đan khiến hắn ngạc nhiên.

Một người một vạn viên Nguyên Dương Đan, nếu mười người thì là mười vạn viên rồi.

Một toà thành một ngày có bao nhiêu người vào? Hơn nữa Vạn Bảo Vị Diện có bao nhiêu toà thành? Một năm các thành ở đây sẽ thu được bao nhiêu Nguyên Dương Đan?

Một năm, lượng Nguyên Dương Đan có thể tạo thành một dòng đan hà vạn dặm!

Chẳng trách mà Vạn Bảo thương hội là thương hội lớn nhất của Xích Thành Tinh Vực! Chỉ riêng khoản thu nhập này cũng khiến người ta chấn kinh rồi.

267. Chương 267: Tái Ngộ Thiếu Chủ Vô Chân Giáo

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 267: Tái ngộ thiếu chủ Vô Chân Giáo

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nộp một vạn viên Nguyên Dương Đan rồi vào thành.

Đường phố ở đây phải rộng hơn ở Tam đại vương triều của Thiên Man Vị Diện đến ba lần. Nhưng dù vậy vẫn có cảm giác tắc nghẽn.

Ngoài những người đi bộ ra thì trên phố cũng có các loại thú xa.

Hai bên phố là vô số sạp hàng các thể loại khiến người ta nhìn mà hoa mắt.

Long Kinh Thiên nhìn quanh rồi theo dòng người đến một tửu lầu. Ở Vạn Bảo Vị Diện, nhiều sạp hàng, nhiều hội đấu giá, tửu lầu cũng nhiều như vậy.

Có điều, nhiều tửu lầu nhưng phòng thì đắt.

Một căn phòng bình thường, một ngày mất một nghìn Nguyên Dương Đan, phòng cao cấp phải năm nghìn, trang viện độc lập thì đến hai vạn!

Hai vạn viên Nguyên Dương Đan tương đương hai viên Cửu Dương Đan. Một ngày hai viên Cửu Dương Đan, cái giá này cũng chỉ gia chủ các gia tộc mới ở nổi.

Long Kinh Thiên thuê một trang viện độc lập, dưới sự dẫn đường cung kính của tiểu nhị đến trang viện độc lập của tửu lầu.

Tiểu nhị của tửu lầu này cũng là Võ Tông cường giả.

Nếu ở Thiên Man Vị Diện, Võ Tông cường giả cũng có địa vị rất cao rồi, nhưng ở đây lại chỉ là tiểu nhị! truyện copy từ

Long Kinh Thiên nhìn thì thấy nơi này trồng rất nhiều kỳ hoa dị thảo, linh khí đậm đặc, có sơn có thủy, giống như vương cung của một vương quốc vậy. Long Kinh Thiên có thể nhận ra bên dưới lòng đất nơi này có phong ấn một dòng tam phẩm đỉnh giới linh mạch.

Long Kinh Thiên gật gù, chẳng trách mà một ngày hai viên Cửu Dương Đan, thì ra bên dưới có phong ấn tam phẩm đỉnh giới linh mạch.

- Vị đại nhân đây, đây chính là trang viện độc lập của ngài.

Tiểu nhị dẫn Long Kinh Thiên đến trang viện, cúi mình cười nói.

Long Kinh Thiên biết ý của hắn, tiện tay cho hắn mấy viên Cửu Dương Đan.

- Cửu...Cửu Dương Đan!

Tiểu nhị nhìn Cửu Dương Đan trong tay mình, hai mắt trở ra, đây là lần đầu tiên hắn nhận được tiền thưởng nhiều như vậy, bình thường chỉ là mấy chục đến mấy trăm Nguyên Dương Đan.

- Người cứ lui đi, có việc ta gọi.

Long Kinh Thiên nói.

- Vâng vâng vâng đại nhân. Có việc gì ngài cứ phân phó, tiểu nhân nhất định sẽ sắp xếp ổn thỏa!

Tiểu nhị gật đầu lia lịa, vẻ mặt cuồng hỷ, rồi lui đi.

Long Kinh Thiên đi vào trong rồi bóp nát một mảnh ngọc phù. Không lâu sau, bên ngoài có tiếng nói:

- Thang Tất đến bái kiến chủ nhân!

Người đến chính là trưởng lão của Vạn Thông thương hội quy thuận Long Kinh Thiên ở bào tử Hắc Đế trong Hắc Sa Mạc.

- Vào đi!

Long Kinh Thiên nói.

- Vâng, chủ nhân.

Thang Tất ở ngoài cung kính đáp rồi đi vào trong, thấy Long Kinh Thiên đang đứng chấp tay sau lưng.

Thang Tất vội đến phía sau Long Kinh Thiên.

- Chủ nhân.

Tuy ngạc nhiên khi Long Kinh Thiên đến Vạn Bảo Vị Diện nhưng hắn cũng không dám hỏi nhiều. (adsby-google = window.adsbygoogle || []).push({});

Vạn Bảo thương hội tuy khổng chế Vạn Bảo Vị Diện nhưng năm thương hội lớn khác cũng có một số siêu cấp thể lực đặt phân bộ ở đây, thị trường của Vạn Bảo thương hội chiếm bảy còn năm thương hội khác và một số siêu cấp thể lực chiếm ba phần.

Phân bộ của Vạn Thông thương hội cũng ở thành này, Thang Tất là một trong những người phụ trách phân bộ Vạn Thông thương hội ở Vạn Bảo Vị Diện.

- Không tồi, mấy tháng này thực lực người được nâng lên không ít.

Long Kinh Thiên quay lại nhìn Thang Tất, nói.

Mấy tháng không gặp, thực lực Thang Tất đã gần Thần Cấp thất trùng đỉnh phong. Xem ra, không lâu nữa là có thể đột phá Cổ Thần.

- Đều là nhờ ơn chủ nhân! Bộ Thần Cấp đỉnh giới công pháp chủ nhân ban cho thần điều vô cùng, nhờ thế thuộc hạ mới có hôm nay.

Thang Tất cung kính, cười nói.

Đến hắn cũng không ngờ sau khi tu luyện bộ Thần Cấp đỉnh giới công pháp của Long Kinh Thiên, thực lực hắn lại được nâng lên nhanh như vậy.

Mấy tháng nay, gần như mỗi lần xuất quan là hắn lại thấy thực lực tăng lên một phần.

Có điều, tuy thực lực hắn đã gần Thần Cấp thất trùng đỉnh phong, nhưng với Long Kinh Thiên thì càng thêm kính sợ. Khi thực lực được tăng lên hắn lại càng cảm nhận được sự khủng bố của Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói tiếp:

- Lần này ta đến Vạn Bảo Vị Diện chỉ muốn mua vài loại tài liệu luyện khí. Người giúp ta tìm hiểu một chút.

- Tài liệu?

Thang Tất khựng người, rồi cung kính nói:

- Không biết chủ nhân cần loại tài liệu nào?

- Tử Nguyệt Tinh Thạch, Thái Ngân Bí Tinh, Thái Mậu Tinh Thiết, Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết, Triều Dương Tịch Thiết.

Long Kinh Thiên nói.

- Tử Nguyệt Tinh Thạch, Thái Ngân Bí Tinh, Thái Mậu Tinh Thiết, Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết, Triều Dương Tịch Thiết?!

Thang Tất trở mắt ngạc nhiên. Tuy biết những thứ khiến Long Kinh Thiên tới tận đây tìm chắc chắn sẽ quý hiếm, nhưng nghe tên rồi hắn vẫn kinh ngạc.

Thân là trưởng lão Vạn Thông thương hội, đương nhiên hắn biết sự quý giá và hiếm có của năm loại tài liệu này.

Ví dụ như Tử Nguyệt Tinh Thạch, trong trời đất này có một số tinh cầu trải qua một tình huống đặc biệt nào đó bị thay đổi biến thành tử sắc, phát ra thứ ánh sáng giống như ánh trăng. Tinh cầu đó gọi là Tử Nguyệt.

Loại tinh cầu này nghìn năm khó gặp, hơn nữa tuổi thọ của nó cũng rất ngắn. Có khi vài ngày đã biến mất khỏi vũ trụ, dài nhất cũng chỉ mười mấy ngày.

Trên loại tinh cầu này thỉnh thoảng sinh ra một loại đá, năng lượng kinh người, kiên cố dị thường, gọi là Tử Nguyệt Tinh Thạch.

Tinh cầu biến dị Tử Nguyệt hiếm có, thời gian tồn tại lại ngắn, dù gặp được nhưng muốn tìm được Tử Nguyệt Tinh Thạch trước khi nó biến mất thì lại càng khó.

Mỗi lần xuất hiện Tử Nguyệt Tinh Thạch lại dẫn đến sự tranh đoạt giữa các thế lực.

Còn về Thái Ngân Bí Tinh, Thái Mậu Tinh Thiết, Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết, Triều Dương Tịch Thiết, mỗi loại đều hiếm có không kém gì Tử Nguyệt Tinh Thạch.

Dù Vạn Bảo Vị Diện là nơi giao dịch lớn nhất Xích Thành Tinh Vực thì cũng chưa chắc có năm loại này.

Vạn Thông thương hội không có những loại này.

- Chủ nhân, cái này...

Về mặt Thang Tất đầy khó xử.

- Giờ người đi tìm hiểu rồi bẩm báo cho ta. Nếu không tìm được gì cũng không sao.

Long Kinh Thiên nói.

- Vâng, chủ nhân!

Thang Tất cung kính đáp.

Thang Tất đi rồi, Long Kinh Thiên cũng không tu luyện mà ra khỏi trang viện đi ra đường. Lần này hắn đến Vạn Bảo Vị Diện ngoài việc mua tài liệu ra còn muốn mua một số linh mạch.

Nhất phẩm linh mạch trong bảo tàng Hắc Đế giờ chỉ còn sáu dòng. Sau này luyện đan luyện khí, rồi hợp thể với mấy người Tử Thiên Long Hoàng thì sáu dòng linh mạch rõ ràng là không đủ dùng.

Vì thời gian không gấp nên Long Kinh Thiên cứ đi dọc theo con đường, đi qua từng sạp hàng, thấy một vài thứ hay thì mua, nhưng không thấy nhất phẩm linh mạch. Nhị phẩm linh mạch thì hắn cũng mua mười mấy dòng rồi.

Long Kinh Thiên đang dạo phố thì ánh mắt đột nhiên ngưng đọng. Chỉ thấy phía trước có một đám người tiến lại, dẫn đầu là thiếu chủ của Vô Chân Giáo.

268. Chương 268: Làm Một Vụ Giao Dịch?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 268: Làm một vụ giao dịch?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Gặp thiếu chủ Vô Chân Giáo ở đây Lôi Kinh Thiên có phần ngạc nhiên, hơn nữa xem ra chúng đang tiến lại chỗ hắn.

Lẽ nào việc hắn giết năm người Bách Vân bị tra ra rồi? Nhưng rồi Lôi Kinh Thiên lắc đầu, chắc không đâu.

Chúng nhân Vô Chân Giáo tới trước mặt Lôi Kinh Thiên thì dừng lại.

Quả nhiên là tìm hắn!

- Tiểu tử, ngươi có bao nhiêu Cửu Dương Đan? Thiếu chủ bọn ta muốn giao dịch với ngươi.

Lúc này một Thần Cấp trưởng lão phía sau thiếu chủ Vô Chân Giáo tiến lại nói với Lôi Kinh Thiên.

Giao dịch?

Lôi Kinh Thiên khựng người, không ngờ bọn người Vô Chân Giáo lại tìm mình để giao dịch!

Rồi Lôi Kinh Thiên hiểu ra, dọc đường hắn đi qua mấy chục sạp hàng mua nhị phẩm linh mạch, linh dược, tinh thiết khoáng thạch, tiêu mấy tỷ Nguyên Dương Đan, mấy trăm nghìn Cửu Dương Đan vì thế mới gây chú ý.

Xem ra thiếu chủ Vô Chân Giáo rất cần Cửu Dương Đan? Nếu nhất phẩm linh mạch mang đi bán đấu giá thì phải đợi khi nào bán được mới có Cửu Dương Đan, hơn nữa hội đấu giá thu thuế quá cao, vì thế rất nhiều người nếu tìm được người mua thích hợp thì thường tìm thẳng đến đối phương để giao dịch.

- Không biết giao dịch thế nào?

Về mặt Lôi Kinh Thiên bình tĩnh.

- Ngươi muốn mua nhất phẩm linh mạch?

Thần Cấp trưởng lão của Vô Chân Giáo hỏi.

- Thiếu chủ bọn ta có một ít.

- Ồ? Các ngươi có bao nhiêu? Giao dịch thế nào?

Không ngờ thiếu chủ Vô Chân Giáo lại có nhất phẩm linh mạch, hơn nữa xem ra số lượng không ít. Để xem đối phương nói thế nào.

- Có bao nhiêu ngươi không cần biết. Một dòng nhất phẩm linh mạch hai mươi vạn Cửu Dương Đan.

Trưởng lão kia nói.

Lôi Kinh Thiên nghe thế cười khẩy, một dòng nhất phẩm linh mạch hai mươi vạn Cửu Dương Đan? Hẳn ta nghĩ Lôi Kinh Thiên là thằng ngốc sao? Một dòng nhất phẩm linh mạch thường đáng mười vạn, tốt một chút thì mười lăm vạn, nhất phẩm đỉnh giới cũng chỉ mười tám vạn.

Hơn nữa còn chưa biết phẩm chất linh mạch của hắn ta thế nào.

- Các hạ sư tử ăn miếng lớn thế? Một dòng nhất phẩm linh mạch mà tận hai mươi vạn Cửu Dương Đan?

Lôi Kinh Thiên cười khẩy.

Từ đầu chí cuối thiếu chủ Vô Chân Giáo vẫn đứng đó không hề lên tiếng. Lôi Kinh Thiên biết với đối phương hắn chỉ là một Thánh Cấp cường giả nhỏ nhoi, nói chuyện với hắn là sỉ nhục thân phận.

Trưởng lão Vô Chân Giáo nghe thế cười khẩy:

- Người biết thiếu chủ ta là ai không? Ngài coi trọng người mới giao dịch với người. Người dám không biết điều?

- Thiếu chủ Vô Chân?

Về mặt Lôi Kinh Thiên lạnh lùng:

- Vậy thì sao? Ta không giao dịch lẽ nào các người muốn cướp?

Ở đây là Vạn Bảo Vị Diện, hơn nữa ở trong thành dù là đệ tử của Cửu đại thần tông cũng không dám to gan làm vậy.

- Được rồi.

Trưởng lão Vô Chân Giáo chưa kịp nói tiếp thì thiếu chủ đột nhiên lên tiếng.

- Hắn đã không đồng ý thì chúng ta đi.

Trưởng lão kia khựng người rồi cung kính đáp vâng, lùi ra sau. Thiếu chủ Vô Chân Giáo dẫn chúng nhân rời đi nhưng khi đi qua Lôi Kinh Thiên thì mắt hắn loé hàn quang, tuy rất kín đáo nhưng Lôi Kinh Thiên vẫn nhận ra.

Nhìn bóng lưng bọn chúng rời đi, Lôi Kinh Thiên cười khẩy, hắn biết thiếu chủ Vô Chân Giáo sẽ không bỏ qua như vậy.

Nhưng hắn cũng chẳng bận tâm. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Ngay Bắc Thần Thần Tông hắn cũng không bận tâm hướng hồ một thiếu chủ Vô Chân Giáo? Tuy thế lực Vô Chân Giáo ở Xích Thành Tinh Vực rất lớn nhưng so với Bắc Thần Thần Tông thì còn kém xa.

Vô Chân Giáo chỉ xếp thứ hơn ba mươi trên hơn một nghìn Vị Diện của Xích Thành Tinh Vực.

Cách mỗi trăm năm Xích Thành Thành Phủ đều công bố danh sách một trăm Vị Diện hàng đầu Xích Thành Tinh Vực.

Sau khi bọn người Vô Chân Giáo rời đi, Lôi Kinh Thiên tiếp tục dạo phố lại mua được không ít linh dược, khoáng thạch. Giờ Ma Tộc sắp tấn công, Lôi Kinh Thiên phải luyện chế tiên đan, còn phải luyện chế đan dược khác, hơn nữa Lôi Kinh Thiên còn định luyện chế ối thủ hạ Thần Cấp một món vũ khí.

Sau một ngày dạo phố Lôi Kinh Thiên mới quay lại trang viện rồi uống thần đan tu luyện.

Trong một toà trang viện ở khu phía bắc thành, thiếu chủ Vô Chân Giáo sắc mặt bình tĩnh nhìn thủ hạ bẩm báo.

- Ô? Tiểu tử đó quen biết trưởng lão Vạn Thông thương hội Thang Tất?

Thiếu chủ Vô Chân Giáo có chút ngạc nhiên.

- Đúng vậy, thiếu chủ.

Vị trưởng lão đó đáp, sau khi điều tra hắn phát hiện không lâu trước trưởng lão Vạn Thông thương hội Thang Tất có gặp Lôi Kinh Thiên.

Không thể không nói, trưởng lão Vô Chân Giáo nhanh như vậy đã tra ra rằng Thang Tất từng gặp Lôi Kinh Thiên, thông tin cũng thật nhanh nhạy.

Thiếu chủ Vô Chân Giáo trầm ngâm nói:

- Sau khi gặp mặt thì sao?

- Sau khi gặp tiểu tử đó, Thang Tất đi dò hỏi tin tức về Tử Nguyệt Tinh Thạch, Thái Ngân Bí Tinh, Thái Mậu Tinh Thiết, Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết, Triều Dương Tịch Thiết.

Trưởng lão kia đáp.

-Ồ, Tử Nguyệt Tinh Thạch, Thái Ngân Bí Tinh?!

Thiếu chủ Vô Chân Giáo kinh ngạc.

- Vâng, theo thuộc hạ thấy, tiểu tử này chắc chắn là một khách hàng của Thang Tất, hơn nữa còn là khách quan trọng. Nếu không Thang Tất sẽ không đích thân đi gặp hắn. Hơn nữa chắc chắn là tiểu tử đó muốn mua mấy loại ka nên Thang Tất mới đi dò hỏi.

Trưởng lão kia phán đoán.

Thiếu chủ Vô Chân Giáo gật đầu.

- Thiếu chủ, từ đó có thể thấy hắn có không ít Cửu Dương Đan, ít nhất phải hàng triệu!

Trưởng lão kia cười.

Mỗi loại tài liệu kia đều rất đắt, hơn nữa Vạn Bảo Vị Diện từng bán Tử Nguyệt Tinh Thạch, giá cũng tương đương nhất phẩm linh mạch.

Bốn loại còn lại cũng tương đương vậy.

Từ đó có thể suy đoán, Lôi Kinh Thiên ít nhất phải có hàng triệu Cửu Dương Đan.

Thiếu chủ Vô Chân Giáo nghe vậy cười rất thoải mái:

- Điều tra được thân phận hắn chưa?

- Tạm thời chưa. Nhưng có thể khẳng định hắn không phải đệ tử nòng cốt của Cửu đại thần tông và Vực Chủ phủ.

Trưởng lão kia đáp.

- Vậy thì tốt.

Thiếu chủ nghe thế thì yên tâm, chỉ cần không phải đệ tử nòng cốt của những thế lực đó là không sao cả.

- Cho người theo dõi tên tiểu tử đó. Nếu hắn rời khỏi Vạn Bảo Vị Diện thì lập tức bẩm báo!

Thiếu chủ nói.

- Rõ, thiếu chủ!

- Đợi đã!

Khi trưởng lão kia chuẩn bị rời đi thì thiếu chủ đột nhiên nói:

- Điều tra tên hung thủ thế nào rồi?

Hung thủ mà hắn nói đến đương nhiên là kẻ đã giết năm người Bách Vân và cướp đi Thương Lan Thú.

Trưởng lão kia khựng lại rồi lưỡng lự nói:

- Tạm thời vẫn chưa có thông tin gì.

- Hừ.

Thiếu chủ hừ lạnh.

- Nỗ lực điều tra, nhất định phải tra ra cho ta!

Trưởng lão kia run rẩy đáp vâng.

269. Chương 269: Vạn Bảo Thần Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 269: Vạn Bảo Thần Tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thiếu chủ và trưởng lão Vu Chân Giáo không biết những gì mình nói đã bị Long Kinh Thiên nghe hết.

Ngồi trong trang viện, Long Kinh Thiên thu thiên nhĩ về.

Khách hàng quan trọng? Long Kinh Thiên thầm cười khẩy, nhưng đối phương đã cho Long Kinh Thiên hẳn là khách hàng quan trọng thì càng tốt.

Mấy ngày sau Long Kinh Thiên không hề rời khỏi trang viện mà ở trong nhà tu luyện.

Hôm nay, Long Kinh Thiên đang tu luyện thì bên ngoài có tiếng của trưởng lão Thang Tất:

- Chủ nhân.

- Vào đi!

Long Kinh Thiên dừng lại, nói.

Thang Tất cúi mình:

- Chủ nhân, có tin tốt. Đã có tin về năm loại tài liệu chủ nhân cần.

- Ồ.

Hai mắt Long Kinh Thiên sáng lên.

- Người đứng dậy nói.

- Vâng, chủ nhân.

Thang Tất đứng dậy, nói:

- Trong phủ của Vực Chủ có một vị trưởng lão hôm trước đến Vạn Thông bán một lô tài liệu, vừa hay trong đó có Thái Ngân Bí Tinh và Thái Mậu Tinh Thiết!

Nói đến đây Thang Tất lấy hai thứ đó ra.

Chỉ thấy hai mảnh tinh thiết, một lấp lánh ánh bạc như tinh thể, một mảnh đen tuyền, không phát sáng, chỉ như viên đá đen bình thường.

Chính là Thái Ngân Bí Tinh và Thái Mậu Tinh Thiết!

Long Kinh Thiên mừng rỡ, gật gù. Hai món này là đồ hiếm, cũng có phân phẩm chất cao thấp. Hẳn có thể nhận ra phẩm chất của hai miếng này rất tốt.

Long Kinh Thiên thu chúng vào Trấn Thiên Tháp, quay lại nhìn Thang Tất:

- Người làm rất tốt!

Nói rồi hất vung tay ban cho Thang Tất mười đạo thần khí tinh thuần.

- Đây là mười đạo thần khí tinh thuần.

Thang Tất đại hỷ:

- Tạ chủ nhân!

Long Kinh Thiên bảo hần đứng dậy rồi nói:

- Tử Nguyệt Tinh Thạch, Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết thì sao?

- Hồi bẩm chủ nhân, thuộc hạ dò hỏi được, nửa tháng nữa Vạn Bảo thương hội sẽ tổ chức hội bán đấu giá quy mô lớn. Trong đó có Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết.

Thang Tất nói đến đây hơi lưỡng lự:

- Chỉ là Tử Nguyệt Tinh Thạch...Tử Nguyệt Tinh Thạch...

- Cứ nói đi.

- Các hội đấu giá lớn không bán Tử Nguyệt Tinh Thạch, chỉ là thuộc hạ biết được, khi luyện chế bội kiếm Cửu Phụng Kiếm, tiểu thư của Vạn Bảo Thần Tông, Hứa Vũ Quân đã dùng rất nhiều Tử Nguyệt Tinh Thạch.

- Bội kiếm của tiểu thư của Vạn Bảo Thần Tông, Hứa Vũ Quân?

Long Kinh Thiên nhú mày.

Vạn Bảo thương hội đệ nhất thương hội Xích Thành Tinh Vực, kỳ thực là đệ nhất thần tông của Xích Thành Tinh Vực, thương hội của Vạn Bảo Thần Tông!

Đệ nhất thần tông, đệ nhất thế lực của Xích Thành Tinh Vực!

Ý của Thang Tất đương nhiên Long Kinh Thiên hiểu. Muốn có Tử Nguyệt Tinh Thạch thì chỉ còn cách đoạt lấy bội kiếm Cửu Phụng Kiếm của tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông, Hứa Vũ Quân.

- Tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông thực lực là gì?

Long Kinh Thiên trầm ngâm. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Thang Tất nghe thế trán toát mồ hôi lạnh, Long Kinh Thiên lại thật sự có ý đồ với bội kiếm của Hứa Vũ Quân?! Hần vội nói:

- Chủ nhân, Hứa Vũ Quân thực lực rất mạnh, là Cổ Thần hậu kỳ cường giả!

Long Kinh Thiên khựng người:

- Cổ Thần hậu kỳ cường giả?

- Đúng vậy, chủ nhân! Tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông được tôn là đệ nhất thiên tài tu luyện của Xích Thành Tinh Vực. Nàng ta có Tiên Thiên Đại Thần Thể, tu luyện cực nhanh, không đến trăm năm đã đạt tới Cổ Thần hậu kỳ!

Thang Tất nói tiếp.

- Hơn nữa bên cạnh nàng ta còn có Cổ Thần cường giả bảo vệ.

- Tiên Thiên Đại Thần Thể?!

Long Kinh Thiên bắt ngờ.

Tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông lại có Tiên Thiên Đại Thần Thể?

Priest Thiên Đại Thần Thể dù ở Thần Giới cũng rất hiếm gặp. Không ngờ ở một Vị Diện cấp thấp này lại có.

- Chủ nhân, thuộc hạ thấy chúng ta vẫn nên chờ thêm ít ngày, chưa biết chừng không lâu nữa sẽ có hội đấu giá bàn Tử Nguyệt Tinh Thạch.

Thang Tất thận trọng nói.

Ngay một số thiếu chủ trong phủ Vực Chủ Xích Thành Tinh Vực cũng không dám có ý đồ với bội kiếm của Hứa Vũ Quân. Hẳn nghĩ Long Kinh Thiên dù có mạnh hơn nữa, dù có thần bí khó lường hơn nữa thì cũng chỉ là đi tìm cái chết thôi.

- Được rồi, người không cần nói nữa.

Long Kinh Thiên xua tay. Nếu là lúc khác đương nhiên hẳn có thể đợi, nhưng Ma Tộc đã sắp tấn công, hẳn bắt buộc phải luyện chế Trấn Thiên Tháp lên tiên khí càng nhanh càng tốt, rồi thay đổi thời gian trong nó, nuôi trồng linh dược, luyện chế tiên đan.

Thang Tất thấy thế cũng không dám nói gì thêm.

- Hội đấu giá Vạn Bảo tổ chức ở thành nào?

Long Kinh Thiên hỏi.

Giờ hẳn phải lấy được Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết trước đã.

- Ở Vạn Bảo Thành.

Thang Tất đáp.

- Nhưng không phải ai cũng được vào, thuộc hạ đã lấy cho chủ nhân một tấm thiệp mời. Chỉ là...

- Chỉ là sao?

- Chỉ là...chỉ là...thiệp mời phổ thông nên...

Thang Tất nói.

- Không sao.

Long Kinh Thiên xua tay rồi cầm thiệp. Tấm thiệp này được luyện chế từ mấy chục loại khoáng thạch, cầm trong tay nhẹ như không có gì. Bên trên khắc trận pháp bằng thủ pháp đặc thù, rõ ràng là để tránh có kẻ luyện chế thiệp giả.

- Chủ nhân, Vạn Bảo Thành cách đây khá xa, giờ chúng ta đi luôn?

Thang Tất hỏi.

- Được, vậy đi luôn.

Long Kinh Thiên đứng dậy rồi cùng Thang Tất rời khỏi tử lâu, một lát sau rời khỏi thành.

Nhưng Long Kinh Thiên không để Thang Tất đi cùng mình. Thang Tất là trưởng lão Vạn Thông thương hội, đi cùng sẽ khiến người khác chú ý.

Long Kinh Thiên bảo hẳn tiếp tục dò hỏi về tin tức của Tử Nguyệt Tinh Thạch, nếu không có tin gì khác thì hẳn đành phải nghỉ cách từ chỗ tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông vậy.

Trước khi Thang Tất đi, Long Kinh Thiên đưa cho hẳn hai mươi lăm vạn Cửu Dương Đan. Dù sao thì Thái Ngân Bí Tinh và Thái Mậu Tinh Thiết không phải vật bình thường, dù là trưởng lão Vạn Thông thương hội nhưng hẳn cũng không thể lấy làm của mình được.

Sau khi rời khỏi thành, Long Kinh Thiên bay về hướng của Vạn Bảo Thành.

Vạn Bảo Thành tọa lạc tại trung tâm Vạn Bảo Vị Diện, nhưng với tốc độ của Long Kinh Thiên thì nửa tháng là tới nơi được.

Mười hai ngày sau, Long Kinh Thiên đến Vạn Bảo Thành.

Vạn Bảo Thành lớn gấp toà thành trước đến mấy lần, nhìn từ trên xuống Vạn Bảo Thành giống như một tiểu vương quốc.

Khi vào thành, thủ vệ đòi mười vạn Nguyên Dương Đan.

Long Kinh Thiên nộp rồi vào thành.

Bên trong thành đường phố rộng đến trăm trượng!

Trên đường, dòng người qua lại như thoi đưa, trên bầu trời thỉnh thoảng có thể thấy một số Cổ Thần cường giả phi hành,. Bên trong này chỉ cường giả từ Cổ Thần trở lên mới phi hành trên không, dù là Thần Cấp cường giả cũng chỉ có thể đi bên dưới.

270. Chương 270: Vạn Bảo Thành

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 270: Vạn Bảo Thành

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sau khi vào thành, Long Kinh Thiên trực tiếp đến thẳng tổng bộ của Vạn Bảo thương hội.

Hội đấu giá lần này tổ chức ở tổng bộ Vạn Bảo thương hội.

Vì còn ba ngày nữa nên Long Kinh Thiên cũng không vội, hần theo dòng người đến tổng bộ Vạn Bảo thương hội.

Dọc đường gặp một số loại thiên tài địa bảo Long Kinh Thiên cũng tiện tay mua.

Ba ngày sau hần đến tổng bộ Vạn Bảo thương hội.

Vạn Bảo thương hội tổ chức hội đấu giá, cường giả từ các Vị Diện đều tới, càng gần đến tổng bộ càng có nhiều người, những con đường quanh tổng bộ thật sự chật ních đến giọt nước cũng không lọt.

Tuy nhiên, dù có đông đúc nhưng không hề có hiện tượng tranh cãi ẩu đả. Từng có hai vị Cổ Thần cường giả tự tin vào thực lực của mình, đánh nhau trước tổng bộ, cuối cùng đều bị cường giả của Vạn Bảo thương hội kích sát ngay tại trận.

Từ đó về sau không còn ai dám gây rối trước Vạn Bảo thương hội nữa, ngay cả trong Vạn Bảo Thành cũng không có hiện tượng ẩu đả.

Khi Long Kinh Thiên tới trước tổng bộ Vạn Bảo thương hội thì đã có không ít người cảm thiệp mời vào trong. Nhưng điều khiến Long Kinh Thiên ngạc nhiên đó là trước khi vào hội trường đấu giá, hần đã thấy thiếu chủ Vu Chân Giáo.

Khi Long Kinh Thiên nhìn thấy hần thì hần cũng thấy Long Kinh Thiên.

- Thiếu chủ, không ngờ tên tiểu tử kia cũng tới tham gia!

Vị Thần Cấp trưởng lão phía sau thiếu chủ thấy Long Kinh Thiên thì ngạc nhiên.

Thiếu chủ Vu Chân Giáo ừm một tiếng, lúc này Long Kinh Thiên đã vào trong hội trường, hần nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên mà ánh mắt lấp lánh.

- Chúng ta cũng vào đi.

Khi Long Kinh Thiên vào trong rồi, hần và chúng nhân Vu Chân Giáo tiến vào.

Vì Long Kinh Thiên cầm thiệp phổ thông nên khi vào không có người dẫn đường. Hắn theo chúng nhân đến chỗ ghế ngồi phổ thông rồi chọn một vị trí kín đáo ngồi xuống.

Khi ngồi hẳn thấy trên thông đạo của hội trường có một vị trưởng lão của Vạn Bảo thương hội dẫn đường ấy người bọn Vu Chân Giáo đến chỗ khách quý ngồi.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Long Kinh Thiên, thiếu chủ Vu Chân Giáo quay sang nhìn, hai người nhìn nhau rồi thu ánh mắt về.

Càng ngày có càng nhiều người vào hội trường, những người được vào đây thường là các đại thể lực ở Xích Thành Tinh Vực, rất nhiều gia chủ, cường môn, giáo chủ, môn chủ bước vào trong sự tiền hô hậu ủng của thuộc hạ. Những người này phần lớn là Thần Cấp lục thất trùng.

Đến cuối cùng, cả hội trường chỉ tính riêng Thần Cấp lục, thất trùng cũng hơn một vạn.

Hơn một vạn Thần Cấp lục, thất trùng cường giả?!

Còn về Thánh Cấp thì nhiều không kể xiết.

Hội trường này rất rộng, sau khi được Thiên Thần cường giả cải tạo, có thể dung nạp vài chục vạn người.

Khi không còn ai vào nữa, không lâu sau một vị lão giả mặc phụ sức của Vạn Bảo thương hội tiến lên đài. Vị này là Cổ Thần cường giả, Cổ Thần cường giả chủ trì hội đấu giá, có thể thấy Vạn Bảo thương hội có thực lực thế nào.

- Không ngờ thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thương hội, Ngũ Thanh lại chủ trì!

- Xem ra hội lần này sẽ có đồ tốt đây!

Thấy lão giả đó bước lên, không ít gia chủ phía dưới ngạc nhiên.

Hội đấu giá của Vạn Bảo thương hội cũng có phân chia phẩm chất cao thấp. Đồ càng tốt thì thân phận người chủ trì càng cao. Lần này thái thượng trưởng lão Ngũ Thanh, một Cổ Thần trung kỳ cường giả chủ trì, điều đó có nghĩa là hội lần này sẽ có một số bảo bối hiếm có.

Có một lần hội đấu giá do một vị Thiên Thần cường giả chủ trì, bán một dòng thánh phẩm linh mạch!

Trước khi tổ chức hội tuy đã công bố một số vật phẩm sẽ bán, nhưng cũng có một số thứ không công khai.

Ví dụ như Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết mà Long Kinh Thiên cần. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo thương hội sau khi lên đài, trước tiên giới thiệu qua quy tắc rồi tuyên bố bắt đầu.

Món đầu tiên là một miếng Thiết Mộc.

Miếng Thiết Mộc hình giống như hắc thiết, rất cứng, là tài liệu thượng phẩm để luyện khí. Mỗi trăm năm mọc một mét. Miếng Thiết Mộc này dài hơn mười mét, vậy thì tuổi của nó hơn nghìn năm, giá khởi điểm là năm trăm vạn Nguyên Dương Đan.

Mới là giá khởi điểm mà đã năm trăm vạn Nguyên Dương Đan, hơn nữa đây là món đấu giá đầu tiên, thường thì càng về sau thì giá sẽ càng cao.

Nhưng tuy giá khởi điểm là năm trăm vạn Nguyên Dương Đan nhưng giờ vẫn rất nhiều người trả giá, cuối cùng một vị thái thượng trưởng lão của một đại gia tộc ở Cửu Trùng Vực mua với giá chín trăm vạn Nguyên Dương Đan.

Trong Xích Thành Tinh Vực, Cửu Trùng Vực cũng là Vực rất có thực lực.

Sau đó là một bông U Hải Lan Hoa.

Đây là tài liệu luyện đan, cũng rất nhiều người trả giá, nhưng cuối cùng chỉ bán với giá hơn tám trăm vạn.

Hết món này đến món khác được bán, cuối cùng cũng có một số khách quý tham gia trả giá.

Long Kinh Thiên ngồi đó nhìn chúng nhân trả giá, từ khi bắt đầu đến giờ đã bán hơn hai chục vật phẩm, nhưng không có cái nào gây chú ý cho hắn.

Hai món tài liệu Long Kinh Thiên cần thì vẫn chưa xuất hiện.

Điều kỳ lạ là thiếu chủ Vu Chân Giáo cũng không lên tiếng trả giá. Tuy chỗ khách quý có cấm chế ngăn cách nhưng với Long Kinh Thiên thì coi như không có.

Tình hình các vị khách quý Long Kinh Thiên đều nhìn thấy rõ ràng.

Lại bán thêm hơn chục món vật phẩm nữa, Ngũ Thanh nói:

- Tiếp theo là mười dòng nhất phẩm linh mạch, người bán yêu cầu bán cả mười dòng một lúc.

Mười dòng nhất phẩm linh mạch?

Tim Long Kinh Thiên rung lên, bất giác nhìn về phía thiếu chủ Vu Chân Giáo. Quả nhiên hắn ta bắt đầu chú ý, xem ra chính hắn là người bán rồi.

- Mười dòng nhất phẩm linh mạch, giá khởi điểm là một trăm vạn Cửu Dương Đan.

Ngũ Thanh nói:

- Bắt đầu trả giá.

Mười dòng nhất phẩm linh mạch, phẩm chất bình thường, mỗi dòng mười vạn Cửu Dương Đan.

Nhưng dù phẩm chất bình thường thì đó cũng là nhất phẩm linh mạch. So với những món trước thì có nhiều người trả giá hơn, rất nhanh giá đã nâng lên một trăm ba mươi lăm vạn!

- Một trăm năm mươi vạn!

Long Kinh Thiên lên tiếng.

Lập tức tất cả mọi người nhìn hắn, ngay một lúc tăng liền mười lăm vạn Cửu Dương Đan? Chúng nhân kinh ngạc.

- Thiếu chủ, tên tiểu tử đó!

Trong chỗ khách quý, trưởng lão đứng sau thiếu chủ Vu Chân Giáo nói.

Thiếu chủ Vu Chân Giáo gật đầu.

- Thiếu chủ, tên tiểu tử này dường như chắc chắn muốn có nhất phẩm linh mạch? Nếu không không thể nào đẩy giá lên ngay một trăm năm mươi vạn. Chi bằng chúng ta?

Trưởng lão cẩn thận nói.

Thiếu chủ Vu Chân Giáo hiểu ý của hắn, trầm ngâm một chút nói:

- Cũng được, nhưng đừng nâng quá cao.

- Vâng, thiếu chủ!

Trưởng lão kia đáp rồi nói lớn:

- Một trăm năm mươi hai vạn!

271. Chương 271: Tự Cho Mình Thông Minh

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 271: Tự mình thông minh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thấy Vô Chân Giáo nâng giá, Lôi Kinh Thiên thầm cười khẩy.

- Một trăm sáu mươi vạn.

Hắn vẫn ngồi đó, bình tĩnh trả giá.

Trưởng lão Vô Chân Giáo thấy quả nhiên Lôi Kinh Thiên lại nâng giá thì mừng hóm, nói với thiếu chủ Vô Chân Giáo:

- Thiếu chủ?

Thiếu chủ Vô Chân Giáo hàm tiếu gật đầu.

Theo kế hoạch của hắn thì bán cùng lúc mười dòng nhất phẩm linh mạch này với giá một trăm bốn mươi vạn đã là rất được rồi, trừ đi tiền thuế hắn còn khoảng một trăm hai mươi vạn.

Nhưng giờ Lôi Kinh Thiên đã hét lên đến một trăm sáu mươi!

Không thể không nói đây đúng là một sự kinh hỷ!

Không ngờ Lôi Kinh Thiên còn có nhiều Cửu Dương Đan hơn hắn tưởng.

- Một trăm sáu mươi hai vạn!

Trưởng lão Vô Chân Giáo được sự đồng ý của thiếu chủ, lại nâng giá tiếp.

Lúc này không còn ai hét giá nữa, vì mười dòng nhất phẩm linh mạch này nhiều nhất cũng chỉ đáng một trăm bốn mươi vạn.

Nhưng sau khi trưởng lão Vô Chân Giáo hét giá xong thì Lôi Kinh Thiên không hề có ý trả tiếp, hắn chỉ ngồi đó không có động tĩnh gì.

- Quý khách ở ghế số mười chín, một trăm sáu mươi vạn lần thứ nhất!

Lúc này, thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thương Hội Ngũ Thanh hô, mãi đến lần thứ ba thành giao, Lôi Kinh Thiên vẫn không lên tiếng.

Sắc mặt thiếu chủ Vô Chân Giáo tối sầm đến cực điểm. Hắn lại phải chi một trăm sáu mươi hai vạn để mua lại mười dòng nhất phẩm linh mạch của chính mình?!

Hắn vốn vì thiếu Cửu Dương Đan nên mới bán nhất phẩm linh mạch. Nhưng giờ không những không có Cửu Dương Đan mà lại còn mất một trăm sáu mươi vạn?!

Vô số đạo khí tức khủng bố đang dần tích tụ trong người hắn.

Trưởng lão Vô Chân Giáo sắc mặt tái nhợt, sợ hãi, rồi quỳ xuống:

- Thiếu chủ, thuộc...thuộc hạ...

Nhưng vừa nói đến đây thì hắn đã bị một chưởng đánh bay vào góc tường.

- Phế vật, tự mình thông minh!

Thiếu chủ Vô Chân Giáo lạnh lùng nhìn trưởng lão kia.

- Thiếu chủ, thuộc hạ có tội, thiếu chủ tha mạng, thiếu chủ tha mạng!

Trưởng lão kia bò dậy, sợ hãi dập đầu.

- Hừ, nể tình ngươi theo ta bao năm nay, lần này tha cho ngươi!

Thiếu chủ Vô Chân Giáo lạnh giọng nói.

- Tạ thiếu chủ! Tạ thiếu chủ!

Trưởng lão kia nghe thế mừng rỡ, dập đầu tạ ơn.

- Đúng dậy đi!

Thiếu chủ Vô Chân Giáo nói, rồi quay lại nhìn Lôi Kinh Thiên ở phía dưới, hai mắt loé sát ý:

- Tiểu tử, ngươi chọc tức ta. Vốn dĩ ta không thèm giết loại sâu kiến như ngươi, nhưng giờ ta đổi ý rồi. Ta sẽ tự tay giết ngươi!

Nói đến đây hai mắt hấn phòng hàn quang.

Hội đấu giá tiếp tục, sau nhất phẩm linh mạch là một vài vật phẩm khác, cuối cùng đến Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết.

Sau khi hai món đó được mang lên đài, Ngũ Thanh giới thiệu kỹ lưỡng, đưa giá khởi điểm rồi cho bắt đầu đấu giá.

Hai món này cũng bán chung, giá khởi điểm là ba mươi vạn Cửu Dương Đan.

Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết đều là vật quý hiếm, là tài liệu luyện khí vô thượng, Ngũ Thanh vừa nói bắt đầu thì có người hét: (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Bốn mươi vạn!

Rất nhiều gia chủ, thái thượng trưởng lão đều kinh ngạc nhìn sang.

- Là thái thượng trưởng lão của Hư Ảnh Môn, Trần Đồng!

Có người nhận ra người vừa hét giá, bất giác nói.

- Trần Đồng lần trước vượt Cổ Thần Kiếp thất bại nhưng không chết, nghe nói vũ khí bị kiếp lôi huỷ rồi. Chắc muốn dùng hai món kia luyện chế vũ khí mới.

- Cổ Thần Kiếp đâu có dễ mà vượt qua được. Dù có Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết luyện chế vũ khí cũng chưa chắc.

Lôi Kinh Thiên nghe mọi người nghị luận, nhìn về phía Trần Đồng.

Vượt Cổ Thần Kiếp thất bại mà không chết, thật hiếm có!

Thần Cấp cường giả vượt Cổ Thần kiếp thường chỉ có hai trường hợp, hoặc thành công hoặc chết!

Lôi Kinh Thiên quét thần thức rồi gạt đầu, thì ra là vậy, bên trong cơ thể Trần Đồng có phong ấn một luồng năng lượng cường đại. Hấn thất bại nhưng không chết có lẽ là nhờ vào sức mạnh này.

- Bốn mươi một vạn!

Không lâu sau khi Trần Đồng hét giá thì một giọng nói từ ghế khách quý vọng ra.

Lôi Kinh Thiên quay sang nhìn, vượt qua cấm chế thấy người vừa hét là một thanh niên mặc phục sức kỳ quái, khí tức bí ẩn, cũng giống thiếu chủ Vô Chân Giáo, là Cổ Thần cường giả!

- Bốn mươi lăm vạn!

Trần Đồng lại hét.

- Bốn mươi sáu vạn!

Người thanh niên kia hét giá.

Lần này Trần Đồng đắn đo một chút.

- Năm mươi vạn!

Nhưng cuối cùng hấn vẫn nghiêng răng.

- Năm mươi một vạn!

Thanh niên phục sức kỳ quái cũng không vội, mỗi lần tăng một vạn.

Trần Đồng lắc đầu từ bỏ, tuy muốn mua hai món kia nhưng năm mươi vạn Cửu Dương Đan đã là tất cả gia tài rồi.

- Năm mươi lăm vạn!

Lúc này một vị khách quý khác lên tiếng.

- Năm mươi sáu vạn!

Người thanh niên kia chau mày rồi hét.

Vị khách quý kia trầm mặc, cũng không đưa ra giá khác nữa, cả hội trường yên lặng. Hai món đồ kia dù có quý giá nhưng cũng chỉ đáng khoảng bốn mươi vạn, vượt qua năm mươi vạn thì người bình thường sẽ không ra giá tiếp nữa.

- Quý khách ở ghế số mười, năm mươi sáu vạn lần thứ nhất!

Ngũ Thanh quét mắt rồi hô, đến lần thứ hai thì đột nhiên có người nói:

- Một trăm vạn!

- Một...một trăm vạn?!

Tất cả mọi người đều giật mình.

Người vừa lên tiếng chính là Lôi Kinh Thiên.

Hắn có thể không cần mười dòng nhất phẩm linh mạch nhưng Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết thì hắn bắt buộc phải có.

Trong khu khách quý, thiếu chủ Vô Chân Giáo thấy Lôi Kinh Thiên tham gia trả giá thì hai mắt tối lại.

Sắc mặt của người thanh niên phục sức kỳ quái kia cũng không tốt, hắn không ngờ cuối cùng lại có người chen ngang như vậy, hắn lạnh băng nhìn Lôi Kinh Thiên.

- Một trăm vạn lần thứ nhất!

Ngũ Thanh kinh ngạc nhìn Lôi Kinh Thiên rồi bình tĩnh hô.

- Một trăm vạn lần thứ hai!

- Một trăm linh một vạn! truyện copy từ

Lúc này lại có người hô, nhưng không phải người thanh niên phục sức kỳ quái, cũng không phải khách quý nào mà là một lão giả tóc xám ngồi ở một góc nhỏ.

Lôi Kinh Thiên nhìn sang, lão giả đó cũng nhìn, ánh mắt hàm tiếu.

- Hai trăm vạn!

Lôi Kinh Thiên thản nhiên nói.

272. Chương 272: Thiên Phẩm Linh Mạch

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 272: Thiên phẩm linh mạch

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Hai trăm vạn?!

Nụ cười của lão giả tóc xám đông cứng.

Tất cả mọi người sững sờ.

Hai trăm vạn, có người bỏ ra hai trăm vạn để mua Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết!

Ngay thiếu chủ Vô Chân Giáo cũng không dám tin.

Hai trăm vạn Cửu Dương Đa chứ không phải hai trăm vạn Nguyên Dương Đan!

Hai trăm vạn Cửu Dương Đan, ngay thiếu chủ Vô Chân Giáo như hắn cũng khó lòng mà có được.

Cả hội trường lặng như tờ.

- Hai trăm vạn lần thứ nhất!

Một lúc sau, Ngũ Thanh sực tỉnh, hô.

Không ai có phản ứng gì.

- Hai trăm vạn lần thứ hai!

Vẫn không ai phản ứng gì.

Cuối cùng Lôi Kinh Thiên đã mua được hai món kia với giá hai trăm vạn Cửu Dương Đan.

Long Kinh Thiên vùng tay, chỉ thấy vô số viên Cửu Dương Đan bay ra rơi xuống đài tạo thành một ngọn núi Cửu Dương Đan!

Ngũ Thanh quét thần thức, không nhiều không ít, vừa đúng hai trăm vạn viên.

Rồi Ngũ Thanh phái hộ vệ đưa Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết tới cho Long Kinh Thiên. Mọi người trong hội trường nhìn với vẻ mặt quái dị.

Lúc này không ít người đã chú ý tới Long Kinh Thiên và thầm phán đoán thân phận của hắn.

Giống như thiếu chủ Vô Chân Giáo cũng khó lòng có ngay một lúc hai trăm vạn viên Cửu Dương Đan, thế nhưng một Thánh Cấp cường giả nhỏ bé như Long Kinh Thiên lại dễ dàng có được.

Long Kinh Thiên cũng không bận tâm ánh mắt của chúng nhân, cho dù Trấn Thiên Tháp chưa thăng cấp lên tiên khí thì Cổ Thần cường giả bình thường cũng khó lòng kích sát được hắn. Ở tình cầu không người hắn nấp đi bọn thiếu chủ Vô Chân Giáo cũng không phát hiện ra.

Đến khi có đủ tài liệu, luyện chế Trấn Thiên Tháp thành tiên khí, dù là Cổ Thần thất trùng đỉnh phong cũng không giết nổi hắn.

Đương nhiên, tuy sáu Cổ Thần cường giả bọn Tử Thiên Long Hoàng không ở cạnh hắn lúc này, nhưng hắn cũng có cách để họ trong thời gian ngắn đến bên hắn.

Long Kinh Thiên cất Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết vào Trấn Thiên Tháp, giờ chỉ còn Tử Nguyệt Tinh Thạch nữa thôi.

Hội đấu giá tiếp tục diễn ra.

- Vật phẩm tiếp theo là một dòng thiên cấp linh mạch.

Ngũ Thanh lên tiếng.

- Cái gì? Thiên phẩm linh thạch?!

- Là thiên phẩm linh thạch. Mấy trăm năm nay không xuất hiện thiên phẩm linh thạch rồi.

- Đồ tốt, đồ tốt! Ta nhất định phải có được nó!

Một viên đá dấy lên nghìn trùng sóng, phía dưới bỗng chốc trở nên náo động. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tất cả mọi người đều nhìn lên với vẻ mặt cuồng nhiệt.

Nhất phẩm linh mạch ở một số Vị Diện tuy rất quý nhưng vẫn có thể gặp ở một số hội đấu giá quy mô lớn ở Vạn Bảo Vị Diện. Nhưng thiên phẩm thì khác, thiên phẩm không đơn giản như mười dòng nhất phẩm linh mạch.

Nếu Cổ Thần cường giả không ngừng hấp nạp nhất phẩm linh mạch để tu luyện thì tốc độ sẽ nhanh hơn khoảng hai mươi phần trăm, nhưng có thiên phẩm linh mạch thì ít nhất nhanh hơn gấp đôi!

Ở thời Thượng Cổ, thần đan mà Chiến Thần luyện chế chính là dùng linh khí của thiên phẩm linh mạch để tẩy rửa tạp chất trong tài liệu. Ngoài ra, một gia tộc phong ấn một dòng thiên phẩm linh mạch dưới lòng đất, đệ tử trong gia tộc hấp nạp linh khí tu luyện thì chín mươi phần trăm sẽ đạt được lên Đệ Cấp!

Hồi đó khi Long Kinh Thiên vào Tam Tà Phong, phía dưới lòng hồ Tam Tà Phong phong ấn một dòng thiên phẩm linh mạch là Tam Sát Hàn Mạch, nhưng với thực lực của Long Kinh Thiên không thể phá được cấm chế của Thượng Cổ Tam Tà để lấy Tam Sát Hàn Mạch đi.

- Là thiên phẩm linh mạch!

Long Kinh Thiên rất ngạc nhiên khi thấy bán thiên phẩm linh mạch.

Thiên phẩm linh mạch cũng rất quan trọng với hắn, tác dụng của nó với việc tu luyện của hắn là không cần phải nói. Ngoài ra, khi luyện chế tiên đan, có thiên phẩm linh mạch thì phẩm chất tiên đan sẽ tốt hơn.

Hơn nữa, khi thăng cấp cho Trấn Thiên Tháp, nếu có linh khí của thiên phẩm linh mạch tẩy rửa tạp chất trong tài liệu thì khi Trấn Thiên Tháp thăng cấp uy lực sẽ càng mạnh hơn.

Bên trong khu khách quý.

Vẻ mặt của thiếu chủ Vu Chân Giáo cũng rất kích động.

- Thiếu chủ, nếu mau được thiên phẩm linh mạch thiếu chủ tu luyện chắc chắn sẽ lên một tầm ới.

Trưởng lão phía sau cung kính nói, thủ hạ khác cũng phụ họa.

Thiếu chủ Vu Chân Giáo gật đầu cười:

- Các người nói đúng.

Ở chỗ những người khách quý khác cũng tương tự, tất cả đều thề phải mua được thiên phẩm linh mạch.

Cả hội trường trở nên náo động.

Ngũ Thanh cũng không ngăn cản, phản ứng của mọi người mạnh mẽ như vậy cũng trong dự đoán, đừng nói là người tham gia, ngay chủ trì hội đấu giá là hắn cũng thấy động lòng với món thiên phẩm linh mạch này.

Chỉ là, nghĩ đến giá của nó thì hắn lắc đầu.

Một lát sau hắn gơ tay đè xuống để mọi người yên lặng.

Lúc này, một vị trưởng lão của Vạn Bảo thương hội lấy ra một cái không gian giới chỉ, Ngũ Thanh mở cấm chế, lập tức một làn sóng linh khí kinh người trào ra.

Chúng nhân như chìm vào biển linh khí, nhìn thì thấy bên trong không gian giới chỉ có một dòng linh mạch khổng lồ tựa thiên hà đang uốn mình, ánh lam quang lấp lánh mê người, lam quang không ngừng ngưng tụ giống như những tiểu tinh linh bé nhỏ.

Mọi người thấy thế càng kinh ngạc.

Dòng thiên phẩm linh mạch này ít nhất cũng là thiên phẩm trung giới.

- Dòng thiên phẩm linh mạch này có tên Lam Băng Linh Mạch, chắc hẳn mọi người cũng biết độ quý giá của thiên phẩm linh mạch, ta cũng không giải thích nhiều nữa.

Ngũ Thanh quét mắt nhìn rồi nói.

Ngừng một chút Ngũ Thanh nói tiếp:

- Giá khởi điểm của thiên phẩm linh mạch là một trăm hai mươi vạn Cửu Dương Đan. Giờ bắt đầu trả giá!

Khi Ngũ Thanh đưa ra giá khởi điểm thì tất cả cùng hít vào một hơi khí lạnh.

Tuy biết giá của nó sẽ rất cao nhưng mọi người vẫn kinh ngạc.

Một trăm hai mươi vạn chỉ là giá khởi điểm!

Lần trước Long Kinh Thiên mua Tử Lôi Bá Thiên Quyết ở Phong Vân thương hội giá khởi điểm chỉ là ba mươi vạn Cửu Dương Đan, nhưng đó cũng là vì bán ở Phong Vân thương hội, hơn nữa sự việc đột xuất nên giá mới thấp như vậy. Nếu mang đến Vạn Bảo thương hội thì tuyệt đối sẽ khác.

Nghe giá đầy vẻ mặt Long Kinh Thiên vẫn bình tĩnh.

Giờ cái hấn không thiếu nhất chính là Nguyên Dương Đan và Cửu Dương Đan.

Hắc Sư Thần Giới trên tay hấn ảm đạm không ánh sáng, bên trong chiếc nhẫn nhìn rất bình thường này có hơn tám mươi tỷ Nguyên Dương Đan và hơn sáu trăm triệu Cửu Dương Đan, còn cả hơn ba mươi vạn viên Thượng Cổ thần đan!

- Một trăm hai mươi một vạn!

Lúc này có người hét giá. Long Kinh Thiên nhìn sang thì chính là lão giả tóc xám vừa rồi cạnh tranh với hấn.

273. Chương 273: Không Ai Dám Tranh Với Ta

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 273: Không ai dám tranh với ta

- Một trăm hai mươi hai vạn!

Nhưng lão giả đó vừa dứt lời thì lại có người hét.

- Một trăm hai mươi ba vạn!

- Một trăm hai mươi lăm vạn!

Trong hội trường, tiếng trả giá vang lên không ngừng, dù mỗi lần chỉ tăng một hai vạn nhưng sau một lúc giá đã lên đến một trăm năm mươi vạn.

Trong chỗ khách quý ngồi không ai lên tiếng, từ này toàn những gia chủ, thái thượng trưởng lão ở bên ngoài trả giá.

- Một trăm sáu mươi vạn!

Cuối cùng, sau khi đến một trăm năm mươi lăm vạn, một người từ trong chỗ khách quý trả giá.

- Hai trăm vạn!

Ngay sau đó lại một người khác từ chỗ khách quý hô.

Hai trăm vạn?!

Chúng nhân kinh ngạc, những người ở bên ngoài vốn định trả giá tiếp bỗng ngừng lại.

Long Kinh Thiên nhìn thì người vừa hét hai trăm vạn chính là người thanh niên phục sức kỳ quái kia.

Long Kinh Thiên ngồi đó không trả giá.

Hắn biết chắc chắn giá của thiên phẩm lam tinh linh mạch này không chỉ như vậy, giờ có trả giá cũng vô ích.

- Hai trăm linh một vạn!

Cuối cùng thiếu chủ Vu Chân Giáo lên tiếng.

- Hai trăm mười vạn!

Chúng nhân khựng người, nhìn thì thấy lần này là lão giả tóc xám.

- Hai trăm năm mươi vạn!

Một khách quý hô.

- Hai trăm sáu mươi vạn!

- Hai trăm tám mươi vạn!

- Ba trăm vạn!

Từ trong chỗ khách quý không ngừng vọng ra tiếng trả giá, rất nhanh giá đã lên đến ba trăm vạn.

Ba trăm vạn!

Cái giá này khiến các gia chủ, thái thượng trưởng lão bên ngoài lắc đầu, chỉ có thể nhìn dòng thiên phẩm lam tinh linh mạch kia mà cảm thán. Ba trăm vạn, dù là siêu cấp thể lực cũng khó mà có được.

Ba trăm vạn, gần gấp ba lần giá khởi điểm rồi, hội trường nhất thời tĩnh lặng.

- Ba trăm hai mươi vạn!

Thiếu chủ Vu Chân Giáo gần như nghiến răng nói, nắm đấm siết chặt.

Ba trăm hai mươi vạn, gần đến cực hạn hắn có thể chịu được rồi!

Trước kia Vạn Bảo Vị Diện cũng từng bán thiên phẩm linh mạch, giá cũng chỉ hơn ba trăm vạn, nhưng giờ xem ra giá đang trên đà tăng, chắc không thể dừng lại ở hơn ba trăm vạn. Điều này khiến sắc mặt hắn rất khó coi.

- Ba trăm năm mươi vạn!

Thiếu chủ Vu Chân Giáo trả giá không lâu thì người thanh niên phục sức kỳ quái nâng liền ba mươi vạn.

Ánh mắt thiếu chủ Vu Chân Giáo lạnh băng nhìn về phía hắn.

Chỉ là, ngay sau đó đột nhiên có người nói:

- Ba trăm tám mươi vạn!

Ba trăm tám mươi vạn?!

Hàn quang trong mắt Vu Chân Giáo càng thêm bạo ngược.

Tất cả của hắn cũng chỉ có hơn ba trăm năm mươi vạn, ba trăm tám mươi vạn thì chắc chắn hắn và thiên phẩm lam tinh linh mạch không có duyên rồi!

Hắn nhìn thì thấy người vừa lên tiếng chính là Long Kinh Thiên.

- Lại là tên tiểu tử đấy!

Hai mắt hắn loé sát ý.

- Ba trăm tám mươi vạn. Tên tiểu tử đó sao có thể có nhiều Cửu Dương Đan như vậy?

Phải biết là Long Kinh Thiên vừa rồi đã dùng hai trăm vạn mua Tiên Thiên Hoàng Tinh Thiết và Triều Dương Tịch Thiết.

- Thiếu chủ! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Cổ Thần trưởng lão duy nhất phía sau thiếu chủ Vu Chân Giáo nói:

- Thân phận hần có lẽ không đơn giản, chúng ta vẫn nên?

Có năm sáu trăm vạn Cửu Dương Đan đâu thể là người đơn giản? Hơn nữa bên cạnh hần không có cường giả bảo vệ, có thể to gan như vậy trước mặt bao người?!

- Cái này bản thiếu chủ biết.

Thiếu chủ Vu Chân Giáo nói:

- Ta đã cho người điều tra, hần không phải đệ tử nòng cốt của Cửu đại thần tông hay phủ Vực Chủ, chỉ cần không phải là được rồi.

Hai mắt hần loé hàn quang.

Trưởng lão kia nhíu mày không nói gì.

Long Kinh Thiên dùng thiên nhĩ nên nghe hết những gì chúng nói, cười khẩy.

Khi Long Kinh Thiên hét ba trăm tám mươi vạn thì ở hội trường lại tĩnh lặng.

- Ba trăm tám mươi vạn lần thứ nhất!

Một lát sau Ngũ Thanh nhìn quanh, lên tiếng.

- Bốn trăm năm mươi vạn!

Đúng lúc đó, đột nhiên có người từ chỗ quý khách lên tiếng. Mọi người kinh hoàng, nâng liền bảy mươi vạn?!

Long Kinh Thiên nhìn thì chỉ thấy hai nữ nhân. Một người mặt trái xoan, một người mặt tròn. Người có gương mặt trái xoan đoan chính, thanh tú, cao quý; người mặt tròn thì lạnh lùng như băng sơn mỹ nhân. Long Kinh Thiên cũng chú ý tới ở hông hai người này có hai miếng ngọc bội khắc chữ cổ “Vực Phủ”.

- Người của Vực Chủ Phủ?

Long Kinh Thiên trầm nghĩ.

Ở Xích Thành Tinh Vực, thế lực lớn nhất là Vạn Bảo Thần Tông, nhưng đó là khi không tính Xích Thành Vực Chủ Phủ.

Theo Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu Băng, Băng Tuyết Cự Long mấy người họ, Xích Thành Vực Chủ Phủ thần bí khó lường, phủ chủ các đời đều là Thiên Thần cường giả, hơn nữa không phải Thiên Thần cường giả bình thường, bên dưới Vực Chủ Phủ là tám vị đại quân gia, mỗi vị thực lực đều chấn nhiếp bát hoang, quản lý các sự vụ lớn ở Xích Thành Tinh Vực.

Bên dưới tám đại quân gia là vô số cường giả và Vực Chủ Quân.

Từng có một Vị Diện động đến lợi ích của Xích Thành Vực Chủ Phủ, trong một đêm cả Vị Diện đã bị giết sạch sẽ không còn một ai!

Giết cả một Vị Diện cũng không có gì, nhưng giết trong một đêm thì quá khủng bố!

Lúc này, hai nữ tử ấy cũng nhìn xuống Long Kinh Thiên.

- Phần tử, tiểu tử kia đang nhìn chúng ta.

Nữ tử mặt trái xoan đột nhiên cười, chỉ Long Kinh Thiên nói.

- Hần không nhìn thấy chúng ta, muội quan tâm làm gì.

Nữ tử mặt tròn lạnh lùng nói.

- Cũng phải.

Nữ tử mặt trái xoan nói rồi quay lại nhìn lên đài, cười nói:

- Bốn trăm năm mươi vạn, chắc không ai cao hơn được nữa nhỉ? Lần này chúng ta mang nhiều Cửu Dương Đan như vậy, cũng đang buồn không có chỗ tiêu.

- Bốn trăm năm mươi vạn lần thứ nhất!

Lúc này, Ngũ Thanh hô.

Cả hội trường yên lặng.

Thiên phẩm linh giới tuy rất quý nhưng vượt qua bốn trăm vạn Cửu Dương Đan thì ít khi có người cạnh tranh tiếp, huống hồ là bốn trăm năm mươi vạn? Thử nghĩ xem bốn trăm năm mươi vạn Cửu Dương Đan đủ cho bao nhiêu Thần Cấp, Thánh Cấp cường giả tu luyện trong bao nhiêu năm?

- Bốn trăm năm mươi vạn lần thứ hai!

Ngũ Thanh lại hô.

- Năm trăm vạn!

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh lùng, lên tiếng.

Lập tức tất cả mọi người đều nhìn Long Kinh Thiên. Chúng nhân kinh ngạc, ngay cả Ngũ Thanh cũng phải nhìn hẩn.

Hai nữ tử của Vực Chủ Phủ cũng vậy.

- Không ngờ hẩn lại có nhiều Cửu Dương Đan như vậy.

Nữ tử mặt trái xoan cười.

- Nếu đã vậy thì ta phải lấy bằng được dòng thiên phẩm linh mạch này!

Nói đến đây, nàng nói lớn:

- Sáu trăm vạn!

Nói rồi nhìn về phía Long Kinh Thiên thị uy.

Ánh mắt ấy rõ ràng là đang nói. Chưa có thứ gì ta muốn mà không có được! Cũng chẳng mấy kẻ dám tranh với ta!

274. Chương 274: Thi Thể Của Cổ Thần Cường Giả

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 274: Thi thể của Cổ Thần cường giả

- Sáu trăm vạn!

Nữ tử mặt trái xoan vừa dứt lời thì mọi người ồ lên.

Sáu trăm vạn?!

Mọi người không phải kinh ngạc nữa mà là chấn kinh, nhìn về phía ấy với ánh mắt không dám tin.

Thiếu chủ Vu Chân Giáo và người thanh niên phục sức kỳ quái cũng chấn kinh như vậy.

Nữ tử đó cảm nhận ánh mắt của mọi người thì càng đắc ý, cầm đưa lên cao hơn.

Ngũ Thanh cũng sững sờ một lúc mới vực tỉnh, hô:

- Sáu trăm vạn, còn bị bằng hữu nào trả giá cao hơn không?

Cả hội trường tĩnh lặng.

Lúc này một số người vô tình hoặc hữu ý nhìn Long Kinh Thiên. Tuy phần lớn mọi người nghĩ Long Kinh Thiên sẽ không ra giá nữa nhưng trong lòng vẫn mong chờ hắn lên tiếng.

- Sáu trăm vạn lần thứ nhất!

Ngũ Thanh hô lớn.

Cả hội trường vẫn tĩnh lặng.

- Sáu trăm vạn lần thứ hai!

Ngũ Thanh lại hô, lần này hắn bắt giắc nhìn Long Kinh Thiên.

Nhưng Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt ngồi đó khiến Ngũ Thanh thầm lắc đầu, xem ra Long Kinh Thiên không có ý ra giá nữa rồi.

Nghĩ cũng phải, một Thánh Cấp cường giả lấy ra hai trăm vạn Cửu Dương Đan mua Triều Dương Tịch Thiết đã khiến mọi người đủ kinh ngạc rồi.

- Sáu trăm vạn lần thứ...

Khi Ngũ Thanh chuẩn bị hô lần thứ ba thì Long Kinh Thiên chậm rãi nói:

- Một nghìn vạn!

Ngũ Thanh dừng ở đó, tất cả mọi người vẻ mặt cứng đờ.

- Một...một...một nghìn vạn!

- Một nghìn vạn?!

Cả hội trường hít hà, có cả tiếng ho, có người sau khi chấn kinh thậm chí kích động đến mức nội thương.

Thiếu chủ Vu Chân Giáo nhìn Long Kinh Thiên.

Người thanh niên phục sức kỳ quái cũng nhìn Long Kinh Thiên.

Hai nữ tử Vực Chủ Phủ cũng mở to mắt nhìn Long Kinh Thiên.

Tất cả mọi người đều nhìn Long Kinh Thiên, ngay Ngũ Thanh cũng nhất thời quên mất mình đang chủ trì hội đấu giá.

- Các...các ngươi vừa nghe...có phải cũng là một...một nghìn vạn?

Thiếu chủ Vu Chân Giáo cổ họng khô rang hỏi chúng thủ hạ. Tuy cố gắng giữ bình tĩnh nhưng giọng vẫn không khỏi run rẩy.

- Vâng...đúng vậy. Thiếu chủ, một nghìn...một nghìn vạn!

Cổ Thần trưởng lão đáp, hắn cũng không thể giữ được bình tĩnh.

Không ai có thể giữ bình tĩnh được.

Một nghìn vạn...một nghìn vạn Cửu Dương Đan là bao nhiêu?! Đường như chúng nhân nhìn thấy một dòng đan hà khổng lồ được hình thành từ Cửu Dương Đan, một dòng đan hà khổng lồ có thể nhấn chìm một toà thành nhỏ.

Không ai lên tiếng.

Cả hội trường rơi vào sự chấn kinh cực mạnh.

- Xin hỏi vị huynh đệ đây. Ngươi xác định muốn dùng một nghìn vạn Cửu Dương Đan mua thiên phẩm lam tinh linh mạch?

Một lúc lâu, Ngũ Thanh mới hỏi.

Ngay hần cũng không nhận ra xưng hô của mình với Long Kinh Thiên đã thay đổi.

Huynh đệ?

Một Thánh Cấp cường giả được một Cổ Thần cường giả gọi là huynh đệ là cực kỳ hiếm có, cũng là một vinh hạnh đặc biệt. Đương nhiên đây là với người khác mà nói.

Long Kinh Thiên nghe thế vẻ mặt vẫn bình tĩnh: (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Đúng vậy.

Ngũ Thanh hít vào một hơi, thu ánh mắt về, nhưng trong lòng vẫn không thể bình tĩnh.

Một nghìn vạn Cửu Dương Đan!

Rõ ràng là hần cũng bị dọa chết khiếp rồi.

Một nghìn vạn Cửu Dương Đan, dù là một đại gia tộc tích lũy vạn năm cũng không thể có gia tài khổng lồ đó.

- Một nghìn vạn Cửu Dương Đan, còn ai ra giá cao hơn không?

Khi bình tĩnh được một chút, Ngũ Thanh nhìn quanh, dừng lại chỗ hai nữ tử Vực Chủ Phủ, nói.

Không ai lên tiếng, mãi đến khi Ngũ Thanh lên tiếng thì phần lớn mọi người vẫn chưa tỉnh lại.

Nữ tử mặt trái xoan kia sau khi bất ngờ thì nhìn Long Kinh Thiên với ánh mắt giận dữ. Nàng không ngờ một Thánh Cấp cường giả lại dám tranh giành với nàng!

Hơn nữa giá mà Long Kinh Thiên đưa ra vừa hay vượt qua cực hạn của nàng, vì lần này nàng chỉ mang hơn chín trăm vạn Cửu Dương Đan.

Vốn dĩ trước đó nàng tin chắc thiên phẩm linh mạch sẽ về tay chính vì cho rằng không ai có thể đưa ra được chín trăm vạn.

Nhưng bây giờ thì sao?

- Được rồi, Nhã Nhi, một dòng thiên phẩm linh mạch mà thôi, không cần phải nổi giận với một tên Thánh Cấp nô tài.

Nữ tử mặt tròn lạnh lùng nói.

Trong Vực Chủ Phủ, Thánh Cấp cường giả chỉ là một nô tài.

Chỉ có Thần Cấp cường giả mới được làm hộ vệ.

Nộ khí của nữ tử mặt trái xoan mới giảm một chút, nhưng trong lòng vẫn hậm hực, rồi nàng vung tay, một hắc y lão giả hiện ra từ hư không:

- Tiểu thư có gì phân phó?

- Điều tra cho ta lai lịch tên tiểu tử kia.

Nàng nói.

- Vâng, tiểu thư.

Hắc y lão giả lại biến mất.

- Một nghìn vạn lần thứ nhất!

Trên đài, Ngũ Thanh hô.

- Một nghìn vạn lần thứ hai!

- Một nghìn vạn lần thứ ba!

Cuối cùng dòng thiên mạch lam tinh linh mạch đã được Long Kinh Thiên mua với giá một nghìn vạn.

Long Kinh Thiên vung tay, từng núi đan xuất hiện trên đài, không ít không nhiều hơn, mười ngọn, mỗi ngọn một trăm vạn Cửu Dương Đan!

Nhìn mười ngọn núi Cửu Dương Đan, chúng nhân nhất thời không thể rời mắt đi chỗ khác.

Đó là một nghìn vạn Cửu Dương Đan đó!

Một lúc sau, Ngũ Thanh thu ánh mắt về, cho trưởng lão Vạn Bảo thương hội đưa thiên phẩm lam tinh linh mạch đến cho Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cất vào Trấn Thiên Tháp.

- Tiếp theo là năm thi thể Cổ Thần!

Ngũ Thanh nói.

Năm thi thể của Cổ Thần!

Chúng nhân vừa nghe thì lập tức lại xao động, tất cả chuyển ánh mắt từ Long Kinh Thiên lên đài.

Ở Xích Thành Tinh Vực, tuy đứng đầu là Thiên Thần cường giả nhưng có rất ít người, cả Xích Thành Tinh Vực số lượng cũng không quá hai bàn tay.

Dưới Thiên Thần chính là Cổ Thần cường giả rồi.

Ở đây, khoảng cách giữa gia tộc có và không có Cổ Thần cường giả là một trời một vực.

Giá trị của thi thể Cổ Thần cường giả tuy không bằng Thiên Thần cường giả nhưng cũng rất quý đối với thế lực các phương.

Nếu có thi thể Cổ Thần cường giả, dùng bí pháp luyện chế thành khôi lỗi, thực lực tuy không bằng lúc sống nhưng cũng rất mạnh.

Ngũ Thanh mở cấm chế của một cái không gian giới chỉ, lập tức năm luồng uy lực toả ra từ bên trong.

Tuy chỉ là năm cỗ thi thể nhưng khí tức của Cổ Thần cường giả vẫn gây áp lực với một số Thánh Cấp.

275. Chương 275: Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 275: Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ

- Năm cỗ thi thể Cổ Thần này trước khi chết đều là Cổ Thần trung kỳ cường giả, thi thể vẫn còn hoàn chỉnh, là tài liệu rất tốt để luyện chế khôi lỗi.

Ngũ Thanh nói.

- Hẳn là các vị đã biết Cổ Thần cường giả luyện chế thành khôi lỗi sẽ có thực lực thế nào rồi.

- Giờ bắt đầu đấu giá, năm cỗ thi thể Cổ Thần, giá khởi điểm hai trăm vạn Cửu Dương Đan.

Ngũ Thanh nói xong nhìn xuống đợi mọi người ra giá. Nhưng một lúc lâu chẳng ai lên tiếng.

Thi thể Cổ Thần cường giả tuy có thể luyện chế thành khôi lỗi, thực lực rất mạnh nhưng thủ pháp luyện chế thì rất khó!

Thường chỉ có một số siêu cấp thế lực mới luyện chế được. Nhưng với những siêu cấp thế lực thì họ thà bỏ ra hai trăm vạn Cửu Dương Đan mua linh mạch, đan dược còn hơn.

Vì họ không thiếu Cổ Thần cường giả.

Một số gia tộc nhỏ thì không thể luyện chế, hơn nữa hai trăm vạn không phải con số nhỏ, vì thế nhất thời không ai ra giá.

- Hai trăm linh một vạn!

Một lát sau, từ trong chỗ khách quý có người nói.

- Hai trăm linh năm vạn!

Không lâu sau lại người khác lên tiếng.

Long Kinh Thiên nhìn thì là lão giả tóc xám ở góc kia.

- Hai trăm mười vạn!

Người khách quý kia lại ra giá.

- Hai trăm hai mươi vạn!

Lão giả tóc xám kia tiếp tục, dứt lời thì hội trường lại yên tĩnh.

- Hai trăm hai mươi vạn, còn ai ra giá cao hơn không

Không thấy ai lên tiếng, Ngũ Thanh nhíu mày nói.

Hai trăm hai mươi vạn, cái giá này kém quá xa so với hấn dự liệu.

- Ba trăm vạn!

Lúc này Long Kinh Thiên lên tiếng.

Ba trăm vạn!

Mọi người lại nhìn sang Long Kinh Thiên, giờ hấn thực sự đã trở thành tâm điểm chú ý của cả hội trường rồi.

- Bốn trăm vạn!

Nhưng Long Kinh Thiên vừa dứt lời thì nữ tử mặt trái xoan lên tiếng.

Long Kinh Thiên trầm lắng đầu, hấn biết đối phương không thật sự cần năm cỗ thi thể này mà chỉ là muốn tranh giành với hấn mà thôi. Vì trước đó hấn là làm nàng mất mặt.

Thấy vậy Long Kinh Thiên không ra giá nữa.

Tuy hấn không bận tâm mấy trăm vạn Cửu Dương Đan nhưng cũng không nhất thiết phải tranh giành năm cỗ thi thể đó, với Long Kinh Thiên có thể có hoặc không.

Cuối cùng năm cỗ thi thể Cổ Thần được nữ tử mặt trái xoan mua.

Thấy Long Kinh Thiên “thua” nữ tử mặt trái xoan được xả giận không ít.

Ngũ Thanh thấy năm cỗ thi thể Cổ Thần bán được giá bốn trăm vạn mới thở phào rồi nói:

- Vật phẩm đầu giá tiếp theo một khúc gỗ kỳ quái mà thái thượng trưởng lão thương hội bọn ta có được từ Bạo Loạn Tinh Vực.

Lúc này, một vị trưởng lão Vạn Bảo thương hội đưa lên một khúc gỗ đen sì.

Khúc gỗ không lớn, chỉ hơn một mét, to bằng cánh tay.

Mọi người nghi hoặc nhìn khúc gỗ, vì chỉ nhìn bề ngoài thì nó chẳng có gì đặc biệt, cũng chẳng có linh khí.

Nhưng Long Kinh Thiên thấy nó thì tinh quang loé lên trong mắt.

- Đó là...

Trong lòng hấn nổi sóng.

Có thể người khác không biết nhưng sao có thể thoát được nhãn quang của Long Kinh Thiên.

Khúc gỗ này chính là cành của Hỗn Độn Ngũ Lô Thụ, một loại kỳ thụ. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hỗn Độn Ngũ Lôì Thụ là thiên địa bảo thụ, nói một cách không hề khoa trương, dù là Thiên Tôn nhìn thấy cũng phải động tâm. Hỗn Độn Ngũ Lôì Thụ có thể ngưng kết Ngũ Lôì Quả, Ngũ Lôì Quả chứa trong nó các loại Tiên Thiên Lôì Nguyên Lực, có tác dụng rất tốt để tôi luyện bản thể.

Dù trong lòng nổi sóng nhưng Long Kinh Thiên vẫn tỏ ra bình tĩnh.

- Khúc gỗ này tuy thương hội bọn ta không phán đoán ra thuộc loại gì, nhưng các phẩm kiểm sư đều nhất trí phán đoán ít nhất nó là thứ thuộc thời Viễn Cổ!

Lúc này Ngũ Thanh nói.

- Cái gì? Thuộc thời Viễn Cổ?

- Ít nhất là thời Viễn Cổ?

Cả hội trường xôn xao.

Thượng Cổ, vài chục vạn năm, Viễn Cổ thì mấy nghìn vạn năm trước rồi!

Thứ của mấy nghìn vạn năm trước mà vẫn còn đến giờ, riêng điều đó đủ cho thấy khúc gỗ kia bất phàm!

Thật ra, tuy Vạn Bảo thương hội biết ít nhất khúc gỗ kia ít nhất thuộc thời Viễn Cổ, chắc chắn là bất phàm nhưng hiềm nỗi dùng bất cứ cách nào cũng không thể khiến nó hồi phục sinh cơ.

Cũng có nghĩa là khúc gỗ này là khúc gỗ chết!

Chỉ là một khúc gỗ đã chết, không còn chút sinh cơ nào!

Giữ lại cũng vô ích nên Vạn Bảo thương hội mới mang ra đấu giá.

Một lát sau cũng có một số người hiểu ra điều này.

- Mọi người cũng biết, ở thời Viễn Cổ, dù là một viên đá cũng là bảo vật, khúc gỗ này có lẽ là cành của một loại thần thụ nào đó.

Ngũ Thanh nói tiếp.

- Giá khởi điểm của nó là năm trăm vạn Cửu Dương Đan. Bắt đầu đấu giá!

Năm trăm vạn?

Tất cả mọi người đông cứng.

Năm trăm vạn không phải mức đại thể lực bình thường có thể chịu nổi.

Rất lâu, rất lâu không ai lên tiếng.

Nhưng Ngũ Thanh cũng không vội, khúc gỗ này ít nhất từ thời Viễn Cổ, chắc chắn sẽ có người ra giá.

Long Kinh Thiên ngồi đó không nói, tuy hẳn phải có Hỗn Độn Ngũ Lôì Thụ nhưng cũng không vội.

- Năm trăm mười vạn!

Từ chỗ khách quý có tiếng nói. Long Kinh Thiên nhìn thì thấy là người thanh niên phục sức kỳ quái.

Sau khi hắn lên tiếng cả hội trường lại yên lặng.

Ngũ Thanh cũng không thúc giục.

- Năm trăm năm mươi vạn!

Một lát sau lại có khách quý lên tiếng.

- Năm trăm sáu mươi vạn!

Một người khác ra giá, cái giá thể này cũng chỉ những siêu cấp thể lực ở chỗ khách quý mới ra được.

- Năm trăm bảy mươi vạn!

- Sáu trăm vạn!

Người thanh niên phục sức kỳ quái ra giá.

Sáu trăm vạn, hội trường lại yên lặng.

- Sáu trăm vạn, còn vị bằng hữu nào ra giá cao hơn không?

Ngũ Thanh nói, quét mắt nhìn xung quanh, dừng lại ở chỗ Long Kinh Thiên lâu hơn một chút.

Khi Ngũ Thanh đưa mắt sang chỗ khác thì Long Kinh Thiên lên tiếng.

- Tám trăm vạn!

Chúng nhân lại xao động.

- Tiểu tử này rốt cuộc lai lịch thế nào mà nhiều Cửu Dương Đan vậy?

Nữ tử mặt trái xoan vừa kinh ngạc vừa nghi hoặc nói.

276. Chương 276: Viên Tinh Hạch Này Là Của Ta!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 276: Viên tinh hạch này là của ta!

xem tại

Nữ tử mặt tròn cũng nghi hoặc nhìn Long Kinh Thiên, thần sắc lạnh lùng có chút thay đổi.

- Thật đáng hận. Lần này chúng ta không mang nhiều Cửu Dương Đan, nếu không hẳn mua thứ gì thì ta mua thứ đó xem tiểu tử hẳn rất cuộc có bao nhiêu Cửu Dương Đan.

Nữ tử mặt trái xoan hậm hực nói.

- Tám trăm vạn lần thứ nhất!

Lúc ấy, Ngũ Thanh lên tiếng.

- Phần tỷ, hay là chúng ta bảo Trần đại tổng quản đưa đến một nghìn vạn Cửu Dương Đan đến.

Nữ tử mặt trái xoan nói.

Nữ tử mặt tròn lắc đầu:

- Như vậy sẽ rất gây chú ý, hơn nữa cũng không cần thiết. Khúc gỗ đó tuy là vật từ thời Viễn Cổ nhưng có lẽ chẳng phải thứ gì tốt. Nếu không Vạn Bảo thương hội sẽ không mang ra bán.

- Nhưng muội rất chướng mắt khi tiểu tử đó mua.

Nữ tử mặt trái xoan nói.

Nữ tử mặt tròn ngạc nhiên.

Nữ tử mặt trái xoan thấy vẻ mặt ngạc nhiên kia thì khựng lại:

- Phần tỷ, sao lại nhìn muội với nét mặt đó?

Nữ tử mặt tròn nửa cười nửa không:

- Nhã Nhi, hôm nay muội không giống bình thường.

Nữ tử mặt trái xoan có phần tức giận:

- Cái gì mà không giống bình thường? Muội vốn vẫn vậy.

- Tám trăm vạn lần thứ hai!

Ngũ Thanh lại hô.

- Chín trăm vạn!

Đúng lúc ấy, một giọng nói có chút khàn khàn vang lên, mọi người khựng lại, Long Kinh Thiên và tất cả cùng nhìn sang.

Giọng nói vọng ra từ ghế khách quý số một. Long Kinh Thiên dùng thiên nhãn nhìn thấy một người trung niên mặc tinh bào. Trên tinh bào vẽ vô số ngôi sao y như thật, từ người hắn toả ra một luồng tinh thần lực dồi dào.

Long Kinh Thiên nheo mắt.

Người này là Thiên Thần cường giả!

Đây là lần đầu tiên sau khi trùng sinh Long Kinh Thiên gặp Thiên Thần cường giả.

Lúc ấy, người trung niên kia cũng nhìn lại, tuy chỉ là một cái nhìn bình thường nhưng uy lực cuốn cuộn như trọng sơn áp đảo về phía Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cười khẩy.

Áp lực này với người khác có thể có tác dụng chứ với hắn thì...

- Một nghìn vạn!

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh, quay lại nói.

- Hửm?

Người trung niên kia dường như không ngờ Long Kinh Thiên lại không hề gì trước áp lực của mình, hai mắt đầy vẻ kinh ngạc, rồi cười:

- Hắn ta thật thú vị!

Trước đó tuy hắn có thị uy một chút nhưng cũng không có ác ý gì.

- Một nghìn một trăm vạn!

Người trung niên kia quay lại ra giá.

- Một nghìn hai trăm vạn!

Long Kinh Thiên nói.

- Một nghìn ba trăm vạn!

- Một nghìn bốn trăm vạn!

Cả hội trường chỉ có tiếng của Long Kinh Thiên và người trung niên kia.

Lúc này tất cả mọi người đều nín thở, có người thậm chí còn căng thẳng một cách khó hiểu.

Hai người Long Kinh Thiên nâng giá càng cao, mọi người càng ngày càng chấn kinh, mắt thiếu chủ Vu Chân Giáo mở càng to, hắn cũng không thể che giấu được sự chấn kinh.

Lúc này, ánh mắt hắn nhìn về Long Kinh Thiên bất giác đã thay đổi.

Khi một người có gia tài ở mức kinh người thì cũng khiến người khác thấy sợ hãi. Vì khi có gia tài kinh người, đó cũng là biểu hiện của một loại thể lực.

Ví như gia tài kinh người như Long Kinh Thiên có thể đến một số thương hội thuê một lượng lớn Cổ Thần cường giả làm hộ vệ.

- Hai nghìn vạn!

Khi người trung niên kia hét lên một nghìn chín trăm thì Long Kinh Thiên cũng hét hai nghìn.

Hắn cũng nâng giá lên thật cao ngay mà cứ từng trăm một như đối phương. Nhưng dù vậy cũng đủ khiến mọi người chấn kinh. Mỗi lần tăng một trăm vạn Cửu Dương Đan!

Người trung niên kia ban đầu cạnh tranh với Long Kinh Thiên với tâm thái chơi đùa một chút, nhưng giờ về mặt bình tĩnh của hắn không còn nữa.

Hai nghìn vạn!

Với Thiên Thần cường giả như hắn đó cũng không phải con số nhỏ, mà Long Kinh Thiên lại chỉ là một Thánh Cấp nhỏ nhoi mà có hai nghìn vạn?

Hắn ta nhú mày.

Hắn đang nghĩ có tiếp tục chơi nữa không. Hai nghìn vạn hắn vẫn có nhưng khúc gỗ đó có đáng không?

- Hai nghìn vạn lần thứ nhất!

Sau một lúc lâu im lặng, Ngũ Thanh hít sâu một hơi, hô lên, chỉ là giọng nói hơi run run. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hai nghìn vạn, giống như một ngọn núi đè lên lưỡi hắn vậy.

Tuy là thái thượng trưởng lão Vạn Bảo thương hội nhưng đây là lần đầu tiên hắn bán ra một vật phẩm giá hai nghìn vạn.

Khi hô đến lần thứ hai, sắc mặt người trung niên kia sáng tối bất định, cuối cùng lắc đầu từ bỏ.

Cuối cùng trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Long Kinh Thiên đã mua khúc gỗ Viễn Cổ kia với giá hai nghìn vạn Cửu Dương Đan.

Long Kinh Thiên trả hai nghìn vạn Cửu Dương Đan xong, Ngũ Thanh cho người đưa khúc gỗ đến cho hắn. Nhìn khúc gỗ đen trong tay, hắn lấy lại bình tĩnh.

Hỗn Độn Ngũ Lô Thụ, cuối cùng cũng vào tay mình!

Nếu ở Tiên Giới, một cành của Hỗn Độn Ngũ Lô Thụ đâu chỉ là hai nghìn vạn thượng phẩm tiên đan!

Đừng nói là hai nghìn vạn, có hai trăm tỷ cũng không mua được.

Tiên đan có thể luyện chế nhưng Hỗn Độn Ngũ Lô Thụ thì có thể gặp mà không thể cầu, không phải cứ có tiên đan là mua được.

Long Kinh Thiên cất Hỗn Độn Ngũ Lô Thụ vào trong Trấn Thiên Tháp.

Tuy cành Hỗn Độn Ngũ Lô Thụ này không còn sinh cơ nhưng Long Kinh Thiên vẫn có cách khiến nó hồi phục và tiếp tục sinh trưởng, trở thành Hỗn Độn Ngũ Lô Thụ.

Vì hắn có tiên thiên linh thể là Tiên Thiên Tứ Nhưỡng.

- Sau đây là vật phẩm cuối cùng

Ngũ Thanh lên tiếng.

Vật phẩm cuối cùng.

Hội đấu giá luôn để món quý nhất ở cuối cùng.

Long Kinh Thiên không kìm được nhìn lên đài.

Ngay cả người trung niên kia cũng ngồi thẳng lên.

Nhưng Ngũ Thanh không nói tiếp mà ngừng lại một vị trưởng lão khác lên đài, thận trọng đặt một cái không gian giới chỉ lên bàn.

Một người nhìn kỹ có thể nhận ra chiếc nhẫn này màu đỏ sẫm, nó được luyện chế từ Hoả Lưu Thạch hiếm có.

Trước sự chú ý của tất cả mọi người, Ngũ Thanh chậm rãi mở cấm chế của chiếc nhẫn. Ngay lập tức, một làn sóng lửa xung thiên, tất cả rơi vào biển dung nham.

Ngay những khách quý ở bên trong cấm chế cũng cảm nhận được nhiệt độ kinh người.

- Đó là?

Mọi người chần kinh nhìn chiếc nhẫn trên bàn.

Chỉ thấy trong chiếc nhẫn ấy có một vật thể hình tròn đỏ rực như vàng mặt trời.

Quả cầu này đỏ rực như mặt trời, toả ra ánh sáng chói lòà, nhưng bên trong lại có từng trận tinh thần nguyên lực hùng hồn.

- Đó là tinh hạch?

Tất cả mọi người trở mắt.

- Đúng vậy, là tinh hạch!

Ngũ Thanh cười nói. Tất cả không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

- Tinh hạch!

- Không ngờ là tinh hạch!

Người trung niên kia cũng đứng phắt dậy.

Long Kinh Thiên cũng ngạc nhiên không ít.

Trong vũ trụ mênh mông, có những tinh cầu biến dị, sâu bên trong tinh cầu thai nghén một loại sinh mệnh tinh thể. Khi sinh mệnh tinh thể được sinh ra nó sẽ không ngừng hấp nạp, thôn phệ mọi sức mạnh sinh mệnh, tất cả nguyên khí, linh khí trên tinh cầu.

Sinh mệnh tinh thể không ngừng to lên.

Sau mấy chục, mấy trăm vạn năm sau, tất cả sinh mệnh lực, nguyên khí, linh khí của tinh cầu bị hút cạn, nổ tung, biến mất, chỉ còn lại sinh mệnh tinh thể.

Lúc đó sinh mệnh tinh thể gọi là tinh hạch!

Có thể nói tinh hạch là đan hạch nén toàn bộ sinh mệnh lực, nguyên khí, linh mạch của tinh cầu, mức độ quý giá của nó không nói cũng biết.

Nhưng trong một vạn tinh vực, một trăm vạn năm cũng chưa chắc sinh ra được một viên tinh hạch.

Đương nhiên tinh hạch cũng có chia phẩm chất cao thấp, tinh vực với những Vị Diện cấp thấp như Xích Thành Tinh Vực thì phẩm chất tinh hạch sinh ra sẽ không cao. Nhưng dù vậy, nếu thôn phệ được viên tinh hạch này, luyện hoá nó thì chắc chắn Long Kinh Thiên sẽ đột phá không ngừng.

- Tinh hạch! Là Tinh hạch! Thứ này vạn năm cũng khó gặp!

Nữ tử mặt trái xoan vẽ mặt kích động.

- Giờ muội bảo Trần đại quân gia đưa tới hai nghìn vạn, không, ba nghìn vạn Cửu Dương Đan!

Lần này nữ tử mặt tròn không phản đối.

Một lúc lâu sau, Ngũ Thanh gơ tay ra hiệu ọi người yên lặng.

- Giá khởi điểm của viên tinh hạch này một nghìn năm trăm vạn.

Trước sự chú ý của mọi người, Ngũ Thanh chậm rãi đưa ra cái giá kinh người.

Một nghìn năm trăm vạn, đúng là quá kinh người, mà đó mới chỉ là khởi điểm.

Nhưng ngay lập tức, người trung niên kia đã nói lớn:

- Ba nghìn năm trăm vạn! Viên tinh hạch này là của ta!

Ở tinh vực cấp thấp như Xích Thành Tinh Vực này thì có rất ít thứ có thể cho Thiên Thần cường giả tu luyện, nhưng viên tinh hạch này thì rất có tác dụng với Thiên Thần cường giả.

Ba nghìn năm trăm vạn!

Cái giá của người trung niên kia đưa ra vang vọng trong tai tất cả mọi người.

Ngay Ngũ Thanh cũng không ngờ người trung niên kia lại ngay một lúc đẩy giá lên cao đến mức kinh khủng như vậy.

Tay chân hắn không kìm được mà run run.

Khi ấy, vẻ mặt Long Kinh Thiên vẫn bình tĩnh, chậm rãi đưa ra khiến tất cả mọi người đứng tim.

- Năm nghìn vạn!

277. Chương 277: Đấu Giá Kết Thúc

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 277: Đấu giá kết thúc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Năm nghìn vạn!

Những người vốn đang ù tai vì giá của người trung niên kia chỉ thấy trước mắt tối lại, những tiếng “bịch, bịch” không ngừng vang lên, không ngờ có không ít người ngất cả đi.

Có người còn khoa trương hơn, tim đập mạnh, trước sự kích động dị thường, bị nội thương, “phụt” một tiếng, máu tươi bắn ra.

Năm nghìn vạn!

Ngay Ngũ Thanh toàn thân cũng run lên.

Thiếu chủ Vu Chân Giáo thì bị dọa đến ngã khỏi ghế, còn thủ hạ phía sau thì sắc mặt kinh hãi.

Người thanh niên phục sức kỳ quái thì người cứng đờ như bị sét đánh trúng.

Còn hai nữ tử Vực Chủ phủ, mắt gắn chặt vào Long Kinh Thiên không giấu được sự chấn kinh.

Viên tinh hạch đó là bảo bối, không sai. Nhưng nó cũng có giá, hẳn dùng ba nghìn năm trăm vạn là hoàn toàn có thể mua viên tinh hạch này. Mấy trăm năm trước, Vạn Bảo thương hội cũng đã bán một viên, giá cuối cùng cũng chỉ ba nghìn một trăm vạn.

Không ai lên tiếng.

Những người ngã khỏi ghế bò dậy ngồi lại lên ghế, người học máu thì cũng đã ngừng.

Ngũ Thanh cũng đã thôi run rẩy.

Chỉ là không một ai phát ra một âm thanh gì.

Cả hội trường giống như không có một ai vậy.

Rất lâu sau Ngũ Thanh mới cố kìm nén chấn kinh, nói:

- Vị huynh đệ đây ra giá năm nghìn vạn, năm nghìn vạn, còn vị bằng hữu nào ra giá cao hơn không?

Như sợ mọi người không rõ, hắn nói đến hai lần năm nghìn vạn.

Năm nghìn vạn!

Vẫn không ai lên tiếng.

Ngũ Thanh nhìn quanh, dừng lại ở người trung niên kia một chút, nhưng hắn biết chắc không ai ra giá cao hơn được nữa.

Năm nghìn vạn!

Cứ nghĩ tới con số này là tim hắn run lên. Hắn nhìn Long Kinh Thiên ngồi đó bình tĩnh như không với ánh mắt kính sợ. Thực sự không thể tin nổi một Thánh Cấp cường giả lại có thể dễ dàng lấy năm nghìn vạn Cửu Dương Đan mà còn bình tĩnh như vậy. Đường như đó chỉ là năm vạn thôi vậy.

Hắn cảm giác Long Kinh Thiên có phần thần bí khó lường.

Không chỉ có Ngũ Thanh, ngay người trung niên kia cũng có cảm giác đó.

Những người khác trong hội trường thì càng không cần nói.

- Năm nghìn vạn lần thứ nhất!

Không ai lên tiếng, Ngũ Thanh hô lên.

Sắc mặt người trung niên kia thay đổi.

Tinh hạch rất quan trọng với hắn, nhưng năm nghìn vạn thì thực sự là...

Năm nghìn vạn, với Thiên Thần cường giả như hắn cũng phải tích lũy một hai nghìn năm.

- Năm nghìn vạn lần thứ hai!

Người trung niên há mồm nhưng cuối cùng không lên tiếng.

Còn hai nữ tử Vực Chủ phủ thì vẻ mặt đầy đắn đo.

- Nhã Nhi, vẫn nên thôi đi.

Cuối cùng nữ tử mặt tròn nói.

Nữ tử mặt trái xoan chau mày rồi cũng gật đầu.

Cuối cùng Long Kinh Thiên đã mua được viên tinh hạch. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Khi Long Kinh Thiên trả năm nghìn vạn Cửu Dương Đan, nhìn dãy sơn mạch tạo nên từ Cửu Dương Đan trên đài, một số người đã ngất đi.

Một số người sắc mặt phức tạp nhìn Long Kinh Thiên nhưng hắn thần sắc không hề thay đổi, cất viên tinh hạch vào Trấn Thiên Tháp.

Có viên tinh hạch này thì hắn có thể hồi phục đến Đại Thừa Kỳ rồi!

Đại Thừa Kỳ!

Giờ hắn đang Độ Kiếp hậu kỳ, có thể kích sát Thần Cấp thất trùng đỉnh phong, thậm chí cả bán bộ Cổ Thần cường giả như Bách Vân.

Vậy khi hồi phục đến Đại Thừa Kỳ thì sao?

Khi đó, với nhục thân cường hãn, cộng với tiên pháp thần thông, hắn có thể kích sát một Cổ Thần cường giả!

- Hội đấu giá lần này đến đây là kết thúc!

Ngũ Thanh thu ánh mắt từ Long Kinh Thiên về rồi nói với mọi người.

Mọi người hít hà, lần này khá đặc sắc, thiên phẩm lam tinh linh mạch, tinh hạch, khúc gỗ Viên Cổ thần bí.

Những món bảo bối đó lại thuộc về một Thánh Cấp cường giả!

Họ nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Lúc này không ít gia chủ, thái thượng trưởng lão đều tiến lại khách khứa mời Long Kinh Thiên đến gia tộc tông môn họ làm khách.

Những người này đều là Thần Cấp lục, thất trùng đỉnh phong cường giả nhưng lại vô cùng khách khí với một Thánh Cấp cường giả. Cảnh tượng này khiến người khác không khỏi cảm thán.

Với những lời mời đó Long Kinh Thiên cũng chỉ cảm ơn từ chối.

Thiếu chủ Vu Chân Giáo nhìn Long Kinh Thiên đang bị vây trong đám người, ánh mắt đầy vẻ phức tạp.

- Chúng ta đi!

Nữ tử mặt trái xoan cũng nhìn Long Kinh Thiên, chu miệng, cùng nữ tử mặt tròn rời đi.

Nhưng khi Long Kinh Thiên định rời đi thì trưởng lão Vạn Bảo thương hội tiến lại, cung kính nói:

- Các hạ, thái thượng trưởng lão Ngũ Thanh có việc cần tìm các hạ, không biết các hạ có thể?

- Thái thượng trưởng lão Ngũ Thanh tìm ta?

Long Kinh Thiên trầm ngâm.

- Dẫn đường.

- Được.

Vị trưởng lão kia thấy Long Kinh Thiên nhận lời thì mừng rỡ.

Long Kinh Thiên theo sau trưởng lão Vạn Bảo thương hội đến hậu điện.

Ngũ Thanh muốn gặp, Long Kinh Thiên cũng không lo đối phương có ý gì xấu với hắn.

Đến hậu điện, chỉ thấy Ngũ Thanh đã đứng đó với vẻ mặt sốt ruột, hiển nhiên là đứng chờ lâu rồi. Khi thấy Long Kinh Thiên vào thì hai mắt sáng lên ra đón, cười nói:

- Huynh đệ cuối cùng cũng tới.

Hắn thở phào.

Long Kinh Thiên thấy dáng vẻ của Ngũ Thanh như vậy thì không khỏi thấy kỳ lạ.

- Ta vẫn chưa biết tên huynh đệ?

Ngũ Thanh hỏi.

- Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đáp.

- Thì ra là Long Kinh Thiên huynh đệ.

Ngũ Thanh cười.

- Thật ra cũng không có việc gì gấp, Vạn Bảo thương hội có quy định, phàm là quý khách tiêu phí ở Vạn Bảo thương hội từ một trăm triệu Cửu Dương Đan trở lên thì đều được tặng một thẻ khách hàng cao cấp.

Tuy tính ra Long Kinh Thiên vẫn chưa tiêu đến một trăm triệu nhưng trường hợp của Long Kinh Thiên là đặc biệt.

- Tặng thẻ khách cao cấp?

Long Kinh Thiên ánh mắt nghi hoặc, chỉ vì lý do này?

Lúc này Ngũ Thanh đưa ra một tấm thẻ kim sắc, trên đó mặt chính có hình của thần thú Tứ Bất Tượng, mặt sau có khắc hai chữ Vạn Bảo.

278. Chương 278: Đại Thừa Trung Kỳ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 278: Đại Thừa trung kỳ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nhận tấm thẻ khách hàng cao cấp từ tay Ngũ Thanh, cảm giác rất ôn nhuận, mềm mại.

- Long Kinh Thiên huynh đệ nhỏ tinh huyết vào là có thể luyện hoá nó.

Ngũ Thanh cười, nói.

- Đến lúc đó là khách hàng cao cấp của thương hội bọn ta rồi.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Một lát sau Long Kinh Thiên ra khỏi Vạn Bảo thương hội, điều khiến hắn thấy nghi hoặc đó là dường như Ngũ Thanh thật sự chỉ là muốn đưa thẻ khách hàng cho hắn.

Long Kinh Thiên rời khỏi Vạn Bảo thương hội nhưng không ra khỏi Vạn Bảo Thành mà thuê một căn trang viên độc lập, bố trí trận pháp rồi lấy viên tinh hạch ra.

Tinh hạch vừa xuất hiện thì không gian chói lòe, tinh thần lực cuộn cuộn tràn ngập khắp không gian.

Do đã bố trí trận pháp nên xung quanh không bị kinh động.

Long Kinh Thiên nhìn lên viên tinh hạch giống như vàng mặt trời nhỏ trên không trung, hắn ngồi xuống, vận Hồn Độn Đại La Thiên, tinh thần lực dồi dào từ tinh hạch lập tức tràn vào cơ thể hắn.

Nếu có người ở đây sẽ kinh hãi khi thấy rằng cơ thể Long Kinh Thiên giống như hắc động không đáy, dù tinh thần lực có chảy vào điên cuồng thế nào hắn cũng chứa được.

Tinh thần lực bên trong tinh hạch rất mạnh, dù là Thần Cấp cường giả cũng phải cẩn thận hấp nạp, nếu không, đừng nói Thần Cấp cường giả, ngay cả Cổ Thần cường giả cũng sẽ nổ tung trong chớp mắt.

Nhưng Long Kinh Thiên thì không cần bận tâm.

Hắn toàn lực vận chuyển công pháp để hấp nạp.

Tinh thần lực trong tinh hạch giống như tìm được nơi phát tiết, chảy ra cuộn cuộn hư biển lớn. Cuối cùng tinh thần lực phát ra âm thanh ù ù.

Trong cơ thể Long Kinh Thiên không ngừng hấp nạp, luyện hoá tinh thần lực, dần dần cũng có thay đổi.

Chỉ thấy tinh thần lực vào cơ thể Long Kinh Thiên ngưng kết thành từng mảnh tinh thần tinh.

Cuối cùng, tinh thần tinh ngày càng nhiều hơn bám lên rồi dần dung nhập kinh mạch, lực phủ ngũ tạng của Long Kinh Thiên.

Giống như nước thấm xuống mặt đất vậy

Lúc này, tốc độ phụ trào của tinh thần lực từ viên tinh hạch ngày một nhanh, trong cơ thể Long Kinh Thiên phát ra vô số tia sáng của tinh quang, cả cơ thể giống như một ngôi sao vậy.

Một giờ trôi qua.

Cả cơ thể Long Kinh Thiên như hoàn toàn biến mất, nhìn từ xa chỉ thấy còn lại một ngôi sao hình người lấp lánh.

Hai giờ, ba giờ trôi qua.

Rất nhanh đã qua một ngày.

Khí tức trên cơ thể Long Kinh Thiên ngày một mạnh mẽ, tinh quang phát ra từ người hấn cùng với linh khí ở xung quanh dần hình thành từng đám tinh vân không ngừng lưu chuyển.

Cả không gian của trang viện như biến thành bầu tinh không mệnh mông.

Một ngày trôi qua, viên tinh hạch kia đã nhỏ lại một chút!

Một viên tinh hạch phải trải qua vài chục, vài trăm vạn năm không ngừng hấp nạp, thôn phệ sinh mệnh lực, nguyên khí, linh khí, tinh khí của tinh cầu mới hình thành được. Tinh thần lực bao hàm trong đó không cần nghĩ cũng biết nhiều đến mức nào. Cho dù là Thiên Thần cường giả hấp nạp luyện hoá thì một năm cũng không thể luyện hoá được một phần trăm của nó.

Nhưng Long Kinh Thiên chỉ mất một ngày để hấp nạp gần một phần mười tinh thần lực trong tinh hạch.
(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Có lẽ Ngũ Thanh, người trung niên mặc tinh bào nếu nhìn thấy cũng phải kinh hãi.

Vì tốc độ hấp nạp của Long Kinh Thiên gấp nghìn vạn lần so với Thiên Thần cường giả.

Hai ngày sau.

Cả không gian hoàn toàn bị nhất chìm trong tinh thần lực, từng đám tinh vân lơ lửng. Rồi đột nhiên cơ thể Long Kinh Thiên rung lên, bạo phát một luồng khí tức cường hãn đến cực điểm.

Khí tức này đi đến đâu thì mọi thứ bị huỷ hoại đến đấy.

Không gian trong trang viện bắt đầu xuất hiện vô số vết nứt.

Lúc này khí tức của Long Kinh Thiên đã khác hẳn so với trước đây. Đúng vậy, chỉ hai ngày hấn đã từ Độ Kiếp hậu kỳ lên Đại Thừa sơ kỳ.

Hai ngày!

Thật khiến người ta kinh hãi!

Có điều, viên tinh hạch hấp nạp sinh mệnh lực, linh khí, nguyên khí của mấy chục vạn năm đã bị hấn hấp nạp mất một phần mười.

Hai ngày đột phá Đại Thừa cũng không có gì lạ.

Nhưng hấn không dừng lại mà tiếp tục hấp nạp tinh thần lực trong tinh hạch.

Viên tinh hạch càng ngày càng nhỏ đi, khí tức Long Kinh Thiên thì càng ngày càng tăng hơn.

Rất nhanh, Long Kinh Thiên đã đạt tới Đại Thừa sơ cấp đỉnh phong!

Sáu ngày qua đi, khí tức trên người Long Kinh Thiên lại tăng mạnh đột phá lên đại thừa trung kỳ.

Bảy ngày, tám ngày.

Lúc này, tinh hạch đã thu nhỏ hai phần ba so với ban đầu, sức mạnh toả ra cũng yếu đi nhiều.

Nhưng dù vậy tinh thần lực bao hàm trong nó vẫn vô cùng kinh người.

Mười ngày trôi qua.

Cuối cùng viên tinh hạch cũng bắt đầu xuất hiện vô số vết rạn rồi nổ tung, toàn bộ biến thành tinh thần lực tinh thuần tản ra không gian.

Long Kinh Thiên hấp nạp số tinh thần lực ấy vào cơ thể, sau vài tiếng, hấn mở mắt ra, trong mắt dường như có những ngôi sao được di chuyển, tinh quang chói lòa.

Đám lôi hệ thần thú chui vào cơ thể Long Kinh Thiên, lôi quang loé sáng.

Cuối cùng đã hồi phục về Đại Thừa trung kỳ, hơn nữa còn tiếp cận được Đại Thừa đỉnh phong!

Mười ngày trước Long Kinh Thiên vẫn chỉ là Độ Kiếp hậu kỳ, vậy mà giờ đã là Đại Thừa trung kỳ!

Năm nghìn vạn Cửu Dương Đan, đúng là tiền nào của nấy!

Long Kinh Thiên giơ tay phải lên ấn vào không trung, chỉ thấy không gain đột nhiên xuất hiện một cái thủ ấn không gian.

- Hử?

Lúc ấy, một tấm ngọc phù trong Hắc Sư giới chỉ chấn động một chút, Long Kinh Thiên thấy thế lấy ngọc phù ra. Thần thức quét qua, thì ra là Thang Tất có việc gấp.

Long Kinh Thiên đứng dậy, cơ thể lướt đi, chớp mắt đã xuất hiện ở nơi cách đây vạn dặm.

Thuấn Di!

Sau khi hồi phục thực lực Đại Thừa Kỳ, chân khí và pháp lực trong cơ thể Long Kinh Thiên đã có thể tiến hành Thuấn Di.

Trước đây, một vạn dặm Long Kinh Thiên phải phi hành nửa tiếng, nhưng giờ chỉ cần một nhịp thở là tới.

Trong một toà thanh trì ở cách đó vài vạn dặm, Thang Tất thấy Long Kinh Thiên đột nhiên xuất hiện thì giật mình:

- Chủ nhân!

-Người tìm ta có việc gì? Có phải có tin của Tử Nguyệt Tinh Thạch?

Long Kinh Thiên cũng không giải thích mà hỏi luôn.

279. Chương 279: Tổng Bộ Vạn Bảo Thần Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 279: Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe Long Kinh Thiên hỏi, Thang Tất chần chờ một chút rồi cung kính nói:

- Chủ nhân, thuộc hạ tìm hiểu được, những hội đấu giá gần đây của Vạn Bảo thương hội đều không bán Tử Nguyệt Tinh Thạch.

Long Kinh Thiên nhíu mày gật đầu.

- Nhưng thuộc hạ dò hỏi được, gần đây Vạn Bảo Thần Tông đang chiêu mộ một lượng khách khanh trưởng lão.

Thang Tất ngừng một chút, nói:

- Chỉ là, chỉ là...

- Chỉ là gì?

Long Kinh Thiên hỏi.

- Chỉ là, yêu cầu thực lực thấp nhất là Thần Cấp.

Thang Tất thận trọng nhìn Long Kinh Thiên.

Hắn biết thực lực của Long Kinh Thiên còn mạnh hơn Thần Cấp thất trùng cường giả, nhưng thực lực bề ngoài của Long Kinh Thiên chỉ là Thánh Cấp.

Thang Tất vừa dứt lời thì đột nhiên một luồng khí tức hùng hồn bạo phát từ người Long Kinh Thiên. Thang Tất giống như chiếc lá, bị kinh phong đánh bật ra sau, suýt nữa thì nghệt thở.

Hai mắt hắn đầy kinh hãi nhìn Long Kinh Thiên, chân không kịp được mà run rẩy.

- Chủ...chủ nhân...

Hắn kinh hoàng khi nhận ra Long Kinh Thiên đã đạt lên đến Thần Cấp, hơn nữa còn là Thần Cấp trung kỳ, tứ trùng!

Mỗi một cảnh giới có thất trùng, một đến ba là sơ kỳ, bốn năm là trung kỳ, sáu bảy là hậu kỳ.

Khi Long Kinh Thiên đến Vạn Bảo Vị Diện rõ ràng mới là Thánh Cấp hậu kỳ, nhưng chưa đến một tháng đã là Thần Cấp trung kỳ!

Vẻ mặt hắn đầy vẻ khó tin!

Rốt cuộc chuyện này là sao?!

- Viên tinh hạch đó ta đã luyện hoá hết rồi.

Long Kinh Thiên nói.

Hắn biết chắc chắn Thang Tất đã biết hắn mua viên tinh hạch kia.

- Viên tinh hạch đó...luyện hoá...hết...hết rồi?!

Thang Tất nghe thế, trong đầu nổ bùm một tiếng, hai mắt tối lại, hai chân mềm nhũn.

Đương nhiên hắn biết Long Kinh Thiên đã mua viên tinh hạch, năm nghìn vạn!

Giờ việc này đã chấn động khắp Vạn Bảo Vị Diện rồi.

Một Thánh Cấp nhỏ bé lại bỏ ra hàng trăm triệu Cửu Dương Đan trong hội đấu giá Vạn Bảo thương hội.

Tin này đã dẫn đến chấn động.

- Luyện hoá hoàn...hoàn toàn?!

Trong đầu Thang Tất quay cuồng mỗi câu nói ấy.

Một viên tinh hạch hấp nạp, thôn phệ tinh cầu sau mấy chục vạn năm lại bị một người hấp thụ trong một tháng, không, trong nửa tháng!

Đúng là kinh hãi!

Rất lâu sau, Thang Tất dần dần lấy lại tinh thần, chỉ là ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên vẫn không giấu nổi sự kinh hoàng.

Không đến nửa tháng đã luyện hoá một viên tinh hạch!

Đây là “quái vật” gì vậy?

Dù nghĩ vậy nhưng hắn không dám nói ra.

- Chúc mừng chủ nhân! Chúc mừng chủ nhân đã luyện hoá tinh hạch, đột phá Thần Cấp!

Thang Tất thành kính quỳ lạy. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Long Kinh Thiên nhìn hắn:

- Đứng dậy đi.

- Tạ chủ nhân!

Thang Tất đứng dậy, đầu cúi rất thấp, thở cũng không dám thở mạnh.

Trước đó khi Long Kinh Thiên là Thánh Cấp hậu kỳ đã đánh lui được hắc, giờ đột phá Thần Cấp trung kỳ, vậy thì...?! Cứ nghĩ tới thực lực hiện nay của Long Kinh Thiên, tim hắc lại không kìm được mà co thắt.

- Vạn Bảo Thần Tông chiêu mộ khách khanh trưởng lão.

Long Kinh Thiên trầm tư.

Đây cũng là cơ hội tốt để vào Vạn Bảo Thần Tông, tiếp cận tiểu thư Hứa Vũ Quân, chỉ cần tiếp cận tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông thì có cơ hội đoạt được Cửu Phụng Kiếm.

Có điều, tuy bây giờ hắc đã đột phá Đại Thừa trung kỳ nhưng muốn đoạt được Cửu Phụng Kiếm từ tay Hứa Vũ Quân vẫn rất khó.

Dù sao thì đối phương cũng là Cổ Thần thất trùng cường giả.

Thang Tất thấy Long Kinh Thiên trầm tư thì cũng không dám lên tiếng, cung kính đứng đó.

- Vạn Bảo Thần Tông chiêu mộ khách khanh trưởng lão, ngoài yêu cầu thực lực Thần Cấp ra còn gì nữa không?

Một lát sau Long Kinh Thiên hỏi.

- Hồi bẩm chủ nhân, ngoài yêu cầu đó ra còn phải có thủ pháp luyện khí inh.

Thang Tất vội đáp.

-Ồ, có thủ pháp luyện khí inh? Luyện khí sư?

Long Kinh Thiên kinh ngạc.

- Phải ở trình độ nào?

- Ít nhất cũng phải là luyện khí đại tông sư, hơn nữa còn là trung giới!

Thang Tất đáp.

Luyện khí, chia thành luyện khí đồ, luyện khí sư, luyện khí tông sư, luyện khí đại tông sư, trên luyện khí đại tông sư, còn cả thần tượng sư.

Mỗi cảnh giới lại chia thành sơ, trung, cao giới.

- Luyện khí đại tông sư, trình độ trung giới.

Long Kinh Thiên gật đầu, rồi hỏi một số việc liên quan đến việc chiêu mộ khách khanh trưởng lão và tìm hiểu một vài việc về Vạn Bảo Thần Tông.

Một lát sau, Long Kinh Thiên nói:

- Được rồi, người đi đi, sau này có việc gì ta sẽ dùng ngọc phù gọi người.

- Vâng, chủ nhân!

Thang Tất cung kính đáp.

Trước khi đi Long Kinh Thiên lại thưởng cho Thang Tất mời đạo thần khí tinh thuần, rồi bảo hắc tìm tin về Tử Nguyệt Tinh Thạch. Thang Tất hân hoan vạn phần, bái tạ liên hồi.

Nhìn Thang Tất đi, Long Kinh Thiên quay người rồi bay về phía tông môn Vạn Bảo Thần Tông.

Sau một lúc suy nghĩ Long Kinh Thiên quyết định giữ kín thân phận, vào Vạn Bảo Thần Tông.

Vì không ai biết lúc nào Vạn Bảo thương hội mới bán Tử Nguyệt Tinh Thạch.

Đương nhiên, tiểu tử Vạn Bảo Thần Tông, Hứa Vũ Quân được vinh danh là đệ nhất tu luyện thiên tài, chưa đến trăm năm đã tu luyện đến Cổ Thần hậu kỳ.

Điều này khiến Long Kinh Thiên có phần tò mò.

- Tiên Thiên Đại Thần Thể?

Long Kinh Thiên nheo mắt.

Thường thì ở những Vị Diện cấp thấp như Xích Thành Tinh Vực không thể có được Tiên Thiên Đại Thần Thể, nhưng vị tiểu thư này lại có?!

Nếu Long Kinh Thiên đoán không nhầm thì có lẽ Hứa Vũ Quân cũng là một vị đại nhân Thần Giới nào đó chuyển thể trùng sinh.

Tổng bộ của Vạn Bảo Thần Tông đặt tại Vạn Bảo Vị Diện, nhưng không phải ở khu vực trung tâm mà ở phía nam Vị Diện.

Cả vùng phía nam Vạn Bảo Vị Diện là tổng bộ của Vạn Bảo Thần Tông, tuy chỉ là khu vực phía nam nhưng luận diện tích thì còn lớn hơn Thiên Man Vị Diện.

Tuy tổng bộ của Vạn Bảo Thần Tông ở phía nam nhưng Long Kinh Thiên thì triển Thuần Di nên không lâu sau đã tới nơi.

Long Kinh Thiên đứng trên không nhìn xuống, chỉ thấy sơn mạch nối liền một dải, trên đó là vô số cung điện toạ lạc, hàng đoàn hàng đoàn đệ tử mặc phục sức Vạn Bảo Thần Tông đang bay qua bay lại.

280. Chương 280: Vào Vạn Bảo Thần Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 280: Vào Vạn Bảo Thần Tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sau khi đến tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông, Long Kinh Thiên trầm tư một lát, quay người biến thành một người thanh niên tướng mạo bình thường.

Tuy hiện giờ hắn là Đại Thừa trung kỳ nhưng đã tiêu vô số Cửu Dương Đan ở hội đấu giá, khiến nhiều người chú ý, nếu vào Vạn Bảo Thần Tông với gương mặt thật thì e là không ổn.

Tuy biến đổi tướng mạo nhưng hắn không che giấu thực lực, nhìn bề ngoài hắn là Thần Cấp tứ trùng cường giả.

Long Kinh Thiên đáp xuống cổng lớn của Vạn Bảo Thần Tông.

Cổng lớn Vạn Bảo Thần Tông cao đến trăm trượng, rộng mười trường, được tạo từ đá hoa vương hiếm có, bốn chữ “Vạn Bảo Thần Tông” trên đó được viết bằng chỉ lực, thể hiện bá khí, bao hàm thiên địa pháp tắc.

Thánh Cấp, Thần Cấp, thậm chí Cổ Thần cường giả cảm ngộ thời gian, không gian pháp tắc. Nhưng đột phá Cổ Thần hậu kỳ lên Thiên Thần thì sẽ cảm ngộ được thiên địa pháp tắc.

Trong vũ trụ, pháp tắc cũng có mạnh yếu, trên thời gian không gian là thiên địa, trên thiên địa chính là đại đạo.

Bốn chữ Vạn Bảo Thần Tông hiển nhiên là được viết bởi một Thiên Thần cường giả.

- Không biết cường giả đến Vạn Bảo Thần Tông có việc gì?

Khi Long Kinh Thiên vừa đáp xuống không lâu thì có hai người tới hỏi, thái độ lãnh đạm, không nhiệt tình cũng chẳng lạnh nhạt.

- Ta nghe nói quý tông đang chiêu mộ khách khanh trưởng lão nên đến ứng thí.

Long Kinh Thiên đáp.

- Ô, ứng thí khách khanh trưởng lão?

Hai người nghe vậy thì nhìn trên dưới đánh giá Long Kinh Thiên.

Cả hai người này đều là Thần Cấp cường giả, một tứ trùng, một tam trùng.

- Thần Cấp tứ trùng, thực lực các hạ cũng khá.

Lúc này một người gật đầu nói.

- Tuy bọn ta nói với bên ngoài là thực lực từ Thần Cấp trở lên, nhưng với thực lực của các hạ e là sẽ không thành công.

Vừa nói hần vừa lắc đầu.

Về mặt Long Kinh Thiên vẫn bình tĩnh.

- Ô?

- Vạn Bảo Thần Tông lần này đúng là chiêu mộ khách khanh trưởng lão, nhưng chỉ chiêu mộ bốn mươi chín người. Giờ đã có hơn hai trăm vị Thần Cấp cường giả đến báo danh, hơn nữa phần lớn là Thần Cấp thất trùng, thậm chí có cả Cổ Thần cường giả.

Người kia nói.

- Vì thế, ngoài trình độ luyện khí đạt lên đại tông sư trung giới, cuối cùng còn phải tỉ thí thực lực rồi chọn ra bốn mươi chín người.

Chỉ chiêu mộ bốn mươi chín người? Điều này Thang Tất không hề nhắc tới, chắc là cũng không biết, nhưng Long Kinh Thiên cũng không bận tâm, bàn tay loé sáng, đưa hai chiếc không gian giới chỉ tới trước mặt đối phương.

Hai người nhận lấy, thần thức quét qua rồi về mặt tươi cười.

- Vị huynh đệ đây khách khí quá, nếu huynh đệ đã muốn báo danh ứng thí thì đương nhiên bọn ta sẽ dẫn đường.

Một người cười nói.

- Đúng vậy, mời huynh đệ.

Người kia cũng cười nói.

Long Kinh Thiên gật đầu rồi theo sau hai người vào trong Vạn Bảo Thần Tông. truyện copy từ

Bên trong mỗi chiếc không gian giới chỉ là một nghìn viên Cửu Dương Đan.

Đây cũng chính là nguyên nhân mà hai người kia thay đổi thái độ.

Một nghìn viên Cửu Dương Đan đối với Thần Cấp cường giả mà nói tuy không nhiều nhưng cũng không phải ít. Ví dụ như lần chiêu mộ khách khanh trưởng lão này của Vạn Bảo Thần Tông, nếu là Thần Cấp thì lương chỉ có năm trăm Cửu Dương Đan một ngày.

Trên đường, Long Kinh Thiên lại hỏi thêm về chuyện khách khanh trưởng lão lần này. Đây cũng không phải bí mật gì nên hai người kia đương nhiên giải thích cho hần. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Huynh đệ tạm ở đây vài ngày, mấy ngày nữa là ngày ứng thí rồi. Bọn ta sẽ đến thông báo mọi người đến đại diện.

Sau khi dẫn Long Kinh Thiên đến một trang viện, hai người kia nói.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Sau khi hai người rời đi, Long Kinh Thiên quét mắt nhìn, phía dưới lòng đất nơi này có phong ấn nhị phẩm linh mạch.

Đại gia tộc bình thường ở Xích Thành Tinh Vực nếu có nhị phẩm linh mạch thì cũng chỉ có gia chủ, thái thượng trưởng lão mới được sử dụng, nhưng Vạn Bảo Thần Tông lại dùng để cho người ngoài là các thí sinh ứng thí khách khanh trưởng lão sử dụng.

Nhưng nghĩ tới thu nhập của Vạn Bảo Thần Tông thì đây cũng là bình thường.

- Vị huynh đệ đây, người cũng đến ứng thí à?

Khi Long Kinh Thiên định vào trang viện thì một thanh niên mặc lam bào tiến lại, cười với Long Kinh Thiên:

- Tại hạ là thiếu giáo chủ Kim Hồ Giáo, Tống Chân.

Long Kinh Thiên nói:

- Long Thần.

Long Kinh Thiên nhận ra Tống Chân là Thần Cấp thất trùng đỉnh phong cường giả, thực lực không tồi, cũng tương đương với Bách Vân của Vô Chân Giáo.

Vạn Bảo Thần Tông là đệ nhất thần tông chiêu mộ khách khanh trưởng lão, một số thiếu giáo chủ, tiểu thư, thiếu chủ của một số thế lực đến ứng thí cũng không kỳ lạ.

- Thì ra là Long Thần huynh đệ.

Tống Chân cười nói.

- Hừ, một Thần Cấp tứ trùng cũng dám đến ứng thí khách khanh trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông, đúng là không tự lượng sức mình.

Lúc này, một tiếng cười chói tai vang lên.

Long Kinh Thiên và Tống Chân nhìn sang, người vừa nói là một tráng hán trung niên gương mặt thô kệch, trên mặt có vết sẹo do đao chém, hiển nhiên cũng là người ứng thí.

Người này cũng là Thần Cấp thất trùng đỉnh phong.

Hắn đang nhìn Long Kinh Thiên đầy chế giễu.

- Thiết Liệt, Long Thần huynh đệ đến ứng thí đó là việc của hắn.

Tống Chân nói.

- Người nói năng khách khí một chút đi.

- Khách khí?

Tráng hán kia cười khẩy.

- Lão tử như thế đấy, sao nào? Người không thuận mắt à?

Nói đến đây hắn ngừng lại rồi nói.

- Tống Chân, đừng tưởng ta không biết mục đích thật sự người đến ứng thí là gì. Lẽ nào người xứng với tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông sao? Có cớ ghê mà đòi ăn thịt thiên nga!

Tống Chân mặt đỏ gay.

Tráng hán kia quay lại nhìn Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, ta khuyên người cũng mau chóng rút khỏi đây đi, đừng để đến lúc đó gặp phải ta sẽ đánh cho tứ chi tàn phế đấy!

Hắn nói xong thì quay người đi vào trang viện của mình.

Tống Chân siết chặt nắm đấm, ánh mắt đầy phẫn nộ, nhưng cuối cùng vẫn thả lỏng lại.

Đây là Vạn Bảo Thần Tông, ầu đả chính là chết.

Một lát sau, Tống Chân quay lại nói với Long Kinh Thiên với vẻ xin lỗi:

- Long Thần huynh đệ, ngại quá, Thiết Liệt là đệ đệ của tông chủ Vô Song Tông, có chút thù hận với ta, liên lụy người rồi.

- Không sao.

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình thản.

Sau việc này Tống Chân cũng chẳng có tâm trạng nói chuyện nữa, liền cáo từ trở về trang viện của mình.

Long Kinh Thiên nhìn về phía trang viện của tráng hán kia, ánh mắt loé hàn quang, đánh ta tứ chi tàn phế?

Vô Song Tông? Dù tên Thiết Liệt kia có thù oán gì với Tống Chân, nhưng ngàn vạn lần không nên trút giận lên đầu Long Kinh Thiên hần.

281. Chương 281: Ta Sẽ Làm Theo Khả Năng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 281: Ta sẽ làm theo khả năng

Đương nhiên, Vô Song Tông Thiết Liệt kia dám giận chó đánh mèo đến trên người Long Kinh Thiên, cũng là vì thấy Long Kinh Thiên chỉ là một tên Thần Cấp tứ trọng.

Long Kinh Thiên quay đầu, đi vào trang viện của mình.

Bất quá, nghe ý tứ trong lời nói của Vô Song Tông Thiết Liệt, Thiếu giáo chủ Kim Hồ Giáo Tống Chân kia dự thi khách khanh trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông, tiến vào Vạn Bảo Thần Tông tựa hồ là vì tiểu thư Hứa Vũ Quân của Vạn Bảo Thần Tông?

Hứa Vũ Quân là tiểu thư của đệ nhất thần Xích Thành Tinh Vực Vạn Bảo Thần Tông này, vừa là đệ nhất thiên tài tu luyện của Xích Thành Tinh Vực, còn chưa có xuất giá, là tình nhân trong mộng của đông đảo thanh niên tài tử ở Xích Thành Tinh Vực.

Tống Chân muốn mượn cơ hội này tới gần Hứa Vũ Quân, đánh cuộc lấy lòng mỹ nhân cũng rất bình thường.

- Chỉ sợ mấy trăm người tới dự thi khách khanh trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông lần này, có không ít là nhằm vào tiểu thư Hứa Vũ Quân của Vạn Bảo Thần Tông mà đến ?

Long Kinh Thiên trầm nghĩ.

Bất quá, trước khi tới Vạn Bảo Thần Tông trước, trưởng lão Thang Tất của Thông Thương Hội cũng đã nói cho Long Kinh Thiên một chút chuyện liên quan tới tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông, nghe Thang Tất nói, ngay cả Nhị thiếu chủ của phủ Vực chủ cũng là một trong những người theo đuổi Hứa Vũ Quân này.

Sau khi tiến vào trang viện, Long Kinh Thiên bố trí cấm chế ở bốn phía, sau đó liền nuốt Phục Thần Đan tu luyện.

Ba ngày trôi qua rất nhanh.

Ba ngày này, trái lại là bình an vô sự.

Thiếu giáo chủ Kim Hồ Giáo Tống Chân tựa hồ là quen thuộc đối với Long Kinh Thiên, mỗi ngày đều nhất định qua bãi phóng Long Kinh Thiên một chút, cùng Long Kinh Thiên bắt chuyện.

Ba ngày sau, trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông đi qua, thông báo cho đám người Long Kinh Thiên tới đại diện dự thi.

Khi Long Kinh Thiên cùng đám người Thiếu giáo chủ Kim Hồ Giáo Tống Chân tới đại diện của Vạn Bảo Thần Tông, ở trong đại diện Vạn Bảo Thần Tông đã có không ít người đứng sẵn.

Những người này, đều là cường giả khắp nơi đến đây dự thi khách khanh trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông.

Long Kinh Thiên đem thần thức đảo qua, tổng cộng ba trăm mười hai người!

Ba trăm mười vị Thần Cấp!

Hơn nữa cường giả Cổ Thần lại có thể lên tới hai mươi một người!

Cường giả Cổ Thần ở Xích Thành Tinh Vực, đã là đỉnh cấp tồn tại, tại sao cũng vì một vị trí khách khanh trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông mà đến chứ?

Khi Long Kinh Thiên đi tới, liền cảm ứng được hơn hai trăm đạo thần thức đảo qua trên người mình.

Những người này sau khi thấy rõ tu vi của Long Kinh Thiên, thần tình đều hơi buồn lõng.

Long Kinh Thiên rõ ràng tâm tư của những người này, trong cái nhìn của bọn họ, ít đi một đối thủ cạnh tranh, như vậy bọn họ liền nhiều thêm một phần cơ hội.

Vạn Bảo Thần Tông chỉ chọn bốn mươi chín người, bỏ đi hai mươi một vị Cổ Thần, như vậy, liền còn lại hai mươi tám danh ngạch, hai trăm chín mươi một vị cường giả Thần Cấp phải tranh đoạt hai mươi tám danh ngạch.

Nói cách khác, không sai biệt lắm trong mười người, sẽ đấu loại chín người.

- Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi lại đến thật.

Lúc này, một đạo thanh âm vang lên, Long Kinh Thiên nhìn lại, chỉ thấy Vô Song Tông Thiết Liệp kia hướng hai người Long Kinh Thiên cùng Tống Chân đi tới.

Cùng đi, còn có ba tên Thần Cấp, đều là Thần Cấp thất trọng.

Tống Chân thấy Thiết Liệp đi qua, liền nhường mảy.

Bốn người Thiết Liệp đi tới trước người Long Kinh Thiên cùng Tống Chân, đứng lại.

- Thiết Liệp, ngươi muốn làm gì?

Tống Chân lạnh lùng nói.

- Muốn làm gì?

Thiết Liệp nghe vậy nở nụ cười:

- Ta không muốn làm gì.

Nói đến chỗ này, chỉ một ngón tay vào Long Kinh Thiên nói với ba người kia:

- Ba vị, đây là tiểu tử không biết tự lượng sức mình, muốn cùng chúng ta tranh đoạt vị trí khách khanh trưởng lão ngày hôm qua ta nói với các vị.

Ba người khác cười cười.

- Thật sự là Thần Cấp tứ trọng, vốn là ta không tin, không nghĩ là thật.

Một người trong đó cười nói:

- Đợi lát nữa tỷ thí, nếu là ta rút được cùng một tổ với tiểu tử này, vậy thật là sáng khoái.

- Số người tốt như vậy sao? Toàn bộ đại diện này, ai không hy vọng đụng với tiểu tử này chứ, đến lúc đó dễ dàng thắng một trận.

Một người khác cũng cười nói.

Lần này trong ba trăm mười hai người đến đây dự thi khách khanh trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông, Long Kinh Thiên là thực lực yếu nhất.

Thiết Liệp vẻ mặt đùa cợt nói:

- Các vị cũng đừng nói như vậy, nói không chừng đợt lát nữa tiểu tử này bỗng nhiên nổi tiếng, đánh cho chúng ta rã rầy đây đấy đó.

Nói xong, nở nụ cười với ba người kia.

Những người khác trong đại điện cũng đều cười ra tiếng.

Sắc mặt Long Kinh Thiên đậm nhạt.

Bốn người Thiết Liệp cười đủ, rồi khỏi.

Về mặt Tống Chân tức giận nhìn bóng lưng bốn người kia.

- Thiết Liệp này ỷ vào mình cùng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông có giao tình, khinh người quá đáng!

Tống Chân cả giận nói:

- Nếu không phải như vậy, hắn làm sao dám cuồng vọng như thế!

- Hả?

Long Kinh Thiên nhìn Tống Chân.

Tống Chân giải thích nói:

- Hắn cùng Đại trưởng lão Phương Toàn của Vạn Bảo Thần Tông có quan hệ không tồi, nghe nói trước khi Phương Toàn tiến vào làm đệ tử của Vạn Bảo Thần Tông, cùng hắn là bạn chơi đùa từ nhỏ.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Long Thần huynh đệ.

Tống Chân chần chờ một chút, khuyên:

- Ta cũng không phải không tin thực lực của ngươi, chính là ngươi cũng biết, đời lát nữa tỷ thí, quyền cước không có mắt, nếu là gặp phải Thiết Liệp kia, chỉ sợ hắn sẽ hạ nặng tay, cho nên, ngươi nên....

Nói đến này, ngừng lại, ý tứ không cần nói cũng biết, hắn là bảo Long Kinh Thiên “làm theo khả năng” nếu là không địch lại, thì chịu thua.

Chịu thua, so với đánh mất mạng vẫn tốt hơn. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tỷ thí giống như vậy, cho dù là một phương đánh chết một phương khác, Vạn Bảo Thần Tông cũng sẽ không nhúng tay, bởi vì đối với Vạn Bảo Thần Tông mà nói, những người dự thi bọn họ, chỉ là người ngoài.

Long Kinh Thiên nhìn con mắt chân thành của Tống Chân, nở nụ cười, cười đến mức làm cho Tống Chân không thể hiểu được.

- Yên tâm đi, ta sẽ làm theo khả năng, nếu là ta thực sự không địch lại, ta sẽ chịu thua.

Long Kinh Thiên nói.

Tống Chân vừa nghe, gật đầu cười nói:

- Long Thần huynh đệ có thể nghỉ như vậy, ta an tâm rồi.

Long Kinh Thiên không nói cái gì nữa.

Lúc này, ở ngoài đại điện, mười mấy người thân mặc phục sức trưởng lão, Thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông đi vào, hai vị lão giả gây gò phía trước, rõ ràng là cường giả Cổ Thần, phía sau đều là cường giả Thần Cấp.

- Người kia là Phương Toàn.

Tống Chân nói với Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên đưa mắt nhìn sang, chỉ thấy đại trưởng lão Phương Toàn đi theo phía sau hai vị cường giả Cổ Thần của Vạn Bảo Thần Tông, là một người thấp lùn!

Trong lúc đi tới, các trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông khác đều cao hơn hắn một cái đầu.

Phương Toàn tiến vào điện, nhìn thấy Thiết Liệp ở trong địa điện thì gật đầu, Thiết Liệp cũng cười bồi, hơi cúi người, gật đầu.

- Lần này Vạn Bảo Thần Tông chúng ta tuyển nhận bốn mươi chín vị khách khanh trưởng lão, nhận được các vị ưu ái, đến đây dự thi.

Một vị Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông đi tới trên đại điện, nhìn bốn phía chung quanh, mở miệng nói.

Đại điện liền thành một mảnh yên tĩnh.

- Tin rằng các vị cũng đã có chút hiểu rõ đối với một ít yêu cầu trong lần tuyển nhận khách khanh trưởng lão này của Vạn Bảo Thần Tông chúng ta.

Một vị Thái thượng trưởng lão khác của Vạn Bảo Thần Tông nói:

- Yêu cầu thứ nhất là có thực lực Thần Cấp, thứ hai là Luyện khí Đại tông sư, trung giai.

- Đối với những cái đó, chúng ta cũng đều hiểu rồi, như vậy xin Ngô Thừa huynh nói một chút, kế tiếp, là tỷ thí như thế nào.

Lúc này, một vị lão giả gầy nhỏ ở trên đại điện mở miệng nói.

Lão giả gầy nhỏ là một vị cường giả Cổ Thần đến dự thi lần này, hơn nữa là Cổ Thần nhị trọng.

Thái thượng trưởng lão Ngô Thừa của Vạn Bảo Thần Tông thấy là lão giả gầy nhỏ, cười:

- Hóa ra là Thanh Xà Lão Tổ, đã như vậy, chúng ta đây liền nói ngắn gọn, tin rằng các vị đến đây dự thi lần này, ở trên mặt luyện khí, đều có trình độ Luyện khí Đại Tông Sư, như vậy, chúng ta kế tiếp phải dùng thực lực để tỷ thí, chọn ra bốn mươi chín người.

Yêu cầu tuyển nhận tuyển nhận khách khanh trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông lần này đã công khai đối với bên ngoài, cho nên, người đến đây dự thi khẳng định đều thỏa mãn hai cái điều kiện này, nếu không thì không có khả năng đến đây.

Nghe được Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Ngô Thừa nói tỷ thí thực lực, tuyển ra bốn mươi chín người, chúng nhân tự nhiên không có dị nghị.

- Bởi lần dự thi này, có hai mươi một vị cường giả Cổ Thần, cho nên hai mươi một vị bằng hữu Cổ Thần này chính là trực tiếp tiến vào, các vị không có ý kiến gì chứ?

Một vị Thái thượng trưởng lão khác của Vạn Bảo Thần Tông nói tiếp.

Ở trong cái nhìn của hắn, cường giả Thần Cấp cùng cường giả Cổ Thần tỷ thí, căn bản là không có cách nào so sánh, cường giả Cổ Thần đánh chết cường giả Thần Cấp, chỉ là việc tiện tay.

Dưới đại điện, đám người Tổng Chân cũng không ai dám dị nghị.

Bọn họ tự nhiên cũng không hy vọng đối chiến với cường giả Cổ Thần, đó quả thực là tìm chết.

Long Kinh Thiên đứng ở trong đoàn người cũng không mở miệng.

Chúng nhân không ai dị nghị, vì vậy kế tiếp liền là hai trăm chín mươi một vị cường giả Thần Cấp như Long Kinh Thiên tranh đoạt hai mươi tám danh ngạch.

Về phần đối thủ mỗi tổ, lại do trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông rút thăm để quyết định.

Chúng nhân cũng không có dị nghị.

Đám người Long Kinh Thiên đều tự đem tên báo cho Vạn Bảo Thần Tông, trùng hợp chính là, trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông phụ trách rút thăm chính là Phương Toàn kia.

- Đệ nhất tổ, Hàn Thần đối chiến Tổng Chân.

- Đệ nhị tổ, Hoàng Hòa đối chiến Giải Thiên.

- Đệ ngũ thập tổ, Thiết Liệp đối chiến Long Thần.

Khi Phương Toàn điểm đến Thiết Liệp đối chiến Long Thần thì lơ đãng ngừng một chút, cùng Thiết Liệp kia nhìn nhau liếc mắt, tuy rằng bí mật, thế nhưng không thoát khỏi được con mắt của Long Kinh Thiên.

Trong lòng Long Kinh Thiên cười nhạt.

- Được rồi, hiện tại mời đối thủ các tổ lên diện tỷ thí.

Sau khi điểm danh xong, Phương Toàn mở miệng hô.

Đại diện này của Vạn Bảo Thần Tông rất lớn, hơn nữa có cường giả Thiên Thần bố trí cấm chế không gian lĩnh vực, hai trăm chín mươi một vị Thần Cấp Long Kinh Thiên có thể song song tiến lên đối chiến mà không bị ảnh hưởng gì.

Đám người Long Kinh Thiên vốn thối lui đến một bên đại diện tiến lên, đi tới trên đại diện.

Thiết Liệp nhìn Long Kinh Thiên đứng ở đối diện mình, hắc hắc cười nhạt:

- Tiểu tử, vận khí của ngươi rất không tồi, trận đầu gặp phải ta.

Long Kinh Thiên gật đầu nói:

- Vận khí của ta luôn luôn không tồi.

Thiết Liệp ngắc ra, tiện đà cười nói:

- Vận khí không tồi? Hắc hắc, được rồi, ta sẽ cho ngươi triệt để thể nghiệm tư vị vận khí không tồi một chút.

- Hiện tại, bắt đầu tỷ thí!

Lúc này, đại trưởng lão Phương Toàn Vạn Bảo Thần Tông hô lên.

Thanh âm của Phương Toàn vừa rơi xuống, nhất thời liền có người hướng đối phương xuất thủ, trong khoảng thời gian ngắn, ở trong đại diện chập chùng trùng điệp quyền ảnh, chưởng ảnh, kiếm quang, đao mang.

- Tiểu tử, ngươi ra tay đi.

Thiết Liệp đứng ở nơi đó, chấp tay mà đứng, nhìn Long Kinh Thiên nói.

Bất quá, thanh âm của hắn vừa hạ xuống, đột nhiên bóng người chợt lóe, sắc mặt hắn đại biến, kinh hãi, vì hắn hoàn toàn không nhìn thấy Long Kinh Thiên là làm sao biến mất.

Tiếp đó, một đạo lực lượng kinh khủng bỗng nhiên điểm hướng tới ngực hắn.

Thiết Liệp đau đớn hét thảm một tiếng, tiếp đó liên tục lui về phía sau, dừng ở chỗ đó, sau đó toàn thân rung động một hồi, ngũ tạng thất khiếu không ngừng phun ra máu, té trên mặt đất, không ngừng co quắp, kêu gào thảm thiết.

Tỷ thí vừa mới bắt đầu, các tổ khác đều còn đang chiến đấu kịch liệt, mà tiếng kêu thảm thiết của Thiết Liệp, khiến cho chúng nhân trên đại diện chú ý, toàn bộ chúng nhân nhìn qua, thấy thảm trạng của Thiết Liệp, tất cả đều ngẩn ra.

Mà đại trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Phương Toàn thấy thảm trạng của Thiết Liệp, sau khi ngẩn ra, nhìn về phía Long Kinh Thiên, trong mắt chợt lóe hàn mang.

- Ngươi vừa rồi có thấy rõ người thanh niên kia là xuất thủ làm sao không?

Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Ngô Thừa nói với một vị Thái thượng trưởng lão khác.

282. Chương 282: Lui Ra Cho Ta!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 282: Lui ra cho ta!

Vị thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Ngô Thừa con người co rút rồi lại lắc đầu, hiển nhiên mới rồi lão Không chú ý đến tổ của Long Kinh Thiên, căn bản Không thấy rõ hắn ra tay như thế nào.

Thiếu giáo chủ của Hồ giáo, Tổng Chân đối chiến với thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Ngô Thừa nghe tiếng hét thảm thiết cũng nhin không được quay đầu nhìn lại đây, nhìn thấy thảm trạng Thiết Liệp của Vô Song tông nằm té trên mặt đất thì khựng lại.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi qua, nhìn Thiết Liệp của Vô Song tông nằm ở mặt đất không ngừng run rẩy, thất khiếu đỏ máu, kêu thảm thiết không Thiết Liệp của Vô Song tông.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Mùi vị vận khí Không được như thế nào?

Thiết Liệp của Vô Song tông một bên kêu thảm thiết run rẩy, một bên hai mắt căm tức trừng Long Kinh Thiên, bắn ra sát ý kinh người.

Thiết Liệp của Vô Song tông vừa hét thảm thiết vừa dứt quang rống:

- Tiểu tử, ta muốn giết ngươi, ta muốn giết ngươi!

Long Kinh Thiên cười lạnh:

- Giết ta?

Long Kinh Thiên chậm rãi nâng lên tay phải, ngay khi hấn định vỗ xuống kết liễu Thiết Liệp của Vô Song tông thì bỗng vang lên tiếng quát.

- Dừng tay!

Long Kinh Thiên nhìn lại, người mở miệng đúng là đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn. Thấy đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn mở miệng thì Long Kinh Thiên cười lạnh, hấn muốn xem gã muốn nói cái gì.

Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn nói:

- Các hạ, Thiết Liệp của Vô Song tông đã thua rồi, Không cần xuống tay nữa.

Long Kinh Thiên cười lạnh:

- Không cần xuống tay nữa?

Long Kinh Thiên nghĩ nếu hiện tại nằm ở mặt đất là chính mình, chắc đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn sẽ Không nói như vậy.

Long Kinh Thiên và Thiết Liệp của Vô Song tông rút thăm chung một chỗ, làm gì có chuyện trùng hợp như vậy?

Long Kinh Thiên đương nhiên biết đó là do đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn giở trò quỷ.

Long Kinh Thiên không để ý đến đối phương, nâng thủ một chưởng đập xuống Thiết Liệp của Vô Song tông.

- To gan!

Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn thấy Long Kinh Thiên Không thèm để ý lời mình nói, đôi mắt tức giận, lắc người vọt hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên một chưởng trái nghênh đón, chưởng phải tiếp tục vỗ vào Thiết Liệp của Vô Song tông nằm trên mặt đất.

Một đạo bóng người ở giữa không trung liên tục quay cuồng, rơi xuống đại điện, không ngừng lui về phía sau, đồng thời, Thiết Liệp của Vô Song tông trước khi chết hét thảm thiết vang vọng đại điện.

Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn nhìn lại, chỉ thấy Thiết Liệp của Vô Song tông bị một chưởng ấn to lớn đè lún sâu xuống, nằm im Không nhúc nhích.

Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn vừa sợ vừa giận nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn Không ngờ thực lực của Long Kinh Thiên mạnh đến mức này. Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn vô hạn tiếp cận cổ thần cường giả, không ra ngoài ý muốn thì trong vòng trăm năm là có thể đột phá, vậy mà bị một nho nhỏ thần cấp tứ trọng cường giả cấp đẩy lui !

Ở trước mắt bao người, đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn trở mắt nhìn Thiết Liệp của Vô Song tông chết trước mắt mình, đối với gã quả thực là vô cùng nhục nhã !

Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn tức giận chửi vào Long Kinh Thiên:

- Ngươi....!

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói:

- Như thế nào? người của Vạn Bảo thần tông có thể nhúng tay can thiệp tỷ thí sao?

Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn còn muốn nói gì nữa đã bị thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Ngô Thừa khiển trách:

- Phương Toàn!

Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn kinh ngạc quay đầu, sốt ruột nói:

- Thái thượng trưởng lão!

Thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Ngô Thừa quát:

- Lui ra cho ta!

Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn đành cung kính nói:

- Vâng thưa thái thượng trưởng lão.

Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn lùi sang bên, nhìn Long Kinh Thiên, hai mắt ngoan độc, hận ý đặc hơn.

Long Kinh Thiên vẻ mặt thản nhiên. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Ngô Thừa nói với Long Kinh Thiên:

- Mới rồi trưởng lão của bản tông vô tình nhúng tay vào tỷ thí của các ngươi, mong vị bằng hữu này Không phiền lòng.

Nếu thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Ngô Thừa đã nói vậy thì Long Kinh Thiên cũng không nói cái gì nữa.

Sau đó vòng thứ nhất tỷ thí chấm dứt.

Thiếu giáo chủ của Hồ giáo, Tống Chân đánh bại đối thủ vào vòng tỷ thí tiếp theo, nhưng khi gã lướt qua bên cạnh Long Kinh Thiên thì ánh mắt quái dị nhìn hắn.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Như thế nào?

Thiếu giáo chủ của Hồ giáo, Tống Chân cười nói:

- A, Long Thần huynh đệ giấu diếm làm ta thấy buồn. Không ngờ thực lực của Long Thần huynh đệ mạnh như vậy, lúc trước ta đã quá lo.

Thiếu giáo chủ của Hồ giáo, Tống Chân xấu hổ cười.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Thực lực của ngươi cũng Không tệ.

Đối thủ của thiếu giáo chủ của Hồ giáo, Tống Chân, Thánh Thanh Cửu Thiên thần tông Hàn Thần có thực lực rất mạnh, đồng dạng là thần cấp thất trọng cao nhất. vậy mà thiếu giáo chủ của Hồ giáo, Tống Chân

có thể đánh bại Thánh Thanh Cửu Thiên thần tông Hàn Thần, chỉ nhìn điều này đã biết thực lực của gã cỡ nào.

Thiếu giáo chủ của Hổ giáo, Tống Chân nghe vậy, cười đến có chút ngưng ngừng.

Vòng thứ nhất qua đi, tiếp theo là đợt tỷ thí thứ hai.

Đợt tỷ thí thứ hai này đối thủ của sm là một vị một cước bước vào cổ thần thần cấp thất trọng cao nhất cường giả, có thể nói là một trong vài người có thực lực mạnh nhất trong số thần cấp.

Đây là một loại trùng hợp ?

Long Kinh Thiên nhìn đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn đứng trên đại diện về mặt đặc ý, cười lạnh. Biểu tình của Long Kinh Thiên thần nhiên.

Cuối cùng đương nhiên Long Kinh Thiên vẫn đang thoải mái đánh bại đối thủ.

Nhìn đợt thứ hai Long Kinh Thiên vẫn đang thoải mái đánh bại đối thủ, đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn biểu tình khó xem.

Đợt thứ hai qua đi, ngay sau đó là vòng thứ ba, Long Kinh Thiên vẫn đang thoải mái đánh bại đối thủ.

Vòng thứ ba chấm dứt là vòng thứ bốn.

Cuối cùng hai mươi tám danh ngạch đi ra.

Long Kinh Thiên và thiếu giáo chủ của Hổ giáo, Tống Chân đều tiến vào.

Trừ Long Kinh Thiên ra, hai mươi bảy người thiếu giáo chủ của Hổ giáo, Tống Chân đều là thần cấp thất trọng cao nhất cường giả. Long Kinh Thiên tiến vào khiến mọi người chú ý.

Trên đại diện, thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Ngô Thừa nhìn trong hai mươi tám người có Long Thần, truyền âm với thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Huyền Diệp:

- Thanh niên Long Thần có thực lực như thế nào, người nhìn ra không?

Thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Huyền Diệp suy tư một lúc, lắc đầu nói:

- Chỉ có thể nói sâu không lường được.

Thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Ngô Thừa hít sâu, gật gù.

Trận tỷ thí thứ bốn, Long Kinh Thiên đều là dễ dàng đánh bại một cước bước vào cổ thần chi cảnh cường giả, hơn nữa bốn trận đều không có vượt qua hai chiêu.

Mặc dù thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Ngô Thừa cũng làm đương nhưng gã là cổ thần nhị trọng cao nhất, mà Long Kinh Thiên chỉ là một cái thần cấp tứ trọng, cái này nghe rộn cả người.

Ở Xích Thành tinh vực, thiên tài giống như Long Kinh Thiên vượt cấp đánh bại đối thủ không phải là không có, nhưng là thần cấp tứ trọng kích bại một cước bước vào cổ thần cường giả, một bàn tay có thể đếm hết.

- Chúc mừng các vị dự thi thông qua tỷ thí.

Thái thượng trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Ngô Thừa thu lại tâm tư, nói với mọi người:

- Nhưng tuy ta tin tưởng trình độ luyện khí của các vị đều là luyện khí đại tông sư trung giai trở lên, kế tiếp muốn mời các vị hiện trường bộc lộ tài năng, làm cho chúng ta kiến thức một chút trình độ luyện khí của các vị.

Thật ra lần này, tuyển nhận bốn mươi chín danh khách khanh trưởng lão, thần cấp thực lực là thứ yếu, quan trọng nhất vẫn là trình độ luyện khí.

- Ta trước tiên bêu xấu! (.

Mở miệng là Thanh Xà lão tổ. Thanh Xà lão tổ nói xong tay lóe ánh sáng xanh, xuất hiện một hắc đỉnh, bên trên có bức tranh viên cổ.

- Đây là hắc vương đỉnh ?!
- Bài danh bảy mươi ba, hắc vương đỉnh !

Nhìn thấy hắc đỉnh, hiện trường có nhân kinh kêu.

Ở Xích Thành tinh vực, luyện đan đỉnh lô cũng có bài danh, hễ là đỉnh lô có thể vào một trăm hạng đầu đều là cực phẩm đỉnh lô. Long Kinh Thiên được đến Tà Thần đỉnh liền xếp hạng thứ bảy.

Thanh Xà lão tổ nghe người xung quanh kinh kêu thì lộ vẻ đắc ý, tay trái nâng, hắc vương đỉnh liền thẳng vào trời cao. Thanh Xà lão tổ quát một tiếng, vô số tài liệu vung lên, rơi vào đỉnh lô, tiếp theo hai tay liên tục điểm chỉ đỉnh lô.

283. Chương 283: Bộc Lộ Tài Năng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 283: Bộc lộ tài năng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thanh Xà Lão Tổ mỗi khi điểm vào Hắc Vương Đỉnh, Hắc Vương Đỉnh liền vang lên chấn động u u, ở trên cao trên dưới phiêu động, giống như gỗ mục pháp phồng bất định trong sóng lớn.

Mỗi một chỉ của Thanh Xà Lão Tổ đều rất có quy luật, hơn nữa thủ thế cũng đều không ngừng biến hóa, từ xa nhìn lại, tựa như lá rụng, hoa tuyết không ngừng bay xuống!

- Đây là Lạc Diệp Phiêu Tuyết Thủ!

- Hảo thủ pháp, Lạc Diệp Phiêu Tuyết Thủ này là hai cao thủ luyện khí Lạc Diệp và Phiêu Tuyết thời thượng cổ liên thủ sáng chế.

- Thanh Xà Lão Tổ đã hoàn toàn lĩnh ngộ được tinh túy của Lạc Diệp Phiêu Tuyết Thủ này, trình độ luyện khí hẳn là đạt được trình độ Luyện khí Đại tông sư đỉnh giai!

Chúng nhân ở bốn phía thấy thế, sợ hãi than nói.

Ngay cả cao thủ luyện khí của Vạn Bảo Thần Tông, hai Thái thượng trưởng lão Ngô Thừa và Huyền Diệp cũng đều gật đầu.

- Lạc Diệp Phiêu Tuyết Thủ của Thanh Xà Lão Tổ, làm cho người ta sợ hãi than, chúng ta đã lý giải, như vậy tiếp theo tới vị nào?

Sau đó, Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Ngô Thừa mở miệng nói.

Hắn bảo chúng nhân hiện trường bộc lộ tài năng, chỉ là suy nghĩ tìm hiểu một chút về trình độ luyện khí của chúng nhân, trong lòng có chút nhận biết, cũng không phải là bảo chúng nhân luyện khí thực sự.

Thanh Xà Lão Tổ nghe vậy, liền ngừng lại, đứng tới một bên, vẻ đắc ý trên mặt càng tăng lên.

Tiếp sau Thanh Xà Lão Tổ lên sân khấu đồng dạng cũng là một vị cường giả Cổ Thần.

- Đây là lão tổ của Tàn Thiên Môn, Tàn Thiên Lão Tổ.

Tổng Chân ở một bên truyền âm nói với Long Kinh Thiên.

Tàn Thiên Môn? Long Kinh Thiên gật đầu, Tàn Thiên Môn này mấy nghìn năm trước cũng là một trong một trăm thế lực đứng đầu Xích Thành Tinh Vực, bất quá hai nghìn năm trước trải qua một biến cố, thế lực của Tàn Thiên Môn giảm mạnh, đã lùi bước khỏi một trăm thế lực đứng đầu Xích Thành Tinh Vực.

Tàn Thiên Lão Tổ là một vị lão nhân độc nhãn, sau khi đi ra cũng xuất ra một cái đỉnh lô, đỉnh lô của hắn rất kỳ quái, chỉ có hai chân, hơn nữa đầu của một thần thú trên đỉnh tựa hồ bị một lợi khí nào đó tước đi hơn phân nửa.

- Đây là Tàn Thiên Đỉnh, đỉnh lô trấn phái của Tàn Thiên Môn.

Tổng Chân tiếp đó truyền âm nói với Long Kinh Thiên:

- Ở trên bồng đỉnh lô, đứng thứ sáu mươi mười!

Xếp hạng sáu mươi năm, so với Hắc Vương Đỉnh của Thanh Xà Lão Tổ lúc trước còn cao hơn nữa!

Thanh Xà Lão Tổ ở một bên nhìn thấy Tàn Thiên Đỉnh, trong mắt chợt lóe qua tia nóng cháy.

Các Cổ Thần khác cũng đều như vậy.

Tàn Thiên Lão Tổ đem Tàn Thiên Đỉnh lên trên cao, tiếp đó hai tay vung lên, vô số tài liệu như mưa xối xả, từ trên cao bỗng nhiên quán chú tiến vào trong đỉnh lô.

Tiếp đó, Tàn Thiên Lão Tổ giơ tay trái lên, hướng về bên phải quạt một cái, trên không trung trống rỗng sinh ra một cơn lốc. Cơn lốc này quạt đến làm cho Tàn Thiên Đỉnh liên tục chuyển động.

Tiếp đó, Tàn Thiên Lão Tổ giơ tay phải lên, hướng về bên trái dè một cái, từ trên cao lại sinh ra một đoàn cơn lốc nữa, xoay tròn ngược chiều với cơn lốc lúc trước, tất cả hướng về Tàn Thiên Đỉnh, làm chúng nhân giật mình chính là khi cả hai cơn lốc song song mang tất cả hướng về Tàn Thiên Đỉnh thì lại có thể không có sinh ra bài xích!

Hai cơn lốc một chính một phản lại có thể đồng thời tương dung! xem tại

- Đây là Chính Phản Hình Ý Thủ của Tàn Thiên Môn!

- Chính Phản Hình Ý Thủ luyện đến cảnh giới cao nhất, nghe nói có thể đem cả một ngọn núi đều pquạt bay lên đó!

Chúng nhân sợ hãi nghị luận.

Chính Phản Hình Ý Thủ của Tàn Thiên Lão Tổ, chính phản tương dung. Đã là một cảnh giới cực cao, ở đây đều là cao thủ luyện khí, vừa thấy Tàn Thiên ra tay, liền biết trình độ luyện khí không thua kém Thanh Xà Lão Tổ lúc trước.

- Chính Phản Hình Ý Thủ của Tàn Thiên Lão Tổ, làm cho chúng ta thán phục. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Lúc này, Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Huyền Diệp mở miệng nói:

- Trình độ luyện khí của Tàn Thiên Lão Tổ, chúng ta đã hiểu được, xin mời vị bằng hữu tiếp thep tiến lên đi.

Tàn Thiên Lão Tổ nghe vậy, ngừng lại, vẻ mặt bình tĩnh, thối lui đến một bên.

Long Kinh Thiên nhìn ra được trong hai mươi một vị cường giả Cổ Thần đến đây, thực lực của Tàn Thiên Lão Tổ này cực mạnh, bất quá, hắn ẩn giấu thực lực mà thôi.

Từ khi tiến vào điện đến bây giờ, đối phương vẫn không mở miệng ra.

Ngay khi Long Kinh Thiên quan sát Tàn Thiên Lão Tổ thì Tàn Thiên Lão Tổ quay đầu qua, hai mắt như kiếm, đâm thẳng vào Long Kinh Thiên, đối với sự áp bách này của Tàn Thiên Lão Tổ, vẻ mặt Long Kinh Thiên vẫn bình tĩnh.

Trên hội đấu giá của Vạn Bảo Thương Hội, cho dù là áp bách tinh thần của trung niên nhân cường giả Thiên Thần cũng không có một chút tác dụng đối với Long Kinh Thiên, huống chi Tàn Thiên Lão Tổ này chỉ là Cổ Thần tam trọng?

Thế nhưng Tàn Thiên Lão Tổ thấy Long Kinh Thiên lại có thể chịu đựng được tinh thần áp bách của mình, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lúc này, lại một vị cường giả Cổ Thần tiến lên ra tay, trình độ luyện khí của vị Cổ Thần này so với Thanh Xà Lão Tổ cùng Tàn Thiên Lão Tổ thì thấp hơn một chút, Luyện khí Đại tông sư cao giai.

Một người rồi lại một người cường giả Cổ Thần tiến lên, rất nhanh, hai mươi một vị cường giả Cổ Thần liền hoàn tất toàn bộ, đến phiên chúng cường giả Thần Cấp.

Hai mươi một vị Cổ Thần, tất cả đều là Luyện khí Đại tông sư cao giai hoặc đỉnh giai, mà trình độ luyện khí của cường giả Thần Cấp bình thường đều kém hơn so với Cổ Thần một chút, thường chỉ có Luyện khí Đại tông sư trung giai, trung giai đỉnh, bất quá làm cho Long Kinh Thiên ngoài ý muốn chính là trình độ luyện khí của Tổng Chân lại cũng không kém, đạt được Luyện khí Đại tông sư cao giai.

Bốn mươi chín người, bốn mươi tám người đã ra tay hết, cuối cùng, chỉ còn lại có Long Kinh Thiên.

Tất cả mọi người nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Thực lực của Long Kinh Thiên thì chúng nhân đã rõ ràng.

Thế nhưng trình độ luyện khí của Long Kinh Thiên thì sao?

Ngay cả hai Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Ngô Thừa cùng Huyền Diệp cũng đều nhìn về phía Long Kinh Thiên, nhân thần lấp loé.

- Thanh Xà Lão Tổ, người nói trình độ luyện khí của tiểu tử này, đạt được loại trình độ nào?

Một vị Cổ Thần lão tổ quay đầu hỏi Thanh Xà Lão Tổ.

Về mặt Thanh Xà Lão Tổ không thêm để ý nói:

- Một tiểu tử hậu bối Thần Cấp tứ trọng mà thôi, trình độ luyện khí có thể cao tới chỗ nào? Ta xem, cũng chỉ là Luyện khí Đại tông sư trung giai đỉnh.

- Không sai, cho dù là hần lúc trước có thể đánh bại Thần Cấp thất trọng đỉnh, thế nhưng cũng không có nghĩa là trình độ luyện khí của hần cũng cao, rất nhiều thiên tài có thiên phú tu luyện không tồi, thế nhưng thiên phú luyện khí cũng rất bình thường.

Một vị Cổ Thần lão tổ khác cười nói.

- Ta thấy, nói không chừng hần chỉ có trình độ Luyện khí Đại tông sư trung giai, hơn nữa là vừa mới đạt được Luyện khí Đại tông sư trung giai.

Lại một vị Cổ Thần lão tổ cười nói.

Một ít Cổ Thần lão tổ xung quanh cũng đều nở nụ cười nhẹ.

Tỷ thí lúc trước, tuy rằng Long Kinh Thiên đánh bại cường giả Thần Cấp thất trọng đỉnh, thế nhưng ở trong mắt cường giả Cổ Thần, Thần Cấp vẫn là Thần Cấp, đối với bọn họ mà nói, Thần Cấp cũng chỉ là một hậu bối mà thôi.

Bọn họ ít nhiều cũng không thực sự đem Long Kinh Thiên để ở trong lòng.

Lúc này, Tổng Chân cũng đều chăm chú nhìn Long Kinh Thiên, hần cũng rất muốn biết trình độ luyện khí của Long Kinh Thiên.

Ở dưới sự nhìn kỹ của chúng nhân, Long Kinh Thiên đi tới trung ương đại điện, đám người Thanh Xà Lão Tổ nói chuyện với nhau cùng cười khẽ, Long Kinh Thiên tự nhiên đều nghe vào trong tai.

Về mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh, sau khi đi tới giữa trung ương, tiếp đó bỗng nhiên quay về hư không hút một cái.

Thấy cử động của Long Kinh Thiên, chúng nhân lấy làm kinh hãi.

- Tiểu tử này muốn làm gì? Hắn? Lẽ nào? !

Chúng nhân khiếp sợ nhìn thấy, dưới một hút của Long Kinh Thiên, nhất thời, từng đạo Thiên Địa Chi Hỏa trong thiên địa bỗng nhiên giống như thủy triều vọt tới đại điện, hướng Long Kinh Thiên mà đến.

Thiên Địa Chi Hỏa này tới quá mạnh, sóng lửa tận trời, nhiệt khí cuộn cuộn, ngay cả đám người Thanh Xà Lão Tổ cũng không khỏi kinh hãi lui lại.

Trong nháy mắt, vô cùng vô tận Thiên Địa Chi Hỏa dũng mãnh tiến vào đại điện, toàn bộ đại điện nơi nơi đều là Thiên Địa Chi Hỏa, chúng nhân hoảng sợ, tiếp đó bọn họ thấy Thiên Địa Chi Hỏa này không ngừng xoay tròn quay chung quanh Long Kinh Thiên, ngưng tụ thành một đầu hỏa hệ thần thú.

284. Chương 284: Đồ Xà Dao

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 284: Đồ Xà Dao

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thiên Địa Chi Hỏa ở xung quanh thân thể Long Kinh Thiên ngưng tụ thành hỏa hệ thần thú, mỗi một đầu đều tản ra mạnh mẽ uy áp, mấy trăm đầu hội tụ cùng một chỗ, làm cho Thanh Xà Lão Tổ cũng hơi bị khó thở.

Long Kinh Thiên ở giữa đám hỏa hệ thần thú, giống như viễn cổ hỏa thần điều khiển thiên địa vạn hỏa, thống ngự thiên nhất, tản ra một loại uy thế không tên.

- Thiên, Thiên Địa Chi Hỏa!

- Hắn lại có thể điều khiển Thiên Địa Chi Hỏa!

- Trời ạ, hắn lại có thể điều khiển Thiên Địa Chi Hỏa, vậy chẳng phải là? !

- Thần Tượng Sư! -

- Thần Tượng Sư trong truyền thuyết!

Hai mắt đám người Thanh Xà Lão Tổ, Tàn Thiên Lão Tổ không cách nào che giấu khiếp sợ trong lòng, ngay cả hai người Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Ngô Thừa cùng Huyền Diệp cũng hiện lên vẻ không thể tin được.

Đại trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Phương Toàn đồng dạng cũng khiếp sợ rất sâu.

Về phần đám Thần Cấp Tổng Chân thì miệng đều há hốc, đủ để nhét quả trứng to vào.

Tuy rằng Luyện khí Đại tông sư đỉnh giai và Thần Tượng Sư chỉ có một đường phân cách nhỏ, thế nhưng ai cũng đều hiểu rõ, một đường phân cách này, chính là phân cách trời đất, thân phận, địa vị hai người chẳng biết kém hơn bao nhiêu vạn dặm.

Xích Thành Tinh Vực, vô số vạn năm, chẳng biết có bao nhiêu luyện khí sư đỉnh trệ tại Luyện khí Đại tông sư đỉnh giai, cả đời không cách nào tiến giai đến trình độ Thần Tượng Sư.

Toàn bộ Xích Thành Tinh Vực, Thần Tượng Sư tựa như Thiên Thần cường giả đều rất thưa thớt!

Địa vị của cường giả Thiên Thần, không cần nói cũng biết, ở toàn bộ Xích Thành Tinh Vực, không thể hơn hai bàn tay, tuyệt đối không quá mười người!

Thần Tượng Sư cũng đồng dạng như vậy!

Tiếp đó, Long Kinh Thiên ở dưới con mắt khiếp sợ của chúng nhân, hai tay vung lên, hoá hệ thần thú do Thiên Địa Chi Hỏa ngưng tụ mà thành phi thân lên, quay chung quanh tài liệu Long Kinh Thiên đã sớm chuẩn bị tốt, không ngừng lượn vòng, không ngừng phụt lên hỏa diễm, hai tay Long Kinh Thiên biến ảo, đánh ra từng cái pháp quyết.

- Không, không dùng đỉnh lô luyện khí!

- Nay đã không phải cảnh giới Thần Tượng Sư sơ giai, là Thần Tượng Sư trung giai? !

Đám người Thanh Xà Lão Tổ, Tàn Thiên Lão Tổ cũng đều giống như đám người Tổng Chân như nhau, bất tri bất giác đều há to mồm, về phần đám Thần Cấp Tổng Chân, mồm vốn đã có thể nhét quả trứng to vào rồi, hiện tại lại có thể nhét thêm một quả trứng to vào nữa.

Ngưng tụ Thiên Địa Chi Hỏa, là tượng trưng cho Thần Tượng Sư, thế nhưng không cần đỉnh lô cũng có thể luyện khí tuyệt đối điều không phải cảnh giới Thần Tượng Sư sơ giai có thể làm được, chỉ có Thần Tượng Sư trung giai mới có thể!

Lúc này, đám tài liệu ở dưới sự đoán tạo của hỏa diễm phụt lên từ phía hoá hệ thần thú do Thiên Địa Chi Hỏa hình thành, rất nhanh liền hòa tan, không ngừng nhúc nhích, biến hóa.

Tiếp đó, Long Kinh Thiên giơ lên một ngón tay, chỉ thấy những tài liệu này loé ra quang mang đứng lên, ông minh một tiếng, biến thành một cây đại đao.

Đại đao toả ra hàn quang bức người, đao khí vô hình, tuy rằng chúng nhân cách rất xa, thế nhưng vẫn cảm giác thấy đau điếng người, không khỏi kinh hãi.

- Đây là Thánh Phẩm đỉnh giai? !

- Lại có thể là Thánh Phẩm đỉnh giai!

Đám người Thanh Xà Lão Tổ, Thiên Tàn Lão Tổ ai cũng hít vào một ngụm lương khí.

Vũ khí Thánh Phẩm đỉnh giai!

Tuy rằng vũ khí Thánh Phẩm đỉnh giai cũng không phải là tuyệt đỉnh. Thế nhưng Long Kinh Thiên chỉ là tiện tay luyện chế, hơn nữa trước sau không quá một giờ, sử dụng tài liệu cũng bình thường.

Trước sau không tới một giờ là có thể luyện chế ra một thanh vũ khí Thánh Phẩm đỉnh giai, vậy quá dọa người rồi.

Đại đao vang lên ông minh, tiếp đó rơi thẳng xuống mặt đất, đâm vào đá trên đại điện giống như đâm vào đất cát, sâu tới hơn nửa thước.

- Hả!

Hiện trường là một mảnh than thở sợ hãi.

Mặt đất của Vạn Bảo Thần Tông chính là đá hoa cương phi thường cứng rắn, một kích của cường giả Cổ Thần, tối đa ở lưu lại quyền ngân nhàn nhạt trên mặt đất, thế nhưng, cây đại đao rơi xuống trong nháy mắt phá vỡ mặt nền đại điện, đâm vào nửa thước!

Lúc này, trong tay Long Kinh Thiên xuất hiện một sợi tơ vàng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Đây là Kim Tầm Ti!

Chúng nhân nhận ra, Kim Tầm Ti này cực kỳ mềm dẻo, chính là một trong vài vật liệu kim loại mềm dẻo nhất Xích Thành Tinh Vực.

Long Kinh Thiên vung tay lên, Kim Tầm Ti khẽ bay qua tới trên cây đại đao kia, đao phong thổi qua, khi Kim Tầm Ti thổi qua đại đao thì Kim Tầm Ti trong nháy mắt biến thành hai đoạn, rơi xuống mặt đất.

Chúng nhân lần thứ hai khiếp sợ, nhìn về phía cây đại đao, hai mắt nóng cháy.

Cây đại đao này lại có thể đơn giản chặt đứt Kim Tầm ti như vậy, uy lực của nó đã tiếp cận rất gần thần khí rồi!

Hồi lâu, cũng không có người nào mở miệng.

Tất cả mọi người lâm vào trong khiếp sợ, không cách nào dẹp yên sóng lớn trong lòng.

Rất lâu sau đó, Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Ngô Thừa cùng Huyền Diệp mới thu hồi tâm thần, nỗ lực dẹp yên khiếp sợ trong lòng một chút, hai người Ngô Thừa quay đầu qua, con mắt nhìn về phía Long Kinh Thiên đã hoàn toàn biến dạng.

Thần Tượng Sư, nhân vật bậc này, không chỉ nói Vạn Bảo Thần Tông bọn họ, cho dù là phủ chủ Xích Thành Vực còn có bát đại thần tông khác mà biết, đều là khách quý cực kỳ thịnh tình mời đến.

Nếu là từ phương diện luyện khí mà nói, tuy rằng bọn họ là Thái thượng trưởng lão cao quý của đệ nhất tông Vạn Bảo Thần Tông, thế nhưng địa vị của Long Kinh Thiên so với bọn hắn còn muốn cao hơn.

Lập tức, hai người nhìn nhau, từ trên bậc thang đại điện đi xuống tới, lại có thể tự mình đi tới trước mặt Long Kinh Thiên.

- Long Thần huynh đệ, ha ha, lúc trước là Vạn Bảo Thần Tông chúng ta thất lễ, thất lễ lớn, không ngờ Long Thần huynh đệ lại có thể là Thần Tượng Sư!

Sau khi Ngô Thừa đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, ha ha cười, hai tay ôm quyền cực kỳ khách khí, nụ cười trên mặt xán lạn như hoa, so sánh với thái độ lúc trước, quả thực là một sự tương phản lớn.

Huyền Diệp cũng đều đồng dạng như vậy.

- Khách khí rồi.

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh nói.

Thầy vẻ mặt lạnh nhạt của Long Kinh Thiên, hia người Ngô Thừa cùng Huyền Diệp không chỉ có không giận, trái lại càng khách khí.

- Long Thần huynh đệ, cái chuôi đại đao Thánh Phẩm đỉnh giai chính là người sở luyện, chẳng hay tên gọi là gì?

Ngô Thừa chỉ vào cây đại đao cắm trên đại điện.

Long Kinh Thiên liếc mắt nhìn chúng nhân, nói:

- Cây đại đao này, gọi là Đồ Xà Đao.

Chúng nhân nghe vậy, sắc mặt quái dị, nhìn về phía Thanh Xà Lão Tổ, không khỏi lộ ra nhiều vẻ khác lạ.

Đám người Thanh Xà Lão Tổ lúc trước trào phúng Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên hiện tại đem đao này gọi là Đồ Xà Đao, ý tứ không cần nói cũng biết, đây là quét mặt mũi của Thanh Xà Lão Tổ.

Thanh Xà Lão Tổ sắc mặt xanh hồng, thế nhưng không dám phát tác với Long Kinh Thiên, chỉ là hừ lạnh một tiếng.

- Nếu Ngô Thừa trưởng lão thích, vậy cái chuôi Đồ Xà Đao này liền tặng cho Ngô Thừa trưởng lão.

Long Kinh Thiên nói tiếp, hắn tự nhiên nhìn ra Ngô Thừa thích cây đại đao này, chỉ là ngại nói ra miệng.

Nếu Ngô Thừa muốn, Long Kinh Thiên cũng vui vẻ tặng một cái nhân tình.

Quả nhiên, Ngô Thừa vừa nghe, vẻ mặt vui mừng, ôm quyền tạ ơn nói:

- Cảm tạ Long Thần huynh đệ, ta đây liền không khách khí !

Nói xong, đi tới trước đại đao, một tay nâng lên, làm cho Ngô Thừa lấy làm kinh hãi chính là, cây đại đao này vào tay rất nặng, lại có thể làm cả hai tay hắn trầm xuống, chúng nhân thấy thế, chột cả kinh.

Mà Huyền Diệp nhìn đại đao trong tay Ngô Thừa, vẻ mặt ước ao.

- Dao tốt, dao tốt!

Ngô Thừa nhìn đại đao trong tay, càng là vẻ mặt mừng rỡ, càng xem càng thích.

Hắn thân là Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông, thứ có thể vào mắt hắn không nhiều lắm, hiện tại hắn liên tục tán thán, có thể thấy được mức độ yêu thích của hắn đối với cây đại đao này.

- Ngô Thừa, chúng ta không thể chậm trễ quý khách!

Huyền Diệp ở một bên thấy thế, không khỏi nhắc nhở một chút.

Ngô Thừa lúc này mới hoàn hồn, quay đầu nhìn về phía Long Kinh Thiên, có chút ngại ngùng nói:

- Vừa rồi là ta thất lễ, Long Thần huynh đệ chớ trách.

285. Chương 285: Dập Đầu Nhận Sai?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 285: Dập đầu nhận sai?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nghe vậy, khoát tay áo, nói:

- Không có gì.

Ngô Thừa thu lấy cây đại đao kia.

- Các vị, lần này Vạn Bảo Thần Tông chúng ta tuyển nhận khách khanh trưởng lão, không nghĩ tới lại có tới hai mươi một vị cường giả Cổ Thần đến, càng đặc biệt là có Thần Tượng Sư như Long Thần huynh đệ đến đây gia nhập, chúng ta cảm thấy vô cùng vinh hạnh và vui mừng!

Ngô Thừa quay đầu qua, ôm quyền nói với đám người Long Kinh Thiên.

Đám người Thanh Xà Lão Tổ nghe vậy, trong lòng âm thầm nói.

Thần Tượng Sư như Long Kinh Thiên gia nhập, đám người Ngô Thừa vui mừng là thật, mà những Cổ Thần bọn họ gia nhập thì có vô cùng vinh hạnh và vui mừng hay không thì không biết được.

Cường giả Cổ Thần đối với các thế lực khác của Xích Thành Tinh Vực là bảo bối, thế nhưng Vạn Bảo Thần Tông, cũng không thiếu cường giả Cổ Thần.

- Các vị, các người hiện tại đi theo ta.

Ngô Thừa nói tiếp, tiếp đó làm ra thế mời đối với đám người Long Kinh Thiên.

Vì vậy, đám người Long Kinh Thiên liền theo phía sau Ngô Thừa, Huyền Diệp, tiến vào nội sơn của Vạn Bảo Thần Tông.

Vạn Bảo Thần Tông phân ra ngoại sơn và nội sơn, nội sơn, bình thường chỉ có đệ tử hạch tâm và cao tầng trưởng lão trở lên của Vạn Bảo Thần Tông mới có thể đi vào, sau đó, chúng nhân tiến vào nội sơn Vạn Bảo Thần Tông.

Nội sơn của Vạn Bảo Thần Tông so với ngoại sơn có chỗ khác.

Trong nội sơn linh khí đập vào mặt, bốn phía linh khí nồng nặc như nước, một tòa tòa cung điện, hình thành một đám trận pháp huyền ảo, tùy ý có thể thấy được kỳ hoa dị thú, hơn nữa làm cho người ta có một loại cảm giác thanh u, không giống như ngoại sơn có vô số đệ tử bay tới bay lui tranh cãi ầm ĩ.

Chúng nhân theo sau đám người Ngô Thừa, Huyền Diệp một đường phi hành, một đường xem nội sơn Vạn Bảo Thần Tông, ngoại trừ Long Kinh Thiên ra, những người khác hiển nhiên đều bị tình huống nhìn thấy dọc theo đường đi mà khiếp sợ không ít.

Nội sơn của Vạn Bảo Thần Tông này, mỗi một ngọn núi đều có một cổ khí tức khó hiểu ba động, cường giả Cổ Thần!

Mỗi một ngọn núi đều có một vị cường giả Cổ Thần tọa trấn!

Các dãy núi trùng điệp trong nội sơn, Vạn Bảo Thần Tông này rốt cuộc có bao nhiêu vị cường giả Cổ Thần?
!

Hơn nữa những Cổ Thần này, đa phần cũng không phải nhất trọng, nhị trọng, từ khí tức mà xem, chỉ ít là tam trọng, tứ trọng trở lên!

Thần thức của Long Kinh Thiên đảo qua, phát hiện trong nội sơn Vạn Bảo Thần Tông, cấm chế trọng trọng. Hơn nữa một cái cự trận đem những sơn mạch này toàn bộ liên kết lại, mỗi một ngọn núi, đều là một cái trận nhãn.

Cự trận này gọi là “Vạn Sơn Thông Thiên Trận”!

Cho dù là ở trong nhiều thần trận cấp thấp tại Thần giới, Vạn Sơn Thông Thiên Trận này cũng coi như rất không tồi.

Loại vị diện cấp thấp như Xích Thành Tinh Vực này, dĩ nhiên là không ai có thể bố trí ra Vạn Sơn Thông Thiên Trận, đối với Xích Thành Tinh Vực mà nói, đích xác là đại thủ bút.

Sau hơn một tiếng đồng hồ, đám người Ngô Thừa và Huyền Diệp mang theo bốn mươi chín người Long Kinh Thiên tới trước một tòa núi lớn.

- Ngọn núi này gọi là Cửu Cung Sơn.

Ngô Thừa quay đầu qua, nói với chúng nhân:

- Phía trên, có bốn mươi chín tòa cung điện tu luyện, là Vạn Bảo Thần Tông chúng ta đặc biệt chế tạo vì các vị, các vị. Mời!

Nói xong, thân hình chợt lóe, rơi xuống trên Cửu Cung Sơn này.

Chúng nhân cũng đều theo sau, hạ xuống đến Cửu Cung Sơn. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Bốn mươi chín tòa cung điện này, tọa lạc tại trên đỉnh núi Cửu Cung Sơn. Sau đó, Ngô Thừa và Huyền Diệp liền mang theo mọi người tới trước bốn mươi chín tòa cung điện này.

Chỉ thấy bốn mươi chín tòa cung điện này được sắp xếp có thứ tự, mơ hồ trong đó có ý huyền diệu ẩn bên trong, mà bốn phía cung điện, cảnh sắc mê người, vân vụ lượn lờ.

- Đây là ngọc bài của khách khanh trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông chúng ta.

Lúc này, Ngô Thừa đem bốn mươi chín ngọc bài đưa cho đám người Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên nhìn ngọc bài trong tay, phát hiện tài liệu luyện chế ngọc bài này giống với thẻ khách quý cao cấp của Vạn Bảo Thương Hội.

Hơn nữa chính điện cũng đồng dạng khắc một đầu thần thú, mặt trái còn lại là bốn chữ Vạn Bảo Thần Tông, bất quá, đồ văn xung quanh ngọc bài này khác với thẻ khách quý cao cấp của Vạn Bảo Thương Hội.

- Các vị đem máu huyết tích nhập vào trong đó, luyện hóa, như vậy sau đó là khách khanh trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông chúng ta rồi.

Huyền Diệp nói:

- Tuy các vị chỉ là khách khanh trưởng lão, thế nhưng đồng dạng cũng được hưởng đãi ngộ của trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông chúng ta.

Sau đó, hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp liền nói tới một số chuyện cần chú ý liên quan tới ra vào Vạn Bảo Thần Tông đối với đám người Long Kinh Thiên, sau đó liền phi thân ly khai.

Bất quá, trước khi rời đi, hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp cố ý hỏi Long Kinh Thiên nếu là cần cái gì, có thể hướng hai người họ đề nghị, hai người sẽ tận lực thỏa mãn yêu cầu của Long Kinh Thiên.

Hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp như vậy, tự nhiên làm cho đám người Thanh Xà Lão Tổ vừa ước ao vừa đổ kị.

Sau đó, hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp mang theo chúng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông phi thân ly khai.

- Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi là Thần Tượng Sư thì đặc ý, nói cho ngươi, mặc kệ ở vị diện nào, thế giới nào, chỉ có thực lực mới là quan trọng nhất.

Đợi sau khi hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp ly khai, Thanh Xà Lão Tổ cười lạnh nói với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên luyện chế cây đại đao kia, gọi là Đồ Xà Đao, quét mặt mũi của hắn, trong lòng hắn tự nhiên rất không thoải mái đối với Long Kinh Thiên.

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh nhạt, liếc mắt nhìn hắn, sau đó phi thân lên, liền hạ thân tới rồi trước một tòa cung điện.

Thanh Xà Lão Tổ thấy Long Kinh Thiên lại có thể làm trò trước mặt chúng nhân, không để ý đến mình, trong lòng càng tức giận, quát to:

- Tiểu tử, ngươi quá cuồng vọng !

- Một tên Thần Cấp tứ trọng nho nhỏ, cũng dám làm cản trước mặt Thanh Xà Lão Tổ ta! Cho dù ngươi là Thần Tượng Sư, ngày hôm nay ta cũng phải giáo huấn ngươi, làm cho ngươi biết nên làm người như thế nào!

Thanh Xà Lão Tổ giận dữ, phi thân lên, hai tay mười ngón điểm ra.

- Vạn Xà Xuất Động!

Chỉ thấy mười ngón điểm một cái, vô số thanh sắc huyền khí giống như một con rắn xanh ra khỏi động, bỗng nhiên hướng về phía Long Kinh Thiên cắn đến.

Tuy rằng Long Kinh Thiên là Thần Tượng Sư, ở trong mắt Vạn Bảo Thần Tông là bảo bối, thế nhưng hắn hiện tại chỉ là giáo huấn Long Kinh Thiên, Vạn Bảo Thần Tông cũng sẽ không thể làm gì hắn.

Bởi vì Vạn Bảo Thần Tông cũng không cấm tư đấu giữa các khách khanh trưởng lão, Long Kinh Thiên không chết, vậy cũng không có gì!

Các lão tổ khác còn có Thần Cấp khác thấy Thanh Xà Lão Tổ xuất thủ giáo huấn Long Kinh Thiên, chúng nhân vốn mang đổ kị đối với Long Kinh Thiên không khỏi âm thầm nhìn có chút hả hê.

- Tiểu tử này cho rằng mình là Thần Tượng Sư, thì không coi ai ra gì, ngay cả những Cổ Thần lão tổ chúng ta cũng không để vào mắt, làm cho Thanh Xà Lão Tổ giáo huấn hắn một chút cũng tốt.

- Hắc, giáo huấn? Giáo huấn còn chưa đủ, ta thấy để cho hắn trực tiếp quỳ xuống, dập đầu nhận sai trước chúng ta mới được.

- Dập đầu nhận sai, như vậy không tốt lắm?

- Sợ cái gì? Hắn chẳng lẽ còn dám đến trước mặt Ngô Thừa và Huyền Diệp tố cáo chúng ta sao? Tranh đấu giữa các khách khanh trưởng lão đây là chuyện thường, cũng không cấm, đến lúc đó Ngô Thừa và Huyền Diệp cũng không thể làm gì chúng ta, hơn nữa loại dèm pha một Thần Tượng Sư bị làm cho dập đầu nhận sai như thế, tiểu tử này dám nói sao? Đến lúc đó truyền ra, sẽ chỉ làm ngàn vạn đệ tử Vạn Bảo Thần Tông chê cười !

Mà Thiếu giáo chủ Kim Hồ Giáo Tổng Chân thấy Thanh Xà Lão Tổ xuất thủ với Long Kinh Thiên, lộ ra vẻ mặt sốt ruột, thế nhưng, hần cũng biết, chút thực lực ấy của hần ở tại trước mặt Thanh Xà Lão Tổ, căn bản không đáng nhìn.

Ngay khi đông đảo lão tổ và trưởng lão Thần Cấp nhìn có chút hả hê bình luận thì, đột nhiên, Long Kinh Thiên quay đầu qua, thân ảnh chợt lóe, một quyền bỗng nhiên đánh ra.

- Hám Thiên Quyền!

Một quyền đánh ra, lay động thiên địa!

Thiên địa bốn phía lại có thể giống như phát ra động đất mãnh liệt, rung đến cực kỳ lợi hại.

Thanh Xà Lão Tổ hoảng sợ, hần thấy Vạn Xà Thanh Khí của hần trong nháy mắt liền bị quyền kinh của Long Kinh Thiên đánh tan hết, tiếp đó, một cỗ lực lượng mạnh mẽ bài sơn đảo hải tiến đến.

Cả người hần bay ngược đi ra ngoài, đập tới trên một vách núi ở cực xa, tiếp đó từ trên vách núi đá rơi xuống đến mặt đất, một đường lăn xuống chân núi, lăn rất xa mới ngừng lại được.

286. Chương 286: Quỷ Xuống Cho Ta

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 286: Quỷ xuống cho ta

Tiếng kêu thảm thiết của Thanh Xà Lão Tổ quanh quẩn trong lỗ tai của các vị lão tổ và cường giả Thần Cấp, hồi lâu không có tán đi.

Mọi người đại ra đứng ở nơi đó, cho dù là vẻ mặt Tổng Chân vốn là sốt ruột cũng đều lộ ra vẻ không thể tin được nhìn Thanh Xà Lão Tổ ngã nằm ở nơi kia, hần dụi dụi con mắt.

Bốn phía là một mảnh yên tĩnh không tiếng động.

Xa xa, lá cây bay xuống, rơi xuống đất vang lên một tiếng.

Không ai nhúc nhích, không ai đi ra!

Ngay khi mọi người đại ra thì Long Kinh Thiên quay đầu qua, hướng về một vị lão tổ trong đó đi tới.

Gặp Long Kinh Thiên đi tới, đám người lão tổ kia đều lộ vẻ kinh khủng, không khỏi lui về phía sau một bước, mà vị lão tổ kia càng phi thường kinh khủng, sắc mặt trắng bệch, ha ha nói:

- Người, người muốn làm gì? !

- Ta muốn làm gì?

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh nhạt:

- Người nói đi?

Vừa rồi vị Cổ Thần lão tổ này nói muốn Long Kinh Thiên quỷ xuống đập đầu nhận sai.

- Ta, ta!

Vị Cổ Thần lão tổ kia liên tục lui về phía sau, kinh hoàng nói:

- Người dám giết chúng ta, chẳng lẽ không sợ Vạn Bảo Thần Tông xử phạt? !

Tuy rằng Vạn Bảo Thần Tông không có cấm tư đấu giữa các khách khanh trưởng lão, thế nhưng mọi việc đều có một hạn độ, tư đấu là một chuyện, thế nhưng đánh chết đối phương lại là một chuyện khác.

- Giết người?

Long Kinh Thiên cười nhạt, đột nhiên phi thân chột lóe, đi tới trước mặt đối phương, bỗng nhiên một chưởng chụp đè ép xuống phía dưới, quát to:

- Quỳ xuống cho ta!

Sắc mặt Cổ Thần lão tổ đại biến, bỗng nhiên một quyền hướng Long Kinh Thiên đánh ra, đồng thời phi thân nhanh chóng thối lui.

Thế nhưng đám cường giả xung quanh khiếp sợ thấy, ở dưới một chưởng của Long Kinh Thiên, quyền kinh của Cổ Thần lão tổ trong nháy mắt bị liên đập vỡ.

- Không, người không thể!

Cổ Thần lão tổ kia lộ ra vẻ muôn dạng kinh khủng nhìn cự chưởng từ trên cao hướng mình đánh đè xuống, cự chưởng còn chưa đánh đến, thế nhưng hắn đã cảm giác được áp lực kinh khủng giống như cự sơn.

Hắn hoảng sợ phát hiện, không gian bốn phía ngưng đọng lại, hắn lại có thể ngay cả cử động cũng đều không nhúc nhích được!

- Oanh!

Một tiếng chấn động vang lên, toàn thân hắn bỗng nhiên chấn động, một tòa cự sơn đè ép xuống, làm cho hắn không tự chủ địa bỗng nhiên quỳ xuống.

Khi hắn quỳ xuống thì mặt đất rung động, hai gối hắn cắm sâu vào trong đất.

Mặt đất bốn phía nứt ra.

- Rống!

Hai mắt vị Cổ Thần lão tổ kia huyết hồng, muốn giãy dựa đứng lên, trong yết hầu phát ra tiếng gầm rú giống như dã thú.

Một vị lão tổ cấp Cổ Thần lại có thể làm trò trước mặt chúng nhân hướng một tên Thần Cấp tứ trọng quỳ xuống, đây là vô cùng sỉ nhục!

Trong lòng hắn sát ý vô biên.

Thế nhưng khi hắn muốn giãy dựa đứng lên thì kinh khủng phát hiện ra, trên đỉnh đầu vẫn có một tòa cự sơn vô hình đè nặng, làm hắn không cách nào đứng lên, đừng nói đứng lên, coi như là đứng lên một chút cũng đều không thể làm được.

- A!

Hắn rống giận, trên cổ nổi lên gân xanh, song quyền nắm chặt, toàn thân bộc phát ra quang mang huyết sắc kinh khủng.

- Đây là Huyết Cương Chi Khí chỉ khi tu luyện Huyết Thần Bảo Điển đến một cảnh giới cực ới có!

Một số lão tổ ở xung quanh kinh hô.

- Huyết Thần Lão Tổ tu luyện ra Huyết Cương Chi Khí, thực lực chỉ sợ so với Thanh Xà Lão Tổ còn mạnh hơn!

Ở dưới sự nhìn kỹ của chúng nhân, Huyết Thần Lão Tổ kia lại có thể chậm rãi đứng lên, hai gối chậm rãi từ mặt đất thoát ra.

Long Kinh Thiên thấy thế cười nhạt, tay phải vươn ra, lật tay một cái đè xuống, nhất thời, Huyết Thần Lão Tổ vừa muốn đứng lên trong nháy mắt lại âm âm quỳ xuống, hơn nữa lần này quỳ càng sâu hơn, hai gối toàn bộ lâm trong vào mặt đất.

Hai mắt Huyết Thần Lão Tổ đỏ đậm, muốn lại đứng lên, thế nhưng lần này vô luận như thế nào, cũng không cách nào đứng lên nữa phần, cho dù là thi triển ra Huyết Cương Chi Khí cũng đồng dạng như vậy.

Thất lưng của hắn cong thành một hình nửa cung tròn, giống như một câu cung tùy thời muốn đứt đoạn.

Long Kinh Thiên không để ý tới Huyết Thần Lão Tổ, quay đầu qua, nhìn về phía Tứ Chu Lão Tổ.

Tứ Chu Lão Tổ thấy Long Kinh Thiên nhìn qua, ai cũng kinh khủng lui về phía sau, lúc này, Long Kinh Thiên ở trong mắt bọn họ, chính là ác ma kinh khủng.

Long Kinh Thiên nhìn chúng nhân kinh khủng lui về phía sau, hừ lạnh một tiếng, phi thân chọt lóe, liền rơi vào trong một toà cung điện, Tứ Chu Lão Tổ thấy thế, giống như sống sót sau tai nạn, ai cũng thở dài một hơi.

Bọn họ sờ sờ cái trán, tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Một lúc sau, chúng nhân hai mặt nhìn nhau, sau đó nhìn về phía Thanh Xà Lão Tổ nằm ở chỗ kia và Huyết Thần Lão Tổ quỳ ở chỗ đó, nhất thời trầm mặc.

- Long Thần này khinh người quá đáng! Ý vào thực lực, xuất thủ quá nặng!

Một vị lão tổ nhin không được cả giận nói.

Thế nhưng không ai tiếp lời.

Khinh người quá đáng? !

Đây vốn là Thanh Xà Lão Tổ xuất thủ trước, chỉ có thể trách bản lĩnh Thanh Xà Lão Tổ không bằng người.

Bất quá, chúng nhân vừa nghĩ đến chuyện đó, không khỏi lạnh run.

Thần Cấp tứ trọng đánh bại Cổ Thần nhị trọng!

Xích Thành Tinh Vực, vô số vạn năm, chỉ sợ đây là lần đầu tiên? ! Cái này quả thực chỉ có thể dùng tuyệt thế yêu nghiệt tới hình dung.

Sau đó, một vị Cổ Thần lão tổ cùng Thanh Xà Lão Tổ có giao tình chần chờ một chút, đi lên phía trước, đi tới bên cạnh Thanh Xà Lão Tổ, muốn chữa thương chữa thương, chỉ là khi hắn đem Thanh Xà Lão Tổ giơ lên, đem chân khí chuyển đến bên trong cơ thể Thanh Xà Lão Tổ thì đột nhiên có một đạo kinh khí kinh khủng từ trong cơ thể phát ra, chấn động khiến cho hắn phải liên tục lui về phía sau.

Những người khác thấy thế, không khỏi thất kinh, vị lão tổ kia càng hoảng sợ:

- Đây là? !

- Là quyền kinh của Long Thần khai ở lại trong cơ thể Thanh Xà Lão Tổ? !

Một vị lão tổ bật thốt lên nói.

Chúng nhân nhìn nhau, không thể tin được, khiếp sợ.

Quyền kinh của Long Kinh Thiên lại có thể ở lại trong cơ thể của Thanh Xà Lão Tổ? !

Từ lúc đó đến bây giờ, đã qua đi không ít thời gian mà vẫn còn có quyền kinh ở lại trong cơ thể Thanh Xà Lão Tổ!

Chúng nhân không khỏi hồi tưởng lại một quyền Long Kinh Thiên đánh tới hướng Thanh Xà Lão Tổ, Hám Thiên Quyền? ! Từ trước cho tới bây giờ bọn họ chưa nghe nói qua loại quyền pháp này.

- Hám Thiên Quyền? Chẳng lẽ là quyền pháp của Hám Thiên Lão Nhân thời thượng cổ?

Một vị lão tổ kinh nghi nói. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hám Thiên Lão Nhân, chính là một vị cường giả có thực lực phi thường mạnh mẽ thời thượng cổ, ở thời thượng cổ có uy danh hiển hách, uy danh không chỉ có kinh sợ hơn một nghìn bảy trăm vị diện của Xích Thành Tinh Vực, mà ngay cả cường giả ở tinh vực xung quanh Xích Thành Tinh Vực cũng đều sợ hãi uy danh của Hám Thiên Lão Nhân.

- Không có, nghe nói Hám Thiên Lão Nhân chính là chương pháp, không phải quyền pháp.

Một vị Cổ Thần lão tổ lắc đầu nói.

- Nói không chừng Hám Thiên Lão Nhân này về sau lại sáng tạo ra một bộ quyền pháp? Long Thần này tìm được động phủ tu luyện lưu lại của hắn?

Lại một vị Cổ Thần lão tổ mở miệng nói.

Chúng nhân kinh nghi.

Này cũng không nói chắc được, bởi vì Hám Thiên Quyền cùng Hám Thiên Chương của Hám Thiên Lão Nhân, tên quá giống, cũng không trách được chúng nhân đi ngờ vực vô căn cứ.

- Thanh Xà Lão Tổ, hắn? !

Một vị Cổ Thần lão tổ nói.

- Chúng ta vẫn là đem việc này bẩm báo cho hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp đi, để cho bọn họ qua xử lý.

- Cũng chỉ có thể như vậy!

Tổng Chân và các cường giả Thần Cấp khác ở xa xa nghe đông đảo Cổ Thần lão tổ nghị luận, nhìn hai người Thanh Xà Lão Tổ và Huyết Thần Lão Tổ, trong lòng càng phức tạp.

Mà lúc này, Ngô Thừa và Huyền Diệp vừa rời khỏi đang cung kính đứng ở trên một đại điện của Vạn Bảo Thần Tông, chờ một người nào đến.

Khi hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp cung kính chờ không có bao lâu, từ bên ngoài đại điện có một nữ tử chậm rãi tiến vào, chỉ thấy nữ tử này da trắng nõn nà, một thân y phục sa mỏng màu trắng, giữa đôi mắt đẹp lưu chuyển, giống như sóng động lòng người, trong thanh thuần lại có ba phần lãnh diễm, hai phần kiều mị.

Khi nữ tử tiến vào đại điện, đi tới chỗ ngồi trên đại điện, hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp cung kính nói:

- Bái kiến tiểu thư!

Nữ tử này chính là tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân!

- Miễn lễ.

Hứa Vũ Quân mở miệng, tiếng nói như ngọc rơi, thanh thúy êm tai.

Hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp lúc này mới đứng lên.

- Lần tuyển nhận khách khanh trường lão này thế nào?

Hứa Vũ Quân tiếp đó mở miệng hỏi nói.

- Hồi bẩm tiểu thư, đại hỉ !

Ngô Thừa kia nghe vậy, cung kính cười nói.

- A, đại hỉ?

Đôi mắt đẹp của Hứa Vũ Quân lộ vẻ nghi hoặc.

- Đúng vậy, tiểu thư, lần này chúng ta tuyển được một vị Thần Tượng Sư!

Huyền Diệp kia cũng là tiến lên cười nói.

- Cái gì? ! Thần Tượng Sư? !

Khuôn mặt vốn bình tĩnh của Hứa Vũ Quân không khỏi giật mình, không khỏi đứng lên từ chỗ ngồi, đôi mắt đẹp trừng lớn.

- Đúng vậy, tiểu thư, hơn nữa, hắn là không chỉ là Thần Tượng Sư sơ giai!

Ngô Thừa nói tiếp.

- Không chỉ là Thần Tượng Sư sơ giai? !

Đôi mắt đẹp của Hứa Vũ Quân càng giật mình.

- Người này không chỉ có thể điều khiển Thiên Địa Chi Hỏa, hơn nữa luyện khí không cần đỉnh lò.

Ngô Thừa tiếp đó nói:

- Đây là đại đao hần luyện chế ở trước mặt chúng ta.

Nói đến chỗ này, Ngô Thừa đem thanh Đồ Xà Đao lấy đi ra, hai tay dâng tới.

Hứa Vũ Quân hút một cái, đem thanh Đồ Xà Đao hút vào trong tay, tay lập tức trầm xuống, liền kinh hãi, đôi mắt đẹp dừng ở đại đao, chỉ thấy trên thân đại đao lưu động từng đạo hàn quang, trong lúc khẽ động liền phát ra tiếng ông minh, giống như long ngâm.

- Thánh Phẩm đỉnh giai, không tồi.

Hứa Vũ Quân gật đầu.

- Tiểu thư, cái chuôi đao này tuy rằng chỉ là Thánh Phẩm đỉnh giai, thế nhưng uy lực của nó so với Thánh Phẩm đỉnh giai bình thường còn mạnh hơn, nó có thể dễ dàng cắt đứt Kim Tầm Ti.

Huyền Diệp thấy vẻ mặt lạnh nhạt của Hứa Vũ Quân, rất sợ nàng không hiểu uy lực của nó, nói:

- Hơn nữa hần luyện chế cây đại đao này trước sau dùng không tới một giờ!

- Không, không tới một giờ? !

Hứa Vũ Quân không thể tin được nhìn hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp

Hai người đều cung kính gật đầu.

Hứa Vũ Quân hít sâu một hơi.

Không tới một giờ, luyện chế ra một thanh vũ khí Thánh Phẩm đỉnh giai!

- Đây, có thể sao? !

Tuy rằng Hứa Vũ Quân khó có thể tin, thế nhưng nàng biết hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp không dám lừa gạt nàng việc này.

- Các người nói lại tin tức của người này, còn cả quá trình luyện khí của hần nữa!

Sau đó, Hứa Vũ Quân trầm ngâm hỏi.

- Rõ, tiểu thư.

Hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp cung kính xác nhận, vì vậy hai người liền đem tất cả mọi thứ có liên quan đến Long Kinh Thiên bẩm báo cho Hứa Vũ Quân.

- Chờ một chút, các người nói cái gì? Long Thần này chỉ là một cường giả Thần Cấp tứ trọng? !

Hứa Vũ Quân nghe được hai người Ngô Thừa nói đến Long Kinh Thiên chỉ là một tên Thần Cấp tứ trọng, lần thứ hai giật mình.

Chuyện làm nàng giật mình ngày hôm nay, chỉ sợ còn nhiều hơn so với cả trăm năm qua.

- Đúng vậy tiểu thư, Long Thần tuy rằng chỉ là Thần Cấp tứ trọng, thế nhưng bốn vòng tỷ thí đều dễ dàng đánh bại đối thủ, hơn nữa đối thủ của hần đều là cường giả Thần Cấp thất trọng đỉnh.

Ngô Thừa nói.

- Thần Cấp tứ trọng, đánh bại Thần Cấp thất trọng đỉnh!

Hứa Vũ Quân đôi mắt đẹp lóe ra.

- Không tồi, tiểu thư, Long Thần này có thực lực rất mạnh.

Huyền Diệp nói: truyện copy từ

- Ta nghĩ, cho dù là cường giả Cổ Thần nhất trọng, chỉ sợ muốn đánh bại Long Thần cũng đều có chút khó.
- Đánh bại?

Hứa Vũ Quân chú ý tới cách dùng từ của Huyền Diệp.

Nói như vậy, cường giả Cổ Thần có thể đơn giản đánh chết cường giả Thần Cấp thất trọng đỉnh, thế nhưng hiện tại cũng không phải đánh chết, ngay cả đánh bại một cường giả Thần Cấp tứ trọng cũng đều khó?

Vậy chẳng lẽ nói Long Thần kia với Thần Cấp tứ trọng không phải đã có thực lực cực gần với cường giả Cổ Thần nhất trọng sao?

287. Chương 287: Người Là Long Thần ?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 287: Người là Long Thần ?

- Bẩm báo!

Ngay khi hai người Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Ngô Thừa và Huyền Diệp bẩm báo tiểu thư Hứa Vũ Quân về việc của Long Kinh Thiên thì đột nhiên ở ngoài đại điện truyền đến thanh âm của trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông.

- Tiến đến.

Hứa Vũ Quân mở miệng nói.

Vị trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông kia đi đến, lập tức lạy nói:

- Khấu kiến tiểu thư, hai vị Thái thượng trưởng lão.
- Đứng lên đi. - Hứa Vũ Quân nói.

Lúc này, hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp cũng nhìn về phía vị trưởng lão kia.

- Chuyện gì?

Hứa Vũ Quân hỏi.

- Hồi bẩm tiểu thư, ngay khi hai vị Thái thượng trưởng lão Ngô Thừa và Huyền Diệp rời khỏi Cửu Cung Sơn không bao lâu, Thanh Xà Lão Tổ kia không rõ vì chuyện gì, cùng Long Thần xảy ra chút cãi cọ, vì vậy, Thanh Xà Lão Tổ tức giận, liền hướng Long Thần kia xuất thủ!

Vị trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông loa bẩm báo nói.

- Cái gì? ! Thanh Xà Lão Tổ hướng Long Thần xuất thủ!

Hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp nghe vậy biến sắc, trong lòng hai người đồng thời dâng lên một trận sóng lớn, hồng rồi!

Thực lực Long Thần kia tuy rằng mạnh, thế nhưng chỉ là một tên Thần Cấp tứ trọng, mà Thanh Xà Lão Tổ chính là cường giả Cổ Thần nhị trọng!

Nếu như Thanh Xà Lão Tổ xuất thủ không biết nặng nhẹ, vậy chẳng phải? !

Một Thần Tượng Sư nói không chừng thì??

- Tiểu thư, là chúng ta sơ sót.

Hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp quay đầu nói với Hứa Vũ Quân.

Hai người bọn họ tự nhiên biết vì sao Thanh Xà Lão Tổ kia xuất thủ đối với Long Kinh Thiên.

Bọn họ nhìn về phía thanh Đồi Xà Dao kia.

Hứa Vũ Quân khoát tay áo, tiếp đó nhíu mày, quay đầu qua, hỏi trưởng lão kia:

- Thương thế của Long Thần hiện tại thế nào? truyện copy từ

Lần này, Vạn Bảo Thần Tông tuyển nhận bốn mươi chín khách khanh trưởng lão, quan trọng nhất là nhìn trình độ luyện khí.

Nàng tự nhiên hiểu rõ sự quan trọng của một Thần Tượng Sư đối với Vạn Bảo Thần Tông, nếu là cứ như thế tổn thất một vị Thần Tượng Sư. Vậy...? !

Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông kia chần chờ một chút, sắc mặt có chút quái dị, nói:

- Hồi bẩm tiểu thư, hai vị Thái thượng trưởng lão, Long Thần kia, hấn...!

- Long Thần kia thế nào? Lẽ nào Thanh Xà Lão Tổ xuất thủ quá nặng, hấn đã chết? !

Hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp thấy bộ dạng chần chờ của trưởng lão kia, hiển nhiên hiểu lầm ý tứ của hấn.

Hứa Vũ Quân cũng đưa đôi mắt đẹp sáng quắc nhìn trưởng lão kia.

- Không, đều không phải, là Long Thần hấn xuất thủ quá nặng, đánh cho Thanh Xà Lão Tổ trọng thương, Thanh Xà Lão Tổ kia không sai biệt lắm đã sắp chết!

Vị trưởng lão kia vội vàng nói.

- Cái gì? Thanh Xà Lão Tổ trọng thương. Không sai biệt lắm đã sắp chết? !

Hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp bật thốt lên thất thanh, vẻ mặt không thể tin được, thiếu chút nữa cầm muốn rút dạp đến mặt đất.

Mà Hứa Vũ Quân kia cũng đồng dạng giật mình, cái miệng nhỏ nhắn anh đào kia mở to, ngọc thủ nhỏ và dài che miệng nhỏ nhắn, bộ dạng cực kỳ khả ái.

Trưởng lão kia trong lúc không chú ý nhìn thấy, hai mắt chợt nhìn thẳng, tiếp đó vội vàng thu hồi nhãn thần.

Toàn bộ đại diện, nhất thời rất yên tĩnh.

Hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp hai mắt nhìn nhau, cả hai đều từ trong mắt đối phương nhìn ra được khiếp sợ sâu đậm.

Ở trong mắt bọn họ, Long Kinh Thiên cho dù mạnh tới đâu, cũng chỉ là gần với Cổ Thần nhất trọng, thế nhưng hiện tại? ! Lúc này bọn họ mới phát hiện, bọn họ vẫn là đánh giá thấp thực lực của Long Kinh Thiên!

Thần Cấp tứ trọng đánh ột người Cổ Thần nhị trọng lão tổ sắp chết, đây là cái khái niệm gì? ! Nếu như truyền ra đi, chỉ sợ không được bao lâu, danh tiếng của Long Kinh Thiên sẽ vang dội khắp toàn bộ Xích Thành Tinh Vực.

Đương nhiên, cho dù là thân phận Thần Tượng Sư trung giai của Long Kinh Thiên tiết lộ đi ra ngoài, cũng đồng dạng sẽ vang vọng khắp toàn bộ Xích Thành Tinh Vực, thế nhưng Thần Cấp tứ trọng đánh ột người Cổ Thần nhị trọng lão tổ sắp chết, điều này càng làm cho người ta kinh ngạc.

Sau khi Hứa Vũ Quân khiếp sợ, đôi mắt đẹp không ngớt lấp loé, cái miệng nhỏ nhắn anh đào tự nhủ nói:

- Long Thần?

Nàng luôn luôn tự xưng là thiên tài, không để bất luận thiên tài nào ở Xích Thành Tinh Vực để ở trong lòng, thế nhưng trước sau không tới nửa giờ, Long Thần này lại làm cho nàng nhớ kỹ.

- Thực lực Thần Cấp tứ trọng, tự mình đánh chết Cổ Thần nhị trọng? (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hứa Vũ Quân thì chào.

Cho dù là nàng, năm đó cũng không làm được!

Nàng năm đó là Thần Cấp tứ trọng, giao thủ cùng cường giả Cổ Thần nhất trọng, cũng chỉ là khó khăn lắm bình thủ mà thôi.

Thế mà nàng đã được vô số cường giả của hơn một nghìn bảy trăm vị diện trong Xích Thành Tinh Vực xưng là tuyệt thế yêu nghiệt.

- Còn, còn nữa.

Sau khi, vị trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông kia lại mở miệng nói, cẩn thận liếc mắt nhìn ba người Hứa Vũ Quân, Ngô Thừa và Huyền Diệp.

- Còn cái gì?

Hứa Vũ Quân không khỏi hỏi.

- Còn có, Huyết Thần Lão Tổ tu luyện ra Huyết Cương Chi Khí bởi vì nói bất kính, cũng đều bị Long Thần chẳng biết dùng loại bí pháp nào ép tới quỳ xuống trên mặt đất, hiện tại vẫn quỳ ở đó!

Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông kia tiếp tục nói.

- Huyết Thần Lão Tổ tu luyện Huyết Cương Chi Khí ?!

Hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp hai mắt trừng thẳng:

- Vẫn quỳ ở nơi đó? !

Thực lực của Huyết Thần Lão Tổ, bọn họ đều biết, tu luyện ra Huyết Cương Chi Khí, vậy còn mạnh hơn so với Thanh Xà Lão Tổ!

Yết hầu bọn họ co quắp, hít vào từng đợt lượng khí.

Đây quả thực là? !

Trong lòng bọn họ dâng lên từng đợt từng đợt sóng lớn.

Về phần phản ứng của Hứa Vũ Quân cũng không khác hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp mấy.

- Ngô Thừa và Huyền Diệp.

Hồi lâu, tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân mở miệng nói.

- Dạ, tiểu thư.

Hai người thu hồi tâm thần, vội vàng nói.

- Các người theo ta qua Cửu Cung Sơn, ta muốn gặp Long Thần!

Hứa Vũ Quân nói.

Cái gì? ! Hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp lấy làm kinh hãi, Hứa Vũ Quân, lại có thể muốn đích thân đi tới Cửu Cung Sơn đi gặp Long Thần kia? ! Vài ngày trước đó, cho dù là Nhị thiếu chủ của phủ Xích Thành Vực Chủ tự mình qua gặp Hứa Vũ Quân, cũng đều không thấy được mặt của Hứa Vũ Quân!

Điều này..!

Bất quá, hai người lập tức cung kính đáp:

- Rõ, tiểu thư!

Long Thần này, cũng quả thật đáng giá Hứa Vũ Quân đi gặp, không chỉ nói Hứa Vũ Quân, nếu là Thần Chủ bọn hắn ở đây, chỉ sợ cũng sẽ tự mình đi gặp Long Thần.

Long Thần này hiện tại chỉ là Thần Cấp tứ trọng là có thể đánh bại cường giả Cổ Thần tam trọng như Huyết Thần Lão Tổ, nếu là đột phá đến Cổ Thần chi cảnh? ! Vậy chẳng phải là...? !

Ngô Thừa và Huyền Diệp nhất thời nghĩ vậy thì không cách nào ngăn chặn phong ba hải lãng trong lòng.

Vì vậy, ở dưới sự hộ tống của Ngô Thừa và Huyền Diệp, ba người Hứa Vũ Quân liền ra đại điện, hướng Cửu Cung Sơn bay đi.

Khoảng cách tới Cửu Cung Sơn cũng không xa, lấy tốc độ của ba người, nửa giờ liền đi tới Cửu Cung Sơn, khi bọn hắn đi tới đỉnh núi Cửu Cung Sơn, liền thấy được một tình cảnh làm cho bọn họ mãi mãi khó quên.

Huyết Thần Lão Tổ Cổ Thần tam trọng quỳ trên mặt đất, hai đầu gối cắm sâu vào dưới đất, ở nơi đó rít gào rống giận giống như mãnh thú, toàn thân Huyết Cương Chi Khí cuộn cuộn, thất lưng cong thành nửa vòng cung, thế nhưng cho dù Huyết Thần Lão Tổ rống giận làm sao, cũng đều không thể từ trên mặt đất đứng lên.

Một cường giả Cổ Thần tam trọng bị làm cho quỳ ở trước mặt mọi người ở nơi kia, dù giả dựa thế nào đều không làm nên chuyện gì, bức tranh này, làm cho người ta vô cùng kinh ngạc.

Về phần Thanh Xà Lão Tổ, vẫn nằm ở chỗ kia.

Mà các lão tổ khác, còn có đám người Tổng Chân vẫn đứng ở nơi đó, thấy tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân lại có thể tự mình đến đây, tất cả đều kinh hãi, đều đến đây bái kiến nói:

-Bái kiến tiểu thư!

- Các người đều đứng lên đi.

Hứa Vũ Quân mở miệng nói.

- Dạ.

Chúng nhân đứng lên.

- Long Thần đâu? Người nào là Long Thần?

Sau khi Hứa Vũ Quân bảo chúng nhân đứng lên, liền hỏi nói, đôi mắt đẹp nhìn quét qua đám người Tổng Chân.

Lúc này, cả đám Tổng Chân đều nhìn về phía tòa cung điện kia của Long Thần.

288. Chương 288: Hồng Mông Đại Đạo Thể

[//pagead2.googlesyndication.com/pagead/js/adsbygoogle.js](http://pagead2.googlesyndication.com/pagead/js/adsbygoogle.js)>

Long Kinh Thiên bị Hồng Mông Đại Đạo Thể của tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông làm cho khiếp sợ, thế nhưng ở trong mắt mọi người bên cạnh, lại chỉ nhìn thấy được Long Kinh Thiên vừa ra liền nhìn chăm chăm khuôn mặt tiểu thư của Vạn Bảo Thần Tông.

Tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân thấy Long Kinh Thiên nhìn chăm chăm vào mình như vậy, cũng đều ngạc nhiên, nàng là tiểu thư của đệ nhất thần tông, cho dù là Thiếu phủ chủ của Xích Thành Vực Phủ cũng không dám vô lễ nhìn nàng như vậy, đây chính là lần đầu tiên có người dám nhìn nàng như vậy!

Nàng chợt nhú đôi mày liễu.

Hai người Ngô Thừa và Huyền Diệp ho khụ khụ một tiếng.

- Long Thần huynh đệ, đây là tiểu thư chúng ta.

Ngô Thừa mở miệng lần thứ hai nhắc nhở.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Ngô Thừa và Huyền Diệp thấy Long Kinh Thiên chỉ là gật đầu, không có ý hành lễ khi gặp tiểu thư bọn họ, đang muốn mở miệng thì Hứa Vũ Quân đã mở miệng nói:

- Lấy thân phận của các hạ, tiến vào Vạn Bảo Thần Tông chúng ta, hẳn là không đơn giản chỉ vì danh hàm khách khanh trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông chúng ta và chút Cửu Dương Đan kia ?

Đích xác, người khác có thể ham danh hàm khách khanh trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông, thế nhưng lấy thân phận Thần Tượng Sư của Long Kinh Thiên, căn bản không cần lưu ý.

Về phần chút Cửu Dương Đan mỗi tháng, lại càng không có khả năng.

Ngô Thừa, Huyền Diệp, còn có đám người Tàn Thiên Lão Tổ, Tống Chân đều nhìn về phía Long Kinh Thiên.

- Không sai.

Về mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh nói:

- Ta muốn bội kiếm của ngươi, Cửu Phượng Kiếm.

Long Kinh Thiên vừa nói, mọi người liền mở to mắt, nhìn về phía Long Kinh Thiên, sắc mặt lộ ra muôn màu muôn vẻ.

Cửu Phượng Kiếm chính là bội kiếm yêu thích của tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân, luôn luôn kiếm không rời thân, một lần Thần Chủ Vạn Bảo Thần Tông, tức là phụ thân nàng thử trên đùi nàng, sau đó nàng nói, sau này nàng tìm được người có thể kết thành đạo侶, như vậy nàng sẽ đem Cửu Phượng Kiếm cấp cho đối phương.

Không ít cường giả đều biết điều này.

Long Kinh Thiên hiện tại lại có thể muốn bội kiếm của tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân, vậy

chẳng phải là? !

Tổng Chân âm thầm dựng thẳng một ngón cá cho Long Kinh Thiên, tuy rằng số người giống như hấn vì tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân mà tới cũng không ít, thế nhưng dám trực tiếp như thế, dám ngay trước mặt nói với tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân muốn bội kiếm của nàng, toàn bộ Xích Thành Tinh Vực, chỉ sợ chỉ có một người Long Kinh Thiên!

Bốn phía nhất thời yên tĩnh, bầu không khí trở nên kỳ dị.

Hứa Vũ Quân nghe vậy ngẩn ra, tiếp đó nở nụ cười kiều diễm, nụ cười này, vạn hoa xán lạn, thiên địa thất sắc, đám người Tổng Chân vì thích Hứa Vũ Quân mà đến không khỏi thấy hai mắt nhìn đăm đăm.

Hứa Vũ Quân cười một hồi, ngừng lại, nhìn Long Kinh Thiên, cũng không nổi giận, nói:

- Muốn bội kiếm của ta, Cửu Phượng Kiếm, cũng không phải là không thể được.

Mọi người xung quanh đại ra, cảm thiếu chút nữa dập xuống.

Đám người Tổng Chân vì Hứa Vũ Quân mà đến càng là nhất thời há hốc mồm.

Nghe lời tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân nói vừa rồi , là đồng ý với "truy cầu |

289. Chương 289: Âm Kim Thần Chưởng

//pagead2.googlesyndication.com/pagead/js/adsbygoogle.js">

Thanh Xà Lão Tổ vừa tỉnh, nhìn quét bốn phía, nhất thời còn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại.

- Thanh Xà Lão Tổ, đây là tiểu thư của chúng ta, là tiểu thư chúng ta vừa mới ra tay cứu người!

Ngô Thừa tiến lên, mở miệng nói.

Thanh Xà Lão Tổ lúc này mới tỉnh lại, vội vàng đứng lên, khấu tạ Hứa Vũ Quân.

Sau khi Hứa Vũ Quân cứu Huyết Thần Lão Tổ và Thanh Xà Lão Tổ, không có dừng lại, bóng người chợt lóe, cùng Ngô Thừa và Huyền Diệp rời khỏi Cửu Cung Sơn.

Sau khi ba người Hứa Vũ Quân rời khỏi, đám người Tàn Thiên Lão Tổ cũng đều tự chọn cho mình cung

điện tu luyện, phi thân ly khai, ánh mắt hai người Thanh Xà Lão Tổ và Huyết Thần Lão Tổ trước khi ly khai, nhìn về phía Long Kinh Thiên tất nhiên là cực kỳ hận học, ác độc.

Long Kinh Thiên nhìn bóng lưng hai người ly khai, cười nhạt.

Ở Vạn Bảo Thần Tông, hẳn không thể đánh chết hai người, sau đó tìm cơ hội, đợi hai người rời khỏi Vạn Bảo Thần Tông, lại giết hai người này cũng không muộn.

Long Kinh Thiên cũng phóng lên, trở về cung điện tu luyện của mình.

Trở lại cung điện của mình, Long Kinh Thiên chính là nghĩ đến Hồng Mông Đại Đạo Thể của Hứa Vũ Quân.

- Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Hứa Vũ Quân lẽ nào cũng là một vị Hồng Mông đại thần thời kì Hồng Mông chuyển thế? !

Long Kinh Thiên trầm nghĩ, lúc ở Tiên Giới, bốn vị Thiên Tôn khác đã nói quá, hẳn có thể là một vị Hồng Mông đại thần thời kì Hồng Mông chuyển thế!

Nếu không thì không có khả năng không tới mười vạn năm lại đạt đến Thiên Tôn, không được trăm vạn năm lại đạt được Thiên Tôn hậu kỳ đỉnh, sau đó chứng đạo!

Long Kinh Thiên nhướng mày, chung quy cảm thấy thân thể của Hứa Vũ Quân này mơ hồ cùng thân thể chân chính của mình có chút liên quan, loại cảm giác này, khi thấy Hứa Vũ Quân, rất mãnh liệt.

Sau đó, Long Kinh Thiên lắc đầu, bỏ qua việc này, lập tức nghĩ đến chuyện Luyện Khí Đại Tái hai tháng sau, nếu đã đánh cuộc cùng Hứa Vũ Quân, vậy đến lúc đó hẳn khẳng định phải đoạt đệ nhất mới được.

Một ngày qua đi.

Ngày kế, Thiếu giáo chủ Kim Hồ Giáo Tổng Chân đi qua cung điện của Long Kinh Thiên, "bái phỏng|

290. Chương 290: Nhị Thiếu Chủ Phủ Vực Chủ Đền

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 290: Nhị thiếu chủ phủ Vực chủ đền

- Ô, đệ nhất thiên tài luyện khí, Đại thiếu chủ của Xích Thành Vực Phủ, Thần Tượng Sư cao giai?

Long Kinh Thiên không khỏi nhìn về phía Tống Chân.

Tống Chân gật đầu nói:

- Đúng vậy, khi Đại thiếu chủ của Xích Thành Vực Phủ sinh ra, trời sinh dị tượng, toàn bộ phạm vi mười vạn dặm trên hư không xung quanh Xích Thành Vực Phủ biến thành một mảnh biển lửa!

- Lúc sinh ra thì trời sinh dị tượng.

Hai mắt Long Kinh Thiên chợt lấp lóe.

Bình thường, chỉ có nhân vật mạnh mẽ chuyển thế, thiên địa mới có thể sinh ra dị tượng, nói như thế, tiền thân của Đại thiếu chủ Kha Dạ Xích Thành Vực Phủ này cũng không đơn giản?

- Không sai, không chỉ có trời sinh dị tượng, nghe nói này Kha Dạ vừa sinh, trên song giường liền có in một cái đồ văn kỳ quái.

Tống Chân nói rằng:

- Hơn nữa Kha Dạ này trời sinh Xích Luyện Kim Cương Tí!

- Hả? ! Xích Luyện Kim Cương Tí!

Long Kinh Thiên kinh ngạc.

Xích Luyện Kim Cương Tí, cũng là một loại thể chất đặc thù, chẳng qua, đặc thù của thể chất Xích Luyện Kim Cương Tí này chủ yếu thể hiện ở song giường, hoặc là hai tay.

Người có Xích Luyện Kim Cương Tí, vô luận là luyện khí hay là luyện đan, đều có thiên phú nghịch thiên người thường không thể tưởng tượng được.

Lúc đó tại Tiên Giới, Long Kinh Thiên chỉ thấy qua hai thiên tài có Xích Luyện Kim Cương Tí.

Sau này hai người đều bị Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên thu phục, ra sức cho Thiên Đình.

Không nghĩ tới Kha Dạ lại có thể là trời sinh Xích Luyện Kim Cương Tí!

- Ngoại trừ Kha Dạ ra, còn có một người, Long Thần huynh đệ cũng phải chú ý.

Tống Chân nói rằng.

Long Kinh Thiên nhìn Tống Chân.

- Thiếu tông chủ của Bắc Thần Thần Tông, Bắc Thần Vũ!

Tống Chân nói.

- Thiếu tông chủ Bắc Thần Thần Tông, Bắc Thần Vũ?

Con mắt Long Kinh Thiên lấp lóe.

Hắn rời khỏi Thiên Man Vị Diện đã hơn một tháng, chẳng qua Tử Thiên Long Hoàng truyền đến ngọc phù nói Bắc Thần Thần Tông cũng không phải cường giả công kích Thiên Man Vị Diện.

- Không sai, thiên phú luyện khí của Bắc Thần Vũ này cũng cực cao, nghe nói người này đã gặp qua là không quên được, hơn nữa từng có được đại kỳ ngộ, nuốt được thiên địa kỳ quả, Hỏa Phật Quả!

Tống Chân nói:

- Hơn nữa chiếm được bảo điển luyện khí của luyện khí đại tông thời viễn cổ Tịch Thanh Tông, cũng luyện tuyệt học trấn tông Vô Mật Thiên Ngân Thủ tu luyện tới cảnh giới đại viên mãn!

- Nuốt qua Hỏa Phật Quả.

Long Kinh Thiên cũng có chút ngoài ý muốn.

Hỏa Phật Quả này đích thật là thiên địa kỳ quả.

Vũ trụ có hàng vạn hàng nghìn thế giới, Tiên Giới mạnh nhất, thứ nhì đó là các giới Thần Giới, Phật Giới.

Trong Phật Giới, khi có cường giả Phật Đà vắng lạc, như vậy ở nơi tọa hóa nơi sẽ dẫn sinh ra một loại kỳ quả. Chính là Hỏa Phật Quả, Hỏa Phật Quả này giống như một pho tượng Phật Đà, tu luyện giả nuốt phục vào, rèn luyện bản thể, có thể có được một loại thiên địa kỳ hỏa, Phật Hỏa!

Người có Phật Hỏa, khi luyện khí sẽ có Phật Đà gia trì, vũ khí luyện ra thường có uy lực người khác khó có thể tưởng tượng.

Long Kinh Thiên vốn không để Luyện Khí Đại Tái này ở trong lòng, lúc này cũng không khỏi có chút chờ mong đối với Luyện Khí Đại Tái này. Đương nhiên, cũng chỉ là một chút chờ mong nhỏ.

Kế tiếp, Tổng Chân lại nói với Long Kinh Thiên về một số nhân vật thiên tài của Xích Thành Tinh Vực sẽ tham gia Luyện Khí Đại Tái lần này, chẳng qua những người này so sánh với Kha Dạ, Bắc Thần Vũ thì thua kém một ít. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Về phần các tinh vực xung quanh Xích Thành Tinh Vực còn có thiên tài nào tham gia hay không, Tổng Chân cũng không biết.

Dù sao Luyện Khí Đại Tái của Xích Thành Tinh Vực hai tháng sau, sẽ có vô số thiên tài luyện khí tiền tới tham gia, đương nhiên, một nguyên nhân quan trọng hấp dẫn nhiều thiên tài luyện khí tới tham gia lần Luyện Khí Đại Tái này là, phần thưởng của Luyện Khí Đại Tái lần này quá dày.

Đệ nhất là ba cái Thiên Phẩm linh mạch, một cái Tuyệt phẩm đỉnh lô, một nghìn khóa Thượng Cổ Thần Đan!

Tuyệt phẩm đỉnh lô, một nghìn khóa Thượng Cổ Thần Đan đối với Long Kinh Thiên mà nói, không tính là cái gì, đỉnh lô, hẳn có Tà Thần Đỉnh liễu, tạm thời dùng trước, về phần Thượng Cổ Thần Đan, trong Hắc Sư Thần Giới của hắn, còn có mấy vạn khóa.

Chẳng qua, ba cái Thiên Phẩm linh mạch đối với Long Kinh Thiên hiện tại mà nói cũng là thứ tốt.

Có ba cái Thiên Phẩm linh mạch này, khi hắn luyện chế tiên đan sẽ không cần lo lắng vấn đề phẩm chất Tiên Đan, hơn nữa hắn còn có thể dùng Thiên Phẩm linh mạch để nâng cao thực lực của thủ hạ.

Nói chuyện hồi lâu, Tổng Chân liền ly khai, chẳng qua, trước khi Tổng Chân rời đi, Long Kinh Thiên cho hắn mười khóa Thượng Cổ Thần Đan, tiếp nhận mười khóa Thượng Cổ Thần Đan mà Long Kinh Thiên cho, Tổng Chân tự nhiên giật mình không nhỏ, chẳng qua hắn cũng không từ chối, thu lấy mười khóa Thượng Cổ Thần Đan này.

Sau khi Tổng Chân rời khỏi, Long Kinh Thiên liền nuốt vào một khóa Thượng Cổ Thần Đan rồi bắt đầu bế quan tu luyện.

Mười ngày rất nhanh liền trôi qua.

Trong mười ngày này, trái lại không có chuyện gì xảy ra.

Chẳng qua, mỗi ngày Tổng Chân kia đều đi qua cung điện của Long Kinh Thiên ngồi xuống, cùng nhau nói chuyện một hồi.

Mười lăm ngày trôi qua.

Một ngày này, Long Kinh Thiên đang ở trong tu luyện, đột nhiên, có ba cỗ khí tức mạnh mẽ từ xa xa hướng bên này tới gần, hiển nhiên là hướng về Cửu Cung Sơn mà đến.

Ba cỗ hơi thở này, đều rất mạnh, trong đó có hai cỗ, lại có thể đạt tới Cổ Thần thất trọng hậu kỳ đỉnh, một cỗ khác kém hơn một ít, chẳng qua cũng có thực lực Cổ Thần ngũ trọng trung kỳ.

Ba vị cường giả Cổ Thần, đặc biệt trong đó có hai vị cường giả Cổ Thần thất trọng hậu kỳ đỉnh đến đây, làm ọi người Cửu Cung Sơn cả kinh, đám người Tàn Thiên Lão Tổ, Thanh Xà Lão Tổ, Huyết Thần Lão Tổ đều từ trong cung điện bay đi ra, Long Kinh Thiên cũng từ cung điện đi ra.

Rất nhanh, ba người kia liền đi tới Cửu Cung Sơn.

Một người đứng trước, là một thanh niên trẻ tuổi, ở mi tâm có một phù văn nhàn nhạt, thực lực Cổ Thần ngũ trọng trung kỳ, hai cường giả Cổ Thần thất trọng hậu kỳ đỉnh đứng ở sau hiển nhiên là hộ vệ của hắn.

- Người của Vực Chủ Phủ ? !

- Là Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ, Kha Bạch!

Tàn Thiên Lão Tổ nói, mọi người nghe vậy, lấy làm kinh hãi, tất cả đều nhìn về phía người thanh niên kia.

Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ, Kha Bạch? Hai mắt Long Kinh Thiên ngưng lại một cái.

- Ai là Long Thần? Lăn ra đây cho ta!

Khi mọi người ở đây đang giật mình về thân phận của thanh niên nhân là Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch, người thanh niên kia đột nhiên mở miệng quát to, thanh âm như sấm, cuộn cuộn dâng dâng, một cỗ sát ý dọa người tràn ngập khắp nơi.

Mọi người kinh ngạc, tiếp đó vẻ đám người Thanh Xà Lão Tổ, Huyết Thần Lão Tổ nhìn có chút hả hê, nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch này vừa đến đã gọi thẳng Long Thần, bảo hắn lăn ra đây, bọn họ sao còn không rõ ý đồ đến đây của Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch này chứ!

Nghĩ lại, hơn mười ngày trước, việc Long Kinh Thiên ngay trước mặt hướng tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân muốn Cửu Phương Kiếm đã truyền ra, Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ vốn yêu thích Hứa Vũ Quân đã nghe nói đến việc này.

Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch thấy vẻ mặt của đám người Thanh Xà Lão Tổ và Huyết Thần Lão Tổ, nhìn về phía Long Kinh Thiên.

- Tiểu tử, ngươi chính là Long Thần kia?

Kha Bạch cười lạnh nói:

- Loại chó đẻ tiện như ngươi, lại cũng dám có ý tứ đối với Hứa Vũ Quân! Ngươi đây là muốn chết!

Nói xong, bỗng nhiên xuất ra một quyền hướng Long Kinh Thiên đánh tới.

- Đại Lai Thần Quyền!

Chỉ thấy dưới quyền thứ nhất kia, từng đạo quyền ẩn màu xám giống như sóng lớn hướng về Long Kinh Thiên cuộn cuộn đánh tới, không gian xung quanh, hiện ra một đoàn quang quyền màu xám.

Long Kinh Thiên thấy thế cười nhạt, cũng không có lui bước, đứng ở nơi đó, lật tay một cái xuất chưởng, đánh tới, liền đánh tan quyền ẩn của đối phương, đồng thời, hư không ông mình, chưởng lực phá không hướng về phía Kha Bạch ẩn tới.

- Nhị thiếu chủ, cẩn thận!

Hai vị cường giả Cổ Thần thất trọng hậu kỳ đỉnh ở phía sau Kha Bạch cả kinh, hô to.

291. Chương 291: Đến Luyện Khí Đại Tái

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 291: Đến Luyện Khí Đại Tái

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hai gã cường giả Cổ Thần trọng hậu kỳ đỉnh phía sau Kha Bạch đều xuất thủ, chưởng kinh cường đại tuôn ra, thiên hôn địa ám, vô số cát bụi mạnh mẽ bay lên.

- Ầm ầm!

Một tiếng nổ to vang lên, chúng nhân chỉ cảm thấy lỗ tai ong ong, không khỏi kinh hãi biến sắc, phi thân rút lui.

Sau một hồi lâu, cát bụi biến mất, rơi xuống mặt đất.

Mọi người nhìn lại, chỉ thấy Long Kinh Thiên lui ra phía sau hơn mười mét, để lại trên mặt đất trước mặt hơn một trăm vết chân rất sâu, xung quanh vết chân lại có thể vẫn còn bốc lên hỏa diễm nhân nhạ!

Mọi người khiếp sợ.

Long Kinh Thiên lại có thể đón đỡ được một kích của hai vị cường giả Cổ Thần thất trọng hậu kỳ đỉnh, hơn nữa xem ra chỉ là bị chấn thương, cũng không có trọng thương.

Sau khi khiếp sợ, tất cả đám người Thanh Xà Lão Tổ, Huyết Thần Lão Tổ đều hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt nhìn về phía Long Kinh Thiên càng là hoảng sợ.

Không nói đám người Thanh Xà Lão Tổ, Huyết Thần Lão Tổ, ngay cả hai vị cường giả Cổ Thần trọng hậu kỳ đỉnh của Phủ Vực Chủ mới xuất thủ cũng lộ ra vẻ mặt không thể tin được.

Về phần Nhị thiếu chủ Phủ Vực Chủ Kha Bạch càng là vẻ mặt đại biến.

Đây rốt cuộc là quái vật gì? !

Khi đến đây, hẳn tự nhiên biết việc Long Kinh Thiên đánh trọng thương Thanh Xà Lão Tổ, cũng làm cho Huyết Thần Lão Tổ quỳ xuống, thế nhưng chung quy hẳn nghĩ lời đồn bên ngoài đồn thổi khuếch đại sự thật, cũng không tin việc này.

Một tên Thần Cấp tứ trọng nho nhỏ đánh trọng thương cường giả Cổ Thần nhị trọng? Lại làm ột cường giả Cổ Thần tam trọng không có một chút sức phản kháng quỳ xuống?!

Thế nhưng đến hiện tại, hẳn mới phát hiện, lời đồn ở bên ngoài cũng không phải là khuếch đại sự thật, mà là...? !

Đám Thần Cấp Tổng Chân nhìn về phía Long Kinh Thiên, càng là khiếp sợ đến trong óc trống rỗng.

Mọi người đứng lại ở chỗ này, trong khoảng thời gian ngắn, không gian xung quanh là một mảnh vắng vẻ.

- Kha Bạch. Nơi này là tông môn của Vạn Bảo Thần Tông ta, không phải Phủ Vực Chủ của ngươi, ngươi muốn làm gì? !

Đúng lúc này, từ xa đột nhiên truyền đến một tiếng quát lớn, tuy rằng là quát lớn, thế nhưng thanh âm cũng là rất êm tai.

Chính là Hứa Vũ Quân nhận được bẩm báo mà tới, phía sau Hứa Vũ Quân ngoại trừ Ngô Thừa và Huyền Diệp ra, còn có vài tên cường giả Cổ Thần mặc phục sức Thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông.

Hứa Vũ Quân chạy tới, tất cả chúng nhân đều nhìn qua.

Kha Bạch nhướng mày, lập tức nhìn Long Kinh Thiên lạnh lùng nói:

- Tiểu tử, coi như mạng ngươi lớn, Luyện Khí Đại Tái? Hừ, đừng tưởng rằng ngươi là Thần Tượng Sư thì có thể oai phong, nói cho ngươi biết, ở trước mặt đại ca của ta, ngươi và đám rác rưởi Luyện khí Đại tông sư cũng không có gì khác nhau, còn mộng tưởng lấy đệ nhất!

- Chúng ta đi!

Kha Bạch nói xong, phất tay nói, liền lập tức mang theo hai gã hộ vệ Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phi thân ly khai.

Hứa Vũ Quân nhìn Kha Bạch rời khỏi, mày cau lại, đến khi thân ảnh Kha Bạch bay đi biến mất, quay đầu qua, nhìn hơn một trăm vết chân trước mặt Long Kinh Thiên, nói:

- Người có thể tiếp được Đại Lai Thần Quyền của Kha Bạch mà không bị thương, rất không tồi, bất quá, lấy thực lực hiện tại thực lực của người, cũng không phải đối thủ của Kha Bạch kia, sau này thấy người này, vẫn là tránh đi mới tốt.

Chỉ là, Hứa Vũ Quân nói xong, liền phát hiện đám người Tàn Thiên Lão Tổ, Huyết Thần Lão Tổ ở xung quanh có vẻ mặt là lạ.

Bất quá, nàng cũng không suy nghĩ nhiều.

Kha Bạch là Cổ Thần ngũ trọng, Long Kinh Thiên lại có thể tiếp được Đại Lai Thần Quyền của Kha Bạch, làm cho nàng giật mình không ít, mà đám người Ngô Thừa và Huyền Diệp cũng là nghĩ như vậy.

Sau đó, Hứa Vũ Quân thấy không có việc gì, liền mang theo đám người Ngô Thừa phi thân ly khai.

Khi đám người Hứa Vũ Quân ly khai, ánh mắt của cả đám Thanh Xà Lão Tổ và Huyết Thần Lão Tổ nhìn về phía Long Kinh Thiên, đều khó nén kinh khủng, tiếp đó giống như hoảng sợ chạy trốn, đều bay trở về cung điện của mình.

Một giờ sau, ở đại điện của Vạn Bảo Thần Tông.

- Người nói cái gì? ! Long Thần không phải là bị Kha Bạch đẩy lui, mà là đón đỡ một kích của hai gã hộ vệ Cổ Thần hậu kỳ đỉnh phía sau Kha Bạch mới lưu lại vết chân? !

Trên đại điện, Hứa Vũ Quân từ trên bảo tọa bỗng nhiên đứng lên, phi thường khiếp sợ, không thể tin được nói.

Ngô Thừa cung kính nói:

- Đúng vậy, tiểu thư, quả thật là như vậy!

Khi hắn điều tra rõ sự tình từ đầu đến cuối, đồng dạng cũng khiếp sợ một hồi lâu mới phản ứng lại được.

Hai vị cường giả Cổ Thần hậu kỳ đỉnh liền thủ một kích, lại có thể chỉ là đẩy lui một tên Thần Cấp tứ trọng!

Ngô Thừa biết, tin rằng việc này không mất bao lâu, sẽ truyền khắp toàn bộ Xích Thành Tinh Vực, đến lúc đó, Long Thần này chắc chắn danh chấn toàn bộ Xích Thành Tinh Vực!

Lúc trước, Long Kinh Thiên đánh trọng thương Thanh Xà Lão Tổ Cổ Thần nhị trọng, làm Huyết Thần Lão Tổ Cổ Thần tam trọng quỳ xuống, đã nghe rợn cả người, ở trong mắt Ngô Thừa, hình dung thành tuyệt thế yêu nghiệt cũng không quá mức, thế nhưng hiện tại? !

Hiện tại, hắn đã không tìm ra được từ gì để hình dung Long Kinh Thiên!

Đột mắt đẹp của Hứa Vũ Quân kinh trệ, đứng ở nơi đó, miệng anh đào nhỏ nhắn há to hồi lâu cũng chưa khép lại.

- Tiểu thư.

Sau hồi lâu, Ngô Thừa kia cẩn thận mở miệng nói.

Hứa Vũ Quân lúc này mới hoàn hồn.

- Tiểu thư, Long Thần này hiện tại mới là Thần Cấp tứ trọng, đã có thể chống lại cường giả Cổ Thần hậu kỳ đỉnh, sau đó nếu như đột phá đến Cổ Thần, vậy hắn...!

Ngô Thừa nói đến chỗ này, ngừng lại.

Lấy tình huống hiện tại của Long Kinh Thiên mà xem, nếu là đạt được cảnh giới Cổ Thần, như vậy tuyệt đối có thể chống lại Thiên Thần! đọc truyện mới nhất tại .

Cảnh giới Cổ Thần, chống lại Thiên Thần, đánh vỡ thần thoại!

Hứa Vũ Quân không có mở miệng.

- Việc này, không lâu sau, khẳng định sẽ truyền ra, tiểu thư, đến lúc đó chỉ sợ các thế lực khắp nơi đều sẽ điên cuồng tranh đoạt Long Thần này .

Ngô Thừa nói:

- Chúng ta...! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Người nghĩ Long Thần này đến lúc đó có thể đoạt được đệ nhất Luyện Khí Đại Tái?

Hứa Vũ Quân đột nhiên hỏi ngược lại.

Ngô Thừa ngắc ra:

- Cái này, này!

Nếu là trước đây, hẳn tự nhiên không cảm thấy Long Kinh Thiên có thể đoạt được đệ nhất Luyện Khí Đại Tái, thế nhưng hiện tại, hẳn không dám khẳng định, bởi vì, việc Long Kinh Thiên lấy thực lực Thần Cấp tứ trọng chống lại cường giả Cổ Thần hậu kỳ đỉnh làm cho hắn kinh ngạc quá lớn, đến nỗi làm cho hắn nghĩ, các loại khả năng tựa hồ không có, nhưng ở trên người Long Kinh Thiên lại có thể.

- Long Thần kia, không có khả năng đoạt được đệ nhất Luyện Khí Đại Tái!

Hứa Vũ Quân mở miệng nói.

Ngô Thừa không nói gì.

Nửa tháng rất nhanh liền trôi qua.

Nửa tháng, không ngoài dự liệu của Ngô Thừa, việc Long Kinh Thiên Thần Cấp tứ trọng chống lại Cổ Thần hậu kỳ đỉnh, dần dần trên ra khắp Xích Thành Tinh Vực.

Mà Vạn Bảo Vị Diện chỗ Vạn Bảo Thần Tông càng truyền đến xôn xao.

- Thần Cấp tứ trọng, chống lại Cổ Thần hậu kỳ đỉnh! Long Thần này, rốt cuộc là quái vật gì? !

- Lam Vực Tông ta nếu như có đệ tử tuyệt thế yêu nghiệt như vậy, còn lo gì không hưng thịnh? !

- Nghe nói Long Thần này còn là Thần Tượng Sư, hơn nữa đánh cuộc với tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân, đến lúc đó tham gia Luyện Khí Đại Tái, nếu là đoạt được đệ nhất, Cửu Phượng Kiếm của Hứa Vũ Quân chính là của hắn!

- Hứa Vũ Quân từng nói qua, sau này nàng sẽ đưa Cửu Phượng Kiếm cho người có thể kết thành đạo lữ, vậy nếu Long Thần này đoạt được đệ nhất, chẳng lẽ không phải là một bước lên trời, trở thành con rể của Thần Chủ Vạn Bảo Thần Tông sao? !

- Đoạt được đệ nhất? Tuy rằng Long Thần này yêu nghiệt, thế nhưng lần Luyện Khí Đại Tái này, ta thấy có thể đi vào mười vị trí đầu đã không tồi rồi, Đại thiếu chủ Phủ Vực Chủ Kha Dạ, Thiếu tông chủ Bắc Thần Thần Tông Bắc Thần Vũ, còn có thiếu chủ Phủ Vực Chủ của Bạo Loạn Tinh Vực Hoắc Đô cũng đến đây dự thi.

Toàn bộ Vạn Bảo Vị Diện, khắp nơi đều tại nghị luận tên Long Thần.

- Tra cho ta, nhất định phải điều ra ra lai lịch của Long Thần này cho ta!

- Tra Long Thần này có cái gì ham mê, gia tộc bọn ta muốn dùng hết mọi phương pháp lung lạc Long Thần!

Cũng có rất nhiều thế lực hạ lệnh cho đệ tử tra rõ lai lịch của Long Thần, muốn lôi kéo Long Thần.

Tuy rằng Long Thần là khách khanh trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông, thế nhưng có thể tùy thời rời khỏi Vạn Bảo Thần Tông.

Thì liên Long Kinh Thiên cũng một ngờ tới, việc này sẽ khiến Xích Thành Tinh Vực chúng phương như vậy đại phản ứng, tại Cửu Cung Sơn cung điện trong vòng, hắn nghe Tổng Chân theo như lời, không khỏi lắc đầu cười.

- Long Thần huynh đệ, người hiện tại là đánh một trận thành danh!

Tổng Chân nước miếng tung bay một hồi, cảm khái cười nói.

Long Kinh Thiên lắc lắc tay, nói:

- Người vẫn là nói cho ta nghe một chút về việc Luyện Khí Đại Tái đi.
- Nghe nói thiếu chủ Phủ Vực Chủ Bạo Loạn Tinh Vực Hoắc Đô cũng tới dự thi.

Tổng Chân nói:

- Hoắc Đô này cũng là kỳ tài luyện khí, nghe đồn khi hắn mười tuổi, đã luyện chế ra vũ khí Địa phẩm rồi!
- Mười tuổi, đã luyện chế ra vũ khí Địa phẩm?

Long Kinh Thiên kinh ngạc.

Người bình thường ở lúc mười tuổi, hắn là mới vừa bắt đầu luyện khí mà thôi, thế nhưng Hoắc Đô đã có thể luyện chế ra vũ khí Địa phẩm!

- Không tồi, chỉ là vài chục năm qua rồi, ai cũng không biết trình độ luyện khí của Hoắc Đô đã đạt đến loại trình độ nào rồi.

Tổng Chân nói:

- Lần cuối cùng hắn luyện khí ở trước mặt mọi người là ba mươi năm trước, trên một lần Bạo Loạn Tinh Vực bọn họ cử hành Luyện Khí Đại Tái, lúc đó hắn sử dụng Huyền Thần Quyết đã thất truyền thời thượng cổ, luyện chế ra vũ khí Tuyệt phẩm đỉnh giai?
- Ba mươi năm trước, luyện chế ra vũ khí Tuyệt phẩm đỉnh giai?

Ánh mắt Long Kinh Thiên lấp lánh.

- Đúng vậy, bất quá, lúc đó hắn cũng không đoạt được đệ nhất.

Tổng Chân nói.

- Hả?

Long Kinh Thiên nhìn về phía Tổng Chân, có chút ngoài ý muốn.

- Một nữ tử thần bí tên là Y Đóa đoạt được đệ nhất.

Tổng Chân nói:

- Chỉ là, sau khi nữ tử thần bí Y Đóa này đoạt được đệ nhất Luyện Khí Đại Tái của Bạo Loạn Tinh Vực lúc đó liền biến mất liễu, vẫn không có xuất hiện, cũng là bởi vì như vậy, ba mươi năm nay, Hoắc Đô vẫn chưa luyện khí trước mặt người khác!
- Y Đóa.

Long Kinh Thiên nhắm mắt.

- Nghe nói Hoắc Đô lần này đến đây dự thi, là nghĩ trình độ luyện khí của mình đã có thể hơn nữ tử thần bí Y Đóa năm đó.

Tổng Chân nói tiếp:

- Hơn nữa hắn mong muốn lần Luyện Khí Đại Tái này, có thể gặp được Y Đóa kia.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Sau đó, Tổng Chân lại nói với Long Kinh Thiên về một ít tin tức nghe được gần đây có liên quan đến Luyện Khí Đại Tái.

Từng ngày một liên trôi qua.

Rất nhanh, hai mươi mấy ngày qua đi, Luyện Khí Đại Tái ngày càng không ngừng tới gần, theo Luyện Khí Đại Tái không ngừng tới gần, Vạn Bảo Vị Diện vốn đã cực kỳ nhộn nhịp lại càng nhộn nhịp tới cùng cực.

Lần Luyện Khí Đại Tái do phủ Xích Thành Vực Chủ, cử đại thần tông liên thủ tổ chức này đặt địa điểm tại Vạn Bảo Vị Diện, bất quá, cũng không phải là khu vực trung tâm của Vạn Bảo Vị Diện, cũng không phải ở tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông ở khu vực phía Nam, mà là một hải vực ở cực bắc của Vạn Bảo Vị Diện!

Không sai, chính là ở trên hải vực!

Phiến hải vực này, nước biển cực lam, thỉnh thoảng có thể thấy được một khối băng lam di động ngoài khơi, gọi là Lam Băng Hải.

Cách Luyện Khí Đại Tái còn có ba ngày, toàn bộ bầu trời ngoài khơi Lam Băng Hải, từ lâu đã tràn đầy vô số cường giả của Xích Thành Tinh Vực.

Lam Băng Hải này chẳng biết rộng bao nhiêu vạn dặm, thế nhưng từ xa xa nhìn lại, khắp bầu trời đều là cường giả bốn phương, hầu như không nhìn thấy khe hở, bất quá, những người này tuyệt đại bộ phận đều là đến đây xem thi đấu, tuy rằng nói báo danh Luyện Khí Đại Tái cũng không có bất luận cái hạn chế gì, thế nhưng tuyệt đại bộ phận chúng nhân đều tự biết trình độ luyện khí của mình khó có thể đoạt được trăm vị trí đầu, cho nên, người đến báo danh dự thi cũng không nhiều, chỉ có hơn sáu trăm người!

292. Chương 292: Thiên Tài Các Phương

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 292: Thiên tài các phương

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngay khi các cường giả Lam Băng hải vực ngóng trông bên trong thì từ xa một đám người bay tới. Một đám cường giả của Vực Phủ Chủ, tổng cộng một trăm người, mỗi một người thế nhưng đều là cổ thần cường giả !

Vực Phủ Chủ đại biểu thượng giới thống trị nhất phương tinh vực, tựa như một cái đại lục vương triều, là quan phương, mặc kệ thế lực khác cỡ nào cũng chỉ là một phương thế lực thuộc quyền thống trị của Vực Phủ Chủ.

- Xem kia, là đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ!

- Còn có nhị thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Bạch!

- Bên cạnh là lục tiểu thư của Vực Phủ Chủ, Kha Na!

Người Vực Phủ Chủ đến khiến cường giả Lam Băng hải vực rối loạn. Lam Băng hải vực có bao nhiêu người? Sợ là chỉ chừng vài chục ực.

Vài chục ực người hỗn loạn kêu lên thành tiếng gầm thật lớn.

Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ cũng chói mắt như tiểu thư của Vạn Bảo thần tông, Hứa Vũ Quân. Tiểu thư của Vạn Bảo thần tông, Hứa Vũ Quân được gọi là Xích Thành tinh vực thứ nhất tu luyện thiên tài, đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ thì đờ xem là thứ nhất luyện khí thiên tài !

Hai cái thứ nhất !

Ở Xích Thành tinh vực các cường giả hay so sánh hai người, thanh niên Xích Thành tinh vực bàn tán hai người nhiều nhất.

Hai người trên người, có thể nói bao phủ ngàn vạn quang hoàn.

Ba người đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ, nhị thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Bạch, lục tiểu thư của Vực Phủ Chủ, Kha Na cùng đi song song nhưng ánh mắt tất cả đều tập trung vào đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ.

Nhị thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Bạch, lục tiểu thư của Vực Phủ Chủ, Kha Na thì bị mọi người bỏ qua.

Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ mặc chiến bào Vực Phủ Chủ, thân hình cao lớn, lúc đi thì có uy thế mà nhị thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Bạch Không thể ó sánh. Làm cho người ta đặc biệt chú ý là đôi tay này, đôi tay trần giống như xích đồng cứng rắn nhất trên đời, da như kim đồng, lớn hơn người thường gấp đôi.

Xích luyện kim cương tí!

Đám đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ đến, các cường giả tự động tránh ra một con đường thật lớn.

Trên thực tế, cũng không phải các cường giả muốn cản trở, khí thế hơn một trăm Vực Phủ Chủ cường giả cổ thần áp lực làm Không ai dám tới gần.

Đám người đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ đi vào bầu trời khu vực Lam Băng hải vực, đứng giữa Không trung.

Nhị thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Bạch cười nói:

- Đại ca, lần này luyện khí đại tái chắc chắn ngươi có thể đoạt được thứ nhất.

Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ gật đầu, vẻ mặt lạnh nhạt:

- Khi đó một ngàn viên thượng cổ thần đan ngươi và lục muội mỗi người năm trăm viên.

Nhị thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Bạch, lục tiểu thư của Vực Phủ Chủ, Kha Na vẻ mặt hớn hở cười nói:

- Đa tạ đại ca!

Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ ừ một tiếng, liền nhắm mắt đứng yên.

Người xung quanh nghe đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ đã muốn định đoạt phần thưởng đệ nhất nhưng Không ai bắt mẫn, cũng Không ai cảm thấy gã tự đại.

Lần này luyện khí đại tái, Xích Thành tinh vực cơ hồ có chín phần cường giả đều cho rằng đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ đoạt được thứ nhất.

Không có bao nhiêu lâu, đột nhiên đám người lại một trận rối loạn.

- Thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ!

- Thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ đến đây, dù đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ là thiên tài luyện khí đệ nhất của Xích Thành tinh vực chúng ta nhưng Bắc Thần Vũ luyện khí thực lực cũng không kém cạnh gì.

Mọi người rối loạn, nghị luận, chỉ thấy một đám cường giả mặc Bắc Thần thần tông phục sức chậm rãi bay tới. Bay trước nhất là một thanh niên, lúc bay đi toàn thân tỏa ánh sáng. Nếu có ai nhìn kỹ sẽ phát hiện bên trong lóe từng tia lửa. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tia lửa này khác với lửa thế gian bình thường, trong hồng có trắng, lại có màu vàng.

Đây là phật hỏa !

Mọi người ồ lên, rối loạn. đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ vốn nhắm mắt đứng yên đột nhiên mở hai mắt, trong mắt kim quang chợt lóe, đột nhiên nhìn hướng thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ.

Thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ cũng nhìn lại, kim quang và ánh lửa va nhau, bốn phía không gian kích động.

Hai vị Xích Thành tinh vực tuyệt thế thiên tài ánh mắt va chạm, Không dời đi.

Lần này luyện khí đại tái, nếu nói trong Xích Thành tinh vực có ai uy hiếp được đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ thì chính là thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ! thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ là người mà đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ cũng Không thể Không nghiêm túc đối xử.

Thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ mở miệng trước, chấp tay cười nói:

- Kha Dạ huynh, đã lâu không thấy.

Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ nhìn chăm chăm thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ một lúc lâu rồi mới nói:

- Cũng không bao lâu, ba năm mà thôi.

Giọng điệu của đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ cuồng ngạo, thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ cười cười, Không để ý.

Sau khi thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ đi vào, lục tục đến một số luyện khí thiên tài của Xích Thành tinh vực. ví dụ như Phần Bách Lý, thiếu tông chủ của Phần Diệt thần tông. Phần Diệt thần tông ở trong cửu đại thần tông có thực lực trước thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ, gần dưới Vạn Bảo thần tông, xếp hạng hai.

Phần Bách Lý, thiếu tông chủ của Phần Diệt thần tông cũng là Xích Thành tinh vực luyện khí thiên tài, đương nhiên, so sánh với đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ, thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ thì kém rất nhiều.

Theo thời gian không ngừng chuyển dời, càng ngày càng nhiều dự thi giả tiến đến.

Lam Băng hải vực đông đúc đầu người.

- Đó là đại thiếu chủ của Tam Minh thần tông!

- Thiếu giáo chủ của Kiến Ninh giáo cũng tới!

Mỗi một luyện khí thiên tài đến, đều khiến cho đám người rối loạn.

Tam Minh thần tông cũng là một trong Xích Thành tinh vực cửu đại thần tông, xếp hạng sáu.

Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ trừ bỏ thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ đến có mở mắt thì Không thêm để ý mấy người khác, vẫn đứng ở nơi đó nhắm mắt dưỡng thần.

Đến cuối cùng, không chỉ có Xích Thành tinh vực, mấy cường giả một số tinh vực quanh Xích Thành tinh vực cũng tới.

Bỗng nhiên đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ đứng đó nhắm mắt dưỡng thần cảm giác trong thiên địa có mãnh liệt hỏa nguyên khí dao động. đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ mở mắt ra, nhìn qua, bao gồm thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ cũng về mặt kinh ngạc nhìn cùng hướng.

Cuối cùng, mọi người cũng đều cảm giác được trong thiên địa dao động hỏa nguyên khí lợi hại, cùng nhìn sang.

Chỉ thấy một đám người theo phương xa phía chân trời bay tới, tốc độ cực nhanh. Người bay trước nhất là một thanh niên da ngăm, thiên địa hỏa nguyên khí dao động, một vòng một vòng, khuếch tán. Lúc trước đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ, thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ cảm giác được thiên địa mãnh liệt hỏa nguyên khí dao động là phát ra từ thanh niên này.

- Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ thuộc Bạo Loạn Tinh Vực, Hoắc Đô!

- Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ thuộc Bạo Loạn Tinh Vực, Hoắc Đô này lúc bay thế nhưng có thể khiến cho thiên địa hỏa nguyên khí dao động, trình độ luyện khí của hắn đã đạt tới cảnh giới nào rồi?

Mọi người khiếp sợ, nghị luận.

Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ nhướng mày, ánh mắt nghiêm túc hơn. Dù là thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ cũng chưa thể khiến đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ nghiêm túc

như vậy, dù gã có nghe nói đến trình độ luyện khí của đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ thuộc Bạo Loạn Tinh Vực, Hoắc Đô nhưng trước đó cũng không có để ở trong lòng. Hiện tại gặp mặt, đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ biết, lần này tranh đoạt luyện khí đại tái thứ nhất, đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ thuộc Bạo Loạn Tinh Vực, Hoắc Đô mới là ụy hiếp thật sự với gã.

Dù đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ thuộc Bạo Loạn Tinh Vực, Hoắc Đô chưa thấy mặt đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ nhưng như có cảm ứng nhìn hướng gã. Hai người liếc nhau, nhưng ánh mắt vừa giao nhau liền dời đi. đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ thuộc Bạo Loạn Tinh Vực, Hoắc Đô có nhìn thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ một giây.

Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ thuộc Bạo Loạn Tinh Vực, Hoắc Đô đi tới, chấp tay nói với đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ:

- Tại hạ là Hoắc Đô của Bạo Loạn tinh vực, các hạ chính là Xích Thành Vực Phủ Chủ Kha Dạ? Nghe tiếng đã lâu!

Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ, Kha Dạ dừng một chút, ôm quyền cùng với khách khí một câu.

Đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ thuộc Bạo Loạn Tinh Vực, Hoắc Đô lại chấp tay với đám người thiếu chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Vũ, Phần Bách Lý, cười tủm tỉm. Mặt ngoài xem ra đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ thuộc Bạo Loạn Tinh Vực, Hoắc Đô làm người thân thiện.

Sau khi đại thiếu chủ của Vực Phủ Chủ thuộc Bạo Loạn Tinh Vực, Hoắc Đô đến thì lục tục đến vài cường giả Xích Thành tinh vực, Bạo Loạn tinh vực, tế dương tinh vực vân vân.

Trận đấu, dần dần tới gần.

Lúc này, đám người lại rối loạn.

- Người của Vạn Bảo thần tông đến!

- Tiểu thư của Vạn Bảo thần tông, Hứa Vũ Quân!

293. Chương 293: Không Nên Chọc Long Thần !

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 293: Không nên chọc Long Thần !

Tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân đi đến, khiến cho nổi lên sóng to gió lớn.

Đại thiếu chủ Phủ Vực Chủ Kha Dạ cùng tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân, vô luận đi tới đâu, đều tất trở thành tồn tại chói mắt bị chúng nhân nhìn kỹ!

Hơn nữa hoặc nhiều hoặc ít bởi vì Hứa Vũ Quân là mỹ nữ, cho nên Hứa Vũ Quân đến, khiến cho náo loạn càng mãnh liệt, so với khi Kha Dạ đến, còn náo loạn lớn hơn nữa!

Dưới vòng vây của đông đảo cường giả Vạn Bảo Thần Tông, Hứa Vũ Quân chậm rãi bay tới, dung mạo tuyệt thế, khí trần xuất trần, bốn phần thanh thuần, ba phần lãnh diễm, ba phần kiều mị, mỗi cái nhắc tay giờ chân đều có một cỗ mị lực không hiểu.

Nhìn mỹ nhân nghiêng nước nghiêng thành này chậm rãi bay tới, tất cả cường ở trên khắp Lam Băng Hải đều hơi bị ngẩn ra, một số người định lực kém, vốn phi thường hâm mộ Hứa Vũ Quân càng là nhất thời quên đi thân ở nơi nào.

Cho dù là đám Hoắc Đô ở Bạo Loạn Tinh Vực lần đầu tiên nhìn thấy Hứa Vũ Quân cũng đều hơi bị ngẩn ra.

- Đại thiếu chủ, Hứa Vũ Quân này quả nhiên là đẹp đến nghiêng thế như trong lời nghe đồn!

Ở bên cạnh Hoắc Đô, một vị cường giả Cổ Thần thất trọng hậu kỳ đỉnh nói.

Hoắc Đô nghe vậy gật đầu, ngay cả hắn không thừa nhận cũng không được Hứa Vũ Quân này cực đẹp.

Bạo Loạn Tinh Vực, có bao nhiêu tiểu thư các tông môn và đại phái, mà hắn chưa thấy qua? Thế nhưng cùng Hứa Vũ Quân này so sánh, thì giống như đom đóm so cùng trăng sáng.

- Chẳng biết nàng giờ ở nơi nào?

Nhìn Hứa Vũ Quân chậm rãi bay tới Hứa Vũ Quân, trong lòng Hoắc Đô thầm than.

Ba mươi năm trước, trên Luyện Khí Đại Tái của Bạo Loạn Tinh Vực, hắn bại bởi nàng!

Trong ba mươi năm này, ngày đêm luyện khí, chính là vì mong một ngày kia có thể thắng nàng ở trên luyện khí.

- Lần này, nàng hắn là cũng tới đi?

Hoắc Đô thầm nghĩ.

- Đại thiếu chủ, đó chính là Long Thần!

Ngay khi Hoắc Đô thầm nghĩ, một vị hộ vệ ở bên cạnh mở miệng nói, Hoắc Đô thu hồi tâm thần, nhìn qua, liền thấy được Long Kinh Thiên bên cạnh Hứa Vũ Quân, thấy Long Kinh Thiên thì hai mắt hắn bỗng nhiên co rụt lại, lóe ra tinh mang.

Trên đường hắn từ Bạo Loạn Tinh Vực đi qua, cũng nghe được rất nhiều nghị luận về Long Thần.

Một cường giả Thần Cấp tứ trọng lại có thể chống lại cường giả Cổ Thần thất trọng hậu kỳ đỉnh!

Hắn đi qua không ít tinh vực, cũng thấy qua không ít tuyệt thế yêu nghiệt thiên tài các tinh vực, thế nhưng chưa từng nghe nói qua, cũng chưa thấy qua, một tên yêu nghiệt Thần Cấp tứ trọng có thể chống lại Cổ Thần thất trọng hậu kỳ đỉnh!

Không thể nghi ngờ, Long Kinh Thiên là yêu nghiệt trong yêu nghiệt!

- Đại thiếu chủ, Long Thần kia thoát nhìn thực lực bình thường, có thể ngoại giới đồn đại quá mức hay không? Chỉ là Vạn Bảo Thần Tông cố ý làm ra lời đồn, là vì tạo thế cho Long Thần này!

Vị hộ vệ bên cạnh Hoắc Đô kia nói.

Hoắc Đô kinh ngạc, lập tức lắc đầu:

- Long Thần này tuyệt đối không đơn giản, lời đồn hắn là thật!

Vạn Bảo Thần Tông không cần phải làm như vậy, hơn nữa, việc này, không làm giả được, bởi vì hai vị cường giả Cổ Thần thất đỉnh Phủ Vực Chủ lúc đó hướng Long Kinh Thiên xuất thủ cũng không có đứng ra biện giải.

Hai mắt Hoắc Đô dừng ở Long Kinh Thiên, càng chăm chú nhìn hắn càng phát ra hiện sự kinh khủng của Long Kinh Thiên.

Bởi vì hắn phát hiện, trong lúc Long Kinh Thiên phi hành, không gian xung quanh lại có thể không có một chút ba động, cả người phẳng phất giống như cùng thiên địa bốn phía hoàn toàn dung hợp cùng nhau.

Hơn nữa đến cuối cùng, trong mắt hắn, Long Kinh Thiên lại có thể giống như một cái hắc động rất lớn, cả người tản ra lực lượng không rõ, tựa hồ muốn hoàn toàn hút tâm thần của người ta vào.

Hai mắt Hoắc Đô kinh hãi:

- Đây, đây? ! -

- Đại thiếu chủ, làm sao vậy? !

Hộ vệ kia thấy thần sắc kinh hãi của Hoắc Đô, không khỏi giật mình, bật thốt lên nói.

Hoắc Đô hít sâu một hơi, nói:

- Long Thần này, về sau chắc chắn phách tuyệt thiên hạ. Người này, chúng ta trăm triệu lần không thể đắc tội!

Hộ vệ xung quanh nghe vậy, tất cả đều khiếp sợ, bọn họ chưa từng có thấy Đại thiếu chủ bọn họ lại đánh giá một người như vậy, phách tuyệt thiên hạ?! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Coi như là cường giả Thiên Thần, cũng không làm được phách tuyệt thiên hạ !

Ngay khi Hoắc Đô nhìn Long Kinh Thiên thì Nhị thiếu chủ Phủ Vực Chủ Kha Bạch cũng là vẻ mặt cảm hận a nhìn Long Kinh Thiên. Hắn nói với Kha Dạ:

- Đại ca, tiểu tử kia chính là Long Thần!

Kha Dạ nhìn qua.

- Hả? !

Khi Kha Dạ thấy Long Kinh Thiên thì, hai mắt chợt loé tinh mang.

- Đại ca. Lần này, người nhất định phải thay ta giáo huấn tiểu tử kia, tiểu tử này tự mình là Thần Tượng Sư nên phách lối, cũng dám có ý nghĩ với Hứa Vũ Quân!

Kha Bạch nhìn Long Kinh Thiên với vẻ mặt sát ý nói:

- Hắn cho rằng mình là khách khanh trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông, ta không dám giết hắn sao?

Ngay khi Kha Bạch với vẻ mặt sát ý nhìn Long Kinh Thiên, đột nhiên Kha Dạ mở miệng nói:

- Người sau này không nên đi chọc Long Thần này!

Kha Bạch ngẩn ngơ, quay đầu qua, không thể tin được nhìn đại ca hắn.

Không nên đi chọc? !

- Đại ca, người? !

Kha Bạch cho rằng mình nghe lầm.

- Long Thần này không đơn giản, người không nên đi chọc hắn.

Kha Dạ mở miệng nói:

- Về chuyện của Hứa Vũ Quân, người chỉ bằng bản lĩnh chân thực truy cầu phương tâm của nàng, Long Thần lại dám ngay trước mặt hướng nàng muốn Cửu Phượng Kiếm, nói rõ Long Thần kia ít nhất can đảm hơn người!

Kha Bạch ngẩn ra, chẳng biết làm sao mở miệng, hắn không có ngờ tới đại ca hắn lại có thể ngược lại dạy dỗ hắn! Đối với Long Kinh Thiên, trong lòng hắn càng hận nộ.

Về phần Kha Dạ bảo hắn không nên đi chọc Long Kinh Thiên, hắn tự nhiên căn bản không nghe vào tai.

Hắn một Nhị thiếu chủ Phủ Vực Chủ, lại bảo hắn không nên chọc một tên cầu đê tiện nhỏ nhoi sao ? !

Tuy rằng Long Kinh Thiên là Thần Tượng Sư, thế nhưng ở trong mắt hắn, cũng không có gì đặc biệt hơn người, tuy Long Kinh Thiên là Thần Cấp tứ trọng chống lại Cổ Thần thất trọng, làm cho hắn khiếp sợ, thế nhưng cũng chỉ là khiếp sợ mà thôi, một người dù thiên tài, tái yêu nghiệt, thì thế nào? !

Hắn là Nhị thiếu chủ Phủ Vực Chủ!

Kha Dạ thấy vẻ mặt của Kha Bạch, biết hắn căn bản không đem lời mình nói nghe vào, không khỏi âm thầm lắc đầu, bất quá, hắn cũng không nói thêm gì đi nữa, cái gì nên nói hắn cũng nói rồi.

- Long Thần này, lẽ nào cũng là một vị đại nhân vật ở Thần Giới chuyển thế? !

Kha Dạ thầm nghĩ trong lòng.

Lúc này, dưới sự nhìn kỹ của chúng nhân, trong nghị luận, đám người Long Kinh Thiên và Hứa Vũ Quân đi tới giữa Lam Băng Hải.

Đối với Kha Bạch hai mắt đầy sát ý, Long Kinh Thiên trực tiếp không nhìn, bắt quá, khi hắn thấy Kha Na bên cạnh Kha Bạch thì nhãn thần ngừng lại một chút, bởi vì Kha Na cùng với thiếu nữ mặt trái xoan ở phòng khách quý Vực Phủ Chủ khi hắn ở Vạn Bảo Thương Hội cực kỳ giống nhau.

Dừng lại một chút trên người Kha Na, Long Kinh Thiên nhìn về phía Kha Dạ, nhãn thần hai người va chạm một cái, tiếp đó dời ra.

- Kia là Bạo Loạn Tinh Vực Hoắc Đô!

Lúc này, Tống Chân ở bên cạnh Long Kinh Thiên mở miệng nói.

Long Kinh Thiên theo ánh mắt của Tống Chân nhìn về phía Hoắc Đô ở xa xa, khi thấy Hoắc Đô thì trong lòng Long Kinh Thiên hơi kinh ngạc, Hoắc Đô tự thân lại có thể cùng hỏa nguyên khí ở thiên địa xung quanh cộng minh!

Đây là dấu hiệu khi một người đạt tới cảnh giới luyện khí rất cao.

Mà Hoắc Đô cũng nhìn về phía Long Kinh Thiên, mặt mỉm cười, hướng Long Kinh Thiên gật đầu.

Lúc này, từng đạo uy áp mệnh mông đột nhiên giống như thủy triều bao phủ toàn bộ Lam Băng Hải, chúng nhân kinh khủng, tiếp đó, từng đạo thân ảnh cao to đột nhiên xuất hiện ở trên bầu trời Lam Băng Hải.

Tổng cộng ba mươi tám người !

Mỗi một người, đều là Cổ Thần thất trọng đỉnh, hơn nữa là loại cường giả vô hạn tiếp cận Thiên Thần, thậm chí đã một cước bước vào cảnh giới Thiên Thần!

294. Chương 294: Bắt Đầu Luyện Khí

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 294: Bắt đầu luyện khí

Ba mươi tám cường giả tiếp cận với Thiên Thần, một cước bước vào Thiên Thần xuất hiện, khiến cho khiếp sợ, gây rối.

Lúc đó ở Cửu Cung Sơn, tuy rằng hai gã hộ vệ phía sau Kha Bạch kia cũng là Cổ Thần thất trọng đỉnh, thế nhưng cùng với ba mươi tám vị Cổ Thần thất trọng đỉnh này so sánh, vẫn là kém rất nhiều.

Cổ Thần thất trọng đỉnh, thực lực đồng dạng cũng có mạnh yếu.

Ba mươi tám cường giả, Phủ Vực Chủ, cửu đại thần tông, mỗi bên ba người, còn tám người khác, cũng không phải người của Phủ Vực Chủ và cửu đại thần tông, xem ra là Phủ Vực Chủ và cửu đại thần tông mời tới.

- Các vị, lần Luyện Khí Đại Tái này, chính là một lần Luyện Khí Đại Tái long trọng nhất trong vạn năm của Xích Thành Tinh Vực chúng ta, do Phủ Vực Chủ và cửu đại thần tông chúng ta chủ trì!

Sau khi ba mươi tám vị cường giả xuất hiện, một vị lão giả của Phủ Vực Chủ trong đó mở miệng nói, thanh âm như sấm, tuôn ra cuộn cuộn.

Lam Băng Hải vốn đang rối loạn, có chút âm ỉ đột nhiên yên tĩnh lại.

Vị lão giả Phủ Vực Chủ này đưa nhãn thần nhìn quét bốn phương, từ trên cao nhìn xuống.

- Đây là một trong bát đại quân gia của Phủ Vực Chủ, Trần Lôi Động.

Lúc này, Tống Chân đứng ở bên cạnh Long Kinh Thiên truyền âm nói:

- Là xếp thứ ba!

- A, một trong bát đại quân gia, Trần Lôi Động, là xếp thứ ba.

Trong lòng Long Kinh Thiên khê động, lấy thần thức của hắn, tự nhiên nhìn ra được trong ba mươi tám vị cường giả này, Trần Lôi Động có thực lực cực mạnh, nếu là không có gì ngoài ý muốn, trong mấy trăm năm hắn là có thể đột phá đến cảnh giới Thiên Thần!

Thế nhưng, Trần Lôi Động này ở trong bát đại quân gia tại Phủ Vực Chủ, chỉ là xếp thứ ba!

Như vậy thứ nhất, thứ hai thì thế nào? !

- Rất hân hạnh chào đón các vị bằng hữu tới tham gia Luyện Khí Đại Tái lần này.

Trần Lôi Động tiếp đó mở miệng nói:

- Lần đại hội này, không chỉ có cao thủ luyện khí của Xích Thành Tinh Vực chúng ta tham gia, ngay cả cao thủ luyện khí của các tinh vực xung quanh như Bạch Loạn Tinh Vực, Tể Dương Tinh Vực cũng tới tham gia!

Một tinh vực cử hành Luyện Khí Đại Tái, lại thu hút cao thủ luyện khí của sáu tinh vực xung quanh tới tham gia, không thể không nói, Luyện Khí Đại Tái lần này cực kỳ long trọng.

Tuy rằng nói báo danh dự thi chỉ có sáu trăm người, thế nhưng hơn sáu trăm người này, không có người nào mà không phải là cao thủ luyện khí của bảy đại tinh vực.

- Hơn nữa Luyện Khí Đại Tái lần này, chúng ta có mời tới tám vị quý khách!

Trần Lôi Động nói:

- Vị này chính là Ma Thủ Ý Thiên Trọng!

Một ngón tay chỉ vào một lão đầu béo trong tám người.

Lão đầu béo mỉm cười gật đầu đối với chúng nhân.

- Cái gì? ! Ma Thủ Ý Thiên Trọng!

- không nghĩ tới lần Luyện Khí Đại Tái này, hắn lại có thể được mời tới!

Chúng nhân một mảnh kinh hô, ôn ào. Thậm chí rất nhiều người lộ ra vẻ mặt kích động, cuồng nhiệt nhìn lão đầu kia.

Tổng Chân truyền âm nói với Long Kinh Thiên:

- Ma Thủ Ý Thiên Trọng này chính là cao thủ luyện khí nổi danh đã lâu của Xích Thành Tinh Vực, hai trăm năm trước, trong vòng mười năm, hắn liên tục tham gia hơn năm mươi lần Luyện Khí Đại Tái lớn nhỏ của Xích Thành Tinh Vực, toàn bộ đều đoạt được đệ nhất của hơn năm mươi đệ nhất Luyện Khí Đại Tái!

- Ừm!

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Khi Ý Thiên Trọng luyện khí, song thủ huy động, thiên biến vạn hóa. Sau được người ta coi là ma thủ, bất quá, Ma Thủ Ý Thiên Trọng này đã có hơn hai trăm năm không xuất hiện, không nghĩ tới lần này được mời ra!

Tổng Chân nói tiếp. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Vị này chính là Kỳ Lân Vương, Vương Bá!

Sau đó, Trần Lôi Động lại hướng chúng nhân giới thiệu một vị trung niên nhân bên cạnh Ý Thiên Trọng, toàn thân trung niên nhân lộ ra một cỗ khí phách, hiển nhiên có liên quan với công pháp tu luyện.

- Kỳ Lân Vương, Vương Bá, lại có thể là Kỳ Lân Vương. Vương Bá!

- Kỳ Lân Vương Vương Bá trời sinh Kỳ Lân Tí, trong đời luyện chế qua mười sáu thanh vũ khí Thần phẩm đỉnh giai!

- Nghe nói vũ khí của Thần Chủ Tam Minh Thần Tông, Hắc Long Ngân Kích chính là do Kỳ Lân Vương Vương Bá luyện chế!

Chúng nhân nghe vậy lại nổi lên một trận ồn ào mạnh mẽ.

Trong đời luyện chế qua mười sáu thanh vũ khí Thần phẩm đỉnh giai! Vũ khí của Thần Chủ Tam Minh Thần Tông một trong cửu đại thần tông, chính là do hắc kỳ luyện chế, chỉ bằng hai điểm này, thì đủ để tưởng tượng ra ảnh hưởng của Vương Bá này.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Vương Bá này trời sinh Kỳ Lân Tí, so với Xích Luyện Kim Cương Tí của Phủ Vực Chủ Kha Dạ có cách làm khác nhau, mà kết quả như nhau, đặc biệt ở trên mặt luyện khí có uy lực rất mạnh.

Tiếp đó, Trần Lôi Động lại lần lượt giới thiệu sáu người khác, sáu người kia đồng dạng là cao thủ luyện khí có uy vọng cực cao. Mỗi khi giới thiệu một người, đều khiến cho đám đông ồn ào rất lớn.

Khi Trần Lôi Động giới thiệu xong tám người, nói:

- Lần Luyện Khí Đại Tái này, một trăm vị đầu, đều có phần thưởng dày, từ thứ một trăm đến ba mốt, đều có thể có được ba cái Nhất phẩm linh mạch. Một trăm khoả Thượng Cổ Thần Đan!

- Từ thứ ba mươi tới thứ mười, có thể nhận được năm cái Nhất phẩm linh mạch, hai trăm khoả Thượng Cổ Thần Đan!

- Về phần mười vị trí đầu càng thưởng dày hơn. Xếp hạng thứ nhất có lẽ tất cả mọi người đều đã biết, ba cái Thiên phẩm linh mạch! Một cái đỉnh lô Thần phẩm cao giai! Một nghìn khoả Thượng Cổ Thần Đan!

- Xếp thứ hai và thứ ba, còn lại là hai cái Thiên phẩm linh mạch, một cái đỉnh lô Thần phẩm trung giai, năm trăm khoả Thượng Cổ Thần Đan!

- Thứ tư đến thứ mười, một cái Thiên phẩm linh mạch, một cái đỉnh lô Thần phẩm sơ giai, ba trăm khoả Thượng Cổ Thần Đan!

Trần Lôi Động nói xong, Lam Băng Hải nhất thời ồ lên tiếng hô lớn, tất cả mọi người đều là hai mắt nóng cháy, phát sáng, đặc biệt hơn sáu trăm người báo danh dự thi càng hơn cả như vậy.

Lần này một trăm vị trí đầu cũng có thể có được Thượng Cổ Thần Đan, Nhất phẩm linh mạch!

Mười vị trí đầu, càng có thể có được Thiên phẩm linh mạch, Thần phẩm đỉnh lô!

Lần Luyện Khí Đại Tái này, Phủ Vực Chủ và cửu đại thần tông lại có thể xuất ra nhiều bảo bối như vậy để thưởng cho?!

Trần Lôi Động nhìn Lam Băng Hải ồn ào náo loạn, cũng không ngăn lại, sau đó mới mở miệng nói:

- Kế tiếp, chúng ta phải mở ra cấm chế làm lôi đài xuất hiện, xin mời các vị lui về phía sau!

Cường giả bốn phía cường giả nghe vậy, đều lui về phía sau.

Trần Lôi Động cùng cường giả Phủ Vực Chủ, cửu đại thần tông nhìn nhau, sau đó phi thân lên, đi tới giữa bầu trời Lam Băng Hải, đứng ở các phương vị, hai tay liên tục huy động, quay về Lam Băng Hải ở phía dưới đánh xuống từng đám phù ấn.

Nhất thời, ngoài khơi Lam Băng Hải bỗng nhiên nổi lên sóng gió, sóng biển rất lớn phóng lên cao, một cái lôi đài rất lớn từ dưới nước biển chậm rãi mọc lên, ở dưới ánh mắt khiếp sợ của chúng nhân, cái lôi đài to lớn này lại có thể có phạm vi mấy trăm dặm!

Lôi đài mấy trăm dặm!

Chúng nhân từng thấy qua vô số Luyện Khí Đại Tái, thế nhưng chưa từng thấy qua lôi đài luyện khí lớn như vậy.

Lôi đài to lớn sau khi nổi lên trên mặt nước, vẫn từ từ chậm rãi bay lên, cho đến khi bay lên hơn trăm trượng mới ngừng lại, tiếp đó, mấy người Trần Lôi Động lại huy động hai tay, ở bên cạnh lôi đài to lớn

kia, mọc lên một đài chủ tịch, đài chủ tịch chỉ có phạm vi vài dặm, thế nhưng cao hơn so với lôi đài, bay lên trên mặt nước tới một trăm hai mươi trượng.

Đám người Trần Lôi Động phi thân hạ xuống, sau khi hạ xuống đài chủ tịch, đám người Trần Lôi Động huy động hai tay, chỉ thấy trên lôi đài to lớn quang mang chiếu ra bốn phía, từng đạo quang mang đem toàn bộ lôi đài chia làm các không gian trong suốt, không nhiều không ít, vừa vặn đúng sáu trăm ba mươi hai cái!

- Hiện tại, xin mời sáu trăm ba mươi hai người báo danh tham gia Luyện Khí Đại Tái đến trên lôi đài!

Trần Lôi Động nói.

Nhất thời, người dự thi đến từ bảy đại tinh vực xung quanh Xích Thành Tinh Vực đều từ trong đoàn người bay ra, hạ thân đến trên lôi đài, mỗi người đều chiếm một cái không gian.

Đám người Long Kinh Thiên, Kha Dạ, Bắc Thần Vũ, Hoắc Đô cũng đều theo chúng nhân nhất nhất phi thân hạ xuống lôi đài.

295. Chương 295: Long Kinh Thiên Xuất Thủ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 295: Long Kinh Thiên xuất thủ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trần Lôi Động thấy người dự thi đều tiến vào lôi đài, liền gật đầu, sau đó nói:

- Tiếp theo, ta lại nói một chút về một ít quy tắc Luyện Khí Đại Tái lần này.

- Lần Luyện Khí Đại Tái này, chỉ phân ra hai đợt tỷ thí, vòng tỷ thí thứ nhất, sẽ đấu loại ra năm trăm ba mươi hai người, chỉ còn lại có một trăm người, nói cách khác vòng tỷ thí thứ nhất sẽ quyết định ra một trăm vị trí đầu của Luyện Khí Đại Tái lần này!

Khi Trần Lôi Động nói xong, bốn phía nổi lên một trận ồn ào, không ít người giật mình.

Bình thường, loại Luyện Khí Đại Tái quan trọng nhất trong vạn năm này, tỷ thí sẽ phân ra rất nhiều vòng, mới có thể đấu loại từng người, quyết định một trăm vị trí đầu, bởi vì, đôi khi, tiến nhập vào một trăm vị trí đầu, trình độ luyện khí chưa chắc đã cao hơn người bị loại.

Ví dụ như tiến nhập vào một trăm vị trí đầu, bài danh hơn chín mươi, có rất nhiều người không trúng tuyển, đồng dạng đều là Luyện khí Đại tông sư đỉnh giai, thế nhưng bởi vì khi luyện khí có một chút sai lầm nhỏ không cách nào phát huy được trình độ bình thường, như vậy sẽ bị đẩy ra ngoài một trăm vị trí đầu.

- Được rồi.

Sau khi, Trần Lôi Động thấy mọi người vẫn đang ồn ào nghị luận, liền nhướng mày, mở miệng nói:

- Đây là quyết định của Phủ Vực Chủ chúng ta và cửu đại thần tông nhất trí!

Chúng nhân lúc này mới yên tĩnh lại.

Bọn họ cũng biết, nếu đây là quyết định do Phủ Vực Chủ và cửu đại thần tông nhất trí, đã là chuyện không cách nào thay đổi.

- Ta biết rất nhiều người các vị bất mãn đối với quyết định này, bất quá, vô luận là luyện khí hay là luyện đan, hay là luận võ, tâm tình đồng dạng cũng quan trọng, nếu tâm tình sai lầm mà dẫn đến bị thua, đồng dạng là một loại thể hiện thực lực và trình độ.

Trần Lôi Động đợi chúng nhân yên tĩnh lại, nói tiếp.

Chúng nhân không nói gì.

Trần Lôi Động nhìn quét về phía chúng nhân, nói:

-Sau khi quyết định ra một trăm vị trí đầu, chính là đợt thi đấu thứ hai, đợt thi đấu thứ hai sẽ một lần quyết định ra thứ tự đệ nhất, đệ nhị, đệ tam danh, mười vị trí đầu, ba mươi vị trí đầu, từ ba mươi đến thứ một trăm !

Đợt thứ hai, một lần quyết định ra thứ tự một trăm vị trí đầu!

Cùng người khác như nhau, ba người Kha Dạ, Bắc Thần Vũ, Hoắc Đô đều nhú mày.

Tuy rằng Kha Dạ là Đại thiếu chủ Phủ Vực Chủ. Thế nhưng đối với quy tắc của Luyện Khí Đại Tái lần này cũng đồng dạng không biết.

Long Kinh Thiên đứng ở nơi đó, vẻ mặt bình tĩnh.

Luyện Khí Đại Tái này tỷ thí như nào, hắn cũng không quan tâm, bất quá nếu hai đợt là có thể quyết định ra vị trí đệ nhất, vậy rất tốt, tránh làm mất thời gian của hắn.

Hiện tại Ma tộc sắp tiến công tới, hắn phải nhanh chóng đề thăng thực lực một chút, nhanh chóng luyện chế Trần Thiên Tháp thành tiên khí mới được.

- Được rồi. Như vậy, kế tiếp đó là vòng tỷ thí thứ nhất !

Trần Lôi Động nói, tiếp đó vung hai tay lên, nhất thời một cây đại đao xuất hiện tại trên không trung của lôi đài.

Cây đại đao này, lại có thể dài mười trượng!

Trên thân cây đại đao này, một mặt khắc một con sư tử lớn, con sư tử lớn này có hai cái sừng lớn, hai cánh phía sai, là kỳ thú, sư thú kim sừng.

Mà một mặt lại là từng đạo ký hiệu thần bí, những ký hiệu này trải rộng một mặt khác của thân đao, hợp thành một cái tiểu trận công kích.

- Cây đại đao này, gọi là Kim Sư Đao, là một thanh vũ khí Thánh Phẩm đỉnh giai, các người lát nữa luyện chế ra một thanh Kim Sư Đao giống như thế, ai luyện chế thành công thì có thể đi vào đợt thứ hai, bất quá, phẩm giai của Kim Sư Đao luyện chế ra phải là Thánh Phẩm đỉnh giai hoặc trên đỉnh giai mới được!

Trần Lôi Động nói.

Trần Lôi Động nói xong, chúng nhân lần thứ hai lại nổi lên ồn ào.

Vòng tỷ thí thứ nhất lại có thể là đấu loại như vậy!

- Vòng tỷ thí thứ nhất, tài liệu tự chuẩn bị, như vậy hiện tại bắt đầu tỷ thí !

Không để ý đến chúng nhân náo loạn, Trần Lôi Động mở miệng nói, thanh âm cuộn cuộn, rõ ràng truyền đến trong tai của mọi người.

Thanh âm của Trần Lôi Động vừa rơi xuống, nhất thời trên lôi đài liền xuất hiện từng đạo hỏa diễm, hiển nhiên không ít người đã bắt đầu luyện khí. Bất quá, cũng có một số người cũng không có động thủ ngay. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Sáu trăm ba mươi hai tới dự thi lần này, không có ai mà không phải là cao thủ Luyện khí Đại tông sư đỉnh giai, cho nên trong không gian giới chỉ của chúng nhân, tài liệu rất đầy đủ, tự nhiên không lo lắng vấn đề thiếu tài liệu.

Long Kinh Thiên cũng không có lập tức động thủ, Hoắc Đô cách Long Kinh Thiên không xa, bất quá, hắn cũng đồng dạng không có lập tức động thủ.

Trái lại Phủ Vực Chủ Đại thiếu chủ Kha Dạ, Bắc Thần Thiên Tông Bắc Thần Vũ đã động thủ.

Từ khi Long Kinh Thiên hạ thân đến lôi đài, Hứa Vũ Quân vẫn nhìn Long Kinh Thiên, so với những người khác, nàng càng quan tâm Long Kinh Thiên hơn.

- Tiểu thư, Long Thần ở Luyện Khí Đại Tái lần này chẳng biết đoạt được thứ tự bao nhiêu!

Lúc này, Ngô Thừa đứng ở phía sau Hứa Vũ Quân mở miệng cẩn thận nói.

Hứa Vũ Quân khé mở miệng anh đào nhỏ nhắn, chậm rãi nói:

- Ba mươi vị trí đầu là không có vấn đề.

Quả thật, lấy trình độ Thần Tượng Sư trung giai của Long Kinh Thiên, chỉ cần không xảy ra sai lầm hoặc việc ngoài ý muốn quá lớn, tiến vào ba mươi vị trí đầu cũng không có vấn đề gì.

- Thuộc hạ cũng cho rằng như thế.

Huyền Diệp nói:

- Long Thần này, hẳn là có thể xếp từ đến thứ mười đến ba mươi!

Hứa Vũ Quân không có mở miệng, rốt cuộc chấp nhận cách nói của Huyền Diệp.

- Đại thiếu chủ Phủ Vực Chủ Kha Dạ kia không hổ là đệ nhất thiên tài luyện khí Xích Thành Tinh Vực chúng ta, người xem đi, lúc này mới qua không được bao lâu, hẳn đã sắp luyện chế thành công rồi!

- Bắc Thần Vũ cũng không kém bao nhiêu!

Lúc này, chúng nhân ở bốn phía truyền đến tiếng than sợ hãi, Hứa Vũ Quân nhìn qua, chỉ thấy Kha Dạ huy động hai tay, mỗi một lần huy động, Thiên Địa Chi Hỏa tựa như sóng lớn không ngừng xuất hiện ở giữa hư không cuộn cuộn, những ... này Thiên Địa Chi Hỏa hình thành một mảnh hỏa hải, hẳn chuẩn bị đích tài liệu tại phiên hỏa hải trên, không ngừng chìm nổi.

Không được bao lâu, những tài liệu này bị hoà tan toàn bộ, dung hợp, tạp chất diệt hết, nhìn bộ dạng này, không mất bao lâu là có thể luyện chế ra Kim Sư Dao.

Chỉ là, bây giờ còn không nhìn ra được phẩm giai của Kim Sư Dao ra làm sao.

Mà Bắc Thần Vũ kia toàn thân bốc lên một loại hỏa diễm, hỏa diễm này, ở giữa có màu hồng, lại có một chút kim quang bắn ra, chính là Phật Hỏa.

Lúc này, từ xa nhìn lại, Bắc Thần Vũ tựa như một pho tượng Phật Đà, hẳn huy động hai tay, Phật Hoả này đốt thành giống như một con rắn lửa không ngừng quay chung quanh tài liệu hẳn chuẩn bị, mỗi một lần xoay quanh, tài liệu lại hòa tan một phần.

Trên đài chủ tịch, Trần Lôi Động cùng với hai gã cường giả Phủ Vực Chủ cũng quan tâm tình huống của Kha Dạ, khi thấy tình cảnh luyện khí của Kha Dạ, không khỏi âm thầm gật đầu.

Ba gã cường giả Bắc Thần Thần Tông tự nhiên cũng quan tâm Bắc Thần Vũ.

- Hoả hải Trầm Phù Quyết này của Kha Dạ, đã tu luyện đến trạng thái đại viên mãn, ngay cả đám lão già chúng ta đây, cũng không kìm được than thở không thôi!

Trên đài chủ tịch, Ma Thủ Ý Thiên Trọng than thở.

- Không tồi, Hỏa Hải Trầm Phù Quyết của hắn, mỗi một lần chìm nổi, đều là tự nhiên như vậy, cùng khí lưu thiên địa bốn phía làm một thể, coi như là ta, cũng rất khó làm được!

Kỳ Lân Tí Vương Bá cũng sợ hãi than.

- Ha ha, hai vị quá khiêm nhường rồi!

Trần Lôi Động ha ha cười, nói.

- Hỏa Hải Trầm Phù Quyết của Kha Dạ làm cho người ta sợ hãi than, Phật Hoả của Bắc Thần Vũ kia cũng làm cho người ta thán phục, bất quá, hẳn bây giờ còn chưa thi triển Vô Mật Thiên Ngân Thủ, nghe nói Vô Mật Thiên Ngân Thủ của hắn cũng tu luyện tới trạng thái đại viên mãn rồi!

Trong tám vị khách quý được mời, những người khác cũng đều nổi lên nghị luận.

- A, Hoắc Đô của Bạo Loạn Tinh Vực cũng xuất thủ, lại có thể là Đại Đế Thương Sinh Thủ thời kì thượng cổ!

Trên đài chủ tịch, một người kinh hô nói, chúng nhân không khỏi nhìn qua, tất cả đều lấy làm kinh hãi.

Đại Đế Thương Sinh Thủ ở thời thượng cổ chính là pháp quyết luyện khí phách tuyệt một thời của Thương Sinh Đại Đế, từng được coi là một trong những thủ pháp luyện khí mạnh nhất thời thượng cổ.

Vô luận là đài chủ tịch, hay là chúng cường giả xem thi đấu trên Lam Băng Hải, đều chỉ chú ý tới Kha Dạ, Bắc Thần Vũ, Hoắc Đô, còn có đám người Thiếu chủ Phần Diệt Thần Tông Phần Bách Lý.

Những người này, đều là thiên tài luyện khí chúng nhân nhận định, có thể tranh đoạt mười vị trí đầu

Về phần Long Kinh Thiên, tuy rằng cũng có người vì hấn lúc trước chống lại Cổ Thần thất trọng đỉnh cường giả mà chú ý, thế nhưng người chú ý Long Kinh Thiên cũng rất ít.

Hoắc Đô động thủ, lúc này, Long Kinh Thiên cũng bắt đầu động thủ.

296. Chương 296: Đắc Tội Ta? Hấn Cũng Xứng? (1)

//pagead2.googlesyndication.com/pagead/js/adsbygoogle.js">

Chúng nhân cả kinh.

- Dao tốt !

Vương Bá tán thán nói:

- Cây đại đao này, đúng như lời Ma Thủ Ý Thiên Trọng huynh nói, đã đạt tới Thần phẩm sơ giai đỉnh!

Tiếp đó, sáu vị khách quý được mời tới kia cũng đều lần lượt đánh giá, đều nhất trí nhận định cây đại đao này đạt được Thần phẩm sơ giai đỉnh!

Chúng nhân xung quanh nghe được đại đao mà Kha Dạ luyện chế ra quả nhiên đạt đến Thần phẩm, hơn nữa còn là Thần phẩm sơ giai đỉnh , tất cả đều

khấp sợ không thôi.

Mà khi đám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng đánh giá đại đao Kha Dạ luyện chế ra, đột nhiên trên lôi đài luyện khí lần thứ hai vang lên một tiếng đao minh. Chúng nhân nhìn qua, chỉ thấy một cây đại đao bay ra từ trong Phật Hỏa do Bắc Thần Vũ khống chế , đao mang diệu động bốn phương, xem uy thế của nó, phẩm giai cũng cực cao.

Quả nhiên, trải qua đám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá đánh giá, cây đại đao này Bắc Thần Vũ luyện chế cũng đạt đến Thần phẩm sơ giai.

Sau đó, thiếu chủ Phần Diệt Thần Tông cũng đều lần lượt luyện chế ra đại đao, bất quá, phẩm giai liền thấp hơn một chút, chỉ là Thánh phẩm đỉnh giai.

Khi có tầm ba mươi mấy người luyện chế ra, Bạo Loạn Tinh Hải Hoắc Đô kia cũng luyện chế ra đại đao.

- Thần phẩm sơ giai đỉnh!

Làm cho mọi người không nghĩ tới là đại đao Hoắc Đô luyện chế ra cũng giống Kha Dạ đạt đến Thần phẩm sơ giai đỉnh.

-Lần Luyện Khí Đại Tái này, ta thấy Kha Dạ muốn đoạt đệ nhất có chút khó, trình độ luyện khí của Hoắc Đô cũng không kém so với hắn!

Chúng nhân xung quanh nghị luận nói.

- Vậy cũng không nhất định, tuy rằng hai người luyện chế đều là Thần phẩm giai đỉnh, thế nhưng Kha Dạ là người đầu tiên luyện chế ra! Từ điểm này mà nhìn, Hoắc Đô này còn kém hơn nhiều !

- Ta thấy chưa hẳn là vậy, sau khi Kha Dạ luyện khí hai mươi mấy phút, Hoắc Đô mới bắt đầu động thủ, các người không chú ý, nhưng ta chú ý tới điểm này!

- Còn nữa, Bắc Thần Vũ kia cũng có thể đoạt được đệ nhất, vừa rồi hắn luyện khí cũng không có thi triển ra Vô Mật Thiên Ngân Thủ!

Theo đám người Kha Dạ, Bắc Thần Vũ, Hoắc Đô luyện chế thành công, chúng nhân xung quanh liền nổi lên tranh luận.

Một số người ủng hộ Kha Dạ, tự nhiên nhận định Kha Dạ sẽ đoạt được đệ nhất, một số người ủng hộ Bắc Thần Vũ nghĩ Bắc Thần Vũ sẽ đạt được đệ nhất, mà Hoắc Đô cũng có rất nhiều người ủng hộ.

Sau khi Hoắc Đô luyện chế thành công, nhìn về phía Long Kinh Thiên trên lôi đài, thấy tình cảnh Long Kinh Thiên luyện khí, không khỏi nhướng mày.

Mà Kha Dạ cũng đều đồng dạng như vậy.

Bởi vì, thủ pháp luyện khí của Long Kinh Thiên, thật sự là quá bình thường, bình thường đến mức làm cho trong lòng bọn họ có loại cảm giác kỳ quái, chỉ là rốt cục kỳ quái ở chỗ nào bọn họ lại không nói lên được.

Từ biểu hiện mà nhìn, Long Kinh Thiên đã "tận lực"

297. Chương 297: Vòng Tỷ Thí Thứ 2

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 297: Vòng tỷ thí thứ 2

Ở dưới quang mang màu lam, kim sư trên đại đao càng hiển lộ uy thế của sư vương.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng lật tay một cái, đại đao vừa chuyển, hàn quang hiện lên, bụi đá tung tóe, chỉ thấy lôi đài trước đài chủ tịch bị gọt một tầng, sâu hơn một thước!

Lôi đài là Kim Thiết Huyền Thạch chế tạo ra, lại có thể bị gọt đi một tầng!

Chúng nhân trái lại hít vào một ngụm khí lạnh.

Hai mắt Ma Thủ Ý Thiên Trọng nóng cháy, phi thân lên, lại có thể huy khởi đao pháp tại giữa không trung, chỉ thấy thân hình hần chớp động, một đạo đao mang mạnh mẽ không ngừng nổ bắn ra, chúng nhân xung quanh ai cũng kinh hãi lui về phía sau.

Ngay cả chúng nhân trên đài chủ tịch cũng phải thi triển ra cương khí hộ thể.

Tiếp đó cuối cùng, một đoàn đao mang lam sắc, kim sắc bao vây lấy thân ảnh của Ma Thủ Ý Thiên Trọng quay cuồng, xoay tròn, phi nhanh tại giữa không trung, đao mang cực chói lọi.

Sau đó, đao mang ngừng lại.

Thân ảnh của Ma Thủ Ý Thiên Trọng lộ ra từ giữa không trung, phi thân rơi xuống trên lôi đài, vẻ mặt kinh hãi, thấy đám người Kỳ Lân Tí Vương Bá, Trần Lô Động, Vực Chủ Phủ nhìn chính mình, hít sâu một hơi, nói:

- Cây đại đao này, Thần phẩm trung giai!

Thần phẩm trung giai!

Sau khi chúng nhân xung quanh sợ ngây người, mới bộc phát ra tiếng ồ lên kinh thiên.

- Lại có thể là Thần phẩm trung giai!

- Trời ạ, Thần phẩm trung giai, vậy chẳng phải là còn cao hơn hai người Kha Dạ, Hoắc Đô một phẩm giai sao!

Tiếng nói trên Lam Băng Hải một mảnh to hơn một mảnh.

Tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân cũng đều không khỏi run rẩy thân mình, đôi mắt đẹp trừng lớn, Thần phẩm trung giai!

Tuy rằng đám người Kỳ Lân Tí Vương Bá còn chưa đánh giá, thế nhưng nếu Ma Thủ Ý Thiên Trọng nói như vậy, vậy hẳn là sẽ không sai.

Vực Chủ Phủ Trần Lô Động nhìn Long Kinh Thiên, con mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, tiếp đó quay đầu hỏi một gã cường giả Vực Chủ Phủ bên cạnh:

- Người thanh niên tóc đen này là ai? !

Đám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá cũng đều nhìn qua, cho tới bây giờ, hẳn cùng với Vực Chủ Phủ Trần Lô Động như nhau, còn không biết Long Kinh Thiên là ai!

Bởi vì trong ấn tượng của bọn họ, có thể tranh đoạt mười vị trí đầu của Luyện Khí Đại Tái lần này, hẳn là không có nhân vật như Long Kinh Thiên.

- Tam quần gia, người thanh niên tóc đen này, hình như chính là Long Thần kia!

Tên cường giả Vực Chủ Phủ kia chần chờ nói.

Hình như!

Kỳ thực hần cũng không quá xác định. Chẳng qua hần nghe Kha Bạch nói qua về Long Thần này.

- Hần chính là Long Thần? !

Trần Lôi Động giật mình.

Tuy Trần Lôi Động không gặp qua Long Kinh Thiên, thế nhưng đối với chuyện giữa Kha Bạch và Long Kinh Thiên cũng có nghe thấy, chỉ là hần thân là Tam quân gia Vực Chủ Phủ, các chuyện phải làm nhiều lắm, cho nên cũng không có bao nhiêu thời gian để ý tới những chuyện này.

Hiện tại lại nghe, người thanh niên tóc đen luyện chế đại đao Thần phẩm trung giai này lại có thể chính là Long Thần thì giật mình không nhỏ.

Cường giả của cửu đại thần tông cũng là vẻ mặt giật mình.

Chẳng qua, đám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá lại là vẻ mặt nghi hoặc, Long Thần? Long Thần rất nổi danh sao?

Bởi vì tám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá ẩn cư nhiều năm, vừa mới được Vực Chủ Phủ và cửu đại thần tông mời đi ra, đối với chuyện của Long Kinh Thiên cũng không biết.

Ở xa xa, Kha Bạch nghe được Trần Lôi Động nói cây đại đao Long Kinh Thiên luyện chế lại có thể n thực sự đạt được Thần phẩm trung giai, sắc mặt cực kỳ âm trầm.

- Nhị thiếu chủ, cho dù đại đao tiểu tử kia luyện chế đạt được Thần phẩm trung giai, cũng không có nghĩa gì, nếu như cấp cho Đại thiếu chủ đủ thời gian, đừng nói Thần phẩm trung giai, cho dù là Thần phẩm đỉnh giai, Đại thiếu chủ cũng có thể đơn giản luyện chế ra được!

Tên họ vệ phía sau Kha Bạch cẩn thận nói.

- không sai, Nhị thiếu chủ, tiểu tử gặp vận cứt chó, luyện chế ra cây đại đao mới đạt được Thần phẩm trung giai. Vòng tỷ thí tiếp theo, ta thấy sẽ không có vận cứt chó như vậy nữa!

Tên còn lại nịnh bợ cười rĩ nói. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Kha Bạch quay đầu, lạnh lùng nhìn hai người, nhãn thần như đao, hai người sợ đến vội vàng cầm miệng.

Cuối cùng, trải qua bảy người Kỳ Lân Tí Vương Bá khác đánh giá, nhất trí cho rằng cây đại đao Long Kinh Thiên luyện chế đạt được Thần phẩm trung giai, Long Kinh Thiên tiến vào vòng tỷ thí tiếp theo.

Long Kinh Thiên phi thân chợt lóe, đi tới trên đài chủ tịch, cùng đám người Kha Dạ, Bắc Thần Vũ, Hoắc Đô đứng chung một chỗ, đợi vòng tỷ thí tiếp theo bắt đầu.

Đám người Kha Dạ, Bắc Thần Vũ, Hoắc Đô nhìn Long Kinh Thiên phi thân qua, thần sắc chúng nhân khác nhau, chẳng qua không ai mở miệng.

Hoắc Đô lộ ra vẻ mặt trầm tư, hiển nhiên đang hồi tưởng quá trình Long Kinh Thiên cầu thông Cửu Thiên Cương Khí luyện khí lúc trước.

Theo thời gian trôi qua, đám người dự thi đều luyện chế xong, chẳng qua, có đại đao phẩm giai cũng không đạt được Thánh phẩm đỉnh giai, có người sai lầm trong luyện chế, toàn bộ tài liệu bị hỏng.

Cuối cùng, danh sách một trăm người tiến vào vòng thứ hai được định ra.

Trong một trăm danh ngạch này, Xích Thành Tinh Vực chiếm hơn năm mươi người, đám Bạo Loạn tinh Vực, Tế Dương Tinh Vực tổng cộng mới hơn bốn mươi người.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì địa điểm cử hành tại Xích Thành Tinh Vực, cho nên người báo danh dự thi của Xích Thành Tinh Vực nhiều hơn.

Người dự thi tiến vào vòng tỷ thí thứ hai, đại thể vẻ mặt vui vẻ, mà người không có tiến vào bị loại, tự nhiên vẻ mặt chán nản rời khỏi lôi đài.

Trần Lôi Động thấy một trăm người tiến vào vòng tỷ thí thứ hai được định ra, cùng người chủ trì của cửu đại thần tông nhìn nhau, đều xuất thủ, đem sáu trăm ba mươi hai không gian tiêu trừ, một lần nữa bố trí lại thành một trăm không gian.

Làm xong tất cả điều này, Trần Lôi Động nói:

- Hiện tại mời người dự thi tiến vào vòng tỷ thí thứ hai vào lôi đài.

Đám người Long Kinh Thiên nghe vậy, đều phi thân lên, lần thứ hai tiến vào lôi đài.

Thấy đám người Long Kinh Thiên tiến vào lôi đài, chúng nhân ở xung quanh lại nổi lên nghị luận.

Bởi vì biểu hiện của Long Kinh Thiên tại vòng thứ nhất, cho nên hiện tại người quan tâm Long Kinh Thiên cũng không ít hơn ba người Kha Dạ, Bắc Thần Vũ và Hoắc Đô.

- Chẳng biết vòng thứ hai tỷ thí như thế nào? ! Các người nói, cuối cùng ai sẽ đoạt được đệ nhất đại hội lần này? !

- Ta vẫn là cảm thấy Kha Dạ sẽ đoạt đệ nhất, Kha Dạ là đệ nhất thiên tài luyện khí Xích Thành Tinh Vực là chúng ta, Bắc Thần Vũ và Hoắc Đô, còn có Long Thần so sánh với hắn, còn kém một chút!

- Không nhất định, ta ngược lại cảm thấy có thể là Long Thần!

- Ta cảm thấy hắn sẽ là Hoắc Đô, hắn tu luyện Đại Đế Thương Sinh Thủ chính là bí quyết luyện khí cực mạnh thời kì thượng cổ!

- Tiểu thư, Long Thần kia, hắn có thể hay không?

Ngô Thừa nghe chúng nhân bốn phía nghị luận, không khỏi mở miệng nói.

Hứa Vũ Quân chậm rãi mà khẳng định nói:

- Yên tâm, hắn không đoạt được đệ nhất.

Nàng tự nhiên hiểu Ngô Thừa lo lắng cái gì, nếu đến lúc đó Long Thần đoạt đệ nhất, vậy nàng sẽ phải thực hiện ước định lúc đó của mình, đem Cửu Phượng Kiếm trên tay nàng cấp cho Long Thần? !

Cửu Phượng Kiếm này, đại biểu cho ý nghĩa gì, tất cả mọi người Xích Thành Tinh Vực đều biết.

Đôi mắt đẹp của Hứa Vũ Quân lấp lóe, nhìn đạo thân ảnh trên lôi đài kia.

Trần Lôi Động nhìn quét qua đám người Long Kinh Thiên, mở miệng nói:

- Đầu tiên chúc mừng các vị tiến vào vòng tỷ thí thứ hai của Luyện Khí Đại Tái lần này, vòng tỷ thí thứ hai, vô luận thứ tự bao nhiêu, các vị đến lúc đó đều có thể nhận được phần thưởng đủ dày.

Đúng như lời Trần Lôi Động, đến lúc đó vô luận kết quả làm sao, người tiến vào vòng tỷ thí thứ hai đều nhận được phần thưởng dày.

- Hiện tại, ta nói một chút về quy tắc của vòng tỷ thí thứ hai.

Sau khi dừng lại, Trần Lôi Động nói tiếp:

- Tài liệu luyện khí vòng hai, do chúng ta chuẩn bị ọi người, tài liệu của mỗi người đều giống nhau.

Tài liệu giống nhau, ý tức là khởi điểm giống nhau! Thể hiện công bằng của vòng tỷ thí thứ hai!

- Về phần luyện chế cái vũ khí gì, do các người tự do phát huy, phẩm giai vũ khí luyện ra càng cao, như vậy bài danh càng cao!

Trần Lôi Động nói rằng:

- đương nhiên, cũng có thời gian hạn định, phải hoàn thành trong vòng 3 ngày!

298. Chương 298: Ta Xem Trọng Hoắc Đôn Hơn !

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 298: Ta xem trọng Hoắc Đôn hơn !

Ba ngày!

Chúng nhân bốn phía nổi lên tranh luận ồn ào.

Thời gian ba ngày, có chút ngắn.

Ngay cả Kha Dạ, Bắc Thần Vũ cũng đều nhượng mảy, bọn họ có thể luyện chế ra vũ khí Thần phẩm đỉnh giai, thế nhưng muốn hoàn thành trong vòng 3 ngày, rất khó!

Hoắc Đô cũng là vẻ mặt kinh ngạc, không ngờ tới vòng tỷ thí thứ hai này quy định thời gian chỉ có ba ngày! Lúc này, hắn nhìn Long Kinh Thiên ở xa xa một chút, Long Kinh Thiên vẫn là sắc mặt bình tĩnh.

Trong sự ồn ào của chúng nhân, đám người Trần Lôi Động huy động hai tay, trên lôi đài, trước mặt đám người Long Kinh Thiên đều có thêm một đồng tài liệu, mỗi một tài liệu đều giống nhau.

Chẳng qua, những tài liệu này lại có thể toàn bộ đều là tài liệu phổ thông!

Điều này làm cho chúng nhân càng ồn ào.

Hoắc Đô thấy những tài liệu này toàn bộ là tài liệu phổ thông thì cũng nhú mảy, tài liệu phổ thông, đến lúc đó nếu muốn luyện chế ra vũ khí Thần phẩm đỉnh giai sẽ càng khó!

Đương nhiên, như vậy cũng sẽ đem trình độ luyện khí của chúng nhân thực sự phân chia ra rõ ràng.

Độ khó càng lớn, càng có thể thể hiện trình độ luyện khí của chúng nhân.

- Các vị còn có cái vấn đề gì muốn hỏi không?

Trần Lôi Động nhìn quét qua đám người trên lôi đài.

Trên lôi đài không ai mở miệng.

- Nếu như vậy, hiện tại vòng tỷ thí thứ hai bắt đầu!

Thấy mọi người không có mở miệng, Trần Lôi Động nói, lúc này, trước đài chủ tịch, có một khối quang trụ được đốt sáng lên.

Khi linh khí trong quang trụ tiêu hao hết, tắt đi, ý nghĩa thời gian ba ngày của vòng tỷ thí thứ hai kết thúc.

Giống như vòng tỷ thí thứ nhất, khi Trần Lôi Động nói tỷ thí bắt đầu, nhất thời trên lôi đài, hỏa diễm bốc lên, rất nhiều người liền lập tức bắt đầu động thủ.

Thế nhưng lần này, ba người Kha Dạ, Bắc Thần Vũ, Hoắc Đô lại không có lập tức động thủ, toàn thân ba người đều nổi lên một đoàn quang mang.

Toàn thân Kha Dạ hiện lên quang mang màu vàng kim đỏ, Bắc Thần Vũ là màu hồng kim, mà Hoắc Đô lại là màu bạch kim, hiển nhiên ba người đều đang không ngừng tụ khí, muốn vận chuyển chân khí bản thân tới điều kiện trạng thái tốt nhất mới động thủ lần nữa.

Long Kinh Thiên cũng không có lập tức động thủ, mà là đứng ở nơi đó, chẳng qua người nào tử mị sẽ nhìn thấy, khí lưu xung quanh thân thể Long Kinh Thiên lưu động rất thông thả, hầu như tới mức độ đình trệ rồi.

Trên đài chủ tịch, đám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng và Kỳ Lân Tí cũng chú ý tới sự dị thường của khí lưu xung quanh thân thể Long Kinh Thiên, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Vương Bá, Long Thần này, người thấy thế nào?

Sau đó, Ma Thủ Ý Thiên Trọng mở miệng nói.

Kỳ Lân Tí Vương Bá lắc đầu, nói rằng:

- Không nhìn ra!

Ma Thủ Ý Thiên Trọng ngẩn ra:

- Không nhìn ra? !

Tiếp đó cười cười:

- Không nghĩ tới ngya cả Kỳ Lân Vương Vương Bá cũng lúc không nhìn ra được trình độ luyện khí của một người !

Kỳ Lân Tí Vương Bá phát tay hỏi ngược lại:

- Lẽ nào Ma Thủ Ý Thiên Trọng người nhìn ra được?

Ma Thủ Ý Thiên Trọng nghe vậy cười:

- Không sai, Luyện Khí Đại Tái lần này, ta xem ra Long Thần này sẽ đoạt đệ nhất!

Kỳ Lân Tí Vương Bá nhìn Ma Thủ Ý Thiên Trọng, tiếp đó lắc đầu nói:

- Không nhất định, ta xem trọng Hoắc Đô hơn!

- Hử? ! Ta nghĩ đến người sẽ nói là Kha Dạ chứ! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Ma Thủ Ý Thiên Trọng có chút kinh ngạc, cười nói.

- Hoắc Đô thứ nhất, Kha Dạ thứ hai, Long Thần tối đa thứ ba, có lẽ thứ tư!

Kỳ Lân Tí Vương Bá suy nghĩ một chút, nói.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng cười nói:

- Nếu như vậy, chúng ta đây liền đánh cuộc, nếu như Long Thần này được đệ nhất, hai cái Thiên Phẩm linh mạch của người thuộc về ta, nếu Hoắc Đô được đệ nhất, ta mất người hai cái Thiên Phẩm cho người, thế nào?

Lần này, Vực Chủ Phủ và cửu đại thần tông mời tám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng đi ra, thù lao ổi người đó là hai cái Thiên Phẩm linh mạch.

Tám người, mỗi người hai cái!

Tổng cộng mười sáu cái!

Cũng chỉ có Vực Chủ Phủ và cửu đại thần tông mới hào phóng như vậy!

- Được!

Kỳ Lân Tí chần chờ một chút, gật đầu nói.

Tuy rằng hắn không nhìn ra được trình độ luyện khí của Long Kinh Thiên, thế nhưng cũng không cho rằng Long Kinh Thiên có thể lực áp Hoắc Đô và Kha Dạ mà đoạt được đệ nhất.

Đúng lúc này, đột nhiên, trên lôi đài truyền đến một trận ba động linh khí cường liệt, hai người không khỏi nhìn lại, chỉ thấy Kha Dạ vẫn đang tụ khí kia đột nhiên xuất thủ.

Song chưởng của hắn vốn đã to gấp đôi người thường kia bỗng nhiên lại phình to lên, lần thứ hai biến thành to thêm phân nửa nữa, song chưởng gân xanh nổi lên, lại có thể giống như kim mạch, một cái lại một cái, bên trong phẳng phất ẩn chứa lực lượng kinh khủng.

Đồng thời, quang mang vàng kim bốn phía thân thể hắn cũng đều phồng lên, cả người như phủ thêm một kiện chiến giáp vàng ròng, song chưởng vung lên, một cổ Thiên Địa Chi Hỏa bỗng nhiên mạnh mẽ đi qua.

- Đó là xảy ra chuyện gì ? !

Đột nhiên, một người kinh hô lên, một ngón tay chỉ hướng về Thiên Địa Chi Hỏa của Kha Dạ, chỉ thấy lúc Thiên Địa Chi Hỏa hội tụ đến xung quanh thân thể Kha Dạ, Kha Dạ huy động song chưởng, lại có thể sinh ra biến dị!

Thiên Địa Chi Hỏa vốn màu đỏ chậm rãi biến thành màu vàng kim, hơn nữa màu vàng kim càng ngày càng đậm, càng ngày càng dày, đến cuối cùng, Thiên Địa Chi Hỏa tựa như một khối khối vàng ròng kim khối quay chung quanh thân thể Kha Dạ.

Nghe thấy chúng nhân ở bốn phía kinh hô, một vị cao thủ Vực Chủ Phũ đắc ý cười nói:

- Các người cũng không biết cái này sao, đây mới là uy lực chân chính của Xích Luyện Kim Cương Tí của Đại thiếu chủ chúng ta! Thiên Địa Chi Hỏa này trải qua Xích Luyện Kim Cương Tí của Đại thiếu chủ chúng ta chuyển hóa, trở thành Xích Luyện Kim Hỏa có phẩm giai cao hơn Thiên Địa Chi Hỏa.

- Xích Luyện Kim Hỏa ?!

Chúng nhân ở xung quanh kinh nghi.

- Không sai, Xích Luyện Kim Hỏa, cho dù là tài liệu phổ thông trải qua Xích Luyện Kim Hỏa nung khô, rèn luyện, hiệu quả so với tài liệu luyện khí thượng đẳng còn muốn tốt hơn không chỉ gấp đôi!

Cao thủ Vực Chủ Phũ kia càng đắc ý nói.

Hiệu quả so với tài liệu luyện khí thượng đẳng còn tốt hơn không chỉ gấp đôi!

Chúng nhân trái lại hít vào một ngụm lương khí.

Xích Luyện Kim Hỏa này lại có thể cải thiện phẩm chất tài liệu, chúng nhân thấy cái này cũng quá nghịch thiên!

- Hả? ! Nhìn kia, Bắc Thần Vũ cũng bắt đầu động thủ !

Lúc này, lại có người kinh hô lên, mọi người nhìn qua, chỉ thấy Bắc Thần Vũ cách Kha Dạ không xa đang huy động hai tay, xung quanh thân thể hắn bỗng nhiên bốc lên Phật Hỏa, bay thẳng trên cao, lại có thể ngưng tụ thành nhiều pho tượng Phật Đà, những Phật Đà này ngồi ngay ngắn trên cao, phật âm phạm thiên.

Mà làm cho chúng nhân càng thêm kỳ dị chính là trong lúc Bắc Thần Vũ huy động, chúng nhân không thể thấy rõ hai tay hắn, tựa như không dấu vết, Bắc Thần Vũ huy động hai tay, từng đoàn tài liệu luyện khí bay ra, không ngừng quay tròn chung quanh Phật Đà.

Trên đài chủ tịch, Trần Lô Động nhìn Bắc Thần Vũ luyện khí, gật đầu, nói:

-Phật Hỏa của Bắc Thần Vũ phối hợp với Vô Mật Thiên Ngân Thủ của hắn, đích xác có thể cùng Đại thiếu chủ chúng ta tranh cao thấp!

Kha Dạ, Bắc Thần Vũ trước sau xuất thủ, làm cho người ta sợ hãi than, chẳng qua, Hoắc Đô và Long Kinh Thiên vẫn không hề động thủ.

Một giờ trôi qua, Hoắc Đô vẫn đứng thẳng bất động đột nhiên di động, hắn khẽ động, thiên địa hỏa linh khí xung quanh cũng đều bỗng nhiên rung chuyển lên, Hoắc Đô hướng về trên cao đánh ra một trảo, ở dưới cái nhìn khiếp sợ của chúng nhân, chỉ thấy trên cao xuất hiện một bàn tay khổng lồ!

Chúng nhân không cách nào hình dung bàn tay khổng lồ này, chỉ cảm thấy khi bàn tay khổng lồ này xuất hiện cũng là lúc, thiên địa thương sinh, vạn vật sinh linh, tất cả đều bị bàn tay khổng lồ này nắm trong tay.

Sau khi bàn tay khổng lồ kia xuất hiện, quay về phía tài liệu trước người Hoắc Đô một cái, hút lên trên cao, bàn tay khổng lồ khẽ động, Thiên Địa Chi Hỏa hội tụ lại, trong mơ hồ hình thành một cái bóng người, khi bóng người này hình thành, trên đài, Thiên Địa Chi Hỏa của người dự thi luyện khí ngưng tụ lúc trước lại có thể đều hướng về bóng người này chậm rãi áp sát tới! ! !

299. Chương 299: Người Thứ Nhất Luyện Khí Thành Công

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 299: Người thứ nhất luyện khí thành công

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Đại Đế Thương Sinh Thủ!

Tất cả mọi người kinh hãi.

Lúc trước, Hoắc Đô thi triển Đại Đế Thương Sinh Thủ thì cũng không có thi triển uy lực thực sự của Đại Đế Thương Sinh Thủ, hiện tại thấy Thiên Địa Chi Hỏa của người dự thi ngưng tụ trên lôi đài hướng cái bóng kia hội tụ qua, đều là khiếp sợ không thôi.

- Đại Đế Thương Sinh Thủ vừa ra, hỏa trong thiên hạ cái nào cũng thần phục!

Trên lôi đài, Ma Thủ Ý Thiên Trọng than thở nói.

Đây chính là thượng cổ lưu truyền tới nay, bởi vậy có thể thấy được sự lợi hại của Đại Đế Thương Sinh Thủ!

- không sai, Đại Đế Thương Sinh Thủ vừa ra, hỏa trong thiên hạ cái nào cũng thần phục!

Trên mặt Kỳ Lân Tí Vương Bá có tiểu ý, hắn nói :

- Đại Đế Thương Sinh Thủ lại thêm cảm ngộ của Hoắc Đô đối với Thiên Địa Chi Hỏa, cho nên, đệ nhất lần này, khẳng định là Hoắc Đô!

Ma Thủ Ý Thiên Trọng lắc đầu:

- Cái này cũng không nhất định, tuy rằng nói Đại Đế Thương Sinh Thủ vừa ra, hỏa trong thiên hạ cái nào cũng thần phục, thế nhưng Xích Luyện Kim Hỏa của Kha Dạ, Phật Hỏa của Bắc Thần Vũ cũng không có bị ảnh hưởng.

Chỉ thấy trên lôi đài, Xích Luyện Kim Hỏa bốn phía thân thể Kha Dạ vẫn đang động lại xung quanh thân thể hắn, mà Phật Hỏa của Bắc Thần Vũ cũng đồng dạng không bị ảnh hưởng.

Kỳ Lân Tí Vương Bá nói:

- Kết quả ra làm sao, ba ngày sau sẽ biết.

Nói đến chỗ này, nhìn về phía Long Kinh Thiên trên lôi đài:

- Long Thần này còn chưa bắt đầu động thủ, tuy rằng hắn có thể câu thông Cửu Thiên Cương Khí luyện khí, thế nhưng chỉ dựa vào cái đó, đừng nói thắng Hoắc Đô, cho dù là Kha Dạ cũng đều không thắng được!

Ma Thủ Ý Thiên Trọng ha hả cười:

- Hiện tại thảo luận những thứ này cũng vô dụng, người nói đúng, ba ngày sau, sẽ biết kết quả.

Cứ như vậy, lại một giờ trôi qua, Long Kinh Thiên vẫn đứng thẳng bất động đột nhiên động, Long Kinh Thiên giơ một ngón tay quay về cửu thiên, tựa như lúc trước, trên cửu thiên xuất hiện lỗ thủng, Cửu Thiên Cương Khí bỗng nhiên oanh kích xuống đất.

Thấy Long Kinh Thiên thi triển thủ đoạn giống vòng thứ nhất, trên mặt Kỳ Lân Tí Vương Bá lộ ra vẻ tươi cười, nếu là như vậy, hai cái Thiên Phẩm linh mạch của Ma Thủ Ý Thiên Trọng, sẽ là của hắn!

Hai cái Thiên Phẩm linh mạch!

Mà Ma Thủ Ý Thiên Trọng nhướng mày, lẽ nào hắn cảm giác sai rồi? Đây là trình độ luyện khí chân chính của Long Thần ? !

Xa xa, Hứa Vũ Quân thấy Long Kinh Thiên động thủ, trong ngực cũng đều buông lỏng.

Cường giả khắp nơi quan tâm bốn người Kha Dạ, Hoắc Đô và Long Kinh Thiên, thấy bốn người đã động thủ hết, tất cả đều lớn tiếng nghị luận, tự nhiên, là tranh luận thứ tự thứ nhất, thứ nhị, còn có thứ tam.

- Xem ra, thứ nhất, hẳn là Hoắc Đô, hoặc là Kha Dạ!

- Vốn cho rằng Long Thần sẽ đoạt thứ nhất, thế nhưng hiện tại xem ra, tối đa thứ tư, thứ ba hẳn là Bắc Thần Vũ! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Thấy tình cảnh bốn người Long Kinh Thiên lần thứ hai xuất thủ, chúng nhân nghị luận nói, tuyệt đại bộ phận đã nhận định đệ nhất là Hoắc Đô hoặc Kha Dạ.

Long Kinh Thiên nghe chúng nhân nghị luận, vẻ mặt bình tĩnh, vẫn không hoảng hốt không vội huy động thủ quyết, từng đạo Cửu Thiên Cương Khí từ cửu thiên rót xuống, từ xa xa nhìn lại, tựa như một cái thiên hà rơi xuống.

Thời gian, chớp mắt trôi qua.

Sau một ngày đêm, Xích Luyện Kim Hỏa bên người của Kha Dạ càng ngày càng thịnh, bốn phía thân thể hắn đã hình thành một cái quốc gia vàng kim, thân ảnh của hắn như ẩn như hiện ở trong đó, Xích Luyện Kim Hỏa thỉnh thoảng bay lên bay xuống, đem bốn phía lôi đài chiếu thành một mảnh vàng kim.

Mà Phật Hỏa của Bắc Thần Vũ càng thịnh, trên cao, hình dáng Phật Đà do Phật Hỏa ngưng tụ mà thành không chỉ có không theo thời gian chuyển dời mà thu nhỏ lại, trái lại lại lớn thêm phân nửa.

Tròn chín mươi chín pho tượng Phật Đà, hình thành một cái Phật Tràn huyền ảo, tài liệu tại trong vòng Phả Trận do chúng Phật Đà hình thành không ngừng lượn vòng, không ngừng hòa tan.

Đại Đế Thương Sinh Thủ của Hoắc Đô cũng thi triển tới cực hạn, ở trên cao, bàn tay khổng lồ kia phẳng phất muốn che đầy thiên địa, bóng người phía trên bàn tay khổng lồ trở nên càng thêm cao to, Thiên Địa Chi Hỏa ngưng tụ tại xung quanh bóng đó, phẳng phất được giao cho linh tính, sinh mệnh, hoàn toàn khác với Thiên Địa Chi Hỏa của đám người dự thi kia.

Chúng nhân xung quanh đã yên tĩnh lại, tất cả mọi người lặng lẽ nhìn lôi đài.

Ngay cả trên đài chủ tịch, đám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Vực Chủ Phủ Trần Lôi Động cũng chăm chú nhìn biến hóa trên lôi đài.

Luyện Khí Đại Tái lần này, là Vực Chủ Phủ và cửu đại thần tông liên thủ tổ chức, mười thế lực lớn Vực Chủ Phủ và cửu đại thần tông đều có đệ tử dự thi.

Đến lúc đó, đám người Kha Dạ, Bắc Thần Vũ có thứ tự như nào, không chỉ có liên quan đến cá nhân bọn họ, cũng liên quan đến uy vọng của Vực Chủ Phủ và cửu đại thần tông.

Hai ngày trôi qua, ngày thứ ba của vòng hai Luyện Khí Đại Tái đã đến.

Ngày thứ ba, là ngày cuối cùng của vòng tỷ thí thứ hai, cũng là ngày cuối cùng của Luyện Khí Đại Tái lần này, đồng thời là ngày công bố kết quả của Luyện Khí Đại Tái lần này.

Trên lôi đài, một trăm người dự thi vẫn đang huy động thủ quyết, mà đến ngày thứ ba, phần lớn chúng nhân ở bốn phía đều khẩn trương lên.

Một trăm người dự thi trên lôi đài, không sai biệt lắm đại biểu ột trăm thế lực của bảy tinh vực Xích Thành, Bạo Loạn, các phái tự nhiên quan tâm đến thứ tự cuối cùng của đệ tử.

Lại nửa ngày trôi qua.

Ngay khi toàn bộ Lam Băng Hải là một mảnh yên tĩnh, trên lôi đài, đột nhiên vang lên một tiếng ông minh, từng đạo hoa quang phóng lên cao, chúng nhân không khỏi nhất tề nhìn về chỗ phía hoa quang vọt lên trên lôi đài.

- Đây là thiếu chủ của gia tộc Lạc Phi, nhìn hình dạng của hắn, đã luyện khí thành công !

- Người thứ nhất luyện khí thành công, chẳng hay hắn luyện chế vũ khí gì, phẩm giai ra làm sao!

Chúng nhân không khỏi ồn ào lên.

Vòng thứ hai, người thứ nhất luyện khí thành công cũng không phải là Kha Dạ, cũng không phải là Bắc Thần Vũ, cũng không phải là đám người Hoắc Đô, Long Kinh Thiên, mà là một thiếu chủ của gia tộc Lạc Phi.

Mọi người ở đây nổi lên một mảnh ồn ào, trong nghị luận, chỉ thấy một cây đại đao từ trong từng đạo hoa quang bay ra, sau đó rơi xuống trên đài chủ tịch, đại đao hàn quang lừng lừng.

Đám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng và Kỳ Lân Tí cùng mọi người nhìn hướng về phía cây đại đao này, chỉ thấy cây đại đao này đao phong như móc, sóng đao rất dày, trên sóng đao, có một cái phù văn trải rộng.

Bởi vì đợt thứ hai không có hạn chế chúng nhân luyện chế cái vũ khí gì, cho nên người bình thường đều sẽ lựa chọn luyện khí đại đao hoặc kiếm, bởi vì chúng nhân luyện khí, suốt đời luyện chế nhiều nhất đều là đao và kiếm, tương đối mà nói, luyện chế đao và kiếm thạo hơn.

Ở dưới sự nhìn kỹ của chúng nhân, Ma Thủ Ý Thiên Trọng tiến lên, đem cây đại đao giơ lên, tiếp đó quán chú chân khí vào, thân đao ông mình, phù văn trên mặt phụt ra quang mang.

- Đại đao này, là Thánh phẩm đỉnh giai, tiểu trận công kích hình thành do phù văn trên mặt đao gia tăng công kích không cao, chỉ có khoảng một thành, cây đại đao này, sáu mươi ba điểm!

Ma Thủ Ý Thiên Trọng nói rằng.

Thánh phẩm đỉnh giai!

Sáu mươi ba điểm!

Vòng tỷ thí thứ hai, do tám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng đánh giá, lần lượt cho điểm, điểm của tám người cộng lại, chính là điểm cuối cùng của đợt thứ hai, đến lúc đó y theo điểm từ cao xuống thấp để bài danh.

Nghe được Ma Thủ Ý Thiên Trọng nói đại đao này chỉ là Thánh phẩm đỉnh giai, chúng nhân xung quanh không khỏi thở ra, mà cường giả gia tộc Lạc Phi tự nhiên cũng là lộ vẻ thất vọng.

Thánh phẩm đỉnh giai ở bình thường, đã là phẩm giai rất cao, thế nhưng ở Luyện Khí Đại Tái, hẳn là chỉ là tồn tại gần cuối, sáu mươi ba điểm, cũng chỉ là vừa đạt tiêu chuẩn mà thôi !!

300. Chương 300: Kha Dạ Luyện Khí Thành Công!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 300: Kha Dạ luyện khí thành công!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sau Ma Thủ Ý Thiên Trọng là đến phiên Kỳ Lân Tí Vương Bá đánh giá cây đại đao kia, Kỳ Lân Tí Vương Bá cầm cây đại đao kia trong tay, lật đại đao, vung lên, một loạt sóng đao cuộn cuộn nổi lên, sóng đao ào ào.

- Thánh phẩm đỉnh giai, sáu mươi tư điểm!

Kỳ Lân Tí Vương Bá thu hồi chân khí, sau đó nói.

Sáu mươi bốn điểm!

So sánh với Ma Thủ Ý Thiên Trọng, nhiều hơn một điểm.

Vòng tỷ thí thứ hai này, tám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng chấm điểm, cũng có một phạm vi tiêu chuẩn, ví dụ như vũ khí Thánh phẩm đỉnh giai, chỉ có thể cho từ sáu mươi đến sáu mươi chín điểm.

Mà Thần phẩm sơ giai, lại là bảy mươi đến bảy mươi chín, Thần phẩm trung giai, tám mươi đến tám mươi chín, Thần phẩm cao giai còn lại là chín mươi đến chín mươi chín!

Về phần Thần phẩm đỉnh giai, đó chính là vũ khí đỉnh, một trăm đến một trăm mười!

Sau Kỳ Lân Tỉ Vương Bá, sáu người khác cũng đều lần lượt đánh giá, cho điểm, cuối cùng thiếu chủ của gia tộc Lạc Phi này đạt được bốn trăm chín mươi ba điểm!

Nghe điểm thế, chúng nhân ồn ào lên.

Bốn trăm chín mươi ba điểm! Tuy rằng những người khác còn chưa luyện khí thành công, thế nhưng cái điểm này, đã đã định trước xếp hạng của thiếu chủ gia tộc Lạc Phi sẽ không hơn được thứ tám mươi.

Ngay sau khi thiếu chủ gia tộc Lạc Phi luyện khí thành công không bao lâu, lại có một người dự thi luyện khí thành công, người này là một tiểu thư của Thiên Di Tông.

Một trăm người dự thi vòng thứ hai, tuy rằng nam chiếm đa số, thế nhưng cũng có hai mươi mấy nữ nhân.

Tiểu thư của Thiên Di Tông luyện chế chính là một thanh trường kiếm, chẳng qua phẩm giai cũng không cao, cùng thiếu chủ gia tộc Lạc Phi giống nhau, chỉ là Thánh phẩm đỉnh giai.

Tám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng chung quy cho điểm là bốn trăm chín mươi bảy điểm, cao hơn thiếu chủ Lạc Phi một chút.

Sau khi tiểu thư Thiên Di Tông luyện chế thành công, ngay sau đó lại có một người dự thi luyện khí thành công.

Theo thời gian không ngừng gần sát, đám người dự thi luyện khí thành công, mà tám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng lần lượt đánh giá, cho điểm.

Khi thời gian còn lại ba giờ, đã có hơn sáu mươi người luyện khí xong.

Hơn sáu mươi người này, bình thường đều là Thánh phẩm đỉnh giai, đạt được Thần phẩm sơ giai thì rất ít.

Tuy rằng một trăm người tiến vào vòng thứ hai này, đều là cao thủ luyện khí của bảy đại tinh vực Xích Thành, Bạo Loạn, thế nhưng vòng tỷ thí thứ hai, chỉ có ba ngày, hơn nữa tài liệu là phổ thông, những người này, muốn luyện chế ra vũ khí Thần phẩm, rất khó!

Đương nhiên, nếu là vũ khí Thần phẩm có thể dễ dàng luyện chế như vậy, vũ khí Thần phẩm cũng sẽ không rất thưa thớt và quý giá như vậy.

Chẳng qua, tuy rằng hơn sáu mươi người luyện khí kết thúc. Thế nhưng cũng không phải là mỗi người đều luyện khí thành công, trong đó có mười mấy người luyện khí thất bại!

Luyện khí cùng luyện đan giống như nhau, luyện khí phẩm giai càng cao, như vậy tỷ lệ thất bại đồng dạng cũng càng cao.

Thời gian không ngừng trôi qua, cuối cùng, chỉ còn lại có hơn một tiếng đồng hồ.

Lúc này, trên lôi đài, chỉ còn lại có mười mấy người.

Tất cả mọi người khẩn trương nhìn mười mấy người trên lôi đài.

Đột nhiên, trên lôi đài trên, ông minh có tiếng đại động, một mảnh phiến hoa quang dương như sóng biển giống nhau hướng tứ phương cuộn. Chúng nhân lấy làm kinh hãi, tại đây trước, còn không có nhân luyện khí thành công thì khiến cho lớn như vậy của động tĩnh!

- Là Thiếu tông chủ Phần Diệt Thần Tông Phần Bách Lý!

Có người kinh hô.

Đứng hàng thứ hia trong cửu đại thần tông, Thiếu tông chủ Phần Diệt Thần Tông Phần Bách Lý rốt cục cũng luyện khí thành công!

Ở trong sự giật mình của chúng nhân, trên một mảnh sóng biển do phiến hoa quang cầu thành, trôi lên một kiện chiến giáp, chiến giáp này, quang hoa lưu động. Mặt trên khắc một pho tượng thiên địa kỳ thú, thiên địa kỳ thú này, ở trên đầu sinh ra một sừng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Đây là thần thú thủ hộ của Phần Diệt Thần Tông, dị thú một sừng!

Một ít người nhận ra kỳ thú trên mặt chiến giáp, cao giọng nói.

Thần thú thủ hộ của Phần Diệt Thần Tông, dị thú một sừng!

Mà Thiếu tông chủ Phần Diệt Thần Tông Phần Bách Lý thấy chiến giáp luyện chế thành công, trong mắt lộ ra ý mừng, trong lòng lại hít vào một ngụm đại khí, kỳ thực, cái chiến giáp này, lúc trước hắn cũng không có nắm chắc có thể luyện chế thành công, may mà, hiện tại thành công !

Hắn vung hai tay lên, đưa cái chiến giáp này đến trước mặt đám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng nhìn chiến giáp trước mắt, hai mắt rực sáng, đi tới phía trước chiến giáp, hai tay bỗng nhiên chỉ ra một ngón tay, từng đạo chỉ kinh hướng chiến giáp kia công kích tới.

Chẳng qua, khi chỉ kinh của Ma Thủ Ý Thiên Trọng sắp đánh đến trên chiến giáp, dị thú một sừng trên chiến giáp đột nhiên hoa quang đại thịnh, một cái phù ấn hình vòng tròn từ trên chiến giáp lộ ra, nghênh đón chỉ kinh của Ma Thủ Ý Thiên Trọng.

- Tranh !

Một tiếng vang lên, lại có thể ngăn cản được chỉ kinh của Ma Thủ Ý Thiên Trọng.

Này Ma Thủ Ý Thiên Trọng chính là Cổ Thần thất trọng đỉnh, đã bước nửa chân vào cánh cửa cường giả Thiên Thần, một ngón tay của hắn có thể xuyên thủng một tòa sơn mạch ngàn dặm, thế nhưng hiện tại, lại bị chiến giáp này ngăn cản!

Chúng nhân thất kinh.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng thấy thế, hét lớn một tiếng, lần thứ hai đánh ra một quyền.

- Đại Minh Quyền!

Chúng nhân chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên một mảnh sáng rực, một cái quyền ấn cực lớn từ trong ánh sắc đánh ra, thẳng tới trên chiến giáp, quang mang trên chiến giáp chấn động, bị chấn đến bay ngược lại.

Chẳng qua, làm cho chúng nhân khiếp sợ chính là chiến giáp kia lại có thể chịu được một cú Đại Minh Quyền của Ma Thủ Ý Thiên Trọng mà không bị tổn hại!

- Tốt, tốt!

Ma Thủ Ý Thiên Trọng sau khi đánh một quyền, không có xuất thủ nữa, mà là vẻ mặt tán thưởng nói:

- Chiến giáp này, đã đạt được Thần phẩm trung giai!

- Thần phẩm trung giai!

- Lại có thể là Thần phẩm trung giai!

Sau khi chúng nhân nghe được kết quả đánh giá của Ma Thủ Ý Thiên Trọng, liền ồ lên rung động.

Luyện chế chiến giáp phòng ngự so với luyện chế đại đao, trường kiếm công kích càng khó hơn, chiến giáp Thần phẩm trung giai có thể so với đại đao Thần phẩm trung giai đỉnh! xem tại

Đây chính là từ vòng tỷ thí thứ hai đến bây giờ, là kiện Thần phẩm trung giai duy nhất được luyện chế ra!

Nghe được chúng nhân bốn phía kinh hô rung động, Phần Bách Lý không nhịn được lộ ra vẻ mặt đắc ý, mà trên đài chủ tịch, ba gã cường giả của Phần Diệt Thần Tông càng là vẻ mặt tiếu ý.

Cuối cùng, Ma Thủ Ý Thiên Trọng ột số điểm rất cao, tám mươi tám điểm!

Tám mươi bát điểm!

Tiếp đó, đám người Kỳ Lân Tí Vương Bá lần lượt đánh giá, đều là tám mươi bảy, tám mươi tám điểm.

Cuối cùng, Phần Bách Lý tổng cộng đạt được số điểm kinh người là bảy trăm điểm! Vừa vặn bảy trăm điểm! Ở trước Phần Bách Lý, người cao nhất tổng cộng là sáu trăm ba một điểm, kém tới sáu mươi chín điểm.

Tổng điểm của Phần Bách Lý hiện ra, không thể nghi ngờ khiến cho ồn ào cực lớn, ngay sau Phần Bách Lý, Đại thiếu chủ Tam Minh Thần Tông cũng đều luyện khí thành công, Đại thiếu chủ Tam Minh Thần Tông luyện chế ra chính là một thanh trường kích, chẳng qua chỉ đạt được Thần phẩm sơ giai.

Khi cách thời gian tỷ thí kết thúc còn có nửa giờ, trên lôi đài, chỉ còn lại có bốn người.

Long Kinh Thiên, Hoắc Đô, Kha Dạ, Bắc Thần Vũ!

Tất cả mọi người nhìn thân ảnh của bốn người.

Theo thời gian cách kết thúc càng ngày càng gần, chẳng hiểu vì sao, Hứa Vũ Quân vốn cảm thấy Long Kinh Thiên không có khả năng đoạt được đệ nhất lại khẩn trương lên.

Thiên địa là một mảnh yên tĩnh.

Khi chúng nhân ở đây quan tâm, đột nhiên, Xích Luyện Kim Hỏa xung quanh Kha Dạ giống như núi lửa hướng lên trên cao phun trào ra hỏa diễm cường liệt, hỏa diễm này, xông thẳng cưỡi thiên, khi nó chậm rãi hạ xuống thì, mọi người thấy được một cái búa lớn từ trên cao rơi xuống.

Cái chuôi búa lớn này xuất hiện, lôi quang tràn ngập bốn phía trên cao, uy thế cường đại từ trên búa lớn tỏa ra, ngay cả sắc mặt đám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá cũng đại biến.

Bởi vì, ngay cả bọn họ cũng cảm giác được áp bách rất mạnh!

Từ lúc đầu Luyện Khí Đại Tái lần này đến bây giờ, bọn họ chưa từng thấy áp bách qua! Cho dù là chiến giáp Thần phẩm của Phần Bách Lý cũng không có cho bọn họ thấy được loại cảm giác áp bách này ! !

301. Chương 301: Thế Nhưng Là Bán Thần Khí !?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 301: Thế nhưng là bán thần khí !?

Kha Dạ nhìn Cao Huyệt cự phủ rơi xuống, vẻ mặt vừa lòng, giơ tay lên búng một cái, búa to đập hướng đài chủ tịch.

Ầm!

Khi búa to đập xuống, cả đài chủ tịch chấn động mãnh liệt.

Thật giống như một ngọn núi lớn rơi xuống.

Mọi người giật nảy mình.

Búa lớn đập xuống, khí kinh cường đại thổi bốn phía, tựa như cổ thần hậu kỳ cường giả xuất thủ. Đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá sắc mặt lại biến đổi, vội vàng ra tay mới vỡ tan khí kinh cường đại này.

Một lát sau, đợi tất cả bình tĩnh lại, mọi người nhìn sang, chỉ thấy trên cán búa to từng sợi xích quấn nhau, sinh động như thật, trên thân búa có phù văn bí ẩn lấp lóe.

Đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng biểu tình nghiêm túc nhìn cây búa to kia, dù không chân chính đánh giá nó nhưng từ búa to toát ra áp lực thì phẩm cấp tuyệt đối cao hơn chiến giáp của Phần Bách Lý của Diệt Thần tông nhiều.

Búa to này ít nhất là tuyệt phẩm cao giai!

Ma Thủ Ý Thiên Trọng hít sâu một hơi, đi hướng búa to. Càng tới gần búa to kia thì Ma Thủ Ý Thiên Trọng càng cảm giác áp lực kinh người từ nó.

Búa to đứng thẳng tại đó, ở trong mắt Ma Thủ Ý Thiên Trọng thì giống như ngọn núi cao chống trời.

Trong ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người, Ma Thủ Ý Thiên Trọng rút cuộc đi tới trước búa to. Ma Thủ Ý Thiên Trọng tiến lên, nắm lấy cán búa to định rút lên nhưng hai tay trầm xuống, không thể rút lên được.

Con người Ma Thủ Ý Thiên Trọng co rút, có vẻ kinh ngạc. Lực lượng rút lên của Ma Thủ Ý Thiên Trọng đủ nâng một ngọn núi nhỏ vậy mà không thể rút cây búa to trước mắt lên được.

Phút chốc Ma Thủ Ý Thiên Trọng vận chuyển chân khí toàn thân tỏa ánh sáng, gã gầm lên, búa to bỗng nhiên bị rút lên.

Một tiếng ‘cheng’ ngân nga truyền vào tai mọi người, họ cảm giác hai tai ù vang thật lâu không dứt.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng bay lên, vung tay phải. Búa to vạch một đường cong, ở giữa không trung kéo theo một chuỗi bóng búa, phủ kinh. Không gian thế nhưng bị phủ kinh kinh rạch một đường vết nứt dài.

Mọi người giật mình.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng lại vung lên chém tới trước, chỉ thấy mặt biển phía xa có khe rãnh to lớn sâu tới đáy biển. Hồi lâu sau khe rãnh mới khép lại, bị sóng biển lấp bằng.

Nhưng Ma Thủ Ý Thiên Trọng không ngừng, giơ tay vung lên, từng luồng phủ kinh không ngừng bắn lên cao, đầy trời đều là bóng búa.

Một lát sau, Ma Thủ Ý Thiên Trọng bay trở lại đài chủ tịch, khi gã đáp xuống thì lát sao trên bầu trời bóng búa mới dần biến mất.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng nhìn mọi người, chậm rãi nói:

- Búa to này là tuyệt phẩm đỉnh giai, thần tác!
- Tuyệt phẩm đỉnh giai!
- Thần tác!
- Thế nhưng thị tuyệt phẩm đỉnh giai!

Khi Ma Thủ Ý Thiên Trọng dứt lời, toàn Lam Băng hải vực như dậy sóng âm. Mọi người chấn kinh, nao động, kích động, không dám tin.

Tuyệt phẩm đỉnh giai! Chỉ trong ba ngày!

Ba họ cảm thấy đây là chuyện không thể nào.

Nếu vũ khí tuyệt phẩm đỉnh giai dễ dàng luyện chế như vậy thì vô số vạn năm qua Xích Thành tinh vực sẽ không hiếm có vũ khí tuyệt phẩm đỉnh giai.

Chính lúc này, Kha Dạ thở phào, bỗng thấy trước mắt tối sầm, người lão đảo suýt té.

Rất nhiều cao thủ Vực Chủ phủ thấy thế giật mình bay lên lôi đài, dìu Kha Dạ đến đài chủ tịch.

Kha Dạ xua tay, thở hổn hển nói:

- Ta không sao.

Vì luyện chế búa to này, Kha Dạ sử dụng quá độ khí xích luyện trong người. Sau lần luyện khí này, sợ là không mất nửa năm, một năm thì Kha Dạ khó thể hồi phục. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Nhưng dù là vậy, Kha Dạ nhìn thấy thành công luyện chế búa to vẫn cảm thấy đáng giá.

May mà, búa lớn luyện chế thành công!

Tựa như Phần Bách Lý của Diệt Thần tông luyện chế chiến giáp kia, Kha Dạ không có nắm chắc thành công luyện chế búa to.

Lúc này, Vực Phủ chủ Trần Lôi Động tiến lên, cười nói:

- Chúc mừng Đại thiếu chủ, luyện chế vũ khí tuyệt phẩm đỉnh giai.

Một cường giả Vực Phủ chủ khác cũng cười nói:

- Lần này đệ nhất so tài luyện khí đại tái chắc chắn sẽ thuộc về Đại thiếu chủ!

Phía xa Kha Bạch, Kha Na thấy đại ca Kha Dạ luyện ra búa to tuyệt phẩm đỉnh giai thì mặt mừng như điên.

Kha Bạch cười to nói:

- Ha ha, Lục muội, mọi người đã nói hán được đệ nhất, một ngàn thượng cổ thần đan sẽ chia đều cho hai chúng ta!

Kha Na cũng cười nói:

- Ha ha, chúng ta mỗi người năm trăm thượng cổ thần đan, đến lúc đó đủ cho ta tu luyện một phen!

hộ vệ sau lưng Kha Bạch nịnh nọt nói:

- Chúc mừng Nhị thiếu chủ, Lục tiểu thư, Đại thiếu chủ được đệ nhất, đây là vinh quang vô cùng của Vực Phủ chủ ta!

Một hộ vệ khác nói:

- Đúng vậy, buồn cười những người này đem Hoắc Đô, Bắc Thần Vũ gì đó đánh đồng với Đại thiếu chủ của chúng ta, nói là có tư cách tranh cao thấp với Đại thiếu chủ, thật là trò cười. Còn Long Thần kia càng buồn cười hơn.

- Ta thấy Long Thần không có cả tư cách làm đồ đệ cho Đại thiếu chủ của chúng ta!

Kha Bạch nghe thế cười to.

Mặc dù Kha Bạch biết rõ mấy hộ vệ chỉ đang nói nịnh, nhưng gã nghe rất thoải mái.

Cách không xa, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thấy Kha Dạ luyện chế ra búa to tuyệt phẩm đỉnh giai thì lòng giật mình, hoàn toàn bình tĩnh lại.

- Tiểu thư, Kha Dạ không uống là thiên tài luyện khí đệ nhất Xích Thành tinh vực của chúng ta!

Ngô Thừa cười nói:

- Ta xem lần này đệ nhất chắc chắn thuộc về Kha Dạ!

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nghe vậy thì gật đầu, không lên tiếng, nhìn hướng Long Kinh Thiên ở trên lôi đài.

Ngô Thừa thấy Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Long Thần này sẽ trở thành thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần tông ta, theo thời gian đột phá đến cổ thần cảnh, trình độ luyện khí tăng cao, sau này chắc chắn không thua kém gì Kha Dạ.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ngữ điệu rồi rầm nói:

- Chỉ mong là vậy.

Cuối cùng, trải qua đám Kỳ Lân Tí Vương Bá giám định, cho rằng búa to của Kha Dạ đạt đến tuyệt phẩm đỉnh giai, đều ột trăm điểm, có người ột trăm lẻ năm, lẻ sáu.

Tổng số điểm của Kha Dạ cao đến khiến người sợ hãi, tám trăm hai mươi hai điểm!

Nghe Ma Thủ Ý Thiên Trọng tuyên bố điểm của Kha Dạ, cường giả các phương Lam Băng hải vực làm vẻ mặt kinh ngạc. Trước Kha Dạ, Phần Bách Lý của Diệt Thần tông xếp hạng nhất tổng số điểm là bảy trăm, nhưng bây giờ Kha Dạ cao hơn gã đến một trăm hai mươi hai điểm!

Trong lúc mọi người giật mình với tổng số điểm của Kha Dạ thì bỗng trên lôi đài, tiếng vù vù lại vang lên. Một người nhìn qua, chỉ thấy người Bắc Thần Vũ tỏa ánh sáng Phật rực rỡ, trên cao Phật Hỏa ngưng tụ chín mươi chín Phật Đà không ngừng xoay tròn, dần dung hợp lại. Khi chín mươi chín Phật Đà dung hợp cùng nhau, lôi đài chìm trong ánh sáng Phật, tiếp theo một thanh trường kiếm chậm rãi dâng lên.

Thanh trường kiếm này dài hơn kiếm bình thường một nửa, thân kiếm rất to, hơi giống trọng kiếm nhưng lại khác biệt, thân kiếm thành từng khúc.

Luyện ra thanh trường kiếm này, Bắc Thần Vũ thở phào một hơi. Bắc Thần Vũ vung tay phải, trường kiếm rơi vào đài chủ tịch. Khi trường kiếm rơi vào đài chủ tịch thì thân kiếm cắm thẳng vào.

Mọi người thấy vậy giật nảy mình.

302. Chương 302: Hoắc Đô Được Đệ Nhất?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 302: Hoắc Đô được đệ nhất?

Mắt của đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá sáng lên.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng tiến lên rút trường kiếm ra, tay phải búng, tiếng vù vù vang lên. Chỉ thấy thân kiếm cong thành một trăm tám mươi độ, bật hướng khác.

Một lúc sau, Ma Thủ Ý Thiên Trọng tán thán nói:

- Kiếm tốt, thanh trường kiếm chính là tuyệt phẩm cao giai!

Bắc Thần Vũ luyện chế ra trường kiếm này dù không sánh bằng búa to của Kha Dạ nhưng trong ba ngày có thể luyện ra một trường kiếm tuyệt phẩm cao giai thì cũng khiến người khen không dứt.

Bảy người Kỳ Lân Tí Vương Bá phẩm định, khen không dứt miệng.

Cuối cùng tổng số điểm của Bắc Thần Vũ là bảy trăm bốn mươi lăm điểm.

Người xung quanh nghe nói số điểm của Bắc Thần Vũ thì lại xì xầm xôn xao lên. Người vốn cho rằng Bắc Thần Vũ sẽ đoạt được đệ nhất thì lắc đầu, than thở.

Bắc Thần Vũ nghe mọi người bàn tán, thầm thở dài.

- Ta thua.

Bắc Thần Vũ nhìn Kha Dạ, nói:

- Đệ nhất, là của ngươi.

Mặc dù bây giờ Bắc Thần Vũ đứng hạng hai, nhưng không được đệ nhất thì gã thấy đó là mình thua.

Kha Dạ mở miệng định nói cái gì thì bỗng trên lôi đài đột nhiên vang tiếng nổ, giật nảy mình, cùng với mọi người quay đầu đi.

Chỉ thấy trên lôi đài, Hoắc Đô đại đệ Thương Sinh Thủ đột nhiên chớp hướng hư không, tiếp theo bàn tay khổng lồ nổ tung, xuất hiện hai thanh trường kiếm.

Không ngờ là hai thanh trường kiếm!

Một long, một phượng, một thư, một hùng. truyện copy từ

Hai thanh trường kiếm như hoàng giả trong kiếm, toát ra uy thế kiếm lãng thiên hạ. Trên thân kiếm quấn quanh một long, một phượng. Tiếng rỗng ngâm phượng hót vang vọng thiên địa.

Mỗi một thanh trường kiếm đều khiến đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá cảm giác áp lực rất lớn.

Loại áp lực này giống như lúc trước khi Kha Dạ luyện chế búa to.

Đám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá hoảng sợ:

- Đây là!?

- Tuyệt phẩm đỉnh giai!

- Hai cái!

Mặc dù chưa chân chính đánh giá hai thanh trường kiếm nhưng xem áp lực thì giống như Kha Dạ luyện chế búa to, cùng là tuyệt phẩm đỉnh giai.

Trong ba ngày Kha Dạ luyện chế ra búa to tuyệt phẩm đỉnh giai đã khiến họ giật mình rồi, hiện tại Hoắc Đô đại đế Thương Sinh Thủ nhưng lại luyện ra hai thứ!

Không chỉ là tám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá, bao gồm Vực Chủ phủ Trần Lôi Động, rất nhiều cường giả chín thần tông cũng cực kỳ giật mình. Trình độ luyện khí của họ dù không bằng tám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng, nhưng ánh mắt không kém. Nghe tám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng kinh kêu, làm sao họ không hiểu?

Kha Dạ nhìn trên bầu trời xuất hiện hai thanh trường kiếm, sắc mặt biến khó xem.

Nhưng vẫn chưa xong. Chỉ thấy hai thanh trường kiếm xuất hiện, một long, một phượng quấn quanh, hai thanh trường kiếm dung hợp lại.

Khi hai trường kiếm dung hợp với nhau thì thiên địa tạm mất đi ánh sáng.

Khi hai thanh trường kiếm tuyệt phẩm đỉnh giai dung hợp lại, rỗng ngâm phượng hót vang vọng thiên địa, ngay cả người trong một số vạn bảo vị diện bên ngoài Lam Băng hải vực cũng nghe thấy thanh âm này.

- Là... Là bán thần khí?

- Thế nhưng là bán thần khí?

Nhìn hai thanh kiếm trên cao dung hợp phát ra áp lực mạnh gấp đôi, Ma Thủ Ý Thiên Trọng vẻ mặt cứng đờ lâm bầm.

Cường giả thiên thần ở Thần Giới sử dụng vũ khí gọi là thần khí. Những vị diện thấp kém như Xích Thành tinh vực cái gọi là vũ khí tuyệt phẩm giống như vũ khí thánh phẩm, đều thuộc phạm trù phạm khí.

Nhưng trên tuyệt phẩm đỉnh giai còn có loại bán thần khí.

vũ khí rất gần với thần khí. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Bán thần khí?

Trên đài chủ tịch, đám Vực Chủ phủ Trần Lôi Động nghe Ma Thủ Ý Thiên Trọng lâm bầm thì vẻ mặt kinh sợ, lắp bắp nhìn trường kiếm trên bầu trời.

Hai người Kha Dạ, Bắc Thần Vũ thân thể run lên, trợn to mắt, giống như thí sinh khác, đám cường giả trên Lam Băng hải vực, đều không dám tin nhìn thanh trường kiếm.

Toàn Lam Băng hải vực dường như chỉ còn lại thanh trường kiếm kia.

Trong mắt mọi người chỉ có trường kiếm đó.

Thanh trường kiếm kia, kim long, hỏa phượng không quần quanh. Chỉ thấy bên dưới Lam Băng hải vực cũng dấy lên tầng tầng sóng, sóng cuốn ngàn trượng, vạn trượng, hình thành cột sóng nâng tanh trường kiếm.

Cột sóng không ngừng mở rộng, cuối cùng lan ra trăm dặm.

Thanh trường kiếm này giống như thần linh ở trên chúng sinh.

Cột sóng chậm rãi di chuyển hướng đài chủ tịch, cuối cùng đi tới đằng trước đài chủ tịch. Cột sóng to bùm một tiếng nổ tung, trường kiếm rút xuống đài chủ tịch.

Khi trường kiếm rút xuống, kiếm khí tung hoành, trên đài chủ tịch, đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng sợ hãi vội vàng chạy chân khí bảo vệ xung quanh. Nhưng rồi đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng hoảng sợ phát hiện những kiếm khí xuyên qua cương khí hộ thể của họ, đâm hướng họ.

Bọn họ hoảng hốt nâng tay lên vỗ đập, lùi bước ra thật xa, nhưng kiếm khí rút cuộc tán đi.

Trường kiếm rút xuống đài chủ tịch, kêu 'keng' một tiếng. Chỉ thấy chỗ mũi kiếm, đài chủ tịch đầu tiên là xuất hiện một khe nứt rồi nó mở rộng ra, ngày càng nhiều giống như mạng nhện, trải rộng, kéo dài mấy ngàn thước.

Mọi người cổ họng lẫn lộn, hút ngụm khí lạnh.

Trường kiếm chỉ nhẹ nhàng đáp xuống đã tạo thành hiệu quả khủng bố như vậy, nếu là một vị cổ cường giả nắm thanh trường kiếm này đánh ra một kích hết sức lực thì sao? Sợ là lôi đài này sẽ không tồn tại.

Lam Băng hải vực hoàn toàn yên tĩnh, mọi người khó nén nổi lòng giật mình.

- Bán thần khí!

Trong đầu họ liên tục lặp lại ba chữ kia.

Long Kinh Thiên còn ở trên lôi đài luyện khí thì đã không ai thêm chú ý.

Thật lâu sau, Kỳ Lân Tí Vương Bá kịp phản ứng lại trước tiên, cười to nói:

- Ý Thiên Trọng huynh, xem ra ta thắng!

Kỳ Lân Tí Vương Bá đã thắng!

Kỳ Lân Tí Vương Bá đánh cuộc với Ma Thủ Ý Thiên Trọng.

Bán thần khí!

Hoắc Đô luyện chế a bán thần khí hoàn toàn vượt qua sức tưởng tượng của Kỳ Lân Tí Vương Bá, điều ngoài ý muốn này là niềm vui quá lớn.

Sắc mặt của Ma Thủ Ý Thiên Trọng khó xem, gã nhìn người cuối cùng ở trên lôi đài vẫn đang kiên trì luyện khí, Long Kinh Thiên, thâm thở dài. Dù Ma Thủ Ý Thiên Trọng luôn tin vào trực giác của mình, nhưng lần này thì...

Hoắc Đô luyện chế ra bán thần khí là điều mọi người không ai ngờ.

Đệ nhất này đã có kết quả trong lòng mọi người, đó chính là Hoắc Đô.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng đi đến trước thanh trường kiếm, hút nó vào tay, nhẹ vung. Rõng ngâm phượng hót, bóng kiếm như núi, không gian trước mặt giống tờ giấy bị cắt.

Đây chính là uy lực của bán thần khí.

Không gian vị diện thấp kém giống như Xích Thành tinh vực ở trước mặt bán thần khí không khác gì tờ giấy.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng nói:

- Thanh trường kiếm này, là, bán thần khí!

Khi nói ra kết quả, nỗi lòng Ma Thủ Ý Thiên Trọng phức tạp.

Khi Ma Thủ Ý Thiên Trọng dứt lời, trên Lam Băng hải vực dấy lên tiếng bão tố, từng tiếng xôn xao, chấn kinh, kích động.

- Không ngờ, không ngờ là Hoắc Đô đoạt được đệ nhất!

- Đây là so tài luyện khí đại tái của Xích Thành tinh vực ta tổ chức lại bị thiếu chủ Bạo Loạn tinh vực được đệ nhất!

- Nhưng Hoắc Đô luyện chế ra bán thần khí, hẳn đoạt đệ nhất, Xích Thành tinh vực chúng ta không quá mất mặt.

Mọi người xì xầm bàn tán.

Hoắc Đô thở phào một hơi, giống như Kha Dạ, Bắc Thần Vũ sau khi thành công luyện khí thì mặt trắng bệch, người lão đảo.

303. Chương 303: Bị Hù Ngắt Xỉu

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 303: Bị hù ngắt xỉu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hoắc Đô vì luyện chế ra thanh bán thần khí này mà hao tổn bản mệnh chân nguyên còn nhiều hơn Kha Dạ, Bắc Thần Vũ.

Hoắc Đô lắc lư, lảo đảo:

- Ta rút cuộc luyện chế ra bán thần khí, thật sự, lời ta thề với người đã thực hiện được!

Lúc này hộ vệ của Vực Chủ phủ Bạo Loạn tinh vực bay tới bên cạnh Hoắc Đô, quan tâm hỏi:

- Thiếu chủ, người...?

Hoắc Đô lắc đầu, nói:

- Ta không sao.

Hộ vệ của Vực Chủ phủ Bạo Loạn tinh vực nghe thật thì vững bụng.

Trong tiếng bàn tán của mọi người, Ma Thủ Ý Thiên Trọng chậm rãi nói:

- Ta cho thanh long phượng trường kiếm này một trăm mười chín điểm!

Một trăm mười chín điểm!

Nếu theo tiêu chuẩn phẩm cấp cho điểm thì Ma Thủ Ý Thiên Trọng cho điểm dù là trong bán thần khí cũng là điểm cao nhất.

Sau Ma Thủ Ý Thiên Trọng là đánh giá của Kỳ Lân Tí Vương Bá, gã cũng ột trăm mười chín điểm, lại là cao nhất.

Sáu người khác cũng đánh giá, cho điểm, nhưng có người chỉ ột trăm mười bảy, một trăm mười tám. Dù là vậy thì tổng số điểm của Hoắc Đô vẫn khiến người sợ hãi.

Chín trăm bốn mươi tám điểm!

Chín trăm bốn mươi tám điểm! Lúc trước Kha Dạ xếp hạng nhất được tám trăm hai mươi hai, nay Hoắc Đô cao hơn gã tròn một trăm hai mươi sáu điểm. So với lúc trước Bắc Thần Vũ xếp hạng hai, bảy trăm bốn mươi lăm điểm thì Hoắc Đô cao hơn gã hai trăm lẻ ba điểm.

Mọi người xôn xao.

Chín trăm bốn mươi tám điểm! Đây là số điểm họ chưa từng nghĩ đến. Vốn mọi người cho rằng lần này Kha Dạ sẽ đoạt được hộ vệ, nhưng không ngờ cuối cùng Hoắc Đô luyện chế ra bán thần khí, Kha Dạ lùi đến hạng hai.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thở dài, phức tạp nói:

- Không ngờ Hoắc Đô lại luyện chế ra bán thần khí!

Vốn so tài luyện khí đại tái lần này Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông định tham gia, nhưng sau đó thấy Long Kinh Thiên cũng tham dự thì không báo danh. Bây giờ xem ra nếu Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông có đăng ký thì tối đa chỉ xếp hạng năm.

Thậm chí có khả năng không vào nổi hạng năm.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn hướng Long Kinh Thiên ở trên lôi đài.

Toàn lôi đài chỉ còn lại một mình Long Kinh Thiên vẫn đang luyện khí, rất là bắt mắt.

Phía xa, Kha Bạch sắc mặt khó xem. Đại ca của gã bị rút xuống hạng hai, vậy ngàn viên thượng cổ thần đan thì sao? Mất rồi? Dù hạng hai cũng có năm trăm viên, nhưng mà...

Kha Bạch nổi giận, nhìn Long Kinh Thiên vẫn đứng luyện khí trên lôi đài, vẻ mặt trào phúng, cười lạnh nói:

- Mọi người đều đã luyện khí xong, chỉ còn lại tên đàn này ở đó chỉ lung tung, không lẽ hắn không thấy mất mặt đủ rồi sao?

Một hộ vệ của Vực Phủ chủ sau lưng Kha Bạch vội hát bè:

- Nhị thiếu chủ nói đúng, Long Thần này đúng là tên đàn, biết rõ mình không được hạng nhất, nhì, ba mà vẫn ngu ngốc ở trên lôi đài, chỉ khiến người cười chê!

Một hộ vệ của Vực Phủ chủ khác trào phúng nói:

- Ta thấy không chừng lát nữa Long Thần sẽ không luyện chế ra cái gì, tất cả ài liệu nổ tung, luyện khí thất bại, xếp hạng chín mươi mấy!

Kha Bạch định mở miệng trào phúng thì bỗng đám đông xôn xao. Kha Bạch nhìn sang, chỉ thấy trên lôi đài, toàn thân Long Kinh Thiên chớp lóe tia điện.

Kha Bạch nhìn thấy toàn thân Long Kinh Thiên toát ra tia điện, đầu tiên là quanh người hắn rồi không ngừng khuếch tán, một lát sau đã lan tràn cả lôi đài.

Nhìn dị tượng quanh người Long Kinh Thiên, đám Hoắc Đô, Kha Dạ, Bắc Thần Vũ chột ngối đầu nhìn, vẻ mặt giật mình không biết có chuyện gì. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Ma Thủ Ý Thiên Trọng kêu lên, Kỳ Lân Tí Vương Bá vẻ mặt kinh ngạc.

Mọi người nhìn thấy trên lôi đài tia điện đầy trời, giật nảy mình. Càng khiến họ giật mình là tia điện không ngừng ngưng tụ, hình thành từng con lôi xà. Những lôi xà biến to thành lôi giao, từ xa nhìn ngàn vạn con lôi giao lẫn lộn trên lôi đài.

Từng đợt lực lượng hủy diệt từ lôi đài quét bốn phía.

Mặc dù cách lôi đài rất xa nhưng mọi người vẫn cảm giác được lực lượng hủy diệt khủng bố, rất là kinh ngạc.

Kha Bạch vừa kinh vừa giận nói:

- Rốt cuộc tiểu tử này muốn làm cái gì?

Nhưng hiện này không ai để ý lời Kha Bạch nói.

Quanh người Long Kinh Thiên ngày càng nhiều tia điện, trên đầu hần ngưng tụ ra thần thú lôi hệ.

Kha Bạch nhìn từng con thần thú lôi hệ trên đầu Long Kinh Thiên, kinh ngạc bật thốt:

- Đó, đó là cái thứ gì vậy?

Một hộ vệ của Vực Phủ chủ sau lưng Kha Bạch nhìn thần thú lôi hệ trên đầu Long Kinh Thiên, trợn mắt há hốc mồm nói:

- Nhị thiếu chủ, hình như là viễn cổ thần thú lôi hệ!?

Lúc này mọi người kinh ngạc đến ngây người nhìn từng con thần thú lôi hệ ngưng tụ trên đầu Long Kinh Thiên.

Vực Chủ phủ Trần Lô Động, các cường giả của chín thần tông nhìn nhau.

Một cường giả Vực Phủ chủ trợn mắt nhìn một con thần thú lôi hệ, vẻ mặt ngo ngừ nói:

- Tam quân gia, lôi thú đó hình như là Trung Thiên Kim Lô Sư trong truyền thuyết viễn cổ?

Vực Chủ phủ Trần Lô Động không mở miệng, mắt chớp lóe.

Khi những thần thú lôi hệ đạt tới một trăm con thì liên tục xoay tròn, chính giữa thần thú lôi hệ bỗng có một cột lôi to lớn phóng lên cao, chín tầng mây bị phá một lỗ hổng.

Trong lỗ hổng to lớn, từng đợt cương khí cửu thiên rót xuống.

Vực Phủ chủ Kha Bạch thấy thế ngây ra, sau đó cười to nói:

- Ha ha, ta còn tưởng rằng tiểu tử này có thủ đoạn gì mới mẻ, thì ra là giả thần giả quỷ!

Kha Bạch vận chân khí, thanh âm truyền rõ ràng vào tai mọi người xung quanh.

Nhưng tiếp theo, nụ cười trên mặt Kha Bạch đông cứng.

Bởi vì sau cương khí cửu thiên là từng đoàn lửa màu ám kim, bên trong lượn lờ từng tia chớp màu tím.

Kỳ Lân Tí Vương Bá nhìn ngọn lửa màu ám kim lượn lờ từng tia chớp tím dường như nghĩ ra cái gì, biến sắc mặt.

Kỳ Lân Tí Vương Bá kinh ngạc bật thốt:

- Đây là, là, tử kim lôi diễm?

- Tử kim lôi diễm?

Đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng cũng biến sắc mặt.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng là một ngọn lửa kỳ lạ tồn tại trong thiên địa ở chỗ sâu nhất hư không chín tầng trời, cao cấp hơn thiên địa chi hỏa không biết bao nhiêu bậc.

Tương truyền ở thượng cổ có một vị cao thủ luyện khí được đến một đoàn tử kim lôi diễm lấy ra đấu giá, giá trả cao đến trên trời. Một đoàn tử kim lôi diễm ở thượng cổ đã dẫn đến thế lực các nơi tranh giành đấu giá.

Sau này cường giả đấu giá được tử kim lôi diễm dùng nó luyện chế ra một bộ bán thần khí.

Vực Chủ phủ Trần Lô Động, các cường giả của chín thần tông đôi mắt giật mình nhìn Long Kinh Thiên, lộ ra ánh mắt nóng cháy điên cuồng.

- Không ngờ là tử kim lôi diễm, long Thần này thần thể nhưng có thể câu thông tử kim lôi diễm ở trong chỗ sâu nhất cửu thiên hư không.

Trong mắt bọn họ thì Long Kinh Thiên chính là kho báu vô giá.

Thời thượng cổ một đoàn tử kim lôi diễm đã khiến cường giả các phương tranh giành, Long Kinh Thiên lại có thể câu thông tử kim lôi diễm ở trong chỗ sâu nhất cửu thiên hư không.

Hễ là người biết đến tử kim lôi diễm thì vào khoảnh khắc này hiểu rõ giá trị của Long Kinh Thiên.

304. Chương 304: Chín Thanh!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 304: Chín thanh!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Khuôn mặt bình tĩnh của tiểu thư Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông rốt cuộc biến đổi:

- Thế nhưng là tử kim lôi diễm, tử kim lôi diễm!

Thời thượng cổ một vị cường giả bán thần khí dùng tử kim lôi diễm luyện chế ra bán thần khí, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông có biết truyền thuyết này.

Nhưng nếu đúng là vậy thì chẳng phải là...?

Ngực Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông pháp phòng lên xuống, bộ ngực to làm đám người nhìn thèm thuồng.

Trên đài chủ tịch, đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Vực Chủ phủ Trần Lôi Động giật mình. Đám Kha Dạ, Hoắc Đô, Bắc Thần Vũ thì càng giật mình không dám tin.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông khó nén nổi lòng dậy sóng, thì thảo lắm bầm:

- Long Thần này quả nhiên, quả nhiên...

Quả nhiên cái gì?

Kha Dạ ngửa đầu thở dài, nói với Hoắc Đô:

- Ta vốn cho rằng mình sẽ đoạt được đệ nhất, bây giờ xem ra ngay cả đệ nhị cũng không xếp vào được.

- Long Thần này rốt cuộc là quái vật gì?

Bắc Thần Vũ vẻ mặt phức tạp nói:

- Hắn là thần cấp tứ trọng đã có thể đối kháng cổ thần thất trọng đỉnh cường giả, như vậy đủ yêu nghiệt rồi, nhưng thiên phú của luyện khí hắn lại khủng bố như vậy.

Hoắc Đô gật đầu.

Kha Dạ nói:

- Nhưng dù Long Thần luyện ra bán thần khí cũng không nhất định có thể đoạt đệ nhất!

Đúng vậy, cho dù lát nữa Long Kinh Thiên luyện chế ra bán thần khí thì tổng số điểm chưa chắc cao hơn Hoắc Đô.

Trên chín tầng trời, từng đoàn tử kim lôi diễm không ngừng tuôn ra từ lỗ hổng, cùng cương khí cửu thiên luyện hóa tài liệu ở giữa không trung.

Trong khi mọi người giật mình vì tử kim lôi diễm thì bỗng có người chỉ vào lỗ hổng trên chín tầng trời, thất thanh hét lên:

- Đó, đó là cái gì?

Chỉ thấy sau tử kim lôi diễm có từng khí thể màu xám, những khí thể xám lóe đốm sáng vàng.

Nhìn những khí thể xám lóe ánh sáng vàng, đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng vẻ mặt nghi hoặc.

Bỗng nhiên Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá nhìn nhau.

Hai người giật mình, run giọng nói:

- Thần khí!

Thần khí!

Thần giới linh khí!

Vực Chủ phủ Trần Lô Động, các cường giả của chín thần tông cũng đã nhìn ra.

- Đây là thần khí, trời ạ, thế nhưng là linh khí Thần Giới, thần khí, hơn nữa còn là tinh thuần!

Bọn họ kích động người run bần bật.

Vực Chủ phủ Trần Lô Động bay lên, kích động không thể tả, liên tục hét to:

- Cái này quá nghịch thiên, quá điên cuồng! Cái, cái tên Long Thần này Vực Phủ chủ chúng ta phải có được, phải có được hần!

Mấy vị trưởng lão Vạn Bảo Thần tông cũng giật mình, kích động nói:

- Long Thần này là trưởng lão khách khanh của Vạn Bảo Thần tông chúng ta, hần là của Vạn Bảo Thần tông chúng ta, hơn nữa không lâu sau sẽ là phụ tể của tiểu thư Vạn Bảo Thần tông chúng ta, hần là của Vạn Bảo Thần tông chúng ta!

Một cường giả của Phần Diệt thần tông nói:

- Nói đùa, Long Thần này có vừa mắt Hứa Vũ Quân hay không còn chưa biết! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Cho dù Hứa Vũ Quân đưa Cửu Phượng kiếm cho hần cũng không đại biểu hần sẽ lấy Hứa Vũ Quân!

Từ miệng cường giả của Phần Diệt thần tông ngược lại là tiểu thư Vạn Bảo Thần tông không xứng với Long Kinh Thiên?

Phút chốc Long Kinh Thiên trở thành báu vật của các cường giả của chín thần tông, Vực Phủ chủ tranh giành.

Phía xa, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn thần khí ở trên trời cuộn cuộn rơi xuống, mắt trợn to, người run lên, lão đảo suýt té từ trên không trung xuống.

Nhưng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông không té xuống, ở giữa không trung Lam Băng hải vực có nhiều người rớt xuống trước nàng.

Hiển nhiên bọn họ bị hù ngất xỉu.

- Thần khí!

- Thần khí tinh thuần của Thần Giới!

- Long Thần này lại có thể câu thông thần khí tinh thuần của Thần Giới!

Mọi người có cảm giác rơi vào điên cuồng, tất cả mọi người cảm thấy thiên địa dường như không giống trước nữa. Thiên địa này khiến bọn họ cảm thấy xa lạ, dường như không biết đến nó nữa.

Tinh vực thấp kém như Xích Thành tinh vực trước giờ không có ai có thể câu thông thần khí Thần Giới!

Từ lúc Xích Thành tinh vực hình thành đến nay, vô số ức năm qua không có chuyện như vậy.

Nhưng hôm nay bọn họ chính mắt thấy giây phút ghi vào thần sử của Xích Thành tinh vực.

Trên chín tầng trời, lỗ hồng lẫn lộn liên tục, nhìn từng đoàn thần khí tinh thuần, toàn thân họ run rẩy. Đây chính là thần khí tinh thuần, là linh khí của Thần Giới!

Xích Thành tinh vực chưa từng có ai luyện chế qua thần khí, bởi vì thiếu thần khí tinh thuần, linh khí Thần Giới. Nếu như có đầy đủ linh khí Thần Giới để luyện khí thì có khả năng khiến bán thần khí lột xác thành thần khí!

Giờ phút này ánh mắt mọi người nhìn Long Kinh Thiên đã hoàn toàn khác hẳn.

Ánh mắt mọi người nhìn Long Kinh Thiên cuồng nhiệt mà sợ hãi.

Một người có thể luyện chế thần khí, bản thân che giấu năng lượng không ai tưởng tượng nổi.

Trên lôi đài, nghe mọi người giật mình xì xầm, cảm nhận ánh mắt cuồng nhiệt của họ. Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh đương nhiên biết những người kia nghĩ cái gì.

Long Kinh Thiên sớm dự đoán được những người này.

Trước khi Long Kinh Thiên tiến vào Vạn Bảo Thần tông thì đã thay đổi diện mạo, vậy nên hiện tại mặt của hắn là giả, tiếp theo hắn có thể đổi mặt lại.

Cái người tên Long Thần sẽ biến mất trong thiên địa này.

Mặc dù cái tên Long Thần giống với lúc hắn ở đại lục hoang dã, Băng Sơn Hải Vực, nhưng diện mạo khác nhau, các cường giả của chín thần tông, Vực Phủ chủ không thể kiểm chứng.

Hơn nữa cho dù sau này các cường giả của chín thần tông, Vực Phủ chủ điều tra ra hắn chính là Long Kinh Thiên thì hắn đã thăng cấp Trần Thiên tháp lên tiên khí, bản thân tu luyện đến bán tiên, không sợ cả cường giả thiên thần.

Trong lỗ hổng chín tầng liên tục tuôn ra thần khí, ở giữa không trung ánh sáng vạn trượng, một trường kiếm bay ra. Trường kiếm màu lửa đỏ, toát ra khí thế cường đại làm đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng thấy cực kỳ áp lực.

Loại cảm giác này giống như lúc trước Hoắc Đô luyện chế ra thanh trường kiếm kia.

Đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng kinh ngạc bật thốt:

- Bán, bán thần khí!

Nhưng tiếp theo họ trợn to mắt suýt rớt tròng, vẻ mặt không dám tin. Bởi vì họ trông thấy trong đoàn sáng rực rỡ vạn trượng lại bay ra một thanh trường kiếm.

Thanh trường kiếm này có khí thế giống với cái trước!

- Lại, lại là bán thần khí?

Người xung quanh ngậy ngẩn.

Nhưng khi Ma Thủ Ý Thiên Trọng, mọi người kinh sợ vì thanh trường kiếm thứ hai thì bỗng trong đoàn sáng rực rỡ toát ra kiếm khí kinh người, lại bay ra một thanh trường kiếm.

- Bán thần khí thứ, thứ, thứ ba!

Đầu lưỡi của Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá quýu lại, lắp bắp.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông vốn chịu kích thích giờ người lắc lư, ngực phập phồng kịch liệt.

Vực Phủ chủ Trần Lôi Động, các cường giả của chín thần tông đã ngừng tranh luận, đôi mắt giật mình nhìn ba thanh bán thần khí ở giữa không trung.

Còn về Vực Phủ chủ Kha Bạch thì mắt trợn trừng, há hốc mồm, biểu tình ngây ngốc. Lúc trước Kha Bạch trào phúng, cười lạnh giờ đã biến mất.

Nhưng trong đoàn sáng rực rỡ kia lại tỏa sáng ngời, bay ra một thanh trường kiếm nữa.

- Thanh thứ, thứ bốn!

Tìm mọi người đánh cái bịch, có nhiều người té từ trên trời xuống.

305. Chương 305: Đội Cô Gia Cùng Nhau Trở Về Đi

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 305: Đội cô gia cùng nhau trở về đi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thở dồn dập, bộ dạng rất đáng yêu, nhưng không ai chú ý đến nàng. Ngay cả đám Ngô Thừa, Huyền Diệp đứng phía sau Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cũng tập trung hết tinh thần vào bốn thanh bán thần khí ở giữa không trung.

Khi trường kiếm thứ bốn xuất hiện thì đoàn sáng lại bắn ra ánh sáng rực rỡ, kiếm khí phun ra. Trái tim mọi người lại bị hù suýt ngừng đập.

Lưỡi Ma Thủ Ý Thiên Trọng cứng đơ, nói ngọng:

- Không, sẽ không, sẽ không là thanh thứ năm, thứ năm đi?

Trong ánh mắt sợ hãi của mọi người, thanh trường kiếm thứ năm bay ra.

- Năm, năm thanh! xem tại

- Ta, ta xiu rồi!

Dù là một số trưởng lão gia tộc có bình tĩnh tới đâu thì cũng choáng váng, cảm thấy trước mắt tối đen. Khi họ sắp xiu thì bỗng nghe bên tai có sóng âm gầm lên.

- Thanh thứ, thứ sáu!

- Thanh thứ sáu!

Lần này họ thật sự xiu.

- Thanh thứ, thứ bảy!

Trên đài chủ tịch, tám người Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá thấy thanh trường kiếm thứ bảy xuất hiện thì cảm thấy choáng váng, lưỡi bọn họ cứng đơ.

Kha Dạ, Bắc Thần Vũ, thậm chí Hoắc Đô người run lẩy bẩy. Thí sinh khác thì chân nhũn ra, gần như nghẹt thở.

- Thanh thứ tám!

Trong đoàn sáng bay ra thanh trường kiếm thứ tám.

Khi trường kiếm thứ tám bay ra, ngực Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông phập phồng, suýt xiu.

- Thanh thứ tám, thứ tám!

Lam Băng hải vực vốn chấn động, ồn ào, đầy tiếng bàn tán bỗng biến tĩnh lặng. Không ai mở miệng xì xầm, không ai phát ra một chút thanh âm.

Ở giữa không trung, đoàn sáng bỗng bùng lên, thanh trường kiếm thứ chín bay ra. Chín thanh trường kiếm, chín thanh bán thần khí ở giữa không trung chậm rãi lượn vòng, hình thành một vòng tròn trăm thước. Từng đợt khí lạnh bắn ra từ vòng tròn, khuếch tán.

Thần khí tinh thuần không ngừng tuôn ra từ lỗ hổng chín tầng trời bao bọc chín thanh trường kiếm, trường kiếm như sinh mệnh được dục dục trong cơ thể mẹ, ánh sáng lấp lánh, chậm rãi lộ xác.

Đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng phát hiện cùng với chín thanh trường kiếm ở giữa không trung lộ xác, khí lưu biến đặc quánh, cuối cùng đông lại, thời không, không gian như đứng lại.

Bỗng nhiên chín thanh trường kiếm phát ra tiếng kiếm ngân vang vọng thiên địa. Chín cột kiếm phóng lên cao, trên chín tầng trời xuất hiện chín lỗ hồng. Tất cả thương hội, giao dịch, thành trì toàn vị diện Vạn Bảo đều nhìn thấy cảnh tượng kỳ dị này.

Mọi người ngừng động tác.

- Đó, đó là cái gì?

- Hình như là bên Lam Băng hải vực?

- Lam Băng hải vực? So tài luyện khí đại tái?

Mọi người kinh kêu.

Chính thanh trường kiếm thành công lộ xác, từ từ xoay tròn, tổ thành cửu thiên kiếm trận, chậm rãi bay xuống đài chủ tịch, dường như muốn đâm phá thiên địa. Đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng hoảng sợ liên tục thụt lùi. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Lúc này Long Kinh Thiên đã ngừng câu thông thần khí Thần Giới, mặt tái nhợt, thở hổn hển. Mặc dù luyện chế thần khí dễ hơn tiên khí, nhưng tu vi hiện tại của Long Kinh Thiên khiến hắn rất vất vả. Long Kinh Thiên lấy ra một viên thần đan, nuốt xuống, vận chuyển công pháp mới hồi phục kha khá.

Long Kinh Thiên thấy đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá ngây ngốc đứng thật lâu không nhúc nhích thì mở miệng nói:

- Xin các vị hãy đánh giá chín thanh trường kiếm này.

Long Kinh Thiên mở miệng, đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá thể mới phản ứng lại.

Đám Ma Thủ Ý Thiên Trọng, Kỳ Lân Tí Vương Bá liếc Long Kinh Thiên, ánh mắt phức tạp, kính sợ, quái vật, thậm chí ẩn chứa cuồng nhiệt và sùng bái.

Chính thanh thần khí!

Mặc kệ phẩm cấp của chín thanh Trấn Thiên tháp đạt tới trình độ, chỉ riêng việc nó là chín thanh thần khí đủ khiến bọn họ theo không kịp, khiến họ cuồng nhiệt sùng bái, sợ hãi Long Kinh Thiên.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng hít sâu, trong ánh mắt chăm chú của mọi người, chậm rãi đi tới trước chín thanh trường kiếm. Ma Thủ Ý Thiên Trọng vẻ mặt trang trọng, đúng vậy, là biểu tình trang trọng bái hướng chín thanh trường kiếm.

Dập đầu với chín thanh trường kiếm!

Nhưng không ai cười, không người lên tiếng, tất cả cảm thấy đây là chuyện đương nhiên.

Thần khí!

Vũ khí từ tuyệt phẩm trở lên đã có linh tính chứ đừng nói là thần khí. Thần khí đã có sinh mệnh, một người luyện khí dập đầu với thần khí tựa như một cường giả cổ thần dập đầu hướng thiên thần.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng dập đầu ba cái xong mới đứng dậy, cố gắng điều chỉnh tâm tình của mình, vươn tay nắm lấy một thanh trường kiếm trong đó. Khi Ma Thủ Ý Thiên Trọng nắm lấy trường kiếm thì cảm giác khác với lúc nắm trường kiếm bán thần khí do Hoắc Đồ luyện chế ra. Sự khác biệt này rất khó nói rõ.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng đã luyện khí mấy ngàn năm, đây là lần đầu tiên nắm lấy thần khí! Đây là vinh diệu của Luyện Khí Sư.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng bay lên, tay cầm trường kiếm, rót vào chân khí. Trường kiếm bùng phát kiếm quang mãnh liệt như mặt trời rực rỡ, đâm mắt người đau nhức. Tiếp theo, kiếm khí khủng bố xuyên thấu mấy ngàn trượng.

Đây mới chỉ là rót chân khí chứ chưa công kích.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng giật mình qua đi, vung kiếm lên, một kiếm một thức múa trên trời cao. Ma Thủ Ý Thiên Trọng càng múa kiếm thì càng cảm giác được uy lực của thanh trường kiếm, uy lực đủ để xé rách thiên địa.

Kiếm khí tung hoành, sóng biển trập trùng!

Từng đợt sóng biển không ngừng phóng lên cao theo Ma Thủ Ý Thiên Trọng múa may.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng chỉ vào một ngọn núi bằng cách trăm dặm, vô số kiếm khí xẹt qua giữa không trung. Mọi người trông thấy núi bằng chớp mắt bị kiếm khí cắt thành vô số đá vụn, nổ tung, đổ nát, biến mất từ mặt biển.

Một lát sau, Ma Thủ Ý Thiên Trọng múa tám thanh kiếm hắc, cũng bay lên, ở giữa không trung chín thanh kiếm xoay quanh, như thần long bay lượn chín tầng trời. Ma Thủ Ý Thiên Trọng ở dưới chín thần long không ngừng múa may, tựa như thần nhân. Đám Vực Chủ phủ Trần Lôi Động, các cường giả của chín thần tông trông thấy thì mắt sáng rỡ.

Mọi người nhìn chăm chăm vào chín thanh thần kiếm.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng múa đến chỗ hứng khởi, rống to để trút ra tâm tình của mình.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng bay trở lại đài chủ tịch, chín thanh thần kiếm quay quanh người gã, cuối cùng ngừng giữa không trung.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng đối diện ngàn vạn đôi mắt, chậm rãi nói:

- Chín thanh thần kiếm này đều đạt tới thần khí!

Khi Ma Thủ Ý Thiên Trọng dứt lời, Lam Băng hải vực vốn tĩnh lặng chìm trong tiếng kêu điên cuồng, khắp nơi đều là sóng âm nổ tung, kích động, cuồng nhiệt, kinh thán.

Tuy rằng mọi người đã đoán được kết quả, nhưng họ vẫn không chịu nổi trong lòng kích động.

Nghe sóng triều mọi người kích động, Ngô Thừa đứng sau lưng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cẩn thận nhìn nàng.

Ngô Thừa mở miệng nói:

- Tiểu thư!

Ngô Thừa không biết nên nói gì, là chúc mừng hay...?

Long Thần lại có thể luyện chế ra thần khí, đây là chuyện Ngô Thừa, đám người của Vạn Bảo Thần tông không ngờ tới, bao gồm Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông không lên tiếng, nàng cố gắng bình tĩnh nỗi lòng dậy sóng. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên trên lôi đài, ánh mắt thay đổi. Lòng con người rất kỳ diệu, bản thân Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông không phát hiện Long Kinh Thiên câu thông thần giới thần khí, luyện chế ra chín thanh thần kiếm đã khắc vào tim nàng.

306. Chương 306: Lời Mời Của Thành Các Phương

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 306: Lời mời của thành các phương

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Phía xa, Kha Bạch giật mình qua đi, nghe mọi người kích động sóng triều, sắc mặt cực kỳ âm trầm, mắt lóe sát ý, còn có nỗi sợ.

Chính gã, nhị thiếu chủ Vực Phủ chủ Kha Bạch mà còn sinh ra nỗi sợ Long Kinh Thiên, cho dù lúc trước hắn là thần tượng sư, cho dù hắn lấy thực lực thần cấp tứ trọng đối kháng với cổ thần thất trọng hậu kỳ đỉnh cường giả thì Kha Bạch không để ở trong lòng, nhưng giờ thì...

Trong khi mọi người kích động rầm trời thì Ma Thủ Ý Thiên Trọng nói:

- Xét thấy Long Thần luyện chế chín thanh thần kiếm, ta ột trăm ba mươi điểm!

Một trăm ba mươi điểm!

Nếu theo quy định so tài thì điểm thần khí là một trăm hai mươi một đến một trăm hai mươi chín điểm, thế nhưng Ma Thủ Ý Thiên Trọng cho thêm một điểm.

Cái này không hợp quy định so tài nhưng không ai có ý kiến.

Ma Thủ Ý Thiên Trọng nói xong vẫn còn lưu luyến nhìn chín thanh thần kiếm xong quay trở về. Kỳ Lân Tí Vương Bá thấy Ma Thủ Ý Thiên Trọng trở về, đè nén nỗi lòng xúc động, đi hướng chín thanh thần kiếm. truyện copy từ

Kỳ Lân Tí Vương Bá đi tới đằng trước chín thanh thần kiếm, cũng dập đầu ba cái rồi mới cầm thần kiếm múa.

Kiểm khí đầy trời lại hiện ra.

Dù đã chứng kiến uy lực của chín thanh thần kiếm nhưng khi Kỳ Lân Tí Vương Bá mua kiếm vẫn khiến mọi người liên mồm kinh thán.

Một lát sau, Kỳ Lân Tí Vương Bá đánh giá xong, giống như Ma Thủ Ý Thiên Trọng, cũng ột trăm ba mươi điểm.

Sau Kỳ Lân Tí Vương Bá là sáu giám khảo khác. Khi sáu người đánh giá xong, đều không ngoại lệ, tất cả ột trăm ba mươi điểm!

Cuối cùng tổng số điểm của Long Kinh Thiên là một ngàn bốn mươi điểm, vượt qua một ngàn điểm.

Lúc trước Hoắc Đô xếp hạng nhất là chín trăm bốn mươi tám điểm.

Khi công bố tổng số điểm của Long Kinh Thiên ra, Lam Băng hải vực lại dấy lên sóng triều, mọi người cảm thấy đi so tài luyện khí đại tái chuyển này không uống.

Bọn họ chính mắt thấy Xích Thành tinh vực sinh ra thần tích.

Bắt đầu từ giờ phút này, bọn họ tin tưởng cái tên Long Thần sẽ lan khắp Xích Thành tinh vực, rồi truyền đến các tinh vực xung quanh như Bạo Loạn tinh vực, thậm chí càng xa hơn.

Hoắc Đô nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt phức tạp, nói với hắn:

- Ta thua, ta thua tâm phục khẩu phục!

Hoắc Đô đã thua!

Đây là kết của Hoắc Đô chưa từng nghĩ tới.

Long Kinh Thiên nhìn Hoắc Đô, nói:

- Người không thua.

Hoắc Đô đúng là không thua, Long Kinh Thiên chính là Thiên Tôn, vì vậy ở trong mắt hắn thì gã không thua.

Hoắc Đô ngậy ra, không hiểu ý của Long Kinh Thiên, sau đó lắc đầu, không nói gì.

Phía xa, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thấy công bố kết quả đã xong, tâm tình phức tạp, nói với đám người của Vạn Bảo Thần tông sau lưng:

- Chúng ta trở về đi.

Đang lúc Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông định quay về thì Ngô Thừa vẻ mặt do dự, cẩn thận nói:

- Tiểu thư, thế này... Không quá tốt đi?

Ngô Thừa cảm thấy sau này Long Thần là phu thê của tiểu thư, của Vạn Bảo Thần tông bọn họ, sao lại bỏ phu tể ở đây một mình rời đi? Thế này chẳng phải là làm Long Thần mất mặt? (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ngây ra, hình như không ngờ Ngô Thừa dám cãi lệnh của mình.

Huyền Diệp cũng cẩn thận nói:

- Đúng vậy. Tiểu thư, chúng ta nên chờ cô gia đi, cùng cô gia trở về mới phải.

- Cô... Cô gia?

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ngẩn ra, sau đó mặt đỏ tới cổ, mắt tức giận trừng nói:

- Huyền Diệp, người thật to gan, người nói cái gì?

Huyền Diệp giật nảy mình, mặt trắng bệch, vội quỳ xuống:

- Tiểu thư thứ tội, thuộc hạ lỡ lời, tiểu thư thứ tội!

Mắt Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông lóe sát ý.

Ngô Thừa quỳ xuống khuyên:

- Tiểu thư, Huyền Diệp không có ý gì, xin tiểu thư nể tình Huyền Diệp mấy ngàn năm nay dốc sức cho Vạn Bảo Thần tông mà tha tội lỗi của Huyền Diệp đi!

Rất nhiều thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần tông cũng mở miệng cầu xin cho Huyền Diệp.

Một lát sau, mắt Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông mất đi sát ý, nói:

- Các người đứng dậy đi.

Đám Ngô Thừa nghe nói vậy thì thầm mừng rỡ, cung kính vâng dạ, đứng lên cùng Huyền Diệp.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ngoái đầu nhìn hướng Long Kinh Thiên đứng trên lôi đài, thật ra là vì nàng không chấp nhận được sự thật, hơi khó đối mặt.

Người mà Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông vốn cho rằng sắp thành thuộc hạ, nô tài của nàng bỗng nhiên xoay người trở thành trưởng phu của nàng?

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông sắc mặt âm trầm nhưng không mang mọi người rời đi, xem ra là thừa nhận cách nói của Huyền Diệp.

Lúc này trên đài chủ tịch, Long Kinh Thiên, Hoắc Đô, Kha Dạ, Bắc Thần Vũ, một trăm thí sinh vòng thứ hai đều đứng im. Vực Chủ phủ Trần Lôi Động, các cường giả của chín thần tông tuyên bố thứ hạng so tài luyện khí đại tái lần này.

Long Kinh Thiên, đệ nhất.

Hoắc Đô, đệ nhị. Kha Dạ chỉ xếp hạng ba, hạng bốn là Bắc Thần Vũ.

Sau khi tuyên bố xong, đám Vực Chủ phủ Trần Lôi Động phát phần thưởng cho đám Long Kinh Thiên.

Hạng nhất được ba ngàn thiên phẩm linh mạch, một tuyệt phẩm đỉnh lô, một ngàn thượng cổ thần đan. Hơn nữa Long Kinh Thiên có ba thiên phẩm linh mạch, đều là thiên phẩm trung giai. Còn Hoắc Đô, Kha Dạ có được thiên phẩm linh mạch chỉ là thiên phẩm sơ giai.

Tuyệt phẩm đỉnh lô của Long Kinh Thiên là tuyệt phẩm cao giai, tên gọi Viêm không Đỉnh. Trong đỉnh lô Xích Thành tinh vực thì nó xếp hạng bốn mươi tám. Còn tuyệt phẩm đỉnh lô của Hoắc Đô, Kha Dạ chỉ là tuyệt phẩm trung giai, không xếp vào hàng đầu được.

Đây chính là khác biệt giữa hạng nhất, nhì và ba.

Còn hạng bốn đến mười thì khỏi phải nói.

Tất nhiên đối với đám Hoắc Đô, Kha Dạ, Bắc Thần Vũ thì thứ bậc còn quan trọng hơn phần thưởng. Thiên phẩm linh mạch, tuyệt phẩm đỉnh lô, thượng cổ thần đan, bọn họ không thiếu mấy thứ này.

Phát thưởng xong, Vực Chủ phủ Trần Lôi Động đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, cười toe toét.

Vực Chủ phủ Trần Lôi Động cực kỳ khách sáo nói:

- Chúc Mừng Long Thần huynh đệ đoạt được đệ nhất so tài luyện khí đại tái lần này. Trình độ luyện khí của Long Thần huynh đệ thật là độc nhất vô nhị, thể gian đệ nhất!

Nghe Vực Chủ phủ Trần Lôi Động luôn không nói nhiều, làm việc nghiêm khắc mở miệng nịnh nọt Long Kinh Thiên, mặc kệ là Vực Phủ chủ hay các cường giả của chín thần tông đều vẻ mặt quái dị. Ánh mắt Kha Dạ cũng rất lạ.

Vực Chủ phủ Trần Lôi Động mở miệng nói:

- Long Thần huynh đệ, không biết có hứng thú đến Vực Phủ chủ của chúng ta ngồi chơi chút không? Phủ chủ đại nhân của chúng ta chân thành mời Long Thần huynh đệ đến Vực Phủ chủ, không biết Long Thần huynh đệ muốn cái gì, có điều kiện gì? Vực Phủ chủ chúng ta đều có thể đáp ứng hết!

Thành chủ phủ Vực Phủ chủ mời Long Thần!

Mọi người giật mình, vẻ mặt hâm mộ nhìn Long Kinh Thiên.

Xích Thành tinh vực này sợ là trừ Thần Chủ Vạn Bảo Thần tông ra không ai có thể khiến thành chủ phủ Vực Phủ chủ mời mọc, điều kiện gì cũng đồng ý hết, điều này có ý nghĩa gì?

Thật sự là dưới một người, trên vạn người.

307. Chương 307: Thần Chủ Của Vạn Bảo Thần Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 307: Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lát sau Long Kinh Thiên lắc đầu, sau này hãy nói vậy, hiện tại Hứa Vũ Quân biết chuyện chưa chắc đã tốt.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cảm giác Long Kinh Thiên nhìn mình, lòng hơi bối rối.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Chúng ta đã tới? đọc truyện mới nhất tại .

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thể mới phát hiện, không biết từ khi nào hai người đã đến Vạn Bảo Thần Sơn.

- Tiểu thư!

Phía trước có hai cô gái bay đến, mặc váy tím, xanh, xem bộ dạng dường như là thị nữ của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông gật đầu rồi nói:

- Các người hãy đến đây bái kiến.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhớ tới Huyền Diệp nói từ ‘cô gia’, cổ hơi đỏ.

Long Kinh Thiên nói:

- Cứ kêu ta là Long Thần trưởng lão đi.

Hai thị nữ nghi hoặc nhìn Long Kinh Thiên.

Long Thần trưởng lão?

Bọn họ chưa biết chuyện so tài luyện khí đại tái, nghi hoặc vì sao Long Kinh Thiên đi cùng với tiểu thư của họ, còn đến Vạn Bảo Thần Sơn.

Cũng khó trách hai thị nữ của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nghi hoặc Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân cùng nhau đến Vạn Bảo Thần Sơn. Trước đó vài ngày họ có nghe nói Long Kinh Thiên ngay trước mặt Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đòi Cửu Phượng kiếm.

Ở trong lòng bọn họ thì Long Kinh Thiên chính là ếch mà mớ ăn thịt thiên nga.

Trong khi bọn họ nghi hoặc thì Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông sắc mặt âm trầm:

- Các người không nghe thấy lời ta nói sao?

Hai thị nữ hoảng hồn, nhìn sắc mặt của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, lòng căng thẳng.

Hai thị nữ sợ hãi vội vàng bái:

- Bái kiến Long Thần trưởng lão!

Hai cô gái là cường giả cổ thần vậy mà bái một thần cấp trưởng lão, trong lòng họ khá khó chịu. Nhưng nếu Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đã ra lệnh, bọn họ không dám lộ sắc mặt.

Long Kinh Thiên biết suy nghĩ trong lòng hai thị nữ nhưng không nói rõ:

- Ủm, đứng lên đi.

Hai cô gái vâng dạ, đứng dậy.

Lúc này Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đứng một bên do dự một lúc, nói:

- Long, Long Thần, bây giờ ta mang người đi xem cung điện đi.

Hai cô gái ngây ra, biểu tình kinh ngạc.

Long Thần? Tiểu thư của họ kêu thẳng tên của Long Thần trưởng lão? Còn đích thân dẫn Long Thần trưởng lão đi xem cung điện? Xem cung điện? Hình như...

Trong lúc hai cô gái kinh ngạc thì Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông mang Long Kinh Thiên bay hướng Vạn Bảo Thần Sơn. Hai thị nữ nhanh chóng theo sau, càng đi theo thì hai cô gái càng giật mình.

Bọn họ phát hiện Long Kinh Thiên bay sóng vai với tiểu thư Hứa Vũ Quân của họ.

Không chỉ như vậy, tiểu thư Hứa Vũ Quân của họ khi nói chuyện còn phải trưng cầu ý kiến của Long Kinh Thiên. Ví dụ khi Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông mang Long Kinh Thiên đi tới một tòa cung điện có linh khí đậm đặc nhất Vạn Bảo Thần Sơn của họ, nàng hỏi hắn có thích cung điện đó không. Nghe giọng điệu của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông dường như sợ Long Kinh Thiên không thích. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Càng kinh hơn là Long Kinh Thiên liếc tòa cung điện đó, nói:

- Có thể.

Chỉ là có thể? Không phải là thích?

Tòa cung điện đó là một trong những cung điện đậm đặc linh khí nhất Vạn Bảo Thần Sơn, cung điện tiểu thư Hứa Vũ Quân của họ tu luyện không khác mấy với cung điện này.

Mọi chuyện như đảo ngược.

Nghe Long Kinh Thiên nói có thể thì họ thấy tiểu thư Hứa Vũ Quân của họ vẻ mặt thả lỏng.

Sắp xếp xong cung điện cho Long Kinh Thiên tu luyện, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói tới chuyện Cửu Phượng kiếm, hơi khó nói.

- Long, Long Thần, Cửu Phượng kiếm, Cửu Phượng kiếm đó...

Long Kinh Thiên nhìn Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bị Long Kinh Thiên nhìn làm mặt nóng ran.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Hiện tại ta không mang theo Cửu Phượng kiếm bên cạnh, chờ chút nữa ta lấy đến đưa, đưa cho người.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói xong không chờ Long Kinh Thiên nói chuyện thì bay lên, chớp mắt rời đi, giống như là chạy trời chết.

Cửu Phượng kiếm? Đưa cho người?

Hai thị nữ nhìn tiểu thư Hứa Vũ Quân của họ chạy trốn, không kịp phản ứng. Chờ họ thấy tiểu thư Hứa Vũ Quân của họ đi xa thì mới vội vàng đuổi theo.

Trên đường đi, trong đầu họ luôn quanh quẩn câu nói cuối cùng tiểu thư Hứa Vũ Quân của họ nói, họ mới dần hiểu có chuyện gì.

Tiểu thư Hứa Vũ Quân của họ muốn đưa Cửu Phượng kiếm cho Long Thần này, vậy chẳng phải là..?

So tài luyện khí đại tái đã kết thúc, nói vậy là Long Thần được đệ nhất?

Hai cô gái nhìn nhau, cực kỳ giật mình.

Hai người đồng thanh:

- Cô gia?

Bây giờ xem như họ đã hiểu tại sao lúc trước tiểu thư Hứa Vũ Quân kêu họ bái kiến Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn bóng dáng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông trốn đi, hé môi muốn nói gì đó, nhưng đối phương đã đi xa. Long Kinh Thiên lắc đầu cười.

Hứa Vũ Quân này là tiểu thư Vạn Bảo Thần tông, bình thường nhất hô vạn ứng, oai phong một cõi, không ngờ đối với chuyện này thì rụt rè như vậy.

Nhưng Long Kinh Thiên cũng hiểu tâm tình của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, chắc không phải đối phương đau lòng bội kiếm, chỉ bởi vì Cửu Phượng kiếm có ý nghĩa khác biệt. Trong lòng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cảm thấy đưa Cửu Phượng kiếm cho Long Kinh Thiên tương đương với giao nàng cho hắn.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông còn cần thời gian chậm rãi tiếp nhận sự thật này.

Long Kinh Thiên vốn định trở về luyện chế Trấn Thiên tháp thành tiên khí, nhưng bây giờ xem ra phải chờ vài ngày.

Long Kinh Thiên thu lại tầm mắt nhìn hướng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đi xa, xoay người đi vào cung điện Vạn Bảo Thần Sơn. Tòa cung điện này tốt hơn ở Cửu Cung sơn rất nhiều.

Nhưng đối với Long Kinh Thiên thì nó đều giống nhau.

Long Kinh Thiên tiến vào cung điện, tìm một góc điện viện, ở xung quanh bày một ít Trận pháp đơn giản, rồi nuốt vào một viên thượng cổ thần đan, bắt đầu tu luyện. Long Kinh Thiên luyện hóa thần khí tinh thuần từ chiến trường thượng cổ ma thần.

Mặc dù bây giờ Long Kinh Thiên có thể cầu thông thần giới thần khí, nhưng hắn chưa thể liên tục hấp thu thần khí của Thần Giới để tu luyện.

Trong khi Long Kinh Thiên tu luyện, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông tiến vào một không gian bí ẩn. Không gian này nhìn từ xa thì bồng bềnh một loại khí thể giống với hỗn độn khí, loại khí thể này gọi là hỗn khí, một loại linh khí kỳ dị trong thiên địa, phẩm chất cao hơn linh khí thiên địa bình thường.

Nhưng loại hỗn khí này chỉ có một số người thể chất đặc biệt, tu luyện công pháp đặc biệt mới thu nạp, tu luyện được.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đi tới chính giữa không gian, cung kính nói:

- Phụ thân.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông dứt lời, chỉ thấy chính giữa không gian xuất hiện một tế đài, bên trên ngồi xếp bằng một người đàn ông trung niên diện mạo nho nhã.

Người đàn ông trung niên cười nói:

- Quân nhi, người đến rồi.

308. Chương 308: Di Tích Thương Sinh Thần Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 308: Di tích Thương Sinh thần tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Người đàn ông trung niên là Thần Chủ bí ẩn của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Phụ thân, so tài luyện khí đại tái tại Xích Thành tinh vực đã kết thúc.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói đến đây thì vẻ mặt do dự.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai cười nói:

- Ta biết rồi.

Hứa Vũ Quân kinh ngạc.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai cười bảo:

- Ta cũng biết Long Thần đạt được đệ nhất so tài luyện khí đại tái.

- Phụ thân, người, người biết!

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ngây ra, nhìn ánh mắt đầy ẩn ý của Hứa Khai thì mặt đỏ rực. Nếu phụ thân đã biết Long Thần đoạt được đệ nhất so tài luyện khí đại tái lần này thì chắc cũng biết đánh cuộc giữa nàng và Long Thần.

- Long Thần đó không tệ.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai nói:

- Giao người cho hắn thì ta cũng yên tâm.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông xấu hổ phát cáu nói:

- Phụ thân, người, người nói cái gì vậy!

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai cười ha ha:

- Như thế nào? Người không nguyện ý? Nếu không muốn thì phụ thân sẽ nói rõ ngay mặt Long Thần.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông vừa tức vừa sốt ruột, nũng nịu nói:

- Phụ thân, người nói cái gì vậy? Ai, ai nói là nữ nhi không muốn?

Ở trước mặt phụ thân Hứa Khai, Hứa Vũ Quân luôn lạnh lùng kiêu ngạo lộ ra tính cách đáng yêu.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai cười to, vui đùa mấy câu với nữ nhi Hứa Vũ Quân. Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai bỗng thở dài, vẻ mặt u sầu.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thấy vậy thì nghi hoặc hỏi:

- Phụ thân, làm sao vậy?

- Thật ra thì phụ thân không thể bảo vệ người cả đời.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai từ từ nói:

- Một ngày nào đó phụ thân sẽ rời đi. Mặc dù bây giờ thực lực của Long Thần còn thấp, nhưng sau này chắc chắn có thành tựu kinh người. Có hắc bảo vệ người thì phụ thân cũng yên tâm.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nghe vậy biến sắc mặt:

- Phụ thân định rời đi sao?

- Con bé ngốc, phụ thân đạt tới cảnh giới thiên thần nhiều năm, không có khả năng luôn ở tại Xích Thành tinh vực.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai nói:

- Hơn nữa ta có dự cảm e rằng trong hai năm này ta sẽ phi thăng Thần Giới.

Bình thường thì cường giả thiên thần không thể ở lại không gian thấp kém như Xích Thành tinh vực, nhưng có một số cường giả thiên thần sử dụng bí pháp ức chế tu vi của mình, để ở lại.

Đương nhiên cách này không phải không có kỳ hạn, thời gian ức chế càng lâu thì sẽ chịu áp lực không gian càng lớn, khi áp lực không gian Xích Thành tinh vực đạt tới đỉnh điểm thì Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai chỉ còn cách rời khỏi Xích Thành tinh vực, phi thăng Thần Giới.

Mặc dù Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông có biết chuyện này, nhưng nghe nói trong hai năm Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai sẽ phi thăng Thần Giới thì lòng buồn bã.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai cười nói:

- Được rồi, Quân nhi, đừng lo chuyện của vi phụ, cũng không phải là sinh ly tử biệt. Bây giờ người đã là đỉnh cổ thần thất trọng, lấy thiên phú của người, lại qua trăm năm chắc sẽ đột phá tới thiên thần, khi đó phụ tử chúng ta gặp mặt tại Thần Giới.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông gật đầu, nỗi lòng u buồn mới nhạt bớt.

- Nhưng Long Thần kia... (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai đổi đề tài nói:

- Vi phụ không nhìn thấu người này.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hơi giật mình nói:

- Phụ thân cũng nhìn không thấu người này?

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai trầm giọng nói:

- Người này sâu không lường được.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông càng giật mình hơn. Sâu không lường được? Phụ thân của nàng chưa từng đánh giá chủ thành phủ Vực Phủ chủ cao như vậy.

Một lát sau, Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai nói tiếp:

- Long Thần muốn Cửu Phượng kiếm của người cũng không đơn giản.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông trợn to mắt hỏi:

- Không đơn giản? Ý của phụ thân là...?

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai gật đầu.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhú mày liễu, lòng mất mát. Nếu đúng như phụ thân nàng nói, vậy Long Thần muốn Cửu Phượng kiếm không phải vì có ý với nàng.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai thấy biểu tình của Hứa Vũ Quân, cười nói:

- Quân nhi, đây cũng chỉ là phụ thân suy đoán, nhưng chắc Long Thần có biết ý nghĩa của Cửu Phượng kiếm. Nếu hần không giải thích thì chứng minh hần không bài xích người.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông gật đầu, nói:

- Biết rồi, phụ thân. Nhưng Cửu Phượng kiếm kia, ta...?

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai nói:

- Nếu hần muốn Cửu Phượng kiếm thì chắc có việc cần dùng, nên ngày mai người hãy đưa Cửu Phượng kiếm cho Long Thần đi. Mặc kệ trong lòng của Long Thần thật sự có ý gì với người, chỉ cần hần nhận Cửu Phượng kiếm, vậy là trong mắt thế lực các phương Xích Thành tinh vực, Long Thần đã chấp nhận người.

- Khi đó Long Thần là nữ tể của Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông ta, đây là chuyện không thể thay đổi.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hơi xấu hổ nói:

- Phụ thân, người...

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai cười nói:

- Được rồi, phụ thân không nói nữa.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai đổi giọng, thanh âm trầm thấp nói:

- Gần đây người phải chú ý Vực Phủ chủ.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hỏi:

- Vực Phủ chủ?

- Lòng ta cứ thấy bất an, lo lắng lão già kia có âm mưu gì.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai trầm giọng nói:

- Hơn nữa ta nhận được tin tức, Địa Ngục Ma tộc sẽ tấn công Xích Thành tinh vực chúng ta.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông kinh ngạc, biến sắc mặt:

- Địa Ngục Ma tộc sẽ tấn công Xích Thành tinh vực chúng ta?

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai gật đầu, nói:

- Lần này ma tộc tấn công sợ là một ngàn bảy trăm vị diện Xích Thành tinh vực, vô số tông môn, gia tộc, vương triều sẽ bị nhấn chìm trong dòng sông lịch sử. Cho nên Quân nhi, người hãy truyền lệnh, bắt đầu từ bây giờ, khiến các trưởng lão, thái thượng trưởng lão Vạn Bảo Thần tông tăng cường phòng ngự, tùy thời mở ra ra tông môn phòng ngự đại trận!

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai biểu tình nghiêm túc nói:

- Vâng thưa phụ thân, ta biết rồi!

- Còn nữa.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai nói:

- Ta điều tra đến di tích của Thương Sinh thần tông thượng cổ thời kỳ.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông giật mình kêu lên:

- Thượng cổ, di tích của Thương Sinh thần tông?

So tài luyện khí đại tái lần này Hoắc Đô sử dụng Đại Đế Thương Sinh Thủ chính là thủ quyết luyện khí Thương Sinh Đại Đế ở thời kỳ thượng cổ, Thương Sinh Đại Đế là tông chủ của Thương Sinh thần tông.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai cười nói:

- Ta phải tọa trấn tông môn nên định để người đi di tích của Thương Sinh thần tông. Tuy nhiên, ta sẽ khiến Hắc Long đi chung với người.

309. Chương 309: Trấn Thiên Tháp Lộ Xác

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 309: Trấn Thiên tháp lộ xác

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai niệm một câu âm cổ bí ẩn hướng hư không. Trong không khí lóe vệt đen, xuất hiện một người đàn ông trung niên áo đen.

Người đàn ông trung niên áo đen khí thế trấn tứ phương, rõ ràng là một cường giả thiên thần.

Người đàn ông trung niên áo đen xuất hiện, cung kính hỏi:

- Thần Chủ, người gọi ta đến không biết có chuyện ?

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thấy người đàn ông trung niên áo đen thì cung kính nói:

- Hắc Long tiền bối!

Người đàn ông trung niên áo đen gật đầu.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai nói chuyện di tích của Thương Sinh thần tông cho người đàn ông trung niên áo đen nghe.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nghe vậy, cung kính nói:

- Xin Thần Chủ yên tâm, ta nhất định sẽ bảo vệ tiểu thư an toàn trở về di tích của Thương Sinh thần tông.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai nói:

- Có người bên cạnh Quân nhi thì ta yên tâm.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai quay đầu lại, nói:

- Quân nhi, hai ngày này người chuẩn bị rồi lên đường đi di tích của Thương Sinh thần tông. Di tích của Thương Sinh thần tông ở Tử Vực, người phải cẩn thận.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai nói xong tay lóe ánh sáng, nâng một thần giáp mỏng như cánh ve.

- Tới lúc đó người hãy mặc Phù Sinh thần giáp.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn thần giáp trước mắt, do dự nói:

- Phụ thân, cái này...

Phù Sinh thần giáp chính là của mẫu thân để lại cho phụ thân nàng, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông biết phụ thân quý Phù Sinh thần giáp như một nửa sinh mệnh.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai lắc đầu, nói:

- Người không cần nhiều lời.

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai khẽ thở dài:

- Mẫu thân của người chắc là không trở về, nhưng ta cứ có cảm giác mẫu thân của người chưa chết.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông trợn to mắt: nguồn

- Mẫu thân chưa chết?

Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai gật đầu, nói:

- Đúng vậy.

Sau đó Thần Chủ của Vạn Bảo Thần tông, Hứa Khai nói cho Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông vài chuyện về di tích của Thương Sinh thần tông, dặn dò người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long một phen. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long rời khỏi không gian hỗn độn.

Một ngày trôi qua, Vạn Bảo Thần Sơn, Long Kinh Thiên đang tu luyện chợt mở mắt ra, thở ra một hơi.

So tài luyện khí đại tái qua đi, Long Kinh Thiên phát hiện tu vi lại tăng tiến một chút.

Từ xa vang tiếng xé gió, Long Kinh Thiên nhìn sang, thấy Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông tới gần.

Long Kinh Thiên đứng dậy, đi ra ngoài đại điện. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đáp xuống, thấy Long Kinh Thiên đứng ngoài đại điện thì giật mình. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, mắt đẹp nhìn chằm chằm vào hắn nhưng không nói câu nào.

Long Kinh Thiên nhìn Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn sờn tóc gáy.

Khi Long Kinh Thiên định mở miệng thì Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bỗng lấy ra một thanh trường kiếm. Trường kiếm toát ra ánh sáng lạnh nhiếp người, trên thân kiếm có chín con phượng, sinh động như thật, hình dạng khác nhau.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông lấy Cửu Phượng kiếm ra, vuốt ve thân kiếm, ánh mắt chăm chú, buồn bã nói:

- Cửu Phượng kiếm này theo ta gần trăm năm.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói tới đây gơ tay đưa Cửu Phượng kiếm đến trước mặt Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên do dự một chút, nhận lấy Cửu Phượng kiếm. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Khi Long Kinh Thiên nhận lấy Cửu Phượng kiếm, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông xoay người định rời đi.

Bỗng nhiên Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông dừng bước, nói:

- Ta có chuyện nhờ người.

- Có chuyện nhờ ta?

Long Kinh Thiên ngẩng ra, nói:

- Nàng nói đi.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hỏi ngược lại:

- Người có từng nghe nói về Thương Sinh thần tông không?

- Thương Sinh thần tông?

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Ta biết chứ, đệ nhất thần tông của Xích Thành tinh vực thời thượng cổ, cũng là đệ nhất tông môn luyện khí, luyện đan thời thượng cổ. Thương Sinh Đại Đế chính là Thần Chủ của Thương Sinh thần tông.

Đệ nhất thần tông của Xích Thành tinh vực.

Nhưng là thời thượng cổ, trải qua năm tháng tẩy rửa, Thương Sinh thần tông đã biến mất trong dòng sông thời gian. Hiện tại Vạn Bảo Thần tông là đệ nhất thần tông ở Xích Thành tinh vực. Nhưng nếu bàn về thể lực năm đó của Thương Sinh thần tông thì mạnh hơn Vạn Bảo Thần tông nhiều.

Nhưng tại sao Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhắc tới Thương Sinh thần tông làm gì?

Thấy Long Kinh Thiên nghi hoặc, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Chúng ta phát hiện di tích của Thương Sinh thần tông.

Long Kinh Thiên kinh ngạc hỏi:

- Phát hiện di tích của Thương Sinh thần tông?

- Nhưng di tích của Thương Sinh thần tông ở Tử Vực.

Nói tới đây Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ngập ngừng một lúc, nói:

- Khi ta đi di tích của Thương Sinh thần tông thì hy vọng người sẽ đi cùng.

Long Kinh Thiên trầm ngâm một chút, gật đầu nói:

- Được.

Đã có được Cửu Phượng kiếm, tất cả tài liệu để luyện chế Trấn Thiên tháp trở thành tiên khí cũng thu gom đủ, dù dao cũng rảnh rồi, cùng Hứa Vũ Quân đi di tích của Thương Sinh thần tông một chuyến vậy.

Nghe Long Kinh Thiên đồng ý, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hiện vẻ vui mừng lên nét mặt.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Khi nào đi Tử Vực?

- Ngày mốt.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Tới lúc đó ta sẽ đến tìm người.

Long Kinh Thiên nói:

- Vậy được rồi.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, hé môi muốn nói cái gì nhưng cuối cùng không lên tiếng. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bay đi. Long Kinh Thiên nhìn theo bóng lưng của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, thật lâu mới thu lại ánh mắt.

Xem tình hình thì dường như Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đoán được Long Kinh Thiên muốn lấy Cửu Phượng kiếm có tác dụng khác, cho nên oán hận?

Một lát sau, Long Kinh Thiên xoay người đi vào cung điện. Tiếp đó Long Kinh Thiên bày cấm chế quanh cung điện, trán lóe ánh sáng, lấy Trấn Thiên tháp ra.

Khi Trấn Thiên tháp xuất hiện thì Long Kinh Thiên đem thái ngân bí tinh, thái mậu tinh thiết, tiên thiên hoàng tinh thiết, triều dương tinh thiết, mấy trăm loại khoáng thạch tinh thiết đều lấy ra hết. Những tài liệu bình bình trên không trung, toát ra các loại ánh sáng.

Long Kinh Thiên cũng lấy ra Cửu Phượng kiếm, nhìn nó một lúc rồi vung lên. Cửu Phượng kiếm và mấy trăm tài liệu bình bình giữa không trung.

Long Kinh Thiên ngẫm nghĩ, lấy ra Tà Thần đỉnh.

Vốn Long Kinh Thiên nghĩ không dùng Tà Thần đỉnh cũng được, nhưng ngày mốt cùng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đi di tích của Thương Sinh thần tông ở Tử Vực, vậy là hẳn phải luyện Trấn Thiên tháp thành tiên khí trước ngày mai.

Sử dụng Tà Thần đỉnh thì luyện chế nhanh hơn nhiều.

310. Chương 310: Thăng Chức Tiên Khí

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 310: Thăng chức tiên khí

Long Kinh Thiên lấy ra Tà Thần đỉnh, hai tay vung, chỉ thấy mấy trăm loại tinh thiết như thái ngân bí tinh, thái mậu tinh thiết, tiên thiên hoàng tinh thiết, triều dương tinh thiết, bao gồm Cửu Phượng kiếm đều bay lên, rơi vào trong Tà Thần đỉnh.

Hai tay Long Kinh Thiên hút hư không, trong không khí xung quanh xuất hiện từng đoàn lửa xám bạo loạn. Từng đoàn lửa xám này không phải thiên địa chi hỏa, cũng không phải thần hỏa ngưng tụ thần khí của Thần Giới mà là hỗn loạn ngược hỏa.

Hỗn loạn ngược hỏa cũng là một loại lửa có phẩm chất rất cao trong thiên địa, mặc dù không thể sánh bằng thiên hỏa của Tiên Giới nhưng luyện chế Trấn Thiên tháp thành tiên khí là quá đủ.

Từng đoàn hỗn loạn ngược hỏa đốt cháy như con hỏa xà quay quanh Tà Thần đỉnh. Bên trong Tà Thần đỉnh, mấy trăm loại tinh thiết thái ngân bí tinh, thái mậu tinh thiết, tiên thiên hoàng tinh thiết, triều dương tinh thiết có hỗn loạn ngược hỏa nung khô, chậm rãi hòa tan.

Tử nguyệt tinh thạch bên trong Cửu Phượng kiếm bị tinh luyện ra. Nhưng khi tử nguyệt tinh thạch bên trong Cửu Phượng kiếm bị tinh luyện ra thì lòng Long Kinh Thiên máy động, chỉ vào thần đỉnh, lấy thanh Cửu Phượng kiếm ra.

Long Kinh Thiên lấy Cửu Phượng kiếm ra xong bỏ vào người, tiếp tục khống chế hỗn loạn ngược hỏa luyện hóa những tài liệu.

Từng sương khói mà xám, xanh nhạt, vàng đất, các màu chậm rãi bay ra khỏi Tà Thần đỉnh, đó là tạp chất ẩn chứa trong các tài liệu thái ngân bí tinh, thái mậu tinh thiết, tiên thiên hoàng tinh thiết, triều dương tinh thiết.

Vài canh giờ sau, sương khói ngày càng nhạt, cuối cùng không bay ra nữa.

Lúc này hai tay Long Kinh Thiên vỗ, Tà Thần đỉnh lượn vòng, tỏa sáng rực rỡ, từng đoàn dung dịch tài liệu bay khỏi đỉnh lỗ, hợp thành từng con sông nhỏ bay giữa không trung.

Tiếp theo hai tay Long Kinh Thiên nâng, Trấn Thiên tháp bay lên đáp xuống chính giữa sông nhỏ do dung dịch tài liệu tổ thành.

Khi Trấn Thiên tháp rơi vào chính giữa sông nhỏ do dung dịch tài liệu tổ thành thì những dung dịch quay quanh Trấn Thiên tháp, không ngừng tẩy rửa. Mỗi lần sông nhỏ do dung dịch tài liệu tổ thành tẩy rửa là Trấn Thiên tháp sẽ sáng lên một phần, những dung dịch tài liệu giống như thấm vào mặt đất, không ngừng thẩm thấu vào Trấn Thiên tháp.

Long Kinh Thiên bay lên, tay phải ấn pháp quyết, không ngừng đánh vào Trấn Thiên tháp. Tay trái Long Kinh Thiên vung lên, từng công kích trận, phòng ngự trận, tụ linh trận khắc vào trong Trấn Thiên tháp.

Nếu có người ở đây nhìn tay trái Long Kinh Thiên bấm pháp quyết, tay phải khắc Trận pháp thì chắc sẽ giật mình đến rớt cằm.

Trong quá trình luyện khí nếu có chút sai sót thì sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ, không được phân tâm, nhưng Long Kinh Thiên có thể nhất tâm nhị dụng.

Tùy theo những dung dịch tài liệu không ngừng tẩy rửa, dung nhập vào Trấn Thiên tháp, nửa ngày sau, sông nhỏ tài liệu dung dịch dần thu nhỏ lại, cuối cùng biến mất.

Khi những tài liệu dung dịch hoàn toàn hòa vào Trấn Thiên tháp thì tháp kêu ong một tiếng, ánh sáng chói lòa. Long Kinh Thiên thấy vậy vùng tay lên, Trấn Thiên tháp rơi vào trong Tà Thần đỉnh.

Long Kinh Thiên tiếp tục từ trong hư không hút lấy hỗn loạn ngược hỏa luyện hóa Trấn Thiên tháp.

Những tài liệu dung dịch đã hoàn toàn dung nhập vào Trấn Thiên tháp, giờ chỉ cần khiến những dung dịch hoàn toàn cùng Trấn Thiên tháp hợp thành một thể, để tháp lột xác.

Sắc trời dần tối xuống.

Một ngày trôi qua.

Trấn Thiên Tháp luyện hóa thành tiên khí này không thể so với chín thanh thần kiếm mà Long Kinh Thiên luyện chế ra trong so tài luyện khí đại tái, mọi người thấy chín thanh thần kiếm là thần khí, uy lực vô cùng. Nhưng trong mắt Long Kinh Thiên thì chín thanh thần kiếm rất thô ráp.

Một khi Trấn Thiên Tháp luyện hóa thành tiên khí thì uy lực mạnh hơn chín thanh thần kiếm không biết gấp mấy lần. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tùy theo hỗn loạn ngược hỏa nung khô, ánh sáng trong Tà Thần đỉnh ngày càng chói lòa. Sắc trời dần sáng lên, một đêm qua đi. Khi ánh sáng bên trong Tà Thần đỉnh càng lúc càng chói mắt, rực rỡ thì trong cơ thể Long Kinh Thiên chợt lóe ánh sáng, một con yêu thú đôi mắt xanh biếc, người đầy hao văn màu vàng đất xuất hiện ở giữa không trung.

Đó chẳng phải lúc Long Kinh Thiên ở Vô Nhân tinh cầu đánh chết đám Bách Vân của Vô Chân giáo thì có được Thương Lang thú đó sao?

Hiện tại Long Kinh Thiên muốn khiến khí linh Côn Bằng thần thú của Trấn Thiên tháp nuốt huyết mạch Thương Lang thú, khiến Trấn Thiên Tháp luyện hóa thành tiên khí, khí linh Côn Bằng thần thú cũng thăng cấp.

Đương nhiên da thú Thương Lang thú dung nhập vào Trấn Thiên tháp thì lực phòng ngự của tháp sẽ càng mạnh hơn.

Thương Lang thú xuất hiện ở giữa không trung, thân thể bị Long Kinh Thiên bày cấm chế không thể nhúc nhích, mở to đôi mắt xanh biếc trừng hẳn, toát ra sát ý vô tận.

Long Kinh Thiên không thèm để ý, giơ tay chỉ quăng Thương Lang thú vào trong Tà Thần đỉnh.

Khi Thương Lang thú rơi vào Tà Thần đỉnh thì bên trong truyền ra tiếng thú rống tận trời, ánh sáng chợt lóe, một thần thú có hai cánh bay ra, chính là khí linh Côn Bằng thần thú của Trấn Thiên tháp.

Chỉ thấy khí linh Côn Bằng thần thú bay ra há mồm hút, từng đợt khí thể đỏ có máu vàng đất, xanh nhạt bay ra khỏi Tà Thần đỉnh.

Đó là nguyên khí huyết mạch của Thương Lang thú.

khí linh Côn Bằng thần thú không ngừng xoay quanh, hút vào. Mỗi hút một phần thì bản thể khí linh Côn Bằng thần thú ngưng tụ một phần, cũng rắn chắc hơn. Đặc biệt là hai cánh bắt đầu xảy ra biến đổi, mới đầu nó không quá rõ ràng, nhưng thời gian trôi qua, vài canh giờ sau, trên đôi cánh xuất hiện từng phù văn xanh nhàn nhạt.

Từng đoàn khói xanh như gió lốc ngưng tụ quanh đôi cánh.

Qua sáu canh giờ, khí linh Côn Bằng thần thú rốt cuộc hoàn toàn thu hết nguyên khí huyết mạch của Thương Lan thú. Khí linh Côn Bằng thần thú ngửa đầu hú dài, thanh âm chấn động, may là Long Kinh Thiên bày cấm chế xung quanh rồi, nếu sẽ kinh động người Vạn Bảo Thần tông.

Khí linh Côn Bằng thần thú hoàn toàn hấp thu nguyên khí huyết mạch của Thương Lan thú xong thỏa mãn lóe người, trở vào trong Tà Thần đỉnh, hợp thể cùng Trấn Thiên tháp, bắt đầu luyện hóa nguyên khí huyết mạch của Thương Lan thú.

Hai tay Long Kinh Thiên không ngừng vung, không biết đánh bao nhiêu pháp quyết, khắc bao nhiêu công kích, phòng ngự, tụ linh trận vào Trấn Thiên tháp.

Rốt cuộc Tà Thần đỉnh vang tiếng nổ chấn trời, không gian toàn cung điện bị tạc nổ văng tung tóe, các kiến trúc hóa thành bột phấn.

Một luồng sáng rực rỡ cao vút bay lên, cùng với khí lăng cường đại. Khí lăng cường đại chớp mắt đánh tan cấm chế của Long Kinh Thiên, bay lên chín tầng trời.

Cường đại khí lăng cuốn sạch tứ phương, kinh động các đệ tử, trưởng lão, thái thượng trưởng lão trong Vạn Bảo Thần tông.

Mọi người ngoái đầu, giật mình nhìn khí lăng khủng bố trên chín tầng trời.

- Đó là cái gì? Xảy ra chuyện gì?

- Hình như là truyền tới từ Vạn Bảo Thần Sơn.

- Vạn Bảo Thần Sơn? Không lẽ là...?

Đám Ngô Thừa, Huyền Diệp nhìn nhau, định bấm báo cho Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thì đã thấy nàng bay ra khỏi mật thất, ánh mắt kinh ngạc nhìn khí lăng trên trời.

Ngô Thừa nghi hoặc hỏi:

- Tiểu thư, người xem, có phải là Long Thần không?

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông dọc theo khí lăng nhìn hướng cung điện của Long Kinh Thiên, vẻ mặt suy tư.

311. Chương 311: Hiểu Lắm

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 311: Hiểu lắm

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Các ngươi truyền lệnh đi, không được để người tới gần Vạn Bảo Thần Sơn quấy rầy hấn.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông giật mình qua đi cũng nhìn ra được hiện tượng là do Long Kinh Thiên luyện khí, nên mới ra lệnh mọi người không được quấy rầy hấn.

Ngô Thừa, Huyền Diệp cung kính nói:

- Tuân lệnh, tiểu thư!

Hai người nhanh chóng bay đi.

Những cường giả Vạn Bảo Thần tông bay tới Vạn Bảo Thần tông định nhìn xem tình hình nghe nói Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ra lệnh thì dừng lại, lùi về chỗ của mình.

Khí lăng vẫn đang không ngừng mở rộng, cuối cùng hình thành tiếng gió hú điếc tai.

Khi họ quay về chỗ của mình, nhìn khí lãng, ảo ảnh một tòa bảo tháp xuất hiện trên không trung.

Ảo ảnh tòa bảo tháp ánh sáng rực rỡ không biết cao bao nhiêu trượng, dựng thẳng ở đó, bắn ra ánh sáng cát tường.

Khi ảo ảnh tòa bảo tháp xuất hiện thì bỗng trên chín tầng trời lôi vân cuộn cuộn, không ngừng khuếch tán, bao phủ bốn phía. Sấm sét ầm ầm, uy nhiếp không bố làm các cường giả Vạn Bảo Thần tông chấn kinh.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông trợn to mắt, nàng chưa từng thấy luyện khí cũng có thể tạo thành động tĩnh lớn như vậy. Hơn nữa cửu thiên lôi vân là có ý gì? Luyện khí cũng sẽ dẫn đến lôi kiếp sao?

Coi như là luyện chế thần khí cũng không giáng xuống lôi kiếp đi?

Lôi vân càng lúc càng nhiều, lẫn lộn trên chín tầng trời. Lôi vân đột nhiên gầm lên, tất cả tia chớp biến thành từng con lôi long đáp xuống dưới.

Chính lúc này, một bóng người vọt lên cao, đánh một đấm vào lôi long. Lôi long gầm rống, cuối cùng tán đi.

Người đó chính là Long Kinh Thiên!

Dưới chín tầng trời, thiên lôi không ngừng đánh xuống, Long Kinh Thiên đứng trên trời cao, lắc người, mỗi lần xuất quyền là sẽ đánh tan từng con lôi long.

Các cường giả Vạn Bảo Thần tông nín thở, chấn kinh nhìn Long Kinh Thiên. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, mắt sáng lấp lánh.

Lấy thân thể đối kháng cùng cửu thiên thần lôi, chống lại trời, tình cảnh này khiến người cực kỳ kinh ngạc.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đứng đó không nhúc nhích, mắt không chớp cái nào. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông không biết qua bao nhiêu lâu, cửu thiên thần lôi rốt cuộc ngừng lại, lôi vân chậm rãi tán đi, bóng dáng kia bay xuống mặt đất.

Mọi thứ chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Khí lãng, lôi điện, gió lốc đều biến mất.

Ngô Thừa kêu lên:

- Tiểu thư!

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông giật mình tỉnh lại, nhưng mắt nàng vẫn mờ mịt.

Ngô Thừa cẩn thận hỏi:

- Tiểu thư, người thấy chúng ta có nên đi qua không?

- Đi qua?

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bình tĩnh nổi lòng, lắc đầu, nói:

- Không cần, các người đi về trước đi, có chuyện gì ta sẽ gọi các người.

Hai người Ngô Thừa, Huyền Diệp cung kính nói:

- Tuân lệnh, tiểu thư.

Hai người rời đi.

Đợi Ngô Thừa, Huyền Diệp đi hết thì Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ngẩng đầu nhìn trên bầu trời ban đầu Long Kinh Thiên đối kháng với cửu thiên thần lôi. Bầu trời trống trải. Hồi lâu sau Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông xoay người, trở lại mặt thất.

Lúc này trong trang viên cung điện, Long Kinh Thiên nhìn Trấn Thiên tháp ở giữa không trung, cười toe toét, mừng rỡ không thể kiềm chế. Rốt cuộc thành công Trấn Thiên Tháp luyện hóa thành tiên khí!

Chỉ thấy Trấn Thiên tháp tỏa ánh sáng rực rỡ, chớp lóe, khí linh Côn Bằng thần thú xoay quanh, hơi thở khiến tim người đập nhanh toát ra, quanh bảo tháp có lõi quang nhàn nhạt.

- Tốt, Trấn Thiên tháp rốt cuộc tăng cấp lên tiên khí!

Long Kinh Thiên cười bay lên, tiến vào trong không gian Trấn Thiên tháp. Chỉ thấy không gian bên trong Trấn Thiên tháp tăng cấp lên tiên khí xảy ra biến đổi nghiêng trời lệch đất. Trước kia chỉ là một quảng trường to lớn, giờ thì giống như một tiểu vị diện.

Đúng vậy, chính là tiểu vị diện.

Mặt đất bất ngát, trên bầu trời có từng tòa tiên cung, những tiên cung liên kết cùng một chỗ, hình thành cửu dương quy nguyên đại trận.

Từng đợt linh khí kinh người tràn ngập mỗi góc không gian Trấn Thiên tháp.

Long Kinh Thiên bay lên, đánh một đấm vào bầu trời. Chỉ thấy không gian bầu trời rung lên, toát ra ánh sáng như gợn sóng.

Không gian ổn định như vách thần thiết.

Nếu là không gian Xích Thành tinh vực thì tuyệt đối không chịu nổi một đấm hết sức của Long Kinh Thiên mà không bị gì.

Long Kinh Thiên vung hai tay, không gian toát ra từng đợt ánh sáng kinh người bắn lên cao. Từng đại trận vận chuyển, toàn Trấn Thiên tháp phát ra khí thể như uy như địa ngục.

Cảm nhận được khí thể như uy như địa ngục của Trấn Thiên tháp, Long Kinh Thiên gật đầu. Trấn Thiên tháp thăng lên tiên khí, uy lực mạnh hơn hẳn tưởng tượng.

Bây giờ phẩm cấp của Trấn Thiên tháp đã đạt tới hạ phẩm tiên khí cao giai, chứ không phải hạ phẩm tiên khí sơ giai.

Hơn nữa khí thể của khí linh Côn Bằng thần thú mạnh mẽ không yếu hơn kỳ lân của Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm, thậm chí là mạnh hơn cả kỳ lân.

Đây là vui sướng ngoài ý muốn.

Một lát sau, Long Kinh Thiên bay lên, đi tới mặt đất chính giữa Trấn Thiên tháp, tay lóe tia sáng, lấy ra một viên tiên thiên tức như rồng.

Một viên tiên thiên tức như rồng nặng như ngọn núi, cánh tay Long Kinh Thiên chậm rãi trầm xuống.

Nhìn viên tiên thiên tức như rồng này, Long Kinh Thiên vung tay phải, tiên thiên tức như rồng bay ra, chậm rãi biến lớn. Khi tiên thiên tức như rồng đáp xuống mặt đất thì phủ lên mấy ngàn dặm đại địa.

Khi tiên thiên tức như rồng phủ trùm mặt đất, mấy ngàn dặm bắn lên linh khí kinh người. Loại linh khí này khác với linh khí thiên địa, toát ra ánh sáng vàng nhạt, tiên thiên mấu chốt chỉ khí tràn ngập mấy ngàn dặm không gian.

Long Kinh Thiên thấy vậy vung hai tay, lấy ra linh dược lúc trước thu thập. Những linh dược rơi vào mặt đất được tiên thiên tức như rồng phủ lên, trong ánh mắt chăm chú của Long Kinh Thiên, nhanh chóng biến đổi.

Ví dụ một loại linh dược cửu chi tiên cô, chín lá của cửu chi tiên cô vốn có màu xanh nhạt, nhưng giờ thì màu xanh sâu dần, cuối cùng thành xanh sẫm. Chưa đến một canh giờ, chín lá của cửu chi tiên cô to gấp đôi.

Lá cửu chi tiên cô lúc trước chỉ to cỡ bàn tay, một canh giờ sau to như cây dù nhỏ.

Mấy linh dược khác cũng tương tự.

Long Kinh Thiên nhìn rất nhiều linh dược biến đổi, gật gù, mặt cười rạng rỡ. Vậy là không lâu sau những linh dược này sẽ trưởng thành linh dược vạn năm, có thể làm tiên đan.

Hơn nữa Trấn Thiên tháp tăng lên hạ phẩm tiên khí cao giai, Long Kinh Thiên vận chuyển đại trận thay đổi thời gian trong tháp, phát hiện quả nhiên tốc độ chảy của thời gian nhanh gấp ba lần bên ngoài.

Tức là nói trong tháp một năm bên ngoài mới bốn tháng.

Bốn tháng qua đi là có thể dùng những linh dược này để luyện chế tiên đan.

Bốn tháng!

So với lúc trước Long Kinh Thiên mong muốn nửa năm thì ngắn đi hai tháng.

Hiện tại, thời gian đã qua bốn tháng, sau bốn tháng thì luyện chế tiên đan, cách ma tộc tấn công chỉ có hơn ba tháng.

Long Kinh Thiên lầm bầm:

- Hơn ba tháng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hơn ba tháng, đến lúc tiên đan luyện chế thành công, cho dù Long Kinh Thiên không thể hồi phục tu vi bán tiên trước khi ma tộc, nhưng ít nhất cũng có thể đạt tới đỉnh thừa hậu kỳ, cũng khiến thực lực đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch tăng lên một cảnh giới, khiến thuộc hạ vốn dừng ở đỉnh thánh cấp thất trọng đột phá thần cấp.

Một lát sau, Long Kinh Thiên bay ra khỏi Trấn Thiên tháp. Long Kinh Thiên nhìn Trấn Thiên tháp ở giữa không trung, động tinh thần, Trấn Thiên tháp lập tức thu nhỏ biến thành luồng sáng bay vào trán của Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên ngồi xếp bằng, nuốt một viên thần đan, vận chuyển công pháp hồi phục chân khí tiêu hao.

Một lát sau, Long Kinh Thiên tỉnh lại, phát hiện sắc trời đã tối. Lần này luyện chế Trấn Thiên tháp mất hơn một ngày, theo Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói thì chắc ngày mai sẽ xuất phát đi di tích của Thương Sinh thần tông ở Tử Vực.

Long Kinh Thiên lòng máy động, tay tỏa ánh sáng, một thanh trường kiếm xuất hiện. Thanh trường kiếm này là Cửu Phượng kiếm lúc trước bị Long Kinh Thiên tinh luyện ra từ nguyệt tinh thạch. Bởi vì tinh luyện ra từ nguyệt tinh thạch khiến Cửu Phượng kiếm rất tối tăm, phẩm cấp rất xuống, uy lực yếu hơn trước nhiều.

Hai tay Long Kinh Thiên hút hỗn loạn ngược hỏa trong hư không, vô số tài liệu bay vào Tà Thần đỉnh. Hỗn loạn ngược hỏa bắt đầu nung khô, hỏa tan tài liệu.

Những tài liệu hòa tan, loại trừ tạp chất, Long Kinh Thiên vung tay. Cửu Phượng kiếm bay tới giữa không trung, dung dịch tài liệu hòa tan quần quanh, không ngừng rót vào Cửu Phượng kiếm.

Cửu Phượng kiếm vốn ảm đạm không ánh sáng lại tỏa ra ánh sáng chói lòa, chín con phượng trên thân kiếm bay ra, xoay thanh thân kiếm hót lạnh lốt.

Cửu Phượng kiếm toát ra từng đợt lửa phượng hoàng.

Hai tay Long Kinh Thiên vung, khắc các Trận pháp công kích, phòng ngự vào Cửu Phượng kiếm.

Hồi lâu sau Long Kinh Thiên mới ngừng lại, Cửu Phượng kiếm kêu ong một tiếng, thân kiếm tỏa sáng rực rỡ, kiếm ảnh tầng tầng như gương cánh phượng hoàng.

Chín con phượng biến thành chín luồng sáng bay vào trong Cửu Phượng kiếm, rơi xuống tay Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cầm Cửu Phượng kiếm, hai tay rung lên, từng đợt kiếm khí vạch ra, xuyên thấu vách tường cung điện, đánh tới một ngọn núi nhỏ phía xa. Ngọn núi chớp mắt bị kiếm khí cắt thành vô số đá vụn.

Một lát sau, Long Kinh Thiên cất đi Cửu Phượng kiếm, nhìn ắc trời, màn đêm vẫn còn. Long Kinh Thiên lại ngồi xuống, vận chuyển công pháp.

Chờ Long Kinh Thiên mở mắt ra thì trời đã sáng rõ, ánh nắng từ trên cao rơi xuống, lóng lánh.

Phía xa truyền đến tiếng xé gió, Long Kinh Thiên đứng dậy đi ra ngoài đại điện. Long Kinh Thiên thấy Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bay đến đây, phía sau lưng nàng trừ hai thị nữ ra còn có người đàn ông trung niên áo đen. Long Kinh Thiên nhìn người đàn ông trung niên áo đen, con ngươi co rút.

Thiên thần cường giả!

Khí thế của người đàn ông trung niên áo đen cực mạnh, không kém gì người đàn ông trung niên mặc tình bào Long Kinh Thiên đã gặp tại hội đấu giá Vạn Bảo.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đáp xuống, đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, nhìn chăm chú vào hắn, bất giác nhớ đến ngày hôm qua hắn đứng trên trời đám bay cử thiên thần lôi.

Hai thị nữ thấy tiểu thư Hứa Vũ Quân của mình đến nơi, nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, hình như thần thờ. Hai thị nữ nhìn nhau, bọn họ biết tiểu thư Hứa Vũ Quân của mình thật đã động tình với Long Thần.

Lúc này hai thị nữ đã biết kết quả của so tài luyện khí đại tái.

Long Thần thế nhưng luyện ra chín thanh thần kiếm!

Hiện tại toàn vị diện Vạn Bảo đồn đãi sôi trào.

Nếu không phải Vạn Bảo Thần tông là đệ nhất thần tông, uy hiếp các phương thì sợ là Vạn Bảo Thần tông đã bị đám cường giả các nơi nghe tiếng chạy đến muốn gặp Long Kinh Thiên, san bằng Vạn Bảo Thần tông.

Hai thị nữ kính sợ nhìn Long Kinh Thiên, cung kính hành lễ:

- Kính chào Long Thần trưởng lão!

Lần này họ hành lễ phát ra từ đáy lòng.

Hai thị nữ hành lễ khiến Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông giật mình tỉnh dậy, phát hiện mình thất lễ, có chút xấu hổ, may mắn không ai phát hiện điều này.

Long Kinh Thiên kêu hai cô gái đứng lên:

- Ủm, các người đứng dậy đi.

- Đa tạ Long Thần trưởng lão.

Hai người đứng dậy, cung kính đứng sang lên.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông do dự nhìn Long Kinh Thiên, hỏi:

- Người, không có việc gì đi?

Long Kinh Thiên ngậy ra, sau đó hiểu Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hỏi chuyện hôm qua hắn đánh bay cửu thiên thần lôi.

Long Kinh Thiên nói:

- Ta không sao.

Long Kinh Thiên lấy ra Cửu Phượng kiếm, nói:

- Hôm qua ta đã luyện chế lại Cửu Phượng kiếm.

- Hôm qua luyện chế lại?

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nghe vậy ngậy ra, nhận lấy Cửu Phượng kiếm, lòng vui sướng. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhớ tới ngày hôm qua Long Kinh Thiên luyện khí, cúi thấp đầu.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông lí nhí nói:

- Thật ra, người không cần vì ta, luyện khí như vậy, rất nguy hiểm.

Long Kinh Thiên ngậy ra, sau đó hiểu Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông tưởng lầm ngày hôm qua hắn đánh bay cửu thiên thần lôi là vì luyện chế Cửu Phượng kiếm cho nàng. Long Kinh Thiên thầm cười khổ, không tiện giải thích.

Long Kinh Thiên im lặng khiến Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cho rằng hắn thừa nhận.

Một lát sau, Long Kinh Thiên hỏi:

- Vị này là?

Ánh mắt Long Kinh Thiên liếc người đàn ông trung niên áo đen đứng một bên.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông tỉnh tóa lại, vội nói:

- Long Thần, để ta giới thiệu cho người, vị này là vương trưởng lão hộ pháp Vạn Bảo Thần tông chúng ta, Hắc Long tiền bối, cũng là hảo bằng hữu của phụ thân ta.

Long Kinh Thiên nhìn người đàn ông trung niên áo đen, gật đầu, nói:

- A, vương trưởng lão hộ pháp.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thấy Long Kinh Thiên chỉ gật đầu với mình nhưng không phát lòng, cười nói:

- Long Thần đúng không? Thật là hậu sinh khả úy, hiện tại thanh danh của người so với đám lão già chúng ta còn lớn. Không tệ, không tệ, hèn chi Vũ Quân vừa mất người.

Hậu sinh khả úy? Long Kinh Thiên không biết nói gì.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nghe người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nói câu cuối liên quan đến mình, mặt đỏ ửng.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Hắc Long thúc thúc, người, ai nói là ta, ai nói là ta!

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thấy vậy cười to nói:

- Sao? Còn ngượng ngùng? Gái lớn gả chồng, đây là lẽ thường thiên kinh địa nghĩa, thích một người thì cứ chấp nhận đi, có gì phải xấu hổ?

Mặt Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông càng nóng rần.

Long Kinh Thiên nhú mày nhưng không lên tiếng.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long đổi giọng, nói:

- Vũ Quân, nếu Long Thần đã luyện chế Cửu Phượng kiếm mới cho người thì bây giờ thử uy lực của nó xem.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông liếc Long Kinh Thiên, gật đầu với người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông vận chuyển chân khí rót vào trong Cửu Phượng kiếm. Cửu Phượng kiếm kêu vù vù, từ mũi kiếm bắn ra kiếm khí kinh người, mặt đất phía xa bị kiếm khí cắt thành khe rãnh sâu.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thấy vậy giật nảy mình.

Kiểm khí thật kinh người!

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông xoay tay, nhẹ vung Cửu Phượng kiếm chỉ hướng ngọn núi phía xa. Kiếm khí bắn đi, vô số cỏ cây núi phía trước đứt gãy, ngọn núi kia bị chém bằng, từ giữa sườn núi sụp đổ. Kiếm khí vẫn thẳng tắp bắn đi, lại tước một ngọn núi khác.

Trừ Long Kinh Thiên ra, mấy người khác vẻ mặt chấn kinh.

312. Chương 312: Tiến Vào Tử Vực

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 312: Tiến vào Tử Vực

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Mắt Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông càng sáng long lanh, vẻ mặt vui sướng.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông có biết uy lực trước kia của Cửu Phượng kiếm, giờ qua tay Long Kinh Thiên luyện lại, uy lực mạnh gấp ba lần.

- Kiểm tốt!

Một lát sau, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long tán thán:

- Thanh Kinh Lôi Thiên Hà trận sợ là đã đạt đến phẩm cấp thần khí rồi. Vũ Quân, ngay cả Hắc Long thúc thúc cũng phải hâm mộ người!

Đây là lời nói thật của người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long. Thử nghĩ tại Xích Thành tinh vực ai có được thần khí?

Bây giờ trừ Long Kinh Thiên ra, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông là người thứ hai.

Thần khí! Dù là thiên thần cường giả cũng tha thiết ước mơ.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nghe người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long khen, mắt ảm tình nhìn Long Kinh Thiên.

Hai thị nữ vẻ mặt sùng bái, hâm mộ. Một người đàn ông cam nguyện luyện chế thần khí ỉnh, thử hỏi trong thiên hạ có người phụ nữ nào không hâm mộ.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Đa tạ người.

- Đừng khách sáo.

Long Kinh Thiên nói:

- Chỉ là tiện tay.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nghe vậy buồn bực, luyện chế thần khí mà là tiện tay? Sợ là các cao thủ luyện khí tại Xích Thành tinh vực nghe vậy buồn bực muốn chết.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn Long Kinh Thiên, hỏi:

- Vậy bây giờ chúng ta đi Tử Vực đi?

Long Kinh Thiên gật đầu.

Thế là mấy người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, Long Kinh Thiên bay lên, rời khỏi Vạn Bảo Thần Sơn, rất nhanh đi ra tổng bộ Vạn Bảo Thần tông. Tiếp theo phá trời buộc vị diện không gian Vạn Bảo, đi tới tinh vực mệnh mệnh bát ngát.

Lần này chỉ có năm người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, Long Kinh Thiên đi di tích của Thương Sinh thần tông.

Mặc dù không nhiều người nhưng năm người đều là cao thủ. Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thì không cần phải nói, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông là đỉnh cổ thần thất trọng, rất gần với thiên thần, đã một bước vào cảnh giới thiên thần. Thực lực của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông còn mạnh hơn tam quân gia Vực Chủ phủ Trần Lôi Động nhiều.

Hai thị nữ kia một người tên Hứa Na, một người tên Hứa Nhu, đều là đỉnh cổ thần thất trọng. Mặc dù không thể bằng tam quân gia Vực Chủ phủ Trần Lôi Động nhưng hai người hợp sức cũng không kém hơn Trần Lôi Động.

Còn Long Kinh Thiên là có thực lực yếu nhất trong năm người.

Năm người bay nhanh hướng Tử Vực.

Tử Vực ở cực đông Xích Thành tinh vực, cách vị diện Vạn Bảo rất xa. Mặc dù năm người chạy nhanh đi nhưng khi tới Xích Thành tinh vực thì vẫn mất hai mươi ngày.

Mặc dù năm người ít khi nghỉ giữa đường, nhưng Long Kinh Thiên bây giờ dù không ngừng nghỉ thì đan điền mỗi giây mỗi phút có thể tự động vận chuyển, thu nạp linh khí thiên địa để tu luyện.

Hai mươi ngày trôi qua, Long Kinh Thiên cảm giác thực lực của mình tăng lên khá nhiều.

Cứ theo đà này thì trong một tháng Long Kinh Thiên có thể đạt tới đỉnh trung kỳ đại thừa, thậm chí ba tháng sau đột phá đến hậu kỳ địa thừa.

Khi mọi người đi tới Tử Vực, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long chỉ vào phía trước. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long vẻ mặt nghiêm túc nói với bốn người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông:

- Đẳng trước chính là Tử Vực, mọi người phải cẩn thận.

Bốn người Long Kinh Thiên gật đầu.

Trên đường đi, Long Kinh Thiên từ miệng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cũng biết khá khá về Tử Vực.

Tử Vực được gọi là Tử Vực bởi vì mấy chục vạn năm trước không biết tại sao mà tinh vực này xảy ra chút biến dị, không mọc cỏ được, không có chút sự sống, khắp nơi là tử khí. Trong tử khí ẩn chứa loại độc tố ăn mòn, ai vào Tử Vực này nếu không cẩn thận sẽ bị độc tố trong tử khí từ từ xâm nhập cơ thể, cuối cùng toàn thân mục rữa mà chết.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông lấy ra một bình ngọc, nói:

- Long Thần, đây là Khiếp Độc đan.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đưa cho Long Kinh Thiên, nói:

- Nuốt Khiếp Độc đan này vào thì sẽ không sợ độc tố trong tử khí, một viên có thể kéo dài một tháng.

Long Kinh Thiên không sợ độc tố trong tử khí nho nhỏ này, nhưng vẫn nhận lấy bình ngọc của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông. Long Kinh Thiên quét thần thức, thấy trong bình ngọc có mười viên Khiếp Độc đan.

Thế là năm người nuốt xuống Khiếp Độc đan, bay vào trong tầng cương khí Tử Vực, tiến vào Tử Vực.

Phạm vi của Tử Vực rất rộng, không chỉ là một vị diện. Tử Vực ở cực đông Xích Thành tinh vực, từ miệng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, Long Kinh Thiên biết Tử Vực bao gồm sáu vị diện, mười ba tinh cầu cực đông Xích Thành tinh vực.

Nhưng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cho biết vị trí di tích của Thương Sinh thần tông chắc ở một vị diện phía nam Tử Vực.

Năm người tiến vào không gian Tử Vực, bay hướng vị diện phía nam.

Tiến vào không gian Tử Vực rồi, Long Kinh Thiên có cảm giác không gian xung quanh nặng nề, yên tĩnh không tiếng động. Tử khí đậm đặc như từng đoàn mây xanh ngắt bồng bồng trong mỗi góc không gian Tử Vực.

Trong thiên man vị diện thượng cổ ma thần chiến trường, tử khí cũng rất nặng, nhưng so với tử khí tại Tử Vực thì tử khí trong thiên man vị diện thượng cổ ma thần chiến trường đậm đặc gấp mấy lần.

Hơn nữa trong thiên man vị diện thượng cổ ma thần chiến trường còn ẩn chứa Trấn Thiên tháp, nhưng tử khí trong Tử Vực này thì không có thần khí gì, ngay cả linh khí cũng rất ít ỏi.

Long Kinh Thiên vừa bay đi vừa mở ra thần thức.

Năm người thả chậm tốc độ.

Trải qua một tinh cầu, Long Kinh Thiên phát hiện tinh cầu có màu xanh lục, từ xa nhìn lại, bụi trần trên bề mặt tinh cầu như bị tử khí hoàn toàn ăn mòn.

Tinh cầu không có chút sức sống, một mảnh hoang vắng, thật sự là không một ngọn cỏ.

Nhưng Long Kinh Thiên ngẫu nhiên nghe có tiến hú thê lương phát ra từ tinh cầu.

- Đó là tử thú.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông lên tiếng:

- Một loại thú tử vong sinh ra trong Tử Vực, ba nguy hiểm trong Tử Vực có một là độc tố trong tử khí, hai là tử thú này.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Ba nguy hiểm?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long lên tiếng:

- Đúng vậy. Người đừng xem thường độc tố trong tử khí. Mặc dù chúng ta nuốt Khiếp Độc đan nhưng phải cẩn thận, bởi vì độc tố trong tử khí trải quab iển dị nào đó, cực kỳ khủng bố, coi như là Khiếp Độc đan cũng vô dụng. Tử thú càng khủng bố hơn, gặp phải chúng thì tốt nhất là cẩn thận tránh đi.

- Những tử thú nghe mùi máu sẽ chen chúc nhau đến, cách trở ngàn dặm.

Long Kinh Thiên lặp lại:

- Nghe mùi máu sẽ chen chúc nhau đến?

Cái này thì đúng là khủng bố thật.

Đụng phải tử thú, nếu trong chiến đấu để mình bị thương, bay ra mùi máu thì một đám tử thú nhào tới, vô cùng vô tận, xem như là thiên thần cũng sẽ chết.

313. Chương 313: Phệ Cốt Thi Trùng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 313: Phệ cốt thi trùng

Thiên thần có mạnh hơn cũng không hơn tử thú toàn Tử Vực.

- Nguy hiểm thứ ba chính là khe hở không gian.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông lên tiếng:

- Không gian trong Tử Vực không ổn định, tùy thời sẽ xuất hiện khe hở không gian. Khe hở không gian xuất hiện sinh ra lực cản nuốt, trong trăm mét mọi thứ đều bị nuốt hết.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông chột lên tiếng:

- Xin lỗi, ta không nên kêu người đi cùng ta.

Long Kinh Thiên ngạc nhiên, sau đó lắc đầu, nói:

- Không sao.

Thật ra thì dù Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông không mở miệng nhờ, Long Kinh Thiên biết được di tích của Thương Sinh thần tông sẽ tự đi. Thương Sinh thần tông là đệ nhất thần tông tại Xích Thành tinh vực, còn là luyện đan, luyện khí đệ nhất, có thể tưởng tượng bảo tàng trong đó. Mặc dù Long Kinh Thiên có được kho báu Hắc Đế đủ kinh người, nhưng so sánh với kho báu Thương Sinh thần tông thì gặp sự phụ.

Theo Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói, kho báu Thương Sinh thần tông rất có thể là thánh phẩm linh mạch trong truyền thuyết.

Thánh phẩm linh mạch!

Trong hội đấu giá Vạn Bảo, một thiên phẩm lam băng linh mạch đã dẫn đến các phương diện cuồng đấu giá. Nếu như thánh phẩm linh mạch xuất hiện, sợ là cường giả các phương Xích Thành tinh vực, thậm chí là cường giả tinh vực xung quanh sẽ điên cuồng tranh đoạt.

Thánh phẩm linh mạch có thể bồi dưỡng vô số để cấp cường giả, mà thánh phẩm linh mạch thì là thánh cấp!

Thánh cấp, mặc dù đối với mấy thế lực Vạn Bảo Thần tông thì không tính là cái gì, nhưng nếu là mười vạn, vài chục vạn thánh cấp thì sao? Vài chục vạn thánh cấp tổ thành quân đội, đủ phá hủy hết thấy.

Nếu Long Kinh Thiên có được thánh phẩm linh mạch đến lúc luyện chế tiên đan thì sẽ ra phẩm cấp càng cao, càng tốt. Long Kinh Thiên nuốt nó tu luyện, tác dụng thì không cần nói cũng biết.

Hai ngày sau, mọi người đi tới vị diện có di tích của Thương Sinh thần tông.

Vị diện này ở thời thượng cổ từng được gọi là Kim Khê vị diện.

- Đây chính là Kim Khê vị diện.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông lên tiếng:

- Chúng ta đi xuống đi.

Năm người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông phá mở tầng cương khí Kim Khê vị diện, tiến vào trong Kim Khê vị diện. Long Kinh Thiên cảm giác thân thể bỗng trầm xuống, giật nảy mình.

Trọng lực của Kim Khê vị diện hơn bên ngoài gấp hai lần.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cũng giật mình kêu lên:

- Có chuyện gì? Trọng lực của Kim Khê vị diện hơn bên ngoài gấp hai lần?

Hiển nhiên người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long không biết Kim Khê vị diện thay đổi trọng lực.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhíu mày liễu. Tại sao trọng lực của Kim Khê vị diện hơn bên ngoài gấp hai lần? Theo Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông được biết thì không có chuyện này.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông trầm ngâm nói:

- Sự việc hơi lạ, chúng ta phải cẩn thận.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói xong tay lóe ánh sáng, cầm Cửu Phượng kiếm.

Hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu cũng lấy bội kiếm ra.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long vận chuyển chân khí, toàn thân chớp lóe ánh sáng.

Bởi vì trọng lực Kim Khê vị diện biến dị nên năm người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bay càng thêm cẩn thận. Mọi người càng bay tới trước thì càng thấy Kim Khê vị diện toát ra không khí quái dị.

Bởi vì trên đường họ đi mọi thứ quá tĩnh lặng, không thấy một con tử thú nào, giống như là tử thú trong Kim Khê vị diện đều biến mất hết.

Long Kinh Thiên nhướng mày.

Con người Long Kinh Thiên co rút, nhìn về phía trước. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long ở bên cạnh mở miệng nói:

- Mọi người cẩn thận!

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nói xong phát ra chân khí mạnh mẽ.

Tiếp theo vang tiếng răng rắc, thanh âm khiến người rùng mình truyền đến từ đằng trước. Cùng với thanh âm rùng rợn, khí lưu không gian trước mặt xuất hiện dao động lạ lùng.

Khi thanh âm càng lúc càng gần, truyền vào tai mọi người tựa như sóng thần.

Khí lưu không gian càng táo bạo hơn, dường như có vô số thứ khủng bố thành quần kết đội đi hướng bên này.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông biến sắc mặt, hình như nghĩ đến cái gì, buột miệng nói:

- Thú triều!?

Thú triều!

Thú triều tử thú!

Mọi người dựng phải loại khủng bố này.

Dường như khẳng định lời Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói, chỉ thấy phía trước xuất hiện từng con sâu to lớn. Những con sâu đầu có hai xúc giác như lưỡi hái, lưng sắc sỡ đủ màu, có hơn hai thước, có con hơn mười thước. Mỗi con bẻ ngoài xấu xí, rất ghê tởm.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long biến sắc mặt, giật mình kêu lên:

- Đây là phệ cốt thi trùng!

Phệ cốt thi trùng!

Hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu đứng sau lưng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông biến sắc mặt.

Phệ cốt thi trùng là một loại tử thú trong Tử Vực, hơn nữa cực kỳ khủng bố. Nếu bị phệ cốt thi trùng bám vào người thì sẽ sinh ra vô số cái vòi khủng bố đâm vào cơ thể người, chuyên ăn xương cốt của người.

Một người bị nuốt xương cốt, không có xương thì sẽ như thế nào?

Người bị phệ cốt thi trùng nuốt xương trước khi chết cực kỳ thống khổ, hơn nữa sau khi chết cũng rất thảm.

Long Kinh Thiên nhìn đám phệ cốt thi trùng, con người co rút.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nuốt nói:

- Vũ Quân, người mang Long Thần đi trước, ta sẽ đoạn hậu!

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nghe vậy bật thốt:

- Không được!

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cắn môi mềm, nói với Long Kinh Thiên:

- Long Thần, là ta đã liên lụy người. Người đi trước đi!

Long Kinh Thiên nghe vậy thì lắc đầu, cười khỏ, ai cũng kêu hấn đi trước, ngược lại hấn thành đối phương ‘đặc biệt’ bảo vệ?

- Đi? Hiện tại đi cũng không kịp.

Long Kinh Thiên nhìn sóng triều phệ cốt thi trùng, nói:

- Nhưng chắc phệ cốt thi trùng bị người khống chế, nếu chúng ta tìm ra kẻ khống chế thì những con phệ cốt thi trùng sẽ tự động bị phá.

Đám phệ cốt thi trùng hành động hơi cứng ngắc, mắt ngơ ngác vô thần. Lấy ánh mắt của linh khí nhìn ra được sóng triều phệ cốt thi trùng là vì có người khống chế chúng nó công kích bọn họ.

Long Kinh Thiên có thể vào Trấn Thiên tháp trốn, nhưng hiện nay hấn chưa muốn lấy ra Trấn Thiên tháp. Nếu không đến phút cuối thì Long Kinh Thiên sẽ không lộ ra Trấn Thiên tháp.

- Bị người khống chế?

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nghe nói vậy thì nhìn sang, phát hiện hành động của đám phệ cốt thi trùng hơi cứng ngắc. Thấy vậy nhưng trong lòng bốn người không thả lỏng, dù biết nguyên nhân rồi nhưng không tìm thấy người khống chế, bọn họ vẫn sẽ chôn xác trong sóng triều phệ cốt thi trùng.

Lúc này ở giữa không trung chợt lóe ánh sáng, xuất hiện bốn mươi chín bóng dáng.

Bốn mươi chín bóng dáng là khôi lỗi thú lúc trước Long Kinh Thiên tại thiên man vị diện thượng cổ ma thần chiến trường dùng xác dị thú vong linh đỉnh hậu kỳ thánh cấp luyện chế ra. Vốn chỉ có hai mươi ba con khôi lỗi thú, nhưng sau này Long Kinh Thiên luyện chế thêm hai mươi sáu con, bởi vì có tổng cộng bốn mươi chín khôi lỗi thú.

314. Chương 314: Bất Hủ Thần Phủ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 314: Bất Hủ Thần Phủ

Bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nghi hoặc nhìn Long Kinh Thiên:

- Đây là?

Long Kinh Thiên đáp:

- Đó là khôi lỗi thú mà ta luyện chế.

Bốn người kinh ngạc bật thốt:

- Khôi lỗi thú?

Bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông không giật mình thực lực của bốn mươi chín khôi lỗi thú, họ giật mình là không nhìn ra chúng nó là khôi lỗi thú.

Tiếp theo ánh mắt mọi người nghi hoặc, khôi lỗi thú chỉ có thực lực đỉnh hậu kỳ thánh cấp, ở trước mặt phệ cốt thi trùng thì có tác dụng gì?

Long Kinh Thiên thấy ánh mắt của bốn người liền biết suy nghĩ trong đầu họ, nhưng không giải thích nhiều. Hai tay Long Kinh Thiên chỉ, bốn mươi chín phù văn bay ra nhập vào trán bốn mươi chín khôi lỗi thú.

Tiếp theo, trên người bốn mươi chín khôi lỗi thú chậm rãi mọc ra từng khối vảy vàng, những cái vảy trải rộng mỗi góc cơ thể. Trong người bốn mươi chín khôi lỗi thú phát ra khí thể khiến tim người đập nhanh.

Long Kinh Thiên chỉ:

- Đi đi!

Bốn mươi chín khôi lỗi thú bay lên, trong ánh mắt giết mình của bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, bay hướng phe cốt thi trùng. Bốn mươi chín khôi lỗi thú tới đằng trước sóng triều phe cốt thi trùng, cùng nhau công kích.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy một kích đánh ra, mấy trăm phe cốt thi trùng bị bốn mươi chín khôi lỗi thú đánh bay lên, nổ tung, máu thịt tứ giã. Tiếp theo là từng hạt châu xanh biếc từ trên cao rơi xuống.

Bốn mươi chín khôi lỗi thú vươn tay đón lấy các hạt châu xanh, ném vào miệng nuốt xuống.

Bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông trợn mắt há hốc mồm nói:

- Nhưng lại.. Nhưng lại nuốt yêu hạch của tử thú?

Tiếp theo càng khiến bọn họ giết mình là vô số xúc giác của phe cốt thi trùng công kích vào người bốn mươi chín khôi lỗi thú lại bị vấy trên người chúng đánh bật trở lại. Bốn mươi chín khôi lỗi thú giống như không bị cái gì.

Bốn mươi chín khôi lỗi thú nuốt xong yêu thú của đám phe cốt thi trùng trước đó, tiếp tục ra tay, lại lần nữa oanh tạc mấy trăm con phe cốt thi trùng, tương tự, nuốt yêu hạch.

Bởi vì có bốn mươi chín khôi lỗi thú công kích nên sóng triều phe cốt thi trùng chậm lại. Tuy nhiên, sóng triều phe cốt thi trùng cuối cùng vẫn nhấn chìm năm người Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn phe cốt thi trùng nhào tới, vẻ mặt bình tĩnh, trước người lóe ánh sáng, lấy ra chín thanh thần kiếm lúc trước luyện chế tại so tài luyện khí đại tái.

Hai tay Long Kinh Thiên chỉ đằng trước, hắc không chế chín thanh thần kiếm bay lên cao. Chín thanh thần kiếm bắn ra ánh sáng, bay vòng, vô số kiếm khí tổ thành màn kiếm to lớn, bảo vệ năm người Long Kinh Thiên trong trăm trượng.

Các phe cốt thi trùng công kích năm người bị màn kiếm chém thành bột phấn.

Những phe cốt thi trùng sóng sau đè lên sóng trước, rất nhanh ở ngoài màn kiếm chồng chất xác phe cốt thi trùng cao như núi.

Vốn bốn người người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông định ra tay, nhưng nhìn tình hình trước mắt thì ngại như phỗng.

Tuy nhiên, dù Long Kinh Thiên bày màn kiếm bảo vệ năm người trong trăm trượng, nhưng đám phe cốt thi trùng thật sự quá nhiều, lại thêm một mình hắc không chế kiếm trận công kích, rất nhanh cảm thấy vất vả.

Coi như là dựng bức tường do thần thiết đúc thành, bị hàng ức phe cốt thi trùng công kích thì cũng sẽ đổ nát.

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Bốn người các người hãy rút chân khí cho ta! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long kịp phản ứng lại.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long trầm ngâm nói:

- Để ta đến trước!

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nói xong lắc người đi tới sau lưng Long Kinh Thiên, một chưởng dán vào lưng hắn, vận chuyển chân khí liên tục rót vào người hắn.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long kêu lên:

- Vũ Quân, các ngươi tìm cơ hội bắt kẻ không chế phệ cốt thi trùng!

Ba người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông gật đầu, nói:

- Đã biết, Hắc Long thúc thúc!

Ba người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thi triển thần thức, vận chuyển chân lực rót vào con mắt. Nhưng bọn họ phát hiện xung quanh trừ phệ cốt thi trùng ra không còn thứ gì khác.

Tùy theo thời gian trôi qua, những phệ cốt thi trùng ngày càng nhiều, dù có người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long rót chân khí cho Long Kinh Thiên nhưng màn kiếm ngày càng mỏng, vận chuyển càng lúc càng chậm chạp.

Cứ tiếp tục như vậy thì không lâu sau màn kiếm sẽ bị công phá triệt để.

Long Kinh Thiên đã triệu hồi bốn mươi chín khôi lõi thú quay quanh màn kiếm, hết sức đánh chết những phệ cốt thi trùng, giảm áp lực nhiều.

Hơn nữa bốn mươi chín khôi lõi thú liên tục giết chết những phệ cốt thi trùng, nuốt yêu hạch, chậm rãi sinh ra biến đổi.

Tuy rằng biến hóa rất chậm nhưng mọi người vẫn nhìn ra được. Chỉ thấy vảy giáp vàng phủ trên người bốn mươi chín khôi lõi thú ngày càng kín, càng dày hơn, dần hình thành kim giáp kín không kẽ hở. Khí thể từ người bốn mươi chín khôi lõi thú càng lúc càng mạnh.

Bỗng nhiên một con khôi lõi thú toát ra ánh sáng rực rỡ, bùng phát khí thể khủng bố, cổ họng rồng sóng âm đánh bay đám phệ cốt thi trùng xung quanh.

Bốn người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông giật mình kêu lên:

- Thế nhưng, thế nhưng tấn chức, lột xác!

Phệ cốt thi trùng vốn ở đỉnh thánh cấp thất trọng, khi nuốt đủ nhiều yêu hạch thì thăng chức lên thần cấp.

Khôi lõi thú mà cũng có thể tăng cấp sao?

Đây là lần đầu tiên bốn người trông thấy khôi lõi thú tăng cấp.

Người bình thường luyện chế khôi lõi thú sẽ dùng bí pháp tăng cao sức công kích, phòng ngự của khôi lõi thú. Nhưng khôi lõi thú là dùng tử thú luyện chế, từ căn bản thì nó đã là vật chết, căn bản không có khả năng tấn chức, lột xác.

Nhưng tiếp theo bốn người giật mình thấy lại có một con khôi lõi thú tăng cấp, lột xác đến thần cấp.

Một con, hai con, ba con, rất nhanh mấy chục con khôi lõi thú tăng lên thần cấp.

Khi ngày càng nhiều khôi lõi thú lên thần cấp thì đại trận công kích bốn mươi chín khôi lõi thú tổ thành càng lúc càng mạnh. Bị đám khôi lõi thú công kích, phệ cốt thi trùng giống như lá rụng bị hất tung.

Cuối cùng, toàn bộ khôi lõi thú tăng lên thành thần cấp.

Dù là người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thiên thần cảnh, trông thấy bốn mươi chín khôi lõi thú ở trước mặt mình toàn bộ lột xác thành thần cấp cũng khó nén nổi lòng rung động.

Bốn mươi chín khôi lõi thú này vốn là vật chết, kim giáp phòng ngự trên người lại mạnh, nuốt vào yêu hạch có thể không ngừng lột xác, tăng cấp, ở trong mắt người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thì đúng là báu vật vô giá.

Còn Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu kia thì càng dừng nói.

Khi toàn bộ khôi lõi thú lột xác, tăng cấp thành thần cấp thì áp lực xung quanh giảm bớt, Long Kinh Thiên phân tâm mở ra thiên nhãn, xuyên thấu qua tầng tầng sóng triều phệ cốt thi trùng nhìn quét bốn phía.

- A?

315. Chương 315: Tiếp Theo Nên Làm Sao?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 315: Tiếp theo nên làm sao?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bỗng nhiên Long Kinh Thiên nhìn chính giữa sóng triều phệ cốt thi trùng, đánh ra một đám:

- Hám Thiên quyền!

Một đám đánh ra, những phệ cốt thi trùng như cát bụi văng ngược, thú triều to lớn bị phá thủng một lỗ hổng to. Tiếp theo, quyền ấn của Long Kinh Thiên đánh vào một phệ cốt thi trùng to lớn ở chính giữa.

Con phệ cốt thi trùng to lớn kia toàn thân tỏa sáng rực rỡ, một bàn tay to vươn ra, va chạm với quyền ấn của Long Kinh Thiên.

Trong ánh mắt chăm chú của bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, một thanh niên mặc hoàng bào không biết dùng chất liệu gì may thành xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Bên trên thanh niên mặc hoàng bào có hai chữ ‘bất hủ’ dễ thấy.

Nhìn phía trên thanh niên mặc hoàng bào có hai chữ ‘bất hủ’, bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông kinh ngạc bật thốt:

- Bất Hủ Thần Phủ!

Bất Hủ Thần Phủ!

Long Kinh Thiên ánh mắt nghi hoặc nhìn bốn người, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông vẻ mặt giật mình. Chắc Bất Hủ Thần Phủ là siêu cấp đại thể lực một phương, còn là ở tinh vực khác.

Thanh niên mặc hoàng bào ánh mắt sáng quắc nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Đúng vậy. Ta là đệ tử trung tâm của Bất Hủ Thần Phủ, Viên Triều. Không ngờ tại Xích Thành tinh vực gặp phải thiên tài tuyệt đỉnh như vậy. Thần cấp tứ trọng, thể nhưng có thể tìm ra chỗ ẩn thân của ta, còn không chế khôi lỗi thú tăng cấp, lột xác được. Chín thanh trường kiếm đó chắc là thần khí?

Thanh niên mặc hoàng bào biểu tình bình tĩnh nhưng lòng dậy sóng.

Thanh niên mặc hoàng bào có đi qua mấy trăm tinh vực, thấy vô số thiên tài, nhưng đây là lần đầu tiên gặp người yêu nghiệt như vậy.

Thanh niên mặc hoàng bào là đỉnh thần cấp thất trọng, đối phương là thần cấp tứ trọng vậy mà bức gã ra được, quyền lực chấn cánh tay gã đến giờ vẫn đang tê dại.

Thanh niên mặc hoàng bào thầm nghĩ.

“Thiên tài như vậy, thiên phú như vậy, sợ là chỉ có đại sư huynh có thể cùng hắn so sánh.”

Quả nhiên là người của Bất Hủ Thần Phủ. đọc truyện mới nhất tại .

Bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long giật mình nhìn nhau.

Viên Triều đã ngăn phệ cốt thi trùng không công kích nữa, tầng tầng bao vây năm người Long Kinh Thiên.

Sau khi phệ cốt thi trùng bao vây năm người Long Kinh Thiên tầng tầng, Viên Triều chậm rãi nói:

- Xem ra các người cũng lại đây tìm kiếm di tích của Thương Sinh thần tông đúng không?

Hai người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn nhau. Bất Hủ Thần Phủ cũng có được tin tức của di tích của Thương Sinh thần tông, còn đến Kim Khê vị diện sớm hơn năm người?

Mắt Long Kinh Thiên chớp lóe.

- Hắc hắc, nói thật cho các người biết đi, lần này Bất Hủ Thần Phủ chúng ta không có có mười vị đệ tử trung tâm đến mà còn hai vị vương trưởng lão. Kho báu Thương Sinh thần tông này là vật của Bất Hủ Thần Phủ chúng ta, các người tốt nhất là ngoan ngoãn chờ tại đây.

Viên Triều lạnh lùng cười:

- Chúng ta có được kho báu rồi đương nhiên sẽ thả các người đi, nếu không thì... Các người nên biết hậu quả!

Hai vị vương trưởng lão! Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nghe vậy thì hoàn toàn thay đổi sắc mặt.

Tức là nói lần này Bất Hủ Thần Phủ không chỉ có mười đệ tử đỉnh hậu kỳ cổ thần thất trọng mà còn có hai cường giả thiên thần.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Sẽ thả chúng ta đi không?

Đến lúc người Bất Hủ Thần Phủ có được kho báu chắc chắn sẽ diệt khẩu, Viên Triều nói thả họ đi chỉ là nói dối.

Năm người Long Kinh Thiên làm sao không biết điều này?

- Tiểu tử, tên của người là gì?

Viên Triều nói với Long Kinh Thiên:

- Chín thanh thần kiếm của người không tệ, hãy đưa chúng nó cho ta. Bốn mươi chín khối lõi thú cũng đưa ra luôn đi, ta sẽ đề cử người đến Bất Hủ Thần Phủ của chúng ta. Lấy tư chất của người, nói không chừng sẽ được một phó phủ chủ nhìn trúng, khi đó chính là một bước lên trời! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh hỏi:

- Đề cử ta đến Bất Hủ Thần Phủ?

- Đúng vậy.

Viên Triều cười nói:

- Đây chính là cơ hội hiếm có. Thiên tài của các siêu cấp thế lực trong rất nhiều tinh vực dù muốn vào Bất Hủ Thần Phủ chúng ta, quý vài năm, vài chục năm cũng không được cơ hội này!

Viên Triều không phải nói xạo, từng có một vị thiếu chủ Vực Phủ chủ tinh vực quý trước Bất Hủ Thần Phủ vài năm mà không có được cơ hội tiến vào.

Long Kinh Thiên nghe vậy lắc đầu cười, cười đến Viên Triều không hiểu ra sao.

Viên Triều nhướng mày.

- Ta cũng muốn đưa chín thanh thần kiếm, bốn mươi chín khối lõi thú cho người.

Long Kinh Thiên ngừng cười, mở miệng nói:

- Tiếc là...

Viên Triều hỏi:

- Tiếc cái gì?

Long Kinh Thiên chậm rãi nói:

- Tiếc rằng ngươi là kẻ sắp chết, dù ta có tặng cho thì ngươi không có mạng để dùng!

Viên Triều nghe vậy thì ngây ra, sau đó tức giận cười to, mắt bắn sát ý.

Viên Triều cười lạnh với Long Kinh Thiên, nói:

- Tiểu tử, ngươi chết chắc rồi, ngươi sẽ chết rất thảm, thật thảm, bao gồm bọn họ!

Viên Triều nói xong ngoái đầu hăm Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long:

- Chờ lát nữa các ngươi muốn trách thì trách tiểu tử này, là hắn không biết điều liên lụy các ngươi!

Viên Triều nói xong lấy ra một ngọc bài, bên trên khắc hai chữ Bất Hủ, có phù văn bí ẩn giao nhau. Viên Triều lấy ra ngọc bài xong rút chân khí vào trong đó, muốn mở ra cấm chế bên trong truyền tin cho người khác.

Rất nhanh, cấm chế trên ngọc bài mở ra, hai chữ Bất Hủ rực rỡ ánh sáng, một ảo ảnh vàng bay ra khỏi ngọc bài.

Viên Triều cười to, biểu tình vạn vẹo chỉ vào Long Kinh Thiên.

Viên Triều nói:

- Tiểu tử, ngươi nói ta là người sắp chết? Chỉ bằng vào ngươi? Ta muốn xem ngươi làm sao giết ta?

Nhưng nụ cười đông cứng trên mặt Viên Triều, vì gã cảm nhận vừa mới mở ra ngọc bài cấm chế nhập vào hư không thì chợt bị cái gì bắn ngược về.

Nụ cười đông cứng, Viên Triều không kịp phản ứng có chuyện gì, không gian trước mặt lóe ánh sáng vàng, có bóng người bay ra một đám đánh hướng gã. Viên Triều biến sắc mặt, vung nắm đấm.

Bùm!

Hai nắm đấm va nhau, cánh tay Viên Triều run lên, đối phương cũng lùi lại.

- Ngươi?

Viên Triều kinh dị nhìn Long Kinh Thiên, gã không nghĩ ra hắn làm sao vượt không gian đi tới trước mặt gã. Cái này chỉ có không gian na di của thiên thần cường giả mới làm được.

Đang khi Viên Triều thắc mắc Long Kinh Thiên làm sao vượt không gian đi tới trước mặt gã thì một lực lượng khủng bố như núi đè ép đè ép sau lưng. Viên Triều không rảnh để ý Long Kinh Thiên, liên tục né tránh nhưng vẫn bị lực lượng kia đập văng ra.

Bùm!

Một tiếng nổ kinh trời, mặt đất nứt vỡ.

Viên Triều hộc máu:

- Phụt.

Lần này ra tay với Viên Triều là người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long. Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long là cường giả thiên thần thật sự, có thể tưởng tượng lực lượng một kích kia. Viên Triều cảm thấy nội tạng như đảo lộn.

Viên Triều vừa kinh vừa giận chỉ vào người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, Long Kinh Thiên, nói:

- Các ngươi thật to gan, dám đánh chết đệ tử trung tâm của Bất Hủ Thần Phủ!

316. Chương 316: Lối Vào Di Tích

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 316: Lối vào di tích

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc trước mọi chỗ dựa của Viên Triều là vì ngọc bài trong tay, truyền tin ra ngoài rồi thì đệ tử trung tâm khác, hai vị vương trưởng lão Bất Hủ Thần Phủ lập tức thu được tin tức, phá không lao tới. Nhưng Viên Triều không ngờ là mình không thể truyền tin ra ngoài.

Long Kinh Thiên bỗng mở miệng nói:

- Người có muốn biết tại sao mình không thể truyền tin ra ngoài sao?

Viên Triều nghe vậy trừng Long Kinh Thiên, tức giận quát:

- Là người!?

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Đúng vậy.

Viên Triều cười to nói:

- Ha ha ha, các người cho rằng các người giết ta là có thể trốn được sao?

Viên Triều nhìn người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, nói:

- Chắc người là người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long của Vạn Bảo Thần tông Xích Thành tinh vực đúng không? Các người giết ta, đến lúc đó toàn bộ người trong Vạn Bảo Thần tông sẽ chôn cùng ta. Nói cho các người, tổ phụ của ta chính là vương trưởng lão Bất Hủ Thần Phủ!

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, còn có ba người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông chạy tới nghe vậy biến sắc mặt.

Không ngờ tổ phụ của Viên Triều chính là vương trưởng lão Bất Hủ Thần Phủ!

Nếu Viên Triều chỉ là thân phận đệ tử trung tâm của Bất Hủ Thần Phủ thì bọn họ giết gã không quá rắc rối, nhưng đối phương có tổ phụ là vương trưởng lão thì chuyện lớn rồi.

- Ta chết, chắc chắn tổ phụ của ta sẽ biết chuyện này!

Viên Triều thấy vẻ mặt của người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, đắc ý cười nhạt.

Viên Triều nói:

- Lần này hai vị vương trưởng lão Bất Hủ Thần Phủ đến trong đó có một người chính là tổ phụ của ta.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nghe vậy càng giật mình hơn.

Nhưng Viên Triều mới nói xong bỗng có bóng người chột lóe, một đám của Long Kinh Thiên ẩn vào ngực gã. Quyền kinh cường đại xuyên ngực nhập vào, bay ra sau lưng.

Viên Triều bay ngược ra, miệng hộc bãi máu.

- Người... Thế nhưng...!

Viên Triều lại rớt xuống đất, không dám tin nhìn Long Kinh Thiên, đối phương còn dám giết gã!

Long Kinh Thiên không thèm nhìn Viên Triều, nói với Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long:

- Không giết hắn thì càng rắc rối.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn nhau, im lặng.

Long Kinh Thiên nói tiếp:

- Ta đã bày cấm chế xung quanh, bên ngoài sẽ không biết động tĩnh bên này.

Sắc mặt của người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thả lỏng nhiều.

Viên Triều nghe lời Long Kinh Thiên nói, bay lên cách xa vài dặm, định bỏ trốn. Nhưng Long Kinh Thiên sớm đoán trước, chớp mắt đã đến trước mặt đối phương, hai tay vung. Chín thanh thần kiếm bắn ra, đâm xuyên người Viên Triều.

Viên Triều cúi đầu nhìn chín lỗ kiếm trước ngực, giọng khàn khàn thều thào:

- Ta, ta không, không muốn chết!

Vốn lấy thực lực của Long Kinh Thiên căn bản không giết chết Viên Triều được, nhưng lúc trước gã bị người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long đánh một kích trọng thương, chỉ phát huy được ba phần thực lực. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Trước khi Viên Triều chết, Long Kinh Thiên tới đỉnh đầu gã, vung tay phải đè đầu gã, thần thức nhập vào óc đối phương.

Một lát sau, Long Kinh Thiên thu lại tay phải, Viên Triều ngã xuống.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long bay tới, nhìn Viên Triều ngã xuống, vẻ mặt ưu sầu. Nhưng mấy người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông biết là giống như Long Kinh Thiên đã nói, không giết người này thì càng rắc rối hơn.

Long Kinh Thiên nói:

hai vị vương trưởng lão Bất Hủ Thần Phủ đến kỳ thực chỉ có một người.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn hướng Long Kinh Thiên, kinh ngạc bật thốt:

- Cái gì? Chỉ có một người!?

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Mới rồi ta sư hòa hấn, lần này có mười đệ tử trung tâm đến, tin này là thật. Nhưng chỉ có một vương trưởng lão, Viên Sơn, cũng chính là tổ phụ của Viên Triều.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long kinh kêu:

- Sư hòa hấn!?

Hai người không ngờ Long Kinh Thiên cũng biết loại bí pháp này, hơn nữa cách hấn sư hòa hấn hình như khác với trong truyền thuyết.

Một lát sau, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông mở miệng hỏi Long Kinh Thiên:

- Vậy tiếp theo chúng ta nên làm sao?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn hai người, nói:

- Nếu đã đến thì đương nhiên chúng ta không thể tay không mà về.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhú mày liễu, nói:

- Nhưng dù Bất Hủ Thần Phủ chỉ có một vị vương trưởng lão đến, đối phương còn có chín đệ tử trung tâm, chúng ta cũng không phải đối thủ. Và Long Thần, chắc người chưa biết sự khủng bố của Bất Hủ Thần Phủ.
- Vũ trụ mênh mông vô biên, tinh vực vô số, trên tinh vực là tinh hệ. Xích Thành tinh vực chỉ là một tinh vực trong Ba Nhĩ tinh hệ. Ba Nhĩ tinh hệ có hơn năm trăm cái tinh vực, tổng thể thực lực của Xích Thành tinh vực ta chỉ xếp ở tám mươi.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long tiếp tục bảo:

- Ba Nhĩ tinh hệ này có thực lực mạnh nhất không phải các đại vực phủ mà là tam đại thần phủ!

Tam đại thần phủ!

Tam đại thần phủ từng sống ở Ba Nhĩ tinh hệ gần trăm vạn năm, đã tồn tại từ thời thượng cổ.

Gần trăm vạn năm, vô số thế lực, gia tộc trong Ba Nhĩ tinh hệ thay đổi, từ mạnh biến yếu, giống như Thương Sinh thần tông cuối cùng biến mất trong dòng sông lịch sử. Nhưng mặc kệ thế lực khác thay đổi thế nào, tam đại thần phủ vẫn luôn cường thịnh, thậm chí theo thời gian trôi qua, càng ngày càng lớn mạnh.

Không ai biết thế lực của tam đại thần phủ mạnh cỡ nào, cổ thần cường giả đến cùng nhiều bao nhiêu, càng không ai biết tam đại thần phủ có mấy cường giả thiên thần.

Ba Nhĩ tinh hệ có hơn năm trăm cái tinh vực, hơn năm trăm Vực Phủ chủ, không có phủ chủ nào không kiêng dè tam đại thần phủ.

Từ trong ký ức của Viên Triều, Long Kinh Thiên biết chút chút về tam đại thần phủ.

Nhưng Viên Triều là đệ tử trung tâm của Bất Hủ Thần Phủ vẫn không biết trong đó rốt cuộc có mấy cường giả cổ thần, cũng không biết có bao nhiêu cường giả thiên thần.

Bất Hủ Thần Phủ!

Bất Diệt Thần Phủ!

Vĩnh Hằng Thần Phủ!

Đây là tam đại thần phủ của Ba Nhĩ tinh hệ.

Nhưng biết đến tam đại thần phủ càng làm Long Kinh Thiên thêm sốt ruột hồi phục thực lực, xây dựng thế lực của mình. Hiện tại thuộc hạ của Long Kinh Thiên có sáu vị cổ thần Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, sáu mươi tám thần cấp cường giả, cộng thêm bốn mươi chín khôi lỗi thú mới tăng lên thần cấp. Chút thực lực này đừng nói là tam đại thần phủ, dù ở trước mặt Vạn Bảo Thần tông cũng kém xa.

Thực lực! Thế lực!

Thực lực, thế lực hiện tại của Long Kinh Thiên vẫn còn kém xa.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông mở miệng nói:

- Vậy bây giờ chúng ta đi di tích của Thương Sinh thần tông chứ?

Long Kinh Thiên gật đầu.

Kho báu Thương Sinh thần tông, thánh phẩm linh mạch, chỉ cần có được nó là luyện chế tiên đan phẩm chất sẽ cao lên, thực lực của Long Kinh Thiên càng nhanh hồi phục.

317. Chương 317: Thương Sinh Cự Đỉnh

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 317: Thương Sinh cự đỉnh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thấy vậy nghi hoặc hỏi:

- Long Thần, bảo tháp này bay thật sự có thể tránh thoát cường giả thiên thần cảm ứng thần thức?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu cũng nhìn hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên đã khống chế Trấn Thiên tháp bay tới gần vài dặm hai phe Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc kịch chiến. Trái tím bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thít chặt.

Trấn Thiên tháp càng lúc càng tới gần, mặc dù ở trong Trấn Thiên tháp nhưng bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long vẫn cảm giác được phía trước kịch chiến tuôn ra lực lượng khủng bố.

Hiển nhiên đó là do thiên thần cường giả kịch chiến dẫn đến lực lượng dao động.

Nhưng khiến người kinh dị là lực lượng dao động lan tới bảo tháp thì xuyên thấu qua bảo tháp, giống như bảo tháp là trong suốt, căn bản không tồn tại trong không gian này.

Một lát sau, Long Kinh Thiên khống chế bảo tháp đi tới hiện trường kịch chiến. Bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông trông thấy tình cảnh hiện trường.

Ở giữa không trung có hai bóng người đang đánh đấm, thân hình nhanh như tia chớp, mỗi lần va nhau là nổ sấm sét ầm ầm.

Trong đó một người mặc phục sức của Bất Hủ Thần Phủ, chắc là Viên Sơn. Một người khác bao bọc trong khói đen cuộn cuộn, không thấy rõ khuôn mặt, chính là cường giả thiên ma của ma tộc.

Phía xa đứng hai nhóm người, là chín đệ tử trung tâm Bất Hủ Thần Phủ, cùng mười hai vị cường giả ma thần của ma tộc. Hai bên đang nhìn chăm chú tình huống kịch chiến trên trời.

- Chúng ta đi.

Nhìn hai người chiến đấu trên trời, Long Kinh Thiên không dừng lại, khống chế Trấn Thiên tháp xuyên qua hiện trường kịch chiến đi tới sơn mạch có di tích của Thương Sinh thần tông.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông chỉ vào một cửa cốc đằng trước, nói:

- Lối vào di tích của Thương Sinh thần tông chắc là ở hướng đó.

Long Kinh Thiên nhìn theo hướng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông chỉ, thấy phía trước cửa sơn cốc không lớn, trên mặt đất trước cửa cốc lộ ra nhiều tàn viên đoạn bia.

Từng đợt khói năm sắc phát ra từ cửa cốc, có vẻ quái dị.

Long Kinh Thiên khống chế Trấn Thiên tháp đi tới cửa cốc, thi triển thiên nhãn nhưng không thể thấy rõ sâu trong cốc, từng đợt hơi thở khủng bố như có như không truyền ra.

Không thể nghi ngờ, sâu trong cốc ẩn chứa khá nhiều tử thú mạnh mẽ. Thực lực của những tử thú này thấp nhất cỡ cổ thần, mạnh nhất thậm chí đạt tới đỉnh cổ thần thất trọng hậu kỳ.

Cảm ứng hơi thở mấy trăm tử thú trong cốc, Long Kinh Thiên không chút do dự khống chế Trấn Thiên tháp bay vào trong cốc.

Nhìn từ ngoài cốc thì sơn cốc không lớn, nhưng tiến vào trong thì thấy nó lớn kinh người.

Thiên man vị diện thượng cổ ma thần chiến trường rất lớn, nhưng Long Kinh Thiên đánh giá sơn cốc này còn lớn hơn thiên man vị diện thượng cổ ma thần chiến trường rất nhiều.

Tiến vào trong sơn cốc, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Tận cùng phái nam sơn cốc chắc sẽ có rừng cổ, chắc di tích của Thương Sinh thần tông ở trong rừng cổ.

Long Kinh Thiên gật đầu. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Long Kinh Thiên không chế Trần Thiên tháp bay hướng tận cùng phái nam sơn cốc sơn cốc. Trong lòng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long không hề bình tĩnh.

Bảo tháp này thật sự bay thoát cảm ứng thần thức của cường giả thiên thần?

Lúc đi ngang qua bên cạnh đám cường giả ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ thì bọn họ không có chút phản ứng.

Thật khiến người kinh sợ, ánh mắt người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn Long Kinh Thiên hơi sợ.

Thử nghĩ xem Long Kinh Thiên không chế bảo tháp lặng lẽ đi tới sau lưng người rồi đột nhiên ra tay công kích thì sẽ là tình hình gì? Coi như là cường giả thiên thần bị bất ngờ cũng sẽ bị thương.

Hơn nữa bây giờ Long Kinh Thiên chỉ là thần cấp tứ trọng, nếu hắn đạt tới cảnh giới cổ thần, phối hợp bảo tháp này công kích thì thật khủng bố.

Đó sẽ là ác mộng của cường giả thiên thần.

Lúc này người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long rốt cuộc hiểu tại sao Long Kinh Thiên dám ở so tài luyện khí đại tái lộ ra chuyện chính mình có thể luyện chế thần khí.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long càng nghĩ càng kinh sợ, cùng lúc đó hơi vui mừng, mừng là Vạn Bảo Thần tông không phải kẻ địch của Long Kinh Thiên.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long đã vậy thì Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu càng không cần nói. Đặc biệt là Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, nàng nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên, mắt chớp lóe tia sáng.

Bỗng nhiên người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long chỉ vào đỉnh một ngọn núi phía trước, vẻ mặt giật mình kêu lên:

- A? Đó là ngân nguyệt huyết hồ!

Chỉ thấy trên đỉnh ngọn núi kia, một con hồ ly to lớn có lớp da lửa đỏ không ngừng hút tinh hoa mặt trăng trên trời.

Con hồ ly có bảy cái đuôi, nó hấp thu tinh hoa mặt trăng, toàn thân bao phủ tầng sáng bạc.

Ngân nguyệt huyết hồ, một loại dị thú rất hiếm thấy, máu của nó là tài liệu thượng hảo để luyện chế đan dược.

Sau đó trên đường đi mấy người Long Kinh Thiên lại trông thấy khá nhiều dị thú, yêu thú hiếm thấy. Nhưng những dị thú, yêu thú này quanh năm sinh tồn trong Tử Vực, trải qua tử khí biến đổi, hơi khác với dị thú, yêu thú bên ngoài.

Bảy ngày sau, mấy người Long Kinh Thiên rốt cuộc tới cổ rừng tận cùng phía nam sơn cốc.

Cổ rừng này cây to chọc trời, đầu là ngân điệp thụ hiếm thấy. Ngân điệp thụ lá cây rậm rạp, màu thủy ngân, mỗi một cây ấy chục trượng, thân cây phải mấy chục người ôm mới hết.

Long Kinh Thiên mở thần thức kéo dài ra ngoài, bao phủ mấy ngàn dặm, nhưng hắn không phát hiện cái gì. Lúc này bốn người người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cũng mở thần thức sâu tâm, không có thu hoạch.

Bỗng nhiên khi thần thức của Long Kinh Thiên thăm dò lòng đất thì phía trước một khu đất có lực lượng phản chấn. Cầm chế? Lòng Long Kinh Thiên máy động.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long hình như cũng phát hiện cái gì, nói:

- Không lẽ di tích của Thương Sinh thần tông này ở dưới lòng đất cổ rừng?

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Rất có thể.

Thế là Long Kinh Thiên dẫn theo mấy người đến khu đất nơi phát ra khổng chế. Long Kinh Thiên khổng chế Trấn Thiên tháp chậm rãi lặn xuống lòng đất.

Không ngừng xâm nhập vào lòng đất, lực lượng cầm chế càng lúc càng mạnh. Hơn nữa Long Kinh Thiên phát hiện đất đai xung quanh ẩn chứa linh khí càng lúc càng nồng. Không chỉ có vậy, màu của đất đai cũng thâm hơn, vốn là màu vàng đất biến sâu thành vàng sẫm.

Trầm xuống vài chục trăm trượng thì áp lực Trấn Thiên tháp chợt buông lỏng, mọi người đi tới một thông đạo không gian.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hơi kinh ngạc nói:

- Đây là không gian thiên thần vị diện.

Thiên thần cường giả vị diện không gian! nguồn

Lúc trước băng hồ Tam Tà phong cũng là cường giả thiên thần, thượng cổ Tam Tà thần để lại vị diện không gian.

318. Chương 318: Tiến Vào Kho Báu Của Thương Sinh Thần Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 318: Tiến vào kho báu của Thương Sinh thần tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đi tới thông đạo này Long Kinh Thiên liền biết, xem ra thượng cổ di tích của Thương Sinh thần tông thật sự tại đây.

Thông đạo không gian rất lớn, rộng đến vài chục dặm. Con người ở trong đó như trong thiên địa, thông đạo dài bao nhiêu, thần thức của Long Kinh Thiên không thể thăm dò hết. Nhưng Long Kinh Thiên quét thần thức, thông đạo không gian này không có cầm chế, cũng không có tử thú, vì vậy hắn khổng chế Trấn Thiên tháp hết sức bay đi.

Một đường bay nhanh, trong thông đạo không gian trừ khí lưu màu xám ra không có gì khác.

Nhưng khiến mọi người giật mình là một canh giờ sau vẫn không thấy tận cùng thông đạo không gian.

Hơn hai canh giờ sau, ngay khi Long Kinh Thiên cũng nghi hoặc thông đạo không gian này có thật là đi thông di tích của Thương Sinh thần tông thì bỗng trước mặt truyền đến thanh âm là lạ.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông lắng nghe, kinh ngạc bật thốt:

- Đây là tiếng sóng biển?

Tiếng sóng biển!

Bên dưới cổ rừng mà lại có biển!

Không lâu sau, đám Long Kinh Thiên rút cuộc nhìn thấy tận cùng thông đạo, khi Trấn Thiên tháp bay ra thì trước mắt ánh sáng rực rỡ, mọi người cảm thấy mắt bị đâm đau nhức.

Đợi khi mọi người mở mắt ra thì đã đi tới quảng trường to lớn, chính giữa quảng trường là một cự đỉnh chống trời. Cự đỉnh cao cỡ trăm trượng, giống như một ngọn núi.

Nhưng cái này chưa khiến người thấy kỳ, bên ngoài quảng trường là biển rộng mênh mang, sóng biển dồn dập, gió biển thổi phất phơ, hiển nhiên không phải ảo cảnh mà là biển thật sự.

Long Kinh Thiên thấy ra xung quanh quảng trường có cấm chế, vì vậy sóng biển không thể nhấn chìm quảng trường.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn chăm chú vào cự đỉnh chống trời trên quảng trường, buột miệng kinh kêu:

- Cái này, hình như là Thương Sinh cự đỉnh!

Thương Sinh cự đỉnh!

Thần đỉnh thượng cổ Thương Sinh thần tông!

Trong xếp hạng đỉnh lô ở Xích Thành tinh vực thì đứng hạng chín.

Thương Sinh cự đỉnh? Lòng Long Kinh Thiên máy động, cùng bốn người người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đi ra khỏi Trấn Thiên tháp, tới phía trước cự đỉnh chống trời. Đứng trước cự đỉnh người ta như đứng dưới chân núi.

Cự đỉnh này chỉ có ba chân, trên chân khắc phù văn bí ẩn, thân đỉnh là từng bức tranh thời thượng cổ. Nhưng bức tranh này có yêu thú, có thượng cổ chiến thần, như đang diễn dịch cái gì.

Chính giữa những bức tranh có hai chữ cổ ‘Thương Sinh’ to lớn.

Nhìn cự đỉnh trước mắt là Thương Sinh cự đỉnh trong truyền thuyết, dù là Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thì mắt đẹp chợt sáng lên.

Thương Sinh cự đỉnh đối với Luyện Khí Sư từ ý nghĩa nào đó là bảo bối quý hơn cả thánh phẩm linh mạch.

Nhưng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn ra trên Thương Sinh cự đỉnh có cấm chế, năm người rất khó lấy đi nó.

- Long Thần, Thương Sinh cự đỉnh là đỉnh lô xếp hạng chín trong Xích Thành tinh vực chúng ta, tốt hơn Viêm không Đỉnh người có được từ so tài luyện khí đại tái gấp vô số lần.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Chúng ta bắt tay nhau phá cấm chế bên trên, cho người đỉnh lô đó, sau này người có Thương Sinh cự đỉnh thì luyện khí, luyện đan càng tốt.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nghe Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói vậy hể môi định nói cái gì, nhưng rồi lắc đầu. Sau này Long Thần bên Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, đưa Thương Sinh cự đỉnh cho ai cũng không sao. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Long Kinh Thiên nghe nói vậy thì lắc đầu, nói:

- Không cần, ta luyện khí, luyện đan không cần thiết dùng đỉnh lô, đưa Thương Sinh cự đỉnh cho ta cũng không có tác dụng gì.

Long Kinh Thiên nói sự thật.

Mặc dù Thương Sinh cự đỉnh ở Xích Thành tinh vực xếp hạng chín bằng đỉnh lô, nhưng lấy thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên thì Thương Sinh cự đỉnh có tác dụng lớn cho hắn luyện khí, luyện đan.

Hiện tại chỉ có đỉnh lô tiên khí phẩm cấp mới có tác dụng với hắn.

Lần đi Tử Vực xong, Long Kinh Thiên định quay về dung hợp Viêm không Đỉnh lấy được ở so tài luyện khí đại tái với Tà Thần Đỉnh, luyện chế thành tiên khí.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông còn muốn khuyên nhủ.

Long Kinh Thiên nói:

- Bây giờ chúng ta trước tiên hãy phá cấm chế bên trên, chuyện Thương Sinh cự đỉnh chờ trở về rồi nói. Người Bất Hủ Thần Phủ, ma tộc tùy thời tiến vào.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nghe Long Kinh Thiên nói thế thì cuối cùng gật đầu.

Năm người bay lên, hợp tác công kích cấm chế trên Thương Sinh cự đỉnh, cố gắng nhanh chóng phá nó đi.

Giống như Long Kinh Thiên đã nói, người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ tùy thời tiến vào.

Rốt cuộc năm người cùng nhau công kích, sau một canh giờ, cấm chế trên Thương Sinh cự đỉnh bị phá giải. Sau khi phá cấm chế trên Thương Sinh cự đỉnh, Long Kinh Thiên vung hai tay đánh ra các pháp quyết hình thành thiên võng to lớn từ trên cao bao phủ, nhập vào trong Thương Sinh cự đỉnh. nguồn

Trong ánh mắt chăm chú của bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, Thương Sinh cự đỉnh liên tục thu nhỏ, cuối cùng hóa thành luồng sáng rơi vào tay của Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đẩy Thương Sinh cự đỉnh đi, nó rơi vào tay Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông liếc Long Kinh Thiên, cuối cùng không cố chấp, bỏ cự đỉnh vào trong người.

Bỗng nhiên Long Kinh Thiên nhướng mày nói:

- A?

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hỏi:

- Long Thần, làm sao vậy?

Long Kinh Thiên nói:

- Người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ đi vào.

Lúc trong thông đạo không gian thì Long Kinh Thiên có để lại cấm chế, chỉ cần người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ tiến vào hẳn liền biết ngay.

Bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long vẽ mặt kinh ngạc.

- Chúng ta đi!

Long Kinh Thiên nói xong bay tới trước, bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long bay theo sau. Người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ tiến vào, vậy thì sẽ tới đây rất nhanh. Bọn họ phải nhân lúc người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ chưa vào cố gắng tìm ra bảo bối trong kho báu của Thương Sinh thần tông.

Rất nhanh, năm người Long Kinh Thiên bay ra khỏi quảng trường to lớn, đằng sau quảng trường là từng ngọn núi to lớn, trên núi có từng tòa cung điện.

Những cung điện kiến trúc cổ kính toát ra năm thán tang thương, chắc là tông môn Thương Sinh thần tông thượng cổ. Khiến Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông kinh ngạc là những cung điện qua mấy chục vạn năm mà không bị hủy hoại.

Long Kinh Thiên quét thần thức, bay lên hướng tới ngọn núi to chính giữa.

Một lát sau, năm người Long Kinh Thiên đáp xuống đỉnh ngọn núi to.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn ngọn núi to đó, ánh mắt nghi hoặc. Bởi vì nàng nhìn ra được, mấy trăm cung điện trên ngọn núi này trống trải, không có thứ gì, kho báu của Thương Sinh thần tông thật sự ở trong ngọn núi sao?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cũng làm vẻ mặt kinh ngạc.

Long Kinh Thiên nhìn ra ánh mắt bóng người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nghi hoặc, bay tới trước một cung điện. Long Kinh Thiên vung hai tay, đánh ra một luồng pháp quyết, khi pháp quyết bay vào trong cung điện thì toàn cung điện phát ra ánh sáng chói lòa, chớp mắt bao phủ toàn ngọn núi.

319. Chương 319: Nhanh Chân Đến Trước

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 319: Nhanh chân đến trước

Đám Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cũng bị bao phủ trong ánh sáng.

Nhưng ánh sáng này không có tính công kích.

Trong khi đám Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long kinh ngạc thì những ánh sáng như thủy triều rút về cung điện kia.

Bỗng nhiên thị nữ Hứa Na kinh ngạc hỏi:

- Đó là?

Hứa Na chỉ vào đỉnh núi phía trước. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn sang, không biết từ khi nào trên đỉnh núi đằng trước xuất hiện một cung điện to lớn. Tòa cung điện hình tam giác, toát ra ánh sáng ám kim nhàn nhạt.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long giật mình kêu lên:

- Đây là...?

kho báu của Thương Sinh thần tông? Trong đầu Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long lóe suy nghĩ này.

- Chắc đây là kho báu của Thương Sinh thần tông.

Long Kinh Thiên nói:

- Bây giờ chúng ta vào đi.

Khi Long Kinh Thiên bay tới trước điện môn tòa cung điện to lớn kia thì mấy người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông mới phản ứng lại. Nhóm Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cũng bay tới trước điện môn tòa cung điện, theo sát Long Kinh Thiên đi vào cung điện to lớn.

Xuất hiện trước mắt mọi người là thông đạo vách đá, họ dọc theo thông đạo vách đá bay tới trước. Không lâu sau, đoàn người nhìn thấy thạch thất thứ nhất bên cạnh thông đạo vách đá, nhưng cửa đóng kín.

Đi tới trước thạch thất, Long Kinh Thiên dừng lại, lùi mấy bước, vận chuyển chân khí ngưng tụ trên hai tay, bỗng ấn vào cửa đá.

Cửa đá bỗng rung lên, mặt đất rung động, khiến mấy người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông giật mình là cửa đá không mở ra.

Long Kinh Thiên hơi ngoài ý muốn, lại lần nữa vận chuyển chân khí, đột nhiên vỗ vào cửa đá. Lần này cửa đá run bần bật, vang tiếng nổ, vô số đá vụn bay đầy.

Khi cửa bị phá, khí linh được kinh người như sóng biển tuôn từ thạch thất hướng mọi người.

Long Kinh Thiên nhìn thì thấy bên trong thạch thất to lớn có mấy trăm học ngọc, phía trên đặt vô số hiếm thấy linh dược, rất nhiều, thể nhưng đều là tài liệu luyện chế tiên đan, hơn nữa tuổi những linh dược này không thấp.

Mấy người Long Kinh Thiên bay vào trong, bỏ các linh dược vào trong không gian giới chỉ. Khi đi ra, lòng Long Kinh Thiên máy động, bỏ hết học ngọc vào trong Trấn Thiên tháp.

Những học ngọc này do hàn tủy ngọc tâm chú tạo, có tác dụng rất lớn cho luyện khí, luyện đan.

Lấy đi hết linh dược, học ngọc, mấy người Long Kinh Thiên ra khỏi thạch thất, bay dọc theo thông đạo vách đá. Những thông đạo vách đá này giống kim mà không phải kim, giống thạch không phải đá. Khi nhóm Long Kinh Thiên bay đi, ngẫu nhiên thấy trên vách đá khắc một ít bức tranh thượng cổ.

Những bức tranh hơi giống với hình trên thân đỉnh Thương Sinh cự đỉnh.

Thông đạo cung điện này càng bay vào sâu thì càng phức tạp, đan chéo nhau giống như mê cung.

Khi đám Long Kinh Thiên bay hướng sâu trong thông đạo cung điện thì không gian bên ngoài chấn động, từng khí thể mạnh mẽ giáng xuống quảng trường ban đầu nhóm Long Kinh Thiên đi qua.

Chính là đám người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ đáp xuống quảng trường, nhìn xung quanh.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ cất tiếng cười to nói:

- Thương Sinh thần tông, đây chính là thượng cổ Thương Sinh thần tông!

Mấy đệ tử trung tâm của Bất Hủ Thần Phủ khác nhìn xung quanh, vẻ mặt vui sướng.

Thương Sinh thần tông chính là đệ nhất thần tông thượng cổ Xích Thành tinh vực, còn là đệ nhất tông môn luyện khí, luyện đan, có thể tưởng tượng bảo tàng trong đó kinh người cỡ nào.

Bỗng nhiên cường giả thiên ma của ma tộc cười khùng khục:

- Hắc hắc!

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ ngừng cười, trừng cường giả thiên ma của ma tộc:

- Nhiếp Nghĩa, Ngươi cười cái gì!?

Nhiếp Vô Tình! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Cường giả thiên ma của ma tộc này chính là người của ma tộc Nhiếp gia.

Nhiếp Vô Tình lạnh lùng cười:

- Cười cái gì? Di tích của Thương Sinh thần tông sớm bị người ta nhanh chân đến trước, buồn cười là ngươi còn vui vẻ đứng đây cười ngu ngơ.

- Cái gì?

Nụ cười đông cứng trên mặt Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ:

- Cái gì? Bị người ta nhanh chân đến trước!?

Nhiếp Vô Tình lạnh lùng nói:

- Đúng vậy.

Nhiếp Vô Tình chỉ vào chính giữa quảng trường to lớn, nói:

- Thượng cổ thần đỉnh của Thương Sinh thần tông, Thương Sinh cự đỉnh nên bày ở chính giữa quảng trường nhưng bây giờ không thấy đâu.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ nghe vậy thì lắc người bay tới chính giữa quảng trường, nhìn chăm chú vào mặt đất, quả nhiên bên trên có ba dấu vết rõ ràng.

Lòng Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ rực cháy lửa giận, mắt toát ra sát ý đậm đặc.

- Chúng ta đi!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình bay lên, dẫn theo đám người ma tộc nhanh chóng lao hướng tận cùng quảng trường.

Một đệ tử trung tâm của Bất Hủ Thần Phủ tiên lên cẩn thận hỏi:

- Vương trưởng lão, bây giờ chúng ta nên làm sao?

- Đợi lát nữa hành sự tùy theo hoàn cảnh, thế nhưng có người dám nhân lúc chúng ta kịch chiến với ma tộc thì tiến vào di tích của Thương Sinh thần tông, đúng là tìm cái chết!

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ ngẩng đầu, sát ý khiếp người:

- Những tên này phải chết!

- Đi!

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ bay lên, dẫn theo đám đệ tử Bất Hủ Thần Phủ bay hướng tận cùng quảng trường.

Không lâu sau họ đã bay đến tận cùng quảng trường.

Nhìn sơn mạch liên miên trập trùng trước mắt, Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ quét thần thức, theo sau lưng đám người ma tộc tới chính giữa sơn mạch. Một lúc sau, đám người đi tới ngọn núi lúc trước nhóm Long Kinh Thiên đã đến.

Đám người đám xuống, Nhiếp Song chỉ vào một cung điện to lớn trên ngọn núi, kêu lên:

- Lão tổ, người nhìn kia!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nhìn hướng điện môn cung điện, con người co rút, lắc người đi tới phía trước điện môn. Tiến vào trong.

Đám Nhiếp Song ma tộc theo sát phía sau cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ và đám đệ tử Bất Hủ Thần Phủ cùng đi tới trước điện môn.

Nhìn đám người ma tộc vội vã đi vào, Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ cười nhạt, không nóng lòng đám đệ tử của Bất Hủ Thần Phủ tiến vào trong.

Thấy ánh mắt nghi hoặc của đám đệ tử của Bất Hủ Thần Phủ, Viên Sơn nói:

- Kho báu của Thương Sinh thần tông này có tầng tầng cấm chế, bọn họ cho rằng đi vào là dễ dàng lấy kho báu sao? Hãy để bọn họ đi vào trước, mở đường thay cho chúng ta.

Một lát sau, Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ thấy cũng đã tới lúc, mang theo đám đệ tử của Bất Hủ Thần Phủ bay vào trong.

Lúc này năm người Long Kinh Thiên bay trong thông đạo vách đá đi tới một gian thạch thất.

Tựa như lúc trước, Long Kinh Thiên vận chuyển chân khí, hai tay ấn vào cửa đá thạch thất, đập vỡ cửa đá, đá vụn bay đầy. Khi cửa đá mở ra, khí đan được cực kỳ đậm đặc tuôn ra từ thạch thất.

Khí đan được cực kỳ đậm này hóa thành chất dịch.

- Đan khí thật kinh người!

320. Chương 320: Lấy Đi Hết

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 320: Lấy đi hết

Bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long giật mình. Đan khí đậm đặc như vậy cần bao nhiêu thần đan mới ngưng tụ thành?

Khi năm người Long Kinh Thiên tiến vào thạch thất thì thấy phía trước có từng tòa đan sơn.

Từng tòa đan sơn đều là thượng cổ thần đan!

Có vài trăm ngọn núi, mỗi ngọn cỡ vài vạn.

Dù Long Kinh Thiên từng có được kho báu Hắc Đế, nhìn thấy nhiều thượng cổ thần đan cũng giật nảy mình. Mặc dù biết Thương Sinh thần tông là đệ nhất thần tông luyện đan, luyện khí thượng cổ, chắc chắn có nhiều thần đan, nhưng thấy nhiều thần đan thế này vẫn làm Long Kinh Thiên khá bất ngờ.

Mấy trăm vạn viên thượng cổ thần đan!

Cái này không phải là mấy trăm vạn viên Cửu Dương đan!

Ba tháng sau, linh dược trong Trấn Thiên tháp trưởng thành linh dược vạn năm, khi đó Long Kinh Thiên có thể luyện chế tiên đan. Nhưng tiên đan có hạn, Long Kinh Thiên chỉ có thể dùng tiên đan bồi dưỡng thuộc hạ từ đỉnh thánh cấp trở lên.

Bây giờ có nhiều thượng cổ thần đan như vậy, Long Kinh Thiên có thể cho các thuộc hạ tôn cấp, đế cấp, thậm chí tông cấp ngày đêm nuốt thượng cổ thần đan để tu luyện.

Mặc dù hiệu quả kém hơn tiên đan nhiều nhưng các thuộc hạ tôn cấp, đế cấp, thậm chí tông cấp tăng thực lực cũng sẽ rất kinh người.

Thế là Long Kinh Thiên không khách sáo, cùng mấy người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ra tay, bỏ từng tòa thượng cổ thần đan vào trong Trấn Thiên tháp.

Đan sơn do thượng cổ thần đan chồng chất thành, mỗi một tòa nặng như ngọn núi, vì vậy đám Long Kinh Thiên không thể một lúc lấy đi hết, lần lượt dời từng đan sơn.

Dù là vậy thì rất nhanh, trong thạch thất đã có một nửa thượng cổ thần đan bị đám Long Kinh Thiên lấy đi.

Trong lúc mấy người Long Kinh Thiên lấy đi một nửa thượng cổ thần đan thì hắc bổng dừng tay lại.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thấy Long Kinh Thiên ngừng lại, hỏi:

- Long Thần, làm sao vậy?

Long Kinh Thiên nói:

- Người ma tộc đã tiến vào cung điện.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nghe nói thế thì giật mình kêu lên:

- Cái gì? Người ma tộc đã tiến vào cung điện? Nhanh như vậy?

Người ma tộc đến nhanh hơn người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long đã tưởng, vốn theo nhận định thì ít nhất phải một canh giờ nữa người ma tộc mới xuất hiện.

- Người Bất Hủ Thần Phủ cũng đi vào, chúng ta phải mau chút.

Long Kinh Thiên nói xong vận chuyển chân khí toàn thân, Trấn Thiên tháp bay ra khỏi trán, bay tới bên trên những thượng cổ thần đan.

Long Kinh Thiên quát:

- Lên cho ta!

Long Kinh Thiên hết sức thúc đẩy đại trận trong Trấn Thiên tháp. Chỉ thấy Trấn Thiên tháp tỏa ánh sáng rực rỡ, chân tháp toát ra từng luồng sáng bao phủ.

Phút chốc hai tòa đan sơn chậm rãi bay lên, bị đại trận Trấn Thiên tháp thu nạp vào trong.

Bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cũng tăng tốc độ thu gom.

Bọn họ lấy được bao nhiêu thượng cổ thần đan thì sẽ gom hết, không thể chừa lại cho người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông biết là không lâu sau ma tộc sẽ tấn công Xích Thành tinh vực, nếu bị người ma tộc có được những thần đan này thì không thể tưởng tượng nổi hậu quả.

Đương nhiên không chỉ có thượng cổ thần đan trong thạch thất này, bảo bối khác trong di tích của Thương Sinh thần tông cũng không thể chừa lại một chút gì.

Năm người Long Kinh Thiên tăng nhanh tốc độ thu gom, rốt cuộc mấy trăm vạn thượng cổ thần đan trong thạch thất bị năm người lấy sạch không còn một viên, thạch thất trống rỗng.

Thu hết thượng cổ thần đan, Long Kinh Thiên nói: (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Được rồi, chúng ta đi tới thạch thất tiếp theo!

Long Kinh Thiên nói xong cùng bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bay ra khỏi thạch thất, tiếp tục dọc theo thông đạo vách đá chạy tới thạch thất tiếp theo.

Thông đạo cung điện có ngàn vạn cái, đan chéo nhau, cấm chế tầng tầng. Nhưng Long Kinh Thiên thi triển thần thức, thiên nhãn, những cấm chế như lồng ảo, năm người xuyên qua.

Một lát sau, năm người đi tới thạch thất thứ ba.

Đang lúc người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long định giờ chuông phá mở thạch thất thứ ba thì Long Kinh Thiên bỗng kêu lên:

- Chờ đã!

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long vốn đã vận chuyển công kích, ngưng tụ hai tay thì ngậy ra ngừng lại.

Trong ánh mắt nghi hoặc của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, Long Kinh Thiên kêu mọi người lui ra. Long Kinh Thiên giờ tay lên, chỉ lực của hắn điểm vào cửa đá, bỗng nhiên cửa tỏa ánh sáng chói lòa. Tiếp theo vô số chuông ẩn, quyền ẩn, kiếm khí, đao khí bắn ra từ cửa đá.

Ầm ầm!

Chỉ thấy những chuông ẩn, quyền ẩn, kiếm khí, đao khí đều đánh vào thông đạo vách đá, toàn thông đạo vách đá ầm ầm sụp đổ.

Đợi mọi thứ bình tĩnh lại, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn thông đạo vách đá, hít ngụm khí lạnh.

Chỉ thấy vách đá không biết dùng thứ gì đúc thành, giống kim không phải kim, giống đá không phải đá hõm vào hơn mười thước. Vách tường nứt ra, từng khối đá rơi đầy đất.

Càng làm vậy người giật mình là trên thông đạo vách đá trải rộng vô số kiếm, đao ngân loang lỗ sâu hoắm.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long đánh giá dù là gã dốc sức đâm vào thông đạo vách đá thì tuyệt đối không thể đánh bức tường vỡ ra, hõm vào trong hơn mười thước.

Nếu một kích kia đánh vào người gã, sợ là thể thiên thần cũng sẽ nổ tung.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nghĩ đến mới này giờ tay định phá cửa đá, đổ mồ hôi lạnh đầm đìa.

Không chỉ là người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, ba người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cũng toát mồ hôi hột.

Nếu không phải Long Kinh Thiên nhìn ra cấm chế trên cửa đá thì hậu quả...

Nhưng cấm chế ẩn nấp ỉn như vậy, ngay cả người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long là cường giả thiên thần cũng không nhìn ra được.

Sau khi phá cấm chế trên cửa đá, Long Kinh Thiên đi tới trước cửa đá, hai đấm đánh ra. Phút chốc cửa đá bị nắm đấm của Long Kinh Thiên đánh mở.

Long Kinh Thiên đánh nổ tung cửa đá, lần này không tuôn ra khí linh được, đan được như hai lần trước. Mọi thứ tĩnh lặng, không chút phản ứng.

Đám người Long Kinh Thiên bay vào trong thạch thất.

- Thái Ất thần thiết!

- Lãnh nhiệt hắc thạch!

- Đó là thái dương vãn tinh!

Sau khi vào thạch thất, bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long giật mình nhìn từng tòa quặng sắt, tinh thạch trước mắt, chúng đều là tài liệu luyện khí hiếm thấy. Những tinh thạch quặng sắt này dù là ở hội đấu giá Vạn Bảo thương hội cũng là thứ cực kỳ bảo bối. Ví dụ như lãnh nhiệt hắc thạch, cỡ một nắm tay từng được Vạn Bảo thương hội đấu giá một trăm vạn Cửu Dương đan!

Hiện tại có tới một đồng!

Sợ là không ít hơn ngàn khối!

Bỗng nhiên Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông chỉ vào phía trước, kinh kêu:

- Đó là thâm hải thận quang thạch!

Thâm hải thận quang thạch!

Một loại kỳ thạch trong biển sâu, vạn năm hiếm thấy, một khối đáng giá hai, ba trăm vạn, còn bảo bối hơn cả lãnh nhiệt hắc thạch, bình thường hiếm thấy, vậy mà bây giờ chất đồng tới mấy trăm hối.

321. Chương 321: Thánh Phẩm Linh Mạch

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 321: Thánh phẩm linh mạch

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhìn các loại bảo bối, hiếm thấy tinh quặng sắt thạch, cho dù là người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cũng vô cùng giật mình.

Long Kinh Thiên liếc mắt nhìn, một khe kêu, hai tay hút một khối đá không hề bắt mắt nằm trong góc vào tay.

- Đây là ngũ thải hỗn độn thạch?

Long Kinh Thiên không dám tin nhìn tảng đá không chút bắt mắt nằm trong tay mình.

Thượng cổ hai tộc yêu, vu đại chiến, đánh thủng khung trời, sau này Nữ Oa vì vá trời đã dùng ngũ thải hỗn độn thạch luyện hóa, sau đó vá trời!

Ngũ thải hỗn độn thạch này chỗ bảo bối cũng gần như tiên thiên tức nhường.

Bất cứ linh dược nào gieo trồng tại tiên thiên tức nhường sẽ nhanh chóng tăng trưởng, tác dụng của ngũ thải hỗn độn thạch là luyện khí. Ngũ thải hỗn độn thạch là tài liệu quan trọng không thể thiếu luyện chế hỗn độn linh bảo.

Hỗn độn linh bảo!

Hỗn độn linh bảo là thứ còn cao hơn tiên khí!

Đương nhiên nếu luyện chế tiên khí bỏ thêm ngũ thải hỗn độn thạch thì sẽ tăng uy lực của tiên khí. Có thể nói dù luyện chế ra tanh tiên khí chỉ đạt đến trung phẩm thì uy lực mạnh hơn cả thượng phẩm tiên khí.

Tại thiên man vị diện, được đến tiên thiên tức nhường đã khiến Long Kinh Thiên mừng như điên, không ngờ bây giờ có được một khối ngũ thải hỗn độn thạch, hẳn rất là cảm thán.

Long Kinh Thiên đè nén nỗi lòng vui sướng, bỏ khối ngũ thải hỗn độn thạch vào trong Trấn Thiên tháp, cùng mấy người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bắt đầu ‘điên cuồng’ vơ vét.

Từng tòa quặng sắt tinh thạch biến mất.

Long Kinh Thiên định khi trở về tìm tài liệu luyện chế lại Tà Thần đỉnh, không Viêm đỉnh, hai đỉnh hợp nhất tăng cấp tiên khí, bây giờ không cần lo về tài liệu nữa.

Thậm chí Long Kinh Thiên muốn luyện chế lại Bích Huyết kiếm, Hỏa Long thương, chín thanh thần kiếm đều có tài liệu.

Trong những tinh thạch quặng sắt này có không ít là tài liệu luyện chế tiên khí.

Nhiều tinh thạch quặng sắt hiếm thấy như vậy tuyệt đối đã đủ.

Nhưng những tinh thạch quặng sắt so với thượng cổ thần đan còn nặng. Ví dụ như thái dương văn tinh, một khối đã nặng ngàn cân. Vì vậy dù đám Long Kinh Thiên hết sức thu gom nhưng tốc độ chậm hơn vơ vét thượng cổ thần đan rất nhiều.

Qua hai mươi phút đám Long Kinh Thiên mới quét sạch tinh thạch quặng sắt trong gian thạch thất.

Thu xong hết tinh thạch quặng sắt, nét mặt mấy người Long Kinh Thiên thả lỏng.

Nhưng sau khi lấy hết tinh thạch quặng sắt trong thạch thất này, Long Kinh Thiên cảm ứng người ma tộc không ngừng tới gần chỗ này, sợ là không đến nửa canh giờ sẽ đến đây.

Vì vậy bọn họ phải nhanh chóng lấy hết bảo bối trong kho báu của Thương Sinh thần tông.

May là cấm chế trong thông đạo vách đá khiến tốc độ của người ma tộc bị cản trở, không thì đã sớm chạy đến đây.

Khi Long Kinh Thiên nói với bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông rằng có lẽ nửa canh giờ sau người ma tộc sẽ đến, bọn họ rất giật mình, trái tim thút chut.

Thế là mấy người Long Kinh Thiên bay ra khỏi thạch thất thứ ba, tiếp tục bay tới trước.

Gian thứ bốn, năm, sáu.

..... (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Từng gian thạch thất, năm người Long Kinh Thiên như hổ vào bầy sói, càn quét hết.

Bảo bối trong mỗi gian thạch thất kho báu của Thương Sinh thần tông đều khiến năm người Long Kinh Thiên giật mình. Trong gian thạch thất thứ bốn là vô số thánh phẩm, tuyệt phẩm vũ khí, áo giáp!

Thánh phẩm vũ khí có vài chục vạn.

Tuyệt phẩm vũ khí có vài chục vạn.

Gian thạch thất thứ năm là vô số vô kỹ, công pháp thư tịch, kỳ thực có không ít là thần cấp vô kỹ, thần cấp công pháp đã thất truyền nhiều vạn năm.

Gian thạch thất thứ sáu là đỉnh lô.

Luyện đan đỉnh lô, những đỉnh lô này đều là thánh phẩm trở lên, có hơn một vạn cái! Trong đó tuyệt phẩm đỉnh lô đã hơn một ngàn cái.

Đây chính là thượng cổ đệ nhất thần tông, Thương Sinh thần tông thu nạp bảo bối.

Không ngừng thâm nhập, không ngừng tiến tới, đám Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long liên tục giật mình.

Trong khi nhóm Long Kinh Thiên tiến lên, thu gom bảo bối trong từng gian thạch thất thì phía sau người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ liên tục tức giận rống.

Khi Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ khó khăn lắm mới phá giải thông đạo cấm chế đi tới những thạch thất, trông thấy toàn bộ trống rỗng thì gã không thể kiềm nén sát ý trong lòng được nữa.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ rống lên:

- Chết, đám người này phải chết! Ta mặc kệ bọn họ là ai, ta nhất định phải giết hết bọn chúng!

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ nhìn từng gian thạch thất trống rỗng, giận dữ gầm rống. Đám người ma tộc Nhiếp Vô Tình cũng sắc mặt vô cùng âm trầm.

Vốn cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình ở quảng trường to lớn thấy người ta lấy đi Thương Sinh cự đỉnh, gã vẫn chưa để mắt kẻ đó, nhưng giờ thì...

Dường như Nhiếp Vô Tình đã đánh giá sai đối phương.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình đứng giữa không trung, nhìn con đường phía trước quanh co khúc khuỷu, lòng tức giận. Nếu không phải trong thông đạo có cấm chế cản trở tốc độ của cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình thì bảo bối trong gian thạch thất kho báu của Thương Sinh thần tông sao có thể bị đối phương cuỗm đi được?

Nhưng cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình thật sự không hiểu, trong thông đạo tràn đầy cấm chế này đối phương làm sao đi tuốt luốt được?

Những cấm chế này giống như do chính đối phương sắp đặt, biết rõ như lòng bàn tay.

Nhiếp Song đi tới sau lưng Nhiếp Vô Tình, cẩn thận hỏi:

- Lão tổ, bây giờ chúng ta nên làm sao?

Mắt cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình lóe tia sáng lạnh, từ từ nói:

- Hiện tại các ngươi hãy nuốt Vong Sinh đan đi.

Đám Nhiếp Song giật mình kêu lên:

- Nuốt Vong Sinh đan?

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình mặt không biểu tình, tay lóe ánh sáng, xuất hiện một viên đan được màu vàng, gã nuốt nó xuống. Phút chốc quanh thân cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình tỏa ánh sáng chói mắt, chân khí bị hao tổn do liên tục phá giải cấm chế lập tức hồi phục.

Đám Nhiếp Song thấy vậy thì cũng lấy ra Vong Sinh đan đã chuẩn bị sẵn trước đó, nuốt xuống.

Vong Sinh đan là một loại đan dược sau khi nuốt thì trong khoảng thời gian ngắn tăng cao thực lực cá nhân. Loại đan dược này rất khó luyện chế, mỗi người chỉ chuẩn bị một viên.

Nhưng Vong Sinh đan chỉ có thể kéo dài một canh giờ, qua thời gian thì người nuốt Vong Sinh đan sẽ bị hao tổn chân khí rất lớn, thậm chí tổn hại kinh mạch, khí hải, về sau mất nửa năm, một năm cũng khó hồi phục lại.

Vốn cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình định tiến vào kho báu, gặp thánh phẩm linh mạch, tranh giành với Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ mới nuốt Vong Sinh đan này. Nhưng hiện tại cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình không thể không nuốt Vong Sinh đan trước tiên.

Nếu bọn họ cứ chậm chân hơn người ta một bước, sợ là bảo bối trong các gian thạch thất phía sau cũng bị đối phương lấy đi. Đến lúc đó đừng nói là gặp thánh phẩm linh mạch, e rằng bọn họ không được cả cọng lông.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nuốt xuống Vong Sinh đan xong bay tới trước, tốc độ tăng lên. Tốc độ của đám Nhiếp Song tăng nhanh gấp đôi.

322. Chương 321: Thánh Phẩm Linh Mạch

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 321: Thánh phẩm linh mạch

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ theo phía sau thấy đám người ma tộc nuốt Vong Sinh đan tăng tốc độ thì cũng lấy ra cường thân phù luôn không sử dụng, mở cấm chế bên trong cường thân phù.

Tốc độ của đám Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ tăng nhiều, theo sát người ma tộc.

Lúc này năm người Long Kinh Thiên đi tới gian thạch thất thứ chín.

Gian thạch thất thứ chín!

Tám gian trước đã bị năm người Long Kinh Thiên quét sạch.

Đi tới đằng trước gian thạch thất thứ chín, Long Kinh Thiên nhìn cửa đá, nhượng mảy. Bắt đầu từ gian thạch thất thứ ba thì cửa thạch thất đều có cấm chế, càng về sau thì cấm chế càng mạnh, cũng phức tạp hơn.

Gian thạch thất thứ chín này phức tạp hơn gian thứ tạp, không chỉ là gấp đôi.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Long Thần, không bằng bây giờ chúng ta đi đi?

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thấy biểu tình của Long Kinh Thiên liền biết cấm chế thạch thất này chắc rất khó giải. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đã cảm ứng được phía sau ma tộc sắp đuổi kịp.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cũng mở miệng nói:

- Đúng vậy. Long Thần, kho báu của Thương Sinh thần tông này chắc chỉ có mười gian thạch thất, chúng ta đã lấy được tám gian, không kém hai gian cuối này.

Long Kinh Thiên lắc đầu.

Mặc dù nói là bọn họ đã thu hết bảo bối tám gian thạch thất trước, nhưng không có thánh phẩm linh mạch. Lần đi này mục đích chủ yếu của Long Kinh Thiên là thánh phẩm linh mạch.

Hơn nữa Long Kinh Thiên có linh cảm trong gian thạch thất thứ chín chắc là linh mạch.

Mặc kệ như thế nào thì Long Kinh Thiên quyết phá cấm chế của thạch thất, lấy đi linh mạch bên trong.

Long Kinh Thiên có Trấn Thiên tháp, nếu người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ đuổi kịp thì cũng không có gì phải lo.

Long Kinh Thiên hết sức thúc đẩy chân khí trong người, hai tay vung lóe ánh sáng mê ly. Sau đó hai tay Long Kinh Thiên bỗng vỗ vào cửa đá, ánh sáng mờ ảo trong hai tay của hắn như sương khói thẩm thấu vào cửa đá. Khi sương khói thẩm thấu vào cửa đá thì trên cửa chớp lóe ánh sáng.

Hiển nhiên cấm chế trên cửa đá đã bị Long Kinh Thiên xúc động, nhưng bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long giật mình trông thấy mặc dù cấm chế trên cửa đá chớp lóe liên tục lại không công kích Long Kinh Thiên.

Cái này là sao?

Càng khiến bốn người giật mình là ánh sáng cấm chế trên cửa đá chậm rãi ảm đạm, cuối cùng tối tăm, biến mất.

Một lát sau, Long Kinh Thiên rút về hai tay, thở hổn hển.

Phá gian thạch thất thứ chín nhìn như đơn giản nhưng càng khó hơn mấy gian thạch thất trước rất nhiều.

Cách phá giải mới rồi là bí pháp của Tiên Giới, gọi là thuật thâm thiên hoán nhật, lấy thực lực hiện tại của linh khí thì triển nó rất khó khăn.

Thấy Long Kinh Thiên biểu tình mệt mỏi, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông tiến lên, vẻ mặt quan tâm hỏi:

- Long Thần, ngươi có sao không?

Long Kinh Thiên lắc đầu ý bảo mình không có việc gì. Long Kinh Thiên quay đầu, hai đấm vung lên, đánh mở cửa đá. Khi cửa đá bị mở thì bên trong từng luồng linh khí kinh người tuôn ra. Khiến mấy người Long Kinh Thiên giật mình là trong linh khí ẩn chứa lực lượng thánh linh.

Giật mình qua đi, năm người Long Kinh Thiên mừng rỡ bay vào.

- Thánh phẩm linh mạch!

Khi năm người Long Kinh Thiên bay vào trong thạch thất, nhìn thấy trong không khí bành bồng từng linh mạch như ngân hà. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông mừng rỡ kêu lên. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Những thánh phẩm linh mạch này mỗi một cái hơn một ngàn dặm.

Chúng nó xoay quanh bên trên thạch thất, toát ra đốm sáng bạc. Những đốm sáng bạc tự tỏa sáng, dường như mỗi một cái đều có sinh mệnh, giống như con người đang phun nuốt thu nạp.

Bên ngoài hư không, từng đợt linh khí thiên địa giáng xuống, không ngừng rót vào trong bản thể linh mạch. Mỗi một thánh phẩm linh mạch toát ra khí thể cực kỳ mạnh mẽ, không yếu hơn cường giả cổ thần đỉnh thất trọng.

Nhưng những thánh phẩm linh mạch bị người lấy cách vô thượng phong ấn, vì vậy không thể rời khỏi thạch thất, nếu không thì cấm chế thạch thất căn bản không thể trói buộc những thánh phẩm linh mạch này.

Có tổng cộng chín thánh phẩm linh mạch.

Chín cái thánh phẩm linh mạch!

Nhìn chín thánh phẩm linh mạch, cường giả thiên thần như người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cũng hít thở dồn dập.

Lúc trước Vạn Bảo thương hội đấu giá một thiên phẩm trung giai lam băng linh mạch, các phương ra giá tranh giành, cuối cùng Long Kinh Thiên lấy một ngàn vạn Cửu Dương đan mua nó.

Mỗi một thánh phẩm linh mạch trị giá gấp hai mươi lần thiên phẩm linh mạch.

Chín thánh phẩm linh mạch trước mắt chỉ riêng giá trị đã phú khả địch quốc.

Nếu như lấy chín 80u đầu giá thì dù là chín thần tông Phần Diệt thần tông, Bắc Thần thần tông tại Xích Thành tinh vực cũng khó mà gom đủ Cửu Dương đan, thượng cổ thần đan đề đấu giá.

Long Kinh Thiên là người đầu tiên kịp hản ứng lại, nói với Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông:

- Bây giờ húng ta hãy lấy chín thánh phẩm linh mạch trước đã.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông gật đầu.

Người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ sắp đuổi kịp, bây giờ năm người hợp tác, phải trước khi người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ tới lấy đi hết chín thánh phẩm linh mạch.

Long Kinh Thiên vận chuyển chân khí, hai tay bỗng hút lấy một thánh phẩm linh mạch giữa không trung. Cùng với Long Kinh Thiên hút, giữa không trung xuất hiện một bàn tay vàng to lớn. Bốn người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cũng ra tay, hút các thánh phẩm linh mạch.

Mỗi một thánh phẩm linh mạch đều nặng như núi lớn, chỉ bằng sức một mình Long Kinh Thiên thì khó thể hút lấy.

Nhưng năm người cùng ra tay thì dễ dàng hơn nhiều.

Năm người cùng nhau hút, một thánh phẩm linh mạch bị phong ấn như ngọn núi bị năm người hợp sức rút lên chậm rãi bay hướng họ.

Khi thánh phẩm linh mạch bay hướng họ, khí lưu không gian chạy loạn, trùng kích toàn thạch thất kêu ù ù.

Trán Long Kinh Thiên lóe tia sáng, Trấn Thiên tháp bay ra. Đại trận trong Trấn Thiên tháp thúc đẩy phát ra lực hút mạnh mẽ.

Một lát sau, một thánh phẩm linh mạch bị hút vào trong Trấn Thiên tháp.

Cái thứ nhất.

Tiếp theo năm người Long Kinh Thiên làm tương tự, hợp sức hút thánh phẩm linh mạch thứ hai. Một lát sau, năm người Long Kinh Thiên cùng nhau chút bảy thánh phẩm linh mạch.

Giữa không trung chỉ còn lại hai thánh phẩm linh mạch.

Lúc này ở thông đạo phía xa bỗng truyền đến ma âm:

- Các ngươi trốn không thoát đâu, biết điều thì hyax giao ra tất cả bảo bối trong kho báu của Thương Sinh thần tông! Nhíp Vô Tình ta còn có thể tha cho các ngươi một con đường sống, nếu không thì các ngươi sẽ sống không bằng chết!

Ma âm ẩn chứa một loại ma lực quanh quẩn thật lâu trong thông đạo.

Vốn Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu, ba người định hợp túc với Long Kinh Thiên hút thánh phẩm linh mạch thứ ba, nghe ma âm nói vậy thì dừng tay lại.

Long Kinh Thiên thấy thế rống lên:

- Đó là mê tâm ma âm!

Thanh âm như sấm sét nổ vang, ba người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông giật mình tỉnh lại.

Long Kinh Thiên nói:

- Người ma tộc còn chưa đến, bây giờ chúng ta hợp sức, lấy hai thánh phẩm linh mạch vào tay trước khi họ đến!

323. Chương 322: Vô Tình Ma Linh Thất Thần Thức

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 322: Vô tình ma linh thất thần thức

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tiếp theo năm người lại hết sức ra tay, hút thánh phẩm linh mạch thứ tám.

Nhưng cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình dù chưa đến, gã phát ra mê tâm ma âm đã cách thạch thất không xa.

Khi năm người lần nữa hợp sức hút thánh phẩm linh mạch thứ tám qua thì mê tâm ma âm lại vang lên. Nhưng khi mê tâm ma âm truyền đến thạch thất liền bị Long Kinh Thiên tùy tay bày cấm chế bắn ngược lại.

Rốt cuộc năm người hợp sức hút thánh phẩm linh mạch thứ tám vào trong Trấn Thiên tháp.

Mê tâm ma âm của cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình ngày càng gần, dường như đã gần trong gang tấc, tùy thời đến nơi.

Năm người Long Kinh Thiên bắt tay nhau hút thánh phẩm linh mạch thứ chín. Chính lúc này, lực lượng khổng lồ xuất hiện bên ngoài cửa thạch thất. Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình rốt cuộc chạy tới.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình chạy tới, nhìn thấy năm người Long Kinh Thiên hút thánh phẩm linh mạch thứ chín thì kêu lên:

- Thánh phẩm linh mạch!

Nét mặt cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình hiện vẻ vui sướng.

Thánh phẩm linh mạch thứ chín đã bị năm người Long Kinh Thiên hút chậm rãi bay hướng họ.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình thấy vậy thì gầm lên:

- Các ngươi tìm cái chết!

Sát ý chợt lóe, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình vỗ hai chưởng vào Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, chưởng lăng bài sơn đảo hải.

Chưởng lăng của cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình đánh hướng Long Kinh Thiên. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông. Bỗng nhiên có một bóng người nhoáng lên, che trước mặt hai người.

Một tiếng quát vang lên:

- Hắc Long phá nhật!

Ánh sáng chói mắt chớp lóe, tựa như mặt trời bắn ra ánh sáng rực rỡ. Sau đó mặt trời vỡ ra, một hắc long to lớn vọt ra, va chạm với chưởng lăng của cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình.

Ầm ầm!

Thiên địa vang tiếng nổ điếc tai.

Thạch thất như xảy ra động đất mãnh liệt, lắc lư không ngừng.

Người cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình run lên, lùi ra ngoài thạch thất.

- Hắc Long thần chưởng?

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình giật mình nhìn kẻ cầm một chưởng của gã.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long lạnh lùng nói:

- Đúng vậy. Hắc Long thần chưởng!

Người mới rời tay chính là người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nhướn mày nói:

- Người là người tộc Hắc Long?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long không đáp lời cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình, quay sang nói với Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông: (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Các người lấy thánh phẩm linh mạch, ta sẽ chặn tên ma này!

Thật ra không cần người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhắc nhở, khi gã đỡ chưởng lăng của cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình thì bốn người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông không hề dừng lại, tiếp tục hết sức hút thánh phẩm linh mạch thứ chín.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình thấy vậy mặt cực kỳ âm trầm, mắt đậm đặc sát ý. Mục đích quan trọng nhất cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình tới kho báu của Thương Sinh thần tông này là vì tìm thánh phẩm linh mạch, thánh phẩm linh mạch cực kỳ quan trọng với gã.

- Chết, các người phải chết!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nổi giận chỉ vào người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, nói:

- Đừng tưởng người là tộc nhân Hắc Long thì ta không dám giết người. Hắc Long thần chưởng? Hôm nay ta sẽ khiến người chết dưới vô tình ma linh thất thần thức!

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nghe vậy thì biến sắc mặt:

- Vô tình ma linh thất thần thức?

Vô tình ma linh thất thần thức là bsi học cực cao của vt, đồn rằng thi triển vô tình ma linh thất thần thức thì kinh thiên động địa, quỷ khóc thần sầu, ma chấn tám hướng.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình bay lên, toàn thân tuôn ra khói đen, đôi mắt biến thành xanh đỏ, người như là ma trong vạn ma, vương trong thiên ma, toát ra ma khí kinh người.

- Thức thứ nhất, ma huyền thiên hạ!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình mặt không biểu tình nhìn người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, hai tay vỗ ra. Vạn ma gào thét, ma khí trùng thiên, thiên địa rung động.

- Hắc long vũ nhất vũ càn khôn!

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thấy thế thì biểu tình nghiêm túc, bay lên, bỗng nhiên xoay tròn, múa may. Thiên địa xung quanh theo người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long múa mà như đảo ngược lại.

Ầm ầm!

Lại một tiếng nổ đieếc tai, đòn công kích của hai người lại lần nữa va chạm cùng một chỗ. Mặt đất lắc lư, thạch thất bỗng rung rinh như tùy thời sẽ sụp đổ. Thạch thất trong cung điện này dù cực kỳ cứng rắn, nhưng hai cường giả thiên thần oanh kích khiến nó khó thể chịu đựng.

Nếu là sơn mạch bình thường thì sớm bị một kích của hai người đập vụn.

Bốn người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hút lấy thánh phẩm linh mạch thứ chín bị dư ba đòn công kích của hai người từng kích lão đảo. Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long ra tay ngăn cản cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình, làm bốn người Long Kinh Thiên hút thánh phẩm linh mạch hơi khó khăn, giờ lại bị dư ba đòn đánh của hai người ảnh hưởng, khó càng khó thêm.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình thấy một kích của mình bị người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long ngăn lại thì sắc mặt càng âm trầm, sát ý lấp lóe.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình lạnh lùng nói:

- Thúc thứ hai, vạn ma ra tù!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình vỗ ra một chưởng.

Chưởng lăng dấy lên, không gian xung quanh nổ tung, như lỗ hổng địa ngục bị phá mở, vô số thiên ma chen chúc nhau bay ra hướng tới người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thấy vậy thì chỉ vào chưởng lăng thiên ma:

- Hắc long chỉ nhất chỉ phá vạn vật!

Bóc bóc!

Như có thiên trụ to lớn đánh hướng vô số thiên ma, tiếng ‘bóc’ truyền ra, đập hướng vách đá thạch thất.

Thạch thất bị dư ba của hai người oanh kích lại lắc lư, vách tường xung quanh xuất hiện từng khe nứt. Thậm chí trên vách đá sụp đổ xuống khối kim thạch giống kim mà không phải kim, giống đá lại không phải đá.

Giống như bãi cỏ trong sấm chớp mưa sa, tùy thời sẽ bị cuồng phong cuốn đi.

Lúc này, bốn người Long Kinh Thiên hút thánh phẩm linh mạch thân hình lão đảo. Long Kinh Thiên thấy vậy người lóe ánh sáng, chín thanh thần kiếm bay ra, rơi vào trước mặt người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn chín thanh thần kiếm, hiểu ý của Long Kinh Thiên. Hai tay người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long hút, chín thanh thần kiếm biến thành từng đợt kiếm khí xoay quanh người gã.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình, lạnh lùng nói:

- Phá diệt kiếm điển, vô pháp vô vi, phá diệt nhất kiếm!

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nói xong vùng hai tay, chín thanh thần kiếm như tránh khỏi lao tù thiên địa, hóa thành vô số kiếm hà đột nhiên lao hướng cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình.

Từng đợt kiếm hà cuốn gió lốc, trùng kích không gì cản nổi.

324. Chương 323: Gian Thạch Thất Thứ Mười

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 323: Gian thạch thất thứ mười

Kiểm hà chưa đến, kiếm khí đã cắt ma khí xung quanh cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình biến mất. Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình kinh ngạc, vội vã vỗ ra một chưởng.

- Ma thần cùng tồn tại!

Vô số ma khí cuộn cuộn không ngừng di chuyển, như ma như thần, một lát ma âm rống, một lát thần lăng thiên hạ.

Nhưng dù là vậy thì vô số ma khí vẫn bị vô số kiếm hà cắt vụn. Ma khí mất đi, kiếm hà tiếp tục công kích cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình.

Vốn thực lực của người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long yếu hơn cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình một chút, nhưng cộng thêm chín thanh thần kiếm của Long Kinh Thiên thì khác liền. Uy lực của chín thanh thần kiếm khiến người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long xoay chuyển tình thế.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình kinh sợ liên tục thụt lùi.

Lúc này thánh phẩm linh mạch đã bị bốn người Long Kinh Thiên hút lấy, không ngừng bay hướng họ.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình thấy thể vừa kinh vừa giận, sát ý ngập trời.

- Thần kiếm, thần kiếm, không ngờ các người ở trong kho báu của Thương Sinh thần tông có được chín thanh thần kiếm!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nhìn chăm chăm chín thanh thần kiếm, lạnh lùng nói:

- Là các người buộc ta, nếu đã vậy thì các người chết hết đi!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nói xong người dao động hơi thở bí ẩn.

Sau đó từng luồng khói xanh đen ập đến, như kiếm như đao như búa, hóa thành vô số hình dạng.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long giật mình kêu lên:

- Đây là tịch linh ma khí!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình cười nhạt ác độc nói:

- Đúng vậy. Là tịch linh ma khí, bây giờ các người đi chết đi!

Hai tay cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình vung, tịch linh ma khí ập hướng đám người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, Long Kinh Thiên. Tịch linh ma khí đi qua đâu là mọi thứ bị phá hủy, bị hủy diệt, biến thành địa ngục.

- Long nguyên kiếm cương! xem tại

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long bình tĩnh tinh thần, vung tay, chín thanh thần kiếm liên tục xoay tròn hình thành từng mảnh cương kiếm, trên những kiếm cương liên tục diễn sinh ra tầng tầng long lân.

Khi tịch linh ma khí ập tới va chạm với các cương kiếm thì nó bị cản lại.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình con người co rút, không ngờ người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long có thể chặn lại tịch linh ma khí của gã. Bỗng nhiên trong thạch thất chợt lóe ánh sáng, linh khí dao động. Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy thánh phẩm linh mạch đã bị bốn người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hút tới tay.

Giống như tám gian thạch thất lúc trước cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình trông thấy, gian thạch thất thứ chín này lần nữa trống rỗng.

- Lại không có!

Nhìn thánh phẩm linh mạch cuối cùng bị mấy người Long Kinh Thiên lấy đi, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình ngơ ngác, lòng trống trơn.

Tiếp theo là sát ý điên cuồng như sóng dữ bão tố dâng lên trong lòng gã.

Mắt cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình chớp lóe ánh sáng đỏ nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình lạnh lùng nói:

- Các người hãy giao ra thánh phẩm linh mạch cho ta!

Thanh âm trầm thấp toát ra sát ý kinh người.

Nếu là cường giả cổ thần bình thường, đối diện sát ý của cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình chắc đã sợ đến nhũn chân.

Nhưng Long Kinh Thiên như không thấy sát ý của cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình, vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Giao ra?

- Đúng vậy. Giao ra đây! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình mặt không biểu tình, đôi mắt âm lãnh nói:

- Giao ra thánh phẩm linh mạch, lấy hết thánh phẩm linh mạch ra, ta có thể tha cho các ngươi một con đường sống!

Long Kinh Thiên nghe thế thì bật cười, nói:

- Tha cho chúng ta một con đường sống?

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nghe Long Kinh Thiên cười trào phúng, sắc mặt càng thêm âm trầm, khó coi.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long đã lùi tới bên cạnh Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nhìn người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, không ngờ đối phương có thiên thần cường giả, hơn nữa thực lực không yếu hơn gã bao nhiêu. Đáng giận hơn là đối phương có được chín thanh thần kiếm trong kho báu của Thương Sinh thần tông!

Bây giờ đừng nói là ấy người Long Kinh Thiên một con đường sống, xem như là một mình người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thì cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình cũng không làm gì được.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình chậm rãi nói:

- Tiểu tử, làm chuyện gì cũng phải chừa đường lui. Mấy bảo bối khác cho các ngươi, nhưng đưa thánh phẩm linh mạch đây. Ta chỉ cần thánh phẩm linh mạch, ta cũng có thể không cần chín thanh thần kiếm trong kho báu của Thương Sinh thần tông.

Hình như cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nhận rõ tình thế trước mắt, giọng điệu điệu đi nhiều.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình ngộ nhận chín thanh thần kiếm là mấy người Long Kinh Thiên có được từ kho báu của Thương Sinh thần tông.

Phía xa vang lên tiếng kêu:

- Lão tổ!

Có tiếng xé gió truyền đến, đám cường giả ma tộc Nhiếp Song chạy tới.

Nhìn đám người ma tộc chạy tới, lòng cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình vững bụng hơn.

- Lão tổ, bọn họ...?

Nhiếp Song chạy đến, nghi hoặc nhìn mấy người Long Kinh Thiên, bởi vì hắc biến đổi diện mạo nên gã không nhận ra 'lão bằng hữu'.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nhìn Long Kinh Thiên, lạnh lùng quát:

- Tiểu tử, giao thánh phẩm linh mạch ra cho ta!

Bởi vì đám Nhiếp Song đến nên giọng điệu của cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình cứng rắn hơn.

Bỗng nhiên sau lưng vang tiếng kêu vui mừng:

- Đệ tử trung tâm?

Tiếng xé gió lại lần nữa truyền đến, trước mặt mọi người chột lóe, xuất hiện mười bóng người, là đám Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ chạy đến.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình thấy đám bốn mươi chín khôi lỗi thú chạy tới thì nhướng mày.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình trầm ngâm nói:

- Viên Sơn, mấy bảo bối trước đó đều là bị mấy người kia lấy đi, hiện tại chúng ta tạm thời hợp tặc giết năm người này. Chờ khi có được bảo bối thì chúng ta chia đều, thấy sao?

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ ngậy ra, mắt chớp lóe, đắn đo có nên hợp tác với người ma tộc không.

Không lâu sau, Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ chợt ngẩng đầu, gật đầu, nói:

- Được rồi!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nghe vậy thì nhìn Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, hai người cùng cười.

- Tiểu tử, mới rồi ta có nói giao thánh phẩm linh mạch ra thì ta sẽ tha các ngươi một con đường sống.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình ngừng cười, ngoái đầu nhìn Long Kinh Thiên, lạnh lùng cười:

- Bây giờ có phải là rất hối hận mới rồi không đưa ra thánh phẩm linh mạch? Bây giờ cho dù các ngươi có muốn giao ra cũng muộn rồi!

325. Chương 324: Thần Quả Của Thần Giới

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 324: Thần quả của Thần Giới

Nói tới đây cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt thương hại:

- Có mạng lấy cũng phải có mạng dùng mới được. Toàn bộ các ngươi phải chết tại đây!

- Nói nhiều với chúng làm gì?

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ lạnh lùng cười:

- Bây giờ chúng ta hợp tặc giết tiểu tử này, bốn người khác thì giao cho bọn họ giải quyết!

Nói tới đây Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ ngoái đầu dạn dăm dẽ tử trung tâm của Bất Hủ Thần Phủ:

- Chờ chút nữa các ngươi phải ra tay nhanh.

Các đệ tử trung tâm của Bất Hủ Thần Phủ cùng gật đầu, nói:

- Vâng thưa vương trưởng lão!

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình liếc nhau, cùng bay lên giết hướng người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nhìn người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, dữ tợn cười nói:

- Tiểu tử, ra tay đi, để ta xem lần này ngươi làm sao đỡ được hai người chúng ta công kích!

Những người ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ thì bay lên giết hướng bốn người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông.

Nhưng khi Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình định công kích người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thì gà bống nhiên biến mất trước mặt họ.

Chưởng lĩnh, quyền kinh của Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình đánh vào vách đá, vách toàn thạch thất vỡ vụn, đá bay đầy.

Mấy người ma tộc Nhiếp Song, Bất Hủ Thần Phủ cũng đánh vào chỗ trống, thạch thất lắc lư dữ dội.

Một lát sau, thạch thất bình ổn lại.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình ngơ ngác nhìn chỗ người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long biến mất. Các ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ ngơ ngẩn nhìn chỗ Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông biến mất.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình ánh mắt ngây ngẩn, nói:

- Biến, biến mất?

Không gian na di?

Cho dù là không gian na di cũng không có khả năng không chút dấu hiệu!

Hơn nữa bốn người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông không phải là cường giả thiên thần, họ làm sao thì triển không gian na di?

Đám người nhìn nhau.

- Tìm, tìm cho ta!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình tức giận gầm lên:

- Chắc chắn bọn họ sử dụng ẩn thân phù hoặc là ẩn thân được thủy!

Năm người sống quái dị biến mất trước mắt họ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình sẽ không tin tưởng chuyện như vậy.

Đám người ma tộc kịp phản ứng, cung kính vâng dạ, bắt đầu tìm tòi. Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ cũng ra lệnh cho đám đệ tử của Bất Hủ Thần Phủ đi tìm.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình đứng giữa không trung, mắt ma chớp lóe ánh sáng, liên tục liếc mỗi góc, mỗi tắc không gian trong thạch thất, nhưng vẫn không có gì. đọc truyện mới nhất tại .

Mắt Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ biến thành đỏ rực, như ngọn lửa thiêu đốt. Trong đôi mắt của Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, mỗi góc không gian thạch thất biến cực kỳ rõ ràng, trong suốt, bao gồm sâu trong vách đá cũng rõ ràng trước mắt gã.

Đây là phủ thần cấp cao giai võ kỹ của Bất Hủ Thần Phủ, 'Hỏa Hồn Nhân'.

Nhưng Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ giống như cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình, dù có tìm tòi cỡ nào, thấu thị thạch thất hết lần này đến lần khác vẫn không thể phát hiện tung tích của năm người Long Kinh Thiên.

Một canh giờ sau, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình gầm lên:

- Làm sao có thể? Không có khả năng! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tóc dài dựng ngược, sát khí thô bạo không ngừng phát ra từ người cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ nhướng mày.

Một đệ tử trung tâm của Bất Hủ Thần Phủ đi tới sau lưng Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cẩn thận hỏi:

- Vương trưởng lão, chúng ta...?

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ trầm ngâm nói:

- Đi đi.

Mặc dù không tin là năm người Long Kinh Thiên đã biến mất, nhưng sự thật bày trước mặt họ, có tiếp tục tìm kiếm cũng là kết quả tương tự.

Thế là Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ mang theo đám đệ tử trung tâm của Bất Hủ Thần Phủ bay ra khỏi thạch thất, bay hướng sâu trong thông đạo vách đá. Chín gian thạch thất trước đó trống trải, còn có gian thứ mười.

Gian thạch thất thứ mười mới là bảo bối lớn nhất trong kho báu của Thương Sinh thần tông.

Dù chín gian trước cộng lại cũng không giá trị bằng gian thạch thất thứ mười.

Mục đích lần này Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ tiến đến là vì gian thạch thất thứ mười.

Nhìn Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ mang theo đám đám đệ tử của Bất Hủ Thần Phủ rời đi, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình vốn nổi sát khí cuồng bạo dần bình tĩnh lại.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nhìn đám đệ tử ma tộc đứng bên cạnh, trầm giọng nói:

- Đi!

Đám đệ tử ma tộc run lên, cung kính nói:

- Tuân lệnh!

Sau đó cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình dẫn đám đệ tử ma tộc rời khỏi gian thạch thất thứ chín, dọc theo thông đạo vách đá tiếp tục bay tới trước. Không lâu sau đám người ma tộc nhìn thấy nhóm Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ đứng trước gian thạch thất thứ mười.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ đứng trước gian thạch thất thứ mười đang nhìn cửa đá.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình hơi kinh ngạc.

Nhưng khi cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình đi tới gian thạch thất thứ mười, nhìn cửa đá thì nhú mày.

Cắm chế trên cửa đá phức tạp quá.

Khi Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình đứng trước cửa gian thạch thất thứ mười thì hai người không phát hiện bên cạnh họ bỗng bỗng một hạt bụi trần hơi khác với hạt bụi khác.

Trong Trấn Thiên tháp, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn bên ngoài đám Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình gần trong gang tấc.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông vẻ mặt lo lắng hỏi:

- Long Thần, thật sự không sao chứ?

Mặc dù biết đá Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình không thể phát hiện mọi người, nhưng trong lòng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông vẫn rất lo âu.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu cũng hơi căng thẳng.

Long Kinh Thiên biểu tình bình tĩnh nói:

- Không sao.

Long Kinh Thiên ẩn vào Trấn Thiên tháp, không sót ruột rời đi, bởi vì gian thạch thất thứ mười có kho báu.

Kho báu của gian thạch thất thứ chín là thánh phẩm linh mạch, vậy còn gian thạch thất thứ mười thì sao?

Đương nhiên không thể để kho báu vào tay người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ. Nếu như người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ ra tay tranh đoạt, kịch chiến thì chưa chắc Long Kinh Thiên không có cơ hội.

Vì vậy Long Kinh Thiên khổng chế Trấn Thiên tháp dung nhập vào không gian xung quanh, cẩn thận bay đến.

Cắm chế trên cửa đá gian thạch thất thứ mười này càng phức tạp hơn thạch thất thứ chín, khó phá giải hơn. Long Kinh Thiên mất lạnh băng quan, hắn muốn nhìn hai người Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình làm sao phá giải cắm chế trên cửa đá này.

326. Chương 325: Địa Tham Sinh Mệnh Quả

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 325: Địa tham sinh mệnh quả

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc này trong thông đạo vách đá nhấp nháy ánh sáng. Hai người Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình không còn cách nào khác, hợp tác phá giải cấm chế trên cửa đá.

Mặc dù Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình là cường giả thiên thần nhưng muốn phá giải cấm chế trên cửa đá gian thạch thất thứ mười còn phức tạp hơn gian thạch thất thứ chín gấp mấy lần thì phải mất nhiều thời gian.

Sau mấy canh giờ, hai người cố gắng, đột nhiên vang lên tiếng ‘băng’ giòn vang. Cấm chế trên cửa đá gian thạch thất thứ mười rốt cuộc bị hai người phá vỡ.

Khi cấm chế trên cửa đá bị phá vỡ, Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình dẫn dắt người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ ồa vào trong.

Long Kinh Thiên không chế Trấn Thiên tháp bay vào.

- Đây là... Đây là hoàng kim thần quả?

- Xích thủy thần quả?

- Còn có Hoàn hữu xá lợi phật quả!

Tiến vào thạch thất, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn từng đoàn sáng bành bồng trong không gian thạch thất thì cực kỳ giật mình, buột miệng nói, biểu tình kích động, thậm chí run rẩy.

Ba cô gái Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nghe người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nói xong cũng vẻ mặt không dám tin nhìn từng đoàn sáng bành bồng trong không gian thạch thất, ba cô gái rất rung động.

Hoàng kim thần quả!

Xích thủy thần quả!

Xá lợi phật quả!

Trời ạ, thế nhưng là mấy thứ này! Bảo bối của thạch thất lại là thần quả của Thần giới!

Xá lợi phật quả không phải của Thần Giới mà là Phật Giới. Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông Bắc Thần Vũ nuốt vào một trái phật quả nên ở mặt luyện khí mới được ưu đãi, nhưng so sánh với xá lợi phật quả thì không tính là cái gì, cách biệt một trời một vực.

Ở giữa không trung thạch thất từng viên thần quả bị người dùng cấm chế phong ấn trong từng đoàn sáng, tổng cộng sáu cái.

Sáu cái thiên địa thần quả!

Trừ hoàng kim thần quả, xích thủy thần quả, xá lợi phật quả ra, ba loại khác người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long không biết, nhưng gã nhìn ra được chúng cũng đều là thiên địa hiếm thấy thần quả.

Mỗi loại thần quả xem như là thiên thần cường giả nuốt xuống cũng có tác dụng rất lớn, sống mấy vạn năm. Hơn mấy vạn năm trước người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long từng thấy một hoàng kim thần quả, nuốt nó. Chính bởi vì nuốt hoàng kim thần quả nên người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long mới có cơ hội đột phá thiên thần cảnh. truyện copy từ

Nếu không thì người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long biết là bây giờ gã vẫn chỉ là đỉnh cổ thần thất trọng hậu kỳ.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thở nặng nề. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cũng rối loạn hô hấp. Hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu thì càng đứng nói. Mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng vui sướng.

Không ngờ là các thần quả như hoàng kim thần quả!

Thứ này còn bảo bối hơn cả tiên đan sau này Long Kinh Thiên luyện chế.

Long Kinh Thiên nhìn sau đoàn sáng, sáu viên thần quả, không hành động mà chậm rãi chờ cơ hội. Áu viên thần quả này giống như thánh phẩm linh mạch, muốn lấy chúng không dễ dàng, cần phải phá cấm chế bên trên mới được.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ nhìn hoàng kim thần quả trong đoàn sáng giữa không trung, vẻ mặt mừng rỡ.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ buột miệng nói:

- Hoàng kim thần quả, quả nhiên là hoàng kim thần quả!

Lần này Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ đến di tích của Thương Sinh thần tông chỉ vì hoàng kim thần quả.

Công pháp Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ tu luyện là công pháp kim hệ, nếu nuốt vào hoàng kim thần quả thì gã có thể chân chính đạt tới đại viên mãn, thực lực sẽ tăng lên một bậc nhỏ.

Trong lúc Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ vẻ mặt vui sướng kinh kêu thì chợt thấy cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình bay lên, hút một hoàng kim thần quả.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ tức giận quát:

- Nhiếp Vô Tình, hoàng kim thần quả này là của ta!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình lật tay ột chưởng, đỡ chưởng của Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, bàn tay không ngừng động, tiếp tục hút hướng hoàng kim thần quả.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ thấy vậy cực kỳ tức giận quát:

- Bất hủ thiên vương phong lôi quyền!

Một đám đánh ra, gió lốc hú, lôi hoang kêu xèo xèo, lực lượng khủng bố tràn ngập toàn thạch thất.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình thấy vậy thì giật nảy mình, không thể không từ bỏ hoàng kim thần quả, xoay người, hai chưởng đánh vào quyền kinh của Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ.

- Tịch linh ma khí!

Hai người oanh kích, đột nhiên va chạm cùng một chỗ, cường đại khí kinh vòng quanh. Xung quanh các người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ vắng ra.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình đỡ một kích của Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, người run lên, thụt lùi.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình quát với đám đệ tử ma tộc:

- Các người còn ngây ra đó làm gì? Mau tay lấy những thần quả này cho ta!

Đám đệ tử ma tộc mới kịp phản ứng lại, nhào hướng sáu viên thần quả.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ thấy thế giận dữ hét với những thông đạo không gian:

- Cướp, các người phải cướp sáu viên thần quả cho ta!

Phút chốc đệ tử trung tâm của Bất Hủ Thần Phủ kịch chiến cùng đám đệ tử ma tộc, tranh đoạt với nhau.

Vách thạch thất bị đám Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình oanh kích, không ngừng nứt vỡ, nổ tung, lắc lư kịch liệt.

Trong Trấn Thiên tháp, mấy người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thấy đám người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ kịch chiến thì vẻ mặt vui mừng.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hỏi Long Kinh Thiên:

- Long Thần, bây giờ chúng ta...?

Mắt của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn chăm chăm sau viên thần quả.

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói:

- Bây giờ còn chưa phải là lúc.

Mặc dù người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ rơi vào kịch chiến nhưng nếu lúc này bọn họ ra tay hút sáu thần quả thì chắc chắn sẽ khiến người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ cảnh giác.

Long Kinh Thiên đang chờ, đợi cơ hội ra tay tốt nhất.

Trong sự chờ đợi của Long Kinh Thiên, dư kích khủng bố đám Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình kịch chiến oanh kích, rốt cuộc cầm chế sáu thần quả từng chút một bị đánh tan tã.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long chờ đợi cùng Long Kinh Thiên thấy cầm chế trên sáu thần quả từng chút một vỡ tan thì mặt mừng rỡ, lòng càng căng thẳng hơn.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn chăm chăm vào sáu thần quả.

Sau nửa canh giờ, bỗng một tiếng ‘bóc’ vang lên. Cầm chế trên một viên thần quả bị dư ba khí lãng của Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình công kích hoàn toàn vỡ tan.

Đây chính là hoàng kim thần quả!

Chính lúc này, lại một tiếng ‘bóc’ giòn vang, cầm chế trên một viên thần quả bị đánh tan, là xá lợi phật quả. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 325: Địa tham sinh mệnh quả (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên thấy vậy thì không do dự nữa, há mồm quát:

- Ra tay!

Trấn Thiên tháp lập tức đi tới bên trên hai viên thần quả, chân khí vận chuyển, đột nhiên hút hoàng kim thần quả.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thì hút xá lợi phật quả.

Cầm chế bên trên hoàng kim thần quả, xá lợi phật quả tan nát, cho nên Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hút lấy không tốn bao nhiêu sức lực. Hai viên thần quả đã bị hai người hút từ ngoài thạch thất vào trong Trấn Thiên tháp.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình vốn đang kịch chiến thấy cầm chế hai viên thần quả bị phá thì mặt mừng rỡ, đang chuẩn bị nhào hướng thần quả bỗng thấy chúng biến mất.

Bọn họ khựng lại, trợn to mắt, đầu óc trống rỗng, vui sướng đông cứng trên mặt.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ là người đầu tiên phản ứng lại, thất thanh rít gào:

- Là tiểu tử đó! Là bọn họ! Nhất định là bọn họ!

Tiếng rống như sư tử bị thương, mắt đỏ ngầu, vẻ mặt dữ tợn.

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình cũng phản ứng lại, hiểu ra chuyện gì, gầm rống:

- Chết, chết, chết!

Cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình điên cuồng oanh kích xung quanh.

Sau khi hút xong thánh phẩm linh mạch, năm người Long Kinh Thiên không trốn mà núp một bên, chờ Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình đánh cho người chết ta sống thì ngồi lấy trái.

Bọn họ không ngờ Long Kinh Thiên gan to bằng trời như vậy. Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình luôn thi triển thần thức, xung quanh không có gì lạ thường cho nên mới kịch chiến, liệu mình tranh đoạt sáu thần quả, không ngờ sẽ xảy ra tình huống như vậy.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình điên cuồng oanh kích, Long Kinh Thiên không chế Trấn Thiên tháp liên tục trốn tránh. Nhưng dù là vậy thì Trấn Thiên tháp vẫn bị dư ba chưởng phong, quyền kinh của hai người quét trúng. Không gian trong Trấn Thiên tháp chấn động kịch liệt, Long Kinh Thiên cố gắng không chế đại trận bên trong vận chuyển.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thấy vậy thì biến sắc mặt, mở miệng nói:

- Long Thần, chúng ta đi đi.

Long Kinh Thiên gật đầu đồng ý.

Mặc dù Trấn Thiên tháp có thể ngăn cản được thiên thần cường giả công kích, nhưng Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình điên cuồng oanh kích như vậy, lâu dài xuống thì Long Kinh Thiên khó thể chống đỡ. Dù gì thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên hơi yếu, vận chuyển đại trận Trấn Thiên tháp rất khó khăn.

Nếu như không vận chuyển suôn sẻ chân khí thì Trấn Thiên tháp sẽ lộ ra trước mặt đám Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình.

Nhưng đang lúc Long Kinh Thiên định rời đi thì bỗng một tiếng vang trong trẻo vang lên. Long Kinh Thiên nhìn sang, chỉ thấy bị Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình điên cuồng oanh kích, lại một thần quả bị đánh tan tành.

Thần quả này giống như nhân sâm, nhưng hơi khác, hình dạng sinh mệnh màu xanh, xung quanh dao động sóng nước xanh.

Long Kinh Thiên buột miệng kêu lên:

- Địa tham sinh mệnh quả!

Địa tham sinh mệnh quả, thứ này còn bảo bối hơn cả xá lợi phật quả, hoàng kim thần quả.

- Các người hộ pháp giúp ta!

Mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng, bỗng hút hướng địa tham sinh mệnh quả. Nhưng khi Long Kinh Thiên hút hướng địa tham sinh mệnh quả thì Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình chợt nhìn thấy địa tham sinh mệnh quả, cảm giác một chút lực lượng dao động.

- Tiểu tử, chết cho ta!

Mắt cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình bắn ra sát ý, một chưởng vỗ vào Long Kinh Thiên.

- Vạn diệt vương quyền!

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ mặt vặn vẹo đánh ra cú đấm.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long ở trong Trấn Thiên tháp thấy vậy thì tung một chưởng vào cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình. Ba người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu cùng võ huyệt Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ.

Thiên địa âm vang, vách tường thạch thất vỡ vụn, đá bay đầy.

Trấn Thiên tháp như bồng bềnh trên biển, bị bão tố cuồng phong đánh trúng thuyền lắc lư kịch liệt, như tùy thời chìm xuống.

- Đi!

Thu lấy địa tham sinh mệnh quả xong Long Kinh Thiên không chút do dự khổng chế Trấn Thiên tháp chớp mắt bay ra thạch thất, bay nhanh hướng thông đạo vách đá.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình lại điên cuồng đánh hướng bên ngoài thạch thất nhưng đều đánh hụt, tiếng nổ đì đẽc tai vang vọng trong thông đạo.

Khi Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình, đám người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ chạy ra thì mấy người Long Kinh Thiên đã đi xa.

Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình nhìn thông đạo, mặt âm trầm, hai tay nắm chặt, mắt cực kỳ âm lãnh. Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình hận không thể đuổi theo, bấm vào năm người Long Kinh Thiên ra trăm mảnh, nuốt máu thịt của họ. Nhưng cuối cùng không ai đuổi theo.

Bởi vì trong thạch thất còn lại ba thần quả cuối cùng.

Đương nhiên Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình không nắm chắc đuổi theo có giữ lại được năm người Long Kinh Thiên không.

Trong khi đám Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình hận mấy người Long Kinh Thiên thấu xương thì họ đã cách mấy ngàn dặm, không lâu sau đi tới cửa ra thông đạo.

Khi ra khỏi thông đạo, xác nhận phía sau không có đám Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, cường giả thiên ma của ma tộc, Nhiếp Vô Tình đuổi theo, mấy người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thở phào một hơi, vẻ mặt mừng như điên.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn xá lợi phật quả, hoàng kim thần quả, địa tham sinh mệnh quả ở giữa không trung bị hút vào Trấn Thiên tháp, kiềm không được cười phá lên, lòng vui sướng.

- Ha ha ha ha!

Ba viên thần quả!

Tiếng cười của người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long tràn ngập không gian Trấn Thiên tháp.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu biểu tình giống nhau, chính hạ cũng không ngờ chuyển đi kho báu của Thương Sinh thần tông lần này có thu hoạch lớn đến thế.

Kho báu của Thương Sinh thần tông có mười gian thạch thất, chín gian đầu đều bị năm người quét sạch, gian cuối cùng sáu thần quả cũng bị bọn họ lấy ba cái.

Ba thần quả cuối cùng thì người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ làm sao chia đều, tranh đoạt không nằm trong vòng quan tâm của họ.

- Sợ là người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ sẽ tức điên lên.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cười to nói:

- Tiếc cho ba viên thần quả kia, nếu cũng bị chúng ta lấy đi thì chắc chúng sẽ như chó điên đuổi theo chúng ta, cắn chặt không nhả.

Nói tới đây người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long lại cười ha hả.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông mở miệng nói:

- Lần này nếu như không có Long Thần thì chúng ta sẽ không lấy được kho báu của Thương Sinh thần tông.

327. Chương 326: Bể Quan Tu Luyện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 326: Bể quan tu luyện

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giống như Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đã nói, lần này không có Long Thần thì đừng nói là kho báu của Thương Sinh thần tông, sợ là bọn họ không có cả cơ hội tiến vào.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông do dự một chút, nói:

- Long Thần, bây giờ người cần nhất là thần quả tăng thực lực, ba viên thần quả này hai cái cho người, còn một cái đưa cho Hắc Long thúc thúc đi.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu ngậy ra.

- Không cần.

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói:

- Ta chỉ cần địa tham sinh mệnh quả là được.

Mặc dù Long Kinh Thiên rất nóng ruột muốn tăng thực lực nhưng hắn biết Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cũng cần, vì vậy ba viên thần quả này hắn, nàng, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, mỗi người một viên.

Hơn nữa nếu lúc đó Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông không nói chuyện kho báu của Thương Sinh thần tông cho Long Kinh Thiên biết thì hắn hiện tại cũng không có khả năng lấy được bảo bối trong kho báu của Thương Sinh thần tông.

Nghe Long Kinh Thiên chỉ cần địa tham sinh mệnh quả, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hiểu ý của hắn ngay. Long Kinh Thiên muốn cho nàng một thần quả.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hiểu ra thì lòng ngọt ngào, định mở miệng ‘từ chối’, nhưng thấy ánh mắt kiên quyết của Long Kinh Thiên, cuối cùng nàng gật đầu.

Mặc dù Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ở chung với Long Kinh Thiên không dài nhưng nàng hiểu tính cách của hắn, chuyện hắn đã quyết định sẽ không thay đổi.

Thế là ba viên thần quả Long Kinh Thiên được địa tham sinh mệnh quả, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long có hoàng kim thần quả, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông được xá lợi Phật quả.

Còn chín thánh phẩm linh mạch thì Long Kinh Thiên lấy năm cái.

Năm thánh phẩm linh mạch đủ cho Long Kinh Thiên luyện chế tiên đan.

Đi ra thông đạo, mấy người Long Kinh Thiên xuyên qua quảng trường to lớn lúc trước đặt Thương Sinh cự đỉnh, tiến vào thông đạo không gian. Hơn hai canh giờ sau, họ bay ra mặt đất, đi tới sơn cốc to lớn lúc trước tiến vào di tích của Thương Sinh thần tông.

Đi lên mặt đất sơn cốc, Long Kinh Thiên không ngừng lại, khống chế Trấn Thiên tháp bay nhanh hướng tới cửa cốc. Rất nhanh mấy người Long Kinh Thiên ra khỏi cổ rừng, bảy ngày sau đi tới cửa sơn cốc, phá tầng cương khí Kim Khê vị diện, rời khỏi Kim Khê vị diện.

Rời khỏi Kim Khê vị diện rồi, mấy người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long hoàn toàn vững bụng.

Lúc này dù người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ có đuổi theo ra thì cũng không đuổi kịp năm người.

Dù là vậy nhưng Long Kinh Thiên không thả lỏng, khổng chế Trấn Thiên tháp bay nhanh, đi ra Tử Vực mới dừng lại. Long Kinh Thiên cất đi Trấn Thiên tháp, giống như lúc đến chạy trở về Vạn Bảo Thần tông.

Hai mươi ngày sau, năm người Long Kinh Thiên rút cuộc trở lại Vạn Bảo vị diện.

Sau khi về tổng bộ Vạn Bảo Thần tông, Long Kinh Thiên lập tức chia tay với Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, hần trở về cung điện Vạn Bảo Thần Sơn. Có được địa tham sinh mệnh quả, trên đường về Long Kinh Thiên không hề nuốt nó.

Bây giờ Long Kinh Thiên muốn nuốt địa tham sinh mệnh quả rồi bế quan.

Long Kinh Thiên khá mong chờ lần bế quan này, nếu không có gì ngoài ý muốn thì chắc hẳn sẽ hồi phục đến bán tiên cảnh.

Bán tiên!

Đến khi đó Long Kinh Thiên sẽ có đủ tự tin.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long chia tay với Long Kinh Thiên xong không bế quan tu luyện, họ đi tới hồn khí không gian.

Hai người đi tới chính giữa hồn khí không gian, cung kính nói:

- Phụ thân đại nhân!

- Thần Chủ!

Ở giữa không trung xuất hiện tế đài to lớn, Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai ngồi trên đó, vẻ mặt nho nhã.

- Quân nhi, các người trở về nhanh như vậy?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai thấy Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thì hơi kinh ngạc. Theo dự tính của Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long đi Tử Vực tìm kho báu của Thương Sinh thần tông không thể nào mau chóng quay về nhà vậy, hai người đi rồi về chủ mất sáu mươi ngày.

Theo Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai dự tính thì phải ba tháng, chín mươi ngày mới đúng.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai tiếp tục bảo:

- Không lẽ ra chuyện ngoài ý muốn, các người không tìm kiếm được kho báu của Thương Sinh thần tông?

- Phụ thân, chúng ta đi Tử Vực đúng là gặp ngoài ý muốn.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Nhưng chúng ta tìm được kho báu của Thương Sinh thần tông.

- A, ngoài ý muốn?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nghi hoặc hỏi:

- Không lẽ là thể lực khác cũng biết tin tức kho báu của Thương Sinh thần tông?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long đứng một bên mở miệng nói:

- Đúng vậy thưa Thần Chủ.

- Tại Kim Khê vị diện chúng ta gặp phải người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai giật mình kêu lên:

- Người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ!?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long gật đầu, nói:

- Bất Hủ Thần Phủ có một vị vương trưởng lão, mười đệ tử trung tâm đến. Ma tộc thì có một vị thiên ma, mười hai vị ma thần cường giả.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai càng kinh ngạc hơn, nhưng mày nói:

- Bất Hủ Thần Phủ có một vị vương trưởng lão, mười đệ tử trung tâm đến. Ma tộc có một vị thiên ma, mười hai vị ma thần cường giả?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai giãn chân mày, nói với Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông:

- Quân nhi, các người bình an trở về, không có việc gì là tốt rồi, không lấy được kho báu của Thương Sinh thần tông cũng không sao?

Nhưng Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai mới nói xong thì phát hiện sắc mặt hai người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long quái dị.

- Quân nhi, làm sao vậy? Không lẽ, người bị thương?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai thấy thế thì cho rằng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bị nội thương, nhưng ánh mắt gã nghi hoặc vì nhìn ra được nàng không bị thương gì.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long lên tiếng:

- Thần Chủ, tiểu thư không bị thương.

- Hơn nữa chúng ta được đến rất nhiều bảo bối trong kho báu của Thương Sinh thần tông!

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai ngây ra.

- Đúng vậy thưa phụ thân đại nhân.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông tiếp lời:

- Hơn nữa bảo bối trong mười gian thạch thất kho báu của Thương Sinh thần tông thì chúng ta lấy được chín gian rưỡi.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai ngây ra:

- Chín gian rưỡi?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nhìn Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, nói:

- Quân nhi, Hắc Long, không gian này là sao?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 326: Bế quan tu luyện (2)

Nguồn: Vipvanda (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thế là Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long kể lại hành trình kho báu của Thương Sinh thần tông cho Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nghe.

Khi Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nghe tới Long Kinh Thiên luyện chế bốn mươi chín khối lõi thú nuốt yêu hạch lại có thể lột xác, tấn chức thì gã giật nảy mình.

- Các người nói cái gì? Không gian trong bảo tháp có thể dung nạp người sống? Hơn nữa thiên thần cường giả cũng không thể phát hiện ra?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nghe người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long kể Long Kinh Thiên lấy ra bảo tháp thu mọi người vào, tránh thoát cường giả hai phe Bất Hủ Thần Phủ, ma tộc cảm ứng, tiến vào kho báu của Thương Sinh thần tông thì rất giật mình, vẻ mặt không dám tin.

- Đúng vậy thưa phụ thân đại nhân.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông gật đầu, nói:

- Hơn nữa bảo tháp đó do Long Kinh Thiên đích thân luyện chế.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai quíu lưỡi:

- Đích, đích thân luyện chế?

Hôm nay điều Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nói khiến Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai quá giật mình, quá đột ngột.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long ngập ngừng nói:

- Đúng vậy, Thần Chủ, hơn nữa Thần Chủ, ta cảm thấy...

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nhìn người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long:

- Cảm thấy cái gì?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nói:

- Ta cảm thấy Long Kinh Thiên có cách khiến bảo tháp lại tăng phẩm cấp.

- Còn có thể tăng phẩm cấp!?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai cực kỳ giật mình, ngay cả vương trưởng lão Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ còn không cảm ứng được, nếu nó tăng thêm phẩm cấp thì chẳng phải là...?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai có biết về vương trưởng lão Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, từng giao đấu với gã, mặc dù thực lực của đối phương không bằng mình nhưng cũng rất mạnh.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai thở ra một hơi, vẫn không thể bình ổn nỗi lòng dậy sóng.

Không gian bảo tháp dung nạp người sống.

Hơn nữa cường giả thiên thần cũng không cảm ứng được.

Tại tinh vực thấp kém như Xích Thành tinh vực thì cường giả thiên thần có thực lực mạnh nhất, nhưng bây giờ tất cả bị đánh vỡ.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai từng đấu với vương trưởng lão Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ, mặc dù thực lực mạnh hơn Viên Sơn nhưng muốn giết gã là không thể nào. Nếu Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai có bảo tháp giống như Long Kinh Thiên thì mọi chuyện biến có thể.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long chỉ vào bên trên, nói:

- Thần Chủ, Long Thần này, hắc, có phải là đại nhân vật bên trên chuyển thể không?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nghi hoặc hỏi:

- Bên trên?

Vũ trụ mệnh môn vô số tinh vực, vị diện, cao đẳng vị diện thống trị trứ thấp kém vị diện, Thần Giới thống trị ức ức tinh vực. Xích Thành tinh vực là một tinh vực do Thần Giới thống trị.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nhìn người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, hiểu ý của gã.

Hắc Long nói bên trên ý chỉ Thần Giới.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai thay đổi sắc mặt, từ lúc so tài luyện khí đại tái, Long Thần luyện chế thần khí thì gã đã có phỏng đoán này.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long tiếp tục bảo:

- Thần Chủ, thật ra nếu Long Thần này là đại nhân vật bên trên chuyển thế thì càng tốt.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nhìn người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai ngây ra, sau đó cười to nói:

- Đúng vậy. Thế thì cùng Quân nhi cùng là trời đất tạo nên một đôi!

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông không ngờ phụ thân và Hắc Long bỗng nhiên dời đề tài vào người mình, mặt đỏ bừng.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông tức giận quát:

- Phụ thân, các người...!

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai thấy Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông tức giận thì cười nói:

- Được rồi, phụ thân không nói, không nói nữa.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thế mới ngừng, nhưng nỗi lòng là lạ.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai đổi giọng, hỏi:

- Bây giờ Long Thần đang ở Vạn Bảo Thần Sơn?

- Đúng vậy thưa phụ thân đại nhân.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông gật đầu, nói:

- Tại kho báu của Thương Sinh thần tông chúng ta được đến ba viên thần quả, hiện tại hãn muốn bế quan nuốt địa tham sinh mệnh quả để tu luyện.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai giật mình kêu lên:

- Địa tham sinh mệnh quả!

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long lấy ra xá lợi phật quả, hoàng kim thần quả.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai trợn to mắt:

- Hoàng kim thần quả, xá lợi phật quả!

Mặc dù trước đó hai người Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long có nói là được chín gian rười bảo bối kho báu của Thương Sinh thần tông nhưng không nói lấy được ba viên thần quả, vì vậy Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai mới kinh ngạc như thế.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Đúng vậy thưa phụ thân đại nhân. Chúng ta còn được chín thánh phẩm linh mạch.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông lấy ra bốn thánh phẩm linh mạch, nói:

- Nhưng lần này chúng ta có thể được đến rất nhiều bảo bối trong kho báu của Thương Sinh thần tông đều là nhờ công của Long Thần, hơn nữa hãn cần luyện đan, vì vậy ta đưa năm thánh phẩm linh mạch khác cho hãn.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai ngơ ngác nhìn bốn thánh phẩm linh mạch trên không trung. Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai có đoán kho báu của Thương Sinh thần tông chứa thánh phẩm linh mạch, nhưng gã không ngờ tới chín cái.

Rồi còn sáu thần quả!

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Chắc phụ thân sẽ không trách ta đưa thần quả, thánh phẩm linh mạch cho Long Thần chứ?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai giật mình tỉnh lại, xua tay nói:

- Chuyện này nên làm.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai ngừng lại, hỏi:

- Các người hãy kể cho ta nghe về lúc vào kho báu của Thương Sinh thần tông đi.

Thế là Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long kể lại chuyện đi vào kho báu của Thương Sinh thần tông.

Hai người nói xong, Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai không lên tiếng, vẻ mặt suy tư.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long không dám mở miệng quấy rầy.

Trong cung điện Vạn Bảo Thần Sơn, Long Kinh Thiên nuốt xuống địa tham sinh mệnh quả, toàn thân tỏa từng luồng sáng xanh. Ánh sáng xanh có tia điện kêu xèo xèo, từng thần thú lồi lể ở trên đầu Long Kinh Thiên phun nuốt lồi nguyên trên không trung.

Một canh giờ, hai canh giờ qua đi, khí thế trên người Long Kinh Thiên ngày càng mạnh, ánh sáng xanh như sóng biển nhấn chìm cả cung điện.

328. Chương 327: Lại Lần Nữa Đột Phá

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 327: Lại lần nữa đột phá

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ánh sáng xanh dâng trào nguyên khí sinh mệnh.

Long Kinh Thiên bế quan, không ngừng thu nạp, luyện hóa địa tham sinh mệnh quả. Hai ngày qua đi, một số thị nữ, hộ vệ tại Vạn Bảo Thần Sơn giật mình phát hiện chỗ này dường như biến xanh trong vòng hai ngày.

- Thế này là sao? Cái cây này mấy ngày hôm trước rõ ràng là cành khô vậy mà bây giờ đầy lá xanh!

- Người nhìn kia, cứu tử linh thảo trong được phô cao lên gấp đôi!

Các thị nữ, hộ vệ nghị luận sôi nổi.

Nghe hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu bẩm báo, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bay ra cung điện, nhìn thấy biến đổi kinh người của Vạn Bảo Thần Sơn thì nàng cũng rất giật mình.

Thị nữ Hứa Nhu đứng một bên nói với Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông:

- Tiểu thư, có phải là Long Thần trưởng lão luyện hóa địa tham sinh mệnh quả đó tu luyện nên mới như vậy?

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn cung điện Long Kinh Thiên tu luyện, trầm tư, gật gù.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Truyền lệnh xuống, khiến các hộ vệ, thị nữ Vạn Bảo Thần Sơn không được đến gần Long Càn cung ngàn trượng! xem tại

Long Càn cung là tòa cung điện Long Kinh Thiên tu luyện.

Hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu cung kính nói:

- Tuân lệnh tiểu thư!

Hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu bay đi.

Sau khi hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu bay đi, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đứng đó thật lâu không nhúc nhích, nhìn cung điện Long Kinh Thiên tu luyện, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Thật lâu sau Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông mới rời đi.

Long Kinh Thiên không biết Vạn Bảo Thần Sơn biến đổi thế nào.

Long Kinh Thiên đang cố gắng luyện hóa địa tham sinh mệnh quả. Địa tham sinh mệnh quả không uống là thần quả của Thần giới, ẩn chứa năng lượng cực kỳ dâng trào, quả thực như thiên hà liên miên bất tận từng kích mỗi góc kinh mạch của Long Kinh Thiên.

Lúc trước Long Kinh Thiên luyện hóa tin hachj mua được tại hội đấu giá Vạn Bảo ẩn chứa tinh thần nguyên khí so sánh với địa tham sinh mệnh quả thì kém rất xa.

Mấy ngày nay địa tham sinh mệnh quả ẩn chứa sinh mệnh năng lượng vẫn điên cuồng oanh kích kinh mạch trong người Long Kinh Thiên. Nếu không phải Long Kinh Thiên có thân thể Thiên Tôn, đổi làm người khác thì đừng nói mấy ngày, sợ là mấy phút cũng bị năng lượng sinh mệnh của địa tham sinh mệnh quả chống đỡ chết. Xem như là thiên thần cường giả cũng không dám giống Long Kinh Thiên trực tiếp nuốt một thần quả.

Mười ngày qua đi, toàn Vạn Bảo Thần Sơn càng đậm sắc xanh.

Những hộ vệ nhìn cảnh khô mọc lá xanh tươi tốt.

Dược liệu trên mặt đất thô to gấp đôi.

Hai mươi ngày qua đi, những cảnh khô mọc lá biến thành cây chọc trời. Dược liệu toát ra mùi thơm, khắp Vạn Bảo Thần Sơn như chìm trong biển sinh mệnh.

Hai mươi ngày qua, Càn Long cung Long Kinh Thiên ở là một mảnh biển xanh, tia chớp giao nhau, thần thú lôi hệ chạy chồm. Trên bầu trời Càn Long cung ngưng tụ ra từng đoàn lôi vân xanh.

Lục vân!

Trong lục vân có tia chớp đánh đi đùng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Nhìn cảnh tượng kỳ lạ này, dù lòng các thị vệ, thị nữ Vạn Bảo Thần Sơn rất kinh ngạc nhưng lúc trước Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đã ra lệnh, bọn họ không dám đến gần Càn Long cung trong ngàn trượng.

Sự thật là dù có cổ thần cường giả cũng không dám đến gần Càn Long cung của Long Kinh Thiên. Bởi vì ngàn trượng quanh Càn Long cung đã bị từng đợt lực lượng lôi hệ đầy tính hủy diệt tràn ngập. Dù cổ thần cường giả cách lực lượng lôi hệ xa mấy ngàn trượng thì cũng có cảm giác tim đập nhanh.

Trong biển xanh và lôi quang, bóng dáng Long Kinh Thiên như ẩn như hiện, khí thế trên người càng lúc càng mạnh.

Hai mươi ngày này thực lực của Long Kinh Thiên không ngừng tăng lên, gần như mỗi ngày tăng kinh người.

Đỉnh trung kỳ đại thừa!

Đại thừa hậu kỳ!

Đỉnh đại thừa hậu kỳ!

Đúng vậy, hai mươi ngày qua, Long Kinh Thiên không ngừng luyện hóa năng lượng sinh mệnh của địa tham sinh mệnh quả, hần đạt tới đỉnh đại thừa hậu kỳ!

Nên biết rằng thực lực của Long Kinh Thiên hồi phục đến đại thừa kỳ thì mỗi tăng lên một bậc nhỏ cần rất nhiều năng lượng. Nhưng địa tham sinh mệnh quả này khiến Long Kinh Thiên hồi phục đến đỉnh đại thừa hậu kỳ, còn ẩn chứa một phần ba năng lượng sinh mệnh.

Long Kinh Thiên tiếp tục luyện hóa.

Từng ngày qua đi.

Khi Long Kinh Thiên bế quan một tháng, hệ vệ, thị nữ toàn Vạn Bảo Thần Sơn nghe thấy tiếng nổ chấn trời, từngkg hí lảng khùng bỏ lấy Càn Long cung của Long Kinh Thiên làm trung tâm lan bốn phía.

Khí lảng đi qua đâu là mọi thứ thành bột mịn, những đá hoa cương kiến trúc, bài trí bị đánh vỡ vụn. Một số hộ vệ đứng gần Càn Long cung hoảng sợ, kinh kêu bay đi.

Mắt thấy khùng bỏ khí lảng sắp nhấn chìm hộ vệ thì bỗng thủy triều khí lảng rút lui, biến mất không còn một mảnh.

Những hộ vệ nhìn khùng bỏ khí lảng rút lui, thở phào một hơi, mềm rũ xuống.

Khùng bỏ khí lảng lùi trở lại Càn Long cung, như sương khói bị Long Kinh Thiên hút vào trong cơ thể. Long Kinh Thiên đột nhiên mở hai mắt ra, một tia sáng lạnh lóe giữa không trung. Chỉ thấy ngoài mấy trăm dặm, một ngọn núi to bị tia sáng lạnh xuyên qua.

Long Kinh Thiên đứng dậy, khí thể biến đổi nghiêng trời lệch đất so với trước khi bế quan.

Khi Long Kinh Thiên đứng dậy, cảm ứng lực lượng mạnh mẽ trong cơ thể, bỗng ngửa đầu ngằm lên, như long ngâm vang vọng thiên địa. Một khí lảng kinh người phát ra từ thân thể Long Kinh Thiên, như gió lốc xoáy lên trời cao.

Tầng mây trên chín tầng trời kích động, bạo tán, như phá mở lỗ hổng lớn.

- Thật, thật là khí thể khùng bỏ!

- Khí thể này mạnh hơn cả thái thượng trưởng lão đỉnh cổ thần thất trọng!

- Long Thần trưởng lão này rốt cuộc là quái vật gì? Hẳn là đột phá? Nghe nói lúc trước hẳn có thể đối kháng với cường giả đỉnh cổ thần thất trọng, bây giờ đột phá nữa thì chẳng phải là...?

Hộ vệ, thị nữ Vạn Bảo Thần Sơn cảm ứng khí thể khùng bỏ của Long Kinh Thiên, run sợ teo tim, nhỏ giọng xì xầm.

- Xuyt, chúng ta đừng bàn những chuyện này, nếu bị tiểu thư nghe thấy thì rắc rối. Bên ngoài đều đang đồn Thần Chủ chúng ta, Long Thần cưới tiểu thư thì sẽ là Thần Chủ mới của Vạn Bảo Thần tông!

Trong Càn Long cung, Long Kinh Thiên thu lại khí thể.

Hiện tại hẳn đã đến đỉnh hậu kỳ đại thừa, một bước vào cảnh giới bán tiên. Lần này bế quan có hiệu quả không sai, tuy rằng không thể hồi phục đến bán tiên cảnh, hơi tiếc nuối, nhưng Long Kinh Thiên cũng biết là bán tiên cảnh không phải dễ hồi phục.

Khi đó Long Kinh Thiên cần câu thông tiên linh khí của Tiên Giới, không ngừng dùng tiên linh khí tu luyện, rèn luyện đan điền, khí hải, kinh mạch, không ngừng tích lũy mới đạt đến bán tiên cảnh.

Hoặc lần nuốt tiên đan tu luyện cũng được.

Long Kinh Thiên dùng thần niệm cảm ứng Tiên Giới, khí thể trắng nhạt từ Tiên Giới liên tục bay xuống, tiến vào trong cơ thể của hắn.

Đây chính là tiên linh khí của Tiên Giới.

Hiện tại lấy tu vi rất gần với bán tiên của Long Kinh Thiên đã có thể câu thông tiên linh khí của Tiên Giới, nhưng thực lực của hắn còn hơi yếu, phun nuốt những tiên linh khí rất ít. Sau này thực lực hồi phục, mỗi lần Long Kinh Thiên hít vào tiên linh khí sẽ càng lúc càng nhiều.

329. Chương 328: Siêu Cấp Quái Vật

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 328: Siêu cấp quái vật

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chợt vang tiếng xé gió, dù rất nhỏ, người bình thường khó mà phát hiện, nhưng Long Kinh Thiên cảm ứng được. Long Kinh Thiên ngừng thu nạp tiên linh khí, một bóng người xuất hiện ở trước mặt Long Kinh Thiên, chính là người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long lúc trước đi cùng hắn tới kho báu của Thương Sinh thần tông.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long xuất hiện nhìn Long Kinh Thiên, lấp bắp nói:

- Long Thần, người, người, thế nhưng đột phá? Đỉnh thần cấp thất trọng!?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long vẻ mặt giật mình.

Một tháng trước mặt ngoài Long Kinh Thiên là thần cấp tứ trọng, hiện tại lại đạt đỉnh thần cấp thất trọng! Chuyện này quá kinh khủng.

Nhìn Long Kinh Thiên trong một tháng từ thần cấp tứ trọng đột phá đến đỉnh thần cấp thất trọng, dù là cường giả thiên thần quen nhìn rất nhiều kỳ tích như người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cũng khó thể chấp nhận, giật mình quên mục đích mình tiến tới.

- Người, chẳng lẽ, chẳng lẽ?

Trong óc người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long lóe tia sáng, trợn to mắt, không dám tin nói:

- Địa tham sinh mệnh quả kia, chắc không phải người...?

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh gật đầu.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thấy Long Kinh Thiên gật đầu thì trái tim như bị núi to đập xuống, mạnh co giật, khuếch tán. Hai tay người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long không thể kiềm chế run rẩy.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long quíu lưỡi, không nói ra lời.

Một tháng luyện hóa một viên thần quả.

Hơn nữa địa tham sinh mệnh quả ẩn chứa năng lượng mạnh hơn hoàng kim thần quả của người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long!

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long là cường giả thiên thần, nhưng dù là vậy thì gã muốn luyện hóa hoàng kim thần quả cũng cần một, hai trăm năm. Là một, hai trăm năm chứ không phải một, hai năm!

Hoàng kim thần quả là thần quả của Thần giới, ẩn chứa năng lượng cực kỳ khủng bố.

Một tháng nay người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long không ngừng luyện hóa hoàng kim thần quả, nhưng một tháng qua đi gã không thể luyện hóa được một phần ngàn năng lượng ẩn chứa trong hoàng kim thần quả.

Thật lâu sau, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long từ ngây ngốc chậm rãi tỉnh táo lại, nói:

- Người, người làm sao luyện hóa địa tham sinh mệnh quả này?

Dù tỉnh táo lại nhưng người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nói lắp, không nghĩ ra Long Kinh Thiên làm cách nào trong một tháng luyện hóa ra địa tham sinh mệnh quả.

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh, hơi hợt nói:

- Ta trực tiếp nuốt, luyện hóa.

Hai chân người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long mềm nhũn, suýt té ngã, ngất xỉu.

- Trực, trực tiếp, nuốt, luyện hóa?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn Long Kinh Thiên, đôi mắt kinh khủng như vậy quái vật khủng bố.

Trực tiếp nuốt một viên thần quả vậy mà không bị gì?

Mức độ cơ thể của Long Thần này mạnh bằng thực thần cường giả của Thần Giới?

Cổ họng người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long lẫn lộn hút khí lạnh.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Người tìm ta có chuyện gì?

Nghe Long Kinh Thiên hỏi, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long mới nhớ đến lý do mình tới đây. Nhưng nỗi lòng của người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long không cách nào bình tĩnh lại, đừng nói là già, sợ là bất cứ ai biết thần cấp cường giả như Long Kinh Thiên trực tiếp nuốt một viên thần quả luyện hóa mà không có chuyện gì thì cũng sẽ chấn kinh ngu ngốc. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cố gắng bình tĩnh, nói:

- Thần Chủ chúng ta muốn gặp người, có lời để nói, nên kêu ta tới đây mời người.

Lấy thân phận của Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông thì muốn gặp ai là vinh hạnh của kẻ đó, già kêu người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long, cường giả thiên thần đến mời Long Kinh Thiên là rất chú trọng hẳn.

Long Kinh Thiên hơi nghi hoặc hỏi:

- A, Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông muốn gặp ta?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long gật đầu, nói:

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Vậy được rồi.

Nói thật ra Long Kinh Thiên cũng muốn gặp Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, đệ nhất nhất Xích Thành tinh vực. Theo bên ngoài đồn thì thực lực của Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông trên cả phủ chủ Xích Thành Vực Phủ chủ.

Thế là người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long mang theo Long Kinh Thiên bay lên, rời khỏi Càn Long cung, đi hướng hồn khí không gian. Hồn khí không gian không nằm ở Vạn Bảo Thần Sơn.

Trên đường đi người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long luôn nhớ lại chuyện Long Kinh Thiên trực tiếp nuốt địa tham sinh mệnh quả, già cứ liếc người hẳn. Long Kinh Thiên trực tiếp nuốt địa tham sinh mệnh quả mà vẫn như thường làm người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nổi lên 'hứng thú' với thân thể của hẳn.

Nếu là đệ tử Vạn Bảo Thần tông thấy được thì chắc sẽ sinh ra mơ màng và hiểu lầm.

Long Kinh Thiên thầm cười khổ.

Một lát sau, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long mang Long Kinh Thiên đi tới hồn khí không gian, bay vào trong.

- Hồn khí!

Long Kinh Thiên tiến vào hồn khí không gian, hơi bất ngờ nhìn hồn khí rất giống với khí hỗn độn.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long gật đầu, nói:

- Ừm, là hồn khí.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long liếc Long Kinh Thiên, không ngờ hắn cũng nhận ra hồn khí.

Hồn khí chính là linh khí kỳ dị trong thiên địa, dù là cổ thần cường giả bình thường cũng không nhận biết.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long mang theo Long Kinh Thiên đi tới chính giữa hồn khí không gian.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cung kính nói:

- Thần Chủ!

Tiếp theo giữa không trung xuất hiện tế đài cao lớn ngồi một người đàn ông trung niên nho nhã. Long Kinh Thiên biết đó chính là Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nhìn hướng Long Kinh Thiên, ngậy ra, giật mình, cuối cùng là vẻ mặt chấn kinh, giống như lúc trước người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thấy hắn. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long có nói với Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai Long Kinh Thiên là thần cấp tứ trọng, mới qua một tháng mà thực lực của hắn đã tới đỉnh thần cấp thất trọng.

Một lát sau, Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai ngoái đầu nhìn người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thấy ánh mắt của Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai, đè nén nổi lòng kích động, nói:

- Thần Chủ, Long Thần trực tiếp nuốt địa tham sinh mệnh quả, hơn nữa đã hoàn toàn luyện hóa, nên mới có thực lực như vậy!

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nói đến đây đây thì ngừng, ẩn ý quá rõ ràng.

- Cái gì? Trực tiếp nuốt! Hơn nữa đã hoàn toàn luyện hóa!

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai vốn ngồi trên tế đài cao lớn chợt đứng bật dậy, vẻ mặt kinh hãi nhìn Long Kinh Thiên, hai tay không thể kiềm chế run lẩy bẩy.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nói:

- Đúng vậy thưa Thần Chủ.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long biểu tình phức tạp nhìn Long Kinh Thiên.

Ở trong mắt hai người thì Long Kinh Thiên quả thực chính là siêu cấp quái vật.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long còn đỡ, dù sao trên đường đi gã từ từ tiêu hóa sự thật này, nhưng Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai đứng trên tế đài mới nghe tin tức thì khựng lại thật lâu, nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên không chớp mắt.

330. Chương 329: Khuôn Mặt Vốn Có

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 329: Khuôn mặt vốn có

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nếu những đệ tử, trưởng lão Vạn Bảo Thần tông thấy bộ dạng hiện tại của Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông thì chắc họ sẽ rớt cằm xuống đất.

Hồi lâu sau người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long lên tiếng:

- Thần Chủ.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai thể mới giật mình tỉnh dậy, hít sâu một hơi, cười phá lên. Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long thấy gã cười thì không hiểu gì cả.

Nhưng người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nghe ra trong tiếng cười của Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai đầy vui vẻ, phấn khởi. truyện copy từ

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai ngừng cười, nhìn Long Kinh Thiên, gật gàu nói:

- Long Thần, tốt, tốt!

Biểu tình kia giống như trông thấy nữ tể làm Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai vừa lòng.

Bị Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nhìn chăm chăm khiến Long Kinh Thiên dù là Thiên Tôn một giới cũng thấy nhột nhột.

Long Kinh Thiên mở miệng hỏi:

- Không biết Thần Chủ tìm ta có chuyện gì không?

- Cũng không có việc gì, ta chỉ muốn gặp người.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nói:

- Nhìn xem ánh mắt của nữ nhi của ta như thế nào.

Long Kinh Thiên đỏ mặt hột hột, Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai này trực tiếp thẳng thắn quá đi.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nói xong ngừng cười, 4cười hỏi:

- Thật ra ta muốn gặp người cũng là có chuyện muốn nhờ.

- Có chuyện nhờ ta?

Long Kinh Thiên hơi bất ngờ, lấy thân phận như Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai thì có chuyện gì cần nhờ hắn?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai khê thở dài:

- Người nên biết thiên thần cường giả không thể ở lại hạ giới quá lâu, ta đã cảm ứng được trong hai năm nay sẽ phi thăng Thần Giới. Sau khi phi thăng Thần Giới, ta lo lắng nhất chính là Quân nhi.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai mới nói chuyện thì Long Kinh Thiên lơ mơ hiểu ý của gã.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai tiếp tục bảo:

- Nhưng bây giờ Quân nhi có người, dù ta phi thăng Thần Giới cũng yên tâm.

Nghe Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai quả nhiên phó thác ình, Long Kinh Thiên ngây ra.

- Cái này...

Mặc dù Long Kinh Thiên không bài xích Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhưng muốn nói thích thì chưa đến mức đó.

Đương nhiên Long Kinh Thiên cũng nhìn ra được Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông có ý với hắn.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai thấy Long Kinh Thiên do dự nhưng không tức giận, giọng điệu bình tĩnh nói:

- Ta biết chuyện này khiến người khó xử, mẫu thân của Quân nhi qua đời sớm, ta một tay nuôi lớn Quân nhi. Có khi Quân nhi hơi lãnh ngạo nhưng lòng rất thiện lương.

Long Kinh Thiên không mở miệng, hần không phủ nhận lời Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nói.

Lúc mới gặp Long Kinh Thiên, dù Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông hơi lãnh ngạo nhưng thân phận của đối phương bày ra đó, hần là một trưởng lão khách khanh, chuyện rất bình thường. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Lấy tư chất của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cũng khó tránh như vậy, dù là Long Kinh Thiên chẳng phải ở Tiên Giới cậy tài khinh người sao?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long đứng ở một bên nghe Thần Chủ Hứa Khai của họ chính mồm giao tiểu thư Hứa Vũ Quân cho Long Thần, vậy mà Long Thần không đồng ý làm gã trọn to mắt như ốc bươu.

Cái này càng làm cho người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long buồn bực, Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nói khiến người thấy khó xử sao?

Cưới Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông làm thê tử, đây là chuyện bao nhiêu người ở Xích Thành tinh vực tha thiết mơ ước. Không nói đến tư sắc của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, nàng có thiên phú rất cao, sau này chắc chắn sẽ đột phá thiên thần cảnh. Cưới một thiên thần làm thê tử, còn nhận được thực lực đệ nhất thần tông Xích Thành tinh vực, nếu là người khác thì sớm bị trên trời rớt xuống trúng vàng ngất xỉu.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai thấy Long Kinh Thiên không mở miệng thì hỏi tiếp:

- Chắc người ghét Quân nhi đi?

Long Kinh Thiên gật đầu.

Long Kinh Thiên đúng là không ghét Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông.

- Vậy là được rồi.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nói:

- Chỉ cần không ghét là được, có thể chậm rãi bồi dưỡng cảm tình. Tư chất, thân phận của Quân nhi cũng xứng với người.

Lấy thiên phú hồng môn đại đạo thể của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, sau này đột phá tới cảnh giới Thiên Tôn thì đúng là cũng xứng với Long Kinh Thiên, còn về thân phận? Long Kinh Thiên thâm sắc đầu cười, cũng buồn bực. Hần là Thiên Tôn, một cường giả thiên thần muốn làm mai cho hần? Long Kinh Thiên nghĩ đến đây liền cảm thấy buồn cười và quái dị.

Lúc này, Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai lấy ra một lệnh phù, phất tay đưa tới trước mặt Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đón lấy lệnh phù, mặt sau có khắc bất tượng thần thú, mặt chính là bốn chữ Vạn Bảo Thần lệnh.

Lục đại thế lực Võ Thần Điện nhìn Vạn Bảo Thần lệnh trong tay Long Kinh Thiên, kiềm không được giật mình kêu lên:

- Vạn Bảo Thần lệnh!

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai mở miệng nói:

- Long Thần, Vạn Bảo Thần lệnh này là lệnh phù tối cao của Vạn Bảo Thần tông, chỉ có hai cái, Quân nhi giữ một. Nay ta đưa cái thứ hai cho người, đệ tử Vạn Bảo Thần tông thấy lệnh như thấy ta.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nói xong quay đầu nói với người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long:

- Hắc Long, sau này ta phi thăng Thần Giới thì Long Thần chính là Thần Chủ đời tiếp theo của Vạn Bảo Thần tông, người biết chưa?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long ngậy ra, sau đó cung kính nói:

- Vâng thưa Thần Chủ, xin Thần Chủ yên tâm!

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai thấy vậy gật đầu cười.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long là hảo bằng hữu từ nhỏ với gã, Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai rất tin tưởng Hắc Long.

Long Kinh Thiên nhìn lệnh phù trong tay, nói:

- Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, cái này...

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai xua tay nói:

- Người cứ cầm lệnh phù này đi, dù sao ta phi thăng Thần Giới, có mang theo nó cũng vô dụng.

Long Kinh Thiên do dự một chút, cuối cùng nói:

- Vậy được rồi, về sau Vạn Bảo Thần tông xảy ra chuyện gì thì ta sẽ giúp đỡ.

Mặc dù Long Kinh Thiên không trực tiếp đồng ý nhưng Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai nghe hẳn nói vậy thì cười gật đầu. Long Kinh Thiên nói câu đó đại biểu sau này Hứa Vũ Quân ra chuyện gì thì hẳn sẽ không ngồi xem mặc kệ.

Một lát sau, Long Kinh Thiên ra khỏi hồn khí không gian.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên đi xa, nói với Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai:

- Thần Chủ, cái này có phải...

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai đưa Vạn Bảo Thần lệnh cho Long Kinh Thiên, người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cảm thấy gã làm vậy hơi qua loa.

Long Kinh Thiên có được Vạn Bảo Thần lệnh đại biểu là thiếu chủ một nửa Vạn Bảo Thần tông, mặc dù thiên phú của hắn yêu nghiệt nhưng nếu có điều bất lợi với Vạn Bảo Thần tông thì chẳng phải là?

331. Chương 330: Bóp Chết Hắc Là Được

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 330: Bóp chết hắc là được

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai phất tay, nói:

- Ta sẽ không nhìn lầm người. Chuyện ta kêu người điều tra sao rồi?

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long hoàn hồn, nói:

- Người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ đã rời khỏi Xích Thành tinh vực. Nghe nói Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ được một viên thần quả, người ma tộc được hai cái.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai gật đầu.

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai trầm ngâm nói:

- Khiến người chú ý tình hình người của ma tộc, Bất Hủ Thần Phủ.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long hỏi:

- Thần Chủ, người đang lo lúc ma tộc tấn công Xích Thành tình vực chúng ta thì Bất Hủ Thần Phủ sẽ nhúng tay vào? Thậm chí có bất lợi cho Vạn Bảo Thần tông chúng ta?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai gật đầu, nói:

- Viên Sơn là vương trưởng lão, tại Bất Hủ Thần Phủ có địa vị, hơn nữa huyền tôn Viên Triều của hắn bị Long Kinh Thiên giết chết, chắc sẽ đoán liên quan đến Vạn Bảo Thần tông chúng ta. Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ làm người âm hiểm, tuyệt đối sẽ không chịu dễ yên.

Người đàn ông trung niên áo đen, Hắc Long cung kính vâng dạ, do dự một chút, nói:

- Thần Chủ, chúng ta có nên điều tra Long Thần này?

Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai lắc đầu, nói:

- Không cần.

Mặc dù Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai đoán được Long Thần không phải tên thật, nhưng nếu gã đã giao Vạn Bảo Thần lệnh cho hắn, trao gửi nhữ ni cho đối phương thì phải tin vào Long Thần. Đối phương rốt cuộc có thân phận gì tốt nhất đừng điều tra, khi đến lúc chắc hắn sẽ nói cho gã biết.

Sau khi Long Kinh Thiên rời khỏi hồn khí không gian, trở lại Vạn Bảo Thần Sơn. Long Kinh Thiên quay về Vạn Bảo Thần Sơn không trở lại Càn Long cung mà đi tới Phượng Minh cung.

Phượng Minh cung là cung điện của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông tu luyện, cách Càn Long cung nơi Long Kinh Thiên ngụ không xa.

Long Kinh Thiên đi tới Phượng Minh cung, hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu từ xa thấy hắn, cung kính hành lễ.

- Long Thần đại nhân!

Long Kinh Thiên ngậy ra:

- Long Thần đại nhân?

Trước kia hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu kêu Long Kinh Thiên là Long Thần trưởng lão, bây giờ sửa miệng gọi là Long Thần đại nhân?

Hình như...

Long Kinh Thiên kêu hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu đứng lên, hỏi:

- Tiểu thư của các người có ở không?

Thị nữ Hứa Na nói:

- Tiểu thư của chúng ta đang bế quan tu luyện, nhưng tiểu thư có dặn chỉ cần Long Thần đại nhân tìm thì báo cho nàng biết. Xin Long Thần đại nhân chờ chút, chúng ta đi vào thông truyền cho tiểu thư.

Long Kinh Thiên gật đầu, đợi hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu đi vào báo, hắn ngồi xuống đại điện.

Không lâu sau thì thấy Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông từ bên trong đi ra.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông tới trước mặt Long Kinh Thiên, trong mắt lộ rõ vui sướng.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ngại ngùng nói:

- Long, Long Thần, người đến rồi.

Long Kinh Thiên nhìn Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ngại ngùng, thấy nghi hoặc, không lẽ nàng biết chuyện phụ thân của nàng, Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông gửi gắm nàng cho hắn?

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Ta có chuyện muốn nói với nàng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn Long Kinh Thiên, hỏi:

- Có chuyện gì?

- Tên thật của ta là Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói:

- Hơn nữa đây không phải là diện mạo thật của ta.

Nếu đã nhận Vạn Bảo Thần lệnh của Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai, Long Kinh Thiên cảm thấy phải nói vài chuyện cho Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông biết.

Trong ánh mắt chăm chú của ba người Hứa Vũ Quân, diện mạo, thân hình của Long Kinh Thiên biến đổi, từ thanh niên bình thường biến thành một thanh niên mày kiếm mắt sao, mũi thẳng, môi hồng, cực kỳ tuấn tú.

Từ người Long Kinh Thiên toát ra sức hấp dẫn người khiến khó tả.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn khuôn mặt Long Kinh Thiên cực kỳ đẹp trai, toát ra sức hấp dẫn khó tả, ngây ngốc nhìn. Mắt đẹp lóe tia sáng, trái tim của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông kiềm không được đập nhanh.

Hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu đứng bên cạnh cũng tim đập nhanh.

Một lát sau, Long Kinh Thiên nói tiếp:

- Ta ở thiên man vị diện, đến Vạn Bảo vị diện đã vài ngày, bây giờ ta muốn quay về thiên man vị diện nhìn xem, nên lại đây nói cho nàng một tiếng.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông giật mình tỉnh lại, dù nàng không để ý mặt mũi của Long Kinh Thiên như thế nào, nhưng hấn vốn khuôn mặt bình thường đột nhiên biến đẹp trai như vậy, là siêu đẹp trai, tim nàng khó tránh khỏi mừng rỡ.

Nhưng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nghe nói Long Kinh Thiên sắp đi thì thấy mất mát.

Giọng điệu của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông buồn bã:

- Người sắp đi?

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Vạn Bảo vị diện và thiên man vị diện cách không xa, nếu nàng có chuyện gì thì ta sẽ nhanh chóng tới.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bỗng hỏi ngược lại:

- Nếu như ta không có việc gì thì người sẽ không trở lại Vạn Bảo vị diện sao?

Long Kinh Thiên ngậy ra, nói:

- Ta không có ý đó.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bật cười, nói:

- Ta đùa thôi. nguồn

Khuôn mặt Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông có vẻ do dự, nói:

- Phụ thân của ta, có, nói là đưa Vạn Bảo Thần lệnh khác cho người không?

Mặt Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đỏ ửng, vẻ đẹp vốn là thanh thuần, lại lãnh diễm, kiều mị giờ vô cùng hấp dẫn.

Quả nhiên! Chuyện Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai đưa Vạn Bảo Thần lệnh cho Long Kinh Thiên bị Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông biết! Long Kinh Thiên thầm nhủ, nếu là vậy thì việc Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai gửi gắm nàng cho hẳn chắc là Hứa Vũ Quân cũng biết rồi.

Long Kinh Thiên ngồi đó, gật đầu, thừa nhận chuyện Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai đưa Vạn Bảo Thần lệnh ỳnh, nhưng hắn không biết nên mở miệng như thế nào.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thấy Long Kinh Thiên gật đầu, nghĩ đến phụ thân gửi gắm mình cho hắn, mặt càng đỏ hơn. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông muốn hỏi rõ ràng, nhưng nàng không biết nên nói sao, hơn nữa việc này, khó mà mở miệng. Phút chốc không khí trong đại điện mập mờ, lúng túng.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông định hỏi chuyện phụ thân gửi gắm mình cho Long Kinh Thiên, nhưng lời đến bên môi lại thay đổi:

- Khi nào ngươi quay về thiên man vị diện?

Long Kinh Thiên nói:

- Chờ lát nữa ta sẽ đi.

- Lát nữa sẽ đi?

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhìn Long Kinh Thiên, kiềm không được nói:

- Nhanh như vậy?

Long Kinh Thiên gật đầu.

Long Kinh Thiên rời khỏi thiên man vị diện đã tám tháng, cần trở về nhìn xem. Bây giờ ma tộc sắp tấn công, trước lúc đó Long Kinh Thiên cần thống nhất toàn thiên man vị diện.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói:

- Vậy thì ta tiễn ngươi.

332. Chương 331: Bắt Giữ Long Kinh Thiên

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 331: Bắt giữ Long Kinh Thiên

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thế là Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông theo cùng, Long Kinh Thiên ra khỏi Phượng Minh cung. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đưa tiễn Long Kinh Thiên đến cửa tổng bộ Vạn Bảo Thần tông.

Lúc Long Kinh Thiên sắp đi, Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông mở miệng nói:

- Kinh Thiên.

- Phụ thân của ta nói có lẽ không lâu sau ma tộc sẽ tấn công Xích Thành tinh vực chúng ta, ngươi phải cẩn thận.

Long Kinh Thiên bất ngờ hỏi:

- Ma tộc tấn công Xích Thành tinh vực?

Long Kinh Thiên biến ma tộc muốn tấn công thiên man vị diện nhưng không ngờ là ma tộc tấn công toàn Xích Thành tinh vực.

Nếu là vậy thì sự việc nghiêm trọng, rắc rối hơn xa Long Kinh Thiên nghĩ.

Ma tộc tấn công một vị diện đã khiến người giết mình, tấn công toàn tinh vực thì khiến người chấn kinh. Xích Thành tinh vực có một ngàn bảy trăm vị diện, vô số cường giả, gia tộc, tông phái. Ma tộc muốn tấn công Xích Thành tinh vực, vậy ma tộc sẽ phải bao nhiêu đại quân tiến đến?

Khi đó đại quân ma tộc sẽ rợp trời, tựa châu chấu tràn ngập Xích Thành tinh vực.

Long Kinh Thiên nhìn vào mắt Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, nói:

- Ta sẽ cẩn thận.

- Nàng cũng phải cẩn thận.

Mặc dù Vạn Bảo Thần tông là đệ nhất thần tông Xích Thành tinh vực nhưng hiện tại ma tộc tấn công toàn Xích Thành tinh vực, dù là Vạn Bảo Thần tông cũng không nhất định an toàn độ qua kiếp nạn lần này.

Nghe Long Kinh Thiên thân thiết dặn dò, lòng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ngọt ngào.

Thanh âm trong suốt động lòng người nói:

- Không bằng người ở lại tổng bộ Vạn Bảo Thần tông đi, ở đây an toàn hơn thiên man vị diện. Đợi lần này Xích Thành tinh vực chúng ta đánh lui đại quân ma tộc xong thì người lại trở về thiên man vị diện?

Long Kinh Thiên lắc đầu. Mặc dù tổng bộ Vạn Bảo Thần tông an toàn hơn thiên man vị diện nhưng hẳn không có khả năng bỏ lại đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Mộ Dung Thiển. Hơn nữa Long Kinh Thiên không thể khiến một cô gái như Hứa Vũ Quân che chở mình.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thấy Long Kinh Thiên lắc đầu thì lòng thầm thở dài, biết hẳn sẽ không nghe theo mình khuyên.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông lấy ra một Cửu Phượng Ngọc phù, nói:

- Đây là Cửu Phượng Ngọc phù, nếu người gặp nguy hiểm thì hãy bóp nát nó.

Long Kinh Thiên nhìn ánh mắt quan tâm của Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông, do dự một chút, cuối cùng nhận lấy Cửu Phượng Ngọc phù.

Long Kinh Thiên cũng lấy ra một tiên phù, nói:

- Đây là tiên phù, nếu nàng gặp nguy hiểm, bóp nát thái Thanh tiên phù thì ta sẽ đến ngay.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nhận lấy thái Thanh tiên phù, siết chặt trong lòng bàn tay, gật đầu, nói:

- Ta biết rồi.

Long Kinh Thiên gật đầu, sau đó xoay người bay ra khỏi tổng bộ Vạn Bảo Thần tông. Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông đứng đó nhìn theo bóng lưng Long Kinh Thiên đi xa, thật lâu không nhúc nhích.

Thật lâu sau Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông cúi đầu nhìn thái Thanh tiên phù trong lòng bàn tay, siết chặt.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông thì thầm:

- Long Kinh Thiên.

Một lát sau, hai nàng thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu đứng phía sau bay tới, nói nhỏ với Hứa Vũ Quân:

- Tiểu thư, chúng ta trở về đi.

Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông ngẩng đầu, hít sâu một hơi, nhìn hướng Long Kinh Thiên rời đi, bay trở về Vạn Bảo Thần Sơn.

Trong khi Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông bay về Vạn Bảo Thần Sơn, Long Kinh Thiên rất nhanh phá tầng cương khí Vạn Bảo vị diện, ra khỏi Vạn Bảo vị diện, tới trời sao mệnh mông. Long Kinh Thiên lấy ra tinh vực đồ, phân biệt phương hướng, chạy tới thiên man vị diện.

Thiên man vị diện.

Cực đông hoang dã đại lục có một ngọn núi to tên là Man Thần phong, bên trên núi có một tòa cung điện to lớn, tên của nó là Hoang Dã Thần Cung của Hoang Dã Thần Miếu.

Hoang Dã Thần Cung kia đã tồn tại từ thượng cổ, trải qua vài chục vạn năm tang thương, toát ra bí ẩn, khủng bố, cổ xưa làm người tim đập nhanh.

Từ xa nhìn lại, Hoang Dã Thần Cung chính là tuyệt thế mãnh thú núp trên đỉnh Man Thần phong.

Nhưng trên thái thượng trưởng lão Hoang Dã Thần Cung lại là tiếng vui cười.

Trên đại điện, giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, cực kỳ khách sáo cười nói với một thanh niên:

- Ha ha, thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên và các vị thái thượng trưởng lão giảng xuống, Hoang Dã thần giáo chúng ta được nở mày nở mặt hẳn ra.

Thanh niên này chính là tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, là tam đệ của Bắc Thần Vũ ở so tài luyện khí đại tái.

Dưới đại điện ngồi rất nhiều cao thủ của Hoang Dã Thần Miếu, Bắc Thần thần tông.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên hơi kiêu ngạo nói:

- Khách sáo.

Sau đó thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thản nhiên nói:

- Vu Vũ giáo chủ, người nên biết lần này chúng ta tiến đến là vì chuyện gì.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cười nói:

- Biết, Long Kinh Thiên kia không biết sống chết, thế nhưng dám đánh chết 3 của Bắc Thần thần tông. Không ngờ thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên đích thân mang các cao thủ đến.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nói:

- Long Kinh Thiên? Chưa từng nghe qua, hẳn là cái thứ gì, đáng giá ta tự tiến đến? Chờ khi đó để vài người đi qua bóp chết hẳn là được. Lần này ta đến thiên man vị diện là có chuyện quan trọng khác phải làm.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên huênh hoang, ngạo mạn.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cười nhỉnh nói:

- Đương nhiên, đương nhiên, Long Kinh Thiên tất nhiên là không đáng để Bắc Thần Tuyên thiếu chủ ra tay.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên gật đầu, nói:

- Vu Vũ giáo chủ, nói thật với người, lần này phụ thân đại nhân khiến ta đến chủ yếu là vì thiên phẩm tam sát linh mạch ở thượng cổ thần ma chiến trường.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, các cao thủ Hoang Dã Thần Miếu giật mình kêu lên:

- Thượng cổ thần ma chiến trường. Thiên phẩm tam sát linh mạch.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên liếc giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, nói:

- Đúng vậy. Trong Tà Thần phong tại thượng cổ thần ma chiến trường phong ấn một thiên phẩm tam sát linh mạch. Thiên phẩm tam sát linh mạch này là lúc trước Tam Tà Thần phong ấn, mặt trên có cấm chế Tam Tà Thần bày ra. Nhưng hiện tại chúng ta đã có cách phá giải.

Một thiên phẩm linh mạch, giá trị ngàn vạn Cửu Dương đan.

Đúng là đáng giá tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông tự mình tiến đến. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Lần này thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên mang theo mười vị cổ thần cường giả tiến đến, toàn bộ đều là cường giả từ cổ thần ngũ trọng trở lên, còn có sáu vị thị đỉnh cổ thần thất trọng.

Ba mươi vị cường giả cổ thần!

Ba mươi vị cường giả cổ thần đối với Bắc Thần thần tông không tính là cái gì, nhưng khi thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên mang theo ba mươi vị cường giả cổ thần giáng xuống Hoang Dã Thần Miếu thì giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, Vu Kiên, rất nhiều cường giả Hoang Dã Thần Miếu sợ vỡ mặt.

Mặc dù Hoang Dã Thần Miếu là đệ nhất thế lực ở Hoang dã đại lục nhưng ba mươi vị cường giả cổ thần cũng đủ phá hủy Hoang Dã Thần Miếu!

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cười to nói:

- Ha ha, chúc mừng Bắc Thần Tuyên thiếu chủ! Thiên phẩm tam sát linh mạch kia tuy là có cấm chế Tam Tà Thần bày ra nhưng đối với rất nhiều cao thủ Bắc Thần thần tông mà nói tựa như giấy mỏng, muốn phá là cực kỳ dễ dàng.

- Đến lúc Bắc Thần Tuyên thiếu chủ mang thiên phẩm tam sát linh mạch về Bắc Thần thần tông, chắc là Thần Chủ của Bắc Thần thần tông rất mừng rỡ!

- Đúng vậy. Đến lúc đó nhiều cao thủ Bắc Thần thần tông liên hợp một kích, cấm chế Tam Tà Thần bày ra lập tức bị phá ngay!

- Ta thấy không cần rất nhiều cao thủ Bắc Thần Tuyên thiếu chủ liên hợp ra tay, chỉ cần một đám của Bắc Thần Tuyên thiếu chủ đủ phá nát cấm chế Tam Tà Thần bày ra rồi!

Vu Kiên, các cao thủ của Hoang Dã Thần Miếu cùng nhau nịnh nọt thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên cười to, hiển nhiên rất thích thú được giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nịnh nọt.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cười nói:

- Bắc Thần Tuyên thiếu chủ tu luyện chưa đến một trăm năm đã là đỉnh cổ thần tứ trọng, ta thấy không lâu sau sẽ có thể đột phá cổ thần ngũ trọng, đến lúc đó đại vị của Bắc Thần thần tông chắc chắn là Bắc Thần Tuyên thiếu chủ ngồi!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên xua tay, nói:

- Vu Vũ giáo chủ quá khen, thiên phú của ta so với đại ca thì còn kém chút.

Đại ca trong miệng thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên đương nhiên là chỉ Bắc Thần Vũ.

Tuy miệng thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nói vậy nhưng trên mặt lộ ra đắc ý.

Mặc dù Bắc Thần Vũ được công nhận luyện khí thiên tài, nhưng về tu luyện thì không mạnh hơn thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên bao nhiêu, trước đó không lâu mới đột phá cổ thần ngũ trọng.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cười nói:

- Bắc Thần Tuyên thiếu chủ khiêm tốn quá, ta từng thấy vô số thiên tài ở Xích Thành tinh vực chúng ta, nhưng mấy thiên tài này ở trước mặt Bắc Thần Tuyên thiếu chủ không bằng móng út!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên lại cười.

Cao thủ của Hoang Dã Thần Miếu cười nịnh, không ngừng khen ngợi, tiếng cười vang vọng, rất là vui vẻ.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nói ra mục đích chuyến đi này tất nhiên không sợ Hoang Dã Thần Miếu tranh đoạt thiên phẩm tam sát linh mạch, tất nhiên giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cũng không có gan dám cướp đoạt cùng Bắc Thần thần tông.

Một lát sau, thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nói:

- Lần này ta tiến đến trừ muốn phụ phục thiên phẩm tam sát linh mạch ra còn có một việc, là muốn ở thiên man vị diện này kiến lập một Bắc Thần phân bộ.

Nói tới đây thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên mặt đầy sát ý:

- Lần trước trưởng lão của chúng ta tiến đến vốn muốn kiến lập Bắc Thần phân bộ, không ngờ Long Kinh Thiên dám can đảm giết trưởng lão của Bắc Thần thần tông chúng ta!

Kiếp lập Bắc Thần phân bộ? Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, Vu Kiên nhìn nhau.

- Vu Vũ giáo chủ.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngoái đầu, nói:

- Đợi khi chúng ta kiến lập Bắc Thần phân bộ, người nói chọn ở đâu tốt nhất?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ánh mắt âm trầm nhìn giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ bị ánh mắt âm trầm của thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhìn rợn tóc gáy.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cố nặn nụ cười nói:

- Bắc Thần thần tông có thể đến thiên man vị diện chúng ta kiến lập Bắc Thần phân bộ là vinh hạnh của thiên man vị diện chúng ta. Bắc Thần Tuyên thiếu chủ muốn lập ở đâu thì tùy, nếu là ở hoang dã đại lục thì chúng ta càng hoan nghênh.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên cất tiếng cười to.

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, Vu Kiên ngậy ra.

- Ha ha, Vu Vũ giáo chủ, ta chẳng qua tùy tiện hỏi.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngừng cười, nói:

- Người không cần căng thẳng như vậy, ta sẽ không kiến lập Bắc Thần phân bộ ở hoang dã đại lục.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nghe vậy thở ra.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nói:

- Khi đó chúng ta sẽ kiến lập Bắc Thần phân bộ tại đại lục Thiên Lam!

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cười ha hả:

- Đại lục Thiên Lam phong vật địa linh, đồn là thượng cổ tộc người lùn để lại vô số kho báu tại đại lục Thiên Lam. Hơn nữa đó là nơi các thần thượng cổ tu luyện, hèn chi Bắc Thần Tuyên thiếu chủ nhìn trúng đại lục Thiên Lam.

Các cao thủ của Hoang Dã Thần Miếu thở ra một hơi, lại nịnh nọt.

- Nhưng mà...

Một lát sau giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ do dự nói:

- Long Kinh Thiên kia hơi rắc rối, ta được tin tức hắc đã thống nhất thượng cổ ma thần chiến trường nam vực các tông, hơn nữa ngay cả lão già Lam Kinh ở Loạn Hải cũng đầu vào hắc, cộng thêm Long tộc, ba đại vương triều đại lục Thiên Lam, lục đại thế lực Võ Thần Điện, cái kia!

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nói đến đây chợt ngừng.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nghe giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nói, hơi kinh ngạc hỏi:

- A, thống nhất thượng cổ ma thần chiến trường nam vực các tông?

Vốn thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên không để Long Kinh Thiên vào mắt, nhưng giờ nghe giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nói làm gã nhượng mảy.

Long Kinh Thiên thế nhưng có thể thống nhất thượng cổ ma thần chiến trường nam vực các tông, long tộc, các thế lực tam đại vương triều đại lục Thiên Lam. Long Kinh Thiên này đúng là không đơn giản.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên hỏi tới:

- Long Kinh Thiên này có thực lực gì?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên do dự, nói:

- Long Kinh Thiên chỉ là đỉnh hậu kỳ để cấp.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, rất nhiều cường giả Bắc Thần thần tông nghe vậy kinh kêu:

- Cái gì? Đỉnh hậu kỳ để cấp?

Đỉnh hậu kỳ để cấp!

Ở trong mắt bình dân thì đó là tuyệt thế cường giả, nhưng trong mắt bọn họ thì chỉ là tối hạ đẳng tiện nô.

Thuộc hạ của thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, những hộ vệ địa vị thấp nhất cũng là thần cấp nhất trọng.

Không nói khoa trương chứ thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên tùy tiện thổi một hơi đủ oanh sát đỉnh hậu kỳ để cấp thành mảnh vụn.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên không dám tin nhìn giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ:

- Cái này, Long Kinh Thiên thật sự là đỉnh hậu kỳ để cấp?

Nếu không phải biết đầu óc của giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ bình thường, thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên cho rằng giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nói đùa với gã.

333. Chương 332: Kinh Lôi Thiên Hà Trận

Thiên Tôn Trùng Sinh đọc truyện mới nhất tại .

Chương 332: Kinh Lôi Thiên Hà trận

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nói:

- Một năm trước hắc ở Bằng Sơn Hải Vực đấu với Vu Kiền nhị đệ của ta. Các cao thủ của Hoang Dã Thần Miếu chúng ta đều biết chuyện này. Khi đó hắc đúng là đỉnh hậu kỳ để cấp, không biết Long Kinh Thiên dùng bí pháp gì mà có thể hợp thể cùng ba dị thú!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, các cao thủ Bắc Thần thần tông lại lần nữa chấn kinh:

- Cái gì? Hợp thể với ba dị thú?

Bọn họ chưa từng nghe có ai hợp thể với ba dị thú!

Vu Kiền ngồi một bên mở miệng nói:

- Nói đúng hơn không phải ba dị thú, một con là dị thú Cửu Vĩ Thiên Miêu, một là Tử Thiên Long Hoàng của Long tộc, một là tử linh yêu thú Lục Dực Tử Phượng.

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên tròn to mắt:

- Tử linh yêu thú Lục Dực Tử Phượng?

Hợp thể với ba dị thú đã là chưa từng nghe qua, thế nhưng không phải toàn bộ đều là dị thú.

Hợp thể với yêu thú bình thường luôn?

- Hẳn hợp thể với ba thú xong thực lực đạt tới đỉnh sơ kỳ cổ thần.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nói:

- Đương nhiên dù là nhị đệ của ta cũng không làm gì hẳn được.

Hợp thể với ba thú, từ đỉnh hậu kỳ để cấp đạt tới đỉnh sơ kỳ cổ thần.

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên đầu óc ù vang.

Thật lâu sau, chấn kinh qua đi, mắt thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nóng rực. Trên thế gian còn có công pháp như vậy, sau khi tu luyện hợp thể với ba thú? Nếu như thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên có được công pháp này, gã hợp thể với ba yêu thú cổ thần thì chẳng phải là có thể đối kháng cổ thần thất trọng hậu kỳ đỉnh cường giả?

Thậm chí cường giả thiên thần cũng không giết được gã!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên như vậy, các cường giả Bắc Thần thần tông cũng mắt nóng rực.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nhìn biểu tình của thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, các cao thủ Bắc Thần thần tông, nhìn ánh mắt nóng cháy kia, thầm cười nhạo. Long Kinh Thiên à Long Kinh Thiên, tử kỳ của ngươi tới rồi!

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng hưng phấn nói:

- Tam thiếu chủ, bây giờ chúng ta?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên trầm ngâm nói:

- Trạch Hưng thái thượng trưởng lão, ý của ngươi là?

Mặc dù thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên là thiếu chủ, nhưng địa vị của Lạc Trạch Hưng ở Bắc Thần thần tông rất cao, bởi vậy gã phải hỏi ý kiến của lão.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nói:

- Ý của ta là Long Kinh Thiên dám can đảm đánh chết trưởng lão của Bắc Thần thần tông chúng ta, tội đáng muôn chết! Chúng ta trước tiên chạy tới đại lục Thiên Lam bắt giữ hắn, rồi trị tội theo hình luật Bắc Thần thần tông chúng ta!

Bắt giữ Long Kinh Thiên trị tội? Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nói đằng hoàng nhưng dụng ý thật sự thì đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ không cần nói cũng biết.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nhìn mấy thái thượng trưởng lão Bắc Thần thần tông khác.

Một vị thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông nói:

- Chúng ta cũng đồng ý Trạch Hưng thái thượng trưởng lão!

Mấy thái thượng trưởng lão Bắc Thần thần tông khác cũng mở miệng đồng ý. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên đứng bật dậy, mở miệng nói:

- Tốt, nếu vậy thì bây giờ chúng ta chạy tới đại lục Thiên Lam!

Rất nhiều cao thủ Bắc Thần thần tông đứng lên, cung kính nói:

- Tuân lệnh tam thiếu chủ!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngoái đầu lại, nói:

- Vu Vũ giáo chủ, làm phiền người dẫn đường.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ đứng dậy, cung kính nói:

- Không phiền toái, không phiền toái, ta nên làm!

Các cao thủ của Hoang Dã Thần Miếu cũng đứng dậy.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nói:

- Tốt, bây giờ chúng ta đi!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên bay ra khỏi đại điện, đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, và giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, đám cao thủ của Hoang Dã Thần Miếu theo sát phía sau.

Ra khỏi Hoang Dã Thần Cung, thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nói:

- Chúng ta mở ra cánh cửa không gian, một đường chạy đi.

Đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông ngậy ra, sau đó cung kính nói:

- Mở ra cánh cửa không gian!

Mở ra cánh cửa không gian tuy rằng cực kỳ hao tổn chân khí, nhưng ba mươi vị cường giả cổ thần liên hợp thì không tổn hao bao nhiêu.

Thế là đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông liên hợp không ngừng mở ra cánh cửa không gian, một đường chạy nhanh tới đại lục Thiên Lam. Một canh giờ sau, đám người của Bắc Thần thần tông, Hoang Dã Thần Miếu đã tới bên trên đại lục Thiên Lam.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên chỉ vào một sơn mạch, hỏi:

- Phía dưới chính là Tề Thiên sơn mạch?

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ đáp:

- Đúng vậy. Bắc Thần Tuyên thiếu chủ, phía dưới chính là Tề Thiên sơn mạch, chỗ của Vô Thần Điện. Đám Long Kinh Thiên ở trong Tề Thiên sơn mạch!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên gật đầu, ngoái đầu lại nhìn hướng các cao thủ của Bắc Thần thần tông. Các cao thủ của Bắc Thần thần tông hiểu ý.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng vận chuyển chân khí, rống:

- Người Tề Thiên sơn mạch nghe cho ta, tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông chúng ta, Bắc Thần Tuyên thiếu chủ giáng xuống, nhanh đi ra quỳ nghênh!

Phút chốc trên bầu trời Tề Thiên sơn mạch như vang lên ngàn vạn kinh lôi, nổ đi đùng. Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu cảm thấy tai ù vang.

Các cường giả giật mình.

Tiếp theo là vô số hào quang phóng lên cao.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu đều bay ra khỏi tu luyện cung điện của mình.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nhìn thấy giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ thì giật mình kêu lên:

- Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ!

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cảm ứng khí thể của nhóm thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, biến sắc mặt, toàn bộ đều là cổ thần cường giả. Hơn nữa Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch phát hiện khí thể của những người này mạnh hơn gã.

Thấy Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình, giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ vẻ mặt đắc ý nói:

- Tử Thiên Long Hoàng, đây là tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thiếu chủ, cũng với nhiều thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông.

- Long Kinh Thiên đâu? Không mau kêu Long Kinh Thiên lăn ra bái kiến Bắc Thần Tuyên thiếu chủ, các thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông?

Sau lưng đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, cường giả những mp Vô Thần Điện, Vạn Thú Môn giật mình, bàn tán xôn xao.

- Thế nhưng là tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thiếu chủ đích thân đến.

- Ba mươi mấy vị cổ thần cường giả?

334. Chương 333: Thử Uy Lực Đại Trận Một Chút

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 333: Thử uy lực đại trận một chút

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên từ trên cao nhìn xuống Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, nói:

- Người chính là Tử Thiên Long Hoàng gì đó? Chủ nhân của người đâu? Kêu hắn lăn ra đây. Hắn đừng tưởng rằng tránh ở bên trong thì không có việc gì, hắn dám to gan giết trưởng lão của Bắc Thần thần tông ta, nên biết hậu quả!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên huênh hoang, lại nhục mạ Long Kinh Thiên, đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình qua đi, sắc mặt âm trầm.

- Tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lạnh lùng cười:

- Bắc Thần Tuyên? Người là cái thứ gì? Chủ nhân của ta sao người muốn gặp liền gặp được?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên vốn vênh vao nghe vậy kinh ngạc, không dám tin nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, sắc mặt cực kỳ khó xem. Các cao thủ của Bắc Thần thần tông cũng như vậy.

- Người, tìm cái chết!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nghe Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch dám nói gã là thứ gì thì lòng tuôn trào sát ý.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên rít:

- Giết hần cho ta!
- Giết hần rồi lại bắt giữ Long Kinh Thiên, khiến hần quỳ trước mặt ta!
- Tuân lệnh, tam thiếu chủ!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên dứt lời, hai vị thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông bỗng ra tay, song quyền oanh sát Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

- Cự linh chưởng!
- Vạn diệt chỉ!

Một bàn tay to màu xám xuất hiện, chính giữa tay xám có một phù văn quái lạ không ngừng xoay tròn, giống như ốc xoáy. Bàn tay to màu xám xuất hiện, khí lưu không gian xung quanh kêu xèo xèo.

Đồng thời, vô số dấu tay xuất hiện cùng bàn tay to màu xám. Những dấu tay không ngừng xoay quanh, như là lá khô rơi từ cây xuống, rất đẹp, nhưng cường đại chỉ khiến không gian xung quanh có xu hướng tan vỡ.

Cường giả các phái Võ Thần Điện kinh ngạc biến sắc mặt.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch quát to:

- Mở ra đại trận!

Trong tay Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch xuất hiện một ngọc phù, bóp nó, lắc người biến mất tại chỗ. Đám băng tuyết cự long, bốn cánh kinh vương sau lưng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng bóp nát ngọc phù, biến mất.

Khi Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biến mất thì đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thấy trên bầu trời đột nhiên xuất hiện từng đoàn lôi vân to lớn, thiên lôi từ lôi vân như mưa to trút xuống.

Bên dưới bắn ra ánh sáng, khí lưu to lớn xoay tròn, những thiên lôi to lớn rơi xuống, khí lưu to lớn xoay tròn, thiên lôi bắn bốn phía.

Khi bàn tay to màu xám và vô số dấu tay oanh đến, chớp mắt bị vô số thiên lôi đánh tan, nhấn chìm, biến mất. Mấy thiên lôi tiếp tục bay hướng đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên.

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thấy vô số thiên lôi bay đến thì hoảng sợ biến sắc mặt.

- Lui!
- Mau lui, nhanh lên, bảo vệ tam thiếu chủ!

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng trốn to mắt, hét to, bay lên, dẫn theo thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhanh chóng lùi ra sau, đánh một chưởng vào thiên lôi.

Các cao thủ của Bắc Thần thần tông nghe vậy tỉnh táo lại, chưởng ấn, quyền ảnh, kiếm khí, đao quang tung bay.

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu kinh khủng vội vàng thụt lùi.

Một tiếng hét thảm vang lên:

- A!

Chỉ thấy mấy cao thủ của Hoang Dã Thần Miếu không tránh kịp bị thiên lôi đánh trúng, người đầm máu, khét đen.

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên mặt trắng bệch.

Nhìn thiên lôi không ngừng cuộn cuộn đến, trong mắt thiên lôi không thể che giấu nỗi lòng kinh khủng.

May là bọn họ lùi ra hơn mười dặm thì thiên lôi rốt cuộc ngừng lại, bọn họ trong lòng thở phào một hơi, như sống sót sau tai nạn.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên phát ra tiếng gầm giận dữ:

- Chuyện này là sao?

Lời này như đồ ngu.

Ai mà không nhìn ra đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biết đại trận lợi hại?

Đám giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên sắc mặt khó coi, giờ họ mới nhận ra mình đã bỏ qua một việc, đó là Long Kinh Thiên rất khó bố trận.

Lục đại thế lực Võ Thần Điện vây công Long Viêm cốc, sau này lục đại thế lực Võ Thần Điện chạy vắt giò lên cổ có tới tia bọn họ, nhưng họ không để trong lòng. Giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên cảm thấy trước lực lượng tuyệt đối thì uy lực Trận pháp có lớn hơn cũng vô dụng.

Lần này thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên mang đến ba mươi vị cường giả cổ thần!

Rống sau thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên lại quát:

- Đây là trận gì?

Đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nhìn nhau, nhưng không ai mở miệng đáp.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thấy không ai đáp, nhìn hướng một thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông:

- Tần Mộc, ngươi có nghiên cứu Trận pháp, nhìn ra được đây là trận gì không?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Tần Mộc nghe vậy lắp bắp nói:

- Hồi bẩm tam thiếu chủ, này giống, giống như là Kinh Lôi Thiên Hà trận thời thượng cổ!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhướng mày nói:

- Kinh Lôi Thiên Hà trận?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Tần Mộc nói:

- Đúng vậy, thượng cổ thời kỳ trận pháp đại phái Thiên Hà thần tông một vị thái thượng trưởng lão nghiên cứu ra Kinh Lôi Thiên Hà trận.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên gặng hỏi:

- Ngươi khẳng định đây là Kinh Lôi Thiên Hà trận?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Tần Mộc do dự.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thấy thế hừ lạnh, nhìn phía trước. Chỉ thấy lốc xoáy to lớn không ngừng xoay tròn, trên trời thiên lôi liên tục cuộn cuộn, trải rộng phạm vi mười dặm.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên lạnh lùng cười:

- Ta không tin ba mươi vị cường giả cổ thần mà không phá được một tiểu trận không quan trọng!

Lúc này, giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ mở miệng nói:

- Tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngoái đầu hỏi:

- Có chuyện gì?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên sắc mặt không tốt nhìn giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ do dự một chút, nói:

- Bắc Thần Tuyên thiếu chủ, sợ là Trận pháp này không đơn giản, Long Kinh Thiên rất giỏi Trận pháp.

Tiếp theo giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ kể chuyện lúc trước lục đại thế lực Võ Thần Điện vây công Long Viêm cốc cho thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nghe.

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nghe nói Long Kinh Thiên bố trí bằng pháp nam ly thái minh trận thế nhưng có thể lấy một địch mười, bại lui lục đại thế lực Võ Thần Điện thì vẻ mặt chấn kinh.

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng là cổ thần cường giả, kiến thức quá vô số đại trận uy lực cực cường, nhưng chưa từng nghe nói có trận thế nhưng có thể lấy một địch mười!

Lấy một địch mười, đây là khái niệm gì?

Một thế lực nhị lưu Xích Thành tinh vực nếu có được loại đại trận này là có thể so với nhất lưu thế lực, nếu nhất lưu thế lực có được thì có thể so siêu cấp thế lực!

Siêu cấp thế lực bình thường nếu có được thì chẳng phải sánh bằng lục đại thần tông?

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên giật mình thật lâu, không biết nên nói như thế nào.

bằng pháp nam ly thái minh trận ? Bọn họ chưa từng nghe nói qua.

Hồi lâu sau thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên chỉ vào lốc xoáy trước mặt, ngơ ngác nói:

- Đây chính là na bằng pháp nam ly thái minh trận?

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ trầm ngâm nói:

- Cái này chắc không phải là bằng pháp nam ly thái minh trận !

Mặc dù giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ chưa từng thấy qua bằng pháp nam ly thái minh trận nhưng trận trước mắt khác với bằng pháp nam ly thái minh trận trong truyền thuyết.

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên kinh ngạc:

- Không phải?

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên vốn cho rằng đây chính là bằng pháp nam ly thái minh trận .

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cẩn thận nói:

- Nhưng dù không phải là bằng pháp nam ly thái minh trận thì uy lực chỉ sợ không kém hơn gì nó, vì vậy Bắc Thần Tuyên thiếu chủ, chúng ta cẩn thận là hơn.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngoái đầu nhìn lốc xoáy phía trước không ngừng xoay, mắt chớp lóe, sắc mặt cực kỳ âm trầm.

Đại trận bảo vệ kín lối vào Võ Thần Điện, nếu đại trận này không phá thì bọn họ cũng chỉ có thể rút đi!

Tiếp theo, thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên vốn cho rằng bắt giữ Long Kinh Thiên chỉ cần nhấc tay, còn nghĩ đợi khi hắn thấy ba mươi vị cường giả cổ thần Bắc Thần thần tông thì sợ đến tè ra quần.

Nhưng bây giờ thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên không thấy cả mặt Long Kinh Thiên.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nghĩ tới lúc trước Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói gã là thứ gì, Long Kinh Thiên đầu phải là gã muốn gặp liền gặp, lòng gã rất tức giận.

Đường đường tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông thế nhưng buồn bực đến mức này?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng đi tới bên cạnh thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, hỏi:

- Thiếu chủ, bây giờ chúng ta?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngoái đầu nhìn thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Tần Mộc, hỏi:

- Người có nắm chắc phá đại trận này không?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Tần Mộc nghe vậy vẻ mặt ngưng nghị, ập a ập ứng, không biết nên nói sao.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên hừ lạnh nói: (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Phế vật!

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Tần Mộc ghen hòng, cúi gầm mặt, không dám cãi lại.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhìn hướng giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, nói:

- Vu Vũ giáo chủ, các người đi lên thử uy lực đại trận này một chút.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nghe vậy ngơ ra, đám Vu Kiền sắc mặt khó xem.

Mắt thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên lóe tia sáng lạnh, nói:

- Như thế nào? Vu Vũ giáo chủ có chỗ khó xử?

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ do dự một chút, rồi cười nói:

- Bắc Thần Tuyên thiếu chủ nói đùa, nào có chuyện gì khó xử. Có thể hiệu lực cho Bắc Thần Tuyên thiếu chủ là vinh hạnh của Hoang Dã Thần Miếu chúng ta.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên cười to nói:

- Vu Vũ giáo chủ đúng là hiểu đại cục!

Da mặt giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ co giật, ra lệnh đám cao thủ của Hoang Dã Thần Miếu tiến lên công kích đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch mở ra đại trận.

Đại trận này đương nhiên không phải là Kinh Lôi Thiên Hà trận gì, nó là trước khi Long Kinh Thiên rời đi bố trí vạn lôi toàn qua nghịch chuyển đại trận.

Có mười lăm người Hoang Dã Thần Miếu đến, trừ giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền ra còn lại mười ba vị thái thượng trưởng lão, nhưng mới rồi có ba người chết trong vạn lôi toàn qua nghịch chuyển đại trận. Vì vậy hiện tại trừ hai người giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, chỉ có mười vị thái thượng trưởng lão.

Những thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu từ thần cấp tứ trọng đến đỉnh thất trọng.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ quát:

- Bày man thần đại trận!

Hơn mười vị thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu bay lên, lấy giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền làm trung tâm xoay tròn, từng đợt sức mạnh khuếch tán từ trung tâm đại trận.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cũng muốn hư thực của trận này, nên dốc hết sức thôi động man thần đại trận. Tùy theo man thần đại trận thôi động, trên đầu giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên ngưng tụ ra một ảo ảnh to lớn.

Ảo ảnh to lớn tay cầm cự chùy, rõ ràng là man thần chùy của Hoang Dã Thần Miếu!

- Chùy trấn bát hoang!

Khi ảo ảnh to lớn càng lúc càng rõ ràng thì, giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ bỗng quát to, bay lên, đánh một đấm vào chính giữa vạn lôi toàn qua nghịch chuyển đại trận.

Cùng với một kích đánh ra, ảo ảnh to lớn cầm man thần chùy bỗng đập vào trung tâm lốc xoáy to lớn.

Man thần chùy đập xuống, khí lưu xung quanh kích động. Chỉ thấy trên lốc xoáy thiên lôi cuộn cuộn bạo tán, lốc xoáy to lớn kịch liệt dạt ra.

Nhưng rồi một lực lượng khủng bố từ lốc xoáy to lớn bật ngược lại.

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên biến sắc mặt, hoảng hốt vội thụt lùi, nhưng dù là vậy vẫn bị lực lượng khủng bố chấn liên tục lùi.

Trừ hai người giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên ra, mười vị thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu khác học búng máu.

Phía xa, đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thấy vậy thì giật mình.

Dù họ đoán được đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ sẽ không phá được vạn lôi toàn qua nghịch chuyển đại trận nhưng thấy lực phản chấn của đại trận hất bọn họ ra dữ thế thì ra ngoài ý muốn.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nói:

- Tam thiếu chủ, xem ra không có cách phá đại trận, nếu cưỡng ép công kích thì khó phá đi. Không bằng chúng ta đi Tà Thần phong trước, lấy thiên phẩm tam sát linh mạch rồi, khi đó truyền lệnh lại khiến cao thủ thần tông về Trận pháp tiến đến phá Trận pháp này?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Tần Mộc cũng kêu lên:

- Đúng vậy. Tam thiếu chủ, dù sao Long Kinh Thiên không chạy thoát, để hấn vênh vào mấy ngày đi.

- Mục Nhạc Thanh vương trưởng lão của thần tông chúng ta chính là đệ nhất đại sư Trận pháp Xích Thành tinh vực, đợi hấn tiến đến chắc chắn có thể phá trận này!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nghe vậy gật đầu, nói:

- Nếu vậy thì chúng ta đi Tà Thần phong trước, lấy thiên phẩm tam sát linh mạch, khiến Long Kinh Thiên đắc ý mấy ngày.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên từ trên cao nhìn xuống Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, nói:

- Người chính là Tử Thiên Long Hoàng gì đó? Chủ nhân của người đâu? Kêu hấn lẫn ra đây. Hấn đừng tưởng rằng tránh ở bên trong thì không có việc gì, hấn dám to gan giết trưởng lão của Bắc Thần thần tông ta, nên biết hậu quả!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên huênh hoang, lại nhục mạ Long Kinh Thiên, đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giật mình qua đi, sắc mặt âm trầm.

- Tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch lạnh lùng cười:

- Bắc Thần Tuyên? Người là cái thứ gì? Chủ nhân của ta sao người muốn gặp liền gặp được?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên vốn vênh vao nghe vậy kinh ngạc, không dám tin nhìn Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, sắc mặt cực kỳ khó xem. Các cao thủ của Bắc Thần thần tông cũng như vậy.

- Người, tìm cái chết!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nghe Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch dám nói gã là thứ gì thì lòng tuôn trào sát ý.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên rút:

- Giết hắn cho ta!

- Giết hắn rồi lại bắt giữ Long Kinh Thiên, khiến hắn quỳ trước mặt ta!

- Tuân lệnh, tam thiếu chủ!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên dứt lời, hai vị thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông bỗng ra tay, song quyền oanh sát Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

- Cự linh chưởng!

- Vạn diệt chỉ!

Một bàn tay to màu xám xuất hiện, chính giữa tay xám có một phù văn quái lạ không ngừng xoay tròn, giống như ốc xoáy. Bàn tay to màu xám xuất hiện, khí lưu không gian xung quanh kêu xèo xèo.

Đồng thời, vô số dấu tay xuất hiện cùng bàn tay to màu xám. Những dấu tay không ngừng xoay quanh, như là lá khô rơi từ cây xuống, rất đẹp, nhưng cường đại chỉ kinh khiến không gian xung quanh có xu hướng tan vỡ.

Cường giả các phái Võ Thần Điện kinh ngạc biến sắc mặt.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch quát to:

- Mở ra đại trận!

Trong tay Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch xuất hiện một ngọc phù, bóp nó, lắc người biến mất tại chỗ. Đám băng tuyết cự long, bốn cánh kinh vương sau lưng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cũng bóp nát ngọc phù, biến mất.

Khi Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biến mất thì đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thấy trên bầu trời đột nhiên xuất hiện từng đoàn lôi vân to lớn, thiên lôi từ lôi vân như mưa to trút xuống.

Bên dưới bắn ra ánh sáng, khí lưu to lớn xoay tròn, những thiên lôi to lớn rơi xuống, khí lưu to lớn xoay tròn, thiên lôi bắn bốn phía.

Khi bàn tay to màu xám và vô số dấu tay oanh đến, chớp mắt bị vô số thiên lôi đánh tan, nhấn chìm, biến mất. Mấy thiên lôi tiếp tục bay hướng đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên.

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thấy vô số thiên lôi bay đến thì hoảng sợ biến sắc mặt.

- Lui!

- Mau lui, nhanh lên, bảo vệ tam thiếu chủ!

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng trốn to mắt, hét to, bay lên, dẫn theo thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhanh chóng lùi ra sau, đánh một chuông vào thiên lôi.

Các cao thủ của Bắc Thần thần tông nghe vậy tỉnh táo lại, chuông ẩn, quyền ảnh, kiếm khí, đao quang tung bay.

Đám giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang dã Thần Miếu kinh khủng vội vàng thụt lùi.

Một tiếng hét thảm vang lên:

- A!

Chỉ thấy mấy cao thủ của Hoang Dã Thần Miếu không tránh kịp bị thiên lôi đánh trúng, người đầm mưa, khét đen.

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền mặt trắng bệch.

Nhìn thiên lôi không ngừng cuộn cuộn đến, trong mắt thiên lôi không thể che giấu nỗi lòng kinh khủng.

May là bọn họ lùi ra hơn mười dặm thì thiên lôi rút cuộc ngừng lại, bọn họ trong lòng thở phào một hơi, như sống sót sau tai nạn.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên phát ra tiếng gầm giận dữ:

- Chuyện này là sao?

Lời này như đồ ngu.

Ai mà không nhìn ra đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biết đại trận lợi hại?

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền sắc mặt khó coi, giờ họ mới nhận ra mình đã bỏ qua một việc, đó là Long Kinh Thiên rất khó bố trận.

Lục đại thể lực Võ Thần Điện vây công Long Viêm cốc, sau này lục đại thể lực Võ Thần Điện chạy vắt giò lên cổ có tới tia bọn họ, nhưng họ không để trong lòng. Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền cảm thấy trước lực lượng tuyệt đối thì uy lực Trận pháp có lớn hơn cũng vô dụng.

Lần này thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên mang đến ba mươi vị cường giả cổ thần!

Rống sau thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên lại quát:

- Đây là trận gì?

Đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nhìn nhau, nhưng không ai mở miệng đáp.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thấy không ai đáp, nhìn hướng một thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông:

- Tần Mộc, ngươi có nghiên cứu Trận pháp, nhìn ra được đây là trận gì không?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Tần Mộc nghe vậy lắp bắp nói:

- Hồi bẩm tam thiếu chủ, này giống, giống như là Kinh Lôi Thiên Hà trận thời thượng cổ!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhướng mày nói:

- Kinh Lôi Thiên Hà trận?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Tần Mộc nói:

- Đúng vậy, thượng cổ thời kỳ trận pháp đại phái Thiên Hà thần tông một vị thái thượng trưởng lão nghiên cứu ra Kinh Lôi Thiên Hà trận.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên gặng hỏi:

- Ngươi khẳng định đây là Kinh Lôi Thiên Hà trận?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Tần Mộc do dự.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thấy thế hừ lạnh, nhìn phía trước. Chỉ thấy lốc xoáy to lớn không ngừng xoay tròn, trên trời thiên lôi liên tục cuộn cuộn, trải rộng phạm vi mười dặm.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên lạnh lùng cười:

- Ta không tin ba mươi vị cường giả cổ thần mà không phá được một tiểu trận không quan trọng!

Lúc này, giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ mở miệng nói:

- Tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngoái đầu hỏi:

- Có chuyện gì?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên sắc mặt không tốt nhìn giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ do dự một chút, nói:

- Bắc Thần Tuyên thiếu chủ, sợ là Trận pháp này không đơn giản, Long Kinh Thiên rất giỏi Trận pháp.

Tiếp theo giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ kể chuyện lúc trước lục đại thế lực Vô Thần Điện vây công Long Viêm cốc cho thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nghe.

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nghe nói Long Kinh Thiên bố trí bằng phách nam ly thái minh trận thể nhưng có thể lấy một địch mười, bại lui lục đại thế lực Vô Thần Điện thì vẻ mặt chấn kinh.

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng là cổ thần cường giả, kiến thức quá vô số đại trận uy lực cực cường, nhưng chưa từng nghe nói có trận thể nhưng có thể lấy một địch mười!

335. Chương 334: Người Nói Là Người Không Giết Ta?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 334: Người nói là người không giết ta?

Nhưng khi thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên định dẫn các cao thủ của Bắc Thần thần tông rời đi thì bỗng một thanh âm lạnh nhạt vang lên:

- Bắc Thần Tuyên thiếu chủ vừa mới lại đây đã đi mau như vậy?

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngây ra.

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhìn chằm chằm, không gian dao động, một thanh niên tóc đen xuất hiện ở trước mặt họ.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhướng mày, định quát hỏi thì nghe giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ kinh kêu.

- Long Kinh Thiên!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, đám người của Bắc Thần thần tông ngây ngốc. Thanh niên tóc đen này chính là Long Kinh Thiên lần này họ đến bắt giữ?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên chỉ vào Long Kinh Thiên, không dám tin hỏi giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ đứng một bên:

- Tiểu tử này chính là Long Kinh Thiên?

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cung kính nói:

- Đúng vậy, tam thiếu chủ!

Nhưng giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ mới nói xong thì thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên tức giận lạnh lùng cười:

- Vu Vũ, thật to gan, người thế nhưng dám lừa gạt bản thiếu chủ?

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ ngây ra.

- Không phải người nói Long Kinh Thiên chỉ là đỉnh hậu kỳ để cấp sao?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên chỉ vào Long Kinh Thiên, nói:

- Rõ ràng là đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng vậy mà người nói với bản thiếu chủ là đỉnh hậu kỳ để cấp?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nghe vậy giật nảy mình nhìn Long Kinh Thiên, thể mới phát hiện thực lực của hắn đã tới đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng!

Nhưng làm sao có thể?

Một năm trước tại Bằng Sơn Hải Vực, Long Kinh Thiên rõ ràng chỉ là đỉnh hậu kỳ để cấp!

Phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu Hoang Dã Thần Miếu vẻ mặt giật nảy mình. Một năm trước gã đấu với Long Kinh Thiên, biết rất rõ thực lực của hắn.

Đám thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu cũng không thể tin. Tại Bằng Sơn Hải Vực bọn họ từng thấy Long Kinh Thiên.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ lấp bắp nói:

- Bắc Thần Tuyên thiếu chủ, này, cái này, Long Kinh Thiên vào một năm trước đúng là đỉnh hậu kỳ để cấp!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên lạnh lùng cười:

- Vậy người nói xem trong một năm Long Kinh Thiên từ đỉnh hậu kỳ để cấp đột phá đến đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng sao?

Trên đỉnh hậu kỳ để cấp chính là thánh cấp.

Thánh cấp từ một đến thất trọng, trên đỉnh thánh cấp thất trọng mới là thần cấp. Thần cấp nhất trọng đến đỉnh thần cấp thất trọng, tổng cộng mười bốn trọng, hai đại cảnh giới.

Đột phá trong một năm?

Nói ra ai cũng không tin!

Ngay cả phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu từng đấu với Long Kinh Thiên, người biết rõ thực lực một năm trước của hắn cũng không dám tin tưởng sự thực này.

Nhưng cái này...

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ thấy sắc mặt của thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên không tốt, biết có giải thích hơn nữa thì đối phương chỉ cho rằng gã cố tình trêu đùa, đành im lặng, lòng khổ mà không nói ra lời.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thấy giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ im lặng, cho rằng gã lừa gạt mình, lòng càng tức giận, hừ lạnh một tiếng. Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngoái đầu nhìn Long Kinh Thiên.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên lạnh giọng hỏi:

- Người chính là Long Kinh Thiên?

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Đúng vậy.

- Hắc hắc, không ngờ người dám ra đây! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên lạnh lùng cười:

- Ta biết Trận pháp của người lợi hại, nhưng người cho rằng mình có thể trốn được sao? Không gian xung quanh đã hoàn toàn bị chúng ta phong tỏa, đừng nói là người, xem như là cường giả đỉnh cổ thần thất trọng cũng không trốn thoát được.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nói không hề phóng đại.

Ba mươi vị cường giả cổ thần cầu Bắc Thần thần tông phong tỏa không gian xung quanh, dù là cường giả đỉnh cổ thần thất trọng cũng không trốn thoát khỏi không gian này được.

- Chủ nhân!

- Đại ca!

Lúc này, đám người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng thấy Long Kinh Thiên trở về thì mở Kinh Lôi Thiên Hà trận, cùng bay tới trước mặt hắn, cung kính bái lễ.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vẻ mặt mừng rỡ.

Vốn họ định bóp nát ngọc phù, báo chuyện Bắc Thần thần tông tấn công Vô Thần Điện cho Long Kinh Thiên biết, không ngờ hắn đã trở lại.

Long Kinh Thiên nhìn đám Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, cười nói:

- Các người đứng lên hết đi.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thế mới đứng dậy.

Long Kinh Thiên nhìn quét mọi người, phát hiện gần chín tháng mà thực lực của Cửu Vĩ Thiên Miêu đã hồi phục đến thần cấp nhất trọng, xem ra đã trở lại thực lực đỉnh cao năm xưa.

Thực lực của đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Lục Dực Tử Phượng cũng tăng lên nhiều.

Trong đám người, Long Kinh Thiên phát hiện Mộ Dung Thiển, nàng cũng lên tông cấp ngũ trọng.

Trước khi Long Kinh Thiên rời đi thì Mộ Dung Thiển chỉ là hoàng cấp thất trọng, nàng không chỉ đột phá tông cấp, còn liên tiếp đề thăng ngũ trọng.

Mộ Dung Thiển đầy tình cảm nhìn Long Kinh Thiên, thấy hắn bỗng nhìn mình thì hết hoảng né ánh mắt, hơi xấu hổ.

Long Kinh Thiên quay đầu, nói với mọi người:

- Không tệ, mấy ngày ta không ở, xem ra các người không lơ là tu luyện.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cung kính nói:

- Mệnh lệnh của chủ nhân chúng ta nhớ kỹ trong lòng, không dám cầu thả.

Long Kinh Thiên nói:

- Tốt.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên đứng một bên bỗng cao giọng lạnh lùng quát:

- Long Kinh Thiên, người nói nhảm xong chưa?

Đám Long Kinh Thiên dám phớt lờ tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông như gã, nói việc nhà!?

Đám Long Kinh Thiên ngoái đầu lại.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói với Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, hắn là tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông.

- Lần này bọn họ tiến đến...

Long Kinh Thiên phất tay nói:

- Ta biết.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhìn Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh, lạnh lùng cười:

- Ta biết người có thể cùng nhiều yêu thú, dị thú hợp thể, nhưng dù người có thể hợp thể với ba yêu thú, dị thú thì thực lực tối đa chỉ đạt tới đỉnh cổ thần thất trọng. Người cho rằng một mình người có thể địch lại các thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông ta?

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch do dự một chút, nói:

- Chủ nhân, bây giờ chúng ta rút trở về đại trận?

Đúng như thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên đã nói, dù Long Kinh Thiên có hợp thể với bọn họ, thực lực có mạnh hơn thì cũng không có khả năng đối kháng các cao thủ của Bắc Thần thần tông.

Nhưng lần này Long Kinh Thiên trở về thực lực đạt tới đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng làm đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Lục Dực Tử Phượng giật nảy mình.

- Rút trở về đại trận?

336. Chương 335: Tử Lôi Tự Tại Đại Thần Chưởng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 335: Tử lôi tự tại đại thần chưởng

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên cười to, vẻ mặt trào phúng nói:

- Lúc này các người còn mơ rút trở về đại trận? Hôm nay không ai trong các người trốn thoát được!

Các cao thủ của Bắc Thần thần tông cười ha hả, toát ra thần lực thâm thấu không gian xung quanh như bị các dây xích thần lực to lớn tỏa định. Hiện tại phương viên hơn mười dặm đã cùng ngoại giới ngăn cách.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch kinh hoảng:

- Chủ nhân, chúng ta?

Long Kinh Thiên bay tới trước, đi đến trước mặt thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên.

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Người chính là đệ đệ của Bắc Thần Vũ?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngậy ra, sau đó cười nói:

- Người biết đại ca của ta? Nhưng người biết đại ca của ta cũng không lạ, trong Xích Thành tinh vực này có ai không biết danh tiếng đại ca của ta? Người cho rằng nói ra tên đại ca của ta là ta sẽ tha cho người một mạng?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên vẻ mặt đùa cợt nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên mặt không biểu tình nói:

- Nể mặt Bắc Thần Vũ, ta không giết người, nhưng chúng phải ở lại!

Long Kinh Thiên chỉ vào đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng.

Mọi người ngậy ra.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên cất tiếng cười to nói:

- Người nói cái gì? Là ta nghe lầm hay đầu óc của người có vấn đề? Người nói người không giết ta?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên chỉ vào Long Kinh Thiên, cười nói với đám giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ:

- Tiểu tử này nói nể mặt đại ca của ta không giết ta?

Đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng cười phá lên.

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên lắc đầu cười. Long Kinh Thiên này thật không biết sòng chết. Ngay cả đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng cũng kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng cười nói:

- Tiểu tử, nếu ngươi không hợp thể với yêu thú, dị thú, chỉ bằng thực lực đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng của ngươi, ta tùy tiện đều giết chết ngươi được.

Không ai cảm thấy lời thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nói có vấn đề. Một cường giả đỉnh cổ thần thất trọng muốn giết một cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng cho dù không dễ dàng như bóp chết một con kiến nhưng cũng không chênh bao nhiêu, không ra ngoài ý muốn thì chỉ cần một chiêu.

- Hợp thể?

Long Kinh Thiên cười, cười đến mọi người không hiểu ra sao.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nhướng mày, định mở miệng thì Long Kinh Thiên ngừng cười.

Long Kinh Thiên nhìn thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng, vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Ta không cần hợp thể cũng có thể giết ngươi.

- Không cần hợp thể cũng có thể giết ta?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng ngây ra, sau đó cười to. Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông khác cũng lớn tiếng cười.

Tiếng cười vang vọng thiên địa, tràn ngập trào phúng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên kiềm không được bật cười.

Đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng đánh chết đỉnh cổ thần thất trọng? Đây đúng là trò đùa vớ vẩn nhất trên đời. Đừng nói là đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng đánh chết đỉnh cổ thần thất trọng, cho dù là cường giả cổ thần nhất trọng cũng căn bản không có khả năng!

Đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng đánh chết đỉnh cổ thần thất trọng, cái này giống như một hoàng cấp cường giả đánh chết một cường giả thánh cấp, cái này có thể không?

Tại Bằng Sơn Hải Vực thì Long Kinh Thiên hợp thể với ba thú, tăng thực lực lên đến đỉnh sơ kỳ cổ thần mới kịch chiến cùng phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu, sáng tạo kỳ tích trong trời đất.

Mà hiện tại không hợp thể, Long Kinh Thiên là cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng, dù có cường đến bấy thì giết cường giả đỉnh cổ thần thất trọng được không? Đánh chết đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên cũng không tin.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biểu tình quái dị.

Long Kinh Thiên nhìn đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng cười to, hân vẻ mặt bình tĩnh không nói gì.

Một lát sau, đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng dường như cười đủ, dần ngừng lại.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng lắc người đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, lạnh lùng cười:

- Tiểu tử, ngươi còn có giá trị, ta cũng không giết ngươi, nhưng chờ lát nữa ta sẽ bắt ngươi, ta sẽ dùng phân cân thác mạch thử khiến ngươi hưởng thụ mùi vị tử vong!

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Nói nhảm nhiều quá.

Mắt thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng lóe tia sáng lạnh, bỗng đánh một đấm vào Long Kinh Thiên.

- Thiên hạ duy ngã thần quyền!

Thiên hạ duy ngã thần quyền!

Đó là thần kỹ cực cao của Bắc Thần thần tông, tại tinh vực thấp kém như Xích Thành tinh vực thì bình thường thần cấp cao giai võ kỹ đều có chữ thần.

Quyền này đánh ra, quyền lăng cồn cồn, quỷ thần gào thét, thiên hạ duy ngã. Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng giống như thần không thể chiến thắng, không thể khiêu chiến, vạt áo bay phần phật, khí thế uy chấn bất hoang.

- Chủ nhân, ngươi...

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng thấy thế thì vẻ mặt kinh sợ, định tiến lên trợ giúp Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên phát tay nói:

- Lùi lại!

Thanh âm không lớn nhưng toát ra uy nghiêm không thể kháng cự.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng nghe vậy tập thể ngừng lại.

Chính lúc này, Long Kinh Thiên đánh ra một chuồng. Một chuồng này nhẹ nhàng như vũ vào bông, không có lực lượng, không có chuồng phong.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thấy vậy cười to nói:

- Chắc tiểu tử này còn chưa tỉnh ngủ? Không lẽ đây chính là sức bú sữa trong truyền thuyết?

Đám Bắc Thần thần tông nghe vậy người ha hả, ngay cả thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nhìn một chuồng nhẹ nhàng của Long Kinh Thiên cũng bật cười.

Mặc dù thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng không tin Long Kinh Thiên một cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng có uy hiếp gì với gã, nhưng lúc trước thấy hắn từ đầu đến cuối vẻ mặt bình tĩnh, hơi lo. Giờ thì thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng hoàn toàn thả lỏng.

Nhưng tiếp theo, thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng biến sắc mặt. Chỉ thấy một chuồng nhẹ nhàng của Long Kinh Thiên va chạm với quyền kinh của thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng, vậy mà cản lại thiên hạ duy ngã thần quyền.

Thiên hạ duy ngã thần quyền hùng hồn chưa từng có tựa bùn vào biển rộng, biến mất không còn một mảnh. Càng khiến người giật mình là không dẫn đến chút chấn động nào, giống như mới rồi hai người căn bản không giao đấu.

Nụ cười của thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên cứng ngắc, các cao thủ của Bắc Thần thần tông cũng đông cứng. Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên đông cứng. Đám đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng ngây ngốc.

337. Chương 336: Giết Hắc

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 336: Giết hắc

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng khựng lại, sắc mặt cực kỳ khó coi, có chút không dám tin tưởng nhìn Long Kinh Thiên hơi hốt vậy mà đỡ được thiên hạ duy ngã thần quyền?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng chỉ vào Long Kinh Thiên:

- Người...!

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Người còn có cái gì thần quyền, thi triển ra đi, ta đã nhiều năm không thử phân cân thác mạch, muốn ném thử.

Lúc trước ở địa cầu tu chân môn phái, Long Kinh Thiên bị một Đại Thừa kỳ cao thủ bắt giữ thi triển phân cân thác mạch.

Đó là chuyện đã bao lâu rồi.

Long Kinh Thiên nói lời này không có ý gì khác, nhưng nghe vào tai đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng thì cực kỳ mỉa mai.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng tức giận đến cười nói:

- Tiểu tử, nếu người đã muốn thử mùi phân cân thác mạch thì ta nhất định sẽ không để người thất vọng. Mới vừa rồi ta chỉ dùng nửa phần lực lượng, không tới một phần, người thật sự cho rằng vì ta không làm gì được người!

Tùng đột lôi điện toát ra từ người thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng, xoay quanh gã.

Lực lượng tính hủy diệt bùng phát.

Toàn thân thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng chớp lóe lôi quang, không lâu sau cả người bị lôi quang bao phủ, tuy rằng chưa phát động công kích nhưng chỉ bằng khí thế đúng là mạnh hơn trước gấp đôi.

Xem ra thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng sắp thi triển là lôi hệ võ kỹ, hơn nữa cao cấp hơn thiên hạ duy ngã thần quyền.

Mắt thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng hoàn toàn biến thành màu tím, giống như màu lôi điện quanh thân gã.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, hai tay thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng bắt đầu vung lên. Lôi điện trong không gian tùy theo thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng vung tay, không ngừng ngưng tụ, hình thành lốc xoáy tử lôi.

- Không lẽ đây là tử lôi tự tại đại thần chưởng?

- Hình như là thần cấp đỉnh giai võ kỹ khó tu luyện nhất trong Bắc Thần thần tông chúng ta, tử lôi tự tại đại thần chưởng!

- Lạc Trạch Hưng thái thượng trưởng lão nhưng lại có thể tu luyện thành công!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên, đám Bắc Thần thần tông thấy động tác công kích của thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng thì giật nảy mình. nguồn

Tử lôi tự tại đại thần chưởng!

Khí thể toàn thân thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng càng lúc càng mạnh, người như lời thần không chế thiên hạ.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng lạnh lùng nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Tiểu tử, nếu như ngươi có thể đỡ một chưởng của ta thì ta sẽ tự đoạn kinh mạch trước mặt ngươi!

Tự đoạn kinh mạch!

Đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên biến sắc mặt.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nói xong bỗng quát:

- Tử lôi tự tại đại thần chưởng!

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng đẩy một chưởng hướng Long Kinh Thiên, chưởng lăng cuộn cuộn, tử lôi tràn ngập. Chưởng kinh mạnh mẽ khiến người xung quanh thấy đau nhức, thụt lùi.

Đám đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng vẻ mặt lo lắng, nhưng bởi vì lúc trước Long Kinh Thiên không cho bọn họ nhúng tay nên họ không dám tiến lên. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Long Kinh Thiên nhìn tử lôi cuộn cuộn tiến đến, biểu tình bình tĩnh. Mắt thấy vô số tử lôi sắp đánh vào người Long Kinh Thiên thì hắn há miệng, hút vào, vô số tử lôi bị hút vào cơ thể của hắn.

Không chừa một cái.

Gió êm sóng lặng!

Ngay cả lôi quang xung quanh người thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng đều bị Long Kinh Thiên hút đi.

Con mắt của đám thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên tròn tròn, há hốc mồm.

Thần cấp đỉnh giai võ kỹ tử lôi tự tại đại thần chưởng cứ như vậy bị phá giải?

Giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ nhìn thấy Long Kinh Thiên thu hết tử lôi tràn ngập tính hủy diệt vào cơ thể mà không bị gì, sau khi chấn kinh thì đánh rùng mình, sâu trong lòng toát ra lạnh lẽo.

Giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ đứng đó, ánh nắng chói lòa nhưng gã cảm giác như rơi vào hồ băng vạn trượng.

Hiện tại xem như là người ngu cũng nhìn ra được Long Kinh Thiên tuyệt đối không đơn giản như bề ngoài thực lực đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng.

Một cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng có thể dễ dàng phá hỏng một kích toàn lực của cường giả đỉnh cổ thần thất trọng không?

Hơn nữa tử lôi tự tại đại thần chưởng này chính là thần cấp đỉnh giai võ kỹ!

Phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang dã Thần Miếu đứng cạnh giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ người run bắn bật.

Thực lực của Long Kinh Thiên nhưng lại đạt tới tình trạng khủng bố như vậy.

Hiện tại Long Kinh Thiên dễ dàng phá một kích toàn lực của cường giả 6Vu Vũ, Vu Kiên, thực lực như vậy muốn giết phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang dã Thần Miếu, cường giả cổ thần trung kỳ thì chẳng phải là...?

Mọi người chấn kinh. Đám đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng vừa chấn kinh vừa mừng rỡ.

Mộ Dung Thiển khuôn mặt hồi hộp căng thẳng giờ thả lỏng, mắt chớp lóe mừng rỡ.

Tương đối với những người khác thì thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng càng vô cùng chấn kinh, toàn thân lôi quang bị Long Kinh Thiên thu nạp hết, người già lão đảo suýt từ trên trời té xuống.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng gần như rít gào:

- Không, không, không có khả năng!

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng không thể chấp nhận sự thật này.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng là g đỉnh cổ thần thất trọng, hơn nữa tử lôi tự tại đại thần chưởng càng là võ kỹ mạnh nhất mà gã kiêu ngạo. Tử lôi tự tại đại thần chưởng là trước đó không lâu thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng ngẫu nhiên kỳ ngộ tu luyện mà thành, vốn định chờ lúc tông môn đại tái thì thi triển ra, chuẩn bị chấn kinh tứ phương.

Nhưng bây giờ bị một cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng dễ dàng phá hủy!

Long Kinh Thiên nhìn thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng rít gào, lạnh nhạt nói:

- Người tự đoạn kinh mạch đi.

Lời của Long Kinh Thiên như sấm vang bên tai thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng. Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng tỉnh táo lại, sắc mặt âm trầm, mắt chớp lóe âm lãnh.

Lúc trước thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng có nói nếu như Long Kinh Thiên đỡ được một chưởng của gã thì sẽ tự đoạn kinh mạch trước mặt hắn.

- Tự đoạn kinh mạch?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên trầm giọng nói:

- Long Kinh Thiên, người cho rằng người đã thắng thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng?

Mặc dù thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên không nói rõ ràng nhưng lời này có ẩn ý là không thừa nhận lời thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng vừa nói, tự đoạn kinh mạch.

338. Chương 337: Thần Thần Chủ Của Bắc Thần Thần Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 337: Thần Thần Chủ của Bắc Thần thần tông

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Phía xa, đám giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên nhìn thấy sau thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng, lần lượt từng thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông bị Long Kinh Thiên đánh bay, chỉ cảm thấy toàn thân càng lúc càng lạnh.

Phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang dã Thần Miếu nuốt nước miếng, nói:

- Đại ca, chúng ta đi trước đi?

Sắc mặt giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ âm trầm liếc thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên đứng phía xa, long do dự.

Đi? Mặc dù giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cũng rất muốn nhưng giờ mà đi thì chắc chắn sẽ đắc tội Bắc Thần thần tông, đến lúc đó kết cục của gã càng thảm thiết hơn. Trong khi giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ do dự thì lại vang tiếng hét thảm, gã nhìn qua, trông thấy lại một thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông bị Long Kinh Thiên đánh bay.

Bao gồm thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng, tổng cộng năm vị thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông bị Long Kinh Thiên đánh trọng thương ngã xuống đất.

Phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên giống như thái cổ thiên ma, hút ngụm khí lạnh, đây thật sự là Long Kinh Thiên một năm trước giao đấu kịch chiến với gã sao?

Nếu không phải chính mắt nhìn thấy thì phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu rất khó tin tưởng một cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng bị hai mươi mấy vị cường giả Cổ Thần của Bắc Thần thần tông vây công mà còn có thể liên tục đánh vắng ra cường giả cổ thần.

Không lâu sau, có hơn mười vị thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông bị Long Kinh Thiên đánh bay.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông kịch chiến với Long Kinh Thiên càng đấu càng run sợ, bởi vì tốc độ của hắn quá nhanh. Đánh lâu như vậy, đừng nói là họ đánh trúng Long Kinh Thiên, ngay cả góc áo của hắn cũng không sợ tới được.

Tốc độ như vậy đã có thể so với thiên thần cường giả!

Càng khiến bọn họ thấy khủng bố là công kích của Long Kinh Thiên bí ẩn khó đoán, làm bọn họ không thể nắm bắt, khó mà trốn tránh.

Phía xa, thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhìn từng thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông bị Long Kinh Thiên đánh bay, mặt ngày càng tái. Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên, giờ khắc này, đột nhiên cảm giác đến sợ hãi, vô cùng kinh sợ.

Long Kinh Thiên này rốt cuộc là thứ gì? Một đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng mà mạnh mẽ, biến thái đến mức nào nghiệt giống như Long Kinh Thiên, những thiên tài Xích Thành tinh vực ở trước mặt hắn thật đúng là...

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên không tìm ra từ hình dung thích hợp.

Lại một tiếng hét thảm, chỉ thấy một thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông bị Long Kinh Thiên đánh bay. Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên thầm kinh sợ, tiếng hét của thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông giống như bùa đòi mạng, khiến gã cảm giác bước chân tử thân không ngừng đến gần mình.

Hơn một canh giờ sau, khi thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông thứ mười lăm bị Long Kinh Thiên đánh bay, thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên mới hoảng hốt lấy ra một khối ngọc phù, luồng cuồng bóp nát nó.

Cách thiên man vị diện hàng ức vạn dặm, một vị diện to lớn bình bồng trong trời sao mênh mông. Vị diện to lớn kia hơn thiên man vị diện gấp hai lần, từng luồng snags đỏ vàng toát ra từ vị diện bắn vào trời sao mênh mông.

Đây là Bắc Thần vị diện.

Khu vực trung tâm Bắc Thần vị diện có quần cung điện, những cung điện này bên trong đứng thẳng một ngọn núi to. Ngọn núi to này tên gọi là Bắc Thần thần sơn, là tổng bộ của Bắc Thần thần tông.

Giữa sườn núi Bắc Thần thần sơn có một thông đạo to trăm trượng, dọc theo thông đạo tiến vào mấy ngàn thước, bên trong lòng núi là một tòa/ 77 to lớn, đây chính là Bắc Thần thần cung.

Bắc Thần thần cung xây dựng bên trong Bắc Thần thần sơn.

Bắc Thần thần cung chiếm mấy trăm dặm, mấy trăm phân điện. Trong một gian mật thất phân điện, một người đàn ông trung niên tóc bạc ngồi xếp bằng. Toàn thân người đàn ông trung niên tóc bạc bao phủ từng đoàn sáng lửa đỏ. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Người đàn ông trung niên này là phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên. Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên đang tu luyện đột nhiên mở mắt ra, nhưng mây, lấy ra một ngọc phù, quét thần thức, bỗng biến sắc mặt, rồi thì nghi hoặc, chợt đứng dậy bay ra khỏi cung điện của mình, đi hướng đại điện trung ương.

Thủ vệ đại điện trung ương thấy có người lao nhanh tới gần, định quát chợt thấy rõ mặt mày người đến, giật nảy mình, nhanh chóng cung kính hành lễ nói:

- Khấu kiến Dương Nguyên phó tông chủ!

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên đáp xuống, nói:

- Đứng dậy đi.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên nói xong định bay vào đại điện trung ương.

Mấy tên thủ vệ thấy vậy cũng không dám ngăn cản.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên tiến vào đại điện trung ương, đi tới một gian phân điện, đứng trước cửa phân điện. Hai thủ vệ thấy phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên thì cung kính vái.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên nói với hai người:

- Tông chủ đâu? Ta có việc gấp cần gặp!

- Tông chủ đang bế quan tu luyện, bây giờ chúng ta đi vào bẩm báo ngay, xin Dương Nguyên phó tông chủ chờ chút.

Hai người thấy vẻ mặt của phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên thì không dám lè mề, nhanh chóng xoay người đi vào bẩm báo.

Trong điện, một người đàn ông trung niên tóc đen ngồi xếp bằng trên băng hỏa long sàng, người đàn ông trung niên tóc đen mặc thần bào cổ xưa, bên trên thêu vô số nhật nguyệt tinh thần, mặt trên có thần sơn, ngân hà, mặt trước nhật nguyệt tinh thần vận chuyển, băng tuyết rơi, sau lưng là mặt trời rực rỡ. Một trái một phải diễn dịch đạo lý thiên địa.

Người đàn ông trung niên tóc đen chính là tông Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, tức là Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan.

Hai thủ vệ tiến vào, hành lễ cung kính nói:

- Bẩm báo tông chủ, Dương Nguyên phó tông chủ đang ở bên ngoài, nói là có việc gấp cần gặp.

- A.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan mở mắt ra, nói:

- Cho hắn vào đi.

- Tuân lệnh tông chủ!

Một lát sau, hai người đi ra, cho phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên tiến vào.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên đi vào trong, thấy Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan ngồi xếp bằng trên băng hỏa long sàng.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên tiến vào, cung kính nói:

- Khấu kiến tông chủ!

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan thấy phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên biểu tình sốt ruột, hơi kinh ngạc hỏi:

- Đứng dậy đi, Dương Nguyên, người có việc gấp cần gặp ta? Không biết là chuyện gì?

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên lập tức mở miệng nói:

- Tông chủ, tam thiếu chủ xảy ra chuyện!

Dương Nguyên là phó tông chủ, quản lý các việc lớn nhỏ trong Bắc Thần thần tông, dù là thái thượng trưởng lão, trưởng lão hay tam thiếu chủ Bắc Thần Tuyên, nếu có chuyện gì đều bẩm báo, liên hệ với phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên. Đương nhiên hiện tại việc liên quan đến Bắc Thần Tuyên thiếu chủ, bởi vậy phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên mới bẩm báo cho Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan biết.

339. Chương 338: Ý Định Của Thần Chủ Của Bắc Thần Thần Tông?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 338: Ý định của Thần Chủ của Bắc Thần thần tông?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- A? Tuyên nhi xảy ra chuyện?

Mắt Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan chợt lóe, nói:

- Ta nhớ Tuyên nhi đi thiên man vị diện lấy thiên phẩm tam sát linh mạch, không lẽ có người dám cướp đoạt?

- Hồi bẩm tông chủ, lần trước chúng ta khiến trưởng lão Bắc Thần thần tông cùng ta đi Bắc Thần thần tông xây dựng phân bộ, nhưng sau đó bị người giết, người đó tên là Long Kinh Thiên.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên nói:

- Lần này tam thiếu chủ đi thiên man vị diện là muốn bắt giữ Long Kinh Thiên, nhưng mà...

Nói tới đây phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên ngừng lại.

- Nhưng cái gì?

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan nhướng mày nói:

- Long Kinh Thiên?

- Nhưng mới rồi tam thiếu chủ truyền đến tin tức, hắn nói Long Kinh Thiên này đã trọng thương mười lăm thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông!

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên nói:

- Ngay cả Lạc Trạch Hưng thái thượng trưởng lão cũng bị trọng thương.

- Trọng thương mười lăm thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông chúng ta? Lạc Trạch Hưng cũng bị thương nặng? Chỉ một mình Long Kinh Thiên?

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan giật mình kêu lên:

- Long Kinh Thiên này không lẽ là cường giả thiên thần?

Nhưng tại Xích Thành tinh vực thì cường giả thiên thần đếm trên đầu ngón tay, căn bản không có cái tên Long Kinh Thiên.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên nghe hỏi vầy mặt quái dị, ấp a ấp úng, không biết nên nói sao.

Cuối cùng phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên dứt khoát nói:

- Tam thiếu chủ nói Long Kinh Thiên này chỉ là cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng!

- Cái gì? Đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng?

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan đứng bật dậy khỏi băng hỏa long sàng, vẻ mặt thần nhiên giờ hoàn toàn biến đổi. Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan nghĩ tới rất nhiều khả năng, nhưng chưa từng tưởng tượng Long Kinh Thiên thế nhưng chỉ là thần cấp!

Một thần cấp trọng thương mười lăm tên cổ thần? Còn bao gồm Lạc Trạch Hưng là đỉnh cổ thần thất trọng hậu kỳ?

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan bật dậy khỏi băng hỏa long sàng, mắt trợn trừng nhìn phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên, vẻ mặt không dám tin.

- Đúng vậy, tông chủ, tam thiếu chủ vừa rồi ngọc phù truyền tin, nói là Long Kinh Thiên chỉ là cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên nói:

- Nhưng tam thiếu chủ nói dù Long Kinh Thiên chỉ là cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng nhưng tốc độ cực nhanh, có thể so với thiên thần cường giả, hơn nữa công kích cực mạnh, nhất quyền đánh xuống, thiết thần giáp của Lạc Trạch Hưng thái thượng trưởng lão cũng bị bạo.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan trợn to mắt:

- Cái gì? Thiết thần giáp của Lạc Trạch Hưng thái thượng trưởng lão cũng bị bạo?

Thiết thần giáp này chính là tuyệt phẩm cao giai, muốn đánh bạo nó chỉ có cường giả thiên thần mới làm được, xem như là cổ thần thất trọng đỉnh cường giả cũng làm không được. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Nhưng Long Kinh Thiên vẹn vẹn chỉ là đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng!

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan không thể tiêu hóa sự thật kinh người, đứng ngây như phỗng.

Đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng trọng thương cường giả đỉnh cổ thần thất trọng, Long Kinh Thiên này rốt cuộc yêu nghiệt cỡ nào? Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan không dám tin trong thiên địa này lại có tồn tại nghịch thiên như vậy.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên cũng không thể che giấu nỗi lòng kinh khủng, nếu như Long Kinh Thiên là cường giả thiên thần thì gã không sợ như vậy, chính bởi vì hắn không phải là cường giả thiên thần, chỉ là cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng mới khiến gã thấy kinh khủng. Hiện tại Long Kinh Thiên chỉ là đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng, nếu hắn đột phá đến cổ thần cảnh thì sao?

Đường đường là cường giả đỉnh cổ thần thất trọng, một cước bước chân vào thiên thần cảnh, hơn nữa là phó tông chủ của Bắc Thần thần tông thế mà cảm thấy kinh sợ cường giả thần cấp nho nhỏ, nói ra sợ không ai tin.

Một lát sau phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên cẩn thận hỏi:

- Tông chủ, bây giờ chúng ta nên làm gì? Sợ là tam thiếu chủ...

Cứ theo đà này thì tất cả cường giả cổ thần của Bắc Thần thần tông đi thiên man vị diện sợ là...

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan biến đổi sắc mặt liên tục, định mở miệng bẩm phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên run lên, lấy ra một khối ngọc phù. Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên quét thần thức, chợt biến sắc mặt, là tin tức ngọc phù thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên mới truyền tới.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan thấy biểu tình của phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên, hỏi:

- Có chuyện gì?

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên đáp:

- Tông chủ, vừa rồi tam thiếu chủ truyền về tin tức, nói là Long Kinh Thiên đã trọng thương hai mươi thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông của chúng ta!

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên nói xong đưa ngọc phù tới trước mặt Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan nhận lấy ngọc phù, quét thần thức, biểu tình giật mình.

Mới này phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên bẩm báo chỉ mười lăm tên bị trọng thương, mới một lát đã lại có thêm năm tên bị thương, đã bị thương nặng hai mươi tên! Lần này Bắc Thần thần tông phải ba mươi vị cường giả cổ thần đi thiên man vị diện, nếu cứ như vậy chẳng phải nói bây giờ thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông đã bị trọng thương hơn phân nửa!

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan lẩm bẩm, biểu tình nghiêm túc:

- Long Kinh Thiên!

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan ngoái đầu lại, hỏi phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên:

- Long Kinh Thiên này rốt cuộc có lai lịch gì?

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên lắc đầu, nói:

- Thuộc hạ cũng là lần đầu tiên nghe nói đến Long Kinh Thiên.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan đi qua đi lại, trong phút chốc đại diện lảng động.

Một lát sau, Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan dừng bước, nói:

- Kêu Tuyên nhi trở về.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên giật mình kêu lên:

- Trở về?

Kêu thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên trở về ý nghĩa Bắc Thần thần tông lùi bước, nếu truyền ra ngoài thì sợ là sẽ trở thành trò cười cho các phương thế lực Xích Thành tinh vực.

Đến lúc đó các phương thế lực sẽ bàn tán là Bắc Thần thần tông lại sợ một cường giả thần cấp.

- Ma tộc sắp rầm rộ tấn công, khiến Tuyên nhi quay về đi.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan trầm ngâm nói:

- Còn nữa, khiến Tuyên nhi nói cho Long Kinh Thiên là ta mời hắn tiến đến Bắc Thần thần sơn.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên kinh ngạc hỏi:

- Mời?

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan gật đầu, nói:

- Hiện tại khiến Tuyên nhi trở về đi.

- Tuân lệnh tông chủ!

340. Chương 339: Phiên Vân Phúc Hải

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 339: Phiên Vân Phúc Hải

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên thấy vậy thì không dám nói gì thêm, lập tức bót nát ngọc phù.

Lúc này, thiên man vị diện, thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhìn từng thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông bị Long Kinh Thiên đánh bay trong lòng càng thêm kinh hãi, sợ hãi. Đột nhiên cảm giác ngọc phù run lên, thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên hoảng hốt lấy ngọc phù ra, quét thần thức, vẻ mặt vui mừng thở phào, nhưng không cam lòng.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngẩng đầu nhìn từng thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông bị Long Kinh Thiên đánh bay, hoảng hốt hét to:

- Ngừng, ngừng tay cho ta!

Nghe thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên kêu lên, còn dư chín thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông cùng ngừng công kích, tim đập chân run quay về bên cạnh thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên. Bọn họ nhìn Long Kinh Thiên, không thể che giấu nỗi lòng kinh sợ.

Thấy đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông rút lui, Long Kinh Thiên cũng không tiếp tục truy kích, ngừng lại.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhìn Long Kinh Thiên, sắc mặt rất xấu, nhưng càng nhiều là kinh sợ.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên do dự một chút, nói với Long Kinh Thiên: xem tại

- Long Kinh Thiên, chuyện hôm nay hãy dừng tại đây đi.

Mọi người kinh ngạc nhìn thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên. Dừng ở đây?

Bắc Thần Tuyên, đường đường là thiên man vị diện, một trong chín thần tông Xích Thành tinh vực thế nhưng thỏa hiệp?

Một thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông kinh ngạc nhìn thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên:

- Tam thiếu chủ?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên phát tay, nói:

- Đây là ý của phụ thân ta.

Đám người của Bắc Thần thần tông giật mình kêu lên:

- Ý của Thần Chủ?

Bao gồm đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng cũng rất kinh ngạc, chuyện này thế nhưng là ý của Thần Chủ của Bắc Thần thần tông!

Long Kinh Thiên hơi bất ngờ.

Trong lúc mọi người giật mình, thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên mở miệng tiếp tục bảo:

- Phụ thân của ta mời người đi Bắc Thần thần sơn chúng ta làm khách.

Mọi người ngây như phỗng.

Đường như mọi chuyện diễn ra quá nhanh.

Lúc trước Long Kinh Thiên đánh chết trưởng lão của Bắc Thần thần tông, bây giờ bị thương nặng rất nhiều thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, mọi người nghĩ rằng Bắc Thần thần tông không có khả năng cho qua. Nhưng bây giờ Thần Chủ của Bắc Thần thần tông không truy cứu Long Kinh Thiên, ngược lại mời hắn đi Bắc Thần thần sơn làm khách?

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng nhìn hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Các người có thể đi rồi.

Long Kinh Thiên chỉ vào đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng, nói:

- Bọn chúng ở lại!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nghe Long Kinh Thiên nói mình đi thì thở phào, nhưng nghe hắn bảo đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng ở lại thì sắc mặt khó xem.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên trừng Long Kinh Thiên:

- Long Kinh Thiên, ngươi có ý gì?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên không ngờ phụ thân của gã chính mồm lệnh gã thỏa hiệp Long Kinh Thiên, vậy mà hắn dám giữ lại thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông?

Chín thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông khác cũng tức giận nhìn Long Kinh Thiên.

- Có ý gì?

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Không có ý gì khác, người nói cho phụ thân của ngươi, nếu hắn muốn lấy về hai mươi một người này thì đích thân đi thiên man vị diện của ta!

Khiến Thần Chủ của Bắc Thần thần tông tự mình đến Bắc Thần thần tông.

Mọi người ngây ra. Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng nhìn Long Kinh Thiên, giật nảy mình.

Tại Xích Thành tinh vực dám làm như vậy chỉ sợ trừ Long Kinh Thiên không còn ai nữa. Dám bắt con tin hai mươi một vị thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, còn kêu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông tự mình đến mới an người về.

Ngay cả đám người của Bắc Thần thần tông cũng có cảm giác hoang đường.

Thần Chủ của họ ra lệnh tam thiếu chủ thỏa hiệp một cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng nho nhỏ đã khiến họ thấy khó tin, bây giờ Long Kinh Thiên đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng được một tác tiến một thước, muốn Thần Chủ của họ tự mình tới!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngây ngốc, nhìn Long Kinh Thiên, nghiến răng nghiến lợi gần từng chữ:

- Long- Kinh- Thiên!

Mắt thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên bắn ra lửa giận như muốn nuốt Long Kinh Thiên vào.

Một thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông cẩn thận nói với thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên:

- Tam thiếu chủ!

- Có cần bấm báo cho Thần Chủ, hỏi ý người?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên vốn tức giận muốn nuốt Long Kinh Thiên nghe hỏi thì ngây ra, sắc mặt âm trầm. Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên bóp nát ngọc phù, bấm báo chuyện này.

Mọi người hoàn toàn yên tĩnh, chờ đợi ý của Thần Chủ của Bắc Thần thần tông.

Gió rít gào, thời gian trôi qua từng chút một, hình như kéo dài rất lâu.

Một lát sau, ngọc phù trong tay thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên rung lên, gã vội cầm lấy, thần thức quét qua. Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên vẻ mặt giật mình, không dám tin. Qua thật lâu sau, thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên ngẩng đầu, hít sâu một hơi.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nhìn Long Kinh Thiên, chậm rãi nói:

- Phụ thân ta nói chờ ma tộc tấn công, rút lui thì sẽ đích thân tới thiên man vị diện một chuyến.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nói xong, xung quanh lặng ngắt như tờ.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông thật sự đồng ý!

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên phát tay với chín thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, kêu to:

- Chúng ta đi!

Mọi người không kịp phản ứng lại đã xoay người đi.

Chờ thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên rời đi chín thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông mới phản ứng lại, nhanh chóng bay theo sau.

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền nhìn mười người thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên hoảng hốt bỏ chạy, mặt trắng bệch, há mồm muốn kêu lại nhưng không phát ra tiếng được.

Bóng dáng mười người thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên biến mất.

Trong lòng đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền tuyệt vọng. Long Kinh Thiên ngoái đầu, nhìn giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền. Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền mặt trắng bệch không còn chút máu.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cứng lưỡi, run giọng nói:

- Long, Long Kinh Thiên, người, người muốn thế nào?

- Ta muốn thế nào hả?

Long Kinh Thiên không nói, chậm rãi đi hướng hai người lục đại thế lực Võ Thần Điện. Nhìn Long Kinh Thiên tới gần, vẻ mặt giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền kinh hoảng, thụt lùi lại.

Long Kinh Thiên không ngừng đi tới, hai người thụt lùi.

Tình hình này rơi vào mắt đám đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng thì rất là lạ. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu chính là cổ thần trung kỳ cường giả, giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ là đỉnh cổ thần thất trọng hậu kỳ, thế nhưng bị một cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng hù sợ không ngừng thụt lùi?

Long Kinh Thiên không ra tay mà luôn tới gần hai người giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, mãi đến khi mấy thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu khác cũng kinh khủng thụt lùi theo.

Xung quanh hoàn toàn tĩnh lặng.

Áp lực, trầm trọng.

Cuối cùng giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ không chịu nổi lòng kinh khủng, tức giận gầm lên, người tỏa ánh sáng chói lòa, sức mạnh điên cuồng toát ra khỏi cơ thể, tay xuất hiện man thần chùy.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ rống lên:

- Man thần chùy, vinh quang tái hiện!

Man thần chùy ở trong tay giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ phát ra ánh sáng quái dị, những ánh sáng màu xám vàng quần quanh man thần chùy.

- Long Kinh Thiên, người đỡ một chùy của ta đây!

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ không che giấu thực lực nữa, hoàn toàn bùng phát thực lực của mình, khí thế còn mạnh hơn cả thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ bỗng vung một chùy đập hướng Long Kinh Thiên, cự chùy chưa giáng xuống khí lưu không gian xung quanh nổ vang, như có kinh lôi không ngừng bạo tạc.

Phía xa, đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng cảm nhận lực lượng chùy kích khủng bố, biến sắc mặt.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch biết nếu chùy này đánh vào người gã thì dù cho chính mình biến xuất kim long chi thể cũng sẽ bị đập chết.

Bởi vì một kích chùy hiện tại của giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ đã rất gần với cường giả thiên thần.

Long Kinh Thiên nhìn giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ đập xuống một chùy, biểu tình nghiêm túc, nắm tay phải đánh một đấm vào man thần chùy. Khi Long Kinh Thiên đánh ra một đấm thì vô số lôi điện sản sinh, những lôi điện màu vàng và đen, không ngừng quần quanh như từng kim long, hắc long.

Ầm ầm!

Trong thiên địa đột nhiên có một tiếng vang thật lớn.

Chỉ thấy thân thể Long Kinh Thiên run lên, thụt lùi ra sau. Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ bị chấn văng ra, ở giữa không trung quay vòng, liên tục thụt lùi. Man thần chùy trong tay giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ run lên, sực chút rời tay.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ mặt trắng bệch, hiển nhiên một kích vừa rồi chấn thương gã.

Long Kinh Thiên lắc người đi tới trước mặt giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ.

- Bát cực cửu thần Càn Khôn chưởng!

Long Kinh Thiên vỗ ra một chưởng, chưởng kinh cường đại không ngừng xoay quanh, hình thành lốc xoáy to lớn như bát quái. Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nhìn Long Kinh Thiên vỗ một chưởng vào ngực mình thì vẻ mặt hoảng sợ.

Phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu sốt ruột quát:

- Đại ca!

Trong tay phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu xuất hiện một vòng tròn to lớn, đó là Tà Thần Luân đến từ Tà Thần cung.

Phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu quát:

- Luân hồi chuyển thế!

Phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu vung Tà Thần Luân ra. Chỉ thấy Tà Thần Luân biến thành cái vòng to lớn, ba luân liên kết xoay tít, dấy lên từng đợt sóng to lớn xé gió ập hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên không quay đầu lại, tay trái chỉ ra sau.

- Toái tinh chỉ!

Một chỉ điểm ra, vô số tinh lực bạo nổ tung.

Keng!

Một chỉ của Long Kinh Thiên điểm vào Tà Thần Luân. Tà Thần Luân đột nhiên dừng lại, vô số sóng gió biến mất, bắn ngược trở lại phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu. Lúc này chưởng của Long Kinh Thiên vỗ vào ngực giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, gã hoảng hốt gỡ chưởng đỡ. Hai chưởng va nhau, khựng lại. Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cảm thấy tay tê rần, thụt lùi.

Long Kinh Thiên một chưởng vỗ vào ngực giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ.

- Phụt.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ văng ra, miệng học máu, té xuống đất.

- Đại ca!

- Giáo chủ!

Phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu, đám người của Hoang Dã Thần Miếu kinh ngạc, bay tới bên cạnh giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ.

- Đại ca, người sao rồi?

Phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu nâng giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ dậy, vội vàng lấy ra một viên thần đan cho gã nuốt xuống. Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nuốt thần đan, chậm rãi đứng lên, người lão đảo. Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ đẩy phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu, đám người của Hoang Dã Thần Miếu ra.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi tới.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ lau máu nơi khóe miệng, rít giọng:

- Long Kinh Thiên, ta biết mình chết chắc, nhưng muốn xin người một việc, hy vọng người có thể tha cho đệ đệ của ta, còn có các đệ tử Hoang Dã Thần Miếu.

Sắc mặt phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu bi thương:

- Đại ca, người!

- Tha cho các đệ tử Hoang Dã Thần Miếu?

Long Kinh Thiên tiến lên một bước, đi tới trước mặt giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Đúng vậy.

Long Kinh Thiên lắc đầu.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ thấy vậy thì biến sắc mặt, nói:

- Long Kinh Thiên, ta biết người muốn thống nhất thiên man vị diện, nhưng không cần diệt sát mấy trăm ức đệ tử Hoang Dã Thần Miếu đi!

Phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu đứng bên cạnh trừng mắt:

- Long Kinh Thiên, ta liều mạng với người!

Phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu nói xong Tà Thần Luân trong tay biến thành ba luồng sáng nhập vào người gã. Trong người phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu bùng phát hơi thở kỳ lạ, thân thể có vằn đỏ như máu nảy sinh, tóc dựng ngược biến thành đỏ máu, trông gã như tu la đi ra từ địa ngục.

Hai tay man thần chùy đánh hướng Long Kinh Thiên, khi song chưởng vỡ ra, từng đợt Tà Thần Luân bắn hướng hẳn.

Long Kinh Thiên thấy vậy thì lật tay phải, bỗng dè xuống dưới.

- Phiên vân phúc hải!

Chỉ thấy một chưởng ẩn to lớn xuất hiện, rậm rạp che trời. Chưởng lẫm như hỏa, chớp mắt dè xuống vô số Tà Thần Luân, như là đáy biển rút sóng.

Sau đó Long Kinh Thiên chỉ vào phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu.

Xệt!

Một tiếng trầm đục vang lên, phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu văng ra ngoài, Tà Thần Luân bay ra khỏi cơ thể. Phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu ủ rũ, tóc tán loạn, đôi mắt căm hận nhìn Long Kinh Thiên.

Nhưng bây giờ phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu đã cảm giác được thực lực của Long Kinh Thiên khủng bố.

Long Kinh Thiên không để ý đến đối phương, nhìn hướng giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, nói:

- Ta không có nói muốn tiêu diệt đệ tử Hoang Dã Thần Miếu.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ kinh ngạc. Phó giáo chủ Vu Kiền của Hoang Dã Thần Miếu vốn đôi mắt căm hận, đầy sát khí cũng ngậy ra.

- Ta không chỉ không giết đệ tử Hoang Dã Thần Miếu, hơn nữa sẽ không giết các người.

341. Chương 340: Liệt Hỏa Địa Ngục

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 340: Liệt Hỏa Địa Ngục

Long Kinh Thiên tiếp tục bảo:

- Chỉ cần các người thần phục, trung với ta.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền đồng thanh:

- Trung thành với người?

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền nhìn nhau, kinh nghi nhìn Long Kinh Thiên. Hai người chưa từng tưởng tượng vấn đề này, họ vốn nghĩ Long Kinh Thiên chắc chắn sẽ giết họ.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng Bốn Cánh Kinh Vương nhìn nhau.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ không dám tin hỏi lại:

- Người, thật sự, chịu tha cho chúng ta?

Long Kinh Thiên chỉ vào đám Bốn Cánh Kinh Vương, môn chủ Thông Thiên Kiếm Môn Ưông Phong.

Long Kinh Thiên nói:

- Đúng vậy. Các người trung thành với ta cũng sẽ giống như bọn họ, được công pháp đến đỉnh giao thần cấp, thuần khí tinh thuần để tu luyện.

Hiện tại ma tộc sắp tấn công, có thêm một cường giả cổ thần là tăng một phần lực lượng. Hơn nữa giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên trung thành thì Long Kinh Thiên muốn thống nhất thiên man vị diện sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên nghe vậy người run lên, nhìn phía xa đám đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng, Bốn Cánh Kinh Vương, môn chủ Thông Thiên môn, Ưông Phong, giật mình qua đi, vẻ mặt do dự.

Trung thành?

Nếu như trung thành thì sẽ giống Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng, Bốn Cánh Kinh Vương, môn chủ Thông Thiên môn, Ưông Phong, phải tôn Long Kinh Thiên linh mạch chủ?

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên sắc mặt âm trầm, mười thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu khác nhìn Vu Vũ giáo chủ của họ, lòng căng thẳng.

Long Kinh Thiên không sốt ruột, hần đứng đó chờ hai người mở miệng.

Một lát sau, giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ thở dài, nói:

- Vậy được rồi.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ tiến lên vái Long Kinh Thiên:

- Vu Vũ khấu kiến chủ nhân!

- Đại ca!

Phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu thấy đại ca Vu Vũ đầu vào Long Kinh Thiên thì giật nảy mình.

Long Kinh Thiên nhìn hướng phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu.

Phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu mặt thay đổi liên tục, gã cũng biết lựa chọn sáng suốt nhất bây giờ là trung thành với Long Kinh Thiên, nếu không thì kết cục chỉ có chết. Nhưng giống như Bốn Cánh Kinh Vương lúc trước, phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu không cam lòng.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên là cường giả cổ thần mà phải nhận người làm chủ, hơn nữa đối phương là cường giả đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng.

Không lâu sau, phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu ngửa lên đầu thở dài, cũng tiến lên vái:

- Vu Kiên khấu kiến chủ nhân!

Cuối cùng phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu chọn thần phục.

Hai giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên thần phục, mười thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu nhìn nhau, đều tiến lên vái, gọi Long Kinh Thiên là chủ nhân.

Long Kinh Thiên nói:

- Các người đứng dậy đi.

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên cung kính dạ, rồi đứng dậy.

Sau đó Long Kinh Thiên khiến đám thả ra linh hồn chỉ hải, trông tín ngưỡng vào trong, sau đó hần ban cho thần cấp đỉnh giai công pháp và tinh thuần thần khí. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên cảm ứng hạt mầm tín ngưỡng trong linh hồn chỉ hải dị tâm cuối cùng biến mất, hoàn toàn thần phục Long Kinh Thiên.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng thấy Long Kinh Thiên thu phục cả đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên thì đều mừng rỡ trong lòng.

Mọi người lễ bái chúc mừng.

Long Kinh Thiên kêu tất cả đứng dậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chỉ vào những thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông nằm trên mặt đất, hỏi:

- Đại ca, mấy thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông này giờ chúng ta....?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng giãy dụa đứng lên, ngoài mặt trong yếu quát:

- Long Kinh Thiên, ngươi khôn hồn thì thả chúng ta ra!

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng chưa nói hết, nhìn ánh mắt sắc bén của Long Kinh Thiên, cảm mồm.

Long Kinh Thiên hừ lạnh, hai tay chỉ, một luồng sáng đen rơi vào trong người của thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng. Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng cảm giác cơ thể khô nóng, về mặt kinh khủng. đọc truyện mới nhất tại .

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng hỏi:

- Long Kinh Thiên, ngươi mới làm gì với ta?

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói:

- Không có gì, chẳng qua cho ngươi nếm thử liệt hỏa địa ngục.

- Liệt hỏa địa ngục!

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nghe vậy biến sắc mặt, cảm giác thân thể khô nóng như dung nham núi lửa tràn kích mỗi góc cơ thể, phút chốc ngũ tạng lục phủ trong người tựa như bị liệt hỏa địa ngục đốt cháy.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng chịu không nổi hét thảm:

- A!

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng té ra đất, lăn lông lốc, hai tay cào ngực, bộ dạng thống khổ không muốn sống.

Nghe tiếng thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng lăn lộn, hú hét, âm thanh thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông khác rợn tóc gáy, tim đập chân run.

Một lát sau, thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng liên tục la hét, rít gào van xin Long Kinh Thiên:

- Long, Long Kinh Thiên, cầu, cầu ngươi, giết ta đi, giết ta!

Thế nhưng không phải cầu sinh, mà là cầu tử!

Có thể thấy bây giờ thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng chịu thống khổ đến cỡ nào.

Một vài thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông thấy thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng thống khổ, la hét như vậy thì rất tức giận, định chửi Long Kinh Thiên nhưng không dám nói gì.

Đợi một lúc sau, Long Kinh Thiên nâng tay lên, một luồng sáng vàng rơi vào người thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng. Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng ngừng la hét, lăn lộn.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nhìn Long Kinh Thiên, đôi mắt không thể che giấu trong lòng sợ hãi. Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nhìn Long Kinh Thiên như ác ma từ địa ngục, ngực gã pháp phồng, thở hổn hển, lần này gã không dám rên một tiếng.

Long Kinh Thiên giơ tay, mười ngón chỉ, hai mươi một luồng sáng rơi vào người đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng, thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông khác mặt xám xịt.

Long Kinh Thiên thấy biểu tình kinh sợ của đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng, nói:

- Yên tâm, mới rồi chỉ là cấm chế.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng nghe thế thở phào.

Chợt một vị thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông hét thảm, đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng kinh ngạc nhìn hướng thái thượng trưởng lão đó.

342. Chương 341: Tìm Thứ Gì Đó?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 341: Tìm thứ gì đó?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong đó một thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông mở miệng nói:

- Long Kinh Thiên, người, không phải mới vừa nói?

Long Kinh Thiên vẻ mặt trầm giọng hỏi:

- Các người có thể thử giải cấm chế trong người.

- Ý người là?

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông kia, đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng biến sắc mặt, nhìn hướng thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông đó.

Đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng trán toát mồ hôi lạnh.

Vốn họ đang định vận chuyển chân khí phá giải cấm chế trong người, giờ thấy tình trạng thống khổ của thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, có cảm giác suýt chết.

May mắn bọn họ mới vừa rồi không có thử phá giải cấm chế trong người, nếu không thì chẳng phải bây giờ cũng...?

Long Kinh Thiên quay đầu nói với một thái thượng trưởng lão Vô Thần Điện:

- Áp giải bọn họ đến lao ngục Vô Thần Điện, phái hai trưởng lão trông chừng là được.

Chỉ phái hai trưởng lão trông chừng? Thái thượng trưởng lão của Vô Thần Điện kia vẻ mặt giật mình.

Đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng thì kinh sợ. Long Kinh Thiên chỉ phái hai trưởng lão của Vô Thần Điện trông chừng bọn họ chứng minh hẳn không sợ họ bỏ trốn.

Hoặc nên nói vì cấm chế mới rồi, Long Kinh Thiên căn bản không lo lắng bọn họ chạy trốn.

Nghi ngờ một lúc, thái thượng trưởng lão của Vô Thần Điện kia cung kính nói:

- Tuân lệnh chủ nhân!

Thái thượng trưởng lão của Võ Thần Điện kia phát tay, khiến các cao thủ của Võ Thần Điện áp đám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng xuống, mang đi lao ngục Võ Thần Điện.

Long Kinh Thiên nhìn quét đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng, nói:

- Trước tiên quay về Võ Thần Điện đã.

Long Kinh Thiên nói xong bay vào thánh cảnh của Võ Thần Điện, đi hướng Võ Thần thánh điện.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng đi theo sau lưng Long Kinh Thiên, một đường rầm rộ. truyện copy từ

Khi Long Kinh Thiên mang theo đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng bay về Võ Thần thánh điện thì thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên dẫn theo chín thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông còn lại phá tầng cương khí, ra khỏi thiên man vị diện, bay trở lại Bắc Thần vị diện.

Trên đường đi, một thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông cẩn thận hỏi:

- Tam thiếu chủ, chẳng lẽ việc này thật sự cho qua?

Trên mặt thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông đó đầy tức giận.

Tám thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông khác biểu tình bức mình. Bọn họ là thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông vậy mà bị một đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng nho nhỏ buộc chạy có cớ, khiến trong lòng họ rất khó chịu.

- Không thì làm sao?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên nghe vậy mặt lạnh lùng, liếc thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông đặt câu hỏi.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông nêu câu hỏi nghẹn lời, không biết đáp như thế nào.

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên bỗng lạnh lùng nói:

- Chuyện này đương nhiên sẽ không cho qua!

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông kia mắt sáng lên, hỏi tới:

- Vậy ý của tam thiếu chủ là?

Thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên không đáp, nói:

- Chúng ta về Bắc Thần thần sơn trước đã.

Đại diện trung ương Bắc Thần thần sơn, phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên giật mình nhìn Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên nói: (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tông chủ, người, thật sự đồng ý với Long Kinh Thiên là khi ma tộc lùi bước thì đi thiên man vị diện?

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan gật đầu, nói:

- Đúng vậy.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên trợn to mắt nói:

- Không lẽ đám Lạc Trạch Hưng thái thượng trưởng lão thật sự sẽ?

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan giơ tay lên, nói:

- Ta biết người muốn nói cái gì, không lẽ người có cách nào tốt hơn?

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên môi mấp máy rồi im lặng.

- Hiện tại, cũng chỉ có thể như vậy!

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan khẽ thở dài:

- Ma tộc sắp tấn công, chiến hồn ý thiên luân của ta lại chưa thành công tấn chức.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan nói đến đây ngoái đầu lại nói:

- Có liên hệ được Long Thần không? Nếu có thể mời hắn ra tay giúp ta luyện chế chiến hồn ý thiên luân, đến lúc đó có thể trăm phần trăm thăng lên thần khí.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên vẻ mặt xấu hổ nói:

- Hồi bẩm tông chủ, ta đã khiến người đi Vạn Bảo Thần tông mời Long Thần, nhưng Hứa Vũ Quân, tiểu thư của Vạn Bảo Thần tông nói là Long Thần phải bế quan tu luyện, gần nhất không có thời gian rảnh, cho nên.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan phát tay nói:

- Không sao, chuyện này trong vòng dự đoán. Nếu Long Thần dễ mời như vậy thì không phải là Long Thần. Không ngờ, chúng ta bế quan mấy năm, Xích Thành tinh vực chúng ta ra hai nhân vật yêu nghiệt. Luyện chế chín thanh thần kiếm một phen đoạt được luyện khí đại tái quán quân? Một người là đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng trọng thương cường giả đỉnh cổ thần thất trọng?

Bỗng nhiên óc phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên chợt lóe ánh sáng, mắt sáng lên, buột miệng nói:

- Không lẽ...?

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên nói tới đây lắc đầu, nói:

- Không có khả năng, hẳn là không có khả năng!

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan thấy vậy tò mò hỏi:

- Cái gì không có khả năng?

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên do dự một chút, nói:

- Tông chủ, chẳng lẽ ngươi không cảm thấy lạ sao? Long Kinh Thiên và Long Thần đều là họ long?

Mắt Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan lóe tia sáng, nói:

- Ý ngươi là Long Thần và Long Kinh Thiên rất có thể là cùng một người?

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên nói:

- Nghe nói trước khi so đấu so tài luyện khí đại tái thì nhị thiếu chủ Vực Phủ chủ Kha Bạch từng tìm Long Thần gây sự.

- A, có chuyện như vậy?

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan hỏi:

- Sau đó thì sao?

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan luôn bế quan, tuy việc này đã truyền khắp Xích Thành tinh vực nhưng gã không hay biết.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên nói:

- Trước khi so đấu so tài luyện khí đại tái thì Long Thần chỉ là thần cấp tứ trọng, nhưng bên người Kha Bạch có hai đỉnh cổ thần thất trọng ra tay với hắn, đều bị Long Thần đỡ được.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan giật mình, không dám tin nhìn phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên:

- Cái gì? Thần cấp tứ trọng đỡ đòn công kích của hai cường giả đỉnh cổ thần thất trọng?

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên gật đầu, nói:

- Đúng vậy. Chuyện này đúng thật trăm phần trăm, sớm đồn khắp Xích Thành tinh vực.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan im lặng.

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên tiếp tục bảo:

- Tuy rằng tam thiếu chủ miêu tả bộ dạng của Long Kinh Thiên và Long Thần khác nhau, nhưng nói không chừng Long Kinh Thiên dùng thuật dịch dung cực kỳ cao siêu, đám tam thiếu chủ không nhìn ra.

- So tài luyện khí đại tái, Long Thần là thần cấp tứ trọng, nhưng Long Kinh Thiên lại là đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng.

343. Chương 342: Chủ Nhân?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 342: Chủ nhân?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan nói:

- Trước sau mới nửa năm, nếu Long Thần và Long Kinh Thiên là một người thì không có khả năng nửa năm từ thần cấp tứ trọng đột phá đến đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng.

- Cái này...

Phó tông chủ của Bắc Thần thần cung, Dương Nguyên ngẩng ra, không biết nên đáp lời thế nào.

Chuyện này đúng là khiến người khó tin.

Nửa năm từ thần cấp tứ trọng đột phá đến đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng?

Căn bản không có khả năng.

- Nhưng Long Thần và Long Kinh Thiên cùng họ long, chắc có liên quan nhau.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan trầm ngâm nói:

- Có lẽ hai người là đệ tử cùng một gia tộc.

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan lầm bầm:

- Long Thần, Long Kinh Thiên...

Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan tiếp tục bảo:

- Nếu không phải ma tộc sắp tấn công thì ta rất muốn đi thiên man vị diện ngay lập tức, gặp gỡ Long Kinh Thiên.

- Truyền lệnh, toàn Bắc Thần vị diện tiến vào trạng thái cảnh giới nhất cấp!

- Mở ra hộ tông đại trận!

- Tuân lệnh tông chủ!

Khi Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Quan ra lệnh mở ra hộ tông đại trận chuẩn bị chống đỡ ma tộc tấn công thì Long Kinh Thiên đang ở Võ Thần thánh điện tại thánh cảnh, hỏi đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng tình huống mấy tháng qua.

Trong tám thánh Long Kinh Thiên đi vắng, đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng Bốn Cánh Kinh Vương, môn chủ Thông Thiên môn, Uông Phong đã hoàn toàn thống nhất đại lục Thiên Lam.

Long Kinh Thiên nghe xong, hỏi:

- Bên Loạn Hải sao rồi?

Bốn Cánh Kinh Vương đứng dậy, cung kính nói:

- Hồi bẩm thiếu chủ, trước mắt, Loạn Hải Nam Hải Phật Vương, trước mắt, đã quy phục. Nhưng trừ Nam Hải Phật Vương ra thì hai vương Bắc Hải, Tây Hải chưa hàng phục.

Long Kinh Thiên mở miệng hỏi:

- Vậy Nam Hải Phật Vương hiện đang ở đâu?

Bốn Cánh Kinh Vương nói:

- Bây giờ Nam Hải Phật Vương đang ở Loạn Hải, ta kêu hắn lại bái kiến chủ nhân ngay.

Bốn Cánh Kinh Vương định bóp nát ngọc phù báo cho Nam Hải Phật Vương tới bái kiến Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói:

- Không cần.

Bốn Cánh Kinh Vương ngừng lại.

Long Kinh Thiên đổi đề tài:

- Người nói tình huống Bắc Hải, Tây Hải cho ta nghe đi.

Nam Hải thần phục, nhưng Bắc Hải, Tây Hải không có. Mặc dù Bốn Cánh Kinh Vương không nói nhưng Long Kinh Thiên trực giác tình huống Bắc Hải, Tây Hải không đơn giản.

- Tuân lệnh chủ nhân.

Bốn Cánh Kinh Vương không dám giấu giếm, nói:

- Sau khi đại lục Thiên Lam thống nhất, ta và đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng muốn thống nhất Loạn Hải. Nhưng không biết từ khi nào Bắc Hải, Tây Hải lôi kéo một số cường giả thế lực vị diện khác, hơn nữa hai hải đã liên minh, thế lực rất mạnh, vì vậy tạm thời chúng ta....

Nói đến đây Bốn Cánh Kinh Vương ngừng lại.

Long Kinh Thiên hỏi: (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Thế lực vị diện khác?

- Đúng vậy. Chủ nhân, hình như là người của Khải Uy vị diện.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đứng dậy, cung kính nói:

- Có năm vị cổ thần cường giả, trong đó một vị là cổ thần thất trọng, hai vị kia là cổ thần ngũ trọng, mặt khác hai vị là cổ thần nhị trọng.

Long Kinh Thiên hơi bất ngờ hỏi:

- A, người của Khải Uy vị diện?

Long Kinh Thiên còn nhớ Thanh Xà lão tổ lúc trước cùng hắn vào Vạn Bảo Thần tông, làm khách khanh trưởng lão cũng là Khải Uy vị diện.

- Đúng vậy. Chủ nhân.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói:

- Nhưng chúng ta tra được năm vị cường giả cổ thần Khảm Uy vị diện này muốn mượn tay hai hải tặc tìm thứ gì đó, chỉ tạm thời hợp tác.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Tìm thứ gì đó?

Sau đó đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Bốn Cánh Kinh Vương nói kỹ càng tình huống hai hải tặc cho Long Kinh Thiên nghe.

Một lúc sau, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hỏi:

- Chủ nhân, bây giờ chúng ta đi Loạn Hải chứ?

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói:

- Bây giờ chúng ta đi hoang dã đại lục trước.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng, Bốn Cánh Kinh Vương, môn chủ Thông Thiên môn, Ông Phong hơi bất ngờ, đồng thanh kêu lên:

- Hoang dã đại lục!

Mọi người nhìn hướng đám giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng bất ngờ Long Kinh Thiên không đi Loạn Hải mà muốn tới hoang dã đại lục trước. Giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên giật nảy mình.

Long Kinh Thiên ngoái đầu nói:

- Vu Vũ, Vu Kiên!

Giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên lòng căng thẳng, nhanh chóng đứng ra cung kính nói:

- Có thuộc hạ!

Long Kinh Thiên nói:

- Bây giờ chúng ta đi hoang dã đại lục.

Long Kinh Thiên đứng bật dậy, mắt lóe tia sáng lạnh. Lần này Long Kinh Thiên đi hoang dã đại lục không chỉ vì chinh đồn Hoang dã Thần Miếu, chân chính thống nhất nó mà còn muốn xóa sạch Băng Sơn Hải Vực, hoàn toàn thống nhất hoang dã đại lục.

Băng Sơn Hải Vực!

Long Kinh Thiên còn nhớ lúc trước hắn từ tay đám giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên cứu cường giả các đảo Băng Sơn Hải Vực. Mười hai người Tô gia ảo tổ vong ân phụ nghĩa, lấy oán trả ơn, tranh đoạt Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm của hắn, thậm chí muốn phá khí hải của bọn hắn.

Long Kinh Thiên ghi nhớ rõ mọi chuyện.

Bây giờ đi hoang dã đại lục? Đám giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên ngây ra, sau đó vâng dạ.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng tiến lên hỏi:

- Chủ nhân, chúng ta thì sao?

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu đi với ta, Bốn Cánh Kinh Vương các người ở lại trông chừng Võ Thần Điện, nếu có việc gì thì tùy thời bẩm báo cho ta.

- Tuân lệnh chủ nhân!

Long Kinh Thiên vung tay, một đoàn sáng bao phủ đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu. Ánh sáng chực lóe, nhóm Long Kinh Thiên biến mất trong đại điện.

- Không gian na di?

Nhìn Long Kinh Thiên, đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu biến mất trong đại điện, Bốn Cánh Kinh Vương, môn chủ Thông Thiên môn, Uông Phong kinh kêu.

Bốn Cánh Kinh Vương, môn chủ Thông Thiên môn, Uông Phong nhìn nhau.

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu càng giật mình hơn, bọn họ chỉ cảm thấy giống như đang vãn giá vũ, thân thể không ngừng xuyên qua thời không. Từng đoàn gió lốc khủng bố xẹt qua người đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình.

- Không gian bão tố!

Không gian bão tố, đó là hiện tượng chỉ khi cường giả thiên thần bay mới sinh ra, nhưng bây giờ bọn họ?

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu mở to mắt, chỉ thấy phía trước, xung quanh một mảnh mênh mông, đều là không gian loạn lưu.

344. Chương 343: Hộ Giáo Pháp Vương

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 343: Hộ Giáo Pháp Vương

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong lúc đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu cực kỳ giật mình thì bỗng không gian bão tố biến mất, không còn không gian loạn lưu, mọi người ngừng lại.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chợt thấy bên dưới có thành trì to lớn, kêu lên:

- Hoang Dã thành trì!

Lúc trước bọn họ đi ra Tà Thần phong, tới tòa thành trì to lớn ở hoang dã đại lục bên dưới, sau đó bọn họ có mâu thuẫn với Vương Tài thượng hội trong thành trì.

Chỉ mới một lúc mà họ đã từ đại lục Thiên Lam vượt qua Loạn Hải,. Thượng cổ thần ma chiến trường đi tới hoang dã đại lục?

Nghe Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch kinh kêu, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn sang, cũng nhận ra Hoang Dã thành trì họ từng ở. Đá, giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền đều nhận ra thành trì bên dưới là gần với thượng cổ thần ma chiến trường ở hoang dã đại lục.

Trong lúc đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ giật mình thì giọng Long Kinh Thiên vang lên:

- Vu vũ!

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ tỉnh táo lại, vội tiến lên nói:

- Có, chủ nhân!

Long Kinh Thiên hỏi:

- Hoang Dã Thần Cung ở cực đông hoang dã đại lục đúng không?

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cung kính nói:

- Đúng vậy. Chủ nhân, Hoang Dã Thần Cung của Hoang Dã Thần Miếu chúng ta ở trên Man Thần phong tại cực đông hoang dã đại lục.

Long Kinh Thiên gật đầu, hai tay vung, một đoàn sáng bao phủ đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, sau đó lại biến mất tại chỗ.

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu dâng vãn giá vũ, nhìn thấy không gian bao tổ lại xuất hiện, họ vẫn khá là giật mình.

Một lát sau, Long Kinh Thiên ngừng lại.

Không đợi Long Kinh Thiên mở miệng thì giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ đã tiến lên, cung kính nói:

- Chủ nhân, phía trước không xa chính là Man Thần phong, cách chỗ này một ngàn dặm.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Một ngàn dặm?

Nếu chỉ có một ngàn dặm thì Long Kinh Thiên không mang đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu thuận di nữa, khiến giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền dẫn đường bay đi.

Không lâu sau, Long Kinh Thiên trông thấy Man Thần phong to lớn.

Từ xa nhìn lại, diện tích của Man Thần phong cực kỳ khổng lồ, ngọn núi toát ra hơi thở quái dị. Long Kinh Thiên rất quen thuộc hơi thở này, là của man thần chùy.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ giải thích rằng:

- Chủ nhân, trên Man Thần phong có khá nhiều Trận pháp, do Hoang Dã lão tổ của chúng ta bố trí, vì vậy Man Thần phong có hơi thở của lão tổ.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ vừa giải thích vừa mang Long Kinh Thiên bay hướng Man Thần phong.

Mọi người đáp xuống Hoang Dã Thần Cung trên đỉnh Man Thần phong.

Long Kinh Thiên đứng trước Hoang Dã Thần Cung, nhìn nó như tuyệt thế mãnh thú, hỏi:

- Hoang Dã Thần Cung cũng là Hoang Dã lão tổ của các người luyện chế ra?

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ cung kính nói:

- Đúng vậy. Chủ nhân.

Long Kinh Thiên gật gù. Bề ngoài của Hoang Dã Thần Cung dù bình thường, thậm chí là xấu, nhưng cách luyện chế không sai, ẩn chứa nhiều loại công kích trận pháp và phòng ngự trận pháp.

Ở vị diện thấp kém này xem như cách luyện khí không tệ, so với Hoắc Đô Bạo Loạn tinh vực tại so tài luyện khí đại tể lĩnh hơn nhiều.

Thủ vệ trước cửa điện Hoang Dã Thần Miếu thấy giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, vội tiến lên bái:

- Bái kiến giáo chủ, phó giáo chủ! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ thấy vậy sốt ruột quát:

- Các người tới đây bái kiến thiếu chủ!

Mấy chục thủ vệ nghe vậy ngắc đầu, vẻ mặt giật mình, không phản ứng lại, hoặc nên nói là không hiểu ý của giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ.

Khi mấy chục thủ vệ kinh ngạc đến ngầy người thì giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ ngoái đầu, nói với Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, thủ vệ của thuộc hạ chậm trễ, xin chủ nhân trị tội!

Mấy chục thủ vệ trợn to mắt nhìn Long Kinh Thiên.

Chủ nhân?

Giáo chủ của họ gọi thanh niên tóc đen này là chủ nhân? Cái này...

Phó giáo chủ Vu Kiên của Hoang Dã Thần Miếu đứng một bên sốt ruột quát:

- Các người không mau tới bái kiến chủ nhân!

Mấy chục thủ vệ vẻ mặt ngơ ngác.

Dù không hiểu có chuyện gì nhưng một thủ vệ vái Long Kinh Thiên:

- Khấu, khấu kiến, thiếu chủ!"

Thủ vệ khác cũng bắt chước khấu kiến.

Long Kinh Thiên nói với hai người giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên:

- Đứng lên hết đi.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu nghe vậy thở phào, vâng dạ rồi mới đứng lên.

- Chủ nhân, mời!

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ đứng dậy, mời Long Kinh Thiên vào Hoang Dã Thần Cung.

Long Kinh Thiên cùng đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu đi vào Hoang Dã Thần Cung. Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên theo sát phía sau. Mấy chục thủ vệ đứng ngầy như phỗng tại chỗ.

Sau khi vào đại điện, Long Kinh Thiên ngồi trên bảo tọa đại điện.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ đứng dưới đại điện cung kính nói:

- Chủ nhân, ta đã sai người đi gọi tất cả trưởng lão, thái thượng trưởng lão đến đại điện này, xin chủ nhân chờ giây lát, họ sẽ tới ngay!

Long Kinh Thiên nghe giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ nói đã bao cho tất cả trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu tiến đến, hẩn ngồi trên bảo tọa, gật đầu.

Thời gian trôi qua từng chút một.

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng dưới tay Long Kinh Thiên.

Dưới đại điện, lòng bàn tay giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên siết chặt, cảm thấy thời gian trôi qua cực kỳ chậm.

Ngay khi giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên, mười thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu cảm thấy thời gian dài dặt thì bỗng nhiên bên ngoài vang thanh âm của thủ vệ.

- Bái kiến năm vị pháp vương đại nhân!

Nghe giọng của thủ vệ, đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền ngoái đầu lại, biểu tình kinh hoảng.

Lúc này chỉ thấy năm ông lão mặc cẩm bào từ bên ngoài Hoang Dã Thần Cung đi vào trong. Trên cẩm bào của họ thêu một đồ đằng toàn thân màu đen, đầu tròn, thân rắn, có bốn cánh tay cầm man thần chùy.

Năm người đi vào cung điện, nhìn hướng bảo tọa đại điện.

Trong đó một ông lão tức giận quát: truyện copy từ

- To gan, dám can đảm ngồi vào bảo tọa của giáo chủ!

Ông lão đánh một chưởng vào Long Kinh Thiên:

- Cút xuống cho ta!

Một chưởng ấn to lớn xé gió ập hướng ngực Long Kinh Thiên.

Chưởng lăng cuồn cuộn, đại điện rền rĩ. Năm người đều là cường giả cổ thần, hơn nữa ông lão ra tay với Long Kinh Thiên có thực lực mạnh nhất, đạt tới đỉnh cổ thần lục trọng.

Hai người giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền thấy vậy mặt trắng bệch, vội quát:

- Dừng tay!

345. Chương 344: Tổ Từ Ở Bằng Sơn Hải Vực

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 344: Tổ từ ở Bằng Sơn Hải Vực

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhưng giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền muốn ngăn cản cũng đã muộn.

Năm người nghe hai giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền kinh kêu thì ngoái đầu nhìn, mới thấy họ đứng dưới đại điện.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền đứng dưới đại điện?

Năm người còn chưa hiểu có chuyện gì, Long Kinh Thiên nhìn chưởng ấn to lớn ập đến, giờ tay phải vỗ, đón đỡ.

Một tiếng nổ to lớn vang lên, năm người thấy chưởng ấn to lớn nổ tung, lực lượng khủng bố tuôn trào. Năm người biểu tình kinh hoảng, vội vàng vỗ chưởng ra.

Lại là một tiếng nổ vang, năm người liên tục thụt lùi đến trước cửa điện mới ổn định lại.

Sau khi ổn định thân hình, năm người nhìn Long Kinh Thiên, đôi mắt sợ hãi nhìn thanh niên tóc đen mặt ngoài chỉ có thần cấp thất trọng.

Chưởng lăng dư ba tán đi, đại điện yên tĩnh lại

Một lát sau, ông lão lúc trước ra tay chỉ vào Long Kinh Thiên ngồi trên bảo tọa, hỏi giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ:

- Giáo chủ, đây rốt cuộc là chuyện gì?

- Người này là ai? Tại sao hắn ngồi trên bảo tọa giáo chủ?

Bốn người khác cũng nhìn hướng giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền. Thanh niên tóc đen ngồi trên bảo tọa giáo chủ, vậy mà giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền đứng dưới đại điện không có ý kiến gì?

- Cái này...

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ không biết nên giải thích như thế nào.

Năm người này chính là Hộ Giáo Pháp Vương của Hoang Dã Thần Cung, nếu giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ làm ra chuyện bất lợi với Hoang Dã Thần Miếu thì năm người liên hợp có thể trừ chức giáo chủ của gã.

Có nhiều trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu bay tới, nhìn Long Kinh Thiên ngồi trên bảo tọa, rất là giật mình.

Đột nhiên có một trưởng lão nhận ra Long Kinh Thiên, ra tiếng kinh kêu:

- Long, Long Kinh Thiên!?

Năm vị Hộ Giáo Pháp Vương nghe vậy cũng giật mình kêu lên:

- Long Kinh Thiên?

Hộ Giáo Pháp Vương nhìn hướng Long Kinh Thiên, thanh niên tóc đen này thế nhưng là Long Kinh Thiên?

Vương trưởng lão lúc trước ra tay hỏi giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, giọng điệu không tốt:

- Vu Vũ, đây rốt cuộc là chuyện gì? Long Kinh Thiên là địch nhân của Hoang Dã Thần Miếu chúng ta, tại sao bây giờ đến Man Thần phong chúng ta, còn ngồi trên bảo tọa giáo chủ?

- Chuyện gì ư?

Giọng Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch vang lên:

- Vu Vũ, Vu Kiền, còn có đám kia đều đầu vào chủ nhân của ta!

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch chỉ vào mười thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu đứng cạnh giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ.

- Cái gì?

Mặc kệ là năm Hộ Giáo Pháp Vương đến trước, hay sau này trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu chạy tới đều kinh kêu, không dám tin nhìn đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền.

Trong đó một vị Hộ Giáo Pháp Vương sắc mặt âm trầm, gọi thẳng tên của giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền:

- Vu Vũ, Vu Kiền, chuyện này có thật không?

Hai người giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền thấy vậy gật đầu, nói:

- Đúng vậy.

Thế nhưng là thật sự!

Thấy giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền gật đầu, năm vị Hộ Giáo Pháp Vương, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu khác về mặt giật mình.

- Tốt, tốt!

Một vị Hộ Giáo Pháp Vương lạnh giọng nói: (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Vu Vũ, Vu Kiền, mười hai người các ngươi cầu kết với người ngoài bất lợi cho bản giáo, chúng ta năm người hiện tại bãi miễn chức giáo chủ của người!

Hộ Giáo Pháp Vương kia nói xong cùng bốn người khác liếc nhau, hai tay vung kết thành thủ ấn. Thủ ấn chợt lóe, phù lệnh bí ẩn nửa vòng tròn bay ra khỏi không gian.

Phù lệnh bí ẩn xuất hiện, tất cả trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu đều quỳ xuống.

- Cung nghênh Thần Hỏa lệnh!

Ngay cả giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu cũng về mặt kính sợ nhìn phù lệnh.

Một Hộ Giáo Pháp Vương quát:

- To gan, Vu Vũ, Vu Kiên, các người thấy Thần Hỏa lệnh mà xám không quỳ?

Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên biểu tình âm trầm.

Lại một Hộ Giáo Pháp Vương quát:

- Vu Vũ, Vu Kiên, mười hai người các người hiện tại còn không mau mau bắt Long Kinh Thiên xuống dưới, lập công chuộc tội!

Nhưng Hộ Giáo Pháp Vương mới dứt lời thì tay Long Kinh Thiên hút, trong ánh mắt giật mình của đám người của Hoang Dã Thần Miếu, hắn hút Thần Hỏa lệnh vào tay.

- Thần Hỏa lệnh?

Long Kinh Thiên nhìn phù lệnh trong tay, phù lệnh truyền ra từng đợt cấm chế lực lượng.

Hộ Giáo Pháp Vương lúc trước ra tay với Long Kinh Thiên gào thét:

- Long Kinh Thiên, càn rỡ, người quá to gan, bỏ Thần Hỏa lệnh xuống!

Hộ Giáo Pháp Vương trào hươg Long Kinh Thiên.

- Âm hồn bạch cốt trào!

Một trào đánh ra, chỉ thấy bạch cốt trào ẩn xuất hiện, quanh nó xoay tròn từng âm hồn đen hú thê lương, nhiếp hồn người.

Long Kinh Thiên thấy vậy hừ lạnh, bàn tay vỗ ra.

- Đại la chưởng!

Chớp mắt bạch cốt trào to lớn và vô số hắc sắc âm hồn bạo tán, tiếp theo, Hộ Giáo Pháp Vương vắng ra.

- Phụt.

Hộ Giáo Pháp Vương học bãi máu, đập mạnh vào vách tường đại điện. Đại điện rung lên.

Lần này Long Kinh Thiên không nường tay nữa.

Đám trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu thấy Hộ Giáo Pháp Vương đập vào vách tường, trượt xuống dưới thì yên lặng, về mặt chấn kinh nhìn Long Kinh Thiên.

Bốn vị Hộ Giáo Pháp Vương khác cũng về mặt hoảng sợ.

Một chuông đánh bay một vị cổ thần lục trọng đỉnh cường giả? Giờ bọn họ mới biết vừa rồi Long Kinh Thiên còn nường tay, không đánh hết sức.

- Long, Long Kinh Thiên!

Hộ Giáo Pháp Vương kia bò dậy, người đầm máu, giọng khàn khàn nói:

- Cho dù chúng ta chết cũng sẽ không thần phục người, người đừng hy vọng chúng ta giống như đám Vu Vũ, Vu Kiên làm chó của người!

Hộ Giáo Pháp Vương nói xong phi một tiếng, phun ra máu trong miệng.

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Vậy sao?

Long Kinh Thiên giơ tay chỉ, một luồng sáng đen xuyên qua trán Hộ Giáo Pháp Vương kia. Hộ Giáo Pháp Vương mới định tức giận gặng hỏi thì đột nhiên toàn thân ngũ tạng lục phủ như bị ngàn đao cắt xé, hết thê thâm.

Nhìn bộ dạng Hộ Giáo Pháp Vương kia hú hét, giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên, mười thái thượng trưởng lão của Hoang dã Thần Miếu khác run rẩy, nhớ lại lúc trước thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng hưởng thụ liệt hỏa địa ngục.

Bốn Hộ Giáo Pháp Vương khác thấy vậy bay lại muốn cứu trị, nhưng họ vừa chạm vào người Hộ Giáo Pháp Vương kia liền cảm giác ngũ tạng lục phủ như bị ngàn đao cắt xé.

Bốn người mặt trắng bệch, giật nảy mình thụt lùi.

Trong đó một người quay đầu trừng Long Kinh Thiên:

- Long Kinh Thiên, ngươi đã làm gì với Trần An Đắc pháp vương?

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Làm cái gì? Chỉ khiến hắn cảm nhận mùi vị thiên đao địa ngục.

Mọi người kinh kêu:

- Thiên đao địa ngục!

Bốn vị Hộ Giáo Pháp Vương nhớ lại lúc trước đụng vào người Trần An Đắc pháp vương thì ngũ tạng lục phủ như bị ngàn đao cắt xé thống khổ, mặt càng trắng bệch.

346. Chương 345: Long Kinh Thiên, Hấn Đến !

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 345: Long Kinh Thiên, Hấn Đến !

Đám giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên nhìn Trần An Đắc pháp vương thống khổ la hét, lại nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt đầy sợ hãi.

Thái thượng trưởng lão của Bắc Thần thần tông, Lạc Trạch Hưng, Trần An Đắc pháp vương, hai người đều là cường giả cổ thần, tâm trí kiên định, bình thường dù thống khổ vô cùng cũng sẽ không nhú mày. Nhưng hai người lẫn lộn hết như giết heo, có thể tưởng tượng mùi vị liệt hỏa địa ngục, thiên đao địa ngục chắc chắn đau khổ không phải người bình thường chịu được.

Một lát sau, Trần An Đắc pháp vương chịu không nổi đau đớn bị thiên đao cắt, van xin Long Kinh Thiên:

- Van cầu người. Cầu người tha cho ta, ta nguyện ý đầu hiệu người, ta nguyện ý, cầu người giải cấm chế trong người ta đi!

Long Kinh Thiên phát tay chỉ, một luồng sáng vàng nhập vào người Trần An Đắc pháp vương. Trần An Đắc pháp vương ngừng hét, ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên đầy sợ hãi.

Long Kinh Thiên nói:

- Bây giờ người thả ra linh hồn chỉ hải đi.

Trần An Đắc pháp vương mặt âm trầm, ngẩng đầu nhìn Long Kinh Thiên, lòng run lên, vội nói:

- Tuân lệnh chủ nhân!

Trần An Đắc pháp vương thả ra linh hồn chi hải, để Long Kinh Thiên gieo mầm tín ngưỡng.

- Đây là thần cấp đỉnh giai công pháp và tinh thuần thần khí.

Sau đó Long Kinh Thiên heir một cái, bỏ thần cấp đỉnh giai công pháp và tinh thuần thần khí vào người Trần An Đắc pháp vương.

- Thần cấp đỉnh giai công pháp và tinh thuần thần khí!

Trần An Đắc pháp vương mặt ngậy ra, sau đó mừng rỡ.

Một Hộ Giáo Pháp Vương chỉ vào Trần An Đắc pháp vương, tức giận quát:

- Trần An Đắc, tên phản đồ nhà ngươi!

Nhưng Hộ Giáo Pháp Vương chưa nói hết thì Long Kinh Thiên chỉ một cái, bốn luồng sáng đen rơi vào bốn người họ. Bốn người giống như Trần An Đắc pháp vương lúc trước, lẫn lộn la hét.

Trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu nhìn bốn vị Hộ Giáo Pháp Vương la hét, định tiến lên nhưng sợ thực lực của Long Kinh Thiên, không dám nhúc nhích.

Trên đại điện tràn ngập tiếng gào của bốn người.

Không lâu sau, bốn Hộ Giáo Pháp Vương giống như Trần An Đắc pháp vương, không thể chịu đựng đau đớn không tầm thường, cầu xin Long Kinh Thiên.

Nhìn bốn Hộ Giáo Pháp Vương xin tha, Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt, không lập tức giả trừ cấm chế trong thân thể của bốn người.

Bốn Hộ Giáo Pháp Vương gào rống xin tha.

Một lát sau, khi bốn người sắp tan vỡ, Long Kinh Thiên giơ tay giải cấm chế trong thân thể của bốn người. Bốn Hộ Giáo Pháp Vương được giải cấm chế, như chó chết nằm thở trên đại điện, muốn hụt hơi. Long Kinh Thiên ở trong mắt họ không khác gì ma quỷ khủng bố.

Long Kinh Thiên nhìn bốn người, lạnh nhạt nói:

- Các ngươi nguyện ý đầu hiệu ta?

- Nguyện ý, chúng ta nguyện ý!

- Chúng ta không dám, xin chủ nhân tha cho!

Bốn Hộ Giáo Pháp Vương lên tiếng, vẻ mặt kinh khủng, sợ nói chậm sẽ lại chịu đau đớn không tầm thường. Nghĩ đến thống khổ trước đó là người Hộ Giáo Pháp Vương kiềm không được run rẩy.

Long Kinh Thiên mặt không biểu tình nói:

- Các ngươi đứng dậy đi.

Bốn Hộ Giáo Pháp Vương hoảng hốt tạ ơn, đứng lên:

- Vâng, khấu tạ thiếu chủ, khấu tạ thiếu chủ!

Sau đó Long Kinh Thiên khiến bốn người thả ra cấm chế trong thân thể của bốn người, trồng hạt mầm tín ngưỡng. Long Kinh Thiên cũng ban cho bốn Hộ Giáo Pháp Vương thần cấp đỉnh giai công pháp và tinh thuần thần khí.

Đến đây thì năm vị Hộ Giáo Pháp Vương Hoang Dã Thần Miếu toàn bộ thần phục, trung thành cho Long Kinh Thiên.

Lúc này tất cả trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu đi tới, nhìn hướng Hộ Giáo Pháp Vương thần phục, trung thành Long Kinh Thiên, im lặng không nói.

Trên đại điện âm trầm, áp lực.

Long Kinh Thiên nhìn những trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu nói:

- Bây giờ còn có ai không phục ta thống trị Hoang Dã Thần Miếu?

Các trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu không ai dám lên tiếng.

Đầu tiên là giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền đều phục Long Kinh Thiên. Bây giờ ngay cả năm vị Hộ Giáo Pháp Vương cũng thần phục hẳn, cộng thêm thực lực khủng bố của hắn, dùng một số trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu không phục Long Kinh Thiên nhưng không dám tiến lên.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ lớn tiếng quát:

- Cá người còn không mau lại đây bái kiến thiếu chủ!

Vốn có các trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu do dự, nghe Thần Chủ của Vạn Bảo thần tông, Hứa Khai của họ rống thì có mấy người tiến lên, cung kính bái nói:

- Chúng ta cũng nguyện ý đầu hiệu thiếu chủ!

Năm người Trần An Đắc pháp vương thấy vậy nhìn nhau, thầm thở dài.

Tiếp theo Long Kinh Thiên khiến các trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu thả ra linh hồn chi hải, ở trước mặt họ trồng tín ngưỡng, ban cho thần cấp đỉnh giai công pháp và tinh thuần thần khí.

Hơn mười trưởng lão, thái thượng trưởng lão, cộng thêm giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền, đám Trần An Đắc pháp vương trước đó, có thể nói Long Kinh Thiên đã khống chế Hoang Dã Thần Miếu. Còn sót lại các trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu không trung thành nhưng không ảnh hưởng nhiều cho Long Kinh Thiên khống chế Hoang Dã Thần Miếu.

Còn lại các trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu biết đại thế đã mất, có phản kháng cũng vô dụng, đều tiến lên trung thành với Long Kinh Thiên.

Hai người đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu đứng đó, nhìn Long Kinh Thiên hoàn toàn thống nhất, khống chế Hoang Dã Thần Miếu, vẻ mặt bình tĩnh. Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu rất thường thấy loại tình huống này.

Lúc này, khu vực trung tâm Băng Sơn Hải Vực, trên một hòn đảo to có tòa cung điện trong suốt. Cung điện này đều dùng thâm hải băng thạch chất thành, chính là tổ từ của các đảo Băng Sơn Hải Vực.

Tổ từ này chỉ có lão tổ các đảo Băng Sơn Hải Vực, tộc trưởng các gia tộc trăm đảo mới vào được.

Đằng trước tổ từ có một quảng trường to lớn, trên quảng trường đứng thẳng pho tượng hình người to lớn. Đại điện tổ từ ngồi các đảo lão tổ, gia tộc tộc trưởng.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt ngồi ở ghế chính giữa, hỏi:

- Mạnh Hạ, người nói là đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiền đi đại lục Thiên Lam?

Gia chủ Mạnh gia, Mạnh Hạ ngồi ở ghế thứ năm hàng bên trái đứng lên cung kính nói:

- Đúng vậy, tô Đạt tiên bối, nghe nói thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên dẫn dắt ba mươi vị cường giả cổ thần giáng xuống, do Vu Vũ, Vu Kiền dẫn đường đi đại lục Thiên Lam bắt giữ Long Kinh Thiên. Ta nghĩ bây giờ họ đã bắt được Long Kinh Thiên rồi!

Tô gia lão tổ, Tô Đạt nghe vậy gật đầu, trầm ngâm nói:

- Tiếc là Long Kinh Thiên bị người Bắc Thần thần tông bắt giữ, Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm rơi vào tay họ rồi.

Một cổ thần lão tổ ngồi bên cạnh Tô gia lão tổ, Tô Đạt gật đầu, nói:

- Nếu là vậy thì bí pháp có thể hợp thể với vài loại yêu thú của Long Kinh Thiên cũng vào tay người Bắc Thần thần tông.

Gia chủ của Khương gia, Khương Lạc cẩn thận mở miệng nói:

- Tô Đạt tiền bối, ta hỏi thăm được tin tức Bắc Thần thần tông muốn tại thiên man vị diện chúng ta xây phân bộ, nếu vậy thì có phải Bằng Sơn Hải Vực chúng ta?

Tô gia lão tổ, Tô Đạt gật đầu, nói:

- Đây là vấn đề ta lo lắng, nhưng ta đoán Bắc Thần thần tông muốn xây dựng phân bộ chắc là ở đại lục Thiên Lam, không ảnh hưởng lớn đến Bằng Sơn Hải Vực chúng ta. Nhưng Hoang Dã Thần Miếu lôi kéo quan hệ với Bắc Thần thần tông, vậy thì rốt cuộc vẫn có uy hiếp với Bằng Sơn Hải Vực chúng ta!

Cổ thần lão tổ nói:

- Hoang Dã Thần Miếu lôi kéo quan hệ với Bắc Thần thần tông, nhưng ta thấy Bắc Thần thần tông sẽ không nhúng tay vào chuyện chúng ta với Hoang Dã Thần Miếu.

Cổ thần lão tổ ngừng một chút, nói:

- Hơn nữa ta và đại trưởng lão của Vạn Bảo Thần tông có chút giao tình,, đến lúc đó nếu người Bắc Thần thần tông nhúng tay thì ta sẽ truyền tin cho đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt và mọi người mừng rỡ: (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn!

Tô gia lão tổ, Tô Đạt ngoái đầu hỏi:

- Trần Bác, người có biết đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn không?

Trong mắt Tô gia lão tổ, Tô Đạt khó nén vui sướng, nếu thật là vậy, đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn chịu ra mặt thì không cần lo người Bắc Thần thần tông nhúng tay vào chuyện giữa bọn họ và Hoang Dã Thần Miếu.

Mọi người trên đại điện cùng nhìn hướng cổ thần lão tổ Trần Bác.

Cổ thần lão tổ Trần Bác nghe Tô gia lão tổ, Tô Đạt đặt câu hỏi, mặt đắc ý nói:

- Đúng vậy. Mấy năm trước ta đi Vạn Bảo vị diện trên đường gặp đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn bị người vây công, sau đó ra tay giải vây cho, cứu hắn. Đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn tặng cho ta một khối tín phù, nói là sau này gặp khó khăn thì truyền tin cho hắn.

Đám Tô gia lão tổ, Tô Đạt vui mừng, không ngờ cổ thần lão tổ Trần Bác từng cứu đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn. Nếu thật sự như vậy thì, chờ cổ thần lão tổ Trần Bác truyền tin, chắc chắn đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn sẽ không ngồi yên nhìn.

Chính lúc này, phía trước vang tiếng nổ to lớn, tổ từ khẽ rung, mọi người biến sắc mặt.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt quát:

- Có chuyện gì?

Một vị Tô gia thái thượng trưởng lão hoảng loạn đi đến, cung kính nói:

- Khởi bẩm lão tổ, Long Kinh Thiên, hắn đến!

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt kinh kêu:

- Cái gì? Long Kinh Thiên!

Tô gia lão tổ, Tô Đạt hỏi lại:

- Người khẳng định là Long Kinh Thiên?

Tam thiếu Thần Chủ của Bắc Thần thần tông, Bắc Thần Tuyên dẫn dắt ba mươi vị cường giả cổ thần đi đại lục Thiên Lam, lúc này Long Kinh Thiên nên bị Bắc Thần Tuyên bắt giữ mới đúng, tại sao lại đột nhiên xuất hiện tại Bằng Sơn Hải Vực?

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác nhìn hướng Tô gia thái thượng trưởng lão, nghi ngờ gã nói lầm người.

Tô gia thái thượng trưởng lão vội nói:

- Lão tổ, người đó đúng thật là Long Kinh Thiên!

Tô gia lão tổ, Tô Đạt nghe vậy nhướn mày nói:

- Tại sao Long Kinh Thiên lại đột nhiên xuất hiện tại Băng Sơn Hải Vực của chúng ta?

Cổ thần lão tổ Trần Bác lạnh lùng cười:

- Nếu là Long Kinh Thiên thì lần này không thể để hắn chạy thoát. Lúc trước chúng ta đang lo hắn rơi vào tay người Bắc Thần thần tông, không ngờ bây giờ hắn tự động đưa lên cửa. Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm, bí pháp hợp thể vài loại yêu thú, nhất định phải có được!

- Không sai, lần này, tuyệt đối không thể để tiểu tử này chạy thoát!

- Tiểu tử này thế nhưng còn dám tới Băng Sơn Hải Vực chúng ta?

- Chắc hẳn cho rằng thực lực đã mạnh, muốn tới báo thù?

Mấy lão tổ khác cũng mở miệng, xì xầm trào phúng.

Tô gia thái thượng trưởng lão há mồm muốn nói gì.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt thấy vậy lòng máy động, hỏi:

- Có chuyện gì?

Tô gia thái thượng trưởng lão do dự một chút, nói:

- Hồi bẩm lão tổ, lần này trừ Long Kinh Thiên ra còn có giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên cũng đến.

Rất nhiều lão vốn xì xầm nghe vậy ngừng lại, kinh ngạc.

Cổ thần lão tổ Trần Bác hỏi:

- Cái gì? Giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên cũng tới? Bọn họ đi cùng Long Kinh Thiên sao?

Tô gia thái thượng trưởng lão đáp:

- Đúng vậy, Trần Bác lão tổ, hơn nữa trừ Vu Vũ, Vu Kiên ra còn có các trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang dã Thần Miếu.

Mọi người biến sắc.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt biểu tình nghiêm túc nói:

- Không lẽ Long Kinh Thiên đã liên minh với Hoang dã Thần Miếu?

Tô gia lão tổ, Tô Đạt bỗng ngoái đầu hỏi:

- Người của Bắc Thần thần tông đâu? Có đến chung không?

Tô gia thái thượng trưởng lão đáp:

- Hồi bẩm lão tổ, không thấy đám người của Bắc Thần thần tông, hơn nữa bên cạnh Long Kinh Thiên chỉ có đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu theo tới.

Phượng Minh cũng nghe vậy nhướn mày nói:

- Không thấy đám người của Bắc Thần thần tông? Chỉ thấy đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu?

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác thấy nghi hoặc.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt trầm ngâm nói:

- Đi, chúng ta ra ngoài nhìn xem liền biết có chuyện gì.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt bay ra khỏi đại điện. Cổ thần lão tổ Trần Bác và lão tổ, gia chủ khác bay theo sau.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt bay ra đại điện, ra lệnh:

- Truyền lệnh khiến các đảo mở ra đại trận, các đệ tử tiến lên nghênh địch!

- Tuân lệnh!

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt bay lên cao, có Tô gia thái thượng trưởng lão dẫn đường đi hướng chỗ Long Kinh Thiên.

Cùng lúc đó, các đệ tử, gia tộc các đảo Băng Sơn Hải Vực mở ra Trận pháp, cấm chế, bay ra hết. Toàn Băng Sơn Hải Vực chảy một loại lực lượng băng hệ, băng vụ dâng lên.

Long Kinh Thiên đứng trên cao, nhìn xuống Băng Sơn Hải Vực các đảo mở ra trận pháp cấm chế, sắc mặt bình tĩnh. Đám giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miếu đứng bên cạnh Long Kinh Thiên.

- Chủ nhân, đại trận Băng Sơn Hải Vực này tên là âm hàn cửu tuyệt trận, một khi toàn bộ vận chuyển, ngàn hải đảo hợp thành một thể, phòng ngự cực mạnh.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ tiến lên, cẩn thận nói:

- Bây giờ chúng ta công kích chứ?

Vài chục vạn năm nay Hoang Dã Thần Miếu liên tục tấn công Băng Sơn Hải Vực nhưng không thể thành công, nguyên nhân lớn nhất là vì Âm Hàn Cửu Tuyệt trận, nếu trận này hoàn toàn mở ra, như vậy rất khó phá vỡ.

Theo ý của giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ thì đương nhiên là hiện tại công kích, ngăn cản đại trận toàn bộ mở ra.

Long Kinh Thiên nghe vậy mở miệng nói:

- Không cần.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ ngây ra.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch nói với giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ:

- Người quên đi? Thiếu chủ tinh thông nhất trận pháp, cái gì Âm Hàn Cửu Tuyệt trận phòng ngự cực mạnh?

- Cho dù Âm Hàn Cửu Tuyệt trận có phòng ngự mạnh hơn thì có thể bằng chủ nhân bố trí vạn lôi toàn qua nghịch chuyển đại trận? Có bằng bằng pháp nam ly thái minh trận?

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ thế mới nhớ đến vạn lôi toàn qua nghịch chuyển đại trận, bằng pháp nam ly thái minh trận là do Long Kinh Thiên bố trí.

347. Chương 346: Cái Gì ?! Chủ Nhân ?!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 346: Cái Gì ?! Chủ Nhân ?!

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ đỏ mặt hôi lạnh, hoảng hốt nói:

- Thuộc hạ ngu dốt, cầu thiếu chủ thứ tội.

Long Kinh Thiên xua tay nói:

- Đứng dậy đi.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ tạ ơn đứng dậy.

Long Kinh Thiên nhìn thấy phía trước có một dãy điểm đen ủa tới. Mấy người đằng trước nhất chính là đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt lúc trước phá hủy khí hải của Long Kinh Thiên.

Tô gia thái thượng trưởng lão, đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt bay hướng Long Kinh Thiên, từ xa trông thấy hấn rồi. Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt, Tô gia thái thượng trưởng lão phát hiện đám người giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên.

Nhưng khi Tô gia lão tổ, Tô Đạt trông thấy giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên đứng bên cạnh Long Kinh Thiên thì lòng giật nảy mình.

So với họ tưởng tượng thì hình như...

Hai phe liên minh, hình như Long Kinh Thiên chiếm chủ đạo?

Tô gia lão tổ, Tô Đạt, cổ thần lão tổ Trần Bác nhìn nhau, đều thấy ra nghi hoặc trong lòng đối phương.

Một lát sau, đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt đi tới cách Long Kinh Thiên trăm trượng, hai bên đứng trên trời giằng co.

Mạnh Hạ nhìn Long Kinh Thiên, bỗng nhiên biểu tình rung động, buột miệng nói:

- Đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng?

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác nghe vậy người run lên, cùng nhìn hướng Long Kinh Thiên, biểu tình giật mình.

- Làm sao có thể?

- Lần trước rõ ràng hấn chỉ có thực lực để cấp!

Giống như giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên lúc trước thấy Long Kinh Thiên, đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt xông xao to lớn, giật mình, không dám tin.

Đám Khương gia lão tổ, gia chủ của Khương gia, Khương Lạc thì vẻ mặt không thể tin.

Long Kinh Thiên mới đến Băng Sơn Hải Vực, chưa tiến thánh sơn thì gia chủ của Khương gia, Khương Lạc rõ ràng hấn không có thực lực hậu kỳ để cấp, bây giờ mới qua bao lâu? Chưa đến nửa năm đã là đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng!

Thế nhưng là đỉnh hậu kỳ thần cấp thất trọng!

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt, các cường giả Băng Sơn Hải Vực chấn kinh thật lâu.

Thật lâu sau Tô gia lão tổ, Tô Đạt mới tỉnh táo lại, kiềm nén nỗi lòng kinh ngạc, lạnh lùng cười:

- Long Kinh Thiên, không ngờ ngươi thật sự dám đến Băng Sơn Hải Vực nữa.

Nói tới đây Tô gia lão tổ, Tô Đạt nhìn giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên đứng một bên, nói:

- Như thế nào? Ngươi cho rằng ngươi cùng Hoang Dã Thần Miếu thì Băng Sơn Hải Vực chúng ta sẽ sợ ngươi?

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình, sau đó Cửu Vĩ Thiên Miêu bật cười.

- Liên minh?

Tô gia lão tổ, Tô Đạt nhướng mày.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Tiểu tử, hình như ngươi không rõ tình huống rồi.

Nghe ra Cửu Vĩ Thiên Miêu trào phúng, đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt sắc mặt âm trầm.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt định tức giận quát thì Long Kinh Thiên bỗng mở miệng nói với giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên đứng một bên:

- Vu Vũ, Vu Kiên.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên nhanh chóng tiến lên, cung kính nói: (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Có mặt, chủ nhân!

- Cái gì? Chủ, chủ nhân?

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt, gia tộc các đảo Băng Sơn Hải Vực, rất nhiều cường giả nghe vậy giật nảy mình, vẻ mặt ngơ ngác, đầu óc đĩnh đạc. Họ nhìn giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên đứng trước mặt Long Kinh Thiên chấp tay, cung kính hành lễ.

Long Kinh Thiên nói:

- Các người lùi xuống đi.

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên cung kính nói:

- Tuân lệnh chủ nhân!

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên cùng các trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu lui ra sau lưng Long Kinh Thiên.

Cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt, các gia tộc các đảo Băng Sơn Hải Vực, nhiều cường giả tiếp tục đầu óc trống rỗng, mắt trợn trừng.

Long Kinh Thiên nói với đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu:

- Ngao Bạch, Tiểu Thiên, các người cũng lùi xuống đi.

Hai đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu cung kính nói:

- Tuân lệnh chủ nhân!

- Tuân lệnh đại ca!

Đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu lùi xuống cách sau lưng Long Kinh Thiên không xa.

Long Kinh Thiên tiến tới trước, chậm rãi đến gần đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt.

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt ánh mắt ngơ ngác nhìn Long Kinh Thiên đi tới gần mình, chưa tỉnh táo khỏi mới rồi nghe giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ gọi hần là chủ nhân.

Long Kinh Thiên một mình đi tới cách đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt mười trượng thì đứng lại, tay lóe ánh sáng, Hộ Giáo Pháp Vương xuất hiện, hỏa lãng kinh người khuếch tán xung quanh.

Kỳ lân hỏa diễm đốt xa, cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt, các gia tộc các đảo Băng Sơn Hải Vực, nhiều cường giả mới giật mình tỉnh lại. Nhìn tay Long Kinh Thiên nắm Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm.

Bọn họ kinh kêu:

- Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm!

- Đúng vậy. Là Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm.

Long Kinh Thiên nói:

- Lúc trước ta từ tay Hoang Dã Thần Miếu cứu đệ tử các đảo Bằng Sơn Hải Vực, nhưng các người muốn phá khí hải của chúng ta, chính là vì thanh Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm này.

Giọng lạnh băng của Long Kinh Thiên như có ma lực khủng bố, rót vào đầu đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt, không ngừng quanh quẩn.

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt sắc mặt có chút khó coi.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt đột nhiên cười phá lên, cuồng cười:

- Long Kinh Thiên, người cho rằng người thu phục Hoang Dã Thần Miếu thì chúng ta sợ người? Nói cho người biết, Âm Hàn Cửu Tuyệt trận trải qua Bằng Sơn Hải Vực mấy chục vạn năm, vô số cổ thần lão tổ luyện chế, tăng cường, xem như là thiên thần sơ kỳ cường giả tiến đến cũng phá không được!

Tô gia lão tổ, Tô Đạt nói không phải cuồng vọng.

Âm Hàn Cửu Tuyệt trận này trải qua Bằng Sơn Hải Vực mấy chục vạn năm, vô số cổ thần lão tổ luyện chế, tăng cường, đúng là xem như thiên thần sơ kỳ cường giả tiến đến cũng phá không được.

Âm Hàn Cửu Tuyệt trận lấy ngàn đảo lớn làm mắt trận, mỗi mắt trận là một đại trận. Toàn Âm Hàn Cửu Tuyệt trận tương đương với một ngàn đại trận vận chuyển. Cho dù người phá giải một, hoặc mấy chục mắt trận trong đó thì Âm Hàn Cửu Tuyệt trận vẫn có thể vận chuyển bình thường.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt nói xong ánh mắt trào phúng nhìn giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt nói:

- Không ngờ Hoang Dã Thần Miếu uy chấn mấy ngàn năm, đường đường là giáo chủ, phó giáo chủ Hoang Dã Thần Miếu làm làm nô tài cho thần cấp nhỏ, bị người xem như con chó gọi đến gọi đi!

Giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên, tất cả các trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Hoang Dã Thần Miếu vẻ mặt tức giận, sát ý ngập trời.

nguồn

348. Chương 347: Âm Dương Thác Loạn Thần Quyền

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 347: Âm Dương Thác Loạn Thần Quyền

Nếu không phải Long Kinh Thiên có lệnh thì sợ giáo chủ của Hoang Dã Thần Miếu, Vu Vũ, phó giáo chủ, Vu Kiên đã sớm giết lên rồi.

Long Kinh Thiên nhìn đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt, mặt không biểu tình nói:

- Nói xong rồi? Ra tay đi.

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt ngây ra.

- Long Kinh Thiên, đối phó với người chưa cần Tô Đạt, Trần bác tiền bối ra tay!

Chợt một thanh âm vang lên:

- Có hai huynh đệ chúng ta là đủ rồi!

Tiếp theo hai bóng người bay ra.

Hai người này là hai huynh đệ Hạ gia lão tổ Bằng Sơn Hải Vực, nhưng không phải cường giả cổ thần, đều là thần cấp, một là đỉnh thần cấp thất trọng, một là đỉnh thần cấp lục trọng.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt thấy hai huynh đệ Hạ gia lão tổ thì khựng người lại. Tô gia lão tổ, Tô Đạt biết về hai huynh đệ Hạ gia lão tổ, hai người liên hợp thì Triển Hạ gia tuyệt học, thực lực tăng gấp đôi, coi như là cổ thần cường giả cũng có thể kịch chiến một phen.

Hai huynh đệ Hạ gia lão tổ đi tới trước mặt Long Kinh Thiên.

- Long Kinh Thiên, ngươi ra.

Hai huynh đệ Hạ gia lão tổ mới mở miệng thì bỗng có luồng kiếm quang xẹt qua. Bọn họ không phản ứng lại, chỉ cảm thấy cổ nóng lên, chỉ thấy thân thể tách rời.

Hai huynh đệ Hạ gia lão tổ từ trên cao té xuống, không có máu me, không có hét thảm, cứ thế té xuống mặt đất.

Các cường giả Bằng Sơn Hải Vực ngơ ngác nhìn xác của hai huynh đệ Hạ gia lão tổ. Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt không kịp phản ứng lại.

Một lát sau, Tô gia lão tổ, Tô Đạt ngẩng đầu nhìn Long Kinh Thiên, vẻ mặt hoảng sợ.

Hai huynh đệ Hạ gia lão tổ cứ thế chết rồi?

Hai người chết như thế nào?

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt không dám tin, ánh mắt hoảng sợ nhìn Long Kinh Thiên dần đi hướng Tô Đạt, cổ thần lão tổ Trần Bác. Mỗi khi Long Kinh Thiên đi tới một bước là trái tim đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt như có búa tạ gõ.

Nhìn Long Kinh Thiên từng bước một tới gần, đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt lão tổ Bằng Sơn Hải Vực sắc mặt âm trầm.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt nhìn Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh, tay cầm Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm không ngừng đi tới, trong lòng bỗng kinh hoảng. Nhưng ánh mắt mọi người nhìn chăm chú, ngàn vạn đệ tử Bằng Sơn Hải Vực nhìn, Tô gia lão tổ, Tô Đạt không thể lùi bước.

Toàn thân Tô gia lão tổ, Tô Đạt lóe ánh sáng, từng luồng sáng xám quần quanh.

- Du thần lĩnh vực!

Chỉ thấy những ánh sáng xám như bão tố lan sang không gian bốn phía, dung nhập vào không khí, không gian mấp máy biến bóng loáng.

Đúng vậy, tựa như vách tường bóng loáng, phản chiếu ánh sáng chói mắt.

Long Kinh Thiên đi tới, cảm thấy không gian mấp máy, thân thể như lắc lư sắp té, mỗi đạp một bước thì như đạp trên mặt băng trơn, không thể khống chế cơ thể.

Nhưng toàn thân Long Kinh Thiên lóe lói quang, vô số lói quang xoay tròn, hình thành một đoàn hộ cương, nháy mắt chắn du thần không gian du khí ngoài người mười trọng.

Long Kinh Thiên tiếp tục chậm rãi đi hướng Tô gia lão tổ, Tô Đạt.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt thấy Long Kinh Thiên dễ dàng phá du thần không gian du khí hoạt động của mình thì giật nảy mình. Lúc trước Tô gia lão tổ, Tô Đạt gặp khá nhiều cường giả đỉnh cổ thần thất trọng, khi gã thi triển du thần không gian thì họ khó thể phá giải ngay, hay bị gã đánh bại, cực kỳ chật vật.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt giật mình qua đi, bay lên, hai đấm đánh hướng Long Kinh Thiên: (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Du thần quyền!

Song quyền đâm vào Long Kinh Thiên, vô số du thần chi khí như sóng thần ập đến, vòng quanh hắn. Du thần chi khí chưa oanh tới trước mặt Long Kinh Thiên thì hắn đã cảm giác không gian như rút vào hồ dán, dính đặc gấp ngàn lần, vạn lần, đi bên trong tựa như trong vũng bùn.

Long Kinh Thiên thấy thế, chân khí vận chuyển, lôi quang quanh thân bỗng trưởng lên, vô số du thần chi khí đều tan tành. Long Kinh Thiên vung tay, Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm tỏa ánh sáng chói lòa, kỳ lân hỏa diễm rực cháy, va chạm với quyền kinh du thần chi khí của đối phương.

Thiên địa lung lay.

Vô số khí lăng cuốn đến.

Có nhiều gia chủ, thái thượng trưởng lão Băng Sơn Hải Vực bị khí lăng trùng kích, bay ngược ra ngoài.

Gia chủ của Khương gia, Khương Lạc hoảng sợ thụt lùi.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt bị khí lăng chấn ngược, liên tục lùi lại. Long Kinh Thiên lắc mình đi tới trước mặt Tô gia lão tổ, Tô Đạt, tay cầm Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm bỗng nhiên chém xuống. truyện copy từ

- Kỳ lân thần quang!

Trong Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm kỳ lân bay ra, gầm rống vọng thiên địa, hóa thành kỳ lân thần quang vọt hướng Tô gia lão tổ, Tô Đạt.

Nhìn kỳ lân thần quang chém hướng cổ mình, Tô gia lão tổ, Tô Đạt nhớ lại hình ảnh hai huynh đệ Hạ gia lão tổ té ngã, vẻ mặt kinh sợ.

Bỗng vang lên tiếng gầm:

- Âm dương thác loạn thần quyền!

Lực lượng mạnh mẽ và quyền ẩn to lớn bỗng ập đến.

Quyền ẩn to lớn xoay tít, lúc xoay tròn một trái một phải. Một âm một dương, như là âm dương bát quái chi đồ. Hơn nữa khiến mọi người kinh dị là quyền ẩn to lớn xoay tròn, thiên địa xung quanh như rơi vào thác loạn, thời không cũng hỗn loạn.

Quyền ẩn to lớn va chạm với kỳ lân thần quang.

Thiên địa co giật mạnh, đầu óc mọi người ù vang.

Long Kinh Thiên nhìn thấy người mới ra tay là cổ thần lão tổ Trần Bác. Cổ thần lão tổ Trần Bác lắc người đi tới bên cạnh Tô gia lão tổ, Tô Đạt. Tô gia lão tổ, Tô Đạt vẻ mặt động lại nổi hải hùng.

Long Kinh Thiên thấy cổ thần lão tổ Trần Bác ra tay không có gì bất ngờ, tiếp tục đi hướng hai người.

Chính lúc này, cổ thần lão tổ Trần Bác đột nhiên mở miệng nói:

- Long Kinh Thiên, chuyện này thôi đi được không? Lúc trước đúng là chúng ta không nên lấy oán trả ơn, mơ ước Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm. Nhưng kỳ lân hỏa thần kiếm chính là thiên man vị diện đệ nhất thần kiếm, dù ai thấy nó cũng sẽ động tâm, việc này cũng không thể trách chúng ta.

Bỏ qua chuyện này?

Long Kinh Thiên bật cười nói:

- Không thể trách các người? Như vậy là ta cứu đệ tử Băng Sơn Hải Vực các người, các người lấy oán trả ơn, muốn đoạt Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm, phá khí hải của ta là nên làm? Các người không có sai? Các người vẫn đúng?

Giọng của Long Kinh Thiên quanh quẩn trên không trung thật lâu, đánh vào màng tai của người Băng Sơn Hải Vực.

Mặt cổ thần lão tổ Trần Bác đỏ rần, cảm nhận ánh mắt như gai đâm của mọi người, tức giận chỉ vào Long Kinh Thiên.

Cổ thần lão tổ Trần Bác nói:

- Long Kinh Thiên, đừng được một tắc lẩn một thước! Người thật sự cho rằng người phu thực Hoang Dã Thần Miếu thì có thể làm gì được Bằng Sơn Hải Vực chúng ta sao? Nói cho người biết, cho dù người đột phá thiên thần cảnh thì ở trong mắt chúng ta chỉ là rác rưởi!

Cổ thần lão tổ Trần Bác nói xong tức giận quát:

- Các gia tộc gia chủ nghe lệnh, toàn lực vận chuyển Âm Hàn Cửu Tuyệt trận, công kích!

Phút chốc trong các đảo Bằng Sơn Hải Vực bên dưới, từng đợt âm âm hàn băng vụ kinh người nhấn chìm hướng Long Kinh Thiên, đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, người Hoang Dã Thần Miếu.

349. Chương 348: Không Đội Trời Chung

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 348: Không Đội Trời Chung

Mặt ngoài những âm hàn băng vụ nhu hòa, không khác gì sương mù bình thường, nhưng nếu cường giả cổ thần bị chúng nó nhấn chìm thì khí lạnh lập tức xâm nhập vào thân thể, rồi xâm thực khí hải, kinh mạch, ngũ phủ lục phủ, nháy mắt khiến người đông cứng thành băng thi, cực kỳ bá đạo.

Trừ phi là thần khí hộ thể trong người cường giả thiên thần mới ngăn cản âm hàn băng vụ được.

Dường như không ngờ Âm Hàn Cửu Tuyệt trận công kích, Long Kinh Thiên trở tay không kịp liền bị âm hàn băng vụ nhấn chìm. Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt nhìn thấy thân thể của Long Kinh Thiên nhanh chóng kết từng tầng tầng hắc băng.

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt nhìn nhau, vẻ mặt kinh ngạc.

Long Kinh Thiên thật sự bị âm hàn băng vụ của băng sơn xâm thực thân thể, chết rồi?

- Không lẽ tiểu tử này thật sự đã chết?

Cổ thần lão tổ Trần Bác nhướng mày kinh nghi nhìn Long Kinh Thiên bị hắc băng bao bọc không thể nhúc nhích.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt lắc đầu, nói:

- Chắc không phải đâu.

Cổ thần lão tổ Trần Bác nói:

- Nhưng trừ bỏ thiên thần cường giả có thần khí ra, cho dù là cường giả đỉnh cổ thần thất trọng bị âm hàn băng vụ này xâm nhập cơ thể thì cũng phải chết. Long Kinh Thiên chỉ là thần cấp nhỏ.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt định mở miệng thì bỗng kinh kêu:

- Cẩn thân nguyên khí!

Tô gia lão tổ, Tô Đạt nói xong lùi lại, Long Kinh Thiên bị hắc băng bao phủ chợt phát ra tiếng nổ bùng. Vô số hắc băng nổ tung, Long Kinh Thiên bay ra, một luồng kiếm quang rạch phá không gian.

Cổ thần lão tổ Trần Bác hoảng sợ, hai tay vội vỗ hướng Long Kinh Thiên, nhưng vẫn chậm một bước.

Một tiếng hét thảm vang lên, Tô gia lão tổ, Tô Đạt kinh khủng nhìn cổ thần lão tổ Trần Bác mất một cánh tay, máu văng ra, bay ngược, cánh tay đó là cánh tay phải của gã.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt bay tới đỡ cổ thần lão tổ Trần Bác.

Cổ thần lão tổ Trần Bác sợ hãi rống to:

- Tay của ta, tay của ta!

Bỗng một luồng kiếm quang xẹt qua, Tô gia lão tổ, Tô Đạt vội vã lùi lại, bên cạnh lại vang tiếng hét thảm của cổ thần lão tổ Trần Bác. Chỉ thấy cánh tay trái của cổ thần lão tổ Trần Bác cũng bị kiếm quang chém đứt.

Cổ thần cường giả thần thể bị đứt cũng giống như cường giả thần cấp, không thể mọc ra. Hai tay cổ thần lão tổ Trần Bác bị chém, có thể nói là đã bị phế.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt nhìn cổ thần lão tổ Trần Bác bị Long Kinh Thiên chém đứt hai tay, lòng rất kinh sợ. Tô gia lão tổ, Tô Đạt ôm cổ thần lão tổ Trần Bác vội thụt lùi đến chính giữa Âm Hàn Cửu Tuyệt trận mới thở phào.

Lùi trở vào giữa Âm Hàn Cửu Tuyệt trận, cổ thần lão tổ Trần Bác hú hét:

- Cánh tay của ta, hai tay ta!

Thanh âm của cổ thần lão tổ Trần Bác thê lương, gã biến điên cuồng, mắt đỏ rực, sát ý như thủy triều toát ra từ người gã.

- A!

- Long Kinh Thiên, ngươi dám chặt hai tay của ta!

- Cầu tạp chủng, Trần Bác ta không đội trời chung với ngươi! Ta phải giết ngươi, giết ngươi, ta muốn ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Cổ thần lão tổ Trần Bác ở trung tâm Âm Hàn Cửu Tuyệt trận không ngừng điên cuồng rống. Hai tay bị đứt, cổ thần lão tổ Trần Bác không thể chấp nhận sự thật này. Tuy hai tay đứt không giống như khí hải bị phá thực sự trở thành phế nhân, nhưng không khác gì một nửa phế nhân. Bây giờ cổ thần lão tổ Trần Bác không có hai tay, thực lực tối đa chỉ bằng ba phần lúc trước.

Long Kinh Thiên đứng trên cao nhìn xuống cổ thần lão tổ Trần Bác ở chính giữa Âm Hàn Cửu Tuyệt trận điên cuồng rống, mắt lạnh băng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu bay tới, hỏi:

- Đại ca, ngươi có sao không?

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói:

- Không sao. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hỏi:

- Chủ nhân, bây giờ chúng ta...?

Giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ cùng cao thủ của Hoang dã Thần Miếu bay tới sau lưng Long Kinh Thiên.

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt thụt lùi, mấy lão tổ, gia chủ, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Băng Sơn Hải Vực cũng không hiểu chiến, lùi vào trong Âm Hàn Cửu Tuyệt trận.

- Long Kinh Thiên, đồ chó tạp chủng, bây giờ chúng ta ở trong Âm Hàn Cửu Tuyệt trận, để xem ngươi có thể làm gì được chúng ta!

Cổ thần lão tổ Trần Bác ở bên dưới tức giận chỉ vào Long Kinh Thiên, mắt đầy hận thù nói:

- Rồi sẽ có một ngày ta chặt hai tay, hai chân của ngươi, rồi chém xuống tai, mũi, đôi mắt của ngươi!

- Rồi sẽ có một ngày

Long Kinh Thiên ánh mắt lạnh lùng nói:

- Không cần chờ sau này.

Long Kinh Thiên lắc người, trong ánh mắt của mọi người đi hướng Âm Hàn Cửu Tuyệt trận.

Giáo chủ của Hoang dã Thần Miếu, Vu Vũ thấy vậy biến sắc mặt:

- Chủ nhân!

Long Kinh Thiên nói:

- Các người đều ở bên trên đi!

Long Kinh Thiên không dừng lại, tiếp tục đi xuống Âm Hàn Cửu Tuyệt trận bên dưới.

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt bên dưới thấy Long Kinh Thiên một mình vào Âm Hàn Cửu Tuyệt trận thì kinh ngạc, sau đó mừng như điên.

- Long Kinh Thiên, nếu người đã muốn chết thì chúng ta thành toàn người!

Cổ thần lão tổ Trần Bác mặt vắn vẹo, cuống cời, mắt đầy sát ý.

- Mở ra đại trận, trận thứ nhất công kích, hàn cực luyện ngục!

Cổ thần lão tổ Trần Bác dứt lời, bên dưới vô số hải đảo vô số băng hàn chi khí như hỏa sơn phun trào bắn hướng Long Kinh Thiên. Những băng hàn chi khí này đậm đặc hơn âm hàn băng vụ lúc trước gấp đôi.

Vô số khí lạnh cuộn cuộn đến, hình thành một cái lồng, như luyện ngục thu nhỏ. Vô số băng hàn chi khí ở trong luyện ngục ngưng kết, găm rỗng, lẫn lộn không ngừng.

Long Kinh Thiên thấy vậy hừ lạnh, không hành động thế nào. Chỉ thấy trên đầu hắn vô số lôi điện tuôn ra, ngưng tụ thành từng thần thú lôi hệ. Những thần thú lôi hệ chạy chồm, kết thành một lôi hệ đại trận, lôi quang tràn ngập, lôi quang đi tới đâu là những băng hàn chi khí tan biến.

Long Kinh Thiên tiếp tục đi xuống.

Cổ thần lão tổ Trần Bác thấy vậy tức giận quát:

- Mở ra đại trận, trận thứ hai công kích, băng sơn Vạn Nhận!

Chỉ thấy bên dưới vô số hải đảo vô số băng hàn chi khí lại tuôn ra, hình thành từng ngọn núi băng. Những băng sơn xoay tròn, hình thành vô số cự đại băng nhãn, băng nhãn chặt chém, không gian xuất hiện từng khe nứt.

Có thể tưởng tượng băng nhãn sắc bén.

Xem như là trăm vạn đại quân công kích, trước vô số băng sơn vạn nhận này thì sợ là sẽ toàn quân bị diệt.

Nhìn vô số băng sơn vạn nhận công kích hướng mình, Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh giơ tay chỉ, một luồng lôi hoàng vàng và đen nhập vào người những thần thú lôi hệ. Phút chốc những thần thú lôi hệ ngửa đầu gầm rống, hình thể tăng lên gấp đôi, toàn thân lôi quang tùy theo cuộn cuộn.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Chỉ thấy vô số băng sơn vạn nhận va chạm với vô số thần thú lôi, chớp mắt bị vô số thần thú lôi hủy diệt, hóa thành vô số băng vụ, khí lạnh cuộn cuộn, sau đó tan biến trong thiên địa.

Trên đầu Long Kinh Thiên, vô số thần thú lôi hệ lẫn lộn hình thành một tầng cương khí hộ thể, những khí lạnh đập vào bị chặn lại, không thể đụng vào góc áo của Long Kinh Thiên.

350. Chương 349: Vạn Bảo Thần Tông Truy Sát?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 349: Vạn Bảo Thần tông truy sát?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên tiếp tục đi hướng Âm Hàn Cửu Tuyệt trận.

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt biến sắc mặt.

Cổ thần lão tổ Trần Bác rít gào:

- Không, ta không tin người có thể chặn được âm hàn trận công kích thứ ba, bằng cái thể gian!

Cổ thần lão tổ Trần Bác dứt lời, chỉ thấy bên dưới vô số hải đảo hào quang bạo tạc vô số hàn băng phóng lên cao, như vô số băng hải muốn nhấn chìm thể gian.

Những hàn băng này có băng nhẵn, băng sơn, thậm chí ngưng tụ ra từng băng ma to lớn. Những băng ma găm rỗng, người toát ra từng vụn băng kinh người, những băng vụn có màu xanh đen.

Vụn băng rút một khối nhỏ là mặt đất trăm trượng xung quanh bị đông kết thành băng đen.

Long Kinh Thiên thấy vậy bay lên, trán lóe ánh sáng. Trấn Thiên tháp bay ra, bành bồng trên đầu Long Kinh Thiên. Vô số lôi hệ thần thú phun ra từng đạo thần lôi hướng Trấn Thiên tháp, đều bị Trấn Thiên tháp hút hết. Trấn Thiên tháp tỏa ánh sáng chói lòa, ánh sáng rực rỡ bao phủ, Trấn Thiên tháp liên tục xoay tròn.

Băng nhẵn, băng sơn, thậm chí là băng ma vừa tới gần ánh sáng của Trấn Thiên tháp trăm trượng thì bị hhoa tan, tan biến.

- Đây là tháp gì?

- Uy nhiếp mạnh quá! Không lẽ là thần khí trong truyền thuyết?

Bên dưới, đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt cảm nhận uy nhiếp khủng bố của Trấn Thiên tháp, giật nảy mình.

Long Kinh Thiên tiếp tục đi hướng Âm Hàn Cửu Tuyệt trận bên dưới, đã cách chỉ vài trăm trượng.

- Âm Hàn Cửu Tuyệt trận công kích thứ bốn, hủy thiên diệt địa!

Vô số cực hàn băng khí lại lần nữa tạc nổ.

Nhưng giống như ba trận công kích trước, không thể lay động Long Kinh Thiên chút gì.

- Đệ ngũ trận công kích, băng thần tái hiện!

Đệ ngũ trận công kích, vô số hàn băng ngưng tụ, lẫn lộn, ngưng tụ ra một bóng dáng to lớn. Bóng dáng to lớn này toàn thân hàn khí kinh người, cường đại hơn băng ma rất nhiều lần, giống như thần khổng chế tất cả băng hàn chi khí trên đời này. Không sai, chính là thần!

Hơi thở băng thần không khác gì hơi thở cường giả thiên thần.

Thấy vậy con người co rút, người nổ tung, hợp thể với Trấn Thiên tháp. Trấn Thiên tháp chớp mắt xuyên qua thân thể băng thần. Chỉ thấy trái tim băng thần vỡ ra một cái hố to, ngã xuống.

Long Kinh Thiên lắc người ra khỏi Trấn Thiên tháp, xâm nhập vào Âm Hàn Cửu Tuyệt trận, đi tới trước mặt đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt.

- Người, người...

Cổ thần lão tổ Trần Bác nhìn Long Kinh Thiên xuất hiện ở trước mặt mình, vẻ kinh khủng.

Long Kinh Thiên mặt không biểu tình nhìn cổ thần lão tổ Trần Bác, lạnh lùng nói:

- Không phải mới nãy ngươi nói muốn chặt hai tay, hai chân của ta, rồi chặt tai, mũi của ta sao? Bây giờ ta ở trước mặt ngươi này, ra tay đi!

Biểu tình của cổ thần lão tổ Trần Bác cực kỳ khó xem, nhưng trong lòng càng kinh khủng hơn. Mỗi trận công kích của Âm Hàn Cửu Tuyệt trận đều cực kỳ khủng bố, đặc biệt là ngũ trận công kích bằng thần tái hiện, đủ ngăn cản thiên thần sơ kỳ cường giả, nhưng vẫn bị Long Kinh Thiên phá hủy.

Cổ thần lão tổ Trần Bác liên tục thụt lùi.

Chính lúc này, một vị lão tổ của Băng Sơn Hải Vực quát:

- Chúng ta đồng loạt ra tay, giết tiểu tử này! Ta không tin chúng ta có nhiều cường giả cổ thần, thần cấp mà không giết được một đỉnh cổ thần thất trọng!

- Đúng vậy. Bây giờ một mình hấn vào Âm Hàn Cửu Tuyệt trận, đó là cơ hội tốt cho chúng ta giết hấn!
(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Giết hấn!

Các lão tổ của Băng Sơn Hải Vực, gia chủ quát:

Bổng mộ lão tổ của Băng Sơn Hải Vực quát:

- Dương thần đại lực quyền!

Lão tổ của Băng Sơn Hải Vực bay lên, đánh hướng Long Kinh Thiên, chỉ thấy năm đám của lão tổ của Băng Sơn Hải Vực này đánh ra, bắn ánh sáng như mặt trời nổ tung. Một bóng dáng to lớn bốc cháy xuất hiện.

Lão tổ của Băng Sơn Hải Vực công kích cực mạnh, phong vân biến sắc, uy thế gần như cường giả cổ thần.

Công kích của lão tổ của Băng Sơn Hải Vực này làm lão tổ của Băng Sơn Hải Vực khác cũng bay lên, đánh hướng Long Kinh Thiên.

- Mãng hoang đại ngư chưởng!

- Miên hoa cương lực quyền!

- Tàng kiếm chỉ!

- Tuyết hoa phiêu thần kiếm!

Chỉ thấy vô số chưởng ấn, quyền ấn, chỉ ấn, kiếm khí, đao quang toàn bộ oanh hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên ngoái đầu lại, nhìn công kích của những lão tổ của Băng Sơn Hải Vực, mặt lạnh lùng. Long Kinh Thiên vùng Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm.

Long Kinh Thiên mở miệng chậm rãi nói:

- Sát thần nhất kiếm!

Một luồng kiếm quang bắn lên trời, những lão tổ của Băng Sơn Hải Vực cảm thấy ánh sáng chột lóe, tiếp theo bọn họ thấy hình ảnh khiến họ khó quên. Chỉ thấy kiếm quang xẹt qua, tất cả công kích của họ đều bị cản trở.

Sát thần nhất kiếm như quân vương, lăng tuyết thiên hạ, tất cả công kích đều lùi lại trước mặt nó, kinh sợ, tan biến.

Một kiếm đỡ vạn kiếm.

Tất cả công kích tan biến, đầu tiên là lão tổ của Băng Sơn Hải Vực tấn công Long Kinh Thiên đánh ra dương thần đại lực quyền cổ họng nóng lên, người khựng giữa không trung, mắt tròn to, tứ giữa không trung té xuống.

Cổ họng của lão tổ của Băng Sơn Hải Vực đó xuất hiện một hỏa hồng kiếm động.

Tiếp theo lão tổ của Băng Sơn Hải Vực khác cũng té từ giữa không trung xuống.

Trên thân mỗi người xuất hiện một hỏa hồng kiếm động. Có là ở cổ họng, có ở trái tim, có ở ngực.

Nhất kiếm sát vạn thần!

- Sát, sát thần nhất kiếm!

Vị lão tổ của Băng Sơn Hải Vực ngã xuống đất, giọng khàn khàn nói, trợn tròn mắt, tràn đầy khó tin.

Những gia chủ vốn định công kích Long Kinh Thiên thấy vậy thì biến sắc mặt, kinh khủng mau chóng thụt lùi. Nhìn xác những lão tổ của Băng Sơn Hải Vực co giật, thậm chí nằm im, cổ họng các gia chủ hút ngụm khí lạnh.

Nhất kiếm, giết chết tám vị thần cấp lão tổ!

Bình thường ở trong mắt bọn họ uy mãnh vô địch tám vị thần cấp lão tổ đã chết.

Trưởng lão, thái thượng trưởng lão, các gia tộc Băng Sơn Hải Vực thấy vậy bị hù teo tim, chân run run, mặt tím mặt xanh, người chưa chết nhưng mặt không khác gì đã chết.

Đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt bị hù môi mấp máy. Đặc biệt là cổ thần lão tổ Trần Bác lúc trước vẻ mặt huênh hoang, ở trong Âm Hàn Cửu Tuyệt trận tức giận chỉ vào Long Kinh Thiên, rít gào muốn chặt hai tay, đôi chân, tai của Long Kinh Thiên, răng gã lun lập cập, giống như có động đậy, làm răng gã run run.

Long Kinh Thiên nhất kiếm giết chết Băng Sơn Hải Vực tám vị thần cấp lão tổ, mặt không biểu tình, ngoái đầu chậm rãi đi hướng cổ thần lão tổ Trần Bác. Nhìn Long Kinh Thiên tới gần mình, mặt cổ thần lão tổ Trần Bác xám xịt.

Cổ thần lão tổ Trần Bác run giọng nói:

- Long, long, Long Kinh Thiên, ngươi, ngươi đừng rời đi!

Bởi vì răng gã va nhau nên giọng cực kỳ run rẩy, giống như bị khủng nói năng không rõ ràng.

Long Kinh Thiên nhìn cổ thần lão tổ Trần Bác kinh khủng, vẻ mặt lạnh nhạt, tiếp tục đi tới. Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm trong tay Long Kinh Thiên tỏa ánh sáng rực rỡ, cổ thần lão tổ Trần Bác như nghe thấy tiếng Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm kêu lên, đó là tiếng vui vẻ vì thần kiếm uống máu lúc này.

351. Chương 350: Người Thật Độc

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 350: Người thật độc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cổ thần lão tổ Trần Bác liên tục thụt lùi, tới bên cạnh Tô gia lão tổ, Tô Đạt.

Hai người lùi mãi.

Chính lúc này, óc của cổ thần lão tổ Trần Bác sáng lên, bỗng nói:

- Long, Long Kinh Thiên, ngươi không thể giết ta, ta cùng đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn có giao tình cực thâm, ngươi không thể giết ta!

Long Kinh Thiên kinh ngạc hỏi:

- A, đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn?

- Đúng vậy. Long Kinh Thiên, ta đã cứu đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn, ta có ơn cứu mạng với hắn. Nếu như ngươi giết ta thì chắc chắn đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn sẽ báo thù cho ta!

Cổ thần lão tổ Trần Bác nói:

- Nếu ta chết thì ngươi cũng phải chết, chết chung với ta!

Cổ thần lão tổ Trần Bác nói tới đây thì tâm lý bình tĩnh nhiều.

Long Kinh Thiên về mặt bình tĩnh hỏi:

- Cho chung với ngươi?

Cổ thần lão tổ Trần Bác tiếp tục bảo:

- Đúng vậy. Vạn Bảo Thần tông là đệ nhất thần tông của Xích Thành tinh vực, Long Kinh Thiên, nếu ngươi giết ta thì ngươi khẳng định cũng trốn không thoát, ngươi nên biết rõ ràng hậu quả.

Cổ thần lão tổ Trần Bác sợ Long Kinh Thiên không rõ ràng Vạn Bảo Thần tông nên nói ra Vạn Bảo Thần tông là đệ nhất thần tông của Xích Thành tinh vực.

Nhưng cổ thần lão tổ Trần Bác mới nói xong thì thấy Long Kinh Thiên cầm Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm tiếp tục đi tới.

Cổ thần lão tổ Trần Bác vốn vững bưng biểu tình kinh khủng:

- Ngươi, ngươi, Long Kinh Thiên, thực lực của ngươi có mạnh hơn cũng không có khả năng hơn Vạn Bảo Thần tông, không lẽ ngươi không sợ Vạn Bảo Thần tông truy sát?

- Vạn Bảo Thần tông truy sát?

Long Kinh Thiên nghe vậy, đột nhiên cười phá lên, cười đến đám cổ thần lão tổ Trần Bác, Tô gia lão tổ, Tô Đạt không hiểu ra sao.

Long Kinh Thiên ngừng cười, tiếp tục đi hướng hai người.

Lúc này, cổ thần lão tổ Trần Bác lấy ra một ngọc phù, hoảng hốt bóp nát nó, muốn gửi tin cầu cứu đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn. Cổ thần lão tổ Trần Bác bóp nát ngọc phù, Long Kinh Thiên đã đi tới cách hai người mấy thước.

Cổ thần lão tổ Trần Bác nói:

- Long Kinh Thiên, ta mới báo tin cho đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn, bây giờ hắn đã dẫn dắt cường giả Vạn Bảo Thần tông từ Vạn Bảo vị diện tới.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Vậy sao?

Long Kinh Thiên nói xong vùng Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm, kiếm quang xẹt qua cổ cổ thần lão tổ Trần Bác. Cổ thần lão tổ Trần Bác ngừng lời, không dám tin chỉ vào Long Kinh Thiên, ngã xuống.

Cổ thần lão tổ Trần Bác nghĩ không ra Long Kinh Thiên cuồng đến mức độ này, không sợ cả Vạn Bảo Thần tông? Vạn Bảo Thần tông chính là đệ nhất thần tông Xích Thành tinh vực.

Xung quanh tĩnh lặng.

Tất cả gia chủ nhìn xác cổ thần lão tổ Trần Bác, run bần bật.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt cũng không ngờ Long Kinh Thiên biết rõ cổ thần lão tổ Trần Bác từng cứu đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn, hắn giết gã thì đại trưởng lão của Vạn Bảo thần tông, Phương Toàn chắc chắn sẽ không tha cho, nhưng hắn vẫn giết cổ thần lão tổ Trần Bác!

Long Kinh Thiên ở trong mắt Tô gia lão tổ, Tô Đạt đã không phải là địa ngục ác ma.

Mà là cuồng ma!

Long Kinh Thiên không thèm nhìn cổ thần lão tổ Trần Bác ngã xuống mặt đất, đi hướng Tô gia lão tổ, Tô Đạt.

Trong ánh mắt chăm chú của các cường giả Băng Sơn Hải Vực, Tô gia lão tổ, Tô Đạt bỗng quỳ xuống, cầu xin Long Kinh Thiên:

- Long, Long Kinh Thiên, người, tha ta, cầu người tha cho ta một mạng, ta biết sai, ta biết sai!

- Người biết sai?

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nhìn Tô gia lão tổ, Tô Đạt quỳ trước mặt mình.

- Vâng, vâng vâng, ta biết sai rồi!

Tô gia lão tổ, Tô Đạt đã bắt chấp mặt mũi cái gì, ghen ngào nói:

- Lúc trước chúng ta không nên lấy oán trả ơn, không nên mơ ước Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm, lúc đó không nên chặn giết các người, không nên muốn phá khí hải của các người!

- Cầu người tha cho ta một mạng, tha ta, ta nguyện ý đầu hiệu người!

- Long Kinh Thiên, không, không, thiếu chủ, ta về sau nhất định sẽ trung tâm bất nhị, cầu người tha ta!

Tô gia lão tổ, Tô Đạt dập đầu liên tục.

Các gia tộc gia chủ, trưởng lão, thái thượng trưởng lão Băng Sơn Hải Vực nhìn Tô gia lão tổ, Tô Đạt không ngừng dập đầu trước mặt Long Kinh Thiên, Tô gia lão tổ, Tô Đạt mà họ kính như thần minh, biểu tình phức tạp khó nói.

Có thậm chí trong lòng không chịu nổi phun nước miếng Tô gia lão tổ, Tô Đạt, vẻ mặt khinh thường.

Nhìn Tô gia lão tổ, Tô Đạt không ngừng dập đầu, thậm chí trán đã đổ máu. Long Kinh Thiên chậm rãi giờ Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm, Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm phát ra tiếng rung.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt thấy Long Kinh Thiên giờ Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm thì đôi mắt cực kỳ kinh khủng, cái bóng tử vong không ngừng khuếch tán trong lòng gã.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt kinh khủng liên tục nói:

- Chủ, thiếu chủ, cầu người tha ta, cầu người tha ta, đến lúc người thu phục ta, ta còn hữu dụng, ta có thể trợ giúp người thống nhất Băng Sơn Hải Vực!

Nhưng Tô gia lão tổ, Tô Đạt mới nói xong, tay Long Kinh Thiên rạch Kỳ Lân Hỏa Thần kiếm đi, một luồng hỏa hồng kiếm quang không ngừng mở rộng trong mắt Tô gia lão tổ, Tô Đạt, không ngừng tới gần. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Không!

Tô gia lão tổ, Tô Đạt kinh khủng bay lên, định vội lùi nhanh, nhưng gã chưa vội thụt lùi thì hỏa hồng kiếm quang đã xẹt qua cách cổ gã.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt bịt cổ, chỉ vào Long Kinh Thiên:

- Long, Long Kinh Thiên, người thật độc, thật là ác độc!

Tô gia lão tổ, Tô Đạt nói xong nghẹn cổ, ngã xuống. Khi Tô gia lão tổ, Tô Đạt ngã xuống, đầu và thân thể tách lìa, không ngừng lăn lộn, lăn tới trước mặt các trưởng lão, thái thượng trưởng lão, gia chủ Băng Sơn Hải Vực.

Các gia chủ, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Băng Sơn Hải Vực nhìn đầu của Tô gia lão tổ, Tô Đạt. Ánh mắt không dám tin, không cam tâm, chết không nhắm mắt như cây châm to lớn đâm sâu vào trái tim các gia chủ, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Băng Sơn Hải Vực.

Các gia chủ, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Băng Sơn Hải Vực kinh hoảng lùi lại mấy bước, trong lòng dậy sóng.

Long Kinh Thiên nhìn ánh mắt chết không nhắm mắt, không cam tâm, không dám tin của Tô gia lão tổ, Tô Đạt.

Long Kinh Thiên chậm rãi nói:

- Có chuyện sai không phải cầu xin tha thứ là cho qua được.

Tô gia lão tổ, Tô Đạt, còn có đám Trần gia lão tổ Trần Bác nằm đó lấy oán trả ân, ở trong lòng Long Kinh Thiên là phải giết. Mặc kệ đối phương như thế nào cầu xin tha thứ, đều phải chết.

Mặc dù Tô gia lão tổ, Tô Đạt đầu hàng thì Long Kinh Thiên càng dễ thu phục, thống nhất Băng Sơn Hải Vực, nhưng kết cục của gã vẫn là cái chết.

Long Kinh Thiên ngoái đầu lại nhìn hướng các gia chủ, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Băng Sơn Hải Vực. Các gia chủ, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Băng Sơn Hải Vực thấy Long Kinh Thiên nhìn qua thì lòng run lên, không ngừng thụt lùi.

Tiếng náo động ngập trời phát ra từ đám người xung quanh.

- Lần này mục đích của ta đến chắc các vị đã biết rồi.

Long Kinh Thiên nhìn quét mặt gia chủ các đảo Băng Sơn Hải Vực, nói:

- Bây giờ dù là vị gia chủ, thái thượng trưởng lão nào đầu vào ta thì ta sẽ ban cho hắc thần cấp đỉnh cấp công pháp cùng tinh thuần thần khí!

Giọng của Long Kinh Thiên vang lên, đám người xung quanh náo động, đa số người vẻ mặt khó tin, dù gì Long Kinh Thiên giết đám Tô gia lão tổ, Tô Đạt ngay trước mắt.

- Long Kinh Thiên, ngươi cho rằng chúng ta sẽ tin điều ngươi nói sao?

Một thanh âm lạnh lùng vang lên:

- Tô gia lão tổ, Tô Đạt đầu vào ngươi còn chẳng phải bị ngươi giết?

Long Kinh Thiên nhìn qua, đó là gia chủ của Khương gia, Khương Lạc.

Lúc trước Long Kinh Thiên đến Băng Sơn Hải Vực có mâu thuẫn lớn nhất với Khương gia.

Gia chủ của Khương gia, Khương Lạc thấy Long Kinh Thiên nhìn sang thì lòng kinh sợ, lắp bắp nói:

- Long Kinh Thiên, ta biết thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng các đảo Băng Sơn Hải Vực chúng ta liên tâm, cho dù ngươi giết ta thì các đảo Băng Sơn Hải Vực chúng ta sẽ không thuận phục ngươi!

- Vậy sao?

Mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng lạnh, giơ tay tùy ý chỉ, gia chủ của Khương gia, Khương Lạc hét thảm, ngã xuống.

Gia chủ của Khương gia, Khương Lạc ở Băng Sơn Hải Vực xem như là cường giả một phương, xếp thực lực trong gia chủ mười hàng đầu. Nhưng Long Kinh Thiên tùy ý chỉ một cái gia chủ của Khương gia, Khương Lạc liền chết, chết như con chó.

Các gia chủ, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Băng Sơn Hải Vực xung quanh kinh kêu, sợ hãi nhìn Long Kinh Thiên, sợ hắc tùy ý chỉ một cái thì họ sẽ chết.

Lúc này trong đám người có kẻ bay ra, chính là gia chủ của Ngưu gia, Ngưu Nhất Phàm.

Gia chủ của Ngưu gia, Ngưu Nhất Phàm kêu lên:

- Ngưu gia chúng ta nguyện ý trung thành!

Gia chủ của Ngưu gia, Ngưu Nhất Phàm đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, cung kính bái:

- Ngưu Nhất Phàm khấu kiến chủ nhân!

Lúc trước Long Kinh Thiên đi tới Bằng Sơn Hải Vực, được ngư gia trợ giúp mới tiến nhập thánh sơn, tiếp đó được tiên thiên tức nhường.

Khi gia chủ của Ngư gia, Ngư Nhất Phàm khấu kiến Long Kinh Thiên thì từng bóng người không ngừng bay ra khỏi đám người. Đó là đám Ngư Vân, Ngư Bình, thái thượng trưởng lão của Ngư gia.

Đám Ngư Vân, Ngư Bình, thái thượng trưởng lão của Ngư gia đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, vái:

- Khấu kiến chủ nhân!

Long Kinh Thiên nhìn gia chủ của Ngư gia, Ngư Nhất Phàm dẫn dắt Ngư gia trung thành với mình, gật đầu, nói:

- Tốt, các người đều đứng lên đi.

- Ngư Nhất Phàm, tên phản đồ nhà ngươi!

Trong đám người có kẻ tức giận quát:

- Người khi tông phản tổ, không chết tử tế được! Người cho rằng người đầu hiệu vào Long Kinh Thiên thì hẳn thật sự sẽ ban cho người thần cấp công pháp và tinh thuần thần khí?

Long Kinh Thiên quét thần thức, phát hiện người nói chuyện là thái thượng trưởng lão của Ngư gia. Nhưng Long Kinh Thiên không giết gã, vung hai tay, hai mươi mấy luồng sáng vàng và mấy chục xám nhạt, khí thể vàng nhạt nhập vào người đám gia chủ của Ngư gia, Ngư Nhất Phàm.

Long Kinh Thiên nói:

- Mới rồi ta đã đánh công pháp và tinh thuần thần khí vào người các người, đợi khi các người cố gắng tu luyện, sau này muốn đột phá thiên thần không thành vấn đề.

Mặt đám gia chủ của Ngư gia, Ngư Nhất Phàm mừng rỡ, cùng khấu tạ Long Kinh Thiên.

Thái thượng trưởng lão của Ngư gia mắc nghẹn.

Các gia chủ, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Bằng Sơn Hải Vực xung quanh nhìn nhau.

- Mộc gia chúng ta nguyện ý trung thành chủ nhân!

Lát sau, trong đám người lại bay ra một nhóm, người dẫn đầu là ông lão mặc áo xanh đen. Ông lão này chính là Gia chủ của Mộc gia, Mộc gia ở Bằng Sơn Hải Vực xếp mười hàng đầu, là đại gia tộc.

Gia chủ của Mộc gia dẫn dắt các cao thủ Mộc gia đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, cùng bái chủ nhân.

Long Kinh Thiên gật đầu, khiến đám người Mộc gia đứng dậy, trồng hạt mầm tín ngưỡng vào linh hồn chỉ hải của họ, cũng ban cho công pháp và tinh thuần thần khí.

Thấy người Mộc gia trung thành được ban cho công pháp và tinh thuần thần khí, không lâu sau, lại có một vị gia chủ dẫn dắt người trong gia tộc đầu vào Long Kinh Thiên.

Có Ngư gia, Mộc gia mở đầu, rất nhanh, gia chủ các đảo Bằng Sơn Hải Vực đều cúi đầu thần phục.

Hơn một canh giờ sau, Bằng Sơn Hải Vực có ba mươi mấy gia tộc đầu vào Long Kinh Thiên, nhưng dù là vậy thì có đa phần gia chủ Bằng Sơn Hải Vực về mặt do dự.

Long Kinh Thiên quay đầu lại, trán chợt lóe sáng, lấy ra Trấn Thiên tháp.

352. Chương 351: Quái Vật Giết Không Chết

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 351: Quái Vật Giết Không Chết

Trong ánh mắt giật mình kinh ngạc của đám cường giả Hải vực Băng Sơn, Trấn Thiên Tháp bay thẳng lên trên thiên không, trong khoảnh khắc hóa thành khổng lồ, giống như là một tòa Thần sơn khổng lồ tản mát ra kim quang chói lọi, bao trùm phạm vi hàng ngàn dặm bốn phía xung quanh.

- Cái này...

Tuy rằng đám người Trâu Nhất Phàm lúc trước cũng đã gặp qua Long Kinh Thiên tế ra Trấn Thiên Tháp này, phá vỡ đại trận thứ năm của Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận, Băng Thần Tái Hiện, nhưng mà hiện tại lại nhìn thấy Trấn Thiên Tháp xuất hiện, vẫn là khiếp sợ không thôi.

- Bảo tháp này là Thần khí phẩm giai gì vậy? Không ngờ lại có thể tùy ý biến nhỏ biến lớn như thế?

- Chẳng lẽ nó không chỉ là Thần khí?

Đám cường giả Hải vực Băng Sơn nhất thời khiếp sợ nghị luận xôn xao một trận.

Cho dù có là Thần khí trong truyền thuyết đi chăng nữa, cũng không có khả năng biến to biến nhỏ tùy ý như thế này a!

Long Kinh Thiên cũng không có để ý đến sự nghị luận khiếp sợ của đám người xung quanh, hai tay bắt ấn một cái, Trấn Thiên Tháp phát ra hào quang vạn trượng. Từng đạo hào quang cực diệu từ trong bảo tháp bao phủ xuống dưới, đem toàn bộ đám Gia chủ, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của Hải vực Băng Sơn hoàn toàn bao phủ bên trong.

- Long Kinh Thiên, ngươi muốn làm gì?

Lúc này, một vị Thái thượng Trưởng lão của Khương gia đột nhiên kinh khiếp quát lớn. Gã Thái thượng Trưởng lão Khương gia vừa mới quát lên, nhất thời đám Gia chủ, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của các Gia tộc còn chưa đầu nhập Long Kinh Thiên kia nhất thời phản ứng lại, toàn bộ cũng đều vận chuyển chân khí, phát ra khí thể phô thiên cái địa.

Khí tức của hơn một vạn gã cường giả Thánh cấp liên kết lại cùng một chỗ, khiến cho thiên địa biến sắc. Chỉ thấy thiên không chỉ trong khoảnh khắc đã bị cỗ khí tức cường đại này ảnh hưởng khiến cho tối sầm lại.

Ánh dương quang mãnh liệt vừa rồi lúc này cũng đã biến mất không còn nữa.

Long Kinh Thiên thấy thế, ánh mắt nhất thời lạnh liệt. Chỉ thấy Trấn Thiên Tháp chợt lóe hào quang, gã Thái thượng Trưởng lão Khương gia kia liền cảm thấy trời xoay đất chuyển, thân thể không thể khống chế bay thẳng lên, trong nháy mắt đã liền bị thu vào bên trong Trấn Thiên Tháp.

- Chúng ta không chịu đầu nhập, Long Kinh Thiên định đem chúng ta giết chết toàn bộ!

Một gã Thái thượng Trưởng lão khác của Khương gia đột nhiên quát lớn, xúi giục mọi người:

- Tất cả chúng ta liên thủ lại giết hắn, bằng không, tất cả chúng ta đều sẽ chết hết!

Chẳng qua, gã Thái thượng Trưởng lão Khương gia này vừa mới nói xong, hào quang của Trấn Thiên Tháp lại một lần nữa ập xuống, toàn thân của hắn liền bị đánh cho nát bấy.

Tiếp theo, bên trong đám người liền không ngừng vang lên thanh âm nổ mạnh khủng bố. Tất cả mọi người kinh hoàng nhìn thấy từng gã từng gã Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của Khương gia lần lượt nổ tung, lần lượt chết đi.

Một vài Gia chủ, Thái thượng Trưởng lão vốn đang nghe Thái thượng Trưởng lão của Khương gia xúi giục, đang muốn ra tay, nhìn thấy một màn quỷ dị này, trong lòng nhất thời kinh hãi, đều ngừng lại động tác.

- Xin đừng giết chúng ta! Xin đừng giết chúng ta! Chúng ta nguyện ý đầu nhập! Chúng ta nguyện ý đầu nhập!

Lúc này, bên trong đám người chợt bay ra một người, hoảng sợ không ngừng hét to. Sau đó hắn bay đến trước mặt Long Kinh Thiên, quỳ bái Long Kinh Thiên làm chủ nhân.

Một vài Gia chủ, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão vốn dĩ còn đang chần chừ, do dự bất định, lúc này cũng đều từ trong đám người bay ra, quỳ bái Long Kinh Thiên làm chủ nhân.

Không bao lâu sau, đã có hơn mười cái Gia tộc đầu nhập dưới trướng Long Kinh Thiên.

- Long Kinh Thiên, cho dù ta có chết, cũng không có khả năng làm nô tài của ngươi! Ta và người đồng quy vu tận!

Đột nhiên, một tiếng thét gào vang lên, một đạo nhân ảnh từ trong đám người phóng vọt ra, trong khoảnh khắc đã bay đến trước mặt Long Kinh Thiên.

- Không xong! Gia chủ Trần gia điên rồi, hắn muốn tự bạo!

- Mau tránh đi!

Đám Gia chủ, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão vừa mới đầu nhập dưới trướng Long Kinh Thiên, vẫn đang đứng sau lưng Long Kinh Thiên nhất thời kinh hoảng kêu lên, sau đó xoay người nhanh chóng bỏ chạy.

Ngay sau đó, lại có thêm mười đạo thân ảnh từ bên trong đám người phóng vọt ra, toàn bộ đều là người của Trần gia.

Mà Trần gia này chính là Gia tộc của Trần Bác, kẻ lúc trước vừa mới bị Long Kinh Thiên đánh chết.

- Toàn bộ người của Trần gia đều muốn tự bạo!

- Chạy mau!

Đám cường giả của Hải vực Băng Sơn bốn phía xung quanh toàn bộ sắc mặt đại biến, phóng vọt ra bốn phía xung quanh, đi được bao xa thì đi bấy xa. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Ầm ầm ầm ầm!

Ngay khi đám cường giả của Hải vực Băng Sơn vừa mới xoay người bỏ chạy, thì vô số những thanh âm tự bạo ầm ầm đột nhiên truyền ra, khiến cho thiên địa lay động kịch liệt. Tất cả mọi người đều hoảng sợ quay đầu nhìn lại, chỉ nhìn thấy một cỗ cự lăng hủy diệt khủng bố ngay tại vị trí của Long Kinh Thiên làm trung tâm, không ngừng lan tràn ra bốn phương tám hướng xung quanh. Những nơi mà cỗ cự lăng này lan tràn đến, thiên địa toàn bộ bằng liệt.

Một vài Gia chủ, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão còn chưa trốn kịp, giống như một đám lá rụng bị gió lốc thổi quét khắp nơi, không ngừng bị quăng quật liên hồi.

Mãi khi phóng chạy ra cách xa cả trăm dặm, ngọn cự lăng khủng bố kia mới không lan tràn đến nữa. Đám người giả Hải vực Băng Sơn may mắn trốn thoát thở ra một ngụm lạnh khí, đưa tay lau đi mồ hôi lạnh trên trán, có loại cảm giác may mắn tìm được đường sống trong cõi chết. Sau đó mọi người mới nhìn lại về phía vị trí ngọn cự lăng hủy diệt kia bùng nổ.

Dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, ngọn cự lăng hủy diệt kia mới chậm rãi tan dần.

- Phụ thân, Long Kinh Thiên... chủ, chủ nhân... ngài ấy sẽ không có...

Đứng từ đằng xa, Trâu Vân có chút kinh nghi bất định nhìn về phía ngọn cự lăng hủy diệt kia, lắp bắp nói.

Sắc mặt Trâu Nhất Phàm âm trầm bất định, nhìn về phía cỗ cự lăng hủy diệt đang chậm rãi tiêu tán đi, không có một chút động tĩnh nào kia, trong lòng nhất thời kinh hoảng, chủ nhân hắn sẽ không thật sự đã...

Còn đám Gia chủ, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão vẫn còn chưa có đầu nhập dưới trướng Long Kinh Thiên, nhìn về phía trung tâm cỗ cự lăng hủy diệt kia, hồi lâu cũng chưa có động tĩnh gì cả, tiểu ý trên mặt nhất thời dần dần lan tràn ra. Ngay khi bọn họ hiển lộ ra nụ cười rạn rở, thì cỗ cự lăng hủy diệt thổ hoàng sắc đột nhiên bạo tạc một tiếng, một đạo nhân ảnh đã xuất hiện trước mắt của mọi người.

- Long, Long Kinh Thiên không có chết...

- Hắn, hắn thế nhưng lại không có chuyện gì!

Đám cường giả của Hải vực Băng Sơn cực kỳ hoảng sợ nhìn thấy dưới cơn sóng cự lãng hủy diệt tự bạo của đám cường giả Trần gia, mà trên người Long Kinh Thiên lại y phục chỉnh tề, không hề có một chút vết máu nào cả, thậm chí ngay cả một chút tro bụi, một chút tro bụi cũng đều không có!

Đám cường giả Hải vực Băng Sơn sau khi hoảng sợ, nhất thời tỉnh thần lại. Đám cường giả Hải vực Băng Sơn vẫn còn chưa có đầu nhập dưới trướng của Long Kinh Thiên, trong lòng thì lại tuyệt vọng vô cùng. Ngay cả tự bạo hủy diệt uy lực bậc này cũng không có khả năng khiến cho Long Kinh Thiên bị thương một chút nữa sao?

Ở trong mắt của bọn họ, Long Kinh Thiên đã biến thành một đầu quái vật khủng bố như thế nào cũng giết không chết nổi!

Mà trên thực tế, cũng chính là như thế!

Thậm chí ngay cả Thiên Phật cũng giết không chết nổi Long Kinh Thiên a!

Long Kinh Thiên từ giữa đám cự lãng hủy diệt đang không ngừng chậm rãi tiêu tán ra bốn phía xung quanh mà đi ra, ánh mắt vô cùng lạnh liệt, đảo quét về phía đám cường giả của Hải vực Băng Sơn vẫn còn chưa chịu đầu nhập, trong lòng cầu khẩn chính mình bị trọng thương, thậm chí là tử vong kia, về mặt không chút biểu tình, nói:

- Các người rất thất vọng à?

Đám Gia chủ, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão còn chưa chịu đầu nhập kia, về mặt phi thường kinh hoàng, không ngừng lui nhanh về phía sau.

- Trong các người, còn có ai muốn giết ta nữa không? Hiện tại ta cho các người thêm một cơ hội nữa!

Long Kinh Thiên vừa nói, vừa bước về phía trước.

- Chúng ta nguyện ý đầu nhập!

- Xin chủ nhân đừng giết chúng ta, chúng ta nguyện ý đầu nhập!

Một vài Gia chủ, trong lòng vốn còn ôm tâm lý may mắn, lúc này cũng đều nhất nhất phi thân bay ra, hướng Long Kinh Thiên xin đầu nhập, quỳ xuống bái Long Kinh Thiên làm chủ nhân.

Cuối cùng, hơn một ngàn hải đảo của Hải vực Băng Sơn, tuyệt đại bộ phận các Gia tộc cũng đều lựa chọn đầu nhập hẳn.

Long Kinh Thiên vẫn luôn đứng thẳng ở nơi đó, nhìn về phía đám Gia tộc đối diện cho dù có chết cũng không chịu đầu nhập, liền tế xuất ra Thần kiếm Kỳ Lân Hỏa. Thần kiếm Kỳ Lân Hỏa liền đón gió phóng vọt lên thiên không.

- Tru Tiên Kiếm Trận!

Thanh âm của Long Kinh Thiên lạnh lùng vang lên.

Thần kiếm Kỳ Lân Hỏa phóng xuất ra hải quang vạn trượng, vô số những kiếm quang từ trên cao ầm ầm chém xuống. Đám người Trâu Nhất Phẩm nhìn thấy một Kiếm trận khổng lồ do vô số vạn đạo kiếm mang từ trên không trung oanh sát thẳng xuống, không ngừng luân chuyển. Bên trong Kiếm trận không ngừng vang ra những thanh âm kêu gào thảm thiết, bên trong tiếng kêu thảm thiết còn lẫn theo thanh âm gầm rú kinh sợ, tức giận mắng chửi... Thậm chí còn có cả tiếng cầu xin tha thứ, từng đạo huyết vụ không ngừng bắn tung tóe ra.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, những tiếng kêu thảm thiết, tiếng mắng chửi, cầu xin... càng ngày càng ít, càng nhỏ dần.

Khoảng nửa tiếng đồng hồ sau, cuối cùng mọi thanh âm đều hoàn toàn biến mất.

Long Kinh Thiên nhẹ nhàng vung tay lên, Thần kiếm Kỳ Lân Hỏa quay trở lại trong tay của hắn.

Đám người Trâu Nhất Phàm nhìn lại, chỉ thấy đám Gia tộc đến chết cũng không chịu đầu nhập kia, hơn một ngàn gã cường giả Đế cấp, Thánh cấp, thế nhưng đã toàn bộ bị tru sát sạch sẽ! Trên mặt đất, thi thể lẫn lộn không ngừng xuất hiện, chồng chất lên như một ngọn núi nhỏ.

Cho dù là đám người Trâu Nhất Phàm đã đầu nhập dưới trướng Long Kinh Thiên, biết Long Kinh Thiên sẽ không giết chính mình, lúc này trong lòng cũng đều kinh hãi, tay chân lạnh lẽo

353. Chương 352: Đi Loạn Hải

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 352: Đi Loạn Hải

Đám người Trâu Nhất Phàm nhìn thấy đông thi thể chồng chất như núi kia, thân thể cứng đờ. Đám người này toàn bộ đều là cường giả Đế cấp, Thánh cấp a, thậm chí còn có cả cường giả Bán Thần, một chân đã bước vào Thần cấp nữa!

Nhưng mà, toàn bộ cũng đều bị giết chết, hơn nữa còn không có một chút phản kháng nào nữa!

Lúc này, gió biển thổi quét tới, mùi vị huyết tinh lan tràn ra khắp nơi, không ngừng quán nhập vào trong lỗ mũi của đám người Trâu Nhất Phàm...

- Truyền xuống mệnh lệnh của ta, đem Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận mở ra!

Lúc này thanh âm của Long Kinh Thiên vang lên, đám người Trâu Nhất Phàm hốt nhiên bình tĩnh, nhanh chóng ứng tiếng đáp ứng, sau đó truyền lệnh cho đám đệ tử đang phụ trách vận chuyển đại trận bên dưới đình chỉ vận chuyển đại trận, đem đại trận mở ra.

Nhất thời, cỗ băng vụ âm hàn vốn dĩ giống như cự lãng đang không ngừng dâng thẳng lên tận trời bên dưới cũng đình chỉ phun trào, tất cả những băng vụ đều tiêu tán. Đám người Thần miếu Man Hoang, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu vốn đang đứng đợi bên trên nhìn thấy thế, đều phi thân bay xuống.

Đám người Thần miếu Man Hoang nhìn thấy bên dưới Hải vực Bằng Sơn tràn ngập thi thể của đám cường giả Đế cấp, Thánh cấp chồng chất như núi, toàn bộ đều kinh hãi không thôi.

Đặc biệt là đám Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của Thần miếu Man Hoang lúc trước khi còn ở Man Hoang Thần Cung, trong lòng đã từng không phục Long Kinh Thiên, lúc này lại càng kinh tâm táng đảm.

- Các ngươi hãy đem đám thi thể này xử lý qua một chút đi!

Lúc này, Long Kinh Thiên hướng về phía hai người Vu Vũ, Vu Càn nói.

Trong lòng hai người Vu Vũ, Vu Càn nhất thời căng thẳng, nhanh chóng ứng tiếng. Sau đó cả hai liền ra lệnh cho đám đệ tử Thần miếu Man Hoang đem thi thể của hơn một ngàn cường giả Đế cấp, Thánh cấp của Hải vực Bằng Sơn nhất nhất xử lý hết.

Đám cường giả của Thần miếu Man Hoang nhanh chóng đem thi thể của đám cường giả Đế cấp, Thánh cấp Hải vực Bằng Sơn kia lên, chân tay một trận cứng ngắc.

Một lúc sau, đem đám thi thể kia xử lý sạch sẽ, hai người Vu Vũ, Vu Càn khẽ liếc mắt nhìn nhau, thở dài một hơi. Sau đó cả hai mới quay trở lại trước mặt của Long Kinh Thiên, cung kính nói:

- Chủ nhân, đã xử lý đám thi thể kia xong rồi!

Long Kinh Thiên khẽ gật đầu một cái.

Mà các thi thể Thần cấp, Cổ Thần của đám Lão tổ Tô Đạt, Trần Bác kia, thì lại bị Long Kinh Thiên thu vào trong Trấn Thiên Tháp.

- Trâu Nhất Phàm!

Lúc này, Long Kinh Thiên chợt quay đầu lại, nói.

Gia chủ Trâu gia Trâu Nhất Phàm vội vàng cung kính nói:

- Có, chủ nhân!

- Truyền lệnh của ta xuống, để cho tất cả các Gia chủ, Thái thượng Trưởng lão của các Gia tộc ngàn hòn đảo xung quanh toàn bộ đi đến Băng Sơn Tổ Từ!

Long Kinh Thiên nhàn nhạt nói.

Tất cả Gia chủ, Thái thượng Trưởng lão? Trâu Nhất Phàm nhất thời rung mình một cái. Băng Sơn Tổ Từ này, ngoại trừ các vị Lão tổ như Tô Đạt, Trần Bác ra, cũng chỉ có những Gia chủ mới có tư cách tiến nhập vào, đám Thái thượng Trưởng lão thì lại không có tư cách tiến nhập. Đây chính là quy củ truyền lại của các đời Gia tộc Hải vực Băng Sơn.

Chẳng qua, Trâu Nhất Phàm cũng không dám lên tiếng phản đối, cung kính ứng lời, sau đó xoay người đi truyền lệnh.

Đám Gia chủ Hải vực Băng Sơn bốn phía xung quanh liếc mắt nhìn nhau, cũng không ai dám nói tiếng nào.

Khi mà Trâu Nhất Phàm xoay người đi truyền lệnh, Long Kinh Thiên cũng bay thẳng lên thiên không, dưới sự dẫn đường của một vị Gia chủ, đi trước đến Băng Sơn Tổ Từ.

Chỉ một lúc sau, Long Kinh Thiên cùng với đám người Tử Thiên Long Hoàng đã đi đến Thánh địa của Hải vực Băng Sơn, Băng Sơn Tổ Từ.

Long Kinh Thiên nhìn xuống tòa cung điện khổng lồ toàn bộ làm bằng băng tinh trong suốt trước mặt, khẽ gật đầu một cái. Nếu như lúc trước đám người Tô Đạt, Trần Bác mà trốn tránh bên trong Băng Sơn Tổ Từ này, Long Kinh Thiên muốn giết chết đám người Tô Đạt, cũng sẽ không dễ dàng như vậy.

Long Kinh Thiên có thể nhìn ra được, trận pháp cấm chế của Băng Sơn Tổ Từ này vô cùng mạnh mẽ. Cả công kích lẫn phòng ngự cũng đều rất mạnh mẽ, thậm chí uy lực còn mạnh hơn Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận kia rất nhiều.

Long Kinh Thiên cùng với đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu đi vào trong Băng Sơn Tổ Từ.

Một hồi sau, đám Gia chủ, Thái thượng Trưởng lão của các Gia tộc ngàn đảo Hải vực Băng Sơn toàn bộ đều đến đông đủ, phân theo thứ tự mà ngồi xuống. Các cường giả của Hải vực Băng Sơn ngồi bên trái, đám người của Thần miếu Man Hoang thì ngồi bên phải.

Trong đại điện một mảnh tĩnh lặng.

Long Kinh Thiên ngồi ở vị trí trung ương đại điện, đảo mắt nhìn quét qua các cường giả của Hải vực Băng Sơn, Thần miếu Man Hoang, chậm rãi nói:

- Tin tưởng rằng tất cả mọi người cũng đã biết chuyện Ma Tộc sắp sửa tiến công Vị diện Thiên Man!

Thanh âm của Long Kinh Thiên không ngừng quanh quẩn bên trong đại điện, đám người Trâu Nhất Phàm, Vu Vũ đều ngồi thẳng người, cực kỳ cung kính lắng nghe.

- Kỳ thật, lần này Ma Tộc cũng không chỉ có muốn tiến công Vị diện Thiên Man của chúng ta, mà là còn muốn tiến công cả toàn bộ Tinh vực Xích Thành nữa!

Long Kinh Thiên nhàn nhạt nói tiếp.

- Cái gì? (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Đám người Trâu Nhất Phàm, Vu Vũ đang ngồi cung kính lắng nghe bên dưới, ai nấy cũng đều sắc mặt đại biến, kinh hô lên một tiếng.

Tiến công toàn bộ Tinh vực Xích Thành?

Liền thậm chí Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đều cả kinh một trận, bởi vì trước đó Long Kinh Thiên cũng không có đem chuyện này đề cập với đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, cho nên mãi đến hiện tại cả hai mới biết.

Ma Tộc tiến công toàn bộ Tinh vực Xích Thành, cùng với chỉ tiến công duy nhất Vị diện Thiên Man, cả hai cái so sánh với nhau, thì nghiêm trọng hơn không chỉ ngàn lần, vạn lần mà thôi.

- Lão đại, lần này Ma Tộc thật sự muốn tiến công cả Tinh vực Xích Thành à?

Một lúc sau, Cửu Vĩ Thiên Miêu không kèm được hỏi. Chỉ sợ trên đời này cũng chỉ có mỗi mình Cửu Vĩ Thiên Miêu là dám hỏi Long Kinh Thiên như vậy mà thôi.

Long Kinh Thiên khẽ gật đầu, nói:

- Không sai! Chuyện này là phi thường chính xác! Không ít các đại thế lực của Tinh vực Xích Thành cũng đã biết tin tức này rồi!

Mọi người nhất thời trầm mặc một trận.

Ma Tộc tiến công toàn bộ Tinh vực Xích Thành, nghe được tin tức này, trong lòng mọi người nhất thời trầm trọng.

- Cho nên, ta hy vọng sau này Thần miếu Man Hoang cùng với Hải vực Băng Sơn từ nay về sau quên hết đi những ân oán trước đây, đến lúc đó cùng liên thủ đối kháng Ma Tộc tiến công.

Long Kinh Thiên mở miệng nói. Vừa nói đến đây, ánh mắt hắn liền trở nên phi thường lãnh liệt:

- Ta không hy vọng một lần nữa nhìn thấy Thần miếu Man Hoang cùng với Hải vực Băng Sơn phát sinh mâu thuẫn, tranh đấu nữa!

Ánh mắt Long Kinh Thiên sắc bén như dao, ở trên mặt đám người Vu Vũ, Vu Càn, Trâu Nhất Phàm đảo quét qua một lượt.

Trong lòng đám người Vu Vũ, Vu Càn, Trâu Nhất Phàm nhất thời rung lên một trận.

- Xin chủ nhân hãy yên tâm!

Đám người Vu Vũ, Vu Càn, Trâu Nhất Phàm đều đứng lên, cung kính đáp.

Long Kinh Thiên khẽ gật đầu. Kỳ thật hắn cũng biết Thần miếu Man Hoang cùng với Hải vực Băng Sơn đã minh tranh ám đấu với nhau hơn mười vạn năm, sự mâu thuẫn, ân oán, cừu hận giữa hai bên cũng không phải nhất thời có thể hóa giải được.

Chẳng qua, hiện tại đã có sự uy hiếp của chính mình, sự mâu thuẫn, cừu hận của hai bên còn có thể áp chế xuống một chút, về sau theo thời gian trôi đi hy vọng có thể chậm rãi hóa giải.

- Chủ nhân, kế tiếp đây chúng ta sẽ đi đến Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ à?

Một lúc sau, Tử Thiên Long Hoàng cẩn thận hỏi. Hiện tại Thần miếu Man Hoang đã hoàn toàn nắm trong tay, Hải vực Băng Sơn thần phục, Long Kinh Thiên gần như đã hoàn toàn thống nhất cả Đại lục Man Hoang rồi!

Long Kinh Thiên trầm ngâm một chút, mới nói:

- Đi Loạn Hải!

- Đi Loạn Hải?

Tất cả đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Vu Vũ cũng đều có chút ngoài ý muốn.

Dù sao, phía sau Đại lục Man Hoang cũng chính là Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ, mọi người đều nghĩ rằng kế tiếp Long Kinh Thiên muốn thống nhất chính là Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ.

Kỳ thật, Long Kinh Thiên cũng có dự định của riêng hắn.

Trong bốn phương thế lực Đại lục Thiên Lam, Đại lục Man Hoang, Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ, Loạn Hải này, thì thế lực của Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ mạnh nhất. Long Kinh Thiên dự định sau khi đem ba phương Đại lục Thiên Lam, Đại lục Man Hoang, Loạn Hải xong rồi tiếp theo mới tiến hành hàng phục bốn vực Đông Vực, Tây Vực, Bắc Vực, Trung Vực của Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ, như vậy sẽ càng dễ dàng hơn một chút.

Tiếp theo sau đó, Long Kinh Thiên lại hạ một vài mệnh lệnh xuống cho đám người Gia chủ các Gia tộc Hải vực Băng Sơn, đám người Vu Vũ của Thần miếu Man Hoang. Đám người bên dưới nào dám có ý kiến gì, cũng đều cung kính đáp ứng.

- Được rồi! Các người đều lui xuống hết đi.

Một lúc sau, Long Kinh Thiên liền để cho các Gia chủ, Thái thượng Trưởng lão của Hải vực Băng Sơn bọn Trâu Nhất Phàm lui trở về các hải đảo, sau đó để cho đệ tử các hải đảo tiến hành canh gác, chuẩn bị sẵn sàng ngăn cản sự tiến công của Ma Tộc.

Sau khi đám người Trâu Nhất Phàm rời khỏi, Long Kinh Thiên cùng với Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu còn có đám người của Thần miếu Man Hoang cũng đều rời khỏi Băng Sơn Tổ Từ, bay lên thiên không.

- Các người cũng lui về Man Thần Phong đi!

Sau khi bay lên thiên không, Long Kinh Thiên hướng về phía đám Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của Thần miếu Man Hoang nói. Sau đó hắn chỉ về phía hai người Vu Vũ, Vu Càn, nói:

- Vu Vũ, Vu Càn, hai người các người theo ta đi đến Loạn Hải!

Đám người Vu Vũ, Vu Càn cung kính ứng tiền.

Một lúc sau, đám Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của Thần miếu Man Hoang cùng hướng về phía Long Kinh Thiên cung kính thi lễ, sau đó hướng về phía Man Thần Phong bay trở về.

- Chúng ta đi thôi!

Long Kinh Thiên xoay người, hướng về phía đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Vu Vũ, Vu Càn nói. Nói xong, hắn vung tay lên, một đoàn hào quang liền vây lấy bốn người bọn họ, sau đó trong khoảnh khắc bọn họ liền biến mất tại chỗ, hướng về phía Loạn Hải thuận di mà đi.

354. Chương 353: Nam Hải Phật Vương

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 353: Nam Hải Phật Vương

Cũng giống như là lúc trước vậy, bốn người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Vu Vũ, Vu Càn chỉ cảm thấy toàn thân đang vãn giá vụ, sau đó nhìn thấy từng đoàn từng đoàn không gian phong bạo không ngừng bay xuyên qua bên người mình mà xuyên qua.

Không bao lâu sau đó, cả bốn người liền cảm giác được đã dừng lại. Sau đó vừa nhìn lại, chỉ thấy bên dưới là một mảnh đại hải mênh mông bát ngát ngút tầm nhìn, xanh biếc vô cùng tận. Gió biển thổi đến, mang theo mùi muối biển nhàn nhạt.

Loạn Hải!

Dưới chân của bọn họ đã là Loạn Hải!

Long Kinh Thiên đảo mắt nhìn quét bốn phía, triển khai thần thức, phạm vi bao phủ đến mấy ngàn dặm. Sau đó hắn tiện đà phi thân hướng về phía Nam mà bay đi. Bốn người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhất thời phản ứng lại, nhanh chóng bay theo sau lưng Long Kinh Thiên.

Cả năm người một đường bay đi, rất nhanh đã liền đi tới Nam Hải của Loạn Hải.

o0o

- Chủ nhân, hiện tại để ta thông tri cho Nam Hải Phật Vương đến đây khấu kiến ngài!

Sau khi đi vào Nam Hải của Loạn Hải, Tử Thiên Long Hoàng hướng Long Kinh Thiên nói. Sau đó hắn lấy ra ngọc phù định thông tri cho Nam Hải Phật Vương kia.

- Không cần!

Long Kinh Thiên giơ tay ra ngăn lại, tiếp theo khí tức trên toàn thân nhất thời đại trường, giống như cự lãng khổng lồ hướng ra bốn phía xung quanh phô thiên cái địa lan tràn ra khắp nơi.

o0o

Bên trong một tòa cung điện nằm sâu bên dưới đáy biển sâu cách đám người Long Kinh Thiên mấy ngàn dặm, một gã tráng hán trung niên đầu trọc, mắt nhỏ mi dài đang nhắm mắt tu luyện. Đột nhiên một cỗ khí tức cực kỳ mạnh mẽ cuộn cuộn kéo đến, khiến cho linh hồn của hắn khẽ chấn động. Trong lòng hắn không khỏi kinh hãi thất sắc, mở nhanh hai mắt ra.

Kẻ này chính là một trăm Ngũ Đại Vương Giả của Loạn Hải, Nam Hải Phật Vương!

Thân thể Nam Hải Phật Vương chợt lóe lên một cái, liền đã rời khỏi tòa cung điện ngầm dưới đáy biển, đi đến đại điện chính. Lúc này, Bát Đại Chiến Tướng, ba mươi hai vị Đại Thống lĩnh dưới trướng hắn, toàn bộ cũng đã hội tụ lại tại đại điện. Hiển nhiên đám người bọn họ cũng đều bị cỗ khí tức khủng bố này chấn kinh, đều hướng đại điện mà tụ tập lại.

- Khấu kiến Phật Vương đại nhân!

Bát Đại Chiến Tướng, ba mươi hai Đại Thống lĩnh kia nhìn thấy Nam Hải Phật Vương đã đến, liền cùng nhau cung kính hành lễ.

- Đều đứng lên cả đi!

Nam Hải Phật Vương để ọi người đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía phương hướng cỗ khí tức khủng bố kia truyền đến, cặp mày nhíu lại:

- Chẳng lẽ lại là đám người Tây Hải Quỷ Vương, Trung Hải Yêu Vương cùng với Bắc Hải Ngưu Vương đã đến đây?

- Phật Vương đại nhân, gần đây, ba Vương Tây Hải, Trung Hải, Bắc Hải kia thật sự quá đáng. Bọn họ ỷ vào năm vị cường giả Cổ Thần của Vị diện Khải Uy, không ngừng khiêu khích, giết chết đệ tử Nam Hải chúng ta! Đến hiện tại đã có hơn mười vạn đệ tử, binh lính của Nam Hải chúng ta chết trong tay bọn chúng rồi!

Một gã Chiến tướng nhịn không được giận dữ nói.

- Không sai, Phật Vương đại nhân! Chúng ta không thể nào nhẫn nhịn được nữa! Cơn tức này, ta đã không thể nào nhịn được nữa rồi! Cùng lắm thì cùng bọn họ liều mạng, đồng quy vu tận mà thôi!

Lại một gã Chiến tướng khác phẫn nộ nói.

Các vị Chiến tướng khác cũng đều mở miệng ứng tiếng.

Nam Hải Phật Vương khẽ giơ tay lên, nói:

- Đồng quy vu tận? Các người lấy cái gì cùng người ta đồng quy vu tận chứ?

Các Chiến tướng nhất thời trầm mặc.

- Đông Hải Tứ Dực Kinh Vương đã từng nói, chúng ta phải đợi! Đợi đến khi chủ nhân Long Kinh Thiên quay trở lại!

Nam Hải Phật Vương nói:

- Đợi đến khi chủ nhân Long Kinh Thiên trở về, lại nghe xem chủ nhân Long Kinh Thiên sẽ có kế hoạch như thế nào?

- Phật Vương đại nhân, chúng ta thật sự phải đầu nhập gã Long Kinh Thiên kia hay sao?

Lúc này, một gã Chiến tướng đột nhiên cẩn thận hỏi.

Cặp mày Nam Hải Phật Vương khẽ nhú lại.

- Đúng vậy! Phật Vương đại nhân, cái gã Long Kinh Thiên kia chẳng lẽ thật sự lợi hại theo như lời Tứ Dực Kinh Vương kia nói vậy sao?

Lại một gã Chiến tướng khác nói:

- Ta nghe nói hắn cũng chỉ là một gã cường giả Đế cấp mà thôi, chẳng qua là y vào học được một ít Bí thuật kỳ quái, có thể cùng với vài đầu Yêu thú hợp thể, thực lực mới mạnh lên một chút. Nếu như hắn không hợp thể, như vậy cũng chỉ là một gã cường giả Đế cấp bình thường. Ta xem ra Phật Vương đại nhân chỉ xuất ra một ngón tay thôi cũng đã dễ dàng đánh bại hắn rồi! Thậm chí là giết chết hắn nữa!

Nam Hải Phật Vương đảo mắt nhìn đám Chiến tướng, Đại Thống lĩnh bên dưới, đột nhiên lớn tiếng khiển trách:

- Ngu xuẩn! Lớn mật!

Đám Chiến tướng, Đại Thống lĩnh nhất thời bị dọa cho kinh hãi, vội vàng quỳ xuống xin thứ tội.

- Nếu như chủ nhân Long Kinh Thiên thật sự không có thực lực gì như lời các người nói vậy, hắn làm sao có thể thu phục được Long Tộc, Tứ Dực Kinh Vương, Võ Thần Điện, Vạn Thú Môn, Thông Thiên Kiếm Môn, các tông môn Nam Vực của Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ cơ chứ?

Nam Hải Phật Vương lớn tiếng quát:

- Từ nay về sau nếu có ai dám bất kính đối với chủ nhân Long Kinh Thiên, giết không tha!

- Vâng, Phật Vương đại nhân!

Đám Chiến tướng, Đại Thống lĩnh toàn bộ đều lớn tiếng đáp ứng.

- Chẳng qua, đám người Tây Hải Quỷ Vương kia thật sự khinh người quá đáng! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Ngữ khí Nam Hải Phật Vương khẽ chuyển, trợn mắt nói:

- Đi! Các người hiện tại cùng ta ra ngoài, giáp mặt đám người Tây Hải Quỷ Vương một hồi!

Nam Hải Phật Vương vừa nói xong, liền dẫn đầu phi thân bay ra. Đám Chiến tướng, Đại Thống lĩnh cũng phản ứng lại, lớn tiếng đáp ứng, sau đó phi thân đuổi theo. Đồng thời chúng Chiến tướng, Đại Thống lĩnh cũng truyền lệnh xuống, điều động quân đội Hải Tộc tinh anh dưới quyền mình đi theo, chuẩn bị ứng chiến.

Vì thế, Nam Hải Phật Vương dẫn đầu, Bát Đại Chiến Tướng, ba mươi hai vị Đại Thống lĩnh theo sau, cuối cùng là trăm vạn đại quân tinh nhuệ của Nam Hải một đường menh menh mông mông hướng về phía nơi phát ra cổ khí tức cường hãn kia mà bay đi.

oOo

Lúc này năm người Long Kinh Thiên đang phiêu phù trên thiên không, một lúc sau, liền thấy được trăm vạn đại quân của Nam Hải cuộn cuộn mà đến. nguồn

Trăm vạn đại quân chạy tới, khí thế phát ra cường đại đến mức khiến cho trời cao cũng phải u ám lại một trận. Sóng biển bên dưới cũng không ngừng kích động gào thét đi theo.

Bốn người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy trăm vạn đại quân cuộn cuộn mà đến kia, khẽ liếc mắt nhìn nhau. Trận hình cung nghênh mà Nam Hải Phật Vương lần này bày ra tựa hồ có chút lớn thì phải?

Chẳng qua, dần dần cặp mày của bốn người Tử Thiên Long Hoàng khẽ nhú lại, bởi vì bốn người bọn họ đã cảm ứng được sát khí cường đại tản mát ra trên người của trăm vạn đại quân kia!

Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Nam Hải Phật Vương đứng ở xa xa đã liền nhìn thấy được năm người Long Kinh Thiên, toàn thân khẽ rung lên một cái. Tuy rằng hắn chưa nhìn thấy qua Long Kinh Thiên, nhưng mà lúc Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng với Tứ Dực Kinh Vương đi đến Long Hải, hắn đã từng gặp qua rồi.

- Giáo chủ Vu Vũ, Phó Giáo chủ Vu Càn của Thần miếu Man Hoang?

Ngay sau đó, hắn lại nhận ra được thân phận của hai người khác nữa, nhất thời cả kinh thêm một trận.

Lúc này cả bốn người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu đều cung kính đứng sau lưng Long Kinh Thiên, Nam Hải Phật Vương lại nhìn về phía Long Kinh Thiên, trong lòng chợt lóe tinh quang, chẳng lẽ là...

Sắc mặt Nam Hải Phật Vương nhất thời biến đổi, nhanh chóng phi thân bay về phía đám người Long Kinh Thiên, rất nhanh đã bay đến trước mặt Long Kinh Thiên.

- Nam Hải Phật Vương, đây chính là chủ nhân, người mau tới bái kiến ngài đi!

Ngay khi Nam Hải Phật Vương bay đến trước mặt Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng đã mở miệng giới thiệu trước.

Thân thể Nam Hải Phật Vương nhất thời chấn động.

- Quả nhiên là thế!

Trong lòng hắn thầm nghĩ.

- Nam Hải Phật Ứng Sinh khấu kiến chủ nhân!

Nam Hải Phật Vương không chút chần chừ, liền nhanh chóng lễ bái một cái.

Đám Bát Đại Chiến Tướng, ba mươi hai vị Đại Thống lĩnh cùng với trăm vạn đại quân tinh nhuệ Nam Hải lúc này mới từ phía sau đuổi tới, nghe thấy hắn nói vậy, nhất thời đều ngây ngẩn cả người.

- Khấu kiến chủ nhân!

Sau một lúc ngẩn ngơ, Bát Đại Chiến Tướng Nam Hải đầu tiên phản ứng trở lại, tất cả cũng đều cung kính lễ bái. Sau đó là đến ba mươi hai vị Đại Thống lĩnh.

Đến khi trăm vạn đại quân Nam Hải cung kính lễ bái, thì thanh âm vang vọng rung trời.

- Ân! Tất cả đều đứng lên đi!

Thanh âm của Long Kinh Thiên nhàn nhạt, cũng không lớn lắm, thế nhưng lại rõ ràng truyền đến trong tay của trăm vạn đại quân Nam Hải, ẩn chứa lực uy hiếp vô thượng.

- Tạ ơn chủ nhân!

Nam Hải Phật Vương đầu tiên đứng lên, sau đó là đến Bát Đại Chiến Tướng Nam Hải, ba mươi hai vị Đại Thống lĩnh cùng với trăm vạn đại quân tinh nhuệ Nam Hải.

Long Kinh Thiên đảo mắt đánh giá một chút Nam Hải Phật Vương. Thực lực Nam Hải Phật Vương này cũng không tệ, đã là Thần cấp Lục trọng.

- Vừa rồi là chuyện tình như thế nào?

Long Kinh Thiên mở miệng hỏi. Vừa rồi Nam Hải Phật Vương thống lĩnh theo trăm vạn đại quân Nam Hải cuộn cuộn mà đến, sát khí ngập trời, hiển nhiên cũng không chỉ đơn giản là đến đây cung nghênh chính mình.

Nghe Long Kinh Thiên hỏi, trong lòng Nam Hải Phật Vương nhất thời căng thẳng, mồ hôi lạnh toát ra đầy trán, nhanh chóng nói:

- Hồi bẩm chủ nhân, lúc này ta tưởng là đám người Tây Hải Quý Vương đến gây sự, cho nên...

- Tây Hải Quý Vương?

Long Kinh Thiên nhàn nhạt nói.

- Kính thỉnh chủ nhân thứ tội!

Nam Hải Phật Vương nhất thời quỳ xuống, cúi đầu nói.

- Đứng lên đi!

- Tạ ơn chủ nhân!

Nam Hải Phật Vương đứng lên, đứng ở trước mặt Long Kinh Thiên, ngay cả thở mạnh một cái cũng không dám. Mà đám Bát Đại Chiến Tướng, ba mươi hai Đại Thống lĩnh thì lại chấn động không thôi, sợ đến mức ngay cả rầm cũng không dám phóng một tiếng. Nghe đồn một khi Long Kinh Thiên không cùng với Yêu thú hợp thể, chẳng phải là chỉ có thực lực Đế cấp thôi sao? Như thế nào hiện tại khí tức so với Phật Vương đại nhân còn khủng bố hơn vậy? Cái này đến tột cùng là chuyện như thế nào?

Kế tiếp, đám người Nam Hải Phật Vương cung nghênh năm người bọn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng, quay trở về Hải cung Nam Hải.

oOo

Một lúc sau, đám người Long Kinh Thiên đã đi đến Hải cung Nam Hải.

- Vừa rồi người nói tưởng rằng đám người Tây Hải Quỷ Vương đến gây sự, là chuyện gì xảy ra thế?

Ngồi trên bảo tọa chính giữa đại điện Hải cung, Long Kinh Thiên mới hỏi Nam Hải Phật Vương.

355. Chương 354: Ngàn Vạn Đại Quân Tam Hải

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 354: Ngàn Vạn Đại Quân Tam Hải

Nghe Long Kinh Thiên hỏi chuyện này, Nam Hải Phật Vương ngồi ở bên dưới vội vàng đứng lên, cũng không dám giấu diếm, nói:

- Chủ nhân, mấy tháng gần đây, Tây Hải Quỷ Vương, Trung Hải Yêu Vương cùng với Bắc Hải Ngưu Vương liên minh với nhau, hơn nữa Tam Hải còn có chỗ dựa là cường giả Cổ Thần đến từ Vị diện Khải Uy, cho nên thường xuyên chạy đến Nam Hải giết chóc đệ tử của Nam Hải.

- Còn Đông Hải thì sao?

Ánh mắt Long Kinh Thiên chợt lóe hàn quang, hỏi.

- Do Tứ Dực Kinh Vương đã rời khỏi Đông Hải, cho nên Đông Hải càng thê thảm hơn. Trong mấy tháng này, Nam Hải chúng ta có khoảng hai mươi mấy vạn đệ tử chết ở trong tay của đám người Tây Hải Quỷ Vương, mà Đông Hải thì càng nhiều hơn, có đến ba bốn chục vạn đệ tử!

Nam Hải Phật Vương cung kính bẩm báo.

Nam Hải, Đông Hải cộng lại, ước chừng hơn bảy mươi vạn đệ tử a!

Tuy rằng Nam Hải Phật Vương cũng không có nói rõ ràng ra, nhưng mà Long Kinh Thiên có thể tưởng tượng ra được trong mấy tháng này, Đông Hải cùng với Nam Hải đã phải chịu đựng những áp bách cùng với bất nạt như thế nào.

Bảy mươi vạn đệ tử, cái này cũng không phải là con số nhỏ a!

Từ đó có thể thấy được Tam Hải Tây Hải, Trung Hải cùng với Bắc Hải kia hung hăng ngang ngược đến mức độ như thế nào rồi.

Đúng lúc này, đột nhiên từ bên ngoài chợt truyền đến thanh âm chấn động khổng lồ. Tiếp theo sau đó, một gã Đại Đội trưởng thị vệ tuần tra hoảng hốt từ ngoài phóng chạy vào.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Nam Hải Phật Vương quát lớn.

- Hồi bẩm Phật Vương đại nhân, đám người Tây Hải Quỷ Vương lại đến gây sự!

Gã Đại Đội trưởng thị vệ tuần tra kia kinh hãi bẩm báo.

Nam Hải Phật Vương cùng với Bát Đại Chiến Tướng, ba mươi hai vị Đại Thống lĩnh dưới trướng hần, sắc mặt ai nấy cũng đều đại biến.

- Lần này bọn họ đến bao nhiêu người?

Cặp mày Nam Hải Phật Vương khê nhú lại, hỏi.

- Tây Hải Quỷ Vương, Trung Hải Yêu Vương, Bắc Hải Ngưu Vương cũng đều đến đây, hơn nữa bọn họ còn suất lĩnh đại quân của Tam Hải cùng đến, chỉ sợ là lên đến ngàn vạn đại quân. Tựa hồ, tựa hồ ngay cả năm vị cường giả Cổ Thần của Vị diện Khải Uy kia cũng đều toàn bộ đến đây cả!

Gã Đại Đội trưởng thị vệ tuần tra cũng không dám giấu diếm, nhanh chóng bẩm báo.

- Cái gì?

Đám người Nam Hải Phật Vương cũng đều kinh hô lên một trận.

Tam Đại Vương Giả của Tam Hải cùng đến, hơn nữa còn suất lĩnh theo ngàn vạn đại quân Tam Hải, còn có năm vị cường giả Cổ Thần của Vị diện Khải Uy cũng đều đã đến đây! Đây chính là chuyện tình trước giờ chưa từng có a!

Chẳng lẽ Tam Hải lần này muốn...

Nam Hải Phật Vương ý thức được tình thế nghiêm trọng, quay đầu nhìn lại, nhìn về phía Long Kinh Thiên, cẩn thận nói:

- Chủ nhân, ngài thấy sao? Hay là, ngài cùng với mấy vị đại nhân Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Vu Vũ, Vu Càn trước tiên tạm thời lui về phía sau một chút, ta suất lĩnh đại quân Nam Hải ra ngoài ngăn cản bọn họ lại!

Tránh lui về phía sau? Mặc dù lời nói của hần khá uyển chuyển, thế nhưng ý tứ trong lời nói không thể nghi ngờ chính là bảo năm người Long Kinh Thiên trước tiên hãy đào tẩu sớm đi, để cho bọn họ ở lại ngăn cản đại quân Tam Hải. Dù sao lần này lực lượng đối phương kéo đến đâu cũng thật sự quá mạnh mẽ.

Trên đại điện, Bát Đại Chiến Tướng, ba mươi hai Đại Thống lĩnh bên dưới cũng đều nhìn chăm chăm về phía Long Kinh Thiên, đợi hần lên tiếng.

- Tránh lui về phía sau?

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu đột nhiên lên tiếng:

- Nam Hải Phật Vương, ý tứ của ngươi chính là bảo chúng ta bỏ chạy à?

Nam Hải Phật Vương nhất thời hoảng hốt, đứng lên ngậy người nhìn về phía Long Kinh Thiên, nói:

- Chủ nhân, ta, ta, ý tứ của ta không phải là như vậy, ta ta...

- Ta biết rồi!

Long Kinh Thiên khê phất ống tay áo, vẻ mặt bình thản, nói:

- Đi thôi! Chúng ta ra ngoài đó đi! Ta muốn nhìn xem một chút Tây Hải Quỷ Vương, Trung Hải Yêu Vương cùng với Bắc Hải Ngưu Vương kia là người như thế nào.

Đám người Nam Hải Phật Vương nhất thời rùng mình một cái.

- Chủ nhân, cái này, hay là chúng ta... (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Nam Hải Phật Vương gấp gấp nói.

- Nam Hải Phật Vương, một khi chủ nhân đã mở miệng rồi, như vậy thì ngươi cứ việc dẫn đường đi!

Tử Thiên Long Hoàng nhàn nhạt nói. Nói đến đây, hắn tạm dừng một chút, ngữ khí thâm ý nói:

- Yên tâm đi! Chủ nhân và chúng ta vừa mới từ Hải vực Băng Sơn tới đây!

Nam Hải Phật Vương khẽ ngậy người. Mới vừa từ Hải vực Băng Sơn tới đây? Tuy rằng hắn nghe được trong lời nói của Tử Thiên Long Hoàng có huyền cơ, nhưng mà hắn vẫn nghĩ mãi không ra trong đó có ý tứ gì cả.

Chẳng qua, hắn không khỏi có chút nghi hoặc, năm người Long Kinh Thiên không phải là mới vừa từ bên phía Vô Thần Điện tới đây hay sao?

Lúc này, chuyện bên phía Hải vực Băng Sơn kia chỉ vừa mới phát sinh không được mấy canh giờ, tin tức còn chưa có truyền đến nơi này. Liền thậm chí chuyện Tam thiếu chủ Bắc Thần Tuyên của Bắc Thần Thần Tông hoảng hốt bỏ chạy, hai mươi một vị cường giả Cổ Thần của Bắc Thần Thần Tông bị Long Kinh Thiên bắt nhốt kia, khoảng cách đến lúc này cũng còn chưa đến một ngày trời, bên phía Loạn Hải vẫn chưa có ai hay biết cả.

- Đi thôi!

Trong lúc Nam Hải Phật Vương còn đang nghi hoặc không thôi ý tứ trong lời nói của Tử Thiên Long Hoàng, thì Long Kinh Thiên đã đứng lên, nói. Nói xong, hắn cùng với bốn người bạn Tử Thiên Long Hoàng đã dẫn đầu bay ra khỏi Hải cung.

Nam Hải Phật Vương lúc này mới phản ứng lại, trừng mắt há miệng, cũng chỉ còn cách phi thân bay theo sau mà thôi.

Bát Đại Chiến Tướng của Nam Hải cùng liếc mắt nhìn nhau, cũng đều bay theo phía sau của Nam Hải Phật Vương.

- Cái gã Long Kinh Thiên này, biết rõ ràng là không thể ngăn cản, lại còn muốn chạy ra ứng chiến, chẳng qua chỉ là thể hiện dũng khí thất phu mà thôi!

- Chẳng qua, nếu như Long Kinh Thiên lựa chọn bỏ chạy, thì loại chủ nhân nhu nhược hèn nhát này, chúng ta không đi theo cũng chẳng sao!

- Để cho ta nhìn xem gã Long Kinh Thiên này sẽ ứng phó với đám người Tây Hải Quỷ Vương như thế nào đây?

Bát Đại Chiến Tướng kia trong lúc bay theo phía sau Nam Hải Phật Vương, cũng đều truyền âm nghị luận với nhau. Bởi vì tám người bọn họ nghĩ rằng đây là truyền âm, đám người Long Kinh Thiên khẳng định là sẽ không thể nghe thấy, cho nên lúc tiến hành nghị luận cũng chẳng hề lựa chọn ngôn từ.

Trên thực tế, ngay từ lúc Nam Hải Phật Vương nghe theo lời khuyên bảo của Tứ Dực Kinh Vương, quy phục Long Kinh Thiên, thì Bát Đại Chiến Tướng, ba mươi hai Đại Thống lĩnh của Nam Hải, trong lòng cũng chẳng có ai cảm thấy kính phục cả.

Tuy rằng vừa rồi bọn họ nhìn ra thực lực của Long Kinh Thiên quả thật rất mạnh, so với Nam Hải Phật Vương của bọn họ còn mạnh hơn, nhưng mà bọn họ cũng không có hoàn toàn khuất phục hắn.

Thiên Nhĩ của Long Kinh Thiên có thể đem toàn bộ những lời truyền âm của đám Bát Đại Chiến Tướng phía sau lưng nghe hết rõ ràng, nhưng hắn cũng không có chỉ ra, vẻ mặt vẫn như cũ vô cùng bình tĩnh.

o0o

Đám người một đường phi hành, bên trong Nam Hải, vô số những binh lính không ngừng bay tuần tra liên tục, tất cả các binh lính, đệ tử Nam Hải ai nấy đều mang theo vẻ mặt khẩn trương, thậm chí còn có chút hoảng hốt nữa.

Ngàn vạn đại quân của Tam Hải Tây Hải, Trung Hải, Bắc Hải cùng lúc kéo tới, khiến cho toàn bộ Nam Hải đều bao phủ một tầng khí tức tử vong, áp lực cực mạnh.

Đám người Long Kinh Thiên trên đường phi hành về phía trước, đột nhiên nghe thấy phía trước truyền đến một cỗ lực lượng ba động vô cùng mãnh liệt. Sau đó là thanh âm kêu la thảm thiết mơ hồ truyền đến, liên miên không dứt.

Phía trước đột nhiên có một gã Đại Đội trưởng thị vệ tuần tra đột nhiên hướng về phía này bay tới, vẻ mặt hoảng hốt.

- Khởi bẩm Phật Vương đại nhân, ngàn vạn đại quân Tam Hải đã công phá được Đại Tàng Ngự Thủy Trận, giết thẳng vào trong!

Gã Đại Đội trưởng thị vệ tuần tra kia gấp gáp nói:

- Đại quân Tam Hải đang hướng về phía này đánh tới!

Sắc mặt Nam Hải Phật Vương nhất thời đại biến. Đại Tàng Ngự Thủy Trận này chính là đại trận phòng ngự của toàn bộ Nam Hải, nếu như đại trận này bị phá, như vậy đại quân Tam Hải kia sẽ không còn gì ngăn cản, không đến mười phút sau sẽ chém giết đến tận nơi này!

- Chủ nhân, hay là ngài...

Nam Hải Phật Vương quay đầu lại nói với Long Kinh Thiên.

- Đi thôi!

Sắc mặt Long Kinh Thiên bình thản, mở miệng ngắt lời, sau đó tiếp tục bay thẳng về phía trước, đám người Tử Thiên Long Hoàng cùng nhanh chóng bay sát theo.

Nam Hải Phật Vương thấy thế, cũng chỉ thở dài một tiếng, sau đó xoay người bay theo sau.

Một lúc sau, đám người Long Kinh Thiên đã nhìn thấy ngàn vạn đại quân Tam Hải cuộn cuộn mà đến phía trước.

Ngàn vạn đại quân cuộn cuộn mà đến, chân chính là phô thiên cái địa! Từ xa xa nhìn lại, giống hệt như từng đám từng đám mây đen không ngừng áp tới, che khuất hoàn toàn ánh sáng mặt trời. Trên trời, dưới đất, trên biển... toàn bộ cũng đều biến thành một màu đen.

Ngàn vạn đại quân của Tam Hải, tất cả các binh lính toàn bộ đều mặc chiến giáp màu đen, giống hệt như một đoàn ma quân Địa Ngục vừa mới từ Địa Ngục chui lên vậy, uy phong mạnh mẽ, sát khí ngập trời. Những nơi mà đoàn quân đi qua, đại quân Nam Hải đang liều chết chống đỡ toàn bộ đều bị giết chết. Khí thế đoàn quân giống như một cái máy chém không gì có thể ngăn cản, không ngừng hướng về phía này mà nghiền áp tới.

Nam Hải Phật Vương, Bát Đại Chiến Tướng, ba mươi hai vị Đại Thống lĩnh của Nam Hải kia nhìn thấy uy thế của ngàn vạn đại quân Tam Hải khủng bố như thế, toàn bộ cũng đều đại kinh thất sắc.

Cặp mắt Long Kinh Thiên khẽ nhú lại, đã mang theo bốn người Tử Thiên Long Hoàng hướng về phía ngàn vạn đại quân Tam Hải kia mà tiếp tục bay đến.

- Dừng!

Trong lúc năm người bọn Long Kinh Thiên hướng về phía ngàn vạn đại quân Tam Hải kia bay đến, một tiếng quát lớn chợt từ phía đối diện truyền ra. Tiếp theo, ngàn vạn đại quân Tam Hải đã ở khoảng cách chừng một dặm phía trước mà đình chỉ tiến tới.

Hơn mười đạo thân ảnh từ trong đám đại quân Tam Hải nhanh chóng bay ra.

356. Chương 355: Mãng Hoang Ngũ Tổ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 355: Mãng Hoang Ngũ Tổ

Trong hơn mười đạo thân ảnh bay ra này, năm người bay trước nhất toát ra khí tức cực kỳ mạnh mẽ. Trong lúc bọn họ phi hành, không gian bốn phía xung quanh chấn động, toàn thân giống như một vầng thái dương sáng chói vậy, làm cho người ta không dám nhìn thẳng, đúng là năm gã cường giả Cổ Thần của Vị diện Khải Uy.

Bay phía sau năm người này, nổi bật nhất là một gã trung niên nhân cùng với một gã thanh niên. Gã trung niên nhân thân hình gầy khô như que củi, diện mạo xấu xí, nhìn giống như ác ma vậy, đúng là Tây Hải Quỷ Vương, còn gã thanh niên thì diện mạo anh tuấn, chính là Bắc Hải Ngưu Vương.

Bay theo phía sau hai đại Vương giả, chính là đám Chiến tướng, Đại Thống lĩnh của Tây Hải, Bắc Hải.

- Ha ha... Nam Hải Phật Vương, chúng ta lại gặp nhau rồi!

Tây Hải Quỷ Vương cười lớn ha ha, tiếng cười như kim loại ma sát, phi thường chói tai, phối hợp với diện mạo xấu xí, khiến cho người khác cảm thấy ớn lạnh muốn buồn nôn.

Nam Hải Phật Vương cũng không có mở miệng đáp lời, mà phi thân bay tới, cung kính đứng sau lưng Long Kinh Thiên, nhìn chằm chằm nụ cười cuồng vọng đắc ý của Tây Hải Quỷ Vương, sắc mặt có chút khó coi.

Tây Hải Quỷ Vương rung mình một cái, sau đó ánh mắt nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Mà Bắc Hải Ngưu Vương kia cũng dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Long Kinh Thiên.

- Hừm, tiểu tử này chính là tên Long Kinh Thiên kia?

Một gã cường giả Cổ Thần Nhị trọng của Vị diện Khải Uy kinh ngạc nói. Hắn nhìn về phía Long Kinh Thiên, gật gật đầu:

- Thực lực không tệ, Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong!

- Hắc hắc... Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong? Không nghĩ đến hiện tại Vị diện Thiên Man lại xuống dốc đến mức độ như thế này!

Sau đó, một gã cường giả Cổ Thần Ngũ trọng của Vị diện Khải Uy cười lạnh nói:

- Một gã Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong nho nhỏ, thế nhưng lại có thể thống trị Lục Đại Thế Lực, Tam Đại Vương Triều của Đại lục Thiên Lam?

- Không sai! Thời kỳ Thượng Cổ, Vị diện Thiên Man cường giả vô số, Tam Tà Thần Thượng Cổ uy danh đại chấn Tinh vực Xích Thành, hiện tại, đừng nói là cường giả Thiên Thần, cho dù là cường giả Cổ Thần, lật tung cả Vị diện Thiên Man cũng tìm không ra một người!

Một gã cường giả Cổ Thần Ngũ trọng khác trào phúng nói.

- Giáo chủ Thần miếu Man Hoang Vu Vũ, Vu Càn?

Đột nhiên, lúc này Tây Hải Quỷ Vương kia chợt kinh hô một tiếng. Ánh mắt mọi người nhất thời nhìn theo về phía hai người Vu Vũ, Vu Càn, khí tức toàn thân thu liễm, không chút bất mãn đang đứng sau lưng của Long Kinh Thiên bên kia.

- Giáo chủ Thần miếu Man Hoang Vu Vũ? Đệ nhất nhân của Đại lục Man Hoang?

Năm gã cường giả Cổ Thần của Vị diện Khải Uy nhất thời cả kinh, hiển nhiên bọn họ cũng từng nghe nói qua tên của Giáo chủ Thần miếu Man Hoang Vu Vũ.

- Bọn họ như thế nào lại ở đây?

Gã cường giả Cổ Thần Nhị trọng của Vị diện Khải Uy kinh nghi bất định hỏi:

- Quỷ Vương Thất, người cũng không có nhận lầm chứ? Hai người này thật sự là Giáo chủ Thần miếu Man Hoang Vu Vũ, Vu Càn chứ?

Thực lực của Vu Vũ phi thường mạnh mẽ, chính là cường giả Cổ Thần Thất trọng Đỉnh phong, chính là người được nhận thức là đệ nhất nhân của Đại lục Man Hoang. Nhưng mà hiện tại hắn thể nhưng lại giống một gã nô tài, cung kính đứng sau lưng của Long Kinh Thiên? Cái này quả thật rất khó khiến cho người ta tin nổi.

Về mặt Tây Hải Quỷ Vương kinh nghi bất định, lại nhìn nhìn một chút hai người Vu Vũ, Vu Càn đang đứng sau lưng Long Kinh Thiên, nói:

- Đồ Hạo đại nhân, hẳn chính là hai người Giáo chủ Thần miếu Man Hoang Vu Vũ, Vu Càn!

Lúc này Bắc Hải Ngưu Vương cũng mở miệng nói:

- Ta cũng đã từng gặp qua hai người Giáo chủ Thần miếu Man Hoang Vu Vũ, Vu Càn vài lần, đúng chính là hai người đó.

Năm vị cường giả Cổ Thần của Vị diện Khải Uy hai mặt nhìn nhau, trong lòng không khỏi giật mình.

Thật sự là hai người Giáo chủ Thần miếu Man Hoang Vu Vũ, Vu Càn sao? Như vậy chẳng phải là...

Bọn họ lại nhìn về phía Long Kinh Thiên.

- Người kia, hình như là Tử Thiên Long Hoàng?

Lúc này, Tây Hải Quỷ Vương lại kinh ngạc nói.

- Tử Thiên Long Hoàng?

Năm người của Vị diện Khải Uy lại nhìn về phía Tử Thiên Long Hoàng đang đứng sau lưng của Long Kinh Thiên, cặp mày càng nhíu chặt lại.

Có lẽ là bởi vì phát hiện ra hai người Vu Vũ, Vu Càn của Thần miếu Man Hoang đã đầu nhập Long Kinh Thiên, bộ dạng kiêu ngạo, đặc ý lúc trước của năm người đã hoàn toàn thu liễm lại, nhất thời không có mở miệng.

- Long Kinh Thiên, thật sự không nghĩ đến ngay cả Giáo chủ Thần miếu Man Hoang Vu Vũ, Vu Càn cũng đã đầu nhập dưới trướng người!

Lúc này, gã cường giả Cổ Thần Thất trọng của Vị diện Khải Uy chợt phi thân tiến lên, nói. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Các người là người của Vị diện Khải Uy?

Về mặt Long Kinh Thiên bình thản, xem như là chấp nhận lời nói kia của gã cường giả Cổ Thần Thất trọng Vị diện Khải Uy.

Gã cường giả Cổ Thần Thất trọng Vị diện Khải Uy vốn dĩ chỉ muốn hỏi thử xem một chút, nay nghe được Long Kinh Thiên xác thực, tuy rằng đã đoán trước, nhưng mà trong lòng vẫn cả kinh một hồi.

Đám người Tây Hải Quỷ Vương, Bắc Hải Ngưu Vương kia cũng đồng dạng là như thế.

- Không sai! Chúng ta là Mãng Hoang Ngũ Tổ của Tổ Hoang Giáo Vị diện Khải Uy!

Sau một lúc giật mình, gã cường giả Cổ Thần Thất trọng của Vị diện Khải Uy kia mới nói:

- Ta tên là Phiên Kiếm!

- Mãng Hoang Ngũ Tổ?

Về mặt Long Kinh Thiên đạm mạc:

- Chưa từng nghe qua!

Sắc mặt năm người Phiên Kiếm có chút khó coi.

Kỳ thật, uy danh của Mãng Hoang Ngũ Tổ ở Vị diện Khải Uy cực thịnh, địa vị của năm người này ở Vị diện Khải Uy cũng tương đương với địa vị của Giáo chủ Thần miếu Man Hoang Vu Vũ ở tại Đại lục Man Hoang vậy.

Năm người này cũng không chỉ có cực kỳ nổi danh tại Vị diện Khải Uy, mà thậm chí ở các Vị diện lớn bốn phía xung quanh Vị diện Khải Uy cũng vô cùng nổi danh.

- Éch ngồi đấy giềng!

Gã lúc trước được Tây Hải Quỷ Vương gọi là Đỗ Hạo đại nhân, một năm Mãng Hoang Ngũ Tổ kia sắc mặt lạnh lùng, nhịn không được trợn mắt nói.

Chẳng qua, thanh âm của hắn vừa dứt, liền phát hiện đột nhiên có ba đạo sát khí tập trung lên người mình, chính là ba người Tử Thiên Long Hoàng, Vu Vũ, Vu Càn.

- Được rồi!

Lúc này, Phiên Kiếm kia chợt mở miệng nói:

- Long Kinh Thiên, ta cũng không muốn nói lời vô nghĩa với ngươi nữa. Ta biết hiện tại Đông Hải, Nam Hải của Loạn Hải đều đã đầu nhập dưới trướng ngươi rồi, chỉ cần hiện tại ngươi hạ lệnh, để cho thế lực của Đông Hải, Nam Hải rút ra khỏi Loạn Hải, ta cũng không làm khó dễ ngươi, để cho ngươi an toàn rời khỏi Loạn Hải!

- Hừm? Để cho thế lực Đông Hải, Nam Hải rút khỏi Loạn Hải?

Về mặt Long Kinh Thiên vẫn không một chút biểu tình:

- Sẽ không làm khó dễ ta, để cho ta an toàn rời đi?

- Không sai! Long Kinh Thiên, cho dù ngươi có thống nhất được Thần miếu Man Hoang, Đại lục Thiên Lam, các tông môn Nam Vực của Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ đi chăng nữa, thì một chút thế lực ấy ở trong mắt của Tổ Hoang Giáo chúng ta, cũng chẳng là cái gì cả!

Phiên Kiếm kia nói:

- Thế lực của Tổ Hoang Giáo chúng ta mạnh mẽ thế nào, căn bản không phải một kẻ như ngươi có thể tưởng tượng nổi đâu!

- Tiểu tử, nói cho ngươi biết, nếu như Tổ Hoang Giáo chúng ta muốn tiêu diệt sạch một chút thế lực ấy của ngươi, cũng dễ dàng giống như bóp chết một con kiến vậy!

Lúc này Đỗ Hạo kia chợt ngắt lời, nói.

Tổ Hoang Giáo mặt dù cũng không phải là một trong Cửu Đại Thần Tông của Tinh vực Xích Thành, nhưng cũng là một thế lực rất mạnh, là một thế lực nằm trong năm mươi thế lực bài danh hàng đầu của Tinh vực Xích Thành. Đỗ Hạo này tuy rằng nói năng có chút khoa trương, nhưng xét theo bình thường mà nói, nếu như Tổ Hoang Giáo muốn tiêu diệt sạch chút thế lực ấy của Long Kinh Thiên, quả thật rất dễ dàng.

Đương nhiên, đây là dưới tình huống bình thường mà thôi.

Long Kinh Thiên nhìn về phía Phiên Kiếm kia, bình tĩnh nói:

- Nếu như ta không để cho thế lực của Đông Hải, Nam Hải rút khỏi Loạn Hải thì sao?

- Không rút khỏi?

Hai mắt Phiên Kiếm nhất thời co rút lại, sắc mặt có chút âm trầm, cười nói:

- Long Kinh Thiên, vừa rồi là ta thương hại ngươi, cấp cho ngươi một cơ hội sống sót mà thôi! Một khi ngươi đã không biết quý trọng, như vậy tất cả các ngươi cũng không cần phải rời đi nữa!

Trong mắt hắn, bên phía của Long Kinh Thiên có được ba vị Cổ Thần là Tử Thiên Long Hoàng, Vu Vũ, Vu Càn, mà bên phía bọn hắn có năm vị Cổ Thần, cộng thêm ngàn vạn đại quân nữa, muốn diệt sát đám người Long Kinh Thiên cũng không phải chuyện gì khó khăn.

- Giết!

Phiền Kiếm đột nhiên vùng tay lên, quát lớn. Tây Hải Quỷ Vương, Bắc Hải Ngư Vương nhất thời hạ lệnh cho ngàn vạn đại quân phía sau tiến lên công kích. Ngàn vạn đại quân giống như thủy triều tràn bờ, cuộn cuộn tiến thẳng về phía trước.

Nam Hải Phật Vương nhìn thấy thế, sắc mặt đại biến.

Đúng lúc này, đột nhiên Long Kinh Thiên phi thân lao lên, trong khoảnh khắc đã đi đến trước mặt Phiền Kiếm trong Mãng Hoang Ngũ Tổ, một quyền oanh kích thẳng tới.

Phiền Kiếm cả kinh, không ngờ được rằng Long Kinh Thiên cũng không có đào tẩu, mà ngược lại một gã Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong nho nhỏ thế nhưng còn dám chủ động công kích mình như thế!

357. Chương 356: Mãn Hoang Thần Hống

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 356: Mãn Hoang Thần Hống

Phiền Kiếm sau lúc cả kinh, vẻ mặt liền biến thành dữ tợn, cười lạnh một tiếng. Vừa rồi phía sau Long Kinh Thiên có Tử Thiên Long Hoàng, Vu Vũ, Vu Càn bảo hộ, hắn còn đang suy nghĩ làm thế nào để dụ cho đám người Tử Thiên Long Hoàng rời đi, đem Long Kinh Thiên bắt lại. Hiện tại thì tốt rồi, Long Kinh Thiên đã chính mình đưa đến tận cửa a!

- Tiểu tử, ngươi đã muốn chết, ta đây liền thành toàn cho ngươi!

Phiền Kiếm cười lớn ha hả, một quyền oanh kích thẳng về phía Long Kinh Thiên. Tay phải của hắn cùng với tay phải của Long Kinh Thiên mạnh mẽ va chạm cùng một chỗ với nhau.

Ngay khi hai nắm tay cùng va chạm với nhau, sắc mặt Phiền Kiếm liền biến thành kinh hãi.

Một cỗ lực lượng đủ khiến hắn tim đập nhanh thế nhưng từ trong nắm tay phải của Long Kinh Thiên mạnh mẽ phun trào thẳng ra, chỉ trong khoảnh khắc liền đem quyền kinh của hắn phá hủy. Sau đó, hắn cảm giác giống như nắm tay chính mình vừa mới oanh kích lên bức tường bằng tinh cương vậy. Chấn động một cái, một thanh âm bạo hướng đột nhiên vang lên.

Vào lúc này, đám người Mãng Hoang Tứ Tổ còn lại, cùng với Tây Hải Quỷ Vương, Bắc Hải Ngư Vương nghe được thanh âm chấn vang kia, không khỏi ngạc nhiên quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy một màn khiến bọn họ cả đời khó quên.

Chỉ thấy Phiền Kiếm kia kêu thảm một tiếng, cánh tay phải trực tiếp bị chấn vỡ, máu thịt cuồn cuộn phun, cả người giống như con chó chết bị chấn ngược bay văng bắn trở về.

Ngàn vạn đại quân Tam Hải vốn đang hướng về phía Long Kinh Thiên xung phong liều chết, đột nhiên bị thân thể Phiền Kiếm vắng trống, không ngừng bị hất văng, thanh âm kêu la thảm thiết vang lên liên miên không dứt.

Mãng Hoang Tứ Tổ còn lại ngây người tại chỗ, Tây Hải Quỷ Vương ngây người tại chỗ, Bắc Hải Ngư Vương ngây người tại chỗ, mà ngay cả Nam Hải Phật Vương cũng ngây người tại chỗ.

Mà Bát Đại Chiến Tướng của Nam Hải lúc trước đã âm thầm nghị luận Long Kinh Thiên chỉ biết thể hiện dũng khí thất phu, lúc này cũng ngây người tại chỗ. Cặp mắt bọn họ như trừng ra nhìn chằm chằm Phiền Kiếm, một trong Mãng Hoang Ngũ Tổ không ngừng bay ngược về phía sau, chấn ngã không biết bao nhiêu binh lính Tam Hải phía đối diện.

Một lúc sau, đám người Tây Hải Quỷ Vương, Nam Hải Phật Vương mới tỉnh thần lại, mạnh mẽ hút một ngụm lãnh khí.

Một quyền! Chỉ một quyền thôi đã đánh bay Phiền Kiếm, một trong Mãng Hoang Ngũ Tổ!

Đây chính là một vị cường giả Cổ Thần Thất trọng a!

Bên trong Mãng Hoang Ngũ Tổ, Phiền Kiếm chính là kẻ có thực lực mạnh nhất!

Nam Hải Phật Vương nhìn về phía thân ảnh của Long Kinh Thiên, đột nhiên không hiểu vì sao thân thể chợt lạnh rung một trận. Mà Tây Hải Quỷ Vương, Bắc Hải Ngư Vương kia thì vẻ mặt đã một mảnh trắng bệch.

Rốt cuộc, sau khi bị oanh bay đi hơn mười dặm, đứng ngã không biết bao nhiêu binh lính Tam Hải, thân hình của Phiền Kiếm mới ngừng lại, sau đó từ trên thiên không rơi thẳng xuống, té ngã nặng nề xuống trên một tòa hoang đảo bên dưới.

- Đại ca!

Mãng Hoang Tứ Tổ còn lại kinh hoảng tỉnh thần lại, vội vàng thét lên, đều bay tới, đáp xuống mặt đất, kéo Phiền Kiếm kia ngồi dậy.

Phiền Kiếm được nâng dậy, mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

- Người, người, thế nhưng... Không có khả năng! Người như thế nào có thể... Công kích của một gã cường giả Thần cấp như thế nào có thể mạnh như vậy?

Phiền Kiếm cực kỳ hoảng sợ nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên ở xa xa, thanh âm gào thét nói.

Công kích của một gã cường giả Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong thế nhưng lại còn mạnh hơn so với công kích của một gã cường giả Cổ Thần Thất trọng Đỉnh phong?

Hắn không thể nào chấp nhận được sự thật này.

Phiền Kiếm là như thế, mà Mãng Hoang Tứ Tổ còn lại cũng là như thế. Đám người Tây Hải Quỷ Vương, Bắc Hải Ngư Vương cũng là như thế.

Lúc này, thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, liền đã đi tới trước người của Phiền Kiếm. Năm người Phiền Kiếm kinh hãi, vội vàng lui về phía sau mấy bước.

- Long Kinh Thiên, ngươi muốn làm gì?

Phiền Kiếm kinh hãi lui về phía sau, lắp bắp nói.

- Ta muốn làm gì?

Về mặt Long Kinh Thiên đạm mạc, nói:

- Ta muốn toàn bộ các ngươi đều chết tại đây!

Sắc mặt năm người Phiền Kiếm đại biến.

- Long Kinh Thiên, ta cũng không tin năm người chúng ta liên thủ vẫn thua trong tay ngươi!

Lúc này, Đỗ Hạo kia đột nhiên quát lớn một tiếng:

- Đại ca, năm người chúng ta liên thủ, bố trí Cửu Tiêu Lôi Đình Sát Trận giết hắn! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Không sai, Đại ca!

Ba vị Tổ còn lại cũng đều mở miệng nói.

Nhất thời, cả năm người cùng phóng thẳng lên không trung, không ngừng luân chuyển vị trí với nhau. Thân hành của bọn họ cũng không ngừng biến hóa, từng đạo lôi quang từ trên thân thể của năm người không ngừng phát tán ra bốn phía xung quanh. Lực lượng hủy diệt khủng bố phát tán ra khiến cho cây cối, sinh vật bên dưới toàn hoang đảo toàn bộ đều hóa thành tro tàn.

Long Kinh Thiên cũng không có ra tay, mà là đứng thẳng ở nơi đó, chờ đợi năm người kia bố trí xong cái gọi là Cửu Tiêu Lôi Đình Sát Trận của bọn họ.

Mà ở xa xa, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy Mãng Hoang Ngũ Tổ bố trí Cửu Tiêu Lôi Đình Sát Trận để đối phó Long Kinh Thiên, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười ý vị.

- Tử Thiên Long Hoàng đại nhân, chúng ta có nên tiến lên tương trợ chủ nhân hay không?

Lúc này, Nam Hải Phật Vương đột nhiên nói với Tử Thiên Long Hoàng.

Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu liếc mắt nhìn nhau, sau đó bật cười một tiếng.

Nam Hải Phật Vương khẽ sửng sốt, quay đầu nhìn lại, lại thấy Giáo chủ Thần miếu Mãn Hoang Vu Vũ, Vu Càn cũng đã bật cười ha hả. Nhìn thấy bốn người bật cười một cách kỳ quái như vậy, hần nhất thời ngây người ra.

Đúng lúc này, đột nhiên Mãn Hoang Ngũ Tổ chợt quát lớn, toàn bộ đều hướng về phía Long Kinh Thiên ầm ầm đánh tới một quyền.

- Lôi Đình Vạn Quân!

Một mảnh lôi quang đầy trời hướng về phía Long Kinh Thiên bao phủ đến. Khí lãng bốn phía tung bay, bên dưới sóng biển cũng cuộn trào không ngừng lên một trận.

Long Kinh Thiên nhìn thấy thế, không lùi mà còn tiến tới một bước. Dưới ánh mắt giật mình kinh hãi của đám người Nam Hải Phật Vương, hần bay thẳng về phía vô số đạo lôi quang hủy diệt kia. Mà khi Long Kinh Thiên bay thẳng về phía đám lôi quang hủy diệt kia, đám người Nam Hải Phật Vương giật mình nhìn thấy một màn cực kỳ quỷ dị. Đám lôi quang hủy diệt kia tựa hồ như hội tụ về phía thân thể của Long Kinh Thiên, sau đó toàn bộ tiến nhập vào trong cơ thể Long Kinh Thiên!

- Toàn bộ, toàn bộ hấp thu hết rồi?

Về mặt đám người Nam Hải Phật Vương đại ra.

So sánh với đám người Nam Hải Phật Vương, đám người Mãng Hoang Ngũ Tổ lại kinh hãi đến ngây người.

Cửu Tiêu Lôi Đình Sát Trận này chính là một loại công kích do năm người bọn hần nghiên cứu mấy trăm năm mới tu luyện thành. Năm người liên thủ lại, mỗi một lần công kích liền tương đương lực lượng của cả năm người cộng lại mà công kích. Nhưng mà, Long Kinh Thiên kia thể nhưng lại có thể hấp thu toàn bộ!

Lúc này, thân hình của Long Kinh Thiên chợt lóe lên, đi đến trên không của năm người, ánh mắt lãnh liệt, thân hình bay ngược lên không trung, đột nhiên một chưởng mạnh mẽ vô cùng xuống dưới.

- Đà Loa Chưởng! Đồ Tiên Diệt Phật!

Chỉ thấy vô số luồng khí lưu chợt cấp tốc hội tụ đến, đột nhiên bạo vang một trận, hình thành nên một cơn lốc xoáy khổng lồ. Trung tâm của cơn lốc xoáy kia xuất hiện một cái điểm đen. Điểm đen trong khoảng khắc mở rộng ra trăm lần, ngàn lần, hình thành nên một cái hắc động phạm vi đến vài dặm.

Năm người Mãn Hoang Ngũ Tổ hoảng sợ phát hiện, từ bên trong cái hắc động kia tản mát ra một cỗ lực thôn phệ không gian khủng bố. Toàn bộ lôi quang bốn phía xung quanh bọn họ bị thôn phệ sạch sẽ. Sau đó, thân hình của bọn họ chợt lên, thể nhưng lại không thể khống chế, cũng bị cái hắc động kia đồng dạng hút vào.

- Mãn Hoang Thần Hồng!

Năm người nhất thời hoảng hốt, đột nhiên nhất tề rống lớn một tiếng. Năm tiếng rống cùng nhau hội tụ lại, biến thành một thanh âm vang động thiên địa. Thanh âm này chấn cho đám người Nam Hải Phật Vương đứng ở xa xa cũng bị mê mê muội muội một trận. Một vài gã binh lính Hải Tộc thực lực yếu một chút thậm chí trực tiếp bị tiếng hô này đánh chết.

Dưới một tiếng rống liều chết của năm người Mãng Hoang Ngũ Tổ, lực thôn phệ không gian của cái hắc động kia cũng bị mạnh mẽ dừng lại.

Năm người Mãng Hoang Ngũ Tổ hoảng hốt bay tránh khỏi phạm vi bao phủ của hắc động kia.

Long Kinh Thiên cũng có chút ngoài ý muốn. Nhưng ngay sau đó thân hình hắn chợt lóe lên, chớp động mấy cái. Bên trên thiên không chợt không ngừng vang lên thanh âm chấn động âm âm. Chỉ thấy năm người Mãng Hoang Ngũ Tổ lần lượt bị đánh bay, từ trên thiên không rơi thẳng xuống mặt đất.

Tòa hoang đảo bên dưới không ngừng chấn động.

Toàn trường một mảnh tĩnh mịch.

Phía xa xa, Tây Hải Quỷ Vương cùng Bắc Hải Ngưu Vương nhìn thấy Mãng Hoang Ngũ Tổ bị đánh thẳng xuống mặt đất, hồi lâu không hề động tĩnh, chẳng biết sống chết, cặp mắt co rúm, thân thể cứng ngắc một trận.

Còn về đám Chiến tướng, Đại Thống lĩnh, binh lính Tam Hải bên dưới đã sớm quên mất chuyện công kích.

Thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, phóng đến bên trên Đỗ Hạo, bàn tay chụp một cái, đã đem Đỗ Hạo từ trên mặt đất chụp lên không trung.

- Long, Long Kinh Thiên, ngươi, ngươi dám giết, chúng ta, Tổ Hoang Giáo chúng ta...

Mặt mày Đỗ Hạo kia tràn ngập vết máu, lắp bắp liên hồi nói. Tuy nhiên, hắn còn chưa nói hết câu đã bị Long Kinh Thiên chỉ mạnh một cái. Chỉ lực từ giữa mi tâm đâm xuyên thủng ra phía sau, khiến cho não tương bắn thẳng ra ngoài.

Cặp mắt Đỗ Hạo trợn trừng, nhìn chăm chăm ánh mắt lạnh lùng của Long Kinh Thiên, miệng há hốc không thể tin nổi, ngã thẳng xuống đất.

Lúc này, Long Kinh Thiên xoay người hướng về phía bốn người Phiên Kiếm đi tới. Bốn người Phiên Kiếm nằm dài trên mặt đất, vẻ mặt khủng hoảng.

358. Chương 357: Thương Sinh Thần Châu

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 357: Thương Sinh Thần Châu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bốn người Phiên Kiếm nhìn thấy Long Kinh Thiên bước tới, từ trên mặt đất cố gắng giãy dụa đứng lên, vẻ mặt kinh hoảng cùng cực. Cả bốn người lão đảo lui về phía sau.

- Long Kinh Thiên, ngươi giết chúng ta, chẳng lẽ thật sự không sợ Tổ Hoang Giáo chúng ta hay sao?

Một người trong số Mãng Hoang Ngũ Tổ sau khi lùi về phía sau, nhịn không được mở miệng hét lên. Nhưng mà hắn còn chưa có nói xong, cũng giống như Đỗ Hạo kia vậy, đã bị Long Kinh Thiên chỉ tay một cái, xuyên thủng mi tâm ngã xuống.

Còn lại ba người Phiên Kiếm sợ hãi cùng cực, chẳng qua, ba người này ngay cả mở miệng nói cũng đều không dám.

- Long, Long Kinh Thiên, ngươi như thế nào mới bằng lòng thả chúng ta đi?

Một người chấn động nói.

Long Kinh Thiên nâng tay phải lên, đồng dạng cũng chỉ ra một cái, gã vừa mới lên tiếng liền bị xuyên thủng mi tâm mà chết. Bởi vì cả năm người đã bị trọng thương, hơn nữa vừa rồi quyền kinh của Long Kinh Thiên

đã xâm nhập vào cơ thể năm người, hạ xuống cắm chế trong cơ thể, cho nên cả năm người vốn dĩ không có lực phản pháng.

- Long Kinh Thiên, ta và người đồng quy vu tận!

Một tên nữa trong Mãng Hoang Ngũ Tổ đột nhiên cuồng nộ hét lên. Khí tức toàn thân hắn cuồng bạo, hướng Long Kinh Thiên phóng vọt tới. Hắn cũng muốn bắt chước Gia chủ Trần gia cùng các cường giả Trần gia khác, thế nhưng muốn ôm Long Kinh Thiên tự bạo!

Chẳng qua hắn chỉ mới vừa hướng Long Kinh Thiên vọt tới, thân ảnh đã lóe lên. Trong tay Long Kinh Thiên chẳng biết từ khi nào đã xuất hiện thêm Thần kiếm Kỳ Lân Hỏa. Kiếm quang hiện lên, thân thể đang lao tới phía trước của gã cường giả Mãng Hoang Ngũ Tổ liền dừng phát lại trong không trung, sau đó thân thể ngã thẳng xuống mặt đất.

Trong số Mãng Hoang Ngũ Tổ, lúc này chỉ còn lại có mỗi một mình Phiền Kiếm kia mà thôi!

Ánh mắt Phiền Kiếm ngậy đại nhìn đám thi thể của bốn người huynh đệ mình nằm xung quanh, bóng râm tử vong trong lòng không ngừng khuếch tán. Đột nhiên hắn chợt hét lớn một tiếng kinh thiên, xoay người phóng lên chạy trốn!

Nhưng mà, ngay khi hắn vừa mới phóng người lên khỏi mặt đất chưa được mấy thước, đã liền bay ngược trở về. Thân thể đập thẳng xuống mặt đất, vẻ mặt sợ hãi nhìn chằm chằm thân ảnh trước mặt mình.

- Long Kinh Thiên, ta nghĩ người cũng không biết rằng Mãng Hoang Ngũ Tổ chúng ta tiến đến Vị diện Thiên Man này là vì muốn tìm kiếm một thứ. Chẳng lẽ người không muốn biết chúng ta tìm thứ gì sao?

Phiền Kiếm vội vàng nói nhanh:

- Chỉ cần người thả ta rời đi, ta liền nói cho người biết, thứ mà chúng ta muốn tìm kiếm là thứ gì!

- Hửm?

Long Kinh Thiên bước tới trước mấy bước, đứng thẳng trước mặt Phiền Kiếm.

Phiền Kiếm từ trên mặt đất đứng thẳng người dậy, nói:

- Không sai! Nói vậy hắn là người cũng đã nghe nói qua Thương Sinh Đại Đế, đệ nhất cao thủ Luyện đan, Luyện khí Thượng Cổ của Tinh vực Xích Thành chúng ta rồi chứ?

- Thương Sinh Đại Đế?

Cặp mày Long Kinh Thiên khẽ nhíu lại một cái.

Chẳng lẽ thứ mà Mãng Hoang Ngũ Tổ từ ngàn dặm xa xôi tiến đến Vị diện Thiên Man này tìm kiếm kia, có quan hệ với Thương Sinh Đại Đế hay sao?

Thương Sinh Đại Đế kia, hắn tự nhiên là biết. Hiện tại bên trong Hắc Sư Thần Giới của hắn vẫn còn phong ấn năm dòng Linh mạch Thánh phẩm mà hắn lấy được từ trong Thương Sinh Bảo Tàng.

- Thế nào?

Phiền Kiếm tiếp tục nói:

- Hiện tại chỉ cần người để cho ta rời đi, ta liền nói cho người biết đó đến tột cùng là thứ gì!

Lúc này, Long Kinh Thiên lắc lắc đầu, đột nhiên vươn tay ra, chụp mạnh một cái, liền kéo Phiền Kiếm kia đến ngay trước mặt mình. Sau đó tay phải chụp xuống đỉnh đầu của Phiền Kiếm, vô số hào quang lóe ra, bao trùm xuống.

Sắc mặt Phiền Kiếm đại biến:

- Long Kinh Thiên, người muốn làm gì?

Nói đến đây, thanh âm hắn chợt ngừng phát lại. Hắn chỉ cảm thấy đầu óc mình chấn động, tiếp theo liền mất đi ý thức.

Một lúc sau, Long Kinh Thiên thu hồi tay phải mình lại.

- Người...

Phiền Kiếm chậm rãi thanh tỉnh lại, hoảng sợ nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên vỗ mạnh tay phải, xuống đầu Phiền Kiếm, chưởng lực thấu nhập, đem lục phủ ngũ tạng Phiền Kiếm toàn bộ chấn nát.

Phiền Kiếm từ từ ngã xuống mặt đất, hai mắt trợn trừng, toàn thân run rẩy. Hắn có chút không hiểu, vì sao Long Kinh Thiên ngay cả hỏi cũng chẳng thèm hỏi, đã trực tiếp giết chết hắn như vậy.

Chẳng lẽ Long Kinh Thiên thật sự không chút hứng thú đối với thứ mà bọn họ tìm kiếm hay sao? (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Thương Sinh Thần Thể?

Ánh mắt Long Kinh Thiên liếc nhìn Phiền Kiếm nằm trên mặt đất dưới chân mình, từ từ chết đi, khẽ lắc bả.

Vừa rồi hắn thông qua Sư Hồn Thuật đọc qua một lượt trí nhớ của Phiền Kiếm, biết được năm người Phiền Kiếm tiến đến Vị diện Thiên Man này, chính là muốn tìm kiếm Thương Sinh Thần Châu.

Thương Sinh Thần Châu này chính là do Thương Sinh Đại Đế năm đó luyện chế ra.

Năm đó Thương Sinh Đại Đế luyện cho ra hai hạt Thương Sinh Thần Châu, chỉ cần thu thập được hai hạt Thương Sinh Thần Châu này, song châu hợp thể, như vậy liền có thể cảm ứng được Thần thể năm đó khi Thương Sinh Đại Đế tọa hóa để lại!

Thương Sinh Đại Đế năm đó chính là một vị cường giả Thiên Thần, cũng chính là nói, chỉ cần tìm được hai hạt Thương Sinh Thần Châu này, liền có thể tìm được Thần thể Thiên Thần của Thương Sinh Đại Đế!

Thần thể Thiên Thần!

Thần thể Thiên Thần, đây chính là bảo bối hiếm có so với Linh mạch Thánh phẩm càng tốt hơn không biết bao nhiêu lần a!

Rất nhiều cường giả Cổ Thần, cả đời đình trệ ở cánh cửa Cổ Thần Thất trọng Đỉnh phong, vĩnh viễn không có khả năng đột phá lên đến cảnh giới Thiên Thần, cho đến khoảnh khắc sinh mệnh chấm dứt. Nhưng mà nếu như có được một cỗ Thần thể Thiên Thần, đem nó luyện hóa, như vậy liền có được sáu thành cơ hội đột phá lên cảnh giới Thiên Thần!

Sáu thành cơ hội!

Cũng chính là muốn nói có hơn phân nửa cơ hội có thể đạt đến cảnh giới Thiên Thần!

Cho dù là Long Kinh Thiên, tìm được một cỗ Thần thể Thiên Thần, đem nó luyện hóa, như vậy thực lực cũng sẽ gia tăng lên không ít.

Hiện tại đối với Long Kinh Thiên mà nói, trong cái Vị diện Hạ cấp này, những thứ có thể giúp cho hắn gia tăng thêm thực lực cũng không còn lại bao nhiêu, mà Thần thể Thiên Thần chính là thứ đứng đầu trong số đó.

Long Kinh Thiên vung tay lên, đem thi thể Cổ Thần của năm người Phiền Kiếm thu hết vào bên trong Trấn Thiên Tháp. Thân thể chợt lóe lên, đã bay lên thiên không.

Hai người Tây Hải Quỷ Vương, Bắc Hải Ngưu Vương nhìn thấy năm vị cường giả Cổ Thần Mãng Hoang Ngũ Tổ thể nhưng lại bị Long Kinh Thiên đánh bại một cách dễ dàng, từng người từng người một giết chết, sớm đã sợ hãi đến mức mặt xám như tro tàn, tay chân lông ngóng, chẳng biết làm sao.

Hiện tại nhìn thấy Long Kinh Thiên hướng về phía hai người bay tới, cả hai liền đồng loạt quỳ rạp xuống mặt đất.

- Chúng tôi nguyện ý đầu nhập!

- Chúng tôi nguyện ý đầu nhập! Cần xin chủ nhân tha mạng cho chúng tôi!

- Chúng tôi nguyện ý, nguyện ý!

Hai người run rẩy, không ngừng liên miện van xin.

Ngàn vạn đại quân Tam Hải nhìn thấy hai vị Hải vương của chính mình quỳ rạp trước mặt Long Kinh Thiên, không ngừng cầu xin tha mạng, vẻ mặt cũng tràn ngập phức tạp, lặng yên không một tiếng động.

- Các người nguyện ý đầu nhập ta à?

Long Kinh Thiên đi tới trước mặt của hai người, đạm mạc nói.

Thân thể hai người không ngừng chấn động, lập tức hoảng hốt liều mạng gật đầu.

- Hiện tại các người đem linh hồn chi hải buông ra cho ta!

Long Kinh Thiên nhàn nhạt nói.

Hai người sửng sốt, nhưng rất nhanh phản ứng lại, phi thường kinh hãi, liền lập tức gật đầu cung kính. Bọn họ vội vàng đem linh hồn chi hải buông ra. Vì thế, sau đó Long Kinh Thiên đã hạ xuống mầm mống tín ngưỡng vào trong linh hồn chi hải của hai người bọn họ.

Sau khi Tây Hải Quý Vương, Bắc Hải Ngưu Vương hàng phục, đám Chiến tướng, Đại Thống lĩnh của Tam Hải cũng đều nhất nhất cầu xin tha thứ, đều bị Long Kinh Thiên hạ xuống mầm mống tín ngưỡng.

Ở phía xa xa, Nam Hải Phật Vương cùng với đám Chiến tướng, Đại Thống lĩnh Nam Hải nhìn thấy Tây Hải Quý Vương, Bắc Hải Ngưu Vương cùng với đám Chiến tướng, Đại Thống lĩnh của Tam Hải đều bị Long Kinh Thiên nhất nhất thu phục, đều trừng mắt há hốc miệng ngây người tại chỗ.

Sự tình đã hoàn toàn vượt xa sự tưởng tượng của bọn họ.

Không ngờ lại là loại kết quả thế này!

Nam Hải Phật Vương không khỏi nhớ tới lời nói lúc trước của Tử Thiên Long Hoàng, bọn họ mới từ Hải vực Băng Sơn đi tới... Chẳng lẽ... Trong lòng Nam Hải Phật Vương khẽ hút một ngụm lãnh khí.

Hai đại Vương giả Tây Hải, Bắc Hải, chúng Chiến tướng, Đại Thống lĩnh Tam Hải toàn bộ đều hàng phục Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên liền tương đương khống chế hoàn toàn Tam Hải. Đến lúc này Loạn Hải chân chính thống nhất!

Đại lục Thiên Lam, Đại lục Man Hoang, hiện tại là Loạn Hải, như vậy cũng liền chỉ còn lại có Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ!

- Chúc mừng Lão đại, hiện tại Loạn Hải đã thống nhất, đến lúc đó chỉ cần thống nhất được Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ nữa, liền có thể hoàn toàn thống nhất Vị diện Thiên Man rồi!

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu tiến lên, cười nói với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên khẽ mỉm cười, gật đầu.

- Quả nhiên là thế!

Nam Hải Phật Vương vừa nghe được lời nói của Cửu Vĩ Thiên Miêu, trong lòng nhất thời liền cả kinh. Vừa rồi hắn còn mới đoán rằng Tử Thiên Long Hoàng nói bọn họ mới từ Hải vực Băng Sơn tới, có phải là cũng đã thống nhất được Hải vực Băng Sơn hay không, hiện tại vừa nghe, không ngờ thật sự lại là như thế!

Đúng lúc này, Long Kinh Thiên chợt quay đầu lại, nhìn về phía Bát Đại Chiến Tướng của Nam Hải.

359. Chương 358: Thống Nhất Vị Diện Thiên Man

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 358: Thống nhất Vị diện Thiên Man

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bát Đại Chiến Tướng của Nam Hải thấy Long Kinh Thiên nhìn về phía mình, trái tim trong lồng ngực nhất thời ngừng đập, ánh mắt trốn tránh.

- Các người ở sau lưng ta truyền âm nghị luận, cho rằng ta không biết sao?

Long Kinh Thiên nhàn nhạt nói.

Tám người vốn dĩ còn ôm trong lòng hy vọng may mắn, hiện tại đột nhiên nghe Long Kinh Thiên nói vậy, sợ đến mức toàn bộ đều quỳ rạp xuống đất.

- Chủ nhân tha mạng, chúng thuộc hạ sau này không dám nữa!

- Chúng thuộc hạ sau này không dám bất kính đối với chủ nhân nữa! Cầu xin chủ nhân tha mạng!

Cả tám người liên tục dập đầu, vẻ mặt xám như tro tàn.

- Chủ nhân, là do thuộc hạ quản giáo không nghiêm, cầu xin chủ nhân thứ tội!

Nam Hải Phật Vương đứng một bên, lúc này cũng hoảng hốt chạy đến trước mặt Long Kinh Thiên, quỳ xuống nhận tội. Trên trán hắn tươm đầy mồ hôi lạnh. Tuy rằng hắn cũng biết Bát Đại Chiến Tướng dưới tay mình đối với việc chính mình thần phục Long Kinh Thiên, trong lòng vẫn luôn không phục, nhưng mà hắn không ngờ đến tám người bọn họ lại còn dám ở sau lưng Long Kinh Thiên nghị luận bất kính.

Long Kinh Thiên nhìn thấy Bát Đại Chiến Tướng của Nam Hải quỳ rạp trước mặt mình, không ngừng dập đầu cầu xin, khe khẽ lạnh một tiếng. Một tiếng khẽ lạnh này, liền khiến cho tám người giống như bị sét đánh vậy, toàn thân chấn động, miệng phun ra một ngụm tinh huyết. Ánh mắt kẻ nào cũng tràn ngập kinh hoảng.

- Đây chỉ là một trừng phạt nhỏ đối với các người, nếu như có lần sau, tuyệt đối không tha!

Long Kinh Thiên nói tiếp.

Tám người tìm được đường sống trong cái chết, nào dám nói gì, liên tục khấu tạ không thôi.

- Các người đều đứng lên đi!

Long Kinh Thiên tiếp theo nói.

Lúc này chín người Nam Hải Phật Vương mới cung kính ứng tiếng, hoảng hốt đứng thẳng lên.

Ngay sau đó, Long Kinh Thiên bảo đám người Nam Hải Phật Vương đem linh hồn chi hải buông ra, hạ xuống mầm mống tín ngưỡng của mình vào. Lúc trước mặc dù đám người Nam Hải Phật Vương đã chấp nhận đầu nhập Long Kinh Thiên, nhưng mà linh hồn chi hải cũng còn chưa có bị Long Kinh Thiên hạ xuống mầm mống tín ngưỡng, cho nên Bát Đại Chiến Tướng kia mới dám làm càn truyền âm nghị luận Long Kinh Thiên như thế.

Sau đó, Long Kinh Thiên cùng với đám người Tử Thiên Long Hoàng quay trở về Hải cung Nam Hải.

oOo

Ngồi trên ngai vàng đại điện Nam Hải, Long Kinh Thiên đảo mắt một vòng nhìn ba người Nam Hải Phật Vương, Tây Hải Quỷ Vương, Bắc Hải Ngưu Vương đang cung kính đứng một bên dưới đại điện.

Bắc Hải Ngưu Vương này, mấy năm trước đây Long Kinh Thiên đã từng gặp qua rồi, chính là gã thanh niên Chủ thượng, kẻ ở tại Đấu giá hội Phong Vân, khi tiến hành đấu giá bộ Công pháp Thần cấp Đỉnh phong Tử Lôi Phách Thiên Quyết, cùng với tiểu thư của Thần miếu Man Hoang cạnh tranh với nhau.

Đám người Nam Hải Phật Vương đứng bên dưới đại điện, hơi cúi đầu xuống, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

- Phật Ứng Sinh, Quỷ Vương Thất, Ngưu Nhất!

Long Kinh Thiên mở miệng nói.

Thân thể ba người Nam Hải Phật Vương khẽ rung lên, nhanh chóng cung kính đáp:

- Có thuộc hạ!

- Truyền lệnh của ta xuống, lật tung mỗi một góc của Loạn Hải, tìm kiếm cho ta một thứ!

Long Kinh Thiên nhàn nhạt nói.

Ba người Nam Hải Phật Vương ngậy người ra.

- Chủ nhân, chẳng biết ngài muốn tìm kiếm thứ gì?

Nam Hải Phật Vương tiến lên trước một bước, cẩn thận hỏi.

- Một hạt châu!

Long Kinh Thiên nói.

- Một hạt châu?

Ba người Nam Hải Phật Vương đồng thời hỏi lại.

- Không sai!

Tay phải Long Kinh Thiên khẽ giơ ra, vô số khí lưu luân chuyển, hình thành một khỏa hạt châu to cỡ nắm tay trẻ con phiêu phù bên trên bàn tay của hắn. Bên trên khỏa hạt châu này có vô số đạo hoa văn nhiều màu lấp lánh. Từ trên khỏa hạt châu không ngừng phát ra quang mang hoàng sắc nhàn nhạt.

- Truy tìm cho ta một hạt châu giống như vậy!

Long Kinh Thiên nhàn nhạt nói.

- Truyền lệnh đi xuống, người tìm được nó, phần thưởng chính là mười ức Cửu Dương Đan, một ngàn Thần đan Thượng Cổ! Hơn nữa còn có thêm một bộ Vũ kỹ Thần cấp Đỉnh phong nữa!

Đám người Nam Hải Phật Vương nhất thời khiếp sợ dị thường. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Mười ức Cửu Dương Đan, một ngàn Thần đan Thượng Cổ, một bộ Vũ kỹ Thần cấp Đỉnh phong!

- Mau đi đi!

Trong lúc mọi người đang ngậy người khiếp sợ, Long Kinh Thiên khẽ phát tay nói.

- Vâng, chủ nhân!

Đám người Nam Hải Phật Vương lúc này mới hoàn hồn lại, cung kính ứng tiến, sau đó rời khỏi đại điện, truyền đạt mệnh lệnh đi xuống, để cho toàn bộ binh lính Ngũ Hải của Loạn Hải lật tung mỗi một góc của Loạn Hải, tìm kiếm một khỏa hạt châu như Long Kinh Thiên nói.

Khỏa hạt châu mà Long Kinh Thiên hạ lệnh cho đám người Nam Hải Phật Vương đi tìm, tự nhiên chính là hạt Thương Sinh Thần Châu kia.

Trong trí nhớ của Phiên Kiếm mà hắn đọc được, thì một hạt Thương Sinh Thần Châu chính là ở trong Loạn Hải này. Về phần một hạt còn lại, thì đang ở tại Tinh vực Bất Hủ.

- Tinh vực Bất Hủ...

Long Kinh Thiên khẽ lẩm bẩm. Bất Hủ Thần Phủ kia chính là ở Tinh vực Bất Hủ a! Chẳng qua, một khi hạt Thương Sinh Thần Châu kia đã ở trong Tinh vực Bất Hủ, như vậy sau này Long Kinh Thiên tự nhiên sẽ đi đến Tinh vực Bất Hủ tìm kiếm nó.

Đem hai hạt Thương Sinh Thần Châu hợp lại, liền tìm được địa điểm Thân thể của Thương Sinh Đại Đế. Đến lúc đó, luyện hóa được Thân thể của Thương Sinh Đại Đế, thực lực của hắn có thể gia tăng thêm không

ít. Hơn nữa động phủ hơi hạ lạc của Thần thể Thương Sinh Đại Đế, hẳn là còn có không ít các loại bảo bối khác.

Chẳng qua, hiện tại Ma Tộc sắp tiến công tới, Long Kinh Thiên cũng chỉ có thể đợi sau khi đánh lui xong Ma Tộc, lúc đó mới đi đến Tinh vực Bất Hủ một chuyến.

- Gã Thái thượng Trưởng lão Viên Sơn của Bất Hủ Thần Phủ kia hiện tại hẳn là muốn đem mình bầm thây vụn đoạn a!

Long Kinh Thiên trầm nghĩ. Hiện tại gã Viên Sơn kia hẳn là đã biết chuyện cháu nội Viên Triều của hắn đã chết ở trong tay chính mình, hơn nữa hơn chín thành chín bảo tàng bên trong Thương Sinh Bảo Tàng đã bị chính mình dọn sạch, đối với chính mình khẳng định là sát ý ngấp trời rồi.

- Lão đại!

Đúng lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu đột nhiên mở miệng nói.

Long Kinh Thiên hồi tỉnh lại.

- Hạt châu mà ngươi muốn tìm kiếm là cái gì vậy?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi. Tử Thiên Long Hoàng cũng mang theo ánh mắt nghi hoặc nhìn lại. Hạt châu kia đến tột cùng là bảo bối gì, lại có thể để cho Long Kinh Thiên hạ lệnh treo giải đến mười ức Cửu Dương Đan, một ngàn Thần đan Thượng Cổ, một bộ Vũ kỹ Thần cấp Đỉnh phong mà truy tìm cơ chứ?

Long Kinh Thiên cũng không có giấu diếm, đem chuyện tình Thương Sinh Thần Châu nói cho hai người biết.

- Thần thể của Thương Sinh Đại Đế?

Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái.

- Không sai!

Long Kinh Thiên nói:

- Chỉ cần tìm được hai hạt Thương Sinh Thần Châu này, liền có thể tìm được Thần thể Thiên Thần của Thương Sinh Đại Đế năm đó!

Lúc này hai người mới hiểu được vì sao Long Kinh Thiên lại hạ lệnh treo giải thưởng hậu hỉ đến như vậy.

Mười ức Cửu Dương Đan, một ngàn Thần đan Thượng Cổ cùng với một bộ Vũ kỹ Thần cấp Đỉnh phong tuy là bảo bối, nhưng mà so sánh với Thần thể Thiên Thần của Thương Sinh Đại Đế thì căn bản không tính là cái gì cả.

- Lão đại, vậy để hai người chúng ta cùng đi giúp ngươi tìm kiếm đi!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

- Cũng được!

Long Kinh Thiên gật đầu nói.

Vì thế, sau đó hai người Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng với Tử Thiên Long Hoàng liền rời khỏi đại điện, tìm kiếm hạt Thương Sinh Thần Châu kia.

Mà Long Kinh Thiên thì vừa một bên tu luyện, vừa chờ đợi tin tức.

Bảy ngày sau đó, hạt Thương Sinh Thần Châu kia đã được một gã Đại Thống lĩnh của Nam Hải tìm được, đưa lên cho Long Kinh Thiên.

Hạt Thương Sinh Thần Châu kia nằm ở trong tay Long Kinh Thiên, ôn nhuận mịn màng, tản ra quang mang sáng rọi mê người. Trên mặt Long Kinh Thiên lộ ra nụ cười nhàn nhạt. Hạt Thương Sinh Thần Châu này rốt cuộc cũng tìm được!

Sau đó, Long Kinh Thiên ban cho gã Đại Thống lĩnh Nam Hải kia mười ức Cửu Dương Đan, một ngàn Thần đan Thượng Cổ cùng với một bộ Vũ kỹ Thần cấp Đỉnh phong. Gã Đại Thống lĩnh Nam Hải kia tự nhiên là mừng rỡ đến mức liên tục khấu tạ không thôi.

Sau khi tìm được hạt Thương Sinh Thần Châu kia, Long Kinh Thiên liền cùng với bốn người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Vu Vũ, Vu Càn ly khai Loạn Hải, sau đó đi đến Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ.

Long Kinh Thiên đầu tiên đi đến Đông Vực của Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ.

Nửa tháng sau đó, toàn bộ các tông môn tại Đông Vực, Tây Vực, Bắc Vực còn có Trung Vực của Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ cũng đều bị Long Kinh Thiên thu phục hết.

Đến lúc này, Đại lục Thiên Lam, Đại lục Man Hoang, Loạn Hải, Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ toàn bộ thống nhất, Long Kinh Thiên đã thống nhất hoàn toàn Vị diện Thiên Man!

Vị diện Thiên Man từ cổ chí kim, trải qua vô số vạn năm, cho tới bây giờ cũng chưa từng có một người nào có thể hoàn toàn thống nhất được Vị diện Thiên Man, cho nên Long Kinh Thiên đã trở thành đệ nhất nhân chân chính của toàn bộ Vị diện Thiên Man từ trước đến nay!

Liền thậm chí ngay cả hai người Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng đi theo bên cạnh Long Kinh Thiên cũng đều sợ hãi không thôi. Cả hai người cũng đều không thể đoán được rằng, Long Kinh Thiên thế nhưng chỉ cần dùng thời gian có hơn hai năm, đã hoàn toàn thống nhất toàn bộ Vị diện Thiên Man như vậy!

Mà lúc này, càng ngày có thêm càng nhiều các thế lực của Tinh vực Xích Thành đã biết được tin tức Ma Tộc muốn tiến công Tinh vực Xích Thành. Toàn bộ Tinh vực Xích Thành trên nên vô cùng khẩn trương, vô số các thế lực đều kết thành liên minh, nhằm chống cự lúc Ma Tộc tiến công.

oOo

- Đại Trưởng lão, đây chính là Vị diện Thiên Man!

Trong lúc Long Kinh Thiên đã thống nhất xong Vị diện Thiên Man, thì bên ngoài tinh không của Vị diện Thiên Man, đột nhiên lại xuất hiện một đám người. Một người trong đó chính là Đại Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông, Phương Toàn!

Nhận được tin tức cầu cứu của Lão tổ Hải vực Băng Sơn Trần Bác, Đại Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Phương Toàn rút cuộc cũng dẫn người chạy đến Vị diện Thiên Man.

360. Chương 359: Giúp Các Người Bắt Long Kinh Thiên

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 359: Giúp Các Người Bắt Long Kinh Thiên

Đại Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Phương Toàn nghe vậy, khẽ gật đầu, nhìn xuống Vị diện Thiên Man trước mặt, sắc mặt âm trầm.

Dọc đường tới đây, hắn đã mấy lần truyền tin cho Trần Bác, thế nhưng mãi cũng đều không nhận được hồi âm, xem ra Trần Bác đã...

- Long Kinh Thiên, ta thật muốn nhìn xem ngươi có phải là ba đầu sáu tay hay không, thế nhưng ngay cả Vạn Bảo Thần Tông ta cũng không thềm đặt trong mắt như vậy.

Trong lòng Phương Toàn thầm cười lạnh.

Hắn đã biết được Trần Bác trước khi chết đã báo cho Long Kinh Thiên biết được hắn cùng với chính mình có quan hệ không nhỏ, nhưng mà Long Kinh Thiên lại vẫn như cũ xuống tay với Trần Bác.

- Phương Toàn...

Đúng lúc này, một đạo thanh âm vang lên. Người mở miệng là một vị lão giả:

- Lần này chúng ta nể mặt thể diện sư phó của người mới đi tới Vị diện Thiên Man, đem cái gã Long Kinh Thiên kia bắt lại. Còn những chuyện khác, chúng ta sẽ không để ý đến đâu!

Phương Toàn vừa nghe, liền vội vàng nhanh chóng gật đầu, cung kính nói:

- Vâng, Thái thượng Trưởng lão Lôi Tư, Phương Toàn biết!

Lần này Phương Toàn đến đây, vì lo lắng thực lực đối phương quá cao, cho nên hắn mới mời theo năm vị Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông cùng đến trợ lực.

Năm người này có mối quan hệ không tệ với sư phó hắn, hơn nữa, Phương Toàn ở bên cạnh lại còn thêm mắm dặm muối, nói rằng Long Kinh Thiên kia căn bản là không thêm đặt Vạn Bảo Thần Tông ở trong mắt, thuyết phục năm người cùng đến đây.

- Đi thôi! Ma Tộc sắp tấn công đến rồi, thời gian gấp gáp. Hiện tại chúng ta liền đi bắt cái gã Long Kinh Thiên kia lại, mang về Vạn Bảo Thần Tông vấn tội!

Một gã Thái thượng Trưởng lão khác của Vạn Bảo Thần Tông đột nhiên lên tiếng, ngữ khí tùy tiện, phảng phất như là bắt giữ Long Kinh Thiên kia chỉ là chuyện trở bàn tay mà thôi.

- Vâng, Thái thượng Trưởng lão Thiệu Hải!

Phương Toàn cung kính nói:

- Có mấy vị Thái thượng Trưởng lão đích thân đến, gã Long Kinh Thiên kia cho dù có bốn sự thông thiên cũng thoát không nổi!

Đám người Thái thượng Trưởng lão Thiệu Hải kia nghe được Phương Toàn nịnh hót như thế, khẽ gật đầu, trong lòng đều vui vẻ.

Sau đó mọi người phá vỡ tầng cương khí bên ngoài của Vị diện Thiên Man, tiến nhập vào Vị diện Thiên Man, hướng về phía Hải vực Băng Sơn của Đại lục Man Hoang mà đi xuống.

Mấy canh giờ sau đó, mọi người đã đi đến bên ngoài Hải vực Băng Sơn.

Lôi Tư phiêu phù trên thiên không, triển khai thần thức đảo quét xuống Hải vực Băng Sơn bên dưới. Cặp mày hắn nhất thời nhíu lại. Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận của Hải vực Băng Sơn này, trước đây hắn đã từng gặp qua rồi, nhưng mà hiện tại tựa hồ có chút bất đồng so với trước đây.

Bốn người còn lại hiển nhiên cũng phát hiện ra sự dị thường của Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận.

Cả năm người liếc mắt nhìn nhau một cái.

Khí tức toàn thân Lôi Tư đột nhiên giống như núi lửa phun trào lên một trận, khiến cho phong vân biến sắc, kinh động đến đám Gia chủ, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của các Gia tộc trên các đảo của Hải vực Băng Sơn.

Đám người Trâu Nhất Phàm toàn bộ cũng đều phi thân bay ra, hướng về phía thiên không bay lên.

- Là người của Vạn Bảo Thần Tông!

- Đám người của Đại Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông đã đến rồi à?

Đám người Trâu Nhất Phàm nhìn thấy phục sức trên người của đám người Lôi Tư, sắc mặt nhất thời đại biến, toàn bộ đều kinh hô thành tiếng.

Vạn Bảo Thần Tông, chính là Đệ nhất Thần Tông của Tinh vực Xích Thành!

Ổ trong lòng của đám người Trâu Nhất Phàm, đó chính là sự tồn tại cao vô thượng, là một cự vật phi thường to lớn!

- Các người của Hải vực Băng Sơn nghe rõ đây, năm người này chính là các vị Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông chúng ta! Đây chính là Đại Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông chúng ta!

Lúc này, một vị Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông tiến lên, đối với đám người Trâu Nhất Phàm dùng thái độ cao cao tại thượng nói. Tiếp theo đột nhiên đối với đám người Trâu Nhất Phàm quát lớn:

- Đám người các người còn không mau mở ra Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận, đi ra cung nghênh?

Đám người Trâu Nhất Phàm bọn họ nghe được bên phía Vạn Bảo Thần Tông không ngờ lại đến đây năm vị Thái thượng Trưởng lão, nhất thời cả kinh lên một trận.

- Chúng ta mau bẩm báo lại cho chủ nhân!

Trâu Nhất Phàm sau khi giật mình kinh hãi, liền lập tức phản ứng lại, vội vàng đem ngọc phù xuất ra, nhanh chóng bóp nát, hướng Long Kinh Thiên bẩm báo tin tức.

Long Kinh Thiên sớm đã dự đoán được người của Vạn Bảo Thần Tông sẽ đến, cho nên trước đó đã hạ lệnh xuống cho đám người Trâu Nhất Phàm, chỉ cần người của Vạn Bảo Thần Tông đi tới, liền lập tức hướng hắc bẩm báo.

Lúc này, Long Kinh Thiên đang ở tại Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ chinh hợp các tông môn của Đông Vực, Tây Vực, Bắc Vực, Trung Vực của Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ, đột nhiên không gian bên trong Trấn Thiên Tháp chấn động, trong lòng vừa động, đem một khối ngọc phù lấy ra. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Hửm? Người của Vạn Bảo Thần Tông rốt cuộc cũng đã đến rồi?

Thần thức của Long Kinh Thiên khẽ đảo qua ngọc phù, sau đó lẩm bẩm:

- Còn đến năm vị Thái thượng Trưởng lão nữa?

Mấy ngày nay, hắc vẫn luôn một mực chờ đợi Phương Toàn đến.

- Xem ra mặt mũi của Phương Toàn này cũng đủ lớn a, thế nhưng lại có thể mời đến năm vị Thái thượng Trưởng lão!

Long Kinh Thiên nở nụ cười tự giễu. Hắc đối với Tông chủ của các tông môn của Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ hạ đạt một vài mệnh lệnh, sau đó thân thể chợt lóe lên, đã ly khai khỏi Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ, sau đó hướng về phía Hải vực Băng Sơn mà thuận đi đi tới!

Lúc này, đám người Trâu Nhất Phàm đã vận chuyển Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận, cũng không phải là mở ra đại trận, mà là cùng với đám người của Vạn Bảo Thần Tông tiến hành giằng co.

Phương Toàn nhìn thấy đám người Trâu Nhất Phàm cũng không chỉ có không mở ra Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận, hơn nữa lại còn ngay cả một chút để ý cũng chẳng thêm, đối với đám người chính mình không thêm nhìn lấy một cái, sắc mặt của hắc nhất thời âm trầm lại.

- Đám người bên dưới nghe đây, lập tức đem Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận mở ra, ra ngoài cung nghênh!

Gã Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông kia nhìn thấy bên dưới không hề có chút động tĩnh nào cả, sắc mặt cực kỳ khó coi, lại quát lên.

Bên dưới lại vẫn như cũ không hề có chút động tĩnh gì.

Sắc mặt đám người Lôi Tư, Thiệu Hải có chút khó nhìn.

Thân phận bọn họ chính là Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông, địa vị phi thường tôn quý, cho dù là đi đến Vị diện nào của Tinh vực Xích Thành, thì cũng đều nhận được sự tiếp đãi nhiệt tình, ân cần nịnh hót, không nghĩ đến hiện tại thể nhưng lại bị người khác không thèm để ý đến, không chỉ có như thế, lại còn bị ăn canh bẻ môn nữa!

Thiệu Hải kia hừ lạnh một tiếng:

- Cái đám hạ tiện khốn kiếp kia, hiện tại ta lập tức đem Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận này phá vỡ, đem bọn chúng nhất nhất đánh chết hết!

Nói xong, liền định động thủ đánh vỡ Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận bên dưới.

- Dừng tay!

Lôi Tư nhìn thấy thế, đột nhiên lên tiếng cản lại:

- Uy lực của Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận này rất không tệ, trừ khi là cường giả Thiên Thần đến, mới có khả năng phá được!

Thiệu Hải nói:

- Chỉ là nghe đồn mà thôi! Ta cũng không tin uy lực của Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận này thật sự mạnh mẽ như vậy!

Chẳng qua, mặc dù ngoài miệng hắn nói như vậy, nhưng mà vẫn dừng lại không tiếp tục động thủ. Hiển nhiên, hắn cũng đã từng nghe nói qua uy lực của Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận này.

- Chẳng lẽ chúng ta cứ đứng hoài ở nơi này hay sao? nguồn

Một gã Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông nói.

Lúc này, Phương Toàn chợt quay đầu lại, nhìn xuống đám người Trâu Nhất Phàm bên trong trận, nói:

- Các vị, chúng ta lần này chính là nhận được lời mời của Lão tổ Trần Bác các người mà đến, đến đây là muốn trợ giúp các người bắt tên Long Kinh Thiên kia, cũng không có ác ý!

Hóa ra gã Phương Toàn này còn tưởng rằng đám người Trâu Nhất Phàm là hiểu lầm ý đồ đến đây của bọn họ, cho nên mới không đem Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận mở ra.

Đừng nói là Phương Toàn, thậm chí ngay cả đám người Lôi Tư cũng là có ý tưởng như vậy.

Đám người Trâu Nhất Phàm nghe thấy vậy, hai mắt nhìn nhau, chẳng qua là cũng không có người nào dám thốt ra lời cười nhạo.

Phương Toàn nói xong, nhìn thấy bên dưới vẫn là một mảnh yên tĩnh, cặp mày nhíu lại. Hắn nghĩ mãi cũng không hiểu nổi, đám người Trâu Nhất Phàm một khi đã hiểu được ý đồ đến đây của bọn họ, vì sao lại còn chưa đem đại trận mở ra?

Đột nhiên, đúng lúc này, không gian phía trước mặt bọn họ chợt lay động một trận.

Đám người Lôi Tư, Thiệu Hải không khỏi liếc mắt nhìn lại, chỉ thấy trước mặt chợt xuất hiện một gã thanh niên tóc đen.

Bởi vì lần này Long Kinh Thiên đã biến trở lại diện mạo vốn có của mình, cho nên đám người Lôi Tư, Thiệu Hải, Phương Toàn cũng không nhận thức ra Long Kinh Thiên.

Trong lúc gã Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông kia muốn lên tiếng quát hỏi thân phận của Long Kinh Thiên, thì Long Kinh Thiên đột nhiên mở miệng hỏi trước:

- Ma Tộc sắp tấn công tới, các người không ở lại Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông tiến hành phòng thủ, lại vì chuyện riêng cá nhân mà tự tiện rời khỏi Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông, có biết tội hay không?

Tuy rằng ngữ khí nói chuyện của Long Kinh Thiên nhẹ nhàng lãnh đạm, nhưng mà lại dùng ngữ khí hoàn toàn là của kẻ bề trên khi nói chuyện với đám người Lôi Tư, Thiệu Hải, Phương Toàn.

Đám người Lôi Tư, Thiệu Hải nhìn thấy một gã tiểu tử Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong đột nhiên xuất hiện trước mặt, tiếp theo lại dám trách hỏi bọn hắn như thế, tất cả cũng đều sững sốt.

- Tiểu tử, ngươi chính là cái tên Long Kinh Thiên kia à?

Lúc này, Phương Toàn đột nhiên trong lòng vừa động, quát lên.

361. Chương 360: Khẳng Định Là Giả

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 360: Khẳng Định Là Giả

Nghe được Phương Toàn vừa nói, đám người Lôi Tư, Thiệu Hải toàn bộ đều giương mắt nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên.

Sắc mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh, nói:

- Không sai! Ta đây chính là Long Kinh Thiên! Trần Bác chính là do ta giết chết!

Đám người Lôi Tư, Thiệu Hải thoáng rung mình một cái.

Gã thanh niên tóc đen này chính là Long Kinh Thiên sao?

Đúng lúc này, Phương Toàn đột nhiên ha ha cười rộ lên một trận, giơ tay chỉ về phía Long Kinh Thiên, nói:

- Tiểu tử, ngươi nói rằng Trần Bác là do ngươi giết chết à? Ngươi chỉ là một gã Thần cấp Thất trọng, lại có thể giết chết một cường giả Cổ Thần Lục trọng hay sao?

Tiếng cười của Phương Toàn tràn ngập sự trào phúng.

Quả thật, một gã Thần cấp Thất trọng giết chết một gã Cổ Thần Lục trọng, chuyện này nói ra rất khó khiến cho người ta tin nổi.

Thậm chí ngay cả đám người Thiệu Hải, Lôi Tư kia cũng lắc đầu cười nhạt.

Sắc mặt Long Kinh Thiên vẫn như cũ bình thản. Một lúc lâu sau, Phương Toàn ngừng cười, sau đó quát lên:

- Tiểu tử, ngươi tính là cái gì chứ? Chúng ta không ở lại lo phòng thủ Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông, là chuyện của chúng ta, từ lúc nào đến phiên ngươi tới đây hạch hỏi?

- Các vị Thái thượng Trưởng lão, Đại Trưởng lão, hãy để chúng ta lên, đem tên tiểu tử này bắt lại.

Lúc này, một gã Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông chột tiến lên, xin chỉ thị nói.

- Cũng được, năm người các ngươi cùng lên, đem tên tiểu tử này bắt lại đi!

Thiệu Hải kia gật đầu, nói.

Năm vị Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông bước ra, cung kính ứng tiếng, sau đó hướng về phía Long Kinh Thiên đi tới.

Cặp mày Lôi Tư khẽ nhíu lại. Hắn nhìn về phía Long Kinh Thiên, trong lòng cảm thấy sự tình phát sinh có gì đó quỷ dị, nhưng mà hắn lại không nhìn ra được sự quỷ dị là ở chỗ nào. Long Kinh Thiên rõ ràng cũng chỉ là một gã tiểu tử Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong mà thôi!

Hắn triển khai thần thức, đảo quét bốn phương, phát hiện bốn phía cũng không có bất cứ cái gì dị thường cả. Hắn liếc mắt nhìn về phía mấy gã Thái thượng Trưởng lão khác của Vạn Bảo Thần Tông. Mấy vị Thái thượng Trưởng lão khác cũng đảo mắt nhìn bốn phía xung quanh một chút, sau đó cũng lắc lắc đầu, cũng không phát hiện bất cứ cái gì khác thường cả.

Trong lúc trong lòng Lôi Tư còn đang cảm thấy kỳ dị, đột nhiên mấy thanh âm kêu la thảm thiết vang lên. Hắn bỗng nhiên cả kinh, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy năm gã Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông lúc này toàn bộ đã bị đánh bay ngược trở về, tinh huyết phun ra thành vòi.

- Cái gì?

Lôi Tư nhất thời khiếp sợ.

Năm vị Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông này toàn bộ cũng đều là cường giả Thần cấp Thất trọng, thế nhưng chỉ trong khoảnh khắc đã toàn bộ bị đánh bay? Gã Long Kinh Thiên này...

Đột nhiên, trong đầu hắn chợt lóe lên, nhớ lại lời nói lúc trước của Long Kinh Thiên, chẳng lẽ Trần Bác kia thật sự là do Long Kinh Thiên giết chết hay sao?

Phản ứng của đám người Thiệu Hải, Phương Toàn cũng chẳng kém hơn Lôi Tư bao nhiêu. Mãi đến khi năm gã Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông rơi thẳng xuống mặt đất, bọn họ vẫn còn chưa hoàn hồn lại được.

- Người!

Phương Toàn kinh hãi nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên.

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh lùng, sau đó hướng phía đám người đi tới.

Phương Toàn không khỏi lùi về phía sau.

Đột nhiên thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, đã đi đến trước mặt của Phương Toàn, đẩy nhanh một chưởng về phía trước. Phương Toàn kia kinh hoảng cực độ, vội vàng muốn trốn tránh. Nhưng mà một chưởng của Long Kinh Thiên đã ấn mạnh lên trên ngực của hắn. Phương Toàn kêu lên một tiếng sâu thẳm, sau thân hình như quả bóng bay vút về phía sau.

Đám người Lôi Tư, Thiệu Hải lúc này cũng tỉnh thần lại, nhất thời giận dữ, toàn bộ hét lên một tiếng, hướng về phía Long Kinh Thiên mà công kích tới.

- Linh Lung Phân Phi Thần Chưởng!

- Đại Địa Tàng Bí Thần Quyền!

- Thiên Địa Vô Hối Phi Toàn Thần Kiếm!

- Tu La Quỷ Vương Quyền!

- Huyết Ma Chỉ!

Cả năm người Lôi Tư cùng nhau ra tay. Trong lúc nhất thời, chưởng ảnh đầy trời, quyền ấn phá không, kiếm khí ba động, chỉ kinh gào thét, thiên địa biến sắc. Đám người Trâu Nhất Phàm vốn dĩ đang muốn mở đại trận ra cung nghênh Long Kinh Thiên, lúc này ai nấy cũng đều kinh hãi biến sắc. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Long Kinh Thiên thấy thế, hừ lạnh một tiếng, vỗ mạnh một chưởng ra.

Năm người bọn Lôi Tư kinh hãi nhìn thấy, một chưởng nhẹ nhàng bình đạm của Long Kinh Thiên thế nhưng lại có thể xuyên thấu qua chưởng ảnh, quyền ấn, kiếm khí, chỉ kinh... đầy trời của chính mình, phân biệt ấn thẳng vào bộ ngực của bọn họ.

Cả năm người hoảng sợ, kinh hãi nhanh chóng thối lui về phía sau.

Chẳng qua, vẫn là chậm mất một bước, chưởng ấn của Long Kinh Thiên đã ấn thẳng lên trên ngực của cả năm người.

Cả năm người cùng bay ngược thẳng ra ngoài, cũng giống hệt như là Phương Toàn vậy, đập thẳng xuống mặt đất.

Đám Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông khác vốn đang muốn hướng về phía Long Kinh Thiên công kích tới, ai nấy cũng đều kinh hãi, vội vàng dừng lại, nhìn thấy năm người Thái thượng Trưởng lão của bọn họ giống như một đám chó chết rơi thẳng xuống mặt đất.

Lúc này, thân hình của Long Kinh Thiên liên tục chớp động, mỗi một lần chớp động, cũng đều có vài gã Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông bị đánh bay đi. Một hồi sau, hơn ba mươi gã Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông hộ tống Phương Toàn đến nơi này đã toàn bộ bị ngã xuống mặt đất.

Đám người Trâu Nhất Phàm vừa mới mở ra Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận nhìn thấy kết quả của đám người Lôi Tư, Phương Toàn, ai nấy cũng đều hút một ngụm lạnh khí.

Gió biển thổi qua, đám người Trâu Nhất Phàm chợt thấy toàn thân lạnh lẽo, vội vàng phản ứng lại, nhanh chóng đi đến trước mặt Long Kinh Thiên, cung kính quỳ lại, nói:

- Khấu kiến chủ nhân!

Đám người Vạn Bảo Thần Tông Lôi Tư, Thiệu Hải, Phương Toàn lúc này mới từ trên mặt đất giãy dụa đứng lên, liền nhìn thấy một màn đám người Gia chủ các Gia tộc Hải vực Băng Sơn Trâu Nhất Phàm lễ bái Long Kinh Thiên, xưng hô chủ nhân.

- Chủ, chủ nhân?

Sắc mặt đám người Lôi Tư, Thiệu Hải, Phương Toàn nhất thời cực kỳ khó coi. Đến lúc này, bọn họ mới hiểu được vì sao lúc trước đám người Trâu Nhất Phàm không thêm để ý đến bọn họ, không có mở ra Âm Hàn Cửu Tuyệt Trận. Đám người Trâu Nhất Phàm cũng không phải là hiểu lầm ý đồ đến đây của chính mình, mà là đã sớm biết ý đồ của chính mình.

Buồn cười, đám người Trâu Nhất Phàm bọn họ sớm đã đầu nhập dưới trướng Long Kinh Thiên, lúc trước chính mình còn lớn tiếng kêu rằng muốn trợ giúp người ta bắt giữ Long Kinh Thiên...

Phương Toàn đứng lên, sắc mặt âm trầm, cùng với đám người Vạn Bảo Thần Tông nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, vừa giận vừa sợ.

Ngay sau khi Phương Toàn đứng lên, sắc mặt liền biến thành âm trầm, gầm lên một tiếng, định hướng về phía Long Kinh Thiên mà công kích tới, đột nhiên lại thấy trong tay Long Kinh Thiên xuất hiện một cái lệnh phù.

Phương Toàn nhất thời đứng sững người. Mà đám người Lôi Tư cũng lần lượt nhìn thấy cái lệnh phù trong tay của Long Kinh Thiên kia, toàn bộ đều ngây người ra. Ngay trên mặt cái lệnh phù kia chính là bốn chữ Vạn Bảo Thần Lệnh, đâm vào trong mắt của đám người Phương Toàn, Lôi Tư, cực kỳ kinh tâm động phách.

- Vạn, Vạn Bảo, Thần Lệnh!

Lôi Tư nhìn chăm chăm cái lệnh phù kia, không dám chớp mắt lấy một cái, thì thào lẩm bẩm.

- Vạn Bảo Thần Lệnh?

Đám người Trâu Nhất Phàm nghe được Lôi Tư nói, ai cũng đều nhìn về phía cái lệnh phù đang nằm trong tay của Long Kinh Thiên kia, toàn bộ ngây dại ra tại chỗ.

Vạn Bảo Thần Lệnh, chỉ cần là người của Tinh vực Xích Thành, ai cũng hiểu được Vạn Bảo Thần Lệnh là đại biểu cho cái gì.

- Gặp lệnh bài như gặp Thần Chủ, quỳ xuống!

Đúng lúc này, thanh âm đậm đặc của Long Kinh Thiên chợt truyền đến. Thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng mà đối với đám người Vạn Bảo Thần Tông mà nói, lại như là sấm động trời xanh.

Đám người Lôi Tư đột nhiên rung lên, hai chân mềm nhũn, định quỳ xuống bái lạy.

- Khoan đã!

Đột nhiên, Phương Toàn chợt rống lên một tiếng, chỉ thẳng về phía Vạn Bảo Thần Tông của Long Kinh Thiên, điên cuồng hét lên:

- Không có khả năng! Hắn như thế nào có thể có được Vạn Bảo Thần Tông? Cái Vạn Bảo Thần Tông này khẳng định là giả!

Nói đến đây, hắn vội vàng quay người về phía đám người Lôi Tư, nói:

- Thái thượng Trưởng lão Lôi Tư, các người không nên tin hắn, cái Vạn Bảo Thần Lệnh kia khẳng định là giả!

Đám người Lôi Tư nhất thời ngẩn ngơ.

- Không sai! Vạn Bảo Thần Lệnh, một cái ở trên người của Đại tiểu thư chúng ta, một cái ở trong tay của Thần Chủ...

Lúc này, Thiệu Hải kia cũng kinh hãi hồi tỉnh lại, nói:

- Thứ trên tay của tiểu tử này khẳng định là giả!

Vạn Bảo Thần Chủ đem cái Vạn Bảo Thần Lệnh này cấp cho Long Kinh Thiên, cho đến bây giờ cũng chưa có công khai ra, cho nên ngoại trừ bốn người Hắc Long, Hứa Vũ Quân cùng với hai thị nữ ra, tất cả mọi người của Vạn Bảo Thần Tông cũng đều không ai biết được.

- Tiểu tử kia, gan chó của ngươi đủ lớn a, cũng dám làm giả Vạn Bảo Thần Lệnh, lừa gạt chúng ta!

Thiệu Hải kia quay đầu lại, hướng về phía Long Kinh Thiên giận dữ hét lên:

- Ngươi đã phạm vào tội diệt tông diệt tộc!

Thanh âm của Thiệu Hải không ngừng vang vọng bốn phương tám hướng. Đám Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông ai nấy cũng đều phần nộ nhìn trừng trừng về phía Long Kinh Thiên. Thậm chí ngay cả đám người Trâu Nhất Phàm cũng quỳnh quáng lên, có chút bối rối. Hiển nhiên, ngay cả đám người Trâu Nhất Phàm cũng không tin Long Kinh Thiên thật sự có được Vạn Bảo Thần Lệnh.

362. Chương 361: Tiếp Nhận Xử Phạt

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 361: Tiếp Nhận Xử Phạt

- Là giả? Đại tội diệt tông diệt tộc?

Long Kinh Thiên nhìn về phía gã Thái thượng Trưởng lão Thiệu Hải của Vạn Bảo Thần Tông đang hướng về phía mình phần nộ gào thét, vẻ mặt bình thản.

- Long Kinh Thiên, ta xem ngươi có thể giả vờ đến lúc nào?

Lúc này, Phương Toàn kia quát lên:

- Thần Lệnh thứ nhất của Vạn Bảo Thần Tông, phạm có người dám giả mạo Vạn Bảo Thần Lệnh đi lừa người, đệ tử Vạn Bảo Thần Tông nhìn thấy, giết chết không tha!

- Không sai! Cho dù chúng ta có chết, cũng phải giết chết gã Long Kinh Thiên này!

- Chúng ta giết hắn!

Đám Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông cũng đồng thời kinh giận hét lên, đều chen chúc phóng tới, định một lần nữa ra tay. Thậm chí đám người Lôi Tư, Thiệu Hải kia cũng vận chuyển lực lượng, chuẩn bị công kích về phía Long Kinh Thiên.

Nhưng mà ngay khi bọn người kia chen chúc lao lên, đột nhiên Vạn Bảo Thần Lệnh trong tay của Long Kinh Thiên chợt phát ra hào quang vạn trượng. Bốn chữ Vạn Bảo Thần Lệnh từ trong cái lệnh bài kia chợt tách ra, bay lên không trung, tiếp theo bốn chữ hợp thể lại, biến ảo thành một cái Thần thể.

Cái Thần thể này đúng chính là hình thể của Thần Chủ Vạn Bảo Thần Tông Hứa Khai.

Hình thể của Vạn Bảo Thần Chủ Hứa Khai phiêu phù lên trên thiên không, tỏa ra uy áp vô tận.

Đám người của Vạn Bảo Thần Tông nhất thời toàn bộ ngừng lại, vẻ mặt kinh hãi.

- Vạn Bảo Thần Chủ!
- Là, là Vạn Bảo Thần Chủ!
- Đây là Vạn Bảo Thần Lệnh, thật sự là Vạn Bảo Thần Lệnh!

Một vài gã Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông kinh hãi thì thảo lắm bầm.

- Còn không mau quỳ xuống?

Ánh mắt Long Kinh Thiên lãnh liệt, quát lớn một tiếng. Đám người Lôi Tư nhất thời cũng đều kinh hãi một trận, toàn bộ cũng đều quỳ rạp xuống dưới. Mà gã Phương Toàn kia lúc này không ngờ lại không có chút phản ứng nào cả, thân thể cứng đờ đứng ngay người tại chỗ, vẻ mặt đại ra.

- To gan!

Long Kinh Thiên lạnh lùng quát lên, vỗ mạnh một chưởng về phía Phương Toàn kia. Đám người Lôi Tư kinh hãi ngẩng đầu lên liền nhìn thấy được một chưởng ấn khổng lồ giống như một ngọn núi lớn hướng về phía Phương Toàn mà ập xuống.

Tiếp theo, một tiếng nổ ầm vang. Cả toàn hoang đảo rung động kịch liệt. Trong lòng đám người Lôi Tư nhảy dựng lên, nhìn lại, chỉ thấy Phương Toàn kia đã bị ấn thẳng xuống mặt đất bên dưới, cả người hoàn toàn chìm sâu vào bên trong lòng đất.

Trên mặt đất, chỉ để lại một cái hố sâu hình người mà thôi.

Trái tim của đám người Lôi Tư đột nhiên run rẩy một trận, vẻ mặt trắng bệch.

- Những người dám bất kính đối với Vạn Bảo Thần Lệnh, gặp Vạn Bảo Thần Lệnh không quỳ, giết chết không tha!

Lúc này, thanh âm đậm đặc của Long Kinh Thiên từ trên thiên không chọt vang vào trong tay đám người Lôi Tư.

- Long Kinh Thiên đại nhân tha mạng!
- Vừa rồi cũng không phải chúng ta cố ý bất kính đối với Vạn Bảo Thần Tông, chỉ là, chỉ là...

Đám người Lôi Tư ai nấy cũng đều hoảng hốt dập đầu liên hồi, kinh hãi mở miệng biện luận. Lúc này, trong lòng bọn họ ngay cả ý nghĩ dập đầu tự vẫn cũng đều có, trong lòng hối hận dị thường. Nếu là sớm biết như thế, đánh chết bọn họ, bọn họ cũng không chạy đến nơi này.

Đối với gã Phương Toàn vẫn còn nằm sâu bên trong lòng đất bên dưới cái hố sâu hình người bên dưới, không biết sống chết kia, đám người bọn họ tự nhiên là mừng chết không biết bao nhiêu lần.

Đám người Hải vực Băng Sơn Trâu Nhất Phàm bên kia nhìn thấy đám cường giả của Vạn Bảo Thần Tông đang không ngừng quỳ lạy, há hốc miệng mà nhìn. Đó, thật sự là Vạn Bảo Thần Lệnh sao?

Chủ nhân của bọn họ, Long Kinh Thiên, thế nhưng lại thật sự có được Vạn Bảo Thần Lệnh!

Bọn họ nhất thời hưng phấn đến mức thân thể chấn động lên một trận. Long Kinh Thiên có được Vạn Bảo Thần Lệnh chân chính, như vậy, chủ nhân của bọn họ chẳng phải là... Vừa nghĩ đến đây, chân tay bọn họ đều không nhịn được run rẩy một trận.

Long Kinh Thiên nhìn xuống đám người Lôi Tư đang run rẩy quỳ rạp bên dưới, không ngừng dập đầu cầu xin tha mạng, vẻ mặt không chút biểu tình:

- Tha mạng?

Lôi Tư đang cúi đầu, đột nhiên nói:

- Lúc trước chúng ta thật sự không biết Vạn Bảo Thần Lệnh trong tay của Long Kinh Thiên đại nhân là thật. Nếu biết, có đánh chết chúng ta cũng không dám mạo phạm đến Long Kinh Thiên đại nhân, chứ đừng nói là dám ra tay với Long Kinh Thiên đại nhân!

- Đúng vậy, Long Kinh Thiên đại nhân! Nếu biết, cho dù có cho chúng ta một vạn lá gan, không, một ngàn vạn lá gan, chúng ta cũng không dám ra tay với ngài đâu!

Đám người Thiệu Hải bên kia cũng đều mở miệng phụ họa. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Long Kinh Thiên hừ lạnh một tiếng, vung tay phải lên. Vô số đạo quang mang hắc sắc liền bay ra, tiến nhập vào trong thân thể của đám người Lôi Tư.

Đám người Lôi Tư cả kinh, tiếp theo liền cảm giác được trong cơ thể mình nhất thời thống khổ dị thường. Trong cơ thể phảng phất như là dâng lên một đám Địa Ngục Chi Hỏa vô biên vô tận vậy. Càng đáng sợ hơn nữa chính là, trong khoảnh khắc còn đang cực kỳ nóng cháy, nháy mắt sau đã biến thành lạnh lẽo cực hạn.

Trong lúc nóng bức, lục phủ ngũ tạng giống như là bị từng luồng nham tương bao phủ, trong lúc lạnh lẽo, lại giống như có vô số băng nhận đang không ngừng đâm vào lục phủ ngũ tạng vậy, phảng phất như thậm chí cả linh hồn cũng đều bị đông cứng lại.

Đám người Lôi Tư nhẩn nhện không nổi nữa, lặn lội kêu la thảm thiết liên tục.

Lúc trước ngay cả Thái thượng Trưởng lão Lạc Trạch Hưng của Bắc Thần Thần Tông cũng đều không thể chịu đựng nổi Liệt Hỏa Địa Ngục, huống chi hiện tại trong cơ thể của đám người Lôi Tư cũng không chỉ có Liệt Hỏa Địa Ngục, mà còn có cả Hàn Cực Địa Ngục nữa!

Đám người Trâu Nhất Phàm nhìn thấy đám người Lôi Tư không ngừng lặn lội kêu la thảm thiết trên mặt đất, toàn bộ đều ngây người không dám lên tiếng.

Một hồi sau, Long Kinh Thiên vung tay lên, kim quang lóe ra, đám người Lôi Tư mới đình chỉ kêu la thảm thiết.

- Đây chỉ là một chút trừng phạt nho nhỏ đối với đám người các ngươi mà thôi, nếu có lần sau...

Nói đến đây, Long Kinh Thiên hừ lạnh một tiếng. Đám người Lôi Tư hiện tại hơi thở mỏng như tờ nhện, nghe vậy vội vàng cố gắng đứng lên, liên tục dập đầu không dám có lần sau.

- Đều đứng lên đi!

Một hồi lâu sau, Long Kinh Thiên nói.

Đám người Lôi Tư cũng đều cung kính ứng tiếng, sau đó chột vật đứng thẳng lên.

- Hiện tại các ngươi quay trở về Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông, đem việc này báo cáo lại cho Đại tiểu thư các người.

Long Kinh Thiên nhìn về phía đám người Lôi Tư, nói:

- Hướng Đại tiểu thư các người tiếp nhận xử phạt!

Tiếp nhận xử phạt?

Đám người Lôi Tư tưởng tượng đến hình phạt đối với việc bất kính đối với Vạn Bảo Thần Lệnh của Vạn Bảo Thần Tông liền nhẹn không được trong lòng chấn động, thế nhưng mà cũng không dám mở miệng dị nghị gì, cung kính ứng tiến.

- Đem hần cùng theo về đi!

Trong lúc đám người Lôi Tư xoay người định rời đi, Long Kinh Thiên đột nhiên giơ tay chỉ về phía Đại Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Phương Toàn đang chìm sâu bên dưới cái hố hình người trên mặt đất, nói.

Mấy gã Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông phi thân bay tới chỗ cái hố sâu lớn kia, đem Phương Toàn từ dưới moi lên. Nhìn thấy Phương Toàn hiện tại đang nhắm tịt hai mắt, khí tức như tờ nhện, mềm oặt vô lực, thần sắc mấy gã Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông nhất thời phức tạp vô cùng.

Đám người Lôi Tư hướng về phía Long Kinh Thiên cung kính thi lễ một cái, sau đó phi thân rời đi.

Long Kinh Thiên nhìn theo thân ảnh đám người Lôi Tư dần dần biến mất, sau đó xoay người đi tới, nói với đám người Trâu Nhất Phàm:

- Việc hôm nay, các ngươi không được tiết lộ nửa câu ra ngoài!

Đám người Trâu Nhất Phàm hiểu được Long Kinh Thiên là muốn nói đến chuyện Vạn Bảo Thần Lệnh, liền vội vàng cung kính ứng tiếng.

Sau đó Long Kinh Thiên phân phó cho đám người Trâu Nhất Phàm một số việc, cuối cùng lắc mình biến mất tại chỗ.

Sau khi Long Kinh Thiên rời đi, đám người Trâu Nhất Phàm vẫn còn ngây người đứng tại chỗ, thật lâu cũng không có rời đi. Việc ngày hôm nay, gây ra sự đả kích quá lớn đối với bọn hắn.

Long Kinh Thiên nắm trong tay Vạn Bảo Thần Lệnh! Nếu như việc này truyền ra ngoài, như vậy sẽ tạo thành sự chấn động lớn đến thế nào?

- Chúng ta đều trở về đi thôi!

Một lúc lâu sau, Trâu Nhất Phàm nói. Nghe hắn nói vậy, mọi người gật đầu, sau đó đều xoay người bay trở về các đảo, vận chuyển đại trận, chuẩn bị phòng ngự sự tiến công của Ma Tộc.

oOo

Mà sau khi Long Kinh Thiên rời khỏi Hải vực Băng Sơn, cũng không có quay trở lại Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ, mà là quay trở về Võ Thần Điện.

- Hắn cũng đã đến lúc luyện chế Tiên đan rồi!

Sau khi trở lại Võ Thần Điện, Long Kinh Thiên lẩm bẩm.

Mấy tháng trôi qua, những linh dược dùng để luyện chế Tiên đan phát triển bên trong Trấn Thiên Tháp hẳn cũng đã đạt đến tiêu chuẩn vạn năm rồi, có thể luyện chế Tiên đan được rồi.

Thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, tiến vào bên trong Trấn Thiên Tháp. Chỉ thấy bên trên Tiên Thiên Tức Nhưỡng là một mảnh kim quang sáng sủa. Đám linh dược trong này linh khí cực kỳ dư thừa, mỗi một loại ít nhất cũng đạt đến tiêu chuẩn trên vạn năm.

- Hmm?

Đột nhiên ánh mắt Long Kinh Thiên đảo qua, dừng lại trên một gốc cây nhỏ bên dưới.

Chỉ thấy cái gốc cây nhỏ này, thân cây, nhánh cây, lá cây... toàn bộ đều là một màu tử lam sắc nhàn nhạt. Bốn phía xung quanh gốc cây nhỏ kia không ngừng nhộn nhạo từng tầng từng tầng một loại dịch thủy màu sắc giống hệt như lôi quang vậy.

Đây chính là kỳ vật thiên địa, Lôi Thủy!

363. Chương 362: Luyện Chế Tiên Đan

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 362: Luyện chế Tiên đan

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lôi Thủy, loại thiên địa kỳ vật này, không chỉ có thể tẩy cân phạt tủy, còn có thể cường hóa thân thể, thậm chí còn có thể cường hóa linh hồn lực của một người nữa!

Trong thiên địa có rất nhiều linh vật cũng có thể cường hóa thân thể, nhưng mà giống như là Lôi Thủy vậy, không chỉ có thể cường hóa thân thể, còn có thể cường hóa linh hồn lực nữa, đã ít ỏi lại càng rất hiếm có.

Long Kinh Thiên phi thân bay đến trên không của gốc cây nhỏ kia, nhìn xuống gốc cây nhỏ, trong lòng vui vẻ.

Lúc trước hắn ở trong Đấu giá hội của Thương hội Vạn bảo đấu giá được khối hắc mộc nhánh cây của Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ kia, rất cuộc hiện tại đã đâm chồi sinh trưởng lên rồi!

Tiên Thiên Tức Nhượng này quả nhiên là linh thổ thiên địa hiếm có. Lúc trước mảnh hắc mộc nhánh cây của Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ mà Long Kinh Thiên đấu giá được kia đã bị Thần lôi oanh kích khiến cho bị tổn hại nặng nề, rất khó có thể khôi phục sinh cơ, sinh trưởng trở lại. Nhưng mà nửa năm trôi qua, dưới sự nuôi dưỡng của Tiên Thiên Tức Nhượng này, nó không chỉ có khôi phục lại sinh cơ, hơn nữa còn sinh trưởng lên đến độ cao chừng một thước nữa!

Chẳng qua, Long Kinh Thiên cũng biết, mặc dù có Tiên Thiên Tức Nhượng, Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ mặc dù đã khôi phục lại sinh cơ, nhưng mà muốn nó trưởng thành, ít nhất còn cần có hơn mười vạn năm nữa mới được. nguồn

Nhưng mà Long Kinh Thiên cũng không gấp, về sau chỉ cần phẩm giai của Trấn Thiên Tháp gia tăng lên, hắn có thể vận chuyển đại trận không gian bên trong đó, thay đổi tốc độ vận chuyển thời gian bên trong Trấn Thiên Tháp. Nếu như tấn chức đến Trung phẩm, chỉ cần một vạn năm, Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ có thể trưởng thành, nếu như tấn chức đến Thượng phẩm, chỉ cần mấy ngàn năm là được rồi.

Nhưng mà muốn để cho Trấn Thiên Tháp tấn chức lên Thượng phẩm, như vậy vật liệu chỉ có trên Tiên Giới mới có.

Long Kinh Thiên đi đến bên cạnh Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ, vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, chỉ thấy Lôi Thủy đang nhộn nhạo bốn phía xung quanh Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ chợt hướng về phía Long Kinh Thiên mà hội tụ đến, giống như nước bình thường, không ngừng thẩm thấu tiến vào trong cơ thể Long Kinh Thiên.

Theo sự luyện hóa của Long Kinh Thiên, Lôi Thủy dung tiến vào trong lục phủ ngũ tạng, kinh mạch các nơi trong toàn thân của Long Kinh Thiên. Lôi Thủy cứ từng chút từng chút một không ngừng tẩy rửa các nơi. Long Kinh Thiên liền cảm giác được lục phủ ngũ tạng, kinh mạch, các nơi trong thân thể mình, thậm chí ngay cả linh hồn của chính mình cũng đều được cường hóa lên một chút. Tuy rằng chỉ có một chút mà thôi, nhưng mà cũng đã là cực kỳ nghịch thiên rồi.

Người bình thường cần phải khổ tu rất nhiều năm, nghỉ đủ trăm phương ngàn cách, mới có thể đem thân thể, linh hồn cường hóa thêm một chút như thế này.

Long Kinh Thiên đánh giá lại một chút. Nếu như hắn mỗi ngày đều hấp thu Lôi Thủy của Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ này mà tu luyện, như vậy chỉ khoảng một thời gian thôi, thân thể, linh hồn nhất định có thể cường hóa cao hơn hiện tại gấp trăm, thậm chí gấp ngàn lần.

Nhưng mà Long Kinh Thiên chỉ hấp thu một lúc sau, liền không thể không dừng lại. Bởi vì trải qua một lúc hấp thu của hắn, toàn bộ Lôi Thủy do Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ sinh ra trong thời gian nửa năm đã hoàn toàn bị hắn hấp thu sạch sẽ!

Long Kinh Thiên nhìn xuống gốc cây Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ chỉ mới cao có hơn một thước, trong lòng có chút bất đắc dĩ, lắc lắc đầu. Xem ra cũng chỉ có thể đợi sau khi Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ trưởng thành xong, sinh sôi ra Lôi Thủy cuộn cuộn không ngừng mới đủ cung cấp cho hắn hấp thu tu luyện.

Hiện tại chuyện quan trọng nhất vẫn là nên luyện chế Tiên đan.

Long Kinh Thiên phi thân bay lên, vùng mạnh hai tay ra. Đám linh dược đang được gieo trồng trên Tiên Thiên Tức Nhượng liền không ngừng bay lên không trung. Tiếp theo, mi tâm Long Kinh Thiên chợt lóe, một cái cự đỉnh toàn thân thiêu đốt một loại hỏa diễm đậm hoàng sắc chợt xuất hiện giữa không trung.

Cái cự đỉnh này cũng không phải là Tà Thần Đỉnh, cũng không phải là Viêm Không Đỉnh, thứ hấn đoạt được trong cuộc Đại hội So tài Luyện khí lúc trước, mà là Viêm Thần Đỉnh, thứ do hấn đem Tà Thần Đỉnh cùng với Viêm Không Đỉnh dung hợp lại mà luyện chế tạo thành.

Cự đỉnh xuất hiện, hỏa diễm không ngừng lưu chuyển, trên không trung ngay tại chỗ miệng đỉnh chột hình thành nên một Thần thể bằng hỏa diễm.

Đây chính là Viêm Thần, Khí linh mà sau khi Viêm Thần Đỉnh tấn chức thành Tiên khí mới sinh ra.

Long Kinh Thiên đem Viêm Thần Đỉnh tế ra, chỉ thấy Khí linh Viêm Thần của Viêm Thần Đỉnh không ngừng huy động hai tay. Đám linh được dưới sự huy động hai tay không ngừng của Khí linh Viêm Thần, liên tục hướng về phía hấn mà bay đến, không ngừng phiêu phù xung quanh, cuối cùng toàn bộ đều rơi vào trong Viêm Thần Đỉnh.

Từ nay về sau khi Long Kinh Thiên luyện đan, luyện khí, có sự trợ giúp của Khí linh Viêm Thần này, sẽ càng nhanh chóng cùng với dễ dàng hơn rất nhiều.

Khí linh Viêm Thần không ngừng huy động hai cánh tay để cho đám linh được rơi vào trong Viêm Thần Đỉnh, mà Long Kinh Thiên thì lại không ngừng huy động hai tay, đánh từng đạo pháp quyết không ngừng bay vào trong Viêm Thần Đỉnh. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Đám linh được không ngừng được rèn luyện, dung hợp. Không bao nhiêu lâu sau, từng trận từng trận đan hương thơm ngát liền từ trong miệng đỉnh không ngừng tán phát rộng ra.

Một ngày liền rất nhanh trôi qua.

Chỉ thấy quang hoa bên trong Viêm Thần Đỉnh càng ngày càng thịnh, từng đạo quang hoa không ngừng từ bên trong miệng đỉnh lao ra. Đột nhiên, một tiếng vang ồ ồ phát ra, chỉ thấy toàn thân Viêm Thần Đỉnh chấn động, khí lưu thiên địa bốn phía xung quanh cũng theo đó mà rung động lên một trận.

Một viên đan được lớn cỡ chừng đầu ngón tay cái từ bên trong đỉnh lộ chậm rãi bay ra.

Viên đan được này, trên bề mặt có vô số những phù văn, tựa hồ như những đường kinh mạch bên trong thân thể của con người vậy. Bên trên những đạo phù văn này lưu động những luồng quang thải nhàn nhạt. Ngay khi nói bay ra khỏi đỉnh lộ, từ trên hư không thể nhưng lại rơi xuống những đạo quang mang trong lành, giống như trời giáng ngàn hoa vậy.

Tuy rằng chưa có phục dùng, nhưng mà những đan hương phát ra từ viên đan được này, Long Kinh Thiên hấp thu, toàn thân cũng cảm giác sáng khoái vạn phần.

Hai mắt Long Kinh Thiên lóe sáng, trong lòng vui vẻ. Viên đan được này, đã đạt đến phẩm chất Thần đan Hạ phẩm Đỉnh phong!

Sau khi viên đan được đầu tiên bay ra, tiếp theo là viên đan được thứ hai, thứ ba... không ngừng bay ra. Tổng cộng bay ra tám mươi một viên đan được!

Chín lần chín tám mươi một viên đan được.

Đây chính là lô Tiên đan đầu tiên mà Long Kinh Thiên luyện chế ra.

Khi mà mấy viên Tiên đan này bay ra khỏi đỉnh lộ, Long Kinh Thiên đem những cái bình ngọc mà mình sớm đã chuẩn bị sẵn tế đi ra, toàn bộ thu hết những chiếc bình ngọc.

Sau khi đem những viên Tiên đan thu hồi vào bên trong bình ngọc, Long Kinh Thiên hô to một tiếng, cũng có chút thở dốc, không khỏi ngồi xếp bằng xuống dưới, đem một viên Tiên đan nuốt dùng, sau đó vận chuyển Công pháp tu luyện khôi phục lại chân khí.

Tiên đan vừa trôi xuống khỏi miệng, liền hóa thành một luồng ngọc dịch. Trong miệng Long Kinh Thiên tràn ngập mùi thơm. Dòng ngọc dịch do Tiên đan biến thành trôi xuống bụng, Long Kinh Thiên hấp thu, toàn thân tản mát ra một loại đan hương nhàn nhạt vô cùng mê người.

Trong lúc Long Kinh Thiên vận chuyển Công pháp tiến hành tu luyện, bên trong hư không xuất hiện từng đạo khí thể màu trắng nhàn nhạt không ngừng đổ xuống, tiến vào trong cơ thể của Long Kinh Thiên.

Đây chính là tiên linh khí của Tiên Giới!

Mấy canh giờ sau đó, Long Kinh Thiên chợt mở ra hai mắt, dừng vận chuyển Công pháp, chỉ cảm thấy trong cơ thể tràn đầy chân khí, so sánh với trước đây lại còn tăng thêm một chút nữa.

Long Kinh Thiên thăm khê gặt đầu một cái.

Cứ theo tốc độ như vậy đi xuống, không mất bao nhiêu thời gian nữa, hẳn liền có thể đạt đến cảnh giới Bán Tiên!

Long Kinh Thiên đứng lên, tiếp theo bắt đầu tiếp tục luyện chế lô Tiên đan thứ hai.

Những linh dược gieo trồng trên Tiên Thiên Tứ Nhượng rất nhiều, cũng đủ để cho hắn luyện chế rất nhiều lô Tiên đan.

Một ngày lại một ngày lặng lẽ trôi qua.

oOo

Trong lúc Long Kinh Thiên tiến hành luyện chế Tiên đan, toàn bộ Vị diện Thiên Man cũng đều phát sinh những biến hóa kinh người. Chỉ thấy trên không của Vị diện Thiên Man cũng đều có vô số quân đội bay tuần tra. Từng cái lại từng cái đại trận không ngừng mở ra. Từng gã từng gã cường giả Thần cấp không ngừng chỉ huy đại trận phòng ngự các nơi.

Mỗi một góc nhỏ bên trong Vị diện Thiên Man cũng đều đã tiến nhập vào trong trạng thái phòng ngự khẩn trương. Dưới sự thống nhất mệnh lệnh của tất cả các thế lực lớn Thần miếu Man Hoang, Hải vực Băng Sơn, Loạn Hải, Vô Thần Điện, Tam Đại Vương Triều Đại lục Thiên Lam, ngoại trừ một vài bình dân bá tánh trời gà không chặt ra, tất cả các võ gia toàn bộ đều gia nhập vào trong trận chiến tranh sắp đến này.

Nếu như lúc này có người nào đó đứng bên ngoài tinh không của Vị diện Thiên Man nhìn xuống, sẽ nhìn thấy lúc này trên không của Vị diện Thiên Man đang không ngừng lưu động từng đạo từng đạo khí lưu mạnh mẽ. Những đạo khí lưu này hội tụ lại cùng một chỗ, giống như một con sóng thủy triều khổng lồ vậy, không ngừng chuyển động khắp nơi, bảo hộ cho Vị diện Thiên Man.

Khoảng cách đến lúc Ma Tộc tiến công còn hơn một tháng nữa, toàn bộ Tinh vực Xích Thành, tinh không mênh mông, cũng đã không nhìn thấy bất cứ cường giả nào phi hành nữa. Thậm chí ngay cả Vị diện Vạn Bảo trước đây vốn cực kỳ nhộn nhịp, lúc này cũng là như thế.

Một loại không khí tử vong, khẩn trương, yên tĩnh, quỷ dị bao phủ toàn bộ Tinh vực Xích Thành.

364. Chương 363: Toàn Bộ Đột Phá

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 363: Toàn Bộ Đột Phá

Thời gian Ma Tộc tiến công Tinh vực Xích Thành càng ngày càng gần, tinh không của Tinh vực Xích Thành cũng càng ngày càng yên tĩnh hơn, phẳng phất như đã tiến nhập vào thời kỳ ngủ đông vậy.

Vô Thần Điện, Thánh Điện.

Tất cả đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tứ Dực Kinh Vương, Băng Tuyết Cự Long, Lục Dực Tử Phượng cũng đều đứng thẳng ở nơi này, sắc mặt lo lắng.

Hiện tại, khoảng cách đến lúc Ma Tộc tiến công Tinh vực Xích Thành chỉ còn có hơn một tháng nữa, nhưng mà Long Kinh Thiên lại vẫn còn đang bế quan không đi ra.

Tuy rằng nói dưới mệnh lệnh của bọn họ, tất cả các thế lực lớn nhỏ của cả Vị diện Thiên Man cũng đã mở ra hết thấy những đại trận phòng ngự của chính mình, hơn nữa cũng đều đã toàn bộ tiến nhập vào trạng thái phòng ngự. Nhưng mà hiện tại trình độ phòng ngự của Vị diện Thiên Man cũng còn xa mới có thể ngăn cản được sự tiến công của Ma Tộc.

- Lão đại như thế nào còn chưa có xuất hiện cơ chứ? Đã hơn một tháng rồi!

Cửu Vĩ Thiên Miêu đột nhiên mở miệng nói.

- Chủ nhân chính là nói hần phải bế quan luyện đan!

Tử Thiên Long Hoàng cũng mở miệng nói:

- Hiện tại khoảng cách đến lúc Ma Tộc tiến công chỉ còn có hơn một tháng nữa mà thôi! Nếu như chủ nhân đợi đến một tháng nữa mới chịu xuất quan đi ra, như vậy Ma Tộc tiến công đến, chẳng phải là...

Đến lúc đó chỉ cần Ma Tộc tiến công, chỉ sợ chỉ qua mười lượt công kích, liền có thể công phá được phòng ngự bên ngoài Vị diện Thiên Man, đến lúc đó đại quân của Ma Tộc tiến vào Vị diện Thiên Man, như vậy liền cực kỳ phiền toái.

- Chủ nhân đã lâu như vậy vẫn còn chưa ra, đừng nói là, sẽ xuất hiện chuyện gì rồi chứ?

Lúc này, Tử Dực Kinh Vương cũng nói.

Bình thường mà nói, luyện đan cũng không cần phải mất đến một tháng trời.

Tử Dực Kinh Vương vừa mới nói xong, Cửu Vĩ Thiên Miêu đã trừng mắt quát:

- Lão đại làm sao có thể xảy ra chuyện gì? Tiểu tử, ngươi nói loạn cái gì đó?

Tiểu tử?

Nghe được xưng hô mà Cửu Vĩ Thiên Miêu gọi mình như vậy, da mặt Tử Dực Kinh Vương run rẩy lên một trận, nhưng mà cũng không dám phản đối. Hần chỉ có thể cười cười, nói:

- Cửu Vĩ đại nhân đừng nóng giận, ta cũng chỉ là quan tâm chủ nhân, cho nên nhất thời nóng vội lỡ lời, lỡ lời mà thôi!

Đám người Băng Tuyết Cự Long, Nam Hải Phật Vương, Tây Hải Quỷ Vương nhìn thấy bộ dáng ghen khuất như vậy của Tử Dực Kinh Vương, trong lòng không khỏi cảm thấy buồn cười.

Tuy rằng hiện tại Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng chỉ là Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong, nhưng mà ai cũng biết rằng quan hệ giữa hần cùng với Long Kinh Thiên là tốt nhất, mà ở đây cũng chỉ có mỗi mình Cửu Vĩ Thiên Miêu mới xưng hô Long Kinh Thiên là Lão đại mà thôi.

- Các ngươi đang nói chuyện gì thế?

Đúng lúc này, đột nhiên bên trong đại điện vang lên một đạo thanh âm đậm đặc. Tiếp theo bên trên đại điện chợt xuất hiện một đạo thân ảnh.

- Bái kiến chủ nhân!

Trên đại điện, đám người Băng Tuyết Cự Long, Tử Dực Kinh Vương nhất thời tỉnh thần lại, nhanh chóng cung kính bái kiến nói.

- Đều đứng lên cả đi!

Long Kinh Thiên đảo mắt nhìn quét mọi người, sau đó thân hình chợt lóe, ngồi xuống trên ngai vàng chính giữa đại điện.

Bên dưới đại điện, tất cả các cường giả Cổ Thần, Thần cấp của Vị diện Thiên Man cũng đều đã tề tụ lại cả.

Long Kinh Thiên nhìn xuống đám người trong đại điện, cặp mày nhíu lại.

Tuy rằng hần đã thống nhất được Vị diện Thiên Man, nhưng mà toàn bộ Vị diện Thiên Man, cường giả Cổ Thần cũng chỉ có mười ba người, cường giả Thần cấp vẹn vẹn cũng chỉ có hơn năm trăm người mà thôi.

Lực lượng như thế này, tuy rằng thoát nhìn cũng không kém, nhưng mà so sánh với các đại thể lực như Bắc Thần Thần Tông của Tinh vực Xích Thành mà nói, thì có chút không chịu nổi một kích.

- Ngao Bạch, người đem tình huống hiện tại của Vị diện Thiên Man nói lại cho ta nghe!

Long Kinh Thiên nói với Tử Thiên Long Hoàng đang đứng bên dưới điện.

- Vâng, chủ nhân!

Tử Thiên Long Hoàng nghe thấy vậy, cung kính ứng tiếng, sau đó đem tình huống hiện tại của Vị diện Thiên Man nhất nhất bẩm báo chi tiết lại cho Long Kinh Thiên. Một hồi lâu sau, Tử Thiên Long Hoàng nói xong, cung kính thối lui sang một bên.

Long Kinh Thiên nghe xong, sau đó mới hướng về phía đám người bên dưới, nói:

- Truyền lệnh của ta xuống, phàm là những kẻ đạt đến Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong, toàn bộ đi đến Võ Thần Điện!

Đám người Bằng Tuyết Cự Long nghe thấy vậy liền rung mình. Tuy rằng bọn họ nghi hoặc, nhưng mà cũng không dám hỏi nhiều, liền truyền lệnh để cho tất cả các cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong của các tông môn, các phái, các Gia tộc tại Vị diện Thiên Man toàn bộ đi đến Võ Thần Điện.

Bởi vì lúc trước Long Kinh Thiên đã bố trí ở các nơi bên trong Vị diện Thiên Man hơn một trăm Truyền Tống Trận có khả năng truyền tống đến Võ Thần Điện, cho nên không bao lâu sau đó, tất cả các cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong của Vị diện Thiên Man liền toàn bộ chạy đến Võ Thần Điện.

Trong Vị diện Thiên Man, cường giả Cổ Thần, Thần cấp tuy rằng không nhiều lắm, nhưng mà cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong lại cũng không ít, tổng cộng có đến hơn ba ngàn người.

Đặc biệt là Hải vực Bằng Sơn, bởi vì có sự tồn tại của Thánh Quả, cho nên đã có đến hơn một ngàn người.

Đợi cho tất cả những cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong toàn bộ đã đến, Long Kinh Thiên cũng không nói lời vô nghĩa, nói:

- Ma Tộc sắp tiến công tới, nhưng mà bằng vào thực lực hiện tại của Vị diện Thiên Man chúng ta, muốn chống lại Ma Tộc tiến công, thật rất khó!

Toàn bộ đại diện một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người cũng đều cung kính lắng nghe.

- Lần này triệu tập các người đến đây, ta là muốn đem thực lực của toàn bộ các người gia tăng lên đến Thần cấp!

Ngữ khí Long Kinh Thiên vừa chuyển, đối với hơn ba ngàn cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong bên dưới nói.

Mọi người nghe thấy vậy, nhất thời khiếp sợ dị thường.

- Toàn bộ, toàn bộ đều tăng lên Thần cấp?

Cửu Vĩ Thiên Miêu bật thốt lên, lắp bắp nói.

Đem toàn bộ hơn ba ngàn cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong tất cả tăng lên Thần cấp!

Đây là tình cảnh gì chứ?

Đây là khả năng gì chứ?

Đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng, Tứ Dực Kinh Vương nhất thời mông muội ngây người ngay tại chỗ.

Cái này có chút hơi quá khả năng tưởng tượng của mọi người a!

Mà hơn ba ngàn cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong bên dưới cũng toàn bộ đã ngây người ra.

- Không sai! Chính là toàn bộ gia tăng lên đến Thần cấp!

Long Kinh Thiên gật đầu nói.

Đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe thấy vậy, trong lòng cũng có chút khó có thể tin nổi.

- Người, đứng ra trung tâm đại điện!

Long Kinh Thiên chỉ về phía một gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ đỉnh phong bên dưới, nói.

Gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong nhất thời hoàn hồn lại, vội vàng cung kính ứng tiến, sau đó đi ra giữa trung tâm đại điện. Lúc này, trong tay Long Kinh Thiên chợt lóe lên hào quang, xuất hiện một viên đan dược. Đan dược vừa xuất hiện, toàn bộ đại điện liền tràn ngập đan hương. Mọi người vừa nghe thấy, liền cảm giác được thân thể mình tựa hồ sáng khoái, nhẹ nhõm hơn một trăn.

- Đây là?

Đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu nhất thời trợn trừng hai mắt mà nhìn. Đây chẳng lẽ chính là đan dược mà Long Kinh Thiên đã bế quan luyện chế hay sao?

Tuy rằng bọn họ nhìn ra được đan dược trong tay của Long Kinh Thiên là bất phàm, nhưng mà mặc dù có là Thần đan Thượng Cổ đi chăng nữa, cũng không có khả năng để ột gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong đột phá lên Thần cấp.

Trong lúc đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu còn đang nghi hoặc, thì ngón tay Long Kinh Thiên bắn ra, viên đan dược kia liền bay thẳng vào trong miệng của gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong bên dưới.

- Hiện tại người ngồi xuống, vận chuyển Công pháp, luyện hóa hấp thu đan dược!

Sau đó, Long Kinh Thiên nói. Gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong cung kính ứng tiến, sau đó nhanh chóng ngồi xếp bằng xuống, theo lời vận chuyển Công pháp.

Một hồi lâu sau, khí tức trên người gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong càng ngày càng mạnh lên.

Trong lúc ánh mắt đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu đang gắt gao nhìn chăm chăm vào gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong, đột nhiên trên thiên không của Thánh Điện, lóe vùn vụt, tử lôi quay cuồng.

- Cái này, đây là Thần kiếp!

Tử Thiên Long Hoàng giật mình nói.

Không ngờ lại là Thần kiếp! Thật sự là Thần kiếp!

Gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong có thể dẫn động được Thần kiếp như vậy... nguồn

Không bao nhiêu lâu sau, Thần Kiếp Chi Lôi từ trên thiên không ầm ầm đánh xuống. Tay phải Long Kinh Thiên phát mạnh một cái, chỉ thấy Thần Kiếp Chi Lôi kia liền bị đánh tan, hóa thành năng lượng Lôi hệ tinh thuần nhất, mạnh mẽ quán chú vào trong cơ thể của gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong kia.

Không chút ngoài ý muốn, cuối cùng, gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong kia cũng thuận lợi vượt qua Thần kiếp, đột phá lên Thần cấp!

Kỳ thật cũng chính bởi vì gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong đã một bước tiến vào Thần cấp, cộng thêm lấy lực lượng của Thần kiếp thêm vào, mới có thể khiến cho hắn thành công đột phá Thần cấp, bằng không viên Tiên đan kia của Long Kinh Thiên luyện chế ra cho dù phẩm chất có cao đến đâu chăng nữa, cũng không có khả năng chỉ dùng một viên đã đột phá lên được Thần cấp.

Gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong kia đột phá được Thần cấp, trong lòng kinh hỉ, hướng Long Kinh Thiên khấu tạ liên tục.

Long Kinh Thiên để cho gã cường giả này lui ra, để một gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong khác đi đến trung tâm đại điện.

Dưới cái nhìn chăm chú của đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu, từng gã lại từng gã Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong ở trước mặt bọn họ không ngừng dẫn động Thần kiếp, không ngừng đột phá lên Thần cấp!

Đến lúc sau, Long Kinh Thiên thậm chí còn để lộ lần mười tên cùng nhau đột phá!

Mười ngày trôi qua, hơn ba ngàn gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong đã toàn bộ đột phá lên Thần cấp!

Đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu lúc trước còn khiếp sợ, rồi đến hoảng sợ, cuối cùng là vẻ mặt chết lặng, cơ thể cứng ngắc.

365. Chương 364: Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 364: Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hơn ba ngàn cường giả Thần cấp, hơn nữa lúc trước có hơn năm trăm cường giả Thần cấp, như vậy hiện tại có hơn bốn ngàn một trăm cường giả Thần cấp!

Trong khắp Tinh vực Xích Thành này, chỉ sợ ngoại trừ Vạn Bảo Thần Tông cùng với Vực Chủ Phủ thần bí kia ra, cũng không có bất cứ thế lực nào có được bốn ngàn cường giả Thần cấp như thế này!

Cho dù là Phần Diệt Thần Tông, đứng thứ hai trong Cửu Đại Thần Tông, hay là Bắc Thần Thần Tông, đứng thứ ba trong Cửu Đại Thần Tông, cũng căn bản là không có!

Nhưng mà, hiện tại Vị diện Thiên Man lại có đến bốn ngàn một trăm cường giả Thần cấp!

Long Kinh Thiên nhìn xuống hơn bốn ngàn một trăm cường giả Thần cấp đứng đầy bên dưới đại điện, hài lòng gật đầu. Chẳng qua, hắn cũng biết chỉ bằng vào hơn bốn ngàn gã cường giả Thần cấp này căn bản không có khả năng ngăn cản được sự tiến công của Ma Tộc. Đến lúc đó đối diện với ức triệu đại quân của Ma Tộc, đừng nói là mấy ngàn gã cường giả Thần cấp, cho dù là một vạn, hay thậm chí là mười vạn cường giả Thần cấp, cũng không thể làm gì được.

Long Kinh Thiên phi thân bay lên, đi ra khỏi Thánh Điện, sau đó đi đến bên trên cửu thiên của Vị diện Thiên Man. Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đều đi ra khỏi Thánh Điện, nhìn lên, chẳng ai biết Long Kinh Thiên muốn làm cái gì.

Đúng lúc này, hai tay Long Kinh Thiên chợt hướng xuống phía dưới chụp một cái. Dưới ánh mắt nghi hoặc của đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, một tòa cự sơn bị Long Kinh Thiên chụp bay lên không trung. Sau đó, Long Kinh Thiên lại hướng xuống phía dưới chụp một cái nữa, lại một tòa cự sơn nữa bị chụp lên không trung.

Từng tòa lại từng tòa cự sơn bị Long Kinh Thiên chụp bay lên trên cửu thiên.

Tổng cộng bốn mươi chín tòa cự sơn huyền phù xung quanh thân thể của Long Kinh Thiên. Mỗi một tòa cự sơn này, mỗi một cái đều cao đến mấy trăm trượng, phạm vi mở rộng đến mấy trăm dặm. Bốn mươi chín tòa cự sơn phiêu phù bên trên cửu thiên, che phủ gần phân nửa bầu trời thiên không.

Bốn mươi chín tòa cự sơn này phiêu phù bên trên cửu thiên, bị từng cơn cuồng phong, nhưng dòng khí lưu hỗn loạn bên trên cửu thiên không ngừng cọ rửa, những tạp chất bên trong đám cự sơn không ngừng bị tẩy trừ đi, càng ngày càng ngưng luyện, càng kiên cố hơn.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhất thời há hốc miệng mà nhìn.

Một tòa cự sơn, bọn họ tự hỏi cũng có thể chụp lên không trung được. Nhưng mà giống như Long Kinh Thiên vậy, đem bốn mươi chín tòa cự sơn cùng lúc chụp lên không trung, cùng lúc khống chế bốn mươi chín tòa cự sơn, đừng nói là bọn họ, chỉ sợ những cường giả Thiên Thần bình thường cũng khó có thể làm được.

Bởi vì làm như vậy không chỉ có cần thực lực, mà còn cần có thần thức cường đại cùng với thủ pháp khống chế vô cùng tinh diệu mới có thể làm được.

Bốn mươi chín tòa cự sơn phiêu phù, chậm rãi di động bên trên cửu thiên, để cho Cửu Thiên Cương Phong không ngừng cọ rửa. Cứ tiếp tục như vậy ba ngày sau, khi mà bốn mươi chín tòa cự sơn cũng đã đủ ngưng thực, Long Kinh Thiên liền đem Viêm Thần Đỉnh tế ra.

Hai tay Long Kinh Thiên huy động, đem bốn mươi chín đạo phù văn phân biệt dung nhập vào bên trong bốn mươi chín tòa cự sơn kia. Bốn mươi chín tòa cự sơn kia không ngừng thu nhỏ lại, sau đó nhất nhất bay vào trong Viêm Thần Đỉnh.

Tiếp theo sau đó, Long Kinh Thiên hướng lên hư không đánh mạnh một cái, chụp xuống một trảo. Ngay sau đó, từng đạo từng đạo khí thể màu trắng, ẩn chứa vô số điểm kim quang nhàn nhạt chọt từ trong hư không mạnh mẽ tuôn trào ra.

- Đó là loại khí thể gì vậy?

- Cũng không phải là thần khí!

Đám người Tử Thiên Long Hoàng giật mình nhìn chăm chăm vào đám khí thể đang không ngừng từ bên trong hư không tuôn trào đổ xuống.

Đám khí thể màu trắng kia không phải là thần khí của Thần Giới, nhưng tựa hồ so với thần khí của Thần Giới còn cường đại hơn!

Đây đúng chính là tiên linh khí của Tiên Giới!

Với thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên, đã miễn cưỡng có thể sử dụng tiên linh khí của Tiên Giới để tiến hành luyện khí.

Toàn bộ vũ trụ thiên địa đều lấy Tiên Giới làm trung tâm. Tiên linh khí của Tiên Giới so với thần khí của Thần Giới phẩm giai còn cao hơn một chút, cho nên sử dụng tiên linh khí của Tiên Giới để mà luyện khí, thì cùng một phẩm giai, Tiên khí so với Thần khí còn mạnh hơn một chút.

Tiên linh khí không ngừng từ trên Tiên Giới tuôn trào xuống, tiến vào bên trong Viêm Thần Đỉnh, không ngừng tiến hành ngưng luyện bốn mươi chín tòa cự sơn.

Từng đạo thanh âm vang vọng không ngừng từ trên cửu thiên truyền xuống, đám người Tử Thiên Long Hoàng bên dưới toàn bộ đều ngưng thần nín thở mà nhìn.

Cứ tiếp tục như thế, ba ngày sau, quang hoa từ trong Viêm Thần Đỉnh phát ra càng ngày càng thịnh, từng đạo hào quang thổ hoàng sắc từ bên trong cự đỉnh không ngừng phát tán ra bên ngoài.

Hai tay Long Kinh Thiên không ngừng liên tục huy động, hướng về phía Viêm Thần Đỉnh không biết đánh vào trong đó bao nhiêu đạo pháp quyết. Đột nhiên, Viêm Thần Đỉnh chọt phát ra từng đạo thanh âm chấn vang âm âm cự đại, thậm chí lỗ tai của đám người Tử Thiên Long Hoàng bên dưới cũng bị chấn động khiến cho ù lên một trận.

Sau đó, từ trong miệng đỉnh chọt dâng lên một cột sáng kim quang ngập trời. Một tòa núi nhỏ từ bên trong miệng đỉnh bay đi ra. Ngọn núi nhỏ này sau khi bay ra khỏi Viêm Thần Đỉnh, đón gió biến lớn, biến thành một tòa cự sơn cao ngàn trượng, phạm vi lớn đến ngàn dặm. Bên trên sơn thể lóe ra vô số phù văn thần bí. Những cái phù văn này giống như những con sóng nhỏ bình thường, trải rộng ra mỗi một góc nhỏ của sơn thể.

Tiếp theo sau đó, lại có thêm một ngọn núi nhỏ khác từ bên trong miệng đỉnh bay ra. Liên tiếp bay ra tổng cộng bốn mươi chín ngọn núi nhỏ. Mỗi một ngọn núi nhỏ sau khi bay ra cũng đều hóa thành cự sơn cao

ngàn trượng, bao phủ phạm vi cả ngàn dặm, hình dáng giống hệt nhau. Từng đám từng đám khí thể giống như vân vụ mờ mờ không ngừng lượn lờ bốn phía xung quanh sơn thể bốn mươi chín tòa cự sơn này.

Hai tay của Long Kinh Thiên không ngừng bung ra, bốn mươi chín tòa Tiên sơn không ngừng phân biệt bay về phía các góc khác nhau của Vị diện Thiên Man. Bảy tòa Tiên sơn huyền phù bên trên Đại lục Thiên Lam, bảy tòa Tiên sơn huyền phù bên trên Loạn Hải, bảy tòa Tiên sơn huyền phù bên trên Đại lục Man Hoang, bảy tòa Tiên sơn huyền phù bên trên Hải vực Băng Sơn, còn hai mươi một tòa Tiên sơn thì lại phân biệt huyền phù bên trên Đông Vực, Tây Vực, Nam Vực, Bắc Vực, Trung Vực của Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ!

Hai tay của Long Kinh Thiên đánh lên, chỉ thấy trên bốn mươi chín tòa Tiên sơn này phát ra hào quang vạn trượng, tất cả cũng đều tản mác ra từng đạo khí thể thổ hoàng sắc, xuyên thấu hư không, sau đó không ngừng liên kết lại cùng một chỗ với nhau, đem toàn bộ Vị diện Thiên Man bảo vệ bên trong.

Sau khi Long Kinh Thiên làm xong hết thấy những cái này, hô to một tiếng, ngực không ngừng phập phồng thổ dốc, chứng tỏ đã hao phí không ít khí lực.

Chẳng qua hẳn rốt cuộc cũng đã đem Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận bố trí hoàn hảo.

- Chủ nhân, ngài có sao không?

Lúc này, đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng phi thân đi đến bên cạnh Long Kinh Thiên, hỏi.

Long Kinh Thiên khẽ lắc lắc tay, nói:

- Không có việc gì!

Nói xong, hắn lấy ra một viên Tiên đan, sau đó nuốt xuống. Một lúc sau, khí tức nhất thời bình ổn lại.

Sau khi khí tức của Long Kinh Thiên bình ổn lại, liền thi triển Thuần di, đi đến Man Thần Cung của Đại lục Man Hoang. Hai tay hắn khẽ huy vũ, đánh ra vô số pháp quyết, nhất nhất tiến nhập vào bên trong Man Thần Cung. Không bao lâu sau, liền thấy từng đạo từng đạo man lực khủng bố từ bên trong Man Thần Cung tản mát ra. Sau đó, những đạo man lực này liền cùng với khí thể thổ hoàng sắc của Tạo Hóa Tiên Sơn kia liên kết cùng một chỗ với nhau.

Sau đó, thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, lại bay đến Băng Sơn Tổ Từ của Hải vực Băng Sơn, đem đại trận cấm chế của Băng Sơn Tổ Từ mở ra, cùng với khí thể thổ hoàng sắc của Tạo Hóa Tiên Sơn liên kết lại với nhau.

Sau đó Long Kinh Thiên lần lượt đem các đại trận cấm chế của các Vực trong Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ, cấm chế cung điện của Tứ Hải Loạn Hải, cấm chế phòng ngự Vạn Lôi Toàn Qua Nghịch Chuyển Đại Trận của Vô Thần Điện toàn bộ mở ra, dùng bí pháp đem chúng liên kết cùng một chỗ với khí thể thổ hoàng sắc trong thiên không của Tạo Hóa Tiên Sơn.

Nhất thời bên trong thiên không của Vị diện Thiên Man tràn ngập man lực cuồng bạo quay cuồng, lực lượng băng hàn vô cùng vô tận âm hàn đến cực điểm, lốc xoáy lôi điện... không ngừng luân chuyển.

Long Kinh Thiên đem những cái đại trận cấm chế bên dưới toàn bộ liên kết với Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, đến lúc đó, khi đại quân Ma Tộc công kích Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, như vậy chẳng khác nào công kích cùng lúc vô số những cấm chế đại trận như Vạn Lôi Toàn Qua Nghịch Chuyển Đại Trận bên dưới của Vị diện Thiên Man.

Một khi như vậy, cho dù là vạn triệu đại quân Ma Tộc có cùng tiến đến tấn công, cũng khó mà có thể công phá được Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận!

Sau khi đem tất cả các đại trận cấm chế của Vị diện Thiên Man cùng với Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận trên thiên không liên kết cùng một chỗ xong, Long Kinh Thiên mới thở dài một hơi. Chẳng qua, hắn ngẫm nghĩ một chút, lại ở trên thiên không bố trí một cái Tam Thập Lục Chu Thiên Tinh Lực Đại Trận.

Chỉ thấy tòa Tam Thập Lục Chu Thiên Tinh Lực Đại Trận này bố trí hoàn thành, bên trên hư không có từng đoàn từng đoàn tinh lực không ngừng bay xuống, bao phủ toàn bộ Vị diện Thiên Man.

Hơn nữa những đoàn tinh lực này không ngừng lưu chuyển, tràn ngập khắp không gian của Vị diện Thiên Man. Những người ở bên trong này, hấp thu những cái tinh lực này tu luyện, quả thật tương đương với mỗi thời mỗi khắc đều hấp thu Linh mạch Tứ phẩm mà tu luyện vậy.

Linh mạch Tứ phẩm bình thường tuy rằng phẩm chất thấp nhất, nhưng mà thử nghĩ xem, trên Vị diện Thiên Man có tổng cộng bao nhiêu bình dân? Bao nhiêu đệ tử bình thường? Những đệ tử, bình dân bình thường này có thể không ngừng hấp thu Linh mạch Tứ phẩm cuộn cuộn mà tu luyện, như vậy một năm, hai năm, ba năm sau đó, sẽ là tình cảnh như thế nào?

Cho dù là những bình dân lúc trước sức trời gà không chặt đi chẳng nữa, trải qua mấy năm tu luyện dưới Linh mạch Tứ phẩm, cường độ thân thể cũng sẽ không thấp hơn Võ giả Hậu Thiên bình thường!

Còn về đám Võ giả Hậu Thiên khác, liền càng không cần phải nói tới nữa.

366. Chương 365: Ma Vân Hắc Âm

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 365: Ma vân hắc âm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sau khi Long Kinh Thiên tiến hành bố trí Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, Tam Thập Lục Chu Thiên Tinh Lực Đại Trận xong, lại để đám người Tử Thiên Long Hoàng, Tứ Dực Kinh Vương truyền lệnh đi xuống, để cho tất cả các cường giả Đế cấp, Thánh cấp, Thần cấp các môn phái thời khắc nào cũng vận chuyển các đại trận của Vị diện Thiên Man.

Sau khi đám người Tử Thiên Long Hoàng, Tứ Dực Kinh Vương truyền lệnh xuống, không bao nhiêu lâu sau, toàn bộ Vị diện Thiên Man phát ra quang mang ngập trời, đem Vị diện Thiên Man bao phủ vô số tầng.

Nếu như lúc này đứng ở bên ngoài tinh không của Vị diện Thiên Man nhìn xuống, sẽ phát hiện ra toàn bộ tinh cầu Vị diện Thiên Man này so với trước kia sáng hơn hàng ngàn hàng vạn lần!

Lúc này, khoảng cách đến lúc Ma Tộc tiến công đã còn không đến một tháng nữa.

Toàn bộ tinh không mệnh mông của Tinh vực Xích Thành tràn ngập một mảnh tinh mịch. Đây chính là sự yên tĩnh trước khi bão táp ập đến. Hơn một ngàn bảy trăm cái Vị diện của toàn bộ Tinh vực Xích Thành đều tràn ngập khí tức tử vong, áp lực mạnh mẽ càng ngày càng lớn.

Võ Thần Điện, Thánh Điện.

Toàn bộ các cường giả Cổ Thần như Tử Thiên Long Hoàng, Tứ Dực Kinh Vương, Băng Tuyết Cự Long... lúc này đều đứng bên dưới đại điện. Tuy rằng Ma Tộc vẫn còn chưa có tiến công, nhưng mà mọi người cũng đều cảm giác được loại áp lực nặng nề trước khi bão táp tiến đến.

Trong lòng tất cả mọi người phảng phất như đè nặng một ngọn núi lớn.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Tứ Dực Kinh Vương đều đứng đầy bên dưới đại điện, hướng Long Kinh Thiên nhất nhất bẩm báo tình huống phòng ngự của các thế lực Vị diện Thiên Man hiện tại.

Long Kinh Thiên ngồi bên trên ngai vàng, nghe đám người Tử Thiên Long Hoàng, Tứ Dực Kinh Vương bẩm báo, thầm nghĩ gật đầu.

Đợi sau khi đám người Tử Thiên Long Hoàng bẩm báo hoàn tất, Long Kinh Thiên mới nói:

- Tất cả mọi người cũng đã vất vả rồi! Đây chính là Tiên đan mà ta luyện chế ra. Mấy ngày nay các người hãy tiến hành phục dụng đi, gia tăng tu luyện.

Nói xong, hần khê vung tay lên, trước mặt đám người Tử Thiên Long Hoàng đều có thêm một cái bình ngọc.

Bên trong mỗi một cái bình ngọc, cũng đều có hơn hai mươi viên Tiên đan.

Lúc trước, Long Kinh Thiên trợ giúp hơn ba ngàn gã cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong đột phá, dùng hơn một nửa số Tiên đan, đến bây giờ vẫn còn lại một ít.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng nhìn thấy cái bình ngọc trước mặt mình, trong lòng tất cả đều vui vẻ, cung kính tiếp nhận, khấu tạ không thôi.

Long Kinh Thiên bảo đám người Tử Thiên Long Hoàng đứng lên, sau đó liền ọi người lui xuống.

Đợi sau khi đám người Tử Thiên Long Hoàng rời đi xong, Long Kinh Thiên nhất thời trầm tư, sau đó phi thân bay lên, rời khỏi Thánh Điện, đi đến hướng tòa trang viên của Mộ Dung Thiển.

oOo

Không bao lâu sau, Long Kinh Thiên đã đi đến trước trang viên của Mộ Dung Thiển.

Sau khi đi vào, thần thức của Long Kinh Thiên đảo qua, phát hiện ra Mộ Dung Thiển đang tu luyện.

Nhìn thấy tiến độ tu luyện của Mộ Dung Thiển, Long Kinh Thiên khê thầm gật đầu một cái. Hai tháng trước đây, khi Long Kinh Thiên vừa mới từ Vị diện Vạn Bảo quay trở về, tiểu nữ tử này vẫn còn ở cấp bậc Tông cấp Ngũ trọng. Chỉ mới hai tháng trôi qua, hiện tại đã đạt đến Tông cấp Lục trọng rồi.

Long Kinh Thiên cũng không có kinh động Mộ Dung Thiển, mà thân hình chợt lóe lên, đi đến sau lưng nàng. Hai tay hần chợt lóe lên hào quang, sau đó ẩn nhẹ vào trong hư không. Từng đạo tiên linh khí không ngừng quán nhập vào bên trong cơ thể của Mộ Dung Thiển.

Thân thể mềm mại của Mộ Dung Thiển nhẹ nhàng chấn động.

- Thu liễm tâm thần, vận chuyển Diệu Hóa Thần Nhất Quyết!

Lúc này, thanh âm của Long Kinh Thiên đột nhiên vang lên.

Mộ Dung Thiển nghe được đạo thanh âm quen thuộc, ở trong mộng chẳng biết đã xuất hiện bao nhiêu lần kia, trong lòng vui vẻ, lập tức yên ổn trở lại. Nàng liền theo lời hần nói, thu liễm tâm thần, vận chuyển Công pháp Diệu Hóa Thần Nhất Quyết mà lúc trước Long Kinh Thiên truyền cho nàng, không ngừng hấp thu, luyện hóa tiên linh khí trong cơ thể của mình.

Khí tức của Mộ Dung Thiển bắt đầu chậm rãi gia tăng lên, đạt đến Tông cấp Lục trọng Đỉnh phong, cuối cùng đột phá đến Tông cấp Thất trọng.

Long Kinh Thiên thấy thế, trong lòng chợt động, cũng không có đình chỉ, mà ngược lại còn đem một tia chân nguyên vận chuyển vào trong cơ thể.

Nhận được sự trợ giúp của chân nguyên Long Kinh Thiên, thực lực của Mộ Dung Thiển vừa mới đột phá đến Tông cấp Thất trọng, lại tiếp tục gia tăng lên, đạt đến Tông cấp Thất trọng Đỉnh phong, cuối cùng đột phá đến Tôn cấp Nhất trọng.

Nửa ngày sau đó, Long Kinh Thiên mới thu hồi hai cánh tay lại, sắc mặt có chút tái nhợt, nuốt dụng vào một viên Tiên đan, khoan chân ngồi xuống, bắt đầu điều tức.

Một tiếng đồng hồ sau đó, Long Kinh Thiên mở ra hai mắt. Ngay khi Long Kinh Thiên mở hai mắt ra, liền nhìn thấy được một khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mỹ.

Về mặt của Mộ Dung Thiển lúc này đang vô cùng thân thiết nhìn chăm chăm về phía Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên đột nhiên tỉnh lại, cặp mắt xinh đẹp nhất thời bối rối, hoảng hốt đứng thẳng người lên, cúi thấp đầu, thanh âm nhỏ như muỗi kêu, nói:

- Ngươi, ngươi tỉnh rồi à?

Long Kinh Thiên khê gật đầu, cười cười, sau đó đứng thẳng người lên.

Trên người Mộ Dung Thiển mặc một bộ váy bào màu trắng nhạt, da thịt trắng như dương chi bạch ngọc, lúc này khẽ cúi đầu xuống. Khuôn mặt xinh đẹp của nàng tràn ngập vẻ đỏ bừng nhàn nhạt, bộ ngực sữa phập phồng, cực kỳ động lòng người.

Long Kinh Thiên đi đến trước mặt của Mộ Dung Thiển, một cổ hương thơm thân thể của xử nữ nhàn nhạt đột nhiên dâng lên trước mũi hắn.

Mà ngọc thủ của Mộ Dung Thiển đang nắm chặt góc áo, vẻ mặt có chút bất an, khẩn trương, cái mũi tinh tế khẽ nhăn lại một chút.

Bởi vì Long Kinh Thiên không có mở miệng, toàn trường một mảnh im lặng, bầu không khí nhất thời ngưng trệ lại.

- Tạ ơn, tạ ơn người!

Mộ Dung Thiển ngẩng đầu lên, thấp giọng nói.

- Đừng khách sáo!

Long Kinh Thiên cười nói:

- Ta thấy người tu luyện Diệu Hóa Thần Nhất Quyết, đã đạt đến cảnh giới tầng thứ nhất Quy Thần Hậu kỳ rồi. Xem ra, không bao nhiêu lâu nữa, có thể đạt được đến cảnh giới tầng thứ hai Tán Thần rồi!

Mộ Dung Thiển nghe thấy vậy, khẽ gật đầu một cái, bộ dáng thậm chí phi thường nhu thuận.

- Không bao lâu nữa, Ma Tộc liền sắp sửa tiến công đến Tinh vực Xích Thành rồi! Đến lúc đó, người phải cẩn thận một chút.

Long Kinh Thiên nhàn nhạt nói.

Trong lòng Mộ Dung Thiển tràn ngập ngọt ngào, mắt đẹp khẽ lóe lên, nói:

- Người cũng vậy!

- Người đem người nhà của người đến Võ Thần Điện đi!

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói. Tuy rằng nói Ma Tộc hẳn là sẽ không công phá được Tào Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận. Nhưng mà mọi sự cũng đều có vạn nhất, đến lúc đó cho dù Ma Tộc có công phá được Tào Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, tiến nhập vào Vị diện Thiên Man, đám người của Mộ Dung gia ở Võ Thần Điện cũng sẽ an toàn hơn một chút.

- Cảm ơn!

Cặp mắt Mộ Dung Thiển khẽ hồng lên, thâm tình mà cảm động nói. Nàng biết Long Kinh Thiên để cho người nhà của nàng đi đến Võ Thần Điện này, chính là vì suy nghĩ cho sự an toàn của người nhà nàng.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Ta đã nói rồi, giữa hai chúng ta, không cần phải khách khí.

Nói đến đây, hào quang trong tay Long Kinh Thiên chợt lóe lên, một cái bình ngọc xuất hiện:

- Đây là Tiên đan do ta luyện chế!

Tay hắn khẽ phất lên, đem cái bình ngọc đưa đến trước mặt Mộ Dung Thiển.

Cặp môi anh đào của Mộ Dung Thiển khẽ mở ra, vốn định nói loại đan dược quý trọng như vậy, nàng không thể nhận. Nhưng mà nhìn thấy vẻ mặt của Long Kinh Thiên, cuối cùng vẫn là tiếp nhận bình ngọc, gắt gao ôm chặt trong tay.

Chuyện tình sau khi hơn ba ngàn cường giả Thánh cấp Thất trọng Hậu kỳ Đỉnh phong sử dụng Tiên đan do Long Kinh Thiên luyện chế ra, đột phá lên đến Thần cấp, đã lan truyền khắp nơi trên Vị diện Thiên Man, tạo thành sự chấn động khủng bố. Mộ Dung Thiển tự nhiên cũng biết, loại Tiên đan này là bảo bối cực kỳ quý trọng.

- Kinh, Kinh Thiên!

Mộ Dung Thiên nói:

- Chúng ta bắt nốt những Thái thượng Trưởng lão của Bắc Thần Thần Tông, đến lúc đó, Bắc Thần Thần Chủ...

Nói đến đây, nàng ngừng lại.

Long Kinh Thiên hiểu được Mộ Dung Thiên là đang lo lắng cho chính mình, sợ đến lúc đó Bắc Thần Thần Chủ đi tới đòi người. Dù sao Bắc Thần Thần Chủ cũng là cường giả Thiên Thần, là một đại cường giả cực kỳ nổi danh trong Tinh vực Xích Thành.

- Không có việc gì!

Long Kinh Thiên nói:

- Không cần phải lo lắng!

Ánh mắt Mộ Dung Thiên vẫn như cũ nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, khẽ gật đầu.

- Ma Tộc tiến công, đến lúc đó nếu như là công kích đến Vị diện Thiên Man, người cứ việc ở bên trong Thánh Cảnh này, không cần phải đi ra ngoài, bảo vệ tốt chính mình!

Long Kinh Thiên nói.

- Ta biết!

Mộ Dung Thiên nói.

Long Kinh Thiên xoay người lại, phi thân rời đi.

Mộ Dung Thiên đứng yên tại chỗ, nhìn theo bóng dáng Long Kinh Thiên chậm rãi biến mất đi, thật lâu bất động không nói tiếng nào.

Sau khi Long Kinh Thiên rời đi, quay trở lại Thánh Điện, sau đó lắc mình tiến nhập vào Trấn Thiên Tháp, nuốt dùng Tiên đan tu luyện, chờ đợi ngày Ma Tộc tiến công đến.

Sau khi Long Kinh Thiên tiến nhập vào trong Trấn Thiên Tháp tu luyện không bao lâu, một ngày nào đó, trên tinh không mệnh mông của Tinh vực Xích Thành vốn dĩ đang vô cùng tĩnh mịch, đột nhiên chấn động kịch liệt lên một trận. Vô số đám ma vân hắc ám giống như sóng lóng thủy triều, phô thiên cái địa thổi quét khắp nơi, lan tràn đến mỗi góc của Tinh vực Xích Thành.

367. Chương 366: Ma Tộc Tiến Công

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 366: Ma Tộc tiến công

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đám ma vân hắc ám này chỉ trong khoảnh khắc liền bao phủ lấy hơn mười cái Vị diện bên ngoài của Tinh vực Xích Thành, đem toàn bộ Tinh cầu của các Vị diện này bao vây bên trong, giống hệt như một cái miệng quái vật màu đen khổng lồ, đem những cái Vị diện này hoàn toàn thôn phệ đi vậy.

Không bao lâu sau đó, đám ma vân hắc ám này liền hướng về phía Vị diện Thiên Man thổi quét mà đến.

Long Kinh Thiên vốn dĩ đang tu luyện bên trong Trấn Thiên Tháp, đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt chợt lóe lên một đạo hàn quang.

- Rốt cuộc cũng đến rồi!

Thanh âm của Long Kinh Thiên không ngừng quanh quẩn khắp nơi trong Trấn Thiên Tháp, thân hình hắn lóe lên liên biến mất.

Cũng đồng thời trong lúc này, vẻ mặt đám người của Vị diện Thiên Man cũng trở nên kinh hãi, hoảng hốt nhìn thấy đoàn ma vân hắc ám khổng lồ xuất hiện bên trên thiên không của Vị diện Thiên Man. Đám ma vân hắc ám này từng đoàn lại từng đoàn, từng tầng lại từng tầng bao phủ tràn ngập thiên không Vị diện Thiên Man. Bầu trời vừa rồi vốn dĩ còn sáng lạn vô cùng, lúc này cũng đột nhiên trở nên tối tăm mù mịt. Toàn bộ Vị diện Thiên Man giống như là tiến nhập vào hoàng hôn vậy.

Rất nhanh sau đó, tia sáng cuối cùng cũng hoàn toàn biến mất, Vị diện Thiên Man tiến nhập vào màn đêm vô tận, không, thậm chí so với màn đêm còn tối tăm hơn nhiều. Bởi vì trời đêm còn có ánh sao, ánh trăng, nhưng mà hiện tại toàn bộ Vị diện Thiên Man không hề có lấy một tia ánh sáng, tựa hồ như hoàn toàn lâm vào vực sâu hắc ám vô tận vậy.

Bình dân ở một số thành trì, thành trấn hoảng sợ phát hiện, hai mắt của bọn họ không ngờ ngay cả khoảng cách nửa thước bên ngoài cũng không thể nào nhìn thấy được, giơ tay lên không nhìn rõ được năm ngón.

Long Kinh Thiên nhìn thấy thế, hừ lạnh một tiếng, khẽ chỉ ra một cái. Chỉ thấy trong lòng bàn tay xuất hiện một khóa Tinh hạch khổng lồ.

Khóa Tinh hạch này so với khóa Tinh hạch lúc trước Long Kinh Thiên tiến hành đấu giá tại Đấu giá hội Thương hội Vạn Bảo còn lớn hơn gấp ba lần, là do Long Kinh Thiên tìm được bên trong Thương Sinh Bảo Tàng.

- Tinh, Tinh hạch!

- Khóa Tinh hạch này cho dù là cường giả Thiên Thần cũng phải động lòng cướp đoạt a! Hơn nữa khóa Tinh hạch này của chủ nhân, so với những khóa Tinh hạch bình thường còn phải lớn hơn đến mấy lần. Chủ nhân lấy ra làm gì?

Đám người Tử Thiên Long Hoàng bên dưới nhìn thấy Long Kinh Thiên lấy ra một khóa Tinh hạch, cũng cả kinh một trận, chẳng biết Long Kinh Thiên muốn làm gì.

Sau đó, dưới ánh mắt giật mình kinh ngạc của đám người Tử Thiên Long Hoàng, bàn tay của Long Kinh Thiên thế nhưng lại nâng lên khóa Tinh hạch khổng lồ kia bay thẳng lên không trung, hướng về phía thiên không của Vị diện Thiên Man mà bay đi.

Một hồi lâu sau đó, Long Kinh Thiên liền đi đến bên trên cửu thiên của Vị diện Thiên Man, bay thẳng lên cửu thiên. Long Kinh Thiên chỉ về phía khóa Tinh hạch, từ bên trong khóa Tinh hạch, từng đạo từng đạo tinh lực giống như ánh sáng mặt trời không ngừng tuôn trào xuống bên dưới.

Bầu trời Vị diện Thiên Man vốn dĩ vừa mới lâm vào một mảnh hắc ám, lúc này liền sáng ngời trở lại.

Những tia tinh lực này tuy rằng cũng không sáng rực giống như ánh mặt trời vậy, nhưng mà lại tràn ngập sự lãng mạn, mê huyền lung linh. Những người bao phủ bên dưới, giống như là đi vào một thế giới ảo mộng vậy, cực kỳ xinh đẹp.

Tất cả những bình dân bá tánh trong các thành trì, trấn nhỏ vốn đang lâm vào kinh hoảng kia, lúc này chợt nhìn thấy ánh tinh quang phi thường ảo mộng kia, tất cả cũng đều rung mình một cái, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía thân ảnh bên trên cửu thiên kia. Ánh mắt của mọi người cũng không khỏi mê ly, thậm chí là đám người Tử Thiên Long Hoàng cũng như vậy.

Hai tay của Long Kinh Thiên không ngừng huy động liên tục, hướng vào trong khóa Tinh hạch này mà đánh vào mấy trăm đạo pháp quyết, đem khóa Tinh hạch này cố định bên trên cửu thiên, sau đó mới phi thân bay xuống bên dưới.

Trong khi Long Kinh Thiên phi thân rơi xuống, lúc này đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vị Thiên Miêu mới hiểu được Long Kinh Thiên muốn làm gì.

Dĩ nhiên chính là muốn đem một khóa Tinh hạch treo trên cửu thiên, dùng để chiếu sáng!

Trong lòng đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhất thời rung rẩy. Chỉ sợ toàn bộ Tinh vực Xích Thành, không, trong vô số các Vị diện của Tinh vực Sơ cấp trong vũ trụ, cũng chỉ có mỗi mình Long Kinh Thiên mới làm ra danh tác như vậy mà thôi.

Khỏa Tinh hạch này, nếu như đem ra ngoài tiến hành đấu giá, ít nhất cũng đáng giá sáu, bảy ngàn vạn Cửu Dương Đan!

Sáu, bảy ngàn vạn Cửu Dương Đan, đủ để mua luôn cả một cái Vương quốc rồi.

Nhưng mà, Long Kinh Thiên lại lấy ra đây, tiến hành chiếu sáng Vị diện Thiên Man.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy ánh hào quang tinh tú từ trên thiên không liên miên cuộn cuộn tuôn trào xuống, không khỏi hút một ngụm lạnh khí. Đây chính là nguyên khí tinh tú a, chính là nguyên khí tinh tú mà ngay cả một gã cường giả Thiên Thần cũng phải mơ tưởng tới! Nếu như có thể hấp thu nguyên khí tinh tú này tu luyện lâu dài, như vậy thực lực bọn họ...

Long Kinh Thiên không hề để ý đến sự khiếp sợ của đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, nói:

- Truyền lệnh của ta xuống, Ma Tộc đã tiến công đến Tinh vực Xích Thành, tất cả các cường giả trên Hoàng cấp của tất cả các tông môn, các phái, các Gia tộc trong các Vương quốc, các Vương triều phải dốc hết toàn lực vận chuyển đại trận, chống đỡ sự tiến công của Ma Tộc.

- Vâng, chủ nhân!

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Băng Tuyết Cự Long, Tứ Dực Kinh Vương nhất thời phản ứng trở về, cung kính đáp.

Từng đạo mệnh lệnh liền nhanh chóng rõ ràng được truyền đạt đi xuống.

Long Kinh Thiên nhìn về phía khỏa Tinh hạch đang không ngừng phát tán ánh tinh quang sáng lạn trên thiên không kia, thu hồi lại ánh mắt, phi thân bay về phía Thánh Điện. Khỏa Tinh hạch này đủ để chiếu sáng cho Vị diện Thiên Man suốt thời gian bốn, năm năm.

Sau khi Long Kinh Thiên đem khỏa Tinh hạch cố định trên cửu thiên của Vị diện Thiên Man không bao lâu sau, đám ma vân hắc ám đang thôn phệ khắp nên bên ngoài tinh không của Vị diện Thiên Man đột nhiên dần tan biến đi, lộ ra vô số đại quân Ma Tộc.

Những đại quân Ma Tộc này giống hệt như một đàn châu chấu bình thường, liếc mắt nhìn lại, dày dày đặc đặc, không thấy điểm cuối. Bề mặt Tinh cầu của Vị diện Thiên Man này hiện tại đã hoàn toàn bị đàn châu chấu mày đen này bao phủ đầy nghẹt.

Không chỉ có Vị diện Thiên Man, lúc này, hơn cả trăm cái Vị diện của Tinh vực Xích Thành cũng đã hoàn toàn bị đại quân Ma Tộc bao vây, cũng giống hệt như là Vị diện Thiên Man lúc trước vậy, hoàn toàn mất sạch ánh sáng, lâm vào bóng đêm vô tận.

Trong Tinh vực Xích Thành, phiến tinh không mệnh mông lớn bao nhiêu? Cũng không có ai biết, cho dù là Vị diện lớn nhất của Tinh vực Xích Thành này, Vị diện Vạn Bảo, ở bên trong phiến tinh không mệnh mông của Tinh vực Xích Thành, cũng chỉ có thể xem như là một khỏa trứng lớn một chút mà thôi.

Nhưng mà, hiện tại phiến Tinh vực Xích Thành này tinh không mệnh mông rộng lớn chẳng biết bao nhiêu, hiện tại đã không sai biệt lắm hoàn toàn bị đại quân Ma Tộc vô cùng vô tận tràn ngập, không hề có lấy một chút khe hở nào.

Tinh không mệnh mông của Tinh vực Xích Thành, trước kia còn ngẫu nhiên có tinh vân bay qua, nhưng mà hiện tại, tất cả tinh vân cũng đều đã biến mất không thấy đâu nữa.

Ngoại trừ đại quân Ma Tộc, cũng vẫn là đại quân Ma Tộc.

Hơn ức triệu đại quân Ma Tộc này giống hệt như một dòng sông cát vậy, từng đội lại từng đội đại quân Ma Tộc, tùy tiện lấy ra một đội, chỉ sợ cũng có hơn vài triệu.

Ầm ầm!

Chỉ thấy cách Vị diện Thiên Man khoảng cách không xa lắm, có một cái cấm chế Vị diện chỉ trong nháy mắt liền đã bị hơn ức triệu đại quân Ma Tộc hoàn toàn công phá. Vô số đại quân Ma Tộc giống hệt như từng cơn sóng lớn không ngừng nhảy thẳng vào trong thiên không của Vị diện này.

Vô số đại kiếm quang, đạo quang, tiếng rống giận, quyền kinh nhất thời từ trên mặt đất ập trời mà lên.

Hiển nhiên là một vài cường giả Thánh cấp, Thần cấp của cái Vị diện này cũng đã ra tay. Huyết nhục của vô số binh lính Ma Tộc, Đại Dạ Xoa, Tu La không ngừng tung bay. Nhưng mà cũng chỉ vô dụng, binh lính Ma Tộc thật sự nhiều vô cùng, phía trước chết đi, phía sau đã rất nhanh bổ khuyết trở lại, cuộn cuộn tiến lên. Đám cường giả Thánh cấp, Thần cấp của phiên Vị diện này căn bản là không thể nào ngăn cản nổi bước tiến của đám binh lính Ma Tộc này.

Thanh âm kêu la thảm thiết không ngừng vang vọng khắp nơi.

Khí tức tử vong tràn ngập khắp nơi không gian của phiên Vị diện này.

Những cường giả Thánh cấp, Đế cấp không ngừng từ trên cao rơi xuống. Những binh lính Ma Tộc này tuy rằng phần lớn đều là Đại Dạ Xoa, Tu La, Đại Tu La, nếu như lúc bình thường, căn bản không phải là đối thủ của cường giả Đế cấp, Thánh cấp. Bọn họ chỉ cần tùy tiện quét tay liền có thể giết chết mấy vạn rồi. Nhưng mà hiện tại, đám cường giả Đế cấp, Thánh cấp lại trở thành đối tượng liệt sát của đám binh lính Ma Tộc kia.

Khi mà đám cường giả Đế cấp, Thánh cấp bị thương nặng kia từ trên thiên không rơi xuống đất, rất nhanh thì thể của bọn họ đã liền bị binh lính Ma Tộc kia phân chia ra làm vô số mảnh, bị đám binh lính Ma Tộc bình thường cướp đoạt mà thôn phệ, trở thành thức ăn trong miệng đám binh lính Ma Tộc kia.

Thậm chí còn có cả một vài cường giả Thần cấp cũng đều trốn không thoát, bị đám binh lính Ma Tộc dày đặc vô cùng kia vây quanh, cuối cùng chân khí hao tổn hết, cùng với đám cường giả Đế cấp, Thánh cấp kia giống nhau, trở thành thức ăn trong miệng đám binh lính Ma Tộc.

Cường giả Đế cấp, Thánh cấp, Thần cấp cũng bị như thế, thì đám cường giả Hoàng cấp, Tông cấp, Tôn cấp liền càng không cần phải nói tới.

Đại quân Ma Tộc mạnh mẽ tiến thẳng vào trong Hoàng thành một Vương triều của cái Vị diện này. Chỉ nửa tiếng đồng hồ sau đó, tất cả bình dân bá tánh của Hoàng thành, thậm chí kể cả Lão tổ, Hoàng đế, Hoàng tử, Công chúa của Vương triều, toàn bộ đều trở thành thức ăn của đám binh lính Ma Tộc.

Gần mấy tiếng đồng hồ sau đó, trên toàn bộ phiên Vị diện này, Nhân Tộc hoàn toàn tử vong, thậm chí đám Yêu thú này nọ, cũng không có may mắn thoát khỏi.

368. Chương 367: Vị Diện Thiên Man?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 367: Vị diện Thiên Man?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Từng cái lại từng cái cấm chế Vị diện của Tinh vực Xích Thành lần lượt bị đại quân Ma Tộc công phá. Từng cái lại từng cái Vị diện lại bị đại quân Ma Tộc tàn sát sạch sẽ, từng cái lại từng cái Vị diện bị đại quân Ma Tộc chiếm lĩnh.

Khí tức huyết tinh từ trên những cái Vị diện này không ngừng phiêu dật bay ra, không ngờ lại nhiều đến mức ngưng tụ lại thành từng đoàn, từng đoàn khí lưu huyết tinh, ở trên tinh không phiêu tán khắp nơi.

Chỉ nửa ngày trôi qua, trong Tinh vực Xích Thành đã có hơn một trăm cái Vị diện toàn bộ rơi vào trong tay Ma Tộc.

Chỉ trong nửa ngày trời mà thôi!

Đương nhiên, mấy cái Vị diện này cũng đều là những cái Vị diện bài danh phía dưới của Tinh vực Xích Thành mà thôi, thực lực tương đối bạc nhược một chút. Nhưng mà cũng chỉ có trong nửa ngày, liền rơi vào trong tay Ma Tộc hơn một trăm cái Vị diện, có thể thấy được sự khủng bố của đại quân Ma Tộc lần này!

Trong một mảnh tinh không cách xa Tinh vực Xích Thành khoảng chừng mấy trăm ức dặm, đang có một tòa Ma cung khổng lồ phiêu phù ở nơi đó.

Toàn bộ tòa Ma cung khổng lồ này, chẳng biết cao bao nhiêu trượng, phạm vi khổng lồ đến mấy vạn dặm. Xung quanh Ma cung tràn ngập ma vân cuộn cuộn, từng đạo ma khí mạnh mẽ từ bên trong Ma cung không ngừng phát tán ra.

Bên trên ngai vàng chủ điện của Ma cung đang có một gã trung niên nhân, toàn thân bao phủ bởi ma khí ngồi trên đó.

Gã trung niên nhân này, rõ ràng chính là gã Thiên Ma Niếp Vô Tình mà lúc trước Long Kinh Thiên ở trong Thương Sinh Bảo Tàng đã gặp qua.

- Bẩm báo Thiên Ma đại nhân, đại quân Ma Tộc chúng ta hiện tại tổng cộng đã công phá được một trăm ba mươi lăm cái vị diện!

Bên dưới đại điện, một gã cường giả Ma Thần của Ma Tộc đang cung kính bẩm báo.

Về mặt Niếp Vô Tình không một chút biểu tình, nói:

- Ma quân Thương Huyết của chúng ta thì sao?

Lần này Ma Tộc tiến công Tinh vực Xích Thành, có tổng cộng ba mươi chi đại quân Ma Tộc. Mà dưới trướng của Thiên Ma Niếp Vô Tình chính là ma quân Thương Huyết.

- Ma quân Thương Huyết chúng ta đã công phá tổng cộng mười hai cái Vị diện, đứng hàng thứ ba!

Gã cường giả Ma Thần của Ma Tộc cung kính bẩm báo, trong thanh âm lộ ra một cỗ tự hào nhàn nhạt.

Ba mươi chi đại quân Ma Tộc, tổng cộng mới công phá một trăm ba mươi lăm cái Vị diện, mà ma quân Thương Huyết lại đã công phá được mười hai cái, đứng hàng thứ ba, quả thật đáng để tự hào.

- Đứng hàng thứ ba?

Niếp Vô Tình hừ lạnh một tiếng, nói:

- Ta muốn không phải là đứng thứ ba, mà là đứng thứ nhất! Truyền lệnh ta đi xuống, nhanh chóng gia tăng công kích, mau chóng hủy diệt tất cả các Vị diện thuộc phiên tinh không này!

Trong lòng gã cường giả Ma Thần kia nhất thời căng thẳng, nhanh chóng nói:

- Vâng, Thiên Ma đại nhân!

Nói đến đây, về mặt của hắn có chút chần chừ.

- Có chuyện gì? Mau nói!

Niếp Vô Tình quát lên.

- Thiên Ma đại nhân, phía trước khoảng chừng mấy trăm ức dặm, có một cái Vị diện Thiên Man, đại quân chúng ta đã tiến công suốt nửa ngày, thế nhưng mà vẫn không thể nào lay động nổi Vị diện Thiên Man lấy một chút!

Gã cường giả Ma Thần kia nói:

- Nghe được lời bẩm báo của Đại Thống lĩnh phía trước, phiên Vị diện Thiên Man này phòng ngự cực mạnh, không hề thua kém chút nào Vị diện Cửu Đại Thần Tông của Tinh vực Xích Thành!

- Hửm? Không thể lay động chút nào sao? Phòng ngự không hề thua kém Vị diện Cửu Đại Thần Tông của Tinh vực Xích Thành?

Trên khuôn mặt vốn dĩ không có chút biểu tình nào của Niếp Vô Tình không khỏi xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Bên dưới đại điện, những gã cường giả Ma Thần khác đồng dạng khiếp sợ, trong đó thậm chí có cả gã hắc y nhân Niếp Song lúc trước Long Kinh Thiên đã gặp được tại Tà Thần Cung.

- Điều này sao có thể? Không phải là nói thực lực Vị diện Thiên Man này chỉ xếp trong số năm trăm Vị diện của Tinh vực Xích Thành thôi hay sao?

- Hơn nữa Vị diện Thiên Man này thể lực phân tán, không có thống nhất, chúng ta công kích suốt nửa ngày, thể nhưng lại không thể lay động được chút nào?

Sau khi khiếp sợ, đám cường giả Ma Thần cũng không khỏi truyền âm nghị luận.

- Niếp Song, ngươi nói một chút tình huống của Vị diện Thiên Man đi!

Trên ngai vàng, Niếp Vô Tình khẽ nhíu mày lại, hỏi Niếp Song bên dưới điện.

Bên trong đám Ma Thần dưới trướng của hắn, Niếp Song này là người hiểu rõ ràng tình huống của Vị diện Thiên Man nhất.

Niếp Song vừa nghe như vậy, nhanh chóng tiến lên, cung kính nói:

- Hồi bẩm Thiên Ma đại nhân, Vị diện Thiên Man này, theo như hạ biết, thể lực mạnh nhất chính là Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ, sau đó là Thần miếu Man Hoang, đứng thứ ba là đến Hải vực Băng Sơn, thứ tư là Loạn Hải, mà thực lực yếu nhất chính là Đại lục Thiên Lam.

- Hơn nữa những cái thể lực này phân tán không đoàn kết, cường giả Cổ Thần không vượt quá hai mươi người, về phần cường giả Thần cấp, cũng không vượt quá một ngàn người!

Niếp Song kia nói đến đây, chần chờ một lúc mới nói tiếp:

- Lẽ ra, phòng ngự của Vị diện Thiên Man này không mạnh, chúng ta muốn công phá, muốn tiêu diệt Vị diện Thiên Man này, hẳn là phải rất dễ dàng mới đúng!

Niếp Vô Tình nghe xong, vẻ mặt trầm tư.

- Thiên Ma đại nhân, có thể nào, đã có người thống nhất được Vị diện Thiên Man hay không?

Lúc này, một gã cường giả Ma Thần nói.

Niếp Song lắc đầu, nói:

- Căn bản là không có khả năng! Hai năm trước đây, ta đã từng đi đến Vị diện Thiên Man!

Đại điện nhất thời yên lặng.

Một khi Niếp Song hai năm trước đã tiến đến Vị diện Thiên Man, như vậy, không có khả năng có người nào đó trong vòng hai năm có thể thống nhất được Vị diện Thiên Man.

- Báo!

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến một trận thanh âm bẩm báo khẩn cấp.

- Truyền!

Thanh âm của Niếp Vô Tình trầm thấp vang lên.

Tiếp theo sau đó, một gã cường giả Ma Tộc mặc chiến giáp, cả người tràn ngập vết máu đột nhiên đi vào. Gã cường giả Ma Tộc này chính là một gã Đại Thống lĩnh của ma quân Thương Huyết.

Gã Đại Thống lĩnh này đối với Niếp Vô Tình cúi đầu thi lễ một cái, sau đó đứng lên, đột nhiên nói:

- Thiên Ma đại nhân, đại quân chúng ta công kích Vị diện Thiên Man, tổn thất thảm trọng, thỉnh cầu trợ giúp!

- Cái gì?

Hai mắt đen ngòm của Niếp Vô Tình chợt lóe lên một tia hàn quang, khí lưu trong toàn bộ đại điện cũng vì đó mà chấn động.

Bên dưới đại điện, đám người Niếp Song cũng cả kinh một hồi.

Tổn thất thảm trọng? Thỉnh cầu trợ giúp?

- Là chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Niếp Vô Tình nhất thời âm trầm, quát lớn một tiếng.

Gã Đại Thống lĩnh Ma Tộc kia nhanh chóng bấm báo, nói:

- Đại trận phòng ngự mà Vị diện Thiên Man kia bố trí, bao trùm khắp cả toàn bộ Vị diện Thiên Man, lực phòng ngự cực mạnh. Chúng ta công kích suốt sáu canh giờ, thủy chung cũng không làm lay động được nó chút nào! Vào một canh giờ trước đây, đại trận phòng ngự của Vị diện Thiên Man kia đột nhiên khuếch trương, hơn nữa tốc độ cực nhanh. Đại quân chúng ta tránh lui không kịp, bị, bị...

- Thế nào?

Ánh mắt Niếp Vô Tình âm lãnh.

- Đại quân Ma Tộc chúng ta bị nó thôn phệ đến chín thành!

Gã Đại Thống lĩnh Ma Tộc kia run giọng nói:

- Hơn nữa, hơn nữa còn xuất hiện một dòng Kiếm hà rộng đến ngàn dặm. Những nơi mà dòng Kiếm hà này bay tới, binh lính Ma Tộc chúng ta toàn bộ đều bị vạn kiếm phân thân!

- Cái gì? Bị thôn phệ đến chín thành?

Toàn bộ đám người Niếp Song kinh hô thất thanh một trận.

Thế nhưng lại tổn thất đến chín thành!

Tuy rằng nói đây chính là một cái phân đội của ma quân Thương Huyết mà thôi, nhưng mà cũng có quân số đến mấy ngàn ức. Tổn thất đến chín thành, đó chẳng phải là...

- Tổn thất chín thành?

Niếp Vô Tình từ bên trên ngai vàng bỗng nhiên đứng lên, sát ý từ trong hai mắt bốc lên, hướng về phía gã Đại Thống lĩnh Ma Tộc đột nhiên đánh ra một chưởng:

- Người thế nhưng lại còn có mặt mũi quay trở về gặp ta? Giết!

Gã Đại Thống lĩnh Ma Tộc kia hoảng sợ, vừa định mở miệng cầu xin tha thứ, thân thể đột nhiên bạo nổ một tiếng, biến thành một mảnh huyết nhục, ma huyết nhất thời nhuộm đầm một mảnh đại điện.

Trong lòng đám người Niếp Song rung lên, tất cả cũng đều không dám thở lớn tiếng.

- Vị diện Thiên Man?

Hai mắt của Niếp Vô Tình lóe ra hàn mang, lạnh lùng nói:

- Nghe lệnh của ta, chuyển toàn bộ ma quân Thương Huyết công kích Vị diện Thiên Man!

Đám người Niếp Song cả kinh một trận.

Tất cả ma quân Thương Huyết toàn bộ công kích Vị diện Thiên Man sao? Cái này...

- Vâng, Thiên Ma đại quân!

Đám người Niếp Song cả kinh một trận, tất cả cũng đều thu liễm tâm thần, cung kính ứng tiếng.

oOo

Trong lúc này, bên trong Vị diện Thiên Man, Long Kinh Thiên nhìn thấy đại quân Ma Tộc đang giống như thủy triều rút lui, nhất thời hai mắt lạnh liệt.

- Lão đại, đại quân Ma Tộc này, ta xem ra cũng chẳng ra gì cả!

Sau lưng của Long Kinh Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Không chịu nổi một kích a!

- Trò hay vẫn còn tại ở phía sau!

Long Kinh Thiên nói:

- Truyền lệnh đi xuống! Để cho cường giả tất cả các phái toàn lực vận chuyển đại trận, gia tăng phòng ngự, không được phép lơ lửng!

369. Chương 368: Đầu Nhập Ma Tộc?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 368: Đầu nhập Ma Tộc?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe được mệnh lệnh của Long Kinh Thiên, đám người Tử Thiên Long Hoàng không dám có lấy nửa điểm chậm trễ, nhanh chóng đem mệnh lệnh của Long Kinh Thiên đi xuống, để cho cường giả các phái toàn lực vận chuyển đại trận, phòng ngự đợt công kích tiếp theo của đại quân Ma Tộc.

- Lão đại, đại quân Ma Tộc này tiến công Tinh vực Xích Thành, không biết là xuất phát từ mục đích gì?

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu mới nói.

Long Kinh Thiên nhất thời lâm vào trầm tư.

Suốt mấy ngày nay, hắn cũng luôn một mực nghĩ đến vấn đề này. Vạn triệu đại quân Ma Tộc tiến công Tinh vực Xích Thành, không có khả năng không có nguyên nhân gì cả.

- Chẳng lẽ là vì Thương Sinh Thần Châu sao?

Long Kinh Thiên trầm nghĩ, sau đó lắc lắc đầu. Thần thể của Thương Sinh Đại Đế kia tuy rằng là bảo bối, nhưng mà còn không đáng để Ma Tộc dốc đại quy mô như vậy tiến công Tinh vực Xích Thành.

Chẳng qua, vì sao Ma Tộc lại tiến công Tinh vực Xích Thành, chỉ sợ thậm chí ngay cả gã Niếp Song lúc trước kia cũng không biết được.

Vừa rồi, Long Kinh Thiên có bắt giữ một gã Đại Thống lĩnh Ma Tộc, tiến hành sưu hồn hắn, gã Đại Thống lĩnh Ma Tộc kia đồng dạng cũng chẳng biết nguyên nhân.

- Hmm?

Đột nhiên, đúng lúc này, Long Kinh Thiên cảm ứng được thứ gì đó, chợt ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy đại quân Ma Tộc đang giống như thủy triều thối lui kia đột nhiên dừng lại. Tiếp theo, từ tinh không mệnh mông phương xa chợt xuất hiện từng luồng ma vân hắc ám cuộn cuộn tiến tới, lan tràn khắp bốn phương tám hướng, phô thiên cái địa.

Đám ma vân hắc ám này không ngừng chuyển động lan tràn đi lên, khí tức sát phạt cường đại khiến cho những dòng khí lưu không gian ức vạn dặm bốn phía xung quanh không ngừng cuồng bạo lên, khiến cho thiên địa biến sắc.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đều lần lượt nhìn thấy được đoàn ma vân hắc ám khủng bố lan tràn khắp bốn phương tám hướng kia, sắc mặt toàn bộ đại biến.

Đám người bọn họ tự nhiên biết rõ đám ma vân hắc ám này là đại biểu cho cái gì!

Sau khi đám ma vân hắc ám này không ngừng chuyển động tiến đến gần tinh không của Vị diện Thiên Man, đám ma vân tán đi, lộ ra vạn triệu đại quân Ma Tộc. Những luồng khí tức khủng bố từ trong đám đại quân Ma Tộc này không ngừng tiếp cận Vị diện Thiên Man. Theo đám đại quân Ma Tộc này không ngừng tiếp cận thiên không Vị diện Thiên Man, thậm chí ngay cả Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận đang tiến hành bảo vệ bên ngoài Vị diện Thiên Man cũng bị kích động nổi lên một tầng lại một tầng sóng gợn kết giới to lớn.

- Không ngờ, không ngờ lại có nhiều đại quân Ma Tộc như vậy! Cái này, phải có bao nhiêu triệu quân đây?

Tử Thiên Long Hoàng hút một ngụm lãnh khí, nói.

- Đừng, đừng nói rằng toàn bộ đại quân Ma Tộc cũng đã đến công kích Vị diện Thiên Man chúng ta đó?

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh hô.

Sắc mặt mọi người liền đại biến.

Tất cả đại quân Ma Tộc cũng đều công kích Vị diện Thiên Man sao?

Lực phòng ngự của Vị diện Thiên Man có cường thịnh đến đâu, chỉ sợ cũng sẽ...

Chỉ có Long Kinh Thiên, sắc mặt vẫn như cũ đạm mạc nhìn về phía đại quân Ma Tộc vô cùng vô tận đang không ngừng chuyển động kéo đến kia.

Vừa rồi vẫn còn ở rất xa nơi này, hiện tại đã đến rồi sao? Như vậy cũng tốt, liền để cho đám đại quân Ma Tộc biết, cái khối xương cứng Vị diện Thiên Man này cũng không phải dễ gặm như vậy đâu.

Trên người của Long Kinh Thiên đột nhiên tản mát ra một cỗ cảm giác uy nghiêm khủng bố vô cùng, cùng với khí tức của Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận kết hợp cùng một chỗ, bao phủ cả toàn bộ Vị diện Thiên Man.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu vốn nhìn thấy vạn triệu đại quân Ma Tộc tiến đến, trong lòng không khỏi hoảng sợ, kinh hãi, lúc này chợt cảm ứng được khí tức mệnh mông uy nghi của Long Kinh Thiên tản mát ra, không khỏi quay đầu nhìn lại Long Kinh Thiên. Không hiểu sau, sự hoảng sợ trong lòng của bọn họ biến mất, trở nên yên ổn lại.

Vạn triệu đại quân Ma Tộc kia đi đến cách Vị diện Thiên Man một khoảng chừng ngàn dặm, đột nhiên toàn bộ dừng lại, sau đó tất cả đồng thời quỳ xuống, hô lớn:

- Cung nghênh Thiên Ma đại nhân!

Một vạn người cùng thốt kinh người, một vạn người cùng thốt chấn động thiên địa, vậy còn vạn triệu người cùng thốt thì sao? Vạn triệu đại quân Ma Tộc cùng nhau hét lên một tiếng, tiếng gầm khủng bố giống như là phong bạo vũ trụ khủng bố vậy.

Khi mà tiếng gầm chấn động khủng bố đem vạn dặm tinh không quấy nhiễu kia tấn công thẳng vào trong Vị diện Thiên Man, Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận lại nhấc lên từng vòng từng vòng kết giới cự lãng chấn động.

Giống như vô số cự sơn đập thẳng xuống biển rộng vậy.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy vậy, lại nhịn không được kinh hãi lên một trận.

Theo tiếng gầm của vạn triệu đại quân Ma Tộc đánh sâu vào, từ bốn phương tám hướng, từng đoàn lại từng đoàn ma vân cự đại không ngừng từ tinh không bay tới. Chỉ trong nháy mắt đã liền đi tới phía trước của Vị diện Thiên Man. Ma vân cự đại tiêu tán đi, lộ ra mấy trăm đạo thân ảnh.

Người đi đầu tiên của đại quân Ma Tộc, chính là Thiên Ma Niếp Vô Tình. Phía sau lưng Niếp Vô Tình, chính là mấy trăm gã cường giả Ma Thần bọn người Niếp Song.

- Là hắc!

Nhìn thấy Thiên Ma Niếp Vô Tình, Long Kinh Thiên cũng có chút ngoài ý muốn, sau đó hai mắt lãnh liệt. Trong đại chiến Ma Thần Thượng Cổ của Vị diện Thiên Man, người của Niếp gia Ma Tộc đã phong ấn Tử Thiên Long Hoàng, hơn mười vạn năm sau, người của Niếp gia Ma Tộc lại một lần nữa cuộn cuộn tiến đến.

Chẳng qua, Long Kinh Thiên phát hiện ra, từ sau khi từ biệt tại Thương Sinh Bảo Tàng, thực lực của Thiên Ma Niếp Vô Tình này không ngờ lại mạnh hơn không ít, đã đạt đến Thiên Ma Tam trọng rồi.

Xem ra, trong thời gian nửa năm này, Thiên Ma Niếp Vô Tình đã đạt được kỳ ngộ gì đó, hẳn cũng đã luyện hóa được Thần Quả kia.

Thiên Ma Niếp Vô Tình đứng thẳng giữa tình không, nhìn về phía Vị diện Thiên Man, thấy bên ngoài không gian ma lực quay cuồng, lực lượng băng hàn vô cùng vô tận, vòng xoáy toàn qua luân chuyển không ngừng, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

- Người của Vị diện Thiên Man nghe đây, hiện tại các ngươi mở ra đại trận, đầu nhập vào Ma Tộc chúng ta, ta có thể tha cho các ngươi không chết!

Thiên Ma Niếp Vô Tình vận chuyển ma lực Vô Tình, mở miệng nói. Thanh âm của hắn không ngừng lan tràn ra, thế nhưng lại thẩm thấu vào trong Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, khiến cho ức vạn Vô giả, bình dân bá tánh của Vị diện Thiên Man cũng đều nghe được rõ ràng chi tiết.

Không thể không nói, Thiên Ma Niếp Vô Tình này quả thật cũng có chút thực lực.

Phải biết rằng Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận do Long Kinh Thiên bố trí này, một khi đã vận chuyển lên, cho dù là những cường giả Thiên Ma bình thường lúc đầu kia cũng không có cách nào truyền âm vào được.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe được lời nói của Thiên Ma Niếp Vô Tình, không khỏi cười lạnh một tiếng, cảm giác được Thiên Ma Niếp Vô Tình này không khỏi có chút ngu ngốc.

Mở ra đại trận, đầu nhập vào Ma Tộc, tha cho các ngươi không chết?

Cái loại chuyện ma quỷ này sẽ có người tin tưởng hay sao?

Một lúc sau đó, Thiên Ma Niếp Vô Tình nhìn thấy bên phía Vị diện Thiên Man không hề có một chút động tĩnh nào cả, cặp mày nhíu chặt.

- Các ngươi nghĩ rằng, một chút xúu phòng ngự ấy của Vị diện Thiên Man có thể ngăn cản được vạn triệu đại quân của Ma Tộc chúng ta hay sao?

Tiếp theo thanh âm Thiên Ma Niếp Vô Tình lại lạnh lùng vang lên.

Quả thật, ngay cả đám người Băng Tuyết Cự Long, Tứ Dực Kinh Vương hiện tại cũng không có lòng tin rằng đại trận do Long Kinh Thiên bố trí lại có thể ngăn cản được vạn triệu đại quân Ma Tộc.

Bọn họ biết được thực lực của chủ nhân kinh người, đồng dạng cũng biết rằng đại trận do chủ nhân bọn họ bố trí có uy lực rất mạnh, nhưng mà đây chính là vạn triệu đại quân Ma Tộc a!

Vạn triệu đại quân Ma Tộc không nói, phía sau lưng Thiên Ma Niếp Vô Tình còn có hơn bốn trăm gã cường giả Ma Thần thực lực tương đương với cường giả Cổ Thần nữa!

Hơn bốn trăm cường giả Cổ Thần!

Dưới tình huống bình thường, chỉ riêng hơn bốn trăm gã cường giả Ma Thần này thôi cũng liền đủ để phá hủy, tiêu diệt sạch cả một cái Vị diện rồi!

Nếu như đám người Băng Tuyết Cự Long, Tứ Dực Kinh Vương vẫn còn chưa có đầu nhập dưới trướng Long Kinh Thiên, toàn bộ Vị diện Thiên Man vẫn còn chưa có thống nhất quy phục Long Kinh Thiên, chỉ sợ hiện tại đối mặt với vạn triệu đại quân Ma Tộc, quả thật lúc này sẽ có người mở ra đại trận, đầu hàng Ma Tộc.

Đáng tiếc, Thiên Ma Niếp Vô Tình quả thật không biết, lúc này tất cả cường giả Cổ Thần, Thần cấp, Thánh cấp của Vị diện Thiên Man hiện tại cũng đều đã quy phục Long Kinh Thiên cả rồi. Cho nên, cho dù lúc này hắn có miệng lưỡi đến đâu chẳng nữa, thì bên phía Vị diện Thiên Man cũng không có chút động tĩnh nào cả.

Một lúc lâu sau, Thiên Ma Niếp Vô Tình nhìn thấy bên phía Vị diện Thiên Man vẫn không có một chút động tĩnh nào cả, sắc mặt có chút khó coi, hai mắt toát ra sát ý cuộn cuộn.

- Giết!

Thiên Ma Niếp Vô Tình lạnh lùng nói, sau đó phát tay một cái.

Phòng ngự của Vị diện Thiên Man này cho dù có cường thịnh đến đâu, hắn cũng không tin, vạn triệu đại quân ma quân Thương Huyết dưới trướng của hắn còn không thể công phá được!

Thanh âm của Thiên Ma Niếp Vô Tình vừa rơi xuống, nhất thời, vô số đại quân Ma Tộc cũng đều điên cuồng công kích thẳng về phía Vị diện Thiên Man.

Vạn triệu đại quân Ma Tộc công kích tới, khiến cho toàn bộ Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận đột nhiên chấn động mãnh liệt. Trên bề mặt kết giới xuất hiện vô số đường sóng gợn, những luồng sóng gợn dao động mãnh liệt không thôi. Trên thiên không Vị diện Thiên Man phảng phất như sấm sét cuồng bạo, thiên băng địa liệt vậy.

Ức vạn Vô giả, bình dân bá tánh của Vị diện Thiên Man bên dưới đều hoảng sợ nhìn chăm chăm về phía thiên không.

370. Chương 369: Đã Xảy Ra Chuyện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 369: Đã Xảy Ra Chuyện

- Chủ nhân!

Tử Thiên Long Hoàng nhìn thấy Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận dưới sự công kích điên cuồng của đại quân Ma Tộc, không ngừng lay động kịch liệt, không khỏi hoảng hốt vội vàng la lên.

Lần này đại quân Ma Tộc tiến công so với lúc trước đâu chỉ mãnh liệt hơn gấp ngàn lần?

Một đợt lại đến một đợt, một đợt mạnh hơn một đợt.

Hơn nữa công kích cũng càng ngày càng mạnh hơn!

Bên trên thiên không của Vị diện Thiên Man, thanh âm sấm sét nổ vang càng ngày càng dày đặc, phảng phất như không gian của Vị diện Thiên Man bất cứ lúc nào cũng có thể bị phá tan, sụp đổ vậy.

Tử Thiên Long Hoàng hoảng loạn, đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu, Băng Tuyết Cự Long, Lục Dực Tử Phượng cũng đồng dạng hoảng loạn.

Nếu như cứ tiếp tục như thế đi xuống, thì Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận sớm hay muộn gì cũng sẽ bị công phá!

Nếu như Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận bị công phá, vạn triệu đại quân Ma Tộc điên cuồng dẫm mạnh ào vào Vị diện Thiên Man, như vậy hậu quả...

- Không cần vội!

Long Kinh Thiên liếc mắt nhìn về phía đám người Tử Thiên Long Hoàng, vẻ mặt bình tĩnh, nói.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu không khỏi rung mình một cái. Nhưng mà một khi Long Kinh Thiên đã mở miệng, bọn họ cho dù có lo lắng, hoảng loạn đến đâu, cũng không dám lại mở miệng ra nữa.

Long Kinh Thiên đậm mặt nhìn về phía công kích của đại quân Ma Tộc một đợt mạnh hơn một đợt, trong lòng bình tĩnh. Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận này không chỉ là một đại trận phòng ngự bình thường, mà nó còn có khả năng tiến hành công kích nữa. Chẳng qua, phạm vi công kích của nó chỉ là khoảng chừng ngàn dặm tinh không bên ngoài Vị diện Thiên Man mà thôi. Cho nên, lúc này Long Kinh Thiên đang đợi, đợi cho có càng nhiều đại quân Ma Tộc tiến vào phạm vi trong vòng ngàn dặm bên ngoài Vị diện Thiên Man mới ra tay.

Khoảng nửa canh giờ sau đó, đại quân Ma Tộc kéo đến càng ngày càng nhiều.

Nhưng mà Long Kinh Thiên vẫn như cũ không chút cử động.

Ở trong mắt đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, vạn triệu đại quân Ma Tộc này khiến cho người ta cực kỳ sợ hãi, nhưng mà ở trong mắt của Long Kinh Thiên, chúng căn bản không tính là cái gì cả.

Năm đó trong đại chiến Tiên Ma, Ma Tộc tiến công Tiên Giới, đại quân Ma Tộc có số lượng gấp vô số vạn lần so với lần này. Hơn nữa thực lực đại quân Ma Tộc tiến công Tiên Giới lần đó thấp nhất cũng là Thiên Ma, đại quân Ma Tộc trước mắt so sánh với năm xưa, quả thật là yếu ớt đến mức đáng thương.

Đại quân Ma Tộc tiến công tuy rằng một tầng mạnh hơn một tầng, càng ngày càng mãnh liệt hơn, nhưng mà mấy canh giờ trôi qua, vẫn như cũ không thể lay động được chút nào Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận.

Thiên Ma Niếp Vô Tình nhìn thấy thế, sắc mặt càng ngày càng khó nhìn hơn.

- Có ai biết phương pháp phá giải đại trận này hay không?

Niếp Vô Tình lạnh giọng hỏi.

Đám người Niếp Song hai mặt nhìn nhau, không ai mở miệng.

- Toàn bộ đều là thùng cơm vô dụng cả!

Thanh âm Niếp Vô Tình trầm thấp, quay đầu lại quát. Trong lòng đám người Niếp Song rung lên, cúi đầu không dám ứng tiếng.

- Thiên Ma đại nhân, nếu như chúng ta tìm được người bố trí đại trận này, bắt giữ hắn lại, như vậy thì đại trận này liền có thể phá vỡ.

Lúc này, một gã cường giả Ma Thần tiến lên, cẩn thận nói.

Hai mắt Niếp Vô Tình lóe sáng như đao, lạnh lùng nói:

- Cái này ta tự nhiên cũng biết, còn cần người nhắc nhở hay sao? Chẳng lẽ người biết người bố trí đại trận là ai hay sao?

Gã cường giả Ma Thần kia đỏ mồ hôi lạnh đầy trán.

Người bố trí đại trận? Trong lòng Niếp Song chợt lóe lên, không khỏi hiện ra hình ảnh một gã thanh niên tóc đen. Chỉ là trong nháy mắt, hắn liền lắc đầu. Gã Long Kinh Thiên kia tuy rằng có nhiều chỗ kinh người, nhưng mà nhiều nhất chỉ có thể xem như là một thiên tài có chút yêu nghiệt mà thôi, làm thế nào có thể bố trí được một cái đại trận như thế, ngăn cản được vạn triệu đại quân của Ma Tộc?

- Chẳng qua, đến lúc đó nếu như công phá được Vị diện Thiên Man, nhất định phải đem gã Long Kinh Thiên kia bắt lại, ép hỏi cho ra được cái Bí pháp có thể cùng với Yêu thú hợp thể của hắn!

Niếp Song trầm nghĩ.

- Truyền lệnh đi xuống, để cho Ma Nha công kích!

Lúc này, thanh âm của Thiên Ma Niếp Vô Tình chợt vang lên.

- Để cho Ma Nha công kích?

Niếp Song kinh hãi không thể hoàn hồn được.

Ma Nha chính là đại quân tinh anh của ma quân Thương Huyết, toàn bộ đều là do cường giả Tu La Vương tạo thành, có đến mấy trăm vạn người!

Tu La Vương của Ma Tộc, chính là tương đương với cường giả Thánh cấp của nhân loại!

- Vâng, Thiên Ma đại nhân!

Một gã cường giả Ma Thần cung kính lĩnh mệnh, sau đó xoay người truyền lệnh đi xuống. Nhất thời, bên trong vạn triệu đại quân Ma Tộc chợt bay ra một đám đại quân Ma Tộc toàn thân mặc chiến giáp xích huyết sắc, toàn thân thiêu đốt hào quang giống như một tầng huyết diễm vậy.

Đại quân Ma Nha này bay ra, không ngừng biến ảo, hợp thành một cái cự nha giống hệt như một cái loan liên vậy, nhất tề hướng về phía Vị diện Thiên Man công kích, giống hệt như một đầu huyết ma khổng lồ mở ra cái miệng máu khổng lồ, đột nhiên hướng Vị diện Thiên Man cắn tới.

Ầm ầm!

Toàn bộ Vị diện Thiên Man chấn động mãnh liệt. Đám người Vị diện Thiên Man hoảng sợ nhìn thấy, chỗ Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận bị va chạm mãnh liệt kia, thế nhưng lại xuất hiện một cái vết rách thật nhỏ. Chẳng quả, cái vết rách thật nhỏ kia chỉ trong khoảnh khắc liền khôi phục trở về.

Đám cường giả Ma Tộc thấy thế, trên mặt nhất thời vui vẻ.

- Tiếp tục công kích!

Thiên Ma Niếp Vô Tình quát lớn.

Đại quân Ma Tộc lại hướng về phía Vị diện Thiên Man mạnh mẽ công kích tới. Đồng thời với cái này, những đại quân Ma Tộc khác cũng phối hợp công kích. Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận đột nhiên chấn động, lại xuất hiện vết rách, hơn nữa so với lúc trước còn lớn hơn không ít.

Long Kinh Thiên nhìn thấy thế, cặp mày nhíu chặt lại.

Đúng lúc này, một vài binh lính Ma Tộc nhân cơ hội này từ chỗ vết rách của đại trận mà phóng vọt vào trong.

- Giết!

Long Kinh Thiên lãnh đạm nói.

Thanh âm của Long Kinh Thiên vừa dứt, mười ba cường giả Cổ Thần đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu liền ra tay. Mấy ngàn binh lính Ma Tộc nhân cơ hội này mà đổ vào kia, chỉ trong khoảnh khắc liền hóa thành một đám mưa máu.

Nhưng mà tiếp theo sau đó, lại là một thanh âm chấn vang cự đại, đại quân Ma Nha lại phát động công kích mãnh liệt. Vết rách của kết giới mở rộng, lại có thêm mấy vạn binh lính Ma Tộc dũng mãnh tiến vào.

- Lão đại, cứ tiếp tục như vậy đi xuống, chỉ sợ qua thêm không đến một canh giờ nữa, Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận sẽ bị công phá!

Cửu Vĩ Thiên Miêu một bên vừa tiêu diệt đám binh lính Ma Tộc vừa mới phóng vào, một bên thấp giọng nói.

Uy lực của đại trận cấm chế cho dù cường thịnh đến đâu, cuối cùng cũng phải có mức độ.

Công kích của mấy trăm vạn Tu La Vương tương đương với cường giả Thánh cấp nhân loại, cộng thêm công kích của binh lính Ma Tộc khác phối hợp, cho dù Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận có cường thịnh đến đâu, cũng khó có thể ngăn cản nổi.

Theo công kích của đại quân Ma Nha đánh xuống, đám cường giả Thần miếu Man Hoang, Hải vực Băng Sơn, Loạn Hải, Chiến trường Ma Thần Thượng Cổ, Đại lục Thiên Lam đang vận chuyển đại trận cấm chế bên dưới, sắc mặt càng ngày càng trắng bệch, hiển nhiên đã bị lực công kích phản chấn, bị chấn thương.

Nhìn thấy vết rách của Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận càng ngày càng lớn hơn, đám binh lính Ma Tộc ào vào cũng càng ngày càng nhiều hơn. Lúc này, Long Kinh Thiên đột nhiên phóng người bay lên, hai

cánh tay huy động, đánh ra từng đạo pháp quyết. Bốn mươi chín tòa Tiên sơn đang huyền phù trên thiên không của Vị diện Thiên Man đột nhiên bùng phát ra quang mang mãnh liệt. Bên trên mỗi một tòa Tiên sơn chợt hiện ra vô số những phù văn.

Tiếp theo sau đó, đám binh lính Ma Tộc đang tiến hành công kích Vị diện Thiên Man hoảng sợ nhìn thấy, một luồng quang mang khổng lồ từ trong Vị diện Thiên Man tỏa phát ra, trong khoảnh khắc bành trướng cực đại. Bên trong luồng quang mang khổng lồ này, thần lôi quay cuồng, ngàn vạn đạo băng nhận, hơn nữa lại còn có vô số hỏa cầu màu đỏ.

Những nơi luồng hào quang này bay qua, đám binh lính Ma Tộc giống như đàn châu chấu từ trên tinh không rơi xuống.

Ngoại trừ đại quân Ma Nha ra, những nơi mà luồng quang mang này lan đến, toàn bộ binh lính Ma Tộc không một ai may mắn thoát khỏi. xem tại

Đại quân Ma Nha kia cũng liên tục bị đẩy lui về phía sau.

Nụ cười trên mặt đám người Niếp Vô Tình nhất thời cứng đờ lại.

Sau khi luồng hào quang kia lan tràn ra đến khoảng tinh không ngàn dặm bên ngoài Vị diện Thiên Man, lúc đó mới chậm rãi lui trở về. Mà Long Kinh Thiên cũng từ trên thiên không hạ xuống, sắc mặt có chút tái nhợt.

- Chủ nhân, người thế nào?

Đám người Tử Thiên Long Hoàng cả kinh, đi đến bên người của Long Kinh Thiên.

- Ta không sao!

Long Kinh Thiên khẽ lắc đầu, để cho đám người Tử Thiên Long Hoàng hộ pháp, sau đó nuốt dùng một viên Tiên đan, ngồi xếp bằng điều tức.

oOo

Cũng đồng thời lúc này, Vị diện Vạn Bảo đồng thời cũng gặp phải sự công kích mãnh liệt của Ma Tộc. Tình huống tuy rằng tốt hơn so với Vị diện Thiên Man một chút, nhưng mà cũng kém hơn không bao nhiêu.

Hứa Vũ Quân nhìn thấy đại quân Ma Tộc dày dầy đặc đặc trong thiên không, ánh mắt không khỏi trở nên ưu phiền. Lần này đại quân Ma Tộc công kích mãnh liệt đã ngoài ý muốn của nàng ta.

- Chẳng biết hẳn như thế nào rồi?

Hứa Vũ Quân trầm nghĩ.

- Tiểu thư, không xong rồi! Đã xảy ra chuyện!

Lúc này, một đạo thanh âm đột nhiên vang lên. Hứa Vũ Quân quay đầu lại, liền nhìn thấy Hắc Long từ xa bay đến.

371. Chương 370: Vạn Bảo Thần Chủ Mất Tích

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 370: Vạn Bảo Thần Chủ Mất Tích

- Hắc Long tiền bối, xảy ra chuyện gì?

Hứa Vũ Quân nhìn thấy Hắc Long từ xa bay đến, vẻ mặt lo lắng, trong lòng liền dâng lên một cỗ cảm giác không tốt.

Lúc này, Hắc Long đã đi đến trước mặt của Hứa Vũ Quân, gấp gáp nói:

- Tiểu thư, Thần Chủ đã xảy ra chuyện!

- Cái gì?

Sắc mặt Hứa Vũ Quân đại biến:

- Phụ thân đã xảy ra chuyện? Là chuyện như thế nào?

- Không biết! Vừa rồi ta mới đi đến Không gian Hồn Khí, phát hiện ra Thần Chủ không có ở đó! Hơn nữa toàn bộ những sơn mạch bên trong Không gian Hồn Khí cũng đều bị người ta dùng chưởng lực phá hủy! Thậm chí ngay cả Tể đàn Hồn Khí cũng bị người ta đánh nát nữa!

Hắc Long gấp gáp nói.

- Cái gì?

Sắc mặt Hứa Vũ Quân thất sắc, thất thanh nói.

Tất cả các sơn mạch bên trong Không gian Hồn Khí đều bị người ta dùng chưởng lực phá hủy! Tể đàn Hồn Khí cũng bị người ta đánh nát!

Phụ thân mất tích!

Trong đầu Hứa Vũ Quân âm âm vang vọng, chỉ cảm thấy thiên địa là một mảnh hắc ám.

- Ta đã dùng ngọc phù truyền tin cho Thần Chủ, nhưng mà lại không có hồi âm!

Hắc Long nói tiếp.

- Đi! Đi Không gian Hồn Khí!

Hứa Vũ Quân phản ứng trở lại, phi thân bay lên, liền hướng về phía Không gian Hồn Khí bay nhanh mà tới. Không ngờ lại có người lên vào trong Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông, hơn nữa lại còn tiến vào Không gian Hồn Khí, thậm chí ở trong Không gian Hồn Khí cùng với phụ thân nòng chiến đấu kịch liệt, mà chúng cường giả của Vạn Bảo Thần Tông lại không ai phát hiện ra?

Như vậy thực lực đối phương đến mức nào?

Trong lòng Hứa Vũ Quân hoảng loạn, đồng thời cũng không khỏi khiếp sợ.

Sắc mặt Hắc Long cũng chẳng kém bao nhiêu so với Hứa Vũ Quân.

Một lúc sau, hai người Hứa Vũ Quân đã đến được Không gian Hồn Khí. Một đường phi hành đi tới, chỉ thấy mặt đất Không gian Hồn Khí chung quanh tràn ngập những liệt cốc cự đại, từng tòa từng tòa sơn mạch đổ nát, đập vào trong mắt kinh tâm động phách. Trong lòng Hứa Vũ Quân lại càng thêm trầm thấp hơn.

Đi đến trung tâm của Không gian Hồn Khí, chỉ thấy bốn phía tràn ngập vô số những mảnh đá vụn. Những mảnh đá vụn này không ngừng lóe sáng những tia quang mang hắc sắc, đúng là Hồn thạch của Tể đàn Hồn Khí.

Không gian bốn phía xung quanh còn lưu lại những luồng Hỏa nguyên khí cùng Thủy nguyên khí vô cùng cuồng bạo, hiển nhiên là do song phương chiến đấu kịch liệt mà lưu lại.

Thủy nguyên khí này, Hứa Vũ Quân rất là quen thuộc, phụ thân của nàng tu luyện chính là Hắc Thủy Thần Công thiên địa độc nhất vô nhị, mà Hỏa nguyên khí kia, hẳn chính là do đối phương lưu lại.

- Phụ thân! Phụ thân!

Hứa Vũ Quân không ngừng hô lớn, cặp mắt rơi lệ.

Gắn bó với nhau cả trăm năm, phụ thân đột nhiên biến mất, trong lòng nàng liền có cảm giác vắng vẻ trống rỗng.

- Tiểu thư, tuy rằng Thần Chủ biến mất, nhưng mà không có nguy hiểm đến sinh mệnh, hiện tại chúng ta quan trọng nhất chính là tìm cho được Thần Chủ!

Một lúc sau, Hắc Long chợt mở miệng nói.

Lúc này, Hứa Vũ Quân mới hoàn hồn trở lại.

Hắc Long nói không sai, tuy rằng phụ thân của hắn đã biến mất, nhưng mà ngọc bài sinh mệnh nguyên thần vẫn còn chưa có vỡ nát, như vậy đại biểu là phụ thân hắn vẫn còn sống.

Nhưng mà, hiện tại phải tìm kiếm như thế nào đây? Tìm kiếm ở nơi nào? Hiện tại nàng ngay cả đối phương là ai cũng đều không biết. Từ chuyện đối phương có thể lặng yên không một tiếng động lén vào Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông, cùng với tiến nhập vào Không gian Hồn Khí mà xét, thì thực lực của đối phương ít nhất cũng cao hơn phụ thân một bậc. Nhưng mà khắp Tinh hệ Ba Nhĩ này có hơn năm trăm cái Tinh vực, những người thực lực cao hơn phụ thân nàng, hơn nữa còn tu luyện Công pháp Hỏa hệ cũng là không hề ít chút nào.

- Tiểu thư, hay là, hay là chúng ta đem chuyện này nói cho Long Kinh Thiên biết?

Trong lòng Hắc Long chợt động, đột nhiên nói.

Sau khi xảy ra chuyện tại Thương Sinh Bảo Tàng, đã khiến cho Hắc Long đối với Long Kinh Thiên có một sự tin tưởng không thể giải thích nổi. Hắn nghĩ rằng nếu như đem chuyện này báo cho Long Kinh Thiên biết, Long Kinh Thiên tự nhiên có cách điều tra ra được.

Hứa Vũ Quân nghe thấy vậy, khẽ rung mình một cái, trong lòng đang bối rối cũng trở nên yên ổn hơn. Sau đó nàng lắc đầu, nói:

- Hiện tại tinh không của Tinh vực Xích Thành toàn bộ đều là Ma Tộc, cho dù báo cho Kinh Thiên biết, hắn chạy đến nơi này, sẽ rất nguy hiểm!

Hắc Long cũng không khỏi trầm mặc. Quả thật đúng như lời Hứa Vũ Quân nói, hiện tại tinh không của Tinh vực Xích Thành đang có vô số vạn triệu Ma Tộc, đừng nói là Long Kinh Thiên, cho dù là cường giả Thiên Thần cũng không nhất định có thể từ Vị diện Thiên Man an toàn đi đến Vị diện Vạn Bảo được.

Tuy rằng nói Long Kinh Thiên có được Trấn Thiên Tháp, nhưng mà như vậy vẫn là rất nguy hiểm. nguồn

- Nhưng mà tiểu thư, Thần Chủ mất tích, cái tin tức này, chúng ta vẫn là không được tiết lộ ra ngoài, bằng không...

Một lúc sau, Hắc Long nói.

Hứa Vũ Quân gật đầu, trong ánh mắt xinh đẹp tràn ngập sự sầu lo.

Ma Tộc tiến công, nếu như là chuyện phụ thân của nàng mất tích bị tiết lộ ra ngoài, đến lúc đó lòng người Vạn Bảo Thần Tông nhất định là không xong. Hậu quả này, Vạn Bảo Thần Tông căn bản không thể nào chịu nổi. Nhưng mà nếu như không phát động chúng đệ tử Vạn Bảo Thần Tông ra ngoài tìm kiếm, tra xét nơi hạ lạc của phụ thân nàng, thì như thế nào có thể tìm kiếm được phụ thân của nàng đây?

Trong lòng Hứa Vũ Quân nhất thời càng thêm gấp gáp nóng nảy, mờ mịt chẳng biết làm sao.

oOo

Mà lúc này, bên ngoài Vị diện Thiên Man, Ma Tộc lại tiến hành những tràng công kích mãnh liệt.

Chẳng qua lần này, cũng chỉ có Thiên Ma Niếp Vô Tình cùng với đại quân Ma Nha cùng nhau tạo thành đại trận công kích, những đại quân Ma Tộc còn lại đều đã thối lui ra ngoài ngàn dặm Vị diện Thiên Man, đứng ở đó đợi lệnh.

Long Kinh Thiên nhìn thấy đại quân Ma Nha đang không ngừng oanh kích Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, ánh mắt lạnh liệt. Tuy rằng hắn có thể thúc giục Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận tiến hành công kích, nhưng mà mỗi lần cũng chỉ có thể đem đại quân Ma Nha bức lui mà thôi.

- Xem ra, cũng chỉ có thể làm như vậy thôi!

Long Kinh Thiên trầm nghĩ. Sau đó hắn phi thân bay lên, hai tay vung lên. Sau khi đem đại quân Ma Nha đẩy lui xong, mi tâm chợt lóe lên, đem Viêm Thần Đỉnh tế ra ngoài.

Viêm Thần Đỉnh phiêu phù bên trên cửu thiên của Vị diện Thiên Man, tản ra hỏa diễm đậm hoàng sắc nhàn nhạt.

Tay phải của Long Kinh Thiên đột nhiên chỉ về phía Viêm Thần Đỉnh một cái. Viêm Thần Đỉnh phát ra quang mang sáng lạn, miệng đỉnh nghiêng xuống, một luồng chất lỏng màu đỏ nhạt, tản ra hào quang kim sắc giống như thiên hà từ bên trong miệng đỉnh tuôn ra, đổ xuống phía dưới.

Dưới ánh mắt giật mình kinh ngạc của đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, những thứ chất lỏng màu đỏ nhạt này đổ thẳng xuống mặt đất của Vị diện Thiên Man, tiếp theo không ngừng thẩm thấu vào trong lòng đất của Vị diện Thiên Man.

Khi mà thứ chất lỏng màu đỏ nhạt này dung nhập vào trong mặt đất của Vị diện Thiên Man, chỉ thấy mặt đất bên dưới dùng một loại tốc độ mắt thường có thể thấy được mà không ngừng phát sinh biến hóa. Đám người Tử Thiên Long Hoàng phát hiện, mặt đất Vị diện Thiên Man lại giống như được quán chú vào thép lỏng vậy, khiến ặt đất không ngừng ngưng tụ lại.

Theo thứ chất lỏng màu đỏ nhạt này không ngừng dung nhập vào trong mặt đất của Vị diện Thiên Man, thì ngay tại trung tâm của dòng chất dịch kia rơi xuống, sự biến hóa của mặt đất không ngừng khuếch tán ra bốn phía xung quanh, dần dần lan rộng ra trăm dặm, ngàn dặm, vạn dặm, mười vạn dặm, trăm vạn dặm...

Cuối cùng, mặt đất của Vị diện Thiên Man, thậm chí ngay cả bề rộng của toàn bộ Vị diện Thiên Man cũng đều đã xảy ra những biến hóa cực kỳ kinh người.

Nửa ngày sau đó, đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu có một loại ảo giác, mặt đất của Vị diện Thiên Man sau khi được thứ chất lỏng màu đỏ nhạt kia thẩm vào, cho dù là một kích toàn lực của cường giả Hoàng cấp đi chăng nữa, chỉ sợ cũng chỉ có thể lưu lại trên mặt đất một cái quyền ấn mà thôi!

Nếu như là trước kia, một kích toàn lực của cường giả Hoàng cấp có thể chấn cho đá vụn bay tán loạn, lưu lại một cái hố sâu to đến hàng trăm thước...

Mà lúc này Long Kinh Thiên vẫn như trước đang không chế Viêm Thần Đỉnh hướng về phía mặt đất Vị diện Thiên Man không ngừng trút xuống thứ chất lỏng màu đỏ nhạt kia.

- Lão đại, đây là máu của Ma Tộc à?

Nhìn thấy thứ chất lỏng màu đỏ nhạt kia, Cửu Vĩ Thiên Miêu tựa hồ nghĩ đến thứ gì đó, không khỏi kinh hô một tiếng.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng nghe thấy vậy, tất cả đều kinh hoảng một trận.

- Máu của Ma Tộc?

Long Kinh Thiên lắc lắc đầu, nói:

- Đây chính là nguyên khí huyết nhục của Ma Tộc!

Máu bình thường của Ma Tộc, tự nhiên không có khả năng có loại hiệu quả này, cũng chỉ có nguyên khí bên trong thân thể huyết nhục của Ma Tộc đã trải qua tinh luyện mới có khả năng khiến ặt đất của Vị diện Thiên Man không ngừng ngưng tụ lại.

Lúc trước đám thi thể của Ma Tộc sau khi bị công kích của Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận công kích vãn lạc, Long Kinh Thiên thu hồi toàn bộ vào bên trong Viêm Thần Đỉnh, hơn nữa ra lệnh cho Khí linh Viêm Thần của Viêm Thần Đỉnh kia đem thân thể huyết nhục của đám binh lính Ma Tộc kia rèn luyện ra thành nguyên khí.

- Nguyên khí của huyết nhục Ma Tộc?

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu hai mặt nhìn nhau.

- Lão đại, ngươi là muốn làm...

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghĩ đến một cái khả năng, bật thốt lên hỏi.

- Đến lúc đó, các người sẽ biết!

Long Kinh Thiên nói.

372. Chương 371: Long Kinh Thiên!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 371: Long Kinh Thiên!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên khổng chế Viêm Thần Đỉnh, đem nguyên khí của huyết nhục thân thể Ma Tộc bên trong rèn luyện ra được không ngừng đổ thẳng xuống mặt đất của Vị diện Thiên Man. Mặt đất của Vị diện Thiên Man càng ngày càng ngưng thực hơn.

Đám binh lính Ma Tộc lúc trước vẫn lạc kia, đâu chỉ có ngàn ức người? Nguyên khí rèn luyện ra được từ huyết nhục thân thể của một gã binh lính Ma Tộc tuy rằng cũng không nhiều lắm, nhưng mà nguyên khí huyết nhục của sáu bảy ngàn ức binh lính Ma Tộc hội tụ lại cùng một chỗ thì liền vô cùng khủng bố!

Trong lúc Long Kinh Thiên đang dùng nguyên khí huyết nhục của thi thể binh lính Ma Tộc không ngừng rèn luyện Vị diện Thiên Man, thì đại quân Ma Nha của Ma Tộc vẫn đang không ngừng công kích mãnh liệt. Nhưng mà theo sự công kích không ngừng kia, bọn họ phát hiện ra, lực phòng ngự của Vị diện Thiên Man tựa hồ càng ngày càng mạnh hơn!

- Hửm? Lực phòng ngự của Vị diện Thiên Man càng ngày càng mạnh hơn?

Thiên Ma Niếp Vô Tình nghe được một gã Đại Thống lĩnh chỉ huy đại quân Ma Nha bẩm báo, cặp mày vừa nhíu.

Thiên Ma Niếp Vô Tình nhìn nhìn một chút Vị diện Thiên Man, trên thiên không vẫn còn không ngừng quay cuồng thần lôi.

Bởi vì Long Kinh Thiên bố trí Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, cho nên bên ngoài không thể nào nhìn thấy được tình huống của Vị diện Thiên Man, cho nên đám người Thiên Ma Niếp Vô Tình chỉ có thể nhìn thấy được những thần lôi không ngừng quay cuồng, những dòng khí băng hàn bay loạn khắp nơi bên ngoài Vị diện Thiên Man mà thôi.

Niếp Vô Tình nâng tay phải lên, chỉ về phía hai mắt mình. Hai mắt hắn chợt lóe ra từng đạo ma quang. Khi mà những cái ma quang này không ngừng lóe lên, không gian phía trước cũng không ngừng chấn động, từng đạo khí lưu hắc ám mà mắt thường khó có thể nào nhìn thấy được lao về phía Vị diện Thiên Man.

Một hồi sau, Thiên Ma Niếp Vô Tình liền thu hồi lại ma quang, sắc mặt âm trầm.

Vừa rồi, hắn thi triển ra Tịch Linh Ma Nhãn, ngoại trừ nhìn thấy một mảnh tinh quang ra, cũng chẳng nhìn thấy bất cứ thứ gì khác nữa.

- Tinh quang?

Hai mắt Niếp Vô Tình chợt lóe lên:

- Truyền lệnh của ta, để cho Huyết Nhận cùng với Ma Nha đồng thời công kích!

Huyết Nhận, đồng dạng chính là đại quân tinh anh của ma quân Thương Huyết, thậm chí so với Ma Nha còn khủng bố hơn rất nhiều. Bởi vì Huyết Nhận toàn bộ đều là do cường giả Đại Ma của Ma Tộc tạo thành.

Cường giả Đại Ma của Ma Tộc, chính là tương đương với cường giả Thần cấp của nhân loại!

Thanh âm của Niếp Vô Tình hạ xuống, chỉ thấy phía sau chợt bay ra một chi đại quân Ma Tộc.

Chi đại quân Ma Tộc này cũng chỉ có mấy vạn người, toàn bộ đều mặc chiến giáp ám lục sắc, khí tức mỗi người đều kinh người. Mấy vạn người này hội tụ lại cùng một chỗ với nhau, ở trên thiên không hình thành nên một vòng xoáy ám lục sắc khủng bố.

Mấy vạn cường giả Thần cấp!

Bên ngoài tuy rằng không thể nhìn thấy được tình huống bên trong của Vị diện Thiên Man, nhưng mà đám người Tử Thiên Long Hoàng bên trong lại có thể nhìn thấy được tình huống bên ngoài. Nhìn thấy đám ma quân Huyết Nhận của Ma Tộc tiến tới, toàn bộ đám người Tử Thiên Long Hoàng cũng đều kinh hãi thất sắc.

Mà Long Kinh Thiên thì lại phẳng phất như là chẳng hề nhìn thấy ma quân Huyết Nhận kia vậy, vẫn như cũ tiến hành không chế Viêm Thần Đỉnh, dùng nguyên khí huyết nhục của Ma Tộc không ngừng rèn luyện mặt đất Vị diện Thiên Man.

Trong lúc này, đột nhiên thiên địa chấn động kịch liệt một trận. Ma quân Huyết Nhận rốt cuộc cũng phát động công kích mãnh liệt. Chỉ thấy bề mặt của Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận không ngừng cuộn cuộn nổi lên từng đợt từng đợt sóng gợn cuồn cuộn, đại trận không ngừng rung động. Khí thể thổ hoàng sắc do bốn mươi chín tòa Tiên sơn liên kết lại với nhau thậm chí cũng vì thế mà bị kèm hãm lại.

Thiên không Vị diện Thiên Man đang bị chấn động kịch liệt cũng đều dâng lên vô số luồng phong bạo khủng bố.

Long Kinh Thiên nhìn thấy thế, trên đầu chợt lóe ra hào quang. Trấn Thiên Tháp nhanh chóng bay ra, phiêu phù trên cửu thiên. Khí linh Thần thú Côn Bằng cũng bay ra, phát ra hào quang vạn trượng, đem toàn thân Long Kinh Thiên bảo vệ lại.

Đúng lúc này, đột nhiên Long Kinh Thiên chợt phóng thẳng lên trên cửu thiên, thế nhưng lại bay ra khỏi Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, hướng đại quân Ma Tộc công kích thẳng tới.

- Chủ nhân!

- Lão đại!

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Băng Tuyết Cự Long ai nấy cũng kinh hãi biến sắc.

- Các người cứ việc trấn thủ Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận!

Trong lúc đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu đang muốn phi thân bay lên, thì thanh âm của Long Kinh Thiên đã truyền đến.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng không khỏi phải dừng lại.

Ngay trong khoảnh khắc khi Long Kinh Thiên bay ra khỏi Vị diện Thiên Man, đi vào tinh không, bước ra ngoài, liền đi đến ngay trên không của đại quân Ma Nha.

- Vạn Thú Nhất Kích!

Hai tay Long Kinh Thiên co lại thành trảo, đột nhiên chém mạnh về phía đối phương một kích.

Mấy trăm vạn binh lính Ma Nha cảm ứng được lực lượng khủng bố từ bên trên truyền xuống, không khỏi hoảng sợ ngẩng đầu lên nhìn, liền thấy được vô số trảo ấn khổng lồ giống như mưa to âm âm đập xuống.

Mấy cái trảo ấn khủng bố này không ngừng biến hóa, giống như là cự trảo của vạn loại Thần thú trong thiên địa, muôn hình vạn trạng, tất cả cũng đều chứa đựng uy lực hủy thiên diệt địa.

Ầm ầm!

Một tiếng vang chấn động, huyết nhục tung bay tứ tung. Vô số những Tu La Vương của Ma Nha giống như hạt cát bị chấn bay ra bốn phương tám hướng. Chỉ thấy vô số những trảo ấn không ngừng xuyên thấu vào trong đại quân Ma Nha, mạnh mẽ tạo ra vô số những cái lỗ thủng phạm vi lên đến vài dặm.

Cũng đồng thời lúc đó, hào quang của Viêm Thần Đỉnh chợt lóe lên, đem thi thể huyết nhục đám Tu La Vương kia toàn bộ thu vào bên trong đỉnh, không ngừng rèn luyện, sau đó lại tiếp tục hướng mặt đất của Vị diện Thiên Man quán chú vào nguyên khí của huyết nhục Ma Tộc.

Những Tu La Vương này, toàn bộ đều tương đương với cường giả Thánh cấp của nhân loại, nguyên khí huyết nhục cực kỳ mệnh mông, tựa như thiên hà cuộn cuộn, trong suốt tinh thuần.

Lúc này, những Tu La Vương còn lại của Ma Nha rốt cuộc cũng đã phản ứng lại, đều ra tay, hướng về phía Long Kinh Thiên oanh sát. Ma khí cường đại phát ra phô thiên cái địa. Mấy trăm vạn Tu La Vương phần nộ công kích, đừng nói là Long Kinh Thiên, cho dù là cường giả Thiên Thần cũng đều không dám đón đỡ. Thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, đã biến mất khỏi chỗ cũ.

Chỉ thấy vô số cổ khí kinh xuyên thấu qua chỗ không gian ban đầu Long Kinh Thiên đang đứng, đem phiến không gian ban đầu của Long Kinh Thiên oanh kích cho nát bấy, vô số khe nứt không gian xuất hiện, không gian loạn lưu không ngừng bay loạn khắp nơi.

Thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, lại xuất hiện trở lại, đi đến bên trên một chỗ khác của đại quân Ma Nha, đột nhiên vô mạnh xuống một chương.

- Đà Loa Chưởng!

- Đồ Tiên Diệt Phật!

Từng vòng khí lưu xoắn ốc xuất hiện, hắc động mở rộng, chỉ trong khoảnh khắc liền đem vô số Tu La Vương Ma Nha hấp thu đi vào, hóa thành vô số huyết vụ, sau đó bị Viêm Thần Đỉnh hấp thu sạch sẽ.

- Hửm?

Trong lúc Long Kinh Thiên đang oanh sát từng đám từng đám Tu La Vương Ma Nha, thì đám người Thiên Ma Niếp Vô Tình ở phía xa xa mới giật mình hồi tỉnh.

- Long Kinh Thiên!

Niếp Song đứng bên cạnh Niếp Vô Tình nhìn thấy thân ảnh của Long Kinh Thiên, lại kinh hô lên một tiếng.

- Long Kinh Thiên?

Thiên Ma Niếp Vô Tình quay đầu nhìn về phía Niếp Song.

- Đúng vậy, Thiên Ma đại nhân, người này tên là Long Kinh Thiên!

Niếp Song thu liễm lại tâm thần, nhanh chóng nói:

- Hai năm trước đây thuộc hạ đã từng ở Vị diện Thiên Man gặp qua người này! Chẳng qua lúc ấy người này chỉ là một gã cường giả Tôn cấp nho nhỏ mà thôi!

- Cái gì? Cường giả Tôn cấp?

Thiên Ma Niếp Vô Tình cùng với toàn bộ những Ma Thần ở bốn phía xung quanh lớn tiếng cả kinh kêu lên.

- Đúng vậy, Thiên Ma đại nhân!

Niếp Song lại khẳng định, nói. So với những người khác, trong lòng hắn lại càng chấn động hơn rất nhiều. Hắn nhìn ra được hiện tại thực lực của Long Kinh Thiên đã đạt đến Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong!

Chỉ trong thời gian hai năm, một gã cường giả Tôn cấp nho nhỏ thế nhưng lại có thể đạt đến Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong?

Cái này so với chuyện Long Kinh Thiên có thể cùng với vài loại Yêu thú hợp thể còn khiến cho người ta khó có thể tin nổi.

Nghe được Niếp Song khẳng định lại lần nữa, đám người Thiên Ma Niếp Vô Tình khó có thể nén được sự kinh hãi trong lòng.

Lúc này, phía trước lại truyền đến từng tiếng kêu thảm thiết. Đám người Thiên Ma Niếp Vô Tình kinh hãi nhìn lại, chỉ thấy lại có thêm mấy ngàn gã Tu La Vương Ma Nha bị Long Kinh Thiên đánh bay.

- Chỉ trong hai năm, thế nhưng lại có thể từ Tôn cấp đột phá lên đến Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong?

Hai mắt Thiên Ma Niếp Vô Tình lóe ra quang mang nóng cháy nhìn về phía Long Kinh Thiên:

- Các người cùng lên đi, bắt giữ người này! Nhớ lấy, ta muốn bắt sống! Ai bắt được người này, ghi công đệ nhất!

- Ghi công đệ nhất?

Đám Ma Thần bốn phía xung quanh không khỏi kinh hãi:

- Vâng, Thiên Ma đại nhân!

Đám người Niếp Song nhất thời phi thân bay tới, hướng về phía Long Kinh Thiên mà công kích.

oOo

Mà trong lúc này, tin tức Vạn Bảo Thần Chủ mất tích đã lan truyền rộng rãi khắp nơi trong Vị diện Vạn Bảo.

- Cái gì? Vạn Bảo Thần Chủ mất tích rồi?

- Nghe nói là bị cường giả Ma Tộc bắt đi rồi!

- Vạn Bảo Thần Chủ mất tích, Vạn Bảo Thần Tông khẳng định không ngăn cản nổi được Ma Tộc tiến công, hay là chúng ta trốn đi?

- ...

Sau khi tin tức Vạn Bảo Thần Chủ mất tích lan truyền ra khắp nơi Vị diện Vạn Bảo, toàn bộ Vị diện Vạn Bảo liền lâm vào sợ hãi bất an.

373. Chương 372: Thanh Niên Tuyệt Mỹ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 372: Thanh niên tuyệt mỹ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong Vạn Bảo Thần Sơn, Phượng Minh Cung, sắc mặt Hứa Vũ Quân lúc này vô cùng âm trầm:

- Rốt cuộc là ai đã đem tin tức tiết lộ ra ngoài?

Chuyện phụ thân nàng mất tích, vốn dĩ cũng chỉ có mỗi mình nàng cùng với Hắc Long biết mà thôi.

Nàng đã hạ lệnh nghiêm cấm tiết lộ tin tức, nhưng mà chỉ không đến một ngày, tin tức này đã lan truyền khắp nơi trong Vị diện Vạn Bảo rồi!

Hắc Long hẳn là không có khả năng đem tin tức tiết lộ ra ngoài, như vậy thì chỉ có duy nhất một khả năng, chính là cái người đã lén tiến vào trong Không gian Hồn Khí kia đã đem tin tức tiết lộ ra mà thôi!

- Tiểu thư, người này dụng tâm vô cùng ngoan độc a!

Hắc Long ở một bên nói. Hiển nhiên hẳn cũng nghĩ ra người tiết lộ tin tức là ai.

Trong lòng Hứa Vũ Quân phiền muộn thở dài. Chuyện mà nàng lo lắng nhất cuối cùng vẫn đã xảy ra.

Hiện tại Ma Tộc tiến công, người này lại ngay tại lúc này đem tin tức tiết lộ ra ngoài, khiến cho toàn bộ Vị diện Vạn Bảo khủng hoảng bất an, lòng người đệ tử Vạn Bảo Thần Tông không xong, dụng tâm quả thật quá mức hiểm độc.

- Nếu như biết được người này là ai, ta nhất định khiến hắn...

Cặp mắt Hứa Vũ Quân lóe ra hàn quang lạnh lẽo.

- Tiểu thư, không xong rồi!

Lúc này, thị nữ Hứa Na của Hứa Vũ Quân đột nhiên tiến đến, bối rối nói.

Cặp mày Hứa Vũ Quân nhăn tít lại:

- Chuyện gì?

- Tiểu thư, Trưởng Lão Vương, đại sự không xong rồi! Thái thượng Trưởng lão Phạm Tiểu dẫn theo một đám Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão phản bội Thần Tông, hiện tại đã ly khai nội sơn rồi!

Thị nữ Hứa Na gấp gấp nói.

- Cái gì?

Hứa Vũ Quân bỗng nhiên đứng thẳng lên, ánh mắt lạnh liệt:

- Phạm Tiểu này lá gan thật lớn a, cũng dám đem người phản bội Thần Tông, đây chính là tội đáng muôn chết!

Hắc Long cũng cả kinh một trận, trong lòng bốc lên sát ý ngàn ngút. Không nghĩ đến tin tức Thần Chủ mất tích vừa mới truyền ra chưa bao lâu, Phạm Tiểu này thế nhưng lại đã đem người phản bội Vạn Bảo Thần Tông rồi!

Phạm Tiểu này, chính là sư phó của Phương Toàn, Đại Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông!

- Tiểu thư, việc này chỉ sợ không đơn giản!

Một lúc sau, đầu óc Hắc Long thoáng thanh tỉnh lại, trầm ngâm nói.

Hứa Vũ Quân nghe vậy, trong đầu cũng thanh tỉnh lại một chút. Điều mà Hắc Long nghĩ đến, nàng cũng đã nghĩ đến.

- Phạm Tiểu này thế nhưng lại dám can đảm phản bội lại Thần Tông, sau lưng hẳn là có người! Bằng không, dù cấp cho hắn một vạn lá gan, hắn cũng không dám làm như vậy!

Hắc Long nhàn nhạt nói.

Hứa Vũ Quân gật gật đầu, sau đó quay đầu lại nói với thị nữ Hứa Na, hỏi:

- Cùng với Phạm Tiểu phản bội Thần Tông có bao nhiêu Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão?

- Thái thượng Trưởng lão có ba mươi lăm người, còn Trưởng lão, có một trăm sáu mươi hai người!

Hứa Na thoáng chần chừ trong chốc lát, cuối cùng vẫn là bẩm báo chi tiết rõ ràng.

- Cái gì?

Sát ý trong mắt Hứa Vũ Quân càng nồng đậm hơn.

Vốn dĩ nàng nghĩ rằng Phạm Tiểu mặc dù có thể dụ dỗ được một vài người phản bội Thần Tông, nhưng cũng không nhiều lắm, không nghĩ tới thế nhưng lại dụ dỗ được đến ba mươi lăm vị Thái thượng Trưởng lão, một trăm sáu mươi hai vị Trưởng lão!

- Chết! Đám người Phạm Tiểu kia toàn bộ đều phải chết!

Hứa Vũ Quân lạnh lùng nói:

- Truyền lệnh đi xuống, chặn giết đám người Phạm Tiểu, toàn bộ giết chết hết. Những người dám can đảm phản bội Vạn Bảo Thần Tông, tru sát toàn tộc!

Nàng biết vào thời điểm này căn bản không thể mềm lòng.

Trong lòng thị nữ Hứa Na khê rung lên:

- Vâng, tiểu thư!

Tiếp theo nàng liền rời khỏi Phượng Minh Cung, truyền đạt mệnh lệnh của Hứa Vũ Quân đi xuống.

- Chúng ta cũng đi ra đó đi!

Hứa Vũ Quân nói với Hắc Long. Nói xong, nàng phi thân bay lên, liền rời khỏi Phượng Minh Cung. Hắc Long ứng tiếng, đi sát theo phía sau.

Chính là, hai người Hứa Vũ Quân vừa mới bay ra khỏi Phượng Minh Cung, đột nhiên, toàn bộ Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông chợt chấn động lên một trận.

Hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long nhìn nhau cả kinh.

Tiếp theo, lại là một hồi chấn động kịch liệt.

Lúc này, hai người Thái thượng Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Ngô Thừa cùng Huyền Diệp chợt hoảng hốt bay đến.

Sau khi hai người hành lễ, Hứa Vũ Quân hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì?

- Hồi bẩm tiểu thư, chẳng biết từ nơi đâu xuất hiện một đám cường giả, đang phát động công kích hướng về phía Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông chúng ta!

Ngô Thừa gấp gấp nói.

Sắc mặt Hứa Vũ Quân âm trầm nói:

- Có bao nhiêu người? Thực lực đối phương như thế nào?

- Có hơn trăm vạn người, toàn bộ đều là cường giả Thánh cấp trở lên. Hơn nữa cũng không hề ít cường giả Cổ Thần và Thần cấp!

Huyền Diệp gấp giọng nói.

- Mấy trăm vạn cường giả từ Thánh cấp trở lên?

Trong lòng Hứa Vũ Quân dần dần trầm mặc xuống.

Nhóm người này, khẳng định không phải là người của Ma Tộc. Đại quân Ma Tộc cho đến bây giờ vẫn còn đang không ngừng công kích bên ngoài tinh không của Vị diện Vạn Bảo, còn chưa thể phá vỡ được phòng ngự của Vị diện Vạn Bảo, chớ có thể là các thế lực lớn lúc trước đã ở sẵn bên trong Vị diện Vạn Bảo mà thôi!

Tuy rằng Vị diện Vạn Bảo bình thường là do Vạn Bảo Thần Tông khống chế, nhưng mà vẫn có Phân bộ các thế lực khác cùng tồn tại ở nơi này. Lúc trước Vạn Bảo Thần Tông cho phép các thế lực lớn ở Vị diện Vạn Bảo mở Phân bộ, chính là lo lắng cho nhu cầu phát triển của Thương hội Vạn Bảo. Không nghĩ đến hiện tại không ngờ đã trở thành tai họa ngầm!

- Truyền mệnh lệnh đi xuống, toàn lực khởi động Vạn Sơn Thông Thiên Đại Trận, đánh chết tất cả ngoại địch!

Hai mắt Hứa Vũ Quân bắn ra quang mang lãnh liệt:

- Điều tra lai lịch của những người này, đem Phân bộ của các thế lực lớn ở trong Vị diện Vạn Bảo toàn bộ tiêu diệt hết, phải diệt sạch tận gốc!

Lúc này Hứa Vũ Quân đã động sát ý rồi. Đã thật lâu rồi chưa từng có ai khiến cho nàng động sát ý như vậy.

Nàng muốn mượn dùng chuyện này để dẹp yên lại Vị diện Vạn Bảo!

- Vâng, tiểu thư!

Hai người Ngô Thừa, Huyền Diệp cung kính ứng tiếng.

- Ha ha ha ha...

- Ha ha ha ha...

Trong lúc hai người Ngô Thừa, Huyền Diệp định rời đi, truyền xuống mệnh lệnh của Hứa Vũ Quân, khởi động Vạn Sơn Thông Thiên Đại Trận để đánh chết ngoại địch, đột nhiên bên trên thiên không chợt vang lên thanh âm cười to ha ha. Thanh âm này vang lên thật đột ngột, vang vọng khắp cả thiên địa. Tất cả các đệ tử Vạn Bảo Thần Tông đang ở trong Vạn Bảo Thần Sơn này cũng đều nghe thấy được tiếng cường cuồng vọng mang theo sự trào phúng mãnh liệt này.

Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long rung mình lên một cái, sau đó hai mắt lóe sáng hàn quang, triển khai thần thức điều tra.

- Là ai? Mau lăn ra cho ta!

Hắc Long trợn mắt đảo quét xung quanh. Nhưng mà tiếng cười to này vẫn cuộn cuộn mênh mông, phảng phất như là đến từ bốn phương tám hướng, ngay cả hắn cũng không cách nào xác định được chỗ ẩn thân của đối phương, điều này làm cho trong lòng hắn giật mình không nhỏ.

- Lăn ra đây? Khẩu khí thật lớn a!

Lúc này, tiếng cười đột nhiên đình chỉ, một đạo thanh âm từ trên hư không chợt truyền xuống. Ngay khi thanh âm vừa mới truyền ra, Hắc Long chỉ cảm thấy có vô số thanh kiếm đâm thẳng vào trong linh hồn chi hải của chính mình.

- Công kích linh hồn?

Hai mắt Hắc Long kinh nghi bất định.

- Hắc hắc... cũng có chút kiến thức a!

Thanh âm từ trong hư không lại vang lên.

Đột nhiên, một đạo kiếm quang chợt từ trong hư không xuất hiện, đâm thẳng về phía Hắc Long. Đạo kiếm quang này hư vô mờ mịt, lúc ẩn lúc hiện, khiến người ta căn bản không thể nào nắm bắt được. Hắc Long không ngừng lui nhanh về phía sau, thế nhưng mà bất luận hắn có tránh lui như thế nào đi chăng nữa, đều kinh hoàng phát hiện, đạo kiếm mang kia cũng mãi chỉ thẳng về phía mi tâm của hắn.

Hắc Long vừa sợ vừa giận, đột nhiên đánh ra một chưởng.

- Hắc Long Thần Chưởng!

Một đầu Hắc long điên cuồng gào thét phóng ra, cùng với đạo kiếm mang kia va chạm cùng một chỗ với nhau. Một tiếng tranh lớn vang lên!

Khiến cho Hứa Vũ Quân giật mình chính là đạo kiếm mang kia thế nhưng lại xuyên thấu thẳng qua đầu Hắc long kia, hơn nữa vẫn hướng về phía Hắc Long đâm thẳng tới.

Hắc Long hoảng hốt, đột nhiên nâng tay lên vỗ mạnh một cái. Cánh tay hắn chắn phía trước, đạo kiếm quang này đánh thẳng lên cánh tay Hắc Long. Phần hộ giáp của cánh tay ầm một tiếng, nhất thời nổ tung.

Mọi người nhất thời kinh hoàng khiếp đảm.

Lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên từ bên trong hư không xuất hiện, là một gã thanh niên xinh đẹp tuyệt mỹ. Đúng vậy, tuyệt mỹ, xinh đẹp đến mức kinh tâm động phách. Thậm chí là ngay cả Hứa Vũ Quân cũng không thể không thừa nhận vẻ đẹp của gã thanh niên này.

Gã thanh niên tuyệt mỹ này đứng thẳng ở nơi đó, khoanh tay mà đứng, giống như một vị Quân vương chúa tể thiên hạ vậy, thiên địa vạn vật cũng phải thần phục dưới chân của hắn vậy.

- Người là ai?

Hắc Long kinh sợ nói.

Gã thanh niên cũng không có trả lời, mà là đạm mạc nói:

- Có thể tiếp được Hư Vô Nhất Kiếm của ta, có chút thực lực a! Chẳng qua, người còn chưa có tư cách biết tên của ta!

Ngay cả Hắc Long là cường giả Thiên Thần Nhất trọng cũng đều không có tư cách biết tên sao? Nếu như là bình thường, tất cả mọi người đều thấy rằng gã thanh niên này cực kỳ cuồng vọng, nhưng mà hiện tại, không ai lại dám nghĩ như vậy.

374. Chương 373: Nguyên Tôn Đại Nhân

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 373: Nguyên Tôn đại nhân

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Hư Vô Nhất Kiếm!

Một hồi lâu sau, Hắc Long phảng phất như là nhớ đến cái gì, vẻ mặt cực kỳ khiếp sợ nhìn chăm chăm gã thanh niên tuyệt mỹ kia.

Ở thời kỳ Thượng Cổ, từng có một vị cường giả thần bí thi triển qua Hư Vô Nhất Kiếm, đã chém chết một vị Phủ chủ nào đó của Tinh vực Xích Thành! Chẳng qua, vị cường giả thần bí kia sau khi đánh chết vị Phủ chủ của Tinh vực Xích Thành đó, liền biến mất không chút tông tích, chỉ chột lóe lên rồi biến mất.

Gã thanh niên tuyệt mỹ này cùng với vị cường giả thần bí thời kỳ Thượng Cổ kia có quan hệ gì?

Lúc này, gã thanh niên tuyệt mỹ chợt quay đầu nhìn lại, nhìn về phía Hứa Vũ Quân, ánh mắt đảo quét qua những đường cong xinh đẹp mê người trên cơ thể Hứa Vũ Quân, sau đó gật đầu, nói:

- Tiên Thiên Đại Thần Thể? Hơn nữa lại còn có Xử Nữ Âm Nguyên, không tệ, không tệ!

Hứa Vũ Quân bị ánh mắt của gã thanh niên tuyệt mỹ kia đảo quét toàn thân, trong lòng cực kỳ phẫn nộ, hiện tại vừa nghe, lại trợn mắt nói:

- Người là ai? Đến Vạn Bảo Thần Tông chúng ta là có chuyện gì? Tuy rằng thực lực của người rất mạnh, nhưng mà người cho rằng một mình người liền có thể ngăn cản được mấy vạn cường giả của Vạn Bảo Thần Tông chúng ta hay sao?

Gã thanh niên tuyệt mỹ rung mình, sau đó ha ha cười to. Hai mắt hấn ngược lại càng không chút cổ kị nào nhìn chăm chăm vào khuôn mặt xinh đẹp khuynh thành của Hứa Vũ Quân, nói:

- Không tệ! Có tính cách, ta thích! Tiểu nữ tử, bản tôn tung hoành thiên hạ, cho tới bây giờ còn chưa có bất cứ kẻ nào dám nói lời như vậy với ta! Đợi lát nữa sau khi đem người bắt lại, không tránh khỏi phải hảo hảo trừng phạt người một phen!

Một khi nói đến trừng phạt, hai mắt gã thanh niên tuyệt mỹ kia nhìn chăm chăm về phía hai tòa ngọc phong cao ngất ẩn phía sau lớp quần áo trước ngực của Hứa Vũ Quân, ý tứ trong đó không nói cũng biết.

Sắc mặt Hứa Vũ Quân đỏ bừng, hai mắt toát ra sát ý nồng đậm sắc bén:

- Bày trận, giết chết tên khốn kiếp này!

Thanh âm của Hứa Vũ Quân tản ra vang vọng thiên địa. Nhất thời, sơn mạch bốn phía xung quanh Vạn Bảo Thần Tông phát ra hào quang tận trời, từng đạo từng đạo khí tức kinh người tản mát ra.

Đám Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông đang tọa trấn bên ngoài các sơn mạch tiến hành thúc động đại trận, tiến hành công kích về phía gã thanh niên tuyệt mỹ.

Gã thanh niên tuyệt mỹ nhìn thấy thế, không chút vội vàng, thân hình khẽ động, liền biến mất giữa không trung. Khi hắn xuất hiện trở lại, đã đi đến trước mặt của Hứa Vũ Quân, sau đó vươn ra hai tay, hướng về phía hai tòa ngọc phong của Hứa Vũ Quân mà chụp đến.

- To gan!

Ba người Hắc Long, Ngô Thừa, Huyền Diệp đồng thời hét lên, phần nộ quá lớn, cùng nhau ra tay.

- Hắc Long Vũ!

- Nhất Vũ Càn Khôn!

- Liên Hoàn Phi Bộc Chưởng!

Gã thanh niên tuyệt mỹ hừ lạnh một tiếng, cũng không có quay đầu lại, tay trái chém ra một chưởng. Chỉ thấy hai người Ngô Thừa cùng với Huyền Diệp liền giống như hai chiếc lá rụng, rơi thẳng ra bên ngoài. Mà tay phải của hắn một chưởng, chụp thẳng về phía dòng khí lưu của Hắc Long Cuồng Vũ, mạnh mẽ đem dòng khí lưu khổng lồ kia đánh tan. Thân hình Hắc Long cũng bị đẩy lui về phía sau.

Đúng lúc này, trong tay Hứa Vũ Quân chợt lóe ra hào quang, đem Cửu Phương Kiếm lấy ra.

- Cửu Phương Vô Phong Vạn Luân Trảm!

Chỉ thấy trong lúc Hứa Vũ Quân đem Cửu Phương Kiếm chém lên một trảm, từ trên thân kiếm chợt có chín đầu Hỏa Phương bay ra, sau đó huyền động cực nhanh. Chín đầu Hỏa Phương hợp nhất, hướng về phía gã thanh niên tuyệt mỹ chém mạnh xuống.

Hai mắt gã thanh niên tuyệt mỹ ngưng trọng một chút, nâng tay lên. Ngón giữa cùng với ngón trỏ tay phải của hắn bắt lại thành một cái thủ ấn kỳ quái, sau đó hướng về phía Cửu Phương Vô Phong Vạn Luân Trảm đánh một cái.

- Vạn Kiếp Chỉ!

Một đạo lực lượng thần bí đột nhiên điểm lên trên Cửu Phương Vô Phong Vạn Luân Trảm. Cửu Phương Vô Phong Vạn Luân Trảm giống như một đám tia lửa bình thường bị đánh tan nát, ở trên không trung giống như hàng ngàn hàng vạn đóa hoa rơi xuống, phi thường xinh đẹp.

Mà Hứa Vũ Quân cũng bị lực lượng một chỉ này khiến cho phản chấn, liên tục lùi về phía sau, sắc mặt đã có chút trắng bệch.

Trong lúc gã thanh niên tuyệt mỹ muốn thừa cơ hội này bắt lấy Hứa Vũ Quân, thì bên dưới đột nhiên có hơn mười đạo thân ảnh phóng thẳng lên cứu thiên, hướng về phía này mà oanh sát đến.

Gã thanh niên tuyệt mỹ nhìn thấy thế, cũng không dám lơ là.

- Phổ Thiên Phổ Địa Đại Phật Chưởng!

Hắn chụp mạnh một chưởng xuống phía dưới. Chỉ thấy đột nhiên xuất hiện vô số pho tượng đại Phật, mỗi một pho tượng đại Phật cũng đều phát ra hào quang vạn trượng. Từng vòng từng vòng Phật quang phát ra, cùng với công kích của đám cường giả Vạn Bảo Thần Tông từ bên dưới xông lên va chạm cùng một chỗ với nhau.

Toàn bộ thiên địa đột nhiên chấn động, các sơn mạch bốn phía xung quanh vang vọng không dứt, mặt đất bên dưới cũng bị chấn động nứt toát ra.

- Tiểu thư, ngài có chuyện gì hay không?

Đám Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông bay đến bên cạnh Hứa Vũ Quân, cung kính hỏi.

Hứa Vũ Quân khẽ lắc lắc tay, nói:

- Ta không sao!

Nói xong, nàng liền đem một khóa đàn được phục dựng xuống.

- Vạn Bảo Thần Tông, Đệ nhất Thần Tông của Tinh vực Xích Thành, bất quá cũng chỉ như thế mà thôi!

Lúc này, gã thanh niên tuyệt mỹ khẽ cười nói, một chút cũng không thêm đem đám Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông đặt vào trong mắt.

Chúng Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông nhất thời giận dữ, vừa định ra tay, thì Hứa Vũ Quân đã giơ tay lên ngăn cản lại. Ánh mắt nàng nhìn chằm chằm vào gã thanh niên tuyệt mỹ kia, nói:

- Có phải cha ta đang ở trong tay của người không?

Một khi chuyện này đã tiết lộ ra rồi, thì Hứa Vũ Quân cũng không cần phải giấu diếm việc này nữa.

Đột nhiên, đúng lúc này, toàn bộ Vạn Bảo Thần Sơn lại chấn động kịch liệt lên một trận. Sau đó, trên hư không chợt ba động một trận, xuất hiện thêm mấy trăm đạo thân ảnh nữa. Mấy trăm đạo thân ảnh này xuất hiện, khí thế kinh thiên động địa, toàn bộ Vạn Bảo Thần Tông phảng phất như bị một tòa cự sơn đè ép xuống vậy.

- Phủ chủ Vực Chủ Phủ, Kha Tẫn!

Hắc Long giương mắt nhìn chằm chằm lão giả tóc bạc cao lớn đang đứng đầu mấy trăm đạo thân ảnh kia, bật thốt lên.

Vị lão giả tóc bạc cao lớn kia, rõ ràng chính là Phủ chủ Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, Kha Tẫn!

Kha Tẫn liếc mắt nhìn Hắc Long một cái, sau đó cùng với đám cường giả ở phía sau đi đến trước mặt gã thanh niên tuyệt mỹ, cung kính nói:

- Bái kiến Nguyên Tôn đại nhân!

- Bái kiến Nguyên Tôn đại nhân!

Mấy trăm gã cường giả phía sau kia đều mở miệng nói.

- Ủm!

Gã thanh niên tuyệt mỹ, là Nguyên Tôn đại nhân trong miệng của đám người Kha Tẫn kia, khẽ gật đầu một cái.

Đám người Hứa Vũ Quân nhìn thấy Phủ chủ Vực Chủ Phủ mang theo đám cường giả của Vực Chủ Phủ xuất hiện, sắc mặt tất cả đều tái mặt, trong lòng mơ hồ bất an.

Vạn Bảo Thần Chủ mất tích, tiếp theo tin tức tiết lộ, ngay sau đó đám người Thái thượng Trưởng lão Phạm Tiểu phản bội Thần Tông, hiện tại Kha Tẫn lại mang theo đám cường giả của Vực Chủ Phủ xuất hiện...

Hết thấy những cái này, giống hệt như là một tấm lưới âm mưu lớn, trong lúc vô hình đã bao phủ toàn bộ Vạn Bảo Thần Tông.

Hai mắt Hắc Long lóe sáng. Trong lúc Vạn Bảo Thần Chủ còn chưa có mất tích, đã sớm cảnh báo cho hắn, bảo hắn chú ý một chút Vực Chủ Phủ, không nghĩ đến sự tình cuối cùng vẫn xảy ra như thế này.

Còn về phần Kha Tẫn như thế nào có thể dẫn theo chúng cường giả của Vực Chủ Phủ xuyên qua cấm chế của Vạn Bảo Thần Tông, tiến vào trong Tổng bộ của Vạn Bảo Thần Tông, Hắc Long không cần nghĩ cũng có thể đoán ra được.

Hiện tại quan trọng nhất chính là làm thế nào để giải quyết tình hình nguy cấp trước mắt.

Theo như lời cảnh báo của hai người Ngô Thừa, Huyền Diệp lúc trước, thì bên ngoài Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông vẫn còn có mấy trăm vạn cường giả Thánh cấp đang tiến hành công kích!

Hắc Long nhìn thấy khuôn mặt già nua nhưng trơn bóng của Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẫn, trong lòng càng cảm thấy bất an. Thần Chủ của bọn họ mất tích, lòng người vốn đã không xong, lần này Vạn Bảo Thần Tông chỉ sợ sẽ...

Đúng lúc này, không gian lại ba động, chỉ thấy có thêm một đám người hướng về phía này mà bay đến. Hắc Long nhìn lại, không ngờ lại chính là đám người Thái thượng Trưởng lão Phạm Tiểu đã phản bội Vạn Bảo Thần Tông!

- Khẩu kiến Nguyên Tôn đại nhân!

Sau khi đi tới, đám người Phạm Tiểu hướng về phía gã thanh niên tuyệt mỹ Nguyên Tôn hành lễ.

- Đứng lên đi!

Nguyên Tôn nói.

Đợi sau khi đám người Phạm Tiểu đứng dậy, Nguyên Tôn nói:

- Lần này ngươi làm không tệ, sau này bản tôn sẽ ban thưởng trọng hậu!

Trên mặt Phạm Tiểu mừng rỡ, cung kính khấu tạ, bộ dáng so với một con chó không có gì khác nhau.

- Phạm Tiểu, lá gan của các ngươi thật lớn a, cũng dám phản bội Thần Tông!

Hứa Vũ Quân nhìn thấy Phạm Tiểu giống hệt như một con chó đứng trước mặt gã thanh niên tuyệt mỹ Nguyên Tôn, trợn mắt lớn tiếng khiển trách.

- Chim khôn chọn cành mà đậu, đây là chuyện thiên kinh địa nghĩa. Hứa Vũ Quân, may mắn Nguyên Tôn đại nhân để ý đến ngươi, đây là phúc phận của ngươi a!

Phạm Tiểu ngược lại cười lạnh nói:

- Nguyên Tôn đại nhân là yêu thương ngươi, cho nên vừa rồi mới hạ thủ lưu tình với ngươi, ngươi đừng có mà không biết tốt xấu như vậy!

375. Chương 374: Vạn Bảo Thần Tông Nội loạn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 374: Vạn Bảo Thần Tông nội loạn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chúng cường giả Vạn Bảo Thần Tông nhìn thấy Phạm Tiểu không ngờ lại dám khiển trách ngược lại Hứa Vũ Quân như vậy, trên mặt toàn bộ đều phần nộ.

- Phạm Tiểu, tên phản đồ nhà ngươi!

Một vị Thái thượng Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông cả giận nói:

- Ta phải giết ngươi!

Nói xong, liền mạnh mẽ oanh kích ra một quyền.

- Vạn Vật Chí Vương Tuyệt Tình Quyền!

Quyền kinh gào thét, phá không mà đến, mang theo uy lực vô cùng khủng bố. Chẳng qua, về mặt Phạm Tiểu chợt nở nụ cười trào phúng, nâng tay lên, đồng dạng đánh ra một quyền, cũng chính là Vạn Vật Chí Vương Tuyệt Tình Quyền.

Vạn Vật Chí Vương Tuyệt Tình Quyền này chính là một môn Vũ kỹ Thần cấp của Vạn Bảo Thần Tông, chỉ cần là Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông cũng đều có tư cách tu luyện.

Hai quyền va chạm với nhau, gã Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông bị đánh lui về phía sau, còn Phạm Tiểu thì vẫn sừng sững bất động. Lúc trước trong đám Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông, thực lực cùng với địa vị của Phạm Tiểu cũng xếp trong đám hàng đầu, đã một chân bước vào

cảnh giới Thiên Thần. Thực lực của gã Thái thượng Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông kia kém hơn đến mấy bậc, cũng chỉ là Cổ Thần Thất trọng mà thôi.

Lúc này, Đại Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Phương Toàn chợt nói:

- Nguyên Tôn đại nhân, sư phó, một khi ả Hứa Vũ Quân kia được ân mà không biết hưởng, như vậy chúng ta đem ả bắt lại, đến lúc đó cũng không đến lượt ả ta không ngoan ngoãn nghe lời.

Phương Toàn này cũng chỉ là một gã Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong, một Đại Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông nho nhỏ mà thôi, thế nhưng lại dám gọi thẳng tên của Hứa Vũ Quân, điều này làm cho đám cường giả của Vạn Bảo Thần Tông phẫn nộ.

Cặp mắt Hứa Vũ Quân ẩn chứa sát ý vô tận, hào quang trong tay chợt lóe lên, một cái lệnh phù liền xuất hiện, đúng là Vạn Bảo Thần Lệnh.

- Vạn Bảo Thần Lệnh!

Đám Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão cùng với Phạm Tiểu phản bội Vạn Bảo Thần Tông, nhìn thấy Vạn Bảo Thần Lệnh nằm trong tay Hứa Vũ Quân kia, ai nấy cũng đều kinh hô một trận, sắc mặt đại biến.

Vạn Bảo Thần Lệnh chính là phụ lệnh tối cao nhất của Vạn Bảo Thần Tông, đối với chúng cường giả Vạn Bảo Thần Tông mà nói chính là một cái phù lệnh thần thánh, có quyền uy tối cao.

- Một khi đã biết là Vạn Bảo Thần Lệnh, còn không mau quỳ xuống?

Hứa Vũ Quân quát lên.

Đám Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão sau lưng Phạm Tiểu có không ít người trong lòng kinh hãi, hai chân muốn nhũn ra.

- Ha ha ha ha...

Đúng lúc này, Phạm Tiểu cười to một trận, nói:

- Quỳ xuống? Hứa Vũ Quân, đã đến lúc này rồi, ngươi còn cầm Vạn Bảo Thần Lệnh mà bắt chúng ta quỳ xuống nữa sao? Gặp lệnh phù như thấy Thần Chủ? Nhưng mà ngay cả Vạn Bảo Thần Chủ cũng đã mất tích, sinh tử chẳng biết, khối Vạn Bảo Thần Lệnh này cũng chỉ là một khối sắt vụn mà thôi, ngươi còn muốn cầm khối Vạn Bảo Thần Lệnh này bảo chúng ta quỳ xuống?

- Ngươi hồ đồ rồi sao?

Tiếng cười trào phúng của Phạm Tiểu không ngừng quanh quẩn bốn phía. Đám Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão sau lưng hắn vốn dĩ trong lòng bất an, lúc này cũng không khỏi yên ổn trở lại.

Không sai, thậm chí ngay cả Vạn Bảo Thần Chủ cũng đã mất tích rồi, sinh tử chẳng biết, thì Vạn Bảo Thần Lệnh này cũng chỉ là một khối sắt vụn mà thôi.

Cặp mắt Hứa Vũ Quân lạnh lẽo.

- Được rồi!

Lúc này, thanh âm của Nguyên Tôn đột nhiên vang lên.

Phạm Tiểu thu liễm lại tâm thần, nhanh chóng ứng tiếng, sau đó ngoan ngoãn đứng yên sau lưng Nguyên Tôn, không mở miệng nói gì nữa.

Nguyên Tôn đảo mắt nhìn quét bốn phía đám cường giả Vạn Bảo Thần Tông bốn phía xung quanh Hứa Vũ Quân, lạnh nhạt nói:

- Hôm nay, Vạn Bảo Thần Tông nhất định sẽ bị diệt vong. Các ngươi tu luyện đến mức độ này cũng không dễ dàng, không cần phải chết cùng với Vạn Bảo Thần Tông. Ta có thể cho các ngươi một cơ hội, đầu nhập ta, làm nô tài của Nguyên Tôn ta!

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Hứa Vũ Quân:

- Ta đồng dạng cấp cho ngươi một cái cơ hội, làm nữ nhân của ta, cùng ta song tu, bằng không, đến lúc đó ta bắt được ngươi, đem nguyên âm của ngươi hút hết, thôn phệ luôn Tiên Thiên Đại Thần Thể của ngươi, khiến cho ngươi sống không bằng chết!

- Bảo chúng ta phản bội Vạn Bảo Thần Tông? Mơ tưởng!

- Thần Chủ đối với chúng ta ân trọng như núi, cho dù chúng ta có chết, cũng không có khả năng phản bội Vạn Bảo Thần Tông!

Hứa Vũ Quân còn chưa có mở miệng, đám Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông đều đã phẫn nộ hét lớn.

Nếu như sát ý trong cặp mắt của Hứa Vũ Quân có thể giết người được, thì gã thanh niên tuyệt mỹ Nguyên Tôn kia chẳng biết đã bị giết bao nhiêu lần. Tuy rằng nàng cũng không có mở miệng, nhưng mà ánh mắt đã thuyết minh rõ ràng ý tứ của nàng.

- Một khi đã như thế, toàn bộ cũng đều chết hết đi!

Gã thanh niên tuyệt mỹ cười lạnh, nói. Sau đó hần chỉ về phía Hứa Vũ Quân, nói với Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẫn:

- Nữ nhân này, ta muốn nàng ta còn sống! Những người khác, toàn bộ giết hết.

- Vâng, Nguyên Tôn đại nhân!

Nhất thời, đám cường giả của Vực Chủ Phủ, còn có đám người của Phạm Tiểu toàn bộ đều lao lên, hướng về phía đám cường giả Vạn Bảo Thần Tông bên cạnh Hứa Vũ Quân công kích thẳng tới.

Thân hình Kha Tẫn chợt lóe lên, đi tới trước người của Hứa Vũ Quân, tùy tiện hướng về phía Hứa Vũ Quân chụp tới. Khi mà một trảo của Kha Tẫn chụp đến, Hứa Vũ Quân chỉ cảm thấy toàn thân căng thẳng, không gian bốn phía giống như cô đọng lại vậy.

- Tiểu thư, người đi trước đi!

Lúc này, thanh âm gấp gáp của Hắc Long chợt vang lên.

- Phá Diệt Kiếm Điển, Vô Pháp Vô Vi, Phá Diệt Nhất Kiếm!

Trong tay của Hắc Long đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm. Trên thân kiếm đột nhiên xuất hiện một đầu Hắc long, mũi kiếm chỉ thẳng về phía Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẫn. Kha Tẫn hừ lạnh một tiếng, tay phải co lại thành trảo, chụp thẳng về phía trường kiếm của Hắc Long, mà tay trái vẫn như cũ chụp về phía Hứa Vũ Quân.

Hắc Long bị chụp một cái, thanh trường kiếm trong tay chấn động, thiếu chút nữa bị giật khỏi tay, trong lòng cả kinh.

- Thần Phượng Cửu Chuyển!

Trong lúc này, Hứa Vũ Quân yêu kiều quát lớn một tiếng, trên thân xuất hiện toàng đoàn từng đoàn hỏa diễm bùng cháy. Thân hình Hứa Vũ Quân khê chuyển, ngọn lửa này cũng theo đó khê xoay nhẹ, giống như Hỏa Phượng xoay mình, liền giây thoát khỏi một trảo của Kha Tẫn.

- Hửm?

Kha Tẫn không khỏi kinh ngạc.

- Không hổ là Tiên Thiên Đại Thần Thể, chỉ mới tu luyện trăm năm, liền đem Phượng Hoàng Thần Điển tu luyện đến tầng thứ chín rồi!

Hần lạnh nhạt nói:

- Nếu để cho ngươi tu luyện thêm vài chục năm nữa, nói không chừng liền có thể tu luyện đến tầng thứ mười, đột phá cảnh giới Thiên Thân! Chẳng qua, hiện tại ngươi đã không còn cơ hội nữa rồi!

Kha Tẩn phi thân bay lên, toàn thân chợt phát ra hào quang chói lòa. Bên trong không trung đột nhiên xuất hiện ra vô số phân thân.

- Cứu Chuyển Kim Thân!

Sắc mặt Hứa Vũ Quân đại biến.

- Không sai! Cứu Chuyển Kim Thân!

Kha Tẩn cười lạnh, thân mình khê chuyển, liền giống như thần ưng phi thiên, hướng về phía Hứa Vũ Quân chụp đến.

- Tiểu thư, người mau đi, thông báo cho Long Kinh Thiên!

Hắc Long phi thân bay lên, ngăn cản trước người của Hứa Vũ Quân, đột nhiên chụp mạnh một chưởng về phía Kha Tẩn.

- Người muốn chết!

Kha Tẩn thấy thế, một chưởng xuyên qua hư không vô tận, đánh thẳng về phía Hắc Long.

Thực lực của Kha Tẩn này chính là Thiên Thần Tam trọng Đỉnh phong, cũng không sai biệt lắm so với Vạn Bảo Thần Chủ, so với Hắc Long còn cao hơn hai bậc. Hắc Long chấn động, liên tục lui về phía sau không thôi.

Hứa Vũ Quân nhìn thấy thế, sắc mặt âm trầm bất định, cuối cùng cũng phi thân bay lên, liền muốn rời đi.

Ở đằng xa, Nguyên Tôn nhìn thấy thế, thân hình chợt lóe lên, nâng tay chỉ tới, liền hướng về phía Hứa Vũ Quân bay thẳng tới.

oOo

Mà trong lúc này, ở tại Vị diện Thiên Man, Long Kinh Thiên không ngừng bay lượn bên trong đại quân Ma Nha, từng đám từng đám cường giả Tu La Vương bị Long Kinh Thiên đánh chết.

Đám cường giả Ma Thần bọn Niếp Song phóng đến muốn bắt giữ Long Kinh Thiên, chẳng qua tốc độ Long Kinh Thiên quá nhanh, bọn họ ngay cả một cái chéo áo của Long Kinh Thiên cũng không thể nào bắt được.

Càng ngày có càng nhiều Tu La Vương chết dưới mười ngón tay của Long Kinh Thiên. Mấy canh giờ sau, không được trăm vạn thì cũng có chín mươi vạn Tu La Vương ngã xuống.

Nguyên khí huyết nhục của gần trăm vạn Tu La Vương lớn đến mức nào? Chỉ thấy dòng sông nguyên khí do Viêm Thần Đỉnh phun ra tuôn trào cuộn cuộn, không ngừng dung nhập vào mặt đất của Vị diện Thiên Man, toàn bộ Vị diện Thiên Man đã xảy ra sự lột xác kinh người.

Chỉ thấy toàn bộ Vị diện Thiên Man phát ra hào quang vạn trượng, trên tầng cửu thiên cương khí có vô số luồng cương khí quay cuồng, không ngừng gào thét. Mà trên mặt đất không ngừng ngưng thực kia cũng tản mát ra một loại khí thể linh khí màu cổ đồng. Mỗi một hạt đất cát trên mặt đất cũng đều sáng bóng mê người. Một kích toàn lực của một vị cường giả Tôn cấp, cũng chỉ khiến cho đất bụi tung bay, thế nhưng cũng không có vỡ ra, hơn nữa trên mặt đất cũng chỉ để lại một dấu quyền ấn mờ nhạt mà thôi!

Sự biến hóa kinh người của Vị diện Thiên Man khiến cho tất cả mọi người tròng mắt há miệng, thậm chí là cả đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu trong đó.

Đám người Thiên Ma Niếp Vô Tình cũng có thể thấy được sự biến hóa kinh người của Vị diện Thiên Man bên dưới.

- Long Kinh Thiên này muốn làm gì vậy?

Trong lòng Thiên Ma Niếp Vô Tình không khỏi kinh nghi.

376. Chương 375: Chuyển Dời Vị Diện Thiên Man

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 375: Chuyển dời Vị diện Thiên Man

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên đánh chết Tu La Vương của Ma Tộc, đem nguyên khí huyết nhục rèn luyện ra, dung nhập vào Vị diện Thiên Man, khiến cho tất cả mọi người đều kinh nghi bất định. Thậm chí là đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đều không biết được dụng ý chân chính của Long Kinh Thiên.

Vị diện Thiên Man sau khi dung nhập vào nguyên khí huyết nhục của Ma Tộc, lực phòng ngự càng ngày càng mạnh mẽ hơn. Nhưng mà mọi người có thể thấy được, dụng ý của Long Kinh Thiên hẳn không chỉ có như vậy.

Lại trôi qua thêm mấy canh giờ nữa.

Mấy trăm vạn Tu La Vương của đại quân Ma Nha, thế nhưng lại bị một mình Long Kinh Thiên đánh chết đến gần một phần ba!

Mấy trăm vạn Tu La Vương tương đương với cường giả Thánh cấp nhân loại, thế nhưng lại bị vẫn lạc đến gần hai trăm vạn!

Hơn nữa lại chỉ là do duy nhất một người đánh chết!

Cho dù là đám người Thiên Ma Niếp Vô Tình, nhìn thấy kết quả như vậy cũng đều kinh hãi thất sắc. Lúc này, Thiên Ma Niếp Vô Tình mới ý thức được rằng hẳn đã nghiêm trọng xem nhẹ thực lực của Long Kinh Thiên kia rồi.

Đánh chết gần hai trăm vạn Tu La Vương, chỉ một gã cường giả Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong bình thường có thể làm được hay sao?

Mấy trăm cường giả Ma Thần tương đương với cường giả Cổ Thần của nhân loại, thật lâu cũng không thể nào bắt giữ được, hẳn thật sự chỉ là một gã cường giả Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong bình thường hay sao?

Sắc mặt Thiên Ma Niếp Vô Tình không ngừng âm trầm biến ảo.

Chẳng lẽ bản thân hẳn là chủ soái lại phải tự mình ra tay hay sao?

Nhưng mà hẳn lại có một loại ảo giác, cho dù là hẳn có tự mình ra tay đi chăng nữa, chỉ sợ cũng khó có thể bắt giữ được gã Long Kinh Thiên này.

- Truyền mệnh lệnh đi xuống, để cho đại quân Lang Nha tiến lên công kích Vị diện Thiên Man!

Hai mắt Thiên Ma Niếp Vô Tình lưu chuyển ma quang, nói:

- Thời điểm quan trọng, tập thể tự bạo! Cho đến khi nào đem đại trận phòng ngự của Vị diện Thiên Man hoàn toàn nổ tung mới thôi!

Đại quân Lang Nha tuy rằng cũng không phải là đại quân tinh anh của Ma Tộc, nhưng toàn bộ cũng đều là do Tu La, Đại Tu La tạo thành, so với đại quân Ma Tộc bình thường thì mạnh hơn một chút, hơn nữa nhân số cũng có đến mười triệu ực!

Hơn mười triệu ực đại quân Lang Nha tự bạo, dưới tình huống bình thường, đủ để đem toàn bộ một cái Vị diện nổ tung thành vô số bụi phấn!

- Vâng, Thiên Ma đại nhân!

Trong lòng đám Đại Thống lĩnh Ma Tộc rung lên, sau đó cung kính ứng tiếng, nói.

Nhất thời, vô số đại quân Lang Nha giống như thủy triều hướng thẳng về phía Vị diện Thiên Man dũng mãnh ập đến.

Nhìn thấy đại quân Lang Nha giống hệt như thủy triều hướng về phía Vị diện Thiên Man ập đến, cặp mày Long Kinh Thiên nhíu lại. Lời nói của Thiên Ma Niếp Vô Tình khi này, hẳn tự nhiên là nghe được.

Đột nhiên, bên trong không gian của Hắc Sư Thần Giới chợt có một khối ngọc phù chấn động, thần thức Long Kinh Thiên đảo quét qua ngọc phù, sắc mặt biến đổi.

- Hứa Vũ Quân đã xảy ra chuyện?

Hai mắt Long Kinh Thiên chợt lóe lên quang mang như ánh mặt trời vậy, khí tức toàn thân chợt bạo phát mãnh liệt.

- Thiên Địa Đại Lực Nhiếp Thần Thủ! Vạn Tiên Bàn Sơn!

Dưới ánh mắt khiếp sợ của tất cả cường giả Ma Tộc, Long Kinh Thiên đột nhiên rống lớn một tiếng, hai tay hướng về phía Vị diện Thiên Man đột nhiên chụp mạnh một cái.

Một cái bàn tay khổng lồ chẳng biết lớn đến bao nhiêu ngàn dặm đột nhiên xuất hiện bên trên tinh không của Vị diện Thiên Man, đột nhiên chụp mạnh xuống một cái.

- Tiểu tử này điên rồi!

Thiên Ma Niếp Vô Tình nhìn thấy Long Kinh Thiên không ngờ lại muốn đem Vị diện Thiên Man chụp đi, không khỏi thét lớn một tiếng.

Tất cả mọi người cũng vì hành động điên cuồng này của Long Kinh Thiên mà đình trệ lại tại chỗ.

Một cái Vị diện rốt cuộc nặng đến thế nào? Cũng không có ai biết cả. Nhưng mà tất cả mọi người đều biết, cho dù là cường giả Thiên Thần Thất trọng Đỉnh phong cũng không cách nào có thể đem cả một cái Vị diện cầm lấy di động được lấy một chút.

Nhưng mà, Long Kinh Thiên này cũng chỉ là một gã Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong nho nhỏ mà thôi.

Trong lúc Thiên Ma Niếp Vô Tình vừa mới kinh hô, đột nhiên, dưới một cái chụp xuống của Long Kinh Thiên, Vị diện Thiên Man kia thế nhưng lại khẽ lay động nhẹ một cái.

- Nhật Nguyệt Tinh Chuyển, Vô Động Càn Khôn, Thiên Địa Vạn Vật, lên!

Toàn thân Long Kinh Thiên bộc phát ra quang mang vạn trượng, hét lớn một tiếng. Chỉ thấy bàn tay khổng lồ chẳng biết bao nhiêu vạn trượng kia đột nhiên lại phóng to lên một chút, lóe ra kim quang sáng ngời. Bàn tay vừa chuyển một cái, thiên địa nhật nguyệt phẳng phất cũng theo đó mà chuyển động lên một trận.

Vị diện Thiên Man kia lại đột nhiên lay động một trận, chậm rãi chuyển động lên một chút.

- Không ngờ, không ngờ lại nhúc nhích rồi, nhúc nhích rồi!

- Không có khả năng, như thế nào lại có thể?

- Hẳn chỉ là một gã Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong, như thế nào có thể làm lay động được cả một cái Vị diện?

Mọi người ai này cũng đều có cảm giác như thiên địa đã đảo lộn vậy!

Một màn trước mắt đã triệt để hoàn toàn khiến cho bọn họ kinh hãi, liền thậm chí ngay cả đám người Niếp Song vốn dĩ cần phải bắt giữ Long Kinh Thiên thì cũng không kiềm được mà ngừng phát hành động lại, đã quên mất mục đích của mình.

Khoảnh khắc khi mà Vị diện Thiên Man đang không ngừng lay động xê dịch, thì mỗi một sợi nguyên lực bản nguyên của Vị diện Thiên Man đang cắm rễ thật sâu vào trong tinh không vũ trụ giống hệt như những sợi rễ cây khổng lồ ở bên trong tinh không cũng không ngừng đứt đoạn, liên tục gãy ra khỏi tinh không mệnh mông vị trí ban đầu của mình.

Nếu như lúc này xem Vị diện Thiên Man như là một gốc đại thụ đang cắm rễ xuống mặt đất, như vậy hiện tại gốc đại thụ này đang bị Long Kinh Thiên mạnh mẽ nhổ lên!

- Tiểu tử này điên cuồng, hoàn toàn điên rồi!

- Ta không tin, hẳn thật sự có thể đem một cái Vị diện cầm lên được!

Thiên Ma Niếp Vô Tình quát lớn.

Nhưng mà, ngay khi hắn vừa mới nói xong, đột nhiên vô số những sợi nguyên lực của Vị diện Thiên Man hoàn toàn từ bên trong tinh không đứt đoạn hết thấy, nhất thời bay thẳng lên cao.

Tất cả cường giả Ma Tộc nhìn thấy một màn này, trong đầu nhất thời là một mảnh trống rỗng.

- Thật, thật sự cầm lên được rồi!

Long Kinh Thiên đem Vị diện Thiên Man chụp bay lên không trung, Vị diện Thiên Man đột nhiên hướng về phía đại quân Ma Nha hung hăng đập thẳng tới. Trong lúc va chạm, vô số đại trận của Vị diện Thiên Man vận chuyển mãnh liệt. Đám đại quân Ma Nha đang ngây người khiếp sợ nhìn thấy Vị diện Thiên Man đột nhiên hướng mình đập đến, mới giật mình tỉnh lại, hoảng sợ vô cùng, vội vàng muốn bay tránh, nhưng mà đã chậm mất.

Ầm ầm!

Đại quân Ma Nha giống như bị một tòa cự sơn đập xuống, chấn văng vô số đá vụn, khiến cho huyết nhục tung bay. Dưới một kích này, không ngờ liền khiến cho hơn mười vạn Tu La Vương vẫn lạc!

Vô số thi thể Tu La Vương trải qua sự không ngừng rèn luyện của Viêm Thần Đỉnh, chuyển hóa thành những nguyên khí tinh thuần nhất, giống như dòng thiên hà cuộn cuộn không ngừng, thẩm thấu vào trong Vị diện Thiên Man. Lúc này Vị diện Thiên Man giống hệt như là một cái vực sâu khủng bố, không ngừng thôn phệ những nguyên khí huyết nhục này.

Mỗi một lần thôn phệ, quang mang trên người Vị diện Thiên Man cũng sáng lên không ít, giống như là một khóa trái tim khổng lồ bình thường, phát ra thanh âm bình bịch bình bịch chấn động. Cảm giác của đám người Thiên Ma Niếp Vô Tình chính là Vị diện Thiên Man phảng phất như là đã sống trở lại vậy. Đúng vậy, Vị diện Thiên Man phảng phất như là đã biến thành một động vật sống vậy.

Quang mang của Vị diện Thiên Man càng ngày càng mạnh mẽ hơn.

Lúc này, Vị diện Thiên Man đột nhiên lại hướng về phía đại quân Ma Nha đập xuống, vô số Tu La Vương Ma Nha lại bị chấn tung bay.

Thanh âm kêu la thảm thiết truyền ra, Thiên Ma Niếp Vô Tình kinh hãi tỉnh thần lại.

- Giết hắn!

- Giết tên Long Kinh Thiên này!

Niếp Vô Tình quát lớn, lúc này hắn đã bắt chấp việc muốn bắt sống Long Kinh Thiên, lưu lại người sống nữa.

Nếu như Long Kinh Thiên không chết, còn tiếp tục như vậy nữa, Ma Tộc chẳng biết sẽ phải chết đi bao nhiêu đại quân a!

Thiên Ma Niếp Vô Tình hô lớn một tiếng, để cho đám người Niếp Song phản ứng lại, đều ra tay, đột nhiên hướng về phía Long Kinh Thiên công kích tới.

Long Kinh Thiên thấy thế, thân hình chợt lóe lên, tránh thoát khỏi sự công kích của đám người Niếp Song, không chế Vị diện Thiên Man mạnh mẽ đập qua. Dọc theo đường đi, đại quân Ma Tộc chẳng biết chết bao nhiêu binh lính dưới sự đè ép của Vị diện Thiên Man.

Vô số nguyên khí huyết nhục của Ma Tộc cuộn cuộn đổ vào trong Vị diện Thiên Man, lúc này toàn bộ Vị diện Thiên Man đã hoàn toàn lộ xác. Sau khi Vị diện Thiên Man lộ xác, hiện tại cho dù là một vị cường giả Đế cấp toàn lực đánh thẳng một kích, cũng chỉ có thể để lại một dấu quyền ấn nhàn nhạt mà thôi.

Long Kinh Thiên cũng không có dừng lại, mà là khổng chế Vị diện Thiên Man không ngừng hướng về phía Vị diện Vạn Bảo mà bay thẳng tới.

Bản thân một Vị diện cảm rõ bên trong tinh không, bất luận loại không gian phong bạo như thế nào cũng không thể lay động lấy một chút. Nhưng mà hiện tại, Vị diện Thiên Man này lại giống như một khối cầu khổng lồ ở bên trong tinh không mênh mông không ngừng di chuyển.

Vô số cường giả Thiên Ma của Ma Tộc đang không ngừng đuổi theo kia nhìn thấy một màn suốt đời khó quên này, sự kinh ngạc trong lòng căn bản khó có thể nói nên lời.

Vị diện Thiên Man không ngừng chuyển động, chẳng biết đâm chết bao nhiêu binh lính Ma Tộc. Theo nguyên khí huyết nhục của Ma Tộc không ngừng dung nhập, Vị diện Thiên Man cũng không ngừng ngưng tụ lại.

Hai tay của Long Kinh Thiên không ngừng huy động, đem từng đạo pháp quyết đánh vào bên trong Vị diện Thiên Man. Vị diện Thiên Man không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng không ngờ lại hóa thành một hạt châu lớn!

377. Chương 376: Quả Cầu Thật Lớn!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 376: Quả cầu thật lớn!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đám cường giả Ma Tộc không ngừng đuổi theo phía sau, nhìn thấy Vị diện Thiên Man không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng không ngờ lại biến thành một hạt châu nhỏ cỡ chừng nắm tay, sợ đến mức hai chân rung lên một trận.

- Hắc, hắc không ngờ, là muốn đem...

Thiên Ma Niếp Vô Tình nhìn thấy một màn này, sắc mặt vốn tái nhợt cũng biến thành lúc xanh lúc đỏ.

Hiện tại rốt cuộc bọn họ cũng biết dụng ý chân chính của Long Kinh Thiên rồi!

Hóa ra, Long Kinh Thiên dùng vô số nguyên khí huyết nhục Ma Tộc dung nhập vào trong Vị diện Thiên Man, mục đích chính là muốn biến Vị diện Thiên Man trở thành một kiện vũ khí để mà luyện chế?

Đem cả một cái Vị diện mà luyện chế thành một quả hạt châu!

Thiên Ma Niếp Vô Tình chỉ cảm thấy trời xoay đất chuyển, trên thế giới này hóa ra còn có người điên cuồng đến như thế!

Loại ý tưởng như thế này, đừng nói là hắc, cho dù là cường giả Thiên Thần Thất trọng Đỉnh phong cũng không dám suy nghĩ đến, cũng không có khả năng nghĩ đến, cho tới bây giờ cũng không ai dám nghĩ đến ý tưởng này. Nhưng mà hiện tại, đã có rồi!

Kỳ thật, cho dù là Vị diện Thiên Man dung nhập vô số nguyên khí huyết nhục của Ma Tộc, không ngừng lột xác, với thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên, cũng không có khả năng làm được chuyện này.

Một cái Vị diện lớn đến mức nào? Nhặng đến mức nào? Ngay cả cường giả Thiên Thần Thất trọng Đỉnh phong cũng không cách nào lay chuyển nổi, mà hiện tại thực lực của Long Kinh Thiên tự nhiên sẽ không thể nào so sánh được với cường giả Thiên Thần Thất trọng Đỉnh phong. Nhưng mà Long Kinh Thiên trong lúc dùng Viêm Thần Đỉnh tiến hành luyện chế nguyên khí huyết nhục của Ma Tộc, cũng sớm đã ở bên trong đám nguyên khí huyết nhục này dung nhập vào vô số đại trận cùng với pháp quyết.

Những cái đại trận cùng với pháp quyết này cũng đều theo nguyên khí huyết nhục của Ma Tộc mà dung nhập vào trong Vị diện Thiên Man. Dựa vào những cái đại trận cùng với pháp quyết này, hơn nữa cộng

thêm sự phối hợp của Tào Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận lúc trước đã bố trí, Long Kinh Thiên mới có khả năng đem Vị diện Thiên Man chuyển dời đi như vậy!

Hiện tại, toàn bộ Vị diện Thiên Man này đã bị Long Kinh Thiên luyện chế tạo thành một kiện pháp bảo.

Tuy rằng phẩm giai của kiện pháp bảo này không cao, nhưng mà bên trong Vị diện Thiên Man có bố trí Tào Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, hơn nữa bản thể cực kỳ khổng lồ, lực công kích lại cực kỳ khủng bố, bằng không cũng không có thể chỉ dưới sự va chạm, đã liền đem vô số Tu La Vương Ma Nha đánh bay.

Sau khi đem Vị diện Thiên Man biến thành một khóa hạt châu xong, Long Kinh Thiên cũng không có đem nó thu vào cơ thể, mà là không chế để cho viên châu Vị diện Thiên Man hướng về phía Vị diện Vạn Bảo bay thẳng mà đến.

Trên thiên không của Tinh vực Xích Thành, ngoại trừ ma quân Thương Huyết của Thiên Ma Niếp Vô Tình ra, còn có vô số đạo ma quân khác nữa.

Long Kinh Thiên không ngừng bay nhanh tới, chỉ thấy bên trong tinh không, nơi nơi cũng đều là đại quân Ma Tộc vô cùng vô tận. Ngoại trừ màu đen hắc ám, màu sắc huyết tinh ra, cũng không thể nào nhìn thấy bất cứ màu sắc nào khác nữa.

Nhìn thấy đám đại quân Ma Tộc vô cùng vô tận kia, Long Kinh Thiên không chỉ không chút kinh hãi, mà ngược lại hai mắt nóng bỏng. Đây đều là những vật liệu thật tốt để rèn luyện Vị diện Thiên Man a!

Nếu như là trước kia, cho dù là hắn có nghĩ đến chuyện rèn luyện Vị diện Thiên Man, đem Vị diện Thiên Man luyện chế thành một kiện pháp bảo, cũng không có cách nào làm được. Nhưng mà hiện tại, có được nguyên khí huyết nhục của vô số ức triệu đại quân Ma Tộc này, như vậy hắn có thể đem Vị diện Thiên Man không ngừng rèn luyện, không ngừng lột xác, tấn chức!

Một đường phi hành tới, mỗi khi Long Kinh Thiên nhìn thấy phía trước có binh lính Ma Tộc, liền để cho hạt châu Vị diện Thiên Man biến trở về độ lớn của bản thể, trực tiếp đem đám đại quân Ma Tộc trước mắt mạnh mẽ đập xuống, huyết nhục tung bay!

- Đó là cái gì?

- Một quả cầu thật lớn a!

- Không phải quả cầu, là, là Vị diện! Trời ạ! Là một cái Vị diện có khả năng di động, phi hành!

- Như thế nào lại như vậy? Như thế nào có thể?

- ...

Dọc theo đường đi, vô số binh lính Ma Tộc hoảng sợ thét lớn, vẫn còn chưa kịp hét giạt mình thẳng thốt đã liền bị Vị diện Thiên Man đánh bay đi mất, hóa thành huyết vụ, cuối cùng biến thành vật liệu để rèn luyện Vị diện Thiên Man.

Tuy rằng Long Kinh Thiên không chế Vị diện Thiên Man để phi hành, nhưng mà cũng không chút nào ảnh hưởng đến tốc độ bay tới trước của hắn. Tốc độ của hắn vốn dĩ là có thể so sánh với cường giả Thiên Thần, đám người Thiên Ma Niếp Vô Tình ở phía sau không ngừng rút gào đuổi theo, nhưng mà vô dụng, căn bản là không thể nào đuổi theo kịp được Long Kinh Thiên.

Bởi vì trong lòng lo lắng sự an nguy của Hứa Vũ Quân, cho nên Long Kinh Thiên toàn lực phi hành. Chỉ thấy những nơi Long Kinh Thiên đi qua, ở bên trong tinh không mênh mông cuộn cuộn nổi lên một luồng khí lãng khủng bố kéo dài đến hơn mười ngàn dặm.

Đây là dòng khí do khi Vị diện Thiên Man phi thành cực nhanh mà sản sinh ra.

Nửa ngày sau, chẳng biết đã có bao nhiêu triệu binh lính Ma Tộc chết dưới sự va chạm của Vị diện Thiên Man.

Vị diện Thiên Man này tuy rằng to lớn khổng lồ, nhưng mà tốc độ lại cực nhanh, hơn nữa còn có Tào Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, cho nên trên người mặc dù có gặp được một ít cường giả Thiên Ma, Ma Thần

của Ma Tộc tiến hành công kích, cũng không có cách nào tạo thành sự phá hoại mang tính thực chất đối với Vị diện Thiên Man.

Đương nhiên, nếu như là Vị diện Thiên Man đứng bất động ở một chỗ, tùy tiện cho đám cường giả Thiên Ma, Ma Thần công kích, thì lại là chuyện khác.

Một đường bay tới, dọc theo ven đường, Long Kinh Thiên nhìn thấy một cái Vị diện đang bị đại quân Ma Tộc công hãm, từng cái từng cái Vị diện nhân tộc bị tàn sát giết hại. Cặp mày hắn khẽ nhíu lại. Nếu như cứ tiếp tục như vậy đi xuống, chỉ sợ không đến một tháng nữa, Ma Tộc sẽ chiếm được toàn bộ Tinh vực Xích Thành!

Lần này đại quân Ma Tộc tấn công Tinh vực Xích Thành quả thật là quá mạnh mẽ, tổng thể thực lực còn lớn gấp trăm lần thực lực của Tinh vực Xích Thành!

Chỉ riêng cường giả Thiên Ma cũng đã có đến năm sáu mươi người rồi.

Chẳng qua, bên phía Thần Giới hẳn là sẽ không ngồi yên bàn quan không để ý đến, để mặc cho Ma Tộc công chiếm hoàn toàn Tinh vực Xích Thành.

Vị diện Ô Khắc là một cái Vị diện Trung cấp của Tinh vực Xích Thành, thực lực xếp trong ba trăm Vị diện đứng đầu. Nhưng mà lúc này, dưới sự công kích của ức triệu đại quân Ma Tộc, cũng đều bị tiến hành vây hãm.

- Vô Địch lão tổ, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ? Cứ tiếp tục như vậy đi xuống, Ma Tộc sẽ công phá tầng cấm chế phòng ngự, đến lúc đó đại quân Ma Tộc công kích vào, toàn bộ chúng ta đều sẽ chết hết!

- Làm sao bây giờ? Có thể làm sao bây giờ? Chúng ta đã cầu cứu với bên Phần Diệt Thần Tông rồi, nhưng mà ngay cả Phần Diệt Thần Tông cũng đều khó tự bảo toàn chính mình nữa!

- Chẳng lẽ chúng ta chỉ có thể chịu chết như vậy hay sao?

Trên thiên không của Vị diện Ô Khắc, hơn mười vị Lão tổ cường giả Cổ Thần mang theo vẻ mặt lo lắng bất an, mắt thấy đại quân Ma Tộc sắp sửa công phá được cấm chế phòng ngự, đến lúc đó Ma Tộc ồa vào, cho dù là cường giả Cổ Thần, đối mặt với ức triệu đại quân Ma Tộc cũng chỉ là con đường chết mà thôi.

- Đó, đó là cái gì?

Đột nhiên, một vị Lão tổ Cổ Thần kinh hô lên một trận.

Đám Lão tổ bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lên, liền nhìn thấy được một khóa quang cầu khổng lồ xuất hiện ở bên ngoài tinh không của Vị diện Ô Khắc.

- Quả cầu thật lớn a!

Một vị Lão tổ ngây ngốc nói.

Lúc này, khóa cầu khổng lồ kia âm âm đập xuống. Chỉ thấy vô số binh lính của Ma Tộc đang bao vây dày đặc khắp nơi bên ngoài tinh không của Vị diện Ô Khắc, đang tiến hành công kích đại trận cấm chế của Vị diện Ô Khắc kia, giống hệt như một đám ruồi bọ vậy, bị những cơn gió bão khủng khiếp thổi quét qua, toàn bộ tung bay tán loạn, nhất thời sạch sẽ không còn chút nào nữa.

Ở trong mắt của bọn họ, khóa quang cầu khổng lồ kia sau khi thổi quét bay không biết bao nhiêu binh lính Ma Tộc ở bên ngoài tinh không của Vị diện Ô Khắc, tiếp tục bay đi, trong nháy mắt liền biến mất không thấy đâu nữa.

Đám Lão tổ nhất thời đại ra, vẫn như cũ ngây ngốc đứng ở tại chỗ, thật lâu cũng không biết nói gì.

Một lúc thật lâu sau đó, bọn họ mới hoàn hồn trở lại, hai mắt nhìn nhau.

- Chuyện gì xảy ra? Quả cầu khổng lồ kia, là cái gì?

Một vị Lão tổ kinh hãi hỏi.

- Hình, hình như là, một cái Vị diện?

Một vị Lão tổ khác không dám xác định, nói.

Một cái Vị diện?

Một cái Vị diện có khả năng phi hành, di động!

Đám Lão tổ hút mạnh một ngụm lãnh khí, trong lòng không ngừng hung hăng run rẩy.

Mà trong lúc này, Long Kinh Thiên đã khống chế Vị diện Thiên Man bay ra xa cả ngàn dặm rồi. Trên đường đi, Long Kinh Thiên nhìn thấy một số Vị diện sắp sửa bị đại quân Ma Tộc công phá, liền thuận tay giải cứu một chút.

Hạt chấy Vị diện Thiên Man đem đám binh lính Ma Tộc đánh bay, sau đó liền rời đi, cũng không hề ảnh hưởng gì đến tốc độ di chuyển của Long Kinh Thiên.

Một ngày sau đó, Long Kinh Thiên đã đuổi gần đến chỗ Vị diện Vạn Bảo.

Lúc này, trải qua không ngừng hấp thu, dung hợp nguyên khí huyết nhục của Ma Tộc, Vị diện Thiên Man đã xảy ra những biến hóa kinh người. Chỉ thấy trên mặt đất của Vị diện Thiên Man không ngừng tán phát ra nguyên khí bao trùm toàn bộ không gian của Vị diện Thiên Man. Những hạt đất cát trên mặt đất gần như trong suốt, cho dù là một cường giả Đế cấp Thất trọng Đỉnh phong có toàn lực công kích đi chăng nữa, cũng chỉ có thể để lại trên mặt đất một cái quyền ấn nhàn nhạt mà thôi.

378. Chương 377: Kháng Long Bất Hối

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 377: Kháng Long Bất Hối

Trong lúc Long Kinh Thiên ngựa không dừng vó chạy nhanh đến Vị diện Vạn Bảo, trên Vị diện Vạn Bảo nơi nơi đều chiến đấu kịch liệt. Những luồng khí tức lực lượng khủng bố ở khắp các nơi không ngừng phóng thẳng lên cứu thiên.

Mà tại Tổng bộ của Vạn Bảo Thần Tông, lại là nơi nơi giết chóc, máu chảy thành sông, trên không trung không ngừng có thi thể các đệ tử các tông các môn của Vạn Bảo Thần Tông, vpc, Thương hội Vạn Thông, Phần Diệt Thần Tông, Vô Chân Giáo... rơi thẳng xuống mặt đất.

Trên mặt đất, tùy tiện đều có thể nhìn thấy được thi thể của đệ tử các môn các phái, có một vài địa phương, thi thể đệ tử các phái thậm chí còn chồng chất thành những ngọn núi nhỏ nữa.

- Kha Tẫn, người làm như vậy có được lợi ích gì?

Hắc Long có chút căm tức nhìn về phía Phủ chủ Vực Chủ Phủ, cả giận nói:

- Vạn Bảo Thần Tông chúng ta bị diệt, đến lúc đó, Ma Tộc cũng sẽ hủy diệt Vực Chủ Phủ của các người!

Theo như Hắc Long nghĩ, hiện tại Ma Tộc tiến công, Vạn Bảo Thần Tông cùng với Vực Chủ Phủ hẳn là nên phải ngồi cùng một chiếc thuyền. Vạn Bảo Thần Tông bị diệt, đối với Vực Chủ Phủ đồng dạng cũng không có chút lợi ích nào.

Kha Tẫn cười lạnh, nói:

- Hắc hắc... sau này Vực Chủ Phủ của chúng ta sẽ như thế nào, cũng không cần người phải lo lắng!

Nói xong, hắn đột nhiên đánh một chuông về phía Hắc Long.

- Thương Lang Khiếu Nguyệt Chưởng!

Chỉ thấy vô số quang mang từ trong bàn tay của hắn bay phụt ra, nhìn giống như một ánh trắng vậy. Chưởng lực cực đại đánh úp về phía Hắc Long, thanh âm giống như sỏi đêm gào rú, làm cho tâm thần của người ta khiếp sợ bất an.

- Long Nguyên Kiếm Cường!

Hắc Long cả kinh, thanh trường kiếm trong tay đột nhiên chém mạnh ra một kiếm, họa xuất ra vô số kiếm khí, diễn sinh ra từng mảnh từng mảnh long lân. Từng đạo kiếm khí phảng phất giống như là đều tiến hành ngăn cản chưởng lực đang đánh về phía Hắc Long vậy.

Thanh âm ầm ầm nổ tung.

Thân hình Hắc Long chấn động, không ngừng thối lui về phía sau. Sắc mặt Hắc Long vốn dĩ tái nhợt lại càng trắng bệch hơn một chút.

Lúc này, đột nhiên một đạo thanh âm thanh thúy chọt vang lên. Hắc Long quay đầu nhìn lại, chỉ thấy gã thanh niên tuyệt mỹ Nguyên Tôn kia đột nhiên chỉ tay về phía Hứa Vũ Quân, mắt thấy liền đánh trúng ngực của Hứa Vũ Quân.

- Tiểu thư!

Hắc Long kinh hãi hét lên.

- Kháng Long Bất Hối!

Hắc Long đột nhiên hét lên một đạo thanh âm kêu to bi tráng, sau đó toàn thân liền biến thành một đầu Hắc long khổng lồ, đột nhiên nhoáng lên, liền phóng đến trước người của Hứa Vũ Quân. nguồn

Một chỉ của Nguyên Tôn điểm mạnh lên trên thân thể của Hắc Long, một tiếng Long ngâm sâu thẳm đột nhiên vang lên, chỉ thấy thân thể của Hắc Long bị bắn ngược về phía sau.

- Hắc Long tiền bối! Hắc Long tiền bối!

Hứa Vũ Quân kinh hô, sắc mặt đại biến, phóng người bay đến trước người của Hắc Long. Lúc này Hắc Long đã biến trở lại hình người, khoe miệng không ngừng tràn ra máu tươi.

Hắn cùng với Kha Tẫn đánh nhau đã lâu, vốn dĩ đã bị thương không nhẹ, hơn nữa vừa rồi trúng phải một chỉ của Nguyên Tôn, thương thế càng tăng thêm không ít.

- Tiểu thư, ta không sao!

Hắc Long nói xong, lại phun ra một ngụm tinh huyết.

- Hay ột chiêu Kháng Long Bất Hối!

Gã thanh niên tuyệt mỹ Nguyên Tôn nhìn về phía Hắc Long, ánh mắt tán thưởng, sau đó khẽ lắc lắc đầu, nói:

- Cần gì phải như vậy? Hôm nay Vạn Bảo Thần Tông nhất định phải bị diệt, cần gì phải vì một môn phái nhỏ sắp sửa diệt vong mà đi tìm chết? Người đi theo ta, ta không chỉ có thể ban cho người Công pháp tu luyện in, còn có khả năng hưởng dụng đan dược vô tận nữa!

Ánh mắt Hắc Long lạnh lùng, không hề mở miệng.

Hứa Vũ Quân dùng ánh mắt căm tức nhìn chằm chằm Nguyên Tôn cùng với Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẫn.

Hắn không nghĩ đến lần này, Vực Chủ Phủ thế nhưng lại liên hợp với Phần Diệt Thần Tông, Thương hội Vạn Thông, Vô Chân Giáo, Tổ Hoang Giáo, còn có hơn trăm thế lực khác nữa công kích Vạn Bảo Thần Tông!

Phân bộ của những thế lực lớn ở Vị diện Vạn Bảo này tuy rằng chính thể thực lực không mạnh, nhưng mà tất cả tổng hợp lại cùng một chỗ, liền trở nên vô cùng khủng bố.

Xem ra Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẩn còn có gã thanh niên tuyệt mỹ Nguyên Tôn kia nữa, thật sự muốn hôm nay tiêu diệt hoàn toàn Vạn Bảo Thần Tông rồi.

Trong đầu Hứa Vũ Quân không khỏi hiện lên thân ảnh một người.

- Chẳng biết hiện tại hắn như thế nào rồi?

- Nếu như hiện tại ta chết đi, hắn có bởi vì ta mà thương tâm hay không? Có thể nào vì ta mà báo thù hay không?

Trong lòng Hứa Vũ Quân không khỏi đau buồn:

- Phụ thân, người đang ở nơi nào?

- Tiểu thư, người đi trước đi!

Lúc này, Hắc Long gấp giọng nói:

- Chạy đi! Đi tìm Long Kinh Thiên, sau đó tìm cách cứu Thần Chủ!

- Đi?

Nguyên Tôn đột nhiên cười lạnh:

- Toàn bộ các người đều phải lưu lại ở nơi này! Một gã đệ tử của Vạn Bảo Thần Tông cũng không thể trốn thoát!

Nói xong, hắn đột nhiên đánh tới một chưởng.

- Các người bảo hộ tiểu thư, đi mau!

Hắc Long giơ tay lên, một bên đón đỡ, một bên hướng về phía đám Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông quát lớn.

- Vâng, Trưởng Lão Vương!

Đám Thái thượng Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông bốn phía xung quanh cung kính ứng tiếng, sau đó đều lao lên, bảo vệ Hứa Vũ Quân.

- Muốn chết!

Nguyên Tôn đánh mạnh hai tay, đem Hắc Long đánh bay đi, sau đó đánh mạnh về phía đám Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông. Lúc này, công kích của Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẩn cũng đã tới.

Đến lúc này, Hứa Vũ Quân biết cho dù có tiếp tục lưu lại nữa cũng vô dụng, vội vàng xoay người phi thân bay đi, hai mắt nhắm lại.

Nguyên Tôn nhìn thấy Hứa Vũ Quân rời đi, thân thể lóe lên, hướng về phía Hứa Vũ Quân chụp tới một trảo. Nhưng mà đột nhiên bóng người lóe lên, mấy gã Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông liền lao tới ngăn cản lại.

- Cút!

Trong mắt hắn chợt lóe lên hàn quang, tay phải giơ sau, phát mạnh về phía sau một cái. Mấy gã Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông giống như trúng phải đòn nghiêm trọng vậy, toàn bộ bay ngược về phía sau, ai nấy cũng đều phi thường hoảng sợ.

Chẳng qua, lúc này thân hình Hứa Vũ Quân chợt lóe lên, đã biến mất trước mặt của mọi người.

- Đáng giận!

Nguyên Tôn nhìn thấy thế, hai mắt chợt bộc phát nộ hỏa. Nhìn thấy lại có thêm mấy gã Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông lại hướng về phía hắn công kích tới, hai tay đột nhiên trảo mạnh một cái trong hư không.

- Liệt Thần Tử Tinh Trảo!

Mấy đạo cự trảo mang theo quang mang tử tinh khổng lồ xuất hiện, bay vút ra không trung, dung nhập vào trong thân thể của mấy vị Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông. Thân hình mấy người này nhất thời dừng lại, sau đó phần đầu liền nổ tung, biến thành huyết nhục.

Ở phía xa, Hắc Long đang cùng với Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẫn chiến đấu kịch liệt, nhìn thấy một màn này, trong lòng nhất thời cả kinh. Cái này là Vũ kỹ gì vậy? Chỉ một trảo đánh ra, liền đánh chết mấy gã cường giả Cổ Thần Lục trọng, Thất trọng, hơn nữa toàn bộ phần đầu nổ tung, quỷ dị như thế!

Chẳng qua, sau khi gã thanh niên tuyệt mỹ Nguyên Tôn đánh ra một kích này, dáng vẻ bệ vệ toàn thân cũng trở nên uể oải hơn một chút, hiển nhiên đã tiêu hao đi không ít chân khí.

Sau khi đem mấy gã Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông kia đánh chết, hắn cũng chẳng thèm nhìn lại, thân hình chợt lóe lên, biến mất ngay tại chỗ, hiển nhiên là đã đi đuổi bắt Hứa Vũ Quân.

Nguyên Tôn rời đi, tại Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông tiếp tục quá trình giết chóc. Từng tòa từng tòa thành trì của Vị diện Vạn Bảo không ngừng bị phá hủy. Sát khí, cùng với mùi huyết tinh bắt đầu tràn ngập mỗi một góc của Vị diện Vạn Bảo.

Hắc Long nhìn thấy gã thanh niên tuyệt mỹ Nguyên Quân truy đuổi Hứa Vũ Quân, trong lòng lo lắng sự an nguy của Hứa Vũ Quân, một chưởng đem Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẫn đánh lui, thân thể chợt lóe lên, cũng phóng người đuổi theo.

- Phủ chủ, chúng ta...

Lúc này, một gã trung niên nhân mặc trên người cấm bào màu đen bay đến bên cạnh Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẫn. Cặp mắt gã trung niên nhân này có một màu tinh lam, đúng chính là Đại Tổng quản thần bí của Vực Chủ Phủ, Hoắc Nguyên.

- Các người ở lại nơi này, hoàn toàn diệt sát tất cả đệ tử Vạn Bảo Thần Tông!

Kha Tẫn trầm ngâm nói, sau đó phi thân bay lên, cũng biến mất tại chỗ.

Đám người Hoắc Nguyên cung kính tiễn Phủ chủ Kha Tẫn rời đi, sau đó quay đầu.

- Giết!

Quá trình giết chóc lại tiếp tục.

Nửa ngày sau, đám đệ tử Vạn Bảo Thần Tông dưới sự liên thủ giết chóc của đám người Vực Chủ Phủ, Phần Diệt Thần Tông, Thương hội Vạn Thông, Vô Chân Giáo... liên tiếp bại lui, chết đi vô số.

Lúc này, ở bên ngoài tinh không mênh mông hơn mười ức dặm cách Vị diện Vạn Bảo, một khối quang cầu khổng lồ đang dùng tốc độ khủng bố hướng về phía Vị diện Vạn Bảo cuộn cuộn lao đến.

- Đó là cái gì?

Đám binh lính Ma Tộc đang tiến hành vây công Vị diện Vạn Bảo nhìn thấy, đều kinh hô một trận.

Ánh mắt Long Kinh Thiên lãnh liệt, khổng chế Vị diện Thiên Man trực tiếp đập thẳng đến.

Phía xa xa, bên trong một tòa Ma cung khổng lồ, hơn trăm đạo khí tức kinh người bốc lên tận trời. Người cầm đầu khí thế mạnh mẽ như hải dương, đang đứng thẳng người giữa tinh không mênh mông.

379. Chương 378: Chống Không Được Nữa!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 378: Chống Không Được Nữa!

Trên trán của người này nhú ra hai cái sừng nhỏ màu trắng, từ sau khi từ bên trong Ma cung khổng lồ đi ra, nhìn về phía Vị diện Thiên Man đang cuộn cuộn lao đến kia, khẽ rung mình một cái, sau đó từ trong hai mắt bắn ra hai đạo ma quang màu đen.

Hai đạo ma quang hắc ám này mệnh mông cuồn cuộn, hướng về phía Vị diện Thiên Man đang oanh kích tới kia mà đập thẳng vào. Lúc ban đầu hai đạo ma quang màu đen này cũng chỉ có phạm vi vài thước, thể nhưng đến cuối cùng không ngờ đã phóng lớn lên đến phạm vi vài vạn dặm.

Ầm ầm!

Chỉ thấy hai đạo ma quang hắc ám cùng với Vị diện Thiên Man đột nhiên va chạm cùng một chỗ với nhau, quang mang trên Vị diện Thiên Man chấn động, vô số lôi quang, băng nhận quay cuồng không thôi.

Vị diện Thiên Man vốn dĩ đang không ngừng cuộn cuộn lao thẳng về phía trước, cũng bởi vì vậy mà dừng lại một chút. Thân hình Long Kinh Thiên chấn động, sau đó ánh mắt lạnh lẽo, lại khổng chế Vị diện Thiên Man hướng về phía đại quân Ma Tộc cực nhanh đập thẳng xuống.

Vô số binh lính Ma Tộc tung bay, giống như những cơn mưa to không ngừng đổ ào ào xuống.

- Cổ Ma tái sinh, cứu vãn sóng to, mở ra cho ta!

Một gã cường giả Ma Thần nhìn thấy thế, không khỏi nổi giận rống lớn một tiếng, phi thân bay lên, đột nhiên oanh kích ra một quyền thẳng về phía Vị diện Thiên Man.

Gã cường giả Ma Thần này thực lực có thể so sánh với cường giả Cổ Thần Thất trọng Đỉnh phong, quyền kinh phá không, giống như cuồng phong gào thét. Vô số ma khí ẩn hiện hóa hình thành một đầu Cổ Ma, khí thể kinh người, uy thế vô địch.

Nhưng mà khi một quyền này oanh kích đến Vị diện Thiên Man, lại giống như hòn đá ném vào biển khơi, Vị diện Thiên Man cũng chẳng hề đình trệ chút nào, lại tiếp tục đập thẳng tới.

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, vô số binh lính Ma Tộc kinh hãi nhìn thấy, vị cường giả Ma Thần kia không chút nào trì hoãn, toàn thân giống hệt như chó chết bị đánh văng tuốt về phía sau, huyết nhục tung bay, không ngừng đung văng vô số binh lính Ma Tộc.

Nhìn thấy vậy, tất cả binh lính Ma Tộc nhất thời hút mạnh một ngụm lương khí, yết hầu không ngừng run rẩy.

Một vị cường giả Ma Thần tiếp cận vô hạn Thiên Ma, thế nhưng lại cứ như vậy mà bị đánh chết!

Không hề có chút lực phản kháng nào!

Một số cường giả Ma Thần khác vốn dĩ định tiến hành công kích Vị diện Thiên Man, hiện tại nhìn thấy thế, cũng đều sợ đến mức run rẩy cả người. Một vài Đại Thống lĩnh Ma Tộc lại sợ đến mức bên dưới không thể khổng chế được, nhất thời ướt mềm, mùi vị thối nồng không ngừng truyền ra.

- Đây là, là một cái Vị diện!

Rốt cuộc cũng có một gã cường giả Ma Thần nhìn thấy rõ ràng bản thể của khối cầu khổng lồ đang lao tới kia.

- Vị diện?

Những cường giả Ma Thần cùng với đám Đại Thống lĩnh Ma Tộc nhất thời ngẩn ngơ, sau đó nhìn chăm chăm về phía quả cầu khổng lồ đang cuộn cuộn đập đến kia, sắc mặt trắng bệch, hai mắt không chút che giấu sự hoảng sợ trong lòng.

Không ngờ lại là một cái Vị diện!

- Như thế nào lại có thể?

Một gã cường giả Ma Thần có chút không dám tin nổi quá lớn. Nhưng mà thanh âm của hắn còn chưa kịp nói xong, thì đã ngừng phát lại, đã bị quả cầu khổng lồ mà hắn cho rằng không có khả năng kia đâm cho toàn thân nát bấy.

Một gã cường giả Ma Thần khác sợ đến mức tâm thần hoảng hốt, phóng đến bên cạnh gã trung niên nhân trên đầu có hai cái sừng trắng nhỏ kia.

- Thiên Ma đại nhân, chúng ta...

Gã trung niên nhân tên gọi Mai Hi này chính là cường giả Thiên Ma tổng chỉ huy chi đại quân Ma Tộc công kích vào Vị diện Vạn Bảo này. Trong số các cường giả Thiên Ma lần này tiến đến công kích Tinh vực Xích Thành, thực lực xếp trong mười người đứng đầu, đã đạt đến Thiên Ma Tứ trọng Đỉnh phong.

Mai Hi từ chỗ khiếp sợ dần dần yên tĩnh trở lại, nhìn về phía hạt châu Vị diện Thiên Man đang cuộn cuộn mà đến kia, lao người bay lên, toàn thân phát ra ma khí ngập trời, hai tay đột nhiên đẩy mạnh về phía trước.

- Thiên Địa Đại Lực Thôi Sơn Ba!

Ông!

Chỉ thấy bên trong tinh không mênh mông đột nhiên chấn động kịch liệt một trận. Một cỗ khí ba khổng lồ lan rộng cả ngàn dặm, giống như dòng thiên hà cuộn cuộn, không ngừng rút gào phóng thẳng về phía Vị diện Thiên Man.

Ầm ầm!

Thiên địa chấn vang, trong thiên không xuất hiện vô số đạo khí lưu khủng bố. Vô số binh lính Ma Tộc bị những đạo khí lưu này chấn động khiến cho tung bay tán loạn. Vị diện Thiên Man đột nhiên rung lên, bị đạo khí ba khổng lồ kia mạnh mẽ oanh kích khiến cho dừng lại.

- Thiên Ma đại nhân thần uy cái thế, thế gian vô địch!

Vạn triệu binh lính Ma Tộc nhìn thấy thế, cũng đều hoan hô lên một trận. Tiếng hô hội tụ lại, từng tầng lại từng tầng tiếng hét vang vọng.

Nhưng mà bọn chúng vừa mới hoan hô chưa được bao lâu, đột nhiên Vị diện Thiên Man đang đình trệ chợt đại phóng quang mang chói lòa, phát ra một tiếng vù vù trầm thấp, không ngờ lại bắt đầu không ngừng đè ép thẳng về phía trước.

Mà đạo khí ba cự đại kia theo Vị diện Thiên Man không ngừng tiến thẳng về phía trước, cũng bắt đầu không ngừng quay lui về phía sau.

Thanh âm hoan hô của vạn triệu binh lính Ma Tộc nhất thời đình chỉ lại, biến thành một mảnh tĩnh mịch, ngơ ngác nhìn thấy đạo khí ba khổng lồ kia không ngừng rút lui về phía sau.

Sắc mặt Mai Hi có chút khó coi nhìn thấy quả cầu Vị diện Thiên Man không ngừng nghiền áp tới trước mắt mình.

- Đại Mãng Ngưu Thần Kinh!

Hắn quát lớn, song chưởng biến lớn lên gấp đôi, bộc phát ra vô số luồng quang mang lục sắc. Đạo khí ba thối sơn khổng lồ kia lại phóng lớn lên, Vị diện Thiên Man lại một lần nữa đình trệ lại. Chẳng qua ngay sau đó Vị diện Thiên Man vừa mới đình trệ lại một lần nữa cuộn cuộn nghiền áp đến, hơn nữa tốc độ so với trước đây càng nhanh hơn rất nhiều.

- Dừng lại cho ta!

Mai Hi lại rống to, toàn thân phát ra quang mang lục sắc nồng đậm. Nhưng mà cũng vô dụng, chỉ thấy Vị diện Thiên Man vẫn như cũ cuộn cuộn không ngừng đè ép tới.

Đám cường giả Ma Thần đứng phía sau lưng Mai Hi sắc mặt đại biến.

- Chống không được nữa rồi!

- Chạy mau!

Sắc mặt Mai Hi đỏ lên, quát lớn, phóng người lùi nhanh về phía sau. Đám cường giả Ma Thần đứng phía sau đều kinh hãi thối lui thật nhanh về phía sau.

Mai Hi vừa lùi về phía sau, Vị diện Thiên Man cuộn cuộn đập thẳng về phía trước, vô số binh lính Ma Tộc không kịp trốn tránh, bị đụng cho văng bắn khắp nơi, huyết nhục tung bay.

Rất nhanh, đại quân Ma Tộc vô cùng vô tận liền bị phá khai ra một cái lỗ hổng khổng lồ. Cái lỗ hổng khổng lồ này dùng tốc độ khủng bố không ngừng hướng về phía Vị diện Vạn Bảo bay thẳng đến.

Một hồi sau, một gã cường giả Ma Thần nhìn thấy hạt châu Vị diện Thiên Man đang không ngừng bay đi, hướng về phía Vị diện Vạn Bảo tiếp cận đến, đi đến bên cạnh Mai Hi, khẽ rung nhẹ yết hầu một cái, nói:

- Thiên Ma đại nhân, hiện tại chúng ta làm gì đây?

- Làm gì bây giờ?

Mai Hi bỗng nhiên quay đầu lại, hai mắt sắc bén như đao, hấn muốn giết người!

Gã cường giả Ma Thần kia sợ đến mức rung lên, ngay cả cái rắm cũng không dám phóng ra một cái.

- Điều tra cho ta, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Cái Vị diện này làm thế nào có thể phi hành, có thể công kích? Điều tra, điều tra rõ ràng cho ta!

Mai Hi quát lên.

Bởi vì Long Kinh Thiên đã ẩn thân bên trong Vị diện Thiên Man, cho nên đám người Mai Hi cũng không có nhìn thấy được cảnh Long Kinh Thiên không chế Vị diện Thiên Man tiến hành công kích người.

- Vâng, Thiên Ma đại nhân!

Long Kinh Thiên không chế Vị diện Thiên Man nghiền áp thẳng qua đại quân Ma Tộc, nguyên khí huyết nhục Ma Tộc vô cùng vô tận mệnh mỏng dày đặc không ngừng dung nhập vào Vị diện Thiên Man.

Một đường bay đi, Vị diện Thiên Man chẳng biết hấp thu, dung hợp bao nhiêu nguyên khí huyết nhục của Ma Tộc, càng ngày càng ngưng thực hơn. Ngay khi Vị diện Thiên Man tiến sát đến Vị diện Vạn Bảo, đột nhiên Vị diện Thiên Man phát ra quang mang sáng lạn, lại phát sinh một hồi lộn xộn kinh người.

Những hạt bụi cát, bụi đất trên mặt đất từng khối từng khối trong suốt, phi thường cứng rắn. Từ xa xa nhìn lại, giống hệt như một viên thủy tinh thổ hoàng sắc bình thường. Hiện tại cho dù là một vị cường giả Thánh cấp Nhất trọng toàn lực oanh kích một quyền, cũng chỉ có thể ở trên mặt đất lưu lại một dấu quyền ấn nhọt nhọt mà thôi. truyện copy từ

Mà từ bên trong lòng đất, không ngừng bốc lên từng đám từng đám linh khí ngưng đọng như yên như vụ vậy. Tất cả những người bên trong Vị diện Thiên Man, chỉ khẽ thuận miệng hút mạnh một hơi, toàn thân sáng khoải. Một ít phạm nhân vốn dĩ đã già nua, đầu tóc bạc phơ, đã gần đến cuối cùng của sinh mệnh, thế nhưng lúc này đầu bạc chậm rãi biến thành màu đen. Khuôn mặt đang nhăn nhoe đột nhiên làn da cũng bắt đầu chậm rãi bằng phẳng lại, trở nên bóng loáng hơn. Thân thể khô gầy ốm yếu cũng bắt đầu khôi phục lại một chút sinh cơ.

Một ít thanh niên bình thường chưa từng tu luyện qua, hay là không thể tiến hành tu luyện lại cảm giác được bên trong thân thể của chính mình tràn ngập lực lượng, phẳng phất như là vĩnh viễn không bao giờ dùng hết vậy.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng nhìn thấy Vị diện Thiên Man phát sinh biến hóa kinh người như vậy, không khỏi trợn mắt há hốc miệng mà nhìn.

Đột nhiên, một đạo thanh âm chấn vang xuất hiện. Tử Thiên Long Hoàng nhìn lại, chỉ thấy toàn thân của Cửu Vĩ Thiên Miêu không ngừng lóe ra những đạo quang mang cửu sắc bén nhọn, trên thiên không xuất hiện lôi vân dày đặc.

- Cổ Thần Kiếp!

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Băng Tuyết Cự Long kinh hô một trận.

Đúng vậy, Cửu Vĩ Thiên Miêu vốn dĩ bị vây trong cảnh giới Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong rốt cuộc cũng sắp đột phá!

380. Chương 379: Diệt Vực Chủ Phủ Chúng Ta?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 379: Diệt Vực Chủ Phủ Chúng Ta?

Trong lúc đám người Tử Thiên Long Hoàng, Băng Tuyết Cự Long vì chuyện Cửu Vĩ Thiên Miêu đột phá mà giết mình, đột nhiên lại nghe một tiếng phượng minh truyền tới. Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Băng Tuyết Cự Long giết mình quay đầu nhìn lại, chỉ thấy toàn thân Lục Dực Tử Phượng đột nhiên bốc lên từng đoàn từng đoàn hỏa diễm tử hồng sắc, sáu cánh duỗi ra, khí tức không ngừng dâng lên.

Trên thiên không, lôi vân không ngừng ngưng tụ lại.

Lục Dực Tử Phượng cũng giống như Cửu Vĩ Thiên Miêu vậy, không ngờ trong lúc này cũng sắp sửa đột phá lên Cổ Thần!

Trong lúc Lục Dực Tử Phượng cùng với Cửu Vĩ Thiên Miêu đột phá, thì khắp nơi bên trong Vị diện Thiên Man cũng không ngừng phóng vọt lên từng đạo quang hoa. Trên thiên không lôi vân không ngừng ngưng tụ. Đám người Tử Thiên Long Hoàng nhìn lại, chỉ thấy dâng lên từng đoàn lại từng đoàn lôi vân Thần kiếp!

Trên toàn bộ Vị diện Thiên Man, không ngờ lại có không hề ít các cường giả Thánh cấp Thất trọng Đỉnh phong một đường đột phá, dẫn động nên Thần kiếp!

Ngoại trừ chuyện này ra, ở ngoài các tòa thành trì, bên trong các tông môn, các phái, các Gia tộc... cũng đều không ngừng vang lên những thanh âm chấn vang nhỏ nhỏ. Từng gã, từng gã đệ tử bên trong các tông, các phái, các Gia tộc không ngừng đột phá!

Có cường giả Hoàng cấp Thất trọng Đỉnh phong đột phá lên Tông cấp!

Có cường giả Tông cấp Thất trọng Đỉnh phong đột phá lên Tôn cấp!

Có cường giả Tôn cấp Thất trọng Đỉnh phong đột phá lên Đế cấp!

Trong toàn bộ Vị diện Thiên Man, cơ hồ tất cả các đệ tử tu luyện cũng đều có đột phá!

Tu luyện giả bình thường có ba cái cánh cửa lớn. Rất nhiều người bình thường đều bị đứng ở cảnh giới Vô vương Thất trọng Đỉnh phong, cả đời cũng không thể nào đột phá lên Hoàng cấp, liền giống như là trong Mộ Dung gia lúc trước vậy, toàn bộ Gia tộc cũng chỉ có Lão tổ Mộ Dung gia là cường giả Hoàng cấp mà thôi.

Nhưng mà hiện tại cũng không giống như trước kia.

Từng đám lại từng đám Vô giả từng đứng ở Vô vương Thất trọng Đỉnh phong hiện tại không ngừng nhanh chóng đột phá, đạt đến Hoàng cấp. Giống như trong Mộ Dung gia, thế nhưng chỉ trong chớp mắt đã xuất hiện đến tám vị cường giả Hoàng cấp!

Trước kia, trong một vài tòa thành trì nhỏ, chỉ có ba, bốn vị cường giả Hoàng cấp, nhưng mà hiện tại, đã có đến ba, bốn mươi vị!

Chính thể thực lực của toàn bộ Vị diện Thiên Man, xoay người một cái đã gia tăng lên gấp mười lần.

Nguyên khí huyết nhục Ma Tộc chính là tinh hoa nguyên khí ngưng tụ thực lực tu luyện của một gã cường giả Ma Tộc. Vị diện Thiên Man đã dung nhập chẳng biết bao nhiêu ức nguyên khí huyết nhục của cường giả Ma Tộc. Những cái nguyên khí này từ trong lòng đất bốc lên không trung, được người của Vị diện Thiên Man hấp thu, thử hỏi hiệu quả sẽ kinh người đến thế nào? Cái này quả thật chính là tương đương với mỗi người không ngừng nuốt dùng một loại kỳ quả thiên địa nào đó vậy.

Hơn nữa, những cái nguyên khí huyết nhục của Ma Tộc này đã trải qua sự luyện hóa của Viêm Thần Đỉnh, hấp thu vào trong cơ thể cũng không có chút nào cuồng bạo cả, cực kỳ dễ dàng luyện hóa.

Toàn bộ Vị diện Thiên Man từng gã lại từng gã đệ tử đột phá lên, một vị lại một vị cường giả Thần cấp, Thánh cấp không ngừng sinh ra, vận chuyển đại trận, uy lực đâu chỉ gia tăng lên gấp mười lần?

Toàn bộ Vị diện Thiên Man bộc phát ra từng trận từng trận quang mang sáng lạn, giống như một vầng thái dương sáng chói bên trong tinh không mênh mông vậy. Dọc theo đường đi, không biết đã chiếu rọi làm đau đớn bao nhiêu cặp mắt của binh lính Ma Tộc.

Khi bay đến cách Vị diện Vạn Bảo khoảng chừng một ngàn dặm, Long Kinh Thiên khổng lồ chế Vị diện Thiên Man thu nhỏ lại, sau đó thu hồi vào bên trong cơ thể. Thân hình hắn chợt lóe lên, phá vỡ hư không, xuyên qua cấm chế của Vị diện Vạn Bảo, tiến nhập vào Vị diện Vạn Bảo.

Tuy rằng Long Kinh Thiên tiến nhập vào Vị diện Vạn Bảo, nhưng mà cũng không có phá vỡ cấm chế bên ngoài Vị diện Vạn Bảo, mà đám đại quân Ma Tộc vẫn còn bị cấm chế của Vị diện Vạn Bảo ngăn cản ở bên ngoài.

Sau khi Long Kinh Thiên tiến nhập vào trong Vị diện Vạn Bảo, liếc mắt nhìn lại, chỉ nhìn thấy vô số đạo kiếm quang ngập trời, thân ảnh tung bay, khí tức huyết tinh tràn ngập, tiếng kêu la thảm thiết. Tiếng kêu cứu, tiếng cười lạnh cũng không ngừng phập phồng liên miên.

Chỉ thấy từng gã lại từng gã đệ tử của Vạn Bảo Thần Tông bị đánh chết, rơi xuống. Trên thành trì, trong thành thị, máu tươi không ngừng chảy ra. Tường thành vốn dĩ một màu trắng noãn, hiện tại thể nhưng đã hoàn toàn biến thành một màu đỏ tươi.

Hai mắt Long Kinh Thiên lóe ra hàn quang.

Mặc dù trong ngọc phù Hứa Vũ Quân có phát tin tức cầu cứu đến hắn, nhưng mà nàng cũng không có nói rõ nguyên nhân. Trên đường đến đây, Long Kinh Thiên còn tưởng rằng là do Ma Tộc công phá được cấm chế của Vị diện Vạn Bảo, nhưng mà không nghĩ tới kiếp nạn cũng không phải là do từ Ma Tộc, mà là từ các thế lực nội bộ của Tinh vực Xích Thành như Phần Diệt Thần Tông, Thương hội Vạn Thông, Vô Chân Giáo, Long Hồ Giáo...

Long Kinh Thiên xoay người hướng về phía Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông mà bay nhanh đi.

- Tiểu tử, ngươi là người của môn phái nào?

Trong lúc Long Kinh Thiên đang hướng về phía Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông bay đi, đột nhiên mấy gã Thái thượng Trưởng lão của Vô Chân Giáo đột nhiên phi thân tiến lên, ngăn cản đường đi của Long Kinh Thiên.

Vô Chân Giáo này, cùng với Long Kinh Thiên xem như là giao tình cũ a!

Hai mắt Long Kinh Thiên chợt lóe hàn quang:

- Cút!

Mấy gã Thái thượng Trưởng lão Vô Chân Giáo kia nhìn thấy Long Kinh Thiên chỉ là một Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong thể nhưng lại bảo bọn họ cút đi, đang muốn cười to. Đột nhiên trên không trung biến thành tối tăm, mấy người nghi hoặc nhìn lên, liền thấy được một thanh cự đao khổng lồ từ trên thiên không trảm xuống.

Thanh âm kêu la thảm thiết vang lên.

Chỉ thấy đám Thái thượng Trưởng lão Vô Chân Giáo kia chỉ trong khoảnh khắc liền bị đánh bay. Trên đường bay đi, thân hình bọn họ ở giữa không trung cũng đồng thời toàn bộ nổ tung, hóa thành vô số mảnh thịt.

Thanh âm kêu la thảm thiết của mấy gã Thái thượng Trưởng lão Vô Chân Giáo này khiến cho cường giả các thế lực, môn phái Phần Diệt Thần Tông, Thương hội Thông Thiên... ở đằng xa để ý, đều quay đầu nhìn lại, nhất thời một trận cả kinh.

Đám cường giả các thế lực Phần Diệt Thần Tông, Thương hội Thông Thiên sau một lúc cả kinh, khe liếc mắt nhìn nhau, tất cả cùng phi thân bay đến, đem Long Kinh Thiên bao vây chính giữa.

- Tiểu tử, đây là chuyện tình của chúng ta cùng với Vạn Bảo Thần Tông!

Một gã Thái thượng Trưởng lão của Phần Diệt Thần Tông, là cường giả Cổ Thần Nhị trọng cười lạnh nói:

- Người chỉ là một Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong nho nhỏ, thế nhưng cũng dám nhiều chuyện nhúng mũi vào, ta xem người là sống đến phát chán rồi a!

Hai mắt Long Kinh Thiên lãnh liệt, cũng không có nói lời vô nghĩa, khê phi thân nhảy lên, bốn phía thân thể không ngừng luân chuyển khí lưu. Một vòng xoáy khổng lồ chợt hiện, tiếp theo sau đó là từng đạo kiếm quang từ trong vòng xoáy không ngừng bắn nhanh mà ra.

Đám cường giả các thế lực Phần Diệt Thần Tông, Thương hội Thông Thiên vốn đang vây Long Kinh Thiên vào chính giữa, lúc này toàn bộ bị bắn ngược ra ngoài, kêu la thảm thiết không ngừng.

Trong nháy mắt đó, hơn mười vị cường giả Cổ Thần, hơn ba mươi vị cường giả Thần cấp toàn bộ biến thành một đám thi thể, rơi thẳng xuống mặt đất, dần dần biến thành lạnh như băng.

Hai tay Long Kinh Thiên chụp mạnh một cái, đem mấy chục cỗ thi thể này toàn bộ thu hồi vào bên trong Viêm Thần Đỉnh, tinh luyện thành nguyên khí huyết nhục, dung nhập vào trong Vị diện Thiên Man.

Đám đệ tử của các thế lực Phần Diệt Thần Tông, Vô Chân Giáo... ở xa xa chỉ vừa mới bay được nửa đường đến đây, liền nhìn thấy cảnh đám Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của bọn họ toàn bộ bị giết chết, sợ đến mức sắc mặt xám ngoét như tro tàn.

Long Kinh Thiên tiếp tục hướng về phía Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông mà phi hành tới.

Lần này, cũng không có người nào dám tiến lên chặn lại nữa.

Đám đệ tử các thế lực Phần Diệt Thần Tông, Vô Chân Giáo nhìn thấy Long Kinh Thiên bay tới, sợ đến mức đều bay tránh khắp nơi.

Chẳng qua, dọc theo đường đi tới, trong các thế lực của Phần Diệt Thần Tông, Vô Chân Giáo... vẫn có không ít các đệ tử, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão cúi mũi nhảy ra chặn lại, thậm chí còn công kích Long Kinh Thiên nữa.

Long Kinh Thiên một đường bay tới, đồng thời cũng không ngừng chém giết.

Cuối cùng, Long Kinh Thiên đem chín thanh Thần kiếm lúc trước luyện chế trong Đại hội So tài Luyện khí lần trước té ra. Chín thanh Thần kiếm bay lượn, ở bốn phía thân thể Long Kinh Thiên hình thành nên một đạo Kiếm hà không ngừng lưu chuyển.

Toàn bộ các đệ tử của các thế lực Phần Diệt Thần Tông, Vô Chân Giáo... tiến đến gần thân thể của Long Kinh Thiên trong vòng mười dặm, toàn bộ đều bị Kiếm hà phân chia thành vô số những mảnh nhỏ. Sau đó Viêm Thần Đỉnh hấp thu, rèn luyện thành nguyên khí huyết nhục, dung nhập vào trong Vị diện Thiên Man.

Một đường đi tới không hề bị ngăn trở!

Gặp Ma trăm Ma! Gặp Thần giết Thần!

Sát khí trên toàn thân Long Kinh Thiên càng ngày càng dày đặc hơn, giống như Tử Thần nắm trong tay sinh tử của chúng sinh vậy, không ngừng chém giết thẳng đến Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông.

So sánh với các địa phương khác của Vị diện Vạn Bảo, Tổng bộ của Vạn Bảo Thần Tông chiến đấu kịch liệt, thảm thiết nhất.

- Ha ha ha ha...

Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch nhìn về phía hai nàng Hứa Na, Hứa Nhu sắc mặt trắng bệch trước mặt, lắc đầu cười nói:

- Đáng tiếc, đáng tiếc a! Nếu như tiểu thư các người lúc trước chịu theo ta, Vạn Bảo Thần Tông cũng sẽ không rơi vào kết cục bị diệt tông như ngày hôm nay!

Hứa Na lau đi vết máu trên khóe miệng, cười lạnh nói:

- Phì! Bằng vào người cũng xứng với tiểu thư chúng ta à? Cô gia chúng ta sớm hay muộn gì cũng sẽ giết người, diệt Vực Chủ Phủ các người!

- Cô gia của các người? Long Thần? Diệt Vực Chủ Phủ chúng ta?

Kha Bạch nghe thấy vậy, ha ha cười rộ lên, tiếng cười tràn ngập sự trào phúng vô hạn, phẳng phất như là nghe thấy được chuyện cười thật lớn vậy.

381. Chương 380: Hắc Chính Là Long Kinh Thiên!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 380: Hắc Chính Là Long Kinh Thiên!

Quả thật, thiên phú của Long Kinh Thiên tuy rằng rất yêu nghiệt, nhưng mà thực lực biểu hiện bên ngoài cũng chỉ là Thần cấp mà thôi, ngay cả Cổ Thần cũng không đạt được. Muốn nói một cường giả Thần cấp sẽ tiêu diệt Vực Chủ Phủ, ai nấy cũng đều cho là một chuyện cười không gì đáng cười hơn nữa!

Kha Bạch cười to, đám cường giả Vực Chủ Phủ phía sau lưng hắn cũng toàn bộ đều ha ha cười rộ lên.

- Nói cho các người biết, đợi sau khi diệt xong Vạn Bảo Thần Tông, đến lúc đó ta sẽ đi bắt Long Thần, để cho hắn muốn sống không được, muốn chết không xong!

Về mặt Kha Bạch âm trầm, cười lạnh, nói:

- Ta biết, cái gã Long Thần kia chính là Long Kinh Thiên, đúng không? Hắn đang ở Vị diện Thiên Man, chắc chắn hắn trốn không thoát đâu!

Long Kinh Thiên nắm giữ trong tay Vạn Bảo Thần Lệnh. Sau khi đám người Đại Trưởng lão Phương Toàn của Vạn Bảo Thần Tông trở về, khẳng định có thể đoán ra được Long Kinh Thiên chính là Long Thần. Kha Bạch biết được Long Kinh Thiên là Long Thần cũng không có gì kỳ quái.

Hai người Hứa Na, Hứa Nhu liếc mắt nhìn nhau.

Lúc này, Kha Bạch chợt đảo mắt nhìn từ trên xuống dưới toàn thân hai nàng một vòng, cười nói:

- Hiện tại ta mới phát hiện, hóa ra đáng người các người cũng không tệ, so với tiểu thư các người cũng chẳng kém bao nhiêu!

- Một khi Nhị thiếu chủ đã thích, vậy đợi sau khi chúng ta bắt các nàng lại, đến lúc đó cấp cho Nhị thiếu chủ chậm rãi hưởng dụng một phen!

Một gã cường giả Vực Chủ Phủ phía sau lưng Kha Bạch tiến lên, cười lạnh nói.

- Không sai! Nhị thiếu chủ xem trọng các nàng, chính là phúc khí của các nàng!

Lại một gã cường giả Vực Chủ Phủ khác cười nhỉnh nói.

Kha Bạch cười rộ lên:

- Cũng được! Ta đây đành hạ mình chơi đùa với các nàng một phen vậy.

Hai người Hứa Na, Hứa Nhu tức giận đến mức sắc mặt trắng bệch, cắn chặt môi, ánh mắt phẫn nộ.

- Vô sỉ!

Hứa Na phẫn nộ quát.

- Vô sỉ?

Kha Bạch cười lạnh, nói:

- Đợi lát nữa, ta sẽ để cho người biết cái gì mới gọi là vô sỉ!

- Nhanh bắt các nàng lại cho ta!

- Vâng, Nhị thiếu chủ!

Sáu gã cường giả Cổ Thần của Vực Chủ Phủ bay ra, hướng về phía hai người Hứa Na, Hứa Nhu chụp tới.

Hai người Hứa Na, Hứa Nhu vốn đã bị thương không nhẹ, hơn nữa đối phương có đến sáu người, rất nhanh liền bị đánh cho rối loạn chân tay, không ngừng lui về phía sau. Xem ra, hai nàng cũng không chống cự thêm được bao lâu nữa.

Các đệ tử, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão khác của Vạn Bảo Thần Tông muốn tiến lên cứu viện, nhưng mà tất cả đều bị cường giả các thế lực Vực Chủ Phủ, Phần Diệt Thần Tông cuốn lấy, không ai dứt ra được.

oOo

Lúc này, bên trên đại môn của Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông chợt không gian chấn động một chút, một đạo thân ảnh từ trên không bay xuống. Khi mà thân ảnh này rơi xuống, các dòng khí lưu bốn phía không ngừng ba động mãnh liệt, hình thành nên từng đoàn từng đoàn gió lốc khủng bố.

Đạo thân ảnh này, tự nhiên chính là Long Kinh Thiên một đường chạy tới.

Long Kinh Thiên từ trên thiên không bay xuống, nhìn lại, chỉ thấy tòa đại môn vốn cao hàng trăm trượng của Vạn Bảo Thần Tông lúc này đã đổ nát, bốn chữ 'Vạn Bảo Thần Tông' trên đại môn cũng đã bị một đạo kiếm khủng bố chém thành hai nửa!

Bốn chữ 'Vạn Bảo Thần Tông' này, là năm xưa do Tổ sư khai phá của Vạn Bảo Thần Tông, cường giả Thiên Thần dùng chỉ lực vô thượng khắc lên. Hiện tại không ngờ lại bị người ta dùng kiếm khí chém thành hai nửa, chia làm tám phần lớn. Bởi vậy có thể thấy được thực lực của đối phương phi thường khủng bố, chỉ sợ cũng không thua kém Tổ sư khai phá của Vạn Bảo Thần Tông năm xưa.

- Tiểu tử, ngươi là người của tông môn nào?

Lúc này, một gã Trưởng lão của Long Hồ Giáo tiến lên, lớn tiếng quát Long Kinh Thiên. Gã Trưởng lão Long Hồ Giáo này cũng là Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong, ngoài mặt thì thực lực cũng không khác Long Kinh Thiên bao nhiêu.

Chẳng qua, ngay khi thanh âm của hắn hạ xuống, Long Kinh Thiên quay đầu nhìn lại, hai mắt giống như một biển tình không vậy, một trận vòng xoáy tình không khủng bố từ trong hai mắt hắn bắn ra.

Gã Trưởng lão Long Hồ Giáo kia chỉ cảm thấy trời xoay đất chuyển, linh hồn chi hải của chính mình nổi lên vô số vòng xoáy cuộn cuộn.

- Chết đi!

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói.

Ngay sau đó, linh hồn chi hải của gã Trưởng lão Long Hồ Giáo kia đột nhiên nổ tung, hai mắt đại ra, sau đó từ trên cao ngã xuống đất, đã chết!

- Trần Trưởng lão!

- Trần Trưởng lão!

Từ phía xa xa, một vài đệ tử Long Hồ Giáo nhìn thấy Trưởng lão của bọn họ không hiểu vì sao ngã xuống, ai nấy cũng kinh hô lên một tiếng. Lúc này, bọn họ cũng không biết là vị Trần Trưởng lão trong miệng của bọn họ đã chết mất rồi.

Ngay khi bọn họ tiến lên, thì một cái bàn tay khổng lồ chợt xuất hiện, phát mạnh một cái, thân thể toàn bộ đám đệ tử Long Hồ Giáo liền nổ mạnh, hóa thành một đám huyết vụ.

Long Kinh Thiên phi thân bay lên, tiến vào Vạn Bảo Thần Tông, hướng về phía Vạn Bảo Thần Sơn mà đi.

oOo

Trên không của Vạn Bảo Thần Sơn, Kha Bạch nhìn thấy hai người Hứa Na, Hứa Nhu đã bị bắt lại, không khỏi ha ha cười lớn:

- Sau khi tiêu diệt xong Vạn Bảo Thần Tông, đem hai nàng mang về Vực Chủ Phủ cho ta!

- Vâng, Nhị thiếu chủ!

Các cường giả của Vực Chủ Phủ cao giọng ứng tiếng.

Hai nàng Hứa Na, Hứa Nhu ánh mắt cuồng nộ, gần như sắp phun lửa ra vậy, nhưng mà hai nàng đã bị khống chế huyết vị, căn bản không thể nhúc nhích cùng với mở miệng.

Kha Bạch nhìn thấy ánh mắt của hai nàng như vậy, không khỏi cười lạnh, tiến lên, hai tay phân biệt nâng cằm của hai nàng lên, nói:

- Ta ghét nhất là bị người khác dùng ánh mắt như thế này nhìn ta! Các ngươi đã có ánh mắt như thế này, đến lúc đó sau khi hưởng dụng xong, ta sẽ đem trong mắt của các ngươi móc ra!

- Phải không?

Đúng lúc này, đột nhiên ở sau lưng Kha Bạch chợt vang lên một đạo thanh âm lạnh lẽo. Đạo thanh âm vang lên vô cùng đột ngột, khiến cho trong lòng các cường giả Vực Chủ Phủ cũng đều cả kinh một trận.

Mà ánh mắt hai nàng Hứa Na, Hứa Nhu thì vui mừng như điên, sau đó trở nên đỏ ửng, nhìn chằm chằm về phía sau lưng Kha Bạch.

Kha Bạch kinh hãi quay đầu lại, liền nhìn thấy một gã thanh niên tóc đen.

- Nhị thiếu chủ, hẳn chính là Long Kinh Thiên!

Lúc này, Đại Trưởng lão Phương Toàn của Vạn Bảo Thần Tông đứng một bên, tiến lên nói với Kha Bạch:

- Cũng chính là cái gã Long Thần kia!

Kha Bạch khẽ rung mình, sau đó cười ha hả, vẻ mặt âm trầm nhìn chằm chằm về phía Long Kinh Thiên, hai mắt oán độc:

- Long Kinh Thiên, ta chờ ngươi đã lâu rồi, không nghĩ tới ngươi thế nhưng thật sự dám đến đây!

- Như thế nào? Muốn đến đây cứu nữ nhân của ngươi à? Anh hùng cứu mỹ nhân sao? Chỉ bằng vào ngươi sao? Ngươi cho ngươi là ai? Nói cho ngươi biết, hiện tại Hứa Vũ Quân hẳn là đã rơi vào trong tay Nguyên Tôn đại nhân rồi, hơn nữa đã bị Nguyên Tôn đại nhân hưởng thụ xong rồi!

Ánh mắt Kha Bạch vui mừng khi người khác gặp họa, âm lãnh cười nói.

- Nguyên Tôn đại nhân?

Hai mắt Long Kinh Thiên lạnh lùng, y phục trên người không gió tung bay, phát ra thanh âm phản phật, mái tóc dài trên đầu cũng phiêu nhiên bay lên. Một cỗ sát khí vô cùng kinh khủng từ trên người hắn bộc phát ra.

- Một khi đã như thế, các ngươi đều chết đi!

Long Kinh Thiên lãnh đạm nói.

Kha Bạch đang muốn mở miệng trào phúng, đột nhiên thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, đã đi đến trước mặt hắn. Trong lòng hắn kinh hãi, trong lúc hoảng hốt, song chưởng hướng về phía Long Kinh Thiên đánh ra:

- Phỉ Thủy Kim Ngọc Thần Chưởng!

Hai đạo chưởng ẩn không lồ màu xanh phỉ thúy trong suốt, lóe ra từng đạo kim quang đột nhiên xuất hiện, đập thẳng xuống Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nâng tay lên, đánh ra một chưởng. Hai cái chưởng ẩn phỉ thúy không lồ kia ầm ầm nổ tung. Ngay sau đó, một chưởng của Long Kinh Thiên cũng ầm ầm lên ngực của Kha Bạch.

Mấy tháng trước đây, đám người Thái thượng Trưởng lão Bắc Thần Thần Tông Lạc Trạch Hưng, một chân đã bước vào cảnh giới Thiên Thần, cũng không phải là đối thủ của Long Kinh Thiên, thì Kha Bạch này như thế nào có thể là đối thủ của Long Kinh Thiên? Trong khoảnh khắc, Kha Bạch liền bị Long Kinh Thiên oanh kích, thân thể giống như một con chó chết, đập thẳng về phía một ngọn núi phía xa xa. Ngọn núi cũng theo đó mà đổ nát theo.

- Nhị thiếu chủ!

Đám cường giả Vực Chủ Phủ đều kinh hô một mảnh.

Lúc này, thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, liền đi tới trước mặt hai nàng Hứa Na, Hứa Nhu. Sáu gã cường giả Cổ Thần của Vực Chủ Phủ đã bắt nàng thấy thế, phần nộ hướng về phía Long Kinh Thiên công kích tới.

- Thiên Tâm Nộ Chưởng!

Ánh mắt Long Kinh Thiên lãnh liệt, chém ra một chưởng. Sáu cái chưởng ẩn trong khoảnh khắc liền tiến nhập vào trong cơ thể sáu gã cường giả Cổ Thần của Vực Chủ Phủ. Cả sáu người chỉ thấy ngực mình đột nhiên chấn động, trái tim ngừng đập, sau đó nổ mạnh ra.

Chỉ dưới một chưởng, sáu gã cường giả Cổ Thần vẫn lạc!

Long Kinh Thiên khẽ phát tay, đem thi thể của sáu người thu hồi vào trong Viêm Thần Đỉnh, tinh luyện thành nguyên khí huyết nhục, dung nhập vào Vị diện Thiên Man.

382. Chương 381: Niệm Thần Khu Thiên Chí Thượng Pháp

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 381: Niệm Thần Khu Thiên Chí Thượng Pháp

Sau khi đem thi thể của sáu gã cường giả Cổ Thần của Vực Chủ Phủ thu vào Viêm Thần Đỉnh, Long Kinh Thiên nâng tay chỉ tới. Hai nàng Hứa Na, Hứa Nhu chỉ cảm thấy thân thể chấn động, phát hiện cấm chế trong cơ thể đã được giải trừ.

Hai nàng nhanh chóng, đi đến trước mặt Long Kinh Thiên, quỳ gối xuống, nói:

- Cô gia, người mau đi cứu tiểu thư, tiểu thư nàng...

Hai nàng khóc không thành tiếng.

- Cùng đứng dậy đi! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Long Kinh Thiên hỏi.

Hai nàng nghe lời đứng dậy, sau đó nói đơn giản một chút những sự tình đã xảy ra.

- Cô gia, Trưởng Lão Vương Hắc Long đã đuổi theo rồi, cũng không biết có thể cứu được tiểu thư hay không?

Cặp mắt Hứa Nhu đỏ bừng, nói:

- Nếu như tiểu thư rơi vào trong tay Nguyên Tôn kia, chỉ sợ...

Ý tứ trong này không nói cũng biết.

Hai mắt Long Kinh Thiên lạnh băng:

- Nguyên Tôn này là ai?

Nguyên Tôn này không ngờ ngay cả Phủ chủ Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành Kha Tẫn cũng phải phủ phục xưng thần!

Chẳng qua, ta mặc kệ ngươi là Nguyên Tôn, Tiên Đế cái gì, cũng giống nhau đều phải chết!

Lúc này, đám cường giả của Vực Chủ Phủ đã đi đến bên cạnh Kha Bạch, đem Kha Bạch từ trong vách núi cứu ra. Sắc mặt Kha Bạch trắng bệch, phần hộ giáp trước ngực đã méo mó, huyết nhục mơ hồ.

- Nhị thiếu chủ, ngài sao rồi?

Một gã hộ vệ của Vực Chủ Phủ gấp gáp hỏi.

Kha Bạch khẽ mở hai mắt, chỉ về phía Long Kinh Thiên, phần nộ rít gào:

- Giết tên cầu tạp chủng này cho ta! Ta muốn đem thân chó của hắn phân thân trăm ngàn mảnh! Ta muốn đem thi thể của hắn đi nuôi chó!

- Vâng, Nhị thiếu chủ!

Các cường giả của Vực Chủ Phủ nhất thời chấn động, vội vàng ứng tiếng, sau đó đều hướng về phía Long Kinh Thiên mà công kích tới.

Long Kinh Thiên phân biệt cấp cho hai nàng Hứa Na, Hứa Nhu một viên Tiên đan, để cho hai nàng thối lui sang một bên. Hắn nhìn về phía các cường giả Vực Chủ Phủ đang công kích tới, không lùi mà tiến, cũng không té ra Trấn Thiên Tháp hay Vị diện Thiên Man, mà là trực tiếp đánh ra một quyền.

- Đại Chí Kim Lôi Quyền!

Một quyền oanh ra, chỉ thấy xuất hiện quyền ấn đầy trời. Bên trong những quyền ấn ngập trời kia đều tràn ngập vô số thần lôi màu hoàng kim. Khí tức hủy diệt khủng bố đem phạm vi mấy ngàn dặm xung quanh hoàn toàn bao phủ lại.

Mấy trăm cường giả của Vực Chủ Phủ nhện không được về mặt hoảng sợ, vội vàng thối lui về phía sau. Chẳng qua, mấy cái quyền ấn này trong khoảnh khắc liền bay xuyên qua thân thể bọn họ. Quyền kinh từ trước ngực của bọn họ xuyên thấu thẳng qua. Lực lượng hủy diệt đem sinh cơ trong cơ thể của bọn họ hoàn toàn phá hủy đi.

Chỉ trong nháy mắt, hơn mười gã cường giả của Vực Chủ Phủ đã bị vẫn lạc!

Những cường giả của Vực Chủ Phủ này, có kẻ là Thần cấp, có kẻ là Cổ Thần, thậm chí còn có hai kẻ là Cổ Thần Thất trọng nữa!

Ở phía xa xa, sắc mặt Kha Bạch vốn dĩ đã trắng bệch, lúc này cũng biến thành tro tàn, kinh hãi nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, hai tay hai chân nhện không được run run lên một trận. Một quyền thế nhưng lại giết chết hơn mười cường giả Thần cấp trở lên! Long Kinh Thiên này thật sự chỉ là một gã Thần cấp nhỏ nhỏ hay sao?

Sau khi Long Kinh Thiên đánh ra một quyền, phi thân đứng thẳng giữa không trung, toàn thân lóe ra từng đạo từng đạo lôi điện hắc sắc cùng hoàng kim sắc. Trên đỉnh đầu có một đầu Thần thú Lôi hệ dần dần ngưng tụ.

- Giết! Giết hắn cho ta! Ai giết được Long Kinh Thiên này, phần thưởng là một ngàn vạn Cửu Dương Đan!

Kha Bạch run giọng quát lớn.

Các cường giả của Vực Chủ Phủ, thậm chí là đám đệ tử, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của các thế lực Phân Diệt Thần Tông, Long Hồ Giáo, Vô Chân Giáo bốn phía xung quanh cũng đều hướng về phía Long Kinh Thiên công kích thẳng tới. Một ngàn vạn Cửu Dương Đan, cũng đủ để những người này điên cuồng rồi!

Nhìn thấy vô số cường giả các phái xung quanh không ngừng hướng về phía mình công kích tới, về mặt Long Kinh Thiên lạnh lùng. Hắn cũng không làm ra bất cứ động tác nào, mà chỉ là chậm rãi mở miệng nói:

- Tru Tiên Kiếm Trận!

Sau đó đám cường giả các phái ở bốn phía xung quanh đột nhiên nhìn thấy trên thiên không chợt xuất hiện vô số đạo kiếm khí. Sau đó những đạo kiếm khí này ngưng tụ lại, hình thành nên bốn đạo kiếm khí khổng lồ.

Bốn đại kiếm khí khổng lồ này phân biệt dựa theo phương hướng Đông Tây Nam Bắc mà phiêu phù giữa thiên không. Hơn nữa, chung quanh mỗi một đạo kiếm khí khổng lồ này cũng đều hiện ra một cánh cửa cực lớn.

Khi mà đám cường giả các phái hướng về phía Long Kinh Thiên công kích tới, bốn đạo kiếm khí khổng lồ này đột nhiên chấn động. Vô số kiếm khí từ trong bốn cánh cửa cực lớn kia giống như thủy triều điên cuồng phun trào ra khắp bốn phương tám hướng, phô thiên cái địa. Hơn nữa đám cường giả các phái hoảng sợ phát hiện, bọn họ thể nhưng không có chỗ nào để trốn cả. Bởi vì bốn cái cánh cửa cực lớn kia phảng phất như đã hình thành nên một phiến thiên địa riêng, đem ngoại giới hoàn toàn ngăn cách lại.

Vô số thanh âm kêu la thảm thiết vang lên.

Máu tươi không ngừng bắn ra tung tóe, nhuộm đỏ cả không trung. Cường giả các phái từng mảnh từng mảnh ngã rạp, chết đi. Chỉ thấy toàn thân các cường giả các phái chết đi này, không ai có một chỗ nào nguyên vẹn, thân thể đều bị mấy vạn đạo kiếm khí xuyên qua.

Những gã cường giả này, động dạng tất cả đều là Thần cấp trở lên.

Trong nháy mắt đó, thể nhưng đã chết đi hơn hai trăm cường giả Thần cấp trở lên!

Nhìn thấy cái kết quả này, Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch kia sợ đến mức hai chân mềm nhũn, té ngã trên mặt đất.

- Long Kinh Thiên này, như thế nào, có thể? Như thế nào có thể? Như thế nào có thể?

Hắn gần như điên cuồng không ngừng thì thào, lẩm bẩm.

Long Kinh Thiên chỉ là nhân nhạ nói một câu Tru Tiên Kiếm Trận, thì kiếm trận đã liên tục động bố trí mà thành. Tiếp theo đó là từng mảnh từng mảnh cường giả Thần cấp, Cổ Thần không ngừng vẫn lạc! Cái này chẳng khác nào như là biến hóa ma pháp vậy!

Kha Bạch không cách nào tin nổi, đám cường giả các phái đồng dạng cũng không cách nào tin nổi. Liên thậm chí cả hai nàng Hứa Na, Hứa Nhu cũng không cách nào tin nổi.

Kỳ thật, sau khi Long Kinh Thiên nuốt dùng loại Thần Quả Địa Tham Sinh Mệnh Quả xong, thực lực hắn đã đạt đến Đại Thừa Hậu kỳ Đỉnh phong, sau khi có thể câu thông với Tiên Giới, hấp thụ tiên linh khí tu luyện, thì phần linh hồn lúc trước bởi vì Thiên Phật mà bị tổn thương, được sự tẩm bổ của tiên linh khí, không ngừng khôi phục. Linh hồn lực của hắn đã đạt đến mức có thể thi triển được một môn Bí pháp của Tiên Giới, Niệm Thần Khu Thiên Chí Thượng Pháp!

Niệm Thần Khu Thiên Chí Thượng Pháp này, ý nghĩa cũng như tên, là dùng linh hồn để mà khu động Thần thức, câu thông lực lượng thiên địa, hình thành nên phương pháp công kích trong suy nghĩ của chính mình, sau đó tiến hành công kích.

Đương nhiên, môn Niệm Thần Khu Thiên Chí Thượng Pháp này là một môn tuyệt học Viễn Cổ, rất khó tu luyện, không chỉ cần phải có linh hồn lực cực mạnh, hơn nữa cần phải có thể chất đặc thù cùng với thiên phú rất cao nữa.

Niệm Thần Khu Thiên Chí Thượng Pháp này có chút giống với công kích bằng Thần thức, nhưng mà so với phương pháp công kích Thần thức còn inh hơn không biết bao nhiêu lần.

Hai mắt Long Kinh Thiên lạnh lùng, cũng không thèm liếc mắt nhìn về phía đám cường giả các phái không ngừng vẫn lạc kia, vận chuyển Niệm Thần Khu Thiên Chí Thượng Pháp, linh hồn chỉ hải bốc lên, chậm rãi nói:

- Địa Ngục Ma Sát Chỉ!

Tiếp theo, đám cường giả các phái kinh hoảng nhìn thấy trên thiên không đột nhiên xuất hiện một ngón tay khổng lồ!

Bọn họ căn bản không thể nào hình dung nổi cái ngón tay khổng lồ này rốt cuộc lớn đến mức nào. Nó đứng thẳng giữa không trung, phảng phất như là một cái cột chống trời vậy, phảng phất như là một tòa cự sơn hình tròn. Bên trên cái ngón tay khổng lồ này có vô số những ma quỷ Địa Ngục. Thanh âm ma quỷ gào

khóc vô cùng thê lương. Vô số huyết quang không ngừng phóng thẳng lên cửu thiên, khí tức âm sâm, huyết tinh, sát lục, cực kỳ khủng bố!

Tiếp theo, cái cự chỉ Địa Ngục này đột nhiên oanh kích thẳng xuống.

Oanh!

Cái cự chỉ Địa Ngục này oanh kích thẳng xuống mặt đất, khiến ặt đất rung động kịch liệt, xuất hiện một cái hố sâu lớn khủng bố, phạm vi lên đến mấy ngàn dặm, sâu đến mức không thể nào nhìn thấy điểm cuối. Bên trong cái hố lớn khổng lồ kia, tràn ngập từng đoàn từng đoàn huyết vụ. Thanh âm ma kêu quỷ gào thê lương thảm thiết không ngừng từ bên trong cái hố sâu khổng lồ kia truyền ra, không ngừng quanh quẩn không gian bốn phía.

Đám cường giả các phái muốn công kích Long Kinh Thiên lúc trước đã hoàn toàn biến mất không còn nữa!

Bốn phía xung quanh Long Kinh Thiên, hoàn toàn là một mảnh trống rỗng.

Nhìn thấy thân ảnh Long Kinh Thiên giống như ma quỷ khủng bố đứng nơi đó, Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch ở bên dưới rốt cuộc không khống chế nổi, dưới tình huống không có mộng xuân, thế nhưng đứng quần đã là một mảnh ướt mềm!

Bốn phía hoàn toàn là một mảnh tĩnh mịch!

Cường giả các phái đang chiến đấu kịch liệt ở xa xa nghe thấy thanh âm nổ vang chấn động khủng bố như thế, quay đầu nhìn lại, ai nấy cũng đều sợ đến mức thiếu chút nữa toàn bộ ngừng thở.

- Đây, đây còn là, còn là người hay sao?

Một gã Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông khê thì thảo lẩm bẩm.

Chẳng qua, liên tục hai lần thi triển Niệm Thần Khu Thiên Chí Thượng Pháp, Long Kinh Thiên cũng cảm giác được một trận mỗi một từ trong linh hồn chi hải truyền đến. Hắn lấy ra một viên Tiên đan nuốt xuống, sau đó quay đầu lại, nhìn về phía Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch đã ngã ngồi xuống mặt đất gần đó.

383. Chương 382: Có Giỏi , Người Giết Ta!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 382: Có Giỏi , Người Giết Ta!

Nhìn thấy Long Kinh Thiên nhìn qua, thân thể Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch đột nhiên chấn động, không ngừng lết lui về phía sau.

Tay phải Long Kinh Thiên co lại thành trảo, hướng về phía Kha Bạch chụp tới. Đột nhiên đúng lúc này, một thanh âm quát lớn phẫn nộ chọt từ xa truyền đến:

- Tiểu tử, ngươi dám dẫm thương Nhị thiếu chủ?

Tiếp theo, một cái quyền ẩn khủng bố phá không mà đến. Lực lượng của một cái quyền ẩn này còn mạnh hơn so với Tử Lôi Tự Tại Đại Thần Chương của Thái thượng Trưởng lão Lạc Trạch Hưng của Bắc Thần Tông lúc trước rất nhiều.

Hai mắt Long Kinh Thiên ngưng lại, tay trái đánh mạnh ra một quyền.

Một tiếng chấn vang khủng bố, thân hình Long Kinh Thiên khê lay động. Sau đó bóng người lóe lên, đã thấy có một gã trung niên nhân mặc cẩm bào màu đen đã xuất hiện giữa Long Kinh Thiên cùng với Kha Bạch.

Kha Bạch nhìn thấy gã trung niên nhân, trên mặt nhất thời kinh hãi, nói:

- Đại tiên sinh, cứu ta, cứu ta! Giết chết tiểu tử này! Hắn chính là Long Thần!

Đại tiên sinh? Long Kinh Thiên nhìn chăm chăm vào gã trung niên nhân có cặp mắt màu tinh lam trước mặt.

- Cô gia, cẩn thận! Hắn chính là Đại Tổng quản Vực Chủ Phủ, Hoắc Nguyên!

Lúc này, thị nữ Hứa Nhu đứng đằng xa chợt mở miệng nhắc nhở.

Đại Tổng quản Hoắc Nguyên, kẻ thần bí nhất, thực lực mạnh nhất trong Bát Đại Tổng Quản của Vực Chủ Phủ! Lúc trước trong Đại hội So tài Luyện khí, Long Kinh Thiên đã từng gặp qua Tam Tổng quản Vực Chủ Phủ Trần Lôi Động. Thực lực của Trần Lôi Động kia cực mạnh, một bước đã bước vào cảnh giới Thiên Thần. Nhưng mà không hề nghi ngờ, thực lực Hoắc Nguyên này so với Trần Lôi Động kia còn mạnh hơn rất nhiều.

- Hóa ra người chính là cái gã Long Thần đã luyện chế ra Thần khí kia!

Hoắc Nguyên giương mắt nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, trên mặt kinh ngạc, cũng không biết là giật mình vì thân phận của Long Kinh Thiên hay là giật mình vì thực lực của Long Kinh Thiên.

- Long Thần, hiện tại ta cho người hai con đường để chọn. Thứ nhất, đầu nhập Vực Chủ Phủ chúng ta. Mỹ nữ trong phủ tùy người lựa chọn, tất cả những gì ta có thể có được, người cũng có thể có được!

Hoắc Nguyên nhàn nhạt nói.

Mọi người nhất thời ngẩn ngơ.

Địa vị của Hoắc Nguyên ở trong Vực Chủ Phủ ai nấy cũng đều biết rõ ràng, những gì mà Hoắc Nguyên có thể có, Long Kinh Thiên cũng đều có thể có? Có thể tưởng tượng được, nếu như Long Kinh Thiên đầu nhập Vực Chủ Phủ sẽ có được địa vị khủng bố đến thế nào!

- Con đường thứ hai, đó chính là phải chết, hơn nữa sẽ là chết thật sự vô cùng thâm thảm!

Thoáng dừng lại một lúc sau, Hoắc Nguyên lạnh lùng nói, bên trong cặp mắt tinh lam sắc lóe ra sát ý nồng đậm.

Tất cả mọi người cũng đều giương mắt nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên.

- Đại tiên sinh, cái này, cái này...

Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch sau một lúc ngơ ngẩn, sắc mặt liền đại biến. Hắn đồng dạng cũng không dự đoán được Hoắc Nguyên không ngờ lại ra điều kiện như vậy đối với Long Kinh Thiên.

Nhưng mà Kha Bạch đối với Long Kinh Thiên chính là hận đến tận xương tủy!

Chỉ là ngay khi hắn vừa định mở miệng, Hoắc Nguyên kia đã lên tiếng trước:

- Đây là ý tứ của Phủ chủ!

Yết hầu của Kha Bạch nhất thời đình trệ lại.

Phủ chủ? Ý tứ của phụ thân hắn!

Long Kinh Thiên nhìn về phía Hoắc Nguyên, lạnh lùng nói:

- Ta lựa chọn con đường thứ ba!

Ngay khi Hoắc Nguyên còn đang ngẩn ra, đột nhiên thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, đã phóng đến trước người của Hoắc Nguyên.

- Sát Thần Nhất Kiếm!

Một đạo kiếm quang sắc bén đến cực điểm từ trong hư không chém qua. Đạo kiếm quang này tuy rằng chỉ về phía Hoắc Nguyên, nhưng mà mọi người ở bốn phía lại có một loại cảm giác, sát ý phảng phất như là thủy triều vậy, vô cùng vô tận hướng về phía chính mình phóng vọt tới, phô thiên cái địa, khiến cho bọn họ có một loại cảm giác hít thở không thông, ngay cả linh hồn cũng phải hồng mất.

Đồng tử của Hoắc Nguyên đột nhiên co rút lại, trong lòng kinh hãi. Hắn cũng không dự đoán được tốc độ của Long Kinh Thiên thể nhưng lại nhanh chóng đến mức đó, một chiêu Sát Thần Nhất Kiếm này lại khủng bố như thế.

Trong hàng vạn năm qua, hắn đã từng gặp qua vô số sát thủ, nhưng mà cho tới bây giờ cũng chưa từng cảm nhận qua được sát ý đáng sợ đến như thế.

- Giác Mãng Thần Khải!

Hoắc Nguyên liền trong khoảnh khắc phản ứng lại, quát lớn. Chỉ thấy toàn thân hắn chợt hiện ra từng đoàn từng đoàn phù văn hắc ám. Những cái phù văn này ở bên ngoài thân thể của hắn biến thành một kiện Thần khải. Đồng thời, hai tay của hắn đột nhiên hướng về phía Long Kinh Thiên đâm thẳng tới.

- Kinh Quỷ Khóc Thần Chỉ!

Một chỉ vạch tới quỷ thần cũng phải kinh khóc!

Vô số đạo chỉ kinh phá không mà đến.

Ầm!

Một đạo âm vang phát ra. Ngay sau đó mọi người liền nhìn thấy một màn hai người Long Kinh Thiên cùng với Hoắc Nguyên cùng lui nhanh về phía sau. Bốn phía nhất thời là một mảnh tĩnh mịch, thời gian phẳng phát như là đình chỉ lại.

Đột nhiên, một tiếng tách nhỏ quái dị vang lên. Mọi người nhìn lại, chỉ thấy từng giọt từng giọt máu tươi phát ra quang mang tinh lam sắc nhân nhật từ trên ngón tay của Hoắc Nguyên không ngừng nhỏ dài xuống mặt đất, rơi xuống mặt đất, không ngừng phát ra từng thanh âm lộp bộp liên hồi.

Trong Bát Đại Tổng Quân của Vực Chủ Phủ, Đại Tổng quân Hoắc Nguyên thực lực mạnh nhất, thần bí nhất, thế nhưng hiện tại không ngờ lại bị thương!

Cường giả của không ít các thế lực lớn trong Tinh vực Xích Thành cũng đều nhận định Hoắc Nguyên là đệ nhất nhân dưới cảnh giới Thiên Thần của Tinh vực Xích Thành, nhưng mà hiện tại đệ nhất nhân dưới cảnh giới Thiên Thần này lại bị một gã thanh niên bề ngoài chỉ là Thần cấp Thất trọng Đỉnh phong gây ra thương tích!

Lúc này Hoắc Nguyên nhìn chằm chằm vào bàn tay bị thương của mình, trong lòng cũng khó nén khỏi khiếp sợ.

Trong lúc mọi người còn đang khiếp sợ, đột nhiên trên cơ thể Long Kinh Thiên chợt lóe ra quang mang sáng rực. Tất cả mọi người chợt nhìn thấy một khóa hạt châu từ trong cơ thể của Long Kinh Thiên bay ra.

Hạt châu? Trong lúc mọi người còn đang nghi hoặc Long Kinh Thiên đem một hạt châu nhỏ cỡ nắm tay như vậy té ra làm cái gì, thì liền nhìn thấy Long Kinh Thiên chợt huy động hai cánh tay, đem khóa hạt châu kia công kích thẳng về phía Hoắc Nguyên.

Hoắc Nguyên khẽ rung mình, sau đó giận dữ. Long Kinh Thiên thế nhưng lại dùng một viên châu nhìn qua bề ngoài vô cùng bình thường, chỉ lớn cỡ một nắm tay mà thôi công kích hắn, khinh thị hắn như thế, điều này khiến cho hắn có cảm giác sỉ nhục cực lớn!

Hoắc Nguyên phần nộ rống lớn một tiếng, đột nhiên oanh mạnh một quyền hướng về phía khóa hạt châu ở trong mắt hắn là vô cùng bình thường kia. Trong suy nghĩ của hắn, khóa hạt châu này giống như chính là Long Kinh Thiên vậy, hắn muốn dùng một quyền oanh kích cho nó nổ tung!

Ngay khi nắm tay của hắn oanh kích lên trên khóa hạt châu vô cùng bình thường kia, đột nhiên sắc mặt của hắn liền kinh hãi đại biến. Hắn cảm giác như chính mình vừa mới oanh kích lên một tòa thần sơn khổng lồ vậy. Khóa hạt châu kia không một chút xê dịch gì, còn nắm tay của hắn thế nhưng phốc một tiếng, xương cốt từ từ rạn nứt ra, sau đó bị chấn nát!

Hơn nữa, thế công tới của khóa hạt châu kia cũng không vì vậy mà dừng lại, tiếp tục phá không mà đến, đập thẳng lên trên lồng ngực của hắn. Trong khoảnh khắc đó, Hoắc Nguyên chỉ cảm thấy được toàn thân

chính mình đột nhiên chấn động. Hắn phảng phất như là nghe được thanh âm lục phủ ngũ tạng trong cơ thể của chính mình toàn bộ đều đã bị nổ tung hết vậy.

- Phốc!

Hoắc Nguyên vắng ngược về phía sau, hung hăng đập thẳng lên trên một ngọn núi xa xa, cả ngọn núi theo đó mà đổ nát luôn.

Đám người lúc trước vốn còn đang nghi hoặc không biết Long Kinh Thiên đem một viên châu lớn cỡ nắm tay vô cùng bình thường kia tế ra làm gì, lúc này toàn bộ đều hút một ngụm lãnh khí, kinh hãi nhìn chăm chăm về phía hạt châu nhỏ kia.

Mà Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch kia thì sắc mặt lại xám như tro tàn, sợ đến mức vội vàng xoay người bỏ trốn.

Chẳng qua, hắn vừa mới xoay người bay trốn, giữa không trung liền xuất hiện một đầu Kim long, phi thân vòng quanh một cái, đem hắn cuốn lấy, mang trở về đến trước người Long Kinh Thiên.

- Long Kinh Thiên, ngươi dám giết ta? Ta chính là Nhị thiếu chủ của Vực Chủ Phủ! Nếu như ngươi giết ta, lên trời xuống đất, không ai có thể cứu được ngươi đâu!

Kha Bạch liều mạng giãy dụa, đồng thời sắc mặt vừa phần nộ vừa kinh hoàng quát Long Kinh Thiên.

- Ta không dám giết ngươi?

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh lùng, tay phải nhấn mạnh một cái trong hư không. Kha Bạch sầm thẳm hét lớn một tiếng, trong cơ thể không ngừng phát ra thanh âm bạo vang.

- Ngươi, ngươi cũng dám đem khí hải còn có kinh mạch toàn thân của ta phá tan hết!

Kha Bạch gào thét thảm liệt, hai mắt đỏ bừng:

- Long Kinh Thiên, ngươi cái tên cầu tạp chủng chết tiệt. Có giỏi, ngươi giết ta đi! Bằng không, đến khi ngươi rơi vào trong tay ta, đến lúc đó ngươi sẽ chết vô cùng thê thảm!

- Yên tâm đi! xem tại

Long Kinh Thiên cười lạnh nói:

- Ta sẽ giết ngươi! Chẳng qua là ta sẽ không để cho ngươi chết dễ dàng như vậy đâu!

Nói xong, một tay Long Kinh Thiên chụp thẳng xuống đỉnh đầu của Kha Bạch, một đạo quang mang từ trong tay hắn tiến nhập vào đầu Long Kinh Thiên.

Kha Bạch vừa định rống lên, hai mắt đột nhiên đại ra.

Long Kinh Thiên muốn cứu Hứa Vũ Quân, trước hết phải tìm ra vị trí hiện tại của Hứa Vũ Quân. Đám người Hứa Vũ Quân, Hắc Long rời đi đã mấy canh giờ rồi, chỉ sợ sớm đã rơi vào tay của Nguyên Tôn kia. Hơn nữa đám người bọn họ ở trong tình không mênh mông, khó có khả năng tìm kiếm. Vì thế Long Kinh Thiên mới tiến hành sơ hồn, từ trong trí nhớ của hắn tìm kiếm thân phận cùng với vị trí hiện tại của Nguyên Tôn.

Chỉ cần tìm được Nguyên Tôn, có thể tìm ra được vị trí của Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long. Đương nhiên, nếu như hai người Hứa Vũ Quân không có rơi vào trong tay Nguyên Tôn kia, vậy thì đây chính là kết quả tốt nhất.

384. Chương 383: Thân Phận Của Nguyên Tôn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 383: Thân phận của Nguyên Tôn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một hồi lâu sau, Long Kinh Thiên đem tay phải thu hồi, cặp mày khẽ nhíu lại. Trong ký ức của Kha Bạch, hẳn cũng chỉ biết được gã thanh niên tuyệt mỹ kia gọi là Nguyên Tôn, còn về phần rốt cuộc Nguyên Tôn này có thân phận gì, thì hẳn lại cũng chẳng biết.

- Hư Vô Nhất Kiếm, Liệt Thần Tử Tinh Trảo?

Hai mắt Long Kinh Thiên lóe sáng, lẩm bẩm nói.

Đây đúng chính là hai môn Vũ kỹ mà lúc trước Nguyên Tôn thi triển ra khi giao thủ cùng Hắc Long và các Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông.

- Nguyên Tôn này thế nhưng lại biết Thần thông của Tiên Giới!

Long Kinh Thiên nhàn nhạt nói. Tuy rằng Hư Vô Nhất Kiếm, Liệt Thần Tử Tinh Trảo này cũng chỉ là những Thần thông sơ cấp nhất của Tiên Giới mà thôi, nhưng mà nó quả thật chính là Thần thông của Tiên Giới.

Thần thông Tiên Giới mà Nguyên Tôn thi triển ra này, rốt cuộc là do người khác truyền thụ cho, hay là bản thân hắn đạt được Công pháp do Tiên nhân Tiên Giới để lại, tự mình tu luyện, hay là hắn cũng giống như chính mình vậy, cũng là Tiên nhân Tiên Giới chuyển thế?

- Long Kinh Thiên, vừa rồi ngươi đã làm gì ta?

Lúc này, Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Kha Bạch kia chợt thanh tỉnh lại, gào thét quát lớn:

- Ngươi cái tên cầu tạp chủng này, mau thả ta ra!

Nói đến đây, vẻ mặt hắn dữ tợn, ha ha cười lớn, nói:

- Ta biết ngươi muốn cứu Hứa Vũ Quân, chẳng qua, ta nói ngươi biết, nàng ta hẳn là đã sớm rơi vào trong tay Nguyên Tôn đại nhân rồi! Hắc hắc... Nguyên Tôn đại nhân hẳn là đang hưởng thụ tấm thân xử nữ của nàng ta a! Đáng tiếc, đáng tiếc a! Những thứ gì mà Kha Bạch ta không chiếm được, ngươi cũng đồng dạng không chiếm được!

- Hứa Vũ Quân cũng chỉ là đồ chơi trong tay Nguyên Tôn đại nhân mà thôi!

- Nhưng mà, nàng ta có thể làm đồ chơi trong tay Nguyên Tôn đại nhân, đó chính là vinh hạnh của nàng ta!

- Nói cho ngươi biết, Nguyên Tôn đại nhân thiên hạ vô địch, ngài chỉ cần tùy tiện chỉ một ngón tay thôi cũng sẽ có thể oanh người thành phần vụn!

Kha Bạch ha ha cười to, không ngừng quát lớn, trạng thái điên cuồng. Tựa hồ như có thể trả thù Long Kinh Thiên như vậy, hẳn đã rất hả lòng hả dạ rồi.

Hai mắt Long Kinh Thiên lãnh liệt, gờ tay chỉ tới. Một đạo quang mang hắc sắc bay ra, tiến nhập vào trong cơ thể của hắn. Tiếng cười của Kha Bạch tức thời dừng lại, hắn cảm thấy lực phủ ngũ tạng trong cơ thể giống như là đang bị nung nóng lên vậy.

- Long Kinh Thiên, ngươi!

Kha Bạch chỉ tay về phía Long Kinh Thiên, nhưng mà còn chưa có nói xong lời, liền ngã thẳng xuống mặt đất, lăn lộn kêu la thảm thiết lên.

Long Kinh Thiên nhìn thấy Kha Bạch lăn lộn kêu la thảm thiết trên mặt đất, nâng tay chỉ tới. Lại một đạo quang mang hắc sắc nữa tiến nhập vào cơ thể Kha Bạch. Chẳng qua, Long Kinh Thiên cũng không có định chỉ, mà lần lượt đánh vào bên trong cơ thể của Kha Bạch hơn mười đạo quang mang hắc sắc.

Thanh âm kêu la thảm thiết của Kha Bạch giống như là heo bị chọc tiết vậy, điên cuồng ôm chặt thân thể mình mà lăn lộn.

- Long, Long, Long Kinh Thiên, cầu, cầu người giết, giết, giết ta đi!

Kha Bạch cố gắng nói.

Long Kinh Thiên chẳng thèm để ý tới hắn, quay đầu lại hướng về phía Hoắc Nguyên đã ngã xuống không ngồi dậy nổi ở phía xa xa, phi thân bay lên, đi đến trước mặt của Hoắc Nguyên.

Hoắc Nguyên bị Long Kinh Thiên đánh trọng thương, từ bên trong vách đá gãy dựa đứng thẳng người lên. Hắn nhìn thấy Kha Bạch đang kêu la thảm thiết ở phía xa xa, không khỏi phẫn nộ, nói:

- Long Kinh Thiên, người làm như vậy, có nghĩ đến hậu quả hay không? Vực Chủ Phủ chúng ta sẽ không tha cho người đâu!

- Hậu quả?

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh lùng:

- Vậy người có nghĩ đến hậu quả của người hay không?

Hoắc Nguyên nhìn chằm chằm vào ánh mắt Long Kinh Thiên, trong lòng cả kinh, đang muốn phi thân bay lên. Nhưng mà lúc này, Long Kinh Thiên đã giơ tay chỉ đến, liền đem kinh mạch toàn thân của hắn phong bế lại, khiến cho thân hình bị kèm hãm, ngừng lại tại chỗ.

Long Kinh Thiên giơ tay lên, hướng về phía đỉnh đầu Hoắc Nguyên nhấn mạnh xuống một cái, chính là thi triển Sư Hồn Thuật.

Chẳng qua, khiến cho Long Kinh Thiên thất vọng chính là Hoắc Nguyên cũng giống như Kha Bạch kia vậy, đồng dạng cũng không biết thân phận của Nguyên Tôn.

Sau khi sư hồn xong, Long Kinh Thiên oanh ra một quyền, oanh thẳng đến trước ngực Hoắc Nguyên kia. Chỉ thấy chỗ trái tim trên ngực của Hoắc Nguyên thủng một lỗ, máu tươi phun ra.

Hoắc Nguyên sau khi bị Long Kinh Thiên tiến hành sư hồn, vừa mới thanh tỉnh lại, mang theo vẻ mặt không dám tin nhìn chằm chằm xuống ngực mình. Hắn thân là Đại Tổng quản của Vực Chủ Phủ, tinh hoành khắp vạn năm trong Tinh vực Xích Thành, quyền uy đại thịnh, không người nào có thể tưởng tượng nổi. Những cường giả Thần cấp, Cổ Thần bị giết nhiều vô số. Những môn phái, Gia tộc bị hắn tiêu diệt đồng dạng cũng nhiều vô số!

Hắn cho tới bây giờ cũng không nghĩ qua lại có một ngày, hắn lại bị người khác giết chết. Hơn nữa là chết ở trong tay một gã cường giả Thần cấp nho nhỏ.

- Long, Long Kinh Thiên, ta, ta...

Hoắc Nguyên cố gắng mở lớn miệng, nghĩ muốn nói cái gì, nhưng mà cũng không thể nói hết câu, liền ngã quỵ xuống, không tỉnh lại nữa.

Đám cường giả các phái ở bốn phía xung quanh nhìn thấy Hoắc Nguyên thẳng tắp ngã quỵ xuống mặt đất, không khỏi tỉnh lặng, ngơ ngác nhìn chằm chằm về phía thi thể của Hoắc Nguyên. Đại Tổng quản Vực Chủ Phủ Hoắc Nguyên của Tinh vực Xích Thành không ngờ cứ như vậy mà chết đi?

Hoắc Nguyên, Đại Tổng quản đứng đầu Bát Đại Tổng Quản Vực Chủ Phủ, thực lực cực mạnh, kẻ có hy vọng đột phá lên cảnh giới Thiên Thần nhất, cứ như vậy mà chết!

Mọi người ai nấy cũng đều không dám tin vào một màn trước mắt này.

Long Kinh Thiên cũng chẳng thèm để ý đến ánh mắt khiếp sợ của mọi người, vung tay lên, đem thi thể của Hoắc Nguyên cùng với thi thể của đám cường giả các phái lúc trước bị Long Kinh Thiên đánh chết, toàn bộ thu vào trong Viêm Thần Đỉnh.

Khí linh của Viêm Thần Đỉnh khổng lồ chế Viêm Thần Đỉnh không ngừng rèn luyện thi thể của đám người Hoắc Nguyên, luyện hóa thành nguyên khí huyết nhục, dung nhập vào trong Vị diện Thiên Man. Theo

nguyên khí huyết nhục của đám người Hoắc Nguyên không ngừng dung nhập vào Vị diện Thiên Man, Vị diện Thiên Man càng ngày càng phát ra quang mang sáng lạn.

Long Kinh Thiên phi thân bay lên, nhìn thấy đám đệ tử các phái ở xa xa đang không ngừng tiến hành kích, chiến đấu kịch liệt, cặp mày khê nhú lại. Vạn Bảo Thần Tông này, hẳn là không giữ được nữa rồi. Hơn nữa hẳn còn phải tìm kiếm Hứa Vũ Quân, cũng không thể quản chuyện của Vạn Bảo Thần Tông được.

Long Kinh Thiên chụp một cái trong hư không, đem hai nàng Hứa Na, Hứa Nhu còn có cả Kha Bạch kia nữa, thu hết vào trong Vị diện Thiên Man, sau đó phi thân bay lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Bên trong Vị diện Thiên Man.

- Cô gia, hiện tại chúng ta đi đâu đây?

Sau khi hai nàng Hứa Na hoàn hồn trở lại, cẩn thận hỏi.

- Đi Vực Chủ Phủ!

Long Kinh Thiên nói, trong mắt chợt lóe lên hàn quang.

Đám người Hoắc Nguyên chẳng biết thân phận cùng với chỗ ở của Nguyên Tôn kia, nhưng mà Long Kinh Thiên đoán, Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẫn kia khẳng định là sẽ biết!

- Đi Vực Chủ Phủ?

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy toàn thân Long Kinh Thiên phát ra sát khí hôi hổi, đều liếc mắt nhìn nhau.

- Lão đại, sao các nàng lại gọi người là cô gia?

Một lúc sau, Cửu Vĩ Thiên Miêu nghi hoặc nói.

- Việc này sau này sẽ nói lại cho người biết.

Long Kinh Thiên lắc lắc đầu, nói. Việc này nói đến lời dài, hơn nữa Long Kinh Thiên cũng không có tâm tư để mà đàm luận những cái này. Hiện tại quan trọng nhất chính là tìm được Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long.

- Thần Chủ các ngươi như thế nào lại mất tích? Mau kể lại cho ta biết!

Long Kinh Thiên không chế Vị diện Thiên Man hướng về phía Vực Chủ Phủ thuận di bay đi. Trên đường đi, hẳn hỏi hai nàng Hứa Na.

Nghe được Long Kinh Thiên hỏi vậy, hai nàng Hứa Na liền nhanh chóng đem những chuyện chính mình biết bẩm báo lại cho Long Kinh Thiên. Chỉ là hai nàng đối với chuyện này cũng biết không nhiều lắm. Long Kinh Thiên cũng chỉ có thể phỏng đoán được chuyện Vạn Bảo Thần Chủ mất tích hẳn cùng với gã thanh niên Nguyên Tôn kia có quan hệ. Còn về phần có phải bị Nguyên Tôn bắt giữ hay không, cũng không xác định.

Vực Chủ Phủ cách Vị diện Vạn Bảo cũng không xa, nhưng mà Long Kinh Thiên không chế Vị diện Thiên Man tiến hành thuận di, tiêu hai chân khí cũng cực kỳ to lớn. Sau khi liên tục thuận di hơn mười lần, Long Kinh Thiên cũng không khỏi có chút ăn không tiêu. Nếu không phải như thế, lúc trước từ chỗ của Vị diện Thiên Man chạy đến, Long Kinh Thiên liền một đường thuận di phóng tới rồi.

- Cứ tiếp tục như vậy đi xuống cũng không phải là biện pháp!

Sau khi Long Kinh Thiên đem một viên Tiên đan nuốt xuống, trong lòng vừa động, sau đó đem một cái Linh mạch Thánh phẩm tế ra.

Linh mạch Thánh phẩm vừa mới tế ra, linh khí kinh người giống như là phong bạo không ngừng hướng về phía Vị diện Thiên Man thổi quét đến. Những cái linh khí này tràn ngập khí tức thánh linh. Mỗi một cành cây cọng cỏ của Vị diện Thiên Man dính phải những luồng linh khí này, toàn thân biến thành trong suốt, cực kỳ mê người.

- Cái này, chính là Linh mạch Thánh phẩm!

Đám người Tử Thiên Long Hoàng nhìn thấy Linh mạch Thánh phẩm giống như một dòng Tinh hà khổng lồ giắt ngang giữa thiên không, nhất thời kinh hãi.

Ngoại trừ hai nàng Hứa Na, Hứa Nhu, đám người Tử Thiên Long Hoàng cũng không ai biết được Long Kinh Thiên ở trong Thương Sinh Bảo Tàng đã kiếm được năm dòng Linh mạch Thánh phẩm.

- Không sai! Là Linh mạch Thánh phẩm!

Lúc này, Long Kinh Thiên chợt nói. Vừa nói xong, hắn liền phi thân bay lên, đi đến chỗ dòng Linh mạch Thánh phẩm trên không trung. Sau đó nói với đám người Tử Thiên Long Hoàng:

- Các người tới đây trợ giúp ta một tay, kích phát Thánh hạch của Linh mạch Thánh phẩm!

Đám người Tử Thiên Long Hoàng phản ứng lại, cung kính ứng tiếng, sau đó phi thân bay tới phía sau của Long Kinh Thiên, hai tay vỗ mạnh một cái, vận chuyển chân khí, toàn bộ quán chú vào trong cơ thể của Long Kinh Thiên.

Y phục trên người Long Kinh Thiên đại trưởng, quát lớn một tiếng, một chưởng hướng về phía Linh mạch Thánh phẩm vỗ xuống. Nhất thời dòng Linh mạch Thánh phẩm giống như dòng Tinh hà khổng lồ kia bộc phát ra từng luồng quang mang chói mắt. Giữa dòng Tinh hà chợt xuất hiện một khóa Thánh hạch chiếu rọi quang mang sáng ngời như thái dương vậy.

Thánh hạch vừa xuất hiện, linh khí phun trào, Vị diện Thiên Man đột nhiên hướng về phía Vực Chủ Phủ bắn nhanh thẳng tới, ở bên trong tinh không mênh mông không ngừng thuấn di, nhảy đi.

Theo Vị diện Thiên Man càng ngày càng tiến đến gần Vực Chủ Phủ, dòng Linh mạch Thánh phẩm giống như dòng Tinh hà khổng lồ kia cũng lấy tốc độ vô cùng khủng bố không ngừng thu nhỏ lại.

Đến khi dòng Linh mạch Thánh phẩm kia hoàn toàn tiêu hao sạch không còn chút gì, Vị diện Thiên Man đột nhiên chấn động một cái, đi đến phía trước một cái Vị diện khổng lồ, chính là Vị diện nơi hạ lạc của Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành!

385. Chương 384: Thái Hoàng Cự Thụ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 384: Thái Hoàng Cự Thụ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vị diện nơi ở của Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành tên là Vị diện Xích Nhất.

Cái Vị diện Xích Nhất này cực kỳ khổng lồ, so với Vị diện Vạn Bảo còn muốn lớn hơn rất nhiều. Long Kinh Thiên liếc mắt nhìn lại, chỉ thấy trên không trung của Vị diện Xích Nhất, đám hộ vệ của Vực Chủ Phủ mặc trên mình chiến giáp đậm hoàng sắc chằng chịt chịt chịt, hợp thành một cái đại trận khổng lồ.

Mà ở trung tâm của Vị diện Xích Nhất, thì lại là một quần thể cung điện vô cùng khổng lồ.

Những cái quần thể cung điện này kéo dài liên miên không biết mấy trăm ngàn dặm, thế nhưng lại chiến đến diện tích một phần ba toàn bộ Vị diện Xích Nhất!

Mà ở ngay trung tâm của quần thể cung điện này, lại là một tòa cự phủ khổng lồ đặt vững vàng bên trên một gốc đại thụ đồng dạng cũng vô cùng khổng lồ. Gốc đại thụ này nhánh cây vô số, tán cây không ngờ bao phủ lên đến mấy vạn dặm. Nhánh cây ngắn nhất của nó cũng dài đến mấy ngàn dặm!

Những cái nhánh cây này quấn quanh với nhau, hình thành nên một cái lồng thật lớn, phẳng phát như là đem tòa cự phủ này bao bọc bên trong, trong lúc vô hình đã đem toàn cự phủ này hoàn toàn bảo hộ chắc chắn.

- Đây là Vực Chủ Phủ à?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy tòa cự phủ khổng lồ nằm giữa tán cây đại thụ, nhất thời cả kinh một trận. Bản thân hắn là Vương thú của Dị Thú Tộc Vị diện Thiên Man, đối với Vực Chủ Phủ của Tinh vực Xích Thành cũng có nghe nói qua. Nhưng mà tận mắt nhìn thấy, trong lòng vẫn là cực kỳ kinh ngạc.

Phạm vi của Vực Chủ Phủ chỉ sợ có đến hơn mười ngàn dặm, đứng vững cao ngất bên trên gốc đại thụ, có một loại khí thể bề ngễ thiên địa vạn vật, phẳng phát như là vị chúa tể tối cao. Hơn một ngàn bảy trăm cái Vị diện, vô số các thể lực lớn nhỏ, ức triệu cường giả của Tinh vực Xích Thành, toàn bộ cũng đều ở dưới chân của nó!

Đám người Long Kinh Thiên tuy rằng ở ngoài thiên không của Vị diện Xích Nhất, nhưng mà vẫn có thể cảm giác được cái loại khí thể đáng sợ độc bá thiên hạ, kinh sợ tuyên cổ của Vực Chủ Phủ kia.

Vực Chủ Phủ của Tinh vực Xích Thành, ngay từ khi Tinh vực Xích Thành sinh ra cũng đã bắt đầu tồn tại, đã trải qua chẳng biết bao nhiêu vạn năm. Trải qua sự cải tạo không ngừng của từng đời Phủ chủ cùng với các cường giả Vực Chủ Phủ, chẳng biết bố trí trong nó bao nhiêu đạo cấm chế, trận pháp, dung nhập biết bao nhiêu Thần thạch, Tinh thiết của Thần Giới, thậm chí dung nhập biết bao nhiêu nguyên khí tinh huyết của các cường giả Thiên Thần!

Long Kinh Thiên đưa tay chỉ lên phía mi tâm của chính mình. Chỗ mi tâm hắn chợt lóe ra quang mang, một con mắt màu đen dọc đột nhiên xuất hiện. Đây chính là U Minh Thánh Nhân, một môn Tiên thuật thần kỳ của Tiên Giới. U Minh Thánh Nhân xuất hiện, phát ra từng đạo thánh quang, bắn nhanh về phía Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành.

Chẳng qua những luồng thánh quang này còn chưa đến được Vực Chủ Phủ kia, thì gốc đại thụ khổng lồ đã nhện nhạo phát ra một tầng quang mang màu xanh biếc, đem đạo thánh quang kia đánh cho xơ xác.

- Đây là Thái Hoàng Cự Thụ!

Lúc này, Tử Thiên Long Hoàng chợt nói:

- Tương truyền, gốc Thái Hoàng Cự Thụ này là ở mấy ngàn vạn năm trước, một vị Phủ chủ của Vực Chủ Phủ ngẫu nhiên vô tình tìm được. Gốc cây này rất có linh tính, lực công kích rất cường đại, thậm chí so với cường giả Thiên Thần bình thường còn khủng bố hơn.

Long Kinh Thiên khẽ gật đầu một cái.

Thái Hoàng Cự Thụ này hắn tự nhiên là biết, là một trong những loại Thần thụ của Thần Giới, không nghĩ tới thể nhưng lại có thể gặp được ở Vị diện Xích Nhất này như vậy. Hơn nữa bên trên gốc Thái Hoàng Cự Thụ này có bố trí vô số những trận pháp, cấm chế, đã trải qua vô số vạn năm bồi dưỡng bằng sức người, tinh huyết của cường giả các đời Vực Chủ Phủ, lực phòng ngự, công kích cũng đều rất mạnh, quả thật có chút phiền toái.

- Điều dân lớn mật! Cũng dám công kích Vực Chủ Phủ!

Đúng lúc này, một đám cường giả Vực Chủ Phủ từ phía Vực Chủ Phủ phóng thẳng lên cửu thiên, đột nhiên hướng về phía đám người Long Kinh Thiên phóng vọt tới.

Đám cường giả Vực Chủ Phủ này, toàn bộ đều là cường giả từ Thần cấp trở lên, ước chừng có hơn một vạn người!

Hiển nhiên, Thánh quang của U Minh Thánh Nhân của Long Kinh Thiên đã kinh động đến đám cường giả của Vực Chủ Phủ.

Lúc này, đám người Long Kinh Thiên đã từ trong Vị diện Thiên Man đi ra. Long Kinh Thiên nhìn lại, chỉ thấy người đứng trước nhất của đám cường giả Vực Chủ Phủ bay ra kia, rõ ràng chính là cái gã Tam Tổng quản Vực Chủ Phủ Trần Lôi Động mà hắn đã từng gặp qua tại Đại hội So tài Luyện khí trước đây.

Trần Lôi Động phóng thẳng lên thiên không, nhìn thấy đám người Long Kinh Thiên, không khỏi rung mình một cái. Bởi vì lúc này Long Kinh Thiên đã biến trở về diện mạo nguyên bản của mình, cho nên Trần Lôi Động cũng không có nhận ra Long Kinh Thiên. Nhưng mà hắn nhìn thấy hai người Hứa Na, Hứa Nhu đứng sau lưng Long Kinh Thiên, khẽ rung mình một cái, thốt lên nói:

- Là các người!

- Ta còn tưởng là ai, hóa ra là dư nghiệt của Vạn Bảo Thần Tông a! Không nghĩ tới các người thế nhưng lại có thể thoát ra khỏi Vị diện Vạn Bảo, còn dám chạy đến Vực Chủ Phủ chịu chết như vậy!

Lúc này, một vị lão giả tóc đen bên cạnh Trần Lôi Động cười lạnh, nói.

- Cô gia, hẳn chính là Tứ Tổng quản Vực Chủ Phủ Triệu Trầm!

Thị nữ Hứa Na hướng về phía Long Kinh Thiên nói.

- Cô gia?

Trần Lôi Động kinh nghi bất định nhìn về phía Long Kinh Thiên, trong đầu chợt lóe lên, nói:

- Người, chẳng lẽ chính là Long Thần?

Long Kinh Thiên cũng không muốn nói lời vô nghĩa, nói thẳng:

- Kha Tẩn đâu? Bảo hắn lăn ra đây!

Các cường giả của Vực Chủ Phủ rung mình, sau đó vẻ mặt nhất thời phẫn nộ.

- Lớn mật, cũng dám bất kính đối với Phủ chủ của chúng ta!

Một vị cường giả Vực Chủ Phủ phẫn nộ hét lớn, nhin không được một quyền oanh kích thẳng về phía Long Kinh Thiên, quát lớn:

- Tiểu tử, đi chết đi!

Chẳng qua, hắn vừa mới oanh kích ra một quyền, liền bị Long Kinh Thiên giơ tay chỉ tới. Đám cường giả của Vực Chủ Phủ liền nhìn thấy một đạo quang mang chợt phá không lóe lên, gã hộ vệ Vực Chủ Phủ vừa mới ra tay kia liền ngã quỵ xuống.

Đám người Trần Lôi Động nhất thời cả kinh.

Gã hộ vệ Vực Chủ Phủ vừa mới ra tay này chính là một cường giả Cổ Thần Tam trọng a!

Trần Lôi Động sau khi thoáng cả kinh, liền ha ha cười rộ lên:

- Long Thần, Phủ chủ chúng ta vừa mới hạ lệnh truy sát người, treo giải thưởng năm ngàn vạn Cửu Dương Đan, không nghĩ tới người thế nhưng lại tự động đưa đến tận cửa như vậy!

Tuy rằng hắn nhìn ra được thực lực Long Kinh Thiên không kém, nhưng mà cũng chưa từng đem đám người Long Kinh Thiên đặt ở trong lòng.

Hai mắt Long Kinh Thiên lạnh lùng, toàn thân lóe lên quang mang sáng ngời, đem chín thanh Thần kiếm lúc trước luyện chế tại Đại hội So tài Luyện khí tế ra.

- Một khi Kha Tẩn đã không chịu xuất hiện, vậy ta đây liền giết chết các người, nhìn xem Kha Tẩn có chịu xuất hiện hay không?

Thanh âm lãnh liệt của Long Kinh Thiên vang lên.

Đám người Trần Lôi Động ngẩn người, sau đó ha ha cười rộ lên.

Hai người Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng vừa mới đột phá cảnh giới Cổ Thần, cộng thêm hai người Hứa Na, Hứa Nhu, bên phía Long Kinh Thiên có tổng cộng mười bảy vị cường giả Cổ Thần.

Trong mắt của Trần Lôi Động, bọn họ nghĩ muốn tiêu diệt mười tám người bọn Long Kinh Thiên này, cũng chỉ cần phát tay một cái mà thôi. Nhưng mà Long Kinh Thiên thế nhưng lại khẩu xuất cuồng ngôn, nói muốn giết bọn họ?

Chẳng qua, ngay khi bọn họ còn đang cười to, đột nhiên chín thanh Thần kiếm do Long Kinh Thiên tế ra kia chợt phóng xuất quang mang chói lọi, biến thành vô số thanh Thần kiếm, hợp thành một dòng Kiếm hà khổng lồ đến mấy vạn dặm. Dòng Kiếm hà khẽ xoay chuyển, giống như một đầu Cửu Thiên Thần Long vậy, đột nhiên hướng về phía đám người Trần Lô Động mà oanh kích thẳng đến.

Kiếm hà xoay chuyển, tinh huyết cuồng phun, thanh âm kêu la thảm thiết vang vọng khắp nơi.

Dòng Kiếm hà khổng lồ đem đám người Trần Lô Động toàn bộ bao vây ở bên trong. Một tiếng rống giận từ trong đó truyền ra. Một lúc sau, thanh âm kêu la thảm thiết biến mất.

Tay phải Long Kinh Thiên chỉ tới, dòng Kiếm hà khổng lồ vừa thu lại, hóa trở lại thành chín thanh Thần kiếm như ban đầu. Lúc này, thi thể của đám người Trần Lô Động từ trên thiên không rơi xuống. Hơn một vạn gã cường giả từ Thần cấp trở lên của Vực Chủ Phủ toàn bộ ngã xuống chết hết!

Tuy rằng hiện tại mọi người đã biết một chút thực lực của Long Kinh Thiên, nhưng mà tất cả mọi người nhìn thấy một màn này, vẫn là nhịn không được phi thường khiếp sợ.

Lúc trước, Long Kinh Thiên ở trong Đại hội So tài Luyện khí tiến hành luyện chế chín thanh Thần kiếm này, về sau lại tiến hành tế luyện lại một phen, khiến cho phẩm giai tăng lên. Mỗi một thanh Thần kiếm có thể biến hóa thành ức vạn thanh. Chín thanh Thần kiếm có thể tạo thành Kiếm Hà Đại Trận, công kích phi thường khủng bố. Hơn nữa hiện tại thực lực của Long Kinh Thiên bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá lên Bán Tiên, cho dù đám người Trần Lô Động này đều là cường giả Cổ Thần Thất trọng Đỉnh phong, cũng rất khó có thể ngăn cản được công kích của Kiếm hà.

Đột nhiên, toàn bộ cả Vị diện Xích Nhất chợt tối sầm lại. Chỉ thấy có vô cùng vô tận đại quân Vực Chủ Phủ từ bên dưới cuộn cuộn bay lên, giống như một ngọn sóng thần không thấy điểm cuối hướng về phía đám người Long Kinh Thiên phóng vọt tới.

Long Kinh Thiên thấy thế, vung mạnh tay lên, đem thi thể đám người Trần Lô Động toàn bộ thu hồi vào trong Viêm Thần Đỉnh, phi thân bay lên. Trong cơ thể hắn chợt lóe lên quang mang, đem Vị diện Thiên Man tế ra.

Nhìn thấy đại quân Vực Chủ Phủ vô cùng vô tận giống như sóng thần liều chết xung phong tới, hai mắt Long Kinh Thiên lãnh liệt, quát lớn một tiếng, nâng tay phải lên, khống chế Vị diện Thiên Man đột nhiên hướng phía dưới đập xuống.

Đại quân Vực Chủ Phủ khổng lồ vừa mới từ trong Vị diện Xích Nhất trào ra, đột nhiên nhìn thấy một khóa quang cầu khổng lồ che lấp cả mặt trời đột nhiên từ trên cao cuộn cuộn đập thẳng xuống!

386. Chương 385: Lục Bào Thần Tổ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 385: Lục Bào Thần Tổ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vô số ức binh lính Vực Chủ Phủ nhìn thấy khóa quang cầu khổng lồ từ trên thiên không cuộn cuộn đập thẳng xuống, trong lúc vẫn còn chưa có hiểu được là đã xảy ra chuyện gì, liền cảm giác được giống như bị một tòa cự sơn Viên Cổ đập thẳng xuống mình, toàn bộ thân thể nổ tung, hóa thành từng đám từng đám huyết vụ.

Long Kinh Thiên vẫn tiếp tục thôi động Vị diện Thiên Man tiếp tục cuộn cuộn đập thẳng xuống.

Một ít cường giả Thần cấp của Vực Chủ Phủ bay ra, kinh hãi rống giận, đều ra tay công kích. Chẳng qua công kích của những cường giả Thần cấp này rơi trúng bề mặt Vị diện Thiên Man, chỉ giống như giọt nước mưa đập lên tường sắt vậy, căn bản không tạo thành một chút tác dụng nào cả.

Vô số cường giả Thần cấp, Thánh cấp bị Vị diện Thiên Man đập văng ra, từ trên thiên không rơi thẳng xuống mặt đất.

Vô số ức thi thể của binh lính Vực Chủ Phủ bị hút vào trong Vực Chủ Phủ, rèn luyện thành nguyên khí huyết nhục, cuộn cuộn rót vào trong Vị diện Thiên Man, để cho Vị diện Thiên Man phát ra quang mang lóng lánh xinh đẹp.

Theo Vị diện Thiên Man không ngừng cuộn cuộn đập thẳng xuống, trên Vị diện Xích Nhất có vô số những đạo quang mang phóng thẳng lên cứu thiên. Hiển nhiên là chúng cường giả của Vực Chủ Phủ đã khởi động đại trận cấm chế của Vị diện Xích Nhất.

Chẳng qua những cái đại trận cấm chế này cũng giống như những cái mạng nhện bình thường vậy, chỉ trong khoảnh khắc liền bị Vị diện Thiên Man đập tan, hoàn toàn biến mất!

Oanh!

Rốt cuộc, Vị diện Thiên Man cũng đập thẳng lên trên mặt đất của Vị diện Xích Nhất. Toàn bộ Vị diện Xích Nhất đột nhiên phát ra một thanh âm va chạm kinh khủng, chấn động kịch liệt không thôi, ở trong tình không liên tục lắc lư lay động không ngừng.

Long Kinh Thiên đem Vị diện Thiên Man thu hồi trở về. Đám người Tử Thiên Long Hoàng nhìn lại, chỉ thấy trên mặt đất của Vị diện Thiên Man đã để lại một cái hố sâu khổng lồ vô cùng khủng bố, rộng chẳng biết bao nhiêu vạn dặm!

Tiếng gió thổi quét gào thét thê lương.

Tất cả các hộ vệ Vực Chủ Phủ vừa mới từ trong Vực Chủ Phủ bay ra, nhìn thấy cái vực sâu khổng lồ kia, toàn bộ hít sâu một ngụm lạnh khí.

Lúc này, Long Kinh Thiên lại khổng chế Vị diện Thiên Man hướng về phía cự phủ Vực Chủ Phủ ở trung tâm của Vị diện Xích Nhất âm âm đập thẳng xuống.

- Lớn mật!

Đột nhiên trong thiên địa chợt vang lên một thanh âm rống giận khủng bố. Tiếng gầm cuộn cuộn, vang vọng bốn phương tám hướng. Đám người Tử Thiên Long Hoàng hoảng sợ phát hiện, trong tiếng gầm cuộn cuộn này giống như một tòa cự sơn vô tận từ bốn phương tám hướng đè ép thẳng về phía bọn họ.

Long Kinh Thiên hừ lạnh một tiếng, mi tâm chợt lóe quang mang, trên đỉnh đầu đã hiện ra Trấn Thiên Tháp. Trấn Thiên Tháp đứng vững giữa thiên địa, phát ra quang mang vạn trượng. Đại trận trên thân tháp vận chuyển, đem đám người Long Kinh Thiên bảo vệ bên trong. Tiếng gầm kia vừa mới đi đến ngoài ngàn dặm bốn phía xung quanh thân thể đám người Long Kinh Thiên, đã bị quang mang của Trấn Thiên Tháp ngăn cản lại bên ngoài.

Sau khi tiếng gầm kia tắt hẳn, một bàn tay khổng lồ từ bên trong Vực Chủ Phủ bay thẳng đi ra. Cái bàn tay khổng lồ này phẳng phất như là muốn xé rách thiên không vậy, đột nhiên đập mạnh một cái về phía Vị diện Thiên Man đang âm âm rơi xuống kia.

Cường giả Thiên Thần của Vực Chủ Phủ rốt cuộc cũng nhịn không được ra tay rồi!

Chẳng qua sắc mặt Long Kinh Thiên vẫn như cũ lạnh lùng. Gã cường giả Thiên Thần trấn thủ Vực Chủ Phủ này cũng chỉ là một Thiên Thần Nhị trọng Đỉnh phong mà thôi. Vị diện Thiên Man, không phải một cường giả Thiên Thần Nhị trọng Đỉnh phong có khả năng chống đỡ được!

Chỉ thấy sau khi cái bàn tay khổng lồ kia đập xuống, Vị diện Thiên Man cũng chỉ khẽ chấn động chút ít, sau đó tiếp tục hướng Vực Chủ Phủ âm âm đập xuống.

- Hừm?

Hiển nhiên gã cường giả Thiên Thần trấn thủ Vực Chủ Phủ kia cũng không ngờ rằng một cái vỗ của mình như thế lại không thể đỡ nổi thế xuống của Vị diện Thiên Man, kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Ngay sau đó, một đạo thân ảnh ám lục sắc đột nhiên từ trong Vực Chủ Phủ phóng thẳng lên cứu thiên.

- Vạn Luân Thần Quyền!

Chỉ thấy sau khi thân hình ám lục sắc kia lao ra khỏi Vực Chủ Phủ, hai nắm tay trực tiếp oanh kích thẳng lên trên Vị diện Thiên Man. Một dấu quyền ấn khổng lồ xuất hiện. Hình dạng của dấu quyền ấn này vô cùng kỳ quái, không ngờ lại giống như một cái cự luân khổng lồ vậy, không ngừng luân chuyển, hợp thành một cái cự trận, cùng với Vị diện Thiên Man va chạm cùng một chỗ với nhau.

Thiên địa chấn vang, vô số dòng khí lưu khùng bố hướng bốn phương tám hướng bắn nhanh tới, cuốn đi vô số binh lính của Vực Chủ Phủ.

Cũng đồng thời trong lúc này, gốc Thái Hoàng Cự Thụ kia khẽ lay động, vô số những nhánh cây khổng lồ mở ra, giống như vô số cánh tay cường giả Thiên Thần đánh mạnh về phía Vị diện Thiên Man. Vị diện Thiên Man chịu một kích của Thái Hoàng Cự Thụ, đột nhiên chấn động, không ngờ lại bị chấn ngược trở về.

Hai mắt Long Kinh Thiên thoáng ngưng đọng lại.

Vị diện Thiên Man trước sau dung nạp nguyên khí huyết nhục của vô số ức cường giả Ma Tộc, cường giả các môn các phái Phần Diệt Thần Tông, Vực Chủ Phủ, Vô Chân Giáo... công kích cực kỳ khùng bố, cho dù là một cường giả Thiên Thần Tứ trọng Đỉnh phong cũng không cách nào ngăn cản nổi, hiện tại không ngờ lại bị Thái Hoàng Cự Thụ này đánh bay!

Lực công kích của Thái Hoàng Cự Thụ vừa rồi so với lực công kích của cường giả Thiên Thần Tứ trọng Đỉnh phong còn mạnh hơn rất nhiều!

- Không nghĩ tới Lục Bào Thần Tổ ta vạn năm không ra, trong Tinh vực Xích Thành không ngờ lại xuất hiện một nhân vật như thế này!

Lúc này, thân ảnh ám lục sắc mới vừa từ Vực Chủ Phủ bay ra kia chợt nhìn về phía Long Kinh Thiên, thần sắc phức tạp nói.

- Hửm? Lục Bào Thần Tổ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu chợt cả kinh thốt lên.

Lục Bào Thần Tổ không khỏi nhìn về phía Cửu Vĩ Thiên Miêu, hiển nhiên cũng không ngờ rằng Cửu Vĩ Thiên Miêu lại biết hắn.

- Lão đại, Lục Bào Thần Tổ này là Giáo tổ của Bạch Tâm Tà Giáo vào vạn năm trước đây. Về sau Bạch Tâm Tà Giáo đã bị Vực Chủ Phủ tiêu diệt, Lục Bào Thần Tổ này cũng mất tích. Có người nói hắn đã phi thăng lên Thần Giới, không ngờ rằng...

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Gã thanh niên, người như thế nào làm được?

Hai mắt Lục Bào Thần Tổ nóng bỏng nhìn chằm chằm về phía Long Kinh Thiên, hỏi. Ý của hắn là muốn hỏi việc Long Kinh Thiên làm thế nào có thể khu động được Vị diện Thiên Man phi hành, công kích.

Nếu như hắn có thể tìm được loại Bí pháp này, như vậy trên thế gian này còn có ai là đối thủ của hắn nữa?

Long Kinh Thiên cũng không có trả lời, lạnh lùng nhìn đối phương, nói:

- Một khi Kha Tẫn đã không có ở đây, như vậy ta liền bắt người vậy. Người hắn là cũng biết nơi hạ lạc của Nguyên Tôn kia!

Long Kinh Thiên gây ra động tĩnh lớn đến như vậy, Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẫn cũng không có xuất hiện, hiển nhiên hắn không có ở đây.

Lục Bào Thần Tổ khẽ rung mình, sau đó ha ha cười lớn:

- Gã thanh niên, người quá cuồng vọng rồi! Muốn bắt ta? Không sai! Ta đúng là biết Nguyên Tôn đại nhân đang ở đâu. Chẳng qua, ta thật muốn nhìn xem người làm thế nào để bắt ta lại?

Nói đến đây, hai mắt hần lạnh lùng, nói:

- Hôm nay toàn bộ các người đều phải lưu lại đây!

Có Thái Hoàng Cự Thụ ở đây, cho dù là một đám cường giả Thiên Thần cùng đến, thì lực phòng ngự của Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành cũng vẫn vô cùng vững chắc, hần tất nhiên là không sợ.

Đúng lúc này, lại có thêm từng đám từng đám cường giả từ phía Vực Chủ Phủ bay ra, hướng về phía đám người Long Kinh Thiên vọt tới. Mỗi một đám cường giả đều có hơn cả vạn người, hơn nữa toàn bộ đều là cường giả Thần cấp!

Nhìn thấy những đám cường giả Thần cấp từ phía Vực Chủ Phủ hướng về phía mình vọt tới, Long Kinh Thiên cũng không có té ra Vị diện Thiên Man, mà là đưa tay chỉ lên Trấn Thiên Tháp trên đỉnh đầu mình. Trấn Thiên Tháp chợt lóe ra một đạo quang mang tử lam sắc, sau đó một gốc cây nhỏ được bao phủ bởi quang mang tử lam sắc, nhộn nhạo từng đoàn từng đoàn Lôi Thủy từ trong Trấn Thiên Tháp bay ra, đứng chính là Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ!

Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ vừa bay ra, trên tinh không lóe ra lôi quang sáng ngời, không ngừng khuếch tán ra. Từng đoàn từng đoàn lôi vân hình thành. Bên trong lôi vân, Lôi giao quay cuồng, trong nháy mắt đã đem toàn bộ tinh không của Vị diện Xích Nhất hoàn toàn bao phủ lại.

Khí tức uy áp khủng bố tràn ngập vô số vạn dặm thiên không.

Đám người bên dưới ai nấy cũng đều khiếp sợ nhìn về phía gốc cây nhỏ đang phiêu phù trên thiên không kia. Ai cũng không dám tin tưởng rằng một gốc cây nhỏ chỉ cao chừng hơn một thước này thế nhưng lại có khí tức uy áp khủng bố như thế.

Liền thậm chí ngay cả Lục Bào Thần Tổ còn có một đám cường giả Thần cấp từ phía Vực Chủ Phủ bay ra kia cũng không khỏi đình trệ lại.

Trong lúc mọi người còn đang đình trệ, đột nhiên, gốc cây nhỏ ở trong mắt của bọn họ chợt lóe lên, trong khoảnh khắc liền đi tới trên không trung của Vực Chủ Phủ, nổ rộ quang mang. Từng vòng, từng vòng lôi quang tử lam sắc giống như những sóng nước không ngừng thẩm thấu đi xuống, bao phủ lên Thái Hoàng Cự Thụ bên dưới.

Tiếp theo đó, mọi người liền nhìn thấy một màn kinh ngạc khiến cho bọn họ cả đời khó quên. Vô số nhanh cây của Thái Hoàng Cự Thụ kia bất chợt ba động liên hồi, sau đó thân cây khổng lồ bắt đầu rung động.

Ầm ầm!

Một tiếng vang khủng bố truyền ra, toàn bộ Thái Hoàng Cự Thụ thế nhưng lại gãy dựa muốn bay lên. Vô số sợi rễ khổng lồ từ sâu bên dưới lòng đất bắt đầu rục rịch chui đất mà lên.

Vô số những đại trận cấm chế mà không biết bao nhiêu vạn năm qua Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành đã khấp lên để kềm giữ Thái Hoàng Cự Thụ, lúc này lại không ngừng băng vỡ. Theo Thái Hoàng Cự Thụ từ trên mặt đất gãy dựa bay lên, tòa cự phủ Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành kia giống như con thuyền nhỏ trong sóng lớn, không ngừng lay động bay lên không trung.

387. Chương 386: Thiên Thần Vãn Lạc

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 386: Thiên Thần Vãn Lạc

- Như thế nào có thể? Như thế nào có thể?

Lục Bào Thần Tổ nhìn thấy Thái Hoàng Cự Thụ thể nhưng lại muốn từ trên mặt đất giấy dựa bay lên, muốn giấy thoát khỏi sự khống chế của Vực Chủ Phủ, không khỏi điên cuồng rít gào lên. Hắn phần nộ chỉ thẳng về phía Long Kinh Thiên, quát lớn:

- Giết! Giết hắn cho ta! Giết hắn!

- Nếu như Thái Hoàng Cự Thụ bị hắn lấy đi, kết cục của các ngươi sẽ vô cùng thê thảm, toàn bộ đều chết không toàn thây!

- Mau giết hắn!

Lục Bào Thần Tổ phần nộ, hét lớn với đám cường giả Thần cấp của Vực Chủ Phủ. Đám cường giả Thần cấp này nhất thời phản ứng lại, toàn bộ vẻ mặt khủng hoảng. Đúng như những gì Lục Bào Thần Tổ nói, nếu như Thái Hoàng Cự Thụ bị lấy đi, như vậy kết cục của bọn họ sẽ phi thường thê thảm.

Những gã cường giả Thần cấp Vực Chủ Phủ này toàn bộ liền điên cuồng hướng về phía Long Kinh Thiên phóng vọt đi tới.

Long Kinh Thiên thấy thế, hừ lạnh một tiếng, đem chín thanh Thần kiếm té ra, biến hóa thành một dòng Kiếm hà dài vạn dặm, không ngừng lượn vòng, bảo vệ phạm vi mười vạn dặm bốn phía thân thể của Long Kinh Thiên.

Công kích của đám cường giả Thần cấp Vực Chủ Phủ này không ngừng va chạm lên trên Kiếm hà, phát ra những thanh âm nổ vang không ngớt, Kiếm hà cũng bị chấn động không thôi.

Đúng lúc này, Thái Hoàng Cự Thụ kia lại giấy dựa kịch liệt một trận. Vô số cấm chế của Vực Chủ Phủ nhất thời bị phá vỡ. Ầm một tiếng bạo vang, chỉ thấy vô số sợi rễ khổng lồ của Thái Hoàng Cự Thụ hoàn toàn giấy thoát ra khỏi lòng đất, bay thẳng lên không trung.

Những sợi rễ cây này cũng giống như đám nhánh cây vậy, cũng đều dài đến mấy vạn dặm.

Hai mắt Long Kinh Thiên chợt lóe ra quang mang, quát lớn một tiếng:

- Lên!

Tiếng quát của Long Kinh Thiên vừa dứt, Thái Hoàng Cự Thụ kia thể nhưng đột nhiên bay thẳng lên không trung. Thái Hoàng Cự Thụ bay lên, đám cường giả Vực Chủ Phủ kia trốn tránh không kịp, chẳng biết bị Thái Hoàng Cự Thụ đâm chết bao nhiêu người.

Thái Hoàng Cự Thụ này chính là Thần thụ của Thần Giới, lại trải qua không biết bao nhiêu vạn năm sinh trưởng, thân cây tự nhiên so với Vị diện Thiên Man còn cứng rắn hơn rất nhiều. Đám cường giả Thánh cấp, Thần cấp Vực Chủ Phủ như thế nào có thể chống cự nổi? Còn đám binh lính từ Hoàng cấp, Đế cấp trở xuống kia, càng không cần phải nói đến.

Sau khi Thái Hoàng Cự Thụ bay lên trên không trung, hai tay Long Kinh Thiên chỉ lên ngực mình một cái, từ trong ngực hắn chợt bay ra một giọt huyết dịch. Giọt huyết dịch này màu hoàng kim, phát ra quang mang chói mắt, giống hệt như một viên bảo thạch hoàng kim vậy.

Dưới ánh mắt giật mình kinh ngạc của đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, giọt huyết dịch này bay về phía Thái Hoàng Cự Thụ, chỉ trong khoảnh khắc liền tiến nhập vào trong thân cây của Thái Hoàng Cự Thụ. Tiếp theo, trên thân Thái Hoàng Cự Thụ chợt lóe ra quang mang chói mắt, không ngừng hướng về phía Long Kinh Thiên mà bay tới.

- Không! Không!

Lục Bào Thần Tổ nhìn thấy Thái Hoàng Cự Thụ hướng về phía Long Kinh Thiên bay tới, lại điên cuồng rít gào lên. Trong tay hắn xuất hiện một thanh đao lớn, đột nhiên hướng về phía Long Kinh Thiên bổ mạnh xuống.

Long Kinh Thiên thấy thế, tay phải khê vung lên, dòng Kiếm hà khổng lồ kia liền hướng về phía Lục Bào Thần Tổ mà công kích tới. Lục Bào Thần Tổ kinh hãi, không thể không buông tha Long Kinh Thiên, đón đỡ Kiếm hà.

Lúc này, Long Kinh Thiên chợt đem Vị diện Thiên Man té ra. Thái Hoàng Cự Thụ liền bay vào bên trong Vị diện Thiên Man. Sau khi Thái Hoàng Cự Thụ bay vào trong Vị diện Thiên Man, liền bay đến trung tâm của Vị diện Thiên Man, giống như một tòa cự sơn Thượng Cổ, chậm rãi hạ xuống. Vô số sợi rễ dài vạn dặm không ngừng xâm nhập xuống nền đất của Vị diện Thiên Man, cuối cùng hoàn toàn tọa lạc trên mặt đất của Vị diện Thiên Man.

Thái Hoàng Cự Thụ thể nhưng lại cùng với Vị diện Thiên Man dung hợp lại cùng nhau!

Lúc này, Hỗn Độn Ngũ Lô Thụ lại bay trở về Trấn Thiên Tháp.

Nhìn thấy kết quả này, hai mắt Lục Bào Thần Tổ đỏ bừng, rít gào rống giận liên tục, giống như lâm vào điên cuồng vậy, toàn thân phát ra sát khí khủng bố.

- Tiểu tử, đem Thái Hoàng Cự Thụ giao ra đây! Bằng không, cho dù ngươi có chạy ra khỏi Tinh hệ Ba Nhĩ, ngươi cũng đều sẽ phải chết, bị khổ hình tra tấn vô cùng vô tận mà chết!

Hắn rít gào quát thẳng Long Kinh Thiên.

Đây chính là Thái Hoàng Cự Thụ a, là linh vật do Vực Chủ Phủ trải qua vô số vạn năm dùng không biết bao nhiêu thần vật, tinh huyết của cường giả Cổ Thần, Thiên Thần mà bồi dưỡng, mất tâm huyết vô số vạn năm của Vực Chủ Phủ mới bồi dưỡng ra được như thế, so với Bảo khố của Vực Chủ Phủ hiện tại còn quý giá hơn nhiều. Tất cả mọi người ở Vực Chủ Phủ có thể chết hết, nhưng mà gốc Thái Hoàng Cự Thụ này không thể mất đi! truyện copy từ

- Giao ra đây?

Long Kinh Thiên cười lạnh. Một khi gốc Thái Hoàng Cự Thụ này đã bị hắn thu rồi, làm sao có thể giao ra nữa? Long Kinh Thiên nhìn về phía Lục Bào Thần Tổ đang điên cuồng rít gào, khống chế Vị diện Thiên Man, đột nhiên hướng về phía Lục Bào Thần Tổ đập tới.

Lục Bào Thần Tổ một bên chặn lại Kiếm hà, nhìn thấy Vị diện Thiên Man hướng về phía mình công kích tới nhất thời kinh hãi. Hai tay hắn vội đánh ra, đẩy về phía Vị diện Thiên Man. Nhưng mà Vị diện Thiên Man sau khi dung nhập với Thái Hoàng Cự Thụ, công kích đâu chỉ mạnh hơn gấp đôi? Hơn nữa lúc này Lục Bào Thần Tổ đã không còn sự trợ giúp của Thái Hoàng Cự Thụ, một mạch lên, một yếu đi, Lục Bào Thần Tổ này như thế nào có thể ngăn cản được?

Thế đi của Vị diện Thiên Man cũng không hề dừng lại, nhất thời Lục Bào Thần Tổ liền bị đánh bay ra, giống như một khóa lưu tinh từ trên thiên không rơi xuống.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang, Lục Bào Thần Tổ đã hung hăng đập thẳng xuống mặt đất của Vị diện Xích Nhất, tạo thành một cái hố sâu không thấy đáy.

Tay phải Long Kinh Thiên chụp một cái, liền đem Lục Bào Thần Tổ từ trong cái hố sâu kia chụp trở ra. Mọi người nhìn lại, chỉ thấy Lục Bào Thần Tổ lúc này y phục toàn thân rách nát không chịu nổi, huyết nhục mơ hồ, mặt mày nhếch nhác.

Mọi người nhìn thấy thế, đều hít mạnh một ngụm lương khí.

Lục Bào Thần Tổ chính là cường giả Thiên Thần Nhị trọng Đỉnh phong, thế nhưng lại không chịu đựng nổi một cái va chạm với Vị diện Thiên Man!

Lục Bào Thần Tổ bị Long Kinh Thiên chụp từ trong cái hố sâu kia ra, khe hở ra cặp mắt yếu ớt, đột nhiên cười lên điên cuồng, thanh âm cười đến mức cực kỳ bi thống:

- Không nghĩ tới Lục Bào Thần Tổ ta tung hoành Tinh vực Xích Thành ngàn vạn năm, cuối cùng lại rơi vào kết cục như thế này! Ngươi tên là Long Thần phải không? Chẳng qua, ngươi muốn giết ta cũng không dễ dàng như vậy đâu!

Toàn thân Lục Bào Thần Tổ chợt đại trường quang mang, thần lực từ bên trong cơ thể không ngừng điên cuồng bộc phát ra. Không gian chấn động, phía trên tinh không mênh mông đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy khổng lồ.

- Không xong! Hắn phóng thích thần lực toàn thân, câu thông Thần Giới, muốn phi thăng lên Thần Giới!
Đám người Tử Thiên Long Hoàng kinh hãi.

Sắc mặt Lục Bào Thần Tổ dữ tợn, ha ha cười lớn:

- Đến lúc đó chỉ cần tiến vào Thần Giới, ta liền sẽ đùa chết các ngươi!

Long Kinh Thiên nhìn thấy thế, sắc mặt lạnh lùng, hai tay đột nhiên hướng về phía trước chém mạnh một cái. Chỉ thấy trong không trung chợt xuất hiện một vết rách không gian. Vết rách không gian kia không ngừng mở rộng ra, không ngờ lại đem thần lực trên người Lục Bào Thần Tổ cùng với Thần Giới cắt đứt, hoàn toàn ngăn cách ra.

Sự câu thông giữa Lục Bào Thần Tổ cùng với Thần Giới bị cắt đứt, như vậy có ý nghĩa là quá trình phi thăng Thần Giới đã bị cắt ngang. Lục Bào Thần Tổ không khỏi hoảng sợ:

- Không! Không! Như thế nào lại như vậy? Như thế nào có thể?

Nhưng mà, hắn còn chưa có nói hết, liền bị Long Kinh Thiên oanh kích một quyền lên trên ngực. Lục Bào Thần Tổ liền cảm giác được thanh âm trái tim vỡ nát từ trong ngực mình truyền ra.

Trong miệng hắn không ngừng phun ra máu tươi.

- Long, Long Thần, ngươi...

Lục Bào Thần Tổ kinh hoàng nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, hai mắt tràn ngập hận ý dày đặc.

Chẳng qua, ngay sau đó Long Kinh Thiên lại oanh kích thêm một quyền lên trên ngực của hắn. Cường giả Thiên Thần, sinh mệnh của Thần thể rất mạnh, tự nhiên sẽ không dễ dàng chết như vậy.

Sau khi Long Kinh Thiên oanh kích ra năm sáu quyền, Lục Bào Thần Tổ yếu ớt đến mức đáng thương, lúc đó mới dừng lại. Tay phải hắn ấn mạnh một cái lên hư không trên đỉnh đầu Lục Bào Thần Tổ, quang mang từ đó tiến nhập vào.

Một lúc sau, Long Kinh Thiên đem hai tay thu hồi lại, hai mắt phát ra sát ý nồng đậm.

Theo như ký ức của Lục Bào Thần Tổ cho biết, quả nhiên hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long đã rơi vào trong tay Nguyên Tôn kia!

Mà Nguyên Tôn kia, không ngờ lại là Phủ chủ của Bất Hủ Thần Phủ!

Long Kinh Thiên nhìn về phía Lục Bào Thần Tổ đã yếu ớt không còn chút sức lực, không hề do dự, đột nhiên oanh kích ra một quyền cuối cùng, hoàn toàn chấm dứt mạng sống của Lục Bào Thần Tổ. Khi Lục Bào Thần Tổ chết, hai mắt trợn ngược, tràn ngập sự hoảng sợ vô tận, còn có cả tức giận, sát ý nữa.

Một vị cường giả Thiên Thần, cứ như vậy mà chết đi!

Tinh vực Xích Thành, chẳng biết đã có bao nhiêu vạn năm chưa từng có cường giả Thiên Thần ngã xuống. Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn về phía thi thể của Lục Bào Thần Tổ, trong lòng khó nén nổi kinh ngạc.

Đám cường giả Vực Chủ Phủ đang bị Kiếm hà ngăn cản bên này thì lại khó nén khỏi sự hoảng sợ trong lòng.

Long Kinh Thiên nhìn về phía thi thể của Lục Bào Thần Tổ, hướng về phía đám người Tử Thiên Long Hoàng, nói:

- Các người giúp ta hộ pháp!

Đám người Tử Thiên Long Hoàng hồi tỉnh khỏi sự kinh hãi, không khỏi giật mình. Chẳng lẽ chủ nhân muốn luyện hóa thi thể của Lục Bào Thần Tổ?

388. Chương 387: Lấy Đi Vực Chủ Phủ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 387: Lấy đi Vực Chủ Phủ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: truyện copy từ

Dịch: Nhóm dịch black

Trong lúc đám người Tử Thiên Long Hoàng còn đang giật mình không biết Long Kinh Thiên có phải là muốn luyện hóa Thần thể của Lục Bào Thần Tổ hay không, thì hai tay Long Kinh Thiên chụp một cái, Vị diện Thiên Man chợt thu nhỏ lại, đột nhiên đập mạnh xuống, oanh kích thẳng lên trên thi thể của Lục Bào Thần Tổ. Thi thể Lục Bào Thần Tổ liền nổ tung thành vô số mảnh.

Sau đó, Long Kinh Thiên đem Viêm Thần Đỉnh tế ra.

Viêm Thần Đỉnh đem toàn bộ đám huyết nhục do thi thể của Lục Bào Thần Tổ nổ mạnh tạo ra kia toàn bộ hấp thu vào. Đồng thời trong lúc này, Trấn Thiên Tháp đi tới bên trên của Viêm Thần Đỉnh, tản mát ra từng trận từng trận quang mang, giống như sóng biển hải triều vậy, hướng về phía Viêm Thần Đỉnh không ngừng quán chú vào.

Trên thân của Trấn Thiên Tháp, Thần thú Côn Bằng bay ra, đem khí tức của mảnh thú tuyệt thế khuếch tán rộng ra.

Nhất thời, từ trong Viêm Thần Đỉnh không ngừng tản mát ra từng vòng từng vòng quang hoa phóng thẳng lên cửu thiên. Từng đạo từng đạo huyết vụ hoàng kim sắc không ngừng từ trong đó phiêu dật bay ra. Từng đạo huyết vụ hoàng kim sắc này phát ra kim quang rực rỡ. Đám người Tử Thiên Long Hoàng có thể cảm giác được mỗi một đám huyết vụ kim sắc kia đều ẩn chứa năng lượng phi thường khủng bố.

Những đám huyết vụ hoàng kim sắc này vừa bay ra, Long Kinh Thiên đã vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, tiến hành hấp thu. Những đám huyết vụ màu hoàng kim này liền điên cuồng dung nhập vào trong cơ thể hắn. Rất nhanh, bốn phía xung quanh thân thể Long Kinh Thiên liền tràn ngập vô số lôi quang. Bên trên đỉnh đầu, hiện ra từng đầu từng đầu Thần thú Lôi hệ, hợp thành một đại trận Lôi hệ. Từng đạo lôi điện hoàng kim sắc cùng hắc sắc từ trên thiên không rơi xuống.

Khí tức của Long Kinh Thiên cũng không ngừng tăng lên.

Lúc này, vô số cường giả của Vực Chủ Phủ đã dừng mãnh ập tới.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng thấy thế, nhanh chóng để cường giả các phái của Vị diện Thiên Man tiến hành thúc giục các đại trận của Vị diện Thiên Man công kích tới. Chẳng qua, bởi vì không có Long Kinh Thiên tiến hành khống chế, Vị diện Thiên Man không thể di động công kích, khiến cho uy lực giảm đi rất nhiều. Hơn nữa đại quân Vực Chủ Phủ thật sự nhiều lắm, một tầng lại một tầng, một đợt lại một đợt. Rất nhanh, đám người Tử Thiên Long Hoàng đã ngăn cản không được, để cho đại quân Vực Chủ Phủ phá vỡ ra một cái lỗ hổng.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng thấy thế, vừa vội vừa sợ, không ngừng ra sức đánh giết đám đại quân Vực Chủ Phủ vừa mới xông vào kia. Mặc dù là như thế, nhưng mà vẫn có không hề ít những binh lính Vực Chủ Phủ phóng thẳng tới chỗ của Long Kinh Thiên.

Mất thấy đám binh lính Vực Chủ Phủ kia đang phóng vọt đến chỗ của Long Kinh Thiên, đột nhiên, trên người Long Kinh Thiên chợt đại phóng lôi quang. Bên trên thiên không, từng đạo từng đạo Lôi giao điên cuồng oanh kích xuống. Tất cả những binh lính Vực Chủ Phủ tiến sát đến chỗ Long Kinh Thiên còn chưa kịp công kích, toàn bộ đều kêu la thảm thiết một tiếng, bị oanh kích thành tro bụi.

Một đạo khí tức khủng bố khổng lồ như núi lửa bùng nổ từ trên người của Long Kinh Thiên bộc phát ra. Tinh không rung chuyển, phong vân biến sắc. Đám người Tử Thiên Long Hoàng nhìn thấy bên trên hư không đột nhiên xuất hiện một cái lỗ thủng, vô số khí thể màu trắng nhạt, ẩn chứa những điểm kim quang nhàn nhạt đột nhiên đổ ào xuống, tiến nhập vào bên trong thân thể Long Kinh Thiên.

Cả người Long Kinh Thiên tản mát ra một loại khí thức tiên linh nhàn nhạt, hơn nữa càng lúc càng thịnh. Lôi quang bốn phía thân thể cũng càng lúc càng thịnh hơn, cuối cùng hình thành nên một mảnh lôi hải.

Trong lúc khí tức tiên linh trên người của Long Kinh Thiên càng lúc càng thịnh, đột nhiên, tiên linh khí trên hư không chợt đình chỉ quán chú. Toàn thân Long Kinh Thiên bộc phát ra một trận quang mang sáng lạn. Không biết có phải là đám người Tử Thiên Long Hoàng bị ảo giác hay không, bọn họ chợt cảm giác được toàn bộ Tinh vực Xích Thành tựa hồ như cũng bị chấn động lên một chút. Tuy rằng cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi, nhưng mà cảm giác lại cực kỳ rõ ràng.

Lôi hải khủng bố dần dần thu hồi lại, Long Kinh Thiên mở hai mắt ra, lại bộc phát ra từng đám từng đám lôi hải khác. Đám binh lính Vực Chủ Phủ vừa mới ào ào đổ tới, còn chưa kịp tới gần đã bị lôi hải bao phủ hủy diệt hết.

Long Kinh Thiên đứng thẳng lên, thân hình không cao, nhưng phẳng phất như là một ngọn Thần sơn đỉnh thiên lập địa vậy. Khi mà đám người Tử Thiên Long Hoàng chạy đến trước mặt Long Kinh Thiên, loại cảm giác này càng thêm mãnh liệt hơn.

- Lão đại, người, đột phá rồi à?

Cửu Vĩ Thiên Miêu kinh nghi bất định hỏi.

Long Kinh Thiên khẽ gật đầu một cái, quay đầu đi tới, nhìn về phía đám cường giả Thần cấp, Thánh cấp đang không ngừng từ bên trong Vực Chủ Phủ tuôn trào ra, đột nhiên oanh kích ra một quyền.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng nhìn thấy, những nơi mà quyền kinh của Long Kinh Thiên đánh tới, toàn bộ các cường giả của Vực Chủ Phủ đều bị đánh bay, thân thể nổ tung. Một đường quyền kinh bay tới, tạo thành một con sóng lớn huyết sắc dài đến vô số vạn dặm.

Quyền kinh của Long Kinh Thiên oanh kích thẳng lên trên cự phủ Vực Chủ Phủ. Quang mang trên cự phủ đột nhiên ảm đạm hẳn đi, chợt lay động một cái, sau đó không ngừng nghiêng ngã.

Tuy rằng hiện tại Vực Chủ Phủ đã không còn Thái Hoàng Cự Thụ tiến hành phòng ngự, nhưng lực phòng ngự của bản thân nó cũng rất mạnh, bên trên còn tồn tại vô số cấm chế mạnh mẽ. Cho dù là những cường giả Thiên Thần bình thường cũng không ai có khả năng oanh động được một chút. Nhưng mà hiện tại không ngờ lại bị một quyền của Long Kinh Thiên đánh cho lay động nghiêng ngã. Cái này đủ thấy khủng bố đến mức nào!

Sau khi Long Kinh Thiên oanh kích một quyền, cũng không có tiếp tục ra tay, mà là khống chế Vị diện Thiên Man từ trên thiên không đập thẳng xuống, oanh kích thẳng lên trên Vực Chủ Phủ.

Vực Chủ Phủ lại nghiêng ngã một trận, quang mang lóe ra không thôi, nhưng mà ánh quang hoa lại ảm đạm hơn không ít.

Đúng lúc này, tay phải của Long Kinh Thiên đột nhiên hướng về phía Vực Chủ Phủ chụp mạnh một cái. Trên thiên không, đột nhiên xuất hiện một bàn tay khổng lồ lớn không biết bao nhiêu vạn dặm!

- Thiên Địa Đại Lực Nhiếp Thần Thủ!

Cái bàn tay khổng lồ này bay tới bên cạnh Vực Chủ Phủ, đột nhiên chụp mạnh một cái, nhất thời toàn bộ Vực Chủ Phủ cũng đều bay luôn lên không trung.

Lúc trước Long Kinh Thiên vẫn còn là thực lực Đại Thừa Hậu kỳ Đỉnh phong, liền có thể chuyển dời được cả Vị diện Thiên Man, hiện tại thực lực hẳn đã khôi phục đến Bán Tiên, chuyển dời Vực Chủ Phủ, tự nhiên không phải việc khó.

Đại quân Vực Chủ Phủ nhìn thấy ngay cả Vực Chủ Phủ cũng bị Long Kinh Thiên chụp lấy kéo lên, nhất thời kinh hoảng đình trệ.

Về mặt đám người Tử Thiên Long Hoàng cũng không kém bao nhiêu so với đại quân Vực Chủ Phủ.

- Lão đại, đừng nói là hấn muốn, muốn lấy đi luôn cả Vực Chủ Phủ chứ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu há hốc miệng ra, vẻ mặt cực kỳ khoa trương. Vực Chủ Phủ của Tinh vực Xích Thành đã từng sống trên Vị diện Xích Nhất không biết bao nhiêu vạn năm rồi, cho tới bây giờ cũng chưa từng có người nào làm ra hành động điên cuồng như thế, không ngờ lại muốn lấy đi luôn Vực Chủ Phủ!

Cái này cũng quá độc ác rồi!

Nếu như Vực Chủ Phủ thật sự bị lấy đi, đến lúc đó Kha Tẫn kia quay trở về, chỉ sợ phải học máu té xỉu tại chỗ, nổi điên vẫn còn là rất nhẹ a! Cả một cái Vực Chủ Phủ cũng bị lấy đi, bản thân hẳn là Phủ chủ của Vực Chủ Phủ này, nào còn mặt mũi gì đi đối mặt với các thế lực của Tinh vực Xích Thành, thậm chí là các thế lực, các Phủ chủ của các Tinh vực khác trong Tinh hệ Ba Nhĩ?

Cái mà hẳn phải đối mặt chính là sự trào phúng vô cùng vô tận a.

Một lúc sau đám cường giả Vực Chủ Phủ nhất thời phản ứng lại, toàn bộ đều hướng về phía Long Kinh Thiên công kích tới. Nhưng mà ngay cả Lục Bào Thần Tổ kia lúc còn Thái Hoàng Cực Thụ cũng không thể ngăn cản được Long Kinh Thiên, huống chi hiện tại?

Cuối cùng, tòa Vực Chủ Phủ kia đã bị Long Kinh Thiên thu vào bên trong Trấn Thiên Tháp.

Cả tòa Vực Chủ Phủ, ẩn chứa trong đó tâm huyết không biết bao nhiêu vạn năm của Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, lại bị Long Kinh Thiên hoàn toàn lấy đi mất!

Đám người Tử Thiên Long Hoàng cũng phải trừng mắt ngậy người tại chỗ.

Các loại vật liệu xây dựng nên Vực Chủ Phủ này cũng đều là loại tinh thiết, khoáng thạch, linh thạch cực kỳ hiếm có trong Hạ giới này, trong đó cũng có không ít loại vật liệu sau này cần dùng khi để Trấn Thiên Tháp tấn cấp lên Tiên khí Trung phẩm. Đây chính là nguyên nhân khiến cho Long Kinh Thiên muốn lấy đi Vực Chủ Phủ.

- Chúng ta đi thôi!

Sau khi Long Kinh Thiên đem Vực Chủ Phủ thu vào trong Trấn Thiên Tháp, lại đem Trấn Thiên Tháp thu hồi vào trong thân thể, cũng không có chần chừ, phi thân rời đi. Biết được nơi hạ lạc của Hứa Vũ Quân cùng Hắc Long, Vực Chủ Phủ này tự nhiên cũng không có gì giữ chân hẳn lại nữa.

Long Kinh Thiên mang theo đám người Tử Thiên Long Hoàng phá không mà đi.

Đám cường giả Vực Chủ Phủ thấy vậy, điên cuồng hướng về phía Long Kinh Thiên vọt tới, ý đồ ngăn cản. Long Kinh Thiên nhìn thấy thế, lạnh giọng cười lớn, khổng chế Vị diện Thiên Man trực tiếp đập thẳng tới phía trước.

Dọc theo đường đi tới, chẳng biết đã đâm chết bao nhiêu cường giả của Vực Chủ Phủ. Rất nhanh, đám người Long Kinh Thiên đã đi xa được hơn mấy ức dặm, hoàn toàn bỏ lại đại quân Vực Chủ Phủ ở phía sau.

Sau khi thoát khỏi đại quân Vực Chủ Phủ xong, Long Kinh Thiên cũng không có dừng lại, khổng chế Vị diện Thiên Man hướng về phía Tinh vực Bất Hủ, nơi ở của Bất Hủ Thần Phủ mà bay nhanh tới.

Tuy rằng trong tinh không mệnh mông của Tinh vực Xích Thành có vô số đại quân Ma Tộc, nhưng mà bởi vì Long Kinh Thiên có Vị diện Thiên Man, cho nên cũng không bị trở ngại gì, không bao lâu sau đã rời khỏi Tinh vực Xích Thành, đi tới Tinh vực Bất Hủ.

389. Chương 388: Thái Hư Thần Phủ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 388: Thái Hư Thần Phủ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bởi vì Ma Tộc cũng không có tiến công Tinh vực Bất Hủ, cho nên tinh không Tinh vực Bất Hủ cũng vẫn là một mảnh trống rỗng, u tĩnh.

Long Kinh Thiên mang theo đám người Tử Thiên Long Hoàng đi tới Tinh vực Bất Hủ, lảng lập giữa tinh không, lại dừng chân lại, nhìn về phía tinh không mênh mông của Tinh vực Bất Hủ, cặp mày khẽ nhíu lại.

Tuy rằng hắn đã biết được Nguyên Tôn kia chính là Phủ chủ của Bất Hủ Thần Phủ, hơn nữa cũng biết hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long đã rơi vào trong tay Nguyên Tôn kia, nhưng mà điều đó cũng không có nghĩa là hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long hiện tại đang ở Bất Hủ Thần Phủ.

Từ lúc hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long bị bắt cho đến bây giờ, cũng chỉ mới có khoảng nửa ngày mà thôi. Nguyên Tôn kia cho dù muốn đem hai người quay về Bất Hủ Thần Phủ, cũng còn đang trên đường đi.

Long Kinh Thiên tự nhiên không thể mù quáng chạy tới Bất Hủ Thần Phủ chờ đợi Nguyên Tôn kia quay về Bất Hủ Thần Phủ, bởi vì thời gian qua càng lâu, hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long sẽ càng bị nguy hiểm.

Cho nên Long Kinh Thiên phải nhân lúc trước khi Nguyên Tôn quay về Bất Hủ Thần Phủ đem hắn chặn lại, giải cứu Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long.

Hơn nữa Bất Hủ Thần Phủ khác với Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, cường giả Thiên Thần rất nhiều. Nếu như Nguyên Tôn đem hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long quay về đến Bất Hủ Thần Phủ, đến lúc đó Long Kinh Thiên có muốn cứu cũng rất khó khăn.

Long Kinh Thiên còn chưa có cuồng vọng đến mức tự nhận với thực lực hiện tại của mình có thể chống lại Bất Hủ Thần Phủ.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy Long Kinh Thiên trầm tư, cũng không dám mở miệng quấy nhiễu, yên lặng chờ đợi.

Đúng lúc này, trong lòng Long Kinh Thiên chợt động, đem cái Vạn Bảo Thần Lệnh kia lấy ra. Nếu như cái Vạn Bảo Thần Lệnh còn lại vẫn còn ở trên người Hứa Vũ Quân, như vậy, bằng vào cái Vạn Bảo Thần Lệnh này, liền có thể cảm ứng được đại khái vị trí của Hứa Vũ Quân.

Long Kinh Thiên vận chuyển tiên linh khí trong cơ thể mình, rót vào bên trong Vạn Bảo Thần Lệnh. Trong Vạn Bảo Thần Lệnh, từng cái từng cái đồ án không ngừng lóe ra những luồng quang mang không thôi.

Long Kinh Thiên đem tâm thần chìm vào trong lệnh phù, rất nhanh, hắn liền cảm ứng được một phiến tinh không nơi có cái Vạn Bảo Thần Lệnh khác đang tồn tại.

Một lúc sau, Long Kinh Thiên đem tâm thần thu hồi lại, phân biệt phân hướng một chút, sau đó mang theo đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu hướng về phía chính Nam mà bay nhanh đi.

Một đường bay nhanh tới, thế nhưng Long Kinh Thiên lại cảm giác được cái Vạn Bảo Thần Lệnh kia lại càng ngày càng xa hơn. Hiển nhiên, cái Vạn Bảo Thần Lệnh kia đang di động, hẳn là Nguyên Tôn kia đồng dạng cũng mang theo hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long bay đi. Chẳng qua tốc độ của Nguyên Tôn này so với Long Kinh Thiên thì nhanh hơn không ít.

Tuy rằng hiện tại Long Kinh Thiên đã khôi phục lại thực lực Bán Tiên, nhưng mà tốc độ của hắn cũng chỉ có thể so sánh với cường giả Thiên Thần Tam trọng mà thôi.

Mà Nguyên Tôn kia, hẳn là cường giả Thiên Thần Ngũ trọng Đỉnh phong hoặc là Thiên Thần Lục trọng!

Long Kinh Thiên cảm ứng được vị trí của cái Vạn Bảo Thần Lệnh kia, không ngừng bay nhanh tới. Rốt cuộc khoảng một ngày sau, cái Vạn Bảo Thần Lệnh kia cũng không hề di động nữa, đã ngừng lại. Chẳng qua, đối phương dừng lại cũng không bao lâu, khoảng chừng mười phút sau, cái Vạn Bảo Thần Lệnh kia lại tiếp tục di động.

Cứ như vậy, Long Kinh Thiên cứ một đường truy đuổi. Mấy ngày sau, liền đã rời khỏi Tinh vực Bất Hủ, đi tới một phiến Tinh vực khác.

Bởi vì trên đường đi, đối phương cứ cách một khoảng thời gian thì dừng lại, tuy rằng mỗi lần dừng lại cũng không bao lâu, nhưng mà cũng khiến cho khoảng cách giữa Long Kinh Thiên với Vạn Bảo Thần Lệnh kia càng ngày càng gần hơn.

Mười sáu ngày sau...

Long Kinh Thiên đột nhiên hướng về phía một cái Vị diện của một phiến Tinh vực tên là Ngũ Trữ mà bay nhanh tới.

Cái Vị diện này thật sự rất lớn, hơn nữa khiến cho Long Kinh Thiên giật mình chính là linh khí bên trên cái Vị diện này cực kỳ dư thừa, thậm chí còn nồng đậm hơn trong Thánh Cảnh của Vô Thần Điện lúc trước nữa.

Thánh Cảnh của Vô Thần Điện chính là trải qua sự cải tạo của vô số cường giả Vô Thần Điện, khiến cho linh khí dư thừa, cái này cũng không có gì kỳ quái, nhưng mà một cái Vị diện bình thường lại cũng như thế, cái này khiến cho người ta phải giật mình.

Sau khi Long Kinh Thiên đi vào trong cái Vị diện này, liền đem đám người Tử Thiên Long Hoàng hướng về phía Bắc Vị diện mà bay thẳng tới.

Trải qua hơn mười ngày không ngừng đuổi theo, rốt cuộc cũng bắt kịp đối phương.

Dựa theo sự cảm ứng của Long Kinh Thiên, cái Vạn Bảo Thần Lệnh kia chính là đang ở phía Bắc của cái Vị diện này.

oOo

Trong lúc Long Kinh Thiên đang hướng về phía Bắc của Vị diện mà bay đến, thì bên trong một cái phủ viện lớn của một tòa thành trì khổng lồ ở phía Bắc Vị diện, Nguyên Tôn đang ngồi ở bảo tọa đại điện. Ngay bên dưới đại điện có một gã trung niên nhân đang đứng. Gã trung niên nhân này lưng hỏ eo gấu, dáng người cực kỳ cao lớn, ít nhất cũng hơn hai thước. Hơn nữa càng hấp dẫn sự chú ý của người khác chính là hai cánh tay của hắn, so với người khác còn lớn hơn gần gấp đôi.

Khí thể trên người trung niên nhân này cực mạnh, dựa theo khí thể mà xét, không hề nghi ngờ chính là một cường giả Thiên Thần. Chẳng qua lúc này hắn đứng trước mặt Nguyên Tôn, lại khẽ cúi đầu, thần thái cung kính.

- Thiên Hùng, chuyện mà ta bảo ngươi điều tra, đã điều tra đến đâu rồi?

Nguyên Tôn mở miệng hỏi.

- Hồi bẩm Phủ chủ, lần này Ma Tộc tiến công Tinh vực Xích Thành, hẳn là có quan hệ với Thái Hư Thần Phủ!

Trung niên nhân hồi đáp. Theo cách xưng hô của hắn với Nguyên Tôn, có thể thấy gã trung niên nhân này hẳn là người của Bất Hủ Thần Phủ, hơn nữa còn là một vị Thái thượng Trưởng lão của Bất Hủ Thần Phủ.

- Cái gì? Thái Hư Thần Phủ?

Nguyên Tôn nghe được câu trả lời của trung niên nhân, vẻ mặt kích động, không khỏi đứng thẳng dậy, hai mắt phát ra quang mang sáng ngời:

- Ngươi khẳng định là có quan hệ với Thái Hư Thần Phủ sao?

Thái Hư Thần Phủ này là cái gì, thế nhưng lại có thể khiến cho Nguyên Tôn thân là Phủ chủ của Bất Hủ Thần Phủ cũng có thể kích động thất thố như vậy?

Trung niên nhân Thiên Hùng hồi đáp:

- Đúng vậy, Phủ chủ! Thuộc hạ dựa theo những tư liệu tra xét được mà suy đoán, thì lần này Ma Tộc tiến công Tinh vực Xích Thành, có chín thành là cùng với Thái Hư Thần Phủ có quan hệ!

Thiên Tôn nghe vậy, ngửa mặt lên trời ha ha cười rộ một trận, tiếng cười chấn động:

- Thái Hư Thần Phủ, Thái Hư Thần Phủ, rốt cuộc ngươi cũng sắp xuất hiện rồi!

Trung niên nhân Thiên Hùng đứng thẳng người dưới đại điện.

- Ngươi làm được lắm!

Nguyên Tôn ngừng cười, xuất ra một cái bình ngọc, ném về phía trung niên nhân, nói:

- Bên trong có một khóa Ngọc Thanh Thần Đan!

Trên mặt trung niên nhân Thiên Hùng mừng rỡ:

- Tạ ơn Phủ chủ!

Nguyên Tôn gật đầu:

- Người tiếp tục chú ý phương diện Tinh vực Xích Thành một chút!

- Vâng, Phủ chủ!

Thiên Hùng hồi đáp, chần chờ một lúc, chợt nói:

- Lần này đại quân Ma Tộc tiến công Tinh vực Xích Thành rất mạnh, chiếu theo cục diện hiện tại mà nói, chỉ sợ qua chừng mười ngày nữa có thể toàn bộ công diệt Tinh vực Xích Thành! Nếu như là như thế, đến lúc đó chỉ sợ Thái Hư Thần Phủ...

Nguyên Tôn khẽ lắc lắc tay, nói:

- Không cần lo lắng! Tinh vực Xích Thành cũng không phải dễ dàng bị công diệt như vậy đâu! Nếu như ta dự đoán không sai, khoảng chừng ba ngày nữa, bên phía Thần Giới hẳn là sẽ phái người xuống!

Nói đến đây, hắn tạm dừng một chút, ánh mắt lại lóe sáng:

- Hiện tại, ta ngược lại lo lắng chính là đám người của Thần Giới kia!

Thiên Hùng kia cũng không có mở miệng.

- Người đi an bày cho ta một gian mật thất!

Ngữ khí Nguyên Tôn vừa chuyển, nói.

- Vâng, Phủ chủ!

Thiên Hùng cung kính ứng tiến, sau đó thối lui đi xuống.

Sau khi Thiên Hùng rời đi, Nguyên Tôn khẽ phẩy tay một cái. Trong đại điện chợt lóe ra quang mang, xuất hiện hai người, đứng chính là Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long. Thân hình của hai người cứng đờ, hẳn là đã bị hạ cấm chế.

Nguyên Tôn giơ tay chỉ tới, đem một bộ phận trong cơ thể của Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long cởi bỏ. Cấm chế vừa cởi bỏ, Hứa Vũ Quân đã cảm tức nhìn đối phương, nói:

- Cuối cùng cũng sẽ có ngày ta giết chết ngươi!

Nguyên Tôn cũng không có tức giận, ngược lại cười ha ha, hai mắt nhìn chăm chăm vào bộ ngực đang không ngừng phập phồng của Hứa Vũ Quân, nói:

- Giết ta? Qua đêm nay, chỉ sợ ngươi sẽ luyện tiếc a! Đến lúc đó, ta sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là sung sướng đến chết!

Hứa Vũ Quân trợn mắt:

- Vô sỉ!

- Vô sỉ?

Nguyên Tôn cười to, nói:

- Hiện tại ta liền để cho ngươi biết cái gì gọi là vô sỉ.

Nói xong, hắn hắc hắc cười lạnh, tay phải sờ về phía khuôn mặt xinh đẹp của Hứa Vũ Quân.

Mặc dù cấm chế trong cơ thể Hứa Vũ Quân đã bị cởi bỏ một phần, nhưng mà cũng chỉ có thể mở miệng, không thể nhúc nhích, chỉ có thể trơ mắt nhìn chăm chăm bàn tay dơ bẩn của đối phương sờ tới.

390. Chương 389: Như Thế Nào Cứu Người Đi?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 389: Như thế nào cứu người đi?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Hắc Long đang đứng ở bên cạnh, không thể nhúc nhích, chỉ có thể đứng ngây người ở nơi đó cảm tức nhìn thấy một màn này. Mắt thấy tay phải của Nguyên Tôn sắp sửa chạm lên khuôn mặt của Hứa Vũ Quân, đột nhiên đứng lúc này, toàn bộ tòa thành trì chợt chấn động kịch liệt.

- Xảy ra chuyện gì?

Nguyên Tôn không khỏi dừng lại, phần nộ quá lớn. Chuyện tốt bị quấy nhiễu, trong lòng hắn cực kỳ phần nộ.

Nhưng mà thanh âm hắn vừa dứt, đột nhiên hắn phát hiện ra trên không trung trong khoảnh khắc liền tối sầm lại. Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu lên, liền thấy được một khóa quang cầu khổng lồ đang từ trên cao đột nhiên đập thẳng xuống.

Nguyên Tôn nhất thời cả kinh, giơ tay vỗ mạnh ra một chưởng lên trên. Khóa quang cầu khổng lồ kia chấn động, bay ngược lên trên. Mà Nguyên Tôn cũng bị chấn cho lui về phía sau liên tục, phải bước lùi về phía sau hơn chục bước mới có thể đứng vững lại. Mà bên dưới đại điện cũng để lại mười mấy dấu chân thật sâu.

Trong lòng Nguyên Tôn khó nén nổi sự khiếp sợ. Đúng lúc này, đột nhiên một đạo nhân ảnh chợt lóe lên, trong đại điện chợt xuất hiện một gã thanh niên tóc đen.

Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long nhìn thấy gã thanh niên tóc đen, trên mặt đều xuất hiện hỉ sắc. Cặp mắt của Hứa Vũ Quân thậm chí còn có chút đỏ ửng lên nữa. Tuy rằng kinh hỉ bởi sự xuất hiện của Long Kinh Thiên, nhưng mà Hứa Vũ Quân lại mở miệng hô lớn:

- Kinh Thiên, người đi mau đi, hiện tại người không phải là đối thủ của hắn đâu!

Về mặt Hứa Vũ Quân tràn ngập sự lo lắng bất an.

Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long đều nhìn ra Long Kinh Thiên đã đột phá đến cảnh giới Cổ Thần, nhưng mà Nguyên Tôn là ai? Hắn chính là Phủ chủ của Bất Hủ Thần Phủ, là cường giả Thiên Thần Hậu kỳ, thậm chí ngay cả phụ thân nàng cũng không phải là đối thủ của đối phương, huống chi là Long Kinh Thiên.

Nhưng mà Long Kinh Thiên cũng không có mở miệng, mà là lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Phủ chủ Bất Hủ Thần Phủ Nguyên Tôn.

- Ta còn tưởng là ai, hóa ra người chính là cái tên Long Kinh Thiên mà trong miệng nữ nhân này mãi vẫn luôn nhắc tới không quên. Hắc hắc... Cổ Thần Nhất trọng cũng muốn tới đây cứu người?

Nguyên Tôn nhìn về phía Long Kinh Thiên, cười lạnh nói, trong cặp mắt tràn ngập sự khinh thường cùng giễu cợt. Cổ Thần Nhất trọng, hắn tùy tiện thổi ra một hơi liền có thể đem đối phương thổi chết.

- Thần thông Tiên Giới của người là học được từ đâu?

Về mặt Long Kinh Thiên đạm mạc, nói.

Nguyên Tôn khẽ rùng mình, sau đó ha ha cười rộ lên:

- Không nghĩ tới người thế nhưng lại biết được Thần thông Tiên Giới, đợi lát nữa ta sẽ cho người chết thoải mái một chút.

Hắn triển khai thần thức, truy tìm bốn phương tám hướng:

- Bảo người sau lưng ngươi xuất hiện đi! Ngươi còn chưa có đủ tư cách cùng ta động thủ!

Hiển nhiên, hắn hiểu lầm là lúc trước khu động khỏa quang cầu khổng lồ kia là một người khác. Chẳng qua, cũng khó trách hắn lại cho rằng phía sau lưng Long Kinh Thiên còn có một cường giả khác. Bởi vì bình thường mà nói, một gã cường giả Cổ Thần bình thường căn bản không có khả năng đuổi theo kịp hắn. Hơn nữa từ một kích va chạm giữa hắn cùng với khỏa quang cầu khổng lồ kia mà xem, thì người khổng chế khỏa quang cầu khổng lồ kia ít nhất phải có thực lực cảnh giới Thiên Thần.

Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long nghe vậy, không khỏi kinh nghi. Thần thông Tiên Giới? Người ở sau lưng?

Lúc này, thanh âm xé gió không ngừng truyền đến, cước bộ ồn ào, đại diện xao động, xuất hiện năm người. Một người trong số đó, chính là gã Thái thượng Trưởng lão Bất Hủ Thần Phủ vừa rồi đã lui ra ngoài, Thiên Hùng.

Ngoại trừ Thiên Hùng ra, bốn người còn lại đều là cường giả Cổ Thần Hậu kỳ Đỉnh phong.

- Phủ chủ!

Sau khi năm người đi tới, hướng về phía Phủ chủ Bất Hủ Thần Phủ Nguyên Tôn cung kính hành lễ.

Nguyên Tôn gật đầu, để cho năm người đứng dậy, sau đó thu hồi lại thần thức. Chỉ là trong lòng hắn vẫn nghi hoặc, vừa rồi hắn cũng không tìm được cái gì cả.

- Tiểu tử, một khi người sau lưng ngươi đã không dám ra đây, ta liền để cho ngươi thoải mái một chút...

Nguyên Tôn quay đầu lại, nhìn về phía Long Kinh Thiên, thanh âm lạnh lùng nói.

- Các ngươi đều lên đi, cùng tên tiểu tử này chơi đùa vui vẻ một chút.

Hắn hướng về phía bốn gã cường giả Cổ Thần Hậu kỳ Đỉnh phong, nói:

- Nhớ kỹ, xuống tay đừng quá nặng, đừng giết chết hắn!

- Xin Phủ chủ yên tâm!

Bốn gã cường giả Cổ Thần Hậu kỳ Đỉnh phong cung kính đáp, sau đó hướng về phía Long Kinh Thiên đi tới.

Còn gã Thái thượng Trưởng lão Bất Hủ Thần Phủ Thiên Hùng thì khẽ nhíu cặp mày lại. Hắn nhìn thấy vẻ mặt Long Kinh Thiên vẫn như cũ vô cùng bình tĩnh, vẫn nghĩ thấy sự tình có chút gì đó không thích hợp. Nhưng mà hắn nhìn mãi vẫn không thấy chỗ nào không thích hợp.

Còn cái quang cầu khổng lồ lúc trước đột nhiên từ trên hư không đập thẳng xuống lúc trước kia, đến tột cùng nó là cái gì?

Bởi vì Long Kinh Thiên khổng chế Vị diện Thiên Man từ thiên không đập thẳng xuống, sau khi cùng với Nguyên Tôn va chạm xong, trong khoảnh khắc liền biến mất đi, cho nên đám người Thiên Hùng cũng không có nhìn thấy rõ xem nó đến tột cùng là cái gì, chỉ biết là một khỏa quang cầu khổng lồ mà thôi. Cho dù là Nguyên Tôn cũng không có nhìn rõ ràng nó là cái gì. Trên thực tế, bọn họ cũng căn bản không thể nào đem cái quang cầu khổng lồ kia liên hệ với cả một cái Vị diện.

Lúc này, bốn gã cường giả Cổ Thần Hậu kỳ Đỉnh phong đã đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, cũng không có mở miệng, phi thân bay lên, trực tiếp hướng về phía Long Kinh Thiên mà công kích tới.

Tuy rằng bọn họ nghĩ thấy Phủ chủ để cho bốn người bọn họ đồng thời ra tay với một gã cường giả Cổ Thần Nhất trọng, có chút như là giết gà lại dùng dao mổ trâu, nhưng mà bốn người bọn họ cũng không dám nói lời nào.

- Không tự lượng sức!

Long Kinh Thiên nhìn về phía bốn gã cường giả Cổ Thần Hậu kỳ Đỉnh phong đang hướng về phía mình công kích tới, đạm mạc nói.

Cả bốn người rùng mình, sau đó ha ha cười rộ lên.

- Không tự lượng sức?

Tiểu tử, ngươi là đang nói bản thân ngươi sao?

Một gã trong số đó vừa cười vừa nói, quang mang trên hai tay lóe lên, lực lượng trong cơ thể lại tăng thêm một chút.

Chẳng qua, thanh âm của hắn vừa mới dứt, đột nhiên một cái chuông ẩn màu hoàng kim đã phá không mà tới, trong khoảnh khắc liền xuyên qua thân thể của hắn. Thân thể gã cường giả Cổ Thần Hậu kỳ Đỉnh phong chỉ trong chớp mắt đã nổ tung lên.

Mọi người nhất thời cả kinh.

Trong lúc mọi người còn đang cả kinh, thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, liền đi tới trước mặt ba người còn lại. Song chuông hắn vỗ mạnh, chia ra tấn công cả ba người. Cả ba người còn chưa kịp phản ứng lại, liền giống hệt như người đầu tiên, thân thể nổ tung lên.

Hết thấy mọi chuyện chẳng qua chỉ trong chớp mắt mà thôi. Ai cũng đều không dự đoán được sẽ có kết quả như thế này. Kỳ thật, ngay cả Nguyên Tôn cùng với Thiên Hùng kia cũng đã quá sơ ý, nghĩ thấy bốn gã cường giả Cổ Thần Hậu kỳ Đỉnh phong đi đối phó với Long Kinh Thiên chỉ là một Cổ Thần Nhất trọng, còn không phải là dễ dàng đắc thủ hay sao? Cho nên Long Kinh Thiên mới có khả năng dễ dàng đánh chết bốn người kia như thế.

Bốn người bị Long Kinh Thiên đánh chết, đến lúc này hai người Nguyên Tôn cùng Thiên Hùng rốt cuộc mới phản ứng lại, không thể tin nổi vào một màn vừa mới phát sinh.

- Tiểu tử, ngươi muốn chết!

Thiên Hùng giận dữ hét lớn, đột nhiên đánh mạnh một chuông về phía Long Kinh Thiên. Không gian bốn phía chấn vang, từng đạo khí lưu hắc sắc khủng bố không ngừng hội tụ, hướng về phía Long Kinh Thiên phô thiên cái địa đánh úp lại.

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh nhạt, chỉ lật tay đánh lại một chuông. Một chuông này nhìn qua vô cùng bình thường, không hề có chút lực lượng nào, nhưng mà sau khi cùng một chuông kia của Thiên Hùng va chạm cùng một chỗ, Thiên Hùng chợt hét vang một tiếng, không thể khống chế được thân hình, liên tục lùi về phía sau. Sau khi liên tục định ngã nhùng đại trụ, vách tường bên trong phủ viện, mãi cho đến khi vắng xa đến mấy trăm thước mới dừng lại được.

- Ngươi!

Thiên Hùng vừa mới ổn định lại thân hình, kinh hãi nhìn chằm chằm vào Long Kinh Thiên. Nhưng mà chỉ vừa nói được đến đây, khóe môi hắn đã trào ra máu tươi. Không ngờ là bị một chuông của Long Kinh Thiên đánh cho trọng thương.

Thiên Hùng này tuy rằng cũng là cường giả Thiên Thần, nhưng cũng chỉ là một Thiên Thần Nhất trọng mà thôi. Hiện tại Long Kinh Thiên đã đột phá lên Bán Tiên, cho dù đứng yên tại chỗ, dùng Vị diện Thiên Man, Trấn Thiên Tháp công kích, Thiên Hùng cũng không phải là đối thủ.

Đương nhiên, Long Kinh Thiên có thể một chuông đánh hắn trọng thương, cũng là bởi vì Thiên Hùng này đã khinh suất xem thường đối phương.

Hắn tự nhiên chưa từng nghĩ qua rằng một gã thanh niên thoát nhìn chỉ là Cổ Thần Nhất trọng, chỉ là con kiến trong mắt hắn, lại có thể đánh cho hắn bị thương được.

So sánh với Thiên Hùng, thì sự khiếp sợ trong lòng Nguyên Tôn đồng dạng cũng không nhỏ.

- Hóa ra chính là ngươi!

Hai mắt Nguyên Tôn lóe lên hàn quang, nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên. Lúc này, hắn đã nhận ra được kẻ lúc trước khu động khóa quang cầu khổng lồ cùng va chạm với mình lúc trước chính là Long Kinh Thiên!

Sau lưng Long Kinh Thiên vốn dĩ không có bất cứ người nào khác!

Chỉ là, hiểu được thì hiểu được, nhưng mà trong lòng hắn vẫn không khỏi cảm thấy kinh ngạc, không dám tin tưởng.

Đồng thời với việc khiếp sợ, sát ý trong lòng của hắn cũng dâng trào lên, đối với Long Kinh Thiên, hắn đã chân chính nổi lên sát ý.

Lúc này, Nguyên Tôn nhìn về phía Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long ở một bên, sau đó cười lạnh nói với Long Kinh Thiên:

- Tiểu tử, không nghĩ tới ta đã nhìn nhầm người rồi! Người cũng có chút thực lực đó! Chẳng qua ta cũng không tin thực lực của người có thể mạnh hơn Hứa Khai kia. Hai người này đang ở nơi đây, ta thật muốn nhìn xem người như thế nào cứu người đi!

Hai người Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long đang ở trong sự khống chế của Lĩnh vực Thiên Thần của hắn, hơn nữa hắn lại còn hạ cấm chế ở trong cơ thể của hai người, hắn cũng không lo lắng Long Kinh Thiên có thể đem người cứu đi.

391. Chương 390: Tụ Lý Càn Khôn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 390: Tụ Lý Càn Khôn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

- Như thế nào cứu người đi?

Về mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh nhìn về phía Nguyên Tôn. Bên trong ánh mắt đối phương tràn ngập sự đùa cợt, nhìn ra được Nguyên Tôn đối với Không gian Lĩnh vực Thiên Thần của mình có sự tự tin vô cùng.

Lúc này, Long Kinh Thiên chợt động, tay áo phải nhẹ nhàng hướng về phía hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long vung lên một cái.

Nguyên Tôn nhìn thấy thế, sự trào phúng trong mắt cũng càng ngày càng tăng, cười nói:

- Tiểu tử, người cho rằng người thật sự có thể...

Nhưng mà vừa nói đến đây, đột nhiên nụ cười trên mặt hắn cứng đờ lại, hai mắt kinh ngạc, không dám tin tưởng vào trước mắt của chính mình. Chỉ thấy địa phương lúc trước hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long đang đứng, lúc này đã là một mảnh trống trơn rồi!

Hai người kia, không ngờ lại biến mất không thấy đâu nữa!

Không hề nghi ngờ, hai người kia đã được Long Kinh Thiên cứu đi! Vừa rồi một cái phất tay áo của Long Kinh Thiên, không thèm nhìn đến Không gian Lĩnh vực Thiên Thần của hắn, đem hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long trực tiếp cứu đi!

- Người...

Nguyên Tôn quay đầu nhìn về phía Long Kinh Thiên, sau đó trong đầu chợt lóe, bật thốt lên:

- Tụ Lý Càn Khôn! Người biết Tụ Lý Càn Khôn?

Về mặt Nguyên Tôn kích động dị thường.

Về mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh:

- Không sai!

Năm đó khi Long Kinh Thiên còn chưa có đột phá lên đến Thiên Tôn, đã từng bái phỏng qua Trần Nguyên Đại Tiên, cả hai người tham khảo đại đạo lẫn nhau, giao tình không tỵ. Bí thuật Tụ Lý Càn Khôn này là do Long Kinh Thiên thời điểm lúc đó vẫn còn là một Tiên Đế đã học được.

Một lúc sau, Nguyên Tôn cố gắng đem sự kích động, khiếp sợ trong lòng mình áp chế xuống, sau đó hai mắt nóng bỏng nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên:

- Người thế nhưng lại biết được Tụ Lý Càn Khôn! Tiểu tử, người cùng với Trần Nguyên Đại Tiên có quan hệ gì?

Bí thuật Tụ Lý Càn Khôn này chính là do Trần Nguyên Đại Tiên, Địa Tiên Chi Tổ của Tiên Giới sáng chế ra, uy chấn tứ phương. Một khi Nguyên Tôn này đã nhận ra được, như vậy Nguyên Tôn này hẳn cũng là một Tiên nhân Tiên Giới chuyển thế! Hơn nữa, từ nhân lực của hắn mà xét, thì địa vị của hắn tại Tiên Giới hẳn là không thấp.

Hắn là Đại La Kim Tiên? Hay là Cửu Thiên Huyền Tiên? Hay là Tiên Quân?

Lúc này, Thiên Hùng kia đã phi thân đi tới sau lưng Nguyên Tôn, vẻ mặt kinh sợ nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên.

Nguyên Tôn nhìn thấy Long Kinh Thiên cũng không có mở miệng, cười lạnh nói:

- Người không nói cũng không sao! Tiểu tử, cho dù người có là đồ tôn của Trần Nguyên Đại Tiên đi chăng nữa, ngày hôm nay cũng vẫn như cũ phải chết! Ta cũng không tin, người có thể thoát ra được Tuyệt Tình Khốn Sát Kết Giới của ta!

Nói xong, toàn thân hắn chợt lóe lên quang mang sáng ngời, từng đợt lực lượng thần bí trào ra, khuếch tán rộng ra.

Chỉ thấy lấy hắn làm trung tâm, một cái kết giới màu đen chợt xuất hiện, đem toàn bộ tòa thành trì này bao phủ bên trong đó.

Ở bên trong phạm vi kết giới này, vô số khí vụ hắc sắc bắt đầu khởi động, lộ ra một loại khí tức làm cho người ta tuyệt vọng, huyết tinh, giết chóc, sợ hãi...

- Hư Vô Nhất Kiếm!

Trong khoảnh khắc bố trí xong kết giới, Nguyên Tôn chợt phi thân bay lên, tay phải ngưng tụ kiếm khí, đột nhiên hướng về phía Long Kinh Thiên đâm mạnh tới.

Một kiếm này, hư vô mờ ảo. Nhưng nơi nó đi qua, không gian lần lượt ba động, thậm chí lực lượng không gian cũng bị kiếm khí của một kiếm này khiến cho vặn vẹo. Trên trời dưới đất cũng chỉ có một kiếm này, nhanh như tia chớp, trong khoảnh khắc đã đi tới trước người của Long Kinh Thiên.

Mắt thấy một chiêu Hư Vô Nhất Kiếm này sắp sửa đâm xuyên qua ngực của Long Kinh Thiên, thì thân hình Long Kinh Thiên chợt uốn éo một chút, giống như Giao Long xoay người. Một chiêu Hư Vô Nhất Kiếm này xuyên qua, cũng chỉ có thể xuyên thấu tàn ảnh của Long Kinh Thiên mà thôi.

- Hửm?

Nguyên Tôn nhìn thấy Long Kinh Thiên thế nhưng lại có thể tránh thoát Hư Vô Nhất Kiếm của mình, nhất thời cả kinh. Đột nhiên phía sau chợt truyền đến một tiếng kêu la thảm thiết. Trong lòng Nguyên Tôn thâm nghĩ không xong, quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy Thiên Hùng kia đã bị một chưởng của Long Kinh Thiên đánh bay. Trên ngực Thiên Hùng có một dấu chưởng ấn nhàn nhạt màu đỏ, bốn phía xung quanh chưởng ấn mang theo khí tức hắc ám nồng đậm, nhưng mà trong khí tức hắc ám kia lại lộ ra quang mang tiên linh.

- Cái này, đây là Tiên Ma Huyết Thủ Ấn!

Hắn bật thốt lên kinh hãi.

Tiên Ma Huyết Thủ Ấn, đây chính là Thần thông do một vị Tiên Đế tên là Tiên Ma Lão tổ trên Tiên Giới sáng chế ra. Người này gọi là Tiên Ma Lão tổ, kiêm tu Tiên Ma, uy danh trên Tiên Giới tuyệt đối không kém.

- Người làm sao biết được Tiên Ma Huyết Thủ Ấn?

Ngay sau đó Nguyên Tôn hỏi gấp.

Nhưng mà đúng lúc này, hần chợt nhìn thấy toàn thân Long Kinh Thiên phát ra lôi quang đại thịnh, một quyền lại oanh kích về phía Thiên Hùng. Lôi giao quay cuồng rít gào, chỉ trong khoảnh khắc đã đánh bay Thiên Hùng.

- Tiểu tử, người dám!

Nguyên Tôn vừa sợ vừa giận, lật tay đánh ra một chưởng, hướng về phía Long Kinh Thiên chụp tới. Bên trong kết giới, vô số luồng khí vụ hắc ám tuôn ra, ngưng tụ lại, hóa thành muôn hình muôn dạng, hướng bốn phía Long Kinh Thiên mà đánh thẳng tới.

Long Kinh Thiên cũng không có quay đầu lại, thân hình chợt lóe lên, trống rỗng biến mất. Nguyên Tôn khê rùng mình, sau đó sắc mặt biến đổi. Chẳng biết Long Kinh Thiên từ khi nào đã đi đến bên trên đỉnh đầu của Thiên Hùng, vỗ mạnh một chưởng xuống. Trên tay hần không ngừng phát ra thanh âm sấm chớp, vô số Thần thú Lôi hệ hình thành.

Thiên Hùng kinh hãi ngẩng đầu lên, hai tay vội vàng chụp mạnh lên phía trên. Nhưng mà hần như thế nào có thể ngăn cản được một kích của Long Kinh Thiên? Vô số đầu Thần thú Lôi hệ kia trong khoảnh khắc liền đem chưởng lực của hần đánh tan. Hần hét lên một tiếng sầu thảm, chỉ thấy cả người hần không ngờ bị Long Kinh Thiên mạnh mẽ đánh chui sâu vào trong mặt đất, chỉ còn lại có nửa thân mình lưu lại trên mặt đất, không thể nhúc nhích.

Lúc này, Long Kinh Thiên thuận thế chụp tới một trảo, chỉ trong khoảnh khắc liền đã chụp Thiên Hùng lôi ra, sau đó chợt lóe lên, đem hần quăng luôn vào bên trong Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận của Vị diện Thiên Man.

Hết thấy mọi chuyện biến hóa quá nhanh, đến khi Nguyên Tôn phản ứng lại, thì Thiên Hùng đã bị Long Kinh Thiên thu vào bên trong Vị diện Thiên Man. Bên trong Vị diện Thiên Man, đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu vận chuyển đại trận, đem Thiên Hùng hoàn toàn trấn áp lại.

Bên trong hai mắt của Nguyên Tôn bộc phát ra từng đợt quang mang lửa giận sáng chói như ánh thái dương vậy. Long Kinh Thiên trước mặt hần bắt đi Thiên Hùng, đã khiến hần hoàn toàn nổi giận.

- Chết! Chết! Chết! Trên trời dưới đất, không ai có thể cứu được người nữa! Tiểu tử, ta muốn đem người tra tấn đến chết!

Hần giận dữ thét lên, nộ hỏa trong cặp mắt biến mấy, sau đó xuất hiện từng đạo quang mang tử tinh. Những đạo quang mang tử tinh này tiến nhập vào hư không, chỉ trong khoảnh khắc đã đi tới trước người Long Kinh Thiên.

Liệt Thần Tử Tinh Trảo? Long Kinh Thiên cười lạnh, cũng chẳng thèm để ý gì đến công kích của đối phương, vung tay một cái, ngược lại đem Vị diện Thiên Man tể ra, hướng về phía đối phương đập tới.

Nhìn thấy khóa quang cầu khổng lồ lại xuất hiện, Nguyên Tôn cả kinh, hai tay đánh ra một quyền.

Ầm ầm!

Thanh âm bạo vang, chỉ thấy thân hình Nguyên Tôn chấn động, mà Vị diện Thiên Man cũng bị đánh cho chấn động một trận.

Long Kinh Thiên cũng bị chấn cho lui về phía sau mấy chục bước.

- Người, thế nhưng lại không có việc gì?

Nguyên Tôn ổn định lại thân hình, không thể tin nổi nhìn chằm chằm vào Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên thừa nhận một kích Liệt Thần Tử Tinh Trảo của hần, thế nhưng lại không có việc gì?

Cho dù là Vạn Bảo Thần Chủ Hứa Khai trúng phải một kích Liệt Thần Tử Tinh Trảo của hần, cũng phải bị thương.

Long Kinh Thiên biết đối phương muốn nói gì, nhưng chỉ cười lạnh. Liệt Thần Tử Tinh Trảo này chủ yếu là công kích linh hồn. Công kích linh hồn? Đừng nói là Nguyên Tôn, cho dù là cường giả Thiên Thần Thất trọng Đỉnh phong thi triển Liệt Thần Tử Tinh Trảo cũng đừng hòng gây thương tổn cho linh hồn của Long Kinh Thiên hiện tại.

- Ta sẽ trở lại tìm ngươi sau!

Long Kinh Thiên nói xong, phi thân bay lên.

Vừa rồi giao thủ, Long Kinh Thiên nhìn ra được thực lực Nguyên Tôn tuyệt đối không chỉ có Thiên Thần Lục trọng đơn giản như vậy, mà hắn là đang dùng một kiện Pháp bảo nào đó để che giấu lại thực lực của chính mình. Hiện tại thực lực của chính mình còn chưa thể tiếp tục giằng co lâu dài với đối phương được. Tốt nhất là tìm một địa phương nào đó, đem cấm chế trong cơ thể hai người Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long nhanh chóng giải trừ mới được. Bằng không cấm chế ở lại trong cơ thể hai người càng lâu, thương tổn càng lớn.

Nguyên Tôn nhìn thấy Long Kinh Thiên muốn rời đi, phần nộ hét lên:

- Còn muốn chạy? Không dễ dàng như vậy đâu!

Nói xong, khí thể toàn thân đột nhiên bành trướng, không ngờ so với trước kia còn cường đại hơn một bậc, một trảo hướng về phía Long Kinh Thiên mạnh mẽ chụp tới.

Không gian bốn phía xung quanh không ngờ dưới một trảo của hắn lại xuất hiện ra từng đạo quang trảo, đem không gian tòa phủ viện cùng với ngoại giới hoàn toàn ngăn cách ra.

Ầm!

Thanh âm chấn động bạo vang, chỉ thấy cự trảo kia chụp vào trong khoảng không, đem toàn bộ mặt đất ở phía xa xa hết thấy hủy diệt, hóa thành tro bụi. Vô số thanh âm gào thét, kêu la thảm thiết vang lên. Vô số người bên trong tòa thành trì này bị chụp cho nổ tung thành huyết nhục.

- Chạy thoát rồi? Không có khả năng!

Nguyên Tôn nhìn thấy phiến không gian ban đầu chỗ của Long Kinh Thiên đã là một mảnh trống rỗng, rút gào thét lên. Tuyệt Tình Khổ Sát Kết Giới mà hắn bố trí vẫn còn tồn tại, nhưng mà Long Kinh Thiên đã tiêu thất mất rồi!

392. Chương 391: Người Thần Giới Đến

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 391: Người Thần Giới đến

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

- Không có khả năng! Ngươi không có khả năng thoát khỏi Tuyệt Tình Khổ Sát Kết Giới của ta!

Nguyên Tôn điên cuồng rống giận, phi thân bay lên, triển khai thần thức tìm kiếm mỗi một góc của tòa thành trì này.

Đã từng có một gã cường giả Thiên Thần Ngũ trọng Đỉnh phong bị nhốt bên trong Tuyệt Tình Khổ Sát Kết Giới của hắn cũng không có cách nào đột phá ra ngoài được, hắn không tin, Long Kinh Thiên chỉ là một gã Cổ Thần Nhất trọng, lại có thể trốn thoát ra ngoài. Cho dù Long Kinh Thiên thực lực Cổ Thần Nhất trọng này có cường đại đến đâu cũng vậy.

Nhiều canh giờ sau đó, hai mắt Nguyên Tôn đỏ rực, tóc tai dựng ngược, lảo lảo trong thiên không, toàn thân phát ra sát ý khổng lồ làm cho cả Vị diện sản sinh ra vô số phong bạo cuồng loạn.

o0o

Lúc này, Long Kinh Thiên đang ở trong Trấn Thiên Tháp, mà hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long thì lại ngồi xếp bằng ở trước mặt của Long Kinh Thiên, vận chuyển công pháp, phối hợp với Long Kinh Thiên khu trừ cấm chế trong thể nội mình.

Hai tay Long Kinh Thiên không ngừng huy động, kết thành những dấu phù ấn, đánh vào bên trong cơ thể hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long.

Trên thân thể của hai người không ngừng toát ra từng đợt, từng đợt sương khói màu đen. Bên trong những sương khói màu đen này mơ hồ phát ra tiếng kêu thê lương, giống như lệ quỷ gào thét vậy.

Mới đầu, tầng sương khói màu đen bên ngoài thân thể hai người dày đặc, vô cùng nồng đậm. Theo thời gian dần dần trôi qua, đám sương khói kia chậm rãi tiêu tán đi, khoảng hơn hai canh giờ sau, đám sương khói màu đen bên ngoài thân thể hai người rốt cuộc cũng biến mất. Lúc này, Long Kinh Thiên mới dừng lại, thở ra một ngụm trọc khí, sau đó nuốt xuống một viên Tiên đan, ngồi xuống tiến hành điều tức.

Long Kinh Thiên tiến hành điều tức chưa được bao lâu, thì hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long trước sau thanh tỉnh lại. Nhìn thấy Long Kinh Thiên đang điều tức, hai người cũng không dám quấy rầy.

Hai người trước đây cũng đã từng tiến vào trong Trấn Thiên Tháp, cho nên sau khi thanh tỉnh lại, vừa nhìn một vòng chung quanh, liền biết được hiện tại chính mình đang ở trong không gian của Trấn Thiên Tháp.

Một lúc sau, hai mắt Long Kinh Thiên mở ra, đã tỉnh lại.

- Kinh Thiên, người tỉnh rồi!

Hứa Vũ Quân nhìn thấy Long Kinh Thiên tỉnh lại, cặp mắt không khỏi vui vẻ, đi tới trước người Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn thấy vẻ mặt thân thiết của Long Kinh Thiên, khẽ cười cười, gật đầu một cái, sau đó đứng lên.

- Lần này nhờ có Long Kinh Thiên huynh đệ, bằng không, chỉ sợ chúng ta đều phải...

Lúc này, Hắc Long đi đến trước mặt Long Kinh Thiên, vẻ mặt cảm kích, nói.

Long Kinh Thiên khẽ lắc lắc tay, nói:

- Không cần khách khí!

- Kinh Thiên, người rốt cuộc đã đột phá cảnh giới Cổ Thần rồi, vậy hiện tại thực lực chân chính của người...

Ánh mắt Hứa Vũ Quân nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, Hắc Long cũng nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói:

- Dưới Thiên Thần Ngũ trọng, không có đối thủ!

- Dưới Thiên Thần Ngũ trọng, không có đối thủ?

Hai người Hứa Vũ Quân, Hắc Long khiếp sợ, hút một ngụm lãnh khí. Điều này cũng thật quá mức biến thái a! Lúc trước Hắc Long từng đánh giá, chỉ cần Long Kinh Thiên có thể đột phá lên cảnh giới Cổ Thần, hẳn là có thể đối chiến với cường giả Thiên Thần Nhất trọng, nhưng mà hiện tại, không ngờ lại là dưới Thiên Thần Ngũ trọng, không có đối thủ!

Tuy rằng hai người vừa rồi đã nhìn thấy cảnh Long Kinh Thiên đem Thiên Hùng kia đánh cho không có lực hoàn thủ, nhưng mà hiện tại nghe Long Kinh Thiên chính miệng nói ra thực lực chân chính, vẫn là thật lâu không thể nào bình tĩnh nổi.

- Hắc Long, Vạn Bảo Thần Chủ đang ở trong tay Nguyên Tôn kia à?

Một lúc sau, Long Kinh Thiên chợt hỏi.

Hắc Long hoàn hồn lại, lắc lắc đầu, nói:

- Ta cũng không thể xác định! Chẳng qua, Thần Chủ mất tích hẳn là có quan hệ với Nguyên Tôn kia!

Nói đến đây, hắn cũng thở dài, nói:

- Không nghĩ tới, Nguyên Tôn kia thế nhưng lại là Phủ chủ Bất Hủ Thần Phủ! Hơn nữa thậm chí ngay cả lão già Kha Tẫn kia cũng đã đầu nhập dưới trướng hắn.

- Kinh Thiên, ta cảm giác được phụ thân ngài vẫn còn sống!

Lúc này Hứa Vũ Quân chợt mở miệng nói.

Long Kinh Thiên khẽ gật đầu. Huyết mạch tương liên, một khi Hứa Vũ Quân đã cảm giác được Vạn Bảo Thần Chủ vẫn còn sống, như vậy hẳn là thật. Chẳng qua tuy rằng chuyện Vạn Bảo Thần Chủ mất tích có liên quan đến Nguyên Tôn kia, nhưng mà Long Kinh Thiên cảm giác được Vạn Bảo Thần Chủ hẳn là không có rơi vào trong tay Nguyên Tôn.

- Kinh Thiên, hiện tại chúng ta làm gì bây giờ?

Tiếp theo Hứa Vũ Quân nói. Hiện tại phụ thân mất tích, khiến cho nàng có chút không biết phải làm sao.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Chúng ta quay về Tinh vực Xích Thành đi!

Hiện tại đã cứu được hai người Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long ra, về phần nơi hạ lạc của Vạn Bảo Thần Chủ, nhất thời khó có thể điều tra ra, cho nên Long Kinh Thiên định sẽ quay về Tinh vực Xích Thành trước, nhìn xem tình huống của Tinh vực Xích Thành ra sao. Nếu như có thể, thì giải cứu đám đệ tử Vạn Bảo Thần Tông còn lại khỏi tay của Ma Tộc.

- Được!

Hứa Vũ Quân gật đầu.

Hắc Long tự nhiên là không có ý kiến gì.

Vì thế, Long Kinh Thiên liền mang theo mấy người Hứa Vũ Quân, Hắc Long hướng về phía Tinh vực Xích Thành chạy đi.

Ba người Long Kinh Thiên đi ả khỏi Trấn Thiên Tháp, sau đó đi vào trong Vị diện Thiên Man.

- Chủ nhân!

Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Lục Dực Tử Phượng nhìn thấy Long Kinh Thiên đã đến, liền cung kính hành lễ. Long Kinh Thiên để người đứng dậy, sau đó nhìn về phía Thiên Hùng đang bị trấn áp bên trong Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận.

Tuy rằng Thiên Hùng đã bị Long Kinh Thiên đánh trọng thương, lại còn có đám người Tử Thiên Long Hoàng, Lục Dực Tử Phượng không ngừng vận chuyển Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận tiến hành trấn áp, nhưng mà lúc này ở bên trong đại trận, hung uy vẫn vô cùng mạnh mẽ, không ngừng điên cuồng ra tay công kích Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận. Bên trong đại trận không ngừng truyền ra từng tiếng từng tiếng nổ vang nặng nề.

Bốn mươi chín tòa Tiên sơn dưới những cú oanh kích điên cuồng của hắn cũng phải chấn động không thôi. Những khí thể thổ hoàng sắc quay chung quanh bốn mươi chín tòa Tiên sơn cũng phập phồng ba động không ngừng.

- Mau thả lão tử ra ngoài! Cái đám tiện dân dâm dâm các ngươi, đợi lão tử ra ngoài được, sẽ đem toàn bộ các ngươi giết chết hết!

Thanh âm rống giận điên cuồng của Thiên Hùng không ngừng truyền ra.

Long Kinh Thiên nghe thấy vậy, hai mắt lạnh lùng, nâng tay lên, đánh mạnh một quyền lên trước ngực đối phương, đem đối phương oanh kích bay ngược về phía sau, tiếp theo lại là một quyền nữa.

Ở bên trong Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, Thiên Hùng căn bản không thể nhìn thấy rõ được tình huống bên ngoài. Mỗi một quyền của Long Kinh Thiên đánh tới lặng lẽ không một tiếng động, không khiến cho không gian có một chút ba động nào cả, khiến cho hắc căn bản không thể nào ngăn cản được.

Long Kinh Thiên đánh ra hơn mười quyền, trong mỗi một quyền đánh ra, Thiên Hùng cũng không ngừng kêu la thảm thiết. Cuối cùng toàn thân huyết nhục mơ hồ, bộ mặt biến dạng, thê thảm không đành lòng ngã xuống. Long Kinh Thiên cũng không có mạnh mẽ oanh sát hắc giống như Lục Bào Thần Tổ, đánh cho hắc chết luôn, mà là chậm rãi tiến hành tra tấn hắc.

Sau khi oanh kích hơn mười quyền, Long Kinh Thiên mới chỉ tới, từ đầu ngón tay bay ra mấy đạo quang mang hắc sắc, không ngừng tiến nhập vào thể nội của Thiên Hùng.

- Tiểu tử, ngươi có giỏi thì giết ta đi!

Thiên Hùng ở bên trong đại trận không ngừng điên cuồng kêu la thảm thiết, thanh âm cực kỳ thê lương. Cuối cùng, hắc chịu không nổi sự tra tấn, mở miệng cầu xin tha thứ. Cầu xin tha thứ không được, hắc liền mở miệng bảo Long Kinh Thiên giết chết hắc.

Cuối cùng tra tấn hắc một lúc thật lâu sau, Long Kinh Thiên mới một quyền đem hắc hoàn toàn giết chết.

Nhìn thấy thi thể của Thiên Hùng huyền phù bên trong Tạo Hóa Chu Thiên Kết Giới Đại Trận, đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhất thời khó nén nổi sự kinh hãi trong lòng.

Dù sao đây cũng là một gã cường giả Thiên Thần a, hơn nữa lại còn là Thái thượng Trưởng lão của Bất Hủ Thần Phủ nữa. Thực lực của Thiên Hùng này tuy rằng không thể so sánh với Lục Bào Thần Tổ kia, nhưng mà địa vị so với Lục Bào Thần Tổ còn cao hơn rất nhiều. Trăm vạn năm qua, cho tới bây giờ còn chưa có nghe nói qua có người nào dám giết Thái thượng Trưởng lão của Bất Hủ Thần Phủ cả.

Một gã cường giả Thiên Thần bị giết, có thể tưởng tượng ra Bất Hủ Thần Phủ đến lúc đó sẽ tức giận như thế nào?

Về mặt Long Kinh Thiên lại bình tĩnh, đem Thần thể của Thiên Hùng ở bên trong đại trận kéo ra ngoài. Sau khi phân phó đám người Tử Thiên Long Hoàng một vài chuyện, hắc liền bắt đầu bế quan, tiến hành luyện hóa Thần thể.

o0o

Trong lúc đám người Long Kinh Thiên đang hướng về phía Tinh vực Xích Thành mà chạy tới, thì bên trong tinh không của Tinh vực Xích Thành, vốn dĩ đang bị vô số đại quân Ma tộc bao phủ đến một giọt nước cũng không lọt, trong hư không đột nhiên vỡ ra một đám lỗ thủng cực lớn. Từng đạo quang mang mãnh liệt từ trong những lỗ thủng kia ầm ầm chiếu xuống. Trong phạm vi của những đạo quang mang kia, vô số binh lính Ma Tộc hóa thành tro bụi.

Đám cường giả Thiên Ma của Ma Tộc bị kinh động, đều từ trong Ma cung bay ra.

- Thần Giới phái người xuống rồi?

Ánh mắt Thiên Ma Niếp Vô Tình chợt lóe lên hàn quang.

393. Chương 392: Cường Giả Thiên Thần Chân Chính

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 392: Cường giả Thiên Thần chân chính

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Dưới sự quan sát chăm chú của đám cường giả Ma Tộc, một đám binh lính Thần Giới trên người mặc chiến giáp ngân bạch sắc, toàn thân bao phủ kim quang chói lọi chợt từ trong những lỗ thủng khổng lồ kia cuộn bay xuống.

Đám binh lính Thần Giới này, mỗi một người đều phát ra khí tức cực kỳ cường đại, không ngờ đều có thể so sánh với cường giả Cổ Thần bình thường!

Hơn nữa, bên trong mỗi một đám binh lính Thần Giới, cũng đều có một vài gã cường giả mặc trên mình chiến giáp hoàng kim sắc, hiển nhiên là thủ lĩnh. Mỗi một người đều có khí tức dâng thẳng trời cao, giờ tay nhắc chân đều có uy lực hủy thiên diệt địa.

Một tên thủ lĩnh trong số đó đột nhiên hướng về phía Thiên Ma Niếp Vô tình ở trong tình không mệnh mông bên dưới liếc nhìn một cái. Thiên Ma Niếp Vô Tình chỉ cảm thấy một trận uy áp cuộn cuộn ập đến, linh hồn đau đớn, phảng phất như là bị một thanh Thần kiếm sắc bén đâm trúng vậy, sợ đến mức mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa!

Thiên Ma Niếp Vô Tình có một loại ảo giác, đối phương muốn giết chết mình, dễ như trở bàn tay!

Thực lực của hắn là Thiên Ma Tam trọng, như vậy có thể tưởng tượng thực lực của đối phương đáng sợ đến mức nào?

- Như thế nào có thể? Như thế nào có thể mạnh đến như vậy? Đây chẳng lẽ là thực lực của cường giả Thiên Thần đã ngưng tụ ra được Thần cách hay sao? Thực lực của cường giả Thiên Thần chân chính?

Ở những Vị diện Sơ cấp, con người chịu sự hạn chế của Pháp tắc Vị diện, khiến cho các cường giả Thiên Thần ở lại Hạ giới không thể nào ngưng tụ ra Thần cách. Chỉ khi nào phi thăng lên Thần Giới, đem chân khí toàn thân hoàn toàn chuyển hóa thành thần lực, ngày đêm khổ luyện, sau đó mới có khả năng chậm rãi ngưng tụ ra được Thần cách.

Về phần những cường giả Thiên Thần ở các Vị diện Sơ cấp, bởi vì không có Thần cách, cho nên chỉ có thể xem như Chuẩn Thần mà thôi, vẫn chưa phải là Thần chân chính. Ở Thần Giới, chỉ có những cường giả Thiên Thần đã ngưng tụ ra được Thần cách, mới có thể được xưng là Thần.

Những cường giả Thiên Thần đã ngưng tụ ra Thần cách cùng với cường giả Thiên Thần còn chưa ngưng tụ ra Thần cách, thực lực một trời một vực. Sự chênh lệch này, cũng giống như chênh lệch giữa cường giả Thần cấp và cường giả Cổ Thần vậy.

Cảm nhận được thực lực khủng bố của cường giả Thiên Thần vừa từ trên Thần Giới đi xuống, những cường giả Thiên Ma khác đồng dạng cũng kinh hãi không thôi.

oOo

Đại quân Thần Giới đã buông xuống, mà bên trong Trấn Thiên Tháp, toàn thân Long Kinh Thiên lóe lên quang mang sáng rực. Trên đỉnh đầu của hắn, Viêm Thần Đỉnh không ngừng phiêu phù lên xuống. Mỗi một lần di động, từng đạo từng đạo huyết vụ hoàng kim sắc từ trong đó trút xuống, sau đó bị Long Kinh Thiên hấp thu tiến vào trong cơ thể.

Những cái huyết vụ hoàng kim sắc này tự nhiên chính là nguyên khí huyết nhục của Thái thượng Trưởng lão Bất Hủ Thần Phủ Thiên Hùng.

Theo nguyên khí huyết nhục của Thiên Hùng không ngừng bị luyện hóa, khí tức trên người của Long Kinh Thiên cũng càng ngày càng mạnh hơn.

Trong lúc Long Kinh Thiên tiến hành bế quan tu luyện, thì đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu trên Vị diện Thiên Man cũng không hề nhàn rỗi. Bọn họ vận chuyển Công pháp do Long Kinh Thiên truyền cho, không ngừng hấp thu nguyên khí của Vị diện Thiên Man, tiến hành tu luyện.

Công pháp mà đám người Tử Thiên Long Hoàng tu luyện mặc dù cũng không có cao cấp bằng Hỗn Độn Đại La Thiên của Long Kinh Thiên, nhưng dù sao cũng là Công pháp cấp bậc Tiên Đế của Tiên Giới. Hơn nữa nguyên khí của Vị diện Thiên Man hiện tại so sánh với trước đây đâu chỉ nồng đậm hơn cả ngàn lần? Đám người Tử Thiên Long Hoàng tu luyện một ngày, tương đương với trước kia tu luyện một năm hoặc thậm chí vài năm.

Hơn mười ngày sau, khi Long Kinh Thiên từ trong Trấn Thiên Tháp đi ra, phát hiện ra thực lực đám người Tử Thiên Long Hoàng ai nấy cũng đều tăng lên không ít. Tử Thiên Long Hoàng đã đạt đến Cổ Thần Tam trọng Đỉnh phong, thậm chí ngay cả Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng với Lục Dực Tử Phượng vừa mới đột phá lên cảnh giới Cổ Thần cũng đã đạt đến Cổ Thần Nhất trọng Đỉnh phong. truyện copy từ

Sau khi Long Kinh Thiên bế qua đi ra, đám người Tử Thiên Long Hoàng phát hiện ra, khí tức trên người Long Kinh Thiên càng cường đại hơn rất nhiều.

Sau khi Long Kinh Thiên bế quan đi ra, đã đem một ít thi thể Cổ Thần của đám cường giả Phần Diệt Thần Tông, Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành... lúc trước đánh chết, dùng Viêm Thần Đỉnh tiến hành luyện hóa, sau đó đẩy hết tinh hoa nguyên khí vào trong thân thể đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, để cho đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu vận chuyển Công pháp hấp thu.

Tuy rằng trước đây ở trong Tinh vực Xích Thành, Long Kinh Thiên đã đánh chết không ít các cường giả Cổ Thần của Phần Diệt Thần Tông, Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, Ma Tộc... đem thi thể của bọn chúng luyện hóa thành nguyên khí huyết nhục mà dung nhập vào Vị diện Thiên Man, nhưng mà hắn vẫn còn giữ lại rất nhiều.

Vốn dĩ nguyên khí huyết nhục của những cường giả Cổ Thần này, cho dù là một vài cường giả Cổ Thần bình thường có muốn hấp thu luyện hóa cũng phải mất đến vài năm, thậm chí là mười mấy năm trời mới có thể làm được. Nhưng mà nhờ có sự trợ giúp của Long Kinh Thiên, hơn nữa nhờ có Công pháp cấp bậc Tiên Đế mà Long Kinh Thiên truyền thụ ọi người, tốc độ hấp thu luyện hóa cực nhanh. Thực lực đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu dùng tốc độ kinh người không ngừng tăng lên.

Nửa tháng sau đó, thực lực toàn bộ đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Ví dụ như Tử Thiên Long Hoàng, sau khi luyện hóa xong ba cỗ thi thể của cường giả Cổ Thần, không ngờ lại liên tiếp đột phá, đạt đến Cổ Thần Lục trọng!

Mà Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đạt đến cấp bậc Cổ Thần Tứ trọng Đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá lên Cổ Thần Ngũ trọng.

Chẳng qua, theo sự đột phá thực lực của mọi người, càng về phía sau càng khó tăng lên. Ví dụ như Tử Thiên Long Hoàng muốn từ cảnh giới Cổ Thần Lục trọng đột phá lên Cổ Thần Thất trọng, chỉ sợ cần phải luyện hóa xong nguyên khí huyết nhục của hai gã cường giả Cổ Thần Thất trọng mới được. Mà đến khi đám người Tử Thiên Long Hoàng đạt đến cảnh giới Cổ Thần Thất trọng Đỉnh phong, muốn đột phá lên cảnh giới Thiên Thần, chỉ có thể luyện hóa Thần thể của cường giả Thiên Thần mới được.

Đương nhiên, cho dù là luyện hóa Thần thể của cường giả Thiên Thần, đám người Tử Thiên Long Hoàng cũng không nhất định có thể đột phá lên cảnh giới Thiên Thần, cũng chỉ có sáu thành cơ hội mà thôi.

- Lão đại, đã điều tra rõ ràng rồi, nghe nói hơn hai mươi ngày trước, đại quân Thần Giới đã hạ giới, đánh cho đại quân Ma Tộc tan tác. Chẳng qua sau đó bên phía Ma Tộc lại đi tới rất nhiều cường giả Thiên Ma trợ giúp. Hiện tại Tinh vực Xích Thành đã hình thành thế giằng co giữa đại quân Tinh vực Xích Thành cùng với đại quân Ma Tộc!

Cửu Vĩ Thiên Miêu báo cáo với Long Kinh Thiên.

Ngay sau khi từ Tinh vực Bất Hủ trở về, Long Kinh Thiên đã bảo đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu cho người thăm dò một chút tình huống của Tinh vực Xích Thành.

- Hình thành thế giằng co à?

Long Kinh Thiên khẽ gật đầu. Điều này cũng nằm trong sự dự kiến của hắn.

Thần Giới sẽ không để mặc cho Tinh vực Xích Thành bên dưới bị Ma Tộc tiêu diệt như vậy, khẳng định sẽ phái người xuống trợ giúp. Mà một khi Ma Tộc đã xuất động nhiều đại quân Ma Tộc như vậy công kích Tinh vực Xích Thành, khẳng định là có mục tiêu, không có khả năng để cho đại quân Ma Tộc lần này bị đánh cho hoàn toàn tan tác, khẳng định cũng sẽ phái cường giả ra trợ giúp.

- Nghe nói lần này trong đám cường giả Thiên Thần mà Thần Giới phái xuống hỗ trợ, có một người là người của Vạn Bảo Thần Tông! Chính là một vị Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông vào khoảng mười vạn năm trước đã phi thăng lên Thần Giới, tên là Thúc Am lão nhân!

Tử Thiên Long Hoàng tiếp tục nói.

- Thúc Am lão nhân?

Hai người Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long đồng thanh nhắc lại.

Thúc Am lão nhân này, cả hai người đều không có chút ấn tượng nào cả. Chẳng qua một khi đã có lời đồn như vậy, hẳn chắc là không sai.

- Như vậy tốt rồi, Vạn Bảo Thần Tông chúng ta lần này được cứu rồi!

Hứa Vũ Quân vui vẻ nói:

- Có Thúc Am tiền bối này hỗ trợ, nói không chừng chúng ta còn có thể tìm được nơi hạ lạc của phụ thân!

Về mặt của Hắc Long cũng tràn ngập cao hứng.

Long Kinh Thiên cũng không có mở miệng, có cường giả Thiên Thần của Vạn Bảo Thần Tông trước đây cùng xuống? Hẳn mơ hồ nghĩ thấy sự tình hẳn sẽ không đơn giản như vậy.

Lúc này, Vị diện Thiên Man chợt chấn động nhẹ một cái, xuyên qua khỏi Tinh vực Bất Hủ, rốt cuộc trở về tới Tinh vực Xích Thành. Sau khi quay trở lại Tinh vực Xích Thành, mọi người nhìn lại, chỉ thấy tinh không mênh mông của Tinh vực Xích Thành cũng không còn tràn ngập binh lính Ma Tộc giống như lúc bọn họ rời đi vậy, tựa hồ đã khôi phục lại bộ dáng như trước khi đại quân Ma Tộc xâm lấn vậy.

Long Kinh Thiên cũng không có dừng lại, mang theo mọi người một đường hướng về phía Vị diện Vạn Bảo bay nhanh tới. Rất nhanh bọn họ liền về đến Vị diện Vạn Bảo.

Lúc này, đại quân Ma Tộc vây công Vị diện Vạn Bảo lúc trước đã biến mất không thấy đâu nữa. Đám người Long Kinh Thiên thỉnh thoảng có thể nhìn thấy từng đội binh lính mặc chiến giáp ngân bạch sắc không ngừng qua lại phi hành tuần tra bên ngoài tinh không của Vị diện Vạn Bảo.

- Đây là binh lính Thần Giới vừa mới hạ giới sao? Không ngờ toàn bộ đều là cường giả Cổ Thần! Chẳng qua, thực lực của bọn họ như thế nào lại mạnh như vậy? Khí tức so với những cường giả Cổ Thần cùng giai còn cường đại hơn nhiều như vậy?

Bên trong Vị diện Thiên Man, đám người Hứa Vũ Quân giật mình nói.

- Pháp tắc Thần Giới so với Pháp tắc hạ giới chẳng biết mạnh hơn bao nhiêu lần, hơn nữa còn có thần khí của Thần Giới luyện thể, ở bên trong Thần Giới tu luyện, những cường giả cùng giai so với cường giả hạ giới bình thường đều mạnh hơn gấp đôi.

Long Kinh Thiên nói.

- Mạnh hơn gấp đôi?

Tất cả đám người Hứa Vũ Quân cũng đều hút mạnh một ngụm lãnh khí. Đó chẳng phải chính là nói, một gã binh lính cường giả Cổ Thần Ngũ trọng Thần Giới có thể so sánh với cường giả Cổ Thần Thất trọng của hạ giới sao?

- Chúng ta đi đi!

Long Kinh Thiên cũng không có kinh động đám binh lính Thần Giới này, không chế Vị diện Thiên Man xuyên qua cấm chế phòng ngự của Vị diện Vạn Bảo, sau đó hướng về phía Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông mà bay đến.

394. Chương 393: Thức Am Lão Nhân

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 393: Thức Am Lão Nhân

Bởi vì Vị diện Thiên Man đã thu nhỏ lại, mắt thường khó nhìn thấy nổi, hơn nữa trong lúc phi hành cũng không có lực lượng ba động, cho nên dọc theo đường đi, đám binh lính Thần Giới này cũng không có phát hiện ra đám người Long Kinh Thiên.

Không bao lâu sau, đám người Long Kinh Thiên đã đi đến trước Tổng bộ của Vạn Bảo Thần Tông. Sau khi đi vào đại môn Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông, Long Kinh Thiên cùng với đám người Hứa Vũ Quân, Hắc Long từ trong Vị diện Thiên Man đi ra.

Long Kinh Thiên nhìn lại, chỉ thấy đại môn Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông lúc đầu đã bị đánh sụp, lúc này đã khôi phục lại như cũ. Bốn chữ Vạn Bảo Thần Tông bên trên đại môn lúc trước đã bị kiếm khí chém ra làm đôi, lúc này cũng đã bị người khác dùng thần lực vô thượng khôi phục lại, thậm chí trên mặt còn lộ ra uy áp còn mạnh hơn so với trước đây rất nhiều.

- Kẻ nào? Không ngờ lại dám xông vào Vạn Bảo Thần Tông!

Ngay khi đám người Long Kinh Thiên vừa mới từ trong Vị diện Thiên Man đi ra, xuất hiện phía trước đại môn của Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông, một đạo thanh âm khiển trách liền nhất thời truyền ra. Tiếp theo, một đội binh lính Thần Giới mặc chiến giáp ngân bạch sắc đột nhiên từ bên trong bay ra.

Đội binh lính Thần Giới này có hơn một trăm người. Sau khi đi ra, bọn chúng liền đem đám người Long Kinh Thiên bao vây lại.

- Ta là tiểu thư của Vạn Bảo Thần Tông, Hứa Vũ Quân!

Lúc này, Hứa Vũ Quân chợt tiến lên, quát:

- Các người đều lui ra hết cho ta!

Hứa Vũ Quân khiển trách, khiến cho đám binh lính Thần Giới kia rung mình một cái, bọn họ tựa hồ không có dự đoán được người tới không ngờ lại là tiểu thư của Vạn Bảo Thần Tông.

- Người chính là tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông Hứa Vũ Quân?

Một gã trung niên nhân nhìn qua giống như là Đội trưởng, cặp mắt sáng ngời, nhìn chằm chằm Hứa Vũ Quân, sau đó cười nói:

- Quả nhiên đúng như lời đồn, dung nhan tuyệt thế khuynh thành a!

Thần thái của gã Đội trưởng trung niên nhân này hoàn toàn không hề đem Hứa Vũ Quân đặt ở trong mắt, càng không cần nói đến cái gì gọi là cung kính cả.

- Lá gan người thật lớn a!

Thị nữ Hứa Nhu trợn mắt nói: đọc truyện mới nhất tại .

- Cũng dám bất kính đối với tiểu thư của chúng ta?

- Bất kính?

Gã Đội trưởng trung niên nhân kia nghe thấy vậy, khẽ liếc mắt nhìn sang đám binh lính hai bên. Toàn bộ đội binh lính Thần Giới ai nấy cũng đều ha ha cười rộ lên:

- Tiểu nữ tử, người cho người là ai? Tiểu thư của Vạn Bảo Thần Tông sao?

Bên trong thanh âm lộ ra sự trào phúng vô tận.

- To gan!

Sau khi cười xong, gã Đội trưởng trung niên nhân kia đột nhiên sắc mặt lạnh lùng, quát lớn:

- Chúng ta là Thần sứ của Thần Giới, cho dù là Vạn Bảo Thần Chủ của các ngươi ở đây, cũng phải cung kính hành lễ đối với chúng ta! Các ngươi chỉ là một đám binh dân dê tiện, thấy chúng ta còn không mau quỳ xuống hành lễ?

Đám người thị nữ Hứa Nhu, Hứa Na tức giận đến mức sắc mặt đỏ bừng.

Những người này ỷ vào chính mình là Thần sứ của Thần Giới, không ngờ ngay cả Hứa Vũ Quân cũng không đặt vào trong mắt, hơn nữa lại còn bắt đám người Hứa Vũ Quân phải quỳ lại hành lễ nữa.

Cái này quả thật cũng quá cuồng vọng rồi!

- Như thế nào? Các ngươi còn không chịu quỳ?

Gã Đội trưởng trung niên nhân kia cười lạnh nói:

- Người đây, bắt toàn bộ bọn chúng đều nằm sấp xuống hết cho ta! Ta muốn để cho bọn chúng toàn bộ nằm úp sấp xuống dập đầu trước mặt ta!

Ở trong mắt gã Đội trưởng trung niên nhân, đám người Long Kinh Thiên này, ngoại trừ mỗi mình Hắc Long là cường giả Thiên Thần có chút uy hiếp ra, những người khác căn bản là không chịu nổi một kích.

Đương nhiên, cho dù là Hắc Long thì chỉ là một gã Chuẩn Thần mà thôi, hẳn tin rằng bằng vào thực lực của hắn đồng dạng có thể dễ dàng đánh bại, chế phục!

Thanh âm của gã Đội trưởng trung niên nhân hạ xuống, đám binh lính Thần Giới bốn phía nhất thời cung kính ứng tiếng, trên mặt cười lạnh, đều hướng về phía đám người Long Kinh Thiên công kích tới.

- Giết!

Long Kinh Thiên nhìn thấy đám binh lính Thần Giới từ bốn phía công kích tới, hai mắt lạnh lùng, chậm rãi nói.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng rung mình một cái, sau đó cao giọng ứng tiếng, không lùi mà tiến tới, hướng về phía đám binh lính Thần Giới phóng lên đón đánh. Gã Đội trưởng trung niên nhân kia không khỏi kinh ngạc. Nhưng mà sau đó, hai mắt hắn lại trợn trừng lên, bởi vì hắn nhìn thấy đám binh lính dưới tay hắn không ngờ lại bị đám người Tử Thiên Long Hoàng đánh bay đi hết, không ngừng kêu la thảm thiết văng bấn ra.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng giống như hổ nhập bầy dê, càng đánh càng hăng, hơn nữa chiêu chiêu đoạt mệnh. Không bao lâu sau, hơn một trăm gã binh sĩ dưới tay hắn thế nhưng chỉ còn lại có chừng mười mấy người.

Hai chân hắn nhất thời lạnh rung, không dám tin tưởng vào những gì mình vừa chứng kiến. Trong khoảnh khắc hắn đã phản ứng lại, liền xoay người bỏ chạy. Nhưng mà hắn chỉ vừa mới xoay người, đột nhiên bóng người chột lóe lên, một gã thanh niên tóc đen liền xuất hiện trước mặt hắn.

- Một tên Cổ Thần nho nhỏ cũng dám ngăn cản ta? Mau cút đi cho lão tử!

Hắn phẫn nộ hét lớn một tiếng, đột nhiên đánh ra một chưởng, hướng về phía ngực Long Kinh Thiên đánh tới.

Long Kinh Thiên thấy thế, vẻ mặt bình tĩnh, tay phải giơ lên đón đỡ.

Gã Đội trưởng trung niên nhân cũng còn chưa có phản ứng lại, chỉ cảm thấy cánh tay phải chợt chấn động cực mạnh, giống như là vừa oanh kích lên một tòa Thần sơn Thượng Cổ vậy, lộ ra vẻ mặt sâu thẳm, hét lớn một tiếng, bấn ngược về phía sau, tinh huyết cuồng phun.

- Người, người, người rốt cuộc là ai?

Thân thể hắn hung hăng đập thẳng xuống mặt đất, hoảng sợ nhìn chằm chằm vào Long Kinh Thiên, trong lòng hoảng sợ.

Lúc này, đám người Tử Thiên Long Hoàng đã đem hơn một trăm binh lính Thần Giới kia toàn bộ giải quyết sạch, phi thân đến bên cạnh Long Kinh Thiên.

Gã Đội trưởng trung niên nhân kia đảo mắt nhìn quét bốn phía, chỉ thấy đám binh lính dưới tay của hắn toàn bộ đã ngã vào trong vũng máu, không còn chút động tĩnh, toàn bộ đều đã bị giết chết. Hắn không khỏi vừa sợ vừa giận, quay đầu lại nhìn về phía Long Kinh Thiên, sắc mặt phẫn nộ, quát lớn:

- Các ngươi cũng dám đánh giết binh lính Thần Giới chúng ta, gan lớn bằng trời, tội đáng muôn chết! Đến lúc đó, các ngươi khẳng định sẽ chết không có chỗ chôn!

- Chết không có chỗ chôn?

Thanh âm Long Kinh Thiên lạnh lùng, hướng về phía đối phương chậm rãi đi tới.

- Ngươi, ngươi muốn làm gì?

Gã Đội trưởng trung niên nhân kia vẻ mặt hoảng sợ, hoảng hốt, không ngừng lết dài về phía sau trên mặt đất.

Câu hỏi này của hắn có chút ngu ngốc.

- Ta muốn làm gì?

Long Kinh Thiên nâng tay lên, đem đối phương chụp kéo lại trước mặt mình. Ngay khi Long Kinh Thiên định tiến hành sơ hồn đối phương, đột nhiên, một đạo lực lượng tuyệt đại chợt phá không mà đến, trong khoảnh khắc đã đến ngay sau lưng Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên không thể không ngừng lại, lật tay đánh ra một chưởng.

Ầm!

Một đạo thanh âm chấn vang, thiên địa chấn động, khí kinh cường đại khiến cho đám người Tử Thiên Long Hoàng không ngừng lui nhanh về phía sau, cả đám không khỏi cả kinh một trận.

Long Kinh Thiên quay đầu nhìn lại, một trận không gian ba động, trước mặt mọi người nhoáng lên, đã xuất hiện thêm hai người, một vị lão giả tóc bạc, còn lại là một gã thanh niên tóc vàng.

Theo sự xuất hiện của hai người, một trận thanh âm phá không truyền đến, chỉ thấy một đám binh lính Thần Giới cùng với vô số đệ tử Vạn Bảo Thần Tông nhanh chóng bay ra, rất nhanh liền đi tới trước mặt của mọi người.

Đám đệ tử Vạn Bảo Thần Tông nhìn thấy Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long, không khỏi rung mình một cái.

- Tiểu thư!

- Là tiểu thư đã trở lại!

Không ít đệ tử của Vạn Bảo Thần Tông nhất thời kinh hỉ, liền hướng về phía Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long mà bay đến. Nhưng mà đúng lúc này, lão giả tóc bạc kia đột nhiên quát lớn một tiếng:

- Đứng lại cho ta!

Sau đó hắn vung tay lên, lực lượng khủng bố điên cuồng trào ra, thân thể đám đệ tử Vạn Bảo Thần Tông này liền toàn bộ nổ mạnh một trận, huyết vũ bay tán loạn.

Một vài đệ tử Vạn Bảo Thần Tông vốn dĩ còn muốn hướng về phía Hứa Vũ Quân, Hắc Long bay tới, lúc này không khỏi kinh hãi, đều ngừng cả lại.

Hai mắt Long Kinh Thiên co rút lại, nhìn chằm chằm về phía lão giả tóc bạc kia. Lão giả tóc bạc này có thực lực kinh người, ngoài mặt chỉ là Thiên Thần Ngũ trọng, nhưng mà so với cường giả Thiên Thần Thất trọng còn mạnh hơn.

Là một gã cường giả Thiên Thần Ngũ trọng đã ngưng tụ Thần cách!

Nếu như Long Kinh Thiên đoán không sai, thì đối phương hẳn chính là vị Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông vào hơn mười vạn năm trước đã sớm phi thăng Thần Giới, Thức Am lão nhân!

Chẳng qua, kẻ khiến cho Long Kinh Thiên chân chính cảnh giác chính là gã thanh niên tóc vàng kia. Gã thanh niên tóc vàng này thực lực khó lường, không ngờ lại là một gã cường giả Thiên Thần Thất trọng đã ngưng tụ được Thần cách!

Lúc này, Thức Am lão nhân kia nhìn về phía Long Kinh Thiên cùng với Hứa Vũ Quân, thanh âm lạnh lùng nói:

- Người chính là Long Kinh Thiên? Long Kinh Thiên, người cấu kết với Ma Tộc tàn sát hộ vệ của Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, người có biết tội hay không?

Trong lời nói của hắn tự nhiên chính là chỉ chuyện lúc trước Long Kinh Thiên phá hủy Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, thu đi Thái Hoàng Cự Thụ, đánh chết Lục Bào Thần Tổ.

Nhìn thấy Thức Am lão nhân không ngờ lại vu tội Long Kinh Thiên cấu kết với Ma Tộc, đám người Hứa Vũ Quân cùng với Hắc Long vừa tức vừa giận.

Không hề nghi ngờ, Thức Am lão nhân này không chỉ không có đứng ở bên phía đám người Long Kinh Thiên, hơn nữa lại còn có ý muốn ngã về phía Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành nữa, trách không được lúc trước đám binh lính Thần Giới kia sau khi biết được thân phận của Hứa Vũ Quân, ngược lại còn muốn Hứa Vũ Quân quỳ xuống hàng lễ nữa. Nói như vậy bọn chúng đã sớm nhận được mệnh lệnh của Thức Am lão nhân, cố ý gây khó dễ!

395. Chương 394: Phản Đồ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 394: Phản Đồ

- Cấu kết Ma Tộc?

Long Kinh Thiên nhìn chằm chằm Thức Am lão nhân, sắc mặt bình tĩnh, lãnh đạm nói:

- Xem ra, người chính là một con chó của Kha Tẫn a!

Thức Am lão nhân này làm như thế, rõ ràng là đã nhận được sự hứa hẹn cùng với ưu đãi gì đó từ phía Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẫn, hai người đã kết minh với nhau. Đương nhiên, Thức Am lão nhân này làm như thế, cũng chính là muốn mượn cơ hội này mà diệt trừ Hứa Vũ Quân, sau đó hoàn toàn nắm trong tay Vạn Bảo Thần Tông.

Hết thấy những cái này, Long Kinh Thiên tự nhiên là nhìn thấy rõ ràng.

- Muốn chết!

Thức Am lão nhân nhìn thấy Long Kinh Thiên không ngờ lại dám ở trước mặt mọi người mà nói hắn là một con chó của Kha Tẫn, hai mắt tuôn trào sát ý, đột nhiên xuất một chưởng đánh về phía Long Kinh Thiên.

Một chưởng này, lực lượng cực kỳ mạnh mẽ, mang theo khí thể băng sơn đảo hải, vô số đạo khí lưu ngân sắc phô thiên cái địa ập tới, hình thành nên vô số đầu Thần thú.

Một chưởng này tuy rằng không phải là công kích về phía đám người Tử Thiên Long Hoàng, nhưng mà đám người Tử Thiên Long Hoàng ở xa xa lại hoảng sợ cảm giác được, cho dù là chỉ bị dư ba của chưởng lực này đánh trúng cũng có thể bị đánh chết!

Long Kinh Thiên nhìn thấy đối phương oanh đến một chưởng, cũng không có tránh lui, nâng tay đánh ra một kích. Từng đạo thanh âm khí lưu ba động không ngừng giữa không trung vang lên liên hồi. Chỉ thấy bóng chưởng ẩn, chỉ trào dâng lên đầy trời. Đám chưởng ẩn, chỉ trào này đem vô số Thần thú kia cắn hết lại.

Một kích này của Long Kinh Thiên, chỉ trong khoảnh khắc chẳng biết công kích ra bao nhiêu chiêu, mạnh mẽ đem công kích của đối phương hoàn toàn hóa giải hết.

Thức Am lão nhân nhìn thấy Long Kinh Thiên không ngờ cũng không chịu tránh lui, mạnh mẽ tiếp được một chiêu của chính mình như vậy, thậm chí ngay cả lui về phía sau một bước cũng đều không có, trong lòng không khỏi giật mình kinh ngạc.

Mà thậm chí cả gã thanh niên tóc vàng kia cũng kinh ngạc.

Kỳ thật, nếu như lúc trước Long Kinh Thiên hẳn cũng không có luyện hóa Thần thể của Thái thượng Trưởng lão Bất Hủ Thần Phủ Thiên Hùng kia, thực lực lại một lần nữa tăng lên, muốn tiếp được một chưởng này của Thức Am lão nhân, cũng sẽ không dễ dàng như vậy.

Thần thông trước kia của Long Kinh Thiên, mặc dù là có được kiến thức, nhưng mà nếu như không có lực lượng, hết thảy cũng chỉ là uống công mà thôi!

Đương nhiên, hiện tại nhìn bề ngoài thực lực của Long Kinh Thiên cũng chỉ tương đương với cường giả Cổ Thần Tam trọng Đỉnh phong mà thôi. Cổ Thần Tam trọng Đỉnh phong chống lại một vị cường giả Thiên Thần Ngũ trọng đã ngưng tụ Thần cách, ở trong mắt của mọi người, đã khiến cho người ta sợ hãi rồi!

Thức Am lão nhân nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, hai mắt không ngừng lóe ra hàn quang, thanh âm lạnh lùng nói:

- Long Kinh Thiên cấu kết Ma Tộc, tàn sát hộ vệ Vực Chủ Phủ của Tinh vực Xích Thành, là phản đồ của Tinh vực Xích Thành chúng ta! Hứa Vũ Quân chẳng phân biệt được thị phi, đồng lưu hợp đạo, đồng dạng cũng là phản đồ của Tinh vực Xích Thành chúng ta!
- Tất cả đệ tử Vạn Bảo Thần Tông nghe lệnh, tiến lên đem toàn bộ bọn họ bắt về hết cho ta!
- Bắt một người, thưởng ột ức Cửu Dương Đan!

Thanh âm của Thức Am lão nhân không ngừng quanh quẩn ở bốn phía xung quanh.

Bắt một người, thưởng ột ức Cửu Dương Đan!

- Tông chủ Thức Am nói không sai, Hứa Vũ Quân cùng với Long Kinh Thiên cấu kết với Ma Tộc, đồng lưu hợp đạo, là phản đồ của Tinh vực Xích Thành chúng ta! Nàng ta không xứng là tiểu thư Vạn Bảo Thần Tông chúng ta! Chúng ta mau lên, bắt nàng ta lại!
- Đem mấy tên phản đồ này toàn bộ bắt giữ lại!

Lúc này, mấy gã Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông chợt quát lên.

Hứa Vũ Quân nhìn lại. Mấy gã Thái thượng Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông này chính là đám Thái thượng Trưởng lão lúc trước đã cấu kết với Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, phản bội Vạn Bảo Thần Tông. Một người trong đó, rõ ràng chính là Phạm Tiểu! Phía sau Phạm Tiểu, chính là Đại Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông Phương Toàn!

Đám người Hứa Vũ Quân, thị nữ Hứa Na, Hứa Nhu cực kỳ phẫn nộ. Lúc trước Phạm Tiểu này cấu kết với Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, muốn hủy diệt Vạn Bảo Thần Tông, là phản đồ không hơn không kém của Vạn Bảo Thần Tông, hiện tại thể nhưng lại vu tội ngược lại các nàng là phản đồ của Vạn Bảo Thần Tông!

Chẳng qua, đám người Phạm Tiểu mặc dù ở phía sau hô to gọi nhỏ, cổ động đám đệ tử Vạn Bảo Thần Tông, nhưng mà cũng không dám tiến lên động thủ. Buồn cười, một ức Cửu Dương Đan tuy rằng khiến cho người ta tâm động, nhưng mà cũng phải còn mạng mới có thể hưởng dụng. Thậm chí ngay cả Lục Bào Thần Tổ là cường giả Thiên Thần Nhị trọng Đỉnh phong cũng còn bị Long Kinh Thiên giết chết, bọn họ cũng chưa từng có chút cuồng vọng tự nhận thực lực của chính mình so sánh được với Lục Bào Thần Tổ.

Long Kinh Thiên nhìn thấy Phạm Tiểu kia tránh bên trong đám người không ngừng kêu to gọi nhỏ, hai mắt lạnh lùng, võ mạnh một cái trong hư không. Thanh âm kêu la thảm thiết vang lên, mọi người hoảng sợ nhìn lại, chỉ thấy chỗ trái tim trước ngực của đám người Phạm Tiểu toàn bộ đều bị đâm thủng một cái lỗ máu. Tinh huyết từ chỗ trái tim điên cuồng phun trào ra, hiển nhiên là đã bị Long Kinh Thiên chấn vỡ trái tim, sinh cơ mất hết.

Nhìn thấy thi thể của đám người Phạm Tiểu, Phương Toàn thẳng tắp ngã xuống mặt đất, tất cả đám đệ tử Vạn Bảo Thần Tông từng cấu kết với Vực Chủ Phủ, ai nấy cũng đều kinh hãi hết lớn, liên tục lùi về phía sau.

Thức Am lão nhân thì lại vừa sợ vừa giận. Long Kinh Thiên không ngờ lại dám ở trước mặt mình mà ra tay đánh chết đám người Phạm Tiểu, Phương Toàn, hơn nữa chính mình cũng không thể ra tay ngăn cản lại, đây không hề nghi ngờ gì chính là khiến thể diện hấn mất sạch.

- Các người cùng lên cho ta, bố trí Cửu Phương Thập Thiên Thần Giới Đại Trận, đem bọn chúng toàn bộ bắt lại cho ta!

Thức Am lão nhân xoay người hét lớn với đám binh lính Thần Giới phía sau:

- Giết chết cũng được!

Thanh âm của Thức Am lão nhân vừa dứt, nhất thời, vô số binh lính Thần Giới bay ra, đi đến trên không trung đám người Long Kinh Thiên, thân hình bay lượn, chiếm cứ các phương vị, từng tầng lại từng tầng, từng vòng lại từng vòng.

Vô số đám binh lính Thần Giới này lấy mấy ngàn người làm một tổ, nhìn thành nên một cái hình vuông lớn, một cái hình vuông chồng lên một cái hình vuông, từ trên xuống dưới tổng cộng có mười sáu tầng, giống như mười sáu trọng thiên của Thần Giới vậy.

Khí tức của mỗi một tầng liên tiếp lại với nhau, khí tức của hơn mười vạn binh lính Thần Giới dung hợp cùng một chỗ, cực kỳ mãnh mẽ, đem mấy vạn dặm thiên địa xung quanh toàn bộ bao phủ lại.

Ở bên trong đại trận, ngoại trừ Long Kinh Thiên còn có thể ngoài mặt vô sự ra, thì đám người Tử Thiên Long Hoàng ai nấy cũng đều sắc mặt kinh hãi đại biến, chỉ cảm thấy trên người giống như có cự sơn đè nặng, hơn nữa bên trên còn không ngừng truyền xuống từng luồng từng luồng uy áp khác thường, khiến cho đám người Tử Thiên Long Hoàng có một loại cảm giác không thể chống lại, trong đầu có một loại ý niệm muốn quỳ xuống kính bái.

Liền thậm chí ngay cả Hắc Long là cường gia Thiên Thần cũng không có ngoại lệ.

Thức Am lão nhân nhìn thấy đám người Long Kinh Thiên bị đám binh lính Thần Giới dưới tay mình dùng Cửu Phương Thập Thiên Thần Giới Đại Trận vây khốn, trong lòng không khỏi vui vẻ. Uy lực của Cửu Phương Thập Thiên Thần Giới Đại Trận này, hẳn hiểu rõ trong lòng, cho dù mấy vị cường giả Thiên Thần đã ngưng tụ Thần cách như hấn lâm vào trong đó, cũng phải vẫn lạc thôi!

- Thiếu chủ, lần này, đám người Long Kinh Thiên cùng Hứa Vũ Quân khó tránh khỏi tai kiếp!

Thức Am lão nhân hướng về phía gã thanh niên tóc vàng đứng một bên, nói:

- Nếu như hai người này chết, chúng ta đã hoàn toàn nắm trong tay Vạn Bảo Thần Tông rồi!

Gã thanh niên tóc vàng từ đầu đến giờ vẫn chưa có mở miệng, lúc này chợt lắc đầu nói:

- Chưa chắc!

Thức Am lão nhân rùng mình, nói:

- Thiếu chủ, ngài là muốn nói Cửu Phương Thập Thiên Thần Giới Đại Trận này không vây khốn được đám người Long Kinh Thiên sao?

Gã thanh niên tóc vàng nhìn về phía Long Kinh Thiên vẫn còn đang ung dung tự tại bên trong đại trận, lại nói:

- Thức Am, người nói, gã Long Kinh Thiên này so sánh với ta, thì như thế nào?

Thức Am lão nhân thoáng nhìn mình một cái, sau đó nói:

- Thiếu chủ là nhân tài vạn năm có một của Gia tộc Bồ Tư Thần Giới chúng ta, gã Long Kinh Thiên này chỉ là một nhân vật nổi bật nhỏ bé của hạ giới mà thôi, cùng với thiếu chủ thua xa cả ngàn vạn dặm, như thế nào có thể so sánh cùng với thiếu chủ cơ chứ?

Gã thanh niên tóc vàng nghe vậy, không khỏi cười nhạt, cũng không có mở miệng.

Lúc này, đám binh lính Thần Giới rốt cuộc cũng đã phát động Cửu Phương Thập Thiên Thần Giới Đại Trận. Chỉ thấy đám binh lính Thần Giới không ngừng bay lộn, từng đợt từng đợt lực lượng khủng bố từ trên thiên không giống như từng cơn sóng thần, không ngừng hướng về phía đám người Long Kinh Thiên oanh kích xuống, một tầng loại một tầng, một đợt lại một đợt, vô cùng vô tận.

Long Kinh Thiên khẽ vùng tay lên, đem đám người Hứa Vũ Quân, Cửu Vĩ Thiên Miêu thu trở về bên trong Vị diện Thiên Man, thân hình chớp lên. Mỗi một lần chớp lên, bốn phía thân thể lưu động ra một tầng cương khí. Đám lực lượng đại trận bên trên oanh kích xuống, giống như đánh vào một lớp đá trơn trượt vậy, không ngừng trượt ra bốn phía xung quanh.

Thức Am lão nhân thấy thế, cặp mày nhíu lại. Còn gã thanh niên tóc vàng thì lại lộ ra vẻ trầm tư.

396. Chương 395: Lang Thần Thánh Pháp

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 395: Lang Thần Thánh Pháp

- Thiếu chủ, cái mà Long Kinh Thiên này đang thi triển chính là thân pháp Du Xà Vũ Tước của Thần Giới?

Thức Am lão nhân nhìn thấy Long Kinh Thiên ở bên trong đại trận không ngừng chớp lên, tránh thoát khỏi công kích, kinh ngạc nói.

Gã thanh niên tóc vàng trầm ngâm nói:

- Không phải!

- Không phải?

Thức Am lão nhân ngẩn ngơ.

Đột nhiên, trong lúc gã thanh niên tóc vàng kia mở miệng, Long Kinh Thiên chợt trầm giọng quát lên, mạnh mẽ phóng thẳng lên cao, thế nhưng chỉ trong khoảnh khắc liền xuyên qua Cửu Phương Thập Thiên Thần Giới Đại Trận, bay lên đến thiên không. Sau đó hắn hướng về phía đám binh lính Thần Giới bên dưới ầm ầm vỗ mạnh xuống một cái. Dưới một chưởng của hắn, hình thành nên vô số vòng xoáy, dưới đám vòng xoáy kia, còn có một cái hắc động khổng lồ nữa.

Vô số binh lính Thần Giới không ngừng kêu la thảm thiết, đều bị hút hết vào bên trong cái hắc động khổng lồ kia.

Thức Am lão nhân cùng với gã thanh niên tóc vàng kia cả kinh, đều phi thân phóng dậy, hướng về phía Long Kinh Thiên đánh thẳng tới. Chẳng qua, chung quy vẫn là chậm mất một bước. Đợi đến khi hai người công kích tới, đám binh lính Thần Giới đã bị cái hắc động khổng lồ kia hút mất mấy ngàn người.

Thân thể Long Kinh Thiên phóng lên, tránh thoát khỏi công kích của Thức Am lão nhân cùng với gã thanh niên tóc vàng. Công kích của hai người đánh lên trên đám vòng xoáy kia, đám vòng xoáy đình trệ, hắc động tiêu tán.

Mà đám binh lính Thần Giới kia bị hút đi mấy ngàn người, Cửu Phương Thập Thiên Thần Giới Đại Trận nhất thời đại loạn. Hai tay Long Kinh Thiên võ mạnh, mấy trăm đầu Kim long bay ra, thanh âm kêu la thảm thiết vang lên. Chỉ thấy mấy trăm gã binh lính Thần Giới bị Kim long bay xuyên qua thân thể, toàn bộ nổ mạnh một trận.

Thức Am lão nhân cùng với gã thanh niên tóc vàng kia vừa sợ vừa giận, lại hướng về phía Long Kinh Thiên công kích tới. Nhưng mà khi hai người công kích tới, Long Kinh Thiên lại quỷ dị biến mất, tiếp theo đã xuất hiện ở một phiến thiên không khác.

- Long Kinh Thiên, ngươi trốn không thoát đâu, ngoan ngoãn bỏ tay chịu trói đi, đem Hứa Vũ Quân giao ra đây. Bằng không, đợi lát nữa ngươi liền biết được cái gì gọi là sống không bằng chết!

Thức Am lão nhân phần nộ chỉ về phía Long Kinh Thiên, quát lớn.

Chẳng qua gã thanh niên tóc vàng đột nhiên giơ tay lên, cắt ngang lời nói của Thức Am lão nhân, nhìn chằm chằm về phía Long Kinh Thiên, cao cao tại thượng nói:

- Long Kinh Thiên, ta không muốn nói lời vô nghĩa với ngươi. Ta là Thiếu chủ Gia tộc Bồ Tư, Gia tộc Bồ Tư chúng ta ở Thần Giới cũng là một Đại Gia tộc. Lão tổ Gia tộc Bồ Tư chúng ta chính là một vị cường giả Chủ Thần cường đại. Thiên phú của ngươi không tệ, đầu nhập vào Gia tộc Bồ Tư chúng ta, dập đầu bái ta là chủ nhân, việc lúc trước, ta có thể xem như chưa từng xảy ra!

Chủ Thần? Sắc mặt Long Kinh Thiên đậm nhạt. Trước kia bên trong Đại La Thiên Cung của hắn, cho dù là một đầu Tiên thú thực lực yếu nhất, thì thực lực cũng so với Chủ Thần của Thần Giới mạnh hơn cả ngàn vạn lần.

- Với thiên phú của ngươi, đầu nhập vào Gia tộc Bồ Tư chúng ta, Gia tộc Bồ Tư chúng ta có thể toàn lực bồi dưỡng ngươi. Đến lúc đó, ta dám cam đoan, về sau ngươi có thể trở thành một gã cường giả Thần Vương!

Gã thanh niên tóc vàng nhìn thấy Long Kinh Thiên không có mở miệng, nghĩ rằng Long Kinh Thiên đang cân nhắc, tiếp tục nói:

- Thậm chí ngươi có thể trở thành một gã Chủ Thần nữa!

Long Kinh Thiên nghe thấy vậy, khẽ cười nhạt. Hóa ra gã Thiếu chủ Gia tộc Bồ Tư này thật sự đúng là đã đem chính mình xem như là một tiểu nhân vật của hạ giới rồi!

- Các ngươi, ai muốn tiếp tục đi theo ta cùng với tiểu thư Hứa Vũ Quân các ngươi nữa?

Long Kinh Thiên cũng không có tiếp tục để ý đến cái gã Thiếu chủ Gia tộc Bồ Tư kia, quay đầu đi tới, hướng về phía đám đệ tử, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông đứng ở xa xa, nói.

Đám đệ tử, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông hai mắt nhìn nhau. Bọn họ cũng không đoán được là sẽ xuất hiện loại tình huống như thế này.

- Chúng ta nguyện ý!

Thoáng tạm dừng lại một lát, đám đệ tử, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão Vạn Bảo Thần Tông cùng quỳ xuống một mảnh. Hứa Khai, Hứa Vũ Quân chấp chưởng Vạn Bảo Thần Tông nhiều năm, cũng có rất nhiều đệ tử, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão thật lòng trung thành.

Thiếu chủ Bồ Tư nhìn thấy Long Kinh Thiên không ngờ lại chẳng thèm để ý gì đến hảo ý của chính mình như vậy, trong lòng tức giận, hiện tại lại nhìn thấy đám đệ tử, Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão của Vạn Bảo Thần Tông lại hướng về phía Long Kinh Thiên quỳ xuống thần phục, hai mắt toát ra sát ý kinh người.

- Long Kinh Thiên, ngươi đã chẳng biết cân nhắc như thế, như vậy ngày hôm nay toàn bộ các ngươi cũng đều phải chết hết!

Hai mắt Thiếu chủ Bồ Tư chợt lóe ra quang mang hắc sắc, hướng về phía đám binh lính Thần Giới phía sau quát lớn:

- Giết! Thay ta đem toàn bộ bọn chúng giết chết!

Đồng thời, thân hình của hắn nhoáng lên, hướng về phía Long Kinh Thiên truy sát tới.

- Long Kinh Thiên, ta cho ngươi kiến thức một chút cái gì gọi là tuyệt học Thần kỹ!

Chỉ thấy thân hình Thiếu chủ Bồ Tư khẽ nhoáng lên một cái, sau đó toàn thân hắn giống như Long, như Xà, như Hổ, như Ưng. Khí tức cường đại từ trên người hắn bạo phát ra, kinh thiên động địa. Toàn bộ mọi người trên Vị diện Vạn Bảo cũng đều cảm giác được một cỗ áp lực khủng bố.

Long Kinh Thiên nhìn thấy Thiếu chủ Bồ Tư đang hướng về phía chính mình công kích tới, cũng không có đón đánh, mà đồng dạng là thân hình nhoáng lên, tránh thoát khỏi công kích của đối phương. Sau đó bàn tay vung lên, đem đám Trưởng lão, Thái thượng Trưởng lão còn có đám đệ tử của Vạn Bảo Thần Tông đang quỳ rạp trên mặt đất, nguyện ý đi theo chính mình kia, toàn bộ thu hết vào trong Vị diện Thiên Man.

Thiếu chủ Bồ Tư nhìn thấy Long Kinh Thiên có thể tránh thoát khỏi công kích của chính mình, không khỏi kinh hãi, sát ý trong lòng càng tăng lên.

- Lang Thần Thánh Pháp!

Hắn khẽ xoay người, một quyền hướng về phía Long Kinh Thiên oanh kích tới. Cơ hồ là ngay khi Long Kinh Thiên vừa mới hiện lên, hắn liền hướng về phía thân thể Long Kinh Thiên đánh tới, Long Kinh Thiên đã nhanh, hắn còn nhanh hơn!

Bên trên thiên không, cuồng phong vân dũng, trong lúc mơ hồ đã xuất hiện hư ảnh một cái đầu Lang Thần khổng lồ, cùng một cỗ thần lực kinh khủng tuôn trào mà ra. Bên trong cỗ thần lực khủng bố này còn có mang theo một cỗ yêu lực cực kỳ kinh khủng.

Long Kinh Thiên thấy thế, cũng không có tránh lui, đồng dạng oanh kích ra một quyền. Khiến cho Thiếu chủ Bồ Tư cả kinh một hồi chính là dưới một quyền này của Long Kinh Thiên, thế nhưng cũng ngưng tụ ra một cái đầu Lang Thần khổng lồ, đồng dạng cũng là thần lực khủng bố cùng với yêu lực kinh người.

Hơn nữa cái đầu Lang Thần khổng lồ kia so với cái đầu Lang Thần do hắn đánh ra càng ngưng thực hơn rất nhiều.

Ầm ầm! nguồn

Một tiếng chấn vang cự đại, vô số đạo gió lốc thổi quét khắp nơi. Một vài binh lính Thần Giới tránh né không kịp, bị hướng bốn phương tám hướng đánh bay ngược ra ngoài.

Long Kinh Thiên chấn động, thân hình cũng không ngừng tung bay về phía sau, mãi cho đến mấy vạn dặm sau đó mới ổn định trở lại. Hiện tại thực lực của Long Kinh Thiên so sánh với gã Thiếu chủ Bồ Tư này chung quy vẫn là còn kém một chút. Dù sao thì đối phương cũng là một gã Thiên Thần Thất trọng đã ngưng tụ ra Thần cách.

Thiếu chủ Bồ Tư nhìn về phía Long Kinh Thiên ở xa xa, trong lòng khó nén được sự khiếp sợ. Lang Thần Thánh Pháp này chính là một môn Thần kỹ Cao cấp của Thần Giới, Long Kinh Thiên này không ngờ lại cũng biết được. Hơn nữa, lấy thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên, ngưng tụ ra đầu của Lang Thần không ngờ lại còn ngưng thực hơn so với hắn nữa! Cái này thuyết minh cái gì? Chính là nói rằng sự linh ngộ của Long Kinh Thiên đối với Lang Thần Thánh Pháp này so với hắn còn cao hơn rất nhiều.

Lang Thần Thánh Pháp này, hắn đã khổ tu đến mấy vạn năm, trong toàn bộ trăm vạn đệ tử trẻ tuổi cùng thế hệ của Gia tộc Bồ Tư, sự linh ngộ của hắn đối với Lang Thần Thánh Pháp tuyệt đối chính là đứng đầu. Nhưng mà hiện tại dưới hạ giới, một gã cường giả Cổ Thần nho nhỏ, không ngờ lại còn biết được Lang Thần Thánh Pháp, hơn nữa sự linh ngộ so với hắn còn cao hơn rất nhiều. Điều này khiến cho hắn khiếp sợ, khó có thể chấp nhận được.

Thiếu chủ Bồ Tư khiếp sợ, thì Thúc Am lão nhân kia nhìn thấy Long Kinh Thiên có thể thi triển ra Lang Thần Thánh Pháp, lại càng khiếp sợ hơn rất nhiều.

- Ngươi rốt cuộc là ai? Như thế nào lại biết được Thần kỹ Bí truyền Lang Thần Thánh Pháp của Gia tộc Bồ Tư chúng ta?

Thiếu chủ Bồ Tư sau khi khiếp sợ qua đi, liền hướng Long Kinh Thiên lớn tiếng quát.

- Thần kỹ Bí truyền của Gia tộc Bồ Tư?

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh lùng. Lang Thần Thánh Pháp này kỳ thật chính là một môn Thần kỹ nhỏ trong Lang Thần Bí Điển, do một vị Thần Hoàng của Thần Giới sáng tạo ra mà thôi, làm sao lại là Thần kỹ Bí truyền của Gia tộc Bồ Tư gì cơ chứ? Hẳn là do Lão tổ của Gia tộc Bồ Tư dưới cơ duyên nào đó mới học được một ít da lông bên ngoài.

Buồn cười, gã Thiếu chủ Bồ Tư này không ngờ lại cho rằng đây là Bí kỹ của Gia tộc bọn hắn.

- Người đã không nói, vậy ta sẽ có biện pháp bắt người phải nói!

Hai mắt Thiếu chủ Bồ Tư lạnh lùng. Hai tay hắn chợt co lại thành trảo, đột nhiên hướng về phía Long Kinh Thiên mà chụp lại một cái. Trong lúc hắn chụp lại, không gian bốn phía chợt xuất hiện một màn quỷ dị, giống như một con đom đóm vậy, không ngừng nhấp nháy. Mỗi một lần nhấp nháy, không gian liền rất nhanh chia ra, tựa như một tấm lưới vô hình, đem không gian không ngừng siết chặt lại vậy.

Long Kinh Thiên thấy thế, hừ lạnh một tiếng, thân thể chấn động, lôi quang chợt lóe lên, khuếch tán ra. Chỉ thấy đám không gian đang không ngừng nhấp nháy kia đột nhiên ngừng trệ lại. Sau đó hai tay Long Kinh Thiên co lại thành trảo, cũng hướng về phía Thiếu chủ Bồ Tư chụp lại một cái.

397. Chương 396: Gặp Lại Kha Tẫn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 396: Gặp Lại Kha Tẫn

Thiếu chủ Bồ Tư phát hiện, trong lúc Long Kinh Thiên chụp tới, không gian bốn phía xung quanh chính mình đồng dạng cũng nhấp nháy liên tục, hơn nữa tần suất nhấp nháy càng kịch liệt hơn rất nhiều. Thân thể hắn đột nhiên căng thẳng, phảng phất như chính mình cũng bị cắt đứt ra vậy.

Trên người hắn bộc phát ra quang mang màu xanh cực thịnh, không gian đang nhấp nháy bốn phía xung quanh nhất thời đình trệ lại. Đồng thời trong lòng hắn cũng giật mình, nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, hỏi:

- Người, người thế như thế nào lại biết Thiên Tầm Nhu Tu Kinh?

Thiên Tầm Nhu Ty Kinh này cũng không phải là Bí kỹ của Gia tộc Bồ Tư bọn hắn, mà là trong một lần hắn ở một chỗ hiểm địa của Thần Giới có cơ duyên đạt được. Thiên Tầm Nhu Ty Kinh này có uy lực cực mạnh, là thứ do một vị cường giả thời kỳ Thái Cổ vô số ức năm trước đó lưu lại. Hắn đã từng sử dụng Thiên Tầm Nhu Ty Kinh này vậy khốn qua một vị cường giả Chân Thần.

Long Kinh Thiên cũng không có để ý đến sự giật mình của đối phương, thân hình chợt lóe lên, hướng về phía sâu trong Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông mà bay nhanh tới.

Thiếu chủ Bồ Tư phản ứng lại, phi thân bay lên, đuổi sát phía sau, đồng thời quát lớn:

- Ngăn cản hắn lại cho ta!

Thức Am lão nhân cũng phi thân đuổi theo.

Long Kinh Thiên nhìn thấy đám binh lính Thần Giới cùng với một ít đệ tử phản đồ của Vạn Bảo Thần Tông ở phía trước đều phi thân lên công kích về phía mình, hai mắt lạnh lẽo. Hắn té Vị diện Thiên Man ra, trực tiếp đẩy thẳng về phía trước.

Vô số thanh âm kêu la thảm thiết vang lên. Chỉ thấy đám binh lính Thần Giới cùng với đám đệ tử phản đồ của Vạn Bảo Thần Tông kia toàn bộ nổ tan xác, hóa thành vô số huyết vũ, từ trên cao rơi rụng xuống.

Đối với đám đệ tử phản đồ của Vạn Bảo Thần Tông, Long Kinh Thiên cũng không có nương tay.

Long Kinh Thiên một đường bay nhanh tới, Vị diện Thiên Man chẳng biết đã đâm chết bao nhiêu binh lính Thần Giới cùng với đệ tử phản đồ của Vạn Bảo Thần Tông. Đám binh lính Thần Giới cùng với đệ tử phản đồ của Vạn Bảo Thần Tông cũng không ngừng bị hút vào bên trong Viêm Thần Đỉnh.

Thiếu chủ Bồ Tư cùng với Thúc Am lão nhân không ngừng đuổi theo phía sau nhìn thấy vô số binh lính Thần Giới cùng với đám đệ tử Vạn Bảo Thần Tông vừa mới đầu nhập chính mình không ngừng chết thảm dưới Vị diện Thiên Man, không ngừng rống giận rít gào không thôi.

Đám đệ tử Vạn Bảo Thần Tông mới đầu nhập kia đã chết thì chết, thật ra cũng không có gì, nhưng mà đám binh lính Thần Giới kia toàn bộ đều là hộ vệ tinh anh của Gia tộc Bồ Tư, trong đó không hề ít những người đều có hy vọng có thể tấn chức lên cảnh giới Thiên Thần. Bồi dưỡng đám hộ vệ này cũng đã hao phí không biết bao nhiêu công sức, không ít tâm huyết của Gia tộc Bồ Tư đã trút vào bọn chúng, nhưng mà hiện tại đều chết từng mảng lớn như vậy!

- Ma kiếm Thương Huyết!

Thiếu chủ Bồ Tư chợt lấy ra một thanh Ma kiếm màu đen. Toàn thân chuôi Ma kiếm này thiêu đốt một loại huyết diễm xích kim sắc, hần đột nhiên mạnh mẽ chém ra một kiếm.

- Thôn Phệ Thương Khung!

Vô số ma khí hắc sắc phô thiên cái địa hướng về phía Long Kinh Thiên bao phủ lại. Đồng thời, bên trong những ma khí hắc sắc này cũng lộ ra từng đoàn từng đoàn huyết diễm xích kim sắc. Những cái huyết diễm xích kim sắc này cực kỳ nóng bỏng. Những nơi chúng thiêu qua, tất cả khí lưu, sơn mạch toàn bộ đều hóa thành tro tàn, sau đó bị ma khí hắc sắc thôn phệ hết.

Long Kinh Thiên cảm ứng được tình huống sau lưng mình, cũng không có quay đầu nhìn lại, thân hình chợt lóe lên, tránh thoát khỏi ma khí của đối phương, sau đó tiếp tục hướng về phía chỗ sâu của Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông mà bay nhanh tới.

Thiếu chủ Bồ Tư cùng với Thúc Am lão nhân ở phía sau không ngừng đuổi theo, không ngừng công kích. Nhưng mà thân hình Long Kinh Thiên vô cùng quỷ dị, mỗi lần cũng đều hữu kinh vô hiểm tránh thoát khỏi công kích của hai người. Càng có nhiều binh lính của Thần Giới cùng với đệ tử phản đồ của Vạn Bảo Thần Tông chết dưới Vị diện Thiên Man hơn.

Hai người đuổi theo ở phía sau không ngừng rống giận liên tục.

Không bao lâu sau, Long Kinh Thiên đã đi tới trên không trung của Vạn Bảo Thần Sơn. Sau đó hần chụp xuống dưới một chưởng. Toàn bộ những cấm chế trên Vạn Bảo Thần Sơn chỉ trong khoảnh khắc liền bị Long Kinh Thiên dùng khí thể chẻ tre hoàn toàn phá nát sạch. Sau đó, Long Kinh Thiên lại chụp xuống phía dưới một cái. Chỉ thấy Vạn Bảo Thần Sơn không ngừng lung lay nghiêng ngã, bị Long Kinh Thiên kéo từ trên mặt đất bay thẳng lên không trung.

Tòa Vạn Bảo Thần Sơn này chính là do Vạn Bảo Thần Tông đã tiêu phí vô số tâm huyết, xây dựng chẳng biết bao nhiêu vạn năm mới thành, Long Kinh Thiên tự nhiên là không thể lưu lại, tiện nghi cho cái gã Thiếu chủ Bồ Tư kia.

Hơn nữa trong mấy ngàn toàn cung điện trên Vạn Bảo Thần Sơn có không ít vật liệu là những tài liệu cần thiết để Trấn Thiên Tháp tấn cấp lên Tiên khí Trung phẩm.

Ở phía sau, Thiếu chủ Bồ Tư cùng với Thúc Am lão nhân nhìn thấy Long Kinh Thiên muốn đem cả Vạn Bảo Thần Sơn thu đi, sắc mặt đại biến. Hai người cơ hồ cùng lúc đồng thanh quát lớn:

- Không thể để cho hần lấy đi Vạn Bảo Thần Sơn!

Đám binh lính Thần Giới cùng với đệ tử phản đồ của Vạn Bảo Thần Tông giống như thủy triều không ngừng hướng về phía Long Kinh Thiên mà công kích tới.

Long Kinh Thiên vung tay phải lên, chín thanh Thần kiếm hóa thành Kiếm hà, không ngừng quay quanh, đem không gian mấy trăm dặm bốn phía xung quanh thân thể Long Kinh Thiên bảo vệ lại. Công kích của đám binh lính Thần Giới rơi lên trên Kiếm hà, phát ra thanh âm choeng choeng vang vọng không ngừng.

Lúc này, Vạn Bảo Thần Sơn đã hóa thành một đạo lưu quang, rơi vào bên trong Trấn Thiên Tháp.

Sau khi Long Kinh Thiên đem Vạn Bảo Thần Sơn thu đi, thân hình khê luân chuyển, giống như một con quay phóng thẳng lên cửu thiên. Một chưởng đánh ra, phát ra chưởng ấn ngập trời. Nhất thời, chẳng biết có bao nhiêu binh lính Thần Giới cùng với đệ tử phản đồ của Vạn Bảo Thần Tông bị oanh kích bay ngược chết đi.

Sau khi đem thi thể đám binh lính Thần Giới cùng với đệ tử phản đồ của Vạn Bảo Thần Tông thu hồi vào trong Viêm Thần Đỉnh, thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, cũng không có lưu lại, trực tiếp biến mất giữa không trung, rời đi!

Hết thấy biến hóa quá nhanh, đến lúc Thiếu chủ Bồ Tư cùng với Thức Am lão nhân đuổi theo tới, nhìn thấy mặt đất lúc trước là nơi của Vạn Bảo Thần Sơn, lúc này đã là một mảnh trống rỗng, không khỏi rống giận:

- Tìm! Tìm cho ta! Bằng bất cứ giá nào, cũng phải tìm ra tên Long Kinh Thiên kia cho ta! Cho dù có đem toàn bộ Tinh hệ Ba Nhĩ lật tung lên, cũng phải tìm cho ra hắn cho ta!

Thanh âm rống giận của Thiếu chủ Bồ Tư không ngừng vang vọng quanh quẩn thật lâu trên không của Tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông.

oOo

Mà Long Kinh Thiên sau khi rời khỏi Tổng bộ của Vạn Bảo Thần Tông, trực tiếp phá không rời khỏi Vị diện Vạn Bảo, đi tới tinh không mênh mông bên trên. Nhìn xuống Vị diện Vạn Bảo bên dưới, Long Kinh Thiên không khỏi lâm vào trầm tư. Hiện tại tuy rằng hắn đã đạt đến cảnh giới Bán Tiên, thực lực không kém, nhưng mà khi đối mặt với cường giả Thiên Thần Thất trọng đã ngưng tụ được Thần cách như là Thiếu chủ Bồ Tư vậy, thì vẫn còn kém hơn một chút. Nhiệm vụ trước mắt, chính là phải mau chóng tăng lên thực lực mới được.

Giết chết cường giả Thiên Thần, luyện hóa Thần thể của cường giả Thiên Thần, đây cũng là một phương pháp. Chẳng qua hiện tại Long Kinh Thiên đã đạt đến cảnh giới Bán Tiên Sơ kỳ Đỉnh phong, cảm giác được muốn khôi phục đến Bán Tiên Trung kỳ là rất khó. Hiện tại đạt đến Bán Tiên Sơ kỳ Đỉnh phong, sau này mỗi lần tăng lên một cấp bậc, năng lượng cần có cũng đều là một con số kinh người.

Hiện tại Long Kinh Thiên muốn đột phá đến cảnh giới Bán Tiên Trung kỳ, chỉ sợ cần phải luyện hóa hơn mười cỗ Thần thể của cường giả Thiên Thần, thậm chí càng nhiều hơn nữa mới được.

Nhưng mà cường giả Thiên Thần cũng không phải dễ dàng đánh chết như vậy. Lúc trước Lục Bào Thần Tổ, Thái thượng Trưởng lão Bất Hủ Thần Phủ Thiên Hùng kia nếu như là lựa chọn đào tẩu, như vậy cũng sẽ không dễ dàng chết trong tay Long Kinh Thiên như thế. Hơn nữa thể lực của cường giả Thiên Thần đều không kém, những thể lực liên quan sau lưng cũng đều rất lớn, ví dụ như là Cửu Đại Thần Tông của Tinh vực Xích Thành, hoặc nhiều hoặc ít cũng đều cùng với các thể lực lớn của các Tinh vực khác trong Tinh hệ Ba Nhĩ có liên hệ với nhau. Long Kinh Thiên cuối cùng cũng không thể chỉ vì gia tăng thực lực của chính mình mà lạm sát vô tội, cuối cùng đắc tội với toàn bộ các thể lực lớn của Tinh hệ Ba Nhĩ.

- Kinh Thiên, hay là bây giờ chúng ta đi xem thử Bảo khố của Vạn Bảo Thần Tông đi?

Trong lúc Long Kinh Thiên đang trầm tư, Hứa Vũ Quân đột nhiên tiến lên nói.

- Bảo khố của Vạn Bảo Thần Tông?

Long Kinh Thiên ngạc nhiên, quay đầu lại.

Hứa Vũ Quân gật đầu, nói:

- Bảo khố của Vạn Bảo Thần Tông chúng ta có vô số những Thần đan, Linh mạch mà Vạn Bảo Thần Tông chúng ta hơn mười vạn năm qua đã sưu tầm được. Hơn nữa còn có rất nhiều những nguyên liệu luyện khí quý hiếm, vô số thiên tài địa bảo, linh dược... Hơn nữa trong Bảo khố của Vạn Bảo Thần Tông còn có một vài thứ mà phụ thân ta lưu lại, ta muốn lấy về.

Long Kinh Thiên khê gật đầu:

- Được! Hiện tại chúng ta liền đi xem Bảo khố của Vạn Bảo Thần Tông đi!

Vạn Bảo Thần Tông là Đệ nhất Thần Tông của Tinh vực Xích Thành, đã tích lũy hơn mười vạn năm qua, những gì bên trong Bảo khố có thể tưởng tượng kinh người đến thế nào, tự nhiên cũng không thể nào dễ dàng lưu lại cho gã Thiếu chủ Bồ Tư kia.

Hơn nữa, có được Bảo khố của Vạn Bảo Thần Tông, Long Kinh Thiên có thể để cho thực lực của Vị diện Thiên Man trong thời gian ngắn gia tăng lên thêm một bậc lớn.

Chẳng qua, Bảo khố của Vạn Bảo Thần Tông cũng không có ở Vị diện Vạn Bảo, mà là ở một cái Vị diện không người bí ẩn khác của Tinh vực Xích Thành, Vị diện Tân Tấn.

oOo

Vị diện Tân Tấn cách Vị diện Vạn Bảo cũng không quá xa. Long Kinh Thiên mang theo mọi người thi triển thuật di, rất nhanh liền đã đi tới Vị diện Tinh Hằng. Sau đó hắn phá vỡ tầng cương khí của Vị diện Tinh Hằng, hướng về phía sơn mạch nơi ẩn chứa Bảo khố của Vạn Bảo Thần Tông mà đi tới.

- Hừm?

Khi đám người Long Kinh Thiên sắp sửa đi đến phiến sơn mạch chỗ của Bảo khố Vạn Bảo Thần Tông, phía trước chợt truyền đến lực lượng ba động. Xem ra đã có người sớm hơn bọn họ, tới trước một bước, đang tiến hành công phá cấm chế của Bảo khố Vạn Bảo Thần Tông.

Long Kinh Thiên cùng Hứa Vũ Quân liếc mắt nhìn nhau, không khỏi gia tăng thêm tốc độ chạy tới.

- Kha Tấn!

Khi đám người Long Kinh Thiên chạy tới, liền nhìn thấy trên không phiến sơn mạch nơi chứa Bảo khố kia đang có mười mấy người phiêu phù ở đó. Một người trong đó rõ ràng chính là Phủ chủ Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, Kha Tấn!

398. Chương 397: Mười Bốn Cường Giả Thiên Thần

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 397: Mười bốn cường giả Thiên Thần

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Đám người Vực Chủ Phủ Kha Tấn nghe được thanh âm xé gió truyền đến, không khỏi nghi hoặc quay đầu nhìn lại.

- Long Kinh Thiên!

Kha Tấn bật thốt lên, nói.

Khi mà Long Kinh Thiên phá hủy Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, thu đi Thái Hoàng Cự Thụ cùng với Vực Chủ Phủ, tuy rằng Kha Tấn không có ở đó, nhưng mà lúc ấy đã có Thần thạch Khắc ảnh lưu lại hình ảnh, cho nên Kha Tấn liếc mắt liền có thể nhận ra được Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đảo mắt nhìn quét đám người Kha Tấn, tổng cộng mười bốn cường giả Thiên Thần! Trong đó có một người còn là Thiên Thần Ngũ trọng Đỉnh phong! Những người khác đều là cường giả Thiên Thần Nhất trọng, Nhị trọng, Tam trọng, Tứ trọng. Chẳng qua cả mười bốn người đều giống như Kha Tấn vậy, chẳng có ai ngừng tụ ra Thần cách cả.

- Ha ha ha... Thật sự là trời xanh có mắt, mấy ngày nay, ta lật tung cả Tinh vực Xích Thành lên để mà tìm người, Long Kinh Thiên, không nghĩ tới người thế nhưng lại tự động dâng đến tận cửa như vậy.

Hai mắt Kha Tẩn đỏ bừng, bắn ra sát ý vô cùng tận, sắc mặt dữ tợn, vô cùng kích động, thân thể rung động không thôi.

Thái Hoàng Cự Thụ cùng với Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, đã hao phí tâm huyết của không biết bao nhiêu đời Phủ chủ Vực Chủ Phủ bọn hắn, không ngờ lại bị Long Kinh Thiên một hơi thu đi hết.

Hơn nữa Long Kinh Thiên còn giết chết hàng trăm ức cường giả của Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, bao gồm cả Đại Tổng quản Hoắc Nguyên, Tam Tổng quản Trần Lô Động, Tứ Tổng quản Triệu Trầm, còn có Lục Bảo Thần Tổ nữa, cũng đều đã chết trong tay Long Kinh Thiên.

Mấy ngày nay, hắn từng giây từng phút cũng đều hận không thể đem Long Kinh Thiên ra cắn xé từng miếng từng miếng thịt, uống từng ngụm từng ngụm máu của hắn, từng chút từng chút một nuốt chết hắn.

- Hóa ra tiểu tử này chính là Long Kinh Thiên à? Ha ha... Kha Tẩn, nghe nói Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành của ngươi, còn có cả gốc Thái Hoàng Cự Thụ kia nữa, cũng đều bị tên tiểu tử này lấy đi mất? Không nghĩ tới, Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành của ngươi lại bị một tên Cổ Thần Tam trọng Đỉnh phong nho nhỏ này quật cho long trời lở đất a!

Lúc này, một gã trung niên nhân tóc đỏ thân hình cao lớn bên cạnh Kha Tẩn đột nhiên đùa cợt nói.

Gã trung niên nhân tóc đỏ này chính là Phủ chủ của Vực Chủ Phủ Tinh vực Tể Dương Nguyễn Trọng, Thiên Thần Tứ trọng, bề ngoài thực lực so với Kha Tẩn còn mạnh hơn một chút.

Nghe Phủ chủ Nguyễn Trọng Vực Chủ Phủ Tinh vực Tể Dương đùa cợt, sắc mặt Kha Tẩn âm trầm. Chuyện tình Long Kinh Thiên phá hủy Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, thu đi Vực Chủ Phủ cùng với Thái Hoàng Cự Thụ hiện tại đã truyền bá rộng rãi ra ngoài, không chỉ có toàn bộ Tinh vực Xích Thành đều biết, mà ngay cả một vài Tinh vực bốn phía xung quanh Tinh vực Xích Thành cũng đều đã biết.

Chuyện này ngoài việc khiến cho đối phương khiếp sợ ra, Kha Tẩn thân là Phủ chủ Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, cũng đã biến thành trò cười của tất cả mọi người.

- Kha Tẩn, Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành các ngươi ngay cả một gã Cổ Thần Tam trọng Đỉnh phong nho nhỏ cũng quản không nổi được sao? Có muốn ta thay ngươi ra tay hay không?

Một lão giả mập mạp tóc xanh lục khác cũng mang theo vẻ mặt vui mừng khi người khác có họa, nói.

Lão giả mập mạp này chính là Thần Chủ của Vương Giả Thần Tông, Đệ nhất Thần Tông của Tinh vực Tể Dương, Trần Dương Thiên.

Thanh âm Kha Tẩn trầm thấp:

- Không cần!

Sau đó hai mắt hắn đỏ bừng nhìn trừng trừng Long Kinh Thiên:

- Long Kinh Thiên, ngươi chịu chết đi!

Nói xong đột nhiên đánh mạnh một quyền về phía Long Kinh Thiên. Một quyền này oanh ra khiến đất trời u ám, núi lở sóng tan. Vô số khí thể huyết hồng sắc dâng trào ngập cả thiên địa, khiến cho toàn bộ phiến Vị diện không người này cũng phải chấn động không thôi.

Một quyền này là một kích toàn lực, ẩn chứa toàn bộ sát ý, phần hận của hắn, có thể tưởng tượng ra uy lực đáng sợ đến mức nào.

Đám người Tử Thiên Long Hoàng ở sau lưng Long Kinh Thiên nhất thời cả kinh. Đúng lúc này, Long Kinh Thiên liền ra tay. Đồng dạng cũng oanh kích ngược lại một quyền. Một dấu quyền ấn khổng lồ phá không mà ra, kim quang không ngừng lóe sáng.

Ầm ầm!

Một thanh âm chấn động bùng nổ. Kha Tẩn chỉ cảm thấy một cỗ xung lượng khủng bố đánh úp lại chính mình, thân hình hắn không ngờ không thể khống chế được, không ngừng lui nhanh về phía sau, liên tục lùi về phía sau mấy chục bước mới ổn định lại được.

Bốn phía một mảnh tĩnh lặng.

Phủ chủ Vực Chủ Phủ Tinh vực Tể Dương Nguyễn Trọng, còn có đám người Trần Dương Thiên, nụ cười trào phúng giễu cợt trên mặt hoàn toàn tắt ngúm, toàn bộ đều là vẻ mặt không thể nào tin nổi. Thậm chí vẻ mặt của Kha Tẫn cũng là một bộ dáng không thể nào tin nổi, nhìn chăm chăm vào những dấu chân thật sâu trên mặt đất, do chính mình khi lùi về phía sau đã lưu lại lúc trước.

- Chính mình, thế nhưng lại bị đẩy lui sao?

Vốn dĩ theo dự tính của hắn, vừa rồi một quyền toàn lực của mình cho dù có không giết chết được Long Kinh Thiên, thì cũng có thể đem đám người Long Kinh Thiên đánh cho chết khiếp một trận mới đúng.

Long Kinh Thiên sau khi một quyền đánh lui Phủ chủ Vực Chủ Phủ Kha Tẫn, cũng không có tiếp tục công kích. Thần niệm của hắn mở rộng, không ngừng thăm thấu xuống mặt đất bốn phía xung quanh. Đám người Kha Tẫn cũng không có phát hiện ra, không gian bốn phía xung quanh đang dần dần biến hóa.

- Cổ Thần Tam trọng Đỉnh phong có thể đánh lui Thiên Thần Tam trọng Đỉnh phong?

Phủ chủ Tể Dương Phủ Nguyễn Trọng kia sắc mặt ngưng trọng nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên.

- Kha Tẫn, chúng ta ra tay hỗ trợ người, cùng nhau đánh chết tên Long Kinh Thiên này! Chẳng qua, có một điều kiện, sau khi xử lý xong Long Kinh Thiên, tất cả những bảo bối trên người của hắn, thuộc về chúng ta!

Lúc này, Thần Chủ Vương Giả Thần Tông Trần Dương Thiên chợt mở miệng nói, đám thịt béo trên mặt cũng bắt đầu ba động một trận.

Kha Tẫn nghe thấy vậy, hai mắt hiện lên vẻ phẫn nộ. Lúc trước Long Kinh Thiên đã thu đi Thái Hoàng Cự Thụ còn có Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, bảo bối trên người của hắn, tự nhiên chính là Thái Hoàng Cự Thụ cùng với Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành rồi. Trần Dương Thiên này không ngờ cũng dám đánh chủ ý lên Thái Hoàng Cự Thụ cùng với Vực Chủ Phủ của Tinh vực Xích Thành sao?

- Ha ha... một khi Phủ chủ Kha Tẫn đã không muốn, chúng ta đây cũng không tiện xen vào việc người khác. Việc của Long Kinh Thiên cùng với Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành các người, Tinh vực Tể Dương chúng ta cũng không nhúng tay vào nữa!

Phủ chủ Vực Chủ Phủ Tinh vực Tể Dương Nguyễn Trọng khẽ cười nói.

- Được! Giết xong Long Kinh Thiên, tất cả những gì có trên người của hắn đều thuộc về các người cả!

Kha Tẫn đột nhiên mở miệng nói, sau đó cắn răng nghiền lợi nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, nói:

- Chẳng qua, ta có một cái điều kiện, chính là ta muốn tiểu tử này bị tra tấn thống khổ đến chết!

Đám người Phủ chủ Tể Dương Phủ cùng với Trần Dương Thiên khẽ liếc mắt nhìn nhau, cười nhạt:

- Như người mong muốn!

Thực lực của Long Kinh Thiên mặc dù khiến cho bọn họ giật mình, nhưng mà bên phía bọn họ có đến mười bốn cường giả Thiên Thần liên thủ, muốn giết chết Long Kinh Thiên còn chẳng phải dễ như trở bàn tay hay sao? Nếu như mười bốn cường giả Thiên Thần bọn họ liên thủ còn không thể đối phó nổi với một Cổ Thần nho nhỏ, như vậy toàn bộ bọn họ đều đâm đầu vào vách núi tự sát hết cho rồi!

- Tiểu tử, không thể không thừa nhận, người chính là kẻ yêu nghiệt nhất trong vô số những thiên tài của Tinh hệ Ba Nhĩ này, một Cổ Thần Tam trọng Đỉnh phong có thể đánh lui Thiên Thần Tam trọng Đỉnh phong, xưa nay chưa từng có! truyện copy từ

Phủ chủ Tể Dương Phủ Nguyễn Trọng quay đầu lại, nhìn về phía Long Kinh Thiên, lắc đầu thở dài:

- Đáng tiếc! Đáng tiếc a! Ngày hôm nay người nhất định phải chết ở nơi đây thôi!

Thần Chủ Vương Giả Thần Tông Trần Dương Thiên lại hắc hắc cười lạnh, nói:

- Ngẫm lại mà xem, một gã thiên tài yêu nghiệt như người vậy, lại chết ở trong tay của chúng ta, cũng đủ khiến người khác cảm thấy hưng phấn rồi!

Nói đến đây, hắn khẽ mỉm cười cảm thán một cái.

Đúng lúc này, đột nhiên Long Kinh Thiên chợt động, cùng với đám người Tử Thiên Long Hoàng đột nhiên biến mất không thấy đâu nữa.

Đám người Phủ chủ Tế Dương Phủ Nguyễn Trọng khẽ rung mình một cái.

- Không tốt!

Trong lòng Kha Tẫn cảm thấy nguy hiểm, quát lớn, đồng thời thân hình chợt lóe.

Đúng lúc thân hình hắn chợt lóe lên, chỉ thấy trên thiên không xuất hiện một khóa quang cầu khổng lồ, từ trên cao đập thẳng xuống dưới. Mặt đất đột nhiên chấn động, thanh âm kêu la thảm thiết không ngừng vang lên.

Kha Tẫn hoảng sợ quay đầu lại, chỉ thấy hơn mười vạn dặm sơn mạch sau lưng mình hết thấy đều băng diệt sạch sẽ. Lúc này, khóa quang cầu khổng lồ bay lên, trên mặt đất nằm dài bốn thân thể bao phủ bởi huyết nhục mơ hồ.

Bốn người này đều là Thiên Thần Nhất trọng, tránh né không kịp, vị Vị diện Thiên Man đập trúng mà trọng thương nằm ở đó.

Lúc này, Long Kinh Thiên chợt xuất hiện trên không của bốn người, tay phải vung lên, chính thanh Thần kiếm hóa thành vô số kiếm vũ, cả bốn người trong khoảnh khắc liền bị kiếm vũ bao phủ.

- Giết! Chúng ta liên thủ, mau giết tên tiểu tử này!

- Tên tiểu tử này vẫn còn ẩn giấu thực lực, không thể để cho hắn công kích từng người, bằng không, tất cả chúng ta đều chết hết!

Đám người Kha Tẫn, Nguyễn Trọng, Trần Dương Thiên toàn bộ đều phản ứng lại, trong khoảnh khắc ra tay. Mười vị cường giả Thiên Thần ra tay, chưởng phong sấm dậy, vô số sơn mạch đổ nát, đại địa vắng bặt tung tóe, gió bão cát bụi nổi lên cuộn cuộn, thậm chí ngay cả cương khí trên cửu thiên cũng đều bị quấy động.

Nhưng mà ngay sau đó bọn họ liền nhìn thấy thân thể của Long Kinh Thiên không ngờ chỉ trong khoảnh khắc liền trở nên mơ hồ lên, ẩn hiện bất định, giống như một cơn gió, giống như một tia nắng mặt trời, phảng phất như là không tồn tại trong khoảng không gian này vậy. Tất cả các công kích của bọn họ cũng đều thất bại hết.

Sắc mặt bọn người Kha Tẫn đại biến.

399. Chương 398: Cùng Ta Nói Điều Kiện?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 398: Cùng ta nói điều kiện?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên tránh thoát khỏi công kích của đám người Kha Tẫn, tay phải vung lên, đem Thần thể của bốn gã cường giả Thiên Thần Nhất trọng thu vào trong Viêm Thần Đỉnh. Sau đó thân thể lóe lên, đã xuất hiện trước người một gã Thiên Thần Nhị trọng, tay phải ngưng tụ quang mang, chỉ thẳng tới, đâm trúng ngực của đối phương, trong khoảnh khắc liền đem trái tim của gã cường giả Thiên Thần Nhị trọng kia xuyên thủng.

Sau đó, Long Kinh Thiên thu hồi năm ngón tay trên ngực của hắn, quyền kinh như núi lửa bùng nổ.

- Phốc!

Trái tim gã cường giả Thiên Thần Nhị trọng đột nhiên nổ tung, máu tươi bắn ra tung tóe.

Một gã cường giả Thiên Thần Nhị trọng, vẫn lạc!

Sinh cơ của cường giả Thiên Thần mặc dù mạnh mẽ, rất khó giết chết, nhưng mà trái tim cũng vô cùng quan trọng, sinh cơ hoàn toàn bị hủy diệt, đồng dạng cũng chết!

Bên trong Viêm Thần Đỉnh, có thêm một Thần thể của cường giả Thiên Thần Nhị trọng!

Thân hình của Long Kinh Thiên không ngừng chớp lên, cơ hồ mỗi một lần chớp lên, trong nháy mắt liền có thêm một gã cường giả Thiên Thần vẫn lạc!

Đám người Kha Tẫn, Nguyễn Trọng, Trần Dương Thiên vừa sợ vừa giận. Công kích đánh tới phô thiên cái địa, trần ngập không gian mười vạn dặm bốn phía xung quanh, nhưng mà thân thể của Long Kinh Thiên vẫn luôn biến ảo khó lường, công kích của bọn họ bao nhiêu lần cũng đều thất bại.

Không bao lâu sau, mười bốn người Kha Tẫn liền bị Long Kinh Thiên đánh chết hơn tám người!

Chỉ còn lại sáu người!

Chẳng qua, sáu người này đều là cường giả Thiên Thần Tam trọng Đỉnh phong trở lên.

Đến khi chỉ còn lại có sáu người, đám người Kha Tẫn rốt cuộc cũng bị cảnh Long Kinh Thiên chém giết khiến cho khiếp sợ.

- Kha Tẫn, đây là chuyện của Tinh vực Xích Thành các ngươi, Tinh vực Tể Dương chúng ta mặc kệ, chúng ta đi!

Phủ chủ Tể Dương Phủ Nguyễn Trọng quát lớn, nói xong liền phi thân bay đi.

Thái Hoàng Cự Thụ, Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành tuy rằng mê người, nhưng mà cho dù mê người đến đâu, so với cái mạng nhỏ của chính mình cũng đều không quan trọng bằng.

- Các người!

Kha Tẫn nhìn thấy đám người Nguyễn Trọng, Trần Dương Thiên bỏ mặc chính mình mà đào tẩu, không khỏi phẫn nộ.

Chẳng qua, Phủ chủ Tể Dương Phủ Nguyễn Trọng vừa mới bay lên, đột nhiên một thân ảnh chợt lóe, một quyền phá không mà đến. Nguyễn Trọng kinh hãi thất sắc, một quyền đánh ra đón đỡ, thân hình chấn động, liên tục lui về phía sau. Toàn bộ cánh tay của hắn cũng bị chấn động đau đớn không thôi. Hắn khiếp sợ nhìn chằm chằm vào Long Kinh Thiên vừa mới xuất hiện trước mặt. Hắn là một Thiên Thần Ngũ trọng Đỉnh phong, mà đối phương chỉ là một Cổ Thần Tam trọng Đỉnh phong mà thôi!

Cảm giác sợ hãi từ sâu bên trong linh hồn của hắn không ngừng khuếch tán ra, trần ngập toàn thân.

- Long Kinh Thiên, ngươi đừng quá cuồng vọng! Thực lực của ngươi cho dù có cường thịnh đến đây, cũng không có khả năng lưu lại toàn bộ chúng ta được!

Nguyễn Trọng lớn tiếng quát. Cái hắn nói chính là tình hình thực tế. Với thực lực của hắn, nếu như muốn chạy trốn, cho dù là cường giả Thiên Thần Thất trọng cũng không có khả năng lưu lại hắn.

- Long Kinh Thiên, làm người, bất cứ việc gì cũng đều phải lưu lại một đường! Nếu như làm việc quá quyết tuyệt, ngược lại sẽ đem chính mình bức vào tuyệt lộ a!

Đám thịt béo trên mặt Trần Dương Thiên mấp mạp khê dòn lại, trong cặp mắt nhỏ như hạt đậu lóe ra hàn mang lạnh lẽo.

Long Kinh Thiên lạnh lùng liếc mắt nhìn sáu người, đột nhiên cười lạnh một tiếng. Tiếng cười không lớn, nhưng mà lọt vào trong tai đám người Nguyễn Trọng, Trần Dương Thiên, thì lại cực kỳ chói tai.

- Cùng ta nói điều kiện? Các ngươi còn chưa đủ tư cách!

Long Kinh Thiên đạm mạc nói.

Sắc mặt Nguyễn Trọng trầm xuống. Long Kinh Thiên này thật sự quá mức kiêu ngạo rồi. Chính mình nói thế nào cũng là Phủ chủ một Tỉnh vực, cho dù là Thần sứ của Thần Giới hàng lâm đối với chính mình cũng phải khách khí vài phần. Long Kinh Thiên chẳng qua chỉ là một gã Cổ Thần nho nhỏ ỷ vào chính mình có thiên phú yêu nghiệt, thế nhưng không ngờ lại dám nói chính mình chưa đủ tư cách?

Sắc mặt của đám người Trần Dương Thiên đồng dạng phi thường khó coi.

Long Kinh Thiên cũng không có nói lời vô nghĩa nữa, tay phải vung lên. Đột nhiên, trên toàn bộ Vị diện không người này, phong vân bắt đầu khởi động, cuồng phong mãnh liệt, sấm chớp điện thiểm không ngừng. Sắc mặt đám người Kha Tẫn, Nguyễn Trọng đại biến.

Đại trận cấm chế!

Không ngờ Long Kinh Thiên lại bố trí đại trận cấm chế, hơn nữa còn bao phủ cả toàn bộ Vị diện, ngay cả đám người bọn họ cũng đều không có phát giác ra!

- Kích Phá Vạn Thế!

Nguyễn Trọng nhìn thấy Long Kinh Thiên muốn phát động đại trận, không chút chần chừ, trong tay liền xuất hiện một thanh Thần kích, đột nhiên đâm mạnh ra một kích, phát ra kích ảnh vạn trọng. Nhưng mà đúng lúc này, vô số đạo kiếm quang từ trên hư không bắn xuống, đem công kích của hắn hoàn toàn chặn lại. Không chỉ có như thế, đám kiếm quang này hướng về phía hắn đâm thẳng mà đến, khiến cho hắn phải liên tục thối lui nhanh về phía sau, sau khi thi triển ra hơn mười loại thân pháp để tránh né. Mặc dù là như thế, nhưng cánh tay hắn vẫn là bị đâm trúng, máy chảy cuồn cuộn.

Năm người Kha Tẫn, Trần Dương Thiên nhìn thấy thế, hút mạnh một ngụm lãnh khí, hai mắt không nhin được toát ra vẻ hoảng sợ nồng đậm.

Lúc này, bọn họ nhìn thấy phía trên đỉnh đầu của Long Kinh Thiên chợt hiện ra một tòa bảo tháp. Tòa bảo tháp này trong khoảnh khắc liền hóa lớn lên, giống như tòa Thần sơn vạn trượng, đứng sừng sững giữa thiên địa.

- Thần khí! Thần khí Trung phẩm!

Một gã cường giả Thiên Thần Tứ trọng thất thanh kinh hô.

Long Kinh Thiên cũng chẳng thèm để ý đến sự khiếp sợ của sáu người, từ trong cơ thể tế ra một đạo Linh mạch Thánh phẩm, tiến nhập vào trong Trấn Thiên Tháp, hai tay chỉ thẳng lên Trấn Thiên Tháp. Trấn Thiên Tháp liền phát ra quang mang vạn trượng, vô số đại trận công kích trong tháp liền được khởi động.

Thanh âm rống giận, kêu la thảm thiết, ầm ầm chấn động kịch liệt không ngừng vang lên.

Một canh giờ sau đó, hết thảy mọi thứ yên tĩnh lại. Trên mặt đất đã bị phá hủy gần như toàn diện có thêm năm cỗ thi thể nữa. Chỉ còn mỗi mình Kha Tẫn còn đứng nguyên tại chỗ, toàn thân tràn ngập vết máu, nhìn chăm chăm vào năm cỗ thi thể của năm người Nguyễn Trọng, Trần Dương Thiên, hai mắt tràn ngập bi thương, phẫn nộ. Hắn nhìn chăm chăm Long Kinh Thiên, biết rõ lúc này hắn vẫn còn chưa chết, nguyên nhân chính là bởi vì Long Kinh Thiên không muốn hắn chết dễ dàng như thế mà thôi.

- Cả đời này của ta, sai lầm lớn nhất của ta chính là nghe theo ý tứ của Nguyên Tôn kia, ra tay tiêu diệt Vạn Bảo Thần Tông!

Thanh âm của Kha Tẫn khàn khàn, trầm thấp:

- Long Kinh Thiên, sau khi ta chết đi, hy vọng ngươi buông tha cho đám người Kha Bạch con ta!

- Nguyên Tôn rất nhanh sẽ xuống đoàn tụ cùng ngươi thôi! Còn về phần con trai của ngươi...

Thanh âm Long Kinh Thiên lạnh lùng, nói đến đây, hắn phất tay một cái, từ trong hư không chợt văng ra một người, đúng chính là Nhị thiếu chủ Vực Chủ Phủ Tỉnh vực Xích Thành Kha Bạch, lúc trước đã bị Long Kinh Thiên bắt đi, tra tấn cho chết đi sống lại kia.

Kha Bạch, bộ mặt bị tra tấn biến thành đầu heo ngã xuống mặt đất, hiển nhiên là vẫn còn chưa hiểu rõ ràng đã xảy ra chuyện gì. Hắn ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy phụ thân Kha Tẫn đứng ở nơi đó, trên mặt cuồng hỉ, liền thống khổ kêu lên một tiếng:

- Phụ thân, rốt cuộc người cũng cứu ta ra rồi! Cái tên cầu tạp chủng Long Kinh Thiên kia đã đem khí hải, kinh mạch toàn thân của ta toàn bộ đánh vỡ nát, ta muốn hắn sống không bằng chết!

Hóa ra, hắn vẫn còn tưởng rằng là do Kha Tẫn đến cứu hắn ra.

Kha Tẫn nghe được thanh âm gào thét của con trai mình, hai mắt khẽ nhắm lại, thở dài một hơi bất lực, cam chịu.

Kha Bạch nhìn thấy biểu hiện của phụ thân khác thường, không khỏi rung mình, đảo mắt nhìn quét bốn phía. Ngay sau đó liền nhìn thấy Long Kinh Thiên hướng về phía hắn chậm rãi đi tới, toàn thân hoảng sợ, run rẩy:

- Người, Long Kinh Thiên, người, người đừng có qua đây! Phụ thân, cứu ta, cứu ta!

Long Kinh Thiên nâng tay phải lên, đánh ra một chưởng. Kha Bạch kia giống như chó chết văng bắn ra phía sau, sau đó ở trên mặt đất không ngừng quay cuồng, chấn cho cát bụi tung bay, cuối cùng nằm úp sấp trên mặt đất, hoàn toàn không có động tĩnh nữa.

Kha Tẫn nhìn thấy con trai mình chết thảm ngay trước mặt mình, nắm chặt hai nắm tay lại, hai mắt tràn ngập nộ hỏa. Hắn thân là Phủ chủ một Tinh vực, nắm trong tay toàn bộ Tinh vực, địa vị tối cao vô thượng, quyết định sống chết của bao nhiêu ức vạn chúng sinh, đứng trên đỉnh hết thấy chúng sinh! Nhưng mà hiện tại con trai mình lại chết ở trước mặt chính mình, bản thân mình cũng không có chút nào đảm bảo...

Đây chính là một sự sỉ nhục, một sự sỉ nhục cùng cực!

- A a a a...

Hắn ngửa đầu lên rống giận một tiếng, giống như một đầu mãnh thú bị thương vậy. Lực lượng cuồng bạo không ngừng từ trong cơ thể trào ra. Đúng lúc này, Trấn Thiên Tháp cũng ầm ầm đánh xuống.

Một lúc sau, Long Kinh Thiên đem Trấn Thiên Tháp thu hồi lại, thân thể Kha Tẫn không thể đứng vững nữa, ầm ầm ngã xuống.

- Long Kinh Thiên, Gia tộc Bồ Tư sẽ không tha cho ngươi!

Một thanh âm suy yếu từ trong miệng của hắn truyền ra.

Tinh vực Xích Thành này, chính là do Gia tộc Bồ Tư trên Thần Giới nắm trong tay.

Sắc mặt Long Kinh Thiên đậm mạc, đem Thần thể của đám người Kha Tẫn toàn bộ thu vào bên trong Viêm Thần Đỉnh, sau đó phi thân bay lên, hướng về phía Bảo khố Vạn Bảo Thần Tông mà bay tới.

Hiện tại hắn cần nhanh chóng đem Bảo khố Vạn Bảo Thần Tông thu hồi đi. Tuy rằng hắn đã bố trí đại trận cấm chế trên toàn Vị diện này rồi, nhưng mà thời gian kéo dài lâu, phát giác chuyện đám người Kha Tẫn chết đi, Thiếu chủ Bồ Tư khẳng định sẽ gây rối.

400. Chương 399: Vật Thể Khổng Lồ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 399: Vật Thể Khổng Lồ

Long Kinh Thiên đi vào phiến sơn mạch nơi của Bảo khố Vạn Bảo Thần Tông, thi triển Động Thổ Thuật, toàn thân lóe ra quang mang, liền tiến nhập vào lòng đất, hướng về phía sâu bên dưới lòng đất mà đi. Sau khi đi sâu xuống hơn ngàn trượng, hắn đã đi tới một cái thông đạo. Long Kinh Thiên biết đây chính là thông đạo của Bảo khố.

Lúc này, đám người Hứa Vũ Quân, Hắc Long từ trong Vị diện Thiên Man đi ra, dẫn Long Kinh Thiên đi tới trước cửa vào của Bảo khố. Trên cửa vào của Bảo khố tuy rằng có bố trí những cấm chế lợi hại, tuy rằng Hứa Vũ Quân cũng biết phương pháp khống chế, nhưng mà mở ra cổng vào cũng cần phải mất một chút thời gian. Long Kinh Thiên thấy vậy, liền thu luôn hai người vào bên trong Trấn Thiên Tháp, trực tiếp từ bên dưới lòng đất đi thẳng luôn vào trong Bảo khố.

Vạn Bảo Thần Tông là Đệ nhất Thần Tông của Tinh vực Xích Thành, tích lũy hơn mười vạn năm, Bảo khố tự nhiên là kinh người. Vô số Linh mạch, thiên tài địa bảo, Thần đan, linh dược, thậm chí so với Thương Sinh Bảo Tàng mà lúc trước Long Kinh Thiên đoạt được còn kinh người hơn rất nhiều.

Sau khi Long Kinh Thiên tiến vào, cũng không có dừng lại quá lâu, mỗi khi đi đến một gian thạch thất, lại vung tay lên liền trực tiếp đem toàn bộ những bảo bối bên trong thạch thất thu đi sạch sẽ.

Không bao lâu sau, vô số những Linh mạch, thiên tài địa bảo bên trong Vạn Bảo Thần Tông cũng đều toàn bộ rơi vào bên trong Trấn Thiên Tháp.

- Chúng ta đi!

Nhìn về phía Bảo khố Vạn Bảo Thần Tông đã hoàn toàn là một mảnh trống rỗng, thân hình Long Kinh Thiên chợt lóe lên, mang theo đám người Hứa Vũ Quân biến mất. Một lúc sau, đã đi lên đến mặt đất, sau đó ly khai khỏi Vị diện không người này.

oOo

Trong lúc đám người Long Kinh Thiên đã rời khỏi Vị diện không người kia, trên đại điện Vạn Bảo Thần Tông, Thiếu chủ Bố Tư đang ngồi trên bảo tọa của đại điện, cặp mày khẽ nhíu:

- Như thế nào còn chưa có trở về?

Thức Am lão nhân tiến lên, nói:

- Thiếu chủ yên tâm, cấm chế của Bảo khố Vạn Bảo Thần Tông kia tuy rằng lợi hại, nhưng mà mười bốn người bọn Kha Tẫn liên thủ, tuyệt đối có thể giải quyết dễ dàng. Chẳng qua chỉ là hao phí chút thời gian mà thôi. Ta nghĩ mười bốn người bọn Kha Tẫn tìm được bảo tàng cũng không dám giữ làm của riêng đâu!

Thiếu chủ Bố Tư khẽ gật gù đầu.

Đúng lúc này, đột nhiên từ bên ngoài có một vị lão giả tóc bạc chợt hoảng hốt tiến vào. Vị lão giả tóc bạc này chính là Nhị Tổng quản của Vực Chủ Phủ Tinh vực Xích Thành, Thang Thường.

- Thiếu chủ Bố Tư, đã xảy ra chuyện rồi!

Thang Thường tiến vào trong đại điện, sau khi hành lễ tiến gấp gấp nói:

- Ngọc giản bốn mạng của Phủ chủ đại nhân đã vỡ nát rồi!

- Cái gì?

Sắc mặt Thiếu chủ Bố Tư đại biến, từ trên bảo tọa bỗng nhiên đứng phắt dậy, ngay cả Thức Am lão nhân cũng cả kinh một trận.

- Như thế nào lại trở nên như vậy?

Sắc mặt Thiếu chủ Bố Tư âm trầm, nói:

- Thuộc hạ cũng không biết đã xảy ra chuyện gì! Thuộc hạ đã phái người đến Vị diện Tinh Hằng dò xét rồi!

Thang Thường nói. Vị diện Tinh Hằng chính là Vị diện nơi đặt Bảo khố của Vạn Bảo Thần Tông.

- Thiếu chủ, có thể nào là do đám người Nguyễn Trọng, Trần Dương Thiên muốn chiếm Bảo khố Vạn Bảo Thần Tông làm của riêng hay không?

Thức Am lão nhân trầm ngâm nói.

Hai mắt Thiếu chủ Bố Tư lóe ra hàn mang lạnh lẽo:

- Hẳn là không đâu!

Nói đến đây, hắn quay sang nói với Thúc Am lão nhân:

- Điều tra một chút, xem có phải Ngọc bài bản mệnh của đám người Nguyễn Trọng, Trần Dương Thiên cũng đã bị vỡ rồi hay không?

Thúc Am lão nhân cả kinh một trận, nói:

- Thiếu chủ, ngài muốn nói...

Thiếu chủ Bồ Tư khẽ gật đầu.

- Vâng, Thiếu chủ!

Thúc Am lão nhân cung kính đáp, sau đó lui xuống.

o0o

Thúc Am lão nhân lui xuống không bao lâu, liền quay trở về, vẻ mặt ngưng trọng:

- Không nằm ngoài sở liệu của Thiếu chủ, Ngọc bài bản mạng của đám người Nguyễn Trọng, Trần Dương Thiên toàn bộ đều vỡ tan hết rồi!

Thiếu chủ Bồ Tư nghe thấy vậy, toàn thân trào ra khí tức điên cuồng, từng đạo khí lưu hắc ám không ngừng dâng lên, bao phủ toàn bộ thiên không của đại điện. Ngoại trừ Thúc Am lão nhân ra, các cường giả khác bên trong đại điện ai nấy cũng đều kinh hãi quỳ rạp xuống.

- Ma Tộc, đám các người bị mù rồi, thật cho rằng Giải Vạn Nguyên ta dễ dàng khi dễ hay sao? Dám đánh chủ ý lên trên đầu của ta!

Trong cặp mắt Thiếu chủ Bồ Tư, khí vụ huyết hồng sắc không ngừng quay cuồng liên tục.

Theo như hắn suy nghĩ, có thể giết chết mười bốn cường giả Thiên Thần bọn Kha Tẫn, cũng chỉ có mỗi mình thế lực của Ma Tộc mà thôi.

Thúc Am lão nhân chần chờ một chút, cẩn thận nói:

- Thiếu chủ, có thể nào là do Long Kinh Thiên kia làm không? Dù sao chuyện đám người Kha Tẫn làm rất bí mật, bên phía Ma Tộc hẳn là sẽ không biết đâu. Chỉ có mỗi mình Hứa Vũ Quân biết được chỗ cụ thể của Bảo khố Vạn Bảo Thần Tông mà thôi!

Thiếu chủ Bồ Tư nói:

- Người cho rằng Long Kinh Thiên có thể giết chết được mười bốn người bọn Kha Tẫn hay không?

Thúc Am lão nhân cũng chỉ có thể ngậm miệng lại. Quả thật, bằng vào thực lực bên ngoài của Long Kinh Thiên mà nói, khẳng định không giết được mười bốn người bọn Kha Tẫn.

- Hiện tại chúng ta đi đến Vị diện Tinh Hằng!

Thiếu chủ Bồ Tư lạnh lùng nói. Nói xong, hắn cùng Thúc Am lão nhân lắc mình biến mất.

o0o

Một hồi lâu sau, hai người đã đến được Vị diện Tinh Hằng, đến chỗ của Bảo khố Vạn Bảo Thần Tông. Nhìn thấy toàn bộ mặt đất bên ngoài Vị diện Tinh Hằng đã bị lực lượng khủng bố phá hủy sạch sẽ, sắc mặt hai người đều cực kỳ khó coi.

Thiếu chủ Bồ Tư khẽ quơ tay chụp một cái vào hư không, một đoàn khí lưu chợt rơi vào trong tay hắn. Bên trong đoàn khí lưu lại, kiếm khí tung hoành, giống như vô số đầu Kiếm long du hành rít gào trong đó vậy.

Thúc Am lão nhân thấy thế, kinh ngạc nói:

- Kiếm khí thật sắc bén!

Tay phải Thiếu chủ Bồ Tư nắm chặt, khí lưu bạo tán, kiếm khí biến mất. Sau đó hai người đi đến phiến sơn mạch chỗ Bảo khố của Vạn Bảo Thần Tông, nhìn thấy một đạo vết nứt khổng lồ nằm bên dưới mặt đất, vẻ mặt trầm tư.

oOo

Mà lúc này, bên trong một mảnh tinh không vắng vẻ nào đó của Tinh vực Xích Thành, đang có một hạt bụi bặm tinh không mà mắt thường khó nhìn thấy được đang không ngừng bay đi. Đây đúng là do Trấn Thiên Tháp biến thành.

Bên trong Trấn Thiên Tháp, Long Kinh Thiên đang ngồi xếp bằng bên trong một tòa cung điện, toàn thân có vô số đạo lôi điện hoàng kim sắc cùng với hắc sắc quay cuồng, rất nhanh liền hình thành nên một mảnh lôi hải, tràn ngập mỗi một góc bên trong cung điện.

Trên đỉnh đầu của Long Kinh Thiên, một đám huyết vụ đậm kim sắc không ngừng từ trong Viêm Thần Đỉnh đổ xuống, sau đó bị Long Kinh Thiên hấp thu vào bên trong cơ thể. Lực lượng mệnh mông ở mỗi một tác bên trong cơ thể của Long Kinh Thiên không ngừng nhộn nhạo liên hồi.

Vù vù vù!

Theo mỗi một lần hô hấp của Long Kinh Thiên, lôi hải bốn phía cũng không ngừng ba động cao thấp liên tục. Mỗi một lần ba động, thì quang mang bên ngoài thân thể của Long Kinh Thiên cũng đều gia tăng thêm một vòng.

Quang mang bên ngoài thân thể Long Kinh Thiên càng ngày càng bành trướng lên. Cuối cùng, quang mang chiếu rọi toàn bộ cả không gian của Trấn Thiên Tháp, Long Kinh Thiên giống như một khóa thái dương khổng lồ vậy, phát ra ánh sáng phi thường chói chang.

Đồng thời, một thanh âm vang vọng khác thường không ngừng vang vọng bên trong Trấn Thiên Tháp, giống như vạn thú tề rống, giống như chúng trần triều bái, như chúng phật phạm xưng...

Vị diện Thiên Man lúc này đã hóa thành nhỏ cỡ một nắm tay, không ngừng di động bên trong Trấn Thiên Tháp. Đám người Hứa Vũ Quân ở bên trong Vị diện Thiên Man nhìn thấy cảnh Long Kinh Thiên tu luyện khiến cho phát sinh dị tượng, cũng đều giật mình không thôi.

oOo

Thời gian lặng lẽ trôi qua, chớp mắt đã qua ba tháng.

- Đã trôi qua ba tháng rồi, sao chủ nhân hần vẫn còn chưa có xuất quan?

Đám người Tử Thiên Long Hoàng nhìn thấy Long Kinh Thiên đã ba tháng vẫn chưa có xuất quan, không khỏi có chút lo lắng.

Về mặt Hứa Vũ Quân cũng tràn ngập lo lắng.

Trong lúc mọi người còn đang lo lắng, đột nhiên từ trong cung điện nơi Long Kinh Thiên bên qua chợt bộc phát ra một cỗ khí lãng khủng bố giống như sóng thần vậy. Đạo khí lãnh này chỉ trong khoảnh khắc đã thổi quét khắp nơi trong Trấn Thiên Tháp. Từng đạo cột sáng hoàng kim sắc cùng với hắc sắc không ngừng phóng thẳng cứu thiên. Đám người Hứa Vũ Quân cả kinh, may mà bọn họ đang ở bên trong Vị diện Thiên Man, bằng không bị đám khí lãng khủng bố này thổi quét tới, không chết cũng phải trọng thương.

Một lúc lâu sau, khí lãng cùng với những cột sáng chậm rãi biến mất, hết thấy đều trở lại tĩnh lặng. Một đạo nhân ảnh phóng thẳng lên cứu thiên, một tiếng huyết sáo cũng từ trên đó mà vang vọng khắp thiên địa.

- Kinh Thiên!

Hứa Vũ Quân kinh hãi, từ trong Vị diện Thiên Man bay ra. Đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu ai nấy cũng đều vui vẻ, cùng nhau bay ra.

Long Kinh Thiên nhìn thấy đám người Hứa Vũ Quân, trên mặt vui vẻ. Lần bế quan này, hần đem Thần thể của đám người Kha Tẫn, Nguyên Trọng luyện hóa, rốt cuộc cũng từ Bán Tiên Sơ kỳ Đỉnh phong đột phá lên Bán Tiên Trung kỳ! Tuy rằng chỉ hơn kém một cái cảnh giới, nhưng mà thực lực so sánh với trước

đây đã tăng lên không biết bao nhiêu lần. Hiện tại cho dù gặp phải Thiếu chủ Bồ Tư, Long Kinh Thiên tự tin cũng có thể cùng với hắn chính diện đối kháng một trận.

Trong lúc đám người Hứa Vũ Quân đang hướng về phía Long Kinh Thiên bay tới, đột nhiên thiên địa chấn động kịch liệt. Long Kinh Thiên nhất thời cả kinh. Trấn Thiên Tháp này cho dù là bị cường giả Thiên Thần công kích, cũng không có khả năng chấn động kịch liệt như thế. Đến cùng là đã có chuyện gì xảy ra?

Từ mi tâm hắn chợt lóe lên một đạo quang mang, Thiên Nhân xuyên thấu qua tầng tầng không gian, liền nhìn thấy một cái vật thể khổng lồ từ trên hư không chậm rãi đáp xuống bên trong tinh không của Tinh vực Xích Thành. Cái vật thể khổng lồ này chẳng biết cao bao nhiêu vạn trượng, dài bao nhiêu vạn dặm. Trong lúc nó đáp xuống, không ít Vị diện bên trong Tinh vực Xích Thành thế nhưng cũng bị nó đánh cho bể nát!

Những luồng khí lăng khủng bố thổi quét khắp nơi trong Tinh vực Xích Thành. Đại quân Ma Tộc bị đám khí lăng khủng bố này thổi trúng, hóa thành vô số huyết vũ. Liền thậm chí đám cường giả Ma Thần của Ma Tộc cũng không ngoại lệ.

Trấn Thiên Tháp chính là bị luồng khí lăng khủng bố này đánh trúng, cho nên mới chấn động kịch liệt đến như vậy.

401. Chương 400: Ma Chủ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 400: Ma Chủ

Bên trong tinh không vô tận của Tinh vực Xích Thành, nơi nơi đều là cuồng phong sóng lớn, tất cả mọi người ai nấy đều mang theo vẻ mặt hoảng sợ, phảng phất như là đã đến ngày tận thế vậy.

Theo cái vật thể khổng lồ kia không ngừng hạ xuống, những dòng cự lăng khủng bố dâng trào ra cũng càng ngày càng mạnh hơn, quả thật đã tương đương với công kích của vô số cường giả Thiên Thần. Long Kinh Thiên cũng không thể không khom chế Trấn Thiên Tháp lui nhanh về phía sau.

Mãi cho đến khi Trấn Thiên Tháp rời xa mấy trăm ngàn dặm, thì thể rơi xuống của vật thể khổng lồ kia mới dừng lại, khí lăng khủng bố mới chậm rãi yếu bớt, cuối cùng biến mất.

Tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm về phía vật thể khổng lồ vừa dừng lại trước mặt kia. Từ xa nhìn lại, nó giống như một tòa Thần sơn khổng lồ đang đứng sừng sững giữa tinh không vô tận vậy!

- Cái này, chẳng lẽ chính là Thái Hư Thần Phủ trong truyền thuyết hay sao?

Lúc này, Tử Thiên Long Hoàng đột nhiên kinh hô lên một tiếng.

- Thái Hư Thần Phủ?

Long Kinh Thiên cùng với đám người Hứa Vũ Quân cùng nhìn chăm chăm Tử Thiên Long Hoàng.

- Chủ nhân, trong truyền thuyết thì Thái Hư Thần Phủ này chính là một kiện Thần khí Bồn mạng của một vị Chủ Thần trên Thần Giới!

Tử Thiên Long Hoàng nói:

- Mấy ngàn vạn năm trước đây, sau khi vị Chủ Thần này vẫn lạc, thì Thái Hư Thần Phủ này liền biến thành vật vô chủ, không ngừng phiêu đảng bên trong không gian loạn lưu. Khiến cho người khác cảm thấy kỳ quái chính là, tòa Thái Hư Thần Phủ này cứ mỗi khi cách một đoạn thời gian lại xuất hiện.

- Không sai! Hai lần gần nhất mà Thái Hư Thần Phủ này xuất hiện, phân biệt chính là vào mười lăm vạn năm trước, cùng với sau vạn năm trước. Mười lăm vạn năm trước, Thái Hư Thần Phủ xuất hiện ở trong Tinh vực Điển Dương của Tinh hệ Ba Nhĩ chúng ta. Sáu vạn năm trước đây, nó lại xuất hiện ở Tinh vực Khoa Nhĩ của Tinh hệ Thần Trì. Không nghĩ tới lần này nó thể nhưng lại xuất hiện ở trong Tinh vực Xích Thành chúng ta!

- Thái Hư Thần Phủ xuất hiện, không biết là phúc hay họa. Nghe đồn là bên trong Thái Hư Thần Phủ này có vô số những Thần khí, thậm chí là cả Thần cách nữa. Mỗi một lần nó xuất hiện, đều dẫn đến vô số cường giả tranh đoạt.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

- Vô số Thần khí, Thần cách?

Mọi người đồng loạt kinh hô.

Một vị cường giả Thiên Thần, Thần thể quan trọng, nhưng mà Thần cách còn quan trọng hơn. Thần cách là nơi hội tụ thần lực của cường giả Thiên Thần. Những cường giả Thiên Thần đã ngưng tụ được Thần cách, cho dù Thần thể đã bị hủy diệt, vẫn chưa phải đã chết, có thể dựa vào Thần cách để mà đáp nặn lại Thần thể sống lại.

Một vị cường giả Cổ Thần Hậu kỳ Đỉnh phong luyện hóa Thần thể Thiên Thần, có bốn thành cơ hội đạt tới cảnh giới Thiên Thần, nhưng mà nếu như luyện hóa một khóa Thần cách, như vậy sẽ có đến sáu thành cơ hội!

Với thực lực của Long Kinh Thiên hiện tại mà nói, luyện hóa một khóa Thần cách, hiệu quả đạt được có thể tương đương với luyện hóa hai mươi Thần thể Thiên Thần, thậm chí là càng nhiều hơn nữa.

Long Kinh Thiên nhìn chằm chằm vào Thái Hư Thần Phủ giống hệt một tòa Thần sơn khổng lồ trước mặt, hai mắt lóe ra quang mang, trong lòng kinh hãi. Hắc kinh hãi cũng không phải là bởi vì vô số Thần khí cùng với Thần cách trong miệng của Tử Thiên Long Hoàng lúc này, mà là tòa Thái Hư Thần Phủ này không ngờ lại là một kiện Hỗn Độn Linh Bảo!

Thiên địa vũ trụ, có Tiên khí, Thần khí, Ma khí. Mà bên trên của Tiên khí, Thần khí cùng với Ma khí, chính là Hỗn Độn Linh Bảo!

Hỗn Độn Linh Bảo này sinh ra từ thời Hỗn Độn, uy lực tuyệt đối không phải là Tiên khí, Thần khí cùng với Ma khí có thể so sánh được. Cho dù là một kiện Hỗn Độn Linh Bảo phẩm giai thấp nhất, uy lực so với Tiên khí Cực phẩm, Thần khí Cực phẩm, Ma khí Cực phẩm còn mạnh hơn gấp ngàn lần, vạn lần!

Người khác không thể nhìn ra được Thái Hư Thần Phủ này là một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng mà như thế nào thoát khỏi ánh mắt của Long Kinh Thiên chứ? Chẳng qua Long Kinh Thiên cũng nhìn ra tòa Thái Hư Thần Phủ này tựa hồ đã bị một kiện Hỗn Độn Linh Bảo khác công kích, những đại trận bên trong nó đã bị tổn hại không ít. Mặc dù là như thế, nhưng uy lực của Thái Hư Thần Phủ còn lại cũng không kém hơn một kiện Tiên khí Cực phẩm bình thường.

Đúng lúc này, đột nhiên có vô số đạo quang mang từ khắp nơi trong tinh không mênh mông xuất hiện, hướng về phía Thái Hư Thần Phủ bay tới. Hiển nhiên, sự xuất hiện của Thái Hư Thần Phủ đã khiến cho vô số cường giả xuất hiện tranh đoạt. Bọn họ muốn đi vào trong đó, cướp đoạt những Thần khí cùng Thần cách của nó.

- Ta biết rồi, Ma Tộc tiến công Tinh vực Xích Thành, chính là vì Thái Hư Thần Phủ này!

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu đột nhiên kinh hô lên.

Mọi người cũng đều rung mình một cái.

Long Kinh Thiên khê trầm tư. Quả thật là có khả năng này! Chẳng qua, Ma Tộc như thế nào có thể biết được Thái Hư Thần Phủ sẽ xuất hiện bên trong Tinh vực Xích Thành?

- Lão đại, hiện tại chúng ta cũng tiến vào Thái Hư Thần Phủ chứ?

Cửu Vĩ Thiên Miêu đột nhiên mở miệng hỏi.

- Đi!

Long Kinh Thiên khẽ gật đầu một cái. Nói xong, hắn liền mang theo mọi người hướng về phía Thái Hư Thần Phủ thuận di mà đến.

- Chủ nhân, bên trong Thái Hư Thần Phủ này, mặc dù có vô số Thần khí, Thần cách, nhưng mà cấm chế bên trong cũng rất mạnh. Hơn nữa Thái Hư Thần Phủ này bất cứ lúc nào cũng có thể đóng lại. Trước kia từng có không ít người đã bị nhốt bên trong đó không thể đi ra. Cho dù là cường giả Thiên Thần cũng không ngoại lệ!

Lúc này, Tử Thiên Long Hoàng đột nhiên mở miệng nhắc nhở Long Kinh Thiên.

- Ta biết rồi!

Sắc mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh. Chỉ cần hắn đem Thái Hư Thần Phủ này luyện hóa, như vậy bất cứ lúc nào cũng có thể từ trong Thái Hư Thần Phủ đi ra, tự nhiên không cần phải lo lắng những cái này.

Chỉ cần đến lúc đó hắn đem Thái Hư Thần Phủ này luyện hóa, bằng vào thực lực hiện tại của hắn, như vậy liền có thể quét ngang cả Tinh hệ Ba Nhĩ, thậm chí còn có thể thống nhất cả vô số Tinh hệ của Hạ giới nữa!

- Thái Hư Thần Phủ này một khi đã là Thần khí vô chủ, như vậy nhiều năm trôi qua, không có ai luyện hóa được nó sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nghi hoặc hỏi. Về mặt của đám người Hứa Vũ Quân, Lục Dực Tử Phượng cũng đều nghi hoặc nhìn lại.

Tử Thiên Long Hoàng lắc lắc đầu, nói:

- Thái Hư Thần Phủ này tuy rằng là Thần khí vô chủ, nhưng mà trải qua vô số vạn năm vậy rồi, quả thật không ai có thể đem nó luyện hóa được. Về phần là do nguyên nhân gì, cũng không ai biết rõ!

Nguyên nhân vì cái gì, Long Kinh Thiên tự nhiên là biết rõ ràng. Thời điểm khi Hỗn Độn Linh Bảo sinh ra, ở không gian bên trong liền sinh ra vô số đại trận Tiên Thiên. Bên trong những đại trận Tiên Thiên này có một cái Trung tâm Đại trận, chỉ khi nào tìm ra được Trung tâm Đại trận này, sau đó tiến hành luyện hóa Trung tâm Đại trận này, mới có thể luyện hóa được Hỗn Độn Linh Bảo này.

Chẳng qua, Trung tâm Đại trận của Hỗn Độn Linh Bảo phi thường khó tìm. Trung tâm Đại trận có thể ẩn nấp bên trong một bụi cỏ ven đường, cũng có thể ẩn nấp bên trong một cành cây, ngọn cỏ, một hòn đá, hạt cát... Thậm chí, rất có thể một giọt nước nào đó bên trong một con sông của Hỗn Độn Linh Bảo cũng chính là do Trung tâm Đại trận biến thành nữa.

Đừng nói là cường giả Thiên Thần, cho dù là cường giả Chân Thần, Thần Vương cũng rất khó có thể tìm ra Trung tâm Đại trận này.

Đương nhiên, đối với Long Kinh Thiên mà nói, cũng không phải là chuyện khó khăn gì.

Một lúc lâu sau, Long Kinh Thiên đã đi tới phía trước lối vào của Thái Hư Thần Phủ. Lối vào của Thái Hư Thần Phủ này không nhỏ, phạm vi lên đến mấy trăm dặm. Nhưng mà nếu so sánh với bản thể của Thái Hư Thần Phủ, thì nó chỉ giống như một cái lỗ chuột nhỏ xíu mà thôi.

Trong lúc Long Kinh Thiên muốn phi thân bay vào, thì đột nhiên một trận thanh âm xé gió từ phía sau lưng Long Kinh Thiên chợt truyền đến.

- Ma Chủ đại nhân, là Long Kinh Thiên! Tiểu tử kia chính là Long Kinh Thiên!

Thanh âm của Thiên Ma Niếp Vô Tình chợt truyền đến.

- Hắn chính là Long Kinh Thiên, kẻ đã khống chế một cái Vị diện, đánh chết vô số binh lính Ma Tộc của chúng ta sao? Bắt hắn lại cho ta!

Một đạo thanh âm uy nghiêm vang lên.

Nhất thời, một đạo khí kinh mạnh mẽ đột nhiên hướng về phía sau lưng Long Kinh Thiên tập kích đến. Hai mắt Long Kinh Thiên lạnh lẽo, cũng không có quay đầu lại, lật tay đánh ngược về phía sau một quyền. Chỉ

nghe một tiếng kêu thảm thiết vang lên, gã cường giả Thiên Ma vừa mới hướng Long Kinh Thiên ra tay không ngừng bay ngược về phía sau, trong miệng không ngừng phun ra tinh huyết.

Bốn phía xung quanh một mảnh tĩnh mịch.

Đám người Ma Tộc vừa mới hô to gọi nhỏ đòi bắt Long Kinh Thiên, lúc này toàn bộ đều đình chỉ lại, ngây người tại chỗ.

Long Kinh Thiên chậm rãi quay đầu nhìn lại, nhìn chăm chăm về phía đám người Ma Tộc. Lần này bên phía Ma Tộc đến đây hơn bảy mươi người, cầm đầu là một gã trung niên nhân có cặp mắt màu đen thật lớn. Trên người gã trung niên nhân này bộc phát ra ma diễm ngập trời, thực lực cực mạnh, chính là một gã cường giả Thiên Ma Thất trọng Đỉnh phong, hơn nữa đã ngưng tụ được Ma cách. Từ ngoài mặt mà nhìn, thực lực so với gã Thiếu chủ Bồ Tư lúc trước còn mạnh hơn một chút.

Gã trung niên nhân Ma Chủ này cũng nhìn thấy Long Kinh Thiên, bộ dáng cũng giống như đám người Thiên Ma Niếp Vô Tình, trong mắt không giấu nổi sự kinh ngạc.

- Ma Chủ đại nhân, Tề Á đại nhân hân...

Lúc này, một gã cường giả Thiên Ma mang theo gã cường giả Thiên Ma lúc này bị Long Kinh Thiên đánh bay đi tới trước mặt gã trung niên nhân.

Ma Chủ nhìn lại, chỉ thấy gã cường giả Thiên Ma vừa mới bị Long Kinh Thiên đánh bay kia, toàn thân run rẩy, từng đoàn từng đoàn lôi điện hoàng kim sắc cùng với hắc sắc không ngừng lóe lên trong cơ thể hắn. Theo những luồng lôi điện hai màu hoàng kim sắc cùng với hắc sắc lóe lên, sinh cơ trong cơ thể của hắn cũng không ngừng bị phá hủy, trôi đi. Xem ra không bao lâu nữa sinh cơ trong cơ thể hắn sẽ hoàn toàn mất sạch!

Ma Chủ đầu tiên là kinh hãi, sau đó là hoảng sợ. Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy lực lượng Lôi hệ khủng bố đáng sợ như thế!

402. Chương 401: 14 Miếng Thần Cách

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 401: 14 miếng thần cách

Nguồn: Vipvanda

Share by: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Thiên Ma Nhiếp thấy hình dạng của ma cường giả thì vô cùng hoảng sợ, không thể tin được, lúc trước hắn suất lĩnh Ma tộc đại quân tấn công Thiên Man vị diện, thực lực của Long Kinh Thiên hắn là người rõ ràng nhất, tuy không chế được Thiên Man Vị Diện, công kích rất mạnh nhưng không thể chiến đấu chính diện với hắn, bị hắn một đường truy kích.

Nhưng không đến một năm, mọi chuyện đã khác.

Yết hầu của hắn truyền tới một hơi lạnh.

- Tề Á, Tề Á, đệ đệ mau tỉnh lại.

Trong lúc mọi người khiếp sợ thì một lão Thiên Ma râu đen đi vào đã bị Long Kinh Thiên đánh bay đi, tiếp theo y nhìn về phía Long Kinh Thiên, hai mắt tức giận trừng trừng, sát ý như thủy triều mà quét:

- Ta muốn giết ngươi, vì đệ đệ mà báo thù.

Hắn đột nhiên phi thân lên, hướng về phía Long Kinh Thiên mà đuổi giết, bản thân của hắn có thực lực Thiên Ma ngũ tầng đỉnh phong, thực lực so với đệ đệ của hắn mạnh hơn không chỉ một chút.

- Dừng tay lại cho ta.

Đột nhiên một đạo thân ảnh bay lên, hai tay vung lên công kích ngăn cản liên tiếp lui về sau, tuy tức giận nhưng vẫn phải khẽ giật mình.

- Ma chủ đại nhân.

Ngăn cản y chính là Ma Chủ đại nhân.

Ma chủ nhìn Long Kinh Thiên rồi nói :

- Ta nghe nói Giải Vạn Nguyên chiếm đoạt Vạn Bảo thần tông, hơn nữa còn hạ lệnh bắt giết người, có thể nói cùng với người bắt cộng đái thiên, Long Kinh Thiên thực lực của người không tệ, liệu có thể liên thủ ? Hận thù trước kia của người và Ma tộc liền xóa bỏ, đến lúc đó tiến vào Thái Hư thần phủ, lấy được thần khí và thần cách, chúng ta sẽ chia đều.

- Liên thủ ?

Người trong ma tộc kinh hãi.

Long Kinh Thiên nhìn đối phương cũng hơi bất ngờ, Ma chủ này không ngờ lại muốn liên thủ với hắn.

- Ha ha, Ô Hải Ba, dấu gì người cũng là ma chủ của ma tộc, làm vậy cũng hơi ảm ức rồi, cần gì phải sợ một Cổ Thần nho nhỏ mà ăn nói khép nép, muốn liên thủ với hắn ?

Đúng lúc này một thanh âm trào phúng truyền tới, theo đó là vô số tiếng gió.

Long Kinh Thiên nhìn người tới thì biết đó chính là Bồ Tư thiếu chủ Giải Vạn Nguyên, sau lưng của Giải Vạn Nguyên chính là một loạt đám thần giới cường giả như Thúc Am lão nhân, ngoại trừ bọn họ cũng không thiếu Xích Thành tinh vực cường giả, tất cả có hơn trăm người, tuy nhiên có một người cùng Giải Vạn Nguyên sòng vai mà đi, rõ ràng là nguyên tôn phủ chủ Bất Hủ thần phủ.

Nguyên Tôn này cũng chưa ngưng tụ thần cách mà chỉ là thiên thần lục tầng vậy mà có thể sòng vai với Giải Vạn Nguyên thân phận quả nhiên không đơn giản.

Trong nháy mắt nguyên tôn Bồ Tư Thiếu chủ một lần nữa chuyển tới trước mặt mọi người.

- Hắc hắc, ảm ức ? Giải Vạn Nguyên, người cũng thử tới đây xem.

Ma Chủ cũng không tức giận mà lạnh lùng cười.

Bồ Tư Thiếu chủ nhìn Long Kinh Thiên mà đùa cợt.

- Ánh mắt của hắn nhìn về phía Thúc Am lão nhân mà nói :

- Dừng giết chết, bắt là được.

- Vâng thiếu chủ.

Thúc Am lão nhân cung kính xác nhận, sau đó hơn mười thiên thần cường giả hướng về phía Long Kinh Thiên mà bay tới.

- Long Kinh Thiên, lần trước người chạy thoát, lần này không có chuyện may mắn như thế đâu.

Thúc Am lão nhân đi tới trước mặt của Long Kinh Thiên cười lạnh sau đó quát :

- Kim Dao diệu Hóa Thần trận!.

Ngay lập tức hắn cùng với hơn mười thiên thần cường giả phía sau lưng lóe lên, trên tay mỗi người đều cầm một cây kim dao, thần lực quán chú, vô số đạo khí tung hoành, mang theo một cái mạng nhện, giao nhau lóng lánh, nguyên một đám vàng như mặt trời.

Long Kinh Thiên tuy là Cổ Thần nhưng Thúc Am lão nhân cũng không dám khinh thường, vừa tiến tới đã bố trí Kim Dao diệu Hóa Thần trận!, Kim Dao diệu Hóa Thần trận! một khi thành công thì cho dù là thiên

thần thất tăng cũng khó có thể thoát thân, hấn cũng không tin một Cổ Thần như là Long Kinh Thiên có thể thoát khỏi việc mười bốn vị thiên thần bố trí Kim Dao diệu Hóa Thần trận!.

- Kim Dao lãng hải.

Đại trận lập thành xong Thức Am lão nhân lạnh lùng quát, ngay lập tức lấy hấn làm trung tâm mười bốn người bắt đầu vung đao công kích không ngừng tới trước mặt của Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn đao vòng công kích thì sắc mặt đậm mạc, thật đúng là gian xảo, lúc trước hấn đánh chết đám người Kha Tân cũng là mười bốn người.

Nhìn thấy Long Kinh Thiên không có vẻ gì né tránh mình, Thức Am lão nhân trong lòng cười lạnh, lúc trước ở Vạn bảo thần tông, Long Kinh Thiên làm cho hấn mất thể diện hiện tại hấn muốn thu hồi lại gấp bội.

Sóng đao bao phủ Long Kinh Thiên lại, Thức Am lão nhân khẽ giạt mình, sau đó nhìn thấy sóng đao bắt đầu mờ hồ.

- Là hình chiếu, y cả kinh không tốt.

- Coi chừng.

Đột nhiên lúc này, Bồ Tư Thiếu chủ Giải Vạn Nguyên hét vang lên một tiếng, Thức Am lão nhân cũng giạt mình, ngẩng đầu nhìn lại thì thấy Long Kinh Thiên không biết từ lúc nào đã đi tới trên không Kim Dao diệu Hóa Thần trận!, tay phải đánh một chỉ, điểm lên trên trận vòng của Kim Dao diệu Hóa Thần trận!.

Một chỉ này như vạn tòa thần sơn giáng xuống, đao vòng lập tức trở nên xơ xác, kim quang biến mất, thậm chí bị một lực lượng kinh khủng đánh trả lại, Thức Am lão nhân đột nhiên cảm thấy ngực mình chấn động, ngũ tạng lực phủ cần quấy, oa một tiếng yết hầu nóng lên.

Mười ba người khác cùng với Thức Am lão nhân cũng giống nhau bay ngược trở lại, miệng phun ra máu tanh, toàn thân áo giáp bạo tán, bộ dáng chật vật vô cùng.

- Người, người làm sao có thể phá được Kim Dao diệu Hóa Thần trận! của chúng ta ?

Thức Am lão nhân không thể tin được mà nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói :

- Đây mà cũng gọi là Kim Dao diệu Hóa Thần trận! ?

Nói tới đây hấn dừng lại :

- Ta hiện tại cho các người biết đâu mới gọi là Kim Dao diệu Hóa Thần trận!. nguồn

Nói xong hấn ngưng tụ đao khí, thân hình lóe lên, chỉ thấy ở trước thiên địa tràn ngập đao khí, Thức Am lão nhân bọn họ cảm giác giống như thể giới này tràn ngập đao khí vậy.

Mười bốn người bọn họ hoảng sợ vô cùng.

- Tiểu tử người dám ?

Thức Am lão nhân lâm vào hiểm cảnh, ở phía xa xa Bồ Tư Thiếu chủ cũng khiếp đảm, tức giận đuổi giết về phía Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thấy vậy cũng không trốn tránh, cơ thể lóe lên hào quang, Trấn Thiên tháp bay ra, đón nhận một quyền của đối phương.

Bồ Tư Thiếu chủ oanh kích về phía Trấn Thiên tháp, thân hình chấn động.

Lúc này một tiếng kêu thảm thiết truyền ra, chỉ thấy Thức Am lão nhân mười bốn người bọn họ bị cuốn trong đao vòng, mười bốn miếng bảo sáng chói như bảo thạch rơi xuống.

Mười bốn tinh thể này, lập lòe phát ra thần lực kinh người.

- Thần cách.

Mười bốn tinh thể này chính là thần cách của Thúc Am lão nhân.

Thần cách rơi xuống, vô số Ma tộc cường giả phi thân lên, muốn cướp đoạt tuy nhiên Long Kinh Thiên còn nhanh hơn, hai tay hư không đột nhiên phát ra một trảo, đem mười bốn miếng thần cách thu vào trong tay, theo đó mười bốn người của Thúc Am lão nhân đều bị Long Kinh Thiên đốt diệt nguyên thần.

Đến bây giờ mười bốn người đã triệt để tử vong.

Thiên Ma Nhiếp vô tình nhìn thấy cảnh tượng này thì càng hoảng sợ không tin được, lúc trước y suất lĩnh ma tộc tấn công thực lực của Long Kinh Thiên hấn rõ ràng nhất, tuy có thể không chế thiên man vị diện công kích rất mạnh nhưng vẫn không dám chính diện đối đầu với y.

Nhưng bây giờ không đầy một năm mọi thứ đã khác biệt.

403. Chương 402: Nghiệt Thần Vũ.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 402: Nghiệt Thần Vũ.

Nguồn: Vipvanda

Share by: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên lấy toàn bộ mười bốn miếng thần cách, cường giả ma tộc vô huyệt không khỏi tức giận đây chính là mười bốn miếng thần cách, là thần cách của cường giả thiên thần, một viên cũng đáng giá không ít thần thạch.

Bọn họ tuy tức giận nhưng không ai dám tiến tới công kích Long Kinh Thiên.

Lúc này Trấn Thiên tháp cùng với Bồ Tư thiếu chủ sau khi động phải nhau, liền trở về trên tay của Long Kinh Thiên.

- Thúc Am.

Bồ Tư thiếu chủ thấy Thúc Am lão nhân bị giết chết thì hét lên thanh âm thê lương như là cú vọ, Huyết Ma Kiếm trong tay xuất Thái Huiện, vung lên đánh về phía Long Kinh Thiên.

Thúc Am lão nhân tuy là hộ vệ của Bồ Tư gia tộc nhưng hai người tình cảm sâu đậm, có thể nói Thúc Am lão nhân chính là người ở cạnh hấn từ bé đến lớn.

Long Kinh Thiên nhìn thấy Bồ Tư thiếu chủ điên cuồng đánh tới mình còn mang Huyết Ma Kiếm đâm tới thì tay phải nhẹ nhàng vỗ một cái, đem Huyết Ma Kiếm đẩy ra.

Bồ Tư thiếu chủ thấy thế thì quát lên:

- U Minh thần kiếm.

Ma khí của Huyết Ma Kiếm trong tay phóng đại, từng đoàn hỏa diễm vàng như là địa ngục chi hỏa đâm tới, giống như hàng vạn con quỷ v ang rên, khiến cho người ta phải sợ hãi.

Đồng thời vô số kiếm quang như vạn quỷ quần về phía Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thấy thế, vô số kiếm quang đánh về mình thì vung ra một chưởng, đập về phía đối phương, một chưởng này như mộng ảo không có chút kinh lực nào, tuy nhiên sắc mặt của Bồ Tư thiếu chủ đại biến, Huyết Ma Kiếm trong tay chống đỡ, đột nhiên quán chú, chấn động. vô số kiếm quang hình thành một mảng kiếm cương.

Long Kinh Thiên vung một chưởng đập xuống kiếm cương kiếm cương lập tức tan vỡ, Bồ Tư thiếu chủ chỉ cảm thấy cánh tay chấn động, thân hình không ngừng lui về phía sau, Huyết Ma Kiếm cũng thiếu chút nữa mà rời khỏi tay. xem tại

Lúc trước Long Kinh Thiên chỉ có thực lực bán tiên sơ kỳ đỉnh phong, Bồ Tư thiếu chủ đã không làm gì được hưởng chỉ là hiện tại.

Tuy nhiên sau khi đẩy lui đối phương về sau, Long Kinh Thiên cũng không dây dưa với ma tộc phi thân lóe lên, tiến vào cửa của thái hư thần phủ, thân hình biến mất không còn thấy gì nữa.

Bồ Tư thiếu chủ thấy thế thì vô cùng tức giận, ngửa mặt lên trời rống một tiếng:

- Đuổi theo cho ta.

Nói xong y dẫn đầu mọi người bay vào trong thái hư thần phủ, đám cường giả y mang theo không dám chần chừ, nhao nhao theo sát.

Phủ chủ của bất hủ thần phủ cũng nhưn mày, vung tay nói với thủ hạ sau lưng:

- Chúng ta cũng đi vào.

Gã một mực không ra tay sắc mặt bình tĩnh nhưng trong lòng lại dậy lên sóng lớn, thực lực của Long Kinh Thiên thật khiến cho gã phải khiếp sợ, Long Kinh Thiên đi tinh vực cứu Hứa Vũ Quân và Hắc Long cách đây có mấy tháng, nhưng thực lực so với trước kia tăng lên đâu chỉ một phần, cứ tiếp tục như vậy chẳng phải sẽ...

Chết Long Kinh Thiên nhất định phải sớm chết.

Trong mắt của hắn phát ra sát khí đậm đặc.

- Ma Chủ đại nhân, chúng ta làm sao bây giờ?

Một thiên ma đi tới bên cạnh Ma Chủ cẩn thận mà nói.

Ma Chủ nhìn thấy bọn họ đi vào trong thái hư thần phủ thì trầm ngâm nói:

- Đi thôi, sau khi tiến vào trong thái hư thần phủ mọi người chú ý không được phân tán.

- Vâng ma chủ đại nhân.

- Long Kinh Thiên tiến vào trong thái hư thần phủ, một vòi rồng màu xanh cuốn tới, lực xé rách không thua gì công kích của một thiên thần cường giả.

Một chuông của Long Kinh Thiên đập tan vòi rồng, sau đó tiếp tục phi hành, hấn phá ra không gian này rộng lớn vô biên, từ bên ngoài nhìn vào thái hư thần phủ này so với xích thành tinh vực muốn lớn hơn vài lần.

- Đây là gì?

Đột nhiên Tử Thiên Long Hoàng giật mình hỏi, mọi người nhìn về phía vị diện cự đại trước mặt thì thấy vị diện này so với bất kỳ vị diện nào ở xích thành tinh vực cũng phải lớn hơn.

Long Kinh Thiên dùng thần thức quét qua, bên trong vị diện này có núi non cực lớn, có năm đại lục, trên đại lục có vô số nhân loại có vô số yêu thú tuy nhiên mạnh nhất cũng chỉ là Cổ Thần thất tầng đỉnh phong, không có cường giả thiên thần.

Thái Hư thần phủ mỗi lần xuất hiện đều có cường giả tiến tới, sau đó bị nhốt vào bên trong mấy vạn năm trôi qua, nhân loại yêu thú sinh sôi nảy nở không biết mấy trăm triệu cho nên nhìn thấy sinh hoạt của nhân loại và yêu thú này, Long Kinh Thiên vô cùng kỳ quái.

Tuy nhiên Long Kinh Thiên cũng không tiến về vị diện này mà mang theo mọi người tiếp tục vào sâu trong Thái Hư thần phủ.

Long Kinh Thiên cảm ứng được đại trận sâu nhất trong Thái Hư thần phủ.

Một đường bay nhanh hơn mười ngày đã trôi qua.

Trên đoạn đường này Long Kinh Thiên không biết trải qua bao nhiêu dặm, nhìn thấy cả nghìn cái vị diện, ngoài ra cũng không thiếu tinh cầu, với tốc độ của Long Kinh Thiên, hơn mười ngày đã ghé qua một xích

thành tinh vực, tuy nhiên Long Kinh Thiên vẫn cảm thấy mình vẫn còn ở bên ngoài không gian của Thái Hư thần phủ.

Không gian của Thái Hư thần phủ so với hắc nhĩ còn lớn hơn nhiều.

Lại vài ngày trôi qua.

Long Kinh Thiên một đường phi hành bỗng nhiên dừng lại, chỉ thấy không gian phía trước một mảng sương mù che phủ, không ngừng trút xuống khiến cho người ta có cảm giác sợ hãi.

- Đây chẳng lẽ là Nghiệt Thần Vũ ?

Đột nhiên Cửu Vĩ Thiên Miêu giật mình nói.

Long Kinh Thiên gật đầu :

- Không sai.

Nghiệt Thần Vũ, là tiên thiên chi vũ, cũng là một loại mưa độc, đừng nhìn trận mưa này không lớn yếu ớt nhưng kỳ thực độc tính rất mạnh, hơn nữa lực công kích cũng khủng bố vô cùng, thiên thần cường giả cũng không dám thử.

Long Kinh Thiên lấy ra một khối tinh thiết, khối tinh thiết này là Lạc Thủy hồng thiết, cực kỳ cứng rắn, là một trong những tài liệu luyện chế tiên khí, dài vài thước, đem khối Lạc Thủy hồng thiết này lấy ra xông bắn vào trong làn mưa, chỉ thấy những làn mưa kia xuyên qua khối Lạc Thủy hồng thiết, cứ như vậy mà rơi xuống.

Đồng thời màu đỏ của Lạc Thủy hồng thiết cũng biến thành màu đen, cuối cùng màu đỏ hoàn toàn biến mất bị ăn mòn không ngừng thu nhỏ lại, giống như là vụn cát vậy.

Hứa Vũ Quân Hứa Nhu bọn họ nhìn thấy cảnh tượng này thì giật mình.

Nghiệt Thần Vũ trong truyền thuyết này các nàng cũng nghe qua nhưng mà lần đầu tiên nhìn thấy sự khủng bố và độc tính như vậy.

Long Kinh Thiên nhướn mày.

Độc tính của Nghiệt Thần Vũ này hắc dĩ nhiên không sợ nhưng lực công kích của nó rất mạnh, có thể bằng với một đòn toàn diện của một vị thiên thần thất tầng, Long Kinh Thiên né qua, cũng là không muốn bị thương.

Cho dù Trấn Thiên tháp có thể vượt qua, nhưng dưới sự ăn mòn công kích của Nghiệt Thần Vũ, thì Trấn Thiên tháp cũng bị hư hao tổn thương.

Long Kinh Thiên trầm ngâm mộtThái Hư rồi sau đó bay về phía bên cạnh.

Nghiệt Thần Vũ này là mưa tự nhiên không có khả năng là một mực rơi xuống, hắc chỉ có thể đi tới những nơi Nghiệt Thần Vũ đã rơi xuống sau đó tiếp tục phi hành vào sâu trong Thái Hư thần phủ.

Hơn nữa lúc này Long Kinh Thiên cũng muốn thừa cơ tìm hiểu một số tình huống bên trong Thái Hư thần phủ.

404. Chương 403: Minh Vương Quy Giáp.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 403: Minh vương quy giáp.

Nguồn: Vipvanda

Share by: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Rất nhanh chóng Long Kinh Thiên tiến tới một cái vị diện gần đó, phá không tăng cường khí, tiến vào vị diện này xong Long Kinh Thiên nhìn lại thì chỉ thấy ở phía dưới là một cổ sâm lâm không nhìn thấy bờ, một cổ sâm lâm đều từ trăm trượng trở lên, hơn nữa làm cho người ta kinh sợ chính là không ít cây cối cũng có màu đỏ nhạt.

Đúng lúc này ở phía dưới truyền tới từng lực chấn động mới mẻ, đồng thời theo đó là tiếng thiên thú rống kinh thiên.

Long Kinh Thiên chấn động trong lòng, thân hình lóe lên, tiến về phía cổ sâm lâm nhìn lại thì chỉ thấy có một người trẻ tuổi bị một con cự hùng công kích.

Người tóc đen này có phần kỳ quái, lỗ tai rất thính, hai mắt màu xanh lam, có phần giống với thiên man vị diện Dạ Tinh Linh, thực lực cũng không kém, là Cổ Thần tầng thứ sáu, tuy nhiên lúc này bị hai con cự hùng Cổ Thần tầng thứ năm tầng thứ sáu công kích, tình huống vô cùng nguy hiểm, nhìn dáng vẻ không đầy nửa khắc đồng hồ nữa sẽ táng mạng dưới chưởng của cự hùng.

Long Kinh Thiên mặc dù không thích xen vào việc của người khác Long Kinh Thiên vốn không để ý tới thì người trẻ tuổi bị cự hùng đánh bay, cự hùng đột nhiên vỗ xuống, mắt nhìn thấy cự hùng chuẩn bị lấy mạng của y, Long Kinh Thiên gơ tay lên, tùy ý dùng một ngón tay, cự hùng hét thảm một tiếng rồi bay ra ngoài.

Cự hùng bên cạnh ngăn ra đột nhiên gầm rú, Long Kinh Thiên tùy ý vung một chưởng đánh bay nó ra.

Với thực lực của Long Kinh Thiên bây giờ, giết hai con yêu thú thực lực Cổ Thần không tốn bao nhiêu sức lực.

Người tóc đen trẻ tuổi bò dậy, nhìn thi thể hai con cự hùng mà ngây ngốc, đột nhiên đi tới trước mặt Long Kinh Thiên mà ôm quyền cảm ơn:

- Đa tạ tiền bối cứu giúp.

Mặc dù Long Kinh Thiên ngoài mặt chẳng qua chỉ có thực lực Cổ Thần ngũ tầng so với hắn còn yếu hơn, nhưng hắn không dám chậm trễ chút nào trong lòng kinh dị vô cùng.

Một ngón tay giết hai con huyết văn cự hùng, cũng chỉ có cường giả thiên thần mới có thể làm được.

Long Kinh Thiên gật đầu cũng không hàn huyên mà nói thẳng:

- Ta là từ vị diện khác mà tới, ta muốn đi sâu vào trong Thái Hư thần phủ tuy nhiên lại bị Nghiệt Thần Vũ ngăn lại, ngươi có biết khi nào Nghiệt Thần Vũ ngừng lại không?

Người trẻ tuổi nghe nói Long Kinh Thiên từ vị diện khác tới thì cũng không kinh ngạc mà cung kính hồi đáp:

- Trở về đi tiền bối, Nghiệt Thần Vũ mỗi lần rơi cũng phải mất nửa năm, lần này mới rơi được một tháng, năm tháng sau mới ngưng lại.

Đồng thời y nghi hoặc, Thái Hư thần phủ ai cũng biết quy luật của Nghiệt Thần Vũ, Long Kinh Thiên tại sao lại không biết?

- Năm tháng mới dừng lại?

Long Kinh Thiên nhướn mày, nói như vậy cứng rắn xông qua không được, chỉ có thể năm tháng sau tiếp tục lên đường.

Người tóc đen trẻ tuổi mặc dù nghi hoặc nhìn Long Kinh Thiên nhưng cuối cùng không dám đặt câu hỏi, sau đó còn cẩn thận mời Long Kinh Thiên tới động phủ của hắn.

Long Kinh Thiên gật đầu đáp ứng, dù sao năm tháng sau mới có thể lên đường, vậy mượn cơ hội này tu luyện cũng tốt, tăng thực lực của mình và đám người Hứa Vũ Quân lên.

Dĩ nhiên Long Kinh Thiên cũng muốn hiểu rõ tình huống của Thái Hư thần phủ một chút.

Người tóc đen trẻ tuổi này thấy Long Kinh Thiên đáp ứng thì cao hứng vô cùng, sau đó cung kính dẫn Long Kinh Thiên trở về động phủ của mình, về phần hai thi thể huyết văn cự hùng kia, Long Kinh Thiên dĩ nhiên

không để ý để cho đối phương lấy đi, người tóc đen trẻ tuổi sau khi từ chối một hồi cuối cùng cũng nhận lấy, càng cung kính với Long Kinh Thiên hơn.

Dọc theo đường đi, Long Kinh Thiên yêu cầu, y cũng cung kính trả lời.

Từ trong miệng người tóc đen này, mà Long Kinh Thiên biết được, Thái Hư thần phủ có hơn một vạn cái vị diện.

Vị diện này gọi là Huyền Lâm vị diện, ở bên ngoài Thái Hư thần phủ, xuyên qua Nghiệt Thần Vũ, sau đó mới là bên trong của Thái Hư thần phủ, mà Long Kinh Thiên muốn nhắc tới chỗ sâu bên trong của Thái Hư thần phủ, với tốc độ hiện tại chỉ sợ bốn năm tháng mới tới được.

Mặc dù biết được Thái Hư thần phủ rất lớn, nhưng sau khi nghe được lời nói của người áo đen, Long Kinh Thiên vô cùng kinh hãi.

- Tiễn bối, người tới chỗ sâu bên trong của Thái Hư thần phủ, không biết có chuyện gì? Thái Hư thần phủ vẫn bối mặc dù không đi qua, nhưng nghe nói chỗ sâu không gian vô cùng không ổn định, tùy ý có thể nhìn thấy vết rách, thường thường có thể thấy Nghiệt Thần Vũ.

Người trẻ tuổi tóc đen nói.

Chân mày của Long Kinh Thiên trở nên căng thẳng.

- Ngoại trừ Nghiệt Thần Vũ ra, tạm thời còn có thể có nham thạch phun trào.

Người trẻ tuổi tóc đen tiếp tục nói.

Địa tâm nham tương. Hô hấp của Long Kinh Thiên phả ra một hơi, cường giả thiên thần, thân thể của cường giả thiên thần trong nháy mắt hóa thành hỏa tiễn, so với Nghiệt Thần Vũ còn phiền toái hơn.

- Nói như vậy, chưa từng có người đi vào chỗ sâu nhất?

Long Kinh Thiên hỏi.

- Cũng không phải, nghe nói Băng Phách Thần giáo có một thần khí trấn giáo, thần khí này gọi là Minh Vương quy giáp, cường giả thiên thần mặc cái này có thể chống lại được Nghiệt Thần Vũ.

Người trẻ tuổi tóc đen nói.

- Sao, Băng Phách thần giáo? Minh Vương quy giáp?

Đôi mắt của Long Kinh Thiên lóe lên.

Ngay cả Trấn Thiên tháp cũng không thể chống đỡ được Nghiệt Thần Vũ mà Minh Vương quy giáp lại có thể, như vậy Minh Vương quy giáp ít nhất là trung phẩm thần kỹ, thậm chí là thượng phẩm.

Long Kinh Thiên hỏi lại người tóc đen trẻ tuổi một số chuyện.

Băng Phách Thần giáo này chính là thần giáo thứ nhất của Thái Hư thần phủ, có thể nói là chỗ cực vô phách chân chính tồn tại, cường giả thiên thần có hơn bốn trăm người.

Hơn nữa cường giả thiên thần đỉnh phong có hơn hai mươi người.

Dĩ nhiên đây chỉ là tin đồn, người tóc đen trẻ tuổi không dám khẳng định, tiếp xúc thì thực lực của Băng Phách thần giáo còn phải mạnh hơn.

Mấy vạn năm tới, Thái Hư thần phủ bên trong còn có thể lực khiêu khích uy nghiêm của Băng Phách thần giáo, về phần mạnh mẽ xông tới băng phách thần giáo cướp đoạt Minh Vương quy giáp không khác gì tự tìm cái chết.

Thái Hư thần phủ từng có một siêu cấp môn phái, lén vào trong băng phách thần giáo, cố gắng trộm Minh Vương quy giáp, sau đó lại bị băng phách thần giáo tra ra, dưới sự tức giận, siêu cấp thể lực này bị băng phách thần giáo tiêu diệt sạch sẽ, thậm chí ngay cả một số siêu cấp thể lực giao hảo tốt cũng bị dính lứu, toàn bộ bị giết chết.

Theo như lời của người trẻ tuổi tóc đen, Long Kinh Thiên không khỏi im lặng.

Xem ra muốn liều mạng xông tới bằng phách thần giáo đoạt lấy Minh Vương quy giáp thì không được, trừ phi Long Kinh Thiên đột phá tới bán tiên hậu kỳ đỉnh phong, tuy nhiên đột phá tới mức đó dễ dàng sao? Cho dù có thần cách luyện hóa cũng mất mấy năm.

Như vậy, chỉ có thể lên vào bằng phách thần giáo lấy trộm Minh Vương quy giáp, đến lúc đó dù đối phương có tra ra cũng không sợ bị trả thù, chỉ cần trốn vào chỗ sâu nhất của Thái Hư thần phủ, luyện hóa hạch tâm đại trận, dù mười bằng phách thần giáo cũng không sợ.

Một đường phi hành, người trẻ tuổi tóc đen cuối cùng đã mang Long Kinh Thiên đi tới động phủ mà hẳn tu luyện.

- Tiền bối, đây chính là tông môn của chúng ta, đại huyền thần tông.

Người trẻ tuổi tóc đen chỉ sơn mạch liên miên trước mặt mà nói.

Người tóc đen này chính là một vị trưởng lão của Đại Huyền Thần Tông.

- Tiền bối, mời.

Người trẻ tuổi tóc đen cung kính nói.

Long Kinh Thiên gật đầu, sau đó dưới sự hướng dẫn của người trẻ tuổi tóc đen, đã tiến vào Đại Huyền Thần Tông.

- Bái kiến Phó trưởng lão.

Đi vào bên trong một đội đệ tử nhìn thấy người tóc đen trẻ tuổi thì cung kính hành lễ nói.

Người tóc đen trẻ tuổi gật đầu, sau đó mang Long Kinh Thiên hướng về phía động phủ mà tiến tới

Đúng lúc này một đạo khí từ phía ngọn núi xa xa phóng lên cao, bén nhọn vô cùng, vượt qua, tuy nhiên, sau đó ngừng lại, rơi xuống một người trẻ tuổi tóc đỏ.

- Hắc hắc, hóa ra là Phó Lô trưởng lão, đã nghe qua Phó Lô trưởng lão nhận nhiệm vụ huyết văn cự hùng, không biết có hoàn thành không?

Người trẻ tuổi tóc đỏ sau khi rơi xuống liền cất tiếng nhìn người trẻ tuổi tóc đen, thần sắc ngạo nghễ.

Nhìn dáng vẻ thì quan hệ của bọn họ đúng là không tốt.

405. Chương 404: Đột Phá.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 404: Đột phá.

Nguồn: Vipvanda

Share by: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Người tóc đỏ trẻ tuổi nói xong, vẻ mặt có phần hả hê, hẳn cũng biết nhiệm vụ huyết văn cự hùng vô cùng khó khăn, với thực lực của đối phương cơ bản không thể hoàn thành.

Nếu trong vòng một năm không hoàn thành được sẽ bị môn phái trách phạt.

- Làm phiền Đẳng Hóa trưởng lão phí tâm, ta đã thành công nhiệm vụ đánh chết huyết văn cự hùng, chút nữa sẽ đi nộp nhận điểm và phần thưởng.

Người trẻ tuổi tóc đen Phó Lô đạm mạc nói.

Đằng Hóá ngắn ra, sao lại có thể hoàn thành?

- Người đánh chết một huyết văn cự hùng có tu vi cổ thần lục tầng?

Người kia lộ ra thần thái rõ ràng không tin.

Huyết văn cự hùng là yêu thú đỉnh giai yêu thú, cổ thần lục tầng, là một yêu thú tương đương với một yêu thú thất tầng cổ thần bình thường, mà phó lâu chẳng qua chỉ là một cổ thần lục tầng, không thể nào giết được.

Phó Lâu đùa cợt nói:

- Nếu Đằng Hóá trưởng lão không tin, ta đây cũng không có biện pháp.

Nói xong y nhún vai muốn mang Long Kinh Thiên rời đi.

- Khoan đã.

Đằng Hóá nén lửa giận trong lòng mà quát lên:

- Tiểu tử này là người nào, Phó Lâu trưởng lão, người dám dẫn người lai lịch không rõ ràng tiến vào Đại Huyền Thần Tông sao?

Phó Lâu quay lại, cười lạnh nói:

- Đằng Hóá trưởng lão, người quả nhiều quá, ta chẳng lẽ mang người vào cũng muốn quản sao? Người chỉ là thái thượng trưởng lão chẳng lẽ có quyền lực này?

- Không có quyền lực này?

Sắc mặt của Đằng Hóá lúc xanh lúc đỏ mà lạnh lùng nói:

- Ta hoài nghi người này là gian tế của Thái Âm thần tôngphái tới.

Nói xong y vùng thần đao lên, tia sáng xuất hiện, cả người biến thành một thanh đao hướng về phía Long Kinh Thiên chém tới.

Đằng Hóá này đúng là có tu vi Cổ Thần thất tầng, so với Phó Lâu thì mạnh hơn không ít, khoảng cách lại gần, lại đột nhiên xuất thủ, Phó Lâu muốn ngăn cản thì không kịp, lại nhìn Đằng Hóá một đao chém xuống Long Kinh Thiên thì sắc mặt đại biến, mặc dù y biết Long Kinh Thiên rất mạnh nhưng bề ngoài chỉ có thực lực Cổ Thần ngũ tầng, dưới một đao của Đằng Hóá, Long Kinh Thiên né không kịp chỉ sợ cũng phải chết oan uổng.

Long Kinh Thiên nhìn đao mang mà lạnh lùng cười một tiếng, xem ra mình bị vạ lây, tuy nhiên Đằng Hóá này cũng đánh sai đối tượng rồi.

Long Kinh Thiên đứng ở đó, đợi đao mang tới gần thì tay phải giơ lên, hai ngón tay kẹp lấy, tất cả đao mang đều biến mất.

- Người.

Đằng Hóá giật mình nhìn Long Kinh Thiên, thần đao của mình bị hai ngón tay của Long Kinh Thiên kẹp lấy, chân khí quán chú, hần muốn quay về nhưng thần đao vẫn bất động.

Hai ngón tay của Long Kinh Thiên ngắt một cái, thần đao từng khúc đứt đoạn. biến thành mười mấy đoạn, một lực lượng kinh khủng từ chuôi đao truyền tới, Đằng Hóá chỉ cảm thấy bị oanh oanh, trong lòng buồn bực đột nhiên hét thảm một tiếng, bay ra ngoài, hung hăng đập xuống mặt đất.

Hần nhìn Long Kinh Thiên, hai mắt hoảng sợ vô cùng.

Phó Lâu cũng kinh ngạc đến ngây người, đây là thực lực chân chính của Long Kinh Thiên?

- Chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên cũng không nhìn Đằng Hóá rơi xuống mặt đất mà nói với Phó Lâu.

Long Kinh Thiên muốn giết Đằng Hóa kia chẳng qua chỉ là chuyện phát tay, tuy nhiên đại huyền thần tông thực lực không kém, đối phương lại là trưởng lão của đại huyền thần tông, giết người này phiền toái không nhỏ, Long Kinh Thiên mặc dù không sợ hãi tuy nhiên hẳn không muốn giết mấy người này.

Nhìn bóng người hai người Long Kinh Thiên rời đi, Đằng Hóa mặc dù hoảng sợ tuy nhiên trong lòng vẫn oán độc vô cùng.

Bởi vì động tĩnh bên này đã hấp dẫn không ít đệ tử của Đại Huyền thần tông.

- Đằng Hóa trưởng lão, có chuyện gì vậy?

Một gã đệ tử nhìn thấy y ngã xuống đất thì cẩn thận hỏi.

Đằng Hóa đứng lên mà rống giận:

- Cút hết cho lão tử.

Hai tay của y vung lên, tên đệ tử hảo tâm tới hỏi liền bị đánh bay ra ngoài.

Các đệ tử khác của Đại Huyền thần tông nhìn thấy thế thì đều bị sợ lui ra xa xa.

- Phó Lôu, người đứng lại cho ta.

Đằng Hóa đột nhiên cảm hận nhìn thân ảnh của Long Kinh Thiên biến mất, thầm nghĩ trong lòng rồi biến thành một đạo đao mang cũng biến mất ngay tại chỗ.

Lúc này Phó Lôu đang mang Long Kinh Thiên đi tới động phủ của mình.

Trưởng lão tông môn mỗi người đều có động phủ tu luyện riêng của mình.

- Tiền bối vừa rồi đã làm người chịu nhiều phiền toái.

Đi tới động phủ của mình, Phó Lôu nói với Long Kinh Thiên, vẻ mặt lộ ra sự bất an.

Long Kinh Thiên khoát tay áo mà nói:

- Không có chuyện gì.

Chuyện nhỏ này hẳn căn bản không để trong lòng, một Cổ Thần nho nhỏ không đáng để hấn để ý.

Phó Lôu nhìn thấy Long Kinh Thiên không trách tội thì trong lòng yên ổn một chút mà thở phào nhẹ nhõm, sau đó cung kính mời Long Kinh Thiên tiến vào trong động phủ, tự mình an bài cho Long Kinh Thiên chỗ có linh khí dày đặc nhất trong điện.

- Tiền bối đây là phù của ta, sau này người có chuyện gì thì cứ phân phó.

Phó Lôu sau khi sắp xếp cho Long Kinh Thiên thì cất tiếng.

Long Kinh Thiên gật đầu xong y mới cung kính lui xuống.

Sau khi đối phương lui ra, Long Kinh Thiên để cho Hứa Vũ Quân, Hắc Long, Cửu Vĩ thiên miêu bọn họ từ bên trong Thiên Man vị diện đi ra ngoài.

- Lão đại chúng ta phải ở Đại Huyền thần tông năm tháng sao?

Cửu Vĩ thiên miêu đi ra ngoài cất tiếng hỏi.

Long Kinh Thiên nói:

- Xem tình huống rồi tính tiếp.

Mặc dù nói Nguyệt Thần Vũ năm tháng sau mới ngừng nhưng đám người Long Kinh Thiên cũng không nhất định phải ở lại Đại Huyền thần tông, đối với bọn họ mà nói ở đâu tu luyện cũng giống nhau.

- Vũ Quân, Ngao Bạch các người ngồi xếp bằng xuống hiện tại ta giúp các người tăng chút thực lực.

Long Kinh Thiên quay đầu lại nói với đám người Hứa Vũ Quân.

Long Kinh Thiên mặc dù truyền thụ cho Hứa Vũ Quân, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ thiên miêu bọn họ công pháp inh, thực lực bọn họ mấy ngày nay tăng mạnh nhưng vẫn còn yếu một chút.

Hứa Vũ Quân, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ thiên miêu bọn họ theo lời xếp bằng xuống, lúc này Long Kinh Thiên mang Viêm Thần Đỉnh ra ngoài, khống chế Viêm Thần Đỉnh trên đầu của bọn họ sau đó hai tay vung lên, bên trong Viêm Thần Đỉnh có vô số huyết nhục và nguyên khí quán chú, không ít không nhiều, chảy vào trong người của đám người Hứa Vũ Quân, Tử Thiên Long Hoàng bọn họ.

Mấy tháng trôi qua, Thiên Man vị diện có không ít cường giả thần cấp hậu kỳ đỉnh phong đột phá tới Cổ Thần cảnh giới, bao gồm cả Hứa Vũ Quân, hiện tại bên cạnh Long Kinh Thiên có ba mươi hai vị cường giả Cổ Thần.

Theo những huyết nhục nguyên khí này quán chú đám người Hứa Vũ Quân không ngừng tăng khí tức trên người lên, mơ hồ có thể đột phá tới cảnh giới Thiên Thần.

Long Kinh Thiên thấy vậy thì liền gật đầu.

Hứa Vũ Quân trời sinh Hồng mao đại đạo thể, tu luyện vô cùng nhanh, hơn nữa còn là công pháp tự mình truyền thụ cho nàng, tu luyện vô cùng thần tốc, hai năm nữa đột phá tới cảnh giới Thiên Thần cũng là bình thường.

Nhìn công pháp vận chuyển không ngừng th nạp huyết nhục nguyên khí của Hứa Vũ Quân, trong lòng Long Kinh Thiên không khỏi nhớ tới mdt, mdt vẫn còn đang ở trong Thiên Man vị diện Vũ Thần Điện thánh cảnh bế quan tu luyện không biết bây giờ đột phá tới để cấp chưa.

Một ngày trôi qua khí tức của Hứa Vũ Quân càng ngày càng mạnh, từng đạo thất thải hồng quang trên người không ngừng xuất hiện, từng đoàn lôi vân cũng tạo thành.

Tuy nhiên đúng lúc Hứa Vũ Quân chuẩn bị đột phá thì từ bên ngoài truyền tới thanh âm:

- Địch Hắc thái thượng trưởng lão tới đây, Phó Lô trưởng lão người còn không ra đón tiếp.

Long Kinh Thiên nhíu mày hẳn đã nghe được thanh âm của Đằng Hóa.

406. Chương 405: Mang Theo Người Của Người Mà Cút Đi.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 405: Mang theo người của người mà cút đi.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Ở bên trong động phủ, Phó Lô đang định đi tới nhiệm vụ điện giao huyết văn cự hùng thì thấy từ bên ngoài có thanh âm lớn tiếng của Đằng Hóa thì hoảng hốt, không kịp làm gì mà phi thân ra ngoài, tới cửa lớn của động phủ thì thấy mấy người, đi đầu là một lão giả tóc bạc, chính là thái thượng trưởng lão Địch Hắc.

Ở phía sau Địch Hắc còn có Đằng Hóa trước kia bị Long Kinh Thiên đánh bị thương còn có hơn mười người là trưởng lão chấp pháp điện.

Phó Lô biến sắc vội vàng tiến tới bái kiến:

- Bái kiến Địch Hắc thái thượng trưởng lão.

Địch Hắc nhìn Phó Lô một cái rồi ngửa đầu nhìn lên bầu trời, truyền thanh âm ra ngoài:

- Đứng lên đi.

- Vâng.

Phó Lô đứng lên mặc dù mơ hồ đoán được ý đồ đến đây của đám người Địch Hắc nhưng y vẫn hỏi:

- Không biết Dịch Hắc trưởng lão tới đây làm gì.

Phó Lâu người đứng giả ngây giả dại, người không biết chúng ta tới đây làm gì thật à?

Đằng Hóa tiến lên cười lạnh nói:

- Gian tế người mang về đâu rồi, bị dọa sợ không dám ra rồi à? Gọi tiểu tử kia lăn ra đây, chúng ta hoài nghi hẳn chính là gian tế của Thái Âm Thần Tông, muốn dẫn về chấp pháp điện thẩm vấn.

Phó Lâu cảm tức trong lòng:

- Đằng Hóa trưởng lão, y chính là bằng hữu của ta, người nói là gian tế của Thái Âm Thần Tông, có chứng cứ gì không?

- Có chứng cứ hay không, cứ bắt về chấp pháp điện sẽ rõ ràng.

Thái thượng trưởng lão Dịch Hắc đạm lạnh nói.

Phó Lâu nghe vậy thì nổi giận, Dịch Hắc này cùng với sư phụ của y xưa nay không hòa hợp với nhau, hiện tại tới đây rõ ràng là gây khó dễ, đáng tiếc sư phụ của mình đã đi ra ngoài mấy năm chưa về, nếu không lão làm sao dám làm như thế.

Dịch Hắc nhìn Phó Lâu cười lạnh khiển trách:

- Nếu như những người này thật sự là gian tế của Thái Âm thần tông đến lúc đó đừng nói là người cho dù là sư phụ của người cũng khó tránh được việc bị trách phạt.

Nói tới đây y đưa tay ra phía sau, ý bảo hơn mười chấp pháp điện trưởng lão:

- Các người đi vào nhanh lên, đem tiểu tử kia bắt lấy xuống không để hắn chạy thoát.

- Vâng, Dịch Hắc thái thượng trưởng lão.

Hơn mười người Chấp Pháp điện trưởng lão cao giọng xác nhận, sau đó bay vào trong động phủ.

- Chậm đã.

Phó Lâu lóe thân hình lên, ở trước động phủ, cảm tức nhìn Dịch Hắc:

- Các người đừng đùa quá mức đây chính là động phủ, nhưng không có chứng cứ, cũng không có thể tùy tiện tới động phủ bắt người, trừ phi có chỉ lệnh của chương môn.

- Càn rỡ.

Dịch Hắc trầm sắc mặt xuống, hai tay vung lên, vung kinh khí điên cuồng đánh tới, Phó Lâu không thể né tránh liên tiếp lui về phía sau, nện vào vách đá ở phía sau động phủ, máu tràn ra.

Phó Lâu không ngờ Dịch Hắc lại hạ thủ với chính bản thân mình.

Tuy nhiên Dịch Hắc là Thiên Thần tầng thứ nhất đỉnh phong mà thôi, Phó Lâu biết, mười người như mình cũng không cách nào chống lại y.

- Dịch Hắc thái thượng trưởng lão, Phó Lâu này ngăn cản chúng ta bắt gian tế của Thái Âm Thần Tông, ta thấy trong lòng Phó Lâu có quỷ nên mới như vậy.

Đằng Hóa tiến lên nói:

- Chúng ta phải bắt về thẩm vấn.

Dịch Hắc gật đầu:

- Không sai phải mau chóng bắt về.

Sắc mặt của Phó Lâu giận dữ vô cùng, quát lên:

- Đằng Hóa các người dám sao? Người chẳng lẽ không sợ sư phụ của ta trở lại? Còn nữa người bắt ta, không sợ chương môn hỏi tội.

- Sư phụ?

Địch Hắc cười lạnh:

- Nói thật cho người biết, sư phụ của người đã tiến vào Độc Trùng đại lục hai năm vẫn chưa ra, về phần chưởng môn hỏi tội cũng không cần nhọc người lo lắng, chưởng môn không chỉ không hỏi tội mà còn phải tưởng thưởng.

Sư phụ tiến vào độc trùng đại lục, sắc mặt của Phó Lô đại biến, độc trùng đại lục là tuyệt địa của Thái Hư thần phủ, cho dù là cường giả thiên thần tiến vào trong cũng cực kỳ ít người có thể sống sót ra ngoài.

Khó trách được Địch Hắc lại dám lớn gan như thế.

Hơn nữa khi Long Kinh Thiên rơi vào trong tay bọn họ, Địch Hắc bọn chúng sẽ có cách mạnh mẽ bức cung, vô số thủ pháp tàn khốc, Long Kinh Thiên một khi thừa nhận thì Địch Hắc không những không bị hỏi tội mà còn được chưởng môn tưởng thưởng.

Phó Lô sau nghĩ thông suốt hai mắt lóe lên vẻ tức giận ngập trời nghiêng răng nghiêng lợi quát:

- Hèn hạ vô sỉ.

Địch Hắc cười:

- Hèn hạ vô sỉ, nói năng bậy bạ, phạm thượng, riêng chuyện này đã có thể hỏi tội người, trước hết bắt lấy cho ta.

Chấp Pháp điện hơn mười trưởng lão xác nhận, rồi rút xuất thủ, trưởng lão này cũng là cường giả Cổ Thần, Phó Lô ngăn cản thế nào cũng bị bọn họ che lại kinh mạch khí hải bắt xuống.

- Các người đi vào bắt lấy gian tế của Thái Âm Thần Điện.

Địch Hắc quát lớn.

Hơn mười trưởng lão của Chấp Pháp điện cũng phi thân tiến vào trong động phủ, tuy nhiên bọn họ vừa bay vào thì đột nhiên phát ra tiếng kêu thảm thiết, theo đó từng tên một bay ra.

Mọi chuyện biến hóa quá nhanh, chúng trưởng lão không khỏi ngẩn ngơ.

Trong mắt của Địch Hắc, một người trẻ tuổi tóc đen tuấn mỹ từ từ đi ra, người tóc đen trẻ tuổi này nhìn về phía y, Địch Hắc liền co rụt mắt lại.

- Địch Hắc thái thượng trưởng lão, chính là tiểu tử này.

Đăng Hóa tiến lên, nhìn về phía Địch Hắc mà nói, tuy nhiên trong lòng bỗng nổi lên sự khiếp sợ.

Hơn nữa mười người trưởng lão cảnh giới Cổ Thần bị Long Kinh Thiên đánh bại dễ dàng.

Vừa rồi Long Kinh Thiên xuất thủ thế nào, y thực sự không nhìn thấy rõ lắm.

Lúc này Long Kinh Thiên đi tới trước mặt mọi người, nhìn Phó Lô bị Địch Hắc chế trụ ở bên cạnh tay phải vung lên, trong cơ thể của Phó Lô liền dâng lên dòng nước ấm, thân thể và kinh mạch không còn bị trở ngại nữa.

Phó Lô vừa mừng vừa sợ, đi tới trước mặt Long Kinh Thiên:

- Tiền bối.

Long Kinh Thiên gật đầu sau đó lui sang một bên.

Địch Hắc thấy Long Kinh Thiên nhẹ nhàng vung tay lên, đem cấm chế của Phó Lô phá vỡ thì cả kinh, sau đó khuôn mặt lộ vẻ ngưng trọng mà nhìn hắn, lúc trước y nghe Đăng Hóa nói đối phương chỉ có thực lực Cổ Thần ngũ tầng y không để trong lòng, nhưng hiện tại y biết mình đã đánh giá thấp thực lực của đối phương.

- Không biết xưng hô với các hạ thế nào?

Địch Hắc mở miệng nói. truyện copy từ

Long Kinh Thiên hiển lộ thực lực khiến cho y phải thay đổi thái độ.

Vốn theo kế hoạch của y lúc trước thăng thần bắt người tới chấp pháp điện.

Long Kinh Thiên lãnh đạm nói:

- Mang theo người của người rồi cút đi.

Địch Hắc và Đằng Hóa hai người ngẩn ra, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi, đặc biệt là Địch Hắc, Đại Huyền thần tông chính là một trong ba thế lực siêu cấp ở đây, thân là trưởng lão, địa vị cao quý, y cũng là cường giả Thiên Thần, vậy mà một Cổ Thần nho nhỏ muốn y cút sao?

- Ha ha ha.

Địch Hắc cười giận dữ:

- Tốt tốt, Địch Hắc ta tung hoành vạn năm, lần đầu tiên nhìn thấy người cuồng vọng như ngươi, nơi này là Đại Huyền thần tông, một Cổ Thần nho nhỏ như ngươi dám can rở sao?

Lúc này mấy tiếng xé gió truyền tới.

Địch Hắc và Đằng Hóa quay đầu nhìn thấy mấy người tới thì trên mặt lộ vẻ vui mừng.

Long Kinh Thiên quay đầu nhìn lại, người tới cũng giống như Địch Hắc, mặc áo bào của Đại Huyền thần tông, thực lực còn mạnh hơn cả Địch Hắc, thực lực là theo thứ tự là thiên thần nhị tầng, tam tầng và tứ tầng.

407. Chương 406: Quả Thực Đáng Chết.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 406: Quả thực đáng chết.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Trong nháy mắt ba vị thái thượng trưởng lão của Đại Huyền Thần Tông kia đi tới trước mặt mọi người, Đằng Hóa vội vàng lên bái kiến.

- Địch Hắc trưởng lão xảy ra chuyện gì vậy?

Một người mở miệng nói với Địch Hắc ánh mắt còn nhìn về phía những trưởng lão Chấp Pháp Điện trên mặt đất.

- Hoàng Bình trưởng lão, ta nghe Đằng Hóa trưởng lão nói Phó Lô trưởng lão mang về một người có khả năng là gian tế của Thái Âm Thần Tông cho nên vì tông môn suy nghĩ tới đây đem về Chấp Pháp Điện thẩm vấn, không ngờ Phó Lô trưởng lão bao che cho người này tìm mọi cách ngăn trở, hơn nữa người này thực lực còn rất mạnh, xuất thủ đã thương nặng trưởng lão Chấp Pháp Điện chúng ta.

Địch Hắc giải thích.

Người cất tiếng hỏi chính là người có thực lực Thiên Thần tứ tầng, địa vị tôn sùng nên giọng nói của Địch Hắc cũng cung kính không ít.

Ở bên cạnh Phó Lô tức giận, Địch Hắc quả thực vô sỉ.

Ba vị thái thượng trưởng lão nghe Long Kinh Thiên một người xuất thủ bị thương nặng chúng trưởng lão của Chấp Pháp Điện thì kinh hãi, người trẻ tuổi này rõ ràng chỉ có thực lực Cổ Thần ngũ tầng.

Các hạ đúng là không để Đại Huyền Thần Tông chúng ta vào mắt, dám tự tiện xuất thủ đã thương nặng người trong tông môn.

Sau khi cả kinh, Hoàng Bình trưởng lão lạnh lùng cười.

- Một Cổ Thần nho nhỏ mà cũng dám sinh cường, người đã thương trưởng lão Chấp Pháp Điện, bây giờ khẩu đầu nhận lỗi tự phế hai tay thì chúng ta có thể tha chết cho.

Một trưởng lão cảnh giới Thiên Thần tam tầng cất tiếng nói.

Phó Lô biến cả sắc mặt.

- Còn nữa Phó Lô trưởng lão, người dám ngăn cản Chấp Pháp Điện trưởng lão bắt gian tế, bao che người khác, đến lúc đó ta sẽ bấm báo với chưong môn hủy bỏ tư cách trưởng lão của người, thu hồi đại huyền chân khí của người.

Vị thái thượng trưởng lão thực lực thiên thần nhị trọng cất tiếng.

Thu hồi đại huyền chân khí, phế bỏ đại huyền chân khí trên người sau này sẽ trở thành một phế nhân, sắc mặt của Phó Lô trở nên trắng bệch, đồng thời không kìm được tức giận ở trong lòng.

Ba người Hoàng Bình này giao tình với Địch Hắc không cạn, không hỏi thị phi trắng đen đã định tội, thật là khinh người quá đáng.

- Các người nói xong chưa?

Trước sự vênh vác của đám người Hoàng Bình, Long Kinh Thiên đột nhiên mở miệng nói.

Thanh âm của Long Kinh Thiên vừa thốt ra, thời gian tựa hồ như muốn ngừng lại, bốn phía thoáng chốc trở nên yên tĩnh.

Nói xong chưa?

Đám người Hoàng Bình tưởng mình nghe lầm, không thể tin được mà nhìn Long Kinh Thiên, ngay cả Phó Lô cũng thế, Phó Lô bình tĩnh không khỏi hoảng loạn, Long Kinh Thiên dưới tình huống này sao vẫn cuồng vọng vậy.

Hắn thừa nhận thực lực của Long Kinh Thiên rất mạnh nhưng làm sao có thể vượt qua được Hoàng Bình và bốn vị thiên thần cường giả.

- Hoàng Bình và ba vị thái thượng trưởng lão, các người đều nghe thấy người này ngông cuồng vô cùng, lúc trước hắn đã thương Chấp Pháp Điện trưởng lão chúng ta xong còn xuất khẩu cuồng ngôn, để chúng ta mang bọn họ cút đi, người này đúng là coi Đại Huyền Thần Tông không ra gì.

Địch Hắc lạnh lùng nói, đồng thời hả hê, tiểu tử ngươi chờ chết đi.

Mới vừa rồi, hắn còn cảm thấy muốn để Long Kinh Thiên khẩu đầu nhận lỗi phế bỏ cánh tay, nhưng bây giờ cảm thấy như vậy quá tiện nghi cho Long Kinh Thiên rồi, lúc này Long Kinh Thiên còn dám ngông cuồng, phải để cho hắn chết.

Địch Hắc nói xong, giống như đem toàn bộ lửa giận và sát khí của ba người Hoàng Bình truyền ra ngoài. xem tại

- Quả thực là muốn chết, quá là làm càn.

Hoàng Bình quát với Long Kinh Thiên :

- Vốn ta còn muốn tha cho ngươi một mạng, hiện tại bất kể ngươi có phải là gian tế của Thái Âm Thần Tông hay không đều phải chết.

- Vốn ta còn không có ý định hạ thấp thân phận xuất thủ với một Cổ Thần nho nhỏ nhưng hôm nay ngươi muốn chết thì ta cũng đành bỏ qua thân phận mà thành toàn cho ngươi.

Một cường giả thực lực thiên thần tam tầng cười lạnh, sau đó hắn lại muốn xuất thủ, đột nhiên ầm một tiếng, một thanh âm trong trẻo vang lên, tiếp theo đó là từng tiếng hét thảm, cường giả thiên thần tam tầng kia lão đảo thân hình lui về phía sau không dứt.

Bốn phía một lần nữa lại trở nên tịch mịch.

Mọi người trợn mắt nhìn thái thượng trưởng lão thực lực thiên thần tam tầng kia, chỉ thấy má trái của hắn đã in một đường ấn, khóe miệng tràn đầy máu tươi.

Địch Hắc lúc trước hả hê nhìn cũng bị Long Kinh Thiên làm cho kinh sợ.

Về phần Đằng Hóa cũng lộ ra vẻ hoảng sợ không thể nào tin nổi.

Cường giả thiên thần tam tầng bị một Cổ Thần ngũ tầng tát một cái.

Vị thái thượng trưởng lão bị tát kia không thể tin được, chỉ thấy trong miệng có cái gì đó rơi rớt, phun ra một hơi thì ra là hai cái răng cửa

Cường giả thiên thần tam tầng thân thể rất mạnh, hàm răng cũng có độ cứng với tinh thiết vạn năm, tuy nhiên lại bị một Cổ Thần đánh rơi.

Y cảm thấy hoảng sợ vô cùng, đám người Hoàng Bình và Địch Hắc cũng cảm thấy kinh hãi cực kỳ.

Lúc này thanh âm của Long Kinh Thiên lại vang lên:

- Các người tự chặt hai tay thì có thể lần đi.

Hoàng Bình, Địch Hắc, Đằng Hóa bọn họ chấn động vừa sợ vừa giận.

Hoàng Bình giận tới mức lồng ngực phập phồng.

Đáng hận vô cùng.

Đáng hận vô cùng.

Đây quả thực là quá khinh thường bọn họ.

- Nơi này là Đại Huyền Thần Tông, tiểu tử, ngươi muốn chúng ta tự chặt hai tay à? Đáng chết quả thực đáng chết.

Hoàng Bình trưởng lão nổi giận quát:

- Bản thân ta muốn nhìn xem ngươi làm sao bắt chúng ta chặt đứt hai tay, bắt lấy hắn sau đó làm cho hắn sống không bằng chết.

Mặc dù bọn họ giết mình về thực lực của Long Kinh Thiên nhưng trong lòng vẫn cố chấp, một Cổ Thần cường giả ở Đại Huyền Thần Tông muốn cho bọn họ phải chặt đứt hai tay, ai mà chịu được sỉ nhục này, nếu truyền đi thì Hoàng Bình còn gì thể diện, Đại Huyền Thần Tông còn gì là thể diện.

- Thái Hoàng Bạch Phượng thảo.

Hoàng Bình rống lên một tiếng, cả người hướng về phía Long Kinh Thiên mà xuất thủ.

Một thảo này vung ra vô số hỏa diễm xuất hiện, hóa thành một con phượng hoàng vô cùng lớn màu trắng, chụp xuống Long Kinh Thiên, một khi phượng hoàng xuất hiện, thiên địa bốn phía như kết từng lớp băng, nhiệt độ trong nháy mắt giảm xuống mấy trăm độ

Nhìn thấy Hoàng Bình xuất thủ, mấy người Đằng Hóa bọn họ cũng rối rít xuất thủ theo, đặc biệt là thái thượng trưởng lão lúc này bị Long Kinh Thiên tát, sắc mặt dữ tợn toàn lực xuất thủ.

Long Kinh Thiên thản nhiên nhìn, giơ một ngón tay lên, chỉ thấy từng con phượng hoàng màu trắng đột nhiên hét thảm một tiếng, sau đó biến mất ở trong thiên địa, chỉ lực vẫn còn sót lại, đánh thẳng về phía Hoàng Bình.

Hoàng Bình ở trên không trung vô cùng hoảng sợ, thân hình của hắn cố gắng né tránh, sau đó từ trên chân núi lăn xuống.

Đằng Hóa mấy người bọn họ nghe thấy Hoàng Bình hét thảm thiết thì hoảng sợ quay đầu lại, nhìn thấy cảnh tượng lăn xuống núi của y.

408. Chương 407: Tự Làm Khổ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 407: Tự Làm Khổ

Thấy Hoàng Bình từ trên núi lăn xuống, mấy người Đàng Hứa không khỏi kinh hãi, trong lòng cứng đờ lạnh run, một luồng rét lạnh từ bàn chân xông tới đỉnh đầu.

Đúng lúc này bọn họ chỉ cảm thấy thiên địa như tối sầm lại, không khỏi kinh sợ mà quay đầu lại, nhìn thấy Long Kinh Thiên một quyền xông thẳng tới giết.

Một quyền ẩn vô cùng lớn màu vàng, phẳng phất như thiêu đốt mặt trời phá không tiến tới, không gian cũng có cảm tưởng như bị thiêu đốt.

Mấy đám người Đàng Hứa sợ tới thất sắc, rối rít xuất thủ công kích lại, đúng lúc này thiên địa trở nên chấn động, mấy người bọn họ cũng bị bay thân hình lên, ngũ tạng lục phủ tràn ngập máu tươi.

Nhìn mấy người Đàng Hứa ở trên không trung, Long Kinh Thiên đứng nguyên tại chỗ, tay phải giơ lên, một chưởng hư không đánh tới, bọn họ bị dính một chưởng, một lần nữa kêu thảm lên rồi bay ra ngoài, sau đó cũng giống như là Hoàng Bình, từ trên núi rớt xuống mặt đất.

Động phủ của Phó Lô đặt ở trên núi, khoảng cách tới dưới núi tới hơn nghìn trượng, đoạn đường lăn xuống này cũng phải tốn chút thời gian.

Nhìn mấy cường giả thiên thần từ trên đỉnh núi lăn xuống, Phó Lô ở đó mà sợ hãi, trong lòng kinh ngạc vô cùng.

Phó Lô kinh ngạc, mà lúc này những chấp pháp điện trưởng lão lúc trước bị Long Kinh Thiên đánh ngã đang rên rỉ trên mặt đất cũng kinh ngạc vô cùng, trợn trừng mắt mở to miệng, hít từng ngụm khí lạnh, thậm chí bị sợ thiếu chút nữa làm cho hôn mê.

Về phần Đàng Hứa ở bên kia hai chân đã mềm nhũn, vô luận vận chân khí thế nào cũng không đứng vững được.

Lúc trước mấy người Dịch Hắc xuất thủ gã tư biết thực lực của mình thấp kém nên đứng qua một bên, tránh khỏi kết cục bị lăn xuống núi.

Lúc này Long Kinh Thiên nhìn về phía Đàng Hứa phía xa xa.

Đàng Hứa trưởng lão nhìn thấy Long Kinh Thiên đi tới thì sợ gần chết, trái tim thiếu chút nữa thì nhảy ra ngoài.

Long Kinh Thiên giơ tay lên, ngón trở ngoắc ngoắc về phía hắn, Đàng Hứa ngẩn ra, mang ngón tay tự chỉ vào mình, Long Kinh Thiên liền gật đầu, Đàng Hứa chần chờ một chút, bỗng nhiên đi tới trước mặt Long Kinh Thiên quỳ xuống lạy lục khóc lóc cầu xin:

- Tiền bối ta sai lầm rồi, là ta mắt mù van xin tiền bối ở Đại Huyền Thần Tông nhân từ, bỏ qua cho vãn bối, tiền bối thân phận tôn quý không nên cùng với vãn bối so đo.

Đàng Hứa van xin tới mức chảy cả nước mắt khóc tới mức thê lương, thấy cảnh tượng này Phó Lô và mấy trưởng lão Chấp Pháp Điện cũng phải sửng sốt, không ngờ kỹ thuật diễn xuất của Đàng Hứa lại cao siêu như vậy.

Long Kinh Thiên nhìn Đàng Hứa đang khóc lóc thê lương trong mắt hiện ra vẻ chán ghét:

- Tự phế hai cánh tay, sau đó cút đi.

Long Kinh Thiên ghét nhất hai loại người, một loại là nhu nhược một loại là tiểu nhân.

Vốn Đàng Hóá đang van xin nghe thấy Long Kinh Thiên muốn hắt phé hai cánh tay thì ngừng lại, vẻ mặt trắng bệch, hắt cũng không phải là cường giả Thiên Thần, sau khi hai cánh tay bị phé thì không thể nào lành lại được, tương đương nửa người là phé nhân.

- Sao vậy không muốn à?

Sắc mặt của Long Kinh Thiên trở nên lạnh lẽo.

Đàng Hóá run rẩy thân hình, sau đó vận chuyển chân lực, đem hai cánh tay kéo từ trên thân thể xuống.

- A.

Một thanh âm trầm thiết vang lên, hơn mười chuông lão của Cháp Pháp Điện nhìn thấy Đàng Hóá tự kéo tay mình xuống thì toàn thân phát run.

Tinh huyết khuếch tán.

Đàng Hóá kéo hai tay mình xuống xong, vận chuyển chân khí, đóng chặt huyết vị hai cánh tay rồi muốn rời đi. nguồn

- Khoan đã.

Long Kinh Thiên cất tiếng.

Đàng Hóá dừng bước lại sắc mặt trắng bệch:

- Tiền bối, người...

Hắt cho là Long Kinh Thiên đã đổi ý.

- Ta nói ngươi lặn xuống, ngươi có nghe rõ không, không phải là đi xuống.

Long Kinh Thiên nói.

Sắc mặt của Đàng Hóá xám như tro tàn, y liền tự mình ngã xuống mặt đất sau đó lặn xuống.

Mặc dù Đàng Hóá không nói gì nhưng trong lòng gã đã thêm oán độc, đối với Long Kinh Thiên hiện tại tràn ngập hận ý.

Lúc này Long Kinh Thiên quay về nhìn về chúng trưởng lão Cháp Pháp Điện:

- Các người cũng tự phé hai cánh tay sao đó lặn xuống.

Đám trưởng lão nghe vậy thì run lên, tuy nhiên cũng không dám nhiều lời, tự phé hia cánh tay sau đó từ trên núi lặn xuống.

Long Kinh Thiên và Hoàng Bình bọn họ dao thủ đã chấn động tất cả các trưởng lão ở Đại Huyền Thần Tông, vô số người từ phía dưới bay lên đây.

Chúng trưởng lão Đại Huyền Thần Tông khi chạy tới nhìn thấy Hoàng Bình, Địch Hắc Đàng Hóá bọn họ từ trên đỉnh núi lặn xuống thì kinh ngạc vô cùng.

Về phần những đệ tử chấp sự thì không cần phải nói, toàn bộ đều trợn trừng há hốc miệng.

Con mẹ nó, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ Hoàng Bình, Địch Hắc những thái thượng trưởng lão này ăn no rừng mỡ không có trò gì nên tự làm khổ mình?

Tuy nhiên tựa hồ rất hấp dẫn.

- Hoàng Bình trưởng lão, các người rốt cuộc làm trò gì vậy, là chuyện gì xảy ra?

Một thái thượng trưởng lão phi thân xuống bên cạnh Hoàng Bình mà hỏi.

Hoàng Bình còn chưa mở miệng thì tinh huyết đã bắn ra.

- Chính là gian tể của Thái Âm Thần Tông, gian tể của Thái Âm Thần Tông, tl thái thượng trưởng lão, các người mau bắt bớ với chúng môn, đi giết gian tể của Thái Âm Thần Tông kia.

Địch Hắc giãy dụa, dùng toàn lực mãnh liệt nói.

- Gian tể của Thái Âm Thần Tông?

Thái thượng trưởng lão của Đại Huyền Thần Tông bốn phía liền kinh ngạc, rốt cuộc là có chuyện gì? Chẳng lẽ Thái Âm Thần Tông đang xâm lấn Đại Huyền Thần Tông?

- Đúng, chính là hắn.

Chúng thái thượng trưởng lão theo ngón tay của Địch Hắc mà nhìn thấy một người tóc đen trẻ tuổi ở phía trên.

Sắc mặt mọi người trở nên quái dị.

- Địch Hắc trưởng lão người nói tên tiểu tử thực lực Cổ Thần ngũ tầng này chính là gian tể của Thái Âm Thần Tông?

Một vị thái thượng trưởng lão hỏi.

- Là hắn làm cho các người bị thương?

Địch Hắc la lên:

- Đúng chính là hắn, mau bắt cáo với chúng môn, mở Sát Thần Vô Cực Đại Trận.

Mọi người nghe vậy thì kinh ngạc, một tiểu tử Cổ Thần ngũ tầng mà phải mở Sát Thần Vô Cực Đại Trận sao?

Chỉ khi tông môn gặp lúc diệt môn mới cần phải mở Sát Thần Vô Cực Đại Trận.

409. Chương 408: Tức Đến Hộc Máu

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 408: Tức Đến Hộc Máu

Địch Hắc vừa cất tiếng thì phát hiện các thái thượng trưởng lão của Đại Huyền Thần Tông bốn phía đều quái dị nhìn hắn.

- Các người các người không tin?

Địch Hắc vừa vội vừa giận, đưa mắt nhìn chúng trưởng lão mà nói.

Tuy nhiên không ai mở miệng, thậm chí ngay cả một số trưởng lão bình thường có mâu thuẫn với Địch Hắc cũng lắc đầu, về mặt đùa cợt.

Địch Hắc thấy thế thì tức giận, phun ra một ngụm tinh huyết.

Đúng là tức đến hộc máu.

Một thiên thần cường giả bị chọc tức tới mức hộc máu.

Lúc này Hoàng Bình dứt quãng nói:

- Không dai chúng ta là bị tên tiểu tử kia đánh bị thương. truyện copy từ

- Các hạ là ai?

Một thái thượng trưởng lão nhìn Long Kinh Thiên mà mở miệng hỏi.

Lúc này Phó Lâu tiến lên nói:

- Hồi bẩm Tổng Linh trưởng lão, lúc ta ở yêu thú sâm lâm chấp hành nhiệm vụ huyết văn cự hùng, lúc suýt bị tang mạng thì bị vị tiền bối này cứu giúp.

Phó Lâu đem mọi chuyện trước sau nói một lần, tự nhiên cũng nói đến lúc Đằng Hóa tự động xuất thủ với Long Kinh Thiên.

Các vị trưởng lão xung quanh càng nghe càng khiếp sợ.

- Chuyện gì xảy ra?

Đúng lúc này một thanh âm uy nghiêm truyền tới sau đó một trung niên nho nhã xuất hiện trước mặt mọi người.

- Bái kiến chương môn.

Tất cả bọn họ nhìn thấy người mới tới thì đều hành lễ.

Người này chính là chương môn của Đại Huyền Thần Tông, Hồ Phong, Hồ Phong nhìn về phía Long Kinh Thiên ngưng trọng nói :

- Các hạ là ai, tới Đại Huyền Thần Tông làm gì? Đám Hoàng Bình bọn họ là do các hạ gây thương tích, xuất thủ không phải quá nặng sao?

Long Kinh Thiên đạm mạc đáp:

- Ta là ai không cần thiết nói cho người biết, bọn chúng là do ta đánh bị thương thì sao, người muốn thay bọn họ đòi công đạo?

Hồ Phong thấy ngữ khí của Long Kinh Thiên lộ vẻ giấu cợt thì giận dữ vô cùng.

- Chương môn.

Đúng lúc này Phó Lâu tiến lên nói:

- Vị tiền bối này là do đệ tử gặp phải ở yêu thú sâm lâm.

Y trước hết đem mọi chuyện nói lại một lần.

Phó Lâu mặc dù nói mịt mờ nhưng mọi người đều hiểu ra mọi chuyện, Đằng Hóa vì cừu hận cho nên vu hãm Long Kinh Thiên làm gian tế của Thái Âm Thần Tông, mà Dịch Hắc Hoàng Bình bọn họ không phân tốt xấu, vô lễ xuất thủ nên kết quả mới như thế.

Hồ Phong nghe vậy thì sắc mặt trở nên âm trầm.

- Chương môn Phó Lâu nói năng bậy bạ.

Lúc này Đằng Hóa hoảng sợ gấp giọng nói:

- Hắn căn bản là thông đồng với gian tế của Thái Âm Thần Tông, vừa rồi vu hãm đệ tử.

- Đủ rồi.

Đằng Hóa còn muốn giải thích nữa thì Hồ Phong đột nhiên ngắt lời.

Đằng Hóa này đúng là hồ ngôn loạn ngữ, nếu Long Kinh Thiên đúng là gian tế của Thái Âm Thần Tông thì làm sao có thể trắng trợn để Phó Lâu mang vào Đại Huyền Thần Tông, còn nữa với thực lực của Long Kinh Thiên muốn giết hắn dễ như trở bàn tay, Đằng Hóa lúc đó làm sao thoát được.

Mọi người lúc này ai cũng hiểu.

Đằng Hóa nghe được tiếng quát của Hồ Phong thì run lên.

- Chương môn, người này tuy không phải là gian tế của Thái Âm Thần Tông nhưng hắn ở trong tôn môn chúng ta xuất thủ đã thương người căn bản không để Đại Huyền Thần Tông vào mắt.

Lúc này Hoàng Bình tiến lên căm giận nói.

Hồ Phong nghe vậy cũng không khiển trách mà hỏi:

-Vậy người định giải quyết chuyện này thế nào?

- Người này bắt chúng ta phế hai cánh tay, lăn từ đỉnh núi xuống, vậy đi hắn cũng phải phế hai cánh tay, lăn từ đỉnh núi xuống thì xong chuyện.

Hoàng Bình nói.

Hồ Phong liền nhướn mày.

Chuyện này vốn là đám người Hoàng Bình không đúng, xuất thủ công kích người ta còn vu hãm người ta là gian tế của Thái Âm Thần Tông.

- Thật nực cười, Hoàng Bình thái thượng trưởng lão, các người vu hãm vị tiền bối này là gian tế của Thái Âm Thần Tông, hơn nữa còn rat ay trước, vị tiền bối này nể mặt Đại Huyền Thần Tông nên không giết các người, các người không cảm ơn mà còn lên mặt sửa loạn, muốn vị tiền bối này phế hai cánh tay sao?

Lúc này một vị thái thượng trưởng lão khác cất tiếng, sau đó cung kính nói với Long Kinh Thiên:

- Vị tiền bối này cứu Phó Lô trưởng lão, cũng chính là khách quý của Đại Huyền Thần Tông chúng ta.

- Không sai vị tiền bối này chính là khách quý của Đại Huyền Thần Tông.

Một thái thượng trưởng lão khác liền phụ họa.

410. Chương 409: Hứa Vũ Quân Đột Phá

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 409: Hứa Vũ Quân Đột Phá

Hoàng Bình nghe hai trưởng lão kia nói không chỉ không trị tội Long Kinh Thiên mà còn muốn yêu cầu chúng môn nghiêm trị mình thì giận dữ nói:

- Các người, các người...

Hai người này xưa nay có thù hận với hắn, không ngờ lúc này lại bỏ đá xuống giếng.

- Được rồi.

Đám người Địch Hắc còn muốn cãi cộ thì Hồ Phong đã mở miệng.

Hồ Phong mở miệng mọi người liền yên tĩnh lại.

- Trình Kiếm trưởng lão nói không sai, vị bằng hữu kia cứu Phó Lô trưởng lão chính là khách quý của Đại Huyền Thần Tông chúng ta. xem tại

Hồ Phong liếc mắt nhìn quanh rồi nói:

- Hoàng Bình, Địch Hắc chuyện này như vậy đi, các người cũng lui ra đi.

Hoàng Bình, Địch Hắc nghe vậy thì biến sắc.

- Chúng môn.

Hoàng Bình vẫn cố nài.

- Chuyện này cứ vậy đi.

Tuy nhiên Hồ Phong đã ngắt lời.

Hoàng Bình Định Hắc thấy vậy thì chỉ có thể im miệng, sau đó cung kính cáo lui, Hoàng Bình oán hận nhìn Long Kinh Thiên một cái, ý là nói chuyện này vẫn chưa xong.

Sắc mặt của Long Kinh Thiên trở nên đậm mạc.

Ở trong lòng hắn, đám người Hoàng Bình Định Hắc chẳng là gì, tuy nhiên Hồ Phong đã nói vậy rồi Long Kinh Thiên cũng không thể hiện tại động thủ.

- Hoàng Bình lỗ mãng, kính xin các hạ đừng phiền lòng.

Hồ Phong cất tiếng nói, ôm quyền từ tốn với Long Kinh Thiên.

- Khách khí rồi.

Long Kinh Thiên không mặn không nhạt mà đáp lời.

Hồ Phong thấy thế cũng không tức giận mà nói:

- Các hạ không biết xưng hô thế nào?

- Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói.

- Chương môn vị tiền bối này ở vị diện khác tới, muốn đi vào chỗ sâu của Thái Hư thần phủ nhưng vì gặp phải ntv cho nên vẫn bối mới mời tới đây, kính xin chương môn thứ tội.

Phó Lâu tiến lên cung kính nói.

Hồ Phong khoát tay áo mà cười nói:

- Hẳn đối với người có ân cứu mạng, lại là khách quý của Đại Huyền Thần Tông, có tội gì chứ.

Sau đó y mời Long Kinh Thiên đi vào trong đại điện, bày tỏ sự cảm tạ tuy nhiên Long Kinh Thiên lại từ chối lấy lý do bế quan tu luyện.

Hồ Phong thấy thế cũng không cưỡng cầu, sau đó khách khí nói với Long Kinh Thiên mấy câu phân phó cho Phó Lâu vài chuyện rồi mang đám người Đại Huyền Thần Tông rời đi.

Long Kinh Thiên nhìn theo bóng lưng của đám người Hồ Phong mà lạnh lùng, Hồ Phong khách khí với hắn dĩ nhiên không phải là do hắn cứu Phó Lâu mà là do thực lực của hắn, nếu như không phải thực lực của mình làm y cố kỵ thì nhất định không có kết cục tốt.

Hắn ở trong tông môn của Đại Huyền Thần Tông, đánh trọng thương đám người Hoàng Bình, Hồ Phong không tức giận mới là chuyện lạ.

Sau đó Long Kinh Thiên trở về động phủ, hộ pháp cho đám người Hứa Vũ Quân, Cửu Vĩ Thiên Miêu.

Ở trong đại điện của Đại Huyền Thần Tông, Hồ Phong ở trên đại điện, đám Tổng Linh trưởng lão ở phía dưới.

- Mọi người đối với Long Kinh Thiên này có suy nghĩ gì?

Hồ Phong mở miệng hỏi.

- Chương môn Long Kinh Thiên ở bên trong tông môn là tai họa ngầm, mặc dù đám người Hoàng Bình không đúng nhưng người này ý vào thực lực căn bản không đem Đại Huyền Thần Tông chúng ta vào mắt, ta cho rằng chúng ta phải mở ra Sát Thân Vô Cực Đại Trận, giết chết hắn.

- Không sai, chương môn người này là Cổ Thần ngũ tăng nhưng lực công kích mạnh như vậy nhất định tu luyện tuyệt thế thần công, chúng ta phải bắt lấy ép hỏi công pháp rồi giết chết.

Một thái thượng trưởng lão khác cất tiếng.

Sau đó các thái thượng trưởng lão khác của Đại Huyền Thần Tông cũng rồi rít phụ họa, muốn đem Long Kinh Thiên bắt lấy rồi ép hỏi công pháp.

Sau đó, Hồ Phong giơ tay lên đè ép lại rồi trầm ngâm nói:

- Long Kinh Thiên tu luyện công pháp nhất định la thượng cổ, viễn cổ tuyệt thế thần công, bằng vào thực lực Cổ Thần ngũ tăng đánh bại cường giả thiên thần, muốn bắt người này thực khó khăn.

Nói đến đây y lắc đầu:

- Ta mặc dù chưa chân chính giao thủ nhưng thực lực của hắn tuyệt đối ở trên ta, chỉ sợ đã đạt tới vô hạn thiên thần thất tăng đỉnh phong.

- Vô hạn thiên thần thất tăng đỉnh phong?

Chúng trưởng lão ai cũng biến sắc.

Hồ Phong gật đầu:

- Không sai thậm chí có thể so với thiên thần thất tăng đỉnh phong, cho nên chưa nắm chắc chúng ta không thể hành động thiếu suy nghĩ, việc bắt Long Kinh Thiên chúng ta phải bàn bạc kỹ hơn, chuẩn bị chu toàn mới được, nếu không sẽ thành họa.

Đại diện yên lặng một mảng.

Ở bên trong động phủ cung điện, Long Kinh Thiên đang thu hồi thiên nhãn của mình.

Đám người Hồ Phong không thể bỏ qua ỉnh.

Đúng lúc này ở trên hư không lôi vân trở nên quay cuồng, từng luồng lôi điện đánh xuống người của Hứa Vũ Quân, Long Kinh Thiên thấy thế liền giơ tay lên, đem những kiếp lôi này bẻ vụn sau đó hóa thành thuần kiếp lôi lực cho Hứa Vũ Quân thu nạp.

Mấy canh giờ sau kiếp lôi cuối cùng cũng tản đi, Hứa Vũ Quân quang mang đại thịnh, khí tức trên người kéo lên, Long Kinh Thiên liền phát hiện, chân khí trong người của họ không ngừng lột xác trở thành thần lực.

Vốn ở hạ giới, cường giả Thiên Thần không thể ngưng tụ thần cách, tuy nhiên nơi này ở bên trong của Thái Hư thần phủ, có hỗn độn linh bảo cho nên có thể ngưng tụ thần cách.

Chẳng qua điều khiến Long Kinh Thiên kinh dị chính là, linh hồn chi hải của Hứa Vũ Quân ngưng tụ thành hình thoi vô cùng lớn.

Cường giả ngưng tụ thần cách, độ nhỏ lớn quyết định thành tựu sau này.

Long Kinh Thiên nhìn thấy thần cách ngưng tụ đã hơn mười trượng.

Ở phía trên thiên thần chính là chân thần thần vương, thần vương cường giả thông qua vài nghìn năm tu luyện thì thần cách mới đạt được mười trượng.

Quả không hổ là hồng mộng đại đạo thể.

Long Kinh Thiên kinh hãi.

Hứa Vũ Quân mặc dù đột phá thiên thần ngưng tụ thần cách động tĩnh không nhỏ nhưng Long Kinh Thiên bố trí trận pháp nên ngoại giới không thể biết, cũng không ảnh hưởng tới đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng bọn họ.

Nửa tháng trôi qua

Hứa Vũ Quân cuối cùng cũng ngưng tụ thành hình, mà thực lực của đám người Tử Thiên Long Hoàng cũng vô cùng tăng tiến mạnh.

Hứa Vũ Quân sau khi ngưng tụ thành hình xong, Long Kinh Thiên liền thi triển không gian di pháp, tiến vào trong ttt.

Ở bên trong thái hư thần phủ, đánh chết thức am lão nhân lấy được mười bốn miếng thần cách mặc dù không khiến cho Long Kinh Thiên đột phá tới bán tiên hậu kỳ nhưng sau khi luyện hóa có thể đạt tới bán thiên trung kỳ đỉnh phong.

Trong lúc Long Kinh Thiên luyện hóa thân cách của thức am lão nhân thì âm mưu bắt Long Kinh Thiên của Đại Huyền Thần Tông đã bắt đầu thi triển.

411. Chương 410: Ngân Nguyệt Song Tà Tới

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 410: Ngân Nguyệt Song Tà tới

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Một tháng trôi qua.

Long Kinh Thiên bế quan luyện hóa thân cách của thức am lão nhân đã một tháng, Hồ Phong vẻ mặt vui mừng nhìn đám người Tổng Linh mà nói:

- Tổng Linh trưởng lão, người nói xem ngân nguyệt song tà sẽ đáp ứng chúng ta không?

Tổng Linh đáp:

- Đúng vậy, nhất định sẽ đáp ứng bắt Long Kinh Thiên giúp chúng ta, chẳng qua điều kiện của bọn họ....

- Bọn họ đòi gì?

Hồ Phong hỏi.

- Bọn họ đòi bốn nhánh thiên phẩm linh mạch, còn có sáu vạn chiến thần đan, mặt khác còn muốn mượn bí điển của Đại Huyền Thần Tông chúng ta, Đại Huyền Thần Công.

Tổng Linh chần chờ rồi nói.

- Cái gì?

Hồ Phong và chúng trưởng lão đều biến sắc.

- Ngân nguyệt song tà đúng là sư tử ngoạm, si tâm vọng tưởng.

Một vị thái thượng trưởng lão cất tiếng.

- Không sai chừng môn chúng ta không thể đáp ứng.

Các vị thái thượng trưởng lão khác liền phụ họa.

Tuy nhiên Hồ Phong lại nhìn Tổng Linh rồi trầm ngâm nói:

- Người về nói với ngân nguyệt song tà chúng ta đáp ứng.

- Cái gì, chừng môn đáp ứng?

Chúng thái thượng trưởng lão kinh hãi.

Hồ Phong giơ tay lên dè ép:

- Chỉ cần chúng ta bắt được Long Kinh Thiên, lấy được công pháp của hắn thì đại huyền thần công cũng không trọng yếu, Ngân Nguyệt Song Tà muốn thì cứ để họ đọc. Chúng ta sau khi lấy được công pháp của Long Kinh Thiên, thực lực tăng lên, trước tiêu diệt Thái Âm Thần Tông, sau đó lấy bảo tàng của bọn họ, bốn nhánh thiên phẩm linh mạch, sáu vạn chiến thần đan thì là cái gì.

Mọi người liền yên tĩnh trở lại hai mặt nhìn nhau.

- Chúng ta thống nhất sau khi tới huyền lâm vị diện, đến lúc đó không chỉ để cho Ngân Nguyệt Song Tà đem đồ phun ra còn phải thu lại gấp bội. nguồn

Hồ Phong nói.

- Chưởng môn anh minh.

Chúng trưởng lão liền cung kính cười nói.

Sau đó, Tổng Linh thông qua ngọc phù liên lạc với Ngân Nguyệt Song Tà, đem quyết định của Hồ Phong nói với bọn họ.

- Sao rồi?

Sau khi Tổng Linh liên lạc xong Hồ Phong liền hỏi.

Tổng Linh gật đầu, tỏ vẻ mọi chuyện đã xong.

- Chúc mừng chưởng môn, sau khi bắt được Long Kinh Thiên, chúng ta sẽ nhất định thống nhất được huyền lâm vị diện.

Hồ Phong nở nụ cười rồi hỏi:

- Ngân Nguyệt Song Tà khi nào thì tới đây?

- Ngân Nguyệt Song Tà có chút việc phải xử lý, bọn họ bảo một tháng sau mới có thể tới.

Mà lúc này Long Kinh Thiên đang luyện hóa đả thần cách của thức am lão nhân, hắn không thông qua viêm thần đỉnh mà dùng thiên hỏa trong người trực tiếp rèn luyện.

Long Kinh Thiên sau khi đem thần cách nhập vào trong cơ thể, thần cách không ngừng hòa tan, từng phần lực nhập vào trong người.

Thần cách hiện lên bộ dáng dịch thể, huyết nhục nguyên khí tuyệt đối không thể sánh kịp.

Long Kinh Thiên mỗi lần hô hấp là từng đạo khí màu trắng trong suốt truyền ra mỗi giọt thần lực đều bị hấp thu.

Nửa tháng sau, Long Kinh Thiên đã luyện hóa hoàn toàn thần cách của thức am lão nhân.

Long Kinh Thiên đứng lên vô cùng vui mừng.

Thần cách này mang tới năng lượng kinh người.

Đột nhiên từng đợt lôi hệ từ ttt truyền tới, Long Kinh Thiên trong lòng chấn động, phi thân lên về phía hỗn độn ngũ lôi thụ.

Chỉ thấy hỗn độn ngũ lôi thụ hiện tại đã dài tới mười hai thước.

Từng đoàn lôi thụ nhọn nhọn bốn phía.

Hai mắt của Long Kinh Thiên sáng ngời hắn không ngờ hỗn độn ngũ lôi thụ thể này lại cao như vậy, ngoại trừ tiên thiên tức nhược, cũng chỉ có lúc mình luyện hóa thần cách mới dài nhanh được như vậy.

Long Kinh Thiên đem hỗn độn ngũ lôi thụ từ trong tiên thiên tức nhược ra, hóa thành một đạo lôi quang tiến vào trong cơ thể của mình, vững vàng rơi xuống đan điền.

Long Kinh Thiên cảm thấy thân thể của mình càng ngày càng mạnh hơn.

Long Kinh Thiên đang luyện hóa hỗn độn ngũ lôi thụ thì ở bên ngoài Đại Huyền Thần Tông, Hồ Phong cùng với đám thái thượng trưởng lão đang chờ đợi nghênh đón Ngân Nguyệt Song Tà.

412. Chương 411: Đáng Tiếc

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 411: Đáng Tiếc

Ngân Nguyệt Song Tà đã đến, gặp Hồ Phong mang đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông đón chào, trong lòng thật là vừa lòng, gật gật đầu.

Đồng Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà cười to bảo:

- Vài năm không thấy, Hồ Phong cường môn thực lực lại tinh tiến!

Chương môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong cơ mặt cơ giật. Cười to bảo:

- Đồng Tà huynh nói đùa, hai vị, thỉnh!

Chương môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong làm động tác mời, nghênh Ngân Nguyệt Song Tà vào Đại Huyền thần tông.

Ngân Nguyệt Song Tà thấy vậy cũng không khách sáo, huênh hoang đi trước.

Sau đó mọi người đi tới đại điện Đại Huyền thần tông.

Long Kinh Thiên và Ngân Nguyệt Song Tà ngồi ngang nhau, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thì ngồi hai bên dưới điện.

- Hồ Phong cường môn, thời gian của chúng ta quý giá, rất gấp, không nói nhảm nhiều.

Ngồi xuống xong Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà nói thẳng:

- Theo như lúc trước nói, trước tiên trước cho chúng ta hai điều thiên phẩm linh mạch, ba vạn chiến thần đan, đợi chúng ta trợ giúp các ngươi bắt Long Kinh Thiên gì đó thì hai điều thiên phẩm linh mạch, ba vạn chiến thần đan khác trao ra, cũng cho chúng ta mượn đọc đại huyền thần công!

Chương môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong giật mình, cười nói:

- Tây Tà huynh ăn nói mau lẹ, sáng khoái. Chúng ta sớm chuẩn bị hai điều thiên phẩm linh mạch, ba vạn chiến thần rồi.

Chương môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong hiệu cho Tổng Linh dưới bảo điện.

Tổng Linh hiểu ý, đưa lên một giới chỉ không gian.

Chương môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong đẩy giới chỉ không gian tới trước mặt Ngân Nguyệt Song Tà.

Ngân Nguyệt Song Tà nhận lấy, thần thức đảo qua, nhìn thấy bên trong giới chỉ không gian quay quanh hai thiên hà bàn thiên phẩm linh mạch, phía dưới chồng núi nhỏ đan dược, đúng là chiến thần đan, không nhiều không ít, ba vạn viên.

Ngân Nguyệt Song Tà cười toe toét. Bọn họ đang cần thiên phẩm linh mạch luyện chế đan dược và luyện khí, không nghĩ tới Đại Huyền thần tông đưa cho họ.

Chỉ vì giải quyết một tiểu tử cổ thần chi cảnh? Bọn họ cảm thấy cho dù tiểu tử cổ thần chi cảnh có mạnh đến đâu cũng có hạn, dựa vào thực lực của Ngân Nguyệt Song Tà chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Hôm nay phẩm linh mạch, chiến thần đan, quả thực là nhất được.

Ngân Nguyệt Song Tà nhận lấy giới chỉ không gian.

Đồng Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà cười nói:

- Tốt lắm, Hồ Phong cường môn hiện tại liền mang chúng ta đi tìm Long Kinh Thiên đi, chúng ta sẽ bắt lấy hắn!

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong ngẩng ra, nói:

- Đông Tà huynh, mặc dù Long Kinh Thiên tuy rằng chính là cổ thần ngũ trọng, nhưng thực lực rất mạnh. Dù là ta cũng không nắm chắc bắt được hắn. Người thấy chúng ta có nên chuẩn bị sẵn sàng rồi mới?

Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà vẻ mặt khó chịu nói:

- Hồ Phong chưởng môn không tin tưởng vào chúng ta?

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong vội vung tay áo, la lên:

- Tại hạ không có ý đó, không có ý đó.

Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà nói:

- Vậy đi thôi, sớm một chút giải quyết cái kia Long Kinh Thiên, chúng ta còn muốn trở về bế quan tu luyện.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong chỉ có thể gật đầu, sau đó cùng đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông mang theo Ngân Nguyệt Song Tà đi hướng động phủ của Phó Lâu. Vài giây sau, mọi người đã tới đằng trước động phủ của Phó Lâu.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong chỉ vào động phủ của Phó Lâu, nói:

- Hai vị, Long Kinh Thiên đó ở phía dưới.

Ngân Nguyệt Song Tà gật đầu, Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà bỗng hét một tiếng, chớp phía dưới. Chỉ thấy một trảo ẩn to lớn xé gió ẩn xuống, lửa rực cháy lộ ra tà khí khiến tim người đập nhanh.

Với một trảo này, chỉ thấy cấm chế dưới núi nổ mạnh, như pháo hoa chớp lóe, phá vỡ, bị lấy vạn quân chi thế phá hủy.

Tiếp theo, ngọn núi cao hơn một ngàn trượng, dài mấy trăm dặm nổ tung, hóa thành bột phấn, thế nhưng bị san bằng. Trong động phủ yêu thú, thị nữ, hộ vệ liên chi chưa kịp kêu một tiếng toàn bộ chết oan chết uổng.

Nhìn cú chớp này, chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông rất là kinh sợ. Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông không ngờ chỉ là thực lực của Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà đã mạnh như vậy. Nghe nói thực lực của Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà mạnh hơn Đông Tà, có thể tưởng tượng Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà mạnh cỡ nào. Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông khiếp sợ và cũng mừng rỡ. Có Ngân Nguyệt Song Tà giúp đỡ, chắc chắn bắt được Long Kinh Thiên rồi.

Còn đệ tử, hộ vệ chết ở Đại Huyền thần tông thì chẳng là gì với đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông, chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong.

Cự trảo san bằng ngọn núi, nhắc một người lên giữa không trung, đúng là Phó Lâu.

Phó Lâu đang luyện đan, còn không phản ứng lại đây là chuyện gì xảy ra, nhìn đến động phủ của mình, hộ vệ gặp tai vạ thì rất kinh sợ.

- Chưởng môn, các người?

Phó Lâu quay đầu lại, thấy đám người Ngân Nguyệt Song Tà, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông, chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong vừa sợ lại nghi hoặc, không rõ rốt cuộc đã xảy ra sự tình gì.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong hỏi:

- Long Kinh Thiên đâu rồi?

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong quét thần thức nhưng không thấy bóng dáng của Long Kinh Thiên đâu, sốt ruột gặng hỏi, chắc không phải Long Kinh Thiên đã chạy đi?

Nhưng hai tháng nay bọn họ vẫn giám thị, căn bản không phát hiện ra कोई động phủ, hẳn không khả năng chạy trốn!

Lúc này, Phó Lô rốt cục hiểu được, chưởng môn thế nhưng muốn đối phó với Long Kinh Thiên, gã rất tức giận.

Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà cười với chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong:

- Hồ Phong chưởng môn, nếu Long Kinh Thiên chạy trốn trước thì không thể trách chúng ta. Kìa hai điều thiên phẩm linh mạch, ba vạn chiến thần đan, nếu chúng ta đã nhận thì không có khả năng trả lại.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông sắc mặt khó xem.

Bỗng một thanh âm lạnh nhạt nói:

- Các người tìm ta?

Dù thanh âm không lớn nhưng truyền rõ vào mọi người.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông nhìn sang, vui vẻ bật thốt:

- Long Kinh Thiên!

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thâm thở phào.

Ngân Nguyệt Song Tà nghe vậy nhìn hươgs.

- Hắc hắc, người chính là Long Kinh Thiên?

Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà cười tủm tỉm:

- Quả nhiên là cổ thần ngũ trọng, bất quá, người là một cổ thần ngũ trọng nho nhỏ mà có thể tránh thoát công kích và thần thức chúng ta tìm tòi, xem ra trên người của người có thần khí?

Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà quay đầu nói với chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong:

- Hồ Phong chưởng môn, không nghĩ tới Long Kinh Thiên có thần khí, chúng ta phải sửa lại chút điều kiện.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong nghe vậy nét mặt sa sầm:

- Hai vị có ý gì? Lúc trước chúng ta đã nói giá rồi, bốn thiên phẩm linh mạch, sáu vạn chiến thần đan, đại huyền thần công!

- Có ý gì?. Ha ha.

Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà cười nói:

- Hồ Phong chưởng môn đừng tức giận, như vậy đi, chúng ta bắt Long Kinh Thiên này muốn lấy thần khí trên người hắn, thứ khác thì thuộc về các người, cái này chắc không quá đáng chứ? Hẳn là cổ thần chi cảnh có thể bị thương thiên thần cường giả, công pháp nghịch thiên, các người được đến tuyệt thế công pháp, thần khí có là gì?

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong tức giận, Ngân Nguyệt Song Tà lại dám được một tác lại muốn tiến một thước! Đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông cũng cực kỳ tức giận.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong cắn răng, trầm giọng nói:

- Được, bắt Long Kinh Thiên, thần khí trên người hắn thuộc về các người!

Ngân Nguyệt Song Tà vừa lòng gật đầu.

Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà như nắm giữ mọi thứ trong tay, không vội động thủ, cười nói với Long Kinh Thiên:

- Long Kinh Thiên, nể tình thần khí, chỉ cần người ngoan ngoãn giao ra đây, bó tay chịu trói, đợi lát nữa chúng ta có thể cho người bớt chịu khổ.

Long Kinh Thiên nhìn đám người Ngân Nguyệt Song Tà, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông, chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong tự tin tràn đầy, sắc mặt lạnh lùng, lắc đầu nói:

- Đáng tiếc.

Ngân Nguyệt Song Tà ngạc nhiên hỏi:

- Tiếc cái gì?

- Trên người ta đúng là có thần khí, nhưng tiếc là ...

Long Kinh Thiên ngừng lại, nói:

- Các người sắp chết, có được thần khí cũng vô dụng.

- Cái gì?

Ngân Nguyệt Song Tà tức giận, mắt bắn sát ý:

- Tiểu tử, ngươi muốn chết!

Ngân Nguyệt Song Tà không ngờ lúc này Long Kinh Thiên thế nhưng còn dám trào phúng, trêu chọc bọn họ!

413. Chương 412: Ngân Nguyệt Song Tà Chết

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 412: Ngân Nguyệt Song Tà Chết

Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà tức giận quát, hai tay xuất hiện hai luồng sáng ám sát, một vuốt vuốt hương Long Kinh Thiên. Hai trảo ẩn to lớn xé gió ập hướng Long Kinh Thiên, không gian động lại mười vết cào, uy thế cực kỳ kinh người.

Long Kinh Thiên thấy vậy, trong ánh mắt kinh sợ của mọi người, hai tay thành vuốt hút lấy, hút trảo của Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà vào tay. Long Kinh Thiên lắc người, xuất hiện ở trước mặt Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà, hai vuốt vuốt xuống.

Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà kinh sợ, lắc người, như là chiếc lá, trang giấy, mơ hồ.

Long Kinh Thiên thấy thân pháp của Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà thì hơi kinh ngạc. Thân pháp này gọi là phong du Long thân, chính là một môn thần kỹ của Thần giới, hơn nữa phẩm giai không thấp, không dự đoán được Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà lại biết nó.

Nhưng Thái Hư thần phủ từng là bản mạng thần khí của một vị Chủ Thần, vị Chủ Thần kia chết, không ít bí tịch, thần khí sót lại trong Thái Hư thần phủ, bị thiên thần như Ngân Nguyệt Song Tà tìm được cũng không lạ.

Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà thân hình mơ hồ lấp lóe, Long Kinh Thiên lắc người, toàn bộ thiên địa như xoay theo hắn. Mấy vạn ngọn núi của Vạn giới cường giả các tộc chuyển động, lắc lư, một vài đệ tử của Vạn giới cường giả các tộc suýt té ngã.

Đám người Ngân Nguyệt Song Tà, chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông biến sắc mặt.

Long Kinh Thiên xoay người.

Thiên địa chấn động mãnh liệt, có cảm giác núi sụp đất nứt. Lực lượng mạnh mẽ phát ra từ người Long Kinh Thiên. Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà thì triển đăng phong du Long thân bị lực lượng mạnh mẽ này buộc không thể không đứng lại.

Long Kinh Thiên lần thứ ba chuyển động.

Ầm!

Bỗng từng ngọn núi xung quanh sụp đổ, mặt đất lay động, giống như diệt thế. Vô số tâm hỏa khí phun trào từ lòng đất, từng khe hở không gian khuếch tán.

- Khe hở không gian?

- Sao lại thế này?! Đây là thần công gì vậy?

Đội thân hình Long Kinh Thiên lần thứ ba chuyển động, đám người Ngân Nguyệt Song Tà, chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông biến sắc mặt, hoảng sợ. Lần thứ nhất, thứ hai Long Kinh Thiên chuyển động thì uy lực không mạnh như vậy, nhưng chuyển lần thứ ba thật là khủng bố.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong gấp quá quên khách sáo với họ, quát Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà:

- Ra tay, mau cản hẳn lại!

Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà nghe chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong rống ra lệnh mình thì mất lạnh băng, liếc gã. Nhưng lúc này Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà không rảnh nghĩ nhiều, quan trọng nhất là ngăn cản Long Kinh Thiên.

Nếu Long Kinh Thiên còn chuyển động, đến vòng thứ mười sợ là bọn họ đều phải chết.

Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà đánh ra một chưởng một chưởng ầm ầm màu đỏ to lớn chụp hướng Long Kinh Thiên, như núi to sụp vào. Lúc này Long Kinh Thiên chuyển động lần thứ tư, lực lượng khủng bố như núi lửa bùng nổ. Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà thấy cự chưởng của mình vỡ ra từng tắc, nổ tung, không có cả cơ hội tới gần Long Kinh Thiên trăm trượng.

Long Kinh Thiên xoay lần thứ năm, Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà cảm giác không gian xung quanh nặng nề, như vô số thần sơn đè hướng gã, thân hình liên tục lui về phía sau.

Long Kinh Thiên chuyển phần thứ sáu.

- Phụt.

Một vài đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thiên thần nhất trọng, nhị trọng miệng hô máu, bị lực lượng vô hình đánh bay, bị trọng thương.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong thấy vậy rít gào:

- Mở ra tru thần vô cực đại trận! Nhanh mở ra tru thần vô cực đại trận!

Tiếng hét của chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong chói tai như cú kêu.

Tru thần vô cực đại trận là thần trận trấn phái của Đại Huyền thần tông, chỉ khi diệt tông, cực kỳ nguy hiểm có thể mở ra, mỗi một lần mở ra, tiêu hao linh mạch đều cực kỳ kinh người, mặc dù là lấy tích lũy hơn mười vạn năm của Đại Huyền thần tông cũng không dám dễ dàng mở ra.

Hiện tại chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong không kịp nghĩ nhiều.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong ra lên, phút chốc vô số hào quang phóng lên cao, bao phủ phạm vi mười vạn dặm Đại Huyền thần tông.

Long Kinh Thiên đã xoay vòng thứ bảy. Đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thiên thần tam trọng, tứ trọng bị đánh bay ra, hét liên miên. Khi Long Kinh Thiên quay vòng thứ tám, trừ chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong ra, tất cả đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông đều trọng thương.

Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà cảm giác hơi thở tử vong, đè nén lòng hoảng sợ, quát với Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà:

- Chúng ta thi triển Tà Thần bất động âm dương kiếp!

Tà Thần bất động âm dương kiếp, chính là thần công áp đáy hòm của hai người. Ngân Nguyệt Song Tà cùng nhau thi triển, có thể chống lại thiên thần thất trọng đỉnh cường giả. Mỗi một lần thi triển là lấy cái giá thiêu đốt sinh mệnh, giá quá lớn, đây là lý do lúc trước hai người không hợp nhau cùng đánh.

Ngân Nguyệt Song Tà bay tới gần, lửa đỏ rực dung hợp.

Nhưng khi thân hình Ngân Nguyệt Song Tà sắp dung hợp thì Long Kinh Thiên xoay người, chuyển lần thứ chín.

Theo Long Kinh Thiên xoay chín lần, không gian Đại Huyền thần tông như bị đảo lộn. Thân thể Ngân Nguyệt Song Tà vốn sắp dung hợp bị xé ra, hai người khốe miệng tràn đầy huyết.

Về phần chương môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thì bị đập vào hố sâu trên mặt đất.

Chương môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong ở trong hố giãy dụa đứng dậy, miệng học bài máu. Chương môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong tuyệt vọng nhìn đến mở ra tru thần vô cực đại trận không ngừng sụp đổ. Chương môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong thậm chí thấy mắt trận bên trong đại trận đột ngột từ mặt đất mọc lên.

- Tiêu, tiêu rồi, lần này tiêu thật rồi.

Tru thần vô cực đại trận là đại trận hộ tông của Đại Huyền thần tông, hao phí vô số vạn năm bố trí mà thành, hiện tại lại bị hoàn toàn phá hủy!

Long Kinh Thiên xoay vòng thứ chín, rốt cuộc ngừng, lắc người đi tới trước mặt Ngân Nguyệt Song Tà, hai tay vỗ vào ngực hai người.

Một chương!

Hai chương!

Ba chương!

Một chương lại một chương, chương ấn của Long Kinh Thiên giống như cuộn sóng liên miên không dứt, nháy mắt không biết vỗ bao nhiêu chương

Máu văng tung tóe, hai người đập xuống đất, mặt đất đột nhiên chấn động, phạm vi trăm dặm bay đầy đá vụn.

- Oa!

Hai người đứng dậy, lại học máu nữa.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi tới.

Giọng Đông Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà khàn khàn, cực kỳ suy yếu:

- Người! Người rốt cuộc là ai?

Trong Thái Hư thần phủ Ngân Nguyệt Song Tà tung hoành mấy vạn năm, mặc dù là ở sâu trong Thái Hư thần phủ thì hai người có uy danh rất lớn, nhưng chưa nghe nói một người như Long Kinh Thiên. Theo lý thì lấy thực lực của Long Kinh Thiên, không có khả năng Ngân Nguyệt Song Tà chưa từng nghe nói.

Óc Tây Tà trong Ngân Nguyệt Song Tà chợt lóe, bật thốt:

- Chẳng lẽ ngươi là, là vừa theo ngoại giới vào?

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Ta có phải vào từ ngoại giới hay không chẳng quan trọng với các ngươi.

Long Kinh Thiên nói xong song quyền đâm hướng Ngân Nguyệt Song Tà.

Hai người cực kỳ hoảng sợ, còn chưa kịp mở miệng cầu xin tha thứ liền bị Long Kinh Thiên đánh bạo. Chỉ còn lại có hai quả thần cách, thần cách của Ngân Nguyệt Song Tà biến thành hai luồng ánh lửa muốn xé gió bay đi. Nhưng sao Long Kinh Thiên có thể để thần cách của Ngân Nguyệt Song Tà chạy thoát? Long Kinh Thiên tay hút hai thần cách lại, hai luồng lửa rực cháy, Ngân Nguyệt Song Tà ở bên trong bị đốt cháy.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thấy Ngân Nguyệt Song Tà bị Long Kinh Thiên giết, mặt ai cũng xám xịt.

- Tại sao có thể như vậy?! Tại sao có thể như vậy?

Ngân Nguyệt Song Tà có thể so với thiên thần thất trọng đỉnh nhưng bị một cổ thần giết chết!

Hiện tại Ngân Nguyệt Song Tà đã chết, vậy kế tiếp là bọn họ?

414. Chương 413: Không Nghĩ Đến Đúng Không ?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 413: Không Nghĩ Đến Đúng Không ?

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông nghĩ đến mình sắp giống như Ngân Nguyệt Song Tà bị Long Kinh Thiên đánh bạo thân thể, sau đó tiêu diệt thần cách bên trong nguyên thần, không khỏi hoảng sợ, rùng mình.

Thiên hạ ai không sợ chết?

Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông nhìn chậm rãi đi tới, không ngừng run run, lui về phía sau.

Mặc dù chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong biết cơ hội sống xa vời, nhưng là vẫn là nhịn không được mở miệng nói:

- Tiền bối, chúng ta sai lầm rồi, là chúng ta nhất thời bị ma quỷ ám ảnh! Cầu tiền bối cho chúng ta một cơ hội!

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong nói xong quỳ lạy Long Kinh Thiên.

Đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thấy vậy cũng quỳ xuống, cầu xin Long Kinh Thiên tha cho.

Long Kinh Thiên đi tới trước mặt đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông:

- Nhất thời bị ma quỷ ám ảnh?

- Đúng đúng đúng, tiền bối, chúng ta biết sai rồi!

Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông liền tục mở miệng, dập đầu:

- Cầu tiền bối tha ạng chó của chúng ta!

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói:

- Tốt, chỉ cần các người thần phục ta, đầu hiệu vào ta, nhận ta làm chủ thì ta có thể cho các người một cơ hội.

- Đầu hiệu, nhận chủ?

Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông nhìn nhau, do dự. Bọn họ nhưng là thiên thần cường giả, đặc biệt chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đứng đầu một phái vậy mà phải nhận Long Kinh Thiên làm chủ?

Lúc này một vị thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông lấp bắp nói:

- Tiền bối, có thể đổi điều kiện được không? Chúng ta có thể cho tiền bối thiên phẩm linh mạch, chiến thần đan, còn có linh dược hiếm thấy.

Long Kinh Thiên nhìn lại, đúng là Dịch Hắc lúc trước vu oan hấn là Thái Âm thần tông gian tế.

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh lùng, tay phải nâng lên, chỉ một cái. Dịch Hắc không kịp hét lên đã bị một chỉ của Long Kinh Thiên xuyên thủng giữa trán, ngã phịch xuống. Long Kinh Thiên một chỉ tiêu diệt thần cách bên trong nguyên thần, đã chết!

Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông nhìn chằm chằm Dịch Hắc nằm trên mặt đất, mắt tròn to, chết không nhắm mắt, giật nảy mình, trán toát mồ hôi lạnh. May mắn mới rồi không phải mình nói chuyện, nếu không thì bây giờ mình đã nằm trên mặt đất rồi.

Trong tĩnh lặng, chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong thâm thở dài, mở miệng nói:

- Ta, ta nguyện ý đầu hiệu!

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong mở miệng, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông khác cũng nói.

Long Kinh Thiên gật đầu, thu thần cách, xác của Dịch Hắc vào Viêm thần đỉnh, khiến đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thả lỏng linh hồn chỉ hải để hấn trồng mầm móng tín ngưỡng.

Vốn Long Kinh Thiên định giết sạch đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông, sau đó luyện hóa thần cách, lại cho đám người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch xác của họ đều luyện hóa. Nhưng thấy đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông xin tha, lòng Long Kinh Thiên mấy động, đổi ý.

Thật ra thu phục Đại Huyền thần tông cũng tốt. Đại Huyền thần tông là một trong ba siêu cấp thực lực Huyền Lâm vị diện, đến lúc đó Long Kinh Thiên có thể mượn Đại Huyền thần tông thống nhất Huyền Lâm vị diện, rồi đến Thái Hư thần phủ.

Trong Thái Hư thần phủ phần đông vị diện thế lực không kém, nếu là có thể thống nhất tất cả thực lực của Thái Hư thần phủ. Như vậy thì có giúp ích rất lớn cho sau này Long Kinh Thiên thống nhất Ba Nhĩ tinh hệ. Sau này Long Kinh Thiên muốn thống nhất ngoại giới Ba Nhĩ tinh hệ, không thể cứ luôn tự mình làm. Ba Nhĩ tinh hệ có hơn năm trăm tinh vực, mỗi một cái tinh vực đều có một ngàn cái, thậm chí là mấy ngàn vị diện. Nếu Long Kinh Thiên tự mình làm hết thì không biết cần bao nhiêu năm mới thống nhất Ba Nhĩ tinh hệ.

Thái Hư thần phủ đệ nhất thần giáo băng phách thần giáo có hơn bốn trăm vị thiên thần, riêng là này băng phách thần giáo sẽ không yếu hơn bất hủ thần phủ. Nếu thống nhất Thái Hư thần phủ, về sau muốn tiêu diệt ba thần phủ Ba Nhĩ tinh hệ thì càng dễ dàng hơn.

Sau đó đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông lần lượt bị Long Kinh Thiên trảm mầm móng tín ngưỡng trong linh hồn chỉ hải. Cắm ứng tín ngưỡng mầm móng thật sâu cắm rễ vào linh hồn chỉ hải, đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông hoàn toàn thần phục Long Kinh Thiên.

Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thần phục là Long Kinh Thiên nắm giữ toàn Đại Huyền thần tông.

Đại Huyền thần tông, bao gồm Hồ Phong ở bên trong, thiên thần cường giả có mười chín người, cổ thần cường giả thể nhưng có hai trăm năm mươi người, còn một số đệ tử thánh cấp thì hơn một vạn.

Sau khi đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thân phục, triệu tập các trưởng lão và thánh cấp trung tâm đệ tử đi đại diện, bái kiến Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cũng không keo kiệt, ra tay chữa khỏi vết thương cho đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông, sau đó ban ột đồng tiên đan. Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông khấu tạ liên tục.

Ban cho tiên đan, một ít tu luyện công pháp xong Long Kinh Thiên sẵn một việc rồi lại bế quan. Long Kinh Thiên phải luyện hóa thần cách của ba người Ngân Nguyệt Song Tà, Dịch Hắc. Còn việc thống nhất Huyền Lâm vị diện, cũng không nóng lòng nhất thời.

Ba ngày sau.

Đại Âm thần tông.

- Các người nói thật không? Đại Huyền thần tông đắc tội tuyệt thể cường giả?! Hồ Phong, Hoàng Ngang, đám người đều trọng thương? Bao gồm trạm trụ thần vô cực đại trận trấn phái cũng bị phá hủy?

Trên đại diện, chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn vẻ mặt vui sướng nhìn thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông, Đông Ứng Thiên.

Thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông, Đông Ứng Thiên gật đầu cười, cung kính nói:

- Không sai, chưởng môn, tin tức xác thực, nhưng bởi vì Đại Huyền thần tông phong tỏa mọi thứ nên chúng ta biết tin chậm chút.

- Không muộn, không muộn!

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn cười phá lên:

- Thích, thích, quá sung sướng! Thật sự là trời cũng giúp ta, Hồ Phong, không thể tưởng được người cũng có hôm nay! Đây là trời cũng muốn Đại Huyền thần tông các người diệt vong!

Thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông, Đông Ứng Thiên cười nói:

- Chưởng môn, hiện tại thừa dịp Vạn Quý thần tông chưa biết tin, chúng ta phải mau chóng ra tay.

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn cười nói:

- Đúng vậy. Chúng ta phải giành trước một bước vây công Đại Huyền thần tông, đến khi thống nhất Đại Huyền thần tông thì Vạn Quý thần tông sao là địch thủ của Thái Âm thần tông chúng ta được? Thái Âm thần tông chúng ta sắp tới ngày thống nhất Huyền Lâm vị diện rồi!

- Truyền thần lệnh của ta, tất cả thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử toàn bộ tiến đến đại diện!

Sau đó chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn dẫn dắt tất cả thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử bay ra khỏi đại diện, chậm rãi hướng tới Đại Huyền thần tông.

- Hồ Phong, mối thù một chưởng kia, hôm nay ta phải đòi lại gấp trăm ngàn lần!

Trên đường đi, chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn lạnh lùng cười: đọc truyện mới nhất tại .

- Ta Ta muốn cho người quỳ xuống cầu ta, ta muốn cho người sống không bằng chết, như vậy mới giải mối hận trong lòng của ta!

Nghĩ đến khi chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong bị bắt, sau đó quỳ xuống cầu xin tha thứ, chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn càng nghĩ càng hưng phấn.

Khi các cường giả Thái Âm thần tông bay nhanh, không ngừng không gian na di, ba canh giờ sau, đám người chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông rốt cuộc đi tới Đại Huyền thần tông.

- Ha ha, quả nhiên, tru thần vô cực đại trận của Đại Huyền thần tông đã bị phá hủy!

Khi tới nơi, chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn liếc mắt liền thấy vô số sơn mạch của Đại Huyền thần tông bị sụp đổ, thậm chí mất trận tru thần vô cực đại trận cũng không có. Có thể nói thần trận bảo vệ Đại Huyền thần tông trăm vạn năm hoàn toàn bị phá hủy!

Giờ thì chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông hoàn toàn yên tâm.

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn đứng trên trời cao, không hề kiêng dè toát ra khí thế, mở miệng nói:

- Hồ Phong, lăn ra đây cho ta!

Thần lực rót vào, thanh âm quanh thẩn thật lâu.

Nhất thời, vô số đạo hào quang theo từ trong Đại Huyền thần tông phóng lên cao.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong thấy người tới, ánh mắt lạnh lùng nói:

- Hà Côn, là người!

- Hắc hắc, không sai, là ta!

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn lạnh lùng cười:

- Hồ Phong, ngươi không nghĩ tới đúng không?

415. Chương 414: Còn Có Ai Muốn Giết Ta ?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 414: Còn Có Ai Muốn Giết Ta ?

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong vẽ mặt bình tĩnh nhìn chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, lạnh nhạt nói:

- Ta đúng là không nghĩ đến.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong nói tới đây liếc đám cường giả thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông đứng sau lưng chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, đoán ra ý đồ gã đến, thầm cười lạnh. Xem ra chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn tưởng gã, đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông đều bị trọng thương, là quả hồng tùy tiện bóp?

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn thấy vẻ mặt chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong bình tĩnh, cười nói:

- Hồ Phong, xem ra ngươi mặt mày hồng hào đó chứ. Ắn núp kín thật, các ngươi đắc tội tuyệt thế cường giả, không chỉ có tru thần vô cực đại trận bị phá hủy, hơn nữa tất cả thiên thần cường giả trọng thương, đã nghĩ rằng ta không biết sao?

- Trọng thương?

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong và đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông đứng phía sau mình liếc nhau, cất tiếng cười to.

Mặc dù đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông bị Long Kinh Thiên gây thương tích nhưng cũng đã được hấn trị hết, không chỉ có chữa khỏi, hơn nữa mọi người cảm giác thực lực còn tăng lên một chút.

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn nghe thấy tiếng đùa cợt của đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thì mặt trầm xuống.

- Xếp vãn Thần Phong cương!

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn tức giận vỗ một chưởng vào chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong. Cơn lốc thổi quét, điên cuồng gào thét, như vô số u ám quay cuồng.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong hừ lạnh một tiếng, một quyền oanh ra.

Ầm! Ầm!

Nổ, thiên địa chấn động, khí lãng bắn nhanh, bão cát đá bay.

Người chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn chao đảo, giật mình nhìn chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong:

- Người, không bị thương?

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong nhún vai, trào phúng nói:

- Ai nói với người là ta bị thương?

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn sắc mặt khó coi, bỗng nhiên nhìn về phía thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông, Đông Ứng Thiên đứng sau lưng mình.

Thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông, Đông Ứng Thiên vội vàng giải thích rằng:

- Chưởng môn, ta nhận được tin tức đám người Hồ Phong đích thực bị thương nặng!

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn mặt âm trầm, nhưng gã biết bây giờ không phải là lúc trách tội. Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn nhìn hướng Đại Huyền thần tông, nếu gã không bị thương thì chắc đám người Tổng Linh cũng không có việc gì.

Nếu vậy thì chuyện thống nhất Đại Huyền thần tông là không có khả năng. nguồn

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn sắc mặt âm trầm, trầm giọng nói:

- Hồ Phong, ta chống mắt xem người đắc ý được bao lâu, chúng ta đi!

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn vung tay định mang theo đám người rời đi.

tru thần vô cực đại trận hộ phái của Đại Huyền thần tông bị phá hủy, đến lúc đó chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn và Vạn Quý thần tông liên hợp lại đến tiêu diệt Đại Huyền thần tông cũng không muộn. Nhưng nếu làm vậy thì chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn sẽ chia đôi Đại Huyền thần tông với Vạn Quý thần tông, đến lúc đó rất khó thống nhất Huyền Lâm vị diện.

- Còn muốn chạy?

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong lạnh lùng cười:

- Hà Côn, nếu các người đã đến đây thì ta thấy đừng đi!

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn ngẩn ra, đợi khi hiểu được ý của chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong thì nổi giận. ý của chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong là muốn giữ lại hết cả đám bọn họ?

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông tiến đến vốn muốn tiêu diệt Đại Huyền thần tông, giờ rút đi, chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong nghĩ rằng họ dễ khi dễ, sợ Đại Huyền thần tông chắc?

Nhưng chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn biết bây giờ kịch chiến cùng Đại Huyền thần tông thì chỉ lưỡng bại câu thương, đến lúc đó ngược lại tiện nghi cho Vạn Quý thần tông.

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn kiềm nén tức giận, lạnh lùng nói:

- Hồ Phong, ta muốn xem ngươi có bản lĩnh gì giữ lại ta.

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn vung tay:

- Chúng ta đi!

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn lập tức bay lên, đám cường giả thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông theo sát phía sau, định rời khỏi đây. Đúng lúc này, đột nhiên, từng đạo kiếm quang phóng lên cao, vô số kiếm khí như sóng biển bình thường, liên miên không dứt bức tới mặt. Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông sợ hãi liên tục lùi ra sau, mãi đến lùi tới chỗ cũ thì kiếm khí mới biến mất.

- Sao lại thế này?!

- Là trận pháp cấm chế?!

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông sợ run.

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn quay đầu nhìn đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông, gã thấy bọn họ đều lùi ra sau hết, quỳ xuống.

- Cung nghênh chủ nhân!

Thanh âm chấn thiên.

Cung nghênh chủ nhân?

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông nhìn nhau, đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông thế nhưng nhận chủ?

Trong ánh mắt nghi hoặc, giật mình của chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông, chỉ thấy một thanh niên tóc đen từ xa chậm rãi đi tới.

- Cổ thần ngũ trọng đỉnh?

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông tận to mắt, đây là chủ nhân trọng miệng đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông? Một cổ thần ngũ trọng đỉnh nho nhỏ?

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông không hiểu chuyện là sao.

Long Kinh Thiên liếc đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông, nói:

- Đứng lên hết đi.

Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông cung kính vâng dạ, đứng dậy lùi ra sau lưng Long Kinh Thiên, bộ dáng thật là như nô tài.

- Ha ha, chưởng môn, ngươi nói xem có phải đám Hồ Phong đầu óc hỏng rồi, thế nhưng tìm một cổ thần tiểu tử làm chủ nhân?

Một thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông cười nói với chương môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn:

- Hay là bọn họ bình thường quen hô phong hoán vũ, cho nên tìm kiếm kích thích, sắm vai nô tài một chút?

Đám người Thái Âm thần tông cười to.

Thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông cười nói:

- Đúng thật nhỉ, trước kia không nhìn ra đám Hồ Phong rất có thiên phú làm nô tài. Người xem bộ dáng của họ kia, giống mười phần mười.

Ồn ào tiếng cười lại vang lên.

Chương môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, một số thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông thì nhướng mày. Sự việc hơi quái dị, làm lòng chương môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn bất an. Vừa rồi cảm chế đại trận là chuyện gì xảy ra, bọn họ thể nhưng trước đó không biết gì cả. Đám người chương môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông không có khả năng tự ngược sắm vai nô tài, bọn họ xác thực nhận thanh niên làm chủ. Nhưng thanh niên tóc đen đúng thật là cổ thần ngũ trọng đỉnh.

Chương môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn không nghĩ ra tại sao đám người chương môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông phải nhận một cổ thần tiểu tử làm chủ nhân!

Long Kinh Thiên nhìn chương môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, biết ngay trong đầu đối phương nghĩ gì.

Long Kinh Thiên vốn định luyện hóa thần cách của Ngân Nguyệt Song Tà xong đi Thái Âm thần tông, không nghĩ tới đối phương ngược lại đến đây, như vậy cũng tốt, chương môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông tự động đưa lên cửa, tiến vào tru kiếm tiên trạm, đỡ cho hấn tổn sức.

Long Kinh Thiên không nói nhảm, nói thẳng:

- Người chính là Hà Côn? Ta cho các người hai con đường đi, một là giống như Hồ Phong nhận ta làm chủ, hai là chết.

- Cái gì?

Chương môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông không phản ứng lại, sau đó thì giận tím mặt.

Một vị thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông nhin không được bật thốt:

- Chương môn, làm cho ta đi lên giết tiểu tử này!

Chương môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn định mở miệng thì Long Kinh Thiên chỉ một cái, chỉ kinh phá không mà đến, nháy mắt đâm thủng trán của thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông kia. Thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông giống như Dịch Hắc lúc trước, té xuống đất, chết.

Chương môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông vốn giận tím mặt đầu ngậy ra, nhìn thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông kia gục ngã, tất cả tức giận biến mất, chỉ còn lại có sợ hãi hòa kinh ngạc.

Thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông đó là thiên thần nhị trọng, nhất chỉ đánh chết một vị thiên thần nhị trọng cường giả, đây là thực lực kiểu gì? Bọn họ về mặt kinh hãi, nhìn về phía tiểu tử thanh niên tóc đen chỉ là cổ thần ngũ trọng đỉnh trong mắt họ.

Long Kinh Thiên một chỉ giết chết thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông, hút tới trước mặt mình, một đám đánh xác thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông thành huyết vũ.

Chương môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông trái tim băng giá, một đám đánh bạo thân thể thiên thần! Chương môn của

Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông nuốt nước bọt khan, miệng khô khốc.

Long Kinh Thiên nhìn quét chúng phương, phong khinh vân đạm nói:

- Còn có ai muốn giết ta?

Giống như chuyện mới này Long Kinh Thiên là việc nhỏ không đáng kể.

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn thở ra một hơi, rốt cuộc hiểu tại sao đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông nhận thanh niên tóc đen thoát trông chỉ là cổ thần ngũ trọng đỉnh trong mắt họ làm chủ nhân.

416. Chương 415: Thống Nhất Huyện Lâm Vị Diện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 415: Thống nhất Huyện Lâm vị diện

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông nghe Long Kinh Thiên nói còn có ai muốn giết hắn, bỏ đáng kia căn bản không để họ vào mắt. Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông vừa sợ vừa giận, đặc biệt là một vài thái thượng trưởng lão có giao tình sâu với thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông mới bị Long Kinh Thiên đánh chết.

Một vị thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông thiên thần ngũ trọng kiếm không được tức giận quát:

- Chưởng môn, chúng ta hiện tại bước đi, ta cũng không tin, hắn chỉ là một cổ thần nho nhỏ có thể làm gì được chúng ta!

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn do dự một chút rồi gạt đầu, bay lên, cùng đám cường giả thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông định bay đi. Đúng lúc này, vô số kiếm khí phóng lên cao, tiếp theo bóng người chợt lóe, Long Kinh Thiên đi tới trước mặt chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông, trực tiếp một quyền oanh ra. Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông kinh hãi, vừa muốn ra tay, liền nghe có tiếng hét thảm.

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông kinh sợ nhìn lại, thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông mới này đề nghị rời đi bị Long Kinh Thiên một đám đánh bay.

Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông định ra tay thì Long Kinh Thiên nói:

- Các ngươi không cần ra tay!

Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông ngăn ra, không cần ra tay? Chẳng lẽ chủ nhân thật muốn một người chống lại chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông?

Trong lúc đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông nghi hươc thì lại có tiếng hét thảm. Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông đưa mắt nhìn, lại có một vị thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông bị trọng thương, kêu thảm thiết không dứt. Long Kinh Thiên như mị ảnh không ngừng xuyên qua đám người Thái Âm thần tông. Mỗi một lần ra quyền là sẽ có một thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông bị đánh bay.

Cuối cùng bao gồm chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, tất cả thiên thần cường giả của Thái Âm thần tông toàn bộ trọng thương ngã xuống đất.

Sau thiên thần cường giả đó là cổ thần cường giả, sau cổ thần cường giả là thần cấp cường giả, sau thần cấp cường giả là thánh cấp cường giả.

Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông nhìn mà trợn mắt há hốc mồm. Đám người Thái Âm thần tông tiến đến từng tên té xuống, hét thảm rên rĩ. Cuối cùng giữa không trung chỉ còn lại có cuối cùng một gã đệ tử thánh cấp của Thái Âm thần tông.

Nhìn thấy mọi chuyện, đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông đứng ngây như phỗng, người run bần bật, đây là kinh ngạc tới cực điểm mà toàn thân nhện không được run run, đây là xúc động tới cực điểm lại sợ hãi tới cực điểm nên run run.

cuối cùng một gã đệ tử thánh cấp của Thái Âm thần tông đứng đó, Long Kinh Thiên ngừng lại hư không đi hướng cuối cùng một gã đệ tử thánh cấp của Thái Âm thần tông kia.

cuối cùng một gã đệ tử thánh cấp của Thái Âm thần tông hai chân run run, cực kỳ sợ hãi, ống quần chảy hai dòng nước vàng, gã sợ quá nên đái dầm. Chưa hết, Long Kinh Thiên ngừng tới gần, ngực cuối cùng một gã đệ tử thánh cấp của Thái Âm thần tông phập phồng kịch liệt. Cuối cùng trực tiếp theo giữa không trung ngã xuống, sợ quá ngất xỉu.

Toàn bộ giải quyết!

Trước khi tiến vào Thái Hư thần phủ thì Long Kinh Thiên chính là bán tiên trung kỳ đã có thể dễ dàng giải quyết mười bốn vị thiên thần Thức Am lão nhân. Huống chi hiện tại đột phá đến bán tiên trung kỳ đỉnh, hai mươi vị thiên thần chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn sao cản được Long Kinh Thiên? Còn cổ thần, thần cấp, thánh cấp có nhiều hơn thì với Long Kinh Thiên chỉ là gà chó, không chịu nổi một kích.

Đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, đám thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông đứng ngây ngốc thật lâu. xem tại

Long Kinh Thiên chậm rãi đi tới trước mặt chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, nói thẳng:

- Ta lại cho ngươi một lần cơ hội, đầu hiệu ta, hoặc là chết.

Nếu chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông còn không thức thời, vậy Long Kinh Thiên đành giết chết. Dù sao hiện tại Long Kinh Thiên thiếu thần cảnh, hơn nữa đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng cần thiên thần thể luyện hóa.

Nhưng cuối cùng chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông lựa chọn đầu hiệu, thần phục.

Lúc trước chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông ôm may mắn bỏ trốn, nhưng khi Long Kinh Thiên một người dễ dàng đánh bại tất cả cường giả Thái Âm thần tông bọn họ, lại có tru kiểm tiên trạm vây trở, cho chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn biết bỏ trốn là vô vọng, đành lựa chọn đầu hiệu, thần phục.

Đương vẫn có một vài đệ tử, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Thái Âm thần tông không chịu thần phục. Long Kinh Thiên không lưu tình, giết hết.

Chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão, thánh cấp trung tâm đệ tử của Thái Âm thần tông đầu hiệu, bị Long Kinh Thiên trông mằm móng tín ngưỡng, Thái Âm thần tông

đã bị hấn nắm trong tay.

Đến đây thì Thái Âm thần tông, Đại Huyền thần tông, hai siêu cấp đại thực lực của Huyện Lâm vị diện bị Long Kinh Thiên khống chế.

Đại diện Đại Huyền thần tông, Long Kinh Thiên ngồi trên bảo tọa, dưới đại diện đám trưởng lão, thái thượng trưởng lão Thái Âm thần tông, Đại Huyền thần tông đứng hai bên.

Trên bảo tọa, Long Kinh Thiên mở miệng hỏi:

- Hồ Phong, Hà Côn, các ngươi hãy nói tình huống của Vạn Quý thần tông cho ta nghe.

Nếu đã nắm trong tay Thái Âm thần tông, Đại Huyền thần tông, Long Kinh Thiên định nhân cơ hội hàng phục Vạn Quý thần tông, hoàn toàn thống nhất Huyện Lâm vị diện. Đến khi thống nhất Huyện Lâm vị diện, Long Kinh Thiên lại bế quan luyện hóa thần cách, tu luyện cũng không muộn.

Chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn tiến lên, cung kính nói:

- Tuân lệnh chủ nhân!

Đại Huyền thần tông, chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn bẩm báo cho Long Kinh Thiên nghe kỹ càng về tình huống của Vạn Quý thần tông.

Vạn Quý thần tông là đứng đầu ba siêu cấp đại thực lực của Huyện Lâm vị diện, tổng thể thực lực mạnh hơn Thái Âm thần tông, Đại Huyền thần tông một chút. Toàn bộ Vạn Quý thần tông, bao gồm bao gồm này chưởng môn, có hai mươi bốn vị thiên thần cường giả, cổ thần cường giả thì có ba trăm hai mươi nhân người.

Nhưng mặc dù thực lực tổng thể của Vạn Quý thần tông mạnh hơn Thái Âm thần tông, Đại Huyền thần tông chút ít vẫn không làm gì được Đại Huyền thần tông, Thái Âm thần tông, bởi vậy ba tông trình thể chân vạc.

Nghe chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn nói xong Long Kinh Thiên biết chút ít tình huống của Vạn Quý thần tông, nhưng lần này hấn không định tự đi mà để Hứa Vũ Quân dẫn dắt Đại Huyền thần tông, Thái Âm thần tông đi Vạn Quý thần tông.

Mặc dù Hứa Vũ Quân vừa mới đột phá không bao nhiêu lâu, mặt ngoài thực lực là thiên thần nhất trọng, nhưng thần cách nghịch thiên, chân chính thực lực có thể so với thiên thần lục trọng, hơn nữa Long Kinh Thiên định đem thiên man vị diện cho Hứa Vũ Quân, khi đó nàng có thể đấu cùng thiên thần thất trọng cường giả một trận, cộng thêm các cường giả Đại Huyền thần tông, Thái Âm thần tông, khi đó thống nhất Vạn Quý thần tông chắc không thành vấn đề.

Nghe Long Kinh Thiên nói, Hứa Vũ Quân kinh ngạc hỏi:

- Kinh Thiên, ngươi muốn ta thống lĩnh Đại Huyền thần tông, Thái Âm thần tông đi trước?

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Ừm.

Hứa Vũ Quân kinh ngạc qua đi, không chút suy nghĩ đồng ý:

- Được!

Hứa Vũ Quân đã đột phá thiên thần, cũng muốn thử sức chiến đấu hiện tại của mình, quan trọng nhất là Long Kinh Thiên đã mở lời.

Hứa Vũ Quân đi thì dĩ nhiên Hắc Long cũng đi theo. Thực lực của Hắc Long cũng tăng lên không ít, đã đạt tới thiên thần tam trọng.

Ngày hôm đó Hứa Vũ Quân dẫn dắt cường giả Đại Huyền thần tông, Thái Âm thần tông đi Vạn Quý thần tông. Long Kinh Thiên lắc người, lên chín tầng trời Huyện Lâm vị diện, khoan chân vạc chuyển công pháp hỗn độn Đại La Thiên, không ngừng hấp thu lôi khí trên chín tầng trời.

Từng đạo lôi khí không ngừng hội tụ, tiến vào cơ thể Long Kinh Thiên, bị hỗn độn ngũ lôi thụ trong đan điền của hắn hấp thụ, sau đó chuyển hóa, diễn sinh ra tiên thiên lôi thủy.

Từng giọt tiên thiên lôi thủy vận chuyển trong người Long Kinh Thiên, không ngừng rèn luyện bản thể của hắn.

Một ngày, hai ngày đi qua, trên chín tầng trời, từ xa nhìn lại, chỗ Long Kinh Thiên khoanh chân giống cái kén to nho lôi khí hình thành.

Rất nhanh, năm ngày đi qua, lôi quang quay cuồng, cơ hồ bao phủ toàn bộ Huyện Lâm vị diện.

417. Chương 416: Lại Là Băng Phách Thần Giáo

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 416: Lại là băng phách thần giáo

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Sáu ngày qua đi, gần như tất cả cường giả Huyện Lâm vị diện đều cảm giác được uy nhiếp đến từ trên chín tầng trời. Mới đầu mọi người còn không để ý, nhưng là theo thời gian chuyển dời, uy áp lại càng lúc càng lớn, ép tới tất cả cường giả Huyện Lâm vị diện khó thở.

Một ít cường giả nhịn không được bay lên trời cao, muốn tìm tòi đến tột cùng. Nhưng càng lên trời cao thì áp lực càng lớn, cho dù là một ít cổ thần cường giả cũng không thể đi vào chín tầng trời.

Ngày thứ bảy, ngay khi các cường giả Huyện Lâm vị diện sắp nín thở thì uy nhiếp chợt biến mất, tất cả lôi quang trên chín tầng trời biến mất. Lôi kiến nổ tung mở ra, lộ thân hình của Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên mở mắt ra, quang chợt lóe, đột nhiên một chưởng vỗ đi ra ngoài, phật quang tỏa rực rỡ, đâm ánh mắt đám người Huyện Lâm vị diện mù mịt.

Tiếng hét vang vọng thiên địa, một bóng người từ chín tầng trời rơi xuống.

Bóng dáng này đúng là một vị thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông thiên thần lục trọng. Theo Hứa Vũ Quân dẫn dắt, các cường giả của Thái Âm thần tông, Đại Huyền thần tông công kích Vạn Quỷ thần tông. Bảy ngày, Vạn Quỷ thần tông đại bại, người này là thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông muốn chạy trốn nhưng bị Long Kinh Thiên đánh rớt.

Long Kinh Thiên tính kế chắc chắn có thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông muốn bỏ trốn, vì vậy mới tu luyện trên chiến tầng trời. Lúc tu luyện Long Kinh Thiên chia ra tinh thần, không một thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông nào trốn thoát khỏi.

Không bao nhiêu lâu, lại có một tiếng hét thảm.

Lại một thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông chạy trốn bị Long Kinh Thiên đánh rơi.

Cuối cùng ngay cả chưởng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường cũng bị Long Kinh Thiên một chưởng đánh rơi xuống dưới. Long Kinh Thiên đánh rớt hết cường giả Vạn Quỷ thần tông, vung hai tay áo, thi triển tụ lý Càn Khôn thuật, thu hết.

Long Kinh Thiên lắc người quay về đại điện của Đại Huyền thần tông, không lâu sau đám người Hứa Vũ Quân, Hắc Long khải hoàn trở về. Không ngoài dự đoán của Long Kinh Thiên, trừ bỏ một số thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông bỏ trốn bị hắn đánh rớt ra, toàn bộ Vạn Quỷ thần tông đều quy thuận.

Trên đại điện, Long Kinh Thiên thả ra sáu người chưởng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường bị bắt.

Sáu người chứng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường rớt xuống đại điện, nhìn bốn phía, thấy đám người Hứa Vũ Quân, chứng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, chứng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn thì mặt xám xịt, không cam lòng, tức giận, căm hận.

Chứng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường liếc một vòng, ánh mắt rơi xuống Long Kinh Thiên ngồi trên ngai vàng.

Chứng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường hít sâu một hơi, mắt sáng quắc, nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, hỏi:

- Các hạ là ai? Vì sao phải diệt Vạn Quỷ thần tông của ta?

Đại điện một mảnh yên tĩnh.

Long Kinh Thiên liếc chứng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, nói:

- Hồ Phong, người nói cho hấn, ta là ai,

Chứng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong cung kính vâng dạ, quay đầu, cười lạnh nói với chứng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường:

- Hạ Nhất cường, đây là chủ nhân của ta. Tên của chủ nhân ta thì người còn chưa có tư cách hỏi. Tại sao chúng ta diệt Vạn Quỷ thần tông của người? Thật là nực cười, chủ nhân của chúng ta muốn thống nhất Huyện Lâm vị diện không lẽ còn cần nguyên nhân? Chủ nhân của chúng ta không chỉ thống nhất Huyện Lâm vị diện, còn muốn thống nhất Thái Hư thần phủ!

Chứng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường nghe vậy tức giận, cười to bảo:

- Thống nhất Thái Hư thần phủ? Cuồng vọng, không biết, thật sự là rất buồn cười, cho dù các người thống nhất Huyện Lâm vị diện thì sâu trong Thái Hư thần phủ, tùy tiện một đại phái có thể diệt các người. Càng đừng nói đến Băng Phách thần giáo!

Nói tới đây chứng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Người tốt nhất thả ta đi, mới rồi có tin tức, nhi tử của ta đã được thái thượng trưởng lão của Băng Phách thần giáo nhìn trúng, thu làm đệ tử, đến lúc đó nó sẽ trở thành trung tâm đệ tử của Băng Phách thần giáo chỉ là việc sớm hay muộn.

Một thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông căm hận nói:

- Đúng vậy. Đợi khi thiếu môn chủ của chúng ta trở về, các người chờ bị rút gân bái da, luyện cốt đi! Kết cục của các người sẽ thảm hơn chúng ta gấp trăm lần, ngàn lần!

- Phải không?

Long Kinh Thiên chậm rãi nói:

- Băng Phách thần giáo?

Long Kinh Thiên nói tới đây chỉ một cái, xuyên thủng trán thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông kia. Thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông ngã xuống.

Năm người chứng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường vốn còn kiêu ngạo thấy vậy biến sắc mặt, hoảng sợ.

Chứng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường chỉ vào Long Kinh Thiên, khó nén kinh sợ:

- Người!

- Ta ghét nhất bị người khác uy hiếp.

Long Kinh Thiên liếc chứng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường, nói:

- Người có di ngôn gì thì nói đi, khi ta tới Băng Phách thần giáo sẽ đưa cho nhi tử của người!

Chứng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường mặt lúc xanh lúc đỏ:

- Người không sợ Bằng Phách thần giáo trả thù?

- Xem ra người không di ngôn.

Long Kinh Thiên lười nói nhảm với chưởng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường, chỉ một cái. Chưởng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường giống như thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông trước, ngã xuống, trán có lỗ máu không ngừng chảy máu ra. Bốn thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông còn lại thấy cực kỳ chói mắt.

Mặc dù chưởng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường là thiên thần thất trọng cường giả, nhưng khí hải, kinh mạch của họ trước đó đã bị Long Kinh Thiên phong ấn. Đám người chưởng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường ở trước mặt Long Kinh Thiên căn bản không một chút sức phản kháng, giống như giết chó, dễ như chơi.

Long Kinh Thiên giết xong thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông, chưởng môn của Vạn Quỷ thần tông, Hạ Nhất cường, quay đầu nhìn hướng bốn thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông khác. Bốn thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông sợ quá quỳ rạp xin tha, nguyện đầu hiệu vào hắn.

Long Kinh Thiên nhìn bốn thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông quỳ van xin, không giết chết, khiến họ thả lỏng linh hồn chỉ hải cho hắn trồng mầm móng tín ngưỡng.

Khống chế đám người thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông, đến khi đó nắm Vạn Quỷ thần tông càng dễ hơn. Nếu giết sạch thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông thì muốn thống trị Vạn Quỷ thần tông sẽ rắc rối hơn nhiều.

Lúc này những thái thượng trưởng lão của Vạn Quỷ thần tông nguyện ý quy thuận được Hứa Vũ Quân mang về cũng tiến lên, mở miệng tuyên thệ đầu hiệu Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên trồng mầm móng tín ngưỡng vào linh hồn chỉ hải của họ, khống chế.

Đại Huyền thần tông, Thái Âm thần tông, Vạn Quỷ thần tông, tất cả nắm trong tay.

Thống nhất Huyện Lâm vị diện!

Nhưng đúng như chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong đã nói, Long Kinh Thiên chỉ mới bắt đầu công cuộc thống nhất Thái Hư thần phủ.

Sau khi thống nhất Huyện Lâm vị diện, Long Kinh Thiên hỏi đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn tìm hiểu về vị diện khác. Ví dụ như trong bốn phía vị diện xung quanh thì vị diện nào yếu nhất, vị diện nào có thực lực tông môn mạnh nhất, thực lực của người mạnh nhất như thế nào/

Vài canh giờ sau, Long Kinh Thiên nghe xong đám người chưởng môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong, chưởng môn của Thái Âm thần tông, Hà Côn bẩm báo, trầm ngâm một chút, sau đó nói:

- Bây giờ các người đi động sơn vị diện, trước thu phục Al gia tộc, thu phục Al gia tộc rồi mới thu phục liệt sơn kiếm tông, cửu vĩ tộc, sơn cự nhân.

Trong các vị diện gần Huyện Lâm vị diện thì đi động sơn vị diện chính thể thực lực yếu nhất. Bên trong đi động sơn vị diện vài thực lực mạnh nhất là Al gia tộc, liệt sơn kiếm tông, cửu vĩ tộc, sơn cự nhân. Trong vài thực lực này thì Al gia tộc yếu nhất, tiếp theo là liệt sơn kiếm tông, mạnh nhất là sơn cự nhân.

Long Kinh Thiên có ý định xử tên yếu nhất, rồi thu phục từng thực lực vị diện xung quanh.

Theo ý của Long Kinh Thiên là khiến Hứa Vũ Quân bế quan tu luyện, để Hắc Long dẫn dắt các cường giả của Thái Âm thần tông, Đại Huyền thần tông, Vạn Quỷ thần tông đi đi động sơn vị diện là được. Nhưng Hứa Vũ Quân chủ động xin dẫn người đi, Long Kinh Thiên đành nghe theo. Dù sao thực chiến cũng là một cách tăng lên thực lực

Trước khi Hứa Vũ Quân, Hắc Long rời đi, Long Kinh Thiên ỏi người một cái hộ thân linh phù. Có hộ thân linh phù, Hứa Vũ Quân, Hắc Long trừ phi gặp được thiên thần thất trọng đỉnh hoặc là chân thần cường giả, bằng không thì sẽ an toàn.

418. Chương 417: Mộ Dung Thiển Đột Phá

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 417: Mộ Dung Thiển đột phá

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Hứa Vũ Quân, Hắc Long, các cường giả của Thái Âm thần tông, Đại Huyền thần tông, Vạn Quỷ thần tông rời đi, Long Kinh Thiên cũng không nhân rồi, liền bắt đầu bố trí đại trận bao phủ toàn bộ Huyện Lâm vị diện. Hiện tại bọn họ bắt đầu tầm ăn vị diện xung quanh, mấy tháng sau, một ít vị diện sẽ phát hiện ra ngay, sau đó khủng hoảng, đến lúc đó thậm chí rất có thể liên hợp vây công Huyện Lâm vị diện. Bởi vậy Long Kinh Thiên phải đề phòng trước.

Có đại trận này thì dù là lực lượng mạnh hơn Huyện Lâm vị diện gấp mười lần đến vậy công cũng không sợ.

Bố trí đại trận bao phủ toàn bộ Huyện Lâm vị diện xong Long Kinh Thiên liền tiến nhập trấn thiên tháp, bắt đầu bế quan. Trước khi bế quan, Long Kinh Thiên đi thăm đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu đang tu luyện.

Chỉ thấy đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngồi khoanh chân ngồi ở chỗ kia, không ngừng hút vào giữa không trung viên thần đỉnh trút xuống huyết nhục nguyên khí, mỗi người tăng thực lực với tốc độ đều cực kỳ kinh người.

Những huyết nhục nguyên khí toàn bộ là lúc trước Long Kinh Thiên đánh chết xác binh lính từ Thần giới xuống luyện hóa mà thành, huyết nhục nguyên khí bên trong ẩn chứa Thần giới pháp tắc còn có tinh thuần thần khí, hơn nữa Long Kinh Thiên ban ọi người công pháp, tốc độ tăng tiến không sợ không chịu nổi.

Thấy đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch tu luyện, Long Kinh Thiên không đánh thức họ, sau đó vận chuyển Thiên Nhân, nhìn xem Mộ Dung Thiển đang bế quan tu luyện.

Chỉ thấy mật thất Mộ Dung Thiển bế quan đóng bằng tầng tầng trong suốt. Những khối băng lóe ánh sáng ngũ sắc, Long Kinh Thiên ngồi khoanh chân trong đó thánh khiết, cực kỳ động lòng người.

Theo thực lực tăng lên, Mộ Dung Thiển có được thể chất đặc biệt bằng cơ tuyết cốt thần thể chất không ngừng kích phát, tựa như Băng Tuyết nữ thần. Khiến Long Kinh Thiên kinh ngạc là thực lực của Mộ Dung Thiển thể nhưng đạt tới để cấp lực trọng!

Lần trước gặp Mộ Dung Thiển thì nàng chỉ mới là tôn cấp nhất trọng.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Cô gái nhỏ này, tốc độ tu luyện rất nhanh.

Xem ra Mộ Dung Thiển tu luyện diệu hóa thần nhất bí quyết đã đạt tới tầng thứ hai tán thần trung kỳ chi cảnh.

Cứ tiếp tục như vậy thì không đến một năm Mộ Dung Thiển có thể đột phá đến thánh cấp, diệu hóa thần nhất bí quyết khả năng đạt tới tầng thứ ba ngưng thần chi cảnh.

Long Kinh Thiên nhìn Mộ Dung Thiển tu luyện tựa như Băng Tuyết nữ thần, trong lòng hấn máy động, lác người đi vào mật thất. Long Kinh Thiên há miệng, một đoàn tiên thiên chân nguyên liền tiến vào người của Mộ Dung Thiển, sau đó vung tay trợ giúp nàng hấp thu đoàn tiên thiên chân nguyên.

Long Kinh Thiên hiện tại là bán tiên trung kỳ đỉnh, cho dù một đoàn tiên thiên chân nguyên trong người cũng ẩn chứa năng lượng cũng cực kỳ kinh người với Mộ Dung Thiển..

Mộ Dung Thiển tăng khí thể, chỉ vài giây liền đạt tới để cấp lực trọng đỉnh, không bao nhiêu lâu, đột phá đến để cấp thất trọng, tiện đà là để cấp thất trọng đỉnh, vài canh giờ sau đột phá đến thánh cấp!

Chưa hết, sau khi Mộ Dung Thiển đạt tới thánh cấp vẫn đang không ngừng tăng lên, thẳng đến thánh cấp ngũ trọng sau mới chậm rãi ngừng lại, cuối cùng đạt tới thánh cấp ngũ trọng đỉnh.

Mặc dù Mộ Dung Thiển cố gắng tu luyện, thân mình có được băng cơ tuyết cốt thần thể, thiên phú, ngộ tính cũng không sai, nhưng dù sao thực lực quá yếu, cho nên, Long Kinh Thiên muốn nàng tăng tu luyện lên chút.

Vốn lấy thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên dù giúp Mộ Dung Thiển tăng lên tới thần cấp cũng không phải việc khó. Nhưng Long Kinh Thiên lo ălngs, tạm thời chỉ giúp Mộ Dung Thiển tăng lên tới thánh cấp, dù sao nuông chiều cho hư, trợ nàng đột phá quá mau cũng không tốt.

Long Kinh Thiên thu lại hai tay, thở ra một hơi.

Mộ Dung Thiển mở mắt ra, thấy Long Kinh Thiên thì ánh mắt vui sướng, đứng bật dậy:

- Kinh Thiên!

Mũi Mộ Dung Thiển tinh xảo, đôi mắt đẹp đưa tình, da thịt như ngọc, tuyết trắng thấu hồng, tới gần thì mùi thơm xữ nữ như u như lan chui vào mũi Long Kinh Thiên.

Hiện tại thực lực của Mộ Dung Thiển tăng lên, băng cơ tuyết cốt thần thể không ngừng kích phát, cả người càng hấp dẫn hơn. So sánh với trước kia thì Mộ Dung Thiển thêm phần khí chất khó tả.

Long Kinh Thiên thu lại tầm mắt, cười nói:

- Thật ra nàng không cần cả ngày bế quan tu luyện, có khi đi ra ngoài đi một chút, tán giải sầu cũng tốt.

Mộ Dung Thiển lắc đầu, cười nói:

- Ta không cần, Hứa Vũ Quân quân tử tử hiện tại đều là thiên thần cường giả, ta không cố gắng tu luyện, không biết khi nào mới vượt qua Hứa Vũ Quân tử tử được.

Long Kinh Thiên ngẩn ra, cô gái nhỏ này thế nhưng lấy Hứa Vũ Quân ra so sánh? Mặc dù thiên phú tu luyện của Mộ Dung Thiển không tệ, nhưng so với Hứa Vũ Quân thì kém rất nhiều.

Hứa Vũ Quân có được Hồng Mông đại đạo thể, một trong vài loại thể nhất mạnh nhất trong thiên địa vũ trụ. Đừng nói là Mộ Dung Thiển, cho dù Thần giới, Tiên giới rất nhiều tuyệt thể yêu nghiệt cũng không thể so sánh với Hứa Vũ Quân.

Nhưng Long Kinh Thiên không nói ra, sợ đã kích niềm tin của Mộ Dung Thiển.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Chỉ cần nàng cố gắng tu luyện, trong vòng mười năm có thể đạt tới thiên thần chi cảnh.

Nếu có Long Kinh Thiên giúp thì đương nhiên Long Kinh Thiên trong vòng mười năm có thể đạt tới thiên thần chi cảnh.

- Thật sự?

Mộ Dung Thiển vui sướng, mắt chớp lóe, có vẻ rất vui.

Long Kinh Thiên gật đầu, cười nói:

- Thật sự.

Nói tới đây tay hắn lóe ánh sáng, xuất hiện một cây trường kiếm, thân kiếm chảy xuôi ánh sáng đỏ nhạt như lửa, là lú trước Long Kinh Thiên luyện chế phối kiếm, huyết đào kiếm.

Long Kinh Thiên nói:

- Ta biết nàng thích sử dụng kiếm, huyết đào kiếm này ta giữ cũng vô dụng, bây giờ cho nàng.

Hiện tại, hắn đã là bán tiên trung kỳ đỉnh, trong giới này ít có ai bị thương được Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên có giữ lại huyết đào kiếm vô dụng, hơn nữa, hắn có trấn thiên tháp là được.

Thiên man vị diện là thứ Long Kinh Thiên cho Hứa Vũ Quân, khi đó hắn định cho Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch hóa Long thương. Còn đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu thì Long Kinh Thiên định lượng thân luyện chế thần khí cho họ.

Mộ Dung Thiển không từ chối, vươn tay ngọc thôn dài nắm chặt huyết đào kiếm.

Sau đó Long Kinh Thiên lại tặng một nội giáp cho Mộ Dung Thiển. Nội giáp này cũng là Long Kinh Thiên tự tay luyện chế, lấy thực lực hiện tại của Mộ Dung Thiển mặc vào nội giáp, chân khí vận chuyển, có thể ngăn cản cỗ thần sơ kỳ cường giả công kích.

Đưa nội giáp cho Mộ Dung Thiển xong Long Kinh Thiên lại chỉ điểm vài vấn đề tu luyện với Mộ Dung Thiển, cho nàng một bình tiên đàn, khi hắn đi đã là sau một ngày.

Long Kinh Thiên rời đi, liền trực tiếp đi vào trấn thiên tháp thiên cung, bắt đầu bế quan tu luyện.

Bây giờ còn có hai tháng nghiệt thần vũ mới ngừng. Thời gian hai tháng cũng đủ cho Long Kinh Thiên luyện hóa thần cách của Ngân Nguyệt Song Tà, Dịch Hắc, và đám người Thái Âm thần tông.

Còn thần thể của đám người cường giả này, Long Kinh Thiên giữ lại. Chờ khi đám người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu đạt tới cỗ thần thất trọng đỉnh thì hắn sẽ cho họ luyện hóa.

Rất nhanh, một tháng đi qua. Một tháng nay Long Kinh Thiên đã luyện hóa thần cách của Ngân Nguyệt Song Tà, Dịch Hắc, và đám người Thái Âm thần tông hoàn toàn.

Một tháng trong Trấn Thiên tháp, bên ngoài thật ra chỉ mới có mười ngày.

Long Kinh Thiên luyện hóa thần cách của Ngân Nguyệt Song Tà, Dịch Hắc, và đám người Thái Âm thần tông xong dù vẫn không đột phá đến bán tiên hậu kỳ, nhưng thực lực mạnh hơn nhiều.

Sáu tháng qua đi, Long Kinh Thiên khoanh chân trong Trấn Thiên tháp thiên cung, vận chuyển hỗn độn Đại La Thiên, Tiên giới tiên linh khí cuộn cuộn trút xuống. Hiện tại tốc độ Long Kinh Thiên hấp thu Tiên giới tiên linh khí mạnh hơn bán tiên gấp mười lần.

Nửa năm qua đi, hỗn độn ngũ lôi thụ trong đan điền của Long Kinh Thiên cũng đều trưởng thành rất nhiều, đã cao gần hai mươi thước.

Nửa năm trong tháp, bên ngoài hai tháng, nghiệt thần vũ còn có nửa tháng sẽ tận.

419. Chương 418: Sâu Trong Thái Hư Thần Phủ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 418: Sâu trong Thái Hư thần phủ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên ở trong Trấn Thiên tháp tu luyện một ít ngày, sau đó mới đi ra. Long Kinh Thiên tính ngày, hôm nay chắc là ngày nghiệt thần vũ tận.

Trên đại điện, chuông môn của Đại Huyền thần tông, Hồ Phong điều tra xong cung kính bẩm báo với Long Kinh Thiên:

- Hồi bẩm chủ nhân, nghiệt thần vũ đã tận!

Long Kinh Thiên vui vẻ, nghiệt thần vũ rốt cục ngừng!

Hứa Vũ Quân hỏi:

- Kinh Thiên, ngươi thật sự muốn đi Bằng Phách thần giáo?

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Ừm.

Bây giờ thực lực của Long Kinh Thiên đại thành, đám người Hứa Vũ Quân, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu đi theo bên hắn cũng không có ích gì. Không bằng đám người Hứa Vũ Quân, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu ở lại Huyện Lâm vị diện tu luyện, thuận tiện tiếp tục tầm ăn thực lực vị diện xung quanh.

Hai tháng qua Hứa Vũ Quân đã hoàn toàn thống nhất di động sơn vị diện, hiện tại dưới tay Long Kinh Thiên, thiên thần cường giả có một trăm mười hai người. Thực lực này muốn quét ngang một số vị diện xung quanh là không thành vấn đề.

Hơn nữa đám người Hứa Vũ Quân, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu không thể cứ luôn theo Long Kinh Thiên, hắn không thể che chở cho họ cả đời.

Sau này Long Kinh Thiên sẽ phi thăng Tiên giới, đám người Hứa Vũ Quân, 3nb, Cửu Vĩ Thiên Miêu ngưng tụ thần cách, khẳng định là phi thăng Thần giới. Đến lúc đó Long Kinh Thiên và đám người Hứa Vũ Quân, 3nb, Cửu Vĩ Thiên Miêu phải tách ra, hiện giờ họ phải học đơn độc tự lập.

Long Kinh Thiên nói chuyện với Hứa Vũ Quân hồi lâu, trong ánh mắt đưa tình của nàng rời khỏi Huyện Lâm vị diện. Trước khi ra đi, Long Kinh Thiên dặn Hứa Vũ Quân chăm sóc Mộ Dung Thiển.

Hứa Vũ Quân, Hắc Long đứng trên bầu trời Đại Huyền thần tông, nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên dần dần đi xa, cuối cùng biến mất.

Hắc Long nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên biến mất, ánh mắt phức tạp nói:

- Lúc trước linh vị lựa chọn là đúng!

Lần đầu tiên Hắc Long thấy Long Kinh Thiên thì hắn chính là nho nhỏ thần cấp cường giả, ở trong mắt cường giả thiên thần như gã là cực kỳ nhỏ bé, bây giờ đã là tồn tại hắn phải ngược nhìn.

Chưa đến ba năm!

Hứa Vũ Quân biết ý Hắc Long nói lúc trước phụ thân giao Vạn Bảo thần lệnh cho Long Kinh Thiên.

Hứa Vũ Quân nhớ đến phụ thân, khẽ thở dài:

- Cũng không biết phụ thân hiện tại ở nơi nào, như thế nào rồi.

Nói tới đây Hứa Vũ Quân cảm hận nói:

- Nguyên Tôn, khi đó ta nhất định phải tìm được người, tự tay bắt người.

Hắc Long lo lắng nói:

- Tiểu thư, Nguyên Tôn có thực lực không kém, người

Hứa Vũ Quân nói:

- Hắc Long thúc thúc, người yên tâm.

Hứa Vũ Quân biết Hắc Long lo lắng cái gì, chờ khi nàng có tuyệt đối nắm chắc sẽ đi tìm Nguyên Tôn.

Nhưng Nguyên Tôn và Bố Tư thiếu chủ, đám người ma tộc cũng tiến nhập Thái Hư thần phủ, bây giờ Hứa Vũ Quân chỉ có thể trước tiên điều tra tung tích của Nguyên Tôn.

Long Kinh Thiên phá tầng cương khí Huyện Lâm vị diện, rời khỏi Huyện Lâm vị diện, đi sâu vào Thái Hư thần phủ. Rất nhanh Long Kinh Thiên đã đi tới nghệt thần vũ không gian lúc trước, nhưng hiện tại nghệt thần vũ đã tạnh. Long Kinh Thiên liếc mắt nhìn, mảnh tình không mờ mịt.

Rất nhanh, Long Kinh Thiên xuyên qua ban đầu nghệt thần vũ không gian, đi tới không gian Thái Hư thần phủ. Trung đoạn không gian Thái Hư thần phủ vị diện lớn hơn nữa, mỗi một vị diện lớn gấp đôi Huyện Lâm vị diện.

Thái Hư thần phủ có một vạn vị diện, bên ngoài có hơn một ngàn, trung đoạn không gian có chín ngàn, gấp tám lần bên ngoài.

Những siêu cấp thực lực tại vị diện đều mạnh hơn Đại Huyền thần tông, Thái Âm thần tông, Vạn Quý thần tông ban đầu. Một cái tông phái bình thường có ba mươi vài cái thiên thần cường giả, đặc biệt tới gần không gian Chỗ sâu trong Thái Hư thần phủ, một ít siêu cấp thể lực càng mạnh, có một tả lĩnh thần giáo thiên thần cường giả có một trăm ba mươi mấy người!

Long Kinh Thiên ngẫu nhiên dừng lại vài vị diện một ngày, sau đó tiếp tục chạy đi, dọc theo đường đi không có chuyện gì xảy ra. Ba tháng sau, Long Kinh Thiên xuyên qua Thái Hư thần trung đoạn không gian, đi tới Chỗ sâu trong Thái Hư thần phủ

Nhưng giống như lúc trước gặp được nghiệt thần vũ, khi tiến vào Chỗ sâu trong Thái Hư thần phủ thì cũng gặp nghiệt thần vũ, may mà không chờ đợi bao lâu nghiệt thần vũ đã tanh.

Sau khi tiến vào sâu trong Thái Hư thần phủ, Long Kinh Thiên nhìn quét qua, phát hiện không gian này có linh khí đậm hơn trung gian bên ngoài gấp đôi. Bên trong linh khí thể nhưng ẩn chứa thần nhiên thần khí, nhưng không mảy tinh thuần.

Long Kinh Thiên hít sâu một hơi, vô tận tinh không, thần khí cuộn cuộn mà đến, tiến vào đan điền của hắn, sau đó chuyển hóa năng lượng tinh thuần nhất, rải khắp tứ kinh bát mạch của Long Kinh Thiên.

Ba tháng trôi qua, trải qua Long Kinh Thiên luyện hóa, hỗn độn ngũ lôi thụ đã muốn hoàn toàn dung hợp với đan điền của hắn.

Hỗn độn ngũ lôi thụ trưởng thành đến hai mươi thước cao, bởi vì có hỗn độn ngũ lôi thụ, cho nên tốc độ Long Kinh Thiên hấp thu linh khí nhanh hơn trước gấp đôi. Giống như bây giờ, không tinh thuần thần khí tiến vào đan điền của Long Kinh Thiên, căn bản không cần hắn luyện hóa, tất cả thần khí trải qua hỗn độn ngũ lôi thụ lôi khí rèn luyện, tạp chất toàn bộ tự động xếp ra ngoài người hắn.

Sau đó Long Kinh Thiên ngừng hấp thu, bay hướng một vị diện.

Băng Phách thần giáo ở sâu trong Thái Hư thần phủ, trước khi tới đó Long Kinh Thiên muốn hỏi thăm kỹ càng về Băng Phách thần giáo. Dù sao hiện tại đã đi vào Chỗ sâu trong Thái Hư thần phủ, cũng không nóng lòng nhất thời.

Không bao nhiêu lâu, Long Kinh Thiên đi tới vị diện này.

Chỗ sâu trong Thái Hư thần phủ vị diện lớn hơn nữa, vị diện này cỡ gấp ba lần Huyện Lâm vị diện.

Long Kinh Thiên đáp xuống, đi tới một tòa thành trì to lớn. Long Kinh Thiên đi trên đường thành trì to lớn, ngã tư đường phồn hoa, náo nhiệt cực kỳ, người đến xe đi, hai bên đường cửa hàng san sát.

Trên đường thánh cấp, thần cấp cường giả, cổ thần cường giả tùy ý có thể thấy được, một ít thần cấp, cổ thần cường giả thậm chí ở ven đường bày quán.

Quá đặt một ít linh dược, tinh thiết, khoáng thạch.

Về phần thánh cấp, tại thành trì to lớn này đều như nô tài, dưới thánh cấp, đế cấp, tôn cấp lại càng không cần nói. Ngẫu nhiên cũng có một ít thiên thần cường giả xẹt qua trên bầu trời thành trì.

Chỉ có thiên thần cường giả mới có quyền lực bay bên trên thành trì.

- Vị Cổ thần đại nhân này, đây là ta lấy được máu trong sào huyệt yêu thú, dung nhập vào vũ khí có thể tăng tính công kích, chỉ cần mười hai mai chiến thần đan!

- Đây là yêu thụ lực hạch, lấy dính thần tính, chính là thần vật, chỉ cần mười sáu mai chiến thần đan!

Long Kinh Thiên đi trên đường, một ít thần cấp, cổ thần cường giả bày quán nhiệt tình rao hàng với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên phát hiện, Chỗ sâu trong Thái Hư thần phủ, tiền thông dụng đều là dùng chiến thần đan, về phần nguyên dương đan, cửu dương đan căn bản không ai muốn.

Bên trong hắc sư Thần giới của Long Kinh Thiên dù không có nhiều chiến thần đan nhưng cũng có năm mươi vạn viên. Những chiến thần đan này đều là các thiên thần cường giả, cổ thần cường giả bị Long Kinh Thiên giết để lại.

Dọc theo đường đi, Long Kinh Thiên thấy vật hữu dụng thì tiện tay mua.

Mấy canh giờ sau, Long Kinh Thiên đi tới cửa hàng lớn nhất trong thành trì, bước vào trong.

Chỉ thấy trong cửa hàng bày một khối xác của cường giả thiên thần, khí thể cường đại phát ra từ cái xác.

420. Chương 419: Còn Muốn Lấy Lại Thần Kiếm Này Không ?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 419: Còn Muốn Lấy Lại Thần Kiếm Này Không ?

Long Kinh Thiên nhìn quét mười sáu cái xác cường giả thiên thần, những cái này đúng thật là xác của cường giả thiên thần, nhưng vì nguyên nhân nào đó nên thần tính xói mòn một nửa.

Thấy Long Kinh Thiên tiến vào, một người đàn ông trung niên mặc cẩm bào xám đi tới, không mặn không nhạt hỏi:

- Không biết các hạ đến Tiêu Vân các cửa ta mua thứ gì?

Người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám này là thiên thần tứ trọng cường giả, nhưng gã không phải là chủ của cửa tiệm mà là quản lý cửa tiệm.

Long Kinh Thiên không thèm để ý thái độ của người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám, chỉ vào mười sáu cái xác của cường giả thiên thần, hỏi:

- Những xác của cường giả thiên thần này bán như thế nào?

Người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám Long Kinh Thiên từ trên xuống dưới:

- Các hạ muốn mua mớ xác của cường giả thiên thần này?

Hiển nhiên Long Kinh Thiên cảm thấy Long Kinh Thiên là một nho nhỏ cổ thần cường giả, không có năng lực mua những xác của cường giả thiên thần.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Đúng vậy.

Người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám nói:

- Những xác của cường giả thiên thần này lúc còn sống đều là thiên thần trung kỳ, một khối khoảng một vạn hai ngàn chiến thần đan!

Long Kinh Thiên nhướng mày nói:

- Một khối khoảng một vạn hai ngàn chiến thần đan?

Theo Long Kinh Thiên được biết thì một khối xác của cường giả thiên thần trung kỳ đầy đủ nguyên khí, thần tính không xói mòn đại khái khoảng một vạn hai ngàn chiến thần đan, giống mấy cái trước mắt thì mỗi một cái nhiều nhất là tám ngàn chiến thần đan. Vậy mà người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám muốn lấy một cái một hai ngàn vạn? Rõ ràng là lừa gạt hần!

Người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám thấy Long Kinh Thiên nhíu mày càng chắc chắn hần không mau nổi, tùy tiện vào hỏi giá, gã thấy rất nhiều loại cổ thần này rồi.

Lúc này bên ngoài cửa hàng có hai cô gái đi vào, xem ra là chủ tớ, thực lực không kém. Người đi phía trước là thiên thần ngũ trọng, đi phía sau là thiên thần nhất trọng.

Trong thành trì to lớn này mặc dù không có nhiều cường giả thiên thần nhưng cũng không thiếu, Long Kinh Thiên không ngờ đụng đến ba người.

- Tiểu thư, người nhìn xem, một tiểu tử cổ thần nho nhỏ mà cũng muốn mua xác của cường giả thiên thần?

Hai cô gái đi vào, thị nữ thiên thần nhất trọng cười nói với cô gái phía trước, tiếng cười tràn ngập trào phúng.

Tiểu thư kia cười nói:

- Cũng chưa chắc, nói không chừng người ta gặp kỳ ngộ, chiếm được tuyệt thế bảo tàng.

Hai cô gái nói cười, không thèm liếc Long Kinh Thiên cái nào.

- Thì ra là Thương tiểu thư!

Người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám thấy hai cô gái thì cười nói với cô gái đi phía trước, biểu tình cung kính hoàn toàn khác với thái độ lúc trước đối với Long Kinh Thiên.

Thương tiểu thư kia gật đầu, nói:

- Điện trưởng lão, nghe nói Tiêu Vân các của các người ngày hôm qua có được một quả trăm vạn năm tinh tú băng quả?

Người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám cười nói:

- Ha ha, tin tức của Thương tiểu thư thật nhanh nhạy. Đúng vậy, Tiêu Vân các của chúng ta ngày hôm qua có được một quả trăm vạn năm tinh tú băng quả. Nhưng không phải trăm vạn năm, mà là một trăm hai mươi vạn năm!

Người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám thấy hai cô gái tiến vào thì hoàn toàn lơ đi Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên bình tĩnh hỏi:

- Cửa hàng của các người có thu mua gì không? Ta có vài món muốn bán.

Người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám thấy Long Kinh Thiên mở miệng đánh gãy ba người họ nói chuyện thì khó chịu, biểu tình không tốt quát:

- Tiểu tử, người không thấy chúng ta đang nói chuyện sao? Một cổ thần nho nhỏ nhà người có thân phận gì mà cũng dám đánh gãy chúng ta nói chuyện?

Thương tiểu thư cười nói:

- Quên đi, Điện trưởng lão, tiến vào là khách, nếu tiểu tử này muốn bán thứ gì thì cứ hỏi xem hần bán cái gì.

Thương tiểu thư đầu trên cột Long Kinh Thiên:

- Nhưng Tiêu Vân các có một quy củ, không thu phế liệu, chỉ lấy thứ có giá trị hơn một ngàn mai chiến thần đan.

Thị nữ thiên thần nhất trọng kinh thương cười nói:

- Tiểu thư, ta xem tiểu tử này không có cả thứ đáng giá một trăm mai chiến thần đan.

Người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám nghi hoặc hỏi:

- Tiểu tử, nếu người lấy không ra giá trị hơn một ngàn mai chiến thần đan thì ta sẽ coi người đến quấy rối Tiêu Vân cá. Hắc hắc, đến lúc đó cũng đừng trách ta đá người ra, còn phế bỏ khí hải!

Long Kinh Thiên ăn mặc bình thường, không phải y phục của đệ tử một vài siêu cấp đại thực lực Chỗ sâu trong Thái Hư thần phủ, cho nên ba người rất là trào phúng.

Long Kinh Thiên định đùa với ba người cho nên vẫn sắc mặt bình tĩnh, hai tay chợt lóe, một thanh trường kiếm xuất hiện. Trường kiếm này đúng là một trong chín thanh lúc trước hần luyện ra tại đại tái luyện khí ở Xích Thành tinh vực.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Không biết thần kiếm này có giá trị bao nhiêu?

Người đàn ông trung niên mặc áo cẩm bào màu xám, thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư nhìn trường kiếm trong tay Long Kinh Thiên, ngơ ngác, đồng thanh kêu lên:

- Hạ phẩm thần khí?

Kinh kêu qua đi, ánh mắt ba người Điện trưởng lão trung niên mặc áo cẩm bào màu xám, thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư rực cháy.

Ba người Điện trưởng lão trung niên mặc áo cẩm bào màu xám, thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư đều là thiên thần cường giả, ánh mắt rất sắc bén, nhìn kỹ thì thấy trường kiếm trong tay Long Kinh Thiên không chỉ riêng là hạ phẩm thần khí, hơn nữa phẩm giai đã đạt tới hạ phẩm cao giai.

Hạ phẩm cao giai thần khí, ở Chỗ sâu trong Thái Hư thần phủ đều là cực kỳ bảo bối và hiếm thấy.

Long Kinh Thiên nhìn rõ vẻ mặt của ba người Điện trưởng lão trung niên mặc áo cẩm bào màu xám, thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư, hỏi:

- Thế nào? Thần kiếm này có giá trị bao nhiêu?

Ba người Điện trưởng lão trung niên mặc áo cẩm bào màu xám, thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư nhìn nhau, im lặng.

Điện trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám cười nói:

- Vị huynh đệ này thật lạ mặt, không biết là đệ tử của môn phái nào? Từ đâu lấy được thần kiếm này?

Long Kinh Thiên biết tại sao Điện trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám hỏi vậy, nói:

- Ta là thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông bên ngoài Thái Hư thần phủ, thần kiếm này là ta ở một chỗ hiểm địa ngẫu nhiên được đến, ta muốn bán nó đi, lại dùng chiến thần đan mua xác của cường giả thiên thần để tu luyện.

Nghe Long Kinh Thiên nói chính mình là thái thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông bên ngoài Thái Hư thần phủ, ba người Điện trưởng lão trung niên mặc áo cẩm bào màu xám, thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư thở phào một hơi.

Điện trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám cười to bảo:

- Thì ra huynh đệ là ở một chỗ hiểm địa được đến, không ngờ có kỳ ngộ như vậy. Làm phiền đưa thần kiếm cho ta, để ta cẩn thận đánh giá một chút, sau đó đưa ra giá.

Long Kinh Thiên làm bộ do dự rồi đưa thần kiếm cho Điện trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám.

Điện trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám nhận lấy thần kiếm, rút thần lực vào, ngón tay vuốt ve thân trường kiếm, mắt ngày càng sáng, quả thực là yêu thích không buông tay.

Thương tiểu thư, thị nữ thiên thần nhất trọng đi tới gần thần kiếm, cẩn thận xem xét, biểu tình giống như Điện trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Thế nào?

Ba người Điện trưởng lão trung niên mặc áo cẩm bào màu xám, thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư mới thu lại biểu tình.

- Thần kiếm phẩm giai không sai, đáng tiếc là thân thần kiếm này trung tâm đại trận bị hao tổn, cho nên uy lực công kích bị ảnh hưởng lớn.

Điện trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám nói: xem tại

- Như vậy đi, chuôi thần kiếm này ta cho người một vạn hai ngàn chiến thần đan. Không phải người muốn mua xác của cường giả thiên thần tu luyện sao? Mười sáu xác của cường giả thiên thần này tùy tiện người chọn một khối.

Long Kinh Thiên thầm cười lạnh, trung tâm đại trận của thân kiếm bị hao tổn? Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám thật đúng là vô sỉ, trợn mắt nói dối. Hơn nữa cho dù trung tâm đại trận bị hao tổn, một thanh hạ phẩm cao giai thần khí, giá trị cũng không chỉ là một vạn hai ngàn chiến thần đan. Cuối cùng không đưa luôn một vạn hai ngàn chiến thần đan, muốn dùng một khối xác của cường giả thiên thần rác rưởi trao đổi với Long Kinh Thiên.

- Điền trưởng lão, người nói lung tung! Thần kiếm này là hạ phẩm cao giai, hơn nữa hoàn hảo không tổn hao gì, người nghĩ rằng ta không biết sao? Ít nhất giá trị ba vạn chiến thần đan!

Long Kinh Thiên làm bộ tức giận nói:

- Nếu vậy thì ta không bán thần kiếm nữa, trả lại cho ta!

Ba người Điền trưởng lão trung niên mặc áo cẩm bào màu xám, thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư nhìn nhau cười.

Thương tiểu thư cười nói:

- Tiểu tử, người còn muốn lấy lại thần kiếm này? Vốn cho người một khối xác của cường giả thiên thần, nếu người lấy thì mọi chuyện tốt đẹp, nhưng hiện tại, đáng tiếc.

Nói đến đây Thương tiểu thư lắc đầu, vẻ mặt thương hại nhìn Long Kinh Thiên, trong mắt nàng hẳn đã là người chết.

421. Chương 420: Giết Người Đoạt Bảo

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 420: Giết Người Đoạt Bảo

Long Kinh Thiên nhìn Thương tiểu thư:

- Các người muốn giết người đoạt bảo?!

Ba người Điền trưởng lão trung niên mặc áo cẩm bào màu xám, thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư thấy Long Kinh Thiên giả bộ tức giận thì cười to tiếng.

- Tiểu tử, người cứ nói đi!

Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám cười to bảo:

- Ta đã mở ra cấm chế bốn phía, cho dù người có kêu cớ nào thì ngoại giới cũng sẽ không biết, còn nữa, ta khuyên người đừng cố sức công kích, cấm chế này cho dù là cổ thần thất trọng đỉnh cường giả cũng không thể phá vỡ, trừ phi người là thiên thần cường giả!

Thị nữ thiên thần nhất trọng nói với Thương tiểu thư:

- Tiểu thư, không ngờ lần này chúng ta đến mua tinh tú băng quả, thế nhưng gặp được chuyện tốt như vậy.

Thị nữ thiên thần nhất trọng ngừng lại, nghi hoặc hỏi:

- Tiểu thư, xem ra tiểu tử này chiếm được tuyệt thể bảo tàng, trừ bỏ thần kiếm chắc trên người còn có báu vật khác.

- Đúng vậy.

Thương tiểu thư mắt lóe sáng:

- Nói không chừng tiểu tử này trên người có thiên phẩm linh mạch!

Thương tiểu thư quay đầu nói với Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám:

- Điền trưởng lão, đánh chết tiểu tử này xong chúng ta muốn sáu phần bảo bối trên người hắn, chúng ta sẽ giữ bí mật cho người.

Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám nhướng mày nói:

- Sáu phần?

Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám lại cười nói:

- Tốt, cứ theo ý của tiểu thư.

Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám chậm rãi đi hướng Long Kinh Thiên, biểu tình vắn vẹo:

- Tiểu tử, muốn trách, chỉ có thể trách người mệnh không tốt, nhớ kỹ, kiếp sau đầu thai, nếu được đến báu vật gì thì đừng tùy tiện lấy ra!

Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám nói xong lắc người vung thần kiếm Long Kinh Thiên mới đưa cho gã, đâm vào ngực hắn:

- Cho người chết dưới thần kiếm này xem như tiện nghi cho tiểu tử nhà người!

Nhìn Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám đâm ra một kiếm, Long Kinh Thiên đứng ở nơi đó, vẻ mặt bình tĩnh, trong lòng cười lạnh.

Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám đâm tới trước ngực Long Kinh Thiên, thấy ánh mắt hắn đùa cợt thì ngẩn ra, nhưng không nghĩ nhiều. Lúc này, thần kiếm đột nhiên đâm trúng ngực Long Kinh Thiên, Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám thấy vui vẻ nhưng rồi mặt ngơ ngác. Bởi vì Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám nhấn vào nhưng như đâm phải thần bích, phát ra tiếng keng.

Không đâm thủng được!

Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám sững sờ nhìn mũi thần kiếm, không lẽ thần khí này là giả? Không đúng, Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám mới đánh giá xong, rõ ràng là hạ phẩm cao giai thần khí, như thế nào có thể là giả?

Nếu không phải giả, như vậy?!

Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám kinh ngạc nhìn hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên giơ tay lên đánh ra một chưởng, như thần Long rời ao. Lực lượng khủng bố vọt tới, Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám có cảm giác nghẹt thở, hoảng sợ muốn tránh, nhưng chưởng ấn của Long Kinh Thiên đã đập vào ngực gã.

- Phụt!

Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám hét thảm văng ra. Trong ánh mắt khiếp sợ của thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư, Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám như bánh rán ấn vào vách tường.

Cửa hàng tĩnh lặng quái dị.

Thần kiếm rút khỏi tay Điền trưởng lão mặc áo cẩm bào màu xám, bay lên trời, sau đó cắm vào mặt đất, nháy mắt cắm sâu vào chỉ còn thân kiếm nửa thước.

Thương tiểu thư phản ứng lại, hoảng sợ nhìn Long Kinh Thiên:

- Người, người rốt cuộc là ai?! Người không khả năng là cổ thần!

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Tại sao ta không thể là cổ thần?

Long Kinh Thiên chậm rãi đi hướng thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư.

Thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư sợ hãi lùi ra sao.

- Người muốn thế nào?! Chúng ta là người của thái thượng thần giáo, đại ca của ta là giáo chủ của thái thượng thần giáo!

Thương tiểu thư vừa lùi ra sau vừa vội nói:

- Người dám bị thương ta thì trốn không thoát! Đến lúc đó Đại Huyền thần tông của người sẽ bị diệt môn!

Long Kinh Thiên lắc đầu, thái thượng thần giáo? Mặc dù thái thượng thần giáo cũng là một trong vài siêu cấp thực lực mạnh nhất ở Chỗ sâu trong Thái Hư thần phủ nhưng Long Kinh Thiên không để mắt cả Băng Phách thần giáo chứ nói chi là thái thượng thần giáo?

- Bị thương người?

Long Kinh Thiên đi tới gần thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư, ánh mắt lạnh băng:

- Người cho là ba người các người còn có thể rời đi nơi này?

Thương tiểu thư, thị nữ thiên thần nhất trọng biến sắc mặt, Long Kinh Thiên thế nhưng muốn giết các nàng?!

Các nàng thân phận tôn quý, cho dù là giáo chủ của Băng Phách thần giáo cũng không dám dễ dàng giết các nàng.

Hai người biến sắc, bỗng nhiên thị nữ thiên thần nhất trọng công kích Long Kinh Thiên, không biết từ khi nào trong tay xuất hiện trường kiếm. Hai tay Thương tiểu thư vỗ vào cấm chế của cửa hàng, ý định phá vỡ cấm chế rồi bỏ trốn.

Long Kinh Thiên thây vẩy hừ lạnh, lắc người, hai đấm đánh ra. Thị nữ thiên thần nhất trọng, Thương tiểu thư cảm giác lực lượng như từ chỗ sâu nhất trong thiên địa oanh kích hai người. Lực lượng này kéo dài không dứt, khủng bố cực kỳ.

Thương tiểu thư, thị nữ thiên thần nhất trọng vắng ra, giống như Diên trường lão mặc áo cấm bào màu xám bị khảm vào vách tường.

- Ta có dấu vết nguyên thần trong thánh điện của thái thượng thần giáo, nếu ta chết thì các cường giả của thái thượng thần giáo sẽ biết ngay, người không trốn thoát được!

Thương tiểu thư học máu, giọng khàn khàn căm hận nhìn Long Kinh Thiên:

- Người trốn không thoát!

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Ta có trốn được hay không chẳng cần người lo!

Long Kinh Thiên nói xong giơ tay chỉ, ba chỉ kinh xuyên thủng trán của ba người.

Long Kinh Thiên giết ba người xong thu thần cách, thân thể vào viêm thần đỉnh. Long Kinh Thiên thu luôn mười sáu xác của cường giả thiên thần, linh được, tinh thiết trong cửa hàng, bao gồm Thương tiểu thư vốn muốn mua một trăm hai mươi vạn năm tinh tú băng quả.

Tinh tú băng quả hội tụ thiên địa chí âm chí hàn khí hình thành, lại sinh ra trong tinh không, không chỉ có ẩn chứa tinh thần lực, còn ẩn chứa không gian pháp tắc nguyên lực, cho dù đối với cường giả thiên thần thì tinh tú băng quả cũng là bảo bối hiếm có. Mười vạn năm tinh tú băng quả đã hiếm thấy, trăm vạn năm liền càng hiếm thấy.

Long Kinh Thiên chỉ mất vài giây lát hết vật trong cửa hàng, lắc người biến mất tại chỗ.

Long Kinh Thiên rời đi không lâu sau có mấy chục cái bóng đáp xuống từ bầu trời cửa hàng, toàn bộ đều là thiên thần cường giả.

Một gã đàn ông trung niên tóc dài đỏ rực, mặc đồ thái thượng thần giáo ngựa đầu lên trời, tức giận quát:

- Là ai?! Rốt cuộc là ai giết Thương Nghi?

Gã đàn ông trung niên này đúng là giáo chủ của thái thượng thần giáo, Thương Kỳ.

Các thái thượng trưởng lão thái thượng thần giáo xung quanh không ai dám lên tiếng trả lời, cảm như hèn.

Các thái thượng trưởng lão thái thượng thần giáo đến không lâu sau không gian lại dao động, có mấy chục cường giả thiên Thần Đến, không phải người của thái thượng thần giáo mà là Tiêu Vân các.

Người Tiêu Vân các đi tới, hiển nhiên không ngờ giáo chủ của thái thượng thần giáo, Thương Kỳ, các thái thượng trưởng lão thái thượng thần giáo sẽ đến đây, ngăn ra.

Một vị nguyên lão của Tiêu Vân các tiến lên, cẩn thận hỏi:

- Thương giáo chủ, các người tới đây có chuyện gì?

- Tới đây có chuyện gì?

Mất giáo chủ của thái thượng thần giáo, Thương Kỳ đỏ rực đánh ra một đấm. Nguyên lão của Tiêu Vân các kinh sợ, giơ tay đỡ một chưởng, nhưng dù là vậy cũng bị bay ngược, khóe miệng tràn đầy huyết.

Nguyên lão của Tiêu Vân các vừa sợ vừa giận hỏi:

- Thương giáo chủ, các người có ý gì?

Mặc dù nguyên lão của Tiêu Vân các là thiên thần lực trọng cường giả, nhưng đối mặt thiên thần thất trọng đỉnh giáo chủ của thái thượng thần giáo, Thương Kỳ căn bản không là cái đing gì.

- Có ý gì?

Giáo chủ của thái thượng thần giáo, Thương Kỳ tức giận quát:

- Mọi người Thương Nghi của ta, mới này linh hồn ngọc bài vỡ, nơi cuối cùng hơi thở của nàng biến mất ở cửa hàng Tiêu Vân các các người nếu Tiêu Vân các các người không giao ra hung thủ thì đừng trách Thương Kỳ ta không khách sáo!

422. Chương 421: Phá Diệt Thần Điện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 421: Phá Diệt Thần Điện

- Cái gì? Thương tiểu thư chết ở trong cửa hàng Tiêu Vân các của chúng ta?

Nguyên lão Tiêu Vân các và chúng cường giả ai cũng thất kinh.

Ở trong chỗ sâu của Thái Hư Thần Phủ, ai mà không biết rằng Thương Kỳ yêu thương nhất là mọi người này của mình, Thương Nghi tư chất bình thường tuyệt đối không thể đột phá thiên thần, tuy nhiên có được thần quả cho nên đột phá được tới thiên thần ngũ tầng.

Có thể thấy Thương Kỳ đối với mọi người này yêu thương tới mức nào, nhưng bây giờ sao lại chết, hơn nữa lại chết ở trong cửa hàng Tiêu Vân Các, Tiêu Vân Các chúng cường giả đều ý thức được sự nghiêm trọng.

- Thương giáo chủ, lần này Điện trưởng lão trấn giữ cửa hàng của chúng ta cũng bị người ta giết chết, Thương tiểu thư bị người ta giết hại, xin giáo chủ yên tâm, ta hiện tại đang bẩm báo cho các chủ, Tiêu Vân Các sẽ toàn lực truy xét hung thủ, cho giáo chủ một lời thỏa sáng.

Vị nguyên lão của Tiêu Vân Các ngưng trọng nói.

- Cho ta một câu trả lời thỏa đáng.

Thương Kỳ hừ lạnh nói:

- Người hãy nói cho các chủ các người biết, trong vòng ba ngày, nếu như không cho ta một lời hài lòng đừng trách Thương Kỳ ta không nói tình cảm.

Tiêu Vân Các mọi người đều giận dữ, Thương Kỳ này đúng là không để Tiêu Vân Các vào mắt rồi.

Tuy nhiên bọn họ tức giận nhưng không dám mở miệng, chỉ có thể trơ mắt nhìn Thương Kỷ suất lĩnh chúng thái thượng trưởng lão rời đi, Thương Kỷ rời đi, đám nguyên lão Tiêu Vân Các còn nở ra nụ cười, đưa Thương Kỷ rời khỏi.

- Thương Kỷ này quá cuồng vọng rồi, hẳn còn cho hắn là Âu Tu Văn à?

Nhìn thân ảnh của Thương Kỷ rời đi, thái thượng trưởng lão của Tiêu Vân Các không nhịn được mà nói.

Âu Tu Văn, giáo chủ băng phách thần giáo, đệ nhất nhân ở Thái Hư Thần Phủ.

- Không sai, Thương Kỷ này căn bản không để Tiêu Vân Các chúng ta vào trong mắt, còn không biết muội muội của hắn có thực chết ở trong Tiêu Vân Các của chúng ta hay không, ta thấy hắn chính là cố tình bởi móc.

Một vị thái thượng trưởng lão khác của Tiêu Vân Các cũng tức giận nói.

- Được rồi.

Nguyên lão Tiêu Vân Các kia cắt lời nói:

- Thậm chí có người dám giết trưởng lão của Tiêu Vân Các chúng ta, cũng đem thái thượng thần giáo không để vào mắt.

- Thương Nghi kia chính là cường giả thiên thần ngũ tầng, còn có điện trưởng lão ở cửa hàng cũng có tu vi thiên thần tứ tầng, nghe nói thị nữ của Thương Nghi cũng bị giết chết, hung thủ chỉ sợ là cường giả thất tầng đỉnh phong

Một thái thượng trưởng lão suy đoán nói.

Mọi người đều trầm lòng xuống.

- Thân thần thất tầng đỉnh phong?

Một nguyên lão Tiêu Vân Các trầm giọng nói:

- Đối phương không sợ Tiêu Vân Các và Thái Thượng Thần Giáo trả thù, chẳng lẽ là người của Băng Phách Thần Giáo?

- Hay là Âu Tu Văn ?

- Không thể nào là Âu Tu Văn, tuy nhiên người này muốn giết điện trưởng lão, Thương Nghi ba người chẳng lẽ là vì Tình Túc băng quả?

Mọi người ở trong Tiêu Vân Các nghị luận Long Kinh Thiên đã rời khỏi vị diện, đi tới mờ mịt tinh không, sau đó một đường thuận di, hơn một giờ sau hắn đã tới một tinh cầu không người thi triển độn thổ thuật, trực tiếp tiến vào Trấn Thiên Tháp, bắt đầu luyện hóa thần cách ba người Thương Nghi.

Thời gian từ từ trôi qua.

Ba ngày sau nếu như có tuyệt thế cường giả ở chỗ này, liền phát hiện Long Kinh Thiên vẫn trốn ở dưới đất không ngừng toát ra những sợi vàng sợi đen cùng tử lam ánh sáng.

Hơn mười ngày trôi qua, đột nhiên vùng núi này không ngừng chấn động, một khe nứt xuất hiện, tiếp theo đó lôi quang tràn ngập, cuối cùng một đạo nhân ảnh từ phía dưới mặt đất phóng lên, vô số lãng khí cuộn cuộn đong đưa.

Đạo nhân ảnh này chính là Long Kinh Thiên.

Mười ngày này, Long Kinh Thiên không chỉ đem thần cách ba người Thương Nghi luyện hóa mà còn luyện hóa tình tức băng quả, tình tức băng quả quả nhiên không hổ là bảo vật, mặc dù chỉ là một quả nhưng so với Long Kinh Thiên luyện hóa hai mươi cái thần cách còn có hiệu quả hơn.

Long Kinh Thiên ngửa mặt lên trời hét lên, phong vân biến sắc.

- Thực lực so với lúc trước thì tăng lên không ít.

Cảm thụ được chân khí mệnh môn, Long Kinh Thiên mừng thầm nói:

- Cứ theo đà này không đầy ba năm, ta sẽ đột phá tới bán tiên hậu kỳ.
- Dĩ nhiên đây là tình huống bình thường, nếu như tới mấy trăm vạn năm thì chỉ cần ba tháng ta có thể đột phá tới bán tiên hậu kỳ.
- Bán tiên hậu kỳ.

Hai mắt của Long Kinh Thiên lóe lên tinh quang, nếu như không đột phá tới bán tiên hậu kỳ đừng nói là cường giả thiên thần thất tăng, cho dù là cường giả thiên thần thất tăng đỉnh phong hẳn cũng có thể dễ dàng đánh bại.

Nếu như đạt tới bán hậu kỳ đỉnh phong thì cũng là vô địch trên thế giới này rồi.

- Đã đến lúc đi Băng Phách Thần Giáo rồi.

Sau khi rời đi, Long Kinh Thiên đem khí tức thu hồi lại, hoàn toàn thu liễm, nhìn từ bề ngoài hẳn vẫn là Cổ Thần ngũ tăng đỉnh phong.

Thân hình của Long Kinh Thiên lóe lên, trong nháy mắt biến mất ngay tại chỗ sau đó hướng về phía chỗ sâu nhất của Thái Hư Thần Phủ mà bay tới.

Nửa tháng trôi qua.

Dọc đường đi Long Kinh Thiên vừa tu luyện vừa đi tới vị diện Băng Phách của Băng Phách Thần Giáo.

Với tốc độ phi hành của Long Kinh Thiên, mặc dù không thuận di nhưng trong nửa tháng đã tới Băng Phách vị diện.

Một đêm trong lúc Long Kinh Thiên đang tu luyện thì đột nhiên có tiếng xé gió truyền tới.

- Ma chủ đại nhân ta đã hồi thăm được rồi, Phá Diệt Thần Điện trong vòng một tháng đang mở ra.

Ở trong Trấn Thiên Tháp, Long Kinh Thiên nghe được thì liền mở to hai mắt, đúng là thanh âm của Thiên Ma Niếp Vô Tình.

Sau khi tiến vào trong Thái Hư Thần Phủ, Long Kinh Thiên vẫn chưa động chạm vào bttc và ma tộc, đám người nguyên tôn của bát hủ thần phủ, không ngờ bây giờ lại gặp được ma tộc.

Hắn vận chuyển tâm mắt thì chỉ thấy một đoàn ma vân khổng lồ từ phía xa bay tới, tốc độ vô cùng nhanh, quả nhiên là người của ma tộc, đi đầu tiên chính là ma chủ, tuy nhiên người của ma tộc đi vào hơn bảy mươi người giờ chỉ còn lại sáu mươi.

- Phá Diệt Thần Điện năm đó là cung điện của Tan Biến chủ thần, có thần cách trong truyền thuyết, thần khí vô số, thậm chí còn có thần điển của Tan Biến Chủ Thần, lần này Phá Diệt Thần Điện mở ra, ma tộc chúng ta nhất định phải nắm được cơ hội.

Mc cất tiếng nói. xem tại

- Vâng ma chủ đại nhân.
- Còn nữa chỗ sâu trong Phá Diệt Thần Điện là độc trùng đại lục chính là nơi cấm địa của Thái Hư Thần Phủ, cấm chế nặng nề, hơn nữa độc vật vô cùng lợi hại tới lúc đó mọi người phải cẩn thận.

Long Kinh Thiên nhìn theo thân ảnh rời đi của đám người ma tộc, trong lòng chuyển động, Phá Diệt Thần Điện, Tan Biến Chủ Thần? Liệu có phải là tiền nhiệm chủ nhân của Thái Hư Thần Phủ?

423. Chương 422: Độc Trùng Đại Lục

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 422: Độc Trùng Đại Lục

- Không ngờ lần này lại chạm phải chuyện Phá Diệt Thần Điện mở cửa, hiện tại ta thiếu nhất chính là thần cách nếu như có số lượng lớn thần cách luyện hóa thì trong thời gian ngắn có thể đột phá tới bán tiên hậu kỳ.

Long Kinh Thiên phi thân lên, theo sát Thiên Ma Niếp Vô Tình đám người bọn họ.

- Thậm chí Tan Biến Chủ Thần hẳn có một số thần đan còn sót lại, nếu như có thần đan thượng phẩm cho dù chỉ là một viên cũng có thể đột phá tới bán tiên hậu kỳ đỉnh phong.

Phá Diệt Thần Điện này đúng là động phủ tu luyện của Tan Biến Chủ Thần, có thượng phẩm thần đan lưu lại cũng không có gì kỳ quái.

Nếu như khôi phục thực lực tới bán tiên hậu kỳ đỉnh phong, Long Kinh Thiên căn bản không cần ẩn núp Bằng Phách Thần Giáo mà trực tiếp tới Bằng Phách Thần Giáo cướp lấy mvqg kia.

Long Kinh Thiên một mặt phi hành, một mặt cùng với tmnpv bọn họ tới gần độc trùng đại lục.

Độc trùng đại lục ở chỗ sâu nhất của tptp, khoảng cách với bằng phách vị diện cũng không xa.

Một đường phi hành tới gần độc trùng đại lục, Long Kinh Thiên phát hiện ra rằng ngày càng có nhiều cường giả thiên thần, cổ thần, hơn nữa cường giả thiên thần còn chiếm đa số, nhìn cảnh tượng này cho thấy bọn họ cũng chờ đợi Phá Diệt Thần Điện mở cửa mà tới đây.

Mười ngày sau Long Kinh Thiên đã cùng với đám người ma tộc tới độc trùng đại lục.

Độc trùng đại lục cũng không phải là vị diện mà là một đại lục thật lớn, thậm chí so với bất kỳ vị diện nào ở trong Thái Hư Thần Phủ cũng phải lớn hơn, có thể nói là rộng lớn khôn cùng.

Đi vào sâu trong độc trùng đại lục, Long Kinh Thiên cùng với đám người mt tách ra, trực tiếp bay thẳng vào chỗ sâu nhất trong độc trùng đại lục.

Độc trùng đại lục này tràn ngập tuyệt độc chi khí.

Ở trong này không khí vô cùng cực động, nếu cường giả không cẩn thận hít phải khí độc thân thể cũng phải mục nát, thậm chí ngay cả thần cách cũng bị ăn mòn, về phần cường giả Cổ Thần thì không cần phải nói.

Tất cả các Cổ Thần thiên thần cường giả tiến vào đây đều vừa phi hành vừa vận chuyển chân khí tạo thành cương khí phòng hộ quanh thân mình, phòng ngừa khí độc vô cùng tổn hao chân khí và thần lực cho nên tốc độ giảm rất nhiều, tuy nhiên Long Kinh Thiên không nằm trong số này, hắn bay rất nhanh, một mặt vận chuyển công pháp, nơi nào đi qua độc khí đều bị thu nạp vào cơ thể sau đó tiến vào đan điền không cần bài độc đã có hỗn độn ngũ lõi tự động trừ tiêu khí độc.

Những độc khí ẩn chứa trong các thần khí so với ở trong các địa phương khác của thái hư thần phủ còn nồng nặc gấp trăm lần, mấy ngày đi qua, chân khí của Long Kinh Thiên không chỉ không tiêu hao mà còn tăng lên chút ít.

Long Kinh Thiên đang không ngừng bay nhanh đột nhiên nhìn thấy vô số cường giả tập trung ở bên bờ một cái sông máu cực lớn, Long Kinh Thiên kỳ quái không khỏi dừng chân xuống.

- Huyết Hà này oan hồn vô số, tiếng kêu thê lương thấm thiết tâm thần, ngay cả cường giả thiên thần sơ kỳ cũng không có cách nào chống cự được, trước kia có một số cường giả thiên thần phi hành trên đây vô tình rơi vào bên trong huyết hà, bị nó thôn phệ hải cốt cũng không còn.

- Hơn nữa, oan hồn bên trong huyết hà cuộc sống như huyết thú, thôn phệ huyết nhục của nhân loại lực công kích rất mạnh, nghe kể một số cường giả thiên thần không cẩn thận bị loại huyết thú này tấn công, chết ở trong đó.

- Chẳng lẽ không có con đường khác tới phá diệt thần điện.
- Không có, muốn tới đó thì phải qua oan hồn huyết hà này.

Nghe cường giả bọn họ nghị luận Long Kinh Thiên không khỏi nhìn về phía Oan Hồn Huyết Hà, hẳn vận chuyển thiên nhãn cũng không có cách nào nhìn thấy bờ bên kia của Oan Hồn Huyết Hà, xem Oan Hồn Huyết Hà này rộng bao nhiêu.

Hơn nữa hẳn còn phát hiện, ngoại trừ huyết ở trong sông còn có vô số huyết thú, và một lực lượng thần bí khiến cho cường giả thiên thần không thể thi triển không gian na di, chỉ có thể phi hành, ngay cả Long Kinh Thiên cũng không cách nào thuận di qua.

Đột nhiên một tiếng hét thảm truyền tới chỉ thấy một cường giả thiên thần vừa bay qua huyết hà đã rơi xuống, sau đó tùm một tiếng không có động tĩnh gì.

Một số Cổ Thần và thiên thần sơ kỳ nhìn thấy thế cũng toát mồ hôi lạnh, sợ tới mức dừng lại.

- Hướng Hữu Sơn, không ngờ nơi này lại gặp người xem người lần này trốn ở đâu?

Lúc này một thanh âm đùa vang lên.

Hướng Hữu Sơn.

Long Kinh Thiên chấn động trong lòng, chính là sư phụ của Phó Lâu ở Đại Huyền Thần Tông, hơn nữa còn tiến vào Độc Trùng đại lục.

Long Kinh Thiên nhìn lại chỉ thấy phía xa xa, năm người mặc áo lục vây bắt một lão trung niên mặc áo màu tro, người đó chắc chắn là Hướng Hữu Sơn.

Hướng Hữu Sơn bị vây khốn ở giữa, sắc mặt có phần khó coi, hẳn nhìn Cung Nhất Hoàng trầm giọng nói:

- Cung Nhất Hoàng ngươi muốn thế nào?

Cung Nhất Hoàng cười ha hả một tiếng:

- Vậy ngươi muốn ta nói thế nào? Lần trước ngươi cướp đoạt cửu u đàm hoa của ta, hơn nữa còn chặt một ngón tay của ta, lần này ta muốn ngươi gánh chịu gấp trăm nghìn lần.

Nói tới đây y chỉ huyết hà mà nói:

- Oan Hồn Huyết Hà này chính là nơi tang thân của ngươi, tuy nhiên ta sẽ không để ngươi chết đơn giản vậy.

Đột nhiên Hướng Hữu Sơn phi thân lên, một chưởng đập vào người nào đó, sau đó nhanh chóng chạy, Cung Nhất Hoàng và bốn người liền giật mình, đồng thời xuất thủ, ép Hướng Hữu Sơn trở lại.

Cung Nhất Hoàng cười lạnh:

- Hướng Hữu Sơn, ngươi cho rằng ngươi có thể thoát được à? Ta nhớ rằng ngươi chính là trưởng lão của Đại Huyền Thần Tông phải không? Ngươi yên tâm sau khi ngươi chết không bao lâu sau Đại Huyền Thần Tông cũng đi xuống cùng ngươi.

Hướng Hữu Sơn nổi giận gầm lên một tiếng, trường kiếm trong tay đâm về phía Cung Nhất Hoàng, kiếm quang như cầu vồng, trong nháy mắt đã tới trước người của Cung Nhất Hoàng.

Đạo nhân kia cười lạnh về phía Hướng Hữu Sơn:

- Ngươi đắc tội với Băng Phách Thần Giáo chúng ta, trên trời dưới đất không ai có thể cứu ngươi được nữa rồi.

Hướng Hữu Sơn trắng bệch cả khuôn mặt ban đầu y cũng không ngờ tới Cung Nhất Hoàng chính là người của Băng Phách Thần Giáo nếu không đã không cướp đoạt cửu u đàm hoa với y kết thành thù hận.

Bây giờ thì sao?

Chúng cường giả bốn phía nhìn thấy đây là chuyện của Băng Phách Thần Giáo thì không ai dám nhúng tay vào, ở phía xa xa mà quan sát, ai cũng lắc đầu thương hại nhìn Hướng Hữu Sơn, đắc tội với Băng Phách Thần Giáo, đó là phải tử vong.

- Củng Nhất Hoàng, Cửu U Đàm Hoa ở đây?

Lúc này Hướng Hữu Sơn đem một đóa hoa chín màu lấy ra rồi nói:

- Ta hiện tại đem cửu u đàm hoa cho ngươi, hi vọng ngươi bỏ qua Đại Huyền Thần Tông.

- Ha ha, bỏ qua cho Đại Huyền Thần Tông?

Củng Nhất Hoàng cười to:

- Đầu óc của ngươi liệu có vấn đề? Giết ngươi ta có được cửu u đàm hoa ngay lập tức, tại sao phải bỏ qua cho Đại Huyền Thần Tông?

Củng Nhất Hoàng nói tới đây đột nhiên quát:

- Chúng ta động thủ.

424. Chương 423: Thái Hư Thần Phủ Đệ Nhất Nhân

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 423: Thái Hư Thần Phủ Đệ Nhất Nhân

Củng Nhất Hoàng năm người công kích, Hướng Hữu Sơn làm sao có thể là đối thủ, ngoại trừ Củng Nhất Hoàng ra bốn người còn lại đều có thực lực mạnh hơn Hướng Hữu Sơn rất nhiều, một người trong đó có thực lực thiên thần ngũ tầng đỉnh phong.

Hướng Hữu Sơn lần trước là hiểm tượng hoàn sinh, nếu không phải gặp được cơ duyên có được thân pháp thượng cổ thì đã sớm bị đánh chết.

Hướng Hữu Sơn không ngừng lui về phía sau, trên người tràn ngập huyết nhục mơ hồ đúng lúc này một thanh âm đậm đặc vang lên:

- Dừng tay.

Thanh âm không lớn nhưng có lực trấn nhiếp nhất định, khiến cho năm người Củng Nhất Hoàng không khỏi dừng lại.

Long Kinh Thiên từ từ đi tới sáu người.

Hướng Hữu Sơn dù sao cũng là thái thượng trưởng lão của Đại Huyền Thần Tông, nếu gặp được Long Kinh Thiên dĩ nhiên không thể không để ý.

Mà Củng Nhất Hoàng nhìn thấy Long Kinh Thiên đi tới thì ngăn người, Cổ Thần ngũ tầng đỉnh phong, năm người bọn họ ngăn ra sau đó có cảm giác bị lừa, trong lòng tức giận.

Một cổ thần nho nhỏ mà cũng muốn bọn họ dừng tay?

- Muốn chết.

Một vị cường giả thiên thần tứ tầng không nói gì hư không đánh một quyền oanh giết về phía Long Kinh Thiên, quyền kinh phá không, song gió cuốn cuộn như hổ gầm núi rừng.

Chúng cường giả bốn phía thấy thế thì lắc đầu cười một tiếng.

- Một cường giả Cổ Thần dám nhúng tay vào cuộc chiến của cường giả thiên thần, căn bản là ngại mạng mình quá dài.

- Hơn nữa đối phương là Băng Phách Thần Giáo, xem như chết vô ích, cho dù là thái thượng thần giáo, âm dương môn cũng không dám.

- Không sai, thái thượng thần giáo, âm dương môn không thể nào vì một Cổ Thần đệ tử mà đòi Băng Phách Thần Giáo có câu trả lời.

Trong tiếng nghị luận bốn phía, Long Kinh Thiên bỗng nhiên hành động, mọi người hoảng sợ không gian trước Long Kinh Thiên liền sụp đổ.

Không gian sụp đổ, là khái niệm gì?

Tiền đà, Long Kinh Thiên hô lên, khí lưu nổ tung, không gian chi lực trong nháy mắt đem mấy vị thần giáo kia giết sạch, sau đó mấy cường giả thiên thần tứ tâng bọn họ phải hoảng sợ, bị oanh phi dựng lên, hướng về phía Oan Hồn Huyết Hà mà rơi xuống.

- Vu Hoan thái thượng trưởng lão.

Cũng Nhất Hoàng bốn người nhìn Vu Hoan thái thượng trưởng lão rơi xuống huyết hà thì mới có phản ứng, sắc mặt đại biến, rồi rít xuất thủ, cố gắng cứu lên.

Long Kinh Thiên làm sao để cho bọn họ như ý được, hai tay áo của hắn vung lên, bốn người Cũng Nhất Hoàng chỉ cảm thấy lực lượng kinh người vọt tới, rồi rít vung tay cản lại.

Tiếp theo một ngón tay của Long Kinh Thiên xuyên thủng mi tâm của Vu Hoan thái thượng trưởng lão, tiền đà đem thân thể kia bắt lấy, nắm lấy thần cách vào trong tay, sau đó quăng vào trong vtd.

Một thần cách, Long Kinh Thiên dĩ nhiên không thể lãng phí.

Cũng Nhất Hoàng bọn họ thấy vậy liền chấn động thân thể, liên tục lui về phía sau, sau khi tới bên cạnh huyết hà mới hoàn toàn ổn định lại, bị cảnh tượng ngoài huyết hà làm cho sợ kinh người.

Bọn họ quay đầu lại nhìn Long Kinh Thiên.

Bốn phía toàn bộ yên tĩnh.

Ngũ đại thiên thần không làm gì nổi thiên thần?

- Các người muốn tự xử hay để ta động thủ?

Long Kinh Thiên thần nhiên nói.

- Khoan các hạ là người phương nào, tại sao lại nhúng tay vào chuyện của Băng Phách Thần Giáo?

Cũng Nhất Hoàng và đám cường giả Băng Phách Thần Giáo gấp giọng nói.

- Ta là người của Đại Huyền Thần Tông.

Long Kinh Thiên nói.

- Đại Huyền Thần Tông.

Cũng Nhất Hoàng và Hướng Hữu Sơn đều kinh ngạc hỏi.

- Các hạ nói đùa sao? Đại Huyền Thần Tông chẳng qua là thế lực bên ngoài Thái Hư Thần Phủ không thể có cường giả tuyệt thế như vậy.

Cũng Nhất Hoàng nói.

Long Kinh Thiên cũng không nghe nói nhảm, phất tay một cái, bốn người Cũng Nhất Hoàng cảm thấy thân thể không nhúc nhích được, đột nhiên cảm thấy linh hồn chỉ hải đau đớn, thần cách bị phá vỡ.

Long Kinh Thiên không thể để ý tới ánh mắt kinh ngạc của mọi người đem nguyên thần của bọn họ đốt diệt sau đó thu nhập lại thần cách.

Khi Long Kinh Thiên làm xong tất cả, Hướng Hữu Sơn mới có phản ứng nói:

- Hướng Hữu Sơn tạ ơn tiền bối cứu mạng.

Long Kinh Thiên gật đầu nói:

- Không cần phải khách khí, ta cũng là người của Đại Huyền Thần Tông.

Hướng Hữu Sơn nghe vậy trong lòng càng nghi hoặc.

- Chuyện của ta ngươi không cần hỏi nhiều, đến lúc cần thiết ngươi sẽ biết.

Long Kinh Thiên nói.

- Vâng.

Hướng Hữu Sơn cung kính nói.

- Ngươi muốn đi Phá Diệt Thần Điện không?

Long Kinh Thiên nói.

Hướng Hữu Sơn gật đầu, tuy nhiên nhìn vô số oan hồn phía trước thì do dự.

- Đi, ta dẫn ngươi qua.

Long Kinh Thiên nói xong, Hướng Hữu Sơn chưa kịp phản ứng đã có một lực lượng dựng lên, trong nháy mắt phóng qua huyết hà.

- Giáo chủ chúng ta đã tra ra, Cung Nhất Hoàng thái thượng trưởng lão đã bị đánh chết.

Sau khi Long Kinh Thiên đi không bao lâu, một người của Băng Phách Thần Giáo nói với trung niên nhân bên cạnh.

Giáo chủ, trung niên nhân này chính là đệ nhất cường giả của Thái Hư Thần Phủ? Băng phách thần giáo giáo chủ Âu Tu Văn?

425. Chương 424: Xuyên Qua Huyết Hà

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 424: Xuyên Qua Huyết Hà

Âu Tu Văn sắc mặt bình tĩnh, nhìn không ra hỉ nộ trong nội tâm. Lão ta chỉ nhìn một số cường giả khác ở phía xa, cũng không thấy lão có động tĩnh như thế nào, hai mắt lóe lên, liền bắt gặp một cường giả Thiên Thần thân hình không khổng chế được bay ngược về hướng lão ta.

- Âu giáo chủ, xin tha mạng. Âu giáo chủ xin tha mạng.

Gã cường giả Thiên Thần bay đến trước mặt Âu Tu Văn, chẳng biết chuyện gì xảy ra, liền hoảng sợ dập đầu.

Đúng vậy, là dập đầu.

Một cường giả Thiên Thần lại dập đầu trước một cường giả Thiên Thần khác.

- Đem tất cả những gì mà ngươi nhìn thấy trước đây, kỹ càng nói cho ta biết.

Âu Tu Văn lãnh đạm nói.

- Vâng, Âu giáo chủ.

Gã cường giả kia sợ hãi nói, cũng không dám đứng lên, vẫn đang quỳ nơi đó, đem năm người Cung Nhất Hoàng bị vây công như thế nào; Long Kinh Thiên ra tay, như thế nào lại giết chết năm người Cung Nhất Hoàng nói qua kỹ càng một lần, không dám có chút lỗ hổng.

Âu Tu Văn nghe cường giả Thiên Thần thuật lại như vậy, thì hai mắt lập lòe không ngừng. Đợi cho cường giả Thiên Thần này nói xong thì mới trầm giọng hỏi:

- Người xác nhận, người đó thật chỉ là Cổ Thần tàng thứ năm đỉnh phong?

- Đúng vậy, Âu giáo chủ!

Thiên Thần cường giả tranh thủ thời gian cung kính nói.

- Đại Huyền Thần Tông?

Âu Tu Văn trầm ngâm nói.

- Giáo chủ, người của tôi phái đi hiện tại đã diệt được Đại Huyền Thần Tông.

Một vị Thái Thượng trưởng lão của Băng Phách Thần Giáo tiến lên nói.

Âu Tu Văn nhìn đối phương, vị Thái Thượng trưởng lão của Băng Phách Thần Giáo không hiểu sao nội tâm lại khẩn trương. Lúc này lại nghe Âu Tu Văn lên tiếng:

- Đại Huyền Thần Tông khẳng định là phải diệt. Không chỉ có Đại Huyền Thần Tông, mà ngay cả các thế lực ở Huyền Lâm Vị Diện cũng phải bị tiêu diệt.

Bởi vì ở đó có Long Kinh Thiên và Hưởng Hữu Sơn, cho nên Huyền Lâm Vị Diện đều bị tiêu diệt sạch.

Chỉ vì năm người Củng Nhất Hoàng.

Âu Tu Văn nghe xong vị Thiên Thần cường giả kia thuật lại thì run lên trong lòng.

- Thông báo Đại Phạm Thần Tông. Chuyện này nên để cho Đại Phạm Thần Tông đi làm đi. Còn nữa, tông chủ Đại Huyền Thần Tông ta muốn để lão sống.

Âu Tu Văn nói.

Đại Phạm Thần Tông là một trong những thế lực siêu cấp của Băng Phách Thần Giáo phụ thuộc Thái Hư Thần Phủ. Bao vây Thái Hư Thần Phủ, nhưng thế lực phụ thuộc như Băng Phách Thần Giáo là không ít.

- Vâng, giáo chủ!

Vị Thái Thượng Trưởng lão của Băng Phách Thần Giáo lập tức đáp.

Âu Tu Văn quay đầu lại, nhìn gã cường giả kia vẫn còn quỳ rạp trên mặt đất, liền nói:

- Đứng lên đi. Đây là phần thưởng của ngươi.

Nói xong, trước mặt vị Thiên Thần cường giả liền lóe lên một khối thần thạch.

Vị Thiên Thần cường giả trong nội tâm liền vui vẻ, tiếp nhận thần thạch, khẩu tạ không thôi:

- Khẩu tạ Âu giáo chủ, khẩu tạ Âu giáo chủ.

Lúc này, Âu Tu Văn lại nói:

- Ta là người thưởng phạt phân minh, có công thì thưởng, có tội thì phạt. Nhưng, ngươi thấy người của Băng Phách Thần Giáo ta bị công kích, vì sao không ra tay trợ giúp?

Vị Thiên Thần cường giả kia khẽ giật mình, tiếp theo liền hoảng sợ, luống cuống tay chân, đang muốn mở miệng giải thích thì Âu Tu Văn một chưởng đã ấn lên ngực của gã, toàn thân của gã nổ tung lên, chỉ còn một quả thần cách.

Cái này thì Âu Tu Văn quả thật quá mức bá đạo và vô lý rồi. Người ta cũng không phải là người của Băng Phách Thần Giáo, người của Băng Phách Thần Giáo bị công kích thì có quan hệ gì với người ta? Người ta không xuất thủ tượng trợ thì liền bị giết? Đây là đạo lý gì?

Các phái khác nhìn thấy như vậy thì sợ tới mức luống cuống chạy trốn, sợ Âu Tu Văn giận chó đánh mèo thì mình chẳng khác gì gã Thiên Thần cường giả kia.

- Giáo chủ, có muốn hay không?

Một vị Thái Thượng trưởng lão đằng sau Âu Tu Văn ánh mắt nhìn theo những cường giả đang chạy trốn.

Âu Tu Văn lãnh đạm nói:

- Không cần!

Những ngày qua, Cổ Thần cường giả sau lưng hoặc nhiều hoặc ít đều dính dấp thế lực. Bằng Phách Thần Giáo mặc dù không sợ, nhưng vô có giết hết toàn bộ, nếu khiến ọi người công phần thì khó tránh khỏi phiền toái.

Hơn nữa, quan trọng nhất bây giờ là Phá Diệt Thần Điện. Phá Diệt Thần Điện muốn mở ra, bọn hắn muốn tới trước một bước mới được.

- Chúng ta đi!

Âu Tu Văn phi thân lên, trực tiếp theo Huyết hà từ trên không bay nhanh đi. Đám người Bằng Phách Thần Giáo cũng tranh thủ thời gian bay theo phía sau, hướng Huyết hà bay tới.

Mà lúc này, Long Kinh Thiên mang theo Hưởng Hữu Sơn không ngừng phi hành trên không Huyết hà.

Từ lúc Long Kinh Thiên tiến vào Huyết hà cho tới bây giờ, đã qua một giờ. Với tốc độ phi hành của Long Kinh Thiên thì cũng có thể bay tứ tung một vòng, nhưng vẫn không nhìn thấy một bờ khác của Huyết hà.

Long Kinh Thiên cảm thấy hiện tại mình đã gần tới trọng tâm của Huyết hà. Bởi vì những oan hồn phía dưới càng lúc càng nhiều. Thấy được huyết thú càng ngày càng lớn mạnh. Có một số huyết thú lực công kích có thể so sánh với Thiên Thần cường giả tầng thứ năm, thứ sáu.

Long Kinh Thiên đang phi hành, đột nhiên phía dưới Huyết hà bị phá vỡ. Một con huyết thú thật lớn đột nhiên duỗi ra, hướng hai người Long Kinh Thiên một trảo bay tới. Long Kinh Thiên một ngón tay duỗi ra, hư không một kiếm, liền cắt đứt con huyết thú cực lớn kia. Một tiếng kêu thảm thiết vang lên từ dưới đáy Huyết hà. Huyết hà sóng lớn mãnh liệt, rung chuyển bất an, vô số huyết lãng xoáy lên ngàn trượng,

Một bóng người màu đỏ ngòn từ dưới đáy Huyết hà không ngừng bay lên, giống như một ngọn núi khổng lồ, đứng vững chặn trước mặt hai người Long Kinh Thiên.

Hưởng Hữu Sơn nhìn cự ảnh đằng trước, hít vào một ngụm khí lạnh. Cự ảnh phía trước dĩ nhiên là có vô số trường trảo, vô số con mắt màu đen, hình thể giống như một quái vật.

Dọc theo đường đi, bọn họ đã chém giết vô số huyết thú, nhưng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy một con huyết thú có hình dạng to lớn như vậy. Hình thể con huyết thú này phải dài đến phạm vi mấy ngàn dặm, cao hơn hai ngàn trượng. Con người mà đứng trước mặt nó giống như một hạt cát nhỏ bé.

Hơn nữa, khiến cho Hưởng Hữu Sơn hoảng sợ là uy áp trên người con huyết thú này cực kỳ khủng bố, không hề thua kém một cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy.

- Tiền bối, chúng ta...?

Hưởng Hữu Sơn lo lắng nói với Long Kinh Thiên.

- Không có việc gì!

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh, một tay ôm lấy Hưởng Hữu Sơn, phi thân lóe lên. Hai người vừa mới hiện thân thì vô số cự trảo từ con huyết thú liền quét qua vị trí đứng của hai người trước đó. Sau lưng Hưởng Hữu Sơn đổ mồ hôi lạnh, nếu một kích này mà quét trúng, y cho dù không chết thì cũng bị trọng thương.

Long Kinh Thiên mang theo Hưởng Hữu Sơn thân hình không ngừng biến ảo. Một lần nữa lại tránh được sự công kích của cự trảo con huyết thú.

Với thực lực của Long Kinh Thiên bây giờ, đánh bại con huyết thú cực lớn này không khó, nhưng muốn triệt để đánh chết thì không dễ dàng gì. Hơn nữa, Long Kinh Thiên không muốn ở lại Huyết hà quá lâu, cho nên cũng không muốn dây dưa với con huyết thú này.

Công kích của con huyết thú rất mạnh, nhưng lần nào cũng bị Long Kinh Thiên hóa giải.

Rất nhanh, hai người Long Kinh Thiên liền xuyên qua con huyết thú, một đường bay nhanh, cũng không biết chém giết bao nhiêu huyết thú khác. Một giờ sau, rốt cuộc đã nhìn thấy được bờ sông của Huyết hà.

Hướng Hữu Sơn nhìn thấy bờ sông thì liền thở phào một cái.

- Ta không có nhìn lầm, một tiểu tử Cổ Thần cũng có thể xuyên qua oan hồn Huyết hà/

Ngay khi hai người rơi xuống bờ sông bên kia, một thanh âm thán phục xen lẫn kinh ngạc và sợ hãi vang lên.

Long Kinh Thiên nhìn lại, chỉ thấy hơn mười người mặc hắc bạch bào đang đứng trên bờ sông Huyết hà. Hiển nhiên cũng là vừa mới xuyên qua Huyết hà, vẻ mặt không thể tin nổi nhìn chằm chằm vào Long Kinh Thiên.

- Là người của Âm Dương môn!

Hướng Hữu Sơn có chút biến sắc, nói với Long Kinh Thiên.

Âm Dương môn cũng là một trong những thế lực siêu cấp giống như Băng Phách Thần Giáo.

426. Chương 425: Đứng Lại Cho Ta

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 425: Đứng Lại Cho Ta

Nguyệt Dương môn cũng giống như Thái Thượng thần giáo, là một trong những thế lực siêu cấp như Băng Phách Thần Giáo. Long Kinh Thiên tự nhiên biết rõ, những ngày trốn chạy này, đối với những đại môn phái, gia tộc ở sâu trong Thái Hư Thần Phủ hẳn đều hiểu rõ.

- Chúng ta đi thôi!

Long Kinh Thiên nhìn chúng nhân Âm Dương môn, sắc mặt bình tĩnh, nói với Hướng Hữu Sơn.

Hướng Hữu Sơn ừ một tiếng rồi cùng với Long Kinh Thiên rời khỏi. Lúc này sau lưng liền quất lên một tiếng:

- Đứng lại cho ta!

Một bóng người chợt lóe, đột nhiên bay về phía hai người Long Kinh Thiên. Cánh tay phải của Hướng Hữu Sơn đột nhiên xuất hiện một dòng nước ấm, không tự chủ được đưa tay lên nghênh tiếp.

Ầm ầm! Một tiếng động cực lớn vang lên. Một đạo nhân ảnh lui về phía sau. Sau khi hạ xuống đất phải để lại mười bước chân mới ngừng lại.

Ồ! Chúng nhân Âm Dương môn không khỏi kinh ngạc ồ lên một tiếng, nhìn xem Hướng Hữu Sơn. Vừa rồi hai người Long Kinh Thiên xuất thủ với Thái Thượng trưởng lão của Âm Dương môn là Thiên Thần tầng thứ tư, còn Hướng Hữu Sơn chỉ là Thiên Thần tầng thứ ba, căn bản chẳng phải là đối thủ của Thiên Thần tầng thứ tư. Hiện tại, Hướng Hữu Sơn ngược lại lại đẩy lui được Thiên Thần tầng thứ tư.

Chúng nhân của Âm Dương môn thân hình lóe lên, đi tới trước mặt hai người Long Kinh Thiên.

Người đứng trước nhất là một người trẻ tuổi tóc bạc, có vẻ đẹp yêu mị. Nét đẹp này trộn lẫn giữa nam nhân và nữ nhân.

- Thiếu nữ, xem ra hai người này bí mật không ít. Một Thái Thượng trưởng lão tiến lên nói với người trẻ tuổi tóc bạc.

Long Kinh Thiên không khỏi liếc mắt nhìn người trẻ tuổi tóc bạc, không nghĩ tới đó lại là thiếu chủ của Âm Dương môn. Theo như Long Kinh Thiên được biết, môn chủ của Âm Dương môn cũng chỉ có một đứa con trai là Âm Dương Phong. Xem ra chính là gã thanh niên tóc bạc này.

Âm Dương Phong liếc mắt nhìn Long Kinh Thiên và Hướng Hữu Sơn, nói:

- Một cổ thần nho nhỏ, còn có một Thiên Thần tầng thứ ba có thể xuyên qua Huyết Hà, trên người bí mật xác thực không ít. Người hãy đi lên bắt hai người này lại, sau đó thi triển Quỷ đối phệ hồn, nhìn xem trên hai người này có bí mật gì.

Quỷ đối phệ hồn là một bí thuật ép hỏi cực kỳ tàn nhẫn của Âm Dương môn. Nói như vậy, khi Âm Dương môn thi triển phép thuật thì đối phương có bí mật gì đều có thể ép hỏi ra.

Đương nhiên, người bị thi triển, thần hồn bị hao tổn, trở nên điên điên khùng khùng.

- Vâng, thiếu chủ!

Sau lưng Âm Dương Phong lóe ra một ông lão tóc xám, mặt mũi đầy hoa văn kỳ dị. Cả khuôn mặt lộ ra vẻ trắng bệch, giống như một xác chết bước ra từ ngôi mộ.

Ông lão tóc xám đi ra, hướng hai người Long Kinh Thiên đi tới, nhếch miệng cười, giống như ma quỷ đêm khuya, làm cho người ta nổi cả da gà.

- Các người có thủ đoạn gì thì cứ thi triển ra.

Ông lão tóc xám cười rất âm trầm:

- Tránh cho người ta nói Quỷ Phu ta ỷ lớn ăn hiếp nhỏ.

Hướng Hữu Sơn sắc mặt đại biến:

- Quỷ Phu!

Quỷ Phu là một trong những siêu cấp cường giả của Âm Dương môn, bản thân là Thiên Thần tầng thứ bảy, ở Thái Hư Thần Phủ hung danh thật lớn. Hướng Hữu Sơn mặc dù là Thái Thượng trưởng lão của Đại Huyền thần tông, nhưng đối với hung danh của lão quỷ này cũng là như sấm bên tai.

Quỷ Phu nhìn thấy sắc mặt của Hướng Hữu Sơn, liền cười hắc hắc, đắc ý nói:

- Xem ra người cũng đã nghe uy danh của Quỷ Phu ta. Đã như vậy thì người cũng nên biết dưới quỷ trảo của Quỷ Phu ta chưa từng ai thoát được.

Nói xong liền vận chuyển thần lực, hai cánh tay khô gầy giống như bị nước ngâm lâu ngày, trắng bệch cực kỳ. Hơn nữa lại còn tỏa ra từng luồng sương khói màu đen, hôi thối vô cùng.

Quỷ Phu nhảy dựng lên một cái, hướng hai người lao tới, tay trái bắt chéo sau lưng, tay phải chop xuống đỉnh đầu Long Kinh Thiên và Hướng Hữu Sơn.

Quỷ Phu xem ra, đối phó với hai người Long Kinh Thiên, chỉ dùng một tay là đủ. Hơn nữa, trong mắt của ông ta, thì giải quyết Hướng Hữu Sơn còn có chút phiền toái. Nhưng chỉ cần Cổ Thần nho nhỏ Long Kinh Thiên chết đi thì Hướng Hữu Sơn không ngoan ngoãn ngã xuống mặc cho lão xử trí sao?

Nhưng đúng lúc này, trong mắt của lão ta Cổ Thần căn bản chẳng đáng tốn nhiều sức sẽ bị đánh ngã đột nhiên đưa tay, không biết tự lượng sức mình một quyền hướng lão đuổi giết mà đến.

Tay đầm mềm nhũn, tựa như mảnh bông.

Quỷ Phu khê giật mình, tiếp theo cười lạnh:

- Quả thực là không biết sống chết!

Một Cổ Thần mà cũng dám hướng lão ta nghênh chiến? Xem ra hung danh Quỷ Phu của lão vẫn không đủ. Gần một trăm năm bề quan, ngoại phu cũng không còn xem trọng một Quỷ Phu như lão nữa rồi.

Nghĩ như vậy, quỷ trảo của lão ta quỷ khí không khỏi tăng thêm một phần.

Nhưng đột nhiên, sắc mặt của lão ta đại biến. Một cổ cường lực từ tay phải của Long Kinh Thiên dâng lên, thân hình lão ta đột nhiên chấn động, liền tiếp lui về phía sau.

Thiếu chủ Âm Dương môn là Âm Dương Phong cùng với môn chúng của Âm Dương môn nụ cười biến mất. Tất cả đều không dám tin vào cảnh tượng trước mắt này.

Thiên Thần tầng thứ bảy Quỷ Phu đã bị đẩy lui.

Long Kinh Thiên một quyền đẩy lui đối phương, nhưng cũng không thừa thế truy kích.

- Được, không nghĩ tới chúng ta lại nhìn lầm.

Sau đó, Âm Dương Phong bình tĩnh, nhìn Long Kinh Thiên cười nói:

- Các hạ dĩ nhiên là bất thể cường giả. Khó trách có thể an toàn xuyên qua Huyết Hạ.

- Thiếu chủ, vừa rồi chỉ là tôi nhất thời chủ quan, bây giờ mới là thực sự.

Lúc này, Quỷ Phu cố gắng kềm chế, quyết tâm nói với Âm Dương Phong, muốn xuất thủ lần nữa. Ở trước mặt mọi người, lão ta bị một tiểu tử Cổ Thần đẩy lui, nếu cái này truyền ra ngoài thì Quỷ Phu lão còn hung danh gì nữa. Lão ta thật sự là hận Long Kinh Thiên mà.

Âm Dương Phong lại giơ tay lên, cắt đứt lời nói của Quỷ phu, cười nói với Long Kinh Thiên:

- Ta ngược lại thật ra có hiếu kỳ. Các hạ là một Cổ Thần, nhưng so với cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy lại còn mạnh hơn. Rốt cuộc là đã tu luyện công pháp gì?

Long Kinh Thiên chậm rãi nói:

- Lòng hiếu kỳ sẽ khiến người chết không có chỗ chôn.

- To gan! Dám ở trước mặt Thiếu chủ ta mà làm càn.

Thái Thượng trưởng lão Âm Dương môn phần nộ quát.

Âm Dương Phong lại cười ha hả, hai mắt như sói, nhếch miệng lên. Những người quen thuộc với Âm Dương Phong đều hiểu rõ, đây là ý cực kỳ giận dữ. Khi phát điên, thần thái sẽ cực kỳ nồng đậm sát ý.

- Toàn bộ các người ra tay, trước hết giết chết cái tên tiểu tử Cổ Thần kiêu ngạo này.

Âm Dương Phong lạnh lùng nói.

- Vâng, thiếu chủ!

Cao thủ Âm Dương môn khẽ gật đầu, tiếp theo cao giọng đáp, nhao nhao hướng Long Kinh Thiên và Hưởng Hữu Sơn đánh tới.

Bao gồm luôn cả Âm Dương Phong, người của Âm Dương môn lần này đến đây có bốn mươi chín người. Hơn nữa toàn bộ đều là cường giả Thiên Thần tầng thứ năm trở lên. Cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy như Quỷ Phu thì có mười lăm người.

Trong đó có sáu cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong.

Không nói những người khác, riêng sáu cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong này, với thực lực của Long Kinh Thiên bây giờ cũng không thể chính diện chống lại. Long Kinh Thiên không nghĩ tới Âm Dương Phong lại để ột đám cường giả của Âm Dương môn không để ý đến thân phận, cùng một lúc ra tay với hắn.

- Lên!

Long Kinh Thiên cũng không chần chừ, chớp lấy Hưởng Hữu Sơn thân hình lóe lên, xé rách hư không, lập tức biến mất ngay tại chỗ. Với thực lực của Long Kinh Thiên bây giờ, mặc dù không có cách nào chính diện chống lại cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong, nhưng trừ phi là cường giả Chân Thần, nếu không thì không ai có thể giữ được hắn.

Hai người Long Kinh Thiên vừa biến mất, đám cường giả Âm Dương Môn công kích liền oanh tới. Chỉ thấy Long Kinh Thiên đứng ngay tại chỗ, vậy mà giờ đây lại xuất hiện một vết nứt không gian thật lớn, sức mạnh mang tính hủy diệt, thậm chí còn ảnh hưởng đến Huyết Hạ. Xác chết trôi vô số, oan hồn bị đánh xơ xác, huyết lãng cách xa mười vạn dặm điên cuồng gào thét không thôi.

427. Chương 426: Yêu Nghiệt Tồn Tại

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 426: Yêu Nghiệt Tồn Tại

- Đuổi theo cho ta!

Âm Dương Phong nhìn hai người Long Kinh Thiên biến mất ngay trước mặt, không khỏi giận dữ gào thét lên.

- Vâng, thiếu chủ!

Môn chúng Âm Dương môn nhao nhao lên, hướng Long Kinh Thiên truy kích tới.

Long Kinh Thiên mang theo Hưởng Hữu Sơn một đường thuận di. Mỗi một lần thuận di đều đi được vạn dặm. Nhưng bất luận Long Kinh Thiên thuận di như thế nào, thần thức của sáu vị cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong của Âm Dương môn vẫn chăm chú theo sát đằng sau không tha.

Cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong đã tiếp cận Chân Thần, ngộ ra pháp tắc không gian biến ảo. Cho nên, bất luận Long Kinh Thiên thuận di như thế nào, không gian biến ảo như thế nào cũng vô phương đào thoát khỏi thần thức của sáu người này.

Cái này chính là chỗ đáng sợ của cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong.

Nhưng, thần thức của sáu người này tuy có thể đuổi theo Long Kinh Thiên, nhưng cũng vô phương bắt được Long Kinh Thiên, bởi vì hần tốc độ thuận di quá nhanh, không phải tốc độ từ từ của bọn họ.

Sáu người truy kích, càng về sau càng giết mình. Bọn họ thật sự nghĩ mãi mà không rõ, một tiểu tử Cổ Thần như thế nào lại có thể mượn được không gian, hơn nữa tốc độ không chậm như bọn họ.

Đương nhiên, Long Kinh Thiên thuận di, trong mắt bọn họ chính là không gian na di.

Đuổi tới đằng sau, tất cả các cường giả khác của Âm Dương môn đều bị bỏ xa, kể cả Âm Dương Phong. Âm Dương Phong mặc dù là thiếu chủ Âm Dương môn, nhưng thực lực bản thân cũng chỉ là Thiên Thần tầng thứ sáu.

- Đuổi theo như vậy cũng không phải là biện pháp.

Một vị Thái Thượng trưởng lão nhướng mày.

- Tiểu tử này đến tột cùng là quái thai xuất hiện. Rõ ràng chỉ là Cổ Thần tầng thứ năm đỉnh phong, nhưng thực lực so với Quỷ Phu còn mạnh hơn. Vả lại chỉ có cường giả Thiên Thần mới có khả năng không gian na di, hần ta làm sao mà có thể?

Một người vừa sợ vừa thở dài.

- Chúng ta sáu người liên thủ, thi triển Không gian tuyệt sát trận?

- Không gian tuyệt sát trận? Tiêu hao quá lớn! Hơn nữa uy lực quá mạnh, nếu vạn nhất khiến tiểu tử kia bị tử vong thì làm sao bây giờ? Thiếu chủ bảo chúng ta bắt người, chứ không phải là giết người. Công pháp của người này nếu bị Âm Dương môn chúng ta đoạt được thì Âm Dương môn đến lúc đó có thể tuyệt đối bao trùm được Bằng Phách Thần Giáo.

Trên đường đi, bảy người một trước sáu sau, không biết phi hành qua bao nhiêu vạn dặm, càng tới gần nơi sâu nhất của đại lục thì độc khí lại càng mạnh. Hơn nữa có thể gặp được độc trùng có sức mạnh kinh khủng, thậm chí còn mạnh hơn cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy, tới gần cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong.

Nhưng, càng tới gần nơi sâu xa của đại lục thì khoảng cách của sáu cường giả Âm Dương môn với Long Kinh Thiên càng lúc càng xa. Bởi vì sáu người Âm Dương môn vừa thi triển không gian na di, vừa phân tâm chống cự độc khí của độc trùng đại lục. Độc khí càng mạnh thì chống cự càng khó, mà Long Kinh Thiên thì căn bản không lo dính độc khí của độc trùng.

- Tiểu tử kia tốc độ như thế nào càng lúc càng nhanh? Hẳn chẳng lẽ không sợ những chất độc này?

Khoảng cách ngày càng xa, một vị Thái Thượng trưởng lão nhìn không được lửa giận nói.

Bọn họ chưa từng chật vật như thế này bao giờ. Sáu vị cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong, vậy mà truy đuổi một tên Cổ Thần nho nhỏ lại không đuổi kịp. Khoảng cách ngược lại càng lúc càng xa.

Đây quả thực là thiên đại kỳ nhục!

- Không được, tiếp tục như vậy, sớm hay muộn gì cũng bị tên tiểu tử kia đào thoát.

Một người tiếp lời, cả giận nói.

Thần thức của bọn họ hiện tại tuy rằng có thể tập trung theo Long Kinh Thiên, nhưng thần thức dù sao cũng có cường độ, chỉ có thể quét mười vạn dặm. Vượt qua mười vạn dặm thì bọn họ không còn cách nào tìm được Long Kinh Thiên.

- Liều mạng, chúng ta liên thủ thi triển không gian tuyệt sát mạng, giết chết tiểu tử này.

- Đúng vậy, người này nếu đào tẩu, tất nhiên sẽ là một mầm họa lớn cho Âm Dương môn chúng ta sau này.

Sáu người thương nghị, muốn thi triển sát chiêu mạnh nhất, giết chết Long Kinh Thiên.

Giết chết Long Kinh Thiên, còn hơn là để cho Long Kinh Thiên đào tẩu.

Lập tức, sáu người phi thân, không tiếp tục thi triển không gian na di đuổi theo nữa mà đứng lại, tạo thành một hình vuông sáu cạnh. Sáu người hai tay thủ thế thành hình kỳ quái, toàn thân tản mát ra từng đạo mật mờ, khiến người ta cảm thấy run sợ.

Trong chớp mắt, sáu người toàn thân hào quang vạn trượng, giống như sáu bầu trời màu xanh lục cực lớn, lóe ra hào quang xanh lét, tạo thành một hình có sáu hình vuông xoay tròn. Một cổ nghịch chuyển thời không, diên đảo âm dương, chư thần kinh hãi, sức mạnh lập tức khuếch tán. Một vạn dặm, hai vạn dặm, ba vạn dặm, bốn vạn dặm, năm vạn dặm...

Rất nhanh liền đuổi kịp Long Kinh Thiên và Hướng Hữu Sơn bên ngoài bảy vạn dặm.

Cảm nhận được sức mạnh hủy diệt đằng sau, Hướng Hữu Sơn kinh ngạc quay đầu lại, chứng kiến một hào quang xanh ngắt bao phủ mà đến thì không khỏi sắc mặt bị dọa đến xám xịt.

Trước mặt cổ sức mạnh này không có nổi một chút sức phản kháng.

Y cảm giác được nếu bị cổ sức mạnh này đánh trúng, chính mình khẳng định sẽ hóa thành tro bụi. Đừng nói là thần thể, ngay cả thần cách cũng sẽ bị nghiền nát.

Cảm nhận được một kích hủy diệt của sáu vị cường giả Âm Dương môn đằng sau lưng, Long Kinh Thiên hai mắt lập lòe, sắc mặt bình tĩnh, cũng không quay đầu lại, toàn thân quang mang nhấp nháy, từng đoàn từng đoàn lôi quang trôi lên, đỉnh đầu hình thành từng vị Lôi hệ thần thú, rất nhanh, xung quanh Long Kinh Thiên trăm dặm là một mảnh lôi hải.

Đồng thời, một tòa bảo tháp trên người Long Kinh Thiên bay ra.

Bảo tháp đứng vững thiên địa, có độ cao vạn trượng, vô số đại trận khu động, thần thú từ trong tháp bay ra, hung uy tuyệt thế bao trùm thiên hạ.

Rốt cuộc, sáu người Âm Dương môn công kích đến.

Thiên địa không ngừng rung động lắc lư, hào quang xanh ngắt cùng lôi hải không ngừng đụng vào nhau. Lôi hải tiêu tán, từng đợt rồi lại từng đợt, cuối cùng va vào hào quang của Trấn Thiên tháp

Sức mạnh mang tính hủy diệt xoáy lên vô số khí lãng, đem độc trùng bốn phía phá hủy hết. Tất cả độc trùng trong phạm vi vạn dặm toàn bộ diệt vong. Mà ngay cả độc khí nồng nặc cũng theo đó tản ra, trong không gian mười vạn dặm không còn một tia độc khí.

Khí linh côn bằng thần thú từ Trấn Thiên thần tháp phát ra một tiếng hét thảm, tiếp theo bay trở lại bên trong thần tháp. Toàn bộ hào quang của Trấn Thiên tháp phai nhạt dần, phảng phất mất đi vẻ sáng bóng ngày xưa.

Trấn Thiên tháp từ trên cao rơi xuống, vào trong tay Long Kinh Thiên.

Không gian tuyệt sát trận là thần trận công kích mạnh nhất của Âm Dương môn. Sáu vị cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy liên thủ thi triển, muốn hủy diệt sức mạnh của Long Kinh Thiên.

Trấn Thiên tháp từ trên cao rơi xuống, cái hào quang xanh ngắt kia đã đuổi đến sau lưng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên mang theo Hướng Hữu Sơn hai người lao về phía trước, đi được mấy vạn dặm thì thân thể không ngừng thuấn di, trong nháy mắt liền biến mất trong thần thức của sáu vị cường giả Âm Dương môn.

- Không chết?

- Tại sao lại như vậy? Hắn bị trúng một kích Không gian tuyệt sát trận của chúng ta, vậy mà không chết. Hơn nữa nhìn bộ dạng, tựa hồ như không có bị thương.

Sáu vị cường giả Âm Dương môn thấy Long Kinh Thiên bị trúng một kích của bọn họ, vậy mà vẫn có thể tiếp tục thuấn di, giống như không có bị việc gì.

Đây rốt cuộc là yêu nghiệt gì vậy? Ngay cả một cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong, nếu bị trúng một kích Không gian tuyệt sát trận thì khẳng định cũng sẽ bị trọng thương.

Sáu người trong lòng kinh ngạc, sau khi kinh ngạc thì không ngừng hối hận, thậm chí không tự chủ được mà rung mình. Âm Dương môn đắc tội với một quái vật như vậy, tuyệt đối là tai họa.

Sau đó, đám người Âm Dương Phong rốt cuộc cũng chạy tới. Âm Dương Phong thấy sáu người đứng ngẩn ngơ thì liền hỏi:

- Tiểu tử kia đâu, ở đâu rồi?

Sáu người nhìn nhau, không biết trả lời như thế nào.

- Các người không phải đã giết chết tên tiểu tử kia rồi sao?

Âm Dương Phong nhướng mày

428. Chương 427: Phá Diệt Thần Điện Mở Ra

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 427: Phá Diệt Thần Điện mở ra

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Không cần thận giết chết? Nghe Thiếu môn chủ hỏi vậy, sáu người sắc mặt càng thêm quái dị.

- Chuyện gì xảy ra?

Âm Dương Phong thấy sáu người sắc mặt quái dị thì liền hỏi.

- Thiếu chủ, chúng tôi để cho tên tiểu tử kia chạy thoát rồi.

Một người trong số họ chỉ có thể thành thật trả lời.

- Cái gì? Tên tiểu tử kia chạy thoát rồi à? Như thế nào lại chạy thoát được? Các người đường đường là cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong, mà ngay cả một Cổ Thần cũng không bắt được?

Âm Dương Phong nổi giận.

Y nghĩ tới rất nhiều khả năng, nhưng lại không nghĩ tới một kết quả như vậy.

Sáu cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong truy kích một Cổ Thần nhưng lại bị đối phương chạy thoát.

Chỉ là y đã quên, truy kích không chỉ là sáu cường giả đó mà là bốn mươi chín người của Âm Dương Phái.

- Thiếu chủ, tiểu tử kia mặc dù chỉ là một Cổ Thần, nhưng lại có thể thi triển không gian na di. Hơn nữa tốc độ không gian na di lại cực nhanh, không hề thua kém sáu người chúng tôi. Ngoài ra, chúng ta phát hiện hắn căn bản không sợ độc khí của độc trùng đại lục. Càng về sau thì lại càng nhanh.

Sáu người sắc mặt đỏ bừng. Nói thật, bị một Cổ Thần chạy thoát trong tay, đúng là thể diện bị mất đi thật lớn.

Âm Dương Phong sắc mặt đại biến:

- Không sợ độc khí của độc trùng Đại lục?

- Đã như vậy, vậy sao các người lại không xuất thủ đánh chết tên tiểu tử kia đi, diệt trừ hậu hoạn?

Âm Dương Phong nói.

- Chúng tôi sáu người liên thủ thi triển Không gian tuyệt sát trận. Tiểu tử kia bị Không gian tuyệt sát trận của đánh trúng sau lưng nhưng lại không bị gì, còn thi triển tiếp không gian na di chạy thoát.

Sáu người cảm thán nói.

- Cái gì? Bị Không gian tuyệt sát trận của các người đánh trúng sau lưng mà không bị việc gì?

Âm Dương Phong sắc mặt đại biến, thất thanh nói. Những Thái Thượng trưởng lão khác của Âm Dương môn thì nhìn nhau, sắc mặt muôn vẻ. Bọn họ đúng là khó nén nổi sự kinh ngạc trong nội tâm.

Tiếng gió kêu lên, độc khí xanh lét không ngừng lượn lờ. Chúng môn của Âm Dương môn thật lâu vẫn không lên tiếng.

Còn Long Kinh Thiên mang theo Hướng Hữu Sơn liên tiếp thi triển thuận di bay thật nhanh, không biết đã qua bao nhiêu vạn dặm, xác định đã thoát khỏi người của Âm Dương môn thì lúc đó mới ngừng lại.

Sáu vị cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong của Âm Dương môn thi triển một kích Không gian tuyệt sát trận, tuy rằng rất mạnh, hủy thiên diệt địa, nhưng Long Kinh Thiên lại thi triển lôi hải, còn có Trấn Thiên tháp ngăn cản nên lực công kích lên người Long Kinh Thiên giảm đi nhiều, tự nhiên không có khả năng làm tổn hại đến hắn.

Long Kinh Thiên mặc dù chỉ là bán tiên trung kỳ đỉnh phong, nhưng sức khỏe của hắn lại rất mạnh, tuyệt đối là thiên hạ đệ nhất nhân Chân Thần.

- Chúng ta dừng lại nghỉ ngơi vài ngày.

Sau khi đi vào một sơn cốc bí mật, Long Kinh Thiên nói với Hướng Hữu Sơn, tiếp theo bố trí bốn phía một số trận pháp cấm chế, rồi tiến vào trong sơn cốc vận chuyển công pháp luyện hóa thần cách của năm người Củng Nhất Hoàng của Khởi Bằng Phách Thần Giáo.

Trải qua trận này, Long Kinh Thiên cảm giác mình đã gần đột phá được bán tiên hậu kỳ.

Nếu như có thể đột phá được bán tiên hậu kỳ, cho dù sáu vị cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh thiên kia có thi triển Không gian tuyệt sát trận lần nữa, thì Long Kinh Thiên vẫn nắm chắc có thể đánh tan.

Mười ngày qua đi, Long Kinh Thiên từ trong Trấn Thiên thần tháp đi ra. Thần cách của năm người Cung Nhất Hoàng đã bị hấn hoàn toàn luyện hóa hết. Hơn nữa còn có thần thể của Ngân Nguyệt Song Tà, Đại Huyền Thần Thông cũng bị Long Kinh Thiên luyện hóa luôn.

Hiện tại, Long Kinh Thiên dùng mọi phương pháp để tăng thực lực lên. Đợi sau khi đột phá được bán tiên hậu kỳ, lại tích lũy được thần cách, sẽ luyện hóa tiếp đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu để đột phá Thiên Thần chi cảnh.

Lần tu luyện này, Long Kinh Thiên mặc dù vẫn không cách nào đột phá được bán tiên hậu kỳ, nhưng thực lực lại tăng lên không ít, tiếp cận thêm một bước tới gần bán tiên hậu kỳ.

- Trấn Thiên tháp bị một số pháp chế tổn hại, cũng nên tìm nguyên liệu để chữa nó mới được.

Long Kinh Thiên nói.

Trấn Thiên tháp tiếp nhận một kích của sáu vị cường giả Âm Dương môn, mặc dù không bị tổn hại quá nhiều, nhưng thần tháp bị một số hư hỏng. Tuy nhiên hiện tại, qua trọng nhất là tăng thực lực của bản thân, việc chữa trị cho Trấn Thiên tháp đợi sau hãy nói.

- Tiền bối, người đã ra rồi!

Hướng Hữu Sơn thấy Long Kinh Thiên bước ra thì nét mặt vui vẻ, bước nhanh đến trước mặt hấn.

Long Kinh Thiên gật đầu nói:

- Thiên phú của người không tồi, mười ngày qua cũng tu luyện được Bàn vũ đại lực chủng tử.

Trước khi bế quan, Long Kinh Thiên có đưa cho Hướng Hữu Sơn một bộ công pháp Bàn vũ đại lực thần công. Sau khi tu luyện được bộ công pháp này thì có thể sinh ra được Bàn vũ đại lực chủng tử, khỏe mạnh vô cùng.

Long Kinh Thiên nhìn ra, Hướng Hữu Sơn đã tu luyện được Bàn vũ đại lực chủng tử.

- Tiền bối quá khen. Tiền bối ban cho Hữu Sơn thần công, Hữu Sơn không biết như thế nào để hồi báo.

Hướng Hữu Sơn vẻ mặt cảm kích nói.

Long Kinh Thiên khoát tay nói:

- Không cần khách khí.

Đúng lúc này, đột nhiên phía trước truyền đến từng đợt chấn động kinh khủng. Ngọn núi dao động, độc trùng trong không gian toàn bộ đều sôi trào lên.

Long Kinh Thiên không khỏi quay đầu nhìn về phía phát ra chấn động.

- Đây là Phá Diệt Thần Điện mở ra?

Hướng Hữu Sơn kích động dị thường, nói:

- Chỉ có Phá Diệt Thần Điện mở ra thì mới có động tĩnh lớn như thế.

Phá Diệt Thần Điện rốt cuộc đã mở ra.

Long Kinh Thiên hai mắt lóe tinh mang, cấp lấy Hướng Hữu Sơn nói:

- Đi!

Lập tức, hai người biến mất ngay tại chỗ, hướng Phá Diệt Thần Điện mà tới.

Long Kinh Thiên cảm giác lần này Phá Diệt Thần Điện mở ra, chính là thời điểm hấn có thể đột phá bán tiên hậu kỳ.

Hai người đang ở tại nơi sâu thẳm của độc trùng đại lực nên khoảng cách đến Phá Diệt Thần Điện cũng không xa. Long Kinh Thiên một đường thuận di, dẫn dẫn tới gần Phá Diệt Thần Điện. Tuy rằng thuận di cực kỳ tiêu hao tinh khí, nhưng Long Kinh Thiên có linh mạch thánh phẩm ủng hộ nên cũng không lo lắng xem tại

Sau mười mấy phút, Long Kinh Thiên hai người rút cuộc đã đi tới trước Phá Diệt Thần Điện.

Phá Diệt Thần Điện bề ngoài xem ra thì rộng mấy ngàn dặm, cao trăm trượng, tản ra khí tức hồng hoang cổ xưa.

Long Kinh Thiên và Hướng Hữu Sơn rơi xuống trước cửa thần điện. Bên ngoài cánh cửa là mười sáu cột đá hình tròn cực lớn. Mỗi một cột đá đều khắc đầu Lục vĩ kim sư. Người khác khả năng không nhận ra được Lục vĩ kim sư nhưng Long Kinh Thiên lại biết, Lục vĩ kim sư này là thần thú trong thần giới, Kim Sư Vương.

Lúc này, vô số thanh âm xé gió từ bốn phương tám hướng lao đến bên này. Hiển nhiên là cường giả của các phái Thái Hư Thần Phủ không ngừng tiến đến Phá Diệt Thần Điện.

- Thiếu chủ, là tiểu tử kia!

Đột nhiên, từ phương xa truyền đến một thanh âm kinh ngạc.

Long Kinh Thiên nhìn lại, đúng là một trong sáu cường giả của Âm Dương môn mà lúc trước đã truy kích Long Kinh Thiên.

Người của Âm Dương môn đã đến.

- Giết hắn đi!

Âm Dương Phong lạnh lùng quát.

Lập tức, người của Âm Dương môn nhao nhao lên, hướng Long Kinh Thiên đuổi giết. Hơn mười vị cường giả Thiên Thần một kích toàn lực, khiến thiên địa cuốn tung, sơn địa trầm luân, nhật nguyệt loạn lạc.

Long Kinh Thiên thấy như vậy, không muốn cùng đám người Âm Dương môn dây dưa nữa, liền phi thân lên, mang theo Hướng Hữu Sơn, lao vào cửa điện, tiến vào Phá Diệt Thần Điện.

Mọi người oanh kích ngoài cửa Phá Diệt Thần Điện, oanh trúng mười sáu cột đá cực lớn. Từ bên trong cột đá truyền ra tiếng rít gào. Mười sáu con thần thú Kim Sư Vương xuất hiện, một mảnh kim quang hiện lên. Môn chúng Âm Dương môn cảm thấy chấn động toàn thân, liền tiếp lui về phía sau.

Đem môn chúng Âm Dương môn đẩy lùi về phía sau, mười sáu con thần thú lại trở về bên trong cột đá.

Âm Dương Phong vừa sợ vừa giận:

- Đáng chết, lại để cho tên tiểu tử này tiến vào Phá Diệt Thần Điện. Nào, chúng ta phải nhanh chân lên, tiến vào Phá Diệt Thần Điện, nắm chắc cơ hội, cướp lấy Phá diệt thần công.

- Vâng, thiếu chủ!

Môn chúng Âm Dương môn lần lượt phi thân vào Phá Diệt Thần Điện.

Môn chúng Âm Dương môn vừa mới tiến vào Phá Diệt Thần Điện, thì một đám người hàng lâm đã xuất hiện trước cửa điện, đúng là đám người Âu Tu Văn của Băng Phách Thần Giáo.

429. Chương 428:

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 428:

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Âu Tu Văn nhìn Phá Diệt Thần Điện trước mặt, mặc dù lão ta là bá chủ của Thái Hư Thần Phủ nhưng cũng không che giấu được sự kích động.

Phá Diệt Thần Điện! Phá Diệt chủ thần lưu lại.

Nếu như lão ta đạt được Phá Diệt Thần Công, như vậy thì lão ta có thể đột phá được Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong, đạt tới Chân Thần chi cảnh.

- Lần này, ta nhất định phải đạt được Phá Diệt Thần Công.

Âu Tu Văn nhìn đám cường giả Bằng Phách Thần Giáo, nói:

- Các thế lực khác ai dám ngăn trở cùng cướp đoạt thì giết không tha.

Sát khí phát ra, khiến cho bốn phía độc khí đông lại.

- Vâng, giáo chủ!

Đám người Bằng Phách Thần Giáo sau khi tiến vào Phá Diệt Thần Điện thì lần lượt cũng có vài chục gia tộc, thế lực tông môn tiến nhập vào Phá Diệt Thần Điện. Lúc này không gian rung động, lại có một đám người xuất hiện trước Phá Diệt Thần Điện. Người cầm đầu chính là Phủ chủ Bất Hủ Thần Phủ, Nguyên Tôn.

- Nguyên Tôn đại nhân, lần này Phá Diệt Thần Điện mở ra, tất cả những thế lực siêu cấp trong Thái Hư Thần Phủ đều tới. Nghe nói đệ nhất nhân của Thái Hư Thần Phủ Âu Tu Văn cũng tự mình tới. Chúng ta muốn cướp đoạt được Phá Diệt Thần Công thì sẽ rất khó.

Một người nói.

Nguyên Tôn bình tĩnh nói:

- Cướp đoạt Phá Diệt Thần Công tất nhiên là rất khó, nhưng lần này, mục tiêu của ta không phải là Phá Diệt Thần Công.

- Không phải là Phá Diệt Thần Công?

Những người sau lưng Nguyên Tôn liền kinh nghi.

- Đến lúc đó các người sẽ biết. Chỉ cần đạt được vật kia, ta liền có thể quét ngang Thái Hư Thần Phủ. Tên Âu Tu Văn kia, ta muốn bóp chết như thế nào thì bóp.

Trên người Nguyên Tôn tản ra một khí tức coi rẻ vạn vật.

Mọi người nhìn nhau.

Âu Tu Văn dù gì cũng là nửa phần Chân Thần cường giả, muốn bóp chết như thế nào là bóp được sao?

Chân Thần!

Mọi người trong óc liền lóe lên ý nghĩ này.

- Long Kinh Thiên, đến lúc ta đột phá được Chân Thần thì sẽ là ngày giỗ của người. Trên trời dưới đất, không ai có thể cứu được người.

Nguyên Tôn trong nội tâm cười lạnh, sát ý nồng đậm.

Lão ta chờ cơ hội này quá lâu rồi.

Phá Diệt Thần Điện rốt cuộc cũng đã mở ra.

Đối với người khác mà nói, Phá Diệt Thần Điện quan trọng nhất chính là Phá Diệt Thần Công. Nhưng lão ta biết rõ, quan trọng nhất bên trong Phá Diệt Thần Điện không phải là Phá Diệt Thần Công.

Mà là chủ thần lực!

Năm đó, Phá Diệt chủ thần đã lưu lại chủ thần lực.

Bí mật này chỉ có lão ta mới biết rõ.

- Chúng ta vào thôi!

Nguyên Tôn tỉnh lại, rồi bảo thủ hạ tiến vào. Sau khi tiến vào Thái Hư Thần Phủ, lão ta cùng với Bồ Tư thiếu chủ tách ra, không đi cùng một chỗ. Đương nhiên, đối với lão ta mà nói, đi cùng một chỗ không phải là cách tốt nhất.

Còn Long Kinh Thiên thì mang theo Hưởng Hữu Sơn tiến vào bên trong Phá Diệt Thần Điện, chỉ cảm thấy trước mắt cảnh vật biến đổi, đi tới một vùng núi trên không.

Đây cũng là không gian bên trong Phá Diệt Thần Điện.

Long Kinh Thiên triển khai thần thức, phát hiện ở dưới sơn mạch từng mảnh kết nối nhau, kéo dài không dứt.

- Bên trong Phá Diệt Thần Điện, thần khí không ngờ lại tinh thuần như vậy.

Lúc này, Hưởng Hữu Sơn hoảng sợ nói.

Bên ngoài Phá Diệt Thần Điện, độc trùng đại lục cũng là phiêu đảng thần khí, nhưng không tinh khiết, cũng không thể luyện hóa. Nhưng thần khí bên trong Phá Diệt Thần Điện lại cực kỳ tinh khiết, có thể thu nạp để luyện hóa.

Tu luyện một năm bên trong Phá Diệt Thần Điện tương đương với một trăm năm bên ngoài.

Long Kinh Thiên phát hiện, những thần khí này đều là từ sơn mạch sâu trong lòng đất phát ra. Ở sâu trong lòng đất tựa hồ như chôn dấu một tuyệt phẩm linh mạch.

Long Kinh Thiên cấp lấy Hưởng Hữu Sơn, thi triển thuật độn thổ tiến vào lòng đất.

Càng đi sâu xuống lòng đất thì áp lực càng lớn. Long Kinh Thiên phát hiện bên trong Phá Diệt Thần Điện, đại địa cực kỳ cứng rắn, áp lực so với ngoại giới còn mạnh hơn gấp ba lần.

Một tiếng sau, Long Kinh Thiên mới chui xuống được ngàn trượng dưới lòng đất.

Ba giờ, xuống được hai ngàn trượng.

Khi xuống dưới đất hai ngàn trượng, thần khí so với mặt đất lại nồng đậm hơn gấp mười lần.

Hưởng Hữu Sơn phát hiện khi y hô hấp một cái thì thần khí cuộn cuộn rót vào trong cơ thể.

Khi xuống dưới lòng đất được ba ngàn trượng. với thực lực của Long Kinh Thiên cũng khó mà xuống được nữa. Nhưng may mà lúc này thân thể nhẹ bẫng, tất cả những áp lực biến mất. Hai người lúc này đã tới một không gian ngọn nguồn.

Không gian dưới lòng đất này, khắp nơi đều đổ nát thê lương, lộ ra tử khí. Sự đổ nát khắp nơi này đều là khoáng thạch hiếm thấy của thần giới, do chất liệu tinh khiết tạo thành, cực kỳ cứng rắn, ngay cả Chân Thần cũng khó mà phá vỡ, nhưng lại bị người dùng kiếm khí toàn bộ đánh nát.

Phía trên Chân Thần là Thần Vương, chủ nhân của kiếm khí này chỉ ít phải có thực lực của Thần Vương.

Một cổ sát khí bén nhọn từ trong kiếm khí còn sót lại tản ra, bức lấy hai người Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên mặc dù không bị việc gì, nhưng Hưởng Hữu Sơn lại cảm thấy da trên cơ thể đau đớn không thôi. Những kiếm khí này tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm mà vẫn còn có sát khí như vậy, khiến cho Hưởng Hữu Sơn khiếp sợ không thôi.

Hai người Long Kinh Thiên dọc theo thần khí mà phi hành đến phía trước.

Trên đường đi, ngoại trừ sự đổ nát thê lương thì không còn nhìn thấy bóng của người nào khác. Ngay cả đám cường giả của Thái Hư Thần Phủ cũng không. Nơi này sâu dưới lòng đất đến ba ngàn trượng, ngay cả là cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy cũng khó mà đi xuống. Nếu không có thuật độn thổ như Long Kinh Thiên thì cũng vô phương mà làm được.

Nhưng cái không gian này phải có cửa vào, tuy nhiên, để tiến vào, khẳng định là rất khó khăn.

Hai người sau khi phi hành, sự đổ nát thê lương rất cuộc biến mất, thay vào đó là một sa mạc đỏ thẫm không thấy bờ. Trên sa mạc này, cát đá so với bình thường phải to gấp năm sáu lần. Hơn nữa, mỗi viên đá đều lưu động hào quang nóng rực. Hai người Long Kinh Thiên còn chưa tiến vào sa mạc nhưng đã cảm thấy một cỗ khí lưu cực nóng đập vào mặt.

Còn tầng không gian trên sa mạc lại vụn vụn, hiển nhiên đây là nguyên nhân gây ra hơi nóng cực kỳ cho sa mạc.

Khi hai người tiến vào sa mạc, lúc phi hành trên thiên không, phảng phất giống như bị thiêu đốt trong hỏa lò vô tận. Phi hành được một tiếng đồng hồ, Hưởng Hữu Sơn liền có điểm chịu đựng không nổi, lực phủ ngũ tạng đều bắt lửa, cơ thể cực kỳ khó chịu, thậm chí ngay cả ý thức cũng bắt đầu mơ hồ.

Long Kinh Thiên thấy thế, hai tay vung lên, một chùm sáng bao phủ Hưởng Hữu Sơn. Hưởng Hữu Sơn lúc này mới cảm giác đỡ hơn.

Nửa tiếng sau, hai người rốt cuộc cũng xuyên qua được sa mạc này.

Khi hai người xuyên qua sa mạc, đột nhiên Hưởng Hữu Sơn hai mắt đăm đăm, không thể tin được, la to lên:

- Tiền bối, người xem, đúng vậy, là thần cách.

Chỉ thấy phía trước, bên ngoài vài dặm, tá lả rơi trên mặt đất toàn bộ đều là từng viên thần cách. Chỉ sợ có hơn một ngàn viên. Có thần cách to bằng quả trứng, dài mấy mét, thậm chí là 10m.

Nhưng những thần cách này phần lớn đều bị nghiền nát, ở bên trong thần lực tỏa ra. Những thần khí thiên không trên mặt đất chính là phát tán từ nơi này mà ra.

Long Kinh Thiên thấy thế, trong nội tâm cảm thấy rất vui mừng. Thần cách này phần lớn đều bị nghiền nát, đã mất đi một phần hiệu quả, nhưng cũng vẫn còn những thần cách vẫn còn nguyên vẹn, đủ cho hắn đột phá bán tiên hậu kỳ.

- Khoan đã!

Ngay khi Hưởng Hữu Sơn muốn bay qua, Long Kinh Thiên đột nhiên đưa tay ngăn lại, một ngón tay đưa ra, một đạo kiếm khí kích thích một quả thần cách phía trước. Đột nhiên hào quang bắn ra, vô số kiếm khí phóng lên trời, đan xen ngang dọc. Hưởng Hữu Sơn lúc này tim run lên.

Một trận pháp cấm chế khủng bố. Nếu không phải vừa rồi Long Kinh Thiên cản lại, chỉ sợ y hiện tại đã bị chết oan uổng.

- Giáo chủ, ngài xem, thật là nhiều thần cách.

Lúc này, sau lưng hai người truyền đến một giọng nói. Một đám người phá không mà đến, rõ ràng là đám người Âu Tu Văn của Băng Phách Thần Giáo.

430. Chương 429: Đột Phá Bán Tiên Hậu Kỳ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 429: Đột phá bán tiên hậu kỳ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Hưởng Hữu Sơn nghe được thanh âm sau lưng liền quay đầu nhìn xem, lập tức sắc mặt đại biến:

- Băng Phách Thần Giáo!

Long Kinh Thiên nhướng mày. Băng Phách Thần Giáo sao lại đến nhanh vậy? Sự tình có chút phiền phức rồi đây. Trước mặt hắn bây giờ là một người đàn ông trung niên tóc trắng, người thấp nhỏ.

Người đàn ông trung niên này là đệ nhất nhân của Thái Hư Thần Phủ, Âu Tu Văn.

Âu Tu Văn cùng với môn chúng Băng Phách Thần Giáo quét mắt nhìn Long Kinh Thiên và Hướng Hữu Sơn, không khỏi ồ lên một tiếng:

- Cổ Thần?

Ông ta không ngờ tới một Cổ Thần mà cũng có thể đến được đây? Tiếp theo, hai mắt ông ta lập lòe, bật thốt lên:

- Chính ngươi là người đã giết chết năm người Củng Nhất Hoàng sao?

Giết chết năm người Củng Nhất Hoàng là một Cổ Thần tầng thứ năm đỉnh phong trẻ tuổi. Long Kinh Thiên cũng là Cổ Thần tầng thứ năm đỉnh phong, cho nên Âu Tu Văn không khó suy đoán.

- Không sai!

Long Kinh Thiên nhìn thẳng Âu Tu Văn.

Long Kinh Thiên vừa dứt lời, đám người Băng Phách Thần Giáo sát ý đều hiện lên, thần thức tập trung vào hai người Long Kinh Thiên và Hướng Hữu Sơn. Đồng thời, một cỗ khí tức mệnh mông từ trên người Âu Tu Văn bộc phát ra.

Lấy Âu Tu Văn làm trung tâm, từng đạo sóng lớn phóng lên trời, ép sát hai người Long Kinh Thiên.

Lúc này, Long Kinh Thiên tay phải vung lên, đem Hướng Hữu Sơn thu vào trong Trấn Thiên tháp, thân hình như gió, biến mất ngay lập tức.

- Sao?

Âu Tu Văn cùng chúng nhân Băng Phách Thần Giáo đều khê giạt mình. Âu Tu Văn đột nhiên một chưởng vỗ về phía trước.

Dưới cái vỗ này, một tòa bảo tháp lóe lên rồi lại biến mất.

Trong mắt Âu Tu Văn tinh mang đột nhiên phát ra, hai luồng ánh lửa xuất hiện. Lão há miệng quát, vô số âm thanh rít gào từ bốn phương tám hướng vang lên, sóng lớn cuộn cuộn, thiên địa bốn phương mười vạn dặm đều bị khuấy động.

Mà ngay cả người của Băng Phách Thần Giáo cũng nhất thời mất đi thánh giác.

Đây là Khiếu Thần Hống, một trong những sát chiêu mạnh nhất của Âu Tu Văn. Dưới tiếng hô của lão, trong phạm vi trăm ngàn dặm, ngay cả cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy cũng phải bị trọng thương.

Một lát sau, tiếng kêu gào rốt cuộc đã bình trở lại.

Hết thấy đều yên tĩnh.

Long Kinh Thiên và Hướng Hữu Sơn hai người hoàn toàn biến mất.

Đám người Băng Phách Thần Giáo nhìn nhau. Biến mất?

Âu Tu Văn phi thân lên, hai mắt lập lòe, sắc mặt có chút âm trầm. Đây là lần đầu tiên có người thoát khỏi âm ba công kích của Khiếu Thần Hống của ông ta.

- Giáo chủ, người xem!

Đúng lúc này, đột nhiên một vị Thái Thượng trưởng lão của Băng Phách Thần Giáo hô lên. Đám người Âu Tu Văn từ hướng của Thái Thượng trưởng lão đó nhìn sang, chỉ thấy vùng núi xa xa thần cách trong nháy mắt thiếu đi rất nhiều.

- Ra tay, mau bắt tên tiểu tử kia lại cho ta.

Âu Tu Văn thấy thế, sắc mặt biến đổi, giận dữ hét lên.

Thái Thượng trưởng lão của Băng Phách Thần Giáo cao giọng xác nhận, rồi nhao nhao ra tay, đánh cho thiên địa nghịch quay không đều. Từng đạo vết nứt không gian khuếch tán ra, không gian loạn lưu, nổ tung.

Nhưng ngoài ý muốn của mọi người, vẫn là không thấy bóng dáng của Long Kinh Thiên và Hưởng Hữu Sơn đâu cả.

Âu Tu Văn vốn sắc mặt âm trầm, giờ ngược lại trở nên bình tĩnh, thần thức quét bốn phía, vẻ mặt trầm tư.

- Không cần công kích, trước lấy thần cách. Chỉ cần tên tiểu tử kia vẫn còn là người của Thái Hư Thần Phủ thì sẽ chạy không thoát.

Âu Tu Văn trầm giọng nói:

- Về sau sẽ trừng trị hắn!

Sau đó, Long Kinh Thiên cùng Hưởng Hữu Sơn đã dần dần hiện ra tại một hồ băng cách đó mấy trăm dặm.

Hưởng Hữu Sơn xoa mồ hôi lạnh trên trán. Đến bây giờ y vẫn còn không thể tin nổi mình có thể thoát khỏi tay của Âu Tu Văn.

- Tiễn bối, chúng ta làm sao bây giờ?

Hưởng Hữu Sơn nói.

- Ta muốn tìm một chỗ bế quan.

Long Kinh Thiên nói. Hắn trước khi rời đi đã thu hơn bảy mươi miếng thần cách. Vốn những miếng thần cách này có cấm chế, thu không dễ, nhưng nhờ tiếng rít gào của Âu Tu Văn vừa vụn đã phá hết cấm chế phía trên.

Hơn bảy mươi miếng, mặc dù không nhiều, nhưng theo như Long Kinh Thiên đoán chừng, thì cũng cần thiết cho hắn đột phá đến bán tiên hậu kỳ.

Vì vậy, Long Kinh Thiên và Hưởng Hữu Sơn đi tới một rừng rậm hoang phế. Sau đó tại bốn phía bố trí trận pháp cấm chế, bắt đầu bế quan.

Với thực lực của Long Kinh Thiên bây giờ, bố trí trận pháp cấm chế thì cho dù là cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong nhất thời cũng khó mà phá giải. Cho nên, Long Kinh Thiên sẽ không lo lắng đám người Âu Tu Văn tìm mình.

Trong Trấn Thiên tháp, Long Kinh Thiên đem một quả thần cách nuốt vào, trực tiếp vận chuyển Hỗn độn đại la thiên để luyện hóa. Không bao lâu sau, một giọt Tích thiên thần lực từ bên trong thần cách lộ ra ngoài, sau đó bị Long Kinh Thiên luyện hóa.

Một ngày lại một ngày qua đi.

Rất nhanh liền qua một tháng. Bên trong tháp là một tháng còn bên ngoài là mười ngày.

Trong mười ngày này, toàn bộ không gian Phá Diệt Thần Điện khắp nơi kịch chiến, chém giết nhau. Vô số lực lượng Thiên Thần đã phá hủy hết toàn bộ ngõ ngách của Phá Diệt Thần Điện.

Cường giả các phái của Thái Hư Thần Phủ vì tranh đoạt thần cách, thần khí, linh dược với nhau, còn có khoáng thạch mà tử thương vô số. Ngay cả Băng Phách Thần Giáo cũng mất đi hơn mười Thái Thượng trưởng lão.

Nhưng, ngoại giới tranh đoạt như thế nào cũng không quan hệ đến Long Kinh Thiên.

Hai tháng trôi qua!

Trong hai tháng này, các phái bên trong Phá Diệt Thần Điện phát hiện bảo tàng càng ngày càng nhiều. Tranh đoạt, chém giết ngày càng kịch liệt. Quả thực có thể dùng từ thảm thiết để mà hình dung.

Bên trong Trấn Thiên tháp khắp nơi đều là phong bạo, cuồng lôi, hủy diệt. Long Kinh Thiên ngồi xếp bằng trên thiên cung bên trong Trấn Thiên tháp, toàn thân hào quang lấp lóe, khí tức trên người càng lúc càng mạnh.

Cứ như thế lại qua thêm một tháng. Sau khi Long Kinh Thiên ở trong Trấn Thiên tháp tu luyện ba tháng, toàn bộ không gian bên trong Trấn Thiên tháp hoàn toàn bị gió lốc, cuồng lôi che đầy.

Long Kinh Thiên hít sâu một hơi, lời hải rung chuyển không thôi.

Đột nhiên, một tiếng rít gào vang lên, như sấm sét nổ vang, hào quang vạn trượng. Một cổ khí tức kinh khủng chấn động tất cả thiên địa, hồi lâu sau mới biến mất và ổn định trở lại.

Long Kinh Thiên đứng lên, nét mặt vui vẻ. Lần tu luyện này rốt cuộc đã đột phá được bán tiên hậu kỳ.

Từ trong Trần Thiên tháp đi ra, Long Kinh Thiên thấy Hướng Hữu Sơn vẫn đang tu luyện. Mấy tháng trôi qua, Bàn Vũ Đại Lực thần công của Hướng Hữu Sơn đã có đột phá, đã tu luyện được hai quả hạt giống Bàn Vũ Đại Lực.

- Vừa rồi, đạo hào quang vạn trượng kia rõ ràng là từ bên này vọng lại, như thế nào lại biến mất?

Ngay khi hai người Long Kinh Thiên biến mất, xa xa lại truyền đến thanh âm.

Tuy Long Kinh Thiên bốn phía đã bố trí cấm chế, nhưng đột phá bán tiên hậu kỳ động tĩnh quá lớn, nên vẫn bị một số cường giả phát hiện.

- Theo đạo kim quang vừa rồi mà xem thì nhất định là tuyệt thế bảo bối.

- Tìm xem, Tiêu Vân Các chúng ta nhất định phải tìm ra trước những người khác.

Ba mươi mấy bóng người xuất hiện trong tầm mắt của Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên nhìn thấy ba mươi mấy người này hướng chỗ hắc mà đến thì ánh mắt trở nên lạnh lẽo. xem ra thật đúng là oan gia ngõ hẹp, nhanh như vậy đã đụng phải Tiêu Vân Các các người.

- Bên kia đang có hai người!

Một vị Thái Thượng trưởng lão nhìn thấy hai người Long Kinh Thiên liền đưa ngón tay lên chỉ. Sau đó mọi người cùng phi thân đến trước mặt hai người Long Kinh Thiên.

- Cổ Thần tầng thứ sáu đỉnh phong?

Chúng nhân Tiêu Vân Các phát hiện Long Kinh Thiên chỉ là Cổ Thần thì tất cả đều chấn động.

Long Kinh Thiên đột phá bán tiên hậu kỳ, thực lực bên ngoài thì là Cổ Thần tầng thứ sáu đỉnh phong.

431. Chương 430: Phá Diệt Thần Đỉnh

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 430: Phá Diệt Thần Đỉnh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

Dịch: Nhóm dịch black

Đám người Tiêu Vân Các thấy Long Kinh Thiên chỉ là một Cổ Thần tầng thứ sáu, sau khi chấn động, một người lên tiếng quát hỏi:

- Bản thân ngươi chỉ là một Cổ Thần tầng thứ sáu, như thế nào lại có thể tiến vào Phá Diệt Thần Điện? Còn có bảo bối nào đã bị ngươi lấy mất?

Gã sau khi nói xong, liền đưa tay chụp một cái, tùy ý hướng Long Kinh Thiên chụp tới.

Trong mắt của gã, đối phó với một Cổ Thần nho nhỏ còn không phải dễ như trở bàn tay.

Long Kinh Thiên thấy thế, tay phải một quyền tung ra, sấm sét bạo tạc, âm dương nghịch chuyển, thiên địa rung chuyển, đánh cho thời không tan vỡ.

Một Thái Thượng trưởng lão của Tiêu Vân Các hoảng sợ, muốn tránh né, nhưng cũng đã muộn, bị một quyền của Long Kinh Thiên đánh cho toàn thân nổ tung, chỉ còn một quả thần cách.

Tất cả các cường giả của Tiêu Vân Các đứng ở nơi đó, khiếp sợ tột đỉnh, nói năng lộn xộn.

- Người... người rốt cuộc là ai?

Một vị nguyên lão Tiêu Vân Các run giọng hỏi.

- Các người không phải là đang tìm hung thủ đã giết chết Điền trưởng lão hay sao?

Long Kinh Thiên lãnh đạm nói.

- Cái gì? Người... người chính là hung thủ giết chết Điền trưởng lão? Thượng Nghi của Thái Thượng Thần Giáo cũng bị người giết luôn sao?

Chúng môn Tiêu Vân Các thất kinh, không thể tin được.

- Không sai!

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh.

- Vốn chính là người!

Một vị nguyên lão ngoài mạch trong yếu quát lên:

- Chúng ta đồng loạt ra tay, đem tiểu tử này bắt lại.

Long Kinh Thiên lúc trước hiển lộ thực lực khiến ông kinh sợ, nhưng ông vẫn không tin, chỉ một Cổ Thần mà có thể địch lại ba mươi mấy người bên ông.

Nhưng, thanh âm của lão vừa dứt, đột nhiên bóng người lóe lên, một tiếng kêu thảm thiết vang lên. Chỉ thấy bên cạnh, một vị Thái Thượng trưởng lão của Tiêu Vân Các bị một quyền của Long Kinh Thiên giết chết.

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên. Khi đám người của Tiêu Vân Các còn chưa kịp phản ứng thì Long Kinh Thiên đã giết chết năm người.

Đã có ý định hạ đòn sát thủ, Long Kinh Thiên từng quyền đuổi giết, đánh cho không gian phá toái, khí lưu nổ tung, tùy ý có thể thấy được lỗ thủng của không gian.

Khi đám người Tiêu Vân Các kịp phản ứng, ra tay với Long Kinh Thiên thì hắn đã kịp giết chết tám người. Nhưng cho dù bọn họ có liên thủ công kích thì vẫn không có cách nào thay đổi được kết quả.

Nếu Long Kinh Thiên chưa có đột phá được bán tiên hậu kỳ, đối phó với ba mươi mấy vị cường giả Thiên Thần thì còn có chút khó khăn. Nhưng hiện tại hắn đã đột phá được, thực lực tăng gấp mấy lần, đánh chết đám người Tiêu Vân Các là chuyện đơn giản cực kỳ.

Trong đám người Tiêu Vân Các chỉ có hai cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy, những người khác chỉ là Thiên Thần tầng thứ năm, thứ sáu. Ngay cả một Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong cũng không có, như thế nào ngăn cản được Long Kinh Thiên bán tiên hậu kỳ?

Sau một phút đồng hồ, ba mươi mấy cường giả của Tiêu Vân Các đã bị Long Kinh Thiên giết chết hơn phân nửa, chỉ còn lại tám người. Trong tám người, có sáu người là Thiên Thần tầng thứ sáu đỉnh phong, hai người là Thiên Thần tầng thứ bảy.

Tám người càng đánh càng lạnh mình, hoàn toàn mất đi lòng tin.

Lúc này, một vị nguyên lão Thiên Thần tầng thứ bảy đột nhiên phát ra một sát quyền đánh về phía Long Kinh Thiên.

- Phiên Long quyền!

Một cự long xuất hiện, không ngừng xoay người. Một cường đại quyền thẳng tắp oanh đến ngực của Long Kinh Thiên.

Đám người Tiêu Vân Các khê giật mình, tiếp theo là gương mặt vui vẻ.

- Tiểu tử này bị trúng một kích Phiên Long quyền còn không bị trọng thương sao?

Vị nguyên lão Tiêu Vân Các cười ha hả một tiếng, nhưng khi cười xong thì vẻ mặt cứng đờ, bởi vì lão ta phát hiện một quyền này của lão oanh đến ngực của Long Kinh Thiên, vậy mà chỉ để lại một dấu quyền màu đỏ nhạt.

Long Kinh Thiên hít một hơi, dấu quyền nhàn nhạt màu đỏ hoàn toàn biến mất.

- Tại sao lại như vậy? Người...người không có khả năng.

Nguyên lão Tiêu Vân Các kinh hãi nói, cho dù là cường giả Thiên Thần tầng thứ bảy đỉnh phong mà bị trúng chính diện một quyền này thì cũng phải bị thương. Nhưng Long Kinh Thiên một chút xây xát cũng không có.

- Không có gì là không có khả năng!

Long Kinh Thiên nói:

- Ở trong thiên địa, chuyện gì cũng có thể.

Nói xong liền phát ra một quyền. Vị nguyên lão Tiêu Vân Các bừng tỉnh, kinh hãi đưa tay ra đỡ. Rắc một tiếng, cánh tay bị đứt lìa, một quyền của Long Kinh Thiên đã trúng vào ngực lão.

Phốc! Một sức mạnh mang theo tính hủy diệt xuyên qua kỳ tâm. Một dòng máu bắn ra từ phía sau lưng lão ta.

Lúc này, thân hình Long Kinh Thiên lóe lên, một chớp mắt đã xuống, đầu của vị nguyên lão Tiêu Vân Các nổ tung. Thần cách bên trong nguyên thân cũng bị Long Kinh Thiên một chớp mắt chỉ lực tiêu diệt, chết đến mức không thể chết thêm.

Nhìn thấy vị nguyên lão Tiêu Vân Các bị Long Kinh Thiên giết chết, bảy người còn lại sắc mặt hoảng sợ, trong nội tâm còn sót lại một chút lòng tin hoàn toàn bị đánh mất, nhao nhao phi thân lên, ý định đào tẩu. Hơn nữa, bảy người phân tán mà chạy, hiện tại bọn hắn ngay cả mạng mình có còn giữ được hay không thì cũng không nhất định, sao có thể chú ý đến người khác.

Thấy bảy người phân tán mà chạy, Long Kinh Thiên thân hình hơi biến hóa, giữa không trung xuất hiện bảy ảo ảnh. Bảy ảo ảnh đều phát ra một quyền, đem bảy người đánh bay trở về.

Bảy người ngã xuống đất, ộc huyết không thôi.

- Cầu người tha cho chúng ta!

- Người muốn chúng ta làm gì cũng được.

Bảy người vẻ mặt hoảng sợ, khàn giọng cầu xin tha thứ.

- Bảo các người làm gì cũng được?

Long Kinh Thiên chậm rãi bước đến chỗ bảy người, trầm ngâm nói.

- Vâng, đúng đúng!

Bảy người thấy thế, vội vã gập đầu.

Long Kinh Thiên suy nghĩ một chút, không có giết chết bảy người này mà để cho bảy người đem linh hồn chỉ hải buông ra. Khi linh hồn chỉ hải của bảy người này gieo xuống hạt giống tín ngưỡng thì sẽ thu phục được họ.

Hướng Hữu Sơn ở một bên, thần sắc ngốc trệ. Long Kinh Thiên đánh chết vị Thái Thượng trưởng lão thứ nhất của Tiêu Vân Các đến thu phục bảy người còn lại chưa đến một giờ. Nhìn Long Kinh Thiên, thần sắc của y đại biến.

Cái này chỉ sợ ngay cả cường giả tầng thứ bảy đỉnh phong cũng không làm được.

Long Kinh Thiên đem bảy người thu phục xong, hai tay vung lên, những thần cách của cường giả Tiêu Vân Các bị hấn đánh chết thu sạch vào trong viêm thần đỉnh.

Hai mươi sáu miếng thần cách, thần thể, đủ cho hắn luyện hóa trong mấy ngày. Nhưng Long Kinh Thiên cũng không vội luyện hóa. Dù sao hiện tại hắn cũng đã đột phá bán tiên hậu kỳ. Hơn nữa, cho dù luyện hóa hai mươi sáu miếng thần cách này thì cũng không thể khôi phục bán tiên hậu kỳ đỉnh phong.

Đã tiến nhập Phá Diệt Thần Điện, bảo tàng trong thần điện nhiều vô số. Long Kinh Thiên không muốn bỏ qua cơ hội này, vì vậy, Long Kinh Thiên mang theo Hướng Hữu Sơn tiếp tục phi hành về phía trước.

Sau đó, hai người Long Kinh Thiên đi đến một tòa sơn mạch trên không.

Sao? Hai mắt Long Kinh Thiên lóe lên. Hắn mang theo tám người tới ngọn núi này, trong lòng núi là một cung điện có đến mấy ngàn mét, trong điện ngoại trừ một cái đỉnh lơ thì không còn gì nữa.

Phía trên đỉnh lơ tản ra từng đạo Phá Diệt chi lực.

- Đây chẳng lẽ là Phá Diệt thần đỉnh?

Hướng Hữu Sơn nhìn đỉnh lơ, giật mình nói.

Phá Diệt thần đỉnh là khi Phá Diệt thần chủ luyện đan đã sử dụng, nghe đồn là thượng phẩm thần khí.

Bảy người Tiêu Vân Các cũng chấn động.

- Đây đích thật là Phá Diệt thần đỉnh, nhưng đã bị trọng thương. Hiện tại, tối đa chỉ phát huy được uy lực thần khí trung phẩm.

Long Kinh Thiên nói, trong lòng vui mừng. Phá Diệt thần đỉnh này tuy chỉ có uy lực của trung phẩm thần khí, nhưng chỉ cần có Phá Diệt thần đỉnh này thì không cần sợ thần vũ cùng địa tâm nham thạch nóng chảy rồi. Đến lúc đó, không cần Minh Vương Quý Giáp của Băng Phách Thần Giáo nữa, cũng có thể tiến sâu vào chỗ sâu nhất trong Thái Hư Thần Phủ, luyện hóa hạch tâm đại trận.

432. Chương 431: Bán Tiên Hậu Kỳ Đỉnh Phong

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 431: Bán Tiên Hậu Kỳ Đỉnh Phong

Nghe Long Kinh Thiên nói Phá Diệt Thần Đỉnh đã từng bị trọng thương, tám người Hướng Hữu Sơn nhìn kỹ, phát hiện ra một phía khác của Thần Đỉnh quả nhiên xuất hiện một vết bàn tay nhàn nhạt.

Phá Diệt Thần Đỉnh này là thần khí thượng phẩm, đối phó lại có thể lưu lại vết tay trên bề mặt nó, nói rõ ít nhất hắn phải là Chủ Thần, hơn nữa cũng không phải Chủ Thần thực lực bình thường.

- Các người giữ vững vị trí bốn phía giúp ta.

Long Kinh Thiên nói với bảy người Tiên Vân Các. Hiện tại hắn muốn luyện hóa Phá Diệt Thần Đỉnh này.

- Vâng, thưa chủ nhân!

Bảy người Tiên Vân Các cung kích đáp, không dám trái lời.

Mà đám người Hướng Hữu Sơn cũng đều lui qua một bên.

Lập tức Long Kinh Thiên liền phi thân lên, đi vào trên không Phá Diệt Thần Đỉnh, vung hai tay lên. Phá Diệt Thần Đỉnh chậm rãi bay lên từ mặt đất. Hai tay Long Kinh Thiên vung lên có thể tùy tiện nâng cả một dãy núi vạn dặm nhưng Phá Diệt Thần Đỉnh này lại còn nặng hơn thế.

Sau đó, Phá Diệt Thần Đỉnh liền bay tới không trung.

Hai tay Long Kinh Thiên bắt pháp quyết, không ngừng đánh với Phá Diệt Thần Đỉnh, từng bước phá vỡ cấm chế của nó.

Theo sự luyện hóa của Long Kinh Thiên, Phá Diệt Thần Đỉnh vốn mất đi vẻ sáng bóng, giờ bắt đầu tỏa sáng chói mắt.

Một ngày trôi qua, trên thân Phá Diệt Thần Đỉnh đã xuất hiện vầng sáng nhàn nhạt. Vầng sáng không ngừng được mở rộng, càng ngày càng sáng.

Nửa tháng đi qua, vầng sáng trên Phá Diệt Thần Đỉnh đã khuếch trương tới vài mét. Một tháng đi qua, vầng sáng trên thân Phá Diệt Thần Đỉnh được gần mười mét.

Lại một tháng nữa đi qua, một tiếng reo vù vù truyền ra từ bên trong đỉnh, tuy rằng rất nhỏ nhưng khi đám người Hưởng Hữu Sơn nghe được, tiếng vù vù liền dần dần lớn lên. Cuối cùng Thần Đỉnh nổ ầm một tiếng. Một luồng sáng rực rỡ phóng từ miệng đỉnh lên bầu trời.

Toàn bộ Phá Diệt Thần Đỉnh tỏa ra hào quang vạn trượng.

Long Kinh Thiên thở phào một hơi. Rốt cục cũng đã luyện hóa xong! Nếu chỉ là một Thiên Thần thì chỉ sợ trăm năm cũng không luyện hóa được Phá Diệt Thần Đỉnh này. Lấy thực lực của Long Kinh Thiên bây giờ, hơn nữa dùng thủ pháp của Thiên Tôn trước đây mà cũng phải hao phí hơn một tháng.

Sau khi luyện hóa xong Phá Diệt Thần Đỉnh, Long Kinh Thiên há miệng một cái. Một giọt máu màu vàng bay ra, nhỏ lên phía trên Phá Diệt Thần Đỉnh. Lập tức Phá Diệt Thần Đỉnh huyết nhục tương liên. Sau đó hai luồng Thiên Hỏa trên hai tay hắn rơi vào bên trong Phá Diệt Thần Đỉnh. Dấu bàn tay trên Phá Diệt Thần Đỉnh dần dần biến mất.

Sau đó, Long Kinh Thiên ngừng lại, nhìn Phá Diệt Thần Đỉnh bóng loáng trước mặt. Tuy dấu tay trên thân Phá Diệt Thần Đỉnh đã biến mất nhưng Phá Diệt Thần Đỉnh này rõ ràng không dễ chữa trị như vậy.

- Ta xem trước một chút, bên trong Thần Đỉnh có thứ gì!

Long Kinh Thiên trầm nghĩ.

Cái Phá Diệt Thần Đỉnh này lúc trước là đỉnh lô của Chủ Thần, bên trong không chừng có thần đan thượng phẩm hay linh dược gì đó.

Thần thức của Long Kinh Thiên xuyên qua cấm chế của Phá Diệt Thần Đỉnh, nhìn quét qua tầng tầng không gian.

Mà khiến Long Kinh Thiên hơi thất vọng là bên trong đỉnh chẳng có vật gì. Hắn là năm đó bị lực lượng của Chủ Thần kia xuyên thấu vào trong đỉnh, đánh nát hết toàn bộ linh dược hay đan dược bên trong đó.

Mỗi tầng không gian đều tràn ngập mùi hương và vị thuốc.

Ngay khi Long Kinh Thiên thu hồi thần thức, đột nhiên hắn cảm thấy không gian sâu trong Phá Diệt Thần Đỉnh có một luồng chấn động yếu ớt. Nội tâm hắn máy động, vậy một cái, trong tay liền xuất hiện một bình ngọc.

Cái bình ngọc này tỏa ra hào quang màu đỏ như máu, không ngờ lại là linh thạch cực kỳ hiếm thấy của Thần giới., Huyết Ngọc Thạch chế tạo ra. Huyết Ngọc Thạch này cực kỳ cứng rắn, dù là Chủ Thần cũng khó có thể đánh nát.

Rất nhanh, Long Kinh Thiên liền mở cấm chế của bình ngọc ra. Vừa mở cấm chế ra, đột nhiên hào quang bùng lên. Tám hạt đan dược bay ra từ bình ngọc, không ngờ muốn chạy trốn.

Chẳng qua Long Kinh Thiên đã chuẩn bị từ sớm, lập tức đưa hai tay chụp một cái, bắt tám hạt đan dược bên trong lòng bàn tay. Tám hạt đan dược này, viên nào cũng đều óng ánh ánh sáng, tỏa ra chấn động năng lượng mạnh mẽ. Trong đan dược hình như đã tạo thành cả thể giới, thai nghén ra một đám sinh mệnh trong đó.

- Đây là thần đan thượng phẩm, Sinh Mệnh Giới Vương Đan!

Hai mắt Long Kinh Thiên sáng ngời. Hơn nữa mỗi viên này đều có phẩm chất cực cao, đã đạt tới cao giai thượng phẩm.

- Tốt lắm. Đã có tám viên Sinh Mệnh Giới Vương Đan này rồi, ta đã có thể khôi phục Bán Tiên hậu kỳ đỉnh phong rồi!

Trong nội tâm Long Kinh Thiên vô cùng vui vẻ.

Rốt cục đã có hy vọng đạt tới Bán Tiên hậu kỳ đỉnh phong rồi!

Hắn ra lệnh cho bảy người Tiên Vân Các tiếp tục bảo vệ, sau đó phi thân nhoáng lên, tiến vào bên trong Phá Diệt Thần Đỉnh, thúc dục đại trận trong đó, biến hóa thời gian bên trong và bên ngoài. Bên trong nửa năm, bên ngoài mới mười ngày.

Long Kinh Thiên nuốt một viên Sinh Mệnh Giới Vương Đan xuống. Lập tức nguyên khí sinh mệnh bành trướng ra giống như sóng to gió lớn, giống như đang không ngừng trùng kích đan điền và kinh mạch của Long Kinh Thiên. Cho dù là hiện tại đan điền và kinh mạch của hắn đã rất cứng cõi nhưng vẫn cảm thấy trong cơ thể truyền tới cơn đau như bị xé rách.

Đúng ra thì được tính bên trong linh dược phải ôn hòa, rất dễ luyện hóa mới đúng. Nhưng Sinh Mệnh Giới Vương Đan này là thần đan cao giai thượng phẩm, ẩn chứa năng lượng quá khổng lồ, mạnh hơn tiên đan hạ phẩm mà Long Kinh Thiên dùng bình thường không biết bao nhiêu lần. Năng lượng mạnh mẽ như vậy trùng kích, chỉ sợ dù là Thiên Thần cũng phải nổ tan xác.

Long Kinh Thiên vội vàng vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, toàn lực hấp thu nguyên khí sinh mệnh bên trong đan điền và kinh mạch, lần lượt nhiều lần.

Mười ngày qua đi, năng lượng đan dược trong đan điền và kinh mạch của hắn mới từ từ bình ổn lại.

Một tháng qua đi, viên Sinh Mệnh Giới Vương Đan này rốt cục đã bị Long Kinh Thiên luyện hóa hoàn toàn.

Một viên Sinh Mệnh Giới Vương Đan thượng phẩm cao giai được luyện hóa, thực lực của hắn tăng lên mấy phần, đương nhiên còn chưa đạt tới Bán Tiên hậu kỳ đỉnh phong. đọc truyện mới nhất tại .

Long Kinh Thiên tiếp tục nuốt viên Sinh Mệnh Giới Vương Đan, bắt đầu luyện hóa viên thứ hai.

Viên Sinh Mệnh Giới Vương Đan thứ hai vừa nuốt xuống, nguyên khí sinh mệnh bành trướng tiếp tục trùng kích bên trong kinh mạch và đan điền của hắn. Nhưng tình huống lúc này tốt hơn viên đầu tiên rất nhiều. Tuy thế cũng phải mất tám ngày, đan điền và kinh mạch của hắn mới từ từ lắng xuống được.

Lại một tháng nữa, viên Sinh Mệnh Giới Vương Đan thứ hai đã được Long Kinh Thiên luyện hóa hoàn toàn. Vì thế hắn lại bắt đầu nuốt viên thứ ba, thứ tư. Sau khi Long Kinh Thiên luyện hóa tám viên Sinh Mệnh Giới Vương Đan xong, hắn rốt cục cũng khôi phục tới Bán Tiên hậu kỳ đỉnh phong!

Bán Tiên hậu kỳ đỉnh phong, hô phong hoán vũ, một tay che trời, tung hoành bề ngỗ!

Long Kinh Thiên tùy ý đứng lên, thần uy khôn cùng đã phát tán ra, giống như cả thiên địa đều thần phục dưới chân hắn vậy.

Hắn đi ra từ bên trong Phá Diệt Thần Đỉnh, mặc dù không cố gắng phát ra khí tức nhưng tám người Hưởng Hữu Sơn vẫn nhìn không được mà có ý quỳ xuống.

Nhìn Long Kinh Thiên, tám người Hưởng Hữu Sơn đều hoảng sợ.

- Chủ, chủ nhân, chẳng lẽ ngươi đã đột phá tới Chân Thần rồi hả?!

Một vị thái thượng trưởng lão Tiên Vân Các cũng sợ hãi. Khó trách bọn họ lại cho là như thế. Bởi vì bọn họ cảm thấy, dù là Ấu Tu Văn là đệ nhất của Thái Hư Thần phủ cũng không có khả năng khùng bố như Long Kinh Thiên hiện giờ.

Long Kinh Thiên cũng không trả lời, sau đó cười nhạt một tiếng, nói:

- Chúng ta đi thôi!

Nói xong, hai tay hắn liền xé mở hư không. Trong ánh mắt khiếp sợ của tám người Hưởng Hữu Sơn, hắn đã mở ra một vết rách không gian.

Hắn mang tám người phi thân vào bên trong vết rách không gian. Tám người chỉ thấy trước mắt tối sầm, sau mấy hơi thở lại thấy hai mắt bừng sáng. Bọn họ phát hiện ra mình đã ở bên ngoài Phá Diệt Thần Điện.

Ra khỏi Phá Diệt Thần Điện, Long Kinh Thiên mang tám người thuần di, không bao lâu liền rời khỏi Độ Trùng Đại Lục.

Chẳng qua hắn cũng không vội vàng tiến vào từng vị diên thu phục các phái mà phi hành sâu vào bên trong Thái Hư Thần phủ. Đợi hắn luyện hóa được hạch tâm đại trận, không chế Hỗn Độn Linh Bảo Thái Hư Thần phủ này rồi thì sẽ chính thức vô địch thiên hạ trên thế giới này!

Đến lúc đó thì Băng Phách, Thần Giáo, Âu Tu Văn gì đó đều là cặn bã hết!

433. Chương 432: Cảm Giác Vô Địch

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 432: Cảm Giác Vô Địch

Long Kinh Thiên tiến về chỗ sâu nhất bên trong Thái Hư Thần phủ, muốn luyện hóa đại trận hạch tâm, cũng không mang theo tám người Hưởng Hữu Sơn mà để bọn họ tiến về Băng Phách Vị Diện trước, nghe ngóng tin tức, chú ý động tĩnh của các phái tại Thái Hư Thần phủ, chờ mình trở về.

Long Kinh Thiên bay nhanh, mười ngày sau liền tới phía trên một vùng hắc hải. Lấy tốc độ hiện giờ của Long Kinh Thiên, cho dù không thi triển thuần di thì cũng phải nhanh gấp đôi so với cường giả Thiên Thần thất trọng đỉnh phong, hơn nữa có Hỗn Độn Ngũ Lô Thụ liên tục thu nạp lõi khí trong hư không, căn bản không cần ngừng lại.

Cho dù là Âu Tu Văn cũng không có khả năng toàn lực bay nhanh mười ngày không cần nghỉ ngơi như Long Kinh Thiên.

Nhìn Hắc Hải trước mắt, Long Kinh Thiên nheo mày. Hắc Hải Trung Châu mắt nhìn như giờ êm sóng lặng nhưng lại ẩn chứa sát cơ vô hạn. Dưới đáy Hắc Hải ẩn nấp vô số khí tức mạnh mẽ. Những khí tức này không kém gì cường giả Thiên Thần thất trọng đỉnh phong cả.

Hơn nữa trên không của Hắc Hải, không gian cực kỳ không ổn định, lúc nào cũng có khả năng sinh ra vết rách không gian.

Long Kinh Thiên vận chuyển chân khí trong cơ thể, thân thể nhoáng lên, tiến vào Hắc Hải. Vừa mới đi vào, vô số kinh khí phóng lên từ phía dưới, cuốn về phía hắn. Một cự thú giống như con rết dài mấy trăm mét xuất hiện, vô số cái chân như những lưỡi dao sắc bén đâm về phía Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên hừ lạnh một tiếng, một quyền liền đánh bay con cự thú Thiên Thần thất trọng này, máu tươi bay khắp nơi.

Một quyền giải quyết xong cự thú, hắn cũng không dừng lại mà tiếp tục phi hành.

Một giờ qua đi, Long Kinh Thiên không biết chém giết bao nhiêu yêu thú, cuối cùng cũng xuyên qua vùng Hắc Hải này, đi tới một vùng đại địa hoang vu. Cả nơi này toàn là vết nứt, mặt đất lầy lội, mùi hôi thối ngập trời. Đường như nơi đây có thứ chết chông chất, sau đó phát ra mùi thối vậy.

Long Kinh Thiên che dấu khí tức, cẩn thận phi hành. Nửa giờ sau hắn dừng lại, thấy phía trước có vô số giọt mưa to màu xanh đen trút xuống không ngớt từ hư không, cản trước đường đi.

Nghiệt Thần Vũ!

Nghiệt Thần Vũ này ở sâu trong Thái Hư Thần phủ còn cuồng bạo gấp mười lần thứ hắn gặp trước kia! Lúc trước Long Kinh Thiên gặp phải chỉ là mưa phùn, còn trước mắt là mưa to cuồng bạo. Dù là Long

Kinh Thiên, nhìn Nghiệt Thần Vũ trước mặt cũng không khỏi biến sắc. Cho dù là cường giả Thiên Thần thất trọng đỉnh phong tiến vào trong đó, chỉ sợ không tới nửa phút đã chẳng còn cận bã.

Phía dưới Nghiệt Thần Vũ cuồng bạo này là vô số vực thăm. Vô số Nghiệt Thần Vũ trút xuống dưới đó, vậy mà lại không có chút hồi âm, không biết là sâu bao nhiêu vạn trượng.

Long Kinh Thiên thở sâu một hơi, tế Phá Diệt Thần Đỉnh ra, phi thân nhoáng lên, tiến vào bên trong đó, điều khiển Phá Diệt Thần Đỉnh tiến vào không gian của Nghiệt Thần Vũ.

Vừa tiến vào, toàn bộ Thần Đỉnh chấn động ầm ầm. Vô số Nghiệt Thần Vũ đánh lên phía trên Thần Đỉnh, phát ra tiếng thùng thùng, keng keng, cực lớn. Tiếng nổ lớn không dứt bên tai.

Lực trùng kích của Nghiệt Thần Vũ này thật sự quá lớn. Mỗi lần hô hấp, lực lượng tương đương với mười cường giả Thiên Thần thất trọng đỉnh phong oanh kích Phá Diệt Thần Đỉnh, cho dù là thực lực của Long Kinh Thiên hiện tại, toàn lực thúc dục đại trận của Thần Đỉnh thì cũng chỉ có thể miễn cưỡng phi hành chậm chạp bên trong không gian của Nghiệt Thần Vũ này.

Phi hành một giờ như vậy, đột nhiên Phá Diệt Thần Đỉnh chấn động kịch liệt. Lực lượng trùng kích của Nghiệt Thần Vũ bên ngoài tăng cường lên gấp đôi. Mặc dù chỉ là gấp đôi nhưng Long Kinh Thiên cũng khó có thể chèo chống, biến sắc, toàn lực thúc dục Phá Diệt Thần Đỉnh, vẫn không cách nào ngăn nó rơi xuống phía vực sâu bên dưới được.

Nếu không phải Long Kinh Thiên đã đột phá Bán Tiên hậu kỳ đỉnh phong thì chỉ sợ là thoáng một cái, Phá Diệt Thần Đỉnh đã rơi xuống vực sâu phía dưới rồi.

Cảm thấy Phá Diệt Thần Đỉnh đang chậm chạp hạ xuống vực sâu bên dưới, thân thể Long Kinh Thiên liền tỏa ra hào quang. Một linh mạch thánh phẩm giống như một con thiên long bay ra, bị Long Kinh Thiên đánh mạnh vào Phá Diệt Thần Đỉnh. Linh mạch thánh phẩm tràn ra linh khí mãnh liệt. Đại trận hạch tâm của Phá Diệt Thần Đỉnh vận chuyển điên cuồng, khiến xu thế vừa hạ xuống của Thần Đỉnh mới ngừng lại.

Một ngày sau đó, Long Kinh Thiên sau khi tiêu hao hai linh mạch thánh phẩm, cuối cùng cũng xuyên qua được không gian Nghiệt Thần Vũ, sau đó tiến vào không trung của một biển lửa.

Lửa này không giống lửa thường, là thiên địa kỳ hỏa, Minh Hỏa. Từ xa nhìn lại, từng luồng nhiệt lượng như ánh sáng chiếu ra, còn khủng bố hơn cả thần hỏa bên trong cơ thể của cường giả Thiên Thần.

Hơn nữa Long Kinh Thiên còn phát hiện ra, biển lửa phía dưới lúc nào cũng có thể phun trào nham thạch địa tâm nóng chảy.

Hắn không chế Phá Diệt Thần Đỉnh, lại cẩn thận đi tới.

Vài ngày sau, xuyên qua biển lửa này, lúc này linh mạch thánh phẩm toàn thân hắn đã tiêu hao sạch.

- Đại trận hạch tâm ở ngay phía trước rồi!

Long Kinh Thiên sau khi xuyên qua biển lửa, cảm ứng được đại trận hạch tâm, hai mắt lóe sáng. Sau đó hắn xuyên qua một dãy núi, một đại lục hoang vu, đi tới một vùng không trung.

Cả vùng không trung này, vô số thần lôi chấn động quay cuồng. Lôi vân ngưng tụ, quả thực là một thế giới của lôi.

Lôi này còn khủng bố hơn cả Nghiệt Thần Vũ và Minh Hỏa nhưng Long Kinh Thiên lại không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, vận chuyển công pháp. Đột nhiên Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ trong đan điền hút nhẹ một cái. Vô số thần lôi cuộn cuộn hướng về phía hắn, nối tiếp tiến vào trong đan điền, hóa thành từng luồng Tiên Thiên Lôi Thủy, không ngừng rèn luyện mọi nơi trong thân thể hắn.

Chỉ qua một chút mà nhục thể của hắn đã mạnh hơn một phần.

Long Kinh Thiên vừa hút năng lượng thần lôi trong vùng thiên địa này, vừa phi hành vào sâu bên trong thế giới thần lôi này.

- Đây là Lôi Nguyên Xá Lợi!

Khi Long Kinh Thiên đi vào sâu trong thế giới này, hắn lấp bắp kinh hãi. Chỉ thấy lơ lửng phía trước là một viên lôi châu to bằng nắm tay. Lôi châu hiện lên màu lam nhạt, bị bao phủ bởi từng luồng sáng màu vàng. Năng lượng lôi hệ bên trong bành trướng cực mạnh.

Lôi Nguyên Xá Lợi là kỳ vật trong thiên địa, chỉ có tại nơi có năng lượng lôi hệ cực kỳ nồng đậm, trải qua dị biến nào đó, trùng hợp mới có thể sinh ra. Loại vật này so với Tinh Túc Bằng Quả trăm vạn năm mà Long Kinh Thiên nuốt lúc trước còn tốt hơn ngàn lần, đối với phạm giới mà nói thì đúng là báu vật vô giá.

Hai mắt Long Kinh Thiên lóe lên, mở to miệng, đột nhiên hút khế, nuốt luôn viên Lôi Nguyên Xá Lợi này.

Vừa nuốt Lôi Nguyên Xá Lợi, cả người Long Kinh Thiên phát ra tiếng nổ bùng bùng không ngừng. Lôi khí khổng bố xuyên qua từng lỗ chân lông toàn thân hắn, phát ra những tiếng nổ kỳ dị, tựa như kiếp lôi vang dội.

Trong đan điền của Long Kinh Thiên, Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ giống như uống phải thuốc kích thích, điên cuồng cắn nuốt nguyên khí lôi hệ của Lôi Nguyên Xá Lợi, phát triển không ngừng với tốc độ mắt thường có thể trông thấy.

Hai mươi lăm mét, hai mươi sáu mét, hai mươi bảy mét...

Mà bản thể của Long Kinh Thiên, từ trong ra ngoài được Lôi Nguyên Xá Lợi này cải thiện, cường hóa. Mỗi lần hít thở, vô số lôi long ra đời. Linh Hồn Chi Hải màu vàng và Hắc Ám Lôi Điện của hắn cũng mạnh mẽ gấp đôi.

Hơn một tháng sau, toàn bộ Lôi Nguyên Xá Lợi đã bị hắn thôn phệ, luyện hóa hoàn toàn.

Ở giữa thiên địa, cũng chỉ có Long Kinh Thiên mới dám nuốt trực tiếp Lôi Nguyên Xá Lợi bởi hắn có Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ. Hơn nữa Linh Hồn Chi Hải màu vàng của hắn và Hắc Ám Lôi Điện của hắn có thể khống chế lôi điện trong thiên địa.

Một quyền của Long Kinh Thiên đánh tới, không gian phía trước xuất hiện vô số lỗ thủng. Cảm nhận được lực lượng mạnh mẽ bên trong cơ thể, thậm chí hắn có khí phách của Thiên Tôn năm xưa.

Đương nhiên Thiên Tôn là vô địch tiên giới, mà hiện giờ hắn chỉ vô địch ở giới này thôi.

Giờ khắc này Long Kinh Thiên có cảm giác ngự trị chúng sinh, khống chế tất cả. Đường như có phải đối mặt với nhiều Thiên Thần thất trọng đỉnh phong đi nữa thì hắn cũng có thể bóp chết hết.

Tuy nhiên hiện tại hắn còn chưa có cách nào khôi phục thực lực Thiên Tiên, vẫn là Bán Tiên hậu kỳ đỉnh phong, nhưng so với lúc trước đã là sự lột xác nghiêng trời lệch đất rồi.

434. Chương 433: Nguyên Tôn Đột Phá Chân Thần

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 433: Nguyên Tôn Đột Phá Chân Thần

Long Kinh Thiên đứng bên trong lôi vân, áo bào tung bay phần phật. Hiện tại chỉ còn thiếu gió đông mà thôi! Gió đông này chính là đại trận hạch tâm của Thái Hư Thần phủ! Khi hắn luyện hóa rồi, lấy thực lực của Long Kinh Thiên bây giờ, cộng với Hỗn Độn Linh Bảo Thái Hư Thần phủ này thì hắn có thể quét ngang vạn giới!

Thân thể hắn nhoáng lên, cảm ứng phương hướng phi hành xong liền bay vào chỗ sâu nhất của thế giới thần lôi.

- Thanh Long Lôi Mộc!

Vào lúc hắn đi tới chỗ sâu nhất của thế giới thần lôi, chỉ thấy phía trước có một cây đại thụ lơ lửng. Cả cây nhìn từ xa lại giống như một con lôi long trên cây xanh. Đây là một trong những kỳ thụ thần lôi, phẩm giai còn cao hơn cả Thái Hoàng đại thụ. Không ngờ Thanh Long Lôi Mộc lại được dùng làm hạch tâm của đại trận Thái Hư Thần phủ!

Đúng vậy. Thanh Long Lôi Mộc luôn là hạch tâm đại trận của Thái Hư Thần phủ. Lấy Thanh Long Lôi Mộc làm trung tâm, hợp thành Thanh Long Lôi Thần Trận.

- Rốt cục cũng tìm ra rồi!

Trong lòng Long Kinh Thiên vui vẻ. Chỉ cần hắn luyện hóa Thanh Long Lôi Mộc này thì có thể khống chế cả Thái Hư Thần phủ rồi.

Mà Thanh Long Lôi Thần Trận này là đại sát trận của thần giới nhưng đối với Long Kinh Thiên mà nói thì chính là một trò đùa. Rất nhanh hắn đã lách vào bên trong Thanh Long Lôi Thần trận, sau đó tay bấm pháp quyết, vận chuyển chân khí, bắt đầu luyện hóa Thanh Long Lôi Mộc kia.

Ngay khi Long Kinh Thiên đang luyện hóa Thanh Long Lôi Mộc, ở trong một không gian thần bí sâu trong Phá Diệt Thần Đỉnh, đột nhiên có hào quang mãnh liệt bộc phát ra. Hào quang này cuốn sạch trăm vạn dặm, những nơi đi qua đều thôn phệ, hủy diệt cả.

Tất cả cường giả ở trong phạm vi mấy trăm dặm quanh đó đều cảm nhận được luồng lực lượng kinh khủng đủ để quét ngang thiên địa này. Ai cũng biến sắc.

- Đây rốt cục là chuyện gì?! Tại sao thế giới của chúng ta có thể xuất hiện loại lực lượng này?!

- Mạnh mẽ quá. Dù là nửa bước Chân Thần cũng không có lực lượng khủng bố như vậy!

Sau đó tất cả cường giả ngừng bàn tán. Bởi bọn họ thấy một cột sáng phóng lên trời, phá vỡ không gian Phá Diệt Thần Điện, nổi thẳng vào tinh không vũ trụ.

Bọn họ khiếp sợ tới mức nói năng lộn xộn.

- Ha ha ha! Nguyên Tôn của chúng ta rốt cục đã đột phá rồi, thành tựu Chân Thần!

- Ta là Chân Thần. Thế giới này còn ai là đối thủ của Nguyên Tôn ta chứ?! Ta muốn thống nhất Thái Hư Thần phủ, quét ngang vạn giới! Bất Diệt Thần phủ, Vĩnh Hằng Thần Phủ, toàn bộ các người sẽ phải thuận phục dưới chân Nguyên Tôn ta!

Một luồng âm thanh báo đạo, cuồng vọng vang khắp thiên địa. Từng luồng sóng âm trùng kích vào trong óc của cường giả bốn phía trong phạm vi mấy trăm vạn dặm.

Một số cường giả Thiên Thần thực lực hơi yếu liền trực tiếp bị sóng âm chấn cho phun máu. Ai cũng hoảng sợ. Thế giới của bọn họ không ngờ lại xuất hiện cường giả Chân Thần?

- Làm sao có thể chứ?

Đây là ý nghĩ đầu tiên của bọn họ.

Bởi vì cường giả mạnh nhất của nhân gian là Thiên Thần thất trọng đỉnh phong, nửa bước Chân Thần. Đây là nhận thức của tất cả mọi người. Bởi hạn chế của pháp tắc nhân gian nên không ai có thể đột phá cảnh giới Chân Thần cả.

Nhưng thế gian không có chuyện gì là tuyệt đối. Tuy bị pháp tắc của thế gian hạn chế nhưng dưới tình huống bình thường, không có khả năng đối thủ Chân Thần, ở một số tình huống đặc biệt, mấy ngàn vạn năm, hoặc mười triệu năm lại ngẫu nhiên có một cường giả Chân Thần xuất hiện.

Đột nhiên cột sáng biến mất. Một thân ảnh phóng lên trời. Chỉ thấy thân ảnh này chấn nhiếp bốn phía, khiến các cường giả Thiên Thần trăm vạn dặm xung quanh sợ hãi phát hiện ra, bọn họ dù thế nào cũng không thể khống chế thân thể của mình, toàn bộ đều bay về hướng bóng người kia.

- Chân Thần đại nhân tha mạng. Chân Thần đại nhân tha mạng!

Một số cường giả Thiên Thần nhao nhao quỳ xuống, kinh hãi hô lên.

Ánh mắt Nguyên Tôn lạnh giá, quét qua cường giả Thiên Thần quỳ xuống bốn phía, cười ha hả, hai tay vung lên. Đám Thiên Thần đang quỳ lạy này không tự chủ được mà bay lên.

Hai tay Nguyên Tôn hiện ra móng vuốt, đột nhiên vỗ một cái. Toàn bộ cường giả Thiên Thần này nổ tung, chỉ còn lại mấy chục miếng thần cách.

- Thoải mái! Loại lực lượng khổng lồ chế tất cả thiên địa này quả là sung sướng!

Nguyên Tôn cười ha hả. Vừa thử nghiệm lực lượng của Chân Thần khiến hắn rất hài lòng.

- Ta đã đợi giờ khắc này trọn vẹn mấy trăm năm rồi!

Hắn điên cuồng hét lên để phát tiết.

Từ mấy trăm năm trước, biết rõ trong Phá Diệt Thần Điện của Thái Hư Thần phủ có chủ thần lực, hắn vẫn chuẩn bị, chuẩn bị mấy trăm năm. Lấy thân thể hiện tại của hắn thì không có cách nào luyện hóa chủ thần lực. Nhưng hắn chuẩn bị lâu ngày, góp nhặt vô số linh dược, luyện chế thần đan, trung hòa lực lượng cuồng bạo của chủ thần lực, rốt cục cũng để hắn dung hợp, luyện hóa được chủ thần lực.

Mà lực lượng của chủ thần cũng không khiến hắn thất vọng, để hắn đột phá được cảnh giới Chân Thần như ý nguyện!

- Chúc mừng Nguyên Tôn đại nhân đột phá Chân Thần! Vô địch thiên hạ!

- Thống nhất vạn giới, quét ngang thiên cổ!

Lúc này, thủ hạ của Nguyên Tôn phía xa xa nhao nhao bay tới, trên mặt lộ vẻ vui mừng vô cùng, cung kính vái lạy nói.

Nguyên Tôn cười ha hả, vung tay áo lên. Đám thuộc hạ ngừng lại.

- Đi, đi Bằng Phách Vị Điện!

Hai mắt Nguyên Tôn lóe lên, trực tiếp chụp một cái, xé mở hư không, mang theo đám thủ hạ biến mất. Khi xuất hiện lần nữa thì bọn họ đã ở bên ngoài Phá Diệt Thần Điện, sau đó đi về phía Phá Diệt Thần Đỉnh.

- Âu Tu Văn, chỉ mong ngươi thức thời, bằng không thì đừng trách ta hung ác, cho ngươi sống không bằng chết!

...

Trong đại điện của Bằng Phách Thần Giáo tràn ngập không khí vui mừng.

Âu Tu Văn ngồi trên bảo tọa, vuốt ve thần kích, càng nhìn càng yêu thích.

- Chúc mừng giáo chủ đạt được Phá Diệt Thần Kích!

Dưới đại điện, một vị thái thượng trưởng lão của Bằng Phách Thần Giáo cười nói.

- Thần công giáo chủ cái thế, lần này đạt được Phá Diệt Thần Kích, thực lực tăng vọt. Ngày Bằng Phách Thần Giáo chúng ta thống nhất Thái Hư Thần phủ cũng không còn xa nữa!

Lại một vị thái thượng trưởng lão của Bằng Phách Thần Giáo nói.

Đám thái thượng trưởng lão khác cũng nhao nhao mở miệng chúc mừng, lời nịnh nọt tràn tới như thủy triều.

Âu Tu Văn cười khoan khoái. Thanh Phá Diệt Thần Kích này là thu hoạch lớn nhất khi tiến vào Phá Diệt Thần Điện lần này. Ngay cả hắn cũng không thể ngờ được, thần khí Phá Diệt Thần Kích năm xưa chủ thần dùng lại rơi vào tay mình, dù bị hao tổn nhưng cũng có uy lực của thần khí trung phẩm.

Trước kia, giáo chủ Thái Thượng Thần Giáo vào môn chủ Âu Dương Môn liên thủ có thể đánh với hắn một trận. Nhưng hiện tại có thanh Phá Diệt Thần Kích này, hắn tự tin có thể đánh bại hai người dễ dàng, thậm chí đánh chết hai người!

- Đúng rồi. Chuyện của Đại Huyền Thần Tông, Đại Phạm Thần Tông xử lý thế nào rồi?

Sau đó Âu Tu Văn mở miệng hỏi.

Dưới đại diện, mọi người của Băng Phách Thần Giáo đều lộ vẻ chán chừ.

- Bẩm giáo chủ. Vừa rồi chương môn Đại Phạm Thần Tông truyền âm nói, thực lực của Đại Huyền Thần Tông không chỉ thống nhất toàn bộ Huyện Lâm Vĩ Điện mà còn thống nhất mấy vị diện gần đó. Bọn họ lần này tiến tới, suýt nữa bị diệt toàn quân, chỉ thoát được mấy người về!

Một vị thái thượng trưởng lão của Băng Phách Thần Giáo tiến lên, cẩn thận nói.

- Cái gì?

Hai mắt Âu Tu Văn lóe lên hành quang mãnh liệt.

- Giáo chủ, có phải là tại Long Kinh Thiên kia không?!

Một vị thái thượng trưởng lão của Băng Phách Thần Giáo lại nói. lúc này bọn họ đã tra ra danh tiếng của Long Kinh Thiên.

- Ta không ngờ lại xem thường tiểu tử kia!

Âu Tu Văn lạnh lùng đáp.

- Tra ra tiểu tử kia có ra khỏi Phá Diệt Thần Điện chưa?

- Bẩm giáo chủ, tạm thời còn chưa. Nhưng Phá Diệt Thần Điện sắp đóng rồi, tiểu tử kia nhất định sẽ đi ra!

Thái thượng trưởng lão của Băng Phách Thần Giáo nói.

Âu Tu Văn gật đầu, lạnh nhạt nói:

- Chú ý kỹ tiểu tử đó, phát hiện ra hành tung của hắn, lập tức bẩm báo cho ta. Ta muốn tự tay bắt hắn!

Âu Tu Văn vừa nói xong, ầm ầm một tiếng nổ vang, toàn bộ đại điện lay động mãnh liệt. Mọi người trong Băng Phách Thần Giáo đều biến sắc.

435. Chương 434: Tự Động Đưa Tới Cửa

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 434: Tự Động Đưa Tới Cửa

- Chuyện gì vậy?

Âu Tu Văn thốt lên giận dữ.

Lúc này một tiếng quát vang vọng thiên địa truyền tới:

- Âu Tu Văn, còn không mau mau lăn ra đây, bái kiến Nguyên Tôn đại nhân!

Tiếng nói vang vọng, khiến các đệ tử của Băng Phách Thần Giáo nghe rất rõ ràng.

Trên đại điện, tất cả thái thượng trưởng lão của Băng Phách Thần Giáo đều giật mình:

- Cái gì?!

Toàn thân Âu Tu Văn bốc lên sát ý, thân thể nhoáng lên, lập tức đã ra khỏi đại điện, đi tới trên không của Băng Phách Thần Giáo. Đám thái thượng trưởng lão Băng Phách Thần Giáo đều theo sát phía sau.

Khi Âu Tu Văn đi ra liền chứng kiến đám người Nguyên Tôn, khí thế điên cuồng tràn tới, nhưng chưa tới trước người Nguyên Tôn thì đột nhiên đã nhanh chóng tiêu tán.

- Ô?!

Âu Tu Văn kinh dị kêu một tiếng, hai mắt không khỏi ngưng tụ, nhìn về phía Nguyên Tôn.

- Các hạ là ai?

Âu Tu Văn âm trầm, lạnh lùng nói.

- Lại dám tới Bằng Phách Thần Giáo của ta gây chuyện. Bây giờ ngươi quỳ xuống dập đầu nhận tội thì ta có thể tha mạng cho ngươi và đám phệ vật thủ hạ!

Tuy nhìn thực lực Nguyên Tôn không tệ nhưng Âu Tu Văn cũng không coi vào đâu.

Bởi hắn là nửa bước Chân Thần, đệ nhất của Thái Hư Thần phủ!

Nguyên Tôn sau khi nghe Âu Tu Văn nói xong, cười ha hả, cũng không tức giận mà nói:

- Âu Tu Văn, hiện tại người dẫn đầu giáo chúng Bằng Phách Thần Giáo quỳ xuống thần phục ta, làm chó săn của ta thì ta còn có thể tha cho ngươi một mạng.

- Muốn chết!

Một vị thái thượng trưởng lão của Bằng Phách Thần Giáo gầm lên, nhện không được mà ra tay với Nguyên Tôn. Một chưởng của hắn nhanh như chớp, vô số dòng khí hình thành.

Nguyên Tôn thấy thế, vung tay lên một cái. Vị thái thượng trưởng lão của Bằng Phách Thần Giáo kia như bị đánh mạnh, bay ngược về phía sau, rơi xuống lại không còn động tĩnh gì nữa.

Mọi người Bằng Phách Thần Giáo thấy thân thể của vị thái thượng trưởng lão kia không ngừng khô héo đi, cuối cùng trở thành một cái cây khô.

Hai mắt Âu Tu Văn đột nhiên co rụt lại, giật mình nói:

- Vạn Thi Đoạt Hồn Chân Khí?!

Nguyên Tôn cười khàng khặc đắc ý:

- Đúng vậy. Vạn Thi Đoạt Hồn Chân Khí, Âu Tu Văn, thế nào đây? Nếu ngươi và thủ hạ vẫn không biết điều thì đó là kết cục của ngươi!

Hai mắt Âu Tu Văn lạnh lẽo, cười lạnh một chút rồi nói:

- Vạn Thi Đoạt Hồn Chân Khí thì đã sao? Để một chút nữa ta sẽ đánh cho ngươi sống không bằng chết!

Nói xong hào quang trong tay liền lóe lên, Phá Diệt Thần Kích xuất hiện.

Nguyên Tôn nhìn Phá Diệt Thần Kích trong tay Âu Tu Văn, hai mắt sáng ngời, cười nói:

- Thần khí trung phẩm sao? Hắc, không tồi. Không tệ. Ngươi cũng mặc luôn Minh Vương Quy giáp lên người đi chứ? Vừa vặn ta được cần một bộ nội giáp và vũ khí.

Giọng nói của Nguyên Tôn vừa dứt, Âu Tu Văn quát, thân thể tỏa hào quang vạn trượng. Phá Diệt Thần Đỉnh một đòn đâm tới. Một kích này dường như có thể đâm thủng trời cao, khiến đại địa cũng bị xuyên thấu. Một luồng thần lực tan vỡ điên cuồng tuôn ra.

Nguyên Tôn thấy thế, cũng không dám khinh thường. Dù sao thì Phá Diệt Thần Đỉnh này cũng là thần khí trung phẩm. Hắn lập tức hoảng lên, tốc độ còn nhanh gấp đôi Âu Tu Văn. Âu Tu Văn công kích thất bại, không khỏi chấn động. Lúc này đột nhiên một luồng lực lượng cường đại vọt tới. Ngực hắn chấn động, khí huyết trong cơ thể cuộn cuộn.

Phá Diệt Thần Kích rời tay hắn rơi xuống.

- Giáo chủ!

- Giáo chủ! Ngươi sao rồi?!

Mọi người Bằng Phách Thần Giáo quá sợ hãi, phi thân tới bên cạnh Âu Tu Văn. Âu Tu Văn oa một tiếng, phun ra một ngụm máu tanh, ánh mắt không còn ánh sáng, hoảng sợ nhìn Nguyên Tôn.

- Người, người là cường giả Chân Thần?!

Từ khi hắn lên làm giáo chủ Băng Phách Thần Giáo tới nay, tung hoành vô địch mấy chục vạn năm. Đây là lần đầu tiên hắn thua, hơn nữa lại thua thảm tới vậy, một chiêu!

Chỉ có một khả năng đó là đối phương đã là cường giả Chân Thần!

- Cường giả Chân Thần!

Các trưởng lão Băng Phách Thần Giáo hoảng sợ nhìn Nguyên Tôn.

Nguyên Tôn nhìn thần sắc kinh hãi của đám người Âu Tu Văn, không khỏi nhếch miệng cười.

- Người cũng không coi là đàn quá.

Nói tới đây, hắn vuốt vuốt Phá Diệt Thần Kích trong tay, nói:

- Thế nào đây? Âu Tu Văn, người quỳ xuống làm chó săn cho ta hay là chết?

Sắc mặt Âu Tu Văn cực kỳ khó coi, biến đổi bất định.

Hắn là đệ nhất Thái Hư Thần phủ, giờ lại phải đi làm chó săn cho người khác!

Nguyên Tôn cũng không vội, vận chuyển thần lực, đâm một nhát bằng Phá Diệt Thần Kích về phía một dãy núi phía xa xa. Chỉ thấy một đường hầm dài tới mấy vạn dặm hiện ra trong dãy núi này.

Mọi người Băng Phách Thần Giáo đều cảm thấy tim gan chấn động.

- Tốt. Ta nguyện ý sẵn sàng góp sức!

Sau đó, Âu Tu Văn nghiêng răng nghiêng lợi nói, giọng nói âm trầm.

Nguyên Tôn cười ha hả:

- Tốt, Âu Tu Văn, người quả nhiên không khiến ta thất vọng.

Nói tới đây, hắn quay đầu nhìn thái thượng trưởng lão và giáo chủ Băng Phách Thần Giáo. Đám người này nhìn nhau, chần chờ một chút rồi cũng nhao nhao thần phục Nguyên Tôn.

- Đây là Bất Hủ Khổng Thần Phủ. Các người nuốt đi.

Trong tay Nguyên Tôn lóe lên hào quang. Trước mặt mỗi người Âu Tu Văn đều xuất hiện một hoàng phù to cỡ lòng bàn tay.

Đám người Âu Tu Văn biến sắc, cuối cùng cũng chỉ có thể nuốt nó xuống.

Nhìn đám người Âu Tu Văn nuốt Bất Hủ Khổng Thần Phủ rồi, Nguyên Tôn càng cười sáng lạn.

- Chúc mừng Nguyên Tôn đại nhân nhất thống Băng Phách Thần Giáo!

Đám thủ hạ của Nguyên Tôn nhao nhao chúc mừng.

- Nguyên Tôn đại nhân. Vậy giờ chúng ta đi Thái Thượng Thần Giáo và Âm Dương Môn chứ?

Một người nói.

Nguyên Tôn khoát tay áo, nói:

- Không vội.

Sau đó hắn quay đầu nói với Âu Tu Văn:

- Người truyền lệnh điều tra tung tích của một người tên là Long Kinh Thiên. Sau khi trả được, bẩm báo cho ta. Hắc hắc, Long Kinh Thiên, ta đúng là rất muốn gặp mặt người!

Hắn tưởng tượng thấy cảnh Long Kinh Thiên hoảng sợ khi nhìn thấy hắn đã đột phá tới Chân Thần, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!

- Điều tra Long Kinh Thiên ?!

Đám người Âu Tu Văn hơi giật mình. Không ngờ Nguyên Tôn cũng đang tìm kiếm Long Kinh Thiên này.

- Thế nào?

Nguyên Tôn thấy thần sắc của đám người Âu Tu Văn, không khỏi hỏi.

- Bẩm Nguyên Tôn đại nhân. Long Kinh Thiên kia hiện tại có lẽ vẫn còn trong Phá Diệt Thần Điện.

Âu Tu Văn nói, cũng kể chuyện Long Kinh Thiên đánh chết đám người Cung Nhất Hoảng tại oan hồn huyết hà ra.

Ánh mắt Nguyên Tôn lập lòe:

- Đã như vậy thì Long Kinh Thiên, hay để cho người sống lâu thêm mấy ngày. Nhưng Phá Diệt Thần Điện sắp đóng cửa rồi, ta cũng không tin là người trốn ở bên trong không ra!

- Vậy sao?

Đột nhiên một giọng nói vang lên. Tiếng nói đột ngột khiến mọi người đều giật mình. Sau đó dưới ánh mắt của tất cả mọi người, một thanh niên tóc đen chậm rãi đi từ phương xa tới, mỗi bước đều đi qua vạn dặm, lập tức tới trước mặt mọi người.

- Long Kinh Thiên!

Hai mắt Nguyên Tôn co rụt lại, cười to nói:

- Long Kinh Thiên, không ngờ ngươi còn tự động đưa tới cửa!

Tiếng cười run trời, lộ vẻ cực kỳ hưng phấn.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nhìn Nguyên Tôn, nói:

- Hứa Khai ở đâu?

Nguyên Tôn cười hắc hắc:

- Nể ngươi sắp chết, nói cho ngươi biết cũng không sao. lúc ấy tại không gian hồn khí, Hứa Khai bị ta đánh trọng thương nhưng lại phi thăng thần giới rồi.

Nói tới đây, khí thế toàn thân hắn đột nhiên tăng vọt, tràn ngập thiên địa ập tới Long Kinh Thiên, từ trên cao nhìn xuống:

- Long Kinh Thiên, ngươi chưa biết phải không? lần này tới Phá Diệt Thần Điện, ta đã lấy được lực lượng của Phá Diệt Chủ Thần, đột phá cảnh giới Chân Thần, vô địch thiên hạ. Ta giết ngươi sẽ dễ như giết một con kiến thôi!

436. Chương 435: Thân Phận Chân Chính Của Nguyên Tôn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 435: Thân Phận Chân Chính Của Nguyên Tôn

Nguyên Tôn phóng thích triệt để khí tức cường đại của Chân Thần. Hắn muốn khiến thiên địa rung động khuất phục, khiến mọi người đều phải lạnh mình vì hắn.

Hắn muốn Long Kinh Thiên ngã sấp xuống đất, thè lưỡi liếm chân hắn như chó con.

Khí tức của Nguyên Tôn phóng thích triệt để, cuốn sạch thiên địa. Thái thượng trưởng lão của Bằng Phách Thần Giáo đều tái mét mặt mày, nhin không được mà quỳ xuống. Ngay cả Âu Tu Văn cũng không phải là ngoại lệ.

Về phần những đệ tử của Băng Phách Thần Giáo thì càng phủ phục xuống đất, há miệng hô hấp từng hơi lớn, giống như cá trên bờ sắp tắt thở vậy.

Khí tức của Nguyên Tôn tiếp tục khuếch tán ra, bao trùm toàn bộ Băng Phách Vị Diện. Tất cả cường giả trong Băng Phách Vị Diện đều hoảng sợ. Nhưng chuyện này cũng chưa là gì. Khi khí tức của Nguyên Tôn bao phủ toàn bộ Băng Phách Vị Diện, nó tiếp tục tràn ra, khiến một số vị diện quanh Băng Phách Vị Diện cũng cảm nhận được sự kinh khủng của nó.

Từ xa nhìn lại, khí tức của Nguyên Tôn hóa thành long hổ, long đằng hổ được, long ngâm hổ khiêu, phá vỡ tầng khí của Băng Phách Vị Diện, bay thẳng, nhập vào tinh không mệnh mệnh.

Tất cả mọi người tại Băng Phách Vị Diện đều rung động phục trên mặt đất, chẳng qua lại có một người ngoại lệ, Long Kinh Thiên!

Dù khí tức của Nguyên Tôn có kinh thiên động địa thế nào, có cuốn sạch cổ kim thì Long Kinh Thiên vẫn giống như một tòa thần sơn thái cổ đứng sừng sững bất động, giống như thế gian không ai có thể rung chuyển được hắn vậy.

Nguyên Tôn nhìn đám người Âu Tu Văn phủ phục rung động bốn phía, vẻ mặt thỏa mãn nhưng khi thấy Long Kinh Thiên vẫn đứng lẳng không, không chút sứt mẻ thì lại lấp bắp kinh hãi, hai mắt tròn to, không thể tin nổi.

- Người, tại sao ngươi có thể thừa nhận uy áp của ta?!

Nguyên Tôn thét to ghen ngào.

- Đây là thực lực hiện tại của ngươi sao?

Long Kinh Thiên lạnh lùng cười cười:

- Chân Thần? Chẳng có gì ghê gớm!

Giọng của Long Kinh Thiên xuyên thấu thời không, truyền vào trong tai tất cả mọi người tại Băng Phách Vị Diện. Tất cả mọi người đều không khỏi ngẩn ngơ. Đám người Âu Tu Văn vốn đang khuất phục rung động không khỏi ngẩn ngơ, khi thấy Long Kinh Thiên đứng song song với Nguyên Tôn, không chút sứt mẻ, hai mắt bọn họ đều khó dấu nổi vẻ kinh ngạc trong nội tâm.

Nguyên Tôn là cường giả Chân Thần đo. Mà Long Kinh Thiên này lại có thể chịu đựng được uy áp của Nguyên Tôn? Thế chẳng phải là?!

Đám người Âu Tu Văn hít sâu một hơi khí lạnh, yết hầu run rẩy không thôi.

Lời nói của Long Kinh Thiên giống như tia băng ngàn năm, đâm thật sâu vào trong trái tim Nguyên Tôn, khiến sắc mặt hắn cực kỳ khó coi.

- Long Kinh Thiên, ta cũng không tin một Cổ Thần thất trọng đỉnh phong nho nhỏ như ngươi lại mạnh tới mức có thể thắng nổi Chân Thần ta.

Nguyên Tôn khàn giọng quát, đột nhiên đánh ra một chưởng.

- Vạn Thi Đoạn Hồn Chân Khí!

Chỉ thấy sóng vàng thi thể như biển vô tận, lừng lừng đánh tới, cuộn cuộn ập vào Long Kinh Thiên, ngập tràn thiên địa, xuyên qua thượng cổ, nghiền nát vạn giới.

Đúng lúc này, hai tay Long Kinh Thiên vung lên. Trong ánh mắt khiếp sợ của đám người Nguyên Tôn, từ trong hư không bỗng nhiên nổi lên mưa phùn màu xanh đen! Những tia mưa phùn này vừa rơi xuống liền đánh nát Vạn Thi Đoạn Hồn Chân Khí của Nguyên Tôn.

- Nghiệt Thần Vũ!

- Thế nào lại là Nghiệt Thần Vũ? Sao có thể chứ!

Đám người Âu Tu Văn kinh hãi kêu lên, toàn bộ đứng dậy, vẻ mặt thất thố. Đệ tử của Băng Phách Thần Giáo thậm chí còn không khống chế nổi đại tiểu tiện nữa.

Mọi người sinh hoạt bên trong Thái Hư Thần phủ đều biết sự khủng bố của Nghiệt Thần Vũ. Tất cả Thiên Thần gặp phải nói đều phải chết. Đến cả nửa bước Chân Thần cũng không thoát. Nhưng hiện tại Long Kinh Thiên lại có thể khống chế Nghiệt Thần Vũ!

Ngay cả hai mắt Nguyên Tôn cũng ngẩn ra, thì thào nhìn mưa phùn đang bay trong không trung. Những hạt mưa này quay quanh Long Kinh Thiên, hắt lại chẳng hề gì. Nhìn Long Kinh Thiên bên trong Nghiệt Thần Vũ, Nguyên Tôn đột nhiên nổi lên cảm giác sợ hãi kinh hoàng.

Đúng vậy, là kinh hoàng, khủng bố.

Cho dù Long Kinh Thiên hiện giờ có thực lực thế nào thì có thể khống chế Nghiệt Thần Vũ, hẳn đã không thể làm gì được. Ít nhất là vừa đột phá Chân Thần như hẳn không thể giết nổi Long Kinh Thiên. Hẳn không khỏi nảy sinh ý rút lui.

Long Kinh Thiên nhìn thấy thần sắc của Nguyên Tôn trong đáy mắt, lạnh lùng cười cười, điểm một chỉ vào hư không. Chỉ thấy trên đầu Nguyên Tôn có vô số Nghiệt Thần Vũ bạo liệt đột nhiên trút xuống, lại không phải bay bỗng như trước.

Nguyên Tôn cảm thấy trên đỉnh đầu có chuyện khác thường, ngẩng đầu nhìn lên, vừa nhìn một cái liền bị dọa giật nảy, trái tim thiếu chút nữa là nhảy lên tới cổ.

- Không!

Nguyên Tôn kinh hãi rống lên, hai tay đưa lên chống trời. Vô số thần lực tản ra, hình thành ngàn vạn tơ vàng, muốn ngăn cản Nghiệt Thần Vũ lại.

Ầm ầm một tiếng. Thiên địa nổ mạnh. Toàn bộ mọi người trong Bằng Phách Vị Diện bị chấn động đình tại.

Chỉ thấy ngàn vạn tơ vàng trong nháy mắt bị Nghiệt Thần Vũ cuồng bạo xé rách, tiếp tục trút xuống.

Nguyên Tôn phi thân tránh né, toàn thân đầm đìa mồ hôi lạnh. Cho dù hẳn là thân thể Chân Thần nhưng nếu bị Nghiệt Thần Vũ cuồng bạo này đánh trúng thì cũng sẽ bị trọng thương ngay!

Nhưng hẳn vừa mới né tránh thì lại thấy trên đỉnh đầu có vô số Nghiệt Thần Vũ cuồng bạo đánh tiếp tới.

Hắn cực kỳ hoảng sợ, lại né tránh nhưng cứ né được một lần thì Nghiệt Thần Vũ lại trút từ trên đầu xuống. Đám người Âu Tu Văn thấy hẳn giống như một con khỉ nhảy nhót khắp nơi, trong đầu trống rỗng.

Đây chính là Nguyên Tôn không ai bì nổi, vô địch khủng bố vừa rồi sao?

Nếu không tận mắt nhìn thấy thì bọn họ thật sự khó có thể tin nổi một cường giả Chân Thần lại bị đánh tới thảm như vậy!

Trái lại, Long Kinh Thiên đứng đó, hai tay chỉ phát nhẹ, mỗi lần phát lên là Nguyên Tôn đều phải chạy thực mạng, giống như đang trên khỉ vậy.

Sau đó càng khiến bọn họ hoảng sợ hơn chính là mặt đất nổ tung tóe. Vô số ngọn lửa phóng lên từ lòng đất, cuốn về phía Nguyên Tôn.

- Địa Tâm Nham Tương!

Âu Tu Văn thét lên.

Địa Tâm Nham Tương là thứ còn kinh khủng hơn cả Nghiệt Thần Vũ, Long Kinh Thiên lại cũng điều khiển được!

Địa Tâm Nham Tương giáp công cao thấp với Nghiệt Thần Vũ, khiến Nguyên Tôn vừa chạy thực mạng vừa la hét thảm thiết không thôi. Nguyên Tôn thỉnh thoảng bị Địa Tâm Nham Tương cuốn vào bên trong, kêu thảm thiết không ngừng, tiếng kêu vang vọng trong tai đám người Âu Tu Văn.

Nhìn Nguyên Tôn bị Địa Tâm Nham Tương cuốn vào, hoàn toàn thay đổi, thậm chí tỏa ra mùi khét, ánh mắt khiếp sợ của đám người Âu Tu Văn dần dần biến thành thương cảm.

Một cường giả Chân Thần vốn tung hoành vô địch, không ngờ lại bị chơi thành đáng vẽ thế này?!

Long Kinh Thiên đứng đó, cũng không muốn giết Nguyên Tôn ngay mà điều khiển Nghiệt Thần Vũ và Địa Tâm Nham Tương không ngừng công kích, chậm rãi chơi đùa đối phương.

Hắn đã luyện hóa được hạch tâm đại trận, khống chế Thái Hư Thần phủ. Trong Thái Hư Thần phủ này, đừng nói là Chân Thần mới thăng cấp sơ kỳ như Nguyên Tôn, dù là Chân Thần sơ kỳ đỉnh phong thì Long Kinh Thiên cũng nắm chắc có thể đánh chết đối phương.

- Long Kinh Thiên, có gan thì người giết ta đi!

Rốt cục Nguyên Tôn không chịu nổi đau khổ nữa, gầm rút lên. Mỗi lần bị cuốn vào bên trong Địa Tâm Nham Tương, nhiệt khí lại rót vào trong cơ thể hắn, khiến linh hồn hắn như bị thiêu đốt, đau đớn dị thường.

Sắc mặt Long Kinh Thiên lạnh nhạt, tiếp tục khống chế Địa Tâm Nham Tương và Nghiệt Thần Vũ công kích. Hơn một giờ sau, Nguyên Tôn đã hấp hối, bị dày vò tới thê thảm thì Long Kinh Thiên mới ngừng lại.

Nguyên Tôn thở dốc, ánh mắt nhìn Long Kinh Thiên, lộ vẻ sợ hãi thật sâu.

- Long Kinh Thiên, ta là Cửu Thiên Huyền Tiên của Tiên Giới chuyển thế. Người không thể giết ta. Người thả ta đi, ta có thể truyền thụ công pháp vô thượng cho người!

Nguyên Tôn cầu xin.

437. Chương 436: Kết Quả Của Nguyên Tôn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 436: Kết Quả Của Nguyên Tôn

- Hả? Cửu Thiên Huyền Tiên chuyển thế à?

Sắc mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh. Hắn đã sớm đoán ra Nguyên Tôn này chính là tiên nhân trên Tiên giới chuyển thế rồi, cho nên khi nghe đối phương nói là Cửu Thiên Huyền Tiên chuyển thế cũng không kinh ngạc.

Nguyên Tôn thấy sắc mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh, cho là Long Kinh Thiên không biết cấp độ của Cửu Thiên Huyền Tiên, vội vàng giải thích:

- Phía trên Thiên Tiên của Tiên giới chính là Kim Tiên, Cửu Thiên Huyền Tiên. Cửu Thiên Huyền Tiên tương đương với chủ thần của Thần Giới. Long Kinh Thiên, hiện tại ta đã khôi phục toàn bộ trí nhớ kiếp trước, biết vô số công pháp tu tiên tu thần. Người muốn công pháp gì thì ta có thể truyền thụ cho người cái đó. Với thiên phú của người, tu luyện công pháp vô thượng của ta, tuyệt đối có thể đạt tới Cửu Thiên Huyền Tiên hoặc Chủ Thần, thậm chí trở thành La Thiên Thượng Tiên hoặc Thần Hoàng!

Long Kinh Thiên nghe vậy, lắc đầu. Nguyên Tôn này thật sự coi mình là một tiểu nhân vật hạ giới rồi.

- Người còn di ngôn gì không?

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói.

Sắc mặt Nguyên Tôn kinh sợ đại biến, nói:

- Long Kinh Thiên, làm sao người mới bằng lòng bỏ qua cho ta?!

Long Kinh Thiên không nói nhảm với hắn, đánh ra một chưởng. Đại La Chưởng ẩn phá không đánh ra. Đại La thiên hạ, chúa tể hỗn độn. Lực lượng kinh khủng khiến Nguyên Tôn hoảng sợ.

Nguyên Tôn sợ hãi, đột nhiên giơ chưởng lên đón đỡ. Một tiếng vang trầm trầm truyền ra. Hắn bị quét bay ra ngoài.

- Người, đây là chuông gì?

Nguyên Tôn học máu, thất thanh nói.

Long Kinh Thiên không mở miệng, thân thể nhoáng lên, đi tới trước người Nguyên Tôn, điểm một chỉ. Toái Tinh Chỉ điểm tới mi tâm của đối phương. Đầu ngón tay có vô số ngôi sao tràn ánh sáng ra. Ánh sáng của vì sao đâm vào hai mắt Nguyên Tôn đau đớn, giơ tay lên đỡ theo bản năng.

Hắn hét thảm một tiếng, chỉ thấy bàn tay đã bị Toái Tinh Chỉ của Long Kinh Thiên phá ra một lỗ máu. Vô số tia sáng của sao xa vẫn chiếu ra bên trong bàn tay. Nguyên Tôn rơi nặng nề xuống đất.

Đám người Âu Tu Văn nhìn lại, chỉ thấy nơi mi tâm Nguyên Tôn xuất hiện một hố đen sâu không lường được. Bên trong hố đen, tia sáng của vì sao lộ ra. Về mặt tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Lấy nhãn lực của bọn họ, tất nhiên nhận ra trong cơ thể Nguyên Tôn đã mất đi sinh cơ, không còn sống được bao lâu nữa.

- Ta không cam lòng. Tại sao?! Sao ta lại chết trong tay một tiểu nhân vật như ngươi!

Nguyên Tôn đột nhiên nổi giận, không cam lòng nhìn Long Kinh Thiên, khàn giọng quát. Hắn thật sự không ngờ là Long Kinh Thiên biết hắn là Cửu Thiên Huyền Tiên chuyển thế nhưng vẫn giết hắn.

Hắn là Cửu Thiên Huyền Tiên chuyển thế, biết công pháp tu tiên tu thần. Long Kinh Thiên tại sao lại không động tâm?! Hắn không cam lòng mà. Hắn là Cửu Thiên Huyền Tiên chuyển thế, đời này trọng tu, hắn có thể đột phá tới cảnh giới Tiên Quân, trở thành bá chủ một phương!

- Không cam lòng sao?

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói.

- Chết trên tay ta hắn ngươi phải cảm thấy vinh hạnh. Ta là Đại La Thiên Tôn chuyển thế!

- Đại La Thiên Tôn!

Hai mắt Nguyên Tôn tròn to:

- Không, không thể nào. Long Kinh Thiên ngươi không thể nào!

Nói tới đây thì giọng nói của hắn yếu đi, hai mắt ảm đạm, khí tức đã tuyệt.

Nguyên Tôn này là hth chuyển thế, vốn nên tung hoành vô địch trên thế giới này nhưng đáng tiếc lại gặp phải Long Kinh Thiên.

Hai tay Long Kinh Thiên vung lên, thu thi thể Nguyên Tôn vào bên trong Phá Diệt Thần Đỉnh, tiện đà miết một cái, cầm Phá Diệt Thần Kích trong tay. Sau đó hắn quay đầu nhìn về phía đám người Âu Tu Văn.

Thấy Long Kinh Thiên nhìn sang, sắc mặt đám người Âu Tu Văn xám như tro tàn. Dù sao thì lúc trước tại Phá Diệt Thần Điện, hắn cũng từng ra tay với Long Kinh Thiên mà.

- Long Kinh Thiên đại nhân tha mạng. Âu Tu Văn lúc trước đắc tội nhiều lần, kính xin Long Kinh Thiên đại nhân tha mạng!

Âu Tu Văn sắc mặt như tro tàn, đột nhiên quỳ xuống, run giọng cầu xin tha thứ.

Các thái thượng trưởng lão của Băng Phách Thần Giáo cũng sợ tới rồi rít quỳ xuống xin tha, toàn bộ đều là tiếng lạy lục.

Về phần những thủ hạ của Nguyên Tôn lúc trước thì đã sớm sợ tới tè ra quần, cứ vái lạy không dứt, chẳng phân biệt nổi đông tây nam bắc nữa.

Long Kinh Thiên nhìn đám thủ hạ của Nguyên Tôn, hừ lạnh một tiếng, đánh ra một chuông. Tiếng kêu thảm thiết vang lên. Mọi người Băng Phách Thần Giáo thấy mười mấy vị Thiên Thần dưới tay Nguyên Tôn đều nổ thành mưa máu, chết tới không thể chết hơn được, cũng khiến đám người Băng Phách Thần Giáo càng sợ hãi mà cầu xin tha thứ không dứt.

- Tất cả các người đứng lên đi.

Long Kinh Thiên quét mắt nhìn đám người Âu Tu Văn, nói.

Đám người Âu Tu Văn nghe vậy, ngừng lại, không tin được. Sau khi kịp phản ứng, toàn bộ đều vái lạy tạ ơn, lúc này mới đứng lên.

Sau đó Long Kinh Thiên liền để đám người Âu Tu Văn thả lỏng Linh Hồn Chi Hải, rồi gieo mầm tín ngưỡng vào trong đó. Vốn đám Âu Tu Văn đã bị Nguyên Tôn sử dụng Bất Hủ Không Thần Phù nhưng Nguyên Tôn chết đi rồi, Bất Hủ Không Thần Phù tự động mất đi hiệu dụng. Cho nên Long Kinh Thiên gieo mầm mống tín ngưỡng trong cơ thể đám người Âu Tu Văn cũng không gặp trở ngại gì.

Âu Tu Văn và thái thượng trưởng lão của Băng Phách Thần Giáo đều thần phục Long Kinh Thiên. Hắn nắm Băng Phách Thần Giáo trong tay, thế lực tăng vọt. Đây là thế lực đệ nhất của Thái Hư Thần phủ, riêng Thiên Thần đã có hơn bốn trăm người. Thiên Thần thất trọng đỉnh phong có hai mươi mấy người.

- Âu Tu Văn.

Ngồi trên bảo tọa trong đại điện của Băng Phách Thần Giáo, Long Kinh Thiên từ trên cao nhìn xuống đám người Âu Tu Văn.

- Dạ, thưa chủ nhân!

Dưới đại điện, trong lòng Âu Tu Văn run lên, vội vàng đứng dậy.

Long Kinh Thiên ngay cả Chân Thần cũng giết được, hơn nữa hắn đã gieo mầm mống tín ngưỡng bên trong Linh Hồn Chi Hải của Âu Tu Văn, nên lúc này Âu Tu Văn đã hoàn toàn thần phục Âu Tu Văn.

- Người lấy danh nghĩa của người, để chiêu mộ các môn phái như Thái Thượng Thần Giáo, Âm Dương Môn.. Tới Băng Phách Thần Điện bàn chuyện kết minh đi.

Long Kinh Thiên nói. Thống nhất Băng Phách Thần Giáo rồi, tiếp đó sẽ là thống nhất Thái Hư Thần phủ!

Chẳng qua đi từng môn phái một cũng quá mất thời gian, cho nên Long Kinh Thiên dứt khoát để Âu Tu Văn tập hợp các chiêu mộ của các môn phái khác tới hết, một lần thu phục cả, như vậy đỡ tốn công sức.

Âu Tu Văn nghe Long Kinh Thiên muốn hắn gọi chiêu mộ các môn phái, giáo chủ tới hết Băng Phách Thần Điện bàn chuyện kết minh, hơi sững sốt liền hiểu ngay dụng ý của Long Kinh Thiên, cung kính nói.

- Vâng thưa chủ nhân!

Nói xong, hắn chần chờ một chút.

- Chẳng qua thưa chủ nhân, giáo chủ Thương Kỷ của Thái Thượng Thần Giáo, môn chủ Âm Dương THIÊN của Âm Dương Môn, môn chủ Vương Phách Khí của Phách Khí Môn, giáo chủ Lục Phương của Phương Hoàng Giáo sợ là chưa chắc đã đến! đọc truyện mới nhất tại .

Băng Phách Thần Giáo dù là thế lực đệ nhất của Thái Hư Thần phủ nhưng Thái Thượng Thần Giáo, Âm Dương Môn, Phách Khí Môn, Phương Hoàng Giáo cũng không yếu. Bất kỳ hai phái nào trong bốn thế lực nào liên kết lại cũng có thể chống lại Băng Phách Thần Giáo. Lời Âu Tu Văn nói, bốn người kia chưa chắc đã nghe theo.

- Bọn họ có tới hay không là chuyện của bọn họ. Người cứ làm theo lời ta là được.

Long Kinh Thiên nói.

- Vâng, thuộc hạ hiểu rồi!

Âu Tu Văn nói.

Không bao lâu sau, sâu trong Thái Hư Thần phủ, tất cả chiêu mộ các thế lực, giáo chủ các giáo đều nhận được Băng Phách Lệnh của Băng Phách Thần Giáo.

Tại đại điện tổng bộ Âm Dương Môn, Âm Dương Thiên đang ngồi trên bảo tọa, nhìn khắp thái thượng trưởng lão của Âm Dương Môn bên dưới, trầm giọng nói:

- Mọi người thấy Băng Phách Lệnh của Âu Tu Văn lần này thế nào?

- Phụ thân đại nhân, dụng ý của Âu Tu Văn thì ai cũng biết. Hắn chẳng qua muốn mượn lần kết minh này để tự mình giữ chức minh chủ, sau đó thống nhất Thái Hư Thần phủ.

Âm Dương Phong đứng dậy nói.

- Không sai. Môn chủ, lần kết minh này chúng ta không cần đi!

Một vị thái thượng trưởng lão của Âm Dương Môn nói tiếp.

Mấy thái thượng trưởng lão khác của Âm Dương Môn cũng ríu rít phụ họa.

Âm Dương Thiên khoát tay áo. Mọi người yên tĩnh lại. Hắn mở miệng nói:

- Ta đã quyết định, lần kết minh này, Âm Dương Môn chúng ta phải đi!

Âm Dương Phong kinh ngạc:

- Phụ thân đại nhân, vậy là?

- Vừa rồi ta đã trao đổi thần niệm với Thương Kỳ, Vương Phách Khí, Lục Phượng. Bốn phái chúng ta sẽ đi!

Âm Dương Thiên nói:

- Nếu Âu Tu Văn muốn làm minh chủ thì bốn phái chúng ta sẽ không cho hắn đạt được mục đích! Hắc hắc. Hắn muốn thống nhất Thái Hư Thần phủ, đó chỉ là si tâm vọng tưởng mà thôi!

Hai mắt Âm Dương Thiên lóe lên hàn quang.

- Hơn nữa danh tiếng đệ nhất thần giáo của Băng Phách Thần Giáo lần này cũng nên đổi đi thôi!

438. Chương 437: Người Này Là Ai?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 437: Người này là ai?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Các thái thượng trưởng lão của Âm Dương Môn nghe môn chủ Âm Dương Thiên của bọn họ nói vậy đều hai mắt nhìn nhau.

- Đi thôi. Bây giờ chúng ta liền tiến về Băng Phách Thần Điện!

Âm Dương Thiên bỗng nhiên đứng lên, bay ra khỏi đại điện. Âm Dương Phong và các thái thượng trưởng lão của Âm Dương Môn cũng bay sát phía sau, tiến về phía Băng Phách Thần Điện.

Dưới sự dẫn đầu của Âm Dương Thiên, khi mọi người tới Băng Phách Vị Điện, Thương Kỳ cũng dẫn mọi người của Thái Thượng Thần Giáo tới. Về phía Bá Khí Môn, Phượng Hoàng Giáo cũng đều như vậy.

Vài ngày sau, toàn bộ Âm Dương Môn, Thái Thượng Thần Giáo, Bá Khí Môn, Phượng Hoàng Giáo đều đã đến cả. Chuyện này khiến Âu Tu Văn bất ngờ.

Âu Tu Văn bẩm báo chuyện này với Long Kinh Thiên xong liền nói:

- Chủ nhân, bọn họ có thể đã đạt thành hiệp nghị nào đó, lần này tới đây chỉ sợ là không đơn giản.

Long Kinh Thiên gật đầu nói:

- Ta biết rồi. Người lui ra đi.

- Vâng thưa chủ nhân!

Âu Tu Văn nghe vậy liền không dám nói gì thêm nữa, cung kính thi lễ liền lui ra khỏi mật thất.

Âu Tu Văn rời khỏi mật thất, Long Kinh Thiên liền đi thẳng vào bên trong Phá Diệt Thần Đỉnh, sau đó tiếp tục luyện hóa thần thể và thần cách của Nguyên Tôn. Nguyên Tôn dù là Cửu Thiên Huyền Tiên chuyển thể nhưng sau khi chuyển thể lại tu luyện công pháp của Thần giới, cho nên ngưng tụ ra thần cách.

Mỗi ngày qua đi.

Ở bên trong Phá Diệt Thần Đỉnh, Long Kinh Thiên tu luyện hơn sáu tháng, rốt cục cũng luyện hóa toàn bộ thần thể và thần cách của Nguyên Tôn, lực lượng cường đại bành trướng mãnh liệt trong thân thể.

- Quả không hổ là thần cách Chân Thần!

Long Kinh Thiên đứng lên, trong lòng vui vẻ. Tu luyện lúc này khiến thực lực hắn tăng gấp đôi. Hiện tại hắn cảm giác đánh ra một quyền có thể đánh xuyên cả vị diện rồi!

Một quyền đánh xuyên vị diện, đó là khái niệm gì chứ?!

Chẳng qua thực lực Long Kinh Thiên tuy có tăng lên gấp đôi nhưng vẫn không cách nào đạt tới Thiên Tiên, còn đang ở Bán Tiên hậu kỳ đỉnh phong. Theo thực lực của hắn không ngừng tăng lên, mỗi một lần tăng cảnh giới cần năng lượng tới gấp cả trăm nghìn lần.

Long Kinh Thiên lúc trước luyện hóa được tám miếng Sinh Mệnh Giới Vương Đan thượng phẩm thần đan, từ Bán Tiên hậu kỳ tăng tới hậu kỳ đỉnh phong. Hiện tại dù hắn có luyện hóa tám trăm viên cũng không có khả năng tăng lên tới Thiên Tiên.

Long Kinh Thiên hít thở một hơi, chỉ thấy tiên linh khí trong hư không cuộn cuộn truyền vào thân thể mình. Sau đó bị hắn hấp thu, luyện hóa.

Hiện tại mỗi lần hô hấp của Long Kinh Thiên đều có tiên linh khí từ Tiên giới trút xuống, đủ để tạo thành một cường giả Thánh cấp. Nói cách khác, cho dù là một Hậu Thiên võ giả luyện hóa được tiên linh khí trong một lần hô hấp của Long Kinh Thiên thì đều có thể liên tiếp đột phá, đạt tới Thánh cấp ngay.

Hắn thu nạp tiên linh khí một hồi, sau đó đi ra khỏi Phá Diệt Thần Đỉnh.

- Hiện tại, các thể lực Thái Hư Thần phủ chắc đã đến đủ cả rồi!

Long Kinh Thiên thầm nghĩ.

Tu luyện trong Phá Diệt Thần Đỉnh nửa năm mà bên ngoài mới qua mười ngày. Long Kinh Thiên tính toán một cái, thấy cũng tới thời điểm cử hành lễ kết minh long trọng rồi.

Một ngày này, các giáo chủ các phái tới Băng Phách Thần Giáo này. Gia chủ Băng Phách Thần Giáo cử hành lễ kết minh long trọng, thông báo mọi người tới Băng Phách Thần Điện.

Không bao lâu sau, chuông môn các phái, giáo chủ các giáo của Thái Hư Thần phủ đã tề tụ trong Băng Phách Thần Điện, trách móc hò hét, náo nhiệt một vùng.

- Phụ thân đại nhân, lần này chúng ta thật sự gây với Băng Phách Thần Giáo sao?

Âm Dương Phong truyền âm với Âm Dương Thiên, ra hiệu tiêu diệt.

Âm Dương Thiên lạnh lùng cười cười:

- Đến lúc đó phải xem Âu Tu Văn có biết điều không. Nếu không biết điều thì cũng đừng trách chúng ta tâm ngoan thủ lạt!

- Nơi này là Băng Phách Thần Giáo, chúng ta có nắm chắc không?!

Âm Dương Phong nói.

- Yên tâm đi. Bốn phái chúng ta liên thủ, Âu Tu Văn có mạnh mấy cũng phải chết!

Âm Dương Thiên không để ý, nói.

Vốn bốn phái bọn họ chưa có ý định liên thủ nhưng lần này từ Phá Diệt Thần Điện trở về, truyền tin rằng Âu Tu Văn đã thu được Phá Diệt Thần Kích, khiến bốn phái bọn họ cảm thấy nguy cơ. Âu Tu Văn đã

muốn mượn lần đại hội kết minh này để ngồi lên vị trí minh chủ thì bốn phái bọn họ chỉ có thể liên thủ tiêu diệt hắn!

Sau khi giết chết Âu Tu Văn rồi, đến lúc đó bốn phái sẽ phân chia tài nguyên của Băng Phách Thần Giáo, thực lực lại tăng vọt, thống nhất Thái Hư Thần phủ, tạo thành thế tứ cường.

Giáo chủ Thương Kỳ của Thái Thượng Thần Giáo, Vương Bá Khí của Bá Khí Môn, giáo chủ Lục Phượng của Phượng Hoàng Giáo đều đã ngồi trên đại diện, ánh mắt lập lòe, hiển nhiên đang truyền âm mật đàm.

Các giáo chủ, môn chủ khác cũng đều đã tới.

Sâu trong Thái Hư Thần phủ có tổng cộng hơn hai trăm giáo phái, từng giáo chủ các phái, trưởng môn đều là Thiên Thần thất trọng đỉnh phong, hơn nữa có một số thái thượng trưởng lão cũng đạt cấp này. Riêng Thiên Thần thất trọng đỉnh phong ở đây đã đạt tới con số bốn trăm người!

Hơn bốn trăm Thiên Thần thất trọng đỉnh phong!

Về phần cường giả Thiên Thần thì đơn vị tính phải là nghìn.

Ngay khi mọi người trong Băng Phách Thần Giáo đang truyền âm, nghị luận các bên thì đột nhiên bên ngoài điện vang lên một giọng nói:

- Giáo chủ Băng Phách Thần Giáo, Âu Tu Văn tới!

Tiếng nói truyền khắp toàn bộ đại diện. Mọi người liền ngừng bàn luận, khiến đại diện liền yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm vào cửa đại diện nhưng bọn họ lại thấy một Cổ Thần thất trọng đỉnh phong, là một thanh niên tóc đen trẻ tuổi đi tới. Mà giáo chủ Băng Phách Thần Giáo Âu Tu Văn và các cường giả của Băng Phách Thần Giáo đều đi sau lưng người thanh niên này, cung kính giống như là thuộc hạ vậy!

Thấy cảnh tượng này, các cường giả trong đại diện không khỏi ngẩn ngơ, sau đó là xôn xao.

Mà ngay cả Âm Dương Thiên, Thương Kỳ, Vương Bá Khí, Lục Phượng cũng đều hai mắt nhìn nhau, không hiểu ý gì. Âu Tu Văn này là đệ nhất Thái Hư Thần phủ, làm sao lại khúm núm trước một tiểu tử Cổ Thần thất trọng đỉnh phong như vậy chứ?!

Không chỉ Âu Tu Văn, ngay cả mọi người trong Băng Phách Thần Giáo cũng đều như vậy!

Bọn họ chỉ cảm thấy thiên địa đảo lộn mất rồi.

- Long Kinh Thiên! Là người!

Khi mọi người đang khiếp sợ, nghi hoặc thì đột nhiên có một tiếng hô kinh ngạc vang lên. Mọi người nhìn thấy người vừa nói lại là thiếu môn chủ Âm Dương Giáo, Âm Dương Phong.

Âm Dương Thiên, Thương Kỳ, Vương Bá Khí, Lục Phượng đều không nhận ra Long Kinh Thiên nhưng Âm Dương Phong và một số thái thượng trưởng lão của Âm Dương Môn đều nhận ra, hơn nữa còn đuổi giết Long Kinh Thiên, thậm chí thì triển không gian tuyệt sát trận giết hắn mà không được. Sáu thái thượng trưởng lão Thiên Thần thất trọng đỉnh phong có ẩn tượng rất sâu với hắn!

- Phong nhi, người này là ai?!

Âm Dương Thiên thấy nhi tử nhận ra thanh niên tóc đen này, không khỏi cất tiếng hỏi. Toàn bộ đám người Thương Kỳ đều nhìn chăm chăm vào Âm Dương Phong.

- Phụ thân đại nhân. Người này tên là Long Kinh Thiên, là người của một tông phái tên là Đại Huyền Thần Tông bên ngoài Thái Hư. Tại Phá Diệt Thần Điện ta đã gặp phải hắn!

Âm Dương Phong nói.

Từ sau khi ra khỏi Phá Diệt Thần Điện, Âm Dương Phong cũng đã thoáng tra xét chi tiết của Long Kinh Thiên rồi.

- Người gặp người này tại Phá Diệt Thần Điện sao? Đã xảy ra chuyện gì?!

Âm Dương Thiên hỏi.

- Lúc ấy người này chỉ là Cổ Thần ngũ trọng đỉnh phong. Ta thấy hắn đi xuyên qua Oan Hồn Huyết Hà, muốn bắt hắn, xem kẻ này có bí mật gì, nhưng...

Âm Dương Phong nói tới đây thì ngừng lại.

Không cần phải nói, tất cả mọi người đều đoán ra, Âm Dương Phong không thành công.

Chỉ là trong nội tâm của Âm Dương Thiên lại càng nghi hoặc, nói:

- Tiểu tử này chỉ là một Cổ Thần, vậy mà có thể thoát khỏi tay mười vị Thiên Thần các ngươi sao?!

Cả đám người Thương Kỳ đều nhìn chằm chằm vào Âm Dương Phong, cũng cảm thấy khó hiểu.

Âm Dương Phong thấy phụ thân hỏi như vậy, sắc mặt đỏ hồng, vẻ xấu hổ nói:

- Lúc ấy sáu người thái thượng trưởng lão Trần Lượng thi triển không gian tuyệt sát trận đánh chết người này, cuối cùng người này vẫn chạy thoát!

- Cái gì?!

Đám người Âm Dương Thiên đều biến sắc.

439. Chương 438: Khổ Nhục Kế

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 438: Khổ nhục kế

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Không gian tuyệt sát trận đúng là sát trận mạnh nhất của Âm Dương Môn. Sáu người Trần Lượng liên thủ thi triển, vậy mà vẫn để Long Kinh Thiên chạy! Âm Dương Thiên cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Nói như vậy, chẳng lẽ đây là cường giả có thể so với Chân Thần sơ kỳ sao?!

Âm Dương Phong thấy thần sắc đám người phụ thân, biết phụ thân đang suy nghĩ gì, nói:

- Phụ thân đại nhân. Thực lực của Long Kinh Thiên này nhiều nhất chỉ có thể so với Thiên Thần thất trọng đỉnh phong, còn yếu hơn Âu Tu Văn một chút. sáu vị thái thượng trưởng lão Trần Lượng dùng không gian tuyệt sát trận không giết được hắn, ta nghĩ chỉ bởi hắn tu luyện một loại công pháp nào đó, phòng ngự bản thể tương đối mạnh mà thôi.

Đám người Âm Dương Thiên nghe tới đây mới không khỏi thở phào một hơi. Nếu như vậy thì còn nắm chắc một chút. Chỉ cần Long Kinh Thiên này không có thực lực Chân Thần là tốt rồi!

Chẳng qua dù là tể, một cường giả Cổ Thần như Long Kinh Thiên này lại có thực lực Thiên Thần thất trọng thiên, trong lòng mấy người Âm Dương Thiên cũng đều khiếp sợ rất lâu, hai mắt lóe lên bất định, không biết đang nghĩ gì.

Trên đại diện, hầu như ánh mắt mọi người đều đang tập trung vào người Long Kinh Thiên.

Đối mặt với ánh mắt của mấy vị cường giả Thiên Thần trên đại diện, sắc mặt Long Kinh Thiên bình thản. Dưới sự hộ tống của Âu Tu Văn và các giáo chủ Băng Phách Thần Giáo, hắn đi vào trong đại diện, ngồi xuống bảo tọa. Cường giả của Băng Phách Thần Giáo đều đứng phía sau Long Kinh Thiên, không ai dám ngồi.

Nhìn thấy cảnh này, Âm Dương Thiên, Thương Kỳ, Vương Bá Khí, Lục Phượng đều biến đổi sắc mặt. Đại diện ồn ào một vùng. Âu Tu Văn là giáo chủ Băng Phách Thần Giáo, đệ nhất Thái Hư Thần phủ, thế

nhưng lại cũng không dám ngồi. Như bọn họ thì đã tính là cái gì? Bọn họ chẳng những còn không có tư cách đứng trước mặt hắn sao?

Một số người trong lòng còn sinh lửa giận, cảm thấy Âu Tu Văn cố ý làm như vậy khiến bọn họ mất mặt.

Chẳng qua cường giả các phái gì có đàm luận, tức giận nhưng cũng không ai dám mở miệng nói gì với Long Kinh Thiên.

Đám người Âm Dương Thiên cau mày, cũng không nói gì.

- Các vị!

Đúng lúc này, Âu Tu Văn đứng phía sau Long Kinh Thiên liền mở miệng tiếng nói không lớn nhưng ẩn chứa thần uy vô thượng. Đại diện vốn âm ỹ liền lập tức yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Âu Tu Văn.

Âu Tu Văn nhìn quét các cường giả các phái, dừng lại một hồi ở bốn người Âm Dương Thiên, Thương Kỳ, Vệ Phong, Lục Phượng, sau đó nói:

- Các vị, lần này muốn mời các người tới Bằng Phách Thần Giáo để tham dự buổi lễ kết minh này, nhưng thật ra là ý tứ của chủ nhân ta.

- Chủ nhân?!

Trên đại diện, các cường giả trầm miệng một lời, khiếp sợ nhìn Long Kinh Thiên đang ngồi phía trên bảo tọa. Lúc trước mọi người có nhiều suy đoán nhưng bây giờ nghe Âu Tu Văn nói Long Kinh Thiên không ngờ là chủ nhân của hắn thì không ai tránh khỏi kinh ngạc được, không thể nào tin.

Long Kinh Thiên thu phản ứng của tất cả mọi người trong đại diện vào mắt, cũng không mở miệng.

Lúc này Âu Tu Văn tiếp tục nói với mọi người:

- Đây là chủ nhân của ta, Long Kinh Thiên. Chủ nhân ta cử hành buổi lễ kế minh này, có ý đề cử ra một vị minh chủ, thống lĩnh các phái của Thái Hư Thần phủ.

Ánh mắt hắn nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Âu Tu Văn dù chưa nói rõ nhưng tất cả mọi người đều hiểu là lúc ấy sẽ đưa Long Kinh Thiên lên làm Minh Chủ, thống nhất các phái Thái Hư.

- Âu Tu Văn, ngươi có ý gì đây?

Vương Bá Khí tính bốc đồng nhất của Phách Khí Môn rốt cục không nhịn nổi nữa, đứng lên quát lớn:

- Ý của ngươi là nói lúc đó sẽ cho cái tên chủ nhân rầm chó của ngươi lên làm Minh Chủ, thống lĩnh các phái Thái Hư sao?!

- Không sai. Âu Tu Văn ngươi tu luyện công pháp tẩu hỏa nhập ma, biến thành ngu ngốc rồi à? Nhận một Cổ Thần làm chủ nhân, hơn nữa còn muốn một Cổ Thần thống lĩnh các phái Thái Hư chúng ta?

Giáo chủ Lục Phượng của Phượng Hoàng Giáo cũng không nhịn được mà cười lạnh nói. Nếu đã quyết vạch mặt với Bằng Phách Thần Giáo thì hắn cũng không cần nề mặt nữa.

- Đúng vậy. Quả là si tâm vọng tưởng. Một Cổ Thần còn muốn làm Minh Chủ sao?!

Giáo chủ Thương Kỳ của Thái Thượng Thần Giáo hừ lạnh, chỉ về phía Long Kinh Thiên.

- Tiểu tử, ngươi có tư cách gì mà làm Minh Chủ chứ? Trên đại diện đều là cường giả Thiên Thần. Cổ Thần ngay cả tư cách tiến vào đại diện này còn không có. Ngươi cúi xuống cho ta!

Thương Kỳ nói xong, đột nhiên đánh một quyền về phía Long Kinh Thiên.

Chỗ Thương Kỳ ngồi cách Long Kinh Thiên không xa, một quyền đánh tới, dù là Âu Tu Văn và đám người của Bằng Phách Thần Giáo muốn ra tay cũng không kịp.

Âm Dương Thiên, Lục Phương thấy thế còn hơi hả hê. Bọn họ muốn thấy Long Kinh Thiên này ứng phó thế nào. Mặc dù lúc trước Âm Dương Phong nói sáu người Trần Lượng thì triển không gian tuyệt sát trận không giết được Long Kinh Thiên nhưng bọn họ vẫn cảm thấy, một Cổ Thần dù có mạnh thì có thể mạnh tới đâu chứ? Một quyền này của Thương Kỳ nhất định đánh văng hẳn xuống.

Long Kinh Thiên nhìn một quyền của Thương Kỳ đánh tới, ngồi tại chỗ, tay phải phát nhẹ một cái như phủ bụi, đón quyền kinh của đối phương.

Mọi người thấy thế thì kinh ngạc, sau đó cười ồ lên một tiếng. Nhưng bọn họ đang muốn mở miệng giễu cợt thì đột nhiên thấy quyền kinh mạnh mẽ của Thương Kỳ biến mất. Mà Thương Kỳ vốn đang ngồi đột nhiên hét lên, chỗ ngồi bể nát thành vô số mảnh vụn, cả người cũng bay ra ngã xuống, cút tới một góc của đại điện mới dừng lại.

Toàn bộ đại điện im bật, một giọt nước rơi cũng có thể nghe rõ.

Nụ cười của mọi người đều cứng đờ ra.

Ngay cả Âm Dương Thiên, Lục Phương và Vương Bá Khí cũng đều kinh ngạc nhìn Thương Kỳ ở một góc đại điện, đầu óc trống rỗng.

Âm Dương Phong và đám cường giả ban đầu đuổi giết Long Kinh Thiên tại Phá Diệt Thần Điện đều như thấy ảo giác, mặt đại ra?!

- Không thể nào. Long Kinh Thiên! Mới có mấy tháng, thực lực của ngươi sao lại mạnh tới vậy được?

Sau đó, Âm Dương Phong liền không tin hô lên, lại nói với phụ thân Âm Dương Thiên:

- Nhất định là giả dối. Phụ thân đại nhân, đây căn bản là chuyện không thể nào. Bọn họ phái người liên thủ, bố trí âm mưu.

Long Kinh Thiên trong Phá Diệt Thần Điện bị đám người Âm Dương Phong đuổi giết, bây giờ qua mấy tháng, thực lực đã tăng tới thế này thì hẳn không thể nào tin nổi.

- Không sai. Môn chủ. Bọn họ đang sử dụng khổ nhục kế để lừa gạt chúng ta!

Thái thượng trưởng lão Trần Lượng của Âm Dương Môn cũng nói:

- Như vậy sẽ khiến không ai dám ra tay với người kia, sau đó hẳn liền lên ngôi vị Minh Chủ.

Âm Dương Thiên, Vương Bá Khí, Lục Phương đều nghĩ, cảm thấy lấy Âm Dương Phong, Trần Lượng cũng không phải không có lý. Thương Kỳ của Thái Thượng Thần Giáo hợp tác với bọn họ, không chừng lại ngầm cấu kết với Băng Phách Thần Giáo.

Dù sao thì có là Âu Tu Văn cũng không thể tùy tiện phát nhẹ một cái khiến Thương Kỳ bị bay đi được! Thực lực của Thương Kỳ bọn họ đều rõ cả, cho dù không bằng được Âu Tu Văn thì cũng không kém bao nhiêu.

Một Cổ Thần nho nhỏ phát nhẹ một cái có thể đánh bay Thương Kỳ thì bọn họ không tin nổi. Cách giải thích duy nhất là đúng như Âm Dương Phong và Trần Lượng nói, đây là giả dối. Thái Thượng Thần Giáo và Băng Phách Thần Giáo thông đồng diễn trò thôi.

Vương Bá Khí nghĩ thông điểm này, nhìn Âu Tu Văn, trợn mắt nói:

- Âu Tu Văn, các ngươi thật hèn hạ. Hai phái các ngươi thông đồng muốn dùng khổ nhục kế lừa gạt chúng ta?!

Nhưng tiếng Vương Bá Khí còn chưa hết, đột nhiên bóng người nhoáng lên. Long Kinh Thiên đã tới trước mặt Vương Bá Khí, đánh ra một quyền. Lực lượng kinh khủng điên cuồng truyền ra. Tất cả đại điện đều hơi rung chuyển. Vương Bá Khí còn chưa kịp phản ứng liền bị một quyền của Long Kinh Thiên đánh bay, đập vào vách tường đại điện như chó chết, sau đó tụt xuống, chết không thể chết hơn nữa!

Tiện đà, thân thể Long Kinh Thiên nhoáng lên. Hai tiếng kêu thảm thiết vang lên. Âm Dương Thiên và Lục Phương đồng thời bị Long Kinh Thiên một chưởng đánh bay, dán lên vách tường đại điện, không nhúc nhích nữa.

440. Chương 439: Trở Về Huyền Lâm Vị Diện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 439: Trở về Huyền Lâm vị diện

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cả đại diện yên tĩnh tới quý dị!

Tất cả mọi người đều đại ra, không nhúc nhích, giống như bị định thân vậy.

Vương Bá Khí, Âm Dương Thiên, Lục Phượng, tam đại cường giả dán lên tường đại diện giống như bánh nướng áp chảo. Cảnh tượng này oanh kích thật sâu vào tâm linh yếu ớt của mọi người.

Đặc biệt là Âm Dương Môn, Thái Thượng Thần Giáo, Phách Khí Môn và Phượng Hoàng Giáo. Đám thái thượng trưởng lão mấy môn phái này sợ hãi ngẩn ra. Âm Dương Phong cứng đờ nhìn vào phụ thân đã chết không thể chết hơn, dán vào vách tường, ngơ ngác. Vừa rồi hắn còn nói là giáo chủ Thương Kỳ của Thái Thượng Thần Giáo diễn trò với Bằng Phách Thần Giáo, giờ khổ nhục kế. Nhưng bây giờ thì sao?!

Chẳng lẽ phụ thân hắn đang sử dụng khổ nhục kế nốt?!

Vương Bá Khí, Lục Phượng, hai phái cũng sử dụng khổ nhục kế sao?!

Lúc này dùng đầu ngón chân mà nghĩ cũng có thể hiểu, chuyện này không thể xảy ra. Khổ nhục kế chẳng ai lại lấy mạng ra chơi như vậy.

Rung động. Không thể tin được sau đó đám cường giả Âm Dương Môn và Âm Dương Phong đều mặt như tro tàn. Hầu như đồng thời, trên đại diện, tất cả mọi người đều nhìn về phía Long Kinh Thiên, Cổ Thần thất trọng đỉnh phong lúc trước bọn họ không coi vào đâu này.

Hiện tại bọn họ rất cực hiểu tại sao Âu Tu Văn lại làm nô tài, xưng đối phương là chủ nhân rồi. Vì sao các thái thượng trưởng lão của Bằng Phách Thần Giáo đều tình nguyện đi theo, không dám ngồi trước mặt hắn rồi.

Long Kinh Thiên quét mắt nhìn đám người Âm Dương Phong, lạnh nhạt nói:

- Các ngươi có muốn ném thử khổ nhục kế không?

Đám người Âm Dương Phong ai cũng hoảng sợ vô cùng. Đột nhiên Âm Dương Phong quỳ phịch xuống, khóc ròng nói:

- Tiền bối, ta có mắt không trông, van xin tiền bối tha cho ta một mạng đi. Ta xin làm trâu làm ngựa cho tiền bối!

Các cao thủ của Âm Dương Môn, Thái Thượng Thần Giáo, Phách Khí Môn và Phượng Hoàng Giáo đều rớt rít phản ứng, quỳ hết cả xuống.

- Tiền bối tha mạng, tiền bối tha mạng!

Cả một đám người quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Cường giả các phái khác sắc mặt âm trầm.

Long Kinh Thiên nhìn Âm Dương Phong một cái, giơ tay lên điểm một chỉ. Mi tâm Âm Dương Phong phun ra một cột máu. Cả nhóm cường giả Âm Dương Môn sợ hết hồn, tâm can bảo bối suýt nữa nhảy ra ngoài cả, càng vái lạy xin tha không dứt.

Một chiêu của Long Kinh Thiên đánh chết các loại cường giả Thiên Thần thất trọng thiên đỉnh phong như Âm Dương Thiên, Vương Bá Khí xong, cường giả của Âm Dương Môn càng không có đồ phản kháng nữa. Bởi vì việc đó chỉ có cường giả Chân Thần sơ kỳ mới làm được.

Trước mặt Long Kinh Thiên, có nhiều cường giả Thiên Thần hơn nữa cũng uống công.

Long Kinh Thiên nhìn đám cường giả của Âm Dương Môn cầu xin tha thứ, sau đó để mọi người buông lỏng Linh Hồn Chi Hải, nhất nhất gieo mầm mống tín ngưỡng vào.

Sau đó, Âm Dương Môn, Phách Khí Môn, Thái Thượng Thần Giáo, Phượng Hoàng Giáo, cường giả bốn phái đều bị Long Kinh Thiên gieo hạt giống tín ngưỡng vào hết. Bốn phái thần phục hoàn toàn.

Các cường giả các phái không cũng chỉ trở mắt nhìn Long Kinh Thiên thu phục bốn phía nhưng không ai dám đi lên, hơn nữa không ai dám mở miệng.

Khi bốn phái bị thu phục xong, Long Kinh Thiên liền quay đầu lại, nhìn về phía cường giả các phái khác, hai mắt đảo qua. Cường giả các phái khác dường như bị sét đánh trúng, chỉ cảm thấy Lý Hữu Bằng nổ vang không dứt, vầng mây hoa mắt, ai cũng hoảng sợ.

Lúc này, một luồng khí tức uy áp giống như từ địa ngục tràn ra từ trên người Long Kinh Thiên. Lôi quang cường đại bắn ra, tạo thành một lôi trụ. Rất nhiều kiến trúc trên đại điện bị hủy diệt, ầm ầm lao thẳng lên cửu thiên, tiện đà phá vỡ cương khí của Băng Phách Vị Diện, lao thẳng vào tinh không mờ mịt.

Ban đầu khí tức của giống như của Nguyên Tôn xông thẳng vào bên trong tinh không mờ mịt. Nhưng lúc này Long Kinh Thiên đã khiến khí tức mạnh lên gấp ba lần.

Trong Băng Phách Thần Điện, tất cả cường giả đều bị sóng không khí mạnh mẽ đánh cho đứng không vững, ngã nhào ra mặt đất, kinh hãi nhìn cảnh tượng này.

Chỉ là khí tức và uy áp đã kinh khủng tới mức này rồi sao? Nếu là một quyền của Long Kinh Thiên thì sao? Lúc này bọn họ mới thực sự biết thực lực chân chính của Long Kinh Thiên mạnh mẽ tới bậc nào.

Các cường giả của Âm Dương Môn, Phách Khí Môn vừa rồi càng cảm thấy may mắn không dứt. Nếu vừa rồi phản kháng thì chỉ sợ là Long Kinh Thiên muốn tiêu diệt bọn họ chỉ mất mấy hơi thở thôi.

Đang lúc mọi người còn kinh hãi, Long Kinh Thiên mở miệng:

- Các ngươi còn có ai không phục ta làm Minh Chủ không? Người không phục ta có thể cho hắn rời đi.

Giọng nói của Long Kinh Thiên vang vọng trong đại điện rất lâu nhưng không có một giáo chủ phái nào, một thái thượng trưởng lão nào dám rời đi.

Buồn cười. Rời đi sao? Long Kinh Thiên thống nhất hư không đã là chuyện tất nhiên. Bây giờ mà còn rời đi thì sau này không phải là muốn chết sao? Trừ phi bọn họ rời khỏi Thái Hư Thần phủ. Chẳng qua Thái Hư Thần phủ dễ rời khỏi như vậy sao?

Cuối cùng cường giả các phái cũng lựa chọn thuận phục hết.

Hơn một giờ sau, Long Kinh Thiên đã gieo hạt giống tín ngưỡng vào Linh Hồn Chi Hải của các cường giả các phái tới đây. Lúc này toàn bộ thế lực bên trong Thái Hư Thần phủ đều sẵn sàng góp sức cho Long Kinh Thiên!

Long Kinh Thiên hoàn toàn nắm trong tay hơn hai trăm thế lực sâu bên trong Thái Hư Thần phủ.

Chỗ sâu nhất trong Thái Hư Thần phủ, dù chỉ có hơn hai trăm thế lực siêu cấp nhưng thực lực mỗi phái đều cực mạnh. Chỉ riêng môn phái yếu nhất cũng đã có tới năm mươi cường giả Thiên Thần.

Tổng cộng cường giả Thiên Thần của hơn hai trăm thế lực siêu cấp, số lượng lên tới hơn bốn vạn người.

Hơn bốn vạn hai ngàn Thiên Thần, đây là số lượng kinh khủng tới mức nào!

Long Kinh Thiên đứng trên Băng Phách Thần Giáo, nhìn hơn bốn vạn hai ngàn cường giả Thiên Thần quỳ phía dưới, cũng không biết có bao nhiêu cảm khái. Điểm thế lực này nếu so với những tinh vực hắn khống chế tại Tiên giới trước kia thì chẳng đáng kể chút nào.

Hơn nữa hơn mười vạn tinh vực hắn thống trị tại Tiên giới trước kia đều là tinh vực cao đẳng.

Một tinh vực cao đẳng, thế lực một vị diện tới đây tùy tiện có thể tiêu diệt hết cả Ba Nhĩ tinh hệ.

- Không biết Vũ Quân, Mộ Dung Thiên hiện giờ thế nào rồi?

Long Kinh Thiên thầm nghĩ. Nếu hiện tại đã luyện hóa đại trận hạch tâm rồi, nắm Hồn Độn Linh Bảo Thái Hư Thần phủ này rồi, lại thống nhất các thế lực sâu trong Thái Hư Thần phủ, như vậy cũng nên trở về Huyền Lâm vị diện nhìn một chút rồi.

- Tất cả các người đứng lên đi.

Long Kinh Thiên thu hồi tâm thần, nói với đám cường giả các phái được quy bên trong Bằng Phách Thần Giáo. xem tại

- Vâng thưa chủ nhân!

Cường giả các phái trong Bằng Phách Thần Giáo cung kính đáp, sau đó mời đứng lên.

Sau đó Long Kinh Thiên liền sắp xếp một số chuyện cho cường giả các phái, để môn chủ Long Mộc của Long Mộc Điện thống lĩnh các phái, đi vào bên trong Thái Hư Thần phủ, thu phục các thế lực còn lại.

Mà Long Kinh Thiên lại mang theo cường giả Thiên Thần của năm phái, Bằng Phách Thần Giáo, Âm Dương Môn, Phách Khí Môn, Thái Thượng Thần Giáo, Phượng Hoàng Giáo trở lại Huyền Lâm vị diện.

Long Kinh Thiên trực tiếp xé mở không gian, mang theo cường giả năm phái thuận di. Trước kia, Long Kinh Thiên từ Huyền Lâm vị diện chạy tới Bằng Phách Vị Diện cần phải mất cả năm. Nhưng lần này thuận di trở lại, hẳn chỉ cần dùng ba ngày!

Hiện tại mỗi lần hắn hô hấp, tiên linh khí từ Tiên giới cuộn cuộn truyền xuống khiến hắn có thể thuận di không ngừng, không cần lo lắng tới việc chân khí trong thân thể bị tiêu hao như trước.

Ba ngày sau, Long Kinh Thiên trở lại Huyền Lâm vị diện, phi thân một cái liền xuất hiện trong đại diện của Đại Huyền Thần Tông. Chỉ thấy Hứa Vũ Quân vẻ lo buồn, không biết đang suy nghĩ tới chuyện gì.

- Sao lại sầu lo thế kia?

Long Kinh Thiên cười hỏi.

Thân thể Hứa Vũ Quân chấn động, bỗng nhiên ngẩng đầu, cười vui mừng:

- Kinh Thiên, người trở lại rồi!!!

441. Chương 440: Một Quyền Đánh Xuyên Một Vị Diện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 440: Một quyền đánh xuyên một vị diện

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nhìn Hứa Vũ Quân, gật đầu cười một tiếng:

- Ta đã trở về.

- Người thu được hạch tâm đại trận kia chưa?!

Hai mắt Hứa Vũ Quân sáng ngời, hỏi.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Không sai. Ta đã tìm được hạch tâm đại trận, cũng đã luyện hóa rồi.

Nụ cười Hứa Vũ Quân vui vẻ, nhưng sau đó liền ảm đạm hẳn.

- Đã xảy ra chuyện gì rồi?

Trong lòng Long Kinh Thiên có dự cảm xấu.

- Hắc Long thúc thúc, hắc đã chết!

Hứa Vũ Quân chần chờ một chút, đôi mắt đỏ lên, nước mắt rơi xuống. Hắc Long đúng là bạn tốt của cha nàng, từ nhỏ đã chăm sóc cho nàng, tình cảm vô cùng tốt.

- Hắc Long đã chết sao?!

Long Kinh Thiên giật mình.

Hứa Vũ Quân gật đầu nói:

- Người sau khi đi vào sâu trong hư không, chúng ta không ngừng thống nhất vị diện bốn phía, cuối cùng khiến các vị diện bên ngoài hư không chú ý, rồi rít kết minh muốn đối phó với chúng ta. Trước đó không lâu, chúng ta đi về phía Ma Uyên vị diện, không ngờ đối phương đã bố trí cạm bẫy từ trước. Chúng ta bị vây khốn. Hắc Long thúc thúc vì cứu ta cho nên, cho nên...

Hai mắt Long Kinh Thiên lóe hàn quang. Ma Uyên vị diện!

Hứa Vũ Quân nức nở, đôi mắt đẹp tràn đầy nước mắt.

Long Kinh Thiên nắm vai Hứa Vũ Quân, nói:

- Được rồi. Không có chuyện gì rồi. Hiện tại ta đã trở về, chúng ta giờ sẽ đi tới Ma Uyên vị diện, báo thù cho Hắc Long!

Hứa Vũ Quân vừa nghe thế, không khỏi quýnh lên.

- Kinh Thiên, Ma Uyên vị diện kia hiện tại rất mạnh, do hơn ba mươi cái vị diện kết minh, đặt tổng bộ tại nơi này. Riêng cường giả Thiên Thần đã hơn một ngàn người rồi!

Long Kinh Thiên không khỏi cười nói.

- Yên tâm đi, không có chuyện gì đâu.

Một ngàn Thiên Thần sao? Bốn vạn Thiên Thần sâu trong hư không cũng bị Long Kinh Thiên thu phục, huống chi là một ngàn Thiên Thần.

- Kinh Thiên, ta biết người đã luyện hóa được hạch tâm đại trận, nắm trong tay Thái Hư Thần phủ nhưng thực lực đối phương quá mạnh mẽ. Hay chúng ta cứ từ từ tích lũy lực lượng đã, sau này báo thù cho Hắc Long thúc thúc cũng không muộn!

Nụ cười của Hứa Vũ Quân lại càng gấp gáp.

Long Kinh Thiên dù nắm trong tay Thái Hư Thần phủ nhưng dù sao thời gian luyện hóa còn ngắn ngủi, hắc chưa thể phát huy hoàn toàn uy lực của Thái Hư Thần phủ. Hứa Vũ Quân cũng không cho là một mình Long Kinh Thiên có thể đối phó được với hơn một ngàn Thiên Thần của đối phương. Dù sao thì hiện tại Huyền Lâm vị diện cũng chỉ mới có hơn ba trăm Thiên Thần.

Long Kinh Thiên biết Hứa Vũ Quân lo lắng ithub, không khỏi buồn cười, cũng không dấu diếm nữa, nói về phía hư không:

- Các người cũng ra đi!

Ánh mắt Hứa Vũ Quân lộ vẻ nghi ngờ.

Lúc này đột nhiên hư không bị phá vỡ. Một lỗ thủng khổng lồ hiện ra. từng luồng lực lượng mạnh mẽ tràn ra từ trong đó. Tiếp theo một đám cường giả bay ra.

Chính là cường giả năm phái tại Băng Phách Vị Diện!

Đôi mắt Hứa Vũ Quân mở lớn.

- Bái kiến chủ nhân, Hứa Vũ Quân tiểu thư!

Đám người Âu Tu Văn sau khi đi ra ngoài liền tới trước mặt Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, đồng thời quỳ xuống, cung kính hô.

Gần hai ngàn cường giả Thiên Thần của năm phái, âm thanh chấn động cả Huyền Lâm vị diện. Cả Huyền Lâm vị diện giống như nổi lên ngàn vạn cơn cuồng phong, dòng khí kích động.

Đôi mắt đẹp của Hứa Vũ Quân vẫn mở lớn, còn không kịp phản ứng đối với những chuyện xảy ra.

Long Kinh Thiên để cho đám người Âu Tu Văn đứng dậy, sau đó nói với Hứa Vũ Quân.

- Bọn họ là cường giả của năm đại phái Băng Phách Thần Giáo, Âm Dương Môn, Phách Khí Môn, Thái Thượng Thần Giáo, Phượng Hoàng Giáo, đã hoàn toàn bị ta thu phục!

Hứa Vũ Quân không thể tin được, nói:

- Băng Phách Thần Giáo?!

Năm phái Băng Phách Thần Giáo là năm môn phái mạnh nhất sâu trong hư không. Long Kinh Thiên lại thu phục được toàn bộ sao?! Đặc biệt là bốn tọa, giống như là cự phách của Thái Hư Thần phủ!

- Hẳn chính là Âu Tu Văn.

Lúc này Long Kinh Thiên chỉ về phía Âu Tu Văn đứng đầu cho Hứa Vũ Quân.

Về mặt Hứa Vũ Quân lại chấn động. Âu Tu Văn, đệ nhất nhân Thái Hư Thần phủ.

- Thật ra thì không chỉ có năm phái Băng Phách Thần Giáo mà tất cả thế lực chỗ sâu nhất Thái Hư Thần phủ đều đã bị ta thu phục hoàn toàn rồi.

Long Kinh Thiên cười nói.

Đầu óc Hứa Vũ Quân ầm một tiếng. Toàn bộ thế lực sâu trong Thái Hư Thần phủ sao?!

Nàng chỉ cảm thấy như mình đang nằm mộng.

Tất cả mọi thứ trước mắt chẳng lẽ đều là mộng?! Đang ở trong mộng, nàng mơ thấy Long Kinh Thiên. Đúng, nhất định là mộng.

- Đây không phải là mộng.

Long Kinh Thiên thu thần sắc của Hứa Vũ Quân vào đáy mắt, nói.

Sau đó, cuối cùng Hứa Vũ Quân cũng tin được đây không phải là giấc mộng.

Ma Uyên vị diện, trong đại điện tràn ngập tiếng nói cười, nâng chén không dứt.

- Hứa Vũ Quân cô nương kia đứng ra rất đẹp. Đáng tiếc là lại để cho nàng chạy!

Trên đại điện, Vi Đà cười nói.

Vi Đà này chính là Minh Chủ Ma Uyên liên minh, thực lực bản thân cực mạnh, hơn nữa còn là giáo chủ Ma Uyên giáo mạnh nhất Ma Uyên.

- Ha ha, Minh Chủ, đừng có nóng lòng. Lần này để Hứa Vũ Quân cô nương kia chạy, lần sau chúng ta lại bắt nàng lại. Đến lúc đó sẽ để Minh Chủ hưởng thụ tư vị của cô nương Kim Ô!

Một môn chủ một phái cười nói.

Phía dưới đại điện vang lên một tràng cười to.

- Cô nương kia cũng không biết xuất hiện từ đâu, thế nhưng lại đã thống nhất mấy vị diện lân cận Huyền Lâm vị diện rồi.

- Còn cả đại trận phòng ngự Huyền Lâm vị diện, không biết là do ai bố trí.

Mọi người bắt đầu bàn luận.

Vi Đà vung tay lên, nói to:

- Mọi người không cần lo lắng. Chỉ là Huyền Lâm vị diện, chúng ta sớm muộn gì cũng sẽ công phá được. Hứa Vũ Quân cô nương kia không chống được bao lâu đâu. Ta muốn thử xem nàng trên giường lợi hại tới đâu!

Nói tới đây hắn liền cười lên ha ha.

- Chỉ sợ là không chịu nổi một trăm cái, đến lúc đó sẽ phải cầu xin Minh Chủ tha thứ không dứt thôi!

Mọi người cười to.

Đúng lúc này, đột nhiên một tiếng nổ ầm ầm vang lên. Một luồng lực lượng hủy diệt đánh lên đại trận phòng ngự của Ma Uyên vị diện. Tiếng cười của mọi người đột nhiên ngừng lại, mặt liền biến sắc.

- Có chuyện gì xảy ra vậy?!

Vi Đà nổi giận quát.

- Bẩm báo Minh Chủ, Hứa Vũ Quân mang theo một nhóm người đã tới tinh không bên ngoài Ma Uyên vị diện!

Một gã thái thượng trưởng lão của Ma Uyên Giáo vội vàng chạy vào, nói. Nhưng hắn còn chưa nói hết thì Vi Đà đã cười cắt ngang:

- Cô nương kia tới rồi sao? Tới vừa đúng lúc. Ta đang muốn ném thử tư vị của nàng. Lần này ta sẽ khiến nàng không thể đi được!

Hắn mang theo các cường giả bên trong đại điện bay ra, đi tới trên bầu trời. Chẳng qua sau đó sắc mặt hắn đại biến.

- Làm sao lại nhiều cường giả Thiên Thần như vậy?!

- Các nàng kéo đâu ra lắm Thiên Thần thế?

Liên minh Ma Uyên thấy Long Kinh Thiên và đám người Âu Tu Văn bên cạnh Hứa Vũ Quân, thất kinh cả.

- Kia, kia hình như là Âu Tu Văn?!

Đột nhiên một thái thượng trưởng lão của Ma Uyên chỉ về phía Âu Tu Văn đứng sau Long Kinh Thiên, kinh hãi hô, vẻ mặt cũng giống như thấy quỷ vậy.

Cường giả của Ma Uyên vị diện đều chấn động, nhìn về phía sau Long Kinh Thiên.

- Thật sự là Âu Tu Văn giáo chủ của Băng Phách Vị Diện!

Trong lòng Vi Đà như có sóng to gió lớn, sau đó bình tĩnh, cung kính nói:

- Không biết Âu giáo chủ đại giá quang lâm, chúng ta đón tiếp chậm trễ, xin Âu giáo chủ thứ tội!

Âu Tu Văn đứng phía sau Long Kinh Thiên, cũng không dám mở miệng. Long Kinh Thiên chỉ một ngón tay vào Vi Đà, nói với Hứa Vũ Quân, nói:

- Đúng đây là kẻ giết Hắc Long phải không?

Hứa Vũ Quân nhìn Vi Đà, đột nhiên hận thù nói:

- Đúng là hắn rồi!

Long Kinh Thiên cũng không nhiều lời nữa, đánh ra một quyền. Vi Đà còn chưa kịp mở miệng đã bị một quyền của Long Kinh Thiên đánh bay, rơi đập vào Ma Uyên vị diện, sau đó tiếng kêu thảm thiết vang lên từ bên ngoài vị diện. Mà trên mặt đất của Ma Uyên vị diện xuất hiện một lỗ thủng rất lớn. Bọn họ có thể nhìn thấy một mặt tinh không khác của Ma Uyên vị diện!

Một quyền đánh xuyên cả một vị diện!!

442. Chương 441: Trở Về Vạn Bảo Thần Tông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 441: Trở Về Vạn Bảo Thần Tông

Một quyền đánh xuyên một vị diện, lực lượng này vĩ đại tới mức nào!

Mọi người ở vị diện Ma Uyên nhìn thấy cảnh này, lập tức sợ đến gần chết, thiếu chút nữa là tất cả đều bị ngã từ trên cao xuống

Vi Đà bị Long Kinh Thiên đánh ra khỏi Ma Uyên nhưng cũng chưa chết. Dĩ nhiên Long Kinh Thiên cũng sẽ không để cho hắn chết dễ dàng như vậy.

Long Kinh Thiên điểm một ngón tay lên trên ngực Vi Đà, khiến hắn lại kêu thảm lên một tiếng. Tiếp theo là chỉ thứ ba, chỉ thứ tư, chỉ thứ năm... vào tất cả các kinh mạch cùng huyết vị của đối phương. Kinh mạch trên người Vi Đà như bị đâm gãy, thống khổ dị thường. Nhìn thấy cảnh này, đám cường giả Ma Uyên cực kỳ sợ hãi, không người nào dám ra tay.

Sau nửa giờ, toàn thân Vi Đà tràn ngập máu, toàn bộ kinh mạch trên người đều bị đâm gãy. Lúc này Long Kinh Thiên mới đưa ra một quyền hoàn toàn giết chết hắn.

Nhìn Vi Đà không có một chút sức phản kháng, bị Long Kinh Thiên giết chết, đám cường giả Ma Uyên không thể che giấu được nỗi hoảng sợ ở trong lòng. Lúc Long Kinh Thiên quay đầu tới, trong lòng đám cường giả Ma Uyên run lên, muốn chạy trốn, nhưng lại phát hiện ra toàn thân đã không nhấc lên được một chút lực lượng nào.

- Ta cho các ngươi một cơ hội, sẵn sàng góp sức cho ta, hoặc là chết!

Long Kinh Thiên chậm rãi nói.

Sắc mặt đám cường giả Ma Uyên âm trầm.

- Chủ nhân cho các ngươi một con đường sống, còn không mau mau tới đây quỳ lạy?

Lúc này, Âu Tu Văn ở phía sau Long Kinh Thiên mới mở miệng, khiển trách đám cường giả Ma Uyên.

Nghe thấy Âu Tu Văn gọi Long Kinh Thiên là chủ nhân, đám cường giả Ma Uyên lại càng khiếp sợ.

Cuối cùng, Ma Uyên cũng bị Long Kinh Thiên thu phục.

Sau khi Long Kinh Thiên thu phục Ma Uyên, cũng không tiếp tục thu phục các vị diện khác, mà là cùng đám người Hứa Vũ Quân trở lại vị diện Huyền Lâm, cùng với Hứa Vũ Quân bắt đầu bế quan. Về phần thu phục các vị diện khác và chuyện thống nhất cả Thái Hư Thần Phủ, Long Kinh Thiên giao cho Âu Tu Văn đi làm.

Với thể lực hiện tại của Long Kinh Thiên, mặc dù không có hấn trấn giữ nhưng Âu Tu Văn thống nhất Thái Hư Thần Phủ cũng chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

Ở bên trong Phá Diệt Thần Đỉnh, Long Kinh Thiên vận chuyển Thiên Hỏa, luyện hóa một quả Thần Cách Thiên Thần, sau đó truyền vào cơ thể Hứa Vũ Quân. Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Mộ Dung Thiển và Hứa Vũ Quân đều không ngừng tấn thăng.

Một năm trôi qua.

Hứa Vũ Quân đã đột phá đến Thiên Thần nhị trọng, mà đám người Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng rớt rít vượt qua rồi Thiên Thần kiếp, đạt đến Thiên Thần cảnh. Mộ Dung Thiển là người có thực lực yếu nhất thì cũng đã đạt tới Cổ Thần ngũ trọng.

Hai năm trôi qua.

Thực lực của đám người Hứa Vũ Quân không ngừng tăng, ngay cả Mộ Dung Thiển cũng đột phá đến Thiên Thần.

Ba năm trôi qua.

Bốn năm, năm năm, sáu năm trôi qua.

Sáu năm bên trong Phá Diệt Thần Đình, ở bên ngoài mới trôi qua hơn bốn tháng. Hơn bốn tháng đi qua, rốt cuộc đám người Âu Tu Văn cũng đã thu phục được toàn bộ thế lực vị diện đặc biệt của Thái Hư Thần Phủ.

Mặc dù Thái Hư Thần Phủ hoàn toàn thống nhất nhưng cũng không thể nhìn thấy đám cường giả Ma Tộc cùng Thiếu chủ Bồ Tư Thần Giới mà ban đầu cùng Long Kinh Thiên tiến vào Thái Hư Thần Phủ.

Không thấy đám người Ma Chủ và Thiếu chủ Bồ Tư, chứng tỏ bọn họ đã rời khỏi Thái Hư Thần Phủ.

Một ngày kia, tại Xích Thành Tinh Vực, Tinh Vân lượn lờ, không gian đang hoàn toàn yên tĩnh thì đột nhiên ở trong hư không, lôi quang bỗng chớp động. Từng đoàn, từng đoàn Lôi Vân thổi qua Xích Thành Tinh Vực. Tất cả vị diện tại Xích Thành Tinh Vực đều cảm thấy một luồng uy áp kinh khủng, sau đó hư không nứt ra một vết cực lớn, ánh sáng chợt lóe lên. Một nhóm người xuất hiện ở tinh không Xích Thành Tinh Vực.

Chính là Long Kinh Thiên và đám người Hứa Vũ Quân đi ra từ Thái Hư Thần Phủ.

Long Kinh Thiên quét mắt qua tinh không Xích Thành Tinh Vực, nói:

- Xem ra Ma Tộc đã rút lui! Ma khí ban đầu bao trùm tinh không Xích Thành Tinh Vực đã hoàn toàn biến mất. Nhìn dáng vẻ này chứng tỏ Ma Tộc đã hoàn toàn rút lui khỏi Xích Thành Tinh Vực.

- Kinh Thiên, vậy chúng ta trở về Vị Diện Vạn Bảo xem một chút.

Hứa Vũ Quân nói.

Long Kinh Thiên gật đầu rồi mang theo đám người Hứa Vũ Quân đi tới vị diện Vạn Bảo.

Dọc theo đường đi, Long Kinh Thiên thấy rất nhiều vị diện của Xích Thành Tinh Vực bị Ma Tộc công phá thành một mảnh hoang vu, tĩnh mịch, tử khí nồng nặc và có vô số oan hồn.

Sau khi đám người Long Kinh Thiên đi tới vị diện Vạn Bảo, mặc dù vị diện Vạn Bảo cũng có nhiều người nhưng cũng đã không còn nhộn nhịp như năm đó nữa. Lúc Long Kinh Thiên mang theo Hứa Vũ Quân bay tới tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông, đã nhìn thấy rất nhiều thành bị bên trong vị diện bị tàn phá nặng nề. Rất ít người đi đường, một không gian yên lặng và hoang vắng.

Không lâu sau, Long Kinh Thiên và Hứa Vũ Quân đã đi tới tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông. Nhưng mọi người vừa tới tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông thì đột nhiên có một tiếng quát lên:

- Đứng lại, các ngươi đang làm gì? Dám xông vào tổng bộ Phẫn Diệt Thần Tông sao?

Sau đó, mọi người liền thấy một đám đệ tử Phẫn Diệt Thần Tông bay tới ngăn cản.

Bên trong mười đại thần tông của Xích Thành Tinh Vực, Phẫn Diệt Thần Tông gần với Vạn Bảo Thần Tông, đứng ở vị trí thứ hai.

Mọi người nhìn đệ tử Phẫn Diệt Thần Tông, không khỏi kinh ngạc:

- Tổng bộ Phẫn Diệt Thần Tông sao?

Hứa Vũ Quân liền âm trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Nơi này rõ ràng là tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông, sao lại thành tổng bộ Phẫn Diệt Thần Tông vậy?

Đệ tử Phẫn Diệt Thần Tông ngăn ra, sau đó cười ha ha một tiếng:

- Trước khi Ma Tộc tiến công, quả thật nơi này là tổng bộ của Vạn Bảo Thần Tông. Nhưng bây giờ đã bị Phẫn Diệt Thần Tông ta chiếm cứ, đã thành tổng bộ Phẫn Diệt Thần Tông ta rồi.

- Vạn Bảo Thần Tông đã bị diệt, hiện tại Phẫn Diệt Thần Tông ta mới là Thần Tông đứng đầu Xích Thành Tinh Vực. Cô nương, lúc trước ngươi là đệ tử của Vạn Bảo Thần Tông sao?

Một gã đệ tử Phần Diệt Thần Tông vui vẻ cười nói.

Trước kia, mặc dù Hứa Vũ Quân là thiên tài tu luyện trẻ tuổi nhất tại Xích Thành Tinh Vực, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người đều biết.

- Thần Chủ hạ lệnh bắt một đệ tử hạch tâm của Vạn Bảo Thần Tông sẽ được thưởng mười ngàn Cửu Dương Đan!

Một gã đệ tử Phần Diệt Thần Tông khác nói.

Đám đệ tử Phần Diệt Thần Tông rối rít lao đến Long Kinh Thiên và Hứa Vũ Quân.

Sắc mặt Hứa Vũ Quân lạnh lẽo, tay phải vung ống tay áo lên, chỉ thấy toàn bộ đệ tử Phần Diệt Thần Tông này đều bị quét bay trở về, đập vào sơn mạch phía dưới, dao động cả vùng đất.

Mấy năm này tu luyện, Hứa Vũ Quân đã đạt tới Thiên Thần tứ trọng, hơn nữa lại có thần cách đặc thù, cho dù là cường giả Thiên Thần thất trọng ở trước mặt thì cũng phải rút lui. Những đệ tử Phần Diệt Thần Tông này chỉ là Đế Cấp, Thánh Cấp, làm sao chịu được một chiêu kia?

- Người nào dám đến tổng bộ Phần Diệt Thần Tông gây chuyện?

Ngay sau đó, một tiếng gầm vang lên, vô số khí tức mạnh mẽ chạy tới bên này. Động tĩnh vừa rồi đã làm kinh động đám cường giả Phần Diệt Thần Tông.

- Hứa Vũ Quân, là người sao?

Một số thái thượng trưởng lão Phần Diệt Thần Tông chạy tới, vừa thấy Hứa Vũ Quân, lập tức kinh hãi.

Trước kia, Hứa Vũ Quân là tiểu thư của Vạn Bảo Thần Tông, sao bây giờ lại xuất hiện?

Sau khi những thái thượng trưởng lão Phần Diệt Thần Tông này kinh hãi, trên mặt lại hiện ra vẻ mừng rỡ. Thần Chủ của bọn họ đã hạ lệnh rằng bắt được Hứa Vũ Quân sẽ được thưởng một triệu Cửu Dương Đan!

Hứa Vũ Quân thu thần sắc của những thái thượng trưởng lão Phần Diệt Thần Tông này vào đáy mắt, không biết đối phương đang nghĩ gì. Nhìn thấy đối phương rối rít đánh về phía mình, nàng không nhiều lời, giơ tay lên đánh ra một chưởng. Một chưởng này lập tức đánh chết hơn mười bị thái thượng trưởng lão Phần Diệt Thần Tông chạy tới.

Những thái thượng trưởng lão của Phần Diệt Thần Tông này mới chỉ là Cổ Thần, dĩ nhiên Hứa Vũ Quân có thể dễ dàng đánh chết.

Sau khi giết chết đám thái thượng trưởng lão Phần Diệt Thần Tông này, Long Kinh Thiên mang theo đám người Hứa Vũ Quân bay sâu về hướng Vạn Bảo Thần Tông. Dọc theo đường đi, nhìn thấy bất kỳ đệ tử Phần Diệt Thần Tông nào, bọn họ cũng đều tiện tay giết chết.

Đám người Long Kinh Thiên bay về chỗ sâu của Vạn Bảo Thần Tông. Lúc này Thần Chủ của Phần Diệt Thần Tông đang ở trong phòng riêng với tiểu thiếp Phiên Vân Phúc Vũ, chiến đấu một hồi, toàn thân đầy mồ hôi, không ngừng thở dốc.

443. Chương 442: Trở Lại Tiên Giới

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 442: Trở Lại Tiên Giới

- Thần Chủ, người thật là mãnh liệt!

Trong phòng riêng, tiểu thiếp kia đang thở gấp, rên rĩ liên tục. Nghe thấy tiểu thiếp khen ngợi, Phần Diệt Thần Chủ lại càng ra sức chạy nước rút. Lúc toàn thân hắn đang run rẩy đến cực hạn thì đột nhiên đất trời chấn động, tiếng nổ vang ầm ầm làm căn phòng lão đảo như sắp đổ.

Thần Chủ Phần Diệt bị làm cho kinh sợ đến mức phía dưới co rụt lại. Hắn quát lớn:

- Con mẹ nó, người nào làm hỏng chuyện tốt của ta? Muốn chết sao?

Ở thời khắc mấu chốt mà lại bị phá hỏng, cho dù là ai cũng phải tức giận.

Nhưng hắn vừa dứt lời thì đột nhiên một luồng lực lượng mang tính hủy diệt ầm ầm xuống, cả căn phòng sụp đổ hoàn toàn. Hắn hoảng sợ khi phát hiện ra một bàn tay vô hình khổng lồ đang từ trên cao rơi xuống. Nhưng hắn không thể nhúc nhích, chỉ có thể để cho bàn tay khổng lồ vô hình kia nắm được cổ, nâng hắn từ dưới đáy căn phòng lên trời cao.

Khi hắn tới trời cao liền thấy được người ra tay đối với hắn là một người trẻ tuổi tóc đen, mà đứng bên cạnh người trẻ tuổi tóc đen này chính là Hứa Vũ Quân.

- Hứa Vũ Quân!

Phần Diệt Thần Chủ kêu lên, sắc mặt liên tục biến hóa, vận chuyển thần lực toàn thân muốn trốn thoát. Nhưng cho dù hắn vận chuyển thần lực như thế nào thì cũng không thể thoát khỏi cảnh này. Hắn cứ trần truồng bị nắm ở trên không như vậy.

Đệ tử của Phần Diệt Thần Tông chạy tới, thấy Phần Diệt Thần Chủ bị người ta tóm được, như một con vịt chết, tứ chi quấy loạn, toàn thân trần truồng. Toàn bộ đệ tử đều trở nên ngây dại, trợn mắt há miệng.

- Không ngờ đồ chơi của lão đầu này lại lớn như vậy.

Cửu Vĩ Thiên Miêu phía sau Long Kinh Thiên liếc một cái vào bên dưới Phần Diệt Thần Chủ, không khỏi trêu ghẹo cười nói.

- Đúng là rất lớn.

Tử Thiên Long Hoàng cũng cười nói.

Hứa Vũ Quân nghe vậy cũng nhìn thoáng qua một cái, khuôn mặt đỏ lên, chuyển dời ánh mắt đi rất nhanh.

Sau đó, Long Kinh Thiên đưa một chưởng vào hư không, tiến hành sư hòa đối với Phần Diệt Thần Chủ này. Từ trong trí nhớ của Phần Diệt Thần Chủ, hắn biết được rằng mấy năm trước, Ma Tộc đã rút lui khỏi Xích Thành Tinh Vực, Thiếu chủ Bồ Tư cùng với tất cả các binh lính Thần Giới đều quay trở về Thần Giới. Sau khi đám người Thiếu chủ Bồ Tư trở về Thần Giới, Phần Diệt Thần Chủ thấy tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông linh khí nồng nặc, liền đem người chiếm cứ nơi này.

Sau khi sư hòa, Long Kinh Thiên giơ một ngón tay, lập tức giết chết Phần Diệt Thần Chủ.

Phần Diệt Thần Chủ chưa kịp có chút huyền niệm nào đã bị giết chết. Đệ tử Phần Diệt Thần Tông kia không còn có sức phản kháng, phần lớn là thần phục, cũng có không ít người thoát đi.

Đối với những đệ tử Phần Diệt Thần Tông thoát đi kia, Long Kinh Thiên cũng lười truy kích. Dù sao thống nhất tinh hệ Ba Nhĩ cũng chỉ là chuyện sớm muộn, mà những đệ tử Phần Diệt Thần Tông này cũng không thể trốn thoát khỏi tinh hệ Ba Nhĩ.

Sau khi thu phục tổng bộ Vạn Bảo Thần Tông, Long Kinh Thiên đem đệ tử Vạn Bảo Thần Tông trước kia tiến vào Thiên Man Vị Diện, thả toàn bộ trưởng lão, thái thượng trưởng lão ra. Hắn cũng thả toàn bộ cường giả của Băng Phách thần giáo bên trong Thái Hư Thần Phủ, Âm Dương Môn, Phách Khí Môn, sau đó bắt đầu chỉnh đốn lại Vị Diện Vạn Bảo.

Hắn để cho các cao thủ bên trong Băng Phách thần giáo, Âm Dương Môn và Thái Hư Thần Phủ đến các vị diện khác tại Xích Thành Tinh Vực, từ từ thu phục, thống nhất Xích Thành Tinh Vực.

Mặc dù Xích Thành Tinh Vực có hơn một ngàn bảy trăm vị diện nhưng có cực ít cường giả Thiên Thần. Tất cả cường giả Thiên Thần tại các vị diện Xích Thành Tinh Vực cũng không hơn Băng Phách thần giáo.

Cho nên, đám người Âu Tu Văn của Băng Phách thần giáo nhanh chóng thu phục được hơn một ngàn bảy trăm vị diện tại Xích Thành Tinh Vực.

Sau khi thống nhất Xích Thành Tinh Vực, Long Kinh Thiên để cho đám người Âu Tu Văn khuếch trương, thống nhất hai khu vực gần Xích Thành Tinh Vực là Bạo Loạn tinh vực và Tể Dương tinh vực.

Ở Băng Phách thần giáo, lực lượng của Âm Dương Môn rất mạnh mẽ. Không tới một năm, toàn bộ khu vực gần Xích Thành Tinh Vực là Bạo Loạn tinh vực, Tể Dương tinh vực đều bị công hãm, thu phục. Đây là đám người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân không ra tay, nếu như đám người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân ra tay thì sẽ nhanh hơn rất nhiều..

Long Kinh Thiên giao chuyện thu phục tinh hệ Ba Nhĩ cho Âu Tu Văn xử lý. Hắn cùng với đám người Hứa Vũ Quân, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng ở bên trong Phá Diệt Thần Đỉnh tu luyện. Cứ cách mấy tháng, Âu Tu Văn lại bẩm báo cho Long Kinh Thiên biết tình hình thu phục trong mấy tháng đấy.

Mười năm trôi qua rất nhanh. Càng về sau, tốc độ thu phục, khuếch trương của Băng Phách thần giáo, Âm Dương Môn càng lúc càng nhanh. Trước kia phải mất nửa năm hay ba, bốn tháng mới có thể thu phục được một tinh vực. Về sau, một tháng thu phục được một tinh vực, thậm chí là cũng không phải tới một tháng.

Thế lực dưới tay Long Kinh Thiên càng lúc càng lớn. Không có một tinh vực nào có thể ngăn cản được công kích của Băng Phách thần giáo và Âm Dương Môn.

Mười năm trôi qua, Âu Tu Văn đem đi tất cả cường giả của Băng Phách thần giáo và Âm Dương Môn, nhanh chóng quét ngang tinh hệ Ba Nhĩ. Khi mười năm trôi qua, chín phần của tinh hệ Ba Nhĩ đã bị công hãm, thu phục.

Cuối cùng chỉ còn lại Bất Hủ Thần Phủ, Bất Diệt Thần Phủ, Vĩnh Hằng Thần Phủ và một số thế lực cực lớn khác ở tinh hệ Ba Nhĩ. Nhưng Bất Hủ Thần Phủ, Bất Diệt Thần Phủ, Vĩnh Hằng Thần Phủ và một số thế lực cực lớn khác ở tinh hệ Ba Nhĩ đã kết thành liên minh, dựa vào nơi hiểm yếu để chống lại. Bất Hủ Thần Phủ, Bất Diệt Thần Phủ và Vĩnh Hằng Thần Phủ là ba đại thần phủ đứng vững vàng trăm vạn năm tại tinh hệ Ba Nhĩ, vẫn có một chút nội tình. Nếu những nội tình này phát động, có thể đánh chết cường giả Thiên Thần thất trọng đỉnh phong.

Dĩ nhiên, mặc dù ba đại thần phủ này có nội tình nhưng cũng khó có thể ngăn cản được công kích của Băng Phách thần giáo và Âm Dương Môn. Trừ khi là xảy ra kỳ tích, nếu không thì bị tiêu diệt cũng chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

Biết ba đại thần phủ dựa vào nơi hiểm yếu để chống lại nhưng Long Kinh Thiên cũng không ra tay mà giao cho Âu Tu Văn đi xử lý. Âu Tu Văn chính là người đứng đầu Thái Hư Thần Phủ, lại là Giáo Chủ Băng Phách thần giáo. Hắn kiêu hùng, thực lực và thủ đoạn đều có, hơn nữa có lực lượng mạnh mẽ làm hậu thuẫn, Long Kinh Thiên tin rằng hắn có thể làm được chuyện.

Lại hai năm trôi qua.

Ba đại thần phủ và một số thế lực siêu cấp còn sót lại ở tinh hệ Ba Nhĩ đều bị Âu Tu Văn tiêu diệt hết.

Tinh hệ Ba Nhĩ hoàn toàn thống nhất!

Sau khi thống nhất tinh hệ Ba Nhĩ, Long Kinh Thiên liền để cho Âu Tu Văn ngừng khuếch trương, bắt đầu chỉnh đốn lại tất cả các thế lực tại tinh hệ Ba Nhĩ.

Đối với Long Kinh Thiên mà nói, cho dù là thống nhất tinh hệ Ba Nhĩ cùng một số tinh hệ gần đấy đều là không có ý nghĩa. Những điều này chỉ là mây trôi, quan trọng nhất chính là thực lực mình. Chỉ cần sau này mình khôi phục lại thực lực Thiên Tôn, lúc đó làm sao không có thế lực?

Ở Phá Diệt Thần Đỉnh bên trong Vị Diện Vạn Bảo, Long Kinh Thiên cùng đám người Hứa Vũ Quân, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng, Mộ Dung Thiên lại bắt đầu bế quan tu luyện trong thời gian dài.

Một trăm năm, hai trăm năm, một ngàn năm đi qua rất nhanh. xem tại

Bên trong Phá Diệt Thần Đỉnh một ngàn năm, ở bên ngoài mới trôi qua hơn năm mươi năm.

Trong một ngàn năm này, mặc dù Long Kinh Thiên vẫn không thể đột phá Thiên Tiên, nhưng thực lực so với trước kia đã mạnh hơn rất nhiều. Toàn bộ đám người Hứa Vũ Quân, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng đều đạt đến Thiên Thần thất trọng đỉnh phong, ngay cả Mộ Dung Thiển cũng không ngoại lệ.

Lúc Long Kinh Thiên tu luyện cũng sai đám người Âu Tu Văn tìm kiếm một chút tài liệu ở tinh hệ Ba Nhĩ. Trần Thiên Tháp tấn thăng đến hạ phẩm tiên khí đỉnh giai, về phần Phá Diệt Thần Kích và Phá Diệt Thần Đỉnh, Thái Hư Thần Phủ đều được chữa trị một chút.

Với thực lực của Long Kinh Thiên, có Trần Thiên Tháp, Thái Hư Thần Phủ là đã đủ. Cho nên hắn chia Phá Diệt Thần Đỉnh và Phá Diệt Thần Kích cho Hứa Vũ Quân và Mộ Dung Thiển.

Ngàn năm trôi qua, Long Kinh Thiên có cảm giác rất khó khôi phục đến Thiên Tiên cảnh ở thế giới này, cho nên hắn có ý muốn trở lại Tiên Giới.

Nhưng sau này đám người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển phi thăng đến Thần Giới thì khoảng cách giữa Tiên Giới và Thần Giới cũng cách xa nhau rất nhiều. Cho dù sau này thực lực của Long Kinh Thiên khôi phục đến Cửu Thiên Huyền Tiên thì từ Tiên Giới đến Thần Giới cũng phải mất mấy trăm năm. Cho nên đến lúc đó, Long Kinh Thiên cùng hai nàng và đám người Cửu Vĩ Thiên Miêu phải rất lâu sau mới có thể gặp mặt.

444. Chương 443: Cung Tiễn Chủ Nhân

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 443: Cung Tiễn Chủ Nhân

- Phi thăng Tiên Giới sao?

Sau khi Hứa Vũ Quân và Mộ Dung Thiển nghe được quyết định của Long Kinh Thiên liền kinh ngạc hô. Sau đó họ im lặng, hai mắt hồng hồng, một luồng thương cảm tràn ngập trong làn gió xung quanh.

- Cũng không phải là sau này chúng ta sẽ không gặp lại.

Long Kinh Thiên nói:

- Chờ tới khi ta khôi phục được thực lực La Thiên Thượng Tiên, ta sẽ tới Thần Giới tìm các người!

- La Thiên Thượng Tiên sao? Phải mất bao lâu?

Đôi mắt đẹp của Hứa Vũ Quân đầm nước mắt. La Thiên Thượng Tiên tại Tiên Giới tương đương với Thần Hoàng phía trên Chủ Thần tại Thần Giới. So với Chủ Thần, tu luyện Thần Hoàng khó khăn hơn gấp vạn lần.

Long Kinh Thiên trầm mặc. Đúng là cho dù sau khi chuyển thế, tốc độ tu luyện nhanh hơn so với trước kia, nhưng muốn khôi phục thực lực đến La Thiên Thượng Tiên cũng phải mất mấy ngàn năm. Mấy ngàn năm đối với hắn mà nói thì chỉ là trong nháy mắt, nhưng ai biết được đến lúc đó có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn không?

- Kinh Thiên, chúng ta muốn đi cùng người đến Tiên Giới!

Đột nhiên Mộ Dung Thiển nói.

- Đi theo ta đến Tiên Giới sao?

Long Kinh Thiên ngăn ra.

- Không sai, chúng ta muốn đi cùng người tới Tiên Giới!

Hứa Vũ Quân kiên quyết nói.

Long Kinh Thiên lắc đầu. Không phải là hấn chưa từng suy nghĩ qua về vấn đề này. Nhưng cái mà Mộ Dung Thiển và Hứa Vũ Quân ngưng tụ chính là Thần Cách, bản thể lại là thần thể. Nếu phi thăng, sẽ tự động bay tới Thần Giới chứ không phải là phi thăng lên Tiên Giới như các nàng nghĩ.

Sau khi Long Kinh Thiên nói với hai nàng chuyện này, không ngờ Hứa Vũ Quân nói:

- Vậy chúng ta không ngưng tụ thần cách mà là tiên phù, bản thể không phải là thần thể mà là tiên thể, như vậy có phải là có thể đi theo người đến Tiên Giới không?

Long Kinh Thiên hiểu rõ ý của hai nàng, liền nói:

- Đã ngưng tụ thần cách thì không thể nào chuyển thành tiên phù được!
- Không phải người đã nói rằng vạn pháp cùng đồ, vạn đạo đồng quy sao?

Mộ Dung Thiển nói:

- Bất kể là tu luyện công pháp Thần Giới hay là công pháp Tiên Giới, công pháp Yêu Giới, cuối cùng cũng giống nhau sao?

Long Kinh Thiên nói:

- Mặc dù cuối cùng giống nhau nhưng chỉ có người đạt tới Hỗn Nguyên cảnh mới làm được.

Nói cách khác, chỉ có người cảm ngộ được vạn pháp cùng đồ, vạn đạo đồng quy mới có thể vận dụng đại đạo pháp tắc để chuyển biến một Thiên Thần thành một Thiên Tiên, biến Thần Cách hóa thành Tiên Phù.

Sau khi hai nàng Hứa Vũ Quân và Mộ Dung Thiển nghe xong, sắc mặt trở nên ảm đạm.

- Thật ra thì cũng không phải là hoàn toàn không có cách nào!

Long Kinh Thiên nhìn thần sắc của hai nàng, trong lòng khẽ động, liền nói.

- Cách gì?

Hai nàng vui mừng, đồng loạt nói.

Long Kinh Thiên để cho hai nàng ngồi xuống, sau đó vận chuyển, truyền thụ công pháp của mình cho hai nàng. Long Kinh Thiên buông Linh Hồn Hải ra, lập tức hai tay hấn không ngừng huy động, đánh ra pháp quyết ấn phù. Những pháp quyết ấn phù này xuất hiện khiến đất trời rung động. Trong nháy mắt, tất cả mọi người ở Vị Diện Vạn Bảo đều cảm thấy rung động.

Những pháp quyết ấn phù này không ngừng tiến vào Linh Hồn Hải của hai nàng, vây quanh Linh Hồn Hải, không ngừng cọ rửa Thần Cách. Thần cách của hai nàng phát ra tia sáng dài tới vạn trượng.

Khi những pháp quyết ấn phù này không ngừng cọ rửa thần cách của hai nàng, hai nàng chỉ cảm thấy đất trời không ngừng để lại dấu vết ở bên trong thần cách, dần dần thần cách của hai nàng cũng xảy ra một chút biến hóa. Một ngày đi qua, thần cách đã biến thành một loại vừa giống như tiên phù, vừa giống như thần cách. Một tháng đi qua, cuối cùng thần cách của hai nàng đã hoàn toàn biến thành tiên phù!

Tiên phù vận chuyển, Tiên Linh Khí trong hư không cuộn cuộn phủ xuống, không ngừng tiến vào trong cơ thể hai nàng. Thay đổi thần thể hai nàng từ trong ra ngoài, cuối cùng cũng hoàn toàn biến hóa thành tiên thể!

Khi hai nàng chuyển biến thành công, một tháng đi qua, Long Kinh Thiên thu hai tay lại, sắc mặt trắng bệch, thở hổn hển không dứt.

Trước đó, mặc dù hấn chứng đạo thất bại nhưng người đã tới Hỗn Nguyên cảnh, hơn nữa hai nàng này mới tiến vào Thiên Thần không lâu, cho nên hấn chỉ có thể khiến cho hai nàng chuyển biến Thiên Tiên thành công. Nếu hai nàng là Chân Thần, chắn chắn hấn không thể ra sức. Dĩ nhiên trong một tháng này, hấn cũng phải trả giá rất lớn. Chân nguyên trong cơ thể bị tiêu hao đi rất nhiều, chỉ sợ có tu luyện mười năm cũng không được như cũ.

- Kinh Thiên, người không sao chứ?

Hai nàng tỉnh lại, thấy sắc mặt Long Kinh Thiên trắng bệch, vội vàng nhào tới, một trái một phải đỡ Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên lắc đầu, cười một tiếng:

- Ta không sao, điều tức một chút là được rồi!

Nói xong hắn liền vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, bắt đầu điều tức.

Mấy ngày sau, Long Kinh Thiên tỉnh lại, lúc này mới cảm giác khá hơn một chút.

Hai nàng vừa thấy Long Kinh Thiên tỉnh lại liền vui mừng tiến đến líu ríu hỏi thăm. Về mặt hai nàng rất ân cần. Dĩ nhiên, đối với hai nàng mà nói, chuyện vui nhất chính là các nàng có thể đi theo Long Kinh Thiên đến Tiên Giới.

Một lát sau hai nàng mới rời đi tu luyện công pháp để thích ứng với thân phận Tiên Tiên.

Long Kinh Thiên tiến vào Thái Hư Thần Phủ, vận chuyển đại trận trong đó, tu luyện ở bên trong mười năm. Tu luyện mười năm ở bên trong Thái Hư Thần Phủ tại Hỗn Độn Linh Bảo, ở bên ngoài mới đi qua một tháng.

Sau khi tu luyện mười năm, Long Kinh Thiên đã hoàn toàn khôi phục. Hắn lại chuyển biến hai người Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu thành tiên. Sau khi chuyển thế, Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu là người đi theo Long Kinh Thiên lâu nhất, cho nên hắn cũng muốn cho hai người đi theo mình đến Tiên Giới.

Bởi vì tiêu hao quá nhiều Chân Nguyên, cho nên đối với đám người Lục Dực Tử Phượng, Tứ Dực Kinh Vương, Băng Tuyết Cự Long, Long Kinh Thiên liền thuận theo tự nhiên, để cho bọn họ phi thăng tới Thần Giới. Đợi sau này mình tu luyện thành công sẽ đi tới Thần Giới một chuyến.

Mười mấy năm trôi qua.

Một ngày kia, toàn bộ đám người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Lục Dực Tử Phượng, Tứ Dực Kinh Vương, Băng Tuyết Cự Long đều tụ tập tại địa điện Vạn Bảo. Toàn bộ cao tầng tinh hệ Ba Nhị đều cung kính đứng ở dưới đại điện. Không ai nói gì, đại điện trầm muộn.

Mọi người biết, hôm nay chính là ngày năm người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu phi thăng tới Tiên Giới, cho nên không ai cười.

Sau khi Long Kinh Thiên thu phục mọi người, truyền thụ công pháp cho bọn họ, ban cho bọn họ Tiên Đan. Đặc biệt là đám người Lục Dực Tử Phượng, Tứ Dực Kinh Vương đã theo Long Kinh Thiên từ sớm, bọn họ buồn bã nhìn Long Kinh Thiên, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu.

- Hôm nay ta phi thăng tới Tiên Giới, các người ở lại tu luyện cho tốt. Ngày sau các người phi thăng tới Thần Giới, chúng ta còn có ngày gặp lại.

Lời nói của Long Kinh Thiên đánh vỡ sự yên lặng tại đại điện.

- Vâng, chủ nhân!

Toàn bộ đám người Lục Dực Tử Phượng, Tứ Dực Kinh Vương quỳ xuống.

Sau đó, Long Kinh Thiên phân phó ọi người một ít chuyện, rồi cùng mấy người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển bay ra khỏi đại điện. Sau đó bọn họ buông thả Chân Khí toàn thân, tiên nguyên khí, câu thông lực tiếp dẫn Tiên Giới.

Lập tức mây gió trong hư không bắt đầu khởi động, sấm chớp quay cuồng, tiện đà đánh ra một lỗ thủng khổng lồ. Một cột sáng cực lớn từ bên trong lỗ thủng khổng lồ phóng xuống, bao phủ năm người Long Kinh Thiên. Sau đó cột sáng không ngừng lùi về, năm người Long Kinh Thiên theo cột sáng bay vào bên trong lỗ thủng khổng lồ.

- Cung tiễn chủ nhân!

Lục Dực Tử Phượng, Tứ Dực Kinh Vương cùng đám cường giả cao giọng hô.

Rất nhanh, cột sáng biến mất, lỗ thủng thu nhỏ lại, năm người Long Kinh Thiên đã biến mất ở trong mắt mọi người. Thật lâu sau, mọi người vẫn quỳ ở trên mặt đất, không nhúc nhích. Thậm chí hai mắt của Lục Dực Tử Phượng đã trở nên ửng hồng, một giọt nước mắt rơi xuống

445. Chương 444: Trở Lại Tiên Giới

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 444: Trở lại Tiên Giới

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Năm người Long Kinh Thiên đang phi thẳng trong thông đạo. Họ chỉ cảm thấy lực không gian đang không ngừng xé rách bản thể của năm người bọn họ. Mặc dù lực không gian này kinh khủng, nhưng nó chỉ có tác dụng đối với cường giả Thiên Tiên. Thực lực của Long Kinh Thiên thì không cần phải nói, tất cả bốn người Hứa Vũ Quân cũng đều là Thiên Tiên thất trọng đỉnh phong, cho nên lực không gian không thể gây thương tổn cho cả năm người bọn họ.

Trong thông đạo, ngoài hắc ám vẫn chỉ là hắc ám.

Sau khi trải qua dòng hắc ám trong thông đạo, đột nhiên thân thể năm người chợt nhẹ đi, lực không gian xé rách biến mất. Đôi mắt của năm người này tỏa sáng, từ trên cao đột nhiên rơi xuống đất bên dưới.

- Phù!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhỏ những hạt cát dính ở trên khóe miệng, sau đó bò dậy nhìn xung quanh. Hắn phát hiện bốn phía là những cây gỗ cổ cao chọc trời. Mỗi một cây đều rất lớn, so với những cây hắn đã thấy ở Xích Thành Tinh Vực thì cũng phải lớn hơn gấp trăm lần.

- Đây chính là Tiên Giới sao? Thật tốt, nơi đây nồng nặc Tiên Linh Khí!

Cửu Vĩ Thiên Miêu không nhịn được, liên tục nói:

- Ở nơi này tu luyện, không tới một trăm năm, ta sẽ có thể đột phá tới Kim Tiên!

Về mặt Tử Thiên Long Hoàng cũng vui mừng.

Lúc này, Long Kinh Thiên cùng hai nàng Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển cũng đứng lên.

Nhìn những cây gỗ cổ cao chọc trời xung quanh, nghĩ thấy khí tức khác phàm giới lưu động ở xung quanh, trong lòng Long Kinh Thiên không khỏi gào thét điên cuồng: Rất cuộc Đại La Thiên Tôn ta cũng đã trở về Tiên Giới rồi!

Đã quá lâu Long Kinh Thiên chưa trở lại Tiên Giới.

Lần này trở lại Tiên Giới, hắn không chỉ muốn khôi phục thực lực Thiên Tôn mà còn muốn chứng đạo thành công. Hắn không chỉ muốn thành tựu Hỗn Nguyên Thánh Nhân Cảnh mà còn muốn điều tra rõ nguyên nhân xảy ra chuyện khác thường lúc Thiên Phật giảng xuống trong lần chứng đạo trước của mình.

- Nếu thật sự là có người giở trò quỷ ở sau lưng ...

Hai mắt Long Kinh Thiên lóe lên hàn quang, sát ý sôi trào. Bất kể là ai, hắn cũng sẽ bắt đối phương phải trả giá thật nhiều!

- Kinh Thiên!

Cảm nhận được sát khí của Long Kinh Thiên, hai cô gái Hứa Vũ Quân và Mộ Dung Thiển ân cần nói.

- Ta không sao.

Long Kinh Thiên nói, sau đó quét mắt nhìn bốn phía, nói: - Nơi này hẳn là một nơi sát biên giới Thái Cổ Sâm Lâm, tiên thú thường lui tới. Chúng ta phải đi tìm một chỗ nghỉ chân mới được!

- Tốt!

Hai nàng Hứa Vũ Quân nói.

Sau đó, Long Kinh Thiên mang theo năm người đi trên mảnh đất sát biên giới Thái Cổ Sâm Lâm này. Tiên Giới là trung tâm của vạn giới trong trời đất, trọng lực không gian không biết lớn hơn bao nhiêu vạn lần so với nhân gian. Cho dù là năm người Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân cũng không thể nào phi hành.

Ở Tiên Giới, từ Thiên Tiên trở xuống, địa vị rất hèn mọn, giống như nô tài trong nhân gian. Thiên Tiên ở đây giống như dân thường, tồn tại Kim Tiên phía trên Thiên Tiên mới có thể có một chút địa vị ở Tiên Giới. Cũng chỉ có Kim Tiên mới có thể phi hành chậm chạp ở Tiên Giới. Đại La Kim Tiên mới được coi là cao thủ một phương.

Cho dù thực lực của Long Kinh Thiên không thể dựa vào mặt ngoài mà nói, nhưng quả thật cũng chỉ là Bán Tiên đỉnh phong, vẫn bị trói buộc bởi pháp tắc Tiên Giới, không thể phi hành.

Mặc dù không thể phi hành nhưng năm người Long Kinh Thiên cũng đi về phía trước với tốc độ cực nhanh. Hơn nữa, trong lúc năm người vừa đi về phía trước, đan điền lại tự động thu nạp Tiên Linh Khí Tiên Giới, cũng không nghỉ ngơi. Cho dù là như thế, năm người phải mất hơn bảy tháng mới đi ra khỏi vùng sát biên giới Thái Cổ Sâm Lâm này.

- Thái Cổ Sâm Lâm thật lớn quá!

Cửu Vĩ Thiên Miêu đi ở phía sau, nhịn không được liền than thở.

Với tốc độ này của năm người, cho dù là bước đi thì ở nhân gian cũng có thể đi khắp cả tinh hệ Ba Nhĩ rồi.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Thế này mà lớn sao? Thái Cổ Sâm Lâm này ở Tiên Giới chẳng là gì cả. Nếu như tinh hệ Ba Nhĩ ở Tiên giới thì vùng Thái Cổ Sâm Lâm này chỉ coi nó như một tảng đá mà thôi!

- Một tảng đá sao?

Bốn người Hứa Vũ Quân cũng giật mình há to miệng, vẻ mặt cực kỳ khoa trương.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Kinh Thiên, rốt cuộc Tiên Giới này rộng tới bao nhiêu?

Mộ Dung Thiển vội hỏi.

Long Kinh Thiên nói:

- Ngay cả Tiên Giới Thiên Tôn cũng không biết rốt cuộc Tiên Giới rộng tới bao nhiêu. Nhưng nói tóm lại, Tiên Giới chia làm mười vạn châu lục!

- Mười vạn châu lục sao?

Bốn người Hứa Vũ Quân cùng nói.

Long Kinh Thiên gật đầu nói:

- Từng châu trong mười vạn châu lục này đều cực kỳ rộng lớn. Từng châu lục đều từ mấy tỷ đại lục tạo thành. Ở Tiên Giới, cho dù là đại lục nhỏ nhất thì cũng phải lớn hơn mấy trăm lần so với tinh hệ Ba Nhĩ ở nhân gian!

Mặc dù lúc trước, bốn người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển cũng đoán được Tiên Giới rất lớn, nhưng sau khi nghe được lời nói của Long Kinh Thiên, lập tức cảm thấy ớn lạnh.

Thậm chí Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng còn có cảm giác choáng váng.

- Thật là quá rộng lớn!

Trong lòng Cửu Vĩ Thiên Miêu đang điên cuồng gào thét. Vấn đề đầu tiên hần nghĩ tới tiếp theo chính là Tiên Giới lớn như vậy, với tốc độ hiện tại của bọn hần, phải mất bao lâu mới có thể đi hết?

Đúng lúc này, Long Kinh Thiên nói:

- Với tốc độ của Đại La Kim Tiên, muốn phi hành qua một đại lục, phải mất trên dưới một năm.

- Một năm!

Hàm răng của Tử Thiên Long Hoàng run lên:

- Một châu lục có vài tỷ đại lục, như vậy chẳng phải là muốn bay ra khỏi một châu lục, phải mất tỷ năm sao? (.

Long Kinh Thiên lại cười nói:

- Dựa theo tình huống bình thường thì là như vậy. Có rất nhiều Đại La Kim Tiên ở Tiên Giới từ lúc sống tới lúc chết đều ở bên trong một châu lục, cũng chỉ có người tu vi từ Cửu Thiên Huyền Tiên, La Thiên Thượng Tiên trở lên mới có thể đi ra khỏi một châu lục. Dĩ nhiên, một số đại lục cũng bố trí truyền tống trận, khi lên đường cũng có thể thông qua truyền tống trận, tốc độ sẽ nhanh hơn rất nhiều. Nhưng mỗi lần truyền tống đều phải tiêu phí cực lớn, ngay cả Đại La Kim Tiên bình thường cũng không dám tiêu phí như vậy!

Trong lòng bốn người Hứa Vũ Quân vô cùng kinh ngạc, chậm chạp tiêu hóa lời nói của Long Kinh Thiên.

- Một đứa trẻ mới ra đời ở Tiên Giới cũng có thể chất mạnh mẽ gấp vạn lần so với người phàm ở nhân gian. Hơn nữa bọn họ vừa ra đời đã có thực lực tương đương với cường giả Thánh Cấp ở nhân gian. Một người mười sáu tuổi, trước lúc trưởng thành có thể đạt tới Bán Tiên!

Long Kinh Thiên nói.

- Vừa ra đời đã là Thánh Cấp!

Da mặt của Cửu Vĩ Thiên Miêu co quắp lại. Loại đãi ngộ này khiến người ta phải sợ hãi. Ở nhân gian, người phàm cực khổ tu luyện, trải qua vạn gian khổ, có khi cả đời cũng không thể đột phá đến Thánh Cấp. Đừng nói là Thánh Cấp, cho dù là Đế Cấp cũng là cả đời vô vọng. Nhưng những đứa trẻ ở Tiên Giới này vừa ra đời đã là Thánh Cấp!

Long Kinh Thiên gật đầu nói:

- Ở Tiên Giới, chỉ cần có điểm thiên phú là có thể tu luyện tới Thiên Tiên. Nhưng tới Kim Tiên thì khó khăn hơn, về phần Đại La Kim Tiên lại khó hơn nữa. Cấp bậc ở Tiên Giới được chia thành Phàm Thánh, Phàm Tiên, Bán Tiên, sau đó mới là Thiên Tiên.

Dĩ nhiên Long Kinh Thiên cũng tin tưởng rằng mình trở lại Tiên Giới sẽ nhanh chóng có thể tăng mạnh, không bao lâu nữa sẽ có thể khôi phục đến thực lực Đại La Kim Tiên.

Long Kinh Thiên mang theo bốn người đi về phía trước, vừa đi vừa giới thiệu một số điều ở Tiên Giới.

Năm người Long Kinh Thiên đang đi về phía trước, đột nhiên từ phía trước truyền đến tiếng cười hì hì.

- Đại ca, lần này chúng ta thu hoạch không ít đấy. Cô nương này lớn lên thật đúng là xinh đẹp, hần là người của Phương gia. Đã lâu chúng ta không nếm mùi vị tiểu thư rồi!

- Sau khi trở về, chúng ta phải hiến tặng cô gái này cho Thiên Sư đại nhân. Các người cần phải nắm rõ quy củ, nếu không thì đừng trách ta không khách khí!

- Dạ dạ, đại ca, chúng ta biết rồi!

Long Kinh Thiên biết bọn họ gặp phải đạo phỉ rồi.

Mặc dù Tiên Giới có Thiên Đình thống trị, nhưng ở một số vùng đất xa xôi, đạo phỉ hoành hành, chư hầu cũng tham gia vào, rất loạn.

- Đại ca, người nhìn kia!

Đúng lúc này, một đạo phỉ ở phía trước vui mừng kêu lên. Đám đạo phỉ này lập tức nhìn về phía năm người Long Kinh Thiên.

Năm người Long Kinh Thiên đã không kịp tránh, rất nhanh liền bị đạo phỉ rồi rít vây quanh. Đám đạo phỉ này cũng khá đông, có tới hơn hai trăm người. Toàn bộ đám người này đều là Thiên Tiên, hơn nữa có bốn mươi, năm mươi người là Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong. May mắn chính là không có Kim Tiên.

446. Chương 445: Xích Sơn

Thiên Tôn Trùng Sinh truyện copy từ

Chương 445: Xích Sơn

Nguồn: Vipvanda

Share by:

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đám đạo phỉ vây năm người Long Kinh Thiên lại xong cũng không ra tay ngay mà ngược lại còn hì hì cười to.

- Đại ca, chúng ta không thể động vào cô nương Phương gia kia, nhưng hai cô nương này không có vấn đề gì chứ? Ha ha, không ngờ lại đụng phải cô nương còn thủy Linh! Để cho chúng ta thoải mái rồi!

Một tiểu đầu mục nhìn Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, cười ha hả nói, âm quang trong mắt chăm chăm vào hai nàng.

Tất cả các đạo phỉ khác đều cười ồn ào.

Đại ca đạo phỉ, trên mặt có vết sẹo đao chém dài kia kia cũng không khỏi cười to:

- Tốt, lưu lại hai nữ nhân này, giết sạch nam nhân. Chúng ta xếp hàng, lần lượt từng người, hưởng thụ sung sướng đi!

- Nơi này chúng ta có hơn hai trăm người, hai nữ tử này chắc sướng tới ngất trời mất!

Đám đạo phỉ phối hợp cười âm, căn bản không coi năm người Long Kinh Thiên vào đâu. Theo bọn họ thấy, dưới lực lượng chênh lệch không chỉ gấp mười lần, đối phương chỉ có thể để mặc cho bọn chúng nắn bóp.

Nhìn đám đạo phỉ cười ha hả, liên tục nói lời dâm dăng, hai mắt Long Kinh Thiên lóe lên hàn quang:

- Giết!

Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu đã sớm ôm lửa giận, vừa nghe Long Kinh Thiên hạ lệnh liền xông về phía đám đạo phỉ, đột nhiên đâm ra hai quyền. Nhất thời liền có mười mấy đạo phỉ bị đánh bay, tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Mà hai nàng cũng không khách khí, trực tiếp sử dụng kiếm tiên của Long Kinh Thiên luyện ình, kiếm khí hóa thành hai con giao long cắt qua cổ họng đối phương, huyết nhục tung bay.

Lúc này đầu mục đạo phỉ mới kịp phản ứng, vừa sợ vừa giận, quát:

- Giết, giết hết ba nam nhân kia cho ta. Bắt hai nữ nhân kia xuống, để ta cho các ả chết đi sống lại!

Đám đạo phỉ rồi rít lao về hướng Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu. Còn về loại Bán Tiên như Long Kinh Thiên thì trực tiếp bị đám đạo phỉ bỏ qua.

Long Kinh Thiên thấy thế, không khỏi lắc đầu.

Hứa Vũ Quân thân có Hồng Mông Đại Đạo Thể, thiên phú dù không bằng Long Kinh Thiên nhưng cũng cực kỳ khủng bố. Hiện tại mặc dù chỉ là Thiên Tiên thất trọng đỉnh phong nhưng lại có thể đánh chết một Kim Tiên sơ kỳ. Đám đạo phỉ này trước mặt nàng chỉ một kiếm là đi mây mang.

Mộ Dung Thiên, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu mặc dù không nghịch thiên như Hứa Vũ Quân nhưng cũng có thể so với Kim Tiên sơ kỳ bình thường, tuyệt đối là vô địch dưới Kim Tiên. Hơn nữa được Long Kinh Thiên truyền thụ cho thần thông, những đám đạo phỉ này trước mặt bọn họ giống như là loại mồi ngon mà thôi.

Đại ca đầu mục đạo phỉ kia đứng đó, nhìn đám đàn em ngã xuống từng mảng, vẻ mặt kinh ngạc, nhất thời không biết là chuyện gì xảy ra. Vẻ mặt lúc đầu là hoảng sợ, sau đó là trắng bệch, kinh hãi vạn phần.

- Thế này rốt cục là chuyện gì? Đây rốt cục là quái vật siêu cấp của gia tộc đế vương nào bồi dưỡng ra chứ?!

Nội tâm hoảng sợ khiến hắn điên cuồng gào thét.

Trong Tiên giới, Thiên Tôn bình thường sẽ không xuất hiện. Tiên Đế cao nhất. Một gia tộc có Tiên Đế sẽ được xưng là gia tộc đế vương. Những gia tộc này có lịch sử cực kỳ lâu dài, nội tình rất lớn, có đệ tử thiên phú yêu nghiệt cũng không có gì kỳ quái. Cũng khó trách đạo phỉ đại ca này lại ngộ nhận mấy người Hứa Vũ Quân là đệ tử do gia tộc đế vương bồi dưỡng ra.

Rất nhanh, hơn hai trăm đạo phỉ liền bị bốn người Hứa Vũ Quân giết chết một nửa, từ đầu tới cuối không tới nửa giờ. Đám đạo phỉ còn lại rốt cục ý thức được bọn họ đối mặt không phải là Thiên Tiên bình thường mà là tồn tại yêu nghiệt còn kinh khủng hơn cả Kim Tiên bình thường, sợ hãi trong lòng từ từ khuếch tán ra.

Bọn họ bị giết tới sợ mất mật.

- Chúng ta đối phó với tiểu tử kia!

Khi bọn họ bị bốn người Hứa Vũ Quân giết cho sợ mất mật, một đạo phỉ lại quét ánh mắt về phía Long Kinh Thiên đứng một bên, hai mắt sáng ngời, vui mừng kêu lên.

Đám đạo phỉ nghe thấy, cũng nhìn về phía Bán Tiên Long Kinh Thiên, hai mắt đều sáng ngời, rồi rút lui lại, sau đó lao tới phía hắn.

- Bắt sống, đừng giết chết!

Đại ca đạo phỉ kia cũng máy động trong lòng, hô to.

Vừa rồi bốn người Hứa Vũ Quân nghe lời Long Kinh Thiên mới ra tay, đại ca đạo phỉ cảm thấy có lẽ bắt được Long Kinh Thiên có thể uy hiếp bốn người Hứa Vũ Quân đi vào khuôn khổ.

Long Kinh Thiên thấy đám đạo phỉ rốt cục nhớ ra mình, cũng không biết là nên cười hay nên buồn bực. Hắn đường đường là Đại La Thiên Tôn trở lại Tiên giới, lại bị đám đạo phỉ nhỏ nhỏ này không coi vào đâu.

Nhìn đám đạo phỉ xung phong liều chết về hướng mình, Long Kinh Thiên hít thở một hơi, khí lưu toàn thân chấn động. Vô số lôi điện màu vàng đen khuếch tán ra. Lôi điện vàng đen mang theo lực lượng có tính hủy diệt, những nơi đi qua, đạo phỉ đều bị đánh nát. Trong mấy hơi thở, hơn một trăm đạo phỉ bị giải quyết toàn bộ!

Đại ca đạo phỉ kia nhìn thấy cảnh này, vẻ mặt đại ra, hai chân phát run, trực tiếp đá ra quần, khiến mặt đất ướt một vùng.

- Thế này, này còn là người sao?!

Một Bán Tiên giết chết hơn một trăm Thiên Tiên?! Hơn nữa trong đó có không ít Thiên Tiên thất trọng đỉnh phong!

Chuyện này nếu truyền ra, Bán Tiên Long Kinh Thiên này tuyệt đối vang dội cả trăm tỷ dặm quanh đây!

Giải quyết đám đạo phỉ kia xong, Long Kinh Thiên liền đi tới đại ca đạo phỉ.

- Tiền bối tha mạng. Xin tiền bối tha mạng cho chúng ta!

Đại ca đạo phi kia hoảng sợ quỳ xuống, vái lạy không dứt.

Long Kinh Thiên cũng không nói gì, trực tiếp nhấn một cái vào hư không, sư hổn kẻ này. Sau đó hắn thu hồi tay phải lại, điểm một chỉ giết chết đối phương.

Từ trong trí nhớ của đối phương, hắn biết được nơi này là dãy núi Xích Sơn, có bốn ngàn ba vạn dặm, trong đó có hơn hai mươi ngàn môn phái tiên đạo lớn nhỏ. Mà đứng đầu quần đạo là một môn phái trung đẳng tên là Thiên Sư Môn.

Long Kinh Thiên thu thập toàn bộ tiên phù, không gian giới chỉ của đám đạo tặc này vào bên trong Thái Hư Thần phủ.

- Chủ nhân, cô gái kia là tiểu thư địa phương bị đạo phi bắt sao?

Lúc này, Tử Thiên Long Hoàng mới chỉ về phía một nữ tử bị đánh bất tỉnh ở phía xa xa.

Long Kinh Thiên nhìn sang, gật đầu, sau đó giơ tay vỗ một cái, giải cấm chế trong cơ thể đối phương.

Phương tiểu thư sau khi tỉnh lại, nhìn thấy Long Kinh Thiên, bộ mặt tức giận, còn chưa nghe đám Tử Thiên Long Hoàng giải thích đã quát lên:

- Cầu tặc, ta muốn giết ngươi!

Nói xong liền đánh một chưởng về phía Long Kinh Thiên. Một chưởng ẩn rất lớn xuất hiện. Bên trong chưởng ẩn có một vòng tròn màu tím, xoay chuyển không ngừng, mang theo uy lực kinh thiên động địa.

Long Kinh Thiên giơ tay lên, tùy ý điểm một chỉ. Vòng tròn màu tím kia liền vỡ tan từng chút một. Phương tiểu thư buồn bực kêu lên một tiếng, lui lại phía sau.

- Này, cô nương, chúng ta vừa mới cứu ngươi, ngươi không rõ ràng đã ra tay à!

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu mới nói.

- Các ngươi đã cứu ta sao?

Phương tiểu thư nghe vậy, vẻ mặt kinh ngạc, nhìn năm người Long Kinh Thiên:

- Là nhóm người các ngươi giết đám đạo phi kia à?

Lời nói của nàng rõ ràng là không tin năm người Long Kinh Thiên có thể giết được đám đạo phi. Không nói là nàng, sợ là ai cũng không tin được.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy mình cứu đối phương, đối phương lại hoài nghi mình, trong lòng khó chịu, đang muốn nói thì Long Kinh Thiên giơ tay lên ngăn lại, nói:

- Chúng ta đi thôi.

Đối với Long Kinh Thiên mà nói, chẳng qua chỉ là thuận tay cứu người, đối phương tin hay không cũng không quan trọng.

Nhưng khi năm người Long Kinh Thiên muốn rời đi thì đột nhiên từ xa truyền tới tiếng xé gió. Không bao lâu sau, một đám người mặc trang phục Phương gia chạy nhanh về hướng này.

- Nhị tỷ, người không sao chứ?!

Trong đám đệ tử Phương gia có một thanh niên mũi ưng, sau khi tới nơi liền hỏi Phương Tuyết.

Phương Tuyết lắc đầu:

- Ta không sao.

447. Chương 446: Giết Hết Cho Rồi

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 446: Giết Hết Cho Rồi

Nghe Phương Tuyết nói không có chuyện gì, tên đệ tử mũi ưng của nhà họ Phương mới thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù Phương Tuyết không phải Kim Tiên nhưng cô lại có địa vị đặc thù trong nhà họ Phương. Nếu cô xảy ra chuyện gì thì khi bọn họ trở về cũng sẽ bị nhà họ Phương phạt nặng.

- Nhị tỷ, bọn họ là ai?

Tên thanh niên mũi ưng quay đầu nhìn, một ngón tay chỉ vào năm người Long Kinh Thiên, cuối cùng nhìn về phía Hứa Quân Vũ và Mộ Dung Thiển không chớp mắt.

Phương Tuyết do dự một chút rồi nói với tên đệ tử họ Phương mũi ưng rằng năm người Long Kinh Thiên đã cứu mình thoát khỏi người của Thiên Sư Môn.

- Đa tạ các vị đã cứu nhị muội của ta.

Lúc này, một thanh niên da vàng tiến lên nói với Hứa Quân Vũ và Mộ Dung Thiển.

- Không cần.

Hứa Quân Vũ lạnh nhạt nói, sau đó liền muốn cùng mấy người Long Kinh Thiên rời đi.

- Chờ đã!

Tên thanh niên mũi ưng đột nhiên mở miệng nói. Đệ tử Phương gia thấy thế liền tản ra, ngăn lại đường đi của năm người Long Kinh Thiên.

Tử Thiên Long Hoàng lạnh lùng nói:

- Các hạ có ý gì?

Tên mũi ưng cười lạnh nói:

- Không có ý gì. Các người nói các người đã cứu Nhị tỷ của ta thoát khỏi hai trăm tên Thiên Tiên của Thiên Sư Môn phải không? Các người nghĩ rằng chúng ta sẽ tin lời nói dối này hả?

Cửu Vĩ Thiên Miêu liền tức giận, nói:

- Đầu người bị yêu thú đá hay có vấn đề hả? Chúng ta lại không cần người tin.

Nói xong hắn liền quét mắt nhìn hơn hai trăm tên đệ tử Phương gia, cười lạnh, nói:

- Sao vậy? Các người muốn giữ chân chúng ta à?

Tên mũi ưng nghe Cửu Vĩ Thiên Miêu nói đầu mình bị yêu thú đá, mặt liền trở nên khó coi, đang định ra lệnh cho đệ tử Phương gia bắt mấy người Long Kinh Thiên lại thì tên da vàng mở miệng:

- Tứ đệ, chờ đã!

Nói xong, hắn liền ôm quyền nói với hai người Hứa Quân Vũ và Mộ Dung Thiển:

- Hai vị, thật xin lỗi, tứ đệ của ta hơi xúc động nhưng không có ác ý. Còn chưa hỏi tên của hai cô nương là gì? Thuộc môn phái nào của Xích Sơn? Sau này còn tiện để chúng tôi tới cảm ơn!

Từ sau khi đệ tử của Phương gia đến, kể cả tên mũi ưng hay tên da vàng đều không để ý đến Long Kinh Thiên. Bán Tiên Long Kinh Thiên bị bọn họ trực tiếp bỏ qua.

Tên thanh niên da màu vàng vừa nói xong, Long Kinh Thiên liền nói với bốn người Hứa Quân Vũ:

- Chúng ta đi.

Nói xong. Hắn liền quay người rời đi. Bốn người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển đều theo sau Long Kinh Thiên rời đi.

Các đệ tử Phương gia đều ngăn ra.

Tên thanh niên mũi ưng cùng tên da vàng đều không ngờ người làm chủ trong năm người không phải bốn vị Thiên Tiên thất trọng đỉnh phong Hứa Vũ Quân mà lại là người trẻ tuổi thoát nhìn chỉ là Bán Tiên hậu kỳ đỉnh phong này.

Sau khi ngăn ra, tên mũi ưng phản ứng lại, tức giận, lao lên tung một chưởng về phía sau lưng Long Kinh Thiên:

- Ai cho các người đi? Cút trở lại cho ta.

Đúng lúc tên mũi ưng chụp một chưởng đến sau lưng Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên đột nhiên quay đầu lại, hàn quang loé lên trong mắt, như ngàn vạn mũi kiếm đâm vào sâu trong nội tâm tên mũi ưng. Lúc này, Long Kinh Thiên vỗ tay phải, tên mũi ưng liền như điều đứt dây bay ngược về sau.

- Cút!

Long Kinh Thiên hừ lạnh.

Lập tức, đệ tử Phương gia ở bốn phía liền cảm thấy Linh Hồn Chi Hải chấn động mạnh không ngừng, ai cũng kinh hãi lui về sau một bước.

Long Kinh Thiên không tiếp tục để ý đến đệ tử Phương gia, dẫn theo bốn người Hứa Vũ Quân rời đi. Lần này, không có đệ tử nào của Phương gia dám ngăn cản Long Kinh Thiên, kể cả tên thanh niên da vàng hay Phương Tuyết mãi mới phản ứng lại.

- Tứ đệ!

Thanh niên da vàng Phương Hoà bước nhanh tới chỗ tên mũi ưng Phương Thanh đỡ hắn dậy. Tên Phương Thanh kia mặt trắng bệch, cả người là máu, dù không chết nhưng trọng thương như vậy cũng phải mấy năm mới khôi phục được.

Phương Tuyết thấy vết thương của Phương Thanh liền sợ hãi. Lúc này cô mới biết, hoá ra lúc trước khi mình vừa tỉnh dậy ra tay với Long Kinh Thiên thì hắn đã nhẹ tay với mình mà không dốc toàn lực nên mình mới chỉ bị đẩy lui.

Làm sao cô biết, Long Kinh Thiên cũng đã nhẹ tay với Phương Thanh rồi, nếu không Phương Thanh đâu còn mạng nữa.

- Cái người thanh niên da đen kia là ai vậy? Bán Tiên hậu kỳ đỉnh phong mà lại có thể dùng một chưởng khiến Phương Thanh thương thành như vậy?

Lúc này một tên đệ tử Phương gia không nhịn được sợ hãi nói.

Phương Thanh là Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong cơ mà. nguồn

Trong Tiên Giới, Bán Tiên hậu kỳ đỉnh phong so với Thiên Tiên chỉ như một mảnh nhỏ, một ngón tay cũng có thể dễ dàng bóp chết, nhưng bây giờ thì ngược lại.

Đây là yêu nghiệt loại nào!

Ít nhất trong mấy trăm vạn dặm Xích Sơn của bọn họ, trong số đông các môn phái tiên gia cũng chưa từng nghe đến tên đệ tử yêu nghiệt như thế.

- Chắc mấy người này không phải đệ tử của môn phái ở Xích Sơn.

Phương Hoà trầm giọng nói.

- Chúng ta đưa tứ đệ về bẩm báo với gia chủ trước đã!

Tiếp đó, Phương Hoà cùng các đệ tử Phương gia khác liền chạy về Phương gia.

Lúc này, ở ngoài mấy vạn dặm, Cửu Vĩ Thiên Miêu nói với Long Kinh Thiên:

- Lão đại, nếu là ta thì không cần nhẹ tay với bọn hắc, giết hết cho rồi!

- Đúng vậy, chủ nhân!

Tử Thiên Long Hoàng cũng phụ hoạ.

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói:

- Bây giờ thực lực của chúng ta còn yếu, không cần thiết thì không nên chọc phiền toái.

Dù sao đây cũng là Tiên Giới, không thể so với nhân gian. Một tên Đại La Kim Tiên có thể giết hết bọn họ. Mà không cần Đại La Kim Tiên, chỉ cần một tên Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong, thì năm người bọn họ cũng không địch lại được.

Mặc dù lực lượng của Thiên Phật cũng không thể diệt được Long Kinh Thiên, nhưng ai đảm bảo sẽ không có ngoài ý muốn? Còn nữa, nếu Thiên Phật là do thánh nhân Hỗn Nguyên bày mưu với hắc thì hắc càng phải cẩn thận.

Dù không phải thánh nhân Hỗn Nguyên, mà đối phương là Thiên Tôn, hay bất kỳ một Thiên Tôn nào của Tiên Giới dùng một ánh mắt cũng có thể giết chết Long Kinh Thiên của hiện tại.

- Không biết bọn Cửu Trảo giờ như thế nào rồi?

Long Kinh Thiên không khỏi nhớ tới toạ kỵ trước kia của mình.

Kim Long Cửu Trảo hình thành từ hỗn độn, là một trong những toạ kỵ trước kia của Long Kinh Thiên.

Lúc Thiên Phật đã huỷ diệt tất cả. Bây giờ, tuy Long Kinh Thiên đã trở lại Tiên Giới nhưng với tình trạng trước mắt thì cũng không thể liên lạc được với đệ tử và cấp dưới trước kia.

- Kinh Thiên, bây giờ chúng ta đi đâu?

Mộ Dung Thiển hỏi.

- Trước tìm một chỗ để luyện hoá tiên phù.

Long Kinh Thiên nói.

Hiện tại, hắc phải nhanh chóng khôi phục thực lực.

Không bao lâu sau, năm người Long Kinh Thiên đã tìm được một sơn cốc bí ẩn, sau đó bố trí trận pháp ở bốn phía rồi tiến vào Thái Hư Thần Phủ, bắt đầu tu luyện.

Long Kinh Thiên nhìn đám tiên phù phát ra chùm sáng xanh ngọc, được xếp ngay ngắn trên Hỗn Độn Đại La Thiên. Chỉ thấy những tiên phù này bay hết lên, quay xung quanh bốn phía Long Kinh Thiên. Khi Long Kinh Thiên tu luyện công pháp, một hình ảnh Thần Thú hệ Lôi ngưng tụ trên đỉnh đầu hắc rồi phát ra khí tức để luyện hoá từng tấm tiên phù.

Vô số Thiên Tiên khí không ngừng bay ra từ những tấm tiên phù, rồi không ngừng bị Long Kinh Thiên hấp thu. Mà trong những tiên khí đó còn có một loại khí màu kim tuyến. Đây chính là tiên đạo pháp tắc.

Đột phá Thiên Tiên, sau đó ngưng tụ tiên phù, hấp thu Tiên Linh Chi Khí của Tiên Giới để tu luyện, không ngừng cảm nhận và lĩnh ngộ Tiên Giới pháp tắc thì trên tiên phù sẽ ngưng tụ ra tiên đạo pháp tắc.

Tiên đạo pháp tắc càng nhiều, càng thực thể thì tiên phù càng mạnh. Mà tiên phù càng mạnh thì thực lực của một người cũng càng mạnh

448. Chương 447: Khôi Phục Thiên Tiên

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 447: Khôi Phục Thiên Tiên

Theo số lượng những tấm tiên phù bị Long Kinh Thiên luyện hoá tăng dần, toàn thân Long Kinh Thiên loé lên lói quang, khí tức không ngừng gia tăng. Từng tia Nguyên Khí màu vàng xen trong lói quang cũng lan dần ra bốn phía.

Bốn người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu ngồi xếp bằng cách Long Kinh Thiên không xa tu luyện. Những Nguyên Khí màu vàng này bị bốn người hấp thu, luyện hoá. Bốn người cảm thấy trên Linh Hồn Chi Hải, tiên phù ngày càng thực thể, từng tia Thiên Tiên pháp tắc xuất hiện liên tục.

Rốt cục, khi hơn hai trăm tấm tiên phù bị Long Kinh Thiên luyện hoá hết, toàn thân hân vang lên tiếng sấm ầm ầm. Trong cơ thể, kinh mạch, đan điền, huyết nhục phát ra tia sáng vạn trượng, nháy mắt lột xác. Mà trong Linh Hồn Chi Hải lại càng chấn động mạnh hơn, chuyển động không dứt, Lôi Điện màu vàng đen như những con Giao lôi không ngừng quay cuồng.

Giao lôi quay cuồng, Linh Hồn Chi Hải chấn động, cuối cùng, ánh sáng chớp lên, trên Linh Hồn Chi Hải ngưng tụ ra một tấm tiên phù. Tấm tiên phù này trông như một ngọn núi, cao gần trăm trượng.

Hứa Vũ Quân có Hồng Mông Đại Đạo Thể nên tiên phù ngưng tụ ra khoảng mười trượng đã là kinh người rồi. Nhưng Long Kinh Thiên ngưng tụ tiên phù lại đạt tới trăm trượng càng kinh khủng hơn.

Tấm tiên phù này trôi nổi trên Linh Hồn Chi Hải của Long Kinh Thiên, không có Tiên Giới pháp tắc, giống như một đứa trẻ sơ sinh tản ra vàng sáng nhàn nhạt, mỗi lần chuyển động lại có từng dòng khí màu xám nhạt từ trong hư không truyền xuống. Trong từng dòng khí màu xám nhạt này ẩn chứa năng lượng còn mạnh hơn Tiên Linh Chi Khí hàng tỉ lần.

Long Kinh Thiên cảm ứng được dòng khí màu xám nhạt từ trong hư không truyền tới thì trong lòng vui mừng. Hoá ra, đây chính là Hỗn Độn khí.

So với Tiên Linh Chi Khí cao hơn một cấp là Hỗn Độn Khí!

Mà chỉ có Tiên Đế cực mạnh hoặc Thiên Tôn mới có thể hấp thu Hỗn Độn Khí từ nơi sâu của hư không để tu luyện. Nhưng Long Kinh Thiên bây giờ mới chỉ là Thiên Tiên mà đã có thể hấp thu Hỗn Độn Khí để tu luyện rồi.

Long Kinh Thiên phát hiện, kết cấu bên trong thể giới tiên phù của mình vậy mà lại có chút tương tự với thể giới bên trong tiên phù của Thiên Tôn trước kia. Chẳng lẽ, vì điều này mà mình có thể hấp thu Hỗn Độn Khí ở sâu trong hư không?

Từng tia Hỗn Độn Khí không ngừng bị tiên phù hấp thu, luyện hoá tiên phù. Từng tia pháp tắc Tiên Giới tại thể giới bên trong tiên phù cũng được ngưng tụ. Đồng thời, năng lượng Hỗn Độn Khí từ tiên phù phát ra đã giúp thân thể Long Kinh Thiên được rèn luyện và mạnh mẽ hơn.

Một lúc lâu sau, Long Kinh Thiên mở hai mắt ra. Lôi hải biến mất, Nguyên Khí màu vàng biến mất, dòng khí ở bốn phía phẳng phát cũng ngưng tụ lại. Cảm ứng được lực lượng mạnh mẽ trong cơ thể, Long Kinh Thiên hét lên một tiếng, khí tức liền lan khắp Thái Hư Thần Phủ.

- Kinh Thiên.

- Lão đại, chủ nhân!

Bốn người Hứa Vũ Quân thấy Long Kinh Thiên tỉnh lại liền vui mừng đi tới trước người hắn.

- Kinh Thiên, ngươi đột phá rồi à?

Hứa Vũ Quân mắt đẹp mang nét vui mừng, không khỏi mở miệng hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu cười một tiếng.

Cuối cùng đã khôi phục Thiên Tiên rồi!

Như vậy, bước tiếp theo chính là không ngừng tiến cấp, đạt tới Kim Tiên rồi Đại La Kim Tiên!

- Lão đại, vậy thực lực bây giờ của ngươi là?

Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

Long Kinh Thiên trầm ngâm một lát rồi nói:

- Giết chết Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong là không khó.

Dù thực lực bây giờ của hắn đã khôi phục nhiều, nhưng muốn giết chết Kim Tiên trung kỳ còn rất khó. Tuy Kim Tiên cách nhau một cấp nhỏ nhưng cũng là chênh lệch trời với đất. Kim Tiên trung kỳ mạnh hơn Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong rất nhiều.

Tất nhiên, nếu cường giả Kim Tiên trung kỳ tiến vào Thái Hư Thần Phủ thì mượn lực của hạ phẩm Hỗn Độn Linh Bảo này, Long Kinh Thiên vẫn có thể giết chết như lúc giết Nguyên Tôn vậy.

Nghe Long Kinh Thiên nói có thể giết chết Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, bốn người Hứa Vũ Quân thật sự sợ hãi.

Thiên Tiên sơ kỳ giết chết Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong. Thế này là hơn nhau một cái cảnh giới lớn đấy.

Như Hứa Vũ Quân bây giờ là Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong, sắp đạt tới Kim Tiên mà cũng chỉ có thể giết được Kim Tiên cấp thấp nhất thôi.

Sau đó, năm người Long Kinh Thiên từ trong Thái Hư Thần Phủ đi ra ngoài.

- Đi thôi, chúng ta đến Thiên Sư Môn.

Long Kinh Thiên nói.

- Đến Thiên Sư Môn sao?

Bốn người Hứa Vũ Quân nhìn nhau.

Long Kinh Thiên gật đầu. Bây giờ mới tới Tiên Giới, hắn cần tìm một nơi đặt chân. Sau này, vùng Xích Sơn chính là nơi đặt chân của hắn rồi. Chẳng qua, muốn thu phục hơn hai ngàn môn phái tiên gia cũng không phải dễ, trừ phi Long Kinh Thiên khôi phục đến Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong. Cho nên, Long Kinh Thiên tính, phải thu phục Thiên Sư Môn trước.

Thiên Sư Môn không phải là môn phái có thực lực mạnh trong hơn hai ngàn môn phái tiên gia ở Xích Sơn, mà chỉ có thể coi là trung bình nên thu phục Thiên Sư Môn cũng không khó lắm.

Long Kinh Thiên dựa theo trí nhớ của tên đầu lĩnh nhóm cướp kia, dẫn bốn người Hứa Vũ Quân đi, năm ngày sau liền tới một dãy núi hình cung.

Dãy núi này chỉ là một góc nhỏ của Xích Sơn, trên từng ngọn núi có từng cung điện được xây dựng. Đây chính là nơi ở của Thiên Sư Môn.

- Các người đang làm gì vậy hả? Tới Thiên Sư Môn chúng ta có chuyện gì?

Lúc này, một đội đệ tử tuần tra quát hỏi năm người Long Kinh Thiên.

- Gọi Thiên Sư của các người đi ra ngoài, chủ nhân nhà ta muốn gặp hắn.

Tử Thiên Long Hoàng không quanh co, nói thẳng.

Đệ tử Thiên Sư Môn không khỏi ngẩn ra nhìn về phía Long Kinh Thiên. Một tên đệ tử không khỏi cười ha hả, chỉ vào Long Kinh Thiên đùa cợt nói:

- Chủ nhân nhà ngươi hả? Một cái Thiên Tiên sơ kỳ nho nhỏ mà thôi, thân phận gì mà đòi gặp Thiên Sư trưởng môn của chúng ta?

Nhưng hắn vừa nói xong liền bị Tử Thiên Long Hoàng đánh một quyền bay đi.

Đệ tử Thiên Sư Môn ngốc trệ, lúc này mới kịp phản ứng, hoá ra năm tên Thiên Tiên không biết sống chết này tới Thiên Sư Môn là để gây chuyện.

- Bắt bọn chúng lại.

Một tên đệ tử Thiên Sư Môn gầm lên. Ngay lập tức, hơn bốn mươi tên đệ tử Thiên Sư Môn từ bốn hướng tấn công năm người Long Kinh Thiên.

Trong hơn bốn mươi tên đệ tử Thiên Sư Môn này, kẻ có thực lực mạnh nhất là Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong, yếu nhất là Thiên Tiên sơ kỳ đỉnh phong, cho nên, không cần Long Kinh Thiên, Hứa Vũ Quân cùng Mộ Dung Thiển ra tay. Một lát sau, Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu đã giải quyết hết hơn bốn mươi tên đệ tử Thiên Sư Môn này.

Tất nhiên, hai người không giết chết những tên đệ tử này, mà chỉ khiến bọn chúng tạm thời mất đi năng lực tấn công mà thôi.

Giải quyết hơn bốn mươi tên đệ tử Thiên Sư Môn xong, năm người Long Kinh Thiên tiếp tục đi về phía trước. Dọc đường đi gặp được đệ tử của Thiên Sư Môn thì hai người Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu ra tay liền dễ dàng giải quyết. Khi năm người Long Kinh Thiên tới tiền điện của Thiên Sư Môn, rốt cục cũng đã kinh động Thiên Sư cùng trưởng lão của Thiên Sư Môn đang bế quan tu luyện.

Nghe đệ tử bẩm báo, Thiên Sư thất kinh, năm tên Thiên Tiên nhỏ bé xông vào Thiên Sư Môn của hắn, vậy mà không một tên đệ tử nào ngăn cản được.

Khi năm người Long Kinh Thiên đi vào đại điện của Thiên Sư Môn, hư không đột nhiên chấn động mạnh, sáu luồng lực cường đại phủ xuống.

- Các hạ là ai? Đệ tử của môn phái nào? Vì sao lại tới Thiên Sư Môn của ta gây chuyện?

Thiên sư mặt gầy, cầm dài nhọn nhìn năm người Long Kinh Thiên, vẻ mặt bất thiện nói:

- Nếu không nói rõ,... hừ!

Long Kinh Thiên quét qua sáu người, biết đây là Thiên Sư, trưởng môn của Thiên Sư Môn. Bên cạnh hắn là một người trung niên to lớn, đúng là thái thượng trưởng lão duy nhất của Thiên Sư Môn. Hai người này đều là Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong. Còn bốn người khác là bốn vị trưởng lão của Thiên Sư Môn, cũng đều là Kim Tiên sơ kỳ.

- Không môn không phái.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt:

- Nếu ngươi tiếp được một chiêu của ta thì chúng ta sẽ rời đi. Còn nếu ngươi không đỡ được một chiêu của ta thì ngươi cùng Thiên Sư Môn phải giúp sức cho ta.

Hắn lại nói tiếp:

- Tất nhiên, ngươi có thể chọn được chết.

- Cái gì?

Sáu người Thiên Sư hai mặt nhìn nhau, là họ nghe nhầm hay tên ranh con này bị bệnh thần kinh?

Một Thiên Tiên sơ kỳ nhỏ bé mà lại hỏi một Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong rằng có thể tiếp được một chiêu của hắn không sao?

449. Chương 448: Xích Minh Thành

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 448: Xích Minh Thành

Long Kinh Thiên không để ý đến ánh mắt quái dị của sáu người Thiên Sư, nhìn Thiên Sư nói:

- Ngươi cũng có thể ra tay trước.

Lúc này Thiên Sư mới phản ứng lại, trong lòng tức giận, đây đúng là sỉ nhục. Một kẻ mới tấn chức lên Thiên Tiên mà lại dám chủ động muốn đánh với hắn một trận hả? Thậm chí, hắn hoài nghi đối phương là do một môn phái nào đó cử tới để nhục nhã chính mình.

- Trưởng môn, để ta giết chết bọn chúng nhé.

Lúc này, một vị trưởng lão của Thiên Sư Môn không nén được lửa giận, nói.

Thiên Sư thở một hơi, cố nén tức giận trong lòng, nói:

-Được, đừng giết bọn chúng, ta muốn lưu người sống!

Nói xong, hai mắt dăm ô nhìn Hứa Vũ Quân và Mộ Dung Thiển bên cạnh Long Kinh Thiên.

- Vâng, ta biết rồi!

Vị trưởng lão Thiên Sư Môn kia nhìn thần sắc của Thiên Sư liền biết ý của hắn.

Vị trưởng lão Thiên Sư Môn kia bước lên, nhìn Long Kinh Thiên cười lạnh, nói:

- Tên ranh con, đừng tưởng rằng có chút thực lực mà đã vô địch thiên hạ. Ta muốn ngươi hiểu, trong mắt Kim Tiên thì Thiên Tiên chỉ như hạt bụi mà thôi. Ta muốn giết ngươi thì chỉ nửa chiêu là xong.

Long Kinh Thiên nhìn trưởng lão Thiên Sư Môn, lạnh nhạt nói:

- Phải không?

Nói xong, liền tung một chưởng, không nhanh không chậm mà nhẹ nhàng.

Trưởng lão Thiên Sư Môn kia nhìn thế, hừ lạnh một tiếng rồi đánh ra một quyền:

- Giết ngươi chỉ bằng tay ta.

Nhưng khi thanh âm hắn vừa dứt, sắc mặt liền thay đổi, tiếp theo kêu thảm một tiếng rồi bay ra ngoài, đập lên cột đá trong đại điện. Cột đá liền nổ vang ầm ầm, vậy mà lại xuất hiện vết nứt.

Nụ cười của Thiên Sư cùng bốn người khác cứng đờ.

Cột đá trong đại điện này được làm bằng Tiên Giới Kim Thạch, cực kỳ cứng rắn, dù là một Kim Tiên đánh một quyền lên cũng khó mà để lại vết nứt được. Nhưng bây giờ...

Long Kinh Thiên không để ý đến vẻ mặt của năm người, mà chậm rãi đi tới trước mặt thiên sư, lạnh lùng nói:

- Hiện tại đến phiên ngươi.

Thiên Sư vốn kinh sợ, đột nhiên hồi thần, nhìn Long Kinh Thiên đi tới, trong lòng không khỏi sợ hãi, vội hét lên:

- Vị huynh đệ này, không biết xưng hô thế nào? Có phải trước kia Thiên Sư Môn chúng ta đã đắc tội với cậu không?

Long Kinh Thiên lắc đầu rồi đánh tới một quyền, nhanh như tia chớp. Một quyền này khác với một chưởng lúc trước. Quyền kinh phá không, mang theo tiếng huyết gió như sấm, đại điện chấn động. Thiên Sư kinh hãi, không kịp nghĩ nhiều, toàn lực tung ra một quyền nghênh đón.

- Thiên Sư Thánh Vương Quyền!

Quyền đi, mơ hồ có hình ảnh một pho tượng khổng lồ đi theo, giống như thánh nhân giáng xuống thiên hạ, làm cho người ta có cảm giác muốn thần phục, quỳ lạy.

Nhưng khi hai quyền va vào nhau, chỉ thấy Thiên Sư Thánh Vương Quyền vỡ vụn từng khúc, thân ảnh Thánh vương xơ xác, tiêu điều. Thiên Sư cảm thấy như có một lực lượng kinh khủng đâm vào mình, không chịu được sự tấn công của lực lượng này nên thân hình bị bay ra ngoài, đập xuống nền đại điện.

- Bịch!

Thanh âm Thiên Sư rơi trên đại điện vẫn còn quanh quẩn nơi đây.

Bốn người khác nhìn Thiên Sư rơi xuống đất mà hít vào một hơi, hoảng sợ. Đây là thể nào? Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong mà lại không ngăn được một quyền của Thiên Tiên sơ kỳ sao?

Thiên Sư “Phốc” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, cảm thấy khí huyết trong cơ thể sôi trào cuộn cuộn, hai mắt hoảng sợ nhìn Long Kinh Thiên, mình nhưng lại thua dưới tay một tên Thiên Tiên sơ kỳ ư?

Dưới con mắt hoảng sợ của Thiên Sư, Long Kinh Thiên đi về phía hắn.

- Người muốn làm gì?

Thiên Sư hoảng sợ, đột nhiên đứng lên.

Nhưng hắn vừa nói xong, thân hình Long Kinh Thiên chợt loé, liền đi tới trước mặt Thiên Sư. Trong tay hắn, tia sáng chợt loé, tung ra Thái Hư Thần Phủ.

Thái Hư Thần Phủ bay ra, đại trận trong đó được kích hoạt, hung hăng va chạm vào nhau, đập bay Thiên Sư.

Long Kinh Thiên muốn giết hắn không phải khó nhưng phải tốn chút sức. Dù sao đối phương cũng là Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, nên hắn liền đem hạ phẩm Hỗn Độn Linh Bảo là Thái Hư Thần Phủ ra để giải quyết đối phương cho nhanh.

Không bao lâu sau, Thiên Sư cùng tên trưởng lão trước kia đã bị Thái Hư Thần Phủ đánh tan thành tro bụi, chết không nhắm mắt.

Vốn Long Kinh Thiên không muốn đánh chết hai người này, nhưng ai bảo bọn chúng lại động vào ranh giới của Long Kinh Thiên. Đặc biệt là Thiên Sư lại còn nổi lên sắc tâm với hai người Hứa Vũ Quân và Mộ Dung Thiển nữa.

Thái thượng trưởng lão cùng với ba vị trưởng lão khác của Thiên Sư Môn nhìn Long Kinh Thiên đánh chết hai người Thiên Sư thì sợ hãi, ngay ra đứng im tại chỗ, không dám tiến lên đánh, cũng không dám chạy trốn.

Sau khi đánh chết hai người Thiên Sư, Long Kinh Thiên mới quay ra nhìn bốn người còn lại.

Bốn người thấy Long Kinh Thiên nhìn về phía mình thì trong lòng sợ hãi. Đột nhiên, một người trong đó quỳ xuống đất xin tha mạng, ba người khác thấy thế cũng vội vàng quỳ xuống xin tha không ngừng.

Cuối cùng, Long Kinh Thiên không giết bốn người mà gieo mầm mống tín ngưỡng vào trong Linh Hồn Chi Hải của họ, thu phục bốn người, khống chế Thiên Sư Môn.

Sau khi khống chế Thiên Sư Môn xong, Long Kinh Thiên để Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu chinh đồn Thiên Sư Môn, còn mình và Hứa Vũ Quân cùng Mộ Dung Thiển tiến vào Thái Hư Thần Phủ tiếp tục tu luyện.

Bởi vì hai người Thiên Sư là Kim Tiên sơ kỳ và Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, nên Kim Tiên lực và Kim Tiên pháp tắc ẩn trong tiên phù của bọn họ mạnh hơn gấp mười lần so với hai trăm tám Thiên Tiên phù mà Long Kinh Thiên luyện hoá trước đây.

Đặc biệt, Kim Tiên pháp tắc trong tiên phù của hai người này rất có ích cho việc đột phá bình cảnh Kim Tiên của hai nàng.

Ở Tiên Giới, Thiên Tiên chỉ như bình dân. Chỉ khi lĩnh ngộ được Kim Tiên pháp tắc và đột phá được cảnh giới Kim Tiên thì thân phận và địa vị mới có thay đổi lớn.

Long Kinh Thiên cùng hai nàng ngồi xếp bằng thành hình tam giác ở bên trong Thái Hư Thần Phủ, thúc giục pháp trận, còn tiên phù của hai người Thiên Sư thì để bay lơ lửng trên đỉnh đầu ba người. Ba người không ngừng vận chuyển công pháp khiến cho hai tấm tiên phù Kim Tiên bắt đầu tỏa ra vô số Kim Tiên lực, rồi không ngừng bị ba người hấp thu. Đồng thời, từng tia Kim Tiên pháp tắc cũng bị dung nhập vào trong tiên phù của ba người.

Kim Tiên lực càng được hấp thu nhiều thì thiên địa trong tiên phù của Long Kinh Thiên càng vững chắc. Thiên địa pháp tắc trong đó cũng ngày càng nhiều, vốn chỉ có hơn một trăm nhánh thiên địa pháp tắc, thì bây giờ đã tăng lên hơn một ngàn nhánh. Không chỉ thế, những thiên địa pháp tắc này còn được luyện hoá, mỗi một nhánh đều to hơn cánh tay.

Cũng trong quá trình hấp thu Kim Tiên lực, khí tức của hai nàng không ngừng gia tăng.

Mấy tháng sau, rốt cuộc ba người Long Kinh Thiên cũng đã luyện hoá hoàn toàn hai tấm tiên phù Kim Tiên, sau đó mới ra khỏi Thái Hư Thần Phủ.

Sau khi ra ngoài, trên người hai nàng thậm chí đã có khí tức của Kim Tiên, tu vi và thực lực đã tăng gấp đôi so với trước, đạt được nửa bước của cảnh giới Kim Tiên.

Chẳng qua, cảnh giới Kim Tiên cũng không phải dễ dàng đột phá như vậy. Ở Tiên Giới, mười người thì có tới chín người dừng lại ở cảnh giới dưới Kim Tiên, chỉ có một người có thể trở thành Kim Tiên chính thức.

Sau khi Long Kinh Thiên ra ngoài, liền gọi vị thái thượng trưởng lão Khương Hải tới, hỏi:

- Người biết gần đây có nơi nào bán tiên linh thủy tinh, phèn chua ánh trắng...không?

Long Kinh Thiên kể ra gần trăm loại tài liệu khoáng thạch. Đây đều là những tài liệu để luyện hoá Trấn Thiên Tháp lên trung phẩm.

- Bẩm chủ nhân, ở Xích Minh Thành chắc là có những tài liệu này.

Khương Hải cung kính đáp:

- Xích Minh Thành này là do mấy ngàn môn phái tiên gia Xích Sơn chúng ta cùng nhau tạo thành, là nơi giao dịch lớn nhất Xích Sơn chúng ta!!!

450. Chương 449: Gia Tộc Vương Giả

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 449: Gia Tộc Vương Giả

- Xích Minh thành.

Long Kinh Thiên gật đầu, sau đó lại hỏi tình huống cụ thể của các môn phái ở Xích Sơn.

Khương Hải không hổ là thái thượng trưởng lão của Thiên Sư Môn, là Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, nên hiểu rất rõ tình huống cụ thể của các thế lực ở Xích Sơn. Bởi vậy, hắn kể rất chi tiết, tỉ mỉ một số thế lực lớn ở Xích Sơn cho Long Kinh Thiên.

Tiếp đó, Long Kinh Thiên hỏi về vị trí của Xích Sơn ở Tiên Giới.

- Bẩm chủ nhân, Xích Sơn chúng ta thuộc đại lục Thiên Nguyên. Đại lục Thiên Nguyên thuộc sự quản lý của Kinh Châu.

Khương Hải đáp.

- Đại lục Thiên Nguyên của Kinh Châu.

Long Kinh Thiên kinh ngạc.

Kinh Châu thì hắn biết. Tiên Giới có mười vạn châu lục lớn, có mạnh có yếu, mà thực lực của Kinh Châu thì rất mạnh, xếp hạng trong ngàn châu đầu. Trong mười vạn mà xếp hạng trong một ngàn đã là rất mạnh. Không chỉ thế, hắn nhớ trong kiếp trước, Kinh Châu nằm trong phạm vi thế lực của Đại La Thiên Cung của hắn.

Trong đầu Long Kinh Thiên không khỏi hiện lên từng kí ức của kiếp trước.

Khương Hải thấy Long Kinh Thiên trầm tư, cũng không dám quấy rầy.

Sau khi Long Kinh Thiên hồi thần, nói:

- Ta muốn đi Xích Minh Thành, người dẫn đường đi.

- Vâng, thưa chủ nhân!

Khương Hải vội vàng nói.

Dưới sự dẫn đường của Khương Hải, mấy người Long Kinh Thiên tiến đến Xích Minh Thành.

Sáu người đi nhanh, bay qua từng ngọn núi, cuối cùng dừng lại trước một vùng đồng bằng khổng lồ. Long Kinh Thiên nhìn khắp, thấy trên vùng đồng bằng này có một toà thành to lớn. Từ xa nhìn lại, phía trên toà thành, linh khí trôi nổi như một con rắn dài màu trắng không ngừng di chuyển.

Long Kinh Thiên phát hiện, toà thành lớn này nằm trên một linh mạch rất lớn, và vì có linh mạch này mà linh khí phía trên toà thành mới đậm đặc như vậy.

- Chủ nhân, đó chính là Xích Minh Thành.

Khương Hải chỉ vào toà thành khổng lồ kia nói:

- Xích Minh Thành này trải qua mấy tỉ năm Xích Sơn chúng ta, do vô số cường giả Kim Tiên chế tạo với rất nhiều cấm chế không kể xiết, trừ cường giả Đại La Kim Tiên trở lên, nếu không, không thể công phá thành.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Cấm chế của Xích Minh Thành rất nhiều, đúng là có chút sức phòng ngự. Chẳng qua, số cấm chế này ở trong mắt Đại La Thiên Tôn, Long Kinh Thiên không tính là gì. Cách thức luyện chế quá thô.

Nếu là trước kia, chỉ cần tên đệ tử yếu nhất của mình thổi một cái thì cũng có thể tiêu diệt Xích Minh Thành này vạn lần.

Sau đó, lúc mấy người Long Kinh Thiên đi tới trước cửa Xích Minh Thành.

- Hoá ra là thái thượng trưởng lão Khương Hải của Thiên Sư Môn.

Trước cửa thành, một tên lính thủ thành Kim Tiên nhìn thấy Khương Hải liền tiến lên, cười lạnh nói.

Khương Hải nhíu mày nhưng không mở miệng, trực tiếp lấy ra hai mươi mai Tiên Đan hạ phẩm ném cho tên gác cổng, rồi muốn dẫn Long Kinh Thiên vào thành.

- Chờ đã.

Tên thủ thành Kim Tiên đột nhiên mở miệng nói, duỗi tay phải ra, ngăn lại mấy người Khương Hải và Long Kinh Thiên, sau đó chỉ vào năm người Long Kinh Thiên, hỏi:

- Năm người này không phải đệ tử của Thiên Sư nha. Bọn họ là ai?

Khương Hải nhướng mày:

- Năm vị này là khách quý của Thiên Sư Môn.

- Khách quý hử?

Tên thủ thành hừ lạnh, nói:

- Năm người bọn họ thân phận khả nghi, cho nên không thể vào thành. Xích Minh Thành chủ còn nói, người khả nghi cần bị mang về điều tra, thẩm vấn rõ ràng.

Nói xong liền vung tay với mấy tên lính gác khác.

Mấy tên lính gác cổng liền muốn tiến lên bắt năm người Long Kinh Thiên.

Khương Hải giận dữ:

- Thân phận khả nghi hả? Mỗi ngày có nghìn vạn người ra vào Xích Minh Thành, sao người không thăm vắn những người khác mà chỉ thăm vắn bọn ta? Hơn thế nữa, cho tới bây giờ ta cũng chưa nghe nói vào Xích Minh Thành cần chứng minh thân phận. Nhâm Tiểu Giải, ta từng đắc tội người nên người cố ý gây chuyện phải không?

Tên lính gác Kim Tiên Nhâm Tiểu Giải cười lạnh, nói:

- Cố ý thì làm sao? Xông lên, bắt năm người bọn chúng mang về.

Bọn lính gác liền vây quanh năm người Long Kinh Thiên. Lúc này, Long Kinh Thiên cũng đi về phía tên thủ thành Kim Tiên. Nơi hắn đi qua, tất cả lính gác đều cảm thấy có một cỗ lực lượng khủng bố đánh tới, ai cũng sợ hãi lui lại.

Ngay cả tên Kim Tiên Nhâm Tiểu Giải kia cũng không tự chủ được mà liên tục lui về sau.

- Người, người muốn làm gì?

Nhâm Tiểu Giải nhìn Long Kinh Thiên tới gần, vẻ mặt hoảng sợ.

Long Kinh Thiên búng một phát, ngực tên Nhâm Tiểu Giải liền đau xót, kêu lên một tiếng rồi phun ra một ngụm máu tươi.

- Chúng ta vào thành.

Long Kinh Thiên không đánh tiếp, mà quay đầu nói với Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng và Cửu Vĩ Thiên Miêu. Nói xong, năm người liền đi vào thành, Khương Hải vội vàng theo sau.

Nhâm Tiểu Giải đứng im tại chỗ, tay che ngực, vẻ mặt hoảng sợ, không dám mở miệng ngăn cản nữa.

- Nhâm đội trưởng, chúng ta có phải báo cho thành chủ đại nhân không?

Lúc này, một tên lính gác tiến lên hỏi.

Nhâm Tiểu Giải kinh sợ còn không có chỗ phát tiết, nghe câu này liền tát tên kia một cái khiến cho hắn đầu óc choáng váng, quất:

- Báo cho thành chủ đại nhân hả? Đầu óc mày có vấn đề à?

Tên lính gác kia mặt sưng đỏ, nhưng không dám oán hận một câu, cúi đầu đứng đó không nói một lời.

Sau khi sáu người Long Kinh Thiên vào thành, chỉ thấy bên trong thành người đến xe đi, hai bên đường phố, cửa hàng san sát, cực kỳ nhộn nhịp. Bốn người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu là lần đầu tới thành trì của Tiên Giới, nhìn thành trì mà không ngừng kinh ngạc.

So với thành trì của Tiên Giới, những Hoàng Thành của nhân gian kia cũng chỉ như thôn nhỏ mà thôi, thậm chí cũng không bằng thôn nhỏ.

Toàn bộ kiến trúc thành của Tiên Giới đều được làm từ tiên thạch của Tiên Giới, tài liệu tinh khiết, đất lỏng lánh, xa hoa, mang đậm tính tiên gia.

Dưới sự dẫn đường của Khương Hải, năm người Long Kinh Thiên đi tới cửa hàng tài liệu luyện khí. Nói là cửa hàng, nhưng thực chất là một chợ giao dịch lớn, riêng phần tiền điện cũng chứa được mấy vạn người.

Mấy người Long Kinh Thiên đi vào cửa hàng, chỉ thấy trên các quầy của tiền điện bày rất nhiều những viên đá đẹp, bên trong những viên đá này đã khoét rỗng, hình thành một thể giới, chứa từng được liệu tinh khiết, nội đan yêu thú, thậm chí có cả tiên khí, Tiên Đan.

Nhìn không gian bên trong những viên đá đẹp kia, có rất nhiều các ngọn núi được liệu, tinh khiết, nội đan yêu thú, tiên khí, tiên đan, Hứa Vũ Quân sợ hãi than:

- Được liệu bên trong những viên đá này thật tinh khiết. Nếu đưa chúng đến nhân gian thì có thể chất đầy Ba Nhị tinh hệ.

Chất đầy Ba Nhị tinh hệ!

Có thể biết được liệu tinh khiết đến mức nào.

Mộ Dung Thiển cũng cảm thán, nói:

- Nhiều được liệu như vậy thì phải tốn bao nhiêu tiên thạch?

Lúc này, Khương Hải nói:

- Cửa hàng này là một trong những tài sản của Thành gia ở Thiên Nguyên Đại Lục chúng ta. Thành gia là gia tộc vương giả của Thiên Nguyên Đại Lục, không chỉ có chi nhánh ở Xích Minh Thành mà còn có chi nhánh ở mỗi toà thành của Thiên Nguyên đại lục. Đừng coi đó chỉ là một chi nhánh, người phụ trách chi nhánh đó chính là một Đại La Kim Tiên đấy.

- Đại La Kim Tiên!

Ngoại trừ Long Kinh Thiên, bốn người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển đều kinh hãi.

Ở Tiên Giới, Đại La Kim Tiên có thể coi là cường giả một phương, thế mà lại chỉ là người phụ trách của một chi nhánh. Vậy có thể tưởng tượng thực lực của Thành gia này rồi.

Ở Tiên Giới, dưới phái đế vương chính là phái vương giả. Mặc dù phái vương giả không mạnh bằng phái đế vương nhưng lại có Tiên Quân trấn giữ. Ở Tiên Giới, môn phái có Tiên Quân chính là thế lực hạng nhất rồi.

451. Chương 450: Diệt Tinh Tiên Môn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 450: Diệt Tinh Tiên Môn

Long Kinh Thiên kinh ngạc khi nghe Khương Hải nói cửa hàng này là tài sản của Thành Gia ở Thiên Nguyên đại lục. Hắn biết lão tổ của Thành gia, bởi vì trước kia, khi hắn giảng đạo thì lão tổ Thành gia này cũng tới Đại La Thiên Cung của hắn để nghe giảng. Vốn lão tổ Thành gia chỉ là một Tiên Quân sơ kỳ, không có tư cách vào Đại La Thiên Cung nghe hắn giảng đạo. Nhưng vì lão thành tâm quý bái một năm, nên hắn thấy lão bền lòng mới cho phép lão tổ Thành gia này vào Đại La Thiên Cung nghe giảng.

Tính ra, lão tổ Thành gia này cũng được coi là nửa tên đệ tử ký danh của hắn.

Sáu người Long Kinh Thiên đi dạo trong đại điện một vòng, sau đó trở về trước quầy hàng, đưa danh sách tài liệu cần mua lần này ột tên đệ tử Thành gia. Tên đệ tử Thành gia nhìn danh sách xong liền kinh hãi, những tài liệu này... đều là tài liệu hiếm thấy.

- Xin các hạ chờ một chút.

Tên đệ tử Thành gia này nhìn Long Kinh Thiên một cái, sau đó xoay người tiến vào gian trong. Một lát sau, tên đệ tử Thành gia kia dẫn theo một người trung niên đi ra. Người trung niên này là một Kim Tiên hậu kỳ, chắc là một quản sự của Thành gia.

- Các hạ nhìn rất lạ mặt.

Người trung niên đi tới trước mặt mấy người Long Kinh Thiên, ôm quyền rồi cười nói với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt, nói:

- Sao? Tới chỗ của các người mua đồ còn cần chứng nhận thân phận nữa à?

Người trung niên khẽ giật mình, liền cười ha hả:

- Này thì không cần. Tại hạ chỉ thuận miệng hỏi thôi.

Nói xong liền đưa một chiếc nhẫn không gian ra, nói:

- Đây là tài liệu các hạ muốn, tổng cộng hết 300 vạn hạ phẩm linh thạch.

Tiên Giới giao dịch cũng dùng linh thạch và tiên đan để trao đổi.

Long Kinh Thiên nhận nhẫn không gian, dùng thần thức liếc qua, bên trong chứa rất nhiều tài liệu, đều là tài liệu cần thiết để Trấn Thiên Tháp thăng cấp lên trung phẩm.

- Đây là 300 vạn hạ phẩm linh thạch.

Long Kinh Thiên bắn ra một chiếc nhẫn không gian. Tuy 300 vạn hạ phẩm linh thạch không phải ít nhưng Thiên Sư Môn thì vẫn có.

Người trung niên kia nhận nhẫn không gian, quét qua thần thức, linh thạch bên trong vừa vặn là 300 vạn.

Mua tài liệu xong, Long Kinh Thiên không ở thêm mà cùng mấy người Hứa Vũ Quân rời cửa hàng. Sau khi rời cửa hàng, mấy người lại đi dạo trong Xích Minh Thành cả ngày.

Ngay khi mấy người đang đi theo đám người phía trước thì đằng trước đột nhiên bạo động.

- Nghe nói Tam tiểu thư Xích Linh Nhi của Xích Minh phủ vừa từ Diệt Tinh Tiên Môn về rồi.

- Với thiên phú của Xích Linh Nhi tiểu thư, thì chắc chắn sẽ đạt được cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Mấy người đang bàn tán thì đột nhiên phía trước tránh ra một lối đi. Mười mấy người cười tiên thú đi qua. Đi đầu là một người cô gái rất xinh đẹp, mặc tiên bào màu xanh nhạt, bên trên thêu chín ngôi sao, ánh sáng lấp loè.

Đây chắc là Tam tiểu thư Xích Linh Nhi của Xích Minh Phủ trong lời bàn tán rồi. Người hai bên đường bàn tán xôn xao, ánh mắt hâm mộ, sùng kính, đặc biệt là nam đệ tử của một vài môn phái thì tỏ vẻ si mê.

Xích Linh Nhi cảm nhận được ánh mắt của mọi người, mặt nâng lên, không khỏi kiêu ngạo.

Nhìn mấy người Xích Linh Nhi rời đi, Hứa Vũ Quân không nhịn được hỏi:

- Diệt Tinh Tiên Môn là môn phái nào, vào được Diệt Tinh Tiên Môn thì rất giỏi sao?

Khương Hải nói:

- Đại lục Thiên Nguyên chúng ta không có đế vương, chỉ có ba thế lực vương giả. Một là Thành gia, hai là Diệt Tinh Tiên Môn, ba là Cửu Băng Cung. Ngoài Thành gia thì hàng năm Diệt Tinh Tiên Môn và Cửu Băng Cung đều thu đệ tử nhưng điều kiện rất hà khắc. Có thể đi vào Diệt Tinh Tiên Môn và Cửu Băng Cung thì hầu hết đều là thiên tài của đại lục Thiên Nguyên.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Hắn cũng biết Diệt Tinh Tiên Môn này, chẳng qua, không phải biết lão tổ của Diệt Tinh Tiên Môn. Mà là năm đó, trong một lần Long Kinh Thiên đi du lịch bên ngoài thì gặp được một vị thái thượng trưởng lão của Diệt Tinh Tiên Môn, thấy đối phương có cơ hội đột phá Tiên Đế nên đã chỉ điểm một chút.

- Hàng năm Diệt Tinh Tiên Môn tuyển đệ tử như thế nào?

Long Kinh Thiên trầm ngâm hỏi.

Khương Hải khẽ giật mình, cung kính nói:

- Bẩm chủ nhân, tổng bộ của Diệt Tinh Tiên Môn nằm tại Diệt Tinh Vương Thành, tháng ba hàng năm sẽ tuyển đệ tử ở đó.

- Tháng ba sao?

Long Kinh Thiên suy ngẫm. Bây giờ là tháng mười hai, vậy còn ba tháng nữa. Diệt Tinh Vương Thành cũng không xa, chắc là sẽ tới kịp.

- Kinh Thiên, chẳng lẽ chàng định dự tuyển làm đệ tử Diệt Tinh Tiên Môn sao?

Mộ Dung Thiển hỏi.

Long Kinh Thiên cười cười:

- Không phải ta, là chúng ta.

- Chúng ta ư?

Bốn người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên nhìn nhau, trăm miệng một lời.

Long Kinh Thiên gật đầu nói:

- Ừ.

Gia nhập môn phái lớn thì Long Kinh Thiên có thể lợi dụng tài nguyên của môn phái để tu luyện, như vậy thực lực sẽ khôi phục nhanh hơn. Không chỉ thế, mỗi ngày Tiên Giới đều diễn ra giết chóc, tranh đoạt, các môn phái nhỏ đều có thể tùy thời bị diệt vong. Nếu gia nhập môn phái lớn, trở thành đệ tử, thì có thể bảo vệ mình.

Diệt Tinh Tiên Môn là môn phái vương giả lớn, đã tồn tại 10 tỷ năm, sẽ không dễ dàng bị diệt vong.

Ở trong Diệt Tinh Tiên Môn, Long Kinh Thiên có thể từ từ khôi phục thực lực, chờ ngày nổi dậy.

Vốn Long Kinh Thiên định thu phục các môn phái ở Xích Sơn trước rồi mới gia nhập một môn phái lớn. Nhưng bây giờ Long Kinh Thiên lại thay đổi chủ ý. Dù sao có thu phục được các môn phái của Xích Sơn hay không cũng không sao. Thực lực của cá nhân là quan trọng nhất.

Còn nữa, Diệt Tinh Tiên Môn không phải môn phái Đế Vương, cho nên Long Kinh Thiên trà trộn vào đó rồi sau này nổi dậy không chế Diệt Tinh Tiên Môn thì trong Tiên Giới mệnh mông này, cũng sẽ không gây chấn động lớn. Như vậy là tốt nhất, trước khi thực lực của hắn hoàn toàn khôi phục thì hắn cũng không muốn bại lộ thân phận Đại La Thiên Tôn của mình.

Sau khi quyết định xong, Long Kinh Thiên cùng bốn người Hứa Vũ Quân định tiến về Diệt Tinh Vương Thành.

Nhưng ngay khi mấy người chuẩn bị rời đi Xích Minh Thành thì sau lưng truyền đến tiếng quát:

- Thủy trưởng lão, tứ đệ Phương Thanh là bị tên ranh kia gây trọng thương đấy.

Mấy người Long Kinh Thiên không khỏi quay đầu lại, nhướng mày. Người đến là mấy tên đệ tử Phương gia đã gặp trước đó vài ngày. Trong đám người có tiểu thư Phương gia Phương Tuyết từng được Long Kinh Thiên cứu, còn có tên thanh niên mũi ưng Phương Thanh và tên da vàng Phương Hoà.

Một lát sau, đám đệ tử nhà họ Phương đã đi tới trước mặt mấy người Long Kinh Thiên.

- Thủy trưởng lão, chính là hắn.

Phương Hoà chỉ vào Long Kinh Thiên nói với Thủy trưởng lão.

Tên mũi ưng Phương Thanh bị Long Kinh Thiên đánh trọng thương thì thù hận nhìn Long Kinh Thiên, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Tên ranh, lúc trước ngươi nói ngươi cứu Nhị tỷ của ta từ tay Thiên Sư Môn và đã giết đệ tử Thiên Sư Môn. Nhưng bây giờ ngươi lại đi cùng thái thượng trưởng lão của Thiên Sư Môn. Ngươi giải thích thế nào đây?

Hắn chỉ Khương Hải sau lưng Long Kinh Thiên nói.

Phương Hoà cười lạnh:

- Giải cứu cái gì. Bọn chúng đã thông đồng với Thiên Sư Môn trước rồi.

Nói xong, Phương Hoà quay qua nói với Phương Tuyết:

- Nhị muội, giờ muội đã tin bọn chúng là cùng một bọn chưa.

Thủy trưởng lão kia giơ tay lên, Phương Hoà cùng Phương Thanh liền im lặng.

Thủy trưởng lão nhìn Khương Hải, lạnh lùng nói:

- Khương Hải, tên này đã làm đệ tử Phương gia bị thương. Ta không quan tâm năm người bọn chúng có quan hệ gì với Thiên Sư Môn. Bây giờ, ta muốn bắt bọn chúng về Phương gia trị tội. Tốt nhất là người đừng xen vào. Còn việc các người bắt cóc Nhị tiểu thư Phương Tuyết của chúng ta thì chúng ta sẽ tính với các người sau.

Nói xong, hắn liền giơ lên tay trái, chụp một trảo về phía Long Kinh Thiên.

Tên Thủy trưởng lão là một Kim Tiên sơ kỳ, một trảo hắn tung ra liền xuất hiện vô số kim quang tạo thành một tấm lưới vàng bao phủ xuống.

452. Chương 451: Diệt Tinh Vương Thành

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 451: Diệt Tinh Vương Thành

Thủy trưởng lão nhìn kim võng đang chụp xuống đầu Long Kinh Thiên, trong lòng cười nhạt, chỉ là một tiểu tử Thiên Tiên mà thôi, thực lực có mạnh đi chăng nữa thì có thể thoát khỏi lòng bàn tay hắn hay sao?

Khương Hải thấy thế, đang lúc muốn xuất thủ thì toàn thân Long Kinh Thiên chợt loé lóe quang, chỉ thấy cái kim võng kia liền bị đánh xơ xác, tiếp đó Long Kinh Thiên một chưởng đánh lên ngực Thủy trưởng lão.

Thủy trưởng lão kêu thảm một tiếng, rơi mạnh xuống đất một cái.

Thanh âm của đám người Phương Thanh, Phương Hoà mới vừa còn đang hung hăng càn quấy, về mặt đầy hận ý lập tức đình chỉ, ánh mắt rơi xuống trên người Thủy trưởng lão sinh tử không rõ, về mặt ngốc trệ.

Long Kinh Thiên hướng hai người Phương Thanh, Phương Hoà đi tới.

- Người, người muốn làm gì!?

Phương Thanh thấy Long Kinh Thiên đi tới, về mặt hoảng sợ nói.

Long Kinh Thiên không có mở miệng, trực tiếp xuất chưởng đem hai người Phương Thanh, Phương Hoà đánh bay.

Lần trước, hắn đã bỏ qua cho bọn hắn, lần này ra tay tự nhiên không có nhẹ rồi, ba người này trở về, nhất định sẽ thành phế nhân.

- Các người, cút!

Long Kinh Thiên nhìn chúng Phương gia đệ tử mà hừ lạnh một tiếng.

Chúng Phương gia đệ tử chỉ thấy trong óc nổ vang, bị dọa tới sắc mặt trắng bệch, rồi rít mà mang theo Thủy trưởng lão cùng ba người kia chạy trốn, còn vị Phương Tuyết kia trước khi đi còn liếc Long Kinh Thiên một cái đầy hận ý, tuy rằng hận ý đã cố ý che dấu rất tốt nhưng Long Kinh Thiên vẫn có thể nhìn ra được.

Xem ra, Phương Tuyết này cùng Phương Thanh, Phương Hoà kia cho rằng lúc trước hắn xuất thủ cứu giúp chỉ là một cái âm mưu, là đồng lõa của Thiên Sư môn.

Bất quá, Long Kinh Thiên không có để trong lòng.

- Chúng ta đi thôi!

Đội chúng Phương gia đệ tử rời đi, Long Kinh Thiên cũng mang theo đám người Hứa Vũ Quân ly khai, rời khỏi Xích Minh thành.

Tuy rằng Xích Minh thành cấm không được xuất thủ, nhưng mà một ít tiểu nháo bình thường thì thành tuần vệ lại không để ý tới, chỉ cần không xảy ra tai nạn chết người là được.

Rời khỏi Xích Minh thành, Long Kinh Thiên liền giao cho Khương Hải một sự tình, đem môn chủ lệnh bài của Thiên Sư môn giao cho hắn, lại để cho Khương Hải trở về sư môn cố gắng tu luyện, đợi hắn trở về.

Về phần Phương gia kia có nổi giận hay không, trả thù Thiên Sư môn hay không Long Kinh Thiên thực không để trong lòng. Phương gia thực lực dù sao so với Thiên Sư môn mạnh hơn một ít nhưng cũng không bao nhiêu, hơn nữa trước khi rời đi hắn đã bố trí một cái đại trận phòng ngự cho Thiên Sư môn rồi.

Vì vậy, Long Kinh Thiên liền tiếp tục tiến về Diệt Tinh vương thành, mà Khương Hải lại trở về Thiên Sư môn.

Dựa theo phương hướng trong lời Khương Hải, năm người Long Kinh Thiên một đường chạy vội, năm người Long Kinh Thiên một bên tu luyện một bên luyện chế lại Trấn Thiên tháp lần nữa.

Một tháng sau, rốt cuộc đã đem Trấn Thiên tháp đề thăng lên cấp bậc Tiên khí!

Hai tháng sau, năm người Long Kinh Thiên rốt cuộc đã đi tới Diệt Tinh vương thành.

Trên đường, năm người Long Kinh Thiên gặp phải mấy đám kiếp phi, những đám kiếp phi này tự nhiên bị năm người Long Kinh Thiên toàn bộ diệt sát, nói như vậy, nhân số kiếp phi tuy nhiều nhưng thực lực lại chẳng ra sao, nhiều nhất chỉ là Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, Kim Tiên hậu kỳ, Đại La Kim Tiên có địa vị không thấp tự nhiên không có làm ra những sự tình mất thể diện này.

Sau khi đem những đám kiếp phi này giết hết, từng cái Tiên phù đều bị hắn luyện hoá, làm cho lúc năm người chạy tới Diệt Tinh vương thành thực lực so với lúc trước tăng lên gần gấp đôi.

Long Kinh Thiên khôi phục tới Thiên Tiên trung kỳ, mà Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên càng tiếp càng tiếp cận với Kim Tiên chi cảnh, tuy thời có thể đột phá lên Kim Tiên. Về phần Tử Thiên Long Hoàng cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đều nửa bước Kim Tiên, tuy nhiên thực lực lại không bằng hai người Hứa Vũ Quân, nhưng cũng rất mạnh.

- Đây là Diệt Tinh vương thành?

Đứng trước Diệt Tinh vương thành, Mộ Dung Thiên nhìn tường thành dài mười mấy vạn dặm, ấy ngàn trượng kia không khỏi sợ hãi thán phục.

- Diệt Tinh vương thành này chỉ sợ so với Ba Nhĩ tinh hệ còn muốn lớn hơn a!

Tử Thiên Long Hoàng cũng sợ hãi than.

Long Kinh Thiên cười nói.

- Mười cái Ba Nhĩ tinh hệ đều không có lớn bằng Diệt Tinh vương thành.

Mười ba cái tinh hệ không lớn bằng Diệt Tinh vương thành!

Bốn người Hứa Vũ Quân ngược lại hít một hơi lạnh khí.

Một toà vương thành vậy mà lớn như vậy!

Long Kinh Thiên nói.

- Xích Minh thành là chủ thành, cùng Ba Nhĩ tinh hệ dưới Nhân gian không sai biệt lắm, nhưng một toà vương thành diện tích bình thường lớn hơn ba mươi lần chủ thành, về phần đế đô đế vương đại phái so với vương thành còn lớn hơn gấp mười lần.

Bốn người Hứa Vũ Quân nghe vậy không khỏi chóng mặt, vậy là một cái đế đô lớn gấp 300 lần chủ thành!

Sau khi giao hơn một ngàn khoả hạ phẩm tiên đan xong, năm người Long Kinh Thiên liền tiến nhập Diệt Tinh vương thành.

Vừa tiến vào thành, một cỗ Tiên linh khí nồng đậm dị thường phả vào mặt.

Xinh Minh thành linh khí đã xem như nồng đậm rồi, nhưng mà so ra với cái Diệt Tinh vương thành này lại mỏng manh dị thường rồi.

- Mẹ kiếp, tu luyện tại Diệt Tinh vương thành này, so với mỗi ngày nuốt một khoả hạ phẩm tiên đan còn muốn tốt hơn nhiều đó chứ?

Cửu Vĩ Thiên Miên không nhin được dò hỏi.

Tử Thiên Long Hoàng nói.

- Nếu có thể tu luyện tại đế đô chi thành, coi như ngu ngốc thì cũng có thể đột phá Kim Tiên a!?

Diệt Tinh vương thành linh khí nồng đậm như thế, có thể tưởng tượng được tại đế đô chi thành tu luyện, chỉ cần cố gắng, cho dù thiên phú thấp đi chăng nữa hoàn toàn chính xác có thể đột phá tới Kim Tiên.

Long Kinh Thiên nói.

- Đế đô chi thành không dễ dàng tiến vào như vậy đâu, mỗi một toà đế đô chi thành đều là do đế vương đại phái kiến tạo, chỉ có đệ tử mới có thể tiến nhập. Về phần vương thành, chủ thành thì không có nhiều quy củ như vậy, chỉ cần giao đủ tiên đan là được.

- Không biết Thiên Đình, Thiên Không chi thành là cái dạng gì!?

Lúc này, Hứa Vũ Quân mở miệng nói.

Long Kinh Thiên cười nói.

- Về sau nàng sẽ biết, bất quá Thiên Không chi thành bình thường không có mở cửa, chỉ có Thiên Đình tổ chức Thiên tài chiến mỗi vạn năm một lần thì mới được mở ra.

- Thiên tài chiến!?

Bốn người Hứa Vũ Quân nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Cứ mỗi một vạn năm Thiên Đình lại tổ chức một lần Thiên tài chiến, chuyên môn khai quật thiên tài của các phái, nếu như có thể tại Thiên tài chiến trở hết tài năng, có thể đạt được trọng dụng của Thiên Đình, một bước lên trời.

- Thiên tài chiến kia, mặc kệ người phương nào cũng có thể tham gia!?

Mộ Dung Thiển hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu.

- Không phải, chỉ có đế vương đại phái, gia tộc hạch tâm đệ tử mới có thể tham gia, hơn nữa thực lực phải ngoài Tiên Quân mới được!

- Đế vương đại phái, gia tộc! Tiên Quân thực lực!

Bốn người chấn động, Thiên tài chiến này yêu cầu cũng quá cao a!

- Lão đại, chúng ta tiến vào Diệt Tinh tiên môn, đây chẳng phải là không có cơ hội tham gia Thiên tài chiến hay sao!?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói.

Long Kinh Thiên nhìn vẻ mặt có chút thất vọng của Cửu Vĩ Thiên Miêu mà cười nói.

- Như thế nào? Người rất muốn tham gia lần Thiên tài chiến này sao?

Nói tới đây, hắn đứng một chút rồi mới nói tiếp.

- Kỳ thật, chúng ta tiến vào Diệt Tinh tiên môn cũng không phải là không có cơ hội tham gia Thiên tài chiến!

Cửu Vĩ Thiên Miêu hai mắt sáng ngời.

- Lão đại, nói xem như thế nào?

Lúc này, Tử Thiên Long Hoàng trêu ghẹo một câu.

- Người đến lúc đó đột phá tới Tiên Đế, không phải là có thể tham gia Thiên tài chiến rồi sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu khê giật mình.

Mọi người không khỏi ha hả cười.

Bất quá, Tử Thiên Long Hoàng ngược lại nói có chút chính xác, nếu Cửu Vĩ Thiên Miêu có thể tấn thắng Tiên Đế, Diệt Tinh tiên môn có Tiên Đế cường giả lập tức trở thành đế vương đại phái, dĩ nhiên là có tư cách tham gia Thiên tài chiến lần này rồi.

Nói đến Thiên Đình Thiên tài chiến, không khỏi gợi Long Kinh Thiên nhớ lại rất nhiều năm trước, hắn đã từng là đệ nhất nhân Thiên Đình Thiên tài chiến!

453. Chương 452: Hắc Là Âu Dương Thành

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 452: Hắc Là Âu Dương Thành

Năm người Long Kinh Thiên một bên đàm tiếu, một bên đi tới Diệt Tinh tiên môn.

Tuy rằng năm người đã tới Diệt Tinh vương thành nhưng Diệt Tinh tiên môn lại nằm ở phía đông vương thành, năm người lại phải dùng mười ngày mới có thể đi tới sơn môn Diệt Tinh tiên môn.

- Đây là Diệt Tinh tiên môn?

Bốn người Hứa Vũ Quân mắt nhìn ngọn tiên sơn cao tới mấy vạn trượng, rộng không biết bao nhiêu vạn dặm về mặt khiếp sợ.

Phía trên sơn mạch dài không biết bao nhiêu vạn dặm này có vô số cung điện, tiên thú bay lượn, cổ mộc che trời, bày bố kéo dài tới tận chân trời, ngẫu nhiên có thể thấy được một ít đệ tử mặc Diệt Tinh tiên bào phi hành.

Phi hành tại Tiên giới, thực lực ít nhất phải là ngoài Kim Tiên.

- Đây mới chỉ là ngoại môn mà thôi!

Long Kinh Thiên thấy thần sắc bốn người như vậy liền nói ra.

- Chỉ là ngoại môn?

Bốn người lại kinh hô.

- Đúng vậy, vương giả đại phái như Diệt Tinh tiên môn này đều có Tiên quốc của chính mình, những Tiên quốc này tự thành thế giới, là căn cơ của Diệt Tinh tiên môn.

Long Kinh Thiên nói.

- Chúng ta chỗ này chỉ nhìn thấy ngoại môn mà thôi.

- Đi thôi, chúng ta đi báo danh!

Năm người Long Kinh Thiên hướng chỗ tuyển đệ tử Diệt Tinh tiên môn đi tới.

Chỗ tuyển nhận đệ tử nằm tại chân núi, lúc năm người Long Kinh Thiên đi tới thì đã là cảnh người người tập nập. Thời điểm hàng năm tuyển nhận đệ tử, Diệt Tinh tiên môn, một trong tam đại thế lực mạnh nhất

của Thiên Nguyên đại lục, tất cả đệ tử tiểu môn phái, tiểu gia tộc đến đây dự thi không biết bao nhiêu người.

Tuy rằng Diệt Tinh tiên môn thiết lập mấy trăm điểm tuyển nhận đệ tử nhưng mà mỗi một nơi vẫn có cảnh xếp hàng thật dài!

Thật vất vả năm người Long Kinh Thiên mới tới lượt báo danh, sau khi giao ra một vạn hạ phẩm tiên đan làm phí báo danh, sau đó từng người nhận được một cái lệnh bài, trong lệnh bài có trình bày nội dung khảo hạch rõ ràng. Sau khi năm người nhỏ máu nhận chủ, nội dung khảo hạch liền in vào óc mọi người.

Khảo hạch diễn ra tại ba ngày sau, đến lúc đó tất cả người dự thi đều phải tập hợp tại quảng trường Diệt Tinh tiên môn, sau đó lần lượt truyền tống tới hoang đảo thí luyện.

Mỗi một cái hoang đảo ứng với một cửa ra, người dự tuyển đầu tiên ra khỏi liền có thể trở thành Diệt Tinh tiên môn đệ tử.

Bất quá, trên hoang đảo có vô số tiên thú sinh hoạt, những tiên thú này thực lực đều rất mạnh, yếu nhất đều có Thiên Tiên hậu kỳ thực lực, mạnh nhất thậm chí có Kim Tiên kỳ!

Cho nên, mỗi một năm người dự thi đều có một bộ phận lớn táng thân trong bụng tiên thú, trở thành thực vật cho tiên thú.

Hoang đảo thí luyện này có 100 toà, cho nên hàng năm Diệt Tinh tiên môn chỉ tuyển nhận 100 đệ tử. Hàng năm, người tới đây dự tuyển ít nhất có mấy ngàn vạn, mấy ngàn vạn tuyển ra 100 trăm người, tỷ lệ có thể tưởng tượng được!

Long Kinh Thiên âm thầm gật đầu, phương pháp này coi như không tệ. Mỗi người tại hoang đảo đều phải bộc lộ hết tài năng, không chỉ riêng thực lực cá nhân mà còn có cơ trí, đây mới chính là điều kiện thiết yếu nếu muốn sinh tồn được tại Tiên giới.

Ngay tại lúc năm người Long Kinh Thiên ly khai, đột nhiên có một hồi bạo động.

- Nhìn kia, đó chính là Lạc Uy thiếu thành chủ Lạc Vân thành! Nghe đồn hắn có Như Ý tiên thể, là thiên tài vạn năm có một, tu luyện không đến hai mươi năm đã là Thiên Tiên đỉnh phong, vô hạn tiếp cận Kim Tiên! Không nghĩ tới năm nay hắn cũng tới tham gia Diệt Tinh tiên môn ứng thí!

- Bên cạnh Lạc Uy chính là Âu Dương Thành Càn Khôn thành, Âu Dương Thành này nghe đồn là thượng cổ Cửu Thiên Huyền Tiên chuyển thể, thực lực so với Lạc Uy còn muốn mạnh hơn! Ngay cả cường giả Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong cũng có thể đánh chết!

Ánh mắt năm người Long Kinh Thiên theo đám người nhìn lại, chỉ thấy hai người trẻ tuổi anh tuấn bất phàm, khí vũ hiên ngang từ xa đi tới, phía sau hai người một đám nô bộc đi theo.

Long Kinh Thiên đem thần thức quét qua một cái, Tiên phù của hai người Lạc Uy cùng Âu Dương Thành này so với Thiên Tiên bình thường muốn lớn hơn gấp đôi, có thể so với Kim Tiên sơ kỳ cường giả. Hơn nữa, Thiên Tiên pháp tắc hai người ngưng tụ thô to như ngón út, thiên phú đích xác là không tệ. Phải biết, Thiên Tiên bình thường, Thiên Tiên pháp tắc ngưng tụ được chỉ nhỏ như sợi tóc mà thôi.

Đương nhiên, hai người cùng Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu so ra còn kém hơn rất nhiều, về phần Hứa Vũ Quân lại càng không phải nói.

Lúc hai người Lạc Uy, Âu Dương Thành đi ngang qua năm người, Âu Dương Thành kia không khỏi liếc nhìn Long Kinh Thiên một cái.

- Âu Dương Thành huynh, làm sao vậy?

Lạc Uy trong lòng cảm thấy kỳ quái, hỏi.

Âu Dương Thành nói.

- Năm người này không đơn giản.

Lạc Uy nhìn thân ảnh năm người Long Kinh Thiên ly khai, cười nói.

- Âu Dương Thành huynh đa tâm rồi, năm người? Bốn người kia thực lực ngược lại không tệ, nửa bước Kim Tiên, nhưng mà tiểu tử tóc đen kia chỉ là Thiên Tiên trung kỳ nhỏ nhỏ, cho dù có mạnh thì như thế nào? Bất quá, với thực lực của Âu Dương Thành huynh, cho dù năm người này liên thủ cũng không phải là đối thủ!

Âu Dương Thành nghe vậy liền cười cười, không nói gì. Hắn đối với thực lực của mình rất có lòng tự tin, dùng thực lực bây giờ của hắn mà nói vẫn có thể đơn giản đánh chết bốn năm kẻ nửa bước Kim Tiên, mà ngay cả Kim Tiên sơ kỳ bình thường hắn cũng có thể giết chết! Cho nên, hắn tuy rằng nhìn ra thực lực năm người Long Kinh Thiên không kém nhưng cũng không để trong lòng.

Dùng thiên phú của hắn, trở thành đệ tử để vương đại phái quả thực không thành vấn đề, lúc này đây hắn tuyệt đối nắm chắc có thể tiến vào Diệt Tinh tiên môn.

Mà năm người Long Kinh Thiên sau khi rời khỏi liền tại một tửu quán phụ cận ở lại ba ngày. Ba ngày này, năm người Long Kinh Thiên không có tu luyện mà chỉ đi dạo quanh Diệt Tinh vương thành.

Diệt Tinh vương thành này so với Xích Minh thành lớn hơn gấp mấy chục lần, cửa hàng tài liệu, đan dược các loại, thậm chí Tiên phù dấu giá cũng đều có, chỉ là một quả Thiên Tiên Tiên phù bình thường giá cũng phải hơn mười vạn hạ phẩm tiên đan, đối với Long Kinh Thiên hiện tại mà nói, hơn mười vạn hạ phẩm tiên đan này vẫn là giá tiền cực cao, một quả hơn mười vạn, mười quả là mấy trăm vạn rồi!

- Nếu biết rõ một quả Thiên Tiên Tiên phù bán được hơn mười vạn, chúng ta lúc ấy sớm biết đã giữ lại toàn bộ, đây không phải bây giờ chúng ta thân gia mấy ngàn vạn rồi sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu tiếc nuối nói.

Long Kinh Thiên nói.

- Người thân gia có mấy ngàn vạn thì làm được cái gì? Đến lúc đó bị người khác giết chết, đây không phải mọi thứ đều thuộc về kẻ khác sao? Hiện tại, trọng yếu nhất chính là phải gia tăng thực lực, về sau người trở thành Tiên Đế hô phong hoán vũ, muốn cái gì mà không được?

Cửu Vĩ Thiên Miêu làm ra vẻ mặt không có ý tứ, nói.

- Lão đại, ta chỉ thuận miệng nói chơi thôi mà.

Ba ngày rất nhanh qua đi.

Ngày thứ ba, năm người Long Kinh Thiên tới quảng trường Diệt Tinh tiên môn lúc trước, sau đó theo chúng nhân dự thí đi tới trước Truyền Tống trận tới hoang đảo.

Bởi vì năm người Long Kinh Thiên báo danh tại năm cái địa điểm bất đồng, cho nên năm người Long Kinh Thiên được an bài tại năm chỗ khác nhau, như vậy tránh khỏi xung đột khi thí luyện.

Đứng tại hoang đảo thí luyện, Long Kinh Thiên dùng thần thức quét qua một cái, tình huống người dự thí bốn phía toàn bộ hiện lên trong óc của hắn. Cùng hắn tại hoang đảo thí luyện này có gần hơn hai mươi vạn người, hơn phân nửa đều là Thiên Tiên hậu kỳ, không ít người là Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong, mà nửa bước Kim Tiên lại có hơn mười người.

Khiến cho Long Kinh Thiên ngoài ý muốn chính là Càn Khôn thành Âu Dương Thành lúc trước cũng có mặt tại đây!

Mỗi một hoang đảo thí luyện đều do hai gã cường giả Đại La Kim Tiên Diệt Tinh tiên chủ trì.

- Hiện tại, bắt đầu theo cửa tiến vào hoang đảo!

Lúc này, một trong hai vị chủ trì cao giọng nói.

- Người đầu tiên ra khỏi lập tức trở thành đệ tử Diệt Tinh tiên môn!

Lời vừa dứt, lập tức hai mươi vạn người dự thí lập tức lách mình tiến vào cửa.

- Trần huynh, nghe nói Âu Dương Thành kia ngay tại hoang đảo thí luyện chúng ta?

Nhìn chúng nhân dự thí lần lượt tiến vào, một vị chủ trì không khỏi cười nói.

Âu Dương Thành là Cửu Thiên Huyền Tiên thượng cổ chuyển thế, đến đây báo danh tự nhiên hấp dẫn chú ý của Diệt Tinh tiên môn.

Người còn lại cười nói.

- Đúng vậy, tuy nhiên hiện tại kết quả chưa rõ nhưng ta rất coi trọng Âu Dương Thành này, hoang đảo của chúng ta hẳn là Âu Dương Thành tài năng toả sáng!

454. Chương 453: Người Áo Vàng Thần Bí

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 453: Người Áo Vàng Thần Bí

Ngay lúc hai người chủ trì nghị luận, Long Kinh Thiên đã cùng những người dự thí khác lách mình tiến vào cửa vào.

Sau khi tiến vào, Long Kinh Thiên liền triển khai thần thức, sau đó hướng về phía nam lao đi.

Trong lệnh bài thí luyện cũng không có chỉ ra vị trí lối ra chính xác, chỉ vạch ra phương hướng. Bất quá, ngay tại lúc Long Kinh Thiên vừa tiến nhập không có bao lâu thì đột nhiên có một tiếng quát truyền tới.

- Một Thiên Tiên trung kỳ nho nhỏ mà cũng dám tới hoang đảo thí luyện? Mong hã trở thành đệ tử Diệt Tinh tiên môn? Lưu lại cho ta!

Tiếp đó, một cái quyền kinh phá không mà tới, hướng Long Kinh Thiên đánh tới.

Hiển nhiên, một gã dự thí nhìn thấy Long Kinh Thiên chỉ là Thiên Tiên trung kỳ, nhịn không được ngứa tay muốn đem Long Kinh Thiên giải quyết.

Hàng năm, người dự thí tiến vào hoang đảo đại bộ phận táng thân trong bụng tiên thú, mà một bộ phận khác chính là chết trong tay những người khác.

Kể xuất thủ với Long Kinh Thiên chính là một Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong, quyền kinh đánh ra uy lực không kém.

Long Kinh Thiên hừ lạnh một tiếng, đột nhiên đánh ra một quyền.

Một tiếng hét thảm vang lên, chỉ thấy tên Thiên Tiên hậu kỳ kia như lá rách bắn ngược trở lại, máu tươi bắn lên trời, cổ mọc bốn phía bị chặt ngang.

- Người!

Gã Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong kia vẻ mặt hoảng sợ nhìn Long Kinh Thiên, rồi rít bò dậy nhưng lại tiếp tục té xuống.

Long Kinh Thiên ngay cả nhìn đối phương cũng không, lại trực tiếp lách mình hướng phía nam đi tới, hẳn biết rõ một quyền vừa rồi của mình, đối phương hẳn phải chết!

Bất quá, hiện tại quan trọng nhất là đi tới lối ra, cho nên Long Kinh Thiên không có thời gian mà đi lấy Tiên phù của đối phương.

Toà hoang đảo này cũng không lớn, dùng tốc độ của Long Kinh Thiên tới đa năm ngày là có thể đi tới lối ra.

Tại lúc Long Kinh Thiên không ngừng chạy tới lối ra, tất cả người dự thí cũng đều toàn lực chạy về phía lối ra. Ngay tại phương hướng cách Long Kinh Thiên không xa, một thân ảnh như sao băng không ngừng lách

mình xuyên qua cổ mộc, tốc độ vậy mà không kém Long Kinh Thiên bao nhiêu, đúng là Âu Dương Thành kia.

Ngoại trừ Âu Dương Thành ra, còn có một người tốc độ không kém, thậm chí so với Âu Dương Thành còn muốn nhanh hơn một chút, là một người trẻ tuổi mặc hoàng bào.

Người trẻ tuổi này mỗi lần lách mình khí lưu sau lưng đều ngưng tụ ra một cặp cánh hư ảnh màu đen nhàn nhạt, phía trên cái cánh này lưu động các loại thương cổ tiên văn, hào quang lập loè không thôi.

Thời điểm người trẻ tuổi lách mình, cái cánh hư ảnh quạt nhẹ nhẹ một cái cả người phẳng phất trở nên trong suốt, công kích của tiên thú bốn phía theo đó đều thất bại.

Tốc độ người trẻ tuổi vẫn không giảm.

Rất nhanh, một ngày trôi qua, màn đêm buông xuống.

Ban đêm Tiên giới không khác Nhân gian là bao, một màu đen bao phủ, chỉ là hào quang tinh tú trên bầu trời lại sáng sủa hơn không ít.

Tiên giới về đêm là lúc tiên thú hoạt động nhiều nhất, so với ban ngày, ban đêm tiên thú qua lại nhiều hơn vài lần.

Hoang đảo yên tĩnh, thanh âm tiên thú gào rú vang lên liên tiếp.

Đêm xuống, tất cả người dự thí không có dừng lại nghỉ ngơi, tại lúc trước khi tiến vào hoang đảo, những người này đều mang theo đủ tiên đan, linh mạch, đủ để chèo chống một đường không ngừng chân.

Bất quá, Long Kinh Thiên cũng không có cần tới tiên đan, Hồn Độn Ngũ Lô thụ tại đan điền của hắn không lúc nào không hút vào Thiên địa lôi khí. Những Thiên địa lôi khí này không ngừng rèn luyện thân thể cùng chuyển hoá thành Tiên linh khí, do đó hắn không cần lo lắng cơ thể thiếu thốn Tiên linh khí.

Hơn nữa, Tiên phù trong linh hồn chi hải của hắn mỗi lần vận chuyển, Hồn độn chi khí sâu trong hư không không ngừng rót xuống, Long Kinh Thiên cơ hồ mỗi ngày đều mạnh mẽ hơn một chút.

So sánh với lúc mới ngưng tụ Tiên phù, lúc này tốc độ thu nạp Hồn độn chi khí đề cao gấp đôi!

- Rống!

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên không ngừng đuổi theo thời gian, phía trước chợt xuất hiện một đầu yêu thú cực lớn. Đầu yêu thú này có mười cánh tay dài, hai đầu, hình thể như khí, bất quá gương mặt lại cực kỳ xấu xí, đúng là một trong những loại yêu thú cực kỳ hung tàn tại Tiên giới, Quỷ Hầu.

Quỷ Hầu trời sinh thần lực, phòng ngự rất mạnh.

Quỷ Hầu nửa bước Kim Tiên gào lên một tiếng, hai mắt lập tức bộc phát hung mang phệ huyết, hơn mười cánh tay dài đột nhiên hướng Long Kinh Thiên vỗ tới.

Long Kinh Thiên thân hình không ngừng, nhoáng một cái thân biến thành một thanh cự đạo xuyên qua thân thể Quỷ Hầu, sau đó lại tiếp tục bước nhanh về phía trước.

Mấy lần hít thở sau, Long Kinh Thiên khi đã đi được mấy trăm dặm thì đầu Quỷ Hầu kia đột nhiên vỡ vụn ra, hoá thành vô số khối huyết nhục.

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên ly khai không bao lâu, đột nhiên có một đạo thân ảnh rơi xuống bên cạnh tàn thi của Quỷ Hầu, đúng là người trẻ tuổi mặc hoàng bào kia.

- Công kích thật lợi hại! Quỷ Hầu nửa bước Kim Tiên một chiêu mất mạng!

Người trẻ tuổi nhìn thi thể Quỷ Hầu mà khiếp sợ không thôi.

Nửa bước Kim Tiên Quỷ Hầu coi như là hắn thì cũng thể nào dễ dàng một chiêu miểu sát như vậy, nhưng mà bây giờ lại có người một chiêu miểu sát!

- Chẳng lẽ lần ứng thí này có Kim Tiên cao thủ?

Hắn thầm giật mình, cũng chỉ có Kim Tiên cao thủ thì mới có thể làm được như vậy, hơn nữa đối phương không phải là Kim Tiên sơ kỳ bình thường.

Sau đó, hắn lắc lắc đầu, nếu là Kim Tiên cao thủ thì căn bản không cần tốn sức tham gia hoang đảo thí luyện, lúc báo danh, Kim Tiên sẽ nhận được khảo hạch khác, chỉ cần thiên phú đạt tới yêu cầu của Diệt Tinh tiên môn là có thể trở thành đệ tử Diệt Tinh tiên môn.

- Xem ra, lần hoang đảo thí luyện này, rất thú vị.

Người trẻ tuổi hai mắt lập loè.

- Ta chính là thượng cổ Tiên Đế chuyển thế, không có khả năng thua! Một cái hoang đảo thí luyện nho nhỏ chẳng lẽ còn làm khó được ta? Đệ nhất nhân nhất định là ta!

Dứt lời, hắc sắc quang mang không ngừng sôi trào quanh thân, lăng không mà đứng, sau lưng hắn đôi cánh màu đen lần nữa duỗi dài ra, sau đó gấp đôi lại rồi đột nhiên vung lên, cả người theo đó hoá thành một đạo hắc sắc quang mang phá không bay đi.

Đêm rất nhanh qua đi, sắc trời dần sáng, ánh mặt trời lần nữa chiếu rọi.

Trên đường đi, Long Kinh Thiên không biết đã chém giết bao nhiêu yêu thú, đại bộ phận yêu thú đều là nửa bước Kim Tiên, về phần những người dự thí kia sớm đã bị hắn bỏ xa sau lưng, cũng chỉ còn có người trẻ tuổi kia là còn có thể theo kịp, mà ngay cả Âu Dương Thành kia cũng rút lại phía sau rất xa.

Ba ngày trôi qua.

Long Kinh Thiên không ngừng tiến tới gần lối ra.

Bất quá, càng gần đến lối ra, yêu thú hắn gặp phải thực lực càng mạnh.

Tại một nơi nào đó trên hoang đảo, một tiếng gào thảm thiết vang lên, một cự thú hình thể giống hồ (chồn) ầm ầm ngã xuống mặt đất, máu tươi tung toé, thân hình Long Kinh Thiên hiển hiện ra.

Đây là đầu yêu thú Kim Tiên đầu tiên Long Kinh Thiên chém giết, Long Vĩ Hắc Hồ.

Sau khi giết chết đầu Long Vĩ Hắc Hồ này xong thân hình Long Kinh Thiên không ngừng, tiếp tục tiến về phía lối ra.

Không bao lâu sau khi Long Kinh Thiên rời đi, người trẻ tuổi kia liền đuổi tới, nhìn thi thể Long Vĩ Hắc Hồ đồng tử hắn co rụt lại.

- Thực lực thật mạnh! Bốn phía không có dấu vết đánh nhau, nói rõ đầu Long Vĩ Hắc Hồ này căn bản không có phản kháng liền bị giết chết!

Hắn liếm đầu lưỡi, hai mắt loé hào quang hưng phấn, khát máu.

- Tốt, thực lực càng mạnh ta càng thích!

- Hắc Âm Chi Dực, duyên thân! (kéo dài)

Hắc sắc quang mang toàn thân cuộn cuộn, cánh đen sau lưng không ngừng kéo dài ra, thượng cổ tiên văn phía trên hợp thành một cái Thời không chi trận. Thời không chi trận hào quang phun ra nuốt vào, vừa vận chuyển cả người liền biến mất tại chỗ, lần nữa xuất hiện là đã ngoài xa mười dặm!

455. Chương 454: Viêm Đế Sợ Hãi

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 454: Viêm Đế Sợ Hãi

Ngày thứ năm.

Long Kinh Thiên tiến vào hoang đảo thí luyện đã qua ngày thứ tư, dựa theo tính toán của hắn, hơn một canh giờ nữa là tới nơi.

Long Kinh Thiên ngưng tụ đạo mang, đơn giản cắt ngang qua cổ một đầu sư thú Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, tiếp đó lại tiếp tục đi tới lối ra.

Một giờ sau, Long Kinh Thiên rốt cục thấy được lối ra, bắt quá hắn lại dừng bên ngoài lối ra mấy trăm mét, hắn không có vội vã ly khai mà đứng lại tại đó.

- Các hạ đi theo lâu như vậy, không có ý định đi ra?

Long Kinh Thiên tiện tay một quyền đánh bay một đầu yêu thú Kim Tiên, sau đó chấp tay nói.

- Được! Ha ha!

Lúc này, một đạo tiếng cười đầy sáng khoái vang lên, tiếp đó một bóng người loé lên, một người xuất hiện ngay trước mặt Long Kinh Thiên, đúng là người trẻ tuổi mặc hoàng bào kia.

Người trẻ tuổi đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, dùng một bộ đầy hứng thú quan sát Long Kinh Thiên, cũng không biết hắn tán thưởng lời Long Kinh Thiên nói hay thực lực của Long Kinh Thiên, hay là Long Kinh Thiên có thể phát hiện được hắn.

- Hắc Âm Chi Dực.

Long Kinh Thiên nhìn đôi cánh sau lưng người trẻ tuổi, sắc mặt bình tĩnh nói.

Kỳ thật, người trẻ tuổi này vẫn một mực đuổi theo sát hắn hắn sớm đã biết, cho nên trên đường đi cũng không có chút xa đối phương, bằng không thì đối phương làm sao có thể đuổi kịp được hắn?

Người trẻ tuổi không khỏi kinh ngạc, nói.

- Người biết Hắc Âm Chi Dực?

Hắc Âm Chi Dực hắn đang thi triển chính là một đại thần thông thời Thái cổ cách đây mười tỷ năm, bình thường cũng chỉ có một vài lão ngoan đồng mới biết được, không nghĩ tới người trẻ tuổi tóc đen trước mặt chỉ cần liếc mắt một cái liền nhận ra.

- Người là ai?

Người trẻ tuổi nhướn mày.

- Kỳ quái, người rõ ràng chỉ là một Thiên Tiên vậy mà lại có thể dễ dàng đánh chết Kim Tiên yêu thú!?

Hắn nhìn về phía đầu yêu thú bị Long Kinh Thiên một quyền đánh chết máu tươi còn phiêu dạt kia, tự nhiên biết rõ đây không thể nào là ảo cảnh được.

- Ta là ai không trọng yếu.

Long Kinh Thiên liếc nhìn tên kia mà nói ra.

- Hắc Âm Chi Dực tại chính là tuyệt học của Thái cổ Hắc đế, bắt quá Hắc đế có một tên đệ tử là Viêm Đế, Viêm Đế này bởi vì lọt vào tính toán của người khác mà bị vây công giết chết, như vậy người có lẽ chính là Viêm Đế chuyển thế rồi?

Người trẻ tuổi càng nghe càng khiếp sợ, thời điểm Long Kinh Thiên chỉ rõ hắn là ai, thân thể hắn không khỏi chấn động một cái, hai mắt lộ ra sát ý nồng đậm.

Lần hoang đảo thí luyện này hắn không có gì cố kỵ thi triển ra Hắc Âm Chi Dực chính là không sợ có người nhận ra, không cần lo lắng vấn đề thân phận, không nghĩ ra đối phương không chỉ nhận ra được Hắc Âm Chi Dực mà còn đoán ra được thân phận của hắn!

Chết!

Đây là ý niệm duy nhất của hần, tuyệt không thể để cho đối phương sống sót, bằng không thì thân phận của hần một khi bại lộ, cừu gia trước kia của hần tuyệt đối sẽ không bỏ qua hần!

- Nguyên bản, ta thấy người thiên phú kinh người, còn có ý định thu phục người. Bất quá, hiện tại... tiểu tử, người phải chết!

Viêm Đế hai mắt phát lạnh, thân hình loé lên, đột nhiên xuất thủ, cả người hoá thành một đạo hắc sắc quang mang lập tức đi tới trước mặt Long Kinh Thiên đánh ra một chưởng.

Một cái chưởng ẩn màu đen cực lớn phá không đánh tới, bất quá bốn phía chưởng ẩn này thiêu đốt lên một ngọn lửa diễm màu hồng đỏ thắm, chưởng ẩn còn chưa tới nhưng hàn khí bức người phảng phất như muốn đem kinh mạch trong cơ thể Long Kinh Thiên đông cứng lại, thậm chí ngoài thân Long Kinh Thiên còn ngưng kết ra tầng tầng hàn khí màu trắng.

Long Kinh Thiên hừ lạnh một tiếng, đan điền vận chuyển, Hỗn Độn Ngũ Lô Thụ lô quang đại thịnh, tất cả hàn khí đều bị đánh tan, tay phải hần giơ lên nghênh đón chưởng ẩn.

Một cái chưởng ẩn màu vàng cực lớn cùng cái chưởng ẩn màu đen kia đụng vào nhau.

- Âm âm!

Thiên địa chấn động.

Một cỗ cường lực trùng kích mà đến, thân hình Viêm Đế liên tiếp lui về phía sau, một mực thối lui ra vài chục bước thì mới ổn định lại thân hình được, dùng vẻ mặt kinh hãi mà nhìn Long Kinh Thiên.

- Người vậy mà phá được một chưởng của ta!

Long Kinh Thiên thần sắc đậm mạc nói.

- Hắc Thủy Âm Hàn Chưởng này đối với người khác hữu dụng, nhưng lại không làm gì được ta.

Hắc Thủy Âm Hàn Chưởng này là một trong những môn chưởng pháp cực kỳ âm hàn tại Tiên giới, nếu như là Tiên Đế cường giả thi triển ra, dưới chưởng lực có thể dễ dàng đem nguyên cái Thiên Nguyên đại lục này đóng băng lại, người bình thường khó mà chống cự được, nhưng mà Long Kinh Thiên là ai? Cho dù không có Hỗn Độn Ngũ Lô thụ thì với thân thể của hần vẫn dễ dàng tiếp được.

Viêm Đế biến sắc.

Đối phương ngay cả Hắc Thủy Âm Hàn Chưởng cũng biết?

Hắc Thủy Âm Hàn Chưởng này chính là một trong những bí kỹ của Hắc Đế, sư phụ hần, toàn bộ Tiên giới biết rõ Hắc Thủy Âm Hàn Chưởng này lại càng thêm ít, coi như là một vài Tiên Quân, Tiên Đế cổ xưa cũng không biết!

- Người rốt cục là ai!?

Viêm Đế vừa sợ vừa giận, đối mặt với thân phận người trẻ tuổi trước mặt càng thêm nghi hoặc.

- Hiện tại, người cũng tiếp ta một chưởng!

Long Kinh Thiên không có đáp lời mà ngược lại mở miệng nói, dứt lời hần liền đánh ra một chưởng.

Một chưởng Long Kinh Thiên lúc đánh ra vô số thần thú ngưng tụ, nguyên một đám hợp thành một cái đại trận, lực lượng khủng bố theo đó mà tán phát ra.

- Vạn Thú Chưởng?

Viêm Đế hoảng sợ.

- Người là người của Thú Đế?

Toàn thân hần quang mang lập lòe, Hắc Ám Chi Dực sau lưng liên tục vẫy động mà không ngừng lui về sau, đồng thời xuất chưởng nghênh tiếp Vạn Thú Chưởng của Long Kinh Thiên.

Vạn Thú Chương này chính là tuyệt kỹ của Thú Đế, Tiên Đế Tiên giới cũng có mạnh có yếu, một ít Tiên Đế thực lực siêu cường, mà Thú Đế này trong đám Tiên Đế cổ xưa nhất chính là một trong những kẻ có thực lực cực kỳ mạnh, thậm chí ngay cả sư phụ Hắc Đế của hắn năm đó cũng phải kiêng kị.

Thấy Long Kinh Thiên thi triển Vạn Thú Chương, Viêm Đế khiếp sợ không thôi.

“Đôi phương chẳng lẽ giống mình, đều là Tiên Đế chuyển thế? Đúng rồi, gã đệ tử Trần Ứng của Thú Đế nghe nói cũng đã vẫn lạc rồi!”

Ý niệm chợt loé lên trong óc hắn. xem tại

- Người là Trần Ứng Tiên Đế chuyển thế?

Hắn chặt vật thoát khỏi Vạn Thú Chương, bật thốt lên một câu.

Đệ tử Thú Đế?

Thần sắc Long Kinh Thiên đậm đặc, tiếp lại đánh ra một chương, một chương này phong bạo ngưng tụ, phong bạo lần lượt xoay tròn mà ngưng tụ ra vô số kiếm khí toàn qua (vòng xoáy).

- Đại Thiên Phong Kiếm!?

Viêm Đế thấy thế sắc mặt lần nữa đại biến, hoảng sợ nói.

Đại Thiên Phong Kiếm chính là tuyệt kỹ thành danh của Đại Thiên Phong Đế, Đại Thiên Phong Đế này trong Tiên giới chúng Tiên Đế địa vị không hề thấp hơn Thú Đế, thậm chí còn có phần nhỉnh hơn chút đỉnh!

Viêm Đế lần nữa chặt vật né tránh.

Lúc này, Long Kinh Thiên chợt điểm ra một cái, khí kinh màu đen theo đầu ngón tay lộ ra hình thành một cái hắc sắc ma ảnh, hắc sắc ma ảnh lập tức mở rộng, thôn thiên phệ địa.

- Phệ Hồn Chỉ!

Viêm Đế hoảng sợ.

Phệ Hồn Chỉ chính là bí kỹ của Phệ Hồn Tiên Đế.

- Đại Tự Tại Đoạn Thiên Dao Khí!

- Tà Ảnh Ma Âm!

- Chân Kiếp Bất Động Quyền Kinh!

Theo từng chiêu Long Kinh Thiên đánh ra, Viêm Đế không ngừng kinh hô, sắc mặt theo đó càng thêm trắng bệch, dưới công kích của Long Kinh Thiên, hắn căn bản không có chút sức phản kháng nào.

Trong mười lần hít thở, Long Kinh Thiên liên tiếp thi triển ra mấy chục cái đại thần thông, những đại thần thông này đều là Tiên Đế tuyệt kỹ uy danh hiển hách tại Tiên giới!

Cũng may, hắn là Tiên Đế chuyển thế, nếu thay vào người khác chỉ sợ sớm đã bị giày vò tới chết rồi.

- Tinh Vân Tam Thiên Biến!

Chỉ thấy, dưới một chương này của Long Kinh Thiên một đoàn tinh vân lừng không hiện ra, tinh vân không ngừng biến hoá, Viêm Đế tránh cũng không thể tránh được, bị tinh vân va chạm mà bắn ngược ra ngoài.

Viêm Đế rơi xuống đất, “phốc” một tiếng mà phun ra một búng máu.

456. Chương 455: Người Rốt Cuộc Là Ai?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 455: Người rốt cuộc là ai?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên sau khi đánh bay đối phương cũng không có tiếp tục ra tay mà ngừng lại.

- Người rốt cuộc là ai?

Viêm Đế từ trên mặt đất giãy dựa bò lên, lau khoé miệng, nhìn máu tươi nơi khoé miệng mà không thể tin được, đây là lần đầu tiên từ khi hắn chuyển thể trùng tu tới nay bị thương, bị một tiểu tử Thiên Tiên đả thương!

- Người, rốt cuộc là ai?

Viêm Đế sợ hãi mà nhìn Long Kinh Thiên.

- Người không thể nào là đệ tử Thú Đế, Trần Ứng Tiên Đế chuyển thể!

Đừng nói là Trần Ứng, cho dù là Thú Đế chuyển thể cũng không có khủng bố như vậy.

Liên tiếp thi triển hơn mười cái tuyệt học Tiên Đế cổ xưa, mặc kệ người phương nào chứng kiến đều phải sợ hãi.

- Người, chẳng lẽ là Thiên Đình Câu Trần đại đế chuyển thể?

Trong óc hắn chợt loé lên, bật thốt lên nói.

Thiên Đình Câu Trần đại đế là một trong mấy vị Tiên Đế cổ xưa địa vị chỉ dưới Hạo Thiên Ngọc Đế, bất quá trải qua ma kiếp bị yêu tộc Yêu Đế liên thủ giết chết.

- Ta nói rồi, ta là ai không trọng yếu.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi về phía hắn.

- Hiện tại, ngươi có hai con đường, một là đầu nhập dưới trướng ta, hai là chết! Bất quá, nếu như ngươi chọn lựa cái chết, ta sẽ đem thần hồn của ngươi triệt để tiêu diệt, về sau không còn cơ hội chuyển thể nữa, vĩnh viễn vẫn lạc!

Viêm Đế khẽ giật mình, tiếp đó lại ha hả cười lên, thần sắc dữ tợn nói.

- Dem thần hồn của ta tiêu diệt? Ngươi ngu à? Tiên Đế chúng ta thần hồn cực kỳ cường đại, cơ hồ là vĩnh thể bất diệt, kiếp trước ngũ đại Tiên Đế liên thủ giết ta đều không có thể diệt được thần hồn của ta, chỉ bằng ngươi? Ngươi cho rằng ngươi là Thiên Tôn!?

Trong tiếng cười của Viêm Đế tràn ngập trào phúng.

Long Kinh Thiên thần sắc đạm mạc.

- Vậy sao?

Dứt lời, ngón tay hắn chợt loé lên, một ngọn bạch sắc hoả diễm xuất hiện, đoá bạch sắc hoả diễm này cực kỳ yêu dị, bên trong lại là một ngọn hắc hoả.

- Bạch Liên Hắc Tâm Diễm! Ngươi, ngươi như thế nào biết được Bạch Liên Hắc Tâm Diễm!?

Tiếng cười của Viêm Đế dừng phắt lại, vẻ mặt hoảng sợ muôn dạng mà nhìn đoá bạch sắc hoả diễm trên ngón tay của Long Kinh Thiên kia, thậm chí ngay cả toàn thân hắn cũng phải run rẩy theo.

- Người đã biết rõ Bạch Liên Hắc Tâm Diễm vậy thì người hẳn biết dưới Bạch Liên Hắc Tâm Diễm thiêu đốt, thần hồn của người sẽ thế nào chứ?

Long Kinh Thiên cười lạnh, nói.

- Nếu như người còn là Tiên Đế, nếu như thần hồn cường đại giống như kiếp trước, ta tự nhiên không diệt được thần hồn của người, nhưng mà bây giờ người chỉ là nửa bước Kim Tiên, ngay cả Kim Tiên còn chưa tới!

- Không có khả năng, người không có khả năng biết được Bạch Liên Hắc Tâm Diễm! Bạch Liên Hắc Tâm Diễm chính là Hỗn độn thần thông, sư phụ Hắc Đế ta còn không biết, người như thế nào biết được!?

Viêm Đế khản giọng nói.

- Đây nhất định là lừa đảo, nhất định là thế!

Hắn không tin người trước mắt lại biết được Bạch Liên Hắc Tâm Diễm.

Long Kinh Thiên thấy thế cũng chẳng muốn nói nhảm nữa, trực tiếp búng tay, Bạch Liên Hắc Tâm Diễm lập tức bay ra chui vào trong cơ thể Viêm Đế, sau một lần hô hấp liền nhập vào linh hồn chi hải của đối phương.

- A!!

Rất nhanh, Viêm Đế ôm đầu hét thảm một tiếng cực kỳ thê lương, cuối cùng hắn không nhịn được mà ngã ra mặt đất lăn lộn, thậm chí còn hung hăng cào cấu da đầu của mình.

Không đến mười phút sau, Viêm Đế liền bắt đầu cầu xin tha thứ.

- Van cầu người, tha ta, ta tin rồi... ta tin đó là Bạch Liên Hắc Tâm Diễm rồi, ta tin rồi!

Viêm Đế chính là Tiên Đế chuyển thế, tâm tính kiên định tự nhiên có thể chịu được đau khổ, nhưng mà Bạch Liên Hắc Tâm Diễm lại trực tiếp thiêu đốt thần hồn, thống khổ dị thường, quả thực so với cực hình nơi địa ngục còn muốn thống khổ hơn ngàn lần, vạn lần.

Long Kinh Thiên nhìn Viêm Đế cầu xin tha thứ với vẻ mặt đạm mạc, lại qua mười phút sau hắn mới nhiếp một cái đơn giản, đem đoá Bạch Liên Hắc Tâm Diễm kia rút ra khỏi cơ thể Viêm Đế.

Bạch Liên Hắc Tâm Diễm vừa ra Viêm Đế liền ngã vật ra đất, hơi tàn liên tục, sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt sợ hãi mà nhìn Long Kinh Thiên, lúc này đây mới chính là sợ hãi đích thực, sợ hãi lúc trước chỉ là vì biết Long Kinh Thiên có thể liên tiếp thi triển tuyệt học của hơn mười vị Tiên Đế cổ xưa, nhưng bây giờ là sợ hãi thực sự, sợ hãi vì Long Kinh Thiên có thể chính thức diệt sát hắn!

Hắn chuyển thế trùng tu tự nhiên biết rõ cực kỳ không dễ, nếu như Bạch Liên Hắc Tâm Diễm thiêu đốt thêm nửa canh giờ nữa, thần hồn của hắn tất diệt, vĩnh viễn vẫn lạc.

Long Kinh Thiên đạm mạc nhìn hắn.

Sắc mặt hắn liên tục biến hoá, cuối cùng lại than thở một tiếng, nói.

- Ta có thể sẵn sàng góp sức cho người, bất quá người không được hạn chế tự do của ta, hơn nữa không thể tùy ý sai sử.

Long Kinh Thiên trầm ngâm một chút, nói.

- Có thể.

Viêm Đế chính là thượng cổ Tiên Đế chuyển thế, Tiên Đế có tôn nghiêm của Tiên Đế, không có khả năng quỳ gối làm nô, trừ phi chính hắn để lộ thân phận Thiên Tôn của mình.

Long Kinh Thiên cũng không để hắn mở ra linh hồn chi hải gieo xuống hạt giống tín ngưỡng mà để cho hắn dùng danh nghĩa Thiên đạo lập thế.

Sau khi Viêm Đế dùng danh nghĩa Thiên đạo thề xong, Thiên đạo liền đánh xuống pháp tắc chi lực, trong minh minh ước thúc tâm linh của hắn, nếu như hắn không tuân theo lời thề, lập tức sẽ lọt vào Thiên đạo trừng phạt.

- Đây là Hư Linh đan.

Đội Viêm Đế thề xong, Long Kinh Thiên liền bùng ra một cái, một khoả đan được xuất hiện trước mắt Viêm Đế.

- Hư Linh đan!

Thân thể Viêm Đế chấn động, giật mình mà nhìn khoả đan được trước mắt.

Hư Linh đan, chính là cực phẩm tiên đan chữa thương, nhất định phải dùng Hư linh chi khí sâu trong hư không mới có thể luyện chế được. Thế nhưng mà, Hư linh chi khí này lại cực kỳ thưa thớt, khó thể có được, chỉ có Tiên Đế hậu kỳ cường giả mới có thể từ nơi sâu trong hư không thu nạp được Hư linh chi khí này.

- Người, như thế nào lại có được Hư Linh đan?

Viêm Đế bật thốt ra.

Long Kinh Thiên nói.

- Người hỏi thật nhiều!

Viêm Đế tự biết mình đã lỡ lời, không có tiếp tục hỏi nữa mà chỉ càng thêm kính nghi thân phận của Long Kinh Thiên, hắn phục dụng Hư Linh đan rồi sau đó ngồi xuống vận chuyển công pháp, lập tức được hiệu của đan được liền tản ra khắp cơ thể hắn.

Bên ngoài thân thể hắn chợt xuất hiện một đoàn hoả diễm màu đen nhàn nhạt, khí tức chợt mạnh chợt yếu, dĩ nhiên là muốn đột phá!

Long Kinh Thiên thấy thế liền thuận tay thành toàn hắn, đan diễm vận chuyển, Tiên thiên lôi khí Hỗn Độn Ngũ Lôi Thụ thu nạp, hay tay hư không ấn xuống một cái, Thiên tiên lôi khí theo đó liên tục tiến vào cơ thể Viêm Đế, không ngừng rèn luyện, cường hoá lấy bản thể Viêm Đế.

Mấy canh giờ sau, rốt cuộc một tiếng nổ rất nhỏ từ trong cơ thể Viêm Đế truyền ra, hoả diễm quanh người Viêm Đế chợt phóng đại, đồng thời còn lộ ra kim quang, rốt cuộc đột phá Kim Tiên!

Viêm Đế mở hai mắt, đứng lên nhìn Long Kinh Thiên, nói.

- Cảm ơn!

Câu cảm ơn này ngược lại là hắn phát ra từ nội tâm, mặc dù không có Long Kinh Thiên trợ giúp hắn đồng dạng sẽ đột phá tới Kim Tiên, nhưng ít nhất phải cần có một năm khổ tu nữa mới được.

Chỉ là, trong lòng hắn càng hiếu kỳ, Long Kinh Thiên như thế nào lại có thể thu nạp được Tiên thiên lôi khí trong hư không. Tiên thiên lôi khí này là đồ tốt, chỉ có thiên tài yêu nghiệt Tiên thiên lôi thể mới có thu nạp được.

Lòng hắn tuy hiếu kỳ, nhưng lúc này cũng không hỏi.

Long Kinh Thiên nhẹ gật đầu, sau đó nói.

- Chúng ta đi thôi.

...

Ngay lúc đám người dự thí tiến vào hoang đảo không có bao lâu, hai gã chủ trì liền đi tới lối ra, chờ đợi đệ nhất danh xuất hiện.

- Trần huynh, đã năm ngày rồi, với thực lực của Âu Dương Thành kia, xem ra chỉ cần hai ngày nữa là có thể tới lối ra rồi.

Người gương mặt gầy guộc nói ra.

Người còn lại hình dáng có hơi lùn một chút, nói.

- Trong lịch sử Diệt Tinh tiên môn, người vượt qua hoang đảo thí luyện nhanh nhất chính là dùng năm ngày rưỡi, bất quá đã có mấy vạn năm không có xuất hiện đệ tử như vậy rồi!

Tên mặt gầy guộc nói.

- Đệ tử như vậy chỉ có thể ngộ không thể cầu, đừng nói là năm ngày rưỡi, coi như sáu ngày nữa cũng cực khó cực khó, hơn nữa loại đệ tử thiên tài này bình thường đều đi để vương đại phái.

- Nói cũng đúng.

Tên thấp lùn kia gật đầu nói, nhưng hắn vừa mới nói xong đột nhiên há miệng ra thật lớn, vẻ mặt không thể tin được mà nhìn về phía lối ra.

Tên mặt gầy guộc nghi hoặc, không khỏi nhìn sang.

457. Chương 456: Toàn Bộ Giao Ra Cho Ta.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 456: Toàn bộ giao ra cho ta.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Tên mặt gầy guộc kia quay đầu nhìn lại, tiếp đó đồng dạng há hốc miệng, hai mắt trừng thẳng. Trước tầm nhìn đăm đăm của hai người, một người trẻ tuổi tóc đen từ cửa ra chậm rãi đi ra.

- Thiên, Thiên Tiên trung kỳ!

Hai người trăm miệng một lời, thét lên một tiếng như heo mổ.

Hai người sớm đã định trước người tên Âu Dương Thành kia sẽ thành đệ nhất danh, hiện tại nhìn thấy dĩ nhiên là một vị Thiên Tiên trung kỳ ra khỏi lối ra đầu tiên, bọn hắn như thế nào không khiếp sợ?

Nếu là nửa bước Kim Tiên, thực lực không kém bao nhiêu với Âu Dương Thành kia thì bọn hắn không có giết mình như vậy, nhưng hiện tại thì sao?

- Làm sao có thể?

- Năm ngày, vừa vặn năm ngày!

Hai người trong óc tạm thời trống rỗng, nhất thời khó thể tiếp nhận sự thật này.

Thẳng đến lúc Long Kinh Thiên đi tới trước mặt hai người, hai người mới gian nan mà kịp phản ứng lại.

Hai người lại nhìn nhau.

- Người tên là gì?

Người thấp lùn hỏi.

- Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói.

- Long Kinh Thiên.

Hai người đọc lại một lần, tiếp đó liền chuyển sang dáng vẻ tươi cười nói.

- Hoang đảo thí luyện này ngươi đoạt vị trí thứ nhất, sau này sẽ trở thành đệ tử Diệt Tinh tiên môn. Long Kinh Thiên sư đệ, về sau ngươi xưng hô chúng ta là sư huynh là được.

- Sư huynh.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Những vương giả đại phái như Diệt Tinh tiên môn này, ngoại trừ trưởng lão, thái thượng trưởng lão, cường môn ra, các đệ tử đều xưng hô với nhau là sư huynh đệ.

- Trần huynh, đây chính là đại sự, lần hoang đảo thí luyện này có đệ tử chỉ cần năm ngày liền thông qua, chúng ta bây giờ phải bấm báo lên trên!

Tên mặt gầy guộc kia nói ra.

- Không sai!

Tên thấp lùn vui vẻ nói.

- Đến lúc đó, môn phái nhất định sẽ ban thưởng cho chúng ta!

Nói đến đây, dừng một chút hần lại nói tiếp.

- Xem ra, Âu Dương Thành kia nhất định là người thứ hai rồi, cùng Diệt Tinh tiên môn chúng ta vô duyên rồi!

Tên mặt gầy guộc gật đầu, nhưng đột nhiên vẻ mặt hần lại ngốc trệ, nhìn không chuyển mắt về phía lối ra. Tên thấp lùn trong lòng thấy kỳ quái mà nhìn sang theo, miệng lại lẩm nhẩm há lớn như quả trứng vịt.

Chỉ thấy, tại lối ra lại có một người đi ra!

Hơn nữa, không phải là Âu Dương Thành như trong suy nghĩ của bọn hần! truyện copy từ

Người thứ hai này, dĩ nhiên là Viêm Đế.

- Kim, Kim Tiên!

Tiếp đó, hai người lẩm nhẩm trăm miệng một lời kinh hô lên.

Kim Tiên! Kẻ thứ hai, dĩ nhiên là một Kim Tiên!

Bất quá, trước lúc tiến vào thực lực mạnh nhất chỉ là nửa bước Kim Tiên, cái này nói rõ người này trên năm ngày tại hoang đảo thí luyện, đột phá!

- Thiên tài, tuyệt thế thiên tài! Ha ha, không nghĩ tới vận khí của chúng tốt như vậy, lần hoang đảo thí luyện này thậm chí có đệ tử đột phá Kim Tiên, đến lúc bấm báo lên, môn phái khẳng định ban thưởng hậu hĩnh a!

Hai gã sau khiếp sợ liền cười to, vẻ mặt đại hỉ.

Nếu như trong hoang đảo thí luyện đột phá Kim Tiên, tuyệt đối sẽ được Diệt Tinh tiên môn thu làm đệ tử, cho nên Viêm Đế cho dù là kẻ đứng thứ hai nhưng vẫn trở thành Diệt Tinh tiên môn đệ tử.

- Hai vị sư đệ, ta đã vừa mới đem chuyện của các người báo lên trên rồi, đi thôi, ta hiện tại mang hai người về quảng trường môn phái.

Sau đó, người thấp lùn liền nói với hai người Long Kinh Thiên, tiếp đó liền mang theo hai người tới Truyền Tống trận rời khỏi hoang đảo, một người khác lưu lại tiếp tục chủ trì.

Bất quá, người thứ nhất, thứ hai đã ra, toà hoang đảo thí luyện này ý nghĩ đã không lớn rồi.

Rất nhanh, Long Kinh Thiên cùng Viêm Đế liền đi tới quảng trường báo danh lúc trước.

Bởi vì Long Kinh Thiên cùng Viêm Đế hai người không chỉ là kẻ thứ nhất, thứ hai tại toà hoang đảo thí luyện kia, hơn nữa lại còn là đệ nhất, đệ nhị của lần hoang đảo thí luyện này, cho nên lúc hai người tới quảng trường liền không có một người nào khác.

Hai người dựa theo lời tên thấp lùn nói mà ngồi ở tại quảng trường, chờ đợi những đệ nhất danh hoang đảo khác.

Lần ngồi xuống này, chính là một ngày.

- Hứa Vũ Quân!

Sau hai người Long Kinh Thiên cùng Viêm Đế chính là Hứa Vũ Quân, nhìn thấy Hứa Vũ Quân Long Kinh Thiên cũng không có ngoài ý muốn, bất quá Hứa Vũ Quân tuy rằng xếp sau hắn nhưng mà hắn biết rõ đó không phải là nói ngoài thiên phú của nàng hơn hắn Viêm Đế ra mà còn có tốc độ tu luyện cực nhanh.

Sau Hứa Vũ Quân là Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, tiếp đó mới là những người khác.

Thăng tới gần hết ngày thứ 2, tất cả đệ nhất danh hoang đảo thí luyện toàn bộ đi ra.

Bất quá, bởi vì nguyên nhân Viêm Đế cho nên lần này là 101 người thông qua khảo hạch, trở thành đệ tử Diệt Tinh tiên môn.

Sau khi hoang đảo thí luyện kết thúc, không có bao lâu một lão giả mặc trường bào tóc bạc dưới sự tiễn hô hậu ủng của đám đệ tử Đại La Kim Tiên bay tới quảng trường.

Long Kinh Thiên đem thần thức quét qua liền đem tu vi vị trưởng lão này nhìn rõ ràng.

Cửu Thiên Huyền Tiên!

Bất quá, chỉ là Cửu Thiên Huyền Tiên sơ kỳ, trong tồn tại Cửu Thiên Huyền Tiên thực lực cũng không quá cao gì, bất quá mặc dù là Cửu Thiên Huyền Tiên sơ kỳ nhưng đối với Đại La Kim Tiên cường giả vẫn là tồn tại phải ngưỡng vọng, về phần những Kim Tiên, Thiên Tiên kia lại càng không phải nói.

- Ta là Viên Đức Phi trưởng lão, chúc mừng các người thông qua lần hoang đảo thí luyện này, về sau các người chính là đệ tử Diệt Tinh tiên môn ta!

Lão giả sau khi đến liền quét mắt nhìn mọi người một lượt, sau đó lạnh nhạt nói, trên người uy áp phát ra.

Đệ tử thông qua khảo hạch nghe vậy trên mặt không khỏi vui vẻ.

- Bất quá, các người tuy rằng thông qua khảo hạch lần này, trở thành đệ tử, nhưng chỉ là đệ tử ngoại môn!

Viên Đức Phi không dừng, tiếp tục nói.

- Nếu như trong vòng hai mươi năm các người không cách nào đột phá Kim Tiên chi cảnh, trở thành nội môn đệ tử, như vậy đến lúc đó chúng ta sẽ phải trừ các người!

Hai mươi năm, Kim Tiên!

Tuy rằng những người có mặt tại đây đều là nửa bước Kim Tiên, nhưng mà muốn chân chính đột phá tới Kim Tiên cũng không phải là sự tình gì dễ dàng, đương nhiên bọn hắn tin tưởng trong vòng hai mươi năm nhất định sẽ thành công đột phá.

- Bởi vì lần này có một vị đệ tử trong lúc thí luyện đột phá Kim Tiên, cho nên lúc này đây có 101 người trở thành đệ tử Diệt Tinh tiên môn.

Viên Đức Phi chỉ về phía Viêm Đế, nói.

- Hắn gọi là Chu Toàn!

Chúng đệ tử không khỏi xôn xao, hâm mộ, ghen ghét, giật mình, không phải là gì cá biệt.

- Bất quá, hắn cũng không phải là đệ nhất nhân của lần thí luyện này, đệ nhất nhân lần thí luyện này thuộc về đệ tử Long Kinh Thiên!

Tiếp đó, Viên Đức Phi lại chỉ về phía Long Kinh Thiên.

- Cái gì? Thiên Tiên trung kỳ?

- Hắn chỉ là một Thiên Tiên trung kỳ nho nhỏ vậy mà đạt được đệ nhất!?

Chúng đệ tử càng xôn xao thêm, nhao nhao mà nghị luận, về mặt đều là không thể tin được cùng không phục.

Sau đó, Viên Đức Phi liền ban thưởng cho Long Kinh Thiên, đệ nhất mỗi lần thí luyện đều có thể đạt được phần thưởng 100 miếng thượng phẩm tiên đan, một kiện tiên giáp cấp bậc tiên khí cùng một đầu nhị phẩm linh mạch.

Nhị phẩm linh mạch của Tiên giới thế nhưng mà không thể dùng nhị phẩm linh mạch của Nhân gian so sánh được, nhị phẩm linh mạch của Tiên giới so với tuyệt phẩm linh mạch tại Nhân gian còn muốn cao cấp hơn nhiều!

Sau khi ban thưởng xong, Viên Đức Phi liền phi thân rời đi, bất quá trước khi ly khai lão còn thâm ý liếc nhìn Long Kinh Thiên một cái.

Viên Đức Phi sau khi rời khỏi, một gã đệ tử đột nhiên phi thân tới trước mặt Long Kinh Thiên, giơ tay chặn đường, nói.

- Tiểu tử, đem 100 miếng thượng phẩm tiên đan, tiên giáp, còn có nhị phẩm linh mạch toàn bộ giao ra đây, người chỉ là một Thiên Tiên trung kỳ nho nhỏ mà cũng xứng với những phần thưởng này sao?

- Nếu ta không giao thì sao?

Long Kinh Thiên thần sắc đạm mạc.

- Không?

Tên kia nghe vậy liền ha hả cười lên.

458. Chương 457: Hậu Nhân Đoạt Mệnh Tiên Quân?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 457: Hậu Nhân Đoạt Mệnh Tiên Quân?

Lúc này, năm tên khác cũng đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, đem Long Kinh Thiên vây quanh, hiển nhiên tất cả đều thuộc một nhóm.

Về phần những người khác lập tức lui sang một bên, vẻ mặt có chút hả hê, có trò hay, tự nhiên bọn hắn cam tâm tình nguyện mà xem.

Long Kinh Thiên nhìn mấy tên vây quanh mình, tay giơ lên, ra hiệu cho Viêm Đế, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Tử Thiên Long Hoàng cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu không cần ra tay.

Viên Đức Phi mặc dù đã ly khai nhưng những tên đệ tử Đại La Kim Tiên khác lại không có ly khai, thấy vậy cả đám đều dừng chân, vẻ mặt đều rất hứng thú quan sát mấy người Long Kinh Thiên.

- Tên đệ tử kia, ta biết rõ, là thiếu môn chủ Tàn Kiếm môn Phí Toàn, thân hoài Kim thủy tiên thể, kiêm tu Kim hệ cùng Thủy hệ thần thông, đã gần vô hạn Kim Tiên, lần thí luyện này thực lực tuyệt đối được xếp vào top 5!

Một gã đệ tử Đại La Kim Tiên chỉ về phía tên đệ tử chặn đường Long Kinh Thiên nói.

- Năm người khác thực lực cũng không kém là bao, đều là nửa bước Kim Tiên, Long Kinh Thiên kia lần này phải nếm mùi đau khổ rồi!

Một đệ tử Đại La Kim Tiên khác cười nói.

- Ta ngược lại rất muốn xem Long Kinh Thiên kia ứng phó như thế nào, hắn có thể đoạt được vị trí đệ nhất, thực lực chân chính có lẽ không đơn giản như bề ngoài như vậy.

Lại một gã Đại La Kim Tiên khác nói.

- Tuy rằng là thế, nhưng mà Long Kinh Thiên không có khả năng đối phó được sáu người Phí Toàn!

Chúng Đại La Kim Tiên đệ tử nghị luận.

Mọi người nghị luận, nhưng mà cũng không có mở miệng đi ngăn cản, Diệt Tinh tiên môn cũng không ngăn cản đệ tử cùng cảnh giới tỷ thí, ví dụ như ngoại môn đệ tử cùng ngoại môn đệ tử tỷ thí, Diệt Tinh tiên môn không những không cấm mà còn cổ vũ loại hoạt động này, đương nhiên nếu nội môn Kim Tiên đấu với ngoại môn Thiên Tiên, lấy lớn hiếp nhỏ mà nói, Diệt Tinh tiên môn cấm chỉ.

Lúc này, chỉ nghe thiếu chủ Tàn Kiếm môn Phí Toàn cười to, một ngón chỉ Long Kinh Thiên, nói.

- Tiểu tử, ngươi cho rằng lần này đạt được đệ nhất, ngươi liền là đệ nhất? Ngươi bắt quả chỉ dựa vào thân pháp mau lẹ hơn chúng ta mà thôi!

Nói đến đây, hắn lại cười lạnh, nói.

- Ngươi bây giờ đem phần thưởng mau mau giao ra đây còn kịp, nếu không, đừng trách ta đem ngươi đánh thành đầu heo, ngay cả mẹ ngươi cũng không nhận ra!

Long Kinh Thiên hai mắt loé hàn mang, nói.

- Ngươi nói nhảm nhiều vậy, các ngươi cùng lên đi.

Phí Toàn ha hả cười.

- Đối phó ngươi, còn cần phải hưng sư động chúng? Các ngươi giữ vững vị trí, đừng để cho tiểu tử này chạy mất, một mình ta ra tay, chậm rãi chơi chết hắn!

Dứt lời, đột nhiên năm ngón tay hắn hoá thành kiếm đánh ra một kích.

- Cho ngươi biết một chút về Ngũ Chỉ Khu Thần Kiếm của Tàn Kiếm môn ta!

Chỉ thấy, năm đạo kiếm khí lớn nhỏ không đều lăng lệ ác liệt tới cực điểm hình thành một cái Ngũ Hành Phương trận, không khí bị thiết cát (cắt xé) phát ra từng tiếng “tư tư” ghê người.

- Ngũ Chỉ Khu Thần Kiếm! Tuyệt học trấn phái Tàn Kiếm môn, uy lực rất mạnh, không nghĩ tới Phí Toàn này vậy mà đã học thành!

Lúc này, chúng đệ tử bốn phía hoảng sợ nói, mà ngay cả chúng Đại La Kim Tiên đệ tử cũng phải giật mình nho nhỏ.

Phí Toàn nghe được lời kinh hô bốn phía, trên mặt không khỏi hiện lên vẻ đắc ý.

Long Kinh Thiên mắt nhìn công kích đánh tới lại không chút hoang mang, một tay đưa lên, dưới con mắt kinh ngạc của mọi người, muốn làm cảnh tay không đem Ngũ Chỉ Khu Thần Kiếm kia bắt xuống.

- Tiểu tử kia điên rồi à? Vậy mà muốn tay không bắt lấy Ngũ Chỉ Khu Thần Kiếm!?

Một đệ tử Đại La Kim Tiên thấy vậy liền lắc đầu cười.

Dùng thực lực Phí Toàn mà nói, thi triển ra môn thần thông kiếm khí lăng lệ ác liệt này ngay cả Kim Tiên sơ kỳ bình thường cũng không dám tay không tiếp lấy, mà Long Kinh Thiên mới chỉ là một Thiên Tiên trung kỳ!

Phí Toàn thấy hành động của Long Kinh Thiên như vậy trên mặt liền lộ ra vẻ tươi cười đầy nanh ác.

- Tiểu tử, ngươi đã muốn tàn phế vậy thì trách không được ta rồi!

Tiên linh khí trong cơ thể toàn lực vận chuyển, kiếm quang đại thịnh.

Long Kinh Thiên giơ cao thủ chương nghênh đón, vù vù một tiếng, Ngũ Chỉ Khu Thần Kiếm kia chấn động một cái, tiếp đó liền ngưng tụ thành một quang đoàn rớt xuống lòng bàn tay Long Kinh Thiên.

Tiếng nghị luận chung quanh dừng phắt lại, vẻ tươi cười của Phí Toàn toàn bộ biến mất.

- Tại sao có thể như vậy?

Lúc này, quang đoàn do Ngũ Chỉ Khu Thần Kiếm biến thành nằm trong tay Long Kinh Thiên chột như sắt mềm, bị vãn về thành bụi phấn, tiếp đó Long Kinh Thiên tiện tay quăng ra, toàn bộ Ngũ Chỉ Khu Thần Kiếm đánh tới ngực Phí Toàn.

- Phốc!

Phí Toàn kêu lên một tiếng thảm thiết rồi hung hăng bay ngược ra sau, rơi xuống một nơi xa trong quảng trường, mặt đất theo đó bốc lên một đám bụi mù.

Ngoại trừ Viêm Đế cùng mấy người Hứa Vũ Quân ra, tất cả mọi người đều ngốc trệ.

Long Kinh Thiên thân hình nhoáng lên một cái, năm tên đang vây quanh khác chỉ cảm thấy trước mắt loé lên, cự lực cường hoành đánh tới mà nhao nhao bay ngược ra sau.

Long Kinh Thiên không có đem đối phương giết chết, Diệt Tinh tiên môn mặc dù không cấm đệ tử cùng cảnh giới tỷ thí nhưng mà không cho phép xảy ra tai nạn chết người.

Bất quá, mặc dù không chết nhưng Long Kinh Thiên lại để trong cơ thể bọn hắn một cái cấm chế, người này về sau không có khả năng lớn trùng kích Kim Tiên chi cảnh.

Long Kinh Thiên chấp tay mà đứng, ánh mắt quét về chúng đệ tử bốn phía, đạm mạc nói.

- Còn ai không phục?

Đệ tử bốn phía trong lòng khẽ run lên mà lui về sau một bước, không dám nhìn thẳng Long Kinh Thiên nữa.

- Chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên mở miệng nói, dứt lời liền ly khai.

Năm người Viêm Đế, Hứa Vũ Quân theo sát sau lưng Long Kinh Thiên mà rời đi.

Đám người Phí Toàn từ mặt đất bò dậy, chứng kiến năm người Viêm Đế đi theo sau lưng Long Kinh Thiên mà sắc mặt âm trầm bất định, bọn hắn không có ngờ tới kẻ tấn chức Kim Tiên trong lần thí luyện này lại là người của Long Kinh Thiên! Tuy rằng, không biết quan hệ giữa đối phương như thế nào, nhưng mà người ta vừa rồi lại ngăn cản năm người Viêm Đế ra tay, hiển nhiên từ đầu đến đuôi không có để bọn hắn vào trong mắt.

Bọn hắn trong mắt Long Kinh Thiên chính là một cái hí kịch mà thôi!

Nghĩ thông suốt điểm này, sắc mặt mọi người liền cực kỳ khó coi.

Tràng cảnh hoàn toàn yên tĩnh, mọi người thấy Long Kinh Thiên ly khai, không có ai dám tiếp tục ra tay ngăn cản nữa.

- Các ngươi có nhìn ra thực lực của tên Long Kinh Thiên này không vậy? Còn có, hắn thi triển chính là thần thông gì?

Một đệ tử Đại La Kim Tiên nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên rời đi mà kinh nghi nói.

- Vừa rồi, một chiêu hắn đem Ngũ Chỉ Khu Thần Kiếm thu lấy kia hình như là Đoạt Mệnh Thủ của Đoạt Mệnh Tiên Quân!

Một gã Đại La Kim Tiên suy đoán.

- Đoạt Mệnh Tiên Quân?

Mọi người biến sắc.

Nghe đồn, Đoạt Mệnh Tiên Quân này tại Tiên giới chính là đệ nhất nhân dưới Tiên Đế!

- Chẳng lẽ hắn là hậu nhân của Đoạt Mệnh Tiên Quân?

Mọi người lại tiếp tục nghị luận.

Long Kinh Thiên nghe mọi người nghị luận như vậy không khỏi âm thầm lắc đầu, lúc này đúng là hắn thi triển ra Đoạt Mệnh Thủ, mà vị Đoạt Mệnh Tiên Quân kia thật ra chính là một ký danh đệ tử của hắn, Đoạt Mệnh Thủ này chính là hắn tự tay truyền cho Đoạt Mệnh Tiên Quân đấy. Đương nhiên, sự tình Đoạt Mệnh Tiên Quân là ký danh đệ tử của hắn, tại Tiên giới này rất ít người biết rõ.

Sau khi đám người Long Kinh Thiên rời đi, đi tới Thiên Thu đại điện. Thiên Thu đại điện là nơi ngoại môn đệ tử tiếp nhận nhiệm vụ, lĩnh thưởng, an bài các loại công việc cho ngoại môn đệ tử.

Người phụ trách đại điện này là mấy ngoại môn đệ tử nửa bước Kim Tiên, mấy tên đệ tử này tiến vào Diệt Tinh tiên môn đã mấy chục năm, thực lực rất mạnh nhưng mà sự tình Long Kinh Thiên một chiêu giải quyết toàn bộ đám người Phí Toàn đã truyền ra khắp nơi trong phái, bọn hắn nhìn thấy đám người Long Kinh Thiên đi tới tự nhiên không dám làm khó bọn hắn, đều ngoan ngoãn an bài cho đám người mấy gian mật thất tu luyện tại nơi linh khí nồng nặc nhất của Vạn Đại viện.

Tất cả ngoại môn đệ tử tiến vào Diệt Tinh tiên môn đều được an bài tại Vạn Đại viện.

Viêm Đế tuy rằng đã đột phá Kim Tiên, nhưng mà vẫn còn phải hoàn thành nhiệm vụ tấn chức thì mới có thể trở thành nội môn đệ tử.

459. Chương 458: Bốn Người Tấn Chức.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 458: Bốn người tấn chức.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Mấy vị sư đệ, đây là mấy gian mật thất tốt nhất tại Vạn Đại viện chúng ta, các ngươi về sau cần cái gì cứ việc phân phó là được.

Vị ngoại môn đệ tử phụ trách mang theo đám người Long Kinh Thiên an bài tới mấy gian mật thất xong liền cúi người, nói.

- Không có việc gì, người lui xuống trước đi.

Long Kinh Thiên phát phát tay, nói.

Vị ngoại môn đệ tử kia nghe vậy thì mới cung kính lui trở về.

- Lão đại, mấy cái đại điện của Diệt Tinh tiên môn này danh tự thật đặc biệt a!

Đợi sau khi tên ngoại môn đệ tử kia lui xuống xong, Cửu Vĩ Thiên Miêu liền cười nói.

- Thiên Thu điện, Vạn Đại viện, hợp lại không phải là “thiên thu vạn đại” sao?

Mọi người cười cười.

Viêm Đế nói.

- Đợi người tiến vào nội viện liền sẽ biết, nội môn là Thống Nhất điện, Tiên Giới viện.

- “Thống nhất tiên giới”?

Cửu Vĩ Thiên Miêu sững sờ.

Mọi người lại cười cười, những điện viện của Diệt Tinh tiên môn này, danh tự thật đúng là rất thú vị.

- Tốt rồi, chúng ta bây giờ tu luyện a, sớm ngày đột phá Kim Tiên, tấn chức nội môn đệ tử.

Long Kinh Thiên nói.

- Về phần Chu Toàn, người ngày mai hoàn thành nhiệm vụ tấn chức nội môn đệ tử đi, trước tấn chức nội môn đệ tử, không cần chờ chúng ta.

- Vâng, công tử!

Viêm Đế Chu Toàn nói.

Năm người Long Kinh Thiên muốn đột phá Kim Tiên, hoàn toàn chính xác là còn cần tới một ít ngày nữa, cho nên Viêm Đế chỉ có thể tiến hành tấn chức nội môn đệ tử trước.

Vì vậy, Viêm Đế Chu Toàn liền đi hoàn thành nhiệm vụ, mà năm người Long Kinh Thiên lại tiến vào mật thất tu luyện, sau khi bày xuống cấm chế, tiến vào Thái Hư Thần Phủ mà bắt đầu bế quan tu luyện.

Tại Vạn Đại viện này tuy rằng linh khí nồng đậm, nhưng mà đối với đám người Long Kinh Thiên mà nói tác dụng thật không lớn. Hiện tại, Tiên phù trong linh hồn chỉ hải của hắn vừa mới chuyển động một cái, nơi sâu trong hư không liền rút xuống Hỗn độn chi khí, mà Hỗn độn chi khí này so với linh khí của nơi này lại tốt không biết bao nhiêu lần.

Bởi vì trải qua cải tạo của Long Kinh Thiên, Tiên phù của năm người Hứa Vũ Quân đều là biến dị Tiên phù, so với Tiên phù Thiên Tiên bình thường ngưng tụ ra đều mạnh hơn rất nhiều.

Hứa Vũ Quân là Hồng môn đại đạo thể, Tiên phù ngưng tụ ra tự không cần phải nói, tuy rằng không thể sánh ngang Long Kinh Thiên, thu nạp được Hỗn độn chi khí nhưng thu nạp cũng chính là Thanh linh tiên khí, đây chính là một trong những loại Tiên linh khí tinh thuần nhất! Sau khi thu nạp, so với Thiên Tiên bình thường tu luyện còn muốn nhanh hơn gấp trăm lần.

Mà tiên phù của Mộ Dung Thiển là Băng tuyết tiên phù, có thể thu nạp được Cực băng chi khí chí âm chí hàn, về phần Tử Thiên Long Hoàng là Thiên long tiên phù, thu nạp Thiên long chi khí, mà Cửu Vĩ Thiên Miêu là Cửu biến tiên phù, thu nạp Cửu thái tiên khí.

Năm người tiến vào Thái Hư Thần Phủ tu luyện, rất nhanh ba tháng liền trôi qua.

Ba tháng sau, thực lực của năm người đều xảy ra biến hoá nghiêng trời lệch đất.

Long Kinh Thiên đã đem 100 khoả thượng phẩm tiên đan phần thưởng kia hoàn toàn luyện hoá, hơn nữa còn có Hỗn độn chi khí, Tiên thiên lôi khí cho nên đã từ Thiên Tiên trung kỳ tấn thăng tới hậu kỳ.

Về phần năm người Hứa Vũ Quân đều đã đạt tới nửa bước Kim Tiên cực hạn, tùy thời có thể đột phá Kim Tiên.

Bình thường, nửa bước Kim Tiên ngưng tụ ra Thiên Tiên pháp tắc chỉ có năm ngàn đầu, hơn nữa mỗi đầu tối đa cũng chỉ cỡ dây thừng đồ chơi, nhưng mà Hứa Vũ Quân vậy mà lại đạt tới hơn tám vạn đầu! Hơn nữa mỗi đầu đều thô to tới ngót ngét tới ba mét!

Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng có hơn ba vạn đầu, mỗi đầu đều thô to cỡ một mét.

Pháp tắc Thiên Tiên Tiên phù ngưng tụ tăng thêm mỗi một đầu, thực lực tăng lên không phải chỉ đơn giản là tăng thêm một chút, hơn nữa càng về sau càng khó ngưng tụ.

Tiên phù tựa như một thứ trữ đồ, Tiên phù Thiên Tiên bình thường là một cái tiểu vạc, chỉ có thể trữ được năm ngàn đầu đồ chơi, như vậy Tiên phù của Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu là một con sông lớn, có thể trữ được hơn ba vạn đầu Thiên Tiên pháp tắc, về phần Hứa Vũ Quân, Tiên phù của nàng chả khác gì một cái biển lớn vậy!

Vốn, bốn người Hứa Vũ Quân đã có thể tiến hành đột phá Kim Tiên chi cảnh, nhưng mà bốn người lại một mực áp chế, tiếp tục không ngừng thu nạp, ngưng tụ Thiên Tiên pháp tắc. Tối cuối cùng, không tiếp tục gia tăng thêm được nữa lại chuyển sang không ngừng rèn luyện từng đầu Thiên Tiên pháp tắc một, để cho nó càng thêm thô to bền chắc, ngưng thực.

Long Kinh Thiên nói với bốn người, thời điểm còn là Thiên Tiên, Kim Tiên nên xây dựng trụ cột càng bền chắc càng tốt, đối với thành tựu ngày sau sẽ càng lớn, cho nên bốn người không có vội vã đột phá.

Lại ba tháng qua đi, cuối cùng bốn người mới không cách nào áp chế được, chỉ có thể lần lượt đột phá.

Lúc đột phá Kim Tiên, Thiên Tiên pháp tắc Hứa Vũ Quân ngưng tụ đạt đến chín vạn chín ngàn một trăm đầu, mỗi một đầu đều đạt tới năm mét! Đây quả thực là nghe rợn cả người, bởi vì coi như Thiên Tiên hậu kỳ cường giả bình thường cũng không cách nào ngưng tụ ra được nhiều pháp tắc như vậy!

Mà, ba người Mộ Dung Thiển cũng đạt tới hơn bốn vạn đầu, mỗi một đầu đều tiếp cận hai mét.

Lúc bốn người đột phá thì Long Kinh Thiên mới chỉ tiếp cận Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong.

Sau khi bốn người Hứa Vũ Quân đột phá Kim Tiên xong, năm người Long Kinh Thiên đã hoàn thành bế quan, từ trong Thái Hư Thần Phủ đi ra ngoài.

Tại Thái Hư Thần Phủ bế quan suốt nửa năm, ngoại giới mới chỉ trôi qua không đến mười ngày.

- Các người đã tấn chức Kim Tiên, có thể trở thành nội môn đệ tử rồi, hiện tại liền đi tiếp nhận nhiệm vụ đi.

Long Kinh Thiên nói.

- Kinh Thiên, bốn người chúng ta chờ chàng đột phá Kim Tiên xong sẽ cùng nhau tấn chức a!

Hứa Vũ Quân nói.

- Đúng vậy a, Kinh Thiên, chúng ta đến lúc đó năm người cùng một chỗ tấn chức, dù sao bốn người chúng ta cũng không gấp.

Mộ Dung Thiển nói.

Hai người Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng cũng phụ họa theo.

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói.

- Không cần, mọi người tấn chức trước, sau khi các người tấn chức nội môn đệ tử xong, nhất định sẽ được trưởng lão Diệt Tinh tiên môn để ý thu làm đồ đệ, đến lúc đó các người có thể đạt được trọng điểm bồi dưỡng của Diệt Tinh tiên môn. Về sau, tu vi tăng lên mới có thể nhanh chóng. Về phần ta, ta muốn khôi phục Kim Tiên còn phải cần một chút thời gian, hơn nữa đến lúc ta tấn chức lại không muốn hấp dẫn ánh mắt của người ngoài.

Vương giả đại phái như Diệt Tinh tiên môn này, mỗi khi có ngoại môn đệ tử tấn chức, trưởng lão trong môn phái sẽ đều chú ý, với thiên phú của bốn người, tuyệt đối sẽ được đám trưởng lão xem trọng.

Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển còn định nói thêm gì đó nhưng Long Kinh Thiên lại khoát tay áo, nói.

- Được rồi, việc này cứ quyết định như vậy đi. Đi thôi, chúng ta bây giờ đi Thiên Thu điện, mọi người tiến nhập nhiệm vụ tấn chức, mà ta lại đi tiếp nhiệm vụ ban thưởng.

Sau đó, năm người Long Kinh Thiên liền đi tới Thiên Thu viện. Mấy vị ngoại môn đệ tử phụ trách đại điện nhìn thấy năm người Long Kinh Thiên liền nhanh chóng chạy ra ngoài tươi cười nghênh đón.

- Không biết Kinh Thiên sư huynh đến Thiên Thu điện có chuyện gì?

Một gã cười nói.

- Chúng ta có cái gì có thể cống hiến được sức lực hay sao?

Long Kinh Thiên chỉ bốn người Hứa Vũ Quân mà nói.

- Các nàng tới tiếp nhận nhiệm vụ tấn chức.

Lúc này, bốn người mới đem khí tức toàn thân phát ra.

- Bốn vị Kim Tiên!

Mấy tên ngoại môn đệ tử kia ghen ngào kinh hô.

Ngoại môn đệ tử tiếp nhận nhiệm vụ tấn chức không phải là ít gặp, nhưng mà thoảng cái liền có bốn người lại là chuyện ít thấy, hơn nữa mấy người Hứa Vũ Quân lại mới tiến nhập ngoại môn không có bao lâu a!

Trong đại điện có không ít đệ tử thấy thế liền nhao nhao giật mình nghị luận.

Sau đó, mấy tên ngoại môn đệ tử phụ trách mới kịp phản ứng lại, thần thái càng thêm cung kính mà mang năm người Long Kinh Thiên đi tới nơi tiếp nhận nhiệm vụ.

Mà, ở trong một góc đại điện, một người vẻ mặt đầy cừu hận nhìn Long Kinh Thiên, đúng là Tàn Kiếm môn thiếu môn chủ Phí Toàn bị Long Kinh Thiên đánh bay lúc trước kia.

460. Chương 459: Như Thế Nào? Muốn Động Thủ Sao?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 459: Như thế nào? Muốn động thủ sao?

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Ngày đó, tại quảng trường bị Long Kinh Thiên trước chúng đệ tử một quyền đánh bay, đám người Phí Toàn theo đó trở thành trò cười của chúng ngoại môn đệ tử. Mấy ngày nay, hắn nhận đủ loại cười nhạo sau lưng, nhục nhã vô cùng.

Tàn Kiếm môn tuy rằng không thể so với Diệt Tinh tiên môn, nhưng mà cũng là nhất lưu đại phái tại Thiên Nguyên đại lục, mà hắn chính là thiếu môn chủ, dưới một người trên vạn người, hơn nữa bản thân thiên phú không tồi, từ nhỏ đã là trọng điểm bồi dưỡng của Tàn Kiếm môn, lấy đâu ra thụ qua loại sỉ nhục này?

- Long Kinh Thiên!

Hắn nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên hai mắt lộ ra hận ý mãnh liệt.

- Tên tiểu tử kia là Long Kinh Thiên?

Lúc này, bên cạnh Phí Toàn một vị đệ tử trẻ tuổi mặc áo bào môn đệ Diệt Tinh tiên môn chỉ về phía bóng lưng Long Kinh Thiên mà ngạo nghễ nói.

Phí Toàn bừng tỉnh, hận ý trong mắt thu liễm, hắn nói với người trẻ tuổi kia.

- Đúng vậy, hắn chính là Long Kinh Thiên! Khang Hà sư huynh, tiểu tử kia thực lực cũng không giống như bề ngoài đâu.

Khang Hà không thềm để ý, nói.

- Một ngoại môn đệ tử có thể mạnh tới mức nào? Chẳng lẽ ngươi còn sợ ta không đối phó nổi hắn? Bất quá, hắn là một ngoại môn đệ tử, ta cũng không thể lấy lớn hiếp nhỏ, miễn cho người khác chê cười. Chờ hắn tấn chức nội môn đệ tử xong, ta liền chà đạp hắn, cam đoan cho hắn biết tiến vào Diệt Tinh tiên môn là thế nào vô tận ác mộng!

Phí Toàn cười nói.

- Đúng thế, với thực lực của Khang Hà sư huynh, đừng nói là đánh bại Long Kinh Thiên kia, cho dù giết hắn cũng dễ như trở bàn tay!

Khang Hà cười như nở hoa, vui mừng nhận lời nhỉnh nọt này.

- Đi thôi, tuy rằng ta hiện tại không thể ra tay giáo huấn hắn, nhưng mà giáo huấn hắn vài câu là vẫn có thể, cho hắn biết thế nào là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, bằng không thì hắn còn tưởng rằng mình là đệ nhất thiên hạ rồi.

Vì vậy, hai người Khang Hà liền đi về phía Long Kinh Thiên.

Lúc này, mấy tên ngoại môn đệ tử kia đã mang Long Kinh Thiên tới tiền điện xác nhận nhiệm vụ, nhiệm vụ tấn chức của bốn người Hứa Vũ Quân là đi vào Hắc Thủy sâm lâm, mỗi người đánh chết mười đầu Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong yêu thú.

Đánh chết mười đầu Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong yêu thú, đối với người khác quả thực rất khó, nhưng mà đối với bốn người Hứa Vũ Quân mà nói lại là rất dễ dàng.

Bốn người Hứa Vũ Quân sau khi tiếp nhận nhiệm vụ xong, Long Kinh Thiên liền hỏi vị đệ tử phụ trách kia.

- Có nhất cấp nhiệm vụ gì không?

- Nhất cấp nhiệm vụ?

Vài tên đệ tử phụ trách khẽ giật mình.

- Kinh Thiên sư huynh, người thực sự muốn tiếp nhận nhất cấp nhiệm vụ?

Một gã trong đó nhìn sắc mặt Long Kinh Thiên mà cẩn thận dò hỏi.

- Nhất cấp nhiệm vụ rất khó hoàn thành, gần một trăm năm nay chưa có đệ tử nào hoàn thành được một nhất cấp nhiệm vụ nào, mà ngay cả đệ tử tấn chức nội môn cũng không dám tiếp nhận nhất cấp nhiệm vụ!

- Đúng vậy a, Kinh Thiên sư huynh. Hơn nữa, tiếp nhận nhiệm vụ mà không hoàn thành, không thể nhận thêm một cái nhiệm vụ nào khác!

Vài người khác nhao nhao phụ họa theo.

Sắc mặt Long Kinh Thiên bình tĩnh, nói.

- Chuyện này các người không cần để ý, đem nhất cấp nhiệm vụ cho ta xem một chút.

Mấy người này nghe vậy liền nhìn nhau, không dám nói thêm gì nữa mà đưa quyển trục nhất cấp nhiệm vụ cho Long Kinh Thiên lựa chọn.

Thấy Long Kinh Thiên kiên trì như vậy bọn hắn cũng muốn nhân cơ hội này áp chế duệ khí của Long Kinh Thiên, miễn cho hắn cuồng vọng tự đại, tự tin không gì là không làm được.

Long Kinh Thiên tiếp nhận quyển trục, quét mắt một cái, nhất cấp nhiệm vụ bên trên tổng cộng có ba mươi cái.

- Đánh chết mười tám dâm nữ, ban thưởng ba trăm thượng phẩm tiên đan, một kiện trung phẩm tiên giáp, ba đoá vạn năm Dương Thần hoa!

Ánh mắt Long Kinh Thiên rơi xuống nhiệm vụ phía trên nhất.

Ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan, một kiện trung phẩm tiên giáp, ba đoá Dương Thần hoa vạn năm!

Phần thưởng nhất cấp nhiệm vụ thật phong phú!

- Tốt, ta chọn cái này.

Long Kinh Thiên chỉ tay.

Mấy người kia liền nhìn lại, vẻ mặt quái dị.

Đánh chết mười tám dâm nữ thế nhưng mà là một nhất cấp nhiệm vụ khó khăn nhất, nhất cấp nhiệm vụ đã khó nhưng Long Kinh Thiên lại chọn nhiệm vụ này, theo như bọn hắn nghĩ, Long Kinh Thiên không có khả năng hoàn thành, tỷ lệ cơ hồ là bằng không.

Mấy người liếc nhau một cái, cũng không có khuyên nỡ mà liền đem nhiệm vụ này ở phía mặt sau viết tên Long Kinh Thiên lên.

Long Kinh Thiên sau khi tiếp nhận nhiệm vụ này xong liền để ấy người kia đem tư liệu mười tám danh nữ giao cho hắn, sau đó hắn liền mang theo bốn người Hứa Vũ Quân ly khai.

- Quả nhiên là điếc không sợ súng, một ngoại môn đệ tử Thiên Tiên hậu kỳ nhỏ nhoi vậy mà cũng dám tiếp nhận nhất cấp nhiệm vụ.

Lúc này, một đạo thanh âm trào phúng chợt vang lên.

Mấy người Long Kinh Thiên nhìn lại, chỉ thấy thiếu môn chủ Tàn Kiếm môn sau lưng dẫn theo một người trẻ tuổi tóc bạc đang hướng bên này đi tới, vừa mới mở miệng đúng là người trẻ tuổi tóc bạc kia.

Mấy tên đệ tử phụ trách thấy người trẻ tuổi kia liền biến sắc, vội vàng đi tới trước người hắn mà cúi người, cung kính nói ra.

- Nguyên lai là Khang Hà sư huynh!

- Vài ngày không gặp, thực lực Khang Hà sư huynh lại lần nữa tinh tiến, chúc mừng Khang Hà sư huynh!

Mỗi người nịnh nọt một câu.

Khang Hà nhìn mấy tên đang cười nói trước mặt mình mà thoả mãn gật gật đầu, nói.

- Các người cố gắng tu luyện đi, đến lúc ta sẽ chỉ điểm cho các người một hai, các người cũng có thể đột phá Kim Tiên.

- Dạ dạ, đa tạ Khang Hà sư huynh, đa tạ Khang Hà sư huynh!

Mấy người nghe vậy liền đại hỉ, liên tục đa tạ.

Khang Hà nhẹ gật đầu, đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, hai tay chắp sau lưng, vẻ mặt ngạo nghễ nói.

- Người chính là Long Kinh Thiên? Đệ nhất nhân lần hoang đảo thí luyện này?

- Không sai.

Thần sắc Long Kinh Thiên đậm nhạt, thần thức hắn quét qua, tên Khang Hà này là Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong, đã đạt đến gần vô hạn Kim Tiên hậu kỳ.

Khang Hà chỉ sang Phí Toàn bên cạnh, nói.

- Mấy hôm trước, là người đã thương hắn?

- Thì tính sao?

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh.

Thần sắc Khang Hà đột nhiên sắc lạnh, khiển trách quát mắng.

- Hắn là người của ta! Tiểu tử, đừng tưởng rằng có chút thực lực là liền cuồng vọng, làm người nên biết điều một chút, bằng không thì đến lúc đó chết như thế nào cũng không biết!

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu không khỏi nở nụ cười, một ngón chỉ Phí Toàn, cười nói.

- Hắn là “người” của người?

Lời này nghĩa khác, khiến cho người nghe khó tránh khỏi hiểu lầm.

Ba người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng không khỏi phì cười.

Khang Hà lúc này cũng đã kịp phản ứng lại, không khỏi trợn mắt nhìn Cửu Vĩ Thiên Miêu, nói.

- Ta nói hắn là bằng hữu của ta!

Cửu Vĩ Thiên Miêu làm ra vẻ giật mình, nhún nhún vai.

- Nguyên lai là bằng hữu của người, ta còn tưởng rằng người có loại sở thích khác người như thế chứ!

Ba người Hứa Vũ Quân tiếp tục phì cười.

Hai mắt Khang Hà phát lạnh, hấn cho rằng với thân phận của mình, mấy người Long Kinh Thiên sẽ cung kính nịnh nọt, không ngờ tới Long Kinh Thiên không chỉ không có để hấn vào mắt mà còn buông lời chế nhạo hấn!

Mấy tên đệ tử ngoại môn phụ trách thấy Khang Hà tức giận liền rút rút khuyên nhủ đám người Long Kinh Thiên.

- Kinh Thiên sư huynh, mấy người các ngươi còn không mau tới tạ lỗi với Khang Hà sư huynh, thực lực Khang Hà sư huynh không phải là mấy người các ngươi có thể tưởng tượng được đâu!

Long Kinh Thiên không thèm để ý tới bọn hấn, nhìn hai mắt lộ ra hàn mang của Khang Hà mà lãnh đạm nói.

- Như thế nào? Muốn động thủ sao? nguồn

Khang Hà đột nhiên nở một nụ cười, là giận quá hoá cười.

- Ta thân phận là gì, các ngươi là thứ gì? Mấy tên rác rưởi tiểu nhân vật như các ngươi mà cũng xứng để ta xuất thủ? Long Kinh Thiên, chờ các ngươi tấn chức nội môn đệ tử, ta lại chơi với các ngươi, đến lúc đó, ta sẽ có rất nhiều thời gian chơi đùa với các ngươi, chơi chết các ngươi!

461. Chương 460: Chênh lệch Giữa Nội, Ngoại Môn Đệ Tử.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 460: Chênh lệch giữa nội, ngoại môn đệ tử.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Lời Khang Hà nói làm cho bốn người Hứa Vũ Quân giận dữ, Cửu Vĩ Thiên Miêu đang lúc muốn xuất thủ thì Long Kinh Thiên lại đưa tay ngăn lại, nhìn Khang Hà mà lãnh đạm nói.

- Không cần đợi đến lúc đó rồi.

Khang Hà khẽ giật mình, nhất thời không hiểu câu này của Long Kinh Thiên có ý tứ gì.

Đúng lúc này, Long Kinh Thiên xuất thủ, hai tay vỗ tới, dưới một vỗ này chợt xuất hiện một con chim giống như Phượng hoàng, thiêu đốt lên hoả diễm bạch kim.

Khang Hà lúc này mới kịp phản ứng lại, thấy Long Kinh Thiên xuất thủ hấn không giận mà còn đại hỉ, ha ha cười nói.

- Tiểu tử, ngươi thực muốn chết a, vậy thì cũng đừng trách ta rồi!

Nội môn đệ tử không thể xuất thủ với ngoại môn đệ tử, nhưng mà nếu ngoại môn đệ tử xuất thủ trước, nội môn đệ tử có thể phản kích rồi, cho nên Khang Hà không chỉ giận mà ngược lại là đại hỉ.

- Ta hiện tại liền cho ngươi biết rõ chênh lệch giữa nội, ngoại môn đệ tử, công kích của ngươi cho dù có mạnh hơn nữa thì cũng không cách nào vượt qua được chênh lệch này!

- Hổ Vương Hồi Phong chương!

Khang Hà rống lên, toàn thân phát ra hào quang sáng chói, song chương đột nhiên đánh ra, một kích này là hấn đã dùng toàn lực, không cần cố kỵ cái gì, hấn muốn một chương đem đối phương đánh bay, đem Long Kinh Thiên đánh ằm nhừ như chó chết!

Hấn muốn tạo dựng tuyệt đối uy vọng trước mặt chúng nhân ngoại môn đệ tử trong đại điện.

Chỉ thấy, dưới song cửa hai cái đầu hổ cực lớn xuất hiện, chữ “vương” trên đầu hào quang lập loè, khí lưu trong đại điện theo đó mà bị kích động lên, hơn nữa khiến cho người khác quái dị chính là cái đầu hổ kia không ngừng vòng qua vòng lại trong không trung, mỗi lần vòng qua vòng lại khí kinh liền tăng thêm một phần, hơn nữa công kích còn bất định, khiến cho người khác muốn tránh cũng không được. xem tại

Ngoại môn đệ tử trong điện không khỏi kinh hô lên.

- Hổ Vương Hồi Phong chương, đây chính là đại thần thông của Diệt Tinh tiên môn chúng ta, nghe đồn tu luyện tới cuối cùng có thể dẫn động Tiên giới Hổ vương chi lực, dễ dàng đem Thiên Nguyên đại lục đánh tan!

- Khang Hà sư huynh thực lực quả nhiên cường hoành, một chương này coi như là Kim Tiên hậu kỳ cường giả chắc cũng không tiếp nổi a!?

Chúng ngoại môn đệ tử nghị luận, Phí Toàn lại có chút hả hê nhìn Long Kinh Thiên, hai mắt lộ ra hào quang hưng phấn, khoái ý.

- Long Kinh Thiên, lần này ngươi nhất định phải chết!

Mắt thấy Hổ Vương Hồi Phong chương đánh tới, đột nhiên thân hình Long Kinh Thiên chợt loé lên, biến mất tại chỗ, tiếp đó một tiếng hét thảm vang lên! Mọi người nhìn lại, chỉ thấy Khang Hà bắn ngược ra ngoài, vẽ thành một vòng cung trên không trung rồi hung hăng đập xuống mặt đất đại điện.

- Bình!!

Một tiếng buồn bực vang lên.

Tất cả thanh âm đều biến mất.

Phí Toàn ngẩn người, ngơ ngác nhìn Khang Hà nằm sấp phía xa, đám đệ tử phụ trách khuyên bảo Long Kinh Thiên lúc trước toàn bộ đều ngốc trệ tại đó!

Tất cả ngoại môn đệ tử đều ngốc trệ, Khang Hà sư huynh của bọn hắn vậy mà bại, một chiêu đánh bại!

Sau đó, tất cả mọi người nhìn về phía Long Kinh Thiên mà hít một hơi lạnh khí.

Mấy tên đệ tử đứng cạnh Long Kinh Thiên lại càng run rẩy toàn thân, người này con mẹ nó là quái vật gì? Khang Hà cùng bọn hắn là đồng thời tiến vào Diệt Tinh tiên môn, lúc ấy Khang Hà chính là đệ nhất ngoại môn, vô địch khắp ngoại môn!

Về sau, Khang Hà tấn chức nội môn, thực lực không ngừng tinh tiến, mười năm không đến hiện tại đã là Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong, tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài, nhưng mà lúc này đây lại thảm bại! Thảm bại! Chỉ một chiêu!

Một tiếng rên rỉ vang lên, chỉ thấy Khang Hà đang nằm sấp kia chợt nhúc nhích một cái, giãy dụa muốn đứng lên.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi tới, đi tới trước mặt đối phương, nhìn Khang Hà nằm bẹp bên dưới mà lạnh nhạt nói.

- Đây là chênh lệch giữa nội, ngoại môn đệ tử?

- Ngươi, ngươi!

Khang Hà nghe vậy liền nổi giận, yết hầu nóng lên, một búng máu tươi phun ra ngoài!

Đây là lời hắn vừa mới nói với Long Kinh Thiên, hiện tại những lời này lại làm cho hắn cảm thấy thẹn cực kỳ, vạn chúng nhìn trừng trừng, quả thực xấu hổ vô cùng.

Long Kinh Thiên không thèm để ý tới đối phương nữa mà quay đầu rời đi, hướng Phí Toàn thiếu môn chủ Tàn Kiếm môn đi tới.

Phí Toàn thấy Long Kinh Thiên đi tới sắc mặt liền bị dọa cho trắng bệch đi, run giọng.

- Long... Long Kinh Thiên, ngươi... ngươi muốn làm cái gì?

- Người nói xem?

Long Kinh Thiên sắc mặt lạnh lùng.

Phí Toàn sợ hãi, lui lại nói.

- Người... người đừng tới đây!

Long Kinh Thiên ngừng lại, Phí Toàn thấy thế thì không khỏi thở phào, đúng lúc này Long Kinh Thiên đột nhiên vỗ tới một cái. Một cỗ cực lực kinh khủng vọt tới, Phí Toàn chỉ cảm thấy thân thể đột nhiên bay lên, giống như lá rách trong gió bay ngược ra ngoài, toàn thân áo bào nổ tung lên, tiếp đó cả người đổ chiều, áp vào vách tường đại điện.

Nhìn Phí Toàn một thân xích loã quay ngược dán lên vách tường, tất cả mọi người đều há hốc miệng, sắc mặt quái dị.

- Chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên làm xong hết thấy liền nói với bốn người Hứa Vũ Quân, nói xong hắn liền quay người đi ra khỏi đại điện, bốn người Hứa Vũ Quân liền theo sau lưng hắn.

- Kinh Thiên, Kinh Thiên sư huynh!

Lúc này, một gã đệ tử phụ trách nhiệm vụ nhện không được mà cẩn thận nói.

- Người kia chính là thiếu môn chủ Tàn Kiếm môn a!

Dù sao, đường đường là một thiếu môn chủ mà bị lột trần treo tại đó, hơn nữa đây là đại điện Thiên Thu điện, có chút không ra thể thống gì.

Long Kinh Thiên nhìn Phí Toàn dính trên vách tường mà nói ra.

- Hai ngày sau hắn sẽ tự động rơi xuống, đương nhiên hai ngày này các người cũng có thể nghĩ biện pháp đưa hắn xuống!

Dứt lời, hắn liền mang bốn người Hứa Vũ Quân rời khỏi Thiên Thu điện.

Tất cả ngoại môn đệ tử trong điện đều thối lui, tạo thành một con đường, về mặt sợ hãi nhìn mấy người Long Kinh Thiên.

Đợi khi năm người li khai, Khang Hà kia mới bò dậy được, nhìn Phí Toàn dính trên vách đại điện kia thì không khỏi khản giọng hướng đám người Long Kinh Thiên rời đi giận dữ hét lên.

- Long Kinh Thiên, cuối cùng có một ngày, ta muốn giết người, ta muốn cho người quỳ ở trước mặt ta, ăn phân!

Giọng của Khang Hà rơi vào trong tai chúng nhân quả thực cực kỳ chói tai, tựa như một tên hề vậy. Ngẫm lại cũng đúng, vừa rồi người ta còn ở đây hắn ngay cả rắm cũng chả dám phóng, hiện tại đợi người đi rồi thì ở chỗ này gào thét làm cái gì?

- Nhìn cái gì? Đẹp mắt lắm sao? Đều cút đi cho ta!

Khang Hà thấy thần sắc chúng nhân bốn phía liền giận dữ hét lên.

Chúng ngoại môn đệ tử lại hoảng sợ, nhao nhao rời khỏi. Khang Hà không chịu nổi một kích của Long Kinh Thiên, nhưng mà hắn dù sao cũng là nội môn đệ tử, Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong, tuyệt đối không phải là người bọn hắn có thể so được.

- Người, đi mang hắn xuống!

Tiếp đó, Khang Hà quay đầu nói với một vị ngoại môn phụ trách, một tay lại chỉ Phí Toàn trên vách tường.

Tên ngoại môn đệ tử kia chần chờ một chút, sau đó đi tới trước người Phí Toàn, hai tay chụp tới, muốn đem Phí Toàn lấy xuống, nhưng mà đúng lúc này một hồi cường quang từ khắp nơi trên cơ thể Phí Toàn bộc phát ra, tên ngoại môn đệ tử kia thân thể chấn động mà liền tiếp lui về phía sau, về mặt trắng bệch.

- Cấm chế!

Mấy tên đệ tử phụ trách còn lại biến sắc.

Mà lúc này, Long Kinh Thiên đã rời khỏi đại điện cảm ứng được cấm chế gieo xuống người Phí Toàn bổng dao động nhưng cũng không có để ý tới. Cấm chế hẳn gieo xuống, như thế nào lại dễ phá vỡ như vậy hay sao?

Sau khi rời khỏi đại điện, Long Kinh Thiên cùng bốn người tách ra, bốn người đi trước hoàn thành nhiệm vụ tấn chức, mà hắn lại đi làm nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ.

462. Chương 461: Long Kinh Thiên Của Ta

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 461: Long Kinh Thiên Của Ta

Mười tám dâm nữ, việc ác bất tận, vài thập năm trước đột nhiên xuất hiện tại Thiên Nguyên đại lục. Trong vài chục năm này, đánh cướp tàn sát vô số môn phái nhỏ, đã có lần trong một tháng tiêu diệt hơn 100 cái môn phái giống như Thiên Sư môn!

Hơn nữa, gặp phải một ít đệ tử anh tuấn của môn phái nhỏ đều bắt đi, cưỡng gian rồi giết chết. Lúc phát hiện, không ít thi thể đều khô gầy, máu huyết khô kiệt, hiển nhiên là bị mười tám dâm nữ đem toàn bộ tinh nguyên trong cơ thể hấp tới cạn kiệt rồi mới giết chết.

Mười tám dâm nữ, từng người đều có thực lực nửa bước Kim Tiên, hơn nữa còn là gần vô hạn Kim Tiên, mỗi người đều có thể chém giết cường giả Kim Tiên sơ kỳ bình thường.

Nửa bước Kim Tiên, giết chết Kim Tiên sơ kỳ bình thường, đều là thiên tài tại Tiên giới rồi.

Rất nhiều môn phái tại Thiên Nguyên đại lục đã từng phái cường giả đi tiêu trừ mười tám dâm nữ, chỉ là mười tám dâm nữ lần rất nhanh, vài chục năm nay rất nhiều môn phái tiêu trừ không thành công.

Ô Hải chính là một đại kỳ hải tại Thiên Nguyên đại lục, nói Ô Hải là kỳ hải bởi vì bốn mùa ôn hoà như mùa xuân, từ xa nhìn lại mặt Ô Hải luôn bao phủ một tầng sương trắng nhàn nhạt.

Ngày hôm nay, phía trên một toà hải đảo tại Ô Hải hào quang chọi loé lên, một đạo nhân ảnh xuất hiện, đúng là Long Kinh Thiên.

Theo tra xét, mười tám dâm nữ đang trốn trên toà hải đảo này.

Long Kinh Thiên đem thần thức triển khai ra, tiếp đó liền hướng phía nam hải đảo đi tới. Nửa canh giờ sau, Long Kinh Thiên đã đi tới một cái tiểu hồ trên đảo, trong hồ truyền ra từng tiếng nữ nhân vui đùa.

Long Kinh Thiên nhìn lại, liền nhìn thấy mười nữ nhân đang cùng một người trẻ tuổi đang chơi trò hương diễm kích tình, mười nữ nhân mỗi người đều là quốc sắc thiên hương, có tất cả đặc điểm yểu mị tước gầy, toàn thân xích lô trơn bóng trắng nõn, xuyên thấu qua mặt hồ sương trắng nhàn nhạt hai đỉnh sơn phong không ngừng cao thấp rung động, thậm chí còn có người lộ ra khỏi mặt hồ, có thể nhìn thấy được nơi thâm kín nơi hạ thể.

“Xem ra, đây chính là mười tám dâm nữ rồi.”

Long Kinh Thiên thầm nghĩ.

Lúc này, sau khi chơi đùa xong, nam tử trẻ tuổi liền ôm lấy một dâm nữ mà bắt đầu rên rỉ cao thấp, thanh âm không ngừng truyền ra.

Long Kinh Thiên hai mắt nhìn lại, lúc này tinh nguyên trong cơ thể nam tử kia không ngừng hướng nội thể âm nữ kia chảy qua, bất quá hắn không có phát giác ra mà vẫn đang say đắm, không bao lâu sau dùng mắt thường có thể thấy được nam tử kia trở nên khô gầy xuống, trở thành một cỗ cây khô.

- Phản công tử này tinh nguyên thật hùng hậu! Tiếp tục như vậy ta không bao lâu sẽ đột phá Kim Tiên chi cảnh rồi!

Dâm nữ kia cảm thấy mỹ mãn mà đi ra khỏi tiểu hồ.

- Chúc mừng đại tỷ, đến lúc đại tỷ đột phá Kim Tiên là có thể tấn chức Bạch Hoa Sứ rồi!

Mười bảy người khác liền nhao nhao theo sau đi ra khỏi hồ, đối với người đi ra đầu tiên kia liên tục chúc mừng.

Toàn thân chúng nữ không một mảnh vải, từ lúc đi ra khỏi hồ dáng người mềm mại, uyển chuyển, toàn thân cao thấp tản mát mị lực khác thường.

- Đại tỷ, nghe nói Diệt Tinh tiên môn có một ngoại môn đệ tử gọi là Long Kinh Thiên tiếp nhận nhiệm vụ tiêu diệt chúng ta đây.

Lúc này, một người lên tiếng nói.

- Ha ha, chỉ là một ngoại môn đệ tử mà thôi, đến lúc hắn tới, chúng tỷ muội nghĩ muốn chơi như thế nào liền chơi như thế ấy!

Một người lại hòa theo.

- Lần này có thể nói là vừa hay, lần này Long Kinh Thiên kia là của ta đấy nha! truyện copy từ

- Nhị tỷ, nghe nói Long Kinh Thiên này không đơn giản, mặc dù chỉ là Thiên Tiên hậu kỳ nhưng thời điểm nhận nhiệm vụ lại đánh bại một Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong nội môn đệ tử!

Một người nhắc nhở.

- A! Thiên Tiên hậu kỳ đánh bại Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong?

Vị đại tỷ kia mị nhãn sáng ngời.

- Đây chính là tuyệt thế thiên tài, trong cơ thể tinh nguyên khẳng định so với Phản công tử kia còn muốn hùng hậu hơn nhiều! Thăm dò được Long Kinh Thiên thân phận ra sao chưa?

- Long Kinh Thiên kia lúc tiến vào Diệt Tinh tiên môn đã từng xuất hiện cùng thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, một môn phái nhỏ, hẳn là hẳn là người của môn phái đó.

Một người nói.

- Đại tỷ, có muốn hay không chúng ta bây giờ đi bắt Long Kinh Thiên kia? Bằng không thì Long Kinh Thiên chỉ sợ tìm không ra được chúng ta đây này.

Chúng nữ nghị luận.

- Không cần, ta đã tới rồi.

Lúc này, một đạo thanh âm đậm mạc vang lên.

- Ai!?

Chúng nữ cả kinh.

Tiếp đó, một đạo thân ảnh xuất hiện trước mặt chúng nữ, đúng là Long Kinh Thiên.

- Người chính là Long Kinh Thiên Diệt Tinh tiên môn?

Vị đại tỷ kia nhìn Long Kinh Thiên mị nhãn như tơ, tiếp đó liền uốn éo hướng Long Kinh Thiên đi tới, bộ ngực cao ngất trơn nhẵn, hai điểm non hồng, một mảnh cổ đen, toàn thân lộ ra một ma lực đủ cho người khác phải mê muội.

- Thiên Hương ma công!

Long Kinh Thiên đậm mặt nói ra.

Thiên Hương ma công, sau khi thi triển có thể mê hoặc tâm thần nam tử, tiến vào ảo cảnh nửa thật nửa hư, cho nên lúc trước nam tử kia bị hút khô đến chết trên mặt vẫn hiện lên vẻ tươi cười.

- Người biết Thiên Hương ma công!?

Vị đại tỷ cùng chúng nữ chấn động.

- Được, không nghĩ tới người lại biết Thiên Hương ma công, hơn nữa lại không bị ảnh hưởng, ngược lại chúng ta đã xem thường người rồi.

Vị đại tỷ kia tiếp đó liền nở một nụ cười khuyhnh quốc khuyhnh thành.

- Long Kinh Thiên, thực lực của ngươi mặc dù không tệ, nhưng mà tuyệt đối không phải là đối thủ của mười tám tỷ muội chúng ta, như thế nào đây? Có hứng hay không gia nhập nhóm chúng ta?

Vị nhị tỷ kia quẹo rũ cười nói, dứt lời cũng hướng Long Kinh Thiên đi tới, một đám mùi hương khó phát hiện từ trên cơ thể nàng hướng về phía Long Kinh Thiên lan tới.

- Không có hứng thú.

Long Kinh Thiên sắc mặt lạnh lùng, thân ảnh loé lên liền chém bay đầu vị nhị tỷ kia.

- Nhị tỷ!

- Nhị muội!

Chúng nữ kinh hô.

- Bố trí Thiên Hương trận, đem tiểu tử này bắt lại, chúng ta cùng hút khô tinh nguyên của hắn, cắt rơi hạ thể của hắn, hành hạ xú nam nhân này tới chết!

Vị đại tỷ kia khản giọng hét to.

Bất quá, nàng vừa mới nói xong thì một đạo kiếm quang chợt lướt qua cổ, cả người té xuống

Thân hình Long Kinh Thiên loé lên liên tục, không đình trệ, mỗi một kiếm đều đánh chết một người.

Lúc chúng nữ kịp phản ứng lại thì Long Kinh Thiên đã giết mất sáu người, Thiên Hương trận theo đó cơ bản không thể bố trí được.

- Long Kinh Thiên này thực lực như thế nào lại mạnh như vậy! Không có khả năng, không có khả năng! Hắn rõ ràng chỉ là một Thiên Tiên hậu kỳ!

- Long Kinh Thiên, Long công tử, tha mạng a, buông tha chúng ta a, chúng ta nguyện làm trâu làm ngựa, hàng đêm phục thị người, bảo đảm người muốn dục tử dục tiên a!

Mấy dam nữ còn lại thấy thế liền nhao nhao sợ hãi cầu xin tha thứ, mị âm tử ti không ngừng truyền vào trong tai Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh lùng xuất thủ không lưu tình, đem từng người từng giết chết. Cuối cùng, mười tám dam nữ đều táng mạng, mặt đất bờ tiểu hồ máu nhuộm đỏ bốn phía.

Sau khi giết xong mười tám dam nữ, Long Kinh Thiên liền đem thi thể toàn bộ thu nhập vào trong Trấn Thiên tháp, tiếp đó lại dùng thần thức tìm tòi, trong một huyết động trên đảo tìm được mấy ngàn vạn hạ phẩm tiên đan, mấy ngàn kiện hạ phẩm tiên giáp, cũng không có thiếu linh dược quý hiếm tại Tiên giới. Xem ra, đây chính là toàn bộ tích lũy của mười tám dam nữ sau khi tiêu diệt một ít môn phái nhỏ, mà bây giờ toàn bộ tiện nghi cho hắn rồi.

Sau khi đem tất cả chiến lợi phẩm thu lại, Long Kinh Thiên liền phản hồi Diệt Tinh tiên môn.

Diệt Tinh tiên môn, Thiên Thu điện, đại điện.

Trong đại điện, có không ít ngoại môn đệ tử ra ra vào vào, hiển nhiên là đi nhận cùng hoàn trả nhiệm vụ thu lấy phần thưởng.

Lúc này, một bóng người loé lên, Long Kinh Thiên xuất hiện tại cửa điện.

463. Chương 462: Chúng Ta Sẽ Tra Rõ Ràng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 462: Chúng Ta Sẽ Tra Rõ Ràng

- Long Kinh Thiên!

- Hắn không phải tiếp nhận nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ sao? Tại sao hiện tại lại xuất hiện tại Thiên Thu điện? Chẳng lẽ hắn đã hoàn thành nhiệm vụ sao?

- Không có khả năng, mấy thập niên trước vài tiểu môn phái hợp lực tiêu sát mười tám dâm nữ đều không thể thành công, mà hắn nhận nhiệm vụ trước sau không tới một tháng, làm sao có thể hoàn thành được?

Chúng đệ tử chứng kiến Long Kinh Thiên xuất hiện tại cửa điện đều giật mình nghị luận.

Long Kinh Thiên không thèm để ý tới chúng đệ tử nghị luận mà đi vào tiền điện, nơi giao nhiệm vụ.

- Kinh Thiên sư huynh!

Mấy ngoại môn đệ tử phụ trách nguyên bản đang ngồi tại chỗ, khi nhìn thấy Long Kinh Thiên liền không tự chủ được mà đứng lên.

- Kinh Thiên sư huynh, người không phải đang nhận nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ sao? Tại sao lại trở về rồi?

Một gã trong đó không nhận được căn thân nói ra.

- Kinh Thiên sư huynh, tin rằng người cũng rõ, nhiệm vụ đã nhận không hoàn thành là không cách nào nhận được nhiệm vụ khác được, hơn nữa nhiệm vụ trưởng lão đã biết rõ người tiếp nhận nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ, cho nên chúng ta không cách nào giúp người huỷ bỏ.

Một người khác vẻ mặt khó xử, nói.

Thì ra, hai người này cho rằng Long Kinh Thiên không cách nào hoàn thành nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ, cho nên muốn trở về muốn huỷ bỏ nhiệm vụ.

Không nói tới hai người, ngay cả những người khác cũng cho rằng Long Kinh Thiên không thể nào trong một tháng là có thể hoàn thành nhiệm vụ kia được.

Một vài ngoại môn đệ tử thậm chí còn nhìn một cách hả hê.

- Long Kinh Thiên này không hoàn thành được nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ, hiện tại muốn huỷ bỏ nhiệm vụ, nhất định sẽ bị nhiệm vụ trưởng lão trừng phạt!

Chúng đệ tử mừng thầm trong lòng.

Long Kinh Thiên đem thần sắc chúng đệ tử chung quanh thu vào đáy mắt, nhìn vẻ mặt khó xử của đệ tử phụ trách mà hừ lạnh một tiếng, tay phải vung lên.

Dưới ánh mắt nghi hoặc của mọi người, thi thể mười tám dâm nữ xuất hiện trong đại điện, không ít không nhiều, vừa đúng mười tám cỗ, hơn nữa còn bảo trì hình dáng trước khi chết, bộ ngực cao vút, hạ thể trắng nõn hấp dẫn khiến cho không ít đệ tử phải ngẩn ngơ.

- Mười, mười tám dâm nữ, thi thể dâm nữ!

- Dĩ nhiên là thi thể mười tám dâm nữ!

Sau đó, có một vài đệ tử kinh hô lên.

Không ít đệ tử mắt nhìn đôi ngực cao vút, bờ cỏ đen bên dưới hạ thể của mười tám dâm nữ mà thoáng nuốt nước miếng một cái. Mười tám dâm nữ tu luyện Thiên Hương ma công, tuy rằng đã chết đi nhưng thân thể vẫn còn ma lực khiến người bình thường khó kháng cự nổi. Nhìn nơi riêng tư của mười tám dâm nữ, một ít đệ tử phía dưới đã có chút rục rịch, đẩy quần nhô thật cao lên.

Sau một hồi, đệ tử phụ trách mới kịp phản ứng lại, vẻ mặt quái dị mà đi tới trước thi thể mười tám dâm nữ, sau khi cẩn thận kiểm tra qua đây có thật là thi thể mười tám dâm nữ hay không.

Cũng không biết mấy tên đệ tử này có thật thà thà kiểm tra hay không, dù sao vẫn tại thi thể mười tám dâm nữ kiểm tra một hồi thật lâu, đặc biệt là một ít bộ vị trọng điểm lại quan sát không ít thời gian.

Hơn mười phút sau, đám đệ tử này mới thu hồi nhãn thần, ngẩng đầu nhìn nhau.

- Kinh Thiên sư huynh, trải qua thẩm tra của chúng ta, đây thật là thi thể của mười tám dâm nữ.

Một vị ngoại môn đệ tử quay đầu lại, nở một nụ cười với Long Kinh Thiên, nói.

- Kinh Thiên sư huynh chính là bất thể chi tài, nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ đối với Kinh Thiên sư huynh mà nói chỉ là đồ con nít, ta vừa thấy Kinh Thiên sư huynh trở về là đã biết rõ Kinh Thiên sư huynh nhất định đã hoàn thành nhiệm vụ này!

Lại có một gã cúi thấp đầu, vuốt mông ngựa một câu.

Vài tên khác nghe vậy trong lòng thầm “phi” một tiếng, vừa rồi sao người không nói, bây giờ người ta đã đem thi thể lấy ra rồi liền mới ở chỗ này phóng rầm.

- Nhiệm vụ ta đã hoàn thành, phần thưởng đâu?

Lúc này, Long Kinh Thiên mở miệng nói.

- Vâng vâng vâng, thỉnh Kinh Thiên sư huynh chờ một chút, phần thưởng nhiệm vụ của ngoại môn đệ tử chúng ta cần phải bẩm báo lên trên, đến lúc đó môn phái mới cấp xuống được!

Vài tên tranh thủ thời gian nói ra.

Long Kinh Thiên gật gật đầu.

Vì vậy, mấy tên này liền xuất ra một cái ngọc phù đem sự tình Long Kinh Thiên hoàn thành nhiệm vụ bẩm báo lên trên.

Không bao lâu sau, chúng đệ tử trong đại điện xuất hiện một hồi bạo động, chỉ thấy một lão giả tóc xám mặc trường bào xuất hiện ở cửa Thiên Thu đại điện.

Xem ra, chuyện Long Kinh Thiên đánh chết mười tám dâm nữ đã kinh động tới nhiệm vụ trưởng lão.

Nhiệm vụ trưởng lão này tu vi là Cửu Thiên Huyền Tiên sơ kỳ đỉnh, so với Viên Đức Phi lúc trước thực lực muốn mạnh hơn một ít.

- Bái kiến Hồ Đắc Chung trưởng lão!

Mấy tên đệ tử phụ trách tranh thủ thời gian chạy tới, đi tới trước mặt lão giả liền cung kính thi lễ một cái.

Đệ tử khác cũng nhao nhao hành lễ.

Hồ Đắc Chung lạnh nhạt gật đầu, sau đó hướng thi thể mười tám dâm nữ đi tới. Vốn, một ngoại môn đệ tử hoàn thành nhất cấp nhiệm vụ còn không cách nào kinh động đến hắn, chỉ là nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ chính là nhiệm vụ khó khăn nhất, hơn nữa Long Kinh Thiên lại dùng không tới một tháng liền hoàn thành, lúc này Hồ Đắc Chung mới quyết định tự mình đến đây nhìn một cái.

Hồ Đắc Chung đi tới trước thi thể mười tám dâm nữ nhìn một hồi, sau đó quay đầu nói với Long Kinh Thiên.

- Người chính là Long Kinh Thiên, ngoại môn đệ tử hoàn thành nhiệm vụ này?

- Không sai.

Long Kinh Thiên nói.

- Mười tám dâm nữ này thực sự là do người đánh chết?

Hồ Đắc Chung nhíu mày, nhìn chăm chăm vào Long Kinh Thiên, ánh mắt như đao, áp lực vô hình khuếch tán ra.

- Người phải biết, nếu như không phải tự mình hoàn thành nhiệm vụ, lừa gạt môn phái, không chỉ phế đi hai tay mà còn trục xuất khỏi môn phái, về sau vĩnh viễn không được tới gần Diệt Tinh vương thành trong một ngàn ức dặm!

Trước kia, đã có vài tên đệ tử nhận nhiệm vụ không cách nào hoàn thành được liền mượn gia tộc hoặc thế lực sau lưng đi hoàn thành, sau khi bị Diệt Tinh tiên môn tra ra, đều hai tay phế bỏ, trục xuất ra khỏi môn phái.

Hồ Đắc Chung hiển nhiên không tin rằng tự Long Kinh Thiên chỉ cần một tháng là hoàn thành nhiệm vụ này.

Long Kinh Thiên bình tĩnh nói.

- Ta biết rõ.

Hồ Đắc Chung nhìn chăm chăm vào Long Kinh Thiên một lúc, sau đó mới lấy ra một quả giới chỉ, nói.

- Đây là phần thưởng.

Dứt lời, lão đem quả giới chỉ kia đưa cho Long Kinh Thiên, nói tiếp.

- Bất quá, chúng ta sẽ tra rõ ràng, nếu như không phải người tự mình hoàn thành, đến lúc đó sẽ nghiêm trị không tha!

Hồ Đắc Chung nói xong, dưới sự cung kính của chúng đệ tử mà đi ra khỏi Thiên Thu điện.

Long Kinh Thiên đem thần thức quét qua, trong không gian giới chỉ có ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan, một kiện trung phẩm tiên giáp, ba đoá Dưỡng Thần hoa năm vạn năm! Đúng là phần thưởng của nhiệm vụ này.

Sau khi nhận phần thưởng xong, Long Kinh Thiên không có nhận thêm nhiệm vụ gì mà đi ra khỏi Thiên Thu điện, trở về tu luyện mật thất của mình, bắt đầu bế quan tu luyện.

Lần này, đánh chết mười tám dâm nữ thu hoạch không ít, hiện tại Long Kinh Thiên muốn luyện hoá Tiên phù của mười tám dâm nữ, còn có ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan, còn có linh dược Dưỡng Thần hoa.

“Lần này, có lẽ có thể đạt tới Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong rồi!”

Long Kinh Thiên trầm nghĩ.

Tiên giới, chỉ có Kim Tiên mới có thể phi hành được, hần phải nhanh nhanh khôi phục tới Kim Tiên mới được, bằng không làm chuyện gì đều bất tiện, hơn nữa tại Tiên giới, Kim Tiên mới có chút địa vị, Thiên Tiên chỉ là bình dân mà thôi.

464. Chương 463: Dẫn Tới Oanh Động.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 463: Dẫn tới oanh động.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên xếp bằng trong Thái Hư Thần Phủ mà vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, Tiên phù mười tám dâm nữ bay lên, lơ lửng tại bốn phía thân thể hắn. Tiếp đó, Long Kinh Thiên liền hé miệng trực tiếp đem mười tám Tiên phù toàn bộ nuốt chửng.

Mười tám dâm nữ dùng tu vi nửa bước Kim Tiên đánh chết Kim Tiên sơ kỳ, thiên phú tự nhiên cực cao, Tiên phù mỗi người đều có được hơn một vạn Thiên Tiên pháp tắc, hơn nữa còn thô to như ngón tay, mà vị đại tỷ kia thậm chí đạt tới hai vạn một ngàn đầu!

Có thể nói, Tiên phù mười tám dâm nữ so với Kim Tiên sơ kỳ bình thường còn muốn mạnh hơn.

Mười tám miếng Tiên phù sau khi tiến vào cơ thể liền bị Long Kinh Thiên không ngừng luyện hoá, Thiên Tiên chi lực cùng Thiên Tiên pháp tắc của Tiên phù không ngừng chảy ra thấm vào thể nội của hắn.

Trải qua Thiên tiên lôi khí của Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ trong đan điền rèn luyện, tốc độ thu nạp của Long Kinh Thiên cực nhanh, khí tức liên tiếp kéo lên.

Trong Tiên phù của hắn Thiên Tiên chi lực không ngừng ngưng tụ, từng đầu Thiên Tiên pháp tắc mới không ngừng đan vào nội không gian Tiên phù của hắn.

Trong Tiên phù của hắn, Thiên Tiên chi lực tạo thành một phiến hải dương, mà trên bầu trời hải dương một đầu lại một đầu Thiên Tiên pháp tắc trắng kiệu không ngừng cùng không gian dung hợp.

Theo quá trình luyện hoá, Tiên phù của hắn bắt đầu phát sinh biến hoá, lúc hắn khôi phục Thiên Tiên thực lực, Tiên phù ngưng tụ đạt tới trăm triệu, mà bây giờ Tiên phù đã đạt tới sắp xỉ một trăm hai mươi triệu.

Đồng thời, từng đạo kim sắc, hắc sắc lôi điện hoá thành từng đạo Hỗn độn cổ văn không ngừng quán quanh ngoài Tiên phù, tản ra Thái cổ hỗn độn huỷ diệt chi lực.

Mấy tháng sau, Long Kinh Thiên mới đem Tiên phù mười tám dâm nữ hoàn toàn luyện hoá xong, đem Thiên Tiên chi lực, Thiên Tiên pháp tắc hoàn toàn dung nhập vào Tiên phù chính mình.

Nếu là nửa bước Kim Tiên bình thường luyện hoá Tiên phù mười tám dâm nữ, chỉ riêng một quả đòng nói là mấy tháng, cho dù là mười năm cũng không cách nào luyện hoá được, hơn nữa thời điểm luyện hoá còn rất khó tiêu trừ đi Thiên Hương ma khí bên trong Tiên phù. Thế nhưng mà, Long Kinh Thiên có Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ, Hỗn Độn Đại La Thiên công pháp, còn có Tiên phù cường hoành, hắn chỉ cần mấy tháng là có thể đem Tiên phù của mười tám dâm nữ hoàn toàn luyện hoá.

Sau khi luyện hoá xong mười tám cái Tiên phù, Long Kinh Thiên liền thổ ra một ngụm trọc khí, dùng thần thức tra lại nội tâm liền vui vẻ, rốt cuộc đã đạt tới Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong!

Thiên Tiên pháp tắc đạt tới hơn chín vạn một ngàn đầu, hơn nữa mỗi đầu đều thô to tới bảy mét!

Lúc trước, lúc Hứa Vũ Quân đột phá Kim Tiên Thiên Tiên pháp tắc có tới hơn chín vạn chín ngàn đầu, mỗi đầu chỉ hơn năm mét. Bất quá, Long Kinh Thiên biết rõ đây vẫn chưa phải là cực hạn của mình, trước khi đột phá Kim Tiên vẫn còn có thể thu nạp, ngưng tụ ra Thiên Tiên chi lực cùng Thiên Tiên pháp tắc. Lúc đột phá Kim Tiên, Thiên Tiên pháp tắc tuyệt đối so với Hứa Vũ Quân còn muốn nhiều hơn rất nhiều.

Tiếp đó, Long Kinh Thiên đem phần thưởng nhiệm vụ, ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan lấy ra, một hơi đem toàn bộ nuốt xuống!

Nếu một màn này để ngoại môn đệ tử khác chứng kiến được, sợ là muốn hú hét!

Bình thường, nửa bước Kim Tiên mỗi khi phục dụng một khoả thượng phẩm tiên đan thì đều phải cẩn thận từng ly từng tý, ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan coi như là Kim Tiên hậu kỳ cũng không dám một ngụm nuốt cả.

Sau khi nuốt xuống ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan, một cỗ được lực lập tức lấp đầy kinh mạch của hắn, tiếp đó giống như hồng thủy phát ra một hồi “bá lạp” nổ vang trong cơ thể hắn.

Kinh mạch của hắn là một con sông lớn, nhưng mà năng lượng ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan hoá thành được lực lại mệnh mệnh như biển lớn, làm cho kinh mạch của hắn không ngừng bị trùng kích, không ngừng xé rách, đứt gãy, làm cho cả người hắn chẳng khác gì khí cầu, căng phồng lên.

Long Kinh Thiên mỗi một lần cố gắng vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, không ngừng đem được lực trong kinh mạch, đan điền thu nạp, luyện hoá.

Tiên phù của hắn hiện tại rất mạnh, như Thái cổ tiên sơn, mặc kệ được lực trùng kích thế nào cũng không thể rung chuyển được mấy may. Chỉ cần Tiên phù không có việc gì, thần hồn không cách nào bị thương tổn thì hắn sẽ không có việc gì. Hơn nữa, với thân thể Thiên Tôn kiếp trước, tuy rằng đã trải qua lực lượng Thiên phạt huỷ diệt nhưng mà vẫn rất là mạnh, cho nên Long Kinh Thiên mới dám một lúc nuốt cả ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan như vậy.

Đương nhiên, ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan cũng là cực hạn hắn có thể thừa nhận được.

Nửa tháng sau, được lực cuồng bạo trong cơ thể hắn rốt cuộc chậm rãi hoà hoãn xuống, một tháng sau đó mới triệt để bình hoà, hai tháng mới rốt cuộc bị Long Kinh Thiên hoàn toàn luyện hoá.

Sau khi luyện hoá ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan, Thiên Tiên pháp tắc mặc dù không có tăng nhiều nhưng mỗi lần trải qua ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan chỉ lực rèn luyện, lần nữa ngưng thực rất nhiều, hơn nữa Thiên Tiên chỉ lực hình thành hải dương lại lớn hơn gấp đôi phần mười.

Thiên Tiên pháp tắc càng nhiều, càng thô, đại biểu cho lực công kích càng cường đại, thực lực càng cường đại, mà Thiên Tiên chỉ lực lại là suối nguồn ủng hộ công kích. Ví dụ như, Thiên Tiên bình thường Thiên Tiên chỉ lực chỉ như một cái vạc lớn, cùng người khác đối chiến được nửa giờ thì Thiên Tiên chỉ lực tiêu hao hết, mà Long Kinh Thiên cho dù liên tục đại chiến mười ngày mười đêm Thiên Tiên chỉ lực cũng không có cảnh tiêu hao hết.

Sau đó, Long Kinh Thiên liền đem các loại linh dược Dưỡng Thần hoa toàn bộ lấy ra, tiếp tục luyện hoá.

Dưỡng Thần hoa mặc dù đối với tu vi của hắn không có trợ giúp gì, nhưng mà lại là thứ tốt tẩm bổ thần hồn.

Tại Thái Hư Thần Phủ một năm sau Long Kinh Thiên mới đi ra, sau đó lại hướng Thiên Thu điện mà đến.

- Nghe nói, lần này có bốn ngoại môn đệ tử thành công tấn chức nội môn đệ tử, hơn nữa bốn người toàn bộ được các La Thiên Thượng Tiên trưởng lão nhìn trúng, phân biệt thu làm đệ tử!

- Có biết là bốn người kia là ai không?

- Nghe nói một người tên là Hứa Vũ Quân, một tên Mộ Dung Thiển, hai nàng thế nhưng là tuyệt thế mỹ nhân, thiên phú lại cực cao, hiện tại đã lan truyền tại cao tầng, tạo ra oanh động không nhỏ, ngay cả thiếu môn chủ Đế Thái Nhất cũng nổi lên hứng thú với hai nàng!

- Thiếu môn chủ Đế Thái Nhất? Thiếu môn chủ Đế Thái Nhất là người có thiên phú tốt nhất trong thế hệ trẻ, hai nữ tử này được thiếu môn chủ xem trọng coi như phúc khí không nhỏ, về sau thiếu môn chủ chấp chưởng Diệt Tinh tiên môn, hai nàng chính là môn chủ thiếu phụ nhân rồi!

Xa xa, không ít thanh âm ngoại môn đệ tử nghị luận truyền vào tai Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nghe vậy khẽ giật mình, không nghĩ tới lần này bề quan đi ra bốn người Hứa Vũ Quân đã hoàn thành nhiệm vụ tấn chức, hơn nữa còn được La Thiên Thượng Tiên trưởng lão xem trọng, thu làm đệ tử.

Trong Diệt Tinh tiên môn, trưởng lão có Cửu Thiên Huyền Tiên cùng La Thiên Thượng Tiên, trưởng lão cấp bậc La Thiên Thượng Tiên địa vị cao cả, quyền lực so với các trưởng lão Cửu Thiên Huyền Tiên còn muốn cao hơn rất nhiều.

Lúc trước, Hồ Đắc Chung trưởng lão nghi ngờ hẳn không phải tự mình hoàn thành nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ chỉ là Cửu Thiên Huyền Tiên mà thôi.

Long Kinh Thiên hướng Thiên Thu điện đi tới, bất quá còn chưa tới Thiên Thu điện liền đụng phải đám người Hứa Vũ Quân.

- Kinh Thiên, chàng đã bế quan đi ra!

Hai nàng Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển thần sắc vui vẻ, đi qua nghênh đón.

Long Kinh Thiên gật gật đầu, cười nói với bốn người.

- Chúc mừng mọi người đã tấn chức nội môn đệ tử, lại được La Thiên Thượng Tiên trưởng lão xem trọng, thu làm đệ tử.

Nói đến đây, hẳn lại nhìn hai nàng trêu ghẹo một câu.

- Ta nghe nói, thiếu môn chủ Đế Thái Nhất chúng ta đối với hai nàng rất có hứng thú a.

- Kinh Thiên, ngay cả chàng cũng dám cười chúng ta.

Hứa Vũ Quân dịu dàng nói.

- Chàng sẽ không tức giận đó chứ?

Mộ Dung Thiển thần sắc cũng có vẻ khẩn trương nhìn Long Kinh Thiên.

465. Chương 464: Độc Long Sơn.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 464: Độc Long sơn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nhìn thần sắc khẩn trương của hai nàng mà không khỏi cười nói.

- Ta tại sao phải tức giận? Hẳn có hứng thú là sự tình của hẳn, cũng không thể về sau có ai sinh lòng yêu mến hai nàng ta đều phải tức giận sao?

Hai nàng nghe vậy lúc này trên mặt mới buông lỏng xuống.

- Lão đại, ngươi đã là Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong rồi hả?

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu mới lên tiếng nói.

- Ngươi rất nhanh cũng sẽ tấn chức nội môn đệ tử, dùng thiên phú của lão đại, nhất định sẽ kinh động thái thượng trưởng lão, sau đó sẽ được bọn hắn thu làm đệ tử!

Long Kinh Thiên nghe vậy không khỏi lắc đầu cười cười.

Được Tiên Quân thu làm đệ tử?

Kỳ thật, hẳn tuy rằng nói với bốn người Hứa Vũ Quân hẳn là tiên nhân Tiên giới chuyển thế, nhưng mà bốn người lại không biết hẳn là Thiên Tôn chuyển thế.

Bằng không thì, Cửu Vĩ Thiên Miêu sẽ không nói như vậy rồi.

Đương nhiên, Long Kinh Thiên có ý định của hắn, hắn tự nhiên không có khả năng bái cái gì Tiên Quân làm sư phụ. Bất quá, bốn người Hứa Vũ Quân đã được hắn dùng bí pháp ẩn đi thiên phú chính thức, bằng không thì những Tiên Quân thái thượng trưởng lão bề quan vạn năm không ra kia...

Tiên phù của Hứa Vũ Quân Thiên Tiên pháp tắc gần ngàn vạn, thô to hơn năm mét, sau khi Long Kinh Thiên thi triển bí pháp, biểu hiện ra chỉ có ba vạn đầu, kích cỡ tầm hai mét, mà ngay cả La Thiên Thượng Tiên cũng không cách nào nhìn rõ được.

Tự nhiên, cũng không có người nhận ra Hồng môn đại đạo thể của nàng rồi.

- Đúng rồi, Kinh Thiên, nghe nói Tàn Kiếm môn thiếu môn chủ Phí Toàn muốn gây bất lợi với chàng, chàng về sau ra ngoài làm nhiệm vụ phải cẩn thận a.

Lúc này, Hứa Vũ Quân đột nhiên mở miệng nói.

- Nga.

Long Kinh Thiên không thèm để ý, Phí Toàn kia lần trước bị hắn đánh cho không mảnh vải che thân, lại dính ở trên vách tường đại điện suốt một ngày trời, nhận hết sỉ nhục tự nhiên sẽ không có khả năng buông tha hắn, đây cũng là điều hắn sớm dự liệu rồi.

- Kinh Thiên, gần đây chàng hay là vẫn không nên ra ngoài làm nhiệm vụ a.

Mộ Dung Thiển thấy vẻ mặt không thèm để ý của Long Kinh Thiên liền cũng ôn nhu khuyên nhủ.

- Đợi chàng đột phá Kim Tiên, tấn chức nội môn đệ tử xong, sau được trưởng lão thu làm đệ đệ, thiếu môn chủ Tàn Kiếm môn kia có lẽ sẽ không dám trả thù với chàng đâu.

- Mộ Dung Thiển cô nương nói không sai, chủ nhân.

Tử Thiên Long Hoàng phụ họa theo.

Long Kinh Thiên lắc lắc đầu, nói.

- Các người không cần nói nữa.

Tiếp đó, hắn quay đầu nhìn về hai nàng Hứa Vũ Quân, nói.

- Ngược lại, các nàng phải cẩn thận với Đế Thái Nhất kia một chút.

Nếu thật như lời chúng đệ tử ngoại môn, Đế Thái Nhất nảy sinh hứng thú với hai nàng, hai nàng về sau nhất định sẽ gặp phiền toái.

Hai nàng Hứa Vũ Quân thấy Long Kinh Thiên quan tâm tới mình, nhất thời tâm hồn thiếu nữ ngòn ngọt.

- Kinh Thiên, chàng yên tâm, có sư phụ, Đế Thái Nhất kia cũng không dám làm càn đâu.

Hai nàng nói, sư phụ của hai nàng dĩ nhiên là La Thiên Thượng Tiên, Đế Thái Nhất kia tuy là thiếu môn chủ nhưng cũng phải có chút cổ kị.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Tiếp đó, Long Kinh Thiên chỉ điểm cho bốn người một chút, sau đó liền cùng bốn người tách ra, bốn người bây giờ đã là nội môn đệ tử, tự nhiên về sau sẽ không tiếp tục ở lại Vạn Đại viện rồi.

Sau khi năm người tách ra, Long Kinh Thiên lại đi tới Thiên Thu điện.

- Kinh Thiên sư huynh!

Mấy tên đệ tử phụ trách nhìn thấy Long Kinh Thiên đi tới liền biến sắc, vội vàng đứng dậy tươi cười cung nghênh hắn.

- Đem quyển trục nhất cấp nhiệm vụ đưa cho ta.

Long Kinh Thiên không thèm nói nhảm, nói thẳng.

- Dạ dạ, thỉnh Kinh Thiên sư huynh chờ một chút.

Lần này, mấy người này không chút chần chờ nào, trực tiếp đi vào lấy ra quyển trục nhất cấp nhiệm vụ giao cho hắn.

Long Kinh Thiên đem đám nhất cấp nhiệm vụ quét qua một lần, mắt rơi xuống nhiệm vụ bên dưới nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ một cấp.

- Chính là cái này.

Long Kinh Thiên chỉ tay.

Mấy tên đệ tử phụ trách kia quay sang nhìn nhau, sắc mặt quái dị nhưng mà không có nói gì thêm, sau đó liền ghi chép hắn đã nhận nhiệm vụ, cuối cùng chuyển sang dáng vẻ tươi cười cung tiễn Long Kinh Thiên ly khai.

- Long Kinh Thiên này vậy mà lại nhận nhiệm vụ đánh chết Độc Hoa hạt vương, thu lấy hạt giác (sừng bò cạp)!

Đội Long Kinh Thiên rời đi, một gã trong đó không khỏi lắc đầu.

- Độc Hoa hạt chính là vật kích độc, bị dính phải kích độc của nó coi như Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong cường giả cũng đều không sống quá một canh giờ!

Một đệ tử khác nói.

- Hơn nữa, Độc Hoa hạt thường sống thành đàn, mỗi một đầu đều là nửa bước Kim Tiên, mà Độc Hoa hạt vương thực lực lại càng mạnh hơn nữa, mấy chục vạn Độc Hoa hạt cùng một chỗ, Đại La Kim Tiên cũng phải đau đầu!

- Lần trước, Long Kinh Thiên đánh chết mười tám dâm nữ còn không biết có phải hay không tự mình hoàn thành, hiện tại hắn lại nhận nhiệm vụ này!

Một người khác lại nói.

- Hắn sẽ không thật sự đi mượn ngoại lực hoàn thành nhiệm vụ đó chứ?

- Mấy ngày nay, nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ có lẽ đã được Hồ Đắc Chung trưởng lão điều tra ra rồi, chân tướng vừa ra, đến lúc đó Long Kinh Thiên còn đắc ý được bao lâu.

Thời điểm mấy tên đệ tử này nghị luận thì Long Kinh Thiên đã rời khỏi Diệt Tinh vương thành, sau đó hướng Độc Long sơn mà đi. Theo trong nội dung nhiệm vụ nói, Độc Hoa hạt vương ở ngay tại Độc Long sơn.

Trong mắt đám đệ tử ngoại môn, đánh chết Độc Hoa hạt vương, thu lấy hạt giác so với đánh chết mười tám dâm nữ còn muốn khó hơn, nhưng mà đối với Long Kinh Thiên mà nói, nhiệm vụ này còn muốn nhẹ hơn một chút. Bởi vì, mười tám dâm nữ hành tung bí ẩn, mặc kệ nhiệm vụ miêu tả như thế nào nhưng không có chỉ rõ chỗ mười tám dâm nữ trú ngụ, Long Kinh Thiên còn phải tốn hao thời gian truy tìm một hai mới ra a.

Mà, nhiệm vụ đánh chết Độc Hoa hạt vương này lại không có phiền toái như vậy.

Mười ngày sau, Long Kinh Thiên đã đi tới Độc Long sơn.

Độc Long sơn, hình thể giống như cự long, tương truyền là một đầu Viễn cổ Độc long vẫn lạc mà tạo thành. Toàn bộ Độc Long sơn mạch kéo dài mấy trăm ức dặm bị một tầng khói độc màu xanh nhạt bao phủ, độc vật trong sơn mạch vô số.

Trên đường đi, Long Kinh Thiên đem thần thức thả ra mà tránh né vô số độc vật, mấy canh giờ sau liền đi tới phiên sơn mạch của Độc Hoa hạt. Chỉ thấy, phiên sơn mạch này cơ hồ khắp nơi là một màu xám, khắp nơi đều là Độc Hoa hạt. Ngoài thân đám Độc Hoa hạt này mọc ra một thứ trông giống như một đoá hoa, hình thể xấu xí, trăm vạn đầu Độc Hoa hạt tụ lại một chỗ khiến cho người ta nhìn phải sởn gai ốc.

Trong mấy chục vạn, mấy trăm vạn Độc Hoa hạt, Long Kinh Thiên đem thần thức quét qua, cuối cùng ánh mắt tập trung vào Độc Hoa hạt vương ở phía trên sơn mạch. Độc Hoa hạt vương hình thể so với Độc Hoa hạt bình thường lớn gần gấp đôi, hơn nữa ngoài thân là một màu hắc ám.

Thân hình Long Kinh Thiên loé lên, khí tức thu liễm lại mà hướng chỗ Độc Hoa hạt vương áp sát lại. Đợi lúc còn cách Độc Hoa hạt vương tầm mười vạn dặm hần đột nhiên tế ra Hỗn độn linh bảo Thái Hư Thần Phủ.

Đúng lúc này, xa xa có hai đạo thân ảnh phá không bay tới, có thể phi hành tự nhiên thực lực phải ngoài Kim Tiên.

- Ninh sư đệ, Viễn cổ Độc long kia thật sự chưa có chết? Chỉ bị trấn áp dưới Độc Long sơn này?
- Đúng vậy, ta đã kiểm chứng không ít bí điển Viễn cổ, đúng là Viễn cổ Độc long kia không có chính thức bị đánh chết, hần là còn lưu lại tàn hồn, bị nhốt dưới Độc Long sơn!
- Viễn cổ Độc long kia khi còn sống là Cửu Thiên Huyền Tiên đỉnh phong, coi như là tàn hồn thì chúng ta vẫn không cách nào thu phục được!
- Chuyện này người yên tâm, tàn hồn của nó bị nhốt mấy vạn năm rồi, dầu cạn đèn tắt, cho dù có mạnh hơn thì cũng không thành vấn đề, hai người chúng ta liên thủ tuyệt đối có thể thu phục được, đến lúc đó hai huynh đệ chúng ta luyện hoá, có thể đột phá Đại La Kim Tiên!

Hai người vừa nói, vừa hướng về phía Long Kinh Thiên bay tới.

466. Chương 465: Kim Tiên Tiên Phù

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 465: Kim Tiên Tiên Phù

Hai người đang phi hành đột nhiên thân hình đình trệ lại, không hẹn mà cùng ngừng lại nhìn về phía trước. Bọn hần nhìn thấy một kiện pháp bảo to như một toà Thượng cổ thần sơn hào quang vạn trượng, khí lưu bành trướng tới bốn phương tám hướng.

- Hỗn độn linh bảo!

Hai người trăm miệng một lời kinh hô, vẻ mặt khiếp sợ.

Lúc này, Thái Hư Thần Phủ vừa hạ xuống, đánh tới Độc Hoa hạt vương trong đám Độc Hoa hạt, tiếp đó mang theo thi thể Độc Hoa hạt vương bay tới tay Long Kinh Thiên.

Lúc Chúng Độc Hoa hạt kịp phản ứng lại thì Long Kinh Thiên đã phi thân rời đi từ lâu rồi.

Xác định Độc Hoa hạt không có đuổi theo, Long Kinh Thiên mới ngừng thân quan sát Độc Hoa hạt vương bị Thái Hư Thần Phủ một phủ nện chết mà thở dài một hơi.

Đánh chết Độc Hoa hạt vương, thành công!

Có Hỗn độn linh bảo thật là thuận tiện, đương nhiên nếu không có Thái Hư Thần Phủ hần đồng dạng cũng có thể thành công đánh chết Độc Hoa hạt vương, chỉ là thêm chút phiền toái mà thôi.

Đúng lúc này, hai người kia phá không bay đến, rơi xuống trước người Long Kinh Thiên.

- Tiểu tử, người là ngoại môn đệ tử Diệt Tinh tiên môn?

Người cao gầy trong đó lên tiếng hỏi, hai mắt nhìn chằm chằm Thái Hư Thần Phủ trong tay Long Kinh Thiên.

- Không sai.

Long Kinh Thiên thần sắc đăm đăm.

Hai người đã đến Long Kinh Thiên sớm đã biết, cho dù hai người không tìm tới hắc hắc cũng đồng dạng sẽ không để cho hai người bình yên ly khai. Hỗn độn linh bảo, thế nhưng là thứ ngay cả La Thiên Thượng Tiên, Tiên Quân cũng phải động tâm, tự nhiên không thể để lộ ra ngoài.

Hai người thấy thần sắc của Long Kinh Thiên như thế thì khẽ giật mình, tiếp đó liền liếc nhau một cái, một người trẻ tuổi một thân mặt trắng trong hai người nở nụ cười, nói.

- Tiểu huynh đệ, Hỗn độn linh bảo này người từ đâu có được? Chẳng lẽ không sợ thân mang bảo vật mà rơi vào hoạ sát thân sao? Như vậy đi, người đem Hỗn độn linh bảo giao cho chúng ta, chúng ta tạm thời thay người bảo quản.

Long Kinh Thiên nghe vậy không khỏi nở nụ cười, đầy hứng thú nhìn hai người.

- Đưa cho các người bảo quản? Chẳng lẽ các người không sợ thân mang bảo vật, đồng dạng sẽ gặp hoạ sát thân sao?

Tên cao gầy nhướng mày, cười lạnh.

- Tiểu tử, nói thật với người, hôm nay mặc kệ người giao hay không giao Hỗn độn linh bảo ra, đều phải chết! Nói đến đây, hắc dùng một chút rồi mới nói tiếp.

- Bất quá, nếu người chủ động giao ra chúng ta liền có thể cho người thoải mái một chút, nếu như không, bức chúng ta động thủ mà nói, vậy người sẽ chết rất thảm, rất thống khổ a!

Long Kinh Thiên ngược lại cười nói.

- Vậy sao? Vừa rồi ta nghe thấy các người nói tới Viễn cổ Độc long cái gì đó đang bị trấn áp dưới Độc Long sơn này?

Hai người sững sờ, tiếp đó là vẻ mặt quái dị.

Tiểu tử trước mắt đã sắp thành kẻ chết rồi vậy mà lại không quan tâm tới mạng nhỏ của mình mà còn đi quan tâm tới bảo vật khác?

Hai người nghi hoặc mà nhìn Long Kinh Thiên, một ngoại môn Diệt Tinh tiên môn, Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong, nửa bước Kim Tiên, cho dù có Hỗn độn linh bảo nơi tay thì cũng không cách nào là địch thủ của hai người, hai người thế nhưng mà là Kim Tiên hậu kỳ cường giả!

Tên cao gầy cười hắc hắc mà hướng Long Kinh Thiên đi tới.

- Cho người chết được minh bạch, không ngại nói cho người biết, chúng ta là Cửu Băng cung nội môn đệ tử. Cửu Băng cung, một trong tam đại vương giả thế lực tại Thiên Nguyên đại lục.

- Băng Phong Thiên Địa!

Tên cao gầy nói xong liền đột nhiên xuất thủ, chỉ âm chỉ hàn trong cơ thể lập tức phóng ra, phô thiên cái địa hướng Long Kinh Thiên vọt tới. Mặt đất bốn phía, cây cối, thậm chí là một ít độc vật xa xa lập tức bị đóng băng, trở thành từng khối từng khối băng điều, tiếp đó liền vỡ vụn ra, hoá thành từng mảnh băng nhỏ.

Cửu Băng cung, lợi hại nhất chính là Hàn băng chi khí, môn hạ đệ tử tu luyện bình thường đều dùng Hàn băng chi khí làm chủ.

Dưới cái nhìn soi mói của hai người kia, chỉ âm chỉ hàn chi khí rốt cuộc đem Long Kinh Thiên hoàn toàn bao phủ lại, cùng độc vật bốn phía đồng dạng, hoá thành một toà băng điều.

Hai người thấy thế liền ha hả cười.

- Ngô sư huynh, chuyển đi Độc Long sơn này thật đúng là gặp may mắn, chúng ta vốn không chắc có thể thu phục được Độc long long hồn, hiện tại đã có Hỗn độn linh bảo tới tay, tuyệt đối có thể thu phục được nó!

- Đúng vậy, đến lúc đó chúng ta luyện hoá Độc long long hồn, đột phá Đại La Kim Tiên, tấn chức Cửu Bạng cung tinh anh đệ tử, thân phận, địa vị đề cao thật lớn!

Hai người cười to, hai mắt nóng bỏng mà nhìn vào kiện Thái Hư Thần Phủ trong tay Long Kinh Thiên, sau đó hướng Long Kinh Thiên đi tới.

Đúng lúc này, Long Kinh Thiên đã hoá thành băng điều chợt nhúc nhích, lúc hai người cho rằng mình hoa mắt thì đột nhiên băng điều nổ tung, thân hình Long Kinh Thiên lại xuất hiện.

- Người, vậy mà không có việc gì!?

Hai người chấn động, không thể tin nổi mà nhìn Long Kinh Thiên.

Đan điền Long Kinh Thiên khẽ vận chuyển, đem vụn băng trên áo bào triệt để đánh bay, sau đó hướng hai người đi tới.

Hai người nhìn nhau, đột nhiên hét lớn một tiếng rồi song song bay lên, đột nhiên hướng Long Kinh Thiên vùng quyền đánh tới, hàn khí cuộn cuộn, so với lúc trước không chỉ mạnh hơn một lần.

Long Kinh Thiên cũng không có động tác gì cả, chỉ đưa một tay ra, hai tay nắm lại thành quyền, cùng quyền của hai người kia va chạm với nhau.

- Âm âm!

Hai tiếng trầm muộn, hai tiếng thảm thiết vang lên, thân hình hai người quay cuồng mấy vòng trên không trung rồi sau đó nện mạnh xuống mặt đất.

Hai người dấy dựa đứng lên, vẻ mặt kinh hãi.

- Người, người không phải là Thiên Tiên!?

Long Kinh Thiên không có mở miệng, thân hình loé lên, một cái chưởng ầm chợt dấn ngay trước ngực tên cao gầy, đem tiên thể hấn trực tiếp đánh tan. Tiên thể của Kim Tiên cường giả so với Thiên Tiên cường giả phòng ngự muốn mạnh hơn mười lần, có thể so với hạ phẩm tiên khí, nhưng mà lại bị Long Kinh Thiên một chưởng đánh tan, có thể tưởng tượng được lực công kích của hắn đã đạt tới trình độ kinh khủng nào.

Thấy Long Kinh Thiên một chưởng đánh chết tên cao gầy, tên mặt trắng còn lại bị dọa cho thiếu chút nữa hôn mê đi.

Sau khi đánh tan tiên thể tên cao gầy, Long Kinh Thiên liền nhiếp một cái, đem Tiên phù của đối phương hút vào trong tay, Thiên hỏa phục lên, liền đem thần hồn của đối phương bên trong trực tiếp tiêu diệt sạch sẽ.

Long Kinh Thiên mặc dù chỉ là Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong nhưng mà Thiên Tiên pháp tắc lại hơn chín vạn đầu, mỗi đầu đều là bảy mét thô to. Còn tên Kim Tiên cao gầy pháp tắc trong Tiên phù chỉ có hơn bốn vạn đầu, mỗi đầu chỉ có ba mét thô to, như thế nào là đối thủ của hắn đây?

Vừa rồi, hắn mới chỉ dùng tới năm thành lực lượng!

- Tiên, tiền bối, tha mạng a! Cầu người buông tha ta, buông tha ta!

Lúc này, tên tiểu bạch kiểm kia sợ hãi quỳ xuống, khóc lóc cầu khẩn.

- Tiên bối, ta biết rõ địa phương Viễn cổ Độc long trấn áp ở nơi nào, ta có thể mang người đi!

Long Kinh Thiên vẻ mặt đạm mạc, tay phải chụp xuống, tiến hành sưu hồn đối phương, sau đó lại thu tay về.

- Tiên bối, người!

Tên tiểu bạch kiểm kia khi tỉnh táo lại liền hoảng sợ, vừa mới mở miệng ra liền bị Long Kinh Thiên đánh chết, theo gót tên cao gầy lúc trước.

Sau khi đem thần hồn của đối phương tiêu diệt đi, thu lại hai cái Không gian giới chỉ, Long Kinh Thiên liền đem thần thức quét qua một cái. Bên trong có không ít thứ tốt, có mấy trăm miếng trung phẩm, thượng

phẩm tiên đan, tài liệu, linh dược vạn năm các loại. Dù sao, hai người cũng là nội môn đệ tử Cửu Bạng cung, tự nhiên vẫn có chút gia tài.

- Viễn cổ long hồn.

Long Kinh Thiên thì thầm, đã như vậy thì hẳn cũng không cản trở về Diệt Tinh tiên môn giao nhiệm vụ sớm rồi.

Thân hình hắn loé lên, rời khỏi chỗ này, sau đó tìm tới một sơn động trong Độc Long sơn mà bố trí trận pháp, đem Kim Tiên Tiên phù của hai người kia lấy ra.

Sau khi Thiên Tiên đột phá Kim Tiên, Tiên phù sẽ phát sinh lột xác, kim quang rực rỡ, hơn nữa Thiên Tiên pháp tắc trải qua Thiên đạo biến đổi mà hoá thành Kim Tiên pháp tắc, Kim Tiên pháp tắc phẩm chất so với Thiên Tiên pháp tắc muốn cao hơn nhiều, ẩn chứa lực công kích cường đại hơn nữa.

467. Chương 466: Luyện Hoá Long Hồn.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 466: Luyện hoá long hồn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lấy Tiên phù của hai vị Kim Tiên đệ tử Cửu Bạng cung ra, Long Kinh Thiên vận chuyển Hồn Động Đại La Thiên mà bắt đầu luyện hoá, thu nạp Kim Tiên chi lực cùng Kim Tiên pháp tắc bên trong.

Vốn, Thiên Tiên không thể nào thu nạp được Kim Tiên chi lực cùng pháp tắc, bởi vì phẩm chất của Kim Tiên chi lực cùng pháp tắc cao hơn rất nhiều, Tiên phù bình thường không cách nào dung hợp được.

Thế nhưng mà, Tiên phù của Long Kinh Thiên lại làm được.

Kim Tiên chi lực, pháp tắc trong hai quả Tiên phù không ngừng tiến vào trong cơ thể Long Kinh Thiên, tiếp đó liền nhập vào Tiên phù của hắn. Theo đó, Tiên phù của hắn lần nữa phát sinh biến hoá.

Hai dương Thiên Tiên chi lực không ngừng mở rộng, nhấc lên sóng lớn. Bởi vì Kim Tiên chi lực ẩn chứa năng lượng quá bành trướng, mà Thiên Tiên pháp tắc bên trong lần nữa gia tăng số lượng, thô to lên. Hơn nữa, mỗi một đầu lại ánh lên kim sắc quang mang rực rỡ, mỗi một sợi trông như thiết trụ màu vàng vậy.

Một ngày, hai ngày, rất nhanh, hai tháng đã trôi đi.

Hai tháng sau, bên trong Tiên phù của Long Kinh Thiên Thiên Tiên pháp tắc đạt tới mức khiến người ta phải sợ hãi, chỉ kém một đầu nữa là đạt tới con số mười vạn!

Bình thường, nửa bước Kim Tiên là năm ngàn, thiên tài tầm một vạn, mà Long Kinh Thiên lại là gần mười vạn đầu! Đây là không phải là sự tăng gấp mười lần, hai mươi lần đơn giản như vậy. Sau một vạn, mỗi lần gia tăng một đầu đều rất khó, mỗi đầu tăng thêm thực lực gia tăng thêm đều bất đồng, nếu Long Kinh Thiên còn chưa có đột phá Kim Tiên, chỉ cần chuyện hắn ngưng tụ được gần mười vạn đầu Thiên Tiên pháp tắc truyền ra ngoài, chỉ sợ toàn bộ Tiên giới sẽ phát sinh chấn động cực lớn.

Thậm chí, tứ đại Thiên Tôn cùng Hồn Nguyên Thánh Nhân bên trên cũng phải kinh động!

Như thế, lại một tháng qua đi.

Ba tháng, rốt cuộc ba tháng sau Long Kinh Thiên mới đem Tiên phù của hai người kia luyện hoá xong.

Sau ba tháng, Long Kinh Thiên mở mắt ra, dùng thần thức kiểm tra lại. Lúc này, Thiên Tiên pháp tắc trong Tiên phù của hắn mỗi một đầu đều thô to tới chín mét, bất quá vẫn chỉ là chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín đầu.

- Xem ra, truyền thuyết là sự thật.

Long Kinh Thiên trầm nghĩ.

Trong truyền thuyết, Hỗn Độn Thánh Nhân lúc là Thiên Tiên ngưng tụ ra Thiên Tiên pháp tắc đồng dạng là chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín đầu, không ai có thể vượt qua được cái giới hạn này.

Lúc Thiên Tiên, con số mười vạn chín là cực hạn!

“Bất quá, không biết mấy người Hồng Quân, Nữ Oa, Phục Hy lúc ấy pháp tắc ngưng tụ được lớn đến bao nhiêu.”

Long Kinh Thiên lại trầm nghĩ.

Pháp tắc số lượng giống như nhau, nhưng mà cũng không phải là thực lực ngang bằng nhau. Nếu có người đồng dạng là chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín đầu, nhưng mỗi đầu chỉ có tám mét, như vậy thực lực của Long Kinh Thiên so với hắn mạnh gần xấp xỉ một nửa.

Long Kinh Thiên thu hồi tâm thần lại, sau đó từ trong sơn động đi ra, thân ảnh loé lên liền đi tới chỗ trấn áp Viễn cổ long hồn.

Nửa ngày sau, Long Kinh Thiên đi tới một cái sơn cốc, Độc Long sơn chướng khí đã nồng đậm nhưng mà chướng khí nơi sơn cốc này còn muốn đậm đặc hơn mấy lần, chướng khí cơ hồ muốn ngưng tụ thành độc thủy!

Long Kinh Thiên theo miệng hang đi vào, chướng khí dính trên áo bào hắn, áo bào theo đó chậm rãi bị hủ thực đi.

Áo bào này dù sao cũng là trung phẩm tiên khí, ngay cả trung phẩm tiên khí cũng có thể hủ thực, có thể thấy được chướng khí này khủng bố như thế nào.

Lập tức, Long Kinh Thiên vận chuyển đan điền, chướng khí bốn phía liền bị hắn thu nạp tiến vào trong thân thể, lại trải qua Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ luyện hoá, độc khí tản đi, chỉ còn để lại Kong khí tinh thuần nhất.

Trong chướng khí, có ẩn chứa Long khí nhàn nhạt.

Một giờ sau, Long Kinh Thiên đã đi vào nơi sâu nhất trong sơn cốc, sau khi lách mình đi vào một cái sơn động trên vách đá, chướng khí trong sơn động này sền sệt như dịch thủy, Long khí ẩn chứa trên dưới gấp hai lần lúc trước!

Long Kinh Thiên hướng sâu sơn động đi vào, càng vào sâu Long khí càng thêm đậm đặc, hơn nữa ẩn ẩn còn truyền ra từng tiếng long ngâm.

Đang đi về phía trước chợt hai mắt trở nên sáng ngời, thân hình Long Kinh Thiên loé lên, từ trong cửa động mau chóng bay ra, hạ xuống nền đất. Mặt đất khô mát, Long khí cơ hồ như sóng biển cuộn trào bình thường, mà phía trước lại là một cái cự trận!

Bên trong trận pháp, một đầu tiểu long đen như mực không ngừng trùng kích pháp trận, bộ dáng như muốn phá khôn mà ra.

Long Kinh Thiên biết rõ đây chính là Viễn cổ long hồn rồi, tuy rằng bị nhốt mấy ngàn vạn năm, hơn nữa chỉ là một đám tàn hồn nhưng lực lượng nó ẩn chứa vẫn vô cùng khủng bố. Mỗi lần xông lên, lực lượng tương đương với một kích của mười mấy tên Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, chỉ thấy đại trận lập lòe không thôi.

Long Kinh Thiên xuất hiện, Viễn cổ long hồn kia liền ngừng công kích.

- Nhân loại, người vậy mà lại có thể tới được đây!?

Ngữ khí của Cửu cổ long hồn có phần giật mình, ngoài ý muốn. Năm đó, long thể của nó bị đánh tan, hoá thành Độc Long sơn này, độc khí nồng đậm coi như Đại La Kim Tiên bình thường cũng khó mà tiến vào trong sơn động này được.

Long Kinh Thiên không có mở miệng, đi tới trước pháp trận, sau đó ngoài thân chợt loé hào quang, Thái Hư Thần Phủ bay ra.

- Hỗn độn linh bảo!?

Viễn cổ long hồn hoảng sợ.

Lúc này, Thái Hư Thần Phủ đi tới trên đầu Viễn cổ long hồn, đột nhiên đánh xuống một kích.

- Grraaàoooo!

Một tiếng hét thảm vang lên.

Lần oanh kích này, hào quang toàn thân nó ảm đạm đi không ít.

- Nhân loại, chỉ cần ngươi thả ta ra, ta có thể đem bảo tàng lúc còn sống nói cho ngươi biết!

- Ta cái gì cũng có thể đáp ứng ngươi!

Trong đại trận, thanh âm cầu xin của Viễn cổ long hồn không ngừng truyền ra, đồng thời nó lại càng công kích trận pháp thêm điên cuồng.

Long Kinh Thiên không thèm lý tới nó, tiếp tục khống chế Thái Hư Thần Phủ tiếp tục đánh xuống. Lấy thực lực của hắn bây giờ, lấy Thái Hư Thần Phủ trong tay cho dù là Kim Tiên hậu kỳ cường giả cũng không chống nổi. Viễn cổ long hồn này lúc sống tuy cường hoành, nhưng mà bây giờ chỉ còn là một đám tàn hồn, như thế nào ngăn cản nổi Thái Hư Thần Phủ công kích?

Dưới Thái Hư Thần Phủ công kích, Viễn cổ long hồn rất nhanh rơi vào trạng thái hấp hối. Lúc này, Long Kinh Thiên mới đình chỉ công kích, miệng mở ra khe hút một cái, đem Viễn cổ long hồn từ trong đại trận kia thu vào trong cơ thể, tiếp đó liền ngồi xuống vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên luyện hoá cái long hồn kia.

- Ngươi chỉ là một Thiên Tiên nho nhỏ mà cũng dám luyện hoá bản long, si tâm vọng tưởng!

- Tiểu tử, hiện tại ta liền thi triển kỹ hồn đại pháp, chiếm cứ thân thể ngươi!

Trong cơ thể Long Kinh Thiên truyền ra thanh âm hưng phấn của Viễn cổ long hồn, nhưng mà cũng không lâu sau liền truyền ra tiếng kêu đầy hoảng sợ của nó.

- Không có khả năng, như thế nào lại, cơ thể này của ngươi, làm sao có thể!? Ngươi rốt cuộc là ai!?

Sau đó, thanh âm của nó dần ảm đạm xuống, ý thức của nó đã bị Long Kinh Thiên triệt để mài mòn đi.

Sau đó, long lực từ trên người nó điên cuồng tràn ra, không ngừng được Long Kinh Thiên thu nạp, dung hợp.

Cứ như thế, không biết bao lâu sau đột nhiên một tiếng “ầm ầm” vang lên, Tiên phù của Long Kinh Thiên toả ra hào quang vạn trượng, trong hư không tối tăm, một đạo quang trụ Thiên đạo pháp tắc đánh xuống, trực tiếp đánh lên Tiên phù trong linh hồn chi hải của hắn.

Tiên phù phát ra một hồi chấn động, từ trong ra ngoài bắt đầu lộ xác!

Thiên Tiên chi lực trong Tiên phù bắt đầu sinh ra quang vân màu vàng, mà Thiên Tiên pháp tắc lập lòe kim quang không thôi.

Một lúc sau, quang trụ biến mất, Tiên phù triệt để lộ xác, Long Kinh Thiên rốt cuộc lần nữa thành tựu Kim Tiên!

468. Chương 467: Thành Gia Đệ Tử

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 467: Thành Gia Đệ Tử

Long Kinh Thiên đột phá Kim Tiên cũng không có đỉnh chỉ vận công mà tiếp tục luyện hoá long hồn. Đầu Viễn cổ long hồn này khi còn sống vốn là Cửu Thiên Huyền Tiên đỉnh phong, coi như là tàn hồn thì năng lượng ẩn chứa bên trong cũng vượt xa hai cái Kim Tiên Tiên phù của đệ tử Cửu Bằng cung lúc trước.

Ít nhất, cũng phải gấp mấy chục lần Tiên phù của hai gã Kim Tiên kia!

Long lực bành trướng không ngừng dung nhập vào trong cơ thể Long Kinh Thiên, khí tức của hắn theo đó không ngừng kéo lên, Tiên phù phun ra nuốt vào, hào quang rực rỡ. Hiện tại, mỗi lần Tiên phù của hắn phun ra nuốt vào Hồn độn chỉ khí nơi sâu trong hư không không ngừng cuộn cuộn mà tới, giống hệt như một con sông nhỏ, so với trước lúc đột phá Kim Tiên muốn lớn hơn gấp ba lần!

Một tháng qua đi, Long Kinh Thiên rốt cuộc đem Viễn cổ long hồn kia triệt để luyện hoá, đạt tới Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong!

Long Kinh Thiên mở mắt ra, thần thức tra xét lại, chỉ thấy bên trong Tiên phù Kim Tiên pháp tắc sớm đã đột phá giới hạn mười vạn, đạt tới mười tám vạn một nghìn sáu trăm hai mươi đầu! Hơn nữa, mỗi đầu còn thô to chừng mười mét!

Mười tám vạn một nghìn sáu trăm hai mươi đầu Kim Tiên pháp tắc, so với lúc trước không sai biệt lắm hơn gần gấp đôi, nhưng mà thực lực của hắn tuyệt đối không chỉ đơn giản gia tăng lên gấp đôi như vậy!

- Rốt cuộc khôi phục Kim Tiên thực lực!

Long Kinh Thiên đứng lên, ngay cả hắn cũng không nghĩ ra nhanh tới như vậy khôi phục lại Kim Tiên thực lực. Tuy rằng Tiên phù của hắn nghịch thiên, mỗi một lần đột phá năng lượng cần tới đều gấp nghìn lần, thậm chí là cả vạn lần những thiên tài bình thường. Vốn, hắn cho rằng còn cần phải mất tới một hai năm nữa mới có thể đột phá được Kim Tiên, không nghĩ ra chuyển đi Độc Long sơn này lại thu hoạch phong phú như vậy!

Hiện tại, nên tới lúc trở về giao nhiệm vụ rồi!

Thân hình hắn loé lên, từ trong lòng sơn động bay ra, sau đó ra khỏi sơn cốc, rất nhanh liền bay ra khỏi Độc Long sơn.

Đột phá Kim Tiên, rốt cuộc có được khả năng phi hành tại Tiên giới.

Long Kinh Thiên bay nhanh một hồi, thể xác lẫn tinh thần đều thư sướng. Toàn lực phi hành, thân hình như quang ảnh tại giữa không trung chợt loé lên. Nếu có Đại La Kim Tiên sơ kỳ cường giả ở đây lúc này, chứng kiến tốc độ phi hành của Long Kinh Thiên chỉ sợ là phải phát hoảng.

Tốc độ phi hành của hắn đã có thể so với Đại La Kim Tiên sơ kỳ!

So sánh với lúc trước khi đột phá Kim Tiên, tốc độ của Long Kinh Thiên đã nhanh hơn gấp ba lần. Quãng đường dùng mười ngày từ Diệt Tinh vương thành tới Độc Long sơn giờ chỉ cần ba ngày.

Ba ngày sau, Long Kinh Thiên đã trở lại Diệt Tinh vương thành.

- Kinh Thiên sư huynh!

- Kinh Thiên sư huynh!

Canh giữ cửa thành, một vài ngoại môn đệ tử nhìn thấy Long Kinh Thiên hai mắt liền sáng ngời, vội vàng ra nghênh tiếp, cung kính cười nói. Thần thái kia so với cung nghênh một đệ tử nội môn còn muốn cung kính hơn.

- Kinh Thiên sư huynh, người, người đã đột phá Kim Tiên rồi hả?

Đột nhiên, một người trong số đó kinh hô lên, tất cả mọi người nghe vậy đều dùng vẻ mặt khiếp sợ mà nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cũng không có giấu diếm, nhẹ gật gật đầu, việc này cũng không cần phải giấu diếm gì, đợi lát nữa hẳn trở về sẽ tiếp nhận nhiệm vụ tấn chức nội môn đệ tử, đến lúc đó mọi người ai cũng sẽ biết cả thôi.

Nhìn thấy Long Kinh Thiên gật đầu xác nhận, trong óc những ngoại môn đệ tử này chợt “ong” một tiếng, vậy mà Long Kinh Thiên đã thực sự đột phá Kim Tiên rồi! Long Kinh Thiên tiến vào Diệt Tinh tiên môn còn chưa tới nửa năm a! Hơn nữa, tất cả mọi người đều biết Long Kinh Thiên lúc mới tiến vào Diệt Tinh tiên môn chỉ là Thiên Tiên trung kỳ.

Mặc dù nói, bốn người Hứa Vũ Quân so với Long Kinh Thiên tấn chức nhanh hơn nhưng mà Long Kinh Thiên lại dùng nửa năm thời gian liền từ Thiên Tiên trung kỳ đột phá tới Kim Tiên, điều này đối với ngoại môn đệ tử mà nói lại càng thêm đáng kinh ngạc.

Biết rõ Long Kinh Thiên đã đột phá, những ngoại môn đệ tử này đối với Long Kinh Thiên càng thêm cung kính, vây quanh hẳn mà mời vào thành.

- Tên đệ tử ngoại môn Diệt Tinh tiên môn kia là ai? Giống như có địa vị rất cao a.

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên được chúng đệ tử ngoại môn vây quanh đi vào ỹ thành, cách cửa thành không xa có một đám người đi tới. Phía trước đám người này có một thiếu nữ dùng một ngón tay chỉ về phía Long Kinh Thiên mà nói.

- Thành Tiểu Huyền tiểu thư, nghe những đệ tử ngoại môn kia nói, ta nghĩ rằng người này có lẽ là người đạt được đệ nhất lần hoang đảo thí luyện gần đây, Long Kinh Thiên.

Bên cạnh thiếu nữ, một vị lão giả nói ra.

- A! Ngoại môn đệ tử Diệt Tinh tiên môn mới? Vậy là hẳn tiến vào Diệt Tinh tiên môn không tới nửa năm liền đột phá Kim Tiên, xem ra người này thiên phú không tồi.

Thành Tiểu Huyền gật đầu nói.

- Đúng vậy, Long Kinh Thiên này mấy tháng trước vẫn chỉ là Thiên Tiên hậu kỳ đã có thể đánh bại một nội môn đệ tử Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong!

Lão giả kia nói tiếp.

- Thiên Tiên hậu kỳ đánh bại Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong?

Thành Tiểu Huyền kinh ngạc.

- Thiên Tiên hậu kỳ đánh bại Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong, điều này cũng chẳng có gì cả.

Lúc này, bên cạnh lão giả, một người trẻ tuổi cười lạnh nói.

- Lúc ta Thiên Tiên hậu kỳ đã có thể đánh bại Kim Tiên hậu kỳ!

- Long Kinh Thiên này mặc dù có một điểm thiên phú nhưng so với Thành gia thiên tài yêu nghiệt còn muốn kém xa rồi!

Thành Tiểu Huyền nghe vậy liền cười cười.

- Như thế, Hạo đệ ngươi có được Viễn cổ Bá vương chi thể, về sau thành tựu Tiên Quân là sự tình tất nhiên, Long Kinh Thiên này tự nhiên không thể so sánh với ngươi rồi.

Thành Hạo ngạo nghễ nói.

- Bá vương chi thể của ta hiện tại đã tu tới tiểu thành, trừ phi là Đại La Kim Tiên, bằng không không có khả năng đả thương ta.

Thành Tiểu Huyền gật đầu, Bá vương chi thể của Thành Hạo đích xác là phòng ngự cực mạnh, trong lòng nàng hiểu rất rõ, mười vị Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong liên thủ cũng đừng mong phá được phòng ngự của hắn.

Lúc này, đám người Thành gia đã đi tới cửa thành, đệ tử ngoại môn thủ ở cửa thành nhìn thấy bọn họ liền biến sắc, tiếp đó liền vội vàng tới nghênh tiếp, cung thỉnh người Thành gia vào thành, cũng đem tin tức Thành gia đệ tử vào thành bẩm báo lên trên.

Đám người Thành Tiểu Huyền tự nhiên một trong tam đại thế lực tại Thiên Nguyên đại lục, Thành gia vương giả gia tộc trực hệ đệ tử.

Mỗi một năm, Thành gia đều phái trực hệ nội môn đệ tử đến đây cùng Diệt Tinh tiên môn bàn luận một lần.

Đương nhiên, tuy rằng nói là bàn luận nhưng thực ra sự tình thắng bại lại rất trọng yếu, quan hệ trực tiếp tới vấn đề mặt mũi. Bất quá, hơn mười năm nay, mỗi một năm đều là Thành gia đệ tử lực áp Diệt Tinh tiên môn một bậc.

Diệt Tinh tiên môn, Thiên Thu điện.

- Đã hơn bốn tháng rồi, Long Kinh Thiên như thế nào còn chưa trở lại? Ta đã sớm nói rồi, hắn căn bản không có cách nào hoàn thành nhiệm vụ Độc Hoa hạt vương.

Một ngoại môn đệ tử phụ trách bộ dáng nhàm chán, mở miệng nói.

- Hắn hiện tại có lẽ đã táng thân tại Độc Long sơn rồi.

- Bất quá, chuyện trưởng lão điều tra nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ lại tìm không ra chút khả nghi nào.

- Tuy rằng không tìm thấy chứng cứ Long Kinh Thiên mượn ngoại lực hoàn thành nhiệm vụ, nhưng mà cũng không có nghĩa là hắn thực sự tự mình hoàn thành đấy.

Vài tên đệ tử phụ trách nghị luận, mấy người cũng không biết Long Kinh Thiên đã về tới Diệt Tinh vương thành, lại đang hướng Thiên Thu điện mà tới. Ngay tại lúc mấy người nghị luận thì đột nhiên phát giác chúng đệ tử trong điện xôn xao thì không khỏi kì quái, theo ánh mắt mọi người nhìn tới liền thấy được Long Kinh Thiên đã xuất hiện tại cửa đại điện.

- Long, Long Kinh Thiên!

Mấy người này biến sắc, dọa cho im bật ngay lập tức, sau đó bỗng nhiên đứng dậy, vội vàng chạy ra nghênh tiếp.

- Kinh Thiên sư huynh, người đã trở lại rồi!

Một gã ngoại môn đệ tử phụ trách lách người vào cười nói.

Long Kinh Thiên liếc mắt nhìn mấy người một cái, ánh mắt như đao khiến ấy người này không dám nhìn thẳng, phải đem ánh mắt né đi. Lúc này, Long Kinh Thiên vung tay phải lên, thi thể Độc Hoa hạt vương liền xuất hiện trên mặt đất đại điện.

Mọi người nhìn thi thể Độc Hoa hạt vương mà ngẩn người.

469. Chương 468: Tỷ Thí Luận Bàn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 468: Tỷ Thí Luận Bàn

Sau đó, mấy tên đệ tử phụ trách mới kịp phản ứng lại, trước mắt bọn hắn chính là thi thể Độc Hoa hạt vương, mấy người theo đó không khỏi hít sâu một hơi, tiến lên cẩn thận phân biệt một hai.

- Nếu như không có vấn đề gì thì các ngươi hãy bấm báo lên trên, đem phần thưởng giao cho ta.

Mười phút sau, Long Kinh Thiên thấy tất cả vẫn còn đang đứng đó kiểm tra thì không khỏi nhướn mày, nói.

Lúc này, mấy tên đệ tử phụ trách mới hoàn hồn trở lại, một người tranh thủ nói.

- Đây thực sự là thi thể của Độc Hoa hạt vương, không có vấn đề gì, thỉnh Kinh Thiên sư huynh chờ một chút, chúng ta sẽ đem chuyện này bấm báo lên trên.

Dứt lời, hắn liền xuất ra một cái ngọc phù, đem sự tình Long Kinh Thiên hoàn thành nhiệm vụ bấm báo lên trên.

Không bao lâu, vị nhiệm vụ trưởng lão Hồ Đắc Chung kia lại xuất hiện tại cửa Thiên Thu điện, chúng ngoại môn thấy Long Kinh Thiên lần nữa kinh động tới Hồ Đắc Chung trưởng lão thì không khỏi xôn xao lần nữa.

Mấy tên đệ tử phụ trách thấy Hồ Đắc Chung trưởng lão đến liền vội vàng chạy ra, cùng những ngoại môn đệ tử khác hành lễ.

Hồ Đắc Chung khẽ gật đầu, sau đó trực tiếp đi tới chỗ đặt thi thể Độc Hoa hạt vương, bất quá khi tới lão lại nhìn quét qua Long Kinh Thiên một cái, lại kinh dị một tiếng.

- Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong!

Bởi vì Long Kinh Thiên không có che dấu cho nên Hồ Đắc Chung mới dễ dàng nhìn ra hắn giờ đã là Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong. Nghe thanh âm kinh dị của Hồ Đắc Chung, tất cả mọi người đều chấn động, tiếp đó là dùng vẻ mặt không thể tin tưởng nhìn mà nhìn Long Kinh Thiên.

Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong!

Trong đại điện, tất cả ngoại môn đệ tử đều hít một ngụm lạnh khí.

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh, nói.

- Hồ Đắc Chung trưởng lão, nếu Độc Hoa hạt vương này không có vấn đề, vậy ngươi có thể đem phần thưởng giao cho ta?

Hồ Đắc Chung khẽ giật mình, nhìn lướt qua thi thể Độc Hoa hạt vương. Bất quá, lần này cũng không có nghi ngờ Long Kinh Thiên cái gì mà chỉ xuất ra một quả không gian giới chỉ, nói.

- Đây là phần thưởng.

Long Kinh Thiên tiếp lấy, thần thức quét qua, sau đó liền thu vào Trấn Thiên tháp. Bất quá, ngay tại lúc Long Kinh Thiên sắp lý khai, Hồ Đắc Chung lại đột nhiên mở miệng nói.

- Chờ một chút.

Long Kinh Thiên nhướn mày, chẳng lẽ Hồ Đắc Chung này lại muốn tra hỏi hắn?

- Thành gia nội môn đệ tử hôm nay tới Diệt Tinh tiên môn ta luận bàn, ngươi nếu như đã đột phá Kim Tiên liền theo ta đi qua xem một chút a.

Hồ Đắc Chung mở miệng nói.

- Thành gia đệ tử?

Long Kinh Thiên khẽ giật mình. Thành gia đệ tử mỗi một năm đều tới Diệt Tinh tiên môn luận bàn một lần, Long Kinh Thiên đã từng nghe những người khác nói qua, sau khi suy nghĩ một chút hắn liền gật gật đầu.

Thành gia lão tổ cũng coi như nửa cái ký danh đệ tử của hắn, đang rảnh rỗi không có việc gì hắn cũng chẳng ngại đi qua xem một lần, xem qua thiên phú của Thành gia hậu bối.

Hồ Đắc Chung thấy hấn gật đầu liền không nhiều lời, lập tức quay người rời khỏi Thiên Thu điện.

Long Kinh Thiên đi theo phía sau.

Thống Nhất điện cách Thiên Thu điện cũng không xa, tầm hai mươi phút sau Hồ Đắc Chung đã dẫn Long Kinh Thiên đi tới Thống Nhất điện. Lúc đi vào Thống Nhất điện, trong đại điện đã đứng đầy Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử. Long Kinh Thiên đem thần thức quét qua, những nội môn đệ tử này toàn bộ không sai biệt lắm đều là Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong!

Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử rất nhiều, có tới mấy trăm vạn, nhưng có thể tới tham gia luận bàn với Thành gia đệ tử thì cũng chỉ có những người có thực lực mạnh nhất, hoặc thiên phú tốt nhất mà thôi.

Hai người Long Kinh Thiên đi vào điện, mọi người nhìn thấy lập tức xuất hiện một hồi xôn xao. Những nội môn đệ tử này nhìn thấy Long Kinh Thiên thì không khỏi kinh ngạc.

- Hồ Đắc Chung trưởng lão mang theo một đệ tử Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong tới đây làm gì?

- Ai biết, có lẽ là hấn tới đây xem nào nhiệt.

Bất quá, vì được Hồ Đắc Chung trưởng lão mang tới cho nên không có ai đứng ra ngăn cản Long Kinh Thiên mà chỉ nhỏ giọng nghị luận, trào phúng sau lưng.

Mà ngồi ở phía trên đại điện, Thành Tiểu Huyền thấy Long Kinh Thiên đến thì khẽ giật mình, tiếp đó hai mắt sáng ngời, bộ dáng giống như nàng đã nảy sinh hứng thú đối với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đi vào Thống Nhất điện đột nhiên cảm ứng đột một cỗ sát ý cực kỳ đậm đặc thì không khỏi nhìn sang, thấy được đúng là người thay Phí Toàn thiếu môn chủ Tàn Kiếm môn xuất đầu, Khang Hà. Lúc này, đối phương đang dùng vẻ mặt đầy cừ hận nhìn hấn, thần sắc kia một bộ như muốn ăn tươi nuốt sống hấn tại chỗ vậy.

Bất quá, lúc trước Long Kinh Thiên tại Thiên Thu điện trước mặt chúng ngoại môn đệ tử một quyền đánh bay hấn, lại khiến hấn đại mất thể diện thì cừ hận Long Kinh Thiên cũng không có gì kỳ quái.

- Đây là Tổng Lộ trưởng lão.

Mang theo Long Kinh Thiên vào đại điện, Hồ Đắc Chung liền thoáng giới thiệu Long Kinh Thiên một chút với trưởng lão chủ trì lần luận bàn lần này.

Vị Tổng Lộ này thực lực so với Hồ Đắc Chung cao hơn một chút, là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ.

Tổng lộ đứng dậy mời Hồ Đắc Chung một tiếng, sau đó liếc qua Long Kinh Thiên một cái rồi cùng Hồ Đắc Chung ngồi xuống.

Long Kinh Thiên đứng ở bên chúng Diệt Tinh tiên môn đệ tử, ở phía mặt nam đại điện, mà ở phía bắc đại điện chính là Thành gia đệ tử lần này đến đây tỷ thí.

Trong chúng đệ tử, Long Kinh Thiên cũng không nhìn thấy được bốn người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển.

- Người quen biết tiểu tử kia?

Lúc này, một người trẻ tuổi tướng mạo anh tuấn đứng bên cạnh Khang Hà chợt mở miệng hỏi, người này hai mắt khép hờ, bên trong phảng phất như thai nghén ngàn vạn kiếm quang vậy.

- Vạn Nhất Tượng sư huynh, hấn chính là Long Kinh Thiên!

Khang Hà hoàn hồn, cung kính nói, hấn đối với người này vậy mà lại cực kỳ kính sợ.

Vạn Nhất Tượng hai mắt chợt loé kiếm quang, liếc qua Long Kinh Thiên một cái.

- A! Hấn chính là Long Kinh Thiên? Năm tháng trước mới vừa tiến vào ngoại môn, lúc ấy hấn mới là Thiên Tiên trung kỳ a, bây giờ lại đột phá đến Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong?

Khang Hà nói.

- Tiểu tử này trên người có lẽ có bí mật gì đó, Vạn Nhất Tượng sư huynh, tiểu tử này tại Thiên Thu điện làm nhục ta như vậy, khiến cho ta trở thành trò cười của chúng ngoại môn đệ tử, người nhất định phải làm chủ cho ta a!

Vạn Nhất Tượng lạnh nhạt nói.

- Yên tâm, người là người của Vạn Nhất ta, ta tự nhiên sẽ thay người làm chủ, đợi sau lần luận bàn này kết thúc, ta sẽ đem hắn bắt lại, cho người tùy ý muốn xử trí như thế nào cũng được.

- Cảm ơn Vạn Nhất Tượng sư huynh!

Khang Hà đại hỉ, nói ra.

- Lần luận bàn này, với thực lực của Vạn Nhất Tượng sư huynh, tuyệt đối có thể là tài nghệ trấn áp quần hùng, giành được đệ nhất!

- Ân.

Vạn Nhất Tượng vui vẻ hưởng thụ.

Lúc này, Tống Lộ trưởng lão kia mở miệng nói.

- Thành Tiểu Huyền tiểu thư, lần luận bàn này người muốn tỷ thí như thế nào?

Thành Tiểu Huyền còn chưa kịp mở miệng thì Thành Hạo bên cạnh kia đã nói ra.

- Cũng không cần phải tỷ thí như thế nào cả, như thế này đi, nếu như trong số Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử có ai có thể đánh bại được ta, như vậy lần luận bàn này liền tính chúng ta thua, nếu như trong số các người không có ai đánh thắng được ta, vậy tính là các người thua!

Thanh âm của Thành Hạo này không lớn nhưng lại rơi vào trong tai Tống Lộ, Hồ Đắc Chung cùng chúng đệ tử trong điện rất rõ ràng, sắc mặt cả đám theo đó cực kỳ khó coi.

Thành Hạo này có ý tứ một mình hắn muốn khiêu chiến tất cả những người có mặt tại đây!

Cuồng vọng!

- Thành Tiểu Huyền tiểu thư, đây cũng là ý của người?

Tống Lộ nhìn Thành Tiểu Huyền nói.

Thành Tiểu Huyền thần sắc bình tĩnh, đáp.

- Đúng vậy, đây cũng là ý của ta.

Hai mắt Tống Lộ co rụt lại...

470. Chương 469: Tiểu Tử, Đứng Lại Cho Ta!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 469: Tiểu Tử, Đứng Lại Cho Ta!

Thành Tiểu Huyền không thèm lý tới sắc mặt của Tống Lộ, Hồ Đắc Chung cùng chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn mà tiếp tục nói.

- Còn có, lần tỷ thí luận bàn này ta muốn tăng thêm một phần cá cược, 1000 vạn thượng phẩm tiên đan!

- 1000 vạn thượng phẩm tiên đan!

Tống Lộ, Hồ Đắc Chung cùng chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn ngược lại hít một ngụm lạnh khí.

Coi như vương giả đại phái như Diệt Tinh tiên môn, 1000 vạn thượng phẩm tiên đan cũng là một bút tài phú cực lớn, 1000 vạn thượng phẩm tiên đan có thể đổi được rất nhiều bảo bối, bồi dưỡng được rất nhiều thiên tài đệ tử.

Mọi người sau khi giật mình liền giận dữ, Thành Tiểu Huyền này dám lấy 1000 vạn khoả thượng phẩm tiên đan ra làm tiền đặt cược, như thế chẳng khác nào đã phán định Diệt Tinh tiên môn thua trận!?

Lúc đầu là Thành Hạo kia cuồng vọng, mà bây giờ lại thêm nàng không thêm để Diệt Tinh tiên môn vào trong mắt, hoặc nói là căn bản không có đem chúng đệ tử có mặt tại đây vào trong mắt!

Hai người Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung sắc mặt âm trầm như nước.

- Như thế nào? Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung nhị vị trưởng lão không làm chủ được chuyện này sao? Nếu không làm được thì có thể xin ý kiến của chưong môn các người một chút.

Thành Tiểu Huyền cười nói.

- 1000 vạn thượng phẩm tiên đan chính xác không phải là con số nhỏ, nhất thời muốn Diệt Tinh tiên môn các người muốn lấy ra được đích xác là không dễ dàng gì.

Nghe lời đùa cợt của Thành Tiểu Huyền như vậy, hai người Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung càng thêm tức giận.

- Thành tiểu thư đối với lần tỷ thí này có lòng tin như vậy?

Hồ Đắc Chung hai mắt loé tinh quang.

Thành Tiểu Huyền ha hả cười.

- Thành gia chúng ta gần đây đều có lòng tin, chỉ là không biết Diệt Tinh tiên môn các người có lòng tin hay không? Bất quá cũng thế, hơn mười năm nay mỗi một năm đều là chúng ta thắng, các người không có lòng tin cũng là chuyện bình thường.

Chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn giận tím mặt.

Hai người Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung sắc mặt càng thêm âm trầm.

- Nhị vị Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung trưởng lão, ta xem ra hai người vẫn nên bấm báo lên chưong môn rồi mới quyết định a, bằng không đợi lát nữa thua 1000 vạn thượng phẩm tiên đan chưong môn các người lại giận dữ, các người cũng phải chịu trừng phạt a!

Thành Tiểu Huyền cười nói.

Hai người Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung nhìn nhau, Tổng Lộ đè ép nộ hỏa xuống, thanh âm lạnh lẽo nói.

- Lần tỷ thí này là do ta làm chủ, ta tự nhiên có thể làm chủ được chuyện này, không cần phải xin chỉ thị của chưong môn.

Một cái nội môn đệ tử tỷ thí nhỏ nhỏ cũng phải xin chỉ thị của chưong môn? Chuyện này nếu truyền ra đủ khiến cho công chúng Thiên Nguyên đại lục chê cười rồi.

- Tốt, Tổng Lộ trưởng lão thật sáng khoái!

Thành Tiểu Huyền nói, dứt lời nàng quay đầu, dùng mắt ra hiệu cho Thành Hạo một bên một cái. Thành Hạo hiểu ý liền nhẹ gật đầu, sau đó từ trên ghế đứng dậy rồi phi thân nhảy lên, đi tới trung tâm đại điện.

Thành Hạo chấp tay đứng, nhìn chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn bằng ánh mắt ngạo nghễ.

- Những lần tỷ thí trước đều lấy năm trận phân thắng bại, quá mức phiền toái! Lúc này đây, Thành gia sẽ do ta một mình xuất chiến là được, giống như lời lúc trước, ai có thể thắng ta liền coi như các người thắng!

- Tổng Lộ trưởng lão, đệ tử nguyện ý chiến một trận!

Lúc này, một vị nội môn đệ tử không nhịn được mà đi tới trước mặt Tổng Lộ nói.

Người này hai tay so với người bình thường muốn to lớn hơn gấp đôi, làn da cả người ánh lên một màu cổ đồng, cùng với Cổ đồng chiến thần chi thể của Cổ Phạm dưới thế tục rất giống nhau. Bất quá, Long Kinh

Thiên biết rõ đây cũng không phải là Cổ đồng chiến thần chi thể gì mà là Mãng thần chi thể càng đặc thù, càng cao cấp hơn Cổ đồng chiến thần thể!

Mãng thần chi thể này trời sinh sức lớn vô cùng, mặc dù tu luyện thần thông bình thường nhưng công kích so với cùng giai bình thường muốn mạnh hơn nhiều lắm.

Tổng Lộ liếc nhìn người này, hắn nhận ra người này gọi là Nguyễn Đại Lực, là một trong những người có thiên phú tốt nhất trong hàng ngũ nội môn đệ tử, đồng thời cũng là một trong những người có thực lực mạnh nhất.

- Ân, đi đi, toàn lực chiến một trận!

Tổng Lộ nhẹ gật đầu, phân phó một câu, lúc nói tới “toàn lực chiến một trận” ngữ khí có phần nhấn mạnh. Vốn, đây chỉ là một lần luận bàn, tới điểm là ngừng lại, nhưng Thành gia đã bức người như vậy cũng không cần phải cố kỵ gì rồi, tới điểm là dừng con mẹ nó!

- Rõ, trưởng lão!

Nguyễn Đại Lực cung kính nói, tiếp đó liền phi thân lên, đi đến trung ương đại điện, rơi thân đến trước mặt Thành Hạo.

Thành Hạo vẫn như cũ, đứng chấp tay nhìn Nguyễn Đại Lực.

- Mãng thần chi thể? Ân, coi như có chút thực lực, như vậy đi, ta dùng một tay, đem ngươi giải quyết.

Nguyễn Đại Lực nổi giận, hai tay gồng lên, toàn thân bốc lên một loại hoả quang màu vàng tươi, hai tay vung lên mà đánh tới.

- Mãng Hoang Kim Thần quyền!

Một cái quyền ảnh kim quang loé lên, thoáng cái liền đánh tới trước ngực Thành Hạo. Đúng lúc này, Thành Hạo đột nhiên duỗi tay phải ra, một cỗ lực lượng thần bí từ trong cơ thể hắn bạo phát ra, một tay chém tới, Mãng Hoang Kim Thần quyền kia liền bạo tán đi.

Tiếp đó, tay phải của hắn co lại, một cái hắc trảo cự đại xuất hiện đánh tới ngực Nguyễn Đại Lực.

- PHỐC!

Nguyễn Đại Lực bay ngược về sau, lăn tới góc đại điện mà phun ra một búng máu tươi.

Bại!

Thảm bại!

Tất cả chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn khiếp sợ, hoàn toàn yên tĩnh.

Nguyễn Đại Lực này thực lực tuy không phải là mạnh nhất trong chúng nội môn đệ tử nhưng mà tuyệt đối có thể đứng vào top 5, bây giờ lại bại, một chiêu!

Thành Hạo sau khi đánh ra một kích liền thu tay phải lại, hai tay lần nữa bỏ ra sau lưng, ánh mắt quét qua tất cả chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn có mặt tại đây rồi ha ha cười một tiếng.

- Đây chính là thiên tài đệ tử thực lực mạnh nhất của các ngươi? Căn bản không chịu nổi một kích, thật đúng là yếu ớt ẻo lả, một chút tính khiêu chiến cũng không có!

- Nói thiệt cho các ngươi biết, vừa rồi ngay cả nửa thành thực lực ta cũng không có dùng đến.

Lời Thành Hạo nói tựa như kim châm vào lòng Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung cùng chúng đệ tử, sắc mặt mọi người theo đó trở nên cực kỳ khó coi, đều tức giận không nhẹ.

Không chịu nổi một kích?

Yếu ớt ẻo lả?

Thế nhưng mà, tức thì tức nhưng nhất thời lại không có ai dám lên thỉnh chiến. Thành Hạo này tuy cuồng vọng nhưng người ta đích xác là có cái vốn để cuồng vọng, chỉ bằng một kích vừa rồi của hắn chỉ sợ ở đây không có một ai là đối thủ của hắn.

Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung thấy chúng đệ tử không có ai dám lên ứng chiến lại càng thêm tức giận, không có người ra ứng chiến, chẳng lẽ còn muốn hai người phải ra tay hay sao?

Thành Hạo nói xong, thấy chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn không có người nào dám lên ứng chiến nữa nên trong lòng càng thêm đắc ý, hắn muốn chính là thứ hiệu quả như vậy, bằng không thì cho dù hắn có mạnh hơn nữa cũng không thể ứng đối được mấy trăm đệ tử Diệt Tinh tiên môn liên tục ứng chiến.

Lúc này, Thành Tiểu Huyền kia lại mở miệng, nói với Tổng Lộ.

- Tổng trưởng lão, chẳng lẽ Diệt Tinh tiên môn không có ai dám lên ứng chiến? Nếu không có, lần tỷ thí luận bàn này lại là Thành gia chúng ta lại thắng?

Hai người Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung siết chặt tay lại.

Kinh người quá đáng!

Mà lúc này, Long Kinh Thiên đứng trong chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn lại lắc đầu, hắn tới nguyên bản là muốn xem Thành gia hậu bối thiên phú như thế nào, thiên phú đã thấy được nhưng lại quá cuồng vọng, ở một khía cạnh nào đó mà nói so với hắn còn muốn cuồng vọng hơn.

Long Kinh Thiên cảm thấy nhàm chán liền muốn rời khỏi đại điện, bất quá ngay tại lúc Long Kinh Thiên quay người lại muốn rời đi thì ánh mắt Thành Hạo kia vừa lúc quét qua Long Kinh Thiên, không khỏi quát lên.

- Tiểu tử, đứng lại cho ta!

Thành Hạo vừa mới quát lên khiến cho ánh mắt tất cả mọi người trong đại điện đều nhìn về phía Long Kinh Thiên.

471. Chương 470: Cút Xuống Dưới Cho Ta

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 470: Cút Xuống Dưới Cho Ta

Long Kinh Thiên quay đầu lại, mày nhướng lên, Thành Hạo này tự hồ nhìn hắn không vừa mắt?

Lúc này, Thành Hạo kia ngạo nghễ nói.

- Tiểu tử, ngươi chính là Long Kinh Thiên cái gì đó? Nghe nói ngươi mấy tháng trước dùng thực lực Thiên Tiên hậu kỳ đánh bại một nội môn đệ tử Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong?

Thanh âm của Thành Hạo vừa ra, đại điện không khỏi xôn xao lên.

Những nội môn đệ tử đối với sự tình đã từng nghe qua, biết rõ một ngoại môn đệ tử tên là Long Kinh Thiên dùng thực lực Thiên Tiên hậu kỳ đánh bại một nội môn đệ tử Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong. Chỉ là, chúng đệ tử không nghĩ tới người trẻ tuổi tóc đen trước mặt này chính lại là Long Kinh Thiên!

Mấy tháng trước, Thiên Tiên kỳ, mà bây giờ đã là Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong!

Chúng đệ tử khiếp sợ, xôn xao nghị luận

Khang Hà kia sắc mặt cực kỳ khó coi, cảm thụ được ánh mắt quái dị của những người chung quanh, hắn hận không kiếm được cái lỗ nẻ nào để chui xuống.

Hắn hận, hận Long Kinh Thiên, hận hết thấy những kẻ dùng ánh mắt quái dị nhìn hắn.

Trong lúc chúng đệ tử xông vào, Thành Hạo lại tiếp tục mở miệng.

- Đã vậy, những người ở đây không dám lên ứng chiến, Long Kinh Thiên, người lên đây chơi đùa với ta một chút đi! Vốn dùng thực lực của người còn không xứng giao thủ cùng ta, nhưng mà nhân rồi lại không có gì thú vị, chỉ bằng chúng ta chơi nửa chiêu.

Chơi nửa chiêu!

Ý nghĩa tự nhiên là Long Kinh Thiên tối đa chỉ tiếp được nửa chiêu của hắn.

Long Kinh Thiên nhướng mày. Vốn, hắn đối với loại sự tình tỷ thí luận bàn này một chút hứng thú cũng không, cho nên mới có chút nhàm chán mà định bỏ đi. Nhưng mà, không ngờ Thành Hạo này lại coi hắn là quả hồng mềm, muốn nhào nặn thế nào cũng được, muốn cho hắn mất mặt trước mặt chúng nhân!?

Chỉ là, bởi vì Thành Hạo nghe nói lúc trước hắn lúc trước dùng thực lực Thiên Tiên kỳ đánh bại một Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong cho nên trong lòng sinh đổ kỵ, muốn nhân cơ hội này phát tiết, phát tiết lên người hắn!?

- Như thế nào? Không dám sao?

Thành Hạo ha ha cười.

- Người yên tâm, ta và người giao thủ mà nói... cho người hai tay, ta không cần tay nào! Còn nữa, đến lúc đó ta chỉ dùng nửa thành thực lực, như vậy đủ dùng chưa?

Không cần hai tay, chỉ dùng nửa thành thực lực!

Ánh mắt Long Kinh Thiên như dao nhìn về phía đối phương.

- Chẳng lẽ như vậy mà người cũng không dám cùng ta giao thủ?

Thành Hạo tiếp tục cười nói. xem tại

- Đám đệ tử Diệt Tinh tiên môn các người toàn bộ đều là kẻ nhát gan, bất lực à?

Nhát gan, bất lực!

Toàn bộ!

Trong đại điện, tất cả chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn nghe vậy liền nộ hỏa bừng bừng, mà không ít người thấy Long Kinh Thiên đứng tại nơi đó, lại bị người ta điểm tên mà vẫn không dám lên ứng chiến, quả thực là làm mất hết mặt mũi, thể diện của bọn hắn. Vì thế, bọn hắn liền đẩy lửa giận lên người Long Kinh Thiên.

- Kẻ hèn nhát!

- Nhát gan, nhu nhược!

Một vài người không nhịn được mà nhỏ giọng trào phúng.

ikienthuc.org

Long Kinh Thiên hừ lạnh một tiếng, những kẻ trào phúng kia chỉ cảm thấy trong đầu “ong ong” lên.

Thành Hạo đứng tại trung tâm đại điện, hai tay chấp sau lưng mà nhìn Long Kinh Thiên từ dưới lên trên, ý trào phúng trong mắt càng thêm đậm đặc.

Lúc này, Long Kinh Thiên đi ra, chậm rãi hướng trung ương đại điện đi tới.

Hai người Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung thấy thế không khỏi giật mình. Tổng Lộ cau mày lại, Long Kinh Thiên này là được Hồ Đắc Chung mang tới, mặc dù nói là thiên phú không tồi, thực lực không tệ nhưng mà cũng chỉ là Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong mà thôi, ngay cả Nguyên Đại Lực một chiêu cũng không tiếp nổi thì huống chi là Long Kinh Thiên này!?

Hắn lắc lắc đầu, người trẻ tuổi thật là thiếu kiên nhẫn, bị người trào phúng vài câu, cho dù biết địch không lại mà vẫn dám lên chiến một trận!

Hắn nhìn về phía Hồ Đắc Chung, ý nói là người người mang đến liên do người khuyên bảo lui về đi, miễn cho đến lúc đó nửa chiều của người ta tiếp cũng không nổi, mắt mặt trước mặt mọi người.

Hồ Đắc Chung tự nhiên minh bạch ý tứ của Tổng Lộ, hắn cũng có đồng ý tưởng với Tổng Lộ, chỉ là hắn vừa mới mở miệng nói Long Kinh Thiên lui lại thì đột nhiên từ trong chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn chợt loé lên một bóng người, rơi xuống trung ương đại điện.

Đúng là Vạn Nhất Tượng, người đáp ứng sau lần tỷ thí này bắt lấy Long Kinh Thiên rồi giao cho Khang Hà tùy tiện xử lý.

Vạn Nhất Tượng trong hàng ngũ nội môn đệ tử thực lực xếp hạng thứ hai, so với Nguyễn Đại Lực lúc trước còn muốn mạnh hơn rất nhiều.

Vạn Nhất Tượng rơi xuống trung ương đại điện liền giơ tay cản Long Kinh Thiên lại, giễu cợt một câu.

- Người chỉ là một Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong nho nhỏ mà cũng muốn thượng đài? Ngại mất mặt không đủ sao? Cút xuống dưới cho ta, trận này do ta ứng chiến!

Dứt lời, tay phải của hắn vung lên, một đạo ám kinh âm hàn đánh tới Long Kinh Thiên.

Đây chính là Băng Tầm Hàn Kinh chính hắn tu luyện được, coi như là Kim Tiên hậu kỳ bình thường nếu bị Băng Tầm Hàn Kinh này tập kích, vài ngày sau kinh mạch chậm rãi xơ cứng, cuối cùng là hàn độc công tâm, sống không bằng chết.

Chiêu này của Vạn Nhất Tượng có thể nói là cực kỳ độc ác.

Bất quá, ngay tại lúc hắn cho rằng Long Kinh Thiên sẽ bị đánh bay, cút ra khỏi trung ương đại điện thì Long Kinh Thiên đột nhiên nâng tay phải lên, cứ như vậy vẫy ra một cái. Vạn Nhất Tượng chỉ cảm thấy một cỗ cự lực cường hoành đủ khiến cho hắn phải sợ hãi, tuyệt vọng đột nhiên bao trùm tới, tiếp đó một chưởng ập lên má phải hắn!

Một tiếng kêu thảm, thân thể vẽ thành một vòng cung trên không trung sau đó rơi xuống một góc của đại điện.

- Bình!

Một tiếng trầm muộn vang lên, tiếp đó là cả đại điện một mảnh tĩnh mịch.

Tất cả thanh âm đều biến mất

Tất cả mọi người đều ngừng thở, ngay cả trái tim thời khắc này cũng đình chỉ nhảy lên.

Một cái tát!

Mọi người nhìn thấy má phải Vạn Nhất Tượng kia sưng lên như một cái đầu heo, gương mặt cơ hồ không nhận ra hình dáng gì, miệng lại há lớn, hồi lâu sau yết hầu mới run rẩy một vài cái.

Kể cả Tổng Đường, Hồ Đắc Chung, kể cả Thành Tiểu Huyền, chúng Thành gia đệ tử, còn có Thành Hạo đang khoanh tay đứng trong đại điện, tất cả đều khiếp sợ mà nhìn Vạn Nhất Tượng nằm im không chút động tĩnh nơi góc đại điện.

Khang Hà kia đứng ở nơi đó vẻ mặt như tro tàn, toàn thân run rẩy như bị chứng động kinh.

Lúc mọi người kinh ngạc thì thanh âm của Long Kinh Thiên lại phong đạm khinh vân truyền đến.

- Thực lực như vậy mà cũng ứng chiến? Hoàn toàn chính xác là đủ mất mặt.

Tất cả mọi người lúc này mới hoàn hồn lại, sau đó thu hồi lại thần thức từ trên người Vạn Nhất Tượng lại mà nhìn về phía Long Kinh Thiên. Nghe lời Long Kinh Thiên nói ra nhưng không ai dám nói Long Kinh Thiên cuồng vọng, lại càng không có ai dám nói hắn nhu nhược, hèn nhất!

Long Kinh Thiên không thèm để ý tới ánh mắt của mọi người, chỉ chậm rãi đi tới trước mặt Thành Hạo kia.

- Hôm nay, ta liền thay Thành Tiêu dạy dỗ ngươi như thế nào làm người một chút.

Long Kinh Thiên đậm mặt nói, cái tên hần nói ra chính là Thành gia lão tổ, mà tên của Thành gia lão tổ đúng là Thành Tiêu.

Bất quá, Thành Hạo, Thành Tiểu Huyền lại là hậu bối không biết bao nhiêu đời của Thành Tiêu, cho nên hai người tự nhiên không biết Thành Tiêu trong lời của Long Kinh Thiên là ai, còn tưởng rằng Long Kinh Thiên quen biết vị đệ tử Thành gia nào đó.

Thành Hạo nghe Long Kinh Thiên nói muốn dạy dỗ mình thì không khỏi cười ha hả lên.

- Long Kinh Thiên, ngươi nói muốn dạy ta làm người như thế nào? Buồn cười, buồn cười! Ngươi cho rằng có thể đánh bại loại phế vật kia liền là đối thủ của ta? Như vậy cũng tốt, ta hiện tại cho ngươi biết một chút về Viên cổ Bá vương chi thể!

Dứt lời, khí thể toàn thân Thành Hạo chợt tăng vọt, khí thể cường đại khiến cho khí lưu trong đại điện phải quay cuồng, khí phách tứ phương!

- Bá vương chi thể!

Hai người Tống Lộ, Hồ Đắc Chung, còn có chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn khiếp sợ!

472. Chương 471: Bá Vương Chi Thể Phòng Ngự Vô Địch?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 471: Bá Vương Chi Thể Phòng Ngự Vô Địch?

Bá vương chi thể!

Tại Tiên giới, là một trong những loại thể chất đặc thù mạnh nhất!

Thấy mọi người kinh hô như vậy Thành Hạo không khỏi đắc ý, cao giọng nói.

- Đúng vậy, chính là Bá vương chi thể, tiên thể mạnh nhất Tiên giới!

Thành Hạo nói xong càng toàn lực phóng thích Tiên linh khí, nhất thời khí phách vô biên vô cùng.

Long Kinh Thiên thấy thể liền lắc đầu, thiếu chút nữa là phì cười. Tiên thể mạnh nhất? Theo hần biết, ba loại thể chất mạnh nhất giữa thiên địa này chính là Hồng môn đại đạo thể của Hứa Vũ Quân, hai là Huyền thanh tạo hoá thể, Hồng Quân chính là Huyền thanh tạo hoá thể, còn một loại nữa là Sáng thủy nguyên linh thể!

Trong ba loại, mạnh nhất chính là Sáng thủy nguyên linh thể.

Dưới ba loại này chính là Hỗn độn chi thể.

Đương nhiên, Hỗn độn chi thể chỉ là một cái khái niệm chung chung, trong đó có hơn mười loại Hỗn độn chi thể, như Chúc Dung, một trong tứ đại Thiên Tôn chính là một loại trong số đó, Hỗn độn hoả linh thể, mà Hỗn Nguyên Thánh Nhân Nữ Oa cũng có được một loại Hỗn độn chi thể, là Hỗn độn huyền không thể. Đương nhiên, tuy đều là Hỗn độn chi thể nhưng mà Hỗn độn huyền không thể so với Hỗn độn hoả linh thể lại cao hơn không ít.

Dưới Hỗn độn chi thể mới là Kim ô hoả thể, Chí thánh hàn thể, Phong băng diễm thể, Bá vương chi thể, các loại tiên thể đặc thù. Coi như là Kim ô hoả thể, bài danh so với Bá vương chi thể còn muốn cao hơn, vậy mà Thành Hạo này lại nói rằng Bá vương chi thể của mình lại là tiên thể mạnh nhất Tiên giới, quả thực là khiến cho Long Kinh Thiên phải cảm thấy buồn cười. xem tại

Thành Hạo thấy Long Kinh Thiên lắc đầu, ánh mắt trào phúng thì không khỏi giận dữ trong lòng, quát.

- Long Kinh Thiên, ngươi có ý tứ gì?

Nói đến đây, hắn lại cười lạnh.

- Chẳng lẽ ngươi có được thể chất còn cao hơn so với Bá vương chi thể của ta?

Long Kinh Thiên khẽ giật mình. Nói thật, thân thể hắn là loại gì hắn còn thật không biết, bất quá với thiên phú tu luyện ở kiếp trước, thể chất so với tứ đại Thiên Tôn dứt khoát phải cao hơn nhiều.

Long Kinh Thiên không muốn nhiều lời với đối phương trên phương diện này, cho nên liền quay đầu nói với hai người Tống Lộ, Hồ Đắc Chung.

- Nếu như ta thắng, 1000 vạn thượng phẩm tiên đan kia xử lý như thế nào?

Long Kinh Thiên tuy chưa nói rõ ý của mình nhưng mà không cần nói rõ người nghe cũng đã đủ biết rồi.

Hai người Tống Lộ, Hồ Đắc Chung nhìn nhau, Hồ Đắc Chung khẽ trầm ngâm rồi nói.

- Nếu như ngươi thắng, một nửa, như thế nào?

Một nửa!

Là 500 vạn thượng phẩm tiên đan!

Đối với Kim Tiên mà nói, chính là một bút cự đại tài phú rồi!

Hơn nữa, Hồ Đắc Chung lại dùng ngữ khí thương lượng hỏi Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhẹ gật đầu, hiện tại chính là 500 vạn thượng phẩm tiên đan cũng coi như miễn cưỡng đủ dùng một ít ngày rồi, ít nhất có thể giúp hắn giảm bớt thời gian để thăng tới Đại La Kim Tiên.

Thành Hạo thấy Long Kinh Thiên còn không có ý muốn tỷ thí lại còn cùng hai người Hồ Đắc Chung thương thảo sự tình ban thưởng, rõ ràng là không để hắn vào mắt, hắn như thế nào lại chịu nổi, cho nên hắn đột nhiên xuất quyền đánh tới.

- Long Kinh Thiên, ngươi muốn chết!

- Bá Vương Phá Sát quyền!

Một quyền đánh tới, không gian đột nhiên rít gào, tựa như thiên quân vạn mã đánh tới, khí phách vương giả, sát lực cuốn ngang.

Nhìn đối phương xuất quyền đánh tới, Long Kinh Thiên chỉ duỗi tay phải ra, đợi quyền kinh của đối phương đánh tới trước người liền trực tiếp đem quyền đầu của đối phương chụp lại.

Khí phách vương giả biến mất, sát lực biến mất.

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn quyền đầu của Thành Hạo bị Long Kinh Thiên giữ chặt.

- Ngươi!

Thành Hạo hoảng sợ, một quyền này của hắn uy mãnh như thế lại bị Long Kinh Thiên một tay bắt được!?

Mà, ngay cả Thành Tiểu Huyền kia cùng chúng Thành gia đệ tử đều khiếp sợ.

- Ngươi không phải chấp ta hai tay sao?

Long Kinh Thiên vẻ mặt đạm mạc nhìn đối phương, nói.

- Đây là mười thành lực lượng hay chỉ là nửa thành?

Thành Hạo nổi giận, sắc mặt biến thành màu tím. Lúc trước, hắn nói thế là để cho Long Kinh Thiên ra tay, hơn nữa chỉ dùng nửa thành thực lực, nhưng mà bây giờ hắn đã dùng cả hai tay, hơn nữa còn là triệt để mười thành lực lượng!

Tay Long Kinh Thiên chấn động một cái, tay phải hất lên, Thành Hạo chỉ cảm thấy một cỗ lực cường hoành vọt tới, thân hình không nhận được là liên tiếp lui về phía sau, thiếu chút nữa là lui tới biên giới đại điện.

Tất cả mọi người hít ngược một ngụm lạnh khí.

Đây là Thành Hạo, người chỉ dùng một kích đánh bại Nguyễn Đại Lực, có được Bá vương chi thể?

Thành Hạo ổn định lại thân hình mà nhìn Long Kinh Thiên, vừa sợ vừa giận nhưng lại không dám ra tay tùy tiện nữa, ngoài mặt trong yếu quát lên.

- Long Kinh Thiên, công kích của ngươi có mạnh hơn thì thế nào? Bá vương chi thể của ta chính là phòng ngự vô địch, mười Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong liên thủ cũng đừng mong phá nổi, trừ phi là Đại La Kim Tiên, ta cũng không tin ngươi phá được phòng ngự của ta!

Đúng lúc này, Long Kinh Thiên xuất thủ.

Thân hình Long Kinh Thiên lướt tới, lập tức tới trước mặt Thành Hạo mà ẩn tới một chưởng, kim quang đại thịnh.

Thành Hạo thấy thế liền vội vàng vận chuyển Tiên linh lực trong cơ thể, Tiên phù của hắn hào quang lập loè, một cỗ lực lượng thần bí mang theo Viễn cổ khí tức từ Tiên phù của hắn bùng lên, hoá thành một đám Viễn cổ phù văn bên ngoài thân thể. Những phù văn này không ngừng xoay tròn, hợp thành một kiện chiến giáp phòng ngự.

- Bá Vương tiên giáp!

Đám người Tống Lộ, Hồ Đắc Chung biến sắc.

Có được Bá vương chi thể, tu luyện được tới một trình độ nhất định sẽ kích hoạt được Bá vương chi khí trong huyết mạch, có thể ngưng tụ ra được Bá Vương tiên giáp này. Thành Hạo này ngược lại không phải là kẻ khoắc lác, dùng thực lực vô hạn Đại La Kim Tiên của hắn lúc này, hơn nữa còn có kiện Bá Vương tiên giáp, bình thường cũng chỉ có Đại La Kim Tiên mới có thể phá được phòng ngự của hắn rồi!

Chưởng của Long Kinh Thiên đánh tới phía trên Bá Vương tiên giáp, Bá Vương tiên giáp hào quang đại thịnh, vậy mà lại ngăn Long Kinh Thiên lại được.

Thành Hạo cuồng tiếu.

- Long Kinh Thiên, ta sớm đã từng nói qua, trừ phi là Đại La Kim Tiên, bằng không thì đừng mơ tưởng phá được phòng ngự của ta! Đánh đi a, ha ha ha, ta cho ngươi đánh đó! Đợi lát nữa Kim Tiên chi lực của ngươi tiêu hao hết, ta lại đùa chết ngươi!

- Vậy sao?

Long Kinh Thiên cười nhạt, tay phải đang đánh lên trên Bá Vương tiên giáp chợt xoay tròn, lôi quang chợt loé, một đạo kim sắc cùng hắc sắc quang mang lập tức loé lên!

Chỉ thấy Bá Vương tiên giáp kia tựa như tờ giấy mỏng, từng khúc từng khúc bị nghiền nát ra, toàn bộ tan tành!

Long Kinh Thiên ấn chưởng lên ngực của đối phương!

- Phốc!

Thành Hạo như một đầu chó chết hung hăng bắn ra xa, đụng phải một cây cột đá trong đại điện mà khiến nó lung lay không thôi.

- Hạo đệ!

- Hạo thiếu gia!

Thành Tiểu Huyền cùng chúng Thành gia đệ tử bỗng nhiên đứng dậy phi thân tới cạnh Thành Hạo. Chỉ thấy Thành Hạo sắc mặt trắng bệch, hơi thở mong manh, ngoài thân ẩn ẩn lại có lôi quang lưu động, đám người Thành Tiểu Huyền tay vừa đụng vào một cái liền bị chấn ngược trở ra.

- Tiểu tử, ngươi vậy mà cũng dám thương tổn Hạo thiếu gia!

Lão giả đi theo Thành Tiểu Huyền kia nổi giận, đột nhiên xuất chưởng chụp tới Long Kinh Thiên.

Lão giả thế nhưng mà là Cửu Thiên Huyền Tiên cường giả, một chưởng đánh ra chưởng lực điên cuồng gào thét, làm cho tất cả đệ tử Diệt Tinh tiên môn ai ai cũng phải hoảng sợ.

Bất quá, lúc này có một bóng người loé lên chắn trước mặt Long Kinh Thiên, người này một chưởng đánh ra, đem một chưởng của lão giả kia cản lại, người xuất thủ này đúng là Tống Lộ.

- Thành Huống, ngươi đây là ý gì?

Hai mắt Tống Lộ bắn ra hàn mang mãnh liệt, hừ lạnh nói.

- Tỷ thí luận bàn, có chơi có chịu, ngươi vậy mà cũng dám nhúng tay, ra tay với đệ tử? Chẳng lẽ ngươi cho rằng Diệt Tinh tiên môn ta dễ khi dễ vậy sao?

Lão giả kia hừ lạnh một tiếng, tự biết đuối lý mà không có mở miệng nữa.

Lúc này, lôi quang ngoài thân Thành Hạo mới biến mất, lập tức Thành Tiểu Huyền kêu chúng Thành gia đệ tử đỡ hấn dậy, nàng lạnh lùng nhìn liếc Long Kinh Thiên mà nói.

- Trăm năm sau, tam phái lôi đài, hi vọng ngươi có thể sống được tới lúc đó!

Dứt lời, nàng liền vung tay với đám người Thành gia.

- Chúng ta đi!

- Chậm đã!

Ngay lúc đám người Thành Tiểu Huyền ly khai, Long Kinh Thiên đột nhiên mở miệng.

473. Chương 472: Nhanh Như Vây Đã Xong?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 472: Nhanh Như Vây Đã Xong?

Thành Tiểu Huyền thấy mình đã muốn ly khai, vậy mà Long Kinh Thiên lại dám cả gan lên tiếng cản lại, hai mắt nàng chợt loé hàn ý, cười lạnh.

- Chúng ta phải ly khai, trưởng lão các ngươi đã không nói gì mà ngươi, một nội môn đệ tử nho nhỏ mà cũng dám mở miệng? Chẳng lẽ còn thực cho rằng ta không dám giết ngươi?

Long Kinh Thiên thần sắc đạm mạc, nói.

- Đầu óc ngươi hư rồi à?

Đám người Thành gia nghe xong liền giận tím mặt, đúng lúc này Long Kinh Thiên lại nói tiếp.

- 1000 vạn thượng phẩm tiên đan đâu? Là ngươi quên hay là căn bản không muốn xuất ra? Muốn cứ như vậy ly khai?

Đám người Thành gia không khỏi giật mình, tiếp đó liền nhìn về phía Thành Tiểu Huyền.

Khuôn mặt Thành Tiểu Huyền đỏ lên, xấu hổ cực kỳ, kỳ thật nàng muốn ly khai ngay lúc này, chỉ cần ra khỏi Diệt Tinh tiên môn thì Diệt Tinh tiên môn không có khả năng tới Thành gia đòi hỏi.

- Về sau, kêu chưởng môn các ngươi cho người tới Thành gia ta đòi, chúng ta tự nhiên sẽ đem 1000 vạn thượng phẩm tiên đan này trả cho các ngươi!

Thành Tiểu Huyền cố giả bộ bình tĩnh, nói.

- Cái gì? Đi Thành gia đòi?

- Hôm nay không đem 1000 vạn thượng phẩm tiên đan giao ra đây, các người không được ly khai!

- Đúng vậy, Thành gia ai cũng không thể ly khai!

Chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn thấy Thành Tiểu Huyền dám hí lộng liên lập tức kêu gào lên, đem cửa điện chặn lại. Lúc trước, người Thành gia cuồng vọng dám đệ tử đã khó nhịn nổi, hiện tại như thế nào lại để cho đám người Thành gia dễ dàng ly khai đây?

Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung cũng đều lạnh lẽo nhìn chằm chằm vào Thành Tiểu Huyền.

Thành Tiểu Huyền hoảng hốt trong lòng, cuối cùng cũng chỉ có thể đem 1000 vạn thượng phẩm tiên đan giao tới tay Tổng Lộ. Sau khi giao đan, nàng liếc xéo Long Kinh Thiên một cái, ánh mắt kia quả thực hận không thể đem Long Kinh Thiên ăn tươi nuốt sống tại chỗ.

Đây chính là 1000 vạn thượng phẩm tiên đan a!

Trước khi đến, Thành gia trưởng lão đã đồng ý, lần này nếu Thành gia thắng, như vậy nàng cũng Thành Hạo hai người sẽ được hưởng 500 vạn thượng phẩm tiên đan, nhưng mà bây giờ cái gì cũng đã mất! nguồn

Hơn nữa, sau khi trở về khẳng định sẽ bị trưởng lão trừng phạt!

- Chúng ta đi!

Thành Tiểu Huyền cả giận nói, sau đó mang theo chúng Thành gia đệ tử ly khai. Nhìn chúng đệ tử ngăn ở cửa điện, nàng không khỏi quát lên.

- Đều rút ngay cho ta!

Chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn chần chờ một lát, cuối cùng cũng tránh ra.

Thành Tiểu Huyền mạng theo đám người Thành gia đi như chạy ra khỏi đại điện, một khắc cũng không ngừng liền rời khỏi Diệt Tinh tiên môn.

Nhìn đám người Thành Tiểu Huyền biến mất, Tổng Lộ mở miệng nói với chúng đệ tử.

- Tốt rồi, lần tỷ thí này đã xong, các người đều trở về đi.

- Vâng, trưởng lão!

Chúng đệ tử cung kính xác nhận, sau đó thi lễ một cái rồi nhao nhao rời khỏi Thống Nhất điện, từng người trở về tu luyện thất của mình. Từng người trước khi rời đi đều liếc nhìn Long Kinh Thiên một cái, trong ánh mắt có sợ hãi, có cuồng nhiệt lẫn sùng bái.

Vạn Nhất Tượng kia đã tỉnh lại, đã được Khang Hà cùng chúng đệ tử Vạn Nhất Giáo mang đi. Khang Hà, Vạn Nhất Tượng lúc ly khai đều tránh xa khỏi Long Kinh Thiên. Lúc Khang Hà kia đi đường, hai chân đều phát run đến lợi hại, phẳng phất như tùy thời đều có thể xụi lơ ra mặt đất vậy.

- Long Kinh Thiên, người lưu lại một chút.

Tổng Lộ nói với Long Kinh Thiên.

Cuối cùng, đại điện cũng chỉ còn lại Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung, Long Kinh Thiên ba người.

Hai người Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung lúc này tâm tình phức tạp, vẻ mặt quái dị mà nhìn Long Kinh Thiên, thần sắc này phẳng phất như đang nhìn một đầu quái vật vậy, mà Long Kinh Thiên vẫn một bộ bình tĩnh. Sau đó, Tổng Lộ đột nhiên cười, khoai khoai cười thật to.

Mười năm nay, mỗi lần nội môn đệ tử tỷ thí Diệt Tinh tiên môn một mực bị Thành gia cười cổ, mỗi một năm đều thua, lần này rốt cuộc đã có thể lật ngược rồi!

Tổng Lộ ngừng cười, nói với Long Kinh Thiên.

- Lần này, người làm rất khá, ta sẽ báo cáo lên trưởng môn, thỉnh công cho người!

Nói đến đây, hắc trầm ngâm một chút rồi nói ra.

- Về phần 500 vạn thượng phẩm tiên đan kia ta cũng muốn bấm báo chuông môn sau mới có thể cho người, đây là quy củ, hi vọng người minh bạch.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Người về trước đi, đợi lát nữa ta sẽ cho nội môn quản sự tới giao cho người trang phục nội môn đệ tử phục sức, cùng an bài tu luyện viện. Về phần nhiệm vụ tấn chức nội môn, người cũng không cần đi hoàn thành nữa.

Tổng Lộ nói.

Long Kinh Thiên không cần làm nhiệm vụ liền có thể trực tiếp tấn chức nội môn đệ tử, đây cũng là một cái ví dụ đặc thù rồi, ít nhất là chưa từng có trong một trăm năm này.

Bất quá, với thực lực của Long Kinh Thiên lúc này, nhiệm vụ tấn chức đã không còn trọng yếu, loại nhiệm vụ tấn chức này đối với người khác có thể nói là khó khăn, nhưng mà đối với hắc lại là cực kỳ đơn giản.

Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung hai người vừa cười hoà ái vừa dặn dò Long Kinh Thiên một chút, sau khi bảo hắc hảo hảo tu luyện, đừng lãng phí thiên phú vân vân thì mới rời đi.

Đã không còn việc gì Long Kinh Thiên liền rời khỏi Thống Nhất điện.

- Hồ trưởng lão, người giấu ta đến khổ a!

Tổng Lộ nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên ly khai xong liền quay đầu cười nói với Hồ Đắc Chung.

Hồ Đắc Chung biết rõ ý tứ của Tổng Lộ, cười khổ nói.

- Kỳ thật, trước khi ta mang Long Kinh Thiên này đến cũng không biết thực lực của hắc mạnh như vậy!

Hồ Đắc Chung ngược lại đã nói đúng, hắc mang Long Kinh Thiên theo bốn ý chỉ muốn Long Kinh Thiên tham gia náo nhiệt mà thôi, căn bản không nghĩ tới sẽ để Long Kinh Thiên xuất thủ.

Tổng Lộ ngạc nhiên nhìn Hồ Đắc Chung, thấy thần sắc của hắc như vậy thì không khỏi lắc đầu cười cười, than thở mà nói ra.

- Thiên đạo phù hộ a, lần này Diệt Tinh tiên môn ta đã gặp được một tuyệt thế thiên tài rồi! Với thiên phú của Long Kinh Thiên này, chỉ cần chúng ta hảo hảo bồi dưỡng, về sau nhất định sẽ là tuyệt đại Tiên Quân, thậm chí còn có khả năng đột phá Tiên Đế!

Hồ Đắc Chung cũng than thở.

- Đúng vậy, với thiên phú của hắc như vậy, coi như là những yêu nghiệt thiên tài của đế vương đại phái kia cũng không hơn thế này là bao cả.

Tổng Lộ nói.

- Đi thôi, chúng ta trở lại Tiên quốc, đem sự tình tỷ thí lần này báo lại cho chuông môn, với thiên phú của Long Kinh Thiên, tuyệt đối có thể kinh động tới chư vị thái thượng trưởng lão bế sinh tử quan, thu hắc làm đồ đệ!

Hai người vừa nói vừa đi ra khỏi đại điện, sau đó liền hướng Tiên quốc đi tới. Sau đó, hai người tới một toà sơn mạch phía đông, thân hình loé lên rồi biến mất.

Tiên quốc của Diệt Tinh tiên môn tự thành thế giới, bên trong tiên sơn không dứt, cung điện thành đàn, thậm chí trên mây còn có những toà tiên cung toạ lạc, mà những tiên cung kiến thiết trên mây như thế này thì cũng chỉ có những La Thiên Thượng Tiên vô hạn tiếp cận Tiên Quân thì mới có được năng lực như thế.

So với bề ngoài, Tiên linh khí tại Tiên quốc Diệt Tinh tiên môn muốn nồng đậm hơn gấp trăm lần, đây là do dưới mỗi một toà sơn mạch đều trấn áp một đầu nhất phẩm linh mạch.

Hai người không ngừng phi hành, cuối cùng tại một toà tiên cung cực lớn trên mây mới hạ xuống, sau đó đi vào đại điện.

Trung tướng đại diện, một trung niên nhân tướng mạo nho nhã, mặt ba chòm râu, đúng là Diệt Tinh tiên môn chương môn, Đế Lạc. Tại hai bên đại diện ngồi không ít Diệt Tinh tiên môn trưởng lão, hiển nhiên là đang thương lượng sự tình gì đó.

- Bái kiến chương môn!

Hai người đi vào đại diện, cung kính thi lễ một cái.

Đế Lạc cùng chúng trưởng lão dừng lại, gật đầu nói.

- Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung nhị vị trưởng lão, các người không phải đang chủ trì sự tình tỷ thí luận bàn với Thành gia sao? Tại sao lại trở về rồi?

Hai người Tổng Lộ nhìn nhau, Tổng Lộ bước ra nói.

- Hồi bẩm chương môn, lần tỷ thí này đã xong!

- Đã xong?

Đế Lạc kinh ngạc.

Chúng trưởng lão bốn phía cũng nghi hoặc, lần tỷ thí này như thế nào lại nhanh như vậy?

474. Chương 473: Tranh Đoạt Long Kinh Thiên

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 473: Tranh Đoạt Long Kinh Thiên

Tổng Lộ thấy mọi người nghi hoặc, cũng không có nói thẳng sự tình của Long Kinh Thiên ra mà chỉ nói.

- Lần này Thành gia dẫn đội chính là trực hệ đệ tử Thành Tiểu Huyền, thời điểm tỷ thí đệ đệ của nàng, Thành Hạo đề xuất một mình hấn xuất chiến, khiêu chiến hết tất cả nội môn đệ tử Diệt Tinh tiên môn chúng ta!

- Cái gì? Một người khiêu chiến tất cả nội môn đệ tử? Cuồng vọng, quả thực quá cuồng vọng rồi!

Lập tức, chúng trưởng lão trong đại diện giận dữ kêu lên.

Đế Lạc nhướng mày, hỏi.

- Về sau như thế nào?

Tổng Lộ nói.

- Thành Tiểu Huyền này còn đặt cược, bên thua phải xuất ra 1000 vạn thượng phẩm tiên đan! Về sau, Nguyễn Đại Lực trong hàng ngũ nội môn đệ tử của chúng ta thỉnh ứng chiến, nhưng mà bị Thành Hạo này một chiêu đánh bay, thảm bại!

- Một chiêu đánh bại!

Mọi người biến sắc.

Nguyễn Đại Lực, trưởng lão trong đại diện không ít người đã nghe qua tên, có được Mãng thần chi thể, ở trong hàng ngũ nội môn đệ tử thực lực có thể xếp vào top 5, ấy vậy mà lại bị Thành Hạo này một chiêu đánh bại!

Nếu là như thế, có thể tưởng tượng được kết quả lần này!

Bởi vì Diệt Tinh tiên môn không có ai địch nổi Thành Hạo này, trừ phi là Huyết Vô Thường đang còn thi hành nhiệm vụ bên ngoài trở về gấp, khi đó may ra còn có chút hy vọng.

Lúc này, Tống Lộ nói tiếp.

- Thành Hạo này có được Viễn cổ Bá vương chi thể!

- Viễn cổ Bá vương chi thể!

Chúng trưởng lão lại biến sắc, Thành Hạo này thực lực như thế, hơn nữa còn sở hữu Bá vương chi thể phòng ngự cực mạnh, vậy lần này Diệt Tinh tiên môn chắc hẳn như những lần trước, nhất định lại là thua!

Một tia may mắn cuối cùng trong lòng chúng nhân theo đó mà biến mất...

Đế Lạc nhượng mày, nói.

- Thắng bại là chuyện thường tình, Tống Lộ, Hồ Đắc Chung nhị vị trưởng lão, lần tỷ thí này cũng không thể trách các người được, ai cũng không nghĩ tới Thành gia Thành Hạo này lại có được Viễn cổ Bá vương chi thể!

Thua?

Tống Lộ cùng Hồ Đắc Chung nghe vậy lại khẽ giật mình.

- Chưởng môn, lần tỷ thí này, chúng ta thắng!

Tống Lộ đột nhiên nhướn miệng cười, nói.

- Chúng ta, chúng ta thắng?

Đám người Đế Lạc trợn trừng hai mắt.

- Tống Lộ trưởng lão, đây là chuyện gì? Chẳng lẽ Vạn Nhất Tượng kia đánh bại được Thành Hạo?

Một vị trưởng lão không nhịn được mà hỏi.

Ngoại trừ Huyết Vô Thường đang làm nhiệm vụ ở bên ngoài ra, trong nội môn đệ tử chỉ còn có Vạn Nhất Tượng là thực lực mạnh nhất rồi.

Nghe vị trưởng lão nhắc tới cái tên Vạn Nhất Tượng, Tống Lộ cùng Hồ Đắc Chung không khỏi nhớ tới cảnh Long Kinh Thiên dùng một tát tát bay vào góc kia.

Tống Lộ cười khở, nói.

- Chưởng môn, chư vị trưởng lão, kỳ thật lần này đánh bại Thành Hạo kia cũng không phải là Vạn Nhất Tượng mà là một ngoại môn đệ tử chúng ta vừa mới thu vào năm nay!

- Cái gì? Một ngoại môn đệ tử!?

Trong đại điện, tất cả trưởng lão đều nghen ngào kinh hô, đột nhiên đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi, mà ngay cả Đế Lạc kia cũng đứng lên khỏi bảo tọa.

Một ngoại môn đệ tử! Đây chẳng phải là...

Trên mặt mọi người không dấu được vẻ kinh ngạc.

- Đúng vậy, ngoại môn đệ tử này gọi là Long Kinh Thiên, hẳn là đệ nhất hoang đảo thí luyện năm nay. Mấy tháng trước, Long Kinh Thiên này từng nhận nhiệm vụ đánh chết mười tám dâm nữ, không đến một tháng sau hẳn liền hoàn thành được nhiệm vụ này.

Hồ Đắc Chung nói ra.

Mười tám dâm nữ! Mọi người lại khiếp sợ.

Ngoại môn nhất cấp nhiệm vụ này, mọi người đều biết đến.

- Lúc ấy, ta đã từng hoài nghi Long Kinh Thiên này có gian lận, mượn ngoại lực đi hoàn thành. Bất quá, sau khi điều tra, nhiệm vụ này hẳn là do hắn tự tay hoàn thành, bởi vì ta không tìm được chút điểm hoài

nghi nào. Sau khi hoàn thành nhiệm vụ này, Long Kinh Thiên lại nhận nhiệm vụ đánh chết Độc Hoa hạt vương, thu lấy hạt giắc.

Hồ Đắc Chung nói tiếp.

- Long Kinh Thiên này lại hoàn thành?

Một vị trưởng lão nhin không được lên tiếng hỏi.

Hồ Đắc Chung khẽ gật đầu.

- Không sai, Long Kinh Thiên đã hoàn thành, cũng chính là ngày hôm nay hắn mang theo thi thể Độc Hoa hạt vương trở về, mà lúc quay trở lại hắn đã đột phá Kim Tiên, hơn nữa còn là Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong!

- Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong!? Nói như vậy, Long Kinh Thiên này tiến vào Diệt Tinh tiên môn chúng ta chưa tới nửa năm liền từ Thiên Tiên hậu kỳ đỉnh phong đột phá tới Kim Tiên, đạt đến Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong?

Đế Lạc thất kinh, hỏi.

Hồ Đắc Chung lắc lắc đầu, nói.

- Không phải, mấy tháng trước, lúc mới vào Diệt Tinh tiên môn chúng ta hắn mới chỉ là Thiên Tiên trung kỳ!

- Thiên Tiên trung kỳ!

Tất cả mọi người lần nữa kinh ngạc.

Chưa tới nửa năm, từ Thiên Tiên trung kỳ đột phá tới Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong!

Đột nhiên, mọi người ý thức được một cái vấn đề cực kỳ trọng yếu.

- Đợi một chút, Tổng Đường, Hồ Đắc Chung trưởng lão, ý của các người là, Long Kinh Thiên này chỉ là một Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong lại đánh bại được Thành Hạo có được Viên cổ Bá vương chi thể kia?

Một vị trưởng lão đột nhiên mở miệng hỏi, lập tức tất cả mọi người đều nhìn vào hai người.

Hai người Tổng Lộ dưới cái nhìn soi mói mà mở miệng nói.

- Đúng vậy, hơn nữa còn là một chiêu liền đem Thành Hạo này đánh bại!

- Một chiêu!

Mọi người tập thể hét lên.

Sau khi hét lên chính là một mảnh tĩnh mịch.

Hồ hấp của mọi người bắt đầu trở nên gấp gáp, hồi lâu sau Đế Lạc, thân là chủ môn Diệt Tinh tiên môn mới hít sâu một hơi, tận lực áp chế chấn động trong lòng xuống.

- Chúc mừng chủ môn, Diệt Tinh tiên môn chúng ta đã xuất hiện một thiên tài yêu nghiệt a!

Một vị trưởng lão trong đại điện đột nhiên mở miệng chúc mừng Đế Lạc.

- Đúng vậy, chủ môn, Long Kinh Thiên này về sau hẳn là Tiên Quân, hơn nữa còn là tuyệt đại Tiên Quân, vài tỷ năm sau thậm chí có thể là Tiên Đế!

- Diệt Tinh tiên môn chúng ta đến lúc đó chính là đế vương đại phái rồi!

Các trưởng lão đều nhao nhao chúc mừng, nhao nhao nghị luận.

- Chủ môn, tọa hạ đệ tử của ta không nhiều lắm, thỉnh cầu chủ môn cho phép ta nhận Long Kinh Thiên này làm đệ tử!

Một vị La Thiên Thượng Tiên mở miệng nói.

- Mộc Tiểu Đình, ngươi còn không biết xấu hổ nói toạ hạ đệ tử ngươi không nhiều lắm? Trác Phi ta đã có hơn mười vạn năm chưa thu đệ tử rồi! Chưởng môn, ta muốn Long Kinh Thiên này bá nhập môn hạ của ta, ta nhất định sẽ đem tất cả sở học bình sinh truyền thụ cho hắn!

Một vị trưởng lão khác tướng mạo có chút mập mạp lên tiếng phản bác.

Những La Thiên Thượng Tiên trưởng lão khác cũng nhao nhao mở miệng, bày ra đủ loại lý do mà muốn thu Long Kinh Thiên làm môn hạ.

Về phần những Cửu Thiên Huyền Tiên trưởng lão kia cũng không dám mở miệng.

Tổng Lộ cùng Hồ Đắc Chung thấy chúng La Thiên Thượng Tiên trưởng lão tranh giành sống chết như vậy thì không khỏi lắc đầu cười khổ.

- Được rồi, chư vị trưởng lão.

Một lúc sau, Đế Lạc mới mở miệng nói.

- Việc Long Kinh Thiên bá sư này về sau hãy nói, với thiên phú của hắn mà nói, chỉ sợ sẽ kinh động tới chúng thái thượng trưởng lão.

Những La Thiên Thượng Tiên trưởng lão đang sống chết tranh nhau muốn thu Long Kinh Thiên làm đệ tử nghe vậy không khỏi ngừng lại.

- Chưởng môn, thời điểm tỷ thí ta đã từng đáp ứng Long Kinh Thiên, nói hắn thắng sẽ cấp cho hắn 500 vạn thượng phẩm tiên đan, coi như là phần thưởng, kính xin trưởng môn ân chuẩn!

Tổng Lộ mở miệng nói.

- Không được!

Đúng lúc này, bên ngoài đại điện chợt truyền đến một giọng nói, tiếp đó là một người trẻ tuổi tướng mạo anh tuấn từ từ đi vào. Người trẻ tuổi này mỗi cái giờ tay nhắc chân đều có một cỗ uy nhiếp chi lực, toàn thân lưu động lấy hỏa diễm nhàn nhát.

- Thiếu môn chủ.

Chúng trưởng lão ôm quyền, đầu cúi thấp thi lễ một cái.

Người trẻ kia không ngờ chính là thiếu môn chủ Diệt Tinh tiên môn, Đế Thái Nhất.

475. Chương 474: Đế Thái Nhất

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 474: Đế Thái Nhất

Đế Thái Nhất đi vào đại điện, đối với Đế Lạc thi lễ một cái rồi sau đó nói ra.

- Phụ thân, thưởng ột ngoại môn đệ tử 500 vạn thượng phẩm tiên đan, tại Diệt Tinh tiên môn ta còn chưa có tiền lệ qua! Lệ này không thể khai mở! Hơn nữa, Long Kinh Thiên chỉ là một Kim Tiên nho nhỏ, có nhiều thượng phẩm tiên đan như vậy khó tránh khỏi khiến cho người khác ngấp nghé, dẫn đến họa sát thân! Với hắn mà nói, cũng không phải là chuyện tốt.

- Thiếu môn chủ, Long Kinh Thiên này tuy rằng chưa hoàn thành nhiệm vụ tấn chức nhưng mà ta đã để cho hắn trở thành nội môn đệ tử rồi, cho nên hiện tại hắn cũng không còn là ngoại môn đệ tử nữa rồi.

Tổng Lộ không nhịn được mà nói ra.

- Còn nữa, lần này nếu không có Long Kinh Thiên chúng ta hẳn phải thua, Long Kinh Thiên này không chỉ thay Diệt Tinh tiên môn vẫn hồi mặt mũi mà lại còn thắng 1000 vạn thượng phẩm tiên đan, cho nên ban thưởng 500 vạn thượng phẩm hẳn là chuyện nên làm.

Đế Thái Nhất nhìn Tống Lộ, âm thanh lạnh lẽo.

- Vậy là theo ý Tống Lộ trưởng lão, mỗi lần nội môn đệ tử cùng Thành gia tỷ thí luận bàn thắng đều phải thưởng 500 vạn thượng phẩm tiên đan? Còn nữa, ai cấp cho người quyền lực cho phép Long Kinh Thiên không cần hoàn thành nhiệm vụ tấn chức liền tấn chức nội môn đệ tử?

Câu hỏi này của Đế Thái Nhất có chút nặng nề.

Không sai, dưới tình huống bình thường, cho dù Tống Lộ thân là trưởng lão thì cũng không có quyền dưới trường hợp Long Kinh Thiên chưa hoàn thành nhiệm vụ tấn chức liền trực tiếp trở thành nội môn đệ tử!

Tống Lộ tức giận, Đế Thái Nhất này căn bản chính là nhằm vào Long Kinh Thiên, lần tỷ thí này có thể so với những lần trước? Trong quá khứ, cũng không có số tiền cực 1000 vạn thượng phẩm tiên đan, hơn nữa cũng không có người nào một mình khiêu chiến hết chúng đệ tử nội môn Diệt Tinh tiên môn!

1000 vạn thượng phẩm tiên đan này là do Long Kinh Thiên thắng được, khen thưởng một nửa cũng là hợp tình hợp lý.

Hơn nữa, tiền lệ không cần hoàn thành nhiệm vụ tấn chức mà trực tiếp trở thành đệ tử nội môn cũng không phải là không có.

- Còn nữa, Tống Lộ trưởng lão, người còn chưa xin chỉ thị của chương môn liền đáp ứng thưởng ban cho Long Kinh Thiên 500 vạn thượng phẩm tiên đan, là ai bảo người làm như vậy sao?

Đế Thái Nhất tiếp tục chất vấn.

Trong đại diện, không ít trưởng lão nghe vậy liền nhướng mày.

- Thiếu môn chủ, ta cho rằng Tống Lộ làm như vậy cũng không có trái với môn quy.

Lúc này, một vị trưởng lão mở miệng nói.

Vị trưởng lão này, đúng là La Thiên Thượng Tiên thái thượng trưởng lão lúc trước mở miệng muốn thu Long Kinh Thiên làm môn hạ, Mộc Tiểu Đình.

- Đúng vậy, thiếu môn chủ, hơn nữa mọi thứ đều có trường hợp đặc biệt.

Vị trưởng lão La Thiên Thượng Tiên tướng mạo có chút mập mạp Trác Phi kia cũng mở miệng nói.

- Không có hoàn thành nhiệm vụ tấn chức mà tấn chức nội môn đệ tử cũng không phải là chưa có tiền lệ, ta nhớ trước đây thiếu môn chủ người nắm đó tấn chức nội môn cũng không cần thông qua nhiệm vụ tấn chức a!?

Hai người Mộc Tiểu Đình, Trác Phi không chỉ thân là La Thiên Thượng Tiên trưởng lão mà thực lực trong đồng cấp lại là kẻ rất mạnh, hai người nói chuyện tự nhiên phân lượng không phải Tống Lộ có thể so sánh. Do đó, Đế Thái Nhất cũng không dám trách cứ hai người như Tống Lộ lúc trước.

- Thế nhưng mà, Tống Lộ trưởng lão không có thông qua chương môn phê chuẩn liền đáp ứng thưởng cho Long Kinh Thiên 500 vạn thượng phẩm tiên đan, việc này, phải trừng phạt!

Đế Thái Nhất nói.

- Nếu như sau này, ai cũng đều không thông qua phê chuẩn của chương môn mà tự mình ra quyết định, chuyện này về sau Diệt Tinh tiên môn ta còn có quy củ gì nữa?

Hồ Đắc Chung một bên không nhịn được mà chen lời vào nói.

- Thiếu môn chủ, chương môn đã để cho Tống Lộ cùng ta chủ trì lần nội môn tỷ thí này, ta nghĩ Tống Lộ trưởng lão có quyền cho phép ban thưởng a! Hơn nữa, Tống Lộ trưởng lão cũng không có cấp ngay phần thưởng cho Long Kinh Thiên, hiện tại đến đây là muốn nắm bắt chương môn, thỉnh chương môn cho phép.

Đế Thái Nhất hai mắt chợt loé hàn quang, Mộc Tiểu Đình, Trác Phi thì cũng thôi đi, ngay cả Hồ Đắc Chung, một Cửu Thiên Huyền Tiên trưởng lão mà cũng dám phản bác hần?

- Được rồi!

Lúc này, Đế Lạc kia mới mở miệng nói.

- Thái Nhất, lần này Tổng Lộ cùng Hồ Đắc Chung nhậm vị trưởng lão làm không sai, mọi thứ đều có trường hợp đặc biệt.

Đế Thái Nhất há hốc mồm, cuối cùng cũng chỉ có thể nói ra.

- Vâng, phụ thân đại nhân.

- Tổng đường, 500 vạn thượng phẩm tiên đan kia, ta cho phép.

Đế Lạc nói với hai người Tổng Lộ.

- Mặt khác, cho phép Long Kinh Thiên từ nay về sau tự do ra vào Diệt Tinh Thư Khố, mặc kệ công pháp gì đều cho hần tự lựa chọn.

Đế Thái Nhất lấp bắp kinh hãi, Diệt Tinh Thư Khố, mặc kệ công pháp gì đều cho hần lựa chọn?

Trong Diệt Tinh tiên môn, cũng chỉ có tinh anh đệ tử Đại La Kim Tiên mới có thể tiến nhập Diệt Tinh Thư Khố, hơn nữa cũng chỉ có thể tiến vào tầng thứ nhất, tầng thứ hai. Như hai người Tổng Lộ, Cửu Thiên Huyền Tiên trưởng lão cũng chỉ có thể tiến vào tầng thứ ba, mà tầng tư, tầng thứ năm cuối cùng chỉ có đệ tử cùng trưởng lão thực lực ngoài La Thiên Thượng Tiên mới có thể tiến nhập.

Thế nhưng mà, Long Kinh Thiên đồng dạng có thể?

Đồ kỵ chợt xuất hiện trong lòng hần, chỉ là phụ thân hần đã mở miệng, hần tự nhiên không dám lên tiếng nói cái gì.

- Vâng, chưởng môn!

Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung thần sắc vui vẻ, cung kính nói.

Sau khi hai người rời khỏi Diệt Tinh tiên điện, ly khai tiên quốc mà hướng chỗ Long Kinh Thiên đi tới.

Lúc này, Long Kinh Thiên đã được an bài một tu luyện viện tại Tiên Giới viện, nơi ở của nội môn đệ tử. Đãi ngộ của nội môn đệ tử so với ngoại môn đệ tử thực sự cao hơn rất nhiều lần, có thể có được tu luyện viện. Tự nhiên, tu luyện viện của Long Kinh Thiên tại Tiên Giới viện là một trong những cái tốt nhất, linh khí so với những nơi khác muốn dồi dào hơn rất nhiều.

Long Kinh Thiên tu luyện trong tu luyện viện không bao lâu thì hai người Tổng Lộ liền từ tiên quốc đi tới nơi hần ở.

Hai người đến, đem 500 vạn thượng phẩm tiên đan kia cấp cho hần, cũng nói cho hần tin vui hần có thể tiến vào Diệt Tinh Thư Khố mà tùy ý lựa chọn công pháp.

- Kinh Thiên, Diệt Tinh Thư Khố của chúng ta trong mười tỷ năm qua thu thập vô số công pháp Tiên giới, coi như là chúng ta cũng chỉ có thể tiến vào tầng thứ ba trở xuống, mà ngươi lại giống như La Thiên Thượng Tiên trưởng lão, có thể tiến vào tầng thứ tư, thứ năm! Đây chính là đãi ngộ khiến người khác phải hâm mộ không thôi a!

Tổng Lộ cười nói.

- Ngươi phải hảo hảo nắm chắc, cố gắng tu luyện đấy.

- Còn nữa, mấy ngày nay khẳng định sẽ có thái thượng trưởng lão muốn thu ngươi làm đồ đệ, ngươi về sau cũng đừng quên chúng ta a!

Hồ Đắc Chung nửa vui nửa đùa chân thành nói.

Tuy rằng Long Kinh Thiên tu vi hiện tại còn thấp, nhưng mà sau này khi được thái thượng trưởng lão xem trọng thu làm đồ đệ, hơn nữa với thiên phú của hắn, có thể tưởng tượng được thành tựu cùng địa vị sau này của hắn như thế nào.

Long Kinh Thiên nghe vậy liền cười cười.

- Nhất định.

Về phần sự tình được lựa chọn bất kỳ công pháp nào trong thư khố, thái thượng trưởng lão thu làm đồ đệ hắn cũng không có để ở trong lòng.

Công pháp, hắn tự nhiên không thiếu.

Một cái Tiên Quân nhận đồ đệ?

Trước kia, đồ đệ hắn thu trẻ nhất, cũng là thực lực yếu nhất đều là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong a!

Tổng Lộ cùng Hồ Đắc Chung hai người cùng Long Kinh Thiên hàn huyên một hồi, trước khi rời đi Tổng Lộ bộ dáng có điều muốn nói lại thôi, cuối cùng cũng mở miệng ra, nói.

- Người có phải hay không đắc tội qua thiếu môn chủ?

- Đế Thái Nhất?

Long Kinh Thiên nhướng mày, nhìn Tổng Lộ.

Tổng Lộ nói ra.

- Lúc trước tại Diệt Tinh tiên điện, thiếu môn chủ từng mở miệng ngăn cản khen thưởng đối với người.

- Đây còn chưa hết.

Hồ Đắc Chung nói.

- Hắn còn khiển trách Tổng Lộ trưởng lão, nói Tổng Lộ trưởng lão lạm dụng quyền lực, không qua chỉ thị của chương môn mà đáp ứng ban 500 vạn thượng phẩm tiên đan cho người cùng người không cần phải thông qua nhiệm vụ tấn chức liền thành nội môn đệ tử.

Tổng Lộ cùng Hồ Đắc Chung hai người sau khi dặn dò Long Kinh Thiên cẩn thận thiếu môn chủ xong liền cáo từ ly khai.

- Đế Thái Nhất.

Long Kinh Thiên nhìn bóng hai người ly khai, thần sắc đạm mạc, sau đó liền quay trở về tu luyện viện tiếp tục tu luyện. Một cái Đế Thái Nhất hắn còn không có để ở trong lòng, hiện tại hắn muốn chỉ là nhanh chóng khôi phục lại chút thực lực, chỉ cần hắn khôi phục tới Đại La Kim Tiên, trong cơ thể có thể sinh ra Hỗn độn chi hỏa, đến lúc đó có thể chữa trị được Thái Hư Thần Phủ, cho dù chống lại Cửu Thiên Huyền Tiên cường giả cũng có sức đánh một trận, còn Đế Thái Nhất kia, cũng chỉ là Cửu Thiên Huyền Tiên mà thôi...

476. Chương 475: Ta Chính Là Thái Thượng Trưởng Lão Hưởng Vu Phong

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 475: Ta Chính Là Thái Thượng Trưởng Lão Hưởng Vu Phong

Long Kinh Thiên sau khi trở lại tu luyện viện liền khai mở cấm chế, kế đó liền tiến vào Thái Hư Thần Phủ mà ngồi xuống, trực tiếp đem một vạn thượng phẩm tiên đan nuốt vào.

Một vạn thượng phẩm tiên đan!

Trước kia, lúc đột phá Kim Tiên, được lực của ba trăm khoả thượng phẩm tiên đan đã mệnh mông như đại dương, mà lúc này lại là một vạn, thế nhưng là nhiều hơn quá ba mươi lần!

Một vạn thượng phẩm tiên đan vừa vào trong cơ thể hần lập tức như nước sông Thiên Hà cuộn cuộn, như vạn đầu Thiên long cần quấy trong cơ thể hần điên cuồng trùng kích.

Long Kinh Thiên cả người đột nhiên phồng lên, mỗi lỗ chân lông giống như vỡ đê mà phun ra vô số kim sắc khí thể nhàn nhạt, không gian bốn phía theo đó mà chấn động không thôi.

Đây là được lực chi khí của một vạn khoả thượng phẩm tiên đan!

Chỉ cần bị được lực của một vạn khoả thượng phẩm tiên đan trùng kích, coi như là Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong cũng phải bị thọ thương.

Long Kinh Thiên toàn lực vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, mỗi một lần vận chuyển liền đem được lực trong cơ thể thu nạp, luyện hoá, gột rửa những cơn hồng thủy được lực này một lần.

Nhưng mà không có biện pháp, năng lượng do một vạn khoả thượng phẩm tiên đan tạo thành quá mức khổng lồ, nửa tháng sau mà nó vẫn còn cuồng bạo. Nếu không phải Long Kinh Thiên đột phá Kim Tiên, cũng đạt tới kỳ đỉnh phong thì hần cũng không dám một lúc nuốt chửng một vạn thượng phẩm tiên đan như vậy.

Một tháng qua đi, năng lượng của một vạn khoả thượng phẩm tiên đan kia đã dịu dần xuống.

Mà, Long Kinh Thiên cũng đã đạt tới Kim Tiên trung kỳ.

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên phục dụng tiên đan tu luyện, trong một toà tiên sơn động phủ lơ lửng nơi sâu ở nơi nào đó trong Diệt Tinh tiên quốc.

- Sư tôn, đệ tử có việc bẩm báo.

Một người trẻ tuổi mặc hoàng bào hạ xuống bên ngoài động phủ, cung kính nói.

- Chuyện gì? Ta đã nói không có đại sự thì đừng tới làm phiền ta, ta hiện tại đang bế quan tu luyện vô thượng thần thông Đại Huyền Kim Diễm pháp!

Một đạo thanh âm không vui từ trong sơn động truyền ra.

- Sư tôn, lần này Diệt Tinh tiên môn ta đã thu nhận được một tuyệt thể thiên tài, bằng không thì đệ tử cũng không dám tới quấy rầy sư tôn.

Người trẻ tuổi nói.

- Tuyệt thể thiên tài?

Đạo thanh âm kia không cho là đúng, nói.

- Tuyệt thể thiên tài cái gì? Diệt Tinh tiên môn chúng ta đã trải qua trăm vạn năm, tuyệt thể thiên tài không thiếu, điểm việc nhỏ ấy mà cũng muốn quấy rầy ta?

Người trẻ tuổi vội vàng nói.

- Sư tôn, người này không phải là tuyệt thể thiên tài bình thường, thiên phú của hần có thể so với một vài yêu nghiệt thiên tài để vương đại phái bồi dưỡng!

- A!

Trong sơn động, đạo thanh âm kia đề cao lên không ít, hiển nhiên đã nổi lên hứng thú.

- Người này tiến vào Diệt Tinh tiên môn ta một thời gian, từ Thiên Tiên trung kỳ, chưa tới nửa năm liền đột phá Kim Tiên, đạt tới Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong!

Người trẻ tuổi nói.

- Nửa năm? Thiên Tiên trung kỳ đến Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong?

Trong sơn động, đạo thanh âm kia có phần kinh ngạc.

- Thiên phú như thế thật không kém, nhưng cũng không loại trừ hẳn thu được kỳ ngộ gì đó cho nên mới tấn chức nhanh như vậy, tuy vậy vẫn không thể cùng một ít yêu nghiệt thiên tài được để vương đại phái bồi dưỡng so sánh được.

- Ngày hôm qua, nội môn đệ tử tỷ thí giữa Diệt Tinh tiên môn chúng ta cùng Thành gia, Thành gia xuất hiện một người có được Bá vương chi thể, thực lực rất mạnh, lại là Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong.

Người trẻ tuổi tiếp tục nói.

- Bá vương chi thể?

Thanh âm trong sơn động có phần giật mình.

Bá vương chi thể, thể chất đặc thù phòng ngự đỉnh cấp tại Tiên giới, hẳn tự nhiên biết rõ.

- Đúng vậy, bất quá cuối cùng vẫn bị vị đệ tử kia đánh bại, hơn nữa cũng chỉ dùng có một chiêu!

Người trẻ tuổi nói.

Thanh âm của người trẻ tuổi vừa ra, trong sơn động chợt loé kim quang, một lão giả tóc bạc xuất hiện ngay trước mặt người trẻ tuổi, hai mắt sáng ngời, khó dẫu được kích động.

- Người nói là, chỉ dùng một chiêu!?

- Đúng vậy, sư tôn!

- Tốt, ta hiện tại liền tự mình đi gặp hắn! ikienthuc.org

Lập tức, hào quang loé lên, hai người biến mất tại chỗ.

Tiên giới Tiên Quân cường giả đã có thể trực tiếp xé rách hư không, đi ngang qua thời không, nghìn vạn dặm chỉ là trong chớp mắt. Sau đó, hai người liền đi tới Tiên Giới viện.

Hướng Vu Phong đem thần thức thả ra, bao trùm toàn bộ Tiên Giới viện, từng nơi hẻo lánh tại Tiên Giới viện rõ ràng hiện ra trong óc lão.

- Ân!?

Ánh mắt lão xuất hiện nghi hoặc.

- Sư tôn, làm sao vậy?

Người trẻ tuổi mặc hoàng bào tên Lục Phong hỏi.

- Người xác định người kia đang ở Tiên Giới viện này?

Hướng Vu Phong nhướng mày hỏi.

- Đệ tử đã nghe ngóng qua, thật sự hắn đang ở ngay tại Tiên Giới viện.

Lục Phong cung kính nói.

Hướng Vu Phong quay đầu lại, lần nữa đem thần thức quét qua. Lúc này đây, hai mắt lão ngưng tụ nhìn về phía một cái tu luyện viện. Tiếp đó, hai mắt sáng ngời, thân hình loé lên, hai người lần nữa biến mất, lúc xuất hiện lần nữa là đã đi tới tu luyện viện của Long Kinh Thiên.

Trong viện, Long Kinh Thiên sớm đã đứng chờ ở đó. Khi Hướng Vu Phong đi vào hai mắt lão chợt loé lam quang, hướng Long Kinh Thiên quét qua, Long Kinh Thiên cũng đối mắt với lão.

- Ân!?

Hướng Vu Phong kinh dị một tiếng, tiếp đó là hai mắt càng sáng hơn, thần thức cường đại lập tức như vạn thanh kiếm sắc bén đâm vào cơ thể Long Kinh Thiên, đem hết thủy từ trong ra ngoài của Long Kinh Thiên nhìn thấy rõ ràng.

- Tiên phù thật kỳ dị! Đây là Vạn long chi khí? Kim Tiên pháp tắc vậy mà hơn hai mươi một vạn! Thô to sáu mét!

Hướng Vu Phong khiếp sợ.

- Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong!

Lục Phong lại càng khiếp sợ, hần hiểu được những lời sư tôn hần nói ra lúc này là đại biểu cho cái gì.

Vạn long chi khí? Chính là một loại Tiên linh khí tinh thuần nhất, tại Tiên giới thuộc hàng phẩm chất cực cao, mà Tiên phù của Long Kinh Thiên lại có thể thu nạp Vạn long chi khí? Hơn nữa, Kim Tiên pháp tắc đạt tới hai mươi một vạn, sáu mét thô to!

Thiên tài bình thường, Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong Kim Tiên pháp tắc cũng chỉ xấp xỉ mười vạn, hơn nữa chỉ là bốn mét thô to, người vượt qua mười vạn lại càng hiếm hoi rồi, chính là tuyệt thế yêu nghiệt mười vạn năm có một, thế nhưng mà Long Kinh Thiên hiện tại mới chỉ là Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong đã đạt tới hai mươi một vạn!? Đến Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong chẳng lẽ không phải có xấp xỉ ba mươi vạn sao?

Kỳ thật, Hướng Vu Phong không biết, Kim Tiên pháp tắc trong Tiên phù của Long Kinh Thiên cũng không phải chỉ có hai mươi một vạn mà là ba mươi mấy vạn, thô to hơn mười ba mét, thổ nạp tự nhiên là Hỗn độn chi khí, cũng không phải là Vạn long chi khí!

Hiện tại, trừ phi là Tiên Đế cường giả đến đây, bằng không thì không có khả năng nhìn thấu bí mật của Long Kinh Thiên. Đương nhiên, cho dù là vậy hai người Hướng Vu Phong cũng khiếp sợ dị thường rồi.

- Tuyệt thế kỳ tài! Tuyệt thế kỳ tài!

Sau đó, Hướng Vu Phong từ trong khiếp sợ bừng tỉnh lại mà cười to nói, tiếng cười khoan khoái, lão nói với Long Kinh Thiên.

- Người chính là Long Kinh Thiên? Ta chính là thái thượng trưởng lão Hướng Vu Phong, như thế nào? Có hứng thú hay không bái ta làm sư phụ?

Dứt lời, lão mỉm cười nhìn Long Kinh Thiên, chờ đợi Long Kinh Thiên điên cuồng đại hỉ sau đó vội vàng tiến lên, khom người gọi hai chữ “sư phụ”!

Lục Phong nghe vậy thì không khỏi hâm mộ mà nhìn Long Kinh Thiên. Hần tuy rằng thiên phú đồng dạng tốt vô cùng, nhưng năm đó khi bái sư cũng không biết phải trải qua bao nhiêu sự tình mới có thể thành công. Bái một vị Tiên Quân làm sư phụ, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Lúc này, Long Kinh Thiên đột nhiên mở miệng.

- Không có hứng thú, ta cũng không tính nhận bất kỳ ai làm sư phụ.

Tựa như lúc tiến vào Vô Thần điện, đồng dạng như trưởng lão Dương Thanh Sơn muốn thu hần làm đệ tử, đều bị hần cự tuyệt.

Trước khi tiến vào Diệt Tinh tiên môn, Long Kinh Thiên cũng không có ý định bái bất kỳ ai làm sư phụ, đương nhiên nếu hần muốn bái sư thì cũng chỉ có thể là Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới miễn cưỡng có được cái tư cách này.

477. Chương 476: Hắc Thủy Sâm Lâm.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 476: Hắc Thủy sâm lâm.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

- Cái gì? Người, người nói là, người không muốn?

Vẻ mặt nguyên bản đang cười của Hường Vu Phong đột nhiên cứng đờ lại, tiếp đó là kinh ngạc, không dám tin mà nhìn Long Kinh Thiên.

Chẳng lẽ tiểu tử này vừa rồi không có nghe rõ thân phận của lão?

Vẻ mặt Lục Phong lại càng thêm giật mình mà nhìn Long Kinh Thiên.

Vậy mà, vậy mà người còn không muốn?

- Long Kinh Thiên, đây là sư phụ của ta, thái thượng trưởng lão, người xác định không, không bái sư phụ ta làm sư phụ?

Sau đó, Lục Phong chần chờ một chút, sau khi nhìn sắc mặt Hường Vu Phong liền hỏi Long Kinh Thiên một câu.

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh, nói.

- Trong lòng ta đã có đạo, không cầu đạo của ai khác, cho nên ta sẽ không bái bất luận ai làm sư phụ.

Lúc nói đến hai chữ “ai khác” Long Kinh Thiên ngữ khí của hắn lại nặng thêm một chút.

Lục Phong có chút cười nhạo, nói.

- Người nói là, cho dù là Tiên Đế muốn thu người làm đồ đệ người cũng không muốn?

Hắn rõ ràng không tin. đọc truyện mới nhất tại .

Long Kinh Thiên thần sắc đạm mạc, nói.

- Không sai.

Lục Phong kinh ngạc, cho dù Tiên Đế muốn thu Long Kinh Thiên làm đồ đệ, hắn thực sự đều không muốn?

Lúc này, Hường Vu Phong lại lẩm bẩm.

- Đạo của chính mình, đạo của chính mình!?

Nói đến đây, lão ngẩng đầu lên nhìn Long Kinh Thiên, nói.

- Người đã muốn kiên trì đạo của chính mình ta liền không ép buộc nữa, Long Kinh Thiên, người thiên phú không tồi, truy cầu đạo của chính mình là đúng, nhưng mà Tiên giới yêu nghiệt thiên tài vô số đều vì thế mà tẩu hỏa nhập ma, hi vọng người tự giải quyết cho tốt!

- Chúng ta đi thôi!

Hường Vu Phong nói xong hào quang chợt loé lên, hai người biến mất.

Hường Vu Phong là Tiên Quân, Diệt Tinh tiên môn thái thượng trưởng lão đã tự mở miệng mà Long Kinh Thiên đều không muốn, tự nhiên lão sẽ không mảy may dạn đi ép buộc Long Kinh Thiên phải bái lão làm sư phụ.

Sau khi Hường Vu Phong rời đi, Long Kinh Thiên lại trở về tu luyện viện, tiếp tục tu luyện.

Vài ngày sau, lại có mấy vị thái thượng trưởng lão nữa tới đây, tự nhiên ý định không khác gì với Hường Vu Phong, đều muốn nhận Long Kinh Thiên làm đồ đệ, bất quá đều bị Long Kinh Thiên cự tuyệt.

Tuy rằng tin tức này được phong toả cực kỳ nghiêm mật, nhưng mà trên đời này không có bức tường nào là không lọt gió, tin này rất nhanh truyền ra khắp Diệt Tinh tiên môn.

Vì vậy, trên dưới Diệt Tinh tiên môn cơ hồ đều biết vị nội môn đệ tử nho nhỏ Long Kinh Thiên này. Trong khoảng thời gian ngắn, Long Kinh Thiên đã trở thành chủ đề nghị luận của tất cả mọi người, từ nghị luận chuyển thành nghe đồn, vì vậy các loại tam sao thất bản càng ngày càng nhiều.

- Nghe nói, Long Kinh Thiên này chính là thượng cổ Tiên Đế chuyển thế, cho nên coi như là Tiên Đế muốn thu hắn làm đồ đệ hắn đều không muốn!

- Đúng vậy, nghe nói hắc có thể thu nạp được Vạn long chi khí nơi sâu trong hư không!

- Vạn long chi khí? Chẳng lẽ hắc là thượng cổ Long Đế chuyển thế?

Long Kinh Thiên đang bế quan tu luyện trong Thái Hư Thần Phủ cũng không biết hắc đã trở thành chủ đề nóng tại Diệt Tinh tiên môn, tại Thái Hư Thần Phủ tu luyện trong hai năm hắc mới đi ra.

Hai năm trong Thái Hư Thần Phủ, bên ngoài mới chừng một tháng.

Hai năm tu luyện, Long Kinh Thiên đã dùng gần trăm vạn thượng phẩm tiên đan, đạt đến Kim Tiên hậu kỳ. Bất quá, sau khi đạt tới hậu kỳ, tác dụng của thượng phẩm tiên đan đối với hắc đã không có tác dụng gì quá lớn, coi như dùng hết 500 vạn thượng phẩm tiên đan chỉ sợ cũng không đạt tới Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong.

Hơn nữa, thượng phẩm tiên đan chủ yếu là đề thăng Kim Tiên chi lực của hắc, đối với Kim Tiên pháp tắc tác dụng không lớn.

“Xem ra, phải đi Hắc Thủy sâm lâm một chuyến rồi.”

Long Kinh Thiên nói thầm trong bụng.

Ở kiếp trước, lúc hắc đi qua Thiên Nguyên đại lục, từng tại Hắc Thủy sâm lâm lập ra một cái tiểu động phủ tu luyện ít ngày. Trong động phủ, hắc có nuôi trồng một ít Thiên tiên linh dược cùng Hỗn độn chi vật, chỉ cần tìm được động phủ kia hắc có thể trong thời gian ngắn đem thực lực gia tăng tới một cảnh giới nhất định.

Ít nhất, rất nhanh có thể đột phá đến Đại La Kim Tiên!

Lúc Long Kinh Thiên đang suy nghĩ thì đột nhiên có thanh âm xé gió truyền đến. Hắc nhú mày nhìn lại, thì ra là bốn người Hứa Vũ Quân, Tử Thiên Long Hoàng, Mộ Dung Thiển, Cửu Vĩ Thiên Miêu, còn có Viêm Đế cùng nhau mà đến.

Một thời gian không gặp, năm người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển thực lực đều gia tăng không ít, đặc biệt là Hứa Vũ Quân vậy mà đã đạt tới Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong, mà bốn người Mộ Dung Thiển lại là Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong.

- Kinh Thiên, chàng rốt cục đã xuất quan! Nghe nói, mấy vị thái thượng trưởng lão đều muốn thu chàng làm đồ đệ, chàng đều cự tuyệt?

Vừa tới, Hứa Vũ Quân liền hỏi ngay.

Long Kinh Thiên khẽ giật mình, nhẹ gật đầu.

- Kinh Thiên, hiện tại việc này đã truyền khắp Diệt Tinh tiên môn chúng ta.

Mộ Dung Thiển cười nói.

- Rất nhiều người nói chàng là Thượng cổ Long Đế chuyển thế đây này.

Long Kinh Thiên cười cười.

- Vậy sao?

Nói đến đây hắc lại lắc lắc đầu.

- Bọn hắc nói như thế nào là do bọn hắc, Đế Thái Nhất kia gần đây không có làm khó hai nàng chứ?

- Điều này thì không có, đúng rồi, lão đại, nghe nói tỷ thí luận bàn người thắng? Đế Thái Nhất kia từng tại Diệt Tinh Tiên điện ngăn cản ban thưởng với người?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói ra.

Việc này vốn được che dấu, nhưng mà Long Kinh Thiên khi trở thành tiêu điểm nghị luận từ trên xuống dưới Diệt Tinh tiên môn chuyện này theo đó bị người hữu ý đào ra.

Long Kinh Thiên nói.

- Chỉ là một con tôm tép nhãi nhép mà thôi, ta gần đây phải ly khai Diệt Tinh tiên môn một thời gian, ra ngoài tu luyện.

Đám người Viêm Đế âm thầm lắc đầu cười cười, một con tôm tép nhãi nhép? Trong toàn bộ chúng Diệt Tinh tiên môn đệ tử, chỉ sợ cũng chỉ có Long Kinh Thiên mới dám hình dung Đế Thái Nhất thiếu môn chủ như vậy mà thôi.

- Kinh Thiên, chàng muốn ra ngoài tu luyện?

Hứa Vũ Quân nói.

- Chúng ta cũng muốn theo chàng cùng một chỗ a!

Long Kinh Thiên lắc đầu, nói.

- Không được.

Hắn cũng không phải không nghĩ sẽ mang mấy người Hứa Vũ Quân đi cùng, chỉ là mấy người ở cùng một chỗ sẽ dễ hấp dẫn ánh mắt của người khác. Nếu là động phủ tu luyện tại Hắc Thủy sâm lâm tại kiếp trước của hắn bị người khác phát hiện, tin tức lộ ra chỉ sợ khiến cho người khác phải suy đoán, thậm chí còn có khả năng bạo lộ thân phận, hơn nữa chỗ động phủ kia lại ở một nơi hiểm địa trong Hắc Thủy sâm lâm, mấy người Hứa Vũ Quân đi cùng cũng không phải là an toàn gì.

Mấy người Hứa Vũ Quân nghe vậy tự nhiên trong lòng có chút ít thất vọng, nhưng mà mọi người biết, một khi Long Kinh Thiên đã quyết định sự tình gì thì sẽ không cải biến, cho nên cũng không ai tiếp tục kiên trì.

Về sau, Long Kinh Thiên hỏi tới hiện trạng của năm người, tìm hiểu một chút tình huống của năm người rồi chỉ điểm một vài vấn đề trên con đường tu luyện cho bọn hắn.

Mấy canh giờ sau, mấy người mới ly khai.

Đợi năm người Hứa Vũ Quân ly khai không lâu, Long Kinh Thiên liền bay ra khỏi Tiên Giới viện, sau khi rời khỏi Diệt Tinh vương thành liền hướng Hắc Thủy sâm lâm mà đến.

- Long Kinh Thiên ly khai Diệt Tinh vương thành?

Tại một toà tiên cung nào đó trong Tiên quốc, Đế Thái Nhất hỏi một vị tinh anh đệ tử sau lưng.

- Vâng, đã ly khai.

Vị đệ tử tinh anh kia nói.

- Tựa hồ là tới Hắc Thủy sâm lâm.

- Hắc Thủy sâm lâm?

Ánh mắt Đế Thái Nhất lập lòe, nói.

- Cho người theo dõi hắn, tùy thời hướng ta bẩm báo, còn nữa, đem sự tình hắn tới Hắc Thủy sâm lâm nói cho người Thành gia biết, ta đoán người Thành gia sẽ rất hứng thú với chuyện này.

- Vâng, thiếu chủ!

Hắc Thủy sâm lâm, là một khu rừng rậm tồn tại từ thời Viễn cổ lớn nhất của Thiên Nguyên đại lục, tiên thú sinh sôi nảy nở cơ hồ chiếm một nửa diện tích Thiên Nguyên đại lục, coi như là Cửu Thiên Huyền Tiên bình thường toàn lực phi hành thì cũng phải cần mất ba tháng mới xuyên qua Hắc Thủy sâm lâm được.

Một tháng sau khi ly khai Diệt Tinh vương thành, Long Kinh Thiên đã đi tới khu vực lân cận Hắc Thủy sâm lâm.

478. Chương 477: Tuyệt Đại Tiên Quân.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 477: Tuyệt đại Tiên Quân.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Tới Hắc Thủy sâm lâm, Long Kinh Thiên lách mình bay vào Hắc Thủy sâm lâm, sau khi thoảng phân biệt phương hướng một chút liền hướng chỗ sâu bay đi.

Không bao lâu sau, hai đạo nhân ảnh chợt xuất hiện tại vị trí hắc vừa mới rời đi không bao lâu kia.

- Long Kinh Thiên này quả nhiên tiến vào Hắc Thủy sâm lâm.

Một người trong đó nói.

- Chúng ta bây giờ liền truyền tin về cho thiếu môn chủ!

Dứt lời, người này liền xuất ra một cái ngọc phù, hào quang loé lên liền chui vào hư không.

- Người Thành gia đã biết được tin tức, đã phái ra hai gã Cửu Thiên Huyền Tiên, Hắc Thủy sâm lâm này chính là nơi táng mạng của Long Kinh Thiên rồi!

- Thành Hạo kia chính là thiên tài được Thành gia chú trọng bồi dưỡng vậy mà lại bị Long Kinh Thiên phế đi, khí hải, kinh mạch đều nhận phải thương tổn cực nặng, coi như là Tiên Quân cũng không cách nào cứu chữa được, Thành gia tất phải giết Long Kinh Thiên!

- Đi thôi, chúng ta phải xem xem Long Kinh Thiên tới Hắc Thủy sâm lâm này đến cùng là muốn làm cái gì.

Hai người lách mình tiến vào Hắc Thủy sâm lâm, theo sát sau lưng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên phi hành không ngừng, cổ mộc che trời không ngừng lướt qua hắc. Nửa ngày sau, Long Kinh Thiên ngừng lại một chút, làm bộ điều tức. Hai người sau lưng hắc tự nhiên đã phát hiện ra, bất quá hắc cũng không có để ý tới, hai người thực lực không kém, đều là Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Long Kinh Thiên thực lực bây giờ tuy rằng không kém, là Kim Tiên hậu kỳ nhưng tối đa chỉ có thể đánh chết Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, thực lực có thể so với Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Đương nhiên, hiện tại coi như là Đại La Kim Tiên hậu kỳ cũng không làm gì được hắc.

Sau một hồi giả bộ điều tức, hắc lại tiếp tục hướng nơi sâu bay đi.

Cứ như vậy, một mạch phi hành hơn hai tháng Long Kinh Thiên dần dần đã đi tới biên giới trung tâm Hắc Thủy sâm lâm. Trên đường đi gặp được không ít tiên thú, bất quá đều bị Long Kinh Thiên tránh thoát. Những tiên thú này có đầu thực lực có thể so với Cửu Thiên Huyền Tiên, trong nơi sâu Hắc Thủy sâm lâm thậm chí còn tiên thú có thể so với La Thiên Huyền Tiên, Tiên Quân!

Hai gã Diệt Tinh tiên môn tinh anh đệ tử theo sau lưng Long Kinh Thiên sắc mặt ngày càng ngưng trọng.

- Tiểu tử này đến cùng là muốn làm cái gì?

- Đã tới gần biên giới trung tâm Hắc Thủy sâm lâm rồi, cứ tiếp tục như vậy chúng ta chỉ có thể trở về mà thôi, tiểu tử này muốn chết chúng ta cũng không thể bởi hắc được a.

Bất quá, ngay tại lúc hai người muốn bỏ qua Long Kinh Thiên thì đột nhiên Long Kinh Thiên ngừng lại, sau đó dọc theo một con sơn đạo nhỏ chậm rãi đi lên.

Hai người liếc nhau một cái, sau đó thu liễm khí tức mà đi theo sau lưng Long Kinh Thiên.

Đột nhiên, cảnh vật trong mắt hai người đột nhiên biến đổi, phía trước thác nước trắng xoá, kỳ phong lớn chồm, linh khí đập vào mặt, nương theo linh khí là linh dược chi khí nồng đậm khiến người khác phải mê say đi.

Hai người ngẩn ngơ nhìn tiên cảnh như mộng như ảo trước mắt, nơi này quả thực là một nơi tu luyện thật tốt a!

- Chuyện này, chẳng lẽ đây là động phủ tu luyện của tiên bối tiên nhân?

- Đúng vậy, nhất định là, nhất định là Long Kinh Thiên đạt được bảo đồ mới đến đây!

Tiếp đó hai người vẽ mặt đại hỉ mà phi thân lên, nhưng mà đúng lúc này đột nhiên sương khói dâng lên nhanh chóng, vô số lôi long cuộn mình trên không, khủng bố áp lực từ bốn phương tám hướng ập đến.

- Trận pháp cấm chế?

Hai người đồng thời kinh hô, sắc mặt đại biến mà đánh ra một quyền, nhưng mà không gian bốn phía tựa như tạo thành một bức tường vô hình, đem công kích của hai người ngăn cản xuống. Đồng thời, vô số lôi long trên không đột nhiên đánh xuống, hai người lập tức chật vật không chịu nổi.

Hai người vẽ mặt hoảng sợ, đây là trận pháp cấm chế gì mà lực công kích lại mạnh như vậy?

- Long Kinh Thiên, ngươi thật to gan, vậy mà dám dùng trận pháp vây khốn chúng ta? Mau đem chúng ta thả ra!

Lúc này, hai người có dần dộn thì cũng biết Long Kinh Thiên sớm đã tính toán tốt, chỉ đợi hai người đi tới liền nhốt lại.

- Thả các ngươi ra ngoài?

Ngoài trận, Long Kinh Thiên thần sắc lạnh lùng nhìn hai người trong trận, trận pháp cấm chế này là hắc năm đó tiện tay bố trí ra, cho dù không có người khống chế thì ngay cả Cửu Thiên Huyền Tiên cũng phải bị nhốt lại, không cách nào thoát ra được.

- Long Kinh Thiên, chúng ta là Diệt Tinh tiên môn tinh anh đệ tử, ngươi dám phạm thượng!?

Một người người trong đó ngoài mạnh trong yếu nói.

- Sau khi trở về, ngươi không sợ môn phái trị tội!?

Long Kinh Thiên không thêm để ý tới hai người, sau đó hướng về phía động phủ bố trí không xa bay đi.

Động phủ ở phía trước không xa, chỉ cần ngàn vạn năm linh dược, còn có Hỗn độn chi vật bên trong là hẳn có thể đạt tới Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, thậm chí đột phá tới Đại La Kim Tiên rồi!

Đến lúc đó, đó chính là tử kỳ của hai người này!

Long Kinh Thiên cũng không sợ hai người đem tin tức truyền lại cho Đế Thái Nhất, trong đại trận ngăn cách hết thấy, hai người không có khả năng cùng ngoại giới liên hệ được, trừ phi là Đế Thái Nhất kia tự mình đến đây, có thể tìm được nơi này.

Long Kinh Thiên phi hành thêm mười mấy vạn dặm, lúc muốn tiến lại gần động phủ thì đột nhiên có một cổ uy áp mệnh môn vô cùng vô tận, phẳng phất như đại dương từ phía trước trùm tới.

Đây là, đây là tuyệt đại Tiên Quân!

Chỉ có Tiên Quân vô hạn tiếp cận Tiên Đế mới có được uy áp như vậy!

Sắc mặt Long Kinh Thiên hơi đổi, với thực lực trước kia hẳn có thể dễ dàng bóp chết bất kỳ tuyệt đại Tiên Quân nào, nhưng mà hiện tại nếu gặp phải tuyệt đại Tiên Quân, vậy thì nguy hiểm rồi!

Ân, không đúng! Chỗ động phủ tu luyện này cực kỳ kín đáo, không có khả năng có người biết được, còn có cổ khí tức này sao lại quen thuộc như vậy? Chẳng lẽ là...

Linh quang chợt loé lên trong óc, hắc bật thốt lên.

- Bàn tiểu nhị!

- Ai? Là ai?

Lập tức, phía trước truyền đến một đạo thanh âm dồn dập, kích động, khiếp sợ, hiển nhiên không thể nghe được những gì mình vừa mới nghe được.

Thanh âm vừa dứt thì phía trước hào quang chớp lên, tiếp đó là một đạo thân ảnh phá không bay đến rồi hạ xuống bên người Long Kinh Thiên, đồng thời uy áp kia cũng biến mất theo.

Đứng trước mặt Long Kinh Thiên chính là một tráng hán thân thể trắng kiện, cao tới gần hai mét, mặt đầy râu.

Tráng hán đứng tại trước mặt Long Kinh Thiên, dùng ánh mắt không thể tin được mà nhìn Long Kinh Thiên, tiếp đó là kích động, lệ nóng từ hai mắt ứa ra, đột nhiên hấn đi tới trước mặt Long Kinh Thiên mà quỳ sát xuống.

- Sư tôn! Là lão nhân gia người! Lão nhân gia người rốt cuộc đã trở lại rồi!

Tráng hán nói xong liền đột nhiên ồ ồ khóc lên.

Tráng hán khóc đến thương tâm, khóc đến kích động, thậm chí ngay cả nước mắt nước mũi không tự kiềm chế được, thậm chí đến cuối cùng còn ôm lấy đùi Long Kinh Thiên mà khóc lên.

Nếu là những thái thượng trưởng lão Diệt Tinh tiên môn có mặt ở đây, nhìn thấy một tuyệt đại Tiên Quân ôm đùi Long Kinh Thiên mà khóc như thế này, không biết sẽ có cảm tưởng gì.

Tráng hán kia lúc này mới bình tĩnh, nhìn một góc quần đã ướt của Long Kinh Thiên mà đột nhiên sợ hãi, quỳ sát đất mà nói ra.

- Sư tôn, đệ tử đã mạo phạm, thỉnh sư tôn trị tội!

- Ha ha, không có việc gì, đứng lên đi, thầy trò chúng ta cũng đã có trăm năm không gặp a, trước đứng lên nói sau.

Long Kinh Thiên cười nói.

- Vâng, sư tôn!

Lúc này, tráng hán mới cung kính đứng lên.

479. Chương 478: Thân Phận Bàn Tiểu Nhị.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 478: Thân phận Bàn Tiểu Nhị.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nhìn tráng hán, nói.

- Bàn Tiểu Nhị, người tại sao lại ở chỗ này?

Nghe được Long Kinh Thiên hỏi thế, tráng hán cung kính nói.

- Sư tôn, năm đó người muốn đột phá Hỗn Nguyên Thánh Nhân chi cảnh, Thiên phạt đánh xuống, toàn bộ Đại La Thiên Cung bị huỷ diệt, toàn bộ Tiên giới đều cho rằng người chúng đạo thất bại, thân vẫn đạo tiêu, nhưng mà đệ tử một mực không tin cho nên mới tới đây chờ đợi sư tôn! Đệ tử tin tưởng, sư tôn sẽ không chết đâu, sư tôn nhất định còn sống!

Long Kinh Thiên nghe vậy, trong lòng thoáng được an ủi một chút, cười nói.

- Mấy trăm năm này, người vẫn một mực thủ tại chỗ này, chờ ta trở lại?

- Đúng vậy, sư tôn.

Tráng hán nhếch miệng cười cười, nói năng có chút hồn nhiên.

Tráng hán đúng là toạ hạ đệ tử nhỏ nhất của Long Kinh Thiên, cũng là người thực lực yếu nhất, Bàn Tiểu Nhị là nữ danh Long Kinh Thiên xưng hô với hắn, bất quá tráng này tại Tiên giới lại có một cái danh rất nổi, uy chấn toàn bộ Tiên giới, đó chính là Đoạt Mệnh Tiên Quân!

Đoạt Mệnh Tiên Quân!

Đệ nhất nhân dưới Tiên Đế!

Đừng nhìn Bàn Tiểu Nhị này trước mặt Long Kinh Thiên chẳng khác gì tiểu hài tử, nhưng mà trong mắt các thế lực lớn tại Tiên Giới, Đoạt Mệnh Tiên Quân chính là đại danh từ đại diện cho huyết tinh, giết chóc, khủng bố!

Toàn bộ Tiên Giới, có thể dùng Tiên Quân thực lực chống lại Tiên Đế cường giả cũng không hơn mười người, mà Bàn Tiểu Nhị năm đó lại đồ diệt một cái đế vương đại phái!

Đế vương đại phái này có ba vị Tiên Đế cường giả,, hơn một trăm vị Tiên Quân! Về phần La Thiên Thượng Tiên dưới Tiên Quân, Cửu Thiên Huyền Tiên lại càng không biết bao nhiêu!

Việc này năm đó tạo ra một cái siêu cấp chấn động tại Tiên giới!

Cho dù ba Tiên Đế kia chỉ là sơ kỳ, nhưng mà đây cũng là việc nghe mà rợn cả người rồi.

Cũng bởi vì vậy mà Bàn Tiểu Nhị liền trở thành Đoạt Mệnh Tiên Quân, đệ nhất nhân dưới Tiên Đế. Cho dù tại Thần giới, Ma giới, Phật giới, Yêu giới xa xa các loại cũng đều biết tới tên tuổi Bàn Tiểu Nhị này.

Có thể nói, tại Tiên giới, Đoạt Mệnh Tiên Quân thậm chí còn nổi hơn những Tiên Đế bình thường nhiều.

- Đám sư huynh của ngươi đâu rồi?

Long Kinh Thiên mở miệng hỏi.

Bàn Tiểu Nhị nghe vậy hai mắt liền đỏ lên, rơi lệ mà nói.

- Sư tôn, sư huynh, sư huynh bọn hần, bọn hần chết rồi, đều chết hết!

- Cái gì? Ngươi nói cái gì? Đều, đều chết hết!?

Long Kinh Thiên giống như cả người bị Thiên phạt đánh trúng, hai mắt ngốc trệ, không thể tin được.

Hần tổng cộng thu mười ba tên đệ tử, Bàn Tiểu Nhị xếp hàng thứ mười ba, mười hai người khác toàn bộ đều chết?

- Chuyện gì xảy ra!?

Hai mắt Long Kinh Thiên đỏ lên, hỏi.

- Sư tôn, người chứng đạo thất bại, về sau lại biến mất, tọa hạ thế lực dưới trưởng Cộng Công Thiên Tôn, Minh Hà Thiên Tôn cùng Thiên Đình liền muốn chia cắt thế lực của Đại La thiên cung ta, thậm chí cuối cùng Cộng Công cùng Minh Hà hai lão già kia cũng nhúng tay vào, ra tay với chúng đệ tử!

Bàn Tiểu Nhị khóc lóc nói.

- Cộng Công, Minh Hà, Thiên Đình muốn thu phục chúng đệ tử, bức chúng đệ tử góp sức cho bọn hần, nhưng mà chúng đệ tử không phục, về sau đám người sư huynh đều bị Cộng Công, Minh Hà toàn bộ giết chết!

- Tam sư huynh, tứ sư huynh vì cứu đệ tử mới chết!

Bàn Tiểu Nhị nói đến đây liền khóc lớn, nước mắt như mưa.

- Sau khi đệ tử chạy thoát liền ở lại đây, một mực chờ sư tôn trở về!

- Quý Thần, Kha Hải!

Long Kinh Thiên ngửa mặt lên trời kêu to, nước mắt không thể ức chế được mà theo khoé mắt chảy xuống, sát ý khủng bố như hồng thủy từ trên người hần bạo phát ra, cả hư không theo đó mà xuất hiện lời vãn rậm rập.

Quý Thần, Kha Hải chính là tên của tam đệ tử, tứ đệ tử của hần.

- A!

Long Kinh Thiên tiếp tục ngửa mặt lên trời gầm rú, thanh âm cực kỳ bi thương, người nghe thấy phải rơi lệ, tóc hắt phiêu tán, hai mắt trở nên đỏ thẫm như máu.

Những đệ tử này thế nhưng mà đã theo hắc gần trăm vạn năm, vậy mà toàn bộ đều chết hết, chết rồi!

Mặc dù với tâm tính Thiên Tôn của hắc, tâm cũng như dao cắt.

- Cộng Công, Minh Hà, Hạo Thiên, Long Kinh Thiên ta không giết các người thề không làm người!

Long Kinh Thiên hai mắt huyết thủy, khàn giọng rống lên.

Bàn Tiểu Nhị càng khóc không thành tiếng.

Bi thương, sát ý ngập tràn bốn phía.

Long Kinh Thiên chuyển thế trùng tu, trở lại Tiên giới, không thể tưởng tượng được đã cùng chúng đệ tử thiên nhân vĩnh cách! Vừa nghĩ tới tình cảnh năm đó chúng tọa hạ đệ tử nghe hắc giảng đạo, nhất thời hắc siết hai nắm đấm lại, sát ý mãnh liệt đem cổ mộc bốn phía toàn bộ quét thành bột phấn.

Hồi lâu sau, Long Kinh Thiên liền bảo Bàn Tiểu Nhị đứng lên.

- Đại sư huynh, nhị sư huynh của người đâu rồi?

Long Kinh Thiên hỏi, hắc không tin đại đệ tử, nhị đệ tử của hắc đã chết hết.

- Hồi bẩm sư tôn, đại sư huynh cùng nhị sư huynh năm đó cũng trốn thoát, bắt quá thân lại chịu trọng thương, ba người chúng đệ tử đều phân tán ra, đệ tử đoán rằng đại sư huynh đã trốn về Long giới, mà nhị sư huynh chắc đã trở về Yêu giới!

Bàn Tiểu Nhị nói.

Long Kinh Thiên nghe vậy thần sắc có chút hoà hoãn xuống.

Đại đệ tử, nhị đệ tử này của hắc đều là tồn tại cường hoành được sinh ra từ thời Hỗn độn, tuy rằng không có đột phá tới Thiên Tôn nhưng cũng là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong cực hạn, nếu như muốn trốn coi như là Thiên Tôn bình thường cũng khó có thể giết được.

Đại đệ tử chính là Hỗn Độn Kim Long, nhị đệ tử là Thạch hầu chi thể sinh ra từ thời Hỗn độn!

- Sư tôn, người nhất định phải thay chúng đệ tử báo thù a! Tam sư huynh, tứ sư huynh bọn hắc chết thật thê thảm a!

Lúc này, Bàn Tiểu Nhị lại khóc nói.

- Hải cốt hai người vô tồn, ngay cả Tiên phù cũng đều bị Cộng Công, Minh Hà ban cho tọa hạ đệ tử luyện hoá! Thời điểm bị Cộng Công, Minh Hà giết, hai người vẫn còn đang hô hào danh tự của sư tôn!

Hải cốt vô tồn!

Long Kinh Thiên hai mắt đỏ lên.

- Yên tâm, nhất định sẽ!

Hắc sẽ không để cho cái chết này là vô ích!

Hắc muốn cho Cộng Công, Minh Hà phải hoàn lại gấp trăm lần, nghìn lần, vạn lần!

- Sư tôn, thực lực bây giờ của người...

Đột nhiên, Bàn Tiểu Nhị mở miệng nói. Lúc trước, hắc đã phát hiện ra Long Kinh Thiên hiện tại chỉ có Kim Tiên hậu kỳ thực lực.

- Việc này nói ra rất dài dòng.

Long Kinh Thiên thở dài nói.

- Đi thôi, chúng ta vào động phủ.

- Vâng, sư tôn!

Bàn Tiểu Nhị cung kính nói.

Toạ hạ đệ tử đối với mình trung tâm như vậy, cho nên Long Kinh Thiên cái gì cũng không có dấu diếm, đem hết thầy sự tình sau khi mình chứng đạo thất bại nói đơn giản cho Bàn Tiểu Nhị biết một chút.

Bàn Tiểu Nhị nghe xong liền mất hồi lâu mới phản ứng lại được, tuy rằng Long Kinh Thiên tạm thời đánh mất lực lượng, nhưng mà hắn không có mất đi tin tưởng, còn có sự sùng bái mù quáng trước kia nữa, cho nên Bàn Tiểu Nhị tin tưởng, tương lai không lâu sư tôn hắn nhất định có thể khôi phục Thiên Tôn thực lực, thậm chí là còn chứng đạo thành công!

Sau đó, hai người đi vào động phủ.

Động phủ này là năm đó Long Kinh Thiên tiện tay bố trí ra, cho nên có chút đơn giản. Động phủ không lớn, chỉ có phương viên vài dặm. Phía sau động phủ là một cái được viên, bên trong có rất nhiều Tiên thiên linh dược năm đó hắn tiện tay trồng xuống, mà bên trong động phủ lại có một cái tiểu ngọc trì do Tiên Thiên Hàn ngọc xây thành, có ngọc trì, ôn khí lượn lờ, bên trong ngọc trì chính là Kim Ti Lục Dịch hiện ra kim quang nhàn nhạt.

Kim Ti Lục Dịch ra đời tại Hỗn độn, sau khi thu nạp không chỉ có tác dụng gia tăng thực lực mà còn có thể cải tạo bản thể, cải tạo thiên phú, tăng cường thần hồn.

- Bàn Tiểu Nhị, người ra ngoài hộ pháp giúp ta.

Long Kinh Thiên nói ra.

- Vâng, sư tôn!

Bàn Tiểu Nhị nói, nói đến đây hai tay hào quang loé lên, liền xuất ra một cái bình ngọc.

- Sư tôn, nơi này đệ tử còn có một hạt Cửu Chuyển kim đan.

480. Chương 479: Hỗn Độn Chi Hoả

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 479: Hỗn Độn Chi Hoả

- Cửu Chuyển kim đan!

Long Kinh Thiên lấp bắp kinh ngạc nho nhỏ.

Cửu Chuyển kim đan này chính là do Thái Thượng Lão Quân hao tổn mấy vạn ức năm thời gian sưu tập hơn mười vạn chủng Tiên thiên chi vật, mấy trăm chủng Hỗn độn chi vật, luyện chế trong mấy trăm vạn năm mới luyện ra được chí thượng tiên đan.

Một lò tổng cộng có mười khoảnh!

Năm đó, Thái Thượng Lão Quân từng ban cho Long Kinh Thiên một khoảnh, bất quá lúc đó hắn đã là Thiên Tôn, căn bản là không cần dùng tới cho nên mới cấp cho vị đệ tử nhỏ nhất này, không nghĩ tới Bàn Tiểu Nhị một mực không có luyện hoá, vẫn bảo tồn lấy.

Coi như là một phạm nhân ăn phải Cửu Chuyển kim đan, bình thường thì cũng có thể sống tới mấy vạn năm, nếu như là một Tiên Thiên nuốt vào, thực lực lập tức tăng vọt, liên tiếp đột phá, từ Tiên Thiên sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, Kim Tiên sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, cuối cùng là tới Đại La Kim Tiên!

Thậm chí, có người sau khi phục dụng liền trực tiếp đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong!

Đây chính là chỗ nghịch thiên của đệ nhất tiên đan Cửu Chuyển kim đan, ngoài Cửu Chuyển kim đan ra, trong thiên địa này không có tiên đan hay linh quả, linh dược nào có được nghịch thiên chi lực bực này.

Cho dù là Hỗn Độn Ngũ Hành quả, Hoàng Lý, Nhâm Sâm quả, Bàn đào cũng không có loại nghịch thiên chi lực bực này.

- Năm đó sư tôn ban cho đệ tử, đệ tử một mực không cam lòng phục dụng. nguồn

Bàn Tiểu Nhị cười có chút ngây ngô, tiếp đó hai tay dâng lên cho Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu, chần chờ một chút rồi vẫn tiếp lấy cái bình ngọc mà trong lòng cảm khái không thôi, không nghĩ tới khoả Cửu Chuyển kim đan này cuối cùng vẫn trở lại tay của mình.

Tiếp đó, Bàn Tiểu Nhị thi lễ một cái rồi lui ra ngoài động phủ, thay Long Kinh Thiên hộ pháp.

Long Kinh Thiên tiến vào Thái Hư Thần Phủ, đem cấm chế trên bình ngọc mở ra, Cửu Chuyển kim đan theo đó từ trong bình chậm rãi bay ra ngoài. Lập tức, cả không gian tràn ngập đan hương, khiến cho tinh thần thanh thản, thân thể thoải mái hẳn đi.

Cửu Chuyển kim đan lơ lửng trong không trung phẳng phất như cùng thiên địa một thể, mỗi một lần xoay tròn đều ẩn chứa thiên địa chi lý, không gian bốn phía chấn động, đan hữu sinh tử.

Hết thấy pháp tắc lực lượng, thời gian, không gian, Thuỷ chi bản nguyên, Hoả chi bản nguyên các loại tựa hồ đều áp súc bên trong nó.

Trong thiên địa, cũng chỉ có Thái Thượng Lão Quân mới có thể luyện ra được Cửu Chuyển kim đan này!

Lập tức, Long Kinh Thiên không chần chờ mà hé miệng hút một cái, đem khoả Cửu Chuyển kim đan kia hút vào trong miệng. Phẳng phất như nhận phải kích thích thật lớn, lập tức Tiên phù trong linh hồn chi hải của hắn chợt nổi hào quang trước nay chưa từng thấy, thanh âm chấn động vù vù không thôi, mà ngay cả Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ trong đan điền cũng tựa như ăn được phải chất kích thích, lôi quang điên cuồng tăng vọt.

Long Kinh Thiên toàn lực vận chuyển Hỗn Độn Đại La Tiên, cảm giác được mỗi một lần vận chuyển công pháp đều có một cỗ năng lượng bành trướng điên cuồng phóng tới kinh mạch khắp nơi trong cơ thể hắn.

Năng lượng khoả Cửu Chuyển kim đan này ẩn chứa căn bản không phải là một vạn khoả thượng phẩm tiên đan có thể so sánh, cả hai khác biệt như ngày với đêm vậy. Nếu như đem một vạn khoả thượng phẩm tiên đan kia ví như một đầu Thiên hà, vậy thì Cửu Chuyển kim đan chính là vạn đầu, trăm vạn đầu Thiên hà.

Bất quá, năng lượng của Cửu Chuyển kim đan tuy bành trướng cực kỳ nhưng lại không có cuồng bạo giống như một vạn khoả thượng phẩm tiên đan kia, cho nên coi như là một Thiên Tiên cũng có thể trực tiếp luyện hoá, chỉ có điều vấn đề thời gian luyện hoá phải kéo dài mà thôi.

Mỗi một cái hô hấp, dược lực của Cửu Chuyển kim đan đều rèn luyện lấy kinh mạch của Long Kinh Thiên, kinh mạch khuếch trương, mỗi một cái hô hấp liền cường hoá thêm một phần, mà Tiên phù lại càng có thể lấy tốc độ bằng mắt thường thấy được không ngừng biến lớn, ngưng thực.

Trong Tiên phù, Kim Tiên chi lực như vạn đầu Thiên hà, theo Tiên phù biến lớn mà không ngừng khuếch trương ra. Không gian trong Tiên phù, Kim Tiên pháp tắc một đầu lại dần sinh ra một đầu.

Mười năm mét, mười sáu mét, mười bảy mét!

Nửa năm sau, Kim Tiên pháp tắc trong Tiên phù của hắn đã đạt tới một con số phải khiến người khác sợ hãi, chín mươi chín vạn đầu! Mà mỗi đầu đều thô to tới mười tám mét!

Thực lực của hắn lúc này theo đó cũng đã đạt tới Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, đã đạt tới vô hạn tiếp cận Đại La Kim Tiên. Bất quá, đây vẫn chưa phải là cực hạn của hắn, Kim Tiên pháp tắc của hắn vẫn đang tiếp tục gia tăng, biến lớn.

Tới cuối cùng, Kim Tiên pháp tắc của hắn đã đạt tới một trăm vạn kém một đầu (999.999)! Mà mỗi một đầu đều thô to tới mười chín mét!

Một trăm vạn kém một đầu là gấp mười lần thiên tài đệ tử Kim Tiên hậu kỳ bình thường, coi như là Đại La Kim Tiên bình thường cũng không có tới một trăm vạn thiếu một đầu Đại La Kim Tiên pháp tắc, chỉ có những thiên tài đệ tử kia sau khi đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ sau mới có thể ngưng tụ ra con số này được.

Sau khi đạt đến cực hạn, rốt cuộc hư không liền xuất hiện một cái lỗ thủng khổng lồ, quang trụ ẩn chứa Thiên đạo pháp tắc âm âm giáng xuống. Lần này, Thiên đạo pháp tắc so với lúc trước Long Kinh Thiên đột phá Kim Tiên càng thêm huyền ảo. Lúc tiến vào linh hồn chi hải của hắn không ngừng cải tạo lấy Tiên phù của hắn, khiến cho Tiên phù triệt để lột xác.

Đạt được Thiên đạo pháp tắc cải tạo, Tiên phù của hắn lột xác, đạt tới độ cao hai trăm triệu, Kim Tiên chi lực cũng lột xác thành Đại La Kim Tiên chi lực, Kim Tiên pháp tắc cũng lột xác thành Đại La Kim Tiên pháp tắc.

Long Kinh Thiên cả người từ trong ra ngoài xảy ra biến hoá nghiêng trời lệch đất, khí tức so với lúc trước càng thêm kéo dài, nội liễm.

Tại Tiên giới, Đại La Kim Tiên mới có thể xem là một phương cường giả, một Đại La Kim Tiên đệ tử vô luận là ở môn phái nào cũng đều là đệ tử tinh anh! Vô luận ở môn phái nào cũng đều là kẻ có địa vị!

Sau khi đột phá Đại La Kim Tiên, Long Kinh Thiên tiếp tục vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, toàn lực hấp thu được lực của Cửu Chuyển kim đan, cuối cùng đạt tới Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong mới ngừng lại.

Long Kinh Thiên đứng lên, miệng hé ra khẽ hút một cái, Hỗn độn Kim Ti Lục Dịch bên trong động phủ liền hoá thành một đạo quang trụ rơi vào trong miệng của hắn, tiếp đó liền hoá thành từng dòng nước âm không ngừng bị hắn luyện hoá.

Bên ngoài Tiên phù của hắn chợt hiện lên một đoàn hoả diễm màu xám, thời điểm Kim Ti Lục Dịch tiến tới gần Tiên phù đoàn hoả diễm này liền luyện hoá chúng thành năng lượng tinh thuần nhất.

Hoả diễm màu xám này chính là Hỗn độn chi hoả!

Hỗn độn chi hoả, chỉ có Tiên phù của Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong cá biệt cùng Thiên Tôn mới có thể sinh ra được, mà bây giờ Long Kinh Thiên mới chỉ là Đại La Kim Tiên, Tiên phù hắn vậy mà có thể sinh ra được!

Rất nhanh, Hỗn độn Kim Ti Lục Dịch kia liền bị Hỗn độn chi hoả hoà tan, bị Tiên phù thu nạp.

Cảm ứng được Hỗn độn chi hoả, Long Kinh Thiên nhất thời vui vẻ trong lòng. Đã có Hỗn độn chi hoả hắn liền có thể chữa trị Thái Hư Thần Phủ, khôi phục lại uy lực lúc toàn thịnh của nó. Đã có Hỗn độn chi hoả, chỉ cần thu thập đủ tài liệu hỗn độn hắn liền có thể luyện chế ra Hỗn độn chi bảo!

- Phía trên Hỗn độn chi hoả chính là Hồng môn tử hoả!

Hai mắt Long Kinh Thiên tinh mang lập lòe.

- Bất quá, có lẽ lúc chính mình khôi phục tới Tiên Đế thực lực, Tiên phù mới có thể sinh ra Hồng môn tử hoả!

Hồng môn tử hoả, có thể luyện chế Hỗn độn chí bảo!

Hỗn độn chí bảo là vật thể nhưng là vật ngay cả Thiên Tôn cũng phải thèm muốn!

Sau đó, Long Kinh Thiên đem tâm thần thu hồi lại rồi rời khỏi Thái Hư Thần Phủ. Mặc dù đã có được Hỗn độn chi hoả nhưng hắn tạm thời vẫn chưa thể chữa trị được Thái Hư Thần Phủ, vẫn còn cần một ít tài liệu nữa.

- Sư tôn!

Bên ngoài động phủ, Bàn Tiểu Nhị đang hộ pháp thấy Long Kinh Thiên đi ra liền vui vẻ, cung kính nói.

Long Kinh Thiên gật đầu, cười nói.

- Chúng ta đi thôi.

Dứt lời, hần liền phi thân ra khỏi động phủ, hai cái hô hấp sau hần cùng Bàn Tiểu Nhị xuất hiện trước mặt trận pháp đang vây khốn hai tinh anh đệ tử Diệt Tinh tiên môn kia.

481. Chương 480: Người Đang Ở Nơi Nào

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 480: Người Đang Ở Nơi Nào

Trong đại trận, hai tên tinh anh đệ tử Diệt Tinh tiên môn kia đã bị giày vò tới người không ra hình người, quỷ không giống quỷ. Dưới lời long không ngừng oanh kích, áo bào toàn thân hai người đã rách mướp, đầu tóc đã bị lôi hỏa đốt cháy chả còn lại mấy sợi, đỉnh đầu một mảnh trọc lóc.

Hai người trong đại trận chỉ có thể quan sát được tình hình bên ngoài, thấy Long Kinh Thiên đến một người trong đó nổi giận quát mắng.

- Kinh Thiên, đồ tạp chủng nhà ngươi, có đem chúng ta thả ra hay không!?
- Chờ chúng ta ra ngoài, chúng muốn đem da của ngươi từng khối từng khối cắt bỏ!

Tên còn lại hận ý trong hai mắt gần như ngưng thực, nghiêng răng nghiêng lợi mà nói.

Hai người thân là Đại La Kim Tiên, là tinh anh đệ tử Diệt Tinh tiên môn, lấy đâu ra cảnh bị một cái nội môn nho nhỏ tính kế qua? Hận ý đối với Long Kinh Thiên có thể tưởng tượng được.

- Thả các ngươi ra?

Thần sắc Long Kinh Thiên lạnh lùng, nói.

- Ta hiện tại liền thả các ngươi!

Dứt lời, tay phải chỉ ra một cái, đem cấm chế đại trận mở ra.

Hai người không ngờ tới Long Kinh Thiên vậy mà thật sự khai mở cấm chế, sau khi khê giạt mình thân hình hai người chợt loé lên, thoát ra khỏi đại trận, lúc này cả hai mới thực sự tin tưởng.

Hai người nhìn nhau, tiếp đó là nhìn Long Kinh Thiên, thần sắc dữ tợn, quát.

- Long Kinh Thiên, ngươi sợ? Biết rõ vậy khốn được chúng ta nhưng cũng không giết được chúng ta cho nên bây giờ mới đem chúng ta thả ra?
- Ngươi dám vây khốn chúng ta, quả thực là muốn chết! Cút lại đây cho ta, quỳ xuống!

Một người phi thân lên, tay phải đột nhiên chụp tới, muốn đem Long Kinh Thiên bắt lại mà hung hăng chà đạp, phát tiết lửa giận trong lòng.

- Lớn mật!

Đột nhiên, một đạo tiếng quát vang lên, đầu óc hai người như kinh thiên lôi điện oanh kích trúng, thân hình lung lay. Hai người hoảng sợ nhìn về phía tráng hán một mực đứng sau lưng Long Kinh Thiên này giờ hai người không chú ý. Tiếp đó, hai người phát hiện ra một cổ uy áp kinh khủng tới tận cùng từ trên người tráng hán kia phát ra. Dưới khủng bố uy áp, hai người có loại cảm giác hít thở khó thông.

Tráng hán hai mắt giận dữ trừng lớn, làm cho kẻ muốn xuất thủ với Long Kinh Thiên kia như bị Thái cổ thần sơ oanh trúng mà bay ngược ra ngoài, người còn lại đồng dạng không ngừng lăn lộn, sau đó đập vào phía trên một góc cổ mộc che trời.

Cừu hận, lửa giận trên mặt hai người biến mất, trong hai mắt chỉ còn lại sợ hãi.

- Tiên, Tiên Quân!

Hàm răng hai người run lên.

Tiên Quân, tráng hán đứng sau Long Kinh Thiên dĩ nhiên là Tiên Quân!

Hơn nữa, tựa hồ còn là tuyệt đại Tiên Quân!

Bởi vì, loại uy áp này cho dù trên người rất nhiều Diệt Tinh tiên môn thái thượng trưởng lão cũng không có.

- Sư tôn, hai người này giao cho đệ tử xử lý a! ikienthuc.org

Tiếp đó, bọn hán chứng kiến tráng hán sau lưng Long Kinh Thiên cung kính xin chỉ thị của Long Kinh Thiên.

- Sư, sư tôn!?

Óc hai người như phát sinh cự đại chấn động mà trống rỗng đi, hai mắt cứng đờ, hoảng sợ muôn dạng mà nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên dĩ nhiên là sư tôn của một tuyệt đại Tiên Quân!? Trời ạ! Chuyện này, chuyện này đến cùng là chuyện gì!?

Đột nhiên, trong óc hai người chợt loé lên, chẳng lẽ tin đồn lúc trước là sự thật, Long Kinh Thiên này chính là thượng cổ Long Đế chuyển thế? Mà tuyệt đại Tiên Quân này chính là toạ hạ đệ tử trước kia?

Trách không được Long Kinh Thiên mang họ Long!

- Long Kinh Thiên sư đệ, không không, Long Kinh Thiên Tiên Đế tiền bối, tha mạng a, tha mạng! Chúng ta chỉ phụng mệnh làm việc, là thiếu môn chủ sai chúng ta theo dõi người, Long Kinh Thiên Tiên Đế tiền bối, cầu người tha cho chúng ta!

- Tha cho chúng ta, chúng ta biết sai rồi, chúng ta biết sai rồi!

Hai người lúc này bưng tỉnh, vội vàng quỳ xuống mà không ngừng dập đầu với Long Kinh Thiên, khóc lóc cầu xin.

Long Kinh Thiên đạm mạc nhìn hai người, đối với Bàn Tiểu Nhị nói.

- Đem Tiên phù của bọn chúng lưu lại.

- Vâng, sư tôn!

Bàn Tiểu Nhị đã minh bạch ý tứ của Long Kinh Thiên mà quay đầu lại. Mà, hai người kia toàn thân chấn động, bị dọa cho càng hoảng sợ cầu xin tha thứ.

- Tiền bối, tha mạng a, chúng ta lần sau không dám nữa!

Bất quá, cho dù hai người có van xin kiểu nào, tay phải Bàn Tiểu Nhị vừa lộn một cái liền đem hai người chụp thành thịt tương, chỉ còn sót lại hai quả Tiên phù.

Đối với Bàn Tiểu Nhị mà nói, đừng nói là Đại La Kim Tiên, coi như là Tiên Quân bình thường thì cũng chỉ là sự tình một chớp mắt.

Đem hai quả Tiên phù thu vào tay, Bàn Tiểu Nhị cung kính dâng lên.

- Sư tôn.

Long Kinh Thiên gật đầu, đem hai quả Tiên phù thu vào tay.

Hai người này thiên phú không có gì, về sau cho dù đột phá La Thiên Thượng Tiên thì cũng khó khăn, người như vậy cho dù sẵn sàng góp sức cho hắn thì cũng không tạo ra tác dụng gì lớn lắm, không bằng lấy Tiên phù của hai người cấp cho hắn luyện hoá, tăng lên một ít thực lực. Cho nên, Long Kinh Thiên mới sai Bàn Tiểu Nhị đem hai người kia giết đi.

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên để cho Bàn Tiểu Nhị giết hai người, tại một toà tiên cung nào đó trong Diệt Tinh tiên quốc, Đế Thái Nhất âm thầm mà nhìn vào hai quả ngọc bài bị nghiền nát trước mặt.

Đây chính là Nguyên thần ngọc bài của hai gã tinh anh đệ tử hắc phái ra theo dõi Long Kinh Thiên, hiện tại ngọc bài nát, hai người kia...

- Hai tên phế vật này, có một chút chuyện nhỏ cũng đều làm không xong!

Đế Thái Nhất hừ lạnh.

- Thiếu môn chủ, theo như hai người này hồi báo lúc trước, Long Kinh Thiên đã tiến nhập trung tâm Hắc Thủy sâm lâm, đoán chừng hai người không cẩn thận gặp phải Cửu Thiên Huyền Tiên hoặc là La Thiên Thượng Tiên yêu thú rồi bị giết đi.

Tên tinh anh đệ tử sau lưng Đế Thái Nhất nói ra.

Người này gọi là Tống Phàm, Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, trong hàng ngũ tinh anh đệ tử thực lực rất mạnh, là một trong những tâm phúc của Đế Thái Nhất.

Đế Thái Nhất hỏi ngược lại.

- Thành gia bên kia như thế nào rồi?

Tống Phàm cười nói

- Thành gia đã phái ra hai gã Cửu Thiên Huyền Tiên tiến về Hắc Thủy sâm lâm, thủ vững biên giới bên ngoài Hắc Thủy sâm lâm, lúc Long Kinh Thiên vừa ra khỏi Hắc Thủy sâm lâm hẳn phải chết không thể nghi ngờ, hẳn không có khả năng sẽ trở lại được Diệt Tinh vương thành.

Đế Thái Nhất thoả mãn gật đầu.

- Tuy rằng không thể tự mình ra tay giải quyết tiểu tử kia, nhưng mà như thế lại càng tốt, tránh khỏi về sau môn phái truy tra, Thành gia trưởng lão giết hắc, chuyện này cùng ta không có quan hệ gì rồi.

Đúng lúc này, Tiên quốc đột nhiên chấn động, giống như nhận phải oanh kích mãnh liệt gì đó.

Đế Thái Nhất hai người biến sắc.

- Chuyện gì xảy ra!?

Lời vừa dứt, lập tức, một cỗ uy áp mệnh mông phẳng phất như đến từ thiên địa phủ xuống toàn bộ Diệt Tinh tiên quốc, những Cửu Thiên Huyền Tiên, La Thiên Thượng Tiên trưởng lão, thậm chí là cả Tiên Quân thái thượng trưởng lão cũng đều cảm thấy áp bách đến từ linh hồn.

Hai người Đế Thái Nhất, Tống Phàm từ trong tiên cung gian nan bay ra, nhìn lại, chỉ thấy toàn bộ Tiên quốc xuất hiện vô số thiên long phi tường, tiên khí lượn lờ, vô số tiên nhạc tấu hưởng, những tiên nhạc này ẩn chứa thiên địa chí lý khiến cho hai người nghe được liền cảm thấy linh đài thanh minh, tiến vào một cảnh giới huyền diệu khó giải thích.

- Đó là tiên cung Hoắc Cương thái thượng trưởng lão tu luyện!?

Tống Phàm nhìn về nơi truyền ra tiên nhạc, tiếp đó là cuồng hỉ nói ra.

- Thiếu môn chủ, Hoắc Cương thái thượng trưởng lão đột phá Tiên Đế chi cảnh! Đây là đại hỉ, đại hỉ a! Từ nay về sau, Diệt Tinh tiên môn chúng ta chính là đế vương đại phái rồi!

Đế Thái Nhất cũng cuồng hỉ, xúc động mà đỏ cả mặt lên.

- Tốt, tốt, ha ha... Diệt Tinh tiên môn chúng ta rốt cuộc đã có một vị Tiên Đế cường giả! Về sau, Thiên Nguyên đại lục chính là Diệt Tinh tiên môn chúng ta độc đại, Thành gia cùng Cửu Bằng cung cũng đều phải cúi đầu xưng thần!

- Ta bây giờ đi qua chúc mừng Hoắc Cương thái thượng trưởng lão!

Nói xong, Đế Thái Nhất liền phi thân lên, hướng phiến tiên cung kia bay qua, mà những tiên cung khác trong Tiên quốc cũng đều bay ra mây trăm đạo thân ảnh, hiển nhiên chúng trưởng lão trong Tiên quốc cũng

đã biết chuyện gì xảy ra, toàn bộ đều chạy đến chúc mừng, mà ngay cả Đế Lạc thân chương môn cũng từ trong mật thất chạy ra.

Toàn bộ Diệt Tinh tiên quốc, một mảnh không khí vui mừng.

Trong phiên Tiên cung kia, một đạo kim quang phóng lên trời, tiếp đó là một đạo thân ảnh cao ngạo xuất hiện trên không tiên cung, đúng là Hoắc Cương thái thượng trưởng lão đã đột phá Tiên Đế chi cảnh thành công.

Hoắc Cương cũng nhin không được mà kích động trong lòng, thần sắc vui vẻ.

- Rốt cuộc đã đột phá Tiên Đế chi cảnh rồi!

Khí thể toàn thân vừa phóng ra, tiên vân bốn phía liền tản đi, bất quá sau khi Hoắc Cương vừa thu khí thể lại thì sắc mặt đột nhiên ảm đạm xuống, thì thào một câu.

- Sư tôn, người thấy được không? Đệ tử rốt cuộc đã đột phá Tiên Đế chi cảnh rồi!

- Sư tôn, người, người chẳng lẽ thật sự chứng đạo thất bại sao?

Hoắc Cương cảm thán nói.

- Bằng không thì, người đang ở nơi nào?

482. Chương 481: Chạy Về Diệt Tinh Vương Thành

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 481: Chạy Về Diệt Tinh Vương Thành

Lúc này, tất cả trưởng lão trong Tiên quốc đã chạy đến phiên tiên cung kia, Đế Lạc, Đế Thái Nhất hai người tới sau lưng cách Hoắc Cương không xa.

- Ha ha, chúc mừng Hoắc Cương thái thượng trưởng lão đột phá Tiên Đế chi cảnh! Trở thành Thiên Nguyên đệ nhất nhân! Từ nay về sau, Diệt Tinh tiên môn chúng ta chính là Thiên Nguyên đệ nhất đại phái!

Thấy mọi người đã đến, Đế Lạc mở miệng cười to, nói.

Đế Lạc tuy thân là chương môn nhưng lúc này, trước mặt Hoắc Cương lại rất câu nệ, ánh mắt kính sợ, cung kính.

Nếu như Hoắc Cương chỉ là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong Đế Lạc tự nhiên không cần phải như thế, nhưng mà hiện tại Hoắc Cương đã tấn chức Đế cấp, địa vị, thân phận tự nhiên hoàn toàn bất đồng!

Tại Tiên giới, Tiên Đế mới thật sự là cường giả đỉnh cao, Đế cấp cường giả chính là ô dù để môn phái trường cửu sinh tồn, phồn vinh về sau.

Tiên Đế sơ kỳ tuy chỉ cách Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong một đường, nhưng mà thực lực lại là ngày đêm cách biệt.

Những trưởng lão, thái thượng trưởng lão khác chạy tới đều nhao nhao mở miệng chúc mừng Hoắc Cương, so với Đế Lạc, trước mặt Hoắc Cương, những trưởng lão, thái thượng trưởng lão này càng thêm cung kính rồi.

Hoắc Cương tấn chức Tiên Đế cũng không tự đại, vẻ mặt tươi cười, gật đầu mà đáp lễ, nhận lấy những lời chúc mừng của mọi người.

- Phụ thân, Hoắc Cương thái thượng trưởng lão đã tấn chức Tiên Đế, đây chính là nhất đại hỉ sự của Diệt Tinh tiên môn chúng ta trong ngàn vạn năm qua, chúng ta phải phát thiệp mời rộng rãi, mời Thành gia, Cửu Băng cung, còn có các vương giả đại phái, để vương đại phái đại lục khác cùng một chỗ ăn mừng!

Lúc này, Đế Thái Nhất lại cẩn thận đề nghị.

Đế Lạc cười nói.

- Đúng vậy, phải nên như thế!

Nói xong, hắn quay đầu trưng cầu ý kiến của Hoắc Cương.

- Không biết ý tứ của Hoắc Cương thái thượng trưởng lão ra sao?

Hoắc Cương cười nói.

- Cũng được.

Đây là việc vui, cho dù Diệt Tinh tiên môn không có rộng rãi phát thiệp thì những môn phái này một khi biết rõ khẳng định cũng sẽ đến đây chúc mừng!

Hơn nữa, tại Tiên giới, khi mỗi một môn phái có cường giả tấn chức Đế cấp đều rộng rãi phát thiệp mời thì thế lực bốn phía đến chúc mừng, đây là luật bất thành văn.

Thấy Hoắc Cương đồng ý, Đế Lạc thầm thở phào một hơi, cười to mà nói.

- Tốt! Thái Nhất, việc này liền do ngươi phụ trách.

Đế Thái Nhất vui vẻ nói.

- Vâng, phụ thân.

Hoắc Cương tấn chức không bao lâu, Thành gia, Cửu Băng cung, còn có thế lực lớn nhỏ tại Thiên Nguyên đại lục đều biết tin tức này, trong khoảng thời gian ngắn toàn bộ Thiên Nguyên đại lục đều chấn động, sôi trào lên.

Đế cấp!

Thiên Nguyên đại lục đã có gần mười ức năm không có người tấn chức Đế cấp rồi!

Hiện tại, Diệt Tinh tiên môn Hoắc Cương thái thượng trưởng lão vậy mà tấn chức Đế cấp!

Sau Thiên Nguyên đại lục, đến phiên thế lực lớn nhỏ tại các đại lục khác chấn động, sôi trào, khiếp sợ.

- Cái gì? Hoắc Cương, Diệt Tinh tiên môn thái thượng trưởng lão tấn chức Đế cấp rồi hả?

Thành gia, trong một mật thất, Thành Tiêu Thành gia lão tổ bạch phát đồng nhan vẻ mặt khiếp sợ mà nhìn Thành gia gia chủ Thành Tịch Diệt hướng hắn bẩm báo lên.

Thành Tịch Diệt vẻ mặt ngưng trọng, gật gật đầu nói.

- Đúng vậy, lão tổ.

Thành Tiêu sắc mặt biến ảo, thì thào nói với mình.

- Không nghĩ tới, không nghĩ tới Hoắc Cương này tới cuối cùng vẫn tấn chức Đế cấp trước ta một bước! Sư tôn, chẳng lẽ cả đời này của ta thật sự vô vọng với Đế cấp?

Năm đó, hắn tại Đại La thiên cung nghe Đại La Thiên Tôn giảng đạo, Đại La Thiên Tôn từng nói qua, nếu không có biến cố, Thành Tiêu hẳn cả đời vĩnh viễn không có khả năng tấn chức Đế cấp được.

Thành Tiêu có nghị lực, kiên nhẫn, nhưng mà Đế cấp cũng không phải chỉ dựa vào nghị lực, dựa vào bên lòng là có thể đột phá được.

- Lão tổ, Diệt Tinh tiên môn đưa tới thiệp mời, vậy chúng ta...

Thành Tịch Diệt hỏi.

Thành Tiêu bình tĩnh, trầm ngâm nói.

- Ngày mai, người đi cùng với ta.

Vốn, hắc bệ quan vạn năm không ra, nhưng mà hiện tại Hoắc Cương đã tấn chức Đế cấp, hắc thân là Thành gia lão tổ cũng muốn đi tới chúc mừng một phen.

Ngay tại lúc Thiên Nguyên đại lục cùng đại lục bốn phía vì Hoắc Cương tấn chức Đế cấp mà chấn động, nhao nhao tiến về Diệt Tinh tiên môn chúc mừng thì Long Kinh Thiên vẫn đang luyện hoá Tiên phù của hai gã tinh anh đệ tử Diệt Tinh tiên môn kia.

Sau khi tấn chức Đại La Kim Tiên, Tiên phù của hắc sinh ra Hỗn độn chi hỏa, tốc độ luyện hoá gia tăng một cách sâu sắc. Vốn, trước kia muốn luyện hoá được một quả Tiên phù Đại La Kim Tiên phải cần tới ba bốn năm, nhưng mà hiện tại cũng chỉ cần có ba tháng.

Ba tháng sau, Long Kinh Thiên mới từ trong Thái Hư Thần Phủ đi ra, đã luyện hoá xong Tiên phù của hai gã tinh anh đệ tử kia, tuy rằng tu vi vẫn chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong nhưng thực lực lại gia tăng không ít, Đại La Kim Tiên pháp tắc đã đạt tới trên một trăm sáu mươi vạn đầu, thô to gần 30m!

Từ Thái Hư Thần Phủ đi ra, Long Kinh Thiên liền đem tất cả Tiên thiên linh dược trong dược viên lấy đi, sau đó liền cùng Bàn Tiểu Nhị chạy trở về Diệt Tinh tiên môn.

Một ngày sau, Long Kinh Thiên cười một đầu tiên thú cấp thấp trông giống như Thổ Hùng xuất hiện ở khu vực bên ngoài Hắc Thủy sâm lâm.

Tiên thú cấp thấp giống như Thổ Hùng này đúng là Bàn Tiểu Nhị.

Bản thể của Bàn Tiểu Nhị chính là Hoàng Hùng, một trong những tiên thú cao cấp nhất Tiên giới. Hoàng Hùng, một cái danh tự rất đơn giản nhưng trong cả vũ trụ này số lượng không hơn mười đầu.

Hơn nữa, huyết mạch của Bàn Tiểu Nhị lại cực kỳ tinh thuần.

Lúc Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị ra khỏi Hắc Thủy sâm lâm, đột nhiên có tiếng xé gió truyền đến, tiếp đó có hai vị Cửu Thiên Huyền Tiên xuất hiện trước mặt Long Kinh Thiên.

- Thành gia trưởng lão.

Long Kinh Thiên nhìn hai người, sắc mặt đậm nhạt.

Hai người khẽ giật mình, tiếp đó là ha hả cười lên.

- Đúng vậy, chúng ta chính là Thành gia trưởng lão! Long Kinh Thiên, không nghĩ tới mệnh người còn rất dài, trốn vào Hắc Thủy sâm lâm, một lần liền tới mấy tháng, hiện tại mới đi ra, khiến hai người chúng ta vì người mà phải chờ đợi mấy tháng! xem tại

- Cho nên, vì bạn thưởng cho người, hai người chúng ta sẽ cho người một cái thống khoái!

Một người cười lạnh nói.

Ngay lúc khi người này vừa dứt lời, đột nhiên Bàn Tiểu Nhị giơ một chân lên. Một chân kia giơ lên liền biến lớn, hai người kia chỉ cảm thấy bầu trời tối sầm lại, còn chưa kịp nhận ra chuyện gì thì đã bị Bàn Tiểu Nhị dẫm nát dưới chân. Nhìn hai người kêu thảm thiết dưới chân, Bàn Tiểu Nhị dùng chân vẩy vài cái, rất nhanh hai người liền trở thành hai cái bánh thịt.

- Thống khoái hay không?

Bàn Tiểu Nhị lạnh lùng nhìn hai người dưới chân, hắc nhất thời không có đem hai người triệt để giết đi mà để cho hai người bảo lưu một tia thần trí, để cho hai người cảm giác “thống khoái” là như thế nào trong chốc lát.

- Người, người, tha mạng a, tiền bồi, tha mạng!

Hai người hoảng sợ, thảm thiết kêu lên, hét lên cầu xin tha thứ.

- Tha mạng?

Bàn Tiểu Nhị cười lạnh.

- Người không phải vừa mới nói cho sư tôn ta thống khoái hay sao? Ta hiện tại liền cho hai người thống khoái một cái!

Dứt lời, hùng chương lần nữa vãn vê, đây cũng không phải chỉ là một cái vãn vê bình thường, lúc vãn vê hẳn không ngừng dùng Tiên Quân chi lực quét lên thần hồn trong cơ thể hai người.

- Sư, sư tôn?

Hai người dưới chân Bàn Tiểu Nhị hoảng sợ mà nhìn Long Kinh Thiên.

Sau đó, hai người dưới kinh hãi, nghi hoặc mà chết dưới chân Bàn Tiểu Nhị.

Long Kinh Thiên đem Tiên phù của hai người thu lại, miệng hé ra trực tiếp đem Tiên phù của hai người nuốt xuống. Có được Hỗn độn chi hỏa, Long Kinh Thiên cho dù không bế quan thì cũng có thể chậm rãi luyện hoá Tiên phù của hai người kia, chỉ có điều tốc độ luyện hoá hơi chậm đi một tí mà thôi.

Giải quyết xong hai người, Long Kinh Thiên liền cười Bàn Tiểu Nhị chạy về Diệt Tinh vương thành.

483. Chương 482: Khắp Nơi Tới Chúc Mừng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 482: Khắp Nơi Tới Chúc Mừng

Một ngày sau đó, Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị đã về tới Diệt Tinh vương thành, mấy đệ tử ngoại môn canh ở cửa thành thấy Long Kinh Thiên trở lại đều lên nghênh đón, tươi cười khom người nói.

- Kinh Thiên sư huynh, người đã trở lại rồi!

Lần trước, Long Kinh Thiên còn chưa tấn chức nội môn, mà bây giờ hẳn sớm đã là nội môn đệ tử, thân phận bất đồng, cho nên những ngoại môn đệ tử này tự nhiên càng thêm cung kính.

Đương nhiên, bọn hắn còn chưa biết Long Kinh Thiên hiện đã là Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, bằng không thì không biết sẽ dùng tới loại thái độ nào rồi.

- Như thế nào Diệt Tinh vương thành nhiều người đến vậy? Đã xảy ra chuyện gì?

Long Kinh Thiên chỉ đệ tử thế lực các phái tới chúc mừng mà hỏi một ngoại môn đệ tử.

Cùng với lúc trước so sánh, nhân số ra ra vào vào Diệt Tinh vương thành đâu chỉ tăng lên gấp mười lần.

- Ha ha, Kinh Thiên sư huynh, người đi ra ngoài đã có mấy ngày rồi cho nên không biết, Hoắc Cương thái thượng trưởng lão Diệt Tinh tiên môn chúng ta cách đây vài ngày đã đột phá Đế cấp! xem tại

Tên ngoại môn đệ tử kia cung kính cười đáp lại, lúc nói đến Hoắc Cương tấn chức ánh mắt hiện lên vẻ ao ước cùng sợ hãi.

- Những người này đều là những thế lực đến đây chúc mừng!

- Đúng vậy a, Kinh Thiên sư huynh, ha ha, về sau Diệt Tinh tiên môn chúng ta đã là đế vương đại phái rồi!

- Từ nay về sau, tại Thiên Nguyên đại lục Thành gia, Cửu Băng cung đều phải cúi đầu xưng thần Diệt Tinh tiên môn chúng ta!

Những ngoại môn đệ tử khác nhao nhao tranh miệng nói thêm vào, lúc nói đến bốn chữ “đế vương đại phái” vẻ mặt đều là vẻ tự hào, ngạo nghễ, hưng phấn.

Cho dù bọn hắc chỉ là ngoại môn đệ tử nhỏ nhỏ, nhưng mà ngoại môn đệ tử của một đế vương đại phái, thân phận cùng địa vị tự nhiên không phải nội môn đệ tử Thành gia, Cửu Bằng cũng có thể so sánh rồi.

- A, Hoắc Cương đã đột phá Đế cấp rồi!?

Long Kinh Thiên có chút kinh ngạc, lập tức thoải mái xuống. Năm đó, hắn đi ngang qua Thiên Nguyên đại lục từng chỉ điểm qua cho Hoắc Cương này, dùng thiên phú của Hoắc Cương, việc đột phá là chuyện bình thường.

Những ngoại môn đệ tử nghe thấy Long Kinh Thiên gọi thẳng tên thái thượng trưởng lão Hoắc Cương như vậy liền bị dọa cho sắc mặt đại biến, vẻ mặt kinh hoàng mà nhìn quanh bốn phía, lại đối với Long Kinh Thiên nhỏ giọng nói.

- Kinh Thiên sư huynh, danh tự của thái thượng trưởng lão chúng ta không thể tùy ý xưng hô được, đặc biệt là Hoắc Cương thái thượng trưởng lão, bằng không, đây chính là tội lớn!

- Tội lớn?

Bàn Tiểu Nhị lại phì cười một tiếng. Năm đó, lúc giảng đạo tại Đại La thiên cung, những Tiên Đế kia đều lấy việc Long Kinh Thiên gọi tên mình mà làm vẻ vang a.

Dưới sự cung kính nghênh đón của đám ngoại môn đệ tử, Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị tiến nhập Diệt Tinh vương thành.

Diệt Tinh vương thành trước kia tuy rằng nhộn nhịp nhưng mà lần này trở về, độ nhộn nhịp so với trước đâu chỉ gấp mấy lần, chỉ thấy người đến người đi, khắp nơi có thể tùy ý nhìn thấy được đệ tử các thế lực lớn nhỏ đại lục bốn phía.

Đương nhiên, lần này tới Diệt Tinh vương thành chúc mừng Diệt Tinh tiên môn tuyệt đại bộ phận đều là vương giả đại phái cùng đế vương đại phái tại Thiên Nguyên đại lục cùng những đại lục khác, còn có một vài thế lực chỉ kém hơn một chút so với vương giả đại phái.

Sau đó, Long Kinh Thiên chạy về Diệt Tinh tiên sơn, sau đó hướng Tiên Giới viện mà đến. Tuy rằng hắn đã đột phá Đại La Kim Tiên, nhưng mà tạm thời vẫn không đi xác nhận nhiệm vụ tấn chức tinh anh đệ tử.

Về tới Tiên Giới viện chỉ là muốn nghe ngóng, tìm kiếm mấy ngàn chủng tài liệu chữa trị Thái Hư Thần Phủ, xem xem môn phái có có hay không, nếu không có lại nghĩ biện pháp khác.

Đương nhiên, với thế lực của Diệt Tinh tiên môn, mấy ngàn chủng tài liệu này có lẽ vẫn phải có.

Nửa canh giờ sau, Long Kinh Thiên đi tới Tiên Giới viện.

Trong Tiên Giới viện, một ít nội môn đệ tử nhìn thấy Long Kinh Thiên liền trở nên xôn xao lên.

- Là Long Kinh Thiên! Long Kinh Thiên đã trở lại!

- Huyết Vô Thường sư huynh đã tìm kiếm Long Kinh Thiên này mấy tháng trời rồi!

- Lúc ấy cùng Thành gia tỷ thí, Huyết Vô Thường sư huynh vẫn đang ở bên ngoài thi hành nhiệm vụ, hiện tại Huyết Vô Thường sư huynh đã trở lại, nghe Long Kinh Thiên đánh bại Thành gia Thành Hạo mà tự nhiên muốn cùng Long Kinh Thiên này tỷ thí một phen!

- Các người nói xem, Huyết Vô Thường sư huynh lợi hại hay là Long Kinh Thiên này lợi hại hơn?

- Huyết Vô Thường sư huynh dù gì vẫn là đệ nhất nhân trong số nội môn đệ tử chúng ta, coi như là Vạn Nhất Tượng trước mặt Huyết Vô Thường sư huynh cũng không tiếp được một chiêu. Cho nên, không có chính thức tỷ thí ai cũng không biết Huyết Vô Thường sư huynh mạnh hơn hay là Long Kinh Thiên này mạnh hơn!

- Ta cảm thấy Huyết Vô Thường sư huynh thực lực có phần mạnh hơn!

Chúng đệ tử trong đại điện kính sợ nhìn Long Kinh Thiên mà nghị luận.

Huyết Vô Thường?

Long Kinh Thiên nghe đệ tử bốn phía nghị luận mà âm thầm lắc đầu.

Long Kinh Thiên hướng cửa hàng nơi đại diện đi tới.

Ngay lúc Long Kinh Thiên tới cửa hàng, đột nhiên đệ tử trong đại diện lại mở ra một con đường, có mấy người theo con đường đó tiến về phía Long Kinh Thiên. Người đi trước nhất một đầu tóc dài màu đỏ, gương mặt trẻ tuổi, huyết quang như ẩn như hiện trong mắt hắc, cả người tràn ngập khí tức cuồng bạo, huyết tinh, giết chóc, chinh phục hết thảy.

Những người sau lưng lại là Vạn Nhất Tượng cùng vài tên nội môn đệ tử khác.

- Huyết Vô Thường sư huynh đến rồi!

- Long Kinh Thiên này vừa về trở về, Huyết Vô Thường liền tới tìm hắc, xem ra có trò hay để xem rồi!

Chúng đệ tử sôi trào lên.

Người tới chính là Huyết Vô Thường cùng mấy người Vạn Nhất Tượng, tất cả đều là những nội môn đệ tử mạnh nhất hiện thời.

Huyết Vô Thường đi tới sau lưng Long Kinh Thiên, hai mắt huyết quang lập loè, nói.

- Người chính là Long Kinh Thiên trong miệng Vạn Nhất Tượng kia?

- Không sai.

Long Kinh Thiên mở miệng, cũng không có quay đầu lại.

Huyết Vô Thường thấy Long Kinh Thiên quay người cũng không, thậm chí ngay cả liếc nhìn hắc một cái cũng chưa thì sắc mặt liền trở nên âm trầm xuống, hai mắt lộ ra vẻ độc ác.

- Long Kinh Thiên, người đánh bại Thành Hạo kia ta thừa nhận thực lực của người không tệ.

Huyết Vô Thường lạnh lùng nói.

- Hiện tại, ta cùng với người tỷ thí.

- Tỷ thí thể nào?

Long Kinh Thiên mở miệng, vẫn như trước, không quay người lại.

Huyết Vô Thường khẽ giật mình, vốn hắc sẽ cho rằng Long Kinh Thiên sẽ kiếm cớ từ chối, không ứng chiến, không nghĩ tới đối phương lại dứt khoát như vậy.

- Rất đơn giản, chỉ cần người tiếp được Hung Hồn Huyết chương của ta, về sau nội môn đệ nhất là của người!

Huyết Vô Thường ngạo nghễ nói ra.

- Bất quá, nếu người không tiếp được, hắc hắc!

Nói đến đây, hai mắt hắc lại lộ huyết quang, ngụ ý không cần nói cũng biết. Long Kinh Thiên nếu không tiếp được, như vậy kết cục khẳng định không dễ chịu gì.

Hung Hồn Huyết chương của hắc là một môn thượng cổ đại thần thông hắc thu được trong một cái động phủ, dùng vô số thú huyết cùng tiên thú trước lúc tử vong mà tu luyện thành, uy lực rất mạnh.

- Chỉ vậy? Người ra tay đi.

Long Kinh Thiên nói.

Ra tay?

Huyết Vô Thường nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên vẫn quay về phía mình, trong lòng giận dữ nhưng vẫn nói ra.

- Được, hiện tại ta liền cho người biết một chút về uy lực Hung Hồn Huyết chương của ta!

Dứt lời, hắc liền bay lên, đột nhiên ẩn tới một chương về phía lưng Long Kinh Thiên.

Chỉ thấy, không trung đại điện liền xuất hiện một cái huyết chưởng cực lớn, bốn phía huyết chưởng hiện ra từng vòng hào quang, khoảng chừng một trăm vòng, trong mỗi một vòng đều có vô số lệ hồn tiên thú.

Huyết chưởng vừa ra, toàn bộ đại điện liền tràn ngập huyết sắc, huyết tinh gai mũi, đệ tử bốn phía thần sắc hoảng sợ mà lui về phía sau.

Long Kinh Thiên đứng ở nơi đó, đợi lúc huyết chưởng sắp đánh tới lưng thì đột nhiên tay phải khẽ đảo về phía sau. Tiếp đó, chúng đệ tử trong điện liền chứng kiến huyết chưởng kia như bị gió thổi tan, Huyết Vô Thường bay ngược, hung hăng đập xuống đại điện.

Long Kinh Thiên một chưởng giải quyết xong Huyết Vô Thường, cũng không có để thêm để ý tới phản ứng của chúng đệ tử mà nói với mấy người nội môn đệ tử phụ trách.

- Ta muốn hỏi một chút, Diệt Tinh tiên môn chúng ta có những tài liệu này hay không.

Dứt lời, hắn liền lấy ra danh sách tài liệu chữa trị Thái Hư Thần Phủ, mấy tên đệ tử phụ trách kia ngơ ngác mà nhận lấy danh sách.

484. Chương 483: Long Kinh Thiên Đây Là Ai?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 483: Long Kinh Thiên đây là ai?

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Hít hà!

Hồi lâu sau, chúng đệ tử trong Tiên Giới viện mới bộc phát một tràng thanh âm hít khí lạnh!

Huyết Vô Thường, đệ nhất nội môn, trước mặt Long Kinh Thiên đồng dạng một chiêu!

Tất cả mọi người hoảng sợ mà nhìn Huyết Vô Thường đang nằm trên mặt đất, trong chúng nội môn đệ tử, Huyết Vô Thường đã chiếm giữ vị trí đệ nhất trong suốt 300 năm qua!

Chưa từng có ai có thể đánh bại truyền kỳ bất bại Huyết Vô Thường.

Nhưng mà hôm nay, truyền kỳ này từ nay về sau chấm dứt!

Mấy người Vạn Nhất Tượng đi theo sau lưng Huyết Vô Thường về mặt lại càng kinh hãi, trắng bệch, so với những người khác bọn hắn thực rõ ràng sự khủng bố của Huyết Vô Thường. Cũng chính vì thế, mấy người mới sợ hãi Long Kinh Thiên như vậy.

Trong đại điện, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

- Các ngươi kiểm tra một chút, Diệt Tinh tiên môn chúng ta có hay không có những tài liệu này.

Hồi lâu, Long Kinh Thiên thấy mấy tên đệ tử phụ trách vẫn đứng ngây ra đó thì không khỏi mở miệng nói.

Mấy tên đệ tử phụ trách nhận danh sách tài liệu kia lúc này mới kịp phản ứng lại, sợ hãi nhìn Long Kinh Thiên mà liên tục gật đầu, nói năng có phần lộn xộn.

- Đa tạ, thỉnh, thỉnh Kinh Thiên sư huynh chờ một chút!

Những nội môn đệ tử phụ trách này đã tiến vào nội môn đã mấy trăm năm rồi, bất quá trong môn phái thực lực vì tôn, bọn hắn xưng Long Kinh Thiên là sư huynh tự nhiên cũng là việc bình thường.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Bất quá, đúng lúc này, Huyết Vô Thường đang nằm trên đất kia đột nhiên khí tức nổi lên như sóng gió, từng đoàn huyết sắc hào quang không ngừng xoay tròn chung quanh hắn.

Tiếp đó, hư không xuất hiện lỗ thủng, một đạo quang trụ Thiên đạo pháp tắc đánh xuống.

- Chuyện này, đây là!?

- Huyết Vô Thường sư huynh đột phá! Vậy mà lại đột phá Đại La Kim Tiên!

Chúng đệ tử trong đại điện thấy một màn này liền nhao nhao kinh hô lên.

Kỳ thật, với thiên phú của Huyết Vô Thường sớm phải nên đột phá Đại La Kim Tiên, chỉ là hắn một mực áp chế, một mực không đột phá cực hạn Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong.

Bởi vì, hắn không chỉ muốn đột phá lên Đại La Kim Tiên đơn thuần mà là một lần phải đột phá tới Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong!

Nguyên bản, tiếp tục như vậy, thêm một trăm năm nữa hắn có thể hoàn toàn nắm chắc, nhưng mà hôm nay, giờ khắc này hắn đã không cố được nhiều như vậy rồi.

Một chiêu!

Hắn vậy mà một chiêu đánh bại!

Hắn muốn đem sỉ nhục này trả lại cho Long Kinh Thiên gấp trăm lần!

Dưới Thiên đạo pháp tắc cải tạo, Huyết Vô Thường liền từ Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong thành công đột phá Đại La Kim Tiên, trong ngoài đều lột xác.

Huyết Vô Thường đứng lên, hai mắt đỏ thẫm nhìn chăm chăm vào Long Kinh Thiên, thanh âm trầm thấp mà gần từng chữ từng chữ một.

- Long, Kinh, Thiên, ta, muốn, giết, ngươi!

Dứt lời, hắn đột nhiên đánh tới Long Kinh Thiên một quyền.

- Huyết Hải Vô Lượng!

Vô số quyền kinh huyết hồng không ngừng hình thành, biến thành một cái huyết hải, so với Huyết Hồn Hung chủng lúc trước công kích mạnh gấp mười lần!

Dưới khí lăng huyết hải càn quét, toàn bộ đệ tử trong đại điện đều có cảm giác thân hình khó trụ, theo đó mà sắc mặt càng thêm hoảng sợ, liền tiếp lui về phía sau không thôi.

Huyết Vô Thường vẻ mặt giận dữ nhìn Long Kinh Thiên.

Lúc này, Long Kinh Thiên lại nhấc tay phải lên, tay phải bộc phát ra một đoàn liệt quang như thái dương, kim quang đâm vào mắt tất cả đệ tử trong đại điện, khiến tất cả đều cảm thấy hai mắt đau xót.

Tay phải Long Kinh Thiên nhấn vào hư không một cái.

Huyết hải như một tờ giấy mỏng bình thường rách toạc ra, Huyết Vô Thường cùng lúc trước giống nhau, hung hăng bay ra ngoài đập xuống mặt đất, mà địa phương rơi xuống vẫn là vị trí lúc trước, phẳng phất như hết thấy đều không có cái biến qua.

Kim quang biến mất, huyết hải biến mất, tất cả đệ tử lại lần nữa nhìn về phía Huyết Vô Thường đang nằm bẹp tại chỗ đó, trái tim không ức chế được mà run rẩy lên, còn mấy người Vạn Nhất Tượng lại càng hai chân nhũn ra, như thế nào đứng cũng không vững được.

Long Kinh Thiên vẫn không có quay người, vẫn đưa lưng về phía Huyết Vô Thường.

Mấy tên đệ tử phụ trách kia càng bị dọa cho tay chân luống cuống mà giúp Long Kinh Thiên tra tìm mấy ngàn chủng tài liệu chữa trị Thái Hư Thần Phủ, lần này căn bản không cần Long Kinh Thiên nhắc nhở, rất nhanh, kết quả liền tới tay.

Mấy tên đệ tử phụ trách đem kết quả tra tìm báo lại cho Long Kinh Thiên, mấy ngàn chủng tài liệu chữa trị Thái Hư Thần Phủ, Diệt Tinh tiên môn đều có!

Bất quá, những tài liệu này đều rất hiếm gặp, đều là bảo bối, phải cần hơn trăm vạn điểm công hiến mới đổi được! Đường nhiên, cũng có thể dùng tiên đan hoặc những vật phẩm khác cùng môn phái trao đổi.

Long Kinh Thiên tiến vào Diệt Tinh tiên môn không có được bao lâu, tự nhiên không có hơn trăm vạn điểm công hiến.

Long Kinh Thiên trước kia có hoàn thành một ít nhiệm vụ, điểm công hiến thu được mới có một ngàn! Coi như là nhất cấp nhiệm vụ, điểm công hiến thu được cao nhất cũng chỉ mới có một vạn, cho nên Long Kinh Thiên muốn thu đủ hơn trăm vạn điểm công hiến phải làm hơn trăm cái nhất cấp nhiệm vụ, chuyện này căn bản là không có khả năng. Bởi vì, nhất cấp nhiệm vụ trong môn phái cũng không có nhiều như vậy, hơn nữa thời gian cần cho việc hoàn thành hơn trăm nhiệm vụ đó lại cần không biết cần bao nhiêu thời gian.

Long Kinh Thiên nghĩ nghĩ, sau đó liền đem một ít Tiên thiên linh dược thu được từ động phủ trong Hắc Thủy sâm lâm ra trao đổi lấy những tài liệu này.

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên trao đổi tài liệu, trong tiên quốc, Diệt Tinh tiên cung đại điện, Hoắc Cương cùng Đế Lạc ngồi phía trên đại điện, còn chúng thái thượng trưởng lão, trưởng lão lại ngồi hai bên.

- Thái Nhất, ngươi hãy đem tình huống các phái tới đây chúc mừng nói một chút đi.

Đế Lạc đối với Đế Thái Nhất nói.

- Vâng, phụ thân!

Đế Thái Nhất đứng lên, cung kính nói.

- Thiên Nguyên đại lục Thành gia, Cửu Băng cung đã phái người tới, Thành gia lần này đến chính là Thành gia lão tổ cùng Thành gia gia chủ, Băng cung là tổ sư Cửu Băng Huyền Nữ cùng Cửu Băng cung cung chủ đến đây.

Đế Thái Nhất đem tình huống các phái tại Thiên Nguyên đại lục tới chúc mừng nói qua một lượt, sau đó lại đem tình huống tình huống của các phái đại lục khác nói qua một lần.

Đối với những đế vương đại phái hần nói càng trọng điểm, bẩm báo càng kỹ càng.

- A! Ngũ Đế tiên môn, Quy Hư điện, Vô Lượng giáo thái thượng trưởng lão sẽ mang môn hạ đến đây?

Đế Lạc nghe bẩm báo xong liền nói ra.

Ngũ Đế tiên môn, Quy Hư điện, Vô Lượng giáo là tam đại đế vương đại phái tới đây chúc mừng.

- Đúng vậy, phụ thân.

Đế Thái Nhất đáp lại.

- Ngày mai, ba phái có lẽ sẽ đến Diệt Tinh vương thành rồi!

Đế Lạc không khỏi nhìn về phía Hoắc Cương.

Hoắc Cương trầm ngâm, nói.

- Ngày mai, ta và ngươi, còn có chúng thái thượng trưởng lão ra ngoài nghênh đón ba phái!

Thái thượng trưởng lão của tam đại đế vương đại phái cũng đều là Tiên Đế cường giả, Hoắc Cương tự nhiên phải muốn đi nghênh đón.

Mọi người ở đây thảo luận sự tình đại diện một chút, đột nhiên ngoài điện xuất hiện một hồi xôn xao.

Đế Lạc nhướng mày.

- Tổng Lộ, ngươi ra ngoài xem có chuyện gì.

- Vâng, chưởng môn.

Tổng Lộ đi ra, vừa ra liền quay trở về, vẻ mặt quái dị mà bẩm báo lại cho Đế Lạc.

- Chưởng môn, vừa rồi có tin tức truyền đến, nói tại Tiên Giới viện, nội môn đệ tử Huyết Vô Thường khiêu chiến Long Kinh Thiên, bất quá bị Long Kinh Thiên một chiêu đánh bại!

- Cái gì? Huyết Vô Thường đều bị Long Kinh Thiên một chiêu đánh bại?

Tổng Lộ vừa dứt lời, mọi người trong đại điện đều thất kinh.

Trong đại điện, ngoại trừ một ít thái thượng trưởng lão mới từ bế quan đi ra từ vài ngày trước, mọi người cơ hồ đều không xa lạ gì với Long Kinh Thiên này.

Đế Thái Nhất sắc mặt càng âm trầm bất định, hắn không ngờ tới Long Kinh Thiên vậy mà vẫn còn sống sót rời khỏi Hắc Thủy sâm lâm, hơn nữa vừa về đến lại còn làm ra một cái đại động tĩnh như vậy.

- Long Kinh Thiên này là ai?

Hoắc Cương thấy thầy sắc của mọi người mà nghi hoặc hỏi, Huyết Vô Thường chiếm cứ đệ nhất nội môn mấy trăm năm này hắn biết, nhưng Long Kinh Thiên kia hắn vẫn là mới chỉ là lần đầu nghe tới.

485. Chương 484: Tiểu Thổ Hùng Thật Đáng Yêu.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 484: Tiểu Thổ Hùng thật đáng yêu.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

- Hồi bẩm Hoắc Cương thái thượng trưởng lão, Long Kinh Thiên này chính là thiên tài đệ tử chúng ta mới tuyển nhận trong năm nay. Mấy tháng trước, hắn đột phá Kim Tiên, đã tấn chức nội môn, hơn nữa trong tỷ thí với Thành gia đệ tử hắn đánh bại Thành gia đệ tử Thành Hạo, vì Diệt Tinh tiên môn chúng ta mà chiến thắng lần tỷ thí luận bàn này.

Tổng Lộ thấy Hoắc Cương đặt câu hỏi liền cung kính đáp lại, tiếp đó lấy sự tình Thành gia đưa ra 1000 vạn thượng phẩm tiên đan kia nói ra.

Sau đó, hắn lại đem tình huống của Long Kinh Thiên nói lại một lần, ví dụ như lúc còn ở ngoại môn không cần một tháng liền hoàn thành nhiệm vụ đánh chết mười tám đám nữ, vân vân.

Tổng Lộ nói xong Hoắc Cương liền nhẹ gật đầu, cũng không phải là rất để ý. Hắn hiện tại đã tấn chức Tiên Đế, tâm tình tự nhiên phát sinh biến hoá, Tiên giới mệnh mông, yêu nghiệt thiên tài rất nhiều, một người thành tựu cuối cùng như thế nào thiên phú chỉ chiếm một bộ phận.

Hắn đối với chúng thái thượng trưởng lão nói.

- Long Kinh Thiên này thiên phú đích xác là không tệ, đáng giá bồi dưỡng, các người có thể đem hắn thu làm đồ đệ.

Hoắc Cương nói xong, sắc mặt mọi người trong đại điện lần nữa quái dị.

Hoắc Cương lại nghi hoặc.

Lúc này, Hưởng Vu Phong đứng lên, hướng Hoắc Cương cười khổ mà nói ra.

- Chúng ta hoàn toàn chính xác là muốn nhận Long Kinh Thiên này làm đồ đệ, nhưng mà người ta căn bản không muốn a!

Dứt lời, hắn liền đem sự tình tới Tiên Giới viện muốn thu Long Kinh Thiên làm đồ đệ nói ra.

Hưởng Vu Phong nói xong, tiếp đó là mấy vị thái thượng trưởng lão bị cự tuyệt khác cũng đứng lên, theo như lời Hưởng Vu Phong không sai biệt nhiều lắm.

Hoắc Cương, còn có mấy vị thái thượng trưởng lão bế quan vừa ra, lần đầu tiên nghe được cũng phải sững sờ, mấy vị thái thượng trưởng lão muốn thu một người làm đồ đệ, vậy mà đều bị người ta cự tuyệt, chuyện này tại Diệt Tinh tiên môn, thật đúng là hạng nhất rồi!

Hoắc Cương nghe xong, lắc đầu cười cười.

- Người trẻ tuổi có chút thiên phú khó tránh khỏi cao ngạo, chuyện này cũng là bình thường, truy cầu đạo của chính mình? Hẳn lại làm sao biết, truy cầu đạo của chính mình có bao nhiêu khó! Coi như là ta, cũng không dám nói là truy cầu đạo của chính mình!

Lúc này, nghe Long Kinh Thiên cự tuyệt bái làm đệ tử Hưởng Vu Phong, trong lòng Đế Thái Nhất sớm đã nổi ngọn lửa đỏ kị, hần đứng lên, nói với Hoắc Cương.

- Hoắc Cương thái thượng trưởng lão, ngay cả Hoắc Cương thái thượng trưởng lão đột phá Đế cấp đã nói như thế, vậy thì Long Kinh Thiên này quả thực quá cuồng vọng, quá vô tri rồi!

- Đúng vậy, Long Kinh Thiên này có chút thiên phú, nhưng như thế cũng chỉ bình bình, có thể tưởng tượng thành tựu về sau cũng sẽ có hạn!

Vị thái thượng trưởng lão ủng hộ Đế Thái Nhất gần nhất đứng lên nói ra.

Hoắc Cương cười cười, giơ tay lên, để cho chúng nhân ngồi xuống.

- Tốt rồi, một đệ tử mà thôi, không nói tới chuyện của hần nữa, chúng ta bây giờ vẫn nên nói tới chuyện Ngũ Đế tiên môn, Quy Hư điện, Vô Lượng giáo tam đại đế vương đến đây chúc mừng, làm như thế nào an bài a.

- Vâng!

Đám người Đế Thái Nhất cung kính ngồi xuống.

Mà lúc này, Long Kinh Thiên vừa ra khỏi Thống Nhất điện, hần dùng một ít Thiên tiên chi vật từ động phủ Hắc Thủy sâm lâm rút cuộc đã đổi đủ mấy ngàn chủng tài liệu chữa trị Thái Hư Thần Phủ.

Sau khi đi ra, hần liền mang theo Bàn Tiểu Nhị hướng Tiên Giới viện mà quay về. Lúc trở về Tiên giới viện lại phát hiện ra năm người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, còn có Viêm Đế sớm đã chờ ở đó. Có lẽ, sự tình Long Kinh Thiên một chiêu đánh bại Huyết Vô Thường đã lan truyền ra ngoài, mấy người Hứa Vũ Quân theo đó mà biết được tin tức hần đã trở về.

- Lão đại, người quả thực quá mạnh mẽ! Huyết Vô Thường ngay cả đột phá Đại La Kim Tiên cũng đều bị người một chiêu đánh bại!

Thấy Long Kinh Thiên trở về, Cửu Vĩ Thiên Miêu là người mở miệng đầu tiên, hét lớn.

Đám người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển cười cười.

Long Kinh Thiên cũng cười cười, thần thức quét qua liền phát hiện lần này trở về thực lực của mọi người đều gia tăng không ít, Hứa Vũ Quân đã đạt tới Kim Tiên hậu kỳ, mấy người khác cũng đều đạt tới Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong.

Viêm Đế Chu Toàn tuy là thượng cổ Tiên Đế chuyển thế, nhưng mà Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, còn có Cửu Vĩ Thiên Miêu lại sau khi trải qua Long Kinh Thiên truyền thụ, chỉ điểm, thực lực tăng lên không thể chậm hơn với hần được, thậm chí so với hần còn muốn nhanh hơn một ít.

- Ô, Kinh Thiên, đầu tiểu Thổ Hùng này thật đáng yêu a!

Lúc này, Mộ Dung Thiển đột nhiên hình thấy toạ kỵ của Long Kinh Thiên, đôi mày liễu sáng ngời, kinh hỉ kêu lên.

Hứa Vũ Quân nghe xong liền nhìn lại, mắt liễu cũng sáng rực lên, vui vẻ nói.

- Đích thực là tiểu Thổ Hùng thật xinh đẹp!

Dứt lời, nàng thậm chí còn không nhận được mà đuổi ngọc thủ ra vuốt ve đầu Bàn Tiểu Nhị.

Bàn Tiểu Nhị toàn thân rung lên, cứng ngắc lại.

Hắn lthân à tuyệt đại Tiên Quân, đây vẫn là lần đầu tiên có người sờ qua như vậy. Trên đường, Long Kinh Thiên đã từng đề cập mấy người Hứa Vũ Quân qua với hắn, tuy không nói rõ nhưng Bàn Tiểu Nhị lại đoán rằng hai nàng sau này có khả năng là sư mẫu, cho nên cũng không dám tức giận, nghe nói hai nàng nói mình đáng yêu, hắn không khỏi thầm cười khổ trong lòng không thôi.

Đây là lần đầu tiên hắn nghe được người nói hắn đáng yêu đấy. nguồn

Tên tuổi tuyệt đại Tiên Quân của hắn nhưng là đại diện cho huyết tinh, tàn nhẫn a!

Mà lúc này, Hứa Vũ Quân càng sờ lại càng cảm thấy tiểu Thổ Hùng trước mắt đáng yêu, bất quá nói thật, chỉ lấy hình thể trước mắt của Bàn Tiểu Nhị lúc này mà nói đích thực là cực kỳ đáng yêu, béo ục béo ịch, bộ lông mềm mại, nhìn lên nhìn xuống đều là một vẻ đáng yêu, chất phác, thậm chí là còn có chút ngây ngốc.

- Kinh Thiên, còn, còn tiểu Thổ Hùng như vậy không, ta cũng muốn một con!

Càng cảm thấy tiểu Thổ Hùng trước mắt đáng yêu như thế, Hứa Vũ Quân không nhịn được mà mở miệng nói ra.

Lúc này, Mộ Dung Thiển cũng tiến lên vuốt ve tiểu Thổ Hùng, bất quá Hứa Vũ Quân sờ đầu, mà Mộ Dung Thiển lại sờ thân của nó, thậm chí còn sờ tới sát bộ mông của nó, thậm chí là dùng tay vỗ vỗ, không hề cười nói.

- Tiểu Thổ Hùng này cũng không biết ăn cái gì, da thịt như thế nào lớn lên lại mềm như vậy nhỉ?

Mộ Dung Thiển vỗ, dọa cho Bàn Tiểu Nhị càng thêm phát lạnh, Đoạt Mệnh Tiên Quân hắn bị người khác vỗ mông? Hơn nữa còn là trước mặt sư tôn?

Lúc này, Long Kinh Thiên nhìn động tác của hai nàng mà ha hả cười lên, cười đến mức Bàn Tiểu Nhị thẹn thiếu đường chỉ muốn chui xuống đất.

- Ha ha, Vũ Quân tỷ tỷ, người xem, tiểu Thổ Hùng này còn có thẹn thùng nay!

Mộ Dung Thiển cười nói với Hứa Vũ Quân.

Hứa Vũ Quân như phát hiện ra đại lục mới.

- Thật sự a!

Nói đến đây, nàng không khỏi nói với Long Kinh Thiên.

- Kinh Thiên, nếu không, cấp tiểu Thổ Hùng này cho chúng ta!?

Bàn Tiểu Nhị đứng yên, toàn thân cứng đờ, hai mắt đáng thương mà nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cười nói với hai nàng.

- Được rồi, đừng làm rộn nữa, về sau các nàng muốn tiểu Thổ Hùng ta liền giúp các nàng bắt lấy hai con.

Bất quá, hắn biết rõ, toàn bộ Tiên giới cũng chỉ có một đầu tiểu Thổ Hùng như vậy mà thôi.

Bàn Tiểu Nhị nghe vậy trong lòng thầm thở phào một hơi.

- Lão đại, Diệt Tinh tiên môn Hoắc Cương thái thượng trưởng lão đột phá Đế cấp, về sau Diệt Tinh tiên môn chúng ta chính là đế vương đại phái rồi!

Đột nhiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu cao hứng nói.

Long Kinh Thiên cười nói.

- Người còn nghĩ tới Thiên Đình vạn năm một lần Thiên tài chiến kia?

Cửu Vĩ Thiên Miêu có chút không ý tứ gãi gãi đầu, thật sự là hắn vẫn một mực nghĩ tới việc này.

- Nghe một vài đệ tử nói, Hoắc Cương thái thượng trưởng lão lần này có thể đột phá Đế cấp là vì năm đó được Đại La Thiên Tôn chỉ điểm qua!

Lúc này, Hứa Vũ Quân nói.

486. Chương 485: Đại Diễn Sắp Tới

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 485: Đại Diễn Sắp Tới

- Đại La Thiên Tôn a! Chúng ta nếu được Đại La Thiên Tôn chỉ điểm, vậy thì phát lớn rồi!

Cửu Vĩ Thiên Miêu dùng vẻ mặt khoa trương nói.

Mọi người cười cười.

Tử Thiên Long Hoàng cười nói.

- Người cho rằng Thiên Tôn là người có thể tùy tiện gặp gỡ hay sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấp giọng, nói.

- Ta cũng chỉ tùy tiện nói như vậy thôi mà.

- Nghe nói, Hoắc Cương thái thượng trưởng lão đột phá Đế cấp, lần này ngay cả thái thượng trưởng lão Ngũ Đế tiên môn, Quy Hư điện, Vô Lượng giáo tam đại đế vương đại phái đều mang theo đệ tử tới chúc mừng!

Mộ Dung Thiển mở miệng nói.

- Nghe nói, Quy Hư điện lần này tới có cả thiếu điện chủ, thiếu điện chủ này có được Kim ô hỏa thể, thiên phú rất mạnh, tu luyện không đến ba trăm năm đã là Cửu Thiên Huyền Tiên sơ kỳ!

Kim ô hỏa thể, một trong những Hồn độn chi thể mạnh nhất, Quy Hư điện thiếu điện chủ này tu luyện không tới ba trăm năm liền đạt tới Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, thiên phú đích xác là hiếm thấy, cho dù đối với toàn bộ Tiên giới cũng là một tuyệt thể thiên tài rồi.

- Vô Lượng giáo thánh nữ cũng tới, nghe đồn thánh nữ được sinh ra từ Tiên thiên lõi nguyên, chính là Tiên thiên Lôi nguyên chi thể, thiên phú so với thiếu điện chủ Quy Hư điện thậm chí còn muốn cao hơn một chút!

Tử Thiên Long Hoàng nói tiếp.

Ngũ Đế tiên môn, Quy Hư điện, Vô Lượng giáo tam đại đế vương đại phái mang theo môn hạ đệ tử tới chúc mừng, tuy rằng người còn chưa tới nhưng mà tên tuổi đã lan tới Diệt Tinh tiên môn, đệ tử từ cao tới thấp đều nhao nhao nghị luận, mấy người Hứa Vũ Quân tự nhiên cũng nghe nói qua, mà Viêm Đế Chu Toàn đứng một bên lại không có mở miệng, hiện tại thân phận của hắn chính là thủ hạ của Long Kinh Thiên, tự nhiên không tiện chen lời.

Long Kinh Thiên nghe Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, còn Cửu Vĩ Thiên Miêu mấy người nghị luận thì chỉ cười cười, đối với thiếu điện chủ Quy Hư điện, thánh nữ Vô Lượng giáo kia hắn cũng không có để ý tới.

Cái gì Kim ô hỏa thể, Tiên thiên Lôi nguyên chi thể, toàn bộ Tiên giới thiên tài như vậy không ít, Long Kinh Thiên gặp qua còn không ít.

Bất quá, ngũ Đế sáng lập ra Ngũ Đế tiên môn kia năm đó từng giống như Thành gia lão tổ, nghe hắn giảng đạo tại Đại La thiên cung.

Kinh Châu là phạm vi thế lực của Đại La thiên cung trước kia, có thể nói, lão tổ đế vương đại phái dưới mười tỷ cái đại lục đại bộ phận đều từng tại Đại La thiên cung nghe hần giảng đạo, cũng có thể xem như là nửa cái ký danh đệ tử.

Đương nhiên, được nghe giảng đạo cũng không phải là ai cũng có thể trở thành ký danh đệ tử của hần. Năm đó, mấy vạn “lão tổ” nghe hần giảng đạo, cũng chỉ có hơn mười người được trở thành ký danh đệ tử của hần.

Sau đó, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên mấy người mới ly khai.

Bất quá, trước khi đi hai nàng Hứa Vũ Quân lại sờ soạng Bàn Tiểu Nhị một phen, dọa cho Bàn Tiểu Nhị tới lạnh cả người.

Đội năm người ly khai, Bàn Tiểu Nhị mới triệt để nói lỏng đại khí.

Long Kinh Thiên nhìn thần sắc của Bàn Tiểu Nhị liền cười cười, trêu một câu.

- Không nghĩ tới Đoạt Mệnh Tiên Quân hung danh hiển hách tại Tiên giới vậy mà cũng có thời điểm sợ hãi.

Bàn Tiểu Nhị không khỏi cười khổ.

- Sư tôn, người chớ giấu cợt đệ tử.

Sau đó, Long Kinh Thiên cũng không có trêu đùa Bàn Tiểu Nhị nữa mà để cho Bàn Tiểu Nhị ra ngoài viện hộ pháp, sau đó tự mình bố trí trận pháp bốn phía, lại đem mấy ngàn chủng tài liệu lấy được từ Thống Nhất điện lấy ra. Tiếp đó, hai tay vung lên, Hỗn độn chi hỏa bao lấy những tài liệu này mà không ngừng rèn luyện, sau đó từng cái từng cái đánh vào Thái Hư Thần Phủ.

Theo pháp quyết của hần, những tài liệu này không ngừng dung nhập vào trong Thái Hư Thần Phủ, cùng Thái Hư Thần Phủ triệt để dung hợp làm một, toàn bộ Thái Hư Thần Phủ hào quang loè loè.

Một số đại trận hạch tâm của Thái Hư Thần Phủ nguyên bản bị hao tổn, bắt đầu chữa trị.

Mấy ngày sau, Thái Hư Thần Phủ nổ vang một tiếng “vù vù”, hào quang vạn trượng, rốt cuộc đã được Long Kinh Thiên triệt để chữa trị. Sau khi chữa trị tốt, Thái Hư Thần Phủ càng thêm ngưng tụ, càng thêm quang hoa nội liễm. Long Kinh Thiên vừa động tâm niệm, Thái Hư Thần Phủ liền thu nhỏ thành cỡ lòng bàn tay mà rơi xuống tay hần, được Đại La Kim Tiên chi lực thúc dục, Thái Hư Thần Phủ chấn động, không gian bốn phía vỡ vụn!

Uy lực Thái Hư Thần Phủ sau khi chữa trị, uy lực so với trước tăng lên ba bốn lần!

Đem Thái Hư Thần Phủ chữa trị tốt, Long Kinh Thiên nội tâm liền buông lỏng, sau đó liền tiến vào trong Thái Hư Thần Phủ mà ngồi xuống, vận chuyển công pháp thu nạp Hỗn độn chi khí tu luyện khôi phục.

Lúc này, Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ trong đan điền của hần đã cao tới trăm trượng, toàn bộ Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ lôi quang lập lòe, từng đạo Tiên thiên lôi thủy ngưng tụ bốn phía, không ngừng khuếch tán, rót vào nội thể hần.

Trên Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ có nguyên một đám “tiểu thổ bao” mọc dài ra, những tiểu thổ bao này lớn bằng nửa nắm tay, từng cái bên ngoài bao quanh lôi quang càng nồng đậm.

Đây chính là Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ chi quả!

Hỗn Độn Ngũ Lôi quả!

Bất quá, những Hỗn Độn Ngũ Lôi quả này còn chưa có thành thực, chỉ là vừa mới mọc ra, nếu như bình thường mà nói, khoảng cách thành thực chỉ sợ còn cần phải mấy ngàn năm nữa.

Đương nhiên, Long Kinh Thiên mỗi ngày phun ra nuốt vào Hỗn độn chi khí, Hỗn độn chi khí không ngừng quán chú lên Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ, cho nên tốc độ phát triển cực cực nhanh, căn bản không cần tới trăm năm, thậm chí chỉ cần mười năm Hỗn Độn Ngũ Lôi quả có thể thành thực rồi.

Theo Long Kinh Thiên thổ nạp, nơi sâu trong hư không Hỗn độn chi khí như nước sông Thiên hà không ngừng trút xuống, rót vào nội thể của hần. Đồng thời, một cỗ Thái hư chi khí do Thái Hư Thần Phủ sinh

ra không ngừng thấm vào thể nội của hần. Thái hư chi khí này cũng là một trong những loại linh khí rất mạnh trong thiên địa vũ trụ, phẩm giai cùng Hỗn độn chi khí bằng nhau.

Trước kia, Thái Hư Thần Phủ tổn hại, không cách nào sinh ra Thái hư chi khí được, hiện tại đã được chữa trị tốt, đã có thể sinh ra Thái hư chi khí được.

Thái hư chi khí cùng Hỗn độn chi khí của Long Kinh Thiên giao hoà, dần dần sinh ra biến hoá. Hỗn độn chủ dương, Thái hư chủ âm, âm dương giao hoà, khiến cho Long Kinh Thiên tiến nhập một cảnh giới huyền diệu khó giải thích.

Trong tối tăm, thần hồn bên trong Tiên phù của hần tựa hồ cảm nhận được Lôi hệ bốn nguyên lực lượng tại nơi sâu trong thiên địa, loại Lôi hệ bốn nguyên lực lượng này tràn đầy tính huỷ diệt, mà sau lưng huỷ diệt chính là ẩn chứa sinh mệnh chi lực.

Như thế, không biết trải qua bao lâu Long Kinh Thiên mới mở hai mắt, thoát khỏi loại trạng thái này, thần sắc hần vui vẻ, không nghĩ tới lần này vô ý bẽ quan vậy mà lại tiến nhập trạng thái ngộ đạo!

Trạng thái ngộ đạo này chỉ có thể ngộ, không thể cầu, coi như lúc hần còn là Thiên Tôn, loại trạng thái này cũng rất ít khi gặp được.

- Rốt cuộc đạt tới Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Long Kinh Thiên đứng lên.

Lần ngộ đạo này, Hỗn độn cùng Thái hư chi khí giao hoà khiến cho Long Kinh Thiên lần nữa đột phá, đạt tới Đại La Kim Tiên trung kỳ.

- Sư tôn!

Bàn Tiểu Nhị ở ngoài viện thấy Long Kinh Thiên đi ra liền vội vàng đứng lên, tiến tới cung kính nghênh tiếp.

- Những ngày nay để người một mực canh giữ nơi này, buồn bực muốn hư mất a, đi thôi, chúng ta ra ngoài đi dạo một chút!

Long Kinh Thiên cười nói.

Bàn Tiểu Nhị lại càng hoảng sợ, vội vàng nói ra.

- Thay sư tôn hộ pháp là vinh hạnh của đệ tử, không buồn bực, một chút buồn bực cũng không!

Long Kinh Thiên cười cười, sau đó liền nhảy lên lưng Bàn Tiểu Nhị mà rời khỏi Tiên Giới viện, vào Diệt Tinh vương thành bắt đầu đi dạo.

Tuy rằng đã trở thành Diệt Tinh tiên môn đệ tử đã lâu rồi nhưng mà Long Kinh Thiên thật sự là vẫn chưa từng có đi dạo qua Diệt Tinh vương thành lần nào. So với lúc mới từ Hắc Thủy sâm lâm trở về, Diệt Tinh vương thành này hiện tại càng thêm náo nhiệt, thái thượng trưởng lão Ngũ Đế tiên môn, Quý Hư điện, Vô Lượng giáo tam đại đế vương đại phái đã đến, tất cả người tới đây chúc mừng đã đủ, ngày mai chính là đại điển chúc mừng.

Đang đi dạo, đột nhiên phía trước có một đám người đang vây quanh chỉ trở, vui cười, thanh âm phần nộ theo đám người truyền ra.

- Sư tôn, là Ngao Bạch cùng Tiểu Thiên!

Bàn Tiểu Nhị mở miệng nói.

Long Kinh Thiên hai mắt chợt loé hàn quang, hai người đi tới liền nhìn thấy trong đám người Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đang bị một người trẻ tuổi dẫm dưới lòng bàn chân, mà Cửu Vĩ Thiên Miêu lại bị người trẻ tuổi này một tay nắm cổ, không cách nào giãy ra được, sắc mặt bởi vì phần nộ mà biến thành màu tím.

487. Chương 486: Không Có Ai Có Thể Cứu Được Người

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 486: Không Có Ai Có Thể Cứu Được Người

Người trẻ tuổi túm cổ Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn sắc mặt tím tái của Cửu Vĩ Thiên Miêu mà ha hả cười lên, sau đó coi Cửu Vĩ Thiên Miêu như một con chó nhỏ bình thường chậm rãi nâng lên, đùa cợt nói.

- Tiểu tử, nói cho các người biết, ta hiện tại có đem người bóp chết tại chỗ, Diệt Tinh tiên môn các người cũng sẽ không dám ngăn cản, cũng không dám làm gì ta, các người cho rằng hai tiểu nội môn đệ tử Diệt Tinh tiên môn các người là có thể đắc tội Quy Hư điện chúng ta?

Người trẻ tuổi nói đến đây liền quét mắt về bốn phía, đối với một vài đệ tử Diệt Tinh tiên môn trong đám người cười nói.

- Đệ tử Diệt Tinh tiên môn các người ai cũng là phế vật, nói phế vật đã là để mắt tới các người rồi, mỗi một người đều không có “hàng”, nhìn thấy đồng môn bị chà đạp như vậy mà cũng không dám hó hé một tiếng!

Người trẻ tuổi nói xong liền ha hả cười.

Chúng đệ tử Diệt Tinh tiên môn bốn phía phẫn nộ nhưng đứng như lời đối phương nói, cho dù người trẻ tuổi có đem hai người kia giết đi Diệt Tinh tiên môn cũng sẽ không làm gì cả, mà cũng chẳng làm gì được đối phương, bởi vì đối phương là thiếu điện chủ Quy Hư điện Quy Long Nhất!

Quy Hư điện là một trong tam đại đế vương đại phái lần này tới đây chúc mừng, là đế vương đại phái cổ xưa tồn tại hơn mười ức năm, thực lực tuyệt đối không phải đế vương đại phái vừa mới tấn chức như Diệt Tinh tiên môn có thể so sánh được, thực lực của Quy Hư điện ít nhất là phải gấp mười lần Diệt Tinh tiên môn!

Quy Hư điện có thể đến đây chúc mừng là vô thượng vinh hạnh của Diệt Tinh tiên môn. Coi như là trưởng môn Đế Lạc, thiếu môn chủ Đế Thái Nhất, còn có rất nhiều thái thượng trưởng lão đều phải cung cung kính kính, khách khí dị thường với Quy Long Nhất này.

- Long Nhất huynh đệ, làm gì mà cùng với hai đệ tử Diệt Tinh tiên môn lãng phí thời gian, sư huynh một cái chẳng phải là biết rõ tiên giáp trên thân hai người là lấy được như thế nào sao?

Lúc này, một người trẻ tuổi tướng mạo anh tuấn bên cạnh cười nói.

- Tới lúc đó, lại phế đi khí hải cùng Tiên phù của chúng là xong, giết bọn chúng đi chẳng khác gì làm nhục thân phận của chúng ta cả, lại miễn cho người khác lời ong tiếng ve, nói chúng ta ra ngoài khi nhục hai cái nội môn đệ tử Diệt Tinh tiên môn nho nhỏ.

- Không sai!

Tiếp đó, một thiếu nữ xinh đẹp một thân lam bào lên tiếng nói.

- Phế bọn hắn đi, coi như xong!

Người trẻ tuổi cùng thiếu nữ áo lam mở miệng kia chính là thiếu môn chủ Ngũ Đế tiên môn Lâm Giang cùng thánh nữ Vô Lượng giáo Hồ Chỉ Tuyết.

Quy Long Nhất cười nói.

- Cũng được.

Dứt lời, tay phải hắn hư không nhấn một cái, lập tức sẽ sư huynh với Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng Tử Thiên Long Hoàng. Bất quá, đúng lúc này, đột nhiên một cỗ cự lực cường hoành vọt tới, Quy Long Nhất cả kinh, tay phải đánh ra một chưởng nghênh tiếp.

- BÌNH!

Một tiếng nổ vang lên, Quy Long Nhất lui lại phía sau mấy bước, nổi giận mà quát lên.

- Là ai?

Lúc này, ba người nhìn thấy một người trẻ tuổi tóc đen mặc trang phục đệ tử Diệt Tinh tiên môn từ trong đám người đi ra.

Ba người không khỏi sửng sốt.

- Lão đại!

- Chủ nhân!

Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng Tử Thiên Long Hoàng nhìn thấy Long Kinh Thiên đã đến liền vui vẻ lên.

Long Kinh Thiên đi tới trước mặt hai người, lúc này Tử Thiên Long Hoàng đã từ mặt đất đứng dậy, mà Cửu Vĩ Thiên Miêu đã buông cổ ra, hỗn hển thở. Nhìn vết thương trên người hai người, Long Kinh Thiên cũng không cần lý tới chuyện gì đã xảy ra mà lạnh lùng nhìn ba người Quy Long Nhất, hắn nói với Tử Thiên Long Hoàng cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu.

- Hắn vừa mới dùng tay phải cùng chân trái dẫm thương các người?

- Vâng, lão đại!

Hai người hồi đáp.

Long Kinh Thiên nhìn Quy Long Nhất, sắc mặt lạnh lùng.

- Là người muốn ta phế đi chân trái cùng tay phải của người hay là người tự mình làm?

Đối với Long Kinh Thiên mà nói, chuyện gì xảy ra đã không còn trọng yếu.

Tử Thiên Long Hoàng cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu đi theo hắn thân như huynh đệ, hai người bị khi nhục như thế đã xúc phạm tới điểm mấu chốt của hắn, cho dù đối phương là Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, kết quả cũng giống nhau!

Quy Long Nhất nghe Long Kinh Thiên nói vậy thì không khỏi giật mình, tiếp đó là ha hả cười lên, trong tiếng cười tràn ngập sát ý cùng nộ hỏa. Hắn hộ tống thái thượng trưởng lão tới đây chúc mừng, Diệt Tinh tiên môn chương môn, còn có chúng thái thượng trưởng lão đối với hắn còn phải cung kính dị thường, hiện tại lại bị một nội môn đệ tử nho nhỏ không biết tự lượng sức mình, nói muốn phế một tay, một chân của hắn?

Mà ngay cả thiếu môn chủ Ngũ Đế tiên môn cùng thánh nữ Vô Lượng giáo cũng đều nở nụ cười, đặc biệt là Hồ Chỉ Tuyết kia cười đến ngắt ngưỡng, tiếng cười rất là dụ hoặc. Đương nhiên, đệ tử các phái vậy xem cũng đều lắc đầu nở nụ cười, cảm giác Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử này có phải hay không tu luyện quá lâu, đầu óc có chút không bình thường rồi hay không.

Người khác không hiểu Long Kinh Thiên nhưng mà có một ít nội môn đệ tử Diệt Tinh tiên môn trong đám người lại hiểu, bọn hắn sau khi khẽ giật mình liền âm thầm lắc đầu. Long Kinh Thiên này thực lực đích xác không tệ, nhưng mà trước thiếu điện chủ Quy Hư điện Quy Long Nhất, Cửu Thiên Huyền Tiên sơ kỳ cường giả lại không phải Thành gia Thành Hạo kia có thể so sánh được.

Lúc này, Quy Long Nhất ngừng cười, nhìn Long Kinh Thiên mà giấu cợt nói.

- Tiểu tử, người xác định muốn phế tay phải cùng chân trái của ta ngay lập tức?

Nói đến đây, hắn lại nhin không được mà cười lên một tiếng.

- Người xác định?

- Ta xác định.

Long Kinh Thiên thần sắc bình tĩnh, nói.

Quy Long Nhất cười nói.

- Tốt! Có đảm lượng! Xem ra, đệ tử Diệt Tinh tiên môn các người còn hoàn toàn không phải là không có “hàng”!

Nói đến đây, thanh âm của hắn liền đề lên cao.

- Hôm nay ngươi đã triệt để chọc giận tới ta, coi như chưởng môn các ngươi có ở đây ta cũng muốn đem hai tay, hai chân, còn có cái thứ giữa hai chân kia phết đi, lại cho ngươi ném thử Vạn Nghi Phệ Huyết Thủ của Quy Hư điện ta, cho ngươi sống không bằng chết!

- Trên trời dưới đất, không có ai có thể cứu được ngươi!

Quy Long Nhất vừa nói xong, đột nhiên một trảo chụp tới Long Kinh Thiên.

- Cút tới đây cho ta!

Thủ trảo cực lớn xuất hiện, lực lượng cường hoành vọt tới Long Kinh Thiên.

Quy Long Nhất trời sinh Kim Ô hỏa thể, đòn vừa đánh ra đều ẩn chứa Kim Ô chi hỏa với sức nóng cực kỳ dị thường, sóng lửa cuộn cuộn ép tới khiến cho tất cả mọi người phải thối lui về sau, ánh mắt nhìn về phía Long Kinh Thiên tràn ngập thương cảm.

Long Kinh Thiên hai mắt đột nhiên loé hàn quang, vô số kiếm quang sinh diệt. Quy Long Nhất chỉ cảm thấy trong đầu chợt nhói lên, chợt cả kinh, lúc này Long Kinh Thiên lại vung tay phải lên, một cái hàn băng chưởng ẩn xuất hiện, dưới ánh mắt khiếp sợ của mọi người, chỉ thấy hàn băng chưởng ẩn kia nơi nào đi qua nơi ấy Kim Ô chi hỏa của Quy Long Nhất toàn bộ bị đóng băng lại, trở thành từng khối hàn băng một.

Tiếp đó, chưởng ẩn của Long Kinh Thiên tiếp tục ẩn tới Quy Long Nhất.

Quy Long Nhất quá sợ hãi mà lui về sau một bước, quát.

- Kim Ô Loạn Vũ!

Dứt lời, toàn thân toả ra Kim Ô chi hỏa, hoá thành một đám Kim Ô Viêm cổ cực lớn. Những Kim Ô Viêm cổ này hình thể trông giống Phượng hoàng, không ngừng vũ động, giữa không trung hợp thành một cái Kim Ô đại trận.

- Âm âm!

Thiên địa vang lên một tiếng nổ cực lớn.

Đám người bốn phía chỉ cảm thấy hai tai ong ong một trận, ai ai cũng hoảng sợ.

Sau tiếng nổ dừng lại, khí lãng biến mất, mọi người nhìn lại chỉ thấy Quy Hư điện thiếu điện chủ Quy Long Nhất kia vậy mà phải lui về sau mấy chục bước, mặt đất trước người lưu lại mười mấy cái dấu chân thật sâu, mà Long Kinh Thiên vậy mà vẫn đứng tại chỗ đó, tựa như Thái cổ Hồn độn thần sơn, nửa phần lui lại cũng không.

- Chuyện này, làm sao có thể!?

Vẻ tươi cười trên mặt thiếu môn chủ Ngũ Đế tiên môn Lâm Giang cùng Hồ Chỉ Tuyết thánh nữ Vô Lượng giáo biến mất.

Tiếng cười của tất cả mọi người lập tức im bật.

Quy Long Nhất không thể tin được mà nhìn vào hai tay của mình, hắn lại bị một Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử đẩy lui?

Nhưng mà, hắn là Cửu Thiên Huyền Tiên sơ kỳ!

Quy Long Nhất sau khiếp sợ là sắc mặt đỏ lên, cực kỳ khó coi, sát ý trong hai mắt gần như là ngưng thực mà đâm về phía Long Kinh Thiên.

- Tốt, rất tốt! Tiểu tử, không nghĩ tới đệ tử Diệt Tinh tiên môn lại có người như ngươi!

488. Chương 487: Phản Rồi, Phản Rồi !

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 487: Phản Rồi, Phản Rồi !

Long Kinh Thiên không thèm để ý tới ánh mắt mọi người mà chậm rãi đi về phía thiếu điện chủ Quy Hư điện Quy Long Nhất.

- Người muốn tự phế tay phải cùng chân trái, hay là để ta tới?

Thanh âm vẫn đậm mạc như trước.

Quy Long Nhất nhìn Long Kinh Thiên, trong lòng tức giận, sát ý bốc lên, rống lớn.

- Chết cho ta!

Dứt lời, Kim Ô chi hoả toàn thân vọt lên như hồng thủy.

Lập tức, bốn phương tám hướng hoá thành một cái biển lửa, nhuộm hồng cả thiên không.

Dưới Kim Ô chi hoả thiêu đốt, toàn bộ mây trên bầu trời đều bị bốc hơi đi, ngay cả một ít cỏ mọc bốn phía cũng bị biến thành hoả thụ.

Quy Long Nhất đem toàn bộ thực lực của mình bạo phát rồi, không tiếp tục giữ lại gì nữa.

Thiếu môn chủ Ngũ Đế tiên môn cùng thánh nữ Vô Lượng giáo đều cảm nhận được khí tức trên người Quy Long Nhất cũng phải biến sắc, hiển nhiên hai người không có ngờ tới Quy Long Nhất vậy mà so với bề ngoài còn muốn cường hoành hơn nhiều như vậy.

Lúc này, trong đại điện tiên cung Diệt Tinh tiên quốc, Hoắc Cương, Đế Lạc, chúng thái thượng trưởng lão cùng các cao thủ của Quy Hư điện, Ngũ Đế tiên môn, Vô Lượng giáo, Thành Tiêu Thành gia lão tổ, Bằng lão nhân Bằng cung lão tổ đang đàm tiếu.

Đột nhiên, mọi người cảm ứng được khí tức của Quy Long Nhất thì không khỏi nhướng mày mà ngừng nói chuyện với nhau.

- Thái Nhất, người đi ra ngoài xem, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!

Đế Lạc nói với con trai của mình.

- Vâng, phụ thân!

Đế Thái Nhất đứng lên cung kính nói, sau đó phi thân ra khỏi Diệt Tinh tiên quốc, hướng chỗ đám người Long Kinh Thiên bay tới.

- Kim Ô Loạn Thế!

Quy Long Nhất đem khí tức toàn thân đẩy lên cao nhất xong đột nhiên hướng Long Kinh Thiên đánh tới một chưởng, lập tức vô số Kim Ô do Kim Ô chi hoả hoá thành hướng Long Kinh Thiên gào thét đánh tới.

Biển lửa cuộn trào, sóng lửa trùng thiên, không gian vậy mà cũng xuất hiện một vết rách dài hẹp.

Quy Long Nhất sắc mặt nanh ác.

Nhìn Kim Ô hoả hải đang bao trùm tới mình, Long Kinh Thiên đột nhiên toàn thân chấn động, vô số lôi quang lập loè lên, tiếp đó mọi người liền nhìn thấy vô số lôi long từ trên cao đáp xuống.

Dưới vài đầu lôi long oanh kích, Kim Ô hoả hải kia vậy mà bị xé nát, tắt ngúm!

Tiếp đó, thân hình Long Kinh Thiên loé lên, đi tới trước mặt Quy Long Nhất, tay phải nâng lên đánh ra một trảo, đem tay phải của Quy Long Nhất từ trên người xé xuống.

Quy Long Nhất kêu thảm thiết.

Bất quá, như vậy vẫn còn chưa có kết thúc.

Tay phải Long Kinh Thiên lại giơ lên cao, lập tức đem chân trái của Quy Long Nhất cắt xuống!

Tiếng kêu thảm thiết lần nữa vang lên.

Quy Long Nhất bay ngược ra ngoài.

Đế Thái Nhất đang chạy tới, thấy một màn kinh người này thân hình không khỏi đình trệ giữa không trung, vẻ mặt ngây ngốc mà nhìn Quy Long Nhất bị Long Kinh Thiên phé đi một tay một chân.

Quy Long Nhất rơi xuống mặt đất, lăn lộn mà kêu la thảm thiết liên tục.

- Tay của ta, chân của ta!

Cửu Thiên Huyền Tiên coi như tay chân gãy đi thì vẫn có thể lần nữa mọc ra được, thế nhưng mà Quy Long Nhất cảm thấy một tay một chân của mình tại nơi đứt rời lại có một loại lôi hệ lực lượng không ngừng phá hư Cửu Thiên Huyền Tiên pháp tắc của hắn, tay gãy chân đứt căn bản không thể nào sinh dài ra nữa. Không chỉ thế, loại lôi hệ lực lượng hủy diệt này mỗi lần lưu chuyển như thể thuận tiện hung đâm vào thần hồn của hắn một cái, thống khổ dị thường.

Tất cả đệ tử bốn phía đều ngây người, nhìn Quy Long Nhất lăn lộn chỗ đó mà không nhúc nhích.

Sau đó, Ngũ Đế tiên môn thiếu chủ Lâm Giang, thánh nữ Vô Lượng giáo Hồ Chỉ Tuyết mới có phản ứng lại.

- Long Nhất huynh đệ! Người làm sao vậy?

Lâm Giang lách mình chạy tới bên người Quy Long Nhất, năm ngón tay lập loè ngũ thải quang mang điểm xuống chỗ tay chân đứt gãy trên người Quy Long Nhất.

Tiếp đó, Quy Long Nhất thống khổ mới chậm rãi hoà hoãn xuống, bất quá một tay một chân vẫn không cách nào mọc dài ra được.

Lúc này, tiếng xé gió truyền đến, Đế Thái Nhất đã chạy tới.

- Quy Long Nhất thiếu điện chủ, người có sao không?

Đế Thái Nhất vừa hiện thân liền vội vàng chạy tới bên người Quy Long Nhất ân cần hỏi han. Lúc này, trong óc hắn là một mảnh đại loạn, Quy Hư điện thiếu điện chủ vậy mà bị người ta phé đi một tay một chân tại Diệt Tinh vương thành! Hơn nữa lại còn bị đệ tử Diệt Tinh tiên môn phé!

Một loại cảm giác sợ hãi cùng phần nộ như núi lửa hùng hực bốc lên toàn thân hắn!

Quy Long Nhất thấy Đế Thái Nhất, thiếu môn chủ Diệt Tinh tiên môn chạy tới chỗ mình hỏi bản thân có sao không, một tay cùng chân hắn bị Long Kinh Thiên phé đi, Đế Thái Nhất lại chạy tới hỏi han, rơi vào tai hắn quả thực là nhục lại càng thêm nhục!

Quy Long Nhất nổi giận, một tát hung hăng quét tới, đánh cho Đế Thái Nhất phải nghiêng người một cái.

- Người mù à? Người nói xem ta có sao không!?

Đế Thái Nhất lấy tay bịt mắt, kinh ngạc mà nhìn Quy Long Nhất.

Hắn thân là thiếu môn chủ Diệt Tinh tiên môn, lớn như vậy mà đây vẫn là lần đầu bị người ta đánh, hơn nữa còn là bạt tai, bạt tai trước mặt mọi người.

- Đế Thái Nhất, đệ tử Diệt Tinh tiên môn người dám phé tay phải cùng chân trái của ta!

Tiếp đó, Quy Long Nhất chỉ vào mặt Đế Thái Nhất mà gào lên, nước miếng tung toé bắn lên cả mặt Đế Thái Nhất.

- Diệt Tinh tiên môn các người chờ diệt môn đi! nguồn

Quy Long Nhất gào khản cả giọng, tiếng gào chấn ọi người bốn phía phải ù cả tai.

Da mặt Đế Thái Nhất run rẩy, trong lòng phần nộ, sỉ nhục nhưng hắn lại không dám phát tác ra ngoài, hắn quay đầu giận cá chém thớt lên người Long Kinh Thiên, hắn một tay chỉ Long Kinh Thiên mà quát.

- Long Kinh Thiên, gan chó người thật lớn! Cũng dám động thủ đánh Quy Hư điện thiếu điện chủ Quy Long Nhất? Còn không mau mau rút lại đây cho ta, quỳ xuống dập đầu nhận lỗi với thiếu điện chủ!

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn Đế Thái Nhất.

- Dập đầu nhận lỗi? Người cho rằng dập đầu nhận lỗi là xong chuyện rồi hả?

Lúc này, Quy Long Nhất lại rít gào lên.

- Ta muốn hấn chết, muốn hấn nhận vạn loại cực hình, vô cùng tra tấn, sau đó mới để cho hấn chết đi!

- Long Kinh Thiên, có nghe hay không? Mau rút lại đây!

Đế Thái Nhất thấy Long Kinh Thiên thờ ơ như vậy nộ hỏa trong lòng càng lớn, hấn chỉ hận không thể đem Long Kinh Thiên chém thành vạn khối ngay lập tức, dùng đó để tiết lửa giận. Rống xong, tay phải hấn nhấc lên, một chưởng quét tới Long Kinh Thiên.

Nhưng mà, tay phải của hấn vừa tới trước mặt Long Kinh Thiên liền bị Long Kinh Thiên bắt lấy, tay siết lại, Đế Thái Nhất chỉ cảm thấy cánh tay của mình như muốn nát vụn ra.

- Người, người vậy mà còn dám động thủ? Phản rồi, phản rồi!

Đế Thái Nhất không ngờ Long Kinh Thiên, một tiểu tử nội môn đệ tử lại dám động thủ với thiếu môn chủ hấn, nộ hỏa ngút trời, quát.

- Buông tay cho ta!

Long Kinh Thiên cười lạnh, tay chấn động một cái, thân hình Đế Thái Nhất liên tiếp lui về sau, thanh âm xướng nứt vỡ truyền ra.

Đế Thái Nhất ôm lấy tay phải mà kêu thảm thiết, vừa sợ vừa giận nói.

- Long Kinh Thiên, người, người, người cũng dám phé tay phải của ta!? Đáng chết, đáng chết, cầu tặc chủng nhà ngươi, ta hiện tại liền khu trừ ngươi ra khỏi Diệt Tinh tiên môn, về sau không còn là Diệt Tinh tiên môn đệ tử! Tất cả Diệt Tinh tiên môn đệ tử nghe lệnh, giết cho ta, không, đem tên cầu tặc chủng này bắt lại, lại để cho Quy Long Nhất thiếu điện chủ xử trí!

Diệt Tinh tiên môn đệ tử bốn phía hai mặt nhìn nhau.

Đế Thái Nhất thấy chúng đệ tử bốn phía không có phản ứng, không khỏi nổi giận quát.

- Các người điếc rồi hả? Ta là thiếu môn chủ, ta nói các người có nghe hay không!/? Ta nói các người đem tên cầu tặc chủng kia bắt lại, cho Quy Long Nhất thiếu điện chủ xử trí!

Đệ tử Diệt Tinh tiên môn bốn phía chần chờ một chút, lúc này mới nhao nhao nhận lệnh rồi sau đó hướng Long Kinh Thiên vây lại.

489. Chương 488: Đã Xảy Ra Chuyện

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 488: Đã Xảy Ra Chuyện

Những đệ tử hướng Long Kinh Thiên vây tới cũng không có lập tức động thủ. Trải qua một màn thiếu điện chủ Quy Hư điện khi nhục Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, trải qua trước sau hung hăng càn quấy đều lọt vào trong mắt bọn hấn. Long Kinh Thiên đem Quy Long Nhất đánh bại, thay bọn hấn xả một ngụm ác khí, hiện tại Đế Thái Nhất muốn bọn hấn xuất thủ với Long Kinh Thiên, bọn hấn tự nhiên trong lòng không muốn rồi.

- Các người, đứng ở nơi đó làm cái gì? Không nghe ta nói cái gì sao? Động thủ cho ta, đem cầu tạt chúng kia bắt lấy!

Đế Thái Nhất thấy chúng đệ tử không có động thủ, nộ hỏa công tâm mà lần nữa khàn giọng quát lên.

Đế Thái Nhất vừa dứt lời, đột nhiên lôi quang ngoài thân Long Kinh Thiên đại thịnh, lôi vân trên trời cuộn cuộn rồi trải rộng ra phương viên vạn dặm. Chỉ thấy, những đệ tử Diệt Tinh tiên môn kia trên người đều quần quanh một đầu lôi long, dưới lôi quang chớp loé, bọn hắn không cách nào nhúc nhích được mấy may!

Long Kinh Thiên chậm rãi đi về phía Đế Thái Nhất.

Đế Thái Nhất sắc mặt kinh hoảng, không ngừng lui về sau.

- Long Kinh Thiên, ngươi, ngươi muốn làm gì?

Lúc này, vị thiếu môn chủ Diệt Tinh tiên môn vậy mà sinh lòng sợ hãi với một nội môn đệ tử nho nhỏ.

Hắn thật sự nghĩ không ra vì cái gì đối phương sau một chuyến đi Hắc Thủy sâm lâm thực lực lại tăng vọt một cách khủng bố như thế. Lúc trước, trước khi đối phương đi Hắc Thủy sâm lâm, rõ ràng chỉ là Kim Tiên a!

Lúc này, hắn phảng phất minh bạch ra những người hắn phải đi theo dõi Long Kinh Thiên lúc trước rốt cuộc chết như thế nào, chết trong tay ai. Đã minh bạch vì sao đã có hai vị Cửu Thiên Huyền Tiên Thành gia canh giữ ven Hắc Thủy sâm lâm mà Long Kinh Thiên vẫn có thể còn sống trở về!

Long Kinh Thiên đột nhiên duỗi tay phải ra, Đế Thái Nhất chỉ cảm thấy một cỗ hấp lực cường đại ép tới, khiến cho hắn không tự chủ được mà bay về phía Long Kinh Thiên.

Hai mắt Đế Thái Nhất lộ vẻ hoảng sợ, song chưởng đột nhiên hướng Long Kinh Thiên đánh tới, bất quá chưởng lực lúc tiến tới trước người Long Kinh Thiên phảng phất như trượt đi, tiến vào lòng đất.

Tay phải Long Kinh Thiên chụp tới, nắm lấy cổ Đế Thái Nhất

- Long, Long Kinh Thiên, ngươi, ngươi dám, ngươi dám đối với ta như vậy?

Đế Thái Nhất ngoài mặt mạnh trong yếu, run giọng quát.

- Ta là thiếu môn chủ Diệt Tinh tiên môn, nơi này là Diệt Tinh tiên môn!

Long Kinh Thiên thần sắc đạm mạc, nói.

- Ta biết.

Dứt lời, hắn chậm rãi nhắc Đế Thái Nhất lên.

Đế Thái Nhất hai chân không ngừng giãy dụa, khua loạn.

Tất cả đệ tử Diệt Tinh tiên môn đều ngốc trệ, tất cả đệ tử các phái khác lân cận cũng ngốc trệ, ngay cả thiếu điện chủ Quy Hư điện Quy Long Nhất, Ngũ Đế tiên môn thiếu môn chủ Lâm Giang cùng thánh nữ Vô Lượng giáo Hồ Chỉ Tuyết cũng đều ngốc trệ.

Không ai có thể tưởng tượng Long Kinh Thiên cũng dám làm như vậy!

Tại Diệt Tinh tiên môn, một nội môn đệ tử mà cũng dám nắm cổ thiếu môn chủ, trước mặt vô số người sau đó nhắc lên? Tất cả mọi người đều cho rằng hai mắt của mình có phải bị hoa rồi hay không, còn có người thậm chí dụi dụi con mắt.

Hết thấy đều là sự thật!

- Long, Long Kinh Thiên, ngươi sẽ không có kết cục tốt đâu, ngươi, ngươi sẽ chết, sẽ chết rất thảm đấy!

Đế Thái Nhất không ngừng giãy dụa, không ngừng quát âm lên, phần nộ ngập tràn trong lòng hắn cùng vô cùng hận ý, vô cùng sỉ nhục!

Hắn hận không thể đem Long Kinh Thiên phanh thây xé xác!

- Vậy sao?

Tay phải Long Kinh Thiên đang giơ lên cao dùng lực một cái, đem yết hầu Đế Thái Nhất bóp chặt lại, rốt cuộc nói không nên lời.

- Như thế nào? Hiện tại không gọi cầu tạp chủng nữa rồi hả?

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói.

- Người không phải vừa rồi nói rất giỏi sao?

Vừa rồi, Đế Thái Nhất liên tiếp gọi hắn là “cầu tạp chủng”, hiện tại trong mắt Long Kinh Thiên, Đế Thái Nhất là kẻ đã chết.

Sắc mặt Đế Thái Nhất trở thành màu tím, cũng không biết là do yết hầu bị siết chặt hay là do tức giận.

Tay phải Long Kinh Thiên khẽ miết một cái, sau đó quay đầu nhìn về phía thiếu điện chủ Quy Hư điện một bên một cái. Lúc hắn quay đầu lại, Quy Hư điện thiếu điện chủ bị dọa cho run lên, không khỏi lui về phía sau.

Quy Long Nhất sắc mặt trắng bệch.

- Long Kinh Thiên, người!

Bất quá, hắn còn chưa nói xong thì tay trái của Long Kinh Thiên chụp xuống, nắm lấy cổ của Quy Long Nhất, sau đó đồng dạng như Đế Thái Nhất, bị nhấc lên!

- Người, người sẽ, sẽ hối hận!

Quy Long Nhất khàn giọng, hai mắt huyết hồng mà nhìn Long Kinh Thiên.

- Long Kinh Thiên ta làm việc, cho tới bây giờ đều chưa hề hối hận!

Long Kinh Thiên thần sắc lạnh lùng.

Mà lúc này, trong đại điện tiên cung trong Diệt Tinh tiên quốc, Đế Lạc, Hoắc Cương, chúng thái thượng trưởng lão Diệt Tinh tiên môn cùng với các cao thủ của Quy Hư điện, Ngũ Đế tiên môn, Vô Lượng giáo, còn có Thành gia lão tổ, Cửu Bạng cung lão tổ vẫn đang tiếp tục đàm tiếu.

Đột nhiên, một đệ tử Diệt Tinh tiên môn từ bên ngoài đại điện hấp tấp chạy vào, sau đó quỳ sát xuống, gấp gáp nói ra.

- Hồi bẩm chưong môn, đại sự không tốt!

- Chuyện gì? Như thế nào lại vội vàng như thế.

Đế Lạc nhíu mày.

- Chưong môn, thiếu môn chủ đã xảy ra chuyện! Còn có thiếu điện của Quy Hư điện cũng đã xảy ra chuyện!

Tên đệ tử kia vội vàng la lên.

- Thiếu môn chủ đã xảy ra chuyện? Quy Hư điện thiếu điện chủ cũng đã xảy ra chuyện!?

Đế Lạc cùng chúng cao thủ trong đại điện thần sắc kinh ngạc, nhưng mà lúc này mọi người vẫn chưa có để vào trong lòng. Đế Thái Nhất, Quy Long Nhất đều đang ở Diệt Tinh vương thành, còn có thể xảy ra chuyện gì?

Mà ngay cả cao thủ của Quy Hư điện cũng cho rằng như thế, tại Diệt Tinh vương thành, còn có ai dám động vào thiếu chủ của bọn hắn hay sao?

Lúc này, tên đệ tử kia tiếp tục nói.

- Quy Hư điện thiếu điện chủ bị Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử Long Kinh Thiên phết đi tay phải cùng chân trái! Thiếu môn chủ lúc này đi qua, hiện tại cùng Quy Hư điện thiếu điện chủ đều bị Long Kinh Thiên nắm cổ!

- Cái gì!?

Mọi người đại biến sắc mặt, tất cả mọi người đều đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi.

- Người, người nói cái gì, Long Kinh Thiên cái gì?

Đế Lạc hai mắt nhìn tên đệ tử kia mà nói.

- Người xác định!?

Long Kinh Thiên chỉ là một nội môn đệ tử, không phải là Kim Tiên sao? Làm sao có thể dả thương thiếu điện chủ Quy Hư điện cùng nhị tử của mình!? Hai người thế nhưng mà là Cửu Thiên Huyền Tiên a!

- Đúng vậy, chưởng môn!

Tên đệ tử kia sợ hãi nói.

- Đế Lạc!

Thái thượng trưởng lão Quy Hư điện Trần Phi đột nhiên một tay chỉ Đế Lạc, quát.

- Quy Hư điện chúng ta lần này tới đây chúc mừng, đệ tử Diệt Tinh tiên môn người vậy mà cũng dám dả thương thiếu điện chủ ta, việc này nếu không cấp cho chúng ta một cái công đạo, chúng ta quyết sẽ không chịu để yên!

Đế Lạc không có ngờ tới Trần Phi đột nhiên trở mặt như vậy, bất quá ngẫm lại cũng thế. Quy Hư điện chính là đế vương đại phái cổ xưa, bọn hắn tới đây chúc mừng, không ngờ tới thiếu điện chủ lại bị đệ tử Diệt Tinh tiên môn phỉ đi tay phải cùng chân trái!

Là ai cũng đều phải giận dữ.

Hoắc Cương nhìn Trần Phi đứng trước mặt mọi người, không chút lưu tình chỉ trích Đế Lạc như thế thì không khỏi nhướng mày, nói.

- Chuyện xảy ra chúng ta không rõ ràng lắm, tất cả mọi người lại đều ở đây, trước chúng ta ra ngoài nhìn xem cái đã.

Đế Lạc vội vàng nói.

- Đúng vậy, Trần Phi thái thượng trưởng lão xin yên tâm, Long Kinh Thiên này chúng ta nhất định sẽ bắt lại, sau đó giao cho các người xử trí! Hiện tại, ta tuyên bố khu trừ Long Kinh Thiên này ra khỏi Diệt Tinh tiên môn, hắn không còn là đệ tử Diệt Tinh tiên môn ta nữa, cùng Diệt Tinh tiên môn ta không còn quan hệ!

Trần Phi hừ lạnh một tiếng.

- Không cần làm phiền các người, Quy Hư điện chúng ta tự nhiên sẽ đem Long Kinh Thiên này bắt lại!

Dứt lời, tay vung lên, đối với chúng cao thủ Quy Hư điện nói.

- Đi!

Dứt lời, hắn liền phi thân bay ra khỏi tiên quốc, hướng Diệt Tinh vương thành bay tới.

Đám người Đế Lạc, Hoắc Cương cũng bay theo sau.

Đám người Thành gia lão tổ thấy thế cũng toàn bộ đi theo bay ra.

490. Chương 489: Hoắc Cương, Người Có Ý Gì?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 489: Hoắc Cương, Người Có Ý Gì?

Lão tổ các phái, thái thượng trưởng lão, gia chủ thực lực đều đã ngoài Tiên Quân, cho nên rất nhanh liền ra khỏi tiên quốc, hướng Diệt Tinh vương thành chạy tới.

Mấy ngàn Tiên Quân cường giả không che dấu khí tức, hội tụ lại một chỗ, kinh thiên động địa!

Mọi người vừa ra khỏi tiên quốc, sinh vật trong phương viên mấy ngàn vạn dặm đều cảm thấy uy áp khủng bố!

Tất cả mọi người hoảng sợ.

Mấy ngàn Tiên Quân cường giả dùng tốc độ cực nhanh chạy tới Diệt Tinh vương thành.

Đi sau mọi người, Thành gia lão tổ Thành Tiêu vui đùa với Cửu Bạng cung lão tổ Cửu Bạng lão nhân.

- Không nghĩ tới một Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử nho nhỏ lại có thể đả thương thiếu điện chủ Quy Hư điện cùng Diệt Tinh tiên môn thiếu môn chủ được, ta đối với Long Kinh Thiên này ngược lại có chút tò mò, muốn nhìn một chút Long Kinh Thiên này có hay không lớn lên ba đầu sáu tay!

Cửu Bạng lão nhân cười nói.

- Long Kinh Thiên này có phải lớn lên ba đầu sáu tay hay không ta không biết, bất quá ta biết rõ, lát nữa Long Kinh Thiên này sẽ chết không toàn thây!

Thành Tiêu lắc đầu, nói.

- Đáng tiếc, yêu nghiệt thiên tài như thế, nhưng bây giờ chỉ sợ phải rơi rụng rồi!

Cửu Bạng lão nhân nói.

- Yêu nghiệt thiên tài tại Tiên giới này nhiều không kể xiết, nhưng có thể thực sự trở thành Tiên Quân, Tiên Đế đã ít lại càng thêm ít, cũng không có gì thật đáng tiếc.

Thành Tiêu nhẹ gật đầu.

- Thiếu môn chủ, Quy Hư điện thiếu điện chủ, đang ở đó!

Tên đệ tử Diệt Tinh tiên môn dẫn đường chỉ tay về phía trước, mọi người đi tới liền chứng kiến được cảnh Đế Thái Nhất cùng Quy Long Nhất hai người song song bị nắm cổ, treo giữa không trung.

Bất quá, kẻ nắm cổ hai người kia lại đứng quay lưng về phía bọn họ, cho nên bọn họ chỉ có thể nhìn thấy được cái bóng lưng của người kia mà thôi.

Đột nhiên, Hoắc Cương toàn thân run lên, hai mắt không thể tin tưởng nổi mà nhìn cái bóng lưng kia.

Bóng lưng kia thực quen thuộc!

Thật giống bóng lưng một mực in trong óc, một mực khắc thật sâu trong trí nhớ hần!

Đúng vậy, chính là bóng lưng này!

Cao ngạo như thế, bề ngỗ như thế! Đứng ở nơi đó, phảng phất thiên địa đều nằm dưới chân hần!

Toàn thân Hoắc Cương run rẩy lên, hai mắt phơn phớt hồng nhuận, tự thì thào nói ra.

- Là thật sao!?

Đúng lúc này, Thành gia lão tổ Thành Tiêu cũng vẻ mặt không thể tin được, toàn thân run lên, phảng phất như thấy được sự tình không thể tưởng tượng nổi, hai mắt đồng dạng nhìn chăm chú bóng lưng kia.

Hần nghe giảng đạo tại Đại La thiên cung đã có hơn mười vạn năm, đối với cái bóng lưng này làm như thế nào không thể quen thuộc được?

Theo khoảng cách ngày càng gần, thân thể của hần càng run rẩy không thôi, không thể ức chế được mà hô hấp phải dồn dập lên, như là thiếu dưỡng khí vậy.

Cửu Bạng lão nhân nhìn ra được sự khác thường của Thành Tiêu thì không khỏi nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên một cái, một cái nội môn đệ tử nho nhỏ có tất yếu phải kích động như thế không?

Long Kinh Thiên hai tay đang nắm cổ hai người đột nhiên quay người lại, nhìn về phía chúng cường giả đang từ xa áp lại kia.

Mà, Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người lại đột nhiên ngốc trệ.

Tuy rằng cách xa vạn dặm nhưng mà ánh mắt bề ngễ của Long Kinh Thiên kia phẳng phất như vô số lưỡi đao sắc bén đâm sâu vào linh hồn hai người, dọa cho hai người thiếu chút nữa phải quỵ xuống giữa không trung.

- Đại Đại, La, La!

Thành Tiêu nói năng lộn xộn.

- Thành Tiêu lão tổ, người không sao chứ!?

Cửu Bằng lão nhân vẻ mặt quái dị nhìn Thành Tiêu.

Đúng lúc này, bên tai Thành Tiêu chợt vang lên một giọng nói, đạo thanh âm kia làm cho thân hình Thành Tiêu cứng lại, tiếp đó là vẻ mặt cung kính, phẳng phất như cúi đầu lắng nghe vậy.

Cửu Bằng lão nhân thấy thế lại lắc đầu cười cười.

- Thiếu điện chủ!

Trần Phi thái thượng trưởng lão Quy Hư điện chạy tới, thấy thiếu điện chủ của bọn hắn bị Long Kinh Thiên nắm cổ như vậy liền gào lên, còn cách cả vạn dặm mà đột nhiên xuất quyền hướng Long Kinh Thiên đánh tới.

- Tiểu tử, ngươi muốn chết! Đem thiếu điện chủ buông ra!

Tiên Đế giận dữ, thiên địa biến sắc!

Quyền đầu khủng bố phá toái hư không, không gian vạn dặm chấn động, toàn bộ người có mặt tại Diệt Tinh vương thành đều cảm giác được một loại cảm giác diệt thế.

Mắt thấy quyền ảnh kia đánh tới Long Kinh Thiên, tất cả mọi người đều cho rằng Long Kinh Thiên phải chết thì đột nhiên một đạo thân ảnh loé lên, một người vậy mà chắn trước mặt Long Kinh Thiên tiếp lấy một quyền đang đánh tới kia.

- Diệt Tinh Sát Sinh quyền!

Vô số tinh tú xuất hiện, tinh quang vạn trượng, chiếu sáng thiên địa, sát khí như cựa phong mãnh liệt càn quét.

- Âm âm!

Toàn bộ thiên địa chấn động, đại địa tan vỡ, một mảng kiến trúc của Diệt Tinh vương thành toàn bộ đổ nát, hoá thành bột phấn, lấy khí vị trí va chạm làm trung tâm, khí lãng cuốn ra đánh ột ít sơn mạch xa xa phải sụp đổ.

Một ít đệ tử các phái đang vây xem không kịp tránh né toàn bộ tan xác, hoá thành một đám huyết nhục mà bắn tung toé trên không trung.

Khí lãng huỷ diệt chậm rãi hoà hoãn xuống, tiêu tán đi.

Mọi người rốt cục nhìn rõ người ngăn cản một quyền kia của Trần Phi, dĩ nhiên là Hoắc Cương!

- Hoắc, Hoắc Cương thái thượng trưởng lão!

Đế Lạc cùng phần đông thái thượng trưởng lão Diệt Tinh tiên môn đều giật mình, không rõ Hoắc Cương tại sao phải làm như vậy!

Trần Phi cũng khẽ giật mình, nhưng sau lại như bị chọc tức, hần chỉ vào Hoắc Cương mà quát.

- Hoắc Cương, ngươi có ý gì?

Hoắc Cương lạnh lùng nhìn Trần Phi, nói.

- Không có ý gì!

Dứt lời, hần quét mắt về phía chúng cường giả Quy Hư điện.

- Ai dám xuất thủ với Long Kinh Thiên, chính là cùng Hoắc Cương ta gây khó dễ!

Trong lời nói, sát ý đậm đặc lộ ra.

Mọi người sắc mặt đại biến, Hoắc Cương đã nói như vậy, đó chính là không có đường sống rồi!

Trần Phi đột nhiên cười phá lên, là giận quá hoá cười.

- Hoắc Cương, ngươi nói là, ngươi vì một nội môn đệ tử nho nhỏ, không tiếc cùng Quy Hư điện chúng ta là địch?

Khí lưu bốn phía ngưng trệ xuống, tất cả hô hấp của mọi người đều bị bóp nghẹt lại, ai cũng đều không ngờ sẽ phát sinh biến cố như vậy.

Thanh âm lạnh lùng của Hoắc Cương vang lên.

- Ta mới vừa nói đủ đã minh bạch, không cần phải giải thích lại.

Mọi người lần nữa đại biến sắc mặt.

Hoắc Cương chỉ vì một nội môn đệ tử mà cùng Quy Hư điện trở mặt? Cho dù thiên phú của người kia có mạnh hơn nữa, yêu nghiệt hơn nữa, về sau cho dù có trở thành Tiên Đế thì cũng không cần phải bao che như vậy a, đây chính là một cái giá quá lớn!

Quy Hư điện dù sao cũng là một đế vương đại phái cổ xưa, Diệt Tinh tiên môn cùng Quy Hư điện đối địch, kết cục rất có thể là diệt môn!

- Hoắc Cương thái thượng trưởng lão, ngươi, ngươi!

Đế Lạc gấp gáp nói, tiếp đó liền giải thích với Trần Phi.

- Trần Phi thái thượng trưởng lão, Hoắc Cương thái thượng trưởng lão tuyệt đối không có cái ý tứ kia, Diệt Tinh tiên môn chúng ta tuyệt đối không có ý tứ đối địch với Quy Hư điện!

Hoắc Cương mở miệng ngắt lời.

- Đã như vậy, ta đây liền rời khỏi Diệt Tinh tiên môn!

Hoắc Cương vừa dứt lời, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

Đế Lạc có cảm giác như muốn phát điên, hần thật sự không nghĩ ra Hoắc Cương vì cái gì mà muốn vì một nội môn đệ tử nho nhỏ lại muốn trở mặt với Quy Hư điện, thậm chí còn vì tiểu tử kia mà rời khỏi Diệt Tinh tiên môn!

Đế Lạc nghĩ mãi không rõ, chúng cường giả Quy Hư điện cũng không rõ, tất cả mọi người ở đây cũng chỉ có Thành gia lão tổ là minh bạch chuyện gì đang xảy ra.

Kỳ thật, Hoắc Cương tới cũng không có lập tức tái phục Long Kinh Thiên, xưng hần làm sư tôn, cùng Thành gia lão tổ Thành Tiêu đồng dạng, đều nhận được truyền âm của Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên thực lực bây giờ còn chưa có khôi phục, còn chưa muốn bạo lộ thân phận.

- Được, được!

Trần Phi hai mắt lập loè hàn mang, nhìn thẳng Hoắc Cương, một tay chỉ Long Kinh Thiên, cười lạnh.

- Hoắc Cương, ta muốn giết tiểu tử này, ngược lại muốn nhìn ngươi như thế nào ngăn trở!

491. Chương 490: Các Phái Rời Đi.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 490: Các phái rời đi.

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Trần Phi ngẫm lại, hắn đã tấn chức Tiên Đế có vài vạn năm rồi, mà Hoắc Cương chỉ mới đột phá Đế cấp, hắn cho dù không giết được Hoắc Cương nhưng mà đánh bại lại không khó.

Chỉ với Hoắc Cương, còn không ngăn cản hắn giết Long Kinh Thiên, một nội môn đệ tử nho nhỏ được!

Đương nhiên, tuy rằng hắn hiểu được Hoắc Cương sẽ vì Long Kinh Thiên mà cùng Quy Hư điện trở mặt, chỉ sợ thân phận Long Kinh Thiên không giống như vẻ bên ngoài, nhưng mà hắn cũng không có truy cứu vấn đề này.

Bởi vì, chỗ dựa sau lưng Quy Hư điện chính là Cộng Công Thiên Tôn, một trong tứ đại Thiên Tôn của Tiên giới!

- Bất Hủ Đế Vương quyền!

Trần Phi xuất thủ.

Một quyền đánh ra vô số khí lưu hội tụ, ngưng tụ ra một vị đế vương, vị đế vương này tay trái cầm long, tay phải cầm hổ, bề ngoài thiên địa, trên người lộ ra một loại khí tức bất hủ.

Trần Phi ra tay, tất cả mọi người ai cũng cả kinh mà lui về sau.

Hoắc Cương phi thân lên, đồng dạng đánh ra một quyền. Chỉ thấy một cái tinh thần quyền ẩn phá không mà ra, bốn phía quyền ẩn hình thành vô số đao phong.

Thiên địa lần nữa truyền đến một tiếng nổ cực lớn, toàn bộ Diệt Tinh vương thành chấn động, phảng phất như tùy thời đều có thể sụp đổ, làm vô số cấm chế, trận pháp bạo liệt.

Hoắc Cương cùng Trần Phi hai người chấn động, đồng thời lui về sau vài dặm.

Trần Phi thấy Hoắc Cương vậy mà có thể tiếp được một quyền của mình, cân sức ngang tài thì sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn đột nhiên rống lên, lần nữa phi thân lên, toàn thân hào quang vạn trượng, một quyền đánh ra, một đoàn hỏa diễm phảng phất như núi lửa phun trào từ trên quyền đầu hắn phun ra, thiên địa trăm vạn dặm bốn phía xuất hiện vô số sóng lửa hướng Hoắc Cương ép tới.

Hoắc Cương hừ lạnh đánh ra một chưởng, một chưởng này trông bình thường không có gì đặc biệt nhưng mà nơi nào chưởng lực đi qua nơi ấy tất cả sóng lửa toàn bộ bay ngược trở về.

Sóng lửa rơi xuống, mặt đất không ngừng chấn động, tạo thành nguyên một đám hố lớn cực sâu!

Cứ như vậy, Hoắc Cương, Trần Phi hai người ở giữa không trung một quyền một chưởng, từng chiêu từng chiêu bắt đầu đối chiến, tất cả ánh mắt của mọi người đều rơi lên thân hai người.

Đế cấp chi chiến!

Cho dù tại Tiên giới cũng là cực kỳ khó gặp!

Tất cả mọi người đều cảm thụ được khí tức của Đế cấp, ai cũng hai mắt sợ hãi, mà ngay cả Thành gia lão tổ Thành Tiêu cũng như thế.

Mà lúc này, Long Kinh Thiên cũng lui qua một bên, còn Đế Thái Nhất cùng Quy Long Nhất lại đang nằm dưới chân hắn, Bàn Tiểu Nhị, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu lại đứng một bên.

Bàn Tiểu Nhị phủ phục tại đó, từ xa nhìn lại, hình thể béo ục béo ịch kia trông thật giống một đầu Thổ Hùng vô hại, bởi vì được Long Kinh Thiên truyền âm cho nên từ đầu đến cuối hắn không có ra tay. Đối với cuộc chiến của hai người Hoắc Cương, Trần Phi trên không trung Bàn Tiểu Nhị thực không có hứng thú gì, bất kể là Hoắc Cương hay Trần Phi, so với ba tên Tiên Đế hắn năm đó tiêu diệt cũng đều kém hơn nhiều lắm.

Một lát sau, đột nhiên kịch chiến trên không trung ngừng lại.

Chỉ thấy áo bào hai người có chút mất trật tự, Trần Phi thần sắc âm trầm nhìn Hoắc Cương, hắn thật sự không ngờ Hoắc Cương tuy rằng chỉ mới đột phá Đế cấp nhưng mà thực lực lại so với tướng tướng của hắn còn mạnh hơn!

Hơn nữa, Tiên Đế chi lực trong Tiên phù của đối phương tựa hồ so với hần còn muốn hùng hậu hơn, liên miên không dứt, nếu cứ tiếp tục kịch chiến chỉ sợ thua sẽ là hần!

Trần Phi nhìn Hoắc Cương một hồi lâu, cuối cùng chậm rãi mở miệng.

- Các người đi lên, mang thiếu điện chủ trở về!

“Các người” kia tự nhiên là chỉ những trưởng lão, hộ vệ Quy Hư điện theo đến đây.

- Vâng, Trần Phi thái thượng trưởng lão!

Đám người Quy Hư điện lúc này mới hoàn toàn bình tĩnh, vội vàng chạy tới trước người Quy Long Nhất, đem Quy Long Nhất nâng dậy.

Quy Long Nhất được chúng trưởng lão nâng dậy, nhìn Long Kinh Thiên không xa trước mắt mà cảm giận quát.

- Giết tiểu tử này cho ta, giết hần đi!

Đám người Quy Hư điện nhìn về phía Long Kinh Thiên, hai mắt hần mang lập loè. Bất quá, đúng lúc này Hoắc Cương chợt phi thân tới, chúng trưởng lão Quy Hư điện theo đó không dám tiến lên.

Trần Phi cũng phi thân tới, nhìn Hoắc Cương mà trầm giọng nói.

- Thiếu điện chủ, chúng ta đi!

Chỉ cần trở lại Quy Hư điện, đến lúc đó phái cường giả đến đây, diệt Diệt Tinh tiên môn cũng không muộn!

Trần Phi bay đi, Quy Long Nhất thấy thế cũng chỉ có thể cùng đám người Quy Hư điện ly khai, hần cũng biết hiện tại muốn giết Long Kinh Thiên là rất khó.

Trước khi rời đi, hần cảm hận nhìn Long Kinh Thiên, nanh ác nói.

- Long Kinh Thiên, ngươi chờ đó cho ta, chờ ta trở lại, ta muốn ngươi quỳ xuống, ăn phân của vạn người!

Nói đến đây, hần lại oán hận nhìn Đế Lạc cùng chúng thái thượng trưởng lão Diệt Tinh tiên môn.

- Diệt Tinh tiên môn các người chờ diệt môn đi!

Đám người Đế Lạc ai cũng trắng bệch sắc mặt.

Vốn là lễ mừng đại hỉ sự, nhưng mà không nghĩ tới lại diễn biến thành kết quả như vậy.

Nhìn đám người Trần Phi, Quy Long Nhất rời đi, Đế Lạc thậm chí có một loại cảm giác thiên hôn địa ám (trời đất tối sầm), trước mắt là một phiến hắc ám.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Đám người Ngũ Đế tiên môn, còn có Vô Lượng giáo cũng đều phi thân ly khai đi.

Quy Hư điện, Ngũ Đế tiên môn, Vô Lượng giáo đều đã rời đi, cường giả các phái thấy thế cũng nhao nhao hướng Đế Lạc cáo từ. Diệt Tinh tiên môn đắc tội Quy Hư điện, bọn hần tự nhiên muốn trang thủ thời gian ly khai khỏi chỗ thị phi này, cùng Diệt Tinh tiên môn phải sạch quan hệ, miễn cho Quy Hư điện hiểu lầm.

Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả môn phái tới chúc mừng không sai biệt lắm đều chạy sạch.

- Lão tổ, chúng ta cũng đi thôi!

Thành gia gia chủ Thành Tịch Diệt nói với Thành Tiêu lão tổ.

Thành Tiêu lão tổ bình tĩnh, lại lắc đầu. truyện copy từ

Thành Tịch Diệt khẽ giật mình, tiếp đó là kinh nghi nhìn Thành Tiêu lão tổ.

Thân hình Long Kinh Thiên chợt loé lên, rơi xuống lưng Bàn Tiểu Nhị, sau đó hướng Tiên Giới viện quay trở về.

Nhìn Long Kinh Thiên ly khai, đám thái thượng trưởng lão, Đế Lạc lại không ai dám tiến lên ngăn trở, chất vấn. Hoắc Cương đợi Long Kinh Thiên rời đi mới ly khai, chúng thái thượng trưởng lão Diệt Tinh tiên môn hai mặt nhìn nhau.

Một giờ sau, toàn bộ Diệt Tinh vương thành biến thành một mảnh quạnh quẽ, cùng với lúc khắp nơi vui mừng lúc trước tạo thành đối lập thật lớn.

- Sư tôn, chúng ta cứ như vậy để cho đám người Quy Hư điện ly khai?

Trở lại Tiên Giới viện, Bàn Tiểu Nhị dè chừng lên tiếng hỏi. Theo ý của hắn, tự nhiên sẽ lưu toàn bộ đám người Quy Hư điện lại chỗ này!

Long Kinh Thiên hai mắt lập loè.

- Không gấp.

Hắn tự nhiên không có khả năng để cho đám người Quy Hư điện cứ như vậy ly khai.

Đêm khuen tĩnh.

Viện tử nơi Long Kinh Thiên ở vắng không xuất hiện hai đạo thân ảnh, đúng là hai người Thành Tiêu cùng Hoắc Cương, hai người sau khi tới liền cung kính đứng nơi cửa viện.

- Các người vào đi.

Trong viện, thanh âm uy nghiêm của Long Kinh Thiên truyền ra.

- Vâng, Thiên Tôn!

- Vâng, sư tôn!

Hoắc Cương cùng Thành Tiêu căng thẳng trong lòng, cung kính đáp.

Hoắc Cương tuy rằng trong lòng muốn lao thẳng tới trước mặt Long Kinh Thiên, muốn bái Long Kinh Thiên làm sư tôn, nhưng mà do Long Kinh Thiên cũng không có nói qua muốn thu hắn làm đồ đệ, cho nên hắn không dám theo Thành Tiêu xưng Long Kinh Thiên là “sư tôn”.

Hai người sau khi tiến vào đều không dám thở mạnh, cong eo xuống mà đi tới trước người Long Kinh Thiên, tiếp đó là quỳ sát xuống mà thi lễ một cái, nhưng mà lại không dám đứng lên.

Long Kinh Thiên nhìn hai người, hai người cúi đầu không dám nhìn Long Kinh Thiên.

- Các người đứng lên đi!

Lát sau, Long Kinh Thiên mới mở miệng nói.

- Vâng!

Hai người cung kính đáp lại, lúc này mới dám đứng lên.

- Chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên đợi hai người đứng dậy, sau đó phi thân rơi xuống lưng Bàn Tiểu Nhị, rời khỏi Tiên Giới viện.

Hai người ngớ người, lại không dám hỏi nhiều, chỉ gắt gao phi thân theo sau.

Sau khi ra khỏi Diệt Tinh vương thành, Bàn Tiểu Nhị liền mang theo Long Kinh Thiên nhanh chóng bay đi, Hoắc Cương cùng Thành Tiêu hai người lúc này mới hoảng sợ phát hiện, tiểu Thổ Hùng trong mắt bọn hắn kia tốc độ vậy mà lại cực kỳ khủng bố, hai người toàn lực phi hành mà cũng chỉ miễn cưỡng đuổi kịp mà thôi.

492. Chương 491: Chẳng Lẽ Người Ra Tay?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 491: Chẳng lẽ người ra tay?

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Hoắc Cương cùng Thành gia lão tổ Thành Tiêu hai người gắt gao theo sau Long Kinh Thiên, một hồi ngựa không dừng vó, dần dần hai người phát hiện ra phương hướng chính là con đường đám người Quy Hư điện trở về.

Hai người nhìn nhau mà thầm giật mình, chẳng lẽ...

Lúc này, phía ngoài xa mấy trăm ức dặm, trên một ngọn núi không người, đám người Quy Hư điện đang ngồi bên một đồng lửa điều tức.

Ngồi bên cạnh đồng lửa, Quy Long Nhất hồi tưởng lại cảnh bị Long Kinh Thiên phế đi một tay một chân cùng sỉ nhục, hai mắt sát ý càng thêm đậm đặc.

Ánh lửa chiếu rọi, khiến cho gương mặt của hắn có phần nanh ác khủng bố.

Trần Phi nhìn quét qua, thấy sắc mặt của thiếu điện chủ như vậy liền biết rõ ý nghĩ trong lòng của hắn mà thầm thở dài. Thiếu điện chủ có được Kim Ô hỏa thể, thiên phú kinh người, tâm tính một mực rất cao ngạo, lần sỉ nhục này đối với hắn quả kích không nhỏ.

Bất quá, đây cũng không phải là chuyện xấu.

Thầm nghĩ như vậy, Trần Phi trầm ngâm nói ra.

- Thiếu điện chủ, người yên tâm, đến lúc trở về, Quy Hư điện chúng ta lại đi diệt Diệt Tinh tiên môn, bắt lấy Long Kinh Thiên kia, đến lúc đó người muốn xử trí hắn như thế nào thì cứ làm như thế đó.

Quy Long Nhất gật đầu một cái, vừa nghĩ tới khuôn mặt của Long Kinh Thiên kia hận ý trong mắt như hai lưỡi đao, nghiêng răng nghiêng lợi mà gần từng chữ một.

- Đến lúc đó ta sẽ dùng hết vạn chủng bức hình thủ pháp của Quy Hư điện ta, còn có những đệ tử Diệt Tinh tiên môn có mặt lúc ấy nữa, toàn bộ dẫm nát dưới lòng bàn chân, hung hăng giẫm, hung hăng chà đạp! Ta muốn tứ chi hắn, không, cả ngũ chi đều phế!

Thanh âm của Quy Long Nhất quanh quần núi rừng bốn phía, mà ngay cả chúng trưởng lão, hộ vệ thủ hộ bốn phía cũng không khỏi rùng mình.

Đột nhiên, Trần Phi đứng lên, cau mày.

- Trần Phi thái thượng trưởng lão, người sao vậy?

Một vị trưởng lão thấy thần sắc của Trần Phi như vậy thì không khỏi kinh nghi hỏi.

- Tâm thần của ta đột nhiên có chút không tập trung, có một loại dự cảm bất tường.

Trần Phi trầm giọng nói, thực lực đột phá Đế cấp cơ hồ là cùng thiên địa đồng thọ, bình thường trước lúc gặp phải nguy hiểm tâm linh đều có chút không yên, bất an.

- Dự cảm bất tường?

Đám người Quy Hư điện lấp bắp kinh hãi, sắc mặt ngưng trọng, Trần Phi đã có loại dự cảm này, vậy đây chính là chuyện không nhỏ rồi.

Mọi người đứng lên, Quy Long Nhất thấy thế cũng giật mình mà đứng lên.

- Chẳng lẽ là Diệt Tinh tiên môn?

Một vị trưởng lão Quy Hư điện đột nhiên bật thốt lên nói.

Mọi người khê giật mình.

Trần Phi lắc đầu, nói.

- Hẳn không phải là Diệt Tinh tiên môn, Hoắc Cương kia bắt quá chỉ mới vừa đột phá Đế cấp, không có thực lực như vậy! Bắt quá, bắt kẻ như thế nào, nơi đây không nên ở lâu, chúng ta tiếp tục chạy đi, sớm ngày chạy về Quy Hư điện.

- Vâng, Trần Phi thái thượng trưởng lão!

Mọi người cung kính đáp.

Tiếp đó, Trần Phi bay lên, đám người Quy Long Nhất, Quy Hư điện theo sát phía sau rời khỏi nơi này. Mà, khi đám người Quy Hư điện ly khai không có bao lâu, một hồi hàn phong chợt cuồn cuộn quét qua nơi này, đóm lửa nguyên bản vẫn còn đang cháy thì đột nhiên tắt ngúm đi, một cỗ khí tức tĩnh mịch lập tức bao trùm phiên sơn mạch này. Một lúc sau, hàn phong biến mất, khí tức tĩnh mịch mới chậm rãi tiêu tán đi.

Đám người Trần Phi một hồi chạy nhanh, dần dần đã đến gần chỗ giao giới giữa Thiên Nguyên đại lục cùng Tinh Đào đại lục.

- Chỉ cần bay qua phiên sơn mạch này, chính là Tinh Đào đại lục rồi!

Khối đá trong lòng Trần Phi dần dần rơi xuống, vừa tiến vào Tinh Đào đại lục, như vậy bọn hắn liền an toàn rồi.

Thế lực của Quy Hư điện trải rộng toàn bộ Tinh Đào đại lục, đến lúc đó coi như bị ba Tiên Đế cường giả đuổi giết thì Trần Phi cũng không cần sợ hãi rồi.

Nguyên một đám người lo lắng chạy vội đều thở dài một hơi.

Ngay tại lúc đám người Quy Hư điện buông lỏng, đột nhiên một đạo thanh âm đậm đặc vang lên.

- Phía trước là Tinh Đào đại lục, đúng vậy. Bắt quá, các ngươi vĩnh viễn không có cơ hội bước vào Tinh Đào đại lục nữa bước!

Thanh âm đột ngột khiến cho tất cả đều thất kinh.

- Ai!?

Trần Phi đột nhiên quát lên.

Dưới con mắt giật mình của tất cả, một đạo thân ảnh lẳng không xuất hiện.

- Là người!

- Long Kinh Thiên!

Khi tất cả đám người Quy Hư điện nhìn thấy Long Kinh Thiên đều chấn động.

- Đúng vậy, là ta.

Long Kinh Thiên thần sắc đậm đặc, vồ vồ toạ kỵ dưới thân, chậm rãi đi tới. Lúc này, lại hai đạo thanh âm xé gió truyền tới, là Hoắc Cương cùng Thành Tiêu đã chạy tới.

- Hoắc Cương!

- Thành gia lão tổ!

Mọi người thấy Hoắc Cương cùng Thành Tiêu hai người theo Long Kinh Thiên mà đến thì lại cả kinh, tiếp đó lại thấy hai người kia vừa tới vậy mà lại cung kính đứng sau lưng Long Kinh Thiên, thần thái kia phảng phất hai người chính là nô tài của Long Kinh Thiên vậy.

Trần Phi thấy thế thì không khỏi nhìn kỹ lại, lần nữa nhìn kỹ Long Kinh Thiên, một nội môn đệ tử nhỏ. Lúc này, coi như là một đầu heo đi chẳng nữa thì cũng nhìn ra được thân phận của Long Kinh Thiên tuyệt đối không chỉ là một nội môn đệ tử Diệt Tinh tiên môn đơn giản như vậy.

Bất quá, cho dù vậy, hận ý của Quy Long Nhất đối với Long Kinh Thiên cũng không có giảm bớt, hắc nhìn Long Kinh Thiên mà cười lạnh.

- Chúng ta vĩnh viễn không có cơ hội bước vào Tinh Đào đại lục nữa bước? Long Kinh Thiên, người khẩu khí thật lớn!

Nói đến đây hắc lại ha hả cười lên, một ngón chỉ Hoắc Cương cùng Thành gia lão tổ.

- Người cho rằng, chỉ bằng vào bọn hắc là có thể lưu được chúng ta?

Quy Long Nhất vẻ mặt trào phúng.

Mà Trần Phi lại đem thần thức bao trùm bốn phía, trong vòng vạn dặm không có gì khác thường, xác định không có người khác xong thì hắc liền an lòng xuống.

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình thản, nói.

- Bọn hắc không cần ra tay.

Quy Long Nhất nghe vậy liền cười to.

- Không phải bọn hắc ra tay, chẳng lẽ người ra tay?

Quy Hư điện lần này tới chúc mừng, ngoại trừ Trần Phi là Tiên Đế ra thì còn có mười hai vị Tiên Quân, mười La Thiên Thượng Tiên!

Long Kinh Thiên không có mở miệng, chỉ hướng đám người Quy Hư điện đi tới.

Trần Phi thấy thần sắc của Long Kinh Thiên như vậy, chẳng biết tại sao bất an trong lòng càng thêm nặng, Long Kinh Thiên không có khả năng không rõ thực lực của đám người Quy Hư điện, đã biết rõ nhưng vì sao vẫn còn dám tới đây chặn giết? Chỉ bằng vào Hoắc Cương, Thành gia lão tổ Thành Tiêu căn bản là không có khả năng làm được.

Long Kinh Thiên làm như vậy, khẳng định là có chỗ dựa.

- Người rốt cuộc là ai? Long Kinh Thiên, Quy Hư điện chúng ta chính là toạ hạ thế lực của một trong tứ đại Thiên Tôn Tiên giới, Cộng Công Thiên Tôn!

Trần Phi mở miệng, trầm giọng nói.

- Cộng Công.

Long Kinh Thiên đột nhiên ha hả cười, tiếng cười thê lương, khiến cho người khác nghe được không rét mà run. Cộng Công bất chấp thân phận xuất thủ với đệ tử của hắc, giết đệ tử của hắc, thậm chí ngay cả Tiên phù cũng không lưu lại, thì cốt vô tồn!

- Giết hắc đi!

Đột nhiên, Quy Long Nhất rống lên.

Lập tức, chúng trưởng lão, hộ vệ Quy Hư điện lao tới, hướng Long Kinh Thiên đánh tới một kích.

Bất quá, đúng lúc này, đột nhiên một cái hùng chưởng cực lớn xuất hiện, che trời phủ đất!

Chúng trưởng lão, hộ vệ Quy Hư điện hoảng sợ, nhao nhao bỏ qua Long Kinh Thiên mà hướng cái hùng chưởng kia đánh tới.

Hùng chưởng chợt loé hào quang màu vàng đất, quét qua.

Công kích của tất cả toàn bộ tiêu tán, kêu thảm thiết mà rơi xuống mặt đất!

Lúc này, hùng chưởng cực lớn kia mới thu trở về.

Tất cả mọi người đều hoảng sợ nhìn về phía toạ kỵ của Long Kinh Thiên, không chỉ Trần Phi cùng Quy Long Nhất, ngay cả Hoắc Cương, Thành Tiêu cũng khiếp sợ. Hiển nhiên, hai người cũng không có nghĩ tới đầu tiểu Thổ Hùng, toạ kỵ của Long Kinh Thiên kia vậy mà có thực lực khủng bố như vậy!

Sau khiếp sợ, đám người Quy Long Nhất sắc mặt trắng bệch, một loại khí tức tử vong dần dần bao trùm xuống.

493. Chương 492: Người Là Đoạt Mệnh Tiên Quân!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 492: Người là Đoạt Mệnh Tiên Quân!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên không thèm để ý tới ánh mắt khiếp sợ của mọi người mà cười Bần Tiểu Nhị hướng Quy Long Nhất chậm rãi đi tới. Quy Long Nhất sắc mặt như tro tàn, từng bước từng bước lui về phía sau, một mực thối lui tới bên cạnh Trần Phi thì mới hơi hơi yên ổn lại một chút, hắn gấp giọng nói.

- Trần Phi thái thượng trưởng lão, cứu ta, cứu ta!

Trần Phi chính là cọng cỏ cứu mạng cuối cùng của hắn!

Trần Phi vỗ vỗ tay Quy Long Nhất đang nắm chặt ống tay áo của hắn, an ủi hắn một câu.

- Thiếu điện chủ, yên tâm đi, Long Kinh Thiên này vẫn không thể làm gì được người đâu!

Hắn nhìn toạ kỵ của Long Kinh Thiên, nói.

- Đầu tiên thú kia, cũng chỉ có thực lực Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong mà thôi!

Vừa rồi Bần Tiểu Nhị xuất thủ, Trần Phi tuy khiếp sợ nhưng cũng đồng thời nhìn ra được đầu tiểu Thổ Hùng này chỉ là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong mà thôi.

Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong!

Tiên Quân cùng Tiên Đế, đây là một giới tuyến cực lớn khó có thể vượt qua được, Trần Phi không tin đối phương chỉ là một Tiên Quân mà có thể mạnh hơn Tiên Đế được. Hơn nữa, cho dù có thêm Hoắc Cương, hắn vẫn tin tưởng mang theo thiếu điện chủ an toàn ly khai được.

Trần Phi không lùi mà tiến, hướng Long Kinh Thiên chậm rãi đi tới, hắn nhìn Long Kinh Thiên mà nói.

- Long Kinh Thiên, ta thừa nhận toạ kỵ của ngươi thực lực rất mạnh, bất quá ngươi cho rằng một cái tuyệt đại Tiên Quân, còn có Hoắc Cương, Thành Tiêu là có thể lưu được chúng ta?

Nói đến đây, hai mắt hắn hàn mang lập lòe.

- Lão tử không cần biết ngươi là ai, cũng không muốn biết ngươi là ai, hôm nay ngươi đã giết mười hai vị Tiên Quân, mười vị La Thiên Thượng Tiên Quy Hư điện ta, ngươi sẽ chết không có chỗ chôn! Ngươi chờ Quy Hư điện chúng ta đuổi giết đi a!

Vừa này, đám trưởng lão, hộ vệ Quy Hư điện rơi xuống mặt đất, hiện tại toàn bộ đã tử vong.

Đoạt Mệnh Tiên Quân không ra tay thì thôi, vừa ra tay, chiêu chiêu đoạt mạng!

Trần Phi nói xong liền hừ lạnh một tiếng, không có tiếp tục để ý tới Long Kinh Thiên, Bần Tiểu Nhị nữa mà một tay nắm lấy Quy Long Nhất xé rách hư không muốn rời đi.

- Ai cho phép ngươi đi? Cút trở về cho ta!

Ngay tại lúc Trần Phi mang theo Quy Long Nhất xé rách hư không muốn ly khai thì một tiếng hét vang lên, tiếp đó là một cái hùng chương cực lớn xuất hiện trước người Trần Phi, một chương đánh tới quá bất ngờ!

Trần Phi sớm đã ngờ tới đầu tiểu Thổ Hùng kia sẽ ra tay, tay phải ngưng tụ, toàn lực đánh ra một kích.

- Toái Thiên Nhất Kích!

Một đạo quang trụ cực lớn như muốn đem thiên không nổ nát đột nhiên xuất hiện nghênh đón hùng chưởng cực lớn của Bàn Tiểu Nhị.

Bàn Tiểu Nhị hừ lạnh một tiếng, hùng chưởng đột nhiên bộc phát hào quang màu vàng đất chói mắt. Hào quang màu vàng đất này không ngừng ngưng tụ ra toàn thạch, tạo thành một phương tiểu thể giới đánh tới quang trụ của Trần Phi.

Hào quang màu vàng đất không ngừng lập loè, không ngừng nghiền nát, nhưng mà cũng không ngừng diễn sinh ra.

Mà lúc này, quang trụ cực lớn kia cũng từng khúc từng khúc gãy vỡ, một cỗ cự lực kinh khủng đột nhiên hướng Trần Phi đánh tới.

Trần Phi hoảng sợ, thân hình liên tiếp thối lui nhưng xung quanh thân thể hắn bốn phía xuất hiện từng phiên từng phiên không gian một. Những không gian này điệp gia (trùng điệp, chồng chất) lại một chỗ, khiến cho Trần Phi cùng Quy Long Nhất trông giống như đứng nguyên tại chỗ vậy.

Nhưng mà, khiến cho Trần Phi phải hoảng sợ chính là, cỗ cự lực kinh khủng kia vậy mà vẫn có thể xuyên qua từng phiên không gian quanh thân thể hắn, cuối cùng đánh thẳng lên thân thể của hắn.

- Phốc!

Thân hình của Trần Phi bị đánh bay đi, mà Quy Long Nhất lại hét thảm một tiếng rồi bay ngược về sau, rơi xuống đất mà lăn vòng vòng không thôi.

- Người, người!

Trần Phi tay che ngực, không thể tin được mà nhìn về phía đầu tiểu Thổ Hùng kia.

Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người lại càng há hốc miệng.

Một chiêu, chỉ một chiêu!

Đánh bại Tiên Đế Trần Phi!

Tiểu Thổ Hùng này rốt cuộc là ai?

Dưới ánh mắt khiếp sợ của chúng nhân, đầu tiểu Thổ Hùng kia không ngừng biến hoá, tiếp đó biến thành một tráng hán cao lớn.

Nhìn tướng mạo của tráng hán kia, trong óc Trần Phi chợt loé lên một ý nghĩ, lại liên tưởng tới truyền thuyết thì không khỏi run giọng, nói.

- Người, người là Đoạt, Đoạt Mệnh Tiên, Tiên Quân!

Đoạt Mệnh Tiên Quân!

Quy Long Nhất vừa mới dừng lăn lộn, nghe được lời này của Trần Phi thì trong óc nổ vang một tiếng, bị dọa cho hôn mê đi.

Về phần Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người đồng dạng như mèo bị giẫm phải đuôi, bị dọa cho nhảy dựng lên.

Đoạt Mệnh Tiên Quân!

Tại Tiên giới, Đoạt Mệnh Tiên Quân chính là đại diện giết chóc, huyết tinh, so với Tiên Đế bình thường còn muốn người khác phải sợ hãi hơn dĩ nhiên lại là toạ kỵ của Long Kinh Thiên!

Hai người sau khi nhảy dựng lên liền nghĩ tới thân phận của Long Kinh Thiên, khi đó nội tâm mới hơi dịu xuống một chút.

Bất quá, ba người lại đang thăm suy đoán quan hệ giữa Long Kinh Thiên và Bàn Tiểu Nhị.

Bàn Tiểu Nhị là đệ tử nhỏ nhất của Long Kinh Thiên, kỳ thật tại Tiên giới không có mấy người biết, cho nên coi như là Thành gia lão tổ Thành Tiêu cũng không biết Bàn Tiểu Nhị chính là toạ hạ đệ tử nhỏ nhất của Long Kinh Thiên.

- Người, người rốt cuộc là ai!?

Trần Phi khi biết rõ đầu toạ kỳ tiểu Thổ Hùng kia của Long Kinh Thiên dĩ nhiên là Đoạt Mệnh Tiên Quân khiến mọi người tại Tiên giới kinh hồn táng đảm, đối với thân phận của Long Kinh Thiên thần bí mà thực lực mặt ngoài không bao nhiêu này càng kinh nghi hơn.

- Ta là ai?

Long Kinh Thiên nghe vậy thì không khỏi ngửa mặt lên trời mà cười.

- Ta là ai?

Toàn bộ Tiên giới, chỉ sợ tất cả mọi người đều cho rằng hắn chứng đạo thất bại mà thân vong đi à nha!

Tại Tiên giới, trong miệng tất cả mọi người đều là tứ đại Thiên Tôn, mà không phải là ngũ đại Thiên Tôn!

Vừa rồi, Trần Phi lúc nói đến Cộng Công, cũng chỉ có nói “một trong tứ đại Thiên Tôn”.

- Tiểu Nhị, giết hắn đi!

Long Kinh Thiên ngừng cười, đạm mạc nói.

- Vâng, sư tôn!

Trần Phi nghe được rõ ràng lời này của Đoạt Mệnh Tiên Quân.

- Sư, sư tôn?

Trần Phi, Hoắc Cương cùng Thành Tiêu đột nhiên chấn động.

Sau khiếp sợ, Trần Phi sắc mặt đại biến, gấp giọng nói ra.

- Chậm đã, Long Kinh Thiên, người, người không thể giết ta, ta, ta!

Hắn mới nói được đến đây thì Bàn Tiểu Nhị đã tới trước mặt hắn, một chưởng ấn lên ngực hắn, đánh cho lực phủ ngũ tạng của hắn thành bụi bặm, thần hồn toái diệt!

Sau khi bị thương, hắn trước mặt Bàn Tiểu Nhị, hắn căn bản là không có sức phản kháng.

Trần Phi chết!

Tiếp đó, Bàn Tiểu Nhị đi tới trước người Quy Long Nhất, Quy Long Nhất vẫn còn đang hôn mê, Bàn Tiểu Nhị cười lạnh.

- Giả chết?

Dứt lời Bàn Tiểu Nhị liền đạp xuống một cước, thanh âm xương gãy vang lên, Quy Long Nhất kêu thảm, hai mắt mở ra, vừa mở mắt ra liền nhìn thấy Bàn Tiểu Nhị, lại bị dọa cho thiếu chút nữa lại hôn mê lần nữa.

Ánh mắt của hắn quét ra, thấy được Trần Phi thái thượng trưởng lão nằm tại nơi đó không chút động tĩnh, chết không thể chết hơn được nữa thì sợ hãi như hồng thủy không ngừng trùng kích, bao phủ nội tâm hắn.

- Long Kinh Thiên, không không, Long Kinh Thiên tiền bối, cầu người tha cho ta, tha ta một mạng, ta biết sai rồi, ta biết sai rồi, cầu người buông tha ta!

Quy Long Nhất đột nhiên hướng Long Kinh Thiên quỳ xuống, khóc lóc cầu xin.

- Biết sai rồi?

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn hắn.

- Thời điểm ngươi ly khai Diệt Tinh vương thành, không phải nói là muốn ta ăn phân của vạ người sao?

Quy Long Nhất sắc mặt như tro tàn, run giọng nói ra.

- Tiền bối, ta sai rồi, cầu người cho ta một cơ hội, là cái miệng ngu muội này của ta nói lung tung, ta nên phạt, là ta muốn ăn phân của vạ người, không phải tiền bối!

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn hắn.

Ánh mắt của Quy Long Nhất quét ra, đột nhiên nhìn thấy phía xa xa có một đồng phân của tiên thú, là “sản phẩm” của một loại tiên thú gì đó, hồng hồng lục lục trông buồn nôn cực kỳ.

Đột nhiên, hắn chạy tới, một hơi đem đồng phân kia nhét vào trong miệng, mãnh liệt nuốt xuống.

Hai người Hoắc Cương, Thành Tiêu thấy vậy không khỏi lạnh người một hồi.

494. Chương 493: Thiên Tôn?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 493: Thiên Tôn?

Long Kinh Thiên nhìn Quy Long Nhất điên cuồng ăn phân mà cau mày, đối với Hoắc Cương nói ra.

- Giết hắn đi, cho hắn thống khoái một chút.

Đây là dựa trên phân thượng nhãn nhục của hắn như vậy, Long Kinh Thiên mới cho hắn chết thống khoái một điểm.

- Vâng, Thiên Tôn!

Hoắc Cương cung kính xác nhận.

Quy Long Nhất vừa nghe thấy Long Kinh Thiên muốn Hoắc Cương giết mình thì đột nhiên run lên, đến khi nghe Hoắc Cương xưng hô với Long Kinh Thiên thì không thể tin tưởng được mà nhìn Long Kinh Thiên.

- Thiên, Thiên, Thiên Tôn!?

Long Kinh Thiên, Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử này rõ ràng chỉ là Đại La Kim Tiên, tại sao có thể là Thiên Tôn? Chẳng lẽ là!?

Trong óc hắn chợt loé linh quang.

Bất quá, đúng lúc này, đột nhiên một đạo kiếm quang không chút dấu hiệu quét qua, mi tâm của hắn đột nhiên phun ra một cột máu, chậm rãi té xuống.

- Đại, Đại La, Thiên Tôn!

Hắn ngã xuống đất, yết hầu cố gắng lắm phun ra được mấy chữ này, hai mắt hắn trợn lên, tràn ngập vẻ khó tin được, nhưng mà cùng với Trần Phi so sánh mà nói, hắn chết quả thực có thể nói là nhắm mắt được rồi. Bởi vì, Trần Phi đến cả lúc chết đi cũng không biết thân phận chân chính của Long Kinh Thiên, chỉ biết Long Kinh Thiên là sư tôn của Đoạt Mệnh Tiên Quân hung danh hiển hách tại Tiên giới mà thôi.

- Sư tôn!

Lúc này, Bàn Tiểu Nhị đem Tiên phù, Không gian tiên khí của Trần Phi, còn có trưởng lão, chúng hộ vệ Quy Hư điện toàn bộ thu lấy, sau đó cung kính dâng lên cho Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu, đem toàn bộ Tiên phù cùng Không gian tiên khí của đám người Quy Hư điện toàn bộ thu vào Thái Hư Thần Phủ.

Sau khi đem tất cả Tiên phù, Không gian tiên khí toàn bộ thu vào Thái Hư Thần Phủ xong, Long Kinh Thiên liền vung tay phải lên, một đạo Hỗn Độn chi hỏa xuất hiện. Hỏa diễm rơi xuống đất, mặt đất phương viên mấy vạn dặm toàn bộ bị thiêu đốt lên. Dưới Hỗn Độn chi hỏa thiêu đốt, hết thảy mọi thứ đều yên diệt, mặt đất phương viên mấy vạn dặm thậm chí còn lõm xuống mấy chục mét.

- Hỗn Độn chi hỏa!

Nhìn Hỗn Độn chi hỏa, ánh mắt hai người Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người cực kỳ sợ hãi.

Coi như là Hoắc Cương, đánh phải Hỗn Độn chi hỏa thì cái Tiên Đế chi thể này của hắn cũng khó lòng mà thừa thụ nổi.

- Chúng ta đi.

Long Kinh Thiên nói. Lúc này, Bàn Tiểu Nhị lại biến hoá thân hình, biến trở về hình dạng tiểu Thổ Hùng. Long Kinh Thiên phi thân lên, rơi xuống sau lưng của hắn.

Mấy người biến mất tại chỗ, rất nhanh không còn chút bóng dáng nào.

Nửa giờ sau, Hỗn Độn chi hỏa mới biến mất.

Tinh Đào đại lục, trong Quy Hư tiên quốc.

- Long Nhất, Nhất nhi!

Quy Hư điện điện chủ Quy Vạn Hải cầm linh hồn ngọc bài của Quy Long Nhất mà khản giọng kêu lên, nước mắt tuôn rơi. Quy Vạn Hải hắn có tới mười mấy đứa con, nhưng mà Quy Long Nhất lại là đứa con hắn thương yêu nhất, là đứa có thiên phú nhất trong số nhi tử của hắn, có hi vọng thành Đế cấp nhất. Hắn một mực bồi dưỡng, hi vọng trăm vạn năm sau có thể đột phá Đế cấp, kế thừa đại nghiệp Quy Hư điện.

Nhưng mà hiện tại, vậy mà chết rồi!

- Là ai? Rốt cuộc là ai!

Quy Vạn Hải gầm lên, tiếng gầm chấn cho đại điện phải lay động một hồi.

Dưới đại điện, các cường giả Quy Hư điện cảm như kiến, bọn hắn biết rõ Quy Long Nhất thiếu điện chủ của bọn hắn có phân lượng như thế nào trong lòng điện chủ.

Lát sau, Quy Hư điện thái thượng trưởng lão Đỗ Thực tiến lên phía trước, nói.

- Điện chủ, lần này thiếu điện chủ hộ tống Trần Phi thái thượng trưởng lão tới Diệt Tinh tiên môn chúc mừng, về sau tại Diệt Tinh tiên môn cùng nội môn đệ tử của Diệt Tinh tiên môn là Long Kinh Thiên phát sinh xung đột, bị Long Kinh Thiên kia phé đi một tay một chân, hiện tại thiếu điện chủ cùng Trần Phi thái thượng trưởng lão bọn hắn bị ngộ hại trên đường trở về, ta xem ra cùng Diệt Tinh tiên môn không thoát khỏi quan hệ.

- Đỗ Thực thái thượng trưởng lão, người nói là Diệt Tinh tiên môn phục kích trên đường trở về, giết chết thiếu điện chủ cùng Trần Phi thái thượng trưởng lão? Người cảm thấy Diệt Tinh tiên môn có thực lực này sao?

Lúc này, một vị thái thượng trưởng lão khác tên là Lâm Viễn nhin không được nói ra.

Đỗ Thực cứng họng.

Hoàn toàn chính xác, nếu nói Diệt Tinh tiên môn giết đám người Trần Phi, đó mới chính là làm người khác khó tin, bởi vì bọn họ ai cũng biết rõ thực lực của Diệt Tinh tiên môn, coi như là Hoắc Cương cùng tất cả Tiên Quân của Diệt Tinh tiên môn xuất động, cũng không có khả năng giết được đám người Trần Phi.

- Có phải hay không là Âm Phong độc giáo?

Thái thượng trưởng lão Hồng Vu Đan lại nói ra.

Âm Phong độc giáo giống như Quy Hư điện, đều là đế vương đại phái cổ xưa, cùng Quy Hư điện quan hệ như nước với lửa, hai phái vì tranh đoạt một phương linh thạch mạch quán mà tranh đấu mấy trăm vạn năm.

Mặt khác, sau lưng Quy Hư điện là Thiên Tôn Cộng Công, mà sau lưng Âm Phong độc giáo lại là Thiên Tôn Minh Hà.

- Mặc kệ Nhất nhi cùng Trần Phi có phải là Diệt Tinh tiên môn giết hại hay không, Diệt Tinh tiên môn đều phải diệt môn!

Lúc này, Quy Vạn Hải đột nhiên mở miệng, thanh âm lãnh liệt, một cổ khắc nghiệt chi khí tràn ngập.

- Còn có, nội môn đệ tử Diệt Tinh tiên môn gọi là Long Kinh Thiên nhất định phải bắt trở về, Nhất nhi trước khi chết phải chịu nhục, ta muốn dùng máu huyết người này đi tế điện Nhất nhi!

- Vâng, điện chủ!

Tất cả mọi người trong điện thầm rét lạnh trong lòng, ngoài miệng cung kính đáp.

- Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đan!

Quy Vạn Hải mở miệng nói.

- Có!

Ba người tiến lên.

- Ba người các ngươi suất lĩnh sáu mươi trưởng lão tiến về Diệt Tinh vương thành, ngoại trừ Long Kinh Thiên kia ra, những người khác toàn bộ giết hết, ta muốn Diệt Tinh tiên môn gà chó không tha!

Quy Vạn Hải nói.

Tam đại Tiên Đế!

Sáu mươi vị Tiên Quân!

Lực lượng cường đại như thế, đừng nói là Diệt Tinh tiên môn, cho dù môn phái mạnh hơn cũng có thể diệt sạch sẽ được, có thể thấy cái tâm diệt tuyệt Diệt Tinh tiên môn của Quy Vạn Hải như thế nào.

Quy Long Nhất chết, khiến cho Quy Vạn Hải đem toàn bộ lửa giận toàn bộ giận chó đánh mèo lên Diệt Tinh tiên môn.

Mà ngay lúc chúng cường giả Quy Hư điện chạy tới Diệt Tinh vương thành, tiêu diệt Diệt Tinh tiên môn thì tại một mảnh sơn mạch xa xôi tại nơi giao giới giữa hai đại lục, Long Kinh Thiên xếp bằng trong Thái Hư Thần Phủ, bốn phía thân thể lơ lửng từng khoả tiên đan tựa như long châu. Trong những tiên đan này phẳng phất như thai nghén một đầu thần long, mà mặt ngoài tiên đan lại vây quanh một cỗ Hỗn Độn chi khí cực kỳ tinh thuần.

Tổ Long đan!

Hạ phẩm hỗn độn tiên đan!

Phía trên cực phẩm tiên đan chính là hỗn độn tiên đan, bất quá hỗn độn tiên đan rất khó luyện chế, tài liệu của mỗi một loại hỗn độn tiên đan không chỉ phải là linh dược được sinh ra từ thời hỗn độn mà còn phải cần có Hỗn Độn chi hỏa!

Hỗn Độn chi hỏa, chỉ có rất ít Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong cường giả cùng Thiên Tôn mới có được, cho nên chỉ có ngoài Tiên Đế hậu kỳ cường giả ra thì không ai có thể luyện chế Hỗn độn tiên đan được.

Những Tổ Long đan này là Long Kinh Thiên tìm được từ trong Không gian tiên khí của Trần Phi, tổng cộng có hơn ngàn khoả.

Ngoại trừ Tổ Long đan này ra còn có vô số cực phẩm tiên đan, linh dược, linh mạch.

Tìm được những Tổ Long đan này Long Kinh Thiên liền vui vẻ trong lòng, hiện tại, coi như là cực phẩm tiên đan đối với hắn mà nói tác dụng cũng không lớn rồi, cũng chỉ có hỗn độn tiên đan đối với hắn mới có tác dụng được.

Hơn nữa, với thực lực Đại La Kim Tiên của hắn lúc này, còn không cách nào luyện hoá được Tiên phù của những trưởng lão, hộ vệ Quy Hư điện kia. Bởi vì Tiên phù của La Thiên Thượng Tiên, Tiên Quân ẩn chứa pháp tắc phẩm chất rất cao, Tiên phù của Long Kinh Thiên cho dù nghịch thiên như thế nào đi chăng nữa thì cũng không có khả năng vượt qua mấy cấp luyện hoá Tiên phù của những La Thiên Thượng Tiên, Tiên Quân kia. Nếu cường hành luyện hoá, Tiên phù của hắn cũng không cách nào dung hợp được La Thiên Thượng Tiên, Tiên Quân pháp tắc, toàn bộ Tiên phù sẽ rơi vào trạng thái hỗn loạn, thậm chí sẽ còn tẩu hỏa nhập ma.

Mà luyện hoá Tổ Long đan lại không có lo lắng này.

Long Kinh Thiên vận chuyển Hỗn Độn Đại La Thiên, từng khoả Tổ Long đan không ngừng bị hắn luyện hoá, thu nạp vào thể nội, lập tức trong thể nội hắn sinh ra từng đạo Hỗn độn long khí.

Những Hỗn độn long khí này phát ra, tại quanh thân thể Long Kinh Thiên hoá thành từng đầu hỗn độn chi long.

495. Chương 494: Giao Ra Đây Cho Ta.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 494: Giao ra đây cho ta.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Những Hỗn độn chi long này vây quanh lấy Long Kinh Thiên không ngừng du tẩu, khí lưu bốn phía chợt bắt đầu bị đồng hoá, sinh ra từng đoàn Hỗn độn long kinh.

Long Kinh Thiên ngồi xếp bằng tại chỗ, từ xa nhìn lại cả người phảng phất như là Hỗn độn tổ long, vạn long chi vương!

Theo không ngừng thu nạp, luyện hoá Hỗn độn long khí, Tiên phù của Long Kinh Thiên theo đó hào quang vạn trượng, Hỗn độn chi hoả ngoài thân Tiên phù không ngừng phun ra nuốt vào, Đại La Kim Tiên chỉ lực bên trong lấy tốc độ khủng khiếp tăng trưởng lên, mà Đại La Kim Tiên pháp tắc bên trong Tiên phù không ngừng dẫn sinh ra từng đầu một.

Luyện hoá tới cuối cùng, Hỗn độn chi long bốn phía thân thể Long Kinh Thiên bắt đầu ngưng tụ, dung hợp, hoá thành một đầu Hỗn độn cự long, hơn nữa còn phá toái hư không, câu thông với Long giới. Từng đạo Viễn cổ Tổ long chi khí không ngừng từ Long giới phá không truyền đến, tiến vào trong thể nội Long Kinh Thiên.

Ngoài thân Long Kinh Thiên dần dần bao phủ một tầng long kinh màu vàng. Những long kinh này không ngừng rót vào trong cơ thể Long Kinh Thiên, cường hoá lấy những nơi đặc biệt hẻo lánh trong cơ thể hắn.

Nếu là Đại La Kim Tiên khác thoảng cái dùng nhiều Tổ Long đan như vậy nhất định sẽ bị long hoá, biến thành long vật, nhưng mà Long Kinh Thiên lại không có như vậy, không chỉ không long hoá mà còn câu thông được với Long giới Viễn cổ Tổ long chi khí!

- Hít hà!

Long Kinh Thiên mỗi lần hô hấp, những Viên cổ Tổ long chi khí này tựa như hồng thủy tràn vào kinh mạch, đan điền, Tiên phù của hắn. Khí tức của hắn không ngừng kéo lên, dần dần đạt tới Đại La Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong mà vẫn tiếp tục đề thăng. Cứ như thế, không biết trải qua bao lâu, đột nhiên hào quang đại thịnh, Long Kinh Thiên đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Mấy tháng sau, hơn một ngàn mai hồn độn Tổ Long đan đã bị Long Kinh Thiên hoàn toàn luyện hoá.

Lần tu luyện này thu hoạch không nhỏ, Long Kinh Thiên thoảng cảm ứng, chỉ cần mình nguyện ý, sau này chỉ cần vận chuyển công pháp là có thể tùy thời có thể công thông với Long giới, thu nạp Viên cổ Tổ long chi khí cường hoá bản thể.

Những Viên cổ Tổ long chi khí này là một trong những linh khí cường hoá bản thể tốt nhất trong thiên địa!

Hiện tại, Long Kinh Thiên mặc dù không có đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong nhưng cũng đã vô hạn tiếp cận. Hắn tin tưởng, nếu cứ tiếp tục như vậy hắn rất nhanh có thể đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, tiện đà đột phá tới Cửu Thiên Huyền Tiên.

Đột phá tới Cửu Thiên Huyền Tiên xong là hắn có thể tự mình luyện hoá những La Thiên Thượng Tiên Tiên phù của đám hộ vệ Quy Hư điện kia rồi, thực lực lại có thể lần nữa tăng tiến mạnh, trăm năm, thậm chí là chỉ mấy chục năm là có thể đạt tới La Thiên Thượng Tiên, Tiên Quân!

Long Kinh Thiên đột phá cảnh giới thực không giống như những người khác, không cần phải cảm ngộ Tiên giới pháp tắc, chỉ cần có đầy đủ năng lượng là hắn có thể không ngừng đột phá. Dĩ nhiên, hắn mặc dù không cần cảm ngộ giống như người khác, nhưng mà mỗi một lần đột phá lại cần rất nhiều năng lượng, phải gấp vạn lần, thậm chí là cả mười vạn lần người cùng cảnh giới!

- Cộng Công, Minh Hà, Hạo Thiên!

Hai mắt Long Kinh Thiên hàn quang chợt loé, ba người giết hại đệ tử của hắn, không lâu sau hắn sẽ cho ba người ném thử tư vi đệ tử từng người từng người bị giết đi là như thế nào.

Các người chờ đi, ngày này sẽ không quá lâu đâu!

Trong ba người, Hạo Thiên không phải là Thiên Tôn nhưng cũng đã là Tiên Đế cực hạn, hơn nữa còn cai quản Thiên Đình, thống trị Tiên giới, thế lực là lớn nhất. Hơn nữa, sau lưng Hạo Thiên lại là Hồng Quân, cho nên Long Kinh Thiên quyết định, đối phó Cộng Công, Minh Hà hai người trước.

Long Kinh Thiên thu hồi tâm thần lại, từ trong Thái Hư Thần Phủ đi ra ngoài.

- Sư tôn!

- Thiên tôn!

Thay Long Kinh Thiên hộ pháp, ba người Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu thấy Long Kinh Thiên ra ngoài liền vội vàng lên nghênh đón, cung kính thi lễ.

- Các người đứng lên đi.

Long Kinh Thiên nói.

- Chúng ta bây giờ trở về Diệt Tinh vương thành.

- Dạ!

Ba người cung kính đáp.

Sau đó, Long Kinh Thiên cười Bàn Tiểu Nhị hướng Diệt Tinh tiên môn mà chạy về, mà Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người lại theo sát sau lưng.

Ngay lúc ba người Long Kinh Thiên chạy về Diệt Tinh tiên môn, Quy Hư điện Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đan tam đại thái thượng trưởng lão suất lĩnh sáu mươi vị Tiên Quân cường giả đã hàng lâm xuống Diệt Tinh vương thành.

- Phía dưới chính là Diệt Tinh vương thành?

Đỗ Thực nhìn Diệt Tinh vương thành bên dưới mà hỏi.

- Đung vậy, Đỗ Thực thái thượng trưởng lão.

Một vị trưởng lão cung kính đáp lại.

Đỗ Thực gật đầu.

Lúc này, cả Diệt Tinh vương thành cực kỳ yên tĩnh, người đi đường cực ít, mà trên đường lớn trong thành tuần vệ đệ tử lại nhiều gấp mấy lần, một cỗ bất an, mưa gió huyết tinh đè nén bao phủ cả Diệt Tinh vương thành.

- Vạn Kiếp Minh Xà Ba, phá cho ta!

Đột nhiên, Đỗ Thực trầm giọng quát lên, một quyền đột nhiên đánh xuống Diệt Tinh vương thành bên dưới. Khí lưu quyền kinh tạo thành một đầu minh xà khổng lồ, minh xà khổng lồ không ngừng xoay chuyển, mỗi một lần xoay chuyển liền hoá thành một loại kiếp ba (sóng âm) hung hăng oanh xuống Diệt Tinh vương thành bên dưới.

- Âm!

Một tiếng nổ vang cực lớn vang lên, chỉ thấy cả Diệt Tinh vương thành đột nhiên rung động một trận kịch liệt, từng cấm chế bao phủ vương thành từng khúc từng khúc tan vỡ, phảng phất như diệt thể vậy.

Vô số kiến trúc trong thành sụp đổ, một con đường lớn sụp xuống, tuần vệ đệ tử còn chưa kịp phản ứng lại liền bị khí lăng bao phủ, toàn bộ tan xác, hoá thành một đoàn huyết vụ!

Mới vừa rồi Diệt Tinh vương thành còn nguyên vẹn, vậy mà chỉ trong nháy mắt sau đã hoá thành một phiến tàn tích, nơi nơi đầy rẫy kiếp nạn, tử vong, huyết tinh.

- Các người đi tới, tiêu diệt hết đệ tử Diệt Tinh tiên môn!

Lâm Viễn, Hồng Vu Đan hai người nói với chúng Tiên Quân phía sau.

- Dạ!

Nhất thời, chúng Tiên Quân Quy Hư điện rồi rút xuất thủ, đem những đệ tử Diệt Tinh vương thành vừa mới tránh được Vạn Kiếp Minh Xà Ba kia nhất nhất đánh chết. Rất nhanh, đệ tử Diệt Tinh tiên môn trong vương thành không còn ai sống sót.

Lúc này, một đạo khí tức mạnh mẽ từ Diệt Tinh tiên quốc bay ra, phủ xuống không trung Diệt Tinh vương thành, thấy đám người Quy Hư điện, người này hoảng sợ, sắc mặt đại biến.

Đế Lạc đi ra ngoài, nhìn vương thành bị đám người Quy Hư điện phá huỷ thì kinh hồn táng đảm, hấn cổ gắng rặn ra một nụ cười với Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đan rồi cung kính thi lễ, nói.

- Ba vị Tiên Đế tiền bối Quy Hư điện, đây là...

Đỗ Thực mở miệng cười lạnh, nói.

- Người chính là Diệt Tinh tiên môn trưởng môn Đế Lạc? Cũng tốt, để người chết được rõ ràng một điểm, nói cho người biết cũng không sao, thiếu điện chủ cùng Trần Phi thái thượng trưởng lão trên đường về đã bị người giết!

- Cái gì?

Đế Lạc, Đế Thái Nhất cùng chúng thái thượng trưởng lão, trưởng lão Diệt Tinh tiên môn ở phía sau đều biến sắc.

Bởi vì, Quy Hư điện phong toả tin tức, đám người Quy Long Nhất, Trần Phi trên đường về bị người khác giết, tin tức tạm thời còn không có truyền ra, cho nên đám người Đế Lạc không may mắn biết được.

Dĩ nhiên, bây giờ thì được biết rồi...

- Ba vị Tiên Đế tiền bối, Quy Hư điện thiếu điện chủ, Trần Phi tiền bối tuyệt đối không phải là do Diệt Tinh tiên môn chúng ta giết a!

Đế Lạc vẻ mặt đưa đám đột nhiên lên tiếng giải thích.

- Diệt Tinh tiên môn chúng ta làm sao có thể giết được Quy Hư thiếu điện chủ cùng Trần Phi tiên bối chứ? Thỉnh ba vị Tiên Đế tiên bối hiểu cho!

- Hiểu cho!?

Lâm Viễn cười lạnh, nói.

- Chúng ta biết không phải các giết người, các người còn chưa có được loại thực lực này. Bất quá, trước khi thiếu điện chủ chúng ta trở về, ở Diệt Tinh vương thành các người bị đệ tử các người khi nhục, phế bỏ tay phải cùng chân trái, mà thái thượng trưởng lão Hoắc Cương của các người lại một mực che chở Long Kinh Thiên kia!

Đám người Đế Lạc sắc mặt như tro tàn, từ lời Lâm Viễn nói ra bọn hắn nghe rõ, là Quy Hư điện giận chó đánh mèo lên bọn hắn, bất kể Diệt Tinh tiên môn có hay không là hung thủ, đều phải chết!

- Đem cẩu tạp chủng Long Kinh Thiên kia giao ra đây!

Hồng Vu Đan quát lên.

496. Chương 495: Diệt Tinh Diệt Môn.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 495: Diệt Tinh diệt môn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe Hồng Vu Đan nói muốn bọn hắn giao Long Kinh Thiên ra, Đế Lạc sắc mặt khó coi, bởi vì hắn biết Long Kinh Thiên nửa tháng trước đã đi ra ngoài, mà ngay cả Hoắc Cương cũng không có mặt tại đây!

Đế Lạc chần chờ, cẩn thận nói ra.

- Ba vị Tiên Đế tiên bối, Long Kinh Thiên này hắn nửa tháng trước đã đi ra ngoài, nếu không như vậy đi, ta hiện tại liền truyền chương môn lệnh, lệnh cho hắn chạy trở về, sau đó cho các người tùy ý xử trí!

- Ra ngoài nửa tháng trước!

Ba người Hồng Vu Đan ánh mắt lạnh lẽo.

- Dạ dạ, ba vị Tiên Đế tiên bối yên tâm, ta hiện tại liền lệnh cho hắn chạy trở về, hắn nhất định trốn không thoát đâu!

Thanh âm của Đế Lạc có phần gấp gáp, nói xong hắn liền đem chương môn chỉ lệnh lấy ra, tiếp đó là truyền tin cho Long Kinh Thiên.

Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử ra ngoài, trên thân mỗi người đều có một quả môn phái ngọc phù, chương môn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão đều có thể thông qua khối ngọc bài này hướng đệ tử ở bên ngoài truyền tin, hạ đạt mệnh lệnh cùng nhiệm vụ.

Tại phía xa mấy vạn ức dặm, Long Kinh Thiên lấy ra khối môn phái ngọc phù kia, thần thức quét qua liền thì thầm tự nói.

- Long Kinh Thiên, nhanh chóng chạy về Diệt Tinh vương thành, chương môn lệnh!

Bàn Tiểu Nhị cười lạnh, nói.

- Đế Lạc này khẩu khí thật lớn, cũng dám sai sử sư tôn chạy về Diệt Tinh vương thành! Hắn cho rằng hắn là Đạo tổ Hồng Quân?

Sắc mặt Hoắc Cương trắng bệch, vẻ mặt sợ hãi mà nói với Long Kinh Thiên.

- Thiên Tôn, chương môn không biết thân phận của người, cho nên mới làm như thế, kính xin người bớt giận.

Long Kinh Thiên liếc Hoắc Cương một cái, nói.

- Hẳn là người Quy Hư điện đến Diệt Tinh vương thành rồi!

Đúng vậy, bằng không thì Đế Lạc này sẽ không để ý tới Hoắc Cương thái thượng trưởng lão mà hạ lệnh cho hắn chạy trở về như vậy rồi. Quy Hư điện sẽ giận chó đánh mèo Diệt Tinh tiên môn, Long Kinh Thiên ngay lúc đánh chết Quy Long Nhất cùng Trần Phi sớm đã dự liệu.

- Bất quá, Đế Lạc đã hi vọng ta trở về như vậy, chúng ta liền tăng thêm tốc độ đi a.

Long Kinh Thiên thần sắc lạnh lùng.

- Vâng, sư tôn!

Bàn Tiểu Nhị cung kính đáp, tiếp đó liền mang Long Kinh Thiên cực tốc bay đi.

Ngay tại lúc mấy người Long Kinh Thiên vội vã trở về, Đế Lạc sau khi dùng chương môn lệnh xong liền cười nói với ba người Đỗ Thực.

- Ba vị tiền bối, ta vừa mới hạ lệnh cho hắn mau mau chạy về, hắn nói hắn hiện tại đang vội vàng trở về, đoán chừng một giờ sau là có thể trở về Diệt Tinh vương thành.

Đỗ Thực, Lâm Viên, Hồng Vu Đơn ba người nhìn nhau.

Đỗ Thực đột nhiên lạnh giọng quát.

- Giết cho ta!

Hai tay vung lên, sáu mươi vị Tiên Quân cường giả lập tức ra tay.

- Quy Hư Tru Vương trận!

Sáu mươi vị Tiên Quân xuất thủ, khí thế kinh thiên động địa, khí lãng cuộn cuộn bao trùm phương viên mấy ức dặm, đánh cho không gian phải nứt vỡ.

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Người Diệt Tinh tiên môn không có ngờ tới đám người Quy Hư điện đột nhiên ra tay như vậy, nhất thời không đề phòng liền có mấy trăm Cửu Thiên Huyền Tiên, La Thiên Thượng Tiên trưởng lão bị đánh thành nhiều khối, ngay cả thần hồn trong Tiên phù cũng đều bị diệt không còn một mảnh.

Quy Hư Tru Vương trận chính là sát trận mạnh nhất của Quy Hư điện, dùng sáu mươi vị Tiên Quân bố trận, lại đột nhiên xuất thủ, những trưởng lão Cửu Thiên Huyền Tiên, La Thiên Thượng Tiên của Diệt Tinh tiên môn như thế nào có thể ngăn cản được.

Không chỉ những Cửu Thiên Huyền Tiên, La Thiên Thượng Tiên trưởng lão không ngăn cản nổi mà ngay cả một vài Tiên Quân thái thượng trưởng lão cũng đều bị đánh bay, thoáng cái trọng thương.

Toàn thân Đế Lạc hiện lên một kiện tiên giáp phát ra khí tức Viễn cổ vương giả, mang theo Đế Thái Nhất liên tục lui về phía sau.

- Viễn cổ Diệt Tinh Tiên Vương giáp!

Nhìn tiên giáp trên người Đế Lạc, ba người Đỗ Thực hai mắt phát quang lên.

Diệt Tinh tiên môn có một kiện chiến giáp bảo vật trấn phái, Diệt Tinh Tiên Vương giáp, bọn hắn trước khi đến đã biết Diệt Tinh Tiên Vương giáp này tại thời Viễn cổ do Diệt Tinh Tiên Đế luyện chế, tiên giáp phòng ngự cấp bậc Hỗn độn! Tiên Quân mặc lên, thậm chí có thể chống cự được một bộ phận Tiên Đế cường giả công kích.

- Tốt, Diệt Tinh Tiên Vương giáp này là của chúng ta rồi!

Đỗ Thực ha hả cười, thân hình loé lên, lập tức đi tới trước mặt Đế Lạc, đột nhiên một trảo xuất ra.

- Liệt Thiên Tử Điện trảo!

Một cái cự trảo xuất hiện, vô số lôi điện lập loè, liền muốn đem kiện tiên giáp trên người Đế Lạc kéo xuống.

Đế Lạc quá sợ hãi, kinh hãi quát lên.

- Diệt Tinh Tiên Vương trận!

Tiên giáp hào quang vạn trượng, phù văn bên trên lưu động huyền hoá ra một thân ảnh cao lớn, đúng là Viễn cổ Diệt Tinh Tiên Đế!

Viễn cổ Diệt Tinh Tiên Đế chính là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong cường giả, Diệt Tinh Tiên Vương giáp này có ẩn chứa một giọt máu huyết cùng Tiên Đế chi lực của Diệt Tinh Tiên Đế, thúc dục phù văn đại trận ở bên trên liền có thể thức tỉnh lại một đám thần hồn khắc hoạ ở bên trên tiên giáp.

Diệt Tinh Tiên Đế thần hồn xuất hiện, một ngón tay hướng Liệt Thiên Tử Điện trảo của Đỗ Thực đánh tới, Liệt Thiên Tử Điện trảo kia lập tức bị một chỉ này ngăn cản xuống.

Đỗ Thực thấy thế không sợ mà ngược lại còn lấy làm mừng rỡ.

- Tốt, quả nhiên là bảo bối tốt! Vậy mà có thể gọi được thần hồn của Diệt Tinh Tiên Đế!

Dứt lời, thân hình của hắn lại loé lên, đột nhiên hướng Đế Lạc đánh ra một quyền.

Diệt Tinh Tiên Đế tại Viễn cổ tuy là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong cường giả nhưng mà hiện tại ở trên tiên giáp chỉ là một đám thần hồn, cuối cùng không cách nào chống cự lại được công kích của Đỗ Thực. Tới cuối cùng, Đế Lạc bị Đỗ Thực một quyền đánh bay, tiện tay một trảo đem Diệt Tinh Tiên Vương giáp lột từ trên người xuống.

Giết chóc lại tiếp tục.

Diệt Tinh tiên môn dưới Quy Hư Tru Vương trận do sáu mươi vị Tiên Quân bố trận, trận chiến cơ hồ là nghiêng về một phía, quả thực là đơn phương đồ sát. Vô số nội môn đệ tử, còn có tinh anh đệ tử nguyên một đám hoá thành huyết vụ, ngay cả kêu thảm cũng không kịp phát ra liền bị giết đi, ngay cả thần hồn cũng đều không lưu lại.

Nửa giờ đều không tới, Diệt Tinh tiên môn trăm vạn nội môn, tinh anh đệ tử cơ hồ đều bị giết sạch, mà ngay cả những Cửu Thiên Huyền Tiên, La Thiên Thượng Tiên trưởng lão không sai biệt lắm toàn bộ vẫn lạc, chỉ có một vài Tiên Quân thái thượng trưởng lão là vẫn còn có thể chống cự được.

Lâm Viễn, Hồng Vũ Đơn hai người thấy những Tiên Quân thái thượng trưởng lão kia vẫn còn có thể chống cự được thì song song xuất thủ, lập tức đem những Tiên Quân thái thượng trưởng lão này tru sát hơn phân nửa.

Cuối cùng, Tiên Quân thái thượng trưởng lão chỉ còn lại một người, người này lại đúng là Hưởng Vu Phong lúc trước muốn thu Long Kinh Thiên làm đệ tử, mà đám người Tổng Lộ, Hồ Đắc Chung trưởng lão sớm đã chết dưới Quy Hư Tru Vương trận.

- Hưởng Vu Phong này thực lực ngược lại không tệ, đáng tiếc, chọn sai môn phái rồi.

Hồng Vũ Đơn nhìn Hưởng Vu Phong đang chống cự một cách ngoan cường thì thần sắc lạnh lùng, nói ra.

Lâm Viễn gật đầu.

- Năm đó, hắn và Hoắc Cương cùng nhau tiến vào Diệt Tinh tiên môn, từng được xưng là Diệt Tinh song hùng. Bất quá, Hoắc Cương trước đó không lâu đã đột phá Đế cấp.

Nói đến đây, hắn lại nhướng mày.

- Hoắc Cương vậy mà không có mặt?

- Yên tâm, giết Hưởng Vu Phong này xong, Hoắc Cương cũng trốn không thoát!

Thanh âm lạnh lùng của Hồng Vu Đơn lần nữa vang lên, dứt lời hần liền đột nhiên hư không đánh ra một quyền, đem Hưởng Vu Phong đánh văng xuống mặt đất.

Hưởng Vu Phong từ trên mặt đất đứng lên, miệng phun ra một búng máu, nhìn thi thể trưởng lão, thái thượng trưởng lão bốn phía mà đột nhiên cười lên một cách thê lương.

- Không tốt, lui!

Lâm Viễn biến sắc, kêu lên.

Bất quá, vẫn chậm một chút.

Một tiếng nổ rung trời vang lên, lực lượng hủy diệt cuốn phăng tất cả!

Một ít Tiên Quân trưởng lão của Quy Hư điện không kịp tránh né liền bị dính đòn.

- Đáng chết!

Hồng Vu Đan sắc mặt trầm xuống, hần không có ngờ tới Hưởng Vu Phong vậy mà lại lựa chọn tự bạo, hơn nữa, Tiên Quân trưởng lão của Quy Hư điện dưới Hưởng Vu Phong tự bạo vậy mà vẫn lạc mất ba người.

Đế Lạc, Đế Thái Nhất thấy Hưởng Vu Phong cuối cùng cũng đều vẫn lạc thì sắc mặt như tro tàn, tuyệt vọng.

Lúc này, đám người Quy Hư điện mới ngừng công kích lại, sau đó hướng Đế Lạc, Đế Thái Nhất vây lấy.

Đột nhiên, tiếng xé gió truyền đến, Đế Lạc, Đế Thái Nhất nhìn lại, chỉ thấy Long Kinh Thiên đang cười một đầu tiểu Thổ Hùng không ngừng tiến tới, Hoắc Cương, Thành Tiêu Thành gia lão tổ đi theo đằng sau.

497. Chương 496: Hơn Nữa, Còn Là Ta Giết!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 496: Hơn nữa, còn là ta giết!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: Tunghoanh

Dịch: Nhóm dịch black

- Long Kinh Thiên!

- Đúng là Long Kinh Thiên!

Thấy Long Kinh Thiên xuất hiện, hai phụ tử Đế Lạc, Đế Thái Nhất đột nhiên hét lên.

Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đan nghe vậy toàn bộ quay đầu lại, nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Đám người Đỗ Thực thấy sau lưng Long Kinh Thiên còn có Hoắc Cương, Thành Tiêu thì không khỏi ngạc nhiên. Hoắc Cương đột phá Tiên Đế, một Đế cấp cường giả vậy mà đi sau lưng một nội môn đệ tử?

Bất quá, sau kinh ngạc, Hồng Vu Đan cười lạnh, nói.

- Ta nói rồi, giết Hưởng Vu Phong, Hoắc Cương trốn cũng không thoát, các ngươi nhìn xem, nhanh như vậy đã tới rồi!

Lâm Viễn lại nhú mày, hần không có đem chú ý lực đặt lên Hoắc Cương cùng Thành gia lão tổ mà chỉ nhìn chăm chăm vào Long Kinh Thiên.

Lấy Đế cấp cường giả như Hoắc Cương mà nói, đi sau lưng một nội môn đệ tử, chuyện này quả thực vô cùng quý dị. Hơn nữa, đám người Long Kinh Thiên khẳng định biết bọn hắn đã tới Diệt Tinh tiên môn, vậy mà vẫn còn dám trở về Diệt Tinh vương thành.

Đám người Hoắc Cương dựa vào cái gì?

Rất nhanh, dưới con mắt soi mói của tất cả mọi người, mấy người Long Kinh Thiên đi tới bầu trời Diệt Tinh vương thành.

Long Kinh Thiên quét một vòng thi thể đệ tử, trưởng lão, thái thượng trưởng lão bên dưới mà sắc mặt lạnh lùng, Tiên giới mạnh được yếu thua, kẻ yếu bị diệt đây là chuyện bình thường, nhưng mà Quy Hư điện lại không phân tốt xấu, giận chó đánh mèo giết hết mấy trăm vạn đệ tử Diệt Tinh tiên môn, chuyện này quả thực là có chút hơi quá.

Mấy trăm vạn đệ tử, cũng không phải là mấy vạn.

May là, Long Kinh Thiên sớm đã phán đoán đám người Quy Hư điện sẽ đến đây, cho nên sớm đã để ấy người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng cùng Viêm Đế Chu Toàn nhận nhiệm vụ đi ra ngoài, nếu không năm người Hứa Vũ Quân sớm đã bị giết từ lâu rồi.

- Người chính là Long Kinh Thiên? Không nghĩ tới người vẫn có can đảm trở lại!

Đỗ Thực nhìn Long Kinh Thiên mà lạnh lùng nói.

- Tay phải cùng chân trái thiếu điện chủ chúng ta là bị người phế bỏ?

Đỗ Thực vừa dứt lời, nhất thời chúng Tiên Quân Quy Hư điện liền phi thân tản ra, lấy thế vây khốn mà đem mấy người Long Kinh Thiên vây lại, phong tỏa tất cả đường lui của bọn hắn.

- Không sai.

Long Kinh Thiên thần sắc đạm mạc.

- Tay phải cùng chân trái của thiếu điện chủ các ngươi chính là do ta phế bỏ, hơn nữa, còn là ta giết chết.

Long Kinh Thiên nói một cách phong đạm vân khinh, phẳng phất như đang nhắc tới một chuyện râu ria gì đó. Nhưng mà, rơi vào tai đám người Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vũ Đan lại khiến cho bọn hắn biến sắc, thậm chí Đế Lạc, Đế Thái Nhất cũng biến sắc theo.

- Người nói, thiếu điện chủ, Trần Phi thái thượng trưởng lão chúng ta, bọn họ toàn bộ là do người giết chết?

Sắc mặt Hồng Vũ Đan trầm xuống, hai mắt loé ra hàn mang kinh người, như vạn thanh đao sắc bén đâm về phía Long Kinh Thiên cùng Hoắc Cương, còn có Thành Tiếu.

Cùng đám người Trần Phi ban đầu giống nhau, đều coi toạ kỵ của Long Kinh Thiên thoát nhìn giống như tiểu Thổ Hùng cả người lẫn vật đều vô hại.

Long Kinh Thiên thần sắc bình thản, nói.

- Hôm nay, các ngươi toàn bộ cũng phải chết.

Đám người Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vũ Đan ngẩn ra, Hồng Vũ Đan tiện đà cười lên ha hả, những Tiên Quân trưởng lão kia cũng ha hả cười lên theo.

Bất quá, Đỗ Thực, Lâm Viễn hai người lại nhìn nhau, dùng thần thức bao trùm bốn phía, nhưng mà bốn phía lại hết thấy đều là sóng êm gió lặng, không có gì khác thường.

Ngay cả phụ tử Đế Lạc, Đế Thái Nhất cũng đều hoài nghi tai mình có nghe lầm hay không.

Hồng Vũ Đan ngừng cười, nhìn Long Kinh Thiên, vẻ mặt hài hước nói.

- Tiểu tử, mặc dù ta không biết ngươi dựa vào đâu, bất quá, người cảm thấy Hoắc Cương cùng một cái Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong nho nhỏ là có thể giết hết chúng ta?

Hồng Vũ Đan chỉ một ngón về phía Hoắc Cương cùng Thành Tiếu.

Long Kinh Thiên cũng lười nhiều lời, cười Bàn Tiểu Nhị hướng mấy người Hồng Vu Đan đi tới.

Hồng Vu Đan thấy thể nộ cười biến mất, hai mắt nghiêm lại, đột nhiên hấn quát lên.

- Đã như vậy, ta liền nhìn xem ngươi lấy cái gì giết chúng ta.

Nói xong, đột nhiên hấn phi thân lên, lực lượng điên cuồng lan ra toàn thân, từng đoàn từng đoàn tựa như mây mù màu lam không ngừng từ thể nội hấn phát tán ra ngoài.

- Đồng Ngục Bằng Lam thảo!

Một thảo hướng Long Kinh Thiên vỗ tới, như cự ứng từ trên cao phách xuống đại địa, vô số khí lãng cuồng bạo, thảo ẩn chứa hạ xuống nhưng hàn khí cùng khí kinh lại khiến cho không gian bốn phía nổ vang không dứt, giống như tùy thời muốn xé rách không gian ra vậy.

Mắt thấy cự thảo kia sắp rơi xuống đỉnh đầu, đột nhiên một cái chưởng ẩn khổng lồ xuất hiện nghênh đón cự thảo, trong nháy mắt liền đem cự thảo đánh cho nát bấy, tiện đà liền ẩn lên ngực Hồng Vu Đan một cái.

Chưởng ẩn khổng lồ bất ngờ, trong nháy mắt đã đánh tới trước người Hồng Vu Đan, tốc độ thực sự quá nhanh!

Hồng Vu Đan hoảng sợ, căn bản không có kịp phản ứng lại, chỉ có thể toàn thân chớp loé quang mang, ngừng tụ ra một tầng băng lam kết giới.

Nhưng, vô dụng.

Chưởng ẩn kia ẩn tới, khí kinh kinh khủng xuyên thấu tầng băng lam kết giới, trực tiếp đánh lên ngực Hồng Vu Đan.

Hồng Vu Đan bắn ngược về sau!

- Phốc!

Một ngụm tinh huyết tung toé trên không trung.

- Âm!

Một tiếng nổ vang lên, thân thể Hồng Vu Đan hung hăng nện xuống một ngọn núi bên dưới, ngọn núi tan vỡ, một cái hố sâu không nhìn thấy đáy xuất hiện, là Hồng Vu Đan bị đánh mà tạo thành.

Tĩnh mịch.

Mọi người nhìn Hồng Vu Đan nằm trong hố sâu, kinh sợ tới ngây người.

Bất quá, đúng lúc này, chưởng ẩn khổng lồ kia lại lần nữa xuất hiện, hơn nữa còn là từ phía sau đánh về phía hai người Đỗ Thực, Lâm Viễn. Hai người hoảng sợ quay đầu, không kịp nghĩ nhiều, trở tay đánh ra một chưởng nghênh đón.

- Âm!

Một tiếng chấn vang kinh người, hai tiếng buồn bực vang lên, thân hình liên tục lặn lộn trên không trung, thối lui thẳng tắp tới mấy trăm dặm, đụng phải mấy ngọn núi ở phía xa, đánh cho núi ngã thì lúc này mới dừng lại được.

Hai người “phụt” một tiếng, từ trong miệng phun ra một búng máu.

Hai người hoảng sợ nhìn lại, lúc này mới nhìn ra chủ nhân của đạo chưởng ẩn khổng lồ kia là ai, dĩ nhiên đúng là đầu tiểu Thổ Hùng toạ kỵ của Long Kinh Thiên!

Hai người Đế Lạc, Đế Thái Nhất hoảng sợ, tiện đà toàn thân lạnh run lên.

Một chưởng, một chiêu, đánh bại tam đại Tiên Đế!

Như vậy, theo lời Long Kinh Thiên lúc trước, đám người thiếu điện chủ Quy Hư điện Quy Long Nhất, Trần Phi quả thực là do hấn giết!

Đúng lúc này, thanh âm đậm đặc của Long Kinh Thiên truyền đến.

- Đem bọn hắc toàn bộ giết hết!

- Vâng, Thiên Tôn!

- Vâng, sư tôn!

Tiếp đó, Hoắc Cương cùng Thành Tiêu cung kính đáp.

- Thiên, Thiên Tôn!?

Cùng Quy Long Nhất lúc trước giống nhau, trong óc mọi người nổ vang một tiếng, hoảng sợ, không thể tin được mà nhìn Long Kinh Thiên.

Hoắc Cương, Thành Tiêu động thủ, hướng chúng Tiên Quân Quy Hư điện đột nhiên một quyền đánh tới.

Hoắc Cương cùng Thành Tiêu hai người động thủ, Bàn Tiểu Nhị lại giơ một chưởng lên, trong nháy mắt liền đem mấy tên Tiên Quân của Quy Hư điện chụp chết.

Không bao lâu sau, sáu mươi vị Tiên Quân của Quy Hư điện trực tiếp bị Bàn Tiểu Nhị chụp chết hơn phân nửa!

Hồng Vu Đan bị đánh vào núi kia gãy dựa phi thân bay ra ngoài, thấy những Tiên Quân lần lượt như trứng gà bị Bàn Tiểu Nhị một chụp đánh chết thì bị dọa cho sắc mặt như tro tàn, cùng Đỗ Thực, Lâm Viễn hai người nhìn nhau, ba người đồng thời phi thân lên xé rách hư không, vậy mà không đánh mà chạy!

Mới vừa rồi, thực lực kinh khủng mà Bàn Tiểu Nhị thể hiện ra quả thực quá mức ăn sâu vào lòng người, ba người biết rõ, cho dù có liên thủ thì cũng không làm gì được đầu tiểu Thổ Hùng nhìn như vô hại kia. Cho nên, ba người không cản chớ, không để ý tới những Tiên Quân còn lại của Quy Hư điện cướp đường mà chạy.

Chúng Tiên Quân thấy ba vị thái thượng trưởng lão vứt bỏ bọn họ mà chạy, sắc mặt như tro lại càng thêm xấu.

498. Chương 497: Thái Cổ Hung Thú.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 497: Thái cổ hung thú.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

- Muốn trốn?

Bàn Tiểu Nhị thấy ba người Hồng Vu Đan xé rách hư không muốn chạy trốn thì hừ lạnh một tiếng, miệng máu khổng lồ mở ra, đột ngột rống lớn một tiếng. Nhất thời, một tiếng gầm kinh khủng vang lên giữa thiên địa.

Trên trời dưới đất, phẳng phất chỉ còn lại tiếng gầm kinh khủng này, đầu óc mọi người hoàn toàn bị tiếng gầm này lấp đầy.

Dưới tiếng gầm kinh khủng, vết rách hư không ba người Hồng Vu Đan vừa mới xé ra liền tan vỡ, khí lưu hỗn loạn kinh khủng trùng kích, ba người như lá rách trong gió, bị đánh bay ngược về sau.

Ba người hung hăng rơi xuống đất, quay lại chỗ cũ.

- Người!

Ba người Đỗ Thực hoảng sợ muôn dạng nhìn Bàn Tiểu Nhị.

- Vô, Vô địch thần thông!

Tại Tiên giới, thần thông có mạnh có yếu, có loại Tiểu thần thông, trên Tiểu thần thông là Đại thần thông, phía trên Đại thần thông là Vô thượng thần thông, trên Vô thượng thần thông đúng là Vô địch thần thông.

Vô địch thần thông, một khi thi triển ra, gần như vô địch.

Bất quá, loại Vô địch thần thông này phải có một chút Viên cổ bốn nguyên huyết mạch, hơn nữa phải là cường giả huyết mạch bốn nguyên vô cùng dày mới có thể tu luyện thành công cùng thi triển ra được.

Ba người kinh hô vừa dứt, lúc này Long Kinh Thiên phi thân lên, lẳng không đứng trên trời cao, mà thân hình Bàn Tiểu Nhị thoáng cái trở nên to lớn gấp vạn lần. Vốn, một tiểu Thổ Hùng cả người lẫn vật vô hại thoáng cái hoá thành một đầu Thái cổ hung thú to lớn như Thái cổ thần sơn, thân cao vạn trượng, hai mắt đỏ như máu, tản ra hung uy vô cùng.

Toàn thân Bàn Tiểu Nhị dày đặc kim mao, Thổ hệ bản nguyên lực kinh khủng từ trong thể nội lưu chuyển.

Bốn nguyên lực là một loại lực lượng vô hạn tiếp cận Đại đạo lực lượng, bản chất cực cao, uy lực cực mạnh.

Cảm nhận Thổ hệ bốn nguyên lực kinh khủng trong cơ thể Bàn Tiểu Nhị, lại nhìn hình thể kinh khủng của Bàn Tiểu Nhị, ba người Hồng Vũ Đan sắc mặt như cá chết.

- Thái cổ hung thú, Hoàng Hùng!

Mỗi một đầu Thái cổ hung thú đều hung uy vô cùng, một khi trưởng thành chính ngay cả Thiên Tôn cũng phải nhúc nhích. Từng có một đầu Thái cổ hung thú Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong Tàn Lang tàn sát mấy trăm Tiên Đế Tiên giới, cuối cùng kinh động tới Thiên Tôn, cuối cùng Thiên Tôn xuất thủ, mất thật nhiều công phu mới đem đầu Tàn Lang kia giết chết.

Ba người không nghĩ tới, đầu tiểu Thổ Hùng kia vậy mà lại đúng là một đầu Thái cổ hung thú, Hoàng Hùng! Ba người sắc mặt như tro, Bàn Tiểu Nhị không cho ba người thời gian tiếp tục khiếp sợ, bốn cái chân khổng lồ lấy thể thiên sơn áp đỉnh vỡ xuống.

Ba người nằm dưới đất bị dọa cho phải vội phi thân lên, toàn lực thi triển thần thông né tránh, nhưng mà đã muộn.

Chỉ nghe hai tiếng thảm thiết vang lên, Đỗ Thực, Lâm Viễn kia bị Bàn Tiểu Nhị vỗ trúng chết ngay tại chỗ, mà Hồng Vũ Đan mặc dù tránh thoát nhưng mà cũng bị một vỗ kia quét trúng, nửa người huyết nhục mơ hồ, cách cái chết không xa.

Đây là bốn mạng thần thông của Thái cổ hung thú Hoàng Hùng, Bát Cực Địa Địa Oanh!

- Oanh!

Bốn cái chân khổng lồ của Bàn Tiểu Nhị chỉ giẫm một cái, hai người Đỗ Thực, Lâm Viễn đã bị dẫm lên mặt đất, cả vùng đất theo đó chấn động, tất cả núi non trong phương viên mấy trăm vạn dặm đều chấn động, từ mặt đất chấn văng lên ấy trăm trượng, cát bụi cuộn cuộn.

Mà trong diện tích vạn dặm quanh bốn cái chân khổng lồ xuất hiện một cái hố thật sâu, sâu tới vài trăm thước!

Thấy Đỗ Thực, Lâm Viễn hai người chết thảm dưới chân Bàn Tiểu Nhị, Hồng Vũ Đan thoát được một kiếp kia sắc mặt lại càng thêm tro tàn. Đột nhiên, ánh mắt hắn đảo qua, thấy Long Kinh Thiên đứng giữa không trung thì hai mắt lộ ra vẻ sắc bén, thần sắc nanh ác hướng Long Kinh Thiên đánh tới một quyền, quát.

- Thiên Tôn? Cho dù ngươi là Đại La Thiên Tôn chuyển thế ta cũng muốn kéo ngươi chết cùng!

Long Kinh Thiên nếu là Thiên Tôn, Hồng Vũ Đan tự nhiên đoán được hẳn chính là Đại La Thiên Tôn chuyển thế rồi.

Bất quá, hắn vừa mới đánh ra một quyền thì lại bị một cái cự đại thân ảnh cản lại, đích thị là Bàn Tiểu Nhị. Hai con mắt đỏ như máu của Bàn Tiểu Nhị lạnh lùng nhìn thẳng vào Hồng Vu Đan, đột nhiên một chưởng đánh tới, cùng một quyền của Hồng Vu Đan va chạm với nhau.

Hồng Vu Đan kêu thảm một tiếng, rơi xuống đất.

Bản thể của Bàn Tiểu Nhị chính là Thái cổ hung thú Hoàng Hùng, Hoàng Hùng chính là hung thú lực lượng mạnh nhất trong trời đất, cho dù Hồng Vu Đan là Đế cấp, nhưng trên phương diện lực lượng còn không cách nào so được với Bàn Tiểu Nhị.

Bàn Tiểu Nhị một chưởng đem Hồng Vu Đan đánh bay, đột nhiên một chưởng vỗ xuống, cả người Hồng Vu Đan bị đánh sâu vào trong lòng đất, cùng Đỗ Thực, Lâm Viễn hai người giống nhau, chết không thể chết được hơn nữa.

Tam đại Tiên Đế, chết!

Ba người Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đan cùng Trần Phi lúc trước giống nhau, chỉ là Tiên Đế sơ kỳ, nếu là Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong vậy thì Bàn Tiểu Nhị nhiều nhất chỉ có thể đánh bại ba người, muốn giết ba người còn rất khó.

Thấy ba thái thượng trưởng lão bị Bàn Tiểu Nhị giết chết, những Tiên Quân trưởng lão của Quy Hư điện còn lại hoàn toàn tuyệt vọng, thậm chí ngay cả lòng tin phản kháng cũng chạy trốn cũng biến mất đi.

Cuối cùng, những Tiên Quân trưởng lão còn lại đều bị Bàn Tiểu Nhị một chưởng chụp chết, trừ bỏ mấy người chết trong tay Hoắc Cương, Thành Tiêu ra thì lần này Quy Hư điện đến đây cơ hồ toàn bộ đều chết trong tay Bàn Tiểu Nhị.

Lần nữa thấy Bàn Tiểu Nhị, Đoạt Mệnh Tiên Quân này đánh chết tam đại Tiên Đế, mấy chục Tiên Quân, hung thú khôn cùng thì trong lòng Hoắc Cương, Thành Tiêu càng sợ hãi không dứt.

Về phần hai cha con Đế Lạc, Đế Thái Nhất thì càng không cần phải nói, Đế Lạc hoàn hảo, Đế Thái Nhất lại trực tiếp xụi lơ ra mặt đất, ngay cả đứng lên cũng đứng không nổi.

Bàn Tiểu Nhị đánh chết sau khi đánh chết Tiên Quân trưởng lão Quy Hư điện cuối cùng xong toàn thân thoáng rung động một cái, biến trở về hình dáng tiểu Thổ Hùng cả người lẫn vật vô hại kia, sau đó Long Kinh Thiên phi thân rơi xuống lưng của hắn, từ từ đi tới trước mặt hai cha con Đế Lạc, Đế Thái Nhất.

Hai cha con Đế Lạc, Đế Thái Nhất nhìn Long Kinh Thiên chậm rãi tới gần thì toàn thân đột nhiên run lên, hạ thể Đế Thái Nhất chợt ứ đọng, mặt đất ứ đọng thành một vòng.

- Thiên, Thiên Tôn, Thiên Tôn đại nhân, tha mạng, tha mạng!

Đế Lạc đã kịp phản ứng lại, quỳ sát xuống mà cầu xin tha thứ.

- Là ta không biết thân phận của người, Thiên Tôn đại nhân, van xin người tha cho ta một mạng, chuyện hôm nay ta sẽ không nói ra ngoài, ta lấy danh nghĩa Thiên đạo lập lời thề, tuyệt đối sẽ không nói ra!

- Người gọi ta trở về, không phải muốn bắt ta giao cho đám người Quy Hư điện?

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói.

- Không không không, tuyệt đối không phải, ta tuyệt đối không có ý tứ này!

Sắc mặt Đế Lạc đại biến, mạnh mẽ lắc đầu giải thích.

- Ta lúc ấy cũng không biết người Quy Hư điện sẽ tới.

Long Kinh Thiên nhìn rõ, Đế Lạc đang nói dối, vỗ vỗ Bàn Tiểu Nhị dưới thân, Bàn Tiểu Nhị hiểu ý, một chưởng giơ lên, trực tiếp chụp hắn ị sâu vào mặt đất.

Đế Lạc chết!

Nhìn phụ thân bị khảm sâu vào lòng đất, Đế Thái Nhất sớm đã bị dọa sợ tới thần hồn điên đảo rồi.

Cuối cùng, Bàn Tiểu Nhị cũng trực tiếp đem hắn chụp chết.

Hoắc Cương nhìn Đế Lạc, Đế Thái Nhất bị Bàn Tiểu Nhị chụp chết, miệng mở ra, trong lòng lại thở dài, cuối cùng cũng không nói gì.

Thật ra, thời điểm Đế Thái Nhất nói muốn khu trừ Long Kinh Thiên ra khỏi Diệt Tinh tiên môn, muốn đem Long Kinh Thiên bắt lấy giao cho đám người Quy Hư điện là hẳn biết Đế Thái Nhất, Đế Lạc hai người hẳn phải chết rồi.

Lúc này, Thành gia lão tổ Thành Tiêu đem tiên phù của ba người Đỗ Thực, còn có Tiên Quân Tiên phù của sáu mươi vị Tiên Quân cùng với tất cả Không gian tiên khí toàn bộ dâng lên cho Long Kinh Thiên.

Thần thức của Long Kinh Thiên đảo qua, trong Không gian tiên khí của ba người Đỗ Thực tràn ngập linh dược, thượng phẩm, cực phẩm tiên đan, thậm chí là hỗn độn tiên đan cũng có không ít, ba người cộng lại, có khoảng hơn bốn ngàn mai hỗn độn tiên đan!

Trả lời kèm theo trích dẫn

499. Chương 498: Diệt Tinh Bảo Khố.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 498: Diệt Tinh bảo khố.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Hơn bốn ngàn khoả hỗn độn tiên đan!

Long Kinh Thiên trong lòng thầm vui vẻ, có hơn bốn ngàn mai hỗn độn tiên đan này, như vậy đủ để hắn đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, thậm chí còn có thể đột phá tới Cửu Thiên Huyền Tiên rồi!

Hơn nữa, bốn ngàn khoả hỗn độn tiên đan này phẩm chất so với Tổ Long đan của Trần Phi còn muốn cao hơn một chút.

Trong Không gian tiên khí của Đỗ Thực, hỗn độn tiên đan đúng là Vạn Thủy Hỗn Nguyên đan, mà Lâm Viễn, Hồng Vu Đan hai người lại là Thạch Hoả Nghịch Dương đan!

Vạn Thủy Hỗn Nguyên đan cùng Thạch Hoả Nghịch Dương đan, hai loại hỗn độn tiên đan này vừa đúng Thủy - Hoả tương dung, đến lúc phục dụng hiệu quả sẽ tăng mạnh.

Sau đó, Hoắc Cương mang Long Kinh Thiên tới Diệt Tinh bảo khố.

Diệt Tinh bảo khố nằm tại nơi một toà sơn mạch sâu nhất trong Diệt Tinh tiên quốc, bốn phía bảo khố được bố trí tầng tầng lớp lớp trận pháp cấm chế, trận pháp cấm chế trọng yếu nhất chỉ có chương môn Đế Lạc mới biết được. Nhưng mà, những trận pháp cấm chế này trong mắt người khác rất khó bài trừ, bắt quá rơi vào trong mắt Long Kinh Thiên lại đơn giản cực kỳ, hơn nữa còn có siêu cấp đả thủ (tay đấm) Bàn Tiểu Nhị một bên, rất nhanh Long Kinh Thiên liền bài trừ đi trận pháp cấm chế hạch tâm.

Tiến vào Diệt Tinh bảo khố, chỉ thấy bên trong bảo khố hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm tiên đan chồng chất như núi, xa xa nhìn lại liên miên không biết bao nhiêu vạn dặm.

Trừ bỏ tiên đan ra, các loại linh dược, tài liệu luyện khí quả thực là chính là tràn ngập khắp nơi trong bảo khố.

Diệt Tinh tiên môn chính là Thiên Nguyên đại lục vương giả đại phái, có lịch sử tồn tại cả ức năm, tài phú tích lũy được có thể tưởng tượng được, ngay cả Hoắc Cương, Thành Tiêu hộ tống Long Kinh Thiên tiến vào bảo khố nhìn thấy các loại tiên đan, linh dược, tài liệu chất đống trong bảo khố thì không khỏi thầm nuốt một ngụm nước bọt. Coi như là Hoắc Cương, thân là thái thượng trưởng lão cũng chưa có tiến vào nơi sâu nhất trong Diệt Tinh bảo khố, thấy Diệt Tinh bảo khố có rất nhiều hỗn độn chi vật thì hô hấp của hắn cũng phải trở nên dồn dập.

Long Kinh Thiên một đường đi tới, một đường tiện tay đem tất cả tiên đan, linh dược, tài liệu luyện khí toàn bộ thu vào bên trong Thái Hư Thần Phủ.

Không gian trong Thái Hư Thần Phủ lần lượt bị lấp đầy, cũng may, nhờ Thái Hư Thần Phủ chính là Hỗn độn linh bảo, nếu chỉ là tiên khí mà nói, chỉ sợ là chứa không nổi Diệt Tinh bảo khối.

Một cái vương giả đại phái tài phú tích lũy cả ức năm, cũng không phải là một cái Vạn Bảo thần tông tại Nhân gian có thể so sánh.

Long Kinh Thiên không ngừng thu nạp, mất một canh giờ mới thu được hơn phân nửa Diệt Tinh bảo khối, cuối cùng Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người cũng tiến lên hỗ trợ.

Tiên đan, linh dược, tài liệu luyện khí toàn bộ thu xong, tiếp đó là tới linh mạch.

Những linh mạch này chính là Tiên linh chi khí Tiên giới ngưng tụ trăm vạn năm, ngàn vạn năm, thậm chí cả ức năm, trăm tỷ năm tạo thành, một cái Nhất phẩm linh mạch trị giá một tỷ thượng phẩm tiên đan!

Long Kinh Thiên đột nhiên hai nhiếp một cái, cánh tay trầm xuống!

Những nhất phẩm linh mạch này rất nặng, thậm chí so với một ngọn núi mười vạn dặm còn muốn nặng hơn nhiều, cho nên tốc độ thu so với tiên đan, linh dược chậm hơn rất nhiều.

Bất quá, có Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ba người hỗ trợ, sau đó, mấy ngàn nhánh linh mạch liền bị Long Kinh Thiên toàn bộ thu sạch. Đáng tiếc chính là nhất phẩm linh mạch mặc dù nhiều, nhưng mà cực phẩm linh mạch lại rất ít, chỉ có mười mấy nhánh, hơn nữa không có hỗn độn linh mạch.

Đem Diệt Tinh bảo khối thu xong, mấy người Long Kinh Thiên từ trong bảo khối đi ra ngoài, sau đó ra khỏi Diệt Tinh tiên quốc. Ra khỏi tiên quốc, Long Kinh Thiên lại cho Bàn Tiểu Nhị xuất thủ đem tiên quốc trực tiếp huỷ diệt đi.

Đám người Lâm Viễn, Đỗ Thực, Hồng Vũ Đan bỏ mình, Quy Hư điện nhất định sẽ phái người tới đây tra xét, mà phương pháp đoạn tuyệt thủ đoạn kiểm chứng của đám người Quy Hư điện, chính là đem Diệt Tinh tiên quốc huỷ diệt đi.

Sau khi huỷ diệt tiên quốc xong, Long Kinh Thiên trực tiếp tể ra Hỗn độn chi hỏa, đem Diệt Tinh vương thành toàn bộ tiêu diệt hết.

Làm xong hết thảy, Long Kinh Thiên liền dẫn mấy người Bàn Tiểu Nhị rời khỏi Diệt Tinh vương thành, sau đó hướng Hắc Thủy sâm lâm mà đến.

Mấy người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên đang ở Hắc Thủy sâm lâm.

Một ngày sau, mấy người Long Kinh Thiên đã đi tới Hắc Thủy sâm lâm, ở sát biên giới Hắc Thủy sâm lâm, năm người Hứa Vũ Quân sớm chờ ở đấy.

- Kinh Thiên!

- Lão đại!

- Chủ nhân!

Thấy Long Kinh Thiên đến, năm người Hứa Vũ Quân vẻ mặt vui mừng nghênh đón.

Long Kinh Thiên gật đầu, cười cười.

- Tiếp theo chúng ta ở lại Hắc Thủy sâm lâm tu luyện một đoạn thời gian, sau đó liền rời Thiên Nguyên đại lục.

Long Kinh Thiên tính toán ở động phủ tại Hắc Thủy sâm lâm tu luyện một đoạn thời gian, sau khi đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên liền rời Thiên Nguyên đại lục, về phần đi nơi nào thì còn chưa có quyết định.

- Rời khỏi Thiên Nguyên đại lục?

Năm người Hứa Vũ Quân nhìn nhau, Cửu Vĩ Thiên Miêu hỏi.

- Lão đại, chúng ta không trở về Diệt Tinh tiên môn nữa?

- Trở về Diệt Tinh tiên môn?

Hai người Hoắc Cương, Thành Tiêu sắc mặt quái dị.

Lúc này, năm người Hứa Vũ Quân còn chưa biết Diệt Tinh tiên môn sớm đã không còn tồn tại, mà ngay cả Diệt Tinh tiên quốc, Diệt Tinh vương thành cũng đã hoàn toàn biến mất tại Tiên giới.

- Ủ, không cần trở về.

Long Kinh Thiên đối với mấy người Hứa Vũ Quân cười nói.

Năm người Hứa Vũ Quân nghe Long Kinh Thiên nói thế thì hai mắt tròn to, Tử Thiên Long Hoàng chần chờ một chút rồi nói.

- Chủ nhân, chúng ta sau này không trở về Diệt Tinh tiên môn, như vậy có hay không không ổn?

Mặc dù nói nội môn đệ tử tương đối tự do, có thể rời môn phái, nhưng mà cũng phải có thời gian hạn định, không thể rời môn phái quá lâu được, nếu không chính là phạm vào đại tội, môn phái sẽ hạ lệnh đuổi bắt, nghiêm trọng hơn nữa chính là xử theo tội phản lại môn phái.

Tội phản lại môn phái, sẽ phải gánh chịu cực hình, thậm chí là xử tử!

Năm người Hứa Vũ Quân liếc chùng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói.

- Chúng ta không trở về Diệt Tinh tiên môn, về phần nguyên nhân gì, sau này các ngươi sẽ biết.

Năm người Hứa Vũ Quân thấy thế thì cũng không nhiều lời nữa.

Long Kinh Thiên mang theo năm người Hứa Vũ Quân bay tới động phủ của mình, sau đó bắt đầu bế qua tu luyện. Thu được tích lũy cả ức năm của Diệt Tinh tiên môn, Long Kinh Thiên hiện tại có thể coi như là giàu có, trước khi bế quan liền cấp cho năm người Hứa Vũ Quân một tỷ cực phẩm tiên đan, vô số Hồn độn linh dược, để cho năm người gia tăng thực lực lên.

Năm người Hứa Vũ Quân mỗi người cầm lấy một tỷ cực phẩm tiên đan, vô số Hồn độn linh dược mà ngày người một hồi lâu, Viêm Đế Chu Toàn hoàn hảo, dù sao hắn cũng là thượng cổ Tiên Đế chuyển thế, bốn người Hứa Vũ Quân thì thiếu chút nữa kích động tới hôn mê bất tỉnh, đừng nói là một tỷ cực phẩm tiên đan, coi như một trăm triệu hạ phẩm tiên đan đối với bốn người mà nói cũng là một bút tài phú thiên văn rồi.

Thật ra thì, hồn độn tiên đan năm người Hứa Vũ Quân không thể luyện hoá được, nếu không Long Kinh Thiên liền cho năm người hồn độn tiên đan rồi.

Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ba người thì ở bên ngoài động phủ yên lặng hộ pháp ấy người Long Kinh Thiên bế quan.

Trong Thái Hư Thần Phủ, Long Kinh Thiên ngồi xếp bằng, hai tay vung lên, đem một ngàn khoả Vạn Thuỷ Hồn Nguyên đan cùng một ngàn khoả Thạch Hoả Nghịch Dương đan lấy ra, Hồn Độn Đại La Thiên vận chuyển, đột ngột thu nạp một trận, đem một ngàn khoả Vạn Thuỷ Hồn Nguyên đan cùng một ngàn khoả Thạch Hoả Nghịch Dương đan toàn bộ thu vào trong thể nội.

Nhất thời, bên trong thể nội Long Kinh Thiên một đạo lam sắc quang mang chói mắt cùng một đạo hồng sắc quang mang quện vào nhau.

Từng đạo Hồn độn vạn thuỷ khí cùng Hồn độn thạch hoả khí lan ra.

Tiên phủ Long Kinh Thiên hào quang vạn trượng, Đại La Kim Tiên chỉ lực bên trong không ngừng khuếch trương, Đại La Kim Tiên pháp tắc không ngừng dẫn sinh.

Một năm trôi qua.

Long Kinh Thiên đem một ngàn khoả Vạn Thuỷ Hồn Nguyên đan cùng một ngàn khoả Thạch Hoả Nghịch Dương đan hoàn toàn luyện hoá, tiếp đó lại lấy ra số Vạn Thuỷ Hồn Nguyên đan cùng Thạch Hoả Nghịch Dương đan còn lại, tiếp tục luyện hoá.

Khí tức của Long Kinh Thiên liên tiếp kéo lên, đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, sau đó lại tiếp tục tăng lên, đạt tới vô hạn tiếp cận Cửu Thiên Huyền Tiên!

500. Chương 499: Cửu Thiên Huyền Tiên.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 499: Cửu Thiên Huyền Tiên.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên mỗi một lần vận chuyển công pháp, Hỗn độn chi khí ở nơi sâu trong hư không không ngừng cuộn cuộn trút xuống, Hỗn độn thủy khí cùng Hỗn độn thạch hoả khí lưu chuyển trong cơ thể hắn tạo thành một cái Âm dương bát quái đồ.

Tâm Âm dương bát quái đồ, Hỗn độn vạn thủy khí cùng Hỗn độn thạch hoả khí không ngừng giao hoà, thuế biến thành một loại hắc bạch khí thể.

Ngay tại lúc thực lực của Long Kinh Thiên tiếp cận vô hạn Cửu Thiên Huyền Tiên, tại tiên cung Quy Hư điện ở Tinh Đào đại lục xa xa, Quy Vạn Hải gào thét.

- Tại sao có thể như vậy? Đến cùng là xảy ra chuyện gì, ai có thể nói cho ta biết, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!?

Quy Vạn Hải gào thét, đại điện chấn động thật lâu.

Mọi người trong đại điện lạnh run trong lòng.

Quy Vạn Hải nổi giận giống như hung thú, hai mắt huyết hồng mà nhìn mọi người trong điện. Ngay vừa rồi, có người tiến vào bẩm báo, thần hồn ngọc bài của Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đơn ba người vậy mà vỡ nát!

Cùng với ba người, thần hồn ngọc bài của sáu mươi vị Tiên Quân tiến về Diệt Tinh tiên môn cũng toàn bộ vỡ nát!

Tam đại Tiên Đế!

Sáu mươi vị Tiên Quân!

Vậy mà, toàn bộ vẫn lạc!

Hắn không thể tin được, cũng không thể nào tin nổi, nhưng mà sự thật lại bày ra trước mặt, thần hồn ngọc bài của ba người Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đơn vỡ nát bày ra trước mặt hắn!

- Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?

Quy Vạn Hải kiệt lực quát lên, tam đại Tiên Đế, sáu mươi vị Tiên Quân a! Toàn bộ Quy Hư điện, kể cả hắn cũng chỉ có bảy Tiên Đế, hơn hai trăm vị Tiên Quân.

Tiên Đế, Tiên Quân chính là lực lượng trụ cột của môn phái, mà bây giờ không sai biệt lắm đã vẫn lạc mất một nửa!

- Chưởng, chưởng môn, có phải hay không là do Diệt Tinh tiên môn làm?

Lúc này, một Tiên Quân trưởng lão tiến lên, cẩn thận nói ra. Bất quá, hắn vừa nói xong liền bị Quy Vạn Hải giáng ột cái bạt tai, đánh bay ra ngoài.

- Người là heo à? Diệt Tinh tiên môn? Người cảm thấy Diệt Tinh tiên môn có được thực lực như vậy sao?

Quy Vạn Hải quát.

Vị Tiên Quân trưởng lão kia lập tức bò dậy, cung kính đứng sang một bên, cúi đầu không dám nói gì.

Đại diện một mảnh tĩnh mịch.

Không có người nào dám mở miệng nữa, miễn cho chọc phải điện chủ nổi giận.

Sau đó, Quy Vạn Hải quát lên.

- Thiên Nguyên Lô Lợi có phải hay không cũng đã chết? Tìm hiểu tin tức lâu như vậy mà cũng không dò xét được gì sao?

Quy Hư điện là đế vương cổ xưa đại phái, tuy rằng thế lực chủ yếu tập trung tại Tinh Đào đại lục nhưng mà tại đại lục bốn phía, ví dụ như Thiên Nguyên đại lục cũng có phân điện, phụ trách Thiên Nguyên phân điện chính là trưởng lão Lô Lợi.

Lát sau, Lô Lợi trưởng lão vội vàng chạy vào đại điện, quỳ sát xuống, nói ra.

- Bẩm báo chương môn, tin tức đã tìm hiểu rõ ràng, Diệt Tinh tiên môn đệ tử đều chết hết, hẳn là bị đám người Đỗ Thực thái thực trưởng lão giết chết. Không chỉ thế, ngay cả Diệt Tinh tiên quốc, Diệt Tinh vương thành cũng đều không còn tồn tại!

- Diệt Tinh tiên môn đệ tử đều chết hết? Vậy Đế Lạc kia thì sao?

Quy Vạn Hải mở trừng hai mắt.

- Đế Lạc cũng đã chết!

Lô Lợi cung kính nói.

Quy Vạn Hải đi tới đi lui, có chút lộ khí, nói.

- Đế Lạc chết, đệ tử Diệt Tinh tiên môn đều chết? Là Đỗ Thực thái thượng trưởng lão giết? Người nói cho ta xem, là ai giết đám người Đỗ Thực thái thượng trưởng lão?

Lô Lợi cúi đầu, lòng thót lại, run giọng nói ra.

- Chuyện này, thuộc hạ tạm thời còn không có tra rõ ràng!

- Không có tra rõ ràng?

Quy Vạn Hải hai mắt như đao.

Lô Lợi bị dọa cho hai chân mềm nhũn ra.

- Thuộc hạ nhất định sẽ mau chóng tra rõ việc này, thỉnh điện chủ yên tâm!

Quy Vạn Hải lạnh lùng nói.

- Thỉnh ta yên tâm?

Nói đến đây, hẳn lại đột nhiên hỏi vấn đề khác.

- Hoắc Cương kia đâu?

Lô Lợi chần chờ một chút, nói ra.

- Còn chưa xác định được, bất quá có lẽ cũng đã chết.

- Chưa xác định? Vậy thì tra cho ra, xem Hoắc Cương kia có phải đã chết hay là không!

Quy Vạn Hải quát.

- Vâng, điện chủ!

Quy Vạn Hai hai mắt lập loè bất định, con của hắn, Quy Long Nhất, Trần Phi từ Diệt Tinh tiên trên đường trở về bị giết chết. Hiện tại, đám người Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đan lại toàn bộ vẫn lạc, hết thảy mọi chuyện đều quỷ dị vô cùng, ẩn ẩn hắn cảm thấy chuyện này có quan hệ với Diệt Tinh tiên môn, nhưng

mà hần nghĩ mãi không ra là chuyện gì đã xảy ra. Bởi vì, Diệt Tinh tiên môn căn bản là không có loại thực lực như vậy. Hần cảm thấy có một số việc hần nghĩ không thấu, thế nhưng mà không thấu ở đâu?

Diệt Tinh tiên môn sau lưng có cường giả ủng hộ? Thế nhưng mà, cho dù như thế, Diệt Tinh tiên môn như thế nào tiêu diệt được đám người Đồ Thực?

- Hoắc Cương.

Quy Vạn Hải thì thầm.

Nếu Hoắc Cương này không chết, như vậy tìm được Hoắc Cương có lẽ mọi chuyện hết thảy sẽ sáng tỏ.

Mà tại Hắc Thủy sâm lâm, trong Thái Hư Thần Phủ, Long Kinh Thiên đang không ngừng luyện hoá Vạn Thủy Hồn Nguyên đan cùng Thạch Hoả Nghịch Dương đan đột nhiên toàn thân chấn động, Tiên phù trong linh hồn chỉ hải hào quang đại thịnh, tiếng chấn động “vù vù” vang lên, hư không phá ra một cái lỗ thủng khổng lồ, quang trụ ẩn chứa Thiên đạo pháp tắc đánh lên cơ thể Long Kinh Thiên.

Từ trong ra ngoài, toàn thân Long Kinh Thiên bắt đầu lột xác.

Thế nội không gian trong Tiên phù không ngừng khuếch trương, Đại La Kim Tiên chi lực màu vàng bắt đầu sinh ra màu tím nhàn nhạt, cuối cùng màu tím hoàn toàn bao trùm màu vàng, màu tím đại thịnh, chiếu rọi tất cả nơi hẻo lánh trong Tiên phù.

Cửu Thiên Huyền Tiên chi lực!

Cửu Thiên Huyền Tiên chi lực so với Đại La Kim Tiên chi lực càng thêm một loại pháp tắc lực lượng, mà Đại La Kim Tiên pháp tắc của Long Kinh Thiên cũng bắt đầu lột xác thành Cửu Thiên Huyền Tiên pháp tắc.

Cửu Thiên Huyền Tiên pháp tắc của Long Kinh Thiên mỗi một đầu đều thô to tới 100m, tựa như một cây cột đá cực lớn màu tím, mà Tiên phù lại cao tới một ngàn trượng, lơ lửng giữa linh hồn chỉ hải như một toà Hồn độn sơn phong.

Đợi đến lúc Thiên đạo quang trụ biến mất, Long Kinh Thiên triệt để lột xác thành công, hai mắt mở ra, thần sắc vui vẻ.

Rốt cuộc đã khôi phục Cửu Thiên Huyền Tiên chi cảnh rồi! Khôi phục Cửu Thiên Huyền Tiên chi cảnh, như vậy Tiên phù của hần hiện tại có thể luyện hoá được La Thiên Thượng Tiên Tiên phù rồi.

Vì vậy, Long Kinh Thiên liền đem Tiên phù của mười vị La Thiên Thượng Tiên Quy Hư điện lúc trước lấy ra, miệng mở ra trực tiếp nuốt xuống. Vừa nuốt xuống, Hồn độn chỉ hải bên ngoài Tiên phù của Long Kinh Thiên phục lên, hoá thành từng đạo Hồn độn hoá long quấn lấy những khoả Tiên phù kia. Dưới Hồn độn chỉ hải thiêu đốt, từng sợi La Thiên Thượng Tiên chi lực cùng pháp tắc không ngừng đi ra, bị Tiên phù của Long Kinh Thiên không ngừng luyện hoá, thu nạp.

Thế nội không gian bên trong Tiên phù của Long Kinh Thiên lần nữa khuếch trương mãnh liệt, Cửu Thiên Huyền Tiên chi lực khuếch trương lên, Cửu Thiên Huyền Tiên pháp tắc như măng mọc sau mưa, không ngừng dẫn sinh ra.

Bất quá, Long Kinh Thiên đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên xong, hơn nữa có được Hồn độn chỉ hải nhưng mà muốn luyện hoá được La Thiên Thượng Tiên Tiên phù cũng không phải là sự tình gì dễ dàng, cho nên tốc độ luyện hoá cực kỳ chậm rãi.

Cứ như thế, mấy chục năm sau Long Kinh Thiên mới đem mười khoả Tiên phù La Thiên Thượng Tiên toàn bộ luyện hoá.

Trong Thái Hư Thần Phủ mười năm, ngoại giới mới đi qua một năm.

Một năm sau, Long Kinh Thiên từ Thái Hư Thần Phủ đi ra, lần tu luyện này hần không chỉ đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên chi cảnh, hơn nữa còn đạt tới Cửu Thiên Huyền Tiên sơ kỳ đỉnh phong.

Cửu Thiên Huyền Tiên sơ kỳ đỉnh phong, so với Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong thực muốn mạnh hơn gấp mười lần!

Phóng nhân khắp Thiên Nguyên đại lục, cũng coi như là cường giả một phương, hơn nữa dùng Tiên phù nghịch thiên của hắn mà nói, Cửu Thiên Huyền Tiên chi lực cùng pháp tắc khủng bố đủ để đánh chết cường giả Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đỉnh phong bình thường!

501. Chương 500: Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi Quả.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 500: Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

Dịch: Nhóm dịch black

Thật ra thì lần bế quan này, làm Long Kinh Thiên vui sướng cũng không phải là việc đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên mà là quả của Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ trong đan điền rốt cục thành thực!

Trong Thái Hư Thần Phủ tu luyện mấy chục năm, Long Kinh Thiên thu nạp luyện hoá Hỗn độn vạn thủy khí cùng Hỗn độn thạch hỏa khí, Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ cũng không ngừng thu nạp Hỗn độn vạn thủy khí cùng Hỗn độn thạch hỏa khí.

Dưới Hỗn độn vạn thủy khí cùng Hỗn độn thạch hỏa khí không ngừng cung cấp, nuôi dưỡng, hơn nữa còn có Tiên thiên tức dưỡng, những quả trên cành của Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ, một trong những kỳ thụ trong thiên địa lần lượt đạt tới kỳ thành thực.

Những Hỗn Độn Ngũ Lôi quả giắt nơi đầu cành tản ra có quang mang bạch kinh, có màu vàng đất, có băng lam quang mang, có quang mang xanh đậm, có quang mang hỏa hồng.

Hỗn Độn Ngũ Lôi quả!

Ngũ lôi, là năm chủng Tiên Thiên Hỗn Độn Lôi quả, gồm Hỗn Độn Tiên Thiên Thổ Lôi quả, Hỗn Độn Tiên Thiên Kim Lôi quả, Hỗn Độn Tiên Thiên Thủy Lôi quả, Hỗn Độn Tiên Thiên Hỏa Lôi quả, Hỗn Độn Tiên Thiên Mộc Lôi quả.

Long Kinh Thiên từ động phủ đi ra, Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ba người thay hắn hộ pháp thấy hắn đi ra liền vội vàng tiến lên nghênh đón, bái kiến.

- Tất cả các người đứng lên a.

Long Kinh Thiên mở miệng cười nói với ba người, lần này không chỉ có đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên chi cảnh, hơn nữa Hỗn Độn Ngũ Lôi quả rốt cuộc thành thực, khiến cho tâm tình của hắn thật tốt.

- Chúc mừng sư tôn khôi phục Cửu Thiên Huyền Tiên chi cảnh!

Bàn Tiểu Nhị đứng lên, cung kính cười nói với Long Kinh Thiên. Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người cũng rối rít mở miệng chúc mừng, bất quá so với Bàn Tiểu Nhị mà nói, hai người trước mặt Long Kinh Thiên câu nệ rất nhiều.

Long Kinh Thiên cười nói.

- Mấy ngày nay các người cực khổ rồi, ta có thứ tốt cho các người.

Dứt lời, hai tay chợt loé hào quang, một trận mùi thơm lạ lùng tràn ngập bốn phía, Hỗn Độn Tiên Thiên Thổ Lôi quả chi khí nồng nặc.

Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ba người kinh sợ nhìn lại.

- Đây là, Hỗn Độn Tiên Thiên Thổ Lôi quả?

Kiến thức của Bàn Tiểu Nhị so với Hoắc Cương, Thành Tiêu cao hơn hắn, sau cả kinh hắn rất nhanh liền nhận ra kỳ quả trong tay Long Kinh Thiên là gì.

Hoắc Cương, Thành Tiêu nghe vậy liền đại kinh hãi, thân thể chấn động mạnh.

Mặc dù trước kia bọn hắn chưa từng gặp qua Hỗn Độn Tiên Thiên Thổ Lôi quả này, nhưng mà tất nhiên đã từng nghe qua, dĩ nhiên lại càng hiểu rõ tác dụng của kỳ quả này.

Long Kinh Thiên cười nói.

- Không sai, chính là Hỗn Độn Tiên Thiên Thổ Lôi quả!

Nghe Long Kinh Thiên mở miệng xác nhận, ba người hai mắt phát quang lên.

Long Kinh Thiên thấy vẻ mặt ba người liền cười cười, hai tay chợt loé lên, tiếp đó trước mặt ba người Bàn Tiểu Nhị quang mang chớp loé.

- Hỗn Độn Tiên Thiên Kim Lôi quả! Hỗn Độn Tiên Thiên Thuỷ Lôi quả! Hỗn Độn Tiên Thiên Hoả Lôi quả! Hỗn Độn Tiên Thiên Mộc Lôi quả!

Bàn Tiểu Nhị không ngừng hét lên chói tai, càng hét thanh âm càng lớn.

Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả đủ cả!

Trong Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả, một quả cũng đã có tác dụng tẩy mao phạt tuỷ, cải tạo thiên phú của một người, mà năm loại tề tụ, nếu là một người đem năm chủng Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả cùng nhau phục dụng, từ huyết nhục đến thần hồn, Tiên phù, thậm chí là da lông cũng sẽ được cải tạo lại, có thể nói, coi như là một con heo dùng năm chủng Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả, bản thể tiên phú tất cả cũng sẽ đạt tới một trình độ kinh người.

Như Thành gia lão tổ Thành Tiêu, nếu không ngoài ý muốn cả đời hắn không thể nào đột phá được Đế cấp, bởi vì thiên phú có hạn, nhưng mà nếu hắn đem năm chủng Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả phục dụng, luyện hoá, như vậy sau này có chín thành cơ hội đột phá đến Đế cấp!

Đây chính là điểm nghịch thiên của Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả.

- Tiểu Nhị.

Lúc này, Long Kinh Thiên mở miệng.

- Người đi theo ta đã nhiều năm như vậy, năm miếng Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả này vì sư liên ban thưởng cho người.

Bàn Tiểu Nhị nghe vậy thân thể chấn động, tiện đà mừng như điên.

- Sư tôn, người, người, chuyện này...

Hắn kích động tới mức lời nói có chút không mạch lạc, đây là Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả a, thiên phú của hắn vốn đã cực mạnh, nếu có thể được phục dụng năm chủng Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả này, thiên phú sẽ càng mạnh thêm, sau này có hy vọng đạt tới cảnh giới Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong, cùng đại sư huynh, nhị sư huynh giống nhau, trở thành tuyệt đại Tiên Đế!

Nhưng mà, Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả này quá quý trọng rồi, hắn nhất thời cũng có chút chần chờ, không dám nhận lấy.

- Sư tôn nói ban cho người liền ban cho người, không cần cố kỵ, cầm lấy!

Long Kinh Thiên nói tiếp.

- Vâng, sư tôn.

Lúc này Bàn Tiểu Nhị mới không do dự nữa, cung kính nhận lấy, tiện đà quỳ sát khấu tạ Long Kinh Thiên, sau đó mới đứng lên.

Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người hâm mộ nhìn Bàn Tiểu Nhị, bất quá trong lòng hai người chỉ là hâm mộ đơn thuần mà thôi, không dám bắt mắt cùng ghen tỵ gì. Dù sao, Bàn Tiểu Nhị cũng là thân truyền đệ tử của Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên đem Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả thưởng cho hắn thì cũng là sự tình hợp tình hợp lý.

Lúc này, Long Kinh Thiên nhìn về phía Hoắc Cương cùng Thành Tiêu, nói.

- Các người cũng không cần hâm mộ, các người cũng có phần.

Hoắc Cương cùng Thành Tiêu còn chưa kịp phản ứng lại thì chỉ thấy trước mắt, giữa không trung xuất hiện lần lượt mười khoả Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả.

Mười miếng, mỗi chủng loại hai quả!

Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người, mỗi người phân biệt năm quả.

Long Kinh Thiên hai tay vung lên, năm miếng Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả xuất hiện riêng trước hai người.

Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người nhìn Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả trước mắt, cổ họng nuốt một ngụm nước miếng, hai người nhìn nhau, cuối cùng cung kính quỳ sát xuống, dập đầu ba cái.

- Khẩu tạ Thiên Tôn!

- Khẩu tạ sư tôn!

Long Kinh Thiên gật đầu, sau đó nói.

- Hoắc Cương, Thành Tiêu, ta thu các người làm đệ tử ký danh, các người có bằng lòng hay không?

Thân thể hai người Hoắc Cương, Thành Tiêu chấn động, tiện đà mừng như điên, lần nữa khấu tạ.

- Đệ tử nguyện ý, đệ tử nguyện ý!

Có thể trở thành đệ tử của Long Kinh Thiên, chuyện này so với Long Kinh Thiên ban thưởng Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả còn muốn làm hai người mừng như điên hơn.

Đặc biệt là Hoắc Cương, tâm nguyện nhiều năm rốt cục thành hiện thực!

Thành Tiêu mặc dù được nghe giảng đạo tại Đại La Thiên Cung, nhưng mà cũng chỉ được coi là nửa cái ký danh đệ tử mà thôi, hiện tại chính miệng Long Kinh Thiên nói muốn thu hắn làm ký danh đệ tử, quả thực hắn vui sướng không kém Hoắc Cương bao nhiêu.

Long Kinh Thiên thấy bộ dáng mừng như điên của hai người liền gật gật đầu, cười một tiếng.

- Các người tất cả đứng lên a.

Hai người lần nữa bái tạ, sau đó mới cung kính lên.

- Chúc mừng hai vị sư đệ!

Lúc này, Bàn Tiểu Nhị mới cười nói với hai người.

Hai người vội vàng cảm ơn không dứt.

Hai người mặc dù chỉ là ký danh đệ tử, mà Bàn Tiểu Nhị là thân truyền đệ tử, hai người mặc dù mừng như điên nhưng cũng biết phân tấc, hơn nữa Bàn Tiểu Nhị là ai? Là Đoạt Mệnh Tiên Quân hung danh hiển hách tại Tiên giới a!

- Tốt lắm, ba người các người hiện tại bắt đầu luyện hoá Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả đi a.

Long Kinh Thiên nói, tiện đà để cho ba người Bàn Tiểu Nhị tiến vào Thái Hư Thần Phủ.

Ba người không dám cãi lệnh, sau khi cung kính nhận lệnh liền tiến vào Thái Hư Thần Phủ, bắt đầu luyện hoá Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả.

Long Kinh Thiên thấy ba người tiến vào Thái Hư Thần Phủ thì cũng không có nhàn rỗi, liền đem Diệt Tinh Tiên Vương giáp lấy ra, hai tay vung lên, một đoàn Hỗn độn chi hỏa xuất hiện, lần nữa đem Diệt Tinh Tiên Vương giáp này luyện chế một phen.

Cứ như thế, hai tháng qua đi.

Bên trong Thái Hư Thần Phủ, năm người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển đã từ bệ quan đi ra ngoài, tất cả năm người đều đột phá tới Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Đặc biệt là Hứa Vũ Quân tiến bộ lớn nhất, đạt tới Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong.

502. Chương 501: Ngũ Đế Tiên Môn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 501: Ngũ Đế Tiên Môn

Long Kinh Thiên thấy năm người Hứa Vũ Quân đi ra, phân biệt cũng cấp ỗi người năm miếng Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả. Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng, Cửu Vĩ Thiên Miêu quả thực không biết Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả là thứ gì, nhưng mà Viêm Đế Chu Toàn lại tự nhiên biết rõ. Nhìn thấy Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả, Viêm Đế Chu Toàn phản ứng ngay lúc đó cùng với phản ứng của Bàn Tiểu Nhị, Thành Tiêu ba người lúc trước đồng dạng, đại kinh hãi.

Nghe tới đoạn Long Kinh Thiên ban cho hắc Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả, Viêm Đế Chu Toàn liền khầu tạ không thôi.

Thấy phản ứng của Viêm Đế như vậy, bốn người Hứa Vũ Quân thế mới biết Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả trước mắt trân quý tới nhường nào.

Cuối cùng, năm người đều nhận lấy Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả, tiến vào Thái Hư Thần Phủ, lần nữa bệ quan luyện hoá chúng.

Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả lúc này thành thực có tới bốn mươi chín quả, Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Hứa Vũ Quân tám người tất cả đều năm trái, tổng cộng đã dùng đi bốn mươi quả, còn lại tất cả chín trái.

Với thiên phú của Long Kinh Thiên mà nói, tự nhiên không cần phải phục dụng Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả này, cho dù có phục dụng thì tác dụng cũng không lớn. Hơn nữa, Hồn Độn Ngũ Lô thụ đã cùng hắc dung làm một thể, Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả thành thực, mỗi thời mỗi khắc đều phát ra Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô chi khí không ngừng rèn luyện lấy bản thể của hắc.

Chuyện này hiệu quả so với việc phục dụng Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả còn muốn tốt hơn nhiều.

Đem Diệt Tinh Tiên Vương giáp luyện chế lại một lần, tiếp đó hắc liền thu nó vào trong cơ thể, hắc mỉm cười tự nói.

- Xem ra, phải tìm một cái hồn độn tiên đỉnh rồi!

Mặc dù hắc có được Hồn độn chi hỏa nhưng mà dù sao thực lực tự thân còn yếu, không phải là thực lực Thiên Tôn như kiếp trước, sự tình luyện chế lại Diệt Tinh Tiên Vương giáp quả thực là cực kỳ cố sức, hơn nữa tiêu hao lại quá lớn, hiệu quả cũng không được khả quan cho lắm.

Ngược lại, nếu có một cái hồn độn tiên đỉnh lại là chuyện bất đồng.

Có Hồn độn tiên đỉnh hỗ trợ, Long Kinh Thiên luyện chế lại kiện hồn độn tiên giáp Diệt Tinh Tiên Vương giáp này như vậy sẽ dễ dàng hơn rất nhiều, hơn nữa có hồn độn tiên đỉnh, tiên giáp luyện chế lại uy lực sẽ gia tăng lên rất nhiều.

Đương nhiên, hiện tại ngay bản thân hắc cũng cần có một cái hồn độn tiên đỉnh để luyện chế một ít hồn độn tiên đan.

Lúc trước, Long Kinh Thiên từ trên người đám người Đỗ Thực, Trần Phi tìm được Tổ Long đan, Vạn Thuỷ Hồn Nguyên đan cùng Thạch Hoả Nghịch Thiên đan chỉ là hạ phẩm hồn độn tiên đan, nhưng mà nếu hắc

có được hỗn độn tiên đỉnh, lại có đầy đủ tài liệu mà nói, dùng thực lực hiện thời của hắn có thể luyện chế được trung phẩm hỗn độn tiên đan!

Trung phẩm hỗn độn tiên đan, hiệu quả so với hạ phẩm muốn tốt hơn gấp mười lần!

Như vậy, rất nhanh hắn có thể khôi phục lại được thực lực kiếp trước.

Thu được Diệt Tinh bảo khối, Hỗn độn linh dược có không ít, mà kiếp trước hắn lại biết rõ một loại trung phẩm hỗn độn Viêm Nhật Cửu Trọng đan, các Hỗn độn linh dược cần có không sai biệt đã đều có đủ.

Ba tháng sau.

Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu, còn có đám người Hứa Vũ Quân toàn bộ đã từ Thái Hư Thần Phủ đi ra, tám người đã hoàn toàn thu nạp, luyện hoá được Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả. ikienthuc.org

Sau khi luyện hoá Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả xong, thực lực tám người tăng lên không giống nhau, đặc biệt là Bàn Tiểu Nhị vậy mà lại đột phá được Tiên Đế chi cảnh!

Tiên Đế, Tiên giới Đế vương!

Mặc dù nói Bàn Tiểu Nhị trước kia chỉ là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong, đồng dạng có thể đánh chết được Tiên Đế, thân phận địa vị không thể so với Tiên Đế đề giai bình thường, thế nhưng mà tu vi vẫn đứng là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong. Hiện tại đã tấn chức Tiên Đế, thân phận và địa vị đều đã bất đồng.

Ánh mắt hai người Thành Tiêu, Hoắc Cương nhìn về phía Bàn Tiểu Nhị càng thêm sợ hãi, mà Viêm Đế Chu Toàn lại càng không cần phải nói. Bất quá, Viêm Đế hiện tại vẫn còn không biết rõ thân phận của Bàn Tiểu Nhị tại Tiên giới chính là Đoạt Mệnh Tiên Quân, lại càng không biết rõ thân phận của Long Kinh Thiên.

Đương nhiên, hiện tại Bàn Tiểu Nhị đã tấn chức Tiên Đế, về sau đã không còn gọi là Đoạt Mệnh Tiên Quân nữa mà là Đoạt Mệnh Tiên Đế!

Mọi người đối với Bàn Tiểu Nhị chúc mừng không thôi.

Long Kinh Thiên cũng cười cười, nói.

- Đúng vậy, rốt cuộc tấn chức Tiên Đế rồi.

Bàn Tiểu Nhị quỳ sát xuống, dập đầu nói ra.

- Bàn Tiểu Nhị hôm nay có thể tấn chức Tiên Đế, toàn bộ đều là nhờ sư tôn tài bồi.

- Kinh Thiên, chúng ta lỵ khai Hắc Thuỷ sâm lâm, đi đâu?

Sau đó, Hứa Vũ Quân lên tiếng hỏi, mọi người nghe vậy đều nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên trầm ngâm một chút rồi nói ra.

- Đi Kinh Châu thành.

- Kinh Châu thành!?

Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu nhìn nhau.

Kinh Châu thành, trung tâm Kinh Châu!

Kinh Châu có vài chục ức cái đại lục, Thiên Nguyên đại lục chỉ là một trong những đại lục trung đẳng của Kinh Châu mà thôi. Kinh Châu thành nằm ở trung tâm Kinh Châu, muốn từ Thiên Nguyên đại lục chạy tới Kinh Châu thành, dùng tốc độ của mọi người mà nói thì cũng phải tiêu tốn tới một năm, nếu là sử dụng Truyền Tống trận vậy thì có thể nhanh hơn rất nhiều rồi.

Chỉ là, đám người Bàn Tiểu Nhị nghi hoặc như thế nào Long Kinh Thiên lại muốn đi Kinh Châu thành.

Long Kinh Thiên nhìn thấy mọi người nghi hoặc, liền nói ra.

- Ta muốn mua một cái hỗn độn tiên đỉnh, còn có các loại hỗn độn linh dược Tử Hồn quả, Không Linh hoa, Thiên Diệp thảo.

Ba loại Tử Hào quả, Không Linh hoa, Thiên Diệp thảo này tuy rằng rất dễ thu thập được, nhưng mà hỗn độn tiên đỉnh lại rất khó rồi, cũng chỉ có ở Kinh Châu thành mới có thể tìm thấy trong đấu giá hội mà thôi.

Cho nên, Long Kinh Thiên mới có ý định tới Kinh Châu thành.

- Chúng ta đi thôi!

Long Kinh Thiên nói, dứt lời liền phi thân lên, đám người Bàn Tiểu Nhị lại theo sát phía sau. Rất nhanh, mọi người liền rời khỏi Hắc Thủy sâm lâm.

Sau khi rời khỏi Hắc Thủy sâm lâm, Long Kinh Thiên liền mang theo mọi người hướng Ngũ Đế đại lục đi tới.

Ngũ Đế đại lục có thiết lập Truyền Tống trận, tuy rằng mỗi một lần truyền tống phí tổn cực cao, nhưng mà Long Kinh Thiên cũng không có để ý tới chút phí tổn ấy. Đương nhiên, Truyền Tống trận của Ngũ Đế đại lục cũng không có trực tiếp truyền tống tới Kinh Châu thành, mấy người Long Kinh Thiên muốn tới Kinh Châu thành thì cần phải truyền tống mấy chục lần mới được.

Bình thường, Đại La Kim Tiên muốn xuyên qua một cái đại lục thì phải cần trên dưới một năm, nhưng mà tốc độ đám người Long Kinh Thiên lại rất nhanh, chỉ một tháng sau đám người Long Kinh Thiên đã rời khỏi Thiên Nguyên đại lục, đi vào Ngũ Đế đại lục.

Quy Hư điện Tinh Đào đại lục là ở phía bắc Thiên Nguyên đại lục, mà Ngũ Đế tiên môn lại là ở phía nam.

Tiến vào Ngũ Đế đại lục xong, đám người Long Kinh Thiên liền hướng Ngũ Đế thành đi tới, Truyền Tống trận được đặt ngay tại Ngũ Đế nội thành.

Sau khi giao nộp tiên đan xong, mấy người Long Kinh Thiên liền tiến vào Ngũ Đế thành.

Ngũ Đế thành này so với Diệt Tinh vương thành muốn lớn hơn gấp mười lần.

Không cần nói tới đại lục, ngay cả một cái đế thành, bình thường Đại La Kim Tiên muốn từ nam môn đi tới bắc môn thì cũng phải tiêu tốn một tháng!

Sau khi tiến vào Ngũ Đế thành, mấy người Long Kinh Thiên phát hiện ra Ngũ Đế thành quả thực phi thường náo nhiệt, thậm chí có không ít cường giả đại lục khác lui tới, hơn nữa trong nội thành lại là một mảnh vui mừng.

- Ngũ Đế tiên môn thiếu môn chủ Lâm Giang được Hắc Long Đại Đế nhìn trúng, muốn thu làm đệ tử, về sau sợ rằng thế lực của Ngũ Đế tiên môn sẽ càng mạnh hơn nữa!

- Hắc Long Đại Đế thế nhưng là tuyệt đại Tiên Đế, chính là một trong những toạ hạ đệ tử mạnh nhất của Minh Hà Thiên Tôn a, về sau ai còn dám động tới Ngũ Đế tiên môn? Ngũ Đế tiên môn không phải quét ngang toàn bộ Kinh Châu sao!?

Trên đường phố, cường giả các phái đại lục khác tới đây chúc mừng nghị luận, các loại cảm giác sợ hãi, thán phục, hâm mộ Ngũ Đế tiên môn thiếu môn chủ Lâm Giang được Hắc Long Đại Đế nhìn trúng, sau này chính là đồ tôn của Minh Hà Thiên Tôn, nhất phương đồ tôn Thiên Tôn, đây chính là hỉ sự bao nhiêu cường giả Tiên đế cũng phải hâm mộ a.

Long Kinh Thiên nghe cường giả các phái nghị luận như vậy, hai mắt phát lạnh như băng.

503. Chương 502: Ai!?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 502: Ai!?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Năm đó, ngũ Đế lão tổ Ngũ Đế tiên môn tại Đại La thiên cung nghe Long Kinh Thiên giảng đạo, có thể nói là nửa ký danh đệ tử của hắn, hiện tại, vậy mà lại sẵn sàng góp sức cho Minh Hà Thiên Tôn!

Theo như thuyết pháp tại Tiên giới, đó chính là phản đồ!

Quan trọng nhất là, Minh Hà thế nhưng mà lại chính là một trong những kẻ giết thân truyền đệ tử của hắn!

Hiện tại, ngũ Đế lão tổ Ngũ Đế tiên môn vậy mà lại để cho Ngũ Đế tiên môn thiếu môn chủ bá Hắc Long Đại Đế tọa hạ đệ tử của Minh Hà Thiên Tôn làm sư phụ!?

Long Kinh Thiên cười lạnh, ra vậy, toàn bộ Tiên giới coi hắn đã chết rồi sao? Nếu như mà biết rõ chính hắn còn sống, chỉ sợ ngũ Đế lão tổ này còn không dám làm như vậy!

- Chúng ta đi thôi!

Long Kinh Thiên mang theo đám người Hứa Vũ Quân hướng một tửu quán đi tới.

- Kinh Thiên, chúng ta không đi Truyền Tống trận!?

Hứa Vũ Quân cùng Mộ Dung Thiển nghi hoặc.

- Trước không đi vội.

Long Kinh Thiên trầm ngâm, nói.

- Chúng ta nghỉ lại hai ngày.

Vốn, theo như tính toán của hắn mà nói, tới Ngũ Đế thành liền trực tiếp tiến tới Truyền Tống trận, nhưng mà hiện tại...

Nghe Long Kinh Thiên muốn dừng lại Ngũ Đế thành hai ngày, năm người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển ngược lại không có suy nghĩ gì, nhưng mà Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ba người lại đoán được ý đồ của hắn.

Sau đó, mọi người tới một tửu quán, thuê một cái điện viện.

Đợi đám người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển rời khỏi, Bàn Tiểu Nhị cẩn thận nhìn Long Kinh Thiên hỏi.

- Sư tôn, bây giờ chúng ta đi Ngũ Đế tiên cung?

Ngũ Đế tiên cung chính là nơi tu luyện của ngũ Đế lão tổ.

- Đi, chúng ta đương nhiên phải đi.

Long Kinh Thiên hai mắt hàn quang lập lòe.

- Ngũ Đế tiên môn thiếu chủ bá Hắc Long tiểu tử kia làm sư phụ, loại chuyện tốt bụng này chúng ta đương nhiên phải đi chúc mừng rồi.

Sát ý lạnh lạnh từ trên người Long Kinh Thiên bạo phát ra, đất trời phải rét lạnh, Bàn Tiểu Nhị thảm rùng mình một trận.

- Đối phó ngũ Đế, ngươi có nắm chắc hay không?

Sau đó, Long Kinh Thiên đem sát ý trên người thu liễm lại, lên tiếng hỏi Bàn Tiểu Nhị.

Bàn Tiểu Nhị trầm ngâm, nói.

- Sư tôn yên tâm, nếu không có tấn chức Tiên Đế, đồ nhi còn không đối phó được mấy tên tiểu tử ngũ Đế kia, nhưng mà hiện tại, đồ nhi tuyệt đối nắm chắc đánh chết ngũ Đế!

Ngũ Đế, cũng không phải là một người, mà là năm người!

Trong đó bốn người là Tiên Đế sơ kỳ, một người là sơ kỳ đỉnh phong.

- Tốt.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Kỳ thật, hẳn đối với thực lực của Bàn Tiểu Nhị cùng ngũ Đế kia đều rất rõ ràng.

- Đã có vài năm không gặp mấy tên ngũ Đế tiểu tử kia rồi.

Long Kinh Thiên hai mắt phát lạnh.

- Chỉ mong mấy tên tiểu tử này còn không có quên vị sư tôn này.

- Chúng ta đi thôi!

Long Kinh Thiên vừa dứt lời, hai người đang không liên biến mất trong phòng.

Trên một mảnh cự đại tiên vân nơi sâu nhất trong Ngũ Đế tiên quốc, một toà tiên cung sừng sững toạ lạc nơi đó, tiên cung uy nghiêm, cấp cho người ta có một loại uy nghiêm vô hình.

Đây cũng là nơi tu hành của ngũ Đế lão tổ, Ngũ Đế tiên cung.

Lúc này trong tiên cung, ngũ Đế năm người đều ha hả cười vang, thấy rõ tâm tình của năm người lúc này rất tốt. Bất quá, ngẫm lại cũng thế, mặc cho ai có được hậu bối đệ tử được toạ hạ đệ tử mạnh nhất của Minh Hà Thiên Tôn, Hắc Long Đại Đế nhìn trúng, muốn thu làm đồ đệ tâm tình đều không sai biệt nhiều lắm.

Hiện tại tin tức truyền ra, mấy chục ức đại lực trong toàn toàn bộ Kinh Châu đều đang chấn động, một ít đế vương đại phái cổ xưa hơn, thực lực mạnh hơn Ngũ Đế tiên môn cũng đều phải thái thượng trưởng lão tới Ngũ Đế tiên môn chúc mừng, đây chính là tôn vinh bao nhiêu đế vương đại phái mơ ước mà không được a!

Ngũ Đế năm người ngồi phía trên điện, bên dưới chính là Ngũ Đế môn chủ đương nhiệm Lâm Thừa cùng nhi tử của hắn, Lâm Giang.

- Lâm Giang, về sau Ngũ Đế tiên cung này ngươi có thể tùy ý ra vào.

Lâm Đức, lão đại trong ngũ Đế về mặt hoà ái nhìn tên hậu bối đệ tử Lâm Giang này mà nói.

- Trên việc tu luyện gặp phải khó khăn gì, tùy thời có thể tới tìm chúng ta.

Lâm Giang nghe vậy về mặt liền đại hỉ, vội vàng đứng lên cung kính vái một cái rồi nói ra.

- Tạ lão tổ!

Hắn tuy rằng là Ngũ Đế tiên môn thiếu môn chủ, nhưng lúc trước muốn vào Ngũ Đế tiên cung này cũng rất khó, nhiều năm như vậy rồi mà hắn cũng chỉ mới đi vào được có ba lượt, mà bây giờ vậy mà lại có thể tùy ý ra vào, hẳn như thế nào không kích động đây!?

Ngũ Đế lão nhị Lâm Thần tiếp lời, cười nói.

- Đứng lên đi, Lâm Giang, từ nay về sau ngươi đi theo Hắc Long Đại Đế tu luyện, tiền đồ vô lượng, đột phá Đế cấp chỉ là chuyện sớm muộn, chờ ngươi đột phá Đế cấp, nói không chừng về sau năm người chúng ta đây trên rất nhiều phương diện còn muốn dựa vào ngươi đấy!

Lâm Giang có chút sợ hãi, cười nói.

- Lão tổ nói đùa, Lâm Giang cho dù bái Hắc Long Đại Đế làm sư phụ thì vẫn là Lâm gia đệ tử, mặc kệ về sau tu luyện đến cảnh giới gì thì đều vẫn vậy!

Ngũ Đế năm người gật gù, nhìn nhau cười cười.

Ngũ Đế lão đại Lâm Đức hướng Ngũ Đế đương nhiệm môn chủ Lâm Thừa nói.

- Về sau, Lâm Giang cần, trong Ngũ Đế bảo khố bất luận bảo vật gì cũng có thể thu lấy, không cần phải trải qua ta phê chuẩn, kể cả bất luận hỗn độn chi vật gì.

Lâm Thừa hai mắt sáng ngời, cung kính nói.

- Vâng, cần tuân lão tổ chi mệnh!

Lâm Giang sau khi khẽ giặt mình trong lòng liền cuồng hỉ, khẩu tạ với ngũ Đế không thôi.

Ngũ Đế năm người lại để cho Lâm Giang đứng lên.

- Lão tổ, có chuyện, không biết Lâm Thừa có nên nói ra hay không.

Chờ Lâm Giang đứng dậy, lui sang một bên, Lâm Thừa chần chờ một chút rồi nói ra.

- Chuyện gì? Nói.

Ngũ Đế lão tam Lâm Khải nói.

Lâm Thừa nói.

- Lão tổ, trước đó vài ngày, Quy Hư điện thiếu điện chủ, còn có bốn vị thái thượng trưởng lão đã bị người giết.

- Lại có việc này!?

Nụ cười trên mặt năm người biến mất, thay vào đó là lấp bắp kinh hãi.

Ngũ Đế tiên môn cùng Quy Hư điện quan hệ tuy không phải là rất tốt nhưng cũng không có thù hận gì, hai phái gần đây hoà bình, thực lực Quy Hư điện thực lực cũng không kém so với Ngũ Đế tiên môn, thậm chí còn mạnh hơn một chút, nhưng mà hiện tại thiếu điện chủ cùng bốn vị thái thượng trưởng lão bị người giết, đây chính là đại sự a!

Thiếu điện chủ cũng không cần nói tới, bốn vị thái thượng trưởng lão, đây chính là bốn vị Tiên Đế a!

Bất kỳ một đế vương đại phái cổ xưa nào vẫn lạc bốn vị Tiên Đế đều là chuyện lớn.

- Chuyện gì xảy ra!?

Lão đại Lâm Đức vẻ mặt ngưng trọng hỏi.

Lâm Thừa nói ra.

- Việc này, có lẽ cùng Diệt Tinh tiên môn có quan hệ.

Vì vậy, hẳn liền đem sự tình Hoắc Cương tấn chức Tiên Đế, Quy Hư điện thái thượng trưởng lão Trần Phi mang theo thiếu điện chủ Quy Long Nhất tới Diệt Tinh tiên môn chúc mừng. Sau đó, Quy Long Nhất cùng nội môn đệ tử Diệt Tinh tiên môn Long Kinh Thiên phát sinh xung đột, sau khi rời khỏi Diệt Tinh tiên môn, trên đường về liền bị người khác giết chết nói qua một lần.

Ngũ Đế năm người nghe Lâm Thừa kể lại, sắc mặt âm trầm, đến khi nói tới đám người Lâm Viễn, Đỗ Thực, Hồng Vu Đan toàn bộ bị giết năm người liền cau mày.

- Long Kinh Thiên? Nội môn đệ tử Diệt Tinh tiên môn vậy mà cũng dám phế bỏ một tay một chân của Quy Long Nhất?

Lão nhị Lâm Thần nói ra.

- Hơn nữa sau đó Hoắc Cương còn liều mình giữ lấy tính mạng của Long Kinh Thiên? Việc này, tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

Lão tam Lâm Khải nói.

- Đúng vậy, hơn nữa, ta dám khẳng định Hoắc Cương kia còn chưa có chết, chỉ cần tìm được Hoắc Cương kia, việc này có thể rõ ràng rồi.

- Quy Hư điện có phản ứng gì?

Lão đại Lâm Đức trầm giọng hỏi.

Lâm Thừa hồi đáp.

- Quy Hư điện đã xuất toàn lực tra tìm Hoắc Cương, chỉ là đến bây giờ còn không có bất cứ tin tức gì.

Đúng lúc này, đột nhiên trong đại điện vang lên một tiếng cười lạnh, thanh âm đột ngột khiến ọi người trong điện đều lắp bắp kinh hãi.

- Ai!?

504. Chương 503: Thiên Tôn Chứng Đạo Thất Bại.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 503: Thiên Tôn chứng đạo thất bại.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trước cái nhìn chăm chăm của ngũ Đế, Ngũ Đế tiên môn môn chủ Lâm Thừa, thiếu môn chủ Lâm Giang, một người trẻ tuổi tóc đen cười một đầu tiểu Thổ Hùng xé rách hư không xuất hiện trước mặt mọi người.

Chứng kiến người tới xuất hiện, ngũ Đế đột nhiên hai mắt trừng lớn, tiếp đó là vẻ mặt hoảng sợ, cuối cùng là trắng bệch, toàn thân run rẩy, hai chân có chút đứng không vững.

- Đại... Đại La... La!

Lão đại Lâm Đức phẳng phất như gặp quỷ, ăn nói lắp bắp, đầu lưỡi giống như bị cự thạch đè nặng, như thế nào cũng cất không ra lời.

Lúc này, Ngũ Đế tiên môn thiếu môn chủ Lâm Giang kia giật mình nói ra.

- Long Kinh Thiên!?

Hắn hiển nhiên không ngờ tới Long Kinh Thiên, một Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử nho nhỏ vậy mà xuất hiện tại đây!

Ngũ Đế năm người vừa nghe được lời Lâm Giang nói ra, trong óc đều ầm ầm nổ vang một tiếng.

- Long, Long Kinh Thiên!

- Diệt Tinh tiên môn đệ tử phế đi tay phải cùng chân trái Quy Long Nhất!?

Lúc này, năm người lập tức minh bạch tất cả, vì sao một nội môn đệ tử nho nhỏ cũng dám phế bỏ Quy Long Nhất thiếu điện chủ Quy Hư điện. Vì sao đám người Quy Long Nhất, Trần Phi trên đường trở về bị người khác giết chết! Và vì sao đám người Đỗ Thực, Lâm Viên, Hồng Vu Đan toàn diệt!

Nguyên nhân, chính là vì Long Kinh Thiên, một nội môn đệ tử nho nhỏ này!

Về phần lý do thái thượng trưởng lão Hoắc Cương che chở Long Kinh Thiên này, thực sự không phải là váng đầu, cũng không phải là vì thiên phú yêu nghiệt của Long Kinh Thiên.

Năm người đã minh bạch, nhưng mà Ngũ Đế tiên môn thiếu môn chủ lại hướng năm người nói ra.

- Lão tổ, hẳn chính là Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử Long Kinh Thiên kia! Chính hắn không biết sống chết phế đi tay phải cùng chân trái của thiếu điện chủ Quy Hư điện Quy Long Nhất!

Năm người nghe vậy sắc mặt lại càng trắng bệch đi một chút.

Ngũ Đế tiên môn đương nhiệm môn chủ Lâm Thừa ngược lại nhìn ra được một chút dị thường, nhìn sắc mặt ngũ Đế hẳn kinh nghi mà lên tiếng hỏi.

- Lão tổ, mọi người sao vậy? Long Kinh Thiên này, chúng ta...

Ngay lúc hần chưa kịp nói hết lời liền chứng kiến ngũ Đế năm người đột nhiên hướng Long Kinh Thiên quỳ xuống.

- Đệ tử khấu kiến Đại La Thiên Tôn!

Năm người cung kính nói.

Lâm Thừa cùng Lâm Giang hai người trợn mắt há mồm, giống như bị hỗn độn lôi đình bổ trúng, toàn thân cương cứng, đầu óc tạm thời đình chỉ vận chuyển, suy nghĩ trống rỗng.

- Đại... Đại La... Thiên Tôn!?

Ngây ngốc qua đi, hai người hoảng sợ mà nhìn về phía Long Kinh Thiên, vẻ mặt tràn ngập vẻ không tưởng tượng nổi.

Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử Long Kinh Thiên này dĩ nhiên là Đại La Thiên Tôn!

Đại La Thiên Tôn, đã từng là một trong ngũ đại Thiên Tôn của Tiên giới, thực lực lại là người mạnh nhất, thiếu chút nữa đã chứng đạo thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân!

Đại La Thiên Tôn cũng không phải là chứng đạo thất bại, vẫn lạc sao?

Hai người sau hoảng sợ, trong óc không khỏi sinh ra ý nghĩ này. Kỳ thật, đừng nói là hai người, coi như là ngũ Đế năm người cũng nhất thời không thể tin được, đồng dạng cũng có loại suy nghĩ kia.

- Đệ tử?

Long Kinh Thiên nhìn ngũ Đế năm người quỳ nơi đó mà cười lạnh nói.

- Các người không phải đã góp sức cho Minh Hà sao? Còn dám xưng đệ tử với ta? Chẳng lẽ không sợ Minh Hà biết được?

Ngũ Đế năm người đầu cúi càng thêm thấp, áp áp ứng ứng, sắc mặt đỏ lên.

- Đệ tử cho rằng Thiên Tôn người đã vẫn lạc, cho nên, cho nên...

Lão đại Lâm Đức run giọng, nói ra.

- Cho nên...

Nói đến đây, hần liền đổi giọng nói ra.

- Kỳ thật, đệ tử cho hậu bối đệ tử Lâm Giang bá Hắc Đế làm sư phụ là có mục đích khác, đệ tử tuyệt đối không dám khi sư diệt tổ, phản bội Đại La Thiên Tôn!

Long Kinh Thiên thần sắc bình tĩnh, nói.

- Nói như vậy, là ta đã hiểu nhầm các người? Ngược lại còn phải ban thưởng cho các người?

- Không dám, không dám, đệ tử không dám!

Năm người Lâm Đức luôn miệng nói ra.

- Không dám?

Long Kinh Thiên nhìn về phía Ngũ Đế tiên môn đương nhiệm môn chủ Lâm Thừa cùng thiếu môn chủ Lâm Giang.

Lâm Đức thấy thế, liền hướng hai người Lâm Thừa quát lên.

- Làm càn, lớn mật! Các người còn không mau mau bái kiến Đại La Thiên Tôn!?

Tiếp đó, hần liền quay đầu hướng Long Kinh Thiên nói.

- Bọn hần không biết thân phận của người, nhất thời mạo phạm Thiên Tôn, kính xin Thiên Tôn thứ tội!

Nhưng mà tiếp đó là giọng của Lâm Giang vang lên.

- Lão tổ, hần là Đại La Thiên Tôn chứng đạo thất bại, lực lượng hoàn toàn biết mất, cho nên muốn lần nữa tu luyện lại. Hiện tại hần chỉ là một Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử nhỏ nhoi, chúng ta hà tất sợ hần? Cũng cần bản không cần phải hướng hần quỳ xuống!

Ngũ Đế năm người sững sờ, tiếp đó là sắc mặt biến ảo, nhưng mà kỳ lạ là không có mở miệng quát tháo Lâm Giang.

Lúc này, Lâm Giang nói tiếp.

- Hần chỉ là một Diệt Tinh tiên môn nội môn đệ tử nhỏ nhoi, nhìn thấy các lão tổ ngược lại phải hướng mọi người quỳ xuống mới đúng!

Ngũ Đế năm người sắc mặt muôn màu muôn vẻ.

Để cho người từng là Đại La Thiên Tôn hướng bọn hần quỳ xuống!?

Ngũ Đế tiên môn môn chủ Lâm Thừa cũng mở miệng nói.

- Đúng vậy, lão tổ! Giang nhi nói rất đúng, hần đã từng là Đại La Thiên Tôn, nếu như còn Đại La Thiên Tôn thực lực, chúng ta đối với hần quỳ xuống thì không có gì, nhưng mà hiện tại thực lực của hần đã hoàn toàn biến mất, lần nữa tu luyện lại, không còn là Đại La Thiên Tôn rồi, chúng ta không cần sợ hần!

Lâm Giang tiếp lời.

- Lão tổ, chúng nếu như đem Long Kinh Thiên này bắt lại, ép hỏi ra công pháp hần tu luyện, lão tổ tu luyện về sau nói không chừng cũng có thể thành tựu Thiên Tôn vị!

Ngũ Đế năm người hai mắt sáng ngời.

Công pháp Đại La Thiên Tôn tu luyện, Hỗn Độn Đại La Thiên, trong toàn bộ Tiên giới này chính là công pháp cao cấp nhất, đích xác là một cái hấp dẫn cực lớn!

- Mặt khác, chúng ta sau khi ép hỏi công pháp hần tu luyện xong còn có thể đem Long Kinh Thiên này hiến cho Minh Hà Thiên Tôn, Minh Hà Thiên Tôn nếu biết rõ Long Kinh Thiên này còn sống, khẳng định sẽ đại hỉ! Chúng ta đem hần dâng lên, tất nhiên đại được thưởng thức chính thức của Minh Hà Thiên Tôn, nói không chừng Minh Hà Thiên Tôn còn có thể thu năm vị lão tổ làm thân truyền đệ tử cũng nên!

Ngũ Đế năm người hai mắt càng sáng hơn.

- Giang nhi nói không sai! Lão tổ, Long Kinh Thiên này chỉ là một Thiên Tôn chứng đạo thất bại, mà Minh Hà Thiên Tôn chính là Thiên Tôn chân chính a!

Lâm Thừa nói ra.

- Long Kinh Thiên này nếu đã chui đầu vô lưới, chúng ta tuyệt đối không thể bỏ qua cơ hội này!

Ngũ Đế năm người nhìn nhau, sau đó chậm rãi đứng lên.

Lâm Giang quay đầu hướng Long Kinh Thiên cười lạnh, nói.

- Long Kinh Thiên, ngươi cho rằng ngươi vẫn là Đại La Thiên Tôn sao? Nhìn lại ngươi mà xem, lão tổ chúng ta sẽ lần nữa quy phục ngươi được sao? Sau đó sẽ xuất lĩnh Ngũ Đế tiên môn góp sức cho ngươi?

Ngũ Đế tuy rằng đã đứng lên, nhưng mà cũng không dám làm ra cử chỉ gì, chỉ có đem thần thức bao trùm toàn bộ Ngũ Đế tiên quốc. Sau khi không phát hiện ra cái gì dị thường xong, nội tâm liền buông lỏng ít nhiều.

Bất quá, năm người biết rõ, nếu Long Kinh Thiên không nắm chắc sẽ không đến đây, khẳng định là có lưu hậu thủ, Long Kinh Thiên nhất định đã cân nhắc tới khả năng năm người bọn hần sinh dị tâm rồi.

Ánh mắt Lâm Đức lập lòe, cuối cùng dừng ở tọa kỵ của Long Kinh Thiên, đầu tiểu Thổ Hùng kia.

Bốn người Lâm Thần, Lâm Khải ánh mắt cơ hồ cùng lúc rơi lên đầu tiểu Thổ Hùng kia.

Năm người tuy rằng có thể nhận ra Đoạt Mệnh Tiên Quân Bàn Tiểu Nhị, nhưng mà cũng không biết rõ bản thể của Bàn Tiểu Nhị là gì, cho nên cũng chỉ có thể dùng ánh mắt nghi hoặc mà nhìn đầu tiểu Thổ

Hùng kia. Bàn Tiểu Nhị thấy năm người dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn mình thì dứt khoát không thêm ấn dẫu lực lượng nữa, đem khí tức toàn thân phóng thích ra.

- Tiên Đế!

Cảm nhận được khí tức trên người Bàn Tiểu Nhị, mọi người đều lắp bắp kinh hãi. Bất quá, năm người Lâm Đức tiếp đó liền buông lỏng, bởi vì toạ kỵ của Long Kinh Thiên chỉ là Tiên Đế sơ kỳ mà thôi.

Đây là chỗ dựa cho Long Kinh Thiên can đảm tới đây?

Năm người nhìn nhau, xác định toạ kỵ của Long Kinh Thiên là Tiên Đế sơ kỳ xong liền cẩn thận thúc dục toàn bộ cấm chế trong Ngũ Đế tiên cung, đem Ngũ Đế tiên cung cùng ngoại giới ngăn cách lại, phòng ngừa Long Kinh Thiên đào tẩu!

Làm xong hết thảy, năm người nhìn về phía Long Kinh Thiên ánh mắt đã không còn vẻ sợ hãi như lúc trước rồi.

Giống như lời hậu bối đệ tử Lâm Giang của bọn hắn, hắn chỉ là kẻ từng là Đại La Thiên Tôn, mà không phải là bây giờ!

505. Chương 504: Lão Tổ, Chết Rồi Hả!?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 504: Lão tổ, chết rồi hả!?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên nhìn thần sắc mấy người ngũ Đế biến chuyển mà thầm cười lạnh trong lòng, ngũ Đế năm người thúc dục cấm chế trong Ngũ Đế tiên cung hắn tuy rằng phát hiện nhưng cũng không có mở miệng, hắn ngược lại muốn nhìn xem ngũ Đế đến cùng là chơi cái trò gì.

Năm người Lâm Đức sau khi thúc dục cấm chế trong Ngũ Đế tiên cung xong cũng không có lập tức động thủ mà âm thầm truyền âm cho Ngũ Đế tiên môn đương nhiệm môn chủ Lâm Thừa, để cho hắn âm thầm triệu hoán hai vị thái thượng trưởng lão khác, còn có chúng Tiên Quân nữa đến đây.

Ngũ Đế tiên môn có gần 200 Tiên Quân, bố trí trận pháp mạnh nhất của Ngũ Đế tiên môn, Ngũ Đế Thông Thiên trận, có thể đánh chết Tiên Đế!

Ba người Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đan bị giết, điều này làm cho năm người Lâm Đức không thể không cẩn thận.

Lâm Thừa được năm người ngũ Đế truyền âm liền âm thầm thúc dục ngọc phù triệu hoán hai vị thái thượng trưởng lão khác, còn có chúng Tiên Quân đến đây.

Ngay tại lúc Lâm Thừa triệu hoán hai vị thái thượng trưởng lão, chúng Tiên Quân thì Long Kinh Thiên đột nhiên mở miệng, lạnh lùng nói ra.

- Toàn bộ, giết!

Long Kinh Thiên bay lên.

- Vâng, sư tôn!

Bàn Tiểu Nhị mở miệng, tiếp đó cự chưởng vỗ tới, hắn không có chụp về phía năm người Lâm Đức mà ngược lại chụp tới đương nhiệm môn chủ Lâm Thừa.

Lâm Thừa ngạc nhiên, tiếp đó là vẻ mặt khiếp sợ, trong khiếp sợ hần liền đưa một tay lên đón đỡ, bất quá cả người lập tức bị cự chưởng của Bàn Tiểu Nhị đánh cho tan xác.

Ngũ Đế tiên môn đương nhiệm môn chủ Lâm Thừa, chết!

Lâm Thừa này tuy là đương nhiệm môn chủ nhưng thực lực chỉ là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong, nhưng thế nào tiếp được một chưởng của Bàn Tiểu Nhị?

- Khoan đã!

- Lâm Thừa!

Ngũ Đế năm người hoảng sợ gọi vang, nhưng mà đã muộn.

Bàn Tiểu Nhị sau một chưởng chụp chết Lâm Thừa xong đột nhiên quay người hướng ngũ Đế năm người đánh tới.

- Ngũ Đế Ngũ Phương chưởng!

- Đông, tây, nam, bắc, trung! Thủy, Hỏa, Thổ, Mộc, Kim!

Năm người gào lên, đột nhiên xuất chưởng chụp về phía Bàn Tiểu Nhị, một chưởng này ẩn chứa một kích toàn lực cùng nộ hỏa của năm người.

- Âm âm!

Sáu chưởng va chạm, giữa thiên địa đột nhiên nổ vang một tiếng cực lớn, toàn bộ đại điện phải lay động một hồi, vô số cấm chế lập lòe, thậm chí còn có dấu hiệu sụp đổ.

Mà Ngũ Đế tiên môn thiếu môn chủ Lâm Giang lại bị dư âm chưởng kinh ảnh hưởng, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, mồm miệng phun ra máu tươi không thôi.

Bàn Tiểu Nhị, ngũ Đế năm người đồng thời lui về phía sau.

Ngũ Đế năm người chỉ cảm thấy hai tay đau nhức không thôi, Tiên Đế chi lực trong người nhộn nhạo, hỗn loạn không thôi, ai ai cũng hoảng sợ, không thể tin nổi mà nhìn Bàn Tiểu Nhị.

Lúc này, thân ảnh Bàn Tiểu Nhị thoáng rung lên, biến trở về nhân hình, lạnh lùng mà liếc nhìn bọn hắn.

- Đoạt Mệnh Tiên Quân!

Năm người trăm miệng một lời kêu lên.

- Lâm Đức, năm vị từ khi chia tay tới giờ đều không có vấn đề gì chứ?

Bàn Tiểu Nhị nhìn năm người, cười lạnh nói.

Sắc mặt năm người Lâm Đức có chút khó coi, Bàn Tiểu Nhị, đệ nhất nhân dưới Tiên Đế này bây giờ lại tấn chức Tiên Đế! Bàn Tiểu Nhị tại thời điểm Tiên Quân đã có thể chém giết Tiên Đế sơ kỳ cường giả, hiện tại tấn chức Tiên Đế, thực lực khủng bố thế nào có thể nghĩ.

Lâm Giang nghe được năm người Lâm Đức kinh hô lại càng hoảng sợ mà nhìn Bàn Tiểu Nhị, hồi tưởng một chưởng chụp chết phụ thân lúc trước mà sắc mặt không chút huyết sắc.

Long Kinh Thiên lui sang một bên, không có mở miệng mà chỉ hờ hững nhìn năm người Lâm Đức.

- Lâm Đức, năm người các ngươi tự sát, hay là để ta tự mình động thủ?

Tiếp đó, Bàn Tiểu Nhị lạnh lùng mà nhìn năm người Lâm Đức, nói.

- Đoạt Mệnh Tiên Quân, cho dù ngươi tấn chức Tiên Đế, năm huynh đệ chúng ta liên thủ cũng nhất định sẽ không thua ngươi!

Lâm Đức hai mắt lộ vẻ độc ác, đột nhiên thân thể nhẹ nhàng bay lên, toàn thân toát ra một đoàn kim sắc hỏa diễm, mà Lâm Thần, Lâm Khải bốn người cũng đều phân biệt bốc lên những đoàn hỏa diễm màu sắc khác nhau.

- Đoạt Mệnh Tiên Quân, ta liền cho người nhìn xem uy lực vô địch thần thông năm huynh đệ ta liên thủ thi triển!

Lâm Đức rống lên, tiếp đó năm người lẳng không bay lên, đứng giữa không trung, toàn phục lên một đoàn hoả diễm, năm loại hoả diễm giao hoà lại với nhau.

- Tiên Thiên Ngũ Diễm quyền!

Năm người quát lên, năm người liên thủ thi triển ra vô địch thần thông Tiên Thiên Ngũ Diễm quyền, thế nhưng mà đã từng đánh bại Tiên Đế trung kỳ cường giả.

Bàn Tiểu Nhị thấy năm người liên thủ thi triển vô địch thần thông, sau kinh ngạc chính là cười lạnh, đột nhiên hắt há miệng ra, một đạo tiếng gầm cự đại lẳng không sinh ra, vang vọng khắp thiên địa. Dưới tiếng rít gào cực lớn, quyền ảnh Tiên Thiên Ngũ Diễm quyền năm người Lâm Đức liên thủ đánh ra lập tức không ngừng bị đánh tan.

Thân hình năm người lảo lộn, từ giữa không trung rớt xuống mặt đất.

- Không, không có khả năng!

Lâm Đức ôm ngực, Đoạt Mệnh Tiên Quân này thực lực vậy mà lại cường hoành tới trình độ này!

Sau đó, Bàn Tiểu Nhị cũng không ấy người thời gian kinh ngạc, thân ảnh loé lên, toàn thân đột nhiên chấn động, như một toà hỗn độn tiên sơn từ Hỗn độn bay ra nện xuống, thân hình năm người liên tục bại lui, nhao nhao xuất thủ, bất quá đều bị Bàn Tiểu Nhị đánh cho thổ huyết, bay ngược va đập vào cột đá vách tường trong đại điện, cột đá vách tường theo đó mà đổ nát, vỡ tan.

Năm người trọng thương!

Bàn Tiểu Nhị lần nữa lách mình đi tới trước mặt năm người, hai tay trực tiếp vỗ xuống.

Hai người, chết!

Giết xong lưỡng Đế, Bàn Tiểu Nhị cũng không có dừng tay, tiếp tục hướng ba người còn lại đánh tới.

Không bao lâu sau, bốn người khác toàn bộ đều chết dưới tay Bàn Tiểu Nhị, chỉ có Lâm Đức Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong là còn hấp hối nằm tại đó.

Nhìn Bàn Tiểu Nhị chậm rãi đi tới, Lâm Đức nằm tại chỗ đó đột nhiên nở một nụ cười, cười đến thê lương.

- Không nghĩ tới ngũ Đế chúng ta sáng lập ra Ngũ Đế tiên môn, uy danh hiển hách tại Tiên giới cả tỷ năm, vậy mà lại cùng Chiến Thiên tiên môn Chiến Thiên lão tổ đồng dạng, đều chết dưới tay Đoạt Mệnh Tiên Quân!

Năm đó, đế vương đại phái Bàn Tiểu Nhị tiêu diệt chính là Chiến Thiên tiên môn!

Bàn Tiểu Nhị đi tới trước người Lâm Đức, lãnh đạm nói.

- Trên đời, sự tình người không nghĩ tới còn rất nhiều loại đấy.

Dứt lời, không đợi Lâm Đức để lại di ngôn gì, một chưởng vỗ xuống, trực tiếp đem Lâm Đức giết đi.

Ngũ Đế tiên môn lão tổ, ngũ Đế chết!

Cuối cùng, trong Ngũ Đế tiên cung chỉ còn lại thiếu môn chủ Lâm Giang kia.

Lâm Giang sớm đã bị doạ cho thần trí mơ hồ, ở tại đó mà hồ ngôn loạn ngữ (nói lung tung, mê sảng), Bàn Tiểu Nhị cũng không có nhiều lời, một tay trực tiếp điểm tới, lập tức đem hắn giết chết.

Long Kinh Thiên hai tay vung lên, thu lại Tiên phù cùng không gian tiên khí của bảy người Lâm Đức, cảm ứng được người Ngũ Đế tiên môn đang chạy tới liền mở miệng nói.

- Chúng ta đi thôi.

Dứt lời, xé rách hư không, hai người biến mất.

Bởi vì lúc trước năm người Lâm Đức thúc dục cấm chế trong Ngũ Đế tiên cung, chấn động do kịch chiến cũng không có truyền ra ngoài, do đó hai vị thái thượng trưởng lão nhận lệnh Lâm Thừa chạy đến cùng chúng Tiên Quân còn không biết rõ bảy người Lâm Đức toàn bộ đã bị giết.

Mà một gã đệ tử đang canh giữ tại Thần Hồn điện lại trừng lớn hai mắt, bởi vì hắn nhìn thấy một cái Thần Hồn ngọc bài tại tầng cao nhất trong Thần Hồn điện vậy mà vỡ nát rồi!

Trên cái Thần Hồn ngọc bài này viết, Ngũ Đế tiên môn đương nhiệm môn chủ Lâm Thừa!

- Môn chủ, môn chủ... chết rồi hả!?

Tên đệ tử này thất thanh kêu lên, nhưng mà không lâu sau hắn lại chứng kiến hai khối Thần Hồn ngọc bài trên tầng cao nhất đột nhiên vỡ tan. Hắn hai mắt ngốc trệ, tiếp đó, hai cái Thần Hồn ngọc bài bên cạnh cũng đột nhiên vỡ tan, cuối cùng, ngay cả khối Thần Hồn ngọc bài cuối cùng trên tầng cao nhất cũng nổ tung.

- Lão, lão tổ... bọn hắn... chết rồi hả? Toàn bộ chết rồi hả!?

506. Chương 505: Lão Tổ, Chúng Ta Tới Đây!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 505: Lão tổ, chúng ta tới đây!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Đội Thần Hồn ngọc bài của Lâm Giang tan vỡ xong, tên đệ tử canh giữ Thần Hồn điện kia đột nhiên điên cuồng hét lên, hai mắt tràn ngập hoảng sợ.

- Chuyện gì xảy ra!? Kêu cái gì!?

Một gã quân sự Thần Hồn điện nghe thấy tiếng hét mà chạy tới, lên tiếng khiển trách quát mắng.

Tên đệ tử kia liền chỉ về trong điện, sắc mặt trắng bệch, lắp bắp nói ra.

- Lão tổ, lão tổ... bọn hắn, bọn hắn...

Tên quân sự vừa bay tới kia nhướng mày nhìn về phía trong điện, thấy được tại tầng cuối cùng, cũng là tầng cao nhất, mấy cái Thần Hồn ngọc bài tan vỡ toàn thân liền cứng đờ lại.

- Không, không, không có khả năng, không có khả năng!

Sau đó, hắn liền ngẹn ngào hét lên, thanh âm so với tên đệ tử kia còn muốn lớn hơn nhiều.

Ngay tại lúc quân sự Thần Hồn điện hét lên, hai vị thái thượng trưởng lão từ chỗ sâu trong Ngũ Đế tiên quốc cùng chúng Tiên Quân đã chạy tới bên ngoài quảng trường Ngũ Đế tiên quân.

Mọi người nhìn Ngũ Đế tiên cung một mảnh tĩnh lặng mà nhìn nhau.

Hai vị thái thượng thu liễm khí tức, lách mình đi tới trước cửa Ngũ Đế tiên đế, hai người tâm thần như tương thông, đồng thời đẩy đại môn đi vào.

- Lão tổ, chúng ta tới rồi!

Thanh âm vang lên quanh quần, nhưng mà cuối cùng cũng không có ai đáp lại, vẫn chỉ là một mảnh tĩnh lặng.

Hai người lại nhìn nhau, chỉ thấy bên trong đại điện là một mảnh hỗn loạn, bừa bộn, cột đá đứt gãy, vách tường sụp đổ, ngay cả nền đại điện được làm từ tiên thạch cứng rắn nhất Tiên giới cấu thành cũng đều bị lực lượng khủng bố chấn vỡ, hiển nhiên lúc trước đã xảy ra kịch chiến.

Mặt đất, chỉ còn lại hơn mười bãi máu tươi bừa bãi, máu tươi còn chưa có đông lại.

Trong lòng hai người sinh ra dự cảm xấu, tiếp đó hai người thử lấy ra tín phù truyền tin ôn chủ Lâm Thừa, vẫn không có bất kỳ đáp lại.

Đằng sau, chúng Tiên Quân lúc này ai cũng tiến nhập vào đại điện, nhìn tình huống trong đại điện ai cũng hai mắt nhìn nhau, trong nội tâm đều bất an.

Lúc này, một vị trưởng lão phụ trách Thần Hồn điện đột nhiên bên hông chấn động, không khỏi đem tín phù lấy ra, thần thức quét qua sắc mặt liền đại biến.

- Chết, chết rồi hả!?

Mọi người không khỏi nhìn sang.

- Chuyện gì xảy ra!?

Hai vị thái thượng trưởng lão quát hỏi.

- Hồi bẩm hai vị thái thượng trưởng lão, vừa rồi, vừa rồi Thần Hồn điện bên kia truyền lại tin tức, nói, nói năm vị lão tổ, Thần Hồn ngọc bài của năm vị lão tổ toàn bộ, toàn bộ vỡ nát rồi!

Vị trưởng lão Thần Hồn điện kia run giọng nói ra, sự tình lớn như thế hắn không dám dấu diếm gì.

- Cái gì!?

Tất cả mọi người nghen ngào kinh hô lên.

- Toàn bộ, toàn bộ vỡ nát!?

Hai vị thái thượng trưởng lão thân ảnh loé lên, khí tức toàn thân cuồng bạo, hai mắt như đao, nhìn trừng trừng vị trưởng lão Thần Hồn điện kia.

- Thực sự?

Vị trưởng lão Thần Hồn điện kia doạ cho quỳ sát xuống.

- Chắc chắn mười phần, thuộc hạ không dám lừa gạt!

Hai người im lặng.

Hoàn toàn chính xác, vị trưởng lão Thần Hồn điện này cho dù có cả trăm lá gan thì cũng không dám lấy việc này ra nói bừa.

- Còn có, còn có, môn chủ cùng thiếu môn chủ, bọn hắn cũng đều, cũng đều...

Vị trưởng lão Thần Hồn điện kia tiếp đó run rẩy nói ra.

Mọi người lần nữa chấn động.

- Đi!

Hai vị thái thượng trưởng lão vừa dứt lời liền dẫn mọi người phá không hướng Thần Hồn điện đi tới.

Ngay lúc đám người Ngũ Đế tiên môn chạy tới Thần Hồn điện thì Long Kinh Thiên đã cùng Bàn Tiểu Nhị đã quay trở lại phòng tại tửu quán trong Ngũ Đế thành kia, hết thấy sự tình phảng phất đều không có phát sinh qua.

- Người cũng trở về điều tức đi a, hai ngày sau, chúng ra sẽ rời đi.

Trở lại phòng, Long Kinh Thiên nói với Bàn Tiểu Nhị.

- Vâng, sư tôn!

Bàn Tiểu Nhị cung kính thi lễ một cái, sau đó liền thối lui ra khỏi gian phòng.

Đội Bàn Tiểu Nhị ly khai, Long Kinh Thiên liền ngồi xuống đả tọa, đem hết thấy không gian tiên khí của đám người Lâm Đức lấy ra. Thần thức quét qua, ngoại trừ không gian tiên khí của Lâm Giang kia ra, trong

không gian tiên khí của đám người Lâm Đức đều là từng núi từng núi cực phẩm tiên đan, linh dược hợp thành một mảnh sơn mạch, vô số tiên thiên linh thủy hợp thành sông lớn.

Đặc biệt là không gian tiên khí của năm người Lâm Đức, hỗn độn tiên đan vậy mà có không ít, năm người cộng lại vậy mà có được hơn mười vạn khoả! Mà nhất phẩm linh mạch lại có hơn vạn đầu, ngay cả cực phẩm linh mạch cũng có hơn trăm đầu!

Năm người Lâm Đức là lão tổ sáng lập nên Ngũ Đế tiên môn, tài phú trong không gian tiên khí quả nhiên vượt xa Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đan, Trần Phi thái thượng trưởng lão Quy Hư điện.

Bất quá, đáng tiếc chính là trong Không gian tiên khí của năm người Lâm Đức đồng dạng không có hỗn độn linh mạch.

Long Kinh Thiên tiến vào Thái Hư Thần Phủ, đem hỗn độn tiên đan của năm người Lâm Đức lấy ra, há miệng khẽ hút một cái, không ngừng đem đan dược hút vào trong miệng.

Hỗn độn tiên đan trong không gian tiên khí của năm người Lâm Đức là Thiên Sư Lực Vương đan, phẩm chất so với đám hỗn độn tiên đan của đám người Đỗ Thực cao hơn không ít.

Thiên Sư Lực Vương đan sau khi nuốt vào sẽ không ngừng thói luyện bản thể, Tiên phù, khiến cho thân thể, Tiên phù có được sự vương chi lực.

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên tiến vào Thái Hư Thần Phủ, luyện hoá Thiên Sư Lực Vương đan thì Ngũ Đế thành bên ngoài đã náo tới lật trời.

- Cái gì? Ngũ Đế tiên môn ngũ Đế lão tổ, môn chủ, thiếu môn chủ toàn bộ chết rồi hả?

- Tại Ngũ Đế tiên cung, bị người giết chết?

- Rốt cuộc là ai? Vậy mà giết ngũ Đế lão tổ, hơn nữa, Ngũ Đế thiếu môn chủ Lâm Giang thế nhưng mà được Hắc Long Đại Đế nhìn trúng, thu làm đệ tử, vậy mà lại có người dám giết chết Lâm Giang?

Toàn bộ Ngũ Đế thành một mảnh chấn động.

Ngũ Đế lão tổ, môn chủ, thiếu môn chủ toàn bộ bị người khác giết chết, đây đối với toàn bộ Ngũ Đế đại lục mà nói không khác gì một cái cự đại chấn động, thậm chí cường giả tới đây chúc mừng biết rõ, cự đại chấn động này sẽ rất nhanh lan tới đại lục bốn phía, tiếp đó chính là lan ra cả Kinh Châu!

Vốn, lão tổ, môn chủ một cái để vương đại phái bị người giết sẽ không tạo thành chấn động như vậy, nhưng mà với Ngũ Đế tiên môn lại bất đồng, nguyên nhân chính là bởi vì thiếu môn chủ Lâm Giang!

Người được Hắc Long Đại Đế nhìn trúng, thu làm đệ tử lại bị người giết!

Hắc Long Đại Đế giận dữ, đừng nói là Kinh Châu, coi như đại châu bốn phía, toàn bộ Tiên giới cũng đều phải chấn động.

- Ngũ Đế lão tổ, Ngũ Đế môn chủ, thiếu môn chủ bị người giết?

Trong điện viện, mấy người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên nghe được tin tức cũng khiếp sợ không thôi.

- Cũng không biết là ai giết? Bất quá, có thể giết chết năm người ngũ Đế lão tổ, đối phương nhất định là Tiên Đế hậu kỳ cường giả!

Mộ Dung Thiên nói ra.

Mà Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người sắc mặt lại liên tục biến hoá, tuy rằng hai người không cùng hai người Long Kinh Thiên, Bàn Tiểu Nhị đi tới Ngũ Đế tiên cung, nhưng mà trong lòng hai người biết rõ bảy người kia là ai giết, nhất định là Long Kinh Thiên giết, hoặc nói là Bàn Tiểu Nhị động thủ.

Minh Hà diệt sát chúng thân truyền đệ tử của Long Kinh Thiên, mà ngũ Đế lão tổ lại để cho hậu bối đệ tử bái toạ hạ đệ tử của Minh Hà, Hắc Long Đại Đế làm sư phụ, đây chính là hành vi khi sư diệt tổ.

Long Kinh Thiên tới Ngũ Đế thành nghe được việc này, tự nhiên là muốn thanh lý môn hộ rồi.

Thiên Tôn chỉ uy quả nhiên không thể cho người khác xúc phạm, ngũ Đế chính là kết cục!

Tin tưởng không lâu sau, kết cục của càng nhiều lão tổ để vương đại phái sẽ giống như ngũ Đế lão tổ.

Bởi vì, Thiên Đình, Cộng Công, Minh Hà diệt sát đệ tử Long Kinh Thiên, chia cắt thế lực Đại La thiên cung, và còn rất nhiều lão tổ lúc trước nghe giảng đạo tại Đại La thiên cung tuyệt đại đa số đã đều góp sức cho Thiên Đình, Cộng Công cùng Minh Hà.

507. Chương 506: Kinh Châu Thành

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 506: Kinh Châu Thành

Ngũ Đế lão tổ, Ngũ Đế môn chủ, thiếu môn chủ bị giết, Ngũ Đế đại lục chấn động, rất nhanh liền lan ra đại lục bốn phía, tiếp đó là ra cả Kinh châu.

Trong một cái đại lục tên là Hắc Long đại lục gần Kinh Châu thành, trong một cái tiên quốc, Hắc Long Đại Đế nghe được tam đệ tử Tà Bằng bẩm báo, hai mắt đột nhiên mở ra, hàn mang loé lên, khiến không gian bốn phía cắt ra vô số mảnh!

- Cái gì? Lâm Giang, chết rồi hả?

Hắc Long trầm giọng.

- Thậm chí có người dám giết người Hắc Long Đại Đế ta muốn thu làm đệ tử!? Dám can đảm khiêu khích uy nghiêm Hắc Long Đại Đế ta?

Hắc Long nói xong, thần thức đột nhiên triển khai, không ngừng kéo dài ra, lập tức bao trùm toàn bộ Hắc Long đại lục, tiếp đó liền khuếch tán, không ngừng kéo dài qua gần trăm ức đại lục, đi tới Ngũ Đế đại lục.

Toàn bộ tất cả cường giả trong Ngũ Đế đại lục đều cảm nhận được một cỗ uy áp cực kỳ kinh khủng, cỗ uy áp này uy nghiêm như Thái cổ hỗn độn thần sơn đè nặng lên linh hồn chi hải của tất cả cường giả tại Ngũ Đế đại lục.

Tất cả cường giả ai ai cũng hoảng sợ.

- Ai giết đệ tử Hắc Long ta muốn thu nhận?

Đúng lúc này, một tiếng quát từ phương xa truyền tới, như lôi đình nổ vang, vang vọng khắp đất trời.

- Là, là Hắc Long Đại Đế!

- Thần thức thật khủng khiếp, Hắc Long Đại Đế thần hồn vậy mà cường đại tới loại tình trạng này! Hẳn hiện tại hẳn là đang ở Hắc Long đại lục a, Hắc Long đại lục cùng Ngũ Đế đại lục cách nhau tới mười tỷ cái đại lục a!

Tất cả Đế cấp cường giả Ngũ Đế đại lục đều hoảng sợ, Tiên Quân, La Thiên Thượng Tiên lại càng không phải nói, mà ngay cả Bàn Tiểu Nhị trong điện viện tại Ngũ Đế thành vẻ mặt cũng phải ngưng trọng hẳn lên, khí tức toàn thân thu liễm lại.

Hắc Long Đại Đế này chính là một trong những đệ tử mạnh nhất của Minh Hà, bài danh thứ hai, Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong, vô hạn tiếp cận Thiên Tôn, chính là một tồn tại cường đại ra đời từ thời Hỗn độn, trừ phi là Bàn Tiểu Nhị tấn thăng tới Tiên Đế hậu kỳ, bằng không thì căn bản không cách nào chống lại hắn.

- Bất kể là ai giết người Hắc Long Đại Đế ta muốn thu nhận, Hắc Long Đại Đế ta một khi tra ra, nhất định sẽ khiến hắn sống không bằng chết, toàn gia tru diệt!

Tiếp đó, thanh âm của Hắc Long Đại Đế lần nữa vang lên.

Ngũ khí của Hắc Long Đại Đế tràn ngập bá khí, bễ nghễ thiên hạ, tất cả cường giả Ngũ Đế đại lục dưới thanh âm của Hắc Long Đại Đế đều im thím thíp.

Mà Long Kinh Thiên lại lạnh lùng cười cười.

- Toàn gia tru diệt?

Hắn nhớ tới cảnh Minh Hà tru diệt chúng đệ tử.

- Hắc Long, hi vọng người có thể sống tới thời điểm ta tấn chức Tiên Đế!

Long Kinh Thiên hai mắt lạnh lùng, chỉ cần hắn tấn chức Tiên Đế liền có thể nắm chắc đem Hắc Long kia đánh chết.

Đến lúc đó, hắn sẽ giống như Minh Hà đối phó với đệ tử của hắn, đem Tiên phù của Hắc Long này ôn hạ đệ tử luyện hoá.

Sau đó, thần thức của Hắc Long rút đi như thủy triều, toàn bộ linh hồn chi hải của chúng cường giả Ngũ Đế đại lục lúc này mới được buông lỏng, ai cũng thở ra một hơi.

- Sư tôn!

Tiếp đó, Bàn Tiểu Nhị đi tới trước gian phòng của Long Kinh Thiên, nói.

- Chúng ta đánh chết Ngũ Đế lão tổ, Ngũ Đế môn chủ, thiếu môn chủ, Hắc Long này giận dữ, đệ tử xem, chúng ta có phải hay không...

Long Kinh Thiên liếc xéo Bàn Tiểu Nhị, hắn biết rõ Bàn Tiểu Nhị lo lắng cái gì, Bàn Tiểu Nhị lo lắng là Hắc Long sẽ đích thân chạy tới Ngũ Đế đại lục. Nếu như thế, Long Kinh Thiên hiện thời đang ở Ngũ Đế thành sẽ gặp phải nguy hiểm.

- Yên tâm đi, Hắc Long sẽ không vì Lâm Giang mà tự mình tới đây đâu, hơn nữa hắn cũng không thể xác định được hung thủ còn có ở Ngũ Đế đại lục hay không.

Long Kinh Thiên nói ra.

- Đương nhiên, cho dù hắn có tới, cũng không phát hiện ra ta được.

- Vâng, sư tôn.

Bàn Tiểu Nhị cung kính đáp.

Vì vậy, mấy người Long Kinh Thiên lưu lại Ngũ Đế thành thêm hai ngày. Hai ngày sau đó, cả đám mới rời khỏi tửu quán, sau đó hướng Truyền Tống trận đi tới.

Truyền Tống trận Ngũ Đế thành thiết lập tại thành đông, lúc mấy người Long Kinh Thiên tới Truyền Tống trận đã là năm ngày sau. Lúc đi vào Truyền Tống trận, chỉ thấy đệ tử Ngũ Đế tiên môn phụ trách tại khu vực Truyền Tống trận nhiều hơn vài lần, ngay cả Tiên Quân cũng có hơn mười người.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là làm bộ làm dáng mà thôi, thử nghĩ, Ngũ Đế lão tổ năm người liên thủ đều bị giết chết, dựa vào cái gì mà chỉ bằng mười tên Tiên Quân, một vài La Thiên Thượng Tiên là có thể bắt được hung thủ?

- Đứng lại!

Ngay tại lúc mấy người Long Kinh Thiên tới Truyền Tống trận, mười Tiên Quân trưởng lão đang thủ tại Truyền Tống trận đi tới, quan sát đám người Long Kinh Thiên từ trên xuống dưới, lại liếc nhìn hai người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển vài lần.

- Mấy vị là đệ tử phái nào? Muốn đi đâu?

Một Tiên Quân lên tiếng hỏi.

Lúc này, Hoắc Cương tiến lên, nói ra.

- Ta là Thương Sinh giáo thái thượng trưởng lão, lần này thiếu giáo chủ chúng ta muốn đi Tây châu.

Nói đến đây, Hoắc Cương liền đem khí tức hơi phóng thích ra một chút.

- Tiên Đế!

Hơn mười Tiên Quân trưởng lão Ngũ Đế tiên môn biến sắc, tiếp đó là thần thái đại biến, cung kính dị thường.

- Ha ha, nguyên lai là Thương Sinh giáo thiếu giáo chủ cùng thái thượng trưởng lão, mời!

Bọn hắn ngoan ngoãn lui sang một bên, mời mấy người Long Kinh Thiên tiến vào Truyền Tống trận. Cuối cùng, còn cung kính tiễn mấy người Long Kinh Thiên đi Tây châu.

Ngũ Đế Truyền Tống trận này có thể truyền tống tới mười mấy châu, mấy người Long Kinh Thiên muốn đi Kinh châu thì trước tiên phải đi qua Tây châu này.

Đội mấy người Long Kinh Thiên rời khỏi, những Tiên Quân, La Thiên Thượng Tiên của Ngũ Đế tiên môn này mới thở phào một hơi.

Kỳ thật, Tiên giới căn bản không có Thương Sinh giáo nào cả, chỉ là Hoắc Cương bịa ra mà thôi. Tiên giới vô cùng mệnh mông, không cần nói tới những Tiên Quân này, coi như là Thiên Tôn cũng không biết Tiên giới có bao nhiêu cái đế vương đại phái, thậm chí có chút đế vương đại phái ẩn trong tiên quốc cả ức năm, mười ức năm không ra.

Sau khi mấy người Long Kinh Thiên truyền tống tới Tây châu xong liền giao ra chín trăm vạn thượng phẩm tiên đan, trực tiếp lần nữa truyền tống.

Truyền Tống trận, thực lực phải ngoài Đại La Kim Tiên, mỗi lần truyền tống đều phải trả trăm vạn thượng phẩm tiên đan, đám người Long Kinh Thiên có chín người, cho nên mỗi lần truyền tống đều phải trả chín trăm vạn thượng phẩm tiên đan.

Chín trăm vạn thượng phẩm tiên đan!

Đây là một con số kinh người!

Chín trăm vạn thượng phẩm tiên đan, đừng nói là Đại La Kim Tiên bình thường, coi như là một ít Cửu Thiên Huyền Tiên cũng khó mà lấy ra được. Lúc trước, lúc Thành gia Thành Tiểu Huyền xuất linh đệ tử trong gia tộc tới Diệt Tinh tiên môn tỷ thí đưa ra đồ ước cũng chỉ có mỗi 1000 vạn thượng phẩm tiên đan mà thôi.

Đương nhiên, chín trăm vạn thượng phẩm tiên đan đối với người khác mà nói là rất nhiều, nhưng mà đối với Long Kinh Thiên hiện tại mà nói quả thực không đáng kể chút nào.

Hiện tại, trong Thái Hư Thần Phủ, không chỉ có Diệt Tinh bảo khố mà còn có tài phú trong không gian tiên khí của Trần Phi, Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đan, Ngũ Đế lão tổ chín người!

Chỉ riêng một bộ phận tiên đan trong không gian tiên khí của một người trong số đó cũng đã đủ chèo chống mấy người Long Kinh Thiên truyền tống tới Kinh Châu thành rồi.

Như thế, sau vài chục lần truyền tống, mấy người Long Kinh Thiên rốt cuộc đã đi tới Kinh Châu thành.

- Đây là Kinh Châu thành?

Từ Truyền Tống trận đi ra, đám người Hứa Vũ Quân nhìn cường giả các phái người đến người đi bốn phía Kinh Châu thành mà kinh hãi.

Đế vương chi thành Ngũ Đế thành mấy người đã từng đi qua rồi, nhưng mà Ngũ Đế thành so với Kinh Châu thành quả thực chẳng khác gì hoang thôn dã lĩnh cả.

- Kinh Châu thành, so với Ngũ Đế thành chắc phải muốn lớn hơn gấp năm sáu lần a!?

Cửu Vĩ Thiên Miêu sợ hãi, than thở nói.

Long Kinh Thiên nghe vậy cười cười.

- Gấp năm sáu lần? Kinh Châu thành này so với Ngũ Đế đại lục còn muốn lớn hơn, người nói xem nó lớn bao nhiêu?

Nói đến đây, Long Kinh Thiên liền quét bốn phía một vòng.

- Đi thôi, chúng ta đi qua Kinh Châu đấu giá hội.

508. Chương 507: Thượng Phẩm Hỗn Độn Tiên Đình

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 507: Thượng Phẩm Hỗn Độn Tiên Đình

- So với Ngũ Đế đại lục còn muốn lớn hơn?

Mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu nghe Long Kinh Thiên nói vậy đều hít ngược một ngụm lãnh khí.

Bọn hắn từ Truyền Tống trận đi ra, nhìn đường lớn trong thành mà khẳng định Kinh Châu thành lớn hơn Ngũ Đế thành rất nhiều, nhưng mà vẫn không nghĩ ra vậy mà so với Ngũ Đế đại lục còn muốn lớn hơn!

Một thành còn muốn lớn hơn một cái đại lục, đây là cái khái niệm gì!?

Đi trên con đường rộng lớn vô song, mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu nhin không được mà khiếp sợ trong lòng.

Bất kể là cửa hàng bốn phía hay là kiến trúc tường thành, hay là binh sĩ tuần tra trong thành, tất cả đều toả ra khí tức áp bách rất mạnh.

Đây chính là trung tâm của cả một đại châu, Kinh Châu thành!

- Những binh sĩ này, chẳng lẽ đều là binh sĩ Thiên Đình!?

Hứa Vũ Quân nhìn một đội binh sĩ tuần tra đi ngang qua, đột nhiên mở miệng nói ra.

Long Kinh Thiên nhẹ gật đầu.

- Tiên giới mười vạn đại châu, mỗi một toà đại châu chỉ thành đều có binh sĩ Thiên Đình thường trú, những Thiên Đình binh sĩ này toàn bộ đều là Đại La Kim Tiên.

Tiên giới mười vạn đại châu, mặc kệ là đại châu thuộc thế lực của Thiên Tôn nào, chỉ cần là đại châu chỉ thành là đều có Thiên Đình binh sĩ thường trú.

Những Thiên Đình binh sĩ này cũng có thể gọi là “thiên binh”, mà những tướng lĩnh của đám binh sĩ này lại được gọi là “thiên tướng”.

Từng thiên tướng cao nhất tuy rằng không thể 100% là Tiên Đế nhưng mà ít nhất cũng là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong, hơn nữa cũng không phải là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong cường giả bình thường có thể so sánh. Những Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong thiên tướng này thực lực tuy rằng không bằng Bàn Tiểu Nhị nhưng cũng rất mạnh, là tồn tại ngay cả Tiên Đế sơ kỳ cường giả cũng giết không được.

Mười vạn đại châu, có thể nghĩ ra thế lực của Thiên Đình ra sao!

Nhìn thiên binh tuần tra qua lại, Long Kinh Thiên thầm thở dài trong lòng, Thiên Đình thế lớn, hơn nữa sau lưng Hạo Thiên lại là Hồng Quân, coi như là bản thân hắn khôi phục lại thực lực kiếp trước thì cũng khó có thể lay động được Thiên Đình, trừ phi bản thân hắn chứng đạo thành thánh thì mới có khả năng.

Sau khi đi vào Kinh Châu thành xong, Long Kinh Thiên cũng không gấp, cùng Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển hai nữ nhân một đường chậm rãi theo đường lớn đi dạo. Lúc đi ngang qua một ít cửa hàng, hai nàng có khi đi vào xem xét một ít linh vật, Long Kinh Thiên cũng theo hầu hai nàng dạo chơi.

Kinh Châu đấu giá hội chính là do Thiên Đình không chế, cứ một tuần trăng lại cử hành một lần.

Một đường đi dạo, theo hai nàng còn có Cửu Vĩ Thiên Miêu, thậm chí ngay cả Long Kinh Thiên cũng mua không ít đồ đặc, bất quá Long Kinh Thiên mua chỉ là những hỗn độn linh dược để luyện đan, sau khi đấu giá mua được hỗn độn tiên đỉnh xong, dùng chúng để luyện chế ra một ít hỗn độn tiên đan.

Hơn nữa, Kinh Châu thành thật lớn, cho nên không sai biệt lắm một tháng sau mấy người Long Kinh Thiên mới đi tới Kinh Châu đấu giá hội. Vừa đi vào đấu giá hội, Hoắc Cương cùng Thành Tiêu đi vào nghe ngóng một hồi liền trở ra, Hoắc Cương nói ra.

- Sư tôn, đệ tử vừa rồi nghe ngóng biết được, đấu giá hội lần tới sẽ tổ cử hành vào ba ngày sau.

- Ba ngày.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Vậy thì tốt, chúng ta sẽ chờ ba ngày.

Vì vậy, mấy người Long Kinh Thiên lại tìm một tửu quán gần đó, đợi đấu giá hội cử hành vào ba ngày sau.

- Mấy vị là tới tham gia đấu giá hội ba ngày sau?

Lúc lão bản tửu quán dẫn mấy người Long Kinh Thiên đi tới điện viện liền cười nói.

- Mấy vị đến thật đúng lúc, đấu giá hội ba ngày sau thế nhưng mà lại là đấu giá hội lớn nhất mỗi một trăm năm.

- A, đấu giá hội lớn nhất mỗi trăm năm?

Long Kinh Thiên nói.

- Đúng vậy a, lần đấu giá hội này không chỉ có rất nhiều Hỗn độn linh vật hiếm thấy mà ngay cả trung phẩm hỗn độn tiên giáp cùng thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh đều có! Nghe nói, đấu giá hội còn đấu giá một khoả Cửu Chuyển kim đan!

Lão bản nói ra.

- Cửu Chuyển kim đan!

Long Kinh Thiên nghe xong cũng kinh ngạc nho nhỏ, Cửu Chuyển kim đan do đích thân Thái Thượng Lão Quân luyện chế, mỗi một khoả đều vô cùng trân quý, chính là thiên hạ đệ nhất đan, lần đấu giá hội này vậy mà cũng lấy ra đấu giá!

Bất quá, Long Kinh Thiên lại cảm thấy vui vẻ trong lòng, không nghĩ tới lần đấu giá hội này không chỉ có hỗn độn tiên đỉnh, hơn nữa còn là thượng phẩm!

Vốn, theo như tính toán của hắn, có thể mua được một cái trung phẩm hỗn độn tiên đỉnh đã là rất tốt rồi, thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh so với trung phẩm hỗn độn tiên đỉnh mà nói là tốt hơn rất nhiều, đến lúc luyện chế Viêm Nhật Cửu Trọng hỗn độn tiên đan phẩm chất khẳng định rất cao.

- Lần đấu giá hội này, nghe nói đồ tôn của Minh Hà Thiên Tôn, Hắc Long Đại Đế tọa hạ tam đệ tử Tạ Bằng, còn có đồ tôn Cộng Công Thiên Tôn cũng sẽ tới tham dự đấu giá.

Tửu quán lão bản nhìn quanh bốn phía, sau đó cẩn thận nói ấy người Long Kinh Thiên nghe. truyện copy từ

- Hắc Long Đại Đế tọa hạ tam đệ tử, Tạ Bằng!

Long Kinh Thiên hai mắt hàn quang chợt loé lên, xem ra lần đấu giá này cũng sẽ không buồn tẻ rồi, đồ tôn của Minh Hà, Cộng Công đều đến.

Hi vọng Tạ Bằng này cũng không phải vì thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh kia mà đến!

Long Kinh Thiên thầm cười lạnh trong lòng.

Bát quá, chuyện này cũng không phải là không thể, Tạ Bằng tuy là đệ tử của Hắc Long Đại Đế cũng không nhất định sẽ có thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh, lần này tới đấu giá hội nói không chừng cũng là vì thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh mà đến.

Tửu quán lão bản một bên vừa nói sự tình đấu giá hội, một bên dẫn mấy người Long Kinh Thiên đi tới một cái điện viện.

- Mấy vị, đây chính là điện viện thượng đẳng của tửu lâu chúng ta, các vị xem, có thoả mãn?

Đi vào điện viện, tửu quán lão bản cười nói.

Long Kinh Thiên xem lại, điện viện này linh mạch dồi dào, tựa như nhất phương tiên quốc vậy, thấy vậy hắn liền nhẹ gật đầu, ánh mắt ra hiệu cho Hoắc Cương. Hoắc Cương hiểu ý, liền đem một khoả không gian giới chỉ đưa cho tửu quán lão bản, nói.

- Đây là tiên đan, dư thừa không cần thối lại.

Tửu quán lão bản đem thần thức quét qua, phát hiện trong không gian giới chỉ có một núi thượng phẩm tiên đan, số lượng không ít hơn 1000 vạn liền lộ ra vẻ tươi cười, liên tục nói cảm tạ rồi lui ra ngoài.

Đám người Long Kinh Thiên đi vào điện viện, đám người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển từng người trở về phòng của mình.

- Sư tôn, Tạ Bằng kia chỉ sợ cũng vì thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh mà đến, hỗn độn tiên đan của chúng ta chỉ sợ không đủ.

Bàn Tiểu Nhị nói ra.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Hắn tuy rằng có được Diệt Tinh bảo khố, còn có tài phú của chín vị Tiên Đế, nhưng mà đấu giá mua hỗn độn tiên đỉnh phải dùng tới hỗn độn tiên đan, hiện tại trên người hắn hỗn độn tiên đan cũng không nhiều.

- Xem ra chỉ có thể đem mấy miếng Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả đấu giá rồi.

Long Kinh Thiên nói ra.

- Đấu giá Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả!

Bàn Tiểu Nhị lắp bắp kinh hãi, thứ đồ này thế nhưng là chí bảo! Không chỉ nói Tạ Bằng, coi như Hắc Long Đại Đế cũng phải đều động tâm a.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Không việc gì, Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả, năm quả ngũ hành viên mãn, ta chỉ đấu giá bốn quả, cho dù đến lúc đó mấy người Hắc Long đoạt được, tác dụng cũng không lớn.

Đám người Hắc Long đã là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong, đạt được Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả mặc dù có chút tác dụng, nhưng mà tuyệt đối không có khả năng mượn chúng đột phá Thiên Tôn chi cảnh được.

Thiên địa vũ trụ, Thiên Tôn vị, trong minh minh sớm đã có định số, như thế nào có thể mượn nhờ ngoại vật, kỳ quả là có thể đột phá được hay sao?

Đấu giá bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả, đến lúc đó Long Kinh Thiên sẽ có đầy đủ hỗn độn tiên đan tham gia tranh đoạt thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh kia.

Long Kinh Thiên tiến vào Thái Hư Thần Phủ, tiếp tục tu luyện.

Ba ngày rất nhanh liền trôi qua.

Ba ngày sau, Long Kinh Thiên từ trong Thái Hư Thần Phủ đi ra, cùng mọi người hướng đấu giá hội đi tới.

509. Chương 508: Một Ngàn Vạn Hồn Độn Tiên Đan.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 508: Một ngàn vạn hồn độn tiên đan.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cùng ba ngày trước so sánh, đấu giá hội tập nập người đến người đi, đại môn đấu giá hội lúc trước giờ chật như nêm cối, mấy trăm ức đại lục Kinh Châu cường giả vô số, đủ loại toạ kỵ, thậm chí ngay cả một ít tiên thú hiếm thấy ở Tiên giới cũng xuất hiện.

Đám người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên nhìn đủ loại tiên thú mà có cảm giác hoa mắt.

Có chút cường giả quần áo, trang sức hết sức kỳ dị, thậm chí ngay cả tiên giáp luyện chế từ thanh trúc, áo bào luyện chế từ lá cây cũng có.

Bất quá, có thể tới tham gia Kinh Châu đấu giá hội tuyệt đại bộ phận đều là vương giả đại phái, để vương giả đại phái cường giả. Đương nhiên, những vương giả đại phái này cũng không phải như Diệt Tinh tiên môn, những môn phái này thực lực so với Diệt Tinh tiên môn phải mạnh hơn vài lần, thậm chí là cả mười lần!

Những vương giả đại phái này chỉ vì khiếm khuyết Tiên Đế cường giả, trừ Đế cấp cường giả ra, các vương giả đại phái này thực lực không hề kém để vương đại phái bao nhiêu.

Mấy người Long Kinh Thiên hướng đại môn đấu giá hội đi tới, đúng lúc này đám người chung quanh đột nhiên xôn xao một hồi.

- Là Hắc Long Đại Đế toạ hạ tam đệ tử, Tạ Bằng!

- Tạ Bằng này thế nhưng là đệ tử đặc ý của Hắc Long Đại Đế, bây giờ đã là Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong, nghe nói đột phá Tiên Đế bất quá chỉ mới tu luyện không đến ngàn vạn năm!

Mọi người nghị luận.

Mấy người Long Kinh Thiên theo ánh mắt chúng nhân nhìn lại, chỉ thấy một người trẻ tuổi tướng mạo anh tuấn cười một đầu tiên thú toàn thân đen như mực, hình thể có chút giống như báo, dưới sự tiền hô hậu ủng của đám người mà hướng bên này đi tới.

Đây chính là Minh Hà đồ tôn, Hắc Long Đại Đế toạ hạ tam đệ tử, Tạ Bằng!

Tạ Bằng đến, đám người tự động tránh ra, nhường một con đường lớn, vênh vác tự đắc trực tiếp tiến vào phòng đấu giá.

Đấu giá hội quy định, mỗi người tham gia đấu giá phải nộp một trăm vạn thượng phẩm tiên đan, nhưng mà thiên binh đang thủ ở vị trí đại môn thấy Tạ Bằng không có giao tiên đan mà trực tiếp tiến vào phòng đấu giá ngược lại không dám tiến lên ngăn trở.

Minh Hà Thiên Tôn là tồn tại ngay cả Ngọc Đế Hạo Thiên cũng phải khách khách khí khí đối đãi a!

Tạ Bằng sau khi tiến vào, cường giả các phương lúc này mới nhao nhao nộp tiên đan, sau đó tiến vào phòng đấu giá.

- Tạ Bằng này thật đúng là đủ kiêu kỳ!

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhỏ giọng nói ra.

Tử Thiên Long Hoàng cười cười, nói.

- Nếu như ngươi là Thiên Tôn đệ tử, ngươi cũng có thể kiêu kỳ.

Hoắc Cương cùng Thành Tiêu hai người nhìn nhau, không biết nói gì.

- Chúng ta cũng đi vào thôi.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói, dứt lời liền dẫn mọi người đi tiến vào đại môn, sau đó nộp tiền đan, đi vào phòng đấu giá.

Hoắc Cương, Thành Tiêu, Bàn Tiểu Nhị tuy rằng gọi Long Kinh Thiên là sư tôn, Cửu Vĩ Thiên Miêu cùng Tử Thiên Long Hoàng, còn có Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển bốn người hiện tại cũng đã nhìn ra thân phận của Long Kinh Thiên không đơn giản, chỉ là bốn người như thế nào cũng giống như lúc còn ở Diệt Tinh tiên môn, cho rằng Long Kinh Thiên là Viễn cổ Long Đế nào đó chuyển thế, cũng không có tưởng tượng tới phương diện Thiên Tôn.

Long Kinh Thiên không nói, bốn người cũng không dám hỏi.

Long Kinh Thiên sau khi tiến vào phòng đấu giá liền để ột gã quản sự phụ trách phòng đấu giá dẫn tới một quý tân phòng (phòng dành cho khách quý, VIP room). Kinh Châu đấu giá hội quý tân phòng có thể đặt trước, chỉ cần đủ hai điều kiện liền có thể, một là Tiên Đế, hai là có đủ mười ức thượng phẩm tiên đan!

Long Kinh Thiên lại để cho Hoắc Cương phóng thích Tiên Đế khí tức ra, sau đó giao ra mười ức thượng phẩm tiên đan.

Mười ức thượng phẩm tiên đan, một con số đủ khiến cho người khác phải lú lẫm, vậy mà tại Kinh Châu đấu giá hội chỉ đủ thuê một cái quý tân phòng mà thôi.

Thiên Đình mười vạn đại châu, mười vạn cái đấu giá hội, có thể tưởng tượng hàng năm con số tiên đan Thiên Đình kiếm được khủng bố như thế nào.

Dưới sự dẫn đầu của quản sự đấu giá hội kia, mấy người Long Kinh Thiên liền đi tới một gian quý tân phòng, sau đó liền ly khai. Đột nhiên, Long Kinh Thiên mở miệng nói.

- Ta muốn đấu giá ít đồ, tìm đại quản sự của các ngươi tới đây.

Dứt lời, hắn liền ra hiệu cho Hoắc Cương, Hoắc Cương liền cho đối phương một trăm vạn thượng phẩm tiên đan.

Tên quản sự này cầm một trăm vạn thượng phẩm tiên đan trong tay mà hai mắt sáng ngời, bất quá tiếp đó lại có chút chần chờ, nói.

- Muốn đấu giá đồ vật? Đấu giá hội sắp bắt đầu, nếu như các hạ muốn đấu giá đồ vật thì chỉ có thể tạm thời gác lại, hơn nữa, đồ vật đấu giá cần phải trải qua giám phẩm sư chúng ta đánh giá mới được.

Long Kinh Thiên liếc đối phương, nói ra.

- Mọi thứ đều có ngoại lệ.

Nói đến đây, trong tay chợt loé lên, một quả Hỗn Độn Tiên Thiên Kim Lôi xuất hiện.

Tên quản sự này nhìn Lôi quả trong tay Long Kinh Thiên mà hai mắt trừng lớn, vẻ mặt khiếp sợ.

- Đây là, chẳng lẽ là Hỗn Độn Tiên Thiên Kim Lôi quả?

Hắn thân là quản sự đấu giá hội, điểm ấy nhãn lực tự nhiên vẫn phải có.

- Không sai.

Long Kinh Thiên nói.

- Các hạ xin chờ một chút, ta liền đi tìm đại quản sự tới đây!

Thái độ của tên quản sự kia lập tức chuyển biến 180°, cung kính nói ra.

Thái độ chuyển biến của tên quản sự này đều nằm trong dự liệu của Long Kinh Thiên, cho nên hắn cũng không có kỳ quái. Sau đó, cùng mọi người tiến vào trong quý tân phòng.

Quả nhiên, mấy người Long Kinh Thiên vừa tiến vào quý tân phòng không lâu tên quản sự kia liền trở lại, hơn nữa còn mang theo hai gã Tiên Đế cường giả trung kỳ đỉnh phong!

Xem ra, hai người này đều là đại quân sự Kinh Châu đấu giá hội rồi.

Hai gã đại quân sự đã đến nhưng Long Kinh Thiên lại vẫn ngồi tại chỗ cũ, điều này khiến cho hai người khê giật mình một cái. Với thân phận của hai người bọn hắn mà nói, coi như là Tiên Đế hậu kỳ cường giả bình thường, lão tổ đế vương đại phái một phương cũng đều phải khách khí dị thường, như vậy thân phận, địa vị của người trẻ tuổi tóc đen này là cái gì?

- Ha ha, nghe thủ hạ chúng ta nói, các hạ muốn đấu giá một quả Hỗn Động Tiên Thiên Kim Lôi quả?

Một trong hai người mở miệng, cười nói với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Đúng vậy, không phải chỉ là một quả, là bốn quả!

- Bốn quả!

Hai người khê giật mình, tiếp đó là khiếp sợ.

- Bốn quả Hỗn Động Tiên Thiên Kim Lôi!

Bất quá, đúng lúc này Long Kinh Thiên tay phải vung lên, bốn đạo hào quang lập loè bay tới trước mặt hai người. Hai người nhìn bốn quả Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi trước mắt thân thể chấn động.

- Hỗn Động Tiên Thiên Kim Lôi quả! Hỗn Động Tiên Thiên Thổ Lôi quả! Hỗn Động Tiên Thiên Mộc Lôi quả! Hỗn Động Tiên Thiên Hỏa Lôi quả!

Lúc trước, hai người nghe được Long Kinh Thiên nói bốn quả thì còn tưởng là toàn bộ đều là Hỗn Động Tiên Thiên Kim Lôi quả, không nghĩ tới dĩ nhiên là bốn quả Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi quả bất đồng.

Bốn quả Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi quả bất đồng so với bốn quả Hỗn Động Tiên Thiên Kim Lôi quả còn muốn hai người càng kinh ngạc hơn.

Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi quả a, mỗi một quả đều là chung cực bảo bối khắp Tiên giới tha thiết mơ ước a! Đây chính là bảo bối có thể thay đổi thiên phú, cải biến thành tựu về sau của một người a!

Hai người nhìn bốn quả Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi bất đồng mà hai mắt nóng rực, ngay cả hô hấp cũng đều có chút dồn dập lên, bởi vì nếu là hai người nuốt bốn quả Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi này vào, đối với hai người tác dụng đồng dạng rất lớn.

Sau đó, hai người thật khó khăn đem ánh mắt dứt ra được, nhìn về phía Long Kinh Thiên lại càng cảm thấy người trẻ tuổi này có chút thần bí hẳn lên.

- Các hạ xác định muốn đấu giá bốn quả Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi này!?

Tên còn lại yếu hèn giật giật một cái, nói ra.

- Chỉ là còn thiếu Hỗn Động Tiên Thiên Thủy Lôi quả, ngũ hành không viên mãn, bằng không thì giá cả nhất định sẽ gấp mười lần!

Dứt lời, hai người lại nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói ra.

- Chỉ đấu giá bốn quả Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi quả này thôi, giá khởi điểm là 1000 vạn hỗn động tiên đan Thiên Nguyên đan.

- 1000 vạn hỗn động tiên đan Thiên Nguyên đan!

Hai người ghen ngào kinh hô lên.

510. Chương 509: Khẳng Định Không Chỉ Có Thế!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 509: Khẳng định không chỉ có thế!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một vạn hỗn độn tiên đan Thiên Nguyên đan!

Mặc dù là Lâm Kỳ, Trần Động hai người thân là đại quân sự đấu giá hội, nghe Long Kinh Thiên nói ra con số như vậy đều kinh hãi.

1000 vạn Thiên Nguyên đan, cũng không phải là 1000 vạn cực phẩm tiên đan!

Hai người sau giật mình liền nhìn nhau, tiếp đó là nhất thời trầm mặc.

Người xuất ra đồ vật đấu giá có quyền định giá, chỉ là cái giá tiền này không tránh khỏi có mức quá cao đi, đương nhiên hai người cũng biết bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi kia đích thực là bảo bối.

Sau một hồi trầm mặc, Trần Động mở miệng nói.

- Được!

Hai người đồng ý giá tiền Long Kinh Thiên đặt ra này.

1000 vạn Thiên Nguyên đan tuy rằng cao, nhưng mà bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi này vừa mới xuất ra nhất định sẽ dẫn tới một ít đế vương đại phái cổ xưa tranh đoạt. Đương nhiên, đấu giá bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi đối với Kinh Châu đấu giá hội bọn hắn cũng có chỗ tốt thật lớn. Đấu giá hội mười vạn đại châu tuy rằng đều do Thiên Đình khống chế, nhưng mà từng cái đại châu hàng năm lại đều có cạnh tranh.

- Ta còn có một điều kiện.

Lúc này, Long Kinh Thiên lại nói ra.

- Còn có một điều kiện?

Lâm Kỳ nhướng mày.

Long Kinh Thiên nói tiếp.

- Nghe nói các người lần này đấu giá có hỗn độn tiên đỉnh thượng phẩm? Ta hi vọng bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi này có thể đấu giá trước hỗn độn tiên đỉnh thượng phẩm.

Lâm Kỳ, Trần Động nghe vậy thần sắc liền có chút buông lỏng, đây cũng không phải là yêu cầu gì quá mức, người trẻ tuổi tóc đen này yêu cầu như thế, hẳn là sau khi đấu giá xong Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả liền gom góp hỗn độn tiên đan mua thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh rồi.

- Được, chuyện này chúng ta có thể an bài.

Hai người Lâm Kỳ gật đầu nói.

Long Kinh Thiên cũng gật đầu.

Kỳ thật, hẳn để cho Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả đấu giá trước hỗn độn thượng phẩm tiên đỉnh ngoại trừ gom góp một ít hỗn độn tiên đan ra thì còn có một nguyên nhân trọng yếu khác, chính là khiến cho đám người Tạ Bằng trước cạnh tranh Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả. Đến lúc đó, sau khi đám người bọn hắn cạnh tranh xong Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả, hỗn độn tiên đan trên người khẳng định đại giảm, khó có thể mà đấu giá thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh rồi.

Vì vậy, hai người Trần Động, Lâm Kỳ mang theo bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi rời khỏi quý tân phòng.

Lúc này, tại một quý tân phòng cách đám người Long Kinh Thiên không xa, Tạ Bằng đang kim đao đại mã (uy phong) mà ngồi tại chỗ bao quát lấy hết thấy đấu giá hội bên dưới.

- Tam thiếu chủ, đã nghe ngóng rõ ràng, Hồ Lực lần này tới đây đấu giá chủ yếu là vì kiện trung phẩm hỗn độn tiên giáp cùng thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh kia.

Lão giả tóc bạc gọi là Trình Nộ bên cạnh Tạ Bằng cung kính nói ra.

Trình Nộ này cũng là nhất phương Tiên Đế!

Hồ Lực, chính là Cộng Công đồ tôn.

- Hắc, tên Hồ Lực này cũng đến vì kiện trung phẩm hỗn độn tiên giáp cùng thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh?

Tạ Bằng vậy mà cười lạnh, nói ra.

- Không lâu trước đây, ta đã thu được một phần bảo tàng của một Thượng cổ đế vương đại phái lưu lại, ta xem Hồ Lực này lấy cái gì mà tranh với ta.

Trình Nộ cười nói.

- Hồ Lực tuy là Cộng Công đồ tôn, nhưng mà so với thiếu chủ thực lực cùng địa vị đều kém hẳn một bậc, cho dù luận về tài lực cũng không cách nào so với thiếu chủ! Lần đấu giá này, trung phẩm hỗn độn tiên giáp cùng thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh tự nhiên sẽ là của thiếu chủ rồi!

Tạ Bằng ngạo nghễ gật đầu, cười nói.

- Thu Mạn sư muội tấn chức Tiên Đế, thiếu khuyết một kiện tiên giáp phù hợp. Lần này trung phẩm hỗn độn tiên giáp đấu giá chính là Ô Lan Băng Tuyết giáp, mua về tặng nàng, nhất định nàng sẽ cao hứng!

Thu Mạn sư muội trong miệng Tạ Bằng chính là con gái của Hắc Long Đại Đế.

- Cảm tạ các vị đã tới tham gia Kinh Châu đấu giá hội lần này, lần đấu giá này trọng bảo sẽ là Ô Lan Băng Tuyết giáp trung phẩm hỗn độn tiên giáp cùng Phật Long Kim đỉnh thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh. Bất quá, hiện tại lão hủ muốn báo ọi người một cái tin tức tốt, lần đấu giá hội này sẽ gia tăng thêm một kiện trọng bảo!

Lúc này, trên đài đấu giá, Lâm Kỳ đi tới, cười nói ra.

- Hơn nữa so với Ô Lan Băng Tuyết giáp cùng Phật Long Kim đỉnh còn muốn quý trọng hơn!

Lời này vừa ra, phòng đấu giá lập tức xôn xao một hồi.

So với Ô Lan Băng Tuyết giáp, Phật Long Kim đỉnh còn muốn quý trọng hơn!?

Trong quý tân phòng, đám người Tạ Bằng cùng Hồ Lực đều khê giạt mình, cùng những người khác đồng dạng, đều nghi hoặc, suy đoán đến cùng đó là vật gì.

Lâm Kỳ thấy mọi người xao động như thế trên mặt liền nở một nụ cười, tay phải vung lên, chỉ thấy trên đài đấu giá hào quang lập lòe, tiếp đó một cỗ Hỗn Độn Tiên Thiên Lô hệ chi khí phát tán ra, khiến ọi người phảng phất như rơi vào trong thế giới Hỗn Độn Tiên Thiên Lô hệ chi khí vậy.

- Cái này, đây là!?

Tạ Bằng hai mắt trừng lớn nhìn bốn trái cây trên đài đấu giá, nhất thời không nói ra lời, đầu lưỡi giống như bị nuốt mất rồi vậy.

- Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả?

Trình Nộ bên cạnh lại kinh hô lên.

- Dĩ nhiên là Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả! Hơn nữa còn là bốn loại!

Ngay tại thời điểm Trình Nộ kinh hô, hiện trường cũng bắt đầu hỗn loạn, kích động hẳn lên, thậm chí không ít cường giả để vương đại phái đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi, hai mắt toé lên lửa nóng, tất cả đều nhìn chăm chăm bốn quả cây trên đài đấu giá kia.

- Đúng vậy, tin tưởng mọi người đã đều đoán ra được đây là thứ quả gì, đây chính là thiên địa kỳ quả, bốn loại trong Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả!

Sau đó, Lâm Kỳ nhìn đám đông kích động bên dưới mà cười nói ra.

Mọi người nghe được chính Lâm Kỳ xác nhận lại lần nữa xôn xao lên, thậm chí có dấu hiệu bạo động.

- Hơn nữa, bốn trái Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô này được bảo tồn rất khá, hoàn mỹ không tổn hao gì, không có một điểm hư hao nào. Mọi người đều biết, khi sinh ra thiên phú đã định, rất khó cải biến được, nhưng mà mỗi một loại trong Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả đều có thể!

Lâm Kỳ tiếp tục cười nói.

- Bốn trái Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô này, người bán yêu cầu bán cùng một lúc, về phần đấu giá như thế nào, giá khởi điểm bao nhiêu, tạm thời không thể tiết lộ!

Lâm Kỳ nói xong liền đem bốn trái Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô thu lại, sau đó liền để cho đấu giá sư chủ trì bắt đầu tiến hành đấu giá hội.

- Bốn trái Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô này, ta nhất định phải đoạt được!

Trong quý tân phòng, Tạ Bằng siết chặt hai nắm tay lại, hai mắt loé lên hào quang hưng phấn.

- Không nghĩ tới lần đấu giá hội này vậy mà gặp được Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả, thứ tốt! Quả nhiên là tuyệt thế bảo bối! Bản thân ta thiên phú đã mạnh rồi, nếu lại nuốt bốn trái Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô này, về sau tuyệt đối có hy vọng tấn chức Tiên Đấu hậu kỳ đỉnh phong!

Bên cạnh quý tân phòng của Tạ Bằng, một tráng hán đang ngồi toàn thân phát ra hào quang băng lam, tráng hán này chính là Hồ Lực, Cộng Công đồ tôn.

- Không nghĩ tới, dĩ nhiên là Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả! Lần này, cho dù không đoạt được Ô Lan Bằng Tuyết giáp, Phật Long Kim đỉnh thì ta cũng phải đoạt được bốn trái Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô này!

Hồ Lực hai mắt không ngừng bắn ra băng lam quang mang.

Mà Lâm Kỳ sau khi đi xuống khỏi bàn đấu giá xong liền đi tới một gian quý tân phòng nào đó, trong quý tân phòng có một nữ nhân đang ngồi, một nữ nhân vô cùng xinh đẹp, da như ngọc, kiều mị vạn phần.

- Nhị tiểu thư!

Lâm Kỳ sau khi đi vào liền cung kính thi lễ với nữ nhân này một cái, nói.

Nhị tiểu thư!

Nữ nhân này đúng là con gái thứ hai của Ngọc Đế Hạo Thiên, Hạo San.

Hạo San gật đầu, để cho Lâm Kỳ đứng dậy xong liền hỏi.

- Đã tra ra thân phận người trẻ tuổi tóc đen kia chưa?

- Tạm thời còn chưa tra ra.

Lâm Kỳ đáp.

- Tra không ra?

Lông mày Hạo San nhíu lại, dùng thế lực Thiên Đình mà nói, muốn tra ra thân phận của một người là chuyện rất dễ dàng, hiện tại lại tra không ra, chuyện này nói rõ diện mạo của đối phương không phải là chân thật.

Đúng như nàng suy đoán, mấy người Long Kinh Thiên tới đây đích thực là đã cải biến dung mạo, Kinh Châu này chính là nhất phương đại châu chi thành, Long Kinh Thiên nếu như không thay đổi dung mạo, khẳng định là sẽ có người nhận ra hắn.

- Người trẻ tuổi tóc đen này trên người khẳng định không chỉ có bốn trái Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô như vậy.

Hạo San trầm ngâm, nói ra.

511. Chương 510: Ta Thường Thức Tiểu Tử Đây!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 510: Ta thường thức tiểu tử này!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Tiểu thư, ý người là...

Lâm Kỷ cẩn thận dò hỏi.

Hai mắt Hạo Sang lập loè tinh quang.

- Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả, ngũ hành viên mãn, có thể cải tạo linh hồn, Tiên phù, bốn nguyên huyết mạch, đầy đủ mọi thứ của một người. Bản thân ta tu luyện so với đại tỷ cố gắng gấp đôi có dư, nhưng mà thực lực vẫn tụt hậu xa năng, cũng là bởi vì thiên phú của ta không bằng nàng! Nếu là đoạt được năm trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả, ta về sau tuyệt đối có thể áp chế đại tỷ!

Lâm Kỷ chần chờ một chút, nói ra.

- Nhị tiểu thư, thế nhưng mà còn quy định đấu giá hội, chúng ta... Chuyện này, có phải hay không không được tốt cho lắm?

Thanh âm của Hạo San trở lên lạnh lùng, nói.

- Không tốt lắm? Có cái gì không tốt? Phụ thân ta thống trị cả Tiên giới, toàn bộ Tiên giới tất cả mọi thứ đáng lý phải thuộc về phụ thân ta, tất cả mọi thứ phải thuộc về Hạo gia ta, người trẻ tuổi tóc đen này có được Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả, nên hiến cho Hạo gia ta mới đúng!

Lâm Kỷ im lặng.

- Đợi sau khi đấu giá xong bốn quả Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô này xong, đem chuyện của người trẻ tuổi tóc đen kia tiết lộ cho Tà Bằng cùng Hồ Lực hai người biết rõ.

Hạo San nói ra.

Lâm Kỷ ngạc nhiên, Hạo San muốn đem tin tức tiết lộ cho Tà Bằng cùng Hồ Lực?

- Đi đi, cứ chiều theo ý ta mà làm.

Hạo San vung tay lên.

- Vâng, nhị tiểu thư!

Lâm Kỷ cung kính đáp, ý tứ của Hạo San hẳn đã minh bạch, Hạo San muốn chính là mượn tay hai người Tà Bằng dò xét người trẻ tuổi áo đen kia một chút. Đương nhiên, tốt nhất là song phương lưỡng bại câu thương, đến lúc đó Hạo San sẽ làm ngư ông đắc lợi.

Sau khi Lâm Kỷ đi ra ngoài, Hạo San hai mắt lập loè, càng nghĩ càng cao hứng, không khỏi nở một nụ cười.

- Đại tỷ, trước kia mỗi lần Thiên Đình Thiên tài chi chiến, người trước vô số tuổi trẻ tài tuấn đoạt hết danh tiếng, đoạt hết mặt mũi của ta, lần này, nên đến phiên ta rồi!

- Người trước kia làm ta mất mặt mũi như thế nào, lần này ta muốn bù lại gấp trăm lần!

Mà phía dưới, đấu giá hội đã bắt đầu tiến hành, hiện tại đang đấu giá một khối hỗn độn hư vô chi thiết, đấu giá rất kịch liệt, thanh âm đấu giá vang lên liên tục.

Long Kinh Thiên ngồi trong quý tân phòng, nhìn chúng nhân phía dưới đấu giá.

- Kinh Thiên, Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả kia bảo bối như vậy, chúng đem nó ra đấu giá, như vậy có hay không không ổn?

Hứa Vũ Quân nói ra, mà Mộ Dung Thiên cũng gật đầu phụ hoạ theo.

- Đúng vậy a, nếu đấu giá hội đem tin tức tiết lộ ra ngoài, chúng ta chẳng phải sẽ gặp nguy hiểm sao?

Long Kinh Thiên cười nói.

- Chuyện này, ta đã dự liệu, yên tâm đi, không có việc gì đâu.

Loại tình huống này, hấn sao lại không nghĩ tới?

- Tiếp theo, chúng ta muốn đấu giá chính là một đám hỗn độn linh dược.

Lúc này, đấu giá sư đang chủ trì lại mở miệng nói, tiếp đó liền đem một quả không gian giới chỉ lấy ra, trong không gian giới chỉ chất chồng chừng trăm loại hỗn độn linh dược, mà trong đó đều có Tử Hồn quả, Không Linh hoa, Thiên Diệp thảo mà Long Kinh Thiên cần.

Đấu giá sư lại tiếp tục đem tác dụng của mấy trăm chủng hỗn độn linh dược này đơn giản nói qua một lần, sau đó liền để ọi người bắt đầu đấu giá, giá khởi điểm chính là 500 vạn cực phẩm tiên đan.

500 vạn cực phẩm tiên đan!

Một khoả cực phẩm tiên đan đã tương đương với một vạn khoả thượng phẩm tiên đan, một vạn khoả cực phẩm chính là một ức trung phẩm, 500 vạn cực phẩm chính là năm mươi tỷ trung phẩm rồi!

Năm mươi tỷ thượng phẩm tiên đan!

- Những hỗn độn linh dược này, vậy mà mắc như vậy?

Cửu Vĩ Thiên Miêu lấp bắp nói ra, cho dù những Hỗn độn linh dược này tác dụng không nhỏ, lại là tài liệu cho việc luyện chế rất nhiều hỗn độn tiên đan, nhưng mà cái giá này có chút quá cao đi!

Bởi vì, luyện chế hỗn độn tiên đan cũng không phải đảm bảo mỗi lò đều thành công. Hỗn độn tiên đan rất khó luyện chế, bình thường Tiên Đế có được Hỗn độn chi hoả luyện chế mười lô thành công được một lô đã là rất không tệ rồi.

- 510 vạn!

Hiện trường sau im lặng liền đột nhiên có người hô lên.

Mọi người nhìn sang.

- Là Âm Dương giáo thái thượng trưởng lão!

Âm Dương giáo, cũng là một đế vương đại phái cổ xưa, ở Kinh châu coi như cũng có chút thanh danh.

- 550 vạn!

- 600 vạn!

Âm Dương giáo thái thượng trưởng lão sau khi hô giá xong, rất nhanh liền có người lần lượt tham gia đấu giá, đem giá đẩy lên càng lúc càng cao.

- 800!

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên vang lên, những người nguyên bản còn muốn mở miệng đều ngẩn ngơ cả, theo thanh âm vang lên mà nhìn về phía một gian quý tân phòng.

800 vạn cực phẩm tiên đan!

Người hô giá tự nhiên là Long Kinh Thiên rồi.

- 1000 vạn!

Bất quá, ngay sau khi Long Kinh Thiên mở miệng, một giọng nói vang lên từ gian quý tân phòng khác.

Long Kinh Thiên đem thần thức quét qua, đúng là Hắc Long tọa hạ tam đại đệ tử, Tạ Bằng.

- 2000 vạn!

Long Kinh Thiên lạnh lùng cười cười, đậm mạc nói ra.

Trong quý tân phòng, Tạ Bằng khẽ giật mình, Trình Nộ bên cạnh hắn ngược lại cười nói.

- Không nghĩ tới ngoài Hồ Lực ra vậy mà còn có người dám can đảm cùng tam thiếu chủ tranh đồ.

Tạ Bằng ở tại gian quý tân phòng số ba mươi ba, tất cả mọi người trong đấu giá hội ai ai cũng rõ.

Tạ Bằng cười cợt một câu.

- Thật có ý tứ, có người dám cùng ta đấu giá, điều này cũng đúng là chuyện lý thú, không sao, liền chơi đùa cùng hắn.

Hắn tự nhiên không có đem Long Kinh Thiên để vào mắt.

- 3000 vạn!

Hắn thuận miệng nói ra.

Nhưng mà vừa dứt lời, đột nhiên thanh âm của Long Kinh Thiên lại vang lên.

- 6000 vạn!

6000 vạn!

Tất cả mọi người lắp bắp kinh hãi.

Trong quý tân phòng, Tạ Bằng nguyên bản đang cười cười đột nhiên cứng đờ lại, hai mắt bắn ra hàn quang khiến người khác sợ hãi. Nguyên bản, hắn còn chưa để ý nhưng mà hiện tại trong lòng đã có sát ý. Đối phương vậy mà lại đem giá đẩy lên gấp đôi, đây cũng không phải là cùng hắn đấu giá đơn giản nữa rồi mà là khiêu khích, cố ý chọc ngoáy!

Mà lúc này, Hồ Lực ngồi trong quý tân phòng lại ha ha cười.

- Không nghĩ tới, vậy mà còn có người dám khiêu khích Tạ Bằng như vậy! Tiểu tử này, ta thích! Các người đến lúc đó tra thân phận người này một chút, ta thưởng thức tiểu tử này, thu phục tiểu tử này cho ta!

- Vâng, Hồ Lực đại nhân!

Một Tiên Đế sau lưng cung kính nói ra.

- Được Hồ Lực đại nhân thưởng thức, đây chính là sự tình bao nhiêu người mơ ước a, tiểu tử này coi như có phúc khí!

Hồ Lực ha ha cười.

- Một ức!

Đúng lúc này, thanh âm của Tạ Bằng lần nữa vang lên, bất quá lần này không có nhẹ nhàng như lúc trước nữa mà lộ ra hàn ý, trầm thấp. Tất cả mọi người đương trường đều cảm giác được Tạ Bằng đã nổi sát tâm.

- Người này rốt cuộc là ai? Chẳng lẽ không biết quý tân phòng số ba mươi ba là của Tạ Bằng sao? Cũng dám cùng Tạ Bằng tranh đoạt, đây không phải là muốn chết sao?

- Ai biết, nói không chừng người này là thiếu chủ của một vài Viên cổ đế vương đại phái cổ xưa không xuất thế, cũng có chỗ hiểu được!

Hiện trường xôn xao nghị luận.

Hạo San trong quý tân phòng không khỏi nở nụ cười.

- Ta còn lo lắng Tạ Bằng sẽ không ra tay với người này, hiện tại xem ra ta đã lo lắng dư thừa rồi!

Tranh đi, tranh càng mãnh liệt càng tốt, nàng muốn chính là loại kết quả này.

- Hai ức!

Lúc này, thanh âm của Long Kinh Thiên lần nữa vang lên.

Hai ước!

Hiện trường hoàn toàn xôn xao, những hỗn độn linh dược này giá khởi điểm chỉ là 500 vạn cực phẩm tiên đan, mà bây giờ đã đẩy lên tới con số hai ước! Tất cả mọi người đối với thân phận người dám can đảm cùng Tạ Bằng đấu giá càng cảm thấy tò mò.

Mà trong quý tân phòng, Tạ Bằng toàn thân bốc lên một ngọn hỏa diễm, sát ý lạnh lạnh gần như làm bốn phía đông đặc lại. Đã bao nhiêu năm rồi mới có người dám khiêu khích uy nghiêm của hắn như vậy rồi!

- Tam thiếu chủ, ta xem, chúng ta đừng được rồi.

Trình Nộ cẩn thận mở miệng nói ra.

- Sau đó, chúng ta có thể...

Nói đến đây, hắn liền làm thủ thế cắt cổ.

512. Chương 511: Ta Nhất Định Phải Thu Phục Được Tiểu Tử Này!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 511: Ta nhất định phải thu phục được tiểu tử này!

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Tạ Bằng siết chặt hai nắm tay, sắc mặt âm trầm bất định, tiếp đó liền buông lỏng hai nắm tay ra, chỉ là toàn thân sát ý càng thêm đậm đặc.

- Được, ta liền để cho tiểu tử này đắc ý mấy giờ, đợi đấu giá hội chấm dứt, ta muốn đem hắn bóp nát, mặc kệ hắn là thiếu chủ để vương đại phái cổ xưa gì, đều phải chết!

Hắn đường đường là Thiên Tôn đồ tôn, hôm nay trước mặt mọi người lại bị người khác đem thể diện ném đi!

Hai ước cực phẩm tiên đan!

Hai ước cực phẩm tiên đan tuy rằng không ít nhưng mà hắn vẫn còn có thể xuất ra nhiều hơn được, thế nhưng mà hắn cảm giác cho dù hắn có tiếp tục hô giá, hét lên ba ước thì đối phương vẫn tiếp tục hô lên như cũ.

Tiếp tục hô giá, cường giả khắp nơi chỉ biết hắn càng làm trò.

Cuối cùng, Long Kinh Thiên dùng hai ước cực phẩm tiên đan mua đi đám hỗn độn linh dược kia. Long Kinh Thiên xuất ra không gian tiên khí của Ngũ Đế tiên môn chủ Lâm Thừa, lấy ra từ trong đó hai ước cực phẩm tiên đan mà giao cho đấu giá hội.

Lâm Thừa thân là môn chủ Ngũ Đế tiên môn, Ngũ Đế tiên môn truyền thừa đã có một tỷ năm có dư, hai ước cực phẩm tiên này đương nhiên vẫn phải có, không chỉ vậy, trong không gian giới chỉ của Lâm Thừa có tới hơn mười ước cực phẩm tiên đan!

Đương nhiên, trong mắt người khác, Long Kinh Thiên dùng hai ước cực phẩm tiên đan mua đi đám hỗn độn linh dược kia chính là cùng Tạ Bằng tranh phách, một chút cũng không đáng, hơn nữa còn là ngu xuẩn. Thế nhưng mà Long Kinh Thiên lại không cho là vậy, người khác luyện chế mười lô hỗn độn đan được có thể thành công một lô đã coi là không tệ rồi, nhưng mà hắn luyện chế có thể nắm chắc mười thành! Mười lô hỗn độn tiên đan, mười lô thành công!

Những hỗn độn linh dược này không ít, đủ cho hắn luyện chế một trăm lô hỗn độn tiên đan, Viêm Nhật Cửu Trọng đan!

Một trăm lô hỗn độn tiên đan Viêm Nhật Cửu Trọng đan, so với hai ức cực phẩm tiên đan tuyệt đối là giá trị vượt xa!

Quản sự đấu giá hội sau khi đem nhóm hỗn độn linh dược mang tới quý tân phòng xong, Long Kinh Thiên liền đem chúng bỏ vào trong Thái Hư Thần Phủ.

Bất quá, ngoại trừ Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ba người ra, năm người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Cửu Vĩ Thiên Miêu không khỏi lo lắng thay Long Kinh Thiên. Bởi vì vừa rồi ai cũng nghe ra Tạ Bằng đã nổi sát ý với Long Kinh Thiên rồi.

Hậu đãi của Tạ Bằng chính là Hắc Long Đại Đế, Hắc Long Đại Đế đã đủ đáng sợ rồi nhưng mà hậu đãi của Hắc Long Đại Đế lại là Minh Hà Thiên Tôn a!

- Lão đại, đấu giá hội sau khi chấm dứt, chỉ sợ Tạ Bằng kia sẽ gây bất lợi cho chúng ta!?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói ra.

- Không việc gì.

Long Kinh Thiên cười nhạt một tiếng.

Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển hai người còn định nói thêm gì đó thì Long Kinh Thiên lại khoát tay áo, nói.

- Tiếp tục xem đấu giá.

Lúc này, đấu giá hội lại tiếp tục diễn ra, sau hỗn độn linh dược chính là mười loại hỗn độn linh dịch. Những hỗn độn linh dịch này đối với La Thiên Thượng Tiên, Tiên Quân đều có tác dụng rất lớn, giá khởi điểm là 300 vạn cực phẩm tiên đan.

- 1000 vạn.

Long Kinh Thiên hô.

Đám người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển thấy thế lời muốn nói ra chỉ đành phải ngừng lại.

Mọi người có mặt trong phòng đấu giá thấy Long Kinh Thiên mở miệng liền lần nữa xôn xao lên, tất cả không hẹn mà đều nhìn về phía quý tân phòng số ba mươi ba của Tạ Bằng.

Tất cả mọi người đang suy đoán Tạ Bằng sẽ phản ứng như thế nào.

- Một ức!

Ngay tại lúc đoán già đoán non phản ứng của Tạ Bằng thì đột nhiên thanh âm cơ hồ là gào rú lên của Tạ Bằng từ trong quý tân phòng số ba mươi ba truyền ra.

Hiện tại, Tạ Bằng chỉ cần vừa nghe tới thanh âm của Long Kinh Thiên hô giá liền giống như giẫm phải bò cạp, như phản xạ mà hô lên một ức.

Mọi người trong phòng sau khi khê giật mình liền tiếp tục xôn xao lên, ai cũng không nghĩ tới Tạ Bằng lại có phản ứng mạnh mẽ như vậy, bất quá ngẫm lại cũng đúng, Thiên Tôn đồ tôn bị người khác ném thể diện đi, phản ứng mãnh liệt như vậy thì cũng không phải là không thể.

Mọi người xôn xao đồng thời nhìn về phía quý tân phòng của Long Kinh Thiên.

Trong phòng, Long Kinh Thiên kinh ngạc, tiếp đó là nở một nụ cười, cười nói với mấy người Bàn Tiểu Nhị.

- Tạ Bằng này không hổ là Thiên Tôn đồ tôn, tài đại khí thô (giàu có) như vậy, đấu giá một chút hỗn độn linh dịch mà cũng cam lòng bỏ ra một ức cực phẩm tiên đan được.

Long Kinh Thiên cũng không có che dấu thanh âm đùa cợt của mình, thanh âm theo đó từ trong phòng truyền ra ngoài, làm cho tất cả mọi người đều ngẩn ra.

Long Kinh Thiên đương nhiên không có tiếp tục đấu giá nữa, hỗn độn linh dịch này đối với Tiên Quân, dưới Tiên Quân đều có đại hữu dụng, nhưng mà đối với mấy người Long Kinh Thiên mà nói tác dụng lại không phải là rất lớn. Dù sao, mấy người Hứa Vũ Quân thế nhưng mà đã từng phục dụng qua Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả rồi.

Cuối cùng, Tạ Bằng dùng một ức cực phẩm tiên đan mua đi hỗn độn linh dịch.

Bất quá, hỗn độn linh dịch vừa đưa tới chỗ Tạ Bằng, Tạ Bằng sắc mặt lại cực kỳ dữ tợn, toàn thân sát ý càng thêm đậm đặc, hẩn nhìn chăm chăm vào quần sự mang hỗn độn linh dịch tới mà quát lên.

- Hỗn đản cút ngay cho ta!

Những hỗn độn linh dịch này đối với hẩn một chút tác dụng cũng không, nhưng mà hẩn lại bỏ ra một ức cực phẩm tiên đan mua tới! Lại phối hợp với thanh âm đùa cợt của Long Kinh Thiên, hẩn quả thực giống như đang diễn một vở hài kịch để ọi người chê cười mà thôi!

Phòng đấu giá bên dưới, đã có không ít thái thượng trưởng lão để vương đại phái lắc đầu cười khở.

Mà Hồ Lực trong quý tân phòng lại khoan khoái cười to, cười đến có chút thất thố.

- Thoải mái, quả thực sung sướng a! Không nghĩ Tạ Bằng cũng có ngày rơi vào cảnh này! Ta càng ngày càng thưởng thức tiểu tử kia rồi, ta nhất định phải thu phục được tiểu tử này, không, thu phục còn chưa đủ, phải để cho tiểu tử này bái ta làm sư phụ a, làm thân truyền đệ tử của ta!

Danh Tiên Đế đứng sau lưng Hồ Lực kia cười nói.

- Nếu tiểu tử kia biết rõ Hồ Lực đại nhân muốn thu hẩn làm đồ đệ, chỉ sợ hẩn hiện tại cao hứng muốn hự mất!

Hồ Lực ha hả cười.

Hạo San trong quý tân phòng lại nói.

- Tiểu tử kia ngược lại là nhân tài, chỉ là đáng tiếc, ta cần phải có được Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả, cho nên hẩn chỉ có thể chết rồi!

- Nhị tiểu thư, người này chỉ sợ không đơn giản.

Lâm Kỷ nói.

- Không đơn giản? Không đơn giản thì như thế nào?

Hạo San cười lạnh, nói.

- Chẳng lẽ hẩn là đệ tử của Thánh Nhân? Ngoại trừ đệ tử Thánh Nhân ra, chết là phải chết!

Hoàn toàn chính xác, ngoại trừ đối phương là đệ tử Thánh Nhân ra, Hạo San thực sự không cần cố kỵ cái gì cả, để vương đại phái dám cùng Thiên Đình đối đầu? Cho dù đến lúc đó môn phái sau lưng đối phương biết rõ Hạo San làm vậy thì cũng chỉ có thể nén giận.

Đấu giá hội tiếp tục tiến hành.

Kế tiếp, lại đấu giá tới mười kiện bảo bối, nhưng mà Long Kinh Thiên không có mở miệng hô giá, mà Tạ Bằng trong quý tân phòng sắc mặt lại càng ngày càng âm trầm.

Hẩn một mực đợi Long Kinh Thiên mở miệng, hẩn giận khi nghe được thanh âm của Long Kinh Thiên, nhưng lại càng tức giận khi không nghe thấy thanh âm của Long Kinh Thiên.

- Tiểu tử kia đã chết rồi sao? Tại sao không tham gia đấu giá?

Sau hơn mười kiện bảo bối, thanh âm của Long Kinh Thiên thuyễ chung không có vang lên, Tạ Bằng rốt cực nhện không được mà quát lên.

Trình Nộ cúi thấp đầu, không dám hó hé cái gì.

- Kế tiếp, chúng ta muốn đấu giá tới bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô!

Đúng lúc này, đấu giá sư đang chủ trì đấu giá hội bên dưới lại mở miệng nói ra.

- Cái gì! Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả!

Mọi người trong phòng khê giật mình, tiếp đó là bạo động lên.

Hiện tại, Ô Lan Băng Tuyết giáp, Phạt Long Kim đỉnh còn chưa đấu giá vậy mà Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi quả đã được đem ra. Vốn, trong suy nghĩ của tất cả mọi người, Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi quả phải bảo vật áp trục cuối cùng mới đúng.

Tạ Bằng nguyên bản đang gào rú thì đột nhiên dừng phắt lại, hai mắt phát ra lửa nóng mà nhìn chăm chăm vào bốn trái Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi trên đài đấu giá.

- Vốn, đấu giá hội chúng ta muốn đem Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi quả để dành tới cuối cùng, nhưng mà đây là yêu cầu của người bán, cho nên đấu giá hội chúng ta cũng chỉ có thể đem Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi quả đấu giá sớm một chút!

Đấu giá sư chủ trì nói ra. truyện copy từ

- Bốn trái Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi này, căn cứ vào yêu cầu của người bán, giá khởi điểm là 1000 vạn Thiên Nguyên đan!

1000 vạn Thiên Nguyên đan!

- Hít hà!

Hiện trường một mảnh hít khí lạnh khí.

513. Chương 512: Người Bán Là Ai?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 512: Người bán là ai?

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

1000 vạn Hỗn Động Tiên Nguyên đan!

Lúc trước, tất cả mọi người đối với Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi quả này tràn ngập trông mong, nhưng mà nghe được con số này tất cả đều bị dọa cho co rụt lại.

Thiên Nguyên đan chính là một loại hỗn động tiên đan phổ biến nhất Tiên giới, nhưng mà Thiên Nguyên đan so với những loại hỗn động tiên đan khác lại khó luyện chế hơn nhiều.

Ngay cả hai người Tạ Bằng, Hồ Lực trong quý tân phòng cũng hoảng sợ.

Mẹ kiếp, hỗn động tiên đan bọn hắn chuẩn còn không đủ để đấu giá bốn trái Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi này!

- Giá khởi điểm 1000 vạn Hỗn Động Tiên Nguyên đan, tuy rằng có ột chút nhưng tất cả mọi người đều tính tường hiệu quả nghịch thiên của chúng như thế nào, mỗi một trái Hỗn Động Tiên Thiên Ngũ Lôi đã đủ cái thiện thể chất, thiên phú của một người, hơn nữa đây lại không phải là một quả, là bốn quả!

Lúc này, đấu giá sư chủ trì nói ra.

Bốn trái!

Chia đều ra, mỗi trái giá khởi điểm chỉ có 250 vạn! Tạ Bằng, Hồ Lực hai người vừa nghĩ tới đây trong nội tâm hoà hoãn xuống không ít.

- Thỉnh các vị hiện tại bắt đầu đấu giá!

Sau đó, đấu giá sư chủ trì quét qua một lượt, nói ra.

Nhất thời không có ai hô giá, 1000 vạn Thiên Nguyên đan coi như là để vương đại phái bình thường cũng lấy không ra nổi, ví dụ như Ngũ Đế tiên môn chẳng hạn.

- 1010 vạn.

Sau hoàn toàn yên tĩnh, một giọng nói từ trong một gian quý tân phòng truyền ra, thanh âm này cũng không phải là của Hồ Lực hay Tạ Bằng mà có chút khàn khàn, già nua.

Mọi người nhìn lại, là gian số mười bảy.

- 1050 vạn!

Một giọng nói từ trong gian quý tân phòng số chín truyền ra.

- 1100 vạn!

Gian quý tân phòng số mười bảy.

- 1150 vạn!

Gian quý tân phòng số chín.

Hồ Lực cùng Tạ Bằng hai người không có mở miệng, gian thứ mười bảy cùng gian thứ chín bắt đầu kịch liệt đấu giá, bất quá biên độ hô giá cũng không lớn, dù sao đây cũng là Thiên Nguyên đan a!

Ngay lúc quý tân phòng số mười bảy đem giá đẩy lên 1300 vạn thì gian quý tân phòng số chín liền yên lặng xuống, bộ dáng xem ra đã buông tha rồi.

- 1400 vạn!

Thanh âm hùng hậu của Hồ Lực vang lên, giọng của Hồ Lực rất lớn, hơn nữa còn cố ý rót thêm Tiên Đế chỉ lực vào trong cho nên chấn ọi người trong đấu phải ong ong lên.

Mọi người có chút cảm tức nhưng mà chỉ biết ngậm bồ hòn làm ngọt.

- 1500 vạn!

Tạ Bằng hừ lạnh, mở miệng nói ra.

- 1600 vạn!

Hồ Lực lại rống lên.

- 1700 vạn!

Thanh âm của Hồ Lực vừa dứt là giọng của Tạ Bằng liền vang lên, Hồ Lực là đồ tôn Cộng Công, mà Tạ Bằng là đồ tôn Minh Hà, hai người tranh chấp đã được mấy trăm vạn năm, thù hận không nhỏ.

Theo hai người Tạ Bằng đấu giá, gian quý tân phòng hô giá đầu tiên liền hoàn toàn im lặng xuống, toàn bộ hiện trường cũng chỉ còn lại thanh âm của Tạ Bằng và Hồ Lực hai người.

Mọi người nghe con số hai người báo ra, tất cả trong lòng đều có cảm giác hãi hùng khiếp vía.

1700 Thiên Nguyên đan! Coi như là một vài đế vương đại phái gom góp hết toàn bộ tài sản của đệ tử, trưởng lão, thái thượng trưởng lão, thậm chí là ngay cả chuông môn lại bán đi cũng không kiếm đủ 1700 vạn Thiên Nguyên đan!

Thiên Tôn đồ tôn quả nhiên là Thiên Tôn đồ tôn, gia sản phong phú không phải là đế vương đại phái bình thường có thể so sánh.

- 2000 vạn!

Trong quý tân phòng, Tạ Bằng sắc mặt có chút dữ tợn hô lên, 2000 vạn Thiên Nguyên đan coi như là hấn cũng có chút khó có thể chấp nhận nổi!

Hồ Lực đồng dạng hai mắt phát hồng, toàn thân phun ra nướ vào băng lam hào quang bất định, sắc mặt có chút dọa người.

- Đồ chó hoang Tạ Bằng, lần này hấn vậy mà cũng dám mang theo nhiều Thiên Nguyên đan như vậy trên người!?

2000 vạn Thiên Nguyên đan, hắn mặc dù vẫn lấy ra được nhưng mà còn Ô Lan Băng Tuyết giáp cùng Phật Long Kim đỉnh thì sao? Nếu như đấu giá mua được bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô này xong, hắn liền không còn cách nào tham gia đấu giá Ô Lan Băng Tuyết giáp cùng Phật Long Kim đỉnh rồi.

- 2500 vạn!

Hồ Lực bỗng nhiên đứng lên, hai mắt lộ ra hung mang mà quát âm lên. Hắn nghĩ đi nghĩ lại, rốt cuộc vẫn quyết định mua lấy bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô này. Dù sao, lần này bỏ qua Ô Lan Băng Tuyết giáp cùng Phật Long Kim đỉnh thì về sau vẫn có thể mua được thứ khác tương tự, nhưng mà Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả nếu như bỏ qua, về sau sẽ khó mà có cơ hội gặp lại lần nữa.

Tạ Bằng không nghĩ tới Hồ Lực vậy mà thoáng cái đẩy giá lên 2500 vạn! Hai mắt hắn bắn ra hàn mang mãnh liệt đủ khiến người khác phải sợ hãi, sắc mặt âm trầm bất định mà nói ra.

- Tên Hồ Lực này điên rồi! Đồ chó điên!

Trong quý tân phòng, đám người Long Kinh Thiên, Bàn Tiểu Nhị ngồi xem hai người Hồ Lực, Tạ Bằng chó cắn chó, cắn tới lợi hại, giá cả đẩy lên càng lúc càng cao, dĩ nhiên là càng tiện nghi cho Long Kinh Thiên rồi.

Bàn Tiểu Nhị cười nói.

- Không nghĩ tới hai tên tiểu tử Tạ Bằng cùng Hồ Lực này trên người lại có nhiều Thiên Nguyên đan như vậy.

Nói đến đây, hắn lại chép chép miệng một cái, phảng phất như đã tìm được con mồi vậy.

Mọi người cười cười.

- 2600 vạn!

Lúc này, thanh âm trầm thấp tới đáng sợ của Tạ Bằng vang lên quanh quần khắp phòng đấu giá, một cỗ khắc nghiệt chi khí vòng qua vòng lại trong tai mọi người mấy vòng.

Hồ Lực như một con dã thú điên cuồng, hoàn toàn đem khí tức phóng thích ra, hung mang phun ra nuốt vào thể nhưng mà cuối cùng thần sắc của hắn vẫn là sa sút mà ngồi xuống, hắn lựa chọn buông tha.

Bởi vì, cả người hắn cũng chỉ có 2500 vạn Thiên Nguyên đan mà thôi.

Cuối cùng, Tạ Bằng dùng 2600 vạn Thiên Nguyên đan thành công đem bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô thu vào túi. Lúc đấu giá hội quần sự tới giao bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô, nhận đan được, Tạ Bằng nhìn bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô kia mà ha hả cười lên, cười tới vô cùng thoải mái, không cách nào nói thành lời được.

- Thoải mái, quá sung sướng! Hồ Lực, bằng vào thứ thô thiển nhà ngươi mà cũng dám cùng ta tranh giành?

Tạ Bằng cười to, nói.

- Bất quá, thật đáng tiếc, tiểu tử kia không có mở miệng đấu giá!

Hắn tự nhiên ám chỉ Long Kinh Thiên rồi.

Trình Nộ cười nói.

- Một tiểu tử không biết sống chết mà thôi, hắn cho rằng có thể lấy ra 2 ức cực phẩm tiên đan đấu giá một chút hỗn độn linh dược là rất giỏi rồi sao!? Đó là tam thiếu chủ người không muốn cùng tiểu nhân vật tranh giành, miễn ắt thân phận, tam thiếu chủ hiện tại lấy ra 2600 vạn Thiên Nguyên đan đấu giá mua bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô này, đoán chừng tiểu tử kia bị dọa gần chết rồi!

Đem bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô mang tới, da mặt Lâm Kỳ có chút co quắp.

Bị dọa cho gần chết? Người ta không đấu giá, đó là bởi vì bốn trái Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô này căn bản là chính là của người ta đó! Người ta còn phải đấu giá mua lại sao?

- Chậm đã!

Ngay tại lúc Lâm Kỳ sắp lui ra khỏi phòng, Tạ Bằng lại mở miệng nói.

- Lâm Kỳ, người bán Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả này là ai?

Lâm Kỳ nghe vậy trong lòng thầm vui vẻ, quả nhiên như Hạo San nhị tiểu thư sở liệu, lúc đem Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả mang tới Tạ Bằng nhất định sẽ hướng hắn nghe ngóng người bán là ai. Bất quá, hắn lại ra cái vẻ mặt khó xử, nói ra.

- Chuyện này, Tạ Bằng thiếu chủ, người cũng biết đấy, đấu giá hội chúng ta có quy định là không được tiết lộ thân phận người bán!

Tạ Bằng không kiên nhẫn, phát phát tay nói.

- Được rồi, cái gì quy định đấu giá hội, quy định còn không phải là do các người đặt ra hay sao? Các người muốn sửa thể nào mà chả được.

Nói đến đây, hắn vung tay lên, đem một khoả không gian tiên khí có chứa một ức cực phẩm tiên đan ném cho Lâm Kỳ.

Lâm Kỳ tiếp nhận không gian tiên khí, cố ý chần chờ một chút rồi mới nói ra.

- Được rồi, kỳ thật người bán, mọi người cũng biết.

- Chúng ta cũng biết!?

Tạ Bằng cùng Trình Nộ hai người nhìn nhau, ánh mắt lộ rõ vẻ nghi hoặc.

514. Chương 513: Hai Ngàn Vạn!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 513: Hai ngàn vạn!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lâm Kỳ gật đầu.

- Không sai.

Về nghi hoặc trong mắt Tạ Bằng cùng Trình Nộ càng thêm đậm, người bán chẳng lẽ là Hồ Lực? Bất quá không thể nào đâu, Hồ Lực nếu như có được Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả căn bản không có khả năng vì Thiên Nguyên đan mà lấy ra đấu giá, trừ phi là đầu hắn bị lừa đá rồi.

- Hắn chính là kẻ lúc trước cùng Tạ Bằng thiếu chủ đấu giá, dùng hai ức cực phẩm tiên đan đấu giá mua hồn độn linh dược!

Lâm Kỳ mở miệng nói.

- Cái gì!? Là hắn!?

Hai người Tạ Bằng Trình Nộ trầm miệng một lời, kinh hô lên.

Sau đó, Tạ Bằng sắc mặt lại trở nên khó coi.

Hắn mới vừa rồi còn nói cái gì đáng tiếc đối phương không có mở miệng đấu giá, nguyên lai Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả này là của đối phương! 2600 vạn Thiên Nguyên đan a! (.

Nghĩ tới chính mình vất vả vất vả tích lũy 2600 vạn Thiên Nguyên đan đều lọt vào trong túi Long Kinh Thiên, hai mắt theo đó chợt loé hàn mang khiếp người.

Vui sướng khi vừa giành được Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả theo đó mà giảm đi không ít.

Lúc này, trong lòng hắn vô cùng buồn bực, tựa như hớp phải ruồi vậy.

Lâm Kỳ nói xong liền thối lui ra khỏi phòng.

Tạ Bằng hai mắt âm lãnh.

- Không nghĩ tới là tiểu tử kia! Được, được lắm!

Trong hai mắt hắn bốc lên sát ý.

- Tam thiếu chủ, trên người tiểu tử kia không chừng còn có Hỗn Độn Tiên Thiên Thuỷ Lô quả.

Trình Nộ nói ra.

- Tam thiếu chủ đến lúc đó lại đoạt được, ngũ hành viên mãn, phục dụng vào hiệu quả nhất định là gấp mười lần! Chỉ là, Lâm Kỳ này có hay không cố ý lừa gạt chúng ta?

Tạ Bằng khoát tay, nói ra.

- Lâm Kỳ này cho hắn một vạn cái gan hắn cũng không dám cố ý lừa gạt ta! Hắn đã nói người bán là tiểu tử kia, chuyện này không sai rồi.

Mà đồng thời, Hồ Lực trong quý tân phòng vẻ mặt lại cuồng hỉ, ha hả cười.

- Được, không nghĩ tới người bán dĩ nhiên là tiểu tử kia! Tốt, thật tốt quá!

Danh Tiên Đế đứng sau lưng Hồ Lực kia cũng cười nói.

- Vẫn thật không nghĩ ra tiểu tử kia lại là người bán Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả, đến lúc đó Hồ Lực đại nhân thu hắn làm đồ đệ, Hồ Lực đại nhân mở miệng hắn còn không ngoan ngoãn đem Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả hiến lên? Tiểu tử này trên người khẳng định không chỉ có bốn trái này!

Hồ Lực cười to.

- Không sai!

Mà lúc này, đấu giá đài bên dưới lại vang lên thanh âm.

- Kế tiếp đấu giá chính là Ô Lan Băng Tuyết giáp!

Ô Lan Băng Tuyết giáp, trung phẩm hỗn độn tiên giáp!

Lập tức, đám người phía dưới bạo động hẳn lên.

Tiếng cười của Hồ Lực đình chỉ lại, hai mắt nhìn chằm chằm vào Ô Lan Băng Tuyết giáp trên đài đấu giá, nói ra.

- Tạ Bằng a Tạ Bằng, ngươi đã xuất ra 2600 vạn Thiên Nguyên đan, ta cũng không tin ngươi còn có 2000 vạn Thiên Nguyên đan nữa!

- Ô Lan Băng Tuyết giáp, giá khởi điểm một trăm vạn Thiên Nguyên đan!

Đấu giá sư chủ trì nói ra.

Một trăm vạn Thiên Nguyên đan!

Cái giá này tuy cao, nhưng mà so sánh với giá khởi điểm 1000 vạn Thiên Nguyên đan của Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả quả thật kém rất xa rồi.

- Hai trăm vạn!

Thanh âm của đấu giá sư chủ trì vừa dứt, Hồ Lực ra bộ tiền như nước hô lên.

- 210 vạn!

Gian quý tân phòng số chín thanh âm truyền ra.

- 300 vạn!

Hồ Lực ha hả cười, tâm tình rất không tồi.

- 310 vạn!

Thanh âm từ gian quý tân phòng số chín tiếp tục truyền ra.

- 400 vạn!

Hồ Lực thuận miệng nói.

Trong quý tân phòng, Tạ Bằng nghe thanh âm tràn ngập đắc ý của Hồ Lực mà tâm tình càng thêm khó chịu, chỉ là lần này hắn chỉ mang theo hơn 3100 vạn Thiên Nguyên đan, căn bản không có khả năng cùng Hồ Lực cạnh tranh Ô Lan Băng Tuyết giáp này.

Rất nhanh, giá cả liền đẩy lên 600 vạn.

- 700 vạn!

Hồ Lực hung dữ hô lên.

Hiện trường một mảnh tĩnh mịch, nói như vậy, một kiện trung phẩm hỗn độn tiên giáp giá trị cũng chỉ có năm sáu trăm vạn, cái giá bảy trăm vạn này quả thực đã cao hơn rất nhiều rồi.

Cuối cùng, Hồ Lực dùng 700 vạn Thiên Nguyên đan đem Ô Lan Băng Tuyết giáp thu vào tay.

Lần đấu giá hội này, Long Kinh Thiên chủ yếu là vì mua Tử Hào quả, Không Linh hoa, Thiên Diệp thảo cùng Phật Long Kim đỉnh. Ô Lan Băng Tuyết giáp này mặc dù không tệ nhưng mà hắn cũng đã có kiện Diệt Tinh Tiên Vương giáp kia, về sau đấu giá mua Phật Long Kim đỉnh lại luyện chế lại, khẳng định không yếu hơn Ô Lan Băng Tuyết giáp.

Sau Ô Lan Băng Tuyết giáp cũng không phải là tới Phật Long Kim đỉnh mà là một khoả Cửu Chuyển kim đan.

Cửu Chuyển kim đan, đây chính là Tiên giới đệ nhất đan, do Hỗn Nguyên Thánh Nhân Thái Thượng Lão Quân đích thân luyện chế. Cửu Chuyển kim đan giá khởi điểm cũng là một con số trên trời, cuối cùng được gian quý tân phòng số mười bảy dùng 300 vạn Thiên Nguyên đan mua được.

Một quả tiên đan, 300 vạn Thiên Nguyên đan!

Trong thiên địa vũ trụ này cũng chỉ có Cửu Chuyển kim đan mới có cái giá tiền này rồi.

- Kế tiếp chính là kiện trọng bảo cuối cùng, tin tưởng mọi người đều biết đó là kiện trọng bảo gì, không sai, chính là Phật Long Kim đỉnh!

Đấu giá sư chủ trì nói.

- Phật Long Kim đỉnh, thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh, trong đỉnh trấn áp một đầu Hỗn độn Phật long chi hồn thực lực Tiên Đế hậu kỳ làm khí linh. Lúc luyện chế hỗn độn tiên đan, Phật long có thể phun ra Phật hỏa cùng Long hỏa, có thể gia tăng phẩm chất hỗn độn tiên đan lên thật lớn!

Phật long chi hồn, thực lực Tiên Đế hậu kỳ, ra đời từ thời Hỗn độn sơ khai!

Đây là chỗ quý giá của Phật Long Kim đỉnh.

Diệt Tinh Tiên Vương giáp tuy rằng cũng có Tiên Đế chi hồn của Viễn cổ Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong, nhưng mà lại là tàn hồn, xa xa không cách nào cùng Phật long chi hồn nguyên vẹn có thể so sánh được.

- Phật Long Kim đỉnh này giá khởi điểm là 500 vạn Thiên Nguyên đan!

Đấu giá sư chủ trì nói ra.

500 vạn Thiên Nguyên đan!

Giá khởi điểm tuy không bằng Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả lúc trước, thế nhưng mà Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả lại là bốn trái, chia đều ra, Phật Long Kim đỉnh này giá khởi điểm so với Phật Long Kim đỉnh còn cao hơn.

Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả mặc dù có hiệu quả nghịch thiên, nhưng mà một quả chỉ có thể cải thiện thiên phú của một người, thế nhưng mà Phật Long Kim đỉnh lại bất đồng, có thể vĩnh viễn sử dụng để luyện chế ra hồn độn tiên đan.

- 600 vạn!

Hồ Lực là người đầu tiên hô giá, hắn vừa mới mua Ô Lan Bằng Tuyết giáp, cảm xúc tăng vọt.

- 650 vạn!

Lúc trước, gian quý tân phòng số ba một mực không có mở miệng đấu giá, lúc này lại đột nhiên vang lên thanh âm.

- 700 vạn!

Sau khi giật mình, Hồ Lực lại không thèm để ý mà tiếp tục hô lên, hiện tại thiếu đi Tạ Bằng cùng hãn đấu giá, Ô Lan Bằng Tuyết giáp cùng Phật Long Kim đỉnh đã là tình thế mười phần nắm chắc!

- 710 vạn!

Gian quý tân phòng số sáu hô.

- 715 vạn!

Gian thứ mười ba hô.

Trong phòng đấu giá thanh âm đấu giá liên tiếp vang lên, rất nhiều gian quý tân phòng trước giờ im lặng thì giờ phút này đều nhao nhao mở miệng đấu giá, nhìn ra được rất nhiều người đều là vì Phật Long Kim đỉnh mà đến.

Long Kinh Thiên nghe thanh âm đấu giá không ngừng vang lên cũng không có mở miệng, hắn không gấp, khẩu trừ đi một phần trăm thuế, trên người hắn hiện có hơn 2500 vạn Thiên Nguyên đan.

- 1000 vạn!

Đột nhiên, Hồ Lực thoáng cái đẩy giá lên 1000 vạn, hiện trường nhất thời yên tĩnh lại.

- 1100 vạn!

Gian thứ mười bảy hô.

Hồ Lực hai mắt hung mang lập lòe.

- 1500 vạn!

1500 vạn!

Hiện trường triệt để yên lặng xuống, Phật Long Kim đỉnh này dù tốt nhưng cũng không đáng với cái giá 1500 vạn Thiên Nguyên đan a!

1500 vạn Thiên Nguyên đan! Cho dù dùng Phật Long Kim đỉnh luyện chế, vậy thì phải cần bao nhiêu lô mới có thể luyện chế ra được con số này!?

- 2000 vạn!

Ngay tại lúc Hồ Lực cùng tất cả mọi người cho rằng không có ai hô giá nữa thì đột nhiên một giọng nói vang lên, mọi người nhìn lại, thanh âm đúng là từ gian phòng của Long Kinh Thiên vang lên.

515. Chương 514: Các Người Cười Cái Gì?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 514: Các người cười cái gì?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hai ngàn vạn!

Nguyên bản, tiểu tử Hồ Lực hẳn muốn thu làm đồ đệ vậy mà dám can đảm cùng hắn tranh đồ?

Sau khi đấu giá mua xong Ô La Bằng Tuyết giáp, Thiên Nguyên đan trên người hắn cũng chỉ còn lại có 1900 vạn, vừa vặn chưa đủ!

- Kỳ thật, Hồ Lực đại nhân không cần vì thế mà tức giận.

Lúc này, danh Tiên Đế sau lưng lại lên tiếng nói ra.

- Tiểu tử kia đấu giá mua Phật Long Kim đỉnh, đến lúc đó Hồ Lực đại nhân thu hắn làm đệ tử thân truyền, hẳn còn không phải là ngoan ngoãn hiền lành sao? Còn không phải là của Hồ Lực đại nhân sao?

Hồ Lực nghe vậy, vẻ mặt có chút khó coi dần dần lộ ra vẻ tươi cười, tiếp đó là ha hả cười lên.

- Người nói không sai, đến lúc đó, vẫn đều thuộc về ta!

Vị Tiên Đế kia chần chờ một chút, nói ra.

- Chỉ là, nếu như đối phương không bán Hồ Lực đại nhân làm sư phụ, chuyện này...

- Không chịu?

Sắc mặt Hồ Lực trở lên lạnh lẽo, hai mắt sát ý lập lòe.

- Ai dám can đảm trái ý tứ ta, đó chính là cách cái chết không xa!

Cuối cùng, Phật Long Kim đỉnh được Long Kinh Thiên dùng 2000 vạn mua đi. Sau đó, Long Kinh Thiên giao Thiên Nguyên ra, đấu giá hội quán sự liền đem Phật Long Kim đỉnh giao tới tận phòng cho hắn.

Bất quá, ngay tại lúc hắn muốn rời khỏi phòng thì đột nhiên Long Kinh Thiên mở miệng nói.

- Chậm đã!

Lâm Kỳ kinh ngạc, quay đầu lại hỏi.

- Không biết các hạ có gì phân phó?

Long Kinh Thiên không có mở miệng, chỉ thâm ý nhìn chăm chăm hắn. Chẳng biết tại sao, Lâm Kỳ dường như là Tiên Đế trung kỳ vậy mà đối với cái nhìn chăm chú của Long Kinh Thiên lại cảm thấy áp lực. Hơn nữa chính hắn lúc trước còn đem tin tức của Long Kinh Thiên bán cho Hồ Lực cùng Tạ Bằng, càng khiến cho hắn càng giật thót trong lòng.

- Cũng không có việc gì.

Long Kinh Thiên mở miệng nói ra.

- Đây là thưởng cho người!

Dứt lời, tay vung lên, một khoảng không gian giới chỉ rơi xuống tay Lâm Kỳ.

Một Cửu Thiên Huyền Tiên ban thưởng cho Tiên Đế trung kỳ? Điều này quả thực khiến cho Lâm Kỳ cảm thấy quái dị, nhưng mà biểu hiện của Long Kinh Thiên lại quá tự nhiên, phảng phất như là chuyện tất nhiên, mà Long Kinh Thiên hẳn là thượng vị giả, còn Lâm Kỳ hẳn chỉ là hạ vị giả.

Lâm Kỷ đem thần thức quét qua không gian giới chỉ một cái, trên mặt nở một nụ cười.

- Đa tạ!

Dứt lời hắn liền chuyển thân ly khai.

- Lão này trong lòng có quỷ!

Bàn Tiểu Nhị nhìn bóng lưng Lâm Kỷ mà trầm giọng nói.

Long Kinh Thiên cười cười.

- Đi thôi, chúng ta bây giờ ly khai a.

Lần đấu giá hội này, các loại hỗn độn linh dược Tử Hồn quả, Không Linh hoa, Thiên Diệp thảo cùng Phật Long Kim đỉnh đã tới tay, điều này khiến cho tâm tình của hắn quả thực rất tốt.

Vì vậy, Long Kinh Thiên liền mang theo mọi người rời khỏi quý tân phòng, sau đó ly khai khỏi đấu giá hội.

- Tiểu tử kia đã ly khai đấu giá hội rồi?

Trong quý tân phòng, Hạo San hướng Lâm Kỷ hỏi.

Lâm Kỷ cung kính đáp.

- Đúng vậy, nhị tiểu thư! Chỉ là, người này thân phận chỉ sợ không có đơn giản, nhị tiểu thư, chúng ta có phải nên...

Hạo San nhướng mày.

- Được rồi, không cần nhiều lời, thân phận không đơn giản thì sao? Dưới gầm trời này, người thân phận không đơn giản rất nhiều. Ta nói rồi, chỉ cần hắn không phải là Thánh Nhân đệ tử, chết liền chết!

Lâm Kỷ thấy thế cũng không mở miệng nữa.

Mà tại một chỗ nào đó cao cao trong đấu giá hội, Tạ Bằng nhìn bóng lưng mấy người Long Kinh Thiên rời khỏi đấu giá hội mà cười lạnh trong lòng mà nói với Trình Nộ ở phía sau lưng.

- Người cho người chú ý một chút, bọn hắn vừa ly khai Kinh Châu thành liền hướng ta lập tức bẩm báo!

- Vâng, tam thiếu chủ!

Đồng thời, Hồ Lực cũng đã nhận được tin tức mấy người Long Kinh Thiên ly khai đấu giá hội.

- Hồ Lực đại nhân, chúng ta cho người theo dõi bọn hắn?

Ngô Khánh, vị Tiên Đế đứng sau lưng Hồ Lực lên tiếng nói.

Hồ Lực gật đầu.

- Xem bọn hắn ở đâu, sau đó cho tiểu tử kia mang Phật Long Kim đỉnh tới tìm ta.

Ngô Khánh cung kính nhận lệnh.

Mấy người Long Kinh Thiên sau khi ly khai khỏi đấu giá hội xong cũng không có lập tức ly khai khỏi Kinh Châu thành mà trở lại tửu quán phụ cận đấu giá hội lúc trước.

Hiện tại, tài liệu luyện chế Viêm Nhật Cửu Trọng đan đã đủ, hơn nữa còn có Phật Long Kim đỉnh, Long Kinh Thiên hiện tại muốn luyện chế ngay Viêm Nhật Cửu Trọng đan, đem thực lực đề thăng rồi nói sau.

Tửu quán lão bản thấy mấy người Long Kinh Thiên trở về, hai mắt liền sáng ngời, cười nói.

- Mấy vị đại nhân, các người đã trở về rồi sao?

Long Kinh Thiên gật gật đầu, tiện tay ném ra một cái không gian tiên khí cho tửu quán lão bản.

- Chúng ta muốn điện viện lúc trước, muốn ở lại mấy ngày.

Tửu quán lão bản đem thần thức quét qua không gian tiên khí một cái, nhìn thượng phẩm tiên đan chất đồng như núi bên trong mà cười toét mắt, nói.

- Hoan nghênh hoan nghênh! Mấy vị đại nhân, thỉnh, thỉnh!

Tửu quán lão bản mang mấy người Long Kinh Thiên trở lại điện viện lúc trước.

Bất quá, ngay tại lúc mấy người Long Kinh Thiên muốn bế quan tu luyện thì đột nhiên bên ngoài điện viện có một vị khách không mời mà đến, đúng là vị Tiên Đế thủ hạ của Hồ Lực, Ngô Khánh kia.

Ngô Khánh sau khi đi vào liền trực tiếp đỉnh đạc nói ra.

- Hồ Lực đại nhân chúng ta muốn người mang Phật Long Kim đỉnh đi qua bái kiến hần, hần muốn thu người làm đồ đệ thân truyền.

Long Kinh Thiên khẽ giật mình, tiếp đó là cùng Bàn Tiểu Nhị không nhịn được mà phá lên cười.

Trước kia, Cộng Công muốn gặp Long Kinh Thiên cũng đều là tự mình tới gặp, đồ tôn của hần bây giờ vậy mà lại muốn Long Kinh Thiên đi qua bái kiến hần? Lại còn mang theo Phật Long Kim đỉnh? Còn nữa, hình như hần nghe không có nhầm là đối phương muốn thu hần là đồ tử thân truyền? Chậm đã, nói như vậy, hần há chẳng phải là Cộng Công tiểu tiểu đồ tôn sao?

Bàn Tiểu Nhị càng nghĩ càng cười tới lăn lộn.

Ngô Khánh thấy Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị cười to, sắc mặt trầm xuống.

- Hồ Lực đại nhân muốn thu người làm đồ tử thân truyền, đây là hảo sự bao nhiêu Tiên giới thiên tài tha thiết mơ ước, các người cười cái gì?

- Cười đã đã chưa?

Hai mắt hần lạnh lẽo.

- Hảo sự? Tha thiết mơ ước?

Bàn Tiểu Nhị mở miệng nói.

- Tiểu tử, người trở về nói cho Hồ Lực kia biết, nếu như hần muốn bái công tử nhà ta làm sư phụ, lại để cho hần mang Ô Lan Băng Tuyết giáp tới quỳ tám năm, mười năm công tử nhà ta còn có thể châm chúc đem loại phế vật như hần thu làm ký danh đồ tử.

- Cái gì!?

Ngô Khánh đại biến sắc mặt, tiếp đó là thầm giận dữ trong lòng, khí tức toàn thân theo đó mà bạo phát ra, bộ dáng như sẽ lập tức xuất thủ với Long Kinh Thiên, thế nhưng đúng lúc này đột nhiên trong lòng hần lại phát lạnh một cách khó hiểu mà kinh nghi nhìn Bàn Tiểu Nhị.

- Được, tiểu tử, ta sẽ đem chi tiết lời của người chuyển cho Hồ Lực đại nhân, hi vọng các người đừng hối hận!

Ngô Khánh sắc mặt biến ảo, sau đó hung ác nói ra.

- Đến lúc đó, coi như các người quỳ xuống cầu xin Hồ Lực đại nhân cũng đã chậm!

Dứt lời, hần liền vung tay áo rời đi.

- Sư tôn, tiểu tử này mạo phạm người như vậy, hiện tại đồ tử đi giết hần?

Bàn Tiểu Nhị nhìn bóng lưng Ngô Khánh rời đi mà nói.

- Không cần.

Long Kinh Thiên đạm mạc nói.

- Nơi này là Kinh Châu thành, hơn nữa chúng ta còn nhiều cơ hội.

Dứt lời, hắn liền đem Thái Hư Thần Phủ lấy ra, lách mình tiến nhập vào Thái Hư Thần Phủ mà đem Phật Long Kim đỉnh, các loại hỗn độn linh dược Tử Hồn quả, Không Linh hoa, Thiên Diệp thảo lấy ra.

Trong Phật Long Kim đỉnh, đầu giá hội đã có chút động tay động chân lên trên, hạ xuống một loại cấm chế của Ma giới, người khác không nhìn ra được nhưng mà hắn lại nhìn ra được. Sau khi hắn đem cái cấm chế này thanh toán xong hắn liền bắt đầu luyện hoá Phật Long Kim đỉnh cùng luyện chế Viêm Nhật Cửu Trọng đan.

Ngô Khánh sau khi rời khỏi điện viện của Long Kinh Thiên xong liền đem lời Bàn Tiểu Nhị nói ra chi tiết chuyển cho Hồ Lực.

- Tiểu tử kia thật sự nói như vậy?

Hồ Lực giận dữ, khàn giọng rống lên.

516. Chương 515: Nói Ta Là Phế Vật?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 515: Nói ta là phế vật?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Đúng vậy, Hồ Lực đại nhân!

Ngô Khánh vừa nghĩ tới bộ dáng hung hăng càn quấy của Bàn Tiểu Nhị kia liền bốc hỏa, nói.

- Toạ kỵ của hắn nói Hồ Lực đại nhân mang theo Ô Lan Băng Tuyết giáp tới bái hắn làm sư phụ, quỳ tám năm mười năm có lẽ có thể cân nhắc thu làm ký danh đệ tử!

Sắc mặt Hồ Lực đỏ lên.

Mang theo Ô Lan Băng Tuyết giáp!? Quỳ tám năm mười năm!? Lại còn cân nhắc thu làm ký danh đệ tử!?

Cuồng vọng!

Quá cuồng vọng rồi!

Hồ Lực cảm giác được ở ngực dường như có một ngọn núi lửa sắp bộc phát! Đây vẫn là lần đầu tiên có người dám nói với hắn như vậy! Coi như là Hắc Long Đại Đế cũng không dám nói vậy.

- Hơn nữa, toạ kỵ của hắn còn nói, còn nói...

Ngô Khánh có chút chần chờ.

- Còn nói cái gì!?

Hồ Lực quát.

- Còn nói Hồ Lực đại nhân là phế vật!

Ngô Khánh cuối cùng vẫn nói ra.

- Cái gì!? Nói ta là phế vật!?

Hồ Lực bạo nộ, quát lên.

- Ta hiện tại đi qua giết chết bọn chúng!

Dứt lời, hắn liền muốn phá không bay đi.

- Hồ Lực đại nhân!

Ngô Khánh thấp giọng nói ra.

- Nơi này là Kinh Châu thành, chúng ta nếu như ra tay, có hay không...

Hồ Lực phát hoả.

- Kinh Châu thành thì sao? Cho dù nơi này là Thiên Không thành ta cũng muốn giết hần!

Chỉ là mặc dù hần ngoài miệng nói ra như vậy nhưng thân hình lại ngừng lại.

Kinh Châu thành này thế nhưng mà lại là nhất phương đại châu chi thành, không thể dùng để vương chi thành so sánh được, nếu là để vương chi thành bình thường, hần còn không có cổ kị như vậy.

Năm đó, Thiên Đình đã đặt ra quy định, phạm tại đại châu chi thành gây lộn, mặc kệ đối phương là ai, là Tiên Đế hay Thiên Tôn đệ tử, tất cả đều phải chịu Thiên Đình giam cầm, thậm chí là áp lên Thiên Đình Trảm đài xử tử!

Tiên giới Thiên Tôn cũng ngầm đồng ý cái quy định này.

- Còn có, toạ kị của hần thực lực không kém, có lẽ có thể so được với Tiên Đế trung kỳ cường giả!

Ngô Khanh nói ra.

- Hồ Lực đại nhân, dù sao mấy người kia trốn cũng không thoát, chúng ta bây giờ triệu tập cường giả, mấy người này vừa ly khai Kinh Châu thành, khi đó chúng ta muốn như thế nào liền làm cái đó!

Hồ Lực sắc mặt biến ảo.

- Được, hiện lưu cho bọn hần sống lâu thêm mấy ngày, người truyền lệnh phù của ta, để cho chúng Băng Huyết cung Tiên Quân, Tiên Đế cường giả phụ cận toàn bộ chạy tới đây!

Hồ Lực chính là đệ tử của Cộng Công toạ hạ ngũ đệ tử Băng Huyết Đại Đế Băng Huyết cung, Băng Huyết cung này ở trong Kinh châu, chỉ là khoảng cách với Kinh Châu thành có tương đối xa một chút.

- Vâng, Hồ Lực đại nhân!

Ngô Khánh cung kính đáp, dứt lời liền quay người rời đi truyền lệnh phù của Hồ Lực triệu tập Tiên Quân, Tiên Đế cường giả Băng Huyết cung phụ cận chạy tới Kinh Châu thành.

Lúc này, trong Thái Hư Thần Phủ, Long Kinh Thiên đã đem Phật Long Kim đỉnh hoàn toàn luyện hoá, hai tay hần liên tục vũ động, vô số hỗn độn linh được bay lượn, từng đoàn từng đoàn rơi vào trong Phật Long Kim đỉnh.

Những hỗn độn linh được này vừa tiến vào Phật Long Kim đỉnh xong, Phật Long Kim đỉnh ơng ơng bay ra một đầu Phật long.

Phật long, một trong những chi tộc cường đại nhất của Long tộc.

Phật long vừa hiện Phật quang liền đại thịnh, Phật quang này bên trong ẩn chứa long chi khí cùng Phật chi khí tràn ngập không gian bên trong Phật Long Kim đỉnh. Tất cả hỗn độn linh được bị lấy nhiễm Phật long chi khí liền được một lần lại một lần gột rửa, loại trừ tạp chất.

Lúc này, Long Kinh Thiên hai tay vung lên, Hỗn độn chi hoả bay ra, rơi vào trong Phật Long Kim đỉnh. Lập tức, Phật long chi hoả phóng lên trời cùng Hỗn độn chi hoả giao hoà một chỗ, những hỗn độn linh được kia bằng mắt thường có thể quan sát không ngừng bị luyện hoá.

Một lúc lâu sau, Phật Long Kim “ơng minh” một tiếng, miệng đỉnh hào quang đại thịnh, một đám đan được ngoài thân thiêu đốt một đoàn viêm hoả, lại tản ra hào quang giống như sao trời từ trong miệng đỉnh bay ra.

Đây chính là Viêm Nhật Cửu Trọng đan, trung phẩm hỗn độn tiên đan!

Long Kinh Thiên sớm đã chuẩn bị tốt, xuất thủ như điện quang hoả thạch lấy một cái bình ngọc ra, đem những trung phẩm hỗn độn tiên đan Viêm Nhật Cửu Trọng đan thu vào. Đem lại một chút, trong bình tổng cộng có hơn bảy trăm khoả!

Long Kinh Thiên vui vẻ, không nghĩ tới một lô lại luyện ra hơn bảy trăm khoả, nguyên bản hắn có thể luyện chế ra sáu trăm khoả là coi như không tệ rồi.

- Không tệ, không tệ! Không uống phí ta hao hết 2000 vạn Thiên Nguyên đan!

Long Kinh Thiên cười cười, một lô luyện chế ra hơn bảy trăm khoả đan dược, tác dụng của Phật Long Kim đỉnh, một thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh là không thể bỏ qua được!

Long Kinh Thiên tiếp tục luyện chế thêm một lô nữa, cũng không có lập tức phục dụng những Viêm Nhật Cửu Trọng đan này tu luyện mà tiếp tục luyện chế.

Một lô lại một lô, trước trước sau sau tổng cộng luyện hơn một trăm mười lô thì mới tiêu hao hết số hỗn độn linh dược chuẩn bị từ trước.

Hơn một trăm mười lô, tổng cộng luyện chế ra hơn tám vạn khoả Viêm Nhật Cửu Trọng đan! Ngay cả Long Kinh Thiên cũng không nghĩ tới số tài liệu chuẩn bị cho lần luyện đan này lại có thể luyện chế ra hơn tám vạn khoả Viêm Nhật Cửu Trọng đan được, so với chừng sáu vạn khoả trong dự tính nhiều hơn hẳn hai vạn.

Long Kinh Thiên đem những tài liệu chuẩn bị luyện chế, tiêu hao hoàn toàn thì mới đem Viêm Nhật Cửu Trọng đan lấy ra, bắt đầu phục dụng tu luyện.

Viêm Nhật Cửu Trọng đan này là trung phẩm hỗn độn tiên đan, mỗi một khoả ẩn chứa năng lượng đều viên siêu Tổ Long đan, Vạn Thủy Hỗn Nguyên đan cùng Thạch Hoả Nghịch Dương đan hắn phục dụng trước kia. Cho nên, mỗi một lần luyện hoá hắn chỉ có thể luyện hoá đan dược trong từng bình một.

Sau khi luyện hoá xong bình thứ tám mươi, hắn rốt cuộc đạt tới Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ đỉnh phong.

Hắn tiếp tục luyện hoá.

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên không ngừng phục dụng Viêm Nhật Cửu Trọng đan thì đột nhiên một cỗ khí tức cường hoành từ trong điện viện phóng thẳng lên trời, phong bạo khủng bố không ngừng xoay vần, quét ngang toàn bộ điện viện.

Đám người Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Hứa Vũ Quân bình tĩnh.

- Là... Thành Tiêu!

Hoắc Cương giật mình, nói.

- Hắn đột phá!?

Đột phá!

Mọi người khê giật mình, tiếp đó là vui vẻ lên.

Thành Tiêu đã dừng lại tại cánh cửa Tiên Đế đã có vài vạn năm, một là vì thiên phú không đủ, không cách nào cảm ngộ được bốn nguyên pháp tắc Thiên đạo sâu thêm một tầng, cho nên một mực không cách nào đột phá Đế cấp được. Nhưng mà lúc này đã phục dụng qua Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả, ngũ hành viên mãn, cải tạo lại thiên phú, gần đây lại một mực gắng tu luyện, hôm nay rốt cuộc đã đột phá Tiên Đế chi cảnh!

Mọi người đi tới bên ngoài gian phòng Thành Tiêu bế quan, sau đó Thành Tiêu đi ra ngoài, mọi người nhao nhao tiến tới chúc mừng.

- Đa tạ, đa tạ!

Thành Tiêu tươi cười, trong nội tâm lại vui mừng như thủy triều dâng trào, bao nhiêu vạn năm rồi, rốt cuộc đã đột phá Đế cấp! Hôm nay, hắn cũng đã là Tiên Đế cường giả!

- Sư tôn hiện còn đang bế quan, nếu biết rõ người đã đột phá, khẳng định sẽ thật cao hứng!

Hoắc Cương cười nói.

Thành Tiêu than thở.

- Nếu không có sư tôn, ta cả đời này vô vọng với Đế cấp!

Nội tâm của hắn đối với Long Kinh Thiên không chỉ có kính sợ, sùng bái mà còn có vô tận cảm kích.

Thành Tiêu đột phá Đế cấp, bởi vì Long Kinh Thiên lúc trước đã có bố trí qua cấm chế ngăn cách ngoại giới, cho nên không có khiến cho người trong Kinh Châu thành chú ý.

Lúc này, Tiên Quân, Tiên Đế Bằng Huyết cung phụ cận đã nhận được lệnh phù của Hồ Lực mà chạy tới Kinh Châu thành, đến là hai vị Tiên Đế, ba mươi mấy vị Tiên Quân.

Hai Tiên Đế, hơn nữa còn có Hồ Lực, Ngô Khánh nữa là bốn vị Tiên Đế rồi.

517. Chương 516: Viễn Cổ Hoang Mạc.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 516: Viễn cổ hoang mạc.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhìn hai đại Tiên Đế, ba mươi mấy vị Tiên Quân, lòng tin của Hồ Lực bành trướng cực độ.

- Tiểu tử kia vậy mà không có lý khai khỏi tửu quán nửa bước?

Hồ Lực quay đầu hỏi Ngô Khánh.

- Đúng vậy, Hồ Lực đại nhân.

Ngô Khánh đáp.

- Không biết là ai đắc tội Hồ Lực đại nhân?

Phùng Quang, một trong hai vị Tiên Đế chạy tới cảm thấy hiếu kỳ, hỏi.

Ngô Khánh nói.

- Là một tiểu tử Cửu Thiên Huyền Tiên không biết sống chết mà thôi, Hồ Lực đại nhân vốn muốn thu hắn làm thân truyền đệ tử, không nghĩ tới hắn vậy mà còn nói Hồ Lực đại nhân hưởng hắn quý tám năm mười năm còn có thể cân nhắc thu làm ký danh đệ tử, toạ kỵ hắn còn nói Hồ Lực đại nhân là phế vật!

- Cái gì!?

Chúng Tiên Quân, Tiên Đế cường giả chạy tới chấn động, vậy mà còn có người dám nói Hồ Lực như vậy? Nếu không có chính tai nghe được, bọn hắn thực sự là không thể tin nổi.

Mọi người sau giật mình chính là không khỏi lắc lắc đầu.

- Không nghĩ tới thực sự có người không thiết sống chết như vậy, Hồ Lực đại nhân muốn thu hắn làm đệ tử thân truyền, hắn không cảm thấy vinh hạnh mà ngược lại còn dám nói như thế!

Phùng Quang Tiên Đế nói ra.

- Hồ Lực đại nhân yên tâm, đợi tiểu tử kia rời khỏi Kinh Châu thành, bọn hắn trốn không thoát đâu! Chúng ta sẽ đem hắn bắt lại, giao cho Hồ Lực đại nhân xử trí!

- Toạ kỵ của tiểu tử này có thực lực Tiên Đế trung kỳ, ngoại trừ toạ kỵ ra bên cạnh hắn còn có một Tiên Đế sơ kỳ, hắn là vừa mới đột phá Đế chi cảnh không bao lâu.

Ngô Khánh nói.

- Trách không được tiểu tử này lại cuồng như vậy.

Vị Tiên Đế còn lại gọi là Tần Vạn nói ra.

- Tiên Đế trung kỳ? Toạ kỵ của hần liền giao cho ta cùng Phùng Quang hai người thu thập đi, về phần Tiên Đế sơ kỳ kia phải giao cho Ngô Khánh huynh đệ người rồi.

Phùng Quang cùng Tần Vạn hai người tuy rằng không phải là Tiên Đế trung kỳ nhưng cũng là sơ kỳ đỉnh phong, hai người liên thủ đã từng đánh chết qua một Tiên Đế trung kỳ cường giả!

- Được!

Hồ Lực nói ra.

- Chuyện này cứ như vậy đi!

Hần tự nhiên tin tưởng thực lực của hai người Phùng Quang và Tần Vạn rồi.

Hồ Lực triệu tập cường giả Băng Huyết cung phụ cận chạy tới, mà Tạ Bằng cũng triệu tập cường giả Hắc Long phụ cận chạy tới. Bất quá, chỉ có một Tiên Đế cường giả Hắc Long cung chạy tới mà thôi, nhưng mà tu vi lại là Tiên Đế trung kỳ, Tiên Quân thì lại có chút nhiều hơn, hơn bốn mươi người.

Phía bắc Kinh Châu thành, một toà cự đại cung điện sừng sững.

Toà cung điện này chính là một toà hành cung mà Thiên Đình thiết lập tại Kinh Châu thành.

- Nhị tiểu thư, chúng cường giả Hồ Lực cùng Tạ Bằng triệu tập đều đã đến, chỉ là tiểu tử kia một mực ở trong tửu quán, không ra khỏi Kinh Châu thành đã có mấy tháng rồi.

Trong cung điện, Lâm Kỳ bấm báo lại cho Hạo San.

Hạo San nhướng mày, chuyện này thật đúng là một cái vấn đề. Nếu như Long Kinh Thiên một mực trốn trong Kinh Châu thành không ra, kế hoạch kia của nàng chẳng phải là thất bại sao? Hơn nữa, thời gian càng dài, như vậy biến cố sẽ càng nhiều.

- Hay là vẫn chờ thêm chút nữa.

Hạo San trầm ngâm nói.

Long Kinh Thiên không ra khỏi Kinh Châu thành thì nàng cũng không có biện pháp, cho dù nàng là nữ nhi của Hạo Thiên thì cũng không thể trắng trợn xuất Long Kinh Thiên ra khỏi Kinh Châu thành a! Dù sao, Long Kinh Thiên có Tiên Đế cường giả đi theo, thân phận, sức ảnh hưởng không nhỏ a.

Trong Thái Hư Thần Phủ vài chục năm Long Kinh Thiên rốt cuộc đã hoàn toàn luyện hoá tám vạn khoảnh Viêm Nhật Cửu Trọng đan, thực lực cũng đạt tới Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, vô hạn tiếp cận hậu kỳ đỉnh phong.

- Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ!

Long Kinh Thiên phun ra một ngụm trọc khí, đứng lên, hai mắt lập lòe.

Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ!

Với thực lực bây giờ của hần mà nói, đủ sức đánh chết La Thiên Thượng Tiên sơ kỳ đỉnh phong rồi!

Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, cách La Thiên Thượng Tiên không xa, chỉ cần hần khôi phục La Thiên Thượng Tiên thực lực, với Tiên phù nghịch thiên của hần là có thể luyện hoá Tiên Quân Tiên phù, như vậy thực lực của hần lần nữa đột nhiên tăng mạnh.

Long Kinh Thiên từ trong Thái Hư Thần Phủ đi ra.

- Sư tôn!

- Kinh Thiên!

Đám người Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Hứa Vũ Quân thấy Long Kinh Thiên đã xuất quan liền vui vẻ, vội vàng tiến lên nghênh đón hần.

Long Kinh Thiên gật đầu, ánh mắt quét qua.

- Ân!

Đột nhiên, ánh mắt hấn rơi xuống người Thành Tiêu, tiếp đó là cười cười nói.

- Đúng vậy, đột phá Đế cấp rồi.

Thành Tiêu tiến lên, quỳ xuống thi lễ, dập đầu nói.

- Đệ tử có thể có ngày hôm nay, hoàn toàn là do sư tôn tài bồi!

Long Kinh Thiên lại để cho Thành Tiêu đứng dậy, tiếp đó là gheo một câu.

- Vẫn là năm trái Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô kia hiệu quả a! Bằng không thì cho dù ta muốn tài bồi người cũng khó có thể đột phá Đế cấp.

Mọi người nghe vậy liền cười cười.

Lần này, không chỉ mỗi Thành Tiêu đột phá mà còn có Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng cùng Viêm Đế Chu Toàn, thực lực tất cả đều gia tăng lên một khoảng thật lớn.

Hứa Vũ Quân đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, kém Cửu Thiên Huyền Tiên nửa bước, mà bốn người Mộ Dung Thiển cũng đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

- Chúng ta đi thôi, hiện tại rời thành, có lẽ rất nhiều người không thể chờ chúng ta nổi rồi a.

Long Kinh Thiên nói ra.

Vì vậy mọi người liền rời khỏi tửu quán, sau đó hướng Truyền Tống trận trong thành đi tới.

- Hắc hắc, tiểu tử kia, người rốt cuộc cam lòng ly khai rồi sao!?

Xa xa, Hồ Lực nhìn bóng lưng mấy người Long Kinh Thiên hướng Truyền Tống trận đi tới mà cười lạnh, hai mắt lập lòe hung mang khát máu.

- Nói ta là phế vật?

Hồ Lực chắc lưỡi, nếu có ai thân thuộc hấn lúc này ở đây liền biết rõ trong nội tâm hấn rất hưng phấn, sát ý đậm đặc tới cực điểm mới làm ra cái động tác này.

- Đi thôi!

Thân ảnh Hồ Lực loé lên, mang theo đám người Băng Huyết cung theo sát sau lưng đám người Long Kinh Thiên.

Mấy người Long Kinh Thiên sau khi tới Truyền Tống trận liền giao ra tiên đan mà truyền tống tới một đế vương chi thành gọi là Thiết Thạch thành. Tiếp đó lại tiếp tục truyền tống, sau vài chục lần liền đi tới một cái đế vương chi thành xa xôi nhất trong Kinh châu, Mạc thành!

Qua khỏi Mạc thành chính là một mảnh Viễn cổ hoang mạc.

Mấy người Long Kinh Thiên vừa ra khỏi Truyền Tống trận trong Mạc thành liền hướng cửa bắc đi tới.

- Mẹ kiếp! Tiểu tử này thật đúng là biết cách hành người khác!

Hồ Lực từ trong Truyền Tống trận Mạc thành đi ra, nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên hướng cửa bắc đi tới thì cảm tức nói.

Hấn mang theo đám người Băng Huyết cung theo Long Kinh Thiên liên tiếp truyền tống vài chục lần, trong nội tâm tự nhiên phiền muộn không thôi rồi.

- Tiểu tử này muốn đi Viễn cổ hoang mạc?

Ngô Khánh nhượng mày.

- Viễn cổ hoang mạc thế nhưng là một đại hiểm địa!

Bên trong Viễn cổ hoang mạc sinh tồn rất nhiều Viễn cổ sa thú cường đại, những sa thú này thực lực rất mạnh, coi như là một ít Tiên Đế cũng không dám đơn giản xuyên qua Viễn cổ hoang mạc.

- Quân con mẹ nó hiểm địa gì, đi!

Hoả khí của Hồ Lực thực không nhỏ.

- Chỉ cần tiểu tử này tiến vào hoang mạc, chúng ta liền đem bọn hắc chặn lại là được rồi!

Viễn cổ hoang mạc tuy là hiểm địa, nhưng mà ngoại vi lại không có nguy hiểm gì.

Lúc này, mấy người Long Kinh Thiên đã ra khỏi cửa bắc Mạc thành mà tiến nhập hoang mạc. Vừa tiến vào hoang mạc, một cỗ sóng nhiệt liền phả vào mặt, bao phủ tất cả mọi người vào trong. Loại nhiệt độ này không phải là thứ nhiệt độ bình thường, bên trong sóng nhiệt còn ẩn chứa một cỗ khí kinh kỳ quái. Mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu bị sóng nhiệt phả vào mặt liền cảm thấy một loại cảm giác đau nhức như cắt da cắt thịt vậy.

Sau khi tiến vào hoang mạc, Long Kinh Thiên đột nhiên dừng lại.

- Như thế nào? Các vị đi theo lâu như vậy còn không có ý định xuất hiện?

Long Kinh Thiên thần sắc đậm mạc, nói ra.

- Hắc hắc!

Long Kinh Thiên vừa dứt lời, một đạo thanh âm cười lạnh vang lên, tiếp đó bóng người chớp động, hơn mười người xuất hiện, rõ ràng là Hồ Lực cùng đám người Băng Huyết cung.

518. Chương 517: Vì Cái Gì!?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 517: Vì cái gì!?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hồ Lực cùng đám người Băng Huyết cung vừa xuất hiện liền tản ra, lấy thế bao vây đem đám người Long Kinh Thiên toàn bộ vây lại.

- Hắc hắc, tiểu tử, ngươi biết ta là ai không?

Sau khi đám người Băng Huyết cung đem đám người bao vây xong, Hồ Lực liền hắc hắc cười nói, vẻ mặt đắc ý, hai mắt lộ hung quang.

- Biết.

Lúc này, Bàn Tiểu Nhị vẻ mặt cự nhả nói ra.

- Ngươi không phải là tên Hồ Lực kia sao? Ô Lan Băng Tuyết giáp ngươi có mang theo chứ? Bất quá, ngươi muốn bái công tử ta làm sư phụ, tại đây quỷ tám năm mười năm công tử ta cũng sẽ không nhất định thu loại phế vật như ngươi làm đồ đệ đâu!

- Cái gì!?

Hồ Lực khẽ giật mình, tiếp đó là vẻ mặt biến thành màu tím.

Đám người Băng Huyết cung bốn phía cũng đều ngẩn ra.

Lại là phế vật!?

Bất quá, đúng lúc này, đột nhiên Bàn Tiểu Nhị xuất thủ, hắc đột nhiên hướng Tiên Đế Phùng Quang đánh tới một chưởng. Ai nấy cũng đều không ngờ rằng Bàn Tiểu Nhị đột nhiên ra tay như vậy, kể cả Phùng Quang, hơn nữa Bàn Tiểu Nhị ra tay cực nhanh, đợi đến khi Phùng Quang kịp phản ứng thì cự chưởng của Bàn Tiểu Nhị đã tới sát ngực hắc.

- Vô Địch Hộ Thể cương! xem tại

Phùng Quang kinh nhưng tỉnh, quát lớn một tiếng, khí thể toàn thân cuồng bạo tăng lên, vô số khí lưu bắn ra, từng đoàn khí lăng tại bốn phương tám hướng quanh thân thể hắn biến thành một cái hộ thể chi cương.

Phía trên hộ thể chi cương này rậm rạp Thượng cổ tiên văn.

Mà lúc này cự chưởng của Bàn Tiểu Nhị cũng vừa vận chụp tới.

- Oanh!

Phùng Quang cảm thấy trời đất đảo lộn, đất biến thành trời, trời biến thành đất, trong óc lại âm âm nổ vang, hết thấy cảm giác đều lui lại, hết thấy đều phai nhạt đi.

Vô Định Hộ Thể cương khí nát bấy, Phùng Quang bay lượn giữa không trung, mà Bàn Tiểu Nhị cũng bay sát theo, cự chưởng giơ lên rồi âm âm giáng xuống, đem Phùng Quang đánh bay lượn trên trời đánh sâu vào trong lòng đất.

Toàn bộ hoang mạc chấn động, cát bay đá chạy, vô số sóng nhiệt như bị cự sơn đụng trúng mà bắn tung toé ra.

Phùng Quang, chết!

Thanh âm thâm thiết của Phùng Quang quanh quẩn bên tai đám người Băng Huyết cung, lúc này tất cả bọn hắn mới kịp phản ứng lại, bất quá công kích của Bàn Tiểu Nhị lần nữa đã tới rồi.

Thân thể Bàn Tiểu Nhị thoáng chấn động một cái, biến thành một cự thú giống như Thái cổ thần sơn thân cao vạn trượng, hai con mắt đỏ bừng, toàn thân tán phát ra vô tận hung uy.

Thân hình Bàn Tiểu Nhị loé lên, hướng Tiên Đế Tàn Vạn trực tiếp xông tới đánh.

- Thái, Thái cổ hung thú!

Cảm ứng được khí tức hung thú khủng bố trên người Bàn Tiểu Nhị, Tàn Vạn trong lòng khiếp sợ vạn phần, toàn thân không ngừng chớp động, đồng thời xuất hai quyền hướng Bàn Tiểu Nhị đánh tới.

- Vạn Mã Lưu Phong quyền!

Tàn Vạn quát.

Lập tức, thiên địa chấn động, phẳng phất như có vạn mã phi đằng, vô số khí kinh càn quét.

- Âm âm!

Công kích của Tàn Vạn đánh lên người Bàn Tiểu Nhị, Tàn Vạn vui mừng, thế nhưng mà không đợi hắn kịp nổ một nụ cười thì tiếp đó hai mắt liền chuyển sang hoảng sợ.

Chỉ thấy, Bàn Tiểu Nhị thân hình không ngừng, vẫn đang tiếp tục xông tới, trực tiếp đâm sầm vào hắn.

Tàn Vạn kêu thảm thiết, bay ngược ra ngoài.

Bàn Tiểu Nhị thân hình bay lên, lần nữa va chạm, tiên thể Tàn Vạn nổ tung, hoá thành một màn huyết vụ nổ rộ trên không trung hoang mạc.

Hai đại Tiên Đế Phùng Quang, Tàn Vạn được Hồ Lực triệu tập tới, toàn bộ vẫn lạc.

Bàn Tiểu Nhị nhìn ra được, Phùng Quang, Tàn Vạn, Hồ Lực, Ngô Khánh bốn người thì hai người Phùng Quang và Tàn Vạn kia là thực lực mạnh nhất, chỉ cần giải quyết xong hai người này, như vậy chuyện kế tiếp chính là dễ làm rồi.

Mà lúc này, Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người cũng động thủ. Hoắc Cương, Thành Tiêu hai đại Tiên Đế liên thủ liền dễ dàng đánh chết hơn ba mươi vị Tiên Quân Băng Huyết cung. Vốn, những Tiên Quân Băng Huyết cung này thực lực không kém, nếu là ba mươi mấy người liên thủ bố trận mà nói liền có thể chống lại hai người Hoắc Cương cùng Thành Tiêu, nhưng mà dưới Bàn Tiểu Nhị cướp tiên cơ xuất thủ đánh chết Phùng Quang cùng Tàn Vạn lại khiến cho những Tiên Quân Băng Huyết cung này kinh hãi lạnh mình, căn bản không kịp bày trận, cho nên rất nhanh liền bị Hoắc Cương, Thành Tiêu liên tục đánh chết bảy người.

Bàn Tiểu Nhị đánh chết Phùng Quang, Tần Vạn xong liền trở lại bên người Long Kinh Thiên mà lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Hồ Lực cùng Ngô Khánh. Lúc này, Hồ Lực cùng Ngô Khánh hai người vẫn còn đang không cách nào từ trong cảnh Bàn Tiểu Nhị một hơi đánh chết hai người Phùng Quang, Tần Vạn lấy lại được tinh thần, bọn hắn còn chưa muốn tin Phùng Quang, Tần Vạn cứ như vậy bị đánh chết rồi!

- Người, người vậy mà cũng dám giết thái thượng trưởng lão Băng Huyết cung ta?

Hồ Lực sau khi hoàn hồn liền kinh sợ nhìn Bàn Tiểu Nhị cùng Long Kinh Thiên mà quát.

Bàn Tiểu Nhị hai mắt lộ vẻ giễu cợt mà nhìn hắn, ánh mắt kia phẳng phất như đang nhìn một kẻ ngốc vậy.

- Chúng ta giết, thì thế nào?

Nói đến đây, hắn liền hướng hai người Hồ Lực, Ngô Khánh đi tới.

Nhìn Bàn Tiểu Nhị đang dần áp lại gần, Hồ Lực cùng Ngô Khánh đều hoảng sợ mà lui về phía sau.

- Người, người, sư tôn ta là Băng Huyết Đại Đế, sư tổ ta là Cộng Công Thiên Tôn!

Hồ Lực kinh sợ nói.

- Người dám động thủ với ta!?

Bàn Tiểu Nhị “phi” một tiếng, cười cười nói.

- Băng Huyết, Cộng Công? Yên tâm đi, không lâu, Băng Huyết, Cộng Công đều xuống dưới cùng người!

Dứt lời, thân hình hắn loé lên, lập tức đi tới trước mặt hai người Hồ Lực. Hồ Lực cùng Ngô Khánh hoảng sợ, đồng thời ra tay, bất quá công kích của hai người lập tức bị Bàn Tiểu Nhị phá vỡ.

Bàn Tiểu Nhị đem công kích của hai người phá vỡ xong liền há miệng ra, rống lên một tiếng.

Hồ Lực, Ngô Khánh hai người bị thanh âm rít gào đánh bay, đâm sầm xuống mặt đất.

- Vô địch thần thông!

Hồ Lực cùng Ngô Khánh phun máu, hai mắt khó dấu nổi sự kinh hãi trong lòng.

Bất quá, hai người lại bị cự chưởng của Bàn Tiểu Nhị ầm ầm chụp trúng.

- Ầm ầm.

Mặt cát bốn phía chấn động, cát đá trong phương viên trăm vạn dặm văng lên mấy ngàn trượng, hình thành một tràng bão cát trong hoang mạc.

Hồ Lực khó khăn tránh thoát, mà Ngô Khánh lại không có vận khí tốt như vậy, trực tiếp bị đánh thành bánh thịt.

- Vì cái gì!?

Hồ Lực lại phun ra một búng máu tươi, nhìn Long Kinh Thiên mà khản giọng nói ra. Hắn không rõ Long Kinh Thiên vì cái gì phải giết hắn! Cho dù hắn nhất thời nảy lòng tham, muốn từ trên người Long Kinh Thiên cướp lấy Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả cùng Phật Long Kim đỉnh, nhưng mà lúc trước cũng không có thâm cừu đại hận gì, Long Kinh Thiên không có khả năng giết hắn!

Bởi vì, ai muốn giết hắn đều phải bán khoản thân phận của hắn, dù sao hắn cũng là đồ tôn của Cộng Công Thiên Tôn a!

- Vì cái gì?

Long Kinh Thiên nhìn Hồ Lực một cách lạnh lùng, diện mạo biến ảo một hồi.

Hồ Lực nhìn dung mạo biến ảo kia mà thân thể đột nhiên chấn động, hai mắt lộ ra vẻ hết sức sợ hãi.

- Đại, Đại La, Thiên Tôn!

Lúc này, Bàn Tiểu Nhị đã đi tới trước người hắn, một chưởng chụp xuống, Hồ Lực xong đời.

Hồ Lực sau khi chết nằm tại đó hai mắt vẫn trợn ngược lên, vẫn lộ ra vẻ sợ hãi cùng không thể tin được. Có lẽ, trước lúc hắn bị Bàn Tiểu Nhị đánh chết trong óc vẫn hiện lên ý niệm là Đại La Thiên Tôn không phải chứng đạo thất bại, thân vẫn đạo tiêu sao? Như thế nào còn sống!?

Bàn Tiểu Nhị đánh chết Hồ Lực xong liền quay đầu lại, nhìn về phía những Tiên Quân còn lại của Băng Huyết cung. Lúc này, Tiên Quân Băng Huyết cung đã bị hai người Hoắc Cương giết đi hơn phân nửa rồi.

Bàn Tiểu Nhị thấy thế cũng không xuất thủ nữa.

Long Kinh Thiên hai tay vung lên, đem không gian tiên khí cùng Tiên phù của đám người Phùng Quang, Tần Vạn, Hồ Lực, Ngô Khánh toàn bộ thu vào trong Thái Hư Thần Phủ, diện mạo lại biến hoá một lần nữa, biến trở lại bộ dáng lúc trước ở Kinh Châu thành.

Rất nhanh, Hoắc Cương cùng Thành Tiêu hai người liền đem những Tiên Quân còn sót lại giải quyết, đem Tiên phù cùng không gian tiên khí của bọn hắn toàn bộ cung kính dâng lên cho Long Kinh Thiên.

Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng cùng Viêm Đế Chu Toàn đứng đằng xa nhìn cảnh Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương cùng Thành Tiêu ba người đánh chết đám người Hồ Lực sớm đã ngây người tại đó, đã quên mất mình đang ở chỗ nào rồi.

Lúc trước, Bàn Tiểu Nhị đánh chết đám người Ngũ Đế tiên môn ngũ Đế lão tổ, Quý Hư điện Trần Phi, Đỗ Thực mấy người Hứa Vũ Quân cũng không có mặt tại trận, đây vẫn là lần đầu các nàng chứng kiến hung uy cùng thực lực khủng bố của Bàn Tiểu Nhị a!

Viêm Đế Chu Toàn tay chân lại càng có chút lạnh như băng, bởi vì hắn rốt cuộc đoán ra được Bàn Tiểu Nhị, một tiểu Thổ Hùng vô hại kia rốt cục là ai!

- Người của Hắc Long cung cùng Thiên Đình có lẽ cũng sắp đến rồi.

Long Kinh Thiên đem Tiên phù, không gian tiên khí của đám người Hồ Lực xử lý xong liền lẩm bẩm nói, nói xong liền nhìn về phía sau lưng.

519. Chương 518: Cố Ý Làm Chúng Ta Sợ.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 518: Cố ý làm chúng ta sợ.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc Long Kinh Thiên nhìn về phía sau lưng, cửa bắc Mạc thành sau lưng đột nhiên xuất hiện lực lượng chấn động. Dưới cái nhìn của Long Kinh Thiên, từng đạo nhân ảnh chớp động hiện ra, đúng là Tạ Bằng cùng đám người Hắc Long cung đi theo.

Mà đám người Thiên Đình Hạo San vừa vặn lại ở phía sau Tạ Bằng.

Xem ra, Hạo San cùng Tạ Bằng đều có cùng ý định, Tạ Bằng vốn có ý để cho đám người Huyết Băng cung cùng đám người Long Kinh Thiên lưỡng bại câu thương, sau đó mới hiện thân chiếm tiện nghi.

Chỉ là, nhân mã Hắc Long cung cùng Thiên Đình căn bản không lường trước được đám người Huyết Băng cung lại bị đám người Long Kinh Thiên đơn phương giải quyết dễ dàng như vậy, cũng không có cái cảnh người chết ta sống như trong tính toán.

Sau đó, Tạ Bằng mang theo đám người Hắc Long cung chạy tới hoang mạc, Tạ Bằng nhìn đám người Long Kinh Thiên đang đứng trên không mà lộ ra vẻ nghi hoặc, người Băng Huyết cung đâu? Chẳng lẽ còn chưa tới?

Bởi vì lúc trước Long Kinh Thiên có bố trí cấm chế, cho nên lúc đánh nhau chấn động không có truyền ra ngoài, cho nên đám người Tạ Bằng không có cảm ứng được.

Tạ Bằng trong lòng cảm thấy kỳ quái, Trình Nộ bên cạnh, còn có đám người Hắc Long cung đồng dạng cũng nghi hoặc.

- Tam thiếu chủ, sự tình có chút cổ quái!

Trình Nộ trầm ngâm nói.

Tạ Bằng ngẫm nghĩ, nói.

- Đích thực là có chút cổ quái, đám người Bằng Huyết cung rõ ràng là đi trước chúng ta, nhưng bây giờ lại không thấy bóng dáng, chẳng lẽ đám người Hồ Lực đoán chúng đang núp ở đằng sau, cho nên cố ý ẩn nấp, chờ chúng ta cùng tiểu tử kia liều sống liều chết rồi trở ra chiếm tiện nghi?

Thì ra, không thấy người Bằng Huyết cung, bọn hắn cho rằng đám người Hồ Lực đã trốn một bên rồi.

Trình Nộ nhíu mày.

- Thế nhưng mà tiểu tử này vì sao lúc này lại dừng lại? Chẳng lẽ hắn chuyên môn đứng đây chờ chúng ta?

Bất quá, đúng lúc này, đột nhiên không gian bốn phía chợt biến đổi, nguyên bản hoang mạc sóng nhiệt cuộn cuộn lại biến mất, thay vào đó là một cái băng nguyên mênh mông.

Phía trên băng nguyên băng tuyết giăng giăng khắp nơi, khí lưu trong không gian lưu động từng đoàn lam sắc có chút yếu dị. Khi lưu lam sắc có chút quỷ dị này lại cực kỳ âm hàn, ngoại trừ ba Tiên Đế ra thì chúng Tiên Quân Hắc Long cung đều rung mình không thôi, phảng phất như ngay cả huyết mạch, cốt tủy trong người, thậm chí là ngay cả Tiên phù cũng bị đông cứng lại vậy.

- Trận pháp cấm chế!

Đám người Tạ Bằng, Trình Nộ biến sắc.

- Đây là, Bằng Phách Lam Tuyết đại trận!?

Tiên Đế Khổng Hữu Phương được Tạ Bằng triệu tập đến sắc mặt sau đại biến liền chuyển thành hoảng sợ, nghẹn ngào kêu lên.

- Bằng Phách Lam Tuyết đại trận!

Đám người Tạ Bằng, Trình Nộ tập thể chấn động, đều nhao nhao hoảng sợ lên.

Bằng Phách Lam Tuyết đại trận!

Dĩ nhiên là Bằng Phách Lam Tuyết đại trận!

Bằng Phách Lam Tuyết đại trận chính là Hỗn độn đại trận, một trong những trận pháp hung danh hiển hách tại Tiên giới. Tại hơn mười vạn năm trước, đã có từng một vị Tiên Đế bố trí ra Bằng Phách Lam Tuyết đại trận này diệt sát hơn mười vị Tiên Đế cùng mấy trăm Tiên Quân!

Đúng như thế, Bằng Phách Lam Tuyết đại trận này tại Tiên giới cơ hồ có rất ít người thuộc đại phái là không biết đến cái đại trận này mà thôi.

Bằng Phách Lam Tuyết đại trận này tục truyền chỗ kinh khủng nhất là sau khi khởi động, toàn bộ không gian trong đại trận đều hóa ra lam tuyết bay lượn khắp nơi, tất cả sinh linh trong đại trận chỉ cần dính phải lam tuyết này toàn bộ hóa thành băng điêu (tượng) cả.

Lam tuyết này chính là một trong những dị loại Băng hệ, là một trong những loại băng khí âm hàn nhất trong thiên địa này, ngay cả Tiên Đế bình thường dính phải cũng khó có thể khu trừ ra ngoài được.

- Như thế nào lại, tại đây lại gặp phải Bằng Phách Lam Tuyết đại trận!

Tạ Bằng kinh sợ nói ra, tiếp đó trong óc chợt lóe lên một ý niệm.

- Là hắn, là tiểu tử kia!?

- Không sai.

Tạ Bằng vừa dứt lời thì một đạo thanh âm đậm đặc chợt vang lên, tiếp đó thân ảnh Long Kinh Thiên xuất hiện trước mắt mọi người.

- Quả nhiên là người!

Tạ Bằng nhìn Long Kinh Thiên mà nói ra.

- Người rốt cuộc là ai!?

Trong lòng hắn chợt dâng lên một cỗ bất an mãnh liệt.

- Ta là ai?

Long Kinh Thiên ngửa đầu ha hả cười, tiếp đó thân ảnh chợt mờ nhạt đi rồi biến mất. Ngay lúc thân ảnh Long Kinh Thiên biến mất, không gian trong đại trận đột nhiên hàn phong rít gào lên. Trong không trung, từng đoàn băng tuyết màu xanh da trời rơi xuống, che trời phủ đất.

- Bảo hộ tam thiếu chủ!

Trình Nộ hoảng sợ kêu lên, dứt lời thân ảnh hắn lóe lên đi tới bên cạnh Tạ Bằng, cùng Tạ Bằng song song xuất thủ hướng lam tuyết đang phiêu phiêu rơi xuống oanh kích.

Nhưng mà tiếp đó bọn hắn lại kinh hãi phát hiện ra, những lam tuyết này căn bản không chút ảnh hưởng, trực tiếp xuyên thấu qua khí kinh công kích của bọn hắn mà tiếp tục rơi xuống!

Không bị công kích ảnh hưởng!

Tất cả cường giả Hắc Long cung thấy vậy liền nhớ tới sự khủng bố của Băng Phách Lam Tuyết đại trận trong truyền thuyết mà sợ hãi tới sắc mặt trắng bệch.

- Đem hồn độn linh bảo Long Diễm đồ xuất ra!

Tạ Bằng hoảng sợ kêu lên.

- Vâng!

Trình Nộ lập tức đáp ứng, tiếp đó hai tay vung lên, té ra một tấm bảo đồ. Tấm bảo đồ này phía trên có thêu một vụn đầu Hỏa long. Bảo đồ vừa ra lập tức biến lớn bao trùm thiên địa, vụn đầu Hỏa long phía trên bảo đồ bay ra hợp thành một chữ “long” cực lớn. Chữ long này ở phía trên bảo đồ không ngừng lập lòe quang mang, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà có thể chặn được lam tuyết trên không.

Đám người Hắc Long cung thấy thế sắc mặt đều vui vẻ lên.

- Ha ha, đây là Băng Phách Lam Tuyết đại trận!?

Tạ Bằng cũng cuống hỉ, nói.

- Cũng không chả có gì hay ho!

Trình Nộ cười.

- Nói không chừng tiểu tử kia chỉ cố ý lấy ra một cái đại trận có chút tương tự Băng Phách Lam Tuyết đại trận hù dọa chúng ta a!

Đám người Hắc Long cung toàn bộ trầm xuống.

- Mọi người hiện tại toàn lực công kích đi, đem đại trận rác rưởi này phá cho ta!

Tạ Bằng quát.

- Đem tiểu tử kia bắt lại cho ta, ta muốn đem hắn xé xác!

Long Kinh Thiên bố xuống trận này khiến cho hắn sợ bóng sợ gió một hồi, với thân phận Thiên Tôn đồ tôn, Hắc Long Đại Đế tọa hạ tam đệ tử của hắn mà bị người khác hí lộng như vậy, quả thực là làm cho hắn cảm thấy sỉ nhục!

- Vâng, tam thiếu chủ!

Đám người Hắc Long cung cao giọng đáp, tiếp đó là nhao nhao xuất thủ.

Bất quá, ngay tại lúc đám người Trình Nộ xuất thủ thì đột nhiên không gian chợt lóe lên một cái, Long Diễm đồ treo cao trên không trung bị lam tuyết không ngừng biến lớn, ngưng thực, so với lam tuyết mỏng manh yếu ớt lúc trước quả thật chênh lệch như trời với đất không ngừng nện xuống. Chữ long do vạn đầu Hỏa long tổ thành kia vậy mà hào quang ảm đạm xuống.

- Chuyện này, chuyện này!?

Vẻ tươi cười trên mặt Tạ Bằng cứng đờ xuống.

Cuối cùng, chữ long kia bị lam tuyết hoàn toàn bao trùm, biến thành một chữ long bằng băng tuyết.

Long Diễm đồ từ trên cao rơi xuống.

Long Diễm đồ vừa rơi rụng, vô số khối băng lam tuyết từ trên cao nện xuống.

Đám người Tạ Bằng hoảng sợ, trơ mắt nhìn vô số khối băng lam tuyết kia giáng xuống.

Tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Một ít Tiên Quân Hắc Long cung không kịp tránh khỏi, lập tức bị những khối lam tuyết kia bao phủ. Dưới con mắt hoảng sợ muôn dạng của Tạ Bằng, Trình Nộ, Khổng Hữu Phương những Tiên Quân Hắc Long cung này tay chân chậm rãi biến thành băng, cuối cùng là ngực, lưng rồi chậm rãi khuếch tán ra toàn thân, đầu, hai mắt toàn bộ trở thành lam băng.

Nhìn một Tiên Quân Hắc Long cung vừa rồi còn sống sờ sờ lại biến thành một tòa băng điêu, nỗi sợ hãi vô hình trong lòng mấy người Tạ Bằng khuếch trương ra vô hạn.

Mà bên ngoài đại trận, Hạo San đi sau lưng đám người Tạ Bằng lại nhướng mày, nàng vừa rồi rõ ràng còn nhìn thấy đám người Tạ Bằng tiến vào hoang mạc, nhưng thế nào chỉ trong nháy mắt liền biến mất, vô tung rồi?

- Lâm Kỳ, người đi lên xem một chút, đám người Tạ Bằng rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.

Hạo San trầm ngâm nói ra.

520. Chương 519: Trống Trận Vang Lên.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 519: Trống trận vang lên.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Vâng, nhị tiểu thư!

Lâm Kỳ cung kính đáp, dứt lời liền bay đi, tiến nhập hoang mạc. Bất quá, lúc Lâm Kỳ tiến vào hoang mạc thân hình cũng đột nhiên hư không tiêu thất.

Hạo San đem thần thức triển khai ra, vậy mà không cách nào phát hiện ra khí tức của Lâm Kỳ.

- Chuyện này, chuyện gì xảy ra!?

Hạo San trừng lớn hai mắt, chẳng lẽ là trận pháp cấm chế!? Thế nhưng mà, rốt cuộc là trận pháp cấm chế gì mà ngay cả nàng cũng không thể phát hiện ra mảy may!?

Trận pháp cấm chế này rốt cuộc là ai bố trí? Là Hồ Lực hay là tiểu tử có được Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả kia?

Ngay tại lúc Hạo San cùng chúng cường giả một bên đoán già đoán non cùng bất an thì một tiếng hét thảm từ phía trước truyền đến.

- Nhị tiểu thư, hình như là thanh âm của Tạ Bằng!?

Trần Động đứng bên cạnh Hạo San lấp bắp kinh hãi nói ra.

Những người khác thần sắc đồng dạng vẻ kinh nghi.

Sau thanh âm của Tạ Bằng lại là một đạo thanh âm khác.

- Là giọng Trình Nộ!

Yết hầu Trần Động có chút khô rát, yết hầu chạy lên chạy xuống.

Lúc này, lại là một tiếng thảm thiết nữa truyền đến.

- Là giọng của Hắc Long cung Khổng Hữu Phương!

Nội tâm Trần Động chợt run lên.

Khổng Hữu Phương thế nhưng là Tiên Đế trung kỳ cường giả a!

Theo tiếng kêu thảm thiết Tạ Bằng, Trình Nộ, Khổng Hữu Phương vang lên, một cỗ khủng hoảng, bất an vô hình không dấu hiệu bao trùm đám người Hạo San, đặc biệt là những Tiên Quân cường giả theo Hạo San tới đây tay chân lại càng lạnh ngắt như băng.

Sóng nhiệt của hoang mạc vẫn thổi tới, nhưng mà bọn hắn một chút cảm giác nhiệt độ của hoang mạc cũng không có.

Sau tiếng thảm thiết của Khổng Hữu Phương hết thấy mọi thứ tựa hồ yên lặng xuống, sau đó đột nhiên một tiếng gào kinh sợ ầm ầm truyền đến.

- Là Lâm Kỳ!

Đầu lưỡi Trần Động đã cứng ngắc.

- Đi, chúng ta đi lên nhìn xem một chút!

Hạo San hai mắt lập lòe, trầm giọng nói.

Trần Động vừa muốn mở miệng ngăn trở thì Hạo San đã phi thân rời đi rồi, Trần Động thấy thế chỉ đành phải cùng chúng cường giả Thiên Đình nhao nhao bay theo sau.

Sau đó, đám người Hạo San tiến nhập hoang mạc.

Đột nhiên, vừa tiến nhập vào hoang mạc thân thể đám người Hạo San chấn động một cái, toàn bộ cứng đờ lại mà khựng lại giữa không trung. Chỉ thấy phía trước không xa, một hung thú vô cùng hung uy thân cao vạn trượng, hai mắt huyết hồng đem Lâm Kỳ một chưởng đánh tan xác.

- Lâm Kỳ!

- Lâm Kỳ đại quân sự!

Đám người Hạo San kinh sợ, nhưng mà ngay lúc đám người Thiên Đình muốn xuất thủ trợ giúp thì quang cảnh trước mắt lại biến đổi, biến thành một mảnh băng nguyên mênh mông.

- Đây là, đây là Băng Phách Lam Tuyết đại trận!?

Trần Động hoảng sợ kêu lên.

- Cái gì, Băng Phách Lam Tuyết đại trận!

Kể cả Hạo San, tất cả đám người Thiên Đình đều kinh hô lên, sắc mặt đại biến, cùng đám người lúc trước giống như đúc, ngay lúc biết rõ Băng Phách Lam Tuyết đại trận toàn bộ sắc mặt như tro tàn.

Lúc này, Long Kinh Thiên hai tay vung lên, đem Tiên phù của Lâm Kỳ bị Bàn Tiểu Nhị đánh chết nhiếp vào trong tay.

Vốn, với thực lực hiện tại của Bàn Tiểu Nhị căn bản không có khả năng giết được Lâm Kỳ, nhưng mà Lâm Kỳ thân rơi vào Băng Phách Lam Tuyết đại trận, thực lực bị giảm xuống một cách trầm trọng cùng hạn chế, cho nên Bàn Tiểu Nhị mới có thể thành công như vậy.

Đám người Thiên Đình sau cả kinh chính là im lặng xuống.

Hạo San thần sắc khó coi mà nhìn Long Kinh Thiên.

- Người rốt cuộc là ai? Tạ Bằng, Hồ Lực đâu rồi?

Tuy rằng đã đoán được kết cục của hai người Tạ Bằng, Hồ Lực, nhưng mà nàng vẫn có chút không tin được. Đó là bởi vì Tạ Bằng, Hồ Lực chính là đồ tôn của Cộng Công cùng Minh Hà, Long Kinh Thiên vậy mà cũng dám giết bọn hắn?

Hơn nữa, Long Kinh Thiên như thế nào lại biết Băng Phách Lam Tuyết đại trận?

Theo nàng biết, Băng Phách Lam Tuyết đại trận này là bất truyền trận pháp của Băng Phách Đại Đế, người trẻ tuổi tóc đen trước mắt hiển nhiên không thể nào là Băng Phách Đại Đế được.

- Người nói xem.

Long Kinh Thiên thần sắc đậm mặt.

Long Kinh Thiên mặc dù không có trả lời nhưng mà thể nghị ngữ đã nói ra kết cục của đám người Tạ Bằng, Hồ Lực.

Chết!

- Người, cũng dám giết bọn hắn?

Hạo San trong lòng căng ra, hô hấp có chút hỗn loạn.

- Người chẳng lẽ người không sợ Cộng Công, Minh Hà Thiên Tôn truy sát?

- Cộng Công, Minh Hà!?

Bàn Tiểu Nhị không khỏi phụt cười một tiếng, lúc này Bàn Tiểu Nhị lại đột nhiên xuất thủ, lập tức xuất hiện trước người Hạo San mà vỗ ra một chưởng.

Hạo San hoảng sợ, sợ nhưng vẫn gượng chưởng lên nghênh đón.

- Âm âm!

Một tiếng nổ vang thật lớn.

Thân thể mềm mại của Hạo San chấn động, liên tiếp lui về sau, máu tươi không ngừng từ trong miệng chảy ra.

Bàn Tiểu Nhị đẩy lui Hạo San xong liền quay đầu hướng Trần Động, còn có chúng Tiên Quân Thiên Đình đánh tới.

Ngoại trừ Trần Động ra, những Tiên Quân Thiên Đình đều bị Bàn Tiểu Nhị một chưởng chụp chết.

Bàn Tiểu Nhị sau khi đánh ra một kích cũng không ra tay thêm nữa mà cùng Long Kinh Thiên biến mất. Hai người sau khi biến mất, trên không trung lam băng màu xanh da trời dần dần rơi xuống.

...

Nửa canh giờ sau, ngoại trừ Hạo San ra, tất cả người của Thiên Đình đã đều biến thành một tòa băng điêu màu lam.

Hạo San nửa quỳ nửa ngồi ở đó, tóc tai rối tung, không còn bảo trì được bộ dáng phong tư như trước nữa.

- Ta, vậy mà phải chết ở chỗ này?

Nàng thì thầm tự nói với mình, nàng thật không ngờ vậy mà cũng có ngày chết đi, hơn nữa còn bị người ta giết chết tại Viễn cổ hoang mạc này.

Viễn cổ hoang mạc này, nàng trước kia cũng đã từng đi qua, lúc trước đi tới là săn giết sa thú, mà bây giờ Viễn cổ hoang mạc này lại là nơi nàng táng thân.

Nói như vậy là vì Tiên Đế cường giả cơ hồ có được tính mạng vô tận, là không thể nào chết được. Hơn nữa, dù sao nàng cũng là nữ nhi của Ngọc Đế, ai lại dám giết nàng?

Thế nhưng mà, hiện tại, bước chân tử vong đã đi tới trước mặt nàng.

- Người rốt cuộc là ai!?

Hạo San nhìn về phía Long Kinh Thiên, thở dốc nói ra.

- Ta muốn biết, ta chết ở trong tay ai!

Nàng cảm giác, Long Kinh Thiên hẳn là người nàng có quen biết.

Lúc này, diện mạo, hình thể Long Kinh Thiên chợt biến hóa.

- Đại La Thiên Tôn!

Hạo San vừa nhìn thấy chân diện mục của Long Kinh Thiên xong thân thể liền chấn động, không thể tin nổi.

Dĩ nhiên là Đại La Thiên Tôn!

Đại La Thiên Tôn còn sống!

Đột nhiên, nàng nhếch miệng nở một nụ cười, cười đến thê lương.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn nàng, ánh mắt ra hiệu cho Bàn Tiểu Nhị ở một bên. Bàn Tiểu Nhị hiểu ý, phi thân bay tới.

Sau đó, giống như đám người Trần Động, nàng nằm lại tại đó.

Long Kinh Thiên đem Tiên phù, không gian tiên khí toàn bộ thu lại, tiếp đó tay phải vung lên, một đoàn Hỗn độn chi hỏa bốc lên đem bốn phía hủy diệt hết thảy.

- Chúng ta đi!

Long Kinh Thiên mang theo Bàn Tiểu Nhị rời khỏi Băng Phách Lam Tuyết đại trận, sau đó triệt hồi đại trận lại, cùng với mấy người Hứa Vũ Quân đứng tại nơi đó tiếp tục tiến sâu vào trong hoang mạc.

Bởi vì Long Kinh Thiên ở trong Băng Phách Lam Tuyết đại trận đánh chết đám người Hạo San, Hồ Lực, Tạ Bằng cho nên hết thảy mọi thanh âm đều bị ngăn cách, cho nên đám người Hứa Vũ Quân cũng không biết Long Kinh Thiên là Đại La Thiên Tôn.

- Sư tôn, bây giờ chúng ta đi đâu?

Bàn Tiểu Nhị hỏi.

- Đi tìm đại sư huynh của người.

Long Kinh Thiên nói ra.

- Đi tìm đại sư huynh!

Thân thể Bàn Tiểu Nhị chấn động, tiếp đó là cuồng hỉ.

- Vâng, sư tôn!

Từ khi từ biệt tại Đại La thiên cung, hẳn cùng với đại sư huynh đã rất nhiều năm không gặp rồi.

Lúc này, hẳn mới minh bạch tại sao Long Kinh Thiên phải hướng Viễn cổ hoang mạc mà tới, bởi vì xuyên qua hoang mạc này không xa là tới Long giới rồi.

Lúc mấy người Long Kinh Thiên hướng Long giới chạy tới thì đột nhiên tại một chỗ sâu trong Thiên Đình tiếng trống trận chợt vang lên, truyền đi vô số thiên cung. Trống trận này cũng chỉ khi nào Thiên Đình phát sinh đại sự gì mới có thể vang lên, đã có rất nhiều vạn năm chưa có vang lên rồi.

Vô số Thiên Đình thiên binh thiên tướng, vô số Tiên Quân, Tiên Đế nghe tiếng trống trận vang lên mà đều ngạc nhiên.

521. Chương 520: Mở Ra Vạn Lôi Trì!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 520: Mở ra Vạn Lôi trì!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Trống trận vậy mà vang lên! Chẳng lẽ Ma tộc, Yêu tộc, các loại dị tộc xâm lấn?
- Đi thôi, trống trận vang lên, chỉ sợ là lại có chuyện gì phát sinh rồi!

Thiên Đình thiên tướng, chúng Tiên Đế chấn động, nghị luận, đều phi thân bay đi, hướng Thiên Đình Lăng Tiêu điện mà đi tới.

Trong khoảng thời gian ngắn, mấy vạn Tiên Đế tề tụ tại Thiên Đình Lăng Tiêu điện.

Mấy vạn Tiên Đế!

Đây chính là thực lực cao tầng của Thiên Đình, đương nhiên đây cũng không phải là toàn bộ Tiên Đế, còn chưa tính tới một ít Tiên Đế cường giả trấn thủ ở mười vạn đại châu rồi.

Những Tiên Đế này một bộ phận đều là Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong, Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong lại rất ít, lại có không ít Tiên Đế hậu kỳ, còn có một vài Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong có thể so với Tiên Đế cường giả như Hắc Long Đại Đế nữa.

- Tham kiến Ngọc Đế!

Tất cả Tiên Đế cường giả sau khi tiến vào Lăng Tiêu điện xong đều lễ bái với Ngọc Đế Hạo Thiên.

Trong thiên địa này, Tiên Đế cường giả chỉ khi ra mắt Thiên Tôn hoặc Thánh Nhân mới lễ bái, nhưng mà Ngọc Đế Hạo Thiên lại là ngoại lệ, mấy vạn Tiên Đế cường giả quỳ trước mặt hắn, chỉ chít một mảnh.

Tất cả Tiên Đế quỳ nơi đó ngay cả thở gấp cũng không dám, tất cả mọi người đều cảm thấy hôm nay trong Lăng Tiêu điện thật là có áp lực.

- Các ngươi tất cả đứng lên a!

Hạo Thiên mở miệng nói, mặt không biểu lộ, thanh âm lạnh lẽo.

- Tạ Ngọc Đế!

Chúng Tiên Đế nhận lệnh lúc này mới đứng lên.

Hạo Thiên trên mặt có ba chòm râu, mặt ngoài thoạt nhìn giống như một trung niên nhân bình thường, nhưng mà uy áp trên người ép tới chúng Tiên Đế lại không cách nào ngẩng lên được.

Hạo Thiên, Tiên giới Thiên Đình cường giả khổng lồ, chưa từng có người nào nhìn thấy Hạo Thiên xuất thủ qua, nhưng mà ai cũng biết Hạo Thiên thực lực rất mạnh, thậm chí có người còn đánh giá Hạo Thiên hẳn là đệ nhất nhân dưới Thiên Tôn!

Hạo Thiên chính là tọa hạ đồng tử của đạo tổ Hồng Quân, đã đi theo Hồng Quân không dưới vài vạn năm, coi như là một đầu heo đi bên người Hồng Quân vài vạn năm cũng sẽ biến thành một đầu heo lợi hại nhất trong thiên địa thì huống chi bản thân Hạo Thiên cũng được sinh ra từ thời kỳ Hỗn độn đây.

Hạo Thiên nhìn chăm chú mọi người, chậm rãi nói ra.

- Nhị nữ nhi Hạo San ta chết rồi, ngay vừa rồi bị người giết.

Một câu vô cùng đơn giản lại khiến cho chúng Tiên Đế tập thể chấn động, Hạo San vậy mà đã chết rồi!? Bị người khác giết chết? Ngay vừa rồi!?

Ngọc Đế Hạo Thiên có tất cả bảy vị nữ nhi, giữa thiên địa này ai cũng biết Ngọc Đế đối với bảy vị nữ nhi này cực kỳ sủng ái, vậy mà bây giờ lại có người giết chết!

Không nghĩ tới dĩ nhiên lại là đại sự bức này!

Thậm chí không ít Tiên Đế cảm thấy chuyện này so với Ma giới, Yêu giới, các loại dị giới trước kia xâm lấn Tiên giới còn muốn nghiêm trọng hơn.

Hạo San chính là nữ nhi của Ngọc Đế, bị người giết chết!

Đây ám chỉ điều gì!?

- Hạo San vài ngày trước đó đi Kinh châu.

Hạo Thiên lạnh lùng nói ra.

- Hơn nữa, địa phương cuối cùng biến mất là tại Kinh châu Viễn cổ hoang mạc! Hung thủ có lẽ vẫn còn lẫn trốn trong Viễn cổ hoang mạc, mở ra Thiên Đài kính tra xét Viễn cổ hoang mạc cho ta!

- Vâng, bệ hạ!

Một vị Tiên Đế vội vàng cung kính đáp lại, tiếp đó đi tới phía trước Thiên Đài kính cự đại, hai tay huy động, vô số Thượng cổ phù văn phía trên cự kính lập lòe lên, tiếp đó phía trên cự kính hiện ra một mảnh sa mạc đỏ thẫm, đúng là Kinh châu Viễn cổ hoang mạc.

Thiên Đài kính này chính là một kiện trọng bảo của Thiên Đình, một kiện cực phẩm hỗn độn linh bảo, phẩm giai đã tiếp cận với hỗn độn chí bảo.

Tại phía dưới Thiên Đài kính chiếu rọi, toàn bộ Viễn cổ hoang mạc liền hiện ra rõ ràng trên cự kính.

Sau khi tất cả mọi nơi hẻo lánh trong Viễn cổ hoang mạc được chiếu rọi, nhưng mà cũng không có bất kỳ điều gì khác thường. Thiên Đài kính này chính là cực phẩm hỗn độn linh bảo, nếu như hung thủ vẫn còn lẫn trốn trong Viễn cổ hoang mạc, khí linh Thiên Đài kính nhất định sẽ có cảm ứng mà đem đối phương bức ra, nhưng mà bây giờ lại không có cái gì khác thường!

Một là đối phương đã rời khỏi Viễn cổ hoang mạc, hai chính là đối phương có khả năng che đậy thiên cơ, tránh được Thiên Đài kính điều tra.

Hạo Thiên ngồi trên kim loan bảo tọa sắc mặt âm trầm như nước.

- Mở Vạn Lôi trì hủy diệt toàn bộ Viễn cổ hoang mạc cho ta!

Hạo Thiên lạnh lùng nói.

Mọi người lần nữa chấn động.

Hủy diệt toàn bộ Viễn cổ hoang mạc! Toàn bộ sa thú sinh tồn trong Viễn cổ hoang mạc lên tới mấy vạn ức a, hơn nữa còn có không ít sa thú cấp bậc Tiên Đế, sa thú cũng là một tộc của Yêu tộc, Hạo Thiên làm như vậy chỉ sợ lại khiến cho hàng tỉ Yêu tộc Yêu giới bất mãn.

Hơn nữa, mỗi một lần mở ra Vạn Lôi trì thì cần phải tiêu hao một trăm đầu cực phẩm hỗn độn linh mạch, một cái giá quá lớn.

Bình thường, để vương đại phái có được một đầu hỗn độn linh mạch liền có thể bồi dưỡng ra vô số Cửu Thiên Huyền Tiên, thậm chí là La Thiên Thượng Tiên cường giả thì hướng chỉ là cực phẩm hỗn độn linh mạch đây?

Mỗi một đầu cực phẩm hỗn độn linh mạch xuất thế, đều khiến cho khắp Tiên giới phải tranh đoạt.

- Bệ hạ, chúng ta có phải hay không...

Một vị Tiên Đế mở miệng định khuyên giải, nhưng mà Hạo Thiên lại quét mắt qua, hai mắt như đao dọa cho vị Tiên Đế kia không dám tiếp tục mở miệng.

Mà lúc này, Hắc Long đại lục, Hắc Long cung trong Hắc Long tiên quốc, Hắc Long Đại Đế hai mắt bắn ra hung quang mãnh liệt, sát ý toàn thân khiến cho bầu trời Hắc Long cung xuất hiện từng đoàn từng đoàn mây đen.

- Vậy mà, có người dám can đảm giết thân truyền đệ tử của ta! Giết thân truyền đệ tử của ta!

Hắc Long Đại Đế thấp giọng rít gào, tiếp đó là từ trên bảo tọa đứng lên. Theo Hắc Long Đại Đế đứng lên, Hắc Long cung phải chấn động một cái.

Bên dưới Hắc Long cung đại điện, tất cả cường giả Hắc Long cung đều cảm như hén, ai cũng không nghĩ tới vài ngày trước Lâm Giang, thiếu môn chủ Ngũ Đế tiên môn Hắc Long Đại Đế muốn thu đồ đệ bị người giết, mà bây giờ lại là chân chính đệ tử thân truyền, Tạ Bằng!

Tạ Bằng này được Hắc Long Đại Đế ưu ái, thiên phú lại cao, có hi vọng tấn chức Tiên Đế hậu kỳ.

- Hồi bẩm Đại Đế, Tạ Bằng tam thiếu chủ trước đó vài ngày đi Kinh châu tham gia đấu giá hội, muốn đấu giá mua Ô Lan Băng Tuyết giáp cùng Phật Long Kim đỉnh!

Một vị Tiên Đế nói ra.

- Về sau trong đấu giá hội lại xuất hiện Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả! Đấu giá hội chấm dứt, tam thiếu chủ từng triệu tập qua Khổng Hữu Phương chạy tới Kinh Châu thành, nói là muốn bắt lấy người bán Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả!

- Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả!

Hắc Long Đại Đế hai mắt phát lạnh.

- Tra được người bán kia là ai không?

- Tạm thời còn chưa có tra được, nghe nói lúc ấy Bằng Huyết đại đế tọa hạ đệ tử Hồ Lực đã đánh chủ ý lên người bán này, không chỉ như thế, ngay cả Hạo San nữ nhi Ngọc Đế đi ngang qua Kinh châu cũng như thế!

Vị Tiên Đế này tiếp tục nói ra.

- Chúng ta đã tra xét kỹ càng, Hồ Lực cùng Hạo San toàn bộ cũng bị người ta giết chết!

- Cái gì!? Nữ nhi Ngọc Đế cũng bị người giết!?

Kể cả Hắc Long Đại Đế, tất cả mọi người trong đại điện đều khiếp sợ.

Có người dám giết Tạ Bằng, Hồ Lực thì thôi đi, điều này cũng đủ khiến mọi người khiếp sợ rồi, hiện tại thậm chí ngay cả nữ nhi Ngọc Đế cũng bị giết!

Ngay tại lúc đám người Hắc Long Đại Đế khiếp sợ thì một cỗ hủy diệt lực lượng kinh khủng chợt bao phủ toàn bộ Tiên giới. Tuy rằng cách xa có vài ức dặm nhưng mà cỗ lực lượng mang tính hủy diệt kinh khủng kia lại khiến cho toàn bộ chúng nhân trong Hắc Long cung đều cảm thấy sợ hãi từ linh hồn.

- Là Vạn Lôi trì!

- Ngọc Đế tức giận, vậy mà mở ra Vạn Lôi trì!

Chúng cường giả Hắc Long cung kinh hô ầm lên.

Hắc Long Đại Đế cũng đại biến sắc mặt, Vạn Lôi trì! Nếu nói Tiên giới này, trừ bỏ Hỗn Nguyên Thánh Nhân cùng Thiên Tôn ra, còn có thứ gì đó khiến hắn phải kiêng kỵ thì đó chính là Vạn Lôi trì này rồi!

Dưới Vạn Lôi trì này, ngay cả Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong như hắn cũng cảm thấy bản thân thật nhỏ bé.

Một kích của Vạn Lôi trì, có thể so với Thiên Tôn nhất kích!

Tất cả Tiên giới đế vương đại phái, vương giả đại phái, gia tộc lớn nhỏ đều cảm nhận được lực lượng mang tính hủy diệt này, toàn bộ đều hoảng sợ mà nhìn về phía sâu trong Tiên giới, Thiên Đình tại Thiên châu!

522. Chương 521: Tiến Về Long Giới.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 521: Tiến về Long giới.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngay tại lúc tất cả Tiên giới chúng nhân nhìn về phía sâu trong Tiên giới, Thiên châu thì trong thiên địa chợt vang lên thanh âm uy nghiêm của Ngọc Đế Hạo Thiên.

- Diệt Viễn cổ hoang mạc cho ta!

Diệt Viễn cổ hoang mạc!

Tiên giới chúng nhân thềm sợ run trong lòng, sợ chính miệng Ngọc Đế nói ra địa phương môn phái mình tọa lạc.

- Viễn cổ hoang mạc!

Thành chủ Mạc thành Hoang Mạc tiên môn môn chủ nghe xong liền sợ tới gần chết, tiếp đó là sắc mặt như tro tàn. Ngọc Đế muốn diệt Viễn cổ hoang mạc! Dưới lực lượng hủy diệt của Vạn Lôi trì, nếu lan tới gần Mạc thành, Hoang Mạc tiên môn không phải cũng chôn cùng sao!?

- Nhanh, rút lui! Ly khai Mạc thành!

Hoang Mạc tiên môn môn chủ mở miệng hét lớn, thanh âm khàn khàn như gà trống, to rõ hữu lực truyền khắp Hoang Mạc tiên môn.

Lập tức, tất cả thái thượng trưởng lão, trưởng lão, đệ tử, kể cả lão bà lớn nhỏ, dì ba tứ nãi, còn có con cháu toàn bộ từ trong tiên cung của Hoang Mạc tiên môn môn chủ bay ra, hướng lối ra tiên quốc mà chạy đi.

Ngay tại lúc đám người trong Hoang Mạc tiên quốc nháo nhào chạy trốn, đột nhiên thiên địa chấn động một cái, trong phương viên mấy trăm vạn dặm Hỗn độn chỉ lòi từ hư không giáng xuống, trực tiếp đánh xuống Viễn cổ hoang mạc.

- Âm âm!

Tất cả mọi người không cách nào hình dung được hủy diệt nhất kích của Vạn Lôi trì này.

Toàn bộ Tiên giới phẳng phất cũng phải chấn động một cái.

Vô số khí lãng cực lớn mang theo tất cả bụi bặm đất đá bắn lên cao tới vạn trượng, tiếp đó là hướng bốn phía Viễn cổ hoang mạc đánh tới.

- Oanh!

Tường thành Mạc thành cao tới ngàn trượng, dày trăm trượng, dùng tiên thạch cứng rắn nhất Tiên giới tạo thành trực tiếp bị đánh sụp. Dưới khí lãng khủng bố, tường thành Mạc thành chả khác gì một miếng đất nhỏ trước cự đại phong bão cả.

Tường thành sụp đổ, kéo theo đó là tất cả kiến trúc, cửa hàng bên trong thành toàn bộ bị khí lãng nuốt chửng, toàn bộ cấm chế đủ sức ngăn chặn Đế cấp cường giả oanh kích toàn bộ bị phá hủy.

Một vài La Thiên Thượng Tiên, Tiên Quân đang ở trên đường phố còn chưa kịp kêu lên cái gì toàn bộ chết tốt.

Hủy diệt khí lãng cuốn tới Hoang Mạc tiên quốc, toàn bộ Hoang Mạc tiên quốc chấn động, Hoang Mạc tiên môn môn chủ hoảng sợ chứng kiến không gian pháp tắc trong tiên quốc giống như cành khô không ngừng đứt đoạn.

Hoang Mạc tiên quốc như thế, tất cả tiên quốc của các môn phái gần Viễn cổ hoang mạc cũng đồng dạng như thế.

Một ít môn phái nhỏ yếu, thậm chí là còn trực tiếp biến mất.

Toàn bộ Tiên giới hoảng sợ, chấn động tới không dám hó hé gì.

- Bệ hạ, Viễn cổ hoang mạc đã bị diệt!

Lúc này, một vị Tiên Đế mở miệng bẩm báo với Hạo Thiên.

- Chỉ là, cũng không có phát hiện cái gì dị thường.

Không có phát hiện dị thường? Vậy một kích của Vạn Lôi trì này không phải là oan uổng sao? Cũng không có giết được hung thủ mà ngược lại còn đáng thương vô số sa thú sinh sống trong Viễn cổ hoang mạc kia rồi.

Hạo Thiên hai mắt âm lãnh, nói ra.

- Tra! Đem người mang Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả kia ra đấu giá tra ra cho ta!

- Vâng, bệ hạ!

Tại biên giới Viễn cổ hoang mạc, mấy người Long Kinh Thiên từ trong Phật Long Kim đỉnh đi ra, Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Viễn cổ hoang mạc bị Vạn Lôi trì hủy diệt sau lưng mà hít ngược một ngụm lạnh khí, nói.

- Mẹ nó! Hạo Thiên này quả nhiên độc ác, may mắn chúng ta nhanh chân một chút, bằng không thì cho dù không chết cũng phải bị lột mất mấy tầng da, thế nhưng mà da của ta quý giá lắm a!

Mọi người cười cười.

- Được rồi, chúng ta đi thôi.

Long Kinh Thiên không có dừng lại, mang theo mọi người hướng Long giới bay đi.

Mấy ngày sau, đám người Long Kinh Thiên liền rời khỏi Tiên giới, tiến nhập vũ trụ tinh không.

Vũ trụ tinh không cao cấp vị diện này hoàn toàn bất đồng cùng vũ trụ tinh không nơi Nhân gian, đầu tiên là áp lực thật lớn, Đại La Kim Tiên bình thường muốn phi hành trong vũ trụ tinh không là rất khó, hơn nữa trong vũ trụ tinh không thường có vũ trụ phong bạo, gặp phải phong bạo này, trừ phi là Tiên Quân ra bằng không thì chỉ có nước bị xé nát.

Sau khi tiến vào vũ trụ tinh không, Long Kinh Thiên liền mang Phật Long Kim đỉnh tế ra, cùng mọi người tiến nhập vào bên trong mà thúc dục bay về phía Long giới

Có kiện thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh Phật Long Kim đỉnh này, cho dù gặp phải vũ trụ phong bạo mạnh mẽ thì cũng không cần phải sợ rồi.

Ở bên trong Phật Long Kim đỉnh, Long Kinh Thiên đem Ô Lan Băng Tuyết giáp cùng Diệt Tinh Tiên Vương giáp lấy ra, dùng Hỗn độn chi hỏa một lần nữa đem hai kiện tiên giáp này luyện chế lại một phen.

Một tháng sau, Ô Lan Băng Tuyết giáp cùng Diệt Tinh Tiên Vương giáp được Long Kinh Thiên luyện chế lại thành công, về phương diện phòng ngự lẫn uy lực công kích đều tăng mạnh, hơn nữa khí tức, bộ dáng lại đại biến, hiện tại coi như Hồ Lực trọng sinh thì cũng không cách nào nhận ra được Ô Lan Băng Tuyết giáp nữa rồi.

“Sau khi đến Long giới, phải tìm tài liệu đem Phật Long Kim đỉnh này luyện chế lại một phen mới được.”

Long Kinh Thiên nghĩ thầm.

Hiện tại, Hạo Thiên đang tra tìm hắc, manh mối duy nhất chính là Ô Lan Băng Tuyết giáp cùng Phật Long Kim đỉnh, đến lúc Ô Lan Băng Tuyết giáp cùng Phật Long Kim đỉnh đều biến thành một kiện hỗn độn tiên giáp cùng tiên đỉnh khác thì Hạo Thiên cũng không cách nào tra ra hắc được rồi.

Đem Ô Lan Băng Tuyết giáp cùng Diệt Tinh Tiên Vương giáp luyện chế lại một phen xong, Long Kinh Thiên liền đem chúng phân cho Hứa Vũ Quân cùng Mộ Dung Thiển, còn bản thân hắn tự nhiên không cần.

Hiện tại, bản thể của hắn đều được Tiên thiên lôi khí của Hỗn Độn Ngũ Lôi thụ mỗi thời mỗi khắc rèn luyện, mỗi thời mỗi khắc đều trở nên mạnh mẽ.

Hơn nữa, bản thể này vốn là Thiên Tôn chi thể của kiếp trước, tuy rằng bị Thiên phạt lực lượng hủy hoại nhưng mà so với cực phẩm tiên khí bình thường còn muốn mạnh hơn!

Cứ tiếp tục như vậy, bản thể hắn đơn thuần phòng ngự có thể so sánh được với hỗn độn tiên giáp Ô Lan Bằng Tuyết giáp rồi.

Sau khi ban hai kiện tiên giáp cho hai người Hứa Vũ Quân xong, Long Kinh Thiên lúc này mới lấy ra không gian tiên khí của đám người Hạo San, Hồ Lực, Tạ Bằng.

Lần này giết đi đám người Hạo San, Hồ Lực, Tạ Bằng, tổng cộng mười vị Tiên Đế, mà Tiên Quân lại đạt tới một con số một trăm hai mươi người.

Bên trong không gian tiên khí của mười vị Tiên Đế, cực phẩm tiên đan hợp thành một phiến hải dương rộng tới ức vạn dặm, về thượng phẩm tiên đan thì không cần phải nói, mà Thiên Nguyên đan cũng được chất thành một mảnh sơn mạch.

Khiến cho Long Kinh Thiên kinh hỉ chính là trong không gian tiên khí của ba người Hạo San, Hồ Lực, Tạ Bằng vậy mà còn có một ít trung phẩm hỗn độn tiên đan cùng thượng phẩm hỗn độn tiên đan.

- Phượng Hoàng Niết Bàn đan!

Trong không gian tiên khí của Hạo San là Phượng Hoàng Niết Bàn đan, là thượng phẩm hỗn độn tiên đan, phẩm chất so với Viêm Nhật Cửu Trọng đan hắn luyện chế ra còn muốn cao hơn nhiều. Mỗi một khóa Phượng Hoàng Niết Bàn đan đều tản ra từng đoàn hỏa diễm màu đỏ tía.

Dù sao Hạo San chính là nữ nhi của Ngọc Đế, có thượng phẩm hỗn độn tiên đan thì cũng không có gì là kỳ quái, chỉ là có chút đáng tiếc, đám Phượng Hoàng Niết Bàn đan này lại không có nhiều, chỉ có hơn năm trăm khóa.

Trong không gian tiên khí của Hồ Lực chính là trung phẩm hỗn độn Thái Thủy đan, có hơn một vạn khóa, mà trong không gian tiên khí của Tạ Bằng lại là trung phẩm hỗn độn Bất Hủ Chân Long đan, có hơn hai vạn khóa.

- Phượng Hoàng Niết Bàn đan, Thái Thủy đan, Bất Hủ Chân Long đan!

Long Kinh Thiên nhìn ba loại hỗn độn tiên đan trước mắt mà vui vẻ, có được đám hỗn độn tiên đan này cho dù không cách nào đột phá La Thiên Thượng Tiên thì cũng đủ cho hắn tăng lên tới Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đỉnh phong rồi!

Lập tức, Long Kinh Thiên liền ngồi xuống vận chuyển công pháp, bắt đầu luyện hóa ba loại hỗn độn tiên đan này. Hắn luyện hóa trước chính là Thái Thủy đan cùng Bất Hủ Chân Long đan, cuối cùng thì mới luyện hóa tới Phượng Hoàng Niết Bàn đan.

Ngay lúc Long Kinh Thiên luyện hóa ba loại hỗn độn tiên đan này, Phật Long Kim đỉnh mang theo đám người không ngừng đến gần Long giới.

523. Chương 522: Tiềm Long Đại Lục.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 522: Tiềm Long đại lục.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên luyện hóa xong số Thái Thủy đan cùng Bát Hủ Chân Long đan, bắt đầu vào luyện hóa Phượng Hoàng Niết Bàn đan thì đột nhiên toàn bộ Phật Long Kim đỉnh chấn động, làm hấn không khỏi đình chỉ luyện hóa lại, cùng mọi người bay ra khỏi Phật Long Kim đỉnh.

Long Kinh Thiên vừa ra khỏi Phật Long Kim đỉnh, đột nhiên một cỗ Long khí tinh thuần cực kỳ, mênh mông như biển cả phủ vào mặt.

Núi cao, cự lĩnh, đại thụ, cự thạch!

Mọi vật trước mắt đều cự đại, so với Tiên giới còn muốn lớn hơn nhiều, ngẫu nhiên còn có từng tiếng long ngâm truyền đến.

- Đây là Long giới!?

Hứa Vũ Quân lấp bắp kinh hãi.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Đúng vậy, chúng ta đã tới Long giới rồi!

Trong thiên địa này có hàng ức thế giới, Tiên giới xếp hạng đầu, thực lực mạnh nhất, hàng ức thế giới lấy Tiên giới làm trung tâm của vũ trụ.

Bên dưới Tiên giới là Thần giới, Phật giới, Long giới, Yêu giới, Ma giới, Minh giới các loại. Long giới, thực lực chính thể tuy không bằng Tiên giới nhưng cũng là một trong những giới có thực lực mạnh nhất trong vũ trụ.

Đến Long giới, Long Kinh Thiên tự nhiên không thể lại dùng Phật Long Kim đỉnh phi hành, vì vậy liền đem Phật Long Kim đỉnh thu lại, cùng mọi người cùng một chỗ phi hành.

- Sư tôn, chúng ta bây giờ đi Kim Long sơn mạch?

Bàn Tiểu Nhị hỏi.

Kim Long sơn mạch chính là nơi sinh sôi nảy nở của Kim Long nhất tộc, đệ tử của hấn đúng là lão tổ của Kim Long nhất tộc.

Chỉ là, Kim Long sơn mạch ở tại cực tây Long giới, mọi người muốn chạy tới Kim Long sơn mà nói chỉ sợ cần phải mất một năm!

Tiên giới có mười vạn đại châu, mà Long giới thì có hơn mười vạn cái đại lục, nếu chỉ luận về diện tích thì Long giới còn muốn lớn hơn Tiên giới một chút.

- Chúng ta trước tìm chỗ đặt chân cái đã!

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói, đã đến Long giới rồi, cũng không cần vội vã chạy tới Kim Long sơn mạch làm gì.

- Vâng, sư tôn!

Đám người Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương cung kính đáp.

Vì vậy, mấy người Long Kinh Thiên liền hướng một phiến sơn mạch phụ cận đi tới.

Cứ phi hành cả buổi như vậy, phía trước đột nhiên xuất hiện hai Long tộc bay tới, Long Kinh Thiên nhìn ra được hai người này huyết mạch cũng không tinh khiết gì cho lắm, thực lực giống nhau, đều là Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Long Kinh Thiên dùng mắt ra hiệu cho Hoắc Cương, Hoắc Cương minh bạch liền hừ không nhiếp một cái, liền đem hai người kia kéo tới trước mặt.

- Xin tha mạng! Các vị tiền bối tha mạng!

Hai người này còn chưa kịp hiểu chuyện gì liền bị Hoắc Cương kéo tới trước mặt, bị dọa cho sắc mặt trắng bệch, liền tục dập đầu nói ra.

- Không cần sợ, chúng ta chỉ muốn hỏi các người chút sự tình, hỏi xong liền cho các người rời đi.

Hoắc Cương nói ra.

Hai người kia lúc này mới hơi thở phào một cái.

- Đây là địa phương nào?

Hoắc Cương hỏi.

Hai người nhìn nhau, một người trong đó cẩn thận mà cung kính nói ra.

- Hồi bẩm tiền bối, nơi này là Tiềm Long đại lục, tiếp tục đi tới mấy trăm ức dặm nữa là tới Phi Long sơn mạch.

- Tiềm Long đại lục?

Bàn Tiểu Nhị nhíu mày, nói.

- Nơi này là thổ địa Hắc Long nhất tộc quản hạt?

Long giới có ngàn vạn chi Long tộc, trong cường đại nhất, tinh thuần nhất có Thanh Long, Kim Long, Hắc Long, Bạch Long, Đà Long, Phật Long, cùng Cự Long bảy đại tộc.

Bảy đại tộc cơ hồ thống trị Long giới chín thành đại lục! Long giới có hơn ba mươi mấy vạn cái đại lục, bảy đại Long tộc thống trị tiếp cận ba mươi vạn cái!

Theo như Bàn Tiểu Nhị nhớ lại, Tiềm Long đại lục này tựa hồ là trong những đại lục thuộc phạm vi quản hạt của Hắc Long nhất tộc.

Tiên giới Minh Hà Thiên Tôn tọa hạ đệ tử Hắc Long Đại Đế chính là Long giới Hắc Long nhất tộc.

- Đúng vậy, tiền bối! Tiềm Long đại lục này chính là thổ địa Hắc Long nhất tộc quản hạt!

Người này cung kính nói.

Tiếp đó, Long Kinh Thiên lại hỏi hai người một vài vấn đề, cuối cùng lại cho hai người một ức thượng phẩm tiên đan. Nhìn một ức thượng phẩm tiên đan trong tay, hai người vui đến quên cả trời đất, đối với mấy người Long Kinh Thiên khẩu tạ không thôi, lúc rời đi khóe miệng còn cười như muốn rách ra.

- Chúng ta hãy đi Phi Long sơn mạch trước đã.

Đợi hai người kia rời đi, Long Kinh Thiên mới mở miệng nói.

Phi Long sơn mạch này là sơn mạch lớn nhất gần đây, bên trong có ngàn cái bộ lạc Long tộc nho nhỏ, Long Kinh Thiên bản ý muốn ở lại Phi Long sơn mạch tu luyện mấy ngày cùng đem một ít tình huống Long giới nghe ngóng một chút rồi mới rời đi.

Long Kinh Thiên mở miệng, mọi người tự nhiên sẽ không có phản đối, vì vậy Long Kinh Thiên liền hướng Phi Long sơn mạch cách đó mấy trăm tỷ dặm bay tới.

Một canh giờ sau, mọi người liền đi tới trước Phi Long sơn mạch.

- Phía trước có lẽ chính là Phi Long sơn mạch rồi.

Long Kinh Thiên một ngón chỉ phía sơn mạch cự đại dài không biết bao nhiêu vạn dặm trước mặt nói ra.

Bất quá, ngay lúc mấy người Long Kinh Thiên muốn bay đi thì đột nhiên phía trước truyền đến thanh âm quát tháo, tiếp đó là lực lượng chấn động, mấy đạo nhân ảnh hướng bên này bay tới, một trước ba sau, hiển nhiên ba người phía sau chính là đang truy sát người phía trước. (

- Ngao Thăng, người trốn không thoát đâu, ngoan ngoãn thủ chịu trời đi!

Ba người đằng sau ha hả cười nói.

Lúc này, bốn người một trước ba sau đã bay tới trước mặt đám người Long Kinh Thiên.

Người bay phía trước tên Ngao Thăng nhìn thấy mấy người Long Kinh Thiên liền khẽ giật mình, sau khi chần chờ một chút liền tiếp tục bay tới chỗ đám người Long Kinh Thiên.

- Tại hạ là Phi Long sơn mạch Thiết Sơn bộ lạc thiếu chủ Ngao Thăng bị người đuổi giết, kính xin mấy vị cứu giúp, tại hạ vô cùng cảm kích, ngày sau tất có hậu báo!

Ngao Thăng về mặt cầu khẩn hướng mấy người Long Kinh Thiên ôm quyền nói, hắn nhìn ra được mấy người Long Kinh Thiên thực lực không kém.

Mấy người Long Kinh Thiên còn chưa mở miệng thì một trong ba kẻ phía sau đã hung hăng càn quấy kêu lên.

- Đây là chuyện của Bạo Lô bộ lạc ta, ai dám quản!?

Ba người phi thân rơi xuống trước mặt mấy người Long Kinh Thiên.

Ba người này sau khi hạ xuống liền đứng quay mặt nhìn mấy người Long Kinh Thiên. Tuy rằng ba người nhìn ra mấy người Long Kinh Thiên thực lực không kém, nhưng mà cũng không có để mấy người Long Kinh Thiên vào trong mắt.

- Mấy vị là từ địa phương khác đi qua đây sao?

Ngao Nhật nhìn mấy người Long Kinh Thiên, sau đó một tay chỉ Ngao Thăng bên cạnh vênh mặt hất hàm sai khiến, nói.

- Ngao Thăng này là người Bạo Lô bộ lạc chúng ta muốn bắt, mấy vị hiện tại đem hắn bắt lại, sau đó giao cho chúng ta, chúng ta có thể cho các người an toàn ly khai!

Ngao Thăng ở một bên thấp thỏm lâu lâu trong lòng, nếu như mấy người Long Kinh Thiên thật sự làm vậy thì làm sao bây giờ? Thế nhưng mà, cho dù ba người Ngao Nhật truy kích thì hắn muốn chạy cũng không thoát a!

- A! Nói như vậy, nếu chúng ta không đáp ứng, chúng ta liền không cách nào ly khai an toàn?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn Ngao Nhật, về mặt đùa cợt nói ra.

Ba người này đều là Kim Tiên, thực lực Ngao Nhật có phần mạnh hơn một chút, là Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, hai người khác đều là Kim Tiên trung kỳ.

Ngao Nhật sắc mặt trầm xuống, nhìn mấy người Long Kinh Thiên mà cười lạnh nói.

- Mấy vị không sợ Bạo Lô bộ lạc chúng ta? Bạo Lô bộ lạc chúng ta chính là bộ lạc mạnh nhất Phi Long sơn mạch, còn nữa, Bạo Lô bộ lạc chúng ta chính là người của Tiềm Long linh chủ phủ, hắc hắc!

Tiềm Long đại lục, Tiềm Long linh chủ phủ!

Từng cái đại lục đều có một cái linh chủ phủ, trên danh nghĩa là cả đại lục đó đều thuộc quyền quản lý của linh chủ phủ này, điều này cũng tương đương với việc phủ chủ Xích Thành tinh vực nơi Nhân gian a!

Người Tiềm Long linh chủ phủ, đây chính là vinh quang bao nhiêu thế lực tại Tiềm Long đại lục ao ước a!

Ngao Nhật nói xong, về mặt không khỏi hiện vẻ đắc ý.

- Người Tiềm Long linh chủ phủ?

Tử Thiên Long Hoàng cười lạnh, nói.

- Vậy thì sao?

Ngao Nhật sắc mặt khó coi, không ngờ tới mấy người Long Kinh Thiên này ngay cả Tiềm Long linh chủ phủ cũng không để vào mắt.

524. Chương 523: Người, Giết Bọn Chúng?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 523: Người, giết bọn chúng?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngao Nhật lạnh lùng nhìn mấy người Long Kinh Thiên mà cười lạnh nói.

- Khẩu khí thật lớn! Tại Tiềm Long đại lục này, vậy mà còn có người dám không đem Tiềm Long linh chủ phủ để vào mắt!?

Lúc này, đột nhiên có tiếng xé gió truyền đến, mọi người nhìn lại, ba người Ngao Nhật trên mặt hiện lên vẻ vui vẻ.

- Nhị trưởng lão, tam trưởng lão!

Đội người tới đã tới, ngoại trừ Ngao Nhật ra, hai người còn lại đều cung kính thi lễ.

- Thiếu chủ, đã xảy ra chuyện gì?

Nhị trưởng lão Bạo Lôi bộ lạc Ngao Phi vừa mới tới liền lên tiếng hỏi, nói tới đây hắn liền nhìn về phía mấy người Long Kinh Thiên, cuối cùng ánh mắt rơi lên người Ngao Thăng bên cạnh mấy người Long Kinh Thiên.

- Nhị vị trưởng lão, các người tới đúng lúc lắm.

Ngao Nhật nói ra.

- Chúng ta đuổi bắt Ngao Thăng, không nghĩ tới mấy người kia không chỉ ngăn cản mà còn không để Bạo Lôi bộ lạc chúng ta vào trong mắt, hơn nữa ngay cả Tiềm Long linh chủ phủ cũng không để vào trong mắt!

- A!

Hai người Ngao Phi nhìn Long Kinh Thiên, Ngao Phi cười lạnh nói.

- Tộc trưởng còn lo lắng xảy ra vấn đề, cho nên phái chúng ta sang đây xem một chút, không nghĩ tới thật sự còn có người dám quân sự tình Bạo Lôi bộ lạc chúng ta!

Nói đến đây, hắn cười cợt nói.

- Thế giới này, người thích chôn mồm vào việc người khác không ít, nhưng mà cuối cùng kết cục đều rất thảm!

- Ta cho các người một cơ hội, hiện tại lăn đi, cút ra khỏi Phi Long sơn mạch!

Tên còn lại gọi là Ngao Đông cười lạnh nói.

Lúc này, Thành Tiêu xuất thủ, chỉ thấy hắn đưa một tay ra, nhẹ nhàng nhấn tới một cái. Chỉ thấy, Ngao Phi cùng Ngao Đông hai người toàn thân đột nhiên nổ tung ra, ngay cả tiếng kêu thảm cũng không có.

Ba người Bạo Lôi bộ lạc thiếu chủ Ngao Nhật kinh ngạc, nụ cười đắc ý trên mặt biến mất, kinh ngạc mà nhìn một màn đầy ý vị hí kịch trước mắt.

- Nhị trưởng lão, tam trưởng lão, chết rồi hả!?

Sau một hồi, hắn mới hiểu được chuyện gì xảy ra.

- Các người!?

Ba người Ngao Nhật lúc minh bạch chuyện gì xảy ra thì sắc mặt liền trắng bệch như tờ giấy, hai mắt khó dấu nổi sự hoảng sợ trong lòng.

Chỉ nhẹ nhàng điểm ra, giết chết hai vị Cửu Thiên Huyền Tiên, đây là thực lực bậc nào?

- Mấy vị, chúng ta!

Ngao Nhật đang mở miệng muốn nói cái gì đó thì thanh âm lạnh lẽo của Long Kinh Thiên truyền đến.

- Giết!

Lập tức, ba đạo khí kinh phá không mà qua, ba đoàn huyết vụ từ trên cao rơi lả tả xuống.

Mà Ngao Thăng đứng một bên kinh ngạc nhìn mấy người Ngao Nhật bị giết trong nháy mắt, sau đó hắn liền vội vàng thi lễ với Long Kinh Thiên, nói.

- Khẩu tạ ân cứu mạng của các vị tiền bối, tiền bối, khẩn cầu các người cứu Thiết Sơn bộ lạc a! Van cầu các người!

Nói đến đây, hắn liền dập đầu liên tục với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên tay phải vung lên, hỏi.

- Chuyện gì xảy ra?

Vốn, những việc này chính là chuyện đầu đầu, hắn cũng không có ý quản tới, nhưng mà Bạo Lôi bộ lạc này lại khoa trương như thế, hơn nữa lại còn ở trước mặt hắn. Đương nhiên, hắn để cho Thành Tiêu ra tay chính là bởi vì nhìn ra trên người Ngao Thăng này có Kim Long nhất tộc huyết mạch.

- Tiền bối, Bạo Lôi bộ lạc muốn diệt sát Thiết Mộc bộ lạc chúng ta, Thiết Sơn bộ lạc chỉ còn lại một mình ta trốn thoát, phụ thân ta bọn hắn còn bị vây khốn tại Thiết Mộc sơn, cầu tiền bối cứu phụ thân, mẫu thân, cứu Thiết Mộc bộ lạc ta!

Ngao Thăng nghe được Long Kinh Thiên hỏi vậy, cũng không biết bắt đầu từ đâu mà nói gấp lên như thế.

- Đi thôi, vừa đi vừa nói!

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói, dứt lời liền để cho Ngao Thăng mang mấy người tiến về phía trước.

Ngao Thăng thấy Long Kinh Thiên đáp ứng liền vui tới muốn phát khóc, đối với Long Kinh Thiên khẩu tạ không thôi, sau đó vội vàng mang theo mấy người Long Kinh Thiên hướng Thiết Mộc bộ lạc bay đi.

Trên đường, hắn đem sự tình đơn giản kể lại từ đầu chí cuối.

Nguyên lai, Thiết Mộc bộ lạc cùng Bạo Lôi bộ lạc là hai bộ lạc cường đại nhất Phi Long sơn mạch, hai bộ lạc tại Phi Long sơn mạch sinh sôi nảy nở mấy trăm vạn năm, một mực tranh chấp, bất quá bởi vì hai bộ lạc thực lực tương đương cho nên ai cũng không làm gì được nhau.

Chỉ là, trước đó vài ngày đột nhiên có tin tức truyền ra, nữ nhi của Bạo Lôi bộ lạc tộc trưởng đương nhiệm được Tiềm Long linh phủ chủ lực thiếu chủ nhìn trúng, thu làm tiểu thiếp. Vốn, Thiết Mộc bộ lạc còn không tin, nhưng mà ngay tại ngày hôm qua nữ nhi Bạo Lôi bộ lạc tộc trưởng Ngao Như được lực thiếu chủ Tiềm Long linh phủ chủ nhìn trúng trở về, hơn nữa còn mang theo mười vị hộ vệ Tiềm Long linh phủ chủ.

Hộ vệ Tiềm Long linh phủ chủ toàn bộ đều là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả, một người trong đó thậm chí còn là La Thiên Thượng Tiên sơ kỳ.

Sự tình kể đó liền rất đơn giản, Bạo Lôi bộ lạc nổi lên ý định muốn diệt Thiết Mộc bộ lạc. Vốn, Thiết Mộc bộ lạc cùng Bạo Lôi bộ lạc thực lực không sai biệt, nhưng mà Bạo Lôi bộ lạc thoắt cái thêm mười hộ vệ Tiềm Long linh phủ chủ Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ ray ta, Thiết Mộc bộ lạc liền lâm vào tuyệt cảnh.

Theo như lời Ngao Thăng, lúc hắn trốn đi mấy ngàn vạn đệ tử Thiết Mộc bộ lạc đã tử thương hơn phân nửa.

Nửa giờ sau, phía trước truyền đến tiếng chém giết, tiếng thảm thiết, gào thét.

- Tiền bối, phía trước chính là Thiết Mộc bộ lạc!

Ngao Thăng chỉ tay về ngọn núi trước mắt, nói ra.

Long Kinh Thiên gật đầu, cùng mấy người Cửu Vi Thiên Miêu bay qua.

- Là Thiết Mộc bộ lạc thiếu môn chủ Ngao Thăng!

- Nhanh, mau bắt lấy Ngao Thăng!

Đệ tử Bạo Lôi bộ lạc đang vây công Thiết Mộc bộ lạc vừa nhìn thấy Ngao Thăng liền kinh hãi kêu lên, tiếp đó cả đám liền nhao nhao hướng Ngao Thăng lao qua. Bất quá, những đệ tử Bạo Lôi bộ lạc này còn chưa tới thì đã bị Tử Thiên Long Hoàng cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu một chưởng một quyền đánh văng đi.

Những đệ tử Bạo Lôi bộ lạc thực lực không phải rất cường đại, phần lớn Kim Tiên, chỉ có một số ít là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, trung kỳ, trước mặt Tử Thiên Long Hoàng cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu căn bản là không chịu nổi một kích.

Mấy người Long Kinh Thiên một đường đi tới không trở ngại.

Bất quá, rất nhanh, cường giả Bạo Lôi bộ lạc liền chú ý tới tình huống bên này.

- Ngao Nhập, các người đi qua bên đó xem xem có chuyện gì xảy ra.

Bên kia, Bạo Lôi bộ lạc tộc trưởng Ngao Liệt mở miệng nói với đại trưởng lão Ngao Nhập.

- Vâng, tộc trưởng!

Ngao Nhập cung kính đáp, lập tức liền mang theo vài tên trưởng lão hướng đám người Long Kinh Thiên bên này bay tới.

Sau đó, Ngao Nhập liền nhìn thấy mấy người Long Kinh Thiên.

- Là Thiết Mộc bộ lạc thiếu chủ Ngao Thăng vừa mới chạy thoát!

Một gã trưởng lão phía sau lưng Ngao Nhập kinh ngạc nói ra.

- Thiếu chủ cùng nhị, tam trưởng lão không phải truy sát Ngao Thăng này rồi sao? Thiếu chủ cùng nhị, tam trưởng lão đâu rồi?

Ngao Nhập ngưng tụ ánh mắt nhìn về phía mấy người Long Kinh Thiên.

Rất nhanh, mấy người liền đi tới trước mặt mấy người Long Kinh Thiên. truyện cập nhật nhanh nhất tại [chấm](#)

- Tiền bối, hẳn là Bạo Lôi bộ lạc đại trưởng lão!

Ngao Thăng nhìn thấy mấy người Ngao Nhập ngăn cản trước mắt liền mở miệng nói với Long Kinh Thiên.

- Ngao Thăng, thiếu chủ cùng nhị, tam trưởng lão chúng ta đâu rồi?

Ngao Thăng vừa dứt lời thì một vị trưởng lão Bạo Lôi tộc không nhận được mà mở miệng quát hỏi Ngao Thăng.

Ngao Thăng không có mở miệng, chỉ cung kính đứng bên cạnh mấy người Long Kinh Thiên.

- Mấy vị là ai? Đám người thiếu chủ Ngao Nhật chúng ta như thế nào rồi?

Ngao Nhập chăm chú nhìn lên Long Kinh Thiên, trầm giọng hỏi.

- Như thế nào rồi?

Lúc này, Cửu Vĩ Thiên Miêu không khỏi mở miệng cười nói.

- Người nói xem như thế nào rồi.

- Không sai.

Cửu Vĩ Thiên Miêu tiếp lời.

- Người là chúng ta giết.

- Cái gì? Thiếu chủ cùng nhị trưởng lão bọn hắn chết rồi?

Lập tức, chúng trưởng lão Bạo Lôi tộc còn có đệ tử bốn phía khiếp sợ, tiếp đó là một hồi sát ý mãnh liệt như sóng triều.

525. Chương 524: Đại Tàng Bất Động Chân Ngôn.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 524: Đại Tàng Bất Động Chân Ngôn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Bọn hần giết chết thiếu chủ cùng nhị tam trưởng lão!

- Giết chết bọn chúng đi!

Đệ tử Bạo Lôi bộ lạc bốn phía chỉ vào mấy người Long Kinh Thiên mà quát tháo, bắt quá quát tháo chỉ là quát tháo, không có một ai dám lên trước.

Dù sao, ngay cả nhị trưởng lão, tam trưởng lão người ta cũng giết được, dùng mộng để nghỉ cũng biết mấy người Long Kinh Thiên thực lực ra sao, bọn hần, những Kim Tiên, Đại La Kim Tiên xông lên cũng chỉ là đi chịu chết mà thôi.

- Người, vậy mà lại giết thiếu chủ cùng trưởng lão Bạo Lôi bộ lạc ta!

Ngao Nhập hai mắt băng hàn nói ra.

- Các người hiện tại rời khỏi Bạo Lôi bộ lạc, ta có thể không giết các người.

Long Kinh Thiên thần sắc đạm mạc, mở miệng nói.

Nơi này là Tiềm Long đại lục, là địa phận Hắc Long nhất tộc quản hạt, Long Kinh Thiên mới tới Long giới nếu như không cần thiết thì cũng không muốn cùng Hắc Long nhất tộc kết thù.

- Hiện tại rời khỏi Bạo Lôi bộ lạc, không giết chúng ta?

Ngao Nhập nghe vậy, giận quá hóa cười!

- Khẩu khí thật lớn, ta ngược lại muốn nhì người như thế nào giết đệ tử Bạo Lôi bộ lạc chúng ta!

Lúc này, một giọng nói vang lên, mọi người quay đầu nhìn lại.

- Tam tiểu thư!

Ngao Nhập thấy rõ người mới đến thần sắc liền vui vẻ, cùng chúng nhân Bạo Lôi bộ lạc cung kính nói.

Người mới tới chính là Ngao Như, nữ nhi của Bạo Lôi tộc tộc trưởng, được gả cho lục thiếu chủ Tiềm Long linh phủ chủ làm tiểu thiếp.

Ngao Như này mặc một thân áo tím, dung mạo xinh đẹp như hoa, đi đi lại lại đều tản ra một loại mị lực mê người.

Sau lưng Ngao Như là hơn mười hộ vệ mặc hắc y viền vàng, ống tay áo mỗi người đều thêu một đầu hắc long, xem ra chính là mười vị hộ vệ Tiềm Long linh phủ chủ cùng Ngao Như trở về thăm nhà rồi.

- Tam tiểu thư, người này vừa nói, bọn hần đã giết thiếu chủ cùng mấy người nhị trưởng lão!

Một gã trưởng lão bình thường của Bạo Lôi bộ lạc tiến lên lên tiếng nói ra.

Ngao Như nghe vậy trong đôi mắt lóe lên hàn quang kinh người, nhìn chăm chăm vào Long Kinh Thiên mà nói ra.

- Người giết đại ca ta!?

Long Kinh Thiên thần sắc đậm mạc.

Ngao Như quay đầu lại, nhìn tên hộ vệ đội trưởng La Thiên Thượng Tiên sau lưng kia nói ra.

- Các người lên đi, đem mấy người kia bắt lại, nhớ kỹ, ngàn vạn lần đừng giết chết!
- Vâng, thuộc hạ minh bạch!

Tên hộ vệ đội trưởng La Thiên Thượng Tiên kia cung kính đáp, dứt lời liền cùng chúng hộ vệ bay tới, đi tới trước mặt Long Kinh Thiên.

Tên hộ vệ đội trưởng kia lạnh lùng nhìn Long Kinh Thiên, cũng không có mở miệng mà thân ảnh lóe lên, đột nhiên hướng Long Kinh Thiên đánh tới một quyền.

Những hộ vệ khác cũng nhao nhao hướng mấy người Hoắc Cương, Thành Tiêu xuất thủ.

Đúng lúc này, đột nhiên, thân thể mấy tên hộ vệ Tiềm Long lĩnh phủ chủ đột nhiên chấn động, tiếp đó là khựng lại, sau đó là toàn bộ nổ tung lên.

Một mảnh yên tĩnh.

Tất cả chúng nhân Bạo Lôi bộ lạc, kể cả Ngao Như, còn có đám người Ngao Nhập đều ngây ngốc nhìn một màn trước mắt.

Ngay tại lúc đám người Bạo Lôi bộ lạc ngây ngốc, một cỗ khí tức mệnh mông từ trên người Thành Tiêu tán phát ra, thân ảnh Thành Tiêu lóe lên, đột nhiên một chưởng hướng xuống dưới đánh xuống, chưởng kinh lóe lên liền hạ xuống.

- Đại Tàng Bất Động Chân Ngôn!

Chỉ thấy, dưới một chưởng này vô số khí kinh tản ra, hóa thành vô số văn tự giống như Thượng cổ phù văn lướt qua thân thể đám người đệ tử Bạo Lôi bộ lạc, thân thể bọn hắn theo đó giống như một đám bụi theo gió phiêu tán giữa thiên địa!

Kể cả Ngao Như cùng đám trưởng lão Ngao Nhập.

Khí tức cường đại của Thành Tiêu khiến cho Bạo Lôi bộ lạc tộc trưởng Ngao Liệt, còn có đám người Thiết Mộc bộ lạc đang bị vây khốn khiếp sợ, ai cũng hoảng sợ mà nhìn về phía bên kia.

- Đây là, thật mạnh! Khí tức này, tuyệt đối là Tiên Quân!
- Tiên Quân cường giả!

Đám người Ngao Liệt thần sắc đại biến.

- Các người tiếp tục công kích, đem tuyến phòng ngự cuối cùng của Thiết Mộc bộ lạc công phá, ta qua bên kia nhìn xem.

Ngao Liệt kinh nghi nói, dứt lời liền hướng bên này đi tới.

Bất quá, Ngao Liệt còn chưa đi được xa thì đám người Bạo Lôi bộ lạc liền nhìn thấy văn tự giống như Thượng cổ phù văn bay qua, lập tức liền xuyên qua thân thể tộc trưởng của bọn hắn, tiếp đó chỉ thấy tộc trưởng khựng lại giữa không trung, sau đó giống như đám người kia, hóa thành quang điểm mà phiêu tán theo gió.

Đám người Bạo Lôi bộ lạc đứng đó mà trợn mắt há mồm.

- Tộc, tộc trưởng, hắn hắn!

Một gã trưởng lão chỉ vào đám quang điểm kia mà lắp bắp nói ra.

Dưới thanh âm lắp bắp của vị trưởng lão này, thân thể của Ngao Liệt cuối cùng hoàn toàn tiêu tán giữa thiên địa.

- Tộc trưởng!
- Tộc trưởng!

Tất cả Bạo Lôi bộ lạc trưởng lão nhao nhao phi thân tới, đi tới trước địa phương Ngao Liệt biến mất mà hô hoán, nhưng mà đáp lại bọn hắn chỉ có cơn gió nhẹ thoảng qua mà thôi.

Đúng lúc này, đột nhiên một gã trưởng lão Bạo Lôi bộ lạc trừng lớn, hai mắt hoảng sợ, toàn thân run rẩy. Các trưởng lão khác thấy kỳ quái liền nhìn sang, tiếp đó là toàn bộ đều trừng lớn hai mắt, sắc mặt trắng bệch.

Chỉ thấy, nguyên một đám văn tự giống như Thượng cổ phù văn phá không mà đến, mà phương hướng chúng quét tới lại chính là chỗ đám người bọn hắn!

Nhìn thấy những văn tự này, đám trưởng lão Bạo Lôi bộ lạc đều giống như nhìn thấy tử thần, dù sao một màn những văn tự này xuyên qua thân thể tộc trưởng, sau đó tộc trưởng liền hóa thành quang điểm phiêu tán trong không gian bọn hắn chính mắt nhìn thấy a!

Sau hoảng sợ, một vài Bạo Lôi bộ lạc trưởng lão nhao nhao xuất thủ, thế nhưng mà những văn tự kia đồng dạng xuyên qua công kích của bọn hắn, tiếp đó là xuyên qua thân thể bọn hắn.

Những trưởng lão bị văn tự xuyên qua thân thể liền khựng lại, không chút nhúc nhích nào, thân thể sau đó giống như tộc trưởng lúc trước, hóa thành quang điểm phiêu tán trong gió.

- A!

Sau đó, các đệ tử Bạo Lôi bộ lạc hoảng sợ hét lên, nhao nhao hướng bốn phía bỏ chạy đi.

Thành Tiêu từ giữa không trung hạ xuống, trở lại bên người Long Kinh Thiên, không có tiếp tục xuất thủ nữa.

Thành Tiêu xuất thủ đánh chết Bạo Lôi bộ lạc tộc trưởng, chúng trưởng lão, tự nhiên là theo ý tứ của Long Kinh Thiên rồi. Bất quá, nhìn chúng đệ tử Bạo Lôi bộ lạc hoảng sợ chạy trốn bốn phía Long Kinh Thiên cũng không để cho đám người Thành Tiêu diệt sát toàn bộ.

Không bao lâu sau, mấy trăm vạn đệ tử Bạo Lôi bộ lạc đã thoát đi sạch.

Lúc này, xa xa bay tới một đám người, đúng là đám người Thiết Mộc bộ lạc được giải cứu, phía trước nhất là một trung niên nhân bộ dáng có phần tục tằn.

- Phụ thân!

Ngao Thăng thần sắc vui vẻ, thân ảnh lóe lên, kêu lên.

Trung niên nhân này đúng là Thiết Mộc bộ lạc tộc trưởng, Ngao Khải.

Ngao Khải nhìn nhi tử cũng kinh hỉ nói ra.

- Thăng nhi!

Nói đến đây, hắn liền mang theo chúng trưởng lão Thiết Mộc bộ lạc đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, quỳ xuống thi lễ nói.

- Thiết Mộc bộ lạc đa tạ các vị tiền bối cứu giúp!

- Tất cả đứng lên đi.

Long Kinh Thiên mở miệng nói.

- Vâng, tiền bối!

Lúc này, đám người Ngao Khải mới cung kính đứng dậy, không dám thở gấp. Đợi Long Kinh Thiên mở miệng nói muốn đi Thiết Mộc bộ lạc nhìn xem một chút hắn liền đại hỉ, cùng chúng trưởng lão mang theo mấy người Long Kinh Thiên hướng Thiết Mộc bộ lạc bay đi.

- Thiết Mộc bộ lạc các người là Kim Long nhất tộc bàng chi?

Trên đường, Long Kinh Thiên mở miệng hỏi.

- Đúng vậy, tiền bối!

Ngao Khải vội vàng cung kính đáp.

- Tổ tiên Thiết Mộc bộ lạc chúng vân bối chính là một vị trực hệ đệ tử Kim Long nhất tộc, chúng vân bối tại Phi Long sơn mạch này sinh sôi nảy nở hơn trăm vạn năm rồi.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Không bao lâu sau, Ngao Khải cùng chúng trưởng lão liền dẫn đám người Long Kinh Thiên tới đại điện Thiết Mộc bộ lạc nhất tộc.

526. Chương 525: Trước Bẩm Báo Phủ Chủ?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 525: Trước bẩm báo phủ chủ?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sau khi đi vào đại điện, đám người Ngao Khải liền để cho Long Kinh Thiên ngồi trên chủ tọa, mà hắn cùng với chúng trưởng lão lại ngồi bên phải, còn đám người Hoắc Cường, Thành Tiêu lại trái.

- Tiền bối, Ngao Như Bạo Lôi bộ lạc là tiểu thiếp của lục thiếu chủ Tiềm Long linh phủ chủ, ta sợ đến lúc đó Tiềm Long linh phủ chủ sẽ phái cường giả tới.

Sau khi ngồi xuống, Ngao Khải vẻ mặt lo lắng nói.

Long Kinh Thiên khoát tay áo, không để ý nói.

- Người không cần lo lắng về việc này, chúng ta sẽ dừng lại chỗ này mấy ngày, giúp người triệt để giải quyết vấn đề này.

Đám người Ngao Khải nghe vậy, thần sắc liền vui vẻ.

- Chỉ là tiền bối, Tiềm Long linh phủ chủ chính là Tiên Đế trung kỳ cường giả, hơn nữa kể cả hắn trong Tiềm Long linh phủ chủ có tổng cộng bốn vị Tiên Đế!

Ngao Khải nhìn sắc mặt Long Kinh Thiên mà cẩn thận nói ra.

Ngao Liệt cùng chúng trưởng lão Bạo Lôi bộ lạc bị Thành Tiêu một người đơn giản giết sạch, chứng tỏ rằng Thành Tiêu thực lực rất mạnh, thế nhưng mà hắn cũng chỉ cho Thành Tiêu chỉ là Tiên Quân cường giả, mà thực lực mấy người Long Kinh Thiên hắn lại không rõ ràng lắm, mấy người Long Kinh Thiên có hay không có thể chống lại Tiềm Long linh phủ chủ? Đương nhiên, hắn cũng là vì mấy người Long Kinh Thiên mà lo lắng.

Long Kinh Thiên liếc nhìn Thiết Mộc bộ lạc tộc trưởng một cái, nói.

- Chúng ta biết rồi.

Nói đến đây, hắn dừng một chút rồi nói ra.

- Tốt rồi, người bây giờ an bài cho chúng ta mấy cái điện viện.

Mấy người Ngao Khải thấy Long Kinh Thiên nghe được Tiềm Long linh phủ chủ có bốn vị Tiên Đế xong sắc mặt không chút thay đổi, trong nội tâm liền kinh hoàng, tiếp đó là đứng lên, cung kính nói với Long Kinh Thiên.

- Vâng, tiền bối.

Long Kinh Thiên biết rõ Tiềm Long linh phủ chủ có bốn vị Tiên Đế cường giả thì vẫn không có vẻ trong lòng, như vậy thực lực của mấy người Long Kinh Thiên như thế nào? Nghĩ đến đây, Ngao Khải cùng chúng trưởng lão ngược lại hít sâu một ngụm lãnh khí.

Đối với tiểu thế lực như Bạo Lôi bộ lạc mà nói, Tiềm Long lĩnh phủ chủ chính là thứ tồn tại vĩ đại, Tiềm Long lĩnh phủ chủ chỉ tùy tiện giơ tay nhắc chân một cái cũng có thể dễ dàng đem Bạo Lôi bộ lạc gạt bỏ.

Mà bây giờ, Long Kinh Thiên lại không có để Tiềm Long lĩnh phủ chủ vào mắt!

Ngao Khải tự biết mình mà tự dẫn mấy người Long Kinh Thiên đi về điện viện đã được an bài, ngay lúc mấy người Long Kinh Thiên ly khai đại điện, chúng trưởng lão Thiết Mộc bộ lạc toàn bộ đều cung kính quỳ sát, ánh mắt cực kỳ kính sợ.

Sau khi an bài tốt ấy người Long Kinh Thiên xong, Ngao Khải thấp thỏm nói.

- Tiền bối, đây chính là điện viện có linh khí tốt nhất Thiết Mộc bộ lạc chúng ta rồi.

Long Kinh Thiên lắc đầu nói.

- Không có sao.

Dứt lời, cùng với mấy người Hứa Vũ Quân đi vào điện viện.

Cùng với tử quán trong Kinh Châu thành trước kia so sánh, điện viện này tuy kém không ít nhưng đối với Tiên phù nghịch thiên của Long Kinh Thiên mà nói, nồng độ linh khí dày mỏng không quá trọng yếu, chỉ cần có chỗ tu luyện là được rồi.

Ngao Khải thấy Long Kinh Thiên không có trách cứ thì lúc này mới thầm thở phào một hơi, sau đó cung kính nói.

- Các vị tiền bối, nếu như không có việc gì, Ngao Khải đi ra ngoài trước, các vị tiền bối cần cái gì cứ việc phân phó, Ngao Khải sẽ đi làm ổn thỏa!

Long Kinh Thiên gật đầu.

Ngao Khải thi lễ một cái, lúc này mới ly khai.

Ngao Khải sau khi rời đi, Bàn Tiểu Nhị liền nói ra.

- Sư tôn, nếu không, đệ tử hiện tại đi liên hệ đại sư huynh một chút?

Long Kinh Thiên nghĩ nghĩ, trầm ngâm một chút rồi nói.

- Cũng được.

Bàn Tiểu Nhị nghe vậy liền lấy ra một quả ngọc phù, đem Tiên Đế chỉ lực trong người vận chuyển, thúc dục cấm chế trên ngọc phù. Chỉ là một lúc lâu Bàn Tiểu Nhị lại nhướng mày nói ra.

- Kỳ quái, không liên lạc đại sư huynh được, đại sư huynh chẳng lẽ đang bế sinh tử quan!?

Bế sinh tử quan, không được phép nửa điểm quấy rầy, ngọc phù cấm chế cũng hoàn toàn phong kín, cũng chỉ có thể như vậy mới giải thích được nguyên nhân tại sao không thể liên lạc được.

- Nếu đã vậy, để liên lạc sau đi.

Long Kinh Thiên nói ra.

- Vâng, sư tôn!

Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên mấy người biết rõ Long Kinh Thiên tới Long giới là vì đại đệ tử của hắn đang ở tại Long giới, chỉ là không biết vị đại đệ tử kia là Kim Long nhất tộc lão tổ mà thôi. Long Kinh Thiên không nói, các nàng cũng không dám nhiều lời.

Vì vậy, Long Kinh Thiên liền đem Phật Long Kim đỉnh lấy ra, bắt đầu tiếp tục luyện hóa Phượng Hoàng Niết Bàn đan.

Ngay tại mấy người Long Kinh Thiên tiến vào Phật Long Kim đỉnh tu luyện, tại phía xa xa mấy ức vạn dặm, một tòa thành trì sừng sững cự đại, thành này so với Tiên giới Kinh Châu thành lúc trước còn muốn lớn hơn một chút.

Đây chính là trung tâm của Tiềm Long đại lục, Tiềm Long thành.

Tiêm Long lĩnh phủ chủ tọa lạc tại phía nam thành này.

- Ngao Như chết rồi hả?

Ngao Đông không thể tin được mà nhìn Thần hồn ngọc bài bị vỡ nát của đám Ngao Như cùng hộ vệ hộ tống .

Ngao Như là nữ nhân của hần!

- Tại sao có thể như vậy!?

Ngao Đông bỗng nhiên quay đầu quát tên hộ vệ đứng trước mặt.

Tên hộ vệ kia thềm run lên trong lòng, đầu cúi thấp xuống.

- Lục thiếu chủ, chúng ta đã để cho Vân thành bên kia điều tra tin tức, rất nhanh sẽ có kết quả.

Một tên hộ vệ tên Kế Phí nói.

Tại Long giới, đại bộ phận đều mang họ Ngao, bất quá cũng không phải là toàn bộ. Tại Long giới, cũng không phải toàn bộ đều là Long tộc mà còn có chủng tộc khác, tựa như Tiên giới đại bộ phận là tu tiên giả, nhưng mà cũng không thiếu yêu thú tu tiên giả.

Vân thành là một tòa chủ thành ở gần Phi Long sơn mạch, chịu lĩnh phủ chủ quản lý.

Vị Kế Phí hộ vệ kia vừa dứt lời liền bị Ngao Đông một chưởng đánh lên ngực, bay ngược ra ngoài.

- Lĩnh phủ chủ nuôi đám phế vật các ngươi để làm cái gì!? Ngay cả an toàn của chủ nhân cũng đều không bảo hộ được!

- Thuộc hạ biết tội! Thỉnh lục thiếu chủ trách phạt!

Kế Phí bò lên, cùng với mấy người khác quỳ sát tại đó.

Lúc này, bên hông hần chấn động, vội vàng đem ngọc phù xuất ra, thần thức quét qua liên biến sắc nói ra.

- Lục thiếu chủ, đã có tin tức từ bên Vân Thành, nói giết chết thiếu phu nhân chính là vài tên cường giả trên đường đi ngang qua Phi Long sơn mạch, đối phương có ít nhất một người là Tiên Quân cường giả!

Nói đến đây, hần liền đem cảnh Ngao Liệt tộc trưởng cùng chúng trưởng lão, còn có Ngao Như bị đánh chết kể lại rõ ràng.

Ngao Đông nghe xong hai mắt hàn quang lập lòe, đột nhiên hần nở một nụ cười, sát ý cuộn cuộn.

- Giết nữ nhân của ta, không trốn đi vậy mà còn dám ở lại Phi Long sơn mạch! Truyền lệnh phù của ta, để cho Vân thành thành chủ xuất lĩnh trăm tên Tiên Quân cường giả, đem tất cả tiểu bộ lạc trong Phi Long sơn mạch toàn bộ tiêu diệt!

- Cái gì, toàn bộ tiêu diệt!

Mấy người Kế Phí biến sắc.

- Lục thiếu chủ, như vậy, có hay không không ổn?

Kế Phí cẩn thận nói ra.

- Phi Long sơn mạch thế nhưng mà có hơn ngàn cái bộ lạc, có hơn mười tỷ Long tộc, hơn nữa những người kia giết thiếu phu nhân xong cũng không có rời đi, đối phương tất có chỗ nắm chắc!

Ngao Đông phát hỏa.

- Vậy ý ngươi là, thiếu phu nhân bị giết, chuyện này cứ như vậy bỏ qua? Đường đường là thiếu phu nhân của Tiêm Long lĩnh phủ chủ bị giết, Tiêm Long lĩnh phủ chủ thậm chí ngay cả rắm cũng không dám phóng? Chuyện này truyền đi, toàn bộ hàng ức vạn thế lực tại Tiêm Long đại lục nhìn như thế nào? Lĩnh phủ chủ đại lục bốn phía nhìn như thế nào?

Ngao Đông phát hỏa, mấy người Kế Phí cúi đầu, không dám nói tiếp cái gì nữa.

Sau đó, đội Ngao Đông xuôi đi một chút, Kế Phí cẩn thận nói ra.

- Lục Thiếu chủ, nếu không, chúng ta đem việc này bẩm báo cho phủ chủ trước?

- Phụ thân?

Ngao Đông nhướn mày.

- Lục thiếu chủ, phủ chủ bảo người qua đại điện một chuyến.

Lúc này, một gã hộ vệ đi vào, thi lễ một cái rồi nói ra.

527. Chương 526: Huyết Long Hà

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 526: Huyết Long Hà

- Phụ thân muốn gặp ta?

Ngao Đông khẽ giật mình.

- Được rồi, ta đã biết, ta sẽ qua ngay.

Sau đó hắn liền vẫy tay ra hiệu cho tên hộ vệ kia lui xuống.

- Các người đứng lên đi, ta trước đi gặp phụ thân.

Ngao Đông trầm giọng nói.

- Vâng, lục thiếu chủ!

Mấy người Kế Phí cung kính nhận lệnh, sau đó đứng lên.

Ngao Đông quay người lại, muốn rời khỏi đại điện thì đột nhiên dừng bước lại, lạnh lùng nói ra.

- Để cho Vân thành thành chủ nhìn chăm chăm vào những người kia cho ta, không thể để cho bọn hắn chạy thoát!

Mấy người Kế Phí lại cung kính nhận lệnh.

Ngao Đông quay người rời đi, lúc này mấy người Kế Phí mới hai mắt nhìn nhau, thiếu phu nhân Tiềm Long lĩnh phủ chủ bị người ta giết ngay tại Tiềm Long đại lục! Mấy người lúc biết rõ việc này nhất thời cũng khó mà tin được.

- Chỉ sợ, Tiềm Long đại lục này phong vân phải thay đổi rồi!

Lát sau, Kế Phí thở dài một hơi, nói.

Hắn có dự cảm, sẽ không lâu sau, Tiềm Long đại lục sẽ dẫn phát một hồi cự đại phong vân, mà cự đại phong vân này thậm chí sẽ lan ra đại lục bốn phía!

Mà lúc này, Ngao Đông lại đi tới một cái đại điện khác, lúc tới đại điện này trừ phụ thân hắn ra còn có ba vị phó phủ chủ khác, còn có đại ca, nhị ca của hắn.

- Phụ thân đại nhân, ba vị phó phủ chủ!

Ngao Đông tiến vào đại điện, hành lễ nói.

Ngao Toàn gật đầu.

- Đông nhi, người đã đến rồi, ngồi đi.

Thanh âm bình tĩnh nhưng mang theo uy nghiêm không ai có thể kháng cự nổi.

- Tạ phụ thân đại nhân!

Ngao Đông đi vào, ngồi xuống một ghế trống trong đại điện.

- Đông nhi, người như thế nào sắc mặt kém như vậy? Có chuyện gì xảy ra?

Đợi Ngao Đông ngồi xuống xong thì Ngao Toàn mới mở miệng hỏi. Vừa vào điện, sắc mặt của Ngao Đông, hắn chỉ liếc mắt một cái là nhìn ra là biết đã có chuyện gì phát sinh rồi.

Ngao Đông có chút chần chờ.

- Phụ thân đại nhân, Ngao Như trở về thăm nhà, bị người giết!

- Cái gì!?

Tất cả mọi người trong đại điện đều kinh hãi, kể cả thân là Tiềm Long linh phủ chủ, Ngao Toàn.

Sau giật mình, thanh âm của Ngao Toàn trở nên trầm thấp đi, nói ra.

- Người nói là Ngao Như bị người giết!?

Hắn thực sự vẫn còn chưa thể tin nổi cái sự tình này, Ngao Như tuy rằng chỉ là một tiểu thiếp của Ngao Đông, nhưng mà cũng coi như là một đứa con của hắn rồi, vậy mà cũng bị người giết?

Tất cả mọi người trong đại điện nhìn chăm chăm vào Ngao Đông.

- Đúng vậy, phụ thân đại nhân.

Ngao Đông vẻ mặt bi thương, phát hỏa lên.

- Hơn nữa còn bị giết tại Phi Long sơn mạch!

Vì vậy, hắn liền đem chi tiết nói ra một lần.

- Người nói là, những người giết chết Ngao Như hiện tại vẫn còn ở lại Phi Long sơn mạch, Thiết Mộc bộ lạc!?

Thanh âm âm lãnh của Ngao Toàn vang lên, bên trong ầm ầm tản ra một cỗ khắc nghiệt chi khí. Đối phương giết chết con dâu hắn, vậy mà còn dám ở lại Phi Long sơn mạch, đây quả thực là trước Tiềm Long đại lục hàng vạn thế lực lớn nhỏ hung hăng sát hại một cái thật mạnh!

Ba vị phó phủ chủ nhìn nhau, sắc mặt cũng có chút khó coi.

Đối phương làm như vậy, quả thực là không có để Tiềm Long linh phủ chủ vào mắt rồi!

- Phụ thân đại nhân, cầu người làm chủ cho nhi tử, vì Ngao Như báo thù!

Ngao Đông đột nhiên quỳ xuống, trầm giọng nói.

- Người yên tâm, dám giết con dâu ta, bọn hắn một người đều trốn không thoát!

Ngao Toàn lạnh lùng nói, chuyện này đã là vấn đề liên quan trực tiếp tới vấn đề thể diện của một linh phủ chủ rồi!

Bất quá, hắn cũng biết đối phương sau khi giết con dâu mình xong mà còn dám ở lại Phi Long sơn mạch, như vậy thực lực tuyệt đối là không đơn giản.

- Phủ chủ, đối phương có lẽ có Tiên Đế cường giả.

Ngao Sảng, một trong ba vị phó phủ chủ mở miệng nói.

- Chỉ sợ là không phải là một người, có thể là hai người!

Ngao Toàn hai mắt cau lại, tiếp đó là lạnh lùng nói ra.

- Coi như là hai vị Tiên Đế, mặc kệ trả giá bao nhiêu, ta cũng muốn bọn hắn toàn bộ phải chết!

Bằng không thì, về sau tùy tiện một hai Tiên Đế khác tới tiếp tục giết chết con cháu của mình, rồi cứ như cũ, làm như không có chuyện gì phát sinh!?

Căn bản là không có khả năng!

- Truyền lệnh ta, để cho Vân thành thành chủ xuất lĩnh tất cả Tiên Quân cường giả tiến về Phi Long sơn mạch, đem Thiết Mộc bộ lạc toàn bộ tiêu diệt!

Ngao Toàn lạnh lùng nói.

- Còn nữa, những người kia, trước không giết chết bọn hắn, để cho Vân thành thành chủ đem bọn hắn bắt lại, áp giải tới lĩnh phủ chủ!

Để cho tất cả Tiên Quân Vân thành sở hữu xuất động!

Mọi người lấp bắp kinh hãi, Vân thành thế nhưng mà có tới hai trăm vị Tiên Quân a!

- Tạ phụ thân đại nhân!

Ngao Đông vui vẻ, Vân thành hơn hai trăm Tiên Quân nhất tề xuất động, cho dù đối phương thật sự có hai vị Tiên Đế thì hắn cũng phải chết không thể nghi ngờ! Chỉ cần đối phương không có Tiên Đế hậu kỳ cường giả!

Lập tức, Ngao Toàn liền gọi tới một tên hộ vệ sai đem lệnh phù truyền tới tận tay cho Vân thành thành chủ.

- Phụ thân đại nhân, người gọi nhi tử tới là...

Sau đó, Ngao Đông mở miệng hỏi.

Ngao Toàn nói.

- Lần này gọi người tới, chủ yếu là bởi vì sự tình Huyết Long hà.

- Huyết Long hà!?

Ngao Đông khẽ giật mình, tiếp đó là cuồng hỉ.

- Phụ thân đại nhân, người nói là Huyết Long hà muốn mở ra?

Ngao Toàn gật đầu.

- Huyết Long hà huyết vụ sôi trào, trong huyết vụ lộ ra kim quang, đây là dấu hiệu chứng tỏ Huyết Long hà sắp mở ra. Lần này Huyết Long hà mở ra, ta cùng ba vị phó phủ chủ sẽ tiến vào. Đến lúc đó, những ngày chúng ta không có mặt, người còn có đại ca, nhị ca của người phải xử lý tốt sự vụ lớn nhỏ trong phủ.

- Vâng, phụ thân đại nhân!

Ngao Đông, còn có nhị ca, đại ca của hắn đều đứng lên, cung kính nhận lệnh.

- Lần này Huyết Long hà mở ra, phụ thân cùng ba vị phó phủ chủ nhất định là có thể tìm được Huyết Long châu, đến lúc đó thực lực đại gia tăng!

Ngao Đông nói.

Ngao Toàn cười cười. đọc truyện mới nhất tại .

- Chỉ hy vọng như thế! Bất quá, lần này Huyết Long hà mở ra, các đại lực khác khẳng định cũng nhận được tin tức, đến lúc đó kết quả tranh đoạt như thế nào còn chưa biết được.

Mà lúc này, Long Kinh Thiên đang ở trong Phật Long Kim đỉnh rồi cuộc đem toàn bộ Phượng Hoàng Niết Bàn đan luyện hóa xong, thực lực cũng đạt tới Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đỉnh phong.

- Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đỉnh phong, thiếu chút nữa liền có thể đột phá đến La Thiên Thượng Tiên rồi!

Long Kinh Thiên lẩm bẩm.

Sau đó, hắn liền đem hơn mười cái Tiên phù của đám hộ vệ Tiềm Long lĩnh phủ chủ, còn có Bạo Lôi bộ lạc tộc trưởng cùng chúng trưởng lão toàn bộ lấy ra, từng cái từng cái thôn phệ luyện hóa.

Mười tên hộ vệ Tiềm Long lĩnh phủ chủ đều là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, một người trong số đó còn là La Thiên Thượng Tiên, mà Bạo Lôi bộ lạc tộc trưởng cùng những trưởng lão khác đều là Cửu Thiên Huyền Tiên.

Đem Tiên phù đám Bạo Lôi bộ lạc hoàn toàn luyện hóa xong, thực lực của Long Kinh Thiên lại lần nữa tăng tiến, đến vô hạn tiếp cận La Thiên Thượng Tiên.

Lúc luyện hóa xong toàn bộ Tiên phù, đang muốn từ Phật Long Kim đỉnh đi ra thì đột nhiên Phật Long Kim đỉnh chấn động một cái.

Tiếp đó, một đạo thanh âm uy nghiêm vang vọng thiên địa truyền tới.

- Giết, diệt Thiết Mộc bộ lạc! Phủ chủ nói, một người cũng không buông tha!

Lập tức, lực lượng phô thiên cái địa mà đến, đem toàn bộ Thiết Mộc bộ lạc bao lại.

Thiết Mộc bộ lạc tộc trưởng Ngao Khải cùng những trưởng lão khác từ trong đại điện đi ra, chứng kiến đám thân ảnh trên không trung mà sắc mặt tái nhợt, cùng tất cả đệ tử Thiết Mộc bộ lạc đồng dạng, hai mắt đều khó dấu nổi sự sợ hãi trong lòng.

Lúc vô số lực lượng khủng bố bao trùm muốn phủ xuống thì đột nhiên một cái đại thủ cực lớn đột nhiên hướng lên cao vỗ tới một cái, nghênh đón cỗ lực lượng kia.

- Âm âm!

Thiên địa nổ vang một tiếng cực lớn, theo tiếng nổ, phảng phất như trái tim tất cả mọi người đột nhiên hứng chịu một cú trọng kích, đầu óc trở nên trì độn, nhất thời đã mất đi khả năng nghe ngóng.

Mà đám thân ảnh trên bầu trời không ít liên tục lẫn lộn bắn ra ngoài.

Dưới ánh mắt khiếp sợ của đám người Vân thành thành chủ Ngao Thường, một người trẻ tuổi tóc đen cười một đầu tiểu Thổ Hùng xuất hiện.

528. Chương 527: Một Tên Đều Không Thoát Được.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 527: Một tên đều không thoát được.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nhìn Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị đi ra, đám người Thiết Mộc bộ lạc nguyên một đám hoảng sợ, tuyệt vọng liền đại hỉ, Thiết Mộc bộ lạc tộc trưởng Ngao Khải cùng những trưởng lão mau mau bước tới trước mặt Long Kinh Thiên, cung kính nói ra.

- Tiên bối, các người đã đi ra!

- Ân.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt gật đầu, sau đó liền bỏ qua đám người Ngao Khải mà quay đầu nhìn về phía đám người Vân thành thành chủ Ngao Thường.

- Tiên bối, hẳn chính là Vân thành thành chủ Ngao Thường, những người khác đều là cao thủ tọa trấn Vân thành!

Ngao Khải vội vàng giải thích với Long Kinh Thiên.

- Vân thành thành chủ.

Long Kinh Thiên nhìn về phía trung niên nhân mặc chiến giáp phía trước nhất nói.

- Chính là các người giết thiếu phu nhân Tiềm Long lĩnh phủ chủ chúng ta? Gan chó thật lớn!

Vân thành thành chủ Ngao Thường khôi phục lại sau cả kinh, sắc mặt lạnh lùng, nói ra.

- Chiến giáp không tệ, có lẽ bán được không ít Thiên Nguyên đan.

Long Kinh Thiên nhìn chiến giáp trên người đối phương, chậm rãi định giá.

Long Kinh Thiên nhìn ra được, chiến giáp trên người tên Vân thành thành chủ này cũng là hỗn độn tiên giáp, phẩm giai cùng với Diệt Tinh Tiên Vương giáp không sai biệt lắm.

Vân thành thành chủ Ngao Thường thấy Long Kinh Thiên không thèm để ý tới hắn mà ngược lại còn “chăm điểm” chiến giáp trên người hắn, trong lòng không khỏi giận dữ lên.

- Bày trận, đem bọn chúng toàn bộ bắt xuống cho ta!

Ngao Thường nhớ tới mệnh lệnh của lãnh chúa, cường hành đè ép sát ý trong lòng xuống mà quát lên.

- Vâng, thành chủ đại nhân!

Vân thành đến đây có tới hai trăm mười tám vị Tiên Quân, tất cả đều đồng thanh cao giọng đáp lại. Lập tức, cả đám lao tới, không ngừng xoay tròn, tạo thành một cái đồ án bát quái.

Đúng lúc này, đột nhiên một cái chướng ải cực lớn từ trong hư không vươn ra ngoài, trực tiếp chụp về phía đồ án bát quái.

- Oanh!

Một tiếng nổ cực lớn, chỉ thấy đồ án bát quái trì trệ, cơ hồ là muốn ngừng lại.

Lúc này, một tiếng rống kinh thiên địa vang lên, thanh âm rít gào phô thiên cái địa bao phủ hết thảy thể gian, bát quái đồ án nguyên bản đang ngừng lại lập tức bị phá thành mảnh nhỏ, mà chúng Tiên Quân Vân thành ở bên trong đồ án bay ngược lại vô số, máu huyết phun ra như mưa.

Phía dưới chợt phóng lên hai đạo nhân ảnh, một quyền một chưởng trong nháy mắt đã giết đi hơn mười vị Tiên Quân Vân thành.

Hai đạo nhân ảnh đi ra này đúng là Hoắc Cương cùng Thành Tiêu.

Từ Tiên giới tới Long giới, Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ba người đã tạo thành một loại ăn ý, phối hợp vô cùng tốt.

Bàn Tiểu Nhị phá vỡ bát quái đồ của đối phương xong thân ảnh liền lóe lên, đi tới trước mặt Vân thành thành chủ. Vân thành thành chủ vẻ mặt sợ hãi, hoảng sợ, chỉ là còn chưa kịp xuất thủ thì đã bị Bàn Tiểu Nhị một chưởng đánh bay, tiếp đó cự chưởng đuổi ra đem hắn nắm chặt lại rồi vứt xuống dưới chân mình.

Sau đó, Bàn Tiểu Nhị một cước dẫm nát hắn dưới lòng bàn chân, lạnh lùng nhìn hắn mà nói.

- Gọi bọn hắn dừng tay lại.

Vân thành thành chủ bị Bàn Tiểu Nhị dẫm dưới lòng bàn chân như vậy, mặt mũi tràn ngập máu me, hoảng sợ, phần nộ, sỉ nhục, cừu hận các loại tâm tình. Dù gì hắn cũng là một thành chủ, bây giờ lại bị người khác trước ngàn vạn người dẫm nát dưới chân!

Bàn Tiểu Nhị thấy vẻ cừu hận, phần nộ trong ánh mắt của Vân thành thành chủ thì không khỏi nhấc chân lên rồi lại giẫm xuống một cước, tiếp đó là lại nâng lên rồi giẫm xuống!

Bàn Tiểu Nhị mỗi cước đều chấn cho tòa Thiết Mộc sơn chấn động không thôi.

Thiên địa nhất thời an tĩnh lại, tất cả mọi người đều không thể tin nổi mà nhìn Vân thành thành chủ Ngao Thường bị Bàn Tiểu Nhị giẫm nát dưới lòng bàn chân, đám người Ngao Khải vẻ mặt lại càng khoa trương hơn.

Lúc trước, đánh chết đám người Bạo Lôi bộ lạc tộc trưởng Ngao Liệt thì chỉ có một mình Thành Tiêu xuất thủ, đám người Ngao Khải còn chưa thấy qua Bàn Tiểu Nhị ra tay, hiện tại bọn hắn mới biết, tiểu Thổ Hùng thoát nhìn đáng yêu vô hại này thực lực vậy mà so với Thành Tiêu còn muốn khủng bố hơn!

Vân thành thành chủ Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong trước mặt hắn vậy mà một chút phản kháng cũng không có, tiểu Thổ Hùng này tuyệt đối là một Tiên Đế cường giả!

Đám người Thiết Mộc bộ lạc chỉ cảm thấy hô hấp gấp gấp lên.

Sau khi Bàn Tiểu Nhị giẫm hơn mười cước, trong mắt Vân thành thành chủ nguyên bản tràn ngập căm hận, phần nộ, oán độc vân vân thì giờ chỉ còn lại sợ hãi, vô cùng sợ hãi rồi.

- Dừng tay, các người đều dừng tay cho ta!

Vân thành thành chủ Ngao Thường gào rú lên.

Ngao Thường gào lên, chúng Tiên Quân Vân thành không khởi ngừng lại.

Bất quá, chúng Tiên Quân Vân thành ngừng lại nhưng mà hai người Hoắc Cương cũng không có đình chỉ công kích, lập tức lại có hơn mười Tiên Quân Vân thành chết trong tay hai người.

Vân thành thành chủ thấy vậy liền sợ hãi mà nhìn Bàn Tiểu Nhị cùng Long Kinh Thiên.

- Các người, các người thật hèn hạ!

Bất quá, đáp lại vẫn là một cước.

Bàn Tiểu Nhị một cước đạp xuống, cười lạnh.

- Hèn hạ? Các người có thể leo tới nhất phương thành chủ, không biết đạo lý “thắng làm vua, thua làm giặc” sao? Quá trình không trọng yếu, quan trọng nhất là kết quả!

Vân thành thành chủ sắc mặt âm trầm bất định, hắn biết rõ Bàn Tiểu Nhị nói không sai, kết quả mới trọng yếu.

- Các người, các người muốn thế nào!?

Vân thành thành chủ cảm xúc thoáng hòa hoãn xuống, nói ra.

- Chúng ta muốn thế nào?

Bàn Tiểu Nhị nở một nụ cười, lập tức một chuồng võ xuống, Vân thành thành chủ triệt để vẫn lạc.

- Thành chủ!

Chúng Tiên Quân Vân thành còn sót lại thấy thành chủ của mình bị Bàn Tiểu Nhị đánh chết liền kinh sợ hô lên.

- Toàn bộ giết!

Long Kinh Thiên sắc mặt đạm mạc nói ra.

- Vâng, sư tôn!

Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ba người cung kính đáp.

- Toàn bộ giết!

Đám người Thiết Mộc bộ lạc nghe được thanh âm phong đạm vân khinh của Long Kinh Thiên trong lòng đột nhiên run lấy bấy lên, thiếu chút nữa là bị dọa ngất rồi, đây chính là hơn hai trăm vị Tiên Quân a!

Tộc trưởng Thiết Mộc bộ lạc chỉ là Cửu Thiên Huyền Tiên, Tiên Quân trong mắt đám người Ngao Khải chính là cự sơn chỉ có thể ngược nhìn. Bình thường, một Tiên Quân cường giả hàng lâm xuống Phi Long

sơn mạch, tất cả tộc trưởng các bộ lạc lớn nhỏ trong Phi Long sơn mạch đều phải đi ra cung kính quỳ sát xuống cung nghênh. Tiên Quân cường giả là tồn tại bọn hắn không cách nào tưởng tượng nổi a!

Hiện tại, Long Kinh Thiên vậy mà hạ lệnh giết đi hơn hai trăm vị Tiên Quân!

Trước ánh mắt sợ hãi của đám người Thiết Mộc bộ lạc, Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu liên tục ra tay, ba người mỗi lần xuất thủ liền có mấy danh Tiên Quân vẫn lạc.

Nhìn Tiên Quân lần lượt vẫn lạc, trái tim đám người Ngao Khải không ngừng run rẩy lên, thẳng đến hai trăm mười tám danh Tiên Quân toàn bộ bị Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ba người giết hết thì trái tim của đám người Ngao Khải vẫn chưa đình chỉ run rẩy xuống.

Toàn bộ giết chết! Một tên cũng không thoát được!

Đem Vân thành thành chủ Ngao Thường cùng chúng Tiên Quân giết sạch xong, ba người Bàn Tiểu Nhị bắt đầu quét dọn hiện trường, thu thập chiến lợi phẩm. Hai trăm mười tám quả Tiên phù, hai trăm mười tám khóa không gian tiên khí, một cái đều không ít!

Long Kinh Thiên đem tất cả chúng toàn bộ thu thập vào trong Thái Hư Thần Phủ xong liền cùng đám người Bàn Tiểu Nhị ly khai, tiến vào trong Phật Long Kim đỉnh bắt đầu bế quan tu luyện.

Bốn người Long Kinh Thiên ly khai, tất cả đám người Thiết Mộc bộ lạc đã quên mất việc cung kính.

Hồi lâu sau, một hồi lãnh khí quét qua làm cho Ngao Khải giật mình tỉnh lại, nhìn không trung lơ lửng, lại nhìn dấu máu chung quanh trên mặt đất mà lạnh buốt.

- Chuyện này, chẳng lẽ là thật!?

Lúc này, ở trong Phật Long Kim đỉnh, Long Kinh Thiên đem toàn bộ không gian tiên khí của đám người Vân thành lấy ra, thần thức quét qua, vô số tiên đan, linh dược, tinh thiết mạch khoáng, linh mạch đều nhất nhất hiện ra trước mắt hắn.

529. Chương 528: Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái Đan.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 528: Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bên trong không gian tiên khí của đám người Vân thành Thiên Nguyên đan tuy rằng không thể sánh được với đám người Hạo San, nhưng mà hơn hai trăm người cộng lại, số lượng cũng phải khiến cho người ta cực kỳ sợ hãi.

Hơn nữa, linh mạch, tài liệu, khoáng thạch rất nhiều.

- Xem ra, tài liệu luyện lại Phật Long Kim đỉnh xem ra không cần hao tâm tổn sức đi tìm rồi!

Long Kinh Thiên phát hiện ra trong không gian tiên khí của đám người Vân thành có rất nhiều hỗn độn tài liệu của Long giới, đủ để cho hắn đem Phật Long Kim đỉnh luyện chế lại một phen.

Chỉ là, để cho hắn thất vọng chính là, trong không gian tiên khí của đám người Vân thành cũng không có bất luận trung phẩm hỗn độn tiên đan gì, về phần thượng phẩm hỗn độn tiên đan lại càng không rồi!

- Ân!?

Ngay tại lúc thất vọng, đột nhiên trong không gian tiên khí của Vân thành thành chủ Ngao Thường, trong chỗ nào đó truyền đến lực lượng cấm chế chấn động mơ hồ.

Long Kinh Thiên trong lòng khê động, tay nhiếp một cái, một cái bình lưu ly cực lớn xuất hiện trước mặt hắn, cái bình cực lớn này thậm chí cao tới hơn mười trượng! Rơi xuống mặt đất, giống như một tòa núi nhỏ.

- Đây là!?

Thần thức của Long Kinh Thiên quét qua nhưng cự bình lại sáng lóe lên, cấm chế lực lượng đem thần thức của hắn cản lại, điều này làm cho hắn kinh hãi nho nhỏ, thần thức của hắn vậy mà không cách nào thâm thấu tiến vào được!

Long Kinh Thiên hai mắt hào quang lóe lên, hai tay liên tục huy động, lần lượt đánh ra pháp quyết, bắt đầu phá giải cấm chế của cự bình này.

Nhưng mà cấm chế của cự bình này rất khó phá giải, mười ngày sau hắn vẫn không cách nào phá giải hoàn toàn cấm chế của cự bình được, điều này càng làm cho hắn nảy sinh hứng thú với đồ vật bên trong nó.

Một tháng sau, dưới sự không ngừng nỗ lực của hắn, rốt cuộc đã đem cấm chế của cự bình hoàn toàn phá giải.

Ngay khi vừa phá giải cấm chế xong, đột nhiên hào quang như thủy triều theo miệng bình phun trào ra, từng đoàn từng đoàn khí lưu khùng bố kích xạ ra, một đoàn dị sắc hào quang từ trong miệng bình bay ra, một bộ muốn phá vỡ không gian mà bay đi.

Long Kinh Thiên sớm đã có chuẩn bị, hai tay đột nhiên nhiếp một cái, đem đoàn dị sắc hào quang kia kéo lại giữa không trung.

- Là, Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan!

Lúc nhìn rõ đồ vật trong đoàn hào quang kia hắn liền khiếp sợ, tiếp đó là vẻ mặt đại hỉ.

Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan!

Dĩ nhiên là Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan!

Phía trên thượng phẩm hỗn độn tiên đan là cực phẩm hỗn độn tiên đan, cực phẩm hỗn độn tiên đan so với thượng phẩm tiên đan muốn tốt hơn cả trăm lần, mà phía trên cực phẩm hỗn độn tiên đan chính là Hồng Mông tiên đan!

Hồng Mông tiên đan, dù chỉ là hạ phẩm, so với cực phẩm hỗn độn tiên đan còn muốn tốt hơn cả vạn lần!

Giống như tiên khí cùng hỗn độn linh bảo, căn bản là không cùng một cấp độ.

Long Kinh Thiên đại hỉ, không nghĩ tới trong không gian tiên khí của Vân thành thành chủ Ngao Thường kia lại có được đồ tốt bậc này, Hồng Mông tiên đan a! Đây chính là Hỗn Nguyên Thánh Nhân có được Hồng Mông tử khí mới có thể luyện chế ra thiên địa chí thượng tiên đan, hơn nữa mỗi một khóa đều cực kỳ khó luyện chế, mỗi một lò chỉ có thể luyện ra được một khóa.

Long Kinh Thiên nhìn ra, khóa Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan trước mắt chính là hạ phẩm, hơn nữa là phẩm chất vô cùng tốt trong hàng hạ phẩm, mặc dù chỉ là một khóa nhưng mà so với tất cả hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm hỗn độn tiên đan hắn luyện hóa trước giờ hiệu quả còn muốn lớn hơn!

- Tốt! Đã có khóa Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan này, ta có thể đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên chi cảnh, khôi phục đến La Thiên Thượng Tiên rồi!

Long Kinh Thiên vui vẻ nói ra.

La Thiên Thượng Tiên!

Một khi khôi phục La Thiên Thượng Tiên, hắn có thể luyện hóa được ba trăm quả Tiên Quân Tiên phù.

Hơn ba trăm quả Tiên Quân Tiên phù!

Sau khi hoàn toàn luyện hóa, thực lực của hắn sẽ khôi phục tới cấp độ gì!?

Bất quá, cũng may mắn là cấm chế của lưu ly cự bình rất khó phá giải, Vân thành thành chủ kia sau khi thu được không cách nào phá giải được, cho nên mới tiện nghi cho hắn.

Bằng không thì, Vân thành thành chủ kia đem khóa Hồng Mông tiên đan này luyện hóa đi thì sớm đã đột phá đến Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong, thậm chí là có khả năng đột phá Tiên Đế chi cảnh rồi. Long Kinh Thiên nhìn ra được, Ngao Thường kia thiên phú cực kỳ cao, có hi vọng đột phá Tiên Đế.

Hiện tại, hết thấy đều tiện nghi cho Long Kinh Thiên.

Lập tức, Long Kinh Thiên liền ngồi xuống, đột nhiên khẽ hút một cái, đem khóa Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan kia thu nạp vào trong cơ thể, Hỗn Độn Đại La Thiên vận chuyển, bắt đầu luyện hóa năng lượng ẩn chứa bên trong Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan.

Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan vừa mới tiến vào trong cơ thể, lập tức vô số hào quang thất thái (bảy màu) từ trong cơ thể hần xuyên suốt mà ra, đồng thời một đạo Hồng Mông chi khí trong cơ thể hần không ngừng dẫn sinh ra. Mà Tiên phù trong linh hồn chi hải chấn động một cái, phẳng phất như uống phải chất kích thích mà điên cuồng thôn phệ Hồng Mông chi khí.

Tiên phù của hần, còn có toàn thân đều đang phát sinh biến hóa.

Cứ như thế, không biết trải qua bao lâu, đột nhiên toàn thân hần chấn động, hư không phá ra một cái lỗ thủng khổng lồ, một đạo Thiên đạo pháp tắc quang trụ ầm ầm giáng xuống Tiên phù của hần, Tiên phù của hần theo đó bắt đầu lộ xác.

Tiên phù sáng chói, sắc sỡ lóa mắt.

Cửu Thiên Huyền Tiên chi lực lộ xác, không ngừng chuyển hóa thành La Thiên Thượng Tiên chi lực, Cửu Thiên Huyền Tiên pháp tắc trở thành La Thiên Thượng Tiên pháp tắc, mà Tiên phù của hần trong linh hồn chi hải cũng trở nên như một tòa Hỗn độn cự sơn vạn tượng.

Bên ngoài thân Tiên phù, Hỗn độn chi khí, lôi quang xuất hiện, hóa thành một đám Hỗn độn lôi long kim sắc cùng hắc sắc dài hẹp.

Cuối cùng, Tiên phù của hần, còn có bản thể triệt để lộ xác!

Bất quá, sau khi hần khôi phục lại La Thiên Thượng Tiên chi cảnh xong cũng không có đình chỉ, vẫn tiếp tục luyện hóa lấy năng lượng của Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan.

Một tháng sau, hần rốt cuộc đã luyện hóa Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan xong, lúc này mặc dù không có đạt tới La Thiên Thượng Tiên sơ kỳ đỉnh phong nhưng cũng đã là tiếp cận sơ kỳ đỉnh phong rồi.

- Rốt cuộc khôi phục La Thiên Thượng Tiên rồi!

Long Kinh Thiên phun ra một ngụm trọc khí, Tiên phù vận chuyển, La Thiên Thượng Tiên chi lực như nước sông Thiên hà cuộn cuộn cuốn ra, đem không gian bốn phía nghiền nát đi.

Sau đó, Long Kinh Thiên áp chế kinh hỉ trong lòng xuống mà lấy ra Tiên phù của đám người Vân thành, bắt đầu từng khóa từng khóa nuốt xuống, luyện hóa.

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên luyện hóa Tiên phù của đám người Vân thành, trong đại điện Tiềm Long linh phủ chủ một mảnh áp lực.

Ngao Toàn thần sắc âm trầm, hai mắt hàn quang lập lòe bất định.

Vân thành thành chủ Ngao Thường cùng hơn hai trăm Tiên Quân vậy mà toàn quân bị diệt!?

Trên đại điện, ba người phó phủ chủ Ngao Sáng, còn có Ngao Đông đều có mặt, một mảnh yên lặng.

- Không nghĩ tới đối phương thậm chí có tam đại Tiên Đế!

Sau một hồi, Ngao Sáng mở miệng đánh vỡ sự im lặng.

- Hơn nữa, một người trong đó có được thực lực Tiên Đế hậu kỳ!

Ngao Toàn sắc mặt âm trầm.

- Ta hiện tại liền đem việc này hồi báo trở về Hắc Long sơn!

Hắc Long sơn, tổng bộ Hắc Long nhất tộc.

Mọi người trong điện khê giật mình, Ngao Sảng cảm thán nói.

- Cũng chỉ có thể làm như thế.

Bởi vì, cho dù cả bốn người bọn hắn chạy tới Phi Long sơn mạch thì cũng không có nắm chắc được.

- Ba tháng sau, Huyết Long hà có lẽ sẽ hoàn toàn mở ra, chúng ta chuẩn bị một chút đi, đến lúc đó còn đi vào Huyết Long hà.

- Vâng, phủ chủ!

Ba tháng, ở trong Phật Long Kim đỉnh chính là hơn ba trăm năm. Trong ba trăm năm này, Long Kinh Thiên rốt cuộc đã đem hơn ba trăm miếng Tiên Quân Tiên phù hoàn toàn luyện hóa.

530. Chương 529: Huyết Long Hà Mở Ra.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 529: Huyết Long hà mở ra.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong Phật Long Kim đỉnh hơn ba trăm năm, sau khi đem hơn ba trăm khóa Tiên Quân Tiên phù luyện hóa xong, thực lực của Long Kinh Thiên rốt cuộc khôi phục đến La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ, tiếp cận La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ đỉnh phong!

La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ!

Hơn ba trăm năm, từ Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tới La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ!

Chuyện này nếu truyền ra ngoài, chỉ sợ dọa ngất vô số người.

Bình thường, sau khi đạt tới Đại La Kim Tiên xong, mỗi lần đột phá một cái tiểu giai vị đều rất khó, huống chi Cửu Thiên Huyền Tiên đến La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ! Có ít người đình trệ tại Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đỉnh phong suốt ba mươi vạn năm, thậm chí là ba trăm vạn năm cũng không cách nào đột phá đến La Thiên Thượng Tiên được.

Long Kinh Thiên đứng lên, chỉ cảm thấy lực lượng trong cơ thể cuộn cuộn, phảng phất chỉ cần giơ tay nhấc chân là có thể đem không gian Long giới đánh ra một cái lỗ thủng.

Loại cảm giác này khiến cho hắn tìm lại được cảm giác bề ngễ chúng sinh ở kiếp trước, cảm giác cường đại!

- La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ!

Hai mắt Long Kinh Thiên lập lòe, Tiên Quân chi cảnh đã không còn xa rồi!

Chỉ cần khôi phục Tiên Quân chi cảnh, hắn có thể chống lại Tiên Đế cường giả sơ kỳ bình thường rồi.

Lúc hắn ra khỏi Phật Long Kim đỉnh, đợi đám người Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ba người kinh hỉ xong chính là hai mắt tròng lớn, vẻ mặt không thể tin được.

- La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ!

Bàn Tiểu Nhị bật thốt ra.

Bởi vì Long Kinh Thiên cũng không có che dấu thực lực cho nên Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ba người có thể nhìn ra được hắn đã đạt tới La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ. Dù ba người là Tiên Đế, tâm

tính coi như cứng cỏi, đã từng chứng kiến qua không ít sóng gió nhưng mà hiện tại nhìn thấy Long Kinh Thiên đạt tới La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ thì cũng đều khiếp sợ, tạm thời ngây ngốc cả ra.

Mà Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển năm người nghe được Bàn Tiểu Nhị kinh hô cũng ngây người ra, đặc biệt là Viêm Đế Chu Toàn, hắn càng kinh ngạc tới mức giống như bị vạn lời oanh đỉnh vậy.

Hắn là Tiên Đế chuyển thế, tự nhận tốc độ khôi phục thực lực đã cực nhanh rồi, nhưng mà hiện tại hắn mới chỉ là Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong a!

Mà khi mới vào Diệt Tinh tiên môn, lúc tại hoang đảo thí luyện Long Kinh Thiên ngay cả Kim Tiên cũng không phải thì hắn đã là Kim Tiên, nhưng mà hiện tại Long Kinh Thiên vậy mà đã đạt tới La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ!

Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, Cửu Thiên Huyền Tiên sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, hậu kỳ đỉnh phong, tiếp theo là La Thiên Thượng Tiên sơ kỳ, trung kỳ, cuối cùng mới là hậu kỳ!

Quả thực là kém tới mười tám nghìn dặm!

- Như thế nào? Đều choáng váng rồi?

Long Kinh Thiên khôi phục La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ thực lực tâm tình quả nhiên vô cùng tốt, thấy biểu lộ của mọi người như vậy thì không khỏi vui đùa một câu.

- Chỉ là La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ thôi mà, cũng không phải là Tiên Đế hậu kỳ.

Mọi người nghe vậy, đang tỉnh lại liền có một loại cảm giác muốn ngất.

Tiên Đế hậu kỳ?

Nếu Long Kinh Thiên lần này bế quan đi ra đạt tới Tiên Đế hậu kỳ, chỉ sợ là Bàn Tiểu Nhị cũng muốn té xỉu a.

Long Kinh Thiên quét mắt nhìn mọi người một cái, phát hiện lần này bế quan đi ra thực lực của mọi người đều có gia tăng rất lớn, Hứa Vũ Quân đã đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên, cũng đạt tới Cửu Thiên Huyền Tiên sơ kỳ đỉnh phong, mà Mộ Dung Thiển, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng cùng Viêm Đế Chu Toàn cũng đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, chỉ kém nửa bước nữa là có thể đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên.

Về phần ba người Bàn Tiểu Nhị thực lực cũng gia tăng lên ít nhiều, đương nhiên khoảng cách tới Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong còn cách một đoạn, Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong không phải dễ dàng đột phá như vậy đâu.

Sau khi đạt tới Tiên Đế, mỗi lần gia tăng nho nhỏ đều cần cả vạn năm, mười vạn năm, thậm chí là trăm vạn năm, nghìn vạn năm.

- Mấy tháng gần đây có hay không có sự tình gì phát sinh?

Long Kinh Thiên hỏi mấy người Bàn Tiểu Nhị.

- Sư tôn, Tiềm Long lĩnh phủ chủ bên kia cũng không có động tĩnh gì.

Bàn Tiểu Nhị thu liễm tâm thần, cung kính nói ra.

- Bất quá, chúng đệ tử thăm dò được Huyết Long hà sắp mở ra, dẫn tới vô số cường giả các đại lực chung quanh tới đây.

- A, Huyết Long hà?

Long Kinh Thiên khê giạt mình.

- Đúng vậy, sư tôn.

Hoắc Cương nói ra.

- Mấy ngày nữa là Huyết Long hà mở ra, các đại lực chung quanh đến không ít Tiên Đế, bọn họ đến đều là vì Huyết Long hà cướp đoạt thiên địa kỳ bảo Huyết Long châu.

Ánh mắt Long Kinh Thiên lập lòe, thiên địa kỳ bảo Huyết Long châu!

Huyết Long châu này hẳn tự nhiên biết rõ, chính là thứ ẩn chứa thiên địa thần kỳ năng lượng. Loại Huyết Long châu này tuy rằng không bằng Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan lúc trước nhưng so với cực phẩm hỗn độn tiên đan còn muốn tốt hơn không ít, coi như là Tiên Đế cường giả luyện hóa cũng có thể gia tăng thực lực lên.

- Huyết Long hà ngay tại Tiềm Long đại lục?

Long Kinh Thiên hỏi.

Huyết Long châu tuy rằng không thể so với Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan, nhưng mà Huyết Long hà mở ra lại không chỉ có một khóa Huyết Long châu. Nếu lần này Huyết Long hà mở ra, hẳn có thể tìm được một trăm khóa Huyết Long châu, thần hiệu của một trăm khóa Huyết Long châu tuyệt đối không thua kém Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan rồi.

Đến lúc đó, hẳn phục dụng luyện hóa, tuyệt đối có thể đạt tới La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ đỉnh phong, thậm chí là đột phá Tiên Quân!

- Đúng vậy, sư tôn.

Bàn Tiểu Nhị hồi đáp lại.

- Huyết Long hà ở ngay tại cực bắc Tiềm Long đại lục, ngay sát Mặc Long đại lục, khoảng cách với Phi Long sơn mạch cũng không phải là rất xa, chúng ta nếu chạy qua mà nói, chỉ cần năm ngày là có thể chạy tới Huyết Long hà!

Long Kinh Thiên gật đầu, trầm ngâm nói.

- Tốt! Tiểu Nhị, hai người chúng ta đi qua Huyết Long hà, còn Hoắc Cương, Thành Tiêu, các người hộ tống các nàng Hứa Vũ Quân đi Kim Long đại lục trước đi!

- Chúng ta đi tới Kim Long đại lục!?

Mấy người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển lấp bắp kinh hãi.

- Kinh Thiên, chúng ta...

Hứa Vũ Quân cùng Mộ Dung Thiển vừa muốn mở miệng thì Long Kinh Thiên liền lắc đầu nói.

- Được rồi, không cần nhiều lời, các nàng đi Kim Long đại lục trước, đến lúc đó ta sẽ cùng các nàng tụ hợp.

Lần này Long Kinh Thiên đi tới Huyết Long hà là vô cùng nguy hiểm, nhiều người không phải là chuyện tốt, hơn nữa Tiềm Long đại lục này chính là thuộc Hắc Long nhất tộc thống trị, mấy người Hứa Vũ Quân phải ly khai càng nhanh càng tốt, chỉ cần mấy người Hứa Vũ Quân vừa tiến vào địa phận Kim Long nhất tộc quần hạt, như vậy liền an toàn rồi.

- Vâng, sư tôn!

Hai người Hoắc Cương, Thành Tiêu không dám không nghe, cung kính đáp lại.

Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển thấy thế chỉ có thể bĩu môi, nghe theo ý tứ của Long Kinh Thiên mà cùng mấy người Cửu Vĩ Thiên Miêu đi tới Kim Long đại lục.

- Sư tôn, vậy Thiết Mộc bộ lạc thì sao?

Thành Tiêu cẩn thận hỏi.

Bọn hắn vừa đi, nếu Tiềm Long lĩnh phủ chủ giận chó đánh mèo, Thiết Mộc bộ lạc nhất định sẽ bị diệt.

- Người bây giờ đi qua hỏi ý kiến bọn hắn một chút, nếu như nguyện ý đi với các người vậy thì các người liền dẫn bọn hắn đi.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói ra.

- Vâng, sư tôn!

Thành Tiêu cung kính đáp, lập tức quay người rời đi, sau khi trở lại liền báo lại cho Long Kinh Thiên biết, Thiết Mộc bộ lạc ai cũng nguyện ý cùng bọn hắn đi tới Kim Long đại lục.

Long Kinh Thiên gật đầu, chuyện này đã nằm trong dự liệu.

Thiết Mộc sơn này tuy là nơi sinh sôi nảy nở muôn đời của Thiết Mộc bộ lạc, nhưng mà so với diệt tộc thì bọn hắn nguyện ý ly khai hơn. Vì vậy, Long Kinh Thiên liền đem Thái Hư Thần Phủ giao ấy người Hứa Vũ Quân, để cho đem mọi người Thiết Mộc bộ lạc tiến vào trong đó, sau đó đi tới Kim Long đại lục trước.

- Chúng ta đi thôi!

Tầm nửa ngày sau, Long Kinh Thiên nhìn thân ảnh mấy người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển mang theo người Thiết Mộc bộ lạc ly khai đi thì nói với Bàn Tiểu Nhị.

Bàn Tiểu Nhị sau khi cung kính nhận lệnh liền phi thân lên.

Long Kinh Thiên ngồi trên người Bàn Tiểu Nhị, hai người phá không hướng Huyết Long hà mà đến.

Ba ngày sau, hai người xuất hiện trên không một mảnh huyết hà mệnh mông không giới hạn.

531. Chương 530: Thiên Phạt Chi Nhân.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 530: Thiên Phạt chi nhân.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Đây là Huyết Long hà!

Long Kinh Thiên nhìn huyết hà huyết lãng cuộn cuộn bên dưới, thần thức quét qua, đột nhiên bị lực lượng thần bí bên trong Huyết Long hà chấn ngược trở về.

Trong Huyết Long hà, thần thức vậy mà không có tác dụng gì!

- Sư tôn, xem ra lời đồn là thực sự.

Bàn Tiểu Nhị nói ra.

Long Kinh Thiên gật đầu, mấy ngày nay, bọn hắn đã nghe qua tin tức liên quan tới Huyết Long hà. Trong tin đồn có nói, coi như là Tiên Đế cường giả, trong Huyết Long hà thần thức cũng chỉ có thể đạt tới mười trượng.

Huyết Long hà này mệnh mông mấy tỉ dặm, mười trượng, căn bản không có tác dụng gì.

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị muốn phá vỡ huyết lãng, tiến vào trong Huyết Long hà thì đột nhiên có tiếng xé gió truyền đến, chỉ thấy lại có thêm mấy người xuất hiện bên trên Huyết Long hà.

Thần thức Long Kinh Thiên quét qua, ba người đến là ba vị Tiên Đế sơ kỳ, hai Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong.

Đến Huyết Long hà tìm kiếm Huyết Long châu, bình thường đều là Tiên Đế cường giả, đương nhiên cũng không thiếu Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong cường giả.

Bên trong Huyết Long hà, có một loại Huyết thú cùng Huyết Hồn nhân, cũng chỉ có Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong cường giả mới có lực bảo vệ.

Người tới nhìn lướt qua, lúc nhìn thấy hai người Long Kinh Thiên liền kinh ngạc, theo bọn hắn nghĩ, Long Kinh Thiên chỉ là một La Thiên Thượng Tiên nho nhỏ vậy mà cũng dám đến đây? Cho dù có Tiên Đế cường giả đi theo bảo hộ, một La Thiên Thượng Tiên nho nhỏ tới Huyết Long hà này cũng rất khó còn sống mà ly khai được.

Mấy người này sau kinh ngạc liền không thèm để ý tới hai người Long Kinh Thiên nữa mà phá vỡ huyết lãng, trực tiếp tiến nhập Huyết Long hà.

- Chúng ta cũng đi thôi.

Long Kinh Thiên nói.

Bàn Tiểu Nhị cung kính nhận lệnh, sau đó cũng phá vỡ huyết lãng, cùng Long Kinh Thiên tiến nhập Huyết Long hà. Sau khi tiến vào Huyết Long hà, lập tức một cỗ lực lượng ôn hòa từ bốn phương tám hướng ủa tới, Long Kinh Thiên khẽ giật mình, Huyết Long hà này Long nguyên chi khí tinh thuần tới không ngờ!

Hắn vận chuyển Hỗn Độn Đại La thiên, lập tức những Long nguyên chi khí này không ngừng tiến vào trong cơ thể, rèn luyện tất cả mọi nơi hẻo lánh trong bản thể của hắn.

- Sư tôn, người, có thể luyện hóa Long nguyên chi khí này!?

Bàn Tiểu Nhị lắp bắp kinh hãi.

Long nguyên chi khí này ẩn chứa huyết khí cực kỳ đậm đặc, mà bên trong huyết khí ma tính lại rất mạnh, coi như là Long tộc Long Đế cũng không dám tùy tiện hấp nạp, luyện hóa Long nguyên chi khí của Huyết Long hà này.

Long Kinh Thiên nghe vậy liền cười cười.

- Long nguyên chi khí của Huyết Long hà này tinh thuần như thế, ngược lại là đồ tốt.

Bàn Tiểu Nhị tắt tiếng, bất quá nghĩ tới thân phận của sư tôn hắn liền bình thường trở lại, sự tình Tiên Đế không làm được, sư tôn làm được cũng không kỳ quái.

Bàn Tiểu Nhị mang theo Long Kinh Thiên không ngừng hướng chỗ sâu Huyết Long hà mà đến, sau khi lặn xuống mấy vạn trượng thì mới tới chỗ sâu của Huyết Long hà, sau đó không ngừng tiến về phía trước.

Bốn phía một mảnh tĩnh mịch, không có một điểm thanh âm nào.

Bốn phía hai người Long Kinh Thiên là một thế giới nhàn nhạt màu đỏ như máu, không ai biết Huyết Long hà hình thành như thế nào, nghe đồn, Long giới ra đời không bao lâu, Huyết Long hà liền ra đời.

Ngay tại lúc mấy người Long Kinh Thiên không ngừng tiến về phía trước, đột nhiên phía trước chấn động, chỉ thấy một đầu Huyết thú toàn thân một màu huyết hồng xuất hiện trước mặt hai người. Đây chính là Huyết thú bên trong Huyết Long hà, bởi vì Huyết Long hà có lấy nhiễm Long nguyên chi khí cho nên Huyết thú sinh tồn bên trong cũng có chút giống Long tộc.

Chỉ thấy, đầu Huyết thú cực lớn trước mắt hai người đầu sinh long giác, miệng có long tu (râu), bốn cựa trắng trắng, toàn thân sinh ra một loại biến dị chi khí do long khí cùng ma khí hỗn hợp tạo thành.

Đầu Huyết thú cực lớn xuất hiện, đột nhiên hướng hai người Long Kinh Thiên vỗ tới.

Bất quá, công kích của nó còn chưa đến liền bị Bàn Tiểu Nhị nhẹ nhàng búng ra, toàn thân phân liệt, hóa thành vô số huyết khí phiêu tán, dung nhập vào trong Huyết Long hà.

Đầu Huyết thú này thực lực tuy rằng không kém, là Tiên Quân mà thôi, Bàn Tiểu Nhị tự nhiên dễ dàng đem nó giải quyết được.

Hai người Long Kinh Thiên tiếp tục tiến về phía trước.

Nửa tháng sau, Long Kinh Thiên hai người không biết đã đánh chết bao nhiêu Huyết thú, rốt cuộc mới đi tới biên giới trung tâm Huyết Long hà.

Huyết Long hà trung tâm, Long nguyên chi khí càng thêm đậm đặc, đương nhiên ma khí bên trong cũng càng thêm mãnh liệt, thậm chí bốn phía trung tâm Huyết Long hà còn có một loại huyết tinh chi vị nhàn nhạt.

Huyết Long châu tuy rằng được sinh ra bên trong Huyết Long hà, nhưng mà cũng không phải ở chỗ nào trong Huyết Long hà cũng có thể sinh ra Huyết Long châu được, cũng chỉ có trung tâm mới có thể sinh ra Huyết Long châu được.

Đương nhiên, trung tâm Huyết Long hà này so với những địa phương khác trong Huyết Long hà lại càng thêm nguy hiểm, bởi vì bên trong trung tâm Huyết Long hà có rất nhiều huyết thú cấp bậc Tiên Đế ngủ say tại nơi này.

Những Huyết thú này, có đầu thực lực thậm chí đạt đến Tiên Đế hậu kỳ.

Sau khi đi vào biên giới trung tâm Huyết Long hà xong, Long Kinh Thiên vận chuyển công pháp, đột nhiên mi tâm hào quang chợt lóe, một cái mắt dọc xuất hiện, mắt dọc này lập lòe lòi quang, phẳng phất như đang thai nghén một cái Lôi đình thể giới vậy.

- Thiên Phật chi nhân!?

Bàn Tiểu Nhị nhìn thấy mắt dọc trên trán Long Kinh Thiên xong thân thể liền chấn động, không thể tin được nói ra.

Thiên Phật chi nhân, đây chính là một loại chí cao thần thông trong truyền thuyết!

Chí cao thần thông, ở phía trên vô thượng thần thông!

Nói như vậy, cũng chỉ có Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có thể tu luyện được chí cao thần thông. nguồn

- Ân, Thiên Phật chi nhân.

Long Kinh Thiên gật đầu, Thiên Phật chi nhân này là lúc hắn đột phá lên La Thiên Thượng Tiên chi cảnh xong, cảm ngộ tại kiếp trước chứng đạo Hỗn Nguyên Thánh Nhân, lực lượng pháp tắc Thiên Phật sở hàng mà luyện thành.

Bất quá, Thiên Phật chi nhân chỉ là mới sơ thành, hắn muốn đem Thiên Phật chi nhân này tu luyện tới đại thành chi cảnh, ít nhất phải đạt Tiên Đế hậu kỳ mới được.

Bên trong Huyết Long hà này, thần thức không có tác dụng, mà ngay cả một ít thần thông loại Thông thiên nhân cũng không có tác dụng, nhưng mà Thiên Phật chi nhân lại có thể!

Long Kinh Thiên vừa vận chuyển Thiên Phật chi nhân một cái, lập tức trong vòng trăm dặm, hết thảy đều ánh vào trong óc hắn một cách rõ ràng.

Trăm dặm, tuy không lớn nhưng cũng đủ dùng rồi!

- Phía trước, bên trái, ngoài ba mươi dặm!

Hai mắt Long Kinh Thiên hào quang lóe lên, nói ra.

Lập tức, Bàn Tiểu Nhị thân ảnh lóe lên, trong nháy mắt sau, lần nữa xuất hiện liền đi tới vị trí Long Kinh Thiên chỉ ra, chỉ thấy phía trước lơ lửng một khối hạt châu, hạt châu này tỏa ra quang mang nhàn nhạt, bên trong phẳng phất như đang thai nghén một đầu Huyết long, ẩn ẩn có tiếng long ngâm truyền ra.

- Huyết Long châu!

Bàn Tiểu Nhị kinh hãi.

Long Kinh Thiên gật đầu cười cười, một tay nhiếp, đem khối Huyết Long châu này thu vào trong Phật Long Kim đỉnh.

Huyết Long châu vừa được sinh ra chỉ tồn tại trong mười cái hô hấp, nếu như mười cái hô hấp sau không có người tới thu sẽ bị Long nguyên chi khí bên trong Huyết Long hà này đồng hóa, tiêu tán giữa thiên địa. Cho nên, nếu không có Thiên Phật chi nhân của Long Kinh Thiên, nếu muốn tìm được một khối Huyết Long châu là cực kỳ gian nan.

Mà Huyết Long hà mỗi lần mở ra cũng chỉ có một tháng, cho nên mỗi một lần chúng Tiên Đế, Tiên Quân cường giả tiến vào Huyết Long hà, phần lớn đều là tay không mà quay về.

Bởi vì thần thức của Tiên Đế cũng chỉ có được mười trượng, bọn hắn cũng chỉ có thể mù quáng tìm kiếm Huyết Long châu, nếu như may mắn là có thể đụng phải một hai khối, thế nhưng mà Huyết Long hà mệnh mỏng mấy tí dặm như vậy, một khối Huyết Long hà sau khi sinh ra lại chỉ tồn tại mười cái hô hấp, như thế nào lại có thể dễ dàng đụng phải như vậy!?

Long Kinh Thiên đem khóa Huyết Long châu kia thu vào trong Phật Long Kim đỉnh xong liền tiếp tục mang Bàn Tiểu Nhị phi hành tìm kiếm.

- Phía trước, bên phải, sáu mươi dặm!

Sau đó, hai người Long Kinh Thiên lại xuất hiện phía trước khóa Huyết Long châu thứ hai.

Rất nhanh, nửa tháng qua đi.

Trong Phật Long Kim đỉnh của Long Kinh Thiên Huyết Long châu vậy mà đạt tới một con số làm người ta phải sợ hãi, hơn một ngàn hai trăm khóa!

Không sai biệt lắm mỗi ngày một trăm khóa.

Ngày ngày tại lúc hai người Long Kinh Thiên tìm kiếm Huyết Long châu, tại một nơi khác trong Huyết Long hà, bốn người phủ chủ Tiềm Long lĩnh phủ Ngao Toàn đang điên cuồng tìm kiếm Huyết Long châu.

- Mẹ kiếp, Huyết Long châu, đám Huyết Long châu chó chết này đến cùng là ở đâu!?

Ngao Toàn không nhịn được mà gào lên, bọn hăn tiến vào Huyết Long hà đã được nửa tháng rồi, đừng nói là Huyết Long châu, ngay cả cái rắm của Huyết Long châu một cái cũng đều không có gặp qua.

532. Chương 531: Du Long Đại Vô Thần Quyền!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 531: Du Long Đại Vô Thần quyền!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nửa tháng, ngay cả cái rắm Huyết Long châu cũng không gặp một cái, đừng nói là Ngao Toàn, ngay cả ba người Ngao Sảng cũng cảm tức không thôi, hơn nữa càng phiền lòng chính là suốt nửa tháng này bốn người nhận không biết bao nhiêu Huyết thú cùng Huyết Hồn nhân công kích, quấy rối.

Những Huyết thú cùng Huyết Hồn nhân này quả thực là giết không hết, thắng cũng không xong, thậm chí có một lần xuất hiện tới hai đầu Huyết thú Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong, bốn người chạy trốn chết, chặt vật cực kỳ.

Như thế, lại mười ngày qua đi.

Huyết Long hà đã mở ra đúng hai mươi năm ngày, chỉ còn lại năm ngày cuối cùng.

Bốn người vẫn ngay cả cái rắm Huyết Long châu cũng không gặp qua.

- Chúng ta tiếp tục tiến sâu vào!

Thanh âm âm trầm của Ngao Toàn vang lên.

- Tiếp tục tiến sâu vào?

Ngao Sảng giật mình nói.

- Phủ chủ, đây chính là trung tâm Huyết Long hà rồi, sâu hơn nữa chính là khu vực hạch tâm đấy! Khu vực hạch tâm thế nhưng mà có Huyết thú Tiên Đế hậu kỳ!

Huyết thú Tiên Đế hậu kỳ, thực lực có thể nghĩ, nếu thật sự gặp phải Huyết thú Tiên Đế hậu kỳ, bốn người bọn hăn không nhất định nắm chắc thoát được rồi.

- Nguy hiểm càng lớn, cơ hội càng nhiều!

Ngao Toàn hung hăng nói, hai mắt lập lòe hung mang.

Khu vực hạch tâm của Huyết Long hà, tỉ lệ xuất hiện Huyết Long châu thể nhưng mà nhiều hơn khu vực trung tâm tới gấp đôi, như vậy cơ hội của bọn hắn cũng liền nhiều lên gấp đôi.

Ngao Toàn thấy thần sắc của ba người như vậy liền nói ra.

- Các người không cần lo lắng, lần này ta có mang theo thượng phẩm hỗn độn ẩn thân giáp trên người.

Ba người Ngao Sảng khẽ giật mình, tiếp đó liền kinh hãi.

- Thượng phẩm hỗn độn ẩn thân giáp!

Thượng phẩm hỗn độn ẩn thân giáp, một khi thúc dục cấm chế ở bên trên, như vậy hết thấy trong vòng mười dặm đều ẩn nấp đi, coi như là Tiên Đế hậu kỳ cường giả cũng không nhất định phát hiện ra bọn hắn được!

Ba người Ngao Sảng nghe Ngao Toàn nói hắn có mang theo thượng phẩm hỗn độn ẩn thân giáp theo thì thâm buông lỏng trong lòng, sau đó bốn người hướng khu vực hạch tâm Huyết Long hà tiến sâu vào.

Hai ngày qua đi, bốn người rốt cuộc đã đi tới khu vực hạch tâm.

- Huyết Long châu!

Vừa tiến vào khu vực hạch tâm, Ngao Toàn đang nhìn về phía trước đột nhiên kinh hãi kêu lên, ba người Ngao Sảng nhìn lại cũng đều đại hãi.

- Ha ha, ta đã nói rồi mà, nguy hiểm càng lớn cơ hội càng nhiều! Người xem, chúng ta vừa mới tiến vào khu vực hạch tâm liền phát hiện được một khóa!

Ngao Toàn cười to, thân ảnh lóe lên, đi tới phía trước khóa Huyết Long châu kia. Bất quá, ngay tại lúc hắn muốn đem khóa Huyết Long châu kia thu lại thì đột nhiên một đạo nhân ảnh lóe lên, một người dùng tốc độ so với hắn còn nhanh hơn đem khóa Huyết Long châu kia nhiếp lấy.

- Ai!?

Ngao Toàn khẽ giật mình, tiếp đó là gào lên.

- Đem Huyết Long châu trả đây cho ta!

Đột nhiên hắn xuất quyền oanh tới đối phương.

Lúc này, đối phương cũng quay người đối lại một quyền, hai quyền va chạm, huyết lãng tung tóe ra bốn phía, điên cuồng sôi trào.

- Ngao Trọng!

Ngao Toàn bị đẩy lui, vừa thấy rõ đối phương xong liền kinh sợ nói ra.

Ngao Trọng, một lão tổ để vương đại phái tại Mặc Long đại lục ngay sát Tiềm Long đại lục, là một Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong cường giả.

- Ha ha ha.

Ngao Trọng cười to.

- Ngao Toàn phủ chủ, không có ý tứ, Huyết Long châu này ta đã thu rồi, phải đa tạ rồi, về sau ta sẽ đi Tiềm Long lĩnh phủ chủ bái tạ!

- Ngao Trọng, tên chó chết nhà ngươi, đem Huyết Long châu nhả ra cho ta!

Ngao Toàn gào thét, thân ảnh lóe lên, truy đuổi không bỏ. Hơn hai mươi ngày, hắn thật vất vả mới nhìn thấy một khóa Huyết Long châu, khóa Huyết Long châu muốn lập tức rơi vào tay thì đột nhiên bị người khác cướp đi, trong lòng hắn như thể nào mà không giận chứ!?

Hắn thậm chí còn có loại xúc động muốn đem đôi phương xé xác, ăn tươi nuốt sống.

Ba người Ngao Sảng cũng đã kịp phản ứng lại, cũng nhao nhao truy theo.

Năm người một trước bốn sau không ngừng truy đuổi, dẫn tới không ít Đế cấp cường giả tới đây tìm kiếm Huyết Long châu chú ý. Bất quá, những Đế cấp cường giả này phát hiện ra hai người Ngao Toàn, Ngao Trọng xong cũng thức thời không nhúng tay vào, dù sao vì một khóa Huyết Long châu mà đắc tội Ngao Trọng, Ngao Toàn hai thế lực lớn, có chút được không bù nổi mất.

Năm người đuổi nhau, càng lúc càng tiến gần khu vực Bàn Tiểu Nhị cùng Long Kinh Thiên tìm kiếm Huyết Long châu.

- Phía trước, bên trái, tám mươi dặm!

Thiên Phật chỉ nhãn lập lòe, Long Kinh Thiên mở miệng nói, Bàn Tiểu Nhị hiểu ý, thân ảnh lóe lên, đi tới vị trí phía trước theo như lời Long Kinh Thiên nói ra.

- Khóa thứ một ngàn chín trăm chín mươi chín!

Long Kinh Thiên đem khóa Huyết Long châu lơ lửng trước mặt thu vào trong Phật Long Kim đỉnh, lẩm bẩm, hai mắt lộ vẻ vui mừng.

Một ngàn chín trăm chín mươi chín!

Ngay cả hắn cũng không nghĩ tới, lần này Huyết Long hà mở ra vậy mà có thể tìm được nhiều Huyết Long châu như vậy, vốn trước khi đến hắn tính toán tìm được một trăm khóa Huyết Long châu cũng coi như không tệ rồi.

- Một ngàn chín trăm chín mươi chín khóa, còn kém một khóa nữa là hai nghìn rồi! Tận hai nghìn!

Long Kinh Thiên nói, hai nghìn khóa Huyết Long châu, tuyệt đối có thể giúp hắn khôi phục tới Tiên Quân thực lực!

Tiên Quân!

Tiên chi Quân vương!

Vô luận là môn phái nào, cho dù là đế vương đại phái, Tiên Quân cường giả cũng đều là cao tăng, bất kỳ lời nói nào cũng có trọng lượng, thân phận và địa vị của Tiên Quân cùng La Thiên Thượng Tiên quả thực hoàn toàn bất đồng.

Long Kinh Thiên đem khóa Huyết Long châu này vừa thu vào trong Phật Long Kim đỉnh xong, đang muốn cùng Bàn Tiểu Nhị tiếp tục tìm kiếm thì đột nhiên phía trước truyền tới lực lượng chấn động, tiếp đó là một tiếng rống giận dữ truyền đến.

- Ngao Trọng, đem Huyết Long châu buông ra, bằng không thì, ta thề sẽ không bỏ qua!

Ngao Trọng ở phía đằng trước bị đuổi tới mức phát tức lên, không phải chỉ là một khóa Huyết Long châu thôi sao, Ngao Toàn này thật đúng là một đầu chó điên, vậy mà cứ cắn chặt không chịu thả ra.

Đã hơn một giờ rồi, xem ra, nếu không bỏ khóa Huyết Long châu kia ra, Ngao Toàn kia thật đúng là sẽ không bỏ qua.

- Ngao Trọng, không đem Huyết Long châu thả ra, về sau chỉ cần ta gặp phải đệ tử Vạn Hải long môn, một cái giết một cái!

Lúc này, thanh âm của Ngao Toàn lại vang lên.

Ngao Trọng nghe xong sắc mặt liền lãnh lẽo, giận quá hóa cười.

- Ngao Toàn, khẩu khí thật lớn! Người khác sợ Tiềm Long linh phủ chủ người nhưng Vạn Hải long môn ta lại không sợ! Ta ngược lại muốn nhìn người như thế nào giết đệ tử Vạn Hải long môn ta!

Bàn Tiểu Nhị nghe vậy, không khỏi nở nụ cười với Long Kinh Thiên.

- Sư tôn, xem ra chúng ta không cần đi Tiềm Long linh phủ chủ nữa rồi.

Vốn, Long Kinh Thiên còn có ý định sau sự tình Huyết Long hà, trước lúc chạy tới Kim Long đại lục, trên đường đi qua Tiềm Long lĩnh phủ chủ liền ghé qua một hai.

Long Kinh Thiên gật đầu cười cười, nói.

- Xem ra hoàn toàn chính xác không cần phải đi rồi.

Lập tức, thân ảnh hai người lóe lên, biến mất tại chỗ.

Mà lúc này, Ngao Toàn không ngừng đuổi theo hai mắt đã phát hồng, chăm chú nhìn về phía Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng phía trước, chỉ là thực lực của Ngao Toàn so với Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng có chút chênh lệch, cho nên hắn vô luận đuổi theo như thế cũng gần không nổi đối phương.

Tiên giới, đế vương, vương giả đại phái bình thường được xưng là tiên môn, mà Long giới là long môn.

Đúng lúc này, Ngao Toàn trong lòng chợt sinh ra cảm giác bất an mãnh liệt.

- Không tốt!

Ngao Toàn kinh hãi, đang muốn lách mình tránh đi nhưng vẫn chậm một bước, một cái cự chưởng hư không thò ra, đột nhiên hướng hắn chụp tới.

- Du Long Đại Vô Thần quyền!

Ngao Toàn rống lên, kinh sợ nhưng vẫn toàn lực một quyền nghênh đón.

Thiên địa nổ vang, vô số huyết lãng kích xạ, ngay cả mặt Huyết Long hà phía trên cả vạn trượng cũng phải dâng lên cự lãng ngàn trượng.

Ba người Ngao Sảng phía sau nhìn phủ chủ của bọn hắn bay ngược lại.

- Phủ chủ!

Ba người khiếp sợ, vội vàng phi thân tới.

Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng cũng bị tiếng nổ làm cho kinh hãi mà quay đầu lại.

533. Chương 532: Là Các Ngươi!?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 532: Là các ngươi!?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng quay đầu lại, thấy được cảnh phủ chủ Tiềm Long lĩnh phủ Ngao Toàn bị đánh bay.

Bàn Tiểu Nhị một chưởng đánh bay Ngao Toàn xong cũng không có ngừng lại, thân ảnh lại lóe lên, đi tới trước người Ngao Toàn, song chưởng lần nữa hướng đối phương ấn tới.

- Dừng tay!

Ba người Ngao Sảng phía sau thấy vậy sắc mặt đại biến, cả kinh giận dữ hét lên, đều nhao nhao hướng Bàn Tiểu Nhị xuất thủ. Bàn Tiểu Nhị thấy thế, tay phải trở tay một chưởng hướng ba người Ngao Sảng đánh tới, mà tay trái lại không ngừng, vẫn tiếp tục ấn lên người Ngao Toàn.

- Phốc!

Một tiếng hét thảm, ba tiếng trầm muộn vang lên, Ngao Toàn, Ngao Sảng bốn người đồng thời bắn ngược ra sau.

Đem bốn người đánh bay xong, Bàn Tiểu Nhị không có tiếp tục công kích mà ngừng lại.

Long Kinh Thiên cười Bàn Tiểu Nhị hướng bốn người chậm rãi đi tới.

- Các người là ai?

Ngoa Toàn hoảng sợ mà nhìn Bàn Tiểu Nhị cùng Long Kinh Thiên, mới nói được đến đây trong miệng hắn lại phun ra một búng máu.

- Tại hạ tựa hồ không đắc tội với hai vị!

Trong ấn tượng của hắn cũng không có đắc tội qua hai người Long Kinh Thiên.

- Không đắc tội?

Bàn Tiểu Nhị cười lạnh.

- Ngao Toàn lĩnh chủ, người là quý nhân sự tình bọn bề, nhanh như vậy đã quên? Vân thành thành chủ Ngao Thường không phải là người phái qua sao?

- Vân thành thành chủ Ngao Thường!

Bốn người Ngao Toàn khẽ giật mình, tiếp theo là biến sắc.

- Là các người!?

- Không sai.

Long Kinh Thiên thần sắc đậm mạc, nói.

Ngao Toàn sắc mặt âm trầm bất định, đứng lên, thở sâu một hơi rồi nói ra.

- Ta hướng hai vị xin lỗi, bất quá, lúc trước Vân thành thành chủ Ngao Thường không phải nhận lệnh của ta mà là hắn tự tiện chủ trương, xuất lĩnh chúng cường giả Vân thành bắt hai vị tới lĩnh phủ chủ lĩnh thưởng!

- Vậy sao?

Long Kinh Thiên thần sắc đậm mạc, nói.

- Đúng vậy, nếu hai vị không tin có thể hỏi một chút ba người phó phủ chủ Ngao Sảng, bọn hắn thế nhưng mà đều biết, lúc ấy Vân thành thành chủ Ngao Thường giả truyền mệnh lệnh của ta đến bắt hai vị, ta giận dữ, còn hạ lệnh bắt Vân thành thành chủ này đem về hỏi tội đây này!

Ngao Toàn nói ra.

- Ta vốn định đi qua Phi Long sơn mạch hướng hai vị xin lỗi, nhưng mà Huyết Long hà mở ra, nhất thời không có thời gian.

- Đúng đúng, bốn người chúng ta lúc ấy định đi Phi Long sơn mạch một chuyến, hướng hai vị xin lỗi.

Ba người Ngao Sảng rồi rít phụ họa theo.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn bốn người, cảm thấy bốn người này thật đúng là đã coi hắn là kẻ ngu rồi, hắn vỗ tọa kỵ dưới thân, Bàn Tiểu Nhị hiểu ý, chậm rãi hướng bốn người đi tới.

Bốn người sắc mặt hoảng sợ.

- Các người muốn thế nào?

Ngao Toàn cả kinh lui về sau, nói.

- Chúng ta muốn thế nào?

Bàn Tiểu Nhị vẻ mặt giễu cợt, nói.

- Người cứ nói đi!?

Ngao Toàn sắc mặt trầm xuống.

- Người giết chúng ta, có chỗ tốt gì? Chúng ta là Hắc Long nhất tộc trưởng lão, người giết chúng ta, trốn cũng không thoát! Toàn bộ Long giới, không người nào dám che chở cho các người!

- Chuyện này không cần người lo lắng!

Long Kinh Thiên sắc mặt lạnh nhạt, tiếp đó là phi thân lên, để Bàn Tiểu Nhị biến hóa thân hình, hóa thành một đầu cự thú vạn trượng.

- Thái cổ hung thú!

Bốn người Ngao Toàn kinh hô.

Ngay lúc bốn người kinh hô, Bàn Tiểu Nhị đã đi tới trước người bốn người, bất ngờ hướng bốn người đánh tới.

- Ngao Trọng, người còn không ra tay?

Ngao Toàn quát.

- Người cho rằng không thêm đếm xỉa tới là được sao? Cho dù người không ra tay, bọn hắc cũng sẽ không bỏ qua cho người đâu! Người cũng đồng dạng trốn không thoát!

- Bất quá, Ngao Trọng, người mau mau đem tiểu tử kia bắt lấy, tiểu tử kia chỉ là La Thiên Thượng Tiên, chỉ cần tiểu tử kia rơi vào tay chúng ta, năm người chúng ta sẽ đều không có việc gì!

Tiếp đó, Ngao Toàn quát lên.

- Người nếu thấy chết không cứu, về sau Hắc Long nhất tộc tra rõ ràng, người đồng dạng sống không được!

Nguyên bản vốn định không thêm đếm xỉa tới, Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng nghe vậy liền biến sắc.

Đúng như lời Ngao Toàn nói, nếu hắc không thêm để ý tới, để bốn người Ngao Toàn bị giết đi, Hắc Long nhất tộc nếu tra rõ, cũng sẽ không bỏ qua hắc.

Hơn nữa, hai người Long Kinh Thiên giết bốn người Ngao Toàn xong, khẳng định sẽ đem hắc giết người diệt khẩu.

Ngao Trọng âm trầm bất định, không chần chờ, thân ảnh lóe lên, hướng Long Kinh Thiên bắt ngờ chụp tới một trảo.

Nhưng mà đúng lúc này thân ảnh Long Kinh Thiên chợt lóe lên, biến mất không thấy bóng dáng.

- Biến mất!?

Ngao Trọng khê giạt mình, tiếp đó là sắc mặt trở nên khó coi, tiểu tử này trên người chẳng lẽ có hỗn độn linh bảo cấp bậc ngoài thượng phẩm?

Bốn người Ngao Toàn cũng phát hiện ra tình huống bên này, đồng dạng cũng nghĩ tới vấn đề này, bốn người sắc mặt theo đó càng trắng bệch đi.

- Ngao Trọng, trước không để ý tới tiểu tử kia, năm người chúng ta liên thủ, trước giết chết đầu Thái cổ hung thú này!

Ngao Toàn quát!

Bất quá, thanh âm của hắc còn chưa dứt liền bị Bàn Tiểu Nhị một chưởng đánh bay.

Ngao Trọng thấy vậy liền không chần chờ nữa, xuất quyền hướng Bàn Tiểu Nhị đánh tới.

Vốn, bốn người Ngao Toàn không chống lại nổi Bàn Tiểu Nhị, liền tiếp bại lui, nhưng mà có thêm Ngao Trọng gia nhập, tình cảnh lập tức thay đổi, Ngao Trọng dù sao cũng là Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong, thực lực tự thân tự nhiên không phải bốn người Ngao Toàn có thể so sánh.

Tuy vậy, năm người nhất thời cũng không làm gì được Bàn Tiểu Nhị.

Năm người càng đánh trong lòng càng kinh hãi, bọn hắc nhìn ra được Bàn Tiểu Nhị chỉ là Tiên Đế sơ kỳ, vậy mà thực lực chân chính lại có thể so với Tiên Đế hậu kỳ cường giả!

Ngũ đại Tiên Đế, một trung kỳ, một trung kỳ đỉnh phong, ba sơ kỳ vậy mà không cách nào đánh bại một Tiên Đế sơ kỳ, chuyện này quả thực khiến cho năm người bọn hắn cảm thấy thật sự kinh hãi.

Đương nhiên, một phần lý do cũng bởi vì lúc trước bốn người Ngao Toàn đã bị Bàn Tiểu Nhị đả thương.

- Chúng ta toàn lực công kích, hắn sẽ không chống lại được bao lâu đâu!

Ngao Sảng kêu lên.

- Chỉ cần giết đầu Thái cổ hung thú này đi, chúng ta lại đem tiểu tử kia tìm ra!

Nhưng mà đúng lúc này quang cảnh bốn phía chợt biến đổi, năm người Ngao Sảng nhìn lại, chỉ thấy huyết lãng bốn phía đã không còn bóng dáng, thay vào đó là một mảnh băng nguyên mênh mông, bốn phía lưu động lấy từng đoàn băng lam khí lưu, băng hàn thấu xương.

- Trận pháp cấm chế!

Năm người kinh hãi.

- Chẳng lẽ là Băng Phách Lam Tuyết đại trận!?

Tiếp đó, Ngao Toàn sắc mặt trắng bệch, run giọng nói ra.

- Băng Phách Lam Tuyết đại trận!

Ngao Trọng, Ngao Sảng bốn người chấn động toàn thân, cùng đám người Hạo San, Tạ Bằng lúc trước đồng dạng, vô hạn sợ hãi lập tức bao trùm toàn bộ linh hồn bọn hắn.

Băng Phách Lam Tuyết đại trận, hung trận bậc này sớm đã truyền bá vạn giới, cho dù đám người Ngao Toàn ở Long giới cũng là như sấm bên tai.

- Như thế nào lại, trong Huyết Long hà như thế nào lại có Băng Phách Lam Tuyết đại trận!?

Thần thái của Ngao Trọng lập tức gần như lâm vào điên cuồng.

- Là tiểu tử kia!?

Trong óc Ngao Toàn chợt lóe lên.

- Là tiểu tử kia, nhất định là tiểu tử kia!

- Băng Phách Lam Tuyết đại trận này không nhất định lợi hại như đồn đãi, hơn nữa tiểu tử kia chỉ là La Thiên Thượng Tiên, phát huy không được uy lực của trận này, năm người chúng ta liên thủ, nhất định là có thể phá trận thoát ra ngoài!

Ngao Sảng quát.

Lúc này, đột nhiên lam tuyết trên không trung phiêu phiêu rơi xuống giống như mưa.

Lam tuyết còn chưa hạ xuống, nhưng mà năm người Ngao Trọng đã cảm thấy trận trận hàn khí phảng phất như muốn đông cứng linh hồn lại.

Ngao Trọng vừa sợ vừa giận, đột nhiên thân ảnh bay lên, một quyền hướng không trung đánh tới, coi như là một tòa Thái cổ thần sơn, dưới một quyền này của hắn thì cũng có thể bị đánh thành phần mạt, nhưng mà tiếp đó hắn lại nhìn thấy lam tuyết kia bỏ qua quyền kinh của hắn mà tiếp tục bay xuống.

Bàn Tiểu Nhị thấy thế liền lạnh giọng cười cười, đồng dạng phi thân lên, một chưởng hướng Ngao Trọng đánh tới.

Bởi vì Băng Phách Lam Tuyết đại trận này được Long Kinh Thiên khống chế, cho nên Bàn Tiểu Nhị thân ở trong trận cũng không có bất luận cái gì ảnh hưởng.

534. Chương 533: Luyện Hóa Huyết Long Châu.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 533: Luyện hóa Huyết Long châu.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bình thường, Bàn Tiểu Nhị muốn đánh chết Vạn Hải long môn lão tổ cùng phủ chủ Tiềm Long lĩnh phủ Ngao Toàn năm người là rất khó. Nhưng mà, hiện tại năm người bị vây trong Băng Phách Lam Tuyết đại trận, như vậy sự tình lại trở nên dễ dàng hơn rất nhiều!

Vạn Hải long môn lão tổ một quyền nghênh đón cự chưởng của Bàn Tiểu Nhị, một tiếng nổ cực lớn vang lên, Vạn Hải long môn lão tổ bay ngược về sau, bả vai trúng phải lam tuyết.

Vừa dính phải lam tuyết, lập tức một cỗ chí hàn chi khí chui ngay vào cơ thể hắn, hắn chỉ cảm thấy huyết mạch, còn có linh hồn trong cơ thể đều muốn bị đóng băng lại.

Lúc này, Bàn Tiểu Nhị lại đánh tới.

Vạn Hải long môn lão tổ đại kinh, vừa muốn xuất thủ nghênh đón thì lại phát hiện ra bả vai cùng cánh tay đều không thể nhúc nhích được, hoảng sợ, hắn toàn lực thoái lui lại, bất quá đã chậm, lập tức bị Bàn Tiểu Nhị đánh trúng, bị đánh bay ra ngoài.

Vạn Hải long môn lão tổ rơi xuống đất, lam tuyết trên không rơi xuống, tránh không kịp, lại có một đoàn rơi xuống người hắn.

Bốn người Tiềm Long lĩnh phủ chủ thấy thế liền nhao nhao xuất thủ, bất quá vô dụng. Bốn người lúc trước đã bị thương, hiện tại lại lọt vào Băng Phách Lam Tuyết đại trận, rất nhanh liền bị Bàn Tiểu Nhị đánh bại.

Nửa giờ sau, ngoại trừ Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng ra, tất cả bốn người Tiềm Long lĩnh phủ chủ đều theo gót Hạo San, Tạ Bằng.

Bên trong đại trận, Long Kinh Thiên thần sắc đậm mạc mà nhìn Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng trọng thương, lung lay sắp đổ.

- Người, rốt cục là ai!?

Cùng đám người Hạo San đồng dạng, Ngao Trọng rất muốn biết thân phận chân chính của Long Kinh Thiên. Nghe đồn rằng Băng Phách Lam Tuyết đại trận chỉ có Băng Phách Đại Đế năm đó mới có thể bố trí, Băng Phách Đại Đế sớm đã biến mất mấy chục vạn năm, mà bây giờ vậy mà còn có người có thể bố trí được!?

- Ta là ai cũng không trọng yếu.

Thanh âm lạnh lùng của Long Kinh Thiên vang lên.

- Nếu như sẵn sàng góp sức cho ta, nhận ta làm chủ, ta có thể tha cho ngươi một mạng.

Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng này cũng không phải là người của Hắc Long nhất tộc, Long Kinh Thiên cũng không ngại bên cạnh mình nhiều thêm một vị Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong cường giả.

- Nhận ngươi làm chủ nhân!

Ngao Trọng sắc mặt âm trầm bất định.

Long Kinh Thiên cũng không gấp, cho hắn thời gian cân nhắc.

- Ta có thể sẵn sàng góp sức cho ngươi, nhận ngươi làm chủ, nhưng mà ta là ta, Vạn Hải long môn là Vạn Hải long môn.

Sau đó, Ngao Trọng chần chờ nói ra.

Long Kinh Thiên nhường mảy, ý tứ của Ngao Trọng hẳn đã hiểu, Ngao Trọng tuy rằng là lão tổ Vạn Hải long môn, nhưng mà ý tứ của một mình hẳn không thể biểu đạt cho cả Vạn Hải long môn được. Nói cách khác, hẳn thân là lão tổ nhưng không không chế được Vạn Hải long môn.

- Hiện tại, đem linh hồn chi hải buông ra!

Long Kinh Thiên nói ra.

Đối với Long Kinh Thiên mà nói, Vạn Hải long môn có góp sức cho hẳn cũng không trọng yếu, hiện tại bên người hẳn chỉ thiếu khuyết Tiên Đế cường giả, chỉ cần về sau hẳn khôi phục Thiên Tôn thực lực, cần cái thể lực dạng gì đều có thể lần nữa tổ kiến.

Ngao Trọng biết rõ không cách nào phản kháng được, chỉ có thể đem linh hồn chi hải buông ra, sau đó để cho Long Kinh Thiên tại phía trên Tiên phù gieo xuống linh hồn lạc ấn.

Ngao Trọng là Tiên Đế cường giả, Long Kinh Thiên gieo linh hồn ấn ký xuống Tiên phù của hẳn, như vậy mới có thể không chế được hẳn, nếu là hạt giống tín ngưỡng, với thực lực Tiên Đế của Ngao Trọng, rất nhanh liền có thể bài trừ.

Cảm ứng được linh hồn lạc ấn ở phía trên Tiên phù, Ngao Trọng thầm thở dài trong lòng.

Sau khi gieo linh hồn ấn ký xuống Tiên phù của Vạn Hải long môn lão tổ, Long Kinh Thiên đơn giản nhiếp một cái, chỉ thấy từng đoàn băng lam khí vụ từ trong cơ thể Ngao Trọng bay ra, đúng là lam tuyết hàn khí lúc trước nhập vào cơ thể hẳn.

- Đây là thượng phẩm hỗn độn Tuyên Cổ đan, người phục dụng xuống khôi phục thương thể một chút đi.

Long Kinh Thiên lấy ra một cái bình ngọc, búng tới trước mặt Ngao Trọng, nói.

Ngao Trọng khẽ giật mình, cũng không có chậm trễ, cung kính nói.

- Tạ công tử!

Thượng phẩm hỗn độn Tuyên Cổ đan này chính là thánh dược chữa thương, thật sự là hẳn rất cần viên đan dược này để khôi phục thương thể.

- Chúng ta trước ly khai Huyết Long hà!

Long Kinh Thiên nói ra.

Bốn người Tiềm Long lĩnh phủ chủ Ngao Toàn đã bị giết, Hắc Long nhất tộc rất nhanh sẽ tới đây tra xét, Huyết Long hà tự nhiên không thể ở lâu, hơn nữa Long Kinh Thiên đã tìm đủ Huyết Long châu rồi.

Vì vậy, ba người Long Kinh Thiên phá vỡ Huyết Long hà, đi tới không trung Huyết Long hà rồi lập tức phá không rời đi.

Ly khai Huyết Long hà xong, ba người Long Kinh Thiên một mực hướng Mặc Long đại lục chạy tới, bởi vì Huyết Long hà nằm cạnh Mặc Long đại lục cho nên rất nhanh ba người liền xuyên qua Tiềm Long đại lục, tiến nhập Mặc Long đại lục. truyện copy từ

Sau khi đi vào Mặc Long đại lục, Long Kinh Thiên liền tìm một sơn cốc kín đáo, sau đó bố trí xuống trận pháp cấm chế rồi đem Phật Long Kim đỉnh lấy ra, cùng Bàn Tiểu Nhị, Ngao Trọng hai người tiến vào Phật Long Kim đỉnh.

Sau khi tiến vào Phật Long Kim đỉnh, Long Kinh Thiên lấy ra một ngàn khóa Huyết Long châu, nói với Bàn Tiểu Nhị.

- Tiểu Nhị, người đem một ngàn khóa Huyết Long châu này luyện hóa đi.

Bàn Tiểu Nhị, Ngao Trọng nhìn một ngàn khóa Huyết Long châu trước mắt mà đều kinh hãi.

Ngao Trọng hai mắt trừng lớn, một ngàn khóa!? Dĩ nhiên là một ngàn khóa! Lần này Huyết Long hà mở ra, Long Kinh Thiên vậy mà tìm được hơn một ngàn khóa Huyết Long châu!

Hắn thật sự không thể tưởng tượng nổi nếu đem chuyện một ngàn khóa Huyết Long châu này tiết lộ ra ngoài, toàn bộ Long giới sẽ điên cuồng như thế nào.

Tiêm Long lĩnh phủ chủ Ngao Toàn giống như chó điên truy sát không ngừng, cũng chỉ vì một khóa mà thôi!

Bàn Tiểu Nhị giật mình chính là vì hắn không nghĩ tới Long Kinh Thiên sẽ ban cho hắn một ngàn khóa Huyết Long châu.

- Sư tôn, lần này Huyết Long hà mở ra, người chỉ tìm được một ngàn chín trăm chín mươi khóa, hiện tại người khôi phục thực lực quan trọng hơn, đệ tử không thể nhận một ngàn khóa Huyết Long châu này được.

Bàn Tiểu Nhị kiên quyết nói.

Một ngàn chín trăm chín mươi chín khóa!

Chỉ với một ngàn khóa, Ngao Trọng nguyên bản chứng kiến Long Kinh Thiên xuất ra một ngàn khóa Huyết Long châu đã thiếu chút nữa hôn mê rồi, nhưng giờ lại là một ngàn chín trăm chín mươi chín khóa!?

Mẹ ơi!

Hắn liều mạng từ chỗ đám người Tiêm Long lĩnh phủ chủ cướp được một khóa, mà Long Kinh Thiên vậy mà tìm được một ngàn chín trăm chín mươi chín khóa!

Long Kinh Thiên nhìn Bàn Tiểu Nhị nói.

- Một ngàn khóa Huyết Long châu này sư tôn cho người luyện hóa thì người cứ luyện hóa đi, đây là mệnh lệnh!

Bàn Tiểu Nhị há hốc mồm, đầu cúi xuống, không có nhúc nhích.

Long Kinh Thiên nhướng mày, nói ra.

- Ta còn thừa hơn chín trăm khóa Huyết Long châu, đủ để cho ta khôi phục tới Tiên Quân chi cảnh, chỉ là tới Tiên Quân chi cảnh rồi, Huyết Long châu này đối với ta tác dụng đã không còn lớn. Hơn nữa, trên tay ta còn có hai mươi tư quả Tiên Đế Tiên phù, chỉ cần luyện hóa hai mươi tư quả Tiên Đế Tiên phù này ta lại có thể đạt tới Tiên Quân trung kỳ, thậm chí là hậu kỳ!

Kể cả bốn người Tiêm Long lĩnh phủ chủ, trước sau, tổng thể đã có hai mươi tư Tiên Đế chết trong tay hắn.

Mà Ngao Trọng một bên đứng nghe đã nghe tới hoa mắt chóng mặt rồi, luyện hóa Tiên Đế Tiên phù!? Tiên Đế Tiên phù như thế nào dễ dàng luyện hóa như vậy? Tiên phù pháp tắc mỗi người bất đồng, bốn nguyên lực lượng cũng bất đồng, luyện hóa xong rất dễ tẩu hỏa nhập ma, nhẹ thì cũng tổn thương Tiên phù bốn nguyên, nặng là thần hồn tiêu tán.

Thế nhưng mà ý tứ từ miệng Long Kinh Thiên nói ra, luyện hóa Tiên Đế Tiên phù đối với hắn lại là chuyện dễ dàng!?

Bàn Tiểu Nhị nghe vậy, còn muốn nói cái gì đó nhưng lại bị Long Kinh Thiên khoát tay, nói ra.

- Tốt rồi, không cần phải nói cái gì nữa cả, một ngàn khóa Huyết Long châu này, người cầm!

Bàn Tiểu Nhị thấy thế cũng chỉ có còn nước cung kính nhận lấy, bái một cái rồi nói ra.

- Đệ tử khấu tạ sư tôn!

Long Kinh Thiên gật đầu, sau đó quay đầu lại, lại lấy ra một trăm khóa Huyết Long châu, đối với Ngao Trọng đứng một bên nói.

- Một trăm khóa Huyết Long châu này, cho người luyện hóa.

Ngao Trọng hai mắt trừng lớn, lắp bắp nói ra.

- Cho, cho ta luyện hóa!?

535. Chương 534: Hoài Nghi.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 534: Hoài nghi.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Huyết Long châu quý hiếm ra sao Ngao Trọng biết rõ, thế nhưng mà chỉ vừa mới góp sức cho Long Kinh Thiên chưa được bao lâu, Long Kinh Thiên cứ như vậy liền đem thứ quý hiếm như thế ban cho hắn? Hơn nữa lại là một trăm khóa!?

- Không sai.

Long Kinh Thiên nhìn Ngao Trọng khiếp sợ, không thể tin nổi mà búng tay ra, một trăm khóa Huyết Long châu liền rơi xuống trước mặt đối phương.

Ngao Trọng hai tay run rẩy đem đám Huyết Long châu nhận lấy, hai mắt ngơ ngác, sau khi hít sâu một hơi liền quỳ xuống bái một cái.

- Ngao Trọng đa tạ công tử!

Đây là lời nói phát ra từ nội tâm của hắn.

- Được rồi, đứng lên đi.

Long Kinh Thiên nói.

Tối đa hai trăm khóa Huyết Long châu là hắn có thể khôi phục tới Tiên Quân thực lực, đến lúc đó số Huyết Long châu còn lại tác dụng đã không còn lớn, có giữ lại cũng vô dụng, cho nên mới có một màn ban cho Ngao Trọng như thế. Hắn nhìn ra được, Ngao Trọng này đã vô hạn tiếp cận Tiên Đế hậu kỳ, luyện hóa xong một trăm khóa Huyết Long châu này xong sẽ có tác dụng trợ giúp đối phương đột phá.

Vì vậy, ba người Long Kinh Thiên liền tiến vào trong Phật Long Kim đỉnh, bắt đầu bế quan, từng người luyện hóa Huyết Long châu lấy.

Long Kinh Thiên thoáng cái đem hai trăm khóa Huyết Long châu lấy ra, Hỗn Độn Đại La Thiên vận chuyển, đột nhiên một hơi nuốt sạch, đem từng khóa từng khóa Huyết Long châu thu nạp vào trong cơ thể.

Lập tức, từng đoàn Long khí tinh thuần như cự lãng không ngừng đánh tới khắp mọi nơi hẻo lánh trong cơ thể hắn, từng đạo huyết hồng khí vụ không ngừng quay quanh bốn phía thân thể hắn, tạo thành một đầu Huyết long dài hẹp, cuối cùng toàn bộ không gian quanh hắn liền biến thành một thế giới có phần trông giống như Long giới.

Khí tức của hắn liên tiếp kéo lên.

Như thế, không biết trải qua bao lâu sau, ngay tại lúc sắp luyện hóa hết chỗ hai trăm khóa Huyết Long châu kia thì đột nhiên thân thể Long Kinh Thiên chấn động một cái, Tiên phù chói lòa, toàn bộ thiên địa đều phải chấn động theo.

Hư không phá ra một lỗ thủng khổng lồ, quang trụ ẩn chứa Thiên đạo pháp tắc âm âm giáng xuống.

Cùng với lúc trước đồng dạng, bắt đầu từ Tiên phù, từ trong ra ngoài, Long Kinh Thiên bắt đầu lột xác.

Lần này lột xác so với những lần trước đều muốn kịch liệt hơn, mãnh liệt hơn, khí lưu khủng bố không ngừng hình thành quanh cơ thể hắn, khí lưu khủng bố này có thể dễ dàng xé rách Tiên Quân sơ kỳ cường giả bình thường.

Tiên phù trong linh hồn chỉ hải của Long Kinh Thiên không ngừng bành trướng, hào quang vạn trượng, vô số Hỗn độn lôi long màu vàng cùng màu đen gào thét không thôi.

Trong Tiên phù, La Thiên Thượng Tiên chi lực hoàn toàn lột xác thành Tiên Quân chi lực, bản nguyên của Tiên Quân chi lực so với La Thiên Thượng Tiên chi lực phẩm chất muốn cao hơn rất nhiều, mà La Thiên Thượng Tiên pháp tắc cũng hoàn toàn lột xác thành Tiên Quân pháp tắc.

Sau khi khôi phục tới Tiên Quân chi cảnh, Long Kinh Thiên cảm giác được Tiên phù của mình cùng thiên địa càng thêm hòa hợp, cả người phẳng phất như cùng thiên địa bốn phía dung hợp lại làm một.

Sau khi luyện hóa xong hai trăm khóa Huyết Long châu xong, Long Kinh Thiên hai mắt mở ra, ngửa đầu ngâm dài, mà Huyết long ở bốn phía lại hưởng ứng theo, theo đó tiếng long ngâm vang lên không thôi, sóng âm chấn động không gian.

Rốt cục khôi phục Tiên Quân thực lực!

Tiên Quân, Tiên chi Quân vương!

Cảm thụ được lực lượng bành trướng tới tận cùng trong cơ thể, Long Kinh Thiên tự tin có thể dễ dàng đánh chết được Tiên Quân hậu kỳ bình thường, hiện tại, dưới Tiên Đế hắc đả là vô địch thủ!

Tiếp đó, Long Kinh Thiên liền thoáng thu liễm lại tâm tình kích động, sau đó đem Tiên phù của đám Hạo San, Tạ Bằng, Hồ Lực lấy ra.

Đầu tiên, Tiên phù hắc thôn phệ chính là sổ Tiên phù của đám người Quy Hư điện Đỗ Thực, Lâm Viễn, Hồng Vu Đan. Ba người Đỗ Thực là Tiên Đế sơ kỳ, cũng vừa tấn chức Tiên Đế không bao lâu, cho nên hắc luyện hóa tương đối dễ dàng.

Hắc cũng không gấp, mỗi một lần chỉ luyện hóa một quả Tiên Đế Tiên phù, đợi đến khi luyện hóa hết chỗ Tiên phù này xong liền tới luyện hóa Tiên phù của đám người Ngao Toàn Tiềm Long linh phủ chủ.

Theo từng quả Tiên phù bị luyện hóa, thực lực của Long Kinh Thiên không ngừng kéo lên, cơ hồ mỗi lần luyện hóa xong một quả, thực lực liền tăng lên không ít.

Rất nhanh, Long Kinh Thiên liền đạt tới Tiên Quân sơ kỳ đỉnh phong, tiếp đó là đột phá tới Tiên Quân trung kỳ, đạt tới Tiên Quân trung kỳ xong mà vẫn tiếp tục tăng lên.

Trong lúc ba người Long Kinh Thiên tu luyện trong Phật Long Kim đỉnh, toàn bộ Tiềm Long đại lục đã xảy ra một hồi đại chấn động, bởi vì phủ chủ Tiềm Long linh phủ Ngao Toàn đã chết!

Không chỉ có Ngao Toàn mà còn tam đại phó phủ chủ Ngao Sảng cũng cùng vẫn lạc theo!

Một Tiên Đế cường giả vẫn lạc, đây chính là đại sự chấn động toàn bộ một cái đại lục, huống chi là thoáng cái vẫn lạc tới bốn người, mà lại còn là người của Tiềm Long linh phủ chủ, thân phận so với Tiên Đế bình thường còn muốn cao hơn không ít.

Tuy rằng bốn người Ngao Toàn vẫn lạc cùng một lúc làm kẻ khác rất khó tin tưởng nhưng mà đó lại là sự thật, bởi vì Thần hồn ngọc bài của bốn người ở bên trong Tiềm Long linh phủ chủ đã bị vỡ nát, hơn nữa lực thiếu chủ Ngao Đông lại là người đầu tiên phát hiện ra.

Trung tâm Hắc Long đại lục, một tòa sơn mạch sừng sững kéo dài không biết bao nhiêu vạn dặm, cả đầu sơn mạch phẳng phất như một đầu Hổ độn hắc long phủ phục nơi đó.

Đây chính là Hắc Long sơn mạch, tổng bộ Hắc Long nhất tộc!

Toàn bộ Hắc Long sơn mạch này một mảnh đen kịt, long khí tinh thuần mang theo Hắc ám thuộc tính hủ thực.

Trên đại điện Hắc Long cung, một trung niên nhân tướng mạo uy nghiêm ngồi trên bảo tọa, trung niên nhân này chính là tộc trưởng đương nhiệm Hắc Long nhất tộc, Ngao Bất Bại!

Ngao Bất Bại, một cái danh tự đặc thù uy chấn toàn bộ Long giới.

Tục truyền, Ngao Bất Bại chưa từng có bại qua, tuy rằng không biết là thật hay giả nhưng mà bởi vậy cũng có thể nhìn ra được thực lực của Ngao Bất Bại này ra sao.

Hắc Long Đại Đế, tọa hạ đệ tử Tiên giới Minh Hà Thiên Tôn là thái thượng trưởng lão của Hắc Long nhất tộc, thực lực kinh người, nhưng mà Ngao Bất Bại này lại càng thêm thâm bất khả trắc (sâu không lường được).

- Bốn người Ngao Toàn, Ngao Sảng đã chết rồi?

Thanh âm âm trầm của Ngao Bất Bại không mang theo nửa điểm tình cảm, nhìn Ngao Trầm thái thượng trưởng lão Hắc Long nhất tộc bầm bả bên dưới, nói.

- Hồi bẩm tộc trưởng, tin tức là thật, thuộc hạ đã điều tra xong, Tiềm Long đại lục Huyết Long hà mở ra, bốn người Ngao Toàn đi vào Huyết Long hà, là chết trong Huyết Long hà.

Ngao Trầm căng thẳng trong lòng, cung kính nói ra.

- Huyết Long hà.

Thanh âm không nhanh không chậm của Ngao Bất Bại vang lên, vẫn không mang theo nửa phần khời lửa.

- Việc này, người điều tra cho rõ ràng, trưởng lão Hắc Long nhất tộc chúng ta không thể chết một cách vô ích.

- Vâng, tộc trưởng!

Ngao Trầm vội vàng đáp lại.

- Còn nữa, Ngao Tô truyền tin tức về, nói hung thủ đánh chết Hạo San, nữ nhi của Hạo Thiên Ngọc Đế, còn có Tạ Bằng, tọa hạ đệ tử của hắn có lẽ đã tiến nhập Long giới, người cũng tra xét một chút đi, ta hoài nghi người này có lẽ chính là hung thủ đánh chết bốn người Ngao Toàn.

Ngao Bất Bại trầm ngâm nói.

Ngao Tô chính là Minh Hà tọa hạ đệ tử Hắc Long Đại Đế.

Hạo San, Tạ Bằng chết là ở Viên cổ hoang mạc, mà Viên cổ hoang mạc lại là con đường đi tới Long giới, Hắc Long Đại Đế Ngao Tô không khó phỏng đoán ra mấy người Long Kinh Thiên đã tới Long giới.

- Vâng, tộc trưởng!

- Đi đi!

Ngao Bất Bại hạ lệnh, lập tức, vô số đại lục nằm dưới phạm vi quản hạt của Hắc Long nhất tộc một mảnh phong vân tế hội, phong thanh hạc lệ (thần hồn nát thần tính).

Mà mấy người Hứa Vũ Quân đang trên đường chạy tới Kim Long đại lục cũng bị đặt ra vô số vấn đề, làm cho hành trình bị cản trở không ít. Bất quá, có Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người hỗ trợ, một đoàn người hữu kinh vô hiểm xuyên qua phạm vi quản hạt của Hắc Long nhất tộc, đi tới phạm vi quản hạt của Kim Long nhất tộc.

- Cuối cùng đã tới phạm vi quản hạt của Kim Long nhất tộc!

Đám người Hứa Vũ Quân thầm thở phào một hơi.

Đến phạm vi Kim Long nhất tộc quản hạt, như vậy có thể xem là tạm thời an toàn rồi.

- Không biết Kinh Thiên hiện tại ra sao rồi!?

Hai nàng Hứa Vũ Quân không khỏi lo lắng, hiện tại Hắc Long nhất tộc tra xét kỹ càng như vậy, không biết hai người Long Kinh Thiên có hay không an toàn xuyên qua phạm vi Hắc Long nhất tộc quản hạt!?

536. Chương 535: Tiên Quân Chi Cảnh!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 535: Tiên Quân chi cảnh!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Yên tâm đi, Vũ Quân, Mộ Dung tiểu thư, sư tôn có Tiểu Nhị sư huynh ở bên, sẽ không có việc gì đâu.

Hoắc Cương đối với nhị nữ an ủi.

Chỉ là, hắn tuy rằng nói thế nhưng trong lòng cũng không khỏi lo lắng, dù sao thực lực của Long Kinh Thiên bây giờ còn không có khôi phục, Bàn Tiểu Nhị thực lực tuy rằng rất mạnh nhưng mà đối phương lại là Hắc Long nhất tộc!

Nếu như Long Kinh Thiên bạo lộ thân phận, tuyệt đối là không có khả năng chạy thoát khỏi Hắc Long nhất tộc.

Lúc này, Hứa Vũ Quân liền đem tín phù lấy ra, thử cùng Long Kinh Thiên liên hệ, nhưng lại phát hiện ra không có một điểm đáp lại nào, sau liên tiếp vài chục lần, kết quả vẫn như vậy.

- Kinh Thiên sẽ không xảy ra chuyện gì a!? Như thế nào liên hệ không được? Nếu không, chúng ta trở về tìm Kinh Thiên!?

Mộ Dung Thiển thấy thế, không khỏi vội la lên.

Mọi người khê giật mình.

- Mộ Dung tiểu thư, sư tôn hi vọng chúng ta chạy tới Kim Long đại lục, chúng ta bây giờ chỉ mới tới phạm vi quản hạt của Kim Long nhất tộc, nếu quay trở lại, sư tôn biết được sẽ trừng phạt chúng ta a!

Hoắc Cương nghe vậy, không khỏi khuyên nhủ.

- Sư tôn chắc sẽ không xảy ra chuyện gì đâu, hiện tại tạm thời không liên lạc được, ta nghĩ hẳn là sư tôn đang bế quan tu luyện.

- Đúng vậy, Mộ Dung tiểu thư! Chúng ta bây giờ nếu quay trở về, chỉ càng làm cho sư tôn thêm lo lắng mà thôi.

Thành Tiêu cũng mở miệng nói ra.

- Chúng ta vẫn nên một bên chạy tới Kim Long đại lục, một bên tiếp tục liên hệ với sư tôn.

Tử Thiên Long Hoàng cùng Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng mở miệng phụ họa theo.

- Vậy được rồi, chúng ta tới thành thì phía trước nghỉ ngơi một chút, chờ tin tức của Kinh Thiên!

Nhị nữ gật đầu nói.

Cũng vào lúc này, Long Kinh Thiên đã đem hết số Tiên phù Tiên Đế sơ kỳ, trung kỳ toàn bộ luyện hóa, cuối cùng lấy ra Tiên phù của Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong Hắc Long cung Trình Nộ, Lâm Kỷ đấu giá hội, Trần Động ba người.

Đã luyện hóa xong hai mươi một quả Tiên Đế Tiên phù, thực lực của Long Kinh Thiên đã khôi phục tới Tiên Quân trung kỳ đỉnh phong, vô hạn tiếp cận Tiên Quân hậu kỳ.

“Luyện hóa xong Tiên phù của ba người Trình Nộ, có lẽ có thể giúp ta khôi phục tới Tiên Quân hậu kỳ!”

Long Kinh Thiên trầm nghĩ.

Hai mươi mấy quả Tiên Đế Tiên phù!

Từ Tiên Quân sơ kỳ đến trung kỳ đỉnh phong!

Nếu là người khác có thể luyện hóa được chỗ Tiên Đế Tiên phù này, chỉ sợ sớm đã đột phá tới Tiên Đế rồi, thậm chí còn là Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong.

Đây chính là hai mươi mấy quả Tiên Đế Tiên phù, không phải là Tiên Quân Tiên phù a!

Mỗi một quả Tiên Đế Tiên phù ẩn chứa Tiên Đế pháp tắc cùng Tiên Đế chi lực so với Tiên Quân Tiên phù muốn mạnh hơn vài vạn lần tới mười vạn lần.

Long Kinh Thiên đem Tiên phù của ba người Trình Nộ lấy ra, khê hấp, đồng thời đem ba quả Tiên phù kia thu nạp vào trong cơ thể. Hiện tại, bản thể của hắn đã rất mạnh rồi, so với Tiên Đế hậu kỳ cường giả bình thường còn muốn mạnh hơn, Tiên phù lại càng thêm nghịch thiên, Hỗn độn chi hỏa đã chậm rãi phát sinh lột xác, hướng chủng loại cao hơn mà tiến đến. Cho nên, Long Kinh Thiên có thể đồng thời luyện hóa được ba quả Tiên Đế Tiên phù.

Mà ngay lúc Long Kinh Thiên luyện hóa Tiên phù của ba người Trình Nộ, Bàn Tiểu Nhị, Ngao Trọng hai người cũng đang luyện hóa Huyết Long châu.

Bàn Tiểu Nhị ngồi xếp bằng trong hư không, cả người tản ra khí tức Thái cổ hung thú nồng đậm, làm cho khí lưu bốn phía cuồng bạo không thôi, sau lưng lại xuất hiện một cái hư ảnh hung thú cao vạn trượng, đúng là bản thể của hắn.

Cùng với lúc trước so sánh, khí tức của hắn đã đề cao hơn không ít.

Một ngàn khóa Huyết Long châu!

Một trăm khóa Huyết Long châu đã tương đương với một khóa Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan, mà một ngàn khóa tuyệt đối vượt xa mười khóa Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan.

Một ngàn khóa Huyết Long châu phục dụng vào, lượng biến sinh chất biến, hiệu quả tuyệt đối không phải là mười khóa Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan có thể so sánh.

Khí tức của Bàn Tiểu Nhị không ngừng hướng Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong tiếp cận.

Về phần Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng, toàn thân thương thế đã khỏi hẳn, không chỉ khỏi hẳn mà hắn nguyên bản đang ở Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong lại có dấu hiệu không ngừng tiếp cận Tiên Đế hậu kỳ.

Tĩnh lại trước nhất tự nhiên chính là Ngao Trọng, sau đó là Bàn Tiểu Nhị.

Bàn Tiểu Nhị đã đạt tới Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong, bất quá Ngao Trọng cũng không có đột phá, vẫn là Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong, đương nhiên thực lực so với lúc trước lại mạnh hơn không ít.

Tiên Đế hậu kỳ, không phải dễ dàng đột phá như vậy đâu!

Toàn bộ Long giới, trong cả vạn Tiên Đế cường giả có khả năng xuất hiện mười vị Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong, nhưng mà khả năng xuất hiện một Tiên Đế hậu kỳ cường giả lại không có.

Trong Tiên Đế hậu kỳ còn có hậu kỳ đỉnh phong cường giả, thân phận, địa vị so với Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong tự nhiên bất đồng.

Hai người bế quan đi ra, bắt đầu tĩnh tâm ngồi xuống, một bên cảm ngộ thiên địa pháp tắc, một bên chờ đợi Long Kinh Thiên xuất quan.

Thời gian thấm thoát trôi qua, một ngày nào đó hai người đang tĩnh tâm ngồi đó thì đột nhiên toàn bộ không gian trong Phật Long Kim đỉnh chấn động một cái, một cỗ khí tức kinh khủng từ bốn phương tám hướng ép tới.

Hai người mở mắt ra, kinh hãi.

Cỗ năng lượng khủng bố này nếu đánh trúng Tiên Đế sơ kỳ cường giả bình thường mà nói, không chết thì cũng phải trọng thương. Hai người không dám khinh thường, đều phát tay đem khí kinh cuốn tới đánh tan.

Bất quá, khí kinh một lớp lại một lớp, giống như tầng tầng cự lãng. Mới đầu, hai người còn có thể ứng phó tự nhiên, đến cuối cùng hai người không thể không toàn lực ứng phó được. Hai người đem từng lớp khí kinh này chụp tán đi, trong nội tâm càng ngày càng khiếp sợ.

Nửa canh giờ sau, khí kinh tiêu tán, hai người vừa mới thở phào một hơi thì một đạo nhân ảnh hư không hiện ra.

- Sư tôn!

Bàn Tiểu Nhị đại hỉ, đang muốn tiến lên bái kiến thì thân thể đột nhiên chấn động, không thể tin nổi mà nhìn Long Kinh Thiên. Còn Ngao Trọng càng khiếp sợ tới mức khoa trương mà nhìn Long Kinh Thiên.

- Tiên, Tiên Quân hậu kỳ!

Sau đó, hai người đồng thanh nói ra.

Tiên Quân hậu kỳ!

Đúng vậy, lần bế quan này Long Kinh Thiên đã đạt tới Tiên Quân hậu kỳ!

Hai người nhìn Long Kinh Thiên, Tiên Đế hậu kỳ mà toàn thân run rẩy tới kịch liệt.

Long Kinh Thiên trước khi bế quan chỉ là La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ mà thôi, ngay cả hậu kỳ đỉnh phong còn chưa tới, chuyện này cũng không khỏi nghe rợn cả người rồi!

Dù hai người là Tiên Đế, cũng bị dọa sợ không nhẹ.

Long Kinh Thiên nhìn ánh mắt khiếp sợ của hai người mà cười cười, đột nhiên nói ra.

- Các người tiếp ta một chương!

Dứt lời, hai tay phân biệt vỗ tới hai người.

Khí lưu khủng bố rít gào, hai người giật mình tỉnh lại, vội vàng nâng tay nghênh đón.

- Âm âm!

Một tiếng nổ cực lớn vang lên, hai người đồng thời bị chấn lui về sau, mà thân hình Long Kinh Thiên cũng đồng thời lui về phía sau.

Ba người dừng lại, trong mắt hai người Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng hai người tràn ngập không phải là khiếp sợ mà kinh hãi.

Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng là ai? Một người có thể sánh ngang Tiên Đế hậu kỳ, một người là Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong, hai người bọn hắn vừa rồi tiếp một chương của Long Kinh Thiên vậy mà lại bị Long Kinh Thiên đẩy lui!

Mặc dù nói Long Kinh Thiên cũng lui về sau, thoát nhìn thực lực ngang nhau, thế nhưng mà cái này cũng quá kinh khủng đi!

Long Kinh Thiên mới chỉ là Tiên Quân hậu kỳ mà thôi!

Một người đối kháng hai người!?

Đúng vậy, đây chính là thực lực của Long Kinh Thiên khi đạt tới Tiên Quân hậu kỳ, mặc dù chỉ là Tiên Quân hậu kỳ nhưng mà thực lực của hắn lại có thể so với Tiên Đế hậu kỳ!

Đương nhiên, Long Kinh Thiên biết rõ thực lực của mình, cùng Bàn Tiểu Nhị hiện tại không sai biệt lắm. Vừa rồi là hắn đột nhiên xuất thủ, Bàn Tiểu Nhị hai người đón đỡ trong kinh hoảng, cho nên Long Kinh Thiên mới có thể đem hai người đẩy lui.

- Đi thôi, chúng ta bây giờ ra ngoài trước a.

Long Kinh Thiên cười cười, phi thân rời khỏi Phật Long Kim đỉnh, Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng hai người từ kinh hãi tỉnh lại, cũng đi theo ra, chỉ là hai người không cách nào dẹp yên khiếp sợ trong lòng.

537. Chương 536: Đây Là Ý Tứ Của Chương Môn.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 536: Đây là ý tứ của chương môn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Từ Phật Long Kim đỉnh đi ra, Long Kinh Thiên cũng không có trực tiếp ly khai mà dứt khoát đem Hỗn độn khoáng thạch, tài liệu trong không gian tiên khí của đám người Ngao Toàn lấy ra toàn bộ, hai tay vung lên, một đoàn Hỗn độn chi hỏa bay ra, luyện chế lại một lần nữa Phật Long Kim đỉnh.

Bàn Tiểu Nhị, Ngao Trọng hai người thấy thể liền thủ ở một bên, tiêu hóa lấy sự thực Long Kinh Thiên lần này đã đột phá đến Tiên Quân hậu kỳ.

Bởi vì Hỗn độn chi hỏa của Long Kinh Thiên đã bắt đầu lột xác, uy lực so với Hỗn độn chi hỏa lúc ban đầu càng mạnh hơn nhiều, cho nên lần này luyện chế lại Phật Long Kim đỉnh, so với trong tưởng tượng còn muốn dễ dàng hơn.

Vén vện chỉ dùng nửa tháng thời gian, liền đem kiện thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh này thành công lần nữa luyện chế.

Sau luyện chế, Phật Long Kim đỉnh bộ dáng đã hoàn toàn biến hóa, ngay cả khí linh Phật long của Phật Long Kim đỉnh lúc trước cũng thuế biến thành ẩn chứa Hắc ám thuộc tính, cho dù chủ nhân của Phật Long Kim đỉnh lúc trước gặp lại cũng không nhận ra nổi Phật Long Kim đỉnh rồi.

Sau khi luyện chế Phật Long Kim đỉnh lại xong, Long Kinh Thiên hai tay vung lên, đem nó thu vào trong cơ thể, quay đầu lại hướng Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng ở một bên, nói.

- Ngao Trọng.

Long Kinh Thiên mở miệng nói.

- Công tử.

Ngao Trọng bình tĩnh, vội vàng đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, cung kính nói.

- Ngao Trọng, người là Long giới nhất phương lão tổ, người biết rõ ở đâu có Thập Phương long tinh, Đại Hoàn long thiết không?

Long Kinh Thiên hỏi.

Phật Long Kim đỉnh tuy rằng đã lần nữa luyện chế lại, uy lực so với lúc trước còn muốn cao hơn, nhưng mà phẩm giai vẫn chỉ là thượng phẩm hỗn độn tiên đỉnh, cũng không có đạt tới cực phẩm. Long Kinh Thiên muốn tìm về một ít tài liệu đem Phật Long Kim đỉnh tăng lên tới cực phẩm.

- Thập Phương long tinh, Đại Hoàn long thiết?

Ngao Trọng khẽ giật mình, tiếp đó là cung kính nói.

- Công tử, hai thứ này trong Vạn Hải long môn bảo khố đều có.

- Nga.

Long Kinh Thiên có chút ngoài ý muốn, tiếp đó liền cười cười.

- Cũng được, chúng ta đã đến Mặc Long đại lục, như vậy thuận đường đi xem Vạn Hải long môn.

- Vâng, công tử.

- Chúng ta đi thôi!

Long Kinh Thiên phi thân lên, Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng hai người vội vàng bay theo phía sau, ba người hướng Vạn Hải long môn đi tới.

Trước kia, thực lực của Long Kinh Thiên quá yếu, tốc độ chậm, cho nên bình thường đều để cho Bàn Tiểu Nhị làm tọa kỵ, hiện tại đã khôi phục Tiên Quân hậu kỳ thực lực, tốc độ lúc này không hề chậm hơn so với Bàn Tiểu Nhị bao nhiêu, cho nên cũng không cần Bàn Tiểu Nhị làm tọa kỵ nữa.

Trên đường, Long Kinh Thiên nhận được tín phù truyền âm của Hứa Vũ Quân, nhìn ra lo lắng cùng lo lắng bên trong tín phù truyền tới, Long Kinh Thiên cười cười, sau đó liền truyền tin lại cho Hứa Vũ Quân, để cho nàng yên tâm, cũng truyền lệnh cho Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người hộ tống năm người Hứa Vũ Quân tiếp tục chạy tới Kim Long đại lục, đến lúc đó hẳn sẽ đuổi tới Kim Long đại lục, cùng mọi người tụ hợp.

Lần này tu luyện trong Phật Long Kim đỉnh, trước sau tổng cộng hơn nghìn năm, trong Phật Long Kim đỉnh một nghìn năm, ngoại giới mới chỉ có một năm.

Bởi vì đám người Hứa Vũ Quân lo lắng cho Long Kinh Thiên, cho nên nửa đường dừng lại một tòa thành, còn không có chạy tới Kim Long đại lục được.

Vạn Hải long môn nằm tại phía đông bắc Mặc Long đại lục, ba người Long Kinh Thiên một đường chạy nhanh, hai ngày sau liền đi tới sơn môn Vạn Hải long môn.

Vạn Hải long môn là đế vương đại phái, tại Mặc Long đại lục cũng là một trong tam đại thế lực, sơn môn tự nhiên không nhỏ. Long Kinh Thiên hai mắt nhìn lại, chỉ thấy sơn mạch san sát, cung điện vô số, vô số tiên thú bay lượn.

- Công tử, phía trước chính là Vạn Hải long môn. Công tử, thỉnh!

Ngao Trọng nói ra.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Sau đó, Ngao Trọng dẫn đường, Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị hướng Vạn Hải tiên quốc bay tới.

- Bái kiến lão tổ!

Trên đường đi, gặp được không ít đệ tử Vạn Hải long môn, tất cả nhìn thấy Ngao Trọng đều cung kính quỳ lạy.

Sau đó, Ngao Trọng mạng theo Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị tiến vào Vạn Hải tiên quốc.

Tiến vào Vạn Hải tiên quốc, Ngao Trọng liền mang theo Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị trực tiếp hướng Vạn Hải bảo khố mà đến, trước một tòa tiên sơn ba người liền hạ người xuống.

- Lão tổ!

Hai vị thái thượng trưởng lão canh giữ nơi bảo khố nhìn thấy Ngao Trọng tới liền thi lễ một cái.

- Đem bảo khố mở ra.

Ngao Trọng mở miệng nói.

- Chuyện này...

Hai vị thái thượng nghe được mệnh lệnh của Ngao Trọng xong lại nhìn nhau, chần chờ một chút rồi nói ra.

- Không biết lão tổ muốn vào bảo khố lấy cái gì?

Ngao Trọng nghe vậy hai mắt mở lớn ra, trừng trừng nhìn hai người mà quát mắng.

- Làm càn! Ta muốn lấy cái gì còn phải các ngươi cho phép?

Dù gì hẳn cũng là Vạn Hải long môn lão tổ, lúc trước muốn lấy thứ gì đều là trực tiếp lấy đi, hôm nay trước mặt Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị vậy mà lại bị hai tên thái thượng trưởng lão hỏi hẳn là muốn lấy cái gì.

Ngao Trọng giận dữ trong lòng.

Hai vị thái thượng trưởng lão thấy Ngao Trọng quát mắng liền cúi thấp đầu, một người không nhanh không chậm nói ra.

- Lão tổ, chúng ta không có biện pháp, đây là ý tứ của chương môn!

Thời điểm nói tới hai chữ “chương môn”, ngữ khí có phần thêm nặng.

Ngao Trọng hai mắt lóe hàn mang.

- Ý tứ của Ngao Cao!?

Ngao Cao, đương nhiệm chương môn Vạn Hải long môn.

- Đúng vậy, lão tổ!

Hai vị thái thượng trưởng lão hồi đáp.

- Hai thàng trước chương môn đã có nói, về sau bất kể là ai, muốn mở bảo khố lấy ra cái gì đó cần phải trải qua hãn đồng ý!

Nói đến đây, một người liếc nhìn Ngao Trọng, nói.

- Kể cả lão tổ!

Nộ hỏa trong lòng Ngao Trọng đại thịnh.

- Phản rồi, phản rồi! Các người muốn tạo phản? Trong mắt các người còn có hay không lão tổ này, Ngao Cao sau khi đột phá Tiên Đế trung kỳ liền không còn để ta vào trong mắt!?

Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới lần này tới Vạn Hải long môn lại gặp phải sự tình này. Lúc trước, Ngao Trọng nói hãn không cách nào đại biểu cho Vạn Hải long môn, Long Kinh Thiên đã nghe ra ý tứ trong lời của hãn, biết rõ Ngao Trọng này không cách nào khống chế được Vạn Hải long môn rồi. Nhưng mà vẫn không nghĩ tới, hãn thân là lão tổ, ngay cả việc tiến vào bảo khố cũng phải trải qua đương nhiệm chương môn cho phép!

Xem ra, cái vị trí lão tổ của Ngao Trọng cũng không phải là rất phong quang.

Hai vị thái thượng trưởng lão đối mặt với Ngao Trọng giận dữ cũng không có mở miệng nữa mà vẫn một bộ canh giữ bảo khố như trước, ý tứ không nói cũng biết, nếu không có chương môn cho phép, bọn hãn tuyệt đối sẽ không để Ngao Trọng tiến vào bảo khố được.

Ngao Trọng thấy vậy hàn mang trong mắt đủ khiến người khác phải sợ hãi, nộ hỏa trùng thiên mà quát lên.

- Cút ngay cho ta!

Dứt lời, đột nhiên hãn xuất chương hướng hai người vỗ tới.

- Vạn Hải Cuồng Đào!

Dưới chương, dẫn động thủy khí trong không khí hóa thành vô tận hải dương, đột nhiên hướng hai người chụp xuống.

Hư không thủy khí này cũng không phải là thủy khí bình thường mà là Huyền trọng chi thủy. Huyền trọng chi thủy, mỗi một giọt lên tới trăm cân, Huyền trọng chi thủy hóa thành vô tận hải dương, trọng lượng có thể tưởng tượng được.

Hai vị thái thượng trưởng lão cả kinh, bất quá hai người sớm đã dự liệu Ngao Trọng sẽ xuất thủ, cho nên lập tức nhao nhao đánh ra một chương nghênh đón công kích của Ngao Trọng.

- Âm âm!

Một tiếng nổ cực lớn vang lên, phong bạo khủng bốn hướng bốn phương tám hướng càn quét mà ra, hủy diệt lực lượng cường đại đem sơn phong, cỏ mộc bốn phía phá hủy đi.

Lúc này, trong tiên cung đại điện Vạn Hải tiên quốc, Vạn Hải long môn chương môn Ngao Cao, chúng thái thượng trưởng lão đang bồi tiếp hai vị khách quý đến từ Hắc Long nhất tộc! Hai vị thái thượng trưởng lão Hắc Long nhất tộc!

Tiếng nổ cùng chấn động cực lớn đã kinh động tới người trong đại điện.

Ngao Cao nhướng mày, vẻ mặt trầm xuống.

- Chuyện gì xảy ra!?

538. Chương 537: Một Con Chó!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 537: Một Con Chó!

Thanh âm khiển trách của Ngao Cao vang lên quanh quần trong đại điện. Rất nhanh, một vị trưởng lão Vạn Hải long môn bối rối chạy vào, thi lễ một cái rồi nói ra.

- Chưởng môn, lão tổ trở về, tại bảo khố, hần muốn mở bảo khố ra, hai vị thái thượng trưởng lão nói không có người đồng ý, cho nên, cho nên...

Chuyện sau đó không cần phải nói, tất cả mọi người đều nghe ra được, lão tổ Ngao Trọng trong lúc tức giận liền xuất thủ.

- Ngao Trọng kia không nghĩ tới vừa về liền làm ra động tĩnh lớn như vậy, hỏa khí không nhỏ a!

Trên đại điện, Ngao Quang, một trong hai vị thái thượng trưởng lão Hắc Long nhất tộc không khỏi cười, nói ra.

- Ngao Trọng này một mực phản đối Vạn Hải long môn góp sức cho Hắc Long nhất tộc ta, nay gặp phải, chúng ta liền đi qua xem, thuận tiện dập tắt hỏa khí của hần luôn!

Ngao Cổ, vị thái thượng trưởng lão Hắc Long nhất tộc còn lại cười nói.

- Chuyện này...

Ngao Cao nói.

- Hai vị tới Vạn Hải long môn ta là khách quý của Vạn Hải long môn, như thế nào lại không biết xấu hổ để cho hai vị ra tay đây!?

Ngao Quang khoát tay, cười nói.

- Không sao, dù sao nhân rồi không có việc gì, cũng đã rất nhiều năm không có xuất thủ qua rồi. Nghe nói, Ngao Trọng này cũng là Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong, ta chính đang muốn xem xem Ngao Trọng này có thực sự mạnh mẽ như trong truyền thuyết hay không.

Ngao Cổ lại cười nói.

- Hơn nữa, chúng ta ra tay dễ dàng hơn, giết chết Ngao Trọng này xong liền không còn ai cản trở Vạn Hải long môn góp sức cho Hắc Long nhất tộc chúng ta đi à nha.

Hai người nói xong liền đứng dậy.

Ngao Cao thấy vậy chỉ đành phải cùng chúng thái thượng trưởng lão trong đại điện đứng lên bay ra khỏi đại điện, mọi người hướng bảo khố đi tới.

Ngay lúc mọi người hướng bảo khố đi tới thì từ phương hướng bảo khố truyền tới lực lượng chấn động càng ngày càng mãnh liệt, lực lượng mang tính hủy diệt không ngừng tăng cao, trời rung đất chuyển.

Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị lui sang một bên, cũng không có xuất thủ, hai tên thái thượng trưởng lão canh giữ bảo khố lúc trước tuy rằng cũng là Tiên Đế, nhưng mà chỉ là Tiên Đế sơ kỳ, cho dù hai người này liên thủ cũng khó có thể ngăn cản nổi nộ hỏa của Ngao Trọng Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong.

Rất nhanh, hai người liền bị Ngao Trọng liên tiếp đẩy lui về phía sau.

Đúng lúc này, tiếng phá không truyền tới, tiếp đó là một đạo tiếng quát truyền tới.

- Dừng tay!

Ngao Trọng nhướng mày, bắt quá vắn ngừng công kích lại rồi thối lui sang một bên Long Kinh Thiên.

Trong nháy mắt sau, bảy đạo thân ảnh phá không rơi xuống, đúng là đám người Ngao Cao.

Ngao Cao vừa hạ xuống liền thấy được hai người Long Kinh Thiên đứng bên cạnh Ngao Trọng thì không khỏi khê giật mình một cái, cảm thấy ngoài ý muốn, rồi hắn nhìn lướt qua hai vị thái thượng trưởng lão canh giữ bảo khố.

- Chưởng môn!

Hai vị thái thượng trưởng lão canh giữ bảo khố thấy Ngao Cao đã đến thì đi tới trước người hắn, cung kính nói.

Ngao Cao nhẹ gật đầu, quay đầu nói với Ngao Trọng.

- Không biết lão tổ mở ra bảo khố, là muốn lấy vật gì!?

Ngao Trọng nghe vậy, thanh âm trở nên lạnh lùng đi, nói.

- Ngao Cao, ta mở ra bảo khố, muốn lấy thứ gì còn phải được người cho phép? Người là ai? Người chẳng qua chỉ là một con chó nằm đó ta nhặt về mà thôi!

Năm đó, Ngao Cao chỉ là một đứa bé bị vứt bỏ, Ngao Trọng đi ngang qua, thấy hắn thiên sinh có được Ngục long chi thể liền đem hắn trở về theo, cũng thu làm đệ tử, truyền công pháp cho hắn.

Ngao Cao thiên sinh Ngục long chi thể, tu luyện cực nhanh, chỉ dùng hơn sáu trăm vạn năm liền đột phá tới Tiên Đế chi cảnh. Sau khi đột phá Tiên Đế chi cảnh xong, Ngao Trọng liền truyền chức chưởng môn cho hắn.

Chỉ là Ngao Trọng không có ngờ tới, Ngao Cao này sau khi tiếp nhận vị trí chưởng môn liền bắt đầu bồi dưỡng thân tín của mình, cũng dần dần thoát khỏi sự khống chế của hắn, đặc biệt là trước đó không lâu Ngao Cao lại đột phá Tiên Đế trung kỳ, đối với mệnh lệnh của chính hắn cũng là ngoài nóng trong lạnh. Mà lần này trở về, không nghĩ tới ngay cả chuyện đi vào bảo khố cũng phải thông qua sự cho phép của Ngao Cao.

Có thể nói, Ngao Cao chính là một loại bạch nhãn lang, vong ân bội nghĩa điển hình!

Ngao Cao thấy Ngao Trọng trước mặt mọi người nói hắn là một con chó nằm đó mình nhặt về thì sắc mặt lập tức trầm xuống, sát ý bắt đầu dục dục trong nội tâm.

Lúc này, Hắc Long thái thượng trưởng lão Ngao Quang lại nở một nụ cười, nói.

- Ngao Cao chưởng môn, ta đã sớm khuyên người đem tên Ngao Trọng này giết đi, người trước còn do do dự dự, hiện tại mới biết a, người trong lòng đối phương chỉ là một con chó!

Ngao Cao sắc mặt càng thêm khó coi lên.

Ngao Quang quay đầu lại, nhìn về phía Ngao Trọng, nói ra.

- Ngao Trọng, Ngao Cao chưởng môn không giết người, vậy thì để chúng ta động thủ rồi! Nói đi, người còn có di ngôn cái gì.

Ngao Trọng hai mắt hàn mang lập lòe, thâm đánh giá hai người Ngao Quang, Ngao Cổ. Hắn nhận ra hai người này trước kia đã từng đại biểu cho Hắc Long nhất tộc tới Vạn Hải long môn, muốn Vạn Hải long môn sẵn sàng góp sức cho Hắc Long nhất tộc, chỉ là hắn lúc đấy không có đồng ý, không nghĩ tới hai người này lại tìm tới Ngao Cao, xem ra Ngao Cao sớm đã đồng ý góp sức cho Hắc Long nhất tộc rồi.

Ngao Cổ tiếp lời, cười nói.

- Ngao Trọng, người cũng đừng nghĩ đến sẽ có người tới cứu người, nói thiệt cho người biết a, hai người Ngao Phi, Ngao Nghĩa là do chúng ta giết!

Ngao Phi, Ngao Nghĩa chính là hai vị thái thượng trưởng lão ủng hộ Ngao Trọng, Ngao Trọng nghe vậy về mặt liền biến thành phần nộ.

- Còn nữa, mấy trăm đệ tử thân tín, đồ tôn của ngươi cũng đều bị chúng ta giết!

Ngao Cổ lại nói.

- Cái gì? Các ngươi, các ngươi! Giết đệ tử ta, giết toàn bộ đệ tử của ta!

Nguyên bản, Ngao Trọng đang phẫn nộ, nghe vậy liền chấn động toàn thân, hai mắt như muốn nứt ra, hiện đầy tơ máu, khàn giọng quát lên, hai tay nắm chặt, bởi vì dùng quá sức cho nên máu huyết theo bàn tay chảy xuống.

- Không sai.

Ngao Quang cười lạnh, nói.

- Tất cả thân tín của ngươi chúng ta đều tự tay thanh trừ đi, hiện tại, ngươi chỉ là kẻ cô độc mà thôi.

Nói đến đây, hắn lại liếc nhìn sang hai người Long Kinh Thiên ở bên cạnh Ngao Trọng, cười nói.

- Hai vị đi theo Ngao Trọng tới Vạn Hải long môn, đáng tiếc đã bị vạ lây, Ngao Trọng phải chết, cho nên các ngươi cũng phải chết theo!

Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị cũng không có ẩn dấu thực lực đi, biểu hiện ra ngoài đúng là Tiên Quân hậu kỳ cùng Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong, do vậy bọn người Ngao Quang cũng không có để hai người Long Kinh Thiên vào trong lòng.

Ngao Quang nói đến đây lại nhìn về phía Ngao Trọng, đột nhiên thân ảnh lóe lên, không nói một lời đột nhiên xuất quyền đánh tới Ngao Trọng.

Mà Ngao Cổ lại đứng chấp tay, trong mắt hắn, một mình Ngao Quang đã đủ thu thập Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng rồi.

Vạn Hải long môn đương nhiệm chủ môn thấy Hắc Long thái thượng trưởng lão Ngao Quang xuất thủ thì ánh mắt lại chợt ra hiệu cho hai vị thái thượng trưởng lão bên cạnh, hai tên thái thượng trưởng lão Vạn Hải long môn kia hiểu ý liền phi thân lên, phân biệt hướng Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị đánh tới. Hai người đều là Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong, tên thái thượng trưởng lão đánh tới Long Kinh Thiên thấy Long Kinh Thiên chỉ là Tiên Quân hậu kỳ, cho nên căn bản là không có xuất ra toàn lực, thậm chí là chỉ dùng tới hai thành thực lực.

Bất quá, tất cả mọi người tại đây đều không có chú ý tới hai người Long Kinh Thiên mà toàn bộ đều nhìn về phía hai người Ngao Quang, Ngao Trọng.

Ngay tại lúc mọi người đem chú ý lực chuyển lên hai người Ngao Quang, Ngao Trọng thì đột nhiên hai tiếng thảm thiết trước sau vang lên. Thanh âm quá đột ngột mà lại quen thuộc. Mọi người nhìn lại liền khê giật mình, chỉ thấy hai tên thái thượng trưởng lão Vạn Hải long môn đánh tới Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị lúc trước đột nhiên đâm sầm xuống đất, trong miệng không ngừng phun ra máu tươi.

Tất cả mọi người sắc mặt đại biến.

Hắc Long nhất tộc thái thượng trưởng lão Ngao Cao nguyên bản chấp tay mà đứng không khỏi buông tay xuống, hai mắt co rụt lại mà nhìn hai người Long Kinh Thiên. Vừa rồi ngay cả hắn cũng không có nhìn ra hai vị thái thượng trưởng lão Vạn Hải long môn như thế nào bị Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị đánh cho trọng thương.

539. Chương 538: Vẫn Có Chút Vốn!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 538: Vẫn Có Chút Vốn!

Mà ngay cả Hắc Long thái thượng trưởng lão hướng Ngao Trọng xuất thủ nghe thấy tiếng kêu của hai vị Vạn Hải thái thượng trưởng lão cũng không khỏi dừng lại, đợi đến lúc công kích của Ngao Trọng sắp đánh lên cơ thể thì hắn mới hồi tỉnh trở lại được.

Tuy kinh hoàng những vẫn kịp phản lại một chiêu, hai người va chạm vào nhau, hai người đồng thời chấn động mà lui về phía sau, thối lui tới bên cạnh Ngao Cổ.

- Hai vị là ai?

Lúc này, Ngao Cổ mới nhìn tới hai người Long Kinh Thiên, sắc mặt có chút âm trầm, nói.

- Công tử.

Ngao Trọng quay trở lại bên cạnh Long Kinh Thiên, cung kính nói.

Long Kinh Thiên nhẹ gật đầu.

- Công tử?

Tất cả mọi người có mặt tại hiện trường đều nghe rõ mồn một, toàn bộ đều lấp bắp kinh hãi, kể cả Vạn Hải trưởng môn, Ngao Cao.

Ánh mắt Ngao Cổ, Ngao Quang hai người lập lòe bất định.

Long Kinh Thiên ánh mắt quét qua đám người Ngao Cao một cái, cuối cùng ánh mắt rơi xuống người Ngao Cổ, lạnh nhạt nói ra.

- Chúng ta là ai cũng không trọng yếu, quan trọng là... hôm nay các ngươi đều phải chết.

Đám người Ngao Cổ khê giật mình, tiếp là cuồng tiếu một trận, đặc biệt là Ngao Cổ cùng Ngao Quang cười đến mức gần như phát cuồng lên vậy.

Ngao Phương, một vị nữ thái thượng trưởng lão Vạn Hải long môn cười đến run rẩy cả người, cười tới mức có chút khoa trương, bộ ngực sữa phía trước nhún nhảy không thôi, quang cảnh có chút đồ sộ.

Ngao Phương đi tới trước mặt hai người Ngao Cổ, nịnh nọt quyền rũ nói.

- Tiểu tử này cho rằng có chút thực lực, đã thương được Tiên Đế sơ kỳ liền cao hứng tới cái đầu hư mất rồi, dám ở trước mặt hai vị Hắc Long nhất tộc thái thượng trưởng lão nói quàng nói bậy như vậy, hai vị thái thượng trưởng lão, tiểu tử này giao cho ta là được rồi.

Ngao Phương này chính là Tiên Đế trung kỳ.

Ngao Cổ ngừng cười, nhìn Ngao Phương vũ mị như nước, ánh mắt khê lướt qua bộ ngực của đối phương mà cười đến híp cả hai mắt lại, nói ra.

- Được, thực lực của Ngao Phương thái thượng trưởng lão ta vẫn rất là tinh tường đấy, bất quá trước đừng giết tiểu tử này, đem tiểu tử này bắt lại, sau đó buổi tối ta mới hảo hảo ban thưởng ngươi!

Buổi tối hảo hảo ban thưởng? Lời này nói ra ý tứ rất rõ ràng, mọi người tại đây đều nghe rõ ràng, Ngao Phương bày ra một bộ “thẹn thùng”, dịu dàng cười nói.

- Vậy thì được, Ngao Cổ thái thượng trưởng lão, đây chính là người nói a, buổi tối, người ta chờ ngươi ban thưởng a!

Lúc này, đột nhiên một tiếng cười ”xùy

” đột ngột vang lên, mọi người nhìn lại, người phát ra tiếng cười này đúng là Bàn Tiểu Nhị.

Ngao Phương nhướng mày.

Bàn Tiểu Nhị tiếp đó cười nói.

- Ta nói cô em này, chỉ bằng bộ ngực của người như vậy mà cũng muốn bắt sự tôn ta? Như vậy đi, hiện tại nếu người bắt tiểu tử kia xuống, buổi tối ta sẽ hảo hảo ban thưởng người, cam đoan phần thưởng ta ban cho người so với của tiểu tử kia còn muốn tốt hơn, muốn nhiều hơn!

Bàn Tiểu Nhị một ngón chỉ Ngao Cổ, thanh âm tràn ngập trào phúng.

Lời này rơi vào tai Ngao Cổ, chói tai cực kỳ.

Ngao Cổ giận tím mặt, hắc thân là Hắc Long thái thượng trưởng lão, thực lực lại vô hạn tiếp cận Tiên Đế hậu kỳ, coi như là Tiên Đế hậu kỳ cường giả bình thường nhìn thấy hắc cũng phải đều nịnh nọt một hai, Bàn Tiểu Nhị vậy mà lại dám can đảm trào phúng hắc!?

Bất quá, ngay tại lúc hắc muốn bốc hỏa xuất thủ thì Ngao Phương kia lại nổi giận quát lên.

- Tiểu tử, người đi chết đi!

Dứt lời, nàng đột nhiên hướng Bàn Tiểu Nhị đánh tới một chưởng.

Ngao Phương này là Tiên Đế trung kỳ, nén giận xuất chưởng thanh thế tự nhiên không nhỏ, chỉ thấy dưới một chưởng này ầm ầm có tiếng phong lôi chi thanh, động tĩnh thanh âm phảng phất như đưa mọi người tới một thế giới lôi đình vậy.

Bàn Tiểu Nhị nhìn Ngao Phương đánh tới mình lại cười nói ra.

- Hắc, cô em, nhìn không ra người vẫn chút “vốn” đấy!

Ngao Phương nghe vậy thiếu chút nữa đã hôn mê đi, nộ hỏa càng thịnh, thủ chưởng lôi quang đại thịnh.

Ngay tại lúc một chưởng của nàng đánh đến Bàn Tiểu Nhị thì Bàn Tiểu Nhị đột nhiên xuất thủ. Bàn Tiểu Nhị nguyên bản đem khí tức thu liễm lại, thần sắc lại tươi cười thì đột nhiên khí tức toàn thân tăng vọt, khí tức Thái cổ hung thú hoàn toàn lộ ra, thân hình đột nhiên biến hóa, hóa thành một đầu Thái cổ hung thú vạn trượng, một chưởng đánh tới thủ chưởng của Ngao Phương.

Bởi vì Ngao Phương lúc trước bắt kính với Long Kinh Thiên, cho nên Bàn Tiểu Nhị không có một điểm lưu tình nào, đột nhiên toàn lực xuất thủ.

Ngao Phương cảm nhận được khí tức hung thú cực kỳ kinh khủng trên người Bàn Tiểu Nhị thần sắc liền đại biến, lắp bắp nói ra.

- Thái, cổ, hung thú!

Tiếp đó, cự chưởng của Bàn Tiểu Nhị cùng thủ chưởng của nàng đụng vào nhau, nàng chỉ cảm thấy một cỗ cự lực kinh khủng hướng nàng ép tới, thân thể đột nhiên chấn động mà bay ngược ra ngoài.

Thân ảnh Bàn Tiểu Nhị lóe lên, lập tức đi tới phía trên Ngao Phương, một chưởng đột nhiên ầm xuống, ầm xuống giữa bộ ngực có chút “vốn” của Ngao Phương.

- Ầm ầm!

Ngao Phương bị cự lực trùng kích thân giống như một ngọn cỏ non, hung hăng nện vào mặt đất.

- Dừng tay!

- Ngao Phương thái thượng trưởng lão!

Chúng nhân Vạn Hải long môn khiếp sợ, gầm rú gào lên, bất quá vẫn chậm một bước, Bàn Tiểu Nhị đã một chưởng đem Ngao Phương đánh sâu vào mặt đất, tiếp đó cự chưởng lại lần nữa ép xuống dưới.

Lúc này, chúng nhân Vạn Hải long môn đều nhao nhao xuất thủ.

Lúc đám người Vạn Hải long môn xuất thủ, đột nhiên hai đạo thân ảnh lóe lên, hướng đám người Vạn Hải long môn nghênh đón.

Vốn, Vạn Hải long môn có tất cả mười vị Tiên Đế cường giả, hai vị vì ủng hộ Ngao Trọng mà bị đám người Ngao Quang giết đi, cho nên hiện tại cũng chỉ còn lại tám người. Ngoại trừ Ngao Trọng ra, đám người Ngao

Cao hiện cũng chỉ còn lại bảy vị tiên đế. Lúc trước Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị lại đã thương hai người, lại trừ bỏ Ngao Phương đã trọng thương ra, hiện tại cũng chỉ còn bốn người.

Cho nên, Long Kinh Thiên cùng Ngao Trọng một người đón đầu hai người.

Long Kinh Thiên nghênh đón chính là Vạn Hải chủ môn cùng một vị thái thượng trưởng lão Tiên Đế sơ kỳ.

Ngao Cao thấy Long Kinh Thiên, một Tiên Quân hậu kỳ mà cũng dám ngăn trở mình thì không khỏi ngoài ý muốn, sau ngoài ý muốn chính là hai mắt bắn ra hung quang mãnh liệt.

- Ngục Long Minh Vương kiếm!

Hai tay của hắn hào quang ngưng tụ, từng đạo kiếm khí xuất hiện, khí tức địa ngục, minh vương không ngừng khuếch tán ra, thiên địa vạn dặm bốn phía hóa thành một mảnh âm trầm, băng hàn.

Long Kinh Thiên thấy thế hai mắt liền trở nên lạnh lẽo, hai tay hóa trảo, một trảo đột nhiên hướng kiếm khí của Ngao Cao chụp tới, một trảo còn lại chụp về phía tên thái thượng trưởng lão còn lại.

Một trảo của Long Kinh Thiên vừa ra, như vạn long chi trảo, như Kỳ lân chấn địa, như ngàn vạn thần thú đồng thời xuất thủ, hai trảo biến hóa liên tục, một cỗ lực lượng huyền diệu khó giải thích từ hai trảo tán phát ra.

Mới đầu, cỗ lực lượng này không lớn, nhưng mà lại là kinh thiên động địa, toàn bộ thiên địa cũng đều phải lay động theo.

Ngao Cao có chút tự ngạo về Ngục Long Minh Vương kiếm khí dưới một trảo của Long Kinh Thiên liền nứt vỡ, tiếp đó những kiếm khí này quay ngược trở lại, hướng hắn đánh tới.

Ngao Cao hoảng sợ, liên tục đánh ra, bất quá vẫn chậm một chút, bị mấy đạo Ngục Long Minh Vương kiếm khí xuyên qua bản thể, mấy cái lỗ máu xuất hiện. đọc truyện mới nhất tại .

Đồng thời, tên thái thượng trưởng lão còn lại dưới một trảo của Long Kinh Thiên cũng đồng dạng bị trọng thương, bắn ngược trở lại, đập lên trên cánh cửa bảo hộ, đem bụi bặm bên trên cánh cửa chấn cho rơi lả tả xuống dưới.

Mà Ngao Trọng cũng cùng hai người khác đối kích một chỗ, ba người đồng thời bị đẩy lùi ra sau.

Long Kinh Thiên cùng Ngao Trọng hai người ngăn trở được bốn người, cự chưởng của Bàn Tiểu Nhị rốt cục cũng oanh lên bộ ngực của Ngao Phương dưới mặt đất, Ngao Phương kêu lên một tiếng thê lương thảm thiết.

540. Chương 539: Thân Truyền Đệ Tử.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 539: Thân truyền đệ tử.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mọi người nhìn lại, chỉ thấy bộ ngực của Ngao Phương triệt để lõm xuống, nguyên một mảnh bằng phẳng, ngực dán sau lưng, mà cả người Ngao Phương cũng hoàn toàn biến dạng, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, mọi người quả thực không thể nhận ra đây là Ngao Phương thái thượng trưởng lão Vạn Hải long môn mới vừa rồi còn bày ra bộ mặt lăng ló với Hắc Long thái thượng trưởng lão Ngao Cổ!

Ngao Cổ, Ngao Quang hai người thu hồi lại ánh mắt trên người Ngao Phương lại, hai mắt khó dấu nổi sự khiếp sợ, thậm chí còn là sợ hãi không ngừng khuếch tán trong lòng.

Bọn hắc khiếp sợ chính là thực lực của Long Kinh Thiên, nhưng mà đối với Long Kinh Thiên lại càng thêm sợ hãi. Một Tiên Quân hậu kỳ, bằng lực lượng của một người vậy mà có thể đả thương nặng chưởng môn Ngao Cao cùng một thái thượng trưởng lão Tiên Đế sơ kỳ cường giả!

Ngao Cao, dù gì cũng là Tiên Đế trung kỳ! Hơn nữa bản thân hắc thiên phú kinh người, thực lực có thể so với cường giả Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong bình thường!

Coi như là Ngao Cao, vô hạn tiếp cận Tiên Đế hậu kỳ thì cũng tự nhận rất khó đánh bại được Ngao Cao.

Hiện trường một mảnh tĩnh mịch.

Ngao Cao che ngực, sắc mặt trắng bệch, sợ hãi mà nhìn Long Kinh Thiên, hắc quét mắt một vòng bốn phía, chỉ thấy ngoại trừ hắc cùng hai vị thái thượng trưởng lão bị Ngao Trọng ngăn cản lại ra, những người khác số đang nằm trên mặt đất, chết thì chết, không chết thì cũng không sai biệt lắm cách cái chết không xa.

Trong đó, bi thảm nhất chính là Ngao Phương!

Lúc này, Ngao Cao mới có chút minh bạch, Bàn Tiểu Nhị vì sao xưng hô Long Kinh Thiên là sư tôn rồi.

Một Tiên Đế xưng một Tiên Quân làm sư tôn!?

Long Kinh Thiên đem thần sắc của Ngao Cao hết thảy thu vào đáy mắt, sắc mặt đậm mạc nói ra.

- Ta nói rồi, các ngươi hôm nay đều phải chết.

Lần này, không còn ai cuồng tiếu nữa, ngay vừa rồi Ngao Phương còn cuồng tiếu tới run rẩy cả người thì hiện giờ đã thành bánh thịt, mà Hắc Long nhất tộc Ngao Cổ, Ngao Quang hai người sắc mặt lại cực kỳ khó coi.

Ngao Cổ nhìn Long Kinh Thiên, ánh mắt lảng lẽ, thanh âm khàn đi, trầm thấp nói ra.

- Tiểu tử, ngươi đừng quá đắc ý mà quên mình rồi, nơi này là Vạn Hải long môn! Mặc Long đại lục này là một trong những đại lục Hắc Long nhất tộc quản hạt!

Đây là Ngao Cổ đang nhắc nhở Long Kinh Thiên.

Nếu như bọn hắc xảy ra chuyện, Long Kinh Thiên nhất định trốn không thoát.

Long Kinh Thiên thần sắc lạnh lùng, nói.

- Ngươi cùng Ngao Toàn lúc trước, đồng dạng ngu ngốc.

- Ngao Toàn?

Ngao Cổ, Ngao Quang hai người khẽ giật mình, tiếp đó liền nhớ tới Ngao Toàn trong miệng Long Kinh Thiên là ai, hai người biến sắc.

- Ngươi có ý tứ gì!?

Long Kinh Thiên lại nói.

- Lúc trước, Ngao Toàn cũng nói như thế đấy.

Ý tứ không cần nói cũng biết.

Ngao Cổ, Ngao Quang hai người sắc mặt triệt để kinh hãi.

- Ngao Toàn, bọn họ là do các ngươi giết!

Đám người Vạn Hải long môn cũng giật mình hoảng sợ, bốn người Tiềm Long linh phủ chủ Ngao Toàn bị giết, Hắc Long nhất tộc đã ra Tập sát lệnh! Hiện tại, Tiềm Long đại lục, Mặc Long đại lục cùng những đại lục nằm dưới phạm vi quản hạt của Hắc Long nhất tộc đều là một mảnh thần hồn nát thần tính. Tất cả thực lực Hắc Long nhất tộc sở hữu đều đang truy tìm hung thủ, không nghĩ tới hung thủ lại ngay trước mặt!

Ngao Cổ, Ngao Quang hai người sắc mặt từ kinh sợ lại chuyển sang đại biến, bắt ngờ phi thân lên.

- Đi!

Dĩ nhiên là không đánh mà chạy!

Long Kinh Thiên vậy mà đem việc này nói ra, như vậy kế tiếp nhất định là đem bọn hắc giết chết, hai người không có ngốc lưu lại cùng Long Kinh Thiên chiến một trận.

Ngao Cao thấy Ngao Cổ, Ngao Quang hai người không đánh mà chạy, sau khi ngẩn ra chính là cũng có phản ứng lại, cũng nhao nhao phi thân trốn đi.

- Hiện tại mới muốn trốn? Đã muộn!

Long Kinh Thiên thấy mấy người Ngao Cổ không đánh mà chạy thì chỉ lạnh lùng cười cười, hai tay vung lên, tiếp đó là cảnh tượng bốn phía biến đổi, mấy người Ngao Cổ chỉ thấy Vạn Hải tiên quốc bốn phía một mảnh trời trong nắng ấm liền biến thành hắc phong cuộn cuộn, lôi quang lập lòe, không trung từng đoàn từng đoàn lôi vân hình thành, bên trong lôi vân ẩn ẩn truyền tới tiếng long ngâm.

Mấy người Ngao Cổ bị một cỗ lực lượng thần bí chấn ngược trở về.

- Cái này đúng, đúng là Hắc Lôi Cuồng Long đại trận!?

Ngao Cổ nhìn bốn phía, hoảng sợ thất thanh nói ra.

- Hắc Lôi Cuồng Long đại trận!

Đám người Ngao Cao nghe vậy, hai mắt chỉ còn lại vô tận sợ hãi.

Hắc Lôi Cuồng Long đại trận, sát trận, một trong mấy đại hung trận kinh khủng nhất Long giới!

- Người, là người của Kim Long nhất tộc lão tổ!?

Ngao Cổ sau hoảng sợ chính là nhìn Long Kinh Thiên, run rẩy nói ra.

Theo hắc biết, toàn bộ Long giới, chỉ có Kim Long lão tổ là người biết được Hắc Lôi Cuồng Long đại trận!

- Người, là đệ tử thân truyền của Kim Long lão tổ?

Tiếp đó, Ngao Quang lập cập nói ra.

Hắc Lôi Cuồng Long đại trận này chính là bí mật bất truyền của Kim Long lão tổ, mà Long Kinh Thiên biết được đại trận này, trong mắt Ngao Quang Long Kinh Thiên nhất định là đệ tử thân truyền thân cận nhất, được Kim Long lão tổ coi trọng nhất, bằng không thì Kim Long lão tổ không có khả năng đem Hắc Lôi Cuồng Long đại trận này truyền cho Long Kinh Thiên.

Bất quá ngẫm lại cũng thế, một cái Tiên Quân hậu kỳ vậy mà có thể đánh trọng thương Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong cường giả, chuyện này truyền ra ngoài chỉ sợ phải oanh động cả vạn giới, bất kể là lão tổ phương nào, đều đem đối phương coi là đệ tử bảo bối.

Ngao Quang nghĩ vậy, Ngao Cổ cũng nghĩ như thế, về phần Vạn Hải chương môn Ngao Cao lại càng nhận định Long Kinh Thiên là đệ tử thân truyền Kim Long lão tổ coi trọng nhất.

Sau khi coi Long Kinh Thiên là đệ tử thân truyền Kim Long lão tổ coi trọng nhất, Ngao Cao càng thêm hai chân run rẩy không thôi.

Kim Long lão tổ a, đây chính là một trong những tồn tại cao cấp nhất Long giới, mà ngay cả Hắc Long nhất tộc tộc trưởng Ngao Bất Bại trước mặt Kim Long lão tổ cũng phải xưng một tiếng vãn bối.

Tại Long giới, cũng chỉ mấy vị tồn tại đỉnh cao như Hắc Long lão tổ mới có tư cách cùng Kim Long lão tổ đối thoại.

Mà hắc, Vạn Hải long môn chương môn, trước mặt Kim Long lão tổ người ta ngay cả cái rắm cũng không phải.

Kim Long lão tổ muốn diệt hắc, cũng chỉ là chuyện giơ tay nhắc chân.

Nghe Ngao Quang nói Long Kinh Thiên là đệ tử thân truyền của Kim Long lão tổ xong, Bàn Tiểu Nhị cùng Long Kinh Thiên khê giạt mình, mà sắc mặt của Bàn Tiểu Nhị lại bắt đầu trở nên quái dị. Nếu đại sư

huynh đang bế quan biết được Ngao Quang nói như vậy, chỉ sợ là bị dọa cho phải phá quan chạy tới, sau đó cho Ngao Quang một chưởng.

Còn lời này lọt vào tai Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng xong về mặt tức thì chuyển sang giật mình. Những ngày này, hẳn một mực suy đoán thân phận của Long Kinh Thiên, nguyên lai là đệ tử thân truyền của Kim Long lão tổ!

- Nguyên lai huynh đệ là đệ tử thân truyền của Kim Long lão tổ!

Ngao Cổ gắng nặn ra vẻ tươi cười, ánh mắt nhìn về phía Long Kinh Thiên đã hoàn toàn thay đổi, nói.

- Nếu huynh đệ đã là đệ tử thân truyền của Kim Long lão tổ, chuyện kia hết thấy đều là hiểu lầm.

- Đúng vậy, hết thấy đều là hiểu lầm, tuyệt đối là hiểu lầm.

Ngao Quang cũng nhanh nhẩu phụ họa theo.

Nếu như Long Kinh Thiên là đệ tử thân truyền Kim Long lão tổ coi trọng nhất, Kim Long lão tổ ra mặt, như vậy coi như Hắc Long tộc trưởng đối với Long Kinh Thiên thì cũng phải cố kỵ, sau đó xem trên phân thượng Kim Long lão tổ mà triệt hồi Tập sát lệnh đối với Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn đám người Ngao Cổ, sắc mặt lạnh lùng.

- Không phải hiểu lầm.

Đám người Ngao Cổ còn chưa kịp hiểu ý tứ của Long Kinh Thiên ra sao thì hai tay của Long Kinh Thiên lại liên tục huy động, đột nhiên lôi vân trên trời cuộn cuộn lên, tiếng long ngâm từng cơn, khí tức hủy diệt khủng bố từ trên không khoog ngừng ép xuống.

Cảm thụ được lực lượng hủy diệt trên cao, đám người Ngao Cổ sắc mặt đại biến.

- Người, làm như vậy, là muốn Hắc Long nhất tộc cùng Kim Long nhất tộc khai chiến!?

Ngao Cổ vừa sợ vừa giận quát.

541. Chương 540: Ta Không Phải Là Đệ Tử Thân Truyền Của Kim Long Lão Tổ.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 540: Ta không phải là đệ tử thân truyền của Kim Long lão tổ.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Khiến Hắc Long nhất tộc cùng Kim Long nhất tộc khai chiến? truyện copy từ

Long Kinh Thiên nghe Ngao Cổ hét lên thì không khỏi lạnh lùng cười nói.

- Các ngươi còn không có cái tư cách này!

Hoàn toàn chính xác, Ngao Cổ, Ngao Quang hai người còn không có cái tư cách này, cho dù Long Kinh Thiên giết hai người xong, về sau Hắc Long nhất tộc biết được thì cũng không có khả năng hướng Kim Long nhất tộc khai chiến.

Kim Long nhất tộc cùng Hắc Long nhất tộc nhất định sẽ thông qua điều kiện khác giải quyết việc này.

Bởi vì một khi hai tộc khai chiến, giống như hai cái cự hạm va chạm, ngoài lưỡng bại câu thương ra thì còn tại Long giới đánh ra một hồi đại kiếp nạn.

Ngao Cổ cùng Ngao Quang nghe Long Kinh Thiên nói xong, sắc mặt càng thêm cực kỳ khó coi.

Lúc này, vô số lôi vân quay cuồng, vô số hắc sắc lôi đình không ngừng ngừng tụ, cuối cùng hóa thành từng đầu Hắc long cực lớn.

Hắc long quấy mình, cuồng bạo, bất an.

Vạn Hải chứng môn Ngao Cao cùng với hai gã thái thượng trưởng lão còn lại thấy vậy, chân sớm đã bị dọa cho nhũn ra. Hắc Lôi Cuồng Long đại trận, nghe đồn trận này sau khi mở ra sẽ hóa Hắc lôi cuồng long ẩn chứa lực lượng hủy diệt cường đại vô cùng vô tận, coi như là Tiên Đế hậu kỳ cường giả bị trận này vây khốn, cuối cùng tiên nguyên khô kiệt đi.

Tiên nguyên chi lực một khi hao tận, cuồng long oanh kích, hắc lôi nhập thể, toàn thân sẽ lâm vào hình dáng điên cuồng, cuối cùng trước khi chết cực kỳ thống khổ, sau khi chết lại hóa thành một cỗ cây khô.

- Vị huynh đệ này, chúng ta cùng Hắc Long nhất tộc thực ra không có chuyện gì cả.

Ngao Cao gấp gấp mở miệng nói, thế nhưng mà lúc nói đến đây thì cuồng long trên cao đột nhiên đánh xuống dưới.

Toàn bộ không gian trong đại trận chấn động, thiên địa mất đi ánh sáng, lập tức lâm vào vô tận hắc ám.

Ngao Cao đang muốn cầu xin tha thứ thì bị cắt ngang, sắc mặt như tro tàn, tuy sợ hãi nhưng vẫn đánh ra một quyền, hướng cuồng long trên cao đánh tới.

Mà Ngao Cổ cùng Ngao Quang hai người nghe Ngao Cao nói vậy trong lòng tuy nổi giận nhưng mà lúc này hai người cũng không có không chút cổ kị nào quát tháo Ngao Cao, bởi vì lúc này cuồng long trên trời đã bắt đầu oanh kích xuống hai người, hai người xuất thủ ngăn cản, tay chân luống cuống một hồi.

Mỗi một đầu Hắc lôi cuồng long thực lực tuy rằng không phải mạnh lắm, chỉ tương đương Tiên Đế sơ kỳ, nhưng mà số lượng lại là vô cùng vô tận. Nửa canh giờ sau, nhìn vô cùng vô tận Hắc lôi cuồng long, trong mắt Ngao Cổ cùng Ngao Quang hai người, còn có Ngao Cao chỉ còn lại vô tận sợ hãi.

Về phần hai vị thái thượng trưởng lão còn lại sớm đã bị hắc lôi nhập thể mà nằm lại tại đó, trở thành một cỗ cây khô, phía trên cây khô không ngừng lóe lên hắc sắc lôi điện, nhìn thấy mà phải giật mình.

- Người, đến cùng là muốn như thế nào mới buông tha chúng ta!?

Ngao Cổ xuất một quyền đánh tan một đầu Hắc lôi cuồng long xong, thở dốc một hơi rồi hét to lên.

Long Kinh Thiên sắc mặt vẫn một bộ lạnh lùng, hai tay liên tục huy động, Hắc lôi cuồng long càng thêm cuồng bạo, từng đợt rồi lại từng đợt.

Hai giờ sau, Ngao Cổ, Ngao Quang, còn có Ngao Cao tiên nguyên trong cơ thể đã hao tận, hắc lôi nhập thể, lôi hỏa công tâm, linh hồn thiêu đốt, lâm vào cảnh điên cuồng.

Ba người ở dưới mặt đất, liên tục lăn lộn, kêu thảm thiết liên hồi.

Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng thấy ba người như vậy thì không khỏi rung mình.

Hắc Lôi Cuồng Long đại trận trong truyền thuyết này, đến bây giờ hẳn mới chứng kiến được uy lực của nó.

Nhìn ba người bị hắc lôi nhập thể mà lâm vào cảnh điên cuồng, Long Kinh Thiên lúc này mới triệt hồi công kích của đại trận lại, sau đó, ba người hấp hối nằm lại tại đó.

Theo ba người chậm rãi khôi phục lại ý thức, hai mắt sợ hãi mà nhìn Long Kinh Thiên.

- Đã quên nói cho các người biết, ta không phải là đệ tử thân truyền của Kim Long lão tổ!

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn ba người, nói ra. Dứt lời, hai tay vung lên, ba lưỡi đao hiện lên, ba người há to miệng, trong mắt ẩn chứa vô hạn nghi hoặc mà nằm lại tại đó.

Không phải là thân truyền đệ tử của Kim Long lão tổ!? Người trẻ tuổi tóc đen này như thế nào lại biết Hắc Lôi Cuồng Long đại trận!?

Ba người run rẩy, tới cuối cùng hoàn toàn bất động xuống.

Mà Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng nghe được lời này của Long Kinh Thiên thì không khỏi giật mình, trong nội tâm đồng dạng xuất hiện nghi hoặc.

Long Kinh Thiên đi tới trước thi thể ba người Ngao Cổ, Ngao Quang, Ngao Cao, hai tay nhiếp một cái, đem Tiên phù của ba người, còn có không gian tiên khí toàn bộ thu lấy.

Lúc này, Bàn Tiểu Nhị cũng đều đem Tiên phù cùng không gian tiên khí của đám thái thượng trưởng lão Vạn Hải long môn thu lại, hiển lên cho Long Kinh Thiên.

- Đi thôi, chúng ta vào bảo khố nhìn một chút.

Sau đó, Long Kinh Thiên nói ra, quay người lại hướng đại môn bảo khố đi tới. Đi tới trước đại môn, hai tay hần huy động, không bao lâu sau cấm chế trên đại môn bị phá vỡ, cửa đá chậm rãi mở ra.

Long Kinh Thiên tiến vào, Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng theo sát phía sau.

Bởi vì Long Kinh Thiên có bố trí cấm chế, cho nên bên này bảo khố kịch chiến nhưng không có chấn động truyền ra, không làm kinh động bất kỳ một đệ tử, trưởng lão nào của Vạn Hải long môn.

Hơn nữa, vì không có mệnh lệnh của Vạn Hải long môn chủ môn, chúng trưởng lão cùng đệ tử không dám lại gần bên này, cho nên Vạn Hải long môn căn bản không có ai phát hiện ra chủ môn, chúng thái thượng trưởng lão của bọn hắn cùng hai vị Hắc Long nhất tộc thái thượng trưởng lão đã bị người giết chết.

Sau khi tiến vào bảo khố, một đường gặp phải bảo vật, một đường thu.

Trong bảo khố, từng tòa cực phẩm tiên đan, Thiên Nguyên đan, cực phẩm linh mạch, Hỗn độn linh dược, Hỗn độn khoáng thạch các loại đều bị Long Kinh Thiên từng cái từng cái thu vào trong Phật Long Kim đỉnh.

Bảo khố Vạn Hải long môn này so với Diệt Tinh bảo khố lúc trước phong phú hơn không biết bao nhiêu lần, chỉ riêng Hỗn độn linh dược cùng Hỗn độn khoáng thạch đã đều gấp Diệt Tinh tiên môn tới cả vạn lần, mười vạn lần.

Đây chính là bảo khố Vạn Hải long môn tích lũy vài tỷ năm a!

Rất nhanh, Long Kinh Thiên liền đi tới chỗ sâu nhất trong Vạn Hải bảo khố. Chỗ sâu nhất bảo bối càng thêm trân quý, Long Kinh Thiên quét mắt lại, trong đồng Hỗn độn khoáng thạch chất chồng như núi có một đám tinh quang chớp nháy liên tục, hiển lên một khối khoáng thạch có mười mặt.

- Thập Phương long tinh!

Đây là một trong những Hỗn độn khoáng thạch Long Kinh Thiên muốn tìm trong chuyến đi tới Vạn Hải long môn này.

Sau đó, Long Kinh Thiên liền phát hiện ra Đại Hoàn long thiết trong một góc không xa, trong lòng vui vẻ, hai tay thu lấy, đem những Hỗn độn khoáng thạch này toàn bộ thu vào trong Phật Long Kim đỉnh.

Rất nhanh, Long Kinh Thiên liền đem bảo khố của Vạn Hải long môn thu sạch sẽ.

Tài phú Vạn Hải long môn tích lũy mấy chục ức năm, hoàn toàn được đưa vào Phật Long Kim đỉnh.

Tính ra số Tiên Đế chết trong tay Long Kinh Thiên hiện tại đã lên con số ba mươi vị, trong tay Long Kinh Thiên có không gian tiên khí của ba mươi vị Tiên Đế, hơn nữa những không gian tiên khí của đám Tiên Quân kia, còn có Vạn Hải long môn bảo khố, Diệt Tinh tiên môn bảo khố, Long Kinh Thiên cũng coi như là một phương cự đại phú hào rồi.

Sau khi thu sạch sẽ bảo khố, Long Kinh Thiên liền mang theo Bàn Tiểu Nhị, Ngao Trọng phi thân ra khỏi bảo khố, tiếp đó liền lóe lên, phá không mà rời đi.

Sau khi ba người Long Kinh Thiên ly khai Vạn Hải long môn không bao lâu, từ Thần Hồn điện trong Vạn Hải long môn liền vang lên tiếng hét thất thanh, tựa như tên đệ tử Ngũ Đế tiên môn phát hiện ra Thần hồn ngọc bài của ngũ Đế lão tổ bị vỡ nát, tên đệ tử này nhìn Thần hồn ngọc bài của chủ môn cùng với chúng thái thượng trưởng lão bị nghiền nát, trong óc trống rỗng.

Sau khi ba người Long Kinh Thiên ly khai Vạn Hải sơn môn xong thì cũng không có lưu lại, trực tiếp rời khỏi Mặc Long đại lục.

542. Chương 541: Ta Cũng Rất Muốn Biết.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 541: Ta cũng rất muốn biết.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngay tại lúc mấy người Long Kinh Thiên rời khỏi Vạn Hải long môn không bao lâu, tại Hắc Long đại lục, bên trong Hắc Long tiên quốc, Hắc Long nhất tộc tộc trưởng Ngao Bất Bại sắc mặt âm trầm cực kỳ, hắn nhìn hai khối Thần hồn ngọc bài vỡ vụn trước mặt hồi lâu không mở miệng, nhưng mà một cỗ sát ý không ngừng áp súc trên người hắn.

Cỗ sát ý này tựa như bão tố vô hình, ép cho chúng thái thượng trưởng lão trong đại điện hít thở khó thông.

- Các người nói Ngao Cổ, Ngao Quang hai người chết ở trong Vạn Hải tiên quốc?

Ngao Bất Bại sắc mặt khôi phục, thanh âm bình thản, không nhìn ra được một tia dao động nào.

Chúng thái thượng trưởng lão trong đại điện không khỏi thầm rùng mình.

- Đúng vậy, tộc trưởng!

Ngao Đồng thái thượng trưởng lão tiến lên cung kính nói.

- Trước đó vài ngày, Ngao Cổ, Ngao Quang hai người đi Vạn Hải long môn tiên quốc, ta đã cho người tra xét bên Mặc Long đại lục kia, tin tưởng rất nhanh sẽ có kết quả.

Ngao Bất Bại không có mở miệng, chỉ chậm rãi nhắm mắt lại, cứ như vậy ngồi trên bảo tọa. Dưới đại điện, chúng thái thượng trưởng lão không người nào dám mở miệng.

Rất nhanh, Ngao Đồng lại mở miệng nói.

- Hồi bẩm tộc trưởng, vừa rồi bên Mặc Long đại lục đã truyền tới tin tức, đã xác định được Ngao Cổ, Ngao Quang hai người là chết trong Vạn Hải tiên quốc! Hơn nữa, hơn nữa...

- Hơn nữa cái gì!?

Ngao Bất Bại đột nhiên mở bừng hai mắt ra, hàn quang như kiếm.

- Hơn nữa, Vạn Hải long môn chủng môn cùng với chúng thái thượng trưởng lão toàn bộ đã bị giết.

Ngao Đồng vội vàng đáp lại.

- Cái gì!?

Tất cả mọi người trong đại điện đều lắp bắp kinh hãi, kể cả Ngao Bất Bại.

Ngao Cao cùng với chúng Vạn Hải long môn thái thượng trưởng lão vậy mà toàn bộ đã chết! Hơn nữa, kể cả Ngao Cổ, Ngao Quang chính là chín vị Tiên Đế bị giết chết!

- Đến cùng là người nào làm!?

Ngao Bất Bại trầm giọng hỏi.

- Có lẽ cùng Vạn Hải lão tổ có quan hệ.

Ngao Đồng đáp.

- Vạn Hải lão tổ Ngao Trọng!

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

- Nói!

Ngao Bất Bại trầm giọng nói.

Ngao Đồng cung kính đáp ứng một tiếng, vì vậy liền đem chi tiết chuyện Ngao Trọng mang Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị trở lại Vạn Hải tiên quốc, sau đó ở trước bảo khố khơi dậy tranh chấp, dẫn đến đám người Ngao Cao, Ngao Cổ, Ngao Quang chạy tới, sau đó bị giết đi.

Những chuyện này, Hắc Long nhất tộc tra ra không khó.

- Một người trẻ tuổi tóc đen, một trung niên trắng hán bản thể có thể là Thái cổ hung thú!

Ngao Bất Bại lẩm bẩm lại, mày nhướng lên, hiện tại xem ra đã không còn ai có thể xác nhận hung thủ giết chết đám người Ngao Cổ, Ngao Quang rồi.

Tất cả chúng thái thượng trưởng lão trong đại điện cũng đều lâm vào trầm tư.

- Có hay không tra được được, Ngao Cổ, Ngao Quang chín người chết như thế nào?

Ngao Bất Bại hỏi, đây cũng là chỗ nghi hoặc của chúng thái thượng trưởng lão trong đại điện.

Bởi vì Ngao Đồng vừa rồi kể lại, nói ra Ngao Trọng mang về một người trẻ tuổi tóc đen Tiên Quân hậu kỳ, trung niên trắng hán nghi là Thái cổ hung thú kia cũng chỉ là Tiên Đế sơ kỳ, chỉ bằng vào thực lực ba người Ngao Trọng căn bản là không có khả năng giết được chín người Ngao Cổ, Ngao Quang.

Hơn nữa, Ngao Cổ, Ngao Quang chín người ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có!?

- Chuyện này, còn chưa tra ra được...

Ngao Đồng chần chờ một chút rồi cẩn thận nói ra.

Chuyện này, Hắc Long nhất tộc không có khả năng tra không ra được, trừ phi Ngao Cổ, Ngao Quang chín người đã đi trọng sinh rồi.

Ngao Bất Bại trầm tư.

- Tuy rằng không có tra ra được nhưng mà dựa theo Vạn Hải trưởng lão nói lại, trong phương viên trăm vạn dặm trước bảo khố có lời khí lưu lại, thuộc hạ phỏng đoán, đối phương hẳn bố trí ra Lôi hệ đại trận nào đó vây khốn chín người, cho nên Ngao Cổ, Ngao Quang không có cơ hội đào tẩu.

Ngao Đồng nói.

Ngao Bất Bại hai mắt lập lòe.

- Lôi hệ đại trận? Chẳng lẽ là Diễn Lôi Phá Diệt đại trận của Lôi Long nhất tộc?

Một vị thái thượng trưởng lão nói ra.

Lôi Long nhất tộc tuy rằng không phải thuộc một trong bảy đại Long tộc Long giới nhưng cũng là một tộc cường đại rất gần với bảy đại Long tộc, mà Lôi Long nhất tộc Diễn Lôi Diệt Thế đại trận lại là uy danh hiển hách.

- Diễn Lôi Phá Diệt đại trận?

Một vị thái thượng trưởng lão khác lắc đầu, nói.

- Đối phương không nhất định là người Long giới, có lẽ là Lôi Đình Hư Thực đại trận của Tiên giới!

Trong khoảnh khắc, chúng Hắc Long thái thượng trưởng lão nghị luận không ngừng.

Sau đó, Ngao Bất Bại giơ tay lên, chúng Hắc Long nhất tộc thái thượng trưởng lão không khỏi ngừng lại.

Ngao Bất Bại chậm rãi nói với Ngao Đồng.

- Cho người tra một chút, chỉ cần phát hiện tung tích của Ngao Trọng liền lập tức bẩm báo lại, không tiếc bất cứ giá nào phải đem ba người kia bắt lại cho ta. Ta hoài nghi, hai người kia có khả năng là hung thủ đánh chết bốn người Ngao Toàn.

Ngao Đồng cùng với chúng thái thượng trưởng lão bên dưới đại diện khê giật mình, tiếp đó là cung kính nhận lệnh.

Rất nhanh, sự tình chín người Ngao Cổ, Ngao Quang bị giết đã truyền khắp Mặc Long đại lục, tiếp đó là lan ra dần ra khắp khu vực Hắc Long nhất tộc quần hạt, sau dần khuếch tán ra toàn bộ Long giới.

Vốn, Vạn Hải long môn chủ môn Ngao Cao bị người khác giết không thể nào dẫn tới oanh động như thế, nhưng mà trong số người bị giết còn có Ngao Cổ, Ngao Quang, hai vị thái thượng trưởng lão của Hắc Long nhất tộc bị giết, chuyện này phân lượng đủ sức kinh động toàn bộ Long giới rồi.

Cơ hồ toàn bộ Long giới đang nghị luận sự tình chín người Ngao Cổ, Ngao Quang bị đánh chết.

Kim Long nhất tộc tự nhiên cũng biết được tin tức này.

Đại diện trong Kim Long tiên quốc, Kim Long nhất tộc tộc trưởng Ngao Bắc Hành nhìn về phía chúng Kim Long thái thượng trưởng lão, nói.

- Các vị, các vị có ý kiến gì về sự tình chín người Ngao Cổ, Ngao Quang bị đánh chết!?

- Hiện tại khắp Long giới đang đều suy đoán thân phận của người trẻ tuổi tóc đen cùng trung niên trắng hán.

Kim long thái thượng trưởng lão Ngao Túy nói.

- Trước đó vài ngày, nữ nhi của Tiên giới Ngọc Đế Hạo Thiên Hạo San bị người khác giết, còn nữa, có người nói hung thủ giết chết Hạo San chính là hai người kia, còn có người nói, bốn người Tiềm Long linh phủ chủ Ngao Toàn cũng bị hai người này giết!

- Mặc kệ là Hạo San hay là bốn người Ngao Toàn có phải hay không do hai người này giết, nhưng mà không thể nghi ngờ hai người này thực lực khẳng định không đơn giản như bề ngoài như vậy, bằng không thì chỉ bằng vào hai người này, hơn nữa còn có Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng làm sao thể giết được chín người Ngao Cổ.

Thái thượng trưởng lão Ngao Phi nói ra.

Kim Long thái thượng trưởng lão “ông ông” nghị luận lên.

Sau đó, Ngao Bắc Hành giơ tay lên, đợi mọi người dừng lại liền nói ra.

- Truyền lệnh xuống, tra tìm ba người Ngao Trọng, một khi có tin tức, lập tức bẩm báo lại.

- Tộc trưởng, ý của người là...

Ngao Túy hỏi.

- Ta cũng rất muốn biết, bọn hán như thế nào có thể giết được chín người Ngao Cổ đây này.

Ánh mắt Ngao Bắc Hành lập lòe, nói ra.

- Vâng, tộc trưởng!

Ngao Túy nghe ra được ẩn ý trong lời của Ngao Bắc Hành, cung kính đáp lại một tiếng.

Kỳ thật, không riêng gì Ngao Bắc Hành muốn biết bí mật Long Kinh Thiên giết chết chín người Ngao Cổ mà ngay cả những Long tộc khác như Hắc long, Bạch long, Thanh long các loại đồng dạng cũng muốn biết. Cho nên, cơ hồ là toàn bộ Long giới đều đang tìm kiếm ba người Long Kinh Thiên.

Bất quá, Long Kinh Thiên cùng Bàn Tiểu Nhị trước khi đi tới Vạn Hải long môn đã biến hóa hình dáng, cho nên đám người Long giới căn bản là tra không ra hai người Long Kinh Thiên. Đương nhiên, Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng sau khi rời khỏi Vạn Hải tiên quốc cũng cải biến dung mạo theo.

Ngay lúc toàn bộ Long giới điên cuồng tìm kiếm ba người Long Kinh Thiên thì Long Kinh Thiên lại đang tại một cái đại lục phụ cận Mặc Long đại lục bế quan luyện hóa Tiên phù của chín người Ngao Cổ, Ngao Quang.

543. Chương 542: Kể Cả Kim Long Nhất Tộc.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 542: Kể cả Kim Long nhất tộc.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cùng lúc trước đồng dạng, Long Kinh Thiên trước chính là luyện hóa đám Tiên phù thái thượng trưởng lão Tiên Đế sơ kỳ của Vạn Hải long môn. Sau khi luyện hóa hết Tiên phù Tiên Đế sơ kỳ xong lại lấy ra Tiên phù của Ngao Cao, chủng môn Vạn Hải long môn, cuối cùng mới luyện hóa tới Tiên phù Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong của hai người Ngao Cổ, Ngao Quang.

Theo tu vi của Long Kinh Thiên tăng lên, Hỗn độn chi hỏa bắt đầu lộ xác, cho nên tốc độ luyện hóa so với lúc trước muốn nhanh hơn không ít. Lúc luyện hóa xong chín cái Tiên Đế Tiên phù, trong Phật Long Kim đỉnh mới qua đi hơn ba trăm năm.

Hơn ba trăm năm, ngoại giới chỉ mới có ba tháng.

Sau ba tháng, Long Kinh Thiên mới từ trong Phật Long Kim đỉnh đi ra, Bàn Tiểu Nhị cùng Vạn Hải long môn lão tổ Ngao Trọng chờ ở ngoài lại lần nữa chấn động.

- Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong!

Đúng vậy, lần này đem Tiên phù của chín người Ngao Cổ luyện hóa, Long Kinh Thiên rốt cuộc khôi phục tới Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong!

Bàn Tiểu Nhị biết rõ thân phận của Long Kinh Thiên, thấy Long Kinh Thiên bế quan đi ra, khôi phục tới Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong, tuy rằng chấn động đấy nhưng còn miễn cưỡng có thể tiếp thụ được, mà đối với Ngao Trọng lại là bị dọa cho thiếu chút nữa là hôn mê rồi. Hiện tại, hắn xem như đã rõ, Tiên Đế Tiên phù đối với Long Kinh Thiên mà nói, chả khác gì nhai đậu cả.

Tới tận bây giờ, hắn còn chưa có nghe nói qua trong thiên địa này có người lại có thể tùy tiện luyện hóa Tiên Đế Tiên phù như vậy, đừng nói là Tiên Đế Tiên phù, coi như là Tiên Quân Tiên phù cũng khó mà có khả năng.

Bằng không thì, thiên địa vạn giới, Tiên Đế cường giả sớm đã đầy trời đi à nha.

Lần này, Long Kinh Thiên xuất quan, ánh mắt của Ngao Trọng nhìn về phía Long Kinh Thiên chỉ còn lại sợ hãi, không, là dị thường sợ hãi!

Lúc trước, Long Kinh Thiên chỉ là Tiên Quân hậu kỳ là đã có thể diệt sát đám người Ngao Cổ, Ngao Quang dễ dàng, hiện tại đạt tới Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong thì sao?

Nghĩ đến đây, Ngao Trọng liền lạnh run lên.

Long Kinh Thiên không thèm để ý tới suy nghĩ của hai người, tay nhiếp một cái, đem Phật Long Kim đỉnh đem tới trước mặt, tiếp đó liền lấy ra Thập Phương long tinh cùng Đại Hoàn long thiết lấy được từ trong Vạn Hải bảo khố cùng mấy ngàn chủng Hỗn độn tài liệu lấy ra, bắt đầu lần nữa luyện chế Phật Long Kim đỉnh.

Tay trái Long Kinh Thiên vung lên, một đạo Hỗn độn chi hỏa biến dị bay ra, hóa thành một đầu Hỗn độn hỏa long không ngừng quần quanh Thập Phương long tinh, Đại Hoàn long thiết cùng mấy ngàn chủng Hỗn

độn tài liệu. Không bao lâu sau, đám tài liệu Thập Phương long tinh, Đại Hoàn long thiết từng cái từng cái hóa thành từng đoàn dịch thể.

Những dịch thể này không ngừng nhúc nhích, hào quang lập lòe, lơ lửng giữa không trung như một dòng nước chín màu. Long Kinh Thiên tay phải không chế dòng nước không ngừng vây quanh Phật Long Kim đỉnh mà lượn vòng vòng.

Mỗi lần lượn một vòng, dòng nước liền từng điểm từng điểm dung nhập vào trong Phật Long Kim đỉnh, đầu Phật long linh khí bên trong Phật Long Kim đỉnh loi quang, phạt khí không ngừng mạnh lên.

Tới cuối cùng, dòng nước hoàn toàn dung nhập vào trong Phật Long Kim đỉnh, Long Kinh Thiên đánh ra nguyên một đám pháp quyết, nguyên một đám đại trận công kích, phòng ngự không ngừng khắc họa lên Phật Long Kim đỉnh, khiến cho những chủng tài liệu mới hòa tan, dung nhập vào cùng một chỗ với Phật Long Kim đỉnh, Phật Long Kim đỉnh bắt đầu lộ xác.

Vài ngày sau, vạn đạo hào quang từ Phật Long Kim đỉnh mãnh liệt bắn lên trời, loi quang tràn ngập vạn dặm, long khí như đại hải, tiếng long ngâm rung trời, toàn bộ Phật Long Kim đỉnh đã lộ xác triệt để.

- Rốt cuộc tấn chức cực phẩm.

Long Kinh Thiên nhìn Phật Long Kim đỉnh hoàn toàn lộ xác trên không mà vui mừng trong lòng không thôi, Phật Long Kim đỉnh sau khi hoàn toàn lộ xác, uy lực lại mạnh hơn vài lần.

Cực phẩm hỗn độn linh bảo!

Như vậy, lần lộ xác tiếp theo, chính là hỗn độn chí bảo!

Long Kinh Thiên xuất ra một chiêu, đem Phật Long Kim đỉnh sau khi hoàn toàn lộ xác thu vào trong tay, hào quang, khí tức hoàn toàn thu liễm.

- Chúc mừng sư tôn, luyện hóa thành công cực phẩm hỗn độn linh bảo!

Bàn Tiểu Nhị một bên tiến lên, trên mặt hiện lên vẻ tươi cười, chúc mừng nói.

Ngao Trọng cũng từ trong khiếp sợ bình tĩnh lại, tiếp đó liền tiến lên nói với Long Kinh Thiên.

- Chúc mừng công tử!

Tại Long giới, mỗi một kiện hỗn độn linh bảo ra đời đều dẫn tới chấn động cả Long giới. Coi như là cả Long giới, thượng phẩm hỗn độn linh bảo có không ít, nhưng mà cực phẩm lại là đếm trên đầu ngón tay! Coi như là hắc, lão tổ nhất phương để vương đại phái cũng không có được cực phẩm hỗn độn linh bảo.

Tới hỗn độn chí bảo thì không cần phải nói, hỗn độn chí bảo, chỉ có Hỗn Nguyên Thánh Nhân có được Hồng Mông chi hỏa thì mới có thể luyện chế ra được, nói như vậy, cũng chỉ có Thiên Tôn mới có thể luyện chế ra được cực phẩm hỗn độn linh bảo.

Đương nhiên, như Hắc Long nhất tộc tộc trưởng Ngao Bất Bại, Hắc Long nhất tộc lão tổ, những Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong này đều có được Hỗn độn chi hỏa thì cũng đều có thể luyện chế ra cực phẩm hỗn độn linh bảo được, chỉ là tỉ lệ rất nhỏ. Thiên Tôn luyện chế cực phẩm linh bảo, một trăm kiện thượng phẩm có khả năng thành công một kiện mà thôi.

Mà những Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong như Ngao Bất Bại, cơ hội luyện hóa thành công lại càng nhỏ hơn.

Long Kinh Thiên nhìn hai người chúc mừng thì không khỏi gật đầu cười cười, tiếp theo lại hỏi.

- Gần đây Hắc Long nhất tộc có phản ứng gì?

- Hồi bẩm sư tôn, Hắc Long nhất tộc tộc trưởng Ngao Bất Bại đã hạ lệnh, không tiếc bất cứ giá nào bắt ba người chúng ta.

Bàn Tiểu Nhị nói ra.

- Ngoại trừ Hắc Long nhất tộc ra, các tộc khác như Thanh Long nhất tộc, Bạch Long nhất tộc, Cự Long nhất tộc các loại cũng đều hạ lệnh truy tìm chúng ta.

Long Kinh Thiên hỏi.

- Kể cả Kim Long nhất tộc?

Bàn Tiểu Nhị chần chờ một chút, nói ra.

- Đúng vậy, sư tôn! Là Ngao Bắc Hành hạ lệnh, hắn cũng không biết thân phận của sư tôn, cho nên mới lèn thế, kính xin sư tôn không nên trách tội.

Ngao Trọng nghe được những lời này của Bàn Tiểu Nhị mà tròng lớn hai mắt, đợi một chút, Bàn Tiểu Nhị vừa rồi mới nói là, nói là thỉnh Long Kinh Thiên không trách tội Kim Long nhất tộc tộc trưởng Ngao Bắc Hành!?

Long Kinh Thiên này thân phận là cái bậc nào? Ngay cả Ngao Bắc Hành cũng đều dám trách tội!? Hiện tại, người có thể trách tội Ngao Bắc Hành ra cũng chỉ còn mỗi đám lão tổ Kim Long nhất tộc lão tổ, Hắc Long nhất tộc lão tổ các loại mà thôi.

Long Kinh Thiên gật đầu nói.

- Hắn không biết thân phận của ta, ta tự nhiên sẽ không trách tội.

Ngao Trọng thấy Long Kinh Thiên nói như vậy, thiếu chút nữa là té xỉu. Nói như thế, thân phận của Long Kinh Thiên thực sự có thể so được với đám lão tổ Kim Long, Hắc Long nhất tộc!?

Sau đó, Long Kinh Thiên liền lấy ra ngọc phù, cùng với các nàng Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển trao đổi một chút. Sau đó liền biết rõ mấy người Hứa Vũ Quân cách Kim Long đại lục còn không xa.

- Chúng ta đi thôi!

Cùng với đám người Hứa Vũ Quân liên lạc xong, Long Kinh Thiên liền nói với hai người Bàn Tiểu Nhị. Dứt lời liền phi thân lên, mang theo Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng hai người hướng Kim Long đại lục đi tới.

Bất quá, trên đường, trải qua một ít đại lục chủ thành Long Kinh Thiên đều dừng lại một chút, đấu giá mua một ít Hỗn độn linh dược.

Hắn đấu giá mua đồ, thu thập các loại Hỗn độn linh dược là muốn luyện chế ra cực phẩm hỗn độn Bát Hoang Vạn Thừa đan!

Bát Hoang Vạn Thừa đan là một trong những loại đan dược khó luyện chế nhất trong số cực phẩm hỗn độn tiên đan, nhưng mà hiệu quả lại là tốt nhất, vẹn vẹn chỉ dưới Hồng Mông tiên đan mà thôi.

Hai tháng sau, Long Kinh Thiên rốt cuộc đem tài luyện luyện chế Bát Hoang Vạn Thừa đan thu thập toàn bộ, luyện chế ra gần trăm lô Bát Hoang Vạn Thừa đan, tổng cộng thu được hơn sáu vạn khóa.

Long Kinh Thiên cho Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng mỗi người một vạn khóa, mà hắn lại đã luyện hóa ba vạn khóa.

- Xem ra, hiện tại cũng chỉ có Hồng Mông tiên đan mới có chút tác dụng với chính mình.

Đem ba vạn khóa Bát Hoang Vạn Thừa đan xong, Long Kinh Thiên liền lắc đầu nói ra. Tuy rằng đã luyện hóa ba vạn khóa, thực lực tuy có tăng lên nhưng cũng không lớn, vẫn là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong.

Theo như đánh giá của hắn, muốn từ Tiên Quân đột phá lên Tiên Đế, trừ phi là luyện hóa ba trăm khóa Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan thì mới được.

Ba trăm khóa Hồng Mông Lưu Ly Thất Thái đan!

Chỉ sợ là Ngọc Đế Hạo Thiên cũng lấy ra không ra được, đi đâu mà tìm nhiều Hồng Mông tiên đan như vậy đây!?

544. Chương 543: Thuận Miệng Bịa Chuyện.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 543: Thuận miệng bịa chuyện.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black truyện copy từ

Sau khi luyện hóa xong ba vạn Bát Hoang Vạn Thừa đan, cảm giác tác dụng không lớn, Long Kinh Thiên liền đình chỉ luyện hóa lại, đem còn hơn một vạn khóa giữ lại, ý định đến lúc đó cấp cho đám người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Hoắc Cương, Thành Tiểu, Cửu Vĩ Thiên Miêu luyện hóa.

Bất quá, Bát Hoang Vạn Thừa đan đối với tác dụng không lớn, nhưng mà đối với Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng lại là đại hữu dụng. Bàn Tiểu Nhị sau khi luyện hóa một vạn khóa xong thực lực lần nữa gia tăng không ít, tuy rằng không có đạt tới Tiên Đế trung kỳ nhưng cũng đã là vô hạn tiếp cận trung kỳ.

Về phần Ngao Trọng tác dụng lại càng lớn hơn, nguyên bản lần trước luyện hóa một trăm khóa Huyết Long châu hắc đã vô hạn tiếp cận Tiên Đế hậu kỳ, lần này luyện hóa một vạn Bát Hoang Vạn Thừa đan xong, rốt cuộc đột phá đến Tiên Đế hậu kỳ.

Tiên Đế hậu kỳ!

Coi như là Hắc Long nhất tộc, Kim Long nhất tộc, Thanh Long nhất tộc, thái thượng trưởng lão Tiên Đế hậu kỳ thân phận, địa vị cũng cực cao, có được quyền phát ngôn thật lớn.

Đương nhiên, Ngao Trọng tuy rằng đột phá tới Tiên Đế hậu kỳ nhưng trước mặt Long Kinh Thiên lại càng thêm cung kính hơn, bởi vì thực lực của hắn càng cường đại liền cảm giác được sự khủng bố của Long Kinh Thiên.

Hắn có thể cảm giác được trong cơ thể Long Kinh Thiên ẩn chứa một cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa, cỗ lực lượng này khiến cho hắn phải sợ run lên.

Vì vậy, ba người một bên chạy đi, một bên tiếp tục tu luyện.

Ba tháng sau, rốt cuộc hữu kinh vô hiểm chạy tới Kim Long đại lục.

- Rốt cục cũng đến Kim Long đại lục!

Long Kinh Thiên vừa tiến vào Kim Long đại lục liền hít sâu một hơi. Ở kiếp trước, hắn đã tới Kim Long đại lục, cũng là khi đó Kim Long lão tổ trở thành đệ tử thứ nhất của hắn.

Đã cách biệt nhiều năm như vậy, Kim Long đại lục phẳng phất như không có gì thay đổi.

- Đi thôi, chúng ta trước tới Kim Long thành!

Long Kinh Thiên nói ra, cùng Bàn Tiểu Nhị, Ngao Trọng hướng Kim Long thành mà đến, hắn cùng với đám người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển hẹn tại Kim Long thành hội tụ.

Vài ngày sau, ba người Long Kinh Thiên rốt cuộc đã tới Kim Long thành.

Kim Long thành, là một trong bảy đại thành của Long giới, so với Tiên giới Kinh Châu thành còn muốn lớn hơn vài lần.

Lúc ba người Long Kinh Thiên đứng trước Kim Long thành, nhìn tòa cự đại thành trì, từng đạo long uy từ Kim Long thành phát tán ra bao phủ bốn phương tám hướng khiến cho người tới đều có cảm giác đang đứng trước một đầu Hỗn độn cự long vậy.

Ba người Long Kinh Thiên sau khi giao nộp tiên đan, tiến nhập Kim Long thành, đi trên đường phố, nhìn cửa hàng bốn phía, nhìn hết thấy bên trong thành nội, phẳng phất như cảm giác quay trở về kiếp trước lần đầu tiên tới Kim Long thành vậy.

- Sư tôn, đệ tử vừa liên hệ với đại sư huynh, bất quá vẫn không liên lạc được, xem ra đại sư huynh vẫn còn bế sinh tử quan.

Bàn Tiểu Nhị nói ra.

Bàn Tiểu Nhị bốn ý chính là muốn Kim Long lão tổ tới đây cung nghênh Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên làm sao không rõ ý tứ của Bàn Tiểu Nhị? Cười nói.

- Không sao, việc này để sau hãy nói.

Long Kinh Thiên hiện tại còn không có ý định để lộ thân phận, nếu như đại đệ tử Kim Long lão tổ của hắn chạy tới đây cung nghênh, như vậy thân phận của hắn có khả năng bị bại lộ.

Bàn Tiểu Nhị cười nói.

- Nếu đại sư huynh biết rõ sư tôn đến, khẳng định là sẽ cao hứng muốn khóc.

Bàn Tiểu Nhị không nói dối, ban đầu tại Hắc Thủy sâm lâm, gặp lại Long Kinh Thiên hắn không phải kích động, cao hứng tới nước mắt nước mũi tèm lem sao!?

Nhớ tới lúc ấy hắn ôm đùi Long Kinh Thiên mà khóc lớn, Bàn Tiểu Nhị trong đầu không khỏi cảm thấy buồn cười.

Đi vào Kim Long thành, Long Kinh Thiên tâm tình cũng không tệ, cùng Bàn Tiểu Nhị một đường tán gẫu, hướng tửu quán đám người Hứa Vũ Quân trọ mà đến. Bất quá, khiến cho Bàn Tiểu Nhị kỳ quái chính là đám người Hoắc Cương, Thành Tiêu biết rõ Long Kinh Thiên đến nhất định sẽ ra cung nghênh mới đúng, nhưng mà hiện tại vậy mà không thấy bóng dáng!?

Bàn Tiểu Nhị thầm kỳ quái trong lòng, Long Kinh Thiên cũng kỳ quái trong lòng.

Lúc hai người Long Kinh Thiên cảm thấy kỳ quái thì tại một nơi nào đó trong Kim Long thành, đám người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển hoàn toàn chính xác là có chút hơi ngoài ý muốn, hoặc nói là gặp chút chuyện.

Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người đem mấy người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển bảo hộ vào giữa, sắc mặt ngưng trọng mà nhìn đám người Kim Long nhất tộc vây quanh bốn phía.

Ngao Nhã nhìn Hứa Vũ Quân, ngạo nghễ cười lạnh, nói.

- Đem Long Sát kiếm giao ra đây cho ta!

Hứa Vũ Quân sắc mặt có chút khó coi, nói.

- Long Sát kiếm này là ta chụp mua được, dựa vào cái gì mà phải đưa cho ngươi? Ngươi vậy mà cũng dám cướp đoạt tại Kim Long thành nội, không sợ Kim Long nhất tộc trị tội!?

- Trị tội?

Ngao Nhã nghe xong, tiếp đó là cùng đám người Kim Long nhất tộc bốn phía cười lên.

- Không sợ nói cho các ngươi biết, phụ thân ta chính là Kim Long nhất tộc thái thượng trưởng lão chủ quản Hình điện!

Kim Long nhất tộc thái thượng trưởng lão chủ quản Hình điện!

Ngoại trừ Hoắc Cương, Thành Tiêu biết rõ thân phận của Long Kinh Thiên ra, tự nhiên không sợ Kim Long nhất tộc thái thượng trưởng lão gì đó.

- Ta hiện tại cho các ngươi một cơ hội, đem Long Sát kiếm giao ra đây! Đương nhiên, nếu các ngươi không giao, ta cũng sẽ không tại Kim Long thành nội cướp đoạt.

Lúc này, Ngao Nhã tiếp đó lãnh đạm nói ra

- Bằng không thì, các ngươi sẽ biết hậu quả, trừ phi các ngươi vĩnh viễn sẽ không ly khai Kim Long thành này.

Hứa Vũ Quân chần chờ một lát rồi đem Long Sát kiếm lấy ra.

Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người nhìn nhau, Hắc Cương đối với Thành Tiêu lắc lắc đầu.

Hiện tại, quan trọng nhất chính là bảo hộ mấy người Hứa Vũ Quân an toàn, đây là nhiệm vụ mà sư tôn giao cho bọn hắn, nhiều một chuyện không bằng ít một chuyện, một kiện trung phẩm hỗn độn linh bảo thôi mà, dùng tài phú hiện tại của bọn hắn thì cũng không đáng quan tâm.

Đến lúc đó, đợi Long Kinh Thiên đến, mới quyết định tiếp.

Ngao Nhã thấy Hứa Vũ Quân thức thời, ngoan ngoãn giao ra Long Sát kiếm thì vẻ mặt không khỏi càng thêm đắc ý, cầm Long Sát kiếm vuốt ve long lân bên trên một chút rồi nói với Hứa Vũ Quân.

- Người đã thức thời như vậy, ta cũng không làm khó dễ các người nữa, các người hiện tại quỳ xuống, dập đầu nhận sai, việc này cứ như vậy bỏ qua đi!

Lời này vừa ra, đám người Hứa Vũ Quân liền biến sắc, ai ai cũng giận tím mặt, đặc biệt là hai người Hoắc Cương, Thành Tiêu. Hai người lúc trước không ra mặt là vì an toàn của mấy người Hứa Vũ Quân mà suy nghĩ, hiện tại đối phương muốn bọn hắn quỳ xuống nhận lỗi, kể cả Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên!

Đây quả thực là khi nhục!

Hoắc Cương nổi giận nói.

- Người tốt nhất là đừng quá mức! Sư tôn ta nhận thức Kim Long lão tổ các người!

Tất cả mọi người khê giạt mình, kể cả đám người Ngao Nhã, Hứa Vũ Quân.

Bất quá, sau khi khê giạt mình thì Ngao Nhã lại nở một nụ cười kiêu diễm, cười đến ngất ngưỡng.

- Người cho rằng tùy tiện mang ra một sư tôn gì gì đó là muốn ta cứ như vậy bỏ qua cho các người? Nhận thức Kim Long lão tổ? Long giới, Tiên giới, Thần giới, Vạn giới người nhận thức Kim Long lão tổ chúng ta rất nhiều.

Nói đến đây, nàng giễu cợt Hoắc Cương một câu.

- Bất quá, Kim Long lão tổ chúng ta không nhận thức bọn hắn mà thôi!

Hiển nhiên, nàng không tin sư tôn trong lời nói của Hoắc Cương nhận thức Kim Long nhất tộc lão tổ rồi.

Đám người Kim Long nhất tộc cũng đều nở nụ cười.

- Ngao Nhã tiểu thư, ta xem việc này hay là thôi đi.

Lúc này, Ngao Chính trưởng lão nói ra.

- Coi như thôi đi?

Ngao Nhã lạnh lùng cười.

- Hắn thuận miệng bịa chuyện, người tin tưởng?

545. Chương 544: Làm Nghiêm Trọng Thêm.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 544: Làm nghiêm trọng thêm.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hoàn chính xác, chuyện này quả thực rất khó làm người ta tin tưởng được, Kim Long lão tổ là nhân vật bậc nào? Như thế nào người khác có thể tùy tiện nhận thức được hay sao?

Vị trưởng lão Kim Long nhất tộc Ngao Chính không khỏi chần chờ một chút, rồi cũng không có mở miệng nữa.

Ngao Nhã quay đầu lại, nhìn Hoắc Cương cùng mấy người Hứa Vũ Quân, thanh âm trở nên lạnh đi.

- Các người thật to gan, vậy mà cũng dám hồ ngôn loạn ngữ, nhận thức Kim Long lão tổ? Nguyên bản, ta chỉ muốn các người quỳ xuống nhận sai coi như là xong, nhưng mà hiện tại ta muốn các người quỳ xuống, khấu đầu một trăm cái nhận lỗi!

- Cái gì!?

Đám người Hoắc Cương, Thành Tiêu giận tím mặt, Ngao Nhã này không ngờ lại muốn làm sự việc trở nên nghiêm trọng hơn! truyện copy từ

Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người không hề thu liễm khí tức nữa, đem toàn bộ khí tức hoàn toàn phóng thích ra, khí tức của hai đại Tiên Đế lập tức quấy động hư không, phong vân loi động.

Kim Long nội thành, tất cả đều nhìn về phía bên này

- Đúng là đám người Hoắc Cương, Thành Tiêu!

Tại một nơi nào đó trong Kim Long thành, Bàn Tiểu Nhị cả kinh nói ra.

- Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện?

Long Kinh Thiên nhướng mày.

- Chúng ta đi thôi!

Dứt lời, hần liền mang theo Bàn Tiểu Nhị, Ngao Trọng hướng chỗ đám người Hứa Vũ Quân vội vàng lao tới.

Mà Ngao Nhã nhìn hai người Hoắc Cương, Thành Tiêu đem toàn bộ khí tức phóng thích ra thì cũng không có để ý, chỉ cười lạnh nói.

- Bất quá chỉ là hai Tiên Đế mới tấn chức mà thôi, các người đã muốn động thủ trước vậy thì không thể trách ta rồi, tộc nhân Kim Long nhất tộc nghe lệnh, bảy người này tại Kim Long thành ra tay với đệ tử Kim Long nhất tộc, đem bọn chúng bắt xuống, áp tải tới Kim Long Hình điện!

Xuất thủ với đệ tử Kim Long nhất tộc!?

Hoắc Cương, Thành Tiêu căn bản không có ra tay a, Ngao Nhã nói như thế đích xác là vu hãm bọn hần, làm cho bọn hần càng thêm giận dữ.

Đúng lúc này, đệ tử Kim Long nhất tộc bốn phía nhất tề xuất thủ, hai gã Kim Long trưởng lão phân biệt hướng Hoắc Cương, Thành Tiêu đánh tới, mà đám đệ tử Kim Long nhất tộc lại hướng Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển năm người đánh tới.

Những Kim Long đệ tử này đều đã là Tiên Quân, yếu nhất cũng là Tiên Quân sơ kỳ, cơ hồ không cần tốn nhiều sức liền đem Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển năm người bắt lại.

Kim Long đệ tử dẫn năm người Hứa Vũ Quân tới trước mặt Ngao Nhã.

Ngao Nhã nhìn năm người Hứa Vũ Quân bị bắt tới trước mặt, cười lạnh nói.

- Đấu giá hội ngày hôm qua, lúc đấu giá Long Sát kiếm, các người không phải kêu gào rất to sao? Như thế nào, hiện tại cũng không nói gì rồi hả?

Nói đến đây, nằng lại hướng một gã Kim Long đệ tử nói.

- Đem đầu lưỡi năm kẻ này cắt bỏ xuống, trở lại Kim Long Hình điện chậm rãi dùng hình!

- Vâng, Ngao Nhã tiểu thư!

Tên Kim Long đệ tử kia cung kính đáp, dứt lời liền hướng Hứa Vũ Quân đi tới.

Hoắc Cương, Thành Tiêu thấy thế liền gào lên.

- Các người dám!

Thế nhưng mà hai người lại bị hai Kim Long trưởng lão cuốn lấy, căn bản là không cách nào thoát thân, chỉ có thể trơ mắt nhìn tên Kim Long đệ tử kia chậm rãi đi về phía Hứa Vũ Quân.

- Không dám?

Ngao Nhã nghe Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người gào thét thì cười lạnh, nói.

- Đem đầu lưỡi của ả cắt xuống, sau đó đem mắt của ả đào ra cho ta!

Hoắc Cương, Thành Tiêu giận dữ.

- Người sẽ phải hối hận!

Ngao Nhã cười lạnh.

- Ngao Nhã ta làm việc, cho tới bây giờ luôn đều không hối hận!

- Vậy sao?

Lúc này, một đạo thanh âm lãnh liệt từ hư không vang lên, thanh âm đột ngột khiến cho đám người Ngao Nhã khẽ giật mình, mà đám người Hoắc Cương, Thành Tiêu lại đại hỉ.

Tên đệ tử kia đi tới trước mặt Hứa Vũ Quân, tay phải đang lúc nâng lên chém xuống Hứa Vũ Quân thì đột nhiên khựng lại, tiếp đó là té xuống.

Mi tâm của hắn xuất hiện một cái lỗ máu, huyết dịch tung tóe.

Đám người Long tộc chấn động, nhìn lại, chỉ thấy một người trẻ tuổi tóc đen cùng hai trung niên một trước hai sau hướng bên này chậm rãi đi tới, nhìn như chậm nhưng mà chỉ sau hai bước liền đi tới trước mặt mọi người.

- Sư tôn!

Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người thấy Long Kinh Thiên đến liền mừng rỡ trong lòng, vội vàng đi tới trước mặt Long Kinh Thiên mà thi lễ.

Sư tôn!

Đám người Long tộc đều nhìn về phía Long Kinh Thiên, Ngao Nhã đột nhiên lại nở một nụ cười, một ngón chỉ Long Kinh Thiên, nói.

- Đây chính là sư tôn trong miệng người lúc trước?

Nói đến đây, nàng đưa cột một câu.

- Hắn nhận thức Kim Long lão tổ chúng ta?

Long Kinh Thiên chỉ là một Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong nho nhỏ mà thôi a!

Một Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong nho nhỏ sẽ nhận thức được Kim Long lão tổ?

Nguyên bản Ngao Nhã trong lòng vẫn còn có chút bận tâm, nhưng mà thời khắc này đã triệt để yên lòng, tuy rằng nàng có chút kỳ quái vì sao hai người Hoắc Cương, Thành Tiêu lại xưng một Tiên Quân làm sư tôn thì không khỏi có chút kỳ quái, nhưng mà cũng không có nghĩ sâu, một Tiên Quân nho nhỏ thì có thể làm được trò mèo gì!?

Mà Kim Long trưởng lão Ngao Chính nhìn Long Kinh Thiên vẻ mặt lại kinh nghi.

Vốn, theo như suy đoán của hắn, sư tôn của Hoắc Cương, Thành Tiêu phải là một Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong mới đúng, dù thế nào đi chăng nữa thì cũng phải là Tiên Đế hậu kỳ, mà bây giờ lại là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong!

- Kinh Thiên!

- Lão đại!

- Chủ nhân!

Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Cửu Vĩ Thiên Miêu năm người thấy Long Kinh Thiên đã đến, toàn bộ đều đại hỉ, vội vàng đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, nói.

Long Kinh Thiên gật đầu với mọi người, sau đó hỏi.

- Chuyện gì xảy ra!?

Hoắc Cương chần chờ một chút rồi đem chuyện xảy ra nói lại một lần, kể cả chuyện ngày hôm qua tại đấu giá hội đấu mua được Long Sát kiếm, cùng Ngao Nhã kết thù.

- Đệ tử không có bảo vệ tốt Vũ Quân, Mộ Dung tiểu thư, kính xin sư tôn trách phạt!

Hoắc Cương nói xong liền cùng Thành Tiêu hai người quỳ xuống, không dám thở mạnh, nói.

- Được rồi, trước đứng lên đi.

Long Kinh Thiên liếc hai người, nói.

Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người cung kính xác nhận, lúc này mới dám đứng lên.

Lúc này, Ngao Nhã lại mở miệng nói.

- Tiểu tử, người mà cũng dám tại Kim Long thành giết Kim Long đệ tử, ta xem ngươi chán sống rồi!

Nàng cầm Long Sát kiếm trong tay chĩa thẳng vào Long Kinh Thiên, lạnh lùng nói ra.

Long Kinh Thiên quay đầu nhìn lại, sắc mặt lạnh lẽo.

- Quỳ xuống, khấu đầu một vạn cái, ta có thể không giết ngươi.

Lời vừa ra, tất cả Kim Long tộc nhân đều không thể tin nổi mà nhìn Long Kinh Thiên, đặc biệt là Ngao Nhã lại phá lên cười, mà Kim Long trưởng lão Ngao Chính lại nhú mày lại.

Ngao Nhã ngừng cười, Long Sát kiếm lại chĩa về phía Long Kinh Thiên, nói.

- Để ta khấu đầu một vạn cái cũng được đi, bất quá, ngươi có thực lực này sao?

Nàng bản thân đã là Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong, trong mắt nàng mà nói, nếu đơn đả độc đấu, muốn giết Long Kinh Thiên chỉ là chuyện nháy mắt mà thôi.

Ngao Nhã nói xong, đột nhiên cầm Long Sát kiếm đâm tới Long Kinh Thiên. Hỗn độn long lân phía trên thân kiếm hào quang lập lòe, hóa thành vô số kiếm khí, lập tức liền đánh tới trước ngực Long Kinh Thiên. Hoắc Cương, Thành Tiêu hai người chấn động, đang lúc muốn ra tay thì thanh âm đậm đặc của Long Kinh Thiên lại truyền đến.

- Không các ngươi ra tay.

Lúc này, Long Kinh Thiên đột nhiên tay phải nâng lên, nhiếp một cái, liền đem đám kiếm khí kia thu vào trong tay, tiếp đó hư không vỡ một cái, tiếp đó liền ẩn lên ngực Ngao Nhã.

Ngao Nhã ra tay cực nhanh, nhưng mà bắn ngược trở lại lại càng nhanh hơn. Đợi đến khi bắn ngược trở lại, ép ấy tên Kim Long đệ tử phải ngã nhào theo thì mọi người mới phản ứng trở lại.

Lập tức một mảnh yên tĩnh, sau yên tĩnh chính là toàn thể Kim Long đệ tử phóng vọt lên cao, đột nhiên hướng Long Kinh Thiên đánh tới.

- Dừng tay!

Kim Long trưởng lão Ngao Chính vội vàng hét lên, bất quá đã chậm một bước.

Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng bên người Long Kinh Thiên hai người đồng thời vỗ ra một cái.

546. Chương 545: Ai Dám Để Nữ Nhi Của Ta Quỳ Xuống!?

Thiên Tôn Trùng Sinh (.

Chương 545: Ai dám để nữ nhi của ta quỳ xuống!?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lập tức, đám Kim Long đệ tử kia bị Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng hai người quét bay ngược trở về.

- Tiên Đế hậu kỳ!

Năm tên Kim Long trưởng lão nguyên bản muốn xuất thủ, cảm ứng được khí tức trên người Ngao Trọng lập tức đều biến sắc, tất cả đều ngừng lại.

Đặc biệt là Kim Long trưởng lão Ngao Trọng.

Lúc này, Long Kinh Thiên đơn giản nhiếp một cái, đem Ngao Nhã kia tóm tới trước mặt.

Ngao Nhã vừa sợ vừa giận.

- Quỳ xuống!

Long Kinh Thiên đơn chưởng hư không ấn xuống một cái, chỉ thấy Ngao Nhã kia liền quỳ xuống.

- Lớn mật!

- Nhanh thả Ngao Nhã tiểu thư ra!

Kim Long tộc nhân thấy thế đều nhao nhao hét lên, ngoại trừ Kim Long trưởng lão Ngao Chính ra thì bốn người khác không nhận được mà giận dữ xuất thủ, hướng Long Kinh Thiên đánh tới.

Bất quá, Bàn Tiểu Nhị cùng Ngao Trọng hai người thân hình chợt động một cái liền đem bốn người nhẹ nhàng đánh bay trở về.

Bốn người thân hình liền tiếp lui về phía sau.

- Khẩu đầu một vạn cái, ta có thể không giết người.

Lúc này, Long Kinh Thiên sắc mặt lạnh lùng mà nhìn Ngao Nhã quỳ trước mặt mình mà nói ra.

- Người, người!

Ngao Nhã hai mắt như muốn nứt ra, sát khí khủng bố mãnh liệt bắn ra, nàng lại bị một Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong nho nhỏ đánh thương, hơn nữa đường đường là một Tiên Đế như nàng mà cũng phải khấu đầu với một Tiên Quân?

Nàng chưa từng thụ qua sỉ nhục như vậy

- Ta muốn giết người!

Ngao Nhã gào lên, toàn thân hào quang chớp lóe, đột nhiên một cỗ lực lượng kinh thiên động trong cơ thể bạo phát ra, vậy mà lại khiến cho nàng từ Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong đột lập tức phá tới Tiên Đế trung kỳ!

Nguyên bản bị Long Kinh Thiên cưỡng ép quỳ xuống, Ngao Nhã đột nhiên giãy dụa đứng lên, trong miệng lại phát ra một tiếng long ngâm rung trời, hai tay hào quang lóe lên, hóa thành long trảo, hướng Long Kinh Thiên đánh tới.

- Chết, chết cho ta!

Nàng quát lên.

Nàng đã hoàn toàn lâm vào trạng thái điên cuồng.

Long Kinh Thiên thấy đối phương có thể thoát khỏi sự áp chế của mình thì cũng có chút ngoài ý muốn, bắt quả nhìn đối phương đánh tới thì lại lạnh lùng cười. Đợi đối phương đánh tới trước mặt thì mới duỗi một ngón tay ra, một chỉ này của Long Kinh Thiên vô số tinh quang tán xạ bốn phía, một chỉ này của long thật giống như một vì sao nổ tung ra vậy.

- Toái Tinh chỉ!

Lập tức, một chỉ của Long Kinh Thiên liên tiếp xuyên thủng hai móng của đối phương, Ngao Nhã kia kêu thảm một tiếng, trong miệng điên cuồng phun ra máu tươi, bùm lấy hai móng mà liên tiến lui về phía sau, hoảng sợ muôn dạng mà nhìn Long Kinh Thiên.

Tất cả Kim Long tộc nhân bốn phía cũng đều khiếp sợ mà nhìn Long Kinh Thiên.

Ngao Nhã sử dụng chính là bí pháp của Kim Long nhất tộc, kích phát long mạch lực lượng tại chỗ sâu nhất trong cơ thể, tạm thời gia tăng lên Tiên Đế trung kỳ, vậy mà vẫn không phải là đối thủ của Long Kinh Thiên!

Mà Long Kinh Thiên chỉ là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong!

Là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong hàng thật giá thật!

Ngao Nhã bị Long Kinh Thiên lần nữa đánh lui, sát ý trong hai mắt theo đó giảm đi không ít, thần trí cũng từ điên cuồng dần tỉnh táo lại.

- Người, rốt cuộc là ai!?

Ngao Nhã kinh sợ nói.

- Quỷ xuống, ta có thể không giết người.

Long Kinh Thiên nhìn đối phương, lạnh lùng nói ra.

- Người!

Ngao Nhã kinh hoảng, liên tiếp lui về phía sau, sợ Long Kinh Thiên lần nữa cách không bắt lấy nàng, lần nữa để nàng quỷ xuống mà theo phản xạ chạy tới núp sau lưng mấy vị Kim Long trưởng lão.

- Ai dám để nữ nhi của ta quỷ xuống!

Đúng lúc này, đột nhiên một tiếng gầm giận dữ vang lên giữa thiên địa, theo sóng âm cuộn cuộn như tiếng sấm, một cỗ uy áp kinh khủng từ phương xa ập tới.

Nghe thanh âm gào thét này, Ngao Nhã thần sắc nguyên bản sợ hãi liền trở nên vui mừng hẳn lên.

Lúc này, hai bóng người lóe lên, hai người lẳng không xuất hiện, là hai trung niên. Hai người đứng đó mà mang lại cho chúng nhân tại hiện trường vô tận áp bách, kể cả Vạn Hải lão tổ Ngao Trọng vừa mới tấn chức Tiên Đế hậu kỳ.

- Phụ thân, sư phụ!

Ngao Nhã thấy người tới liền đại hỉ, kêu lên.

- Bái kiến hai vị thái thượng trưởng lão!

Chúng Kim Long trưởng lão cùng với chúng đệ tử toàn bộ cung kính lễ bái, nói.

Người tới chính là Kim Long nhất tộc thái thượng trưởng lão, Hình điện Ngao Cảnh, Truyền Công điện Ngao Viên, một là phụ thân, một là sư phụ của Ngao Nhã.

Ngao Cảnh quét mắt nhìn qua đám người Ngao Chính, mở miệng nói.

- Tất cả đứng lên đi!

Đợi đám người Kim Long nhất tộc đứng hết dậy, hắn lại mở miệng hỏi Ngao Nhã.

- Ngao nhi, chuyện gì xảy ra? Là ai to gan như vậy, dám tổn thương nữ nhi bảo bối của ta!?

Dứt lời, hàn quang trong hai mắt bắn về phía đám người Long Kinh Thiên, cuối cùng ánh mắt liền rơi xuống người Ngao Trọng.

Thì ra, hắc cho là mới vừa rồi đã đả thương Ngao Nhã chính là Ngao Trọng, cũng không trách như vậy, bởi vì theo thực lực bên ngoài, Ngao Trọng chính là Tiên Đế hậu kỳ a!

Ngao Viên cùng tới đây cũng đều nhìn về phía Ngao Trọng.

- Phụ thân, là hắc, thương thế của ta là hắc làm!

Ngay lúc Ngao Cảnh, Ngao Viên nhìn về phía Ngao Trọng thì Ngao Nhã đột nhiên chỉ Long Kinh Thiên, nói ra.

Ngao Cảnh, Ngao Viên không khỏi nhìn về phía Long Kinh Thiên, khẽ giật mình, Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong!?

- Là, là hắc vừa rồi đánh trọng thương người hay sao?

Ngao Cảnh hỏi, hiển nhiên sự tình một Tiên Quân đả thương nữ nhi hắc thực sự khiến hắc khó mà tin được.

Ngao Viên cũng thế.

- Đúng vậy, chính là hắc, hắc mới vừa rồi còn để nữ nhi quý xuống, còn bắt nữ nhi khấu đầu một vạn cái, bằng không thì sẽ giết!

Ngao Nhã hằm hằm nhìn Long Kinh Thiên, nói đến đây nàng lại quay đầu về phía Ngao Cảnh, Ngao Viên hai người, nói.

- Phụ thân, sư phụ! Các người phải làm chủ cho Nhã nhi!

Ngao Cảnh nghe xong hai mắt bắn ra hàn mang mãnh liệt, nhìn chăm chăm vào Long Kinh Thiên, đột nhiên cười lên, nói.

- Được! Tiểu tử, đây chính là lần đầu tiên có người dám tại Kim Long thành đả thương Kim Long đệ tử, hơn nữa còn để nữ nhi của ta quý xuống, khấu đầu một vạn cái!

- Ngao Cảnh huynh, cùng bọn hắc nói nhiều vậy làm cái gì, trực tiếp giết bọn chúng, vậy là được rồi!

Ngao Viên một bên mở miệng cười lạnh, nói ra.

- Giết? Cứ như vậy giết bọn hắc đi, há lại dễ dàng như vậy?

Ngao Cảnh cười lạnh, nói.

- Trước đem bọn chúng bắt lại, mang về Hình điện nói sau.

Nói đến đây, hắc nhìn Long Kinh Thiên, nói.

- Tiểu tử, ta cho các người một cơ hội, chỉ cần các người có thể tiếp được của ta một chiêu, ta có thể tha các người không chết!

Ngao Cảnh nói xong liền nhìn về phía Bàn Tiểu Nhị, Ngao Trọng, Hoắc Cương, Thành Tiêu bên cạnh Long Kinh Thiên. Thì ra, hắc muốn năm người liên thủ, tiếp một chiêu của hắc.

Bàn Tiểu Nhị hai mắt co rút lại, đang muốn mở miệng thì Long Kinh Thiên đột nhiên giơ tay ngăn lại, nhìn đối phương mà lạnh lùng nói ra.

- Hai người các người xuất thủ một lượt đi.

Ngao Cảnh, Ngao Viên hai người giật mình.

Ngao Cảnh cười lạnh, nói.

- Đối với các người, còn chưa cần tới hai người chúng ta xuất thủ!

Long Kinh Thiên quay đầu lại, nói với bốn người Bàn Tiểu Nhị, Ngao Trọng, Hoắc Cương, Thành Tiêu.

- Các người không cần ra tay, bảo vệ tốt năm người Hứa Vũ Quân.

Ngao Cảnh, Ngao Viên hai người biến sắc, nổi giận, hiện tại bọn hắn mới minh bạch ý tứ vừa rồi của Long Kinh Thiên là gì, là Long Kinh Thiên một mình đối chiến hai người bọn hắn!?

Ngao Cảnh giận quá hóa cười, đột nhiên hướng Long Kinh Thiên đánh tới một chưởng.

- Kim Long Đại Minh Luân Phong chưởng!

Chỉ thấy, dưới một chưởng này phong vân biến sắc, một đầu Kim long phá không mà ra, ánh sáng chói lóa, vô số phong bạo hóa thành một cái cự luân hướng Long Kinh Thiên cuộn cuộn oanh tới.

Long Kinh Thiên thấy thế không lùi mà tiến, phi thân lên đánh ra một chưởng, hướng đối phương nghênh tiếp.

547. Chương 546: Chuyện Gì Xảy Ra?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 546: Chuyện gì xảy ra?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Dưới ánh mắt khiếp sợ của mọi người, một chưởng của Long Kinh Thiên cùng một chưởng của Ngao Cảnh thái thượng trưởng lão va chạm vào nhau, thiên địa chấn hưởng, toàn bộ Kim Long thành rung lên.

Tất cả cường giả trong Kim Long thành ai ai cũng hoảng sợ.

Giữa không trung, Long Kinh Thiên cùng Ngao Cảnh hai người đồng thời lui lại, Ngao Cảnh rơi xuống đất, thân hình không ngừng mà tiếp tục lui về phía sau, để lại trên mặt đất mười mấy cái dấu chân sâu tới một xích (0.33m).

Mà Long Kinh Thiên ở trên không lại không ngừng phiêu nhiên lui về phía sau.

Tất cả mọi người khiếp sợ nhìn một màn này, kể cả tất cả cường giả các tộc, các môn phái chạy tới xem.

- Đó là Kim Long thái thượng trưởng lão Ngao Cảnh, lại bị đẩy lui!

- Người trẻ tuổi tóc đen kia là ai? Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong! Chỉ là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong!

- Ngao Cảnh thế nhưng là Tiên Đế hậu kỳ cường giả!

Các lộ cường giả ông ông nghị luận, không thể tin được.

Mà ngay cả Ngao Cảnh cũng không thể tin được mà nhìn mười mấy cái dấu chân trên mặt đất, tiếp đó lại nhìn lại bàn tay của mình, hai mắt mờ mịt.

Đúng lúc này, thân hình Long Kinh Thiên lóe lên, lập tức đi tới trước mặt Ngao Cảnh, đột nhiên một chưởng đánh ra. Ngao Cảnh cả kinh mà giật mình tỉnh lại, nhìn Long Kinh Thiên ở trước mắt mà vừa sợ vừa giận, một chưởng xuất ra nghênh đón Long Kinh Thiên.

Ngao Cảnh lần nữa bị Long Kinh Thiên đẩy lui, liên tục va đập vào các kiến trúc phía sau lưng, làm cho đám kiến trúc phải sụp đổ xuống mặt đất.

Ngao Cảnh vừa giận vừa thẹn nhưng cũng khó dấu nổi kinh ngạc trong lòng. Vì hai người đối chiến, chỉ có hắn mới cảm nhận được sự khủng bố của Long Kinh Thiên, một Tiên Quân hậu kỳ đỉnh, làm sao có thể có được lực công kích khủng bố như vậy. Bản thể hắn là Kim long, hơn nữa huyết mạch cực dày, mặc dù chỉ là Tiên Đế hậu kỳ nhưng so với Tiên Đế hậu kỳ bình thường muốn mạnh hơn nhiều.

Long Kinh Thiên lần nữa đi tới trước mặt Ngao Cảnh, một chỉ điểm ra.

Ngao Cảnh giận dữ rống lên.

- Kinh Thiên Xanh Vân trụ!

Kinh Thiên Xanh Vân trụ!

Chỉ thấy trên người Ngao cảnh một đầu Kim long lượn vòng bay lên, khí kính xoáy tròn rít gào, tạo thành một cây cột trụ xông thẳng lên cửu thiên, tiếp nối với mây xanh trên trời.

Kinh Thiên Xanh Vân trụ này chính là tuyệt học của Kim Long nhất tộc, một khi thi triển ra, phòng ngự vô địch!

Long Kinh Thiên thấy đối phương thi triển ra chiêu này thì không khỏi giật mình, bởi vì môn tuyệt học này đúng là hấn sáng tạo ra. Chứng kiến cây trụ trời cực lớn bảo vệ đối phương, Long Kinh Thiên sau giật mình chính là lạnh lẽo cười cười, một chỉ đột nhiên điểm lên cây trụ chống trời kia một cái.

Chỉ thấy, dưới một chỉ này của Long Kinh Thiên, Kinh Thiên Xanh Vân trụ phòng ngự vô địch kia lập tức bị đánh ra một cái động cực lớn.

- Phốc!

Ngao Cảnh thân hình chấn động, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Bốn phía một mảnh tĩnh mịch.

Ngao Cảnh lau vết máu nơi khóe miệng, sắc mặt cực kỳ khó coi.

- Người, vậy mà có thể phá được Kinh Thiên Xanh Vân trụ!

Kinh Thiên Xanh Vân trụ này một khi thi triển ra, coi như là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh nhất thời cũng khó có thể phá được. Tuyệt học được coi là phòng ngự vô địch của Kim Long nhất tộc, hiện tại lại bị một Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phá!

Tất cả Kim Long tộc nhân kinh ngạc mà nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nghe vậy chỉ lạnh lùng cười cười, Kinh Thiên Xanh Vân trụ này đích xác phòng ngự kinh người, bất quá lại là do hấn sáng tạo ra, người khác có lẽ khó phá vỡ nhưng đối với hấn lại là chuyện dễ như trở bàn tay.

Trong đám người, Ngao Nhã nguyên bản thấy chỗ dựa Ngao Cảnh, Ngao Viên đã đến vẻ mặt lại trắng bệch, thân thể không khỏi lắc lư một trận.

Lúc này, Ngao Viên thối lui đến bên cạnh Ngao Cảnh, vẻ mặt ngưng trọng mà nhìn Long Kinh Thiên, vẻ khinh thường lúc trước trên mặt hấn đã không còn lại chút gì, trong mắt hấn, thậm chí còn lộ ra bất an, hoảng sợ.

Đúng vậy, chính là hoảng sợ!

Hấn tuy rằng cũng là Tiên Đế trung kỳ, nhưng mà bàn về thực lực chân chính so với Ngao Cảnh còn muốn kém hơn một ít, ngay cả Ngao Cảnh cũng không phải đối thủ của Long Kinh Thiên thì hấn đã là cái gì?

Ngay tại lúc Ngao Viên thối lui đến bên cạnh Ngao Cảnh, thân hình Long Kinh Thiên đột nhiên lóe lên, tới trước mặt hai người, phân biệt hướng hai người chụp tới.

Hai người cả kinh, vội vàng xuất thủ nghênh đón.

- Âm âm!

Tiếng nổ cực lớn lần nữa vang lên, khí lăng khùng bổ đem kiến trúc bốn phía quét sạch, ngay cả một con đường bị bốc lên, đẩy văng ra mấy vạn dặm.

Lúc này, đám người Bàn Tiểu Nhị, Ngao Trọng sớm đã bảo vệ mấy người Hứa Vũ Quân thối lui ra xa xa.

Nhìn Long Kinh Thiên một người đối chiến hai đại Tiên Đế hậu kỳ cường giả, Bàn Tiểu Nhị, Ngao Trọng hai người thì không cần nói tới, nhưng mà mấy người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên cùng đám người Kim Long nhất tộc đều giống nhau, cực kỳ kinh ngạc trong lòng, kể cả Hoắc Cương, Thành Tiêu.

- Trời đất, lão đại lúc nào đã mạnh như vậy rồi!?

Cửu Vĩ Thiên Miêu không nhịn được mà bật thốt lên.

Mọi người sững sờ, tiếp đó lại nở một nụ cười.

- Lão đại hiện tại chỉ là Tiên Quân, thực lực đã có thể lay động hai đại Tiên Đế hậu kỳ, nếu lại tấn chức Tiên Đế, đến Tiên Đế hậu kỳ chẳng phải là có thể so với Thiên Tôn sao?

Cửu Vĩ Thiên Miêu sợ hãi than.

Yết hầu đám người Hoắc Cương, Thành Tiêu bỗng nhiên nhúc nhích một cái.

Ngay cả Ngao Trọng cũng đều bị Cửu Vĩ Thiên Miêu nói cho hoảng sợ.

Trước kia, hẳn thật đúng là không có nghĩ qua vấn đề này, bất quá hiện tại lại được Cửu Vĩ Thiên Miêu nói ra, tưởng tượng một chút, tựa hồ, thực sự là sẽ có việc như vậy thật!

Tuy rằng chuyện này rất khó khiến người khác tin tưởng, nhưng mà với lực công kích khủng bố của Long Kinh Thiên, chờ hẳn tấn thăng tới Tiên Đế hậu kỳ, thật đúng là có khả năng so với Thiên Tôn rồi!

- Vạn Thú Nhất Kích!

Lúc mọi người khiếp sợ thì thiên không chợt vang lên thanh âm của Long Kinh Thiên, mọi người nhìn lại, chỉ thấy trên không trung từ lúc nào xuất hiện vô số thần thú, đối với Ngao Cảnh, Ngao Viên hai người đánh tới. Ngao Cảnh, Ngao Viên hai người hoảng sợ né tránh, công kích theo đó mà rơi xuống Kim Long thành bên dưới.

Kim Long thành lần nữa chấn động kịch liệt.

Mà ngay lúc Long Kinh Thiên cùng Ngao Cảnh, Ngao Viên kịch chiến, trong Kim Long tiên quốc đại điện, Kim Long nhất tộc tộc trưởng Ngao Bắc Hành cùng với chúng thái thượng trưởng lão trong đại điện cảm ứng được lực lượng chấn động từ Kim Long thành truyền đến, cả đám liền biến sắc.

- Chuyện gì xảy ra?

Ngao Bắc Hành quát hỏi.

- Hồi bẩm tộc trưởng, là Ngao Cảnh, Ngao Viên nhị vị thái thượng trưởng lão cùng người khác so đấu!

Một vị trưởng lão vội vàng chạy vào bẩm báo.

- Cái gì? truyện copy từ

Đám người Ngao Bắc Hành cả kinh.

- Chẳng lẽ có Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong đến Kim Long thành ta nháo sự?

Kim Long thái thượng trưởng lão Ngao Phi giật mình nói ra.

Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong!

Sắc mặt mọi người liền trở nên ngưng trọng.

Coi như là Kim Long nhất tộc đối mặt với Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong cường giả thì cũng không khỏi không cân nhắc cẩn thận đối đãi.

Bình thường, sau lưng Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong đều có bóng dáng đại thể lực.

- Hồi bẩm tộc trưởng, đối phương chỉ là một Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong cường giả!

Đúng lúc này, vị trưởng lão tiến vào bẩm báo kia lại nói ra.

- Cái gì? Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong!?

Ngao Bắc Hành khiếp sợ, cùng chúng Kim Long thái thượng trưởng lão từ chỗ ngồi đứng bật dậy.

- Đi, chúng ta đi ra ngoài xem!

Ngao Bắc Hành mở miệng nói ra, thân hình lóe lên, bay ra khỏi đại điện, tất cả chúng thái thượng trưởng lão có mặt cũng nhao nhao theo sát sau.

Rất nhanh, đám người Ngao Bắc Hành đã đi ra khỏi Kim Long tiên quốc, sau đó hướng chỗ ba người Long Kinh Thiên mà đến.

Theo khoảng cách ngày càng gần, mọi người cảm ứng được lực lượng chấn động cường hoành, sắc mặt lại biến đổi.

Dần dần, mọi người nhìn thấy ba người kịch chiến giữa không trung, ánh mắt toàn bộ rơi xuống người Long Kinh Thiên.

548. Chương 547: Một Trăm Vạn Năm!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 547: Một trăm vạn năm!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Thực sự là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong!

Đám Kim Long thái thượng trưởng lão chạy tới nhìn ra cảnh giới của Long Kinh Thiên thì không khỏi khiếp sợ. Vốn, bọn hắn lúc trước nghe bẩm báo còn chưa có tin.

Đám người Ngao Nhã thấy đám người Ngao Bắc Hành chạy tới thì thần sắc liền hiện lên vẻ vui vẻ, vội vàng chạy tới, đối với đám người Ngao Bắc Hành thì lễ, nói.

- Bái kiến tộc trưởng cùng chúng thái thượng trưởng lão!

Ngao Bắc Hành nhẹ gật đầu.

- Các người tất cả đều đứng lên đi.

Dứt lời, hắn lại chuyển ánh mắt về phía ba người đang kịch chiến trên không.

Lúc này, Ngao Nhã tiến lên, cẩn thận nói ra.

- Tộc trưởng, người này hung hăng càn quấy cực kỳ, ý vào thực lực mạnh mẽ mà giết đi đệ tử hạch tâm, nếu không phải phụ thân cùng sư phó ta chạy tới, chỉ sợ tất cả Kim Long đệ tử, trưởng lão có mặt toàn bộ đều bị người này giết!

- Người này quả thực quá cuồng vọng rồi!

Lúc này, Ngao Phi thái thượng trưởng lão nổi giận nói ra.

- Tộc trưởng, còn chưa có người nào dám tại Kim Long thành đánh giết đệ tử Kim Long nhất tộc ta, hơn nữa còn là đệ tử hạch tâm, thậm chí là ngay cả trưởng lão cũng muốn giết! Không đem người này đánh chết, Kim Long nhất tộc sẽ bị các tộc tại Long giới chế nhạo!

- Đúng vậy, tộc trưởng! Mặc kệ người này có lai lịch là gì, đều phải chết!

Ngao Quân thái thượng trưởng lão cũng tức giận nói.

Những thái thượng trưởng lão khác cũng nhao nhao phụ họa, tất cả đều đồng ý đánh chết Long Kinh Thiên, uy hiếp các tộc khác tại Long giới. Nói cách khác, nếu chuyện này truyền ra, uy danh của Kim Long nhất tộc sẽ bị tổn hại!

Ngao Nhã thấy chúng thái thượng trưởng lão như vậy thì không khỏi đắc ý trong lòng, oán độc mà nhìn Long Kinh Thiên đang kịch chiến trên trời, nàng lại nói tiếp.

- Tộc trưởng, các vị thái thượng trưởng lão, những người kia đều là thủ hạ dưới tay của người này.

Nàng một ngón chỉ về phía đám người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Hoắc Cương xa xa.

Đám người Ngao Bắc Hành nhìn lại.

- Đã như vậy, chúng ta trước hết liền giết những người kia!

Lúc này, Ngao Phi thái thượng trưởng lão nói ra.

- Tộc trưởng, ý của người là...

Ngao Túy thái thượng trưởng lão mở miệng nói, mọi người nghe vậy không khỏi nhìn về phía Ngao Bắc Hành.

Ngao Bắc Hành hai mắt lập lòe.

- Tộc trưởng, còn có gì băn khoăn sao?

Ngao Phi thấy thế liền nói ra.

Ngao Bắc Hành nhướng mày, gật đầu nói.

- Được, các người lên đi, bất quá trước không nên giết bọn hắn, đem bọn hắn toàn bộ bắt lại, còn nữa, Ngao Quân, người đi lên hỗ trợ hai người Ngao Cảnh, Ngao Viên một chút đi.

- Vâng, tộc trưởng!

Chung thái thượng trưởng lão nghe vậy, cung kính nhận lệnh.

Bất quá, ngay tại lúc đám người thái thượng trưởng lão lao tới, muốn bắt đám người Hứa Vũ Quân thì đột nhiên Ngao Bắc Hành thần sắc chấn động, vội vàng quát lên với đám người thái thượng trưởng lão.

- Chậm đã!

Đám người Kim Long nhất tộc kinh ngạc, mở miệng mà nhìn về phía Ngao Bắc Hành.

- Tộc trưởng, bọn hắn đã giết đệ tử hạch tâm Kim Long nhất tộc ta, chúng ta không thể...

Ngao Nhã mở miệng.

- Im ngay!

Đột nhiên, Ngao Bắc Hành quay đầu lại, vẻ mặt hung ác mà nhìn Ngao Nhã trừng trừng, nghiêm nghị quát lên. Chúng Kim Long thái thượng trưởng lão không khỏi ngăn người, tựa hồ rất nhiều năm rồi Ngao Bắc Hành không có quát tháo như vậy rồi! Mà Ngao Nhã đối diện với Ngao Bắc Hành lại bị dọa ẽm nhũn ra, quỳ sát xuống.

Ngao Bắc Hành sau khi quát Ngao Nhã xong, tiếp đó là đối với Ngao Cảnh, Ngao Viên hai người đang kịch chiến trên không vội vàng quát lên.

- Các người dừng tay cho ta!

Vốn, Ngao Cảnh cùng Ngao Viên hai người trong lúc chiến đấu nhìn thấy đám người Ngao Bắc Hành tới, trong bụng thầm vui vẻ thì đột nhiên lại nghe Ngao Bắc Hành nói vậy thì không khỏi giật mình một cái, nhất thời không hiểu ra ý tứ của Ngao Bắc Hành là cái gì.

- Ta nói các người dừng tay lại cho ta!

Ngao Bắc Hành thấy Ngao Cảnh, Ngao Viên hai người vẫn xuất thủ thì không khỏi tức khí quát lên, thậm chí là còn bay về phía hai người.

Tất cả mọi người có mặt đều hai mặt nhìn nhau, tộc trưởng đây là làm sao vậy?

Ngao Cảnh, Ngao Viên lần nữa nghe Ngao Bắc Hành quát tháo thì lúc này mới vội vàng lui lại, ngừng công kích.

Sau khi ngừng công kích lại, Ngao Bắc Hành không thèm để ý tới hai người mà hướng Long Kinh Thiên phi thân tới.

Long Kinh Thiên thấy Ngao Bắc Hành chạy tới, sắc mặt bình tĩnh.

- Long công tử, thực xin lỗi, lúc trước là Kim Long đệ tử đắc tội mạo phạm người, ta đại biểu cho Kim Long nhất tộc hướng người tạ lỗi!

Dưới cái nhìn soi mói của mọi người, Ngao Bắc Hành đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, vẻ mặt cung kính, mở miệng nói ra.

Tộc trưởng vậy mà hướng đối phương xin lỗi!?

Nhìn vẻ mặt cung kính mà chân thành của Ngao Bắc Hành, tất cả Kim Long đệ tử, trưởng lão, thái thượng trưởng lão vẻ mặt đều là không thể tin được, mà ngay cả Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, còn có các lộ cường giả các tộc phía xa đều há to miệng.

- Ta xxx, là ta điên rồi hay là Ngao Bắc Hành phát điên vậy?

Xa xa, một vị Bạch Long thái thượng trưởng lão thấy một màn như vậy, khó nhịn nổi mà văng tục một câu.

Long Kinh Thiên tại Kim Long thành giết Kim Long hạch tâm đệ tử, vậy mà Ngao Bắc Hành lại còn hướng Long Kinh Thiên xin lỗi!?

Kim Long nhất tộc từ khi nào mềm như nhuyễn đản (trứng mềm) rồi!?

Ngay tại một màn khiến cho chúng nhân khiếp sợ, Long Kinh Thiên vẻ mặt vẫn đạm mạc, đối mặt với Ngao Bắc Hành xin lỗi lại rất thờ ơ, mở miệng nói.

- Người của ta tại Kim Long thành mua đồ, Kim Long nhất tộc đệ tử các người trắng trợn ngay tại nội thành cướp đoạt, việc này, người xử lý như thế nào?

Ngao Bắc Hành chấn động, vốn hấn cùng với chúng Kim Long thái thượng trưởng lão còn chưa hiểu đầu cua tai nheo ra sao, giờ nghe được Long Kinh Thiên nói ra thì không khỏi quay đầu lại, hướng đám Kim Long đệ tử mà phần nộ quát lên.

- Là ai? Đứng ra cho ta!

Chúng Kim Long đệ tử không khỏi nhìn về phía Ngao Nhã.

Ngao Nhã hoảng sợ, run run rẩy rẩy mà đứng lên, sau lại quỳ xuống.

- Tộc... tộc trưởng, ta... sự tình... sự tình không phải...

Nàng còn muốn giải thích cái gì đó nhưng mà hai hàm răng run rẩy tới lợi hại, nói không nên lời.

- Im ngay!

Ngao Bắc Hành trợn mắt, mở miệng ngắt lời nàng, nói.

- Nói, sự tình có phải thật sự như thế không?

Ngao Nhã sắc mặt trắng bệch.

- Tộc... tộc trưởng, ta... ta...

- Có phải thật vậy hay không?

Ngao Bắc Hành tiếp tục quát hỏi.

- Đúng... đúng... thật sự!

Ngao Nhã run rẩy nói.

Lúc này, đám người Ngao Cảnh, Ngao Viên mới minh bạch nguyên nhân của mọi chuyện.

- Tộc trưởng, Ngao Nhã dù có sai, thế nhưng mà...

Ngao Cảnh tiến lên, đang muốn thay nữ nhi cầu tình thì đột nhiên Ngao Bắc Hành vẻ mặt lạnh lẽo, hai mắt tràn ngập hung quang mà nhìn hắn, dọa cho hắn nửa câu tiếp theo không dám nói ra.

Ngao Bắc Hành nhìn về phía đám người Kim Long nhất tộc bốn phía, chậm rãi nói ra.

- Hủy đi vị trí trưởng lão của Ngao Nhã, lại đem nàng nhốt vào Luyện đài, một trăm vạn năm sau mới được thả ra!

Hủy đi vị trí trưởng lão! Nhốt vào Luyện đài, một trăm vạn năm!

Ngao Nhã vẻ mặt như tro tàn, tất cả chúng Kim Long thái thượng trưởng lão chấn động, chỉ có những trọng phạm mới bị nhốt vào Luyện đài, bọn hắn thật không ngờ chỉ vì một việc nhỏ như vậy mà tộc trưởng bọn hắn lại đem Ngao Nhã nhốt vào Luyện đài, hơn nữa là còn một trăm vạn năm!

Một trăm vạn năm!

Mặc dù nói, một trăm vạn năm đối với Tiên Đế cường giả cũng không phải là quá khoa trương, nhưng mà tại Luyện đài ngay đêm thừa thụ địa hỏa thiêu đốt, thống khổ dị thường, một trăm vạn năm trong Luyện đài quả thực so với mười tỷ này còn muốn dài hơn.

- Tộc trưởng, cầu người xem xét lại, đây là Ngao Nhã phạm lỗi lần đầu mà bỏ qua cho Ngao Nhã một lần.

Ngao Cảnh vội vàng cầu xin.

- Hơn nữa, trừng phạt như vậy có phải hay không là quá nặng đi!?

Ngao Bắc Hành hai mắt như đao, nhìn chăm chăm vào Ngao Cảnh.

549. Chương 548: Thầy Trò Gặp Lại.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 548: Thầy trò gặp lại.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngao Cảnh đối diện với ánh mắt như đao của Ngao Bắc Hành thì không khỏi cúi thấp đầu, trong lòng thầm căng thẳng.

Tiếp đó, Ngao Bắc Hành quét mắt qua tất cả đệ tử có mặt, thanh âm lạnh lẽo, nói ra.

- Tất cả Kim Long đệ tử, trưởng lão tham gia cướp đoạt, toàn bộ nhốt vào Luyện đài, mười vạn năm!

Tất cả chúng đệ tử, trưởng lão tham gia vào một màn cướp đoạt kia bị dọa ớn nhũn chân xuống, vẻ mặt trắng bệch nhưng mà không có người dám là kẻ nào dám mở miệng cầu xin tha thứ.

Chúng Kim Long thái thượng trưởng lão không dám lên tiếng, bọn hắn nhìn ra được Ngao Bắc Hành đã động sát ý, lúc này ai dám đi lên nhận lấy xui xẻo đây chứ!?

Ánh mắt bọn hắn nhìn về phía Long Kinh Thiên đã hoàn toàn thay đổi.

Lúc này, coi như là heo thì cũng nhìn ra thân phận của Long Kinh Thiên thực không đơn giản, không đơn giản đến mức dù tại Kim Long thành có chém giết hạch tâm đệ tử thì cũng không có việc gì, không chỉ không có việc gì mà ngay cả tộc trưởng của bọn hắn còn phải tới nhận lỗi với Long Kinh Thiên!

Thiên hạ này, có bao nhiêu người có thể thừa thụ nổi Kim Long tộc trưởng xin lỗi?

Mọi người không tự âm thầm suy đoán thân phận của Long Kinh Thiên.

- Long công tử, người xem, ta xử lý như vậy, người cảm thấy như thế nào?

Ngay tại lúc mọi người đang đoán già đoán non thân phận của Long Kinh Thiên thì Ngao Bắc Hành lại quay đầu lại, hướng Long Kinh Thiên cung kính hỏi.

Ngao Cảnh, tất cả Kim Long tộc nhân đều khấn trương mà nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thần sắc đậm mạc, nhẹ gật đầu.

Đám người Ngao Cảnh thấy thế thì không khỏi thở phào một hơi, kể cả Ngao Bắc Hành. Ngao Bắc Hành cố nặn ra một nụ cười, đối với Long Kinh Thiên nói ra.

- Long công tử, bây giờ chúng ta...

- Đi thôi.

Long Kinh Thiên liếc đối phương một cái, nói.

- Long công tử, mời!

Ngao Bắc Hành đưa tay ra, làm ra thế mời, tiếp đó là nói với Ngao Túy thái thượng trưởng lão bên cạnh.

- Người cho an bài mấy gian giành cho khách quý, hảo hảo chiêu đãi, không được sơ sài!

Hai chữ “mấy chỗ”, tự nhiên là chỉ mấy người Hứa Vũ Quân rồi.

- Vâng, tộc trưởng!

Ngao Túy vội vàng đáp lại.

Vì vậy, Ngao Bắc Hành liền dẫn Long Kinh Thiên rời đi, Hứa Vũ Quân thấy thế, đang muốn mở miệng liền bị ánh mắt của Bàn Tiểu Nhị ngăn lại, sau đó Ngao Túy liền dẫn mấy người Hứa Vũ Quân tiến về Diển Long điện.

Diển Long điện, là điện viện chuyên môn chiêu đãi khách quý của Kim Long nhất tộc. Trong quá khứ, bình thường đều là những Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong thân phận, địa vị cực kỳ cao quý mới có thể tiến vào đây.

Mấy người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển chờ dẫn đi theo Ngao Túy vào Diển Long điện, theo Long Kinh Thiên đi tới, cùng Kim Long thái thượng trưởng lão Ngao Cảnh, Ngao Viên kịch chiến, lại đến Kim Long tộc trưởng đối với Long Kinh Thiên xin lỗi, xử phạt đám người Ngao Nhã, mấy người Hứa Vũ Quân trong lòng không khỏi kinh ngạc hết lớp này tới lớp khác.

Thẳng tới lúc Ngao Túy an bài xong mấy gian điện viện rồi đi một hồi lâu, trong lòng mấy người Hứa Vũ Quân vẫn đang không cách nào bình phục lại được. Các nàng tuy rằng một mực đi theo Long Kinh Thiên, biết rõ trên người Long Kinh Thiên khẳng định có đại bí mật, nhưng mà vẫn khó tin nổi một màn hôm nay được chứng kiến.

Long Kinh Thiên đến cùng có thân phận là gì? Thậm chí ngay cả Kim Long tộc trưởng cũng phải cung kính với Long Kinh Thiên như thế? Chẳng lẽ lúc trước Hoắc Cương nói là sự thật!? Long Kinh Thiên thực sự quen biết với Kim Long lão tổ!?

Mà Vạn Hải lão tổ Ngao Trọng không khỏi nhớ tới sự tình Long Kinh Thiên biết được Hắc Lôi Cuồng Long đại trận, Hắc Lôi Cuồng Long đại trận là bí kỹ của Kim Long lão tổ, thế nhưng mà trong lòng hắn vẫn không rõ, Long Kinh Thiên vì sao lại không thừa nhận hắn là đệ tử thân truyền của Kim Long lão tổ.

- Hoắc Cương, Kinh Thiên, chàng đến cùng là có thân phận gì? Người biết rõ, đúng không?

Hứa Vũ Quân rốt cuộc nhịn không được mà hỏi Hoắc Cương.

Mộ Dung Thiển, Ngao Trọng, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng, Viêm Đế Chu Toàn đều nhìn về phía Hoắc Cương.

Hoắc Cương nhìn mọi người, tiếp theo là lắc đầu, nói.

- Chuyện này, ta không thể nói.

Mấy người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển thấy vậy không khỏi thất vọng.

- Yên tâm đi, đến lúc sư tôn sẽ nói cho các người biết, sư tôn hiện tại không có nói cho các người biết chính là cảm thấy chưa phải lúc.

Hoắc Cương nói ra.

Đúng lúc này, Kim Long tộc trưởng mang Long Kinh Thiên đi tới một ngọn núi, trước khi vào núi Ngao Bắc Hành lại cung kính dị thường, mở miệng nói.

- Lão tổ, Long công tử, ta đã mang đến.

- Ân, người đi đi.

Trong hư không vang lên một đạo thanh âm uy nghiêm.

- Vâng, lão tổ.

Ngao Bắc Hành cung kính nhận lệnh, tiếp đó là lui về sau, sau đó mới phi thân rời đi, chỉ lóe lên một cái liền đã xuất hiện tại một chỗ xa.

Ngay lúc Ngao Bắc Hành rời đi không bao lâu, địa phương hắc vừa đứng lúc trước đột nhiên xuất hiện một trung niên trắng hán, trung niên trắng hán này mặc một thân Kim Long giáp, phía trên Kim Long giáp hỗn độn cổ văn giao thoa, trên người ẩn ẩn một cỗ long uy kinh thiên động địa.

Trung niên nhân sau khi xuất hiện, nhìn Long Kinh Thiên một cái rồi đột nhiên hai mắt phơn phớt hồng lên, quỳ xuống, dập đầu nói.

- Sư tôn, người đã tới rồi!

Một câu vô cùng đơn giản, lại còn hơn thiên ngôn vạn ngữ.

Trung niên nhân này chính là đại đệ tử của Long Kinh Thiên, Kim Long nhất tộc lão tổ, Ngao Nhất!

Nhất!

Trong thiên địa này, rất ít người dám lấy chữ “nhất” làm tên.

Vốn, Long Kinh Thiên cùng Ngao Cảnh, Ngao Viên hai người kịch chiến, lực lượng chấn động truyền tới làm đánh thức Ngao Nhất. Lúc dùng thần thức tra xét phát hiện ra Long Kinh Thiên thì hắc liền kinh hãi, kích động, đang muốn chạy qua thì đột nhiên nhận được truyền âm của Long Kinh Thiên, lúc này mới nén kích động, kinh hãi trong lòng xuống, ở chỗ này chờ đợi Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn đại đệ tử trước mặt, hai mắt cũng không khỏi phơn phớt hồng lên. Đi tới trước mặt Ngao Nhất, nắm lấy hai tay hắc, nói.

- Đứng lên đi!

- Vâng, sư tôn!

Ngao Nhất đứng lên, gặp lại Long Kinh Thiên, tựa như Bàn Tiểu Nhị lúc trước, hắc đột nhiên khóc lên.

- Sư tôn, Đại La thiên cung... tam sư đệ, tứ sư đệ... bọn hắc... bọn hắc!

Nghĩ tới cảnh các sư đệ lúc ấy chết thảm, Ngao Nhất không nhịn được mà rơi lệ.

Long Kinh Thiên ngửa đầu lên trời, nước mắt theo hai khóe mắt rơi xuống.

- Việc này, ta đã biết, người yên tâm, các sư đệ của người sẽ không chết vô ích đâu!

- Sư tôn, đệ tử vô dụng, không thể bảo hộ Đại La thiên cung, không thể bảo hộ các sư đệ!

Ngao Nhất khóc rống lên.

Long Kinh Thiên nói ra.

- Tiểu Nhị đã nói với ta rồi, việc này không thể trách các người được, người cùng Tôn Hành đã tận lực rồi! Các người không phải là đối thủ của Minh Hà, Cộng Công!

Tôn Hành, chính là nhị đệ tử của Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nói xong, trong tay chợt lóe hòa quang, năm khỏa trái cây xuất hiện.

- Hồn Độn Tiên Thiên Ngũ Lôi quả!

Ngao Nhất nhìn thấy năm khỏa trái cây trong tay Long Kinh Thiên, cả kinh nói ra.

Long Kinh Thiên gật đầu.

- Năm trái này, người phục dụng xuống đi.

- Cái này, sư tôn...

Ngao Nhất đang muốn từ chối thì Long Kinh Thiên lại khoát tay, nói.

- Sư tôn có Hồn Độn Ngũ Lôi thụ, mà Hồn Độn Ngũ Lôi Quả này không những cải biến được thiên phú mà còn là thánh dược chữa thương.

- Hồn Độn Ngũ Lôi thụ!

Ngao Nhất bật thốt lên, lắp bắp kinh hãi, cuối cùng mới tiếp nhận năm khỏa trái cây kia từ tay Long Kinh Thiên.

Ngay tại lúc Long Kinh Thiên cùng Ngao Nhất tâm tình, Kim Long tộc trưởng Ngao Bắc Hành lại mang theo một bụng nghi hoặc ly khai, hướng Kim Long tiên quốc đại điện mà đến.

Lúc trước, hắn đúng là nhận được truyền âm của lão tổ, cho nên thái độ đối với Long Kinh Thiên mới đại biến như thế.

Nhưng mà, Kim Long lão tổ cũng không nói rõ thân phận của Long Kinh Thiên, chỉ một mực bảo hắn xưng hô Long Kinh Thiên là Long công tử, cho nên cùng đám người Ngao Cảnh đồng dạng, trong lòng ngập tràn suy đoán về thân phận của Long Kinh Thiên.

- Tộc trưởng!

Ngao Bắc Hành vừa đi vào đại điện, chứng Kim Long thái thượng trưởng lão vừa thấy đi vào đại điện liền toàn bộ chạy ra nghênh đón.

550. Chương 549: Tổ Long Điện.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 549: Tổ Long điện.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngao Bắc Hành hướng chứng thái thượng trưởng lão nhẹ gật đầu, sau đó trở lại bảo tọa trên đại điện ngồi xuống.

- Phụ thân, Long Kinh Thiên này thân phận là gì?

Lúc này, một người trẻ tuổi đứng đầu bên phải mở miệng nói, người này chính là thiếu tộc trưởng Kim Long nhất tộc, Ngao Thiếu Dương.

Chúng Kim Long thái thượng trưởng lão cũng đều nhìn về phía Ngao Bắc Hành.

Ngao Bắc Hành lắc đầu.

- Ta cũng không rõ ràng lắm.

Mọi người khẽ giật mình.

Ngao Thiếu Dương chần chờ một chút, cẩn thận hỏi.

- Hẳn thật sự quen biết lão tổ chúng ta?

Ngao Bắc Hành nhướn mày, vẻ mặt nghiêm nghị, nói.

- Được rồi, sự tình Long công tử này các người về sau không được tiếp tục nghe ngóng nữa, cũng đừng hỏi tới việc này nữa, nghe rõ chưa?

Ngao Bắc Hành càng nói về sau, ngữ khí càng thêm nặng, một cổ khắc nghiệt chi khí không khỏi tán phát ra.

Đám người trong đại điện đều rung mình một cái.

- Vâng, tộc trưởng!

Mọi người vội vàng nhận lệnh.

Ngao Bắc Hành lúc này mới nhẹ gật đầu, sau đó quay đầu lại nói với Ngao Thiếu Dương.

- Dương nhi, còn nửa năm nữa Tổ Long điện sẽ mở ra, những ngày này người phải hảo hảo chuẩn bị một chút, tranh thủ đạt được danh ngạch tiến vào Tổ Long điện.

Ngao Thiếu Dương cung kính nói.

- Thịnh phụ thân yên tâm, hài nhi nhất định thu được danh ngạch tiến vào Tổ Long điện!

Ngao Bắc Hành thỏa mãn gật đầu, đối với đứa con trai này hẳn vẫn rất có lòng tin, hẳn nói ra.

- Thực lực của người, ta tự nhiên có lòng tin, chỉ là mấy người Ngao Lữ Hắc Long nhất tộc, Ngao Thang Thanh Long nhất tộc, Ngao Dật Cự Long nhất tộc người phải chú ý một chút. Lần này người có thể thu được danh ngạch tiến vào Tổ Long điện, được Tổ Long hải tặc lễ, đối với người về sau đột phá Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong có vô cùng trợ giúp.

- Hơn nữa, lần Thiên Đình Thiên tài chi chiến kế tiếp còn hơn mười năm nữa là được cử hành, phụ thân hi vọng người có thể bộc lộ tài năng trong Thiên tài chi chiến, đoạt được đệ nhất.

Thiên Đình Thiên tài chi chiến vạn năm một lần, các đại thế lực của Long giới, Thần giới, Phật giới, Yêu giới các loại đại thế giới đều có thể phái đệ tử tham gia.

- Vâng, phụ thân!

Ngao Thiếu Dương đáp.

Long Kinh Thiên tại Kim Long thành đánh chết Kim Long đệ tử hạch tâm, mà Kim Long Ngao Bắc Hành lại còn hướng Long Kinh Thiên xin lỗi tuy rằng đã được Kim Long nhất tộc kiệt lực che dấu, nhưng mà việc này vẫn lan ra ngoài rất nhanh.

Một Kim Long hạch tâm đệ tử chết đi, thậm chí là Kim Long trưởng lão đều không là gì cả, nhưng mà sự tình Kim Long tộc trưởng lại hướng một người trẻ tuổi tên là Long Kinh Thiên xin lỗi lại là sự tình chấn động các tộc.

Trong đại điện của Hắc Long nhất tộc.

Ngao Bất Bại nghe một thái thượng trưởng lão bẩm báo mà lâm vào trầm tư.

- Long công tử!?

- Tộc trưởng, Long công tử này thực lực siêu cường, nghe nói chỉ là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong mà có thể đối chiến được với Kim Long thái thượng trưởng lão Ngao Cảnh, Ngao Viên!

Hắc Long thái thượng trưởng lão Ngao Đồng nói ra.

- Còn nữa, lúc trước Vạn Hải trưởng lão có nói, Vạn Hải lão tổ mang về một người trẻ tuổi tóc đen là Tiên Quân hậu kỳ, sẽ không phải là Long công tử này chứ?

Ngao Bất Bại nhướn mày, tiếp tục lâm vào trầm tư.

- Tộc trưởng, Ngao Đồng thái thượng trưởng lão phỏng đoán không phải là không có đạo lý. Ngao Cổ, Ngao Quang, còn có bảy người Vạn Hải chứng môn nói không chừng là do Long công tử này giết đấy!

Ngao Thịnh thái thượng trưởng lão nói ra, tiếp đó trong đầu chợt lóe linh quang, bật thốt lên.

- Lúc trước chúng ta phỏng đoán hung thủ bố trí Lôi hệ đại trận, cho nên chín người Ngao Cổ mới không có cơ hội chạy trốn, chẳng lẽ là Kim Long nhất tộc Hắc Lôi Cuồng Long đại trận!?

- Hắc Lôi Cuồng Long đại trận!

Đám người Hắc Long nhất tộc chấn động.

- Thế nhưng mà, Hắc Lôi Cuồng Long đại trận là bí kỹ của Kim Long lão tổ, hơn nữa toàn bộ Kim Long nhất tộc chỉ có mỗi Kim Long lão tổ nắm giữ.

Ngao Đồng nói ra.

- Ngoại giới cũng không có đồn Kim Long lão tổ có thân truyền đệ tử, nhưng mà cũng không có nghĩa là không có! Ta đoán Long công tử này chính là thân truyền đệ tử của Kim Long lão tổ, mà ngay cả Kim Long tộc trưởng cũng không biết. Nếu như Long công tử này là thân truyền đệ tử của Kim Long lão tổ, như vậy chuyện bố trí ra được Hắc Lôi Cuồng Long đại trận cũng không phải là chuyện kỳ quái.

Ngao Thịnh nói ra.

Mọi người lần nữa khê giật mình.

- Hơn nữa, điều này cũng có thể giải thích cho hành vi của Kim Long tộc trưởng Ngao Bắc Hành vì cái gì lại hướng Long công tử này xin lỗi, cũng tội phạm người Ngao Nhã, nhất định là Ngao Bắc Hành đã nhận được mệnh lệnh của Kim Long lão tổ!

Ngao Thịnh tiếp tục nói ra.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, không thể không nói Ngao Thịnh phỏng đoán rất có lý.

Ngao Bất Bại gật gật đầu, hiển nhiên hẳn cũng tin tưởng người trẻ tuổi tóc đen kia chính là Long công tử, đệ tử thân truyền của Kim Long lão tổ này.

- Không nghĩ tới Kim Long lão tổ như vậy mà thu nhận đệ tử thân truyền, còn nữa, tiểu tử này thiên phú đích xác là không khỏi quá kinh khủng đi! Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong vậy mà có thể đối chiến hai vị Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong cường giả!

Một vị thái thượng trưởng lão khác đột nhiên nói ra.

Đại diện một mảnh tĩnh mịch.

- Tộc trưởng, nếu như Long công tử này thực đúng là đệ tử thân truyền của Kim Long lão tổ, vậy cái chết của đám người Ngao Cổ, Ngao Quang chúng ta...

Lát sau, Ngao Đồng cẩn thận dò hỏi một câu.

Ngao Bất Bại trầm ngâm.

- Sự tình Ngao Cổ, Ngao Quang trước không cần tra xét nữa.

Hắn quay đầu lại, đối với một người trẻ tuổi bên dưới đại điện, nói.

- Lữ nhi, nửa năm sau Tổ Long điện mở ra, ngươi trước phải tranh đoạt được một danh ngạch tiến vào Tổ Long điện.

- Thỉnh phụ thân yên tâm.

Ngao Lữ cung kính nói.

- Còn nữa, nửa năm sau Tổ Long điện mở ra, Long công tử kia có lẽ sẽ tham gia, đến lúc đó ngươi thăm dò một chút thực lực của người này. truyện copy từ

Ngao Bất Bại nói.

- Vâng, phụ thân!

Sau đó, Ngao Bất Bại vẫy tay ọi người lui ra, tiếp đó thân ảnh lóe lên, đi tới một cái không gian thần bí. Sau khi đi tới không gian này, một lão giả thân hình cao lớn, mặc Hắc Long chiến giáp, hai mắt đen kịt như đêm đen xuất hiện trước mặt Ngao Bất Bại.

- Lão tổ!

Thấy lão giả xuất hiện, Ngao Bất Bại vội vàng cung kính nói.

Lão giả này đúng là Hắc Long lão tổ, Ngao Âm.

- Nói đi, chuyện gì?

Ngao Âm hỏi, thanh âm khàn khàn, ảm ảm có một loại ma lực khiếp người.

- Vâng, lão tổ.

Ngao Bất Bại đáp, tiếp đó liền đem sự tình của Long Kinh Thiên nói ra một lần.

Ngao Âm hai mắt lập lòe không thôi.

- Tiên Quân hậu kỳ đỉnh phong, đối chiến hai đại Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong nhưng lại chiếm được thượng phong! Không nghĩ tới Ngao Nhất này lại tìm được một đệ tử thiên phú nghịch thiên như thế.

Ngay cả trong lòng của lão cũng khiếp sợ không thôi, hắc sinh ra từ Hỗn độn, đây vẫn là lần đầu tiên nghe thấy có người tiên phú nghịch thiên tới loại tình trạng này!

- Lão tổ, ý tứ của Minh Hà Thiên Tôn, chúng ta...

Ngao Bất Bại cẩn thận dò hỏi.

Ngao Âm hừ lạnh một tiếng, cười nói.

- Minh Hào lão quỷ kia muốn chúng ta ra tay giết chết Ngao Nhất, sau khi chuyện thành công liền cho chúng ta một kiện hỗn độn chí bảo, hỗn độn chí bảo? Hắc, thật là đúng mê người a! Đáng tiếc, hắc thật đúng là coi Ngao Âm ta là kẻ ngu rồi, loại ăn nói linh tinh này ai mà chả nói được.

Ngao Bất Bại nói ra.

- Kim Long lão tổ bản thân bị trọng thương, chúng ta muốn giết hắc...

Ngao Âm khoát tay, nói ra.

- Ngao Nhất không phải dễ dàng giết như vậy, cho dù bản thân hắc bị trọng thương thì cũng không phải là người có thể đối phó được.

- Kim Long lão tổ thực sự lợi hại như vậy?

Ngao Bất Bại có chút không tin, dù sao hắc cũng là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong cường giả, Kim Long lão tổ nếu như không bị thương, hắc tự nhiên không phải là đối thủ của Kim Long lão tổ, nhưng mà hiện tại lại là trọng thương, hắc chẳng lẽ còn không đối phó được?

Ngao Âm nhìn Ngao Bất Bại mà cười lạnh, nói.

- Minh Hà lão quỷ kia đều không thể giết nổi Ngao Nhất, người có thể giết được hắc?

Ngao Bất Bại trầm mặc.

- Được rồi, lui ra đi.

Ngao Âm vung tay lên, thân hình lóe lên, biến mất tại chỗ.

- Cung tiễn lão tổ.

Ngao Bất Bại cung kính nói, tiếp đó liền rời khỏi không gian thần bí này.

Trả lời kèm theo trích dẫn

551. Chương 550: Chúc Long.

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 550: Chúc long.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hắc Long tộc trưởng Ngao Bất Bại rời khỏi không gian thần bí kia xong liền một mạch phi hành ra khỏi Hắc Long sơn mạch, đi tới một khu rừng rậm.

Ngao Bất Bại sau khi vào rừng cả khu rừng liền chấn động, một cái hắc y nhân toàn thân được bao phủ trong một lớp hắc sắc sương mù chợt xuất hiện.

Hai người bày bố cấm chế ngăn cách ngoại giới lại, sau khi bí mật nói chuyện một hồi lâu thì hắc y nhân rời đi, Ngao Bất Bại lúc này mới quay trở lại Hắc Long sơn mạch.

Kim Long sơn mạch, trong Kim Long tiên quốc.

Long Kinh Thiên gặp lại đại đệ tử, Kim Long lão tổ xong liền cùng đám người Bàn Tiểu Nhị, Hứa Vũ Quân tạm thời lưu lại Kim Long nhất tộc.

Một ngày nào đó, Long Kinh Thiên từ trong Phật Long Kim đỉnh tu luyện đi ra, đang phi hành thì đột nhiên nghe được vài tên Kim Long đệ tử phía trước nghị luận.

- Các người nói xem, lần này Tổ Long điện mở ra, ai sẽ là người đoạt được đệ nhất?
- Hẳn là thiếu tộc trưởng của chúng ta rồi, thiếu tộc trưởng chúng ta đã đem bí điển cao cấp nhất Kim Long nhất tộc Kim Long Chi Thân tu luyện tới đại thành rồi, mấy vị thiếu chủ Thanh Long nhất tộc, Hắc Long nhất tộc, Bạch Long nhất tộc khẳng định không phải là đối thủ của thiếu chủ chúng ta!
- Cái này không nhất định, ta nghe nói thiếu chủ Hắc Long nhất tộc Ngao Lữ thực lực cũng rất mạnh, từng đã đánh bại một Tiên Đế hậu kỳ thái thượng trưởng lão!
- Còn có Thanh Long nhất tộc thiếu tộc trưởng Ngao Thang thực lực cũng không yếu, ngay cả Thanh Long Chi Nhân Thanh Long nhất tộc không ai luyện thành cũng đều luyện thành được!

Mấy tên Kim Long đệ tử này vừa nghị luận, vừa đi xa dần.

Long Kinh Thiên nghe được, nội tâm khê động, Tổ Long điện!

Tổ Long điện, hẳn biết rõ, Tổ Long điện ở bên trong có một kiện trọng bảo, Tổ Long hải! Tổ Long hải chính là do một kiện hỗn độn chí bảo ra đời từ Hỗn độn hóa thành, Long tộc chi tổ, đầu Long tộc đầu tiên giữa thiên địa này chính là ra đời từ Tổ Long hải.

Hỗn độn chí bảo Tổ Long hải này ẩn chứa một cỗ hỗn độn lực lượng khó lường, Long tộc đệ tử nếu như có thể tiến vào Tổ Long điện tiếp nhận tẩy lễ, có thể kích thích long mạch lực lượng ẩn chứa bên trong long hồn, khiến cho thiên phú lần nữa tiến hóa.

Đương nhiên, chỗ tốt không chỉ có như vậy, cho dù không phải là Long tộc đệ tử tiến vào trong đó, tiếp nhận Tổ Long hải tẩy lễ cũng có thể kích phát được tiềm lực, cảnh giới, thực lực bản thân đều gia tăng lên một khoảng lớn.

Bất quá, theo Long Kinh Thiên biết, Tổ Long hải này từ lúc Long giới ra đời tới nay tổng cộng chỉ mới mở ra hai lần, không nghĩ tới lần thứ ba lại mở ra vào lúc này.

Long Kinh Thiên đang suy nghĩ thì đột nhiên từ đằng trước có hai người bay tới, đúng là Ngao Cảnh thái thượng trưởng lão Long Hình điện cùng Truyền Công trưởng lão Ngao Viên.

Hai người vừa nhìn thấy Long Kinh Thiên thì không khỏi giật mình, hiển nhiên là không nghĩ tới sẽ gặp được Long Kinh Thiên tại chỗ này, tự nhiên lần nữa gặp lại Long Kinh Thiên, hai người Ngao Cảnh, Ngao Viên sắc mặt không thể nào tốt đẹp gì.

Ngao Viên giật giật ống tay áo của Ngao Cảnh, tiếp đó liền đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, gắng nặn ra một nụ cười mà nói ra.

- Long công tử.

Ngao Cảnh cũng đành phải hòa theo một tiếng, vẻ mặt không tình nguyện.

Long Kinh Thiên liếc hai người một cái, nhẹ gật đầu, vẻ mặt đạm mạc mà phi thân rời đi.

Nhìn bóng lưng Long Kinh Thiên rời đi, Ngao Cảnh hai mắt âm lãnh, Ngao Viên thấy thế thì không khỏi hít sâu một hơi, nói ra.

- Long giới các tộc hiện giờ cũng đang nghị luận, nghe đồn tiểu tử này chính là thân truyền đệ tử của Kim Long lão tổ chúng ta, Ngao Cảnh huynh, ta xem người tốt hơn là...

Ngao Cảnh ánh mắt lập lòe, thanh âm trở nên trầm thấp, nói ra.

- Chúng ta đi thôi.

Dứt lời, hần liền quay người bay đi, mà Ngao Viên lại lắc lắc đầu, phi thân theo sát phía sau.

Long Kinh Thiên sau khi rời khỏi liền đi tới cấm địa của Kim Long nhất tộc, chính là chỗ đại đệ tử của hần, Kim Long lao tổ Ngao Nhất tu luyện.

Long Kinh Thiên sau khi đến, không gian phía trước người chợt chấn động, một người xuất hiện, đúng là Ngao Nhất.

- Bái kiến sư tôn!

Ngao Nhất cung kính bái nói.

- Đứng lên đi.

Long Kinh Thiên đợi Ngao Nhất đứng lên xong liền cười cười, hỏi.

- Thương thế tốt rồi?

Ngao Nhất vui vẻ, cười nói.

- May mắn là có Hỗn Độn Tiên Thiên Ngũ Lô quả của sư tôn, bằng không thì thương thế của đệ tử chẳng biết lúc nào mới khôi phục.

Long Kinh Thiên thấy một ít thương thế của đại đệ tử đã khôi phục, trong nội tâm thầm cao hứng một trận, cùng Ngao Nhất đàm tiếu một hồi liền mở miệng nói ra.

- Ta nghe một vài Kim Long đệ tử nói, Tổ Long điện muốn mở ra lần thứ ba?

Ngao Nhất ngẩn người, tiếp đó liền nói ra.

- Đệ tử gần đây một mực bế quan, cho nên cũng không biết việc này.

Chợt hần nghe ra ý tứ của Long Kinh Thiên, không khỏi bật thốt lên.

- Sư tôn muốn vào Tổ Long điện?

Long Kinh Thiên nhẹ gật đầu.

Ngao Nhất nói.

- Sư tôn muốn vào Tổ Long điện, đệ tử liền đi an bài ngay.

Dứt lời, hần liền xuất ra một cái ngọc phù, truyền lệnh cho Ngao Bắc Hành một cái rồi nói ra.

- Sư tôn, đệ tử đã phân phó Ngao Bắc Hành, đến lúc đó hần sẽ mang sư tôn tiến về Tổ Long điện.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói ra.

- Lão gia hỏa Chúc long kia đã ra ngoài?

Chúc long, chính là đầu Long tộc đầu tiên sinh ra giữa thiên địa này, là tối cường giả của Long giới và cũng là lão tổ của tất cả Long tộc, Long Kinh Thiên năm đó cùng Chúc long là hảo hữu.

Ngao Nhất giật mình một cái, tiếp theo nói ra.

- Đúng vậy, sư tôn! Chúc long lão tổ đã đi Phật giới tìm Phật tổ rồi, chỉ là không rõ là vì chuyện gì.

Nói đến đây, hắn lại cười nói.

- Năm đó, Chúc long lão tổ biết sư tôn chứng đạo thất bại, đã vẫn lạc, nếu như biết sư tôn vẫn còn sống, Chúc long lão tổ khẳng định thật cao hứng.

Long Kinh Thiên gật đầu cười cười.

Sau đó, Long Kinh Thiên liền rời khỏi, trở về Diễn Long điện.

Lúc trở lại Diễn Long điện, đám người Hứa Vũ Quân cũng đã từ trong tu luyện đi ra. Mấy tháng này, mấy người Hứa Vũ Quân đã luyện hóa được số Huyết Long châu cùng Bát Hoang Vạn Thừa đan còn dư lại, thực lực đều đột nhiên tăng mạnh, cùng với lúc mới tới Kim Long nhất tộc so sánh lại không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Hứa Vũ Quân đạt tới Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đỉnh phong, chỉ kém một bước nữa là đột phá Tiên Quân. Hứa Vũ Quân chính là Hồng Mông đại đạo thể, thiên phú tự nhiên không cần phải nói, so với bản thân hắn cũng chẳng kém bao nhiêu.

Mà đám người Mộ Dung Thiển cũng đã đều đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên, đạt tới sơ kỳ.

Về phần Hoắc Cương, Thành tiêu hai người thực lực cũng gia tăng lên không ít.

- Kinh Thiên!

- Sư tôn!

- Lão đại!

Đám người Hứa Vũ Quân thấy Long Kinh Thiên liền trở nên vui vẻ, tiến lên phía trước nói.

Long Kinh Thiên quét mắt qua mọi người, gật đầu cười cười.

- Vừa rồi đang nói chuyện gì đó?

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói.

- Chúng ta đang phỏng đoán thân phận của lão đại, hiện ở bên ngoài nghị luận rất nhiều, nói lão đại chính là đệ tử thân truyền của Kim Long lão tổ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói xong, cùng mọi người toàn bộ đều nhìn về phía Long Kinh Thiên, đặc biệt là Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển hai nàng, đôi mày liễu nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên mà không hề chớp lấy một cái.

Long Kinh Thiên không khỏi cười cười.

- Chính là các người nói a.

Kim Long lão tổ thân truyền đệ tử? Hắn cùng với Bàn Tiểu Nhị liếc nhau một cái, Bàn Tiểu Nhị bắt đầu cười khở.

- Woa! Lão đại, không nghĩ tới người thật sự là thân truyền đệ tử của Kim Long lão tổ!

Long Kinh Thiên vừa dứt lời, Cửu Vĩ Thiên Miêu liền đế lời ngay, vẻ mặt khoa trương nói ra.

- Về sau có Kim Long lão tổ bảo kê, chúng ta đây tại Long giới không phải là quét ngang được rồi sao!?

Long Kinh Thiên cũng không có thừa nhận thẳng, nhưng mà Cửu Vĩ Thiên Miêu lại nghĩ lầm đây là Long Kinh Thiên thừa nhận.

Long Kinh Thiên nghe vậy thì không khỏi trêu một câu.

- Người về sau không những được quét nang mà còn có thể nằm, chạy xéo, chạy qua chạy lại, Long giới ai cũng không dám chọc giận miêu đại gia người a.

Mọi người ha hả cười lên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cũng đều cười tới ngoác cả miệng ra.

Vài ngày sau, Kim Long tộc trưởng Ngao Bắc Hành liền tự mình đi mời Long Kinh Thiên tới Kim Long đại điện, cùng nhau đi tới Tổ Long điện. Vốn, cho dù Long Kinh Thiên là thân truyền đệ tử của Kim Long lão tổ đi chăng nữa, Ngao Bắc Hành cũng không cần phải làm như thế, chỉ là do Kim Long lão tổ đặc biệt dặn dò qua, Ngao Bắc Tự nhiên không dám sơ sài rồi.

Đang chờ tại Kim Long đại điện, chúng thái thượng trưởng lão thấy tộc trưởng mang theo Long Kinh Thiên đi vào thì sắc mặt không khỏi muôn màu muôn vẻ lên.

Ngao Bắc Hành quét mắt đám người dưới điện, nhìn ra suy nghĩ trong lòng của mọi người, hần nói.

- Long công tử đợi lát nữa sẽ cùng chúng ta tiến về Tổ Long điện.

- Tộc trưởng, chuyện này, chỉ sợ có chút không ổn.

Lúc này, Ngao Cảnh lại tiến lên, nói ra.

552. Chương 551: Tổ Long Điện Mở Ra

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 551: Tổ Long điện mở ra

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Mọi người cùng nhìn chăm chăm vào thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh, tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành nhướng mày, mắt lóe tia khó chịu.

Thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh cảm giác được ánh mắt của mọi người, tự biết mình lỡ mồm, vội nói:

- Tộc trưởng, thuộc hạ ý muốn nói Tổ Long điện trước giờ chỉ có đệ tử các tộc của Long tộc chúng ta mới được tiến vào, Long công tử, hần không phải là đệ tử các tộc của Long tộc chúng ta, cho nên, cho nên

Mọi người im lặng không nói.

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành lặng im đứng dậy, gã cũng có lo về vấn đề này, nhưng đây là quyết định của lão tổ, gã nào dám nghi ngờ.

- Đúng vậy, tộc trưởng, thái thượng trưởng lão, Ngao Cảnh nói không phải không có lý.

Lúc này thái thượng trưởng lão của Truyền Công phòng, Ngao Viên cũng lên tiếng:

- Đến lúc đó Long công tử đi trước, Hắc Long bộ tộc, Bạch Long bộ tộc, Cự Long bộ tộc, Thanh Long bộ tộc, sợ là mấy vị tộc trưởng cũng sẽ cản trở, sẽ không đồng ý.

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành nhíu chặt mày, nhìn Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nhìn không thấu đang nghĩ cái gì.

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành trầm ngâm nói:

- Tốt lắm, việc này đừng nữa nói, đây là quyết định của lão tổ chúng ta. Đợi tới Tổ Long điện, nếu Hắc Long, Thanh Long, Bạch Long, Cự Long mấy tộc cản trở thì ta sẽ bẩm báo lão tổ của chúng ta biết!

Quả nhiên là ý của lão tổ.

Mọi người nghe nói vậy thì nhìn nhau, im miệng không dám nói thêm nữa, cho bọn họ một vụn lá gan cũng không dám nghi ngờ quyết định của lão tổ họ.

Nhưng mọi người càng thêm tin tưởng Long Kinh Thiên là đệ tử đích truyền của lão tổ bọn họ.

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành quay đầu lại hỏi:

- Long công tử, chúng ta sắp đi Tổ Long điện ngay, ý của người là?

Long Kinh Thiên gật đầu.

Thế là tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành đi với Long Kinh Thiên, còn có đám thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc, thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương bay lên, ra khỏi kim Long tiên quốc, đến Tổ Long điện.

Tổ Long điện ở đất cực bắc Long giới, theo Kim Long đại lục chạy tới Tổ Long điện, lấy tốc độ của bọn họ cần khoảng mười ngày.

Mười ngày sau, mọi người đến cánh đồng tuyết trắng xóa. Trên bầu trời cánh đồng tuyết, từng đoàn tuyết rơi lất phất. Đoàn tuyết không phải màu trắng, có một chút màu lam sáng bóng, có chút giống lam tuyết trong băng phách lam tuyết đại trận mà Long Kinh Thiên bố trí. Đương nhiên chúng đều không phải là băng phách lam tuyết, nhưng cũng cực kỳ rét lạnh.

Mọi người ở trong tuyết, khí lạnh như trăm ngàn hàn đao cắt xé họ.

Đi vào cánh đồng tuyết rồi, tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành mang theo đám người Long Kinh Thiên tiếp tục tiến tới trước, lát sau thấy một tòa cung điện to lớn ở trong cánh đồng tuyết.

Cung điện này cho người cảm giác rất to, phi thường lớn, thật lớn! Cung điện vững vững ở nơi nào, khí thế kinh người, làm cho người ta có cảm giác sắp đâm thủng tầng mây.

Toàn bộ cung điện chiếm không biết bao nhiêu vụn dặm, bản thân cung điện do ngàn vạn con rồng từ vạn tộc Long giới tạo thành, có Kim Long, Thanh Long, Bạch Long, Hắc Long, Cự Long, Đà Long, Phạt Long.

Từng con rồng, có dữ tợn, có an tường, có ngựa đầu, có nằm sấp, có chém giết, có bề ngỗ thiên hạ, có ngao du trời cao.

Chỉ nhìn tòa Long cung to lớn do ngàn vạn con rồng của Long tộc tạo thành đã kích thích thị giác của họ, khiến người ta càng thêm kinh ngạc, bao gồm thân là tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành.

Mặc dù tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành và đám thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc từng đến đây vài lần, nhưng mỗi lần đứng trước Tổ Long điện thì trong lòng đều khó tránh khỏi kinh ngạc.

Tổ Long điện này bình thường chỉ mở ra khi xảy ra việc rất lớn với Long giới, các tộc trưởng, thái thượng trưởng lão mới tới nơi này tụ họp, bàn bạc sự việc.

Mặc dù Long Kinh Thiên mấy lần tới Long giới nhưng đây là lần đầu Tiên Đến Tổ Long điện.

Nhìn thấy Tổ Long điện này, lòng Long Kinh Thiên hơi kinh ngạc.

Long Kinh Thiên nhìn ra được Tổ Long điện không phải kiến trúc đơn giản mà là một hỗn độn chí bảo, giống như hỗn độn chí bảo của Tổ Long Hải.

Phạt Long Kim Đỉnh của hắn hiện tại là cực phẩm hỗn độn linh bảo, nếu có thể lại thăng chức thì chính là hỗn độn chí bảo. Nhưng nói dễ hơn làm, đầu tiên, hỗn độn chí hỏa trong người Long Kinh Thiên phải tấn chức Hồng Mông chí hỏa, hơn nữa không biết phải tìm kiếm bao nhiêu hỗn độn tài liệu.

Hơn nữa hỗn độn chí bảo uy lực vượt xa không phải cực phẩm hỗn độn linh bảo có thể sánh bằng.

Ở trước mặt hỗn độn chí bảo thì hỗn độn linh bảo quả thực chính là rác rưởi, đúng vậy, là rác, tựa như Thiên Tôn ở trước mặt Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Không chứng đạo thành thánh, ở trong mắt của thánh nhân đều là con kiến, bao gồm Thiên Tôn. Đừng nhìn trong Vạn giới Thiên Tôn uy phong bát diện, địa vị cực cao, nhưng ở trong mắt thánh nhân thì không khác gì Tiên Đế.

Đúng lúc này, xa xa vang lên tiếng cười sang sảng.

- Bắc Hành huynh, lần trước từ biệt, chúng ta đã mấy vạn năm không gặp mặt đi?

Long Kinh Thiên nhìn lại, chỉ thấy một đám Long tộc mặc Hắc Long chiến giáp bay hướng bên này.

Không hề nghi ngờ, đối phương là Hắc Long bộ tộc.

Long Kinh Thiên nhìn tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại đi ở trước nhất. Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại này lần trước Long Kinh Thiên đến Long giới có gặp qua một lần, lần này gặp lại, hẳn phát hiện thực lực của đối phương tăng lên không ít.

Bình thường Tiên Đế sơ kỳ cường giả, Tiên Đế pháp tắc là một ức, Tiên Đế pháp tắc đột phá mười ức thì chính là Tiên Đế hậu kỳ, đạt tới hơn mười ức chính là Tiên Đế hậu kỳ cao nhất. Lần trước Long Kinh Thiên gặp tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại, Tiên Đế pháp tắc mới hai trăm ức, hiện tại thể nhưng đã là hai trăm hai mươi ức.

Hai mươi ức!

Đừng thấy hai mươi ức không nhiều lắm, Tiên Đế cường giả tu luyện mỗi một cái Tiên Đế pháp tắc đều rất khó, thêm hai mươi ức thì thực lực tăng lên một phần.

Xem ra trên người tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại có bí mật? Long Kinh Thiên thầm nghĩ, hoặc là tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại chiếm được thiên đại kỳ ngộ, bằng không thì không thể nào thực lực tăng lên nhiều như vậy.

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành thấy đám người tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại đều dẫn nhóm Kim Long bộ tộc tiến lên nghênh đón.

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành chấp tay cười nói:

- Thì ra là Bất Bại huynh!

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại nhìn Long Kinh Thiên, hỏi: xem tại

- Vị này là?

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành cười nói:

- Vị này là Long công tử.

- Thì ra các hạ chính là Long công tử.

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại cười nói:

- Danh tiếng của Long công tử hiện tại danh chấn toàn bộ Long giới, ngay cả thái thượng trưởng lão, Ngao Cảnh, thái thượng trưởng lão của Truyền Công phòng, Ngao Viên liên hợp lại cũng không phải là đối thủ của Long công tử!

553. Chương 552: So Tài Ở Long Đảo

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 552: So tài ở Long đảo

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thái thượng trưởng lão, Ngao Cảnh, thái thượng trưởng lão của Truyền Công phòng, Ngao Viên đứng sau lưng tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành sắc mặt khó coi.

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành cười to bảo:

- Thiên phú của Long công tử đúng là đúng là kinh người, ta nghĩ cho dù là hai vị thái thượng trưởng lão của hai vị Hắc Long bộ tộc các ngươi liên hợp lại thì e rằng không phải là đối thủ của Long công tử!

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại tươi cười cứng lại, cười hỏi:

- Long công tử lần này cũng tham gia so tài Tổ Long điện?

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành tiếp lời:

- Đây là ý của lão tổ chúng ta.

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại nói:

- Nghe nói Long công tử là đệ tử đích truyền của Kim Long lão tổ? Hơn nữa biết cả Hắc Lôi Cuồng Long đại trận của Kim Long lão tổ?

Hắc Lôi Cuồng Long đại trận? Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành và đám người Kim Long bộ tộc lắp bắp kinh sợ. Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt không có biểu tình.

Đám người tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành, tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại vừa nói vừa đi, rất nhanh cả đám tới trước quảng trường Tổ Long điện.

Khi đám người Long Kinh Thiên đến thì Thanh Long bộ tộc và Bạch Long bộ tộc cũng tới nơi. Tộc trưởng của Thanh Long tộc, tộc trưởng của Hắc Long tộc thấy hai người tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành, tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại đi tới thì tiến lên bắt chuyện. Hai người giống như tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại, dò hỏi thân phận của Long Kinh Thiên, ý đồ từ chỗ tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành tìm hiểu xem Long Kinh Thiên có thật sự là đệ tử chân truyền của Kim Long lão tổ.

Đám cường giả các tộc của Long tộc tiến đến Tổ Long điện đã biết thân phận thật sự của Long Kinh Thiên, tiếc là ngay cả tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành cũng không dám khẳng định hẳn có phải là đệ tử đích truyền của Kim Long lão tổ không, cho nên đám cường giả các tộc của Long tộc phải đến hỏi thăm tin tức.

Nhưng khi đám cường giả các tộc của Long tộc nghe nói Long Kinh Thiên tham gia so tài ở Tổ Long điện là ý của Kim Long lão tổ, đa số đều cho rằng Long Kinh Thiên là đệ tử đích truyền của Kim Long lão tổ, không hề lấy thân phận của Kim Long lão tổ sao có thể cho Long công tử đến tham gia so tài ở Tổ Long điện?

Khiến đám người Kim Long bộ tộc không ngờ là Long Kinh Thiên muốn tham gia so tài ở Tổ Long điện, vì vậy đám cường giả các tộc của Long tộc không ra tiếng phản đối.

Thấy vậy, tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tổ Long điện mở ra, chỉ có mười người vào được, nhận lễ rửa tội của Tổ Long Hải. Vì vậy các tộc ở Long giới lấy số đầu quyết định mười người này.

Đương nhiên số đầu không phải là số đầu lời đài bình thường mà qua săn bắt yêu thú tích lũy điểm xếp hạng.

Điều này khá giống với lúc trước Long Kinh Thiên ở Võ Thần Điện tại nhân gian, tấn chức nội điện đệ tử nhận nội điện khảo hạch, nhưng lúc ấy là đánh chết bán ma, mà hiện tại là đánh chết yêu thú.

Đương nhiên điểm này cũng có thể giành lấy từ đánh bại đối thủ khác.

Long giới đều biết vạn chủng tộc mỗi một tộc đều chỉ có thể phái hai người tham gia tỷ thí, mà Kim Long bộ tộc là Long Kinh Thiên và thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương.

Long Kinh Thiên và các đệ tử Long tộc tham gia so đấu tụ tập cùng một chỗ.

Tộc trưởng của Thanh Long tộc, Ngao Bất Diên nói:

- Mặt sau để ta nói quy tắc so đấu đi.

- Hiện tại còn hai ngày là mở ra Tổ Long điện, trong vòng hai ngày này tất cả đệ tử tiến vào Long đảo tham gia so đấu săn giết yêu thú càng nhiều thì càng có nhiều điểm, đương nhiên, cũng có thể cướp lấy điểm từ người khác. Hai ngày sau, Long đảo tỷ thí chấm dứt, mười người đứng đầu có thể đạt được danh ngạch tiến vào Tổ Long điện.

- Dựa theo thứ tự, đứng hạng thứ nhất đi vào Tổ Long điện đầu tiên, một canh giờ sau, hạng hai tiến vào, cứ đó suy ra, sau chín canh giờ hạng mười mới được vào.

- Mỗi lần Tổ Long điện mở ra chỉ có thời gian một ngày, sau một ngày thì mười đệ tử tiến vào Tổ Long điện sẽ bị truyền tống đi ra.

Giọng của tộc trưởng của Thanh Long tộc, Ngao Bất Diên vang vọng trên bầu trời quảng trường.

Thời gian một ngày.

Cho nên người thứ nhất vào Tổ Long điện sẽ được Tổ Long Hải rửa tội, hạng hai chỉ có hai mươi ba canh giờ, hạng mười chỉ có mười lăm canh giờ.

Nhận lễ rửa tội Tổ Long Hải đương nhiên là thời gian càng dài càng tốt, cho nên thứ tự càng đứng đầu thì càng quan trọng.

Tộc trưởng của Thanh Long tộc, Ngao Bất Diên nói xong khiến mấy vạn đệ tử tham gia so tài đi tới truyền tống trận trên quảng trường. Truyền tống trận chớp lóe ánh sáng, truyền tống đμά người vào Long đảo.

Lần này đệ tử Long tộc quảng trường toàn bộ đều là Tiên Đế cường giả, cho nên chỉ có Long Kinh Thiên là Tiên Quân, đương nhiên, cũng không ai dám cười nhạo hắn. Dù sao ai đều biết thực lực thật sự của Long Kinh Thiên có thể so với Tiên Đế hậu kỳ cường giả.

Bởi vì tất cả đệ tử Long tộc tham gia so đấu bị truyền tống vào Long đảo, phân tán các góc, cho nên khi Long Kinh Thiên vào Long đảo thì chia cách với thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương.

Long Kinh Thiên triển khai thần thức, phát hiện ở trong vòng Long đảo trời cao bao phủ một tầng sương mù màu trắng nhạt, hơn nữa thần thức bị nhất định hạn chế. Ví dụ như ở bên ngoài thần thức của Long Kinh Thiên có thể thăm do một ngàn ức dặm, nhưng trong Long đảo thì chỉ có phạm vi một ngàn dặm.

Tuy nhiên, mặc dù thần thức bị hạn chế nhưng ảnh hưởng cũng không lớn.

Vì vậy Long Kinh Thiên không thi triển thiên phạt chi nhãn, dù sao sử dụng nó hao tổn lực lượng bản nguyên rất nhiều.

Vì vậy Long Kinh Thiên triển khai thần thức, thân hình chợt lóe, khi lại xuất hiện thì đã tới trên bầu trời một sơn cốc cách một vạn dặm. Hai tay Long Kinh Thiên bỗng vỡ xuống sơn cốc. Chỉ thấy Long Kinh Thiên vỡ một cái, từng lói điện màu vàng và đen như sóng to không ngừng lan tràn, bao phủ toàn bộ sơn cốc phía dưới.

Từ sơn cốc vang tiếng thú gầm.

Sau đó tiếng thú rống ngừng bật.

Một quả Long châu trên tay Long Kinh Thiên lóe ánh sáng, Long châu có màu trắng trong suốt có một văn lộ, tổng cộng chín mươi cái, có thô có mảnh.

Long Kinh Thiên nhìn con số trên Long châu:

- Chín trăm ba mươi hai.

Mới rồi Long Kinh Thiên đánh chết mấy trăm yêu thú trong sơn cốc, trong đó có một thực lực Tiên Đế sơ kỳ, còn lại đều là Tiên Quân, La Thiên Thượng Tiên.

Yêu thú dưới La Thiên Thượng Tiên thì giết một con được một điểm.

Yêu thú có thực lực Tiên Quân giết một con được mười điểm.

Sơ kỳ Tiên Đế là một trăm điểm, trung kỳ một ngàn điểm, hậu kỳ một vạn điểm.

Lần này đệ tử Long tộc tham gia so đấu tiến vào Long đảo mạnh nhất chỉ là Tiên Đế hậu kỳ, cho nên giết yêu thú hậu kỳ Tiên Đế gần như là chuyện không thể, cùng lắm là giết yêu thú trung kỳ Tiên Đế, đương nhiên đừng nói là yêu thú trung kỳ Tiên Đế, dù là yêu thú sơ kỳ Tiên Đế cũng rất khó giết được.

554. Chương 553: Đoán Kết Quả

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 553: Đoán kết quả

Nguồn: Vipvanda đọc truyện mới nhất tại .

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nếu như yêu thú Tiên Đế cấp bậc muốn chạy trốn đi thì rất khó đuổi theo.

Long Kinh Thiên đánh chết yêu thú trong sơn cốc xong thu lấy Tiên Đế yêu thú tiên phù, bay lên, khi lại xuất hiện đã tới một khu rừng rậm cách chỗ cũ mấy trăm vạn dặm.

Rừng rậm này cây cối rất kỳ quái, thân cây giống như một con rồng, toàn thân đỏ bừng, lá cây là màu vàng kim. Mỗi cái cây đều rất lớn, thân cây nhỏ nhất cũng cỡ mười trượng, cao nhất là ngàn trượng.

Long Kinh Thiên trầm nghĩ:

- Hồng Long thụ.

Hồng Long thụ là một loại cây kỳ dị trong thiên địa, loại cây này có thể hấp thụ thiên địa hỏa nguyên lực, hơn nữa không kết trái, không nở hoa. Nhưng lá của Hồng Long thụ là tài liệu quan trọng để luyện chế một loại cực phẩm hỗn độn tiên đan, Hồng Long hỏa đan.

Long Kinh Thiên không ngờ là Long đảo lại có Hồng Long thụ, hơn nữa nhiều như vậy.

Nhưng mặc dù lá của Hồng Long thụ là tài liệu quan trọng để luyện chế một loại cực phẩm hỗn độn tiên đan, Hồng Long hỏa đan, nhưng Long Kinh Thiên không để ý tới đó mà lác người, đi tới đỉnh một Hồng Long thụ, tay lóe ánh sáng, vung lên, có tiếng thú rống như rồng ngâm hét thảm thiết.

Cùng thanh âm là một Hồng Long yêu thú dài trăm trượng, màu đỏ rực té từ Hồng Long thụ xuống.

Đây đúng là một loại yêu thú kêu là hồng mãng.

Nhưng Long Kinh Thiên đánh chết yêu thú hồng mãng chỉ có Tiên Quân thực lực. Theo sau, Long Kinh Thiên lác người, mỗi lần nhảy lên là sẽ có một con hồng mãng yêu thú chết ở trong tay của hắn, bao gồm Tiên Đế sơ kỳ.

Tốc độ của Long Kinh Thiên cực nhanh, hơn nữa thân hình chớp động không một chút lực lượng dao động, cho nên đám yêu thú hồng mãng căn bản không kịp phản ứng liền chết trong tay hắn.

Rất nhanh, một ngày đi qua.

Long châu trên tay Long Kinh Thiên đã bị vắn lộ màu vàng tràn ngập, ánh vàng rực rỡ. Trong vòng một ngày, không biết có bao nhiêu yêu thú chết ở dưới tay của Long Kinh Thiên.

Trên Long châu biểu hiện con số là hai mươi vạn sáu ngàn năm trăm ba mươi hai.

Nhưng mặc dù Long châu biểu hiện số điểm nhưng không có xếp hạng, cho nên không đến cuối cùng, không ai biết mình đứng hạng thứ mấy.

Ngay khi Long Kinh Thiên giết chết một Tiên Đế sơ kỳ yêu thú thì vài tên đệ tử của Long tộc bay tới gần chỗ hắn.

So đấu trên Long đảo, một vài đệ tử của Long tộc tạm thời hợp tác, hình thành đoàn thể nhỏ, cùng nhau giết yêu thú, chia đều số điểm. Mặc dù chia đều thể này thì tích lũy điểm khá chậm, nhưng an toàn hơn một người đi. Hơn nữa vài người tụ cùng một chỗ, gặp một số đệ tử Long tộc tham gia so đấu lạc bầy thì bọn họ có thể cướp lấy điểm Long châu trên tay đối phương.

Bốn gã đệ tử của Long tộc cảm giác khi Long Kinh Thiên giết Tiên Đế sơ kỳ yêu thú thì lực lượng dao động nên mới chạy tới đây.

- Đệ tử mới rồi không ngờ Long châu có điểm hơn mười ba vạn.

- Ha ha, bốn người chúng ta chia đều thì mỗi người ba vạn, nếu gặp được vài đệ tử như vậy thì chúng ta có cơ hội vào mười hàng đầu rồi.

- Đúng vậy. Chỉ cần không gặp đến mấy tên biến thái như thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh, thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiệu Dương, thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ, thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật, lấy thực lực của bốn chúng ta hợp tác thì không ai là đối thủ.

- Lần này cũng không biết chúng ta có gặp được cá lớn hay không, nếu ta lại tăng thêm ba vạn điểm là sẽ có mười chín vạn điểm.

Mấy người vừa tới gần Long Kinh Thiên vừa trò chuyện, tuy cảm ứng lực lượng dao động phía trước không kém nhưng bốn người cũng không để ở trong lòng. Tựa như bốn người đã nói, bốn người hợp tác với nhau, chỉ cần không gặp mấy tên biến thái như thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh, thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiệu Dương, thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ, thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật là được.

Long Kinh Thiên giết chết một Tiên Đế sơ kỳ Long hổ yêu thú, thu tiên phù của nó, vận chuyển thiên nhĩ, nghe bốn người nói chuyện với nhau, cười lạnh. Long Kinh Thiên đứng tại chỗ, hai tay vung, rất nhanh bày một trận pháp ở trận pháp ở xung quanh, chờ đợi bốn người đi vào.

Dần dần, bốn người hiện ra trong tầm mắt của Long Kinh Thiên.

Bốn người từ xa thấy được Long Kinh Thiên, khi thấy hắn đứng tại chỗ như chờ đợi họ thì ngẩn ngơ.

Có người kinh ngạc nói:

- Ủa? Là hắn!

- Ai chứ?

- Long công tử của Kim Long bộ tộc đó!

Ba người kinh sợ, chăm chú nhìn vào Long Kinh Thiên. Long công tử của Kim Long bộ tộc, gần đây toàn bộ Long giới sợ là không ai không biết đến Long công tử của Kim Long bộ tộc.

Long Kinh Thiên lấy trận pháp đỉnh hậu kỳ Tiên Quân kịch chiến với hai cường giả đỉnh trung kỳ Tiên Đế, điều này ở trong mắt đám cường giả các tộc của Long tộc thật là khó tin, cũng chưa từng nghe nói.

Bốn người khiếp sợ không phải là thực lực của Long Kinh Thiên, họ hãi thiên phú nghịch thiên của hắn.

Bốn người nhìn nhau, do dự một chút rồi bay hướng Long Kinh Thiên.

Bốn người cảm thấy mặc dù thực lực của Long Kinh Thiên khá mạnh nhưng bốn người hợp sức lại thì vẫn có nắm chắc. Trong bốn người người có hai là đỉnh Tiên Đế trung kỳ, hai là Tiên Đế trung kỳ.

Bốn người đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, một người đỉnh Tiên Đế trung kỳ mở miệng nói:

- Các hạ chính là Long công tử của Kim Long bộ tộc?

Mặc dù Long Kinh Thiên không phải là đệ tử của Kim Long bộ tộc nhưng đám Long giới thói quen gọi hắn đi kèm với Kim Long bộ tộc.

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh nói:

- Đúng vậy.

- Chúng ta biết người có thực lực không kém, ngay cả thái thượng trưởng lão, Ngao Cảnh, thái thượng trưởng lão của Truyền Công phòng, Ngao Viên cũng không phải là đối thủ của người.

Một đệ tử của Long tộc đỉnh Tiên Đế trung kỳ khác nói:

- Nhưng bốn người chúng ta liên hợp thì người không phải là đối thủ của chúng ta. Vì vậy ta khuyên người nên ngoan ngoãn đem Long châu giao ra đây.

- Chỉ cần người giao ra Long châu thì chúng ta sẽ không làm khó dễ người.

Long Kinh Thiên nghe bốn người hát bè, thầm lắc đầu. Long Kinh Thiên lắc người, vung hai tay, trên trời bỗng nhiên lôi vân quay cuồng, phong vân biến sắc.

Bốn người biến sắc mặt.

Có người kinh kêu thất thanh, hét rầm lên:

- Đây, đây là hắc lôi cuồng Long đại trận!

Hắc lôi cuồng Long đại trận!

Toàn bộ Long giới đều bàn tán Long Kinh Thiên rất có thể là đệ tử đích truyền của Kim Long lão tổ, thậm chí nói là hẳn biết Hắc Lôi Cuồng Long đại trận. Nếu chuyện đã thế thì Long Kinh Thiên khiến Long giới hoàn toàn hiểu lầm, cho họ biết hẳn thật sự có Hắc Lôi Cuồng Long đại trận.

Long Kinh Thiên vận chuyển Hắc Lôi Cuồng Long đại trận thì bốn người nhận ra ngay, mặt trắng bệch. Bốn người bay lên, định trốn đi, nhưng đã chậm, vô số cuồng Long mang theo hắc lôi oanh kích bốn người.

Thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên muốn giải quyết bốn người thì hơi khó, nhưng nếu dùng Hắc Lôi Cuồng Long đại trận thì hoàn toàn khác hẳn.

Nửa canh giờ sau, Long Kinh Thiên thu lại Hắc Lôi Cuồng Long đại trận.

Trên mặt đất, bốn người nằm im, toàn thân chớp lóe hắc lôi.

555. Chương 554: Kết Thúc So Đấu

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 554: Kết thúc so đấu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hai tay Long Kinh Thiên hút Long châu của bốn người vào tay, thần thức đảo qua. Mỗi Long châu đều có hơn mười vạn, có một Long châu nhiều nhất là mười lăm vạn, ít nhất là mười bốn vạn.

Tay Long Kinh Thiên chớp lóe ánh sáng, di chuyển toàn bộ văn lộ trên Long châu của bốn người vào Long châu của hắn. Di dời xong Long Kinh Thiên mỉm cười, xem ra trực tiếp cướp điểm từ người đệ tử của Long tộc khác dễ hơn. Cả ngày không biết Long Kinh Thiên giết không biết bao nhiêu yêu thú, thật vất vả mới tích lũy hai mươi vạn sáu ngàn năm trăm ba mươi hai điểm, hiện tại chưa đến một canh giờ đã có sáu mươi vạn.

Long châu trên tay Long Kinh Thiên đã có tám mươi vạn điểm.

Long Kinh Thiên nhìn bốn người nằm trên mặt đất, vung hai tay thu lại hắc lôi trong người họ. Bốn người là đệ tử của Long tộc, tham gia so đấu trên Long đảo, có địa vị, thân phận rất cao trong các tộc Long tộc. Bởi vậy so đấu trên Long đảo nếu không có thù sâu như biển thì sẽ không đánh chết đối phương, chỉ cướp điểm.

Long Kinh Thiên cướp hết điểm trong Long châu của bốn người, thu luôn không gian tiên khí của họ.

Làm xong mọi chuyện, Long Kinh Thiên lắc người biến mất ngay tại chỗ.

Sau một lúc bốn người tỉnh dậy, nhìn nhau, Long châu trống trơn trong xuống, mặt ai cũng chán nản.

- Không ngờ Long công tử này thật sự biết Hắc Lôi Cuồng Long đại trận, xem ra nghe đồn là thật, hẳn thật là đệ tử đích truyền của Kim Long lão tổ.

- Chúng ta đúng là xui, thực lực của đối phương có lẽ không bằng thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương, thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh, thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ, thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật nhưng phối hợp Hắc Lôi Cuồng Long đại trận thì càng khủng bốn hơn cả thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương, thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh, thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ, thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật!

Bốn người người đứng dậy, lắc người bay đi.

Sau khi Long Kinh Thiên rời khỏi cũng không sẵn giết yêu thú nữa, hắn đặt mục tiêu vào các đệ tử của Long tộc so đấu.

Một canh giờ sau, Long Kinh Thiên đánh bay đệ tử của Long tộc đỉnh trung kỳ Tiên Đế.

Thời gian trôi qua, hai ngày so đấu trên Long đảo chỉ còn lại hai canh giờ.

Hai canh giờ cuối cùng, đệ tử của Long tộc trong Long đảo điên cuồng sẵn giết yêu thú, cướp điểm Long châu từ đệ tử của Long tộc khác. Nhưng dần dần chuyện Long Kinh Thiên biết Hắc Lôi Cuồng Long đại trận đã đồn rầm lên giữa các đệ tử của Long tộc trên Long đảo.

Biết Long Kinh Thiên dùng Hắc Lôi Cuồng Long đại trận, các đệ tử của Long tộc trên Long đảo đều xem hắn là khủng bố nhất trong đám đệ tử tham gia so đấu, không ai muốn đụng vào hắn.

Một vài đệ tử của Long tộc gặp gỡ Long Kinh Thiên, nhận ra hắn, không cần hắn ra tay trực tiếp dâng Long châu cho hắn.

Dần dần, so đấu trên Long đảo chỉ còn một canh giờ.

Một canh giờ cuối cùng, toàn bộ đệ tử của Long tộc trong Long đảo đều rơi vào điên cuồng. Điên cuồng giết yêu thú, điên cuồng cướp điểm. Long châu trong tay một đám đệ tử của Long tộc trong Long đảo bị cướp lấy.

Trên quảng trường Tổ Long điện, các tộc ngóng cổ chờ, bắt đầu đoán kết quả và thứ hạng.

Thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Đắc lâm bẩm:

- Không biết lần này ai hội đoạt được thứ nhất.

Thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Minh Sơ nói:

- Ta thấy lần này rất có thể là thiếu tộc trưởng của chúng ta đoạt được nhất. Thiếu tộc trưởng của chúng ta đã tu luyện Bàn Cổ Thiên Long đại lực bí quyết đến đại thành, lực lượng vô địch, trong cùng đẳng cấp không có công kích của ai có thể sánh bằng!

- Không sai, ta cũng cho là như vậy. Nếu đơn độc đấu thì lực công kích của mấy người thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương, thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh, thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ cũng không bằng thiếu chủ của chúng ta!

Thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc bàn tán.

Cự Long bộ tộc nghị luận, Thanh Long bộ tộc nghị luận, các tộc đều nghị luận.

Thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc, Ngao Túy nghe đám thái thượng trưởng lão của Cự Long, Thanh Long bộ tộc bàn tán thì lạnh lùng cười:

- Bàn Cổ Thiên Long đại lực bí quyết? Bàn Cổ Thiên Long đại lực bí quyết mặc dù có lực lượng mạnh nhưng phòng ngự làm sao sánh bằng Kim Long bộ tộc của chúng ta? Thiếu tộc trưởng của chúng ta đã trường kiếm Kim Long thân đến tầng tối cao, lại phối hợp với Long Kinh Thiên chống đỡ vạn trụ, phòng ngự vô địch, cường giả cùng cấp căn bản không thể phá vỡ!

Đám thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc cũng bàn tán.

Mấy thái thượng trưởng lão Cự Long bộ tộc, Thanh Long bộ tộc, Kim Long bộ tộc đều rất tự tin vào thực lực thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc, Ngao Túy của mình, cho rằng thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc, Ngao Túy của mình sẽ đoạt được thứ nhất. Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành đi cùng với tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại, mấy tộc trưởng khác đều đứng ở đó, mắt chớp lóe, không mở miệng.

Thật ra mấy Long tộc có ưu thế thiên phú riêng, thực lực của mấy người thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương, thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh, thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ, thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật tương đương với nhau, kết quả cuối cùng như thế nào, ai cũng không biết.

Nghe mọi người bàn tán, thái thượng trưởng lão của Truyền Công phòng, Ngao Viên truyền âm với thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh:

- Không biết tiểu tử kia có vào được mười hàng đầu không?

Thái thượng trưởng lão của Truyền Công phòng, Ngao Viên ý nói là Long Kinh Thiên.

Thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh nghe vậy lạnh lùng cười:

- Mặc dù thiên phú của hắn nghịch thiên nhưng so đấu trên Long đảo dựa vào thực lực chứ không phải thiên phú. Nếu bằng vào thực lực thì thiếu chủ chúng ta, còn có mấy vị thiếu chủ Thanh Long, Hắc Long đều mạnh hơn hắn. Bạch Long, Đà Long, Phật Long thiếu chủ cũng mạnh hơn Long Kinh Thiên, hắn căn bản không khả năng đi vào mười hàng đầu, trừ phi xuất hiện kỳ tích.

Thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh giọng điệu chắc chắn.

Trong lúc đám cường giả các tộc của Long tộc đoán kết quả và thứ hạng thì trên quảng trường, truyền tống trận lóe ánh sáng. Đám người bàn tán, đoán kết quả đều ngừng nói, nhìn hướng truyền tống trận.

Lúc này truyền tống trận ngừng tỏa sáng, trên truyền tống trận chớp lóe bóng người, đúng là các đệ tử của Long tộc lúc trước được truyền tống vào Long đảo, Long Kinh Thiên cũng nằm trong đó.

Long Kinh Thiên và đám đệ tử của Long tộc được truyền tống ra, họ bay ra truyền tống trận, đi tới quảng trường.

Nhưng quanh người Long Kinh Thiên trống trơn, các đệ tử của Long tộc cố ý vô tình không dám tới gần hắn. Đám đệ tử của Long tộc ánh mắt kiêng dè nhìn Long Kinh Thiên, không, là kinh khủng.

Đám người tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành, tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại phát hiện tình huống này, lấy làm kinh ngạc.

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại ánh mắt ẩn ý liếc Long Kinh Thiên, quay đầu nói với đám đệ tử của Long tộc.

- Xin các đệ tử của Long tộc hãy đưa lên Long châu.

556. Chương 555: Tiếng Ngâm Của Tổ Long

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 555: Tiếng Ngâm Của Tổ Long

Thế là đám đệ tử của Long tộc lần lượt đưa lên Long châu. Mỗi khi một đệ tử của Long tộc đưa Long châu lên là một vị trưởng lão của Thanh Long tộc sẽ chiếu Cổ Kính vào Long châu. Trên Cổ Kính hiện ra số điểm trong Long châu.

- Ba mươi vạn hai ngàn chín trăm hai mươi mốt!”
- Hai mươi tám vạn chín ngàn một trăm ba mươi chín!
- Ba mươi hai vạn tám ngàn bảy trăm sáu mươi nhĩ!

Cổ Kính tự động vang tiếng điểm số.

Bình thường số điểm của đệ tử của Long tộc khoảng ba mươi vạn, có ột ít, có thấp một ít.

Cổ Kính cất tiếng nói:

- Hai vạn sáu ngàn một trăm bảy mươi tám!

Hiện trường yên tĩnh, kinh ngạc nhìn đệ tử của Long tộc kia. Cảm giác ánh mắt của mọi người, đệ tử của Long tộc khó coi. Đệ tử của Long tộc này đúng là một trong bốn người từng muốn cướp điểm Long châu của Long Kinh Thiên, ngược lại bị hắc thi triển hắc lôi cuồng Long đại trận cướp điểm.

Cuối cùng dù Long Kinh Thiên không giết Long đảo nhưng họ bị hắc lôi xâm nhập vào thân thể, thực lực không thể hồi phục trong chốc lát, khó thể săn giết Tiên Đế yêu thú, cho nên đến khi tỷ thí chấm dứt mới tích lũy được hai vạn điểm.

- Một vạn chín ngàn sáu mươi ba!

Sau đệ tử đó, Cổ Kính lại cất tiếng nói:

- Hai vạn một ngàn tám mươi hai!

Liên tiếp mấy chục đệ tử của Long tộc chỉ có một, hai vạn, cao nhất là ba vạn.

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành, tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại, tộc trưởng của Thanh Long tộc, Ngao Bất Diên và thái thượng trưởng lão cá tộc nhìn nhau. Tiếp theo họ phát hiện khi Cổ Kính báo điểm cực thấp thì các đệ tử của Long tộc tham gia so tài so đấu trên Long đảo đều kiểm không được vẻ mặt sợ hãi nhìn về phía Long Kinh Thiên.

Từng đệ tử của Long tộc so đấu trên Long đảo trình lên từng Long châu, dần dần chỉ còn lại mấy trăm người.

- Ba trăm chín mươi hai vạn sáu ngàn năm mươi bảy!

Giọng của Cổ Kính vang lên, quảng trường yên tĩnh, tiếp theo ồ lên, mọi người đều nhìn sang.

- Là thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh!
- Ba trăm chín mươi hai vạn sáu ngàn năm mươi bảy! Gấp mười lần đệ tử bình thường.
- Lúc trước không có một đệ tử vượt qua một trăm vạn, vậy mà thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh có tới ba trăm chín mươi hai vạn sáu ngàn năm mươi bảy! Thật là khủng bố. Ta thấy khó có ai vượt qua được thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh.

Mọi người kinh sợ, hâm mộ.

Tộc trưởng của Thanh Long tộc, Ngao Bất Diên và đám thái thượng trưởng lão Thanh Long tộc nghe tiếng mọi người kinh sợ, hăm mộ thì cười tươi tắn. Tộc trưởng của Thanh Long tộc, Ngao Bất Diên nhìn con của mình, gật đầu, ánh mắt nhu hòa, tiểu tử này quả nhiên không làm cho gã thất vọng.

- Ba trăm tám mươi tám vạn năm ngàn sáu trăm hai mươi hai! xem tại

Giọng Cổ Kính lại vang lên. Mọi người kinh ngạc, ồ à.

- Là thiếu tộc trưởng của Đà Long tộc, Ngao Hải Tâm.

- Ba trăm tám mươi vạn, dù kém thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh mấy vạn nhưng điểm rất cao rồi.

Sau đó Cổ Kính lại điểm danh thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật, thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ.

Thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ, thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật đều là ba trăm chín mươi vạn, cao hơn thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh một chút.

Trên quảng trường, số đệ tử của Long tộc ngày càng ít, cuối cùng, chỉ còn lại có hai người. Một mình không có kịch vui, hai người còn lại là thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương, Long Kinh Thiên.

Bởi vì hai người xếp hạng cuối cùng, cho nên có vẻ đặc biệt rõ ràng.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương tiến lên dâng Long châu.

Trưởng lão của Thanh Long tộc liếc thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương, sau đó chiếu Long châu vào Cổ Kính. Cổ Kính tỏa ánh sáng rực rỡ chói mắt.

Mọi người thấy chói mắt, chấn động, bên tai vang thanh âm:

- Bốn trăm bảy mươi lăm vạn sáu mươi tám ngàn ba mươi mốt!

Bốn trăm bảy mươi lăm vạn sáu mươi tám ngàn ba mươi mốt!

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành vốn còn đang căng thẳng nghe vậy thì tươi cười sáng lạn, thậm chí phát ra tiếng cười sang sảng.

Bốn trăm bảy mươi lăm vạn sáu mươi tám ngàn ba mươi mốt! Chính tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành cũng không ngờ sẽ là điểm này!

đệ nhất! Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành nghĩ tới con trai được đệ nhất so đấu so đấu trên Long đảo, là người thứ nhất tiến vào Tổ Long điện nhận lễ rửa tội Tổ Long Hải là gã cười toe toét.

Nghe nói số điểm của thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương là bốn trăm bảy mươi lăm vạn sáu mươi tám ngàn ba mươi mốt thì mọi người cực kỳ giật mình.

Trước thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương, cao nhất là thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật với số điểm ba trăm chín mươi bảy vạn, tiếp theo là thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ với ba trăm chín mươi lăm vạn.

Còn số điểm của thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương là bốn trăm bảy mươi lăm vạn sáu mươi tám ngàn ba mươi mốt, nhiều hơn thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật tới bảy mươi vạn!

Tộc trưởng, đám thái thượng trưởng lão Cự Long tộc vốn vẻ mặt đáng ý chột héo, mặc dù hạng nhất, hạng hai chỉ cách một bậc nhưng ý nghĩa khác nhau.

Nụ cười trên mặt thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật mất đi, lắc đầu cười khổ.

Thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương nghe Cổ Kính tuyên bố, lại nhìn ánh mắt giật mình của mọi người, nở nụ cười, đi tới trước mặt tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành.

Thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương kêu lên:

- Phụ thân!

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành cười toe toét, gật đầu, nói:

- Làm tốt lắm, rất tốt, lần này ngươi được đệ nhất, đây là việc lớn nhất của Kim Long bộ tộc chúng ta! Đợi khi ngươi là người đầu tiên vào Tổ Long Hải tẩy lễ, lấy người thiên phú, về sau tấn chức Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cũng không là vấn đề!

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành không hề che giấu thanh âm, vang vọng trên quảng trường. Đám cường giả các tộc của Long tộc biến sắc mặt.

Chợt vang lên tiếng chói tai:

- Ngao Bắc Hành, bây giờ ngươi cười quá sớm, nhi tử của ngươi có phải là đệ nhất hay không bây giờ còn chưa chắc!

Mọi người nhìn sang, thấy người lên tiếng là tộc trưởng của tộc Cự Long, Ngao Bá.

Vốn tộc trưởng của tộc Cự Long, Ngao Bá cho rằng nhi tử của mình có thể đoạt đệ nhất, không ngờ chỉ có thể ở hạng hai, vốn tâm tình khó chịu lại nghe tiếng cười đắc ý của tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành, càng bức bối hơn.

Đương nhiên quan hệ của tộc trưởng của tộc Cự Long, Ngao Bá, tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành vốn không được tốt.

Tộc trưởng của tộc Cự Long, Ngao Bá ý chỉ điểm của Long Kinh Thiên còn chưa ra, vì vậy thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương có là đệ nhất hay không còn chưa biết.

Mọi người nghe ra ý của tộc trưởng của tộc Cự Long, Ngao Bá, ngây ra rồi lắc đầu cười, không bỏ vào lòng lời của gã. Tựa như lúc trước thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh đã nói, mặc dù Long Kinh Thiên có thiên phú nghịch thiên, nhưng so tài trên Long đảo cần là bản thân có thực lực, mà không phải thiên phú.

557. Chương 556: Kim Long Lão Tổ Đích Thân Tới

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 556: Kim Long lão tổ đích thân tới

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành cười cười, không để ý tới tộc trưởng của tộc Cự Long, Ngao Bá. Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành giống như mọi người, không bỏ chuyện này vào lòng, nhưng vì Long Kinh Thiên có quan hệ với Kim Long lão tổ nên gã không tiện nói cái gì.

Long Kinh Thiên tiến lên, lấy Long châu ra. Trưởng lão của Thanh Long tộc nhận lấy, tùy tiện đặt trước Cổ Kính. Chính lúc này, Cổ Kính tuôn ra ánh sáng như nước lũ, chiếu khắp thiên địa, khắp mỗi góc trên quảng trường. Đám cường giả các tộc của Long tộc đều bị ánh sáng bao trùm.

Ánh vàng rực rỡ, mọi người kinh ngạc đến ngây người tại chỗ.

Thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh giật mình kêu lên:

- Có chuyện?

Mọi người kinh ngạc qua đi, đều nhìn hướng Cổ Kính. Cổ Kính phát ra ánh sáng không ngừng, nếu nói Long châu của thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương khiến Cổ Kính có phản ứng tỏa sáng như mặt trời thì Long Kinh Thiên là mười, hai mươi mặt trời.

Cuối cùng Cổ Kính còn phát ra tiếng rỗng ngâm.

Một cường giả Long tộc thất thanh la lên:

- Đây, đây là tổ Long chi ngâm!?

Mọi người biến sắc mặt.

- Tổ Long chi ngâm! Thế nhưng là tổ Long chi ngâm?

Thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh giật mình kêu lên:

- Có chuyện gì? Hắn là đệ tử ngoại tộc sao có thể dẫn đến Cổ Kính phát ra tiếng tổ Long chi ngâm?

Kim Long lão tổ của Long tộc bọn họ sinh ra từ Tổ Long Hải, Cổ Kính này cũng sinh ra từ đó, là chí bảo của Long tộc. Đồn là trong Cổ Kính có lực lượng của tổ Long, chỉ khi được Cổ Kính chân chính thừa nhận thì mới vang lên tổ Long chi ngâm.

Nhưng từ khi Long giới sinh ra đến nay không có đệ tử của Long tộc nào được Cổ Kính thừa nhận, bao gồm cả tổ các tộc như Kim Long lão tổ, Hắc Long lão tổ.

Vậy mà bây giờ Long Kinh Thiên có được?

Mọi người không dám tin.

Thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh kích động kêu lên:

- Chắc chắn là giả!

Thanh âm đột ngột, mọi người cùng nhìn lại.

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành nhướng mày.

Thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh lắp bắp giải thích:

- Không, không phải, tộc trưởng, ta không ý đó, ý ta là Long công tử không phải là đệ tử của Long tộc của chúng ta, vì vậy không có khả năng dẫn đến Cổ Kính phát ra tiếng tổ Long chi ngâm.

Cổ Kính chợt cất tiếng nói:

- Ba ngàn sáu trăm bốn mươi lăm vạn tám ngàn sáu trăm mười chín!

- Cái gì?! Điều này, không khả năng, làm sao có thể?!

Khi điểm Long châu của Long Kinh Thiên được báo ra, nhiều đám cường giả các tộc của Long tộc đều thất thanh kêu lên, cảm thấy thật là quá hoang đường. Điểm của Long Kinh Thiên thậm chí nhiều hơn cả thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương. Mọi người chưa từng kích động như vậy, gấp mười lần, khiến người thấy thật vỡ vụn.

Tộc trưởng của Thanh Long tộc, Ngao Bất Diên. Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại, đám người về mặt nghi ngờ, cảm thấy căn bản không khả năng.

Long Kinh Thiên có thể dẫn đến Cổ Kính phát ra tiếng tổ Long chi ngâm đã khiến họ khó tin, giờ số điểm lại là ba ngàn sáu trăm bốn mươi lăm vạn tám ngàn sáu trăm mười chín!

Tổ Long điện mở ra, bao gồm lần này, trước sau đã có ba lần, trong lịch sử số điểm cao nhất là hơn năm trăm vạn.

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại mở miệng nói:

- Có phải là Cổ Kính này ra vấn đề?

Bỗng nhiên trong Cổ Kính bắn ra Long uy dâng trào đến mức tận cùng. Tất cả đám cường giả các tộc của Long tộc về mặt kinh khủng, nhất là tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại về mặt hoảng sợ, trắng bệch, bởi vì Long uy này chủ yếu nhằm vào gã.

Mọi người đều cảm giác Long uy tức giận từ Cổ Kính, hiển nhiên mới nay tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại chất vấn có phải Cổ Kính ra vấn đề đã chọc giận khí linh của Cổ Kính.

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại khó thể chịu đựng áp lực từ Cổ Kính thì Long uy như thủy triều rút đi.

Khi Long uy của Cổ Kính rút đi thì các đám cường giả các tộc của Long tộc thở phào một hơi. Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại có cảm giác hút chết, trán toát mồ hôi lạnh.

Lần này không ai dám chất vấn Cổ Kính nữa.

Một lát sau, tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành phản ứng lại, bay tới trước mặt Long Kinh Thiên, cười nói:

- Chúc mừng Long công tử đoạt được đệ nhất so tài trên Long đảo lần này!

Nhưng nhìn sao cũng thấy nụ cười của tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành gượng gạo. Mặc dù xem như Long Kinh Thiên thuộc Kim Long bộ tộc nhưng so sánh thì gã càng muốn nhử tử Ngao Thiều Dương được đệ nhất.

Đám thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc cũng tiến lên chúc mừng.

Long Kinh Thiên nhìn đám thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc, thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh, gật đầu. Ánh mắt Long Kinh Thiên liếc thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh lâu hơn chút, làm gã tim đập chân run.

Tộc trưởng của tộc Cự Long, Ngao Bá cất tiếng cười sang sảng:

- Ha ha, ta đã sớm nói rồi, Ngao Bắc Hành, kêu người đừng mừng quá sớm, chưa chắc nhi tử của người được đệ nhất!

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành mặt trầm xuống, nhưng cuối cùng không lên tiếng.

Bỗng nhiên thiên địa chấn động kịch liệt, mọi người quay đầu lại nhìn. Tổ Long điện tỏa ánh sáng ngập trời, từng thần Long xuất hiện xoay quanh trên bầu trời Tổ Long điện.

Nhìn trên bầu trời Tổ Long điện vô số thần Long quay quanh, đám cường giả các tộc của Long tộc giật mình, sau đó vẻ mặt vui sướng

- Rốt cuộc Tổ Long điện sắp mở ra!

Trăm ngàn thần Long xuất hiện, đây là điềm báo Tổ Long điện sắp mở ra.

Tộc trưởng của Thanh Long tộc, Ngao Bất Diên tỉnh táo lại, nói với Long Kinh Thiên:

- Hiện tại, thỉnh Long công tử tiến lên.

Long Kinh Thiên hiểu ý, bay lên đi vào Tổ Long điện trước.

Lúc này, trên bầu trời Tổ Long điện xuất hiện trăm ngàn thần Long hóa thành một cái thần Long đại trận, không ngừng lượn vòng, quần quanh Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên bị trăm ngàn thần Long mang theo tới bầu trời Tổ Long điện, tiếp theo cùng trăm ngàn thần Long tiến nhập Tổ Long điện.

Tổ Long điện tắt ánh sáng.

Mọi người nhìn Long Kinh Thiên đi vào Tổ Long điện, biểu tình khác nhau.

Trong khi đám cường giả các tộc của Long tộc thay đổi sắc mặt thì Long Kinh Thiên bị trăm ngàn thần Long quần quanh đi tới một biển rộng màu vàng. Biển vàng liếc mắt nhìn lại trừ màu vàng ra không còn gì khác, nhưng màu vàng cũng không chói mắt.

Thân thể của Long Kinh Thiên mới nhập vào biển màu vàng thì được ầm ập bao vây, giống nhau như về tới cơ thể mẹ.

- Định là ...?

Long Kinh Thiên kinh sợ, năng lực thiên địa tinh trí đến mức tận cùng không ngừng ulla vào thân thể của hắn.

Long Kinh Thiên vội bình tĩnh tinh thần, không hề nghĩ nhiều, vận chuyển hỗn độn Đại La Thiên không ngừng hấp thu năng lực thiên địa này, luyện hóa nó. Khi Long Kinh Thiên hòa tan năng lực của Tổ Long Hải thì tiên phù của hắn kịch liệt chấn động chưa từng có, chớp lóe ánh sáng.

Hỗn độn chi hỏa bên ngoài tiên phù của Long Kinh Thiên kịch liệt phun ra nuốt vào, hóa thành từng đạo hỗn độn hỏa Long không ngừng xoay quanh. Màu vàng và màu đen lôi quang trải rộng toàn bộ không gian linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên.

558. Chương 557: Thân Phận Thật Sự

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 557: Thân phận thật sự

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên như đói khát hấp thu, luyện hóa năng lực của Tổ Long Hải.

Mỗi một giây là trong người của Long Kinh Thiên xảy ra biến đổi rõ rệt hơn.

tiên phù của Long Kinh Thiên biến đổi rõ ràng nhất. Trên linh hồn chi hải tiên phù của Long Kinh Thiên thể nhưng bắt đầu trở nên trong suốt, đúng vậy, chính là trong suốt, giống như là thủy tinh trong suốt rực rỡ. Mặc dù tiên phù của Long Kinh Thiên trở nên trong suốt nhưng chiếu xạ ánh sáng lại như cầu vồng sau mưa, chín sắc chói mắt.

Như thế, không biết trôi qua bao lâu, linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên chợt chấn động, tiên phù kịch liệt chấn động, hoàn toàn lột xác.

Tiên Đế!

Long Kinh Thiên vốn là đỉnh hậu kỳ Tiên Quân giờ rốt cuộc hồi phục đến cảnh giới Tiên Đế.

Long Kinh Thiên hồi phục Tiên Đế, lại vận chuyển hỗn độn Đại La Thiên điên cuồng hút vào năng lực của Tổ Long Hải. Quanh người Long Kinh Thiên, từng đợt khí thể màu vàng khủng bố không ngừng sinh ra từ Kim Long hải bay hướng hắn.

Cuối cùng trăm dặm quanh người Long Kinh Thiên hình thành một lớp xoáy màu vàng.

Trong khi Long Kinh Thiên điên cuồng hấp thu năng lực của Tổ Long Hải thì chín người thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương, thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh, thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ, thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật đều được trăm ngàn thần Long đưa vào trong Tổ Long Hải.

Tổ Long Hải mệnh mông bát ngát, lớn gấp mười lần một đại châu của Tiên giới. Mười người Long Kinh Thiên ở trong biển vàng, ở các nơi nhận lễ rửa tội cũng sẽ không ảnh hưởng người khác.

Trong khi mười người Long Kinh Thiên ở trong biển vàng, ở các nơi nhận lễ rửa tội thì đám cường giả các tộc của Long tộc chờ ở bên ngoài Tổ Long điện.

Rất nhanh, một ngày trôi qua.

Trên bầu trời Tổ Long điện chớp lóe ánh sáng, trăm ngàn thần Long xuất hiện, đưa đám người thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương, thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh, thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ, thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật ra ngoài.

Nhìn thấy đám thiếu tộc trưởng Ngao Thiếu Dương, thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh, thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ, thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật đều đi ra, một cường giả của Long tộc kinh ngạc hỏi:

- Ủa? Sao lại thế này? Long công tử kia đâu? Tại sao không thấy hắn đi ra?

Mọi người vốn không chú ý, nghe tiếng kêu thì nhìn kỹ. Quả nhiên chỉ có chín người thiếu tộc trưởng Ngao Thiếu Dương, thiếu chủ của Thanh Long tộc, Ngao Canh, thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ, thiếu chủ của Cự Long tộc, Ngao Dật được đưa ra, không thấy Long Kinh Thiên.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, ai cũng chưa hiểu được sao lại thế này.

Tổ Long điện mở ra chỉ có một ngày, thời gian chấm dứt thì mọi người vào Tổ Long điện nhận Tổ Long Hải tẩy lễ đều sẽ bị đưa ra. Nhưng bây giờ một ngày đã qua mà Long Kinh Thiên vẫn ở trong Tổ Long điện? Nếu vậy thì chẳng phải đại biểu cho Long Kinh Thiên thể tiếp tục nhận Tổ Long Hải tẩy lễ?

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại hỏi con của mình, Ngao Lữ:

- Sao lại thế này?

Thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ nói:

- Phụ thân, này, hài nhi cũng không biết rốt cuộc sao lại thế này.

Mới tiến vào Tổ Long Hải thì thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ liền vận chuyển công pháp hấp thu năng lực của Tổ Long Hải. Thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ cảm giác không lâu sau bị Tổ Long Hải truyền tống đi ra, căn bản không khả năng biết phát sinh chuyện gì. Sau khi thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ đi vào, thậm chí không biết chín người Long Kinh Thiên ở đâu.

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại nhíu mày, nhưng gã không biết con trai không thể nào biết chuyện gì.

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại hỏi, tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành cũng hỏi nhi tử của mình, Ngao Thiếu Dương.

Đám cường giả các tộc của Long tộc đều đang suy đoán rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Một vị thái thượng trưởng lão của Hắc Long bộ tộc nói:

- Cái này có liên quan đến việc lúc trước Long Kinh Thiên dẫn đến Cổ Kính phát ra tiếng tổ Long chi ngâm không?

Mọi người nghe vậy, bất giác nhớ lại lúc trước Long Kinh Thiên dẫn phát Cổ Kính, tổ Long chi ngâm, im lặng, suy nghĩ khác nhau.

Vốn sau Tổ Long Hải tẩy lễ thì các tộc Long tộc sẽ rời đi. Nhưng lần này thì không ai đi, đều ở lại.

Đám cường giả các tộc của Long tộc chờ đợi 'Người ngoài' Long tộc Long Kinh Thiên.

Quảng trường một mảnh yên tĩnh.

Rất nhanh, hai ngày đi qua, quảng trường vẫn đang yên tĩnh.

Ba ngày, bốn ngày, mười ngày trôi qua.

Khi ngày thứ mười qua đi, Tổ Long điện vẫn không có tiếng động, trên quảng trường rốt cuộc rối loạn.

- Chắc không phải Long công tử ở trong Tổ Long điện ra ngoài ý muốn đi? Đã mười ngày rồi tại sao vẫn chưa?

- Nói không chừng thật sự là có gì ngoài ý muốn. Năng lực của Tổ Long Hải rất lớn, cho dù là Tiên Đế hậu kỳ cường giả, cũng chỉ có thể thừa nhận ba, bốn ngày Tổ Long Hải tẩy lễ.

Đám cường giả các tộc của Long tộc lại bàn tán xôn xao.

Lúc này, thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc, Ngao Phi nói:

- Tộc trưởng, người xem, chúng ta có bầm báo với lão tổ không?

- Bầm báo với lão tổ?

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành ngần ra, sau đó gật đầu. Hiện tại xuất hiện loại tình huống này, đúng là cần báo cáo cho lão tổ, nếu không thì lỡ mà xảy ra chuyện gì, về sau lão tổ trách tội thì gã rất khó gánh chịu.

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành sắp lấy ra tín phù báo cáo tình huống của Long Kinh Thiên với Kim Long lão tổ.

Trong Kim Long tiên quốc, trong một mật thất, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất đang tu luyện thì nhận được tín phù của tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành, biểu tình nghiêm túc, trực tiếp xé rách hư không, nháy mắt biến mất, không lâu sau đi tới trên bầu trời Tổ Long điện.

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành và đám thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc không ngờ Kim Long lão tổ đích thân tới, chấn động.

Đám người vội chạy tới trước mặt Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, kêu lên:

- Bái kiến lão tổ!

Không chỉ đám Kim Long bộ tộc giết mình, bao gồm các tộc trưởng như tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại, thái thượng trưởng lão cũng giết nãy mình. Kim Long lão tổ có thân phận như thế nào? Vậy mà vì một 'Đệ tử đích truyền' không tiếc nhọc lòng tới nơi?

Lúc này bọn họ mới ý thức được, bọn họ đã xem nhẹ địa vị của Long công tử trong lòng Kim Long lão tổ, Ngao Nhất.

Thấy đám người tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành bái xong cường giả các tộc như tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại cũng vội hành lễ:

- Xin chào Kim Long lão tổ!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất thấy mọi người hành lễ thì lạnh nhạt gật đầu, mở miệng nói:

- Đứng lên hết đi.

Mọi người cung kính vâng dạ, thế này mới đứng lên.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất quay đầu, hỏi tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành:

- Sao lại thế này?!

Lòng tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành căng thẳng, vội kể lại sự việc.

- Tổ Long Hải tẩy lễ.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nghe xong trầm ngâm, nhìn Tổ Long điện, biểu tình suy tư. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất lắc người đi tới bầu trời Tổ Long điện, đứng giữa không trung, không mở miệng, đứng ở nơi đó chờ đợi.

559. Chương 558: Cuộc Chiến Thiên Tài Vạn Năm Ở Thiên Đình

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 558: Cuộc chiến thiên tài vạn năm ở Thiên Đình

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngay cả Thiên Tôn cũng không thể có Hồng Mông chi hỏa.

Còn nữa, kiếp trước Long Kinh Thiên có đoán thân phận của mình, qua Tổ Long Hải tẩy lễ, hấp thu năng lực Tổ Long Hải, kích thích lực lượng trong người hắn, Long Kinh Thiên mơ hồ hiểu thân phận thật sự của mình, một thân phận kinh người.

Long Kinh Thiên nói với Kim Long lão tổ, Ngao Nhất:

- Chúng ta đi về trước.

Long Kinh Thiên nói xong bay lên, rời khỏi Tổ Long điện. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất theo sau lưng.

Mọi người nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất rời đi, nhìn nhau.

Thấy Long Kinh Thiên và Kim Long lão tổ, Ngao Nhất rời đi, tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành mới phản ứng lại, vội bay lên đi theo sau. Thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương, đám thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc cũng theo sau lưng tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành.

Đám người Kim Long bộ tộc rời đi, tộc khác đứng ngây ngốc thật lâu sau cũng bay đi.

Cuối cùng chỉ còn lại Hắc Long tộc.

Thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ mở miệng hỏi:

- Phụ thân, chúng ta có nên?

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại nhìn đám Long Kinh Thiên rời đi, mắt chớp lóe:

- Đi đi.

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại nói xong bay lên, mang theo người Hắc Long tộc rời khỏi Tổ Long điện.

Tổ Long điện lại trở về bình tĩnh.

Nhưng đám cường giả các tộc của Long tộc không phát hiện Tổ Long điện đã phát sinh một vài biến hóa, những thay đổi này nếu không cẩn thận cảm nhận thì không cách nào phát hiện.

Ngàn vạn thần Long bên trên Tổ Long điện biến khác đi.

Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất trở về Kim Long tiên quốc.

Long Kinh Thiên nói với Kim Long lão tổ, Ngao Nhất:

- Ta phải bế quan vài ngày, dặn người khác đừng quấy rầy ta.

Long Kinh Thiên nói xong lấy ra Phật Long kim đỉnh, tiến nhập Phật Long kim đỉnh, trực tiếp bế quan.

Lần này Tổ Long Hải tẩy lễ, lực lượng bí ẩn trong người Long Kinh Thiên bị kích thích, khiến hắn có loại linh ngộ đại đạo. Giống như lúc trước hắn đạt tới đỉnh hậu kỳ Thiên Tôn, sắp đột phá Hỗn Nguyên Thánh Nhân thì sinh ra loại linh ngộ đại đạo. Tất nhiên Long Kinh Thiên sẽ không bỏ qua cơ hội hiểu đại đạo này.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất thấy vậy kêu tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành tới, vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Long công tử sắp bế quan tu luyện, không ta cho phép, ai cũng không thể quấy rầy!

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành lòng căng thẳng, nhanh chóng cung kính nói:

- Tuân lệnh lão tổ!

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành gật đầu, phát tay nói:

- Người lui xuống đi, còn nữa, người phải chiêu đãi những bằng hữu của Long công tử cho tốt. Mặc kệ bọn họ có yêu cầu gì, chỉ cần làm được đều phải chấp nhận!

Tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành giật nảy mình, yêu cầu gì cũng đồng ý sao? Nhưng đây là lệnh của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành không dám làm trái, cung kính vâng dạ rồi lui xuống.

Long Kinh Thiên không bế quan bao lâu sau, tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành đi gặp Bàn Tiểu Nhị, hai sư huynh đệ gặp mặt, rất là cảm thán.

Trong khi Long Kinh Thiên bế quan tu luyện tại Phật Long kim đỉnh thì Hắc Long tộc, Hắc Long tiên quốc, trong đại điện, tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại và đám thái thượng trưởng lão của Hắc Long bộ tộc tụ tập lại.

Thái thượng trưởng lão của Hắc Long bộ tộc, Ngao Đông mở miệng nói:

- Long công tử này rốt cuộc có thân phận gì? Ngay cả Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cũng gọi hắn là Long công tử? Nói vậy thì Long công tử không phải là đệ tử đích truyền của Kim Long lão tổ?

Thái thượng trưởng lão của Hắc Long bộ tộc, Ngao Tự tiếp lời:

- Nhưng nếu hắn không phải là đệ tử đích truyền của Kim Long lão tổ thì sao biết Hắc Lôi Cuồng Long đại trận? So tài trên Long đảo hắn bố trí Hắc Lôi Cuồng Long đại trận đánh bại vô số đệ tử của Long tộc, chính bởi vì như vậy hắn mới có ba ngàn sáu trăm bốn mươi lăm vạn tám ngàn sáu trăm mười chín điểm.

Mọi người chìm trong suy tư.

Một lát sau, tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại chậm rãi nói:

- Long công tử này biết Hắc Lôi Cuồng Long đại trận chắc do Kim Long lão tổ truyền dạy, còn lý do tại sao Kim Long lão tổ dạy Hắc Lôi Cuồng Long đại trận cho hắn thì trước mắt không biết.

Mọi người nhìn nhau.

- Được rồi, không bàn chuyện của Long công tử nữa.

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại nói rồi quay đầu lại hỏi nhi tử ngao Lữ:

- Lữ nhi, lần này ngươi tiến vào Tổ Long điện, nhận Tổ Long Hải tẩy lễ, có cảm giác như thế nào?

Thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ vội đáp:

- Hồi bẩm phụ thân, hải nhi cảm giác lực lượng Long hồn trong Long mạch đã bị kích thích.

Tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại nghe vậy nở nụ cười nói:

- Tốt, vậy là tốt rồi. Lực lượng Long hồn trong Long mạch của ngươi đã bị kích thích, sau này không khó tấn chức Tiên Đế hậu kỳ đỉnh. Còn nữa, cuộc chiến thiên tài một vạn năm một lần ở Thiên Đình sắp tới. Đến lúc đó phụ thân hy vọng ngươi có thể trong cuộc chiến Thiên Đình làm Hắc Long tộc ta nở mặt.

Thiếu chủ của Hắc Long tộc, Ngao Lữ cung kính nói:

- Xin phụ thân yên tâm, ta nhất định sẽ không làm phụ thân thất vọng.

Đám người Hắc Long tộc suy đoán thân phận của Long Kinh Thiên, Thanh Long tộc, Bạch Long tộc, Cự Long tộc, thậm chí là các đệ tử của Kim Long bộ tộc cũng suy đoán về thân phận của Long Kinh Thiên.

Các tộc trong Long giới suy đoán, bàn tán, Long Kinh Thiên không hay biết về điều đó. Trong Phật Long kim đỉnh, Long Kinh Thiên không vận chuyển hỗn độn Đại La Thiên, chỉ yên lặng ngồi xếp bằng trên cao, không ngừng cảm ngộ đại đạo pháp tắc, chìm trong trạng thái huyền diệu khó tả.

Lúc này trên linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên có thêm vài thứ, là quả trứng do thất thải khí thể hình thành.

Đúng vậy, là một quả trứng.

Nhưng quả trứng này là khí thể tồn tại, trứng bảy sắc đối diện với tiên phù của Long Kinh Thiên. Quả trứng bảy sắc hơi nhúc nhích, rất có quy luật. Mỗi lần quả trứng bảy sắc nhúc nhích sẽ khiến không gian Phật Long kim đỉnh xao động.

Quả trứng bảy sắc này hình thành như thế nào Long Kinh Thiên không rõ ràng lắm, u sao thu nạp năng lực Tổ Long Hải, kích thích lực lượng thần bí trong người, linh hồn chi hải liền hiện ra quả trứng bảy sắc này.

Mỗi lần quả trứng bảy sắc nhúc nhích là Long Kinh Thiên có cảm giác rất kỳ diệu, giống như bản thân hắn là sinh mệnh dự định đục trong quả trứng bảy sắc.

Trong Phật Long kim đỉnh, một năm qua đi.

Long Kinh Thiên ngồi xếp bằng trên không trung, cơ thể chậm rãi biến đổi, quanh người hắn đột nhiên xuất hiện từng đạo hỏa diễm, lửa biến thành biển lửa. Dần dần lửa biến thành nước, biển lửa thành nước biển.

Nước biển biến mất, quanh người Long Kinh Thiên từng mảnh sắc xanh, màu xanh bén rễ nảy mầm, thành rừng rậm cao chọc trời.

Sau rừng rậm cao to là đất, đất khuếch tán hình thành từng đại lục. Trên những đại lục sinh ra từng động vật.

Cứ như vậy, không gian quanh người Long Kinh Thiên liên tục sản sinh biến đổi.

560. Chương 559: Nghiệt Hải!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 559: Nghiệt hải!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cuối cùng thân thể của Long Kinh Thiên biến đổi liên tục, đôi khi biến thành một thân Long, cuộn giữa hư không. Đôi khi biến thành hạt bụi trần, bay theo cơn gió. Đôi khi hóa thành một lũ phong, dường như hoàn toàn biến mất trong không trung.

Thời gian trôi qua, Long Kinh Thiên ở trong Phật Long kim đỉnh tĩnh tọa mấy ngàn năm, mấy ngàn năm đối với Tiên Đế cường giả thì chỉ là trong nháy mắt. Mấy ngàn năm sau, một ngày nào đó, Long Kinh Thiên đang tĩnh tọa bỗng mở mắt ra, trong mắt không có tia sáng, toàn thân không lực lượng dao động, trông hắn bình thường không có gì lạ, như là một người thường trên đời.

Mấy ngàn năm tĩnh ngộ, chỉ Long Kinh Thiên mới biết mình biến đổi lớn cơ nào.

Nếu so sánh Long Kinh Thiên trước khi tĩnh ngộ là đứa con nít mới học võ kỹ, vậy thì mấy ngàn năm qua đi, bây giờ hắn là thần của võ đạo.

Hiện tại Long Kinh Thiên vẫn là Tiên Đế trung kỳ, nhưng hắn chân chính chạm được đến Hỗn Nguyên Thánh Nhân chỉ cảnh Tiên Đế trung kỳ. Kiếp trước hắn chứng đạo thất bại, không chân chính chạm được đến Hỗn Nguyên Thánh Nhân chỉ cảnh, mà hiện tại, cảnh giới còn cao hơn kiếp trước.

Kết thúc bế quan, Long Kinh Thiên ra khỏi Phật Long kim đỉnh.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị đứng bên ngoài Phật Long kim đỉnh thấy Long Kinh Thiên đi ra vội tiến lên nói:

- Sư phụ!

Long Kinh Thiên gật đầu, hỏi:

- Cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình đã đến chưa?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị nghe Long Kinh Thiên nhắc tới cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình thì ngậy ra, nhìn nhau.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất đáp:

- Đúng vậy. Sự phụ, cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình khoảng gần hai năm nữa là đến. Gần hai năm nữa.

Một số thế lực đại giới cách Tiên giới khá xa đã bắt đầu lên đường đến Tiên giới, dĩ nhiên Long giới cách Tiên giới cũng không xa, hơn nữa lấy tốc độ của Long Kinh Thiên từ Long giới chạy đến Tiên giới nhiều nhất một tháng thời gian là đủ rồi.

Nghe Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nói cách cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình chưa đến hai năm thì Long Kinh Thiên gật đầu.

Bàn Tiểu Nhị cẩn thận hỏi:

- Sự phụ, người muốn tham gia cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình lần này?

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Xem như đi.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị không hiểu ý của Long Kinh Thiên:

- Xem như?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cười nói:

- Cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình lần này có sự phụ đi thì chắc chắn sẽ náo nhiệt hơn trước. Nếu Hạo Nhiên thấy sự phụ thì chắc người khó coi hơn khóc.

Long Kinh Thiên cười to bảo:

- Người nói không sai, lúc này chắc chắn náo nhiệt hơn trước.

Khí thế khủng bố phát ra từ người Long Kinh Thiên, đâm lên trời Kim Long tiên quốc, xuất hiện lốc xoáy to lớn.

Toàn bộ thái thượng trưởng lão, trưởng lão, đệ tử của Kim Long tiên quốc cảm ứng được hơi thở này, vẻ mặt hoảng sợ.

Ngay cả Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cũng cực kỳ kinh sợ. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nuốt phục hồn độn tiên thiên ngũ lôi quả, vết thương đã hoàn toàn khỏi hẳn, thậm chí gần nhất tu luyện còn tăng lên không ít, nhưng hiện tại chịu khí thế của Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cảm thấy áp lực.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất đã như vậy thì càng đừng nói tới Bàn Tiểu Nhị. Bàn Tiểu Nhị liên tục lui về phía sau, cuối cùng mới ổn định thân hình.

Chỉ có khí thế đã khiến Bàn Tiểu Nhị có thể so với Tiên Đế hậu kỳ khó chịu đựng được, do đó tưởng tượng ra thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên.

Bàn Tiểu Nhị cổ họng lặn lộn, cùng Kim Long lão tổ, Ngao Nhất vừa mừng vừa sợ.

Vài giây sau, Long Kinh Thiên thu lại hết khí thế, quay đầu hỏi Kim Long lão tổ, Ngao Nhất:

- Ở chỗ nào trong Long giới có yêu thú đỉnh hậu kỳ Tiên Đế nhiều nhất?

- Yêu thú đỉnh hậu kỳ Tiên Đế?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị giật nảy mình, không lẽ sự phụ muốn săn yêu thú đỉnh hậu kỳ Tiên Đế?

- Sự phụ, sâu trong Thông Thiên cốc và Nghiệt Hải của Long giới có yêu thú đỉnh hậu kỳ Tiên Đế nhiều nhất.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất giật mình qua đi, nói:

- Thông Thiên cốc khoảng cách Kim Long đại lục rất xa, Nghiệt Hải thì rất gần.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nói tới đây, do dự bảo:

- Nhưng sâu trong Nghiệt Hải cực kỳ nguy hiểm, yêu thú đỉnh hậu kỳ Tiên Đế có thực lực rất mạnh, có thậm chí quần cư. Đệ tử, mấy đời Hắc Long lão tổ không dám tùy tiện vào trong Nghiệt Hải.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Ta biết rồi.

Lúc ở Tổ Long điện, so tài trên Long đảo, Long Kinh Thiên giết khá nhiều yêu thú cấp bậc Tiên Đế, được đến không ít Tiên Đế tiên phù. Nhưng tất cả là Tiên Đế sơ kỳ, mạnh nhất chính là Tiên Đế trung kỳ, lấy thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên luyện hóa Tiên Đế sơ, trung kỳ tiên phù đã không có bao nhiêu tác dụng, vì dãy Long Kinh Thiên đặt mục tiêu vào yêu thú đỉnh hậu kỳ Tiên Đế.

Cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình còn hơn một năm, Long Kinh Thiên cũng không vội vã chạy về Tiên giới, hơn nữa dù thực lực hiện tại của hắn rất mạnh nhưng vẫn khó có thể chống lại Minh Hà, Cộng Công. Bởi vậy Long Kinh Thiên cần mạnh hơn, tăng thực lực lên đến đẳng cấp mới trong vòng một năm.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất thấy Long Kinh Thiên định đi Nghiệt Hải thì lên tiếng:

- Sư phụ, không bằng đệ tử đi cùng người?

Thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên dù đã hồi phục đến 7 trung trì, nhưng sâu trong Nghiệt Hải rất nguy hiểm.

- Không cần.

Long Kinh Thiên phát tay nói:

- Người và Bàn Tiểu Nhị ở lại đây, không cần theo ta đi qua, mấy ngày nay các người phải cố gắng tăng lên thực lực, đến lúc đó chúng ta cùng nhau về Tiên giới.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị thấy vậy không dám nói gì nữa, cung kính vâng dạ.

- Còn nữa, Ngao Nhất, mấy ngày nay người khiến Kim Long bộ tộc tìm giúp vài tài liệu cho vi sư.

Long Kinh Thiên kể ra mấy vạn loại tài liệu.

Nghe mấy vạn loại tài liệu Long Kinh Thiên kể ra, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị vẻ mặt giật mình.

- Sư phụ, các tài liệu này trong bảo khố Kim Long chúng ta có một ít.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cười khổ nói:

- Nhưng muốn tìm đủ thì sợ là rất khó.

Những tài liệu này có nhiều cái Kim Long lão tổ, Ngao Nhất chỉ nghe nói qua.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Ta muốn luyện chế Hồng Mông vạn thánh chung cực tiên đan, cho nên cần lắm tài liệu này. Không tìm đủ cũng không vấn đề gì, các người có thể tìm được bao nhiêu hay bấy nhiêu.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị sợ hãi kêu lên:

- Hồng Mông vạn thánh chung cực tiên đan!

Chỉ khi có được Hồng Mông chi hỏa thì Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới luyện chế Hồng Mông tiên đan được, không lẽ là ...?

Hơn nữa, Hồng Mông vạn thánh chung cực tiên đan là thượng phẩm Hồng Mông tiên đan!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cảm thấy cổ họng khô khốc:

- Sư phụ, không lẽ người?

Long Kinh Thiên giơ tay nói:

- Tốt lắm, chuyện này hai người biết là được, không cần nói cho người khác.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị vội cung kính nói:

- Vâng thưa sư phụ!

561. Chương 560: Cô Gái Ngao Tiệp

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 560: Cô gái Ngao Tiệp

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Hai người biết tầm quan trọng của chuyện này, nếu lộ ra Long Kinh Thiên hội luyện chế Hồng Mông tiên đan thì sợ là Vạn giới chấn động.

Tiếp theo Long Kinh Thiên dẫn hai người chút chuyện rồi bay người đi, biến mất tại chỗ, hướng tới khu vực Nghiệt Hải mà Kim Long lão tổ, Ngao Nhất đã nói.

Không đến một canh giờ Long Kinh Thiên đã ra khỏi Kim Long đại lục, ba canh giờ sau đi tới khu vực Nghiệt Hải mà Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nói.

Long Kinh Thiên đứng trên bầu trời Nghiệt Hải, đưa mắt nhìn lại chỉ thấy nước Nghiệt Hải rất xanh, xanh đến mê người, từ phía trên nhìn xuống, một mảnh gió êm sóng lặng. Nhưng Nghiệt Hải là thế giới mãnh thú nghiệt thú của Long giới sinh sống.

Long Kinh Thiên lắc người tiến sâu vào Nghiệt Hải.

Nửa ngày sau, Long Kinh Thiên dần tới gần chỗ sâu trong Nghiệt Hải. Lúc này, bóng đêm bao phủ, toàn bộ nghiệt hải một mảnh hắc ám, lộ ra quỷ dị, tĩnh mịch, từng tiếng thú rống thỉnh thoảng vọng từ đáy biển, vài hòn đảo hoang.

Long Kinh Thiên đáp xuống một hòn đảo hoang, định nghỉ ngơi một đêm. Đã rất lâu Long Kinh Thiên không đi một mình, dù sao cũng không vội tiến vào nơi sâu nhất trong Nghiệt Hải.

Long Kinh Thiên đáp xuống đảo hoang, liếc mắt khu vực trống, trên bầu trời xuất hiện một đồng củi, lửa dấy lên.

Long Kinh Thiên ngồi bên đồng củi, lấy ra rượu mình ủ, uống từng ngụm, mùi rượu thơm nức mũi. Long Kinh Thiên nhớ tới lúc ở đại lục Thiên Lam, khi đó hắn chạy đi, ban đêm thường một mình ngồi bên đồng củi uống rượu.

Trong khi Long Kinh Thiên uống rượu, nhớ lại ngày ở đại lục Thiên Lam thì phía xa truyền đến giọng bắt đầu dĩ:

- Tiểu thư, còn đi tới chính là khu vực nơi sâu nhất trong Nghiệt Hải, chúng ta thật sự không thể lại xâm nhập, nếu bị lão tổ biết thì chúng ta đều phải bị phạt!

Một giọng nữ êm tai vang lên:

- Tốt lắm, tốt lắm, ta không hề xâm nhập là được, các người thật đúng là lười nhai, các người có thấy phiền không? Các người không phiền, bốn tiểu thư nghe nhầm tai!

Long Kinh Thiên nghe được xa xa truyền đến thanh âm, lắc đầu cười, giống như lúc ở đại lục Thiên Lam, luôn gặp một số người lạ.

Quả nhiên, tiếp theo liền nghe được giọng vui sướng của cô gái:

- Các người xem, bên kia có ánh lửa, có người, chúng ta đi qua nhìn xem!

Tiếp theo, đối phương tựa như phát hiện một đại lục mới, xé gió bay hướng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thấy bất đắc dĩ.

Không bao nhiêu lâu, một bóng hình xinh đẹp đáp xuống trước mặt Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên nhìn lại, thấy khuôn mặt của đối phương rất đẹp, mắt tròn xoe, nghịch ngợm, đáng yêu, dù ai nhìn thấy cô gái thì tâm tình đều tốt hơn.

Cô gái đáp xuống, thấy một mình Long Kinh Thiên thì giật mình, nhìn ánh mắt sâu thẳm hấp dẫn của hắn, ngơ ngác.

- Tiểu thư!

Sau lưng cô gái lại có năm người đáp xuống. Long Kinh Thiên nhìn lại, đều là Tiên Đế hậu kỳ cường giả, có năm Tiên Đế hậu kỳ cường giả đi theo, nhìn ra được thân phận của cô gái này không đơn giản.

Năm người nhìn thấy Long Kinh Thiên thì ngẩn ra, nhưng hiển nhiên họ không nhận ra hắn, nếu không thì bằng vào danh tiếng của hắn tại Long giới đã sớm khiến năm người kinh kêu.

Sau so tài trên Long đảo, danh tiếng của Long Kinh Thiên lan khắp Long giới.

Một người đi tới sau lưng cô gái, khuyên nhủ:

- Tiểu thư, chúng ta đi thôi.

Cô gái nghe vậy chu môi nói:

- Ta không đi!

Cô gái đi tới chỗ Long Kinh Thiên. Năm người nhìn nhau, chỉ có thể đi theo sau lưng cô gái, đến bên đồng lửa.

Cô gái đi vào, chỉ vào vị trí bên cạnh Long Kinh Thiên, hỏi:

- Tiểu ca ca, ta có thể ngồi ở đây sao?

- Tiểu ca ca?

Long Kinh Thiên trợn to mắt, hắn nghe nhiều người xưng hô mình đủ loại, nhưng đây là lần đầu tiên có người gọi hắn là tiểu ca ca.

Chữ ‘tiểu’ làm Long Kinh Thiên suýt té ngã.

Long Kinh Thiên nhìn đôi mắt ngây thơ của cô gái, gật đầu.

Cô gái thấy Long Kinh Thiên đồng ý thì rất vui, cười tươi như hoa, tựa vụn hoa nở trong đêm, rất là hấp dẫn. Cô gái đi tới bên cạnh Long Kinh Thiên, ngồi xuống.

Cô gái ngồi xuống, mùi thơm bay phát vào mũi Long Kinh Thiên.

Năm cường giả hậu kỳ Tiên Đế thấy cô gái ngồi cạnh Long Kinh Thiên thì nhướng mày, một người định nói gì với hắn nhưng bị người khác ngăn cản, liếc mắt ra hiệu. Người kia đi tới sau lưng cô gái, bốn người thấy vậy đành đứng sau lưng cô gái.

Cô gái ngồi xuống, mở miệng hỏi Long Kinh Thiên: xem tại

- Tiểu ca ca, ta gọi là Ngao Tiệp, tên của tiểu ca ca là gì?

Long Kinh Thiên ngẩn ra:

- Ngao Tiệp?

Đại đệ tử Kim Long lão tổ, Ngao Nhất có nói với Long Kinh Thiên một số đám cường giả các tộc của Long tộc, một vài đệ tử quan trọng. Ngao Tiệp nằm trong số đó, nghe tên của cô gái Long Kinh Thiên liền hiểu thân phận của nàng.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Tên của ta là Long Kinh Thiên.

Trong thiên địa chỉ có mấy người biết tên thật của Long Kinh Thiên, cho nên hẳn không sợ mình lộ thân phận.

- Thì ra tiểu ca ca tên là Long Kinh Thiên.

Cô gái nói:

- Long Kinh Thiên tiểu ca ca, tên của ngươi thật đặc biệt, đệ tử của Long tộc đều lấy họ Ngao, ngươi lại lấy họ Long. Ngươi đến Nghiệt Hải làm cái gì? Không lẽ giống như ta, cũng muốn tìm hỏa nhãn bích tình thú?

Một hộ vệ đứng sau lưng Ngao Tiệp thấy cô gái dễ dàng nói mục đích đoàn người tới Nghiệt Hải cho người xa lạ Long Kinh Thiên nghe, kiểm không được mở miệng nhắc nhở:

- Tiểu thư, chúng ta ...

- Tốt lắm, tốt lắm, ta biết các ngươi muốn nói gì.

Cô gái Ngao Tiệp chau môi nói:

- Long Kinh Thiên tiểu ca ca cũng không phải người ngoài, sợ cái gì.

Năm cường giả hậu kỳ Tiên Đế nghe vậy mặt vặn vẹo. Không phải người ngoài? Mới có một lúc mà đối phương đã không là người ngoài? Nhưng năm cường giả hậu kỳ Tiên Đế biết tính cách của cô gái nên không nói gì thêm.

Long Kinh Thiên cười khổ. Cô gái Ngao Tiệp này hình như ngây thơ đến khó tin, không biết làm sao tu luyện đến Tiên Đế. Long Kinh Thiên nhìn ra được đối phương là Tiên Đế sơ kỳ đỉnh, nếu bàn về thiên phú thì thực lực không kém hơn Bàn Tiểu Nhị bao nhiêu.

Long Kinh Thiên nói:

- Ta không phải tới tìm tìm hỏa nhãn bích tình thú.

- Long Kinh Thiên tiểu ca ca, vậy ngươi đến Nghiệt Hải làm cái gì?

Cô gái Ngao Tiệp nói:

- Còn nữa, đi không xa là khu vực nơi sâu nhất trong Nghiệt Hải. Sinh sống trong nơi sâu nhất trong Nghiệt Hải đều là nghiệt thú Tiên Đế, một mình người đi rất nguy hiểm.

Long Kinh Thiên nghe cô gái Ngao Tiệp cứ kêu mình là ‘tiểu ca ca’, cười khổ nói:

- Ta nói tiểu muội muội, ngươi có thể bỏ bớt chữ tiểu ca ca được không?

Cô gái Ngao Tiệp nghe vậy ngẩn ra, nhoeo miệng cười:

- Thực xin lỗi, tiểu ca ca, không, là Kinh Thiên ca ca, nếu ngươi không thích, ta đây gọi ngươi là Kinh Thiên ca ca vậy. Kinh Thiên ca ca, không bằng ngươi đi chúng với chúng ta đi? Nghiệt Hải rất nguy hiểm.

Năm cường giả hậu kỳ Tiên Đế đồng thanh kêu lên:

- Tiểu thư, cái này không tiện!

Cô gái Ngao Tiệp trừng mắt:

- Có gì không tiện?

- Đúng là không tiện.

Long Kinh Thiên lên tiếng:

- Ta đến Nghiệt Hải là vì có một số việc muốn làm, không tiện cùng người đi chung.

Long Kinh Thiên nhìn cô gái Ngao Tiệp, lắc đầu. Nếu không phải Long Kinh Thiên cảm giác sự chân thành trong lòng cô gái Ngao Tiệp, cô gái ‘nhiệt tình’ như vậy thật khiến hắn nghi ngờ có phải đối phương có ý đồ gì không.

562. Chương 561: Tôn Hành Gặp Ngụy Hiểm

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 561: Tôn Hành Gặp Ngụy Hiểm

Cô gái Ngao Tiệp thấy Long Kinh Thiên nói vậy thì không nài ép nữa.

Cô gái Ngao Tiệp nghi hoặc hỏi:

- Kinh Thiên ca ca, ta thấy thực lực của ngươi không kém, là đệ tử của Long tộc nào vậy? Cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình sắp bắt đầu, khi đó ngươi có tham gia không?

Long Kinh Thiên nghe hỏi thấy nhức đầu, cô gái Ngao Tiệp đúng là đáng yêu, nhưng khi hỏi một ít vấn đề thật đúng là có chút đáng ghét.

Thật vất vả, ban đêm đi qua, dương quang sáng lạn.

Long Kinh Thiên từ biệt cô gái Ngao Tiệp, lắc người rời khỏi đảo hoang, thở phào một hơi.

Năm cường giả hậu kỳ Tiên Đế thấy Long Kinh Thiên đã rời đi mà tiểu thư của họ vẫn nhìn theo hướng hắc biến mất, tiến lên nói:

- Tiểu thư, chúng ta cũng đi thôi.

Cô gái Ngao Tiệp bĩu môi nói:

- Rồi, biết rồi.

Mặc dù cô gái Ngao Tiệp với Long Kinh Thiên chỉ ở chung một đêm, nhưng hắc rời đi, trong đầu nàng luôn hiện lên hình dáng của hắc.

Cô gái Ngao Tiệp cứ thấy Long Kinh Thiên khác với đệ tử của Long tộc khác, ở cùng với hắc nàng rất vui.

Sau đó cô gái Ngao Tiệp, năm cường giả hậu kỳ Tiên Đế bay đi.

Long Kinh Thiên rời khỏi đảo hoang, lắc đầu. Long Kinh Thiên bỗng giơ tay một chương nhấc hư không, chỉ thấy chương hắc vô hiện ra một yêu thú đen thui, giống con rồng to từ không trung rút xúng.

Đúng là nghiệt thú của Nghiệt Hải.

Một chiêu lấy mạng.

Con Tiên Đế sơ kỳ nghiệt thú đến chết cũng không biết chính mình là chết như thế nào.

Long Kinh Thiên đánh chết nghiệt thú của Nghiệt Hải xong vung tay, thu tiên phù vào trong Phạt Long kim đỉnh, không ngừng tiến vào nơi sâu nhất trong Nghiệt Hải. Long Kinh Thiên gặp được nghiệt thú của Nghiệt Hải thì tùy tay một chiêu giết chết.

Một tháng sau, Long Kinh Thiên đã tới nơi sâu nhất trong Nghiệt Hải.

Cứ thế, Long Kinh Thiên ở nơi sâu nhất trong Nghiệt Hải một bên giết yêu thú đỉnh hậu kỳ Tiên Đế, hậu kỳ, một bên cắn nuốt tiên phù Tiên Đế hậu kỳ, hậu kỳ đỉnh để tu luyện.

Rất nhanh, nửa năm đi qua

Nửa năm sau, rốt cuộc Long Kinh Thiên đạt đến Tiên Đế trung kỳ đỉnh!

Nửa năm nay không biết Long Kinh Thiên luyện hóa bao nhiêu tiên phù Tiên Đế hậu kỳ, Tiên Đế hậu kỳ đỉnh nghiệt thú của Nghiệt Hải. Long Kinh Thiên không tính cụ thể nhưng tuyệt đối không ít hơn một trăm.

Vốn nếu hỗn độn chi hỏa trong người của Long Kinh Thiên không lộ xác, vẫn chỉ là hỗn độn chi hỏa, không khả năng luyện hóa, không tăng nhanh như vậy. Nhưng hiện tại hỗn độn chi hỏa trong người Long Kinh

Thiên hoàn toàn lột xác thành Hồng Mông chi hỏa, tốc độ luyện hóa tiên phù của Long Kinh Thiên đương nhiên là nhanh gấp mấy chục lần.

Hồng Mông chi hỏa, đây chính là Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có được, vậy mà Long Kinh Thiên sở hữu nó.

Mặc dù Long Kinh Thiên không biết trên Hồng Mông chi hỏa có lửa càng mạnh hơn không, nhưng hẳn biết xem như là Thiên Tôn tiên phù, Hồng Mông chi hỏa đồng dạng có thể luyện hóa.

Nếu như là hỗn độn chi hỏa, dù có luyện hóa một trăm vạn năm, một ngàn vạn năm cũng không khả năng luyện hóa được Thiên Tôn tiên phù, nhưng nếu là Hồng Mông chi hỏa thì ấy ạ năm là luyện hóa được.

Nhưng sau khi Long Kinh Thiên đạt tới đỉnh trung kỳ Tiên Đế thì tăng tốc chậm lại.

Cứ thế lại qua nửa năm.

Nửa năm sau Long Kinh Thiên vẫn không đột phá Tiên Đế hậu kỳ.

Người khác từ Tiên Đế trung kỳ đỉnh cường giả tấn chức đến Tiên Đế hậu kỳ đều rất khó khăn, càng đừng nói tới Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên gặp khó khăn hơn người khác gấp trăm lần.

Tiên Đế pháp tắc đột phá mười ức, nhưng Tiên Đế hậu kỳ thì Long Kinh Thiên cũng không ngoại lệ, hiện tại, hẳn đã có chín ức năm ngàn vạn pháp tắc.

Đương nhiên, Tiên Đế pháp tắc cũng có chia mạnh yếu.

Ví dụ Tiên Đế pháp tắc của Tiên Đế trung kỳ đỉnh cường giả, mỗi một cây có phạm vi trăm dặm. Của Long Kinh Thiên thì Tiên Đế pháp tắc mỗi cây gần một vạn dặm, gấp mấy chục lần Tiên Đế trung kỳ đỉnh cường giả bình thường.

Chín ức năm ngàn vạn pháp tắc của Long Kinh Thiên có thể so với hơn bốn trăm ức của Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả!

Lúc trước tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại cũng chỉ có được hai trăm hai mươi ức Tiên Đế pháp tắc.

Ngày hôm nay, Long Kinh Thiên giết một nghiệt thú của Nghiệt Hải Tiên Đế hậu kỳ đỉnh, nuốt tiên phù của nghiệt thú của Nghiệt Hải này, vận chuyển Hồng Mông chi hỏa trong người luyện hóa tiên phù. Tiên Đế hậu kỳ đỉnh tiên phù lấy tốc độ mắt thường trông thấy liên tục thu nhỏ, Tiên Đế pháp tắc, Tiên Đế căn nguyên chi lực ở bên trong liên tục dung nhập vào tiên phù của Long Kinh Thiên.

Nghiệt thú tiên phù này có một trăm ba mươi ức Tiên Đế pháp tắc, càng dung nhập thì Tiên Đế pháp tắc trong tiên phù của Long Kinh Thiên lại gia tăng rất nhiều, hơn nữa mỗi một cây thô to một ít, rất gần với một vạn dặm.

Long Kinh Thiên cảm giác khi Tiên Đế pháp tắc của mình đột phá mười ức cây, mỗi một cây đột phá kích cỡ một vạn dặm thì chính là lúc hẳn đột phá Tiên Đế hậu kỳ.

Long Kinh Thiên luyện hóa nghiệt thú tiên phù hậu kỳ đỉnh tiên xong nhưng mà nói:

- Cứ tiếp tục như vậy thì trước khi cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình khó thể nan tấn chức Tiên Đế hậu kỳ.

Nếu cho Long Kinh Thiên đủ thời gian, ví dụ mười năm, hẳn có lẽ có thể tấn chức Tiên Đế hậu kỳ, nhưng hiện tại thời gian quá gấp, cách cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình chỉ còn nửa năm.

- Ừm.

Đúng lúc này, không gian trong Phật Long kim đỉnh rung lên, lòng Long Kinh Thiên máy động, hút ra tín phù. Long Kinh Thiên quét thần thức, sắc mặt âm trầm.

Tín phù là đại đệ tử của Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất báo cáo. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất báo rằng hồi thăm được nhị đệ tử Tôn Hành của Long Kinh Thiên hiện tại tình cảnh rất nguy hiểm, ban đầu là vì trước đó mấy ngày Tôn Hành có được một hỗn độn chí bảo, Thái Cổ Thiên Đình!

Hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình là một trong các chí bảo tọa trấn Thái Cổ Thiên Đình. Lúc thái cổ, Thiên Đình do yêu tộc yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cai quản. Sau này yêu tộc và vu tộc xung đột, hai tộc đại chiến, lan đến Vạn giới. Cuối cùng hai tộc suy tàn, sau này Thiên Đình do Hạo Thiên cai quản.

Năm đó yêu tộc, vu tộc suy tàn, hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình không biết tun tích. Hạo Thiên và các phương Thiên Tôn tìm kiếm nó, luôn không tìm được, bây giờ nhị đệ tử Tôn Hành của Long Kinh Thiên được đến hỗn độn chí bảo của Yêu giới, không biết tại sao tin tức lộ ra ngoài. Hạo Thiên và các phương Thiên Tôn biết được, phái nhiều Tiên Đế cường giả đi Yêu giới cướp đoạt hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình trong tay Tôn Hành.

Theo Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nói thì hiện tại Tôn Hành đã bị các nơi vây khốn, tình huống nguy hiểm dị thường, tùy thời sẽ chết.

Mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng lạnh, không thấy hấn có động tác gì, thân hình chợt biến mất trên không trung Nghiệt Hải. Một lát sau, Long Kinh Thiên rời khỏi Nghiệt Hải, chạy về Kim Long đại lục.

Trong năm cường giả hậu kỳ Tiên Đế, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị về mặt sức ruột

563. Chương 562: Đại La Thiên Tôn Quỷ Quái

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 562: Đại La Thiên Tôn Quỷ Quái

Bàn Tiểu Nhị đi qua đi lại:

- Không biết khi nào sư phụ mới về?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất trầm ngâm nói:

- Lấy thực lực của ta từ nơi sâu nhất trong Nghiệt Hải đi về cũng cần một ngày.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất mới dứt lời thì bỗng trên trời tỏa ánh sáng rực rỡ. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị giật mình nhìn sang, chỉ thấy một bóng người chợt lóe trên không trung.

- Sư, sư phụ!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị thấy Long Kinh Thiên, về mặt giật mình, khó tin. Từ lúc Kim Long lão tổ, Ngao Nhất báo cáo đến bây giờ chưa tới một canh giờ, thế nhưng Long Kinh Thiên chạy từ nơi sâu nhất trong Nghiệt Hải về?

Mau như vậy? Hay là khi đó Long Kinh Thiên không ở nơi sâu nhất trong Nghiệt Hải mà là tại mép Nghiệt Hải?

Long Kinh Thiên nói:

- Bây giờ chúng ta đi Yêu giới.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị chưa kịp phản ứng đã bị lực lượng bao phủ, xé rách hư không, chớp mắt phá mở Long giới không gian, tiếp đó tiến nhập hỗn độn không gian.

Long Kinh Thiên mang theo Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị đi nhanh trong hỗn độn không gian, vô số hỗn độn khí lưu mãnh liệt gào thét, xé rách ba người. Nhưng gió lốc đến trước mặt ba người Long Kinh Thiên thì bị lực lượng phát ra từ người hấn toàn bộ thu nạp, luyện hóa.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị giật mình kêu lên:

- Đây, đây là hỗn độn không gian!

Hỗn độn không gian!

Dù Kim Long lão tổ, Ngao Nhất xem như là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả cũng không dám chạy trong hỗn độn không gian. Bởi vì trong hỗn độn không gian hỗn độn khí lưu thật sự quá khủng bố, hơi vô ý là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả cũng phải bị hỗn độn khí lưu khủng bố cắn nuốt.

Chỉ có Thiên Tôn, Thiên Tôn mới có năng lực chạy trong hỗn độn không gian.

Hỗn độn không gian, liên tiếp Vạn giới, nếu thông qua vũ trụ tinh không chạy tới Yêu giới, lấy tốc độ của ba người Long Kinh Thiên cần một tháng. Nhưng nếu thông qua hỗn độn không gian, chỉ cần hai, ba ngày thậm chí là một ngày sẽ chạy tới Yêu giới.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị kiềm không được hỏi:

- Sư phụ, thực lực của người?

Long Kinh Thiên nói:

- Khi tới lúc thì các người sẽ biết!

Long Kinh Thiên mang theo hai người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị tiếp tục xuyên qua hỗn độn không gian.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị thấy vậy không dám hỏi nhiều, phía trước có một hỗn độn thiên thạch bay tới, phạm vi cỡ vài ngàn vạn dặm đung hương ba người Long Kinh Thiên. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị hoàn toàn biến sắc mặt.

Hỗn độn thiên thạch cực kỳ cứng rắn, to như vậy trùng kích lại đây còn khủng bố hơn mười Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả toàn lực đánh ra một kích.

Hỗn độn thiên thạch có phạm vi mấy ngàn vạn dặm to lớn lao đến cực nhanh, chỉ vài giây đã ở trước mặt ba người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị.

Đối diện hỗn độn thiên thạch to lớn, ba người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị như ba hạt tro bụi nhỏ xíu.

Lúc này, Long Kinh Thiên đột nhiên ra tay, tay phải vỗ một cái tới trước. Trong ánh mắt kinh khủng của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, hỗn độn thiên thạch lao nhanh tới chột khựng lại, sau đó Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị to lớn tách ra thành từng khối đá vụn.

Đám đá vụn lại tản ra, hóa thành một vài hòn đá nhỏ nhỏ.

Hòn đá nhỏ lướt qua bên cạnh ba người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị nhìn những hòn đá lướt qua mình bay ra sau, mặt ngu ra. Đây là hỗn độn thiên thạch lúc trước có phạm vi mấy ngàn vạn dặm?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị ngây như phỗng, Long Kinh Thiên mang theo hai người tiếp tục bay nhanh tới trước.

Trên đường đi không biết họ gặp bao nhiêu hỗn độn thiên thạch, trừ bỏ hỗn độn thiên thạch còn có không ít hỗn độn gió lốc, hỗn độn mưa to.

Nhưng tất cả đều bị Long Kinh Thiên dễ dàng hóa giải.

Long Kinh Thiên mang theo Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị xuyên qua hỗn độn gió lốc, hai người cảm thấy thân thể run lên, chột biến nhẹ. Bốn phía hỗn độn dòng khí hoàn toàn biến mất, Kim Long

lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị nhìn lại, chỉ thấy phía dưới sơn sơn thủy thủy, chim hót riu rít. Mùi hoa, tiên thú chạy nhảy.

- Đây là Yêu giới?

Sau một lúc Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị mới phản ứng lại họ đã tới Yêu giới.

- Đi thôi.

Long Kinh Thiên mang theo Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị hóa thành ba luồng sáng bay hướng tây Yêu giới.

Phía đông Yêu giới có một tòa sơn mạch to lớn sừng sững, Tôn Hành Sơn là một trong mấy sơn mạch nổi tiếng nhất Yêu giới.

Tôn Hành Sơn là đông phu tu luyện của một trong chín yêu vương của Yêu giới.

Tôn Hành là một trong chín yêu vương của Yêu giới, dưới tay chỉ huy vạn ức đại yêu, còn tiểu yêu thì không biết bao nhiêu vạn ức. Bình thường trên bầu trời Tôn Hành Sơn yêu khí tận trời, vô số đại yêu, tiểu yêu bay đầu trời, chúng cờ hò reo, không người dám tới gần. Nhưng hiện tại toàn bộ Tôn Hành Sơn không có chút yêu khí.

Chỉ thấy xung quanh bầu trời Tôn Hành Sơn đông nghìn nghịt một mảnh, đứng đầy cường giả đến từ các giới.

Có Hạo Thiên Thiên Đình thiên binh thiên tướng, có đại đế của thần giới thần tộc, cũng có yêu vương của Yêu giới, thậm chí là cường giả của Long giới.

Sức hấp dẫn của hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình quá lớn.

Lúc này, nhất phương Tiên Đế hậu kỳ cao nhất cường giả mở miệng nói:

- Tôn Hành, hãy giao ra hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình đi, chúng ta có thể không giết ngươi!

Thanh âm hùng hậu, chấn tứ phương rung chuyển, đây đúng là thuộc hạ đắc lực dưới tay Ngọc Đế, Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình có thực lực khó lường, tục truyền, Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình từng cùng một trong bốn bồ tát của Từ Hàng Bồ Tát của Phật giới chiến đấu, cuối cùng ai thắng ai bại, không người biết, đa số đoán hai người ngang tay.

Từ Hàng Bồ Tát cũng chính là một trong vài cường giả dưới tay Phật Tổ của Phật giới, Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình có thể đấu ngang tay với Từ Hàng Bồ Tát, do đó tưởng tượng được thực lực của gã.

- Không giết ta?

Trong Tôn Hành Sơn vang thanh âm trào phúng:

- Thư Lâm, ngươi là con chó của Ngọc Đế, năm đó chủ tử của ngươi, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình tự mình ra tay, cùng Cộng Công, Minh Hà còn không giết được ta, chỉ bằng ngươi? Cũng dám nói không giết ta?

Lời của Tôn Hành truyền ra, Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình sắc mặt khó coi, hai mắt âm lãnh.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình biết Tôn Hành nói thật, ngay cả Cộng Công, Minh Hà còn không thể giết Tôn Hành, gã tự hỏi mình không thể làm được. Mặc dù Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình không đấu với Tôn Hành nhưng biết một mình đấu không là đối thủ của gã.

Lúc này, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới của Thần giới mở miệng quát:

- Tôn Hành, hãy giao hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình ra đây! Ta biết ngươi thực lực rất mạnh, nhưng chỉ một mình ngươi không phải là đối thủ của chúng ta!

564. Chương 563: Lần này, Người Trốn Không Thoát!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 563: Lần này, người trốn không thoát!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thần lực khủng bố phát ra từ Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, đánh tan tác yêu vân trên bầu trời trăm vạn dặm Yêu giới.

Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới là một trong mấy Thần Đế xa xưa nhất của Thần giới, sinh ra trong hỗn độn, danh chấn Vạn giới.

Ngọc Hồ Yêu Vương, một trong chín yêu vương giống như Tôn Hành tiếp lời quát:

- Đúng vậy. Tôn Hành, hãy giao hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình cho ta, nếu không thì chúng ta sẽ công phá Tôn Hành Sơn, giết hết vạn ức đại yêu, tiểu yêu thuộc hạ của ngươi!

- Các ngươi nhiều người như vậy, ai đều muốn ta giao ra hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình.

Tôn Hành lạnh lùng cười:

- Ta đây nên giao cho ai?

Bốn phía một mảnh trầm mặc.

Đúng vậy, hiện tại thế lực đến Tôn Hành Sơn có ít nhất hai mươi phe, hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình thì chỉ có một.

- Tốt lắm, trước đừng thảo luận thuộc về ai.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình mở miệng nói:

- Chúng ta hợp sức công phá đại trận phòng ngự của Tôn Hành Sơn, giết chết Tôn Hành. Còn về hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, đến lúc đó các bằng bản sự cướp đoạt, ai cướp được chính là của ai!

- Được!

- Đúng vậy. Công phá đại trận phòng ngự của Tôn Hành Sơn, giết chết Tôn Hành rồi nói sau!

- Tự dựa vào bản lĩnh cướp đoạt!

Phút chốc phương cường giả đều ra tay.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình dẫn đầu, gã bay lên, trong tay xuất hiện một trường kích rất to, trên trường kích quấn quanh một thượng cổ hỗn độn cự thú, cự thú miệng khổng lồ có răng nanh, đầu có hai cái sừng dài.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình đánh ra một kích, ảo ảnh cự thú hiện ra trong trường kích, ngửa đầu thét dài, một khí thế hồng hoang hung hãn phát ra.

Ầm vang! Một tiếng nổ, toàn bộ Tôn Hành Sơn kịch liệt rung động.

Theo Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình công kích, công kích của cường giả khác cũng đánh vào Tôn Hành Sơn.

Một kích này ít nhất có một ngàn vị Tiên Đế cường giả đồng loạt ra tay, hơn nữa đa số là Tiên Đế trung kỳ, liên Tiên Đế hậu kỳ cường giả đều có ba mươi mấy người, Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả có mười mấy người!

Có thể tưởng tượng lực lượng tính hủy diệt của một kích này.

Toàn bộ Tôn Hành Sơn đỡ một kích có tính hủy diệt như lá cây trong mưa to lắc lư không ngừng, từng đợt hào quang không ngừng lóe ra, liên tục phát tiếng ‘đùng đùng’.

- A? Sao nó không phá?

- Sao có thể?

- Hình như cái này là vạn kiếp bất diệt đại trận năm đó Đại La Thiên Tôn uy chấn Tiên giới!

Mọi người khiếp sợ.

Hơn một ngàn vị Tiên Đế cường giả ra tay công kích, vốn mọi người cảm thấy tuyệt đối có thể phá hủy đại trận phòng ngự của Tôn Hành Sơn, thậm chí đánh nát núi. Nhưng bây giờ hoàn toàn không phá hủy được đại trận phòng ngự của Tôn Hành Sơn?

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình lạnh lùng cười:

- Tôn Hành Sơn, sư phụ quái quỷ Đại La Thiên Tôn gì đó của ngươi đã chết, cho dù hắc bố trí vạn kiếp bất diệt đại trận lợi hại như thế nào cũng không ngăn cản được đám chúng ta vài lần công kích. Chờ chúng ta phá hủy vạn kiếp bất diệt đại trận khôn khiếp phòng ngự này, xem ai còn có thể giữ được ngươi!

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình nói xong hét với đám cường giả Thiên Đình:

- Toàn bộ đồng loạt ra tay, lhas hủy vạn kiếp bất diệt đại trận này cho ta!

- Tuân lệnh!

Phút chốc đám Tiên Đế, Tiên Quân ở Thiên Đình đều ra tay.

Cường giả Phật giới, Thần giới, Long giới, Yêu giới cũng ra tay.

Đám cường giả không ngừng dốc sức, rốt cuộc vạn kiếp bất diệt đại trận lúc trước Long Kinh Thiên bị oanh nát. Khi vạn kiếp bất diệt đại trận bị đánh nát thì trong vạn kiếp bất diệt đại trận của Tôn Hành Sơn chịu lực va chạm cực mạnh/. Tôn Hành học ngum máu, mặt trắng bệch.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình lạnh lùng cười:

- Vạn kiếp bất diệt đại trận, không gì hơn cái này!

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình vung tay lên, cùng cường giả khắp nơi như thủy triều đổ ập hướng Tôn Hành Sơn.

Khi đám cường giả các phương như Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình ủa vào Tôn Hành Sơn, đột nhiên bên trong Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình yêu khí tận trời. Một đoàn một đoàn yêu binh yêu đem mặc yêu giáp, cầm yêu khí trong tay, nghênh hướng đám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình.

Những yêu binh yêu tướng này là đại yêu tiểu yêu thuộc hạ của Tôn Hành, mỗi một đoàn cỡ vài ức. Chúng trào ra từ Tôn Hành Sơn, như nước thiên hà, vô cùng vô tận.

- Đường lang chặn xe!

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình nhìn yêu binh yêu tướng lao tới, lạnh lùng cười:

- Không biết tự lượng sức mình!

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình nói xong trường kích đột nhiên nhất kích đánh ra, thượng cổ hỗn độn cự thú xuất hiện, miệng khổng lồ hé ra, nháy mắt không biết cắn nuốt bao nhiêu đại yêu tiểu yêu.

Các cường giả Phật giới, Thần giới cũng đều ra tay. Phút chống đám yêu binh, yêu tướng xếp hàng đón đánh bị oanh giết quân lính tan rã, một đoàn một đoàn bạo tán, huyết vũ bay tán loạn.

Những yêu binh này thường chỉ có thực lực Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, Cửu Thiên Huyền Tiên, La Thiên Thượng Tiên, yêu tướng cũng chỉ là Tiên Quân, Tiên Đế, rất ít cường giả, làm sao ngăn cản đám Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình đa số là Tiên Đế trung kỳ, hậu kỳ, hậu kỳ đỉnh cường giả công kích?! xem tại

Nhưng khiến đám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình bực mình là những yêu binh, yêu tướng giết hoài không chết, giết xong một đám lại lao tới một đám.

- Hừ!

Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới thấy giết mãi bực mình tay lóe ánh sáng, lấy ra một kim bát.

- Đi!

Kim bát bay lên, phật quang chói lòa, chiếu sáng toàn bộ Tôn Hành Sơn.

Đám Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình trông thấy, kinh sợ, sau đó mất nóng rực.

- Như Lai Kim Bát!

Như Lai Kim Bát này là một hỗn độn chí bảo của Phật giới, vật bảo mạng của Phật Tổ, không ngờ vì tranh đoạt hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình mà khiến Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới mang Như Lai Kim Bát trên người.

Như Lai Kim Bát đi tới trên đầu đám yêu binh, yêu tướng, phút chốc vô số phật âm vang khắp thiên địa, lực hút khủng bố sinh ra, tất cả yêu binh, yêu tướng đều bị hút vào Như Lai Kim Bát.

Trong Tôn Hành Sơn, yêu binh, yêu tướng không ngừng bay ra, không ngừng bị kim bát hút đi vào, một cái không dư thừa!

Mọi người thấy yêu binh, yêu tướng bị hấp thu vào Như Lai Kim Bát không ngừng bị từng tầng phật quang độ hóa, yêu khí trừ đi, thế nhưng dính đầy phật tính, giống như hoàn toàn chuyển biến thành Phật giới tăng nhân!

Cường giả các phương thấy Như Lai Kim Bát có uy lực như thế thì lòng kiêng nhe.

Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới thi triển Như Lai Kim Bát đã có uy lực như vậy, nếu là Phật Tổ của Phật giới sử dụng thì sẽ mạnh đến mức nào?

Nhưng đúng lúc này, trong Tôn Hành Sơn có một cây cột to lớn chống trời chợt xé gió bay hướng Như Lai Kim Bát.

Đình!

Một tiếng nổ chấn động thiên địa vang lên, chỉ thấy Như Lai Kim Bát bị cột trụ trời oanh kích bay lên. Như Lai Kim Bát ở trên trời cao trung không ngừng chớp lên, tung bay.

Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới chấn động, biểu tình giật mình, hai tay liên tục vung. Như Lai Kim Bát thể mới yên tĩnh lại, rút xuống tay gãi.

565. Chương 564: Sư Phụ Không Chết!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 564: sư phụ không chết!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Cột trụ to lớn thu lại, một bóng người bay vọt lên.

Mọi người thấy một người tay cầm kim bồng xuất hiện ở trước mặt mọi người, cánh tay, mặt của người này có lông khỉ, ở dưới ánh nắng tỏa ra màu vàng bóng loáng.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình lạnh lùng cười:

- Tôn Nhị, người rốt cục không làm rùa đen rút đầu, chịu đi ra!

Người này đúng là nhị đệ tử của Long Kinh Thiên, một trong chín yêu vương của Yêu giới, Tôn Hành!

Lúc này, lại có mấy trăm đạo bóng người không ngừng xé gió bay lên, đứng sau lưng Tôn Hành, là cường giả đẳng cấp Tiên Đế thuộc hạ của Tôn Hành.

Tôn Hành là một trong chín yêu vương của Yêu giới, thuộc hạ không thiếu đại yêu Tiên Đế. Hơn nữa trong đó có hai người là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả.

Tôn Hành lạnh lùng liếc mọi người xung quanh, lạnh lùng cười:

- Muốn hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình này cũng được, nhưng các người phải hỏi qua kim bồng trong tay ta!

Tôn Hành rút lực Tiên Đế vào, kim bồng tỏa ánh sáng kêu vù vù.

Bốn phía yên tĩnh, thoáng chốc không ai dám tiến lên.

Tôn Hành là một trong chín yêu vương của Yêu giới, lại là nhị đệ tử của Long Kinh Thiên, trời sinh khí đá, một trong bốn kỳ hầu của thiên địa, bản thể phòng ngự vô kiên bất tồi, khủng bố cực kỳ, không ai muốn mình là người thứ nhất tiến lên.

Bổng nhiên Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình quát to:

- Giết!

Trường kích tấn công Tôn Hành. Tôn Hành thấy vậy cười lạnh, bay tới nghênh đón, kim bồng và trường kích của đối phương va nhau.

Bùm!

Tiếng va chạm vang vọng thiên địa, Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình cảm thấy tay tê rần, trường kích suýt bay khỏi tay, lực lượng tấn công mạnh mẽ làm gã không ngừng lui về phía sau, trong lòng quá sợ hãi.

Lúc này Tôn Hành vung kim bồng lên, quét ngang thiên quân, đánh hướng Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình. Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình kinh sợ, hoảng hốt giờ kích lên, lại bị đẩy lùi.

Đám người thấy vậy thì giật nảy mình.

Ai cũng biết Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình là một trong các Đại tướng thuộc hạ của Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, vừa đánh nhau đã bị Tôn Hành đẩy lùi liên tục về phía sau, hai người căn bản không phải một đẳng cấp. Thực lực của Tôn Hành khủng bố quá.

Mọi người chần chờ, tiếp theo, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới cầm Như Lai Kim Bát tấn công Tôn Hành. Tiên giới, Phật giới hai đại Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả cùng đấu với Tôn Hành.

Nhưng dù là vậy thì hai người vẫn bị Tôn Hành khiến cực kỳ chật vật.

Mọi người thấy vậy, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai bay lên, ba người liên hợp.

Sau đó Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới tham gia, bốn người hợp tác.

Cuối cùng năm, sáu, bảy, tám vị Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả liên hợp mới miễn cưỡng áp chế Tôn Hành được.

Nhìn đến kết quả này, những người khác đều kinh hãi.

Một vị Thần Đế của Thần giới dời mắt khỏi chín người Tôn Hành, mở miệng nói:

- Chúng ta trước tiên giết tiểu yêu vương trong Tôn Hành sơn rồi lại đối phó Tôn Hành!

- Đúng vậy. Giết hết tiểu yêu vương trong Tôn Hành sơn sau đó giết Tôn Hành!

Mấy cường giả khác công kích tiểu yêu vương trong Tôn Hành sơn.

Tiểu yêu vương trong Tôn Hành sơn mặc dù thực lực không yếu nhưng bất đắc dĩ đám cường giả đến quá nhiều. Gần như mỗi một tiểu yêu vương trong Tôn Hành sơn bị bốn, năm người vây công. Vốn đám tiểu

yêu vương trong Tôn Hành sơn muốn chạy trốn thì các cường giả rất khó đánh chết, nhưng chúng nó không chạy đi.

Không lâu sau một đám tiểu yêu vương trong Tôn Hành sơn đều chết.

- Đại vương, người đi trước, về sau báo thù thay chúng ta!

- Chúng ta chết không luyến tiếc, đại vương, người phải sống!

Đám tiểu yêu vương trong Tôn Hành sơn hết với Tôn Hành.

Nhìn đám tiểu yêu vương trong Tôn Hành sơn làm bạn với mình mấy vạn ức năm bị chết hết, Tôn Hành vừa sốt ruột vừa tức giận, một cơn đập ra bức lùi mấy người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình.

Tôn Hành mắt đỏ ngầu, ngứa đầu rống giận:

- Ta muốn giết sạch các người, giết các người, giết, giết!

Tôn Hành nói xong người biến to ra, thành một thông thiên cự hầu, đứng vững thiên địa

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình thấy vậy lạnh lùng cười:

- Giết chúng ta? Cho dù là sư phụ Đại La Thiên Tôn quái quỷ của người có sống lại cũng không cứu người được! Năm đó ở Đại La thiên cung cho người chạy thoát, lần này, người trốn không thoát!

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình và bảy người Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới đều thi triển ra bốn tướng của mình, hóa thành từng thái cổ hỗn độn vật, chiến đấu với Tôn Hành.

Mặc dù thực lực của Tôn Hành mạnh mẽ, nhưng song quyền chung quy nan địch tứ thủ, cuối cùng bị Như Lai Kim Bát của Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới đánh trúng, người run lên, miệng trào máu.

Như Lai Kim Bát đánh lùi Tôn Hành rồi rơi vào tay Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới. Lòng Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới giạt mình, Như Lai Kim Bát là hỗn độn chí bảo, Tôn Hành bị nó đánh một cú hết sức mà chỉ bị thương nhẹ?

Phòng ngự của Tôn Hành khủng bố quá.

Còn nữa, năm đó Tôn Hành bị Minh Hà trọng thương, vết thương đến bây giờ chắc chưa lành, nếu hồi phục thực lực đỉnh cao thì chẳng phải là càng khủng bố?

- Đại vương, người mau đi đi!

- Chúng ta đoạn hậu cho người!

Hai thuộc hạ Tiên Đế hậu kỳ đỉnh yêu vương thấy Tôn Hành bị thương thì giạt nảy mình, đột phá vòng vây, bay tới bên cạnh gã, sốt ruột nói.

Hai yêu vương này thực lực mỗi người đều có thể so với đám Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới.

- Đi? Các người không ai đi được!

Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới lạnh lùng nói:

- Tôn Hành, bây giờ người ngoan ngoãn giao hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình ra thì chúng ta sẽ cho người chết tốt!

- Dù bây giờ người trốn thoát được thì sau này vẫn không chạy nổi, trong thiên địa không có chỗ cho người dung thân!

Thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai nói:

- Ta biết Kim Long lão tổ là đại sư huynh của người, nhưng coi như là hấn cũng che chở người được, trừ phi Kim Long bộ tộc chịu diệt tộc!

Giọng thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai vang vọng.

Khi thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai dứt lời thì bỗng một thanh âm uy nghiêm từ không trung phía xa bay tới.

- Vậy sao?

Mọi người giật nảy mình, chỉ thấy ba bóng người xé gió lao tới.

- Kim Long lão tổ!

- Là Kim Long lão tổ!

Thấy một trong ba người, cả đám giật nảy mình, không ngờ Kim Long lão tổ, Ngao Nhất từ Long giới chạy đến đây.

Mọi người tập trung vào Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Tôn Hành lại nhìn hướng thanh niên tóc đen trong ba người. Bởi vì Long Kinh Thiên thay đổi mặt mày nên Tôn Hành chưa nhận ra hẳn.

Nhưng bởi vì Tôn Hành là nhị đệ tử làm bạn bên Long Kinh Thiên vô số năm, rất nhanh người gã run lên, vẻ mặt kích động, mắt ướt.

Tôn Hành buột miệng:

- Sư ...

Nhưng Long Kinh Thiên liếc mắt ra hiệu ngăn cản Tôn Hành.

Tôn Hành ra, im miệng, người gã không thể kiềm chế run rẩy, tay nắm kim bồng run bần bật, nước mắt chảy xuống.

- Sư phụ không chết!

- Sư phụ thật sự không chết! Ta biết ngay là sư phụ không thể nào chết mà!

566. Chương 565: Đúng Là Heo

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 565: Đúng là heo

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trong lòng Tôn Hành thét gào, tầm mắt bị nước mắt mờ hồ. Hai thuộc hạ Tiên Đế hậu kỳ đỉnh yêu vương chú ý đến bộ dáng của Tôn Hành, thấy nghi ngờ, cho dù là đại sư huynh của đại vương, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất đến giúp thì cũng không cần kích động đến như vậy đi?

Đám Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình cũng thấy Tôn Hành kích động hơi quá, dù mọi người nghi hoặc nhưng không nghĩ nhiều.

Rất nhanh, ba người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị đi tới trước mặt mọi người.

Tôn Hành lau nước mắt cười với Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, kêu lên:

- Đại sư huynh, tiểu sư đệ!

Thấy sư phụ, biết sư phụ không chết, lòng Tôn Hành vui sướng, cũng bình tâm. Có sư phụ ở thì Tôn Hành gã còn sợ ai?

Tôn Hành kêu Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị xong quay đầu lại nhìn Long Kinh Thiên.

Tôn Hành do dự một chút, cung kính nói:

- Long công tử!

Đây là xưng hô mới này Long Kinh Thiên truyền âm cho Tôn Hành.

Long Kinh Thiên nhìn nhị đệ tử, trong lòng vui mừng, lần này đến không muộn.

Long Kinh Thiên gật đầu nói:

- Nơi này cứ giao cho ta, và đại sư huynh của ngươi, tiểu sư đệ, ngươi tránh sang bên trị thương đi.

Long Kinh Thiên nói xong tay lóe ánh sáng, lấy ra năm trái cây, tiên thiên lôi khí tràn ngập.

- Hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả!

Mọi người chấn kinh, tham lam, nóng cháy nhìn hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả trên tay Long Kinh Thiên.

Tôn Hành vẻ mặt giật mình kêu lên:

- Sư ...

Tôn Hành thấy ánh mắt của Long Kinh Thiên, sửa miệng nói:

- Long công tử, này, này, ta!

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Được rồi, đừng nói nhiều, ngươi nuốt năm hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả đi.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất ở một bên nói:

- Nhị sư đệ, ngươi cứ nghe lời Long công tử, nuốt năm hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả đi.

Tôn Hành gật đầu.

Nhưng khi Tôn Hành định nhận lấy hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả thì có một bóng người xé gió lao tới, vươn tay, mục tiêu là hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả trên tay Long Kinh Thiên.

Mọi người giật mình, mắt thấy đối phương sắp bắt được năm hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả thì bỗng Long Kinh Thiên lạnh lùng hừ. Long Kinh Thiên giơ tay tùy ý chỉ, một tiếng hét thảm vang lên, một người văng ra, rớt xuống đất.

Mọi người nhìn sang, là một đại yêu vương dưới tay Ngọc Hồ Yêu Vương. Thực lực của đại yêu vương này dù không bằng đám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai, Ngọc Hồ Yêu Vương nhưng cũng không chênh bao nhiêu, chính là Tiên Đế hậu kỳ, rất gần với Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả, nhưng hiện tại bị Long Kinh Thiên tùy tiện chỉ một cái bị trọng thương.

Vốn mọi người thấy Long Kinh Thiên chỉ là Tiên Đế trung kỳ đỉnh thì không quan tâm, nhưng hiện tại tất cả giật nảy mình, cùng nhìn Long Kinh Thiên.

Đặc biệt là thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai càng chấn động, gã có nghe danh Long công tử nhưng một năm trước Long công tử tham gia so đấu Long đảo, thực lực còn không bằng thiếu chủ của họ, hiện tại làm sao có thể đột nhiên biến mạnh như vậy?

Long Kinh Thiên một chỉ đánh bay yêu vương kia, đưa năm hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả cho Tôn Hành, quay đầu lại, lạnh lùng liếc đám người Thiên Đình, Phật giới, Yêu giới, Thần giới.

Long Kinh Thiên ánh mắt lạnh lùng, mặt không có biểu tình:

- Hôm nay các ngươi phải chết!

Mọi người ngây ra, sau đó tức giận.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình cười to, vẻ mặt trào phúng nói:

- Tiểu tử, ngươi cho rằng mình là Thiên Tôn sao?

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình lạnh lùng cười:

- Ta khuyên người đừng lảm chuyện, nếu không thì lát nữa không biết chết như thế nào!

Thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai nói:

- Kim Long lão tổ, ta biết Tôn Hành là sư đệ của người, nhưng người cần gì vì Tôn Hành khiến toàn Kim Long bộ tộc chịu liên lụy? Thực lực của người có mạnh mẽ cũng không thể ngăn cản chúng ta liên kết lại!

- Nói nhiều với họ làm gì?

Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới tiếp lời:

- Nói bọn chúng muốn chết thì thành toàn cho chúng đi!

Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới nói xong bay lên, một chưởng đánh hướng Kim Long lão tổ, Ngao Nhất.

- Kim Long lão tổ, ta sớm muốn đánh một trận với người, tiếc là không có cơ hội. Bây giờ ta muốn xem thực lực của người có mạnh như lời đồn không!

Long Kinh Thiên nhìn Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới công kích đại đệ tử của mình, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, không ra tay. Bàn Tiểu Nhị lùi sang bên. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất bỗng duỗi ra tay phải, xuất thủ.

Tay phải của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất thành hình vuốt, hư không vạch. Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới cảm thấy mọi thứ xung quanh biến mất, giống như bị nhốt trong một không gian mật thất, tiếp theo có một cái như thái cổ hỗn độn cổ sơn cự trảo vỗ xuống.

Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới vẻ mặt hoảng sợ.

Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới bỗng quát to:

- Thế gian tự tại, thần ta vô thiên, tự tại thần pháp!

Toàn thân Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới tỏa ánh sáng, thần lực trong người bùng nổ như nước lũ. Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới lắc người, biến mất trong thiên địa, tựa như vào một thời không khác.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất thấy thế, hừ lạnh một tiếng, bàn tay khổng lồ tiếp tục vỗ xuống. Khi bàn tay khổng lồ của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất vỗ xuống, chỉ thấy Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới như biến mất vào thời không khác té ra, miệng học máu.

- Người, không khả năng!

Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới thấy mình thi triển bản mạng thần thông, tự tại thần pháp, thế nhưng vẫn Kim Long lão tổ, Ngao Nhất phá hỏng, một chưởng đánh gã bị thương.

Từ khi Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới sinh ra tới nay, tự tại thần pháp thi triển ra chưa từng có vị Tiên Đế nào cá thể phá hủy, chỉ Thiên Tôn mới làm được. Nhưng bây giờ tự tại thần pháp bị Kim Long lão tổ, Ngao Nhất phá.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất một chưởng phá vỡ bản mạng thần thông của đối phương, lắc người tới trước mặt Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, đánh ra một chưởng. Mắt thấy Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới sắp bị Kim Long lão tổ, Ngao Nhất một chưởng đánh bay, bóng người bay ra.

- Dừng tay!

Vài tiếng quát truyền đến, thần lực mệnh mông, ba vị Thần Đế của Thần giới đứng một bên cùng ra tay.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất không quay đầu, trở ngược tay trái, vung lên, tay phải chụp vào ngực Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới. Một tiếng nổ điếc tai, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới kêu thảm thiết một tiếng, toàn bộ ngực bị đánh bạo, một lỗ hồng to lớn xuất hiện, từ đằng trước có thể nhìn đến mặt sau.

Cùng lúc đó, tay trái của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất va chạm với ba Thần Đế của Thần giới. Ba Thần Đế của Thần giới cùng rên một tiếng, không ngừng văng ra, đụng ngã không biết bao nhiêu tòa yêu sơn.

Núi đá vỡ nát, bay tứ tung, ầm ầm ngã nhào trăm vạn dặm.

Trừ Long Kinh Thiên, Tôn Hành, Bàn Tiểu Nhị ra, những người khác vẻ mặt kinh sợ nhìn Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, đặc biệt là thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất ở Long giới uy danh hiển hách, Long giới đều có truyền thuyết là Kim Long lão tổ, Ngao Nhất là cường giả thứ hai của Long giới. Trừ bỏ tổ Long Chúc Long ra, không ai trong Long giới là địch thủ của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất. Vốn thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai không tin lời đồn này, nhưng bây giờ

567. Chương 566: Các Giới Vô Địch Đại Thần Thông

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 566: Các Giới Vô Địch Đại Thần Thông

Thực lực của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất vốn mạnh hơn Tôn Hành, cộng thêm lúc trước Tôn Hành bị thương chưa lành, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nuốt hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả vết thương không chỉ khỏi hẳn mà thực lực lại lần nữa tăng lên không ít. Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới làm sao là đối thủ của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất được?

Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới nhanh chóng lùi lại, toàn thân chớp lóe thần lực, lỗ thủng ở ngực từ từ liền lại.

Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới hoảng sợ hét to:

- Mọi người đồng loạt ra tay, đồng loạt ra tay, giết hết chúng!

Đám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai nhìn nhau, gật đầu, bay tới công kích Kim Long lão tổ, Ngao Nhất. Lúc này Tôn Hành đã lùi sang bên, nuốt hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả trị thương. Vì vậy tám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới vây công một mình Kim Long lão tổ, Ngao Nhất.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất một mình đối mặt tám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, biểu tình lạnh nhạt, liên tục lắc người, mỗi một lần ra tay đều làm cho tám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới lùi ra sau. Tám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới càng đánh sắc mặt càng thêm khiếp sợ.

Thần Đế của Thần giới đứng bên cạnh thấy thế cũng đều gia nhập kịch chiến.

Mười một vị Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả kịch chiến cùng Kim Long lão tổ, Ngao Nhất!

Nhưng dù là vậy thì Kim Long lão tổ, Ngao Nhất vẫn thoải mái như thường.

Thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai thấy vậy rất là sợ. xem tại

- Chúng ta trước tiên bắt Tôn Hành đi!

- Đúng vậy. Bắt Tôn Hành trước, cướp lấy hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình!

Lúc này cường giả các giới bởi vì ba người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị xuất hiện mà ngừng công kích giết mình tĩnh lại. Mục đích tiến đến của họ là vì hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, còn ba người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị không cần để ý.

Thế là đám người thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai vọt hướng Tôn Hành đang trị thương ở phía xa.

Bàn Tiểu Nhị định tiến lên nghênh chiến.

Long Kinh Thiên vươn tay cản:

- Người hộ phá cho nhị sư huynh của người đi.

Long Kinh Thiên nói xong lắc người, một đấm đánh vào một Tiên Đế đi ở trước nhất.

Tiên Đế xông tới trước nhất còn chưa kịp phản ứng, chỉ cảm thấy trước mắt bóng người chợt lóe, tiếp theo toàn thân nổ tung.

Một đấm đánh nổ, chết.

Tiên Đế này chính là Tiên Đế hậu kỳ, còn mạnh hơn lúc trước Long Kinh Thiên ở Nghiệt Hải một đấm đánh chết nghiệt thú của Nghiệt Hải hậu kỳ Tiên Đế.

Long Kinh Thiên không ngừng chớp lóe.

Mỗi lần Long Kinh Thiên lóe lên là có một gã Tiên Đế cường giả chết đi. Trên bầu trời không ngừng vang tiếng nổ, như bắn pháo hoa. Nhưng pháo hoa rực rỡ, còn bầu trời một mảnh mưa máu.

Máu thịt của Tiên Đế cường giả có năng lượng thật lớn, rơi xuống mặt đất khiến động đất.

Những cường giả Tiên Đế đều bị một đấm đánh chết, mặc kệ là Tiên Đế sơ kỳ, trung kỳ, hay là hậu kỳ!

Đương nhiên Long Kinh Thiên không xuống tay với Tiên Đế hậu kỳ đỉnh mà trước tiên giết từ Tiên Đế hậu kỳ tì trở xuống.

Rất nhanh, có một trăm cường giả Tiên Đế chết trong tay Long Kinh Thiên.

Vốn cường giả các thế lực thấy Long Kinh Thiên ngăn cản đều tấn công hấn, nhưng nhìn từng Tiên Đế trung kỳ, hậu kỳ cường giả bị nắm đấm đánh nổ, cuối cùng các Tiên Đế cường giả rốt cục bình tĩnh lại, sợ đến mặt không chút máu, hai chân như nhũn ra, toàn bộ lùi lại.

Nhìn các cường giả Tiên Đế hoảng sợ lùi lại, Long Kinh Thiên cười lạnh, lắc người, tiếp tục oanh giết.

Long Kinh Thiên thật là hung khí giết chóc, đi qua đâu là huyết vũ bay tán loạn, lần lượt từng Tiên Đế cường giả kêu thảm thiết không ngừng vang lên trước khi chết.

- Giết hấn!

- Mọi người mau hợp tác giết tiểu tử này!

Khi Long Kinh Thiên bay hướng thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai, mặt gã hoảng sợ hét to. Nhưng thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai mới dứt lời thì đã bị Long Kinh Thiên một đấm đánh nổ.

Long tộc có thiên phú phòng ngự kinh người, nhưng cũng khó thể ngăn cản quyền lực từ Long Kinh Thiên.

Hiện tại bản thể của Long Kinh Thiên đã có thể so với cực phẩm hỗn độn tiên khí, hấn căn bản không cần vận dụng Phật Long kim đỉnh. Mỗi nắm đấm Long Kinh Thiên đánh ra còn khủng bố hơn cả Kim Long lão tổ, Ngao Nhất sử dụng cực phẩm hỗn độn tiên khí công kích công kích đám Tiên Đế cường giả.

Mười một người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình kịch chiến với Kim Long lão tổ, Ngao Nhất phát hiện tình huống bên này, nghe bên tai không ngừng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, bọn họ đánh rùng mình.

Lúc này, bọn họ mới ý thức được Long công tử thanh niên tóc đen mặt ngoài nhìn như là đỉnh Tiên Đế trung kỳ có thực lực còn khủng bố hơn cả Kim Long lão tổ, Ngao Nhất.

Hơn nữa tuyệt đối không phải chỉ khủng bố một chút!

Đó là các cường giả Tiên Đế! ở trước mặt Long Kinh Thiên không có cơ hội phản kháng một chút nào, như là con heo, chỉ có nước bị giết.

Ngay khi Long Kinh Thiên đánh chết một cường giả Tiên Đế hậu kỳ, một gã Đại Phật đỉnh hậu kỳ Tiên Đế của Phật giới đi tới sau lưng Long Kinh Thiên, một chưởng đánh vào lưng hấn.

Ầm!

Một tiếng nổ đìếc tai

Tên Đại Phật đỉnh hậu kỳ Tiên Đế của Phật giới một chưởng đập trúng lưng của Long Kinh Thiên thì mặt mừng rỡ, đám Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai mặt lộ nụ cười.

Nhưng khi đám Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai mặt lộ nụ cười thì bỗng nhiên Long Kinh Thiên quay đầu, lạnh lùng nhìn Đại Phật đỉnh hậu kỳ Tiên Đế của Phật giới. Long Kinh Thiên giơ tay chỉ một cái, vô số Quỷ Hồn thê lương kêu thảm thiết, toàn bộ không gian đột nhiên diễn biến thành nhất phương Địa Ngục.

Một chỉ dễ dàng liền xuyên thủng thân thể của Đại Phật đỉnh hậu kỳ Tiên Đế của Phật giới. Nụ cười đông cứng trên mặt Đại Phật đỉnh hậu kỳ Tiên Đế của Phật giới, gã cúi đầu nhìn ngực bị một chỉ của Long Kinh Thiên xuyên thủng, nơi đó Quỷ Hồn không ngừng sinh ra. Thân thể tràn ngập phật tính của Đại Phật đỉnh hậu kỳ Tiên Đế của Phật giới nháy mắt liền bị Địa Ngục ác quỷ hơi thở tràn ngập.

568. Chương 567: Đại Sát Tứ Phương

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 567: Đại Sát Tứ Phương

- Luân hồi ác quỷ kinh thần chỉ!

Đại Phật đỉnh hậu kỳ Tiên Đế của Phật giới thì trào, vẻ mặt sợ hãi nhìn Long Kinh Thiên.

- Người là ...?

Đại Phật đỉnh hậu kỳ Tiên Đế của Phật giới nói tới đây thì gã biến thành luồng sáng tan biến trong thiên địa.

- Luân hồi ác quỷ kinh thần chỉ!

- Một trong quỷ giới tam đại vô địch thần thông luân hồi ác quỷ kinh thần chỉ!

Mọi người vẻ mặt hoảng sợ nhìn Long Kinh Thiên.

Luân hồi ác quỷ kinh thần chỉ chính là một trong quỷ giới tam đại vô địch thần thông, truyền rằng chỉ có người được đến quỷ giới căn nguyên tán thành mới tu luyện thành.

Một cường giả của Thiên Đình hoảng sợ hỏi:

- Người là quỷ giới chi tổ?!

Theo bọn họ biết, trong thiên địa chỉ có quỷ giới chi tổ mới tu luyện thành luân hồi ác quỷ kinh thần chỉ!

Nhưng lập tức bọn họ phủ định khả năng này, bởi vì quỷ giới chi tổ cùng quỷ giới cùng nhau sinh ra, cùng quỷ giới đều là nhất thể, quỷ giới bất diệt, quỷ giới chi tổ liền không khả năng chết, trong Vạn giới không truyền ra quỷ giới chi tổ trọng sinh chuyển tu.

Đương nhiên Long Kinh Thiên không khả năng là quỷ giới chi tổ!

Mọi người khiếp sợ Long Kinh Thiên biết chiêu luân hồi ác quỷ kinh thần chỉ, cũng kinh sợ hấn chịu một chưởng của Đại Phật đỉnh hậu kỳ Tiên Đế của Phật giới mà không bị thương.

Mọi người khiếp sợ, Long Kinh Thiên đánh chết Đại Phật đỉnh hậu kỳ Tiên Đế của Phật giới xong lắc người đi tới trước mặt một gã Thiên Đình Tiên Đế, đánh ra một chưởng.

Tên Thiên Đình Tiên Đế cường giả không gì bất ngờ bị một chưởng nổ tung.

- Vô tướng đại Như Lai chưởng!

- Đây là ngũ đại vô địch thần thông của Phật giới!

Mọi người lại khiếp sợ bật thốt lên.

Long công tử này thế nhưng biết luôn vô tướng đại Như Lai chưởng của Phật giới.

Long Kinh Thiên lắc người, đi tới trước mặt một thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc ở Long giới. Long Kinh Thiên một quyền chém ra, vô số thần Long bay ra, hơi thở tổ Long từ viễn cổ lan tràn bao phủ ỨC VẠN DẠM xung quanh. Các sinh linh đều bị khí thế tổ Long viễn cổ uy hiếp, linh hồn run rẩy.

- Đại uy đại đức thần Long chưởng!

Thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc ở Long giới như thấy chuyện khó tin, hoảng sợ thét chói tai. Đại uy đại đức thần Long chưởng chính là vô địch thần thông của tổ Long Long Chúc của Long giới bọn họ, tại sao Long công tử cũng biết thì triển?

Nhưng thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc ở Long giới mới kêu lên thì giống như cường giả Thiên Đình Tiên Đế lúc trước, bị Long Kinh Thiên một chưởng nổ nát.

Tiếp theo Long Kinh Thiên lắc người, một quyền oanh sát yêu vương của Yêu giới. Phút chốc yêu khí tận trời, toàn bộ Yêu giới rơi vào chấn động, vô số hỗn độn yêu vương bốn tướng xuất hiện.

- Thiên yêu loạn vũ đại sát quyền!

Yêu giới vô địch đại thần thông!

Đám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới kịch chiến với Kim Long lão tổ, Ngao Nhất thấy Long Kinh Thiên lần lượt thi triển ra vô địch đại thần thông, hai mắt hoảng sợ càng ngày càng đậm. Cường giả các giới càng đừng nói tới, rốt cuộc có kẻ sợ hãi bỏ trốn.

- Má ơi, trốn đi, chúng ta bỏ hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình!

- Cái này đúng là không phải người!

Ổ trong mắt và cường giả Tiên Đế thì Long Kinh Thiên quả thực chính là Ác ma, ác ma tàn sát Tiên Đế.

Bọn họ chưa từng nghe nói qua trong thiên địa có người biết nhiều vô địch đại thần thông như vậy! Hơn nữa không phải chỉ một giới mà Long Kinh Thiên biết hết cơ hồ các giới vô địch đại thần thông.

Còn nữa, cho đến bây giờ bọn họ chưa từng nghe nói qua công kích của cường giả đỉnh Tiên Đế trung kỳ khủng bố đến mức này, ngay cả Tiên Đế hậu kỳ cường giả cũng không ngăn được một đám!

Không chỉ công kích, phòng ngự cũng cực kỳ khủng bố, chịu một kích hết sức lực của một Đại Phật đỉnh hậu kỳ Tiên Đế của Phật giới mà không bị gì!

Một người chạy trốn, liền có hai người chạy trốn, ba người, bốn người, rồi thì một đám!

Trừ bỏ Thiên Đình, Phật giới cường giả ra, cường giả các nơi đều sợ hãi chạy trốn.

Nhưng đám cường giả chạy ra mấy vạn dặm thì đột nhiên, trời cao phong vân biến sắc, mây đen dày đặc.

- Hắc Lôi Cuồng Long đại trận!

- Đó là Hắc Lôi Cuồng Long đại trận của Kim Long lão tổ!

Cường giả các phương hoàn toàn biến sắc mặt. Tiếp theo, vô số hắc lôi cuồng Long từ trên trời giáng xuống, vô cùng vô tận oanh kích đám cường giả Tiên Đế bỏ chạy.

Một ít Tiên Đế cường giả tránh né không kịp, bị hắc lôi cuồng Long đánh trúng, toàn thân cháy đen một mảnh, bị hắc lôi xâm thể, ngã xuống mặt đất, kêu thảm thiết không thôi.

Đúng lúc này, lôi vân đen trên trời biến mất, tiếp theo, hàn khí như đao, bốn phía không gian lưu động hàn khí màu lam yêu dị.

Một gã Tiên Đế như gặp được ba ngàn tiên thiên ma thần, mặt xám xịt, hét to:

- Đây là băng phách lam tuyết đại trận!

Trong ánh mắt hoảng sợ của cường giả các phương, vô số tuyết màu lam, đẹp đến yêu dị, tuyết từ trên cao không ngừng bay xuống.

Băng tuyết Vạn giới!

Đông lại thời không!

Tất cả trùng phải lam tuyết đều đóng băng.

Một số cường giả Tiên Đế mới tránh khỏi Hắc Lôi Cuồng Long đại trận nay trùng lam tuyết chậm rãi thành pho tượng băng màu lam.

Sợ hãi, tử vong, kinh hoảng lan tràn ra.

Sau băng tuyết, bốn phía không gian lại đại biến, hắc sắc ma khí như sóng to phóng lên cao, bên trong hắc sắc ma khí là từng con yêu ma to lớn sinh ra. Những có hình thể quái dị, hai mắt màu đỏ, một nửa yêu khí, một nửa ma khí, cực kỳ quỷ dị.

- Yêu ma tuyết sát đại trận!

Những bán yêu bán ma vật lao ra, phô thiên cái địa cắn nuốt đám Tiên Đế.

Đám Tiên Đế đều kinh hoảng ra tay, nhưng bọn họ phát hiện công kích đánh vào bán yêu bán ma vật không có chút tác dụng. Thân thể của bán yêu bán ma vật như là trong suốt, không tồn tại trong không gian này.

Lập tức, tiếng kêu thảm thiết lại vang lên.

Không ít Tiên Đế cường giả bị những bán yêu bán ma vật quần quanh, cắn nuốt, hoặc là xâm nhập vào thể xác.

Kế tiếp ma tuyết sát đại trận là một Phật giới sát trận, vô số Bồ Tát, La Hán, Đại Phật, Phật âm vang khắp thiên địa. Sau Phật giới sát trận là vu tộc sát trận đã thất truyền vạn năm của vu tộc.

Liên tục mười mấy cái khủng bố sát trận liên tiếp xuất hiện, trừ bỏ một ít Tiên Đế hậu kỳ đỉnh và Tiên Đế hậu kỳ cường giả ra, tất cả Tiên Đế sơ kỳ, trung kỳ, trung kỳ đỉnh cường giả chết hết.

Còn lại một trăm người bị hù vỡ mật, suýt kêu cha gọi mẹ.

Những sát trận đều là đại trận hung danh hiển hách, uy chấn Vạn giới, bình thường khó có thể nhìn thấy một cái, hiện tại bọn họ may mắn thấy được toàn bộ.

Còn đám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới kịch chiến với Kim Long lão tổ, Ngao Nhất thì sớm tuyết vọng.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình thoát khỏi công kích của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, lùi sang một bên, ngoài mạnh trong yếu nói:

- Long công tử, ngươi làm như vậy chẳng lẽ không sợ Thiên Đình, Thần giới, Phật giới về sau đuổi giết?!

Long Kinh Thiên nghe hỏi thì ngửa mặt lên trời cười to bảo:

- Thiên Đình, Thần giới, Phật giới đuổi giết?

Trong tiếng cười của Long Kinh Thiên tràn ngập trào phúng, tràn ngập khinh thường Thiên Đình, Thần giới, Phật giới.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới nghe tiếng cười của Long Kinh Thiên chất chứa trào phúng thì tức giận.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình quay đầu lại quát với Kim Long lão tổ, Ngao Nhất:

- Kim Long lão tổ, người đừng tưởng của tổ Long Chúc Long chống lưng thì chúng ta không dám giết người. Lần này dù là tổ Long Chúc Long ra mặt thì người cũng phải chết!

- Các người giết nhiều cường giả Tiên Đế của Thiên Đình chúng ta, Ngọc Đế sẽ hạ Vạn giới tất sát lệnh với các người! Dù các người có chạy đi đâu đều sẽ bị vô cùng vô tận đuổi giết!

Lúc này Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị lùi lại bên cạnh Long Kinh Thiên.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nghe vậy lạnh lùng cười:

- Vạn giới tất sát lệnh? Năm đó tên ẻo lả Hạo Thiên giết sư đệ của chúng ta, không cần Hạo Thiên tới tìm thì ta sẽ lên Thiên Đình gặp tên ẻo lả Hạo Thiên!

Hạo Thiên, ẻo lả?

Cường giả còn lại của Thiên Đình, Thần giới, Phật giới nghe Kim Long lão tổ, Ngao Nhất can đảm gọi Hạo Thiên là ẻo lả thì biến sắc, muôn màu muôn vẻ.

Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới nhớ lại bộ dạng của Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, ưm, bộ dạng trắng trẻo, hơi béo, đúng là hơi ẻo lả. Trừ bỏ vương mẫu ra trong hậu cung Thiên Đình của Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình còn nuôi vài vạn tiên nữ, cái này có tính là ngựa đực không? Cái dưới của Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình là mấy vạn tiên nữ xài chung?

- Người, Kim Long lão tổ, người dám bắt kính với Ngọc Đế!?

- Người, quả thực là tội đáng chết vạn lần!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất lạnh lùng cười:

- Đáng tiếc các người không thể thấy ngày ta lên Thiên Đình tìm Hạo Thiên!

Đám Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai nghe vậy sắc mặt có chút khó coi. Lúc này đám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai mới nhận ra tình cảnh của mình.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình trợn mắt trừng Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị:

- Rốt cuộc các người muốn sao?

Long Kinh Thiên lạnh lùng cười:

- Ta nói các người đều phải chết tại đây!

Đám Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai nghe vậy biến sắc mặt. Nếu là lúc trước họ nghe Long Kinh Thiên nghe vậy sẽ khinh thường, giờ chân chính cảm giác bước chân tử vong tới gần.

Đám Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai còn muốn nói chuyện, bỗng Long Kinh Thiên vung hai tay, thúc dục mười mấy sát trận lúc trước hấn bố trí. Vô số lam tuyết, vô số hắc lôi, vô số yêu ma không ngừng theo trong hư không lao ra, vô cùng vô tận.

Thúc dục mười mấy sát trận cùng lúc, uy lực mạnh gấp mười lần Long Kinh Thiên phát động từng đại sát trận.

Phút chốc cường giả ba giới còn sống đều chết đi.

Một canh giờ sau, chỉ còn lại Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai là còn đang chặt vật ngoạn cổ chống lại.

Long Kinh Thiên bỗng ngừng vận chuyển sát trận.

Đám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tụ Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai hoảng sợ lui lại, kinh hoàng nhìn Long Kinh Thiên, thở hổ hển.

- Người rút cuộc là ai?

Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới kinh sợ nói:

- Người, tại sao người biết nhiều sát trận như vậy? Còn nữa, tại sao người biết vô tướng đại Như Lai chương của Phật giới chúng ta?

Đám Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai cùng nhìn Long Kinh Thiên, trong lòng đồng dạng tràn ngập vô tận nghi hoặc.

Long Kinh Thiên bỗng cười nói:

- Ta là ai?

Long Kinh Thiên bay lên, một chỉ vạch hướng mấy người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tụ Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai.

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình nhìn một chỉ Long Kinh Thiên đâm vào ngực mình, đột nhiên run giọng, không thể tin được thét to:

- Toái, toái tinh chỉ!

- Toái tinh chỉ!

Người đám Đại Tụ Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai run bắn bật.

Long Kinh Thiên một chưởng chọc thủng ngực của Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, rồi nhấc lên tay phải, đánh ra một chưởng. Một chưởng này vĩnh hằng, bao gồm hết thủy, nói lên tất cả chân nghĩa, pháp tắc, sinh mệnh, tử vong, thời gian, không gian trong thiên địa.

- Đại La chưởng!

Người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình vắng ra, nhìn Long Kinh Thiên, mắt đầy sợ hãi nói:

- Người là Đại, Đại La Thiên Tôn!

Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình mới nói xong thì nổ tung.

- Đại La Thiên Tôn!

- Là Đại La Thiên Tôn!

Đám người Đại Tụ Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai cảm thấy óc nổ tung, Đại La Thiên Tôn thể nhưng còn sống, còn sống!

Đại La Thiên Tôn chứng đạo thất bại, không chỉ không chết đi mà còn chuyển thể trọng sinh, cảnh giới, công kích khủng bố hơn cả kiếp trước. Dù là Đại La Thiên Tôn kiếp trước có thực lực Tiên Đế trung kỳ đỉnh cũng không khủng bố như vậy.

Dựa thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên, nếu hồi phục đến Đại La Thiên Tôn hậu kỳ đỉnh, vậy sẽ khủng bố đến mức nào?

Nhưng Long Kinh Thiên không cho họ thời gian sợ hãi, thân hình không ngừng chớp động, nhất chỉ, một quyền, một chưởng liên tục ra tay. Mỗi một chỉ, mỗi một quyền, mỗi một chưởng toàn bộ đều là thần thông kiếp trước Long Kinh Thiên tự nghĩ ra.

Bây giờ cảnh giới của Long Kinh Thiên còn cao hơn trước, thi triển toái tinh chỉ, Đại La chưởng có uy lực mạnh hơn trước. Đừng nói là đám Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai, dù là đại đệ tử Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cũng không khả năng đỡ được.

Nửa canh giờ sau, một chỉ của Long Kinh Thiên xuyên thủ người cuối cùng, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới. Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới nổ tung, xung quanh yên lặng.

Tiếng gió nước nổi.

Mùi máu đậm đặc bay lên trời cao.

Bàn Tiểu Nhị dưới dưới mặt đất máu tụ thành dòng sông, nuốt nước bọt khan, cái này đa số là máu của Tiên Đế trung kỳ cường giả.

Ai cũng không ngờ sẽ là loại kết quả này, bao gồm Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị. Hai người không ngờ thực lực sư phụ của họ, Long Kinh Thiên đã hồi phục đến mức này.

569. Chương 568: Phù Tang Thần Mộc

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 568: Phù Tang Thần Mộc

Hơn một ngàn Tiên Đế chết hết.

Không lâu sau, bọn họ có thể tưởng tượng Vạn giới sẽ chấn động như thế nào.

Đến lúc đó, Vạn giới đều đã phát sinh động đất.

Tôn Hành đã luyện hóa xong hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả, tỉnh lại đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, hành lễ, cung kính nói:

- Sư phụ!

- Lễ bái sư tổ!

Các yêu vương thuộc hạ theo Tôn Hành cung kính bái Long Kinh Thiên. Theo tiếng hét trước khi chết của đám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai, họ đã biết Long Kinh Thiên chính là Đại La Thiên Tôn chuyển thế.

Trong lòng họ cực kỳ kích động, sư tổ chính là sư tổ, siêu thật, hơn một ngàn Tiên Đế tùy tay liền diệt!

Lần này Thiên Đình, Phật giới, Thần giới, Long giới trừ bỏ một ngàn Tiên Đế ra còn có không ít Tiên Quân, La Thiên Thượng Tiên. Tuy nhiên, những Tiên Quân, La Thiên Thượng Tiên này căn bản không cần Long Kinh Thiên ra tay, đã bị yêu vương thuộc hạ của Tôn Hành giết hết.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Đứng lên hết đi.

Tôn Hành, đám yêu vương thế này mới cung kính vâng dạ, đứng dậy.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cẩn thận hỏi:

- Sư phụ, đám người Thư Lâm Nam Vô Đại Quang Thông Phật đã chết, chắc chắn Hạo Thiên, Phật Tổ, Thần Tổ sẽ phái người đến, chúng ta ...?

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh nói:

- Không cần lo.

Nếu Long Kinh Thiên đã dám giết đám người Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình, Đại Tự Tại Thần Đế của Thần giới, Ngọc Hồ Yêu Vương, Nam Vô Đại Quang Thông Phật của Phật giới, thái thượng trưởng lão của Cự Long bộ tộc, Ngao Khai thì tất nhiên có nghĩ đến vấn đề này.

Long Kinh Thiên vung hai tay, thu hết tiên phù của hơn một ngàn Tiên Đế nhóm Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình vào trong Phật Long kim đỉnh.

Long Kinh Thiên nói:

- Tôn Hành, người lấy ra hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, cho vi sư nhìn xem.

Tôn Hành cung kính nói:

- Tuân lệnh sư phụ!

Tiếp theo Tôn Hành lấy ra hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, chỉ thấy trên tay gã xuất hiện một pháp bảo như tiên cung.

Tiên cung này toát ra hơi thở thái cổ hỗn độn, còn có Hồng Mông.

Đây là hỗn độn chí bảo Thái Cổ Thiên Đình!

Tôn Hành đưa hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình cho Long Kinh Thiên, nói:

- Mấy ngày trước đó đệ tử ở phế tích yêu giới vô tình có được hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, nhưng từ khi đệ tử lấy được hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình vẫn không thể mở ra cấm chế bên trong.

Long Kinh Thiên gật đầu. Cấm chế của hỗn độn chí bảo rất mạnh, bình thường rất ít có Tiên Đế có thể mở ra, càng đừng nói tới luyện hóa, cho nên hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình ở trong tay của Tôn Hành căn bản không tác dụng gì.

Long Kinh Thiên nhìn hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, thúc dục tiên phù, từng đạo Hồng Mông chi hỏa toát ra từ bàn tay của hắn, bao vây hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình.

Khi Hồng Mông chi hỏa xuất hiện, Tôn Hành và đám yêu vương kinh sợ lùi ra sau, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị cũng vậy.

Hồng, Hồng Mông chi hỏa!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành cực kỳ kinh sợ.

Mặc dù lúc trước Long Kinh Thiên muốn luyện chế Hồng Mông vạn thánh chung cực tiên đan, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị đã đoán được hắn có Hồng Mông chi hỏa, nhưng dù sao không chính mắt thấy. Giờ thấy Hồng Mông chi hỏa trước mắt, đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành cực kỳ khiếp sợ.

Hồng Mông chi hỏa bao vây lấy Thái Cổ Thiên Đình, chỉ thấy hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình liên tục chớp lóe ánh sáng, từng đạo cấm chế bên trong không ngừng bị Long Kinh Thiên phá vỡ.

Không gian xung quanh Hồng Mông chi hỏa hoàn toàn thành một mảnh hư vô.

Trong Hồng Mông chi hỏa, ngay cả không gian cũng bị đốt cháy.

Nhìn Hồng Mông chi hỏa có uy lực như thế, đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành trong mắt tràn ngập sợ hãi.

Trong khi Long Kinh Thiên dùng Hồng Mông chi hỏa không ngừng luyện hóa hạ, vài canh giờ sau, hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình tỏa ánh sáng bầy sắc.

Cấm chế hoàn toàn phá giải!

Long Kinh Thiên thở phào một hơi, cũng may mắn hẳn có được Hồng Mông chi hỏa, nếu không thì muốn phá giải cấm chế hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình còn cần trăm năm.

Sau khi phá cấm chế hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, Long Kinh Thiên nhấc tay lên. Hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình bay lên trời, vốn nó có hình dạng một tòa tiên cung bồng to cỡ ức vạn dặm. Tiên cung thành đàn, kiến trúc vô số, to đùng. Nhìn hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình ở trên trời kéo dài không biết bao nhiêu vạn dặm, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành trân trân nhìn.

Thái cổ hỗn độn, Hồng Mông hơi thở bao phủ tứ phương.

Long Kinh Thiên nhìn hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình trên trời, thâm gật gù. Kiếp trước Long Kinh Thiên chứng đạo, Đại La thiên cung bị lực lượng thiên phạt hủy diệt, sau này có thể dùng hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình làm động phủ tu luyện của hắn.

Nhưng Long Kinh Thiên nhìn ra được hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình có vài chỗ bị thương nặng, chắc hư hao trong đại chiến của yêu tộc, vu tộc.

Vì vậy sau này Long Kinh Thiên phải tìm kiếm một ít hỗn độn, Hồng Mông tài liệu, chữa trị hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình.

Long Kinh Thiên nói với đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành:

- Chúng ta đi lên!

Long Kinh Thiên bay lên, đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành bay theo sau hắn. Một số yêu vương thuộc hạ của Tôn Hành không đi theo, ở bên dưới rửa sạch hiện trường và bảo vệ.

Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành đáp xuống nam thiên môn của Thái Cổ Thiên Đình. Thiên nam môn bị người đánh vỡ một góc, Long Kinh Thiên cảm ứng được mặt trên lưu lại vu lực cường đại, cách vô số ức năm mà vu lực cường đại vẫn còn sót lại, có thể tưởng tượng thực lực cường giả vu tộc lúc xưa đánh nát thiên nam môn.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nhìn một góc thiên nam môn, giật mình kêu lên:

- Đây là dùng hỗn độn chí kiên chí cứng rắn Càn Khôn thạch luyện chế ra thiên nam môn. Thế nhưng bị người dùng chưởng lực đánh nát!

Càn Khôn thạch, đó là khoáng thạch cứng rắn nhất trừ mấy loại khoáng thạch Nữ Oa thạch. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất tự hỏi dựa vào thực lực hiện tại của lão không có khả năng đánh vỡ nó.

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Chắc là Xi Vương, đại vu của vu tộc đánh nát.

Đại vu của vu tộc, bản thể công kích hòa phòng ngự mạnh hơn Long tộc.

Long Kinh Thiên thở dài, vu tộc, yêu tộc năm đó cường thịnh một thời tại thiên địa cũng khó tránh suy bại, thiên ý khó dò.

- Chúng ta vào đi.

Long Kinh Thiên thu lại nỗi lòng, lắc người từ thiên nam môn đi vào. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành phản ứng lại, đuổi kiếp.

Từ thiên nam môn đến Thái Cổ Thiên Đình chính điện cỡ vài trăm dặm. Chỉ mười mấy giây sau, nhóm Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình liền đi tới Thái Cổ Thiên Đình chính điện. Nhóm Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình tiến vào Thái Cổ Thiên Đình chính điện, nhìn lại chỉ thấy trên chính điện có vô số tinh thần diễn biến, chính giữa tinh thần không phải là Thái Âm chi nguyệt, mà là chín thái dương!

570. Chương 569: Hồng Mông Linh Mạch

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 569: Hồng Mông linh mạch

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Chín thái dương ở trong đám sao chiếu rọi khắp nơi.

Khí thuần dương từ trên trời đại điện không ngừng rơi xuống.

Bàn Tiểu Nhị tán thán:

- Tiên thiên thái dương lực thật là thuần khiết!

Long Kinh Thiên gật đầu, năm đó yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất sinh ra ở hỗn độn thái dương tinh, là tiên thiên ma thần duy nhất có được tiên thiên dương thể trong thiên địa. Chín thái dương này chắc là hai người dùng vô thượng tiên lực ngưng tụ.

Long Kinh Thiên không ngừng ở chính điện, mang theo Tôn Hành, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị đi hướng Thái Cổ Thiên Đình bảo khố.

Long Kinh Thiên phá cấm chế của hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, mặc dù còn không hoàn toàn luyện hóa, nhưng đại khái hiểu vài thứ.

Nửa canh giờ sau, Long Kinh Thiên dẫn Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành đi tới cung điện ở phía bắc tận cùng, rất lớn.

Trước cung điện có một gốc cây to che trời.

- Đây là phù tang thần mộc?

Tôn Hành đi tới cây to che trời đứng trước cung điện, vẻ mặt giật mình. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị cũng vậy.

Phù tang thần mộc, thiên địa hỗn độn thần thụ, tuy rằng không thể so với hỗn độn tiên thiên ngũ lôi thụ nhưng cũng không kém bao nhiêu. Phù tang thần mộc cực kỳ thần kỳ, hễ người có được hỏa thuộc tính thể chất tu luyện trên phù tang thần mộc thì tu luyện tiến triển cực nhanh, không ngừng cải thiện thể chất, có được chí dương chí cương phù tang thần thể!

Cho dù đối với Long Kinh Thiên hiện tại thì phù tang thần mộc cũng là bảo bối hiếm có, hẳn không ngờ sẽ nhìn thấy một gốc phù tang thần mộc tại đây.

Long Kinh Thiên biết trong thiên địa chỉ có hai cây phù tang thần mộc.

Mấy người Long Kinh Thiên, Tôn Hành, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị thu lại ánh mắt, đi tới trước cửa vàng cung điện to lớn.

Đây là Thái Cổ Thiên Đình bảo khố.

Trên cửa vàng điêu khắc vô số thái cổ kim ô. Nhóm Long Kinh Thiên, Tôn Hành, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị đi tới cửa vàng cung điện, những thái cổ kim ô bay ra, lửa hừng hực, hồng hoang hơi thở bùng xuống thiên địa

- Thái cổ kim ô đại trận!

Long Kinh Thiên con ngươi co rút nói:

- Các người lui ra phía sau đi!

- Tuân lệnh sư phụ!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành cung kính nói, vội thụt lùi.

Lúc này vô số thái cổ kim ô công kích Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên không làm động tác gì, ahs mồm vận chuyển hỗn độn Đại La Thiên, hút vô số thái cổ kim ô vào trong người.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành thấy Long Kinh Thiên trực tiếp nuốt các thái cổ kim ô thì giật nảy mình. Đây chính là thái cổ kim ô, hỏa diễm của thái cổ kim ô đốt cháy tất cả, xem như là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả đánh vào lửa thái cổ kim ô cũng sẽ bị đốt thành tro.

Chỉ thấy Long Kinh Thiên nuốt hết mấy thái cổ kim ô vào trong người, ngoài thân thể liên tục toát ra lửa đỏ vàng như sương khói.

Bàn Tiểu Nhị định tiến lên:

- Sư phụ!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Tôn Hành cản lại, lắc đầu với Bàn Tiểu Nhị. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Tôn Hành nhìn ra được Long Kinh Thiên đang luyện hóa những thái cổ kim ô, nếu tiến lên quấy rầy thì không hay.

Không lâu sau, người Long Kinh Thiên liên tục toát ra lửa đỏ vàng chậm rãi tắt, thu nhỏ, cuối cùng hoàn toàn biến mất. Long Kinh Thiên mở mắt ra, thở phào một hơi.

Thái cổ kim ô trong thái cổ kim ô đại trận này là năm đó yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất phong ấn hồn của thái cổ kim ô, đối với Long Kinh Thiên là vật đại bổ trong thiên địa.

Luyện hóa xong những hồn thái cổ kim ô, Long Kinh Thiên phát hiện thực lực của mình lại đề thăng nhiều, rất gần với Tiên Đế hậu kỳ.

Long Kinh Thiên nuốt xong hết hồn thái cổ kim ô, luyện hóa nó, thái cổ kim ô đại trận ở cửa vàng mất đi hiệu lực. Long Kinh Thiên vung tay phải, mở cửa vàng bảo khố ra.

Cửa vàng bảo khố vừa mở, vô số ánh sáng vàng, hơi thở hỗn độn chí bảo ập vào mặt. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành có thể cảm giác được trong đó có không ít Hồng Mông khí tức!

- Chúng ta đi vào.

Long Kinh Thiên lắc người dẫn theo Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành vào trong bảo khố.

Ngay khi Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành vào Thái Cổ Thiên Đình bảo khố thì Tiên giới Thiên Đình, trên Kim Loan điện, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình sắc mặt cực kỳ âm trầm. Dưới đại điện, đám cường giả Thiên Đình cúi đầu đứng đó, tĩnh lặng.

Không khí trong đại điện cực kỳ nặng nề.

Hồi lâu sau, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình chậm rãi nói:

- Mới rồi đám Thư Lâm đi yêu giới Tôn Hành Sơn đã chết hết.

Dưới đại điện, các các cường giả của Thiên Đình nhìn nhau, vẻ mặt chán kinh, nghi hoặc, không dám tin.

- Đám Thư Lâm chết hết?

Lần này đi Yêu giới, Thiên Đình phái hơn hai trăm vị Tiên Đế, Thư Lâm chính là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh, trong số các cường giả của Thiên Đình tuy không phải mạnh nhất nhưng cũng xếp vào mười hàng đầu.

- Bệ hạ, lấy thực lực của Tôn Hành tuyệt đối không giết được Thư Lâm!

Bên trái đại điện, một ông lão đứng đằng trước nhất mở miệng nói:

- Việc này kỳ quái, chẳng lẽ là cường giả Thiên Tôn của giới nào đó ra tay?

Chỉ có cường giả Thiên Tôn mới có thể giết Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả như Thư Lâm.

Đại diện xôn xao.

Cường giả Thiên Tôn!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình giờ tay lên, mọi người yên tĩnh lại.

- Không chỉ có Thư Lâm, lần này đi Yêu giới, các cường giả Phật giới, Thần giới, Long giới đều bị giết hết.

Giọng Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình trầm thấp:

- Nhưng người ra tay không phải Thiên Tôn mà là cùng Kim Long lão tổ, Đoạt Mệnh Tiên Quân, còn có một thanh niên Long công tử.

Một người giật mình kêu lên:

- Kim Long lão tổ? Đoạt Mệnh Tiên Quân?

- Kim Long lão tổ? Năm đó Kim Long lão tổ bị Cộng Công Thiên Tôn tổn hại nặng, chắc còn chưa lành vết thương. Kim Long lão tổ không có khả năng.

Ông lão nói:

- Đoạt Mệnh Tiên Quân? Càng không thể. Vậy là còn lại Long công tử?

Ông lão này chính là người Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình tin tưởng nhất, Thái Bạch Kim Tinh.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nhướng mày, Long công tử?

Mắt Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình chớp lóe, mở miệng nói:

- Bên Long giới truyền tin nói là hơn một năm trước Long công tử đột nhiên xuất hiện tại Long giới. Long giới từng đồn rằng Long công tử là đệ tử đích truyền của Kim Long lão tổ, khi đó hẳn chỉ là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh. Sau này Tổ Long điện mở ra, trong so tài trên Long đảo, hắn đoạt được đệ nhất, tiến nhập Tổ Long điện tẩy lễ, sau khi đi ra thì đạt tới trung kỳ Tiên Đế.

- Cái gì? Tổ Long điện tẩy lễ, sau khi đi ra thì đạt tới trung kỳ Tiên Đế?

- Điều này sao có thể?

Đám các cường giả của Thiên Đình trên đại diện rất là giật mình, thật không thể tưởng tượng được.

Nhận Tổ Long điện một lần tẩy lễ là có thể từ Tiên Quân hậu kỳ đỉnh liên tiếp đột phá mấy cái cảnh giới, đạt tới trung kỳ Tiên Đế? Nếu là vậy thì chẳng phải là thiên địa đầy trời Tiên Đế sao?

- Đám người trong Long giới chỉ biết hắn gọi là Long công tử.

571. Chương 570: Tiên Đế Hậu Kỳ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 570: Tiên Đế hậu kỳ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nghi hoặc hỏi:

- Hơn nữa hắn biết Hắc Lôi Cuồng Long đại trận của Kim Long lão tổ!

Nói tới đây, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình quay đầu nói với Thái Bạch Kim Tinh thuộc hạ của mình:

- Mặc kệ dùng cách gì, phải điều tra rõ thân phận của Long công tử cho ta!

Mặc dù Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình không thể khẳng định đám Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình có phải do Long công tử giết, nhưng gã cứ thấy đối phương có liên quan.

Thái Bạch Kim Tinh vội cung kính nói:

- Tuân lệnh bệ hạ!

Thái Bạch Kim Tinh do dự một chút, nói:

- Bệ hạ, vậy hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, chúng ta?

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình trầm ngâm nói:

- Cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình sắp đến rồi, chờ cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình qua rồi tính.

Lúc này chỗ sâu nhất trong Phật giới, tại một không gian có một hỗn độn sơn co lớn dựng thẳng, đây là Phật giới thánh sơn, Tu Di sơn.

Lôi Âm Tự trong Tu Di sơn, các Phật ngâm xương.

Như Lai Phật Tổ ngay ngấn ngồi trên sen vàng, vẻ mặt hiền lành nghe Từ Hàng Bồ Tát báo cáo.

Nghe Từ Hàng Bồ Tát nói xong, tay phải Như Lai Phật Tổ bấm đốt lan hoa chỉ, không ngừng suy tính, một lát sau nhướng mày.

Một bên Nam Vô A Di Đà Phật mở miệng hỏi:

- Phật Tổ, đám Nam Vô Đại Quang Thông Phật thế nào?

Như Lai Phật Tổ giơ tay lên, nói:

- Việc này tạm gác lại, chờ cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình qua đi rồi nói tiếp.

Giống như Thiên Đình, Phật giới, lão tổ các giới lựa chọn im lặng.

Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành tiến vào bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình, một đường bay thẳng.

Bên trong bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình là trời sao mênh mông vô ngần, bên trên bành bồng các tinh cầu, trên những tinh cầu là tinh khoáng, linh dược, linh mạch, tiên đan hiếm hoi.

Nhìn vô số bảo bối trên những tinh cầu, hỗn độn linh dược, hỗn độn tiên đan, dù là ba người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành cũng rất giật mình.

Bay qua từng mảnh trời sao, Long Kinh Thiên không dừng lại.

Long Kinh Thiên cứ cảm giác sâu trong bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình có thứ gì đang kêu gọi hắn tới, nó rất quan trọng với hắn.

Rốt cuộc là cái gì?

Long Kinh Thiên càng đến gần thì cảm giác càng mãnh liệt hơn.

- Đây là Hồng Mông linh mạch?

Đi tới sâu nhất bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành nhìn phía trước trên trời sao xoay quanh ba linh mạch giống Cự Long, giật nảy mình.

Hồng Mông linh mạch!

Long Kinh Thiên nhìn Hồng Mông linh mạch, cũng rất giật mình.

Hồng Mông linh mạch, sinh ra ở Hồng Mông, khi thiên địa chưa khai thì mỗi một Hồng Mông linh mạch đều rất hiếm thấy, lúc trước Đại La thiên cung của linh khí cũng không có Hồng Mông linh mạch.

Hồng Mông linh mạch ẩn chứa Hồng Mông tử khí, có tác dụng với cả Hồn Nguyên Thánh Nhân.

Nếu Hồng Mông linh mạch xuất hiện thì chắc chắn sẽ dẫn đến Vạn giới tinh phong huyết vũ.

Giật mình qua đi, Long Kinh Thiên tiếp tục bay tới, thứ kêu gọi hắn không phải là ba cái Hồng Mông linh mạch.

Tiếp tục bay đi, không lâu sau Kim Long lão tổ, Ngao Nhất giật mình kêu lên:

- Kia, chẳng lẽ là đại Long đao trong truyền thuyết?

Chỉ thấy đằng trước trời sao có một cây đao to giắt ngang. Không biết cây đao này to cỡ bao nhiêu vạn dặm, thân đao tản ra khôn cùng khí thể hung ác, sát khí, mặt trên có vô số thần Long quay quanh, suy diễn một phương tham gia so tài ở Tổ Long điện.

Đại Long đao, chính là hồn độn tiên khí rất gần với hồn độn chí bảo cực phẩm, uy danh hiển hách. Lúc ở thái cổ thì uy danh không kém hơn hồn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình bao nhiêu.

Long Kinh Thiên một tay hút lấy, cánh tay trầm xuống, thế nhưng không thể hút đại Long đao tới. Lấy thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên, dù là thái cổ thần sơn một ức cũng dễ dàng bị hắn bắt lấy.

Long Kinh Thiên thấy vậy, ai tay hút đại Long đao, thế là đại Long đao mới bay tới. Trên thân đao, trăm ngàn thần Long gầm rống.

- Ngao Nhất, đón lấy!

Long Kinh Thiên nói xong vung tay, đại Long đao bay hướng Kim Long lão tổ, Ngao Nhất.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nhận lấy, giật mình kêu lên:

- Sư phụ, cái này?

Long Kinh Thiên nói:

- Người thiếu một bình khí, vừa lúc có đại Long đao này thích hợp.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất do dự một chút rồi cung kính nói:

- Tạ sư phụ!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất đúng là rất thích đại Long đao này.

Long Kinh Thiên gật đầu, mang theo Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành bay sâu vào bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình. Không lâu sau, lại gặp vài món cực phẩm hồn độn tiên khí, hắn khiến Tôn Hành, Bàn Tiểu Nhị chọn một cái.

Mấy người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành đang bay bỗng nhiên được khí như sóng to bao phủ mọi người, đan được khí ẩn chứa lực công kích rất mạnh.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành kinh sợ, đều ra tay. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Tôn Hành còn đỡ, nhưng Bàn Tiểu Nhị thì chặt vật lùi ra sao.

Mặc dù Bàn Tiểu Nhị chính là Tiên Đế sơ kỳ đỉnh, nhưng thực lực có thể so với bình thường Tiên Đế hậu kỳ, thế nhưng bị đan được khí làm cho lui về phía sau.

Mắt Long Kinh Thiên sáng ngời, hai tay vung lên, phá vỡ đan được khí lãng. Long Kinh Thiên lắc người đi tới một mảnh trời sao.

- Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan!

Chỉ thấy trên trời sao lơ lửng hai cự đan.

Hai quả cự đan, mỗi một viên cỡ một tinh cầu, khủng bố đan được khí chính là phát ra từ hai quả cự đan này. Mặt ngoài cự đan, vô số đan khí hình thành một cái lại một cái Càn Khôn cự thú.

Càn Khôn cự thú là một loại thần thú có bản thể thiên phú đều cực kỳ mạnh mẽ trong thiên địa. Tại Càn Khôn giới Càn Khôn đứng đầu bản thể chính là Càn Khôn cự thú.

Hai quả cự đan trước mắt làm Long Kinh Thiên vui vẻ, bởi vì Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan chính là cực phẩm Hồng Mông tiên đan!

Trước kia Long Kinh Thiên nuốt vào Hồng Mông Lưu Ly thất thải đan cũng chỉ là hạ phẩm Hồng Mông tiên đan, trên hạ phẩm là trung phẩm, trên trung phẩm là thượng phẩm, trên thượng phẩm mới là cực phẩm.

Cực phẩm Hồng Mông tiên đan a!

Mỗi một viên đều có đoạt thiên tạo hóa! Đan dược lực tuyệt đối không phải đơn giản hơn hạ phẩm Hồng Mông Lưu Ly thất thải đan gấp vạn lần, mười vạn lần mà thôi.

Mỗi viên cực phẩm Hồng Mông tiên đan sinh ra đều có thiên ý vô hình.

Mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng:

- Chỉ cần nuốt vào, luyện hóa hai quả Hồng Mông Càn Khôn huyền phủ đan, ta tuyệt đối có thể đột phá đến Tiên Đế hậu kỳ!

Long Kinh Thiên thấy ra hai quả Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan này là một âm một dương, cùng nhau nuốt vào, luyện hóa thì dược hiệu sẽ mạnh hơn nuốt một viên gấp hai lần.

Long Kinh Thiên liền há mồm, hút lấy. Chỉ thấy hai quả Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan phát ra đan dược khí lãng toàn bộ như thủy triều ồ ạt xông vào trong cơ thể của Long Kinh Thiên.

Theo đan dược khí lãng bị Long Kinh Thiên cắn nuốt, trong người hắn không ngừng vang tiếng nổ, giống như tiếng Hồng Mông thiên địa chưa khai.

572. Chương 571: Huyền Hoàng Cự Đản

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 571: Huyền hoàng cự đản

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vài canh giờ sau, Long Kinh Thiên nuốt hết khí lãng đan dược, luyện hóa, chỉ cảm thấy thân mình có thực lực lại rất gần với Tiên Đế hậu kỳ. Chỉ riêng hai quả Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan phát ra đan dược khí lãng đã có hiệu quả tốt hơn lúc trước Long Kinh Thiên luyện hóa thái cổ kim ô chi hồn gấp mấy lần.

Lúc này, vô số Càn Khôn cự thú bên ngoài hai quả Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan bay lên, hình thành một cái Càn Khôn đại trận, bảo vệ hai quả tiên đan.

Long Kinh Thiên thấy vậy thì bay lên, đột nhiên một quyền đánh ra, đánh vào Càn Khôn đại trận, chớp mắt đập vỡ Càn Khôn đại trận.

Nếu là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả như Kim Long lão tổ, Ngao Nhất muốn phá Càn Khôn đại trận thì rất khó, cơ hồ là chuyện không khả năng, nhưng đối với Long Kinh Thiên là quá dễ.

Long Kinh Thiên phá vỡ Càn Khôn đại trận, hai tay hình trảo bỗng chụp lấy. Chỉ thấy hai quả Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan chớp lóe ánh sáng, vô số cấm chế bị phá vỡ.

Theo hai quả tiên đan có cấm chế bị Long Kinh Thiên phá vỡ, hai quả đan dược to cỡ tinh cầu không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành cỡ ngón cái.

Long Kinh Thiên há mồm hút vào hai quả đan được, ngồi xếp bằng dưới trời sao, bắt đầu luyện hóa hai quả Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan.

Hồng Mông khí không ngừng phát ra từ người Long Kinh Thiên.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành thấy vậy thì lùi sang bên, canh giữ.

Bàn Tiểu Nhị nhìn Long Kinh Thiên ở phía xa đang tu luyện, nói:

- Không biết lần này sư phụ có thể đột phá Tiên Đế hậu kỳ không.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nói:

- Sư phụ sớm đạt tới Tiên Đế trung kỳ đỉnh cực hạn, lần này luyện hóa hai quả Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan, tuyệt đối có thể đột phá đến Tiên Đế hậu kỳ!

Tôn Hành hơi lo nói:

- Nhưng dù sư phụ có cảnh giới cực cao, muốn hồi phục thực lực kiếp trước Thiên Tôn hậu kỳ đỉnh thì cần năng lượng quá mức khủng bố. Hiện tại đột phá Tiên Đế hậu kỳ đều cần cực phẩm Hồng Mông tiên đan, nếu đột phá Thiên Tôn thì không biết cần cái gì mới được.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành đều nhìn ra được hiện tại Long Kinh Thiên chỉ cần năng lượng, nhưng cần năng lượng rất khủng bố, càng về sau thì cần năng lượng lại càng khủng bố hơn.

Thời gian không ngừng trôi qua.

Bỗng nhiên Long Kinh Thiên đang luyện hóa Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan chợt tỏa ánh sáng rực rỡ, từng đợt lực lượng khủng bố mỏng manh phát ra từ người hắn. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành ở phía xa canh giữ thấy vậy thì giật nảy mình, lui về phía sau, thẳng tắp rời khỏi mấy trăm vạn dặm.

Dừng lại rồi Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cảm giác biến đổi trên người Long Kinh Thiên, vui sướng nói:

- Sư phụ đột phá đến Tiên Đế hậu kỳ!

Đúng vậy, Long Kinh Thiên rốt cục đột phá Tiên Đế hậu kỳ!

Nhưng Long Kinh Thiên cũng không dừng lại, mà là tiếp tục vận chuyển công pháp, không ngừng luyện hóa được lực trong cơ thể Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan. Khi hoàn toàn luyện hóa hai quả Hồng Mông Càn Khôn huyền thiên đan, Long Kinh Thiên mới ngừng vận chuyển công pháp, đứng dậy.

Phía xa, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành bay tới gần, chúc mừng nói:

- Chúc mừng sư phụ đột phá Tiên Đế hậu kỳ!

Long Kinh Thiên cười, gật đầu, rốt cục đột phá đến Tiên Đế hậu kỳ, hiện tại, Tiên Đế pháp tắc trong người hắn đạt tới hai mươi mấy ức.

Mặc dù chỉ là hai mươi mấy ức nhưng thực lực của Long Kinh Thiên tăng hơn trước gấp chục lần. Khí thể ngạo nghễ thiên hạ phát ra từ người Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên có tự tin, phối hợp với Hồng Mông chi hỏa, hiện tại cho dù là Thiên Tôn tiền đến cũng rất khó bị thương hắn!

Long Kinh Thiên quay đầu nhìn chỗ càng sâu trong bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình.

Hiện tại, Long Kinh Thiên đột phá Tiên Đế hậu kỳ, cảm giác phía trước kêu gọi càng thêm mãnh liệt.

Long Kinh Thiên nói với Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành:

- Các người chờ tại đây.

- Tuân lệnh sư phụ!

Long Kinh Thiên nói xong bay lên, đi sâu vào bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình.

Long Kinh Thiên bay thật lâu sau, rốt cuộc đến chỗ sâu nhất trong bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình. Chỉ thấy đằng trước mình bỗng một mảnh vỡ to lớn, to cỡ vài vạn trượng, không biết dài bao nhiêu vạn dặm.

Trên mảnh vỡ toát ra hơi thở Hồng Mông đậm đặc, ngay cả hơi thở Hồng Mông trên hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình cũng chưa nồng như vậy.

Hơn nữa, Long Kinh Thiên hoảng sợ phát hiện trên mảnh vỡ to lớn thể nhưng ẩn chứa thiên đạo pháp tắc! Thiên đạo!

Tên đại đạo là thiên đạo!

Thiên địa vũ trụ, hiện tại cũng chỉ có Hồng Quân lĩnh ngộ được thiên đạo cảnh, Long Kinh Thiên chưa từng thấy một hỗn độn chí bảo ẩn chứa thiên đạo pháp tắc.

Long Kinh Thiên giật mình nghĩ:

- Không lẽ đây là mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn?

Huyền hoàng cự dẫn!

Thiên địa vũ trụ, Hồng Mông chưa phân, sinh linh chưa xuất hiện, qua vô số năm tháng, giữa vũ trụ sinh ra một quả trứng to, vô số ức vạn năm sau quả trứng dựng dựng sinh linh thứ nhất của thiên địa, Bàn Cổ.

Bàn Cổ phá xác ra, trứng to dựng dựng Bàn Cổ gọi là huyền hoàng cự dẫn.

Sau khi Bàn Cổ xuất thế, huyền hoàng cự dẫn rốt cuộc tồn tại ở góc nào trong thiên địa vũ trụ, trong không gian nào thì không ai biết. Có người truyền thuyết rằng sau khi huyền hoàng cự dẫn dựng dựng Bàn Cổ đã trở về Hồng Mông, biến thành thiên địa đại đạo.

Long Kinh Thiên nhìn mảnh vỡ to lớn trước mắt, không thể hình dung cảm giác trong lòng. Long Kinh Thiên chưa từng kinh ngạc, kích động như bây giờ.

Đứng trước mảnh vỡ to lớn tựa như thái cổ hỗn độn thần sơn, cảm ứng trong mảnh vỡ ẩn chứa thiên đạo pháp phụ tắc. Long Kinh Thiên càng thêm khẳng định trong lòng suy đoán, đây nhất định là mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn.

- Mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn!

- Thế nhưng là mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn!

Long Kinh Thiên cổ họng lặn lộn, mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, nếu như hắn có thể luyện hóa mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn thì hắn tuyệt đối có thể đột phá đến Thiên Tôn!

Đây chính là mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, Bàn Cổ dựng dựng từ trong đó.

Long Kinh Thiên mừng như điên:

- Thứ tốt, không ngờ chuyển đi Yêu giới này có thu hoạch lớn như vậy.

Lần này thu hoạch lớn nhất không phải hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, cũng không là Hồng Mông linh mạch trong bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình mà là mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn.

Mặc dù Long Kinh Thiên không biết năm đó yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất làm sao tìm được mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, nhưng mọi chuyện không quan trọng, quan trọng là hiện tại mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn có thể cho Long Kinh Thiên đột phá Thiên Tôn cảnh giới.

Nhưng Long Kinh Thiên cũng biết hỗn độn chí bảo giống như mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn không phải ai có được cũng có thể luyện hóa. Đừng nói là năm đó yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, coi như là đám Cộng Công, Minh Hà cũng không khả năng luyện hóa được!

Nhưng Long Kinh Thiên có tự tin hắn có thể luyện hóa ra.

Lần trước tại Tổ Long điện nhận Tổ Long Hải tẩy lễ kích thích lực lượng bí ẩn trong người của Long Kinh Thiên, khiến hắn hiểu thân phận thật sự của mình.

573. Chương 572: Cuộc Chiến Thiên Tài Bắt Đầu

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 572: Cuộc chiến thiên tài bắt đầu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên bay lên trời mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, tới gần nó. Long Kinh Thiên càng đến gần thì càng cảm giác được huyền hoàng khí tức, thiên đạo chi uy!

Long Kinh Thiên không do dự nữa, há mồm hết sức thôi động tiên phù, vận chuyển Hồng Mông chi hỏa, phun một hơi bao phủ toàn mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn.

Nhưng ba ngày qua đi, mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn không có chút biến đổi, phản ứng nào, điều này khiến Long Kinh Thiên rất giật mình.

Đây chính là Hồng Mông chi hỏa, thể nhân gọi là có thể đốt hết tất cả, bao gồm bản thể của Thiên Tôn.

Nhưng Long Kinh Thiên không gấp, tiếp tục thúc đẩy tiên phù, vận chuyển Hồng Mông chi hỏa không ngừng luyện hóa.

Rất nhanh, một tháng qua đi.

Rốt cuộc sau một tháng, mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn bị Hồng Mông chi hỏa luyện hóa, bắt đầu biến hóa. Chỉ thấy mặt ngoài mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn nổi lên từng đạo màu vàng nhạt khí thể, khác với tiên thiên khí màu vàng đất, nó cực kỳ thấp kém trước màu vàng nhạt khí thể.

Đây chính là huyền hoàng chi khí.

Tiên phù là khí thể thần kỳ nhất trong thiên địa, thậm chí cao hơn cả Hồng Mông chi khí.

Khi những tiên phù bay ra, Long Kinh Thiên vận chuyển hỗn độn Đại La Thiên hấp thu hết vào người.

Trong linh hồn chi hải, tiên phù dung nhập vào huyền hoàng chi khí, xảy ra rung động kịch liệt như động đất, lại lần nữa phát sinh khủng bố lột xác. Long Kinh Thiên kích thích lực lượng bí ẩn trong người, trong linh hồn xuất hiện khí dẫn bảy sắc cũng bắt đầu dung hợp với tiên phù của Long Kinh Thiên.

Hai tháng qua đi.

Mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn toát ra huyền hoàng chi khí càng lúc càng nhiều, đồng thời, thiên đạo pháp tắc cùng với huyền hoàng chi khí không ngừng bị Long Kinh Thiên hấp thu vào người.

Một ngày lại một ngày qua đi.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành ở bên ngoài chờ đợi sốt ruột lên.

- Có phải sự phụ xảy ra chuyện gì không?

Bàn Tiểu Nhị lo lắng nói:

- Còn hơn một tháng nữa là tới cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình, sự phụ nói là sẽ tham gia, nhưng bây giờ còn chưa đi ra.

Tôn Hành nói:

- Chắc không sao đâu, lấy thực lực và cảnh giới của sự phụ, cho dù cắm chế chỗ sâu nhất trong bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình lợi hại hơn nữa cũng không làm gì sự phụ được.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cũng khuyên:

- Đúng vậy. Sự phụ kêu chúng ta chờ bên ngoài thì cứ chờ đi.

Một tháng rất nhanh lại qua đi.

Cách cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình còn có ba ngày thì bỗng nhiên chỗ sâu nhất bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình, khí lẫm khùng bố cuộn cuộn, không biết cuốn tới mấy ức vạn dặm, khiến Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành kinh ngạc.

- Khí thế thật khủng bố!

- Không lẽ là sư phụ?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành nhìn nhau, thấy trong mắt đối phương có giật mình.

Trong khi ba người giật mình thì bỗng có bóng người mang theo vô thượng uy nhiếp đáp xuống trước mặt Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất bị vô thượng uy nhiếp đè ép suýt quỵ rạp, may là uy nhiếp lập tức thu lại, tán đi.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành nhìn người tới, vừa mừng vừa sợ kêu lên:

- Sư phụ!

Xuất hiện ở trước mặt Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành là Long Kinh Thiên.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành hỏi:

- Sư phụ, người đã?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành nhìn Long Kinh Thiên, hẩn cười gật đầu. Không sai, lần này luyện hóa mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, trong người hẩn Tiên Đế pháp tắc đột phá trăm ức, rốt cuộc đột phá đến Tiên Đế hậu kỳ đỉnh.

Nhưng Long Kinh Thiên chỉ luyện hóa hơn một nửa mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, vì bấm đốt cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình sắp tới nên mới ngừng.

Long Kinh Thiên nói với Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành:

- Đi đi, chúng ta đi ra ngoài trước!

Long Kinh Thiên nói xong dẫn theo Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành bay ra khỏi bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình, còn mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn đã bị hẩn thu vào trong Phật Long kim đỉnh, sau này từ từ luyện hóa cũng không muộn.

Rất nhanh, Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành bay ra khỏi Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên, hẩn vùng hai tay. Chỉ thấy hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình diễn biến vô số cung điện, liên miên không biết ức vạn dặm không ngừng thu nhỏ, hóa thành một tòa tiểu cung điện, rơi vào tay Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thu hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình vào tay, sau đó cất vào người. Tôn Hành không các nào luyện hóa được hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình này, bởi vậy có được nó không tác dụng gì, hơn nữa lấy thực lực của gã thì sở hữu hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình là họa chứ không phải phúc. Vì dụ như lần này, nếu không có Long Kinh Thiên tới thì Tôn Hành đã chết rồi.

Tôn Hành cũng hiểu đạo lý đó.

Long Kinh Thiên đứng giữa không trung Tôn Hành Sơn, nhìn hướng Tiên giới, lầm bầm:

- Còn ba ngày nữa là cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình.

Lần này Long Kinh Thiên không chỉ phải trở về Tiên giới mà còn là đường đường chính chính trở về.

Long Kinh Thiên muốn Tiên giới, Phật giới, Thần giới, các giới đều biết Đại La Thiên Tôn hẩn đã trở về.

- Hạo Thiên, Cộng Công, Minh Hà.

Mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng lạnh, vô số sơn mạch trước mắt bị tia sáng trong mắt của hẩn chém nát thành bột phấn.

Long Kinh Thiên quay đầu hỏi Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành:

- Các người chuẩn bị sẵn sàng chưa?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành hiểu ý của Long Kinh Thiên, cao giọng quát:

- Sư phụ, chúng ta đã sẵn sàng!

Thanh âm chấn trời, chiến ý hùng hồn phát ra từ Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, kinh thiên động địa.

Long Kinh Thiên cười to bảo:

- Tốt, chúng ta đi, trở về Tiên giới!

Long Kinh Thiên mang theo Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành lắc người, xé rách hư không, tiến nhập hỗn độn không gian.

Trước đó Long Kinh Thiên chỉ là Tiên Đế trung kỳ đỉnh đã có thể mang Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị nhẹ nhàng xuyên qua hỗn độn không gian, lấy thực lực hiện tại Tiên Đế hậu kỳ đỉnh của Long Kinh Thiên thì càng dễ dàng hơn.

Long Kinh Thiên mang theo ba đại đồ đệ tại hỗn độn không gian xuyên hướng Tiên giới. Trên Tiên giới, Thiên Đình, người đến người đi, vô số cường giả đến từ các giới thành quần kết đội, phi thường náo nhiệt.

Thiên Đình cung điện vô số, thiên nhai vô số, thiên nhai hai bên sắp đặt các cửa hàng.

Vô số đệ tử đến từ các giới, các phương để vương đại phái tản bộ trên thiên nhai, khí thế huênh hoang, cười sang sảng. Những đệ tử tiến đến tham gia cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình đều là đệ tử ưu tú nhất của các phái, các gia tộc.

- Nghe nói Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên cũng đến tham gia cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình lần này!

- Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên? Đó là Phật giới chi tử trừ Phật giới chi tử ra người thứ hai lĩnh ngộ Phật giới chí cao vô địch thần thông, đại Bần nhược chủng

cung điện còn nữa, nghe nói lần này đệ tử có thiên phú mạnh nhất dưới tay quỷ giới chi tử, Triệu Vân cũng đến.

574. Chương 573: Đại Ca Tới Rồi

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 573: Đại ca tới rồi

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Thần giới, Long giới, Yêu giới, hỏa giới, Càn Khôn giới, các giới lão tổ có rất nhiều rất nhiều đệ tử đặc ý đều đến tham gia, cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình lần này sẽ rất thú vị.

- Ta còn có được tin tức nói Cộng Công, Minh Hà sẽ chọn rể cho sáu vị nữ nhi trong cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình này.

Trên thiên nhai, các phái các phương cường giả, đệ tử nghị luận.

Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, đám người đi trên thiên nhai, nghe các phương đệ tử nghị luận, rất là giật mình.

Lần này thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương của Kim Long bộ tộc tham gia cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình, năm người Hứa Vũ Quân đi theo đám Kim Long bộ tộc tiến đến.

Hứa Vũ Quân nói:

- Nghe Kim Long bộ tộc trưởng nói Kinh Thiên đi Yêu giới, ngày mai là cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình, không biết Kinh Thiên có tới không nữa?

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói:

- Chắc là có, đại ca đã nói là hắn sẽ tham gia.

Mộ Dung Thiển nói:

- Không biết hiện tại Kinh Thiên thế nào rồi? Không ngờ ngay cả Phật giới chi tử cũng tham gia cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình lần này.

Mộ Dung Thiển có chút lo lắng, nếu Long Kinh Thiên thật sự tham gia cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình, gặp Phật giới chi tử thì chẳng phải là?

Trên cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình không cần biết sống chết.

Cửu Vĩ Thiên Miêu lớn tiếng nói:

- Yên tâm đi, ta tuyệt đối tin tưởng vào đại ca, nếu đại ca tham gia thì khẳng định có thể đoạt được đệ nhất!

Chợt bên cạnh vang lên thanh âm chói tai:

- Đệ nhất? Tiểu tử, đại ca của ngươi là cái thứ gì?

Mọi người nhìn lại, thấy đối phương là một thanh niên, mặc hỏa vân bào, sau lưng đi theo hơn mười tên hộ vệ.

Thanh niên nhìn đám Hứa Vũ Quân, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch. Thanh niên thấy đám Hứa Vũ Quân, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch không đạt được cả Tiên Quân.

Thanh niên lạnh lùng cười:

- Không biết tự lượng sức mình, không biết trời cao đất rộng!

Thanh niên nói xong mang theo đám hộ vệ rời đi.

Cửu Vĩ Thiên Miêu tức giận:

- Ngươi!

Hứa Vũ Quân lắc đầu, nói:

- Thôi.

Nhìn từ quần áo của đối phương thì chắc là đệ tử của hỏa giới tiến đến tham gia cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình. Hỏa giới ở trong Vạn giới là một phương mạnh mẽ.

Nếu không phải sau lưng mấy người Hứa Vũ Quân, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Mộ Dung Thiển có đám thái thượng trưởng lão của Kim Long bộ tộc đi theo thì chỉ sợ vừa rồi đối phương đã ra tay dạy Cửu Vĩ Thiên Miêu một trận.

Hứa Vũ Quân không còn tâm tình đi dạo, nói:

- Chúng ta trở về đi.

Rất nhanh, màn đêm buông xuống, màn đêm qua đi, ngày tiếp theo ánh nắng rực rỡ.

Vạn năm một lần, cuộc chiến thiên tài ở Thiên Đình rốt cuộc đến.

Vô số cường giả từ các phương mỗi một Thiên Đình viện phi bay ra, đi tới thiên địa lôi đài. Chỉ thấy trên bầu trời đông đúc vô số cường giả đến từ các giới, không trăm ức thì cũng mấy chục ức.

Mấy chục ức!

Hơn nữa cơ hồ toàn bộ đều là Tiên Đế cường giả!

Loại tình hình này khiến người cực kỳ kinh ngạc.

Cường giả Tiên Đế đứng ở đỉnh các giới, bình thường một đại lục, đại châu khó thấy một Tiên Đế, hiện tại mấy chục ức Tiên Đế tụ tập ở Thiên Đình Tiên giới.

Mấy người Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch đi theo sau lưng đám người Kim Long bộ tộc nhìn xung quanh đông đúc mấy chục ức Tiên Đế cường giả, trong lòng kinh ngạc dị thường.

Ở trước mặt mấy chục ức Tiên Đế cường giả, xem như là Thiên Tôn cũng sẽ cảm thấy mình nhỏ bé.

Một lát sau, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cùng người Kim Long bộ tộc bay tới thiên địa lôi đài, đáp xuống đất Kim Long bộ tộc.

Xung quanh thiên địa lôi đài, Thiên Đình phân chia vô số khu vực, các giới các tộc có khu vực riêng của mình. Kim Long bộ tộc thuộc bảy địa Long tộc nên khu vực của Kim Long bộ tộc tới gần thiên địa lôi đài.

Cách khu vực thiên địa lôi đài không xa là Bạch Long tộc.

Sau lưng tộc trưởng của Bạch Long bộ tộc, Ngao Quý đứng một cô gái xinh đẹp, đáng yêu, chính là lúc trước khi Long Kinh Thiên tới Nghiệt Hải săn giết nghiệt thú, tại đảo hoang gặp cô gái Ngao Tiệp.

Lúc này cô gái Ngao Tiệp tròn to mắt nhìn khu vực các tộc Long giới, hình như đang tìm kiếm cái gì. Một lát sau, cô gái Ngao Tiệp thu lại ánh mắt thất vọng.

Cô gái Ngao Tiệp lầm bầm:

- Chắc không phải Kinh Thiên tiểu ca ca không tham gia đi?

Tộc trưởng của Bạch Long bộ tộc, Ngao Quý quay đầu hỏi:

- Tiệp nhi, làm sao vậy?

Cô gái Ngao Tiệp hoàn hồn, hoảng hốt nói:

- A, không việc gì, phụ thân.

Tộc trưởng của Bạch Long bộ tộc, Ngao Quý thấy vậy lắc đầu, nữ nhi của gã thần kinh hơi thô, có khi gã thật thấy bất đắc dĩ.

Các phương các giới các đại thế lực cường giả không ngừng dấn xuống, tới khu vực của mình. Vô số thiên binh thiên tướng của Thiên Đình ở xung quanh duy trì trật tự, tuy rằng như vậy, hiện trường vẫn khó tránh khỏi hỗn loạn.

Khi cường giả các giới đều đến, không lâu sau từng khí thế mạnh mẽ tức từ trên trời giáng xuống, vô số thiên Long quần quanh, tiên nữ tạt hoa, mọi người nhìn sang.

- Ngọc Đế, là Ngọc Đế!

- Đó là Vương Mẫu nương nương!

Chỉ thấy Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương có các cường giả Thiên Đình vây quanh từ trên trời giáng xuống đài chủ tịch, thụy khí lộ ra.

- Bái kiến Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương!

Vạn ức thiên binh thiên tướng đều quỳ lạy xuống, tiếng gầm thổi quét tứ phương, đánh tan tác đám mây trên trời.

Các cường giả khắp nơi đến tham gia cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình cũng khom lưng hành lễ.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đầu đội ngọc quan, ánh mắt bề ngễ tứ phương, hai tay vung lên:

- Đứng dậy hết đi.

Hơi thở vô thượng uy nghiêm phát ra từ người Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình.

- Tạ Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương!

Chúng thiên binh thiên tướng hô lớn, các cường giả cung kính đứng lên.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình quay đầu lại, nghiêm túc nói:

- Lôi động thiên cổ!

Phút chốc một vị Tiên Đế dưới tay Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cao giọng quát:

- Lôi động thiên cổ!

Thanh âm truyền khắp các góc thiên địa lôi đài, Tiên Đế vừa dứt lời.

Đồng!

Một tiếng chấn thiên thiên cổ vang trong hư không, tiếp theo thiên cổ không ngừng lôi vang, như to rào rạc, khí uy nghiêm tràn ngập thiên địa.

Lúc này Cửu Vĩ Thiên Miêu ngẩng Vương Mẫu nương nương đứng trên đài chủ tịch bên cạnh Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình. Bộ dạng của Vương Mẫu nương nương da thịt trắng tuyết, bẻ nguyệt tu hoa, đặc biệt đôi mắt xé lộ ra sức hấp dẫn tự nhiên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu nói thầm với Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch:

- Quả nhiên đại ca nói đúng, phong tao của Vương Mẫu nương nương rất là hấp dẫn.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch ngẩn ra, cười khổ.

Cửu Vĩ Thiên Miêu chợt cảm giác có ánh mắt nhìn mình chằm chằm, liếc nhìn sang, thấy Vương Mẫu nương nương đứng trên đài chủ tịch nhìn đôi mắt quyến rũ như làn thu ba liếc nó. Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn thấy sợ đến đuôi mèo co rụt lại, má ơi, Vương Mẫu nương nương đều nghe được sao?

575. Chương 574: Đại Ca Là Đại La Thiên Tôn? (2)

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 574: Đại Ca Là Đại La Thiên Tôn? (2)

Lăng hoa khai trương

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình từng muốn rút tròng mắt, thì ào:

- Không khả năng, không khả năng, làm sao có thể!

- Đại La Thiên Tôn!

- Là Đại La Thiên Tôn, Đại La Thiên Tôn còn chưa chết!

Lúc này đột nhiên có một vị Tiên Đế cường giả nhận ra Long Kinh Thiên, biểu tình cực kỳ khoa trương, kinh khủng thất thanh hét to, tiếng hét chói tai truyền khắp các góc thiên địa lôi đài.

Một số cường giả đến từ các giới vốn không nhận ra Long Kinh Thiên, nghe vậy thì người run lên, hoảng sợ, đều nhìn hướng thanh niên tóc đen đi ở trước nhất bốn điểm đen.

- Đại La Thiên Tôn?

- Đại La Thiên Tôn?

Tiếng kinh kêu chấn động xôn xao.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Long Kinh Thiên kêu lên đại ca nghe vậy kinh ngạc đây ngay người. Cửu Vĩ Thiên Miêu nhìn cường giả xung quanh kinh kêu, lại nhìn Long Kinh Thiên xé gió bay tới.

- Đại La Thiên Tôn?

Đợi khi Cửu Vĩ Thiên Miêu phản ứng lại mọi người có ý gì thì người run bắn bật, há to mồm. Vương Mẫu nương nương có thể nhét một trứng gà, còn Cửu Vĩ Thiên Miêu là một trứng rồng.

Cửu Vĩ Thiên Miêu kiểm không được chữ thề:

- Má ơi, đại ca là Đại La Thiên Tôn? Bà nội nó!

Cửu Vĩ Thiên Miêu vẻ mặt kích động, nói năng lộn xộn, tay múa may, không biết nó muốn nói cái gì.

Hai cô gái Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển vẻ mặt kinh sợ, khó tin, bộ ngực đầy đặn phập phồng, đôi mắt trong suốt giắt mình nhìn Long Kinh Thiên liên tục đến gần.

Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Viêm Đế Chu Toàn cũng cực kỳ chấn kinh.

Viêm Đế Chu Toàn kinh sợ lắm lắm:

- Thì ra là vậy, thì ra là vậy.

Lúc trước những chuyện khó hiểu giờ thì Viêm Đế Chu Toàn ngộ ra hết. Lão tổ của Vạn Hải Long môn, Ngao Trọng cũng hoảng hốt. Bây giờ lão tổ của Vạn Hải Long môn, Ngao Trọng rốt cuộc hiểu tại sao Long Kinh Thiên biết Hắc Lô Cuồng Long đại trận của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, bởi vì Hắc Lô Cuồng Long đại trận căn bản không phải Kim Long lão tổ, Ngao Nhất dạy cho Long Kinh Thiên mà là Long Kinh Thiên dạy cho Kim Long lão tổ, Ngao Nhất!

Đám người tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành cũng hiểu tại sao lão tổ của họ cung kính với Long công tử như vậy, họ đều hiểu hết rồi.

Bọn họ chấn kinh không biết cách nào miêu tả tâm tình hiện tại, thái thượng trưởng lão của Kim Long Hình điện, Ngao Cảnh lúc trước từng xúc phạm Long Kinh Thiên thì mặt lúc tím lúc trắng, đầu tiên là trán mồ hôi lạnh, kế đó toàn thân ướt đẫm.

Cô gái của Bạch Long bộ tộc, Ngao Tiệp cũng há hốc mồm.

Mồm miệng cô gái của Bạch Long bộ tộc, Ngao Tiệp luôn lạnh lẽo giờ thì quíu lười:

- Kinh Thiên tiểu ca ca thế nhưng là Đại La Thiên Tôn?

Lúc này cường giả các tộc có tham gia Tổ Long điện ở Long giới xôn xao, kinh sợ.

- Long công tử thế nhưng là Đại La Thiên Tôn?

- Hèn chi Long công tử có thể khiến Cổ Kính phát ra tổ Long chi ngâm.

Bởi vì Đại La Thiên Tôn và lão tổ của họ, tổ Long Chúc Long, Long Nguyên là bạn tốt.

Tất cả cường giả chấn kinh, ánh mắt không dám tin, thật khó tin nhìn bốn người Long Kinh Thiên xé gió đi tới bên trên thiên địa lôi đài, đứng giữa không trung. Khí thể vô hình phát ra từ người Long Kinh Thiên, khí lãng xung quanh không ngừng cuốn động, từng đợt Lôi Long hình thành quanh người Long Kinh Thiên, xoay tròn.

Các cường giả ngừng bàn tán, xung quanh tĩnh lặng.

Khí thể áp lực đến mức tận cùng bao phủ tứ phương.

Cường giả các phương rõ ràng thấy ra thù hận giữa Long Kinh Thiên và Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đánh vỡ cục diện bế tắc, mở miệng cười to bảo:

- Ha ha, thì ra là Đại La Thiên Tôn!
- Không biết hôm nay Đại La Thiên Tôn là có chuyện gì?
- Có chuyện gì ư?

Long Kinh Thiên lạnh lùng cười:

- Hạo Thiên, ngươi và Cộng Công, Minh Hà giết các đệ tử của ta, bây giờ ngươi tự sát hay ta tự ra tay?
- Sát khí mãnh liệt bùng phát từ người Long Kinh Thiên, vô số Lôi Long phóng lên cao, phong vân biến sắc. Các cường giả ở khắp nơi không ngờ Long Kinh Thiên thẳng thắn như vậy.

Nhưng trong thiên hạ này dám ở trước mặt Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình kêu gã tự sát không có mấy ai.

Các cường giả ở khắp nơi nhìn nhau, không ngờ tham gia cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình lần này sẽ gặp chuyện như vậy, Long Kinh Thiên chứng đạo thất bại, thế nhưng không chết. Hiện tại Long Kinh Thiên không chỉ trở lại, mà còn trực tiếp giết lên Thiên Đình.

Mọi người nhìn Long Kinh Thiên và Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành sau lưng hắn. Không lẽ Long Kinh Thiên cho rằng chỉ bằng mấy người họ là làm gì được Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình sao?

Nếu Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình chết dễ như vậy thì đã sớm chết rồi, cũng không khả năng thống trị Thiên Đình vô số ức năm.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nghe thế cười to, trong tiếng cười tràn ngập trào phúng, sát ý.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình ngừng cười, gơ tay phải chỉ Long Kinh Thiên, nói:

- Ngươi cho rằng ngươi vẫn là Đại La Thiên Tôn sao? Cho dù ngươi có thể hồi phục thực lực trước kia thì cũng không làm gì được ta!

Nói tới đây Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình lạnh lùng cười:

- Đại La Tiên Đế, bây giờ ta cho ngươi một cơ hội, đầu hiệu vào ta, làm con chó của ta, vậy thì ta có thể không truy cứu mới rồi ngươi ăn nói bỗ bã. Nếu không thì, hắc, kết cục của ngươi còn thảm hơn các đệ tử gấp vạn lần!

Lấy ánh mắt của Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đương nhiên nhìn ra được bây giờ Long Kinh Thiên vẫn chưa hồi phục thực lực Thiên Tôn. Nếu Long Kinh Thiên là Thiên Tôn thì Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình còn hơi kiêng dè, nhưng bây giờ gã không thèm để Long Kinh Thiên vào mắt.

Nếu Long Kinh Thiên không phải là Thiên Tôn thì Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đổi luôn xưng hô.

Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên tiến lên nói với cười nói:

- Ngọc Đế, ta thấy không cần rắc rối, để tại hạ trực tiếp bắt giữ Đại La Tiên Đế này giao cho Ngọc Đế hỏi tội!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nghe thế cười nói:

- Tốt! Nếu Đế Phạm Thiên công tử chịu ra tay thì không còn gì tốt hơn. Chỉ cần Đế Phạm Thiên công tử ra tay bắt giữ Đại La Tiên Đế, bốn đế chắc chắn trọng thưởng.

Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên nói:

- Đa tạ Ngọc Đế!

Đệ tử dưới tay của quý giới chi tử, Triệu Vân xoay người bay hướng Long Kinh Thiên, đi tới trước mặt hắn. Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên nhìn Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành ở sau lưng hắn.

Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên nói:

- Đại La Tiên Đế, người cùng ba đồ đệ của người ra tay hắn dùng xa luân chiến từng người đến?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành biểu tình tức giận, lúc trước tiểu tử này há mồm ngậm miệng kêu Đại La Tiên Đế, bất kính với hắn, sớm chọc giận ba người, bây giờ còn dám nói là khiến hắn cùng với họ ra tay, thật là không để sự phụ vào mắt mà!

Tôn Hành tức giận quát:

- Tiểu tử, người!

Long Kinh Thiên giơ tay cản lại, nói:

- Các người lui xuống đi.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành ngậy ra, rồi cung kính vâng dạ, lùi sang bên.

576. Chương 575: Phật Giới Chi Tử Chết

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 575: Phật Giới Chi Tử Chết

Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên thấy thế cười to bảo:

- Nếu Đại La Tiên Đế đã muốn xa luân chiến từng người đến thì tốt thôi, ta chịu một nhọc giải quyết từng tên!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành vốn lùi sang bên nghe Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên khiêu khích nói thì rất tức giận. Nếu không phải Long Kinh Thiên ra lệnh, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành sớm chạy lên một chưởng bổ tiểu tử này ra.

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh, lạnh nhạt nhìn Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên, nói:

- Nể mặt Phật Tổ, ta sẽ không để người chết rất thống khổ.

Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên ngẩn ra, mắt lóe tai sáng lạnh, cười nói:

- Vậy thì ta phải đa tạ người rồi!

Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên nói xong bay lên, một chưởng đánh vào Long Kinh Thiên:

- Vạn phật hướng tông

Một chưởng này Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên đánh hết sức, vạn phật hướng tông chưởng, chính là một trong công pháp tối cao vô địch thần thông của Phật giới.

Chỉ thấy ngàn vạn phật tượng xuất hiện, phật quang chiếu rọi tứ phương, khắp trăm ức dặm, bốn phía thiên địa lời đài có một số đệ tử thực lực yếu đuối gập bị phật quang chiếu vào thậm chí có loại bị phật hóa.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn đối phương đánh một chưởng hướng ngực mình, mãi khi chưởng lực tới trước mặt hắn mới giơ lên tay phải. Long Kinh Thiên đánh ra một chưởng, bao quát thiên địa, cắt đứt hết thầy, nói lên mọi thứ.

Ngàn vạn phật tượng toàn bộ bạo tán, phật quang biến mất, hết thấy phật âm vắng lặng dừng lại. Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên hoảng sợ nhìn Long Kinh Thiên một chưởng đập vào ngực mình, kinh sợ phát hiện dưới một chưởng này gã không có chỗ để trốn, trừ bỏ đón đỡ nào không có cách nào. Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên kinh hoảng giơ một chưởng nghênh đón.

Hai chưởng va chạm cùng một chỗ, tiếp theo, tay phải của Long Kinh Thiên, tay phải của Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên chụp vào ngực của đối phương.

Hai người đứng giữa không trung, vẫn không nhúc nhích.

Mọi thứ tĩnh lặng.

Khắp nơi đứng các cường giả khiếp sợ nhìn một màn này.

Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên khó tin nhìn ngực của mình, chỉ thấy tay phải bị chụp trở về, xuyên thủng ngực, lực lượng khủng bố từ từ bao trùm toàn thân. Đường như khối thân thể này đã không thuộc về Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên.

Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên há mồm:

- Ta ...

Long Kinh Thiên rút tay phải về, lấy thế thái sơn áp đỉnh vỗ xuống đầu Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên, chớp mắt chụp chưởng lún vào người gã.

Vô số ánh vàng phật huyết lay dính phật tính nổ tung từ người Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên, bay tứ tung. Phật huyết của Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên có mùi thơm khiến người say mê.

Phật giới cách Thiên Đình vô số ức vạn dặm bỗng rung động mãnh liệt, khắp bầu trời Phật giới nổi lên phật huyết màu vàng, Phật giới cực kỳ bi ai.

Đây là dấu hiệu Phật giới chi tử gặp nguy hiểm cực lớn, sắp chết.

- Phật tử!

- Dừng tay!

Các cường giả của Phật giới xung quanh thiên địa vội vàng phản ứng lại hoảng sợ rống giận, đứng bật dậy, công kích Long Kinh Thiên.

Một trăm vị Bồ Tát, La Hán, phật quang đại thịnh, chưởng ảnh, quyền ấn đầy trời.

Nhìn đám cường giả của Phật giới đột nhiên công kích, ánh mắt Long Kinh Thiên lạnh băng, một chỉ vạch, vô số bóng ngón tay đồng thời nghênh hướng đám cường giả của Phật giới.

Tiếp theo vang tiếng hét thảm liên tiếp nhau. Chỉ thấy đa số Bồ Tát, La Hán của Phật giới toàn bộ bay ngược trở về, vô số phật huyết rơi xuống đất. Đám người nhìn lại, thấy ngực của đám Bồ Tát, La Hán bị xuyên thủng lỗ to. Bồ Tát, La Hán rớt xuống mặt đất, phun phật huyết như suối.

Đám người thấy vậy hút ngụm khí lạnh.

Một chiêu đã bị thương nặng một trăm vị Tiên Đế, Tiên Quân cường giả? Phật giới Bồ Tát, thậm chí có hai người là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh!

La Hán, yếu nhất đều là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh.

Một chiêu, chỉ một chiêu, đây là thực lực gì? nguồn

Đám người kinh sợ nhìn Long Kinh Thiên, vốn lúc trước một số các cường giả ở khắp nơi thấy Long Kinh Thiên hiện tại chính là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh thì giống như Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, không để hấn vào mắt. Giờ thì các cường giả ở khắp nơi lòng kinh hoàng, ánh mắt hoàn toàn thay đổi.

Ngay cả đám tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành, thiếu tộc trưởng của Kim Long bộ tộc, Ngao Thiếu Dương cũng sợ hãi vô cùng.

Bốn phía yên tĩnh, Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên bị hấn đập bẹp.

Long Kinh Thiên nói:

- Ta nói rồi, nể mặt Phật Tổ của Phật giới các người, ta sẽ không khiến người chết rất đau khổ.

Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên hoảng sợ hét to:

- Không, ta là Phật giới chi tử, ta không khả năng chết được!

- Phải không?

Long Kinh Thiên mặt lạnh băng, trong tay hủy diệt lực lượng như thủy triều tuôn ra, chớp mắt trải rộng khắp khúc cơ thể của Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên, bao gồm linh hồn chi hải, còn có tiên phù của đối phương.

Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên vốn là Phật giới chi tử, một thể với Phật giới, máu thịt liền nhau. Phật giới bất diệt thì Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên sẽ không chết. Nhưng bây giờ Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên cảm giác lực lượng trong tay Long Kinh Thiên honaf toàn chặt đứt gã và Phật giới. Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên là Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên, Phật giới là Phật giới, gã rốt cuộc không thể cảm ứng được hết thủy căn nguyên phạt lực của Phật giới. Giờ phút này, Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên cảm giác chết chóc đến rất gần.

Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên hoảng sợ kêu lên:

- Không, không cần, Đại La Thiên Tôn, đừng!

Long Kinh Thiên nhìn Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên cầu xin mình, lạnh nhạt nói:

- Đã chậm rồi.

Long Kinh Thiên hoàn toàn phát động lực lượng, Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên hét thảm rồi dừng lại, Phật giới chi tử đã chết.

Lúc này, toàn bộ Phật giới phạt huyết như mưa to trút xuống, Đại Phật, Bồ Tát, La Hán khóc rống đầy trời.

Như Lai Phật Tổ ngồi xếp bằng trên sen vàng, nụ cười ức vạn năm không thay đổi đã biến mất, lộ vẻ mặt đau thương. Như Lai Phật Tổ nhắm mắt lại.

Trên thiên địa lời dài, tất cả mọi người nhìn Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên chỉ cần Phật giới không diệt là gã vẫn sống vậy mà bị Long Kinh Thiên dễ dàng giết chết, ai cũng hoảng sợ dị thường. Ánh mắt các cường giả ở khắp nơi nhìn Long Kinh Thiên tràn ngập kinh sợ.

Đây là thù đọa của Đại La Thiên Tôn sao?

Nghe đồn năm đó ở Tiên giới hết thủy chuyện không khả năng ở trong tay Đại La Thiên Tôn thì trở thành có thể.

Hiện tại, nghe đồn chứng thật!

Long Kinh Thiên giết chết Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên, vẻ mặt lạnh nhạt, như là đang làm một chuyện nhỏ không quan trọng gì. Long Kinh Thiên nhìn Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình trên đài chủ tịch. Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đối diện ánh mắt của Long Kinh Thiên, thay đổi sắc mặt. Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình vốn không sợ, giờ thấy Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên bị Long Kinh Thiên giết chết trước mặt mình thì lòng gã kinh hoàng.

- Hạo Thiên, tới lượt người.

Long Kinh Thiên chậm rãi từng bước một đi tới gần Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, lạnh lùng nói:

- Đây là thù hận cá nhân giữa ta và Hạo Thiên, không liên quan đến các người. Ai chắn đường ta, chết!

577. Chương 576: Cộng Công Đã Đến

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 576: Cộng Công Đã Đến

Chết!

Sát ý lạnh lẽo thổi quét tứ phương, như vạn đao thổi qua, các cường giả ở khắp nơi sợ hãi thụt lùi.

- Giết, giết hẳn cho ta!

- Ai giết hẳn, ta thưởng ột ngàn cái cực phẩm hỗn độn linh mạch!

Một ngàn cái cực phẩm hỗn độn linh mạch!

Vốn các cường giả ở khắp nơi kinh sợ thụt lùi chột dừng bước, mắt biến nóng cháy. Một ngàn cái cực phẩm hỗn độn linh mạch! Đừng nói là một ngàn cái cực phẩm hỗn độn linh mạch, dù là một ngàn cái hạ phẩm hỗn độn linh mạch đối với các đại phái cũng là kho báu to lớn.

Nhưng dù là vậy thì các cường giả ở khắp nơi vẫn có lý trí không xông lên trước. Lúc trước tình hình Long Kinh Thiên dề dàng giết chết Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên vẫn còn hằn sâu trong óc của họ.

Các cường giả ở khắp nơi không dám ra tay, nhưng nhiều Tiên Đế của Thiên Đình thì có.

Một gã Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả của Thiên Đình đột nhiên bay lên, ra tay trước. Bàn tay to lớn vỗ hướng Long Kinh Thiên.

- Cự linh thần chưởng!

Một chưởng che trời

Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả của Thiên Đình dần dần ra tay với Long Kinh Thiên rất nổi tiếng, khắp Thiên Đình đều biết tiếng, Cự Linh Chiến Thần.

Cự Linh Chiến Thần có bốn chiến thần!

Cự Linh Chiến Thần có thực lực mạnh hơn gấp đôi Đại tướng Thư Lâm của Thiên Đình lúc trước bị Long Kinh Thiên giết chết, tiên phù trong cơ thể của gã có Tiên Đế pháp tắc đạt tới hai trăm năm mươi ức!

Hai trăm năm mươi ức!

Hơn nữa mỗi một cái Tiên Đế pháp tắc đều như hỗn độn kim trụ, từng cây tản ra hỗn độn trước thiên khí, có thể nói chiến thần của Thiên Đình này mỗi một vị chiến thần còn mạnh hơn cả Long giới bảy đại

tộc trưởng của Long tộc, đều là cường giả sinh ra từ hỗn độn.

Cự Linh Chiến Thần vỗ ra cự linh thần chưởng đánh hướng Long Kinh Thiên, vô kiên bất tồi, chiến ý hùng hực.

Ba chiến thần khác cũng lần lượt nhào hướng Long Kinh Thiên.

Tứ đại chiến thần, tứ đại hỗn độn chưởng lực, hình thành nhất phương hỗn độn thế giới, ngăn cách Long Kinh Thiên và thế giới bên ngoài.

Long Kinh Thiên thấy thế, hừ lạnh một tiếng, không thấy hành có hành động gì, đánh ra một chưởng, chớp mắt đập nát tứ đại hỗn độn chưởng lực hình thành hỗn độn thế giới của đối phương.

Tứ đại chiến thần đều bị chấn đến liên tục lui về phía sau.

Long Kinh Thiên lắc người đi tới trước mặt Cự Linh Chiến Thần, đánh ra một chỉ, vô số Quỷ Hồn thê lương kêu thảm thiết, huyết sắc lan tràn, hình thành địa ngục.

- Luân hồi ác quỷ kinh thần chỉ!

Phía xa, đệ tử dưới tay của quý giới chi tổ, Triệu Vân thấy Long Kinh Thiên thi triển một chỉ này thì khó tin hết to. Tại sao Long Kinh Thiên biết tam đại vô địch đại thần thông của quý giới?

Cự Linh Chiến Thần thấy Long Kinh Thiên một chỉ luân hồi ác quỷ kinh thần chỉ đánh tới thì kinh hoàng, đánh ra một chưởng hướng hấn. Nhưng chỉ lực của luân hồi ác quỷ kinh thần chỉ chớp mắt xuyên qua cự chưởng, tiếp theo đánh trúng ngực của Cự Linh Chiến Thần, rồi xuyên qua sau lưng gã.

Long Kinh Thiên một chỉ luân hồi ác quỷ kinh thần chỉ xuyên thủng đối phương, lắc người. Tam đại chiến thần liên tiếp kêu thảm thiết vắng ngược ra.

Tứ đại chiến thần bị thương nặng!

Tứ đại chiến thần của Thiên Đình trong vô số ức năm qua thủ hộ Thiên Đình, chưa từng thua. Ở trong mắt các cường giả ở khắp nơi quả thực chính là bất bại chi thần, hiện tại bốn người liên hợp mà bị Long Kinh Thiên một, hai chiêu đánh bại rồi!

Các cường giả của Thiên Đình khác vốn định xông hướng Long Kinh Thiên hoảng sợ, khựng lại.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nhìn tứ đại chiến thần rơi xuống đất mặt, tinh huyết cuồng phun, lòng càng sợ hãi hơn.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình quát với các cường giả của Thiên Đình:

- Các ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì, giết hấn cho ta!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình quát khiến các cường giả của Thiên Đình vốn dừng lại tiếp tục xông lên.

Long Kinh Thiên nhìn các cường giả của Thiên Đình xông hướng mình, bỗng bay lên, thân hình như con quay xoay tròn. Theo Long Kinh Thiên xoay tròn, vô số cơn lốc hình thành, bên trong ẩn chứa một Lôi Long màu vàng và đen, Lôi Long cuồng bạo.

Đây là năm đó Long Kinh Thiên lĩnh ngộ một môn vô địch đại thần thông, đoạt phách luân chuyển pháp!

Chẳng qua hiện tại Long Kinh Thiên thêm vào lực lượng lôi hệ, khiến vô địch đại thần thông có uy lực càng mạnh.

Đoạt phách luân chuyển pháp hình thành cơn lốc cũng không phải là bình thường. Chỉ thấy tất cả các cường giả của Thiên Đình ủa hướng Long Kinh Thiên bị Lôi Long đánh trúng, đều đánh bay ra ngoài. Vô số cơn lốc thổi quét, giống như vô hình giời bọ xâm nhập vào cơ thể của các cường giả của Thiên Đình. Các cường giả của Thiên Đình cảm giác được cơn lốc không ngừng quấy phá các góc thân thể, không ngừng hủy diệt.

Bị những cơn lốc khuấy phá, các cường giả của Thiên Đình cảm giác thất hồn lực phách đều bị đánh xơ xác.

Toàn bộ các cường giả của Thiên Đình bị cuốn vào đoạt phách luân chuyển pháp đều ngoại lệ, toàn bộ bay ngược trở về.

Không lâu sau, mấy vạn Tiên Đế Thiên Đình có một nửa ngã xuống đất rên rỉ kêu thảm thiết, theo vô số các cường giả của Thiên Đình bị đánh bay, đám Tiên Đế Thiên Đình mặt sau vốn định nhảy lên hoảng sợ lại dừng thân hình, đều lui về phía sau.

Nhưng thân hình của Long Kinh Thiên càng chuyển càng nhanh, vô số cơn lốc càng cuốn càng lớn, thẳng hướng chín tầng mây, thổi quét các cường giả của Thiên Đình Tiên Đế vốn định lùi phía sau bị cuốn vào.

- Lui, mau lui lại!

Các tộc trưởng đứng ở bốn phía thiên địa lôi đài đoạt phách luân chuyển pháp to lớn không ngừng tới gần, sợ đến mức hết to. Căn bản không cần bọn họ hạ lệnh, các cường giả ở khắp nơi đã sớm kinh hoàng lui về phía sau.

Một ít Tiên Đế, Tiên Quân trốn tránh không kịp bị cơn lốc cuốn vào, kêu thảm thiết liên tục.

Hồng Mông tử hỏa nhìn một đám các cường giả của Thiên Đình bị đoạt phách luân chuyển pháp cuốn vào, sợ đến thụt lùi ra sau, Vương Mẫu nương nương mặt mày biến sắc.

Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương đều là Đồng Tử dưới tay Hồng Quân, thực lực không kém, thậm chí có thể nói rất mạnh, nhưng đó chỉ là với cường giả khác.

Ở trước mặt Long Kinh Thiên thì Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương chỉ là rác rưởi.

Đám yêu binh, yêu tướng xúm lại, hoảng sợ kêu lên:

- Bảo hộ Ngọc Đế, Vương Mẫu nương nương!

Mắt thấy quanh thân Long Kinh Thiên cơn lốc to lớn càng cuốn càng lớn, sẽ cán nuốt đến đài chủ tịch, bỗng có tiếng hừ lạnh từ xa xôi truyền đến. Tiếp theo một chưởng ẩn to lớn phá vỡ hư không, đột nhiên vỡ vào cơn lốc xung quanh Long Kinh Thiên.

Ầm!

Một tiếng nổ, mọi người chỉ cảm thấy trong óc nổ vang, cơn lốc bị đánh xơ xác, Long Kinh Thiên thụt lùi. Các cường giả ở khắp nơi vốn bị cơn lốc cuốn vào toàn bộ từ trên cao ngã xuống, rơi tan tác.

Trong ánh mắt giật mình của đám người, một ông lão thân hình cao to, mặc chiến giáp màu lam nhạt xuất hiện bên trên thiên địa lôi đài. ông lão chấp hai tay sau lưng, tùy tiện đứng đó đã toát ra khí thế ngạo nghễ thiên hạ.

- Công Cộng Thiên Tôn!

- Công Cộng Thiên Tôn tới rồi!

Tiếng kinh kêu liên tục.

Đám Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương thấy Công Cộng, khuôn mặt kinh hoàng biến vui vẻ, thở ra một hơi.

578. Chương 577: Dĩ Nhiên Là Hồng Mông Tử Hỏa

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 577: Dĩ nhiên là Hồng Mông tử hỏa

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên và Công Cộng đứng trên trời cao, đối diện nhau, khí lãng vô hình toát ra quanh thân hai người, đụng độ. Trên bầu trời lôi vân quay cuồng, lôi điện chớp lóe, cuồng phong gào thét.

Hai người không lên tiếng.

Công Cộng nhìn Long Kinh Thiên, từ từ nói:

- Không nghĩ tới ngươi còn chưa có chết!

Giọng của Công Cộng không lớn nhưng nghe vào tai cường giả xung quanh thì như xuyên thấu linh hồn, kinh sợ tâm linh.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói:

- Ngươi còn chưa có chết thì đương nhiên ta không chết.

Công Cộng cười nói:

- Ngươi cảm thấy, lần này ngươi có thể sống được sao?

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Ta chỉ biết là người sẽ chết sớm hơn ta.

Hai người tựa như lão bằng hữu đã lâu không gặp, đứng trên trời trò chuyện. Nếu người không biết còn tưởng hai người là bạn tốt.

Công Cộng lắc đầu, cười nói:

- Nể tình xem như chúng ta từng quen biết, ta có thể cho người lựa chọn một loại chết.

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh lùng, không mở miệng. Thiên Đình yên lặng, khí thế từ hai người đều đang không ngừng tăng cường. Bị khí thế từ hai người áp lực làm cường giả xung quanh hoảng sợ liên tục thụt lùi.

Đột nhiên, đúng lúc này, Long Kinh Thiên và Công Cộng cùng ra tay.

Hai tay Long Kinh Thiên bỗng vung lên, Đại La chương lực xuyên thấu Vạn giới. Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình thì vung một đám, quyền ẩn một tầng một tầng, giống như sóng to không ngừng khuếch tán

Chương lực, quyền kinh của hai người va chạm cùng một chỗ, toàn bộ thiên địa lôi đài phạm vi ức vạn dặm run bần bật.

Long Kinh Thiên và Công Cộng cùng bị chấn thụt lùi.

- Người, không việc gì?

Công Cộng bị đẩy lùi, vẻ mặt lạnh nhạt, ngạo nghễ thiên hạ giật mình. Công Cộng thật sự không tin nổi Long Kinh Thiên thế nhưng có thể đón đỡ một quyền của gã, cân sức ngang tài!

Sao có thể chứ? Công Cộng trợn to mắt, gã nhìn ra được Tiên Đế pháp tắc trong cơ thể của Long Kinh Thiên cỡ hai trăm ức Tiên Đế pháp tắc, làm sao Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả khác có thể bằng được?!

Long Kinh Thiên cố ý làm cho Công Cộng nhìn ra số lượng Tiên Đế pháp tắc trong cơ thể của mình, còn cố ý khiến Tiên Đế pháp tắc cường hơn Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả khác gấp đôi.

Đám người Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương ở bên dưới nhìn lực lượng của Long Kinh Thiên, Công Cộng va chạm thế nhưng cân sức ngang tài thì rất sợ hãi.

Hiện tại, bọn họ rốt cục biết thực lực của Long Kinh Thiên khủng bố đến mức nào.

Công Cộng kinh hãi sau đó cười nói với Long Kinh Thiên:

- Thú vị, không ngờ thực lực của người thế nhưng cường đến loại tình trạng này. Cũng tốt, nếu thực lực của người quá yếu thì giết người cũng không ý nghĩa!

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh lùng nói:

- Chờ người giết ta rồi nói sau.

Công Cộng không để ý, lạnh nhạt nói:

- Người cũng từng là Trấn Thiên tháp, chắc không đến nỗi không biết chênh lệch giữa Tiên Đế và Thiên Tôn đi? Mặc dù lực công kích hiện tại của người không cách biệt với ta bao nhiêu, nhưng nếu ta muốn giết người, cũng dễ như trở bàn tay!

Công Cộng nói xong, đột nhiên hai tay lật lại, các cường giả ở khắp nơi cảm giác trong phạm vi vạn ức dặm tất cả linh khí trở nên hỗn loạn. Đám Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương giật mình phát hiện bọn họ thế nhưng không thể khống chế linh khí thiên địa từ bốn phía.

Đây là khác biệt giữa cường giả Thiên Tôn và Tiên Đế.

Nắm trong tay linh khí thiên địa.

Đây không phải lĩnh vực mà là chân chính nắm trong tay thiên địa. Nói cách khác, hiện tại trong phạm vi vạn ức dặm này không gian hoàn toàn bị Công Cộng khống chế.

Các cường giả người cứng ngắc, không thể nhúc nhích một chút gì.

Công Cộng làm xong mọi thứ, lạnh lùng nhìn Long Kinh Thiên, nói:

- Nếu mới rồi người chạy trốn thì có lẽ sẽ giống đại đệ tử, nhị đệ tử của người có thể thoát. Nhưng bây giờ thì chậm rồi!

Công Cộng nói xong lắc người đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, nhìn từ trên cao xuống.

Công Cộng hỏi:

- Người có di ngôn gì không?

Long Kinh Thiên không mở miệng, lại vẽ mặt đùa cợt nhìn Công Cộng.

Công Cộng thấy biểu tình của Long Kinh Thiên, nhướng mày, cười lạnh nói:

- Xem ra người không cần di ngôn gì!

Công Cộng nói xong một đấm đánh vào ngực Long Kinh Thiên.

Công Cộng nhìn nắm đấm của mình cách ngực Long Kinh Thiên ngày càng gần, sát ý trong mắt gã đặc hơn. Vốn Công Cộng hiện tại hoàn toàn yên tâm.

Nhưng ngay khi nắm đấm của Công Cộng đụng vào ngực Long Kinh Thiên thì bỗng người hắn toát ra một đoàn lửa màu tím. Lửa màu tím đột ngột xuất hiện, cực kỳ yêu dị, không chút báo trước.

Công Cộng ngẩn ra, nhưng không nghĩ nhiều, nắm đấm đánh vào ngực Long Kinh Thiên. Công Cộng bỗng thấy lửa màu tím như lửa gặp củi đốt, chớp mắt đốt cháy nắm đấm của gã.

- A!

Một tiếng hét thảm thấu trời vang lên. Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương, các cường giả ở khắp nơi thấy Công Cộng cực nhanh thoát khỏi Long Kinh Thiên, trốn thật xa, ôm tay phải khoa trương kêu thảm thiết.

Công Cộng không để ý mặt mũi, liên tục la hét:

- Tay của ta, tay của ta!

Mọi người thấy lửa màu tím không ngừng đốt cháy tay phải của Công Cộng.

Tất cả mọi người vẽ mặt khiếp sợ.

Thiên Tôn là mạnh nhất trừ bỏ Hỗn Nguyên Thánh Nhân ra, cho dù là bình thường hỗn độn chí bảo đều khó có thể bị thương Thiên Tôn. Nhưng bây giờ một đoàn lửa màu tím không chút bắt mắt lại bị thương thân thể Thiên Tôn của Công Cộng!

- Đây là?

Mọi người nhìn đoàn lửa màu tím, khiếp sợ, óc chột lóe, vẽ mặt sợ hãi, run run, chẳng lẽ là?

- Hồng Mông tử hỏa, Hồng Mông tử hỏa!

Công Cộng hoảng sợ hét hướng Long Kinh Thiên:

- Chết tiệt, sao người có khả năng có được Hồng Mông tử hỏa?

Công Cộng vừa sợ vừa giận, toàn lực vận chuyển tiên thiên hỗn độn chi thủy trong người. Từng đoàn ánh sáng băng màu xanh toát ra từ người Công Cộng không ngừng phóng lên cao. Nhưng lửa màu tím không bị dập tắt, vẫn đang như giòi bọ không ngừng bám vào tay phải của Công Cộng.

Nghe được Công Cộng hoảng sợ hét chói tai, tất cả cường giả ở phía dưới đầu óc ù vang, có người sợ tới mức thậm chí chân mềm nhũn, té ngã trên mặt đất.

- Hồng Mông tử hỏa, là Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có được Hồng Mông tử hỏa?!

- Đại La Thiên Tôn này tại sao lại có Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có được Hồng Mông tử hỏa?

Trong óc mọi người lặp lại nghi hoặc vấn đề này.

Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương sợ tới mức suýt té xỉu.

Còn tứ đại chiến thần, chúng Tiên Đế của Thiên Đình lúc trước ra tay với Long Kinh Thiên thì sợ đến không còn chút máu. Má ơi, nếu mới này Long Kinh Thiên quăng Hồng Mông tử hỏa lên người họ thì còn mạng nhỏ không?

Các cường giả ở khắp nơi phải cúi đầu chìm trong kinh sợ, khó tin.

Theo thiên địa chưa khai đến Bàn Cổ khai thiên địa đến Vạn giới hình thành, chưa từng có nghe nói một Tiên Đế sở hữu Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có được Hồng Mông tử hỏa.

Trong khi mọi người kinh sợ, thì người Long Kinh Thiên run lên, đánh vắng không gian bị Công Cộng giam cầm. Nguyên khí thiên địa xung quanh bắt đầu hồi phục bình thường.

Người Long Kinh Thiên toát ra lửa màu tím, lạnh lùng nhìn Công Cộng nhảy nhót lên xuống.

Mọi chuyện giống y như Long Kinh Thiên đã tính kế, Công Cộng căn bản không ngờ hắn sẽ có Hồng Mông tử hỏa. Cho nên khi giết Long Kinh Thiên thì dù là Hồng Mông tử hỏa xuất hiện trong cơ thể của gã cũng sẽ không nghĩ đến Hồng Mông tử hỏa. Nếu không thì chỉ bằng thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên, đã thương Công Cộng, cơ hồ là chuyện không khả năng.

579. Chương 578: Đại Chiến Lại Nổi Lên

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 578: Đại chiến lại nổi lên

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên bỗng bay lên, đánh một đấm vào Công Cộng. Một đấm này mang theo Hồng Mông tử hỏa, chỉ thấy Hồng Mông tử hỏa lóe ánh sáng quái dị trong tay Long Kinh Thiên.

Lúc này Long Kinh Thiên không hề che giấu thực lực của chính mình, càng không che giấu sự thật mình có được Hồng Mông tử hỏa.

Công Cộng thấy Long Kinh Thiên đánh một đấm, tức giận, đang muốn giơ tay vỗ một chưởng, đập chết hắn. Nhưng Công Cộng nhìn thấy Hồng Mông tử hỏa nổ rộ ánh sáng quái dị thì hoảng sợ, không dám lại dùng quyền đầu cứng rắn đỡ. Công Cộng hoảng hốt tránh né khỏi công kích của Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên một đấm đánh vào hư không, chỉ thấy hư không bị Hồng Mông hỏa diễm phá mở một lỗ thủng to lớn, vô số hỗn loạn dòng khí theo lỗ hổng to ùa ra.

Mọi người thấy bầu trời bị Hồng Mông tử hỏa dễ dàng phá vỡ, đôi mắt hoảng sợ.

Thiên Đình không gian, pháp tắc chắc chắn, cho dù là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả toàn lực oanh kích cũng rất khó phá vỡ, nhưng nó lại bị Hồng Mông chi hỏa dễ dàng phá vỡ một lỗ hổng to lớn.

Long Kinh Thiên một đấm đánh vào hư không, xoay người, lại vỗ một chưởng vào Công Cộng.

- Đại La chưởng!

- Toái tinh chi!

- Vạn thú nhất kích!

Công kích của Long Kinh Thiên kéo đến ừn ừn, Công Cộng liên tục chạy trốn. Nhìn đến kết quả này, mọi người lộ biểu tình muôn màu muôn vẻ.

Đường đường là Thiên Tôn thế nhưng bị một Tiên Đế buộc chạy lên chạy xuống. Công Cộng cảm giác ánh mắt quái dị của các cường giả ở khắp nơi, cảm thấy mặt nóng ran.

Đây thật là sỉ nhục vô cùng to lớn.

Lửa giận, sát ý của Công Cộng như nước lũ bùng phát từ người gã.

Công Cộng hét to:

- Thuỷ thần thiên hạ!

Toàn thân Công Cộng lóe ánh sáng băng lam lên cao, viễn cổ hồng hoang khí tức khủng bố đến từ hỗn độn quét Tiên giới. Chỉ thấy trong hư không vô tận, vô số băng lam chi thủy không ngừng tuôn ra, như muốn nhấn chìm toàn Tiên giới.

Công Cộng sinh ra trong hỗn độn, bản thân chính là hỗn độn chi thủy mạnh nhất biến hóa mà thành, có được hỗn độn thủy linh thể, khống chế tất cả lực lượng nguồn nước trong thiên hạ.

Nhìn băng lam thủy ủa hướng mình, Long Kinh Thiên vẻ mặt nghiêm túc, không dám khinh thường, toàn thân chớp lóe ánh sáng. Tiên Đế pháp tắc trong cơ thể toàn lực vận chuyển, Hồng Mông tử hỏa hừng hực cháy quanh người Long Kinh Thiên, bảo vệ không gian quanh thân của hắn.

Cùng lúc đó, Long Kinh Thiên không lùi mà còn tiến tới, thân hình lấp lóe tới gần Công Cộng.

Chỉ thấy từ trong hư không liên tục tuôn ra vô tận băng lam chi thủy xông đến trước mặt Long Kinh Thiên đã bị Hồng Mông tử hỏa thiêu đốt, căn bản không thể đến gần được hắn.

Mặc dù Công Cộng có được hỗn độn thủy linh chi thể, khống chế tất cả lực lượng nguồn nước trong thiên hạ, băng lam chi thủy này nếu đánh trúng Tiên Đế thì sẽ bị thủy hóa, cuối cùng hòa tan thành nước. Nhưng Long Kinh Thiên có Hồng Mông tử hỏa hộ thể, căn bản không sợ. Hồng Mông tử hỏa là chỉ Hồn Nguyên Thánh Nhân mới có được. Cho dù Công Cộng có lợi hại hơn cũng không thể phá mở phòng ngự của Hồng Mông tử hỏa.

Hơn nữa, Công Cộng lúc trước không cẩn thận bị Hồng Mông tử hỏa bị thương, hiện tại Hồng Mông tử hỏa vẫn liên tục đốt tay phải của gã. Công Cộng phải luôn vận chuyển lực lượng nguyên thủy trong người áp chế Hồng Mông tử hỏa, thực lực bị giảm mạnh.

Long Kinh Thiên bay tới trước mặt Công Cộng, lần nữa vỗ chuông ra.

Công Cộng thấy vậy người tỏa ánh sáng chớp lóe, ở trước mặt hình thành một kết giới băng lam, đỡ ma khí oặt kích từ Long Kinh Thiên. Công Cộng thật lùi, lòng rất bức bối. Nếu không phải lúc trước Công Cộng bị Long Kinh Thiên tính kế, phải chia ra một phần thực lực áp chế Hồng Mông tử hỏa nơi tay phải thì hiện tại sẽ không bị hắn buộc chặt vật như vậy.

Nếu không thì cho dù Long Kinh Thiên có được Hồng Mông tử hỏa ở trước mặt Công Cộng chỉ có thể tự bảo vệ mình.

- Chết tiệt! Chết tiệt!

Mắt Công Cộng tóe lửa, gã muốn đi, nhưng nếu đi thì sẽ không chỉ là mất mặt.

Công Cộng né một kích Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình của Long Kinh Thiên, liếc thấy Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, tức giận hét to:

- Các người giết hết người Kim Long bộ tộc cho ta!

- Tuân lệnh sư phụ!

Đám đệ tử, đồ tôn đi theo Công Cộng nghe vậy giật nảy mình, cung kính vâng dạ, xông hướng Kim Long lão tổ, Ngao Nhất.

Nhưng Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành luyện hóa hỗn độn tiên thiên ngũ lôi quả, thương thể không chỉ có hồi phục mà thực lực còn tăng rất nhiều. Đệ tử, đồ tôn của Công Cộng tuy rằng người đông thể mạnh, nhưng không làm gì được Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành.

Công Cộng thấy kết quả này càng tức giận hơn.

Chính lúc này, ở chân trời phía xa đột nhiên xuất hiện một biển máu, huyết hải vô biên, huyết lãng tận trời, khiến người ngửi buồn nôn muốn ói ra.

Huyết hải này bỗng trùng kích Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch.

Đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành thấy vậy thì biến sắc mặt.

- U minh huyết hải?

- Minh Hà Thiên Tôn!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành cùng kinh kêu.

U minh huyết hải là pháp bảo chiêu bài của Minh Hà Thiên Tôn.

Nhìn u minh huyết hải tấn công hướng mình, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành bảo vệ Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên thật lùi.

- Lùi, mau lùi ra!

Nhưng tốc độ của u minh huyết hải quá nhanh, chớp mắt đã tới trước mặt đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành. Mắt thấy Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch sắp bị u minh huyết hải cắn nuốt. Long Kinh Thiên vừa giận vừa sốt ruột, nhưng khi hắn muốn quay về cứu Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì Công Cộng cười to, một đám đánh hướng Long Kinh Thiên, ngăn cản hắn lại.

Công Cộng cười to, thanh âm vang vọng:

- Đại La Thiên Tôn, ngươi sốt ruột cái gì? Chúng ta còn không phân ra thắng bại, ngươi đã vội vã bỏ trốn sao?

Long Kinh Thiên có được Hồng Mông tử hỏa, Công Cộng thật sự xem hắn là đối thủ, bất giác thay đổi xưng hô với hắn.

Công Cộng một đám chặn Long Kinh Thiên trở lại. U minh huyết hải rút cuộc đi tới trước mặt Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, huyết lãng tận trời. Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên thấy huyết lãng ủa hướng mình thì biến sắc mặt.

Chính lúc này, đột nhiên có một Long trảo to lớn xuất hiện từ hư không. Mọi người không thể hình dung Long trảo to lớn tới mức nào, rậm rạp che trời. Bỗng một trảo vỗ xuống, Long trảo to lớn vỗ qua, từng mảng Long lân không ngừng sinh ra, hình thành nhất phương Long giới.

Ầm!

Long trảo to lớn và cùng u minh huyết hải va chạm cùng một chỗ, u minh huyết hải khựng lại. Chính lúc này, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch cảm thấy bị một lực lượng cuốn lấy, lùi ra xa.

- Ha ha!

580. Chương 579: Thánh Lệnh Của Đạo Tổ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 579: Thánh lệnh của đạo tổ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thiên địa chợt vang lên tiếng cười sang sảng:

- Ta nói nhé Đại La huynh đệ, có chuyện náo nhiệt như vậy tại sao không báo cho lão Long ta? Người thật không được!

Nghe tiếng cười sang sảng này, đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất vẻ mặt vui mừng.

Long trào to lớn biến mất, trên bầu trời xuất hiện một người đàn ông trung niên to lớn mặc Long giáp. Người đàn ông trung niên toàn thân tản ra vô biên Long uy, uy chấn các phương.

- Bái kiến Chúc Long lão tổ!

Kim Long bộ tộc, tộc Bạch Long, tộc Hắc Long, tộc Cự Long, tất cả tộc trưởng, thái thượng trưởng lão thế lực đều quỳ xuống, cao giọng kêu lên.

Vào giây phút cuối, Long giới mạnh nhất của cường giả, Chúc Long lão tổ của Long tộc rốt cuộc đến.

Long Kinh Thiên thấy Chúc Long lão tổ của Long tộc tới thì cười to bảo:

- Ta nghe Ngao Nhất nói người đi Phật giới, ta sợ người không thời gian.

Chúc Long lão tổ của Long tộc cười to bảo:

- Ta tìm cái tên tiểu diện hồ Phật Tổ của Phật giới, muốn lấy vài viên xá phật lớn của hắn. Tiểu diện hồ keo kiệt vô cùng, một viên cũng không chịu cho. Sau này ta đấu một trận với Phật Tổ, không ngờ chưa ra khỏi Phật giới thì Phật giới đổ phật vũ, lúc này mới biết được Phật giới chỉ tử bị Đại La huynh đệ của người xử lý.

Mặt sau mọi người tự nhiên đoán được là Chúc Long lão tổ của Long tộc lập tức từ Phật giới đến Tiên giới.

Nhưng nghe Chúc Long lão tổ của Long tộc gọi Phật Tổ của Phật giới là tiểu diện hồ, mọi người sắc mặt quái dị.

Đám Bồ Tát, La Hán của Phật giới có mặt nghe vậy rất tức giận, nhưng giận mà không dám nói gì.

- Phật giới chỉ tử giết rất hay!

Chúc Long lão tổ của Long tộc cười to bảo:

- Quá sướng, con tiểu diện hồ đó giờ đã biến thành khốc diện hồ!

Tôn Hành đến nói chuyện vui vẻ với Long Kinh Thiên, không để vào mắt Cộng Công, Minh Hà. Minh Hà Thiên Tôn ngồi trên u minh huyết hải mặt lúc xanh lúc trắng.

Lúc này Chúc Long lão tổ của Long tộc ngoái đầu nhìn hướng Minh Hà Thiên Tôn, lớn tiếng nói:

- Lục lão đầu, ngươi là một Thiên Tôn lại tập kích tiểu bối của Long giới ta, ngươi không biết xấu hổ, ta thấy thẹn giùm ngươi! Đến đây, ngươi muốn đánh thì ta đấu với ngươi một trận!

Minh Hà Thiên Tôn thấy Chúc Long lão tổ của Long tộc không hề để mình vào mắt, bộ dáng huênh hoang thì tức giận mặt càng xanh hơn. Đôi mắt hẹp dài cổ họng đầu của Minh Hà Thiên Tôn lóe ánh sáng xanh khiến người sợ hãi.

Minh Hà Thiên Tôn hét to:

- Huyết hải vô biên!

Huyết hải lần thứ hai tuôn ra từ người Minh Hà Thiên Tôn, nhưng huyết lãng vô biên, khí thế mạnh mẽ hơn trước không biết bao nhiêu lần.

Nhưng dù Minh Hà Thiên Tôn gào thét thì thanh âm cũng cực kỳ sắc bén, chói tai, khó nghe.

Chúc Long lão tổ của Long tộc nổi da gà, biểu tình càng khoa trương:

- Cha nó, Lục lão đầu, giọng khó nghe không phải là lỗi của người, nhưng người đi ra dọa người chính là người không đúng!

Chúc Long lão tổ của Long tộc nói xong bay lên, hai tay vỗ hướng u minh huyết hải của Minh Hà Thiên Tôn.

Minh Hà Thiên Tôn nghe vậy càng tức giận mắt bắn ánh sáng xanh rực rỡ.

Chúc Long lão tổ của Long tộc và Minh Hà Thiên Tôn đại chiến, thanh thế càng lớn hơn đại chiến giữa Long Kinh Thiên, Công Cộng rất nhiều. Toàn thiên địa lôi đài run bần bật, dường như tùy thời sụp đổ, chìm xuống. Phía xa đông thiên cung bên ngoài Thiên Đình ực vạn dặm đều bị lực lượng của hai người lan đến, run lắc bần bật.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình thấy vậy mặt trắng bệch, hét to:

- Mở thiên cung đại trận cấm chế!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình dứt lời, cấm chế của thiên cung lóe ánh sáng, từng đạo tiên thiên tinh thần chi lực từ không trung liên tục rót xuống, bảo vệ thiên cung, thế này quần thiên cung của Thiên Đình mới ổn định.

Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương thở phào một hơi.

Thấy Chúc Long lão tổ của Long tộc đến ngăn cản Minh Hà Thiên Tôn, Long Kinh Thiên yên lòng, quay đầu nhìn Công Cộng mới nảy về mặt đắc ý.

Long Kinh Thiên lạnh lùng cười:

- Người nói không sai, thắng bại chưa phân, đúng là không cần vội vã chạy trốn.

Long Kinh Thiên nói xong bay lên, tới trước mặt Công Cộng, đánh ra một đám Hồng Mông tử hỏa.

Công Cộng lắc người tránh khỏi Hồng Mông tử hỏa của Long Kinh Thiên, cũng vung tay trái hướng hư không, linh khí thiên địa xung quanh ngưng kết.

Thế là bốn người Long Kinh Thiên, Công Cộng, Minh Hà, Chúc Long lão tổ của Long tộc người đến ta đi, liên tục thi triển vô địch thần thông, kịch chiến cùng một chỗ. Trên bầu trời thiên địa lôi đài phong vân cuồn cuộn, cuồng phong hét gào dữ, như muốn lật tung thiên địa.

Các cường giả ở khắp nơi nhìn chăm chăm bốn người kịch chiến trên trời, tim muốn nhảy khỏi lồng ngực.

Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương nhìn Long Kinh Thiên kịch chiến với Công Cộng không hề kiêng dè, mắt chớp lóe, không biết đang nghĩ cái gì.

Lúc này Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình hơi hối hận, sớm biết như vậy thì lúc trước già không nên tham gia tiêu diệt đám đệ tử của Long Kinh Thiên, ai ngờ hẳn chứng đạo thất bại, thế nhưng không chết.

Long Kinh Thiên, Công Cộng, Minh Hà, Chúc Long lão tổ của Long tộc kịch chiến, một phương không gian của hỗn độn thế giới có một dãy tiên cung đứng thẳng. Tiên sơn liên miên, vô số tiên thú đi lại, kỳ sơn cây lạ. Thác nước như ngọc, tại dãy tiên cung này có một tiên cung to lớn cực kỳ rõ ràng, chính giữa cửa to có ba chữ lớn văn tự của thái cổ yêu tộc: Nữ Oa cung!

Bỗng một tiên nữ từ trên trời giáng xuống, tới bên ngoài Nữ Oa cung, trong trẻo nói:

- Nương nương.

Một thanh âm như tiếng trời từ trong cung truyền ra:

- Tiến vào.

- Tuân lệnh nương nương.

Tiên nữ đi vào Nữ Oa cung, nàng là Nữ Oa.

Bốn vách tường đại điện Nữ Oa cung thạch trụ đều là dùng hỗn độn thần thạch chú tạo, bên trên khắc vô số yêu tộc bản tướng. Trên đại điện có một cô gái lạnh lùng khuynh quốc huynh thành, thậm chí đẹp hơn cả Vương Mẫu nương nương đang ngồi xếp bằng. Đây chính là yêu tộc thánh nhân, Nữ Oa!

Nữ Oa trừ việc là thánh nhân của yêu tộc ra cũng là thánh mẫu của nhân tộc, bởi vì nhân tộc chính là Nữ Oa dùng tiên thiên tức những tạo ra.

Đồng Tử của Nữ Oa, Thái Vân tiến vào, quỳ xuống:

- Nương nương vạn thọ!

Nữ Oa nói:

- Đứng dậy đi, có chuyện gì?

Đồng Tử của Nữ Oa, Thái Vân đứng lên, nói:

- Nương nương, Thiên Đình của Tiên giới phát sinh đại sự, khi cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình kết thúc thì không ngờ Đại La Thiên Tôn đột nhiên xuất hiện, hơn nữa giết chết đệ nhất cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình lần này, Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên!

Nữ Oa vốn vẻ mặt bình tĩnh biến kinh ngạc:

- A?

Không biết Nữ Oa kinh ngạc Đồng Tử của Nữ Oa, Thái Vân nói Đại La Thiên Tôn còn sống, hay vì Phật giới chi tử, Đế Phạm Thiên đã chết.

Kinh ngạc qua đi, Nữ Oa trở lại bình tĩnh.

- Đại La Thiên Tôn chứng đạo thất bại, còn sống?

Đồng Tử của Nữ Oa, Thái Vân cung kính nói:

- Đúng vậy, nương nương, lần này Đại La Thiên Tôn xuất hiện chưa hồi phục thực lực Thiên Tôn, chỉ là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh, nhưng khiến người kinh sợ là hắn có được Hồng Mông tử hỏa!

581. Chương 580: Dám Can Đảm Công Kích Thiên Vương Thánh Thành?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 580: Dám can đảm công kích thiên vương thánh thành?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nữ Oa trở lại vẻ mặt bình tĩnh lại giật mình:

- Hồng Mông tử hỏa?

Một Tiên Đế thế nhưng có được Hồng Mông tử hỏa!

Nữ Oa hỏi:

- Sau đó thì sao?

Đồng Tử của Nữ Oa, Thái Vân nói:

- Sau đó Cộng Công Thiên Tôn xuất hiện, cùng Đại La Thiên Tôn kịch chiến. Cuối cùng Minh Hà Thiên Tôn, Chúc Long Thiên Tôn lần lượt xuất hiện, hiện tại bốn người đang đấu với nhau trên thiên địa lôi đài của Thiên Đình, chưa phân thắng bại.

Một lát sau, Nữ Oa phát tay:

- Được rồi, ta đã biết, người lui xuống đi.

Đồng Tử của Nữ Oa, Thái Vân cung kính vâng dạ, lui ra khỏi Nữ Oa cung. Nữ Oa nhìn Đồng Tử của Nữ Oa, Thái Vân rời đi, thở dài, ánh mắt mông lung, như nhớ lại chuyện cũ.

Trong không gian nào đó tại hỗn độn thế giới, Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy mặc hỗn nguyên thánh bào cũng nhận được tin Long Kinh Thiên không chết, giờ đã ở Thiên Đình.

Mắt Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy chớp lóe ánh sáng, một hình đồ bát quái xuất hiện trên đầu của gã, liên tục xoay chuyển, hiện ra cảnh tượng bốn người Long Kinh Thiên, Cộng Công, Minh Hà, Chúc Long lão tổ của Long tộc ở trên thiên địa lôi đài kịch chiến.

Nhìn Hồng Mông tử hỏa bên ngoài người Long Kinh Thiên, Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy sắc mặt âm trầm.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy lạnh lùng cười:

- Không ngờ thiên phạt không giết chết người, còn khiến người nhân họa đắc phúc, tu luyện ra Hồng Mông tử hỏa.

- Sư phụ, Đại La Thiên Tôn không nhìn Thiên Đình thiên quy, đảo loạn Thiên Đình, giết chết Phật giới chi tử, tội nghiệt nặng nề, giết một vạn lần cũng không đủ.

Một thanh niên dưới tay Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy mở miệng hỏi:

- Có cần ta đi giết chết Đại La Thiên Tôn không?

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy liếc đại đệ tử Lâm Bình, chậm rãi nói:

- Không cần, ta có tính toán riêng.

Đại đệ tử Lâm Bình cúi thấp đầu, cung kính nói:

- Tuân lệnh sư phụ.

Trên bầu trời thiên địa lôi đài, bốn người Long Kinh Thiên, Cộng Công, Minh Hà, Chúc Long lão tổ của Long tộc còn đang kịch chiến. Mặc dù Long Kinh Thiên có được Hồng Mông tử hỏa nhưng rốt cuộc chỉ là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh, thực lực kém hơn Cộng Công nhiều, không thể làm gì được gã.

Trong khi bốn người Long Kinh Thiên, Cộng Công, Minh Hà, Chúc Long lão tổ của Long tộc kịch chiến thì bỗng hư không bị xé rách, từng đạo thủy khí từ trên trời giáng xuống, một Đồng Tử cầm trường kiếm xuất hiện trước mặt mọi người. Thấy Đồng Tử này, đám Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương biến sắc mặt. Bao gồm Cộng Công, Minh Hà, Chúc Long lão tổ của Long tộc, thậm chí Long Kinh Thiên cũng dừng kịch chiến.

Đồng Tử đi tới, mở miệng nói:

- Phụng thánh lệnh của đạo tổ, Đại La, Cộng Công, Minh Hà, Chúc Long, bốn Thiên Tôn tán đi.

Bốn người Long Kinh Thiên, Cộng Công, Minh Hà, Chúc Long lão tổ của Long tộc cung kính nói:

- Cẩn tuân thánh lệnh của đạo tổ!

Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương, các cường giả ở khắp nơi bái lạy;

- Đạo tổ vạn thọ!

Đồng Tử nói xong xoay người phá không rời đi, thủy thủ biến mất.

Cộng Công thu lại tầm mắt, cảm hận liếc Long Kinh Thiên, lạnh lùng cười:

- Đại La Thiên Tôn, lần này nếu là thánh lệnh của đạo tổ thì trước tiên tha ạng chó nhà người!

Cộng Công nói xong lắc người xé gió rời đi.

Minh Hà Thiên Tôn không nói chuyện, lắc người biến mất.

Chúc Long lão tổ của Long tộc nhìn bóng dáng Cộng Công, Minh Hà biến mất, lạnh lùng cười:

- Cộng Công, nói cái đầu nhà ngươi, ngươi chỉ biết nói mấy lời nhảm nhí!

- Lần sau đừng khiến lão tử đứng tới, nếu không đánh cho cha mẹ ngươi nhìn không ra!

Giọng Chúc Long lão tổ của Long tộc vang vọng thiên địa, đám người Long tộc, các cường giả ở khắp nơi biểu tình quái dị.

Long Kinh Thiên cười to bảo:

- Nói lay lăm, Chúc Long lão ta, ngươi và ta đã lâu không gặp, chúng ta tìm một chỗ nói chuyện đi!

Chúc Long lão tổ của Long tộc giật mình, cười to bảo:

- Tốt, đi!

Chúc Long lão tổ của Long tộc nói xong cùng Long Kinh Thiên bay lên. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch thì theo sát phía sau.

Các tộc trưởng, thái thượng trưởng lão Long tộc Bạch Long tộc, Hắc Long tộc vân vân nhìn nhau, cũng bay lên đi theo.

Đám người Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ của Long tộc rời đi, bỏ lại đám người Thiên Đình và các cường giả ở khắp nơi.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nhìn bóng lưng đám Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ của Long tộc rời đi, sắc mặt cực kỳ khó xem.

Sau đó các cường giả ở khắp nơi từ biệt Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, rời đi.

Nhìn các cường giả ở khắp nơi rời đi, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình sắc mặt càng thêm âm trầm.

Cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình lần này viên mãn kết thúc, không ngờ phút cuối Long Kinh Thiên xuất hiện, không lâu sau chuyện này sẽ truyền khắp Vạn giới, đến lúc đó, mặt mũi Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình của gã mất sạch.

Giọng Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình trầm thấp:

- Đại La Thiên Tôn!

Mắt Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình lóe tia sáng lạnh.

Đại La Thiên Tôn phải chết!

- Hạo Thiên, chúng ta ...

Vương Mẫu nương nương do dự hỏi:

- Có cần đi Tử Tiêu cung một chuyến?

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình trầm ngâm nói:

- Chúng ta về thiên cung trước đã!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nói xong liếc các cường giả của Thiên Đình Tiên Đế bị tử thương vô số xung quanh, lại nổi giận.

- Toàn bộ đều là phế vật!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình lắc người đi hướng thiên cung.

Vương Mẫu nương nương thây vạ bay theo.

Các cường giả của Thiên Đình Tiên Đế cúi đầu, theo phía xa như chó cụp đuôi.

Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ của Long tộc rời đi, hướng tới Kinh Châu. Lúc trước Đại La thiên cung của Long Kinh Thiên tại chính giữa Kinh Châu. Hai cô gái Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển đi theo sau lưng đám Long Kinh Thiên, hai cô gái có rất nhiều lời muốn nói với hắn nhưng biết lúc này không tiện nói, đành yên lặng đi theo.

Đối với sự thật Long Kinh Thiên là Đại La Thiên Tôn, trong lòng hai cô gái kinh ngạc khó thể bình tĩnh.

Thật ra không chỉ có hai cô gái, đám Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Viêm Đế Chu Toàn, lão tổ của Vạn Hải Long môn, Ngao Trọng cũng kinh ngạc khó thể bình tĩnh.

Đại La Thiên Tôn!

Thiên Tôn đây truyền kỳ nhất Tiên giới, năm đó tu luyện ngắn nhất, là Thiên Tôn mạnh nhất ở Tiên giới.

Mặc dù thời gian mọi người ở Tiên giới không lâu nhưng có nghe nói câu chuyện truyền kỳ về Đại La Thiên Tôn. Lúc trước đệ tử nội môn Diệt Tinh tiên môn hay nói về Đại La Thiên Tôn.

Trên đường đi, Chúc Long lão tổ của Long tộc thấy tộc trưởng, thái thượng trưởng lão các tộc Long tộc đi theo sau mình quá bắt mắt nên nói:

- Các người quay về Long giới trước đi.

Nghe Chúc Long lão tổ của Long tộc ra lệnh, tộc trưởng, thái thượng trưởng lão các tộc Long tộc nào dám làm trái, cùng cung kính nói:

- Tuân lệnh, Chúc Long lão tổ!

Tộc trưởng, thái thượng trưởng lão các tộc Long tộc hành lễ, đứng tại chỗ chờ đám Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ của Long tộc đi thật lâu sau, đám tộc trưởng của Kim Long tộc, Ngao Bắc Hành, tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại mới dẫn theo tộc trưởng, thái thượng trưởng lão các tộc Long tộc quay về Long giới.

582. Chương 581: Buồn Cười!

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 581: Buồn cười!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Rất nhanh, đám Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ của Long tộc đi tới Kinh Châu, chỗ lúc xưa có Đại La thiên cung.

Năm đó Đại La thiên cung bị lực lượng thiên phạt hủy diệt. Khi Long Kinh Thiên tới đây, chỉ thấy chỗ Đại La thiên cung bị hủy diệt xây lên một thành trì to lớn, bên trong tiên cung nối tiếp nhau, tiên nhân như thoi đưa, nhộn nhịp cực kỳ, hiển nhiên thành trì bên dưới là một chỗ giao dịch to lớn.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất tiến lên, nói với Long Kinh Thiên:

- Sư phụ, năm đó Hạo Thiên, Cộng Công, Minh Hà giết các đệ tử Đại La thiên cung chúng ta xong tại đây xây dựng hiệp hội thương nghiệp cỡ lớn. Bên dưới là kiến trúc Hạo Thiên, Cộng Công, Minh Hà xây dựng.

Long Kinh Thiên nghe vậy lạnh lùng cười:

- A, phải không?

Chúc Long lão tổ của Long tộc hỏi:

- Đại La huynh đệ, có cần ta ra tay không?

Long Kinh Thiên xua tay, cười nói:

- Chút chuyện nhỏ này không cần Chúc Long lão ca động thủ.

Long Kinh Thiên nói xong quay đầu liếc Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành đứng bên cạnh.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành hiểu ý, lắc người tới bên trên thành trì to lớn. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất bỗng vỗ hai tay xuống, chỉ thấy hai Long trảo to lớn như hai tòa hỗn độn thần sơn khổng lồ đè ép. Tôn Hành càng trực tiếp, lấy ra kim bổng biến thành một cây cột to chống trời đánh xuống. Bàn Tiểu Nhị há mồm hú hướng thành trì, tiếng hú tầng tầng vang vọng thiên địa.

Các cường giả của Thiên Đình đóng giữ bên dưới thành trì thuộc ba phe Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, Công Cộng, Minh Hà cảm thấy toàn thành trì kịch liệt chấn động, từng đạo lực lượng khủng bố không ngừng trùng kích thành trì. Cường giả ba phương Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, Công Cộng, Minh Hà biến sắc mặt.

- Ai?! Dám can đảm công kích thiên vương thánh thành?!

- Không biết đây là tử tội tru diệt cửu tộc sao?

Các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà tức giận gầm lên, từ dưới bay lên trời.

Long Kinh Thiên thấy các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà bay lên trời, lạnh lùng cười:

- Tru diệt cửu tộc?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành thấy các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà xông lên thì ngừng công kích.

Bên dưới thành trì lao ra hơn sáu trăm người đều là Tiên Quân, Tiên Đế cường giả, Tiên Đế cường giả có hơn năm mươi người, còn là là cường giả Tiên Quân.

Hơn năm mươi vị Tiên Đế trấn thủ nhất phương thành trì, có thể thấy các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà coi trọng Thiên Vương thánh thành này tới mức nào.

Thiên Vương thánh thành bên dưới lục tục bay ra Cửu Thiên Huyền Tiên, La Thiên Thượng Tiên cường giả rất nhanh trải rộng trên bầu trời Thiên Vương thánh thành, rậm rạp ba, bốn chục vạn.

Những Cửu Thiên Huyền Tiên, La Thiên Thượng Tiên cường giả xông lên, tản ra, bao vây đám Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ của Long tộc, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành tầng tầng.

Dẫn đầu là một cường giả Thiên Đình đỉnh hậu kỳ Tiên Đế, gã lạnh lùng nhìn đám người Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành.

Cường giả Thiên Đình đỉnh hậu kỳ Tiên Đế nói:

- Các người là ngoan ngoãn chịu trối khiến chúng ta áp giải đến Thiên Đình, giao cho Ngọc Đế trị tội hay là để chúng ta tự mình động thủ?

Lúc này đám người Thiên Vương thánh thành chưa biết chuyện xảy ra tại thiên địa lôi đài, nếu biết thủ phạm là đám người Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành thì chắc đã dầm chạy vắt giò lên cổ rồi, nào dám trách mắng.

Chúc Long lão tổ của Long tộc nghe vật bật cười nói:

- Giao cho Ngọc Đế trị tội?

Chúc Long lão tổ của Long tộc nói giỡn với Long Kinh Thiên:

- Đại La huynh đệ, không bằng chúng ta lại đi Thiên Đình khiến tiểu bạch kiếm Hạo Thiên trị tội chúng ta đi?

Long Kinh Thiên và Chúc Long lão tổ của Long tộc nhìn nhau cười.

Các cường giả của Thiên Đình thấy Chúc Long lão tổ của Long tộc không chỉ phớt lờ Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, còn gọi Ngọc Đế là tiểu bạch kiểm thì rất tức giận.

- Ủa?

Có một người kinh ngạc hỏi:

- Người là Kim Long lão tổ?

Người này là một đồ tôn của Công Cộng.

Kim Long lão tổ? Các cường giả của Thiên Đình giật mình, nhìn hướng Kim Long lão tổ, Ngao Nhất đứng cạnh Long Kinh Thiên.

Lại có người giật mình kêu lên:

- Người kia hình như là yêu vương Tôn Hành?

- Một trong chín yêu vương của Yêu giới, yêu vương Tôn Hành?

Các cường giả của Thiên Đình nhìn hướng kim bồng trong tay Tôn Hành, giật nảy mình.

Lại có người kinh ngạc hỏi:

- Đó là Đoạt Mệnh Tiên Quân!

Các cường giả của Thiên Đình giật mình nhìn hướng Bàn Tiểu Nhị.

Kim Long lão tổ.

Yêu vương Tôn Hành.

Bàn Tiểu Nhị!

- Ha ha, thì ra là Kim Long lão tổ, yêu vương Tôn Hành, Đoạt Mệnh Tiên Quân.

Sau đó cường giả Thiên Đình đỉnh hậu kỳ Tiên Đế dẫn đầu cười nói:

- Các ngươi tới vừa lúc, Ngọc Đế vẫn treo giải thưởng bắt các ngươi, năm đó để các ngươi chạy thoát, không nghĩ tới các ngươi hôm nay dám can đảm tiến đến chui đầu vô lưới!

- Bố yêu la vông đại trận! Không thể làm cho bọn họ chạy thoát!

- Mau chóng bấm báo cho Ngọc Đế, Công Cộng, Minh Hà Thiên Tôn lại phái cường giả tiến đến!

Các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà quát to.

Mặc dù giật mình uy danh của Kim Long lão tổ, yêu vương Tôn Hành, Đoạt Mệnh Tiên Quân nhưng các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà có đến năm mươi vị Tiên Đế, họ không để Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành vào lòng. Bởi vì Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ của Long tộc thu khí thế, không nhìn ra thực lực chân chính. Bởi vậy các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà chỉ nghĩ rằng Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ của Long tộc là Tiên Đế bình thường không nổi tiếng.

Phút chốc các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà lấy năm mươi vị Tiên Đế làm trung tâm, tam phương chúng Tiên Quân, la tiên thượng tiên, Cửu Thiên Huyền Tiên cường giả thân hình chớp động, một vòng lại một vòng, một tầng lại một tầng, bố trí đại trận.

Long Kinh Thiên thấy vậy biểu tình lạnh nhạt, cũng không ra tay ngăn cản, cùng Chúc Long lão tổ của Long tộc đứng yên nhìn các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà bày trận pháp như xem trò hề.

Bởi vì không có lệnh của Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành không ra tay công kích.

Nhìn đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ của Long tộc đứng đó không chút động tĩnh, các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà lấy làm lạ.

Một người gai mắt đám Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ của Long tộc, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, lạnh lùng cười:

- Cuồng vọng, tự đại! Đợi lát nữa để xem các ngươi còn cuồng vọng nữa không!

Đại trận bố xong, cường giả Thiên Đình đỉnh hậu kỳ Tiên Đế lạnh lùng quát:

- Công kích!

583. Chương 582: Hồi Phục Vị Trí Thiên Tôn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 582: Hồi phục vị trí Thiên Tôn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Phút chốc các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà công kích đám Long Kinh Thiên, Chúc Long lão tổ của Long tộc, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, như sóng to không ngừng bao phủ.

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói:

- Giết hết đi.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành cung kính nói:

- Tuân lệnh sư phụ!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành bay lên công kích các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà.

- Sư phụ?

Các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà ngẩn ra, không hiểu Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành nói sư phụ là có ý gì.

Trán Long Kinh Thiên lóe ánh sáng, một tòa tiên cung bay ra, tiên cung bay ra, hỗn độn, Hồng Mông hơi thở cuộn cuộn bao phủ tứ phương.

Tiên cung phá vỡ lực lượng công kích của các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà, hóa thành tiên cung lớn không biết bao nhiêu ức vạn dặm, bỗng dưng vào các cường giả của Thiên Đình.

Các cường giả của Thiên Đình thấy tiên cung lớn không biết bao nhiêu ức vạn dặm đánh tới thì sợ tới mức mặt trắng bệch, muốn bay đi tránh né, bị tiên cung đập bay, vô số huyết vũ từ trên cao rơi xuống.

Đám Tiên Đế, Tiên Quân, la tiên thượng tiên, Cửu Thiên Huyền Tiên cường giả thuộc các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà rơi máu xuống như nhuộm đỏ mỗi góc thành trì.

Mặt đất ngã tư đường phía dưới một mảnh màu đỏ, tinh huyết, tử vong tràn ngập các không gian thành trì.

Vô số kiến trúc bị huyết vũ đập trúng, đều đổ nát.

Các cường giả ở khắp nơi đến thành trì giao dịch vốn ở bên dưới xem kịch vui, nhìn các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà ở trên trời nổ tan xác, huyết vũ trút xuống, đều sợ tới mức thét chói tai, bay tứ tán chạy trốn.

Hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình mặc dù bị tổn hại nhưng từ Long Kinh Thiên thi triển dường nói là đám Tiên Đế, dù óc là Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cũng không đỡ được.

Trừ bỏ vài tên Tiên Đế hậu kỳ, hậu kỳ đỉnh may mắn tránh thoát hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình công kích ra, còn lại chết hết.

Một kích giết chết năm mươi danh Tiên Đế, mấy trăm Tiên Quân, mấy chục vạn La Thiên Thượng Tiên, Cửu Thiên Huyền Tiên!

Dưới thành trì các cường giả ở khắp nơi chạy tứ tán tới mức tay chân như nhũn ra, thiếu chút bay không nổi.

- Người, người là Đại La Thiên Tôn?

- Người không chết?

Còn lại mấy tên Tiên Đế hậu kỳ, hậu kỳ đỉnh cường giả Thiên Đình lúc này rất cực suy nghĩ cẩn thận lúc trước Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành kêu sư phụ là có ý gì.

Mấy người nói xong bản năng bỏ chạy.

Mấy người bay đi, trong đầu chỉ có một ý nghĩ.

- Đại La Thiên Tôn không chết! Má ơi, Đại La Thiên Tôn không chết! Nhất định phải mau chóng bẩm báo cho Ngọc Đế biết!

Nhưng mấy người chưa trốn đi xa thì đột nhiên liền bị mấy đạo hào quang theo sau lưng xuyên qua, từ trước ngực xuyên thấu ra.

Mấy người cúi đầu, gục xuống.

Long Kinh Thiên thu lại hai tay, nhìn vô số yêu binh, yêu tướng Thiên Đình hoảng hốt bỏ trốn bên dưới thành trì, lạnh lùng nói:

- Không chứa một tên!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành Viêm Đế Chu Toàn, lão tổ của Vạn Hải Long môn, Ngao Trọng cung kính vâng dạ, đều ra tay, đánh chết hết vô số yêu binh, yêu tướng Thiên Đình hoảng hốt chạy trốn.

Vô số yêu binh, yêu tướng Thiên Đình hoảng hốt chạy trốn bình thường chỉ có thực lực Đại La Kim Tiên, đối mặt đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Viêm Đế Chu Toàn, lão tổ của Vạn Hải Long môn, Ngao Trọng sao thoát được? Rất nhanh, toàn bộ bị giết, không một ai sống sót.

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh băng.

Năm đó các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà giết đệ tử đích truyền của Long Kinh Thiên, còn có vài tỷ tiên nữ, hộ vệ, Đồng Tử trong Đại La thiên cung. Đối với các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà, dĩ nhiên Long Kinh Thiên sẽ không nhân từ nương tay.

Tiếng hét thảm rất nhanh ngừng lại, một mảnh tĩnh mịch.

Mới rồi Thiên Vương thánh thành to lớn còn rất nhộn nhịp, máu chảy thành sông, đối với các phái cường giả, đệ tử khác giao dịch trong thành trì thì Long Kinh Thiên cũng không khó xử đối phương, làm cho họ chạy trốn.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Viêm Đế Chu Toàn, lão tổ của Vạn Hải Long môn, Ngao Trọng giết hết vô số yêu binh, yêu tướng Thiên Đình, trở lại bên cạnh Long Kinh Thiên.

Hai tay Long Kinh Thiên bông võ xuống dưới. Chỉ thấy Thiên Vương thánh thành to lớn chiếm phạm vi ỨC ỨC VẠN DẬM bị một chưởng đánh sập như cát.

Long Kinh Thiên làm xong mọi thứ mới lấy ra hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình.

Long Kinh Thiên nói với Chúc Long lão tổ của Long tộc:

- Chúc Long lão ca, chúng ta vào đi.

Chúc Long lão tổ của Long tộc cười ha hả, nói:

- Tốt!

Chúc Long lão tổ của Long tộc cùng Long Kinh Thiên bay vào hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, nói:

- Ta nói nhé Đại La huynh đệ, hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình của ngươi là thứ bảo bối, về sau nói không chừng ta sẽ thường tới chỗ ngươi tu luyện.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Rất haon ghênh.

Lúc này trên Kim Loan điện Thiên Đình, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nghe Tiên Đế phía dưới bẩm báo chuyện Thiên Vương thánh thành, tức giận muốn chửi má nó.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình siết chặt nắm đấm, mắt lóe tia sáng lạnh khủng bố:

- Đại La Thiên Tôn!

- Bệ hạ.

Dưới điện, Thái Bạch Kim Tinh do dự nói:

- Mới nãy Cộng Công, Minh Hà Thiên Tôn truyền tin, bảo tổn thất của Thiên Vương thánh thành phải từ Thiên Đình chúng ta phụ trách.

- Cái gì?

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình trợn tròn mắt:

- Hai lão già đó, buồn cười!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình tức giận, đám người đứng trong đại điện Thiên Đình câm như hến, không dám ra tiếng.

Không lâu sau, chuyện cuộc chiến thiên tài vạn năm một lần của Thiên Đình truyền khắp Tiên giới, Long giới, Phật giới, Yêu giới, Vạn giới đều nghị luận, khiếp sợ, khó mà tin được.

Đại La Thiên Tôn chết mà sống lại!

Đại La Thiên Tôn tử mà sống lại!

Tiên Đế chi cảnh, có được Hồng Mông tử hỏa!

Dễ dàng giết chết Phật giới chi tử Đế Phạm Thiên!

Khiến Cộng Công Thiên Tôn chật vật tránh né!

Tất cả như bão tố thổi quét thiên địa Vạn giới.

Long Kinh Thiên xuất hiện, Vạn giới chấn động.

Đương nhiên một vài lão tổ trước kia ở Đại La thiên cung, sau này phản bội, góp sức cho Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, Cộng Công, Minh Hà nghe được Long Kinh Thiên chết đi sống lại thì rất sợ, từng giây từng phút lo lắng hẩn thán lý môn hộ, xuống tay với họ.

Trong khi người Vạn giới chấn động, kinh hoàng vì Long Kinh Thiên xuất hiện thì hẳn cùng Chúc Long lão tổ của Long tộc đang trò chuyện trong hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình. Trước kia Long Kinh Thiên và Chúc Long lão tổ của Long tộc chính là bạn tốt, lần này gặp lại, tự nhiên có rất nhiều điều muốn nói.

Nửa tháng sau, Chúc Long lão tổ của Long tộc rời đi.

584. Chương 583: Tư Chất Thường Thường

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 583: Tư chất thường thường

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Sau khi Chúc Long lão tổ của Long tộc đi, Long Kinh Thiên kêu năm người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu tới, đưa Hồng Mông tiên đan bên trong bảo khố của Thái Cổ Thiên Đình ọi người, khiến năm người nuốt vào tu luyện. Long Kinh Thiên ra lệnh Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu tìm kiếm hỗn độn, Hồng Mông tài liệu.

Hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình ở thái cổ hồng hoang bị tổn hại quá nặng, Long Kinh Thiên muốn chữa trị cần không ít hỗn độn, Hồng Mông tài liệu.

Về phần đám Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Viêm Đế Chu Toàn, lão tổ của Vạn Hải Long môn, Ngao Trọng thì Long Kinh Thiên dựa theo tình huống của mỗi người cho không ít hỗn độn tiên đan, hỗn độn linh mạch, làm ấy người cố gắng tu luyện.

Làm xong mọi thứ, Long Kinh Thiên mở ra phòng ngự đại trận của hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, tiến vào không gian sâu nhất, lấy ra mảnh vỡ của huyền hoàng cự đản, tiếp tục luyện hóa mảnh vỡ của huyền hoàng cự đản.

Long Kinh Thiên biết Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, Cộng Công, Minh Hà không thể nào cứ bỏ qua, vì vậy hẳn phải mau chóng đột phá, hồi phục đến cảnh giới Thiên Tôn.

Chỉ cần hồi phục đến cảnh giới Thiên Tôn, cộng thêm Hồng Mông tử hỏa, dù là Cộng Công, Minh Hà liên hợp lại thì Long Kinh Thiên cũng không sợ.

Hơn nữa Long Kinh Thiên cảm giác dù hẳn có được Hồng Mông tử hỏa nhưng thực lực rất thấp, không thể phát huy uy lực chân chính của Hồng Mông tử hỏa. Nếu Long Kinh Thiên đột phá đến cảnh giới Thiên Tôn thì uy lực của Hồng Mông tử hỏa ít nhất mạnh gấp đôi.

Long Kinh Thiên khoanh chân trong hư không, vận chuyển hỗn độn Đại La Thiên, hai tay vung. Hồng Mông tử hỏa bao vây mảnh vỡ của huyền hoàng cự đản, không ngừng hấp thu, luyện hóa mảnh vỡ của huyền hoàng cự đản và thiên đạo pháp tắc.

Thời gian trôi qua.

Theo Long Kinh Thiên luyện hóa mảnh vỡ của huyền hoàng cự đản và thiên đạo pháp tắc, Tiên Đế pháp tắc trong cơ thể dần tới gần ba trăm vạn.

Ba trăm vạn là một cái cửa, thiên địa Vạn giới, rất nhiều Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả đều không vượt qua được. Ví dụ như đám tộc trưởng của Hắc Long bộ tộc, Ngao Bất Bại là hai trăm vạn.

Đột phá ba trăm vạn, như vậy đẳng cấp khác.

Trong khi Long Kinh Thiên luyện hóa, mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn to mấy vạn trượng, không biết lớn bao nhiêu vạn dặm không ngừng thu nhỏ lại, một vạn trượng, chín ngàn trượng, năm ngàn trượng, cuối cùng, còn lại ngàn trượng!

Ngày này, Long Kinh Thiên đang luyện hóa mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn và thiên đạo pháp tắc thì đột nhiên toàn thân hào quang vạn trượng, từng đạo ánh sáng phóng lên cao, bốn phía không gian kịch liệt chấn động.

Hư không ở chỗ sâu trong không ngừng vang lên từng thanh âm quái dị, giống như tiên nhạc, giống như phật âm, giống như Long ngâm, giống như quần ma gầm rú.

Ánh sáng toàn thân Long Kinh Thiên ngày càng rực rỡ, trên hư không xuất hiện lỗ hổng to lớn. Một cột sáng ẩn chứa thiên đạo pháp tắc từ trên trời đánh xuống, tiến vào linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên.

Trên linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên, tiên phù xoay tít. Lúc trước Long Kinh Thiên nhận Tổ Long Hải tẩy lễ thì linh hồn chi hải xuất hiện quả trứng bầy sắc, bây giờ nó hoàn toàn dung nhập vào tiên phù của Long Kinh Thiên.

Tiên phù của Long Kinh Thiên từ trong ra ngoài bắt đầu hoàn toàn lột xác.

Ngay khi Long Kinh Thiên bắt đầu hoàn toàn lột xác thì trong một không gian hỗn độn thể giới, một ông lão râu bạc mặc đạo bào mở mắt ra.

Ông lão râu bạc mặc đạo bào lẩm bẩm:

- Rốt cuộc sắp bắt đầu chân chính ngộ đạo rồi sao?

Ông lão râu bạc nói xong không gian lại yên lặng.

Long Kinh Thiên cảm ứng đệ tử của Long tộc trong người biến đổi, lòng vui vẻ, rốt cuộc hồi phục cảnh giới Thiên Tôn! Sau khi hồi phục cảnh giới Thiên Tôn thì linh hồn của Long Kinh Thiên giống như cùng toàn bộ thiên địa đều hòa hợp nhất thể, hẳn cảm giác được rất nhiều thứ trước kia không cảm giác ra.

Loại cảm giác này thật huyền diệu.

Này không phải đại đạo, dường như là thiên đạo?!

Toàn thân Long Kinh Thiên chậm rãi mơ hồ rồi biến mất, như cùng thiên địa xung quanh hòa hợp một thể. Long Kinh Thiên chính là trời, là đất, thiên địa chúng sinh đã sinh ra là vì hắn, thiên địa vạn vật đã diệt vì hắn.

Sinh sôi diệt diệt, tuần hoàn phục thủy!

Bởi vì Long Kinh Thiên ở trong không gian sâu nhất hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình hồi phục cảnh giới Thiên Tôn, không khiến lực lượng bên ngoài dao động nên không ai biết hắn đã trở về cảnh giới Thiên Tôn.

Ngay khi Long Kinh Thiên hồi phục cảnh giới Thiên Tôn, không ngừng hiểu được thiên đạo thì các phái, các gia tộc lão tổ kinh khủng vì hắn xuất hiện dần yên bưng.

Trong một đế vương đại phái, có gần trăm lão tổ ngồi ngay ngắn. Những lão tổ đều là đến Đại La thiên cung của Long Kinh Thiên nghe đạo.

Một vị từng được đệ tử thu làm đệ tử ký danh giờ đầu hiệu cho Công Cộng, đồng dạ nói:

- Ta sớm nói rồi, Đại La Thiên Tôn còn chưa hồi phục vị trí Thiên Tôn, bây giờ chúng ta đầu hiệu cho Công Cộng Thiên Tôn, có Công Cộng Thiên Tôn ở thì hẳn dám làm gì chúng ta?

Một lão tổ khác tiếp lời:

- Mặc dù Phong Hành lão tổ nói đúng.

- Nhưng sớm hay muộn Đại La Thiên Tôn sẽ hồi phục vị trí Thiên Tôn, đến lúc đó thì chúng ta ...?

- Hồi phục vị trí Thiên Tôn?

Lại một lão tổ lạnh lùng cười:

- Hẳn nghĩ vị trí Thiên Tôn này dễ hồi phục lắm sao? Nếu dễ dàng đột phá vị trí Thiên Tôn thì chúng ta đã không phải vất vả tu luyện vạn ức năm. xem tại

Các lão tổ bàn tán.

Chỗ hư không Long Kinh Thiên tu luyện, thân thể của hắn, thậm chí tư duy, thần hồn cũng đều hoàn toàn biến mất, không một tia dao động, giống như hoàn toàn không tồn tại trong thiên địa

Ngày này, đột nhiên, trong hư không xuất hiện một tia hào quang. Mới đầu ánh sáng rất mỏng manh, theo thời gian trôi qua, hào quang càng ngày càng mạnh, càng lúc càng lớn, cuối cùng trải rộng toàn bộ hư không.

Hư không hoàn toàn bị hào quang tràn ngập, trừ bỏ hào quang vẫn là hào quang. Đột nhiên, ánh sáng nóng cháy, cường thịnh đến mức tận cùng như thủy triều rút lui. Trong hư không, một đạo bóng người chậm rãi hiện ra, đúng là Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đột phá cảnh giới Thiên Tôn, khí chất của hắn hoàn toàn lột xác, đứng thẳng ở nơi nào, giờ tay nhấc chân, bề ngễ thiên hạ. Long Kinh Thiên cảm ứng lực lượng quay cuồng trong người, cười vui vẻ, cảm giác đứng ở đỉnh xưa kia rất cuộc trở về!

Long Kinh Thiên lắc người, rá khỏi sâu trong hư không, truyền âm khiến đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành tới đại điện Thái Cổ Thiên Đình.

Trước hết tiến vào là Kim Long lão tổ, Ngao Nhất. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất đi vào thấy Long Kinh Thiên ở trên đại điện thì mắt tròn tròng, người rung động rồi mừng như điên.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất quỳ lạy:

- Chúc mừng sư phụ hồi phục đến vị trí Thiên Tôn!

Đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Tôn Hành, Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu tới đại điện Thái Cổ Thiên Đình sau nghe giọng đệ nhất, người rung động. Cả đám đi vào đại điện, đều là vẻ mặt kích động, mừng như điên.

585. Chương 583: Tư Chất Thường Thường (2)

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 583: Tư chất thường thường (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Tôn Hành, Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu vái:

- Chúc mừng sư phụ hồi phục vị trí Thiên Tôn!

Long Kinh Thiên cười to bảo:

- Đứng lên hết đi.

Lần này hồi phục vị trí Thiên Tôn, tâm tình của Long Kinh Thiên rất tốt.

Đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành cung kính vâng dạ, đứng dậy.

Long Kinh Thiên quay đầu hỏi Kim Long lão tổ, Ngao Nhất:

- Ngao Nhất, ngươi hãy nói tình hình bên ngoài mấy ngày nay đi.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cung kính nói:

- Tuân lệnh sư phụ!

Sau đó Kim Long lão tổ, Ngao Nhất kể cho Long Kinh Thiên nghe các chuyện bên ngoài.

Lần này Long Kinh Thiên bế quan đột phá, bên ngoài đã qua đi mười mấy năm. Trong mười mấy năm nay Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, Cộng Công, Minh Hà không có động tĩnh gì. Sau trận chiến thiên địa lôi đài, dường như ba Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, Cộng Công, Minh Hà người đều hoàn toàn yên lặng.

Mười mấy năm qua Tiên giới có nhiều lão tổ dẫn dắt môn hạ đầu vào Đại La thiên cung. Có hai trăm Tiên Đế đầu vào Đại La thiên cung, gần vạn Tiên Quân, còn La Thiên Thượng Tiên, Cửu Thiên Huyền Tiên thì là vô số.

Nhưng có nhiều lão tổ lựa chọn bàng quan.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất hỏi:

- Sư phụ có muốn gặp mặt bọn họ không?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất ý chỉ mấy lão tổ đầu hiệu.

Long Kinh Thiên phát tay, nói:

- Không cần.

Long Kinh Thiên biết ý định của mấy lão tổ đầu vào mình là gì.

Long Kinh Thiên nghi hoặc hỏi:

- Ta khiến các người tìm kiếm Hồng Mông tài liệu chữa trị Thái Cổ Thiên Đình hỗn độn, tìm ra sao rồi?

Tôn Hành tiến lên nói:

- Bẩm sư phụ, đa số tài liệu chúng ta đã tìm được, nhưng còn thiếu tiên thiên thái dương thái âm thổ, vạn sa thần thiết.

Long Kinh Thiên hỏi lại:

- Tiên thiên thái dương thái âm thổ, vạn sa thần thiết?

- Đúng vậy. Sư phụ!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất tiến lên nói:

- Hai năm nay chúng ta lấy ngàn vạn hỗn độn thiên nguyên đan treo giải thưởng tiên thiên thái dương thái âm thổ, vạn sa thần thiết nhưng vẫn không có tin tức.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Ta có tiên thiên tức nhượng, không cần tìm kiếm tiên thiên thái dương thái âm thổ.

Chữa trị hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình có thể dùng tiên thiên tức nhượng thay thế tiên thiên thái dương Thái Âm thổ, hơn nữa dùng tiên thiên tức nhượng thay thế tiên thiên thái dương Thái Âm thổ sẽ có hiệu quả rất tốt.

Đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành nghe vậy thì chấn động:

- Tiên thiên tức nhượng?

tiên thiên tức nhượng là thần thổ thần kỳ nhất thiên địa, vậy mà sư phụ có?

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Còn vạn sa thần thiết, ta biết làm sao có được rồi.

Nói tới đây mắt Long Kinh Thiên lóe tia sáng lạnh lẽo.

Long Kinh Thiên đứng dậy, nói:

- Chúng ta đi.

Long Kinh Thiên lắc mình bay ra khỏi đại điện Thái Cổ Thiên Đình, hướng phái nam.

Huyền Diệt tiên môn, Hoắc Cương, Thành Tiêu thấy vậy thì không dám hỏi người, bay theo Long Kinh Thiên.

Nửa ngày sau, Long Kinh Thiên mang theo đám Huyền Diệt tiên môn, Hoắc Cương, Thành Tiêu đi tới bầu trời một thành trì to lớn, đáp xuống, đi tới cửa thành trì.

- Thập Phương thành!

Mấy người Huyền Diệt tiên môn, Hoắc Cương, Thành Tiêu liếc ba chữ to trên cửa thành trì.

Thập Phương thành, chỗ Thập Phương tiên môn, mấy người Huyền Diệt tiên môn, Hoắc Cương, Thành Tiêu lơ mơ hiểu được ý định của Long Kinh Thiên.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lão Thâm năm đó là thính đạo của Đại La thiên cung, một đệ tử ký danh Long Kinh Thiên thu được, nhưng bây giờ đã đầu hiệu vào Công Cộng.

Ngay khi mấy người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu đi vào cửa thành Thập Phương thành thì một đệ tử của Thập Phương tiên môn thủ vệ quát hỏi:

- Đứng lại, các người là loại người nào?!

Đế vương đại phái cai trị thành trì, nếu không thiệp mời thì không được vào.

Long Kinh Thiên phớt lờ câu hỏi của mấy chục đệ tử của Thập Phương tiên môn, mang theo đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu đi vào Thập Phương thành. Khi đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu đi vào Thập Phương thành, đệ tử của Thập Phương tiên môn thủ hộ cửa thành như pho tượng đứng tại đó không nhúc nhích. Hồi lâu sau đệ tử của Thập Phương tiên môn tỉnh táo lại, mắt mờ mịt, không có trí nhớ chuyện trước đó.

Long Kinh Thiên mang theo đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu đi vào Thập Phương thành, chậm rãi tiến tới Thập Phương tiên môn.

- Lần này Thập Phương tiên môn tuyển nhận đệ tử, chắc yêu cầu dễ hơn trước.

- Đúng vậy, trước kia mỗi lần tuyển nhận đệ tử chính là một trăm người, lần này tuyển nhận ba trăm, lấy thiên phú và thực lực của chúng ta, lần này tuyệt đối có thể đi vào Thập Phương tiên môn!

- Nhưng năm đó lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lão Thâm là đệ tử ký danh dưới tay Đại La Thiên Tôn, bây giờ đầu hiệu vào Công Cộng Thiên Tôn, nếu Đại La Thiên Tôn thanh lý môn hộ, bây giờ chúng ta bái vào Thập Phương tiên môn thì chẳng phải là?

- Người lo mấy chuyện này làm gì? Thiên địa lôi đài đã qua mười mấy năm, nếu Đại La Thiên Tôn kia muốn thanh lý môn hộ thì đã sớm rửa sạch. Còn nữa, chắc Đại La Thiên Tôn không lợi hại như tin đồn đâu, bây giờ hắn còn chưa hồi phục vị trí Thiên Tôn, căn bản không khả năng là đối thủ của Cộng Công, Minh Hà Thiên Tôn, nếu không thì bây giờ cũng sẽ không co đầu rút cổ ở Thái Cổ Thiên Đình không dám đi ra. Trận chiến thiên địa lôi đài nếu không có Chúc Long lão tổ của Long tộc đến thì Đại La Thiên Tôn đã sớm chết trong tay Cộng Công, Minh Hà Thiên Tôn rồi!

Đám thanh niên phía trước vừa đi vừa bàn tán, xem ra lần này Thập Phương tiên môn tuyển nhận đệ tử, bọn họ đều là tiến đến báo danh.

Mấy người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu nghe đối phương bất kính với Long Kinh Thiên, tức giận muốn ra tay thì bị hắn phát tay cản lại.

Long Kinh Thiên đi tới cười hỏi một thanh niên mặc áo vàng:

- Các hạ có mặt trong cuộc chiến thiên địa lôi đài đó sao?

Mới này đúng là thanh niên mặc áo vàng đã bất kính với Long Kinh Thiên.

Thanh niên mặc áo vàng nghe vậy quay đầu liếc đám Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu, hơi đắc ý, hếch cằm nói:

- Đương nhiên, lúc ấy ta thấy rõ tình cảnh Cộng Công Thiên Tôn cùng Đại La Thiên Tôn đại chiến. Nếu không phải Đại La Thiên Tôn Đại La Thiên Tôn có được Hồng Mông tử hỏa, đã sớm bị Cộng Công Thiên Tôn giết tan tác rồi.

Mấy người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu nghe vậy sửng sốt, lắc đầu cười khổ. Rõ ràng tiểu tử này không có mặt trong cuộc chiến thiên địa lôi đài năm đó, nếu không thì Long Kinh Thiên đứng trước mặt gã, tại sao không nhận ra? Nếu thanh niên mặc áo vàng biết Đại La Thiên Tôn trong miệng gã bị Cộng Công Thiên Tôn giết tan tác chính là thanh niên tóc đen đứng trước mặt gã thì chắc đã sớm đá dằm rồi.

Long Kinh Thiên nghe thanh niên mặc áo vàng nói, cũng không tức giận, cảm giác buồn cười, hẳn thật sự bật cười.

586. Chương 584: Gặp Lão Tổ Của Chúng Ta?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 584: Gặp lão tổ của chúng ta?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lão tổ nghi hoặc hỏi:

- Thập Phương tiên môn tuyên nhận đệ tử, chắc các vị cũng tới báo danh? Nhưng Thập Phương tiên môn chính là từ xưa để vương đại phái, tuyên nhận đệ tử nghiêm khắc, ta xem vài vị tư chất thường thường, có chín phần không hy vọng.

Mấy người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu biểu tình quái dị.

Tư chất thường thường?!

Bàn Tiểu Nhị thấy tức cười, thật sự cười ra tiếng.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu vai run run, nhin thật vất vả.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Các hạ nói đúng lắm, chúng ta tư chất thường thường, tự nhiên so ra kém chư vị. Chờ khi chư vị vào Thập Phương tiên môn thì rất mong được chư vị giúp đỡ cho.

Thanh niên mặc áo vàng nghe Long Kinh Thiên ‘nịnh hót’ thì vẻ mặt đắc ý.

Thanh niên mặc áo vàng cười nói:

- Đâu có đâu có, gặp lại tức hữu duyên, về sau ta tiến vào Thập Phương tiên môn, trở thành đệ tử của Thập Phương tiên môn, các người có chuyện gì tới tìm ta, chỉ cần ta có thể làm được thì sẽ giúp các người!

Long Kinh Thiên cười nói:

- Vậy thì đa tạ.

Lúc này đám Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu tiến vào chỗ chiêu danh tuyển nhận đệ tử Thập Phương tiên môn.

Đám Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu tới nơi, thấy chỗ báo danh tuyển nhận đệ tử của Thập Phương tiên môn đã đông kín người. Năm đó Diệt Tinh tiên môn tuyển nhận đệ tử có ngàn vạn đệ tử đến báo danh. Thập Phương tiên môn là từ xưa để vương đại phái, mạnh hơn Diệt Tinh tiên môn không biết bao nhiêu lần, càng có nhiều người vào báo danh. Long Kinh Thiên quét thần thức, có mấy chục ức người!

Mấy chục ức người!

Nếu xếp thành đội chỉ sợ là liên miên mấy chục vạn dặm.

Sau khi đi vào, thanh niên mặc áo vàng hòa vào đám nhận tuyển chọn, xếp hàng mặt sau, thấy đám Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu ngậy ngốc đứng đó thì mở miệng nói:

- Các người còn không mau lại đây xếp hàng!

Long Kinh Thiên quay đầu lại, nói:

- Chúng ta không báo danh.

Thanh niên mặc áo vàng sửng sốt, sau đó cười nói:

- Cũng đúng, lấy tư chất của các người không thể tiến vào, báo danh cũng vô dụng, lại đây đi thăm kiến thức một chút cũng tốt.

Long Kinh Thiên cười cười, không nói, cùng đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu đi tới chỗ phụ trách đăng ký báo danh đệ tử Thập Phương tiên môn.

Khi Long Kinh Thiên đi vào chỗ báo danh tuyển nhận đệ tử của Thập Phương tiên môn, vài tên đệ tử của Thập Phương tiên môn thấy hấn chen ngang, trách mắng: xem tại

- Đứng lại! Các người không biết muốn báo danh phải xếp hàng sao? Mau lặn ra sau xếp hàng đi!

Thì ra các đệ tử của Thập Phương tiên môn cũng cho rằng mấy người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu đến báo danh.

Nghĩ cũng đúng, hôm nay là ngày Thập Phương tiên môn tuyển nhận đệ tử, không đến báo danh thì tới Thập Phương tiên môn làm cái gì?

Bàn Tiểu Nhị tiến lên, lạnh lùng nói:

- Kêu lão tổ của các người ra đây, sư phụ của ta muốn gặp mặt.

Giọng của Bàn Tiểu Nhị không nhỏ, các đệ tử báo danh nghe rõ ràng. Tình hình vốn ồn ào ầm ĩ chợt yên tĩnh, mọi ánh mắt cùng nhìn hướng Bàn Tiểu Nhị.

Mấy tên đệ tử của Thập Phương tiên môn ngẩn ra, sau đó bật cười. Đám đệ tử của Thập Phương tiên môn đi tới trước mặt Bàn Tiểu Nhị, liếc đám người Long Kinh Thiên.

Đệ tử của Thập Phương tiên môn cười nói:

- Tiểu tử, người xác định đang nói lão tổ của chúng ta sao?

- Người là sư phụ của hấn?

Một đệ tử của Thập Phương tiên môn nhìn Long Kinh Thiên từ trên xuống dưới, cười nói:

- Không biết người là là vương giả đại phái thiếu môn chủ nào? Muốn gặp lão tổ của chúng ta có chuyện gì? Dù là lão tổ của các người tự đến đây muốn bái kiến lão tổ của chúng ta cũng phải ba quỳ chín lạy, còn người?

Thanh âm của đệ tử của Thập Phương tiên môn tràn ngập trêu chọc.

Nhưng đệ tử của Thập Phương tiên môn mới nói xong thì đột nhiên một cỗ khủng bố lực lượng vọt tới, đôi mắt gã kinh sợ, còn chưa kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra, trước mắt tối đen, mất tri giác.

Mấy đệ tử của Thập Phương tiên môn cũng vậy, té cái rầm.

Đúng là Bàn Tiểu Nhị ra tay.

Mấy tên đệ tử của Thập Phương tiên môn đến khi chết cũng không biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Nhìn mấy tên đệ tử của Thập Phương tiên môn té xuống đất không nhúc nhích, các đệ tử báo xanh vốn nghe Bàn Tiểu Nhị nói là Long Kinh Thiên muốn gặp lão tổ của Thập Phương tiên môn thì cười phá lên chột ngừng bật.

Thanh niên mặc áo vàng trước đó đi chung với đám Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu trợn to mắt.

- Trần sư đệ!

- Phong sư đệ!

Lúc này đệ tử của Thập Phương tiên môn xung quanh kinh ngạc bay tới trước người đám đệ tử của Thập Phương tiên môn kia.

Một đệ tử của Thập Phương tiên môn kinh ngạc hỏi:

- Chết rồi?

Chết rồi! Các đệ tử báo danh xung quanh ồ lên, giật mình nhìn mấy người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu. Đám Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu dám giết đệ tử của Thập Phương tiên môn vào ngày Thập Phương tiên môn tuyển nhận đệ tử tại Thập Phương thành!

- Sao lại thế này?!

Tiếp theo, vài quần sự phụ trách chỗ báo danh tuyển nhận đệ tử của Thập Phương tiên môn bay hướng bên này.

Khi các quần sự Thập Phương tiên môn đi vào, một đệ tử của Thập Phương tiên môn vội nói:

- Hoàng quần sự, là bọn hắn, bọn họ giết chết Trần sư đệ, Phong sư đệ!

Đệ tử của Thập Phương tiên môn kia chỉ vào đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu.

- Cái gì?

Quần sự của Thập Phương tiên môn nghe nói vậy đều lộ vẻ mặt không thể tin.

Từ khi Thập Phương tiên môn lập phái đến bây giờ bọn họ lần đầu tiên nghe nói có người giết đệ tử của Thập Phương tiên môn tại Thập Phương thành

Một gã quần sự của Thập Phương tiên môn nét mặt sa sầm:

- Các người rốt cuộc là ai?!

Quần sự của Thập Phương tiên môn nhìn đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu. Tất cả đệ tử của Thập Phương tiên môn bay tới, bao vây đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu.

Đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu không mở miệng. Bàn Tiểu Nhị giơ lên tay phải, búng tay, chỉ thấy mười quần sự của Thập Phương tiên môn khựng tại chỗ, mắt trợn to, trán có cột máu phun ra, ngã gục xuống, không ai sống sót.

Các quần sự của Thập Phương tiên môn chính là Đại La Kim Tiên, vậy mà ở trước mặt Bàn Tiểu Nhị căn bản không sức phản kháng.

Đội quân sự của Thập Phương tiên môn gục xuống đất, đệ tử của Thập Phương tiên môn xung quanh mới kịp phản ứng lại, một số đệ tử hét rầm lên.

587. Chương 585: Một Chút Chuyện Nhỏ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 585: Một chút chuyện nhỏ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Các đệ tử báo danh xung quanh thì lùi ra xa, sợ đến hét chói tai.

Thanh niên mặc áo vàng thấy Bàn Tiểu Nhị giết chết hơn mười quân sự của Thập Phương tiên môn thì có cảm giác choáng váng.

- Mau, bẩm báo trưởng lão!

- Có địch nhập xâm nhập!

Nhìn đệ tử của Thập Phương tiên môn kinh hoàng hét to, đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu không ngăn cản. Long Kinh Thiên muốn kết quả như vậy.

Trong đại điện tiên cung Thập Phương tiên quốc, chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, và đám trưởng lão, thái thượng trưởng lão đang thảo luận thắng bại liên minh với Ngân Nguyệt tiên môn. Bỗng nhiên có một trưởng lão của Thập Phương tiên môn biết sắc mặt.

Trưởng lão của Thập Phương tiên môn chợt đứng bật dậy:

- Chuông môn, nguy rồi!

Chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân nhướng mày nói:

- Có chuyện gì?

Trưởng lão của Thập Phương tiên môn vội nói:

- Mới này có một đệ tử bẩm báo là có người giết hơn mười quân sự của chúng ta!

Trong đại điện vang tiếng giật mình.

- Cái gì?

Chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân trầm giọng hỏi:

- Chuyện là sao?

Trưởng lão của Thập Phương tiên môn báo cáo:

- Đệ tử bên ngoài nói đối phương vừa đến liền chỉ định muốn lão tổ gặp mặt hắn, sau đó giết mấy đệ tử nội môn của chúng ta. Mười quân sự chạy tới cũng đều bị đối phương giết chết!

- Gặp lão tổ của chúng ta?

Trên đại điện, các thái thượng trưởng lão, trưởng lão nhìn nhau.

- Đi, chúng ta đi ra đi xem!

Chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân mắt chợt lóe:

- Ta muốn xem là tên nào dám can đảm ở trong Thập Phương thành ta giết quân sự, đệ tử của Thập Phương tiên môn của ta!

Một vị thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn trầm giọng hỏi:

- Chương môn, chúng ta có nên báo cáo việc này cho lão tổ biết không?
- Không cần.

Chương môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân phát tay áo, nói:

- Lão tổ đang bế quan tu luyện huyền thiên cửu biến, không cần quấy rầy lão tổ!

Chương môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân nói xong đứng dậy khỏi bảo tọa, bay ra đại điện. Đám trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn bay ra khỏi Thập Phương tiên quốc, lao nhanh hướng đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu.

Sau khi ra khỏi Thập Phương tiên quốc, một vị thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn vẫn hơi lo.

Thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn nói với chương môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân:

- Chương môn, đối phương chỉ định muốn gặp lão tổ của chúng ta, lại dám to gan giết đệ tử của chúng ta ngay trong Thập Phương thành, sợ là họ không đơn giản, chúng ta thật sự không cần báo cáo cho lão tổ sao?

Chương môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân quay đầu nhìn chằm chằm thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn kia, mở miệng nói:

- Ý của ngươi là ta không làm chủ được việc này sao?

Thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn kia cúi thấp đầu, vội nói:

- Không dám, thuộc hạ tuyệt đối không ý này!

Chương môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân nói:

- Thập Phương tiên môn chúng ta từng sùng Tiên giới mấy trăm ức năm, có sóng gió gì chưa gặp qua? Chút chuyện nhỏ này không cần làm phiền lão tổ, nếu chuyện gì cũng khiến lão tổ ra tay giải quyết thì cần chúng ta làm gì?

Các trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn đồng thanh kêu lên:

- Chương môn nói đúng!

Chương môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân quay đầu lại, lạnh lùng nói:

- Xem ra Thập Phương tiên môn chúng ta đã lâu không lộ mặt tại Tiên giới, giờ tùy tiện vài người dám giết đệ tử của Thập Phương tiên môn trong Thập Phương thành của chúng ta!

Một thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn hỏi:

- Chương môn, đợi lát nữa chúng ta bắt được đối phương rồi giải quyết như thế nào?

Chương môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân lạnh lùng cười:

- Trước tiên đừng giết chết, phế bỏ tiên phù của họ, cấm cố bản nguyên chi lực, lột trần tiên giáp, treo trên cửa Thập Phương thành, triệu tập các phương Thần giới đến xem. Ở trước mặt các cường giả ở khắp nơi lại hành hình bọn họ, chậm rãi xử tử!

Các trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn phụ họa:

- Chương môn nói đúng, mượn việc này lập uy các phương Tiên giới luôn!

Đám người chương môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn vừa nói vừa bay hướng Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu.

Dần dần đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão thấy bóng dáng của đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu, nhưng bởi vì nhóm đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu đưa lưng với đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão nên không thể thấy rõ bộ dạng của họ.

Ngày càng tới gần, một thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn kìm không được mở miệng nói:

- Bóng dáng mấy người này sao quen mắt quá?

Một thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn khác nói:

- Ta cũng thấy quen, hình như gặp ở đâu rồi.

Tiếp theo có mấy vị thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn nói đều từng thấy bóng dáng của người này nhưng trong phút chốc không nghĩ ra gặp tại đâu. Mắt chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân lóe tia nghi hoặc, vì gã cũng cảm thấy mấy người kia rất quen mắt, nhưng gã không để trong lòng.

Dù sao gã là chưởng môn của Thập Phương tiên môn, gặp qua rất nhiều người.

Một lát sau, đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão đi tới bên trên Thập Phương thành.

Tất cả đệ tử của Thập Phương tiên môn có mặt thấy đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão đến thì mừng như điên, vội tiến lên cung kính hành lễ:

- Bái kiến chưởng môn, thái thượng trưởng lão, trưởng lão!

Chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân uy nghiêm nói:

- Ủm, đứng dậy đi.

Các đệ tử gia tộc đứng ở phía xa đến báo danh thấy đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão đều tới thì xôn xao, vẻ mặt kích động, sùng bái, cuồng nhiệt.

Chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân không chỉ uy chấn Thập Phương đại lục, còn là nhân vật truyền kỳ ở Tiên giới.

Mười vạn năm tu thành Tiên Đế, trăm vạn năm đột phá trung kỳ Tiên Đế, ngàn vạn năm đạt tới Tiên Đế hậu kỳ, hiện tại là đỉnh hậu kỳ Tiên Đế, thực lực có thể so với các cường giả Hắc Long đại đế là đệ tử dưới tay Minh Hà Thiên Tôn.

Thanh niên mặc áo vàng và các đệ tử báo danh xung quanh kích động, cuồng nhiệt nhìn chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân. Chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân là đối tượng mà thanh niên mặc áo vàng luôn sùng bái, gã muốn bái vào Thập Phương tiên môn có nguyên nhân chủ yếu là vì chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân.

Nhìn thấy đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão tiến đến, thanh niên mặc áo vàng và các đệ tử báo danh xung quanh nhìn đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu, ánh mắt biến thương hại.

588. Chương 586: Đệ Tử Nhớ Rõ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 586: Đệ tử nhớ rõ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Khi các đệ tử của Thập Phương tiên môn mừng rỡ, các đệ tử đến báo danh Thập Phương tiên môn kích động cuồng nhiệt thì đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu quay đầu lại, nhìn hướng đám chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão.

Một thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn mới định quát đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu, nhưng khi thấy rõ mặt của mấy người họ thì thanh âm kẹt ở cuống họng, mắt tròn to, quíu lưỡi.

Đám chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão vốn uy nghiêm, khí thế nhiếp người đều tròn to mắt, vẻ mặt không dám tin, trong mắt sự chấn kinh ngày càng đậm, cuối cùng hai tay run, đôi chân run, người run bần bật, vẻ mặt sợ hãi.

Chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân há hốc mồm, run giọng:

- Đại, đại, đại, la la la!

Bởi vì chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân sợ quá nên giọng biến đổi, người xung quanh không hiểu gã nói cái gì.

Nhưng thấy biểu tình của đám chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão, các đệ tử báo danh xung quanh vốn mừng rỡ, kích động, cuồng nhiệt đều chậm rãi biến mất, thay thế là nghi hoặc.

Thanh niên mặc áo vàng vẻ mặt kinh ngạc.

Ngay khi thanh niên mặc áo vàng và các đệ tử báo danh xung quanh nghi hoặc, một vị thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn kinh ngạc hỏi:

- Đại La Thiên Tôn!

Đại La Thiên Tôn!

Thanh âm như hỗn độn cự lời, vang vọng thiên địa. Thanh niên mặc áo vàng, các đệ tử báo danh xung quanh người run lên, đứng không vững.

Hồi lâu sau thanh niên mặc áo vàng, các đệ tử báo danh xung quanh theo ánh mắt của thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn nhìn về phía Long Kinh Thiên. Khi thanh niên mặc áo vàng thấy Long Kinh Thiên thì chân mềm nhũn, tầm mắt tối đen, suýt ngất xỉu, may là bên cạnh có đồng bạn đỡ gã.

Thanh niên mặc áo vàng cảm thấy tay chân lạnh lẽo:

- Đại La Thiên Tôn! Hắc, hắc là Đại La Thiên Tôn!

Thanh niên mặc áo vàng bất giác nhớ lại lời lúc trước với Long Kinh Thiên.

- Thập Phương tiên môn tuyển nhận đệ tử, chắc các vị cũng tới báo danh? Nhưng Thập Phương tiên môn chính là từ xưa để vương đại phái, tuyển nhận đệ tử nghiêm khắc, ta xem vài vị tư chất thường thường, có chín phần không hy vọng. (

Còn mấy lời như bị Công Cộng Thiên Tôn giết đến không còn manh giáp gì gì thì gã không dám nhớ lại.

Long Kinh Thiên cố ý vô tình liếc thanh niên mặc áo vàng, cười với gã, nụ cười 'dịu dàng' khiến trái tim gã ngừng đập, té ngã.

Long Kinh Thiên lắc đầu cười, sau đó quay đầu nhìn đám chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão sợ kinh khủng.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Lỗ Thâm đâu? Kêu hắn đi ra gặp ta?

Chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân nghe Long Kinh Thiên hỏi, vội nói:

- Lão tổ đang bế quan tu luyện, ta ...

Mặc dù chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân rất muốn giữ bình tĩnh nhưng đối diện Long Kinh Thiên thì thấy căng thẳng, thanh âm run run.

Ánh mắt của Long Kinh Thiên như đao, chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân sợ đến hai chân mềm nhũn, quỳ xuống:

- Ta lập tức sai người kêu lão tổ ngay!

Chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân nói xong vội sai một vị thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn đi kêu lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm.

Xung quanh đệ tử của Thập Phương tiên môn thấy đám chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão quỳ trước mặt Long Kinh Thiên thì sợ đến không biết làm sao, họ thật khó tin nhìn tình cảnh trước mắt.

Nhìn thấy đám chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão đều quỳ xuống, các đệ tử của Thập Phương tiên môn có mặt mới hốt hoảng quỳ theo. Đệ tử các môn các phái tiến đến báo danh khác cũng quỳ.

Sau khi thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn rời đi, không lâu sau phía xa có tiếng xé gió truyền đến.

Nghe tiếng xé gió, đám chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão quỳ chột ngắc đầu, thấy thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn ban đầu rời đi đang theo sau một người đàn ông trung niên tóc vàng tung bay chạy tới bên này.

Chúc Long lão ca tóc vàng đúng là lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm.

Tuy rằng khoảng cách rất xa, nhưng đám chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão vẫn nhìn ra được trong mắt lão tổ Lỗ Thâm của họ có kinh hoàng, mê mang, thậm chí sợ hãi.

Đây là lần đầu tiên đám chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão thấy lão tổ Lỗ Thâm lộ biểu tình như vậy. Lúc trước đám chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão chỉ thấy lão tổ Lỗ Thâm chỉ có vô tận khí phách, uy nghiêm, tự tin, bề ngỗ thiên hạ. Hiện tại, tất cả khí phách, uy nghiêm, tự tin, bề ngỗ thiên hạ đã biến mất hết.

Rất nhanh, thái thượng trưởng lão của Thập Phương tiên môn, lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm tới bên trên Thập Phương thành.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm đáp xuống, đi tới trước mặt Long Kinh Thiên, bồng quỳ xuống:

- Đệ tử Lỗ Thâm khấu kiến sư phụ!

Nói đến đây đám chuông môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão thấy mắt lão tổ Lỗ Thâm của họ đỏ ửng.

- Sư phụ?

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nhìn lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm quỳ trước mặt mình.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Người còn nhớ quy tắc của Đại La thiên cung không?

Người lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm run lên, hai tay run:

- Đệ tử, đệ tử nhớ rõ!

Long Kinh Thiên nói:

- Ta nhớ rõ năm đó người có được một khối vạn sa thần thiết.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm ngẩn ra, dường như không ngờ Long Kinh Thiên sẽ hỏi chuyện này, sững sờ một lúc sau gã tỉnh tóa lại.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm vội nói:

- Đúng vậy. Sư phụ!

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm nói xong tay lóe ánh sáng, xuất hiện một khối tinh thiết. Khối tinh thiết này có màu đen sậm, khiến người thấy lạ là tinh thiết như cát di chuyển liên tục.

Đây là vụn sa thần thiết.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm cung kính dâng lên:

- Sư phụ!

Long Kinh Thiên nhận lấy vụn sa thần thiết bỏ vào Phật Long kim đỉnh, mở miệng nói:

- Người đã kêu ta một tiếng sư phụ thì ta sẽ không tự ra tay, người tự sát đi.

Tự sát!

Đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão kinh sợ.

Người lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm run lên, sau đó nhắm mắt lại, giọt nước mắt rơi, thật sâu bái lễ với Long Kinh Thiên.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm nói:

- Đệ tử khấu tạ sư phụ!

- Lão tổ!

- Lão tổ, đừng!

Đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão kinh kêu.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm không để ý tới đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm dập đầu với Long Kinh Thiên, nói:

- Đệ tử phản bội Đại La thiên cung, tự biết chết chắc. Nhưng trước khi chết đệ tử xin sư phụ một điều, mong sư phụ nể tình đệ tử đi theo sư phụ nhiều năm tha ội người Thập Phương tiên môn!

589. Chương 587: Ước Chiến Tuyên Cổ Phong

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 587: Ước Chiến Tuyên Cổ Phong

Long Kinh Thiên nhìn đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Ta không giết họ.

Vốn theo ý của Long Kinh Thiên thì nếu lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm thấy hấn vẫn đang ý vào sau lưng có Công Cộng, bất kính với hấn thì hấn sẽ đại khai sát giới.

Hiện tại Long Kinh Thiên đổi ý.

- Đệ tử khấu tạ sư phụ!

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm quỳ lạy, nước mắt rơi:

- Đệ tử hy vọng kiếp sau có thể đều hiệu Đại La thiên cung, lại làm đệ tử của sư phụ!

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm nói xong vạn chuyển lực lượng Tiên Đế trong người, cơ thể gã nổ tung, tiên phù nổ mạnh, thần hồn bám vào tiên phù cũng tan biến.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm té xuống, mặt mang nụ cười, một nụ cười vui mừng vì đã giải thoát.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm biết Long Kinh Thiên đồng ý lời cầu xin của gã, không diệt Thập Phương tiên môn, vậy thì hẳn chắc chắn sẽ không làm trái.

Long Kinh Thiên liếc xác lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm.

- Lão tổ, lão tổ!

Đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão đều lắc người đi tới trước xác lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm, kêu gào, vẻ mặt bi thương. Toàn bộ đệ tử của Thập Phương tiên môn khóc kêu.

Long Kinh Thiên quay đầu lại, vung tay với Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu:

- Chúng ta đi.

Long Kinh Thiên nói xong bay lên, trước khi Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu rời đi liếc xác lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm, không nói gì, theo sau hẳn bay khỏi Thập Phương thành.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, Lỗ Thâm phản bội Đại La thiên cung, Long Kinh Thiên khiến gã tự sát, hơn nữa không tiêu diệt Thập Phương tiên môn, ở trong mắt Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu cảm thấy đây đã là tha thứ rộng lượng rồi. truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

Rời khỏi Thập Phương thành, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất hỏi:

- Sư phụ, giờ chúng ta quay về Đại La thiên cung?

Long Kinh Thiên lạnh lùng nói:

- Đi Huyền Diệt thành.

Huyền Diệt thành, tổng bộ của Huyền Diệt tiên môn từ xưa để vương đại phái.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu nghe vậy thì người run lên, cung kính vàng dạ.

Năm đó lão tổ của Huyền Diệt tiên môn cũng là một trong đệ tử ký danh của Long Kinh Thiên, sau này đầu vào Minh Hà Thiên Tôn.

Mấy người biết lần này Long Kinh Thiên cần đại động tác, hoàn toàn dọn dẹp môn hộ!

Huyền Diệt thành cách Thập Phương thành không xa, lấy tốc độ của đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu khoảng nửa ngày sau đã đến Huyền Diệt thành.

Không lâu sau, lão tổ của Huyền Diệt tiên môn, chưởng môn, mấy chục vị thái thượng trưởng lão của Huyền Diệt tiên môn chết hết.

Sau Huyền Diệt thành là Thiên Nguyệt thành.

Ba tháng đi qua.

Lão tổ của Thập Phương tiên môn, lão tổ của Huyền Diệt tiên môn, lão tổ của Thiên Nguyệt tiên môn, tin tức một trăm lão tổ của đế vương đại phái đều chết lan truyền, Tiên giới chấn động, rồi chấn động Vạn giới!

Một trăm lão tổ của đế vương đại phái có khi tự sát, có khi Long Kinh Thiên ra tay giết chết. Đương nhiên trong một trăm lão tổ của đế vương đại phái có một nửa chương môn, thái thượng trưởng lão tự nghĩ mình có Cộng Công, Minh Hà chống lưng đều bị Long Kinh Thiên giết theo lão tổ theo lão tổ của mình.

Một trăm lão tổ của đế vương đại phái, cộng thêm chương môn, thái thượng trưởng lão, tổng cộng có một ngàn vị Tiên Đế đã chết.

Về phần Tiên Quân, không biết có bao nhiêu!

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ Tiên giới, bị một cổ sợ hãi, bất an bao phủ.

Nhưng ngay khi toàn bộ Tiên giới một mảnh sợ hãi, bất an thì đám người Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu chợt quay về hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình. Sau khi Long Kinh Thiên trở về lấy ra các hỗn độn, Hồng Mông tài liệu như vụn sa thần thiết, tiên thiên tức nhường, bắt đầu chữa trị hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình.

Thời gian trôi qua.

Rất nhanh, vài năm đi qua.

Tiên giới đột nhiên trở nên im lặng rất nhiều.

Trước kia, một ít đế vương đại phái người nào đệ tử đột phá để cấp sẽ phát thiệp mời khắp nơi, thông báo bốn phương, làm lễ mừng mừng. Nhưng hiện tại người nào đế vương đại phái đệ tử đột phá để cấp, đều lựa chọn chỉ chúc mừng đôi chút trong môn phái, không dám lộ mặt. Ngay cả nữ nhi, nhi tử của một ít đế vương đại phái chương môn làm lễ thành thân cũng là bày tiệc trong phái, thật cẩn thận. Thậm chí một ít đại châu thành trì cũng ít có Tiên Đế, Tiên Quân cường giả xuất hiện, hội đấu giá loại lớn trong vài chủ thành không náo nhiệt như xưa.

Tất cả đều chỉ vì một người.

Đại La Thiên Tôn, Long Kinh Thiên!

Trong chỗ sâu trong cung điện nào đó ở Thiên Đình, trong hư không có một người ngồi xếp bằng, đúng là Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình. Lúc này người Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình chớp lóe ánh sáng tím vàng, sau lưng bình bông từng ảo ảnh khổng lồ, ảo ảnh tản ra viễn cổ hỗn độn hơi thở, cực kỳ mạnh mẽ.

Xem ra Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đang tu luyện một môn thần thông cực kỳ mạnh mẽ.

Ánh sáng tím vàng trên người Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình càng ngày càng mạnh, những ảo ảnh khổng lồ cũng càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng ngưng tụ trên hư không, hơi thở cực kỳ khủng bố. Hơi thở của mỗi một ảo ảnh khổng lồ đều có thể so với Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả.

Trong hư không, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đang tu luyện chợt dừng lại, ánh sáng tím vàng ở đôi mắt như thái dương bắn ra. Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình ngửa đầu, tiếng hú chấn trời. Theo tiếng rống của Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, ảo ảnh khổng lồ hú dài, như hợp thể với gã.

- Ha ha ha ha!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cuồng cười, nụ cười dữ tợn.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình khàn giọng:

- Vạn diệt ma thần đại pháp của ta rốt cuộc tu luyện đến đỉnh cảnh giới, hiện tại dù là Thiên Tôn cũng không giết ta được. Đại La Thiên Tôn, ta muốn ngươi chết, ta muốn ngươi chết!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình gầm rú, mắt đỏ rực. Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình rống sau lưng người, ra khỏi chỗ sâu trong hư không, đi vào đại điện.

- Hạo Thiên!

Bên ngoài đại điện vang thanh âm nũng nịu, đúng là Vương Mẫu nương nương.

Vương Mẫu nương nương đi lên nói:

- Vạn diệt ma thần đại pháp của ngươi sao rồi?

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cười to bảo:

- Ưc vạn năm khổ tu, vạn diệt ma thần đại pháp của ta rốt cuộc tu luyện đến đỉnh cảnh giới, vô ngã vô thiên!

Vương Mẫu nương nương hớn hử hỏi:

- Thật không?

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cười nói:

- Đương nhiên là thật.

Vương Mẫu nương nương cười nói:

- Năm đó đạo tổ có nói chỉ cần ngươi rốt cuộc tu luyện vạn diệt ma thần đại pháp đến đỉnh cảnh giới vô ngã vô địch thì dù là Thiên Tôn cũng không thể làm ngươi bị thương, trừ phi Hỗn Nguyên Thánh Nhân tự mình ra tay!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình phát ra khí thế uy lâm thiên địa:

- Đúng vậy. Vạn diệt ma thần đại pháp là đạo tổ sáng tạo, thần thông mạnh nhất thiên hạ, hiện tại ta đã tu luyện đến đỉnh cảnh giới!

Nói tới đây mắt Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình lóe sát ý:

- Là lúc ra tay!

Mặt Vương Mẫu nương nương chợt mất nụ cười:

- Ngươi muốn ra tay với Đại La Thiên Tôn?

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình lạnh lùng nói:

- Đúng vậy. Dựa vào thực lực hiện tại của ta thì hoàn toàn có thể đánh bại thậm chí giết chết Đại La Thiên Tôn. Trận chiến thiên địa lôi đài, Đại La Thiên Tôn làm Ngọc Đế ta mất hết mặt mũi, lúc này ta muốn trả lại cho hắn gấp ngàn lần, vạn lần!

Vương Mẫu nương nương gật đầu, nói:

- Ngươi nói đúng, hiện tại Đại La Thiên Tôn chưa hồi phục cảnh giới Thiên Tôn, ngươi lại tu luyện vạn diệt ma thần đại pháp đến đỉnh cảnh giới vô ngã vô địch, hoàn toàn có thể đánh bại, giết chết Đại La Thiên Tôn. Bây giờ chúng ta động thủ sao? Nếu chờ Đại La Thiên Tôn hồi phục đến cảnh giới Thiên Tôn, mặc dù ngươi không sợ hắn nhưng muốn đánh bại, giết chết hắn thì rất khó.

Khi Long Kinh Thiên thanh lý môn hộ không lộ ra việc mình hồi phục cảnh giới Thiên Tôn, vì vậy trừ bỏ Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu biết chuyện, bên ngoài không ai hay hắn đã hồi phục vị trí Thiên Tôn.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nghe vậy trầm ngâm nói:

- Không vội, dù Đại La Thiên Tôn muốn hồi phục vị trí Thiên Tôn cũng không phải một ngày, hai ngày có thể được. Ta sẽ hạ chiến thư với Đại La Thiên Tôn, sau đó chiêu cáo thiên hạ, làm cho Vạn giới các tộc cường giả tiến đến xem cuộc chiến. Năm đó trận chiến thiên địa lôi đài Đại La Thiên Tôn lăng nhục ta trước mặt Vạn giới cường giả các tộc, bây giờ ta muốn ở trước mặt Vạn giới cường giả các tộc đánh bại hắn, hung hăng nhục nhã Đại La Thiên Tôn. Quyết định thời gian ở đêm trăng tròn một năm sau, địa điểm thì định ở núi cao nhất Tiên giới, Tuyền Cổ phong!

Vương Mẫu nương nương cười nói:

- Hay!

Vài ngày sau, Tiên giới. Phật giới, Yêu giới, Vạn giới cường giả chấn động, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình ước chiến với Đại La Thiên Tôn.

- Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình thế nhưng ước chiến với Đại La Thiên Tôn, đây chính là việc lớn ực vạn năm qua.

- Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình ước chiến, không lẽ hắn có nắm chắc đánh bại Đại La Thiên Tôn?! Nhưng mặc kệ thế nào, việc quan trọng như vậy đương nhiên chúng ta sẽ đi xem!

Vạn giới cường giả các tộc một mảnh chấn động, nghị luận, giật mình.

Thậm chí không ít cường giả sau khi biết tin tức thì trước tiên chạy đến Tuyên Cổ phong, chờ ước hẹn một năm sau.

Cực động Tiên giới có một tòa cung điện to lớn, đây đúng là Thủy Thần thiên cung của Công Cộng.

Công Cộng ngồi trên bảo tọa, mắt chớp lóe. Tin tức Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình ước chiến Đại La Thiên Tôn khiến Công Cộng bất ngờ.

- Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình thế nhưng chủ động ước chiến với Đại La con chó nhỏ?

Dưới đại điện, đệ tử của Công Cộng, Băng Huyết đại đế vẻ mặt đùa cợt nói:

- Không lẽ Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình có nắm chắc? Ta thấy hắn đơn thuần muốn chết!

Đệ tử của Công Cộng, Bách Hoa Tiên Đế lạnh lùng cười:

- Đúng vậy. Ta thấy chắc Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình tu luyện thành nào đó tuyệt thế vô địch thần thông hoặc là được đến vô địch chí bảo, cho nên mới ngu ngốc cho rằng chính mình có thể đánh bại Đại La con chó nhỏ!

Công Cộng giơ tay, đám 1 nghìn bàn tán.

Công Cộng chậm rãi nói:

- Nếu Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình dám ước chiến với Đại La con chó nhỏ, cũng chiêu cáo thiên hạ, như vậy có thể hắn có nắm chắc mới làm như vậy. Được rồi, các người không cần bàn về chuyện gì nữa, đến lúc đó chúng ta đi Tuyên Cổ phong. Mặc kệ ai thắng ai thua, đối với chúng ta đều là trăm lợi không một hại!

Đám người đệ tử của Công Cộng, Băng Huyết đại đế, đệ tử của Công Cộng, Bách Hoa Tiên Đế cung kính nói:

- Sư phụ nói rất đúng!

- Năm đó trận chiến thiên địa lôi đài, Đại La con chó nhỏ tính kế ta, đến lúc đó hắn cùng với Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình chiến đấu trên Tuyên Cổ phong, hắc hắc.

Công Cộng nói tới đây mắt lóe tia sáng lạnh.

Công Cộng đã quyết định rồi, mặc kệ kết quả cuộc chiến của Long Kinh Thiên với Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình như thế nào, gã không hề cho hắn sống rời khỏi Tuyên Cổ phong.

Ngay khi nghị luận, giật mình, hưng phấn thì trong đại điện Thái Cổ Thiên Đình, Long Kinh Thiên nhìn tấm thiệp đỏ nhỏ trong tay, cười lạnh. Tấm thiệp đỏ này là Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đưa tới ước chiến.

Long Kinh Thiên nói với Kim Long lão tổ, Ngao Nhất đứng dưới đại điện:

- Đáp lời Hạo Thiên, cũng chiêu cáo với Vạn giới, ta đồng ý ứng chiến!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cung kính vâng dạ, nghi hoặc hỏi:

- Hạo Thiên kia đúng là không biết sống chết, thế nhưng dám can đảm ước chiến với sư phụ.

Tôn Hành lạnh lùng cười:

- Chắc là Hạo Thiên tu luyện cái gì tuyệt thế thần thông, cho nên mới dám như thế. Hạo chiêu cáo thiên hạ, muốn ở trước mặt Vạn giới cường giả các tộc đánh bại sư phụ. Buồn cười, Hạo Thiên đâu biết sư phụ đã hồi phục vị trí Thiên Tôn.

Bàn Tiểu Nhị cười nói:

- Đến lúc Hạo Thiên bị sư phụ giết thì chẳng phải là đại mỹ nhân Vương Mẫu thành quả phụ?

Đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Hoắc Cương, Thành Tiêu ngẩn ra.

Cửu Vĩ Thiên Miêu cười nói:

- Nếu không thì Bàn Tiểu Nhị sư huynh bắt lấy Vương Mẫu đi? Hôm đó ở thiên địa lôi đài ta thấy Vương Mẫu thật là dâm dăng lắm!

Wang Mẫu rất là dâm dăng? Long Kinh Thiên, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Mộ Dung Thiển, Hứa Vũ Quân, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Hoắc Cương, Thành Tiêu nghe Cửu Vĩ Thiên Miêu hình dung, đột nhiên sắc mặt muôn màu muôn vẻ. Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, thậm chí Kim Long lão tổ, Ngao Nhất kiềm không được cười phá lên.

Cửu Vĩ Thiên Miêu thấy Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Mộ Dung Thiển, Hứa Vũ Quân, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Hoắc Cương, Thành Tiêu cười to.

Cửu Vĩ Thiên Miêu ngại ngừng hỏi:

- Ta nói cái gì sai sao?

Long Kinh Thiên cười nói:

- Người không nói sai.

Long Kinh Thiên giơ tay ra hiệu, khiến mọi người yên lặng.

Long Kinh Thiên nói:

- Hạo Thiên đã sấm ước chiến với ta thì chắc là hắn đã tu luyện vạn diệt ma thần đại pháp đến vô ngã vô thiên cảnh giới.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành lấp bắp:

- Vạn diệt ma thần đại pháp?

- Sư phụ, nghe nói vạn diệt ma thần đại pháp là đạo tổ sáng tạo, được gọi là thần thông mạnh nhất trong thiên địa. Nghe đồn tu luyện đến đỉnh cảnh giới thì không sợ Thiên Tôn!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất nói:

- Nếu Hạo Thiên tu luyện đến đỉnh cảnh giới thì chẳng phải là ...?

Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành vẻ mặt lo lắng.

Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Hoắc Cương, Thành Tiêu vốn không biết cái gì là vạn diệt ma thần đại pháp, giờ nghe vậy cũng kinh sợ, lo lắng.

590. Chương 588: Lại Trở Về Xích Sơn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 588: Lại trở về Xích sơn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên phát tay nói:

- Được rồi, Ngao Nhất, cứ làm theo ý ta nói.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất không dám cãi lời, cung kính nói:

- Tuân lệnh sư phụ!

Không lâu sau, tin Long Kinh Thiên ứng chiến với Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình truyền khắp Vạn giới.

Thiên Đình, Kim Loan điện, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cầm the Long Kinh Thiên đáp lời ứng chiến, cười lạnh.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nói:

- Đại La Thiên Tôn ứng chiến, hiện tại ta thật sốt ruột chờ không nổi một năm sau.

Vương Mẫu nương nương xem thiệp ứng chiến của Long Kinh Thiên, nói:

- Nghĩ tới một năm sau trước mặt Vạn giới cường giả các tộc đánh bại Đại La Thiên Tôn thảm bại thật khiến người hưng phấn.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cười to bảo:

- Yên tâm, một năm rất nhanh sẽ tới, hãy để Đại La tiểu bối sống lâu hơn chút, phong cảnh một năm!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đã tu luyện vạn diệt ma thần đại pháp đến đỉnh cảnh giới, cực kỳ tự tin vào thực lực của mình.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nói tới đây quay đầu nhìn chăm chăm vào thân thể đầy đặn của Vương Mẫu nương nương.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cười nói:

- Nhưng không cần chờ một năm, lát nữa chúng ta phần khởi một chút đi, gần đây ta mới tu một môn song tu hợp thể, bảo đảm hiệu quả tốt hơn trước gấp mười lần.

Vương Mẫu nương nương đỏ mặt, hoa đào bay đầy liếc Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, hỏi:

- Là công pháp gì?

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cười nói:

- Long phượng giao hòa diên đảo oai oai công pháp!

Vương Mẫu nương nương nghe thế mặt càng đỏ hơn.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình ước chiến với Long Kinh Thiên, hắn đã đồng ý, chuyện này đồn khắp Vạn giới. Tiên giới vốn hơi yên tĩnh phút chốc lại náo nhiệt lên, còn nhốn nháo hơn cả trước kia. Thỉnh thoảng có Vạn giới cường giả các tộc chạy tới Tiên giới, một số đại châu thành trì bỗng tăng nhiều Tiên Đế, Tiên Quân.

Một tháng nhanh chóng qua đi.

Hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình vốn bành bồng trên trời bỗng tỏa sáng rực rỡ, từng đạo thủy quang phóng lên cao. Đồng thời, từng đạo tiên thiên tinh thần chi lực từ trên cáo không ngừng chiếu xuống, bao phủ toàn Thái Cổ Thiên Đình. Không biết bao nhiêu ức vạn dặm không gian của hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình tiên thiên tinh thần chi lực nồng đậm như nước.

Tiên thiên tinh thần chi lực chính là một loại linh khí tu luyện tốt nhất trong thiên địa. Thời thái cổ, yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thúc đẩy hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình này, dẫn động hư không tiên thiên tinh thần chi lực tu luyện, tu hành tiến triển cực nhanh.

Long Kinh Thiên đứng trên bầu trời nhìn hư không liên tục rót xuống tiên thiên tinh thần chi lực, lòng vui vẻ. Hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình rốt cuộc hoàn toàn sửa xong.

Hiện tại hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình ở trong tay Long Kinh Thiên phát huy uy lực mạnh hơn năm đó yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất gấp trăm lần.

Mặt sau, Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành tiến lên chúc mừng:

- Chúc mừng sư phụ đã sửa xong Thái Cổ Thiên Đình!

Long Kinh Thiên nghe vậy cười nói:

- Sau này có tiên thiên tinh thần chi lực, các người hãy nỗ lực tu luyện đề thăng thực lực đi.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành cung kính nói:

- Tuân lệnh sư phụ!

Sửa xong Thái Cổ Thiên Đình, Long Kinh Thiên không định che giấu. Vì vậy rất nhanh tin tức Thái Cổ Thiên Đình đã được sửa nối tiếp theo tin Long Kinh Thiên ứng chiến Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình truyền khắp Vạn giới.

Hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình có khá nhiều người chú ý.

Long Kinh Thiên nghe được tin tức này, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, cười nói:

- Không ngờ Đại La Thiên Tôn hậu bối tu sửa được hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, tốt, tốt quá!

Trên ngọc sần, Vương Mẫu nương nương mặc áo mỏng, bông đào như ẩn như hiện, phong tình vạn chủng cười nói:

- Đến lúc người đánh bại Đại La Thiên Tôn hậu bối, đoạt lấy hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình thì đỡ tốn thời gian tu sửa.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cười nói:

- Đúng vậy. Nếu khiến ta tu sửa hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình thì sợ là sẽ tốn mấy ngàn vạn năm.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nói xong hai tay bóp ngực Vương Mẫu nương nương, cười nói:

- Chúng ta lại tu luyện Long phượng giao hòa điên đảo oai oai công pháp đi, thật sung sướng!

Ngực Vương Mẫu nương nương bị bóp, nũng nịu rên.

Lúc này Long Kinh Thiên hoàn toàn thúc đẩy Thái Cổ Thiên Đình, dẫn động hư không tiên thiên tinh thần chi lực khiến Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch, Hoắc Cương, Thành Tiêu, Cửu Vĩ Thiên Miêu tu luyện.

Cùng lúc đó, Long Kinh Thiên mở ra đại trận Thái Cổ Thiên Đình, nghịch chuyển thời gian. Tu luyện trong không gian Thái Cổ Thiên Đình một vạn năm thì bên ngoài mới chỉ qua một tháng.

Thời gian trôi qua, lại ba tháng qua đi.

Bên ngoài ba tháng, trong Thái Cổ Thiên Đình là ba vạn năm.

Ngày hôm nay Long Kinh Thiên ngừng tu luyện, nhướng mày. Tu luyện trong Thái Cổ Thiên Đình ba vạn năm, tuy rằng có tiên thiên tinh thần chi lực, cộng thêm nuốt cực phẩm Hồng Mông tiên đan, thực lực của Long Kinh Thiên đề thăng nhiều, nhưng tốc độ tăng tiến vẫn bị hãm ngại chậm.

Cứ tiếp tục như vậy thì e rằng tu luyện thêm một ức năm Long Kinh Thiên cũng không có khả năng hồi phục đỉnh hậu kỳ Thiên Tôn.

Thiên Tôn không thể đánh chết Thiên Tôn, nhưng nếu Long Kinh Thiên hồi phục đến thực lực đỉnh hậu kỳ Thiên Tôn năm đó thì có nắm chắc có thể đánh chết Cộng Công, Minh Hà, còn Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình càng đừng nói tới.

Nhưng muốn hồi phục thực lực đỉnh hậu kỳ Thiên Tôn nói dễ hơn làm.

- Đỉnh hậu kỳ Thiên Tôn.

Mắt Long Kinh Thiên chớp lóe, xem ra chỉ có thể tìm mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn.

Chỉ cần tìm ra mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn thì Long Kinh Thiên có thể cực nhanh hồi phục thực lực đỉnh hậu kỳ Thiên Tôn.

Long Kinh Thiên ngẫm nghĩ, lắc người bay ra khỏi hư không Thái Cổ Thiên Đình.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành nghe nói Long Kinh Thiên muốn đi vài ngày thì giật mình kêu lên:

- Sư phụ muốn đi mấy ngày?

- Sư phụ, cách cuộc chiến Tuyên Cổ phong còn chưa đến tám tháng.

Long Kinh Thiên phát tay nói:

- Ta biết rồi, ta sẽ quay về kịp lúc cuộc chiến Tuyên Cổ phong. Các người trông chừng đám người Mộ Dung Thiên, Hứa Vũ Quân, Cửu Vĩ Thiên Miêu, Tử Thiên Long Hoàng Ngao Bạch giúp ta.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành vội cung kính nói:

- Xin sư phụ yên tâm!

Long Kinh Thiên gật đầu, lắc người rời khỏi hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, còn lý do tại sao rời khỏi Thái Cổ Thiên Đình thì hẳn không chịu nổi. Dù sao mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn liên lụy quá lớn, nếu lộ tin tức thì hậu quả rất nghiêm trọng. Mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn là thứ mà Hỗn Nguyên Thánh Nhân đều điên cuồng.

Nhưng thiên địa mệnh mông, muốn tìm mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn không khác gì biển rộng tìm kim, may mà Long Kinh Thiên luyện hóa mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, trong người có huyền hoàng chí khí, chỉ cần tới gần mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn khác một vạn ức dặm là cảm ứng được ngay. xem tại

591. Chương 589: Đủ Để Tiêu Diệt Thiên Sư Môn

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 589: Đủ để tiêu diệt Thiên Sư môn

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Long Kinh Thiên rời khỏi hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình, xé gió bay đi, trải qua bên trên một sơn mạch chợt kêu lên, ngừng lại. Bởi vì khi Long Kinh Thiên đi qua sơn mạch này chợt cảm ứng huyền hoàng chí khí trong người biến táo bạo, cái này có nghĩa là bên trong sơn mạch có mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn.

Phát hiện này khiến Long Kinh Thiên vui sướng, không ngờ mới rời khỏi hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình không bao lâu đã tìm được mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn.

- Đây là Xích sơn.

Long Kinh Thiên phát hiện sơn mạch này là lúc hắn mới trở về Tiên giới đã đến Xích sơn. Khi đó Long Kinh Thiên còn thu phục một môn phái nhỏ của Xích sơn là Thiên Sư môn. Sau này Long Kinh Thiên mới tới Diệt Tinh tiên môn làm đệ tử của Diệt Tinh tiên môn.

Long Kinh Thiên còn nhớ lúc đó hắn có gây xúc đột với tiểu gia tộc Phương gia của Xích sơn. Vốn Long Kinh Thiên từ trong tay Thiên Sư môn cứu ra tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, nhưng không ngờ bị tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết hiểu lầm là Long Kinh Thiên có thông đồng với Thiên Sư môn, sau này hắn còn trọng thương Thủy trưởng lão của Phương gia.

Long Kinh Thiên thầm nghĩ:

- Không biết Khương Hải quản lý Thiên Sư môn ra sao rồi.

Sau khi Long Kinh Thiên rời đi đã giao Thiên Sư môn cho thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải.

Long Kinh Thiên đáp xuống, đi hướng Thiên Sư môn. ênus đã ngang qua đây thì Long Kinh Thiên định thuận tiện nhìn xem, dù sao mảnh vỡ của huyền hoàng cự đản không chựa thoát được.

Trong khi Long Kinh Thiên đi hướng Thiên Sư môn thì trên thái thượng trưởng lão Phương gia ở Xích sơn đầy ngập tiếng cười.

- Phương gia chúng ta đã định là địa hưng!

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng cười to bảo:

- Tuyệt nhị, Thanh nhị lần này không chỉ có thể bái nhập Cửu Băng Cung, còn được trưởng lão Cửu Băng Cung nhìn trúng, trực tiếp thu làm đệ tử!

Cửu Băng Cung là vương gia đại phái ở Thiên Nguyên đại lục.

Nhị nhị nữ Phương Tuyết, tứ nhị tử Phương Thanh được trưởng lão Cửu Băng Cung thu làm đệ tử, đây là chuyện quang tông diệu tổ. Hiện tại tin tức đã truyền khắp Xích sơn, không chỉ các môn phái ở Xích sơn, vô số đại môn phái bên ngoài Xích sơn cũng đến Phương gia chúc mừng không dứt.

- Chúc mừng Phương gia chủ!

Một vị thái thượng trưởng lão của đại phái Xích sơn chúc mừng cười nói:

- Lần này Phương Tuyết nhị tiểu thư, Phương Thanh tứ thiếu chủ bái nhập Cửu Băng Cung, được trưởng lão Cửu Băng Cung thu làm đệ tử, đây là việc vui Long trọng nhất mấy trăm vạn năm nay của Xích sơn ta!

- Đúng vậy. Lấy thiên phú của Phương Tuyết nhị tiểu thư, Phương Thanh tứ thiếu chủ chắc chắn sau này có thể đột phá Đại La Kim Tiên, thậm chí có thể trở thành Cửu Thiên Huyền Tiên cường giả!

Một vị trưởng môn đại phái của Xích sơn khác nịnh nọt nói:

- Sau này Phi Thiên Môn chúng ta còn cần nhờ Phương gia che chở!

Trên đại diện, các trưởng môn, thái thượng trưởng lão đại phái khác của Xích sơn đến chúc mừng cũng nịnh nọt, vuốt mông ngựa.

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng nghe cười không dứt, nói:

- Đâu có, đâu có, về sau mọi người chính là minh hữu đồng minh, giúp đỡ cho nhau là đương nhiên.

Một đệ tử của Phương gia từ bên ngoài chạy vào, cười tươi nói:

- Gia chủ, Phương Tuyết nhị tiểu thư, Phương Thanh tứ thiếu chủ và Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung đã trở lại cách mấy trăm vạn dặm!

- Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung cũng đến?

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng mặt mừng rỡ, đứng bật dậy, kích động nói:

- Tốt, ha ha, đi, các thái thượng trưởng lão của Phương gia hãy mau cùng ta tiến đến nghênh đón!

Nữ nhị, nhị tử bái nhập Cửu Băng Cung, được Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung thu làm đệ tử, hai người cũng hồi âm nói mấy ngày nay sẽ theo Cửu Băng Cung trở về Phương gia. Nhưng gia chủ của Phương gia, Phương Hồng không ngờ là Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung đi theo về.

Nghe nói Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung cũng tới, đám trưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn chấn động, đều đứng dậy theo sát gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia đi nghênh đón.

Ra đại diện, một vị gia chủ cười nói với gia chủ của Phương gia, Phương Hồng:

- Không ngờ ngay cả Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung cũng tiến đến, có thể thấy được Trần Bạch trưởng lão coi trọng, yêu thích Phương Tuyết nhị tiểu thư, Phương Thanh tứ thiếu chủ cực kỳ chúc mừng Phương gia chủ!

Trong mắt gã đầy hâm mộ, thái thượng trưởng lão, gia chủ khác cũng đều là vẻ mặt hâm mộ.

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng cười nói:

- Nói thật là ta cũng vừa mới biết Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung đến đó chứ.

Dù nói vậy nhưng gia chủ của Phương gia, Phương Hồng không giấu được vẻ mặt đắc ý.

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, Cửu Thiên Huyền Tiên cường giả!

Cửu Thiên Huyền Tiên cường giả, đại nhân vật như vậy mà đích thân đến Phương gia!

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng nghĩ tới lát nữa Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung đích thân đến Phương gia là lòng cực kỳ kích động.

Rất nhanh, đám gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, đám trưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn, thái thượng trưởng lão của Phương gia liền gặp nhóm Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, Phương Tuyết nhị tiểu thư, Phương Thanh tứ thiếu chủ. Trừ bỏ Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung ra còn có năm tên quân sự, mấy chục đệ tử Cửu Băng Cung hộ tống.

Quân sự của Cửu Băng Cung đều là Đại La Kim Tiên cường giả, so với đám Kim Tiên như gia chủ của Phương gia, Phương Hồng thì thật là cao đến không thể với tới.

Nhìn thấy Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, đám gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, đám trưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn vội bái:

- Phương Hồng bái kiến Trần Bạch tiên bối!

Thái thượng trưởng lão của Phương gia, đám trưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn cũng vội bái, cung kính kêu.

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung nhìn đám trưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn trước mắt quỳ rạp một mảnh, rất là vừa lòng.

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung vẻ mặt kiêu ngạo nói:

- Phương gia chủ và các vị đều đứng lên đi.

- Tạ Trần Bạch tiên bối!

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, đám trưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn thể mới đứng dậy, lại chào hỏi với năm tên quân sự của Cửu Băng Cung. Năm tên quân sự của Cửu Băng Cung không dám tự cao tự đại, đều là khuôn mặt tươi cười đáp lại.

Thế là gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, đám trưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn nghiêng đám người Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung trở về Phương gia. Trở lại đại điện của Phương gia, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng mời Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung ngồi vào ghế trên. Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung không chối từ, huênh ha ngồi xuống bảo tọa, mấy người gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, đám trưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn thể mới ngồi xuống theo.

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung ngồi xuống, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, đám trưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn không ngừng nịnh hót, lòng gã rất vui vẻ.

xem tại

592. Chương 590: Ta Đến Lĩnh Giáo Một Chút Thực Lực Của Các Hạ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 590: Ta đến lĩnh giáo một chút thực lực của các hạ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung mở miệng nói:

- Ta nghe Phương Tuyết, Phương Thanh nói Xích sơn các người có một Thiên Sư môn tiểu phái hay đối địch với Phương gia các người?

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng liếc nhìn nữ Phương Tuyết, nhìn nữ Phương Thanh, đứng dậy cung kính nói:

- Đúng vậy, Trần Bạch tiên bối, không đối gạt tiên bối, Thiên Sư môn thực lực không mạnh nhưng môn phái của họ có một phòng ngự đại trận rất lợi hại, chúng ta công kích làm sao

cũng không phá được!

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung gật đầu, chuyện này gã có nghe Phương Tuyết, Phương Thanh nói tới.

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết đứng dậy nói:

- Phụ thân yên tâm đi, lần này có sự phụ thì Thiên Sư môn bị diệt môn chắc chắn rồi!

Phương Thanh đứng dậy, kiêu ngạo nói:

- Một Thiên Sư môn nho nhỏ cần gì sự phụ ra tay? Phó Hồng quân sự chính là trận pháp đại sư, để Phó Hồng quân sự cùng hai chúng ta đi đủ diệt Thiên Sư môn rồi!

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung quay đầu nói với một trong năm tên quân sự của Cửu Băng Cung:

- Phó Hồng, bây giờ người cùng Phương Tuyết, Phương Thanh đi xem Thiên Sư môn đi!

Quân sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng đứng dậy, cung kính nói:

- Tuân lệnh Trần Bạch trưởng lão!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, Phương Thanh cung kính hành lễ với Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, sau đó dẫn dắt quân sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng, mấy chục thái thượng trưởng lão của Phương gia, còn có trưởng lão đi hướng Thiên Sư môn. Thủy trưởng lão của Phương gia năm xưa bị Long Kinh Thiên ở Xích Minh thành đánh trọng thương cũng có mặt.

Trên đường đi, Thủy trưởng lão của Phương gia nói với tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết:

- Tiếc là tiểu tử tóc đen kia đã rời khỏi Thiên Sư môn, nếu không thì khi hắn biết Phương Tuyết nhị tiểu thư, Phương Thanh tứ thiếu chủ bái vào Cửu Băng Cung, trở thành đệ tử của Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung thì chắc sẽ sợ tới mức chết khiếp!

Thủy trưởng lão của Phương gia nói tiểu tử tóc đen đương nhiên ý chỉ Long Kinh Thiên.

Phương Thanh lạnh lùng cười:

- Yên tâm, hắn trốn không thoát, cho dù hắn rời đi Thiên Sư môn thì chắc chắn còn ở Thiên Nguyên đại lục. Chỉ cần hắn còn tại Thiên Nguyên đại lục, chỉ cần hắn dám ở lại Thiên Nguyên đại lục thì không chạy thoát. Năm đó tiểu tử kia thông đồng Thiên Sư môn giả bộ cứu nhị tỷ của ta, còn mạnh tay bị thương nhiều đệ tử của Phương gia ta, đến lúc đó bắt được hắn rồi ta phải cho hắn nếm mùi cay đắng!

Nói tới đây mắt Phương Thanh lóe thù hận. Ngay khi đám tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, Phương Thanh, quân sự của Cửu Bạng Cung, Phó Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, Thủy trưởng lão của Phương gia trên đường đến Thiên Sư môn thì Long Kinh Thiên đã tới nơi.

Khi Long Kinh Thiên đi vào Thiên Sư môn, một đệ tử của Thiên Sư Môn đang tuần tra quát hỏi hắn:

- Đứng lại, các hạ là ai? Đến Thiên Sư môn của ta có chuyện gì?

Bởi vì người này là đệ tử của Thiên Sư Môn mới tới, cho nên không nhận ra Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên không tức giận, vẻ mặt bình tĩnh nói:

- Hãy gọi thái thượng trưởng lão Khương Hải của các ngươi ra đây gặp ta.

Đệ tử của Thiên Sư Môn kia ngẩn ra, hiển nhiên không ngờ Long Kinh Thiên có giọng điệu lớn lối như vậy, nói thẳng muốn thái thượng trưởng lão của họ đi ra gặp mặt.

Đệ tử của Thiên Sư Môn nhìn Long Kinh Thiên từ trên xuống dưới, không dám chậm trễ, nói:

- Các hạ chờ chút.

Đệ tử của Thiên Sư Môn nói xong xoay người đi bẩm báo cho thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải.

Lúc này thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn đang bàn bạc chuyện tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, Phương Thanh. Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn tất nhiên có nghe nói chuyện tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, Phương Thanh tiến vào Cửu Bạng Cung, được Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bạng Cung thu làm đệ tử.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn vẻ mặt sầu lo, ngay lúc này đệ tử của Thiên Sư Môn kia tiến vào bẩm báo, nói bên ngoài có một người nói thẳng muốn thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải đi ra gặp mặt.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải nghe vậy thì cùng mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn liếc nhau.

Một vị trưởng lão nhướng mày;

- Không lẽ là người của Phương gia?

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải trầm ngâm nói:

- Đi, chúng ta đi ra ngoài nhìn xem.

Rất nhanh, thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn ra khỏi đại điện, đi theo đệ tử của Thiên Sư Môn dẫn dắt bay hướng Long Kinh Thiên.

Từ xa mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn đã thấy một thanh niên khoan tay đứng, tóc đen buông xõa, gió nhẹ thổi, kiêu ngạo thiên địa.

Người thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn run lên, mắt tròn to, sau đó vui sướng hét to:

- Là, là, chủ nhân! Chủ nhân đã trở lại! (.

Đệ tử của Thiên Sư Môn đi phía trước dẫn đường nghe thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn kinh kêu sợ quá lão đảo, suýt té ngã, chủ, chủ nhân?

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn lắc người bay nhanh tới gần Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thấy thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn bay hướng mình.

Rất nhanh, thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn đã bay tới trước mặt Long Kinh Thiên, toàn bộ quỳ rạp nói:

- Bái kiến chủ nhân!

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Ủm, đứng lên đi.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn cung kính vâng dạ, đứng dậy.

Trông thấy Long Kinh Thiên xuất hiện, thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn rất bất ngờ. Long Kinh Thiên bái nhập Diệt Tinh tiên môn, nhưng sau này Diệt Tinh tiên môn bị Quy Hư Điện diệt môn, đây là chuyện người ở Thiên Nguyên đại lục đều biết. Nghe nói môn chủ của Diệt Tinh tiên môn Đế Lạc, thiếu môn chủ của Diệt Tinh tiên môn Đế Thái Nhất đều đã chết. Khi đó thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn tưởng rằng Long Kinh Thiên cũng chết luôn rồi.

Đúng lúc này, đột nhiên một gã đệ tử của Thiên Sư Môn hoảng hốt báo cáo:

- Nguy rồi, đám thái thượng trưởng lão, Phương Tuyết nhị tiểu thư, Phương Thanh tứ thiếu chủ tới!

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn nghe vậy biến sắc mặt.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải trầm giọng hỏi:

- Trừ Phương Tuyết, Phương Thanh ra còn có ai?

- Có mấy chục thái thượng trưởng lão của Phương gia, trưởng lão, có một gã quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng. Nghe nói quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng này là Đại La Kim Tiên trung kỳ cường giả!

Đệ tử của Thiên Sư Môn kia nói đến Phó Hồng thì giọng run run.

Đại La Kim Tiên trung kỳ!

593. Chương 591: Ta Nói Là Lời Thật (2)

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 591: Ta nói là lời thật (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn hoàn toàn biến sắc mặt.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải quay đầu sốt ruột nhìn Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, chúng ta nên

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Cửu Băng Cung?

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải giải thích rằng:

- Đúng vậy. Chủ nhân, Phương Tuyết nhị tiểu thư, Phương Thanh tứ thiếu chủ kia bái vào Cửu Băng Cung, được Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung nhìn tủng thu làm đệ tử.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải vội la lên:

- Bây giờ chúng ta mau đi đi, nếu chờ lát nữa thì ...

Nói tới đây thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải ngừng lại, có ý gì không cần nói cũng biết. Nếu chờ lát nữa đám Phương Tuyết nhị tiểu thư, Phương Thanh tứ thiếu chủ tới thì muốn đi cũng không được.

Năm đó Long Kinh Thiên bố trí phòng ngự đại trận tuy rằng không kém, nhưng thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn nghĩ rằng dù thế nào cũng không thể ngăn cản Đại La Kim Tiên cường giả công kích được.

Đúng lúc này, phái chân trời truyền đến tiếng cười kiêu ngạo:

- Rời đi? Hắc hắc, hôm nay, Thiên Sư môn đừng hòng có ai thoát khỏi!

Tiếp theo tiếng xé gió truyền đến, một đám người xuất hiện, đúng là đám tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, Phương Thanh, quân sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, người mới nói chuyện chính là Phương Thanh.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn không ngờ đám tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, Phương Thanh, quân sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, Thủy trưởng lão của Phương gia tới nhanh như vậy, lòng kinh sợ.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải rớt ruột nói:

- Chủ nhân, chúng ta quay vào đại trận trước đi!

Lúc này có muốn chạy cũng không kịp, họ chỉ đành dựa vào năm đó Long Kinh Thiên bố trí phòng ngự đại trận ngăn cản một lúc.

Ngay khi thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn kinh hoàng, sốt ruột thì Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Không cần.

- Không cần?

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn ngẩn ra, biểu tình căng thẳng nói:

- Chủ nhân, người!

Lúc này đám tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, Phương Thanh, quân sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, Thủy trưởng lão của Phương gia đáp xuống trước mặt đám người Long Kinh Thiên, thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn. Thấy Long Kinh Thiên, lòng Phương Thanh vui vẻ.

Phương Thanh cười nói:

- Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi thế nhưng đã trở lại! Ha ha, tốt, thật sự là trời cũng giúp ta!

Thủy trưởng lão của Phương gia cũng vui sướng, cười ác độc nói với Long Kinh Thiên:

- Vốn thiếu chủ của chúng ta định diệt Thiên Sư môn rồi mới phát lệnh tước nã ngươi, giờ thì không cần rắc rối như vậy.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải vẻ mặt căm hận nhìn Long Kinh Thiên, cười lạnh.

Phương Thanh nhìn Long Kinh Thiên vẻ mặt không thềm để ý, cười nói:

- Tiểu tử, chắc ngươi còn không biết? Ta và nhị tỷ đã là đệ tử của Cửu Băng Cung, được Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung thu làm đệ tử đích truyền, sao? Bị hù đúng không?

Nói tới đây Phương Thanh vẻ mặt đắc ý, tự hào, khoanh tay mà đứng, ha ha nở nụ cười.

Nhìn Phương Thanh khoanh tay mà đứng, đắc ý cười to, Long Kinh Thiên lắc đầu.

Long Kinh Thiên cười nói:

- Phải không? Đệ tử đích truyền của Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung? Thật là phải chúc mừng người.

Phương Thanh thấy Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh, trong lời nói tràn ngập trêu chọc, tiếng cười ngừng bật.

Phương Thanh nét mặt sa sầm:

- Nếu bây giờ người quỳ xuống, dập đầu xin tha thì có lẽ còn có thể lo lắng tha cho người một mạng!

Long Kinh Thiên nghe vậy bật cười nói:

- Tha ta một mạng?

Giọng điệu của Phương Thanh còn lớn lối hơn cả Cộng Công, Minh Hà.

Dừng một lúc, Long Kinh Thiên cười hỏi:

- Chỉ bằng vào người?

Phương Thanh thấy Long Kinh Thiên căn bản không đem chính mình để vào mắt, hai mắt lóe tia sáng lạnh, phát ra khí thế.

- Đúng vậy. Chỉ bằng vào ta! Tiểu tử, ta biết thực lực của người không tệ, nhưng khi ta bái vào Cửu Băng Cung đã nuốt bằng linh quả, không chỉ có đột phá đến Kim Tiên, tu luyện đại thần thông cửu âm thủ của Cửu Băng Cung đạt tới đại thành chi cảnh! Ta hiện tại liền cho người kiến thức một chút uy lực của cửu âm thủ vô thích!

Phương Thanh nói tới đây thì nhảy lên, tay phải thành trảo vỗ hương Long Kinh Thiên.

- Cửu âm thủ, tề sơn liệt địa!

Một bàn tay to đốt cháy bằng hàn khí diễm trống rỗng xuất hiện, đề hương đầu Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn dấu tay chụp xuống, lắc đầu. Trong ánh mắt chăm chú của thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn, mắt Long Kinh Thiên chợt lóe, một Lôi Long to lớn xuất hiện, Lôi Long rít gào, nháy mắt phá hủy thủ ấn, xuyên qua người Phương Thanh.

Phương Thanh khựng giữa không trung, hai mắt khó tin từ trên cao té xuống.

- Tứ đệ!

- Tứ thiếu chủ!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, thái thượng trưởng lão của Phương gia thấy Phương Thanh từ trên trời rớt xuống thụp hẳn ứng lại, kinh kêu. Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, thái thượng trưởng lão của Phương gia đi tới bên cạnh Phương Thanh, thấy gã người khét đen, lôi điện không ngừng chớp lóe quanh thân thì rất kinh sợ. Nhưng miệng Phương Thanh còn sùi bọt mép, chưa chết. Thấy vầy tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết thở phào một hơi.

Thật ra không phải Long Kinh Thiên thủ hạ lưu tình, chẳng qua hắn khinh thường giết đối phương. Một Thiên Tôn mà giết nho nhỏ Kim Tiên, truyền ra đi, chỉ sợ làm cho người ta chê cười.

- Người bị thương tứ đệ của ta!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết quay đầu lại, mắt đầy hận thù:

- Ta muốn giết người!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết định ra tay thì quân sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng cản lại, nhìn Long Kinh Thiên.

Quân sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng trầm giọng hỏi:

- Các hạ là ai? Cũng dám trọng thương đệ tử của Cửu Băng Cung ta?

Long Kinh Thiên lườm ỏi nhiều với họ, mở miệng nói:

- Các người cút đi, ta không muốn giết các người.

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung trầm giọng hỏi:

- Sau đó thì sao?

- Phương Thanh tứ thiếu chủ có thù oán với thanh niên tóc đen, sau khi thấy thanh niên tóc đen thì tức giận ra tay, thì triển cửu âm thủ!

Quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng nói tới đây thanh âm càng ngày càng run run.

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng nghe nói nhi tử Phương Thanh đối phó thanh niên tóc đen thì lòng thít chặt.

- Thanh niên tóc đen kia mắt chợt lóe, đột nhiên một Lôi Long to lớn xuất hiện, chớp mắt đánh bay Phương Thanh tứ thiếu chủ!

Ngay khi trái tim đám gia chủ của Phương gia, Phương Hồng thít chặt, quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng run giọng nói tiếp:

- Đối phương nói không nghĩ giết chúng ta, ta thấy đối phương quá cuồng vọng, liền xuống tay với hắn, nhưng, nhưng, nhưng!

Quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng nói tới đây run đến không nói nên lời.

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung thấy vậy quát hỏi:

- Nhưng cái gì?

- Nhưng thanh niên tóc đen vung nhẹ tay phải thì ta đột nhiên bị đoàn lốc xoáy cuốn lấy, sau đó, sau đó về tới đây!

594. Chương 592: Tiên Đế Cực Kỳ Lợi Hại

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 592: Tiên Đế cực kỳ lợi hại

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng nói xong như dùng hết sức lực, chân mềm nhũn.

Trên đại điện, đám người Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, đám trưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn đồng thanh kêu lên:

- Cái gì?

Sau đó là tiếng hút khí lạnh.

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung biến sắc mặt, giọng run run:

- Người, người nói thanh niên tóc đen kia chỉ nhẹ vung là hất người từ Thiên Sư môn trở về đây?

Đám người kinh ngạc nhìn quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng, không thể tin.

Thiên Sư môn cách chỗ này không biết bao nhiêu vạn ức dặm, sức vung lên đánh bay một Đại La Kim Tiên ra vạn ức dặm? Chuyện này nghe thật như là trò cười haong dương. Có người nghi ngờ có phải là quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng chưa tỉnh táo, mới nãy nói mớ?

Quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng thấy đám người không tin, sốt ruột nói:

- Trần Bạch trưởng lão, người nhất định phải tin tưởng ta, ta nói là lời thật, làm sao ta dám lừa gạt người?!

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung hít sâu một hơi.

- Ta nghi ngờ thanh niên tóc đen là cường giả Tiên Đế!

Quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng nghi hoặc hỏi:

- Hơn nữa là một vị Tiên Đế cực kỳ lợi hại!

- Cường giả Tiên Đế cực kỳ lợi hại!

Đám người hút ngậm khí lạnh.

Nếu quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng không phải nói mớ, là sự thật thì đối phương thật sự có khả năng như gã nói, là cường giả Tiên Đế cực kỳ lợi hại!

Bởi vì Tiên Quân cường giả tuyệt đối không khả năng làm được như vậy.

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng chỉ cảm thấy trước mắt tối đen:

- Tiên, Tiên Đế cường giả!

Một thái thượng trưởng lão của Phương gia nhanh tay đỡ lấy gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, cùng đám người Phương gia sốt ruột kêu lên:

- Gia chủ, gia chủ!

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng không xui, gã đứng vững, run giọng nói với Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung:

- Trần Bạch tiên bối, người xem việc này, việc này nên làm sao đây?

Lòng Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung cũng hoảng sợ bất an, Tiên Đế.

Đừng nói là Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, cho dù là lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân của họ đứng trước mặt cường giả Tiên Đế cũng phải cung kính quỳ nghênh. Cửu Băng Cung tại Thiên Nguyên đại lục uy phong bát diệp, nhưng đắc tội với Tiên Đế cường giả, tùy thời đều khả năng bị giết chết!

Tiêu diệt!

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung nghĩ tới lúc trước Diệt Tinh tiên môn bị tiêu diệt, mặt càng xám xịt. Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung hoảng hốt lấy ra một tín phù, bóp nát, báo cáo với thái thượng trưởng lão của Cửu Băng Cung. Chuyện lớn đắc tội với cường giả Tiên Đế, cho Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung một vạn lá gan gã cũng không dám giấu giếm.

Lúc này bên trong đại điện Cửu Băng Cung, lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân cùng một thanh niên tóc đỏ đang trò chuyện. Thanh niên tóc đỏ giống như lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân, là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh cường giả. Nhưng lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân ở trước mặt thanh niên tóc đỏ có vẻ co ro. Thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải tuy giống như lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân cùng là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh cường giả, nhưng đối phương là đế vương đại phái Vạn Cổ giáo trưởng lão.

Ngay khi lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân và thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải trò chuyện vui vẻ, bỗng nhiên một vị thái thượng trưởng lão của Cửu Băng Cung hoảng hốt chạy vào.

Lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân thấy vậy mặt khó chịu, quát hỏi:

- Có chuyện gì?

Thái thượng trưởng lão của Cửu Băng Cung kia hành lễ, sốt ruột nói:

- Lão tổ, nguy rồi, Trần Bạch trưởng lão trong phái của ta mới bẩm báo, nói, nói, đệ tử của hắn rất có khả năng đắc tội một vị Tiên Đế cường giả!

- Cái gì?

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân sợ hãi đứng bật dậy.

Thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải cũng hơi kinh sợ, dù sao, cho dù là Vạn Cổ giáo của gã cũng không dám đắc tội với cường giả Tiên Đế.

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân đứng dậy, sốt ruột hỏi:

- Chuyện là sao?

Đắc tội một vị Tiên Đế cường giả, nếu không cẩn thận xử lý, Cửu Bồng Cung tùy thời đều khả năng bị giết chết sạch!

Thế là thái thượng trưởng lão của Cửu Bồng Cung báo cáo chuyện Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bồng Cung đã kể lại một lần.

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân nghe xong mặt biến đổi liên tục:

- Cái gì? Đánh bay một Đại La Kim Tiên oanh ra hàng ức vạn dặm ư?

Đây tuyệt đối không phải bình thường Tiên Đế có thể làm được!

Thái thượng trưởng lão của Cửu Bồng Cung thấy lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân đứng đó thật lâu không nói, đành mở miệng hỏi:

- Lão tổ, bây giờ chúng ta nên làm sao?

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân tỉnh táo lại, lòng sợ hãi, quay đầu xin giúp đỡ nhìn hướng thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải.

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân mở miệng nói:

- Phong Hải huynh đệ, chuyện này cần huynh đệ giúp giùm!

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải nhướng mày, không lên tiếng.

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân nghi hoặc hỏi:

- Ta biết Phong Hải huynh đệ tu luyện bằng diễm thần thông, cần bằng diễm linh thạch. Cửu Bồng Cung của ta vừa lúc có hơn mười viên bằng diễm linh thạch, chỉ cần Phong Hải huynh đệ giúp Cửu Bồng Cung vượt qua kiếp nạn này, ta sẽ đưa hết bằng diễm linh thạch cho Phong Hải huynh đệ!

Mắt thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải nóng rực:

- Bằng diễm linh thạch?

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân cắn răng nói:

- Đúng vậy. Hơn nữa ta sẽ đưa mười ức thượng phẩm tiên đan cho Phong Hải huynh đệ!

- Được!

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải ngẫm nghĩ, gật đầu, nói:

- Nhưng ta chỉ đi chung với người, đối phương có nể mặt Vạn Cổ giáo của ta không truy cứu chuyện này không thì ta không dám cam đoan.

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân vẻ mặt vui mừng, liên tục nói:

- Ta biết, ta biết rồi!

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải chịu ra mặt, có hy vọng tốt hơn là không có. Hiện tại lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân chỉ có thể hy vọng đến lúc đó đối phương nể tình Vạn Cổ giáo không đào sâu chuyện này.

Thế là lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân, thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải bay khỏi Cửu Bồng Cung, nhanh chóng tới Xích sơn.

Ngay khi đám lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân, thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đồ Phong Hải nhanh chóng tới Xích sơn thì Thiên Sư môn, đám tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, Phương Thanh, quân sự của Cửu Bạng Cung, Phó Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, Thủy trưởng lão của Phương gia sợ hãi hồi lâu sau rốt cuộc tỉnh táo lại.

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết hoảng sợ nhìn Long Kinh Thiên, nàng thật tình nghĩ không ra, mấy chục năm trôi qua mà thực lực của hắn đã biến mạnh đến mức này rồi.

595. Chương 593: Lão Tổ Của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng Lão Nhân Đến

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 593: Lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân đến

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Vung tay đã đánh bay Đại La Kim Tiên thì sợ là chỉ có La Thiên Thượng Tiên mới làm được. Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết trầm nghĩ, tuy rằng trong lòng khiếp sợ, nhưng là nàng vẫn biểu tình nghiêm nghị quát với Long Kinh Thiên:

- Người cũng dám bị thương quân sự của Cửu Bạng Cung? Cửu Bạng Cung là vương giả đại phái, Cửu Bạng Cung sẽ không bỏ qua người!

Nếu tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết biết quân sự của Cửu Bạng Cung, Phó Hồng không chỉ có bị Long Kinh Thiên đánh bay còn đánh trở về Phương gia thì chắc là sợ đến đái dầm rồi, làm sao dám trách mắng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nghe vậy cười hỏi:

- Cửu Bạng Cung sẽ không bỏ qua cho ta?

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết thấy Long Kinh Thiên biểu tình chẳng thêm để ý, tức giận lạnh lùng cười:

- Hy vọng đến lúc đó người còn có thể giống như bây giờ vẻ mặt thoải mái!

- Chúng ta đi!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết hất tay khiến đám người Phương gia mang theo Phương Thanh bay nhanh đi.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải thấy đám người tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết định đi, sốt ruột nói với Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, chúng ta cứ như vậy làm cho bọn họ rời đi?!

Long Kinh Thiên hỏi ngược lại:

- Nếu không thì sao?

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải ngăn ra, lắp bắp nói:

- Chúng ta nên bắt hết bọn họ.

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Không cần.

Long Kinh Thiên nói xong xoay người đi hướng đại diện Thiên Sư môn, thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn thấy vậy không dám nhiều lời, chạy nhanh theo

sát sau lưng hắn. Trở về đại diện Thiên Sư môn, thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải nhìn bóng dáng của Long Kinh Thiên, trong lòng khiếp sợ thật lâu khó có thể bình phục xuống dưới.

Trở lại đại diện, lòng thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải lo lắng, kiềm không được nói với Long Kinh Thiên:

- Chủ nhân, lần này đám người tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết trở về, sợ là không lâu sau Cửu Băng Cung sẽ phái cường giả tiến đến, khi đó chúng ta?

Mặc dù Long Kinh Thiên lộ ra thực lực khiến thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải khiếp sợ nhưng gã giống như tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, nghĩ đến hẳn chính là La Thiên Thượng Tiên.

Long Kinh Thiên lại mở miệng hỏi ngược lại:

- Người hãy nói về tình huống của Thiên Sư môn trong mấy ngày ta đi.

Đám tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, Phương Thanh, quân sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, Thủy trưởng lão của Phương gia trở về Phương gia.

Trên đường đi, Thủy trưởng lão của Phương gia mở miệng nói:

- Tiểu thư, không nghĩ tới thực lực của tiểu tử kia biến mạnh quá.

- Mạnh?

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết lạnh lùng cười:

- Ta trở về báo cho sư phụ, đến lúc đó Cửu Băng Cung phái cường giả lại đây, hẳn sẽ chết thảm hại hơn!

Đám tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, Phương Thanh, quân sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng, thái thượng trưởng lão của Phương gia, Thủy trưởng lão của Phương gia bay nhanh đi, rất nhanh về tới Phương gia. Còn không tiến vào Phương gia đại diện, tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết trông thấy sư phụ, phụ thân của nàng cũng đám người ùa ra.

Đang lúc tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết thấy lạ thì nghe phụ thân của nàng, Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng sốt ruột hỏi:

- Tuyết nhi, vị tiền bối kia có làm khó người không?

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết đáp:

- Không có.

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết làm làm lạ là sao phụ thân biết được? Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết chợt thấy quân sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng sau lưng sư phụ của mình.

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết ngăn ra:

- Phó Hồng quân sự, người đã trở lại?

Đám gia chủ, thái thượng trưởng lão ùa ra đại diện nghe tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết hỏi quân sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng trở lại, biểu tình biến quái dị. Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết không để ý tới biểu tình của đám người.

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết nói với Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung:

- Sư phụ, tiểu tử kia dám ra tay trọng thương Phó Hồng quân sự, thật là không để mắt Cửu Băng Cung chúng ta!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết nói tới đây biểu tình căm hận nói:

- Chúng ta không thể buông tha hắn như vậy! Đến lúc đó thỉnh cường giả Cửu Băng Cung tới đây, bắt hắn lại, ta muốn đập hắn, giết hắn!

Bỗng vang tiếng hét tức giận sôi ruột:

- Cầm mồm!

Một cái tát đập vào má phải của tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết.

Bốp!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết bụm miệng, đôi mắt không thể tin nhìn phụ thân đánh mình.

- Phụ thân, người!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết mắt đong đầy cảm lệ, cắn môi, vẻ mặt ủy khuất, nàng không biết tại sao phụ thân đánh mình, còn ở trước mặt đám người. Từ lúc tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết nhớ chuyện thì phụ thân chưa từng có đánh quá nàng, cực kỳ yêu thương nàng. Lần này bái vào Cửu Băng Cung, khi trở về phụ thân rất 'khách sáo' với nàng.

Bây giờ lại đánh nàng!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết quay đầu nhìn sư phụ của nàng, Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung:

- Sư phụ, phụ thân ...

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung biểu tình nghiêm túc nói:

- Phương Tuyết, ta mặc kệ tỷ đệ các người cùng vị Tiên Đế tiền bối kia rốt cuộc có ân oán gì, hiện tại lập tức đi Thiên Sư môn xin lỗi tiền bối kia, mặc cho tiền bối xử trí!

- Cái gì?! Tiên Đế tiền bối?!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết ngẩn ra, tròn to mắt, sau đó lạnh lùng cười:

- Sư phụ, phụ thân, có phải các người đã hiểu lầm không? Tiểu tử kia sao có thể là tiền bối Tiên Đế gì?

Nói đến đây tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết thấy buồn cười, nàng cười đến 'rức rở', thì ra phụ thân hiểu lầm đối phương là Tiên Đế, cho nên mới đánh nàng?!

Đám người Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng nhướng mày nói:

- Lầm?

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết nghi hoặc hỏi:

- Sư phụ, phụ thân, mấy chục năm trước chúng ta có gặp tiểu tử kia, lúc đó hắn thông đồng cùng Thiên Sư môn giả bộ cứu ta, bị chúng ta nhìn thấu, cũng ra tay bị thương tứ đệ và Thủy trưởng lão, khi đó hắn chỉ là một yêu tiên, không phải Kim Tiên nữa là.

- Cái gì? Không phải là Kim Tiên nữa?

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng nhìn nhau.

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết vẻ mặt bồn chồn nói:

- Đúng vậy. Tứ đệ và Thủy trưởng lão bọn họ đều có thể làm chứng, thử hỏi một kẻ không phải kim liên chỉ mấy chục năm sau đã là Tiên Đế?

Lúc này, Thủy trưởng lão của Phương gia cũng tiến lên mở miệng nói:

- Đúng vậy. Trần Bạch trưởng lão, gia tộc, mấy chục năm trước tiểu tử kia đúng là không phải kim liên!

Đám người Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, đám gia chủ, thái thượng trưởng lão, đám chưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn nhìn hướng quần sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng, vẻ mặt nghi ngờ.

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng thấy bị đám người Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, đám gia chủ, thái thượng trưởng lão, đám chưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn nghi ngờ thì vẻ mặt nóng nảy.

596. Chương 594: Hắc Là Đại La Thiên Tôn Sao?

Thiên Tôn Trùng Sinh

Tác giả: Thần Kiếm

Chương 594: Hắc Là Đại La Thiên Tôn Sao?

Quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng vội biện hộ:

- Trần Bạch trưởng lão, các người nhất định phải tin tưởng ta, tiểu tử kia tuyệt đối là Tiên Đế, hắc chỉ nhẹ nhàng vung tay đã đánh ta bay về đây!

- Cái gì? Phó Hồng quản sự, người là nói hắc lúc ấy vung lên, trực tiếp đánh bay người trở về chứ không phải tự người đi về?

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết nghe quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng nói thì vẻ mặt khó tin. Lúc trước tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết trông thấy quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng, nàng còn tưởng rằng đối phương tự biết không địch lại, cho nên bỏ mặc bọn họ tự mình đi về.

Quản sự của Cửu Băng Cung, Phó Hồng nói:

- Đúng vậy. Trần Bạch trưởng lão, lúc đó nhóm Phương Tuyết tiểu thư có mặt, có thể làm chứng!

Khi Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung định mở miệng hỏi tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết thì bên ngoài có một đệ tử của Cửu Băng Cung kích động chạy tới.

Đệ tử của Cửu Băng Cung đó hành lễ nói:

- Trần Bạch trưởng lão, lão tổ biết chuyện xảy ra bên này, đã cùng trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải, còn có các thái thượng trưởng lão của phái ta từ Cửu Băng Cung tới rồi, rất nhanh liền đến. Bởi vì Cửu Băng Cung cách Xích sơn không xa, cho nên đám lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân, thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải, thái thượng trưởng lão tới đây không mất bao lâu.

- Cái gì?

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng rung động. Đám chuông môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn, đám gia chủ, thái thượng trưởng lão giật nảy mình, không ngờ lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân đích thân tới.

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung nghe vậy sốt ruột nói:

- Mau, nhanh chóng cùng ta nghênh đón lão tổ, Phong Hải tiên bối và các thái thượng trưởng lão.

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng với đám chuông môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn, đám gia chủ, thái thượng trưởng lão đều hoảng hốt đứng dậy. Lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân đích thân tới, lão là nhân vật truyền kỳ của Thiên Nguyên đại lục, uy chấn Thiên Nguyên đại lục trăm ngàn năm. Chờ lát nữa bọn họ có thể gặp mặt lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân?

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, các đám chuông môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn, đám gia chủ, thái thượng trưởng lão đi theo sau lưng Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, lòng cực kỳ hồi hộp. Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết nghe nói lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân tới đây thì óc ù vang, nàng không ngờ chuyện này kinh động lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân của nàng.

Đám người Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, đám chuông môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn, đám gia chủ, thái thượng trưởng lão chậm rãi nghênh ra ụt vạn dặm, rốt cuộc thấy được lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân, thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải, thái thượng trưởng lão của Cửu Băng Cung.

Lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân tóc bạc phơ, khuôn mặt hồng hòa có lo âu, sau lưng lão là đám thái thượng trưởng lão của Cửu Bǎng Cung.

Mặc dù Trần Bạch là trưởng lão của Cửu Bǎng Cung nhưng chỉ thấy lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân hai lần, dù là vậy gã vẫn nhận ra lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân ngay.

Nhận ra lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân, người Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bǎng Cung run lên, từ va vội bái:

- Trần Bạch cung nghênh lão tổ, Đỗ Phong Hải tiền bối, các thái thượng trưởng lão!

Đám người gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, đám chuông môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn, đám gia chủ, thái thượng trưởng lão vội quỳ xuống:

- Cung nghênh lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Đỗ Phong Hải tiền bối!

Lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân mở miệng nói, thanh âm có chút hoảng loạn:

- Đứng lên hết đi!

Đám người Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bǎng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, đám gia chủ, thái thượng trưởng lão, đám chuông môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn cung kính đứng vậy?

- Tạ lão tổ!

Lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân vội la lên:

- Trần Bạch, vị tiền bối kia hiện ở nơi nào? Còn tại Thiên Sư môn không? Mau dẫn chúng ta đi qua!

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bǎng Cung nghe vậy thì do dự.

Lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân thấy Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bǎng Cung ấp úng, tức giận quát:

- Người không nghe ta nói sao?

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bǎng Cung nghe lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân quát, sợ tới mức mặt trắng bệch, vội quỳ xuống:

- Lão tổ bớt giận, chuyện có lẽ hơi biến hóa, cho nên, cho nên ...

- Sự tình có chút biến hóa?

Lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân nhướng mày nói:

- Rốt cuộc là sao?

Lúc này Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bǎng Cung kể lại chuyện tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết nói cho lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân nghe. Lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân, thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải, thái thượng trưởng lão của Cửu Bǎng Cung nghe xong nhìn nhau.

- Người chính là Phương Tuyết?

Lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân nhìn hướng tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, biểu tình nghiêm túc nói:

- Hãy kể lại chuyện người biết cho ta nghe.

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết run giọng nói:

- Tuân lệnh lão tổ!

Đối mặt lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân, nói tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết không căng thẳng là nói dối, thế là tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết kể lại chuyện có liên quan đến thanh niên tóc đen cho lão tổ của Cửu Bǎng Cung, Cửu Bǎng lão nhân nghe.

Lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân nghe xong quay đầu nhìn quần sự của Cửu Bạng Cung, Phó Hồng, hỏi mọi chuyện, biểu tình biến đổi.

Lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân suy tư, hỏi thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải:

- Phong Hải huynh đệ thấy sao?

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải cười nói:

- Chuyện này ta không tiện đoán, nhưng đối phương có phải là Tiên Đế cường giả hay không thì chúng ta đi gặp chẳng phải biết ngay?

Lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân trầm ngâm nói:

- Tốt.

Lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân vung tay với đám người Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bạng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng:

- Cá người dẫn đường đi!

- Tuân lệnh lão tổ!

Đám người Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bạng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng bay lên dẫn đường, lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân, thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải, thái thượng trưởng lão của Cửu Bạng Cung theo sau, một đường chậm rãi đi hướng Thiên Sư môn.

Lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân đi theo sau lưng Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bạng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, mắt chớp lóe. Nếu đúng như đệ tử của Cửu Bạng Cung, tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết đã nói thì vài chục năm trước đối phương chính là một Thiên Tiên, vậy gã đi qua không phải bởi tội mà là bắt đối phương, giết chết để hả giận và lập uy.

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải thấy biểu tình của lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân liền biết suy nghĩ, trong lòng cười lạnh, cho dù tiểu tử kia không phải Tiên Đế thì lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân cũng không dám không đem băng diễm linh thạch hòa mười ức thượng phẩm tiên đan cho gã. Chuyến đi này thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải sẽ không đến uống công.

Theo đám người Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bạng Cung, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng dẫn đường, rất nhanh lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân, thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải, thái thượng trưởng lão của Cửu Bạng Cung đã tới Thiên Sư môn.

Trong đại điện của Thiên Sư môn, Long Kinh Thiên đang nghe thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải tình huống mấy năm nay của Thiên Sư môn.

Bỗng một đệ tử của Thiên Sư Môn hốt hoảng chạy tới, hành lễ với Long Kinh Thiên.

Đệ tử của Thiên Sư Môn run giọng nói:

- Chủ nhân, Cửu, Cửu Bạng, Cửu Bạng lão nhân và thái thượng trưởng lão của Cửu Bạng Cung tới đây!

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn biến sắc mặt.

Lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân!

Long Kinh Thiên quát thần thức, phát hiện đám người lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân ở bên ngoài Thiên Sư môn.

Long Kinh Thiên đứng dậy, biểu tình lạnh nhạt nói:

- Chúng ta đi thôi.

Chủ nhân, chúng ta, chúng ta

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải hốt hoảng la lên:

- Chúng ta có chạy không?

Long Kinh Thiên nhìn thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải:

- Chạy?

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải sợ Long Kinh Thiên không biết lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân là ai, vội nói:

- Chủ nhân, Cửu Bồng lão nhân chính là lão tổ của Cửu Bồng Cung, là Tiên Quân hậu kỳ đỉnh cường giả!

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh nhạt nói:

- Sao đó thì sao?

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn ngẩn ra.

Long Kinh Thiên lắc người ra khỏi đại điện, bay hướng ngoài cửa Thiên Sư môn. Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải sắc mặt âm trầm, nhưng cuối cùng vẫn theo sau Long Kinh Thiên đi ra ngoài Thiên Sư môn.

Long Kinh Thiên bay không nhanh, chậm rãi đạp không trung đi đến.

Bên ngoài Phương gia đình kê đệ tử của Cửu Bồng Cung tiến lên thông báo thì thấy một thanh niên tóc đen từ trong Thiên Sư môn bay ra. Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn theo sau lưng Long Kinh Thiên.

Thấy rõ mặt mũi của thanh niên tóc đen thì người lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân chấn động, biểu tình kinh ngạc:

- Là hắn?

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân nhớ rõ thanh niên tóc đen này, lúc trước thái thượng trưởng lão của Diệt Tinh Môn, Hoắc Cương mới tấn chức Tiên Đế, các phái đi chúc mừng. Ngay trong tiệc mừng thanh niên tóc đen ra tay bị thương thiếu điện chủ của Quy Hư Điện, Quy Long Nhất, sau này thái thượng trưởng lão của Quy Hư Điện, Trần Phi chạy tới muốn giết thanh niên tóc đen, không ai ngờ thái thượng trưởng lão của Diệt Tinh Môn, Hoắc Cương lại che chở hắn. Không phải Diệt Tinh tiên môn bị diệt sao? Tại sao tiểu tử này còn sống? Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân kinh sợ, lòng thấy nghi hoặc, gã nhớ rõ thanh niên tóc đen chỉ là một đệ tử nội môn nhỏ trong Diệt Tinh tiên môn.

Mất quân sự của Cửu Bồng Cung, Phó Hồng chớp lóe:

- Chẳng lẽ chính là hắn ra tay bị thương đệ tử của Cửu Bồng Cung của ta?

- Lão tổ, chính là hắn, chính là hắn!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết mở miệng, chỉ hướng Long Kinh Thiên bay tới, chứng thật suy nghĩ trong lòng của quân sự của Cửu Bồng Cung, Phó Hồng.

Nhưng không ai chú ý khi thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải thấy Long Kinh Thiên bay tới thì người run lên, biến sắc mặt, hoảng sợ, hai tay, hai chân, thậm chí cái bụng liên tục run run.

Cuộc chiến Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bồng Cung năm đó quân sự của Cửu Bồng Cung, Phó Hồng không có tư cách đi, nhưng thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải may mắn hộ tống lão tổ, chương môn của môn phái đi. Long Kinh Thiên tới đây, thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải lập tức nhận ra thanh niên tóc đen này là ai.

Má ơi, đây đâu phải là Tiên Đế gì! Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải thầm khóc thét. Sớm biết là vị lão tổ tông này thì cho thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải một ỨC LÁ GAN GÃ cũng không dám đến!

Quản sự của Cửu Bạng Cung, Phó Hồng rút cuộc nhận ra thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải khác lạ, đang định hỏi han thì thấy thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải chân mềm nhũn, bồng quỳ xuống.

- Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải khấu kiến Đại La Thiên Tôn!

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải khấu kiến Đại La Thiên Tôn? Quản sự của Cửu Bạng Cung, Phó Hồng, tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, bốn phía gia chủ các sơn mạch Xích sơn, thái thượng trưởng lão của Cửu Bạng Cung đều nhìn chăm chăm thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải quỳ ở đó, vẻ mặt kinh ngạc.

Bốn phía trở nên tĩnh mịch.

Đám người quản sự của Cửu Bạng Cung, Phó Hồng, tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, bốn phía gia chủ các sơn mạch Xích sơn, thái thượng trưởng lão của Cửu Bạng Cung nhìn chăm chăm thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải, sau đó dời ánh mắt ngơ ngác nhìn Long Kinh Thiên.

Đại La Thiên Tôn?

Mới rồi hình như thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải gọi thanh niên tóc đen này là Đại La Thiên Tôn?

Đội quản sự của Cửu Bạng Cung, Phó Hồng, tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, bốn phía gia chủ các sơn mạch Xích sơn, thái thượng trưởng lão của Cửu Bạng Cung phản ứng lại, hiểu ý của thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải thì hoàn toàn biến sắc mặt, bao gồm lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân.

Đại La Thiên Tôn!

Lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân phản xạ sợ tới mức hai chân mềm nhũn:

- Phạm Song của Cửu Bạng Cung khấu kiến Đại La Thiên Tôn!

Phạm Song là tên thật của lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân, đây là lần đầu tiên đám người của Cửu Bạng Cung biết tên thật của lão tổ.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn thuộc Thiên Sư môn đứng sau lưng Long Kinh Thiên cũng sợ đến nhũn chân.

- Khấu kiến Đại La Thiên Tôn!

Thái thượng trưởng lão của Cửu Bạng Cung thấy lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân của họ quỳ xuống thì vội quỳ theo. Đám chưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn, đám gia chủ, thái thượng trưởng lão cũng quỳ rạp, một đám run run. Quản sự của Cửu Bạng Cung, Phó Hồng thì té xỉu, gã ngã ở đó mà không ai dám đi lên dìu.

Có một ngoại lệ, đó là tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, nàng vẫn đang đứng thẳng ở nơi nào, cũng không quỳ xuống. Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết nhìn mọi người quỳ, đột nhiên nở nụ cười, tiếng cười tràn ngập đùa cợt.

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết chỉ vào Long Kinh Thiên, nói:

- Hửn, là Đại La Thiên Tôn? Hửn là Đại La Thiên Tôn sao?

Mặc dù tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết không rõ tại sao thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải nhận lầm Long Kinh Thiên là Đại La Thiên Tôn gì đó, nhưng thấy mọi người quỳ trước một người không phải là Thiên Tôn thì thấy buồn cười.

597. Chương 595: Ta Thấy Người Rõ Ràng Là Miệng Cọp Gan Thỏ

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 595: Ta thấy người rõ ràng là miệng cọp gan thỏ

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Nghe tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết nghi ngờ, Phương gia, đám người của Cửu Băng Cung, các gia chủ, cường môn của Xích sơn đều tỉnh táo lại. Đúng vậy, thanh niên tóc đen này thật là Đại La Thiên Tôn sao? Có phải là thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải đã nhìn lầm không?

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải nghe tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết chế giễu, nghi ngờ Long Kinh Thiên thì sợ hãi rụng cổ.

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải liên tục dập đầu với Long Kinh Thiên, nói:

- Đại La Thiên Tôn tha mạng! Đại La Thiên Tôn, chuyện này không liên quan tới ta, ta chỉ đi ngang qua Cửu Băng Cung, bị lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân, Phạm Song mạnh mẽ kéo qua, xin Đại La Thiên Tôn tha mạng!

Đám người vốn nghi ngờ thấy thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải sợ vỡ mật, liên tục dập đầu, trán chảy máu ròng ròng thì biến sắc mặt.

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết thấy thế, nhịn không được mở miệng nói:

- Đỗ Phong Hải tiền bối, có phải là người nhận sai người? Tiểu tử này làm sao là cái gì Đại La Thiên Tôn!

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết vẫn không tin Long Kinh Thiên chính là Đại La Thiên Tôn làm cho chúng để vương đại phải nghe tin đã sợ mất mật trong tin đồn Tiên giới.

- Câm mồm!

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải thấy tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết còn dám nghi ngờ Long Kinh Thiên, vừa vội vừa giận tức giận quát:

- Phạm Song, nếu môn hạ đệ tử của ngươi còn dám bất kính với Đại La Thiên Tôn thì đừng trách ta không nói tình cảm!

Lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân thấy biểu tình sứt ruột tức giận của thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải, nhớ lại tình cảnh quái dị lúc trước thái thượng trưởng lão của Diệt Tinh Môn, Hoắc Cương liều lĩnh 'che chở' Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên mở miệng hỏi:

- Trưởng lão của Vạn Cổ giáo?

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải tim thót chặt, run giọng nói:

- Vâng thưa Đại La Thiên Tôn, ta là trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải!

Long Kinh Thiên nhìn nhìn vẻ mặt khẩn trương, hoảng sợ của thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải.

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Người đứng dậy đi.

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải ngẩn ra, sắc mặt mừng rỡ, liên tục khấu tạ, thế này mới đứng lên, cung kính lùi sang bên, không dám lau máu trên trán.

Long Kinh Thiên nhìn lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân quỳ rạp, lại nhìn tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết vẫn đứng thẳng. Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết vẫn cười lạnh nhìn Long Kinh Thiên, rõ ràng nàng vẫn chưa tin hẳn chính là Đại La Thiên Tôn.

Cũng không trách tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết không tin tưởng, dù sao người mấy chục năm trước không phải là Kim Tiên nữa là, vài chục sau đột nhiên biến thành Thiên Tôn, mặc cho ai đều khó mà tin được.

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Phạm Song!

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân run giọng đáp:

- Có!

Long Kinh Thiên vẻ mặt lạnh lùng nói:

- Ta nghĩ tình người không biết thân phận của ta, không giết các người, mang theo người Cửu Bồng Cung của người cút đi!

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân liên tục dập đầu:

- Vâng, vâng tạ Đại La Thiên Tôn, tạ Đại La Thiên Tôn!

Thái thượng trưởng lão của Cửu Bồng Cung, đám chưong môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn, đám gia chủ, thái thượng trưởng lão cũng liên tục dập đầu.

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân thấy thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải khẳng định đối phương là Đại La Thiên Tôn, lại nhớ tới lúc trước thái thượng trưởng lão của Diệt Tinh Môn, Hoắc Cương liền chết 'che chở' Long Kinh Thiên, nghi ngờ trong lòng biến mất.

Nhưng tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết lạnh lùng cười:

- Không giết chúng ta? Làm cho chúng ta cút đi? Ta thấy người rõ ràng là miệng cọp gan thỏ, sợ ra tay sau thì lộ thực lực cho nên mới khiến chúng ta đi?

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết mới dứt lời, bỗng từ người Long Kinh Thiên phát ra khí thể như nước lũ kinh thiên động địa. Trời cao nháy mắt phong vân biến sắc, lôi minh điện thiểm, uy nhiếp khủng bố bao phủ phạm vi vạn ức dặm, linh hồn mọi người bị bị một tòa hỗn độn cự sơn ngăn chặn, run lấy bầy.

Mới nãy tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết còn đứng vững giờ xụi lơ, dưới thân ẩm ướt. Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải mới đứng dậy cũng té xuống đất, vô cùng hoảng sợ.

- Đại La Thiên Tôn tha mạng, Đại La Thiên Tôn tha mạng!

Một chút nghi hoặc đọng lại trong lòng lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân đã biến mất, hoảng sợ cầu xin tha thứ, sợ tới mức toàn thân giống giạt kinh phong run bần bật.

Đám gia chủ, thái thượng trưởng lão thì sợ đến líu lưỡi.

Khắp nơi là tiếng xin tha.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nhìn tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết mềm oặt, thân dưới ướt đầm, lại nhìn đám người lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân, thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải, thái thượng trưởng lão của Cửu Bồng Cung liên tục hoảng sợ cầu xin tha thứ.

Long Kinh Thiên nói:

- Các người cút đi!

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân nghe vậy như sống sót sau tai nạn bàn, cùng đám người liên tục khấu tạ không thôi:

- Vâng vâng vâng, khấu tạ Đại La Thiên Tôn, khấu tạ Đại La Thiên Tôn!

Cuối cùng đám người lão tổ của Cửu Bằng Cung, Cửu Bằng lão nhân hốt hoảng bỏ chạy.

Long Kinh Thiên thấy lão tổ của Cửu Bằng Cung, Cửu Bằng lão nhân, thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải, thái thượng trưởng lão của Cửu Bằng Cung biến mất không còn bóng dáng. Xích sơn sơn mạch có mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, tâm tình của Long Kinh Thiên khá tốt, nếu không thì lão tổ của Cửu Bằng Cung, Cửu Bằng lão nhân, thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải, thái thượng trưởng lão của Cửu Bằng Cung đã bỏ mạng tại đây rồi. Lấy thực lực Thiên Tôn hiện tại của Long Kinh Thiên, một chưởng có thể diệt sạch toàn bộ Cửu Bằng Cung ngoài ức vạn dặm!

Đội lão tổ của Cửu Bằng Cung, Cửu Bằng lão nhân, thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải, thái thượng trưởng lão của Cửu Bằng Cung biến mất không còn bóng dáng, Long Kinh Thiên quay đầu, thấy đám người thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn vẫn đang run rẩy quỳ rạp.

Long Kinh Thiên buồn cười nói:

- Các người cũng đứng lên đi.

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn hoảng hốt nói:

- Vâng, vâng thưa Đại La Thiên Tôn!

Hiện tại thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn đã sửa xưng hô chủ nhân, gọi Long Kinh Thiên là Đại La Thiên Tôn. Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn đã biết Long Kinh Thiên là Đại La Thiên Tôn thì ai dám gọi hắn là chủ nhân?

Tay Long Kinh Thiên lóe tia sáng, vung hai tay lên, trước mặt mỗi người thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn có một bình ngọc.

Long Kinh Thiên nói:

- Bên trong bình ngọc là ta luyện chế một ít đan dược. Về sau các người hãy chăm chỉ tu luyện. Khương Hải, sau này người là môn chủ của Thiên Sư môn, cai quản Thiên Sư môn, nếu gặp khó khăn gì thì có thể đi Thái Cổ Thiên Đình gặp nhóm đại đệ tử Ngao Nhất của ta.

598. Chương 596: Hồn Độn Thế Giới

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 596: Hồn độn thế giới

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn sắc mặt vui mừng, lại quỳ tạ ơn.

Long Kinh Thiên gật đầu, lắc người biến mất tại chỗ. Chuyện Thiên Sư môn đã xong, là lúc nên đi, tìm kiếm mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn tại Xích sơn sơn mạch.

Thấy Long Kinh Thiên biến mất, hồi lâu sau thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn mới đứng dậy, ngơ ngác nhìn. Thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải, mấy vị trưởng lão của Thiên Sư Môn nhìn bình ngọc trong tay, mãi đến nhiều năm sau thái thượng trưởng lão của Thiên Sư môn, Khương Hải mới nuốt đan dược trong bình ngọc Long Kinh Thiên cho, một đường đột phá Đại La Kim Tiên, Cửu Thiên Huyền Tiên, đạt tới La Thiên Thượng Tiên, gã cứ có cảm giác như đang nằm mơ.

Sau khi Long Kinh Thiên rời khỏi Thiên Sư môn, đi tới một sơn cốc nhỏ ở phương bắc Xích sơn sơn mạch. Long Kinh Thiên ở dưới lòng đất vạn trượng, trong không gian tìm thấy một khối mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn. Nhưng khiến Long Kinh Thiên thất vọng là mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn không lớn, chỉ cỡ mấy ngàn dặm, ấy trăm trượng.

Sau khi tìm được mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, Long Kinh Thiên rời khỏi Xích sơn sơn mạch, tìm nơi ẩn khuất bố trí trận pháp, sau đó tiến nhập Phật Long kim đỉnh trong vòng, bắt đầu luyện hóa mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn kia.

Ngay khi Long Kinh Thiên ở trong Phật Long kim đỉnh thì lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân, thanh niên tóc đỏ Đỗ Phong Hải, thái thượng trưởng lão của Cửu Băng Cung một đường hoảng hốt trốn, trốn trở về Phương gia.

Trốn về Phương gia, lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân mới phát hiện lưng áo đầm mồ hôi lạnh.

Trở lại Phương gia, lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân lấy ra một tiên khí không gian, mở miệng nói với thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải:

- Phong Hải huynh đệ, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, đây là bằng diễm linh thạch còn có mười ức thượng phẩm tiên đan.

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải không nhận, lạnh nhạt nói:

- Vật quý trọng như vậy sao ta dám nhận. Phạm Song, giao tình giữa người và ta từ nay về sau đoạn tuyệt, về sau không liên quan gì nhau, cáo từ.

Thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải nói xong lắc người, biến mất trước mặt mọi người.

Lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân biến sắc mặt, há mồm nhưng cuối cùng không gọi lại thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải. Nhìn bóng dáng thanh niên tóc đỏ trưởng lão của Vạn Cổ giáo, Đỗ Phong Hải biến mất, lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân quay đầu, sắc mặt âm trầm, mắt lóe ánh sáng sắc bén nhìn chằm chằm đám người gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung, tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết, biểu tình cực kỳ đáng sợ.

Lúc này ai cũng nhận ra lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân muốn giết người, phi thường muốn giết người!

Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung vừa thấy vẻ mặt của lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân thì đến quỳ xuống, khóc kêu:

- Lão tổ bớt giận, tha mạng!

Gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, đám người Phương gia cùng với quỳ xuống, khóc cầu xin tha.

Lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân lạnh lùng cười:

- Bớt giận?

Lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân vung tay đánh bay Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung. Trần Bạch trưởng lão của Cửu Băng Cung lăn trên mặt đất thật xa.

- Cửu Băng Cung của ta suýt chút bị thầy trò các người diệt, người còn dám cầu xin tha thứ?

Lão tổ của Cửu Băng Cung, Cửu Băng lão nhân lạnh lùng nói:

- Người đâu, phế bỏ Trần Bạch, Phương Tuyết, Phương Thanh, sau đó đuổi ba thầy trò ra khỏi Cửu Băng Cung, sau này không còn là đệ tử của Cửu Băng Cung nữa!

Thái thượng trưởng lão chấp pháp của Cửu Băng Cung cung kính nói:

- Vâng thưa lão tổ!

Các cường giả của ba phe Thiên Đình Ngọc Đế Hạo Thiên, Công Cộng, Minh Hà chấp pháp của Cửu Bồng Cung đi tới trước mặt Trần Bạch trưởng lão của Cửu Bồng Cung, hai tay chỉ, gã hét thảm một tiếng.

Tiểu thư của Phương gia, Phương Tuyết thấy vậy sợ đến mức mặt xám xịt:

- Lão tổ tha mạng!

Thái thượng trưởng lão chấp pháp của Cửu Bồng Cung đi tới trước mặt Phương Tuyết, Phương Thanh làm tương tự, ra tay đem kinh mạch, khí hải, tiên phù phế bỏ hết.

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân biểu tình lạnh lùng nói:

- Về phần Phương gia, một năm sau, ta không nghĩ ở thiên nguyên đại lục nhìn đến người của Phương gia!

Một năm sau không nghĩ ở thiên nguyên đại lục nhìn đến người của Phương gia?

- Chúng ta đi!

Lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân vung tay áo, hừ lạnh một tiếng, dẫn theo đám thái thượng trưởng lão của Cửu Bồng Cung bay đi. Nhìn bóng dáng lão tổ của Cửu Bồng Cung, Cửu Bồng lão nhân và các thái thượng trưởng lão của Cửu Bồng Cung rời đi, gia chủ của Phương gia, Phương Hồng mặt ngơ ngác, đôi mắt trống rỗng, mềm oặt trên mặt đất, thì thào tự nói, không biết gã làm bầm cái gì. Đám gia chủ, thái thượng trưởng lão, đám chưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn Xích sơn sơn mạch vốn đến chúc mừng thấy vậy vẻ mặt sung sướng khi người gặp họa, cũng không từ biệt gia chủ của Phương gia, Phương Hồng, liền trực tiếp mang theo gia tộc đệ tử bay đi.

Đám người đám chưởng môn, thái thượng trưởng lão của Xích sơn, đám gia chủ, thái thượng trưởng lão biết Phương gia là hoàn toàn bị hủy!

Về sau, đừng nói là Xích sơn, cho dù ở Thiên Nguyên đại lục không có nơi cho Phương gia sống yên.

Một năm, tất cả đệ tử của Phương gia phải rời khỏi Thiên Nguyên đại lục.

Sau khi Long Kinh Thiên tìm được mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn ở Xích sơn sơn mạch, ở bên trong Vạn Cổ giáo rất nhanh luyện hóa nó. Luyện hóa xong mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, Long Kinh Thiên tăng thực lực lên nhiều, nhưng dù là vậy vẫn cách đỉnh sơ kỳ Thiên Tôn rất xa.

Sau khi luyện hóa mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, Long Kinh Thiên tiếp tục tìm kiếm mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn khác.

Bởi vì không có vị trí cụ thể để tìm, Long Kinh Thiên tìm kiếm từng đại châu một.

Nhưng lấy tốc độ Thiên Tôn của Long Kinh Thiên, qua một đại châu chỉ cần mười mấy giây.

Vài ngày sau, Long Kinh Thiên ở Tiên giới Trung Châu lại tìm được một khối mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, nhưng mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn này cũng to cỡ khối Long Kinh Thiên tìm được tại Xích sơn sơn mạch. Tìm được mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn thứ hai, Long Kinh Thiên không lập tức luyện hóa, mà là tiếp tục tìm kiếm.

Rất nhanh, nửa tháng đi qua, Long Kinh Thiên đạp khắp các góc Tiên giới. Tổng cộng tìm kiếm đến sáu khối mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, có phạm vi vạn dặm, cao tới ngàn trượng, có chỉ cỡ mấy trăm dặm, cao tới mấy chục trượng.

Long Kinh Thiên đạp khắp góc Tiên giới, Long Kinh Thiên thể mới ngừng tìm kiếm, sau đó tìm một chỗ tiến vào Phật Long kim đỉnh, bắt đầu luyện hóa sáu khối mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn này.

Thời gian trôi qua, bên trong Phật Long kim đỉnh, mấy trăm năm qua đi, Long Kinh Thiên rốt cục hoàn toàn luyện hóa sáu mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, thực lực tăng lên tới Thiên Tôn sơ kỳ đỉnh.

599. Chương 597: Thiệp Mời Của Các Hạ Đâu?

Thiên Tôn Trùng Sinh nguồn

Chương 597: Thiệp mời của các hạ đầu?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Lúc này cách Long Kinh Thiên ước chiến Tuyên Cổ phong với Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình chỉ còn nửa năm.

“Nửa năm.” Long Kinh Thiên đứng giữa không trung nhìn hướng Thiên Đình.

Long Kinh Thiên lắc người xé mở hư không Tiên giới, trực tiếp tiến nhập không gian loạn lưu.

Tiến vào không gian loạn lưu, Long Kinh Thiên bay hướng Yêu giới.

Dù chỉ có nửa năm nhưng Long Kinh Thiên muốn cố gắng hết sức tìm được càng nhiều mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, sau đó luyện hóa, tăng thực lực.

Lấy thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên, muốn giết Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình chỉ cần bóp nhẹ. Nhưng Long Kinh Thiên biết, cuộc chiến với Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình hẳn không chỉ phải đối mặt với Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình.

Đối với cuộc chiến Tuyên Cổ phong, gần đây Long Kinh Thiên cứ thấy bất an, loại cảm giác này không phải đến từ Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, cũng không là Cộng Công, Minh Hà.

Ở không gian loạn lưu bên trong xuyên toa, không lâu sau Long Kinh Thiên đi tới Yêu giới.

Nửa tháng sau, Long Kinh Thiên đập khóc mỗi góc Yêu giới, sau đó đi tới Phật giới. Nửa tháng sau, Long Kinh Thiên lại rời đi Phật giới, đi tới Long giới, quỷ giới, như thế, lại trôi qua ba tháng.

Ba tháng sau, Long Kinh Thiên ở các đại giới như Yêu giới, Thần giới vân vân tìm được mười khối mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn.

Khi Long Kinh Thiên luyện hóa mười khối mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn thì từ Thiên Tôn sơ kỳ đỉnh đột phá đến trung kỳ.

Long Kinh Thiên ra khỏi Phật Long kim đỉnh, nhướn mày nói:

- Ba tháng.

Vốn theo ý của Long Kinh Thiên thì trước cuộc chiến Tuyên Cổ phong cố gắng hồi phục thực lực đỉnh hậu kỳ Thiên Tôn, nhưng thời gian quá gấp rút, muốn hồi phục đỉnh hậu kỳ Thiên Tôn kiếp trước gần như không thể.

Mặc dù mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn thần diệu nhưng Long Kinh Thiên tìm được các mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn có kích cỡ quá nhỏ. Dù Long Kinh Thiên không biết huyền hoàng cự dẫn kia rốt cuộc lớn bao nhiêu, nhưng theo hần đoán thì hần luyện hóa hết mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn cộng lại cũng không bằng một phần vạn huyền hoàng cự dẫn.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Không lẽ thật sự phải đi hỗn độn thể giới một chuyến.

Huyền hoàng cự dẫn sinh ra ở hỗn độn Hồng Mông, hiện tại Vạn giới chính là một góc Bàn Cổ mở ra. Trong vũ trụ trừ bỏ Tiên giới, Yêu giới, Phật giới, quỷ giới đẳng giới, còn có hỗn độn thể giới.

Nếu năm đó huyền hoàng cự dẫn sinh ra ở hỗn độn Hồng Mông, năm đó Bàn Cổ phá dẫn mà ra, như vậy chủ thể khẳng định còn ở lại hỗn độn thể giới. Những mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn tại Tiên giới, Yêu giới, quỷ giới, Phật giới chỉ là một phần nhỏ bay ra, chỉ cần tìm được chủ thể huyền hoàng cự dẫn, luyện hóa nó thì Long Kinh Thiên tin tưởng hẳn tuyệt đối có thể hồi phục đến Thiên Tôn hậu kỳ đỉnh!

Long Kinh Thiên mắt chợt lóe, lắc người đi hướng hỗn độn thể giới. Cuối cùng, Long Kinh Thiên vẫn quyết định đi xem hỗn độn thể giới.

Hai ngày sau, Long Kinh Thiên tới bên cạnh hỗn độn thể giới, sau đó xé mở hỗn độn dòng khí, tiến nhập hỗn độn thể giới hỗn độn thể giới cùng Tiên giới, Yêu giới, Phật giới, các giới đều khác nhau. Tiên giới, Yêu giới, Phật giới đẳng giới tràn ngập tiên linh khí, nhưng hỗn độn thể giới chỉ có hỗn độn dòng khí.

Hỗn độn dòng khí có lực đánh rất mạnh, chỉ cường giả trên Tiên Quân mới có thể ngăn cản lực đánh từ hỗn độn dòng khí. Hỗn độn thể giới cực kỳ nguy hiểm, tùy thời khả năng gặp gỡ hỗn độn cơn lốc, hỗn độn mưa đá, hỗn độn khói độc, sa vụ. Nếu gặp phải thì cho dù là Tiên Đế hậu kỳ cường giả cũng sẽ chết.

Tuy nhiên, dù hỗn độn thể giới nguy hiểm nhưng hỗn độn thể giới sinh ra vô số thiên tài địa bảo, Tiên giới, Yêu giới, Phật giới, quỷ giới các giới có rất nhiều cường giả thường xuyên sẽ tiến vào hỗn độn thể giới tầm bảo.

Đương nhiên ở bên trong hỗn độn thể giới còn có động phủ của các Hỗn Nguyên Thánh Nhân tu luyện. Hành cung, Hồng Quân Tử Tiêu Cung thiếp lập ba mươi ba trong thiên ngoài hỗn độn thể giới.

Trừ Hỗn Nguyên Thánh Nhân ra còn có không ít Thiên Tôn thực lực cường đại đã mở một phương thiên địa, lập đàn tràng, thu đồ đệ giảng đạo.

Long Kinh Thiên không ngừng xuyên qua hỗn độn thể giới, liên tục bay đi. Trừ bỏ hỗn độn dòng khí vẫn là hỗn độn dòng khí, ngẫu nhiên gặp được một ít hỗn độn cơn lốc, thạch lưu, mưa đá, đều dễ dàng bị Long Kinh Thiên đánh bay.

Hơn mười ngày sau, một ngày này, Long Kinh Thiên bay ở hỗn độn thể giới chợt dừng lại, trán chợt lóe, một con mắt dựng thẳng xuất hiện, lóe quang lóe ra, đúng là thiên phạt chi nhãn.

Đứng trước thiên phạt chi nhãn, Long Kinh Thiên thấy cách mấy trăm vạn ức dặm bình bồng một tiểu thể giới hình trứng. Tiểu thể giới không lớn, chỉ cỡ một phần ngàn Thần giới, Long Kinh Thiên biết đó là thiên địa mà Thiên Tôn nào đó mở ra.

Long Kinh Thiên ngẫm nghĩ, bay hướng tiểu thể giới này. Muốn tìm chủ thể huyền hoàng cự dẫn tại hỗn độn thể giới không khác gì mò kim đáy biển, cứ mù quáng tìm kiếm thì chẳng bằng tìm hiểu, hỏi thăm về hỗn độn thể giới.

Long Kinh Thiên bay tới đằng trước một phương tiểu thể giới.

Long Kinh Thiên nhìn một phương tiểu thể giới trước mắt, bị người dùng vô thượng trận pháp đem hỗn độn dòng khí, cơn lốc, thạch lưu ngăn cách, tiểu thể giới không gian pháp tắc thực ổn định. Người mở một phương tiểu thể giới này tuyệt đối không phải Thiên Tôn sơ kỳ cường giả bình thường làm được, có thể đối phương Thiên Tôn trung kỳ đỉnh thậm chí là Thiên Tôn hậu kỳ.

Long Kinh Thiên xé mở tiểu thể giới hư không, lách mình tiến vào, thần thức đảo qua, sau đó bay tới trước một tòa thành trì to lớn.

Sau đó Long Kinh Thiên bay tới bên trên thành trì to lớn, lách người rơi vào trong thành trì. Long Kinh Thiên đi ở ngã tư đường thành trì, nhìn bốn phía cửa hàng san sát nhau, người đến người đi, nhộn nhịp bình thản, gặt gù.

tiểu thể giới phương này là Tiên giới rút nhỏ một phần ngàn, trừ bỏ diện tích ra thì không khác gì Thần giới bao nhiêu. Có La Thiên Thượng Tiên, Tiên Quân, Tiên Đế, cũng có Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, La Thiên Thượng Tiên.

Nhưng tương đối thì cường giả từ La Thiên Thượng Tiên chiếm tỷ lệ cao hơn, hơn nữa Long Kinh Thiên phát hiện Tiên Quân cường giả cơ hồ chiếm một phần ba cường giả thành trì.

Mặt khác, Tiên Đế cường giả cũng không thiếu. Thành trì này có hơn ba mươi cường giả Tiên Đế.

Long Kinh Thiên đi trên ngã tư đường, bỗng thấy phía trước có một thanh niên nhú mày đi tới, sau đó lại lách đầu, xoay người thụt lùi ra sau vài chục bước, sau đó ngừng lại, rồi tiến tới tiếp. Đi tới đi lui lại xoay người về phía sau đi, cứ lặp đi lặp lại.

Xem ra thanh niên vốn định quyết định làm cái gì, nhưng trong lòng lại có băn khoăn, do dự, đi tới đi lui nhưng không đặt quyết tâm.

Long Kinh Thiên thấy vậy thầm buồn cười, hẳn nhớ rõ lần trước lúc mới vào Tiên giới muốn bái nhập một cái đế vương đại phái khi cũng là như vậy.

Thanh niên nghĩ tâm sự, không nhìn đến Long Kinh Thiên, cứ đi tới đi lui, bỗng đụng vào người hắn.

Thanh niên đụng vào Long Kinh Thiên, giật mình tỉnh lại, nhìn thấy Long Kinh Thiên thì ngẩn ngơ.

600. Chương 598: Chư Thánh Chi Thành

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 598: Chư thánh chi thành

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thanh niên vội nói:

Tiền bối, thực xin lỗi, văn bối không phải cố ý!

Long Kinh Thiên thấy bộ dáng thanh niên sợ hãi thì bật cười nói:

- Ta biết, cậu thanh niên, người có tâm sự gì sao?

Thanh niên nghe Long Kinh Thiên hỏi thì vẻ mặt ngượng ngùng, gãi gãi đầu, nói:

- Ta không, không có ...

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Nói ra, có lẽ ta có thể giúp người.

Thanh niên giật mình, nhìn Long Kinh Thiên, thầm lắc đầu. Không phải thanh niên không tin Long Kinh Thiên giúp gã mà là chuyện của gã không phải người bình thường có thể giúp đỡ.

Thanh niên mở miệng nói:

- Tiền bối, chuyện của ta ...

Chợt một thanh âm vang lên:

- Ta nói là ai, thì ra là phế vật của Thiên Thần thành chúng ta, Long Tinh!

Long Tinh? Long Kinh Thiên hơi bất ngờ, không ngờ thanh niên cùng họ với hắn. Long Kinh Thiên nghe theo thanh âm nhìn qua, chỉ thấy đối diện đi tới một đám người, trước nhất là một thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp. Vàng ròng chiến giáp có phẩm giai không thấp, là một hạ phẩm hỗn độn tiên giáp, xem ra thân phận của thanh niên, mới rồi lên tiếng đúng là thanh niên này.

Long Tinh thấy thanh niên đi tới, đôi mắt lóe tia tức giận.

Thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp như không thấy ánh mắt tức giận của Long Tinh, nhàn nhã dẫn theo đám hộ vệ đi tới trước mặt Long Tinh, Long Kinh Thiên.

Thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp đi tới trước mặt Long Tinh, Long Kinh Thiên, ngẩng đầu nhìn thanh niên Long Tinh từ trên xuống dưới, mặt đùa cợt hỏi:

- Hôm nay là yến hội sinh nhật mười vạn năm của Tô Như Diệp tiểu thư, như thế nào? Người cũng muốn đi Tô phủ?

Long Tinh lạnh lùng nhìn đối phương:

- Trần Tuyên, ta có đi hay không là chuyện của ta, không liên quan gì người.

Thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên lạnh lùng cười:

- Đương nhiên không liên quan đến ta. Long Tinh, ta xin xin khuyên ngươi một câu, làm người phải có tự mình hiểu lấy, ta biết ngươi có lòng ái mộ Như Điệp tiểu thư, nhưng chỉ bằng thân phận, thực lực của ngươi, ngươi cảm thấy có khả năng sao? Chẳng qua là cóc muốn ăn thịt thiên nga!

Long Tinh siết chặt nắm đấm, gân xanh lộ rõ.

Thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên liếc Long Kinh Thiên, nói:

- Chắc đây là lần đầu tiên ngươi đến Thần thành? Giúp hẩn sao? Tiểu tử này gọi ngươi một tiếng tiền bối, ngươi cho rằng mình là thứ gì?

Thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên vung tay với đám hộ vệ phía sau:

- Chúng ta đi!

Thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên nói xong định đi, nhưng chợt xoay người nói với Long Tinh:

- Thiếu chút nữa đã quên nói cho ngươi, hôm nay tổ chức yến hội sinh nhật của Tô Như Điệp tiểu thư chỉ người được thiệp mời mới vào Tô phủ được, ngươi có không? Nhưng ta thì có.

Thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên nói xong, ha ha cười, vẻ mặt đắc ý, vung tay áo rời đi.

Long Tinh nhìn bóng lưng đối phương kiêu ngạo rời đi, mặt đỏ lên, mắt rực lửa giận, nhưng cuối cùng bình tĩnh lại, thả lỏng nắm tay.

Lúc này Long Kinh Thiên đại khái biết tình huống sự việc. (.

Long Kinh Thiên nhìn bóng lưng thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên rời đi, mở miệng hỏi:

- Ngươi muốn vào Tô phủ?

Long Tinh kinh ngạc, gật đầu rồi lại lắc đầu, hai mắt âm đạm.

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Ngươi muốn vào Tô phủ thì ta có cách.

- Cái gì?

Long Tinh đột nhiên ngẩng đầu, nhìn Long Kinh Thiên:

- Tiền bối, ngươi là nói?

Long Kinh Thiên hỏi:

- Ngươi vào Tô phủ là vì gặp Tô Như Điệp kia?

Mặt Long Tinh đỏ ửng, lấp bắp:

- Đúng vậy. Đúng vậy!

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Chúng ta đi.

Long Kinh Thiên nói xong bước tới trước.

- Đi?

Long Tinh ngẩn ra, chần chờ một chút, đuổi kịp Long Kinh Thiên.

- Tiền bối, chúng ta, chúng ta hiện tại đi Tô phủ sao?

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh nhạt nói:

- Ừm.

Long Tinh há miệng định khuyên nhưng cuối cùng không mở miệng, yên lặng theo sau lưng Long Kinh Thiên, hai tay thỉnh thoảng siết chặt, biểu tình căng thẳng.

Long Kinh Thiên, Long Tinh đi tới Tô phủ.

Đứng trước Tô phủ cực kỳ náo nhiệt, các phái đệ tử đến dự tiệc nối liền không dứt.

Thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên đã sớm vào trong, đột nhiên thấy Long Kinh Thiên, Long Tinh phía sau thì dừng lại.

Một hộ vệ đằng sau thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên mở miệng hỏi:

- Thiếu chủ, là bọn hần! Bọn họ không thiệp mời, không lẽ mạnh mẽ xâm nhập Tô phủ?

Thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên lạnh lùng cười:

- Chúng ta trước tiên đừng vào, ta muốn nhìn xem bọn hần làm sao vào? Xâm nhập Tô phủ? Chúng ta chờ xem kịch vui đi!

Lúc này Long Kinh Thiên mang theo Long Tinh đi tới trước cửa Tô phủ.

hộ vệ của Tô phủ cản lại:

- Thiệp mời của các hạ đâu?

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Đi vào bấm báo cho phủ chủ của các người, cứ nói ta là Đại La Thiên Tôn.

- Tiên Đế!

Hộ vệ của Tô phủ xung quanh nghe vậy biến sắc mặt, biểu tình biến cung kính, Tiên Đế cường giả mặc kệ đến thế nào thì đều có địa vị cực kỳ tôn sùng.

Hộ vệ của Tô phủ kia cung kính nói:

- Xin tiên bối chờ cho!

Hộ vệ của Tô phủ chạy nhanh xoay người, vào phủ bấm báo.

Thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên vốn đứng nhìn trò hay vẻ mặt giật mình nhìn Long Kinh Thiên, Tiên Đế? Long Tinh đứng sau lưng Long Kinh Thiên càng tròn to mắt.

Bên trong Tô phủ, Tô Chí và thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành đang trò chuyện với nhau.

Hộ vệ của Tô phủ kia tiến vào báo cáo:

- Hồi bẩm gia chủ, bên ngoài có vị tự xưng là Đại La Tiên Đế nhân, muốn gặp người.

- Cái gì? Chẳng lẽ là?!

Tô Chí người run lên, đứng bật dậy, vẻ mặt cực kỳ kích động, vội bước nhanh ra khỏi đại điện, quên nói từ biệt thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành luôn.

Thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành thấy vậy đôi mắt nghi hoặc, dù là Tiên Đế thì lấy thân phận của Tô Chí cũng không cần kích động như vậy đi?

Thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành nghi hoặc theo sau lưng Tô Chí.

Tô Chí chạy vội tới trước cửa Tô gia, dọc theo đường đi, các phái cường giả tiến đến chúc mừng đón chào, nhưng Tô Chí như là không thấy.

Mọi người thấy vậy thì lấy làm lạ.

Mọi người nhìn chăm chú Tô Chí đi tới trước cửa Tô gia, đôi mắt rung rung, quỳ trước mặt một thanh niên tóc đen.

- Đệ tử Tô Chí khấu kiến sư phụ!

- Sư phụ?

Bốn phía mọi người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Tô Chí quỳ trước mặt thanh niên tóc đen Tiên Đế.

Đặc biệt thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên, đám hộ vệ sau lưng gã muốn xem kịch vui suýt ngất xỉu. Lúc trước thanh niên mặc vàng ròng chiến giáp, Trần Tuyên trào phúng thanh niên tóc đen không là cái thứ gì, chẳng ngờ hẳn là sư phụ của Tô Chí Tiên Đế!

Tô Chí Tiên Đế là người mạnh nhất chỉ sau thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành. Đó là ở toàn bộ hỗn độn thế giới, cũng có uy danh rất lớn, chưa từng ai nghe nói Tiên Đế Tô Chí lại có sư phụ.

Long Tinh theo Long Kinh Thiên đến Tô phủ đứng ngay ra đó, đầu óc ù văng.

Lúc này trong Tô phủ có một cô gái xinh đẹp, đáng yêu động lòng người bước ra. ư nhìn thấy Tô Chí quỳ trước mặt Long Kinh Thiên thì vẻ mặt giật mình.

Cô gái chính là nữ nhi của Tô Chí, Tô Như Diệp.

601. Chương 599: Xích Ma Vực Sâu

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 599: Xích Ma vực sâu

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Tô Như Diệp hỏi:

- Phụ thân, người, làm cái gì vậy?

Tô Chí thấy nữ nhi đi ra thì biểu tình rớt cuộc nói:

- Diệp nhi, mau mau hành lễ, chào sư tổ của người đi!

- Sư tổ?

Tô Như Diệp không thể tin, cho đến bây giờ nàng chưa từng nghe phụ thân nói có sư phụ.

- Càn rỡ!

Tô Chí thấy nữ nhi đứng im không nhúc nhích thì tức giận quát:

- Còn không mau lạy sư tổ của người!

Tô Như Diệp thấy phụ thân tức giận mới phản ứng lại, không có thời gian nghĩ nhiều, vội quỳ trước mặt Long Kinh Thiên.

- Tô Như Diệp khấu kiến sư tổ!

Long Kinh Thiên gật đầu, mở miệng nói:

- Các người đứng lên đi.

- Tạ sư phụ/ sư tổ.

Tô Chí, Tô Như Diệp thể mới đứng lên.

Long Kinh Thiên nói:

- Chúng ta đi vào trong rồi nói.

Tô Chí vội đáp:

- Tuân lệnh sư phụ!

Long Kinh Thiên đi vài bước, thấy Long Tinh ở phía sau vẫn đứng như cọc gỗ, nói:

- Đi thôi!

Long Tinh thể mới hồi hồn, theo sau lưng Tô Như Diệp đi vào Tô phủ. Long Tinh theo sau lưng Tô Như Diệp, mùi hương như ẩn như hiện phát ra từ người nàng chui vào mũi làm gã đỏ mặt.

Vào đại điện, Tô Như Diệp xua mọi người đi, bên trong chỉ còn lại cha con Tô Chí, Long Tinh và thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành.

Tô Chí đứng ở dưới đại điện, cẩn thận nói với Long Kinh Thiên:

- Sư phụ, vị này là thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành.

Lúc này thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành vội hành lễ:

- Lâm Bành kính chào tiền bối!

Long Kinh Thiên gật đầu, khiến thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành đứng dậy.

Thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành có thực lực không tệ, là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh, chỉ yếu hơn đệ tử Tôn Hành của hắn một chút.

Thật ra sau khi Long Kinh Thiên tiến vào đại bằng giới, thần thức nhìn quét mới phát hiện Tô Chí. Sau khi phát hiện Tô Chí hắn mới đến thành trì to lớn này, kiếp trước khi Long Kinh Thiên là Tiên Đế đã tới hỗn độn thế giới, sau đó gặp Tô Chí, thấy gã có thiên phú không tệ, chỉ điểm một chút, truyền ột bộ công pháp.

Tô Chí là đệ tử ký danh của Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên chỉ Long Tinh đứng một bên, nói với Tô Chí:

- Tên của hắn là Long Tinh, thiên phú không tệ.

Tô Chí ngay ra, nhìn hướng Long Tinh. Mới nãy Tô Chí còn thắc mắc sao sư phụ theo một Cửu Thiên Huyền Tiên nho nhỏ lại đây. Tô Chí hiểu ý Long Kinh Thiên muốn nói.

Tô Chí cười hỏi Long Tinh

- Long Tinh, ngươi có bằng lòng bía ta làm thầy không?

Long Tinh bị hạnh phúc tới đột ngột làm đứng ngậy ra đó, gã nhìn Long Kinh Thiên, lại nhìn Tô Chí, chỉ voàm ình:

- Ta, ta, Tô Chí tiền bối, ngươi chịu thu ta làm đồ đệ? Ngươi, ngươi thu ta làm đệ tử?

Long Tinh nói đến câu sau thì cực kỳ kích động.

Tô Chí gật đầu, cười nói:

- Đúng vậy.

Năm người đôi mắt đỏ rực, quỳ rạp xuống:

- Đệ tử Long Tinh nguyện ý, đệ tử nguyện ý!

Tô Chí cười cười, khiến Long Tinh đứng lên.

Mặc dù Tô Chí thu Long Tinh làm đệ tử nhưng Long Kinh Thiên vẫn nhìn ra gã nghi hoặc. Nhìn mặt ngoài thì Long Tinh có thiên phú bình thường, vậy mà Long Kinh Thiên lại nói là thiên phú không tệ? Dù Tô Chí nghi hoặc nhưng không dám hỏi.

Long Kinh Thiên hừ không chụp Long Tinh một chương, trên người gã tỏa ánh sáng rực rỡ, phía sau xuất hiện từng đạo ma quang.

Thấy Long Tinh khác lạ, Tô Chí, thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành đều rung động:

- Ma đạo thân thể?

Ma đạo thân thể, thân thể đứng đầu trong Vạn giới?

Long Kinh Thiên đã đoán ra Tô Chí, thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành sẽ giết mình nên không bất ngờ. Ma đạo thân thể, đúng là thân thể đứng đầu trong Vạn giới, nhưng có chút ma đạo thân thể là ẩn tính, tựa như Long Tinh, chỉ khi kích thích huyết mạch ma đạo trong người thì ma đạo thân thể mới lộ ra.

Ma đạo thân thể bị Long Kinh Thiên kích thích, khẩu tạ sư tổ Long Kinh Thiên liên tục.

Long Kinh Thiên khiến Long Tinh đứng lên, quay đầu nói với Tô Chí:

- Tô Chí, ngươi hãy nói tình huống hỗn độn thế giới hiện tại cho ta nghe đi.

Mặc dù Long Kinh Thiên từng đến hỗn độn thế giới một lần, nhưng hần vội vàng đi qua.

Tô Chí lập tức bẩm báo tình huống hỗn độn thế giới cho Long Kinh Thiên nghe.

Theo Tô Chí nói thì mấy thực lực lớn mạnh nhất hỗn độn thế giới tự nhiên là bảy đại thánh cảnh, bảy đại thánh cảnh chính là bảy đại Hồn Nguyên Thánh Nhân Tam Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Phục Hy, Nữ Oa mở ra.

Đương nhiên, cũng không bao gồm Hồng Quân tử tiêu cung.

Trừ bỏ bảy đại Hồn Nguyên Thánh Nhân bảy đại thánh cảnh ra đó là hơn mười vị Thiên Tôn mở khắp nơi tiểu thế giới. Một phương tiểu thế giới Tô Chí ở chính là chủ Đại Bằng mở, gọi là Đại Bằng giới.

Chủ Đại Bằng đầu là Thiên Tôn trung kỳ đỉnh, trong các Thiên Tôn ở hỗn độn thế giới thì có thực lực rất mạnh, cho dù không vào mười hàng đầu thì cũng không kém bao nhiêu.

Đợi Tô Chí nói xong, Long Kinh Thiên ngẫm nghĩ, nói:

- Thị trường giao dịch lớn nhất hỗn độn thế giới ở đâu?

- Thị trường giao dịch lớn nhất?

Tô Chí, thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành nhìn nhau.

Tô Chí nói:

- Hồi bẩm sư tôn, thị trường giao dịch lớn nhất hỗn độn thế giới hiện tại là chư thánh chi thành.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Chư thánh chi thành?

Tô Chí nói:

- Đúng vậy. Chư thánh chi thành là bảy đại thánh cảnh và các giới Đại Bằng chúng ta hợp tác kiến tạo, cách Đại Bằng giới không xa. Mỗi một vạn năm, chư thánh chi thành đều đã có một Long trọng giao dịch thánh hội, giao dịch thánh hội có vài thứ tốt, nhưng hiện tại sư phụ muốn đi chư thánh chi thành thì sợ là khó gặp thứ gì tốt.

Long Kinh Thiên gật đầu, nói:

- Không sao, ta biết rồi, tốt lắm, bây giờ ta đi xem chư thánh chi thành.

Long Kinh Thiên muốn đi chư thánh chi thành đương nhiên là có mục đích. Huyền hoàng cự dẫn quan hệ rất quan trọng, hần không thể hỏi thẳng Tô Chí, hơn nữa dù có hỏi thì gã không thể nào biết tung tích của huyền hoàng cự dẫn được.

Nếu chư thánh chi thành là thị trường giao dịch lớn nhất hỗn độn thế giới, vậy thì Long Kinh Thiên có thể ở tổ chư thánh chi thành tìm ra mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, hỏi thăm tin tức chủ thể huyền hoàng cự dẫn.

Nghe Long Kinh Thiên nói muốn đi chư thánh chi thành, Tô Chí vội hỏi:

- Sư phụ, đệ tử đi cùng người đi?

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Cũng được.

Tô Chí liền dẫn dò nhi nữ Tô Như Diệp vài câu, sau đó chào thành chủ của Thiên Thần thành, Lâm Bành một tiếng, đi phía trước dẫn đường, cùng Long Kinh Thiên tới chư thánh chi thành.

Long Tinh, Tô Như Diệp cung kính tiễn Long Kinh Thiên, Tô Chí. Nhìn bóng dáng Long Kinh Thiên rời đi, Long Tinh đứng im thật lâu không nhúc nhích.

Tựa như Tô Chí đã nói, chư thánh chi thành cách Đại Bằng giới không xa. Hai ngày sau, Long Kinh Thiên, Tô Chí đã tới chư thánh chi thành.

Chỉ thấy chư thánh chi thành đứng vững ở mờ mịt hỗn độn không gian, cung điện liên miên. Long Kinh Thiên nhìn ra được sự thật thì chư thánh chi thành chính là một hỗn độn thần sơn to lớn.

Không biết hỗn độn thần sơn dài bao nhiêu ức vạn dặm, cao trăm vạn trượng, sau đó bị người dùng vô thượng pháp lực điêu khắc bên trong, kiến trúc ra vô số cung điện.

602. Chương 599: Xích Ma Vực Sâu (2)

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 599: Xích Ma vực sâu (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Một đám tiên thiên trận pháp ẩn trong lòng núi, mỗi một tòa cung điện đều là mắt trận, hình thành một đám siêu cường phòng ngự trận pháp, chư thánh chi thành đứng vững ở nơi nào, mặc cho vô số hỗn độn cơn lốc, mưa đá đánh sâu vào, lù lù bất động.

Long Kinh Thiên thấy chư thánh chi thành, không thần phục cũng không được, đây là thủ đoạn chỉ Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có, ít nhất dựa vào thực lực hiện tại của hắn là không thể.

Long Kinh Thiên, Tô Chí bay tới một tòa sơn mạch cao nhất hỗn độn thần sơn to lớn, đáp xuống. Sơn mạch cao nhất này có một đại thành, lớn hơn cả một trăm đại châu của Tiên giới.

Long Kinh Thiên nhìn cửa đại thành, mặt trên viết bốn chữ: Chư thánh chi thành!

Đây là chư thánh chi thành.

Tô Chí cẩn thận nói:

- Sư phụ, chúng ta vào thôi.

Long Kinh Thiên gật đầu.

Giao hai mươi vạn hỗn độn thiên nguyên đan, hai người Long Kinh Thiên, Tô Chí tiến vào chư thánh chi thành.

Tiến vào chư thánh chi thành, Long Kinh Thiên phát hiện nó không nhộn nhịp như đã tưởng, thậm chí còn hẻo lánh hơn cả thành trì của Tô Chí.

Nhìn ra Long Kinh Thiên nghi hoặc, Tô Chí giải thích rằng:

- Bởi vì mỗi lần tiến vào chư thánh chi thành, mỗi người phải giao nộp mười vạn hỗn độn thiên nguyên đan, cho nên bình thường không tình huống tất yếu thì ít có người đến hỗn độn thần sơn này. Nhưng đến mười vạn năm một lần giao dịch thánh hội, chư thánh chi thành liền cực kỳ náo nhiệt.

Long Kinh Thiên nghe Tô Chí giải thích, đi trên đường hỗn độn thần sơn.

Con đường của hỗn độn thần sơn rất rộng. Bốn phía kiến trúc rất lớn, cửa hàng san sát nhau, mỗi một gian cửa hàng đều lộ ra một loại hơi thở phiêu trần, làm cho người ta cảm giác giống như cửa hàng này không phải là cửa hàng.

Long Kinh Thiên đi trên đường hỗn độn thần sơn, cảm ứng huyền hoàng chi khí.

Nửa ngày đi qua.

Long Kinh Thiên nhíu mày, nửa ngày qua hắn có đi ngang một nửa cửa hàng trong hỗn độn thần sơn, nhưng huyền hoàng chi khí trong người không một chút phản ứng.

Không lẽ hỗn độn thần sơn không có mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn?

Đến gần mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn một vạn ức dặm là huyền hoàng chi khí trong người Long Kinh Thiên có điều cảm ứng, dù là mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn bị người bỏ thêm cấm chế, chỉ cần trong phạm vi một ức dặm là hắn sẽ cảm ứng được.

Tô Chí theo sau lưng Long Kinh Thiên, dù không hiểu mục đích hắn muốn tới hỗn độn thần sơn nhưng hắn đã không nói thì gã cũng không dám hỏi nhiều.

Lại qua một canh giờ, đúng lúc này, đột nhiên huyền hoàng chi khí trong người Long Kinh Thiên lay động, dù rất nhẹ nhưng hắn vẫn cảm ứng được. Trong lòng Long Kinh Thiên vui vẻ, cảm ứng huyền hoàng chi khí trong người chỉ hướng, bước nhanh đi tới.

Không lâu sau, Long Kinh Thiên đi tới một cửa hàng cực lớn.

- Quang Minh thương hội!

Long Kinh Thiên thấy Long Kinh Thiên đi vào cửa hàng này thì hơi giật mình. Quang Minh thương hội là tám vị Thiên Tôn ở hỗn độn thế giới liên hợp thành lập thương hội.

Trong đó Quang Minh Thiên Tôn có thực lực mạnh nhất chính là người mạnh nhất Thiên Tôn trong các Thiên Tôn hỗn độn thế giới. Năm đó có người so sánh Quang Minh Thiên Tôn với Đại La Thiên Tôn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên đi vào Quang Minh thương hội, đi tới một góc tiền điện cửa hàng. Long Kinh Thiên đi tới một góc, đứng trước hòn đá đen thui cỡ mười trượng.

Hòn đá đen thui cỡ mười trượng này không hề bắt mắt, nhưng Long Kinh Thiên biết đây là mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn, chẳng qua bị người hạ cấm chế, mặt trên cấm chế không kém, hắn là Tiên Đế hậu kỳ cường giả bày ra. Đường nhiên lấy thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên muốn phá vỡ cấm chế mặt trên chỉ cần tùy tiện chỉ.

Long Kinh Thiên nói với Tô Chí:

- Người kêu uẩn sự cửa hàng đến đây.

Cửa hàng vắng vẻ, không có bao nhiêu người, vì vậy Long Kinh Thiên có đến thì nhân viên cửa tiệm không hỏi han gì.

Tô Chí cung kính nói:

- Tuân lệnh sư phụ.

Tô Chí xoay người rời đi, không lâu sau gã trở lại, bên cạnh đi theo một ông lão mặc đạo bào. ông lão có thực lực không kém, là Tiên Đế hậu kỳ, xem ra là quản lý của cửa hàng này.

Tô Chí trở về trước mặt Long Kinh Thiên, cung kính nói:

- Sư phụ, đây là Hồ Ứng chủ sự của Quang Minh thương hội.

Hồ Ứng chủ sự nghe thế thì giật mình nhìn Long Kinh Thiên. Sư phụ? Hồ Ứng chủ sự có quen Tô Chí, không ngờ thanh niên tóc đen này là sư phụ của Tô Chí!

Trước khi tới đây Tô Chí không nói cho Hồ Ứng chủ sự nghe.

Nhìn thanh niên tóc đen bí hiểm khiến Hồ Ứng chủ sự nhjnf không ra tu vi, vội chào nói:

- Hồ Ứng kính chào tiền bối!

Long Kinh Thiên gật đầu, không nói nhảm, chỉ vào mảnh vỡ của huyền hoàng cự đản.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Khối đá này bán như thế nào?

Hồ Ứng chủ sự nghe vậy do dự một chút, nói:

- Tiền bối, không dám giấu giếm, khối đá này Quang Minh thương hội chúng ta bày ra không phải để bán.

Tô Chí mở miệng hỏi:

- Cái gì? Không bán?

Long Kinh Thiên vẻ mặt bình tĩnh hỏi:

- Tại sao?

Hồ Ứng chủ sự giải thích rằng:

- Tảng đá này là phó hội trưởng hiệp hội Quang Minh thương nghiệp, Thôi Hà Thiên Tôn chúng ta tìm được, nhưng không ai biết lai lịch của tảng đá, bởi vậy phó hội trưởng hiệp hội Quang Minh thương nghiệp, Thôi Hà Thiên Tôn bày nó tại đây, hy vọng người tiến đến thương hội có ai nhận ra lai lịch của tảng đá này. Phó hội trưởng hiệp hội Quang Minh thương nghiệp, Thôi Hà Thiên Tôn của chúng ta nói dù là ai nhận ra lai lịch của tảng đá sẽ thưởng cho năm trăm ngàn hỗn độn thiên nguyên đan!

Tô Chí chấn động:

- Năm trăm ngàn hỗn độn thiên nguyên đan!

Năm trăm ngàn hỗn độn thiên nguyên đan, dù là đối với Tô Chí cũng là một món tài sản không nhỏ.

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh nhạt, hẳn biết phó hội trưởng hiệp hội Quang Minh thương nghiệp, Thôi Hà Thiên Tôn dù không rõ đây là mảnh vỡ của huyền hoàng cự đản nhưng nhìn ra tảng đá có lai lịch bất phàm, cho nên mới lấy năm trăm ngàn hỗn độn thiên nguyên đan treo giải thưởng.

Năm trăm ngàn hỗn độn thiên nguyên đan đối với Tiên Đế là một món tài sản lớn, nhưng với Thiên Tôn thì không đáng kể chút nào.

Long Kinh Thiên hỏi:

- Vậy người có biết phó hội trưởng hiệp hội Quang Minh thương nghiệp, Thôi Hà Thiên Tôn của các người làm sao tìm được khối đá này không?

Hồ Ứng chủ sự vẻ mặt khó xử:

- Tiền bối, cái này ...

Tay Long Kinh Thiên lóe ánh sáng, quăng qua một không gian tiên khí.

Hồ Ứng chủ sự nhận lấy, thần thức đảo qua, chỉ thấy trong không gian tiên khí hỗn độn thiên nguyên đan chồng chất như núi, liên miên không biết bao nhiêu vạn dặm. Nhìn hỗn độn thiên nguyên đan trong không gian tiên khí, lòng Hồ Ứng chủ sự cực kỳ kinh sợ. Dù Hồ Ứng chủ sự không biết hỗn độn thiên nguyên đan trong không gian tiên khí đến tột cùng bao nhiêu, nhưng là tuyệt đối không chỉ có một vạn ức!

Long Kinh Thiên mở miệng nói:

- Chỉ cần người nói cho ta biết phó hội trưởng hiệp hội Quang Minh thương nghiệp, Thôi Hà Thiên Tôn của các người làm sao tìm được thì một vạn ức hỗn độn thiên nguyên đan này chính là của người.

Hồ Ứng chủ sự nuốt nước miếng, mặt âm trầm biến đổi, cuối cùng mở miệng nói:

- Không dối gạt tiền bối, khối đá này phó hội trưởng hiệp hội Quang Minh thương nghiệp, Thôi Hà Thiên Tôn của chúng ta tìm được ở Xích Ma vực sâu.

Tô Chí biến sắc mặt:

- Xích Ma vực sâu!

603. Chương 600: Đệ Tử Của Thánh Nhân

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 600: Đệ tử của thánh nhân

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

- Xích Ma vực sâu?

Long Kinh Thiên nghe vậy cũng nhướng mày. Long Kinh Thiên có biết về Xích Ma vực sâu, vũ trụ thiên địa, tất cả tội ác, yêu ma quỷ quái đều bắt nguồn từ đây. đọc truyện mới nhất tại .

Bên trong Xích Ma vực sâu, có vô số cường đại Ác ma, quỷ quái, có một chút thực lực thậm chí có thể so với Thiên Tôn hậu kỳ đỉnh cường giả, hơn nữa tại Xích Ma vực sâu khắp nơi đều là hỗn độn tiên thiên cấm chế. Những hỗn độn tiên thiên cấm chế so với này so với Ác ma, quỷ quái càng khủng bố hơn. Trừ bỏ Hỗn Nguyên Thánh Nhân, ai gặp phải cấm chế thì rất có khả năng chết, bao gồm Thiên Tôn hậu kỳ đỉnh cường giả!

Long Kinh Thiên trầm nghĩ:

- Không lẽ huyền hoàng cự dẫn ở Xích Ma vực sâu?

Nếu thật sự là vậy thì đúng là rắc rối.

Dù xác định huyền hoàng cự dẫn ở Xích Ma vực sâu cũng rất khó tìm được. Xích Ma vực sâu mệnh mệnh bất ngát, lớn hơn cả Tiên giới, lại thêm bên trong Xích Ma vực sâu luôn phun ra một loại kịch độc ma khí, Thiên Tôn cũng rất khó ở trong đó lâu.

Long Kinh Thiên trầm giọng hỏi:

- Người khẳng định phó hội trưởng hiệp hội Quang Minh thương nghiệp, Thôi Hà Thiên Tôn của các người tìm được tảng đá này ở Xích Ma vực sâu?

Hồ Ứng chủ sự vội nói:

- Tại hạ nào dám lừa gạt tiền bối!

Long Kinh Thiên gật đầu, nói với Tô Chí:

- Chúng ta đi.

Long Kinh Thiên có mau mảnh vỡ của huyền hoàng cự dẫn này hay không cũng chẳng sao, dù có luyện hóa cũng không có tác dụng gì với hắn.

Tô Chí cung kính nói:

- Tuân lệnh sư phụ!

Nhưng ngay khi Long Kinh Thiên, Tô Chí sắp rời khỏi Quang Minh thương hội thì đột nhiên có một thanh niên mặc áo tím được một đám Thiên Tôn vây quanh trước cửa Quang Minh thương hội.

Hồ Ứng chủ sự của Quang Minh thương hội thấy thanh niên áo tím thì giật mình, chạy nhanh tới trước mặt thanh niên áo tím, cung kính bái nói:

- Hồ Ứng kính chào Lâm Bình tiền bối!

Trên đại diện, những người khác đều nhìn thanh niên áo tím. Họ thấy thanh niên áo tím thì giật mình, kinh sợ, quỳ trước mặt thanh niên áo tím, bái kiến.

Thanh niên áo tím gật đầu, biểu tình ngạo nghễ nói:

- Các người đều đứng lên đi.

Đám người Hồ Ứng chủ sự đứng dậy:

- Tạ Lâm Bình tiền bối!

Lúc này thanh niên áo tím ngẩng đầu nhìn hướng Long Kinh Thiên, ánh mắt hai người va vào nhau, dòng khí vô hình bắn bốn phía. Đám người Hồ Ứng chủ sự kinh ngạc nhìn, trên vách đá xung quanh đại diện như bị trăm ngàn lưỡi dao cắt, xuất hiện từng đạo vết hằn khủng bố.

Hồ Ứng chủ sự thấy Long Kinh Thiên và Lâm Bình giằng co, sợ hãi không biết thân phận của Lâm Bình tiền bối. Hồ Ứng chủ sự đang muốn mở miệng nhắc nhở Long Kinh Thiên thì Lâm Bình đột nhiên mở miệng nói:

- Không ngờ mạng của người cứng rắn như vậy, thiên phạt cũng không giết người được.

Thiên phạt cũng không giết chết?

Đám người Hồ Ứng chủ sự cực kỳ khiếp sợ nhìn Long Kinh Thiên.

- Không lẽ ...?

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Ta không chết thì thầy trò các người rất thất vọng sao?

Lâm Bình cười to, lắc đầu, nói:

- Đại La Thiên Tôn, người sai lầm rồi. Người không chết rất tốt, bởi vì như vậy người sẽ chết trong tay ta!

Đại La Thiên Tôn? Đám người Hồ Ứng chủ sự run rẩy.

Uy danh của Đại La Thiên Tôn như sấm bên tai đám người Hồ Ứng chủ sự các cường giả ở khắp nơi hỗn độn thế giới.

Hồ Ứng chủ sự không ngờ thanh niên tóc đen vô danh này chính là Đại La Thiên Tôn. Hèn chi, hèn chi, bằng vào thân phận của Tô Chí, chỉ có cường giả như Đại La Thiên Tôn mới xứng làm sư phụ của gã.

- Chết trong tay người?

Long Kinh Thiên cười khê:

- Chỉ bằng vào người sao?

Lâm Bình là đại đệ tử của Phục Hy, Tiên Đế hậu kỳ đỉnh cường giả, thực lực rất mạnh. Tiên Đế pháp tắc có hơn bốn ức vạn, mạnh hơn đại đệ tử Kim Long lão tổ, Ngao Nhất của Long Kinh Thiên nhiều.

Lâm Bình nghe ra Long Kinh Thiên lời nói trào phúng, cũng không để ý

Lâm Bình cười nói:

- Người cho rằng người còn là Đại La Thiên Tôn năm đó sao? Đừng nói là người còn chưa hồi phục vị trí Thiên Tôn, dù có hồi phục thì ta cũng giết được người!

Lâm Bình nói xong lắc người, chợt biến mất, khi xuất hiện đã ở trước mặt Long Kinh Thiên.

Không biết từ khi nào trong tay Lâm Bình xuất hiện một gai xương.

Gai xương giống như đuôi rết, lóe ánh sáng đen như mực.

Gai xương trong tay Lâm Bình bỗng đâm hướng trán của Long Kinh Thiên, vô thanh vô tức, tốc độ cực nhanh. Tô Chí để hậu kỳ đỉnh đứng bên cạnh cũng không thấy rõ gai xương trong tay Lâm Bình.

Ngay khi gai xương trong tay Lâm Bình đâm vào trán Long Kinh Thiên thì Tô Chí mới nhìn rõ.

- Sư phụ!

Tô Chí chưa kịp nhắc nhở Long Kinh Thiên đã thấy gai xương trong tay của Lâm Bình đâm vào trán Long Kinh Thiên.

Rốt cục đâm trúng!

Khóe môi Lâm Bình cong lên nụ cười lạnh.

Gai xương trong tay của Lâm Bình là sư phụ Phục Hy của gã tìm ra trong chỗ sâu nhất không gian ở một góc hỗn độn thế giới, từ được chỉ độc chí âm thân thể của tiên thiên ma thần bản thể bóc ra gai xương, gai xương tập trung tinh hoa của tiên thiên ma thần bản thể, chỉ âm chí độc, cho dù là Thiên Tôn bị đâm trúng, cũng rất khó giải độc.

Nhưng đúng lúc này, nụ cười đâm cứng trên mặt Lâm Bình, vì gã nhìn thấy dù gai xương đâm trúng trán Long Kinh Thiên nhưng không nhấn sâu vào được.

Trán Long Kinh Thiên lóe ánh sáng, lực lượng khủng bố tuôn ra.

Dưới lực lượng kinh khủng này, Lâm Bình không thể kiềm được liên tục lùi ra sau, không biết từ khi nào gai xương đã rơi vào tay Long Kinh Thiên.

Đám Tiên Đế lúc trước vây quanh Lâm Bình chấn động, vội đỡ gã:

- Lâm Bình tiền bối!

Lâm Bình hét to:

- Cút ngay!

Lâm Bình vung tay, đẩy đám Tiên Đế ra.

Long Kinh Thiên nhìn Lâm Bình, vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Đây là thực lực của đệ tử thánh nhân?

Mặt Lâm Bình đỏ lên:

- Người ...!

Đúng lúc này, Long Kinh Thiên chợt giơ tay lên, hư không đánh hướng Lâm Bình, một chưởng nín như bình thần nhưng khiến Lâm Bình biến sắc mặt.

Lâm Bình liên tục lùi ra sau, quanh thân đột nhiên xuất hiện vòng sáng như con bướm. Vòng sáng tầng tầng, cỡ vạn tầng. Trên người Long Kinh Thiên bỗng xuất hiện chiến giáp, bên trên lóa thượng cổ sy hiệu.

Nhưng khi chưởng lực của Long Kinh Thiên xuyên qua mấy chục vạn tầng vòng sáng con bướm, đập vào chiến giáp. Lâm Bình hét thảm, đập vào vách đại điện, chiến giáp trên người ầm ầm không ánh sáng.

Long Kinh Thiên một chưởng đánh bay đối phương, không lại ra tay, lạnh lùng nhìn Lâm Bình:

- Muốn giết ta? Người còn không tư cách đó, kêu Phục Hy lại đây đi.

Long Kinh Thiên dứt lời, nói với Tô Chí đứng sau lưng:

- Chúng ta đi.

Long Kinh Thiên đi ngang qua Lâm Bình, ra khỏi cửa Quang Minh thương hội, cùng Tô Chí biến mất ngay tại chỗ.

Trên đại điện một mảnh yên tĩnh.

Lâm Bình đứng dậy khỏi mặt đất, mắt đỏ rực nhìn hướng Long Kinh Thiên biến mất, sát ý như thủy triều trào ra.

Đám người trong đại điện không dám ra tiếng.

Lâm Bình âm trầm kêu lên:

- Hồ Ứng!

Hồ Ứng chủ sự run lên, vội tiến tới:

- Có, Lâm Bình tiền bối!

Lâm Bình lạnh lùng hỏi:

- Bọn họ đến Quang Minh thương hội làm gì?

Hồ Ứng chủ sự do dự một chút, nói tỉ mỉ:

- Đại La Thiên Tôn hỏi thăm phó hội trưởng hiệp hội Quang Minh thương nghiệp, Thôi Hà Thiên Tôn của chúng ta làm sao tìm được tảng đá kia.

604. Chương 601: Quả Thực Là Si Tâm Vọng Tưởng

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 601: Quả thực là si tâm vọng tưởng

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

nguồn

Hồ Ứng chủ sự chỉ vào hòn đá đen thui.

Lâm Bình nhìn Hồ Ứng chủ sự:

- A?

Hồ Ứng chủ sự nói ngay:

- Ta nói cho hần là ở Xích Ma vực sâu.

Cách chư thánh chi thành vô số ức vạn dặm có một cung điện to lớn. Tiên vân lượn lơ, đây đúng là Phục Hy cung.

Trên đại điện Phục Hy cung, Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nhìn khối đá đen trước mắt, suy tư. Tảng đá là khối của Quang Minh thương hội bị Lâm Bình lôi về.

Một lúc sau Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nói với đại đệ tử Lâm Bình:

- Người nói là tiểu tử đó tại Quang Minh thương hội hỏi thăm tảng đá này?

Đại đệ tử Lâm Bình cung kính nói:

- Đúng vậy. Sư phụ!

Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nhướng mày nhìn khối đá đen, gã nhìn ra được nó bất phàm nhưng không thấy ra vì sao. Bỗng mắt Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy sáng ngời.

- Không lẽ là ...?

Đại đệ tử Lâm Bình nhìn biểu tình vu iver của Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, cẩn thận hỏi:

- Sư phụ, người nhìn ra lai lịch của khối đá này?

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy vẻ mặt lạnh lùng nói:

- Người không nên biết đến, tốt nhất đừng hỏi.

Lòng đại đệ tử Lâm Bình run lên, vội quỳ xuống, hoảng hốt nói:

- Sư phụ thứ tội!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy lạnh lùng nói:

- Đồ phế vật, tiểu tử kia chưa hồi phục vị trí Thiên Tôn, vậy mà người không đỡ được một chiêu của người ta, thật khiến ta mất hết mặt!

Lúc này Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy giống như Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, không biết Long Kinh Thiên đã hồi phục vị trí Thiên Tôn. Mặc dù Phục Hy Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng gã không thể suy tính hết thấy.

Đại đệ tử Lâm Bình quỳ rạp tại đó, cúi đầu, vẻ mặt đỏ lên. Chuyện xảy ra tại đại điện của Quang Minh thương hội hiện đã truyền khắp hỗn độn thế giới, không lâu sau sẽ Tiên giới, Yêu giới, Phật giới đăng giới.

Lâm Bình làm đệ tử của thánh nhân vậy mà không đỡ được một chiêu của Long Kinh Thiên!

Hiện tại tin tức truyền ra, đã chấn động hỗn độn thế giới, Lâm Bình thành trò cười khắp hỗn độn thế giới bàn tán.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy mở miệng hỏi:

- Tầng đá này là phó hội trưởng hiệp hội Quang Minh thương nghiệp, Thôi Hà Thiên Tôn tìm được từ Xích Ma vực sâu sao?

- Đúng vậy. Sư phụ!

Đại đệ tử Lâm Bình bình tĩnh tâm thần, mở miệng nói:

- Tiểu tử kia rời khỏi Quang Minh thương hội, chắc là chạy đến Xích Ma vực sâu.

- Xích Ma vực sâu!

Mắt Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy chợt lóe, nói:

- Tốt lắm, người lui xuống đi.

Đại đệ tử Lâm Bình cung kính nói:

- Tuân lệnh sư phụ!

Đại đệ tử Lâm Bình hành lễ, không dám nhiều lời, rời khỏi đại điện.

Đại đệ tử Lâm Bình rời khỏi đại điện, Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy lạnh lùng lầm bầm:

- Xích Ma vực sâu sao? Lần trước thiên phạt cũng không giết được người, xem như người gặp may mắn, lần này ta muốn người hoàn toàn thần hồn đều diệt!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy lắc người biến mất tại chỗ, hướng tới Xích Ma vực sâu.

Cùng lúc đó, trong Nữ Oa cung, Minh Hà Thiên Tôn báo cáo với Nữ Oa chuyện xảy ra tại đại điện Quang Minh thương hội.

Nữ Oa nghe xong, vẻ mặt lạnh nhạt, nhìn không ra suy nghĩ trong lòng.

Minh Hà Thiên Tôn nhìn biểu tình của Nữ Oa, nói:

- Nương nương, Vân Nhi có chút nói, không biết có nên nói ra không.

Nữ Oa mở miệng nói:

- Người nói đi.

- Vâng thưa nương nương.

Minh Hà Thiên Tôn nói:

- Cho dù sau này Đại La Thiên Tôn kia có thể hồi phục vị trí Thiên Tôn nhưng chỉ là một Thiên Tôn, một Thiên Tôn nhỏ nhoi cũng dám hy vọng xa vời cùng nương nương kết thành đạo lữ. Theo Văn nhi thấy quả thực là si tâm vọng tưởng. Chỉ bằng vào Thiên Tôn nhỏ nhoi, đừng nói cùng nương nương kết thành đạo lữ, cho dù làm tiên đồng dưới tay nương nương cũng là cất nhắc cho hèn.

Nữ Oa vẫn là biểu tình lạnh nhạt, phát tay nói:

- Được rồi, người lui xuống đi.

- Tuân lệnh nương nương.

Minh Hà Thiên Tôn cung kính lui ra.

Long Kinh Thiênrười khỏi chư thánh chi thành xong khiến Tô Chí quay về Đại Bằng giới, hần thì đi hướng Xích Ma vực sâu.

Xích Ma vực sâu cách chư thánh chi thành rất xa, lấy thực lực Thiên Tôn trung kỳ của Long Kinh Thiên hết sức xé gió bay nhanh cũng mất năm ngày mới tới nơi.

Long Kinh Thiên đứng giữa không trung, nhìn khe hở không gian to lớn trước mặt.

Khe hở không gian này không biết dài bao nhiêu ức dặm, không biết sâu bao nhiêu vạn trượng, tựa như một vết sẹo màu đen sinh trưởng ở hỗn độn thể giới.

Đó là Xích Ma vực sâu.

Bên trên khe hở không gian có từng đonà khí thể màu đỏ không ngừng bắn ra, như là từng đoàn mây đỏ. Từ xa nhìn lại, cực kỳ xinh đẹp, nhưng Long Kinh Thiên biết đây là ma khí của Xích Ma vực sâu, khí thể độc nhất thiên địa vũ trụ. Bình thường Tiên Đế mà dính vào là chết ngay lập tức.

Long Kinh Thiên nhìn chằm chằm, lắc người, phá vỡ ma vân xích ma, tiến vào Xích Ma vực sâu.

Long Kinh Thiên tiến vào Xích Ma vực sâu, tựa như cát bụi bị hố to cắn nuốt.

Bên trong Xích Ma vực sâu, một mảnh hắc ám, giơ tay không thấy năm ngón tay, lấy ánh mắt của Long Kinh Thiên vậy mà chỉ có thể thấy phạm vi vạn trượng xung quanh. Long Kinh Thiên thấy vậy trán của hần lóe ánh sáng, xuất hiện một con mắt dựng thẳng, đúng là thiên phạt chi nhãn.

Mở thiên phạt chi nhãn xong thân hình Long Kinh Thiên không ngừng lắc lư, phá vỡ từng không gian của Xích Ma vực sâu, cảm ứng huyền hoàng chi khí trong người.

Cứ thế ba ngày qua đi.

huyền hoàng chi khí trong người Long Kinh Thiên không có động tĩnh.

Xích Ma vực sâu như không có cuối, một mảnh tĩnh mịch, ngẫu nhiên từ hắc ám phát ra tiếng hú kêu, gầm rú, đúng là tiếng kêu của ác ma, quỷ quái trong Xích Ma vực sâu.

Thấy đám ác ma, quỷ quái thường Long Kinh Thiên tránh né, không ra tay cùng với dây dưa, hiện tại, thời gian gấp rút, cách cuộc chiến Tuyên Cổ phong ngày càng gần, Long Kinh Thiên không nghĩ lãng phí thời gian đánh nhau với đám ác ma, quỷ quái.

Cứ như vậy, bảy ngày trôi qua. Long Kinh Thiên đã xâm nhập vào không gian sâu trong Xích Ma vực sâu.

Bảy ngày qua đi, Long Kinh Thiên dần buồn bực.

Không lẽ huyền hoàng cự đản không có trong Xích Ma vực sâu?

Ở bên trong Xích Ma vực sâu, luôn vận chuyển Hồng Mông tử hỏa trong người để ngăn cản xích ma độc khí, cứ tiếp tục như vậy thì

Đúng lúc này, đột nhiên con người Long Kinh Thiên co rút nhìn phía trước. Trong bóng tối bước ra một thanh niên đạo nhân.

Long Kinh Thiên con người ro rút:

- Phục Hy!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy bước ra khỏi không gian Xích Ma vực sâu, chậm rãi đi hướng Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên cần dùng Hồng Mông tử hỏa để ngăn cản xích ma độc khí tới gần, nếu chúng lan tới quanh thân hắn sẽ biến thành hư vô.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy tới trước mặt Long Kinh Thiên, khoanh tay mà đứng, trên cao nhìn xuống, mở miệng nói:

- Đại La Thiên Tôn người thấy bốn tọa còn không quỳ xuống hành lễ?

- Quỳ người?

Long Kinh Thiên lạnh lùng cười:

- Phục Hy, năm đó thiên phạt là người giả trò đúng không?

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Đúng thì sao? Không thì sao?

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy liếc Long Kinh Thiên như nhìn con kiến nhỏ bé, vẻ mặt trêu tức:

- Chẳng lẽ người còn muốn tìm ta báo thù?

605. Chương 602: Long Kinh Thiên Gặp Ngụy Hiểm

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 602: Long Kinh Thiên gặp nguy hiểm

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

(.

Mặc dù Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy không thừa nhận nhưng cũng trả lời cho Long Kinh Thiên, thiên phạt là do gã làm.

Đúng lúc này, Phục Hy đột nhiên đánh ra một chưởng, một bát quái đồ to lớn hiện ra. Bát quái đồ xuất hiện, Xích Ma vực sâu nguyên bản hắc ám, giờ tay không thấy năm ngón tỏa ánh sáng rực rỡ, trong vạn ức dặm không có chút tối tăm.

Bát quái đồ vừa ra, Long Kinh Thiên đã sớm có chuẩn bị, toàn thân lôi quang trào ra, hóa thành vô số màu vàng hòa màu đen Lôi Long, đột nhiên một chưởng nghênh hướng bát quái đồ.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy thấy vậy lạnh lùng cười:

- Không biết tự lượng sức mình!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy đẩy tay trái, bát quái đồ tỏa ánh sáng rực rỡ, lực lượng đẩy Long Kinh Thiên liên tục lùi lại.

Long Kinh Thiên liên tục bị đẩy lùi, bát quái đồ dao động lực lượng khuếch tán ra, đập nát phạm vi vạn ức dặm Xích Ma vực sâu thành đột phần. Tiên Đế cấp bậc yêu ma, quỷ quái chưa kịp hết thâm đã hình thần đều diệt, đúng lúc này, đột nhiên, xích ma vực sâu hư không có hai xích diễm phóng lên cao.

Hai xích diễm bắn lên cao, có hai tiến hù vang vọng thiên địa.

Đó là hai đại ma đẳng cấp Thiên Tôn!

Hai đại ma đẳng cấp Thiên Tôn bỗng đánh một chưởng vào bát quái đồ, ma diễm tận trời, như sóng to vậy. Nhưng chưởng lực của hai đại ma đẳng cấp Thiên Tôn bị ánh sáng của bát quái đồ bao phủ, bát quái đồ đánh hướng hai đại ma đẳng cấp Thiên Tôn.

Hai đại ma đẳng cấp Thiên Tôn hét thảm, người nổ tung.

Hai đại ma đẳng cấp Thiên Tôn liên hợp mà ở trước mặt bát quái đồ không chịu nổi một kích.

Hai đại ma đẳng cấp Thiên Tôn nổ mạnh toát ra hai luồng sáng đỏ sẫm, đúng là thần hồn của hai đại ma đẳng cấp Thiên Tôn định bỏ chạy, nhưng bị bát quái đồ đánh trúng, hoàn toàn hồn phi phách tán!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy thấy vậy lạnh lùng cười:

- Hai con kiến!

Đúng lúc này, một ngón tay to như cột trời từ trên cao rơi xuống, vô số tinh thần bạo tán, diễn sinh hủy diệt, giống như từng vũ trụ tan biến.

Đúng là Long Kinh Thiên thi triển toái tinh chỉ.

Bát quái đồ bị ngón tay to lớn oanh kích, rốt cuộc bị đẩy lùi bật về lại trên đầu Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nhướng mày, ánh mắt có chút ngoài ý muốn, lạnh lùng cười:

- Thì ra ngươi đã hồi phục vị trí Thiên Tôn.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy dừng một chút, nghi hoặc hỏi:

- Đáng tiếc a, đáng tiếc, cho dù ngươi hồi phục vị trí Thiên Tôn thì hôm nay vẫn phải chết!

Long Kinh Thiên hồi phục thực lực quá nhanh, Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy đã nhìn ra hắn không chỉ đã hồi phục vị trí Thiên Tôn còn đạt tới Thiên Tôn trung kỳ, thậm chí có thể tiếp được một kích mới nảy của gã.

Điều này khiến trong lòng Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy cảm thấy uy hiếp.

Kiếp trước thiên phạt còn không giết được Long Kinh Thiên, nếu kiếp này cho hắn hồi phục thực lực đỉnh hậu kỳ Thiên Tôn thì dù là Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy cũng rất khó giết được hắn.

Một Hỗn Nguyên Thánh Nhân không giết được một Thiên Tôn, tuy nghe rất hoang đường nhưng dựa vào thực lực hiện tại của Long Kinh Thiên thì khi hắn hồi phục đỉnh hậu kỳ Thiên Tôn là rất có khả năng.

Bởi vậy hôm nay Long Kinh Thiên nhất định phải chết!

Mắt Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy sát ý càng đặc hơn, đột nhiên quát:

- Xoay Càn Khôn. Hỗn độn Hồng Mông, vạn vật đều diệt!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy vung hai tay, đạo bào nổ ầm vang. Chỉ thấy không gian Xích Ma vực sâu ban đầu Long Kinh Thiên ở đã hoàn toàn biến mất, cảnh tượng xung quanh hắn thay đổi, đi tới một hỗn độn Hồng Mông không gian.

Bên trong hỗn độn Hồng Mông không gian vô số phong thủy hỏa phun dưng. Vô số khủng bố lôi điện không ngừng hiện lên, những lôi điện khủng bố mỗi một cái không kém gì thiên phạt chi lôi kiếp trước Long Kinh Thiên đối mặt.

Bốn phía không gian, không ngừng sinh ra một khe hở không gian. Bên trong khe hở không gian liên tục toát ra lực lượng hủy diệt khủng bố, những lực lượng hủy diệt khiến Long Kinh Thiên thấy cực kỳ nguy hiểm.

Đây không phải là ảo cảnh Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy tạo ra, nó thật sự là một hỗn độn Hồng Mông không gian!

Đây là thủ đoạn của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chân chính xoay Càn Khôn, nắm trong tay âm dương!

Cái này cần hiểu, lĩnh ngộ về thiên địa đại đạo.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy lạnh lùng nói:

- Chết đi!

Một chỉ vạch, hỗn độn Hồng Mông không gian đột nhiên chấn động, bị phá mở một lỗ hổng to lớn. Vô số phong thủy hỏa theo một chỉ này biến cuồng bạo, cùng chỉ lực bao phủ Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên thấy vậy thì biểu tình nghiêm túc, linh hồn chỉ hải tiên phù diên cuồng vận chuyển. Vô số Hồng Mông tử hỏa ở ngoài người hấn hình thành một tầng lại một tầng Hồng Mông chiến giáp, Hồng Mông tử hỏa hình thành Hồng Mông chiến giáp, phòng ngự càng mạnh. Sau khi hồi phục vị trí Thiên Tôn thì uy lực của Hồng Mông tử hỏa mạnh hơn gấp mấy lần.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy ra một chỉ mang theo vô số phong thủy hỏa oanh kích đến trước mặt Long Kinh Thiên. Long Kinh Thiên vung vạch một chỉ, vô số Quỷ Hồn thê lương kêu thảm thiết, một mảnh lại một mảnh không gian diễn biến thành Địa Ngục.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy thấy Long Kinh Thiên thi triển một chỉ này thì lạnh lùng cười:

- Luân hồi ác quỷ kinh thần chỉ.

Cái quỷ gì giới tam đại vô địch thần thông ở trong mắt ucar Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy chỉ là con nít đùa giỡn.

Hai ngón tay va chạm, thiên địa chấn vang, toàn bộ hỗn độn Hồng Mông không gian kịch liệt chấn động, không gian vết rách một chỗ lại một chỗ khuếch tán, vô số phong thủy hỏa như sóng thần tràn ngập các góc.

Cường đại lực chấn khiến Long Kinh Thiên khổng chế không ngừng lui về phía sau, từng đạo phong thủy hỏa đánh vào người hấn. Hồng Mông chiến giáp bị phong thủy hỏa đánh sâu vào thể nhưng không ngừng trở nên ảm đạm, cuối cùng biến mất!

Này phong thủy hỏa cũng không phải là bình thường phong thủy hỏa, chính là hỗn độn thiên địa chưa khai, Hồng Mông chưa phân, đó là tiên thiên phong thủy hỏa mạnh nhất vũ trụ thiên địa, uy lực rất mạnh.

Long Kinh Thiên bắn ra vài ức dậm thì ổn định thân mình, máu chậm rãi chảy ra từ khóe miệng.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy lạnh lùng cười:

- Hồng Mông chiến giáp? Đáng tiếc, ngươi không phải là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cho nên căn bản phát huy không được uy lực của Hồng Mông tử hỏa!

Nói tới đây, Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy ngưng lại:

- Ngươi đã cũng có được Hồng Mông tử hỏa, như vậy ta liền cho ngươi trước khi chết kiến thức uy lực chân chính của Hồng Mông tử hỏa!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nói xong trong người bay ra một luồng sáng tím, đây đúng là Hồng Mông tử hỏa, chẳng qua là là một đạo áp súc đến mức tận cùng, dung hợp trăm vạn đạo Hồng Mông tử hỏa mà hình thành Hồng Mông tử hỏa, hoặc là có thể nói là Hồng Mông tử quang!

Chỉ thấy hỗn độn Hồng Mông không gian bị đánh nát không biết bao nhiêu vạn dậm, hủy diệt lực lượng theo thông đạo hỗn độn Hồng Mông không gian phun ra.

Long Kinh Thiên rớt xuống, mắt thấy sắp bị hút vào thông đạo hỗn độn Hồng Mông không gian.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nhìn Long Kinh Thiên bị thông đạo hỗn độn Hồng Mông không gian cắn nuốt, nhướng mày nhưng rồi giãn ra Long Kinh Thiên trúng một kích Hồng Mông tử quang của gã, thân thể bị xuyên thủng, tuyệt đối sống không được!

Thiên Tôn Trùng Sinh

606. Chương 603: Cuộc Chiến Chung Kết (1)

Chương 603: Cuộc chiến chung kết (1)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này:

vipvanda :

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy lâu bầu:

- Tiếp theo là tìm huyền hoàng cự đản.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nhướng mày, Xích Ma vực sâu này trừ bỏ một ít cực kỳ ẩn nấp không gian, gã đã tìm kiếm gần hết.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nhìn thông đạo hỗn độn Hồng Mông không gian cắn nuốt Long Kinh Thiên, đạo lúc này đã hoàn toàn hợp lại. Nhìn thông đạo hỗn độn Hồng Mông không gian đã khép, Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy lắc người biến mất ở giữa không trung.

Lúc này Long Kinh Thiên bị thông đạo hỗn độn Hồng Mông không gian cắn nuốt, rơi vào một cái hắc ám không gian. Hồng Mông tử quang của Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy xuyên thủng người của Long Kinh Thiên, lực lượng khủng bố mang theo ý chí của Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy phá hủy sức sống trong người hắn. Nhưng lực lượng hủy diệt này đi vào linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên thì tiên phù của Long Kinh Thiên tỏa sáng rực rỡ, phát ra ánh sáng bảy sắc bao phủ linh hồn chi hải, ngăn cản lực lượng hủy diệt.

Dù là vậy thì Long Kinh Thiên rơi vào trạng thái gần như hôn mê.

Long Kinh Thiên nằm ngang trong hắc ám không gian, không ngừng tối nổi.

Không biết trôi đi bao lâu, thân thể Long Kinh Thiên chợt biến mất, tiến nhập một không gian khác. Trong không gian này thể nhưng nơi nơi đều là huyền hoàng khí, huyền hoàng khí như sóng to từng đợt đánh vào người Long Kinh Thiên.

- Không lẽ Đại La Thiên Tôn thật sự sợ?! Không dám tiến đến!

Lời của Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình khiến cường giả đến từ các giới Tuyên Cổ phong xì xào bàn tán, nghi ngờ lại xôn xao lên.

- Cái này cũng chưa biết được, nếu không thì tại sao Đại La Thiên Tôn không đến?

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nghe cường giả đến từ các giới bàn tán, nghi ngờ thì lòng cười lạnh, đắc ý. Đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành ánh mắt tức giận.

- Hạo Thiên, sự phụ của ta mà sợ người?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất lạnh lùng cười, vẻ mặt trào phúng:

- Bằng vào thực lực của sự phụ ta thì muốn giết người, chỉ cần nhất chiêu là đủ rồi!

Tôn Hành nghi hoặc hỏi:

- Lý do sự phụ của ta chưa đến là vì có chuyện quan trọng chậm trễ!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nghe vậy cười to bảo:

- Giết ta, chỉ cần nhất chiêu?

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nói xong mắt rực cháy sát ý, nhìn chằm chằm đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành.

- Tốt, Hạo Thiên ta đây chờ tại Tuyên Cổ phong, nhìn sư phụ của người có thể một chiêu giết ta hay không! Nhưng nếu trước khi mặt trời lặn mà sư phụ của người còn chưa tới thì hôm nay toàn bộ các người phải chết tại đây!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình Hạo Thiên gần từng tiếng, chậm rãi nói:

- Ta sẽ từng bước từng bước tự tay giết chết các người!

- Hạo Thiên, tư sắc của hai cô gái này không tệ.

Vương Mẫu nương nương nhìn Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển đứng bên cạnh Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, nói:

- Đến lúc đó giữ lại hai nàng này.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nghe hiểu ý của Vương Mẫu nương nương, nhìn Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, cười nói:

- Không sai, theo ý nàng.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nhìn ra Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển còn là xử nữ.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành nghe đối thoại của Ngọc Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương thì trợn mắt. Đặc biệt là Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển đôi mắt rực lửa giận.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất trầm giọng nói:

- Hạo Thiên, cho dù ps của ta không đến thì ta đồng dạng có thể giết người!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cười cười, không tiếp lời, vẻ mặt khinh thường Kim Long lão tổ, Ngao Nhất. Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình lắc người, đi tới bên trên bầu trời đỉnh Tuyên Cổ phong, khoanh tay mà đứng, mặc cho gió lạnh thổi đến, chờ đợi Long Kinh Thiên tới.

Lão tổ của Cửu Bạng Cung, Cửu Bạng lão nhân đang xì xầm thấy vậy cũng ngừng lại, chờ đợi Long Kinh Thiên đến.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất hừ lạnh một tiếng, cùng đám người Tôn Hành, Bàn Tiểu Nhị không nói gì nữa, yên lặng chờ Long Kinh Thiên tiến đến.

Tiếng gió rít gào, vạt áo Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình phấp phới. Khí thể ngạo nghễ thiên hạ toát ra, một năm trước Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình tu luyện vạn diệt ma thần đại pháp đến vô ngã vô thiên cảnh giới đỉnh. Một năm nay Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cùng Vương Mẫu nương nương tìm hiểu cách âm dương song tu, thực lực lại lần nữa tăng lên không ít.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình có tự tin bằng vào thực lực hiện tại của gã tuyệt đối có thể đánh bại Đại La Thiên Tôn chưa hồi phục vị trí Thiên Tôn!

Cảm nhận khí thể cường đại, tự tin phát ra từ người Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, cường giả đến từ các giới thâm khiếp sợ, ngay cả Kim Long lão tổ, Ngao Nhất cũng biểu tình nghiêm túc.

Nhiên Đăng Cổ Phật của Phật giới nói với Phật Tổ của Phật giới:

- Phật Tổ, khí thể của Hạo Thiên này thật mạnh!

Phật Tổ của Phật giới ngồi xếp bằng trên sen vàng, liếc Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, nói:

- Hồng Quân đạo tổ có một bộ chỉ tôn công pháp là vạn diệt ma thần đại pháp, chắc Hạo Thiên đã tu luyện đến vô ngã vô thiên cảnh giới đỉnh!

- Cái gì? Vạn diệt ma thần đại pháp, tu luyện đến vô ngã vô thiên cảnh giới đỉnh?

Phật giới chúng Phật, Bồ Tát. La Hán chấn động. Bọn họ có nghe nói về bộ vạn diệt ma thần đại pháp của Hồng Quân đạo tổ.

- Nghe nói vạn diệt ma thần đại pháp tu luyện đến vô ngã vô thiên cảnh giới đỉnh thì không sợ cả cường giả Thiên Tôn!

Quan Thế Âm Bồ Tát giật mình kêu lên:

- Nói vậy chẳng phải là Đại La Thiên Tôn thua chắc rồi?

Nụ cười vĩnh viễn không thay đổi của Phật Tổ của Phật giới tắt đi, chậm rãi nói:

- Truyền thuyết là vậy, nhưng rốt cuộc như thế nào thì chưa biết.

Bởi vì bố trí kết giới, cho nên cường giả đến từ các giới không biết chuyện các cường giả Phật giới bàn tán.

Cường giả Phật giới bàn tán, cường giả đến từ các giới Yêu giới, quỷ giới, Long giới cũng xì xầm.

Thời gian chậm rãi trôi qua, từng giây từng phút trôi qua, dần dần đến giữa trưa. Mặt trời treo trên cao, ánh nắng nóng cháy chiếu xuống. Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đứng trên không trung không nhúc nhích.

Giữa trưa đến, đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Hoắc Cương, Thành Tiêu ngày càng lo lắng.

Nếu trước khi mặt trời lặn sự phụ không tới kịp thì ... Lúc trước Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình không nói chơi, gã nói trước khi mặt trời lặn mà Long Kinh Thiên không đến thì sẽ giết chết bọn họ, vậy gã chắc chắn ra tay. Mặc dù Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành tự cao thực lực của mình hoàn toàn có thể thoát thân, nhưng hai cô gái Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển thì sao?

Dưới tình huống như vậy, bọn họ không thể bảo hộ được Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển an toàn.

Lúc này, các cường giả của Thiên Đình mà Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình mang đến tản ra bốn phía, vô hình phong tỏa đường lui của đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Hoắc Cương, Thành Tiêu.

Vương Mẫu nương nương nhìn đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Hoắc Cương, Thành Tiêu lòng bồn chồn thì cười lạnh.

607. Chương 604: Cuộc Chiến Chung Kết (2)

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 604: Cuộc chiến chung kết (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Thời gian trôi qua rất nhanh nhưng mặt trời trên cao vẫn là từ từ nghiêng đi, ánh nắng nóng bức cũng dần mất nhiệt độ.

Nhìn mặt trời trên cao rơi xuống từng chút một, trái tim của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành trầm xuống. Trái tim Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển thít chặt.

Bốn phía một mảnh yên tĩnh.

Cường giả đến từ các giới nhìn mặt trời trên cao không ngừng rơi xuống, bắt đầu căng thẳng.

Cuối cùng mặt trời trên cao rơi xuống, thiên địa chỉ còn lại chút ánh sáng.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đứng im không nhúc nhích chợt quay đầu, nhìn Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình lạnh lùng nói:

- Sự phụ của các người đã cam nguyện làm hạng chuột nhắt nhát gan thì ta đây chỉ có thể trước giết các người, các người yên tâm, về sau ta sẽ bắt sự phụ của các người đoàn tụ cùng!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nói xong, thân hình động.

Khí thể như hồng hoang nước lũ phát ra từ người Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình. Sau lưng Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình xuất hiện một đám ảo ảnh to lớn hiện ra. Nhưngx ảo ảnh to lớn hiện ra, hơi thở cường đại khiến cường giả đến từ các giới biến sắc mặt.

- Quả nhiên là vạn diệt ma thần đại pháp vô ngã vô thiên cảnh giới đỉnh!

- Vạn diệt ma thần vừa ra, thiên hạ vô địch!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Tôn Hành biến sắc mặt, lắc người bay hướng Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, thấp giọng quát với đám Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu:

- Các người bảo vệ tiểu thư Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, đi mau!

- Còn muốn chạy? Các người hôm nay không ai chạy được!

Hai tay Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình vỗ ra, cường lực phô thiên cái địa. Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Tôn Hành vốn đón đánh lập tức bị hất văng ra.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình hất văng Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Tôn Hành xong lắc người đi tới trước mặt Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cười dâm tà với Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển:

- Hạo Thiên, người dám!

Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu thấy vậy thì rống lên, vọt tới trước.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nhìn đám người thái thượng trưởng lão của Cửu Bằng Cung, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình vọt tới, lạnh lùng cười:

- Tự tìm đường chết!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nói xong hai tay vỗ, đánh bay đám người Bàn Tiểu Nhị, Hoắc Cương, Thành Tiêu ra xa sơn mạch quanh Tuyên Cổ phong, không biết sống chết.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình vươn tay bắt lấy Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển quăng cho Tiên Đế Thiên Đình ở một bên.

- Trừ bỏ hai nàng này, giết hết đám người còn lại!

Các cường giả của Thiên Đình cao giọng quát:

- Tuân lệnh Ngọc Đế!

- Ngọc đế tha mạng a, chúng ta cũng không phải là người Đại La thiên cung!

- Chúng ta chỉ làm bộ đầu hiệu vào Đại La Thiên Tôn, chúng ta nguyện ý đầu vào Thiên Đình, nguyện theo bên Ngọc Đế bệ hạ, làm trâu làm ngựa!

Đám người Tiên Đế lão tổ lúc trước đầu hiệu Đại La thiên cung, đi theo đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu thấy tình hình đều quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nhìn đám lão tổ quỳ xin tha, khoanh tay cuồng cười:

- Tốt, chỉ cần các người cao giọng kêu Đại La Thiên Tôn là nhất gan như chuột nhất, cũng ra tay giết bọn họ, ta tạm tha ạng chó của các người!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nói xong chỉ vào đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu mới bị gã đánh bay đi.

Lão tổ Tiên Đế nghe vậy thì nhìn nhau, sau đó đứng lên, vẻ mặt sát ý nhìn về đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu.

Bàn Tiểu Nhị tức giận quát:

- Đồ phản đồ các người, ta sẽ giết các người!

Nhưng Bàn Tiểu Nhị định ra tay đã bị Tôn Hành ngăn lại.

Tôn Hành lạnh lùng nhìn đám lão tổ, nói:

- Sau này các người sẽ chết còn thảm hơn cả đám lão tổ đã phản bội Đại La thiên cung.

- Sau này?

Một vị lão tổ cười lạnh nói:

- Sự phụ của các người, Đại La Thiên Tôn chuột nhất khó bảo vệ bản thân, hiện tại Ngọc Đế bệ hạ thần công cái thế, về sau sự phụ của các người sẽ chết thảm hơn cả các người, đây mới là sự thật!

- Chúng ta đồng loạt ra tay, giết đám Kim Long lão tổ, Ngao Nhất đi!

Các lão tổ bay lên công kích hướng đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành , Hoắc Cương, Thành Tiêu.

Trong đám lão tổ có không ít đều là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh, mấy trăm Tiên Đế đồng loạt ra tay, thanh thế kinh người. Cộng thêm đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành , Hoắc Cương, Thành Tiêu lúc trước đã bị thương, làm sao đỡ được công kích của các lão tổ?

Mắt thấy công kích của các lão tổ đã tới gần đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành , Hoắc Cương, Thành Tiêu thì bỗng các lão tổ khựng giữa không trung. Chưởng lực, chỉ lực, kiếm khí công kích đến trước mặt đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành , Hoắc Cương, Thành Tiêu đều đông lại giữa không trung.

Cường giả đến từ các giới xung quanh vốn xem kịch vui nhìn thấy tình cảnh trước mắt thì ngẩn ra.

Đúng lúc này, đám người Thiên Tôn Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, Phật Tổ của Phật giới, Yêu giới Ngaoan Hồ ngẩng đầu nhìn lên trời. Chỉ thấy hư không chớp lóe ánh sáng, chậm rãi đi ra một người, một thanh niên tóc xõa, giống như hợp thành một thể với thiên địa.

Cường giả đến từ các giới kinh ngạc hỏi:

- Đại La Thiên Tôn!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình con người co rút.

- Sự phụ!

- Sự phụ tới rồi!

Đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành , Hoắc Cương, Thành Tiêu thấy Long Kinh Thiên, khuôn mặt vốn tuyệt vọng biến mừng rỡ, đều bay hướng hắn.

Đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành , Hoắc Cương, Thành Tiêu tới trước mặt Long Kinh Thiên, quỳ xuống kêu lên:

- Sự phụ!

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất quỳ, cúi đầu, vẻ mặt hổ thẹn nói:

- Sự phụ, mấy đệ tử vô dụng, không thể bảo hộ tiểu thư Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiên an toàn, ta ...

- Ta biết rồi.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Việc này không trách các người, các người đều đứng lên đi.

- Tạ sự phụ!

Đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành , Hoắc Cương, Thành Tiêu đứng dậy, lùi ra sau lưng Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên chậm rãi đi hương Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình.

- Hắc hắc, Đại La chuột nhất, người rốt cục đến đây.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nhìn Long Kinh Thiên chậm rãi tới gần, lạnh lùng nói:

- Vậy càng tốt, nếu người trốn đi muốn bắt người thật khó khăn, hiện tại không cần rắc rối như vậy.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình nói xong, trên người hồng hoang hỗn độn hơi thở lại bộc phát mà ra, một đám hỗn độn cự ảnh xuất hiện từ không gian sau lưng gã, ngưng tụ, thành pho tượng to lớn, mạnh mẽ, tiên thiên vạn diệt ma thần!

Một vạn tiên thiên vạn diệt ma thần!

Mỗi một tiên thiên vạn diệt ma thần đều cường đại hơn cả Kim Long lão tổ, Ngao Nhất.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình phóng ra hết khí thế, cường giả đến từ các giới xung quanh trừ Thiên Tôn ra, trước khí thế khủng bố này có cảm giác nghẹt thở, ai cũng hoảng sợ lui về phía sau.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình ngạo nghễ nói:

- Đại La chuột nhất, sợ rồi sao? Đúng vậy, một năm trước ta đã tu luyện vạn diệt ma thần đại pháp vô ngã vô thiên cảnh giới đỉnh, hiện tại, trừ bỏ Hỗn Nguyên Thánh Nhân, ai cũng không làm gì được ta! Dưới Hỗn Nguyên Thánh Nhân, ta đã là thiên hạ vô địch!

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đánh một chưởng hướng Long Kinh Thiên:

- Hiện tại người quỳ xuống cho bốn đế!

Long Kinh Thiên nhìn Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình bỗng công kích hướng mình, ánh mắt lạnh băng như nhìn một con bọ chó tức cười. Khi Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình công kích đến trước mặt thì Long Kinh Thiên hoàn toàn phát ra khí thế, kinh thiên động địa. Cùng lúc đó, Long Kinh Thiên bỗng giơ lên tay phải, trong ánh mắt kinh sợ của đám người Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn trực tiếp bóp cổ Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, chậm rãi nhấc lên.

Thiên địa yên tĩnh.

Chỉ có tiếng cổ họng Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình rên rỉ.

Tất cả vạn diệt ma thần sau lưng Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình toàn bộ biến mất, mắt Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình lòi ra, đôi mắt tuyệt vọng toát ra cầu xin tha thứ.

Cường giả đến từ các giới thấy tình cảnh này thì hút ngụm khí lạnh.

- Thiên Tôn!

- Đại La Thiên Tôn thế nhưng hồi phục vị trí Thiên Tôn!

Cảm ứng khí thế từ người Long Kinh Thiên, hồi lâu sau cường giả đến từ các giới biến sắc mặt. Nhưng đám Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới nhìn ra được Long Kinh Thiên không chỉ đơn giản là hồi phục vị trí Thiên Tôn.

Đám Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới cảm giác từ người Long Kinh Thiên có loại áp lực như là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng họ biết hẳn tuyệt đối không phải Hỗn Nguyên Thánh Nhân!

Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới, còn có vài Thiên Tôn núp sâu trong hư không đều hoảng sợ.

Long Kinh Thiên nhìn Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình vẻ mặt cầu xin tha thứ, lạnh lùng cười:

- Vạn diệt ma thần đại pháp? Vô địch dưới Hỗn Nguyên Thánh Nhân?

Long Kinh Thiên nói xong dùng sức, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình kêu thảm thiết.

Về phần Vương Mẫu nương nương, còn có các cường giả của Thiên Đình thì đã sợ tới mức toàn thân như nhũn ra. Có Tiên Đế Thiên Đình sợ đến nỗi có nước vàng chảy xuống ống quần.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình tu luyện vạn diệt ma thần đại pháp thiên địa vũ trụ công nhận là thứ nhất công pháp đến vô ngã vô thiên cảnh giới đỉnh ở trước mặt Long Kinh Thiên không đỡ được một chiêu!

Đây là khái niệm gì?

Ổng quần Tiên Đế Thiên Đình kia chảy nước vàng, mùi hôi thối phát ra.

Long Kinh Thiên ngừng dùng sức, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình như con chuột nhắt bị quăng xuống ngọn núi Tuyên Cổ phong. Ngọn núi nổ vang, đá vụn bay đầy, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình khảm sâu vào sơn mạch.

Nhưng đúng lúc này, đột nhiên hư không phá vỡ, một bát quái đồ to lớn xuất hiện. Bát quái đồ xuất hiện, hào quang chiếu rọi toàn bộ Tiên giới.

Long Kinh Thiên nhìn bát quái đồ xé gió bay đến, bỗng một chưởng đánh bay bát quái đồ.

Trong hư không, đi ra một thanh niên đạo nhân, bát quái đồ bay trở về đỉnh đầu của gã.

Nhìn thanh niên đạo nhân này, Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới và một vài Thiên Tôn ẩn nấp sâu trong hư không người run lên, vẻ mặt sợ hãi.

Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới vội quỳ xuống:

- Bái kiến Phục Hy thánh nhân, Phục Hy thánh nhân thánh thọ!

Một vài Thiên Tôn ẩn nấp sâu trong hư không cũng vội hiện thân, quỳ xuống.

- Bái kiến Phục Hy thánh nhân!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy! Nhìn đám Thiên Tôn quỳ ở đó, cường giả đến từ các giới cực kỳ kinh sợ thanh niên đạo nhân đột nhiên xuất hiện. Cường giả đến từ các giới tỉnh táo lại, đều quỳ xuống.

- Bái kiến Phục Hy thánh nhân, Phục Hy thánh nhân thánh thọ!

Ngàn ức cường giả đến từ các giới quỳ rạp xuống, trừ Long Kinh Thiên và đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Hoắc Cương, Thành Tiêu.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy không để ý tới đám người quỳ nơi đó, đôi mắt lạnh lùng nhìn Long Kinh Thiên:

- Không ngờ mạng người lớn như vậy, thế nhưng chưa chết! Bây giờ còn đột phá đến Thiên Tôn hậu kỳ đỉnh!

Long Kinh Thiên nhìn chăm chú vào Phục Hy, cười lạnh nói:

- Ta không chết, xem ra ngươi nhất định thất vọng rồi!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy lạnh lùng nói:

- Thất vọng? Người còn không tư cách làm cho ta thất vọng, một khi đã như vậy, hiện tại, ta liền tiêu diệt thần hồn của ngươi!

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nói xong người phát ra ý chí đại đạo phóng lên cao, bao phủ thiên. ý chí này vô kiên bất tồi, bao trùm thiên địa hết thảy.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy muốn lấy Hỗn Nguyên Thánh Nhân ý chí hoàn toàn xóa đi thần hồn của Long Kinh Thiên.

Lý do Hỗn Nguyên Thánh Nhân bắt diệt đó là bởi vì thần hồn ý chí của Hỗn Nguyên Thánh Nhân đã dung với đại đạo, ký thác vào đại đạo. Hỗn Nguyên Thánh Nhân ý chí công kích khủng bố hơn lực lượng bản thân công kích gấp mấy lần. Bởi vì ý chí công kích không tiếng động vô hình, căn bản không chỗ để trốn, chỉ có nước đón đỡ.

Mặc dù linh khí hồi phục thực lực đỉnh hậu kỳ Thiên Tôn, mạnh hơn kiếp trước gấp đôi nhưng chung quy không thành tựu hỗn nguyên, thần hồn còn không cùng đại đạo dung hợp. Thần hồn của Long Kinh Thiên ở trước mắt ý chí Hỗn Nguyên Thánh Nhân của Phục Hy là cực kỳ yếu ớt.

ý chí Hồn Nguyên Thánh Nhân của Phục Hy đánh vào linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên, hấn cảm thấy linh hồn chi hải kịch liệt đau xót.

- Chờ đã!

Lúc này chợt vang tiếng quát khê, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một cô gái lãnh diễm, khuynh quốc khuynh thành xuất hiện.

Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nhượng mày nói:

- Sư muội!

Sư muội?! Vạn giới cường giả cả kinh, trong óc chợt lóe, chẳng lẽ là, Nữ Oa nương nương?!

Người tới đúng là Nữ Oa, sau lưng nàng đi theo Đồng Tử của Nữ Oa, Thái Vân.

Nữ Oa nhìn Long Kinh Thiên chịu đựng ý chí Hồn Nguyên Thánh Nhân của Phục Hy, vẻ mặt thống khổ thì trong lòng thở dài, chần chờ một chút, mở miệng nói:

- Sư huynh, người là đỉnh Hồn Nguyên Thánh Nhân, làm gì cùng một phạm nhân so đo.

Phục Hy không thu hồi ý chí công kích, cười cười:

- Nếu sư muội cầu tình thay tiểu tử thì được thôi, chỉ cần tiểu tử này quỳ xuống, lấy danh nghĩa thiên đạo thề sau này làm Đồng Tử của ta, trông cửa cho Phục Hy cùng ta thì sẽ tha cho hắn!

- Làm Đồng Tử, trông cửa cho Phục Hy cùng!?

Mắt Long Kinh Thiên đỏ sậm, gần từng tiếng:

- Phục Hy, chung có một ngày, ta muốn cho người biến thành chó, vĩnh viễn làm chó!

Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy không cười nữa, đôi mắt cực lạnh:

- Sư muội, người cũng nghe rồi đó, ta đã cho hắn một cơ hội, nếu hắn không cần, vậy thì chết đi!

Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nói xong ý chí Hồn Nguyên Thánh Nhân của Phục Hy như thủy triều trào ra, phá hủy phòng ngự cuối cùng của linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên.

Linh hồn chi hải của Long Kinh Thiên như bị vạn kiếm đâm trúng, cái loại cảm giác này đau không muốn sống, vì thống khổ mà mặt vặn vẹo.

Nữ Oa thấy vậy, trong lòng thở dài, âm thầm lắc đầu, nhưng không nói gì nữa. Thánh nhân có oai của thánh nhân, Long Kinh Thiên là phạm nhân mà lại xúc phạm oai của Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, kết cục chỉ có thể chết.

Long Kinh Thiên nhìn khuôn mặt người kia vặn vẹo, thống khổ dị thường, trong lòng thấy sung sướng.

Một vài Thiên Tôn ẩn nấp sâu trong hư không thấy Long Kinh Thiên bộ dạng thống khổ thì mắt đỏ ngầu, nhưng bốn phía không gian bị Phục Hy giam cầm, bọn họ căn bản không thể nhúc nhích, chỉ có thể trở mắt nhìn thần hồn của hắn một chút một chút bị Phục Hy phá hủy.

Lúc này, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình đã thoát khỏi sơn mạch Tuyên Cổ phong, nhìn bộ dạng của Long Kinh Thiên, đôi mắt hưng phấn.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình biểu tình dữ tợn nói:

- Đại La chuột nhất, người cũng có hôm nay! Chết đi, chết đi, chết đi!

Mắt thấy thần hồn của Long Kinh Thiên sắp bị ý chí Hồn Nguyên Thánh Nhân của Phục Hy tiêu diệt, bỗng nhiên linh hồn chi hải của hắn tỏa ánh sáng bảy sắc. Ánh sáng bảy sắc toát ra người Long Kinh Thiên, toàn thân hắn bao phủ trong đoàn sáng bảy sắc. Đoàn sáng bảy sắc không ngừng xoay tròn, giống như có quả trứng bảy sắc bao vây Long Kinh Thiên.

ý chí Hồn Nguyên Thánh Nhân của Phục Hy bị chặn ra khỏi người Long Kinh Thiên.

Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy biến sắc mặt nói:

- Này, này, đây là có chuyện gì?

Khuôn mặt lãnh diễm của Nữ Oa cũng giật mình.

Ánh sáng bảy sắc từ người Long Kinh Thiên đột nhiên phóng lên cao, một đạo khí thể khủng bố giống nhau đến từ hỗn độn Hồng Mông huyền hoàng phát ra từ người hấn.

Ở Xích Ma vực sâu, Long Kinh Thiên rơi vào không gian bí ẩn, ở trong huyền hoàng cự đản, hấp thu chất lỏng tinh hoa của huyền hoàng cự đản, chậm rãi hòa làm một thể với huyền hoàng cự đản.

Nhưng dù Long Kinh Thiên hợp thể với huyền hoàng cự đản nhưng thời gian ngắn ngủi, còn không thể hoàn toàn luyện hóa huyền hoàng cự đản. Mới rồi ý chí Hỗn Nguyên Thánh Nhân của Phục Hy công kích thì huyền hoàng cự đản tiên thiên ý chí kích thích, bộc phát ra ánh sáng bảy sắc. Theo huyền hoàng cự đản tiên thiên ý chí kích thích, bắt đầu cùng Long Kinh Thiên hoàn toàn dung hợp.

Trong ánh mắt giật mình của Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, Nữ Oa, ánh sáng trên người Long Kinh Thiên càng rực rỡ hơn, hơi thở càng ngày càng mạnh. Đột nhiên, toàn bộ Tiên giới chấn động, hư không, từng đạo thiên phạt chi lôi rớt xuống.

- Thế nhưng, thế nhưng dẫn động thiên phạt!

- Này, này, tiểu tử này sắp chứng đạo hỗn nguyên?

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy biến sắc mặt, bỗng vung hai tay công kích Long Kinh Thiên. Bỗng nhiên lực lượng từ người Long Kinh Thiên đánh vắng Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy ra.

Lúc này, thiên phạt rớt xuống.

Vô số thiên phạt chi lôi nháy mắt liền bao phủ ỨC KHÔNG GIAN quanh thân Long Kinh Thiên, mọi người hoảng sợ bay ra.

Lần này, thiên phạt rớt xuống, Long Kinh Thiên không giống như kiếp trước ra tay ngăn cản, bản thể tựa hồ đen to lớn không ngừng cắn nuốt thiên phạt rớt xuống.

Nhìn Long Kinh Thiên nuốt hết thiên phạt chi lôi, Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, Nữ Oa nhìn ngây ngẩn.

Lúc này, hư không hào quang lóe ra, mấy đạo bóng người trống rỗng xuất hiện, đúng là Hỗn Nguyên Thánh Nhân Tam Thanh, Tiếp Dẫn Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Tam Thanh Hỗn Nguyên Thánh Nhân nhìn Long Kinh Thiên liên tục cắn nuốt thiên phạt chi lôi vào người, mở miệng nói:

- Xem ra trong thiên địa lại thêm một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy nghe vậy biểu tình cực kỳ khó xem.

Nếu Long Kinh Thiên chứng đạo hỗn nguyên, thành tựu thánh nhân vị, thế thì sau này ngang hàng với Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy rồi. Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy không có khả năng giết chết Long Kinh Thiên, sau này gã sẽ có thêm một kẻ địch thật sự.

Nhưng bây giờ Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy không có khả năng ngăn cản nữa, gã nhìn ra Long Kinh Thiên thành tựu thánh nhân vị đã là chuyện tất nhiên.

Nữ Oa và Đồng Tử của Nữ Oa, Thái Vân đứng sau lưng biến sắc mặt.

Kiếp trước Nữ Oa từng hứa là chỉ cần Long Kinh Thiên chứng đạo hỗn nguyên là sẽ cùng hấn kết thành đạo侶!

Rốt cục, hư không rớt xuống thiên phạt chi lôi hoàn toàn bị Long Kinh Thiên cắn nuốt, lực lượng Thiên Tôn và thần hồn trong người hấn bắt đầu không ngừng lột xác. Lột xác đến cuối cùng, Long Kinh Thiên cảm ứng đại đạo trong thiên địa. Thần hồn của Long Kinh Thiên vô hạn khuếch tán, thiên địa vũ trụ Vạn vật vạn vật như bày ra trong đầu của hấn.

Long Kinh Thiên thành công chứng đạo, thành tựu hỗn nguyên!

Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân nhìn nhau.

Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân mở miệng nói:

- Đi thôi, chúng ta đi lên chúc mừng đi.

Nhưng khi Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân muốn tiến lên chúc mừng thì ánh sáng bảy sắc trên người Long Kinh Thiên bùng phát, không, lúc này không phải bảy sắc mà là chín sắc. Trên người Long Kinh Thiên xuất hiện ánh sáng chín sắc, thiên địa đại động, không chỉ có Tiên giới, ngay cả Yêu giới, Phật giới, quỷ giới, Long giới ở ngoài thời không xa xôi cách ực vạn dặm đều chấn động.

Chân chính Vạn giới chấn động!

Một năng lượng khủng bố từ không trung rơi vào người Long Kinh Thiên, uy nhiếp càng ngày càng mạnh, đến cuối cùng, đám người Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân cũng cảm giác áp lực.

Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân trợn to mắt, vẻ mặt khó tin:

- Điều, điều này sao có thể? Không lẽ?

Lúc này, hư không bóng người chợt lóe, xuất hiện một lão đạo nhân.

Lão đạo nhân xuất hiện. Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân, Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, Nữ Oa chấn động, vội quỳ trước mặt lão đạo nhân hành lễ:

- Đệ tử bái kiến lão sư, lão sư thánh thọ vô cương!

Lão sư?!

Hồng Quân đạo tổ?!

Cường giả đến từ các giới Vạn giới đầu óc ngừng vận chuyển, đại ra nhìn lão đạo nhân trước mắt.

Lần này không chỉ có bảy đại Hồn Nguyên Thánh Nhân xuất hiện, ngay cả Hồng Quân đạo tổ trong truyền thuyết cũng xuất hiện.

Hồng Quân đạo tổ nhìn bảy người Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân, Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, Nữ Oa quỳ trước mặt mình, mở miệng nói:

- Ủm, các người đều đứng lên đi.

Hồng Quân đạo tổ quay đầu nhìn hướng Long Kinh Thiên, hần đang nhắm mắt, quanh người xuất hiện một Lôi Long màu vàng và đen, không ngừng xoay quanh. Mọi người thấy có tia chớp bắn ra, đánh xuống, một sấm mạch vạn ức dặm bên dưới nháy mắt hủy diệt, biến mất!

Vô số địa hỏa phun ra!

Nhìn đến cảnh này, Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới, đám người 15 đều hút ngụm khí lạnh. Ngay cả bảy người Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân, Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, Nữ Oa cũng biến sắc mặt.

Hồng Quân đạo tổ nhìn Long Kinh Thiên, lầm bầm:

- Rốt cuộc sắp hoàn toàn thức tỉnh sao?

Long Kinh Thiên đang nhắm mắt bỗng mở mắt ra, vô số tia chớp diễn biến trong mắt của hắn. Tóc đen của Long Kinh Thiên dựng ngược, toàn thân, bá chủ, hủy diệt hơi thở phóng thích, thiên địa Vạn giới chiến phục.

Ngay khi bảy người Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân, Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, Nữ Oa khiếp sợ thì Hồng Quân đạo tổ bỗng nói với họ:

- Các người đi lên chào sư thúc đi.

608. Chương 605: Đại Kết Cục

Thiên Tôn Trùng Sinh

Chương 605: Đại kết cục

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

Dịch: Nhóm dịch black

Bảy người Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân, Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, Nữ Oa ngây ra như phỗng:

- Sư thúc!?

Sư thúc? Cái này có ý nghĩa gì?

Hợp Đạo?

Hồng Quân đạo tổ gần giọng:

- Các người không nghe ta nói gì sao?

- Vâng thưa lão sư!

Bảy người Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân, Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, Nữ Oa thể mới phản ứng lại, vội chạy tới trước mặt Long Kinh Thiên, quỳ xuống:

- Bái kiến sư thúc!

Khi Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy quỳ xuống đầu rồi run run, đầu óc hỗn loạn. Nữ Oa thì vẻ mặt phức tạp, khiếp sợ.

Long Kinh Thiên lạnh nhạt nói:

- Các người đều đứng lên đi.

- Tuân lệnh sư thúc!

Long Kinh Thiên nhìn Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy đứng lên, lạnh lùng nói:

- Người, quỳ xuống cho ta!

Lòng Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy run lên, mặt đỏ bừng.

Long Kinh Thiên quát: truyện cập nhật nhanh nhất tại chằm

- Quỳ xuống cho ta!

Khủng bố uy áp trực tiếp bao phủ Phục Hy, gã không thể không chế cơ thể quỳ xuống.

Long Kinh Thiên nhìn Hồn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy quỳ trước mặt mình, lạnh lùng nói:

- Mới nãy ta nói rồi, có một ngày, ta muốn cho người biến thành chó, vĩnh viễn làm chó!

Long Kinh Thiên nói xong trán xuất hiện con mắt dựng thẳng, đúng là thiên phạt chi nhãn, thiên phạt chi nhãn lóe ra, từng đạo hủy diệt chi lôi còn khủng bố hơn cả thiên phạt chi lôi nổi lên.

Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy thấy vậy hoảng sợ cầu cứu Hồng Quân đạo tổ:

- Lão sư, cứu ta, cứu ta!

Nhưng Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy chưa nói xong thì thiên phạt chi nhãn của Long Kinh Thiên lôi quang chợt lóe, trong huyễn diệt chi lôi Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy hét thảm, biến mất tại chỗ.

Đám người nhìn Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy biến mất, lòng đổ mồ hôi lạnh, vĩnh viễn làm chó? Một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân thể nhưng bị biếm nhập luân hồi, đến lúc đó trọng sinh thành một con chó? Hơn nữa là vĩnh viễn!

Lúc này, Long Kinh Thiên quay đầu nhìn hướng Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình.

Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình thấy Long Kinh Thiên nhìn qua thì đột nhiên quỳ xuống, lệ rơi giàn giụa, khóc xin:

- Đại La đạo tổ tha mạng a, Đại La đạo tổ tha mạng a!

Nhưng Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình mới dứt lời thì bị một đạo lôi quang đánh trúng, giống như Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, biến mất tại chỗ. Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình biến mất đã chết hay luân hồi làm chó như Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy thì cường giả đến từ các giới không biết, nhưng ai cũng hiểu kết cục của Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình sẽ rất thảm.

Xa xa, Cộng Công, Minh Hà thấy kết cục của Hỗn Nguyên Thánh Nhân Phục Hy, Ngọc Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, sợ tới mức co giò lắt người thành hai luồng sáng đỏ và xanh bay đi.

Ngay khi hai người định bỏ trốn thì Long Kinh Thiên hừ lạnh, giơ một tay hư không hút. Chỉ thấy hai luồng sáng đỏ và xanh từ trong hư không bay ngược ra, rơi vào tay Long Kinh Thiên.

Đúng là hai người Cộng Công, Minh Hà định bay đi.

Cộng Công, Minh Hà biểu tình cực kỳ sợ hãi, ở trong bàn tay của Long Kinh Thiên quỳ khóc la xin tha:

- Đại La đạo tổ tha mạng a, Đại La đạo tổ tha mạng!

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn Cộng Công, Minh Hà trong bàn tay mình:

- Tha mạng?

- Đại La đạo tổ, ta sai lầm rồi, ta không nên ...

Cộng Công mới nói tới đó thì Long Kinh Thiên lật tay lại, đè xuống dưới. Chỉ thấy hai người Cộng Công, Minh Hà hét thảm, đập xuống mặt đất, đất rung núi chuyển.

Cộng Công, Minh Hà rớt xuống đất hiện ra nguyên hình, Cộng Công là một con thủy thu to lớn giống như huyền vũ, Minh Hà Thiên Tôn là biển máu.

Nhìn Cộng Công, Minh Hà hiện nguyên hình, Long Kinh Thiên giơ tay chỉ. Cộng Công, Minh Hà phát ra tiếng hét thê thảm. Nghe tiếng hét của Cộng Công, Minh Hà, cường giả đến từ các giới xung quanh ai cũng cảm như hén.

Cộng Công thê lương hét, cầu cứu Nữ Oa:

- Nương nương, cứu ta, cầu người cứu ta!

Lúc trước Cộng Công từng được Nữ Oa chỉ điểm, thực lực tiến nhanh, cuối cùng chứng vị trí Thiên Tôn, coi như là một nửa đệ tử ký danh của Nữ Oa.

Nữ Oa chần chờ một chút, nói với Long Kinh Thiên:

- Đại, Đại La sư thúc, Nữ Oa khẩn cầu người, có thể bỏ qua cho Cộng Công một mạng.

Long Kinh Thiên biểu tình lạnh lùng nói:

- Tha cho hắn một mạng?

Long Kinh Thiên liếc Nữ Oa, làm nàng cuống quýt cúi đầu. Long Kinh Thiên bắn ngón tay ra, Cộng Công, Minh Hà bị bắn ra xa.

Kiếp trước khi Long Kinh Thiên là Tiên Đế, Nữ Oa là Thiên Tôn ra tay với Long Kinh Thiên, Nữ Oa thấy mà không ra tay ngăn cản. Tại sao lúc đó Nữ Oa không mở miệng nói câu nào?

Nữ Oa thấy Cộng Công, Minh Hà bị đập vào vách núi, có cảm giác uất ức. Nữ Oa cắn môi, há mồm nhưng cuối cùng không nói gì thêm. Nữ Oa thấy ra Cộng Công, Minh Hà đã bị Long Kinh Thiên phế rồi.

Trong chớp mắt phế bỏ hai Thiên Tôn.

Cho dù là Nữ Oa cũng không thể dễ dàng làm được, nhưng Long Kinh Thiên có thể, do đó thấy được thực lực của hắn.

Cộng Công, Minh Hà bị phế bỏ thực lực Thiên Tôn, thành người thường, kết cục tuyệt đối là thê thảm vô cùng, cái này còn ác hơn là giết họ. Thử nghĩ về sau ai thấy hai người Cộng Công, Minh Hà không ngứa tay hành hạ một chút tìm kiếm khoái cảm?

Long Kinh Thiên phế bỏ Cộng Công, Minh Hà xong quay đầu liếc một vài Thiên Tôn Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới có ý xấu với mình.

Ánh mắt Long Kinh Thiên như vạn lưỡi đao, lướt qua một vài Thiên Tôn Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới làm họ linh hồn run rẩy, mặt xám xịt.

Lúc này Hồng Quân đạo tổ vẫn im lặng không nói bỗng mở miệng nói:

- Đại La sư đệ hợp đạo, thức tỉnh bản nguyên. Không bằng đến Tử Tiêu cung của ta ngồi chơi?

Long Kinh Thiên nhíu mày sau đó giãn ra, sát ý như thủy triều thu lại, lạnh nhạt gật đầu, nói:

- Cũng tốt.

Mặc dù Long Kinh Thiên đã hợp đạo nhưng nếu nói về thiên đạo linh ngộ, tự nhiên còn không bằng Hồng Quân đạo tổ đã hợp đạo vô số ức năm. Long Kinh Thiên cũng muốn đi Tử Tiêu cung nói chuyện thiên đạo với Hồng Quân đạo tổ.

Long Kinh Thiên quay đầu nói với đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Hoắc Cương, Thành Tiêu:

- Các người về Thái Cổ Thiên Đình trước đi.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hoắc Cương, Thành Tiêu cung kính nói:

- Cẩn tuân lệnh của sư phụ!

Long Kinh Thiên gật đầu, sau đó cùng Hồng Quân đạo tổ bay lên, xé gió rời đi.

Chờ Long Kinh Thiên rời đi, đám Thiên Tôn Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới như bị hút hết nguyên khí xụi lơ, thở hồng hộc, ngực phập phồng. Đặc biệt là hai luồng thịt mỡ ở ngực Phật Tổ của Phật giới run rẩy không kém gì gò bồng đảo của Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới.

Đám người Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới sống sót sau tai nạn, kéo theo nỗi sợ hãi khủng khiếp. Đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Hoắc Cương, Thành Tiêu đã bay lên, định rời đi.

Phật Tổ của Phật giới lắc người, đi tới trước mặt đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Hoắc Cương, Thành Tiêu.

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất thấy Phật Tổ của Phật giới che trước mặt, kêu thẳng tên của đối phương, lạnh lùng hỏi:

- Như Lai, người có ý gì?

Phật Tổ của Phật giới thấy biểu tình của Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, biết gã hiểu lầm, vội xua tay nói:

- Không phải, ta, ta không ý kia.

- Không phải ý kia?

Kim Long lão tổ, Ngao Nhất lạnh lùng cười:

- Vậy người có ý gì?

Phật Tổ của Phật giới lấp bắp nửa ngày, sau đó nói:

- Ta là đến đưa chư vị!

Nụ cười không thay đổi của Phật Tổ của Phật giới giờ biến cực kỳ khó xem.

Đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Hoắc Cương, Thành Tiêu không để ý tới nhóm Phật Tổ của Phật giới, Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới bay đi.

Phật Tổ của Phật giới cũng nhìn bóng dáng đám người Kim Long lão tổ, Ngao Nhất, Bàn Tiểu Nhị, Tôn Hành, Hứa Vũ Quân, Mộ Dung Thiển, Hoắc Cương, Thành Tiêu rời đi, thật lâu không nhúc nhích.

Hồi lâu sau Nhiên Đăng Cổ Phật của Phật giới đi tới sau lưng Phật Tổ của Phật giới, cẩn thận hỏi:

- Phật Tổ, chúng ta trở về đi?

Phật Tổ của Phật giới quay đầu lại ngơ ngác liếc Nhiên Đăng Cổ Phật của Phật giới, hồi lâu sau thở dài nói:

- Chúng ta đi.

Nói xong Phật Tổ của Phật giới không ngồi sen vàng mà trực tiếp đáp mây bay mà đi, vẻ mặt suy sụp.

Đám Bồ Tát, phật, La Hán Phật giới theo sát sau đó, một mảnh vắng lặng.

Ngân Hồ Thiên Tôn của Yêu giới cũng dẫn theo các yêu Yêu giới lặng lẽ rời đi.

Các cường giả Phật giới, Yêu giới rời đi, cường giả đến từ các giới khác cũng lặng lẽ rút quân. Ức vạn, ngàn vạn Tiên Đế, Tiên Quân rời đi, không phát ra một chút thanh âm.

Không lâu sau, Tuyên Cổ phong vốn cực kỳ náo nhiệt biến tĩnh lặng, không một bóng người. Lúc này mặt trời đã hoàn toàn chìm xuống, không có chút ánh nắng, không có nhiệt độ, Tuyên Cổ phong thổi gió vi vu.

Long Kinh Thiên, Hồng Quân đạo tổ rời đi, phá vỡ hỗn độn, đi tới Tử Tiêu cung ngoài ba mươi ba trọng thiên.

Tử Tiêu cung, một tòa cung điện cực kỳ đơn giản, bình bình trong hỗn độn dòng khí, có vẻ đơn độc. Nhưng ở trong mặt Long Kinh Thiên là một loại thiên đạo ý cảnh đập vào mắt. Chỉ có Long Kinh Thiên mới cảm nhận thiên đạo ý cảnh của Tử Tiêu cung. Ngay cả đám người Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân cũng không thể được.

Ngừng một lúc, Long Kinh Thiên, Hồng Quân đạo tổ lắc mình tiến vào Tử Tiêu cung.

Lần này bàn tọa đã qua mấy trăm năm,

Sau mấy trăm năm, Long Kinh Thiên rời khỏi Tử Tiêu cung. Luận đạo với Hồng Quân đạo tổ mấy trăm năm, thiên đạo trong lòng Long Kinh Thiên đã chậm rãi hình thành. Nhưng nếu không quen Long Kinh Thiên, chỉ nhìn bề ngoài thì hẳn như một thanh niên bình thường.

Năm đó Long Kinh Thiên dung hợp chủ thể huyền hoàng cự dẫn hợp đạo đã sáng tỏ thân phận của mình. Sự thật là Long Kinh Thiên chính là linh thức của huyền hoàng cự dẫn biến thành, có thể nói bản thân hắn chính là huyền hoàng cự dẫn, huyền hoàng cự dẫn chính là bản thể của hắn. Cho dù là những người khác, bao gồm Phục Hy, Tam Thanh Hồn Nguyên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Hồn Nguyên Thánh Nhân, Chuẩn Đề Hồn Nguyên Thánh Nhân được đến huyền hoàng cự dẫn cũng không thể dung hợp, trong thiên địa chỉ mình Long Kinh Thiên làm được.

Sau khi Long Kinh Thiên ra khỏi Tử Tiêu cung thì quay về Thái Cổ Thiên Đình, chỉ vài giây hắn đã từ Tử Tiêu cung bên ngoài ba mươi ba trọng thiên về tới Thái Cổ Thiên Đình ở Tiên giới.

Trận chiến Tuyên Cổ phong đã qua đi mấy trăm năm, mấy trăm năm qua, vô số đến từ Phật giới, Yêu giới, Tiên giới, quỷ giới các giới cường giả đều đùa hiệu vào Thái Cổ Thiên Đình. Thực lực Thái Cổ Thiên Đình của Long Kinh Thiên mạnh hơn Đại La thiên cung năm xưa không biết bao nhiêu vạn lần.

Bốn phía kiến trúc, vô số thành trì to lớn quay quanh hỗn độn chí bảo của Thái Cổ Thiên Đình cực kỳ phồn vinh.

Long Kinh Thiên lắc người, đáp xuống trước cửa một tòa thành trì rất gần với Thái Cổ Thiên Đình.

Long Kinh Thiên mới định bước vào thành trì thì đột nhiên bên cạnh có một thanh niên bắt chuyện:

- Huynh đệ, người cũng là đến báỉ sư?

Long Kinh Thiên ánh mắt nghi hoặc hỏi:

- Báỉ sư?

Thanh niên nói:

- Hôm nay là ngày Hải Lam tiên tử thu đồ đệ, vì vậy hôm nay rất nhiều từ xưa môn phái đệ tử đều tiến đến báỉ sư.

Long Kinh Thiên càng nghi hoặc hơn:

- Hải Lam tiên tử?

Thanh niên thấy biểu tình của Long Kinh Thiên thì vẻ mặt khoa trương nói:

- Không thể nào, Hải Lam tiên tử mà người cũng không biết? Hải Lam tiên tử là đại đệ tử đặc ý nhất của Đoạt Mệnh Tiên Đế!

Đoạt Mệnh Tiên Đế? Bàn Tiểu Nhị? Long Kinh Thiên giật mình, không ngờ qua mấy trăm năm ngay cả tiểu tử Bàn Tiểu Nhị cũng thu đệ tử, hơn nữa nữ đệ tử của gã thu đồ đệ.

Thanh niên đi tới bên cạnh Long Kinh Thiên, nói nhỏ với hắn:

- Huynh đệ, chắc người không biết, bộ dạng của Hải Lam tiên tử cực kỳ đẹp, hơn cả Vương Mẫu nương nương. Bây giờ ta dẫn người vào, bảo đảm khiến người ngất ngây nước miếng lui!

Long Kinh Thiên có chút dở khóc dở cười.

Long Kinh Thiên cười hỏi:

- Đẹp hơn cả Vương Mẫu nương nương?

- Đúng vậy.

Thanh niên nói:

- Nhưng đáng tiếc, sau trận Tuyên Cổ phong thì Vương Mẫu nương nương đã liên biến mất, cũng không biết đi nơi nào, nghe có người ta nói, nàng đã muốn trở về Tử Tiêu cung.

Long Kinh Thiên trầm ngâm nói:

- Vậy bây giờ ai cai quản Thiên Đình?

- Thiên Đình? Thiên Đình sớm đã không tồn tại!

Thanh niên vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Long Kinh Thiên:

- Huynh đệ, chắc nhiều năm người không rời núi, chuyện này cũng không biết? Năm đó Hạo Thiên bị Đại La đạo tổ giết chết, Thiên Đình tự động tan tác. Hiện tại thực lực lớn nhất Tiên giới chính là Thái Cổ Thiên Đình của Đại La đạo tổ. Không chỉ có Tiên giới, ngay cả Yêu giới, Phật giới Vạn giới đều vâng theo Thái Cổ Thiên Đình chỉ lệnh. Nhưng Đại La đạo tổ đi đám chưởng môn của Thập Phương tiên môn, Lâm Nhân, các trưởng lão, thái thượng trưởng lão, bởi vậy Thái Cổ Thiên Đình từ đại đệ tử của Đại La đạo tổ, Ngao Ánh Tiên Đế cai quản.

Long Kinh Thiên và thanh niên vừa đi vừa nói chuyện, sau đó đi tới một tòa cung điện to lớn.

Thanh niên chỉ vào tòa cung điện to lớn kia, mắt sáng ngời nói:

- Đó là Hải Lam tiên cung của Hải Lam tiên tử. Đi, chúng ta đi vào!

Thanh niên nói xong kéo Long Kinh Thiên đi vào Hải Lam tiên cung.

... ..

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-ton-trung-sinh>